全球华语
LCOM
原创门户
www.lcread.com

逆袭修仙

异世重生之

似梦似幻的时光 著

Dị thế trọng sinh chi nghịch tập tu tiên

Tác giả: Tự Mộng Tự Huyễn Đích Thời Quang

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.VN

Giới thiệu:

【 song cường, song khiết, chủ công 】

Tiêu Lăng Hàn là một người đặc công, chỉ là hắn hảo hảo người ở trong nhà ngồi, họa từ bầu trời tới, một cái màu tím tia chớp đem hắn phích tới rồi dị thế giới.

Hắn xuyên đến một cái trùng tên trùng họ phế tài trên người, đương hắn được đến xứng đôi tu luyện công pháp sau từ đây phế tài biến thiên tài.

Tiêu Lăng Hàn sơ gặp gỡ Thượng Quan Huyền Ý khi gặp người hơi thở thoi thóp, cứu hắn sau vì cầu chính mình không lỗ bốn, thu hắn làm tuỳ tùng, sau lại này tuỳ tùng đi theo đi theo liền ném không xong.

Từ đây hai người cùng nhau tu luyện thăng cấp, tìm kiếm thân thế chi mê……

Thượng Quan Huyền Ý trọng sinh sau thề đời này nhất định phải phi thăng, sau lại hắn chẳng những thành công phi thăng, báo đáp đời trước thù.

Hắn cảm thấy chính mình luôn là bị tiêu đại ma vương khi dễ! Ức hiếp!

Một ngày tiêu đại ma vương trúng mị độc, hắn cảm thấy chính mình xoay người làm chủ cơ hội tới.

Thượng Quan Huyền Ý không nói hai lời mỹ mỹ tư tư liền đè ép đi lên.

Mơ ước đã lâu mỹ thực, rốt cuộc phải bị chính mình ăn luôn.

Mừng rỡ như điên, hoan thiên hỉ địa, cũng không đủ để biểu đạt hắn giờ phút này kích động tâm tình.

Nhưng mà, lý tưởng thực đầy đặn, hiện thực thực cốt cảm, hắn còn không có hưng phấn quá hai giây, một cái trời đất quay cuồng hắn đã bị đại ma vương đè ở dưới thân.

Vui quá hóa buồn cái này từ chính là chuyên môn hình dung Thượng Quan Huyền Ý như vậy.

Keyword: Xuyên qua, trọng sinh, thăng cấp, sảng văn, tu tiên

Mục lục:

------oOo------

Phần 1

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Đệ 01 chương sơ lâm dị thế giới

Yên tĩnh rừng rậm đột nhiên “Phanh” một tiếng tiếng nổ mạnh vang xuyên phá tận trời, kinh khởi rừng rậm một đoàn chim bay. Từ xa nhìn lại, nguyên lai này phiến trong rừng cây còn có hai mươi mấy đống phòng ốc, vừa rồi phát sinh nổ mạnh địa phương liền này đó phòng ốc trung xa hoa nhất một đống, lúc này đã tàn phá bất kham.

“Lão đại, trùm buôn thuốc phiện tập thể đã toàn bộ tróc nã quy án, chỉ có bọn họ đầu lĩnh kíp nổ thuốc nổ thi cốt vô tồn.” Một cái ăn mặc áo ngụy trang thân cao 1m75 linh hoạt người gầy hưng phấn đối với trước mặt người hội báo nói.

Trước mặt hắn người ăn mặc một thân thể thao leo núi phục, đen bóng vuông góc tóc ngắn, cho người ta một loại tinh thần lưu loát cảm giác, tà phi anh đĩnh mày kiếm, thon dài ẩn chứa sắc bén mắt đen, tước mỏng nhẹ nhấp môi, góc cạnh rõ ràng hình dáng, thon dài cao lớn lại không tục tằng dáng người, cho người ta một loại lãnh ngạo cô thanh khoảng cách cảm.

“Rốt cuộc kết thúc! Nhiệm vụ này hoa ta suốt bốn tháng thời gian, kế tiếp ta muốn nghỉ phép. Có nhiệm vụ các ngươi nhìn phân phối, không cần cho ta làm ra chuyện xấu liền thành.” Nam tử mát lạnh thanh âm truyền vào ở đây người trong tai.

Làm tất cả mọi người không cảm thấy đánh một cái rùng mình!

Nói chuyện nam tử tên là Tiêu Lăng Hàn, hắn là một cô nhi, tự ký sự khởi chính mình liền ở trong cô nhi viện. Nhân chỉ số thông minh cao, trưởng thành sớm, thứ gì vừa học liền biết. Mười tuổi năm ấy quốc gia đặc thù bộ môn người tìm tới, cũng mang đi hắn. Từ đây hắn tiến vào một bí mật huấn luyện căn cứ, bắt đầu rồi đủ loại kỹ năng huấn luyện, có ngôn ngữ, y học, máy tính, vũ khí lạnh, vũ khí nóng chờ.

Cứ như vậy, Tiêu Lăng Hàn trở thành một người đặc công.

Mười lăm tuổi hắn liền bắt đầu tiếp nhiệm vụ làm, lớn lớn bé bé nhiệm vụ hoàn thành hơn ba mươi cái, có rất nhiều lần đều ở sinh tử bên cạnh bồi hồi, bất quá hắn phúc lớn mạng lớn đều an toàn còn sống, trước mắt đi qua bảy tám quốc gia.

18 tuổi liền thành đặc công tổ chức lão đại, năm nay mới vừa mãn hai mươi tuổi.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác thủ hạ một đám người an phận xuống dưới, vừa lòng gật gật đầu, đối với vừa rồi nói chuyện người gầy nói: “Lý Hầu, nơi này liền giao cho A tỉnh người phụ trách kết thúc, ngươi đi cùng bọn họ giao tiếp một chút, còn lại người đều triệt.”

Nói xong, hắn cũng không quay đầu lại hướng ngoài bìa rừng đi đến.

Mới vừa ngồi trên việt dã, một người tuổi trẻ mạo mỹ nữ tử liền truyền đạt một chồng tư liệu, Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận tư liệu, nhìn kỹ lên.

Tư liệu nội dung là giới thiệu một người, một cái thành công thương nhân.

Nhiệm vụ người: Tiêu Trình Hạo, nam, 42 tuổi, Tập đoàn đa quốc gia Hưng Thịnh chủ tịch.

Nhiệm vụ: Tiêu Trình Hạo thần bí nhi tử, về nước tục đọc đại học!

Chỉ định nhiệm vụ người: Tiêu Lăng Hàn

Xem xong tư liệu, Tiêu Lăng Hàn cười nhạo một tiếng, thế nhưng có người thượng vội vàng làm chính mình ba ba, bất quá mặt trên đã an bài xuống dưới, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt, từ hắn tiến vào tổ chức thời khắc đó khởi, hắn liền biết hắn sứ mệnh là cái gì.

Mới vừa cùng cấp dưới nói chính mình kế tiếp muốn nghỉ phép, đảo mắt kỳ nghỉ liền ngâm nước nóng, Tiêu Lăng Hàn có chút buồn bực. Quanh thân khí áp rất thấp, lái xe tài xế đầu cũng không dám hồi, thành thật đương cái trong suốt người.

Đây là một cái đơn giản nhiệm vụ, tương đương với nghỉ phép, hắn cũng mừng rỡ nhàn nhã, tự tại.

Ngày hôm sau, hắn liền đi trường học báo danh, bất quá trường học còn không có chính thức khai giảng, báo danh thời gian vì ba ngày, cho nên kế tiếp hắn có ba ngày nghỉ ngơi thời gian.

Đây là một tòa cao quý tư nhân biệt thự, vừa thấy liền biết là nhà giàu người nơi ở. Cao cao hàng rào, quay quanh yêu diễm hoa hồng bụi gai; trong sân bày giá cả ngẩng cao sô pha ghế dựa, ánh mặt trời nghiêng nghiêng bắn xuống dưới, loang lổ quang ảnh chiếu rọi ra sân xa hoa.

Ăn không ngồi rồi Tiêu Lăng Hàn đang nằm ở trên sô pha chơi máy tính bảng, chính thảnh thơi thảnh thơi hưởng thụ buổi chiều trà thời gian.

Ai từng tưởng trời xanh mây trắng, trời trong nắng ấm thời tiết sẽ đột nhiên xuất hiện một đạo màu tím tia chớp, tuy là Tiêu Lăng Hàn thân thủ lại nhanh nhẹn cũng mau bất quá tia chớp tốc độ.

Một tòa cũ nát sân, bên trong có một loạt đơn sơ phòng ốc, trong đó nhất bên cạnh một phòng, một người mười ba tuổi thiếu niên đang nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích.

Đột nhiên, thiếu niên đột nhiên mở một đôi hàn quang bắn ra bốn phía đôi mắt, đập vào mắt lại là cổ kính gia cụ, cũ kỹ bài trí, còn có một cổ khó nghe mùi mốc chui vào chóp mũi.

Tiêu Lăng Hàn đặc biệt buồn bực, hắn hảo hảo ở biệt thự trong viện nằm chơi máy tính bảng, lại bị phía chân trời đột nhiên xuất hiện một đạo màu tím tia chớp phích đến nơi đây tới. Thật đúng là người ở trong nhà ngồi, họa từ bầu trời tới.

Mới vừa tỉnh lại, hắn liền cảm giác đầu choáng váng não trướng, cả người vô lực, từng đợt choáng váng, linh hồn đều ở kêu gào đau đớn khó nhịn, cái trán đại tích đại tích mồ hôi rơi xuống, ngũ quan bởi vì đau đớn mà trở nên vặn vẹo, hắn đôi tay che lại đầu, cắn chặt hàm răng.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác linh hồn của chính mình như là đem thân thể này nguyên bản linh hồn cấp cắn nuốt, cũng có thể gọi là dung hợp. Dù sao hắn không hề là hắn, nguyên thân cũng không hề là nguyên thân.

Đại giai qua mười lăm phút, đầu muốn nổ mạnh cảm giác biến mất, hắn rốt cuộc cảm giác không đau, một vài bức đèn kéo quân dường như hình ảnh ở trong đầu nhất nhất hiện lên.

Tiêu Lăng Hàn phỏng đoán này hẳn là thân thể này nguyên bản chủ nhân trải qua, hắn, cũng có thể gọi nguyên thân, tên cũng kêu Tiêu Lăng Hàn.

Nguyên thân trong trí nhớ mẫu phụ là một cái diện mạo thập phần tuấn mỹ là nam tử, Tiêu Lăng Hàn tạm thời còn không hiểu được, vì cái gì sinh nguyên sinh sẽ là nam tử? Nam tử cũng có thể sinh hài tử? Bất quá hiện tại không phải nghiên cứu vấn đề này thời điểm.

Ở nguyên thân ba tuổi thời điểm, hắn mẫu phụ một lần ra ngoài sau, liền không còn có trở về quá.

Từ đây chiếu cố nguyên thân chính là một người gọi là Lâm Nhã Nhi nữ tử. Là nguyên thân mẫu phụ đã từng cứu một người thiếu nữ, hai người là ký kết khế ước, khế ước nội dung là chiếu cố nguyên thân mười năm.

Liền ở năm trước, Lâm Nhã Nhi khế ước đến kỳ, nàng cũng tìm được rồi chính mình người yêu, đi theo người nọ liền rời đi Tiêu gia.

Nguyên thân phụ bất tường, nhưng không biết nguyên thân mẫu phụ dùng cái gì phương pháp, làm Tiêu gia gia chủ tam đệ - Tiêu Phương Vũ nghĩ lầm Tiêu Lăng Hàn là con hắn, cứ như vậy nguyên thân vẫn luôn ở tại Tiêu gia.

Đây là một cái tu chân thế giới, phàm nhân địa vị thấp hèn, nhưng giống nhau tu giả đều sẽ không đối phàm nhân ra tay, đây là Tu chân giới bất thành văn quy định.

Từ nguyên chủ trong trí nhớ đến ra Tu chân giới một ít thường thức, này đó đều là nguyên chủ mẫu phụ ở hắn ba tuổi khi báo cho hắn.

Hắn hiện tại nơi địa phương kêu Hoàng Cực đại lục, bất quá Hoàng Cực đại lục linh khí hữu hạn, thêm chi Thiên Đạo trói buộc, ở Hoàng Cực đại lục tối cao chỉ có thể tu luyện đến Nguyên Anh kỳ, muốn càng cao cảnh giới chỉ có thể rời đi Hoàng Cực đại lục.

Tiêu Lăng Hàn nơi Tiêu gia là Thịnh Thiên Thành tam đại gia tộc chi nhất, mặt khác hai nhà phân biệt là Hạ gia cùng Thịnh gia. Hạ gia chủ yếu lấy luyện khí là chủ, Thịnh gia này đây phù triện là chủ, Tiêu gia này đây trận pháp là chủ.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại "Phụ thân" Tiêu Phương Vũ là Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, trong gia tộc tu vi tối cao chính là Nguyên Anh kỳ ba vị trưởng lão cùng với Tiêu gia lão tổ tông. Tiêu gia đương nhiệm gia chủ tên là - Tiêu Phương Quyền, là một cái Kim Đan trung kỳ tu sĩ.

Tiêu Phương Vũ là cái ngựa giống nam, vẫn là nam nữ không kỵ cái loại này. Hắn đương nhiệm phu nhân là Thịnh gia một vị dòng bên tiểu thư, có một nhi một nữ, thiên phú giống nhau. Nhưng thật ra hắn sủng ái tiểu thiếp, một vị thanh lâu nữ tử, nàng sinh nhi tử thiên phú còn có thể, thổ hỏa Song linh căn, tên là - Tiêu Lăng Hạo. Hiện tại ở Học viện Hoàng Cực tu luyện học tập, ở trong gia tộc cũng pha chịu coi trọng, tương lai có hi vọng đạt tới Nguyên Anh kỳ.

Chính cái gọi là quảng giăng lưới, nhiều liễm cá, chọn ưu tú mà từ chi, Tiêu Phương Vũ chính là ôm như vậy một cái tâm thái, cưới một phòng lại một phòng.

Tiêu Phương Vũ là cái ngựa giống nam, nhi nữ tự nhiên cũng nhiều, cho nên hắn này đó nhi nữ đều thích cũng không có việc gì tới khi dễ Tiêu Lăng Hàn một đốn.

Tiêu Lăng Hàn chính là toàn bộ Tiêu gia nơi trút giận, phàm là có không hài lòng sự, mọi người đều thích chạy đến hắn nơi này tới tìm tồn tại cảm.

Bởi vì Tiêu gia dân cư đông đảo, nguyên chủ lại là Tạp linh căn, mấy năm cũng chưa có thể thành công dẫn khí nhập thể, là Tiêu gia công nhận phế tài, thuộc về bị gia tộc từ bỏ kia loại người. Chờ đến năm nào mãn 16 tuổi, khả năng liền sẽ bị gia tộc phái ra đi trồng trọt linh tinh sự tình.

Nghĩ vậy chút, Tiêu Lăng Hàn có chút chua xót, cũng có chút tâm tắc, hiện tại hắn thành nguyên chủ, thành phế tài, vẫn là bị gia tộc từ bỏ kia loại người.

Nếu là hắn ở 16 tuổi phía trước vẫn là cái dạng này, kia hắn không phải muốn đi trồng trọt!

Ngẫm lại đều làm Tiêu Lăng Hàn không rét mà run, sởn tóc gáy!

Hiện nay, hắn vẫn là trước làm rõ ràng hiện giờ trạng huống, đánh giá một chút chính mình hiện tại thân thể này, tuy rằng thân mình gầy chút, nhưng còn tính khỏe mạnh.

Chính duỗi tay lấy quần áo, mới giật mình người phát hiện cổ tay trái hình rồng đồ án, cùng hắn ở địa cầu khi thân thể thượng giống nhau như đúc. Tay phải theo bản năng sờ soạng đi lên, linh hồn một trận rung chuyển, lại nhìn về phía cổ tay trái, bớt đã không thấy.

Một đoạn văn tự, tự chủ xuất hiện ở trong đầu "Thần hồn quy vị, Long Ngọc không gian mở ra".

"Thần hồn quy vị" tin tức lượng có điểm đại, kia chẳng phải là nói nguyên chủ là hắn, hắn chính là nguyên chủ!!!

Lúc sau, về Long Ngọc không gian tin tức tự động truyền vào trong đầu.

Trong không gian có thể tiến vào người sống, nhưng muốn không gian chủ nhân có tu vi mới có thể đi vào, nếu là những người khác tưởng đi vào, cần được đến không gian chủ nhân cho phép. Không gian luân hồi mấy lần, nhiều lần tiêu hao, linh khí loãng, yêu cầu rót vào tân linh mạch mới có thể làm trong không gian linh khí chậm rãi nồng đậm lên. Không gian còn có một cái ưu thế, đó chính là thời gian so, không gian cùng ngoại giới thời gian là một trăm so một, nói cách khác không gian một trăm thiên, ngoại giới mới quá một ngày.

Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt cảm thụ một chút, một cái ước chừng 30 bình phương không gian, thổ địa mặt trên đều là khô vàng cỏ dại, trung gian có một tòa trúc lâu. Tạm thời chỉ có chính giữa nhất phòng có thể mở ra, bên trong chỉ có một chiếc giường, một cái bàn, một cái ghế.

Xem này bài trí liền biết nơi đây đã từng chỉ có một đã từng có người ở, trên bàn có hai quả giới tử, cùng một cái ngọc giản.

Tâm thần mới vừa đặt ở ngọc giản thượng, ngọc giản lập tức hóa thành tinh tinh điểm điểm chui vào trong óc.

Ngọc giản mặt trên là một bộ công pháp, tên là "Vạn Linh Quyết", là bộ Thần cấp vũ tích công pháp, "Tập vạn vật chi linh khí, hút thiên địa chi tinh hoa", tu luyện đến mặt sau sở hữu linh khí hội hợp nhị vì một, thay đổi thành Hồng Mông mây tía.

Hồng Mông mây tía áp đảo pháp tắc phía trên, đến lúc đó pháp tắc ở trong tay hắn cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời, rút về suy nghĩ, lập tức tưởng này đó thượng sớm. Trước mắt hắn chỉ có thể nhìn đến Luyện Khí kỳ đến Kim Đan kỳ tâm pháp, Tiêu Lăng Hàn suy đoán hẳn là tu luyện tới rồi nhất định cảnh giới liền sẽ tự động giải phong.

Ý niệm theo tâm thần lấy ra trong không gian giới tử, lấy máu nhận chủ sau đánh thượng thần thức dấu vết.

Này đó đều là nguyên thân mẫu phụ truyền lại, tuy rằng mấy năm nay nguyên thân chưa từng dẫn khí nhập thể, nhưng mẫu phụ năm đó nói lại như là thật sâu khắc ở trong đầu, vô pháp quên.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 2

Nguồn: [EbookTruyen.VN](http://ebooktruyen.vn)

Đệ 02 chương rời đi thịnh thiên thành

【 tu luyện công công pháp cấp bậc phân chia: Hoàng cấp, Địa cấp, Huyền cấp, Thiên cấp, Linh cấp, Tiên cấp, Thần cấp.

Vũ khí cấp bậc: Pháp khí, Bảo Khí, Linh Khí, Tiên Khí, Thần Khí, Bẩm Sinh Linh Bảo, hậu thiên linh bảo, hỗn độn Thần Khí, tạo hóa Thần Khí. (lại chia làm hạ, trung, thượng, cực phẩm)

Linh thạch cấp bậc: Hạ phẩm linh thạch, trung phẩm linh thạch, thượng phẩm thạch, cực phẩm linh thạch.

Đan dược cấp bậc: Bảo đan, linh đan, tiên đan, thần đan. (đan dược lại phân hạ, trung, thượng, cực phẩm)

Tu chân cấp bậc chia làm cấp bậc: Luyện Khí kỳ, Trúc Cơ, Kim Đan (ma đan, yêu đan, Quỷ Tâm), Nguyên Anh (ma anh, yêu anh, Quỷ Anh), Hóa Thần, hợp thể, Luyện Hư, Đại Thừa, độ kiếp (thiên phú lợi hại, huyết mạch người tốt cùng yêu có thể thọ mệnh càng lâu) 】

【 tu chân đạt tới Trúc Cơ kỳ mới xem như bước vào tu chân đại môn, có thể làm được ngự kiếm phi hành; đạt tới Nguyên Anh kỳ sau liền có một lần trọng tố xương ống chân, gãy chi trọng sinh thần kỳ công hiệu.

Luyện Khí kỳ chia làm 1--9 tầng, 9 vì cực hạn, đạt tới đỉnh qua đi chính là Trúc Cơ kỳ. Trúc Cơ kỳ trở lên chia làm sơ, trung, sau, đỉnh bốn cái tiểu cảnh giới. 】

Chính văn ————

Tiêu Lăng Hàn lúc này mới bắt đầu xem xét giới tử bên trong đồ vật, có đan dược, thường dùng mỗi loại đan dược một viên, xem ra không đến thời khắc mấu chốt tốt nhất không cần; các loại phù, mỗi loại phù triện một trương, đây là làm hắn máy móc theo sách vở a; còn có rất nhiều luyện khí cùng trận pháp tài liệu.

Một cái khác nhẫn bên trong tất cả đều là ngọc giản, đại khái nhìn một chút, có luyện đan, luyện khí, vẽ bùa, khắc văn, trận pháp, các loại kiếm pháp, đao pháp, tiên pháp, tu luyện công pháp, còn có tu luyện giới thường thức, đủ loại đều có.

Giới tử có quan hệ tu luyện tri thức đều có, duy độc không thấy linh thạch!!!

Nguyên chủ cũng là cái quỷ nghèo, toàn thân liền 20 khối hạ phẩm linh thạch. Vẫn là buông đáy giường gạch, sợ bị người trộm đi. Nhưng mà hắn không biết

chính là chỉ cần thần thức hơi chút đảo qua là có thể phát hiện, như vậy cất giấu cũng không có cái gì dùng.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại trụ địa phương thuộc về một đám không thể tu luyện hạ nhân sân, hẻo lánh, không có đặc biệt sự tình, cơ hồ không có gì người sẽ đến.

Việc cấp bách là tu luyện, đây là một cái dùng võ vi tôn thế giới, vận mệnh vẫn là nắm giữ ở chính mình trong tay hảo, có chút tự bảo vệ mình năng lực lại nói mặt khác.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là ăn viên Tích Cốc Đan, dựa theo công pháp bước đi khoanh chân ngồi xong, mặc niệm tâm pháp tiến vào minh tưởng.

Qua mười lăm phút sau liền có các loại nhan sắc quang điểm quay chung quanh quanh thân, chậm rãi dùng thần thức đụng vào dẫn vào thân thể, trải qua kỳ kinh bát mạch chảy vào đan điền, một loại thuộc tính linh khí tiến vào thân thể sau mặt khác thuộc tính cũng phía sau tiếp trước theo kinh mạch hội tụ đan điền.

Lúc mới bắt đầu linh khí tiến vào kinh mạch sẽ khiến cho kinh mạch có loại trướng đau đớn, chậm rãi bị linh khí dễ chịu sau liền bắt đầu cảm thấy cả người thoải mái. Đạt tới một loại quên mình cảnh giới, Tiêu Lăng Hàn lúc này chỉ cảm thấy chính mình toàn thân đều khinh phiêu phiêu, chính là phiêu phiêu dục tiên cảm giác.

Đương hắn lại lần nữa tỉnh lại đã là ba ngày sau, trời đã tối rồi, trên người một tầng dầu mỡ dơ bẩn, gay mũi khí vị. Dẫn khí nhập thể sau tẩy kinh phạt tùy, tu vi lập tức liền đến Luyện Khí ba tầng.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh ở giới tử tìm ra tiểu pháp thuật ngọc giản, bắt đầu luyện tập khư trần thuật, thanh khiết thuật. Học được sau, lập tức đối chính mình sử năm cái khư trần thuật, năm cái thanh khiết thuật, vẫn là cảm thấy cả người không thoải mái.

Hắn dứt khoát đứng dậy đến sau núi trong sông giặt sạch cái thoải mái tắm, thuận tay ở trong sông bắt hai con cá nướng tới ăn sau, mới chậm rì rì đi trở về đi.

Trước kia nguyên thân là không có đối ứng tu luyện công pháp, tu luyện mấy năm chính là liền dẫn khí nhập thể đều không có làm được.

Vạn Linh Quyết không những có thể che giấu tu vi, biến mất linh căn, còn có thể tra xét linh căn, mặc kệ là chính mình còn tính người khác đều có thể, thân thể này là toàn linh căn, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi, băng, quang, Ám linh căn, cảm giác Vạn Linh Quyết này bộ công pháp chính là vì thân thể này lượng thân chế tạo.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, những người khác một xuyên qua chính là ngũ hành hỗn độn linh căn, hắn này một xuyên qua chính là mười linh căn, thập toàn thập mỹ. Thấy thế nào cũng nên so Ngũ linh căn lợi hại, bằng không liền bạch mù này nghịch thiên tư chất.

Tu luyện có thể thay thế ngủ, tuy rằng vừa tới nơi này ba ngày, nhưng hắn đã tiếp nhận rồi lưu lại nơi này sự thật.

Nếu có cơ hội nói, Tiêu Lăng Hàn vẫn là hy vọng có thể hồi địa cầu đi xem, tuy rằng địa cầu không thể tu luyện, nhưng hoạt động giải trí nhiều a! Chỉ là không nghĩ tới chờ đến kia một ngày, đã là rất nhiều rất nhiều năm về sau.

Thôi, hiện giờ chỉ có tức tới chi tắc an chi!

Tiêu Lăng Hàn hảo hảo ở trong lòng tính toán một chút sau này lộ, bởi vì thần hồn cường đại, thần thức tương đương với Nguyên Anh hậu kỳ, nhưng thân thể này thể chất quá kém, yêu cầu luyện thể, bằng không thời gian dài thân thể này vô pháp cất chứa như thế cường đại thần hồn, thân thể sẽ hỏng mất.

Tu luyện đương nhiên là linh khí nồng đậm địa phương tu luyện lên càng nhanh.

Này phiến đại lục nhất thích hợp địa phương chính là Học viện Hoàng Cực, Tiêu gia hiện tại có Tiêu Lăng Hạo, cùng với gia chủ nhi tử Tiêu Lăng Vân đều ở nơi đó. Chỉ cần tuổi tác ở mười tuổi trở lên, tu vi đạt tới Luyện Khí ba tầng, thông qua khảo hạch sau là có thể tiến vào Học viện Hoàng Cực.

Nếu quyết định phải rời khỏi, kế tiếp sẽ vì này làm chuẩn bị. Hắn nhưng không nghĩ lưu tại Tiêu gia, chờ đến 16 tuổi thời điểm đi trồng trọt.

Giới tử thời gian yên lặng, còn có mười bình Tích Cốc Đan, phẩm chất đều là cực phẩm, mỗi viên nhưng quản một tháng. Đan dược hoặc nhiều hoặc ít đều đựng đan độc, cực phẩm ngoại trừ, nhưng có thể luyện ra cực phẩm đan dược đan sư thiếu chi lại thiếu.

Nguyên thân đối Tu chân giới tri thức biết chi rất ít, có thể nói là một cái hỏi đã hết ba cái là không biết, thuộc về cái loại này không để ý đến chuyện bên ngoài người.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn quyết định tiên tiến nhập Long Ngọc không gian, hảo hảo bổ sung một chút Tu chân giới tri thức.

Thời gian liền ở hắn lật xem trong ngọc giản thoảng qua.

Tiêu Lăng Hàn không biết chính là ở hắn tiến vào Long Ngọc không gian trong khoảng thời gian này, từng có người tới cửa tới tìm hắn.

“Kia phế vật cư nhiên không ở, có phải hay không đã chết ở bên ngoài?” Một cái diện mạo tú khí thiếu nữ hỏi bên cạnh thiếu niên.

“Nghe nói hắn đã mấy ngày không có đi phòng bếp lãnh thức ăn, phỏng chừng là thật sự đã chết.” Thiếu niên mãn không thèm để ý nói.

“Thật là tiện nghi hắn, làm hắn đỉnh Tiêu gia thất thiếu gia thân phận lâu như vậy, vẫn là cái phế vật, làm chúng ta này một mạch ở trong tộc luôn là bị tộc nhân cười nhạo.” Thiếu nữ oán hận nói.

"Đi thôi, nếu hắn đã không còn nữa, vậy làm hắn từ gia phả thượng xoá tên." Thiếu niên xua xua tay mang theo một chúng hạ nhân rời đi cái này hẻo lánh tiểu viện.

Này hai người đều là Tiêu Phương Vũ con cái, nam kêu Tiêu Lăng Hoành, nữ kêu Tiêu Lăng Ngữ, cùng Tiêu Lăng Hàn tuổi tác xấp xỉ.

Tiêu Lăng Hàn đã ở Long Ngọc không gian đãi ba năm, vẫn là bởi vì hắn đem đại bộ phận ngọc giản đều xem xong rồi, lúc này mới tính một chút thời gian.

May mắn đều là ngọc giản, chỉ cần thần thức cường đại, đọc lấy ngọc giản tốc độ liền mau, hơn nữa hắn vốn dĩ chỉ số thông minh cao, năng lực phân tích cường, xem ngọc giản thời điểm luôn có một loại quen thuộc cảm, cho nên lý giải lên thực dễ dàng.

Ra không gian, bên ngoài mới qua đi mười một thiên.

Tiêu Lăng Hàn đem nhẫn trữ vật sửa sang lại một phen, thường dùng đồ vật đặt ở giới tử, giới tử mang ở trên tay, mặc niệm ẩn hình, liền nhìn không thấy giới tử. Không gian giới tử luyện chế thời điểm vận dụng ẩn nấp trận pháp, cho nên có thể ẩn nấp lên. Làm như vậy đương nhiên này đây miễn tiền tài động lòng người, cho chính mình đưa tới tai bay vạ gió.

Rời đi Tiêu gia, Tiêu Lăng Hàn liền đi Thịnh Thiên Thành.

Sở dĩ không hề trở ngại rời đi Tiêu gia, vẫn là bởi vì mọi người đều cho rằng hắn đã chết, ở tại kia một mảnh hạ nhân đều cảm thấy nơi đó đen đủi, vốn dĩ nơi đó người liền ít đi, hiện tại đi nơi đó người càng là ít ỏi không có mấy.

May mắn Tiêu gia vốn dĩ liền ở Thịnh Thiên Thành bên trong, bằng không vào thành còn phải hoa hai khối hạ phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn ở trang phục cửa hàng hoa hai khối hạ phẩm linh thạch, mua hai thân tắm rửa quần áo, đều không phải pháp y, chỉ là so bình thường quần áo tốt một chút. Trong miệng không vị, hắn đến tửu lầu ăn bữa cơm, mua trương bản đồ, linh thạch liền không có.

Linh thạch không trải qua hoa, xem ra chính mình muốn đem học tập luyện đan đề thượng nhật trình, đến lúc đó bán đan dược, liền không lo không linh thạch hoa.

Không linh thạch Tiêu Lăng Hàn không dũng khí lại dạo đi xuống!

Nghĩ đến ở địa cầu thời điểm, hắn tốt xấu trụ chính là biệt thự, ra cửa đều là xe chuyên dùng đón đưa, mua đồ vật đều không cần xem giá cả, trực tiếp đem tạp đưa qua đi.

Bị lôi như vậy một phích, nhất chiêu trở lại trước giải phóng.

Trụ phá phòng ở, ra cửa không linh thạch.

Đưa mắt vô thân nhân, cúi đầu tư địa cầu.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ra Thịnh Thiên Thành, đi trước Hoàng Cực đại lục trung tâm thành nội Vân Hoàng Thành. Trên đường phải trải qua bốn cái đại thành mười cái tiểu thành, trực tiếp cưỡi Truyền Tống Trận nói chỉ cần bảy tám thiên là có thể tới.

Đại thành liền có Truyền Tống Trận, nhưng hắn hiện tại một nghèo hai trắng, cùng khất cái không thể nghi ngờ. Cưỡi không dậy nổi Truyền Tống Trận, cũng không thể ngự kiếm phi hành, chỉ có thể dựa hai chân hành tẩu.

Trên đường phải trải qua Hồ Quang Cốc mới có thể tới tiếp theo cái thành trấn.

"Hồ Quang Cốc" chỉ là nghe tên liền biết nơi đó có một mảnh hồ, còn có một cái sơn cốc.

Nghe đồn nơi đó ban đầu là một cái sơn cốc, hai vạn năm trước, có hai gã Hóa Thần kỳ đại năng ở nơi đó đấu pháp, cuối cùng hai người đồng quy vu tận. Này hai người trong đó một người là Quang linh căn, một người khác là Thủy linh căn, Thủy linh căn tu sĩ dùng ra đại lượng thủy hệ pháp thuật, sau lại dẫn tới nơi đó biến thành một mảnh hồ. Nghe nói hai người sở dĩ đấu pháp là bởi vì Quang linh căn tu sĩ trên người có quang hệ linh bảo, Quang linh căn tu sĩ sau khi chết quang hệ linh bảo cũng đã biến mất, trên mặt hồ ngẫu nhiên sẽ có ánh sáng lập loè, mọi người đều hoài nghi đó chính là trong truyền thuyết quang hệ linh bảo.

Bởi vậy tới nơi này tầm bảo người tới một đám, lại đi một đám, thời gian trôi đi, hiện giờ đã không có người lại có hứng thú tới tầm bảo.

Tiêu Lăng Hàn tới Hồ Quang Cốc thời điểm, đã là một ngày sau buổi chiều.

Bởi vì phía trước bên này thường xuyên có người tới, cho nên không có gì yêu thú ở gần đây, tương đối địa phương khác nơi này an toàn nhiều.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra trận bàn bố trí một cái phòng ngự trận, này chỉ là một cái một bậc phòng ngự trận, là hắn ở trong không gian dựa theo ngọc giản chế tác phương pháp chính mình cân nhắc làm.

Một bậc trận pháp chỉ đối Luyện Khí kỳ người hoặc yêu thú có tác dụng.

Hắn chuẩn bị đả tọa một đêm, ngày mai lại lên đường, thuận tiện trảo mấy cái cá giải quyết bữa tối.

Không phải hắn ghét bỏ Tích Cốc Đan, thật sự là đối với hưởng thụ quá địa cầu mỹ thực Tiêu Lăng Hàn tới nói, Tích Cốc Đan hương vị tựa như nhai plastic giống nhau khó có thể nuốt xuống.

Tiêu Lăng Hàn dùng thần thức cảm giác một chút chung quanh không có người, lúc này mới tiến vào không gian, dùng pháp thuật ở trúc lâu bên cạnh đào một cái ao nhỏ, mới ra không gian.

Đi vào bên hồ, nhảy vào trong nước, dẫn một ít thủy tiến vào không gian hồ nước, lại dùng linh lực dệt thành võng, bắt đầu trảo cá, bắt hơn hai mươi điều

tiến không gian, cảm giác đã không sai biệt lắm, hắn liền chuẩn bị rời đi trong hồ.

Không nghĩ hắn ở trong bất tri bất giác đã tới rồi đáy hồ, không cẩn thận dẫm đến một cái đá, phát hiện trước mặt cảnh vật cùng chung quanh rõ ràng nối tiếp không thượng, hắn vừa rồi dẫm đến đá thế nhưng biến mất vô tung vô ảnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 3

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ 03 chương đột phá Trúc Cơ kỳ

Tiêu Lăng Hàn lợi dụng ngọc giản phương pháp mở ra linh nhãn, lúc này mới nhìn đến trước mặt hắn có một cái che giấu trận pháp, may mắn ở trong không gian kia ba năm nhiều tu chân tri thức không phải bạch xem, các loại tri thức đều hiểu biết cái thất thất bát bát.

Hắn nghiên cứu một hồi lâu, lấy ra phía trước luyện tập chế tác trận kỳ, dựa vào cường đại thần thức, mới mở ra một cái miệng nhỏ chui đi vào, tiến vào sau trận pháp lại nhanh chóng khép lại.

Bên trong là một mảnh không lớn không gian, lọt vào trong tầm mắt chính là một tòa cung điện, nơi đây linh khí nồng đậm, còn có một chỗ lôi đình khu vực.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại chính yêu cầu như vậy một chỗ tới luyện thể, không thể tưởng được buồn ngủ tới, liền có người đưa gối đầu. Thần thức đảo qua, phát hiện này phụ cận cũng không có sinh linh, phát hiện không có gì nguy hiểm sau, hắn ăn một viên Tích Cốc Đan.

Chậm rãi tiến vào lôi đình khu vực, Tiêu Lăng Hàn sợ cùng hắn ở địa cầu thời điểm giống nhau, lại lần nữa bị phích đến không biết tên địa phương đi, hiển nhiên hắn lo lắng là dư thừa. Cùng ngọc giản thượng miêu tả giống nhau, này lôi điện sẽ không lập tức liền đem người cấp phích chết, rốt cuộc tu sĩ độ kiếp thời điểm còn phải trải qua lôi điện tẩy lễ.

Hắn trước tiên ở lôi điện bên cạnh bắt đầu vận chuyển công pháp luyện thể, lúc mới bắt đầu tê tê ngứa ngứa, không có gì mặt khác không khoẻ cảm giác, ngược lại cảm thấy thực thoải mái, giống như là ghế mát xa ở mát xa giống nhau.

Chậm rãi đau đớn đột kích, lúc sau liền càng ngày càng đau, đau hắn thái dương gân xanh thình thịch nhảy, có một loại hiện tại liền tưởng lại chết một lần xúc động, cảm giác loại này thân thể đều không giống như là chính mình, đã đau đến chết lặng.

Muốn biến cường, này đó đều là cần thiết trải qua, hắn cắn răng, nói cho chính mình muốn kiên trì đi xuống. "Ta là Tiêu Lăng Hàn, điểm này tiểu đau tiểu thương tiếc là không làm gì được ta", hắn mỗi ngày đều ở vì chính mình cố lên cổ vũ.

Mười lăm thiên thoảng qua, Tiêu Lăng Hàn lại ăn một viên Tích Cốc Đan, tiếp tục tu luyện luyện thể, hiện tại thân thể hắn cường độ đã đạt tới Trúc Cơ kỳ. Hắn chậm rãi hướng đi lôi điện trung tâm khu vực, càng đi trung tâm chỗ lôi

điện uy lực lại càng lớn, thời gian liền ở hắn rèn luyện thân thể luyện thể trung qua hai tháng.

Hai tháng sau, Tiêu Lăng Hàn thân thể cường độ đã đạt tới Nguyên Anh sơ kỳ, thân thể đã không còn cảm giác được phụ tải, nơi này lôi điện đã không thể lại giúp hắn luyện thể. Hiện tại hắn có thể yên tâm lớn mật tăng lên tu vi, không cần lại lo lắng linh khí ở tiến vào thân thể thời điểm thân thể bị tan vỡ.

Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở lôi điện trung tâm, nơi đây lôi linh lực chậm rãi tiến vào hắn thân thể, hội tụ đan điền, chỉ dùng hai ngày thời gian nơi này lôi linh khí đã bị hắn tu luyện không còn. Không có biện pháp, ai kêu hắn linh căn nhiều, đan điền là cái động không đáy.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn tu vi đã đạt tới Luyện Khí mười hai tầng đỉnh đại viên mãn, chờ củng cố cảnh giới sau liền có thể trực tiếp Trúc Cơ, hắn là tính toán hoàn mỹ Trúc Cơ, không chuẩn bị dùng Trúc Cơ đan.

Chỉ có hoàn mỹ Trúc Cơ nhân tài sẽ đi xa hơn, sức chiến đấu cũng so với kia chút chỉ tu luyện đến Luyện Khí chín tầng liền Trúc Cơ muốn cường không ít. Quan trọng nhất chính là tương đồng cảnh giới hạ, hoàn mỹ Trúc Cơ tu sĩ muốn so bình thường Trúc Cơ linh lực chứa đựng lượng nhiều, chiến đấu lên càng kéo dài. Hoàn mỹ Trúc Cơ muốn tu luyện đến Luyện Khí mười hai tầng, người bình thường cũng không biết Luyện Khí kỳ có Luyện Khí mười hai tầng cái này cảnh giới, bình thường đều chỉ là tu luyện đến Luyện Khí chín tầng đỉnh liền trực tiếp dùng Trúc Cơ đan Trúc Cơ.

Tiêu Lăng Hàn ra lôi đình khu vực, bên ngoài linh khí vẫn như cũ thực nồng đậm, cho nên hắn chuẩn bị ở chỗ này củng cố cảnh giới sau liền trực tiếp Trúc Cơ.

Tiêu Lăng Hàn đi vào cung điện bên ngoài trên đất trống, khoanh chân làm tốt, bắt đầu củng cố cảnh giới. Hắn một lần một lần vận chuyển công pháp, áp súc trong cơ thể linh khí, rốt cuộc tới một cái điểm tới hạn sau phá tan một tầng bích chướng. Đan điền linh khí chậm rãi từ trạng thái khí hóa thành trạng thái dịch, cái này quá trình không biết qua bao lâu, nhìn đan điền có một tầng trong suốt sáng trong chất lỏng, xa hoa lộng lẫy, này hẳn là chính là Trúc Cơ kỳ. Hắn tiếp tục vận chuyển công pháp, đem đan điền sở hữu linh khí đều chuyển hóa vì trạng thái dịch, nhìn một giọt một giọt chất lỏng rơi vào đan điền tầng chót nhất, chậm rãi nhợt nhạt một tầng trở nên rắn chắc lên.

Cùng lúc đó Địa Thâm đại lục,

Lúc này Địa Thâm đại lục một trên vách núi, một người 11-12 tuổi thiếu niên, hắn hoa mỹ quần áo đã rách mướp, một đôi mắt đào hoa hơi hơi híp, nhìn trước mắt mười mấy cái hắc y nhân, cùng với cầm đầu một người bạch y thiếu niên.

Bạch y thiếu niên tuổi chừng 16 tuổi, tên là Thượng Quan Huyền Vũ.

Dưới vực sâu là có tiếng tuyệt linh chi uyên, ngã xuống mặc kệ ngươi tu vi có bao nhiêu cao, đều chỉ có đường chết một cái.

11-12 tuổi thiếu niên tên là Thượng Quan Huyền Ý, là Thượng Quan gia tộc tộc trưởng dòng chính tôn tử. Chỉ vì gia gia đi Thiên Lăng đại lục, hắn nhị bá gia nhi tử Thượng Quan Huyền Vũ ước hắn ra ngoài rèn luyện. Chưa từng tưởng Thượng Quan Huyền Vũ cư nhiên là tính toán giết hắn, nếu không có gia gia lưu lại bảo mệnh pháp bảo, chỉ sợ hắn đã sớm chết oan chết uổng.

Thượng Quan Huyền Vũ nhìn trước mắt đã cùng đường bí lối đường đệ, tinh xảo mặt mày thượng hiện lên một tia âm ngoan, lại cười khanh khách đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Đường đệ, ngươi tốt nhất là đem trong tộc bảo vật giao ra đây, như vậy ta còn có thể làm cha ta ở chấp pháp trưởng lão trước mặt thế ngươi nói một chút lời hay."

Thượng Quan Huyền Ý mặt lộ vẻ thống khổ cùng với mê mang chi sắc, nhìn trước mắt chính mình từng lấy hắn đương thân ca ca đối đãi thiếu niên, hiện tại thế nhưng lấy này phúc tham lam sắc mặt nhìn chính mình, lại như là đối đãi kẻ thù giết cha hùng hổ doạ người tư thái.

Thượng Quan Huyền Ý khó hiểu hỏi: "Vì cái gì? Ngươi vì sao phải bôi nhọ ta trộm trong tộc bảo vật? Lại vì sao phải đặt ta tử địa?"

Thượng Quan Huyền Vũ tinh xảo ngũ quan nhân dữ tợn biểu tình mà vặn vẹo, ghen ghét nói: "Vì cái gì? Ngươi thế nhưng còn không biết vì cái gì? Chúng ta đồng dạng là gia gia cháu đích tôn, hắn lại đối với ngươi mọi cách sủng ái, phủng ở trong tay sợ nát, ngậm ở trong miệng sợ tan, muốn ngôi sao không cho ánh trăng. Thứ gì đều là trước cho ngươi, ngươi không cần mới có thể cho chúng ta những người khác. Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì gia gia như thế hậu đãi ngươi?"

Thượng Quan Huyền Ý quả thực không thể tin được, nguyên lai chính mình coi là thân huynh trưởng đường ca cho tới nay thế nhưng là như thế này tưởng.

Hắn vẫn là chưa từ bỏ ý định nói: "Chính là mỗi lần gia gia cho ta đồ vật, ta đều phân cho ngươi, ngay cả gia gia cho ta duy nhất một viên cực phẩm Trúc Cơ đan, linh thạch, tu luyện tài nguyên, ngươi muốn cái gì? Ta không có cho ngươi?"

"Là, ta muốn đồ vật ngươi cơ hồ đều cho ta, nhưng ngươi kia phó như là bố thí khất cái sắc mặt, làm ta càng thêm cảm thấy chán ghét."

Thượng Quan Huyền Vũ tiếp tục nói: "Trên người của ngươi còn có giống nhau là ta muốn nhất đồ vật, ngươi chết sống đều không cho ta, chỉ cần ngươi đem như vậy đồ vật cho ta, ta có thể lưu ngươi một mạng."

Thượng Quan Huyền Ý lúc này băng triệt đáy lòng, tâm như đao cắt, nguyên lai đường ca vẫn luôn nhớ thương chính mình phượng hoàng tinh huyết.

Thượng Quan Huyền Ý mẫu thân là một con thần thú phượng hoàng, rất nhiều năm trước bị thượng giới người đánh rớt đến đây giới. Phượng hoàng tinh huyết là hắn mẫu thân để lại cho hắn duy nhất đồ vật. Năm đó Thượng Quan Huyền Ý phụ thân ôm mới sinh ra không lâu hắn, trở lại trong tộc đem hắn giao cho chính mình phụ thân, liền đi tìm chính mình thê tử đi. Phượng hoàng tinh huyết bản thân trân quý trình độ không đề cập tới, nhưng đó là Thượng Quan Huyền Ý cha mẹ để lại cho hắn duy nhất niệm tưởng.

"Thật sự cho ngươi, ngươi liền sẽ buông tha ta sao?" Thượng Quan Huyền Ý nản lòng thoái chí nói.

"Tự nhiên có thể lưu ngươi một mạng, huỷ bỏ linh căn, đi Phàm Nhân Giới, từ đây không được bước vào Tu chân giới, không chuẩn lại liên hệ gia gia."

Làm một cái cao cao tại thượng tu luyện thiên tài, lưu lạc vì phế nhân, từ đây sinh hoạt ở bụi bặm. Ngẫm lại Thượng Quan Huyền Vũ đều cảm thấy thần thanh khí sảng, thần thái phi dương, đến lúc đó còn có thể phái người nhìn chằm chằm hắn, chờ tra tấn đủ rồi, lại trừ bỏ hắn.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý lúc này tuyệt vọng lại bi phẫn biểu tình, Thượng Quan Huyền Vũ cảm thấy thống khoái cực kỳ. Oán hận nói: "Chỉ có ngươi biến mất, gia gia mới có thể nhìn đến chúng ta mặt khác con cháu, ta phụ thân mới có cơ hội ngồi trên Thượng Quan gia gia chủ, tương lai thuận lợi được đến tộc trưởng chi vị."

Thượng Quan Huyền Ý lần đầu tiên nếm tới rồi phản bội tư vị, trong lòng phiếm đau, trong miệng phiếm khổ, có chút đứng thẳng không xong.

Nói thật dễ nghe, vòng chính mình một mạng, chỉ sợ được đến phượng hoàng huyết sau liền sẽ đối hắn đau hạ sát thủ, diệt trừ cho sảng khoái! Tục ngữ nói: Trảm thảo không được căn, xuân phong thổi lại sinh!

Phía trước là thế tất muốn chính mình sinh tử đường huynh, mặt sau là tuyệt linh chi uyên, hiện giờ chỉ có nhảy xuống đi, giành được một đường sinh cơ.

Mười tháng sau, thiếu niên một thân bạch y đã thành xám xịt nhan sắc; tóc đen thúc màu trắng dải lụa, cũng thành màu đen dải lụa, vuông góc ở bên hông. Thiếu niên ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, người này đúng là Tiêu Lăng Hàn.

Lúc này hắn đã Trúc Cơ sơ kỳ đại viên mãn, cảnh giới củng cố, không có phù phiếm hiện tượng, một cái cơ hội là có thể tiến vào Trúc Cơ trung kỳ.

Tiêu Lăng Hàn còn không có mở mắt ra, đã bị trên người hương vị huân thiếu chút nữa ngất xỉu đi. Hắn chạy nhanh đứng dậy cho chính mình thi triển vài lần khư trần thuật cùng thanh khiết thuật, tuy rằng nhìn qua đã thực sạch sẽ. Nhưng hắn vẫn là cảm thấy khó chịu khẩn, thật muốn hảo hảo rửa rửa, lại phao phao suối nước nóng, đương nhiên này chỉ có thể là ngẫm lại.

Thu thập thỏa đáng sau, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới có thời gian đánh giá một chút chung quanh, phát hiện nơi này linh khí trở nên loãng, kế tiếp hắn liền chuẩn bị hảo hảo thăm dò một chút cái này cung điện.

Tiêu Lăng Hàn một cái dùng sức liền đẩy ra cung điện đại môn, thế nhưng không chút nào cố sức, nhẹ nhàng hắn đều có chút hoài nghi nơi này có phải hay không trước đó không lâu mới có người tiến vào qua.

Tiến vào cung điện sau, cung điện đại sảnh không có gì đặc biệt, trống không.

Hắn càng ngày càng hoài nghi có người đã đã tới nơi này, hơn nữa vẫn là nhạn quá rút mao, trở thành hư không cái loại này. Bằng không như thế nào giải thích này trong đại sảnh như thế nào liền một cái bài trí đều không có? Ở đại sảnh sườn mặt sau, có một cái thật dài hành lang, hắn cẩn thận đi vào đi, vẫn như cũ không có phát hiện cơ quan bẫy rập.

Vẫn luôn đi rồi đại giai mười lăm phút sau, xuất hiện một cái kết giới chặn Tiêu Lăng Hàn đi tới lộ. Trước mắt yêu cầu bài trừ kết giới mới có thể đi vào, lấy hắn hiện tại nhược kê tu vi còn không thể bạo lực bài trừ, kết giới quá cường đại, bản nhân quá yếu ớt, mạnh mẽ bài trừ không được.

Không thể dựa vũ lực giải quyết, chỉ có thể dùng trí thắng được, Tiêu Lăng Hàn cẩn thận quan sát một phen, phát hiện bên phải hạ giác có cái tia chớp hình dạng khe lõm. Nhưng yêu cầu lôi linh căn tu sĩ mới có thể mở ra, còn có đối linh lực yêu cầu, yêu cầu tu sĩ nắm giữ linh lực rất nhỏ nhập trí, không thể nhiều cũng không có thể thiếu, một không cẩn thận liền sẽ bị linh lực bắn ngược mà bị thương nặng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 4

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ 04 chương Tiên Quân là kẻ lừa đảo

Tiêu Lăng Hàn từ bắt đầu tu luyện liền có một loại quen thuộc cảm, giống như là hắn đã từng tu luyện quá dường như, phàm là pháp thuật vừa thấy liền sẽ, trận pháp, luyện đan, luyện khí, vẽ bùa chờ, những cái đó sự đều như là hắn đã từng đã làm vô số lần, hiện tại làm lên rất là thuận buồm xuôi gió, thượng thủ tự nhiên cũng mau.

Đối linh lực khống chế, tự nhiên cũng không nói chơi.

Tiêu Lăng Hàn tin tưởng chờ tu vi đạt tới nhất định cảnh giới, liền nhất định có thể cởi bỏ hắn trong lòng nghi hoặc. Về hắn thân thế, còn có hắn vì sao sẽ xuyên qua đến dị giới? Này đó về sau đều sẽ có đáp án.

Tiêu Lăng Hàn khống chế được trong thân thể lôi linh lực, cẩn thận đưa vào tia chớp hình dạng khe lõm thượng, không trong chốc lát trước mặt hắn xuất hiện một phiến môn. Hắn nhân cơ hội đi vào, môn lại lần nữa chậm rãi khép lại, hình thành không có một tia khe hở kết giới.

Ánh vào mi mắt chính là một mảnh băng thiên tuyết địa thế giới, tuy rằng hắn đã là Trúc Cơ kỳ tu sĩ, nhưng vẫn cảm thấy có điểm lãnh.

Tiêu Lăng Hàn còn không có nhìn kỹ thanh trước mắt cảnh tượng, đột nhiên ở trước mặt hắn xuất hiện một cái gương mặt hiền từ tóc đen lão giả. Hắn chuông cảnh báo xao vang, có thể vô thanh vô tức xuất hiện ở hắn trước mắt, không có sinh mệnh dấu hiệu, không giống quỷ hồn, hẳn là ngọc giản ghi lại thần thức hình chiếu.

Thần thức: Có người chết sinh thời lưu lại một mạt tàn niệm; cũng có đại năng lo lắng trong nhà tiểu bối, ở bọn họ thạch hải lưu lại một tia thần thức, vì hộ tiểu bối an toàn, nếu là có người giết cái kia tiểu bối, như vậy thần thức liền sẽ rơi vào kẻ giết người trên người.

Thần thức hình chiếu là chỉ không ở này giới trung người, thông qua một ít đặc thù khí cụ liên tiếp đến các thế giới khác, do đó đầu hạ một mạt thần niệm. Lấy dùng cho giao lưu, truyền đạo, chỉ có tu vi đạt tới Tiên Đế trở lên cấp bậc tiên nhân, mới có thể từ Tiên giới xuyên qua không gian hàng rào, đầu nhập so Tiên giới thấp chút thế giới, nhưng Tiên Đế trở lên tiên nhân giống nhau đều chỉ nghĩ bế quan tu luyện sớm một chút phi thăng Thần giới, ai sẽ ăn no không có việc gì xem một đám con kiến?

Tiên Đế dưới tu vi trừ phi sử dụng bán thần khí hoặc Thần Khí, kia tu vi ở Tiên Quân tiên nhân yêu cầu bán thần khí là được, Tiên Vương còn lại là yêu cầu

Thần Khí mới được. Thần Khí không phải dễ dàng như vậy được đến, đại đa số đều ở Tiên Đế, Tiên Tôn trong tay, những người khác được đến cũng không có mệnh giữ được.

Trong tình huống bình thường cũng sẽ không có người làm như vậy, nếu xuất hiện ngoài ý muốn nói, thần thức bị hao tổn, bản thể cũng sẽ bị thương. Tu vi càng cao, khôi phục liền càng chậm, yêu cầu đan dược cấp bậc cũng càng cao.

Xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt lão giả tên là Lôi Huyễn Đình, là Tiên Quân tu vi, nhiều năm trước ở một cái tiểu bí cảnh trung được đến một quyển tu luyện bí điển.

Bí điển ghi lại những cái đó thiên tuyển chi tử khí vận nghịch thiên, gặp được tai nạn, mỗi khi đều có thể gặp dữ hóa lành, lúc sau còn sẽ gia tăng tu vi. Tu luyện không có bình cảnh, sau lại thiên tuyển chi tử được xưng là khí vận chi tử.

Khí vận chi tử là Thiên Đạo tuyển ra tới, dẫn dắt một phương thế giới đi hướng càng huy hoàng thời đại, có thể làm một cái tiểu thế giới chậm rãi thăng cấp, thăng cấp vì trung đẳng thế giới, lại thăng cấp vì cao đẳng thế giới, cho nên khí vận chi tử chỉ cần không có làm cái gì đại gian đại ác việc đều sẽ chịu Thiên Đạo che chở.

Nhưng là bí điển ghi lại một loại nghịch thiên phương pháp tu luyện, nó có thể cướp đoạt khí vận chi tử khí vận, làm tu luyện này công pháp người được đến khí vận thêm thành, tu luyện lên thuận phong xuôi dòng. Nhưng đây cũng là cấm kỵ công pháp, chỉ cần không nghĩ trở thành toàn tu sĩ địch nhân, đều sẽ không tu luyện này công pháp, này công pháp quá ác độc, hủy không chỉ là một cái khí vận chi tử, vẫn là một phương thế giới.

Từ Lôi Huyễn Đình được đến công pháp, không có chút nào do dự liền lựa chọn tu luyện loại này công pháp, hắn lợi dụng giết người đoạt bảo đoạt tới Thần Khí, vì chính mình lựa chọn vài cái không có hậu trường tu chân tiểu thế giới. Tu tiên giới có Tiên Đế Tiên Tôn này đó đại năng tọa trấn, hắn cũng không dám động cái gì oai cân não.

Từ tu luyện này công pháp, hắn ở ngắn ngủn hai vạn năm liền từ Tiên Vương thăng cấp tới rồi Tiên Quân. Hưởng qua loại này chỗ tốt sau, hắn càng thêm sẽ không thu tay lại.

Lôi Huyễn Đình là ở một năm trước tỉnh lại, lúc ấy nhìn đến một thiếu niên bị truyền tống lại đây, đã là hơi thở mong manh, phát hiện cái kia thiếu niên là này phương tiểu thế giới khí vận chi tử khi, hắn mừng rỡ như điên, chờ đợi vạn năm, rốt cuộc lại nghênh đón tân khí vận chi tử. Dùng linh đan điếu trụ hắn mệnh, chậm rãi chữa trị hắn là thương thế, chuẩn bị chờ thiếu niên tốt không sai biệt lắm liền thực thi kế hoạch.

Chỉ là không nghĩ tới mới một năm thời gian, lại có người xông vào hắn tùy tay bố trí động phủ.

Lôi Huyễn Đình từ trên xuống dưới đánh giá đối diện thiếu niên hảo một phen, kết quả cư nhiên nhìn không ra thiếu niên khí vận. Lấy hắn Tiên Quân tu vi, cho dù chỉ là thần thức hình chiếu, tuy chịu Thiên Đạo áp chế, cũng nên có Độ Kiếp kỳ đỉnh thực lực, trong lòng rất là nghi hoặc.

Tiêu Lăng Hàn bị lão giả xem cả người không được tự nhiên, tổng cảm thấy hắn ánh mắt như là ở xem kỹ hàng hóa giống nhau, làm người cảm thấy thực không thoải mái.

Thấy lão nhân nhìn chính mình nửa ngày, mày nhíu chặt, tựa hồ ở nghi hoặc chuyện gì, vì thế, Tiêu Lăng Hàn liền thấy trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một viên màu trắng hạt châu.

Lão giả cầm hạt châu lại nhìn về phía chính mình khi, rõ ràng là vui mừng ra mặt, không còn có lúc trước mặt ủ mày chau.

"Màu tím, cư nhiên là màu tím, như thế nồng hậu khí vận, mười cái khí vận chi tử đều so ra kém, so giường băng thượng cái kia tiểu tử hảo ra gấp mười lần không ngừng."

May mắn hắn chỉ là một mạt thần thức hình chiếu, nếu là hắn bản nhân tại đây, phỏng chừng chảy nước dãi đều chảy ra, kia đáng khinh tươi cười, còn có một đôi kim quang bắn ra bốn phía trong ánh mắt, ẩn sâu không có hảo ý ảm mang, lệnh Tiêu Lăng Hàn da đầu một trận tê dại.

Lôi Huyễn Đình áp xuống trong lòng ngo ngoe rục rịch, cao thâm khó lường gật gật đầu.

Vừa lòng đối trước mặt thiếu niên nói: "Tiểu tử, ngươi có thể đi đến nơi này, thuyết minh chúng ta có duyên, nơi này có bổn quân truyền thừa, ngươi có bằng lòng hay không bái bổn quân vi sư? Tiếp thu truyền thừa." Một bộ cao cao tại thượng tư thái.

Xem lão nhân này một bộ ra vẻ đạo mạo bộ dáng, tên gọi tắt ngụy quân tử, Tiêu Lăng Hàn liền không có gì hảo cảm. Còn truyền thừa? Hắn tu luyện chính là Thần cấp công pháp, tái hảo truyền thừa cũng so ra kém.

Nhưng tình thế so người cường, Tiêu Lăng Hàn trên mặt bất động thanh sắc, làm người nhìn không ra một tia sơ hở. Hắn vẫn là cung kính nói: "Đa tạ tiền bối để mắt vãn bối, chỉ là vãn bối đã có sư tôn." Thiện ý nói dối hy vọng không cần chọc giận lão gia hỏa này.

Nghe xong lời này, lão nhân hiển nhiên không cao hứng, suy sụp hạ mặt. Không cho là đúng nói: "Sư phó của ngươi cái gì tu vi? Ngươi bái bổn quân vi sư, tu vi cọ cọ hướng lên trên trướng, bổn quân bảo đảm ngươi về sau có thể thuận lợi phi thăng. Bổn quân có thượng thừa tu luyện công pháp, các loại đan dược, tu luyện tài nguyên, hơn nữa chờ ngươi sau khi phi thăng, tới Tiên giới, bổn quân cũng có thể quan tâm ngươi, làm ngươi thiếu đi rất nhiều đường vòng, một đường bình bộ thanh vân."

Lợi dụ! Vô sự hiến ân cần phi gian tức đạo.

Này cái gọi là truyền thừa chỉ sợ không phải cái gì thứ tốt, nói không chừng là cái âm mưu. Huống chi hắn nhìn về phía chính mình ánh mắt đâu giống là đối đãi một cái vãn bối, căn bản chính là thấy được một mâm mỹ vị lại có thể khẩu sơn trân hải vị.

Xem ra lão nhân này sở đồ không nhỏ a!

Tiêu Lăng Hàn vẫn là kiên trì nói: "Một ngày vi sư cả đời vi phụ, sư phó tu vi tuy rằng không cao, nhưng đãi ta cực hảo, đối ta có dưỡng dục chi ân, lại có giáo dục chi ân......" Hắn một bộ vì sư phó máu chảy đầu rơi, đến chết mới thôi kích động biểu tình.

Lão nhân giờ phút này đã sắc mặt âm trầm, áp xuống trong lòng phẫn nộ, không dung phản bác lại lần nữa mở miệng: "Thêm một cái sư phó cũng không có gì, Tu chân giới có người cả đời bái vài cái sư phó đều là bình thường. Ngươi còn nhỏ, về sau ngươi liền biết có sư phó chỗ tốt rồi, vi sư tất nhiên sẽ dốc lòng dạy dỗ ngươi, ngươi hiện tại liền quỳ xuống dập đầu đi!"

Tiêu Lăng Hàn: "???" Ta chẳng lẽ là gặp được một cái bệnh tâm thần? Ta đều không có đáp ứng liền phải dập đầu bái sư? Ai cho hắn tự tin?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 5

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ 05 chương niết bàn trọng sinh đan

Tiêu Lăng Hàn nhưng không nghĩ bái một cái bệnh tâm thần vi sư, này nhân quả một khi dính dáng đến, về sau cắt không đứt, gỡ càng rối hơn. Huống chi thiên hạ không có bữa cơm nào miễn phí, cũng như bầu trời sẽ không rớt bánh có nhân giống nhau.

“Đa tạ tiền bối nâng đỡ, vãn bối thật sự tiêu thụ không nổi, vãn bối từng phát qua Thiên Đạo lời thề, cuộc đời này chỉ biết có một vị sư tôn, sẽ không lại bái mặt khác bất luận kẻ nào vi sư.”

Lão nhân chán nản, thấy trước mặt thiếu niên gàn bướng hồ đồ, kiên nhẫn đã là hao hết, lãnh “Hừ” một tiếng.

Hiện giờ thấy là thật lừa dối không đến Tiêu Lăng Hàn, mà hắn giống như là sư tôn fan não tàn, trừ bỏ sư tôn cái gì đều là mây bay bộ dáng.

“Tiểu tử, bổn quân cuối cùng hỏi lại ngươi một lần, ngươi thật sự không bái ta làm thầy? Tiếp thu ta truyền thừa sao?”

Lôi Huyễn Đình nghĩ cuối cùng thử lại một lần, không đến vạn bất đắc dĩ, tốt nhất không cần dùng cái kia phương pháp. Hắn ở Tiên giới tốt xấu cũng là một cái Tiên Quân, tất nhiên là nói một không hai, nào có kiên nhẫn nghe một cái con kiến giống nhau người ở chính mình trước mặt lải nhải, lải nha lải nhải, lại nhiều lần cự tuyệt hắn.

“Xin lỗi, tiền bối.” Tiêu Lăng Hàn buông xuống mặt mày, xin lỗi nói.

Lôi Huyễn Đình nghĩ thầm: Nếu ngươi rượu mời không uống, uống rượu phạt, vậy chớ có trách ta không khách khí, ta trực tiếp tiến vào ngươi thạch hải sửa chữa trí nhớ của ngươi, tuy rằng có chút nguy hiểm, nhưng chỉ cần chính mình tiểu tâm một ít liền sẽ không lộng nhảy ngươi thạch hải, lúc sau làm ngươi đối ta cung cung kính kính, nói gì nghe nấy.

Tiêu Lăng Hàn thấy lão nhân nửa ngày không mở miệng, ngẩng đầu lên liền nhìn đến lão nhân âm tình bất định thần sắc, cuối cùng như là hạ định cái gì quyết tâm giống nhau, trong mắt hiện lên một tia âm ngoan.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm: Tới, đuôi cáo rốt cuộc lộ ra tới.

Lão nhân trực tiếp đi đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, hắn tưởng lui về phía sau, lại bất đắc dĩ phát hiện chính mình không động đậy.

Tiêu Lăng Hàn trơ mắt nhìn hắn nâng lên tay phải, ngón trỏ chậm rãi duỗi hướng chính mình giữa mày. Lúc này Tiêu Lăng Hàn trong lòng có cái thanh âm ở nói cho chính mình, nhất định không thể làm hắn đụng tới chính mình, bằng không liền có không thể đoán trước sự tình phát sinh.

Nào biết liền ở lão nhân muốn đụng tới Tiêu Lăng Hàn trong nháy mắt, lão nhân trên tay trái hạt châu đã bị hít vào Long Ngọc không gian, lão nhân cũng bị Tiêu Lăng Hàn trên người đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang cấp cắn nuốt. Trực tiếp cắn nuốt!!!

Biến cố tới quá nhanh, hết thảy đều ở trong nháy mắt liền kết thúc, một hồi lâu Tiêu Lăng Hàn mới hồi phục tinh thần lại.

Phỏng chừng lão nhân như thế nào cũng không nghĩ tới chính mình sẽ thua tại một cái mới vừa bước vào Tu chân giới tay mơ trong tay.

Xoa xoa trên trán mồ hôi, cảm giác ngực đều ướt đẫm, liền tại đây ngắn ngủn vài giây nội, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình lại đi quỷ môn quan đi rồi một chuyến, thế giới này quá huyền huyễn, quá nguy hiểm.

Sống sót sau tai nạn, một chút đều không mừng duyệt!

Hắn tưởng hắn có thể hay không xuyên trở về a?

Xem ra về sau không thể thích ứng trong mọi tình cảnh, muốn tồn tại, phải biến cường!

Tiêu Lăng Hàn lúc này mới có thời gian đánh giá này phiến băng thiên tuyết địa không gian, liếc mắt một cái nhìn lại ở giữa là một trương giường băng, mặt trên nằm một cái quần áo rách nát thiếu niên, xem ra muốn so với chính mình tiểu một hai tuổi, còn không có nẩy nở non nớt khuôn mặt ngũ quan thực tinh xảo, là không nhiều lắm thấy mỹ nhân, không, là mỹ nam.

Tiêu Lăng Hàn đến gần giường băng, xem xét một chút thân thể hắn, bất quá tình huống của hắn tựa hồ không tốt lắm, tuy rằng có linh khí đang không ngừng tẩm bổ thân thể hắn, nhưng hắn căn cơ bị hao tổn, kinh mạch tan vỡ, đan điền rách nát, linh căn cũng có không xong hiện tượng.

Hắn tư chất nhưng thật ra không tồi, biến dị Băng linh căn cùng biến dị Hỏa linh căn, nếu là đơn độc biến dị Hỏa linh căn gặp được điểm kỳ ngộ lại biến thành biến dị lôi linh căn, kia lực sát thương tăng lớn không nói, độ kiếp thời điểm còn có thể nhẹ nhàng vượt qua.

Nếu ở chỗ này gặp gỡ, đó chính là duyên phận, huống chi hắn lúc trước nghe lão nhân nói cái gì khí vận chi tử.

Chẳng lẽ hắn chính là khí vận chi tử?

Nhưng này khí vận chi tử như thế nào như vậy suy đâu?

Nếu là không có nghịch thiên đan dược, cứu sống cũng chỉ có thể là một phế nhân.

Tiêu Lăng Hàn không hề do dự, lấy ra niết bàn trọng sinh đan cho hắn uy hạ, mới phát hiện hiệu quả cực kỳ hảo.

"Di" trên người hắn thế nhưng có một tia phượng hoàng huyết mạch, trừ phi có đại cơ duyên, nếu không vô pháp thức tỉnh, huống hồ trên người hắn còn bị người hạ phong ấn. Này niết bàn trọng sinh đan chủ dược chính là từ phượng hoàng tinh huyết luyện chế, nói không nhất định hắn còn có thể nhờ họa được phúc.

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng đem hắn nâng dậy tới, lại khoanh chân ngồi ở hắn phía sau, vì hắn hóa giải dược hiệu.

Thượng Quan Huyền Ý nhảy xuống tuyệt linh chi uyên huyền nhai sau, tuy rằng có dưới chân núi cây cối giảm xóc, nhưng như cũ làm hắn thương càng thêm thương.

Huyết nhiễm đến trên mặt đất, ngoài ý muốn khởi động một cái Truyền Tống Trận.

Mơ mơ màng màng trung hắn cảm giác chính mình đặt mình trong với băng thiên tuyết địa thế giới, lãnh đến xương. Chỉ chốc lát sau hắn liền rốt cuộc kiên trì không đi xuống, cứ như vậy hôn mê bất tỉnh.

Ngẩn ra sau, hắn cảm giác cả người đều mơ màng hồ đồ, liền bắt đầu không ngừng nằm mơ.

Trong mộng Thượng Quan Huyền Ý hôn mê sau, lại tỉnh lại đã là 10 năm sau.

Hôn mê trung, hắn ở nơi đó được đến một cái truyền thừa, truyền thừa người là cái gương mặt hiền từ tóc đen lão giả, Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận rồi hắn truyền thừa, cũng làm lão giả ở chính mình thạch hải gieo một cái dấu vết, nói là về sau tới rồi Tiên giới thầy trò chi gian hảo liên hệ.

Vốn dĩ lão giả là tính toán loại ở linh hồn thượng, nhưng Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy loại ở linh hồn thượng quái quái. Vừa không là cùng yêu thú linh tinh ký kết chủ tớ hoặc Bình Đẳng Khế Ước, lại không phải cùng đạo lữ chi gian khế kết linh hồn khế ước, cho nên hắn kiên quyết phủ nhận lão giả đề nghị.

Lúc sau lão giả vì chính mình chữa trị kinh mạch cùng đan điền, còn tẩy đi Băng linh căn, làm biến dị Hỏa linh căn trực tiếp biến thành biến dị lôi linh căn.

Nhân thương thế quá nặng, hắn cũng là hoa mười năm mới đưa thương thế dưỡng hảo.

Tỉnh lại sau, hắn lại dựa theo lão giả chỉ thị, ở bên ngoài lôi đình khu vực tu luyện đến Kim Đan kỳ mới đi ra ngoài.

Thượng Quan Huyền Ý sau khi rời khỏi đây, mới biết được, thông qua Truyền Tống Trận, hắn cư nhiên đi tới Hoàng Cực đại lục, nơi này cách Địa Thâm đại lục cách thật dày không gian vách tường.

Hiện tại hắn không biết chính mình nên như thế nào hồi Địa Thâm đại lục, chỉ có thể chậm rãi hỏi thăm.

Ở Hoàng Cực đại lục Lạc Nhật sâm lâm rèn luyện trong lúc, hắn cứu một cái bị thương nữ tử, tên là Trần Tâm Dung. Là tiểu gia tộc đích nữ, lại hữu danh vô thật, bởi vì nàng mẫu thân ở sinh nàng khi lưu lại bệnh căn, sau đó không lâu liền ly thế.

Nàng phụ thân một lần nữa cưới một người tuổi trẻ mạo mỹ phu nhân, có mẹ kế liền có cha kế, nàng nhật tử từ đây quá nước sôi lửa bỏng, phải bị mẹ kế trách móc nặng nề, ngẫu nhiên mẹ kế sinh nhi nữ cũng tới khi dễ, chèn ép nàng, tu luyện tài nguyên cũng yêu cầu chính mình tránh.

Vừa mới tao ngộ thân nhân phản bội, nhìn ôn nhu thiện lương tựa tiểu bạch thỏ giống nhau Trần Tâm Dung, Thượng Quan Huyền Ý sinh ra một loại đồng bệnh tương liên thương tiếc chi tình.

Lúc sau bọn họ liền kết bạn đồng hành, rèn luyện trong lúc gặp được nàng cùng cha khác mẹ đệ đệ muội muội, Thượng Quan Huyền Ý ra tay giúp nàng giáo huấn bọn họ một đốn.

Rèn luyện thời điểm gặp được tu luyện tài nguyên, Thượng Quan Huyền Ý đều là làm nàng trước tuyển, nhưng nàng tư chất không hảo Tam linh căn, ngộ tính cũng không cao, thật vất vả mới đạt tới Trúc Cơ kỳ đỉnh tu vi.

Thượng Quan Huyền Ý tu vi tới rồi Nguyên Anh kỳ khi, liền chuẩn bị trở về tìm hắn kia đường ca Thượng Quan Huyền Vũ báo thù.

Một đường rèn luyện thêm tu luyện, còn thanh toán ngẩng cao truyền tống phí cấp Học viện Hoàng Cực, nhiều lần trắc trở, Thượng Quan Huyền Ý mới thật vất vả về tới Địa Thâm đại lục.

Trở lại Thượng Quan gia tộc địa, gia gia còn không có trở về.

Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị chờ đợi thời cơ tìm hắn kia đường ca báo thù.

Kết quả hắn kia đường ca Thượng Quan Huyền Vũ nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý tu vi đã tới rồi Nguyên Anh kỳ, liền bắt đầu phòng bị hắn, sợ Thượng Quan Huyền Ý đối hắn ám hạ sát thủ.

Thượng Quan Huyền Vũ trong lòng càng là ghen ghét không được, tuyệt linh chi uyên đều không có muốn kia tiện loại mệnh, còn làm hắn tu vi càng hơn, hắn ở tuyệt linh chi uyên nhất định đạt được cái gì đến không được bảo vật.

Không biết khi nào Thượng Quan Huyền Vũ liền cùng Trần Tâm Dung thông đồng, tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý không có chính thức cùng Trần Tâm Dung ở bên nhau, nhưng này dọc theo đường đi chiếu cố, bọn họ đối lẫn nhau đều còn có hảo cảm.

Không nghĩ tới nàng thấy Thượng Quan Huyền Ý ở trong gia tộc không có quyền lên tiếng, lại không có trưởng bối tương hộ, cư nhiên xoay người liền tìm

Thượng Quan Huyền Vũ đương chỗ dựa.

Nếu không phải Thượng Quan Huyền Ý trong lúc vô ý thấy nàng cùng Thượng Quan Huyền Vũ ở sau núi trong rừng cây làm cẩu thả việc, hắn còn bị kia hai người bị chẳng hay biết gì. Nếu phát hiện Trần Tâm Dung phản bội hắn, hắn tự nhiên muốn đề phòng này hai cái tiểu nhân.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 6

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ 06 chương trọng sinh đến dị hỏa

Lại một lần Thượng Quan Huyền Vũ cùng Trần Tâm Dung tính kế Thượng Quan Huyền Ý không có thành công, lại lấy hắn không có cách nào. Bởi vì gia tộc con cháu không cho phép nội đấu, vì thế Thượng Quan Huyền Vũ liền nói cho trong tộc các trưởng lão, Thượng Quan Huyền Ý có được phượng hoàng tinh huyết trên người còn có nghịch thiên bảo vật sự.

Trong tộc chỉ có thiếu bộ phận trưởng lão đối này mặc kệ không hỏi, này phương tiểu thế giới đã rất nhiều năm không có xuất hiện quá phượng hoàng, kia phượng hoàng tinh huyết là thật là giả còn khó mà nói; nghịch thiên bảo vật giống nhau đều phải người có duyên mới có thể được đến, những người khác liền tính bắt được cũng vô dụng.

Mặt khác đại bộ phận trưởng lão đều muốn cho Thượng Quan Huyền Ý giao ra phượng hoàng tinh huyết, cho bọn hắn bảo quản. Nói là hắn hiện tại tu vi quá thấp, chỉ sợ khó có thể bảo toàn. Chờ về sau Thượng Quan Huyền Ý tu vi cao lại giao cho hắn.

Những người này rõ ràng liền rắp tâm bất lương, không có hảo ý, là muốn tham Thượng Quan Huyền Ý phượng hoàng tinh huyết, còn nói ra đường hoàng lý do tới.

Không nghĩ tới những người này ngày thường nghiêm trang, ra vẻ đạo mạo, một bộ thanh cao bộ dáng, hiện tại lại là như vậy một bộ tham lam sắc mặt, Thượng Quan Huyền Ý há có thể như những người này ý, hắn không có do dự liền cự tuyệt.

Những người này thấy mềm không được, liền nghĩ đến ngạnh, liền lấy trưởng bối thân phận áp bách hắn, buộc hắn giao ra đây, thậm chí bắt đầu đối hắn sử dụng cấp bậc uy áp.

Thượng Quan Huyền Ý thấy nếu không đáp ứng nói, phỏng chừng hôm nay liền đi không ra này phiến môn, càng đừng nói ra tộc địa.

Thượng Quan Huyền Ý nói cho những người này đồ vật bị hắn đặt ở hắn trong phòng, bởi vì sân trận pháp là gia gia chuyên môn vì hắn bố trí. Nếu những người này xông vào nói, gia gia khả năng sẽ cảm giác đến, rốt cuộc gia gia hiện tại vẫn là Thượng Quan gia gia chủ, bọn họ chỉ có thể ném chuột sợ vỡ đồ, làm Thượng Quan Huyền Ý một người trở về lấy.

Thượng Quan Huyền Ý sau khi trở về, đi vào phòng ngủ, mở ra ám môn, tiến vào phía trước phụ thân hắn còn ở khi lưu lại Truyền Tống Trận, cái này Truyền

Tống Trận vẫn là gia gia đi Thiên Lăng đại lục phía trước mới nói cho hắn, làm hắn không cần nói cho bất luận kẻ nào.

Có lẽ gia gia đã sớm nghĩ đến hắn không ở nhà, Thượng Quan Huyền Ý nhật tử sẽ không hảo quá, cho nên cho hắn để lại một cái đường lui. Từ nhỏ lớn lên ở gia gia cánh chim hạ, tuy rằng không có trải qua cái gì suy sụp, nhưng đại gia tộc con cháu nên có thủ đoạn, quyết đoán hắn cũng không thiếu.

Thời gian cấp bách, Thượng Quan Huyền Ý hạ quyết tâm, lấy ra thượng phẩm linh thạch được khảm ở đối ứng khe lõm. Hắn bước lên Truyền Tống Trận, đưa vào linh khí, một trận quang mang hiện lên, trận pháp rách nát, Thượng Quan Huyền Ý đã không ở trong phòng.

Rời đi Thượng Quan gia không lâu, phụ cận thành trì liền bắt đầu truyền ra Thượng Quan Huyền Ý trộm Thượng Quan gia tộc truyền tộc linh bảo.

Thượng Quan gia tộc người đang ở Thượng Quan gia quản hạt vài toà thành trì truy nã Thượng Quan Huyền Ý.

Hắn hoả tốc rời đi Thượng Quan gia tộc phạm vi, rốt cuộc không hề bị người đuổi giết.

Chỉ là không bao lâu, lại có người truyền ra Thượng Quan Huyền Ý có được phượng hoàng tinh huyết, tin tức này truyền khai sau, hắn nháy mắt thành hương bánh trái, không chỉ có là Nhân tộc đuổi giết hắn, liền Yêu tộc yêu cũng gia nhập tiến vào.

Thượng Quan Huyền Ý khắp nơi tránh né đuổi giết, kỳ ngộ cũng có không ít, cứ như vậy lại qua 50 năm, hắn tu vi đã tới rồi Hợp Thể kỳ.

Tu vi cao, đuổi giết người tự nhiên liền ít đi, nhưng cũng có chút thọ mệnh đem tẫn người không đuổi tới hắn thề không bỏ qua.

Phượng hoàng tinh huyết, nếu là thành công dung hợp, tư chất đề cao không nói, còn có thể kéo dài thọ mệnh.

Cũng có người hoài nghi Thượng Quan Huyền Ý đã dung hợp phượng hoàng tinh huyết, bằng không hắn tu vi không có khả năng tăng trưởng nhanh như vậy. Ngắn ngủn 50 năm thời gian từ Nguyên Anh kỳ đến Hợp Thể kỳ, trung gian còn vượt một cái đại cảnh giới.

Trong lúc vô ý Thượng Quan Huyền Ý nghe được hắn kia đường ca Thượng Quan Huyền Vũ, muốn đi vào một cái bí cảnh tầm bảo.

Thượng Quan Huyền Ý lợi dụng Thiên Huyễn mặt nạ, thay đổi dung mạo, đi theo ở Thượng Quan Huyền Vũ phía sau, ở phát hiện hắn lạc đơn sau. Thượng Quan Huyền Ý bố trí hảo trận pháp, để tránh xuất hiện ngoài ý muốn làm hắn chạy thoát, lúc sau liền không chút do dự ra tay hiểu biết hắn, làm hắn hồn phi phách tán.

Qua vài thập niên bị đuổi giết sinh hoạt, đầu sỏ gây tội một sớm giải quyết sau, tâm cảnh tự nhiên mà vậy đề cao, cảnh giới tùy theo đột phá.

Tìm cái linh khí nồng đậm địa phương, Thượng Quan Huyền Ý lại bế quan tu luyện 300 năm, tu vi cũng đạt tới Độ Kiếp kỳ, vốn tưởng rằng cứ như vậy hắn nên thuận lợi độ kiếp phi thăng mới là.

Lại không nghĩ rằng, hắn ban đầu ở Hoàng Cực đại lục được đến đại cơ duyên, thế nhưng cho hắn chôn xuống một cái trọng đại mầm tai hoạ.

Thượng Quan Huyền Ý được đến truyền thừa, thế nhưng là thượng giới tiên nhân nương hắn cùng chính mình tu luyện cùng công pháp mà chậm rãi hấp thụ hắn khí vận.

Thượng Quan Huyền Ý ở phi thăng khoảnh khắc, lôi kiếp buông xuống dưới, vô pháp ngăn cản trong thân thể linh lực xói mòn, liền sinh cơ cũng ở xói mòn, tu vi cũng tùy theo giảm xuống.

Thiên kiếp dưới hắn không bị người khác rút cạn mà chết, cũng sẽ bị lôi điện đánh chết, bất đắc dĩ chặt đứt thân thể cùng linh hồn liên hệ, vứt bỏ thân thể, chuyển tu linh hồn, sửa tu Quỷ đạo.

May mắn lúc trước bị đuổi giết khi ngẫu nhiên được đến một cái linh hồn châu, mới có thể làm hắn là lôi kiếp hạ không có bị phích hồn phi phách tán, tuy rằng bị trọng thương, nhưng dưỡng dưỡng tổng có thể hảo.

Thượng Quan Huyền Ý thông qua Hoàng Tuyền bờ sông, tiến vào Quỷ giới sau, hấp thụ phía trước giáo huấn, làm đến nơi đến chốn từng bước một tu luyện.

Tới Quỷ Anh cảnh giới thời điểm, hắn gặp được một cái cùng hắn có tương tự trải qua người, người nọ kêu Tôn Minh Diệu.

Từ hắn trong miệng Thượng Quan Huyền Ý mới biết được nguyên lai bọn họ đều là khí vận chi tử, bọn họ có đại khí vận thêm thân, sẽ không dễ dàng chết non, tình hình chung đều sẽ thuận lợi phi thăng.

Tôn Minh Diệu cũng là bị thượng giới người hấp thụ khí vận lúc sau mới lưu lạc đến đương quỷ tu.

Lúc trước may mắn hắn nhanh chóng quyết định vứt bỏ thân thể, chỉ còn lại có hồn thể, đã không có thân thể làm liên tiếp ràng buộc, thượng giới người vô pháp đem hắn hồn lực cũng cùng nhau hấp thu. Như vậy hắn mới tránh được hồn phi phách tán kết cục, may mắn hắn khí vận đi theo linh hồn còn dư lại không ít. Mấy năm nay mới có thể xuôi gió xuôi nước tu luyện tới rồi Quỷ Soái cảnh giới, chờ hắn tới Quỷ Tiên là có thể phi thăng Tiên giới, đến lúc đó trọng tố thân thể, nhất định phải đi tìm lão nhân kia báo thù!!!

Hắn suy đoán này chín vạn năm, sở dĩ không ai có thể phi thăng, hẳn là bị thượng giới người động tay động chân, thượng giới người mục đích chính là

hấp thụ khí vận chi tử khí vận. Hắn sở dĩ có thể tránh được một kiếp, vẫn là bởi vì hắn là dị giới chi hồn.

Tôn Minh Diệu ở chính mình quê nhà thời điểm, liền xem qua không ít tu tiên loại tiểu thuyết, lúc ấy hắn cũng là ôm ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa tâm thái, chia lìa thân thể cùng linh hồn mới thành công còn sống.

Ở Quỷ giới có một chỗ kêu Viêm Nham quỷ vực địa phương, độ ấm cực cao, đều nói nơi đó có một loại mỗi người tránh còn không kịp dị hỏa -- Minh Vương Âm Hỏa.

Một lần Thượng Quan Huyền Ý ở quỷ thị may mắn được đến một viên linh hồn châu, linh hồn châu có thể trợ giúp tu sĩ tăng lên linh hồn lực, đối quỷ tu tới nói chính là đại bổ chi vật, luyện hóa sau tu vi cũng sẽ nâng cao tinh thần một mảng lớn. Kết quả bị trong đó một cái tu vi so với hắn cao quỷ đã biết, người nọ ở đuổi giết hắn khi, hắn dưới tình thế cấp bách tiến vào Viêm Nham quỷ vực.

Không nghĩ bọn họ ở Viêm Nham quỷ vực một chỗ khe núi đánh nhau, kinh động đang ở ngủ say Minh Vương Âm Hỏa.

Thế nhưng có tiểu sâu quấy rầy nó ngủ, nó bạo nộ dưới hỏa thế nhanh chóng lan tràn, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu liền chạy. Đuổi giết người của hắn thấy vậy tình cảnh cũng là hối hận không thôi, ngây người một lát, ở người nọ sững sờ gian Thượng Quan Huyền Ý đã lướt qua hắn. Người nọ thấy Thượng Quan Huyền Ý bay đi, vội vàng xoay người chạy như điên, hiện tại ai chạy chậm ai sẽ phải chết mau. Bay một đoạn đường, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu thấy đuổi giết hắn người nọ bị Minh Vương Âm Hỏa thiêu hôi đều không dư thừa.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức nhanh hơn tốc độ, Minh Vương Âm Hỏa vẫn là đuổi tới hắn phía sau.

Không tưởng quá nhiều, đem tâm một hoành, nuốt linh hồn châu, lúc này Minh Vương Âm Hỏa đã triền đi lên, cái loại này linh hồn bỏng cháy thống khổ, hắn tình nguyện hồn phi phách tán, cũng không nghĩ tiếp tục nếm thử.

......

Tiêu Lăng Hàn vì Thượng Quan Huyền Ý hóa giải dược hiệu, thương thế đã khỏi hẳn, nhưng người như cũ không có thanh tỉnh bộ dáng, tựa hồ là lâm vào bóng đè.

Phát hiện hắn linh hồn không xong, mặt lộ vẻ thống khổ chi sắc, không có biện pháp đành phải cho hắn uy một viên Dưỡng Hồn Đan, thấy hiệu quả không lớn, thậm chí linh hồn có tiêu tán dấu hiệu, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lại cho hắn uy một viên cửu chuyển hoàn hồn đan.

Một lát sau, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên bị một đoàn ngọn lửa bao vây, thấy rõ là loại nào ngọn lửa, Tiêu Lăng Hàn nhịn không được hít hà một hơi, thế nhưng là dị hỏa bảng xếp hạng đệ nhị Minh Vương Âm Hỏa.

【 dị hỏa bảng xếp hạng:

1, Hỗn Độn Thánh Diễm: Trong truyền thuyết khai thiên tích địa sau cùng với mà sinh thần bí ngọn lửa, trong thiên địa thuần túy nhất năng lượng biến thành.

2, Minh Vương Âm Hỏa: Chỉ tồn tại với cực âm cực ám nơi quỷ dị màu đen ngọn lửa, nhưng cắn nuốt vạn vật, truyền thuyết chỉ có Hỗn Độn Thánh Diễm mới có thể hàng phục.

3, Tịnh Liên Yêu Hỏa: Trình màu đỏ hỏa liên hình thái, nhưng tinh lọc vạn vật thần khí ngọn lửa.

4, Thiên Cương Chính Khí Viêm: Thiên địa sơ khai sau thanh khí ngưng tụ mà thành, cùng Vạn Ác Đồng Tâm Viêm tương sinh tương khắc.

5, Vạn Ác Đồng Tâm Viêm: Thiên địa sơ khai sau trọc khí ngưng tụ mà thành, cùng Thiên Cương Chính Khí Viêm tương sinh tương khắc.

6, Lục Khí Tạo Hóa Diễm: Có thiên địa sáu khí kinh vô số tuế nguyệt sở ngưng tụ.

7, Tinh Thần Tử Diễm: Nghe đồn từ thiên ngoại thiên mỏng manh năng lượng biến thành.

8, Tứ Tượng Vô Hình Viêm: Nhìn không thấy ngọn lửa, người sở hữu nhưng ẩn chi với thiên địa, chỉ có Âm Dương Nhãn nhưng hiện này tung tích.

9, Kim Ô Minh Hỏa: Từ trong thiên địa năng lượng mặt trời lượng biến thành, nhưng đốt tẫn vạn vật.

10, Quảng Hàn Băng Diễm: Từ ánh trăng chi tinh hoa biến thành, cùng Kim Ô Minh Hỏa vì cùng nguyên dị hoá chi hỏa, nhưng đóng băng đại địa.

11, Cốt Linh Lãnh Hỏa: Cực hàn cùng cực nhiệt tương kết hợp kỳ lạ tái nhợt sắc ngọn lửa.

12, Hóa Hình Quỷ Hỏa: Mạc danh ngọn lửa, thông linh sau nhưng bắt chước thiên địa vạn vật, khó có thể nắm lấy.

13, Lưu Li Lưu Tinh Viêm: Thiên ngoại thiên thạch sở mang theo kỳ dị ngọn lửa.

14, Vẫn Lạc Tâm Viêm: Che giấu với trong lòng ngọn lửa, nhưng nhanh chóng tăng lên người tốc độ tu luyện.

15, Hải Tâm Diễm: Tồn tại với Hãn Hải bên trong, duy nhất nhưng cùng thủy tương dung cực kỳ kỳ dị ngọn lửa.

16, Thiên Hàng Thần Viêm: Không biết từ chỗ nào mà đến thần bí ngọn lửa.

17, Niết Bàn Trọng Sinh Viêm: Từ trong truyền thuyết phượng hoàng thánh thú niết bàn sau lưu lại tới ngọn lửa, cũng là thú diễm một loại.

18, Thiên Lôi Nộ Diễm: Có lôi thuộc tính kỳ lạ ngọn lửa, ra đời với lôi biến bên trong, nên ngọn lửa cực kỳ cuồng bạo.

19, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa: Xem tên đoán nghĩa, tức tồn tại với địa tâm dung nham bên trong ngọn lửa.

20, Cùng Kỳ Liệt Diễm: Thượng cổ yêu thú Cùng Kỳ đuôi bộ ngọn lửa, một loại cực độ nóng cháy thú hỏa.

21, Âm Dương Nghịch Tâm Viêm: Có trong thiên địa sở hữu âm hỏa dương hỏa còn sót lại năng lượng biến thành, nhưng người sở hữu nhưng rèn luyện ra Âm Dương Nhãn.

22, Thiên Địa Ngũ Hành Diễm: Ở thiên địa diễn thế trung hình thành ngọn lửa, người sở hữu nhưng tu hành ngũ hành công pháp.

23, Thông Linh Thú Hỏa: Cứ nghe là từ cực cao cấp bậc ma thú đan Hỏa Kinh dài lâu năm tháng tẩy lễ thông linh biến thành, thường lấy li miêu hình thái kỳ người, ngọn lửa uy lực tuy không kịp cái khác dị hỏa, nhưng lại cực kỳ hộ chủ, nhưng nhanh chóng chữa khỏi nhân thể nghiêm trọng bị thương. 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 7

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ 07 chương hai người sơ quen biết

Nếu là tùy ý Minh Vương Âm Hỏa như vậy đi xuống, sợ là trên giường người liền hôi đều thừa không được.

Tiêu Lăng Hàn thở dài, xem ra đây là ý trời!

Hắn thật vất vả tưởng cứu một người, hiện tại lại bất lực, tưởng giúp cũng giúp không được.

Tiêu Lăng Hàn đều phải từ bỏ khoảnh khắc, từ trong thân thể hắn lao ra một đoàn bạch quang, thấy rõ ràng nó bộ dáng sau, hắn mới phát hiện đây là một đoàn màu trắng ngọn lửa. Nó giương nanh múa vuốt hướng về phía Thượng Quan Huyền Ý trên người màu đen ngọn lửa mà đi, như là cảm giác được cái gì, Minh Vương Âm Hỏa thu liễm khởi sở hữu ngọn lửa "Vèo" chui vào Thượng Quan Huyền Ý đan điền.

Màu trắng ngọn lửa, hẳn là chính là phía trước nuốt lão nhân kia màu trắng vật thể, không có nhìn lầm nói hẳn là xếp hạng đệ nhất -- Hỗn Độn Thánh Diễm.

Tiêu Lăng Hàn: "......" Tình huống như thế nào???

Hắn khi nào có được Hỗn Độn Thánh Diễm, chính hắn cũng không biết, xem ra hắn thân thể này thượng có đại bí mật.

Hỗn Độn Thánh Diễm kêu gào một trận, thấy Minh Vương Âm Hỏa chui vào Thượng Quan Huyền Ý trong thân thể liền không ra, không cam lòng về tới Tiêu Lăng Hàn trong thân thể.

Thượng Quan Huyền Ý thượng một giây còn cảm thụ được linh hồn bị bỏng cháy thống khổ, hận không thể như vậy biến mất, ngay sau đó liền cảm giác có cổ mát lạnh chất lỏng bao vây lấy toàn bộ linh hồn, thoải mái cực kỳ.

Chờ mười lăm phút sau, Thượng Quan Huyền Ý từ từ tỉnh lại.

Tiêu Lăng Hàn liền ngồi ở hắn đối diện nhìn hắn.

Hắn có một đầu đen nhánh rậm rạp tóc, mày lá liễu hạ lại là một đôi thon dài mắt đào hoa, mang theo câu nhân ý nhị, tràn ngập đa tình, nâu thẫm con ngươi, ánh mắt thanh triệt, tựa lại lộ ra trải qua năm tháng tang thương, trong đó rồi lại giấu kín nam hài ít có không kềm chế được, thật dài lông mi dịu ngoan mà bám vào hắn con ngươi thượng, mũi hắn kiên quyết, dường như từ giữa lộ ra một loại quật cường cá tính.

Nếu là chờ hắn lớn lên thành niên, tất nhiên là nam nữ thông sát!!!

Thượng Quan Huyền Ý trợn mắt liền thấy một cái tuấn mỹ tuyệt luân thiếu niên.

Hắn tóc đen thúc màu trắng dải lụa, vuông góc ở bên hông, kiếm giống nhau lông mày nghiêng nghiêng bay vào thái dương rơi xuống vài sợi tóc đen trung, củ ấu rõ ràng hình dáng, đen nhánh thâm thúy đôi mắt, phiếm mê muội người màu sắc, phảng phất muốn đem người linh hồn hít vào đi, lại tựa như trong đêm đen ưng, lãnh ngạo cô thanh rồi lại thịnh khí bức người, trơ trọi đứng một mình gian phát ra chính là ngạo thị thiên địa cường thế. Cao thẳng mũi, tuyệt mỹ môi hình, không một không ở trương dương cao quý cùng ưu nhã. Đừng nói hiện tại vẫn là thiếu niên, đã như thế mê người, chờ hắn sau khi thành niên sợ là rất nhiều tiên tử đều đảo đuổi theo hắn chạy.

Hắn cư nhiên như vậy nhìn chằm chằm trước mắt thiếu niên này, xem vào mê.

Tiêu Lăng Hàn thấy đối phương vẫn luôn nhìn chính mình, đều đã qua 5 phút, chỉ phải ho khan một tiếng, dời mắt. Nói: "Xem ra ngươi đã không có việc gì, vậy ngươi muốn hay không trước đem quần áo mặc vào."

Bởi vì phía trước ngọn lửa, Thượng Quan Huyền Ý hiện tại là lộ ra trọn vẹn, chỉ có trên tay không gian giới tử còn ở, xem ra Minh Vương Âm Hỏa vẫn là thủ hạ lưu tình, bằng không giới tử sớm không có.

Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy chỗ nào không đúng, bị như vậy vừa nhắc nhở, liền cảm giác quanh thân lạnh căm căm, không phải bởi vì độ ấm thấp duyên cớ, mà là hiện tại chính mình cư nhiên lộ ra trọn vẹn! Lộ ra trọn vẹn! Quá mất mặt!

Bị người ra tiếng nhắc nhở, hắn mới xấu hổ lấy ra quần áo mặc vào, thuận tiện đánh giá một chút chung quanh.

Thấy là cái này địa phương, còn có cái gì không rõ, hắn hẳn là tiến vào thời gian khe hở, trọng sinh về tới lúc trước được đến truyền thừa địa phương.

Chỉ là lần này cùng lần trước không giống nhau, không có muốn tìm truyền nhân lão giả, cũng không có truyền thừa, lại nhiều một thiếu niên. Nghĩ đến chính mình trọng sinh hẳn là cùng hắn thoát không được quan hệ, cũng là hắn đã cứu ta, giấu đi trong mắt khiếp sợ.

Hạ quyết tâm, lần này hắn Thượng Quan Huyền Ý nhất định phải tu thành đại đạo, phi thăng thành tiên, còn muốn đi gặp một lần kia đáng chết tiên nhân!

Tiêu Lăng Hàn thấy thiếu niên mặc xong rồi quần áo, mở miệng nói: "Ta kêu Tiêu Lăng Hàn, không biết đạo hữu như thế nào xưng hô?"

"Ngươi có thể trực tiếp kêu ta Huyền Ý, là ngươi đã cứu ta phải không?" Thượng Quan Huyền Ý lộ ra thiếu niên độc hữu tiếng nói nói.

"Nơi này không có người khác, trừ bỏ ta, ta tưởng hẳn là không có người sẽ hảo tâm chuyên môn đến chỗ này cứu ngươi."

“Kia đa tạ Tiêu đạo hữu ra tay cứu giúp!” Thượng Quan Huyền Ý nói còn đối ta hành lễ.

“Ân cứu mạng, không phải đương dũng tuyền tương báo sao?” Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc mở miệng.

Nhìn trước mặt người, tuấn mỹ tuyệt luân ngũ quan, xuất trần không nhiễm khí chất, đích tiên phong tư trác tuyệt bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý như là bị mê hoặc giống nhau. Buột miệng thốt ra: “Kia tại hạ liền lấy thân báo đáp.”

Lời vừa ra khỏi miệng, Thượng Quan Huyền Ý mới lấy lại tinh thần, biết chính mình nói gì đó, hận không thể cắn rớt chính mình đầu lưỡi, thật là sắc lệnh trí hôn.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn một bộ ảo não biểu tình, từ trên xuống dưới đánh giá hắn một lần, dùng tay khoa tay múa chân một chút.

Lúc này mới sâu kín mở miệng: “Đệ nhất, ta yêu thích nữ. Đệ nhị, ta không có sở thích luyến đồng.”

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, hắn vừa rồi bất quá là bị sắc đẹp dụ hoặc buột miệng thốt ra câu nói kia, hiện tại còn bị người giáp mặt cự tuyệt, còn bị người ghét bỏ, cái này làm cho hắn có điểm hoài nghi nhân sinh.

Ngẫm lại hắn kiếp trước tốt xấu sống hơn bốn trăm năm, tuy rằng không sai biệt lắm đều ở bị người đuổi giết, nhưng hắn thiên phú hảo, tu vi tăng trưởng mau, lớn lên ngọc thụ lâm phong, phong độ nhẹ nhàng, anh tuấn tiêu sái, ái mộ hắn nam tu nữ tu không có mười vạn cũng có vài ngàn đi.

Trọng sinh ngày đầu tiên đã bị người ghét bỏ! Ghét bỏ!!!

Theo Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, hắn cúi đầu nhìn nhìn chính mình, xem xét một chút chính mình cốt linh mười hai tuổi, mới đi qua một năm. Cái này hắn cảm thấy chính mình bị cự tuyệt, bị ghét bỏ cũng là đương nhiên.

Tuy rằng ở phàm giới có 16 tuổi liền thành hôn nam tử, nhưng chính mình hiện tại xác thật là có điểm tiểu, huống chi tu sĩ căn cứ tu vi gia tăng tuổi tác cũng sẽ gia tăng, có chút người mấy trăm mấy ngàn mấy vạn tuổi đều vẫn là độc thân.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng bất mãn, tức giận nói: “Vậy ngươi muốn như thế nào?”

Tiêu Lăng Hàn: “Ta thiếu cái tuỳ tùng, ngươi cũng liền miễn miễn cưỡng cưỡng đi!”

“Ngươi......” Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn khí nói không ra lời, dùng tay chỉ hắn.

“Đừng dùng tay chỉ ta” Tiêu Lăng Hàn đem hắn chỉ vào chính mình ngón trỏ vặn đi xuống, cảm giác hắn tay băng băng lương lương, còn thực hoạt, xúc cảm không tồi.

“Ta ghét nhất người khác dùng tay chỉ ta, ta sẽ nhịn không được muốn bẻ gãy.” Nói xong, hắn còn đối với Thượng Quan Huyền Ý cười cười.

Thượng Quan Huyền Ý thấy hắn tươi cười, chỉ cảm thấy vừa rồi trong nháy mắt chính mình như là bị một đầu Hồng Hoang mãnh thú cấp theo dõi, nhịn không được đánh cái giật mình.

“Kia tổng không thể làm ta cả đời làm ngươi tuỳ tùng đi?”

“Vậy ngươi cảm thấy bao lâu thích hợp?”

“Một năm? 5 năm? Mười năm? Nhiều nhất 20 năm, không thể lại nhiều......”

“Một trăm năm” Tiêu Lăng Hàn đánh gãy hắn lải nhải lầm bầm lầu bầu.

Thượng Quan Huyền Ý hai mắt trợn lên, như là bị sét đánh giống nhau, “Ngươi... Ngươi cũng tưởng quá mỹ đi?” Đời trước, hắn truyền tống lại đây sau, bị ngốc tại này trong sơn động lão giả cứu, cũng liền mới hoa mười năm thời gian, hiện tại muốn bạch bạch làm người tuỳ tùng một trăm năm, cẩn thận ngẫm lại sau, như thế nào tính đều cảm thấy không có lời.

“Ngươi cảm thấy ngươi mệt? Ngươi phải biết rằng ta cho ngươi dùng đều là cái gì đan dược, niết bàn trọng sinh đan, Dưỡng Hồn Đan, cửu chuyển hoàn hồn đan, này tùy tiện loại nào đan dược đều là hiện tại thế gian khả ngộ bất khả cầu.”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý khiếp sợ biểu tình, Tiêu Lăng Hàn vừa lòng tiếp tục nói: “Ngươi sẽ không cho rằng ngươi hiện tại tung tăng nhảy nhót bộ dáng, ta hoa hai viên Hồi Xuân Đan là có thể cứu sống ngươi đi?”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói ra cho chính mình dùng kia ba loại đan dược, Dưỡng Hồn Đan hắn biết, kiếp trước tổng cộng được đến hai viên, một viên ở sinh thời được đến, chuyển thành quỷ tu sau hắn ở cơ duyên xảo hợp hạ được đến một khác viên.

Niết bàn trọng sinh đan cùng cửu chuyển hoàn hồn đan đây chính là thượng cổ đan dược, hiện tại Tu chân giới không nói đan dược, đan phương đều không có, linh dược càng là gom không đủ.

Đời trước hắn chính là bởi vì linh căn không thích hợp luyện đan, sau khi bị thương dùng đan dược cơ bản đều là đánh cướp tới, trong thân thể cũng chồng chất rất nhiều đan độc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 8

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ 08 chương trở thành tuỳ tùng

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác một chút thân thể, xác thật là xưa nay chưa từng có hảo, không thể không thừa nhận Tiêu Lăng Hàn thật là cho hắn dùng giá trên trời đan dược. Thần thức đảo qua thân thể, Băng linh căn Hỏa linh căn đều còn ở, đan điền cũng chữa trị hảo, bởi vì trọng sinh nguyên nhân thần thức tới rồi Kim Đan sơ kỳ.

Hắn lúc này mới không tình nguyện nói: "Hảo, một trăm năm, ta đáp ứng qua." Tu sĩ bình thường bế cái quan chính là mấy chục mấy trăm năm, một trăm năm hắn là thực mau là có thể qua đi, Thượng Quan Huyền Ý không ngừng an ủi chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý sợ Tiêu Lăng Hàn lại nói ra cái gì, này niên hạn lại đến hướng lên trên thêm, chạy nhanh nói sang chuyện khác: "Không biết nơi đây là nơi nào? Ta là Địa Thâm đại lục người, vào nhầm một cái Truyền Tống Trận, lúc này mới bị truyền tống ở đây."

"Nơi này là Hoàng Cực đại lục, Thịnh Thiên Thành ngoại Hồ Quang Cốc đế, ta là phát hiện đáy hồ có cái che giấu trận pháp, lúc này mới phá vỡ trận pháp tiến vào thăm dò, sau đó liền gặp ngươi nửa chết nửa sống nằm ở kia giường băng thượng."

Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, tiếp tục nói: "Có thể là cái gì truyền thừa nơi đi! Phía trước có cái lão nhân muốn tìm truyền nhân, ta thấy hắn rắp tâm bất lương, lớn lên đặc biệt đáng khinh, một bộ sắc mị mị bộ dáng. Khẳng định là thấy ta lớn lên phong thần tuấn dật, tuấn lãng phi phàm, đối ta dậy rồi sắc tâm, ta liền đem hắn lừa dối đi rồi."

Thượng Quan Huyền Ý: "......" Ta tin ngươi cái quỷ, ngươi xác định không phải ở quanh co lòng vòng mắng ta mới vừa tỉnh lại khi, xem ngươi xem ngốc bộ dáng? Nơi này lão nhân rõ ràng liền tiên phong đạo cốt diện mạo.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt sóng to gió lớn, nhưng hắn thực mau che giấu trong mắt cảm xúc, hắn chính là biết lão nhân kia có bao nhiêu lợi hại. Hiện tại không có xuất hiện, nói bị lừa dối đi rồi, khẳng định là đã bị xử lý, lão nhân kia chính là Tiên giới người.

Nhưng hắn cũng không dám hỏi lão nhân kia hướng đi, tục ngữ nói rất đúng, biết đến càng nhiều, liền chết liền càng nhanh!

Nghĩ thông suốt lúc sau, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên cảm giác quanh thân linh khí kích động.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn nói: “Chạy nhanh khoanh chân đả tọa, mặc niệm công pháp.”

Hắn này vừa mới mới thu tiểu tuỳ tùng, ngộ tính không tồi, hắn nhưng không nghĩ này tuỳ tùng còn không có phát huy tác dụng liền trước treo.

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nghe theo Tiêu Lăng Hàn nói, khoanh chân ngồi xuống sau, liền suy nghĩ nên tu luyện nào bộ công pháp hảo, kiếp trước được không ít hảo công pháp, giống như đều không có đối ứng chính mình linh căn.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn khoanh chân liền bắt đầu như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại, bất động. Liền mở miệng hỏi nói: “Không có thích hợp công pháp?”

Cũng là, tương khắc linh căn công pháp khó được, nếu là đại gia tộc con cháu giống nhau loại tình huống này người đều sẽ tẩy rớt một cái linh căn. Không có tẩy linh đan cũng chỉ tu luyện trong đó một loại thuộc tính tương đối thuần linh căn, giống hắn như vậy hai điều linh căn đều là thiên phẩm, tẩy rớt đáng tiếc, không tẩy lại sẽ trở thành liên lụy, không cùng nhau tu luyện hoàn toàn chính là lãng phí.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý không trả lời chính mình, như là thẹn thùng bộ dáng, ta như là thấy được kiếp trước dưỡng một cái kim mao khuyển, đói cực kỳ đáng thương hề hề bộ dáng, thèm nhỏ dãi nhìn ta bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn: “Thêm một trăm năm, một quyển Thiên cấp công pháp, vừa vặn thích hợp ngươi Băng linh căn cùng Hỏa linh căn.”

Thượng Quan Huyền Ý thấy lúc này, Tiêu Lăng Hàn còn không quên gia tăng nô dịch hắn thời gian, nhưng chính mình xác thật không có tương đối chính mình linh căn công pháp, phía trước tại gia tộc thời điểm, hắn chỉ đơn độc tu luyện Hỏa linh căn. Ở tu luyện thượng chậm chạp không chiếm được tiến bộ, hắn là chính là Băng linh căn kéo chân sau, nếu là hai cái linh căn cùng nhau tu luyện, tốc độ tăng lên không nói, công kích uy lực cũng sẽ gấp bội.

Vì thế hắn cắn răng một cái liền đáp ứng rồi: “Thành giao!”

Tiêu Lăng Hàn ngón tay điểm ở hắn giữa mày, truyền cho hắn một bộ thích hợp hắn linh căn công pháp (Băng Hỏa Liệu Nguyên).

Kỳ thật này không phải một quyển Thiên cấp công pháp, ít nhất là Tiên cấp, có khả năng là Thần cấp, chỉ là tu luyện đến Thần cấp kia bộ phận hắn nơi này không có mà thôi.

Tiêu Lăng Hàn đem Tiên cấp cùng nhau truyền cho Thượng Quan Huyền Ý, bất quá mặt sau bị hắn phong ấn, phải chờ tới Thượng Quan Huyền Ý tu vi tới rồi mới có thể nhìn đến.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý bắt đầu tu luyện, hắn ở một bên chán đến chết, quyết định thăm dò địa phương này.

Tiêu Lăng Hàn khắp nơi đi lại, cẩn thận quan sát, phát hiện tận cùng bên trong trong một góc có một cái che giấu trận pháp, cùng hắn ở Hồ Quang Cốc đáy nước nhìn đến giống nhau, hắn cưỡi xe nhẹ đi đường quen bắt đầu phá trận.

Chờ trận pháp mở ra sau, hắn đi vào bên trong, nơi đó mặt thế nhưng có một cái hạ phẩm linh mạch, còn có rất nhiều hạ phẩm linh thạch.

Nhìn đến trước mắt có nhiều như vậy linh thạch, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình lập tức liền từ hai bàn tay trắng nghèo * cùng điểu ti, nháy mắt liền trở thành trúng 500 vạn giải thưởng lớn nhà giàu mới nổi.

Hắn trước vận khởi công pháp rút ra linh mạch, đem linh mạch an trí ở Long Ngọc không gian nội, nháy mắt, Long Ngọc không gian liền trở nên sinh cơ bừng bừng.

Không có thời gian nhìn kỹ, còn có nhiều như vậy là linh thạch chờ chính mình đào, linh thạch đôi bên cạnh còn một cái trận pháp, bất quá đây là một cái ngăn cách thần thức trận pháp.

Nghiên cứu một chút sau, hắn vẫn là thuận lợi liền mở ra trận pháp, bên trong có mấy cái không gian giới tử, còn có rất nhiều túi trữ vật, này thấy thế nào, hắn đều cảm giác như là tang vật. Nhất nhất dùng thần thức đảo qua, túi trữ vật đồ vật thật nhiều đều đã mất đi hiệu lực quá thời hạn, giới tử đồ vật vẫn là tốt, có hai cái hẳn là chính là trong truyền thuyết ở bên ngoài đấu pháp hai vị Hóa Thần kỳ đại lão, bởi vì bên trong có không ít trung phẩm linh thạch còn có chút ít thượng phẩm linh thạch.

Trong đó có cái giới tử không gian lớn nhất, bên trong đan dược không ít, bất quá đều là trung phẩm hoặc hạ phẩm, đan dược tuy là hi hữu, nhưng như vậy đan dược đan độc quá nhiều, thích hợp cầm đi bán đấu giá. Mặt khác liền không có cái gì thứ tốt, Tiêu Lăng Hàn đoán đây là lúc trước lão nhân kia bản nhân giới tử, bỉnh không lãng phí nguyên tắc, hắn đem này đó hết thảy đều thu lên.

Thu thập hảo sau, chuẩn bị chờ Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại cùng hắn phân một phân.

Tục ngữ nói ai gặp thì có phần, hoà bình chia của, hắn cũng không phải là keo kiệt người.

Vì thế kế tiếp Tiêu Lăng Hàn bắt đầu rồi đào linh thạch buồn tẻ sinh hoạt.

Nửa tháng qua đi, Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc tu luyện hảo, Luyện Khí mười tầng đại viên mãn, chỉ cần một cái cơ hội là có thể đột phá Luyện Khí mười một tầng. Nhưng tu vi tăng lên quá nhanh, căn cơ sẽ không vững chắc, hắn chính là nhớ rõ đời trước chính là bởi vì căn cơ không lao, một chút phản kháng lực đều không có.

Thượng Quan Huyền Ý không có nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn, thấy góc có trận pháp dao động, liền theo trận pháp đi vào đi. Đời trước hắn liền tinh thông trận pháp, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn thường xuyên bị đuổi giết sau chạy trốn tới

nguy hiểm địa phương, nếu là không tinh thông trận pháp nói, phỏng chừng hắn đã sớm chết thẳng cẳng.

Đi vào liền thấy Tiêu Lăng Hàn cầm kiếm ở nơi đó gõ linh thạch, hình ảnh này thật sự là có tổn hại hắn trời quang trăng sáng tiên nhân chi tư.

Này cũng không thể quái Tiêu Lăng Hàn, thân thể này chủ nhân nhưng không có đào quá linh thạch, hắn một cái hiện đại người, càng là không có gặp qua người khác là như thế nào đào linh thạch, thấy trên mặt đất số lượng không nhiều lắm một đống linh thạch, Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc nhịn không được, "Phụt" cười lên tiếng.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại nhàn nhạt liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Ý.

Tiếp thu đến Tiêu Lăng Hàn kia như tử vong chăm chú nhìn ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý lập tức im tiếng.

Má ơi! Thật là đáng sợ, cười cũng không được, chính mình lại không có cười nhạo hắn ý tứ!

"Chính mình động thủ cơm no áo ấm, nhưng là, ngươi đào muốn nộp lên bảy thành." Tiêu Lăng Hàn không mang theo bất luận cái gì độ ấm lời nói truyền tiến Thượng Quan Huyền Ý trong tai.

"Cái kia, ngươi có thể hay không, mượn cái đào linh thạch công cụ cho ta, ta pháp khí đều tổn hại." Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ nói, vì chạy trốn hắn ở cùng nhà mình đường huynh đánh nhau khi, một đường đều ở tự bạo Linh Khí.

Tiêu Lăng Hàn đang muốn từ không gian giới tử trung lấy cái vũ khí cho hắn tùy tiện ứng phó, đột nhiên nghĩ đến tiến vào nơi này khi nhìn đến kia một đống túi trữ vật, đang ở chính mình giới tử nằm, vì thế hắn đem chúng nó toàn bộ đều lấy ra tới.

"Này đó là ta tiến vào thời điểm phát hiện, chúng ta phân một chút, ta bảy ngươi tam."

Thượng Quan Huyền Ý: Ba tầng liền ba tầng đi, tổng so không có hảo, hắn hiện tại cũng nghèo thực.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 9

Nguồn: [EbookTruyen.VN]()

Đệ 09 chương tươi ngon cá nướng

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trên mặt đất đồ vật, lập tức có loại đậu má cảm giác.

Kiếp trước hắn bị truyền tống đến nơi đây khi, một viên linh thạch đều không có bắt được.

Hảo gia hỏa, nguyên lai là bị lão nhân kia cấp ẩn nấp rồi, làm hại lúc trước hắn vì hồi Địa Thâm đại lục, kiếm lời đã lâu linh thạch, mới trù đủ lộ phí. Nơi này thượng phẩm linh thạch liền có hơn hai vạn, ngồi Truyền Tống Trận phí dụng là dư dả.

Ngẫm lại liền tâm tắc, này Tiêu Lăng Hàn vận khí cũng thật tốt quá đi! Rốt cuộc ai mới là chân chính khí vận chi tử a?

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng rít gào là không ai có thể trả lời hắn, đương nhiên hắn cũng không dám đem lời này hỏi ra khẩu. Hắn hiện tại tu vi nhưng không có Tiêu Lăng Hàn cao, cho dù có kiếp trước đánh nhau kinh nghiệm, phỏng chừng cũng đến bị treo đánh, bởi vì hắn từ lúc bắt đầu liền không có nhìn thấu quá Tiêu Lăng Hàn.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay bình ngọc tâm tình phức tạp cực kỳ, lúc trước lão nhân kia hẳn là chính là cho hắn ăn này đó hạ phẩm trung phẩm đan dược.

Khó trách trị liệu hiệu quả kém, hơn nữa khôi phục thời gian thong thả, hoa suốt mười năm mới đem thương dưỡng hảo!

Nhưng liền này đó cũng là ở Tu chân giới hiếm có linh đan a! Nếu là đặt ở bên ngoài ngay cả Độ Kiếp kỳ lão quái cũng tới tranh đoạt, nhưng ở Tiêu Lăng Hàn trong mắt liền cùng rác rưởi không hai dạng.

Thật là người so người sẽ tức chết, hắn có loại” ta là ai? Ta ở đâu? Ta đang làm cái gì? “Cảm giác kỳ diệu, tổng cảm thấy chính mình kiếp trước thật là sống uổng phí.

Hai người đem “Tang vật” phân xong sau, liền bắt đầu đào linh thạch, rốt cuộc tu luyện yêu cầu tài nguyên, tài nguyên yêu cầu linh thạch, cho nên hai người ai đều không chê linh thạch nhiều.

Lần này có Thượng Quan Huyền Ý cái này dân bản xứ làm mẫu đào linh thạch, Tiêu Lăng Hàn thực mau liền nắm giữ trong đó kỹ xảo, hai người càng đào càng

nhanh, giống như là một hồi không tiếng động đánh giá. Giống như ai đào nhiều, ai liền thắng dường như.

Hai tháng sau, Hồ Quang Cốc trên mặt hồ đột nhiên vụt ra một bạch một tím lưỡng đạo thân ảnh.

Này hai người đúng là vất vả đương hơn hai tháng thợ mỏ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

"Rốt cuộc ra tới! Ta rốt cuộc ra tới! Ha ha ha......" Thượng Quan Huyền Ý mặt mày mang cười, cầm lòng không đậu phát ra cảm thán!

Tiêu Lăng Hàn căn bản không phản ứng hắn ở nơi đó một mình nổi điên, lập tức mệnh lệnh hắn đi tìm một đống củi đốt.

Chính hắn ở trong hồ võng mấy cái cá, liền bắt đầu nướng lên, đã đã hơn một năm không có ăn qua đồ ăn, ngẫm lại liền cảm thấy bụng đói kêu vang.

"Nhìn không ra tới ngươi còn sẽ nướng BBQ? Tuổi không lớn, tu vi không thấp, hẳn là đại gia tộc thiên chi kiêu tử đi? Xuống bếp như vậy bình dân sống ngươi đều sẽ, các ngươi gia tộc quá sẽ bồi dưỡng nhân tài. Nếu có thể đến các ngươi gia tộc tham quan một chút, vậy càng tốt." Thượng Quan Huyền Ý nói xong, một đôi mắt tựa như ngôi sao giống nhau lộng lẫy, nhìn chằm chằm vào Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn bị hắn chờ đợi ánh mắt xem cả người phát mao, hắn sẽ không lại muốn "Lấy thân báo đáp" đi? Hắn hiện tại thật sâu cảm thấy chính mình tùy tiện nhận lấy cái này tuỳ tùng, cuối cùng có thể hay không đem chính mình hố! Chẳng lẽ hắn hiện tại lại coi trọng chính mình phía sau gia tộc? Nghĩ đến đây, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy cần thiết, lập tức, lập tức muốn cùng gia tộc phủi sạch quan hệ.

"Ta bị gia tộc xoá tên." Tiêu Lăng Hàn không mặn không nhạt mở miệng.

"A? Ta còn muốn đi xem gia tộc của ngươi là bộ dáng gì đâu? Rốt cuộc ta là ngươi tuỳ tùng sao." Thượng Quan Huyền Ý ngữ khí là nói không nên lời mất mát, xấu hổ cười cười.

Tiêu Lăng Hàn lại âm thầm nhẹ nhàng thở ra, "Chính là một cái tam lưu tiểu gia tộc, trong nhà trưởng bối tu vi tối cao Nguyên Anh kỳ, đi khả năng sẽ làm ngươi hoàn toàn thất vọng, huống chi ta tính toán đi Học viện Hoàng Cực."

"Ngươi muốn đi Học viện Hoàng Cực a? Kia thật sự là quá tốt!"

Nghe Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn kỳ quái nhìn hắn một cái.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức trong lòng một cái lộp bộp, chính mình lúc trước chính là cùng Tiêu Lăng Hàn nói qua, chính mình là Địa Thâm đại lục người, đối Hoàng Cực đại lục hẳn là không quen thuộc mới là, cố tình chính

mình vừa rồi một bộ ta đối Hoàng Cực đại lục rất quen thuộc miệng lưỡi, phục hồi tinh thần lại, hối ruột đều thanh.

Lập tức lập tức nói: “Ta đối nơi này không thân, ta lại là ngươi tuỳ tùng, ngươi đi đâu ta đương nhiên liền đi nơi nào a!”

Tiêu Lăng Hàn: “Ân.”

Thượng Quan Huyền Ý một trận chán nản, chính mình giải thích một hồi, kết quả người khác căn bản không để trong lòng, nghĩ chờ chính mình tu vi so Tiêu Lăng Hàn cao, nhất định phải ám chọc chọc bộ hắn bao tải, hảo hảo giáo huấn hắn một đốn, xoa xoa hắn nhuệ khí.

Một trận hương khí ập vào trước mặt, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nuốt nuốt nước miếng, cảm giác chính mình đã có rất nhiều năm chưa từng hưởng qua đồ ăn hương vị, bụng còn rất phối hợp “Lộc cộc lộc cộc” vang lên hai tiếng, Thượng Quan Huyền Ý đại 囧, ném chết người.

Khuôn mặt nhỏ xoát liền đỏ, Tiêu Lăng Hàn thấy hắn ngồi ở một bên đáng thương hề hề bộ dáng, dù sao cũng là chính mình thu tuỳ tùng, hảo tính tình hỏi: “Huyền Ý, muốn ăn sao?”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy trước mắt nướng thành kim hoàng sắc cá, hương khí bốn phía, thuận tay tiếp nhận, “Cảm ơn, lão đại.”

“Về sau kêu ta Tiêu ca ca.” Tiêu Lăng Hàn không vui nói. Gọi là gì” lão đại”, cảm giác chính mình lại về tới địa cầu, làm trở về cái kia đặc thù tổ chức đặc công lão đại.

Thượng Quan Huyền Ý: “......” Dựa, này nha cư nhiên chiếm ta tiện nghi, ta chính là sống hơn bốn trăm tuổi.

Nhưng cúi đầu nhìn nhìn chính mình tiểu thân thể, không thể không tiếp thu hiện thực.

Vì thế Thượng Quan Huyền Ý biết nghe lời phải, cố ý kéo dài quá âm cuối, hô thanh “Tiêu ca ca!”

Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa bởi vì này thanh “Tiêu ca ca” bị xương cá cấp tạp trụ.

Đây là Thượng Quan Huyền Ý nhiều năm như vậy ăn qua ăn ngon nhất đồ ăn, hắn đều mau quên đồ ăn hương vị. Tuy rằng hắn ở đáy hồ băng trong phòng chỉ đợi một năm tả hữu, nhưng trên thực tế linh hồn đã trải qua hơn bốn trăm năm, cảm giác ăn nhiều ít đồ vật đều sẽ không cảm thấy no.

Vì thế hắn tam hạ hai trừ nhị liền ăn xong rồi trong tay cá nướng, thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn trong tay cá.

Tiêu Lăng Hàn tổng cộng nướng bốn điều, thấy hắn thèm nhỏ dãi ánh mắt, lại đệ một cái qua đi.

Hai con cá xuống bụng, Tiêu Lăng Hàn đã ăn no. Dù sao cũng là linh cá, tuy rằng không thành tinh, nhưng cũng giàu có linh khí, hương vị tươi ngon. So với trên địa cầu ô nhiễm cá, kia hương vị nhưng chính là cách biệt một trời.

Bên này Thượng Quan Huyền Ý lại từ trong hồ bắt bốn điều đi lên, "Cái kia, Tiêu ca ca, ngươi nướng cá ăn ngon thật, là ta mấy năm nay ăn qua ăn ngon nhất đồ ăn, chính là Nhất Phẩm Hiên linh trù cũng làm không ra như vậy tươi ngon ngon miệng hương vị......"

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn lời hay không cần tiền dường như nói một cái sọt, lại nhìn nhìn trong tay hắn đã xử lý tốt cá.

Tùy ý nói: "Mười khối hạ phẩm linh thạch."

Thượng Quan Huyền Ý: "A?"

Thấy hắn vẻ mặt mộng bức biểu tình, Tiêu Lăng Hàn áp xuống hướng lên trên kiều khóe miệng: "Ra tay phí."

Lại cố ý nhìn nhìn trong tay hắn cá, Tiêu Lăng Hàn cũng không tin như vậy rõ ràng ám chỉ hắn còn không hiểu, nói như thế nào cũng là Tu chân giới, hẳn là sẽ không so địa cầu oa còn bổn đi?

"Thành giao!" Thượng Quan Huyền Ý cắn răng, phun ra hai chữ.

Tuy rằng hắn hiện tại có tiền, không để bụng này mười khối hạ phẩm linh thạch, nhưng hắn linh thạch tổng cộng còn không có Tiêu Lăng Hàn một phần tư nhiều.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm nhất định là lúc trước ta đào linh thạch so Tiêu Lăng Hàn đào nhiều, hắn ghen ghét ta nhanh tay, hừ! Nhất định là như thế này! Lần sau lại đào linh thạch khi nhất định phải trộm tàng chút lên, miễn cho lại bị hắn phân đi hơn phân nửa.

Hai người ăn uống no đủ liền chuẩn bị đi trước tiếp theo cái thành trấn.

Tiêu Lăng Hàn gửi ra phi kiếm, một cái xoay người, người liền đứng ở phi kiếm đi lên.

Phi kiếm lập tức liền thăng lên không trung, này vẫn là hắn phía trước tu luyện đến Trúc Cơ kỳ sau, ở Long Ngọc không gian luyện tập quá ngự kiếm phi hành, bằng không hiện tại liền phải xấu mặt.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 10

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 10 tới Thiên Huệ Thành

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn cùng chính mình chào hỏi liền chuẩn bị rời đi, căn bản không có tính toán mang lên chính mình. Cái này không khỏi nóng nảy, hắn hiện tại tu vi còn ở Luyện Khí kỳ, căn bản không thể ngự kiếm phi hành, chính mình đi nói đến muốn bao lâu a?

"Tiêu ca ca, Tiêu ca ca,... Tiêu Lăng Hàn vũ tịch" hắn kéo ra giọng nói kêu Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý kêu chính mình, ở giữa không trung đánh cong, ngự khởi phi kiếm, động tác tiêu sái về tới trên mặt đất.

"Có việc?"

"Tiêu ca ca, chúng ta tốt xấu ở bên nhau ngây người như vậy nhiều ngày, hiện tại ta lại là ngươi tuỳ tùng, ta ở chỗ này trời xa đất lạ, ngươi tốt xấu vẫn là chủ nhà, không nên mời ta cùng ngươi đồng hành sao? Ngươi không phải là muốn cho ta đi đường đi?"

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn một bộ đáng thương hề hề bộ dáng, như là bị chủ nhân vứt bỏ sủng vật, lại một chút không mềm lòng.

"Một trăm khối hạ phẩm linh thạch!"

"A? Hảo hảo như thế nào lại xả đến linh thạch lên rồi?" Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt khó hiểu.

Tiêu Lăng Hàn cũng rất buồn bực, hảo tâm cứu hắn, nói là thu hắn làm tuỳ tùng, cũng không làm hắn làm cái gì, kết quả đem chính mình cấp làm cho một bụng khí.

Hai người ở đáy hồ đào hai tháng linh thạch, hắn chính là một chút đều không có lười biếng, kết quả vẫn là so Thượng Quan Huyền Ý thiếu đào một phần ba linh thạch, ngẫm lại hắn liền cảm thấy khí, tuy rằng sau lại đầu to đều là hắn chiếm, nhưng trong lòng chính là không dễ chịu.

Thượng Quan Huyền Ý: Ta là oan uổng, tốt xấu đời trước một người liền đào vài điều linh thạch quặng, đây đều là đào linh thạch đào nhiều đào ra kinh nghiệm.

"Ta một người ngự kiếm phi hành tiết kiệm linh khí không nói, phỏng chừng chỉ cần hai cái canh giờ là có thể tới tiếp theo cái thành trấn, mang lên ngươi hao

phí linh khí không nói, còn không biết có thể hay không đuổi ở trời tối phía trước tới đâu?”

Thượng Quan Huyền Ý không nói thêm nữa cái gì, ma lưu lấy ra một cái túi trữ vật, hướng bên trong trang thượng một trăm hạ phẩm linh thạch vứt cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn thuận tay tiếp nhận, trực tiếp treo ở bên hông, tài không lộ bạch, phóng cái này túi trữ vật ở trên người phù hợp ta hiện tại thân phận cùng tu vi.

“Đi lên đi!”

Thượng Quan Huyền Ý nhảy lên phi kiếm, đứng ở Tiêu Lăng Hàn phía sau. Tiêu Lăng Hàn đưa vào linh khí ở thân kiếm thượng, một chút liền xông ra ngoài, sợ tới mức hắn chạy nhanh ôm chặt Tiêu Lăng Hàn eo.

“Ha ha ha...” Tiêu Lăng Hàn không phúc hậu cười lên tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy ném chết cá nhân, Tiêu Lăng Hàn khẳng định là cố ý làm hắn xấu mặt, ngẫm lại hắn đã từng chính là Độ Kiếp kỳ đại tu sĩ. Phi thiên độn địa cái gì sẽ không, hiện tại đáp cái phi kiếm đều sợ đem chính mình ngã xuống đi, thật là càng sống càng đi trở về.

Ba cái canh giờ sau, bọn họ tới rồi Thiên Huệ Thành, cái này thành xem như một cái đại thành, vào thành còn muốn mười khối hạ phẩm linh thạch vào thành phí, trong thành không cho phép lén đánh nhau.

Bọn họ chỉ là đi ngang qua nơi này, không tính toán thường trụ, liền tùy ý tìm gian khách điếm, khách điếm tên là “Hoan nghênh lại đến.” Hai người đều cảm thấy cái này khách điếm tên rất có ý tứ, cho nên liền tuyển khách điếm này.

Tiêu Lăng Hàn: “Chưởng quầy, các ngươi nơi này nhưng còn có phòng?”

Chưởng quầy: “Đạo hữu là muốn hàm sân phòng? Vẫn là đơn độc chỉ là phòng?”

Tiêu Lăng Hàn: “Không biết này hai loại có cái gì khác nhau? Giá lại là như thế nào tính?”

Chưởng quầy: “Đơn độc sân hoàn cảnh thanh u, bên trong có một cái hoặc nhiều phòng, còn có đơn độc phòng luyện đan, phòng luyện khí, giá cả hai trăm khối hạ phẩm linh thạch khởi; đơn độc phòng liền ở trên lầu, chỉ cần hai mươi khối hạ phẩm linh thạch là đủ rồi.”

“Chúng ta muốn hai cái đơn độc phòng trụ hai ngày.” Tiêu Lăng Hàn từ túi trữ vật lấy ra 40 khối hạ phẩm linh thạch đưa cho chưởng quầy.

Quay đầu đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “AA chế.”

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng không có nghe nói qua AA chế, nhưng xem Tiêu Lăng Hàn muốn hai gian phòng, trụ hai ngày, lại chỉ cho 40 khối hạ phẩm

linh thạch, liền biết khẳng định là chính mình trụ phòng chính mình đào linh thạch ý tứ.

Hắn cũng lấy ra 40 khối hạ phẩm linh thạch đặt ở quầy thượng.

Chưởng quầy lấy ra hai khối ngọc bài đưa cho bọn họ: "Hai vị đạo hữu lấy hảo, phía trước trên hàng hiên lầu 3."

Tiêu Lăng Hàn mới vừa tiếp nhận ngọc bài, liền nghe thấy mặt sau một cái kiêu ngạo ương ngạnh thanh âm: "Quỷ nghèo!"

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại nhìn lại, liền thấy một cái mười lăm tuổi tả hữu thiếu niên, ăn mặc một thân thiên lam sắc pháp y, diện mạo giống nhau, ở cái này tu chân đại lục, không tính là là tuấn mỹ ngũ quan, bởi vì hắn kiêu ngạo ương ngạnh có vẻ có chút giống địa cầu phú nhị đại, ăn chơi trác táng.

Phía sau đi theo hai cái Kim Đan kỳ hộ vệ, hắn bản nhân là Luyện Khí năm tầng tu vi, tại đây Hoàng Cực đại lục cũng coi như là khó gặp thiên tài.

Tiêu Lăng Hàn đoán hắn hẳn là tu nhị đại. Có hậu đài, chính là tùy tính!

"Nhìn cái gì mà nhìn, còn không mau cút đi!"

Chưởng quầy nhìn thấy người tới, cười mị mắt, "Nguyên lai là Tôn thiếu gia, Tôn thiếu gia đại giá quang lâm, lệnh tiểu điếm bồng tất sinh huy!"

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý trong mắt xẹt qua chợt lóe rồi biến mất sát khí. Tiêu Lăng Hàn ở đời trước làm nhiệm vụ thời điểm, cũng là thường xuyên ở kề cận cái chết bồi hồi, loại này sát khí hắn quá quen thuộc, hắn chạy nhanh lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền chạy lên lầu.

Tiêu Lăng Hàn cầm lệnh bài mở ra cấm chế, tiến vào phòng, tùy tay bố trí một cái cách âm trận pháp.

Mới nghiêm túc đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Kia Tôn thiếu gia phía sau hai người là Kim Đan kỳ tu vi, là ngươi đánh quá, vẫn là ta đánh quá? Đừng không biết tự lượng sức mình, huống chi người khác vẫn là nơi này địa đầu xà, ta nhưng không nghĩ bồi ngươi tìm đường chết."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý mới như ở trong mộng mới tỉnh, cả người đều dọa ra một thân mồ hôi lạnh, hắn hiện tại mới mười hai tuổi, Luyện Khí kỳ tu vi.

Hắn đã không phải kiếp trước cái kia Độ Kiếp kỳ đại tu sĩ, chính hắn đều không có phát giác nguyên lai hắn ở vô hình trung bị kiếp trước trải qua, ảnh hưởng tâm tính.

May mắn hôm nay bị Tiêu Lăng Hàn đánh thức, bằng không lấy chính mình hiện tại tâm thái, sớm muộn gì sẽ tẩu hỏa nhập ma.

"Cảm ơn." Thượng Quan Huyền Ý nghiêm túc đối Tiêu Lăng Hàn nói lời cảm tạ.

"Đầu óc không hư rớt liền hảo, ta nhưng không nghĩ bên người đi theo người là ngu xuẩn!"

Thượng Quan Huyền Ý: Cảm động bất quá hai giây, bổn thiếu gia muốn thu hồi vừa rồi cảm tạ!

"Sắc trời đã tối, ngày mai sáng sớm ta muốn ra cửa một chuyến, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn đãi ở khách điếm, chỗ nào cũng đừng đi. Đừng nghĩ sấn ta không ở, lặng lẽ trốn đi, đừng quên ngươi chính là nổi lên Thiên Đạo lời thề." Tiêu Lăng Hàn không yên tâm dặn dò nói.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại tâm thái là: Tâm cao ngất, mệnh so giấy mỏng!

Thiệt tình sợ hắn đi ra ngoài gặp rắc rối, chính mình đều còn không có thăm dò đại lục này hình thức, đừng cống ngầm phiên thuyền!

Nói xong Tiêu Lăng Hàn cũng không xem Thượng Quan Huyền Ý là cái gì biểu tình, đem thuê phòng lệnh cấm chế bài vẫn cho hắn, liền hồi bên cạnh phòng.

Thượng Quan Huyền Ý: Trên người của ngươi khí vận khẳng định so với ta cường! Đi theo ngươi nhất định sẽ so với ta đời trước sống hảo, ta muốn ba ba ăn vạ ngươi, mới sẽ không rời đi ngươi đâu!

Lời này hắn đương nhiên không thể đối Tiêu Lăng Hàn nói ra, bằng không tên kia lại muốn cho chính mình giao linh thạch, Tiêu Lăng Hàn chính là cái chết đòi tiền.

Nghĩ đến đời trước bị đuổi giết cảnh tượng, ánh mắt ám ám, chờ hồi Địa Thâm đại lục, nhất định phải ở trước tiên giết Thượng Quan Huyền Vũ, không thể làm hắn có cơ hội nói ra chính mình bí mật.

Ngày kế sáng sớm, Tiêu Lăng Hàn một mình ra khách điếm, đi vào một cái hẻm nhỏ, ăn xong một viên đổi nhan đan, nháy mắt tuấn mỹ khuôn mặt trở nên phổ phổ thông thông, ném đến trong đám người đều không chớp mắt cái loại này.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 11

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 11 trọng sinh giả Ẩn Tuyên

Thay đổi khuôn mặt, Tiêu Lăng Hàn liền thoải mái hào phóng đi mua đồ vật, đi trước mua mấy bộ pháp y, rốt cuộc hiện tại hắn xem như một cái tiểu phú ông, có thể xa xỉ một chút.

Pháp y có thể căn cứ người cao thấp mập ốm tự động điều chỉnh, phương tiện không được.

Cái này làm cho lần đầu tiên kiến thức đã có như vậy thần kỳ quần áo Tiêu Lăng Hàn, trực tiếp mua tám kiện, bốn kiện trăng non bạch, hai kiện màu đỏ, hai kiện màu tím.

Không biết vì cái gì, tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý hiện tại xuyên chính là màu tím quần áo, nhưng là Tiêu Lăng Hàn liền cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý hẳn là mặc màu đỏ, màu đỏ mặc ở trên người hắn mới là nhất thích hợp, cho nên còn mua hai kiện màu đỏ.

Chính mình thu tuỳ tùng, không thể chỉ vào không ra, thích hợp cấp điểm ngon ngọt.

"Lão bản, ngày hôm qua treo ở nơi này kia kiện màu đỏ pháp y đâu?"

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ không để ý, nhưng nghe thanh âm thực quen tai, theo bản năng liền đem mới vừa lấy lòng pháp y thu vào không gian giới tử. Linh thạch đã thanh toán, hắn cũng không tính toán lưu lại, trực tiếp liền hướng ngoài cửa đi đến, dư quang thấy hỏi chuyện đúng là hôm qua ở khách điếm gặp được vị kia kiêu ngạo Tôn thiếu gia.

Lúc này Tôn thiếu gia bên người đi theo một vị diện mạo thanh tú thiếu niên, hai gã Kim Đan kỳ tu sĩ cũng không có đi theo bên cạnh hắn.

Thiếu niên ăn mặc một thân màu đỏ pháp y, hình thức bình thường, cùng chính mình vừa mới mua vô pháp so, rốt cuộc hắn vừa mới mua chính là có thể ngăn cản trụ Kim Đan kỳ ba lần công kích.

Thiếu niên nhìn qua nhu nhu nhược nhược, Tiêu Lăng Hàn hung hăng đánh cái giật mình, một đại nam nhân, tẫn nhiên giống cái nữ nhân giống nhau.

Hơn nữa kia thiếu niên trên người cư nhiên có cái gì ở hấp dẫn chính mình, Tiêu Lăng Hàn ghét nhất như vậy nam nhân, quả thực chính là cái nương pháo, cư nhiên còn bị hấp dẫn, bởi vì bất thình lình ý tưởng, đem hắn ghê tởm một phen!

“Ngượng ngùng Tôn thiếu gia, ngài đến chậm một bước, kia kiện pháp y vừa mới đã bán đi.” Chưởng quầy xin lỗi nói.

Tiêu Lăng Hàn đã muốn chạy tới cửa, nghe thấy chưởng quầy nói sau, nhanh hơn tốc độ lẫn vào trong đám người.

Họ Tôn thiếu niên đi tới cửa, lại không có nhìn đến vừa mới từ trong tiệm đi ra ngoài người.

Kế tiếp Tiêu Lăng Hàn đi linh thảo phô, mua một ít thường dùng đan dược yêu cầu linh thảo, còn mua rất nhiều linh thảo linh quả hạt giống.

Linh thảo phô bên cạnh chính là phù văn cửa hàng, hắn mua hai vạn trương chỗ trống lá bùa.

Cuối cùng lại đi tài liệu cửa hàng, mua một ít có thể luyện chế phù bút cùng mặt khác dùng thượng tài liệu, lại ở một đống hỗn độn tài liệu trúng tuyển hai dạng hợp nhãn duyên.

Tiêu Lăng Hàn không biết chính là, hắn vừa ly khai tài liệu cửa hàng không lâu, Tôn thiếu gia mang theo hắn bên người thiếu niên liền vào tài liệu cửa hàng.

“Như thế nào sẽ không có đâu? Sao có thể không có đâu?” Thiếu niên đứng ở một đống tài liệu, lẩm bẩm tự nói.

“Ân Tuyên, ngươi đang tìm cái gì?” Tôn thiếu gia thấy hồng y thiếu niên không xem trên quầy hàng sang quý tài liệu, mà là đi một đống vô dụng cấp thấp tài liệu trung tìm kiếm, tò mò hỏi.

Hồng y thiếu niên tên gọi Ân Tuyên, hắn mẫu thân kêu Lâm Uyển Nhi, là Lâm Thấm Thấm của hồi môn nha hoàn. Phụ thân hắn kêu Ân Hoành Minh, là Huyễn Thiên Thành tam đại gia tộc chi nhất Ân gia, là Ân gia đương nhiệm gia chủ.

Ân Hoành Minh cùng Lâm Thấm Thấm là thanh mai trúc mã, hai người trong lòng đều là chỉ có lẫn nhau, bọn họ có một nhi một song nhi, đại nhi tử kêu Ân Thiên Thịnh, tiểu nhi tử là song nhi kêu Ân Thiên Duệ.

Mà Ân Tuyên mẫu thân sở dĩ có hắn, là bởi vì nàng sấn Lâm Thấm Thấm không ở, cấp Ân Hoành Minh hạ dược, mới có thể thành công bò giường, lúc sau hoài thượng Ân Tuyên.

Hoài Ân Tuyên lúc sau, nàng liền rời đi Ân gia, nàng sợ Ân Hoành Minh đã biết sinh non là tiểu, liền sợ mệnh cũng không có.

Ân Hoành Minh là cái trong mắt dung không hạt cát người, hắn hận nhất có người đối hắn sử dụng hạ tam lạm thủ đoạn.

Chờ sinh hạ Ân Tuyên nàng mới trở về, vì làm Ân Tuyên lưu tại Ân gia, nàng không dám đi thấy Ân Hoành Minh. Chỉ cần Lâm Thấm Thấm tán thành Ân Tuyên, kia Ân Tuyên là có thể lưu lại, lúc sau Lâm Uyển Nhi đương trường uống thuốc độc tự sát.

Ân Tuyên sau khi lớn lên, vẫn luôn cho rằng là Lâm Thấm Thấm hại chết Lâm Uyển Nhi, hắn mặt ngoài cùng Lâm Thấm Thấm hai cái nhi tử huynh hữu đệ cung, ngầm lại âm thầm châm ngòi bọn họ chi gian quan hệ.

Mà Ân Thiên Duệ cùng Ân Tuyên đều là song nhi, mặt ngoài hai người quan hệ so thân huynh đệ còn thân, chính là so Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh hai người quan hệ còn hảo. Chủ yếu là Ân Thiên Thịnh tuổi tác muốn so Ân Thiên Duệ đại mười tuổi, vẫn là cái tu luyện cuồng.

Ân Thiên Duệ có cái gì kỳ ngộ cơ hồ đều sẽ nói cho Ân Tuyên, Ân Thiên Duệ so Ân Tuyên tiểu một tuổi, tư chất so với hắn hảo, cơ duyên so với hắn hảo, cha mẹ lại yêu thương.

Bất tri bất giác trung hắn liền oán hận thượng Ân Thiên Duệ, rất nhiều lần hãm hại hắn, có một lần thiếu chút nữa liền chết mất. Nếu không phải Ân Thiên Thịnh phát giác không đúng, tìm được dấu vết để lại, kịp thời cứu Ân Thiên Duệ.

Chỉ tiếc Ân Thiên Duệ tuy rằng còn sống, lại bị thương đan điền, tu vi rốt cuộc vô pháp tiến thêm.

Sau lại Ân Thiên Thịnh đem Ân Tuyên giao cho Ân Hoành Minh xử trí.

Tàn hại cùng tộc, tình tiết nghiêm trọng huỷ bỏ tu vi trục xuất gia tộc, đây là rất nhiều đại gia tộc tộc quy.

Ân Tuyên bị phế tu vi trục xuất Ân gia sau, Ân Thiên Duệ người theo đuổi vì hắn bênh vực kẻ yếu, phế đi Ân Tuyên linh căn, tra tấn hắn một phen sau, mới đem hắn giết chết.

Ân Tuyên cho rằng chính mình chết chắc rồi, không nghĩ tới mở mắt ra về tới mười lăm tuổi.

Hắn xác định chính mình trọng sinh sau khi trở về, liền bắt đầu mưu hoa Ân Thiên Duệ đời trước được đến cơ duyên.

Cái thứ nhất cơ duyên chính là ở cái này tài liệu phô mua một cái cơ quan hộp, hộp bên trong là một cái ngọc giản, ngọc giản mặt trên là một cái ngũ cấp luyện đan sư luyện đan tâm đắc.

Ân Thiên Duệ đời trước chỉ bằng cái này luyện đan tâm đắc, được đến Học viện Hoàng Cực Đan Viện viện trưởng ưu ái, thu làm thân truyền đệ tử, từ đây ở Học viện Hoàng Cực thành mỗi người nịnh bợ hương bánh trái.

Ân Tuyên sinh ra tự mình hoài nghi: Rõ ràng này một đời hắn muốn so Ân Thiên Duệ sớm tới ba ngày. Lại vẫn là không có mua được cái kia cơ quan hộp, chẳng lẽ những cái đó cơ duyên thật là có duyên giả, mới có thể được đến sao?

Không, đời trước Ân Thiên Duệ ở khoảng cách Thiên Huệ Thành năm mươi dặm ngoại Lục U sâm lâm cứu Tôn Thiên Tường, sau lại dọc theo đường đi đều có Tôn Thiên Tường đi theo làm tùy tùng, đối hắn trung tâm như một.

Này một đời ta trước tiên nhận thức Tôn Thiên Tường, hơn nữa thiết kế làm hắn đối ta động tâm, nói không chừng là ta tới sớm, ba ngày sau lại đến nhìn xem.

Làm tốt quyết định, Ân Tuyên liền đối Tôn Thiên Tường nói: "Thiên Tường, tạm thời không có tìm được ta muốn mua đồ vật, nếu không chúng ta quá hai ngày lại đến?"

"Hảo, ta đều nghe ngươi, nếu không ngươi cùng ta trở về thành chủ phủ đi? Khách điếm lại hảo cũng so ra kém Thành chủ phủ."

"Ta ở tại khách điếm còn phải chờ ta đệ đệ, nếu là cùng ngươi đi Thành chủ phủ cùng hắn bỏ lỡ làm sao bây giờ? Hắn tính tình không tốt, nếu là ta không có ở ước định địa phương chờ hắn, hắn sau khi trở về nhất định sẽ nói cho mẫu thân, mẫu thân đến lúc đó nhất định sẽ đánh ta, còn sẽ cắt xén ta tu luyện tài nguyên, rốt cuộc ta không phải nàng thân sinh." Ân Tuyên ủy khuất nói, trong lúc vô ý lại ở Tôn Thiên Tường trước mặt bôi đen Ân Thiên Duệ cùng nàng mẫu thân.

Tôn Thiên Tường phụ thân là cái bạo tính tình, nhưng lại giảo hoạt như hồ, tu vi cũng ở Nguyên Anh kỳ. Ân Tuyên hiện tại mới Luyện Khí ba tầng tu vi, sợ chính mình ở Tôn Lâm An trước mặt lòi, cho nên không dám cùng Tôn Thiên Tường đi Thành chủ phủ.

"Ngươi đệ đệ cũng quá tùy hứng, ngươi đối với ngươi đệ đệ như vậy hảo, huống chi các ngươi đều phụ thân ngươi nhi tử, hắn như thế nào có thể như vậy đối với ngươi, còn có ngươi cái kia mẹ kế cũng không phải thứ tốt. Bằng không ngươi liền không trở về Huyễn Thiên Thành, liền cùng ta ở bên nhau, chúng ta trực tiếp đi Học viện Hoàng Cực, được không?" Tôn Thiên Tường tức giận nói, trong mắt tràn đầy đau lòng chi sắc, hắn cảm thấy Ân Tuyên cũng quá đáng thương.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 12

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 12 ăn gì không có hại

Tôn Lâm An cũng chỉ có Tôn Thiên Tường một cái bảo bối nhi tử, muốn ngôi sao không cho ánh trăng, trong phủ thành chủ lão nhân đều thực sủng hắn, dẫn tới hắn dưỡng thành kiêu ngạo ương ngạnh tính cách, cảm thấy trên đời này người cũng không dám chọc hắn, đều đến nhường hắn, kỳ thật chính là đơn xuẩn, bằng không cũng sẽ không ở ngắn ngủn hai ngày nội đã bị Ân Tuyên lừa vì hắn đầu óc choáng váng, đào tim đào phổi đào linh thạch.

"Như vậy có thể chứ?" Ân Tuyên làm ra vẻ mặt vẻ khó xử, lại mang theo chờ mong nhìn về phía Tôn Thiên Tường.

"Ta ngày mai muốn đi Lục U sâm lâm rèn luyện, phụ thân muốn ta cần thiết ở trong vòng 3 ngày một mình săn giết một đầu Luyện Khí sơ kỳ tê giác ngưu. Ngươi liền ở khách điếm chờ ta, chờ ta trở lại chúng ta liền cùng đi Học viện Hoàng Cực?"

Ân Tuyên: Nguyên lai kiếp trước Tôn Thiên Tường chính là đi săn giết tê giác ngưu mới chịu thương sao? Ân Thiên Duệ chỉ nói ở Lục U sâm lâm cứu Tôn Thiên Tường, cụ thể làm gì thật đúng là không biết. Không được, không thể làm Tôn Thiên Tường đi rèn luyện, vạn nhất cùng đời trước giống nhau đụng tới Ân Thiên Duệ......

Nghĩ đến đây, Ân Tuyên cảm thấy hắn cần thiết ngăn cản Tôn Thiên Tường đi rèn luyện.

"Thiên Tường, ngươi một người rèn luyện sao? Có thể hay không quá nguy hiểm? Bằng không ta bồi ngươi cùng đi đi?" Ân Tuyên nhăn lại mày đẹp, lo lắng nói.

"Ngươi không cần lo lắng, có bảo hộ ta trưởng lão đi theo, ngươi phải hảo hảo ở khách điếm chờ ta là được." Tôn Thiên Tường tự tin nói.

Ân Tuyên: Ta không phải lo lắng an toàn của ngươi, ta là sợ ngươi gặp gỡ Ân Thiên Duệ, lại bị hắn mê hoặc!

Khuyên bảo không được Tôn Thiên Tường, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn rời đi khách điếm.

Cùng lúc đó, khoảng cách Thiên Huệ Thành còn có một ngày lộ trình, một con Kim Đan kỳ phi hành yêu thú bối thượng, một thiếu niên cùng hai gã trung niên nam tử ngồi ở mặt trên.

“Tiểu thiếu gia, ngươi không cần như vậy lo lắng Tuyên thiếu gia, rốt cuộc Tuyên thiếu gia ra cửa thời điểm ngươi cho hắn hai trương truyền tống phù, gặp được nguy hiểm chạy trốn vẫn là không có vấn đề, huống chi hắn là cùng thương hội người cùng đi Thiên Huệ Thành.” Trong đó một cái lớn lên tương đối hàm hậu nam tử đối bên cạnh thiếu niên nói.

“Dung thúc, ta đã biết, cảm ơn ngươi! Lần này phiền toái ngươi cùng Thụy thúc bồi ta đi một chuyến.” Thiếu niên rất là áy náy, vốn dĩ hắn đại ca không cho hắn tới, nhưng là hắn không yên lòng Tuyên ca ca, chỉ có thể phiền toái trong tộc trưởng bối cùng đi hắn đi này một chuyến.

Phi hành yêu thú thượng thiếu niên đúng là Ân Tuyên nhớ thương Ân Thiên Duệ, cùng đi hắn cùng nhau chính là phụ thân hắn thân vệ: Ân Dung cùng Ân Thụy.

Tiêu Lăng Hàn tìm cái không người góc, triệt rớt trên người ngụy trang, lúc này mới đi trở về đi.

Tới rồi khách điếm hắn liền khởi động trong phòng cấm chế, còn bố trí một cái phòng ngự trận, một cái ngăn cách thần thức tra xét trận pháp, lúc này mới yên tâm vào Long Ngọc không gian.

Tiêu Lăng Hàn trước thử luyện khí, lần đầu luyện khí luyện cái đan lô, lại là xấu hoắc, như là ở hiện đại dùng lẩu niêu, phẩm cấp nhưng thật ra không thấp, là cái Hạ Phẩm Bảo Khí, chỉ cần không tạc lò có thể dùng đến Kim Đan kỳ.

Nếu đan lô luyện chế ra tới, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu luyện đan, đầu tiên luyện chính là Tích Cốc Đan, đây là đơn giản nhất.

Tiêu Lăng Hàn thất bại ba lần liền thành công, lúc sau lại bắt đầu luyện Hồi Xuân Đan, Hồi Linh Đan, Bổ Khí Đan, sinh cốt đan, thanh hư đan, giải độc đan chờ vài loại thường dùng đan dược.

Đan dược luyện xong, trong không gian đã qua hai tháng, còn có hơn một tháng thời gian, Tiêu Lăng Hàn lại luyện chế một chi phù bút.

Thời gian còn lại hắn tính toán đều dùng để vẽ bùa, họa họa, đột nhiên nghĩ đến ở địa cầu thời điểm dùng song đầu bút, trong đầu linh quang hiện lên, nghĩ đến một cái tuyệt diệu sáng ý.

Tiêu Lăng Hàn cầm phù bút lại đi vào phòng luyện khí, trải qua năm ngày thời gian, rốt cuộc đem phù bút cùng khắc văn bút luyện chế ở bên nhau.

Rốt cuộc thành công, kế tiếp liền thử xem này bút hiệu quả như thế nào.

Tiêu Lăng Hàn cầm bút trở lại vẽ bùa văn phòng, đem phù văn họa hảo sau, liền ở mặt trên khắc hoạ khắc văn. Tổng cộng thất bại hơn ba mươi trương, mới tìm được bí quyết, cuối cùng mới thành công ở phù triện trên có khắc họa thượng khắc văn, thu bút sau lá bùa thượng lưu quang hiện lên.

Thêm thành khắc văn lá bùa so nguyên lai tác dụng gia tăng rồi gấp hai, một bậc hạ phẩm phù có một bậc trung phẩm phù uy lực.

Lúc này hắn đã là mặt xám mày tro, vì ở khắc hoạ khắc văn thời điểm, không bị phù triện tự hủy cấp công kích, hắn trước bắt đầu họa đều là thủy hệ phù triện. Như thế hắn mới không bị thương, chỉ là có chút hình tượng chật vật.

Cảm giác được thời gian không sai biệt lắm, Tiêu Lăng Hàn ra không gian, thu trong phòng bố trí trận pháp. Mở ra cửa phòng, ra khỏi phòng, vốn là muốn đi kêu Thượng Quan Huyền Ý, kết quả phát hiện tên kia căn bản không ở trong phòng.

Đi đến dưới lầu, hắn mới nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở đại đường, ăn uống thỏa thích, trước mặt bãi đầy đồ ăn đĩa.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được một cổ oán niệm tầm mắt nhìn chăm chú vào chính mình, ngẩng đầu, liền thấy Tiêu Lăng Hàn cả người tản ra khí lạnh, hắc mặt, rất giống ai thiếu hắn linh thạch không còn giống nhau.

“Tiêu ca ca, sớm a! Cái kia, ngươi đói sao? Ta mới vừa vì ngươi điểm tốt đồ ăn, mau tới nếm thử, này đó đều là mới mẻ yêu thú thịt.” Thượng Quan Huyền Ý căng da đầu tiếp đón Tiêu Lăng Hàn.

“Ngươi xác định này đó đều là vì ta điểm?”

Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt, ngồi vào Thượng Quan Huyền Ý đối diện, nhìn lướt qua thức ăn trên bàn.

“Đương nhiên, Tiêu ca ca, mau nếm thử, sắc hương vị đều đầy đủ, bao ngươi vừa lòng!”

Thượng Quan Huyền Ý nói, đem tiểu nhị vừa mới lấy lại đây chén đũa đặt ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, còn tri kỷ gắp một đạo khó nhất ăn đồ ăn (hương vị siêu khổ một đạo đồ ăn) đặt ở Tiêu Lăng Hàn trong chén.

Tiêu Lăng Hàn cũng xác thật đói bụng, lười đến lại khó xử hắn, nếm một ngụm trong chén đồ ăn, thiếu chút nữa nhổ ra, này hương vị thật là một lời khó nói hết!

Nếm một chút mặt khác mấy mâm, nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, hoàn toàn không có từ hắn trong mắt nhìn ra một tia chột dạ.

Chẳng lẽ thật là tùy ý kẹp? Là chính mình vận khí không tốt, hắn tùy ý một kẹp, vừa lúc là hương vị nhất đặc biệt?

Tiêu Lăng Hàn không từ trên mặt hắn nhìn ra hắn là cố ý trả thù chính mình thần sắc, chỉ có thể làm bộ dường như không có việc gì tiếp tục ăn.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn cầm chén đồ ăn ăn đến trong miệng, tâm đều nhắc tới cổ họng, trên mặt lại một mảnh bình tĩnh, tay trái hung hăng bóp chính mình đùi, mới không cho chính mình lậu ra một chút sơ hở.

Thấy Tiêu Lăng Hàn ăn xong không có chút nào khác thường, khẩn trương tâm mới trở về tại chỗ, cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra, khó được có thể bất động thanh sắc chỉnh đến Tiêu Lăng Hàn.

Giờ phút này Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình trọng sinh tới nay, rốt cuộc dương mi thổ khí một hồi, cả người đều cảm thấy thần thái phi dương.

Bất quá hắn còn không có cao hứng bao lâu, lập tức liền vui quá hóa buồn.

“Huyền Ý, ngươi hai ngày này có điểm thượng hoả, món này vừa vặn thanh nhiệt giải độc, ta nhìn một chút yết giá yêu cầu mười hai khối hạ phẩm linh thạch, không cần lãng phí, này bàn đồ ăn liền về ngươi.”

Khi nói chuyện Tiêu Lăng Hàn đã đem khó nhất ăn món ăn kia, đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Thượng Quan Huyền Ý: “......” Hỗn đản! Hỗn đản!

Thượng Quan Huyền Ý: “Sư huynh, ta cảm thấy chính mình thân thể khỏe mạnh, một chút đều không cần hạ hỏa.”

Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi là đan sư?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Không phải.”

Tiêu Lăng Hàn: “Vậy ngươi là y sư?”

Thượng Quan Huyền Ý “Không phải.”

Tiêu Lăng Hàn: “Vậy ngươi nói nhảm cái gì, Tiêu ca ca còn có thể hại ngươi không thành? Chạy nhanh ăn!”

Thượng Quan Huyền Ý liền trơ mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn đem mặt khác đồ ăn ăn cặn bã đều không dư thừa, này vốn dĩ đều là hắn vì chính mình điểm, hiện tại tất cả đều vào Tiêu Lăng Hàn bụng, không, còn có một mâm khó nhất ăn!

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 13

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 13 cái gì là song nhi

“Nhìn cái gì đâu?” Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt nhìn về phía trong một góc một cái bàn, nơi đó ngồi ba người, trong đó một cái hồng y thiếu niên là hắn ngày hôm qua ở pháp y cửa hàng gặp qua.

“Cái kia mặc màu đỏ quần áo người có điểm quen mặt, cảm giác ở nơi đó gặp qua, nhất thời nghĩ không ra.” Thượng Quan Huyền Ý nhíu lại mi.

Hẳn là kiếp trước gặp qua, rốt cuộc ở nơi đó gặp qua đâu? Ấn tượng không thâm, hẳn là râu ria người.

“Trên người hắn có điểm cổ quái.” Nói, Tiêu Lăng Hàn liền dùng thần thức xem xét trên người hắn rốt cuộc nơi đó không đúng, phát hiện hắn thạch hải có cái gì ở chính mình thần thức đảo qua khi, có loại quen thuộc hơi thở.

Tiêu Lăng Hàn bất động thanh sắc thu hồi thần thức, suy nghĩ một chút, là Long Ngọc không gian hơi thở, chẳng lẽ người này thạch hải có Long Ngọc không gian một bộ phận?

Tiêu Lăng Hàn mới vừa dùng thần thức tra xét người này.

Thượng Quan Huyền Ý cũng dùng thần thức đi tra xét người nọ, Thượng Quan Huyền Ý thái độ liền không có Tiêu Lăng Hàn như vậy ôn hòa, chờ Thượng Quan Huyền Ý thu hồi thần thức, liền thấy kia thiếu niên mồ hôi đầy đầu.

“Không biết vừa rồi là vị nào tiền bối? Vãn bối nhưng có chỗ nào đắc tội tiền bối?” Thiếu niên đứng lên, đối với người chung quanh hành lễ, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

“Ngươi nhận thức người nọ sao?”

“Không quen biết.”

“Lại không ai công kích hắn, hắn ở nơi đó nói cái gì đâu?”

“Phỏng chừng đầu óc có vấn đề.”

“Ta ngày hôm qua thấy hắn cùng Tôn thiếu ở bên nhau.”

“Hẳn là Tôn thiếu bằng hữu đi!”

“Bớt tranh cãi, nếu như bị Tôn thiếu đã biết, làm ngươi ăn không hết gói đem đi.”

“......”

Người chung quanh nhỏ giọng nghị luận lên, hoàn toàn đem hắn trở thành một cái kẻ điên.

Tiêu Lăng Hàn:...... Ta thần thức thực ôn hòa, không nên kinh động hắn a!

Thượng Quan Huyền Ý:...... Không phải thần thức tra xét một chút sao? Đại kinh tiểu quái!

Thấy không có người để ý tới chính mình, thiếu niên cả khuôn mặt đều nghẹn đến mức đỏ bừng, nước mắt lưng tròng, giống như khách điếm khách nhân đều khi dễ hắn giống nhau.

Cùng Ân Tuyên ngồi cùng bàn hai người đều có chút xấu hổ, vẫn là nhìn qua lớn hơn một chút thiếu niên đánh vỡ này xấu hổ không khí.

"Ân thiếu gia, không có người a? Ngươi là cảm giác có người công kích ngươi sao?" Cùng hắn ngồi cùng bàn trong đó một người hỏi.

"Ngươi là Thiên Tường ca ca khách quý, ở Thiên Huệ Thành không ai dám không có mắt đối với ngươi động thủ." Một người khác cũng mở miệng, trong giọng nói tràn đầy khinh thường. Nghĩ thầm: Này song nhi từ không thành có, lại là tưởng khiến cho ai chú ý? Liền sẽ làm bộ nhu nhược đáng thương bộ dáng, Tôn Thiên Tường mới nhận thức hắn hai ngày, đã bị hắn mê xoay quanh.

Mặt sau nói chuyện người này tên là Trương Vân Phi, là cái song nhi, từ nhỏ liền thích Tôn Thiên Tường, ngồi cùng bàn một người khác là hắn ca ca Trương Vân Phong.

"Trương thiếu là cho rằng ta đang nói dối?" Ân Tuyên vô tội nhìn Trương Vân Phi chất vấn nói.

Quay đầu dùng ủy khuất ánh mắt nhìn Trương Vân Phong: "Trương đại ca cũng cho rằng ta đang nói dối sao?"

Trương Vân Phi: Tiện nhân, có Thiên Tường ca ca, cư nhiên còn muốn câu dẫn ta ca.

Trương Vân Phi thấy Ân Tuyên thẳng lăng lăng nhìn chính mình ca ca, khí răng đau, lại không dám nhận mặt nói ra.

Trương Vân Phong xấu hổ cười cười, hắn là thật sự không có cảm giác được có tiền bối dùng thần thức đảo qua khách điếm a! Cái này làm cho hắn như thế nào trả lời?

"Nếu không chúng ta đi Thiên Tinh Các đi dạo? Nghe nói nơi đó hôm nay có tân tiến nhị phẩm linh quả, Luyện Khí kỳ tu sĩ ăn có thể gia tăng tu vi, còn không có tác dụng phụ." Trương Vân Phong nói sang chuyện khác, nhìn chính mình đệ đệ, cho một cái cầu cứu ánh mắt.

"Hảo a, vừa lúc ta tu vi vừa mới đột phá Luyện Khí ba tầng, ăn linh quả có thể củng cố cảnh giới, đến lúc đó vào Học viện Hoàng Cực không đến mức có hại."

Trương Vân Phi lập tức hưởng ứng chính mình ca ca, tỏ vẻ trăm phần trăm duy trì.

Ba người thương lượng hảo sau liền rời đi khách điếm.

Thượng Quan Huyền Ý: "Tiêu ca ca, bọn họ cũng muốn tiến Học viện Hoàng Cực, về sau có rất nhiều cơ hội xem xét người nọ trên người cổ quái."

Tiêu Lăng Hàn: "Con mắt nào của ngươi nhìn đến ta hiện tại liền phải lôi kéo người khác xem xét một phen?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Ta xem ngươi thẳng tắp nhìn chằm chằm người khác xem, ngươi xác định không phải đối người nọ động tâm tư khác?"

Tiêu Lăng Hàn:...... Ta có thể nói hắn thạch hải có ta muốn đồ vật sao?

Hắn hoành Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, ngữ khí kiên định nói: "Ta thích chính là nữ nhân, không thích ngạnh bang bang nam nhân."

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là mở miệng: "Hắn cũng không phải nam nhân a! Hắn là cái song nhi!"

Tiêu Lăng Hàn lại lục soát một chút nguyên chủ ký ức, trong trí nhớ không có song nhi cái này giống loài a? Bất quá sinh hạ nguyên chủ chính là một cái nam tử, chẳng lẽ đó chính là song nhi?

"Có thể sinh hài tử nam nhân? Song nhi?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, kiên định trả lời: "Đúng vậy, có thể sinh hài tử chính là song nhi, diện mạo cùng nam nhân giống nhau, chỉ là bọn hắn sinh hạ trên cổ tay sẽ có một viên nốt chu sa, thân thể còn sẽ có nhàn nhạt hương khí."

"Ngươi biết đến như vậy rõ ràng, ngươi sẽ không chính là......" Song nhi.

"Ta chính là hàng thật giá thật nam nhân! Nam nhân!" Thượng Quan Huyền Ý tức muốn hộc máu nói.

"Có quan hệ song nhi, này không phải mọi người đều biết đến thường thức sao?" Thượng Quan Huyền Ý theo lý thường hẳn là nói, còn có chút hồ nghi nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn: Cái này đại gia, không bao gồm nguyên chủ, bằng không ta cũng sẽ không không biết a? Còn bị ngươi hoài nghi thượng!

Tiêu Lăng Hàn cưỡng chế nói sang chuyện khác: "Liền ngươi? Còn nam nhân? Chưa đủ lông đủ cánh, tiểu thí hài còn mới không nhiều lắm!"

"Ngươi......" Thượng Quan Huyền Ý mới vừa vươn một ngón tay, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, đột nhiên nghĩ tới cái gì, lập tức lại bắt tay thu hồi tới.

"Đại ca không nói nhị ca, mọi người đều không sai biệt lắm!" Thượng Quan Huyền Ý khi nói chuyện còn trên dưới đánh giá một phen Tiêu Lăng Hàn, còn

đặc biệt tại hạ nửa người vị trí nhiều dừng lại một cái chớp mắt.

“Ấu trĩ!”

Ném xuống hai chữ, Tiêu Lăng Hàn người đã ra khách điếm.

“Tiêu ca ca, ngươi đi đâu nhi?” Thượng Quan Huyền Ý biên hỏi biên chạy ra đi đuổi theo Tiêu Lăng Hàn.

“Ra khỏi thành.”

“Ra khỏi thành? Đi chỗ nào? Chúng ta có thể đi ngồi Truyền Tống Trận a.”

“Thiên Huệ Thành Truyền Tống Trận hỏng rồi.”

Thượng Quan Huyền Ý:...... Khi ta chưa nói!

Khi nói chuyện bọn họ đã ra Thiên Huệ Thành, tốp năm tốp ba người đi đường hướng cùng cái địa phương nhanh chóng rời đi.

“Đạo hữu, phía trước đã xảy ra chuyện gì?” Thượng Quan Huyền Ý giữ chặt một cái Luyện Khí bốn tầng tu sĩ hỏi.

Người này vừa muốn phát hỏa, kết quả nhìn không thấu Thượng Quan Huyền Ý tu vi, chỉ có thể thành thật trả lời: “Có người ở Lục U sâm lâm phát hiện một đóa dị hỏa, hiện tại mọi người đều hướng bên kia chạy đến, xem chính mình có hay không vận khí bị dị hỏa lựa chọn.”

“Đa tạ.” Thượng Quan Huyền Ý buông ra người nọ.

“Tiêu ca ca, chúng ta mau chân đến xem sao?” Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng nóng lòng muốn thử.

Tiêu Lăng Hàn cười như không cười liếc hắn một cái: “Ngươi thiếu dị hỏa sao? Ngươi yêu cầu dị hỏa sao?”

“Thứ tốt ai cũng sẽ không ngại nhiều, tự nhiên là càng nhiều càng tốt!” Thượng Quan Huyền Ý không chút nào khiêm tốn nói.

Tiêu Lăng Hàn: “Lòng tham không đủ rắn nuốt voi!”

Thượng Quan Huyền Ý: “Tiêu ca ca, lời nói không thể nói như vậy, liền tính chúng ta không dùng được, được đến có thể bán đi a, ai cũng sẽ không ngại linh thạch nhiều! Huống chi bảo bối không đều là có duyên giả biết được, nếu chúng ta hiện tại đã biết, chúng ta đây còn không phải là người có duyên sao?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 14

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 14 mới gặp Ấn Thiên Duệ

Tiêu Lăng Hàn:...... Ta cư nhiên cảm thấy hắn nói có đạo lý!!!

“Liền ngươi ngụy biện nhiều, dù sao không có việc gì, liền thuận đường đi xem đi! Ta nhưng cảnh cáo ngươi, cao cấp tu sĩ trước mặt không cần chơi cái gì tiểu xiếc.”

“Đã biết, đã biết.” Thượng Quan Huyền Ý còn không quên nhỏ giọng nói thầm nói: “Liền ngươi dong dài!”

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại nhìn Thượng Quan Huyền Ý: “Ngươi nói cái gì?”

Thượng Quan Huyền Ý:...... Không hổ là tu vi so với chính mình cao, lỗ tai cũng tốt như vậy sử!!!

“Không có gì, ta nói hôm nay thời tiết thật tốt!” Vì thế, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng ngẩng đầu nhìn xem thiên, mây đen giăng đầy. Chạy nhanh bổ cứu nói: “Hôm nay thời tiết thật không tốt!”

Tiêu Lăng Hàn đã không nghĩ nói cái gì, tâm mệt!

Hai người theo mọi người hướng tương đồng địa phương đi tới.

Non nửa thiên hậu, bọn họ đi vào một tòa hẻm núi trước, nơi này dừng lại mấy trăm người, đều là chút không có bối cảnh tán tu, còn đều là cấp thấp tu sĩ, giống những cái đó đại gia tộc người đều vào hẻm núi bên trong.

Hẻm núi lối vào có Thiên Huệ Thành năm đại gia tộc người ở nơi đó thủ, phân biệt là mười tên Kim Đan kỳ tu sĩ dẫn dắt, còn có hai mươi danh Trúc Cơ kỳ cùng với hơn ba mươi danh Luyện Khí kỳ người cầm giữ ở lối vào, phi Thiên Huệ Thành năm đại gia tộc người không được tiến.

“Những người này cũng quá bá đạo.”

“Đúng vậy, đều không cho chúng ta cơ hội.”

“Ai làm chúng ta là tán tu đâu!”

“Ai làm chúng ta tu vi thấp đâu!”

“Mau xem, lại có người đi tìm chết!”

“......”

Nghe bên tai truyền đến khe khẽ nói nhỏ, Tiêu Lăng Hàn cũng theo mọi người ánh mắt nhìn về phía nhập khẩu. Chỉ thấy một người Luyện Khí kỳ tuổi thanh

xuân thiếu nữ, mang theo hai gã Kim Đan kỳ thị vệ, đang ở cùng trong đó một người Kim Đan kỳ tu sĩ nói cái gì, chẳng được bao lâu thiếu nữ liền mang theo hai gã thị vệ đi vào.

Có mấy cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ thấy thiếu nữ thuận lợi đi vào, cũng muốn thừa cơ lưu đi vào, mới đi ra hai bước, liền đầu người chia lìa.

Cái này, tất cả mọi người về phía sau lui hai bước, nhìn về phía nhập khẩu Kim Đan kỳ tu sĩ rõ ràng mang theo kiêng kị.

"Ngu xuẩn, kia chính là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc Thi gia tiểu thư, há là giống nhau có thể so sánh." Nói chuyện chính là một cái Trúc Cơ sơ kỳ nam tu.

"Đạo hữu, ngươi nhận thức vừa mới đi vào vị kia tiểu thư?" Một vị ăn mặc màu xanh lơ quần áo nam tử hỏi.

Trúc Cơ sơ kỳ nam tu vốn dĩ khinh thường hỏi chuyện người, không nghĩ trả lời, nhưng thấy hỏi chuyện nhân tu vì ở chính mình phía trên, Trúc Cơ hậu kỳ tu vi.

Lại xem người chung quanh cũng đều dựng lên lỗ tai, chuẩn bị hảo hảo nghe một chút, hắn lập tức đĩnh đĩnh bộ ngực.

Ho khan một tiếng, thanh thanh giọng nói, mới bắt đầu giảng thuật: "Thi gia vị tiểu thư này kêu Thi Nhược Tình, 16 tuổi đã là Luyện Khí bảy tầng, hiện tại ở Học viện Hoàng Cực Đan Viện, Đan Viện phó viện trưởng là nàng sư phó, hơn nữa nàng đã là một người một bậc luyện đan sư."

Nghe xong hắn tự thuật, tất cả mọi người là bừng tỉnh đại ngộ, có bối cảnh, bối cảnh còn thực cứng, thiên phú còn thực hảo, người như vậy ai cũng không nghĩ đắc tội, càng không dám đắc tội.

"Tiêu ca ca, chúng ta đây có phải hay không cũng không thể đi vào?" Thượng Quan Huyền Ý có chút buồn bực nói.

"Ngươi có thể ở Kim Đan kỳ tu sĩ mí mắt hạ đi vào?" Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

"Khụ, cái kia, ta liền tùy tiện hỏi một chút, tùy tiện hỏi hỏi, Tiêu ca ca, ngươi cũng tùy tiện nghe một chút liền hảo, không cần thật sự." Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ ho khan một tiếng.

"Người quý ở có tự mình hiểu lấy! Trời sắp tối rồi, chúng ta trước tìm một chỗ nghỉ ngơi, ly nhập khẩu phương hướng xa chút." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý hướng bên kia đi đến.

Đi vào một mảnh đất bằng, nơi này cây cối tươi tốt, có vài cọng chưa thành thục một bậc linh thảo, bên cạnh còn có một cái dòng suối nhỏ.

Hai người tuyển một cái thích hợp vị trí, là ở một viên đại thụ hạ, Tiêu Lăng Hàn lấy ra trận kỳ bày một cái phòng ngự trận cùng ngăn cách thần thức trận

pháp.

Hắn hiện tại thần thức có Nguyên Anh kỳ, tu vi chỉ có Trúc Cơ kỳ, bày biện chính là tam cấp trận, bất quá phải dùng thượng phẩm linh thạch khởi động. Nguyên Anh kỳ dưới người chỉ cần không công kích, không trải qua bày biện trận pháp địa phương đều phát hiện không được bọn họ.

Hôm nay liền buổi sáng ăn vài thứ, hiện tại bọn họ hai người đều đã đói bụng.

Liền ở phụ cận đánh một con dã thỏ xám tới nướng BBQ, dã thỏ xám thuộc về cấp thấp yêu thú, tối cao tu vi chỉ có thể đến Luyện Khí đỉnh, phi thường thích hợp làm đồ ăn, thịt chất tươi mới non mịn.

Đương nhiên nơi này linh khí loãng, này chỉ dã thỏ xám chỉ có Luyện Khí hai tầng tu vi, chỉ có thể phát cái tiểu thủy cầu pháp thuật, đối thượng chúng ta ai ai đều là hoàn bại!

Chỉ chốc lát sau liền có ba người từ xa đến gần.

"Tiểu thiếu gia, trời đã tối rồi, chúng ta ngày mai lại đi Thiên Huệ Thành, hiện tại vẫn là tìm một chỗ hảo hảo nghỉ ngơi một đêm, để tránh gặp được cao cấp yêu thú." Trong đó một người trung niên nam tử mở miệng nói.

"Hảo, ta cảm thấy nơi này liền không tồi, nếu không chúng ta đêm nay liền ở chỗ này đi!" Đây là đi ở trung gian thiếu niên kia nói.

Thiếu niên theo như lời hảo địa phương, vừa lúc ở chúng ta đối diện, bất quá 5 mét khoảng cách.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy người tới, nhìn nửa ngày rốt cuộc nhớ lại người đến là ai, thiếu niên thời kỳ Ân Thiên Duệ, kiếp trước ở Học viện Hoàng Cực thời điểm, chính mình còn hướng hắn mua quá đan dược. Người này tu luyện tư chất không tồi, Mộc Hỏa song linh căn, bái ở Đan Viện viện trưởng môn hạ, nhân phẩm cũng không tồi.

Thượng Quan Huyền Ý cùng hắn ca ca Ân Thiên Thịnh xem như không đánh không quen nhau, sau lại hai người thành bạn tốt. Thượng Quan Huyền Ý cũng liền tự nhiên mà vậy nhận thức vị này được đến mọi người sủng ái tiểu thiếu gia, không nghĩ tới kiếp này sớm như vậy liền gặp được người này.

Nếu nói Thượng Quan Huyền Ý là này khắp đại lục khí vận chi tử, kia hắn chính là trời cao sủng nhi.

Thượng Quan Huyền Ý gặp gỡ hắn khi, hắn đại ca tu vi đã là Kim Đan kỳ, hắn tu vi Trúc Cơ hậu kỳ, trong nhà có yêu thương cha mẹ hắn, học viện còn có một đường vì hắn hộ giá hộ tống đại ca, đại chỗ dựa vẫn là Đan Viện viện trưởng.

Nếu là không có ngoài ý muốn, hắn tu luyện chi lộ có thể nói là xuôi gió xuôi nước.

Thượng Quan Huyền Ý tránh mãn Truyền Tống Trận phí dụng liền rời đi Hoàng Cực đại lục, sau lại không còn có gặp qua người này.

Theo lý thuyết Ân Thiên Duệ tư chất như vậy hảo, luyện đan thiên phú cũng không kém, khí vận cũng không tồi, sớm muộn gì đều sẽ đến Thiên Lăng đại lục, không nên vắng vẻ vô danh mới đúng. Huống chi hắn đại ca vẫn là đơn kim linh căn, thuộc về đánh nhau lợi hại kiếm tu, có hắn hộ giá hộ tống cũng sẽ không làm hắn xảy ra chuyện, cũng không biết sau lại rốt cuộc đã xảy ra cái gì?

Tiêu Lăng Hàn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý từ nhìn đến đối diện ba người sau liền bắt đầu xuất thần, như là lâm vào hồi ức.

Hắn như suy tư gì nhìn xem đối diện thiếu niên, nhìn nhìn lại bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý. Giống chính mình như vậy người xuyên việt đều có, trọng sinh giả khẳng định cũng không phải thực hiếm lạ, hắn suy đoán Thượng Quan Huyền Ý chính là trọng sinh giả.

Huống chi Tiêu Lăng Hàn lần đầu tiên nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý khi, đều không có phát hiện hắn linh hồn có dị. Thân thể chữa trị sau liền phát hiện hắn linh hồn đang ở tán loạn, khi đó hắn linh hồn liền có bóng chồng, vẫn là sau lại ta uy hắn ăn cửu chuyển hoàn hồn đan linh hồn mới hoàn toàn dung hợp.

Nếu hắn chưa nói, chính mình cũng lười đến hỏi.

Rốt cuộc mỗi người đều có chính mình bí mật, hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn đời trước hắn là chết thực nghẹn khuất. Bằng không vì cái gì vẫn là như vậy ngây ngốc, vừa thấy liền rất dễ khi dễ bộ dáng.

Bên cạnh thực dễ khi dễ Thượng Quan Huyền Ý: Ta một chút đều không dễ khi dễ, chỉ có ngươi cảm thấy dễ khi dễ!

Đối diện thiếu niên tưởng từ Tiêu Lăng Hàn bọn họ bên này trải qua, kết quả đi rồi vài lần đều vòng qua đi.

“Dung thúc, ta như thế nào cảm giác đi rồi vài lần, đều không qua được?” Thiếu niên nghi hoặc hỏi phía sau đả tọa trung niên nam tử.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 15

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 15 kết bạn Ân Thiên Duệ

Trung niên nam tử mí mắt giựt giựt, chạy nhanh đi lên trước tới, hộ ở thiếu niên trước người, một khác danh trung niên nam tử hộ ở thiếu niên phía sau.

Tiêu Lăng Hàn hai người ở trận pháp ăn nướng thỏ, thấy bọn họ như lâm đại địch bộ dáng, không cấm cảm thấy có chút buồn cười.

"Không biết là vị nào tiền bối tại đây, chúng ta là Huyễn Thiên Thành Ân gia người, ta là Ân Dung, vừa rồi nhà ta tiểu thiếu gia không biết nơi này có người, quấy rầy tiền bối, mong rằng tiền bối không nên trách tội."

Bị gọi là tiền bối Thượng Quan Huyền Ý rối rắm nói: "Tiêu ca ca, ngươi nói nếu là bọn họ biết chúng ta không phải cái gì cao nhân tiền bối, có thể hay không tấu chúng ta một đốn a?"

"Hẳn là sẽ không, ta xem thiếu niên ánh mắt thuần tịnh, như là chưa kinh thế sự gia tộc thiếu gia, mặt khác hai gã Kim Đan kỳ tiền bối trên người cũng không có huyết sát chi khí, không phải đại gian đại ác hạng người, hẳn là sẽ không giết lung tung vô tội. Đến nỗi ngươi nói tấu ngươi......"

Tiêu Lăng Hàn trên dưới nhìn hắn một cái: "Tiền bối hẳn là sẽ không theo ngươi một cái tiểu thí hài so đo."

Thượng Quan Huyền Ý: Tính ngươi thật tinh mắt, bọn họ nhưng đều là người tốt, mới sẽ không vô duyên vô cớ đánh giết người.

"Kia muốn hay không mở ra trận pháp trông thấy bọn họ?" Thượng Quan Huyền Ý thử tính hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý tự cho là chính mình tâm tư che giấu thực hảo, thục không biết bị Tiêu Lăng Hàn xem rành mạch.

Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn hắn: "Ngươi rất tưởng nhận thức bọn họ?" Vẫn là nói ngươi nhận thức bọn họ.

Nửa câu sau Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không nói ra tới, bởi vì hắn liền thích xem Thượng Quan Huyền Ý ở nơi đó tự đạo tự diễn bộ dáng.

"Tiêu ca ca hiểu lầm, tục ngữ nói thêm một cái bằng hữu nhiều một cái lộ sao, huống chi ngươi đều nói, bọn họ không giống như là người xấu." Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt đều không nháy mắt nói hươu nói vượn.

"Ngươi nói có đạo lý, nếu tiền bối đều đi lên chào hỏi, chúng ta đây liền trông thấy đi!" Tiêu Lăng Hàn làm bộ không thể nề hà bộ dáng nói.

Vì thế hai người xử lý một chút hiện trường, chủ yếu là vừa mới ăn nướng BBQ, trên mặt đất một mảnh hỗn độn, Tiêu Lăng Hàn lợi dụng thổ hệ pháp thuật, đem trên mặt đất dơ đồ vật đều phiên đến trong đất mặt đi, lại sử cái thanh khiết thuật, hết thảy hoàn mỹ sau liền triệt trận pháp.

Ân Dung thấy trận pháp bên trong chính là hai gã bất mãn mười lăm thiếu niên, tức khắc có loại bị sét đánh cảm giác. Liền Kim Đan kỳ đều chưa từng phát hiện trận pháp, cư nhiên xuất từ choai choai thiếu niên tay.

Hắn có loại "Nhất định là ta hôm nay ra cửa phương thức không đối" cảm giác, thậm chí suy đoán này hai người hẳn là cao đẳng đại lục xuống dưới rèn luyện đại gia tộc hoặc tông môn con cháu, nói không chừng chỗ tối liền có cao thủ ở vì hai người hộ pháp.

Tiêu Lăng Hàn là không biết Ân Dung phỏng đoán, nếu là biết đến lời nói khẳng định cũng sẽ rất vui lòng, rốt cuộc nói như vậy tổng hội làm người có điều cố kỵ.

"Gặp qua hai vị tiền bối, gặp qua đạo hữu! Tiền bối lọc, đạo hữu cũng không quấy rầy đến vãn bối hai người!" Tiêu Lăng Hàn tiến lên đối với trước mặt ba người nói.

Ân Dung: "Nguyên lai là hai vị tiểu đạo hữu, ra cửa bên ngoài, tiểu hữu không cần khẩn trương, chúng ta không phải người xấu, chúng ta cũng chỉ là tại đây dừng lại một đêm."

Mặt sau Ân Thụy mắt trợn trắng, ngươi nói ngươi là người tốt, người khác liền tin tưởng ngươi là người tốt sao? Đương nhiên hắn cũng sẽ không nói ra tới, hắn từ trước đến nay đều là lười đến nói chuyện.

Tiêu Lăng Hàn: Ta không có khẩn trương, ngươi nơi đó nhìn đến ta khẩn trương?

Tiêu Lăng Hàn: "Chúng ta cũng là tính toán ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm."

Ân Dung: "Tiểu hữu không ngại nói liền cùng nhau đi, chúng ta là phụ trách tiểu thiếu gia an toàn thị vệ."

Tiêu Lăng Hàn: Ngươi tu vi so với ta cao, ngươi định đoạt.

Tiêu Lăng Hàn: "Không ngại, tiền bối thỉnh tự tiện!"

"Các ngươi hảo, ta kêu Ân Thiên Duệ, năm nay mười bốn tuổi, Luyện Khí năm tầng tu vi, thật cao hứng nhận thức các ngươi."

Ân Thiên Duệ nhìn đến cùng chính mình tuổi tác không sai biệt lắm thiếu niên, lập tức tiến lên chào hỏi, ở hai người bên cạnh ngồi xuống, mở ra tự quen thuộc nói chuyện phiếm hình thức.

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng cảm giác được Ân Thiên Duệ đã tới tới cùng bọn họ nói chuyện phiếm, Thượng Quan Huyền Ý tâm tình thực kích động, rõ ràng thật cao hứng.

“Ngươi hảo! Tiêu Lăng Hàn, mười bốn tuổi.” Tiêu Lăng Hàn câu nói đơn giản giới thiệu chính mình.

“Ngươi hảo! Ta kêu Thượng Quan Huyền Ý, ngươi có thể kêu ta Huyền Ý, ta mười hai tuổi.”

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy giới thiệu, Tiêu Lăng Hàn không dấu vết nhìn hắn một cái.

Mới gặp khi, hắn hướng chính mình làm tự giới thiệu thời điểm, gia hỏa này liền họ đều không có nói cho chính mình, chỉ là báo hắn danh. Xem ra kiếp trước này hai người hẳn là liền nhận thức, hơn nữa quan hệ còn thực tốt bộ dáng.

Ân Thiên Duệ: “Chúng ta muốn đi Thiên Huệ Thành, các ngươi đâu?”

Tiêu Lăng Hàn: “Chúng ta tính toán đi Vân Hoàng Thành.”

Ân Thiên Duệ: “Các ngươi có phải hay không cũng muốn tiến Học viện Hoàng Cực?”

Tiêu Lăng Hàn: “Là có quyết định này.”

Ân Thiên Duệ: “Kia thật tốt quá, ta cũng muốn tiến Học viện Hoàng Cực, đến lúc đó chúng ta có thể cùng nhau.”

Thượng Quan Huyền Ý rất là tiếc nuối nói: “Chúng ta ngày mai liền đường ai nấy đi, không có khả năng cùng nhau.”

“Vì cái gì a? Huyền Ý, ta cảm thấy ngươi rất quen thuộc, có loại giống như đã từng quen biết cảm giác.” Ân Thiên Duệ dùng tay xoa đầu, làm như thực ảo não chính mình nghĩ không ra.

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, mày nhảy nhảy, đối thượng Tiêu Lăng Hàn tầm mắt có chút chột dạ dời đi, nhìn ngày xưa bạn tốt đệ đệ, vẫn là này phúc vô tâm không phổi bộ dáng, chỉ cảm thấy thời gian thấm thoát, tồn tại thật tốt!

“Ngươi muốn đi Thiên Huệ Thành, chúng ta hôm nay mới từ Thiên Huệ Thành rời đi, phương hướng không giống nhau, đương nhiên không thể ở bên nhau.” Thượng Quan Huyền Ý tự cho là thực tự nhiên nói.

“Vậy nên làm sao bây giờ?” Ân Thiên Duệ buồn rầu hỏi.

“Ngươi có thể cùng chúng ta cùng đi Vân Hoàng Thành a!” Thượng Quan Huyền Ý hướng dẫn từng bước nói.

Ân Thiên Duệ: “Kia không được, ta còn muốn đi Thiên Huệ Thành tìm Tuyên ca ca.”

“Tuyên ca ca?” Nghe hắn gọi như vậy thân mật, Tiêu Lăng Hàn cũng tràn đầy tò mò hỏi.

Ân Thiên Duệ: “Ta có hai cái ca ca, ta đại ca cùng ta là cùng phụ cùng mẫu tên là Ân Thiên Thịnh, ta còn có cái cùng cha khác mẹ ca ca tên là Ân Tuyên, hắn mụ mụ ở sinh hắn thời điểm khó sinh mà chết.”

Chân tướng là Ân Tuyên mụ mụ tự sát mà chết, Ân Thiên Duệ cũng không cảm kích.

“Ngươi có hắn bức họa sao? Nói không chừng chúng ta ở Thiên Huệ Thành gặp qua đâu?”

Thượng Quan Huyền Ý nghe được Ân Thiên Duệ nói lên Ân Tuyên tên này, chỉ cảm thấy quen thuộc, nhưng nhớ không nổi người này trông như thế nào, hẳn là cái râu ria người.

Râu ria Ân Tuyên: Ta năm đó chính là hướng ngươi thổ lộ quá, ngươi lại xem đều không xem ta liếc mắt một cái.

Ân Thiên Duệ từ túi trữ vật lấy ra một khối lưu ảnh thạch, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xem qua sau, đều có một loại quả nhiên như thế cảm giác.

“Ngươi cái này ca ca là cái bộ dáng gì người?” Tiêu Lăng Hàn tò mò hỏi, bởi vì hắn tổng cảm thấy cái kia kêu Ân Tuyên nhân thân thượng có cổ quái.

“Tuyên ca ca là cái ôn nhu thiện lương người, đối ta thực hảo, đối người nhà cũng thực hảo.” Ân Thiên Duệ có chung vinh dự nói.

Thượng Quan Huyền Ý suy nghĩ một hồi lâu mới nhớ tới cái này kêu Ân Tuyên, rốt cuộc đã qua đi lâu như vậy, hơn nữa hắn lại không phải cái gì quan trọng nhân vật. Hắn nhớ rõ cái này Ân Tuyên liền cùng cái ruồi bọ dạng, thành thật chạy đến trước mặt hắn tìm tồn tại cảm, còn cùng đi theo chính mình bên người Trần Tâm Dung không đối phó. Mặt ngoài đối Ân Thiên Duệ hảo như thân huynh đệ, sau lưng lại tưởng làm xú Ân Thiên Duệ thanh danh, nghĩ vậy chút, Thượng Quan Huyền Ý đến ra bốn chữ “Không phải người tốt.”

Nghe được Ân Thiên Duệ như vậy trả lời, Tiêu Lăng Hàn có chút không lời gì để nói.

Ôn nhu? Thiện lương? Không thấy ra tới, chỉ cảm thấy là cái nương pháo, còn đặc biệt có tâm cơ!

Nếu là nói sai rồi, làm hắn cảm thấy ta là ở châm ngòi ly gián, kia chẳng phải là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Huống chi Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý giống như còn rất để ý cái này “Bằng hữu”, vì thế Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, ý bảo kế tiếp từ hắn tới nói.

Tiếp thu đến Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý có loại có miệng khó trả lời cảm giác, hắn thực xác định đời trước Ân Tuyên không phải người tốt.

Nhưng đời này hắn đều không quen biết người khác, chỉ là gặp qua một mặt, không có khả năng không có chứng cứ liền nói người khác nói bậy, hơn nữa bọn họ hôm nay mới nhận thức Ân Thiên Duệ, so với mới vừa nhận thức bằng hữu, tự nhiên là từ nhỏ cùng nhau lớn lên ca ca quan trọng nhiều.

Thượng Quan Huyền Ý mày nhăn chết khẩn, không biết nên như thế nào nói tiếp. "......"

Ân Thiên Duệ thấy hai người đều không nói lời nào, lại mở miệng hỏi: "Các ngươi có phải hay không gặp qua Tuyên ca ca?"

Vấn đề này hảo trả lời, Tiêu Lăng Hàn không cần nghĩ ngợi nói: "Ở Thiên Huệ Thành "Hoan nghênh lại đến" khách điếm gặp qua."

"Đúng vậy, chúng ta ước hảo ở nơi đó gặp mặt, nếu không các ngươi cùng ta cùng nhau. Chờ nhận được Tuyên ca ca chúng ta cùng đi Vân Hoàng Thành, đến lúc đó chúng ta là có thể cùng nhau tiến Học viện Hoàng Cực." Ân Thiên Duệ dùng chờ mong ánh mắt nhìn hai người.

"Kia không được." Tiêu Lăng Hàn lập tức mở miệng phủ quyết.

"Vì cái gì a?" Ân Thiên Duệ vội vàng hỏi nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 16

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 16 đơn xuẩn Ân Thiên Duệ

Thượng Quan Huyền Ý cũng dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn là tưởng cùng Ân Thiên Duệ cùng nhau hành động, rốt cuộc cái kia gọi là gì Ân Tuyên nhất định không phải người tốt, hắn còn muốn giúp kiếp trước bạn tốt hảo hảo chăm sóc hắn đệ đệ. Nhưng nếu Tiêu Lăng Hàn không đáp ứng chính hắn một người cũng không có gì dùng, hắn hiện tại mới mười hai tuổi, so tất cả mọi người tiểu, thoạt nhìn khẳng định cũng không đáng tin cậy.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn liền không giống nhau, quang xem diện mạo chính là khí chất xuất trần, mặt như quan ngọc, ngọc thụ lâm phong, bề ngoài liền rất là thêm phân. Quan trọng nhất chính là ở trong lòng hắn, Tiêu Lăng Hàn là cái giảo hoạt, gian trá, chết muốn linh thạch người. Có Tiêu Lăng Hàn ở, bọn họ nhất định sẽ không có hại, giống nhau đều là người khác có hại.

“Ngươi tưởng a, vào thành liền phải mười khối hạ phẩm linh thạch, khẳng định muốn ở trọ, ăn cơm, này đó đều phải hoa linh thạch. Còn có......” Tiêu Lăng Hàn vặn khởi ngón tay bắt đầu cùng Ân Thiên Duệ tính một bút một bút linh thạch phí dụng.

Ân Thiên Duệ bị Tiêu Lăng Hàn nói đầu đều hôn mê, nhược nhược hỏi một câu: “Cha mẹ ngươi đều không có cho ngươi linh thạch sao?”

Tiêu Lăng Hàn lập tức ấp ủ một chút bi thương cảm xúc, có chút mất mát nói: “Ta không có cha mẹ, gia tộc người đều khi dễ ta, nơi đó còn sẽ cho ta linh thạch.”

Ân Thiên Duệ có chút đồng tình nhìn Tiêu Lăng Hàn, lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý cầu sinh dục cực cường nói: “Ta gia tộc người đều muốn giết ta, nếu không phải gặp được Tiêu ca ca, ta khả năng đã sớm đã chết.”

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, không có gì bất ngờ xảy ra hắn cũng thu hoạch Ân Thiên Duệ đồng tình ánh mắt.

Vì thế Ân Thiên Duệ phi thường hào khí nói: “Chỉ cần các ngươi nguyện ý cùng ta cùng nhau, này một đường phí dụng ta bao, hơn nữa Dung thúc còn có một đầu phi hành yêu thú, tốc độ cũng thực mau.”

Tiêu Lăng Hàn: Tiểu tử khá biết điều, tiền đồ không thể hạn lượng a!

Thượng Quan Huyền Ý: Ai! Thiếu niên, ngươi quá hảo lừa! Phi hành yêu thú a! Vậy có thể không hướng Tiêu ca ca giao đi nhờ phi kiếm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn nhăn này mày, có chút do dự nói: "Như vậy có phải hay không không tốt lắm a? Chúng ta hai anh em như thế nào có thể bạch bạch hoa ngươi linh thạch đâu? Nếu là làm cha mẹ ngươi biết được sợ là sẽ giáo huấn ngươi một đốn."

Thượng Quan Huyền Ý cũng tràn đầy rối rắm nói: "Tiêu ca ca nói không tồi, huống chi nhiều chúng ta hai người, vạn nhất đến lúc đó ngươi linh thạch không đủ làm sao bây giờ?"

"Các ngươi hai cái yên tâm hảo, cha mẹ ta người thực hảo, là sẽ không giáo huấn ta. Ta ra cửa thời điểm, ta mẫu thân cho ta một vạn hạ phẩm linh thạch, phụ thân cũng cho ta một vạn hạ phẩm linh thạch, tổ phụ trả lại cho hai vạn hạ phẩm linh thạch. Huống chi chúng ta đi Vân Hoàng Thành còn phải trải qua Huyễn Thiên Thành, đến lúc đó nếu là linh thạch không đủ nói, ta trở về hỏi lại cha mẹ ta muốn chút."

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn: Tốt như vậy cha mẹ chúng ta cũng muốn!

Thấy hai người đều không nói lời nào, Ân Thiên Duệ tiếp tục nói: "Ta và các ngươi rất hợp duyên, ta thật vất vả ra một chuyến môn, hơn nữa ta đều đem các ngươi trở thành bằng hữu của ta, chuyện này liền như vậy vui sướng quyết định."

Kết quả cùng Tiêu Lăng Hàn dự đoán giống nhau, nhưng là, thiếu niên ngươi như vậy phá của, cha mẹ ngươi biết không?

Tiêu Lăng Hàn vẫn là làm bộ cố mà làm nói: "Vậy được rồi, kia ngày mai chúng ta liền bồi Ân thiếu đi Thiên Huệ Thành."

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn chủ yếu vẫn là muốn nhìn một chút cái kia kêu Ân Tuyên thiếu niên, thạch hải có thứ gì ở hấp dẫn hắn.

"Vậy nói như vậy định rồi, các ngươi kêu ta Thiên Duệ thì tốt rồi, mọi người đều là bằng hữu, kêu Ân thiếu quá mới lạ."

Ân Thiên Duệ nói xong, liền đánh ngáp: "Ta đi trước ngủ một giấc, mấy ngày nay vẫn luôn ngồi ở yêu thú bối thượng, quá mệt mỏi."

Thượng Quan Huyền Ý thúc giục nói: "Thiên Duệ, vậy ngươi mau đi nghỉ ngơi đi!"

Ân Thiên Duệ vẫy vẫy tay, liền đến đối diện đại thụ đi xuống, hai gã Kim Đan kỳ tiền bối ở cách đó không xa thủ hắn.

Chờ Ân Thiên Duệ rời đi, Thượng Quan Huyền Ý mới nhỏ giọng nói: "Tiêu ca ca, chúng ta như vậy lừa một cái đơn thuần thiếu niên linh thạch hảo sao?"

Tiêu Lăng Hàn thiết hạ một cái cách âm trận pháp, mới tức giận mở miệng: "Ý của ngươi là về sau chúng ta hai cái linh thạch từ ngươi ra?"

Thượng Quan Huyền Ý trừng lớn mắt: “Tiêu ca ca, ngươi đây là cái gì logic, ngươi như thế nào sẽ như vậy tưởng đâu?” Hắn lập tức bày ra một bộ đáng thương hề hề bộ dáng, “Ta biết, chúng ta hai cái đều không có nhiều ít linh thạch. (một cái có mấy chục vạn một cái khác có mấy trăm vạn hạ phẩm linh thạch, trung phẩm cùng thượng phẩm không tính ở bên trong, xác thật không nhiều lắm.) làm Thiên Duệ giúp chúng ta ra linh thạch, cái này kêu cướp phú tế bần, kiếp hắn phú, tế chúng ta bần, yên tâm đi! Ta nhất định sẽ cùng ngươi thống nhất trạm tuyến.”

Tiêu Lăng Hàn tức giận gõ một chút Thượng Quan Huyền Ý đầu, “Nói cái gì hạt lời nói thật, huống chi ta cũng sẽ không làm hắn bạch ra linh thạch. Ta sẽ thuận tiện bảo hộ một chút cái kia đơn xuẩn Ân thiếu gia, ở hắn rời đi chúng ta 5 mét ngoại khoảng cách, ta phát hiện trên người hắn khí vận ở hướng một phương hướng xói mòn, ta hoài nghi có người ở ăn trộm hắn khí vận, nhưng là, hắn nếu ở chúng ta 5 mét nội phạm vi, như vậy hiện tượng liền sẽ biến mất.”

Tuy rằng không biết là Thượng Quan Huyền Ý nguyên nhân, vẫn là hắn nguyên nhân, dù sao bọn họ hai cái đều là cùng nhau, điểm này cũng không gây trở ngại.

Thượng Quan Huyền Ý mí mắt giựt giựt, áp xuống trong lòng không thoải mái, suy nghĩ một chút, đời trước hắn gặp được Ân gia hai huynh đệ thời điểm đều đã hơn hai mươi tuổi, cũng không biết bọn họ phía trước trải qua. Nhưng bạn tốt đệ đệ bị người đánh cắp khí vận, kia về sau tu luyện trên đường sẽ gặp được rất nhiều nhấp nhô, chỉ là điểm này hắn tuyệt không có thể chịu đựng!

Tu sĩ đều là nghịch thiên mà đi, chính là ở cùng thiên tranh, không có khí vận còn thực dễ dàng chết non, đời trước hắn bị như vậy nhiều người đuổi giết đều sống hảo hảo, liền có thể nhìn ra một người khí vận nghịch thiên là đáng sợ cỡ nào.

“Kia Tiêu ca ca nhìn ra được tới đánh cắp hắn khí vận người là ai sao?”

Tiêu Lăng Hàn chắc chắn nói: “Khẳng định là cùng hắn có quan hệ người, tỷ như: Cha mẹ, con cái, huynh muội, có huyết thống quan hệ người nhất phương tiện.”

Thượng Quan Huyền Ý suy đoán nói: “Cái kia phương hướng bất chính là Thiên Huệ Thành sao? Tiêu ca ca ngươi nói có thể hay không chính là hắn cái kia Tuyên ca ca?”

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: “Hiện tại còn không xác định, chờ gặp mặt liền sẽ đã biết.”

“Tiêu ca ca ngươi thật lợi hại, cái gì đều biết, lớn lên còn đẹp như vậy, người cũng thiện lương......”

Vừa thấy hắn tròng mắt loạn chuyển, Tiêu Lăng Hàn liền biết hắn khẳng định không có an cái gì hảo tâm.

Hắn liếc xéo Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái: "Huyền Ý, ta tu vi rất thấp, còn không thể tự bảo vệ mình."

Thượng Quan Huyền Ý: Vỗ mông ngựa đến trên ngựa trên người đi.

"Tiêu ca ca nói rất đúng, chúng ta tu vi còn rất thấp, ta đây liền đả tọa tu luyện, có Kim Đan kỳ tiền bối gác đêm, hẳn là thực an toàn!"

"Không cần đem chính mình tánh mạng giao cho người khác trong tay." Tiêu Lăng Hàn nghiêm khắc đối hắn nói, rốt cuộc cái thứ nhất tuỳ tùng, nếu là không có điểm cảnh giác, thô tâm đại ý, một cái không cẩn thận treo, kia chính mình không phải mệt lớn.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đoan chính thái độ, nghiêm túc nói: "Ân, ta đã biết, dựa người không bằng dựa mình sao!"

Nửa đêm trước không phát sinh ngoài ý muốn, cũng không có yêu thú đột kích, mấy người cứ như vậy an toàn vượt qua.

Thẳng đến nửa đêm về sáng, Tiêu Lăng Hàn rộng mở mở mắt ra, bởi vì hắn cảm giác trong cơ thể Hỗn Độn Thánh Diễm động một chút, đây là cảm giác được đồng loại hơi thở.

Bên cạnh hắn Thượng Quan Huyền Ý cũng mở bừng mắt, mở to sáng lấp lánh đôi mắt nhìn chính mình.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn muốn nói lời nói, lập tức so một cái tĩnh thanh động tác.

Thần thức kéo dài đi ra ngoài, hẻm núi lối vào, một đám người từ bên trong ra tới, đuổi theo phía trước một đóa hoa sen hình dạng ngọn lửa.

Thấy rõ ngọn lửa hình dạng, một cái tên trong đầu hiện ra: Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, xem tên đoán nghĩa, tức tồn tại với địa tâm dung nham bên trong ngọn lửa.

Phía trước phi ngọn lửa như là ở đùa với một đám người ở chơi, không biết là ai tung ra một khối hỏa linh tinh, nó lập tức thu lên, còn đi theo người nọ xoay vài vòng. Đại gia vừa thấy có môn, đều sôi nổi lấy ra chính mình hỏa thuộc tính linh bảo, hy vọng có thể bị Thanh Liên Địa Tâm Hỏa nhìn trúng.

Thanh Liên Địa Tâm Hỏa đã sinh ra linh trí, giảo hoạt thực, linh bảo là nhìn trúng, đều bị nó thu lên, người có hay không nhìn trúng cũng không biết, tựa hồ là bởi vì người quá nhiều, nó không biết tuyển ai hảo, nhưng lại như là đang ở chọn lựa thích hợp chủ nhân.

Thần thức quan sát đến một màn này, Tiêu Lăng Hàn nội tâm thực rối rắm, này tu chân thế giới chính là không giống nhau, một đóa dị hỏa chỉ số thông minh đều như vậy cao, này nha thu như vậy nhiều linh bảo, làm đến hắn đều muốn đi đánh cướp nó.

Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, ở hẻm núi xuất khẩu chỗ, tạm thời sẽ không lại đây."

Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời: “Tiêu ca ca, chúng ta đây muốn hay không qua đi đục nước béo cò?”

“Có thể qua đi, rốt cuộc hiện tại là buổi tối, hơn nữa người còn rất nhiều, nói không chừng ngươi thật có thể mèo mù gặp chuột chết!”

“Tiêu ca ca, chết chuột như thế nào có thể cùng dị hỏa so? Còn có, ta cũng không phải mèo mù!”

“Ta chính là đánh cái cách khác, ngươi như vậy kích động làm cái gì?”

“Hừ, đừng cho là ta không biết, ngươi trong lòng khẳng định chính là nghĩ như vậy.”

“Chính ngươi biết là được, làm gì thế nào cũng phải nói ra?”

“Ta...... Ta bất hòa ngươi nói, rốt cuộc có đi hay không?” Hắn thẹn quá thành giận trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 17

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 17 Thanh Liên Địa Tâm Hỏa

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý phồng lên quai hàm, tức giận bộ dáng, đặc biệt đáng yêu, tâm tình rất tốt.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm: Đừng tưởng rằng ngươi trọng sinh, tâm lý tuổi tác so với ta đại, liền thật sự cảm thấy so với ta đại, cũng không nhìn xem chính mình hiện tại đỉnh cái học sinh trung học xác ngoài, thấy thế nào đều là cái miệng còn hôi sữa tiểu tử thúi. Ở địa cầu ta ít nhất cũng là sống hai mươi tuổi người, điện ảnh, phim truyền hình, tiểu thuyết nhìn không ít, vừa thấy ngươi biểu tình, liền biết ngươi suy nghĩ cái gì. Nói như thế nào ta cũng là chỉ số thông minh hai trăm thiên tài, bằng không cũng sẽ không bị quốc gia đặc thù bộ môn lựa chọn.

“Chờ đi, chờ một chút xem kia hai vị Kim Đan kỳ tiền bối như vậy tính toán.”

Hai người lâm vào trầm mặc......

Quả nhiên, không một hồi kia hai vị Kim Đan kỳ tiền bối liền đem hai người kêu lên đi.

“Phía trước phát hiện dị hỏa, chúng ta tính toán qua đi nhìn xem, hai vị tiểu hữu các ngươi muốn cùng nhau sao?” Ân Dung nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

“Cùng đi đi!” Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, sau đó trả lời Ân Dung nói.

“Nơi đó người nhiều, các ngươi ba cái lượng sức mà đi, kia đóa dị hỏa đã sinh linh trí, muốn khế ước đến xem cơ duyên, không thể cưỡng cầu, an toàn quan trọng nhất.” Ân Dung không yên tâm dặn dò ba cái tiểu bối.

“Đa tạ tiền bối chỉ điểm, vãn bối minh bạch.” Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trăm miệng một lời nói.

“Đã biết Dung thúc, ta sẽ cẩn thận.” Ân Thiên Duệ cũng ngoan ngoãn trả lời.

Vì thế năm người cẩn thận hướng hẻm núi trước mồm tiến, mười lăm phút sau liền nhìn đến mọi người tụ tập trung tâm có một đóa hoa sen hình dạng ngọn lửa.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn cảm giác Thượng Quan Huyền Ý trong cơ thể Minh Vương Âm Hỏa rõ ràng không an phận, muốn làm sự tình, xem ra nó là thực không cam lòng bị Thượng Quan Huyền Ý khế ước, đến nay Thượng Quan Huyền Ý cũng không có hoàn toàn luyện hóa nó.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý, dùng ý niệm cấp trong cơ thể Hỗn Độn Thánh Diễm hạ đạt mệnh lệnh, làm nó kêu Minh Vương Âm Hỏa thành thật điểm, bằng không liền nuốt nó. Tuy rằng Hỗn Độn Thánh Diễm không thế nào điểu chính mình, (giống Tiêu Lăng Hàn phía trước luyện đan, luyện khí thời điểm nó căn bản đều không để ý tới hắn, hắn đành phải dùng địa hỏa.) nhưng loại này du quan tánh mạng sự, nó vẫn là thực cho chính mình mặt mũi.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm chính mình xem, có loại bị rắn độc theo dõi ảo giác, cảm giác một không cẩn thận liền sẽ bị nuốt rớt, hắn bị chính mình đột nhiên xuất hiện cái này ý tưởng hung hăng hoảng sợ.

Có chút gian nan nuốt nuốt nước miếng, "Tiêu ca ca, ngươi như vậy nhìn ta làm gì? Có phải hay không phát hiện ta gần nhất lại trường tuấn?" Nói xong còn tự luyến sờ sờ chính mình mặt, kỳ thật trong lòng khẩn trương không được.

"Huyền Ý, ngươi vẫn là giống nhau đậu đinh bộ dáng, chỉ là đột nhiên phát hiện ngươi gần nhất da mặt là càng ngày càng dày." Tiêu Lăng Hàn cảm giác Minh Vương Âm Hỏa an phận xuống dưới, mặt vô biểu tình đối Thượng Quan Huyền Ý nói.

"Huyền Ý, ngươi ở chúng ta trong mắt vĩnh viễn đều là đậu đinh, ai làm ngươi so với chúng ta đều tiểu đâu!" Ân Thiên Duệ hết sức vui mừng nói, rốt cuộc có người so với hắn nhỏ, ở trong nhà hắn nhỏ nhất, cho nên bị người trong nhà kêu thành tiểu đậu đinh.

Thượng Quan Huyền Ý:...... Đậu đinh là cái quỷ gì?

"Thiên Duệ, ngươi đừng cao hứng quá sớm, quá mấy năm ta khẳng định hội trưởng đến so ngươi cao, so ngươi tráng, đến lúc đó ai đại ai tiểu còn nói không nhất định đâu?"

Ân Thiên Duệ khiếp sợ nhìn Thượng Quan Huyền Ý, mặt xấu hổ đỏ bừng, lắp bắp nói: "Ngươi, ngươi, ngươi không biết xấu hổ!"

Thượng Quan Huyền Ý: Ta oan uổng! Ta muốn mặt.

Thượng Quan Huyền Ý cho Tiêu Lăng Hàn một cái ai oán ánh mắt, rõ ràng chính là gia hỏa này trước nói đậu đinh.

Tiêu Lăng Hàn: Không thể hiểu được! Lại không phải ta nói ngươi không biết xấu hổ!

Thượng Quan Huyền Ý: "Ta nơi nào không biết xấu hổ? Tuy rằng ta hiện tại so các ngươi lùn như vậy một chút, nhìn qua xác thật giống cái đậu đinh, nhưng là quá mấy năm ta tin tưởng ta nhất định hội trưởng so ngươi cao lớn, đến lúc đó ngươi mới là đậu đinh!"

Thượng Quan Huyền Ý: Tiểu dạng, cùng ta đấu, ngươi còn nộn điểm, nói bất quá Tiêu Lăng Hàn cái kia cáo già, ta còn không tin nói bất quá ngươi.

Ân Thiên Duệ cảm thấy là chính mình hiểu sai, tức khắc xấu hổ bên tai đều đỏ, có chút chột dạ không dám nhìn Thượng Quan Huyền Ý, vẫn là cường tự trấn định nói: "Ta hiện tại liền so ngươi cao, về sau ta sẽ cố lên trường, ta nhất định sẽ không làm ngươi có cơ hội vượt qua ta!"

Thượng Quan Huyền Ý thảnh thơi thảnh thơi nói: "Chúng ta đây rửa mắt mong chờ."

Nhớ tới đời trước Ân Thiên Duệ chính là so với chính mình lùn hơn phân nửa cái đầu, cho nên hắn một chút đều không lo lắng cho mình trường không cao sự.

Ân Thiên Duệ không cam lòng yếu thế nói: "Ai sợ ai!"

"Dị hỏa chọn chủ." Đúng lúc này Ân Thụy đã mở miệng.

Mấy người đồng thời nhìn về phía bị vây quanh ở chính giữa nhất người nhìn lại, đó là một cái hơn hai mươi tuổi thanh niên, xem hắn xuyên y phục là Thiên Huệ Thành năm đại gia tộc La gia người.

Hiện tại tất cả mọi người vây quanh hắn, làm hắn giao ra dị hỏa, bằng không liền phải đối hắn động thủ, ở ích lợi trước mặt, phía trước liên minh năm đại gia tộc hiện tại đã sụp đổ. Có người thừa này chưa chuẩn bị, hướng hắn đánh ra một đạo lưỡi dao gió, không từng tưởng người nọ đột nhiên liền tự cháy, trên mặt đất đầy đất lăn lộn.

"A...... Cứu ta, mau cứu cứu ta!"

"A... Ta từ bỏ, a... Ta không cần dị hỏa, ai cứu cứu ta...... A"

Một trận cao hơn một trận kêu thảm thanh, hơn mười phút sau người nọ đã bị thiêu thành tro tàn.

Tất cả mọi người hoảng sợ, nhưng vẫn là có người không sợ chết tiến lên muốn khế ước dị hỏa.

Ân Thiên Duệ bị dọa ngây người, đôi mắt mở to lão đại.

Tiêu Lăng Hàn thấy thế, vô ngữ lắc đầu, xuẩn manh xuẩn manh tiểu thiếu gia, quả nhiên là bị bảo hộ thật tốt quá, mới điểm này đã bị dọa tới rồi.

"Nếu muốn khế ước dị hỏa liền phải làm tốt bị đốt cháy giác ngộ."

"Tiểu hữu nói không tồi, từ xưa có thể khiết ước dị hỏa người đều không phải tầm thường hạng người, có rất nhiều luyện đan sư, luyện khí sư nằm mơ đều tưởng khế ước một đóa dị hỏa. Không những có thể tăng lên luyện đan, luyện khí xác suất thành công, còn có thể tăng lên chiến lực, đại đa số luyện đan sư đều là nhược kê, luyện khí sư nhưng thật ra có một thân phòng ngự pháp bảo." Ân Dung rất là tán đồng nói.

"Mau xem, người kia trong tay lấy chính là cái gì?" Ân Thiên Duệ chỉ vào trong đó một cái Kim Đan kỳ tu sĩ hỏi.

Đại gia theo hắn ngón tay chỉ phương hướng nhìn lại, người nọ đúng là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất Thi gia người, nhìn đến trong tay hắn đồ vật thật nhiều người sắc mặt đều đổi đổi.

Tiêu Lăng Hàn từ ngọc giản hiểu biết quá không ít luyện khí tri thức, vừa thấy người nọ trong tay cầm đồ vật một cái tên hiện lên ở trong đầu.

“Đó là bắt hỏa khí, là một kiện Thượng Phẩm Linh Khí, xem ra bọn họ là sớm có chuẩn bị.”

“Cơ hội đều là để lại cho có chuẩn bị người, phỏng chừng liền tính là bị Thi gia người thu đi rồi, những người khác cũng chỉ có thể làm nhìn.”

Thượng Quan Huyền Ý rất là tán đồng nói: “Những người khác liền tính đến tới rồi cũng không có mệnh hưởng dụng.”

Ân Thiên Duệ khó hiểu hỏi: “Bọn họ mới ba người, có như vậy lợi hại? Phía trước cái kia thanh niên được đến dị hỏa, chính là bị mọi người vây sát.”

“Ai làm nhân gia bối cảnh đại, chỗ dựa cường, trừ phi nơi này có có thể cùng Thi gia so sánh thế lực, bằng không chỉ có thể nghẹn. Đây là Tu chân giới cách sinh tồn!”

Từ Tiêu Lăng Hàn xuyên qua đến cái này dị thế đại lục, hắn liền biết chính mình không có chỗ dựa, lại nói dựa núi núi đổ, vẫn là chính mình có thực lực mới là ngạnh đạo lý.

“Thiếu niên, ngươi muốn cố lên tu luyện a! Bằng không ngày nào đó không cẩn thận đã bị người bóp nát!” Thượng Quan Huyền Ý dùng một bộ giáo dục tiểu bối ngữ khí đối Ân Thiên Duệ nói.

Ân Thiên Duệ không cam lòng yếu thế nói: “Đại gia tu vi không sai biệt lắm, ngươi đắc ý cái gì?”

Thượng Quan Huyền Ý một bộ hận sắt không thành thép giáo dục nói: “Ta có thể so ngươi nhỏ hai tuổi.”

Ân Thiên Duệ chán nản, lãnh “Hừ” một tiếng, tức giận nói: “Ta trở về phải hảo hảo tu luyện.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều ẩn tàng rồi tu vi, Tiêu Lăng Hàn đối ngoại biểu hiện chính là Luyện Khí sáu tầng, Thượng Quan Huyền Ý biểu hiện chính là Luyện Khí năm tầng. Cái này tu vi ở Hoàng Cực đại lục đã tính thượng là thiên tài, lấy hai người tuổi tác vào Học viện Hoàng Cực nhất định sẽ bị phân đến tinh anh ban.

Một bên Ân Dung thấy vậy, trong lòng thực vui mừng, nhà bọn họ tiểu thiếu gia lần đầu tiên ra cửa giao bằng hữu tâm tính liền không tồi, còn có thể khích lệ tiểu thiếu gia tu luyện.

Ân Thiên Duệ hiện tại liền tưởng lập tức tìm một chỗ bắt đầu tu luyện.

“Chúng ta đây hiện tại đi sao? Tiếp tục lưu lại nơi này giống như cũng không có gì dùng?”

Thượng Quan Huyền Ý trắng Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, có chút hưng phấn nói: “Các ngươi nói có thể hay không có người giết người đoạt bảo?”

“Người chết vì tiền chim chết vì mồi, bảo vật động nhân tâm, nhất định sẽ có người tới đoạt!”

Ân Dung tán đồng gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn nơi xa, mới mở miệng nói: “Đã tới.”

Không trong chốc lát, người nọ liền hiển lộ thân hình, Ân Dung sắc mặt đại biến, cấp bách đối bên người mấy người nói: “Đi, chúng ta trước rời đi nơi này.”

Thấy hắn như vậy nôn nóng, mọi người đều không hỏi vì cái gì, thức thời đi theo Ân Dung phía sau, Ân Thụy lót sau. Đi ra thật dài một khoảng cách, Ân Dung mới ngừng lại được, còn có chút nghĩ mà sợ vỗ vỗ ngực.

Ân Thiên Duệ nhất thiếu kiên nhẫn, dừng lại liền hỏi Ân Dung: “Dung thúc, người nọ là ai a? Ngươi sợ thành như vậy?”

“Người nọ là Độc Ưng lão quái, Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, tàn nhẫn độc ác, nhìn không thuận mắt liền diệt nhân mãn môn, là thợ săn tiền thưởng bảng xếp hạng thượng đệ tam người. Ta không mang theo các ngươi chạy nhanh lên, nếu là hắn tùy tay sau độc, chúng ta liền toàn quân bị diệt.” Ân Dung còn có chút lòng còn sợ hãi nói.

“Lợi hại như vậy!” Ân Thiên Duệ đôi mắt sáng long lanh nói, trong giọng nói lộ ra tràn đầy hướng tới.

Nghe khẩu khí này, như thế nào cảm giác Ân Thiên Duệ còn sùng bái thượng Độc Ưng lão quái.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, không phải là bị kích thích tới rồi đi?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 18

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 18 Mạc Vô Nhai xuất hiện

Bên kia, mọi người xem thanh người tới, nhận thức độc ân lão quái người đã bắt đầu chạy trốn rồi, không quen biết ở nhận thức người trong miệng biết được người tới thân phận, đều hướng về bốn phương tám hướng tản ra, cái gì dị hỏa, đều không có mệnh quan trọng.

“Di, các ngươi như thế nào không đi?” Độc Ưng lão quái kỳ quái nhìn thoáng qua trước mặt vài người.

Thi Nhược Tình tiến lên một bước nói: “Tiền bối, ta là Vân Hoàng Thành Thi gia Thi Nhược Tình, Học viện Hoàng Cực Hồ Sâm là vãn bối sư phó, vãn bối là một người luyện đan sư, này dị hỏa đối vãn bối rất quan trọng.”

Độc Ưng lão quái trên dưới đánh giá một phen Thi Nhược Tình, mới có chút trào phúng mở miệng: “Lớn lên như vậy xấu, tưởng đến rất mỹ.”

Độc Ưng lão quái nghĩ thầm: Sửu bát quái, lấy Thi gia tới hù dọa hắn không đủ, còn lấy Học viện Hoàng Cực tới áp hắn.

Thi Nhược Tình khí đôi mắt đỏ lên, đối mặt Nguyên Anh kỳ lão quái cũng không dám nói năng lỗ mãng.

“Phụt” lúc này từ nhánh cây thượng truyền đến một cái lỗi thời thanh âm.

“Ai, còn chưa cút ra tới!” Thi Nhược Tình tức muốn hộc máu mở miệng.

“Xin lỗi, thật sự là không có nhịn xuống.” Một cái ăn mặc trăng non bạch thanh niên từ nhánh cây thượng nhảy xuống, phía sau đi theo một cái Nguyên Anh kỳ trung niên nam tử.

“Ưng tiền bối nói có lý, cùng vãn bối chứng kiến lược cùng.” Khi nói chuyện, thanh niên lại hướng Độc Ưng lão quái làm thi lễ.

“Mạc Vô Nhai ngươi như thế nào sẽ đến nơi này?” Nhìn thấy người tới Thi Nhược Tình nhịn không được ra tiếng dò hỏi.

Xuất hiện thanh niên đúng là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất Mạc gia gia chủ tiểu nhi tử, băng hệ Đơn linh căn, Trúc Cơ kỳ tu vi.

Mạc Vô Nhai khinh thường nhìn thoáng qua Thi Nhược Tình, mới lạnh giọng mở miệng nói: “Nơi này lại không phải nhà ngươi, bổn thiếu gia muốn đi nơi nào liền đi nơi nào.”

“Ngươi..., Liền tính ngươi đuổi tới nơi này, ta cũng sẽ không gả cho ngươi.” Thi Nhược Tình khí sắc mặt đỏ lên, xấu hổ và giận dữ nói.

“Thiếu tự mình đa tình, bổn thiếu gia khi nào nói qua muốn cưới ngươi?” Mạc Vô Nhai vô ngữ trợn trắng mắt, chán ghét đối Thi Nhược Tình nói.

“Hảo, nhớ kỹ ngươi lời nói, về sau không cần hối hận!” Thi Nhược Tình nói xong câu đó, trong mắt hiện lên một tia âm độc.

“Bổn thiếu gia cũng không hối hận.” Mạc Vô Nhai tự tin nói.

“Tiểu tử, ngươi cũng muốn dị hỏa?” Độc Ưng lão quái nhìn Mạc Vô Nhai ra tiếng dò hỏi, ai làm tiểu gia hỏa mang theo cái tu vi ở Nguyên Anh đỉnh người tại bên người, không thể không khiến cho hắn coi trọng.

“Tiền bối nhiều lo lắng, vãn bối chỉ là đi ngang qua, tiền bối coi như chúng ta hai cái không tồn tại thì tốt rồi.” Vì chứng minh chính mình thật sự chỉ là đi ngang qua, Mạc Vô Nhai hai người còn riêng đứng xa chút.

Mắt thấy đại chiến chạm vào là nổ ngay, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa sấn mọi người đều không có chú ý tới nó, “Vèo” liền chạy xa, còn lại người đều đuổi theo qua đi, chỉ còn lại có Mạc Vô Nhai cùng hắn bên người trung niên nam tử.

“Vô Nhai, chúng ta muốn đuổi theo sao?” Trung niên nam tử hỏi.

“Không đi, bổn thiếu gia đối này đóa dị hỏa không có hứng thú.”

Mạc Vô Nhai nghĩ thầm, hắn điên rồi mới đuổi theo một đóa dị hỏa, hắn là Băng linh căn, cùng dị hỏa thuộc tính tương mắng.

“Chúng ta đây còn muốn tiếp tục tìm kiếm biểu thiếu gia sao?” Trung niên nam tử bất đắc dĩ nói.

“Đương nhiên.” Khi nói chuyện Mạc Vô Nhai từ trong túi trữ vật lấy ra một cái hạc giấy, đối với hạc giấy đánh ra một đạo linh lực, hạc giấy liền hướng một chỗ bay đi, hai người đi theo hạc giấy mặt sau.

Ân Dung mang theo mấy người chỉ nghĩ ly dị hỏa vị trí rất xa, cũng không có chú ý phương hướng, đang lúc đại gia thả lỏng cảnh giác, vẻ mặt sống sót sau tai nạn may mắn còn không có biểu lộ ra tới, đã bị đinh tai nhức óc thú tiếng hô hoảng sợ.

Kim Đan kỳ uy áp tùy theo phô diện mà đến.

Tiêu Lăng Hàn ba người đều có chút không chịu nổi, Tiêu Lăng Hàn Trúc Cơ kỳ tu vi còn muốn tốt một chút, mặt khác hai người giữa trán đều toát ra tinh tế mồ hôi lạnh.

“Các ngươi ba cái ly xa chút.” Ân Dung nhìn tam liếc mắt một cái, lập tức nhắc nhở nói.

Nói xong liền cùng Ân Thụy hai người tiến lên xem xét.

Đây là một đầu Kim Đan kỳ hậu kỳ tê giác ngưu, Ân Dung là Kim Đan hậu kỳ, Ân Thụy là Kim Đan kỳ đỉnh thực lực, hai người hợp tác, dùng mười lăm phút thời gian rốt cuộc đem này đầu tê giác ngưu giết chết.

Chờ bọn họ đem tê giác ngưu giết chết sau, Tiêu Lăng Hàn ba người mới đi qua đi.

"Di, nơi đó có người." Ân Thiên Duệ chỉ vào tê giác ngưu cửa động vị trí, nói cho hết lời, người khác đã chạy tới.

Chờ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đuổi tới, Ân Thiên Duệ đã uy viên đan dược cấp trên mặt đất bị thương người.

Tiêu Lăng Hàn giơ tay đỡ trán, thật là vì đứa nhỏ này chỉ số thông minh sốt ruột.

Ân Dung đem yêu thú thi thể thu hồi, thật xa liền thấy được một màn này, cũng có chút không thể nề hà đi tới, đối Ân Thiên Duệ nói: "Tiểu thiếu gia, ra cửa bên ngoài hết thảy tiểu tâm hành sự, không có bản lĩnh tốt nhất không cần xen vào việc người khác, vạn nhất ngươi cứu chính là một cái đại gian đại ác người, cứu sống hắn, hắn ngược lại đem ngươi giết, làm sao bây giờ? Phu nhân ra cửa trước mới cho ngươi nói nông phu cùng xà chuyện xưa, ngươi như thế nào......"

Chỉ thấy Ân Thiên Duệ giống làm sai sự hài tử, cúi đầu không nói lời nào, Ân Dung cũng không hảo lại huấn.

Một bên không có mở miệng Ân Thụy sắc mặt đen kịt, hiển nhiên cũng thực tức giận, chỉ là hắn lời nói thiếu, giống nhau đều là Ân Dung mở miệng.

Một bên Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm: Thật tốt hài tử a! Nếu là năm đó ta sau khi bị thương nhiều gặp được mấy cái như vậy đơn xuẩn hài tử, ta cũng không đến mức hỗn đến như vậy thảm!

Tiêu Lăng Hàn thấy Ân Thiên Duệ liền phải khóc ra tới bộ dáng, ra tiếng giải vây: "Vẫn là nhìn xem người này đại gia có nhận thức hay không?"

Mấy người tiến lên thấy rõ trên mặt đất người diện mạo sau đều có chút một lời khó nói hết, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy người này "Kiêu ngạo ương ngạnh", Ân Dung cùng Ân Thụy một bộ nhìn thấy "Bệnh tâm thần" biểu tình, chỉ có Ân Thiên Duệ vẻ mặt mờ mịt.

Vẫn là Ân Dung mở miệng: "Đây là Thiên Huệ Thành thành chủ nhi tử Tôn Thiên Tường, ngày mai đem hắn mang về đi."

Ân Thụy đi vào xem xét một chút sơn động, không có gì phát hiện.

Ân Dung: "Chúng ta đêm nay liền ở chỗ này tạm chấp nhận một chút đi, dù sao lại quá hai cái canh giờ nên trời đã sáng."

Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào trên mặt đất Tôn Thiên Tường nói: "Gia hỏa này bên người không phải đi theo hai cái Kim Đan kỳ tu sĩ sao?"

“Phỏng chừng truy dị hỏa đi.” Tiêu Lăng Hàn ngồi ở một bên, lười nhác trả lời.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn là lười nhác dựa nghiêng trên là một viên cây nhỏ thượng, thần thức quét đến dị hỏa hướng bên này bay nhanh bay tới, hắn lập tức đứng lên.

“Đi mau, dị hỏa hướng chúng ta bên này lại đây, mặt sau vài cái Nguyên Anh kỳ người ở truy, Nguyên Anh kỳ mặt sau còn có một đoàn Kim Đan kỳ tu sĩ, đi mau.”

Tiêu Lăng Hàn bị thần thức quan sát đến cảnh tượng hoảng sợ, nhiều như vậy đại năng, một không cẩn thận khả năng đã bị pháo hôi.

Ân Thụy vớt lên trên mặt đất Tôn Thiên Tường liền đi phía trước đi, chỉ là đại gia tưởng nhưng thật ra khá tốt, nhưng dị hỏa không ấn lẽ thường ra bài, giống như là nhìn trúng bọn họ này đoàn người giống nhau, thẳng tắp hướng bọn họ đoàn người mà đến.

Bọn họ mấy cái trơ mắt nhìn dị hỏa tới rồi trước mặt, “Vèo” liền chui vào Tiêu Lăng Hàn đan điền, chỉ là không đến hai giây lại chạy ra tới, ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt dừng lại một giây, “Vèo” chui vào Ân Thiên Duệ đan điền, này biến cố ở vài giây nội phát sinh.

Mặt khác mấy người đều còn không có phản ứng lại đây, Tiêu Lăng Hàn trước hết phục hồi tinh thần lại, lấy ra mấy trương truyền tống phù, phân biệt đệ hai trương cấp Ân Thụy, hai trương cấp Ân Dung, chính hắn cầm hai trương.

“Tùy cơ truyền tống, hai người một tổ, để ngừa bị Nguyên Anh kỳ tu sĩ thần thức truy tung, liên tục truyền tống hai lần, ngày mai ở hoan nghênh lại đến khách điếm chạm mặt.”

Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng nói xong, đã kích hoạt rồi truyền tống phù.

Ân Dung cùng Ân Thụy phản ứng cũng không chậm, mấy người bọn họ đồng thời biến mất tại chỗ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 19

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 19 lại nhập Thiên Huệ Thành

Chỉ chốc lát sau, Nguyên Anh kỳ tu sĩ liền đến Tiêu Lăng Hàn bọn họ vừa mới trạm vị trí.

“Như thế nào đột nhiên đã không thấy tăm hơi?”

“Nơi này không lâu có người đánh nhau.”

“Là cùng yêu thú đánh nhau, xem tu vi ở Kim Đan hậu kỳ trở lên.”

“Cư nhiên là ba phương hướng, phân công nhau truy.”

Mấy cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ phân thành tam tổ phân biệt hướng ba phương hướng đuổi theo.

Ân Thụy mang theo Tôn Thiên Tường liên tục hai lần truyền tống, đã đem mặt sau đuổi theo Nguyên Anh kỳ tu sĩ ném xuống. Thần thức xem xét đến một đám tu vi ở Kim Đan kỳ người chính hướng hắn phương hướng đi tới, hắn lập tức nhặt một đống củi lửa, tăng lớn linh lực, sử củi lửa thoạt nhìn đã đốt thật lâu bộ dáng. Lại từ túi trữ vật lấy ra một khối đã nướng tốt yêu thú thịt, ở hỏa càng thêm một chút nhiệt.

Làm tốt này đó, đám kia người đã đi vào phụ cận, có nhận thức tu sĩ đều tới cùng Ân Thụy chào hỏi, hắn chỉ là nhàn nhạt gật gật đầu.

Những người này nhìn thoáng qua nhào vào trên mặt đất nửa chết nửa sống Tôn Thiên Tường cũng chưa để ý, nhìn không thấy mặt, nhưng tu vi chỉ có Luyện Khí kỳ, hẳn là không phải cái gì đại nhân vật. Đánh xong tiếp đón, đám kia người liền rời đi.

Ân Dung mang theo Ân Thiên Duệ truyền một lần, liền cảm giác được Ân Thiên Duệ thân thể bắt đầu nóng lên, lập tức cũng quản không được nhiều như vậy, lại lần nữa kích phát rồi truyền tống phù.

Mạc Vô Nhai cùng trung niên nam tử đang theo hạc giấy đi, đột nhiên hạc giấy liền ngừng ở tại chỗ, sau đó bắt đầu tại chỗ đánh quyển quyển.

“Như thế nào sẽ cùng ném đâu?” Mạc Vô Nhai mới vừa nói xong, bên người liền trống rỗng nhiều ra hai người.

Hai bên người giật nảy mình, chờ thấy rõ ràng đối phương, lại hung hăng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Ân Dung nôn nóng nói đúng trung niên nam tử nói: "Mạc lục thúc, mau, bố trí trận pháp."

Trung niên nam tử tên là Mạc Thanh Dực, đứng hàng sáu, là Mạc Vô Nhai gia gia đệ đệ.

Nghe được Ân Dung nói như vậy, Mạc Thanh Dực cũng không hàm hồ, lập tức từ không gian giới tử lấy ra trận bàn, bố trí trận pháp, mới vừa bố trí xong mười giây, liền có ba người từ bọn họ đỉnh đầu bay qua.

"Biểu đệ đây là làm sao vậy?" Mạc Vô Nhai thấy Ân Thiên Duệ mặt đỏ rực, trên người độ ấm cực kỳ cao, hiển nhiên không bình thường.

"Dị hỏa chạy đến hắn đan điền đi." Ân Dung có chút gian nan mở miệng nói.

"Như vậy đi xuống không được, xem biểu thiếu gia bộ dáng chính mình là vô pháp thu phục này dị hỏa." Mạc Thanh Dực nhìn thoáng qua Ân Thiên Duệ, chậm rãi mở miệng.

Mạc Thanh Dực không nghĩ tới tiểu tử này vận khí tốt như vậy, như vậy nhiều người tranh nhau cướp đều không chiếm được dị hỏa, cứ như vậy chạy đến hắn đan điền đi.

"Kia làm sao bây giờ?" Mạc Vô Nhai sốt ruột nói.

Mạc Thanh Dực có chút phức tạp nhìn nhìn chính mình cái này hậu bối, có chút muốn nói lại thôi.

"Lục gia gia, ngươi có phải hay không có biện pháp nào có thể cứu biểu đệ?" Mạc Vô Nhai nhìn Mạc Thanh Dực hỏi.

"Ta cứu không được hắn, nhưng là ngươi có thể cứu." Mạc Thanh Dực suy nghĩ một chút nói.

"Lục gia gia nói cho ta, ta nên làm như thế nào?"

"Ngươi là băng thuộc tính linh căn, có thể phụ trợ biểu thiếu gia luyện hóa dị hỏa, nhưng là phải đối phương hoàn toàn tín nhiệm ngươi, tiếp thu ngươi linh lực tiến vào hắn đan điền, phương pháp tốt nhất là song hưu, đương nhiên, biểu thiếu gia quá nhỏ, lui mà cầu tiếp theo, ngươi lấy mặt khác phương thức độ cho hắn, cũng miễn cưỡng hành." Mạc Thanh Dực cố gắng nhịn cười nói xong.

"Ngươi xác định?" Mạc Vô Nhai có chút hoài nghi nhìn Mạc Thanh Dực.

"Ngươi lại cọ xát đi xuống ngươi biểu đệ liền phải bị dị hỏa đốt cháy mà chết." Mạc Thanh Dực tức giận nói. Hắn rõ ràng là ở giúp cái này tiểu tử thúi, tiểu tử thúi cư nhiên điểm đều không cảm kích, tâm tâm niệm niệm chạy tới còn không phải là vì tìm biểu thiếu gia sao!

Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bị truyền tống tới rồi một con Nguyên Anh kỳ yêu thú động phủ, một gốc cây tản ra màu xanh lục

vầng sáng linh thảo xuất hiện ở hắn trong tầm mắt, không hề nghĩ ngợi Tiêu Lăng Hàn liền sử dụng thổ hệ pháp thuật rút ra linh thảo, kích hoạt truyền tống phù biến mất ở trong động.

Còn lại chính là bạo nộ Nguyên Anh kỳ yêu thú, cùng chậm một bước tới rồi hai gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ, hai người một thú vung tay đánh nhau.

Rời đi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý là kiến thức không đến này kinh thiên động địa đại chiến.

Vì an toàn khởi kiến, rời đi Nguyên Anh kỳ yêu thú động phủ sau, Tiêu Lăng Hàn kích hoạt rồi đệ tam trương truyền tống phù.

Chờ thấy rõ chung quanh hoàn cảnh khi, hai người đều hung hăng nhẹ nhàng thở ra.

Nơi này là Thiên Huệ Thành ngoại tiến vào Lục U sâm lâm lối vào, chung quanh không ai.

“May mắn không có trực tiếp truyền tống đến yêu thú trong miệng hoặc hầm cầu!” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt may mắn nói.

“Ngươi có ghê tởm hay không? Lần sau ngươi đơn độc dùng một trương truyền tống phù.”

“Đừng nha! Tiêu ca ca, nếu là ngươi bị truyền tống đến hầm cầu, ta bảo đảm sẽ không chê cười ngươi, còn sẽ đem ngươi kéo lên.”

“Câm miệng! Ngươi như thế nào biết bị truyền tống đến hầm cầu không phải ngươi mà là ta?” Tiêu Lăng Hàn híp mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Một trận hàn ý đánh úp lại, Thượng Quan Huyền Ý lập tức làm cái phong khẩu động tác.

Hai người không hề ngôn ngữ trực tiếp hướng Thiên Huệ Thành phương hướng đi đến, tới gần cửa thành khi, liền thấy muốn quá một hồi lâu mới có một hai người ra vào, không giống ban ngày như vậy náo nhiệt, người đến người đi.

Tiêu Lăng Hàn giao mười khối hạ phẩm linh thạch, đang chuẩn bị đi vào, đã bị thành vệ ngăn lại.

Thành vệ không hề cảm tình thanh âm vang lên: “Ban ngày vào thành mười khối hạ phẩm linh thạch, đêm tối vào thành hai mươi khối hạ phẩm linh thạch.”

Nói xong, hắn còn chỉ chỉ bầu trời, ý tứ là hiện tại trời còn chưa sáng.

Hiện tại vào thành giá cư nhiên phiên bội?

“Tiêu ca ca, chúng ta muốn hay không tìm một chỗ, chờ trời đã sáng lại vào thành?” Thượng Quan Huyền Ý thấy vào thành phí so ban ngày quý, chân thành kiến nghị nói, “Dù sao còn kém không đến một canh giờ thiên liền sáng.”

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm cũng là, vì thế hắn đối thu hắn linh thạch thành vệ vươn tay, "Ta chờ trời đã sáng lại vào thành."

"Vậy ngươi liền đi một bên chờ, đừng đứng ở chỗ này chống đỡ lộ." Thành vệ khinh thường nói.

"Ta đây giao mười khối hạ phẩm linh thạch đâu?" Tiêu Lăng Hàn buồn bực hỏi.

"Một khi nộp lên, không nhận trả về!" Thành vệ lạnh lùng trở về một câu, còn chỉ chỉ một bên bố cáo lan.

Bố cáo lan nhất phía dưới, viết một câu, tự cũng cực kỳ thon thả: "Linh thạch một khi nộp lên, bất luận số lượng, không nhận trả về!"

Dựa, đây là cái gì logic? Quả thực chính là cường đạo hành vi! Hơn nữa cố ý viết như vậy tiểu, ai sẽ không có việc gì nhìn chằm chằm nơi đó xem a?

Bất quá ta nghĩ lại tưởng tượng, nếu là những cái đó Nguyên Anh kỳ tu sĩ không có tìm được dị hỏa, chạy tới cửa thành chặn đường vào thành người, muốn từng bước từng bước kiểm tra, kia vào thành người không phải đều phải bị bọn họ trong ngoài điều tra cái sạch sẽ?

Kia nào còn có cái gì bí mật đáng nói?

Nghiêm trọng xâm phạm riêng tư hành vi, đơn giản là chính mình hiện tại là nhược kê, còn không thể không tiếp thu!

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn vẫn là đau mình lại từ túi trữ vật lấy ra mười khối hạ phẩm linh thạch đưa cho trước mặt thành vệ.

Thượng Quan Huyền Ý học theo, Y Y không tha giao hai mươi khối hạ phẩm linh thạch.

Không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ hai cái đều bị thành vệ khinh bỉ ánh mắt!

Lần này Thượng Quan Huyền Ý nhưng thật ra thông minh không hỏi Tiêu Lăng Hàn vì cái gì lại thay đổi chủ ý.

Vào thành sau bọn họ thẳng đến "Hoan nghênh lại đến" khách điếm, lần này hai người chỉ cần một gian phòng cho khách, trở lại trong phòng hai người bọn họ đều nằm thẳng ở trên giường, một chút cũng không nghĩ nhúc nhích, đêm nay quá đến thật sự là quá kích thích.

"Tiêu ca ca, ta gặp ngươi ở kia chỉ Nguyên Anh kỳ yêu thú động phủ hái một gốc cây linh thảo, là cái gì linh dược?"

"Ngươi đoán!"

"Ta không có thấy rõ ràng đã bị ngươi thu hồi tới, có điểm giống Nguyên Anh thảo?" Thượng Quan Huyền Ý có chút không xác định nói.

"Xác thật là Nguyên Anh thảo, hơn nữa vẫn là ngàn năm Nguyên Anh thảo."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 20

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 20 vào ở Thành chủ phủ

Nguyên Anh thảo là luyện chế bồi anh đan chủ dược, bồi anh đan là có thể tăng lên tu sĩ gia tăng ba tầng tiến vào Nguyên Anh kỳ đan dược.

“Tiêu ca ca, ngươi này vận khí cũng thật tốt quá, chạy trốn đều có thể gặp được thứ tốt.”

“Còn hành!”

“Tiêu ca ca ngươi sẽ luyện đan sao?”

“Tự nhiên sẽ!”

“Kia về sau ta tìm được linh thảo giao cho ngươi, ngươi giúp ta luyện thành đan dược được không?”

“Một nửa phân.”

“Tiêu ca ca, ngươi xem chúng ta hiện tại là nằm ở trên một cái giường quan hệ, ta còn cần giao luyện chế phí dụng sao?”

“Huyền Ý, ngươi lớn lên chẳng ra gì, tưởng rốt cuộc rất mỹ! Không nghe nói qua thân huynh đệ minh tính sổ sao? Huống chi ta đã cho ngươi hữu nghị giới.”

“Cái gì kêu ta lớn lên chẳng ra gì?” Thượng Quan Huyền Ý ngồi dậy nhìn xuống Tiêu Lăng Hàn: “Nói như thế nào ta cũng là long phượng chi tư, thế nhưng bị ngươi nói không đáng một đồng, ngươi đây là nhân sinh công kích.” Nói xong, liền một cái xoay người ngồi vào Tiêu Lăng Hàn trên người.

“Đi xuống.” Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình nhìn Thượng Quan Huyền Ý, lạnh giọng nói.

“Ta không.” Thượng Quan Huyền Ý muốn kiên cường một hồi, cảnh cổ nói.

“Ngươi xác định?” Tiêu Lăng Hàn nửa híp con ngươi nhìn Thượng Quan Huyền Ý, không tự giác mang theo một tia sát khí.

Thượng Quan Huyền Ý: “......” Hoàn toàn kiên cường không đứng dậy!

Bị Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt nhìn chăm chú, Thượng Quan Huyền Ý ma lưu từ trên người hắn lăn đến một bên, giả chết.

Má ơi! Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn cái kia ánh mắt thật là đáng sợ, dọa chết người!

Chờ hai người bọn họ nghỉ ngơi tốt, đã là buổi chiều, thu thập một chút hai người đã đi xuống lâu.

Vừa đến cửa thang lầu, ngồi ở đại đường Ân Dung liền thấy được bọn họ.

“Hai vị tiểu hữu cuối cùng là ra tới.”

“Dung thúc.”

“Dung thúc, Thiên Duệ bọn họ đâu?”

“Bọn họ đều đến Thành chủ phủ đi, Tôn thành chủ mời chúng ta đi Thành chủ phủ làm khách, trả lại cho chúng ta an bài một cái sân, ta chuyên môn ở chỗ này chờ hai vị tiểu hữu.”

Tiêu Lăng Hàn có chút khó xử nói: “Kỳ thật chúng ta phía trước ở trọ thời điểm gặp được Tôn thiếu, có điểm tiểu quá kết.”

“Là chuyện như thế nào?” Ân Dung quan tâm hỏi.

Tiêu Lăng Hàn đem bọn họ tới khách sạn trải qua cùng Ân Dung nói một lần.

Ân Dung không chút nào để ý nói: “Về điểm này việc nhỏ, phỏng chừng Tôn thiếu gia căn bản không nhớ rõ các ngươi là ai? Hắn là này Thiên Huệ Thành thổ bá vương, ở chỗ này kiêu ngạo quán, chính là có điểm ăn chơi trác táng, hắn bản tâm không xấu, không cần để ở trong lòng.”

“Nếu không có việc gì, vậy đi thôi!” Có Dung thúc bảo đảm, bọn họ quyết định đi, rốt cuộc miễn phí sao!

Hai người bọn họ đi theo Ân Dung xuyên qua hai con phố, liền thấy một tòa hùng vĩ kiến trúc, trên biển hiệu viết “Thành chủ phủ” ba cái chữ to.

Tiêu Lăng Hàn chỉ là liếc mắt một cái, liền nghe thấy Ân Dung thanh âm ở bên tai vang lên.

“Đừng nhìn chằm chằm vào mặt trên xem, đó là Nguyên Anh kỳ tu sĩ khắc tự, xem lâu rồi sẽ hao tổn tinh thần thức.”

“Đa tạ Dung thúc nhắc nhở!” Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trăm miệng một lời nói.

Thành chủ phủ vị trí ở toàn bộ Thiên Huệ Thành trung tâm, mặt khác tứ đại gia tộc là vây quanh Thành chủ phủ thành lập, rốt cuộc Thành chủ phủ dưới nền đất có một cái trung phẩm linh mạch, cho nên nơi này linh khí nhất nùng, tiếp theo chính là tứ đại gia tộc.

Bọn họ mới vừa đi vào thành chủ phủ, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác phô diện mà đến linh khí, cả người đều giác sảng khoái cực kỳ, không khí phá lệ tươi mát, xuân phong quất vào mặt ấm nhân tâm. Mặt ngoài hắn vẫn là một bộ vân đạm phong khinh, giếng cổ không gợn sóng bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý biểu hiện liền tự cháy nhiều, trên mặt còn có nồng đậm ghét bỏ chi sắc, đời trước hắn gặp qua động thiên phúc địa liền không ít, linh khí nồng đậm địa phương đều có thể sương mù hóa thành thủy. Huống chi Thượng Quan gia tộc tộc địa liền có có mười điều thượng phẩm linh mạch cùng

một cái cực phẩm linh mạch, không phải này nho nhỏ Thành chủ phủ có thể so sánh.

Ân Dung nhìn thấy hai người thần sắc, càng thêm cảm thấy hai người là khác đại lục tới Hoàng Cực đại lục rèn luyện gia tộc con cháu, trong lòng hạ quyết tâm sau khi trở về liền cùng gia chủ bẩm báo, làm tiểu thiếu gia hảo hảo cùng bọn họ ở chung.

Ở Ân Dung dẫn dắt hạ ba người đi vào một tòa tiểu viện, sở dĩ nói tiểu, là bởi vì ở trong phủ thành chủ sở hữu trong sân xem như nhỏ lại một cái.

Còn không có tiến vào sân liền nghe được bên trong truyền đến nói chuyện thanh.

"Biểu ca, ngươi thật lợi hại, nếu là ta có thể có ngươi lợi hại thì tốt rồi!" Đây là Ân Thiên Duệ thanh âm.

"Ở lòng ta, Thiên Duệ một chút cũng không kém, không lâu là có thể đuổi kịp ta, ta chỉ là chiếm tuổi tác thượng ưu thế." Đây là cái xa lạ nam tử nói chuyện thanh.

"Ta biết biểu ca lời này là hống ta, lời này đại ca đã nói vô số lần."

Mạc Vô Nhai: "......" Hôm nay vô pháp liêu đi xuống.

"Thiên Duệ ngươi rất có tự mình hiểu lấy, không tồi, trẻ nhỏ dễ dạy cũng!" Thượng Quan Huyền Ý mới vừa đi tiến sân liền bắt đầu giáo huấn khởi Ân Thiên Duệ, một bộ cổ giả bộ dáng.

"Tiêu đại ca các ngươi tới." Ân Thiên Duệ cao hứng đứng dậy cùng Tiêu Lăng Hàn hai người chào hỏi.

"Ân!" Tiêu Lăng Hàn triều hắn gật gật đầu.

Ân Thiên Duệ vui sướng chạy tới lôi kéo Tiêu Lăng Hàn hai người đến bàn đá biên ngồi xuống, phân biệt vì hai người đảo thượng một ly linh trà.

Ân thiên lại quay đầu ghét bỏ nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, mới mở miệng: "Huyền Ý, ta rất có tự mình hiểu lấy, nhưng thật ra ngươi nha, tu vi vẫn là như vậy thấp muốn nỗ lực a!"

"Di, Luyện Khí sáu tầng, bất quá vẫn là không có ta cao!" Ân Thiên Duệ một bộ ngạo kiều bộ dáng nói.

"Mới Luyện Khí mười tầng mà thôi, không lâu ta liền sẽ vượt qua ngươi, ngươi đừng đắc ý quá sớm." Thượng Quan Huyền Ý khinh thường nói, chính mình chân thật tu vi chính là đã Luyện Khí mười một tầng, vẫn là chiều nay rời giường mới phát hiện.

Ngồi ở sân bên kia có cái hồng y dục kê thiếu niên, đây đúng là không nói gì Ân Tuyên. Lúc này hắn ánh mắt oán độc, trong lòng ghen ghét muốn chết. Nghe

thấy Ân Thiên Duệ nói thực lực của chính mình đã là Luyện Khí mười tầng, đôi tay nắm chặt, lòng bàn tay đều bị hắn véo xuất huyết hãy còn không tự biết.

Vì cái gì? Vì cái gì Ân Thiên Duệ vận khí vẫn là như vậy hảo? Hảo không cam lòng!

Mọi người đều đem lực chú ý đặt ở đang ở nói chuyện với nhau Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ trên người, căn bản không có người chú ý tới trong một góc Ân Tuyên biểu tình biến hóa.

Tiêu Lăng Hàn là tưởng làm rõ ràng Ân Tuyên trên người cổ quái, tiến sân hắn liền chú ý tới người này. Thần thức bất động thanh sắc quan sát đến người này, Tiêu Lăng Hàn đem hắn biểu tình động tác xem rành mạch.

Xem ra Ân Thiên Duệ đối hắn cái này Tuyên ca ca một chút đều không hiểu biết a? Bậc này về sau chỉ sợ muốn thiệt thòi lớn!

"Hừ, ngươi trong lòng chỉ sợ đã sớm hâm mộ chết ta, yên tâm đi! Về sau ca ca che chở ngươi." Ân Thiên Duệ vỗ vỗ Thượng Quan Huyền Ý bả vai, một bộ anh em tốt tư thái.

Bên kia thanh niên đã có thể không vui, không dấu vết đem Ân Thiên Duệ tay từ Thượng Quan Huyền Ý trên vai bắt lấy tới.

"Biểu đệ, đây là ngươi bằng hữu sao? Không cho biểu ca giới thiệu một chút sao?"

"Nga, đối, ta như thế nào đem việc này cấp quên mất."

Hắn đối với Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nói: "Đây là ta biểu ca Mạc Vô Nhai."

Lại đem một bên ngồi Ân Tuyên kéo qua tới, "Đây là ta và các ngươi nói Tuyên ca ca Ân Tuyên."

Lại cùng Mạc Vô Nhai cùng Ân Tuyên giới thiệu: "Hai vị này là ta bạn mới, vị này chính là Tiêu Lăng Hàn, bên này nhỏ nhất vị này chính là Thượng Quan Huyền Ý."

Ân Tuyên ở nghe được Thượng Quan Huyền Ý tên khi, rõ ràng thực khiếp sợ, Tiêu Lăng Hàn thần thức liền không có rời đi quá hắn, rõ ràng nhìn đến hắn đồng tử co chặt một chút.

Có ý tứ, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy càng ngày càng có ý tứ, này Ân Tuyên rõ ràng nhận thức Thượng Quan Huyền Ý. Nhưng Thượng Quan Huyền Ý tới Hoàng Cực đại lục, trước mắt nhận thức người cũng chỉ có chính mình một cái, hai người cơ hồ như hình với bóng, nếu nói Ân Tuyên nhận thức Thượng Quan tử mặc, vậy chỉ có một khả năng, hắn cũng là trọng sinh.

Phía trước ở khách điếm thời điểm sở dĩ không có nhận ra tới, Tiêu Lăng Hàn suy đoán chỉ có một khả năng, đó chính là Ân Tuyên nhận thức Thượng Quan tử mặc là sau khi thành niên.

Mấy người lẫn nhau chào hỏi qua sau liền tùy tiện trò chuyện lên.

Đại gia tuổi tác không sai biệt lắm, đương nhiên nhìn qua Mạc Vô Nhai tựa hồ muốn lớn hơn một chút, nhưng nơi này có hai cái trọng sinh giả, một cái người xuyên việt, chân chính tiểu nhân người chỉ có Ân Thiên Duệ.

Bất quá mọi người đều thích hắn đơn thuần, thẳng thắn, cho nên không khí còn tính hòa hợp. Đương nhiên trừ bỏ một bên mặc không lên tiếng Ân Tuyên.

Làm đến hình như là Ân Thiên Duệ bọn họ mấy cái cố ý cô lập hắn giống nhau, một bộ ta thực ủy khuất, các ngươi đều khi dễ ta bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn ở một bên xem diễn, xem tấm tắc bảo lạ.

“Tuyên ca ca, ngươi như thế nào không nói lời nào? Là nơi nào không thoải mái sao?” Ân Thiên Duệ nói liền phải từ túi trữ vật lấy đan dược.

“Thiên Duệ, Tuyên ca ca không có việc gì, không cần đan dược.” Ân Tuyên xem Ân Thiên Duệ tựa như thường lui tới giống nhau, chỉ cần hắn biểu hiện không cao hứng, liền sẽ lấy ra một đống đan dược ra tới cho chính mình. Dọa chạy nhanh ra tiếng ngăn cản, nơi này nhiều người như vậy, hắn cũng không dám thu Ân Thiên Duệ đồ vật, huống chi còn có một cái sủng hắn muốn mệnh Mạc Vô Nhai.

Đời trước Mạc Vô Nhai liền thâm ái Ân Thiên Duệ, vì hắn liền mệnh đều có thể không cần, nếu không phải bị chính mình cùng Thi Nhược Tình tính kế, làm hắn nghĩ lầm chính hắn cùng Thi Nhược Tình đã xảy ra quan hệ, do đó áy náy vô pháp đối mặt Ân Thiên Duệ. Sau lại ở thăng cấp Nguyên Anh kỳ thời điểm, nhân tâm ma kiếp không có vượt qua mà thân tử đạo tiêu.

Tuy rằng một bên mấy người đều không có nói cái gì, nhưng thấy Ân Thiên Duệ này thuần thục thao tác liền biết, trước kia chuyện như vậy sợ là thường xuyên phát sinh.

”Quá vô sỉ, cư nhiên lừa Thiên Duệ đan dược” những lời này là Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai ba người hiện tại cộng đồng tiếng lòng.

“Ta chỉ là tối hôm qua không nghỉ ngơi tốt, nghĩ đến ngươi muốn tới tìm ta, ta rất cao hứng.” Đỉnh mọi người đánh giá ánh mắt, Ân Tuyên xấu hổ nói.

“Nga, kia Tuyên ca ca, ngươi muốn hay không hiện tại đi nghỉ ngơi a?” Ân Thiên Duệ quan tâm nói.

“Hảo, ta đang muốn nghỉ ngơi một chút, các ngươi chậm rãi liêu!” Ân Tuyên nói xong, trốn cũng dường như rời đi.

Hắn tổng cảm giác Mạc Vô Nhai xem hắn ánh mắt lưng như kim chích, hắn nào dám nhiều đãi.

“Tuyên ca ca đi như thế nào nhanh như vậy?” Ân Thiên Duệ tràn đầy khó hiểu nói.

“Hắn hẳn là quá mệt nhọc.” Mạc Vô Nhai sờ sờ Ân Thiên Duệ đầu, bất đắc dĩ nói.

Thượng Quan Huyền Ý lỗi thời thanh âm vang lên: “Tu sĩ không phải mấy ngày không ngủ đều không có việc gì sao?”

Mạc Vô Nhai: “......” Có thể hay không không phá đám?

“Kia hôm nay buổi sáng là ai? Ngủ giống heo giống nhau?”

Tiêu Lăng Hàn lười nhác nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, không thành muốn nhận đến Mạc Vô Nhai cảm kích ánh mắt.

“Ngươi dám nói ngươi không có ngủ? Chẳng lẽ các ngươi cũng không có ngủ?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn hỏi, lại nhìn về phía Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai: Ta muốn thu hồi vừa rồi cảm kích ánh mắt, ta không phải heo!

Tiêu Lăng Hàn: “......” Hôm nay quả nhiên vô pháp trò chuyện!

“Ở ngươi ngủ thời điểm, ta đi luyện đan sư hiệp hội, chứng thực một bậc luyện đan sư.” Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái ngọc bài giống nhau đồ vật.

Mặt trên thình lình viết: Tiêu Lăng Hàn, nam, mười bốn tuổi, một bậc luyện đan sư.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 21

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 21 đệ nhất phân lễ vật

Thượng Quan Huyền Ý cầm đều phải kinh rớt, hắn tỉnh lại thời điểm, thấy hai người ngủ động tác đều không có biến, hắn còn vẫn luôn cho rằng Tiêu Lăng Hàn cùng hắn giống nhau vẫn luôn ở ngủ.

Hiện tại cùng Tiêu Lăng Hàn một đối lập, cảm giác chính mình thật sự như là một đầu heo.

"Chúc mừng!"

"Chúc mừng!"

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ phân biệt hướng Tiêu Lăng Hàn chúc mừng.

Thượng Quan Huyền Ý khô cằn nói một câu: "Tiêu ca ca, ngươi thật lợi hại!"

Tiêu Lăng Hàn ho khan một tiếng, nói tránh đi: "Thiên Duệ, các ngươi có ngàn năm trở lên băng phách?"

Ân Thiên Duệ lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không có.

"Ta có." Mạc Vô Nhai gật đầu nói.

"Nga."

"Ngươi hỏi cái này làm gì?" Ân Thiên Duệ tò mò hỏi.

"Thu phục dị hỏa yêu cầu dùng ngàn năm trở lên băng phách, bằng không ngươi tu vi quá thấp, dị hỏa sẽ bỏng rát ngươi. Ngươi không phải đã thu phục dị hỏa sao?" Nói xong Tiêu Lăng Hàn kỳ quái nhìn Ân Thiên Duệ.

Chỉ thấy Ân Thiên Duệ mặt đỏ hồng, rũ đầu.

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc hỏi, "Ngươi vô dụng băng phách? Vậy ngươi là như thế nào thu phục dị hỏa?"

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn hỏi chuyện, Ân Thiên Duệ thật muốn tìm cái hầm ngầm chui vào đi, hắn còn nhớ rõ chính mình khôi phục ý thức khi, biểu ca đang ở hôn hắn, biểu ca chính mình hấp thu băng phách lại hôn chính mình, đem băng phách băng linh khí độ cho chính mình, lúc này mới khiến cho dị hỏa an phận xuống dưới, hắn mới có thể thuận lợi cùng dị hỏa khiết ước.

Tiêu Lăng Hàn ở trên người hắn qua lại đảo quanh, nguyên dương chưa tiết, trên người xác thật không có băng phách hơi thở, nhưng thật ra bên cạnh đứng Mạc Vô Nhai trên người băng phách hơi thở nồng đậm, hẳn là hắn tu luyện khi

thường xuyên dùng, vừa lúc hắn là Băng linh căn, đại gia tộc con cháu chính là giàu có a!

“Ta, ta cũng không biết như thế nào liền thu phục dị hỏa.” Ân Thiên Duệ nhỏ giọng nói, bên tai đều đỏ.

Còn không đợi Tiêu Lăng Hàn phản ánh lại đây, liền tới rồi một câu, “Ta buồn ngủ quá, ta đi về trước nghỉ ngơi.” Nhanh như chớp chạy vào phòng.

Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt mộng bức, này Ân Thiên Duệ như thế nào đột nhiên liền biến ngượng ngùng xoắn xít?

Nhưng thật ra một bên Thượng Quan Huyền Ý nhấp nháy hai mắt vụt sáng lên nhìn về phía Mạc Vô Nhai.

Trong viện liền dư lại bọn họ ba người, Mạc Vô Nhai nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hỏi: “Các ngươi hai vị cũng là muốn vào Học viện Hoàng Cực sao?”

“Không tồi, chúng ta đang định đi Học viện Hoàng Cực, nghe nói Mạc đạo hữu cũng ở Học viện Hoàng Cực?” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu trả lời.

“Đừng đạo hữu đạo hữu kêu, nếu các ngươi cũng là muốn vào Học viện Hoàng Cực, vậy các ngươi liền kêu ta Mạc sư huynh đi, ta kêu các ngươi Tiêu sư đệ cùng tiểu sư đệ.”

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy chính mình bị gọi là tiểu sư đệ, mắt trợn trắng, im lặng vô ngữ.

“Hảo, đều nghe Mạc sư huynh.” Tiêu Lăng Hàn đến cũng không khách khí, thuận thế liền đáp ứng xuống dưới, xem Mạc Vô Nhai bộ dáng đối Vân Hoàng Thành hẳn là rất quen thuộc, đến lúc đó nói không chừng muốn yêu cầu hắn trợ giúp, giao hảo tổng sẽ không sai.

“Đúng rồi, buổi tối thành chủ mở tiệc, các ngươi hiện tại muốn hay không đi nghỉ ngơi một chút?” Mạc Vô Nhai mở miệng dò hỏi hai người. Hắn vội vã đi gặp chính mình Lục gia gia, có một số việc cần thiết lập tức lập tức hỏi rõ ràng.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn như là có việc muốn đi vội, liền nói “Đang muốn đi nghỉ ngơi một chút, chúng ta đây buổi tối thấy.”

“Hảo, bên kia phòng đều không có người trụ, các ngươi chính mình tùy ý chọn lựa.” Mạc Vô Nhai chỉ vào phía tây một loạt phòng nói.

“Hảo, đa tạ Mạc sư huynh.” Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý liền đi tuyển phòng.

Gặp người đều đi rồi, Mạc Vô Nhai mới vội vàng mà hướng chính mình Lục gia gia phòng đi đến.

“Thịch thịch thịch” tiếng đập cửa vang lên.

“Tiến vào!”

Mạc Vô Nhai đẩy cửa mà vào, trước hướng trong phòng trung niên nam tử hành lễ, mới mở miệng: “Lục gia gia”

“Vô Nhai, ngươi tìm ta có việc?” Trung niên nam tử cũng chính là Mạc Thanh Dực nghi hoặc hỏi.

“Lục gia gia, ngươi có phải hay không biết chỉ cần có ngàn năm trở lên băng phách là có thể thu phục dị hỏa, căn bản không cần người khác hỗ trợ?”

“A? Có chuyện này sao? Ta như thế nào không biết?” Mạc Thanh Dực nhướng mày, hỏi ngược lại.

Mạc Vô Nhai hồ nghi nhìn Mạc Thanh Dực, chẳng lẽ Lục gia gia thật sự không biết, là ta oan uổng hắn?

“Nếu Lục gia gia không biết, ta đây liền về trước phòng.” Mạc Vô Nhai buồn bực nói.

“Ân, ngoan tôn tử, thích người khác liền phải chủ động điểm, đừng đến lúc đó tức phụ chạy theo người khác, ngươi mới hối hận không kịp!” Mạc Thanh Dực tràn đầy cảm thán nói.

Mạc Vô Nhai:...... Đã sớm nghe gia gia nói, Lục gia gia trước kia có cái ái mộ nữ nhân, sau lại không biết đã xảy ra chuyện gì, kia nữ nhân một người đi khác đại lục.

“Đã biết.” Nói xong, Mạc Vô Nhai về tới chính mình phòng.

“Tiêu ca ca ngươi nơi nào tới này đó hỏa thuộc tính linh bảo? Ta như thế nào càng xem càng là quen thuộc đâu?”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt lớn lớn bé bé hỏa thuộc tính linh bảo, đôi mắt tỏa sáng.

“Ngươi đoán!”

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, có thể không quen thuộc sao? Này đó đều là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa thu hối lộ, chỉ là nó thông minh một đời hồ đồ nhất thời, chạy đến ta đan điền chẳng những ném sở hữu cất chứa, còn bị một chân đạp đi ra ngoài.

“Ta đây đoán được có phải hay không muốn phân một nửa cho ta?” Nhiều như vậy nếu là phân chính mình một nửa, kia chính mình không phải thực mau là có thể đột phá Trúc Cơ kỳ, ngẫm lại đều làm người chờ mong.

“Đừng yêu cầu quá cao, cho ngươi xem xem, là vì làm ngươi tăng trưởng một chút kiến thức, xem liền không sai biệt lắm là được.”

“Tiêu ca ca, ngươi là cố ý đi? Cố ý làm ta mắt thèm, thấy được, sờ đến, không chiếm được!” Thượng Quan Huyền Ý ai oán nhìn Tiêu Lăng Hàn ngữ khí ê ẩm nói.

“Ân.” Ta gật gật đầu, hào phóng thừa nhận chính mình xác thật là cố ý.

“Cái này cho ngươi.” Ta lấy ra một cái không gian giới tử đặt ở trên bàn.

Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy, mang bên trái tay ngón áp út thượng, “Cũng không tệ lắm, khá xinh đẹp.”

Tiêu Lăng Hàn:...... Đẹp liền xong rồi? Không phải hắn là thực kích động, sau đó lấy máu nhận chủ sao?

“Ngươi không nhận chủ sao?” Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở nói.

“Nga, ta có không gian giới tử, nhiều cũng vô dụng, cái này là gia gia cho ta.” Thượng Quan Huyền Ý nói, còn vươn tay trái làm Tiêu Lăng Hàn xem, ngón trỏ thượng xác thật còn đeo một cái không gian giới.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên không phối hợp chính mình, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ra tay nắm lên Thượng Quan Huyền Ý tay phải cắt một cái khẩu tử, đem huyết tích ở giới tử thượng, mạnh mẽ làm hắn nhận chủ.

“Nhớ rõ hơn nữa thần thức dấu vết, có thể ẩn nấp lên. Tu vi ít nhất yêu cầu vượt qua ngươi hai cái đại cảnh giới nhân tài có thể phát hiện.”

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn này liên tiếp thao tác xem trợn mắt há hốc mồm.

Thấy hắn này ngu si bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nhịn không được vươn tay nhéo nhéo hắn khuôn mặt.

Hoạt hoạt, vô cùng mịn màng, xúc cảm khá tốt.

Tiêu Lăng Hàn áp xuống khóe miệng ý cười ra tiếng nhắc nhở đến: “Hảo, ngươi có thể ra cửa quẹo trái.”

“A, nga.” Thượng Quan Huyền Ý giống du hồn giống nhau hướng ra phía ngoài đi đến.

Chờ hắn đi đến ngoài cửa mới hồi phục tinh thần lại, nhìn mang ở trên tay giới tử, ánh mắt phức tạp, chính là kiếp trước hắn đều không có nghe nói qua không gian giới tử có có thể ẩn nấp lên.

Thượng Quan Huyền Ý ma xui quỷ khiến liền đánh thượng thần thức dấu vết, tra xét một chút bên trong không gian, liền phát hiện bên trong có pháp y, đan dược, trận bàn, phù triện, còn có hỏa thuộc tính linh bảo. Mấy thứ này chính là hắn tu vi tới rồi Trúc Cơ kỳ cũng có thể dùng, tâm đột nhiên bị hung hăng va chạm một chút, cảm giác ngọt ngào, trở lại chính mình trụ phòng, đem giới tử đặt ở bên môi hôn hôn. Đây là hắn hai đời thu được đệ nhất phân lễ vật, tự nhiên là mừng rỡ như điên.

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết, chính mình chỉ là đem một cái không cần giới tử một lần nữa luyện một chút, bỏ thêm một cái ẩn nấp trận pháp, thuận tiện ở bên trong thả điểm đồ vật, liền đem Thượng Quan Huyền Ý cấp đả động, thậm

chí còn vươn kỳ quái ý tưởng, nếu là đã biết, phỏng chừng sẽ hối ruột đều thanh.

Tiêu Lăng Hàn chỉ là đơn thuần nghĩ, chính mình thu tuỳ tùng không thể bạc đãi, dù sao vài thứ kia chính mình có dư thừa, làm Thượng Quan Huyền Ý chính mình đi mua nói còn phải tốn linh thạch.

Lo liệu tiết kiệm truyền thống mỹ đức, Tiêu Lăng Hàn tự nhận là làm như vậy hoàn toàn không có gì không ổn.

Thành chủ phủ tụ bảo cư, nơi này là thành chủ Tôn Lâm An chuyên môn mở tiệc địa phương.

Tôn thành chủ là một cái diện mạo thô cuồng lưu trữ râu quai nón trung niên đại hán, nói chuyện khi thanh như chuông lớn, nếu là ly đến gần, Tiêu Lăng Hàn lo lắng màng tai có thể hay không bị chấn phá, may mắn hắn tu vi thấp bối phận tiểu, cách khá xa, hoàn toàn không có phương diện này áp lực.

Bất quá hắn thấy Mạc gia gia mặt vô biểu tình, đồng thời còn hắc mặt, không cần tưởng đều biết giờ phút này Mạc gia gia nhất định phi thường ghét bỏ Tôn thành chủ. Bởi vì đang ngồi liền Mạc gia gia là Nguyên Anh kỳ tu vi, có tư cách cùng Tôn thành chủ ngồi cùng bàn.

Giờ phút này Tôn Thiên Tường liền như chuột gặp mèo, ngoan ngoãn đến không được, hoàn toàn không có Tiêu Lăng Hàn bọn họ lần đầu tiên thấy hắn khi kiêu ngạo ương ngạnh.

“Các vị tiểu hữu tùy ý, đây là ta vì đại gia chuẩn bị lễ gặp mặt.” Tôn thành chủ trước vỗ vỗ tay, lại đối diện trước mấy tiểu bối khách khí nói.

Chỉ thấy mấy cái Luyện Khí kỳ mạo mỹ nữ tu một người bưng một cái khay, mặt trên phóng đều là tu luyện tài nguyên.

Bãi ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt chính là một khối lôi linh tinh, lôi thuộc tính tu luyện tài nguyên; Thượng Quan Huyền Ý trước mặt chính là Hỏa Diễm Thảo, là hỏa thuộc tính linh thảo, luyện chế thành đan dược có thể tăng lên linh khí độ tinh khiết; Mạc Vô Nhai trước mặt chính là băng phách quả, băng thuộc tính linh quả, trực tiếp dùng có thể gia tăng tu giả tu vi; Ân Thiên Duệ trước mặt chính là hai khối mộc linh tinh, mộc thuộc tính tu luyện tài nguyên; Ân Tuyên trước mặt chính là tam sắc hoa thủy tiên, tuy rằng không phải thực dụng hình, nhưng có xem xét giá trị, nếu là cầm đi bán nói cũng đáng một vạn hạ phẩm linh thạch.

Sở dĩ Ân Tuyên trước mặt đồ vật cùng tu luyện không quan hệ, chủ yếu là bởi vì Ân Tuyên gần nhất Thiên Huệ Thành liền đem Tôn Thiên Tường mê đến đầu óc choáng váng, Tôn Thiên Tường vì Ân Tuyên còn cùng Tôn thành chủ đại sảo một trận, hắn đây là bị giận chó đánh mèo.

Tôn thành chủ là người nào a? Trải qua quá sự cũng không phải là trọng sinh Ân Tuyên có thể so sánh với. Đại gia cách cục không giống nhau, tầm mắt tự

nhiên liền không giống nhau, Ân Tuyên mặc kệ là kiếp trước vẫn là kiếp này đều chỉ nhìn chằm chằm Ân Thiên Duệ, chỉ thấy được Ân Thiên Duệ tu vi so với hắn càng ngày càng cao, sinh hoạt quá đến càng ngày càng tốt, hắn nội tâm chỉ có ghen ghét cùng thù hận. Không nghĩ tới mặc kệ là cái gì đều yêu cầu nỗ lực, chỉ là dựa đường ngang ngõ tắt chung quy thành không được sự.

Tôn Lâm An ôn hòa đối trước mặt vài vị thiếu niên nói: "Một chút tiểu lễ vật, vài vị tiểu hữu không cần khách khí."

Đại gia ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, kỳ thật bọn họ đều muốn, nhưng là đều ngượng ngùng nhận lấy. Làm bộ khách khí một chút, nhìn đến đế là ai trước hết thiếu kiên nhẫn.

Cuối cùng vẫn là Mạc gia gia mở miệng: "Đều thu hồi đến đây đi! Trưởng giả ban không thể từ."

Nghe xong Mạc gia gia nói, vài người đều hưng phấn đem đồ vật đặt ở túi trữ vật.

Đương nhiên Ân Tuyên ngoại trừ, xem hắn một bộ ủy khuất bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng cười trộm, này Tôn thành chủ tính cách hắn thích.

"Đa tạ tiền bối!" Mấy người đồng thời đứng dậy hướng Tôn thành chủ hành lễ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 22

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 22 Bích Không Châu tới tay

Tôn Lâm An có chút cảm khái nói: “Ai nha, vẫn là tuổi trẻ hảo a! Các ngươi tương lai tiền đồ không thể hạn lượng, về sau hảo hảo tu luyện. Khuyển tử lần này có thể bình an trở về, còn phải đa tạ các vị.”

Tiêu Lăng Hàn thấy mọi người đều không nói lời nào, cứu người Ân Thiên Duệ hoàn toàn không biết nên như thế nào trả lời, cầu cứu nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

“Tiền bối khách khí, này thuyết minh Tôn thiếu gia phúc lớn mạng lớn, cát nhân tự có thiên tướng, trước hết nhìn đến hắn chính là Thiên Duệ, chân chính nói cứu nói cũng là Thiên Duệ cứu Tôn thiếu.” Tiêu Lăng Hàn căng da đầu hồi Tôn thành chủ nói.

Tôn Lâm An vừa lòng dũ hi gật gật đầu, nhìn về phía một bên Ân Thiên Duệ trong mắt nhiều một mạt cảm kích.

“Ân, vài vị tiểu hữu tâm tính đều không tồi, Thiên Tường ngươi đến nhiều hướng vài vị tiểu hữu học tập.”

“Hài nhi đã biết.” Tôn Thiên Tường hữu khí vô lực trả lời.

Nghe thấy này rõ ràng là có lệ ngữ khí, Tôn Lâm An tức giận trừng mắt nhìn chính mình nhi tử liếc mắt một cái.

Tôn Lâm An tiếp tục nói: “Ngày mai, Thiên Tinh thương hội có cái đấu giá hội, mọi người đều cùng đi nhìn xem, ta nơi này còn có hai trương mời tạp, một trương mời tạp có thể mang hai người, ngày mai các ngươi mấy tiểu bối liền cùng đi.”

Mạc Vô Nhai đứng dậy tiếp nhận mời tạp.

“Đa tạ tiền bối!”

Ngày kế, mấy người ước hảo cùng nhau đi trước Thiên Tinh Các, Thiên Tinh Các chỉ là Thiên Tinh thương hội một cái chi nhánh, ở Hoàng Cực đại lục cơ hồ mỗi cái thành đều có một cái Thiên Tinh Các chi nhánh, Thiên Tinh thương hội tổng bộ ở Vân Hoàng Thành.

Không biết hôm nay Ân Tuyên trừu cái gì phong, đối Thượng Quan Huyền Ý đặc biệt nhiệt tình.

“Thượng Quan công tử, ngươi đói sao? Ta nơi này có mới mẻ nhất linh quả, ăn có thể tăng lên tu vi, củng cố cảnh giới.” Ân Tuyên vừa thấy đến Thượng Quan

Huyền Ý liền nhiệt tình mở miệng.

“Cảm ơn, không đói bụng.”

“Không quan hệ, Thượng Quan công tử là nơi này người địa phương sao?”

“Không phải.”

“Kia Thượng Quan công tử là người ở nơi nào?”

“Đại lục người”

Ân Tuyên: Không nhụt chí, không ngừng cố gắng!

“Chúng ta nơi này Thượng Quan công tử nhỏ nhất, về sau ta sẽ giống chiếu cố Thiên Duệ đệ đệ như vậy hảo hảo chiếu cố ngươi.” Ân Tuyên đối Thượng Quan Huyền Ý ôn hòa nói, còn không quên nhìn một chút bên cạnh Ân Thiên Duệ.

Thượng Quan Huyền Ý: Ai muốn ngươi chiếu cố a? Ta còn muốn sống lâu lâu dài dài, không nghĩ chết non!

“Không cần, có Tiêu ca ca chiếu cố ta là được.” Thượng Quan Huyền Ý nói còn đáng thương vô cùng nhìn Tiêu Lăng Hàn, một bộ Tiêu Lăng Hàn nếu là không đáp ứng, lập tức liền khóc ra tới bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa liền không nín được, cười ra tiếng.

Bởi vì hắn chính xem diễn, xem mùi ngon.

“Ân.” Tiêu Lăng Hàn thực cấp Thượng Quan Huyền Ý mặt mũi, nghiêm túc gật gật đầu. Chính mình tiểu đệ chính mình che chở!

Ân Tuyên vốn là nghĩ Thượng Quan Huyền Ý hiện tại còn không có lớn lên, không có đời trước vừa xuất hiện liền sặc sỡ loá mắt, kinh tài tuyệt diễm, ở Học viện Hoàng Cực còn bộc lộ mũi nhọn, bất quá khi đó hắn có bộc lộ mũi nhọn tư bản.

Ân Tuyên tưởng sấn hiện tại Thượng Quan Huyền Ý vẫn là một cái cái gì cũng đều không hiểu tiểu hài tử, cảm thấy chỉ cần chính mình đối hắn hảo, thoáng sử chút thủ đoạn, đem hắn lừa tới tay, lại đùa bỡn với cổ chưởng, ai làm hắn đời trước liền cho chính mình một ánh mắt đều khinh thường.

Ân Tuyên vừa thấy Thượng Quan Huyền Ý mềm cứng không ăn, dầu muối không ăn, hắn trong lòng hỏa khí áp đều áp không được, càng là nghĩ về sau nhất định phải đem Thượng Quan Huyền Ý lột da rút gân, thiên đao vạn quả, tới giải hắn trong lòng chi hận.

Thượng Quan Huyền Ý: Tai bay vạ gió!

“Không quan hệ, luôn có Tiêu đạo hữu chiếu cố không đến thời điểm.” Ân Tuyên như cũ không thuận theo không buông tha nhiệt tình cùng Thượng Quan Huyền Ý đáp lời.

Thượng Quan Huyền Ý:...... Da mặt thật hậu a!

Thượng Quan Huyền Ý sắp bị Ân Tuyên phiền đã chết, lại bởi vì Thiên Duệ ở một bên, hắn không hảo xuất khẩu đả thương người. Không thấy được bên cạnh Tôn Thiên Tường như là đánh nghiêng bình dấm chua, vẫn luôn ở bên cạnh như hổ rình mồi, nếu là hắn dám đối với Ân Tuyên nói một câu lời nói nặng, phỏng chừng kẻ lỗ mãng Tôn Thiên Tường nắm tay lập tức liền phải tiếp đón lại đây. Tuy rằng hắn đánh không lại chính mình, nhưng nơi này là người ta địa bàn, cho nên chỉ có thể nghẹn ở trong lòng một người giận dỗi.

Thực mau liền đến Thiên Tinh Các, bên ngoài có rất nhiều người đều ở xếp hàng chờ, bởi vì bọn họ trên tay có mời tạp, có thể trực tiếp đi khách quý thông đạo.

"Cảm giác hôm nay đấu giá hội so thường lui tới náo nhiệt rất nhiều."

Tôn Thiên Tường nhìn nhiều người như vậy, hắn từ nhỏ ở Thiên Huệ Thành lớn lên, rất ít nhìn thấy có như vậy náo nhiệt cảnh tượng.

"Hẳn là Lục U sâm lâm xuất hiện dị hỏa, hấp dẫn rất nhiều tu sĩ tiến đến." Mạc Vô Nhai vân đạm phong khinh nói.

Mạc Vô Nhai sinh ra ở Vân Hoàng Thành, là Hoàng Cực đại lục trung tâm thành, tự nhiên là mặt khác thành không thể so sánh với.

Bọn họ một hàng sáu người cầm mời tạp vào Thiên Tinh Các.

"Nếu không chúng ta tách ra đi? Có hai trương mời tạp, liền có hai cái ghế lô." Ân Tuyên kiến nghị nói.

"Ta đồng ý." Thượng Quan Huyền Ý cái thứ nhất đứng ra.

"Ta cùng Mạc sư huynh còn có Thiên Duệ một gian, Tôn thiếu, Ân Tuyên cùng Tiêu ca ca một gian."

Chờ Thượng Quan Huyền Ý nói xong, Ân Tuyên liền trợn tròn mắt, hắn vốn dĩ tưởng chính là hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn có Thiên Duệ một gian, như vậy hắn hảo lợi dụng Thiên Duệ đáp thượng Thượng Quan Huyền Ý. Ai biết Thượng Quan Huyền Ý sẽ đột nhiên tới như vậy một tay.

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý phân phối, vui mừng nhất muốn thuộc về Mạc Vô Nhai cùng Tôn Thiên Tường.

Mạc Vô Nhai tưởng chính là như vậy bên người cũng chỉ có một cái bóng đèn; mà Tôn Thiên Tường tưởng chính là như vậy là có thể đem Ân Tuyên cùng Thượng Quan Huyền Ý tách ra.

Bởi vì hôm nay Ân Tuyên đối Thượng Quan Huyền Ý quá nhiệt tình, cho nên này hai người như là thương lượng tốt giống nhau, trăm miệng một lời nói:

"Ta đồng ý!"

Những người khác:...... Ý kiến đã không quan trọng!

Mạc Vô Nhai nói xong, lập tức liền lôi kéo Ân Thiên Duệ liền vào mời tạp mặt trên đối ứng ghế lô.

Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó, trước khi đi trả lại cho Tiêu Lăng Hàn một cái "Tự cầu nhiều phúc" ánh mắt.

Đại gia là ở một cái ghế lô, vẫn là tách ra ở hai cái ghế lô, Tiêu Lăng Hàn đều cảm thấy không sao cả, bất quá vừa lúc có thể thực thi một ít việc, hắn cũng thấy vậy vui mừng.

Tiêu Lăng Hàn mở ra trong tay mời tạp, tìm được đối ứng ghế lô, liền dẫn đầu đi vào, ở còn lại hai người còn không có tiến vào phía trước, hắn từ không gian giới tử lấy ra một lọ đan dược, đổ một cái bóp nát chiếu vào trong phòng.

Chỉ chốc lát sau Tôn Thiên Tường cùng Ân Tuyên liền theo thứ tự đi đến, Tiêu Lăng Hàn ngồi ở một trương trên ghế nằm, giống không xương cốt dường như, một bàn tay cầm lấy trên bàn linh quả liền bắt đầu ăn, một cái tay khác còn không quên đùa nghịch ghế lô trận pháp, trong chốc lát mở ra, trong chốc lát tắt đi.

Tôn Thiên Tường thấy Tiêu Lăng Hàn này tư thái, khinh thường nói một câu: "Đồ nhà quê!"

Sau đó hắn cùng Ân Tuyên liền hoa lệ lệ té xỉu trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn lập tức mở ra ghế lô trận pháp, không tồi, có thể ngăn cách Nguyên Anh kỳ tu sĩ thần thức, nói cách khác tùy tiện hắn ở bên trong làm cái gì, bên ngoài người sẽ không biết.

Vì để ngừa vạn nhất, Tiêu Lăng Hàn vẫn là lấy ra một cái nhị cấp trận bàn thiết trí một cái vây trận, đem Tôn Thiên Tường đơn độc đặt ở bên trong.

Trong phòng dư lại Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Tuyên, hắn khoanh chân ngồi xong, một bàn tay điểm ở Ân Tuyên giữa mày, thần thức thông qua ngón tay, lặng yên tiến vào Ân Tuyên thạch hải.

Ân Tuyên thạch hải có cái gì hẳn là thuộc về Long Ngọc không gian bên trong một bộ phận, cho nên Tiêu Lăng Hàn thần thức không có đã chịu bất luận cái gì ngăn trở liền đi vào.

Ân Tuyên thạch hải xám xịt một mảnh, liền cùng hắn bản nhân giống nhau, trong nội tâm là âm u. Tiêu Lăng Hàn thần thức xuất hiện ở Ân Tuyên thạch hải trong nháy mắt, Ân Tuyên linh hồn liền hôn mê bất tỉnh.

Tiêu Lăng Hàn chậm rãi tới gần quen thuộc hơi thở, một trận quang mang hiện lên, trong tay liền nhiều một thứ. Hắn lập tức ra Ân Tuyên thạch hải, thần thức trở lại chính mình trong cơ thể sau, rõ ràng cảm giác Long Ngọc không gian chấn động một chút.

Theo sau trong đầu liền truyền đến một vài bức hình ảnh, chờ tiếp thu xong sau, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Ân Tuyên ánh mắt trở nên một lời khó nói hết.

Dựa theo Tiêu Lăng Hàn ở trên địa cầu nói tới nói, này Ân Tuyên chính là một cái thỏa thỏa ác độc nam xứng, ở vai chính trước mặt các loại làm, cuối cùng đem chính mình cấp tìm đường chết. Bất quá hắn cũng coi như là một cái thành công ác độc nam xứng, nam chủ Mạc Vô Nhai ở hắn ở tính kế hạ chết vào tâm ma, một cái khác nam chủ Ân Thiên Duệ tuy rằng không có chết, nhưng người cũng phế đi.

Ân Tuyên tuy rằng không có thành công nghịch tập đi đến cuối cùng, nhưng hắn cái này ác độc nam xứng nhân vật là thực thành công.

Ân Tuyên sở dĩ trọng sinh là bởi vì Bích Không Châu, Bích Không Châu là Long Ngọc không gian một bộ phận, có xuyên qua không gian năng lực. Bởi vì Bích Không Châu đã tổn hại một bộ phận, lại cùng Long Ngọc không gian chia lìa, công năng không bằng từ trước, cho nên Ân Tuyên chỉ là thông qua thời gian xuyên qua, cũng không có giống Tiêu Lăng Hàn giống nhau có thể xuyên qua đến các thế giới khác đi.

Bích Không Châu sở dĩ ở Ân Tuyên thạch hải, vẫn là bởi vì khi còn nhỏ, Ân Thiên Duệ vừa mới bắt đầu tu luyện, Ân gia gia liền đem Bích Không Châu làm như lễ vật khen thưởng cho hắn, làm hắn hảo hảo bảo quản, không cần cấp bất luận kẻ nào.

Mà khi đó, Ân Tuyên, Ân Thiên Thịnh đều ở đây, một màn này vừa lúc cũng bị Ân Tuyên nhìn đến. Hắn chặt chẽ ghi tạc trong lòng, Ân Tuyên cảm thấy kia khẳng định là cái thứ tốt, bằng không gia gia cũng sẽ không kêu Ân Thiên Duệ không cần cấp bất luận kẻ nào.

Sau lại Ân Tuyên sử kế, đem Bích Không Châu từ Ân Thiên Duệ trên người lặng yên không một tiếng động trộm đi, tới tay sau hắn liền lấy máu nhận chủ, Bích Không Châu trực tiếp chui vào hắn thạch hải, sau đó liền đá chìm đáy biển.

Vì thế hắn còn đang âm thầm mắng Ân gia gia, nói hắn lấy cái phế vật đương bảo bối.

Ân Tuyên thật vất vả một lần nữa tới một lần, không nghĩ như thế nào nỗ lực tu luyện, lại vẫn là nghĩ âm mưu quỷ kế. Người này trong xương cốt chính là hư, trời sinh thói hư tật xấu, mặc kệ một lần nữa tới vài lần đều sẽ như thế.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn rất tưởng xem diễn, nhưng tưởng tượng đến Ân Tuyên về sau sẽ mặt dày mày dạn ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt xoát tồn tại cảm, nói không chừng ở phá được không được Thượng Quan Huyền Ý dưới tình huống, liền sẽ đem chú ý đánh tới trên người mình.

Tiêu Lăng Hàn thích chính là mềm mụp muội tử, tưởng tượng đến Ân Tuyên một đại nam nhân hướng chính mình xum xoe, mị nhãn như tơ mà nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn liền ghê tởm không được.

Tại đây phương thế giới hắn tuy rằng là song nhi, nhưng Tiêu Lăng Hàn cảm thấy song nhi cùng nam nhân không có gì khác nhau, nên có có, nên không có vẫn là không có.

Lần này Ân Tuyên sở dĩ tới Thiên Huệ Thành là tưởng chặn được Ân Thiên Duệ một cái cơ duyên, hảo xảo không nghèo cái kia cơ duyên cư nhiên bị Tiêu Lăng Hàn được đến, đúng là mấy ngày trước đây hắn đi tài liệu phô mua một cái cơ quan hộp.

Cũng là Ân Tuyên xui xẻo, hắn đi thời gian liền so Tiêu Lăng Hàn chậm như vậy một bước, có lẽ đây là mệnh trung chú định!

Nếu không có Tiêu Lăng Hàn cái này biến số, nói không chừng hắn về sau thật đúng là có thể nghịch tập thành công. Đáng tiếc...... Không có nếu!

Đời trước Ân Thiên Duệ sở dĩ tới Thiên Huệ Thành, là Mạc Vô Nhai lôi kéo hắn tới bên này chơi, Mạc Vô Nhai Lục gia gia là cái trận pháp sư, tới Thiên Huệ Thành chữa trị nơi này Truyền Tống Trận. Hai người đi dạo khi trong lúc vô ý mua cơ quan hộp.

Kiếp trước, ở tới trên đường, Ân Thiên Duệ cũng là thuận tiện cứu Tôn Thiên Tường. Cùng này một đời giống nhau, vận mệnh thật thần kỳ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 23

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 23 đấu giá hội tiếp tục

Bởi vì này một đời Ân Thiên Duệ cũng không có được đến cái kia cơ quan hộp, nhưng là hắn lại được đến càng thêm trân quý dị hỏa, chẳng lẽ đây là làm Thiên Đạo sủng nhi được đến bồi thường?

Ân Thiên Duệ phảng phất sinh hạ tới chính là chuyên môn bị sủng, cha mẹ sủng, ca ca sủng, người trong lòng sủng, sư tôn sủng, các loại sủng!

Này thiên đạo cũng quá bất công, khí vận chi tử đều không có tốt như vậy đãi ngộ, thật muốn đem Thiên Đạo lôi ra tới tấu một đốn!

Trên bầu trời, một đoàn sương mù mênh mông, thấy không rõ lắm đồ vật, như là cảm ứng được cái gì, rõ ràng run run.

Đương nhiên, một màn này là sẽ không có bất luận kẻ nào phát hiện.

Muốn như thế nào xử trí Ân Tuyên, Tiêu Lăng Hàn quyết định trước nhìn xem Ân Thiên Duệ thái độ, đương nhiên nếu là Ân Tuyên chọc tới hắn, hắn cũng là sẽ không khách khí. Minh không được, âm thầm thu thập vẫn là có thể có.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn vây trong trận xui xẻo Tôn Thiên Tường, Tôn Thiên Tường sở dĩ đối Ân Tuyên sinh ra ái mộ chi tình, là bởi vì Tôn Thiên Tường trúng Ân Tuyên "Tình thâm bất hối", là một loại mị hoặc chi thuật. Này vẫn là Ân Tuyên đời trước được đến một quyển tu luyện công pháp bên trong võ kỹ, dùng cho thần thức so thi thuật giả phía dưới, hoặc ý chí lực không kiên người.

Rõ ràng Tôn Thiên Tường thần thức không có Ân Tuyên cao, lại nói như thế nào Ân Tuyên cũng là trọng sinh người, thần thức đã có Trúc Cơ trung kỳ.

Đời trước Tôn Thiên Tường chính là lấy Ân Thiên Duệ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, thậm chí bởi vì Ân Thiên Duệ còn từng ngôn ngữ nhục nhã quá Ân Tuyên. Mà này một đời hắn xui xẻo cái thứ nhất bị Ân Tuyên tính kế, Ân Tuyên tính cách có thù tất báo, lòng dạ hẹp hòi, bụng dạ hẹp hòi, phỏng chừng đến mặt sau, chờ Tôn Thiên Tường đã không có giá trị lợi dụng, hắn kết cục nhất định không quá mỹ diệu.

Tiêu Lăng Hàn trước bố trí một cái ảo cảnh, đem vây trận Tôn Thiên Tường thả ra, lúc này mới làm Tôn Thiên Tường cùng Ân Tuyên tỉnh lại. Chờ hai người có tỉnh lại dấu hiệu, Tiêu Lăng Hàn lập tức mở ra ảo trận, làm hai người cho rằng chính mình vẫn luôn ở tham gia đấu giá hội trên đường căn bản không có hôn mê quá.

Tiêu Lăng Hàn lại đem bọn họ hai người nhắc tới trên ghế ngồi xong, chờ ảo trận cùng hiện thực tiếp thượng, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới triệt ảo trận.

“5000 hạ phẩm linh thạch”

“5500”

“6000 hạ phẩm linh thạch”

“......”

Ghế lô bên ngoài kêu giới thanh một cái cao hơn một cái, Tiêu Lăng Hàn lười nhác nằm ở duy nhất một trương trên ghế nằm ăn linh quả.

Tỉnh lại Tôn Thiên Tường cùng Ân Tuyên chỉ là ngây người một chút, liền lập tức khôi phục lại đây, thật sự cho rằng bọn họ vẫn luôn đều ngồi ở chỗ kia.

Quan sát đến kết quả này, Tiêu Lăng Hàn thực vừa lòng, lần đầu tiên sử dụng ảo trận hiệu quả cực kỳ hảo.

“Ân Tuyên, coi trọng cái gì liền cùng ta nói, ta đưa ngươi.” Tôn Thiên Tường ân cần đối Ân Tuyên nói.

“Hảo, cảm ơn ngươi, Thiên Tường, ngươi đối ta thật tốt.” Ân Tuyên cảm kích đối Tôn Thiên Tường nói, còn vẻ mặt muốn nói xấu hổ nhìn hắn.

Ân Tuyên đưa tình ẩn tình ánh mắt, xem Tôn Thiên Tường tâm đều phải hóa.

“Răng rắc”

Đột nhiên một cái lỗi thời thanh âm vang lên, hai người quay đầu, liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cắn trong tay linh quả, vẻ mặt hạnh phúc, thỏa mãn ăn.

Tiêu Lăng Hàn hậu tri hậu giác quay đầu nhìn hai người, cùng hai người tầm mắt đối thượng, “Các ngươi cũng muốn ăn?” Hắn giơ giơ lên trong tay linh quả.

“......”Ngươi quấy rầy đến chúng ta.

Thấy hai người không nói lời nào, Tôn Thiên Tường dùng phẫn nộ ánh mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn, Ân Tuyên tắc dùng u oán ánh mắt nhìn chằm chằm hắn. Tiêu Lăng Hàn dường như không có việc gì chỉ chỉ cái bàn, kia mặt trên cái đĩa còn có rất nhiều, “Muốn ăn các ngươi chính mình lấy, không cần khách khí!”

Tôn Thiên Tường: Bóng đèn! Người này da mặt quá dày!

Ân Tuyên: Người này lớn lên tuấn mỹ vô đào! Kiếp trước cũng không có gặp qua hắn, người này cho ta một loại sâu không lường được cảm giác, nếu có thể đáp thượng hắn liền thật tốt quá.

Lúc này bên ngoài truyền đến mỹ nữ bán đấu giá sư điềm mỹ trung mang theo nhè nhẹ dụ hoặc thanh âm, “Phía dưới chúng ta muốn bán đấu giá chính là thượng phẩm Trúc Cơ đan, tổng cộng ba viên, chúng ta phân ba lần bán đấu giá.”

Trong đại sảnh nhớ tới khe khẽ nói nhỏ thanh âm, ngồi ở đại sảnh phần lớn đều là không có bối cảnh tu sĩ, thượng phẩm Trúc Cơ đan giống nhau đều nắm giữ ở đại gia tộc trong tay, bình thường đan dược trong tiệm bán đều là trung phẩm hoặc hạ phẩm.

Đợi trong chốc lát thanh âm tiệm tiểu sau, mỹ nữ bán đấu giá sư mới tiếp tục mở miệng: "Hiện tại chúng ta bán đấu giá đệ nhất viên Trúc Cơ đan, lên giá 300 khối hạ phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 50 khối."

Tôn Thiên Tường nghe được bán đấu giá chính là Trúc Cơ đan, lập tức chính là trước mắt sáng ngời, cao hứng phấn chấn đối Ân Tuyên nói: "Ân Tuyên, ngươi phía trước không phải nói phụ thân ngươi đều không cho ngươi chuẩn bị Trúc Cơ đan, ngươi còn muốn chính mình tránh linh thạch mua. Nơi này liền có, ta mua một viên tặng cho ngươi."

"Thiên Tường, có thể hay không thực quý?" Ân Tuyên lộ ra một tia khát vọng ánh mắt, lại có chút lo lắng nói.

"Yên tâm đi, phụ thân phía trước cho ta rất nhiều linh thạch, ta còn không có xài hết, mua một viên Trúc Cơ đan vẫn là dư dả, không giống nào đó quỷ nghèo." Nói xong còn khinh miệt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Nằm cũng trúng đạn Tiêu Lăng Hàn:...... Ta là quỷ nghèo???

"800 hạ phẩm linh thạch"

"900 hạ phẩm linh thạch"

"Một ngàn hạ phẩm linh thạch"

"Một ngàn hạ phẩm linh thạch còn có so này càng cao giá cả sao?" Mỹ nữ bán đấu giá sư điềm mỹ thanh âm lại lần nữa truyền đến.

Càng đến mặt sau giá cả liền càng cao, trong đại sảnh người cơ hồ đều mua không nổi, kêu giới thanh cũng càng ngày càng ít.

"Một ngàn hạ phẩm linh thạch một lần, một ngàn hạ phẩm linh thạch hai lần." Mỹ nữ bán đấu giá sư cao cao giơ lên tiểu chùy chuẩn bị lần thứ ba liền gõ đi xuống.

"1200 hạ phẩm linh thạch" thanh âm này là từ đối diện ghế lô truyền ra tới.

Tôn Thiên Tường vừa nghe liền biết đây là cùng hắn không đối bàn Lý Quang Diệu kêu giới.

"1300 hạ phẩm linh thạch" Tôn Thiên Tường không có do dự liền kêu giới.

"1350 hạ phẩm linh thạch" đối diện thanh âm lại lần nữa truyền đến.

"1500 hạ phẩm linh thạch" Tôn Thiên Tường ngay sau đó mở miệng hô.

"1500 hạ phẩm linh thạch một lần, 1500 hạ phẩm linh thạch hai lần, còn có hay không ra càng cao giá cả đạo hữu?" Mỹ nữ bán đấu giá sư nhìn quanh một

vòng, thấy không có người trả lời, mới ngọt ngào mở miệng “1500 hạ phẩm linh thạch ba lần, thành giao, chúc mừng 23 hào ghế lô đạo hữu.”

Kết quả Tôn Thiên Tường hoa 1500 hạ phẩm linh thạch rốt cuộc chụp được một viên Trúc Cơ đan, được đến sau lập tức liền cầm đi lấy lòng Ân Tuyên.

Tiêu Lăng Hàn:...... Không nghĩ tới này Tôn Thiên Tường còn có làm liếm cẩu tiềm lực, không biết chờ hắn sau khi tỉnh lại, hồi tưởng khởi một màn này, sẽ là bộ dáng gì?

Hảo chờ mong!

Hảo muốn nhìn diễn!

Tiêu Lăng Hàn trò đùa dai nghĩ!

Kế tiếp bán đấu giá ba loại Kim Đan kỳ tu sĩ sở dụng đan dược, kêu giới đều là Kim Đan kỳ tu sĩ. Lại bán đấu giá một loại Nguyên Anh kỳ tu sĩ dùng đan dược, giá cả đều là mười mấy vạn hạ phẩm linh thạch, lão quý.

Xem ra làm đan sư là tương đương kiếm tiền a! Về sau không có tiền dùng liền lấy đan dược đi mua, Tiêu Lăng Hàn trong lòng đúng sự thật nghĩ.

“Kế tiếp chúng ta bán đấu giá chính là băng tinh tinh, băng tinh tinh có thể luyện chế băng tâm đan, nếu là Băng linh căn tu sĩ trực tiếp sử dụng, nhưng đan dược hiệu quả sẽ càng giai. Lời nói không nói nhiều, hiện tại bắt đầu khởi chụp, khởi chụp giới một vạn hạ phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một ngàn hạ phẩm linh thạch.”

Băng tinh phách luyện chế thành đan dược, vừa vặn có thể cấp Thượng Quan Huyền Ý ăn, như vậy có lợi cho hắn chính trực thu phục Minh Vương Âm Hỏa. Xem ở Thượng Quan Huyền Ý cùng chính mình một hồi phân thượng, Tiêu Lăng Hàn quyết định chụp được băng tinh phách, bằng không lưu một cái bom tại bên người thực sự không an toàn.

Ở tất cả mọi người còn không có mở miệng phía trước, hắn trực tiếp kêu giới: “Hai mươi vạn hạ phẩm linh thạch”

Toàn trường an tĩnh!

Tôn Thiên Tường như là xem ngốc tử ánh mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi nhưng đừng loạn báo giá, nếu là cuối cùng đồ vật dừng ở ngươi trong tay, ngươi lấy không ra linh thạch tới, cũng đừng muốn chạy ra Thiên Tinh Các.”

“Đúng vậy, Tiêu đại ca, ngươi đừng làm việc ngốc.” Ân Tuyên cũng mở miệng khuyên đến.

Tiêu Lăng Hàn: Tôn Thiên Tường còn tính có điểm lương tâm! Ân Tuyên? Tiêu đại ca là cái quỷ gì? Ta thân thể này rõ ràng so với hắn tiểu một tuổi, hắn như vậy lộn xộn thật sự hảo sao?

“Ta liền tưởng kêu chơi chơi.” Tiêu Lăng Hàn tùy ý nói.

“Không biết người tốt tâm, đợi chút xem ngươi như thế nào xấu mặt!” Tôn Thiên Tường tức giận nói.

“21 vạn hạ phẩm linh thạch” đây là lầu 3 ghế lô một nữ nhân truyền ra tới thanh âm.

“22 vạn hạ phẩm linh thạch” Tiêu Lăng Hàn theo đuổi không bỏ.

Bên kia ghế lô.

“Đây là Tiêu sư đệ thanh âm đi?” Mạc Vô Nhai nhìn Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

“Ân, là Tiêu ca ca thanh âm.” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

“Hắn lại không có Băng linh căn, mua băng tinh tinh tới làm gì?”

Tiêu Lăng Hàn: Ai nói cho ngươi ta không có Băng linh căn???

“Hắn là luyện đan sư” Thượng Quan Huyền Ý không làm tự hỏi đáp.

“Biểu ca, ngươi là hâm mộ nhân gia Tiêu đại ca đi?” Ân Thiên Duệ chớp đôi mắt, bỡn cợt nói. Hắn biết biểu ca kỳ thật cũng muốn này băng tinh phách, chỉ là hắn linh thạch không đủ mà thôi. Nhưng chính mình linh thạch cũng không nhiều lắm, không giúp được biểu ca, chỉ có thể thương mà không giúp gì được.

“Ngươi nơi nào nhìn ra ta hâm mộ hắn? Huống chi ta hâm mộ hắn làm gì?” Mạc Vô Nhai kiên quyết không thừa nhận chính mình hâm mộ một cái niên cấp so với chính mình tiểu nhân người.

“Ngươi hâm mộ Tiêu đại ca đôi mắt đều không nháy mắt một chút, liền hô lên hai mươi vạn hạ phẩm linh thạch.” Ân Thiên Duệ tiếp tục phá đám.

Bị Ân Tuyên như vậy vừa nói, Mạc Vô Nhai cảm giác chính mình giống như xác thật rất hâm mộ Tiêu Lăng Hàn, chính mình trong túi nhưng tổng cộng cũng chỉ có năm vạn khối hạ phẩm linh thạch, xem ra về sau đến nhiều tránh chút linh thạch, không thể bị biểu đệ coi thường.

Cuối cùng này khối băng tinh tinh vẫn là bị Tiêu Lăng Hàn được đến, tổng cộng hoa 35 vạn hạ phẩm linh thạch.

Tôn Thiên Tường thấy Tiêu Lăng Hàn lấy ra trang có linh thạch túi trữ vật đưa cho nhà đấu giá nhân viên công tác, cả kinh tròng mắt đều phải trừng ra tới!

Tôn Thiên Tường: Không phải nói tốt quỷ nghèo sao? Như thế nào so với chính mình còn có tiền!!!

Tiêu Lăng Hàn: Ta nhưng không có nói qua chính mình là quỷ nghèo, vẫn luôn là ngươi cho rằng ta là quỷ nghèo!

Kế tiếp Tiêu Lăng Hàn lại chụp một thứ, hắc kim là luyện khí tài liệu.

Tôn Thiên Tường nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lại hoa 30 vạn hạ phẩm linh thạch, liền đôi mắt đều không nháy mắt một chút. Cái này hắn là thật sự nhận rõ một

cái hiện thực, đó chính là chính mình cho rằng quỷ nghèo kỳ thật là cái đại phú ông, chân chính quỷ nghèo là chính mình mới đúng.

“Kế tiếp bán đấu giá cuối cùng một kiện vật phẩm, nó là một khối không biết tên cục đá, khởi chụp giới một ngàn hạ phẩm linh thạch.”

Bán đấu giá sư nói âm vừa ra, phía dưới lại bắt đầu khe khẽ nói nhỏ.

“Lại là này tảng đá, lần trước liền lưu chụp.”

“Không có gì dùng, còn như vậy quý.”

“Ngốc tử mới có thể mua.”

“......”

Ngốc tử Thượng Quan Huyền Ý: “Một ngàn hạ phẩm linh thạch.”

Thượng Quan Huyền Ý nói âm rơi xuống, an tĩnh ba giây.

“Thật là có ngốc tử a!”

“Khẳng định là gia tộc nào bại gia tử.”

“Người kia là ai a? Ngốc nghếch lắm tiền.”

“.....”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 24

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 24 Thiên Huệ Lâu ăn cơm

Đủ loại nghị luận thanh truyền vào Thượng Quan Huyền Ý trong tai, hắn không hề sở giác, không dao động, hắn cảm thấy những cái đó nói hắn ngốc người, mới là một đám chân chính ngốc tử.

Gặp qua một phút đều không có người lại cạnh giới, bán đấu giá sư mới không cam lòng nói: "Một ngàn hạ phẩm linh thạch một lần," tạm dừng năm giây, bán đấu giá sư tiếp tục nói: "Còn có hay không cạnh giới? Một ngàn hạ phẩm linh thạch hai lần" tạm dừng mười giây, thấy còn không có người mở miệng, bán đấu giá sư mới bất đắc dĩ nói: "Một ngàn hạ phẩm linh thạch ba lần, thành giao!"

Hôm nay đấu giá hội mọi người đều có thu hoạch, cho nên đoàn người ra nhà đấu giá liền đi Thiên Huệ Thành tốt nhất tửu lầu ăn cơm.

"Nha, này không phải Tôn thiếu sao? Hôm nay như thế nào có rảnh lại đến Thiên Huệ Lâu tới ăn cơm?" Nói chuyện chính là một cái 16 tuổi thiếu niên, ăn mặc một thân màu xanh ngọc pháp y, lớn lên giống nhau, mày kiếm hổ mắt, nhìn qua hung thần ác sát.

Một cái khác ăn mặc màu xanh lơ pháp y thiếu niên, vươn tay ngăn ở Tôn Thiên Tường trước mặt, bĩ bĩ nói: "Tôn thiếu, ngươi nên không phải là lại muốn thỉnh ca nhi mấy cái đi? A, ha ha ha..."

"Nha, này mỹ nhân không phải mấy ngày hôm trước đối ta nhào vào trong ngực vị kia sao? Tôn thiếu, diễm phúc không cạn a? Hắn tư vị tốt không? Khi nào cũng cấp ca mấy cái nếm thử? Ha ha ha..." Lần này nói chuyện chính là một cái ăn mặc kim sắc pháp y, thân hình bụng đại eo viên, lớn lên phì đầu béo nhĩ, cũng là 16 tuổi tuổi tác, hắn ánh mắt ái muội nhìn Ân Tuyên đối Tôn Thiên Tường.

Này ba người phân biệt là Thiên Huệ Thành năm đại gia tộc: La gia La Tinh Thành, Lý gia Lý Quang Diệu, Kim gia Kim Nguyên Bảo.

Ngày thường mấy người cùng Tôn Thiên Tường thực không đối phó, có một lần, ba người còn cùng nhau thiết kế một phen Tôn Thiên Tường, làm hắn thua tiền đặt cược, thỉnh bọn họ ở Thiên Huệ Lâu ăn nhiều một đốn, kia bữa cơm hoa Tôn Thiên Tường tam vạn hạ phẩm linh thạch.

Mấy ngày trước, Ân Tuyên vừa đến Thiên Huệ Thành, chính không biết nên như thế nào tiếp cận Tôn Thiên Tường thời điểm, liền nhìn đến Kim Nguyên Bảo. Hắn lập tức liền tâm sinh một kế, làm bộ chính mình không cẩn thận té

ngã, đụng vào Kim Nguyên Bảo trên người. Hắn lợi dụng công pháp đặc thù tính cuối cùng làm Tôn Thiên Tường anh hùng cứu mỹ nhân, còn bồi vài vạn linh thạch cấp Kim Nguyên Bảo.

Tôn Thiên Tường giờ phút này sắc mặt xanh mét, khuôn mặt nhỏ trướng đến đỏ bừng, giống như một đầu sắp bạo nộ tiểu sư tử.

Bọn họ này một hàng sáu người, mặt ngoài tu vi tối cao thuộc về Mạc Vô Nhai, Trúc Cơ sơ kỳ. Hắn cái đầu so ở đây mấy người đều phải cao, hắn nắm Ân Thiên Duệ từ chặn đường ba người trung gian trực tiếp đi vào Thiên Huệ Lâu.

Bị hắn bát ở một bên La Tinh Thành hoàn toàn không có làm rõ ràng trạng huống, "Một bộ ta là ai? Ta ở đâu?" Ngốc lăng bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó vào Thiên Huệ Lâu, cũng không thèm nhìn tới bị lượng ở một bên ba người, hắn lựa chọn trực tiếp làm lơ.

Dư lại Ân Tuyên tiến cũng không được, tại chỗ đứng cũng không phải, chủ yếu là hắn bị Kim Nguyên Bảo điểm danh, cầu cứu ánh mắt nhìn về phía bên cạnh Tôn Thiên Tường.

"Các ngươi muốn làm gì? Đừng quên nơi này còn là Thiên Huệ Thành!" Tôn Thiên Tường nhìn trước mặt ba người.

Lý Quang Diệu lãnh "Hừ" một tiếng, "Ta cũng không tin ngươi vĩnh viễn không ra Thiên Huệ Thành, đến lúc đó ta xem ai hại cứu được ngươi, chúng ta đi."

Chờ Tôn Thiên Tường mang theo Ân Tuyên tiến ghế lô, còn lại bốn người đã đem đồ ăn điểm hảo.

"Xem ra ngươi rất bị người ngại."

Thượng Quan Huyền Ý vui sướng khi người gặp họa nhìn Tôn Thiên Tường, nghĩ thầm này chán ghét quỷ xem ra tại đây Thiên Huệ Thành cũng không phải hỗn thật sự khai a!

"Hừ, đồ nhà quê!" Tôn Thiên Tường khinh thường nói.

Từ trên xuống dưới đánh giá chính mình vài biến, Thượng Quan Huyền Ý hôm nay xuyên chính là Tiêu Lăng Hàn đưa hắn màu tím pháp y, trên đầu mang ngọc trâm đều là thượng phẩm pháp khí, cả người nhìn qua chính là một cái thế gia tiểu thiếu gia, thân gia xa xỉ, khí vũ bất phàm, nơi đó giống đồ nhà quê??

"Ta giống đồ nhà quê sao?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn Ân Thiên Duệ hỏi.

"Không giống." Ân Thiên Duệ thành khẩn trả lời, hôm nay Huyền Ý xuyên pháp y chính là có thể ngăn cản Kim Đan kỳ công kích, xem kia tài chất liền biết giá cả xa xỉ.

Được đến vừa lòng đáp án Thượng Quan Huyền Ý lại nhìn về phía Mạc Vô Nhai.

"Không giống."

Còn không có hỏi Ân Tuyên, Ân Tuyên liền lập tức nói:

"Không giống."

Tiêu Lăng Hàn cũng ném xuống hai chữ.

"Không giống."

"Xem ra đại gia ánh mắt đều không sai biệt lắm, tính, chúng ta tuy rằng tiểu, nhưng là ta rất rộng lượng, sẽ không theo mắt mù người chấp nhặt."

Bị nói thành mắt mù Tôn Thiên Tường:...... Đây là quải cong mắng hắn ỷ lớn hiếp nhỏ, còn mắt mù!

Nhìn đến một mâm một mâm sắc hương vị đều đầy đủ linh đồ ăn yêu thú thịt thượng bàn, vài người ai đều không có khách khí, đều bắt đầu vùi đầu khổ làm. Loại tình huống này tay chậm vô, nhanh tay là có thể ăn nhiều chút.

"Ngươi ăn từ từ."

Mạc Vô Nhai thấy Ân Thiên Duệ ăn ngấu nghiến bộ dáng, rất sợ hắn đem chính mình nghẹn trứ.

"Ngươi không hiểu, chúng ta đều ở trường thân thể."

Nói còn ngẩng đầu nhìn một chút còn lại bốn người, thấy mặt khác bốn người ai đều không có nói chuyện, chỉ có chiếc đũa chén đĩa va chạm thanh âm, Ân Thiên Duệ vội vàng tiếp tục chiến đấu hăng hái.

Mạc Vô Nhai:...... Chính mình liền so này năm người lớn vài tuổi mà thôi, hắn cảm giác chính mình đã chịu một vạn điểm thương tổn!

Một bàn lớn đồ ăn đều bị mấy người ăn xong rồi, mọi người đều cảm thấy ăn cảm thấy mỹ mãn, đương nhiên trừ bỏ Mạc Vô Nhai bên ngoài.

Này bữa cơm tổng cộng hoa một vạn nhiều khối hạ phẩm linh thạch, từ Tôn Thiên Tường ra linh thạch, không có biện pháp, dựa theo hắn nói tới nói, nơi này là hắn địa bàn, hắn mời khách là đương nhiên.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tôn Thiên Tường hào khí tính tiền, chân thành đối hắn nói: "Xem ở ngươi biết điều như vậy phân thượng, ta liền không so đo ngươi phía trước nói ta là quỷ nghèo sự."

Ít nhất đánh mất Thượng Quan Huyền Ý lúc trước tưởng bộ Tôn Thiên Tường bao tải sự!

Tôn Thiên Tường lãnh "Hừ" một tiếng, hắn chỉ là không nghĩ bị quỷ nghèo so đi xuống.

Đương nhiên, hắn còn không biết chính mình trong lúc vô tình hành động, cứu vớt chính mình sắp bị tấu vận mệnh.

Có người nguyện ý làm coi tiền như rác những người khác cũng không bắt buộc, như vậy đại gia lại nhìn về phía Tôn Thiên Tường cảm thấy hắn cả người đều thuận mắt nhiều.

Ăn uống no đủ đã là lúc chạng vạng, ra Thiên Huệ Lâu, liền thấy ráng màu đầy trời, mặt trời chiều ngã về tây, phong cảnh mê người.

Dị thế không khí tươi mát, phong cảnh tuyệt đẹp, thiên đều là thuần màu lam, mới đến nơi này đã hơn một năm, Tiêu Lăng Hàn đã thích thượng nơi này. Nơi này duy độc không tốt chính là giết người không phạm pháp, thực lực vi tôn, một không cẩn thận liền sẽ bị pháo hôi.

Mấy người cùng Tôn Thiên Tường cùng nhau đi ở trên đường, đều cảm giác chính mình bị chịu chú ý, ai làm Tôn Thiên Tường là Thiên Huệ Thành danh nhân đâu! Mấy người đều không nghĩ bị làm như con khỉ bị người vây xem, vì thế mấy người đành phải trước dẹp đường trở về thành chủ phủ.

Sau khi trở về, Tiêu Lăng Hàn liền lôi kéo Ân Thiên Duệ vào chính mình phòng, đương nhiên theo vào tới còn có Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai.

Chờ mấy người đều ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn mở ra trong phòng trận pháp, thuận đường bố trí lại một cái ngăn cách thần thức trận pháp, song trọng bảo hiểm, trong lòng kiên định!

"Tiêu đại ca kêu ta tới là có chuyện gì sao?" Ân Thiên Duệ nhìn Tiêu Lăng Hàn, tò mò hỏi.

"Cái kia,... Là có chút việc, đối với các ngươi tới nói hẳn là xem như chuyện tốt đi!" Nói Tiêu Lăng Hàn ánh mắt phức tạp nhìn hắn liếc mắt một cái, đồng thời còn nhìn nhìn Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai: "? Dự tịch" quan hắn chuyện gì?

"Tiêu ca ca, ngươi phát hiện cái gì? Có phải hay không cùng người kia có quan hệ?" Thượng Quan Huyền Ý hai mắt sáng lấp lánh nhìn Tiêu Lăng Hàn, đầy mặt bát quái + chờ mong + cầu báo cho, hắn rất tưởng biết kế tiếp rốt cuộc sẽ biết chút cái gì?

"Ân, ngươi đoán không sai." Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

"Các ngươi hai cái ở đánh cái gì bí hiểm? Tiêu đại ca nhưng thật ra nhanh lên nói cho ta!" Ân Thiên Duệ loạng choạng Tiêu Lăng Hàn cánh tay, mở to mắt to ở hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý chi gian qua lại đảo quanh.

"Ta cho ngươi xem một đoạn ký ức, nhìn lúc sau ngươi liền minh bạch."

Nói xong hắn tay phải ngón tay điểm ở Ân Thiên Duệ giữa mày, đem Bích Không Châu có quan hệ Ân Tuyên một ít ký ức truyền cho hắn.

Truyền xong sau, ba người liền ở một bên lẳng lặng chờ đợi.

Qua một canh giờ, Ân Thiên Duệ mới mở mắt ra, lúc này hắn đã là rơi lệ đầy mặt, này nhưng đem Mạc Vô Nhai cấp sợ hãi.

"Biểu đệ ngươi làm sao vậy? Đừng khóc a! Có chuyện gì cùng biểu ca nói." Mạc Vô Nhai cuống quít giúp Ân Thiên Duệ xoa nước mắt.

Ân Thiên Duệ ôm chặt Mạc Vô Nhai, vùi đầu ở hắn trước ngực, "Nức nở" thanh truyền ra.

Thượng Quan Huyền Ý còn ở một bên chờ xem náo nhiệt, lại bị Ân Thiên Duệ lúc này bộ dáng, làm cho trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn một bộ làm không rõ trạng huống bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn một phen kéo qua hắn, đem hắn mang ly phòng, chờ đi ra môn, đóng cửa lại sau. Tiêu Lăng Hàn mới hậu tri hậu giác quay đầu lại, nhìn xem phòng trên cửa "Tân nhã cư" ba chữ, đây là chính hắn phòng! Hắn làm gì ra tới? Ra tới không nên là trong phòng kia hai người sao?

Tính, xem ở kia hai người đời trước đều chết thảm phân thượng, liền không cùng bọn họ so đo.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn kéo phòng bếp gian, còn cảm thấy không thể hiểu được, hắn thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm cửa phòng phát ngốc. Tò mò hỏi: "Tiêu ca ca, chúng ta đi chỗ nào?"

"Đi gặp thành chủ." Tiêu Lăng Hàn phục hồi tinh thần lại, thuận miệng đáp.

"Đi gặp thành chủ làm gì? Ngươi đừng nghĩ không khai a! Thành chủ hiện tại chính là Nguyên Anh kỳ lão tổ, ngươi hiện tại đi, cũng chỉ có thể là đi đưa đồ ăn." Thượng Quan Huyền Ý một bộ ta vì ngươi tốt tư thế nói.

Tiêu Lăng Hàn một cái búng tay đập vào hắn trên đầu, "Tưởng cái gì đâu? Ta tự nhiên là có chuyện tìm thành chủ."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức cảnh giác nói: "Dù sao ta trước nói minh, các ngươi nếu là đánh lên tới, ta chỉ phụ trách ở một bên xem diễn!"

Tiêu Lăng Hàn cười nhạo một tiếng: "Ha hả a, chúng ta nếu là thật sự đánh nhau rồi, ta khẳng định sẽ trước đem ngươi kéo qua tới đệm lưng."

"Ta tu vi thấp, đệm lưng cũng không dùng được, nếu không chúng ta đi trước tìm Mạc gia gia, đem Mạc gia gia lôi kéo cùng đi?" Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói.

Tiêu Lăng Hàn như là xem thiểu năng trí tuệ giống nhau nhìn Thượng Quan Huyền Ý, "Không cứu, ai!" Hắn lại lắc đầu.

"Tiêu ca ca ngươi đừng không nghe lời cụ già, chờ hạ có hại khả năng liền ở trước mắt!" Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục khuyên bảo.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bị Thượng Quan Huyền Ý khí cười: "Lão nhân? Ngươi? Ha hả!"

"Này không phải so sánh sao? Ta chính là nghe bên ngoài người ta nói Tôn thành chủ tính tình táo bạo, hơi có không hài lòng liền sẽ đánh giết hạ nhân, có rất nhiều lần đều thiếu chút nữa đem Tôn thiếu cấp răng rắc, kia chính là hắn thân nhi tử, huống chi chúng ta cùng Tôn thiếu so sánh với cũng chỉ có thể xem như người qua đường." Thượng Quan Huyền Ý tự cho là thanh âm rất nhỏ, người khác đều nghe không thấy, đối Tiêu Lăng Hàn nhỏ giọng nói.

"Lời đồn không thể tin, huống chi tối hôm qua chúng ta nhìn thấy thành chủ cũng rất bình thường a?" Tiêu Lăng Hàn không cho là đúng nói.

"Đó là bởi vì có Mạc gia gia ở, nghe nói bọn họ chính là bạn vong niên, niên thiếu thời điểm từng cùng nhau ở Học viện Hoàng Cực học tập. Huống chi Mạc gia gia vũ lực giá trị so thành chủ cao a! Thành chủ nếu là bạo phát, kia không phải một giây đã bị Mạc gia gia chụp bẹp sao?" Nói nơi này, Thượng Quan Huyền Ý còn nhéo nhéo chính mình tiểu nắm tay.

"Ngươi nói có đạo lý, Mạc gia gia chẳng những vũ lực giá trị vượt qua Tôn thành chủ, hắn còn sẽ trận pháp, thật đánh không thắng còn có thể vây khốn thành chủ. Không đúng, ta làm gì muốn cùng ngươi thảo luận bọn họ ai vũ lực giá trị cao?" Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình lại cùng Thượng Quan Huyền Ý thảo luận đi xuống, phỏng chừng nhìn thấy Tôn thành chủ khi thật sự phải bị quần ẩu một đốn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 25

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 25 tái kiến Tôn thành chủ

Tôn thành chủ VS Mạc Thanh Dực

Tôn thành chủ hoàn bại!

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên cười trộm, hừ! Làm ngươi thường xuyên chơi ta, không nghĩ tới ngươi cũng có bị ta đưa tới mương thời điểm.

Bên kia, một cái linh khí bốn phía sân, Mạc Thanh Dực cùng Tôn Lâm An đang ngồi ở trong đình uống trà.

Mạc Thanh Dực vỗ tay cười nói: "Ha ha ha, Thượng Quan tiểu hữu nói thật là thú vị."

Tôn Lâm An vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "Lão Mạc, kia đều là đồn đãi, cũng không biết là ai truyền? Lần đó sở dĩ giết hai cái hạ nhân, là bởi vì bọn họ cư nhiên tưởng cho ta hạ độc, may mắn bị ta kịp thời phát hiện."

Mạc Thanh Dực: "......" Lão Mạc? Là cái quỷ gì? Ta có như vậy lão sao? Ta bất quá mới 300 hơn tuổi!

Mạc Thanh Dực khinh thường nói: "Xem ra có người rất bất mãn ngươi đương cái này thành chủ a!" Cũng không biết những người đó ở tranh cái gì? Chính là cho hắn một cái thành chủ đương, hắn cũng khinh thường đi đương, nói xong, hắn bưng lên trên bàn trà uống một ngụm.

"Ngươi lại không phải không biết, kỳ thật ta đã sớm không nghĩ đương cái này thành chủ, chờ ngươi rời đi Hoàng Cực đại lục thời điểm kêu ta một tiếng, ta muốn đi tìm Thiên Tường hắn nương." Tôn Lâm An bất đắc dĩ nói.

Năm đó hắn sở dĩ đương cái này thành chủ, là bởi vì hắn đáp ứng quá quá chính mình phụ thân, làm mãn một trăm năm, hiện tại đã có 90 nhiều năm, lập tức liền đến cùng lão gia tử quy định thời gian. Hắn rốt cuộc có thể giải thoát rồi!

"Ngươi cũng muốn rời đi Hoàng Cực đại lục? Đi tìm ngươi tức phụ nhi? Không phải sư huynh nói ngươi, ngươi tức phụ sợ là đã sớm thành người khác tức phụ, huống chi ngươi bỏ được ngươi kia bảo bối nhi tử?" Mạc Thanh Dực hài hước hỏi.

"Hắn chung quy là muốn lớn lên, ta cũng không có khả năng vẫn luôn đều đem hắn cột vào trên người, chờ hắn đi Học viện Hoàng Cực, liền biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Đến lúc đó không nỗ lực đều không được, không giống như bây giờ cả ngày chỉ biết chơi, lãng phí hắn kia rất tốt tư chất.

Ta cũng hy vọng hắn sớm một chút thành tài, nói như vậy ta liền nhẹ nhàng nhiều."

Mạc Thanh Dực: "......" Hiện tại nói nhẹ nhàng, đến lúc đó sợ lại luyến tiếc!

Chỉ chốc lát sau Tiêu Lăng Hàn hai người liền tới đến thành chủ cư trú sân, nơi này thủ vệ đều là Kim Đan kỳ tu sĩ.

"Vị tiền bối này, phiền toái ngươi thông truyền một chút, chúng ta có việc muốn gặp thành chủ." Tiêu Lăng Hàn tiến lên đối với thủ vệ Kim Đan kỳ tiền bối chắp tay nói.

"Thành chủ đã ở bên trong chờ hai vị." Kim Đan kỳ tu sĩ nói mở ra sân môn, nhường ra một con đường lộ.

"Đa tạ!" Tiêu Lăng Hàn nói tạ, lãnh Thượng Quan Huyền Ý đi vào.

Vào sân, liền thấy Mạc gia gia cùng Tôn thành chủ hai người đang ở trong đình uống trà.

"Gặp qua thành chủ, gặp qua Mạc gia gia!" Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiến lên hành lễ nói.

"Hai vị tiểu hữu không cần đa lễ, không biết tiểu hữu tìm ta có chuyện gì?" Tôn Lâm An nhìn ta mở miệng hỏi.

Tiêu Lăng Hàn chần chờ nhìn thoáng qua Mạc gia gia.

Tôn Lâm An thấy Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, nháy mắt đã hiểu, vẫy vẫy tay, nói: "Không sao, tiểu hữu cứ việc nói đó là."

"Là, hôm nay chúng ta mấy người cùng đi nhà đấu giá. Vào nhà đấu giá sau, ta, Ân Tuyên cùng Tôn thiếu ba người một cái ghế lô, liền ở chúng ta ba người ở chung trung, ta cảm thấy Tôn thiếu có chút không bình thường, như là bị người khống chế giống nhau."

Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn quan sát một chút Tôn Lâm An sắc mặt, mới tiếp tục nói: "Ta kiến nghị Tôn thành chủ tốt nhất kiểm tra một chút lệnh công tử thần thức có hay không cái gì vấn đề, linh hồn có hay không bị người hạ cấm chế linh tinh."

Tôn Lâm An vốn dĩ không như thế nào để ý Tiêu Lăng Hàn lời nói, chỉ là sau lại hắn càng nghe, mày liền nhăn càng chặt. Chờ Tiêu Lăng Hàn nói xong, hắn cùng Mạc Thanh Dực liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt nhìn ra không giống bình thường ý vị.

Thượng Quan Huyền Ý vốn là có chút thấp thỏm, bọn họ còn chưa tới tới, Tôn thành chủ hai người hiển nhiên đã sớm phát hiện bọn họ hướng thành chủ sân tới. Kia hắn ở trên đường hồ ngôn loạn ngữ sẽ không bị đương sự nghe qua đi? Nhìn nhìn đứng ở bên cạnh Tiêu Lăng Hàn, trong lòng bất an lại biến mất hơn phân nửa.

Trầm ngâm một chút, Tôn Lâm An mới đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Ân, ta đã biết, đa tạ tiểu hữu nhắc nhở."

Tôn Lâm An nói xong, từ không gian giới tử lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

"Nơi này có hai viên Trúc Cơ đan, hai vị tiểu hữu thiên tư phi phàm, tin tưởng thực mau là có thể tấn chức Trúc Cơ kỳ."

"Đa tạ thành chủ ban thưởng, chúng ta đây liền đi trước tu luyện." Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận bình ngọc, đối thành chủ cùng Mạc gia gia hành lễ, liền cùng Thượng Quan Huyền Ý rời đi thành chủ sân.

Chờ hai người rời đi sau, Tôn Lâm An đối Mạc Thanh Dực nói: "Ngươi thấy thế nào?"

"Ta cảm thấy này hai người hẳn là mặt khác đại lục tới Hoàng Cực đại lục rèn luyện thiên tài đệ tử, kiến thức không phải người bình thường có thể so sánh, nếu vị kia tiểu hữu cảm thấy Thiên Tường trên người có vấn đề, ta kiến nghị ngươi vẫn là mau chút kiểm tra một chút." Mạc Thanh Dực đúng trọng tâm nói.

"Ân, từ cái kia kêu Ân Tuyên song nhi sau khi xuất hiện, ta liền cảm thấy ta này nghiệt tử như là trúng tà giống nhau, mới nhận thức người nọ mấy ngày, liền thích người nọ thích đến không được. Còn không tiếc vì hắn cùng ta lão nhân trở mặt, trước kia chính là chưa từng có quá sự, hắn tuy rằng ăn chơi trác táng chút, nhưng vẫn luôn đều thực hiếu thuận, từ trước đối ta vẫn luôn là cung cung kính kính. Ta còn tưởng rằng hắn đột nhiên liền thông suốt, thiếu niên mộ ngải, tình đậu sơ khai, làm chút không thể nói lý sự tình thực bình thường, hiện tại xem ra chuyện này là có khác kỳ quặc."

......

Vừa đi ra khỏi thành chủ sân, Tiêu Lăng Hàn rõ ràng cảm giác Thượng Quan Huyền Ý như là thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng, hiện tại nhìn hắn một bộ kinh hồn chưa định bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn "Ha ha ha" cười lên tiếng.

"Tiêu ca ca, ngươi nói vừa rồi chúng ta ở trên đường lời nói, Tôn thành chủ bọn họ có phải hay không nghe thấy được?" Thượng Quan Huyền Ý bất an hỏi.

"Hiện tại biết sợ? Lúc trước sau lưng nói người nói bậy thời điểm, ngươi không phải còn đúng lý hợp tình sao?" Tiêu Lăng Hàn hài hước nói.

"Ta nào biết đâu rằng các tiền bối sẽ nghe lén a? Nếu là sớm biết rằng ta liền nhặt một cái sọt lời hay tới nói." Thượng Quan Huyền Ý buồn bực nói, hắn giờ phút này là hối hận không thôi.

Thượng Quan Huyền Ý trước kia nhưng cho tới bây giờ không có trải qua sau lưng nghe lén loại sự tình này, chẳng lẽ là thành chủ bọn họ đặc thù yêu thích?

"Không biết hối cải, về sau chớ có sau lưng nói người nói bậy." Tiêu Lăng Hàn tức giận đối Thượng Quan Huyền Ý nói, thuận tay còn bắn hắn một cái bạo lực.

"Đã biết." Thượng Quan Huyền Ý hữu khí vô lực nói, trọng sinh trở về, hắn cảm thấy chính mình chỉ số thông minh chỉ có thân thể này tuổi tác, thường xuyên bị một cái so với chính mình lớn hơn hai tuổi người giáo huấn, khi dễ! Hắn thật là càng sống càng đi trở về.

"Không việc thiện nào hơn biết sai chịu sửa!" Tiêu Lăng Hàn không quên bổ đao.

Thượng Quan Huyền Ý: "......" Không nghĩ nói chuyện, tâm mệt! Ta kỳ thật không phải tiểu hài tử, Tiêu Lăng Hàn ngươi biết không?

Nhìn nhắm chặt cửa phòng, Tiêu Lăng Hàn có chút ảo não đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Đi, đi ngươi phòng."

Chỉ là bọn hắn hai người còn không có rời đi, cửa phòng đã bị từ bên trong mở ra.

"Tiêu sư đệ, tiểu sư đệ, các ngươi tiến vào nói chuyện." Mạc Vô Nhai mở ra cửa phòng, đem hai người đón đi vào.

"Tiêu đại ca, các ngươi trở về kéo." Ân Thiên Duệ từ trên ghế đứng lên, có chút ngượng ngùng mở miệng.

"Ân, kế tiếp ngươi có tính toán gì không?" Ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu mở miệng hỏi.

"Tuyên ca ca thật sự sẽ như vậy đối ta sao?" Ân Thiên Duệ có chút mê mang nói.

Tiêu Lăng Hàn châm chước một chút dùng từ, mở miệng nói: "Hắn kiếp trước hẳn là chính là như vậy đối với ngươi."

"Cái gì kiếp trước?" Mạc Vô Nhai ở một bên nghe không hiểu ra sao.

"Ngươi không cùng Mạc sư huynh nói?" Tiêu Lăng Hàn có chút nghi hoặc nhìn Ân Thiên Duệ.

"Không có, ta căn bản nói không nên lời." Ân Thiên Duệ đầy mặt không thể nề hà nói.

Tiêu Lăng Hàn: "???" Tình huống như thế nào?

"Ngươi cho ta xem ký ức, ta không có biện pháp đối người khác nói ra." Ân Thiên Duệ suy nghĩ một chút, nói,

"Thiên Đạo trói buộc, thiên cơ không thể tiết lộ, ta đã biết." Tiêu Lăng Hàn hơi suy tư liền minh bạch là chuyện như thế nào.

Hắn hiểu rõ gật gật đầu.

Ân Thiên Duệ nhìn Mạc Vô Nhai, có chút lo lắng nói: "Kia làm sao bây giờ? Ta lo lắng biểu ca, nhưng ta còn là tưởng lại xác nhận một chút Tuyên ca ca có phải

hay không thật sự sẽ như vậy đối ta?" Nói xong, hắn xin giúp đỡ nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn,

"Ngươi thật... Thiện lương." Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn là tưởng nói ngươi thật đơn xuẩn!

"Vạn nhất chúng ta oan uổng Tuyên ca ca đâu?" Ân Thiên Duệ có chút do dự nói.

Tiêu Lăng Hàn lấy tay vịn ngạch, hắn đều sắp từ bỏ cứu vớt đứa nhỏ này.

"Kia còn không đơn giản, thử xem hắn chẳng phải sẽ biết."

"Có thể nói cho chúng ta biết rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì sao?" Mạc Vô Nhai mở miệng đánh gãy hai người không coi ai ra gì đối thoại.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu liền thấy Mạc Vô Nhai cùng Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mộng bức nhìn bọn họ hai người.

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng đoán được là sự tình gì, nhưng hắn không thể nói ra a! Chỉ có thể nghẹn, làm bộ cùng Mạc Vô Nhai giống nhau vô tri, tò mò, lòng hiếu học.

Tiêu Lăng Hàn trầm ngâm một lát, mới nói nói: "Kỳ thật rất đơn giản, Ân Tuyên trọng sinh, thời gian luân hồi biết không?"

Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai đồng thời lắc đầu.

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn hảo tưởng gõ Thượng Quan Huyền Ý hai hạ, hắn một cái trọng sinh người, ở chỗ này cùng chính mình nói hắn không biết, không hiểu, không rõ.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm: Tính, ta nhẫn, hắn còn không phải là lão dưa leo tưởng trang nộn sao? Kia về sau chính mình không có việc gì liền nhiều dạy dạy hắn nên làm như thế nào người, dù sao hắn thân thể tuổi tác so với ta tiểu.

Quả nhiên muốn cho người khác không thoải mái, chính mình mới thống khoái, cái này Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình tâm tình sảng khoái nhiều.

Thượng Quan Huyền Ý liền ở vừa rồi trong nháy mắt, tổng cảm giác chính mình trên người sẽ có bất hảo sự phát sinh, rồi lại nói không nên lời cái nguyên cớ. Ảo giác, nhất định là ảo giác! Hắn chỉ có thể như vậy tự mình an ủi một phen.

"Ta đây đại khái nói một chút, Ân Tuyên kiếp trước ghen ghét Thiên Duệ, thấy các ngươi hai người lưỡng tình tương duyệt, vì thế khuyến khích Thi Nhược Tình thiết kế ngươi, làm ngươi nghĩ lầm chính mình cùng Thi Nhược Tình đã ngủ qua, ngươi cảm thấy chính mình là cái tra, không xứng với Thiên Duệ, liền rời đi Thiên Duệ. Nhưng là ngươi đối chuyện này vẫn luôn canh cánh trong lòng, tự nhiên cũng không có cùng Thi Nhược Tình ở bên nhau, ở tấn chức Nguyên Anh kỳ thời điểm, chết ở tâm ma kiếp thượng." Tiêu Lăng Hàn đơn

giản thô bạo đem Mạc Vô Nhai tại đây sự kiện trung quá trình cùng kết cục nói một chút.

Tiêu Lăng Hàn uống một ngụm trên bàn nước trà, mới tiếp tục nói: “Ân Tuyên lại một lần phải thân thủ sát Thiên Duệ khi, bị Ân Thiên Thịnh kịp thời phát hiện, sau lại hắn bị Ân gia chủ trừ tộc, chết ở bên ngoài, nhưng mà đương hắn lại lần nữa tỉnh lại phát hiện chính mình về tới mười lăm tuổi. Nếu ta không đoán sai nói, lần này hắn tới Thiên Huệ Thành mục đích chính là vì nó.”

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử lấy ra một cái cơ quan hộp.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 26

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 26 không gian biến hóa

Ân Thiên Duệ là trực tiếp tiếp thu Ân Tuyên đời trước đại bộ phận ký ức, đối với cái hộp này hắn rất quen thuộc.

“Tiêu đại ca, cái hộp này như thế nào sẽ ở ngươi nơi này?”

Ân Thiên Duệ rất là kinh ngạc, hắn dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn không nghĩ tới cái hộp này cư nhiên trước một bước tới rồi Tiêu Lăng Hàn trong tay. Theo lý thuyết Ân Tuyên nếu nhớ rõ đời trước sự, đối cái hộp này kia hắn nhân thể ở nhất định phải, này hắn là nắm chắc sự, sao có thể......?

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ trợn trắng mắt, “Ta cũng là hôm nay mới biết được hắn là trọng sinh giả, hôm nay một ngày ta nhưng vẫn luôn đều cùng các ngươi ở bên nhau.”

“Thực xin lỗi! Tiêu đại ca, ta không có hoài nghi ngươi ý tứ, chỉ là ta hiện tại trong lòng thực loạn.” Ân Thiên Duệ xấu hổ cúi đầu, hắn như thế nào có thể hoài nghi một lòng vì hắn tốt bằng hữu? Nếu là Tiêu đại ca muốn này đó cơ duyên, hắn liền sẽ không đem Ân Tuyên ký ức truyền cho chính mình.

“Không sao, cái hộp này là ta mấy ngày hôm trước đi mua luyện khí tài liệu thời điểm, nhìn thuận mắt liền thuận tiện mua. Ta là đem ngươi trở thành bằng hữu, mới nói cho ngươi này đó, chỉ là hy vọng ngươi không cần bị người bán, còn giúp nhân số tiền.” Tiêu Lăng Hàn không sao cả nói.

Hắn cũng không để ý Ân Thiên Duệ hay không hiểu lầm hắn, nhân tâm dị biến.

Huống chi ở Tu chân giới rất nhiều nhân vi bảo vật, phu thê phản bội tình thù, anh em bất hoà, bán đứng bằng hữu từ từ, rất nhiều liệt tử. Nếu không ở xem ở Thượng Quan Huyền Ý phân thượng, hắn là sẽ không như vậy giúp Ân Thiên Duệ, hắn tại đây dị thế không thân không thích, duy nhất thượng một chút tâm chính là chính mình thu tiểu tuỳ tùng.

“Đa tạ Tiêu sư đệ.” Mạc Vô Nhai vẻ mặt chân thành đối Tiêu Lăng Hàn nói, hắn xem ra Tiêu Lăng Hàn là thật sự không thèm để ý, với hắn mà nói điểm này sự chính là thuận tay vì này.

“Không sao.” Tiêu Lăng Hàn vẫy vẫy tay, ý bảo chính mình không có việc gì, không để ở trong lòng.

Mạc Vô Nhai nhìn Ân Thiên Duệ mở miệng khuyên bảo: “Biểu đệ, chúng ta liền thử xem Ân Tuyên đi? Làm hắn cứ như vậy đi theo bên cạnh ngươi ta thật sự là không yên tâm.”

Mạc Vô Nhai nghe xong Tiêu Lăng Hàn tự thuật, hiện tại hắn cảm giác chính mình cả người mạo mồ hôi lạnh, hắn quyết không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn biểu đệ.

"Ta đồng ý, liền lấy cái này đi thử thử hắn đi!" Tiêu Lăng Hàn đem cơ quan hộp đẩy đến Ân Thiên Duệ trước mặt, hộp đồ vật với hắn mà nói cũng không quan trọng, ngày đó chỉ là nhất thời hứng khởi tùy tiện mua mà thôi.

"Hộp bên trong là cái gì a?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, hắn hảo muốn mở ra nhìn xem, khống chế không được ngo ngoe rục rịch lòng hiếu kỳ.

"Huyền Ý, ngươi lại không dùng được, lại quan tâm cũng vô dụng." Tiêu Lăng Hàn tức giận đối Thượng Quan Huyền Ý nói, hắn là Băng Hỏa song linh căn, không thích hợp luyện đan.

"Chẳng lẽ ngươi biết bên trong phóng chính là cái gì? Bằng không ngươi như thế nào biết ta không dùng được? Hoặc là nói ngươi cũng không biết là cái gì, bằng không vì cái gì cố lộng huyền hư?" Thượng Quan Huyền Ý không cam lòng tiếp tục nói.

"Phép khích tướng đối ta vô dụng, ta liền không nói cho ngươi."

Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hắn cảm giác tiểu tử này đột nhiên liền biến thông minh không ít.

"Hừ, Thiên Duệ ngươi biết bên trong là cái gì sao?" Thượng Quan Huyền Ý ở Tiêu Lăng Hàn nơi đó ăn mệt, hừ lạnh một tiếng, dời đi mục tiêu.

"Ân, biết, là ngũ cấp luyện đan sư luyện đan tâm đắc." Ân Thiên Duệ gật gật đầu, nói ra bên trong đồ vật.

"Nga."

Thượng Quan Huyền Ý biết sau, có chút ủ rũ cụp đuôi, quả nhiên chính mình không dùng được.

Tiêu Lăng Hàn chọn mi, nhìn Thượng Quan Huyền Ý, chế nhạo nói: "Huyền Ý, ngươi cảm thấy chính mình dùng thượng sao?"

"Ta... Ta..." Thượng Quan Huyền Ý nhất thời từ nghèo, đột nhiên linh quang chợt lóe nói: "Ta có thể lấy tới bán linh thạch a!"

"Không tồi, đầu dưa biến thông minh." Thuận tay xoa nhẹ một chút đầu của hắn, xúc cảm không tồi.

"Vậy ngày mai thử xem Ân Tuyên, Tiêu sư đệ ngươi sớm chút nghỉ ngơi, chúng ta về trước phòng." Mạc Vô Nhai đứng dậy nắm Ân Thiên Duệ.

"Ân, có thể, các ngươi chính mình nhìn làm, Thiên Duệ ngươi coi như sự tình gì đều không có phát sinh quá, không cần biểu hiện quá mức cố tình, so với chơi tâm nhãn, ngươi hoàn toàn không phải Ân Tuyên đối thủ, ngươi sau khi trở về nên ngủ ngủ, nên ha ha."

“Hảo, ta đã biết, cảm ơn ngươi Tiêu đại ca.” Ân Thiên Duệ lúc này đã ổn định cảm xúc, cảm kích đối Tiêu Lăng Hàn nói.

Chờ ba người lần lượt rời đi, Tiêu Lăng Hàn mới đóng lại cửa phòng, mở ra trận pháp, tiến vào Long Ngọc không gian.

Mới vừa cảm giác được làm đến nơi đến chốn, liền phát hiện Long Ngọc không gian đã cùng trước kia không giống nhau.

Trước mắt Long Ngọc không gian đã đại biến dạng, từng tòa núi cao, một cái rộng lớn con sông, chảy về phía phương xa, non xanh nước biếc. Nguyên lai trúc lâu đã không thấy, xuất hiện ở trúc lâu vị trí thượng chính là một tòa xa hoa cung điện. Toàn bộ không gian nhìn không tới giới hạn, thuyết minh Long Ngọc không gian diện tích đã gia tăng rồi rất nhiều.

Không gian đại, nhưng mà cũng không có cái gì thực chất tính tác dụng, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy đủ dùng liền hảo, muốn như vậy đại làm gì? Chỉ do là lãng phí linh khí!

Tiêu Lăng Hàn hiện tại trong lòng như vậy phun tào, chờ đến về sau phát hiện chính mình thân đều toàn linh căn mới biết được cái này không gian sở dĩ đại nguyên nhân khi, có chút may mắn chính mình lúc trước không có động kinh đem địa phương khác đều huỷ hoại.

Nguyên lai gieo trồng linh thảo linh quả đều còn ở, chỉ là trong không gian linh khí hiển nhiên thực loãng, cơ hồ là nguyên lai hai mươi phần có một.

Lần trước được đến hạ phẩm linh mạch Tiêu Lăng Hàn là đem nó chôn ở linh điền dưới nền đất, lúc này mới không đến mức làm linh thảo biến phàm thảo. Nếu là còn như vậy liên tục đi xuống, không cần bao lâu phỏng chừng phải biến thành phàm thảo.

Hắn lập tức lấy ra trận kỳ, quay chung quanh cung điện cùng linh điền bố trí một cái khóa linh trận, không gian quá lớn, một cái linh mạch hiển nhiên là trứng chọi đá, cứ như vậy đủ loại cấp thấp linh thảo còn miễn miễn cưỡng cưỡng, nếu là hơi chút cao cấp một ít phỏng chừng đều phải chết rớt.

Bố trí hảo trận pháp, Tiêu Lăng Hàn mới có thời gian cẩn thận quan khán này phiến không gian.

Ngự kiếm phi hành xem xét một chút, có địa phương băng thiên tuyết địa; có lại là dung nham núi lửa; có cái địa phương vẫn là lôi điện đan xen; lấy trước mắt quan sát đến tình huống, địa phương khác còn tính bình thường.

Mỗi lần tiến vào Long Ngọc không gian địa phương đều là ở cửa, trước kia là trúc lâu cửa, hiện tại là cung điện cửa.

Cung điện đại môn cư nhiên đẩy không khai, hẳn là hắn tu vi quá thấp, này quả thực chính là trần trụi khinh bỉ.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chinh phục biển sao trời mênh mông, nhưng nhà mình đại môn đều mở không ra, cũng quá hèn nhát, hắn quyết định về sau muốn gia tăng tu luyện, nhất định không thể bị một cánh cửa cấp coi thường. Bởi vì cái này nguyên do, từ đây Tiêu Lăng Hàn liền gia nhập tu luyện cuồng hàng ngũ.

Quay đầu lại nhìn xem trồng trọt linh thảo, phát hiện Nguyên Anh thảo có khô héo dấu hiệu, chạy nhanh lấy Nguyên Anh thảo vì trung tâm, bố trí một cái Tụ Linh Trận.

Tiêu Lăng Hàn lúc này mới phát hiện linh điền trung gian nhiều một cái ao nhỏ, bên trong thủy rõ ràng có thể thấy được, thanh triệt thấy đáy, rồi lại thiếu đến đáng thương, hắn đoán này hẳn là chính là trong truyền thuyết "Linh tuyền thủy".

"Cái gì tẩy tinh phạt tủy, cái gì tăng trưởng tu vi, cái gì bổ sung linh khí" từ từ, một loạt từ ngữ xuất hiện ở hắn trong đầu.

Vui sướng dưới, Tiêu Lăng Hàn nâng lên tới uống một ngụm, không có gì hương vị, vì thế ngồi ở tại chỗ bắt đầu chờ đợi.

Một phút sau......

Mười phút sau......

30 phút sau......

Hai cái giờ sau......

Tiêu Lăng Hàn chân đều ngồi đã tê rần, cái gì phản ứng đều không có, thân thể không có tẩy tinh phạt tủy, đan điền linh khí không có gia tăng, lúc trước bố trí trận pháp dùng hết linh khí cũng không có bổ sung trở về dấu hiệu.

Tiểu thuyết đều là gạt người, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình bị thật sâu lừa gạt, quả nhiên là hy vọng bao lớn, thất vọng liền bao lớn.

Xem ra vẫn là đến làm đến nơi đến chốn, thành thành thật thật, an an phận phận tu luyện, tu luyện không có mưu lợi, cũng không có lối tắt, bầu trời không có rớt bánh có nhân sự.

Đoan chính chính mình tâm thái sau, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác chính mình có đột phá dấu hiệu, không gian linh khí rõ ràng không đủ, hơn nữa hắn rõ ràng là luyến tiếc lợi dụng không gian tới tu luyện, lập tức ra không gian.

Vừa ra không gian Tiêu Lăng Hàn liền ở trong phòng bày một cái Tụ Linh Trận, một cái phòng ngự trận, lúc này mới an tâm ngồi xếp bằng ngồi xuống, bắt đầu tu luyện. Cảm giác cuồn cuộn không ngừng linh khí tiến vào thân thể, các loại nhan sắc đều có, Tiêu Lăng Hàn thân thể giống như là một đài thu hoạch cơ, ai đến cũng không cự tuyệt. Từng giọt bọt nước giống nhau chất lỏng ở đan điền chậm rãi tăng nhiều, tới nhất định lượng mới chậm rãi ngừng lại.

Tiêu Lăng Hàn bỗng nhiên mở mắt ra, trong mắt một đạo lưu quang hiện lên, hắn xem xét một chút chính mình tu vi, Trúc Cơ trung kỳ.

Đứng dậy hoạt động một chút tay chân, phát hiện đã qua đi ba ngày, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình một nhắm mắt lại vừa mở mắt đã vượt qua ba ngày.

Triệt trận pháp, mở ra cửa phòng, không trong chốc lát bên cạnh phòng môn cũng mở ra.

Thượng Quan Huyền Ý mở cửa liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đứng ở trên hành lang, chính nhìn ra xa phương xa.

"Tiêu ca ca, ngươi bế quan ba ngày?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, rốt cuộc hắn phía trước nhưng không có nói qua chính mình muốn bế quan linh tinh, đột nhiên liền ba ngày không thấy người.

"Này không phải rõ ràng sao?"

Tiêu Lăng Hàn trừng hắn một cái, ngươi này không phải biết rõ cố hỏi sao?

"Ngươi như thế nào đột nhiên liền bế quan, ta còn tưởng rằng ngày hôm sau muốn thăm dò Ẩn Tuyên, ngươi sẽ ra tới xem náo nhiệt." Thượng Quan Huyền Ý ngượng ngùng nói.

"Ta khi nào nói qua chính mình muốn xem náo nhiệt? Không cần đem người khác tưởng đều cùng ngươi giống nhau nhàm chán + bát quái." Nếu là không có đột nhiên xuất hiện đột phá cơ hội, hắn là có tính toán đi vây xem, xem náo nhiệt, nhưng náo nhiệt chính mình không thấy thành, cho nên tuyệt đối không thể thừa nhận.

Tiêu Lăng Hàn: Ta tự đồ sộ bất động, xem ngươi có thể làm khó dễ được ta?

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nhìn Tiêu Lăng Hàn, căn cứ trong khoảng thời gian này đối hắn hiểu biết, Tiêu Lăng Hàn xác thật là cái loại này ái xem diễn người? Chẳng lẽ thật là chính mình trách lầm hắn? Thượng Quan Huyền Ý mãn đầu óc dấu chấm hỏi???

"Vậy ngươi có muốn biết hay không ngày đó đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?" Thượng Quan Huyền Ý thử tính hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm, nếu ngươi nói không thích xem náo nhiệt, ta đây nhưng thật ra muốn nhìn ngươi có phải hay không thật sự như như ngươi nói vậy.

"Trước sau như một, tu luyện vì thượng, muôn vàn hỗn loạn, cùng ta có quan hệ gì đâu?" Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt sự không liên quan mình cao cao treo lên, cao thâm khó lường nói.

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ, đây là không có hứng thú ý tứ, nếu ngươi không muốn biết, ta đây liền càng muốn nói cho ngươi.

“Ngày đó sáng sớm Ân Tuyên liền tới ước ta, làm ta bồi hắn cùng đi mua đồ vật, ta trốn hắn còn không kịp, như thế nào sẽ hướng hắn trước mặt thấu, huống chi còn chỉ có chúng ta hai người. Ta không chút do dự cự tuyệt hắn, cũng cùng hắn nói chính mình không nghĩ đi ra ngoài.” Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi mở miệng.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, tiểu dạng, ngươi là đấu không lại ta, này không phải là ngoan ngoãn giảng cho ta nghe sao!

“Hắn tới tìm ngươi? Kia Tôn thiếu không có cùng hắn cùng nhau?”

“Không có, ngày đó các ngươi hai cái đồng thời bế quan, không biết còn tưởng rằng các ngươi hai người là ước hảo đâu!”

Thượng Quan Huyền Ý khóe môi treo lên bĩ bĩ cười, bỡn cợt nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn:...... Hôn mê, này đều cái gì cùng cái gì a? Hai cái đại nam nhân ước cái gì ước?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 27

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 27 Ân Tuyên tính kế

Tiêu Lăng Hàn trừng mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, tức giận nói: "Không nói ta liền trở về phòng tiếp tục tu luyện."

"Đừng a, Tiêu ca ca, ngươi hiện tại là cái gì tu vi?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

Hắn căn bản nhìn không thấu Tiêu Lăng Hàn tu vi, có thể nhìn đến chính là Luyện Khí bảy tầng, nhưng là này khả năng sao? So với chính mình còn thấp, cấp ngàn vạn linh thạch hắn đều không tin.

"Ngươi đoán?"

Thượng Quan Huyền Ý dùng sức lắc đầu.

"Chờ ngươi tu vi vượt qua ta, ta liền nói cho ngươi, cho nên thiếu niên, ngươi đến nỗ lực! Ta xem trọng ngươi! Cố lên!"

Tiêu Lăng Hàn cho hắn so một cái cố lên thủ thế, vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Thấy hắn tức giận, muốn bắt đầu kể chuyện xưa bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nghiêng ngồi ở hành lang lan can thượng, làm ra một bộ chăm chú lắng nghe tư thái.

"Ta cự tuyệt cùng hắn đi ra ngoài, sau lại hắn một người một mình đi ra ngoài. Ta cùng Thiên Duệ còn có Mạc sư huynh ba người cùng nhau ở Thiên Huệ Lâu ăn cái gì khi, liền nhìn đến hắn cư nhiên cùng Thi Nhược Tình cùng nhau vào ghế lô. Chúng ta ba người là ở lầu hai đại sảnh dựa cửa sổ vị trí, vừa lúc có buông rèm chặn cửa thang lầu tầm mắt. Cho nên chúng ta ba người thấy được bọn họ hai người, nhưng là bọn họ hai người cũng không có nhìn thấy chúng ta, Ân Tuyên cùng Thi Nhược Tình ở phòng ngây người suốt một canh giờ mới ra tới."

Thấy hắn giảng đến một nửa liền không nói, này không phải điếu người ăn uống sao? Nếu không phải biết hắn ngốc đầu ngốc não, sẽ không loanh quanh lòng vòng những cái đó kịch bản, Tiêu Lăng Hàn đều phải cho rằng hắn là cố ý.

"Tiếp tục!" Tiêu Lăng Hàn lười biếng nhìn hắn một cái.

"Nga, sau lại chúng ta trở lại Thành chủ phủ liền phát hiện, Thi Nhược Tình mang theo bảo hộ nàng hai vị Kim Đan kỳ tiền bối vào ở Thành chủ phủ, hơn nữa liền ở chúng ta cách vách sân." Thượng Quan Huyền Ý nói xong, còn nhìn nhìn bên cạnh sân, vị kia Thi gia đại tiểu thư nhưng không phải ở tại bên kia.

“Cái này Ân Tuyên lá gan rất đại, đời trước liền sẽ chơi một ít sau lưng ám toán người kỹ xảo, xem ra hắn là lại tưởng làm sự tình.” Tiêu Lăng Hàn hứng thú bừng bừng nói, cái này Ân Tuyên chính là cái âm hiểm tiểu nhân.

“Tiêu ca ca ngươi thật đúng là nói đúng, chúng ta sau khi trở về Ân Tuyên liền tới tìm ta. Chỉ trích ta, nói ta cùng hắn nói qua chính mình không ra đi, kết quả chờ hắn vừa đi, ta lại cùng người khác cùng nhau đi ra ngoài, từ từ một loạt làm người hiểu lầm nói. Làm đến ta hình như là cái phụ lòng hán, có tân hoan liền quên cũ ái giống nhau, thiếu chút nữa liền ta chính mình đều phải nghĩ lầm chính mình cùng hắn có điểm cái gì.”

Tiêu Lăng Hàn trên dưới nhìn quét Thượng Quan Huyền Ý một lần, “Liền ngươi? Còn phụ lòng hán? Tiểu đậu đinh đều không có lớn lên!”

Tiểu đậu đinh là cái quỷ gì?

“Ta... Ta mới không phải tiểu đậu đinh!” Nghẹn nửa ngày, Thượng Quan Huyền Ý đỏ mặt nói ra những lời này.

“Được rồi, biết ngươi không phải tiểu, đậu đinh! Tiếp tục.” Tiêu Lăng Hàn trấn an tính sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý đầu, vuốt nghe thoải mái.

Thượng Quan Huyền Ý: Này động tác, rõ ràng chính là đem ta đương tiểu hài tử!!!

“Không trong chốc lát, Thiên Duệ cùng Mạc sư huynh liền tới tìm ta, bọn họ hai người thấy Ân Tuyên cũng ở ta nơi này. Vì thế chờ đại gia ngồi xuống sau, Thiên Duệ thuận tay liền đem hộp đem ra, thuận tiện còn cầm mấy thứ mặt khác đồ vật, nói là chúng ta hôm nay đi đào bảo cùng nhau mua, chuẩn bị nhìn xem đều là chút cái gì? Quả nhiên tuỳ thời quan hộp vừa xuất hiện, Ân Tuyên đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm cái kia hộp, một bộ lập tức muốn đem cái kia hộp thu vào chính mình túi trữ vật tư thế.”

“Ta giống như vô tình cầm lấy cái kia hộp, ở trong tay thưởng thức, đối Thiên Duệ nói ta thích cái hộp này, làm hắn tặng cho ta. Thiên Duệ còn không có mở miệng, Ân Tuyên liền giành trước nói hắn cũng thích cái kia hộp, hy vọng Thiên Duệ xem ở bọn họ là huynh đệ phân thượng đem hộp đưa cho hắn. Dù sao Thiên Duệ bảo bối còn có rất nhiều, thiếu cái hộp này lại không tính cái gì.”

“Chúng ta ba người đều bị hắn mặt dày vô sỉ cấp kinh tới rồi, Thiên Duệ liền nói chúng ta hai người đều muốn, cho ai đều không công bằng, cho nên chính hắn liền đem hộp thu lên. Ân Tuyên thấy chờ mong đã lâu bảo bối mắt thấy liền phải tới tay, rồi lại muốn bay đi, tự nhiên không chịu thiện bãi cam hưu. Lập tức quay đầu lại đối ta lộ ra lã chã chực khóc biểu tình, một bộ hắn thực bị thương thần thái. Ta thiếu chút nữa quay đầu liền đi, lại nghĩ tới đây là ta phòng, quá dọa người, chẳng lẽ hắn liền không có nghĩ tới ta hiện tại mới mười hai tuổi sao?”

Nói nơi này Thượng Quan Huyền Ý còn chọc chọc chính mình cánh tay, kia một màn hồi tưởng lên liền cảm giác nổi da gà nổi lên một thân, thấy Tiêu Lăng Hàn chính nghiêm túc chăm chú lắng nghe.

"Ta làm bộ không cao hứng bộ dáng, không có để ý đến hắn, cuối cùng vẫn là Thiên Duệ đem hộp thu lên. Lúc gần đi, ta coi thấy hắn xem Thiên Duệ ánh mắt ghen ghét trung mang theo ác ý, ta cảm thấy hắn hẳn là sẽ làm sự tình. Cũng không biết hắn lại muốn chỉnh ra cái gì chuyện xấu?"

"Nhanh."

Tiêu Lăng Hàn chính là biết này Ân Tuyên cũng không phải là cái gì đèn cạn dầu, ác độc nam xứng, tự nhiên là ác độc bản tính, không đem nam chủ đấu đi xuống thề không bỏ qua.

"Cái gì nhanh." Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng hỏi.

"Đã qua đi hai ngày, phỏng chừng lập tức sẽ có không tốt sự tình đã xảy ra."

Tiêu Lăng Hàn mí mắt giựt giựt, dự cảm đã có không tốt sự tình sắp muốn phát sinh, tu sĩ dự cảm giống nhau đều thực chuẩn.

"Thật sự? Giả?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn âm tình bất định sắc mặt, có chút không xác định hỏi, hy vọng hắn cho chính mình một cái khẳng định đáp án.

"Ngươi hiện tại đi đem Ân Tuyên gọi vào ngươi trong phòng tới, chờ hạ ta lại đến tìm ngươi."

Tiêu Lăng Hàn tin tưởng chính mình trực giác, thà rằng tin này có, không thể tin này vô, hắn lập tức liền hành động lên.

"Tiêu ca ca, ngươi xác định ngươi không phải ở lấy ta khai xoát? Ta tránh hắn đều còn không kịp đâu! Ngươi cư nhiên làm ta thượng vội vàng tìm hắn?"

Thượng Quan Huyền Ý không chút nghĩ ngợi liền phải cự tuyệt, hắn nghĩ đến ngày đó Ân Tuyên lúc gần đi xem chính mình cái kia ánh mắt, trong lòng liền cảm thấy e ngại, hận không thể có bao xa liền cách hắn rất xa.

"Mau đi, sự tình khẩn cấp." Tiêu Lăng Hàn không dung phản bác nói, dứt lời, hắn đã rời đi tại chỗ.

Tiêu Lăng Hàn đi vào Mạc Vô Nhai trước cửa phòng, thấy trận pháp mở ra, hẳn hẳn là ở tu luyện. Tiêu Lăng Hàn đành phải xoay người đi Ân Thiên Duệ phòng, may mắn hắn không có mở ra trận pháp, Tiêu Lăng Hàn vào cửa nhìn thấy Thiên Duệ liền thẳng đến chủ đề.

"Ngươi có hay không Mạc sư huynh đưa tin phù?" Hắn vội vàng hỏi nói.

"Có" Ân Thiên Duệ từ túi trữ vật lấy ra đưa tin phù đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận tới, liền lập tức cấp Mạc Vô Nhai truyền tin tức.

Không trong chốc lát, Mạc Vô Nhai cũng đi vào Ân Thiên Duệ phòng.

"Tiêu sư đệ, ngươi tìm ta?" Mạc Vô Nhai nghi hoặc hỏi.

"Ân, ta nghe nói Mạc gia gia lần này tới là chuyên môn chữa trị Thiên Huệ Thành Truyền Tống Trận, không biết Truyền Tống Trận sửa được rồi không có?"

"Còn không có, Lục gia gia ngày hôm qua nói còn thiếu hai dạng tài liệu, phỏng chừng phải đợi mấy ngày mới có thể tu hảo." Mạc Vô Nhai suy nghĩ một chút nói, Lục gia gia là tứ cấp trận pháp sư, muốn tu bổ lục cấp Truyền Tống Trận, chỉ có thể dùng cao cấp tài liệu mới được.

"Như vậy sao, thật đúng là phiền toái! Các ngươi trước thu thập đồ vật, đợi chút sấn trời tối chúng ta liền ra khỏi thành." Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, nghiêm túc đối hai người nói.

Hai người vẻ mặt mộng bức nhìn hắn.

"Tiêu sư đệ, phát sinh sự tình gì?" Mạc Vô Nhai nghi hoặc ra tiếng dò hỏi, như thế nào Tiêu sư đệ đóng tam quan ra tới, liền cảm giác muốn ra đại sự bộ dáng.

"Chờ hạ các ngươi sẽ biết, các ngươi cùng ta tới."

Tiêu Lăng Hàn nói xong liền đem hai người mang đi Thượng Quan Huyền Ý phòng, lúc này hắn chính không kiên nhẫn ứng phó Ân Tuyên.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn ba người sau, lập tức từ âm chuyển tình, như là thấy được cứu tinh giống nhau, hắn thật sự là ứng phó không tới như vậy "Đại trường hợp".

Kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý liền không có nói qua luyến ái, có một đoạn còn không có bắt đầu liền kết thúc tình yêu. Sau lại lại bận về việc chạy trốn, xem ai đều cảm thấy người nọ như là ở tính kế chính mình.

Lớn nhất nguyên nhân là bởi vì chính mình lớn lên quá tuấn mỹ, nhìn thấy những cái đó nữ nam song nhi đều còn không có chính mình đẹp, lập tức liền cảm thấy cay đôi mắt, ảnh hưởng tâm tình, ai đều khinh thường xem một cái, nát không biết nhiều ít nam nữ song một viên pha lê tâm.

Tiêu Lăng Hàn vào Thượng Quan Huyền Ý ở tạm phòng, lập tức đi vào Ân Tuyên trước mặt, không nói hai lời lấy ra một tấm phù triện dán ở trên người hắn.

Sau đó dọn một phen ghế dựa ngồi vào Ân Tuyên đối diện, kế tiếp liền bắt đầu hỏi đáp trò chơi.

Một bên ba người đều yên lặng nhìn hắn, thấy hắn một loạt lưu sướng thao tác, đều mặc không lên tiếng, không biết hắn đây là làm cái gì.

"Hai ngày trước, ở Thiên Huệ Lâu ngươi cùng Thi Nhược Tình nói gì đó?" Tiêu Lăng Hàn thẳng tắp nhìn chằm chằm Ân Tuyên mở miệng dò hỏi.

Ân Tuyên bổn không nghĩ trả lời, nhưng miệng không tự chủ được phát ra âm thanh, khiếp sợ qua đi, liền hoảng sợ nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn câu môi cười, trò chơi này quá hảo chơi, thế giới này thần kỳ đồ vật thật nhiều, hắn sẽ chậm rãi đi nghiên cứu, hắn càng ngày càng thích thế giới xa lạ này.

Tiêu Lăng Hàn không biết chính là, hắn nụ cười này, đem còn lại ba người đều sợ tới mức run run thân mình.

Thượng Quan Huyền Ý tưởng chính là: Tiêu ca ca cười hảo thấm người, cái này Ân Tuyên kết cục nhất định sẽ không quá hảo.

Ân Thiên Duệ tưởng chính là: Tiêu đại ca ngày thường nhìn qua tuy rằng có chút thanh lãnh, nhưng rất hiền lành a! Nhưng hiện tại nhìn thấy hắn nụ cười này, không tự chủ được nhớ tới nhà mình đại ca tính kế người thời điểm chính là cái dạng này. Tiêu đại ca là chỉ có hơn chứ không kém, may mắn chính mình phía trước không có đắc tội quá hắn.

Mạc Vô Nhai tưởng chính là: Cái này Tiêu sư đệ không đơn giản, thủ đoạn đông đảo, đầu óc linh hoạt, người khác còn không có nghĩ đến sự tình, hắn đã nghĩ tới sự tình kết cục. Ngày thường nhìn ôn tồn lễ độ, phong độ nhẹ nhàng, hào hoa phong nhã một người, lại là một cái tiếu diện hổ. Chính mình vẫn luôn đều thấy không rõ hắn sâu cạn, may mắn chính mình không phải hắn kẻ thù.

Thượng Quan Huyền Ý: Ôn tồn lễ độ, phong độ nhẹ nhàng, hào hoa phong nhã? Nói chính là ai? Này đó cùng Tiêu Lăng Hàn dính dáng sao? Ta cảm thấy hắn càng như là một cái đại ma vương! Tiêu Đại Ma Vương!!!

“Ta cùng Thi Nhược Tình gặp mặt là nói cho hắn Mạc Vô Nhai ở tại Thành chủ phủ.”

“Tiếp tục nói.” Tiêu Lăng Hàn không mang theo cảm tình thanh âm truyền vào Ân Tuyên trong tai.

“Ta nói cho Thi Nhược Tình Mạc Vô Nhai thích người là Ân Thiên Duệ.” Ân Tuyên nỗ lực không há mồm, còn là tốn công vô ích.

“Đừng có ngừng.”

“Ta cùng Thi Nhược Tình nói ta có thể giúp nàng được đến Mạc Vô Nhai.”

“Còn có đâu?”

“Ta còn nói cho nàng dị hỏa ở Ân Thiên Duệ trên người.”

“Ngươi như thế nào biết dị hỏa ở ta trên người?” Ân Thiên Duệ đi tới, nhịn không được mở miệng hỏi, dị hỏa nhận chủ sự tình chỉ có mấy người biết, mấy người này ai đều không thể nói cho người khác.

“Ta chính là vô căn cứ, nói bừa mà thôi, nhưng Thi Nhược Tình nàng tin tưởng a!” Nói nơi này Ân Tuyên đã mặt xám như tro tàn, hắn biết hắn hôm nay xong

rồi.

“Ngươi tính toán là cái gì?” Tiêu Lăng Hàn tiếp tục thẩm vấn.

“Ta giết không được Ân Thiên Duệ, vậy làm hắn trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, luôn có người có thể giết hắn.” Ân Tuyên không tự chủ được mở miệng nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 28

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 28 đào vong cùng đuổi giết

Nghe đến đó, Mạc Vô Nhai đã là trong cơn giận dữ, nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Ân Tuyên, hận không thể lập tức đem hắn bầm thây vạn đoạn.

Ân Thiên Duệ cũng có chút chịu không nổi, hắn từ nhỏ làm như ca ca người, cư nhiên một lòng nghĩ hắn đi tìm chết. Nguyên lai Tiêu đại ca cho hắn xem Ân Tuyên những cái đó ký ức đều là chân thật phát sinh quá, hiện tại hắn tin. Hắn gắt gao cắn môi, sợ chính mình một không cẩn thận khóc ra tới, Mạc Vô Nhai nhẹ nhàng ôm hắn, đau lòng vô pháp chính mình.

Cái này đáp án cùng Tiêu Lăng Hàn suy đoán không sai biệt lắm, chỉ sợ bọn họ hiện tại vừa ly khai Thiên Huệ Thành, liền sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, bị tập thể công kích.

"Ngươi vì cái gì muốn nhằm vào Ân Thiên Duệ?" Tiêu Lăng Hàn chút nào không chịu hắn lời nói tin tức ảnh hưởng, tiếp tục mở miệng hỏi.

"Chúng ta đồng dạng là Ân gia song nhi, dựa vào cái gì hắn mọi thứ đều so với ta hảo, thiên phú so với ta hảo, khí vận so với ta hảo, cơ duyên so với ta hảo, nhân duyên so với ta hảo, gia tộc người đều đối hắn hảo! Mà ta đâu? Bọn họ luôn là ức hiếp ta, nhục mạ ta, thậm chí ta còn ở phụ thân trong mắt thấy được chán ghét. Bọn họ đều đối Ân Thiên Duệ sủng ái cùng bảo bối giống nhau, dựa vào cái gì? Ta suy nghĩ có phải hay không hắn đã chết, phụ thân liền sẽ chú ý tới ta, còn có hắn cái kia hồ ly tinh mẫu thân hại chết ta nương, ta muốn bọn họ chết, ta muốn bọn họ hết thảy đều đi, chết! Đi, chết!"

Nói xong lời cuối cùng Ân Tuyên đôi mắt huyết hồng, có chút nhập ma dấu hiệu, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh vươn ngón trỏ điểm ở hắn giữa mày.

"Tiêu ca ca, kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn còn ở một bên thương tâm khổ sở Ân Thiên Duệ, trầm mặc không nói Mạc Vô Nhai, tựa hồ chỉ có Tiêu Lăng Hàn mới là trấn định tự nhiên, bình tĩnh.

"Đi thu thập đồ vật, mười lăm phút sau rời đi Thiên Huệ Thành."

Thượng Quan Huyền Ý không sao cả, bởi vì đời trước hắn thường xuyên trải qua bị đuổi giết, hắn đã thói quen.

"Nga, kia hắn làm sao bây giờ?" Thượng Quan Huyền Ý nói chỉ hướng ngồi ở một bên ánh mắt dại ra Ân Tuyên.

“Ta xóa bỏ hắn đời trước ký ức, hắn cái dạng này có thể duy trì ba ngày, chỉ cần đem hắn mang về phòng, mở ra trận pháp là được.” Tiêu Lăng Hàn chẳng hề để ý nói.

“Xóa bỏ? Là cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nhìn Tiêu Lăng Hàn, như thế nào chính mình chưa từng có nghe qua cái này từ.

Tiêu Lăng Hàn lấy tay vịn ngạch, như thế nào quên đem trên địa cầu dùng thói quen internet danh từ dọn ra tới.

“Chính là thanh trừ hắn đời trước ký ức, còn hơi chút bóp méo một chút, về sau hắn hẳn là sẽ không lại đến tìm chúng ta phiền toái.” Tiêu Lăng Hàn giải thích nói.

Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ nhìn Tiêu Lăng Hàn, bóp méo ký ức? Thanh trừ ký ức? Chính mình sẽ không có một ngày cũng rơi xuống kết cục này đi? Quá dọa người! Nhất định không thể đắc tội đại ma vương! Trăm triệu không thể đắc tội đại ma vương!

Tiêu Lăng Hàn lười đến đi xem Thượng Quan Huyền Ý một cái ở nơi đó não bổ,” bóp méo ký ức, thanh trừ ký ức” ở Tu chân giới tuy rằng đã tuyệt tích, nhưng Tiên giới vẫn là có loại này cấm kỵ phương pháp.

Chỉ cần bị thi thuật giả siêu việt thi thuật giả tu vi, loại này thuật pháp thực dễ dàng bị phản phệ, bị thi thuật giả sẽ nhớ tới đã từng hết thảy ký ức, thi thuật giả cũng sẽ linh hồn bị thương. Cho nên rất ít có người sẽ sử dụng, thuật pháp này đã bị liệt vào cấm thuật!

Muốn học được cấm thuật cũng không phải dễ dàng như vậy, các điều kiện thiếu một thứ cũng không được. Bất quá Tiêu Lăng Hàn nhìn một lần ngọc giản liền biết, trước mắt hắn còn không có tìm được ra sao nguyên nhân.

Tiêu Lăng Hàn nhìn một bên đã an tĩnh lại Ân Thiên Duệ, lúc này mới mở miệng đối Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ nói: “Các ngươi đi về trước thu thập đồ vật, lưu lại ngọc giản nói cho Mạc gia gia cùng Dung thúc bọn họ, liền nói chúng ta đi trước một bước đi Học viện Hoàng Cực, làm cho bọn họ không cần lo lắng.”

Tiêu Lăng Hàn lại từ túi trữ vật lấy ra tam trương phù triện, ở mặt trên sửa chữa một chút, đệ hai trương cho bọn hắn, “Các ngươi thu thập hảo về sau, liền đem trong phòng trận pháp mở ra, làm ra đang ở bế quan biểu hiện giả dối, sau đó kích phát phù triện, phù triện sẽ đem các ngươi truyền tống đến ta trụ trong phòng.”

Nói xong, hắn lại vẫn một trương cấp Thượng Quan Huyền Ý: “Ngươi cũng giống nhau.”

Sau đó Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Ân Tuyên, đem hắn đưa về hắn trong phòng sau, hắn mới hồi chính mình tạm thời cư trú phòng, chờ ba người.

Chỉ chốc lát sau ba người lần lượt đã đến, Ân Thiên Duệ có chút muốn nói lại thôi nhìn ba người, cuối cùng hạ quyết tâm.

“Tiêu đại ca, Huyền Ý kỳ thật các ngươi không cần phải cùng ta cùng nhau đi.” Ân Thiên Duệ nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nói.

Này hai người đi theo hắn chính là cùng đi mạo hiểm, lưu lại nói không chừng còn có một đường sinh cơ, lại có chút áy náy nhìn thoáng qua Mạc Vô Nhai, biểu ca đối chính mình cảm tình có bao nhiêu sâu, hắn từ Ân Tuyên trong trí nhớ đã biết, cho nên hắn khuyên không được.

“Thiên Duệ, ngươi tưởng quá đơn giản, từ chúng ta cùng nhau ra vào Thành chủ phủ thời điểm, chúng ta ở người khác trong mắt chính là một cái chỉnh thể.” Tiêu Lăng Hàn chậm rãi nói, những người đó chỉ sợ là thà rằng sát sai cũng không buông tha, huống chi chính mình hai người đều không có cường đại chỗ dựa, chết cũng liền đã chết.

“Tiêu ca ca nói rất đúng, Thiên Duệ, này lại không ngươi sai, ngươi không cần phải tự trách, nhân tâm đều tham lam, còn không phải là bị đuổi giết sao? Sợ cái gì? Tổng hội có một đường sinh cơ, đừng quá bi quan.” Thượng Quan Huyền Ý không sao cả nói, dù sao hắn đời trước bị đuổi giết quán, đối với kế tiếp nhật tử, hắn một chút đều không bài xích.

“Biểu đệ không cần lo lắng, mặc kệ phát sinh chuyện gì, ta đều sẽ vẫn luôn bồi ngươi.”

Mạc Vô Nhai thâm tình nhìn Ân Thiên Duệ, vươn tay nắm hắn tay.

Xúc không kịp phòng bị tắc một miệng cẩu lương Tiêu Lăng Hàn: Thói đời ngày sau, đồi phong bại tục, mới mười bốn tuổi tuổi, yêu sớm a! Yêu sớm!!!

Bọn họ bốn người ở trong phòng chờ đến đêm khuya, mới dán lên ẩn thân phù lặng lẽ rời đi Thành chủ phủ.

Rời đi Thành chủ phủ sau bốn người phân biệt ăn dịch dung đan, thay đổi dung mạo tài trí phê hướng cửa thành đi đến.

Tiêu Lăng Hàn biến thành một cái bộ dạng bình thường thiếu niên, Ân Thiên Duệ biến thành một cái xấu xí song nhi, Thượng Quan Huyền Ý biến thành một cái trên mặt có khối bớt thiếu niên, Mạc Vô Nhai biến thành một cái trung niên đại thúc.

Tiêu Lăng Hàn trước hết đi ra ngoài, tiếp theo là Ân Thiên Duệ, cuối cùng mới là Mạc Vô Nhai cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau, sở dĩ như vậy tách ra đi cũng là vì nghe nhìn lẫn lộn.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy Tiêu Lăng Hàn không hổ đại ma vương, đa dạng thật nhiều, làm người khó lòng phòng bị, nếu là chính mình kiếp trước có hắn một nửa thông minh tài trí, cũng không đến mức bị đuổi giết trời cao không

đường xuống đất không cửa. Mỗi khi hồi tưởng lên đều là một phen chua xót nước mắt!

Ở đen nhánh bầu trời đêm hạ, bốn cái thân hình không đồng nhất người một đường bay nhanh. Từ đêm tối đến bình minh, lại từ bình minh đến đêm tối, bọn họ đi qua rừng rậm, xuyên qua đầm lầy, du qua sông lưu.

————

"Phù triện đã dùng không sai biệt lắm, đan dược cũng đã không có, còn có nửa ngày thời gian đến tiếp theo cái thành, chúng ta yêu cầu đi nơi đó bổ sung vật tư, bằng không gặp lại đuổi giết người, chúng ta đều chạy không thoát." Tiêu Lăng Hàn ngồi ở một cái đại thạch đầu thượng đối ba người nói.

Trong khoảng thời gian này, mấy người hố giết không ít tu sĩ, tối cao tu vi chính là một cái Kim Đan đỉnh người, người nọ có thể bị sát, còn may mà rừng rậm yêu thú. Tu vi thấp nhất Luyện Khí kỳ bốn năm tầng đều có, những người này đều là thăng cấp vô vọng, nghĩ không bằng đua một phen ý niệm, dù sao đều là tới đưa đồ ăn, tặng người đầu, đưa linh thạch, bốn người chiếu đơn toàn thu.

"Tiếp theo cái thành là Vũ Hội Thành, là một cái đại thành, có Truyền Tống Trận." Mạc Vô Nhai nhìn Tiêu Lăng Hàn nói, ý tứ thực rõ ràng, muốn hay không đi ngồi Truyền Tống Trận, chờ mọi người đều tới rồi Vân Hoàng Thành thì tốt rồi.

"Chúng ta đây tiên tiến thành, lại làm tính toán." Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, vẫn là đến lúc đó y tình huống mà định.

"Hảo"

"Tới"

Tiêu Lăng Hàn xa xa nhìn phía sau cây số ngoại khoảng cách, lạnh lùng mở miệng.

"Không phải đâu! Những người này còn chưa đủ." Thượng Quan Huyền Ý tức muốn hộc máu nói, thật vất vả hôm nay một ngày đều không có gặp được đuổi giết người, này lập tức liền có người tới phá hư không khí.

"Một cái Kim Đan sơ kỳ mang theo năm cái Trúc Cơ kỳ, Trúc Cơ sơ kỳ hai người, Trúc Cơ trung kỳ hai người, Trúc Cơ hậu kỳ một người." Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua phía sau, đối ba người nói.

Bốn người ăn ý đứng dậy hướng Vũ Hội Thành phương hướng đi tới, chỉ là bọn hắn mới đi ra ngoài 1000 mét, phía sau Kim Đan kỳ tu sĩ đã đuổi theo. Không nói hai lời liền bắt đầu đối bọn họ phát động công kích, Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý hoàn toàn không có sức chống cự, chạy nhanh thối lui đến một bên, Tiêu Lăng Hàn cầm kiếm liền đón đi lên.

Hắn cùng Kim Đan sơ kỳ tu sĩ đúng rồi nhất chiêu, kinh khởi trong rừng điểu tứ tán mà chạy, Tiêu Lăng Hàn cánh tay thượng bị cắt một cái nhợt nhạt khẩu tử,

cũng không có đổ máu. Cảnh giới chênh lệch bãi tại nơi đó, cứ việc hắn toàn lực ứng phó, nhưng hắn phát ra công kích như cũ không có thương tổn đến địch nhân mảy may.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu đối mặt khác ba người nói: “Các ngươi đi trước.”

Trải qua này nửa tháng ở chung (ở chung = đào vong), ba người đều biết Tiêu Lăng Hàn bản lĩnh, không nói hai lời quay đầu liền về phía trước chạy đi.

“Tiểu tử, có điểm bản lĩnh, bất quá ngươi điểm này bản lĩnh vẫn là không đủ xem.” Kim Đan kỳ nam tu tay cầm một phen đại đao, nhìn đối diện thiếu niên lạnh giọng mở miệng.

Hắn được đến bên trong tin tức, này đoàn người trung có người có dị hỏa, chính hắn sẽ không luyện đan, muốn dị hỏa cũng vô dụng. Vạn nhất chính mình ở thu phục dị hỏa trong quá trình, đem chính mình thiêu chết thì mất nhiều hơn được, biện pháp tốt nhất chính là đem có được dị hỏa tiểu tử cầm tù lên, làm hắn chuyên môn vì chính mình luyện đan.

Hắn không nghĩ tới trước mặt cái này tiểu thiếu niên đã có Trúc Cơ kỳ tu vi, như vậy tiểu nhân tuổi, hơn nữa còn có thể tiếp được chính mình chiêu thức, có thể thấy được người này là cỡ nào thiên tài, thiên tài đều hẳn là chết non, hắn trong mắt hiện lên một tia sát khí.

“Có đủ hay không xem, thử mới biết được.”

Tiêu Lăng Hàn nắm chặt trong tay kiếm, cảm giác được đối diện người phóng xuất ra tới sát ý, chiến ý dạt dào nhìn thẳng đối diện Kim Đan kỳ nam tu.

“Tìm chết!”

Kim Đan kỳ nam tu nói xong, lại hướng Tiêu Lăng Hàn khởi xướng công kích, lần này hắn sử dụng chính là thổ hệ pháp thuật, liền thấy Tiêu Lăng Hàn dưới chân thổ địa mọc ra từng cây cứng rắn thổ thứ.

Trong tay hắn còn vẫn luôn không ngừng múa may đại đao, Tiêu Lăng Hàn tay cầm trường kiếm cùng nam tu đánh khó khăn chia lìa, một cái không chú ý trên người liền nhiều một cái miệng nhỏ.

Tiêu Lăng Hàn cũng bắt đầu sử dụng thổ hệ pháp thuật, nhưng là chỉ có thể mạt yên ổn tiểu bộ phận trên mặt đất thổ thứ, cùng Kim Đan kỳ nam tu dùng ra tới chiêu thuật vô pháp so, hắn đứng thẳng địa phương càng ngày càng ít, mắt thấy hắn liền phải rớt đến thổ thứ hố, nếu là thật ngã xuống, chắc chắn trát cái đối xuyên, nghĩ đến cái kia hình ảnh hắn liền có chút không rét mà run.

Thời khắc mấu chốt Tiêu Lăng Hàn phát động thần thức công kích, Kim Đan kỳ nam tu ôm đầu thống khổ trên mặt đất lăn lộn.

Tiêu Lăng Hàn tay phải nắm kiếm, cắm trên mặt đất, mượn lực bay lên trời, một cái xoay người đạp lên trên thân kiếm, ngự kiếm phi hành đến Kim Đan kỳ nam tu trước người, loát khởi nắm tay liền bắt đầu đánh người.

Năm phút sau, nam tử rốt cuộc bị hắn trực tiếp đánh bạo đầu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 29

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 29 chiến đấu kịch liệt Trúc Cơ kỳ

Luyện thể hiệu quả không tồi, Nguyên Anh kỳ thân thể, tấu khởi người tới không cần quá đơn giản bạo lực, tuyệt không có hại, nhưng tiền đề là muốn gần địch nhân thân.

Tiêu Lăng Hàn thu nam tử túi trữ vật, một lọ tăng mạnh bản hóa thi, dưới nước đi, nam tu chỉ chốc lát sau liền biến mất sạch sẽ.

Hóa thi, thủy vẫn là hắn ở địa cầu thời điểm, lợi dụng hóa học nguyên lý nghiên cứu ra tới đồ vật. Khoảng thời gian trước trải qua đầm lầy thời điểm, hắn phát hiện có một loại mang độc linh thảo, trong đó sở hàm thành phần liền có ăn mòn huyết nhục hiệu quả, hơn nữa ở đầm lầy nơi đó săn giết rắn độc - độc túi. Trải qua một phen nghiên cứu sau, hắn rốt cuộc luyện chế thành thăng cấp bản hóa thi, thủy, cấp thấp phiên bản chỉ đối người thường hữu hiệu, tăng mạnh bản chính là chuyên môn nhằm vào tu sĩ.

Lúc này, mặt sau đi theo năm cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ mới San San đuổi tới, mấy người cũng là không nói một lời liền đấu võ.

Tiêu Lăng Hàn ăn một viên Hồi Linh Đan, cảm giác trong thân thể linh khí đều bổ sung trở về, cả người tràn ngập lực lượng, một cái đánh năm cái, hắn không sợ chút nào.

Kim Đan kỳ hắn muốn phí chút trí nhớ, đối phó Trúc Cơ kỳ quả thực không cần quá đơn giản, trường kiếm nắm ở trong tay.

Hắn đầu tiên là nhằm vào hai gã Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, tay phải cầm kiếm, tay trái thi triển pháp thuật, một cái thổ hệ pháp thuật bắn nổi lên đầy trời cát vàng. Mọi người đều theo bản năng nhắm mắt, sợ cát vàng rơi vào trong mắt, Tiêu Lăng Hàn lại sấn cái này thời cơ lặng yên không một tiếng động đi vào Trúc Cơ sơ kỳ hai người phía sau, một người một kiếm, thuận lợi đem hai người giải quyết.

Sau đó hắn lại bắt đầu nhằm vào Trúc Cơ trung kỳ hai người, có phía trước hai người liệt tử, dư lại ba người đều phi thường cảnh giác, bọn họ không cho Tiêu Lăng Hàn nửa điểm cơ hội. Ba người vây kín hắn một người, hắn nhưng không nghĩ bồi những người này lãng phí thời gian, cho nên lựa chọn từng cái đánh bại, ba người một cái sử dụng hỏa hệ pháp thuật chủ công, một cái sử dụng thổ hệ pháp thuật chủ thủ, còn có một cái sử dụng chính là kiếm pháp.

Tuy rằng ba người có công có thủ, nhưng Tiêu Lăng Hàn chút nào không thể so mấy người nhược, hắn ăn một viên Bổ Linh Đan, tay trái lôi hệ pháp thuật viễn trình công kích hỏa hệ pháp thuật, tay phải cầm kiếm cùng sử kiếm tu sĩ triền

đấu ở bên nhau. Mấy cái hiệp, dùng kiếm Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ ngã xuống, còn thừa một cái Trúc Cơ hậu kỳ cùng Trúc Cơ trung kỳ.

Hai người trong lòng đều có chút bồn chồn, ngắn ngủn vài phần liền dư lại bọn họ hai người.

Tiêu Lăng Hàn nhưng không cho hai người bất luận cái gì tự hỏi thời gian, lần này hắn thanh kiếm thu lên, đối phó hai người quang sử dụng pháp thuật là có thể giải quyết. Tay phải dùng ra lôi võng, đem hai người gắn vào võng, lôi điện đem hai người tạc đến da tróc thịt bong, hắn lại sử dụng băng hệ pháp thuật, vô số băng châm đem hai người bắn thành cái sàng.

Mười phút sau, năm người chỉnh tề ngã trên mặt đất.

"Ngươi, ngươi cư nhiên dám giết chúng ta Vũ gia người!!! Còn giết Cốc thiếu gia, đại trưởng lão, đại trưởng lão là tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi." Cuối cùng tắt thở Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, buông một phen lời nói hùng hồn, liền đi đời nhà ma.

Tiêu Lăng Hàn thuần thục thu hồi túi trữ vật, lại hủy thi diệt tích.

Thuận tiện xem xét một chút phía trước cái kia Kim Đan kỳ tu sĩ túi trữ vật, bên trong có một khối thân phận ngọc bài, chính diện hẳn là người chết tên, Vũ Thanh Cốc, mặt trái là một cái đại đại vũ tự.

Không biết này Vũ gia lại là cái gì gia tộc? Vũ gia? Vũ Hội Thành? Nhìn thấy Mạc Vô Nhai hỏi lại hỏi hắn.

Đem có quan hệ Vũ gia thân phận đồ vật hết thảy xử lý rớt, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện chính mình trên người thế nhưng có Nguyên Anh kỳ lưu lại thần thức, này hẳn là hắn sát, chết Kim Đan kỳ nam tu sau sở lưu, hắn vận chuyển công pháp trực tiếp đem kia một mạt thần thức nuốt.

Cách xa nhau mười km một gian trong mật thất, một vị đầu tóc hoa râm lão giả phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt che kín tơ máu, dữ tợn rít gào.

"Là ai? Là ai giết con ta? Nếu làm ta tìm ra, nhất định phải đem hắn bầm thây vạn đoạn, diệt hắn toàn tộc!"

Giờ phút này chính hưng phấn đếm chiến lợi phẩm Tiêu Lăng Hàn còn không biết, Vũ Hội Thành đã có người ở nhớ thương thượng hắn cái đầu trên cổ.

Từ xuyên đến thân thể này sau, Tiêu Lăng Hàn liền đặc biệt thích linh thạch, phỏng chừng là bị nguyên thân ảnh hưởng, ai làm nguyên thân là cái quỷ nghèo!!!

Kim Đan kỳ nam tu túi trữ vật đồ vật cũng không ít, chỉ là hạ phẩm linh thạch liền có 300 vạn, còn có năm vạn trung phẩm linh thạch, đan dược pháp khí mọi thứ đều không ít, đặc biệt phong phú cất chứa, này một phiếu kiếm quá độ.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, kiếm tiền vẫn là giết người cướp của tới nhanh, phi, hắn cái này kêu lấy bỉ chi đạo còn chi bỉ thân. Những người đó như vậy nhiệt

tình đưa lên nhóm tới, hắn đành phải từ chối thì bất kính, thật sự là thịnh tình không thể chối từ.

Thu thập hảo sau, Tiêu Lăng Hàn liền đi đuổi theo quan Huyền Ý bọn họ ba người.

Phía trước truyền đến tiếng đánh nhau, Tiêu Lăng Hàn nhanh hơn bước chân, đập vào mắt chính là Mạc Vô Nhai ở cùng hai cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ đánh nhau, bên cạnh còn đứng ở hai nam một nữ, ba người tuổi đều chỉ có 15-16 tuổi, bọn họ đang cùng Ân Thiên Duệ, Thượng Quan Huyền Ý giằng co.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy đi ra phía trước, hỏi: "Huyền Ý, Thiên Duệ, đây là đã xảy ra chuyện gì?"

"Tiêu đại ca, ngươi tới vừa lúc, có người không biết xấu hổ tự tiến chẩm tịch không thành, liền tưởng cường thủ hào đoạt!" Ân Thiên Duệ không khí nói, còn không quên trừng mắt nhìn liếc mắt một cái đối diện đứng ở trung gian tên kia thiếu nữ.

"Có người coi trọng ngươi?" Tiêu Lăng Hàn thấy hắn như vậy nổi giận đùng đùng bộ dáng, trêu ghẹo nói.

"Không phải, là nàng, nàng muốn cướp biểu ca." Ân Thiên Duệ mặt đỏ hồng, chỉ vào đối diện thiếu nữ nói.

"Bổn tiểu thư coi trọng hắn là phúc khí của hắn." Thiếu nữ ngạo kiều nói, một bộ cao cao tại thượng tư thái.

Tiêu Lăng Hàn: "!!!" Nơi nào tới ngốc nữu, chạy nhanh cho trẫm đem nàng kéo đi.

"Mạc sư huynh, nếu không ngươi liền từ nàng đi!" Tiêu Lăng Hàn đối với bên kia đang ở đánh nhau Mạc Vô Nhai hô.

Mạc Vô Nhai nghe được lời này, một cái lảo đảo, thiếu chút nữa bị thương.

"Ngươi xem nàng lớn lên không tồi, còn rất có linh thạch bộ dáng, ngươi đi theo nàng khẳng định có thể ăn sung mặc sướng." Thấy Mạc Vô Nhai như thế thất thố, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói.

Ân Thiên Duệ nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, khí thẳng trừng mắt.

Mạc Vô Nhai nhân cơ hội dùng ra một cái không chiêu, thối lui đến mấy người bên cạnh.

"Mạc sư huynh, ngươi hảo hảo suy xét một chút, như vậy chúng ta cũng có thể đi theo ngươi dính thơm lây." Nói Tiêu Lăng Hàn còn đối Mạc Vô Nhai chớp chớp mắt.

Mạc Vô Nhai lập tức liền minh bạch Tiêu Lăng Hàn ý tứ, bọn họ muốn đi Vũ Hội Thành, trời xa đất lạ, nếu là có người quen mang theo đi, kia đã có thể tỉnh rất nhiều phiền toái.

Đối diện thiếu nữ thấy Tiêu Lăng Hàn là Mạc Vô Nhai bọn họ đồng bạn, gần nhất liền khuyên Mạc Vô Nhai theo nàng, nàng đối Tiêu Lăng Hàn hảo cảm đại thăng, chuẩn bị sau khi trở về phải hảo hảo ban thưởng hắn.

"Ngươi suy xét thế nào? Ngươi đồng bạn nói không tồi, chỉ cần ngươi theo bổn tiểu thư, bổn tiểu thư tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi. Chúng ta Vũ gia ở Vũ Hội Thành chính là nói một không hai, nếu không phải ngươi lớn lên phù hợp bổn tiểu thư tâm ý, bổn tiểu thư mới lười đến phản ứng ngươi." Khi nói chuyện thiếu nữ trả lại cho Tiêu Lăng Hàn một cái tán thưởng ánh mắt.

Bên kia Ân Thiên Duệ đã có thể nóng nảy, từ có Ân Tuyên đời trước ký ức, hắn liền biết Mạc Vô Nhai từ nhỏ liền thích chính mình. Đời trước bởi vì Ân Tuyên quỷ kế, làm cho bọn họ đã trải qua thật mạnh trắc trở cũng không có thể đi đến cùng nhau, cuối cùng còn sinh tử đạo tiêu. Hiện tại hắn đã nhận định Mạc Vô Nhai chính là hắn cuộc đời này duy nhất đạo lữ, như thế nào có thể cho phép người khác nhìn trộm.

Mạc Vô Nhai thấy Ân Thiên Duệ hồng mắt thấy chính mình, có nghĩ thầm muốn giải thích một phen, nhưng nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn kia tử vong ánh mắt chăm chú nhìn, lại không dám mở miệng. Hắn khổ mà không nói nên lời, Tiêu sư đệ thật là đáng sợ, hắn đánh không thắng a!

"Ta vừa tới bên này, còn không biết hữu như thế nào xưng hô?" Tiêu Lăng Hàn khách khí hỏi đối diện nữ tu.

"Bổn tiểu thư là Vũ gia gia chủ nữ nhi Vũ Tân Lâm." Vũ Tân Lâm một bộ ngạo kiều miệng lưỡi nói, thầm nghĩ cuối cùng tới một cái thức thời người, còn biết hỏi trước tên.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 30

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 30 Vũ Hội Thành Vũ gia

Vũ gia gia chủ nữ nhi, không biết cùng vừa rồi chính mình giết chết Vũ gia mấy người lại là quan hệ như thế nào? Suy nghĩ trăm chuyển, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy trước mắt tới nhìn Vũ gia tiểu thư xuất hiện không khỏi không phải một cái cơ hội.

"Vũ tiểu thư thiên tư trác tuyệt, thực lực phi phàm, sinh thiên sinh lệ chất, xinh đẹp như hoa, có thể coi trọng Mạc sư huynh, là Mạc sư huynh to như vậy vinh hạnh! Nhưng là......" Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn có chút muốn nói lại thôi.

Thượng Quan Huyền Ý nghe được Tiêu Lăng Hàn lời hay không cần tiền ra bên ngoài mạo, nhướng mày, hắn liền biết Tiêu Đại Ma Vương đây là lại ở tính kế người, hắn đồng tình nhìn đối diện Vũ Tân Lâm liếc mắt một cái.

"Nhưng là cái gì? Ngươi có nói cái gì không ngại nói thẳng."

Vũ Tân Lâm nghĩ thầm bà bà mụ mụ giống cái đàn bà, ta đều thế ngươi cấp!

"Chúng ta lần này là tiếp học viện nhiệm vụ, đang định hồi học viện giao nhiệm vụ, cho nên ở Vũ Hội Thành khả năng đãi không được hai ngày, ngươi xem......." Tiêu Lăng Hàn cũng mặc kệ nhiều như vậy, dù sao chính là lẫn nhau lợi dụng, há mồm liền nói hươu nói vượn.

"Điểm này các ngươi không cần lo lắng, ta cũng là muốn đi Học viện Hoàng Cực, đến lúc đó chúng ta cùng đường, đi theo ta, các ngươi an toàn cũng sẽ càng có bảo đảm." Vũ Tân Lâm một bộ các ngươi kiếm lớn khẩu khí nói.

Sau đó ghét bỏ nhìn Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, rõ ràng là đang nói bọn họ ba cái là trói buộc, kéo Mạc Vô Nhai lui về phía sau.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng mắng to, cũng không nhìn xem chính mình cũng mới Luyện Khí sáu tầng tu vi, có cái gì tư cách ghét bỏ người khác.

"Kia thật sự là quá tốt! Ngươi trước chờ chúng ta vài phút, ta khuyên nói một chút sư huynh, ta sư huynh chính là một cây gân, chỉ biết tu luyện." Tiêu Lăng Hàn làm bộ mừng rỡ như điên đối Vũ Tân Lâm nói, một bộ chỉ cần ta ra ngựa, bảo đảm có thể thu phục sư huynh tư thế.

"Ân, các ngươi mau chút." Vũ Tân Lâm không kiên nhẫn nói.

Bốn người đi vào không xa đại thụ hạ, Tiêu Lăng Hàn trước bố trí một cái trận pháp.

"Tiêu đại ca, ngươi là có ý tứ gì? Là muốn ta biểu ca bán đứng sắc tướng sao? Ta không đồng ý."

Ân Thiên Duệ một bộ ngươi nếu là dám để cho ta biểu ca bán đứng sắc tướng, ta liền cái ngươi không để yên tư thế.

Tiêu Lăng Hàn đau đầu xoa xoa thái dương.

"Thiên Duệ, ngươi đừng vội, nghe Tiêu ca ca nói như thế nào."

Thượng Quan Huyền Ý chính là biết, Tiêu Đại Ma Vương ý đồ xấu nhiều nhất, dù sao đi theo hắn tuyệt đối sẽ không có hại. Giống như là này nửa tháng đào vong, tuy rằng có chút chật vật, nhưng chúng ta bốn người nhưng một chút mệt cũng không ăn, hiện tại mấy người túi trữ vật đều căng phồng.

"Các ngươi biết vừa rồi đuổi giết chúng ta Kim Đan kỳ tu sĩ là ai sao?" Tiêu Lăng Hàn nhìn ba người hỏi.

"Chẳng lẽ là Vũ gia người?" Mạc Vô Nhai suy đoán.

"Không tồi, Vũ Hội Thành, nói vậy Vũ Hội Thành họ Vũ nhiều nhất, ta vừa rồi giết một cái họ Vũ người, nghe nói vẫn là cái gì đại trưởng lão nhi tử."

"Này Vũ Hội Thành chỉ có Vũ gia, không có mặt khác gia tộc, có thể nói Vũ gia tại đây này Vũ Hội Thành chính là một nhà độc đại."

"Dựa theo Mạc sư huynh nói như vậy, chúng ta cũng chỉ có một cái lựa chọn, đó chính là đi theo Vũ gia tiểu thư, mặc cho ai đều sẽ không nghĩ đến giết người hung thủ cư nhiên sẽ chạy đến chính mình trong nhà tới."

Mạc Vô Nhai hơi suy tư liền minh bạch, "Nguy hiểm nhất địa phương cũng chính là an toàn nhất địa phương."

Thượng Quan Huyền Ý chuyển động một chút tròng mắt, đột nhiên nói: "Vạn nhất bọn họ tới cái bắt ba ba trong rọ, chúng ta không phải tương đương là tự đưa tới cửa đi sao?"

Tiêu Lăng Hàn tức giận nói: "Ân, ngươi nhìn qua xác thật giống một con ba ba!"

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, Thượng Quan Huyền Ý tiểu tử này là chú chúng ta xuất sư chưa tiệp thân chết trước a!

Thượng Quan Huyền Ý mặt nghẹn đỏ bừng, hắn cũng cảm thấy chính mình cái này so sánh đem chính mình cũng cấp mắng đi vào, mất mặt đã chết.

"Các ngươi hẳn là đều biết chúng ta là vì cái gì sẽ bị đuổi giết, này một đường chúng ta chưa từng có từng vào thành, bọn họ hẳn là dựa theo đi Học viện Hoàng Cực lộ tuyến ở đuổi giết chúng ta. Cho nên chúng ta ngẫu nhiên tiến một chút thành, chờ những người đó phản ứng lại đây thời điểm, chúng ta đã rời đi Vũ Hội Thành. Tiếp theo cái địa phương chúng ta sẽ xuất hiện ở nơi nào? Ai

cũng đoán không chuẩn. Tục ngữ nói: Dưới đèn hắc.” Ta nhìn ba người từ từ nói tới.

“Hành đi, Tiêu ca ca, ta nghe ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm đi theo Tiêu Đại Ma Vương tuyệt đối không có sai.

Hai người đạt thành nhất trí ý kiến, đồng thời nhìn về phía Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ.

“Vậy ngươi bảo đảm bất hòa Vũ Tân Lâm từng có nhiều thân mật tiếp xúc.” Ân Thiên Duệ nhìn Mạc Vô Nhai đối hắn nói.

“Ta bảo đảm xem đều không liếc nhìn nàng một cái.” Mạc Vô Nhai cầu sinh dục cực cường, lập tức bảo đảm.

Ân Thiên Duệ nghe xong Mạc Vô Nhai này nói, lãnh “Hừ” một tiếng, khóe miệng cười nói sáng tỏ hắn giờ phút này hảo tâm tình.

“Ngươi không cần quá phản ứng nàng, tục ngữ nói, không chiếm được mới là tốt nhất, vì chúng ta an toàn, ngươi nhưng ngàn vạn muốn bảo vệ cho ngươi trinh tiết a!” Tiêu Lăng Hàn sợ Mạc Vô Nhai đổi ý, lập tức bỏ thêm một câu.

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn chính là muốn nhìn náo nhiệt, đi theo cái này kêu Vũ Tân Lâm nữ tu nhất định có thể thuận lợi vào thành, còn sẽ có trò hay khả quan. Mạc Vô Nhai chỉ là có thể cùng bọn họ đồng hành lấy cớ mà thôi, muốn vào thành biện pháp có rất nhiều.

Huống chi đặt ở trước mặt tài nguyên không lợi dụng đó chính là lãng phí, lãng phí thực đáng xấu hổ!

Thương lượng hảo sau, Tiêu Lăng Hàn bọn họ liền cùng Vũ Tân Lâm một hàng năm người cùng nhau lên đường, như vậy bọn họ này đoàn người tổng cộng cũng liền có chín người.

Bọn họ trở về trên đường, còn gặp được vài phê Kim Đan kỳ tu sĩ, những người đó vừa thấy bọn họ chín người, chỉ là nhìn lướt qua liền dời đi ánh mắt, tiếp tục tìm kiếm.

Tiêu Lăng Hàn mấy người bất động thanh sắc nhìn nhau liếc mắt một cái, đều minh bạch này chỉ sợ là ở tìm bọn họ, chỉ là bọn hắn hiện tại nhân số không khớp, may mắn cùng Vũ Tân Lâm bọn họ đồng hành, mấy người trong lòng đều có chút may mắn.

“Nha, này không phải nhị muội muội sao? Ngươi này lại là coi trọng cái kia kẻ xui xẻo?”

Một cái lỗi thời thanh âm truyền đến, liền thấy một cái ăn mặc màu xanh ngọc quần áo thanh niên, lớn lên dáng vẻ đường đường, trong tay cầm một phen quạt xếp, ngăn ở bọn họ phía trước, thanh niên phía sau đi theo hai gã Trúc Cơ kỳ tu sĩ.

"Phế vật, tránh ra, bằng không đừng trách ta đối không không khách khí!"

"Chó ngoan không cản đường." Vũ Tân Lâm khinh thường đối với trước mặt nam tử nói, cầm ở trong tay roi dài thuận thế còn giơ giơ lên.

Cái này động tác, đem đối diện nam tử sợ tới mức duỗi tay chắn chắn, kết quả phát hiện người khác cũng không có công kích chính mình, càng là tức muốn hộc máu.

"Ngươi... Ngươi, hừ! Đừng tưởng rằng ngươi nương là phụ thân chính thất, ngươi liền có thể muốn làm gì thì làm, ngươi còn không biết đi? Phụ thân trước hai ngày mang theo một cái lớn lên thiên kiều bá mị, dáng người mạn diệu, tuyệt sắc vưu vật hồi phủ. Phụ thân hiện tại chính là đem nàng trở thành trong lòng bàn tay bảo, ngươi đắc ý không được bao lâu! Ta chờ xem ngươi trò hay!" Nam tử vẻ mặt vặn vẹo ác độc đối với Vũ Tân Lâm nói.

Nói xong, lại đối phía sau hai người nói: "Chúng ta đi!"

"Hắn là ai?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt tò mò hỏi đồng hành trung một người nam tử.

Nam tử cẩn thận nhìn thoáng qua Vũ Tân Lâm, thấy nàng không có phản đối ý tứ, mới nói nói: "Hắn là nhị tiểu thư cùng cha khác mẹ ca ca, kêu Vũ Tân Dân đã 18 tuổi vẫn là Luyện Khí bốn tầng tu vi. Hơn nữa hắn điểm này tu vi đều là dựa vào đan dược đôi đi lên, ở trong gia tộc đều bị đại gia kêu thành phế vật."

"Nga, hắn cùng nhị tiểu thư quan hệ tựa hồ không thế nào hảo?" Thượng Quan Huyền Ý cái hiểu cái không gật gật đầu.

"Nguyên phối sinh hạ hài tử, cùng tiểu thiếp sinh hạ hài tử, đại bộ phận đều là như nước với lửa, nhiều một cái mặt khác nữ nhân sinh hạ hài tử cùng chính mình đoạt tình thương của cha, quan hệ có thể hảo sao?" Nam tử vẻ mặt thấy nhiều không trách nói, xem Thượng Quan Huyền Ý còn nhỏ, đem hắn trở thành là một cái không hiểu đạo lý đối nhân xử thế, ở cha mẹ che chở hạ lớn lên hài tử.

"Nga." Thượng Quan Huyền Ý khô cằn trả lời một tiếng, hắn lại không có huynh đệ tỷ muội, hắn nơi đó biết cái gì chính thê, tiểu thiếp, trong giá thú tử, tư sinh tử chi gian xấu xa.

Rất nhiều người qua đường thật xa thấy bọn họ này một hàng trung, dẫn đầu người cư nhiên là Vũ Tân Lâm, đều rất xa tránh đi, giống như bọn họ này đoàn người là Hồng Hoang mãnh thú.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 31

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 31 Tiêu Lăng Hàn đi dạo phố

Ân Thiên Duệ thấy như vậy một màn còn có chút khó hiểu, đang muốn tiến lên hỏi một chút đồng hành người trung hoà hắn không sai biệt lắm đại nam tử. Kết quả hắn còn không có mở miệng, kia nam tử tựa hồ biết Ân Thiên Duệ muốn hỏi cái gì, rất xa đi đến bên kia. Một bộ ta không nghĩ nói chuyện, không nghĩ phản ứng bộ dáng của ngươi, mắt nhìn thẳng hướng phía trước đi đến.

"Tình huống như thế nào? Chẳng lẽ là bởi vì ta lớn lên không có ngươi tuấn?" Ân Thiên Duệ nhìn Thượng Quan Huyền Ý, mãn đầu óc dấu chấm hỏi???

Vì cái gì Thượng Quan Huyền Ý hỏi chuyện, hắn phải trả lời còn cùng hắn nói chuyện phiếm. Ta còn không có mở miệng, hắn liền tránh ra? Chẳng lẽ thật là chính mình lớn lên không thảo hỉ?

Mạc Vô Nhai bất đắc dĩ sờ sờ một chút đầu của hắn, trấn an hắn hạ xuống cảm xúc. Này rõ ràng chính là những người đó sợ bị Vũ Tân Lâm coi trọng, sau đó mạnh mẽ đoạt người, không thấy được những người đó thấy bọn họ khi, lộ ra đồng tình ánh mắt sao! Mà khi sự người liền ở chỗ này, hắn vẫn là cái kia bị coi trọng người kia, hắn cũng có chút ngượng ngùng, càng là không có khả năng nói thẳng ra tới.

Thượng Quan Huyền Ý nhưng thật ra một chút đều không khách khí, "Bổn thiếu gia lớn lên anh tuấn tiêu sái, phong độ nhẹ nhàng, dáng vẻ đường đường, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, đó là ngươi loại này tướng mạo thường thường người có thể so sánh?" Đương nhiên Thượng Quan Huyền Ý lại quên hắn hiện tại bất quá là một cái mười hai tuổi thiếu niên, còn không có sau khi lớn lên tuấn mỹ ngũ quan, đĩnh bạt dáng người, khen khởi chính mình tới một chút cũng không hàm hồ.

Ân Thiên Duệ bị Thượng Quan Huyền Ý này không biết xấu hổ nói cả kinh trừng mắt tròn tròn đôi mắt nhìn hắn.

"Hiện tại tiểu hài nhi đều như vậy" tự luyến" sao?" Ân Thiên Duệ kỳ thật tưởng nói không biết xấu hổ.

"Nói ngươi giống như thực lão giống nhau, cũng liền so với ta lớn hơn hai tuổi." Thượng Quan Huyền Ý khinh bỉ nhìn Ân Thiên Duệ, nghĩ thầm chẳng lẽ này Ân Thiên Duệ không chỉ có đơn xuẩn, người còn thực ngốc.

Ân Thiên Duệ: Cảm giác chính mình chỉ số thông minh đã chịu uy hiếp, thế nhưng bị xem thường.

“Ta xác thật so ngươi lớn hơn hai tuổi, nhưng ta một chút đều bất lão, ta còn thực tuổi trẻ, không, là niên thiếu.” Nói, Ân Thiên Duệ còn sờ sờ chính mình mặt.

......

Nghe hai người không hề dinh dưỡng đối thoại, bất tri bất giác liền đến cửa thành.

Vào thành yêu cầu nộp lên mười viên hạ phẩm linh thạch, cho dù là Vũ gia người cũng không ngoại lệ, Tiêu Lăng Hàn bọn họ muốn che giấu hành tung, luyện đan sư thân phận bài hắn cũng liền không có lấy ra tới, vì mười viên linh thạch bại lộ thân phận không đáng, tốt xấu hắn trước đó không lâu mới đã phát một bút tiểu tài, huống chi vào thành phí còn không tới phiên hắn siêu tâm.

Vào thành phí dụng đều là Vũ Tân Lâm giao, một đường đi theo nàng vào thành.

Nàng cũng không có đem Tiêu Lăng Hàn mấy người mang đi Vũ gia, mà là an bài bọn họ ở tại trong thành cho thuê một cái sân. Nơi này linh khí cùng bọn họ ở Thiên Huệ Thành trong phủ thành chủ cảm nhận được không sai biệt lắm, một ngàn hạ phẩm linh thạch một ngày, khó trách linh khí nồng đậm, rốt cuộc giá cả như vậy khí phách.

Bất quá lại có người làm coi tiền như rác, bọn họ vài người trụ yên tâm thoải mái.

A! Sa đọa, cảm giác chính mình bị bao dưỡng, loại này không cần trả giá bất luận cái gì đại giới bao dưỡng, hy vọng nhiều tới điểm!

Trải qua mấy ngày nay đào vong, mọi người đều ý thức được chính mình tu vi quá thấp, hoàn toàn không đủ xem, tuy rằng đủ để ngạo thị cùng thế hệ, nhưng ở những cái đó các tiền bối trước mặt chính là cặn bã tồn tại.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình có trọng sinh ưu thế, tu vi có thể nói là tiến triển cực nhanh, sức chiến đấu cũng là thắng dễ dàng cùng cảnh giới. Nhưng cùng Tiêu Đại Ma Vương một so, lập tức liền quân lính tan rã, chỉ nghĩ bị đánh cho tơi bời. Tiêu Đại Ma Vương có thể thắng hãn Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, chính mình lại chỉ có thể miễn cưỡng đối phó Trúc Cơ sơ kỳ, quả thực là người so người sẽ tức chết! Cho nên vừa đến nơi ở, hắn lập tức tuyên bố chính mình muốn tu luyện, chớ quấy rầy!

Mà bên này, Mạc Vô Nhai cũng là bị Tiêu Lăng Hàn bưu hãn sức chiến đấu đả kích hoài nghi nhân sinh, cảm thấy chính mình này 20 năm đều sống uổng phí, vừa đến nơi ở, hắn cũng tuyên bố tu luyện, chớ quấy rầy!

Dư lại Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ hai người ở trong đại sảnh mắt to trừng mắt nhỏ.

"Ngươi không đi bế quan sao?" Tiêu Lăng Hàn nhìn Ân Thiên Duệ tò mò hỏi, kia hai người giống như đều bị hắn kích thích tới rồi, gia hỏa này như thế nào cảm giác không chịu nửa điểm ảnh hưởng.

"Ta hiện tại đã là luyện khí mười tầng, cùng bạn cùng lứa tuổi so sánh với ta đã là nằm thắng, làm việc và nghỉ ngơi kết hợp sao, ta chuẩn bị ở tới Học viện Hoàng Cực phía trước đều không tu luyện." Ân Thiên Duệ xấu hổ nói.

Chính hắn cho chính mình đổ một ly trà, có chút chột dạ không dám nhìn Tiêu Lăng Hàn, chủ yếu là đại gia tuổi tác không sai biệt lắm, cũng coi như là bạn cùng lứa tuổi. Nhưng Tiêu đại ca trực tiếp đem chính mình ném tới rồi mấy ngàn dặm ở ngoài, vô pháp so a! Chỉ có thể an ủi chính mình bất hòa yêu nghiệt so, cùng mặt khác bạn cùng lứa tuổi nhiều lần liền hảo, như vậy tưởng tượng, chính mình còn xem như một thiên tài!

"Ngươi biết ngươi cái này kêu cái gì sao?" Tiêu Lăng Hàn ngồi ở trên ghế, nghiêng nghiêng nằm, lười nhác mở miệng.

"Gọi là gì a?" Ân Thiên Duệ có chút chột dạ hỏi.

"Không tư tiến thủ, được chăng hay chớ, tự sa ngã, mê muội mất cả ý chí, chơi bời lêu lổng, đắm mình trụy lạc, đối, ngươi hiện tại chính là như vậy!" Tiêu Lăng Hàn nói xong, còn rất là tán đồng gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình nói đều đối.

Ân Thiên Duệ bị Tiêu Lăng Hàn nói mở to mắt, khiếp sợ nói không ra lời, ngốc ngốc nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Hắn còn không phải là tạm thời không nghĩ tu luyện sao? Như thế nào đã bị Tiêu đại ca ấn thượng nhiều như vậy vô năng nhãn?

"Còn có, chúng ta không phải bạn cùng lứa tuổi sao? Ta hảo tưởng liền so ngươi đại hai tháng đi? Chẳng lẽ ta nhớ lầm?" Tiêu Lăng Hàn tiếp tục đả kích nói.

Rốt cuộc lấy lại tinh thần Ân Thiên Duệ chạy nhanh lấy lòng nói: "Cái kia, Tiêu đại ca ở lòng ta chính là như ta thân đại ca giống nhau tồn tại. Chúng ta chi gian vô pháp so, không thể so, không thể so. Ngươi là bầu trời minh nguyệt, ta là trên mặt đất gạch ngói; ngươi là bầu trời đêm sao trời, ta là đáy sông tế sa; ngươi là không trung đám mây, ta là trên mặt đất bông; ngươi là trên bầu trời nắng gắt, ta là đất trồng rau thái dương hoa."

"Ân, ngươi vuốt mông ngựa công phu không tồi, nói đại ca ngươi bao lớn?" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, vuốt cằm, nghi hoặc hỏi.

"Ta đại ca so với ta đại mười tuổi." Ân Thiên Duệ trộm ngắm liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, thật cẩn thận nói.

Ân Thiên Duệ cảm thấy Tiêu Lăng Hàn chú ý điểm có phải hay không nghĩ sai rồi, hắn nên chú ý không phải chính mình mặt sau những cái đó vuốt mông ngựa nói sao? Như thế nào cùng Huyền Ý nói không giống nhau? Huyền Ý

không phải nói Tiêu đại ca thích nhất người khác khen hắn sao? Tuy rằng Tiêu đại ca khen ngợi ta một chút, nhưng như thế nào giống như không có gì dùng? Từ kiến thức đến Tiêu Lăng Hàn sát. Người thực lực sau, (chủ yếu là trường hợp quá dọa người, không phải trực tiếp bạo. Đầu, chính là tan xương nát thịt, nếu không phải liền thân thể nào đó linh kiện thiếu, nhất khủng bố chính là cả người đều biến thành một bãi thủy dung nhập đại địa, tất cả đều là chết không toàn thây, thật sự là quá thảm quá dọa người.) Ân Thiên Duệ hạ quyết tâm nhất định phải cùng Tiêu đại ca đánh hảo quan hệ.

"Đó chính là 24 tuổi, chẳng lẽ ta hiện tại làn da biến kém? Hiện lão? Không được, ta phải đi nghiên cứu một khoản Hoán Nhan Đan ra tới."

Tiêu Lăng Hàn ngưng ra một mặt thủy kính, thưởng thức chính mình không hề hà tư tuấn mỹ ngũ quan, lầm bầm lầu bầu nói, nói xong liền đi rồi.

Gặp người rốt cuộc đi rồi, Ân Thiên Duệ lau đem mồ hôi trên trán, từ Tiêu đại ca giết không ít người sau, tổng cảm thấy khí thế của hắn so trước kia cường rất nhiều, cho người ta một loại vô hình cảm giác áp bách.

Nhàn rỗi cũng là nhàm chán, Ân Thiên Duệ quyết định đi phòng luyện đan tiếp tục đào tạo sâu luyện đan thuật. Miễn cho một không cẩn thận đụng tới Tiêu đại ca, hắn hiện tại là thật sự có điểm sợ Tiêu đại ca, tổng cảm thấy Tiêu đại ca là đầu Hồng Hoang mãnh thú, chính mình chính là cừu con, không, so cừu con còn yếu tồn tại; tiểu con kiến, đối, chính là dẫm ta một chân đều ngại cộm chân, chỉ có thể là khinh thường nhìn lại.

Vì có thể được đến Tiêu đại ca khinh thường nhìn lại, làm hắn mau chóng quên chính mình, kế tiếp nhật tử Ân Thiên Duệ quyết định trốn đến đan phòng đi.

Ngày thứ hai,

Tiêu Lăng Hàn sớm liền ra cửa, tuy rằng bọn họ trụ trong viện Vũ Tân Lâm để lại một cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ nhìn chằm chằm, nhưng chỉ cần không phải Mạc Vô Nhai rời đi, hắn đều mở một con mắt nhắm một con mắt.

Tiêu Lăng Hàn đi ở Vũ Hội Thành đường phố, nơi này không có Thiên Huệ Thành náo nhiệt, hẳn là bởi vì nơi này bị Vũ gia một nhà khống chế, không có cạnh tranh liền không có tốt đối lập, như vậy như thế nào phát triển lên?

"Đi ngang qua dạo ngang qua đạo hữu đến xem, thượng cổ tu sĩ động phủ lấy ra tới đồ vật."

"Mới mẻ nhất linh quả ủ linh tửu, hoan nghênh các vị đạo hữu tới tuyển mua."

"Đều tới nhìn một cái, coi một chút, Nguyên Anh lão tổ lưu lại đồ vật, mua được chính là kiếm được."

"......"

Tiêu Lăng Hàn đi ngang qua này đào bảo một cái phố, rao hàng thanh không ngừng đánh sâu vào hắn màng tai, tò mò dưới, hắn dùng thần thức quét quét.

Cái gì thượng cổ tu sĩ động phủ đồ vật, căn bản chính là chút yêu thú trên người linh kiện, cái gì hàm răng, yêu thú da, yêu thú xương cốt mài giũa thành đẹp hình dạng; cái gì linh tửu, rõ ràng chính là bình thường trong nước mặt thả một gốc cây say hương thảo; cái gì Nguyên Anh lão tổ lưu lại đồ vật, rõ ràng chính là ở ngoài thành sông đào bảo vệ thành nhặt ngỗng ấm thạch.

Quả thực chính là lừa gạt người cảm tình, gạt người lại lừa tâm.

Tiêu Lăng Hàn hoàn toàn thất vọng, trong tiểu thuyết không phải đều nói vai chính tùy tiện đi dạo đều có thể đào đến nghịch thiên bảo bối sao? Không phải gia tăng tu vi, chính là gia tăng chiến lực.

Xem ra chính mình là không có vai chính mệnh, chỉ là một người qua đường Giáp.

Hắn kiên quyết không thừa nhận trong tiểu thuyết đều là gạt người, ôm điểm ảo tưởng, nói không chừng ngày nào đó liền sẽ gặp được một cái Long Ngạo Thiên.

Long Ngạo Thiên một đường thu đủ loại tay đấm, người theo đuổi, tục xưng tiểu đệ.

Cái gì thiên kiều bá mị ma đạo Thánh Nữ; thanh thuần tiểu sư muội; thiện giải nhân ý thanh mai trúc mã; toàn năng đan đạo tiên tử; dáng người hỏa bạo Hồ tộc hồ yêu; giải ngữ hoa giống nhau đại sư tỷ hết thảy đều đối Long Ngạo Thiên si tâm bất hối, yêu sâu sắc, trung trinh không di, sông cạn đá mòn, tình thâm như biển, bồi hắn chinh phục biển sao trời mênh mông, đi lên đỉnh cao nhân sinh.

Đến lúc đó lại có xuất sắc tiết mục trình diễn, chính mình liền có thể quan khán hiện trường phát sóng trực tiếp, bằng không này không có máy tính, trò chơi, các loại giải trí tu tiên sinh hoạt, thật sự quá buồn tẻ nhạt nhẽo.

Tiêu Lăng Hàn như thế nào cũng không thể tưởng được ngày nào đó đã đến thời điểm, chính mình cũng sẽ bị kéo vào diễn trung, thành Long Ngạo Thiên khăng khăng muốn thu vào dưới trướng người (tiểu đệ). Đương nhiên, đây là về sau mới có thể phát sinh sự tình.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 32

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 32 mua lá bùa phong ba

Đi vào một nhà phù triện chuyên bán cửa hàng, bên trong chỉ có rộn ràng nhốn nháo vài người, căn bản không giống ở Thiên Huệ Thành náo nhiệt phi phàm.

"Đạo hữu tưởng tuyển chút cái gì? Tùy tiện xem, tùy tiện tuyển, chúng ta nơi này có vũ lâm đại sư tân họa ra phù triện, công phòng đều có, hiệu quả tuyệt đối ở Vũ Hội Thành số một, bảo ngài vừa lòng." Một cái luyện khí ba tầng tu sĩ nhiệt tình tiếp đón Tiêu Lăng Hàn.

"Chỗ trống lá bùa bán thế nào?" Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt hỏi.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn chỉ đối chỗ trống lá bùa cảm thấy hứng thú, tiếp đón hắn tu sĩ tươi cười giảm phai nhạt một ít, không nhanh không chậm nói: "Một trăm trương khởi bán, 30 khối hạ phẩm linh thạch một trăm trương, lấy này loại suy."

Nghe hắn báo ra giá cách, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, như thế nào so Thiên Huệ Thành bán quý một nửa?

"Ngươi xác định là 30 khối hạ phẩm linh thạch một trăm trương?" Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi lại lần nữa.

Tiêu Lăng Hàn như thế nào có loại hắn đem chính mình trở thành dê béo cảm giác, chẳng lẽ chính mình thoạt nhìn thực hảo lừa sao?

"Không linh thạch cứ việc nói thẳng! Như thế nào? Là ta kia nhị muội muội không có cho ngươi linh thạch sao? Chẳng lẽ ngươi nhanh như vậy liền thất sủng?"

Một cái chán ghét thanh âm vang lên, Tiêu Lăng Hàn không vui nhíu nhíu mày, quay đầu lại, quả nhiên liền nhìn đến hôm qua ở trên đường gặp được một cái người quen, Vũ Tân Dân.

Có tâm không phản ứng hắn, vốn định trực tiếp mua chỗ trống lá bùa liền đi, liền tính là bị coi như dê béo làm thịt cũng không cái gọi là.

Lại không có nghĩ đến vừa rồi còn nhiệt tình chiêu đãi chính mình tu sĩ nghe thấy Vũ Tân Dân nói, lập tức liền dùng chán ghét ánh mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn, đối hắn cũng lạnh lẽo, thái độ đó là tới cái 180° đại chuyển biến.

Hắn là tới mua đồ vật, không phải tới xem người sắc mặt, lập tức hắn liền xoay người ra cái này phù triện chuyên bán cửa hàng.

Đi ra phù triện cửa hàng, trong lòng hỏa khí như thế nào đều áp không được, Tiêu Lăng Hàn cái gì đều có thể ăn, từ trước đến nay không có hại. Hắn ở Vũ Tân Dân trên người lưu lại một thần thức ấn ký sau, tiếp tục dạo, rốt cuộc nhìn đến một cái quen thuộc tấm biển thượng, viết quen thuộc tên "Thiên Tinh Các", hắn cơ hồ là kìm nén không được nhảy lên tâm, kích động đi vào.

"Hoan nghênh đạo hữu quang lâm Thiên Tinh Các, không biết đạo hữu là tùy tiện nhìn xem, vẫn là tưởng tuyển chút cái gì?" Một cái Luyện Khí chín tầng nữ tu mỉm cười đối Tiêu Lăng Hàn nói, tươi cười nhu mỹ cho người ta một loại như tắm mình trong gió xuân cảm giác.

"Các ngươi nơi này nhưng có chỗ trống lá bùa?" Tiêu Lăng Hàn đánh giá một chút cửa hàng, mở miệng hỏi.

"Có, đạo hữu bên này thỉnh."

Nữ tu đem Tiêu Lăng Hàn đưa tới một cái trước quầy, nơi đó mặt bày biện đều là họa hảo phù triện, các loại thường thấy tác dụng đều có. Cái gì bạo phá phù, phòng ngự phù, kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành phù, hắn đại khái nhìn một chút, không có ẩn thân phù, chân ngôn phù, truyền tống phù chờ mấy thứ đặc thù tác dụng phù triện. Xem ra về sau chỉ cần không phải đặc biệt tín nhiệm người, này đó phù triện hắn đều không cần lấy ra tới, để tránh đưa tới họa sát thân.

"Không biết đạo hữu yêu cầu nhiều ít chỗ trống lá bùa? Đều yêu cầu chút cái gì phẩm cấp?" Nữ tu đứng ở quầy sau, lễ phép hỏi.

"Các ngươi nơi này lá bùa đều là bán thế nào?"

Tiêu Lăng Hàn nhìn quầy lưu quang bốn phía phù triện, liền biết này đó phù triện cũng là xuất từ đại sư tay, so vừa rồi cái kia cái gì vũ lâm đại sư họa mạnh hơn nhiều. Hơn nữa nơi này lá bùa so lần trước hắn mua chất lượng còn muốn hảo.

"Nhất nhị cấp lá bùa mười khối hạ phẩm linh thạch một trăm trương, tam cấp lá bùa mười lăm khối hạ phẩm linh thạch một trăm trương, tứ cấp lá bùa hai mươi khối hạ phẩm linh thạch một trăm trương." Nữ tu kiên nhẫn vì Tiêu Lăng Hàn giảng giải các loại cấp bậc lá bùa bất đồng giá cả.

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng tính nhẩm một chút, mới mở miệng: "Một bậc lá bùa một ngàn trương, nhị, tam, tứ cấp lá bùa các muốn hai vạn trương."

"Tốt, ngài chờ một lát."

Nữ tu nói xong, liền từ trên quầy hàng lấy ra một cái không gian giới tử, trước số ra một ngàn trương một bậc lá bùa, đặt ở quầy thượng; lại mặt khác cầm một cái giới tử số ra hai vạn trương nhị cấp lá bùa...... Chờ sở hữu lá bùa đều chỉnh tề bãi ở quầy thượng sau, nàng mới lấy ra một cái túi trữ vật này toàn bộ trang lên.

Nàng cũng không có lập tức đưa cho Tiêu Lăng Hàn, mà là mở miệng dò hỏi: "Đạo hữu còn cần mặt khác đồ vật sao? Chúng ta nơi này còn có các loại đan dược, linh thảo, linh dược, trận bàn, pháp khí, các loại tài liệu cái gì cần có đều có."

Tiêu Lăng Hàn nghĩ dù sao đều phải mua, còn không bằng ở chỗ này cùng nhau mua.

Vì thế hắn báo ra liên tiếp đồ vật: "Ta yêu cầu luyện chế Hồi Xuân Đan, Hồi Linh Đan, Bổ Khí Đan, sinh cốt đan, thanh hư đan, giải độc đan này đó đan dược dược liệu, mỗi dạng 50 phân. Còn có nhị cấp tam cấp tứ cấp trận pháp tài liệu, các hai mươi phân."

"Tốt, ngài có thể ở bên kia nghỉ ngơi một chút, ta lập tức vì ngài chuẩn bị, ngài thỉnh chờ một lát." Nữ tu chỉ vào đại đường bàn ghế đối Tiêu Lăng Hàn nói.

Dứt lời, tên kia nữ tu liền đi chuẩn bị Tiêu Lăng Hàn yêu cầu đồ vật.

Hắn ngồi ở đại đường đợi mười lăm phút, tên kia nữ tu liền đi mà quay lại.

"Đạo hữu, ngài yêu cầu đồ vật ta đã vì ngài chuẩn bị tốt." Nói xong, nàng lấy ra ba cái túi trữ vật đặt ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn nhất nhất kiểm tra sau, phát hiện không có vấn đề, mới hỏi nói: "Tổng cộng nhiều ít linh thạch?"

"Tổng cộng 25 vạn 3600 khối hạ phẩm linh thạch."

Giá cả vừa phải, Tiêu Lăng Hàn sảng khoái thanh toán linh thạch.

Nữ tu thấy trước mặt thiếu niên, tùy ý liền lấy ra hơn hai mươi vạn linh thạch, tức khắc đối thiếu niên lau mắt mà nhìn, đồng thời cảm thấy nhà mình thiếu chủ ánh mắt quả nhiên trước sau như một độc ác.

"Đạo hữu, chờ một lát." Thấy Tiêu Lăng Hàn liền phải rời đi, nữ tu ra tiếng gọi lại hắn.

Nữ tu từ nhẫn trữ vật lấy ra một khối màu đen lệnh bài, mặt trên viết thiếp vàng sắc ba cái chữ to "Thiên Tinh Các".

"Đạo hữu, này khối lệnh bài là chúng ta Thiên Tinh thương hội khách quý tạp, mọi việc ở Thiên Tinh thương hội kỳ hạ mua sắm đồ vật đều sẽ giảm 10%, nếu là ở đấu giá hội chụp được đồ vật đánh giảm giá 5%. Nhân đạo hữu ở chúng ta cửa hàng dùng một lần mua sắm hai mươi vạn trở lên vật phẩm, mới có thể cố ý đưa tặng đạo hữu."

Tiêu Lăng Hàn cầm lấy lệnh bài, thuận tay liền để vào không gian giới tử.

"Lệnh bài không tồi, ta nhận lấy." Tiêu Lăng Hàn khó được đối nữ tu ôn hòa cười cười.

"Đạo hữu, đi thong thả, hoan nghênh đạo hữu lần sau quang lâm!"

Chờ Tiêu Lăng Hàn đi xa, nữ tu mới trở lại một gian trang hoàng xa hoa phòng, phòng chính thượng vị ngồi một cái mang theo màu bạc mặt nạ nam tử, hơi thở trầm ổn, hắn cũng không có thả ra chính mình uy áp, vẫn như cũ lệnh mới vừa vào nhà nữ tu ngạch đổ mồ hôi lạnh.

Nữ tu quỳ một gối xuống đất: “Thiếu chủ, lệnh bài ta đã giao cho vừa rồi thiếu niên kia.”

“Ân, đã biết, ngươi trước đi xuống đi!” Nam nhân giàu có từ tính thanh âm vang lên.

“Đúng vậy.” nữ tu lui đi ra ngoài.

“Xem ra Học viện Hoàng Cực qua không bao lâu liền sẽ náo nhiệt lên.” Nam nhân lầm bầm lầu bầu.

Tiêu Lăng Hàn ra Thiên Tinh Các, liền căn cứ lưu tại Vũ Tân Dân trên người thần thức ấn ký truy tung qua đi. Hắn đi vào một tòa hẻo lánh phủ trước cửa, trên cửa lớn mặt loang lổ bác bác dấu vết, còn có tơ nhện võng, coi trọng liếc mắt một cái liền biết nơi này hẳn là thật lâu đều không có người tới cư trú quá.

Tiêu Lăng Hàn ở trên người dán một trương ẩn thân phù, mới trèo tường đi vào, đập vào mắt chính là cũ nát kiến trúc, mọc đầy cỏ dại sân.

Hắn tìm một cái thường xuyên có người hành tẩu con đường, một đường hướng về sân chỗ sâu trong đi tới.

Rốt cuộc đi vào một tòa hoàn hảo lầu các trước, bên ngoài bố trí phòng ngự trận, cách âm trận, nếu không phải đích thân đến tiến đến, mặc cho ai cũng sẽ không nghĩ đến rách nát trong phủ cư nhiên còn có như vậy một đống hoàn hảo kiến trúc, nhưng nói nơi này hoàn hảo không tổn hao gì, cùng chung quanh kiến trúc hình thành tiên minh đối lập.

Vậy ý nghĩa này đống lầu các thật lâu trước kia, cũng đã bị trận pháp bảo hộ lên.

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng cảm giác được Vũ Tân Dân liền ở bên trong, chỉ là bên ngoài trận pháp là tứ cấp trận pháp, tứ cấp trận pháp muốn Nguyên Anh kỳ tu sĩ mới có thể bố trí, hắn nhưng thật ra có thể khai một cái một người đi vào khe hở, nhưng nếu là bên trong có Nguyên Anh kỳ lão tổ, hắn lập tức liền sẽ bị phát hiện.

Tự hỏi qua đi, Tiêu Lăng Hàn quyết định trước lưu lại nơi này nhìn xem, không biết nơi này là tình huống như thế nào, cấp Ân Thiên Duệ đã phát truyền âm ngọc giản, hắn liền an tâm ở lầu các bên cạnh trong viện tìm cái không người phòng, chuẩn bị ngay tại chỗ giám thị Vũ Tân Dân.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 33

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 33 gặp được đại âm mưu

Nhàn rỗi cũng là ăn không ngồi rồi, Tiêu Lăng Hàn lắc mình tiến vào không gian, bắt đầu vẽ bùa, trước đem một ngàn trương một bậc lá bùa vẽ xong rồi, mỗi dạng phù đều vẽ một ít, một bậc lá bùa họa tới chủ yếu là cấp Huyền Ý cùng Thiên Duệ dùng. Chờ đem một bậc lá bùa họa xong, trong không gian đã qua đi hai mươi ngày, bên ngoài mới qua đi không sai biệt lắm hai cái canh giờ.

Lại vẽ một ít nhị cấp phù triện, liền ở sắp trời tối thời điểm Vũ Tân Dân từ lầu các đi ra.

Tiêu Lăng Hàn lập tức cho chính mình dán một trương ẩn thân phù, ra không gian, theo dõi Vũ Tân Dân. Trên người hắn mang theo nồng đậm mùi máu tươi, không biết ở bên trong đến tột cùng đã xảy ra cái gì. Tiêu Lăng Hàn một đường đi theo Vũ Tân Dân, thấy hắn trở về Vũ phủ, chỉ có thể trở về mấy người tạm thời cư trú tiểu viện.

Ngày thứ hai,

Tiêu Lăng Hàn còn ở không gian luyện đan, liền cảm ứng được chính mình đặt ở Vũ Tân Dân trên người thần thức ở nhanh chóng di động, chậm rãi liền tiếp cận ngày hôm qua hắn đi qua cái kia cũ nát phủ đệ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thiên Duệ nói một tiếng, liền lặng lẽ dán lên ẩn thân phù ra sân, lại cho chính mình dán khinh thân phù, cấp tốc phù, thẳng đến hôm qua đãi quá phủ đệ.

May mắn hắn tu vi so Vũ Tân Dân cao, hơn nữa phù triện uy lực, hắn đuổi tới thời điểm Vũ Tân Dân cũng vừa mới đến.

Vũ Tân Dân phía sau đi theo năm cái mười ba, 4 tuổi tả hữu thiếu niên, biểu tình dại ra đi theo hắn đi phía trước đi. Tiêu Lăng Hàn sấn Vũ Tân Dân không chú ý khi, đem cuối cùng một thiếu niên đánh vựng ném vào không gian, còn cho hắn uy một viên đan dược, làm hắn vẫn luôn hôn mê. Lúc sau Tiêu Lăng Hàn giả thành cuối cùng tên kia thiếu niên, đi theo Vũ Tân Dân phía sau.

Đi đến lầu các hạ, Vũ Tân Dân từ túi trữ vật lấy ra một cái ngọc giản, đưa vào linh lực, trận pháp liền mở ra một cái thông đạo.

Vũ Tân Dân trực tiếp đi vào, phía sau năm người theo sát sau đó.

Tiến vào lầu các sau, đập vào mắt chính là trống trải đại sảnh, Vũ Tân Dân ở đại sảnh góc tường phóng đèn địa phương trạm hảo, ở trên tay cắt một lỗ hổng,

huyết tích ở trang đèn dầu mâm, vừa mới không quá bàn đế, bên cạnh vách tường liền truyền đến “Ca ca ca” thanh âm.

Tiêu Lăng Hàn dùng dư quang nhìn lại, nơi đó xuất hiện một đạo ám môn.

Bên trong đen nhánh một mảnh, ngay cả thần thức đều có chút chịu trở, ở nơi đó mặt hắn thần thức chỉ có thể phát huy ra Kim Đan sơ kỳ thực lực. Hiển nhiên nơi này sự tình chỉ sợ không đơn giản như vậy, lộ ra một cổ âm mưu hương vị. Nhưng hiện tại hắn nếu tưởng bứt ra đã chậm, kế tiếp, Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể tùy cơ ứng biến, lấy bất biến ứng vạn biến.

Vũ Tân Dân dẫn đầu đi vào, phía sau năm người theo sát ở hắn phía sau, đi vào ám môn, chính là một cái thật dài cầu thang, vẫn luôn uốn lượn xuống phía dưới.

Càng là hướng phía dưới đi, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác phía dưới mùi máu tươi càng nồng đậm, có một cổ nói không nên lời áp lực cảm.

Rốt cuộc đi tới đế, đập vào mắt chính là một cái tế đàn, tế đàn phía dưới là một hồ máu loãng, ao đại khái có chín mét vuông. Huyết trì chung quanh chồng chất một loạt đầu lâu, ước chừng 70 nhiều, mỗi cái đầu lâu mặt trên đều có một đóa nhảy lên ngọn lửa, có thể thấy được đó là ma trơi.

Toàn bộ không gian diện tích đại giai có mười lăm mét vuông, tế đàn mặt sau là một cái thạch thất, cầu thang bên tay phải có một đạo ám môn, nơi đó mặt hẳn là cũng có một cái thạch thất.

Vũ Tân Dân quy quy củ củ đứng ở huyết trì bên cạnh, đợi đại giai mười lăm phút, một cái đầu tóc hoa râm lão giả từ tế đàn mặt sau đi ra, hắn chỉ là nhàn nhạt quét Vũ Tân Dân phía sau năm người liếc mắt một cái, vừa lòng đối Vũ Tân Dân gật gật đầu.

“Tân Dân lần này làm không tồi, còn có hai ngày chính là đêm trăng tròn, đến lúc đó ta là có thể mượn dùng này đó một hồ tà sát khí cùng oán khí đột phá Hóa Thần kỳ.” Tóc bạc lão giả vuốt chòm râu, vừa lòng nói.

Râu bạc lão giả đúng là Vũ gia hiện tại đại trưởng lão, tên là Vũ Thông.

Hai ngày trước bị Tiêu Lăng Hàn giết chết Kim Đan kỳ nam tu vũ tân cốc chính là người này duy nhất nhi tử, nếu là làm Tiêu Lăng Hàn biết, hắn chắc chắn nói: Thật là vô xảo không thành thư, chết hảo, vừa thấy lão nhân này liền không phải cái gì người tốt, thật là gậy ông đập lưng ông.

“Này đó đều là tôn nhi nên làm, có thể vì tổ gia gia làm việc, là Tân Dân vinh hạnh.”

“Ân, ngươi yên tâm, chờ ta đột phá Hóa Thần kỳ liền vì ngươi tẩy linh căn, tự mình vì ngươi tẩy tinh phạt tủy, đến lúc đó ngươi chính là Đơn linh căn, tốc độ tu luyện chắc chắn tiến triển cực nhanh, gia tộc tài nguyên cũng sẽ thiên hướng

ngươi.” Vũ Thông nhìn trước mặt thiếu niên, lộ ra hòa ái tươi cười, sờ sờ đầu của hắn, trấn an nói.

Nói miệng không bằng chứng, ngân phiếu khống, này rõ ràng là tay không bộ bạch lang, Tiêu Lăng Hàn vừa thấy liền biết này Vũ Tân Dân chính là bị lão nhân này lừa dối, sợ là đã làm thật lâu công cụ người, chờ nhiệm vụ hoàn thành sau, nhân sinh cũng đi tới cuối.

“Đa tạ tổ gia gia, ngày mai tôn nhi sẽ đem cuối cùng ba người đúng giờ đưa tới.” Vũ Tân Dân mừng rỡ như điên nói lời cảm tạ.

Hắn cúi đầu nhưng thật ra không có nhìn đến Vũ Thông trong mắt chợt lóe mà qua tàn nhẫn, Tiêu Lăng Hàn vài người đều là dại ra nhìn phía trước, Vũ Thông mặt bộ biểu tình vừa lúc bị hắn nhìn cái rành mạch.

“Ân, hảo hài tử, chờ ta đột phá Hóa Thần kỳ liền đi gặp một lần Học viện Hoàng Cực Âu Dương Tu Kỳ, hắn cảm thấy hắn là Hoàng Cực đại lục duy nhất Hóa Thần kỳ, không ai có thể nề hà hắn, hắn khống chế Học viện Hoàng Cực nhiều năm như vậy. Ta nhưng thật ra muốn nhìn hắn về sau còn như thế nào ở Hoàng Cực đại lục một nhà độc đại, đến lúc đó, ta nếu là có thể đem hắn giết, Hoàng Cực đại lục chính là chúng ta Vũ gia.”

Lão nhân càng nói càng hưng phấn, thật là mơ mộng hão huyền, còn ảo tưởng mộng đẹp trở thành sự thật.

Vũ Tân Dân nghĩ đến lão giả nói cái kia cảnh tượng, chính mình lại là lão giả tâm phúc + tôn tử, đến lúc đó chính mình cũng có thể đi theo tổ gia gia bình bộ thanh vân, thăng chức rất nhanh.

Áp xuống trong lòng vui mừng, Vũ Tân Dân đối lão giả a dua nói: “Tân Dân trước tiên chúc mừng tổ gia gia, tổ gia gia chắc chắn vừa lòng đẹp ý, tâm tưởng sự thành, hùng bá toàn bộ Hoàng Cực đại lục.”

“Ân, ngươi trước đem này năm người dẫn đi, chờ ngày mai canh giờ tới rồi lại cùng nhau sát, ngươi tới bên này không có người phát hiện đi?” Vũ Thông bị Vũ Tân Dân cầu vồng thí chụp thật cao hứng, nhìn về phía Vũ Tân Dân ánh mắt càng thêm nhu hòa, nhẹ giọng phân phó nói.

“Tổ gia gia yên tâm, ta hiện tại là trong nhà phế vật, không có người sẽ nhàm chán quan tâm một cái phế vật suốt ngày đang làm cái gì.” Vũ Tân Dân tự tin nói, hắn tự tin gia tộc người đều không nghĩ nhìn thấy hắn, bình thường nhìn thấy hắn lại rất xa liền ly rất xa, phảng phất hắn phế tài thanh danh sẽ lây bệnh giống nhau.

Nhàm chán Tiêu Lăng Hàn: “......” Nằm cũng trúng đạn.

“Ân.” Vũ Thông lên tiếng, xoay người lại biến mất ở tế đàn mặt sau.

Vũ Tân Dân thấy lão giả rời đi, mới thật mạnh thở dài nhẹ nhõm một hơi, tay cầm thành quyền.

Thấp thấp mà lẩm bẩm tự nói: “Hừ, chờ ta trở thành Đơn linh căn, ta chắc chắn làm gia tộc những cái đó khi dễ ta, nhục mạ ta người lau mắt mà nhìn, làm những cái đó thiên chi kiêu tử tự hành hổ thẹn, còn sẽ cho những cái đó khinh thường ta người một cái hung hăng giáo huấn.”

Nghe thấy Vũ Tân Dân dõng dạc tự bạch, Tiêu Lăng Hàn thật muốn đi lên diêu tân hắn,” đừng có nằm mộng, tỉnh tỉnh đi!”

Vũ Tân Dân mang theo phía sau năm người đi vào cầu thang bên phải thạch thất, bên trong rõ ràng có nhân sinh sống quá dấu vết.

Một trương giường đá, một cái bàn đá, bốn cái ghế đá, đơn giản sáng tỏ, liếc mắt một cái liền vọng tẫn.

Vũ Tân Dân thấy mấy người đều vào thạch thất, một loạt trạm hảo, mới từ trong lòng ngực lấy ra một cái lục lạc, lay động vài cái, Tiêu Lăng Hàn rõ ràng cảm giác được thứ này đối linh hồn có chút tác dụng. Quả nhiên, liền thấy còn lại bốn người lập tức khôi phục thần trí, nhìn về phía Vũ Tân Dân ánh mắt mang theo phẫn hận, sợ hãi, chán ghét, không cam lòng vv tình tự.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 34

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 34 không một cái người tốt

Vũ Tân Dân thấy mấy người thần sắc, tay cầm lục lạc cử cao, mấy người theo bản năng sau này lui lại mấy bước, nhìn lục lạc biểu tình đều có chút kiêng kị, còn có chút lòng còn sợ hãi.

“Ha ha ha, như thế nào? Sợ hãi sao? Chỉ cần trúng này Nhiếp Hồn Linh, ta muốn các ngươi làm cái gì các ngươi phải làm cái gì. Loại này thân bất do kỷ cảm giác có phải hay không thực hảo chơi?” Vũ Tân Dân thưởng thức trong tay lục lạc, mặt lộ vẻ khinh thường nhìn trước mặt mấy cái thiếu niên, một đám ngu xuẩn.

“Ngươi, ngươi chính là cái đê tiện vô sỉ tiểu nhân.” Mấy người trung tối cao một vị thiếu niên nói.

“Ha ha ha, ngươi nói không sai, ta chính là cái tiểu nhân, vậy các ngươi đâu? Các ngươi lại tính cái gì? Các ngươi đi theo ta còn không phải là tưởng từ trong tay ta lừa gạt đan dược tu luyện tài nguyên sao?” Vũ Tân Dân trào phúng nhìn mấy người, khinh thường nói.

Mấy cái thiếu niên đều bị Vũ Tân Dân nói mặt đỏ tai hồng, lại vô lực phản bác, bởi vì hắn nói đều là sự thật.

“Như thế nào? Không lời nào để nói sao? Hừ!” Vũ Tân Dân tâm tình cực hảo nói.

“Là ngươi, là ngươi cố ý dùng đan dược cùng tu luyện tài nguyên tới dụ dỗ chúng ta.” Năm người nhỏ nhất một thiếu niên, mở miệng rít gào nói.

“Không tồi, ta chính là cố ý hướng dẫn của các ngươi, kia thì thế nào, ai cho các ngươi thiên chân lại tham lam. Này hết thảy không đều là các ngươi gieo gió gặt bão sao?”

Vũ Tân Dân lại nhìn về phía nhất gầy yếu thiếu niên, mãn hàm đồng tình nói: “Này năm người trung, liền ngươi nhất vô tội, ai làm ngươi có một cái phát rồ ca ca đâu? Ta bất quá cho hắn một viên Hồi Xuân Đan, hắn liền đem ngươi giao cho ta. Nhưng là, kia lại như thế nào? Ngươi giống nhau trốn bất quá bị phanh thây kết cục.”

Quả nhiên nhìn đến thiếu niên dọa co rúm lại một chút thân mình, Vũ Tân Dân cười nhạo một tiếng, phong cách vừa chuyển, từ từ mở miệng: “Kỳ thật ngươi cũng không tính vô tội, ngươi tẩu tử chính là bị ngươi thân thủ đẩy mạnh yêu thú trong miệng, ca ca ngươi cũng coi như là vì ngươi tẩu tử báo thù đi!”

Thiếu niên bị Vũ Tân Dân nói rụt rụt thân mình, bí mật này hắn chưa bao giờ từng đã nói với bất luận kẻ nào, cũng không biết hắn đại ca là như thế nào phát hiện, thiếu niên theo bản năng hướng Tiêu Lăng Hàn phía sau né tránh.

Vũ Tân Dân lúc này mới chú ý tới Tiêu Lăng Hàn, tổng cảm thấy chính mình giống như không có gặp qua trước mắt người này, như thế nào liền đem hắn mang vào được đâu? Theo sau lại cảm thấy là chính mình đa nghi, nếu đều mang vào được khẳng định là không có đường sống, sớm muộn gì đều phải chết.

Tiêu Lăng Hàn ở tiến vào thạch thất sau, xác định cái kia tóc bạc lão giả tạm thời sẽ không để ý đến bọn họ, hắn lập tức ăn một viên dịch dung đan. Hắn nơi nào nhớ rõ bị hắn ném vào trong không gian thiếu niên trông như thế nào, hắn chỉ là tùy ý biến thành một cái đại chúng mặt.

May mắn Tiêu Lăng Hàn lúc ấy cơ trí, bằng không hiện tại liền lòi. Nói không chừng không cần chờ đến ngày mai hắn liền chết thẳng cẳng.

"Kế tiếp hảo hảo hưởng thụ thuộc về các ngươi cuối cùng một đêm đi! Ha ha ha..." Vũ Tân Dân nói xong liền ra thạch thất, thạch thất môn cũng tùy theo khép lại.

Mấy cái thiếu niên đều đi bản môn, tưởng đem cửa mở ra, lại không hề tác dụng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn bọn họ động tác cảm thấy thật là buồn cười, thiếu chút nữa liền cười lên tiếng, hắn vội vàng xoay người, đi đến bên giường bằng đá, khoanh chân ngồi ở trên giường đá.

Mấy người làm nửa ngày vô lực công, quay đầu tới, liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn một người thảnh thơi thảnh thơi khoanh chân ngồi ở trên giường đá.

Mấy người lập tức đã bị hắn này thích ý tư thái kích thích tới rồi, trong đó một người lạnh giọng chất vấn nói:

"Ngươi như thế nào bất hòa chúng ta cùng nhau nghĩ cách mở ra này cửa đá?"

Thấy ta không có trả lời, người khác cũng lục tục mở miệng.

"Còn có ngươi lại là ai? Chúng ta trước kia như thế nào không có gặp qua ngươi?"

"Ngươi có phải hay không cùng Vũ Tân Dân cùng nhau?"

"Các ngươi rốt cuộc ở chơi cái gì âm mưu quỷ kế?"

"Ngươi mau mang chúng ta đi ra ngoài, nếu là làm ta phụ thân đã biết, tất nhiên sẽ không bỏ qua ngươi."

"......"

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy có vài con quạ đen, ở trước mặt hắn ríu rít ồn ào đến hắn đau đầu.

Hơn nữa vì bọn họ phong phú sức tưởng tượng mà cảm thấy vô ngữ.

Không thấy được chính mình đều cùng các ngươi cùng nhau bị nhốt ở này trong phòng sao?

Nào còn có khả năng là Vũ Tân Dân đồng lõa! Thật là một đám ngu xuẩn phàm nhân.

“Câm miệng, ồn muốn chết.” Tiêu Lăng Hàn không thể nhịn được nữa, không cần lại nhẫn.

“Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi kêu chúng ta câm miệng, chúng ta liền câm miệng?” Tối cao cái thiếu niên không sợ chết nói.

“Không sai, các ngươi xem hắn bên hông, hắn túi trữ vật đều còn ở trên người, hắn khẳng định là cùng Vũ Tân Dân một đám.” Một cái khác thiếu niên mắt sắc thấy được Tiêu Lăng Hàn treo ở bên hông túi trữ vật.

Bị hắn như vậy vừa nhắc nhở, tất cả mọi người đồng thời nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn bên hông.

Tiêu Lăng Hàn lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện nguyên lai chính mình đã sớm lộ ra sơ hở, chỉ là ngu xuẩn Vũ Tân Dân không có phát hiện mà thôi.

“Đại gia cùng nhau thượng, đoạt hắn túi trữ vật, làm hắn mang chúng ta đi ra ngoài.” Nhỏ nhất thiếu niên ra tiếng nhắc nhở đại gia.

Tiêu Lăng Hàn bị thiếu niên nói ra nói, cả kinh á khẩu không trả lời được, thiệt tình cảm thấy không lời gì để nói, thiếu niên biết chính mình khả năng đánh không lại trước mặt người, còn biết kích động những người khác cùng nhau, chỉ là này ác độc tâm tư, làm Tiêu Lăng Hàn đối này mấy cái thiếu niên lại không một ti hảo cảm.

Này mấy cái thiếu niên đều là người nào a? Như thế nào ác độc như vậy? Cảm giác đều bị dưỡng oai, hảo hảo thiếu niên lang, tâm tư như thế nào như vậy trọng? Một cái so một cái tâm tư hiểm ác.

Còn lại ba người đều bị tiểu thiếu niên nói khơi dậy trong lòng ý chí chiến đấu, dị thường phẫn nộ, không nói hai lời bốn người phối hợp, ăn ý hướng Tiêu Lăng Hàn phát động công kích.

Chỉ là mấy người tu vi đều chỉ có nhị ba tầng, căn bản không có gì sức chiến đấu, ở Tiêu Lăng Hàn xem ra cho hắn nhiễu ngứa đều không đủ.

Cái gì tiểu thủy kiếm, tiểu hỏa cầu, tiểu thổ thứ, tiểu mộc đằng, còn không có dính vào Tiêu Lăng Hàn quần áo liền biến mất vô tung vô ảnh.

Bốn người công kích vài lần, đều không hề tiến triển, bọn họ phát ra công kích căn bản là vào không được Tiêu Lăng Hàn thân, chỉ có thể hết đường xoay xở thu hồi công kích. Cái này, bọn họ xem như đã nhìn ra, trước mặt thiếu niên tu vi so với bọn hắn cao hơn không ít, lại tiếp tục đi xuống cũng chỉ có thể là bất lực trở về.

Mấy người công kích nửa ngày, sắc mặt đều có chút tái nhợt, xấu hổ đứng giường đá đối diện, không biết như thế nào cho phải.

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, mấy người đồng thời ngã trên mặt đất, che lại ngực, u oán nhìn hắn. Rất giống là bị khi dễ đàng hoàng thiếu nữ, Tiêu Lăng Hàn bị trong đầu đột nhiên toát ra ý tưởng, thật sâu ác hàn một phen.

Ai biết này hết thảy đều không phải hắn ảo giác, trên thực tế vài vị thiếu niên chính là nghĩ như vậy, thậm chí còn trả giá hành động.

Trong đó một thiếu niên bò lên thân tới, quỳ trên mặt đất từng bước một hướng Tiêu Lăng Hàn tới gần, quần áo đã bị hắn làm cho lộ ra trắng nõn mượt mà bả vai. Thiếu niên đi vào giường đá trước mặt, mở to ướt dầm dề hai mắt, sắc mặt hồng nhuận, mắt hàm ủy khuất, ai oán mở miệng: “Ca ca”. Thanh âm uyển chuyển, chứa đầy tình nghĩa!

Tiêu Lăng Hàn bị này thanh “Ca ca” dọa nổi da gà đều nổi lên một thân. Nghĩ đến mỗi lần Thượng Quan Huyền Ý kêu chính mình “Tiêu ca ca” thời điểm, đều có một loại nghiến răng nghiến lợi cảm giác, quả nhiên loại này nương hề hề cách gọi không phải chính mình thích đồ ăn!

Thiếu niên ngẩng đầu, hiện ra duyên dáng cổ, gương mặt phiếm hồng, mưu hàm xuân thủy, đáng thương hề hề nhìn hắn.

“Sắc dụ” Tiêu Lăng Hàn lập tức nghĩ tới cái này từ, nhưng là hắn là một cái thẳng nam, thẳng nam hiểu hay không? Hắn thích chính là mềm mụp muội tử, huống chi thân thể này mới mười bốn tuổi, ở trên địa cầu tuổi này còn ở thượng trung học, này quả thực liền yêu sớm trung yêu sớm a!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 35

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 35 nghịch thiên trận pháp

Hắn lại giương mắt nhìn lại, liền thấy dư lại ba người cũng bày ra một bộ nhậm quân ngắt lấy, nhậm quân làm tư thế, Tiêu Lăng Hàn thật sâu bị một màn này ghê tởm tới rồi, thực sự cay đôi mắt.

Hắn vung lên ống tay áo, mấy người lại lần nữa bị chụp đến trên tường chảy xuống đến trên mặt đất, lần này đã có thể không có lần trước may mắn như vậy, động tác nhất trí đều phun ra một búng máu.

Tiêu Lăng Hàn mới không nhanh không chậm lấy ra một cái trận bàn đem giường vị trí vòng lên.

"Giường là của ta, trên mặt đất là của các ngươi, ai lại động tiểu tâm tư, ta liền không thể không trước tiên đưa hắn đoạn đường."

Ném xuống những lời này, Tiêu Lăng Hàn liền mở ra trận pháp, hắn thật sự là không nghĩ lại xem trước mắt bốn người này. Mới đầu, hắn còn nghĩ nếu là phương tiện nói liền cứu mấy người, nhưng là mấy người biểu hiện quá kém cường nhân ý. Tâm tư ác độc, thủ đoạn bỉ ổi, làm hắn thập phần không mừng, cho nên Tiêu Lăng Hàn quyết định buông tay mặc kệ.

Nếu là làm bốn người biết, bọn họ chính mình đem chính mình duy nhất mạng sống cơ hội, sống sờ sờ làm không có, không biết có thể hay không vì thế mà hối hận.

Có này bốn người vết xe đổ, Tiêu Lăng Hàn quyết định tiến không gian xem xét một chút, bị hắn thu vào trong không gian người thiếu niên phẩm như thế nào, hắn lại quyết định cứu hoặc không cứu.

Nhìn hôn mê ở đại môn trước mặt thiếu niên, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lật xem thiếu niên ký ức.

Từng màn ghê tởm hình ảnh ở hắn trước mặt bày biện ra tới, thiếu niên là một đôi tán tu vợ chồng hài tử. Hắn phía trước có một cái tỷ tỷ, còn có một cái cùng hắn đồng bào muội muội. Bởi vì hắn là kia đối vợ chồng duy nhất nam đinh, vợ chồng hai người đều thiên vị với hắn, tu luyện tài nguyên đều là tăng cường hắn trước dùng. Rõ ràng tỷ tỷ tư chất so đệ đệ hảo, lại không chiếm được vợ chồng hai nửa phần yêu thương.

Thậm chí vì được đến càng nhiều tu luyện tài nguyên, thiếu niên đề nghị đem tỷ tỷ đương tu luyện lô đỉnh bán đi thanh lâu, này đối bất công vợ chồng vui vẻ đồng ý thiếu niên đề nghị.

Vì thế thiếu niên còn không hài lòng, còn đem lớn lên ngoan ngoãn đáng yêu em gái cùng mẹ, đưa cho một cái tu vi ở Kim Đan kỳ lão nhân, lấy này tới đổi lấy mức không ít tu luyện tài nguyên.

Thiếu niên trải qua thật là làm hắn mở rộng tầm mắt, không thể tưởng được này nho nhỏ thiếu niên cư nhiên không có một chút đồng bào thủ túc chi tình, ích kỷ, loại người này tồn tại chính là lãng phí không khí.

Tiêu Lăng Hàn nháy mắt cảm thấy chính mình không gian cũng bị thiếu niên này ô nhiễm, cho nên, hắn quyết định về sau có thể không tiến không gian liền không tiến không gian.

Hắn đem thiếu niên ném ra không gian, thiếu niên tựa như lợn chết giống nhau ghé vào trên giường đá.

Một đêm thực mau liền qua đi, Tiêu Lăng Hàn cho chính mình dán một trương ẩn thân phù, thu hồi trận bàn, đem trên giường thiếu niên đánh thức, hắn liền khoanh chân ngồi ở giường đá góc.

Trên mặt đất bốn người đều ở hô hô ngủ nhiều, có lẽ là biết lại như thế nào giãy giụa cũng vô dụng.

Chờ mấy người đều tỉnh, nhìn đến ở trên giường đá người đã đổi thành bọn họ quen thuộc thiếu niên, liền phỏng đoán chính mình khả năng bỏ lỡ đi ra ngoài thời cơ tốt nhất, mấy người một trận ảo não.

“Chúng ta cứ như vậy chờ chết sao?”

“Bằng không còn có thể như thế nào?”

“Ta không cam lòng, ta còn có rất tốt nhân sinh.” Trên giường đá thiếu niên rít gào nói, hắn đã hiểu biết đến chính mình hiện nay tình cảnh.

Hắn nói chọc phía dưới mấy người đều cười nhạo không thôi.

“Các ngươi có ý tứ gì? Cười cái gì cười?” Thiếu niên trừng mắt trên mặt đất mấy người.

“Còn có thể cười cái gì? Đương nhiên là ở cười nhạo ngươi, ngươi có rất tốt nhân sinh? Mệt ngươi nói xuất khẩu.”

“Đúng vậy, không biết là ai, đem cùng chính mình đồng bào muội muội cầm đi thay đổi tu luyện tài nguyên.”

“Còn đem chính mình thân tỷ tỷ bán đi thanh lâu làm lô đỉnh.”

“Kia thì thế nào? Có thể vì ta đổi lấy tu luyện tài nguyên là các nàng vinh hạnh! Các ngươi không biết xấu hổ nói ta? Các ngươi ai không có tương tự trải qua? Bán đứng bằng hữu, bán đứng người nhà?”

“Hừ” mấy người đồng thời hừ lạnh một tiếng, ngậm miệng không hề ngôn ngữ.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới là cư nhiên còn có thể nhìn đến này mấy người lẫn nhau nói rõ chỗ yếu hình ảnh, quả nhiên là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã!

Không bao lâu, Vũ Tân Dân liền mở ra thạch thất môn, đi theo hắn tiến vào còn có ba cái mười hai mười ba tuổi thiếu niên.

Thạch thất năm cái thiếu niên, ở cửa đá di động nháy mắt liền tới đến cửa đá biên, tưởng thừa dịp tiến vào người, còn không có phản ứng lại đây liền lao ra đi. Chỉ là ở cửa đá mới mở ra một cái phùng, Vũ Tân Dân liền lấy ra hôm qua mọi người đều gặp qua lục lạc, lay động lên, không bao lâu mấy người lại trở nên biểu tình dại ra.

Tiêu Lăng Hàn ở Vũ Tân Dân vào cửa nháy mắt, cùng hắn đi ngang qua nhau, ra thạch thất, hắn quay đầu lại, thạch thất môn ở hắn trước mắt chậm rãi khép lại.

Đi vào tế đàn trước, thấy trên mặt đất khắc hoạ một cái phức tạp lại cổ xưa trận pháp, một chốc một lát hắn còn lý không rõ suy nghĩ, nhìn không ra đến tột cùng là cái gì trận pháp.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra giấy, ngay tại chỗ đem nơi này trận pháp nhanh chóng họa trên giấy, họa hảo sau, hắn tính toán đi tế đàn mặt sau nhìn xem.

Chỉ là hắn mới vừa đi quá tế đàn, thạch thất liền truyền đến tiếng bước chân, hắn chạy nhanh trở lại tế đàn mặt trên.

Mắt thấy người tới càng ngày càng gần, nếu người tới muốn vòng qua tế đàn, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền sẽ bị phát hiện, hắn đành phải vào không gian.

Tiêu Lăng Hàn ở trong không gian quan sát đến, người đến là hai gã Kim Đan kỳ tu sĩ, bọn họ từ túi trữ vật lấy ra đại lượng hạ phẩm linh thạch cùng chút ít trung phẩm linh thạch đặt ở tế đàn phía dưới trận pháp, phóng hảo sau, lại lặng yên không một tiếng động rời đi.

Tiêu Lăng Hàn thấy một chốc Vũ Tân Dân cũng sẽ không đi ra ngoài, hắn lập tức liền ở trong không gian nghiên cứu nổi lên trận pháp.

Hắn tra xét thật nhiều ngọc giản, cũng không có gặp qua cùng loại trận pháp. Hắn cũng không phải là dễ dàng như vậy liền từ bỏ người, hắn thích nhất nghiên cứu những cái đó không có gặp qua đồ vật. Đối với cái này hắn không có gặp qua trận pháp, tự nhiên cũng là thập phần cảm thấy hứng thú.

Không ngủ không nghỉ ở trong không gian đãi một tháng, hắn rốt cuộc làm rõ ràng trận pháp tác dụng, dùng cho mạnh mẽ tăng lên tu sĩ tu vi, tương đương với quán đỉnh.

Cái này trận pháp hẳn là tâm thuật bất chính người sáng tạo, bởi vì trận pháp này mở ra yêu cầu chín chín tám mươi mốt danh thiếu nam máu tươi vì dẫn, oan hồn vì phụ, hơn nữa đại lượng linh thạch cùng để vào trận pháp trung, không nghĩ thăng cấp đều sẽ bị bắt thăng cấp.

Hiểu biết đến cái này trận pháp nghịch thiên chỗ sau, Tiêu Lăng Hàn thật là lo lắng, (kỳ thật hắn chính là buồn lo vô cớ!) nếu là mỗi người đều như vậy làm, kia đại gia còn làm đến nơi đến chốn tu cái gì tiên, còn không bằng đều tới đi này lối tắt. Kia đến cuối cùng chẳng phải là thế giới này người sẽ càng ngày càng ít?

Vô luận như thế nào cái này trận pháp tốt nhất là hủy diệt, quá ác độc, sống sờ sờ làm người chảy cạn máu tươi mà chết, linh hồn còn phải không đến an giấc ngàn thu, còn muốn làm người khác tăng lên tu vi chất dinh dưỡng, ai bị lựa chọn ai xui xẻo.

Tiêu Lăng Hàn quyết định ở Vũ Thông thăng cấp thời khắc mấu chốt đánh lén hắn, có được hay không đều phải thử một lần, hắn dã tâm quá lớn, tuyệt không có thể làm hắn thành công thăng cấp.

Đêm mai chính là đêm trăng tròn, hắn còn có một ngày thời gian làm chuẩn bị.

Lăng Hàn bắt đầu vẽ bùa, trước mắt hắn nhiều nhất có thể họa ra nhị cấp phù triện, nhị cấp phù triện đối với Nguyên Anh kỳ tu sĩ chính là kiến càng lay cổ thụ, không hề tác dụng.

Hắn chuẩn bị họa tam cấp phù triện, nhưng hắn bản thân tu vi chỉ có Trúc Cơ trung kỳ, muốn họa tam cấp phù triện, trong cơ thể linh khí khẳng định không đủ để chống đỡ hắn họa xong một chỉnh trương phù. Trong cơ thể linh khí không đủ, vậy mượn dùng thân thể bên ngoài linh khí, may mắn trong tay hắn còn có không ít linh thạch.

Trong không gian chỉ có linh điền linh khí nhất nồng đậm, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái bàn, một phen ghế dựa, chuẩn bị liền ở linh điền bên trong vẽ bùa. Hắn từ không gian giới tử trước lấy ra một vạn khối hạ phẩm linh thạch, đặt ở ở không di động thân mình dưới tình huống, tay trái là có thể đụng tới địa phương, vì thế hắn bắt đầu họa đệ nhất trương cấp ba phù triện.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 36

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 36 tâm tàn nhẫn Vũ Thông

Vừa mới bắt đầu vẽ bùa linh khí là rút ra tự thân, họa lên còn thực thuận tay, chậm rãi đan điền linh khí liền không đủ để chống đỡ vẽ bùa sở phát ra linh khí. Tiêu Lăng Hàn bắt đầu lấy đặt ở một bên linh thạch hấp thu lên, cứ như vậy gian nan làm mười tới thứ đều không có thành công họa ra một tấm phù triện, trong thân thể linh khí đã tiêu hao không còn, lại không bổ sung nói khả năng sẽ dẫn tới đan điền khô kiệt, ảnh hưởng căn cơ.

Hắn không thể không dừng lại bắt đầu khôi phục tự thân linh lực, làm như vậy chẳng những làm tự thân tu vi có điều tăng lên, làm chính mình cảnh giới cũng càng thêm củng cố.

Tiêu Lăng Hàn như vậy vẫn luôn luyện tập mười ngày, lãng phí một trăm nhiều trương tam cấp chỗ trống lá bùa, mới rốt cuộc thành công họa ra một trương tam cấp hạ phẩm phù triện. Vì đối phó Vũ Thông, hắn họa đều là thiên lôi phù, thành công họa ra một trương sau, kế tiếp cũng liền thuận lợi nhiều.

Trong không gian hai tháng thời gian thoảng qua, Tiêu Lăng Hàn đã vẽ không sai biệt lắm một trăm nhiều trương thiên lôi phù, cùng với 30 trương phòng ngự phù. Hắn nhưng không nghĩ ở oanh tạc người khác thời điểm đem chính mình cấp tạc bị thương.

Tam cấp phù triện đối phó Nguyên Anh kỳ vẫn là có chút không đủ xem, huống chi hắn họa đều là tam cấp hạ phẩm phù. Cho nên Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị ở họa tốt phù triện trên có khắc họa thượng khắc văn, như vậy hiệu quả cũng có thể gấp bội.

Hắn lấy ra một trương họa tốt thiên lôi phù, còn lại đều thu lên.

Ở trên người dán một trương phòng ngự phù, hơn nữa lấy chính hắn vì trung tâm phạm vi 5 mét nội bố trí một cái phòng ngự trận pháp. Hắn nhưng không hy vọng ta ở vẽ bùa thời điểm, phù triện nổ mạnh đem toàn bộ linh điền đều làm hỏng.

Quả nhiên hắn là có tiên kiến chi danh, liên tục khắc hoạ năm trương phù triện đều nổ mạnh, Tiêu Lăng Hàn phiêu dật mượt mà tóc đen bị nổ thành đầu ổ gà, tuấn mỹ vô song trên mặt đều là đen nhánh hôi, cả người đầu bù tóc rối, dơ loạn bất kham, hoàn toàn thay đổi.

May mắn nơi này chỉ có hắn một người, không ai có thể nhìn đến như thế chật vật hắn, bằng không Tiêu Lăng Hàn tuấn dật xuất trần hình tượng liền toàn huỷ hoại.

Hắn trước chuẩn bị một chút chính mình, chờ trên người linh khí khôi phục sau, lại lần nữa tiến vào khắc hoạ khắc văn phù triện trung vô pháp tự kềm chế, không đạt mục đích, thề không bỏ qua!

Mười ngày là thời gian, Tiêu Lăng Hàn cộng lãng phí hơn ba mươi trương cấp ba phù triện, thành công hai trương. Hắn vì chính mình cái này xác suất thành công thật sâu sầu lo, nghiêm trọng hoài nghi nổi lên chính mình, có phải hay không chính mình làm cái sai lầm quyết định?

Hắn lâm vào tự mình phủ định trung, ánh mắt càng ngày càng mê mang, nhưng vào lúc này, hắn trong đầu đột nhiên cảm giác được một trận thanh minh. Tỉnh táo lại, hắn thế mới biết chính mình vừa rồi thế nhưng có chút điên cuồng, tu sĩ tu tâm, giới kiêu giới táo!

Tiêu Lăng Hàn tâm thần chìm vào thạch hải, mới phát hiện, nguyên lai là lúc trước ở Hồ Quang Cốc bên trong, cái kia muốn thu hắn vì đồ đệ lão nhân trong tay kia viên màu trắng hạt châu ở trợ giúp chính mình.

Lúc ấy hắn cho rằng hạt châu là vào Long Ngọc không gian, không nghĩ tới tẫn nhiên là tiến vào chính mình thạch hải.

Vừa rồi rõ ràng là hắn để tâm vào chuyện vụn vặt, thiếu chút nữa làm chính mình đạo tâm hỏng mất, may mắn kia viên hạt châu kịp thời đánh thức chính mình.

Chung quanh linh khí bắt đầu hướng hắn vọt tới, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lấy ra giới tử linh thạch, hấp thu lên, hắn nhưng không nghĩ đem linh điền linh khí hấp thu không còn.

Tiêu Lăng Hàn lần này nhờ họa được phúc, tu vi thành công tấn chức tới rồi Trúc Cơ hậu kỳ, hấp thu linh khí tốc độ mới dần dần chậm lại. Lại hoa ba ngày thời gian củng cố hảo tu vi, hắn lúc này mới tính một chút thời gian, trong không gian đại giai còn dư lại hai mươi ngày, bên ngoài liền đến đêm trăng tròn.

Hắn vội vàng nắm chặt thời gian tiếp tục khắc hoạ khắc văn, tu vi tăng lên một cái tiểu cảnh giới, khắc hoạ lên liền phải thuận lợi nhiều, mười trương bên trong, có bốn trương đều có thể thành công.

Chờ cuối cùng một tấm phù triện thượng khắc văn khắc hoạ xong, hắn còn có một ngày nghỉ ngơi thời gian, Tiêu Lăng Hàn đếm một chút, tổng cộng thành công khắc hoạ 46 trương. Tam cấp hạ phẩm phù triện khắc hoạ thượng khắc văn hiệu quả tương đương với tam cấp trung phẩm phù triện, không tồi, ít nhất chính mình ly thành công lại vào một mảng lớn.

Thoải mái dễ chịu nghỉ ngơi một ngày, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu xem xét bên ngoài tình huống, không xem không biết, vừa thấy dọa nhảy dựng.

Tế đàn chung quanh tổng cộng tụ tập mười tên Kim Đan kỳ tu sĩ, trận pháp linh thạch so với hắn lần đầu tiên nhìn đến nhiều năm lần, thực sự có tiền a!

Tiêu Lăng Hàn hảo tưởng đem trên mặt đất linh thạch đều thu vào chính mình nhẫn không gian, nhưng trước mắt cũng chỉ có thể là ngẫm lại.

"Đại trưởng lão, hết thảy đều chuẩn bị tốt."

"Ân, các ngươi làm không tồi, lần này vất vả các ngươi."

Đây là Vũ Thông thanh âm, Tiêu Lăng Hàn nhớ rõ ràng, xem ra là muốn bắt đầu rồi, hắn lập tức đánh lên mười hai phần tinh thần.

"Không vất vả, này hết thảy đều là chúng ta nên làm."

Tiêu Lăng Hàn chỉ là ngẫu nhiên ngắm liếc mắt một cái, không dám nhìn chằm chằm vào xem, liền sợ Nguyên Anh kỳ tu sĩ thần thức nhạy bén, bị phát hiện rút dây động rừng.

"Các ngươi ở bên ngoài vì ta hộ pháp, không có mệnh lệnh của ta ai cũng không cho phép tiến vào."

Vũ Thông dứt lời, Tiêu Lăng Hàn liền thấy những người khác đều rời đi dưới nền đất.

"Tổ gia gia, ta cũng đi ra bên ngoài chờ ngài."

Vũ Tân Dân trong lòng không ngọn nguồn bất an, miễn cưỡng cười vui đối Vũ Thông nói.

"Tân Dân, ngươi muốn đi nơi nào? Ngươi có thể đi nơi nào? Ngươi liền lưu lại bồi tổ gia gia đi!"

"Tổ gia gia, tôn nhi sợ chính mình lưu lại nơi này sẽ quấy rầy đến ngài." Vũ Tân Dân vừa nói vừa sau này lui, trong lòng bất an càng ngày càng cường liệt.

Vũ Thông lãnh "Hừ" một tiếng, vươn tay phải, bàn tay mở ra sử dụng linh lực đem Vũ Tân Dân hút tới rồi trước mặt.

Cười lạnh một tiếng, đối Vũ Tân Dân nói: "Tổ gia gia cái này trận pháp tàn khuyết một bộ phận, cho nên còn kém một cái chí thân người máu tươi vì dẫn, ngươi như vậy hy vọng tổ gia gia thăng cấp thành công, nhất định sẽ lý giải tổ gia gia làm như vậy dụng tâm lương khổ."

"Không, tổ gia gia, không cần, cầu xin ngài buông tha ta, ta có thể giúp ngài tìm tới mặt khác cùng tộc, ngài muốn ai ta liền vì ngài tìm tới ai. Tổ gia gia, cầu ngài thả ta đi!" Vũ Tân Dân chạy nhanh nói, hy vọng chính mình có thể tránh thoát một kiếp.

"Tân Dân, tổ gia gia cảm thấy ngươi liền rất thích hợp, ngươi không phải một lòng muốn trở thành Đơn linh căn sao? Tổ gia gia hiện tại liền thành toàn ngươi."

Vũ Thông nói xong, trực tiếp đem Vũ Tân Dân ném nhập huyết trì trung.

"Không, không, không cần, không cần, a... A......"

Huyết trì trung máu như là chảo dầu gặp được thủy, “Ừng ực ừng ực” vang lên.

Một lát sau, tế đàn phía dưới trận pháp liền sáng lên huyết sắc quang mang, Vũ Thông khoanh chân ngồi ở tế đàn thượng. Nơi đó vừa lúc là trận pháp trung tâm, sở hữu năng lượng đều hướng về trận pháp trung tâm tụ tập.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Vũ Thông đã tiến vào tu luyện trạng thái, chờ đến linh khí tụ tập một nửa thời điểm, hắn trước vì chính mình dán mấy trương phòng ngự phù, lại ra không gian.

Hắn tiến không gian vị trí vừa lúc là tế đàn thượng, ra tới thời điểm liền đứng ở Vũ Thông trước mặt. Hắn lập tức lấy ra năm trương cấp ba phù triện kích hoạt sau liền hướng Vũ Thông ném đi, một trận bùm bùm tiếng vang sau, Vũ Thông phun ra một ngụm máu tươi, người cũng từ tu luyện trung thanh tỉnh lại đây.

“Nhãi ranh, ngươi dám!” Vũ Thông bạo nộ quát.

Tiêu Lăng Hàn mới không cùng hắn vô nghĩa, đều nói vai ác chết vào nói nhiều!

Hắn cảm thấy chính mình tuy rằng không phải cái gì chính nhân quân tử, nhưng khẳng định không phải là cái vai ác.

Hắn tay trái cầm linh thạch khôi phục linh lực, tay phải lại lấy ra năm trương cấp ba phù triện kích hoạt sau lại hướng Vũ Thông ném đi.

Vũ Thông một hơi còn không có hoãn lại đây, lại bị Tiêu Lăng Hàn thiên lôi phù tạc da tróc thịt bong, nhưng Nguyên Anh kỳ tu sĩ mệnh cũng không phải là dễ dàng chết như vậy, hắn điểm này thiên lôi phù, chỉ là cấp Vũ Thông tạo thành một chút bị thương ngoài da mà thôi.

Vũ Thông không dám dễ dàng rời đi trận pháp trung tâm, bằng không lúc trước làm hết thảy liền đều thất bại trong gang tấc. Hắn thấy Tiêu Lăng Hàn công kích căn bản không đủ để uy hiếp đến tánh mạng của hắn sau, lại bắt đầu không coi ai ra gì tu luyện lên.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng kia kêu một cái cấp a!

Này thương không đến người khác, hắn làm lại nhiều cũng là vô dụng công.

Bỗng nhiên linh quang chợt lóe, Tiêu Lăng Hàn lại lấy ra phù triện, chuyên môn hướng Vũ Thông trên người cùng cái địa phương tạp, hạ ba đường yếu ớt nhất, hắn một kích hoạt phù triện liền hướng nơi đó vẫn.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 37

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 37 chiến đấu kịch liệt Nguyên Anh kỳ

Vũ Thông vốn dĩ nghĩ trước mặt thiếu niên thương không đến hắn, tùy tiện thiếu niên lăn lộn. Không nghĩ tới đối phương thế nhưng dùng bất cứ thủ đoạn nào hướng nam nhân yếu ớt nhất địa phương tạp, này nhưng đem hắn khổ thực.

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng nhìn đến Vũ Thông hạ ba đường đã là tiêu hồ một mảnh.

Nhìn Vũ Thông kia bi thảm bộ dáng chính mình đều thế hắn đau, nam nhân nơi đó bị thương, đều là nam nhân chính mình nghĩ đến đều có chút da đầu tê dại, lại là thánh nhân cũng tuyệt đối không thể nhẫn.

Vũ Thông tức sùi bọt mép, một quyền liền hướng Tiêu Lăng Hàn huy tới, hắn hạ ý tứ đánh trả qua đi, đừng nói, vẫn là có điểm dùng, tốt xấu hắn thân thể cứng rắn trình độ cũng đạt tới Nguyên Anh sơ kỳ.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn đánh trả thực kịp thời, động tác cũng thực tiêu sái, nhưng chung quy là Nguyên Anh sơ kỳ cùng Nguyên Anh đỉnh chi gian thân thể cứng rắn trình độ vô pháp so.

Đương nhiên đối với tu vi chỉ có Trúc Cơ kỳ hắn tới nói, đã xem như rất lợi hại.

Chỉ là Vũ Thông lông tóc không tổn hao gì, chính mình tay lại huyết nhục mơ hồ.

Lấy thương không đổi thương, không có lời!

Cho nên sấn Vũ Thông ăn đan dược thời gian, Tiêu Lăng Hàn lại một lần kích hoạt rồi phù triện, vẫn như cũ hướng quen thuộc địa phương vẫn.

Vũ Thông thấy vậy, theo bản năng sau này lui. Tiêu Lăng Hàn thấy hắn liền phải rời khỏi trận pháp trung tâm, phía sau chính là huyết trì, không nói hai lời lấy ra phù triện, giả ý hướng hắn ném đi. Không nghĩ tới cư nhiên đem hắn hù dọa, hắn thật đúng là liền sau này lui một bước, Tiêu Lăng Hàn hai bước tiến lên, một chân đá hướng hắn ngực.

Vũ Thông lúc này mới phát giác chính mình mắc mưu, xoay người liền tưởng lôi kéo Tiêu Lăng Hàn, tưởng nhân cơ hội đem hắn ném vào huyết trì.

Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không như hắn nguyện, trong tay phù triện lần này là thật sự kích hoạt rồi. Sấn hắn kéo chính mình một cái chớp mắt, hai người chi gian khoảng cách rất gần, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa đem phù triện ném hướng hắn bị thương quan trọng bộ vị. Chính mình một cái hạ ngồi xổm,

tránh đi hắn ma trảo, lại đảo qua chân, liền đem hắn thành công đưa vào huyết trì trung.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện này Tu chân giới người, cận chiến đấu lực đều không được, vượt cấp chiến đấu khi hắn đều là chiếm cận chiến đấu tiện lợi. Ở địa cầu nhưng không có các loại thiên kỳ bách quái thuật pháp, đua đều là cận chiến phản ứng cùng vật lộn, nếu không liền súng ống đạn dược, không thể tưởng được này vật lộn đặt ở Tu chân giới cũng rất hữu dụng.

Vũ Thông ngã vào huyết trì sau, liền thấy huyết trì máu bắt đầu "Lộc cộc lộc cộc" mạo đại phao, như là thủy khai giống nhau. Vũ Thông muốn lợi dụng linh khí phi thăng lên bờ, lại phát hiện huyết trì trung có không biết tên đồ vật, nắm chặt hắn chân, làm hắn thử vài lần đều bất lực trở về. Càng làm hắn sợ hãi chính là hắn trong thân thể linh khí đang ở nhanh chóng xói mòn.

Tiêu Lăng Hàn đem Vũ Thông đánh vào huyết trì sau, hậu tri hậu giác toàn thân mạo mồ hôi lạnh, cảm giác chính mình thiếu chút nữa liền đem mạng nhỏ chơi xong rồi.

Hiện tại phục hồi tinh thần lại hắn, trong lòng vẫn là nghĩ lại mà sợ, trên người lớn lớn bé bé miệng vết thương vô số kể.

Thiên lôi phù tạc thương Vũ Thông đồng thời chính mình cũng bị ngộ thương rồi, tuy rằng hắn dán phòng ngự phù ở trên người mình, nhưng thiên lôi phù uy lực so trong tưởng tượng muốn đại.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lấy ra chữa thương đan dược ăn xong, lúc này mới phát hiện chính mình trong thân thể linh khí cũng tiêu hao không còn, hắn đang muốn lấy ra linh thạch khôi phục linh khí, liền phát hiện linh khí không cần tiền dường như từ chính mình lòng bàn chân bắt đầu hướng trong thân thể toản.

Bỗng nhiên nhớ tới cái này trận pháp tác dụng, sẽ mạnh mẽ quán đỉnh.

Tiêu Lăng Hàn sợ chính mình căn cơ sẽ không xong, như vậy tu luyện ra tới cấp bậc phù phiếm, hơn nữa linh khí không thuần, nhìn đến trước mặt kia một hồ máu loãng, hắn là một vạn cái không muốn đem như vậy linh khí nạp vào trong thân thể.

Nghĩ kỹ sau, dưới chân sinh phong, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế hướng trận pháp bên ngoài phóng đi. Lại không nghĩ bị trận pháp đột nhiên xuất hiện kết giới ngăn đón bên trong, căn bản ra không được, vì nay chi kế chỉ có thể ngồi xuống hảo hảo hấp thu này trận pháp trung linh khí.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy trước mặt linh khí hiện tại rõ ràng chính là ở làm khó người khác, bức lương vì xướng, hắn đây là bị không trâu bắt chó đi cày.

Muốn tu luyện nhưng cũng muốn trước xác định chính mình an toàn, hắn còn không có quên huyết trì còn có một cái Nguyên Anh kỳ lão tổ đối chính mình như hổ rình mồi.

Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn liền thấy huyết trì trung Vũ Thông bên người vây quanh một đoàn âm linh, đều là mười mấy tuổi thiếu niên. Hắn suy đoán những cái đó đều là phía trước chết ở chỗ này người, trong đó còn có quen thuộc Vũ Tân Dân.

Những cái đó âm linh đều ba ở Vũ Thông trên người, hận không thể lập tức uống hắn huyết ăn hắn thịt, đáng tiếc bọn họ răng không tốt, Vũ Thông thịt quá ngạnh.

Tiêu Lăng Hàn thấy Vũ Thông hiện tại uy hiếp không đến chính mình sau, liền ở trong lòng đối Hỗn Độn Thánh Diễm công đạo, nếu là nhìn đến Vũ Thông Nguyên Anh từ huyết trì trung chạy ra tới, nhất định phải trước tiên giết hắn.

Hắn nhưng không nghĩ lưu lại một tiềm tàng địch nhân, tùy thời đều sẽ nhảy ra tới muốn chính mình mệnh. Tục ngữ nói: Trảm thảo không trừ tận gốc, xuân phong thổi lại sinh! Tuy rằng Hỗn Độn Thánh Diễm cao ngạo trước nay khinh thường lý chính mình, nhưng hắn biết chính mình công đạo nó sự tình, nó vẫn là sẽ yên lặng mà hoàn thành.

Tĩnh hạ tâm tới, khoanh chân làm tốt, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu dẫn đường trận pháp trung linh khí trải qua thân thể kỳ kinh bát mạch rèn luyện thân thể. Bởi vì linh khí không thuần, rèn luyện thân thể hiệu quả cư nhiên so thuần tịnh linh khí hiệu quả càng tốt. Lập tức hắn liền quyết định trước dẫn đường linh khí rèn luyện thân thể, lại hội tụ đan điền.

————

Thượng Quan Huyền Ý đang ở tu luyện, cảm ứng được có người xúc động trong phòng trận pháp, hắn dừng lại tu luyện, mở ra cửa phòng, liền thấy Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đứng ở ngoài cửa.

"Mạc sư huynh, Thiên Duệ, các ngươi như thế nào tới?"

"Đi vào trước nói."

Mạc Vô Nhai ý bảo bên ngoài nói chuyện không có phương tiện.

Chờ hai người vào phòng, Thượng Quan Huyền Ý mới đóng lại cửa phòng, mở ra trận pháp.

"Ngươi biết Tiêu sư đệ đi nơi nào sao?" Mạc Vô Nhai nhìn Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

"Không biết, ngày đó vừa đến Vũ Hội Thành ta liền bắt đầu bế quan tu luyện, mấy ngày nay vẫn luôn không có đi ra ngoài quá." Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu nói.

"Tiêu ca ca khi nào không thấy? Hắn rời đi thời điểm không có cùng các ngươi nói qua hắn đi nơi nào sao?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn hai người hỏi.

"Tiêu đại ca đi ra ngoài thời điểm có cùng ta nói rồi, hai ngày trước trả lại cho ta phát tới truyền tin ngọc giản, ngươi xem đi!" Ân Thiên Duệ từ túi trữ vật lấy

ra truyền âm ngọc giản đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

“Đang ở làm việc, không biết ngày về, đừng nhớ mong!”

Thượng Quan Huyền Ý xem xong ngọc giản nội dung, một trận vô ngữ, đủ ngắn gọn sáng tỏ.

“Tiêu ca ca hẳn là đi làm việc đi, xong xuôi liền sẽ trở về, tin tưởng lấy hắn bản lĩnh là sẽ không xảy ra chuyện, cho nên các ngươi không cần lo lắng.”

Mạc Vô Nhai cười khổ, bọn họ nơi đó là lo lắng a? Hiện tại là gặp được sự tình, yêu cầu hắn quyết định, kết quả người khác chơi nổi lên mất tích.

“Cái kia, kỳ thật là có chuyện yêu cầu hắn quyết định, Vũ Tân Lâm vừa rồi nhờ người tới tin tức, làm chúng ta chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai đại gia cùng nhau cưỡi Truyền Tống Trận rời đi Vũ Hội Thành.” Mạc Vô Nhai bất đắc dĩ nói.

“Kia nếu không như vậy, ngày mai chúng ta liền không đi cùng Vũ Tân Lâm hội hợp. Nếu là nàng tìm tới, liền nói cho hắn Tiêu đại ca đang bế quan thời điểm mấu chốt, không dễ quấy rầy. Lại tưởng mặt khác biện pháp, xem có thể hay không kéo thượng mấy ngày.”

Ân Thiên Duệ suy nghĩ nửa ngày, nghĩ đến này chủ ý.

“Cùng với nói Tiêu ca ca đang bế quan, không bằng nói Mạc sư huynh đang bế quan, các ngươi tưởng, chúng ta sở dĩ miễn phí trụ tiến nơi này, nhưng đều là bởi vì Mạc sư huynh ngươi duyên cớ.”

Thượng Quan Huyền Ý suy tư một chút, liền phủ nhận Ân Thiên Duệ điểm tử, chính mình nghĩ ra một cái tự nhận là là càng tốt, càng thích hợp biện pháp.

“Tiểu sư đệ nói có lý, ta hiện tại liền đi bế quan.” Nói xong, Mạc Vô Nhai lập tức liền xoay người ra cửa phòng.

“Nếu đã giải quyết hảo, ta đây liền trở về tiếp tục luyện tập luyện đan, Tiêu đại ca không có trở về đều đừng tới kêu ta.” Dứt lời, Ân Thiên Duệ nhanh như chớp liền chạy.

Thượng Quan Huyền Ý: “......” Này hai người là đem nồi ném cho hắn? Ỷ lớn hiếp nhỏ, không biết liêm sỉ!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 38

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 38 thiếu thượng phẩm linh thạch

Ngày thứ hai sáng sớm,

Thượng Quan Huyền Ý đang ở trong viện luyện tập kiếm pháp, bất tri bất giác liền từ tia nắng ban mai luyện đến ánh nắng chiều. Đương hắn phát hiện thiên đã hoàn toàn đêm đen tới sau, mới hậu tri hậu giác tỉnh quá thần, tổng cảm thấy hôm nay tựa hồ có kiện chuyện quan trọng quên mất. Cẩn thận hồi tưởng một chút, không nhớ tới là chuyện gì, người nào, dứt khoát trở về phòng tu luyện, ngày mai lại tiếp tục luyện kiếm.

Không thể tưởng được Tiêu Lăng Hàn cho chính mình "Muối bỏ biển", này bổn kiếm pháp đã Cao Thâm lại thâm ảo, uy lực còn tương đương đại, không luyện quang xem nói, căn bản hiểu biết không đến. Trong đó cương nhu gồm nhiều mặt, có thể lấy nhu thắng cương, cũng thế cương năng khắc nhu. Tiến nhưng công, lui nhưng phòng, thuộc công thủ gồm nhiều mặt một loại kiếm pháp.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên liền cảm giác chính mình nhặt cái đại tiện nghi, phía trước vẫn luôn không có đương hồi sự, hôm nay luyện tập cả ngày, mới cảm thấy này bổn kiếm pháp uy lực vô cùng, thật sự là muối bỏ biển!

Ba ngày sau,

Ân Thiên Duệ ra phòng luyện đan, tính toán đi mua chút linh thảo linh dược trở về tiếp tục luyện tập luyện đan, đem xác suất thành công hướng lên trên nhấc lên, đương hắn đi ra phòng luyện đan sau, liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đang ở trong viện luyện kiếm.

Hắn phía trước nhưng cho tới bây giờ không có gặp qua Thượng Quan Huyền Ý dùng kiếm, ở thời điểm đối địch vẫn luôn là dùng pháp thuật ở công kích. Hiện tại như vậy nhìn lại, còn rất giống như vậy một chuyện, nhưng làm kiếm tu quá vất vả, tựa như đại ca giống nhau.......

Ân Thiên Duệ đột nhiên phát giác chính mình rời nhà có điểm lâu, đột nhiên liền tưởng ca ca.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được có một cổ tầm mắt vẫn luôn dừng ở trên người mình, quay đầu lại nhìn lại, thấy là Ân Thiên Duệ. Hắn thu hồi pháp kiếm, xoa xoa trên mặt mồ hôi, cho chính mình sử cái thanh khiết thuật, mới hướng Ân Thiên Duệ đi đến.

"Thiên Duệ, Thiên Duệ."

Thượng Quan Huyền Ý đi qua đi, kêu Ân Thiên Duệ hai tiếng đều không có phản ứng, kết quả phát hiện hắn cư nhiên ở thất thần, liền vươn tay phải ở trước mặt hắn quơ quơ.

“Thiên Duệ, ngươi không phải nói phải đợi Tiêu ca ca đã trở lại, mới ra phòng luyện đan sao?”

“Ta cũng tưởng a, chỉ là ta không có luyện tập linh thảo, chuẩn bị đi mua chút trở về.”

“Nga, vậy ngươi đi thôi!”

“Ngươi nếu không mặt khác sự, liền bồi ta cùng đi đi?” Ân Thiên Duệ nhìn Thượng Quan Huyền Ý cầu xin nói.

Đột nhiên nhớ tới đại ca, cảm giác chính mình yêu cầu người bồi. Đều do Huyền Ý, nếu không phải hắn hảo hảo luyện cái gì kiếm, chính mình cũng liền sẽ không nhớ tới đại ca. Hiện tại khiến cho hắn bồi một chút chính mình, đảm đương một chút bản nhân tạm thời ca ca, Ân Thiên Duệ đúng sự thật nghĩ.

Thượng Quan Huyền Ý:...... Ta tuổi rõ ràng liền so ngươi tiểu, rốt cuộc ai mới là ca ca?

“Hành, đi thôi!”

“Hảo, chúng ta có phải hay không có chuyện gì quên mất?”

“Có sao? Không nhớ rõ.”

“Kia tính.”

Hai người cùng ra sân, đều không có phát giác phía trước lưu tại trong viện Trúc Cơ kỳ nam tu đã không ở nơi này.

Rời đi nơi ở sau, hai người liền thẳng đến Thiên Tinh Các.

Hai người đối Hoàng Cực đại lục đều quen thuộc, tự nhiên biết ở nơi đó mua sắm đồ vật giá cả vừa phải, chất lượng bảo đảm. Không giống Tiêu Lăng Hàn trời xa đất lạ, tiến cửa hàng đã bị trở thành dê béo.

“Di, lão bản đây là cái gì?” Ân Thiên Duệ tò mò cầm lấy quầy triển lãm một trương lá cây.

Lá cây trình thúy lục sắc, mềm mại rồi lại cứng rắn, cầm ở trong tay nhẹ như hồng mao.

“Cái này lá xanh nha, chúng ta cũng không biết, chỉ là cảm thấy nó tài chất đặc thù, lửa đốt không hủy, thủy đánh không ướt, Nguyên Anh kỳ công kích đối nó đều không thể nề hà!” Một cái ăn mặc hồng nhạt váy dài nữ tu nói, nàng cũng muốn biết đây là cái thứ gì, bất quá này nước lửa không xâm, đao thương bất nhập, nhất định là cái bảo bối.

“Không nghĩ tới trên đời này thế nhưng còn có các ngươi Thiên Tinh Các không biết sự!” Nói xong, Ân Thiên Duệ liền buông xuống lá xanh, hắn chỉ là tò mò cái này là thứ gì, Thiên Tinh Các cư nhiên lấy một mảnh lá cây, bày biện ở tối cao quy cách quầy triển lãm, nghĩ đến nhất định bất phàm, hắn bản nhân cũng không muốn.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay cầm lấy lá cây, ở trước mặt cẩn thận quan sát một phen, lấy hắn hai đời kiến thức cũng không có gặp qua thứ này.

Đời trước hắn căn bản liền không có hảo hảo nhận thức quá này đó là thiên tài địa bảo, tiền mười một năm đều ở Thượng Quan gia tộc, khi đó hắn còn nhỏ, cả ngày chỉ biết chơi đùa. Cũng không có hảo hảo hiểu biết cái này tiểu thế giới hết thảy, cho rằng về sau có rất nhiều thời gian lật xem, không hiểu có thể hỏi gia gia. Chính là sau lại, sau lại hắn thành một cái không nhà để về người, cùng những cái đó tán tu giống nhau, không còn có như vậy học tập cơ hội.

“Cái này bán thế nào?”

Đương Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy lá cây thời điểm, tổng cảm thấy này phiến tử đối chính mình rất quan trọng, có cái thanh âm thúc giục chính mình nhất định phải được đến tay.

“Huyền Ý, cũng không biết nó là thứ gì, ngươi liền phải mua?”

Ân Thiên Duệ kỳ quái nhìn Thượng Quan Huyền Ý, gia hỏa này không phải vẫn luôn đều ở kêu nghèo sao? Tuy rằng hắn bản thân không nghèo, nhưng ai cũng sẽ không ngại chính mình linh thạch nhiều.

“Nhìn thuận mắt! Hợp nhãn duyên!” Thượng Quan Huyền Ý tùy ý nói.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm, loại cảm giác này tới không thể hiểu được, chính mình đều lý không rõ ràng lắm, khẳng định cũng cùng ngươi nói không rõ, chờ đồ vật mua được tay lại nói.

“Hành đi! Ngươi cao hứng liền hảo.” Ân Thiên Duệ nhún nhún vai, thầm nghĩ hợp nhãn duyên liền hợp nhãn duyên đi, dù sao không phải hoa ta linh thạch.

“Một vạn khối thượng phẩm linh thạch, chỉ thu thượng phẩm linh thạch.” Nữ tu khách khí lại lễ phép nói, mặc kệ trước mặt thiếu niên có bắt hay không ra linh thạch, thái độ đều thực cung kính, cũng không có lệ.

1 khối trung phẩm linh thạch =100 khối hạ phẩm linh thạch

1 khối thượng phẩm linh thạch =100 khối trung phẩm linh thạch

1 khối cực phẩm linh thạch =100 khối thượng phẩm linh thạch

Thượng Quan Huyền Ý nhưng thật ra không có cảm thấy cái gì, hắn là Thượng Quan gia tộc tộc trưởng dòng chính tôn tử, chính là cực phẩm linh thạch cũng gặp qua, chính mình còn có không ít, đều là lấy trước gia gia ở nhà thời điểm đưa cho chính mình, chỉ là đều đặt ở trong nhà.

Ân Thiên Duệ còn lại là nhịn không được kinh ngạc há to miệng, liền như vậy cái không biết tên đồ vật cư nhiên như vậy quý! Thượng phẩm linh thạch ở Ân gia cũng chỉ có trong nhà lão quái vật mới có, hắn cũng chỉ là ở gia gia nơi đó nhìn thấy quá một lần, sau lại đã bị hắn ẩn nấp rồi.

"Không có ưu đãi sao?" Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó hỏi.

Trong tay hắn nhưng thật ra có mấy ngàn khối thượng phẩm linh thạch, nhưng là không đủ một vạn a! Tiêu Đại Ma Vương trong tay nhưng thật ra có, chính là hiện tại người khác ở nơi nào chính mình cũng không biết.

"Phi thường xin lỗi, đạo hữu, thứ này là chúng ta thiếu chủ gửi ở chỗ này bán ra, giá cả cũng là hắn quy định hảo." Nữ tu bất đắc dĩ nói, lúc trước thiếu chủ đem đồ vật lấy ra tới tiêu thượng giá cả thời điểm, mọi người đều cảm thấy hắn điên rồi, ở Hoàng Cực đại lục một vạn thượng phẩm linh thạch tương đương với một ít nhị lưu gia tộc toàn bộ tích tụ. Vốn tưởng rằng sẽ không có người hỏi đến, không nghĩ tới hôm nay còn gặp một cái muốn mua nó ngốc tử!

Thiên Tinh Các thiếu chủ sao? Thượng Quan Huyền Ý nhớ rõ tên của hắn kêu Sở Mục Thần, kiếp trước nhưng thật ra nghe nói qua người này đại danh, chỉ là vẫn luôn vô duyên nhìn thấy, kia cũng là một cái thiên tư trác tuyệt, kinh tài diễm diễm người.

Kiếp trước hắn một người từ Hồ Quang Cốc đế ra tới, đã là mười năm lúc sau. Ở Học viện Hoàng Cực nhưng thật ra nghe qua về Sở Mục Thần truyền thuyết, 25 tuổi Kim Đan tu sĩ, thiên phẩm Phong linh căn, Hoàng Cực đại lục vạn năm khó được một ngộ tu luyện quỷ tài. Hắn đến Học viện Hoàng Cực thời điểm Sở Mục Thần đã trước kia một bước rời đi Hoàng Cực đại lục.

Sau lại chính mình tới Huyền Thiên đại lục không bao lâu, ở vô tình bên trong lại nghe thấy được hắn đại danh, lại sau lại liền nghe nói hắn đi Thiên Lăng đại lục, bị Thiên Lăng đại lục đại tông môn một vị Độ Kiếp kỳ lão tổ thu làm thân truyền đệ tử.

Kiếp trước chính mình vẫn luôn vô duyên nhìn thấy vị này thiên chi kiêu tử, lúc ấy trong lòng còn có chút tiếc nuối.

Dù sao Sở Mục Thần đời trước quá đến rất truyền kỳ, để lại rất nhiều về hắn truyền thuyết.

"Nga, hảo đi!" Thượng Quan Huyền Ý có chút thất vọng chính mình linh thạch không đủ, lưu luyến đem lá xanh phóng tới nguyên lai vị trí thượng.

Liền ở hắn xoay người chuẩn bị rời đi khoảnh khắc, nữ tu lại gọi lại hắn.

"Đạo hữu, ngươi nếu là thiệt tình muốn này phiến lá cây, chúng ta có thể vì ngài giữ lại mười ngày, hy vọng đạo hữu có thể ở mười ngày trong vòng trù tề linh thạch." Nữ tu ở thu được nhà mình thiếu chủ truyền âm sau, mở miệng đối Thượng Quan Huyền Ý nói.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 39

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 39 hàng vỉa hè có bảo bối

Vốn dĩ cho rằng đã không chiếm được, không nghĩ tới liễu ám hoa minh.

Mười ngày! Tiêu Đại Ma Vương hẳn là có thể trở về đi???

Hoàng Cực đại lục thông dụng tiền là hạ phẩm linh thạch, trung phẩm linh thạch đều rất ít, càng đừng nói là thượng phẩm linh thạch. Liền tính Thượng Quan Huyền Ý tưởng đem chính mình một ít cất chứa bán đi, cũng không có cách nào bán được thượng phẩm linh thạch. Huống chi hắn nếu là thật sự làm như vậy, nói không chừng chính hắn ly ngày chết cũng liền không xa.

"Đa tạ!" Thượng Quan Huyền Ý đối với nữ tu nói lời cảm tạ, nói xong liền cùng Ân Thiên Duệ đi ra Thiên Tinh Các.

Thiên Tinh Các lầu 3, một gian xa hoa trong phòng, giờ phút này trong phòng đang có ba người, trong đó hai người hơi thở nội liễm, nếu là bọn họ không ra tay, chút nào cảm ứng không đến bọn họ là tu sĩ.

"Thiếu chủ, ta đã dựa theo ngài phân phó cùng vừa rồi vị kia tiểu đạo hữu nói qua."

Nàng này tu chính là vừa mới cùng Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện với nhau vị kia, nàng quỳ một gối xuống đất, cung kính về phía chính phía trên một người nam tử bẩm báo vừa rồi phát sinh sự.

"Đã biết, ngươi đi ra ngoài đi!" Nam tử dựa nghiêng trên trên ghế nằm, lười biếng mở miệng, làm cái phất tay động tác, ngay sau đó như là lại ngủ rồi.

Trong phòng trừ bỏ nam tử bên ngoài hai người, đều là Nguyên Anh đỉnh kỳ tu sĩ, bọn họ là chuyên môn phụ trách bảo hộ nam tử an toàn.

Này nam tử đúng là Thượng Quan Huyền Ý đời trước tiếc nuối không thể thấy thượng một mặt Sở Mục Thần.

Nơi này phát sinh hết thảy Thượng Quan Huyền Ý là không biết, hắn chỉ là cảm thấy có chút kỳ quái, vừa rồi kia nữ tu rõ ràng là một bộ ngươi không có linh thạch hết thảy không bàn nữa tư thế, đảo mắt liền thay đổi một cái thái độ. Bất quá loại này phí cân não sự, hắn liền lười đến suy nghĩ.

Vứt bỏ tạp niệm, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ dạo nổi lên Vũ Hội Thành.

Ở bên đường một cái lão giả quầy hàng thượng, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện mấy khối không minh thạch. Không minh thạch dùng để luyện chế túi trữ

vật, không gian giới tử chờ trữ vật pháp khí, thuộc về luyện khí tài liệu trung một loại. Tuy rằng không phải đặc biệt khan hiếm, nhưng như vậy hoàn chỉnh không minh thạch chính là rất ít thấy, bắt được đấu giá hội thượng bán đấu giá nói giá cả ít nhất ở một vạn thượng phẩm linh thạch trở lên.

"Hai vị tiểu hữu tùy tiện xem, này đó đều là lão hủ mạo sinh mệnh nguy hiểm, từ Nguyên Anh lão tổ động phủ lấy ra tới bảo vật, tùy tiện chọn tùy tiện tuyển." Lão giả ra tiếng, nhiệt tình tiếp đón hai người.

"Vừa rồi chúng ta trải qua một cái khác quầy hàng khi, người nọ cũng nói là Nguyên Anh lão tổ động phủ tìm được bảo bối. Hơn nữa còn chết quý! Chết quý!" Ân Thiên Duệ nhỏ giọng cùng Thượng Quan Huyền Ý oán giận nói, như thế nào chỗ nào đều có Nguyên Anh động phủ, hắn liền không có đụng tới đâu?

"Cũng không phải là, ta phỏng chừng này một cái phố người, đều là đi qua Nguyên Anh lão tổ động phủ." Thượng Quan Huyền Ý cũng đi theo tiếp lời nói, hai người nói nhỏ giọng, nhưng đủ để cho lão giả nghe rõ.

Lão giả xấu hổ ho khan một tiếng, nghĩ thầm: Chúng ta không nói như vậy, mấy thứ này bán thế nào đi ra ngoài? Như thế nào tể các ngươi này đó tiểu dê béo? Một đám, xuyên đều là xa hoa pháp y, nhìn qua liền rất có linh thạch bộ dáng! Chờ hạ ra giá nhất định phải hướng cao nói. Hừ!

"Lão bá, ngươi xem thứ này bán thế nào?" Ân Thiên Duệ cầm một cái hồ lô giống nhau đồ vật hỏi.

"Tiểu hữu thật là hảo ánh mắt, đó là một cái càn khôn hồ lô, bên trong không gian đại giai có năm lập phương, lấy về đi trang linh tửu nhất thích hợp. Không quý, không quý, cũng liền một ngàn khối hạ phẩm linh thạch." Lão giả cười tủm tỉm nói, một bộ ngươi rất có ánh mắt, mua được chính là kiếm được khẩu khí.

"Ngươi như thế nào không đi đoạt lấy a?" Ân Thiên Duệ buột miệng thốt ra, lão nhân này thật đúng là dám ra giá, hoàn toàn chính là công phu sư tử ngoạm.

Hắn tuy rằng không thiếu linh thạch, khá vậy không nghĩ đương coi tiền như rác a! Ở cửa hàng mua như vậy một cái cũng liền 300 khối hạ phẩm linh thạch.

"Chính là, lão bá ngươi này bán cũng quá quý." Thượng Quan Huyền Ý cũng nói, này hàng vỉa hè thượng đồ vật đều là đầy trời chào giá, tăng giá vô tội vạ!

"Tiểu hữu, lời nói không thể nói như vậy, ta này đó nhưng đều là ở Nguyên Anh lão tổ động phủ được đến, có giá trị lợi dụng, có cất chứa giá trị, còn có xem xét giới......" Lão giả mới vừa nói nơi này, liền nói không nổi nữa, bởi vì hắn cũng phát hiện hồ lô nhan sắc cũ kỹ, còn có chút địa phương gập ghềnh, hoàn toàn không phù hợp chính mình miêu tả. Nghĩ thầm, này hồ lô cũng quá không biết cố gắng, sớm biết rằng liền cầm đi phiên tân một chút.

"Xem đi, chính ngươi đều biết, ngươi đồ vật giá trị không được như vậy nhiều linh thạch, có phải hay không đem chúng ta đương tiểu hài tử hống?"

Lão giả ngẩng đầu nhìn nhìn trước mặt hai vị thiếu niên, tâm nói, các ngươi hai cái còn không phải là tiểu hài tử sao! Ta đều không cần đem các ngươi trở thành tiểu hài tử!

"Một ngụm giới, 500 khối hạ phẩm linh thạch, thiếu một viên linh thạch cũng không bán!" Lão giả vẻ mặt đau mình nói, hoàn toàn nhìn không ra là ở diễn trò bộ dáng.

Hai người liếc nhau, lập tức liền ít đi một nửa, lão nhân này tâm thật hắc!

Đang lúc Ân Thiên Duệ tưởng lại sát ép giá, lại bị Thượng Quan Huyền Ý ngăn trở. Bởi vì hắn thấy có một cái nam tu thẳng tắp hướng bên này, hiển nhiên mục đích của hắn chính là trước mặt trên mặt đất này một đống đồ vật, có thể là nào giống nhau hoặc là toàn bộ đều muốn.

Thượng Quan Huyền Ý chính là phát hiện lão giả này đôi đồ vật bên trong bảo bối cũng không ít, chỉ là trước mặt lão giả không biết nhìn hàng mà thôi, đều là ở bán rẻ!!!

"Lão bá, ngươi nơi này đồ vật ta đều phải, mua trở về làm kỷ niệm, cộng nhiều ít linh thạch?"

Lão giả nguyên tưởng rằng này đơn sinh ý liền phải thất bại, không nghĩ tới quanh co, kinh hỉ tới nhanh như vậy, lão giả tức khắc cười đến thấy răng không thấy mắt.

"Tiểu hữu, vừa thấy ngươi chính là thật sự người, sở hữu đồ vật, ngươi liền cấp hai vạn khối hạ phẩm linh thạch đi! Ta nơi này nhưng đều là thứ tốt, giá cả lợi ích thực tế, hàng ngon giá rẻ, không lừa già dối trẻ."

Lão giả vươn tay phải so một cái nhị, sau đó bàn tay vung lên, một bộ tiện nghi ngươi, ngươi kiếm lớn bộ dáng.

"Ngươi thật sự là ở chói lọi cướp bóc!!!" Ân Thiên Duệ chán nản, nhịn không được nói.

Thượng Quan Huyền Ý mắt thấy lúc trước cái kia nam tu liền phải tới gần bên này, hắn không hề chậm trễ thời gian, ném ra một cái túi trữ vật. Đem trên mặt đất đồ vật nhanh chóng thu vào bên hông túi trữ vật, kỳ thật là thu vào trên tay ẩn hình không gian giới tử.

Lão giả thần thức đảo qua trong tay túi trữ vật, số lượng vừa vặn tốt là hai vạn khối hạ phẩm linh thạch, ở trong tay lót lót, thật là vừa lòng. Tươi cười nhìn qua tiện hề hề, hắn còn không quên cùng bên cạnh hàng xóm khoe ra một phen.

Thượng Quan Huyền Ý che mặt, này lão giả cười hảo đáng khinh, hắn lôi kéo Ân Thiên Duệ liền trở về đi.

Hai người rời đi nơi này nửa phút bộ dáng, ở bọn họ nguyên bản đứng địa phương xuất hiện lúc trước Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến tên kia nam tu.

"Lão bá ngươi nơi này đồ vật đâu?" Một cái ăn mặc màu đen pháp y nam tu đi đến lão nhân trước mặt, ngữ hàm nôn nóng hỏi.

"Nga, đồ vật a! Đều bán." Lão giả không cho là đúng trả lời, hừ tiểu khúc liền hướng đối diện tửu lầu đi đến.

Nam tu tiến lên một bước, giữ chặt lão giả, "Ngươi bán cho ai?" Trong giọng nói lộ ra một tia khẩn trương.

Lão giả hoảng sợ, chạy nhanh che lại chính mình túi trữ vật, cảnh giác nhìn trước mặt nam tu, cằm hướng lên trên giương lên, ý bảo hắn xem phía trước, "Nhìn đến không có, chính là phía trước hai cái tiểu hài tử mua đi rồi."

Thượng Quan Huyền Ý:...... Hảo đi, chúng ta xác thật tiểu hài tử!

"Huyền Ý, ngươi như thế nào toàn bộ đều mua? Ngươi này không phải thượng vội vàng làm coi tiền như rác sao?"

Thượng Quan Huyền Ý: "......" Tâm mệt, Thiên Duệ vẫn là như vậy đơn xuẩn! Chính mình đều không biết nên lấy hắn làm sao bây giờ! Mạc Vô Nhai mau tới đem ngươi tức phụ lãnh đi!!!

"Không có việc gì, dù sao đi theo Tiêu ca ca ta không thiếu linh thạch."

"Cũng là, cùng Tiêu đại ca" mạo hiểm" chơi hơn nửa tháng, ta cũng không thiếu linh thạch. Không đúng, Huyền Ý, ngươi hẳn là thực thiếu thượng phẩm linh thạch?" Ân Thiên Duệ vui sướng khi người gặp họa nói, hắn nhưng đã nhìn ra, Thượng Quan Huyền Ý đối Thiên Tinh Các kia phiến lá xanh nhất định phải được.

Thượng Quan Huyền Ý:...... Quá trát tâm, hữu nghị thuyền nhỏ nói phiên liền phiên!

"Hai vị đạo hữu xin dừng bước!" Một cái xa lạ nam tu thanh âm ở hai người phía sau vang lên.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 40

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 40 tao tai bay vạ gió

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy thanh âm này chỉ nghĩ bỏ trốn mất dạng, sấn hắn không chú ý chuồn mất. Nơi đó muốn dừng bước, vừa thấy nghe lời này, hắn liền biết vừa rồi chính mình dự cảm trở thành sự thật, lúc trước thấy cái kia nam tu, quả nhiên là hướng về phía lão nhân kia đôi đồ vật đi.

Hai người ở phía trước chạy, nam tu ở phía sau truy, Thượng Quan Huyền Ý cho chính mình cùng Ân Thiên Duệ phân biệt dán lên tật phong phù, bằng không hai người đã sớm bị đuổi theo.

Lúc này hai người đều đặc biệt tưởng niệm Tiêu Lăng Hàn họa truyền tống phù, đáng tiếc ở lần trước đào vong trung đã dùng xong rồi.

Phía sau đuổi theo hai người chính là một cái tu vi ở Trúc Cơ sơ kỳ nam tu.

Hai người một cái không chú ý liền chạy đến một cái ngõ cụt bên trong đi, chờ phát hiện phía trước đã không có lộ, mới hậu tri hậu giác, hai người không thể không dừng lại.

"Hai vị đạo hữu, các ngươi rốt cuộc dừng lại." Nam tu đôi tay chống đầu gối, một bên thở dốc một bên nói.

"Ngươi muốn làm gì?"

Ân Thiên Duệ cảnh giác nhìn trước mặt nam tu, đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình phía sau.

"Hai vị đạo hữu đừng hiểu lầm, ta chỉ là muốn hỏi một chút hai vị đạo hữu vừa rồi có phải hay không mua quá một cái lão bá quầy hàng thượng đồ vật?" Nam tử giơ lên tay, ý bảo chính mình không có ác ý.

Hắn ăn mặc một thân màu đen pháp y, diện mạo tuy rằng không phải tuyệt sắc, nhưng tại đây vũ sẽ thành cũng coi như được với là thượng thừa, cương nghị khuôn mặt, mày gắt gao nhăn, như là có ngàn vạn suy nghĩ không hòa tan được sầu.

"Chúng ta cái gì đều không có mua quá, chỉ là đi ngang qua." Ân Thiên Duệ không chút nghĩ ngợi trả lời, gia hỏa này nhất định là tới cùng chính mình tranh đoạt bảo bối, nhất định không thể như hắn nguyện.

Nam tử rõ ràng không quá tin tưởng, đối với hắn tới nói, kia một đống đồ vật bên trong có giống nhau thật sự quá trọng yếu, lão bá rõ ràng nói cho chính mình, đồ vật của hắn là bị này hai người mua đi rồi.

"Hai vị đạo hữu không cần hiểu lầm, ta cũng không phải muốn đoạt các ngươi đồ vật ý tứ. Tại hạ là Vân Hoàng Thành Đỗ gia, Đỗ Tư Thông, mạo muội quấy rầy hai vị." Đỗ Tư Thông hướng trước mặt hai người hành lễ, mới tiếp tục mở miệng.

"Ta sở dĩ đuổi theo các ngươi hai người là bởi vì ta vừa rồi hỏi qua vị kia lão bá, kia lão bá nói là các ngươi mua đi rồi hắn quầy hàng thượng sở hữu đồ vật. Chỉ là vị kia lão bá nơi đó có một thứ là ta muội muội tùy thân chi vật, ba tháng trước nàng đột nhiên mất tích, ta vẫn luôn đang tìm kiếm nàng rơi xuống, tra được nàng tới Vũ Hội Thành, lúc sau manh mối liền chặt đứt. Hôm qua, nghe sư huynh nói ở một cái lão bá quầy hàng thượng, gặp qua ta muội muội trên người đã từng treo một cái ngọc bội."

Nói xong, Đỗ Tư Thông chờ mong nhìn trước mặt hai vị thiếu niên, hy vọng bọn họ có thể cho chính mình một cái khẳng định đáp án.

Thượng Quan Huyền Ý ở nam tử sau khi nói xong, liền dùng thần thức ở trong không gian xem xét lên, quả nhiên thấy được một khối ngọc bội.

"Đỗ tiền bối, ngươi có thể nói nói ngươi muội muội ngọc bội là cái gì hình dạng sao?"

Thượng Quan Huyền Ý thấy nam tử không giống như là muốn giết người đoạt bảo, vì thế, hắn từ Ân Thiên Duệ phía sau đi ra.

"Ta muội muội ngọc bội là màu trắng trăng non hình dạng, có hai ngón tay như vậy đại, mặt trên khắc có một cái" nhã" tự, nàng tên thật kêu Đỗ Tư Nhã."

"Vậy ngươi nhìn xem chính là cái này?"

Thượng Quan Huyền Ý từ không gian giới tử lấy ra một cái ngọc bội, ngọc bội đỉnh hệ một sợi tơ hồng, phía dưới là màu đỏ sợi tơ chế thành tua, nhìn qua phá lệ mỹ lệ, nữ tử hẳn là đều sẽ thích như vậy đồ vật.

Đỗ Tư Thông kích động tiến lên hai bước, đôi tay run rẩy cầm lấy nằm ở Thượng Quan Huyền Ý lòng bàn tay ngọc bội.

"Muội muội, là muội muội, nó chính là ta muội muội ngọc bội, mặt trên còn tàn lưu muội muội trên người hơi thở."

"Chúng ta đây có thể đi rồi sao?"

Ân Thiên Duệ không kiên nhẫn hỏi, hắn còn tưởng nhanh lên trở về luyện đan đâu, bị người này đuổi theo mấy cái phố, hù chết cá nhân, nguyên lai chỉ là cái hiểu lầm.

"Nga, đối, cảm ơn các ngươi, cái này ngọc bội nhiều ít linh thạch?"

Nghe thấy trước mặt nam tử phải cho linh thạch, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt chính là sáng ngời, lập tức liền tới rồi tinh thần.

“Ngươi xem cấp đi, ta là đem kia lão bá tất cả đồ vật cùng nhau đóng gói, cũng liền mới hoa hai vạn khối hạ phẩm linh thạch.” Thượng Quan Huyền Ý không thèm để ý nói, dù sao hắn cảm thấy chính mình là kiếm lớn.

“Kia như vậy, ta cấp đạo hữu một vạn......!” Đỗ Tư Thông đang muốn nói một vạn hạ phẩm linh thạch, đột nhiên nhớ tới, hắn vì tìm muội muội, linh thạch đều hoa không sai biệt lắm, hiện tại trụ khách điếm đều là nhất tiện nghi cái loại này, chỉ cần hai mươi hạ phẩm linh thạch.

Nói nói một nửa, Đỗ Tư Thông liền nói không nổi nữa, xấu hổ cười cười. Hắn đang muốn lại nói điểm cái gì bổ cứu một chút chính mình vừa rồi thiếu chút nữa liền nói ẩu nói tả lời nói hùng hồn, đã bị một cái thình lình xảy ra thanh âm đánh gãy.

“Nha, này không phải tam thiếu gia sao? Như thế nào không có cùng ngươi kia băng tuyết thông minh, như hoa như ngọc muội muội ở bên nhau?”

Ba người tìm theo tiếng nhìn lại, liền thấy hai cái Trúc Cơ hậu kỳ nam tu ở ngõ nhỏ xuất khẩu chỗ, hai người ăn mặc đồng dạng phục sức, hẳn là cùng cái thế lực người. Nhìn qua hơn bốn mươi tuổi bộ dáng, kỳ thật đã có hơn một trăm tuổi.

“Hai vị tiền bối, các ngươi có việc tìm hắn, vừa lúc chúng ta cùng hắn không thân, hắn còn kém ta linh thạch.” Thượng Quan Huyền Ý vội vàng nói.

Hắn nghe này hai người nói tam thiếu gia, chỉ sợ cũng là trước mắt tên này kêu Đỗ Tư Thông nam tử. Hơn nữa kia hai người vẫn là tới không tốt, hẳn là vẫn là có thù oán cái loại này. Hiện tại Tiêu Đại Ma Vương không ở bên người, bọn họ hai cái nhược kê vẫn là trước chạy trốn hảo. Chỉ là hắn này rõ ràng phủi sạch quan hệ nói, như thế nào nghe đều có một loại lạy ông tôi ở bụi này cảm giác.

“Đúng vậy, chúng ta căn bản không quen biết hắn, hắn vừa rồi còn đuổi theo chúng ta mấy cái phố.” Ân Thiên Duệ hậu tri hậu giác bổ sung nói.

Nhưng bọn họ hai người lời nói, ở đối diện hai người trong mắt, lời này chính là cưỡng từ đoạt lí.

“Các ngươi muốn thế nào? Này hai người cùng ta xác thật không thân, có chuyện gì liền hướng về phía ta một người tới, đừng đem vô tội người liên lụy ở trong đó.” Đỗ Tư Thông lạnh lùng nhìn trước mặt hai người, trong lòng lửa giận “Cọ cọ cọ” hướng lên trên trướng.

Hắn không nói lời nào còn hảo, hắn như vậy vừa nói Thượng Quan Huyền Ý liền biết muốn tao, này đáng chết gia hỏa nên không phải là cố ý đem? Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng hận ngứa răng.

Này hai người một cái kêu Hoắc Thiên, một cái khác kêu Hoắc Địa, là Đỗ Tư Thông mẹ kế Hoắc thị nhà mẹ đẻ người. Mười năm trước hắn mẫu thân đột nhiên liền bệnh chết, phụ thân Đỗ Minh Thương liền đem lúc ấy vẫn là di nương Hoắc Như Hương thăng vì đương gia chủ mẫu. Năm ấy muội muội mới

6 tuổi, chính mình vừa vặn mười một tuổi, có Luyện Khí năm tầng tu vi, vừa mới tiến vào Học viện Hoàng Cực. Mà muội muội không thể không lưu tại trong nhà, vẫn luôn quá bữa đói bữa no sinh hoạt, chính mình một người cũng không dám thường xuyên trở về, có hai lần sau khi trở về không lâu liền không thể hiểu được trúng độc. Muội muội thật vất vả ngao đến mười hai tuổi, tu vi đạt tới Luyện Khí bốn tầng, mới rời đi cái kia sinh hoạt quá đến nước sôi lửa bỏng "Gia".

Hoắc Như Hương nhi nữ ở học viện cũng vẫn luôn nhằm vào chính mình cùng muội muội, ở học viện làm nhiệm vụ thời điểm còn âm thầm phái người chặn giết bọn họ hai người.

Muội muội mất tích cùng những người này cũng không rời đi, nếu không phải Hoắc Như Hương đốt đốt tương bức, cấp muội muội tìm một môn không tốt việc hôn nhân, muội muội như thế nào sẽ nghĩ thoát đi gia tộc? Hiện tại bọn họ là tưởng đuổi tận giết tuyệt sao?

"Hừ, các ngươi nói không có quan hệ liền không có quan hệ sao?" Hoắc Thiên khinh thường nhìn thoáng qua Đỗ Tư Thông, lại là Đỗ gia thiếu gia thì thế nào? Sống còn không bằng bọn họ này đó gia phó.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được cùng cái tin tức." Hôm nay xong rồi!"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 41

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 41 chung chạy ra sinh thiên

Mắt thấy Hoắc Thiên, Hoắc Địa hai người từng bước một chậm rãi tới gần, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người làm bộ sợ hãi bộ dáng, tránh ở một bên trong một góc run bần bật.

Mà Đỗ Tư Thông liền đứng ở hai người phía trước, cũng không cao lớn thân hình chặt chẽ bảo vệ hai người, mặc kệ nói như thế nào hai vị này xác thật là bị hắn vạ lây, đối hai người tới nói chính là tai bay vạ gió.

Mắt thấy Hoắc Thiên, Hoắc Địa đã tới rồi trước mặt, Thượng Quan Huyền Ý dò ra một cái đầu.

"Tiền bối, đánh cái thương lượng, ta cho các ngươi linh thạch, các ngươi phóng chúng ta hai người rời đi, được không?"

"Đúng vậy, tiền bối, chúng ta có rất nhiều rất nhiều linh thạch." Ân Thiên Duệ phụ họa Thượng Quan Huyền Ý nói, còn đúng lúc vỗ vỗ bên hông túi trữ vật, kia ý tứ không cần nói cũng biết.

Hoắc Thiên, Hoắc Địa hai người giống xem ngốc tử giống nhau biểu tình nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ, nghĩ thầm đây là nhà ai bồi dưỡng ra tới hai cái nhị thế tổ, lại là như vậy ngây thơ hồn nhiên.

"Hảo a, nếu là các ngươi chủ động đem các ngươi túi trữ vật đều giao cho chúng ta, chúng ta liền tha các ngươi hai người rời đi." Hoắc Địa nói xong, còn trên dưới đánh giá một lần Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ, mắt lộ ra kim quang.

Này hai cái tiểu hài tử đều lớn lên không tồi, tinh xảo mặt mày, còn chưa nẩy nở ngũ quan đã sơ hiện tuấn tiếu khuôn mặt, sau khi lớn lên lại sẽ là như thế nào phong tư trác tuyệt! Nếu là đem hai người bán đi làm đỉnh lô, linh thạch nhất định sẽ có không ít.

Thượng Quan Huyền Ý thấy nam tử nói xong lời nói sau, đánh giá một chút chính mình cùng Ân Thiên Duệ, tiếp theo hai người liền đến một bên nhỏ giọng thương lượng cái gì.

"Huyền Ý, chúng ta làm sao bây giờ?"

Thượng Quan Huyền Ý bám vào Ân Thiên Duệ bên tai cùng hắn thì thầm một phen, tức khắc Ân Thiên Duệ chính là trước mắt sáng ngời, cuối cùng là thấy được một tia sinh hy vọng.

Bên kia Hoắc Thiên cùng Hoắc Địa hai người cũng thương lượng hảo, trên mặt treo không xấu hảo ý cười, hướng ba người đến gần.

Đỗ Tư Thông lập tức đĩnh đĩnh thân mình, cảnh giác nhìn trước mặt hai người, ngăn trở bọn họ hai nhìn về phía chính mình phía sau kia không có hảo ý tầm mắt.

"Tiểu gia hỏa, chúng ta đã quyết định tha các ngươi hai cái rời đi, nhưng là các ngươi đến trước chờ chúng ta đem hắn giải quyết lại rời đi."

"Hai vị tiền bối thật là đạo đức tốt, đại nhân đại nghĩa, vậy các ngươi còn muốn linh thạch sao?" Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý còn đem chính mình bên hông treo túi trữ vật che khẩn chút, như vậy, rõ ràng là sợ bị người đoạt đi.

"Từ bỏ." Hoắc Thiên tùy ý xua xua tay, không thèm để ý nói.

"Tiền bối, thật sự từ bỏ sao?" Thượng Quan Huyền Ý không xác định, lại lần nữa hỏi.

"Đương nhiên."...... Chờ bắt các ngươi, túi trữ vật đều là lão tử, linh thạch tự nhiên cũng là thuộc về ta.

"Kia thật tốt quá, ta nơi này còn có một ngàn khối trung phẩm linh thạch, may mắn bảo vệ." Thượng Quan Huyền Ý một bộ thiên chân vô tà nói, nói xong trên mặt còn lộ ra may mắn biểu tình.

Đối diện Hoắc Thiên cùng Hoắc Địa nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói ra một ngàn trung phẩm linh thạch thời điểm, rõ ràng hô hấp đều tăng thêm một phân, mắt lộ ra tham lam. Thâm giác hôm nay là cái ngày lành, không nghĩ tới đuổi giết Đỗ Tư Thông còn có thu hoạch ngoài ý muốn.

"Di, Tiêu ca ca ngươi như thế nào tới rồi?"

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên ra tiếng, nhìn về phía hai trung niên nam tử phía sau.

Hai người thuận thế quay đầu nhìn về phía chính mình phía sau.

Bên này Thượng Quan Huyền Ý đã lấy ra một phen phù triện, cái gì xuân phong mưa phùn phù, tầm tã mưa to phù, vạn tiễn xuyên tâm phù, chờ lung tung rối loạn phù. Này đó đều là Tiêu Lăng Hàn chính mình không có việc gì, tùy ý sáng tác, không có gì lực sát thương, nhưng chỉnh người hiệu quả tuyệt đối nhất lưu.

Mà Ân Thiên Duệ lấy ra vài cái bình sứ, đảo ra bên trong đủ mọi màu sắc đan dược, đều là hắn tự nghĩ ra độc nhất vô nhị bí dược, thêm ở bên nhau sẽ có cái gì hiệu quả chính hắn cũng không biết.

Hoắc Thiên cùng Hoắc Địa hai người quay đầu nhìn về phía phía sau, nhiên, phía sau cũng không có người nào tồn tại, hai người liền biết chính mình đây là bị lừa, lập tức quay đầu hung ác nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Lại không có nghĩ đến chờ đợi bọn họ chính là một đống phù triện nổ mạnh, cùng với đầy trời các màu bột phấn. Nói là muộn, đó là mau, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người phối hợp ăn ý. Hai người ném xong trong tay đồ vật, đã bị Đỗ Tư Thông tả hữu một bên túm một người, nhanh chóng ra ngõ nhỏ.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh lại lấy ra mấy trương tật phong phù phân biệt chụp ở ba người trên người.

“Mượn quá, mượn quá.”

“Xin lỗi, nhường một chút.”

Đỗ Tư Thông lôi kéo hai người triều Ân Thiên Duệ ngón tay phương hướng một đường bay nhanh.

Qua một phút hai cái chật vật thân ảnh liền từ ngõ nhỏ vọt tới trên đường, này hai người đúng là Hoắc Thiên cùng Hoắc Địa.

Hai người vừa xuất hiện đã bị đi ngang qua người đi đường chỉ chỉ trỏ trỏ.

Hiện tại hai người cả người chẳng những ướt đẫm, quần áo còn rách tung toé, trên mặt còn thanh một khối tím một khối đủ mọi màu sắc. Rất xa nhìn đến Đỗ Tư Thông mang theo hai cái thiếu niên, biến mất ở đường phố cuối.

Hai người đều hận ngứa răng, trong lòng đều nghẹn hỏa, nhìn đến chung quanh người đối chính mình vung tay múa chân, nói ra nói vào, cơ hồ đều phải nhịn không được ra tay giáo huấn những người này. Nhưng lý trí còn ở, nơi này không phải Hoắc gia, cũng không phải Vân Hoàng Thành, nơi này không có người nhận thức bọn họ, nếu là không cẩn thận đắc tội Kim Đan kỳ tiền bối, hai người chẳng những nhiệm vụ không hoàn thành, còn sẽ đem mệnh lưu tại Vũ Hội Thành.

Đỗ Tư Thông mang theo hai người trực tiếp trở về Vũ Tân Lâm thuê hạ sân, tiến vào sân sau ba người đều đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, Thượng Quan Huyền Ý một mông ngồi ở trong viện ghế đá thượng, Ân Thiên Duệ cũng là như thế. Đỗ Tư Thông đánh giá một chút sân, phát hiện nơi này linh khí nồng đậm, cùng chính mình trụ khách điếm hoàn toàn là một trên trời một dưới đất.

“Hôm nay là ta liên luỵ hai vị đạo hữu, không biết nhị vị như thế nào xưng hô? Nếu là ngày sau có cơ hội ta Đỗ Tư Thông chắc chắn báo đáp hai vị.”

Đỗ Tư Thông nói, đứng dậy trịnh trọng hướng hai người hành lễ.

“Không cần, không cần, Đỗ tiền bối không cần như thế khách khí, ta kêu Ân Thiên Duệ, ngươi kêu ta Thiên Duệ liền hảo.”

Một bên Thượng Quan Huyền Ý còn thở phì phì, không nghĩ phản ứng người bộ dáng, nhưng còn không phải là ngươi liên luỵ chúng ta sao? Hôm nay thiếu chút nữa liền công đạo tại đây Vũ Hội Thành. Bọn họ này còn không có đi Vân Hoàng Thành đâu, mộ danh kỳ diệu liền đắc tội trong đó một cái mười đại gia

tộc. Này nếu như bị Tiêu Đại Ma Vương đã biết, không chừng sẽ như thế nào quở trách chính mình.

Ân Thiên Duệ báo tên của mình trong chốc lát, thấy Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn cũng chưa phản ứng, dùng khuỷu tay tử chạm chạm hắn, cho hắn đưa mắt ra hiệu.

Thượng Quan Huyền Ý vẫn là không tình nguyện nói tên của mình.

Đỗ Tư Thông thấy không khí rõ ràng không tốt, chính mình cũng cảm thấy rất xấu hổ, là chính mình hôm nay làm việc quá lỗ mãng, liên lụy tới rồi hai người, trong lòng cũng có chút áy náy.

"Nếu hai vị đạo hữu đã an toàn, kia tại hạ liền trước cáo từ! Đúng rồi, hôm nay muốn giết ta người là Vân Hoàng Thành Hoắc gia hai cái gia phó, về sau hai vị đạo hữu nếu là thấy Hoắc gia người tốt nhất vẫn là tiểu tâm chút."

Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên là biết Hoắc gia, chính là bởi vì biết cho nên hắn mới như vậy sinh khí, đời trước chính mình liền biết này Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc đại biểu chính là cái gì!

Tục ngữ nói, cường long không áp địa đầu xà! Hắn kiếp trước tu luyện đến Nguyên Anh kỳ, cũng không dám đi khiêu khích mười đại gia tộc trung bất luận cái gì một nhà. Không có thế lực, không có linh thạch, không có bối cảnh, không có chỗ dựa người ở Vân Hoàng Thành chỉ có thể kẹp chặt cái đuôi làm người.

Ân Thiên Duệ nghe Đỗ Tư Thông như vậy vừa nói, hắn cả người đều không tốt. Hắn không nghĩ tới hôm nay muốn sát Đỗ Tư Thông kia hai người cư nhiên là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất. Hiện tại đã biết, hắn sắc mặt cũng là đen kịt một mảnh, so với Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc, chính mình gia tộc liền nhân gia một cái dòng bên đều so ra kém. Biểu ca gia tộc tuy rằng cũng là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất, nhưng hiện tại bọn họ nam chưa lập gia đình, song chưa gả. Mạc gia cũng không có khả năng vì hắn một ngoại nhân, đắc tội cùng là mười đại gia tộc Hoắc gia.

Đỗ Tư Thông rõ ràng cảm giác được ở hắn nói kia lời nói về sau, không khí càng trầm trọng.

"Thứ cho không tiễn xa được, Đỗ tiền bối đi thong thả!" Ân Thiên Duệ vẫn là miễn cưỡng cười cười, trong lòng đổ một hơi.

Đang lúc Đỗ Tư Thông chuẩn bị rời đi khi, tây mặt bên một phiến cửa phòng mở ra.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 42

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 42 nguyên lai là người quen

Một cái ăn mặc màu lam nhạt pháp y thanh niên, chậm rãi từ trong phòng đi ra.

Rất xa Đỗ Tư Thông liền cảm thấy người này có chút quen mắt, đám người đến gần, hắn mới thấy rõ người đến là ai, có chút kinh ngạc mở miệng: "Mạc sư đệ."

"Đỗ sư huynh, ngươi như thế nào ở chỗ này?"

Mạc Vô Nhai càng thêm kinh ngạc, lại nhìn về phía ngồi ở một bên Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ.

Thượng Quan Huyền Ý: "......" Làm nửa ngày vẫn là người quen!!! Kia đời trước vì cái gì chính mình không có ở Học viện Hoàng Cực nhìn thấy người này? Cũng không có nghe nói qua người này! Mạc Vô Nhai chính mình đều có chút ấn tượng, không nên a? Trừ phi này Đỗ Tư Thông sớm liền lãnh cơm hộp!

Nghĩ đến đây, Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Đỗ Tư Thông ánh mắt liền có chút đồng tình.

Đỗ Tư Thông cảm thấy mộ danh kỳ diệu, thượng một giây, cái này kêu Thượng Quan Huyền Ý thiếu niên còn không thích chính mình, xem chính mình ánh mắt rõ ràng mang theo chán ghét. Giây tiếp theo, như thế nào liền biến thành đồng tình? Không hiểu được, hiện tại tiểu hài tử thật là phức tạp khó hiểu a!

"Việc này nói ra thì rất dài."

"Vậy nói ngắn gọn."

Mạc Vô Nhai ngồi xuống sau, từ không gian giới tử lấy ra một cái ấm trà, bốn cái chén trà, linh trà, còn có pha trà công cụ, liền bắt đầu pha trà.

"......Sự tình chính là như vậy." Đỗ Tư Thông nói xong hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người tương ngộ.

"Thì ra là thế." Cái này Mạc Vô Nhai cuối cùng là biết, vì cái gì lúc trước hắn dùng thần thức quét đến bên ngoài thời điểm, nhìn thấy Thiên Duệ cùng tiểu sư đệ biểu tình như vậy khó coi. Đổi lại là hắn, hắn cũng cảm thấy rất buồn bực.

Ân Thiên Duệ thấy nhà mình biểu ca cùng Đỗ Tư Thông nguyên lai là cũ thức, còn đều là ở Học viện Hoàng Cực học tập. Nhìn nhìn lại biểu ca vừa ra tới liền pha trà, đây mới là chiêu đãi khách nhân nên có lễ tiết, tức khắc cảm thấy hổ thẹn khó làm. Đầu rũ đế đế, không dám nhìn tới nhà mình biểu ca sắc mặt, rất sợ chính mình sẽ bị biểu ca chán ghét.

Mạc Vô Nhai nơi đó sẽ không biết Ân Thiên Duệ về điểm này tiểu tâm tư, lôi kéo hắn ở hắn tay, ở hắn lòng bàn tay cào một chút. Liền thấy Ân Thiên Duệ mặt đỏ hồng, ngẩng đầu trừng mắt nhìn chính mình liếc mắt một cái.

"Không biết Đỗ sư huynh tiếp được có tính toán gì không?"

"Ta chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm Tiểu Nhã."

Nói, Đỗ Tư Thông từ túi trữ vật đem lúc trước miễn phí từ Thượng Quan Huyền Ý nơi đó được đến ngọc bội lấy ra tới nhìn nhìn.

"Đỗ sư huynh nhưng có trụ địa phương?"

"Ta mấy ngày trước đây liền vẫn luôn ở tại Đức Vận khách điếm."

"Nhưng hôm nay Hoắc gia người đã tìm tới, chỉ sợ đang chờ ngươi chui đầu vô lưới. Ngươi nếu là không chê tạm thời liền ở nơi này đi!"

"Như thế nào hảo lại phiền toái các ngươi, ta... Ta còn cấp hai vị đạo hữu mang đến tai bay vạ gió, thật sự trong lòng hổ thẹn."

Mạc Vô Nhai nhìn xem Ân Thiên Duệ, lại quay đầu nhìn xem Thượng Quan Huyền Ý, ý tứ là hỏi hai người có đồng ý hay không?

"Nếu Đỗ đại ca cũng ở Học viện Hoàng Cực, kia về sau chúng ta chính là sư huynh đệ, nhà mình sư huynh đệ chi gian không cần thiết như thế khách khí, mong rằng Đỗ đại ca không cần chậm lại, dù sao viện này cũng có dư thừa phòng."

Ân Thiên Duệ bởi vì vừa rồi không có làm tốt đạo đãi khách chức trách, hiện tại có biểu hiện cơ hội, đương nhiên muốn nhặt lời hay nói, nói xong hắn lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng mắt trợn trắng, ngươi xem ta làm gì? Các ngươi đều đồng ý, ta còn có thể phản đối không thành? Tính, xem ở hắn kiếp trước sớm liền lãnh cơm hộp phân thượng, liền không cùng hắn so đo Hoắc gia cái kia phiền toái.

"Thiên Duệ nói rất đúng, Đỗ đại ca ngươi liền an tâm trụ hạ đi! Huống chi ngươi hiện tại đi ra ngoài, nói không chừng sẽ đụng tới bạo nộ trung Hoắc gia hai người."

Thượng Quan Huyền Ý thấy Đỗ Tư Thông còn có chút rối rắm, có chút do dự, còn có một chút giãy giụa.

Tiếp tục nói: "Ngươi nếu là ra chuyện gì, ngươi muội muội làm sao bây giờ? Lại nói, viện này lại không phải chúng ta ra linh thạch, ngươi liền an tâm trụ đi! Miễn phí, không được bạch không được, ngươi nói có phải hay không?"

Đỗ Tư Thông cuối cùng vẫn là ở tại nơi này.

Nói viện này, Mạc Vô Nhai lập tức phục hồi tinh thần lại, nhìn Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người, ra tiếng hỏi: "Ở tại trong viện vị kia

Trúc Cơ kỳ đạo hữu đâu?"

Ân Thiên Duệ lúc này mới nhớ tới, hôm nay buổi sáng chính mình trải qua sân thời điểm tổng cảm thấy trong viện thiếu cái gì, nguyên lai là thiếu vị kia Trúc Cơ kỳ tu sĩ, hắn này phản ứng rõ ràng là hậu tri hậu giác, hắn cũng nghi hoặc nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý: "......" Đều xem ta làm gì??? Ta cũng không biết!!!

Mạc Vô Nhai thấy Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mộng bức biểu tình, liền biết này tiểu sư đệ phỏng chừng cũng không biết người đi đâu vậy.

"Hắn là khi nào không ở trong viện?"

Thượng Quan Huyền Ý chất phác lắc đầu.

"Kia ba ngày trước có hay không người nào truyền tin tức lại đây?"

Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục lắc đầu.

Mạc Vô Nhai đỡ trán, này một cái hai người đều là như vậy thô tâm đại ý sao? Hắn hiện tại cũng tưởng niệm Tiêu sư đệ, có hắn ở nói sự tình gì đều sẽ an bài ba ba thích thích, căn bản không cần chính mình nhọc lòng.

Không được, hắn mới là sư huynh, như thế nào có thể dựa vào sư đệ đâu! Thiếu chút nữa liền đi vào một cái lầm khu.

"Tiểu sư đệ, ý của ngươi là nói từ ba ngày trước ta bế quan sau liền không còn có người đã tới, cũng là từ ngày ấy khởi ở nơi này Trúc Cơ kỳ đạo hữu không thấy?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, nhìn thoáng qua Đỗ Tư Thông, lúc này mới nói: "Mấy ngày nay duy nhất tới người chính là Đỗ sư huynh, ta mấy ngày hôm trước vẫn luôn ở trong sân luyện kiếm, là thật sự không chú ý cái kia Trúc Cơ kỳ tu sĩ khi nào không còn nữa."

Càng nói thanh âm càng nhỏ, chính hắn cũng cảm thấy chính mình quá quá mơ hồ, về sau nhất định phải sửa lại, đi theo Tiêu Đại Ma Vương chính mình nếu là không thông minh một chút, bằng không nhất định sẽ bị hắn giáo dục chính mình ngu không ai bằng, vụng về như lợn!!!

"Tính, không ở liền không ở đi, nhất định là Vũ gia ra chuyện gì, như vậy ta đi ra ngoài hỏi thăm một chút." Nói tới đây, hắn lại nhìn một chút ba người, có chút đau đầu nghĩ đến hiện tại khả năng cũng chỉ có chính mình thích hợp đi ở bên ngoài.

Đi tới cửa, có chút không yên tâm công đạo, "Các ngươi ba người tốt nhất không cần ra cái này sân, đặc biệt là Đỗ sư huynh."

"Mạc sư đệ yên tâm đi, tìm muội muội không vội tại đây nhất thời, ta biết đúng mực." Tuy rằng lời nói là nói như vậy, nhưng Đỗ Tư Thông trong lòng lại là nôn nóng như đốt. Nhưng vì đại gia an toàn, hắn không thể không kiềm chế trụ,

hôm nay tình cảnh hắn thấy rõ, rõ ràng Hoắc Thiên, Hoắc Địa đối hai vị tiểu sư đệ có ý tưởng khác.

“Mạc sư huynh hết thảy cẩn thận.”

“Ân.”

“Biểu ca chú ý an toàn, sớm một chút trở về.”

“Ân, ngoan, chờ ta trở lại.” Mạc Vô Nhai buông ra nắm Ân Thiên Duệ tay, sải bước hướng đi bên ngoài.

Ân Thiên Duệ lưu luyến nhìn Mạc Vô Nhai ra sân.

“Hắn đi rồi, ta tâm cũng đi theo hắn đi rồi.” Thượng Quan Huyền Ý học Ân Thiên Duệ bộ dáng đứng ở sân cửa, khoa trương nói.

“Huyền Ý, ngươi có phải hay không muốn đánh nhau?”

“Ngươi đánh quá ta sao?”

“Hừ, ta tu vi so ngươi cao, chiến thắng ngươi không phải thực bình thường sao?”

“Ngươi xác định?”

Bị Thượng Quan Huyền Ý như vậy vừa nhắc nhở, Ân Thiên Duệ cuối cùng là nhớ tới mấy ngày hôm trước chạy trốn thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý nhưng chém giết vài cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ.

Hắn giả ý ho khan một tiếng, “Đột nhiên nhớ tới, ta còn muốn đi luyện đan, thời gian chính là linh thạch, hôm nay mua thật nhiều linh thảo, chờ ta luyện thành đan dược, hảo cầm đi bán.”

“Đỗ đại ca, ngươi tùy ý, này hai cái phòng cũng chưa người trụ.” Nói xong, Ân Thiên Duệ liền nhanh như chớp chạy tới phòng luyện đan.

“Ta cũng đi tu luyện, Đỗ đại ca ngươi tùy ý.” Thượng Quan Huyền Ý theo sau cũng trở về chính mình phòng.

Vừa rồi còn náo nhiệt phi phàm sân, lập tức cũng chỉ dư lại Đỗ Tư Thông một người, hắn cầm trong tay ngọc bội ngồi ở tại chỗ khởi xướng ngốc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 43

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 43 Vũ gia ngũ trưởng lão

Dựng ngày sau ngọ

“Đã lâu không có ăn qua đồ vật.” Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay Tích Cốc Đan ưu thương nói.

Lúc này, bốn người chính vây quanh cái bàn ngồi, mỗi người trước mặt đều thả một lọ Tích Cốc Đan.

Mạc Vô Nhai:...... Tiểu sư đệ như thế nào giống cái đồ tham ăn đâu?

Đỗ Tư Thông:...... Có Tích Cốc Đan ăn đã thực không tồi.

Ân Thiên Duệ:...... Ta hảo muốn ăn Thiên Huệ Lâu đồ ăn.

“Thật đúng là cùng Tiêu ca ca nói giống nhau, ăn Tích Cốc Đan liền giống như nhai cao su.” Thượng Quan Huyền Ý trong miệng nhai Tích Cốc Đan, tràn đầy cảm thán nói.

Mạc Vô Nhai:...... Tích Cốc Đan không phải vô sắc vô vị sao?

Đỗ Tư Thông:...... Tích Cốc Đan là ta ăn qua tốt nhất đồ ăn!

Ân Thiên Duệ:...... Tích Cốc Đan không phải trực tiếp nuốt vào sao?

“Các ngươi đó là cái gì ánh mắt? Có phải hay không khi dễ ta là nơi này nhỏ nhất một cái?” Thượng Quan Huyền Ý thấy ba người giống xem quái vật giống nhau ánh mắt nhìn chằm chằm chính mình xem, phát ra linh hồn chất vấn.

“Không có, tuyệt đối không có, chính là đột nhiên cảm thấy Huyền Ý ngươi lớn lên ngọc thụ lâm phong, anh tuấn phi phàm.”

Ân Thiên Duệ nói xong, còn lại hai người còn thập phần phối hợp gật gật đầu.

“Ngươi xác định ngươi nói chính là ta?” Thượng Quan Huyền Ý dùng ngón trỏ chỉ vào chính mình, trên dưới đánh giá một chút chính mình, cười như không cười nhìn đối diện ba cái nói dối không chuẩn bị bản thảo người.

“Ta nói chính là ngươi lớn lên về sau, theo ta quan sát ngươi hiện tại ngũ quan, chờ ngươi sau khi lớn lên nhất định sẽ là một cái khí vũ hiên ngang, phong độ nhẹ nhàng mỹ nam tử.”

Ân Thiên Duệ mới vừa nói xong, còn lại hai người tiếp tục gật đầu.

“Ân, Thiên Duệ không phải ta nói ngươi, ngươi mặt khác không được, nhưng ánh mắt không tồi, vuốt mông ngựa công phu có tiến bộ!” Thượng Quan Huyền

Ý vừa lòng gật gật đầu, vươn tay phải vỗ vỗ ngồi ở phía bên phải Ân Thiên Duệ bả vai.

Mạc Vô Nhai đem Tích Cốc Đan bỏ vào không gian giới tử, uống một ngụm trà, mới mở miệng: "Nói chính sự đi."

Còn lại ba người lập tức đoan chính ngồi xong, một bộ chăm chú lắng nghe bộ dáng.

"Hôm nay thiên ta đi ra ngoài đụng phải chúng ta học viện vài vị sư huynh đệ, bọn họ tới điều tra Vũ Hội Thành dân cư mất tích một án. Mặt khác Vũ Tân Lâm sở dĩ không có lại qua đây, là bởi vì Vũ gia tộc trưởng cùng đại trưởng lão đã chết. Hiện tại Vũ gia đang ở trình diễn tranh quyền đoạt lợi tiết mục, mà Vũ Tân Lâm đã thành công lên làm thiếu thành chủ."

"Giống như thực xuất sắc, kia rốt cuộc là ai trở thành Vũ gia tộc trưởng?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt bát quái hỏi.

"Vũ gia ngũ trưởng lão Vũ Thành, hắn tu vi đã là Hóa Thần kỳ. Ba năm trước đây hắn từ khác đại lục trở về, sau khi trở về hắn liền ẩn tàng rồi thực lực của chính mình, vẫn luôn ở tra hắn ca ca cũng chính là đời trước Vũ gia tộc trưởng Vũ Lộ nguyên nhân chết."

"Kia hắn tra được không có?" Thượng Quan Huyền Ý đôi tay chống cằm, tiếp tục hỏi.

"Vũ Tân Lâm năm đó chính mắt thấy chính mình gia gia là như thế nào bị giết, đại trưởng lão Vũ Thông giả tạo tộc trưởng bế quan biểu hiện giả dối, còn đem hắn mệnh bài đổi thành những người khác. Cho nên mấy năm nay vẫn luôn đều không có người phát hiện tộc trưởng kỳ thật sớm đã bỏ mình. Thẳng đến Vũ Lộ sau khi chết nửa năm, Vũ Thành trở về hắn mới phát hiện chính mình đại ca sớm ly thế, tuy rằng sở hữu đầu mâu đều chỉ hướng đại trưởng lão. Nhưng là Vũ Thành không có chứng cứ, mà Vũ Tân Lâm lời chứng không đủ để chứng thực sự tình chân tướng."

"Kia sự tình không phải liền lâm vào cục diện bế tắc?" Đỗ Tư Thông hỏi.

"Xác thật phía trước là lâm vào cục diện bế tắc, đại trưởng lão ở Vũ gia kinh doanh nhiều năm, rất nhiều người đều duy trì hắn kia một mạch. Sự tình chuyển cơ liền xuất hiện ở ba ngày trước, ba ngày trước đại trưởng lão mệnh bài đột nhiên liền nát."

"Ai giết hắn? Vũ Thành?" Ân Thiên Duệ hỏi.

"Trước khi chết Vũ Thông hướng Vũ gia mọi người tuyên bố hắn bế quan, đáng tiếc bế quan bất quá hai ngày mệnh bài liền nát, hiện tại hắn thi thể còn không có tìm được. Vũ Thành lúc ấy ở Vũ gia, có vài vị trưởng lão ở đây ngồi chứng, cho nên người không phải hắn giết, hắn không có gây án thời gian."

"Kia không phải thành một cái án treo?"

Đỗ Tư Thông suy nghĩ một chút, cấp ra này một câu.

"Ân, xác thật như thế. Còn có Hoắc Thiên Hoắc Địa hai người hiện tại ở Đức Vận khách điếm thủ, Đỗ sư huynh tốt nhất vẫn là không cần trở về."

"Ân, đa tạ Mạc sư đệ."

"Đều là việc nhỏ, vậy ngươi kế tiếp chuẩn bị đi nơi nào tìm kiếm ngươi muội muội?"

"Ta hiện tại cũng không rõ ràng lắm."

"Nếu còn không có tưởng hảo, vậy trước tu luyện đi, chỉ có tu vi cao, mới sẽ không bị người khi dễ, có một số việc nóng vội cũng vô dụng."

"Ân, ta biết."

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nhớ tới hôm qua đào đến bảo bối, vì thế từ không gian giới tử lấy ra một cái hồ lô đưa cho Ân Thiên Duệ, "Cấp, ngươi."

Ân Thiên Duệ tiếp nhận hồ lô, từ túi trữ vật đếm 500 hạ phẩm linh thạch cấp Thượng Quan Huyền Ý, tâm tình rất tốt cầm hồ lô thưởng thức.

"Biểu đệ, ngươi như thế nào mua một cái phá hồ lô?" Mạc Vô Nhai nhìn đến Ân Thiên Duệ trong tay cầm một cái cũ nát hồ lô, yêu thích không buông tay thưởng thức, có chút ăn vị nói.

"Biểu ca, này cũng không phải là cái gì phá hồ lô, nó là một cái bảo bối."

"Cái gì bảo bối? Ta hoàn toàn nhìn không ra a? Còn không phải là một cái càn khôn hồ lô sao?"

Mạc Vô Nhai lấy quá Ân Thiên Duệ trong tay hồ lô trên dưới xem xét, cũng không có xem xét ra cái nguyên cớ, chỉ cảm thấy là cái bình thường không thể lại bình thường càn khôn hồ lô. Nhất định nhà mình biểu đệ bị người lừa, lại xem bên cạnh giống nhau có chút non nớt khuôn mặt Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai bỗng nhiên liền cảm thấy chính mình nhất định là chân tướng.

Hai cái mười mấy tuổi thiếu niên, thân xuyên pháp y, vừa thấy chính là nhà có tiền thiếu gia, bên ngoài những người đó không lừa bọn họ lừa ai?

"Bên ngoài chỉ là nó ô dù, nó còn không có lộ ra chân thân đâu!" Nói lời này thời điểm Ân Thiên Duệ nhìn thoáng qua Đỗ Tư Thông.

Đỗ Tư Thông lập tức ngầm hiểu, đứng dậy nói: "Ta đi về trước tu luyện, nếu là có cái gì tân tin tức, liền phiền toái Mạc sư đệ nói cho ta một tiếng."

Mạc Vô Nhai xấu hổ đứng dậy đem Đỗ Tư Thông đưa ra cửa phòng.

"Ta yêu cầu lảng tránh một chút sao?"

Thượng Quan Huyền Ý tay chống cằm, đôi mắt ở Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người trên người qua lại đảo quanh.

Kia đáng khinh ánh mắt đem Ân Thiên Duệ nhìn một cái đỏ thẫm mặt.

“Tiểu sư đệ ngươi nói bừa cái gì, biểu đệ mới mười bốn tuổi.”

Mạc Vô Nhai không nói lời nào còn hảo, lời này vừa ra Ân Thiên Duệ bên tai đều đỏ.

“Các ngươi rốt cuộc muốn hay không xem?” Ân Thiên Duệ trừng mắt hai người, buồn bực nói.

Này hai người thật là quá đáng giận, biểu ca cũng thật là, lời này ý tứ còn không phải là nói chỉ cần chính mình tuổi tác lớn, đó có phải hay không liền.......

“......”

“......”

Thấy hai người đều thành thật ngồi xong sau, Ân Thiên Duệ cầm lấy trong tay hồ lô, dùng linh khí kéo huyền phù trong người trước, gửi ra đan điền dị hỏa bắt đầu nung khô, đại giai qua mười phút, ban đầu vẫn là cũ kỹ tổn hại hồ lô hiện tại đã là kim quang xán xán bề ngoài, cái đầu cũng chỉ có trẻ con nắm tay như vậy đại.

“Oa, thật sự là bảo bối a!”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trên bàn đã đại biến dạng hồ lô, phát ra tấm tắc cảm thán!

“Không thể tưởng được biểu đệ ngươi cư nhiên còn có một đôi có thể thức bảo tuệ nhãn. Không được, ngươi bí mật này cũng đừng làm cho những người khác đã biết, bằng không sẽ đưa tới họa sát thân.”

Ân Thiên Duệ:...... Biểu ca lời này nghe như thế nào như vậy kỳ quái đâu? Có phải hay không hiểu lầm cái gì a?

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên thật sự là không có nhịn xuống, “Phụt” liền cười lên tiếng.

“Đừng động ta, các ngươi tiếp tục, tiếp tục.” Mới vừa nói xong, hắn ngồi trên vị trí lại cười thở hổn hển.

“Ta nói sai cái gì sao?”

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 44

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 44 hồ lô là bảo bối

Mạc Vô Nhai ngồi ở bên kia lông mày đều mau nhăn thành một đoàn, hồi tưởng chính mình vừa rồi lời nói, xác thật không có gì tật xấu a! Nghi hoặc nhìn một mình ở nơi đó điên cười Thượng Quan Huyền Ý, lại nhìn xem Ân Thiên Duệ.

"Biểu ca ngươi đem vừa rồi lời nói, nói lại lần nữa."

"Không thể tưởng được biểu đệ ngươi cư nhiên còn có một đôi có thể thức bảo tuệ nhãn, không được, ngươi này……"

"Đình, biểu ca đình, chính là những lời này." Ân Thiên Duệ rốt cuộc biết Thượng Quan Huyền Ý vì cái gì ở nơi đó cười cái không ngừng.

"Biểu ca, ngươi hiểu lầm, ta không có một đôi thức bảo tuệ nhãn, ta sở dĩ biết cái này hồ lô là cái bảo vật là dị hỏa nói cho ta." Ân Thiên Duệ đỏ mặt, không thể nề hà nói.

"Ta là đem cái này hồ lô lấy ở trên tay, dị hỏa mới phát ra khác thường, dù sao nó ý tứ chính là làm ta mua cái này hồ lô, cho nên ta suy đoán này hẳn là cái bảo bối."

"Nga, nguyên lai là như thế này a! Không có việc gì, dù sao biểu đệ ngươi có một đôi tuệ nhãn, bằng không vì cái gì vừa vặn bị ngươi phát hiện cái này hồ lô. Vẫn là biểu đệ ngươi lợi hại nhất."

Một bên Thượng Quan Huyền Ý không mặt mũi nhìn, đột nhiên không kịp phòng ngừa lại bị uy một phen cẩu lương.

Kỳ thật hắn còn chưa tới đạt lão nhân quầy hàng thời điểm, đan điền Minh Vương Âm Hỏa liền truyền đến khác thường, đương Ân Thiên Duệ cầm lấy hồ lô thời điểm, Minh Vương Âm Hỏa liền an phận xuống dưới. Thượng Quan Huyền Ý suy đoán cái này hồ lô hẳn là một cấp bậc không thấp bảo vật, bằng không mắt cao hơn đỉnh Minh Vương Âm Hỏa cũng chướng mắt.

Nếu bảo vật trước bị Ân Thiên Duệ bắt được, hắn cũng liền không có cùng hắn tranh đoạt.

"(Tử Kim Hồ Lô), đây là tên của nó sao? Thật là dễ nghe."

Ân Thiên Duệ cầm hồ lô bảo bối không được, vui mừng dưới, thuận tiện còn hôn một cái hồ lô.

Một bên Mạc Vô Nhai mặt đều đen, nhìn hồ lô ánh mắt thập phần không tốt, có loại muốn đem hồ lô ném xuống xúc động, càng xem càng chướng mắt.

"Này hồ lô là cái gì cấp bậc pháp bảo?"

"Hiện tại không rõ ràng lắm, chờ ta luyện hóa nên sẽ biết."

"Hành đi, vậy ngươi trước đem nó luyện hóa đi, ta liền về trước phòng."

"Mạc sư huynh tái kiến."

Chờ Thượng Quan Huyền Ý rời đi, Mạc Vô Nhai một phen lấy quá Ân Thiên Duệ trong tay hồ lô, biểu tình bất thiện nhìn hồ lô.

"Biểu ca ngươi làm gì?" Ân Thiên Duệ khẩn trương hỏi, hắn như thế nào đột nhiên có loại Mạc Vô Nhai muốn đem hồ lô bầm thây vạn đoạn, chọc cốt dương hôi cảm giác, lắc lắc đầu, chạy nhanh đem cái này tưởng phát xua tan rớt, này nhất định là hắn ảo giác.

Mạc Vô Nhai:…… Đây là ta hiện tại ý tưởng, hoàn toàn không phải ngươi ảo giác!!!

"Biểu đệ, ta có phải hay không lớn lên không đủ anh tuấn? Có phải hay không không có cái này hồ lô đẹp? Hiện tại ở ngươi trong lòng, ta có phải hay không còn không bằng cái này hồ lô?" Mạc Vô Nhai nhìn Ân Thiên Duệ ủy khuất nói.

"Phụt" Ân Thiên Duệ một cái không nhịn xuống liền bật cười, làm nửa ngày nguyên lai là nhà mình biểu ca ghen tị.

"Ở lòng ta biểu ca quan trọng nhất, biểu ca là ai cũng vô pháp thay thế được tồn tại."

Ân Thiên Duệ đứng lên, cúi người ở Mạc Vô Nhai trên mặt hôn một cái, một phen đoạt lấy hồ lô. Lập tức đã đi xuống lệnh đuổi khách, đem Mạc Vô Nhai đẩy ra phòng.

Mạc Vô Nhai vựng vựng hồ hồ ra Ân Thiên Duệ phòng, ngang sau môn đã đóng lại, mới hồi phục tinh thần lại.

Biểu đệ hôn chính mình, biểu đệ chủ động hôn chính mình, Mạc Vô Nhai ngây ngốc cười trở về chính mình phòng.

"Hôm nay đã là cuối cùng một ngày, Tiêu đại ca phỏng chừng là đuổi không trở lại." Ân Thiên Duệ nhìn từ ba ngày trước, liền ngồi ở trong sân nhìn ngoài cửa Thượng Quan Huyền Ý, có chút bất đắc dĩ nói.

"Xem ra ta cùng kia phiến lá cây là thật sự vô duyên đi!"

"Ta thật không thấy ra nó có cái gì đặc biệt địa phương, cũng không biết ngươi là trứ cái gì ma, một vạn khối thượng phẩm linh thạch như vậy quý, ngươi đều muốn đem nó mua tới."

"……"

"Ngươi cũng đừng nhụt chí, chờ lần sau có thứ tốt, cùng lắm thì ta trước cho ngươi." Nhìn khí sắc không tốt Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Duệ vội vàng nói.

"Đây chính là chính ngươi nói, nhưng đừng đến lúc đó đổi ý."

"Yên tâm lạp, ca ca tín dụng luôn luôn thực hảo."

"Vậy ngươi khi nào thử xem ngươi cái kia hồ lô uy lực?"

"Đừng, ta sợ lập tức đem ngươi tạp nát, ngươi phải biết rằng, kia chính là Tiên Khí."

Ân Thiên Duệ lời nói là nói như vậy, sự thật lại là hắn hiện tại căn bản vô pháp điều khiển Tử Kim Hồ Lô, chỉ có thể xem, không thể dùng, ngẫm lại đều không cam lòng! Kỳ thật đó là một cái đan lô, không phải cái gì hồ lô, sở dĩ là hồ lô hình thức, bất quá là đan lô một loại tự mình bảo hộ. Phải đợi hắn tu vi tới nhất định cảnh giới sau, mới có thể sử dụng, có thể xem không thể dùng, thật là làm nhân tâm ngứa khó nhịn.

Thượng Quan Huyền Ý mắt trợn trắng, đừng tưởng rằng hắn không biết, rõ ràng liền Ân Thiên Duệ vô pháp điều khiển hồ lô. Hắn nhưng nhớ rõ đời trước có người vì điều khiển một phen tiên kiếm, kết quả bồi nửa cái mạng, người kia tu vi nhưng đã là Độ Kiếp kỳ. Nghĩ đến vì điều khiển chính mình vũ khí, kết quả vũ khí đem chính mình trên người linh khí rút cạn, kia sẽ là cái dạng gì kết cục? Vậy không phải vũ khí mà là hung khí!!!

"Ai……"

"Tuổi còn trẻ than cái gì khí a?"

"Không có linh thạch a!"

"Tiểu sư đệ, ngươi không có linh thạch sao? Ta nơi này còn có một ít, ngươi trước cầm đi dùng, chờ ngươi có trả lại ta." Mạc Vô Nhai từ sân bên ngoài đi vào tới, liền nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói chính mình không có linh thạch, khẳng khái giúp tiền, hào phóng đem chính mình túi trữ vật đưa qua.

"Không cần Mạc sư huynh, ta liền tùy ý nói nói, tùy ý nói nói."

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ là đem Mạc Vô Nhai đưa qua túi trữ vật đẩy trở về.

Mạc Vô Nhai thu hảo túi trữ vật, vẫn là cảm thấy không hiểu ra sao, cảm giác có chút mộ danh kỳ diệu, hồ nghi nhìn thoáng qua Ân Thiên Duệ, rõ ràng là ở cầu đáp án.

"Huyền Ý yêu cầu chính là thượng phẩm linh thạch, hắn ở Thiên Tinh Các coi trọng một mảnh lá cây, yêu cầu một vạn khối thượng phẩm linh thạch, cho nên hắn mới ở chỗ này kêu nghèo!"

“Kia phỏng chừng không có có biện pháp, chính là ta Lục gia gia trong tay cũng nhiều nhất cũng cũng chỉ có mấy trăm khối thượng phẩm linh thạch.” Mạc Vô Nhai ở trong lòng âm thầm táp lưỡi, thứ gì cư nhiên như vậy quý? Nhìn Thượng Quan Huyền Ý cũng là vẻ mặt thương mà không giúp gì được.

“Biểu ca, hôm nay tìm hiểu tới rồi cái gì tin tức?”

“Nghe nói Vũ Thành tiền bối thu một cái đồ đệ, cùng hắn giống nhau Mộc linh căn. Là một cái 15-16 tuổi thiếu nữ, không biết có thể hay không là Đỗ sư huynh muội muội? Đỗ Tư Nhã vừa lúc là Mộc linh căn.”

“Vậy nghĩ cách làm cho bọn họ thấy thượng một mặt.”

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy mặc kệ có phải hay không, tóm lại chờ gặp mặt, hết thảy liền chân tướng đại bạch, hà tất ở chỗ này đoán tới đoán đi.

“Ân, ta cũng là nghĩ như vậy, chỉ là Hóa Thần kỳ tiền bối, cũng không biết ta này Mạc gia thiếu chủ có thể hay không nhìn thấy?”

“Mạc sư huynh ra ngựa nhất định có thể thu phục, vậy các ngươi tính toán khi nào đi?” Thượng Quan Huyền Ý nói, tuy rằng Vũ Thành là Hóa Thần kỳ, nhưng Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc cũng không phải là đơn giản như vậy, cho nên Mạc Vô Nhai đi nói nhất định có thể thấy thượng.

“Ngày mai đi thử thử, các ngươi muốn cùng nhau sao?” Mạc Vô Nhai nhìn hai người hỏi.

“Ta không đi, ta còn là liền ở chỗ này chờ Tiêu ca ca đi!” Cũng không biết Tiêu Đại Ma Vương như thế nào còn không có trở về, không phải là xảy ra chuyện gì đi?

“Ta cũng không đi, biểu ca ngươi cùng Đỗ đại ca cùng đi đi!”

Vũ Thành chính là Hóa Thần kỳ tiền bối a! Kia chính là so với chính mình gia gia gia còn muốn lợi hại chút nhân vật. Thấy Hóa Thần kỳ tiền bối, hắn trong lòng có chút hơi sợ, vẫn là không đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 45

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 45 đột phá Kim Đan kỳ

Ngày kế sáng sớm,

Mạc Vô Nhai liền cùng Đỗ Tư Thông hai người đi Vũ Hội Thành Thành chủ phủ.

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở trong viện trông mòn con mắt khoảnh khắc, rốt cuộc thấy được chờ mong đã lâu thân ảnh xuất hiện ở sân cửa.

"Tiêu ca ca, ngươi rốt cuộc đã trở lại!"

Thượng Quan Huyền Ý hưng phấn chạy đến Tiêu Lăng Hàn trước người, ôm chặt hắn, nhìn đến người này xuất hiện ở chính mình trước mặt kia một cái chớp mắt, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình mấy ngày nay vẫn luôn bất an tâm rốt cuộc bình tĩnh.

"Không sai biệt lắm phải, đừng làm cho cùng sinh ly tử biệt giống nhau."

Tiêu Lăng Hàn đem ba ở chính mình trên người Thượng Quan Huyền Ý kéo xuống tới, có chút ghét bỏ vỗ vỗ quần áo của mình, đã lâu không có nhìn đến người này, cảm giác như thế nào gầy.

"Ta chính là có điểm tưởng ngươi." Thượng Quan Huyền Ý biệt nữu nói.

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt hồ nghi nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, tiểu tử này hôm nay như thế nào như vậy cảm tính? Sẽ không bị người đoạt xá đi?

"Bất quá mấy ngày không gặp mà thôi, ngươi tưởng ta cái gì?" Tiêu Lăng Hàn ngồi ở ghế đá thượng, dù bận vẫn ung dung nhìn Thượng Quan Huyền Ý, ra tiếng hỏi.

"Không phải mấy ngày, là hơn mười ngày." Thượng Quan Huyền Ý sửa đúng nói.

"Hành, ngươi nói bao lâu liền bao lâu." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, một bộ ngươi định đoạt bộ dáng, nghĩ thầm chính mình ở trong không gian nhưng đãi hai năm tả hữu, nơi đó mới hơn mười ngày a!

"Kỳ thật, ta, ta tưởng…… Tưởng cùng ngươi…… Mượn linh thạch." Một câu bị Thượng Quan Huyền Ý lắp bắp nói xong, toàn bộ mặt đều nghẹn đỏ.

Đối với sinh ra ở Hoàng Cực đại lục người tới nói, chính mình muốn mượn linh thạch cũng không phải là cái số lượng nhỏ. Chính là những cái đó Nguyên Anh kỳ lão tổ có lẽ đều không có nhiều như vậy linh thạch, tuy rằng hắn biết Tiêu

Lăng Hàn có, nhưng kia dù sao cũng là thượng phẩm linh thạch, hắn không xác định Tiêu Lăng Hàn có thể hay không mượn cho chính mình.

"Mượn nhiều ít? Làm cái gì dùng?" Tiêu Lăng Hàn một bên hỏi, một bên từ không gian giới tử móc ra giống nhau giống nhau đồ ăn, thong thả ung dung ăn lên.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến trên bàn đá này đó đồ ăn đôi mắt đều thẳng, theo bản năng nuốt nuốt nước miếng, hắn đã một tháng không có ăn qua đồ ăn.

"Cái kia, Tiêu ca ca, ta nơi này có rượu."

Thượng Quan Huyền Ý nói vừa ra, Tiêu Lăng Hàn lập tức lại từ không gian giới tử lấy ra một bộ chén đũa, đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, thuận tiện còn cầm hai cái cái ly.

Hai người bắt đầu vừa ăn vừa nói chuyện biên uống, Tiêu Lăng Hàn đã biết hắn không ở này mười ngày đều đã xảy ra cái gì, đến nỗi Thượng Quan Huyền Ý mượn linh thạch loại này việc nhỏ, nào có ăn uống quan trọng, nửa canh giờ qua đi, Thượng Quan Huyền Ý đã uống say ghé vào trên bàn.

Thu thập hảo trên bàn hết thảy, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ đem Thượng Quan Huyền Ý ôm trở về phòng, tửu lượng kém như vậy, nếu như bị ôm đi bán cũng không biết. Về sau kiên quyết không chuẩn gia hỏa này lại uống rượu, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng hạ quyết tâm.

Này đã có thể khổ Thượng Quan Huyền Ý, trong lúc ngủ mơ Thượng Quan Huyền Ý còn không biết, chính mình một lần say rượu, dẫn tới về sau hắn đều chỉ có thể nhìn Tiêu Đại Ma Vương một mình hưởng thụ rượu ngon.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại tu vi đã tới rồi Kim Đan sơ kỳ, hắn ở tế đàn trận pháp chỉ dùng ba ngày thời gian, liền đem linh khí toàn bộ hấp thu không còn. Rèn luyện thân thể không nói, tu vi bạo trướng đến Trúc Cơ kỳ đỉnh áp đều áp không được. Lúc sau hắn chỉ có thể vào không gian bắt đầu ngưng kết Kim Đan, ở không gian hoa 500 nhiều ngày thời gian thành công tấn chức Kim Đan sơ kỳ, lại hoa nửa năm thời gian củng cố cảnh giới, chờ hắn trở ra bên ngoài đã qua bảy ngày.

Huyết trì huyết đã rỗng tuếch, bên trong chỉ còn lại có người xương cốt, Tiêu Lăng Hàn lúc gần đi thuận tiện đem Vũ Thông nhẫn không gian thu, còn có Vũ Tân Dân sử dụng lục lạc cũng không tồi. Tiêu trừ chính mình tồn tại quá hết thảy dấu vết, Tiêu Lăng Hàn ra tầng hầm ngầm, bên ngoài đã không có một bóng người.

Lúc này, hắn đem chính mình tu vi thượng điều tới rồi Luyện Khí chín tầng, tin tưởng lấy chính mình mười bốn tuổi tuổi tác, tới rồi Học viện Hoàng Cực nhất định có thể trực tiếp bị phân phối ở tinh anh ban, khảo thí có lẽ đều có thể miễn.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 46

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 46 tìm được Đỗ Tư Nhã

Tới rồi chạng vạng, Mạc Vô Nhai mới cùng Đỗ Tư Thông từ bên ngoài trở về, bọn họ mới vừa tiến sân, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện.

Mạc Vô Nhai giơ vừa muốn gõ cửa tay, có chút ngoài ý muốn môn thế nhưng từ bên trong mở ra.

"Di, Tiêu sư đệ ngươi đã trở lại."

"Ân, vừa trở về trong chốc lát, Mạc sư huynh, Đỗ sư huynh, tiến vào ngồi."

Tiêu Lăng Hàn mở cửa, đem hai người làm vào nhà.

"Mạc sư huynh, không biết hôm nay nhưng có thu hoạch?"

Tiêu Lăng Hàn một bên cấp hai người châm trà, một bên không dấu vết đánh giá một chút Đỗ Tư Thông, cốt linh 22 tuổi, tu vi Trúc Cơ sơ kỳ, không có am hiểu học thuật.

"Hôm nay thu hoạch nhưng lớn, bất quá Tiêu sư đệ ngươi trở về đúng là thời điểm, chúng ta ba ngày sau xuất phát đi Học viện Hoàng Cực."

"Sự tình đều giải quyết?" Nói lời này thời điểm Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Đỗ Tư Thông, ý tứ rõ ràng là hỏi hắn tìm muội muội sự.

"Ân, ta đã tìm được muội muội, không nghĩ tới nàng đã bái Vũ gia đương nhiệm tộc trưởng Vũ Thành tiền bối vi sư."

"Kia chúc mừng Đỗ sư huynh."

"Đa tạ."

"Các ngươi đều ở a?" Cửa phòng từ bên ngoài bị người đẩy ra, Ân Thiên Duệ hoan thiên hỉ địa chạy tiến vào.

"Ngươi chậm một chút chạy, chúng ta cũng sẽ không đi." Mạc Vô Nhai đứng dậy đỡ lấy bởi vì dùng sức quá mãnh, thiếu chút nữa không có dừng lại xe Ân Thiên Duệ.

"Ân, ta không có việc gì, cảm ơn biểu ca."

Mạc Vô Nhai lôi kéo Ân Thiên Duệ tại bên người trên ghế ngồi xuống.

Tiêu Lăng Hàn thấy hai người như thế nị oai có chút ê răng, Ân Thiên Duệ mới mười bốn tuổi a? Vẫn là vị thành niên a! Mạc Vô Nhai chính là một gia súc!

"Biểu ca các ngươi có mang ăn trở về sao?"

Ân Thiên Duệ dùng chờ đợi ánh mắt nhìn nhà mình thân thân biểu ca, giống như ăn chút có hương vị đồ vật a!

"Ngày mai biểu ca mang ngươi đi ra ngoài ăn." Mạc Vô Nhai nói sủng nịch sờ sờ Ân Thiên Duệ đầu.

"Chúng ta có thể đi ra ngoài?"

"Ân, Đỗ sư huynh đã tìm được hắn muội muội, Hoắc gia người hiện tại hẳn là không dám đem bọn họ huynh muội thế nào. Bởi vì Đỗ sư huynh muội muội hiện tại chính là Vũ Thành tiền bối đồ đệ, mặc cho ai cũng không dám dễ dàng khiêu chiến một cái Hóa Thần kỳ tiền bối uy tín."

"Nói như vậy Đỗ sư tỷ là nhờ họa được phúc, chúc mừng Đỗ đại ca."

"Đa tạ, ta còn phải cảm ơn các ngươi, nếu không phải các ngươi, ta hiện tại phỏng chừng đã không thấy được muội muội."

"Hết thảy đều là duyên phận, kia ngày mai chúng ta đại gia cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm đi!"

Ân Thiên Duệ đề nghị nói, nhìn một chút ở đây mấy người, có chút nghi hoặc hỏi: "Di, Huyền Ý đâu?" Nói, mấy người đều ở Huyền Ý phòng, lại không thấy hắn bản nhân.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ vậy Ân Thiên Duệ thật đúng là đủ mơ hồ, đều ngồi đã nửa ngày, mới phát hiện ít người một cái, thật sự là tình nhân trong mắt chỉ có tình nhân!

"Nhạ, ở nơi đó." Tiêu Lăng Hàn cằm điểm điểm giường vị trí.

"Huyền Ý gia hỏa này làm sao vậy?"

"Không có việc gì, chính là ngủ mà thôi."

Ân Thiên Duệ nhíu mày khó hiểu, này hảo hảo ngủ cái gì giác? Huống chi bọn họ nhiều người như vậy ở chỗ này nói chuyện, hắn không có khả năng không tỉnh a!

Tiêu Lăng Hàn thấy Ân Thiên Duệ nếu là hỏi lại đi xuống, phỏng chừng phải biết lúc trước bọn họ hai người ăn cơm không có kêu hắn, chạy nhanh ra tiếng đánh gãy hắn muốn tiếp tục hỏi đi xuống ý nghĩ.

"Mạc sư huynh, như thế nào đột nhiên liền quyết định ba ngày sau rời đi?"

"Là cái dạng này, Vũ Thành tiền bối tính toán tự mình đưa Vũ gia vãn bối tiến đến Học viện Hoàng Cực, bởi vì hắn còn muốn xử lý Vũ gia một ít việc, cho nên an bài ở ba ngày sau."

"Biểu ca, kia, cái kia Vũ Tân Lâm sẽ cùng nhau sao?"

Ân Thiên Duệ có chút khẩn trương nhìn Mạc Vô Nhai, hiện tại Vũ gia có Hóa Thần kỳ tiền bối tọa trấn, mà Vũ Tân Lâm lại là Vũ tiền bối coi trọng vãn bối.

Nếu là Vũ Tân Lâm coi trọng biểu ca, kia bọn họ có thể hay không liên hôn? Nếu liên hôn nói, đối hai cái gia tộc đều có chỗ lợi.

"Ân, nàng ba năm trước đây nên đi Học viện Hoàng Cực, chỉ là lúc ấy bị hắn cha đè nặng không cho nàng đi." Mạc Vô Nhai gật gật đầu, đúng sự thật nói.

Quả nhiên là muốn đi sao? Kia biểu ca có thể hay không……, Ân Thiên Duệ lắc lắc đầu, không dám nghĩ tiếp đi xuống.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 47

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 47 Ân Thiên Duệ ghen

Mạc Vô Nhai rõ ràng cảm giác Ân Thiên Duệ tâm tình đột nhiên liền không hảo, giống như thực mất mát bộ dáng. Quan tâm hỏi: "Biểu đệ, ngươi làm sao vậy?"

"Ta… Ta không có việc gì." Ân Thiên Duệ thất thần nói.

Tiêu Lăng Hàn ở một bên vui sướng khi người gặp họa uống trà, nhìn Ân Thiên Duệ ánh mắt tràn đầy hài hước.

"Còn có thể như vậy? Nghe nghe, này mãn nhà ở vị chua."

Bị Tiêu Lăng Hàn trắng trợn táo bạo nói ra, Ân Thiên Duệ xấu hổ mặt đều hồng thấu, nhìn nhà mình biểu ca ánh mắt tràn ngập ai oán.

Mạc Vô Nhai một phách cái trán, bất đắc dĩ giải thích nói: "Biểu đệ ngươi hiểu lầm, Vũ Tân Lâm bản nhân không hảo nam sắc, sở dĩ mấy năm nay truyền ra như vậy thanh danh, là nàng những cái đó cùng cha khác mẹ tỷ muội cố ý việc làm, sau lại nàng dứt khoát tương kế tựu kế. Ngày đó nàng là nhận ra chúng ta đoàn người, muốn trợ giúp chúng ta. Chờ đi Học viện Hoàng Cực, xem ở nàng giúp quá chúng ta phân thượng, nàng nếu là gặp được khó khăn chúng ta tự nhiên sẽ không đứng nhìn bàng quan."

"Kia nàng không có coi trọng ngươi?" Ân Thiên Duệ không yên tâm đích xác nhận.

"Tự nhiên là không có, ngươi biểu ca ta lại không phải linh thạch, mỗi người đều thích."

Nhìn đến Ân Thiên Duệ vừa mới còn buồn bực tiểu bộ dáng, hiện tại đã là qua cơn mưa trời lại sáng, cười nói liên tục, Tiêu Lăng Hàn tràn đầy cảm thán, này tình yêu ma lực cũng thật kỳ quái!

"Tiêu sư đệ hẳn là đã sớm nhìn ra Vũ Tân Lâm không phải tung tin vịt như vậy đi?" Tuy rằng là hỏi câu, nhưng là Mạc Vô Nhai nói đều bị khẳng định.

"Lần đầu tiên gặp mặt liền đã nhìn ra."

Tiêu Lăng Hàn khẩu khí đương nhiên, cái này làm cho Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người có chút á khẩu không trả lời được, người với người khác biệt như thế nào như vậy đại đâu?

"Tiêu đại ca ngươi là làm sao thấy được?"

"Rất đơn giản a! Đồn đãi Vũ Tân Lâm yêu thích nam sắc, lớn lên đẹp nam tử đều bị nàng mang theo trở về, nàng cốt linh mười sáu, đến nay nguyên âm còn ở."

Ân Thiên Duệ kinh ngạc trưởng thành mắt, ngày đó, thấy nàng thấy biểu ca một bộ cấp khó dằn nổi bộ dáng, còn tưởng rằng nàng……

"Thiên Duệ, ngươi làm gì một bộ không thể tin tưởng bộ dáng! Lúc ấy ngươi chỉ lo ghen, cáu giận người khác muốn cướp ngươi biểu ca; Mạc sư huynh mãn tâm mãn nhãn đều là ngươi. Các ngươi cũng chưa nhìn kỹ quá Vũ Tân Lâm, tự nhiên là không có phát hiện." Tiêu Lăng Hàn ra tiếng trêu chọc hai người.

Đỗ Tư Thông thấy hai người tình đầu ý hợp, ý hợp tâm đầu bộ dáng, mãn nhãn đều là hâm mộ.

Hắn cùng Mạc Vô Nhai hai người đều mười đại gia tộc con cháu, nếu nói Mạc Vô Nhai có thể vì chính mình hôn nhân làm chủ, kia hắn chính là liền lựa chọn quyền lợi đều không có. Bất quá còn hảo, ít nhất muội muội hiện tại có thể thoát khỏi bị gia tộc cầm đi liên hôn vận mệnh.

Ngày thứ hai tửu lầu

"Cái này là của ta, ta trước kẹp lấy."

Ân Thiên Duệ đang mang theo một khối màu mỡ yêu thú thịt trừng mắt Thượng Quan Huyền Ý, hai người chiếc đũa không cam lòng yếu thế, một người kẹp một nửa.

"Thiên Duệ, này khối thịt rõ ràng là ta trước coi trọng."

"Là ta trước kẹp lấy."

"Là ta trước coi trọng."

Mạc Vô Nhai đau đầu nhìn trước mắt vì một khối yêu thú thịt, sảo túi bụi hai người.

"Biểu đệ, nơi này không phải còn có sao? Ta giúp ngươi kẹp trong chén."

Ân Thiên Duệ:…… Mắt thấy liền phải thắng, nhà mình biểu ca như thế nào có thể phá đám đâu!

"Tiểu sư đệ, các ngươi hai cái nếu là tranh cãi nữa đi xuống, mặt khác đồ ăn cũng muốn đã không có."

Nghe xong Mạc Vô Nhai nói, hai người mới đem chém giết ánh mắt thu hồi. Lại nhìn về phía mặt bàn, Tiêu Lăng Hàn cùng Đỗ Tư Thông vô thanh vô tức đã ăn không ba cái mâm.

Đỗ Tư Thông cảm thấy từ chính mình gặp được trước mắt này mấy người, hắn nhân sinh liền bắt đầu đổi vận. Đầu tiên là bảo vệ tánh mạng, sau lại tìm được rồi muội muội, hiện tại còn có thể ăn thượng như vậy mỹ vị đồ ăn.

Năm người, điểm mười sáu bàn đồ ăn, đều bị tiêu diệt, có thể thấy được mấy người là có bao nhiêu đói khát.

"Chưởng quầy, số 5 ghế lô tính tiền."

Mấy người đi vào đại đường, ở quầy biên chờ lão bản tính sổ.

"Cộng một vạn linh hai mươi khối hạ phẩm linh thạch, cho ngài miễn đi hai mươi số lẻ, chỉ cần phó một vạn hạ phẩm linh thạch là được."

Một cái túi trữ vật vứt quầy thượng, Mạc Vô Nhai nắm Ân Thiên Duệ hướng ngoài tửu lầu đi.

Thấy Mạc Vô Nhai đôi mắt đều không nháy mắt liền thanh toán một vạn khối hạ phẩm linh thạch, Đỗ Tư Thông âm thầm táp lưỡi, không nghĩ tới một bữa cơm liền như vậy quý. Hiện tại hắn thật sâu cảm thấy chính mình thật sự là cái kẻ nghèo hèn, cùng mấy người so sánh với, hắn toàn thân cũng liền 5000 hạ phẩm linh thạch, này vẫn là ngày hôm qua muội muội ngạnh đưa cho chính mình.

Nếu là làm Mạc Vô Nhai biết Đỗ Tư Thông ý tưởng, phỏng chừng phải gọi oan uổng, hắn cũng là khoảng thời gian trước mới phát một bút tiểu tài, bình thường nào dám như vậy ăn a!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 48

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 48 ngũ cấp phòng ngự trận

Mạc Vô Nhai đi đầu đi ở phía trước, bỗng nhiên không biết chính mình nên đi chạy đi đâu, giống như chính mình cũng không có yêu cầu mua sắm đồ vật. "Hiện tại chúng ta muốn đi đâu?"

"Ta muốn đi Thiên Tinh Các nhìn xem." Thượng Quan Huyền Ý dùng chờ mong ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không biết Tiêu Đại Ma Vương có hay không quên ngày hôm qua chính mình nói với hắn quá phải hướng hắn mượn linh thạch sự.

"Dù sao không có việc gì, vậy đi xem."

"Ta không ý kiến."

"Ta đều được."

"Ngươi muốn mua cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn nhớ tới ngày hôm qua Thượng Quan Huyền Ý nói qua tưởng cùng chính mình mượn linh thạch, nhưng còn không có nói hắn muốn mua cái gì, yêu cầu thượng phẩm linh thạch mới có thể mua đồ vật nhất định không phải vật phàm.

"Một mảnh lá cây." Nói chuyện thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý thật cẩn thận nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn.

"Cái dạng gì lá cây? Yêu cầu nhiều ít linh thạch?"

"Chính là một mảnh lá xanh, yêu cầu một vạn thượng phẩm linh thạch."

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới nói xong, Đỗ Tư Thông liền hoảng sợ, hắn liền thượng phẩm linh thạch cũng chưa gặp qua, kia một vạn thượng phẩm linh thạch đến là nhiều ít hạ phẩm linh thạch a? Một trăm triệu? Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc cũng không có họ Thượng Quan cùng họ Tiêu, kia hai vị này sư đệ là từ đâu nhi tới? Như vậy có tiền! Chính mình thật là quá nghèo, xem ra về sau muốn nhiều tránh linh thạch mới được.

"Kia đi xem lại nói."

Như vậy quý, cũng không nên là cái đẹp chứ không xài được đồ vật, kia hắn nhưng kiên quyết không đồng ý Thượng Quan Huyền Ý mua. Tiêu Lăng Hàn nhớ tới ở địa cầu thời điểm, những cái đó châu báu kim cương chính là chút đẹp chứ không xài được đồ vật, hắn đối Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt tỏ vẻ thật sâu hoài nghi.

Chỉ chốc lát sau mấy người liền đến Thiên Tinh Các, Thượng Quan Huyền Ý thẳng đến lần trước nhìn thấy phóng lá xanh triển đài, kết quả hắn tìm nửa ngày đều không có nhìn thấy.

"Đạo hữu yêu cầu cái gì?" Nữ tu thấy Thượng Quan Huyền Ý nhìn nửa ngày như là ở tìm đồ vật.

"Mấy ngày trước đây đặt ở nơi này kia phiến lá xanh đâu?"

"Đạo hữu chính là lần trước muốn mua sắm lá xanh người đi! Đáng tiếc chúng ta thiếu chủ ở chỗ này đợi đạo hữu 10 ngày, gặp ngươi không có tới, ngày hôm qua thiếu chủ rời đi thời điểm liền mang đi."

Nữ tu nghĩ thầm, kia cần phải một vạn khối thượng phẩm linh thạch, ai mua khởi a? Cũng liền bọn họ thiếu chủ dám ra giá.

"Đã mang đi sao?" Thượng Quan Huyền Ý có chút mất mát nói, không biết đi Học viện Hoàng Cực có thể hay không lại tìm Sở Mục Thần mua sắm.

"Vậy các ngươi thiếu chủ đi nơi nào?" Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý thất hồn lạc phách bộ dáng, càng thêm tò mò rốt cuộc là thế nào lá cây, có thể làm hắn như vậy tâm tâm niệm niệm.

"Chúng ta thiếu chủ là Học viện Hoàng Cực học sinh, đã hồi Học viện Hoàng Cực đi. Hai vị nếu yêu cầu nói có thể đến Học viện Hoàng Cực tìm hắn."

"Hảo, đa tạ!" Nói xong, Tiêu Lăng Hàn từ túi trữ vật lấy ra mười viên hạ phẩm linh thạch cấp nữ tu.

"Trở về đi, chờ chúng ta đi Học viện Hoàng Cực lại đi tìm ngươi nhớ mãi không quên lá cây."

Hai ngày sau,

"Này phòng ở bên ngoài có một cái ngũ cấp phòng ngự trận."

Tiêu Lăng Hàn đoàn người đứng ở trên quảng trường, quảng trường trung gian là một cái đơn độc phòng ở, trong phòng mặt chính là Truyền Tống Trận. Hắn vừa đến nơi này liền phát hiện nơi này cư nhiên có cái ngũ cấp trận pháp, phải biết rằng Hoàng Cực đại lục chỉ có tứ cấp trận pháp sư, kia này ngũ cấp trận pháp là ai bố trí đâu?

"Không tồi, mỗi cái Truyền Tống Trận đều có một cái ngũ cấp trận pháp bảo hộ, để tránh lọt vào người có tâm phá hư, Hoàng Cực đại lục ngũ cấp trận pháp, vẫn là chuyên môn thỉnh Huyền Thiên đại lục trận pháp sư tiến đến bố trí." Mạc Vô Nhai thấy Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn ra cái này trận pháp cấp bậc, lòng tràn đầy bội phục. Chính mình vốn dĩ cũng muốn học tập trận pháp, chính là phụ thân gia gia đều phản đối, bọn họ cho rằng ta Băng linh căn lực công kích cường, trời sinh chính là cách làm tu liêu, không chuẩn chính mình đi học những cái đó cửa bên tiểu đạo.

"Như thế nào nhiều người như vậy?"

Thượng Quan Huyền Ý thấy này nhìn không tới cuối trường long đội ngũ, chẳng lẽ hiện tại kẻ có tiền đều nhiều như vậy sao? Này Truyền Tống Trận cưỡi một lần yêu cầu một ngàn khối hạ phẩm linh thạch, người bình thường nhưng ngồi không dậy nổi.

"Học viện Hoàng Cực còn có mười ngày liền khai giảng, nếu không cưỡi Truyền Tống Trận, lại không có phi hành tọa kỵ, thời gian kia liền không đuổi kịp, như vậy phải lại chờ 5 năm." Mạc Vô Nhai giải thích nói, 5 năm cũng không phải là năm ngày, Học viện Hoàng Cực tu luyện điều kiện có thể so bên ngoài hảo không biết nhiều ít lần.

"Vũ tiền bối tới."

"Nghe nói Vũ tiền bối đã là Hóa Thần kỳ tu vi."

"Các ngươi xem, Vũ tiền bối bên người nữ tu, nghe nói đó là Vũ tiền bối mới vừa thu đồ đệ."

"Nàng lớn lên cũng thật xinh đẹp."

"……"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 49

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 49 tới Cốc Vũ Thành

Một đám người từ xa đến gần, cầm đầu nam tử một thân huyền sắc pháp y, tinh vi đại khí đường viền thêu thùa, khinh bạc mềm mại vải dệt, kia vạt áo phảng phất có thể không gió tự động, cho người ta một loại tiên khí phiêu phiêu cảm giác. Nam tử nhìn qua ước chừng 25 tuổi tả hữu, kỳ thật đã 300 hơn tuổi. Một trương tuấn lãng thanh tú gương mặt, nồng đậm lông mày phía dưới khảm một đôi hắc diệu thạch hai mắt, mũi cao thẳng, môi mỏng nhắm chặt, đen bóng tóc dài rối tung ở hai vai, đây là một cái thành thục có mị lực nam nhân.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác từ người này xuất hiện ở Truyền Tống Trận nơi quảng trường, chung quanh thật nhiều cả trai lẫn gái đều mắt mạo lục quang nhìn người tới, nếu không phải cố kỵ người tới tu vi, phỏng chừng thật nhiều người đều phải tiến lên đi thổ lộ một phen.

“Vũ tiền bối tới.”

Mạc Vô Nhai ra tiếng nhắc nhở chính trắng trợn táo bạo nhìn chằm chằm nam tử xem ba người, ngực nổi lên một tầng mồ hôi lạnh, này ba người là không muốn sống nữa sao?

Thượng Quan Huyền Ý: Nguyên lai đây là mấy ngày nay truyền ồn ào huyên náo Hóa Thần kỳ tiền bối.

Ân Thiên Duệ: Oa, tiền bối lớn lên hảo soái!!! Hảo tuổi trẻ!

Tiêu Lăng Hàn: Không hổ là Hóa Thần kỳ tu vi, khí thế mười phần, ở Vũ Thông trên người hoàn toàn cảm thụ không đến này đó, thật sự là một bước chi kém, kém cực đại.

“Gặp qua Vũ tiền bối.” Mấy người đồng thời ra tiếng nói.

Nam tử chỉ nói nhàn nhạt gật gật đầu.

Hắn phía sau đi theo một đám thiếu nam thiếu nữ, trong đó liền có Vũ Tân Lâm, hôm nay Vũ Tân Lâm không có phía trước gặp mặt khi, cái loại này kiêu ngạo ương ngạnh công chúa bệnh. Nàng mỉm cười hướng mấy người gật đầu ý bảo, gió nhẹ quất vào mặt, như nhà bên tỷ tỷ.

“Ca ca, các ngươi tới đã bao lâu?” Nói chuyện chính là một người diện mạo điềm mỹ, ăn mặc một thân màu xanh nhạt pháp y nữ tử.

Nàng đúng là Đỗ Tư Thông muội muội - Đỗ Tư Nhã.

“Vừa đến trong chốc lát.” Đỗ Tư Thông tiến lên giữ chặt chính mình muội muội, liền tưởng hảo hảo cùng nàng trò chuyện.

“Ân, kia ca ca chúng ta trước đi theo sư phó cưỡi Truyền Tống Trận, đợi chút lại nói.” Mắt thấy chính mình sư phó đã tiến vào Truyền Tống Trận, lại không đi liền phải tụt lại phía sau, nàng lôi kéo nhà mình ca ca liền theo sau.

Nơi này là Vũ Hội Thành, Vũ gia người muốn trước dùng Truyền Tống Trận, tất nhiên là không có người dám có ý kiến.

Truyền Tống Trận một lần có thể truyền tống mười người, Vũ gia có 35 người, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn năm người, vừa lúc 40 người, phân bốn lần truyền tống. Đây là loại nhỏ Truyền Tống Trận, cỡ trung một lần là có thể truyền tống 50 người, đại hình một lần có thể truyền tống hai trăm người.

Cái này Truyền Tống Trận chỉ cần một viên thượng phẩm linh thạch là có thể khởi động, một viên thượng phẩm linh thạch năng lượng có thể sử dụng bốn lần.

Tiêu Lăng Hàn mấy người là cùng Vũ Thành cùng nhau cưỡi Truyền Tống Trận, lần đầu tiên cưỡi Truyền Tống Trận Tiêu Lăng Hàn thập phần tò mò cưỡi Truyền Tống Trận là cảm giác như thế nào. Cho nên ở Truyền Tống Trận khởi động thời điểm, hắn liền bắt đầu cảm thụ chung quanh năng lượng dao động, có loại tiến vào thời không ảo giác, chung quanh năng lượng không thuộc về bất luận cái gì một loại nguyên tố, thật thật tại tại cảm giác được có phong tựa lại không gió, loại này thực kỳ diệu cảm giác, đang lúc hắn tưởng cảm thụ càng xác thực khi...... Bị đánh gãy.

“Tiêu ca ca, tới rồi, ngươi không phải là vựng Truyền Tống Trận đi?”

Thượng Quan Huyền Ý thấy mọi người đều đã ở hướng Truyền Tống Trận ngoại đi rồi, chỉ còn lại có bọn họ hai người, Tiêu Lăng Hàn còn nhắm mắt lại, ra tiếng nhắc nhở hắn.

Đáng tiếc, liền thiếu chút nữa điểm, hắn là có thể bắt giữ đến cái loại này kỳ diệu năng lượng. Tiêu Lăng Hàn bị Thượng Quan Huyền Ý thanh âm đánh thức, tuy rằng mất đi tốt như vậy thời cơ, nhưng Truyền Tống Trận chỉ cần có tiền, tùy thời đều có thể cưỡi, hắn nhưng thật ra cũng không nhiều ít thất vọng.

“Đi thôi!” Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, liền đi theo đại gia tới rồi Truyền Tống Trận bên ngoài trên quảng trường chờ.

“Nga.” Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy Tiêu Lăng Hàn vừa mới kia liếc mắt một cái lộ ra thâm ý, giống như ở tính kế cái gì! Làm đến hắn lúc sau vẫn luôn lo lắng đề phòng.

Truyền Tống Trận tới bên này là - Cốc Vũ Thành, Cốc Vũ Thành chủ yếu là lấy linh gạo, linh rau là chủ, cái này thành thời tiết thích hợp trồng trọt lương thực, có rất nhiều người đều chuyên môn tới Cốc Vũ Thành mua sắm linh gạo.

Nửa giờ sau, mọi người đến đông đủ, Vũ Thành mang theo đại gia đi trước Vũ gia ở chỗ này một tòa biệt viện. Bởi vì có vài cá nhân đều vựng Truyền Tống Trận, cho nên muốn ở Cốc Vũ Thành dừng lại ba ngày lại xuất phát.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện này đó muốn vựng Truyền Tống Trận người, thực lực là bọn họ này nhóm người trung thấp nhất, xem ra vựng Truyền Tống Trận hẳn là cùng linh hồn mạnh yếu có quan hệ.

“Nơi này phòng hữu hạn, cho nên hai người một gian, ngươi xem các ngươi mấy người như thế nào phân phòng? Ân thiếu gia là song, ngươi là cùng chúng ta Vũ gia song một gian, vẫn là?” Nói nơi này, Vũ Tân Lâm nhìn thoáng qua Mạc Vô Nhai.

“Vậy phiền toái Vũ tiểu thư vì ta an bài.” Không đợi Vũ Tân Lâm nói xong, Ân Thiên Duệ chạy nhanh ra tiếng. Hắn cùng biểu ca tuy rằng lưỡng tình tương duyệt, nhưng nam chưa lập gia đình song chưa gả, hôn cũng không có định, như thế nào có thể ở lại ở bên nhau đâu! Hắn phía trước còn hiểu lầm Vũ Tân Lâm, hiện tại bị nàng nghiền ngẫm ánh mắt xem đến cả người không được tự nhiên.

“Hảo, vậy các ngươi bốn người hai gian phòng, đây là mở ra phòng ngọc giản.” Vũ Tân Lâm lấy ra hai khối ngọc giản đưa cho Mạc Vô Nhai.

Vũ Tân Lâm mang theo Y Y không tha Ân Thiên Duệ cáo biệt mấy người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 50

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 50 Hữu Gia Linh Mễ cửa hàng

Tìm được phòng sau, Thượng Quan Huyền Ý liền gấp không chờ nổi muốn đi ra ngoài, hắn còn nhớ rõ chính mình kiếp trước cũng đã tới Cốc Vũ Thành, nơi này tửu lầu đại bộ phận đều là lấy linh rau là chủ đồ ăn, món ăn thiên kỳ bách quái.

“Tiêu ca ca chúng ta đi trước ăn cơm đi, nghe nói Cốc Vũ Thành linh rau so địa phương khác tiện nghi, hương vị còn thực hảo.”

“Huyền Ý, ta như thế nào cảm thấy ngươi biến thành một cái đồ tham ăn! Ngươi xem ngươi trên mặt đều mọc ra thịt, lại ăn xong đi, tiểu tâm trở thành một cái tiểu mập mạp.”

Trong miệng nói, tay cũng không nhàn rỗi, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ở Thượng Quan Huyền Ý trên mặt nhéo nhéo, hoạt hoạt nộn nộn, xúc cảm siêu hảo.

Đột nhiên nghĩ đến có phải hay không mập lên xúc cảm sẽ càng tốt? Nghĩ đến này khả năng sẽ rất lớn, Tiêu Lăng Hàn quyết định phải hảo hảo đầu uy Thượng Quan Huyền Ý, đem hắn dưỡng trắng trẻo mập mạp, không có việc gì liền xoa bóp, đây cũng là một loại hưởng thụ.

“Mới sẽ không, ta mới mười hai tuổi, đúng là trường thân thể thời điểm.”

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý bởi vì chính mình hai câu này lời nói, khí quai hàm cố lấy, tuy rằng ở trừng mắt chính mình, nhưng Tiêu Lăng Hàn cảm thấy cái dạng này Thượng Quan Huyền Ý càng đáng yêu, nãi hung nãi hung. Có chân chính mười hai tuổi người thiếu niên tinh thần phấn chấn, không giống phía trước có khi luôn là tâm sự nặng nề.

“Ân, ngươi nói đúng, ngươi hiện tại đúng là trường thân thể thời điểm, đi thôi!”

Hai người nói đi là đi, ra cửa, mở ra trận pháp, thu hảo ngọc giản, liền đến cách vách kêu hai vị sư huynh.

“Bọn họ hai người thế nhưng không ở!” Huyền Ý buồn bực nói, này hai người cư nhiên trước tiên đi ra ngoài.

“Đỗ sư huynh hẳn là tìm hắn muội muội đi, Mạc sư huynh hẳn là tìm Thiên Duệ đi. Đi thôi! Xem ra chỉ có chúng ta hai người không ai tìm.”

Hai người không hề chậm trễ trực tiếp rời đi Vũ gia sân.

“Tiêu ca ca, này đã là đệ tứ gia, nếu là không còn có vị trí, ta quyết định về sau không bao giờ tới Cốc Vũ Thành.”

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy hôm nay ra cửa không thuận, không thấy hoàng lịch, liên tục tam gia đều đầy ngập khách, thật là hy vọng càng lớn thất vọng lại càng lớn.

"Không có việc gì, hôm nay ăn không hết, ngày mai chúng ta lại đến. Ngươi xem trọng nhiều đều là cùng chúng ta không sai biệt lắm tuổi tác, đại gia hẳn là đều là muốn đi Học viện Hoàng Cực."

Trên đường mười người trung liền có bảy người là mười mấy tuổi cốt linh, còn lại ba người trung có hai người là dẫn dắt những người này đi báo danh trưởng bối, mặt khác một người chính là này Cốc Vũ Thành trong tiệm lão bản, tiểu nhị, chờ.

Nhìn nhiều người như vậy đi báo danh, Tiêu Lăng Hàn liền suy nghĩ, cái này Học viện Hoàng Cực rốt cuộc là có bao nhiêu đại úc tỉ a? Có thể tiếp nhận nhiều người như vậy? Hắn mang theo lòng tràn đầy nghi hoặc vào trước mặt tửu lầu.

"Hai vị khách quan, thập phần xin lỗi, tiểu điếm đã đầy ngập khách." Tiểu nhị cầm một khối màu trắng giẻ lau đứng ở hai người trước mặt, thập phần xin lỗi nói.

"……"

"……"

Hai người ủ rũ cụp đuôi ra tửu lầu, đều có chút lòng dạ không thuận, đây là đệ tứ gia, đã không cần đi tiếp theo gia phỏng chừng cũng là mãn khách.

"Ai! Tính, xem ra hôm nay chỉ thích hợp ăn Tích Cốc Đan." Thượng Quan Huyền Ý có chút uể oải oán giận nói, tâm tâm niệm niệm linh rau xem ra là thật sự không duyên phận.

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nhắc đến ăn Tích Cốc Đan, Tiêu Lăng Hàn theo bản năng nhíu nhíu mày, hắn hiện tại đã là Kim Đan kỳ, có thể tích cốc, không ăn Tích Cốc Đan cũng sẽ không đói. Nhưng hắn vừa mới mới quyết định muốn đem Thượng Quan Huyền Ý dưỡng béo điểm, mã sơn đã bị vả mặt, này như thế nào có thể nhẫn?!!

"Huyền Ý, chúng ta đi mua điểm linh gạo linh rau, trở về ta làm cho ngươi ăn."

Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền hướng phía trước mễ cửa hàng đi đến.

Tiến cửa hàng, Tiêu Lăng Hàn liền trợn tròn mắt, trước mặt có sáu cái vòng tròn lớn thùng, bên trong đều là linh gạo, thùng mặt trên có một cái tiểu thẻ bài, mặt trên viết "Bạch linh gạo, hoàng linh gạo, hồng linh gạo, hắc linh gạo, tím linh gạo, lục linh gạo" giá cả một cái so một cái quý.

Mễ không đều là màu trắng sao? Này như thế nào còn có màu vàng, màu đỏ, màu đen, màu tím, màu xanh lục? Này lại không phải mua kẹo cầu vồng, còn đủ mọi màu sắc! Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng yên lặng phun tào.

Vì không có vẻ chính mình quá mức vô tri, hắn cảm thấy chính mình hiện tại thích hợp sắm vai cao lãnh nhân thiết, miễn cho bị trước mắt hai cái nhìn qua chỉ có 6 tuổi tiểu hài tử chế giễu.

"Ca ca, là muốn mua linh gạo sao? Không biết ca ca tưởng mua loại nào linh gạo?" Hai cái tiểu hài tử trung nam hài mở miệng hỏi, hắn lạnh một khuôn mặt, hoàn toàn một bộ lão bản tư thế.

"Không đúng, ca ca, ngươi như vậy là mua không ra đi linh gạo, ngươi xem ta." Bên cạnh tiểu nữ hài lôi kéo tiểu nam hài, ý bảo chính mình tới.

Trước mặt hai cái tiểu gia hỏa rất có ý tứ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều dù bận vẫn ung dung nhìn hai cái tiểu hài tử, muốn nhìn một chút tiếp được bọn họ sẽ như thế nào làm.

"Hai vị anh tuấn đại ca ca, hoan nghênh các ngươi quang lâm" Hữu Gia Linh Mễ cửa hàng". Phía dưới ta vì các ngươi giới thiệu một chút nhà ta linh gạo."

Nói tới đây, tiểu nữ hài từ bên cạnh kéo một cái ghế lại đây, đứng ở trên ghế. Nàng chỉ vào màu trắng mễ nói:

"Đây là bạch linh gạo, mười khối hạ phẩm linh thạch một cân, loại này mễ sở hàm linh khí là nơi này sở hữu mễ trung ít nhất, người thường cũng có thể ăn."

Nói xong bạch linh gạo, tiểu nữ hài lại chỉ vào bên cạnh hoàng linh gạo bắt đầu giới thiệu.

"Đây là hoàng linh gạo, hai mươi khối hạ phẩm linh thạch một cân, loại này linh gạo thích hợp ngao cháo, thích hợp lão nhân cùng hài tử ăn, linh khí thiếu, loại này linh gạo có tẩm bổ ôn hòa thân thể tác dụng."

"Đây là hồng linh gạo, 30 khối hạ phẩm linh thạch một cân, loại này linh gạo có bổ khí huyết công hiệu, đặc biệt thích hợp nữ tu cùng sinh sản sau song nhi dùng ăn."

"Đây là hắc linh gạo, 50 khối hạ phẩm linh thạch một cân, ăn hắc linh gạo có thể trị liệu thận hư, có thực tốt bổ thận hiệu quả."

Nói tới đây, tiểu nữ hài còn ái muội nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, kia ý tứ không cần nói cũng biết.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, như vậy điểm điểm đại hài tử cư nhiên còn biết thận hư! Đến không được, này Tu chân giới oa oa thật là nghịch thiên!!!

Thượng Quan Huyền Ý bị tiểu nữ xem mộ danh kỳ diệu, nghĩ thầm thận hư khẳng định cũng là một loại bệnh, bổn thiếu gia chính là tu sĩ, như thế nào sẽ sinh loại này phàm nhân mới có thể đến bệnh!

"Đây là tím linh gạo, hai trăm khối hạ phẩm linh thạch một cân, loại này linh gạo linh khí đầy đủ, tu vi ít nhất đến Kim Đan kỳ trở lên nhân tài có thể ăn, tu vi thấp người ăn khả năng sẽ nổ tan xác mà chết."

“Đây là lục linh gạo, hai trăm khối hạ phẩm linh thạch một cân, loại này linh gạo khó nhất gieo trồng, sống suất thấp, hơn nữa chỉ có Mộc linh căn tu sĩ mới có thể trồng ra. Thường xuyên ăn lục linh gạo, nó có loại trừ nhân thể tạp chất thần kỳ hiệu quả, cho nên nó là quý nhất tốt nhất ăn tốt nhất bán linh gạo.”

Này Tu chân giới thật là giống loài phồn đa, chủng loại đầy đủ hết, chỉ là linh gạo liền có nhiều như vậy chú trọng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 51

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 51 có hai cái tiểu quỷ

Hôm nay thật là mở rộng tầm mắt, nghĩ vậy Cốc Vũ Thành còn có đặc sản linh rau, Tiêu Lăng Hàn trong lòng lại nhiều vài phần chờ mong.

“Kia tiểu lão bản, các ngươi nơi này nhưng có linh gạo hạt giống bán ra?” Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến chính mình kia vô biên vô hạn không gian, đợi khi tìm được càng nhiều linh mạch sau, tùy tiện loại điểm linh gạo, đều đủ chính mình ăn.

Nhìn đứng ở trên ghế cắm eo tiểu nữ hài, rất có vài phần cường giả khí thế, phảng phất đang nói, nếu thượng môn, vậy cần thiết đến mua.

“Có, bạch linh gạo loại 50 khối hạ phẩm một cân, hoàng linh gạo loại một trăm khối hạ phẩm linh thạch một cân, hồng linh gạo loại một trăm năm khối hạ phẩm linh thạch một cân, hắc linh gạo loại 200 bốn khối hạ phẩm linh thạch một cân, tím linh gạo loại một ngàn khối hạ phẩm linh thạch một cân, lục linh gạo loại 1200 khối hạ phẩm linh thạch một cân.” Tiểu nữ hài nhất nhất giới thiệu nói.

Tiểu nữ hài nói xong, lập tức dùng chờ mong ánh mắt nhìn đối diện hai vị ca ca, tươi cười điềm mỹ đáng yêu, nàng cảm thấy chính mình giống như gặp được một đống lớn linh thạch đang ở giống chính mình vẫy tay.

“Hảo quý!” Thượng Quan Huyền Ý cầm lòng không đậu nói ra này hai chữ.

“Anh anh anh anh……” Tiểu nữ hài lập tức dùng tới nàng chung cực vũ khí, nàng cũng không tin, này hai người thấy nàng khóc thành như vậy còn không mua. Chờ hạ chẳng những sẽ mua, khẳng định còn sẽ nhiều hơn mua, lấy nàng liền có thể hảo hảo tống tiền này hai người, ngẫm lại đều cảm thấy mỹ!

Thấy chính mình mới nói một cái” hảo quý”, đối diện tiểu nữ hài liền khóc như vậy thương tâm, kia bọn họ nếu là không mua, này tiểu nữ hài có thể hay không chơi xấu không cho bọn họ đi? Nghĩ vậy chút, Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo Tiêu Lăng Hàn ống tay áo.

Tiêu Lăng Hàn chính rất có hứng thú đang xem trước mắt tiểu nữ hài ra sức biểu diễn, phát giác có người ở túm chính mình ống tay áo, nghiêng đầu nhìn nhìn Thượng Quan Huyền Ý, không tiếng động dò hỏi hắn chuyện gì?

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn dường như không có việc gì nhìn đối diện tiểu nữ hài khóc, bội phục ngũ thể đầu địa.

Nghĩ thầm, này Tiêu Đại Ma Vương tâm thật là đủ ý chí sắt đá, trước mắt như vậy đáng yêu tiểu muội muội khóc như thế thương tâm, hắn không quan tâm

một chút liền tính, cư nhiên còn ở một bên xem diễn! Lúc trước hắn bỏ được dùng như vậy sang quý đan dược tới cứu chính mình, thật đúng là một cái kỳ tích! Nghĩ đến đây, Thượng Quan Huyền Ý không thể không cảm thán chính mình nguyên lai là như thế may mắn.

"Tiêu ca ca, chúng ta muốn hay không mua điểm?" Hắn nắm chặt Tiêu Lăng Hàn tay áo, lại nhìn xem đối diện tiểu nữ hài.

"Mua, đương nhiên muốn mua."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn mở miệng nói muốn mua, tiểu nữ hài dùng ngón tay che khuôn mặt, từ ngón tay phùng nhìn lén hai người.

Linh gạo mặt ngoài bóng loáng, viên viên oánh nhuận no đủ, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra cửa hàng này phô bán linh gạo phẩm chất đều là thượng đẳng.

Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải bắt một phen bạch linh gạo, cảm thụ một chút bên trong linh khí, quả nhiên chỉ có ít ỏi một chút, không cẩn thận tra xem xét, căn bản phát giác không ra.

Hắn lại nắm lên một phen lục linh gạo nhìn kỹ xem, bên trong quả nhiên đựng khư trần thảo dược lực.

Khư trần thảo là luyện chế khư trần đan chủ dược, khư trần đan xem tên đoán nghĩa loại trừ nhân thể nội dư thừa tro bụi, cũng chính là mọi người thường nói khư tạp chất.

"Tiểu quỷ, ngươi lại đây." Tiêu Lăng Hàn nhìn ngồi ở một bên chính chơi pháp khí tiểu nam hài, hướng hắn vẫy vẫy tay.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn kêu chính mình tiểu quỷ, tiểu nam hài rõ ràng ngây người một chút, lại tiểu tâm cẩn thận nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn. Chỉ thấy đối diện ca ca cười ôn nhuận như ngọc, tiểu nam hài càng thêm cảnh giác, đối diện tươi cười như xuân phong quất vào mặt ca ca, cho chính mình một loại rất nguy hiểm cảm giác. Sợ wá, không nghĩ qua đi, làm sao bây giờ?

Nghe thấy muội muội còn ở một bên khóc đến rối tinh rối mù, căn bản là không ai phản ứng nàng. Nàng còn ở nơi đó ra sức biểu diễn khóc thút thít, đã sớm lộ tẩy, vưu không tự biết.

Tâm hảo mệt! Mẫu phụ cùng phụ thân như thế nào còn không trở lại?

"Ngươi bất quá tới? Là muốn cho ca ca qua đi sao?" Tiêu Lăng Hàn cười tủm tỉm nhìn 5 mét xa tiểu nam hài.

Tiểu nam hài căng da đầu đến gần Tiêu Lăng Hàn, "Ca ca, có chuyện gì?"

"Nam tử hán đại trượng phu, nói chuyện muốn thành thật, không thể nói dối, càng không thể chuyện ma quỷ hết bài này đến bài khác."

Tiểu nam hài gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình minh bạch.

"Vậy ngươi nói cho ca ca tím linh gạo cùng tím linh gạo loại giá cả?"

Tiểu nam hài ngẩng đầu nhìn xem đứng ở trên ghế, cao hơn chính mình một cái đầu muội muội, trong lòng có chút rối rắm.

Tiểu nữ hài từ ngón tay phùng lộ ra một con mắt, hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái nhà mình ca ca.

Nhìn hai cái tiểu quỷ đang ở dùng ánh mắt không tiếng động giao lưu, Tiêu Lăng Hàn cũng không nóng nảy, đứng ở một bên chậm rãi chờ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 52

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 52 tím linh gạo tới tay

Thượng Quan Huyền Ý không biết Tiêu Lăng Hàn ở mua cái gì cái nút, tuy rằng linh gạo giá cả có điểm quý, nhưng còn ở hai người có thể tiếp thu phạm vi. Có nghĩ thầm không bằng liền ấn tiểu nữ hài nói giá cả mua điểm, nhưng lại sợ Tiêu Đại Ma Vương chờ hạ mua siêu nhiều, còn làm chính mình phó linh thạch, kia chính mình đã có thể mệt lớn. Không được, không thể bị Tiêu Đại Ma Vương cấp tính kế, hắn đều có thể chờ, chính mình cũng có thể chờ.

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên từ không gian giới tử, lấy ra một khối ngón tay mẫu đại cục đá ở trong tay thưởng thức. Cục đá trình màu đen, cho người ta một loại âm thật sâu cảm giác.

Thượng Quan Huyền Ý thấy trong tay hắn cục đá, tức khắc cảm thấy nổi da gà đều nổi lên một thân, đây chính là minh thạch, quỷ tu dùng minh thạch, vẫn là một viên thượng phẩm minh thạch.

Minh thạch chỉ có Quỷ giới mới có, mà sống người căn bản đi không được Quỷ giới.

Tiểu nam hài cùng tiểu nữ hài phát hiện có quen thuộc lại thích hơi thở, đồng thời quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía trong tay hắn cục đá, trong ánh mắt lộ ra khát vọng.

"Muốn sao?" Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, cười như không cười nhìn hai người.

Tiểu nữ hài cũng không khóc, kỳ thật nàng căn bản liền không khóc, nước mắt hoa đều không thấy một viên. Nàng vươn đầu lưỡi liếm liếm môi, một bộ thèm nhỏ dãi biểu tình.

Bên cạnh tiểu nam đảo còn khắc chế một ít, trong mắt tuy rằng cũng có khát vọng, lại không có giống tiểu nữ vũ hệ hài giống nhau lộ ra tham lam biểu tình.

"Ca ca, hảo ca ca, anh tuấn soái khí ca ca......"

Tiểu nữ hài từ trên ghế nhảy xuống, đặng đặng đặng mà chạy đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, ngẩng đầu nhìn lên hắn, nàng trong mắt lộ ra sùng bái quang mang.

Tiêu Lăng Hàn là ai? Như thế nào bị một cái củ cải nhỏ cấp tính kế đi.

"Tím linh gạo cùng tím linh gạo loại phân biệt là bao nhiêu tiền một cân?" Tiêu Lăng Hàn chỉ vào hắc linh gạo hỏi, chút nào không để ý tới tiểu nữ hài kia trông mòn con mắt biểu tình.

“Ca ca, ngươi có phải hay không nhìn lầm rồi? Bên này cái này mới là tím linh gạo.” Tiểu nữ hài còn tưởng giãy giụa một chút, chỉ vào màu tím linh gạo ra tiếng sửa đúng nói.

“Tiểu quỷ, có một có hai không thể có ba, ca ca còn vội vã trở về nấu cơm ăn, ca ca tính tình nhưng không tốt lắm!” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn chăm chú vào trước mặt tiểu nữ hài.

“Tím linh gạo có thể bán cho ca ca, nhưng là ta muốn ca ca trong tay cục đá.”

“Ta trong tay cũng cũng chỉ có này một viên, cũng là ở cơ duyên xảo hợp hạ đoạt được đến, vốn là tưởng lưu trữ làm kỷ niệm, nếu là các ngươi có thể cho ta tương ứng tím linh gạo, nó liền về ngươi.”

Tuy rằng biết chính mình trong tay chính là minh thạch, nhưng rốt cuộc là cái gì phẩm chất Tiêu Lăng Hàn liền không rõ ràng lắm. Bất quá này cũng không ảnh hưởng hắn không hiểu trang hiểu, lừa lừa hai cái đạo hạnh không thâm tiểu quỷ vẫn là dư dả.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, hai huynh muội chạy đến bên kia nhỏ giọng thương lượng.

“Muội muội, ta không đồng ý.”

“Chẳng lẽ ca ca không nghĩ muốn sao?”

“Nhưng tím linh gạo là phụ thân nói rõ không chuẩn bán, muốn lưu trữ tặng người.”

“Nếu là phụ thân biết chúng ta dùng tím linh gạo thay đổi một viên thượng phẩm minh thạch, hắn nhất định sẽ không trách cứ chúng ta, nói không chừng còn sẽ khen chúng ta.”

“Ca ca, ngươi tưởng, nếu là chúng ta có này viên thượng phẩm minh thạch, nói không chừng mẫu phụ là có thể thăng cấp.”

“Kia… Kia hành đi!”

“……”

Hai cái tiểu quỷ tự cho là bố trí một cái kết giới, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền nghe không được bọn họ đến nói chuyện, lại không nghĩ hai người nói chuyện với nhau bị bọn họ nghe xong cái rành mạch.

Thượng Quan Huyền Ý ở nhìn đến hai người bố kết giới thời điểm, mới biết được, nguyên lai này hai cái tiểu hài tử là quỷ tu. Nhưng rõ ràng nhìn qua hai người một chút đều không giống quỷ, xem ra bọn họ trên người đều có che lấp quỷ khí bảo vật. Hắn liền nói Tiêu Đại Ma Vương tới này gian cửa hàng, liền biến kỳ kỳ quái quái, làm nửa ngày là chính mình không có làm rõ ràng trạng huống.

“Chúng ta đồng ý.” Tiểu nữ hài quay đầu lại đối Tiêu Lăng Hàn nói.

Tiểu nữ hài đem thùng hắc linh gạo đều trang lên, trên thực tế nàng trang chính là màu tím linh gạo, hai cái tiểu quỷ dùng thủ thuật che mắt, đem linh gạo nhan sắc đổi chỗ một chút.

Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, trước mắt hết thảy đều khôi phục thành nguyên lai bộ dáng, cho nên lúc trước hắn mới có thể chỉ vào màu đen linh gạo hỏi tím linh gạo giá cả.

Hai cái tiểu quỷ một người cầm một cái túi trữ vật, niệm niệm không tha đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

“Đừng luyến tiếc, dù sao các ngươi lại ăn không đến.”

Tiêu Lăng Hàn ngạnh sinh sinh từ hai tiểu quỷ trong tay túm ra túi trữ vật ném vào không gian giới tử, tâm tình thoải mái, cho hai cái tiểu quỷ một cái ấm áp tươi cười.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói chính mình ăn không đến, hai cái tiểu quỷ đều dùng phẫn hận ánh mắt trừng mắt Tiêu Lăng Hàn. Bọn họ đã rất nhiều năm không có ăn qua người sống ăn đồ ăn, bị như vậy trần trụi tố giác ra tới, trong lòng tức giận đến muốn chết. Rõ ràng trước mắt người tu vi chỉ có Luyện Khí kỳ, chính mình đều đã là Quỷ Tâm tu vi, như thế nào sẽ cảm thấy người này nguy hiểm đâu? (Quỷ Tâm = Kim Đan)

Đương nhiên, một cái khác không thể nào nói chuyện ca ca, ở hắn trên người, hai quỷ cũng cảm giác được trí mạng nguy hiểm, cho nên chỉ có thể trao đổi, không thể đánh cướp, quá nghẹn khuất, nếu là cha mẹ ở thì tốt rồi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 53

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 53 quyết định nhập Khí Viện

Hai chỉ tiểu quỷ sở dĩ cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý cũng rất nguy hiểm, là bởi vì Minh Vương Âm Hỏa. Nếu như bị nó nhớ thương thượng, bảo đảm sẽ làm ngươi thư thái, thư thân, thư linh hồn, từ đây rời xa cuồn cuộn hồng trần.

“Bạc hóa thanh toán xong, tiểu quỷ chúng ta có duyên gặp lại!” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đối hai cái tiểu quỷ vẫy vẫy tay, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý ngay lập tức biến mất ở đường phố biển người trung.

Đã mua xong linh gạo, lại mua điểm linh rau liền có thể trở về nấu cơm.

Ở hồi Vũ gia biệt viện trên đường, Tiêu Lăng Hàn thuận tiện mua một ít linh rau cùng linh rau hạt giống.

Hoa mười khối hạ phẩm linh thạch đổi đến Vũ gia phòng bếp dùng một chút, Tiêu Lăng Hàn nhân cơ hội đem tương lai ba ngày đồ ăn đều làm tốt, đặt ở không gian giới tử.

“Ăn nhiều một chút, cái này hương vị không tồi.”

“Cái này cũng hảo, linh khí còn rất nhiều.”

“Cái này dinh dưỡng giá trị cao, chính thích hợp ngươi, ngươi hiện tại đang ở trường thân thể.”

Tiêu Lăng Hàn vì Thượng Quan Huyền Ý gắp một chén đồ ăn, đem bát cơm trang tràn đầy mà, chính mình mới thong thả ung dung bắt đầu ăn.

Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy có âm mưu, ăn cơm thời điểm Tiêu Đại Ma Vương đối chính mình quá nhiệt tình, vừa thấy chính mình trong chén không, lập tức liền vì chính mình gắp đồ ăn. Này bữa cơm, Thượng Quan Huyền Ý ăn trong lòng run sợ, rất sợ có cái gì quỷ kế đang chờ chính mình.

Rốt cuộc đem cơm ăn xong rồi, Thượng Quan Huyền Ý chủ động cầm chén rửa sạch sẽ, thật cẩn thận nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, rất sợ chính mình không cẩn thận trứ đạo của hắn.

Hắn điểm này động tác nhỏ, như thế nào có thể có thể lừa gạt được tu vi thần thức đều so với hắn cao Tiêu Lăng Hàn?

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấu không nói toạc, kỳ thật hắn chính là đơn giản tưởng đem Thượng Quan Huyền Ý dưỡng trắng trẻo mập mạp địa.

"Không có việc gì liền đi tu luyện, ở xuất phát phía trước đều không cần đi ra ngoài." Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý muốn nói lại thôi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không khách khí hạ mệnh lệnh.

Nói xong lúc sau, suy nghĩ một chút, lại nói: "Tốt nhất không cần ra Vũ gia cái này sân."

"Vì cái gì không thể đi ra ngoài?" Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng hỏi.

Hắn còn muốn đi ăn Cốc Vũ Thành đặc sản linh rau, hôm nay xui xẻo đi mấy nhà tửu lầu đều không có ăn thành. Tiêu Lăng Hàn làm linh rau hương vị tuy rằng hảo, linh khí cũng sung túc, nhưng hắn chính là tưởng nếm thử kiếp trước cái kia hương vị.

"Ngươi biết hôm nay bán cho linh gạo cho chúng ta hai cái tiểu quỷ là cái gì tu vi sao?" Tiêu Lăng Hàn hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, "Không biết, ngay từ đầu ta đều không có nhìn ra bọn họ không phải người."

"Kia hai cái tiểu quỷ đều là Quỷ Tâm tu vi, không ở Quỷ giới là có thể tu luyện đến Quỷ Tâm, ít nhất hai quỷ cũng có vài trăm tuổi. Kia hai tiểu quỷ nhưng thật ra còn không đáng sợ hãi, liền sợ ngươi này vừa ra đi gặp được sẽ là hai tiểu quỷ cha mẹ, bọn họ cha mẹ ít nhất đều là Quỷ Anh tu vi. Chúng ta trụ nơi này ít nhất có Hóa Thần kỳ tiền bối tọa trấn, bọn đạo chích không dám tùy tiện xông tới."

"Nga, ta đã biết." Thượng Quan Huyền Ý trả lời một tiếng, đứng ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt do do dự dự.

"Có việc?" Tiêu Lăng Hàn hỏi, hắn như thế nào cảm giác hôm nay tiểu tử này như thế nào cùng cái nữ nhân giống nhau!

"Ân, chính là ta gần nhất như thế nào tu luyện, đều cảm giác không hề tiến triển. Tiêu ca ca, ngươi có thể hay không giúp ta nhìn xem, ta đây là nơi nào xảy ra vấn đề?"

Có thể tu luyện mới là lạ, Minh Vương Âm Hỏa ở ngươi đan điền tác quái, không hoàn toàn luyện hóa, tu vi cũng đừng tưởng tinh tiến. Đương nhiên lời này, Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không trực tiếp nói cho Thượng Quan Huyền Ý, miễn cho đem người dọa. Hiện tại hắn là Luyện Khí mười một tầng, chờ đem Minh Vương Âm Hỏa hoàn toàn luyện hóa hắn là có thể thuận lợi Trúc Cơ.

"Huyền Ý, tu luyện sự tình không vội, ngươi tới rồi Học viện Hoàng Cực chuẩn bị tiến cái kia viện?"

Cái này Tiêu Đại Ma Vương không giúp chính mình kiểm tra tu luyện có phải hay không ra đường rẽ, ngược lại hỏi chính mình chuẩn bị nhập cái nào viện, đây là ý gì?

"Nga, ta chuẩn bị vào trận viện."

"Ngươi sẽ luyện chế trận bàn trận kỳ sao?"

"Sẽ không."

"Ngươi liền không có nghĩ tới chính mình luyện trận bàn, trận kỳ sao?"

Thấy hắn ngây ngốc lắc đầu, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ vỗ vỗ chính mình cái trán.

Phía trước thấy Thượng Quan Huyền Ý đối với trận pháp rất quen thuộc, còn tưởng rằng hắn đời trước sẽ luyện khí cùng trận pháp, xem ra hắn chẳng những sẽ không luyện khí, này trận pháp vẫn là cái gà mờ trình độ.

"Ngươi cảm thấy trở thành luyện khí đại sư thế nào? Nếu không ngươi tiến Khí Viện, đi trước học tập luyện khí?" Tiêu Lăng Hàn thử tính nói.

"Ta có thể được không?"

"Nam nhân không thể nói không được! Ngươi có thể hành, nhất định hành!"

Tiêu Lăng Hàn nghĩ nam nhân như thế nào có thể không được đâu? Không chút do dự cấp Thượng Quan tử mặc mang cao mũ, quản hắn được chưa, trước đem người lừa đi Khí Viện lại nói.

"Tiêu ca ca, ngươi hảo ô." Không phải ở thảo luận tiến cái nào học viện sao? Như thế nào đề tài đột nhiên liền biến vị? Tiêu Đại Ma Vương đáng tin cậy sao? Không phải là tưởng ác chỉnh chính mình đi?

"Chẳng lẽ ngươi thật sự không được?" Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý phát ra linh hồn chất vấn.

"Ta hành, ta nhất định hành." Thượng Quan Huyền Ý cắn răng nói, nói như thế nào chính mình cũng là nam nhân, như thế nào có thể không được đâu!

"Hảo, vậy như vậy vui sướng quyết định." Tiêu Lăng Hàn chụp một chút cái bàn, giải quyết dứt khoát, quyết định Thượng Quan Huyền Ý đến Học viện Hoàng Cực sau nơi đi.

Thượng Quan Huyền Ý:…… Ta còn không có đáp ứng đâu?

Thấy Thượng Quan Huyền Ý dùng ủy khuất ánh mắt nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn chọc cánh tay, hung tợn đối hắn nói: "Đừng dùng này ánh mắt nhìn ta, làm đến ta cho rằng ngươi vì cảm tạ ta vì ngươi tuyển một cái hảo nơi đi, lại phải đối ta lấy thân báo đáp. Ta nhưng thanh minh, bản công tử nam, yêu thích nữ."

"Ngươi, ngươi, ngươi không biết xấu hổ, ta chỉ là không nghĩ đi Khí Viện." Làm cái gì tên tuổi, còn không phải là lần đầu tiên thấy hắn thời điểm bị sắc đẹp sở mê, không cẩn thận nói ra lấy thân báo đáp nói. Không nghĩ tới hắn thế nhưng nhớ đến bây giờ, chính là nghe thấy hắn nói hắn chỉ thích nữ nhân, tổng cảm thấy trong ngực bị đè nén, trong lòng phiền đến hoảng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 54

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 54 cùng giường cùng nhau gối

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử lấy ra một mặt gương, cẩn thận đoan trang chính mình soái khí anh tuấn mặt, vừa lòng gật gật đầu.

Thượng Quan Huyền Ý:…… Một đại nam nhân cư nhiên tùy thân mang theo gương.

"Ngươi xem, bản công tử này trương hoàn mỹ vô khuyết tuấn mỹ gương mặt, ta biết ngươi nhất định là hâm mộ, ghen ghét, bản công tử từ trước đến nay tể tướng trong bụng có thể chống thuyền, sẽ không theo lớn lên không bằng ta người so đo." Tiêu Lăng Hàn nhìn trong gương chính mình, sờ sờ mặt, vẻ mặt khoe khoang khoe ra chính mình diện mạo, châm chọc Thượng Quan Huyền Ý không bằng chính mình lớn lên đẹp.

Thượng Quan Huyền Ý:…… Từ đâu ra yêu nghiệt? Ông trời nhanh lên tới thu hắn! Tức chết bổn thiếu gia!

"Cầm đi, một ngày một quyển, mỗi ngày ở ăn cơm phía trước kiểm tra, không đạt tiêu chuẩn liền cấp cơm ăn! Ha hả a…… Ngươi cũng không nên nghĩ có lệ ta."

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử lấy ra tam quyển sách, đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trong tay, cười không có hảo ý.

Nhìn trong tay nhiều ra tới tam quyển sách, Thượng Quan Huyền Ý khóc không ra nước mắt, 《 sơ cấp luyện khí tài liệu 》, 《 sơ cấp luyện khí lý luận 》, 《 sơ cấp luyện khí yếu lĩnh 》

"Đêm nay liền một chiếc giường, ngươi đến bên kia đi đả tọa, ta muốn đi ngủ."

Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn ngón tay chỉ phương hướng nhìn lại, hắn cư nhiên làm chính mình đi cạnh cửa đả tọa, như thế mà còn nhịn được thì còn có gì không nhịn được nữa! Hắn một cái xoay người liền bò đến giường bên trong nằm, gắt gao mà ôm chăn.

"Ta đả tọa tu vi cũng sẽ không tăng trưởng, cho nên ta còn là ngủ tương đối thật sự." Thượng Quan Huyền Ý sấn Tiêu Lăng Hàn còn không có phản ứng lại đây, đem giày cũng vẫn đến trên mặt đất.

Thảo, khi nào tiểu tử này phản ứng nhanh như vậy. Tiêu Lăng Hàn buồn bực hỏi: "Ngươi thật sự muốn ở trên giường ngủ?"

"Ân." Thượng Quan Huyền Ý khẳng định, cũng kiên định gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn tự hỏi một chút, lấy ra phù bút, ở trên giường vẽ một cái tuyến.

"Trên giường ngủ có thể, nhưng, không cần vượt qua này vĩ tuyến 38." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn chỉ vào vừa mới họa tốt tuyến.

"Cái kia, Tiêu ca ca cái gì gọi là vĩ tuyến 38? Ở trên giường họa tuyến liền kêu vĩ tuyến 38 sao?" Thượng Quan Huyền Ý vẫn là lần đầu tiên nghe thế sao kỳ ba tên, 38? Như thế nào cảm giác như vậy kỳ quái đâu?

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, lạnh lùng nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, nếu không phải biết hắn khẳng định không hiểu" 38" ý tứ, Tiêu Lăng Hàn đều phải hoài nghi tiểu tử này có phải hay không cố ý nói móc chính mình. Vẫn là giải thích nói: "Vĩ tuyến 38 chính là" đường ranh giới" ý tứ, ngươi buổi tối ngủ thời điểm không thể qua này tuyến, đương nhiên ngươi nếu là dám quá này tuyến, ta sẽ không chút do dự một chân đem ngươi đá xuống giường."

"Nga, ta đã biết." Nói xong, lại nghe Thượng Quan Huyền Ý nhỏ giọng nói thầm một câu, "Nói giống như ai muốn chiếm hắn tiện nghi giống nhau, một đại nam nhân thế nhưng cùng cái nữ nhân giống nhau."

"Ngươi vừa rồi đang nói cái gì?"

"Ta có nói cái gì sao? Nga, ta là nói ta bảo đảm sẽ không vượt qua" vĩ tuyến 38", cho nên Tiêu ca ca, ngươi yên tâm lớn mật mà ngủ đi! Ta ngủ luôn luôn thực thành thật!" Nói, hắn còn hướng bên trong chồng chồng, trung gian không ra một mảng lớn, lúc này mới nằm xuống.

Tiêu Lăng Hàn nhiều năm như vậy đều là một người ngủ, hắn đã thói quen, nguyên chủ trường đến mười ba tuổi, từ ba tuổi khởi chính là chính mình ngủ. Hắn sợ chính mình thói quen nghề nghiệp, nếu là có người không cẩn thận đụng tới hắn, sẽ phản xạ có điều kiện phế đi người kia. Hơn nữa chính mình tu vi so Thượng Quan Huyền Ý cao hơn không ít, vạn nhất không khống chế tốt lực độ, kia ngày hôm sau nhìn đến liền sẽ là một khối thi, thể.

Nửa đêm,

Bên hông đột nhiên nhiều một bàn tay, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở hai mắt, hàn quang bắn ra bốn phía, đang muốn phát động công kích, liền cảm giác một cái nóng hầm hập đồ vật, chui vào chính mình trong lòng ngực, còn thuận tiện củng củng.

Hạ ý tứ vận dụng thần thức, chờ thấy rõ cảnh tượng, tối hôm qua từng màn hiện lên ở trong óc. Bất đắc dĩ thu hồi trong tay đã vận sức chờ phát động linh lực. Nhìn đến ở chính mình trong lòng ngực vô tri vô giác đang ngủ ngon lành người nào đó, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ mà đem người từ chính mình trong lòng ngực bái ra tới, phóng tới bên kia.

Đang lúc hắn lại mau ngủ khi, kia không thành thật tiểu tử lại bắt tay phóng chính mình trên eo, cả người đều triền đi lên. Lại lần nữa đem người bái đến một bên, chẳng được bao lâu lại quấn lên tới.

Tiêu Lăng Hàn có rất nhiều lần đều tưởng đem người từ trên giường trực tiếp đá đi xuống, nhưng cúi đầu thấy chính mình trong lòng ngực chỉ có mười hai tuổi thiếu niên, nhẫn nhịn, lại từ bỏ, thôi, còn chỉ là một cái hài tử!

Sáng sớm,

Thượng Quan Huyền Ý vừa mở mắt, đập vào mắt chính là trắng nõn ngực, hoàn mỹ xương quai xanh, hắn cả người đều ngây ra như phỗng.

"Phát sinh cái gì? Ta là ai? Ta ở đâu?"

Thật cẩn thận ngẩng đầu nhìn nhìn, Tiêu Đại Ma Vương khuôn mặt tuấn tú gần trong gang tấc, thiếu chút nữa đem hắn sợ tới mức hồn phi phách tán.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 55

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 55 tím linh gạo lai lịch

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn nhắm hai mắt, hẳn là không có tỉnh, Thượng Quan Huyền Ý tay chân nhẹ nhàng từ trong lòng ngực hắn lui ra tới. Ma lưu mặc vào pháp y, mặc vào giày, ly giường 5 mét xa khoảng cách, mới thật mạnh thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hù chết, cảm giác chính mình thiếu chút nữa đã bị giết người diệt khẩu, Thượng Quan Huyền Ý ổn ổn tâm thần, dường như không có việc gì ngồi vào trước bàn bắt đầu đọc sách.

Không biết sao lại thế này, rõ ràng đôi mắt nhìn thư thượng, trong đầu xuất hiện lại là tỉnh lại nhìn đến kia một màn, trắng nõn ngực, hoàn mỹ xương quai xanh. Tức khắc hắn cảm giác chính mình miệng khô lưỡi khô, đổ một chén nước uống xong, nỗ lực đem trong đầu lung tung rối loạn đồ vật ném xuống.

Lấy lại bình tĩnh, suy nghĩ đặt ở 《 sơ cấp luyện khí tài liệu 》 quyển sách này thượng, hôm nay đến toàn bộ ghi nhớ mới được.

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn tối hôm qua liền ngủ nửa đêm trước, nửa đêm về sáng lại là như thế nào đều ngủ không được, đột nhiên trong lòng ngực nhiều một người, cái này làm cho hắn cảm giác thực không khoẻ. Đối phương giống một cái bạch tuộc giống nhau ôm chính mình, hoàn toàn chính là đem chính mình coi như hắn ôm gối.

Cảm giác được trong lòng ngực người tỉnh, Tiêu Lăng Hàn tránh cho hai người xấu hổ, chỉ có thể giả bộ ngủ. Thẳng đến đối phương rốt cuộc rời xa giường, hắn mới như trút được gánh nặng, rốt cuộc có thể hảo hảo ngủ một giấc.

Đương Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa tỉnh lại đã qua buổi trưa.

"Tiêu ca ca, ngươi rốt cuộc tỉnh, thật tốt quá, ta cơm sáng đều còn không có ăn." Nói nơi này, Thượng Quan Huyền Ý dùng ủy khuất ánh mắt đáng thương vô cùng nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn:…… Nếu không phải ngươi tối hôm qua ngủ không thành thật, ta có thể hiện tại mới rời giường sao?

Tiêu Lăng Hàn oán niệm thâm hậu nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, nhận mệnh mà từ không gian giới tử lấy ra đồ ăn, một mâm một mâm bày biện ở trên bàn.

Chỉ là hai người mới vừa ngồi xuống, môn liền vang lên.

Hai người đều có loại không tốt cảm giác, đồng thời nghĩ đến: Cọ cơm gia hỏa tới!

“Tiêu đại ca, Huyền Ý, các ngươi ở sao?”

Quả nhiên như thế! Ngay sau đó ngoài cửa vang lên Ân Thiên Duệ thanh âm.

Thượng Quan Huyền Ý nhận mệnh đi đem cửa mở ra.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai tay trong tay đứng ở hai người ngoài cửa, Thượng Quan Huyền Ý xem đến ê răng, nha, này hai người tới cọ cơm còn chưa đủ, còn muốn tắc bọn họ một miệng cẩu lương!!!

“Mạc sư huynh, Thiên Duệ tiến vào ngồi.” Thượng Quan Huyền Ý đem hai người làm vào phòng.

“Thiên Duệ, Mạc sư huynh, tới sớm không bằng tới xảo, ngồi xuống cùng nhau ăn đi!” Nói, Tiêu Lăng Hàn đã từ nhẫn không gian lại lấy ra hai phúc chén đũa.

“Tiêu đại ca, chúng ta đây liền không khách khí.”

“Đa tạ Tiêu sư đệ.”

Ân Thiên Duệ nhìn đến trên bàn tràn đầy sáu bàn đồ ăn, hai mắt tỏa ánh sáng, hiện tại hắn trong lòng trong mắt đều chỉ có trên bàn mỹ thực. Ngày hôm qua hắn liền muốn ăn Cốc Vũ Thành linh rau, chỉ là đi tám gia tửu lầu đều không có không vị, người khác đều là trước tiên một cái tuần cũng đã định hảo vị trí.

“Đây là tím linh gạo!!!”

Mạc Vô Nhai nhìn trong chén màu tím linh gạo, có chút không thể tưởng tượng kinh hô ra tiếng. Hắn lớn như vậy vẫn là tại gia tộc sách cổ thượng, nhìn đến quá quan với tím linh gạo truyền thuyết.

“Mạc sư huynh cũng nhận thức này tím linh gạo?” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, còn không phải là tím linh gạo sao? Có cái gì hảo đại kinh tiểu quái, Tiêu Đại Ma Vương nơi đó còn có thật nhiều đâu, đủ bọn họ hai người ăn được mấy năm đều không ngừng lương.

“Ta đã từng tại gia tộc sách cổ thượng nhìn đến quá có quan hệ tím linh gạo miêu tả, truyền thuyết tím linh gạo chính là Tiên giới Tử Linh tiên vực đặc sản. Thường ăn tím linh gạo có thể tinh luyện người linh căn, còn có thể tinh luyện trong thân thể tiên linh khí.”

“Lợi hại như vậy!”

Nghe xong Mạc Vô Nhai nói, Ân Thiên Duệ nhìn trước mặt tím linh gạo mắt mạo lục quang, hắn không tự giác nuốt một chút nước miếng.

“Mạc sư huynh biết đến thật nhiều, kia còn có sao? Nếu là Tiên giới linh gạo, như thế nào sẽ lưu lạc đến Tu chân giới, còn xuất hiện tại đây không chớp mắt Hoàng Cực đại lục?”

Nhìn đến cơm tím linh gạo, Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng biết vì sao Tiêu Lăng Hàn hôm qua dùng hết thủ đoạn cũng muốn mua này tím linh gạo. Còn rất sợ bị hai cái tiểu quỷ cha mẹ tìm tới môn, nguyên lai này tím linh gạo địa vị lớn như vậy.

"Chính là bởi vì tím linh gạo đối tu luyện giả có chỗ lợi, cho nên có rất nhiều người đều nhìn trộm Tử Linh tiên vực tím linh gạo. Đã từng có ba cái Tiên Vực Tiên Tôn liên thủ muốn đoạt được Tử Linh tiên vực, bốn cái Tiên Tôn đại chiến kinh thiên động địa, Tử Linh tiên vực Tiên Tôn tự nhiên không phải mặt khác ba người liên thủ chi địch. Sau lại hắn đem chính mình cốt nhục dung nhập Tử Linh tiên vực, tự bạo Tử Linh tiên vực, Tử Linh tiên vực từ đây rơi rụng ở các Tu chân giới. Hoàng Cực đại lục vừa lúc có một khối Tử Linh tiên vực mảnh nhỏ, bị này mệnh danh là" Tử Linh bí cảnh"." Mạc Vô Nhai hồi tưởng khởi gia tộc cổ điển trung ghi lại, chậm rãi nói tới.

"Nói như vậy ngươi gia tộc có người đã từng đi qua Tử Linh bí cảnh, còn được đến có quan hệ Tử Linh bí cảnh lai lịch cùng truyền thuyết."

Thượng Quan Huyền Ý như suy tư gì, thật là bảo vật động nhân tâm a!!!

"Hẳn là, Tử Linh bí cảnh một ngàn năm mở ra một lần, mỗi lần mở ra tiến vào người tối cao tu vi không được vượt qua Kim Đan kỳ, tuổi tác không được vượt qua 30 tuổi."

"Kia lần sau mở ra là ở khi nào?" Tiêu Lăng Hàn rất tưởng kiến thức một chút trong truyền thuyết bí cảnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 56

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 56 Huyền Ý tình sơ khai

“Cái này, ta cũng không biết, ta phải trở về hỏi một chút trong nhà trưởng bối.”

Mạc Vô Nhai xấu hổ sờ sờ cái mũi, hắn hiện tại mới hai mươi tuổi, một ngàn năm mới mở ra một lần, kia đến là bao lớn kỳ ngộ mới có thể gặp phải a!

“Kia Tiêu đại ca, này tím linh gạo ngươi là từ đâu đến tới mà? Chẳng lẽ ngươi cũng có trưởng bối đi qua Tử Linh bí cảnh?” Ân Thiên Duệ lóe mắt lấp lánh, hắn cũng muốn tới kiến thức một chút cái gọi là Tử Linh bí cảnh.

“Mua, ngày hôm qua đi ra ngoài vừa vặn gặp được, cảm thấy này mễ rất đặc biệt, cho nên liền mua chút trở về.”

“Tiêu đại ca, ngươi này linh gạo ở đâu mua? Ta như thế nào cảm giác không có gì hiệu quả đâu?” Ân Thiên Duệ ăn trong chén tím linh gạo, nhìn kỹ xem, cái gì cũng chưa nhìn ra tới, thân thể cũng không có bất luận cái gì phản ứng, dù sao này ít nhất không phải là Tiên giới tím linh gạo.

“Ta chính là ở cái kia kêu” Hữu Gia Linh Mễ cửa hàng” bán tím linh gạo.” Tiêu Lăng Hàn ra tiếng trả lời, hắn ở nấu cơm thời điểm đem bên trong linh lực đều pha loãng rớt, bằng không chỉ có hắn một người có thể ăn!

“Không nên a!” Mạc Vô Nhai nhăn lại mi, lẩm bẩm ra tiếng.

“Biểu ca, cái gì không nên?”

“Này tím linh gạo tuy rằng không phải Tiên giới tím linh gạo, nhưng xác thật là Tử Linh bí cảnh tím linh gạo, tím linh gạo rời đi Tử Linh tiên vực là gieo trồng không ra linh gạo. Đã có người được đến này tím linh gạo, kia hắn đoạn sẽ không lấy ra tới bán.” Mạc Vô Nhai ngữ khí chắc chắn, mặc cho ai được tốt như vậy đồ vật đều sẽ không để cho người khác biết, huống chi chính đại quang minh lấy ra bán.

“Kia nếu được đến này tím linh gạo không phải người đâu?” Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới kia hai chỉ tiểu quỷ, kia bọn họ cha mẹ hẳn là cũng là quỷ tu mới đúng.

“Không phải người? Đó là cái gì?” Ân Thiên Duệ bị Tiêu Lăng Hàn nói ra những lời này làm cho cả người phát mao.

“Không phải người, đương nhiên là quỷ lạp!”

“Huyền Ý, ngươi thật biết nói giỡn, nếu là quỷ, kia hẳn tại đây tu sĩ địa giới, đã sớm hồn phi phách tán, có thể có cơ duyên trở thành quỷ tu đều đi Quỷ Vực.”

“Ngươi nếu là không tin, chờ hạ chính mình đi” Hữu Gia Linh Mễ cửa hàng” nhìn xem, ngày hôm qua bán linh gạo cho chúng ta chính là hai chỉ tiểu quỷ.” Thượng Quan Huyền Ý phiên cái đại bạch mắt, này thằng nhóc chết tiệt thế nhưng không tin chính mình.

Xem Thượng Quan Huyền Ý không giống như là nói giỡn, Ân Thiên Duệ chứng thực nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Ân, Huyền Ý nói không tồi! Bất quá ngươi nếu muốn đi, tốt nhất tiểu tâm một ít, kia hai chỉ tiểu quỷ tu vi đã là Quỷ Tâm kỳ, bọn họ cha mẹ hẳn là lợi hại hơn.”

Thấy Ân Thiên Duệ đã an nại không được, muốn lập tức tới kiến thức kiến thức trong truyền thuyết quỷ, Tiêu Lăng Hàn không thể không ra tiếng nhắc nhở.

“Ân, yên tâm lạp! Ta vận khí luôn luôn không tồi.”

“Ta đã ăn được, các ngươi từ từ ăn.” Ân Thiên Duệ nói xong, liền chờ mong nhìn Mạc Vô Nhai, kia ý tứ không cần nói cũng biết, làm hắn bồi chính mình cùng đi.

“Ta cũng ăn được, Tiêu sư đệ, tiểu sư đệ các ngươi hai từ từ ăn.”

“Chúng ta đây liền đi trước.” Ân Thiên Duệ gấp không chờ nổi lôi kéo Mạc Vô Nhai liền đi ra ngoài.

“Đi thôi, cẩn thận một chút, đừng lật thuyền trong mương!”

“Ai! Tò mò hại chết miêu!” Thượng Quan Huyền Ý cảm thán một câu, từ biết kia hai tiểu quỷ tu vi sau, hắn là ước gì ly” Hữu Gia Linh Mễ cửa hàng” càng xa càng tốt, kia sẽ giống Ân Thiên Duệ giống nhau vội vã hướng lên trên thấu.

“Hôm nay đã qua một nửa, tối hôm qua ta cho ngươi kia tam quyển sách, không biết ngươi hiện tại có thể nhớ kỹ nhiều ít?” Tiêu Lăng Hàn lạnh lạnh nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, chính mình sự tình còn không có làm tốt, hiện tại cư nhiên còn có thời gian cảm thán người khác tao ngộ.

Vừa nói đến thư, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt liền không tự chủ được nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hiện tại hắn quần áo mặc chỉnh tề, nhìn không thấy xinh đẹp xương quai xanh, nhìn không thấy lệnh người mơ màng trắng nõn ngực.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình có phải hay không được cái gì quái bệnh, như thế nào sẽ muốn xem Tiêu Đại Ma Vương thân thể, rõ ràng hắn có, chính mình cũng có. Nhưng, mỗi khi nhớ tới còn lệnh chính mình miệng khô lưỡi khô, tim đập cũng không bình thường, cho nên hôm nay một buổi sáng thời gian, hắn một chữ đều không có xem đi vào.

Đột nhiên cái trán bị người bắn một chút, hắn mới từ vừa rồi kia quỷ dị ý tưởng trung rút ra ra tới.

“Tiểu tử ngươi suy nghĩ cái gì? Có phải hay không da ngứa? Cùng ngươi nói chuyện, ngươi cư nhiên còn thất thần.”

Tiêu Lăng Hàn đem trên bàn chén đũa đều thu thập hảo, thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên nhìn chính mình xuất thần, giận sôi máu, liền bắn hắn một cái bạo lực.

Thượng Quan Huyền Ý tay vuốt cái trán, bất mãn trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, lên án nói: “Ta vốn dĩ liền không thông minh, ngươi lại gõ vài cái, ta liền càng bổn! Đừng nói tam quyển sách, chẳng sợ một quyển sách ta khả năng tại đây ba ngày đều nhớ không hoàn chỉnh!”

“Ý của ngươi là ngươi không nhớ được kia tam quyển sách, là trách ta ngày thường gõ ngươi gõ nhiều duyên cớ?” Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh một tiếng, “Hừ! Ta xem ngươi không phải bổn, là vững chắc da ngứa.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đứng lên, đem mỗi cái ngón tay khớp xương ấn “Đùng” vang.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 57

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 57 Huyền Ý chợt ngộ đạo

Người tu chân một khi linh khí nhập thể, cả người đều sẽ bị cải tạo, trí nhớ sẽ thành lần gia tăng, liền tính làm không được đã gặp qua là không quên được, ít nhất cũng có thể làm được, xem mười biến nhớ cho kỹ. Tam quyển sách không tính nhiều, một ngày xem một quyển, một quyển xem hai mươi biến thời gian đều dư dả.

Tiêu Lăng Hàn này rõ ràng là muốn đánh người tiết tấu, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nuốt nuốt nước miếng, liên tục lui về phía sau, thẳng đến thối lui đến cạnh cửa, bị trận pháp chặn đường lui. Hắn mới gian nan ngẩng đầu, nhìn Tiêu Lăng Hàn ngượng ngùng cười nói: "Cái kia, Tiêu ca ca, ngươi khát không khát? Muốn hay không ta giúp ngươi phao một ly linh trà?"

Nhướng mày, Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn trước mặt cái này mười hai tuổi, lùn chính mình nửa cái đầu thiếu niên.

"Làm ta tuỳ tùng, ngươi không tư tiến thủ, làm ngươi xem cái thư ngươi lại qua loa cho xong!" Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt trở nên sắc bén, đời trước hắn làm đặc công tổ chức lão đại, hắn thủ hạ những người đó, mỗi người đều bị hắn huấn dễ bảo, không có ai dám ở làm nhiệm vụ thời điểm chân trong chân ngoài.

"Ta không cần, không biết tiến tới, vừa lòng với hiện trạng tuỳ tùng, nếu ngươi chỉ cầu an với một góc, chúng ta đây ước định hai trăm năm như vậy trở thành phế thải."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý cắn môi, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Tu sĩ cùng trời tranh mệnh, không tiến tắc lui! Đừng tưởng rằng ngươi hiện tại có Luyện Khí mười một tầng tu vi liền đắc chí, thế gian nhất không thiếu chính là thiên tài! Chân chính trưởng thành lên thiên tài, cái nào không phải chăm chỉ hiếu học, tâm chí kiên định? Đâu giống ngươi, làm ngươi xem cái thư, ngươi đều ra sức khước từ, còn khóc tang mặt. Ta làm ngươi học tập luyện khí, là hy vọng ngươi về sau có thể chính mình luyện chế trận bàn trận kỳ, luyện chế pháp khí chờ. Nếu ngươi bị nhốt ở chỗ nào đó, nơi đó có luyện khí tài liệu, mà ngươi chỉ biết trận pháp, không có bày trận trận kỳ trận bàn, ngươi nên làm cái gì bây giờ?"

Tiêu Lăng Hàn nói, một câu một câu dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trong lòng, hắn sắc mặt càng ngày càng thương bạch.

Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn nói tưởng đi xuống, kia hắn cuộc đời này vẫn là muốn cùng đời trước giống nhau, mơ màng hồ đồ sao? Kia hắn như thế nào báo thù? Như thế nào đi tìm phụ mẫu của chính mình? Còn có đem chính mình dưỡng đến mười tuổi gia gia, không biết hắn hiện giờ thân ở nơi nào? Hay không mạnh khỏe?

Hắn biết chính mình trọng sinh sau gặp được Tiêu Lăng Hàn, liền có ỷ lại tâm lý. Chính là, thiên hạ không có không tiêu tan yến hội, chung quy hắn sẽ rời đi ta, chính là thân huynh đệ tỷ muội trưởng thành đều sẽ tách ra. Mà chính mình, cũng chung đem một người đối mặt này tàn khốc Tu chân giới.

Chính mình lại tự cho là đúng cho rằng chính mình là trọng sinh giả, có kiếp trước ưu thế.

Nhớ tới Ân Tuyên tao ngộ, hắn còn không phải là mưu lợi, không biết tiến tới sao? Luôn muốn không làm mà hưởng, cướp đoạt người khác cơ duyên, chẳng lẽ chính mình về sau cũng muốn trở thành hắn người như vậy? Không, không thể, không thể, chính mình không cần trở thành người như vậy. Như vậy hắn liền chính mình đều sẽ xem thường chính mình, chính mình vận mệnh hẳn là nắm giữ ở chính mình trong tay!

Tiêu Lăng Hàn nói rất đúng, chính mình Băng linh căn thích hợp trận pháp, Hỏa linh căn thích hợp luyện khí.

Đời trước bởi vì chính mình Băng linh căn bị nhổ, trận pháp trình độ khó khăn lắm đạt tới lục cấp, liền rốt cuộc vô pháp đi tới một bước.

Kiếp này có như vậy tốt ưu thế, chính mình không nên lãng phí chính mình này rất tốt tư chất. Chờ học xong luyện khí, kia về sau có thể luyện chế pháp khí bán hoặc chính mình sử dụng.

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên cảm giác chung quanh linh khí kích động, lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý. Không khỏi mắng to một tiếng “Thảo”, không hổ là khí vận chi tử, nói mấy câu liền đem người đánh thức, thế nhưng còn tiến vào ngộ đạo. Nhưng mà, hắn không thể không lập tức ở trong phòng bố trí nổi lên trận pháp.

Xem Thượng Quan Huyền Ý như vậy thăng cấp, Tiêu Lăng Hàn nhăn lại mi, lại thăng cấp chính là Luyện Khí mười hai tầng. Dị hỏa khẳng định sẽ ở cuối cùng thời điểm phản công, ý đồ chạy ra Thượng Quan Huyền Ý đan điền, muốn thoát khỏi Thượng Quan Huyền Ý, kia phương pháp tốt nhất chính là giết Thượng Quan Huyền Ý.

Ba ngày sau liền phải đi Vân Hoàng Thành, thời gian thượng khẳng định không kịp, tư tiền tưởng hậu, Tiêu Lăng Hàn đành phải đem Thượng Quan Huyền Ý mang vào Long Ngọc không gian.

Tiến vào không gian sau, Tiêu Lăng Hàn trước lấy ra mười vạn hạ phẩm linh thạch làm Thượng Quan Huyền Ý trước hấp thu, bố trí lại một cái khóa linh

trận, làm cho chung quanh linh khí không hướng địa phương khác tứ tán khai đi.

Gần dùng mười ngày thời gian, Thượng Quan Huyền Ý tu vi đã đột phá tới rồi Luyện Khí mười hai tầng.

Nhưng hắn hấp thu linh khí tốc độ không những không có dừng lại ngược lại nhanh hơn không ít, Tiêu Lăng Hàn biết đây là Minh Vương Âm Hỏa đang làm trò quỷ.

【 Huyền Ý, ngươi hiện tại đã là Luyện Khí mười hai tầng tu vi, Minh Vương Âm Hỏa cùng ngươi chỉ là bước đầu nhận chủ, ngươi cũng không có luyện hóa nó, hiện tại nó muốn phản công, ta trợ ngươi luyện hóa dị hỏa. Chú ý tập trung tinh thần, ở luyện hóa trong quá trình ngươi khả năng sẽ trực tiếp Trúc Cơ, chính ngươi chú ý nắm chắc thời cơ. 】

Tiêu Lăng Hàn truyền âm báo cho Thượng Quan Huyền Ý sau, lấy ra phía trước luyện tốt băng tâm đan cho hắn ăn vào, khoanh chân ngồi ở hắn phía sau, giúp hắn luyện hóa đan dược, trợ hắn luyện hóa dị hỏa.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 58

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 58 đột phá Trúc Cơ kỳ

Một trăm thiên hậu……

Ở Long Ngọc không gian đãi một trăm thiên, Thượng Quan Huyền Ý thành công Trúc Cơ, tu vi cũng đã củng cố. Này linh căn thiếu, yêu cầu linh khí cũng ít, làm Tiêu Lăng Hàn hảo một trận hâm mộ.

Hắn còn nhớ rõ chính mình Trúc Cơ nhưng dùng suốt mười tháng, thật là hàng so hàng muốn ném, người so người sẽ tức chết!

Tiêu Lăng Hàn sấn Thượng Quan Huyền Ý còn không có thức tỉnh, lập tức đem hắn mang ly không gian, đương nhiên đồng thời mang ra tới còn có phía trước bố trí tốt trận pháp cùng dùng xong linh thạch hôi.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý phân biệt cấp hai người dán ẩn thân phù, lại sử dụng truyền tống phù, truyền tống vài lần, rời xa Cốc Vũ Thành mới dừng lại tới.

Phát hiện hai người hiện tại ở một chỗ hoang tàn vắng vẻ cỏ hoang trong đất, thả ra thần thức, xem xét chung quanh. Phạm vi ngàn dặm đều không có tu vi có thể cao hơn chính mình người hoặc yêu thú, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới yên lòng, cấp Thượng Quan Huyền Ý bố trí hai cái phòng ngự trận.

Không trung âm u, mây đen càng tụ càng dày đặc, phảng phất toàn bộ thiên đột nhiên liền phải đêm đen tới giống nhau, hiện tại mới là buổi chiều, ly trời tối còn có hơn hai canh giờ, như bây giờ thời tiết thực không bình thường.

Qua mười lăm phút, Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi mở mắt ra, lúc này hắn cảm giác chính mình quanh thân dính trù, cả người đều không thoải mái, chóp mũi còn ngửi được một cổ kỳ xấu vô cùng khí vị.

【 ngốc tử, hiện tại không cần rối rắm, nhanh lên chuẩn bị nghênh đón lôi kiếp. 】 thần thức quan sát đến một màn này, Tiêu Lăng Hàn truyền âm nhắc nhở Thượng Quan Huyền Ý.

Hắn giờ phút này đã ly Thượng Quan Huyền Ý cây số xa, Tiêu Lăng Hàn nhưng không nghĩ đi gia tăng lôi kiếp uy lực. Hắn hiện tại là Kim Đan kỳ tu vi, hắn nếu là ở lôi kiếp phạm vi, sợ không phải một thêm một đơn giản như vậy.

Tiêu Lăng Hàn dựa nghiêng trên một viên trên đại thụ, nhìn nơi xa phong cảnh, hô hấp nơi này mới mẻ không khí.

Nơi xa, từng đạo tia chớp không cần tiền dường như liều mạng đuổi theo Thượng Quan Huyền Ý phích!

”Đạo thứ sáu”” đạo thứ bảy”” đạo thứ tám”” còn có cuối cùng một đạo” Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng yên lặng đếm.

Chỉ thấy cuối cùng một đạo kiếp lôi ấp ủ suốt thập phần mới phích ra tới.

“A……” Kinh thiên động địa tiếng kêu, kinh nổi lên trên cây một đám điểu.

Che lại lỗ tai, Tiêu Lăng Hàn nghiêng người quay đầu nhìn về phía phát ra tiếng kêu chủ nhân.

Chỉ thấy Thượng Quan Huyền Ý lúc này, một thân màu tím pháp y xám xịt, rách tung toé, làn da mặt ngoài một tầng màu đen vấy mỡ, đầu bù tóc rối, hắn hình tượng phải có nhiều chật vật liền có bao nhiêu chật vật.

Chỉ chốc lát sau không trung xuất hiện tường vân, tường vân bày biện ra phượng hoàng hư ảnh, tiếp theo linh vũ không cần tiền giống nhau chậm rãi sái hướng đại địa, tẩm bổ này phương cỏ hoang mà, đang ở cỏ hoang mà trung tâm Thượng Quan Huyền Ý được lợi lớn nhất. Chỉ thấy trên người hắn bởi vì vừa rồi tao ngộ lôi kiếp sau lưu lại miệng vết thương, chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khôi phục.

Tiêu Lăng Hàn liền ở trong lòng buồn bực, như thế nào người khác thăng cấp một cái đại cảnh giới đều có lôi kiếp, như thế nào chính mình thăng cấp liền lôi kiếp bóng dáng đều không có nhìn đến, chẳng lẽ bởi vì chính mình là bị lôi phích tới thế giới này mà, thế giới này đồng tình, đáng thương chính mình, cho nên chính mình thăng cấp đều không cần tao ngộ lôi kiếp?

Hắn còn tưởng ở lôi kiếp thời điểm luyện luyện thể, hấp thu hấp thu lôi linh lực, kết quả này thiên đạo căn bản không cho chính mình cơ hội!

Hắn hiện giờ là nghĩ trăm lần cũng không ra! Đương nhiên, chờ hắn về sau tu vi đạt tới đỉnh mới hiểu được nguyên nhân trong đó.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý hấp thu xong linh vũ, Tiêu Lăng Hàn liền khởi động truyền tống phù, hai người về tới Vũ gia biệt viện.

Mở ra cửa phòng, nhìn đến trong phòng kia một đống hôi, cùng với tàn lưu trận pháp, Thượng Quan Huyền Ý trầm mặc.

“Hai mươi vạn hạ phẩm linh thạch”

Tiêu Lăng Hàn lười biếng thanh âm truyền vào Thượng Quan Huyền Ý trong tai, đã từng có cùng loại trải qua hắn, tự giác mà lấy ra hai mươi vạn hạ phẩm linh thạch giao cho Tiêu Lăng Hàn trong tay.

“Ân, không tồi, tiểu tử khá biết điều, nhớ rõ đem trong phòng vệ sinh quét tước sạch sẽ.” Tiêu Lăng Hàn lót lót trong tay túi trữ vật, vừa lòng gật gật đầu.

Đêm,

Tiêu Lăng Hàn trước mặt là một cái thượng phẩm linh thạch quặng, bên trong có vô số thượng phẩm linh thạch, hắn chính hưng phấn mà đi hướng linh thạch trung tâm, chuẩn bị cùng chúng nó tới cái rất lớn ôm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 59

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 59 rời đi Cốc Vũ Thành

Đột nhiên, hình ảnh biến mất, Tiêu Lăng Hàn bị đáp ở bên hông cánh tay lôi trở lại hiện thực, trợn mắt là đen nhánh một mảnh, thần thức thấy rõ nơi địa phương, hắn buồn bực muốn mắng nương!

Hắn thượng phẩm linh thạch a! Mắt thấy chính mình liền phải phát đại tài, kết quả, tỉnh mộng, ai!

Nhìn chính mình trong lòng ngực người, Tiêu Lăng Hàn buồn bực nghĩ, xem ra đêm nay là không cần ngủ. Có một thì có hai, có nhị liền có tam, liên tục tam vãn, Tiêu Lăng Hàn ngủ đến nửa đêm đều bị Thượng Quan Huyền Ý coi như hắn ôm gối tới dùng.

Ba ngày giây lát liền đến.

Cốc Vũ Thành Truyền Tống Trận ở thành trung tâm trên quảng trường, giờ phút này nơi này biển người tấp nập, mọi người đều thành thành thật thật ở xếp hàng, có sáu gã Nguyên Anh kỳ lão tổ ở Truyền Tống Trận nơi đó tọa trấn, ai cũng không dám lỗ mãng, càng không ai dám cắm đội.

“Quá tốt rồi! Hôm nay là có thể tới Vân Hoàng Thành, ta đã đã nhiều năm không có đi qua Vân Hoàng Thành.” Ân Thiên Duệ nhìn gần trong gang tấc Truyền Tống Trận, có vẻ đặc biệt niềm vui nhảy nhót.

“Thiên Duệ, ngươi nhìn qua thật cao hứng a?”

“Kia đương nhiên, Tiêu đại ca, ta hôm nay là có thể nhìn thấy ta đại ca, ta đã có hơn hai năm không có gặp qua hắn, cũng không biết hắn hiện tại là cái gì tu vi?”

“Kia hai năm trước đại ca ngươi là cái gì tu ngữ hi vì?” Tiêu Lăng Hàn tò mò hỏi.

“Trúc Cơ hậu kỳ”

Ân Thiên Duệ nói lời này thời điểm đầy mặt kiêu ngạo.

“Không tồi a, đại ca ngươi thật lợi hại!” Thượng Quan Huyền Ý tự đáy lòng nói, Hoàng Cực đại lục linh khí loãng, đừng nhìn bọn họ gần nhất gặp được đều là Kim Đan kỳ Nguyên Anh kỳ tu sĩ, đó là bởi vì bảo vật động nhân tâm, tu vi thấp người căn bản không dám tới.

Mãn đường cái đều là Luyện Khí kỳ, Trúc Cơ kỳ cơ hồ đều là một ít lão nhân, Kim Đan kỳ đều là những cái đó đại gia tộc cung phụng, Nguyên Anh kỳ đều là

một nhà lão tổ, tọa trấn một phương. Không phải đặc thù tình huống, giống nhau đều nhìn không tới Nguyên Anh kỳ trở lên tu sĩ.

"Đó là, chờ nhìn thấy ta đại ca liền giới thiệu các ngươi nhận thức, yên tâm đi! Vào Học viện Hoàng Cực có ta đại ca che chở, không ai dám khi dễ chúng ta." Ân Thiên Duệ vỗ bộ ngực bảo đảm nói, nhà mình đại ca đau nhất chính mình, trước kia đều là chính mình mắt mù, bị Ân Tuyên châm ngòi, luôn cùng nhà mình đại ca đối nghịch!

"Xuy, kẻ hèn Trúc Cơ hậu kỳ, có cái gì hảo khoe ra!" Một cái mặt đỏ răng bạch, diện mạo thanh tú, thân xuyên màu trắng pháp y nam tử, khinh thường cười nhạo ra tiếng.

Ân Thiên Duệ nghe thấy này thanh cười nhạo, tức khắc liền tạc mao, đang muốn quay đầu nhìn xem là ai dõng dạc, liền Trúc Cơ hậu kỳ đều chướng mắt, lại bị Tiêu Lăng Hàn chụp một chút bả vai, hắn khó hiểu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Thiên Duệ, ngươi nói hiện tại chúng ta cưỡi Truyền Tống Trận, này phí dụng nên ai ra a?" Tiêu Lăng Hàn trực tiếp dời đi Ân Thiên Duệ lực chú ý, không cần thiết cùng loại này ven đường miêu miêu cẩu cẩu sinh khí tích cực.

"Đương nhiên là……" Vũ tiền bối ra. Ân Thiên Duệ thiếu chút nữa liền đem" Vũ tiền bối" ba chữ nói ra, may mắn kịp thời đình chỉ. Hắn nghĩ lại tưởng tượng, tiến đến Cốc Vũ Thành truyền tống phí chính là Vũ tiền bối giúp bọn hắn mấy người ra, nếu là hiện tại còn làm Vũ tiền bối ra, tựa hồ có điểm không thể nào nói nổi.

Vì thế, hắn vỗ vỗ chính mình ngực, hào khí nói: "Đương nhiên là ta ra lạp, các ngươi đều đừng cùng ta tranh, lần này từ ta bỏ ra, phía trước chúng ta nhưng nói tốt."

"Thật sự? Lần này truyền tống phí dụng chính là 2000 khối hạ phẩm linh thạch!"

Thượng Quan Huyền Ý hai mắt tỏa ánh sáng nhìn Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Duệ sẽ luyện đan, so với chính mình sẽ kiếm tiền. Chính mình đổ Học viện Hoàng Cực đến nghiêm túc học luyện khí, đến lúc đó mua tài liệu những cái đó chính là thực thiêu tiền, huống chi chính mình thường thường còn phải bị Tiêu Đại Ma Vương tống tiền.

"Yên tâm đi! Huyền Ý, ta tín dụng chính là mãn cấp, nói qua nói, tự nhiên tính toán."

Vừa rồi chen vào nói nam tử tên là Sở Mục Nam, hắn thấy mấy người ở bên này chỉ lo mục đích bản thân trò chuyện, hoàn toàn không có phản ứng hắn. Hắn khí tạc, hắn lớn như vậy, còn không có ai dám như vậy làm lơ hắn! Nghĩ thầm, chờ tới rồi Học viện Hoàng Cực, hắn nhất định phải cấp mấy người này một cái giáo huấn.

Tiêu Lăng Hàn quan sát đến cái kia nam tử oán độc ánh mắt, lưu ý một chút hắn diện mạo, chuẩn bị tìm được thích hợp cơ hội hỏi thăm một chút người này là ai. Nhưng đừng đến lúc đó bị người chỉnh, đều không rõ ràng lắm hung thủ, kia chính mình không phải ăn không trả tiền mệt sao? Có hại loại sự tình này chỉ có thể để cho người khác ăn! Đây chính là hắn làm người chuẩn tắc!

Chỉ chốc lát liền đến bọn họ, mọi người đều theo thứ tự tiến vào Truyền Tống Trận, nơi này đều là chính mình nộp lên chính mình truyền tống phí, thu phí chính là Nguyên Anh kỳ lão tổ, không có ai dám thiếu cấp một khối linh thạch.

Đảo mắt liền thay đổi một chỗ, này Tu chân giới đồ vật thật thần kỳ, làm Tiêu Lăng Hàn siêng năng muốn khai quật càng nhiều.

“Đây là Vân Hoàng Thành sao?”

Tiêu Lăng Hàn đi ra Truyền Tống Trận liền cảm giác nơi này linh khí dị thường nồng đậm, so ở Cốc Vũ Thành linh khí nồng đậm gấp mười lần.

“Tiêu sư đệ, nơi này còn không xem như Vân Hoàng Thành, ra cái này quảng trường, lại đi mười phút mới có thể thấy Vân Hoàng Thành cửa thành.”

“Kia nơi này là?”

Nhìn người đến người đi đại quảng trường, nơi này cư nhiên còn không phải Vân Hoàng Thành, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng âm thầm táp lưỡi, đối với cái này Vân Hoàng Thành có vài phần chờ mong.

“Nơi này là truyền tống quảng trường, ngươi xem chung quanh.” Tiêu Lăng Hàn theo Mạc Vô Nhai ngón tay phương hướng nhìn lại, giống bọn họ vừa mới ra tới nhà ở chung quanh tổng cộng còn có chín.

“Tin tưởng Tiêu sư đệ cũng đoán được, nơi này tổng cộng có mười cái Truyền Tống Trận, Truyền Tống Trận là từ mười đại gia tộc trông giữ, mỗi mười năm thay phiên một lần.”

Ngẫm lại cưỡi Truyền Tống Trận phí dụng, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng tính toán một chút, này mười đại gia tộc cũng thật sẽ gom tiền, Vân Hoàng Thành người đến người đi, mỗi ngày cưỡi truyền tống trấn người nhiều đếm không xuể.

“Chờ về sau Tiêu sư đệ vào Học viện Hoàng Cực, liền có thể trực tiếp ở Học viện Hoàng Cực cưỡi Truyền Tống Trận, không cần ra khỏi thành chạy xa như vậy. Có được Học viện Hoàng Cực thân phận lệnh bài, có thể ngồi Truyền Tống Trận trực tiếp tới học viện. Nếu là ra ngoài làm nhiệm vụ nói, Truyền Tống Trận vẫn là miễn phí cung cấp.”

“Kia còn rất phương tiện.” Tiêu Lăng Hàn trả lời, nghĩ học viện Truyền Tống Trận cư nhiên miễn phí, kia Học viện Hoàng Cực nhất định thực không tồi. Hiện tại Tiêu Lăng Hàn còn không biết, chờ hắn vào Học viện Hoàng Cực liền sẽ phát hiện học viện cùng hắn tưởng hoàn toàn không giống nhau.

--------------DFY---------------

-------oOo------

Phần 60

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 60 tiến vào Vân Hoàng Thành

Chỉ chốc lát sau, Vũ gia cưỡi Truyền Tống Trận người đều đã đến đông đủ.

"Chúng ta Vũ gia ở Vân Hoàng Thành cũng có một cái biệt viện, không biết các ngươi vài vị là cùng chúng ta cùng nhau vẫn là……?"

Vũ Tân Lâm nói lời này thời điểm nhìn về phía Mạc Vô Nhai, ý tứ thực minh xác, nơi này là Mạc Vô Nhai gia tộc, không biết hắn có phải hay không tính toán đem này vài vị mời đi nhà hắn, vẫn là có khác an bài.

"Liền không cần phiền toái……" Mạc Vô Nhai nói vừa đến một nửa, hắn bên hông đưa tin ngọc giản liền sáng lên.

Lúc này cho hắn phát tin tức, khẳng định không tầm thường, hắn vừa đến Cốc Vũ Thành thời điểm liền cấp Lục gia gia phát quá tin tức, nói qua chính mình hôm nay phải đi về, sẽ đem vài vị bằng hữu cùng nhau mang về.

"Vũ tiểu thư, ngượng ngùng, phiền toái ngươi chờ một lát." Mạc Vô Nhai xin lỗi đối Vũ Tân Lâm nói.

"Không sao."

Mạc Vô Nhai đi đến một bên, cầm lấy đưa tin ngọc giản.

"Vô Nhai, tạm thời đừng làm ngươi bằng hữu tới Mạc gia, đặc biệt là biểu thiếu gia, hết thảy chờ vào Học viện Hoàng Cực lại nói. Trong nhà tình huống có biến, nhớ lấy, không cần mang biểu thiếu gia trở về."

Nhìn đến ngọc giản nội dung, Mạc Vô Nhai gắt gao mà cau mày, không biết gia tộc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

"Biểu ca, phát sinh sự tình gì?" Ân Thiên Duệ đi đến Mạc Vô Nhai bên cạnh, nhìn nhíu chặt mày hắn, quan tâm hỏi.

"Biểu đệ, trong nhà ra điểm sự tình yêu cầu ta hiện tại trở về xử lý, ta tạm thời không có biện pháp mang ngươi trở về, ngươi trước đi theo Vũ tiền bối bọn họ, chờ vào Học viện Hoàng Cực, ta lại đến tìm ngươi." Mạc Vô Nhai cường bài trừ một tia cười, xin lỗi đối Ân Thiên Duệ nói.

"Ân, nếu biểu ca ngươi có việc, vậy ngươi trước vội chuyện của ngươi đi, chúng ta không có việc gì, đi theo Vũ tiền bối cũng là giống nhau."

"Biểu đệ, cảm ơn ngươi thông cảm ta, chỉ là hy vọng Tiêu sư đệ cùng tiểu sư đệ không cần hiểu lầm mới hảo, phía trước đáp ứng hảo tới rồi Vân Hoàng Thành

liền dẫn bọn hắn nơi nơi đi dạo, cái này ta muốn nuốt lời.”

Mạc Vô Nhai nắm Ân Thiên Duệ tay không tự giác nắm thật chặt, biểu đệ là hắn đời này nhận định đạo lữ, hắn chắc chắn hộ hắn chu toàn, ai cũng không thể chia rẽ bọn họ, gia tộc cũng không được.

“Đi thôi, xem ra chúng ta còn phải mặt dày mày dạn đi theo Vũ tiểu thư, hy vọng Vũ tiểu thư không cần ghét bỏ.”

Nhìn từ xa đến gần Mạc Vô Nhai hai người, Tiêu Lăng Hàn đã đoán được nguyên do sự việc, bất đắc dĩ nhìn Vũ Tân Lâm.

Không có biện pháp, phi thường thời kỳ, không đi theo Vũ gia người, bọn họ mấy cái sợ là liền trụ địa phương đều tìm không thấy, không thấy được thật nhiều người đều tại đây Truyền Tống Trận phụ cận bày biện lều trại, hiển nhiên là tính toán trụ đến Học viện Hoàng Cực khai giảng mới thôi. Ân Thiên Duệ người mang dị hỏa, nếu là ở tại ngoài thành, không biết khi nào liền đầu mình hai nơi.

“Hoan nghênh chi đến!” Vũ Tân Lâm cười nói, này mấy người tư chất đều không tồi, cùng bọn họ giao hảo đối chính mình không có chỗ hỏng, huống chi chuyện này đối hiện tại nàng tới nói chỉ là kiện bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ.

“Xem ra Tiêu sư đệ đã đoán được, thật là chuyện gì đều không thể gạt được ngươi!”

Mạc Vô Nhai thật xa liền nghe thấy được hai người nói chuyện, bất đắc dĩ nhìn Tiêu Lăng Hàn, người này mưu trí gần yêu, làm như vậy một người địch nhân sợ là buổi tối liền giác đều ngủ không tốt, may mắn chính mình bởi vì biểu đệ quan hệ cùng chi giao hảo.

“Mỗi người đều có chính mình khó xử, chúng ta lý giải ngươi.” Tiêu Lăng Hàn nói, khóe miệng ý cười như thế nào đều áp không được. Muốn vỗ vỗ Mạc Vô Nhai bả vai, kết quả phát hiện người khác so với chính mình cao hơn một cái đầu, buồn bực sờ sờ cái mũi. Nghĩ chính mình về sau cũng muốn ăn nhiều chút, trường cao điểm, bằng không cùng người khác nói chuyện luôn là nhìn lên người khác, cổ đau không nói, tổng cảm giác biệt nữu.

Mạc Vô Nhai: “……” Ta tin ngươi cái quỷ, đem ngươi trên mặt kia vui sướng khi người gặp họa biểu tình thu liễm một ít, lại nói ngươi lý giải ta nói!!! Cái này Tiêu Tiêu sư đệ liền thích xem diễn.

Đoàn người theo thật dài đội ngũ xếp hàng vào thành, vào thành phí 50 khối hạ phẩm linh thạch một người, người bình thường liền vào thành tư cách đều không có.

Tiến vào Vân Hoàng Thành, linh khí rõ ràng so ngoài thành còn muốn nồng đậm, trên đường cái tùy ý có thể thấy được Trúc Cơ kỳ tu sĩ, Kim Đan kỳ cũng có không ít, chất lượng thượng rõ ràng so mặt khác thành cao hơn một mảng lớn.

Các loại cửa hàng rực rỡ muôn màu, làm người không kịp nhìn, náo nhiệt phi phàm, một đôi mắt căn bản không đủ xem. Vũ gia tiểu bối phần lớn cùng Tiêu Lăng Hàn giống nhau, lần đầu tiên nhìn thấy như vậy náo nhiệt trường hợp, mỗi người đều nhìn đông nhìn tây, hận không thể dài hơn hai đôi mắt.

“Lại tới nữa một đám đồ nhà quê.”

“Cũng không được đầy đủ là đồ nhà quê.”

“Lý huynh, ngươi không phải là lại coi trọng ai đi?”

“Ngươi xem, kia mấy người đều lớn lên không tồi.” Nói chuyện nam tử ngón tay chỉ vào Tiêu Lăng Hàn mấy người phương hướng, trong mắt tràn đầy tham lam thèm nhỏ dãi chi sắc.

Người này có cái đặc thù đam mê, thích dưỡng nam sủng, đặc biệt là những cái đó tuổi ở mười mấy tuổi, diện mạo xuất sắc không có bối cảnh người, cơ bản đều trốn không thoát người này ma trảo. Hắn đúng là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất Lý gia gia chủ thân tôn tử - Lý Minh, ỷ vào chính mình thế gia thân phận, luôn là làm xằng làm bậy, ỷ thế hiếp người, khinh nam bá nam.

Ngồi ở hắn đối diện người tên là Tằng Ý, hắn cũng là xuất từ Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất. Bất quá người này chỉ là một cái dòng bên con vợ lẽ, thân phận xa không có Lý Minh cao, kết giao Lý Minh chỉ là vì từ trong tay hắn lừa gạt tu luyện tài nguyên.

Hai người lúc này đang ngồi ở một nhà tửu lầu lầu hai bên cửa sổ, trên đường phố mọi người bị bọn họ nhìn một cái không sót gì.

“Lý Tam, ngươi đi tra tra kia mấy người.” Lý Minh đối với đứng ở bên cạnh một người trung niên nam tử phân phó nói.

“Là, thiếu gia.” Trung niên nam tử đáp xong, người liền rời đi tửu lầu.

Tiêu Lăng Hàn mấy người còn không biết, bọn họ vừa đến Vân Hoàng Thành đã bị người nhớ thương thượng.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn đôi mắt chính không đủ dùng, hắn kiếp trước làm nhiệm vụ khi có một cái thói quen, thích mỗi đến một chỗ liền đem địa phương địa hình xem xét rõ ràng, cũng nhớ kỹ. Ở cái này dùng võ vi tôn thế giới tùy thời đều sẽ bị pháo hôi, điều tra rõ địa hình, nói không chừng khi nào liền phái thượng tác dụng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 61

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 61 linh hồn lực quá yếu

Mọi người tới đến Vũ gia biệt viện, phân phối hảo phòng sau, tốp năm tốp ba liền đi ra cửa.

“Tiêu đại ca, chúng ta không ra đi sao?”

Ân Thiên Duệ nhìn đến mọi người đều ở đi ra ngoài, có chút tâm ngứa khó nhịn, hỏi Tiêu Lăng Hàn, lại nhìn xem bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý.

“Ngươi xác định ngươi muốn đi ra ngoài sao? Ngươi sẽ không sợ ngươi vừa ra đi, liền không về được sao?”

Tiêu Lăng Hàn nhìn viện môn khẩu phương hướng, quay đầu lại cười như không cười liếc mắt một cái Ân Thiên Duệ.

“Không thể đi? Vân Hoàng Thành trị an luôn luôn thực hảo, hẳn là sẽ không phát sinh như vậy sự đi?” Ân Thiên Duệ có chút không xác định nói.

“Cũng không nhìn xem chính ngươi hiện tại chính là một cái di động bảo vật, chỉ cần ngươi vừa ra cái này môn, lập tức sẽ có vài sóng người đi theo ngươi.” Thượng Quan Huyền Ý hận sắt không thành thép nói, Ân Thiên Duệ người mang mỗi người đều muốn dị hỏa, còn không biết trốn tránh điểm, thế nhưng muốn hướng ổ sói hướng.

Đối với những cái đó muốn bảo vật mà không được người, chính là sự tình gì đều làm được, hắn kiếp trước trải qua chính là máu chảy đầm đìa chứng minh!

“Ta đây đại ca còn nói buổi tối cùng nhau liên hoan.”

“Thiên Duệ, chạy nhanh cho ngươi đại ca phát cái tin tức, liên hoan vẫn là vào học viện rồi nói sau!”

“Nga.”

“Thiên Duệ, ngươi hiện tại có thể luyện chế mấy cấp đan dược? Xác suất thành công là nhiều ít? Đều có chút cái gì phẩm cấp?”

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên liền nghĩ tới một vấn đề nghiêm trọng, ở Ân Tuyên trong trí nhớ, Ân Thiên Duệ là ba năm sau tu vi tới rồi Trúc Cơ kỳ, có thể luyện chế nhị cấp đan dược, hơn nữa còn tiến vào nội viện, mới bị Đan Viện viện trưởng thu làm thân truyền đệ tử. Nhưng hắn hiện tại người mang dị hỏa, nếu là không chạy nhanh tìm cái chỗ dựa, sợ là sẽ rất nguy hiểm.

“Ta hiện tại chỉ có thể luyện chế một bậc đan dược, một lò có thể có sáu viên, hai ba viên thượng phẩm, còn lại đều là trung phẩm, hạ phẩm nhưng thật ra rất ít.” Ân Thiên Duệ tràn đầy kiêu ngạo nói.

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên che mặt, nghĩ thầm, Thiên Duệ, ngươi điểm này thành tích kiêu ngạo cái cái gì a? Cùng Tiêu Đại Ma Vương một so, ngươi thật là cặn bã đều không bằng, nhân gia Tiêu Đại Ma Vương một lò mãn đan mười viên, chín viên cực phẩm, một viên thượng phẩm, kia viên thượng phẩm đều bị hắn ghét bỏ không đúng tí nào.

“Ai! Không cứu.” Tiêu Lăng Hàn tràn đầy cảm thán, có chút vô lực lắc đầu, chân thành kiến nghị nói, “Nếu không, ngươi vẫn là đem dị hỏa nhường ra đi thôi?”

“Ân, ta đồng ý!” Thượng Quan Huyền Ý tán đồng gật gật đầu.

“Ta nói các ngươi hai cái, rốt cuộc có phải hay không bằng hữu của ta? Nào có giống các ngươi như vậy đả kích người mà?”

“Tính, ngươi vẫn là lâm môn ôm một cái chân Phật đi! Đi, đi phòng luyện đan.” Tiêu Lăng Hàn nghĩ nghĩ, đại gia nhận thức đều mau hai tháng, Ân Thiên Duệ người cũng không tệ lắm, coi như làm tốt sự, ngày hành một thiện, giúp một chút hắn đi!

Ba người đi vào phòng luyện đan.

“Thiên Duệ, ngươi trước luyện một lò đan cho ta xem, yên tâm đi! Sẽ không có người đánh lén ngươi, đương nhiên, chúng ta cũng sẽ không học trộm ngươi luyện đan thủ pháp.”

“Tiêu đại ca, ta là keo kiệt như vậy người sao? Ta biết ngươi luyện đan thuật nhất định so với ta hảo, chờ hạ liền phiền toái ngươi nhiều hơn chỉ điểm.” Ân Thiên Duệ vui sướng nói, nói xong, hắn liền từ túi trữ vật lấy ra chính mình lò luyện đan, lại lấy ra mười phó luyện chế Hồi Linh Đan linh thảo.

“Tiêu ca ca không phải tặng một cái không gian giới tử sao? Ngươi như thế nào vẫn là dùng túi trữ vật.” Thượng Quan Huyền Ý thấy Ân Thiên Duệ từ bên hông túi trữ vật lấy đồ vật ra tới, khó hiểu hỏi.

“Kia, không gian giới tử ở chỗ này, ta cái này kêu thỏ khôn có ba hang, ngươi hiểu hay không?” Ân Thiên Duệ từ trên cổ lôi ra một cây tế thằng, mặt trên treo một cái giới tử, khinh thường đối Thượng Quan Huyền Ý nói.

Chính mình người mang dị hỏa, đã đủ bị người đỏ mắt, nếu là trên tay lại mang liền Nguyên Anh lão tổ đều hướng tới không gian giới tử, kia không phải ở nói cho mọi người,” ta rất có tiền, tới đoạt ta a!!!” Hắn mới không như vậy ngốc đâu!

Mạc Vô Nhai:…… Này không phải ta kêu ngươi làm như vậy sao?

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ta thế nhưng bị xem thường, khi nào Ân Thiên Duệ biến như vậy thông minh? Này không giống như là hắn có thể nghĩ đến biện pháp a?

"Thiên Duệ, bắt đầu luyện đan đi."

Ân Thiên Duệ nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, lập tức thu liễm tâm thần, đem toàn bộ chú ý đều đặt ở trước mặt lò luyện đan thượng.

Hắn trước thả một loại linh thảo tiến đan lô, chờ linh đồ ăn loại trừ tạp chất, chỉ có thể tinh hoa linh dịch kia bộ phận, lại dùng thần thức bao vây lại đặt ở đan lô sườn vách tường; lại phóng một loại khác linh thảo, nhất nhất đem linh thảo luyện hóa thành tinh hoa bộ phận sau, mới bắt đầu đem linh dịch ngưng tụ thành đan dược; phân biệt đem linh dịch phân thành thập phần, tâm thần một phân thành hai, thần thức chú ý đan lô đan dược, trên tay pháp quyết không ngừng biến hóa, bên kia còn muốn khống chế dị hỏa.

Lại qua nửa giờ,

Đan lô truyền đến đan hương, Ân Thiên Duệ lúc này mới đánh ra thu đan quyết.

Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi mở ra đan lô, duỗi đầu hướng trong nhìn nhìn, "Một, nhị,… Sáu, bảy, có bảy viên đan dược, hai viên thượng phẩm, năm viên trung phẩm. Không tồi a! Thiên Duệ, có tiến bộ!"

"Ngươi thần thức theo không kịp ngươi tu vi, luyện đan sư thần thức giống nhau đều so tự thân tu vi cao. Ở luyện đan thời điểm, ngươi thần thức theo không kịp, có mấy lần ta đều phát hiện ngươi hữu lực kiệt dấu hiệu, nếu là ngươi thần thức lại cao một chút, ngươi sở luyện chế đan dược phẩm chất hẳn là sẽ cao chút."

Tiêu Lăng Hàn cau mày, nhìn đan lô đan dược, với hắn mà nói nơi này liền hai viên thượng phẩm đan dược miễn miễn cưỡng cưỡng đi!

Hắn nhớ rõ Ân Thiên Duệ tu vi sở dĩ là Luyện Khí mười tầng, vẫn là bởi vì khế ước dị hỏa nguyên nhân, phía trước hắn nhưng chỉ có Luyện Khí năm tầng tu vi. Hắn này rõ ràng là thần thức theo không kịp tu vi, nếu là thần thức không chiếm được tăng lên, kia hắn tu vi cũng đem vô pháp tăng lên.

"Tiêu ca ca, nhưng có biện pháp?"

Hai người đều dùng chờ mong ánh mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn.

"Ta nơi này nhưng không có nói thăng linh hồn lực đan dược hoặc bảo vật. Bất quá, ta nghe nói báo danh thành công sau còn muốn tham gia tuyển chọn, tuyển chọn địa điểm ở một cái tiểu bí cảnh."

"Tiêu ca ca ý tứ là ở tiểu bí cảnh tìm tăng lên linh hồn bảo vật."

"Ân, không tồi."

“Được rồi, vậy đi về trước nghỉ ngơi đi! Thiên Duệ ngươi hiện tại linh hồn lực theo không kịp, luyện đan thuật tăng lên không đi lên cũng bình thường, yên tâm, vận khí tốt nói tới rồi bí cảnh, nói không chừng là có thể tìm được tăng lên linh hồn lực bảo vật.” Thượng Quan Huyền Ý sinh ra an ủi nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 62

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 62 báo danh cùng thí nghiệm

Năm ngày sau……

“Đây là Học viện Hoàng Cực sao? Lớn như vậy?”

“Đúng vậy! Thật lớn, học viện đại môn nhìn qua hảo khí phái.”

“Về sau chúng ta là có thể ở chỗ này học tập.”

“Đừng cao hứng đến quá sớm, muốn thông qua thí luyện nhân tài có thể đi vào học viện.”

“Ta nhất định phải tiến vào Học viện Hoàng Cực.”

“……”

Chỉ cần chỉ là học viện cửa một cái quảng trường là có thể cất chứa mười vạn người, hiện tại mới buổi sáng 8 giờ. Đã có năm sáu vạn người ở chỗ này, hơn nữa còn có hảo những người này đều còn chưa tới, có thể nghĩ, tới Học viện Hoàng Cực người nhiều không kể xiết.

Đột nhiên một thanh âm ở bên tai vang lên, “Hoan nghênh đại gia đi vào Học viện Hoàng Cực, ta là học viện đạo sư, các ngươi có thể kêu ta Hồ đạo sư. Hiện tại thỉnh chuẩn bị tiến vào Học viện Hoàng Cực người, ở bên này xếp hàng đăng ký cũng thí nghiệm, thông qua thí nghiệm người, học viện sẽ vì các ngươi chuyên môn an bài một cái lâm thời nơi cư trú. Ngày mai thống nhất tiến vào tiểu bí cảnh tiến hành thí luyện, thí luyện thời gian vì ba tháng. Thí luyện đủ tư cách người, tắc có thể lưu tại học viện, nếu là không đủ tiêu chuẩn, học viện sẽ đưa các ngươi rời đi.”

Chờ Hồ đạo sư nói xong, mọi người đều tích cực đi xếp hàng, tổng cộng phân hai mươi đội, cho nên thí nghiệm lên thực mau.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn bên kia một đám người cũng không có tham dự xếp hàng, kỳ quái hỏi: “Bọn họ như thế nào không tới xếp hàng?”

“Thấy bọn họ xuyên y phục sao?”

“Này cùng bọn họ không tới xếp hàng có quan hệ gì?” Thượng Quan Huyền Ý không rõ nguyên do hỏi.

“Thuyết minh bọn họ thực nghèo a! Không linh thạch nộp lên phí báo danh.”

“Kia không linh thạch bọn họ tới làm gì?”

"Vạn nhất bị đại gia tộc người nhìn trúng, bọn họ có thể nguyện trung thành đại gia tộc, đại gia tộc người tự nhiên sẽ hoa tài nguyên bồi dưỡng bọn họ." Tiêu Lăng Hàn đương nhiên là nói, mấy tin tức này là hắn tại đây năm ngày chuyên môn đi hỏi thăm đến.

Trung gian còn có xuất hiện một cái tiểu nhạc đệm, hắn gặp được một cái bệnh tâm thần, người nọ nói là coi trọng hắn, muốn thu hắn làm nam sủng, kết quả thực hiển nhiên, người nọ bị Tiêu Lăng Hàn giáo huấn một đốn.

Người này đúng là Lý Minh, ở bị Tiêu Lăng Hàn giáo huấn sau, Tiêu Lăng Hàn cố ý lục soát một chút người nọ ký ức. Thế mới biết, nguyên lai chính mình mấy người vừa tới Vân Hoàng Thành ngày đó đã bị Lý Minh theo dõi, vì không trêu chọc phiền toái, Tiêu Lăng Hàn còn đem Lý Minh mấy người có quan hệ bọn họ ký ức đều xóa bỏ. Thuận tiện còn đưa tặng hắn một viên không cử đan, xem hắn về sau còn như thế nào dưỡng nam sủng. Nếu không phải bởi vì hắn là mười đại gia tộc người, Tiêu Lăng Hàn sẽ trực tiếp đem hắn xử lý.

Chẳng được bao lâu, liền nghe thấy phía trước truyền đến thí nghiệm kết quả.

"Lâm Khả Tâm, cốt linh mười lăm, tu vi Luyện Khí bốn tầng, kim hỏa mộc Tam linh căn, kim linh căn độ tinh khiết là thượng phẩm, Hỏa Mộc linh căn độ tinh khiết là trung phẩm. Đủ tư cách! Tiếp theo vị."

"Lôi Hạo, cốt linh mười bốn, tu vi Luyện Khí năm tầng, lôi linh căn, linh căn độ tinh khiết vì thượng phẩm. Đủ tư cách! Tiếp theo vị."

"……"

"Lập tức đến chúng ta, ta có chút khẩn trương." Ân Thiên Duệ cảm giác chính mình lòng bàn tay đều ở đổ mồ hôi, trong lòng có chút bồn chồn.

"Thiên Duệ, sợ nói, ngươi liền đến ta mặt sau, ta trước tới."

"Ta mới không sợ, hừ! Tốt xấu ta so ngươi lớn hơn hai tuổi, ngươi liền ngoan ngoãn ở ta mặt sau chờ xem!"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú!

"Ân Thiên Duệ, cốt linh mười bốn, tu vi Luyện Khí mười tầng, hỏa mộc Song linh căn, linh căn độ tinh khiết vì thượng phẩm. Đủ tư cách, tiếp theo vị."

Ân Tuyên thí nghiệm mới vừa kết thúc, người chung quanh liền bắt đầu khe khẽ nói nhỏ.

"Mới mười bốn tuổi liền Luyện Khí mười tầng, hắn là như thế nào tu luyện nha?"

"Đúng vậy, thật là lợi hại."

"……"

Thượng Quan Huyền Ý:…… Lợi hại sao? Tại Địa Thâm đại lục mười bốn tuổi Trúc Cơ đều bình thường.

“Tên là gì?” Một cái hơn hai mươi tuổi thanh niên, ăn mặc thiên lam sắc pháp y, này đại biểu hắn là nội viện học viên, nhìn Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

“Thượng Quan Huyền Ý”

“Đứng ở bên trong, bắt tay đặt ở trước mặt thủy tinh cầu thượng.” Hắn chỉ vào một cái chỉ cất chứa một người trong ô vuông.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở bên trong, cảm giác có cái gì tìm kiếm chính mình cốt cách, hắn bắt tay đặt ở thủy tinh cầu thượng, thủy tinh cầu lập tức sáng lên màu trắng cùng màu đỏ quang mang, hai loại nhan sắc chiếm đầy toàn bộ thủy tinh cầu.

Đăng ký sư huynh có chút kích động nói: “Thượng Quan Huyền Ý, cốt linh mười hai, tu vi Luyện Khí tám tầng, Băng Hỏa song linh căn, linh căn độ tinh khiết vì thiên phẩm. Đủ tư cách, tiếp theo vị.”

“Chúc mừng sư đệ! Sư đệ trực tiếp đi vào là được.” Thái độ kia kêu một cái hảo, cùng đối đãi lúc trước thí nghiệm người hoàn toàn bất đồng.

“Đa tạ sư huynh!” Thượng Quan Huyền Ý khách khí trở về một câu, liền triều hắn chỉ phương hướng đi đến.

Tới rồi Tiêu Lăng Hàn, hắn lấy ra một cái túi trữ vật, đưa qua.

Đăng ký sư huynh thần thức đảo qua, một vạn khối hạ phẩm linh thạch, vừa vặn tốt.

“Tên là gì?”

“Tiêu Lăng Hàn”

“Đứng ở bên trong, bắt tay đặt ở trước mặt thủy tinh cầu thượng.”

Tiêu Lăng Hàn dựa theo nam tử nói làm theo, vừa mới trạm hảo, liền có một loại bị thứ gì nhìn quét một chút cảm giác, giống như là ở địa cầu kiểm tra thân thể khi làm CT giống nhau. Hắn bắt tay đặt ở thủy tinh cầu thượng, thủy tinh cầu sáng lên một đạo màu tím quang, màu tím chiếm đầy toàn bộ thủy tinh cầu.

Ở tiếp xúc thủy tinh cầu trong nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn liền vận hành nổi lên Vạn Linh Quyết, vận dụng công pháp giúp hắn che lấp mặt khác linh căn, chỉ biểu hiện ra lôi linh căn.

Hắn một cái toàn linh căn phế tài, nếu là không che lấp linh căn, kia không phải ở nói cho mọi người trên người hắn có bí mật sao?

Lúc trước ở Tiêu gia thí nghiệm thời điểm, đại gia vừa thấy hắn linh căn đủ mọi màu sắc, liền biết là cái Tạp linh căn, lập tức đem hắn đuổi ly thí nghiệm đại đường, hắn linh căn độ tinh khiết những người khác liền càng là không rõ ràng lắm. Cũng may mắn Tiêu gia những người đó không để ý, nếu là những người đó biết Tiêu Lăng Hàn toàn bộ linh căn đều là thiên phẩm, phỏng chừng đến đem thân thể hắn linh căn toàn bộ đào đi.

Đăng ký sư huynh vừa mới bắt đầu cho rằng chính mình nhìn lầm rồi, làm Tiêu Lăng Hàn lại một lần bắt tay đặt ở thủy tinh cầu mặt trên, kết quả vẫn là giống nhau.

“Tiêu Lăng Hàn, cốt linh mười bốn, tu vi Luyện Khí mười tầng, lôi linh căn, linh căn độ tinh khiết vì thiên phẩm. Đủ tư cách, tiếp theo vị.”

“Chúc mừng sư đệ! Sư đệ trực tiếp đi vào là được.” Hắn có chút hâm mộ mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, mười bốn tuổi chính là Luyện Khí mười tầng, vẫn là thiên phẩm linh căn. Qua không bao lâu tu vi liền sẽ vượt qua chính mình, đến lúc đó chính mình phải kêu hắn sư huynh. Thiên phú như thế hảo, không gọi người hâm mộ đều không được.

“Đa tạ sư huynh!”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 63

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 63 gặp được tìm tra mà

Tiêu Lăng Hàn đi vào học viện đại môn, liền nhìn đến một vị nội viện sư huynh ở nơi đó chờ.

"Sư đệ, mời theo ta tới."

"Hảo, đa tạ sư huynh!"

Tiêu Lăng Hàn đi theo hắn đi vào một chỗ dày đặc kiến trúc, nơi này phòng vô số, trải qua phòng cửa, Tiêu Lăng Hàn đại khái nhìn một chút, một phòng có mười trương giường.

Tiêu Lăng Hàn đi theo dẫn đường sư huynh vào trong đó một phòng, bên trong đã có tám người, bao gồm trước chính mình một bước tiến vào Thượng Quan Huyền Ý.

"Sư đệ, đêm nay ngươi liền ở nơi này, ngày mai sáng sớm đi quảng trường tập hợp, quảng trường liền tại đây tòa lâu mặt sau."

"Đa tạ sư huynh!"

Nhìn dáng vẻ một phòng sẽ trụ mười cái người, tuy rằng không thích cùng người khác cùng nhau trụ, nhưng liền một buổi tối, tạm chấp nhận một chút tạm chấp nhận một chút đã vượt qua.

"Thiên Duệ không cùng ngươi cùng nhau sao?"

Tiêu Lăng Hàn tuyển Thượng Quan Huyền Ý cách vách giường, ngồi ở trên giường cùng hắn mặt đối mặt nói chuyện với nhau.

"Nhân gia là song nhi, chúng ta là nam nhân, đương nhiên không có khả năng ở cùng một chỗ."

Nguyên lai là như thế này, Tiêu Lăng Hàn xấu hổ sờ sờ cái mũi, hắn vẫn luôn là đem Ân Thiên Duệ làm như nam nhân tới đối đãi, theo bản năng đem song nhi cái này giống loài coi như nam nhân, ai làm mọi người đều lớn lên giống nhau.

"Nga, đều là mười cái người một phòng sao?" Tiêu Lăng Hàn cau mày, đánh giá còn lại mấy người, tu vi đều ở Luyện Khí tám tầng trở lên, còn có hai cái là Luyện Khí mười hai tầng, đại gia tu vi đều như vậy cao sao? Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, chính mình có phải hay không đem tu vi thiết trí quá thấp?

"Đương nhiên không phải, chỉ có linh căn phẩm cấp ở thượng phẩm trở lên nhân tài có thể mười cái người một phòng, những người khác chính là hai mươi

người một phòng.”

Thảo!!! Nguyên lai chính mình này đã xem như VIP.

“Uy, các ngươi hai cái lại đây, giúp chúng ta đem giường quét tước sạch sẽ.”

Tiêu Lăng Hàn đang cùng Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện, hoàn toàn không nghĩ tới chính mình hai người không phản ứng người, kết quả còn lại người kết phường lên khi dễ bọn họ hai cái.

Này hoàn toàn là người ở trên giường ngồi, họa từ phòng tới, đều là phân ở một phòng chọc họa!

“Nói các ngươi hai đâu, còn không nhanh lên lại đây.”

Tiêu Lăng Hàn theo thanh âm nhìn lại, người nói chuyện là một cái mười chín tuổi nam tử, thân cao 1 mét 8, diện mạo giống nhau, ăn mặc bình thường quần áo, tu vi Luyện Khí chín tầng. Hắn chính nịnh nọt đi theo hai cái ăn mặc màu lam pháp y nhân thân biên, rõ ràng một bộ chó săn bộ dáng.

Hai cái ăn mặc màu lam pháp y nam tử, một cái 18 tuổi, tu vi Luyện Khí mười tầng, một cái khác hai mươi tuổi, Luyện Khí mười hai tầng đỉnh tu vi.

Nhìn dáng vẻ, này hai người thân phận không đơn giản, hẳn là có chút địa vị.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ đắc tội với người, cũng không nghĩ phản ứng người, trực tiếp lấy ra một cái nhị cấp trận bàn, bố trí một cái nhị cấp phòng ngự trận, đem Thượng Quan Huyền Ý cùng chính mình giường bao phủ ở bên trong.

Còn lại mấy người đều ở một bên xem diễn, muốn nhìn một chút này hai người như thế nào giải quyết trước mắt khốn cảnh, có thể ở lại ở cái này phòng người đều là thiên chi kiêu tử. Duy nhất bất đồng chính là có người có bối cảnh, có người không có, không có bối cảnh người một bước khó đi, biện pháp tốt nhất chính là tìm mười đại gia tộc người đầu nhập vào.

Nhưng trước mắt Tiêu Lăng Hàn cách làm, đại đại ra ngoài mọi người dự kiến.

Đại gia bị Tiêu Lăng Hàn chiêu thức ấy thao tác xem có điểm há hốc mồm.

“Không biết sống chết đồ vật, các ngươi đây là khinh thường Hoắc thiếu, Hoắc thiếu không cần lo lắng, ta đây liền đi cấp kia hai người một cái giáo huấn.” Luyện Khí chín tầng tu sĩ tức muốn hộc máu nhìn Tiêu Lăng Hàn hai người vị trí, trong lòng nảy sinh ác độc nhất định phải làm hai người biết hắn lợi hại.

Màu lam quần áo tu sĩ chỉ là lãnh “Hừ” một tiếng, vẫn chưa trả lời, xem như cam chịu.

Chỉ thấy nam tử đi đến Tiêu Lăng Hàn bố trí trận pháp ngoại, dùng ra pháp thuật bắt đầu công kích, kết quả hắn toàn lực dùng ra một kích, công kích ở trận pháp thượng, một cái bọt sóng đều không có bắn khởi.

Nam tử lập tức biết, chính mình lấy trước mắt trận pháp căn bản không có biện pháp, trở lại áo lam tu sĩ bên người, lấy lòng nói: “Hoắc thiếu, kia tiểu tử trận

pháp có điểm tà môn, nếu là tiếp tục công kích sợ là sẽ khiến cho học viện chú ý, muốn thu thập này hai người còn không đơn giản, chờ tới rồi bí cảnh giết đó là.”

“Thiết, nhân gia kia chính là nhị cấp trận pháp, ngươi một cái Luyện Khí chín tầng tu sĩ, có thể công phá mới là lạ!” Nói chuyện chính là một cái ăn mặc màu trắng pháp y nam tử, Luyện Khí mười một tầng tu vi, mười chín tuổi.

“Nguyên lai là nhị cấp trận pháp, đa tạ Thẩm huynh báo cho.” Ăn mặc màu lam pháp y tu vi Luyện Khí mười hai tầng nam tử đối với người nói chuyện khách khí liền ôm quyền.

“Hắn có thể so ta lợi hại nhiều, ta hiện tại chỉ có thể bố trí một bậc trận pháp.”

“Thẩm huynh phía sau chính là có trận pháp thế gia duy trì, ngày nào đó chắc chắn trở thành một cái tứ cấp trận pháp đại sư.”

“Hoắc Thành Duệ, ngươi cũng không cần khen tặng ta, đáp ứng rồi các ngươi sự tự nhiên sẽ làm được.”

“Thẩm Thu Hoa, đừng tưởng rằng ngươi biết chút trận pháp liền không coi ai ra gì, ta đại ca cùng ngươi nói chuyện, đó là để mắt ngươi.”

“Thành Phàm, không được đối Thẩm huynh vô lý.”

Nói chuyện này ba người phân biệt là mười đại gia tộc Thẩm gia Thẩm Thu Hoa, Hoắc gia Hoắc Thành Duệ, Hoắc Thành Phàm.

Trong căn phòng này trừ bỏ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, còn lại mấy người đều là lấy này ba người là chủ.

“Tự cho là gia hỏa!” Thượng Quan Huyền Ý thở phì phì nói.

“Không cần thiết sinh bọn họ khí, vào bí cảnh có thể hay không ra tới đều vẫn là một vấn đề.” Tiêu Lăng Hàn híp lại mắt, ánh mắt bất thiện nhìn trong phòng những người khác, đáy mắt hiện lên một đạo sát khí, những người này thượng vội vàng tìm chết, hắn không ngại thành toàn mấy người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 64

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 64 thí luyện tiểu bí cảnh

Một đêm không nói chuyện,

Ngày kế sáng sớm, học viện trên quảng trường đứng đầy người, tuổi nhỏ nhất bất quá mười tuổi, lớn nhất cũng liền hai mươi tuổi.

"An tĩnh!"

Phảng phất giống như một đạo sấm sét ở bên tai nổ vang, nói chuyện người ở trong thanh âm thêm chú linh lực, vừa dứt lời, tất cả mọi người đình chỉ nói chuyện với nhau, giương mắt nhìn về phía đài cao vị trí.

Chỉ thấy trên đài cao đứng ba gã trung niên nam tử, bọn họ ăn mặc các không giống nhau; còn có mười tên thanh niên, mười tên thanh niên đều ăn mặc thống nhất nội viện pháp y.

Đứng ở chính giữa nhất trung niên nam tử ăn mặc màu xám pháp y, một đầu tóc đen cao cao vãn khởi, cả người nhìn qua chính là tinh thần phấn chấn, khí thế bức người. Hắn đúng là Học viện Hoàng Cực phó viện trưởng Dương Nho Nguyên.

"Đầu tiên chúc mừng đang ngồi các vị thông qua học viện cửa thứ nhất mới bắt đầu thí nghiệm, phía dưới chúng ta đem tiến hành cửa thứ hai thí luyện."

Nói tới đây, Dương Nho Nguyên tạm dừng một chút, người bên cạnh đưa cho hắn một khối ngọc giản, "Mọi người đều thấy được, đây là một khối thân phận ngọc giản, kế tiếp chúng ta sẽ đem thân phận ngọc giản chia ở đây mỗi một vị học viên. Nếu ở bí cảnh gặp được nguy hiểm, có thể tùy thời bóp nát ngọc giản, ngọc giản sẽ đem các ngươi truyền tống hồi cái này quảng trường, đương nhiên bóp nát ngọc giản người coi là bỏ quyền."

"Thí luyện địa, ở một cái tiểu bí cảnh, thí luyện nội dung còn lại là tìm kiếm tiểu kỳ, tranh đoạt tiểu kỳ. Tiểu kỳ tổng cộng chia làm bạch, hoàng, hồng, ba loại, màu trắng tiểu kỳ một phân, màu vàng tiểu kỳ nhị phân, màu đỏ tiểu kỳ năm phần. Đại gia cùng sở hữu ba tháng thời gian, mỗi người trên người ít nhất có được 50 tích phân mới tính đạt tới tiến vào Học viện Hoàng Cực tư cách, bí cảnh tổng cộng thả hai ngàn mặt đỏ sắc tiểu kỳ, 5000 mặt màu vàng tiểu kỳ, một vạn mặt trắng sắc tiểu kỳ."

"Như vậy nghiêm khắc!"

"Ta còn tưởng rằng thông qua thí nghiệm chúng ta cũng đã xem như Học viện Hoàng Cực học viên."

“Ta chỉ có Luyện Khí ba tầng tu vi, sợ là tìm lá cờ cũng bảo không xuống dưới.”

“Khó trách những cái đó đại gia tộc con cháu mỗi người đều là Luyện Khí cao cấp tu vi.”

“……”

Chờ phía dưới người thảo luận mười phút, phó viện trưởng Dương Nho Nguyên mới tiếp tục nói chuyện: “An tĩnh! Bí cảnh bên trong có các loại yêu thú, còn có linh thảo, kỳ ngộ cùng nguy hiểm cùng tồn tại. Bí cảnh bên trong cấm chế ác ý giết người, đương nhiên, cũng có khả năng ngươi vận khí không tốt, bị trực tiếp truyền tống tới rồi yêu thú trong miệng, cho nên đi vào người đều yêu cầu ký kết một phần sinh tử khế ước. Hiện tại nếu là có người muốn rời khỏi, thỉnh bước ra khỏi hàng, đứng ở cửa đi.”

Dương Nho Nguyên lời này vừa ra, quả nhiên có không ít luyện khí ba tầng bốn tầng người đều đi hướng cửa.

“Còn có hay không không nghĩ tham gia thí luyện người?” Dương Nho Nguyên nói xong, nhìn nhìn dưới đài, thấy không có người lại phải rời khỏi sau, “Các ngươi nếu đều lựa chọn lưu lại, vậy các ngươi sẽ vì chính mình sinh mệnh phụ trách, lượng sức mà đi. Năm nay vào không được học viện, 5 năm sau còn có thể lại đến, phía dưới phát ngọc giản.”

Dương Nho Nguyên nói vừa nói xong, chỉ thấy trên đài mặt khác hai gã trung niên nam tử, đôi tay vũ động, dưới đài tham gia thí luyện người, mỗi người trong tay liền nhiều một quả ngọc giản.

“Hiện tại sở hữu được đến ngọc giản người, chỉ cần ở ngọc giản thượng tích một giọt huyết, vậy các ngươi tên liền sẽ xuất hiện ở cái này màn hình lớn mục thượng. Chỉ cần đạt được tiền mười danh tướng sẽ trực tiếp tiến vào nội viện, tiền 30 người học viên sẽ trực tiếp tiến vào tinh anh ban.”

Phó viện trưởng vừa mới nói xong, liền có người nhịn không được bắt đầu hướng ngọc bài mặt trên lấy máu nhận chủ.

“Huyền Ý, trước đừng lấy máu ở ngọc giản thượng.” Ân Thiên Duệ kéo lại vừa định lấy máu Thượng Quan Huyền Ý.

“A?” Thượng Quan Huyền Ý khó hiểu nhìn hắn.

“Ngươi nếu là tích huyết ở ngọc giản thượng, vậy ngươi tiến vào bí cảnh sau những người khác liền sẽ biết ngươi vị trí, ngọc giản thượng mỗi cái điểm đỏ đại biểu một người.” Ân Thiên Duệ giải thích nói.

Này đó đều là hắn đại ca nói với hắn, lúc trước chính mình đại ca nhưng còn không phải là ăn như vậy một cái lỗ nặng. Thành một cái sống bia ngắm, những người đó căn cứ ngọc giản mặt trên chỉ thị đuổi theo hắn chạy.

"Còn có như vậy một cái hố!!!" Thượng Quan Huyền Ý nghĩ mà sợ mà vỗ vỗ bộ ngực, thiếu chút nữa liền mắc mưu.

"Khó trách những người đó đều không có động." Tiêu Lăng Hàn nhìn chung quanh những cái đó thế gia người, ý có điều chỉ nói.

"Thiên Duệ, chờ một lát chúng ta tiến vào bí cảnh sẽ bị tách ra sao?"

"Chỉ cần chúng ta là cùng nhau tiến vào Truyền Tống Trận, liền sẽ không bị tách ra, biểu ca dặn dò ta nhất định phải đi theo các ngươi, các ngươi hai cái sẽ không bỏ xuống ta đi?" Ân Thiên Duệ đáng thương hề hề nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, hắn sức chiến đấu hữu hạn, đi theo hai người mới có cảm giác an toàn!

"Ngươi đoán!"

"Đi thôi, đến chúng ta."

"50 cá nhân một tổ, không cần tễ, mọi người đều sẽ đi vào." Canh giữ ở bí cảnh Truyền Tống Trận bên cạnh sư huynh duy trì thứ tự.

Bước vào Truyền Tống Trận sau, một trận trời đất quay cuồng, hai phút sau, liền cảm giác chính mình thay đổi một chỗ.

Trợn mắt nhìn lại, nơi này cây cối cao ngất trong mây, nơi xa truyền đến thú tiếng hô.

Cùng tiến vào 50 người, tốp năm tốp ba kết bạn mà đi, chớp mắt cũng chỉ dư lại ba người còn đứng tại chỗ.

"Chúng ta cũng đi thôi!" Nhìn nháy mắt liền đi xa những người khác, Ân Thiên Duệ đối Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người nói.

"Hướng phương hướng nào đi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn tứ phía không sai biệt lắm cánh rừng, cảm giác phương hướng nào đều không sai biệt lắm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 65

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 65 tiến vào thí luyện địa

Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người đồng thời nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Đi bên này.” Tiêu Lăng Hàn nói xong, đã dẫn đầu hướng phía trước mặt đi đến.

“Tiêu đại ca, ngươi không lầm đi? Bên kia chính là vừa mới truyền đến thú tiếng hô, vừa nghe thanh âm liền cảm giác kia yêu thú tu vi không thấp, chúng ta xác định muốn hướng bên kia đi sao?” Ân Thiên Duệ truy ở phía sau, vội vàng hỏi nói, lúc này mới vừa mới vừa tiến vào, không cần thiết đi theo yêu thú đánh bừa đi!

“Bên này linh khí nhất nồng đậm, có ba tháng thời gian, giống nhau người hẳn là đều sẽ dùng trước hơn hai tháng tìm kiếm cơ duyên, tăng lên tu vi. Mặt sau nửa tháng dùng để tranh đoạt tiểu kỳ, tu vi cao mới có cơ hội.”

Ân Thiên Duệ tự hỏi một chút, tán đồng gật gật đầu, “Tiêu đại ca nói rất đúng có điểm đạo lý, kia chúng ta nắm chặt thời gian, đừng bị những người khác đoạt trước.” Khi nói chuyện, hắn đã đuổi theo Tiêu Lăng Hàn nện bước, nghĩ đến kia không biết bảo vật, hắn liền hưng phấn đến không được. Hắn nhưng không quên chính mình yêu cầu tăng lên linh hồn lực thiên tài địa bảo.

“Nhìn ngươi về điểm này tiền đồ!” Thượng Quan Huyền Ý khinh thường mà nói.

“Ngươi có tiền đồ, kia chờ lát nữa ngươi đừng cùng ta đoạt!” Ân Thiên Duệ hừ lạnh một tiếng, không phục nói.

“Bất hòa ngươi đoạt cũng đúng, nhưng là gặp được yêu thú ngươi nhưng đừng túng!” Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười mà liếc xéo Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, gia hỏa này vừa thấy là chính mình đánh không lại yêu thú chạy trốn so với ai khác đều mau, nhưng thật ra rất có tự mình hiểu lấy.

“Vui đùa cái gì vậy, nếu là ta đánh không lại yêu thú, ta khẳng định muốn nhận túng, ta lại không chê chính mình mệnh trường.” Hắn không chạy nói không phải trở thành yêu thú đồ ăn trong mâm, đồng đội kéo chân sau sao? Hắn lại không ngốc!

Đi rồi mười tới phút, ba người đi vào một cây đại thụ mặt sau, thăm dò nhìn lại, liền thấy năm người đang ở vây kín một con Trúc Cơ sơ kỳ yêu thú.

Đó là một con hổ răng kiếm, hoàng hắc tương giao nhan sắc, cái đầu có 5 mét cao, mười lăm mễ trường, một ngụm bạch sâm sâm hàm răng tựa kiếm giống nhau sắc bén. Nếu là không cẩn thận bị nó cắn thượng một ngụm, khẳng định cả da lẫn thịt mang cốt cùng nhau bị cắn rớt.

Cùng hổ răng kiếm cùng nhau đánh nhau chính là năm cái ăn mặc màu trắng pháp y nam tử, năm người đang ở sử dụng trận pháp vây kín hổ răng kiếm. Tuy rằng mấy người bố trí trận pháp là một bậc trận pháp trung tốt nhất vây trận, nhưng kia chỉ hổ răng kiếm chính là Trúc Cơ kỳ thực lực. Đẳng cấp tương đương yêu thú sức chiến đấu giống nhau đều so nhân tu lợi hại, huống chi hổ răng kiếm còn muốn so với bọn hắn đều cao hơn một cái đại cấp bậc.

Quả nhiên, sẽ không nhi liền thấy hổ răng kiếm phá tan trận pháp, trong đó chủ trì trận pháp người kia bị hổ răng kiếm chụp bay đi ra ngoài, còn lại người hoặc nhiều hoặc ít cũng bị thương.

Bị quẳng người nói trùng hợp cũng trùng hợp mà rớt ở Tiêu Lăng Hàn bọn họ trước mặt. Định nhãn nhìn lại, cư nhiên vẫn là một cái người quen, người này tối hôm qua cùng Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng cái phòng.

“Trận pháp thế gia Thẩm gia người.” Ân Thiên Duệ thấy rõ nam tử trên người xuyên pháp y, buột miệng thốt ra.

“Ngươi nhận thức?” Thượng Quan Huyền Ý ám đạo, gia hỏa này vừa thấy liền không phải cái gì người tốt, tối hôm qua thượng cùng những người đó cùng nhau xem bọn họ náo nhiệt.

Ân Thiên Duệ lắc đầu, “Không quen biết, bất quá hắn xuyên y phục là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất Thẩm gia phục sức, kia, trên quần áo mặt có một cái Thẩm tự.” Nói, hắn chỉ vào trên mặt đất nam tử trên quần áo mặt tự.

“Ân, không quen biết liền hảo!”

Nam tử trên người pháp y phá một cái động lớn, sắc mặt tái nhợt, nhìn qua thật là thê thảm. Nghiễm nhiên là bị trọng thương, đã không có một trận chiến chi lực.

Còn lại bốn người, ở hổ răng kiếm công kích hạ, phỏng chừng cũng kiên trì không được bao lâu.

Trên mặt đất nam tử nỗ lực ngồi dậy, thấy rõ trước mặt ba người, hắn mừng rỡ như điên, có hai người là tối hôm qua cùng hắn cùng cái phòng, một người khác không quen biết. Quan trọng nhất chính là bọn họ ba người trung, có người sẽ nhị cấp trận pháp, nếu là hắn chịu ra tay hỗ trợ, kia bọn họ nhất định có thể bắt lấy này chỉ hổ răng kiếm.

“Ba vị đạo hữu, phiền toái các ngươi đi giúp giúp ta tộc nhân.” Hắn cầu xin nhìn Tiêu Lăng Hàn, bởi vì hắn biết, muốn giải quyết hổ răng kiếm người này

trận pháp không thể thiếu.

“Chỗ tốt?” Tiêu Lăng Hàn cong cong môi, trên cao nhìn xuống nhìn trên mặt đất ngồi nam tử.

“Chúng ta không phải đồng môn sư huynh đệ sao?”

“Ngươi mặt thật đại!” Thượng Quan Huyền Ý trào phúng nói.

“Các ngươi, các ngươi như thế nào có thể thấy chết mà không cứu?”

“Tiến vào thời điểm không phải mỗi người đều đã phát một cái truyền tống ngọc giản sao?”

“……” Bóp nát còn không phải là bỏ quyền sao?

Nam tử mặt âm trầm, oán hận nhìn ba người liếc mắt một cái, theo sau liền nhìn về phía trong chiến đấu bốn người, không nói chuyện nữa.

【 đem hổ răng kiếm dẫn lại đây, chúng ta lại kích hoạt truyền tống phù rời đi nơi này. 】 nam tử đối với chiến đấu kịch liệt trung bốn người truyền âm nói.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời dò xét được nam tử truyền âm, liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được sát khí.

【 chúng ta muốn hay không tiên hạ thủ vi cường? 】 Thượng Quan Huyền Ý đối với Tiêu Lăng Hàn truyền âm nói.

【 đợi chút ngươi lôi kéo Thiên Duệ tránh xa một chút. 】 Tiêu Lăng Hàn trả lời.

Tiêu Lăng Hàn có Nguyên Anh kỳ thần thức, Thượng Quan Huyền Ý có Kim Đan kỳ thần thức, cho nên nam tử truyền âm một chữ không rơi xuống đất truyền vào hai người trong tai. Hai người nhưng đều không phải sẽ có hại chủ, ngươi bất nhân cũng đừng trách ta bất nghĩa.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 66

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 66 bi thôi hổ răng kiếm

Ba phút sau, trong chiến đấu Thẩm gia bốn người không dấu vết mà đem hổ răng kiếm hướng Tiêu Lăng Hàn mấy người bên này dẫn. Bốn người một bên đánh nhau một bên lui, kia chỉ hổ răng kiếm cũng thực sự lợi hại, đại "Rống ~~" một tiếng, móng vuốt một phách, lại một người bị nó chụp bay đi ra ngoài.

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ ba người coi rẻ đều đang xem náo nhiệt, trên thực tế xem náo nhiệt chỉ có Ân Thiên Duệ một người.

Nhìn Thẩm gia bốn người bất động thanh sắc mà làm chuẩn bị thoát đi động tác, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng cười lạnh, hắn chính là một cái chưa bao giờ có hại chủ, này mấy người muốn cho hắn đệm lưng, đó là không có khả năng phát sinh sự.

Mắt thấy hổ răng kiếm ly phía chính mình chỉ có 10 mét xa khoảng cách, Tiêu Lăng Hàn cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm làm hắn mang theo Ân Thiên Duệ trước rời đi.

Thi triển thân pháp, Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là đem bên người cái này họ Thẩm nhẫn không gian lấy đi, nháy mắt hắn lại du tẩu ở trên chiến trường, còn lại bốn người không gian giới tử hoặc là túi trữ vật đều bị hắn nhất nhất thu vào trong túi.

"Ai? Lăn ra đây!"

"Là ai cầm đi ta không gian giới tử?"

"Ta túi trữ vật cũng không thấy."

"Các hạ là tưởng cùng ta Thẩm gia là địch sao?"

"Hỗn đản……"

"Lăn ra đây!"

"Đáng chết!"

"……"

Chờ mấy người phản ứng lại đây thời điểm Tiêu Lăng Hàn đã rời xa chiến trường, xa xa nhìn bên kia chiến đấu.

"Rống ~~"

"A…… Cứu mạng a!"

“Ta không cần chết, cứu ta, cứu ta! A……”

Trữ vật phát khí bị thu đi, Thẩm gia nhân thủ thượng đã không có pháp khí, phù triện, trận kỳ, đan dược, thực mau liền chết mất hai người. Huyết tinh khí lan tràn mở ra, hổ răng kiếm thực mau đem mặt khác ba người cũng cùng nhau giết chết. Trong đó có hai người chết là lúc, Tiêu Lăng Hàn rõ ràng nhìn đến có lưỡng đạo thần thức dấu vết, bay về phía hổ răng kiếm, xem ra hai người kia hẳn là ở trong gia tộc bị chịu coi trọng.

Hổ răng kiếm ăn hai cổ thi thể, đem còn thừa tam cụ hàm ở trong miệng, hướng một phương hướng đi đến, Tiêu Lăng Hàn xa xa mà đi theo hổ răng kiếm phía sau.

“Ngao ô ~ rống……” Rậm rạp trong rừng cây truyền đến yêu thú kêu rên.

Một cái trong sơn động, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp sử dụng mộc hệ linh lực đem hổ răng kiếm bó trụ, chính đại quang minh mà đem nó bắt được bảo vật lấy đi. Có một khối Kim Tinh Thạch, Kim Tinh Thạch là tam cấp luyện khí tài liệu; còn có hai cây huyễn tâm thảo, có thể dùng để luyện chế đổi nhan đan; mặt khác còn thu hoạch ngoài ý muốn mười mặt đỏ sắc tiểu kỳ.

Tiêu Lăng Hàn vừa lòng mà đi ra sơn động, một cái vang chỉ, giải hổ răng kiếm trên người dây thừng, sợ tới mức hổ răng kiếm run bần bật. Nhân loại này quá đáng giận, lấy đi những cái đó lá cờ còn chưa tính, cư nhiên đem nó bắt được bảo bối cũng cầm đi, quá khi dễ hổ!!!

Tìm được Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ, ba người tiếp tục hướng linh khí nồng đậm phương hướng đi tới.

Năm ngày sau……

“A! Rốt cuộc đi ra kia phiến rừng cây, lại ở kia phiến rừng cây đi xuống đi, ta đều phải cho rằng ta vẫn luôn tại chỗ đảo quanh.” Nhìn trước mặt một mảnh quái thạch đá lởm chởm khu vực, Ân Thiên Duệ phát ra một tiếng hoan hô.

“Đừng cao hứng đến quá sớm, nơi này linh khí so vừa rồi trong rừng cây còn muốn nồng đậm, nguy hiểm cũng là gấp bội.”

“Hai ngươi cẩn thận một chút, đặc biệt là Thiên Duệ ngươi.” Tiêu Lăng Hàn nhìn Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, vẻ mặt ghét bỏ nói.

Ân Thiên Duệ ngoan ngoãn gật đầu, hắn chính là một cái kéo chân sau, này một đường hai người đều ở chiếu cố hắn. Hắn tu vi thấp nhất, tốc độ chậm nhất, bằng không lấy hai người tốc độ ít nhất có thể trước tiên một ngày tới nơi này.

“Đi thôi, đi theo ta dấu chân đi, nhưng đừng đi nhầm, nơi này chính là có vài cái trận pháp.” Tiêu Lăng Hàn đối với phía sau hai người nói, hắn ở phía trước dẫn đường.

Ba người đi vào quái thạch đá lởm chởm khu vực, Tiêu Lăng Hàn cẩn thận mở ra linh nhãn, trước mắt có nhị cấp sát trận, nhị cấp ảo trận, nhị cấp vây trận. Nếu

là không cẩn thận đạp sai một bước, đi vào bẫy rập, kia đã có thể không mỹ diệu, liền tính hắn hiện tại là Kim Đan kỳ tu vi cũng đủ hắn ăn một hồ. Bởi vì nơi này không chỉ có có nhân vi bố trí trận pháp, còn có thiên nhiên hình thành trận pháp.

Tu vi thấp nhất Ân Thiên Duệ, đi ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trung gian, hắn đánh lên mười hai phần tinh thần, này liên quan đến mạng nhỏ sự tình, qua loa không được.

Đi rồi đại giai một canh giờ, Tiêu Lăng Hàn dừng bước chân, cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau tại chỗ bố trí một cái nhị cấp phòng ngự trận.

Ân Thiên Duệ nhìn hai người phối hợp ăn ý, chỉ chốc lát sau liền bố trí hảo trận pháp, không khỏi một trận hâm mộ.

"Chúng ta trước tiên ở tại chỗ tu chỉnh một chút, chờ một lát Thiên Duệ ngươi liền đãi ở trận pháp, ta cùng Huyền Ý đi phía trước giải quyết yêu thú. Ngươi nhưng đừng dễ dàng xuất trận, nếu là có những người khác tới, an toàn của ngươi đã có thể không thể bảo đảm." Tiêu Lăng Hàn đối Ân Thiên Duệ dặn dò nói. Đây là ở bí cảnh, giết người đoạt bảo là chuyện thường.

"Tiêu đại ca, ta biết, yên tâm đi! Ta thực tích mệnh." Ân Thiên Duệ bảo đảm nói.

"Biết ngươi tích mệnh, ngươi nhưng ngàn vạn đừng đã chết, ngươi nếu là đã chết Mạc Vô Nhai còn không được tuẫn tình a!"

"Huyền Ý, ngươi yên tâm, ta mạng lớn thực, liền tính ngươi đã chết ta cũng sẽ không chết." Ân Thiên Duệ nghiến răng nghiến lợi nói.

"Kia nhưng nói không chừng, ngươi như vậy xuẩn, đều sắp xuẩn đã chết." Thượng Quan Huyền Ý tức chết người không đền mạng tiếp tục bổ đao.

Ân Thiên Duệ lãnh "Hừ" một tiếng, hắn cũng liền ngẫu nhiên xuẩn như vậy từng cái.

Ân Thiên Duệ VS Thượng Quan Huyền Ý

Ân Thiên Duệ hoàn bại!

"Huyền Ý, chúng ta đi." Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, đối với Thượng Quan Huyền Ý nói.

Cảm giác trên người tiêu hao linh khí đã khôi phục không sai biệt lắm, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý ra trận pháp, tiếp tục về phía trước mặt đi đến.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 67

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 67 đánh chết phệ hồn kiến

Đi rồi đại giai mười phút, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ngừng lại, trước mặt là một ngọn núi, trên núi tất cả đều là cục đá. Có chút rất nhỏ cục đá, nhìn kỹ đi chúng nó đang ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ chậm rãi về phía trước di động, số lượng đại khái có ba bốn trăm cái.

“Huyền Ý, những cái đó là phệ hồn kiến, cái kia động phủ bên trong nhất định có gia tăng linh hồn lực phương diện thiên tài địa bảo.” Tiêu Lăng Hàn chỉ vào phía trước hòn đá nhỏ nói, lại nhìn nhìn hòn đá nhỏ mặt sau sơn động.

“Phệ hồn kiến?” Này vẫn là hắn lần đầu tiên nghe nói, đời trước hắn kiến thức quá yêu thú cũng có không ít, phệ hồn kiến nhưng thật ra chưa từng có nghe nói qua.

“Ân, chờ một chút ngươi dùng dị hỏa công kích, thuật pháp công kích đối chúng nó không có hiệu quả, nhớ kỹ ngàn vạn đừng thả ra thần thức.” Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở Thượng Quan Huyền Ý, hắn như thế nào cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý chính là cái tiểu ngốc tử, như thế nào giống như liền phệ hồn kiến đều không có nghe qua, chờ vào Học viện Hoàng Cực nhất định phải làm hắn hảo hảo bù lại một chút Tu chân giới tri thức.

“Hảo, ta đã biết.” Thượng Quan Huyền Ý rầu rĩ nói, hắn biết chính mình lại bị Tiêu Đại Ma Vương cấp xem thường.

Hai người ở ly phệ hồn kiến 5 mét khoảng cách thời điểm ngừng lại, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp thả ra đan điền Minh Vương Âm Hỏa bắt đầu đốt cháy phệ hồn kiến.

“Xèo xèo lạp lạp……” Phệ hồn kiến phát ra cuối cùng than khóc, thanh âm thẳng tới người linh hồn, may mắn chúng nó đều chỉ là một bậc, bằng không Thượng Quan Huyền Ý phải bị thương. Phệ hồn kiến bị dị hỏa một thiêu liền đã chết một tảng lớn, ở phệ hồn kiến ban đầu nơi địa phương, lưu lại từng viên ngón út đại, tròn tròn hạt châu, kia hạt châu chính là phệ hồn kiến yêu hạch.

Thượng Quan Huyền Ý phụ trách thiêu chết phệ hồn kiến, Tiêu Lăng Hàn phụ trách thu thập trên mặt đất yêu hạch, phệ hồn kiến yêu hạch có thể luyện chế bổ hồn đan.

Đại giai qua mười phút, sơn động bên ngoài phệ hồn kiến đã bị Thượng Quan Huyền Ý toàn bộ giải quyết.

“Ngươi ăn trước viên Bổ Linh Đan khôi phục một chút linh lực, quá một hồi ta dẫn một đám phệ hồn kiến ra tới, ngươi lại tiếp tục thiêu.” Tiêu Lăng Hàn ném cho Thượng Quan Huyền Ý một cái đan dược bình, liền tiếp tục thu thập yêu hạch.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp được bình sứ, mở ra sau đảo ra một viên bỏ vào trong miệng, liền đem đan dược bình thu vào không gian giới tử. Lúc sau hắn liền ngồi hạ bắt đầu khoanh chân đả tọa, khôi phục trong thân thể dùng hết linh lực.

Sau nửa canh giờ, Thượng Quan Huyền Ý mở mắt.

“Hảo?”

“Ân, linh lực đã khôi phục thất thất bát bát, chúng ta bắt đầu đi.” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu nói.

Tiêu Lăng Hàn “Ân” một tiếng, liền lấy ra sớm đã chuẩn bị tốt linh thảo, đem lúc trước thu thập đến yêu hạch cầm hai mươi viên ra tới. Đem yêu hạch bóp nát chiếu vào linh thảo thượng, lại đem linh thảo đặt ở sơn động hai mét xa địa phương.

“Đây là cái gì a?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn hỏi.

“Nga, đây là dẫn thú thảo, dùng để luyện chế dẫn thú phấn chủ dược, phệ hồn kiến yêu hạch đựng thuần tịnh hồn dịch, hai loại hỗn hợp ở bên nhau là có thể dẫn ra phệ hồn kiến.” Tiêu Lăng Hàn giải thích nói, căn cứ dẫn thú phấn đặc tính, hắn ở nhìn thấy phệ hồn kiến thời điểm liền nghĩ tới phương pháp này.

Năm phút sau,

Một đám phệ hồn kiến bài đội, chỉnh tề mà từ trong sơn động chậm rãi di ra tới, nếu không phải bởi vì chúng nó ở động, rất khó phát hiện bọn họ là phệ hồn kiến.

Lần này tổng cộng dẫn ra hai trăm chỉ tả hữu, thấy mặt sau đã không có phệ hồn kiến trở ra, Tiêu Lăng Hàn đối với Thượng Quan Huyền Ý làm một cái thủ thế.

Thượng Quan Huyền Ý ngầm hiểu, thả ra dị hỏa bắt đầu lần thứ hai đốt cháy phệ hồn kiến.

Hai mươi phút sau, lần này ra tới phệ hồn kiến lại bị toàn bộ tiêu diệt.

Phệ hồn kiến khắc tinh chính là dị hỏa, giống nhau hỏa đối bọn họ vô dụng, giống nhau pháp thuật công kích cũng đối bọn họ cũng vô dụng. Cho nên Tiêu Lăng Hàn mới làm Thượng Quan Huyền Ý dùng dị hỏa thiêu, hắn hiện tại tu vi chỉ có Trúc Cơ kỳ, dùng để thiêu một bậc phệ hồn kiến chính thích hợp, còn sẽ không đem yêu hạch huỷ hoại.

Dùng tương đồng phương pháp, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn tổng cộng phục kích bốn lần, đại khái diệt sát hai ngàn chỉ phệ hồn kiến, bất quá đều là một bậc.

“Chuẩn bị tốt sao?”

“Chuẩn bị tốt.” Thượng Quan Huyền Ý nóng lòng muốn thử mà nhìn trước mặt sơn động, cũng không biết bên trong gia tăng linh lực đồ vật là cái gì.

“Cẩn thận một chút.” Tiêu Lăng Hàn không yên tâm dặn dò nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 68

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 68 được đến linh hồn thủy

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào sơn động, sơn động mặt đất đã bị phệ hồn kiến ra vào thời điểm mài giũa thật sự bóng loáng, hai người thật cẩn thận đi tới.

Bởi vì bên trong đều là phệ hồn kiến, cho nên hai người cũng không dám thả ra thần thức đi điều tra, chỉ có thể từng bước một tiểu tâm mà tới gần. Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm một viên dạ minh châu, đi ở uốn lượn trong sơn động.

"Ta như thế nào cảm giác chúng ta là ở hướng ngầm mặt đi."

"Vào sơn động hai phút sau liền bắt đầu đi xuống dưới, chúng ta hiện tại đã đi xuống dưới có mười lăm phút, ngươi hiện tại mới phát hiện?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Lại bị xem thường!!!

"Vừa mới vẫn luôn ở quan sát chung quanh hoàn cảnh, không như thế nào lưu ý." Thượng Quan Huyền Ý biện giải nói.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, cũng không có nói lời nói.

Thượng Quan Huyền Ý bị xem đến không thể hiểu được, đây là có ý tứ gì? Không tin hắn? Tức giận người a!!!

"Mau tới rồi, cẩn thận một chút." Lại đi rồi năm phút, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nói.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai trương ẩn thân phù, hai người phân biệt dán ở trên người sau, đem dạ minh châu thu lên. Hai người lặng yên không một tiếng động mà đi vào một cái địa cung, bên trong phòng ở như là một đám lô-cốt, cùng sở hữu mười tòa như vậy kiến trúc, mười tòa lô-cốt làm thành một cái viên.

Bên ngoài ước chừng có hai ngàn chỉ phệ hồn kiến ở gác, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi qua phệ hồn kiến gác bên ngoài, lại xuyên qua hai tòa lô-cốt trung gian ngõ nhỏ.

Ánh vào mi mắt chính là một cái đường kính có hai mét khoan miệng giếng, miệng giếng bên ngoài gác chính là nhị cấp phệ hồn kiến, cùng sở hữu hai mươi chỉ, qua lại tuần tra. Này đó phệ hồn kiến cái đầu so một bậc phệ hồn kiến muốn đại một nửa, thực lực đạt tới Trúc Cơ kỳ.

Hai người lặng yên không một tiếng động mà đến gần miệng giếng, cảm giác linh hồn một trận thoải mái thanh tân, không cần nhìn kỹ, liền biết giếng bên

trong chính là cái gì.

【 linh hồn thủy? 】 Thượng Quan Huyền Ý truyền âm hỏi.

【 không tồi, hạ phẩm linh hồn thủy, thích hợp Nguyên Anh kỳ cập dưới tu vi người dùng. 】

【 chúng ta đây không phải đã phát!!! 】 Thượng Quan Huyền Ý nói không nên lời vui sướng, bởi vì trọng sinh quan hệ, hắn thần thức đã có Kim Đan hậu kỳ, nếu là dùng linh hồn thủy, kia hắn thần thức thực mau là có thể đạt tới Kim Đan đỉnh, nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng kích động không thôi.

【 thu liễm tâm thần, đừng tiết lộ hơi thở. 】 Tiêu Lăng Hàn cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý trên người khác thường, chạy nhanh nhắc nhở nói. Hắn nhưng không nghĩ đối thượng này đàn giết không chết, sát không xong phệ hồn kiến, hơn nữa nơi này vẫn là Trúc Cơ kỳ, ai biết bên ngoài lô-cốt nội có hay không càng cao tu vi phệ hồn kiến. Nếu là chính mình có thể cùng Thượng Quan Huyền Ý giống nhau tùy ý sử dụng Hỗn Độn Thánh Diễm, kia hắn nhưng thật ra không sợ, nhưng hắn dị hỏa hoàn toàn liền không cho hắn mặt mũi.

Được đến Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh thu hồi suy nghĩ, này linh hồn thủy còn không có được đến đâu, nhưng đừng đến lúc đó bởi vì chính mình công mệt với hội, vậy mất nhiều hơn được.

【 chúng ta muốn như thế nào lấy linh hồn thủy? 】

【 chờ, nhìn xem có thể hay không tìm được thỏa đáng thời cơ. 】

Vì thế hai người liền ở miệng giếng biên ngồi xuống, bắt đầu chờ đợi lên. Trung gian hai người thay đổi năm trương ẩn thân phù, mới rốt cuộc chờ tới thời cơ.

Có mười chỉ nhị cấp hậu kỳ phệ hồn kiến đi vào bên giếng, trông coi hai mươi chỉ phệ hồn kiến liền đi bảo vệ cho lô-cốt đầu ngõ.

Sau đó Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền thấy mười chỉ nhị cấp hậu kỳ phệ hồn kiến bài đội, từng cái đi vào bên cạnh giếng lấy ra một cái chén nhỏ chứa đầy linh hồn thủy mới xoay người rời đi.

Nhìn đến cái này, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền thấy được được đến linh hồn thủy thời cơ. Hắn trực tiếp bài đến cuối cùng một con phệ hồn kiến mặt sau, chờ phía trước phệ hồn kiến, nhất nhất lấy đi linh hồn thủy sau. Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra một cái càn khôn hồ lô, mặc niệm khẩu quyết, thu hơn phân nửa linh hồn thủy, hắn mới dừng tay, che lại hồ khẩu, thu hồi hồ lô.

【 đi. 】 Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói.

Thượng Quan Huyền Ý đi theo Tiêu Lăng Hàn mặt sau, hai người thực mau rời đi phệ hồn kiến cái này ngầm cung điện.

Ra sơn động, hai người mới thở phào nhẹ nhõm! Phía dưới như vậy nhiều phệ hồn kiến, nếu như bị phát hiện phỏng chừng phải công đạo ở nơi đó.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, hai người chuẩn bị trở lại cùng Ân Thiên Duệ tách ra địa phương, chỉ là hai người còn không có đến gần, rất xa liền nhìn đến có tám người ở công kích trận pháp.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 69

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 69 dị hỏa tao thị phi

Tiêu Lăng Hàn không nói hai lời, trước lấy ra ẩn thân phù phân biệt cho chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý chụp ở trên người, mới từ trận pháp mặt bên khai một cái khẩu, lén lút tiến vào trận pháp nội.

Nhìn đến hai người đã trở lại, Ân Thiên Duệ thật dài mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Các ngươi lại không trở lại, ta liền phải bị bên ngoài người làm vằn thắn.”

“Sao lại thế này?”

“Các ngươi rời đi ngày thứ ba, những người này liền tới rồi, nhìn đến cái này trận pháp không nói hai lời liền bắt đầu công kích.” Ân Thiên Duệ nghĩ mà sợ mà vỗ vỗ ngực, nếu là này hai người lại không trở lại, hắn một người nhưng không đối phó được bên ngoài những người đó.

“Vô duyên vô cớ nhìn đến cái này trận pháp liền công kích? Vậy ngươi có nhận thức hay không bọn họ?” Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi.

“Xuyên hoàng quần áo chính là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc Thi gia người, xuyên bạch sắc quần áo người là trận pháp thế gia Thẩm gia người. Các ngươi cũng biết, vừa đến bí cảnh ngày đó chúng ta liền gặp được quá Thẩm gia người.” Ân Thiên Duệ giới thiệu nói.

Nếu là bên ngoài đám kia người lại công kích đi xuống, hẳn là thực mau là có thể phá vỡ trận pháp, rốt cuộc bên ngoài có một người tu vi là Trúc Cơ sơ kỳ, huống chi còn có trận pháp thế gia sẽ trận pháp người.

“Dán lên ẩn thân phù, chúng ta trước rời đi nơi này.” Tiêu Lăng Hàn lấy ra một trương ẩn thân phù đưa cho Ân Thiên Duệ.

Tiêu Lăng Hàn lại bào chế đúng cách mở ra trận pháp một lỗ hổng, ba người vô thanh vô tức mà rời đi trận pháp. Rời xa kia một đám người, ba người mới xé mở ẩn thân phù.

“Chúng ta hiện tại đi nơi nào?”

“Nơi này linh khí nồng đậm, chúng ta liền tại đây quái thạch đá lởm chởm khu vực bế quan hai tháng, lại đi ra ngoài tranh đoạt lá cờ.” Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn bốn phía, nơi này linh khí so bên ngoài muốn nồng đậm rất nhiều, nếu là hắn không đoán sai nói, cái này bí cảnh linh mạch hẳn là liền tại đây khu vực nội.

Tiêu Lăng Hàn nói ra cái này đề nghị, còn lại hai người đều không có ý nghĩa, vì thế, hắn ở chỗ này bố trí một cái tam cấp trận pháp. Phân biệt cho hai người một người một lọ linh hồn thủy, ba người bắt đầu rồi bế quan.

Lần lượt ba người 1000 mét xa địa phương, Thi gia cùng Thẩm gia tám người hợp lực dưới rốt cuộc phá khai rồi trận pháp. Chỉ là đương trận pháp mở ra trong nháy mắt, vài người mặt đều đen, trận pháp trống không một vật.

"Thẩm Thu Nhiên, ngươi không phải nói nơi này cất giấu cái kia có được dị hỏa người sao?" Nói chuyện người hai mươi tuổi, Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, là Thi Nhược Tình đường tỷ, tên là Thi Nhược Lan.

"Vừa rồi rõ ràng ở bên trong a?" Nói chuyện người hai mươi tuổi, Luyện Khí mười hai tầng tu vi, sinh ra mười đại gia tộc trận pháp thế gia, tên là Thẩm Thu Nhiên. Hắn sờ sờ đầu, một trán nghi vấn, phía trước hắn căn cứ trận bàn biểu hiện, tra được cái kia có được dị hỏa người, đích xác liền ở cái này trận pháp a! Như thế nào đã không thấy tăm hơi đâu?

"Ở? Người ở đâu? Ngươi nhưng thật ra cho ta chỉ ra tới a? Hừ!" Thi Nhược Lan cười nhạo một tiếng, khinh thường nói, nàng là luyện đan sư, có dị hỏa chính mình luyện đan thuật khẳng định sẽ tiến bộ vượt bậc. Chính là……

"Đúng vậy, Thẩm Thu Nhiên ngươi không phải là cố ý mang theo chúng ta ở chỗ này lãng phí thời gian, người đã sớm bị ngươi phóng chạy đi?" Nói chuyện người 18 tuổi, Luyện Khí mười hai tầng tu vi, là Thi Nhược Lan đệ đệ, tên là Thi Nhược An.

"Nhược An huynh, ngươi như thế nào có thể nói như vậy ta? Chúng ta Thẩm gia cùng các ngươi Thi gia vẫn luôn đều có liên hôn, cái nào nặng cái nào nhẹ ta còn phân rõ, các ngươi nếu là không tin ta, kia kế tiếp chúng ta liền tách ra hành động!" Thẩm Thu Nhiên cảm thấy chính mình oan uổng cực kỳ, hai vị này không tìm được người, liền đem khí rơi tại trên người hắn, hắn còn buồn bực thực đâu! Người như thế nào đột nhiên đã không thấy tăm hơi đâu?

"Tính, Thu Nhiên huynh không cần để ý, chúng ta không có trách cứ ngươi ý tứ, chỉ là có chút thất vọng thôi, hy vọng ngươi nhiều hơn thông cảm, kế tiếp chúng ta còn muốn dựa vào Thu Nhiên huynh." Thi Nhược An bồi cười đối Thẩm Thu Nhiên nói.

Hắn ở trong lòng suy nghĩ một chút được mất, nếu là mất đi Thẩm Thu Nhiên cái này trợ lực, kế tiếp đối bọn họ hành trình thực bất lực. Tự nhiên là muốn lên tiếng hoà giải, huống chi bọn họ nói như thế nào cũng coi như là quan hệ thông gia, nếu là tìm những người khác hợp tác, khó tránh khỏi ở sau lưng thọc bọn họ một đao.

Thi Nhược Lan cùng Thi Nhược An là một mẹ đẻ ra, nghe thấy đệ đệ nói như vậy, lập tức nàng cũng phản ứng lại đây. Vì thế nàng vội vàng xin lỗi "Thu Nhiên biểu đệ, ngươi đừng giận ta, ta chính là oán giận hai câu, không có ý gì

khác. Chúng ta tiến vào phía trước liền nói cũng may thí luyện bí cảnh cùng nhau trông coi, nào có tách ra đi đạo lý."

Thi Nhược Lan tu vi là Trúc Cơ kỳ, kế tiếp ở bên nhau hành động sẽ càng an toàn, Thẩm Thu Nhiên cũng liền không có lại đắn đo.

"Kia kế tiếp chúng ta vẫn là cùng nhau hành động, hy vọng sẽ không tái xuất hiện không thoải mái sự tình." Thẩm Thu Nhiên nhìn nhìn phía sau ba cái tộc nhân, gật đầu đáp ứng rồi Thi gia hai huynh muội đề nghị.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 70

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 70 xui xẻo Tôn Thiên Tường

Hai tháng sau……

Một mảnh rừng phong, một người thiếu niên chính chật vật mà quỳ rạp trên mặt đất, hắn quần áo rách nát, đầy người vết máu.

“Ha ha ha…… Tôn Thiên Tường hôm nay chính là ngươi ngày chết.” Một cái ăn mặc một thân màu xanh ngọc pháp y, mày kiếm hổ mắt, nhìn qua hung thần ác sát nam tử, đối với trên mặt đất thiếu hu hi năm đầy mặt dữ tợn nói.

Hắn đúng là Thiên Huệ Thành năm đại gia tộc La gia La Tinh Thành, ở Thiên Huệ Thành thời điểm liền vẫn luôn cùng Tôn Thiên Tường không đối bàn.

“Ở Thiên Huệ Thành bị ngươi áp chế lâu như vậy, hôm nay rốt cuộc có thể báo thù.” Người nói chuyện đúng là Thiên Huệ Thành năm đại gia tộc Lý gia Lý Quang Diệu.

Chung quanh còn vây quanh một đám người, cùng sở hữu mười lăm người, Thiên Huệ Thành La gia có năm người, Lý gia năm người, Tôn gia năm người. Đáng tiếc nơi này người không có một cái là hướng về Tôn Thiên Tường.

Tôn Thiên Tường chậm rãi khởi động bị thương thân mình, trong tay cầm một phen chặt đứt một nửa kiếm, cố hết sức mà đứng lên. Nhìn trước mắt ước gì hắn chết mười bốn người, hắn phẫn hận mà trừng mắt mấy người, trong lòng không cam lòng như thế nào cũng vô pháp bình phục. Hắn tín nhiệm tộc nhân, cư nhiên phản bội hắn, lén lút trộm đi hắn truyền tống ngọc giản. Còn liên hợp cùng hắn luôn luôn không đối bàn Lý Quang Diệu cùng La Tinh Thành đối phó hắn.

“Hừ, mệnh thật đúng là đại, như vậy đều còn có thể đứng lên!” Lần này nói chuyện chính là cùng Tôn Thiên Tường xuyên đồng dạng phục sức người.

“Tôn Thiên Thần ngươi tốt nhất cầu nguyện ta chết ở chỗ này! Ta Tôn Thiên Tường tại đây thề, ta nếu đi ra ngoài, chắc chắn làm ngươi sống không bằng chết!” Tôn Thiên Tường hai mắt sung huyết, rống giận ra tiếng.

“Hừ, ngươi cho rằng ngươi hiện tại cái dạng này, còn có thể đi ra ngoài sao?” Tôn Thiên Thần khinh thường nói, đầy mặt trào phúng.

“Trên người hắn khẳng định có Tôn Lâm An lưu lại thần thức dấu vết, các ngươi đi dẫn một con yêu thú lại đây.” Lý Quang Diệu đối với Tôn Thiên Thần nói.

“Hảo, các ngươi ở chỗ này chờ ta, Tôn Thiên Cẩm ngươi cùng ta cùng đi.” Tôn Thiên Thần đối với phía sau trong đó một người nói.

Tôn Thiên Thần cùng một khác tên là làm Tôn Thiên Cẩm thiếu niên thực mau biến mất tại đây phiến rừng phong cuối.

Không trong chốc lát, hai người liền dẫn một đầu một bậc trung kỳ hồng tuyến xà đi vào rừng phong.

“Đi mau.”

Tôn Thiên Thần cùng Tôn Thiên Cẩm vừa mới đạt tới Tôn Thiên Tường sở tại phương, đối với mấy người liền nói nói. Nếu không phải bọn họ hai người trên người dán tật phong phù, đã sớm bị hồng tuyến xà đuổi theo.

Một đám người thực mau liền hướng nơi xa bỏ chạy đi, tại chỗ liền dư lại Tôn Thiên Tường một người. Lúc này hắn linh lực hao hết, trên người túi trữ vật cũng bị Tôn Thiên Thần cầm đi. Trừ bỏ trong tay kiếm, hắn không có bất luận cái gì phòng thân đồ vật.

Mắt thấy một cái hồng tuyến xà phun xà tin chậm rãi tới gần chính mình, Tôn Thiên Tường sợ hãi sau này lui. Đột nhiên, dưới chân không cẩn thận dẫm đến một cây gậy gỗ, một cái trượt, Tôn Thiên Tường liền ngã xuống trên mặt đất.

Liền ở Tôn Thiên Tường cho rằng chính mình chết chắc rồi thời điểm, cái kia khổng lồ, nhìn không tới chiều dài hồng tuyến xà “Bùm” một tiếng liền ngã quỵ ở Tôn Thiên Tường trên người, sợ tới mức Tôn Thiên Tường dùng tay bụm mặt, phát ra kinh thiên động địa kêu sợ hãi.

“A… A… A……”

“Đình, đình, đình, ồn muốn chết!”

Nghe thấy có người nói chuyện thanh âm, Tôn Thiên Tường chạy nhanh ngậm miệng, hồ nghi mở nhắm chặt hai mắt, từ ngón tay phùng nhìn về phía thanh âm nơi phát ra chỗ.

Hắn thấy ba cái tuấn mỹ thiếu niên, nghịch ánh mặt trời xuất hiện ở chính mình trong tầm mắt.

Tôn Thiên Tường dùng sức mà xoa xoa đôi mắt, rất sợ chính mình nhìn lầm rồi, cẩn thận xác nhận một chút, xác thật là chính mình nhận thức kia ba người. Hắn dùng sức mà đem hồng tuyến xà từ chính mình trên người lột xuống đi, sau đó ngồi dậy, làm một cái làm đối diện ba người trợn mắt há hốc mồm sự tình.

Đối diện ba người vốn tưởng rằng Tôn Thiên Tường phải đối bọn họ ba cái dập đầu tạ ơn, lấy biểu thành ý. Ba người đều làm tốt tiếp thu chuẩn bị, rốt cuộc ở Thiên Huệ Thành thời điểm. Này nha không có việc gì liền trào phúng mấy người, mấy người đều hận đến ngứa răng, lại ngại với hắn có một cái Nguyên Anh kỳ phụ thân, chỉ có thể nén giận.

Lại không nghĩ, Tôn Thiên Tường ngồi dậy sau, ôm đầu gối, liền bắt đầu đào đào khóc rống lên.

Làm ba người nhìn cái trợn mắt há hốc mồm.

Ba người ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, một trán nghi vấn? Đây là cái gì thao tác? Nha, không cảm tạ bọn họ liền tính, cư nhiên còn khóc lừa gạt bọn họ?

Này ba người đúng là bế quan hai tháng Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ. Ba người luyện hóa linh hồn thủy, thực lực đều có điều tăng lên.

Tiêu Lăng Hàn Kim Đan sơ kỳ tu vi càng ngưng thật, thần thức vẫn là Nguyên Anh hậu kỳ; Thượng Quan Huyền Ý Trúc Cơ kỳ lúc đầu tu vi cũng củng cố ngưng thật, thần thức Kim Đan hậu kỳ đã tiếp cận đỉnh; Ân Thiên Duệ Luyện Khí mười tầng tu vi đã tới rồi Luyện Khí mười một tầng, thần thức tới rồi Trúc Cơ kỳ. Ba người trung chỉ có hắn tiến bộ nhất rõ ràng.

"Muốn hay không đi tấu hắn một đốn?" Thượng Quan Huyền Ý nóng lòng muốn thử nói, đầy mặt hưng phấn, hiện tại nhưng không có Nguyên Anh kỳ Tôn thành chủ ở bên cạnh hắn, là tấu Tôn Thiên Tường thời cơ tốt nhất.

"Ngươi xem hắn như vậy giống như đã thân bị trọng thương, nếu là ngươi lại đi tấu hắn một đốn, một không cẩn thận hắn treo nên làm cái gì bây giờ?" Ân Thiên Duệ làm khó nói.

Nhìn đến ăn mặc rách nát pháp y, tóc lộn xộn, một thân vết máu Tôn Thiên Tường. Hắn thật đúng là không hạ thủ được, kỳ thật hắn cũng muốn đi tấu hắn một đốn, nhéo nhéo nắm tay. Liền sợ một cái lực độ không nắm giữ hảo, đem người cấp đánh chết, vậy gây hoạ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nóng lòng muốn thử hai người, có chút buồn cười mà lắc đầu. Xem Tôn Thiên Tường toàn thân linh lực đều khô kiệt, trên người cũng tất cả đều là thương, này hai người nếu là một người cho hắn một quyền, chỉ sợ hắn thật đúng là nhận không nổi, trực tiếp treo.

"Đừng tấu, chờ hạ thương càng thêm thương, đan dược còn phải nhiều lãng phí một viên, không bằng kế tiếp chúng ta liền đem hắn mang theo trên người, làm hắn cho chúng ta làm tạp sống." Tiêu Lăng Hàn đề nghị nói.

"Biện pháp này hảo, về sau tìm củi lửa liền giao cho hắn." Thượng Quan Huyền Ý lập tức phụ họa nói, này sống chính là hắn ở làm, có người tiếp nhận, kia thật là không còn gì tốt hơn.

"Ta cũng đồng ý, về sau rửa chén sự liền giao cho hắn." Ân Thiên Duệ cũng phụ họa, bởi vì ở bí cảnh trong khoảng thời gian này nấu cơm ăn nói, giống nhau đều là hắn rửa chén.

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, hắn đề nghị làm Tôn Thiên Tường đi theo, là muốn cho hắn giúp đỡ chính mình trợ thủ. Xử lý một chút yêu thú thịt, tẩy rửa rau linh tinh, rốt cuộc hắn có Thủy linh căn, này hai người nhưng thật ra một chút đều không khách khí.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 71

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 71 bi thôi Tôn Thiên Tường

Tôn Thiên Tường khóc không sai biệt lắm mười phút, mới đánh cách ngừng lại.

“Các ngươi như thế nào không tới an ủi an ủi ta?” Tôn Thiên Tường không khóc, ngẩng đầu liền chất vấn ba người, còn u oán nhìn ba người.

Ba người đều vô ngữ mà mắt trợn trắng, đều không có tính toán tiếp hắn nói, gia hỏa này hiện tại còn làm không rõ ràng lắm trạng huống, xem ra hắn trước kia vênh mặt hất hàm sai khiến thói quen.

Ân Thiên Duệ ở tranh đến Tiêu Lăng Hàn đồng ý sau, liền thu trên mặt đất hồng tuyến xà xà gan, yêu hạch, độc túi. Này đó nhưng đều là thứ tốt, lấy tới phòng thân, nói không chừng ngày nào đó liền dùng tới rồi.

“Còn có mười lăm thiên thí luyện liền kết thúc, chúng ta trên tay còn không có tích phân đâu?”

“Đúng vậy!” Ân Thiên Duệ phụ họa Thượng Quan Huyền Ý lời nói, trong tay hắn chính là một mặt tiểu kỳ đều còn không có.

Bọn họ ba người trung phỏng chừng Tiêu Lăng Hàn đã gom đủ tích phân, thực lực thăng chức là hảo a! Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý đều đầy mặt hâm mộ nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn bị Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người kia hâm mộ ghen ghét đôi mắt nhỏ xem vô ngữ, đây là hâm mộ hắn tiểu kỳ nhiều? Hắn vẫn là chạy nhanh che khẩn chính mình túi trữ vật, cảnh giác mà nhìn Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý, này hai người, sẽ không sấn chính mình ngủ rồi tới trộm đi?

“Các ngươi hai cái muốn làm sao? Muốn tiểu kỳ liền chính mình đi đoạt lấy, các ngươi một cái hai cái hiện tại tu vi nhưng đều là bí cảnh bên trong nhân tài kiệt xuất, nếu là liền chính mình 50 tích phân đều đoạt không đến, vậy quá mất mặt.” Tiêu Lăng Hàn khinh thường nhìn hai người, khinh thường nói. Hoàn toàn chính là một bộ các ngươi liền 50 tích phân đều lộng không đến, cũng không xứng làm ta Tiêu Lăng Hàn bằng hữu tư thế.

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ cười cười, lấy lòng nói: “Tiêu ca ca, ngươi là hiểu lầm, ta chính là hâm mộ ngươi tu vi cao thâm, đa mưu túc trí, dáng vẻ đường đường, khí chất xuất trần!”

Ân Thiên Duệ tán đồng gật gật đầu, bổ sung nói: “Tiêu đại ca ngọc thụ lâm phong, khí vũ hiên ngang, phong hoa tuyệt đại, thượng biết thiên văn hạ biết địa

lý, mưu tính sâu xa, tài hoa hơn người!"

"Không có?" Tiêu Lăng Hàn nhìn hai người ra tiếng hỏi.

"Không có!" Hai người trăm miệng một lời đáp.

"Như thế nào liền không có đâu? Tỷ như còn có tài mạo song toàn, xuất khẩu thành thơ, đầy bụng kinh luân, trác mà bất phàm, mưu tính sâu xa, học phú ngũ xa, tài cao bát đẩu, bác học đa tài, kiến thức rộng rãi, tài tình nhạy bén…… Còn có rất nhiều, các ngươi trở về nhớ rõ nhiều nhìn xem thư, hạ vuốt mông ngựa thời điểm liền sẽ không giống hôm nay giống nhau như vậy từ nghèo." Tiêu Lăng Hàn ra tiếng nói, một bộ các ngươi đọc sách quá ít, trẻ con không thể giáo cũng bộ dáng!

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Tiêu Đại Ma Vương đây là ngại bọn họ khen quá ít? Chính mình kỳ thật còn tưởng nói hắn cáo già xảo quyệt, đa mưu túc trí, âm hiểm xảo trá, quỷ kế đa đoan, tiếu lí tàng đao, trong ngoài không đồng nhất, tham tiền tâm hồn! Bất quá này đó hắn cũng không dám nói ra, chỉ có thể ở trong lòng ngẫm lại.

Ân Thiên Duệ: "……" Tiêu đại ca khen người từ ngữ thật nhiều! Xem ra đi ra ngoài về sau chính mình đến hảo hảo học học phương diện này biết thư, không có việc gì liền khen khen người khác, không thấy được Tiêu đại ca bị khen liền rất cao hứng sao!

"Chúng ta nhớ kỹ." Hai người thành thật trả lời.

"Uy uy uy, Tiêu Lăng Hàn, Ân Thiên Duệ, Thượng Quan Huyền Ý, nói các ngươi đâu? Các ngươi như thế nào bất hòa ta nói chuyện? Ta vừa rồi nói các ngươi rốt cuộc có nghe hay không? Các ngươi thế nhưng không để ý tới ta!!!" Tôn Thiên Tường rống lớn nói, hắn ở nơi đó nói cả buổi, kết quả bên kia ba người, xem đều không có liếc hắn một cái.

Tôn Thiên Tường cảm thấy chính mình ủy khuất cực kỳ, thật vất vả sống sót, thế nhưng không có người quan tâm hắn.

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ ba người đồng thời chuyển hướng người nói chuyện, nhìn đến Tôn Thiên Tường lúc này đôi mắt đỏ bừng, sắc mặt tái nhợt, nghiễm nhiên một bộ nhu nhược đáng thương bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai viên đan dược ném cho Tôn Thiên Tường, "Một viên là chữa thương đan dược, một khác viên là Bổ Linh Đan, không sợ có độc ngươi liền ăn."

Tôn Thiên Tường tiếp được đan dược, gấp không chờ nổi liền ăn đi xuống, hắn hiện tại chính là một cái kẻ nghèo hèn, trên người đừng nói là đan dược, liền một gốc cây linh thảo đều không có. Liền tính Tiêu Lăng Hàn cấp đan dược có độc hắn cũng ăn, hắn hiện tại là vừa mệt vừa đói lại thiếu linh lực lại có thương tích trong người, đã không có ghét bỏ tư bản.

Một canh giờ sau,

Tôn Thiên Tường điều tức hoàn chỉnh, đi vào ba người bên cạnh, trịnh trọng hướng ba người hành lễ nói lời cảm tạ.

"Đa tạ ba vị đạo hữu ra tay cứu giúp, hôm nay ba vị ân cứu mạng, ngày nào đó các ngươi nếu là hữu dụng được đến ta Tôn Thiên Tường địa phương, ta nhất định đạo nghĩa không thể chối từ, vượt lửa quá sông." Tôn Thiên Tường chân thành hứa hẹn nói.

Thượng Quan Huyền Ý: "Thật sự sự tình gì đều đạo nghĩa không thể chối từ?"

Ân Thiên Duệ: "Vượt lửa quá sông, sẽ không tiếc?"

Tôn Thiên Tường khẳng định địa điểm điểm! Vì tỏ vẻ chính mình quyết tâm, hắn còn bỏ thêm một câu. "Tuyệt không đổi ý!" Nói những lời này sau, hắn tổng cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ xem hắn ánh mắt không xấu hảo ý, làm hắn trong lòng phát lên dự cảm bất hảo.

Vài ngày sau, Tôn Thiên Tường liền biết chính mình lúc ấy kia dự cảm bất hảo là cái gì. Hắn hiện tại chính bi thôi tẩy chén, mặt khác ba người đang ngồi ở một bên, nhàn nhã ăn linh quả, uống linh trà.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 72

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 72 tích phân đưa tới cửa

“Thiên Tường, ngươi không phải có Thủy linh căn sao? Một cái thủy hệ pháp thuật ném đến chén đĩa thượng, lại đến một cái thanh khiết thuật, một phút đều không dùng được liền sẽ cầm chén đĩa tẩy đến sạch sẽ.” Thượng Quan Huyền Ý ở vừa nói nói mát, trong mắt ý cười như thế nào đều che giấu không được.

Kỳ thật từ một khai ba người liền biết phương pháp này, nhưng là ba người đều ăn ý không có nói cho Tôn Thiên Tường.

Tôn Thiên Tường giống như thể hồ quán đỉnh, chính mình như thế nào không nghĩ tới phương pháp này? Lại cúi đầu nhìn đến trước mặt một cái đại chậu bên trong chén đĩa, mà hắn chính bi thôi một người tiếp một người mà tẩy, hắn cảm giác chính mình thật là xuẩn thấu!

“Có người lại đây.” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên đứng lên, nhìn về phía phía tây phương hướng.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đem bàn ghế thu vào không gian giới tử, lúc sau mấy người thu liễm hơi thở, tàng tới rồi gần đây một cây cành lá sum xuê trên đại thụ.

Xa xa mà đi tới một đám người, này nhóm người đang có nói có cười, xem ra bọn họ thu hoạch hẳn là thực phong phú! Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ trong lòng đã nổi lên muốn đánh cướp nhóm người này tâm tư.

“Lý thiếu, lần này ít nhiều ngươi suy nghĩ cái hảo biện pháp, bằng không chúng ta cũng không thể thành công mà đánh cướp đến Trương Vân Phi, Trương Vân Phong kia mấy người, không nghĩ tới bọn họ đã thu hoạch 500 đa phần.” Một người tuổi trẻ nam tử nịnh nọt nói, hắn đúng là Tôn Thiên Thần, là Tôn Thiên Tường đường ca.

“Này cũng không phải ta một người công lao, vẫn là đại gia phối hợp đến hảo.” Lý Quang Diệu khiêm tốn nói, trong lòng lại rất là khinh thường, bất quá chính là một cái vẫy đuôi lấy lòng cẩu, xem ngươi thức thời, không ngại ở lâu ngươi mấy ngày.

Đãi này nhóm người tới gần, Tôn Thiên Tường thấy rõ người tới, hắn trong mắt hận ý ngập trời, hai mắt đỏ đậm, rất giống một con sắp bạo nộ sư tử. Thiếu chút nữa liền tiết lộ hơi thở, Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ mà chụp một trương liễm tức phù ở trên người hắn.

【 thu liễm tâm thần, ngươi nếu là tưởng đi xuống chịu chết, ta hiện tại liền ném ngươi đi xuống. Bất quá, lấy ngươi này tiểu thân thể sợ là ai không được vài cái tấu, ngươi tốt nhất suy xét rõ ràng! 】

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng thanh âm ở Tôn Thiên Tường trong đầu nổ vang, hắn lập tức tỉnh táo lại. Ý thức được chính mình cùng đám kia người chênh lệch, không thể không thu hồi sở hữu thù hận, chính mình hiện tại mới Luyện Khí bảy tầng tu vi, hoàn toàn không có đối phó thực lực của bọn họ. Rũ đầu, nhìn phía dưới một đám người, Tôn Thiên Tường nắm thật chặt nắm chặt nắm tay.

Thấy Tôn Thiên Tường hiện tại bộ dáng, còn lại ba người đều đoán được hắn lúc trước như vậy thảm, thiếu chút nữa liền treo, khả năng chính là trước mắt này nhóm người công lao. Ba người đều dùng đồng tình, thương hại ánh mắt nhìn hắn, ngày xưa ở Thiên Huệ Thành kiêu ngạo ương ngạnh tiểu thiếu gia, hiện giờ chỉ có thể kẹp chặt cái đuôi làm người, thấy thế nào, như thế nào đáng thương!

【 ngươi có nghĩ đối phó bọn họ? 】 xem hắn đáng thương vô cùng bộ dáng, Ân Thiên Duệ nhịn không được truyền âm hỏi.

Tôn Thiên Tường trong mắt chợt bộc phát ra lộng lẫy quang, nhìn Ân Thiên Duệ ánh mắt mang theo nóng bỏng, hắn như là chết đuối người bắt được một cây cứu mạng rơm rạ, chờ đợi mà nhìn chằm chằm Ân Thiên Duệ.

Ân Thiên Duệ bị Tôn Thiên Tường như vậy tha thiết mà nhìn chăm chú vào, xấu hổ mà cười cười. Hắn mới tiếp tục truyền âm 【 chờ một lát chúng ta muốn cướp bóc bọn họ, bọn họ người kia nhiều, Tiêu đại ca khẳng định lười đến ra tay, bất quá hắn hẳn là sẽ có hảo biện pháp, ngươi chỉ cần chờ đợi thời cơ. 】 Ân Thiên Duệ có biết Tiêu Lăng Hàn chính là một cái không có lợi thì không dậy sớm người, này tích phân đều đưa tới cửa, hắn khẳng định sẽ nghĩ cách nhận lấy.

Tôn Thiên Tường trịnh trọng chuyện lạ gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình minh bạch, nhìn về phía Ân Thiên Duệ ánh mắt tràn ngập cảm kích.

Ân Thiên Duệ đầy mặt xấu hổ, thầm nghĩ, ngươi cảm kích ta làm gì? Ra tay lại không phải ta!

"Này phụ cận đều không có người, ly chúng ta gần nhất ba người đại khái có một vạn mễ khoảng cách." La gia một cái tu sĩ mở miệng nói, trong tay hắn chính cầm một khối ngọc giản, ngọc giản mặt trên tinh tinh điểm điểm điểm đỏ, chứng minh những cái đó đều là một đám người, khoảng cách có gần có xa.

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ ba người bắt được ngọc giản đã hơn hai tháng, còn không có lấy máu nhận chủ, mà Tôn Thiên Tường ngọc giản bị Tôn Thiên Thần trộm đi, cho nên dưới tàng cây một đám người cũng không có phát hiện bọn họ đỉnh đầu trên đại thụ có bốn người.

“La thiếu, nếu ly đến như vậy xa, không bằng đêm nay chúng ta liền ở tạm ở chỗ này đi?” Tôn Thiên Cẩm nhìn La Tinh Thành lấy lòng đề nghị nói, hắn tu vi chỉ có Luyện Khí bốn tầng, thuộc về nơi này lót đế tồn tại. Đi rồi ban ngày hắn đã rất mệt, nếu là lại đi đi xuống, vạn nhất một không cẩn thận đụng phải yêu thú, hắn nhưng không có dư thừa sức lực tái chiến đấu, bảo không chuẩn những người này vì chạy trốn còn sẽ đem hắn đẩy hướng yêu thú.

“Quang Diệu huynh, ngươi cảm thấy đâu?” La Tinh Thành hỏi một bên Lý Quang Diệu.

“Ta xem hành, vừa rồi ta đã xem xét quá này phụ cận đều không có yêu thú.” Lý Quang Diệu gật gật đầu, rất là tán đồng.

Tiêu Lăng Hàn mấy người ở trên đại thụ, cứ như vậy nhìn một đám người ở đại thụ hạ dựng trại đóng quân.

Thời gian một chút qua đi, đêm khuya tĩnh lặng thời điểm, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái đan dược bình, đảo ra hai viên đan dược, tạo thành bột phấn, lại sử dụng phong hệ pháp thuật đem thuốc bột thổi hướng đang ở ngủ say cùng trực đêm mười bốn người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 73

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 73 tìm kiếm tân mục tiêu

Quen thuộc phối phương, này vẫn là phía trước ở đấu giá hội khi đem Tôn Thiên Tường cùng Ân Tuyên mê choáng cái loại này đan dược, tên là mê hồn đan. Nhìn đến Tôn Thiên Tường thời điểm, Tiêu Lăng Hàn không tự giác mà liền nghĩ tới. Mê hồn đan thật đúng là đánh cướp, âm nhân thứ tốt, chỉ cần tu vi không có vượt qua Trúc Cơ kỳ tu sĩ, vừa nghe chuẩn vựng. Nếu là có nhị cấp linh thảo, luyện chế ra nhị cấp đan dược, đến lúc đó liền tính là Trúc Cơ kỳ tu sĩ cũng chạy không được.

Thực mau dưới tàng cây mặt mấy người đều hôn mê bất tỉnh, Tiêu Lăng Hàn đối với ba người nói: "Các ngươi ba cái đi lấy túi trữ vật."

Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Duệ cùng Tôn Thiên Tường thực mau liền lột xuống mấy người túi trữ vật. Bốn người đứng ở trên đất trống, theo thứ tự đem không gian túi trữ vật bên trong đồ vật đều đổ ra tới. Lại đem đồ vật phân, tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn chiếm đầu to, hắn nhưng cho tới bây giờ không có hại.

Đoạt này mười mấy người sau, Tiêu Lăng Hàn bốn người tích phân đã cũng đủ tiến vào Học viện Hoàng Cực.

"Này đó có thể cho ta xử lý sao?" Tôn Thiên Tường tìm ra chính mình thân phận ngọc giản sau, chỉ vào trên mặt đất những người khác thân phận ngọc giản hỏi.

Ba người đồng thời nhìn nhìn kia một đống ngọc giản, đều hứng thú thiếu thiếu tùy ý Tôn Thiên Tường xử lý.

Tôn Thiên Tường tự nhiên là không chút do dự bóp nát những người đó ngọc giản, đem bọn họ đều truyền tống đi ra ngoài.

Nhìn đến hắn cái này hành động, Thượng Quan Huyền Ý khó hiểu hỏi: "Ngươi vì sao không giết bọn họ?"

"Bọn họ nếu như vậy tưởng tiến Học viện Hoàng Cực, ta liền cố tình không bằng bọn họ ý, có đôi khi tồn tại so đã chết càng thống khổ." Tôn Thiên Tường đương nhiên nói, những người này trăm phương nghìn kế muốn tính kế chính mình, hắn lại như thế nào sẽ bỏ qua bọn họ? Không thể tiến Học viện Hoàng Cực chỉ là bước đầu tiên mà thôi.

Hắn lời này đem Thượng Quan Huyền Ý túng đến á khẩu không trả lời được, còn tưởng rằng Tôn Thiên Tường là mềm lòng, hiện tại xem ra chỉ sợ không

phải như thế, chỉ sợ sau khi rời khỏi đây còn có hậu chiêu chờ kia mấy người, đặc biệt là Tôn gia mấy người.

Bốn người ngay tại chỗ nghỉ ngơi một đêm, ngày mới hơi hơi lượng.

Tiêu Lăng Hàn mượn Tôn Thiên Tường ngọc giản nhìn nhìn mặt trên xếp hạng, tối cao tích phân chính là một cái kêu Cổ Bác Đào nam tu, tích phân 521; đệ nhị tên là Chung Hạo Chu nam tu, tích phân 508; đệ tam tên là Tằng Lê Hân chính là cái nam tu, tích phân 492; đệ tứ tên là Tiền Chí Trạch là cái nam tu, tích phân 475; thứ năm tên là Hoắc Thành Duệ là cái nam tu, tích phân 436; đại khái nhìn một chút, tiền mười danh đều là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc con cháu.

“Tiêu ca ca, ngươi nhìn cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý từ chính mình lều trại nội đi ra, thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn trong tay đồ vật phát ngốc, tò mò hỏi.

“Xem xếp hạng!” Tiêu Lăng Hàn đem Tôn Thiên Tường ngọc giản đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

“Oa, xếp hạng dựa trước đều là tứ đại gia người, Tiêu ca ca, nếu không chúng ta đi đoạt lấy bọn họ, lập tức sẽ có thật nhiều tích phân.” Thượng Quan Huyền Ý nhìn ngọc giản mặt trên những cái đó có được tích phân người danh, hai mắt tỏa ánh sáng.

Tiêu Lăng Hàn ý tưởng cùng Thượng Quan Huyền Ý ý tưởng không mưu mà hợp, hai người thương lượng một chút, quyết định đi trước ngọc bài mặt trên biểu hiện người nhiều nhất kia khu vực.

Mà kéo chân sau Tôn Thiên Tường rất có tự mình hiểu lấy lựa chọn lưu tại tại chỗ, bất quá Tiêu Lăng Hàn ở trước khi đi thời điểm, vẫn là giúp hắn bố trí một cái nhị cấp phòng ngự trận, chỉ cần hắn không phải quá xui xẻo hẳn là đều sẽ sống sót.

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ ba người đi rồi hai ngày, liền tiếp cận đám người tụ tập tương đối dày đặc khu vực.

Ly thí luyện kết thúc còn có tám ngày, Tiêu Lăng Hàn trong tay tổng cộng có 360 phân, nếu muốn tiến vào tiền mười danh, điểm này điểm rõ ràng không đủ.

Ba người hiện tại nơi địa phương là một mảnh rừng rậm, cổ thụ che trời, là tốt nhất mai phục mà cùng che giấu địa. Ba người lệnh bài đều không có nhận chủ, vô pháp xác nhận phụ cận hay không giấu kín có người, vì không bị đánh lén cùng thiết hạ phục kích, Ân Thiên Duệ trước đem chính mình thân phận ngọc giản lấy máu nhận chủ.

“Tiêu đại ca, chúng ta đại giai lại đi hai ngàn mễ là có thể gặp được người, nơi đó tụ tập người còn man nhiều.” Ân Thiên Duệ cầm chính mình ngọc giản liền ở nơi đó nhìn lên, nhìn đến gần nhất một đám người, không cấm có chút ngo ngoe rục rịch, hắn nếu muốn tiến vào nội viện, tích phân liền không thể đủ thiếu.

“Tiếp tục về phía trước đi, ở cách này đoàn người còn có 1000 mét thời điểm nói cho ta một tiếng.” Tiêu Lăng Hàn vừa đi vừa nói chuyện nói.

“Tốt, Tiêu đại ca.”

Mười phút sau,

“Tiêu đại ca, đến 1000 mét.” Ân Thiên Duệ ra tiếng nhắc nhở nói.

“Hảo, các ngươi hai người ở chỗ này chờ ta, ta qua đi nhìn xem bên kia là tình huống như thế nào.”

Bên kia điểm đỏ nhưng có hơn hai mươi cái, cũng liền biểu thị nơi đó hiện tại cùng sở hữu hơn hai mươi người, vạn nhất đối phương là điểm tử ngạnh, kia không phải bánh bao thịt đánh chó có đi mà không có về sao?

Tiêu Lăng Hàn vẫn là thói quen tính bố trí một cái phòng ngự trận, mới một người rời đi.

“Tiêu ca ca (Tiêu đại ca) ngươi cẩn thận một chút.”

“Ân!”

Vài phút sau, Tiêu Lăng Hàn đi vào một mảnh rừng trúc bên ngoài, bên ngoài bị người bố trí một cái nhị cấp sát trận. Tiêu Lăng Hàn đứng ở trận pháp bên ngoài, suy tính một chút trận pháp bạc nhược vị trí, liền ở trên người dán một trương nhị cấp hạ phẩm ẩn thân phù, một trương nhị cấp thượng phẩm phòng ngự phù. Lúc này mới mở ra một cái trận pháp miệng nhỏ, từ nơi đó chui đi vào.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 74

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 74 mê hồn đan kỳ hiệu

Mới vừa tiến vào liền có rậm rạp phi kiếm giống hắn đâm tới, bất quá đều bị trên người hắn phòng ngự phù ngăn cản xuống dưới. Tiêu Lăng Hàn chậm rãi đi ra trận pháp công kích phạm vi, trước mắt có một mảnh rừng tử trúc, bất quá rừng tử trúc bị một cái tam cấp trận pháp cấp chặn.

Rừng tử trúc phía trước có mười tám cá nhân ở công kích trận pháp, còn có mấy người đứng ở một bên quan khán cùng chỉ huy. Tiêu Lăng Hàn vừa thấy, này nhóm người vẫn là người quen, những người này trung có hơn phân nửa người đúng là hai tháng trước, tại quái thạch đá lởm chởm nơi đó công kích hắn bố trí xuống dưới bảo hộ Ân Thiên Duệ trận pháp.

Thật đúng là oan gia ngõ hẹp, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng nghĩ, nếu các ngươi hiện tại bị ta gặp được, vậy chớ có trách ta không khách khí!

"Đại ca, này có thể được không? Còn có tám ngày thí luyện liền kết thúc." Thẩm Thu Nhiên hỏi cầm đầu nam tử, nhìn về phía trận pháp ánh mắt thâm biểu hoài nghi, nhưng đừng mọi người đều ở chỗ này lãng phí thời gian, kết quả là thứ tự dựa sau không nói, còn sẽ tao Cổ gia nhạo báng.

Cổ gia cũng là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất, Cổ gia cùng Thẩm gia giống nhau đều là trận pháp thế gia. Hai nhà vẫn luôn đều không đối bàn, nhưng ai cũng không làm gì được ai.

"Yên tâm đi, Thu Nhiên, chỉ cần đại gia lại nỗ lực hơn, chỉ cần một ngày thời gian, trận pháp là có thể mở ra một lỗ hổng. Đến lúc đó chúng ta thừa cơ tiến vào trận pháp bên trong, chờ chúng ta vào tay trúc tía, sau khi trở về nhất định sẽ bị gia tộc nhớ đầu công." Một cái ăn mặc màu trắng pháp y nam tử nói.

Nói chuyện người tên là Thẩm Thu Hoằng, hắn cha là đương nhiệm Thẩm gia gia chủ nhị đệ, mà Thẩm Thu Nhiên còn lại là hắn cùng cha khác mẹ đệ đệ. Hai người quan hệ cũng không tệ lắm, chủ yếu là bởi vì hai người mẫu thân là đồng bào tỷ muội.

Thẩm Thu Hoằng là nơi này vì nhị Trúc Cơ kỳ chi nhất, một khác danh Trúc Cơ kỳ tu sĩ tên là Thi Nhược Hải. Nơi này hơn hai mươi cá nhân có một nửa là Thi gia người, còn thừa đều là Thẩm gia người.

Tiêu Lăng Hàn cẩn thận quan sát một chút cái kia tam cấp trận pháp, liền tính những người này đem bên ngoài phòng ngự trận phá khai rồi, nhưng bên trong còn có một cái sát trận. Hắn không lại lập tức liền động thủ, mà là rời khỏi trận

pháp. Nguyệt hắc phong cao đêm, giết người phóng hỏa khi, cho nên Tiêu Lăng Hàn quyết định buổi tối lại đến đánh cướp này nhóm người.

“Thế nào, Tiêu ca ca?” Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn trở về, vội vàng đón đi lên.

Tiêu Lăng Hàn đến gần, nhìn đến trên mặt đất vết máu, nhíu nhíu mày, “Vừa rồi có yêu thú đã tới?”

“Chính là một con một bậc xích kim hùng, còn không có chờ chúng ta sát nó, nó liền chạy.” Thượng Quan Huyền Ý giải thích nói.

“Chúng ta đổi một chỗ, chờ lát nữa nói không chừng kia chỉ yêu thú sẽ đi mà quay lại.” Tiêu Lăng Hàn nói, liền thu hồi lúc trước bố trí trận pháp, chờ trận pháp thu hồi tới, mới lộ ra trận pháp bên trong Ân Thiên Duệ.

“Di, Tiêu đại ca, ngươi đã trở lại.”

“Ân. Trước rời đi nơi này lại nói.” Nói, Tiêu Lăng Hàn liền ở phía trước dẫn đường.

Bọn họ ba cái may mắn đi kịp thời, nếu là lại buổi tối như vậy một lát liền sẽ cùng xích kim hùng một nhà chính diện gặp phải. Hai đầu thực lực đạt tới Trúc Cơ kỳ xích kim hùng, một con nhị cấp trung kỳ, còn có một con là nhị cấp hậu kỳ. Chính là Tiêu Lăng Hàn đối thượng đều đến phí một phen công phu mới có thể giải quyết, không gặp thượng tự nhiên là tốt nhất.

Tiêu Lăng Hàn ba người tìm cái không người địa phương, chờ đến trời tối, ba người mới hướng rừng tử trúc bước vào.

Thực mau, ba người tiến vào nhị cấp trận pháp bên trong, Tiêu Lăng Hàn hướng ba người trên người, phân biệt chụp một trương dịch dung phù. Hắn lúc này mới lấy ra ba viên mê hồn đan, dựa theo lão phương pháp, trước đem một đám Luyện Khí kỳ người mê choáng.

Nhìn đến bên người đệ đệ đột nhiên liền té xỉu, Thẩm Thu Hoằng hét lớn một tiếng, “Ai? Lăn ra đây cho ta!”

Một cái khác lều trại Thi Nhược Hải đang ở khoanh chân đả tọa, nghe được Thẩm Thu Hoằng thanh âm, mở mắt ra, ra lều trại, liền thấy Thẩm Thu Hoằng đang ở nhìn đông nhìn tây, như là đang tìm cái gì.

“Thẩm huynh, phát sinh chuyện gì?”

“Có người thông qua bên ngoài trận pháp, tiến vào nơi này, ta đệ đệ bọn họ đều bị mê choáng.” Thẩm Thu Hoằng trong tay cầm một phen phù triện, cảnh giác mà nhìn về phía bốn phía, không nghĩ tới lần này tham gia tân sinh thí luyện, cư nhiên lại có nhị cấp trận pháp sư xuất hiện, cũng không biết có phải hay không Cổ gia người?

Nghe xong Thẩm Thu Hoằng nói, Thi Nhược Hải lập tức quay đầu lại kiểm tra người trong nhà tình huống, quả nhiên như Thẩm Thu Hoằng nói, toàn bộ đều

ngất đi rồi. Bất quá không có trở ngại, chỉ là đơn thuần mà hút vào mê hồn đan, hai cái canh giờ sau là có thể tỉnh lại.

Thi gia người phần lớn đều là luyện đan sư, Thi Nhược Hải tự nhiên cũng không ngoại lệ.

【 Huyền Ý, chúng ta hai cái một người một cái, ngươi tuyển cái nào? 】 Tiêu Lăng Hàn đối với Thượng Quan Huyền Ý truyền âm hỏi.

【 ta đối phó cái kia trận pháp sư. 】 Thượng Quan Huyền Ý trả lời, hắn cũng là cái trận pháp sư, đối phó cái này hắn là nắm chắc.

【 ta cảm thấy bên kia cái kia xuyên màu vàng quần áo muốn nhược chút, ngươi không hề suy xét suy xét? 】 Tiêu Lăng Hàn kiến nghị nói, hắn cảm thấy thực buồn bực, Thượng Quan Huyền Ý tiểu tử này như thế nào không chọn cái này nhược ngược lại tuyển cái kia vũ lực giá trị cao đâu?

【 không được, Tiêu ca ca, ta cảm thấy cái này trận pháp sư liền chính hợp ý ta. 】 Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa cự tuyệt, vui đùa cái gì vậy, vạn nhất đối phương không chỉ có là một cái luyện đan sư vẫn là một cái luyện độc sư, kia đến lúc đó hắn khóc cũng chưa địa phương khóc đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 75

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 75 Học viện Hoàng Cực

【075: Lại lần nữa đến tích phân 】

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thương lượng hảo sau, liền hướng chính mình lựa chọn mục tiêu công kích qua đi.

"Hỗn đản! Các ngươi đến tột cùng là ai? Chẳng lẽ các ngươi sẽ không sợ đắc tội ta Thẩm gia sao?" Thẩm Thu Hoằng ra tiếng rít gào, cuống quít tiếp được Thượng Quan Huyền Ý công kích.

Thượng Quan Huyền Ý mới không cùng hắn vô nghĩa, trực tiếp dùng ra" muối bỏ biển" này bộ kiếm pháp, công thủ gồm nhiều mặt. Hắn vừa ra tay liền đem Thẩm Thu Hoằng đánh đến liên tiếp bại lui, mà Thẩm Thu Hoằng ném ra phù triện ở Thượng Quan Huyền Ý trên người một cái bọt sóng đều không có bắn khởi, rốt cuộc Thượng Quan Huyền Ý xuyên chính là tam cấp pháp y, có thể ngăn cản Kim Đan kỳ công kích.

Mà bên kia, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp dùng ra kim hệ pháp thuật, căn cứ ngũ hành tương sinh tương khắc nguyên lý, đối phó người mang Mộc linh căn đan sư tự nhiên là dùng tương khắc thuộc tính, mà Thi Nhược Hải vừa lúc liền Mộc linh căn tu sĩ. Tiêu Lăng Hàn đem một khối to kim loại biến thành vô số phi châm, hướng Thi Nhược Hải bay nhanh mà đi.

Thi Nhược Hải ném xuống tơ vàng đằng hạt giống, đưa vào mộc hệ linh lực, sử hạt giống nhanh chóng sinh trưởng lên, che ở chính mình trước mặt, đáng tiếc phi châm số lượng quá nhiều, hắn vẫn là bị mấy cây kim châm đâm vào trong thân thể. Không kịp nhìn kỹ, bởi vì đệ nhị sóng công kích theo nhau mà đến, hắn chỉ có thể lại lần nữa đem tơ vàng đằng che ở chính mình trước mặt.

"Các ngươi rốt cuộc là ai? Tiến vào thí luyện bí cảnh Trúc Cơ kỳ liền như vậy mấy cái, vì sao ta chưa từng có gặp qua ngươi? Các ngươi đến tột cùng ra sao mục đích?" Thi Nhược Hải rõ ràng cảm giác được đối phương căn bản là không có dùng ra toàn lực, mà là ở đùa với chính mình chơi, không khỏi cảm thấy tức giận.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ngươi đại gia!!! Mục đích? Đoạt ngươi tích phân!

Bất quá Tiêu Lăng Hàn vẫn là không nói gì, để tránh về sau đụng tới, bị đối phương nhận ra tới, vậy xấu hổ.

Hắn bồi Thi Nhược Hải chơi năm phút sau, Thi Nhược Hải cảm giác thân thể vô lực, toàn thân nhũn ra, ngay sau đó liền ngã ngồi trên mặt đất.

“Ngươi…… Ngươi kim châm có độc…… Đê tiện tiểu nhân!” Thi Nhược Hải nói xong câu đó, liền mềm mại mà ngã xuống trên mặt đất.

Nhìn mềm mại ngã xuống đất người, Tiêu Lăng Hàn lầm bầm lầu bầu nói: “Hạ độc được là không có, ** là thật sự có! Chờ ngươi ngủ một giấc tỉnh lại, ngươi liền trở lại mới vừa tiến bí cảnh khi, một nghèo hai trắng vô tích phân.”

Tiến lên đem Thi Nhược Hải tay ngón trỏ thượng không gian giới tử nhổ xuống tới, Tiêu Lăng Hàn mạnh mẽ giải trừ giới tử cùng Thi Nhược Hải chi gian khiết ước, lại đem bên trong đồ vật hết thảy đổ ra tới. Đồ vô dụng toàn bộ cho hắn trang trở về, đáng giá Tiêu Lăng Hàn liền chính mình để lại, trên mặt đất nhặt lên một khối thân phận ngọc bài, mặt trên viết “Thi Nhược Hải” ba chữ. Người này có thể so Thiên Huệ Thành kia mấy cái giàu có nhiều, hắn một người liền có 60 vạn hạ phẩm linh thạch, còn có 300 nhiều tích phân.

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn lại đem giới tử lại cấp Thi Nhược Hải mang về trên tay, nhìn thấy hắn khóe môi treo lên một tia vết máu. Không khỏi mà trừu trừu khóe miệng, hắn vừa rồi chặt đứt khiết ước khi, giống như dùng sức quá lớn.

Mà Ân Thiên Duệ đã chạy tới đem những cái đó nhân trung dược té xỉu người túi trữ vật toàn bộ thu quát không còn sau, sau đó liền chạy tới cùng Tiêu Lăng Hàn đứng ở một bên quan khán Thượng Quan Huyền Ý cùng Thẩm Thu Hoằng hai người ngươi tới ta đi chiến đấu.

Thẩm Thu Hoằng sẽ trận pháp, hắn tự cho là đúng mà bố trí trận pháp, muốn vây sát Thượng Quan Huyền Ý, nào biết Thượng Quan Huyền Ý cũng hiểu trận pháp, ở trong lúc lơ đãng liền đem hắn bố trí trận pháp tất cả đều phá, khí hắn thiếu chút nữa hộc máu. Hắn quay đầu, thấy bên này còn có hai cái xem diễn người, hắn biết hắn hôm nay là tài.

“Đạo hữu, hoa cái nói ra tới, nói ra các ngươi mục đích?” Thẩm Thu Hoằng thở hồng hộc mà thối lui đến một bên, phòng bị nhìn ba người, chính mình liền bọn họ trung một cái đều đánh không lại, huống chi bên cạnh còn có như hổ rình mồi hai người.

“Ta muốn ngươi trên tay không gian giới tử!” Thượng Quan Huyền Ý nhéo yết hầu nói chuyện, phát ra bất nam bất nữ thanh âm.

Thẩm Thu Hoằng biết chính mình tích phân là giữ không nổi, cân nhắc dưới, lấy ra chính mình thân phận ngọc giản, không thể không giải trừ chính mình cùng nhẫn không gian khiết ước, lại đem nhẫn không gian ném cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý đem Thẩm Thu Hoằng không gian giới tử sở hữu đáng giá đồ vật, đều thu quát tới rồi chính mình không gian giới tử tới. Ngay cả một ít một bậc linh thảo cũng chưa buông tha, theo lý thuyết Thượng Quan Huyền Ý hiện tại đã là Trúc Cơ kỳ, một bậc linh thảo đối hắn đã không có hiệu quả, bất quá đối hắn vô dụng, hắn có thể lấy tới bán, muỗi lại tiểu cũng là thịt!

Như vậy hành động đem một bên Thẩm Thu Hoằng xem khóe mắt giật tăng tăng, nghĩ thầm, đây là chỗ nào tới ăn mày? Một bậc linh thảo đều không buông tha, hắn giới tử sở dĩ sẽ có, vẫn là đánh cướp người khác đến tới mà, hắn kỳ thật cũng chướng mắt một bậc linh thảo, nhưng gia tộc những người khác có thể sử dụng thượng.

"Phi thường không tồi, xem ở ngươi biết điều như vậy phân thượng, tặng kèm ngươi một tin tức. Kia phiến rừng tử trúc bên trong trừ bỏ bên ngoài phòng hộ ngoài trận, bên trong còn có một cái tam cấp sát trận." Thượng Quan Huyền Ý nói còn chỉ chỉ phía sau kia phiến rừng tử trúc, lại đem không gian giới tử ném trả lại cho Thẩm Thu Hoằng.

Nhìn ba người nghênh ngang mà đi vào chính mình bố trí nhị cấp sát trận, sau đó lông tóc không tổn hao gì mà rời đi nơi này. Này cho Thẩm Thu Hoằng không nhỏ đả kích, trước kia hắn tự xưng là chính mình là trẻ tuổi trung người xuất sắc, nhưng cùng hôm nay này ba người một so, chính mình liền kém cỏi nhiều, thật sự là nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên!

"Tiêu ca ca, nơi đó mặt trúc tía thoạt nhìn liền lớn lên thực hảo, hương vị khẳng định không tồi, chúng ta thật sự không đi lộng điểm đi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía rừng tử trúc phương hướng tràn đầy thèm nhỏ dãi chi sắc, như vậy nhiều trúc tía, nếu là lộng điểm trở về ăn, kia chính mình tu vi nhất định sẽ lại đi lên trên một thăng.

"Vui đùa cái gì vậy, bên ngoài có cái tam cấp phòng hộ trận, bên trong bộ một cái tam cấp sát trận. Thực rõ ràng nơi đó trúc tía là có người chuyên môn trồng trọt, có thể tiến nơi này người định là học viện cao tầng, ngươi dám hổ khẩu đoạt thực?" Tiêu Lăng Hàn tức giận mà thưởng hắn một cái bạo lực, kỳ thật Tiêu Lăng Hàn chính mình cũng tưởng nếm thử trúc tía hương vị, bất quá lý trí còn ở, biết chính mình có mấy cân mấy lượng, khẳng định sẽ không tùy tiện bại lộ thực lực của chính mình.

Nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý không khỏi mà rụt rụt cổ, thiếu chút nữa liền đắc tội trong học viện đại lão.

Tiêu Lăng Hàn ba người rời đi kia phiến rừng trúc, đi vào một cái sơn động. Nơi đó nguyên bản ở một con nhị cấp lúc đầu xích báo, Thượng Quan Huyền Ý một người hoa ba cái canh giờ đem nó giải quyết sau, ba người liền ở chỗ này ở xuống dưới.

"Huyền Ý, Thiên Duệ, còn có hai ngày bí cảnh liền mở ra, các ngươi nhìn xem chính mình tích phân có đủ hay không tiến vào trước năm tên?"

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, hai người đều bắt đầu tính toán chính mình tích phân.

"Tiêu ca ca, ta tích phân có 892 phân." Số xong chính mình lá cờ sau, Thượng Quan Huyền Ý nói.

“Ta có 863 phân.”

“Thiên Duệ xếp hạng đệ tam danh.” Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm Ân Thiên Duệ thân phận ngọc giản, nhìn thoáng qua đối hai người nói. Biết thân phận ngọc giản chính là nói rõ đèn, Tiêu Lăng Hàn liền giúp Ân Thiên Duệ bảo quản thân phận của hắn ngọc bài, trực tiếp ném tới Long Ngọc không gian, ngăn cách cảm ứng, bằng không sớm đã có người tìm tới môn.

“Kia Tiêu ca ca ngươi có bao nhiêu tích phân?” Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, bởi vì hôm trước Tiêu Lăng Hàn một mình một người rời đi quá, khi trở về, một thân mùi máu tươi. Không cần phải nói khẳng định là đi sát - người, cụ thể sát - ai, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng có cái suy đoán, đó chính là mới vừa vào Học viện Hoàng Cực đêm đó ở tại cùng cái trong phòng hai cái Hoắc gia người.

“Ngươi đoán!” Tiêu Lăng Hàn cong cong khóe miệng, cười như không cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Bị như vậy Tiêu Lăng Hàn nhìn, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình tim đập đều lỡ một nhịp. Nhìn gương mặt này, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm, về sau nếu ai tìm Tiêu Đại Ma Vương làm đạo lữ, khẳng định không có hoàn toàn cảm, lớn lên như vậy yêu nghiệt, quá trêu hoa ghẹo nguyệt! Nhưng mà hiện tại Thượng Quan Huyền Ý như thế nào cũng không nghĩ tới, cái kia lo lắng đề phòng người cư nhiên sẽ là chính mình.

“Tiêu ca ca hẳn là có một ngàn tích phân đi?” Thượng Huyền Ý không xác định nói.

“Hắc hắc ~~ không nói cho ngươi!”

“Ngươi… Ngươi” Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn khí nói không ra lời, nghĩ thầm, Tiêu Đại Ma Vương quả nhiên vẫn là giống nhau tính cách ác liệt, chỉ biết vui đùa người chơi!

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý bị chính mình khí sắc mặt đỏ bừng, quai hàm lại cổ lấy, tay cũng không tự giác liền vươn đi nhéo hai hạ.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Đây là ý gì? Nhéo chính mình mặt chơi?

Vươn tay chụp bay Tiêu Lăng Hàn ở chính mình trên mặt tác quái tay, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói: “Tiêu Lăng Hàn, ta anh tuấn soái khí mặt đều bị ngươi niết biến hình, về sau tìm không thấy đạo lữ tìm ngươi tính sổ!”

Tiêu Lăng Hàn híp lại mắt, nhìn Thượng Quan Huyền Ý, lạnh giọng mở miệng: “Lá gan không nhỏ a! Cư nhiên dám trực tiếp kêu tên của ta.”

“Ngươi, ngươi muốn làm gì?” Thượng Quan Huyền Ý lui hai bước, Tiêu Lăng Hàn như vậy lạnh mặt bộ dáng quá dọa người.

"Thiên Duệ, cứu ta!" Nhìn vừa mới luyện đan kết thúc Ân Thiên Duệ, Thượng Quan Huyền Ý lập tức cầu cứu.

Ân Thiên Duệ vừa mới đem đan dược trang ở bình sứ, liền nghe được Thượng Quan Huyền Ý những lời này, không khỏi mà trừu trừu khóe miệng. Nghĩ thầm, Huyền Ý, ngươi hướng ta cầu cứu, ngươi xác định ta có thể cứu ngươi sao? Chúng ta hai cái thêm lên đối phó Tiêu đại ca chỉ có thể là hoàn bại!

Tiêu Lăng Hàn lười đến phản ứng cái này chơi bảo tuỳ tùng, đi đến Ân Thiên Duệ trước mặt, duỗi tay lấy quá trên tay hắn bình sứ. Mở ra nhìn một chút, không khỏi nhướng mày, cũng không tệ lắm, hiện tại Ân Thiên Duệ luyện chế đan dược có sáu viên thượng phẩm, ba viên trung phẩm, so với phía trước tiến bộ không ít.

Tuy rằng Ân Thiên Duệ luyện chế đan dược không tồi, bất quá Tiêu Lăng Hàn còn trước sau như một đả kích nói: "Ngươi cũng quá ngu ngốc, lại không mãn đan, một viên cực phẩm đều không có, nghỉ ngơi một chút, lại tiếp tục luyện tập."

"Tiêu đại ca, cái kia, ta không có một bậc linh thảo." Ân Thiên Duệ có chút ngượng ngùng mà nói.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, trong tay hắn nhưng không có một bậc linh thảo, có chỉ là nhị cấp. Từ hắn phát hiện chính mình ở Long Ngọc không gian được đến đan phương, thật nhiều linh thảo hiện tại đều tuyệt chủng, hắn liền biết chính mình được đến đan phương chỉ sợ là thật lâu thật lâu trước kia, đã sớm thất truyền. Hiện tại hắn muốn luyện đan, nhất định phải lộng tới đan phương mới được, một ít nhất nhị cấp thường dùng đan phương đều hảo thuyết, chỉ là tam cấp trở lên liền phải chính mình nghĩ cách.

"Huyền Ý, đem ngươi bắt được một bậc linh thảo cấp Ân Thiên Duệ luyện tập, đan dược luyện chế ra quy thuận ngươi."

"Hảo a!" Thượng Quan Huyền Ý lập tức đem chính mình không gian giới tử một bậc linh thảo đều đem ra. Nghĩ thầm, Tiêu Đại Ma Vương cái này chủ ý hảo a! Linh thảo đổi đan dược, này nếu là thỉnh bên ngoài đan sư luyện chế đan dược đều là chuẩn bị tam phân linh thảo. Nếu là luyện chế thành công, luyện đan sư tưởng cho ngươi nhiều ít viên, liền cho ngươi nhiều ít viên. Nếu là gặp được cái loại này không hảo tương ngộ đan sư, phỏng chừng liền nói thẳng linh thảo luyện hỏng rồi.

Ân Thiên Duệ buồn bực nghĩ, Tiêu đại ca lại là như vậy bất công Huyền Ý, chính mình cực cực khổ khổ luyện chế đan dược, cư nhiên không cho chính mình lưu một viên! Bất quá tuy rằng không có đan dược lấy, nhưng có thể tăng lên luyện đan trình độ, kia cũng coi như là chính mình kiếm được. Quả nhiên, như vậy tưởng tượng tâm tình liền thoải mái nhiều.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 76

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 76 Học viện Hoàng Cực

【076: Tiến vào tiền mười danh 】

Hai ngày thời gian đảo mắt liền đến, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng đem chính mình ngọc giản nhận chủ, chỉ cần đem ngọc giản cùng tiểu kỳ đặt ở cùng cái túi trữ vật, ngọc giản thượng liền sẽ tự động xuất hiện tích phân.

"Oa! Ta xếp hạng mười một danh, Thiên Duệ xếp hạng mười bốn danh, Tiêu ca ca ngươi xếp hạng thứ tám danh." Thượng Quan Huyền Ý lấy ra chính mình ngọc giản, nhìn đến mặt trên xếp hạng không khỏi kinh hô. Chính mình cư nhiên vừa mới rớt ra tiền mười, tên này thứ cũng tạp đến thật tốt quá đi!

"A, ta cư nhiên cũng chưa đi đến tiền mười! Huyền Ý, chúng ta hai cái nếu không sấn bây giờ còn có mười lăm phút thời gian, đi đoạt lấy một chút tích phân?" Ân Thiên Duệ cũng thấy được chính mình xếp hạng, không khỏi vội la lên. Hắn còn tưởng trực tiếp tiến nội viện, như vậy hắn là có thể thường xuyên nhìn thấy chính mình đại ca, lại nói nội viện tu luyện hoàn cảnh muốn hảo rất nhiều.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một đống lá cờ, phân biệt ném cho hai người.

"Tiêu đại ca, ngươi thế nhưng còn có lá cờ!" Ân Thiên Duệ nhìn chính mình trước mặt lá cờ, trên mặt lại là không thể tưởng tượng biểu tình, đi theo Tiêu Lăng Hàn chính mình thật là kiếm lớn.

Thượng Quan Huyền Ý liền bình tĩnh nhiều, hắn liền biết Tiêu Đại Ma Vương như vậy sẽ tính kế một người, sao có thể sẽ làm kế hoạch của chính mình kết quả là công mệt với hội.

"Ta xếp hạng thứ bảy danh, Tiêu đại ca vẫn là thứ tám danh, Huyền Ý thứ chín danh."

"Vừa rồi lập tức, biến mất thật nhiều điểm đỏ."

"Không phải bị truyền tống đi ra ngoài, chính là chết mất, mắt thấy ba tháng lập tức liền phải tới rồi. Ai! Đáng tiếc."

"Đáng tiếc cái gì? Bên ngoài hiện tại khẳng định giết được chính hăng say."

"May mắn Tiêu đại ca cùng Huyền Ý các ngươi hai cái sẽ trận pháp, bằng không chúng ta liền phải đi theo người chém giết."

Thượng Quan Huyền Ý bị Ân Thiên Duệ khoa trương, vừa lộ ra đắc ý biểu tình, lập tức liền banh cái mặt, nghiến răng nghiến lợi nói: "Có người ở bên ngoài công kích chúng ta trận pháp."

"Có ba cái Trúc Cơ kỳ cùng mười cái Luyện Khí hậu kỳ người." Tiêu Lăng Hàn đứng ở trận pháp trước, nhìn bên ngoài công kích trận pháp một đám người nói.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn lấy ra trận kỳ, nhanh chóng bố trí một cái nhị cấp thượng phẩm phòng ngự trận, hắn bên này vừa mới bố trí hảo, phía trước Thượng Quan Huyền Ý bố trí trận pháp liền ầm ầm sập, bị bên ngoài người cấp phá.

"Này nhóm người lại là như vậy lợi hại?" Thượng Quan Huyền Ý biết chính mình bố trí trận pháp tuy rằng không bằng Tiêu Lăng Hàn bố trí đến hảo, nhưng, tốt xấu chính mình bố trí cũng là nhị cấp trận pháp. Chẳng sợ chính mình không có chủ trì trận pháp, nhị cấp trận pháp sư cũng không nên nhanh như vậy là có thể tìm được mắt trận, tam hạ hai trừ nhị mà liền phá khai rồi trận pháp.

"Nhìn đến cái kia xuyên màu đen pháp y người sao?" Tiêu Lăng Hàn chỉ vào bên ngoài một người mặc màu đen quần áo mặt trái có một cái đại đại cổ tự người nọ, đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Người kia có được Hư Vọng Chi Nhãn, có thể liếc mắt một cái liền nhìn ra trận pháp nhược điểm ở đâu, loại người này trời sinh thích hợp làm trận pháp sư."

"Còn có như vậy thần kỳ đôi mắt."

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ đều dùng hâm mộ ghen ghét ánh mắt, nhìn bên ngoài vị kia họ cổ trận pháp sư. Có chút vô ngữ, loại này trời sinh đồ vật là hâm mộ không tới địa.

"Tiêu đại ca, ngươi vừa rồi lại bố trí một cái trận pháp, kia không phải thực mau lại phải bị bọn họ phá khai rồi?" Ân Thiên Duệ lo lắng mà nói.

"Ta bố trí chính là nhị cấp thượng phẩm trận pháp, liền tính hắn tìm được rồi mắt trận, lấy thực lực của bọn họ chỉ sợ yêu cầu ba bốn thiên tài có thể phá vỡ trận pháp. Chúng ta chờ một chút là có thể truyền tống đi ra ngoài, không cần lo lắng sẽ cùng bọn họ đối thượng."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Ân Thiên Duệ vỗ vỗ ngực, lòng còn sợ hãi nói. Trận pháp sư nếu là hố giết người, cao hơn một cái cảnh giới người không cẩn thận đều sẽ trúng chiêu. Huống chi trận pháp giống nhau đều là chết một tảng lớn, hắn nhưng không nghĩ cấp gia tộc trêu chọc loại này đáng sợ địch nhân.

"Nhanh lên, Tiêu ca ca, lại lấy vài lần lá cờ tới, ta xếp hạng lại dựa sau một chút." Thượng Quan Huyền Ý nhìn một chút chính mình ngọc giản, hoảng sợ. Chính mình hiện tại đã tới rồi đệ thập danh, mặt sau mười một danh theo đuổi không bỏ, mắt thấy liền phải lướt qua chính mình.

Tiêu Lăng Hàn lại phân cho hai người một ít tiểu kỳ, ba người làm tốt bị truyền tống đi ra ngoài chuẩn bị.

"Lập tức đều phải đi ra ngoài, bên ngoài những người đó còn chưa từ bỏ ý định." Ân Thiên Duệ buồn bực nhìn bên ngoài một đám người, không biết những người này vì cái gì còn bám riết không tha?

"Này nhóm người bên trong, xuyên màu xanh lơ quần áo chính là người nào?" Tiêu Lăng Hàn nhìn bên ngoài người, hỏi Ân Thiên Duệ.

"Nga, những cái đó là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc người của Lý gia, Lý gia chuyên ra luyện khí sư." Ân Thiên Duệ hiện tại còn không biết, nhân gia là hướng về phía hắn tới, nhưng thật ra Tiêu Lăng Hàn nghe được bên ngoài người đối thoại.

"Bác Thắng huynh, chúng ta còn có bao nhiêu lâu mới có thể mở ra cái này trận pháp? Còn có hai phút liền sẽ bị truyền tống đi ra ngoài." Lý gia một cái đệ tử nói.

Vốn tưởng rằng chỉ là một cái nhị cấp hạ phẩm trận pháp, không nghĩ tới bên trong thế nhưng còn có nhị cấp thượng phẩm trận pháp. Cổ Bác Thắng bất đắc dĩ nói: "Lý Phụ huynh, đây là một cái nhị cấp thượng phẩm trận pháp, chúng ta thực lực không đủ, phỏng chừng đến yêu cầu ba ngày mới có thể phá vỡ trận pháp."

"Đáng chết, không nghĩ tới có được dị hỏa nhân thân biên cư nhiên có nhị cấp cao cấp trận pháp sư, sớm biết rằng liền sớm một chút tới tìm người này." Tên là Lý Phụ người phẫn hận nói, trong mắt tràn đầy không cam lòng, ở bí cảnh động thủ là nhất thích hợp, vì thế tộc trưởng còn cố ý đem tìm dị hỏa pháp khí giao cho chính mình.

"Có thể hay không cái này trận pháp phía trước liền tồn tại, bên trong căn bản không có Lý huynh ngươi muốn tìm kiếm người?" Cổ Bác Thắng trong lòng sinh ra một cái hoài nghi, không phải là có lão sinh trộm lẻn vào vào thí luyện địa đi? Vẫn là nói nơi này trận pháp nguyên lai liền có? Kia có được dị hỏa người hay không thật sự ở bên trong?

"Không có khả năng, ta Lý gia tổ truyền Tầm Hỏa Bàn chính là tứ cấp pháp khí, chuyên môn tìm kiếm dị hỏa, thiên hỏa, địa hỏa không có khả năng sẽ làm lỗi." Lý Phụ lập tức ra tiếng phủ định Cổ Bác Thắng suy đoán, bất mãn trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, nhà mình tổ truyền pháp khí, không cho phép bất luận kẻ nào hoài nghi, chẳng sợ người này là chính mình bạn tốt cũng không được.

"Chuẩn bị tốt, lập tức liền phải bị truyền tống đi ra ngoài." Cổ Bác Thắng đột nhiên đối với đám kia còn đang nói nói giỡn cười Cổ gia con cháu nói.

Liền ở mọi người đều ở chuẩn bị bị truyền tống đi ra ngoài khi, Tiêu Lăng Hàn dán một trương ẩn thân phù, lặng yên không một tiếng động mà đi tới Lý Phụ

bên người. Ở hắn bị truyền thời điểm, Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng ra tay, đoạt được hắn không gian giới tử lập tức thu vào Long Ngọc không gian.

Học viện Hoàng Cực trên quảng trường,

"Là ai, ai cầm ta không gian giới tử, lăn ra đây cho ta!"

Tiêu Lăng Hàn vừa mới đứng vững liền nghe được một tiếng rít gào, có thể tưởng tượng thanh âm chủ nhân là có bao nhiêu phẫn nộ. Nhưng thì tính sao, Tầm Hỏa Bàn ở Lý gia nhân thủ thượng, đối chính mình, Thượng Quan Huyền Ý cùng với Ân Thiên Duệ đều là một cái trí mạng uy hiếp. Có thể ở ra bí cảnh cuối cùng thời điểm biết được Tầm Hỏa Bàn, này có lẽ là ông trời cấp cố ý an bài, cũng nói không nhất định?

"Ta cư nhiên tồn tại ra tới."

"Ta vừa vặn 50 tích phân."

"Ta cũng có 50 tích phân."

"Ta tích phân không có!"

"……"

Trên quảng trường có người ở khóc, có người đang cười, thực mau liền đem Lý Phụ rít gào thanh âm che lại qua đi. Ra tới người đại đa số đều là quần áo tả tơi, có người trong tay còn chính cầm kiếm, trên thân kiếm còn ở lấy máu, có thể tưởng tượng ở ra bí cảnh phía trước những người đó còn ở chém giết.

Qua năm phút, không còn có người bị truyền tống ra tới, quảng trường trên đài cao nhanh nhẹn xuất hiện một vị tuấn mỹ thanh niên.

Hắn ăn mặc một thân bạch y, ly gần có thể thấy được hắn trên quần áo mặt hoa văn, là từ bất đồng khắc văn tạo thành. Đen nhánh tóc thúc ở sau người, trắng nõn làn da, tuấn mỹ xông ra ngũ quan, hoàn mỹ mặt hình, đặc biệt là hắn hơi hơi mỉm cười khi, cho người ta một loại phóng đãng không kềm chế được cảm giác, còn mang theo một tia cuồng ngạo.

"Oa! Vị kia sư huynh lớn lên hảo tuấn mỹ."

"Hắn chính là Hoàng cấp học viện Phong Vân bảng đệ nhất: Sở Mục Thần, Sở sư huynh."

"Hắn vẫn là Thiên Tinh Các thiếu chủ."

"Ta đối hắn nhất kiến chung tình."

"Đối hắn nhất kiến chung tình người nhiều đi, không kém ngươi một cái."

"Ta cư nhiên thấy được ta tình nhân trong mộng Sở Mục Thần!"

"……"

Sở Mục Thần mới vừa vừa đứng ở trên đài, phía dưới liền vang lên một trận nghị luận thanh, một đám nữ tu, song nhi đều hai mắt tỏa ánh sáng mà nhìn chằm chằm hắn xem.

"Đây là Thiên Tinh Các thiếu chủ sao? Nhân khí rất cao a!" Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trên đài nam tử, nam tử tu vi ở Trúc Cơ đỉnh, tùy thời đều sẽ đột phá Kim Đan kỳ, lớn lên cũng không tồi, bất quá không có chính mình soái là được.

"Hẳn là chính là hắn!"

Sở Mục Thần nhìn đến trên quảng trường nhiệt tình nữ tu song nhi, kia nóng rát tầm mắt, làm hắn cả người nổi lên một tầng nổi da gà, liền bảo trì mỉm cười biểu tình đều phải biến thành cười khổ. Nếu không ngày hôm qua cùng vài vị sư đệ sư huynh đánh đố, chính mình bại bởi bọn họ, hiện tại đứng ở chỗ này người liền không phải là hắn, hắn hiện tại thậm chí bắt đầu hoài nghi đây là mấy người liên hợp lại cho hắn hạ bộ.

"An tĩnh!"

Sở Mục Thần chờ phía dưới đều an tĩnh, mới tiếp tục nói: "Phía dưới chúng ta đem công bố thông qua thí luyện nhân viên danh sách, đại gia thỉnh xem ta phía sau màn hình lớn." Sở Mục Thần chỉ vào phía sau màn hình lớn.

Sở Mục Thần phía sau màn hình lớn là một kiện tứ cấp pháp khí, giống như vậy chỉ có ký lục một loại công năng pháp khí, Học viện Hoàng Cực còn có vài cái.

Một lát sau, Sở Mục Thần mới tiếp tục nói: "Trước chúc mừng mặt trên 234 người thông qua thí luyện, mặt khác không có thông qua người cũng đừng nản chí, 5 năm sau, nếu là ngươi tuổi tác không có vượt qua hai mươi tuổi, có thể lại đến Học viện Hoàng Cực."

Nhìn đến trên màn hình lớn mặt biểu hiện tên, có người mất mát, có người vui mừng.

"Kế tiếp thỉnh không có thông qua thí luyện người, theo bên kia vài vị sư huynh rời đi học viện." Sở Mục Thần chỉ vào quảng trường xuất khẩu phương hướng nói.

Thập phần sau, trên quảng trường cũng chỉ thừa hai trăm nhiều người, cái này tỉ lệ đào thải tương đối lớn!

"Phía dưới ta niệm đến tên người đứng ở phía trước tới, Cổ Bác Đào, Chung Hạo Chu, Tằng Lê Hân, Thẩm Thu Hoằng, Thi Nhược An, Đỗ Tư Hạng, Ân Thiên Duệ, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Tiền Chí Trạch."

Còn lại bảy người đều là Trúc Cơ kỳ lúc đầu tu vi, bọn họ phía sau có khổng lồ gia tộc duy trì, bọn họ có thể được đến tiền mười danh ngạch, thực bình thường. Nhưng Tiêu Lăng Hàn, Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý ba cái Luyện Khí hậu kỳ người cư nhiên cũng có thể tiến vào tiền mười, vậy quá

không tầm thường. Còn lại người đều dùng hoài nghi ánh mắt nhìn ba người, rõ ràng là đang nói ba người gian lận.

Nhưng nơi này là Học viện Hoàng Cực, không phải do bọn họ nho nhỏ Luyện Khí kỳ, Trúc Cơ kỳ tiểu tu sĩ làm càn, một cái hai cái nhìn ba người ánh mắt đều mang theo hâm mộ, ghen ghét cùng với khinh thường, đặc biệt là mười một, mười hai, mười ba danh kia ba người, nhìn ba người ánh mắt đều mang theo oán hận còn có tràn đầy ác ý.

Sở Mục Thần cũng quái dị nhìn Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, mới đối với mười người nói: "Các ngươi mười người đi theo ta đi, ta mang các ngươi tiến nội viện."

Xuyên qua từng tòa kiến trúc, Sở Mục Thần mang theo mười người đi vào một phiến cổng vòm trước, "Nơi này là tiến vào nội viện môn, chỉ có nội viện nhân tài có thể tùy ý ra vào nơi này. Mỗi lần ra vào đều phải xoát thân phận ngọc giản, này đạo môn là một cái tứ cấp trận pháp, không mang thân phận ngọc giản người giống nhau còn không thể nào vào được, thân phận ngọc giản chỉ hạn bản nhân sử dụng."

Sở Mục Thần lấy ra thân phận ngọc giản đưa vào linh lực, trận pháp mở ra, tất cả mọi người đi theo hắn tiến vào nội viện.

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng cảm giác được nơi này linh khí so bên ngoài nồng đậm rất nhiều, không hổ là mỗi người đều tưởng tiến vào tu luyện thánh địa.

Tác giả nhàn thoại: 【 lần đầu tiên viết tiểu thuyết, có cái gì không đủ chỗ còn thỉnh đại gia nhiều hơn thông cảm, có cái gì tốt kiến nghị hoan nghênh bình luận khu nhắn lại. 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 77

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 77 Học viện Hoàng Cực

【077: Như nguyện nhập nội viện 】

Tiến vào nội viện sau, Sở Mục Thần mang theo mười người đi vào từng tòa mộc chất nhà lầu trước, nhà lầu cùng sở hữu ba tầng, bề ngoài nhìn qua liền cùng hiện đại học sinh ký túc xá giống nhau, mỗi cái phòng chỉ có 50 cái bình phương bộ dáng. "Nơi này chính là các ngươi về sau nơi ở, không ai mỗi ngày 50 khối hạ phẩm linh thạch."

"Kia Sở sư huynh ngươi cũng ở nơi này sao?" Thi Nhược Lan ra tiếng hỏi, nàng mười người trung duy nhất nữ tu.

"Ta không ở nơi này, ta ở Linh Nguyệt Sơn có chính mình động phủ, chỉ cần các ngươi có linh thạch đều có thể đến sau núi đi thuê động phủ trụ." Sở Mục Thần đương nhiên nói, hắn là Minh Văn Viện viện trưởng thân truyền đệ tử, cho nên có chính mình động phủ, hơn nữa còn không cần hoa linh thạch.

"Kế tiếp các ngươi chỉ cần ở chỗ này tuyển hảo chính mình nơi ở, sau nửa canh giờ sẽ có học viện quản sự phương hướng các ngươi thu linh thạch, cùng với phát học viện phục sức. Phía trước tám đống đều là nam tu nơi ở, thứ chín đống lâu là song nhi nơi ở, đệ thập đống lâu là nữ tu nơi ở. Một phòng trụ bốn người, mỗi cái phòng ngoài cửa đều có một cái môn bài, môn bài thượng nếu là viết bốn người tên, vậy thuyết minh phòng này nhân viên đã mãn." Sở Mục Thần vừa nói vừa chỉ hướng phòng môn, rất nhiều trong phòng đều có bốn người danh.

"Kế tiếp liền chúc các vị vận may!" Sở Mục Thần cười đối mười người nói, nói xong, hắn liền rời đi.

Tiêu Lăng Hàn thấy Sở Mục Thần lúc gần đi kia không xấu hảo ý tươi cười, hắn tổng cảm thấy chính mình đoàn người bị Sở Mục Thần cấp hố, khẳng định còn có cái gì mặt khác quy củ hắn chưa nói ra tới.

Còn lại mấy người thấy Sở Mục Thần đi xa, đều sôi nổi đi tìm chính mình nhà ở.

"Chúng ta cũng đi tìm phòng trụ hạ?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt một loạt nhà lầu, rối rắm nói. Hắn trong lòng kỳ thật rất lo lắng, Học viện Hoàng Cực viện trưởng chính là một cái gian trá thương nhân, hiện tại trụ một cái phá phòng ở đều phải 50 khối linh thạch một ngày. Đời trước hắn tới nơi này mượn Truyền Tống Trận, hoa 50 năm mới đem Truyền Tống Trận phí dụng trù tề.

Tiêu Lăng Hàn cũng nhìn về phía trước mặt phòng ở, này đó phòng vừa thấy liền không tốt, hơn nữa mỗi ngày còn muốn 50 khối linh thạch, còn không bằng trực tiếp đi thuê động phủ. Nhưng ba người mới đến, học viện một ít quy củ còn có cấm kỵ linh tinh đều không rõ ràng lắm, tùy tiện đi thuê động phủ khủng có không ổn. Vẫn là trước lưu lại hỏi thăm một chút tình huống, lại nhân sự chế nghi.

Ân Thiên Duệ đáng thương hề hề nhìn hai người, "Tiêu đại ca, Huyền Ý, các ngươi muốn hay không đi thứ tám đống tuyển nhà ở a?".

Song nhi ở thứ chín đống, nếu là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở thứ tám đống tuyển nhà ở, ba người cách xa nhau sẽ không quá xa. Hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, đồng loạt gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở thứ tám đống một tầng, tuyển một phòng đã có hai người nơi ở.

Sau nửa canh giờ,

Một cái ăn mặc màu trắng pháp y, tu vi ở Kim Đan trung kỳ, dáng người béo lùn trung niên nam tử, đi vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phòng.

Hắn hẳn là chính là Sở Mục Thần nói quản sự, nhìn thấy hai người sau, hắn lấy ra một cái ký lục thạch, sau đó trực tiếp khai hỏi: "Mỗi ngày 50 khối linh thạch, các ngươi tính toán ở bao lâu?"

"Vãn bối gặp qua tiền bối, chúng ta hai người sơ tới nơi đây, trời xa đất lạ, không biết này Học viện Hoàng Cực nội viện đều có cái gì kiêng kị?" Nói xong, Tiêu Lăng Hàn tắc một cái túi trữ vật cấp quản sự.

Quản sự tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn túi trữ vật, thần thức đảo qua, bên trong có một trăm viên trung phẩm linh thạch, vừa lòng gật gật đầu, cho Tiêu Lăng Hàn một cái tán thưởng ánh mắt. Hắn ngồi vào một cái trên ghế, mới chậm rì rì nói: "Xem ở các ngươi sơ tới nơi đây phân thượng, ta liền cố mà làm cho các ngươi nói nói ở Học viện Hoàng Cực một ít những việc cần chú ý."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều tưởng trợn trắng mắt, đây là nhìn chúng ta sơ tới nơi đây phân thượng sao? Rõ ràng chính là xem ở linh thạch phân thượng, trợn tròn mắt nói dối!

"Đệ nhất: Học viện mỗi năm đều sẽ cử hành một lần xếp hạng, nội viện xếp hạng ở cuối cùng mười tên người sẽ bị đưa đi ngoại viện; tương phản nếu là ngoại viện người xếp hạng ở phía trước mười, kia bọn họ có thể tiến vào nội viện. Đệ nhị: Này phiến trụ khu thập phần không an toàn, có tiền người đều chính mình thuê động phủ trụ, có bản lĩnh người học viện cấp động phủ trụ. Đệ tam: Không cần lạn hảo tâm, người tốt giống nhau đều sống không lâu. Đệ tứ: Học viện Hoàng Cực chẳng phân biệt bối cảnh, chỉ cần ngươi có bản lĩnh là có thể trở thành nhân thượng nhân. Thứ năm: Ở học viện nội không cần giết người,

có việc thượng lôi đài. Quan trọng nhất một chút, không linh thạch ngàn vạn không cần gây chuyện!" Quản sự vừa lòng nhìn trước mặt hai cái thiếu niên xuất sắc ngoạn mục sắc mặt, nghĩ thầm, cũng không biết này hai người có thể tại nội viện đãi bao lâu, thực lực như vậy thấp, nhưng đừng ngày mai liền xám xịt bị đuổi tới ngoại viện đi.

"Tiền bối cũng biết động phủ ở nơi nào thuê?"

"Tạm thời các ngươi cũng đừng suy nghĩ, cần thiết ở chỗ này trụ mãn một tháng mới có thể đi thuê động phủ. Hoặc là bị học viện các đại viện viện trưởng thu làm thân truyền đệ tử, kia cũng có thể dọn đi động phủ trụ." Quản sự nhìn hai người kinh ngạc ánh mắt, trong lòng thập phần vừa lòng, nhớ năm đó hắn cũng là như thế này lại đây.

Muốn ở chỗ này trụ mãn một tháng, nghe vừa rồi quản sự ý tứ nơi này ở cũng không an toàn. Hiện tại ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong lòng, cảm giác này Học viện Hoàng Cực chính là một cái ổ sói, thật sâu hoài nghi chính mình có phải hay không đến nhầm địa phương.

"Hảo, các ngươi tính toán trụ một tháng sao? Nếu là trụ một tháng, vậy 1500 khối linh thạch."

Quản sự đứng dậy, sửa sửa quần áo, này rõ ràng là phải đi tư thế, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đành phải mỗi người lấy ra 1500 khối linh thạch đưa cho quản sự.

Quản sự tiếp nhận linh thạch liền ném cho hai người một người một cái túi trữ vật, xoay người muốn đi, bỗng nhiên lại nghĩ tới còn có chuyện không có công đạo, xoay người đối với hai người nói: "Ngày mai buổi sáng, nhớ rõ đến Học viện Hoàng Cực nội viện cửa tập hợp." Nói xong, không bao giờ nhiều xem hai người, đảo mắt liền biến mất ở hai người trước mặt.

"Đa tạ tiền bối nhắc nhở!"

"Tiêu sư huynh!" Thượng Quan Huyền Ý mở to xinh đẹp mắt đào hoa, nhu nhu gọi một tiếng.

"Tiêu sư huynh?" Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, cười như không cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

"Ân, Tiêu sư huynh, nơi này là Học viện Hoàng Cực, mọi người đều là như vậy kêu." Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, một bộ hắn chỉ là ấn quy củ làm việc bộ dáng, vô tội nhìn Tiêu Lăng Hàn. Hắn đã sớm không nghĩ kêu Tiêu ca ca, Tiêu Đại Ma Vương liền biết chiếm hắn tiện nghi, hiện tại vào học viện có một cái quang minh chính đại thoát khỏi cái này kêu pháp thời điểm, hắn tự nhiên là phải bắt được cơ hội này.

"Ngươi cao hứng liền hảo!" Tiêu Lăng Hàn xem xét hắn liếc mắt một cái, còn biết trang vô tội! Cho rằng chính mình không biết, hắn mỗi lần kêu chính mình

Tiêu ca ca thời điểm, ca ca hai chữ cắn rất nặng, có chút nghiến răng nghiến lợi, lúc này hắn khẳng định ở trong lòng mắng chính mình.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý từng người cầm chính mình túi trữ vật, mở ra vừa thấy bên trong có hai bộ nhị cấp màu trắng pháp y, một trương bản đồ, một lọ Tích Cốc Đan, còn có một quyển sách nhỏ, quyển sách nhỏ thượng viết 《Học viện Hoàng Cực viện quy》.

Đại khái nhìn một chút, dù sao chính là cái gì đều phải linh thạch. Đấu võ đài muốn ra linh thạch, hư hao của công muốn ra linh thạch, Tu Luyện Tháp muốn ra linh thạch, Trọng Lực Thất muốn ra linh thạch, Tàng Thư Lâu muốn ra linh thạch, luyện thể chén thuốc muốn ra linh thạch từ từ. Phía trước mười trang tất cả đều là ghi lại muốn linh thạch, từ mười một trang bắt đầu lời cuối sách lục chính là kiếm tiền phương pháp. Học viện tiếp nhiệm vụ có thể tránh tích phân, tích phân có thể đổi linh thạch, đổi đan dược, mọi việc học viện đồ vật đều có thể dùng tích phân đổi. Một viên đan dược chỉ cần mười tích phân, nếu là ngươi dùng linh thạch chi trả vậy muốn mười hai khối linh thạch.

Hai người đang xem viện quy, đột nhiên môn bị "Phanh" một tiếng đẩy ra.

Ngẩng đầu nhìn lại, môn ** một cái người vạm vỡ, hắn một người liền giữ cửa ngoại quang cấp che đậy xong rồi. Hắn đôi tay ôm ngực, lỗ mũi hướng lên trời, sải bước mà đi đến, bắt tay duỗi đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, ném ra hai chữ. "Lấy tới!"

Tiêu Lăng Hàn thấy bạn cùng phòng trở về, còn không có tới cập đến chào hỏi, liền thấy hắn bắt tay duỗi đến chính mình mặt. Hắn ngẩng đầu đánh giá một phen đại hán, Trúc Cơ trung kỳ tu vi, cốt linh 32 tuổi, vừa thấy hắn liền biết người này định là một vị thể tu. Tiêu Lăng Hàn thuận tay liền đem trong tay viện quy nhét vào đại hán trong tay.

Đại hán nhìn trong tay viện quy quyển sách, nhíu mày, chính mình muốn chính là linh thạch, là bảo hộ phí, tiểu tử này cho chính mình viện quy làm gì? Không vui nói: "Trước cấp hai vạn."

Tiêu Lăng Hàn:…… Ngạch, đây là muốn chính mình cho hắn linh thạch?

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, vừa mới mới nhìn viện quy, biết này Học viện Hoàng Cực cái gì đều phải linh thạch. Hắn còn đang suy nghĩ chính mình về sau muốn như thế nào tránh linh thạch đâu, này bạn cùng phòng vừa tiến đến liền xin hỏi hắn muốn linh thạch, thật là chán sống!

Vì thế, thái độ của hắn so đại hán còn duệ, lạnh lùng nói: "Không có!"

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên nhịn không được vụng trộm nhạc, nghĩ thầm, này ngốc đầu ngốc não tên ngốc to con cư nhiên dám duỗi tay hướng Tiêu Đại Ma Vương muốn linh thạch, sợ không phải ngại chính mình mệnh quá dài.

Đại hán chấp nhất mà thò tay, mở miệng nói: "Túi trữ vật cho ta kiểm tra."

“Ngươi là bệnh viện tâm thần ra tới đi?” Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt ghét bỏ nói, này to con có bệnh tâm thần đi? Túi trữ vật là mỗi người riêng tư, tư nhân vật phẩm, như thế nào sẽ tùy tiện cho người khác đâu?

“Nơi này không phải bệnh viện tâm thần, nơi này là Học viện Hoàng Cực!” Đại hán ra tiếng biện giải nói.

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, nghĩ thầm, chính mình làm gì muốn cùng một cái bệnh tâm thần câu thông? Cho nên, Tiêu Lăng Hàn không có lại hồi hắn nói, một chân đạp lên trên ghế, sau đó trực tiếp ra quyền, một quyền đánh vào hắn trên mặt, một chân lại đem người cấp ném đi trên mặt đất, sàn nhà đều chấn động. Thần thức nhìn đến một đám người vây quanh lại đây, hắn tay phải phong linh lực vừa chuyển, phòng môn liền khép lại.

Đại hán ngã trên mặt đất, một tay bụm mặt, một tay chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, “Ngươi… Ngươi cũng là luyện thể tu sĩ?”

Nhìn chỉ hướng chính mình ngón tay, Tiêu Lăng Hàn híp lại con mắt, từng bước một đi hướng hắn.

Đại hán sợ tới mức liên tục sau này chồng động, “Ngươi muốn làm gì?”

Tiêu Lăng Hàn vươn trắng tinh như ngọc tay, trực tiếp đem đại hán ngón tay dọn đoạn.

“A… A…” Đại hán phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình nói: “Ta ghét nhất người khác dùng tay chỉ ta, ta một cái không cao hứng liền sẽ băm hắn tay.”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến đại hán thảm dạng, nghĩ thầm, đắc tội ai không tốt, thế nào cũng phải đắc tội Tiêu Đại Ma Vương, ai! Tên ngốc to con hắn là may mắn chính mình còn sống. Nghĩ đến lần trước cùng nhau trụ một phòng mười người, phỏng chừng đều chết ở bí cảnh, Tiêu Đại Ma Vương quả nhiên hung tàn!

Đại hán hiện tại xem Tiêu Lăng Hàn ánh mắt mang theo sợ hãi, trong phòng của mình thật vất vả tới tân nhân, hắn chỉ là muốn nhận cái bảo hộ phí. Ai biết cư nhiên tới một cái hung tàn gia hỏa, làm chính mình một cái linh thạch không có kiếm được không nói, còn bị người ta đánh một đốn, chặt đứt một ngón tay.

“Về sau trước mặt ngoại nhân ngươi là lão đại, ngươi muốn che chở chúng ta hai cái.” Tiêu Lăng Hàn nói chỉ chỉ chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý, lại tiếp tục nói: “Không có người ngoài ở thời điểm, ta mới là lão đại. Ngươi, nhưng minh bạch?”

Đại hán liên tục gật đầu, tỏ vẻ hắn minh bạch, hắn quá minh bạch, gia hỏa này chính là tưởng giả heo ăn thịt hổ. Như vậy cũng hảo, về sau xui xẻo khẳng định sẽ không chỉ có chính mình một người. Bởi vì cái này ý tưởng, đại hán trong lòng nhiều ít đã chịu điểm an ủi.

Không trong chốc lát, trong phòng trụ một người khác cũng đã trở lại.
-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 78

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 78 Học viện Hoàng Cực

【078: Thiên tài bị người hận 】

Thịnh Tân Thủy thật cẩn thận mà đi vào phòng, nhìn đến mới tới hai vị sư đệ đều còn rất nhỏ, hắn đầu tiên là nhiệt tình hướng đại hán chào hỏi. “Hổ ca, ngươi hôm nay trở về thật sớm!”

Đại hán lý cũng chưa để ý đến hắn, như cũ nằm ở trên giường, đại hán tên là Hồ Hổ. Thịnh Tân Thủy cũng không tức giận, xoay người ngồi ở trên ghế, lại nhìn nhìn Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn.

“Hai vị tiểu sư đệ hảo, ta kêu Thịnh Tân Thủy, các ngươi kêu ta Thịnh sư huynh liền hảo. Hổ ca tính tình cũng không tệ lắm, chỉ cần mỗi tháng đúng hạn cho hắn linh thạch liền hảo. Các ngươi cũng đừng oán Hổ ca, đây là nội viện quy củ, mặt khác phòng sư huynh thu càng nhiều.” Thịnh Tân Thủy bất đắc dĩ nói.

Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu nhìn hắn một cái, lớn lên thực bình thường, không tính xấu, cũng không soái, 27 tuổi, Trúc Cơ sơ kỳ tu vi. Tại đây nhân tài đông đúc nội viện, hắn là chúng sinh muôn nghìn trung biểu hiện thường thường vô kỳ trung một cái.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thấy hắn rất hay nói, lại không giống đại hán như vậy ngốc đầu ngốc não bộ dáng, vì thế cùng hắn hiểu biết một chút Học viện Hoàng Cực. Quả nhiên liền như học viện viện quy thượng giống nhau, cái gì đều phải hoa linh thạch, đương nhiên, ngươi nếu là tiến vào Phong Vân bảng tiền mười, vậy toàn miễn phí, mặc kệ là Tàng Thư Lâu, Tu Luyện Tháp, vẫn là Trọng Lực Thất.

Một đêm thực mau qua đi……

Sáng sớm hôm sau, tân nhập nội viện bảy người đều chờ tại nội viện cửa, tốp năm tốp ba mà nói chuyện. Thấy Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ ba người đi tới, đều dùng kinh ngạc ánh mắt nhìn ba người. Vốn tưởng rằng này ba người sẽ bị những cái đó các sư huynh giáo huấn mặt mũi bầm dập, không nghĩ tới ba người đều lông tóc không tổn hao gì. Chẳng lẽ là ba người đều gặp được tương đối dễ nói chuyện sư huynh? Bảy người đồng thời ở trong lòng như vậy suy đoán.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không có bị đánh, là bởi vì trụ cùng cái phòng sư huynh đánh không lại Tiêu Lăng Hàn. Mà Ân Thiên Duệ sở dĩ không có bị thương, là bởi vì hắn ca ca tới xem hắn. Ân Thiên Thịnh ở Học viện Hoàng Cực nội viện có cái vang dội danh hào, kiếm kẻ điên! Không có

người muốn đi chọc một cái động bất động liền phải cùng ngươi tỷ thí kiếm si. Cùng cái phòng người thấy Ân Thiên Duệ cư nhiên là kiếm kẻ điên đệ đệ, đều đối hắn nhiệt tình thực.

Không trong chốc lát, liền có một vị mỹ nữ đạo sư tiên khí phiêu phiêu hướng đoàn người đi tới, nàng tu vi ở Kim Đan hậu kỳ. Đứng ở đoàn người trước mặt, nàng bắt bẻ mà nhìn tu vi chỉ có Luyện Khí kỳ ba người liếc mắt một cái. Nghĩ thầm, này ba người liền Trúc Cơ kỳ đều không có đạt tới, cũng không biết dùng cái gì nhận không ra người phương pháp nhập nội viện, học viện cũng thật là, vì linh thạch, người nào đều thu.

Nàng thanh thanh yết hầu, mở miệng nói: “Ta kêu Hoắc Mai, các ngươi có thể kêu ta Hoắc đạo sư.”

“Hoắc đạo sư hảo!”

“Các ngươi nếu là lần này tân sinh tiền mười danh, tin tưởng các ngươi hẳn là đều có tương đối ứng thực lực. Chúng ta học viện quyết không cho phép giở trò bịp bợm, còn có năm tháng liền đến mỗi năm một lần xếp hạng khảo thí, đến lúc đó các ngươi nhưng đừng mất mặt xấu hổ.” Nói lời này thời điểm Hoắc Mai cơ hồ là nhìn Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ nói, liền kém chỉ tên nói họ.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Lớn lên như vậy xinh đẹp thế nhưng là điều rắn độc, nữ nhân quả nhiên đều không phải thứ tốt, nguyền rủa ngươi gả không ra!

Ân Thiên Duệ: “……” Nữ nhân này thật chán ghét.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Còn tưởng rằng là một cái tiên nữ, này một mở miệng liền bại lộ nàng nội tâm đáng ghê tởm, thật đúng là người xấu xí nhiều tác quái!

Ba người trong lòng tuy rằng ở chửi thầm tên này nữ đạo sư, nhưng mà trên mặt lại một chút không thấy khác thường.

“Là, đa tạ Hoắc đạo sư dạy dỗ!” Mười người trăm miệng một lời nói.

“Ân” Hoắc Mai vừa lòng gật gật đầu, “Hiện tại ta mang các ngươi đi từng người phân viện, có đã học tập quá thuật pháp người, thỉnh báo ra các ngươi chính mình thuật pháp danh.”

“Hoắc đạo sư, ta kêu Cổ Bác Đào, là nhị cấp trận pháp sư.”

“Hoắc đạo sư, ta kêu Chung Hạo Chu, là nhị cấp phù sư.”

“Hoắc đạo sư, ta kêu Tằng Lê Hân, cũng là nhị cấp phù sư”

“Hoắc đạo sư, ta kêu Thẩm Thu Hoằng, là nhị cấp trận pháp sư.”

“Hoắc đạo sư, ta kêu Thi Nhược Lan, là nhị cấp đan sư.”

“Hoắc đạo sư, ta kêu Đỗ Tư Hạng, ta muốn đi Võ Viện.”

“Hoắc đạo sư, ta kêu Tiền Chí Trạch, ta cũng đi Võ Viện.”

"Hoắc đạo sư, ta……."

"Hảo, hiện tại liền xuất phát đi!" Hoắc Mai đột nhiên ra tiếng, đánh gãy Ân Thiên Duệ còn không có nói xong nói, nói xong nàng liền ở phía trước dẫn đường.

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ ba người sắc mặt đều không đẹp, tên này kêu Hoắc Mai đạo sư rõ ràng liền không có đem ba người nhìn trong mắt, cố ý không cho ba người nói, hoàn toàn làm lơ ba người. Còn lại người càng là dùng vui sướng khi người gặp họa ánh mắt nhìn ba người, trong mắt tất cả đều là trào phúng cùng khinh thường, liền tính đi cửa sau tiến vào nội viện cũng bất quá như thế.

Không trong chốc lát, đoàn người liền tới tới rồi Đan Viện cửa, nổi danh tam cấp đan sư ở nơi đó chờ. Đoàn người theo hắn tiến vào Đan Viện, tiến Đan Viện nghênh diện một trận phác mũi đan hương truyền đến, xem ra lúc này hẳn là có người đang ở luyện chế đan dược.

"Không biết các ngươi mười người trung có mấy người là lựa chọn Đan Viện học viên?" Đi vào một gian phòng luyện đan trước cửa, tam cấp luyện đan sư hỏi.

"Ta kêu Thi Nhược Lan, là nhị cấp đan sư."

"Ta kêu Ân Thiên Duệ, cũng là nhị cấp đan sư"

Ân Thiên Duệ này một mở miệng, còn lại người đều quái dị nhìn hắn, Hoắc Mai càng là mở miệng nói: "Ngươi một cái Luyện Khí kỳ người thế nhưng nói chính mình là nhị cấp đan sư? Không biết trời cao đất dày, tuy rằng ta không phải luyện đan sư, nhưng ta cũng biết, nghĩ đến đạt tới nhị cấp luyện đan sư cần thiết đến là Trúc Cơ kỳ tu vi. Ngươi đây là ở loè thiên hạ! Còn không lùi hạ, đừng ở Cát đan sư trước mặt mất mặt xấu hổ." Hoắc Mai xoay người hung hăng mà trừng mắt nhìn Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, trong mắt tất cả đều là lạnh lẽo.

"Cát đan sư, còn thỉnh ngươi giải lượng, hắn là tân học viên, có rất nhiều quy củ cũng đều không hiểu." Hoắc Mai ra vẻ trưởng bối tư thái, xin lỗi đối tam cấp đan sư nói. Nghĩ thầm, này bất nam bất nữ song nhi, thiếu chút nữa hỏng rồi chính mình sự, này Cát đan sư chính mình chính là muốn cùng chi giao hảo.

Tam cấp đan sư là Đan Viện đạo sư, hắn tên là Cát Thâm, Kim Đan đỉnh tu vi, chỉ cần hắn đột phá Nguyên Anh kỳ, trở thành tứ cấp đan sư là chuyện sớm hay muộn. Này gần là làm Hoắc Mai lấy lòng hắn trong đó một nguyên nhân, một nguyên nhân khác chính là Cát Thâm còn có một thân phận, hắn vẫn là Đan Viện viện trưởng đồ đệ.

"Không sao, nếu các ngươi hai người đều tưởng nhập Đan Viện, vậy đi trước khảo hạch. Một bậc đan sư phân phối ở sơ cấp ban, nhị cấp đan sư phân phối ở trung cấp ban, tam cấp đan sư phân phối ở cao cấp ban."

Cát Thâm vì đại gia nhất nhất giới thiệu, có vẻ kiên nhẫn mười phần, cũng cũng không có bởi vì Hoắc Mai nói kia phiên lời nói liền phủ định Ân Thiên Duệ. Hắn biết có chút linh hồn lực cường đại người là có thể vượt cấp luyện đan, tựa như có chút sức chiến đấu cường người vượt cấp khiêu chiến là một cái lý.

Cát Thâm mở ra một gian phòng luyện đan, bên trong cùng sở hữu mười cái luyện đan vị trí, đạo sư một lần chỉ biết giáo mười người. Bất quá hiện tại này gian phòng luyện đan cũng không có học viên, Ân Thiên Duệ cùng Thi Nhược Lan hai người phân biệt tìm một cái luyện đan vị trí.

Thấy hai người đều đã chuẩn bị tốt, Cát Thâm lấy ra sáu phân nhị cấp Bổ Linh Đan linh thảo, phân cho hai người, một người tam phân.

“Các ngươi có ba lần cơ hội, nếu là ba lần đều thất bại vậy luyện chế một bậc đan dược, đều chuẩn bị tốt liền bắt đầu.” Nói, Cát Thâm liền mở ra trận pháp.

“Đây là tứ cấp phòng ngự trận, trận pháp là bảo hộ đan sư ở luyện đan khi không bị người quấy rầy, cũng là phòng bị ở giảng bài trung tạc lò ảnh hưởng đến những người khác.” Cát Thâm vì còn lại ở một bên xem náo nhiệt người giới thiệu nói.

“Cát đan sư thật lợi hại, hiểu thật nhiều.” Hoắc Mai lấy lòng nói, thật vất vả có tiếp xúc đến Cát Thâm cơ hội, nàng nhất định phải hảo hảo nắm chắc.

“Lợi hại sao? Đan Viện người đều biết a!” Cát Thâm vẻ mặt ngươi gạt ta biểu tình, nghiêm túc nói.

Xem đến một bên mọi người đều muốn cười rồi lại không dám cười.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, này Cát Thâm cũng quá ngay thẳng, như vậy thẳng nam! Hoắc Mai như vậy rõ ràng lấy lòng, hắn thế nhưng không hề sở giác, khó trách tuổi một đống vẫn là một cái độc thân cẩu, chủ yếu là hắn nguyên dương chưa tiết.

“Ta là gieo trồng sư, tự nhiên không hiểu trận pháp, nếu không phải Cát đan sư giới thiệu, ta đều không rõ ràng lắm này thế nhưng là tứ cấp trận pháp.” Hoắc Mai xấu hổ cười cười, nghĩ thầm, Cát Thâm một chút tình thú cũng đều không hiểu, khó trách tìm không thấy bạn lữ, xứng đáng độc thân cả đời.

Gieo trồng sư chỉ có thể là thủy hệ linh căn hoặc là mộc hệ linh căn, này hai loại linh căn thuộc tính ôn hòa, sẽ không bị thương linh thảo, mà Hoắc Mai chính là thủy thổ song linh căn.

Cát Thâm thâm chấp nhận gật gật đầu, không nói chuyện nữa, mà là nghiêm túc mà nhìn phía dưới luyện đan hai người. Nhìn đến Ân Thiên Duệ luyện đan dùng ngọn lửa, đồng tử co rút lại một chút, thực mau lại khôi phục bình thường, không ai có thể phát hiện hắn khác thường.

Một canh giờ sau, Thi Nhược Lan đan lô bắt đầu truyền ra từng đợt đan hương.

“Nhược Lan tiểu thư lập tức liền luyện chế thành công, thơm quá a!”

“Đúng vậy!”

“Thi tiểu thư thật lợi hại!”

“Nhược Lan vẫn luôn đều rất tuyệt!”

“Đan dược thế gia quả nhiên không giống bình thường!”

“……”

Thực mau, Thi Nhược Lan liền đánh ra thu đan tay quyết, thấy nàng đình chỉ động tác, Cát Thâm mở ra trận pháp.

Thi Nhược Lan tiểu tâm mà đem đan dược cất vào đan dược bình, đôi tay cung kính mà đưa cho Cát Thâm, “Cát đạo sư, ta luyện chế hảo, thỉnh ngài kiểm tra.”

“Ân” Cát Thâm tiếp nhận Thi Nhược Lan truyền đạt đan bình, mở ra, đem đan dược đảo ra tới nhìn nhìn, nhíu lại mi, ngữ khí không có bất luận cái gì phập phồng nói: “Nhị cấp hạ phẩm, cộng luyện chế ba viên, miễn miễn cưỡng cưỡng xem như quá quan đi! Về sau muốn cần thêm luyện tập, không thể chậm trễ.”

Thi Nhược Lan cao hứng mà trả lời: “Cảm ơn Cát đạo sư, ta về sau nhất định sẽ tiếp tục nỗ lực.”

Còn lại người đều tiến lên sôi nổi chúc mừng, chỉ có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lão thần khắp nơi đứng ở tại chỗ, một chút cũng không có muốn đi lên chúc mừng ý tứ. Thi Nhược Lan nhìn đến hai người không có tới lấy lòng chính mình, nàng nhíu lại mi, trong mắt hiện lên một tia không vui, vừa lúc bị ái mộ nàng Đỗ Tư Hạng nhìn đến.

“Nhược Lan không cần lý kia hai cái đi cửa sau đồ nhà quê, ngươi mới hai mươi tuổi, chính là nhị cấp đan sư, bọn họ căn bản không rõ này ý nghĩa cái gì.” Đỗ Tư Hạng an ủi không cao hứng mà Thi Nhược Lan, hắn Nhược Lan là tốt nhất, kia hai cái không có ánh mắt đồ nhà quê, chờ có cơ hội nhất định phải hảo hảo thu thập bọn họ.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Như thế nào chính mình lại thành đồ nhà quê?

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Hai mươi tuổi mới đến nhị cấp! So với Thiên Duệ kém xa, càng vô pháp cùng Tiêu Đại Ma Vương so, cũng không biết ở kiêu ngạo cái cái gì?

“Ân, ta không có việc gì. Tư Hạng, ta chính là suy nghĩ kia hai người tuyển sẽ là cái gì thuật pháp viện.”

“Quản bọn họ tuyển cái gì thuật pháp viện, nếu là tuyển Võ Viện, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố bọn họ.” Đỗ Tư Hạng giơ lên tay, cầm nắm tay, chiếu cố hai chữ cắn đến phá lệ trọng.

“Nếu là bọn họ tuyển Phù Viện, ta cũng sẽ hảo hảo chiếu cố bọn họ.” Tằng Lê Hân cũng đứng ra nói, nghĩ thầm, Thi Nhược Lan hiện tại là nhị cấp đan sư, cùng nàng đánh hảo quan hệ, về sau liền không lo đan dược vấn đề.

“Nếu là vào Trận Viện, ta cũng sẽ quan tâm bọn họ hai người một vài.” Thẩm Thu Hoằng cũng lập tức tỏ thái độ, Thẩm gia cùng Thi gia vốn dĩ chính là quan hệ thông gia quan hệ, hắn tự nhiên muốn phụ họa.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 79

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 79 Học viện Hoàng Cực

【079: Bất đồng thuật pháp viện 】

Tiền Chí Trạch, Chung Hạo Chu cùng Cổ Bác Đào ba người nhưng thật ra không nói gì thêm, nhà bọn họ không thiếu đan sư, không cần phải lấy lòng Thi Nhược Lan. Huống chi Thi Nhược Lan luyện chế đan dược phẩm cấp như vậy thấp, bọn họ đều có chút chướng mắt.

Đúng lúc này, so vừa rồi càng nồng đậm đan hương truyền ra tới, mọi người sôi nổi nhìn về phía đan hương nơi phát ra chỗ, đều lộ ra không thể tưởng tượng biểu tình.

Thi Nhược Lan càng là ra tiếng nói: "Không có khả năng, không có khả năng, hắn mới Luyện Khí kỳ, hắn sao có thể luyện ra nhị cấp đan dược?"

Hoắc Mai cũng không dám tin tưởng mà nhìn trận pháp công chính ở luyện đan Ân Thiên Duệ, nàng như thế nào đều không có nghĩ đến, nàng khinh thường tưởng đi cửa sau người cư nhiên có thể vượt cấp luyện đan, vấn đề là nàng còn đắc tội người này. Nghĩ đến đây, nàng trong mắt hiện lên một tia ngoan độc, khóe miệng hơi hơi cong lên, nếu đã đắc tội, kia tuyệt đối không thể làm hắn trưởng thành lên. Hoắc Mai trong mắt tràn ngập tính kế.

Nàng này biểu tình vừa lúc bị Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thấy, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, đều lộ ra lo lắng biểu tình. Hoắc Mai là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, nàng nếu là không bận tâm tiền bối thân phận, tự mình đối Ân Thiên Duệ ra tay, kia Ân Thiên Duệ nào còn có mệnh ở? Huống chi nàng vẫn là học viện đạo sư, nếu là ở hắn âm thầm làm điểm tay chân, kia Ân Thiên Duệ đồng dạng sẽ không hảo quá.

Bên này Cát Thâm đã đem trận pháp mở ra, kích động mà đi đến Ân Thiên Duệ trước mặt.

Ân Thiên Duệ còn không có tới kịp trang đan dược, đan lô đã bị Cát Thâm cầm đi.

Cát Thâm cẩn thận đem đan dược ngã vào một cái chén sứ, cùng sở hữu bảy viên, một viên thượng phẩm, ba viên hạ phẩm, ba viên trung phẩm.

"Hảo, hảo, hảo, thật sự là quá tốt." Cát Thâm liên tục nói ba cái hảo tự, trên mặt vui mừng như thế nào đều che giấu không được. Thật tốt quá, chính mình nếu là đem người này dẫn tiến cấp sư phó, sư phó nhất định sẽ thật cao hứng địa.

Nghĩ đến này, Cát Thâm vội vàng bắt đầu đuổi người, đem còn lại người đều thỉnh ly Đan Viện. Luyện đan sư cũng chỉ dư lại Ân Thiên Duệ, Thi Nhược Lan cùng Cát Thâm ba người, Cát Thâm mang theo hai người, trước đem Thi Nhược Lan giao cho Đan Viện một cái học viên, làm hắn mang Thi Nhược Lan đi xử lý thân phận ngọc giản. Cát Thâm chính mình còn lại là mang theo Ân Thiên Duệ đi vào một cái linh khí nồng đậm đỉnh núi.

Thi Nhược Lan nhìn đến bị Cát Thâm mang đi Ân Thiên Duệ, trong mắt tất cả đều là không cam lòng chi sắc, đồ nhà quê tu vi không có nàng cao, luyện đan lại so với nàng lợi hại nhiều như vậy. Nếu là không có người này, nàng hôm nay sẽ không bị so đến không đáng một đồng. Trong lòng tràn đầy không vui, nghĩ thầm, Ân Thiên Duệ, ngươi cấp bổn tiểu thư chờ, học viện ta không làm gì được ngươi, ra học viện xem ta như thế nào thu thập ngươi.

“Thi sư muội, Thi sư muội, ngươi làm sao vậy?”

Tưởng vào thần, bị bên người dẫn đường sư huynh kêu hai tiếng, Thi Nhược Lan mới hồi phục tinh thần lại. Đột nhiên tâm sinh một kế, Thi Nhược Lan cười nhạt xinh đẹp nói: “Không có việc gì, đa tạ sư huynh quan tâm! Chính là vừa rồi luyện đan thời điểm có chút không thoải mái, cho nên ta hôm nay không có phát huy hảo. Ân sư đệ hôm nay phát huy nhưng hảo, hắn mới Luyện Khí kỳ tu vi liền luyện chế ra nhị cấp thượng phẩm đan dược.” Thi Nhược Lan nói xong, vẻ mặt sùng bái biểu tình.

Nàng mặt tựa phù dung, mi như liễu, so đào hoa còn muốn mị đôi mắt thập phần câu nhân tiếng lòng, da thịt như tuyết, một đầu tóc đen vãn thành cao cao mỹ nhân búi tóc, đầy đầu châu thoa dưới ánh nắng chiếu rọi xuống phát ra quang mang chói mắt. Đỏ tươi môi hơi hơi giơ lên, lộ ra một mạt chua xót tươi cười, xem Khổng Văn Ngôn mặt đỏ tim đập.

“Nhược Lan sư muội, ta có thể như vậy kêu ngươi sao?”

“Đương nhiên có thể!”

“Ân, ta kêu Khổng Văn Ngôn, ngươi về sau liền kêu ta Khổng sư huynh đi! Đúng rồi, ngươi là khi nào bắt đầu không thoải mái?” Khổng Văn Ngôn quan tâm hỏi. Thi Nhược Lan là Trúc Cơ tu sĩ luyện chế nhị cấp đan dược thực bình thường, mà Thi Nhược Lan trong miệng Ân sư đệ mới Luyện Khí kỳ tu vi, theo lý thuyết không nên có thể luyện chế nhị cấp đan dược.

Thi Nhược Lan:…… Khổng Văn Ngôn phải không? Nghe đường muội Thi Nhược Tình nói Đan Viện phó viện trưởng tam đệ tử liền kêu Khổng Văn Ngôn. Chẳng lẽ chính là người này, kia đến hảo sinh lợi dụng mới là.

“Hảo, Khổng sư huynh, ta liền lúc trước tới Đan Viện đường xá trung bắt đầu không thoải mái. Rõ ràng buổi sáng lên khi ta đều còn hảo hảo, chúng ta tại nội viện cửa thời điểm Hoắc đạo sư còn hỏi chúng ta từng người lựa chọn học thuật.” Thi Nhược Lan nhíu lại mi, tựa hồ thực buồn rầu, nhìn qua càng là chọc người trìu mến.

Làm không rõ chân tướng Khổng Văn Ngôn não động mở rộng ra, bắt đầu rồi một loạt âm mưu luận, tự cho là đúng cho rằng Thi Nhược Lan thân thể không thoải mái, nhất định là cái kia họ Ân người ra tay. Chuyện này không thể liền như vậy tính, hắn nhất định sẽ vì Nhược Lan sư muội lấy lại công đạo, như vậy đơn thuần mỹ lệ sư muội không thể làm người cấp bạch bạch ám hại.

"Ân, không quan hệ, sư huynh sẽ vì ngươi điều tra rõ chân tướng. Nhược Lan sư muội ngươi phải cẩn thận, đừng lại bị tiểu nhân ám toán, ta hiện tại liền mang ngươi đi xử lý thân phận ngọc giản." Khổng Văn Ngôn ôn nhu mà nhìn Thi Nhược Lan, trong mắt một mảnh lửa nóng.

"Hảo, vậy đa tạ Khổng sư huynh." Thi Nhược Lan đối với Khổng Văn Ngôn lộ ra một mạt mỉm cười ngọt ngào, ở Khổng Văn Ngôn nhìn không tới địa phương trong mắt tất cả đều là âm ngoan. Nghĩ thầm, này Khổng Văn Ngôn lớn lên như vậy xấu, còn cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, xứng đáng bị chính mình lợi dụng.

Hoắc Mai mang theo còn thừa tám người rời đi Đan Viện sau, đi trước chính là Trận Viện. Cổ Bác Đào cùng Thẩm Thu Hoằng hai người ở tiếp nhận rồi Trận Viện khảo hạch sau, liền lưu tại Trận Viện.

Trận Viện ly Võ Viện gần nhất, cho nên kế tiếp một hàng bảy người đi Võ Viện. Tiền Chí Trạch cùng Đỗ Tư Hạng cũng thông qua Võ Viện khảo hạch, lưu tại Võ Viện.

Kế tiếp Hoắc Mai mang theo dư lại bốn người trực tiếp đi Phù Viện, đường xá vừa lúc trải qua Khí Viện.

"Hoắc đạo sư, ta muốn vào Khí Viện." Thượng Quan Huyền Ý phát hiện Hoắc Mai căn bản không có dừng lại tính toán, hắn không thể không mở miệng. Bởi vì, từ đầu đến cuối Hoắc Mai đều không có hỏi qua chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn muốn tiến cái gì thuật pháp viện.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, Hoắc Mai ghét bỏ nói: "Thật là việc nhiều!" Cuối cùng nàng vẫn là không tình nguyện mà dẫn dắt mấy người đi trước Khí Viện.

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý tiếp xúc luyện khí không lâu, nhưng có Tiêu Lăng Hàn tại bên người giám sát cùng với dạy dỗ, hắn vẫn là thuận lợi mà luyện chế ra một phen một bậc thượng phẩm pháp khí. Hơn nữa người khác tiểu, lớn lên phấn điêu ngọc trác, nhưng thật ra không có người làm khó dễ hắn, Khí Viện sư huynh, đạo sư đối hắn đều cũng không tệ lắm, cuối cùng Thượng Quan Huyền Ý thành công gia nhập Khí Viện.

Cái này làm cho một bên Hoắc Mai buồn bực không thôi, nàng không nghĩ tới chính mình căn bản không yên tâm thượng hai gã tân học viên, đều là người trung nhân tài kiệt xuất, thực chịu chính mình thuật viện coi trọng. Nàng lại nhìn về phía bên cạnh Tiêu Lăng Hàn, ánh mắt rất là phức tạp, nghĩ thầm, sẽ không vị này cũng là giống nhau nhân trung tuấn kiệt đi? Kia chính mình hôm nay chẳng phải là một chút liền đắc tội ba vị thiên tài! Nghĩ đến này, Hoắc Mai

trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, này ba người đều không thể lưu, thế gian có thể trưởng thành lên thiên tài lại có mấy người?

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được một đạo ác độc tầm mắt từ chính mình trên người xẹt qua, hiện tại trên đường liền bốn người, Tằng Lê Hân, Chung Hạo Chu cùng Hoắc Mai, này ba người trung liền Hoắc Mai cái này có tật xấu nữ nhân xem chính mình nhất không vừa mắt, cho nên Tiêu Lăng Hàn không cần quay đầu đều biết nhất định là Hoắc Mai. Chỉ mong nữ nhân này đừng đến gây chuyện chính mình, bằng không…… Chính mình cũng không phải là thương hương tiếc ngọc chủ. Đều nói độc nhất phụ nhân tâm, càng xinh đẹp nữ nhân càng là ác độc, lời này quả thực không giả.

Không trong chốc lát bốn người liền tới tới rồi Phù Viện, Phù Viện chờ đợi mấy người chính là một vị trung niên đại thúc. Bất quá Hoắc Mai đối người này lại là thập phần sợ hãi, nàng đem dư lại ba người đưa đến sau, liền vội vàng rời đi, liền khảo hạch đều không có quan khán.

“Các ngươi ba cái cùng ta tới.”

“Là!”

Tiêu Lăng Hàn ba người chạy nhanh đi theo trung niên nam tử, đi vào một cái giống phòng học giống nhau nơi. Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình như là về tới địa cầu, lại làm trở về học sinh.

“Các ngươi ba cái chính mình tìm vị trí ngồi xuống, mỗi người họa một trương ngươi cho rằng mạnh nhất công kích phù triện.”

Ba người tìm vị trí ngồi xuống sau, liền lấy ra lá bùa, phù bút, phù văn dịch bắt đầu mặc không lên tiếng họa khởi phù triện.

Tiêu Lăng Hàn trước hết họa xong, hắn cảm thấy chính mình đã đem vẽ bùa thời gian gia tăng rồi bốn lần, nhưng kết quả vẫn là hắn cái thứ nhất họa xong.

Lại đợi nửa canh giờ, Chung Hạo Chu cùng Tằng Lê Hân hai người trước sau họa hảo.

Trung niên nam tử đem ba người họa tốt phù triện đều thu lên, mang theo ba người đi vào một cái Diễn Võ Trường, đối với một cái tam cấp trọng thạch, lấy ra vừa rồi ba người họa tốt phù triện, phân biệt theo thứ tự công kích qua đi.

Tam trương phù triện đều thành công kích hoạt, Chung Hạo Chu họa chính là một trương hỏa cầu phù, Tằng Lê Hân tắc họa chính là một trương kim kiếm phù, Tiêu Lăng Hàn họa chính là một trương lôi viêm phù. Ba người đều là căn cứ chính mình linh căn họa chính mình sở trường nhất công kích phù triện, kết quả tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn lực công kích cường đại nhất, tiếp theo là Chung Hạo Chu, lại lần nữa là Tằng Lê Hân.

“Ta là Phù Viện viện trưởng Từ Thắng Hoa, từ giờ trở đi, các ngươi chính là ta Phù Viện người, chờ một chút đi đem thân phận ngọc bài làm tốt, liền tới Phù

Viện báo danh. Phù Viện không có cưỡng chế các ngươi cần thiết nghe giảng bài, bất quá mỗi cách ba tháng sẽ khảo thí một lần, không quá quan người tắc trục xuất Phù Viện. Nếu là bế quan hoặc ra ngoài yêu cầu thông báo, bằng không coi là bỏ quyền, các ngươi nhưng minh bạch?” Từ Thắng Hoa nhìn trước mặt ba người, xụ mặt nói.

Vừa thấy liền biết người này là một cái ít khi nói cười, thực nghiêm túc người, ba người đều thành thật trả lời: “Minh bạch, cám ơn viện trưởng dạy bảo!”

Từ Thắng Hoa “Ân” một tiếng, liền xua xua tay, ý bảo ba người đi làm thân phận ngọc bài.

Ba người không dám trì hoãn, trực tiếp ra Phù Viện.

Ở Phù Viện thời điểm Tằng Lê Hân không dám đối Tiêu Lăng Hàn ác ngữ tương hướng, hiện tại rời đi Phù Viện, hắn lập tức hung tợn mà đối Tiêu Lăng Hàn nói: “Đừng tưởng rằng ngươi vượt cấp vẽ một trương nhị cấp phù triện liền rất ghê gớm, thức thời liền sớm một chút lăn ra Phù Viện, bằng không cũng đừng trách ta đối với ngươi không khách khí.”

Tiêu Lăng Hàn cười nhạo một tiếng, khinh thường nói: “Ngươi có bản lĩnh lăn một cái cấp đại gia nhìn một cái, chúng ta ba người trung liền ngươi phù triện họa kém cỏi nhất, đều hai mươi tuổi người da mặt lại là như vậy hậu, một chút tự mình hiểu lấy đều không có.”

“Ngươi… Ngươi…” Tằng Lê Hân còn không có nói xong, bên kia Chung Hạo Chu “Phụt” một tiếng bật cười, nghĩ thầm cái này Tiêu sư đệ miệng thật nhanh nhẹn.

Nhận thấy được Tằng Lê Hân bất thiện ánh mắt, Chung Hạo Chu cười nói: “Các ngươi tiếp tục, không cần phải xen vào ta, khi ta không tồn tại liền hảo.”

Tiêu Lăng Hàn: “……” Một cái đại người sống liền đứng ở bên người, còn phải làm hắn không tồn tại? Ít nhất ngươi đừng lên tiếng a, cười như vậy tiện hề hề, ngươi này không phải tự cấp ta kéo thù hận sao?

Tằng Lê Hân lãnh “Hừ” một tiếng, đối với Tiêu Lăng Hàn nói: “Ta muốn khiêu chiến ngươi.”

“Ta cự tuyệt!”

“Ngươi, ngươi cũng dám cự tuyệt ta, ngươi cái người nhát gan!”

“Vậy ngươi nhưng thật ra nói cho ta, ta vì cái gì muốn tiếp thu ngươi khiêu chiến?”

“Bởi vì, bởi vì ta đã đối với ngươi hạ chiến thư, ngươi không đồng ý chính là nhận thua.”

“Nga, ta đây liền nhận thua đi!”

“Ngươi……”

Nhìn bị chính mình khí đỏ mặt tía tai Tằng Lê Hân, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy này Tằng Lê Hân lại là một cái đại ngốc tử. Chính mình cùng hắn hôm nay không oán, ngày xưa vô thù làm gì muốn tiếp thu hắn khiêu chiến. Lại nói, tiếp nhận rồi khiêu chiến còn phải ra linh thạch, trừ phi chính mình điên rồi mới chịu đáp ứng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 80

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 80 Học viện Hoàng Cực

【080: Hố người học viện 】

Bất tri bất giác Tằng Lê Hân, Tiêu Lăng Hàn cùng Chung Hạo Chu ba người liền đến nhiệm vụ đại đường, thân phận ngọc giản là ở nhiệm vụ đại đường một cái cửa sổ nhỏ xử lý. Trong đại đường có rất nhiều học viên đang ở tiếp nhiệm vụ, nội viện người xuyên chính là thống nhất màu trắng pháp y, chỉ là mỗi cái thuật pháp viện mặt trên đồ án không giống nhau.

Đan Viện pháp y mặt trên là một cái đan lô; Khí Viện pháp y mặt trên là một cái khí đỉnh; Phù Viện pháp y mặt trên là bất đồng phù văn; Minh Văn Viện pháp y mặt trên là các loại khắc văn; Trận Viện pháp y mặt trên là một cái trận bàn; Võ Viện chia làm kiếm tu cùng võ tu, cho nên bọn họ pháp y mặt trên có rất nhiều một phen kiếm, còn có chính là chỉ có một võ tự.

"Vị sư huynh này, phiền toái ngươi, chúng ta xử lý thân phận ngọc giản." Chung Hạo Chu đối với cửa sổ bên trong Trúc Cơ hậu kỳ nam tu nói.

"Hai trăm khối linh thạch"

Chung Hạo Chu lấy ra 300 khối linh thạch đệ đi vào, xử lý thân phận ngọc giản nam tu lập tức liền đem linh thạch thu lên, thái độ nháy mắt thì tốt rồi không ít.

"Vị sư đệ này, ta kêu Viên Nhân, ngươi kêu ta Viên sư huynh liền hảo, về sau gặp được cái gì khó khăn cứ việc tới tìm sư huynh. Ngươi tại đây khối ngọc giản thượng tích một giọt huyết, lại đem tên của mình cùng với nơi thuật pháp viện báo cho ta liền có thể." Viên Nhân thu Chung Hạo Chu một trăm khối tiền trà nước, tâm tình rất tốt, đối đãi xử lý thân phận ngọc giản Chung Hạo Chu cũng kiên nhẫn rất nhiều.

Tiêu Lăng Hàn thấy như vậy một màn, cảm giác toàn bộ Học viện Hoàng Cực đều phải hủ hóa, tất cả đều là tham quan! Như vậy muốn linh thạch, như vậy cũng muốn linh thạch, thật là có linh thạch dễ làm việc.

Nhìn trong tay màu trắng thân phận ngọc giản, Tiêu Lăng Hàn có loại muốn chửi má nó xúc động. Vừa rồi ở xử lý thân phận ngọc giản thời điểm, hắn cho Viên Nhân hai trăm khối linh thạch tiền boa, được đến một cái độc nhất vô nhị tin tức.

Nguyên lai học viện thân phận ngọc giản còn muốn phân nhan sắc, màu trắng là thấp kém nhất, tiếp theo là màu xanh lục, cao quý nhất chính là màu lục đậm. Màu trắng thân phận ngọc giản làm cái gì đều là quý nhất, màu xanh lục chính

là giảm giá 20%, màu lục đậm là giảm 50%. Có được màu trắng ngọc giản học viên là bình thường học viên, màu xanh lục còn lại là học viện trưởng lão thân truyền đệ tử, xanh sẫm còn lại là học viện viện trưởng thân truyền đệ tử. Còn có một loại toàn miễn thân phận ngọc giản - màu đen, đó là Phong Vân bảng tiền mười nhân tài có thể có được.

Không nghĩ bại lộ thực lực hắn cũng chỉ có thể cầm cái này màu trắng ngọc giản, Phong Vân bảng thượng người cái nào không phải Trúc Cơ đỉnh thực lực. Đáng tiếc tuổi nhỏ nhất Sở Mục Thần cũng có 23 tuổi, chính mình mười bốn tuổi muốn bại lộ ra Trúc Cơ đỉnh thực lực, sợ là chết như thế nào cũng không biết.

Ưu thương đi theo Chung Hạo Chu trở về Phù Viện, Tiêu Lăng Hàn nghĩ chính mình tuy rằng có được mấy trăm vạn hạ phẩm linh thạch, nhưng dựa theo Học viện Hoàng Cực quy cách, chính mình sợ là không cần bao lâu liền sẽ toàn bộ bại quang!

Chạng vạng,

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vừa đến chỗ ở trong chốc lát, Ân Thiên Duệ liền hoan thiên hỉ địa tới tìm hai người.

"Huyền Ý, Tiêu đại ca, nói cho các ngươi một cái tin tức tốt, ta đã thành công bái nhập Đan Viện viện trưởng môn hạ." Mới vừa đi vào phòng, Ân Thiên Duệ thở hổn hển đứt quãng nói.

"Chúc mừng ngươi, ngươi rốt cuộc như nguyện."

"Chúc mừng!"

"Này còn may mà các ngươi hỗ trợ, bằng không ta không có khả năng như vậy thuận lợi mà bái Hồ Hải Sinh vi sư. Huyền Ý, Tiêu đại ca, cảm ơn các ngươi!"

"Mọi người đều là bằng hữu, không cần khách khí."

"Ân, ngươi cùng chúng ta không hề cùng cái thuật pháp viện, chính ngươi muốn cẩn thận một chút." Nghĩ đến Hoắc Mai xem Ân Thiên Duệ ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở nói.

"Đúng rồi, ngươi có thể kêu ngươi ca ca không có việc gì liền đi Đan Viện tìm ngươi, để cho người khác biết ngươi có người che chở, đừng lãng phí đại ca ngươi cái này tài nguyên."

Thượng Quan Huyền Ý nhớ rõ đời trước Đan Viện những cái đó luyện đan sư, sở dĩ không có như thế nào nhằm vào Ân Thiên Duệ, chính là bởi vì hắn có một cái kẻ điên ca ca. Nếu ai chọc tới Ân Thiên Duệ, kia Ân Thiên Thịnh bảo đảm ngày hôm sau chuẩn sẽ tìm ngươi luận bàn tỷ thí, vẫn luôn triền đến ngươi đáp ứng cùng hắn đánh một trận mới thôi. Huống chi hắn còn nam nữ chẳng phân biệt, quản ngươi là ai, chỉ cần chọc tới Ân Thiên Duệ, kia hắn Ân Thiên Thịnh đều sẽ không bỏ qua.

Ân Thiên Duệ: "……" Huyền Ý đây là biến tướng đang nói chính mình ca ca lợi hại!!!

Tiêu Lăng Hàn tán đồng gật gật đầu, hắn nhớ rõ từ Ân Tuyên trong trí nhớ, biết Ân Thiên Thịnh là một cái kiếm tu, tại nội viện được xưng là kiếm kẻ điên. Hắn sư phó là Nguyên Anh lão tổ, Võ Viện hai vị viện chủ chi nhất, tên là Lưu minh thương. "Ngươi còn muốn lưu ý Thi Nhược Lan, nàng hôm nay làm trò chúng ta mặt bại bởi ngươi, khả năng sẽ ra tay đối phó ngươi. Đừng tưởng rằng hắn là nữ nhân liền xem thường nàng, ngươi đến nhiều phòng bị nàng."

"Tiêu đại ca, ngươi không phải là lầm đi? Ta lại không đắc tội nàng, nàng vì cái gì muốn ra tay đối phó ta?" Ân Thiên Duệ nhìn Tiêu Lăng Hàn, nghi hoặc khó hiểu hỏi, như thế nào ai đều nghĩ đến tìm chính mình tra? Cái này làm cho Ân Thiên Duệ buồn bực không thôi, hắn chỉ nghĩ hảo hảo tu luyện, hảo hảo luyện đan.

"Ngươi luyện đan so nàng luyện hảo, hơn nữa ngươi còn chỉ là Luyện Khí kỳ tu vi. Nàng tự nhiên sẽ hâm mộ, ghen ghét, hận ngươi, cho nên ngươi không thể thiếu cảnh giác. Nữ nhân chơi khởi ám chiêu tới so nam nhân ác độc nhiều." Tiêu Lăng Hàn trịnh trọng chuyện lạ báo cho nói.

Tuy rằng Ân Thiên Duệ hiện tại là viện trưởng đệ tử, nhưng minh không dám tới, khẳng định sẽ ám tới, nếu là một cái không cẩn thận chính mình trúng chiêu cũng không biết.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Ân Thiên Duệ càng buồn bực, ngay cả bị viện trưởng thu làm đệ tử vui sướng đều giảm hơn phân nửa.

"Hảo đi, Tiêu đại ca, ta đã biết, ta sẽ cẩn thận, cảm ơn các ngươi!" Ân Thiên Duệ biểu tình nào nào nói.

"Đúng rồi, cái kia ngũ cấp luyện đan tâm đắc, ngươi trước đừng cho sư phó của ngươi, chờ lần sau ngươi ra ngoài sau khi trở về lại cho hắn.""

"Tiêu đại ca, đây là vì sao?"

"Ngươi muốn hiện tại liền cho ngươi sư phó, sư phó của ngươi khẳng định sẽ cho rằng ngươi sáng sớm liền chuẩn bị tốt muốn bái hắn làm thầy, nếu là hắn không thấy trung ngươi, ngươi sẽ lấy ra luyện đan tâm đắc làm điều kiện yêu cầu hắn thu ngươi vì đồ đệ. Các ngươi hiện tại lẫn nhau chi gian đều không hiểu biết đối phương, ngươi nếu là không nghĩ bị sư phó của ngươi tưởng thành ngươi là một cái tâm cơ sâu nặng người, vậy ngươi liền chờ đến lần sau rèn luyện trở về lại cho hắn. Đến lúc đó ngươi liền nói là ngươi ngẫu nhiên được đến cơ duyên, dùng để hiếu kính hắn, hắn hẳn là sẽ thật cao hứng." Tiêu Lăng Hàn giải thích nói, nghĩ thầm liền Ân Thiên Duệ này đầu dưa bổn cùng Thượng Quan Huyền Ý không hề thua kém, cũng không biết Mạc Vô Nhai là thấy thế nào thượng gia hỏa này.

Thượng Quan Huyền Ý:…… Không phải ở cùng Ân Thiên Duệ nói chuyện sao? Tiêu Đại Ma Vương vừa mới xem ta làm gì? Ánh mắt kia trung ghét bỏ là mấy cái ý tứ a?

"Hảo, ta đã biết." Ân Thiên Duệ thực may mắn hôm nay ở bái sư thời điểm, bởi vì nhìn đến chung quanh có vài vị sư huynh sư tỷ ở, cho nên không có đem cái kia cơ quan hộp lấy ra tới.

Đúng lúc này "Thịch thịch thịch" mà tiếng đập cửa vang lên, ba người lẫn nhau nhìn thoáng qua, đều ở phỏng đoán sẽ là ai? Nếu là trong ký túc xá người kia hẳn là sẽ không gõ cửa mới đúng.

Thượng Quan Huyền Ý đem cửa mở ra, trước mặt đứng chính là hai vị xa lạ nam tu cùng nữ tu.

"Hai vị sư huynh sư tỷ không biết các ngươi có việc gì sao?"

"Vị sư đệ này ngươi hảo, chúng ta là tới tìm Ân sư đệ, ta là hắn Ngũ sư tỷ, ta bên cạnh vị này chính là hắn Tứ sư huynh." Nữ tu mở miệng giải thích nói.

Nam tu khẽ gật đầu.

"Nguyên lai là Thiên Duệ sư huynh sư tỷ, hai vị mời vào." Thượng Quan Huyền Ý lễ phép đem hai người mời vào phòng.

"Tứ sư huynh, Ngũ sư tỷ các ngươi như thế nào tới?" Ân Thiên Duệ nhìn tiến vào hai người, đứng dậy hô.

"Còn không phải sư phó sợ ngươi tìm không thấy, phái chúng ta lại đây tiếp ngươi."

"Vất vả hai vị sư huynh sư tỷ, ta chính là tới cùng bằng hữu nói cá biệt, đang chuẩn bị rời đi." Ân Thiên Duệ cảm kích nói, nếu là làm hắn một người đi, hắn thật đúng là tìm không thấy, không thể không nói sư phó an bài rất chu đáo, làm hắn trong lòng ấm áp.

"Hai vị này tiểu sư đệ chính là ngươi bằng hữu sao? Quả nhiên cùng ngươi giống nhau đều là thiếu niên thiên tài."

"Ân, đối, Tứ sư huynh Ngũ sư tỷ ta tới vì các ngươi giới thiệu, hai vị này là ta sinh tử chi giao, phân biệt là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý; Tiêu đại ca, Huyền Ý vị này chính là ta Tứ sư huynh Đoạn Thiên Thương, vị này chính là ta Ngũ sư tỷ Quách Dung Dung." Ân Thiên Duệ phân biệt vì hai bên làm giới thiệu.

"Gặp qua đoạn sư huynh, Quách sư tỷ." Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời nói.

Đoạn Thiên Thương không mừng nói chuyện, chỉ là khẽ gật đầu, tỏ vẻ đã biết.

"Hai vị sư đệ không cần khách khí, còn phải đa tạ các ngươi dọc theo đường đi đối tiểu lục chiếu cố." Quách Dung Dung phía trước nghe xong Ân Thiên Duệ

nói lên đường xá thượng đại khái trải qua, đối còn tuổi nhỏ liền trí dũng vô song sư đệ cũng thập phần bội phục. Sư phó nói tiểu lục có được dị hỏa, ở luyện đan phương diện cũng rất có thiên phú, về sau đi lộ so với bọn hắn đều phải xa. Tuy rằng có chút hâm mộ, nhưng cơ duyên thứ này chú trọng chính là duyên phận, mệnh lí hữu thời chung tu hữu, mệnh lí vô thời mạc cưỡng cầu!

“Chúng ta là bằng hữu, chiếu cố là lẫn nhau gian, Quách sư tỷ không cần nói lời cảm tạ.” Tiêu Lăng Hàn thấy Ân Thiên Duệ hai vị này sư huynh sư tỷ làm người thân hòa, cũng không ngạo mạn, không có bởi vì bọn họ tu vi thấp liền khinh thường bọn họ, thật sâu cảm thấy Ân Thiên Duệ gia hỏa này vận khí thật tốt!

“Nếu là về sau hai vị sư đệ có cái gì yêu cầu sư tỷ sư huynh hỗ trợ, các ngươi tẫn nhưng tới Đan Viện tìm chúng ta, đây là ta đưa tin ngọc giản.” Quách Dung Dung từ hàng không giới tử lấy ra hai cái đưa tin ngọc giản phân biệt đưa cho Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

“Vậy trước cảm ơn Quách sư tỷ.”

“Ân, Ân sư đệ không còn sớm, ngươi nhưng còn có sự?”

“Không có, vậy phiền toái Tứ sư huynh, Ngũ sư tỷ dẫn đường.” Ân Thiên Duệ quay đầu đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cáo biệt sau, liền cùng Quách Dung Dung, Đoạn Thiên Thương cùng rời đi.

“Ai, Thiên Duệ tiểu tử này vận khí thật tốt, mới tại đây địa phương quỷ quái trụ một ngày liền có thể đi trụ động phủ.” Thượng Quan Huyền Ý hâm mộ nói, hắn cũng muốn đi trụ động phủ, động phủ linh khí so nơi này nồng đậm không nói, còn càng an toàn.

“Hâm mộ cũng vô dụng, có bản lĩnh khiến cho Khí Viện viện trưởng thu ngươi vì thân truyền đệ tử, vậy ngươi cũng có thể đi trụ động phủ.” Tiêu Lăng Hàn trắng Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, tiểu tử này quán sẽ ý nghĩ kỳ lạ.

“Hừ! Thiếu khinh thường người, hôm nay đạo sư còn khen ta ở luyện khí phương diện rất có thiên phú.”

“Có bản lĩnh, ngươi khiến cho viện trưởng nhận lấy ngươi, như vậy ta thật đúng là sẽ xem trọng ngươi liếc mắt một cái, nếu là ngươi được động phủ, ta cũng hảo đi theo ngươi cùng đi hưởng thụ một chút miễn phí động phủ cảm giác.” Tiêu Lăng Hàn tùy ý nói, nghĩ thầm, Thượng Quan Huyền Ý là khí vận chi tử, lại thế nào cũng không nên so Ân Thiên Duệ không làm nên trò trống gì đi? Nhưng căn cứ Ân Tuyên ký ức, Ân Thiên Duệ căn bản chính là Thiên Đạo thân nhi tử, Thượng Quan Huyền Ý liền con nuôi, này đãi ngộ thật đúng là khó mà nói. Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn rất là đồng tình nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái.

Tiêu Đại Ma Vương đó là cái gì ánh mắt a? Đồng tình chính mình? Chính mình ở Khí Viện hỗn đến có thể so hắn ở Phù Viện hỗn đến khá hơn nhiều! Khí Viện

sư huynh, sư tỷ, đạo sư đều thực nhiệt tình, đâu giống Phù Viện, nghe sư huynh nói Phù Viện viện trưởng chính là một cái lão cũ kỹ, đối ai đều không giả sắc thái, rất giống ai thiếu hắn linh thạch không có còn giống nhau.

"Ngươi cho rằng viện trưởng là như vậy hảo thấy sao? Chúng ta Khí Viện viện trưởng đang ở luyện chế một kiện tứ phẩm pháp khí, làm sao có thời giờ thu đồ đệ? Nhưng thật ra các ngươi Phù Viện, nghe nói hôm nay vẫn là các ngươi Phù Viện viện trưởng tự mình khảo hạch các ngươi, vậy ngươi như thế nào không có bái cái sư trở về?" Kỳ thật Thượng Quan Huyền Ý cũng thực buồn bực, sư huynh sư tỷ đều nói chính mình rất có luyện khí thiên phú, chính là Khí Viện viện trưởng đang ở bế quan, bằng không chính mình còn thật có khả năng bái hắn làm thầy.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 81

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 81 ra ngoài nhiệm vụ

【081: Xuất viện làm nhiệm vụ 】

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ, tiểu tử này cư nhiên biết phản kích chính mình, thật sự là lá gan càng lúc càng lớn. “Ngươi cho rằng ta là ngươi a, yêu cầu sư phó mới có thể học được những cái đó thuật pháp. Bản công tử thông minh hơn người, thiên phú dị bẩm, chính là đương kim duy nhất có một không hai kỳ tài, căn bản là không cần sư phó, thứ gì đều có thể tự học thành tài. Mới sẽ không cho chính mình tìm một cái lão nhân tới quản thúc chính mình, chính mình còn muốn hiếu thuận hắn, tôn kính hắn, ta mới không có như vậy nhàm chán!” Hắn tự tin nói.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm, Tiêu Lăng Hàn này không biết xấu hổ tự thổi khoe khoang, thật đúng là không ai, này thiên hạ da mặt đệ nhất chỉ trích nặng hắn mạc chúc. Nhưng chính mình cũng không thể không thừa nhận, hắn xác thật là hoàn toàn xứng đáng có một không hai kỳ tài. Nếu không phải hắn đối rất nhiều tu chân thường thức cũng đều không hiểu, (tỷ như như thế nào mới có thể kết đan, như thế nào mới kêu kết anh, như thế nào mới kêu Hóa Thần từ từ,) chính mình đều phải hoài nghi hắn là lão quái vật đoạt xá trọng sinh.

“Ngươi không cần vì chính mình giải vây, rõ ràng liền Phù Viện viện trưởng chướng mắt ngươi. Ta biết, ngươi thực thương tâm, chuyện này đối với ngươi đả kích rất lớn, yên tâm đi, ta có thể lý giải ngươi, chúng ta cùng là thiên nhai lưu lạc người.” Thượng Quan Huyền Ý đồng tình nhìn Tiêu Lăng Hàn, thầm nghĩ: Kêu ngươi tự luyến, xem ta không tức chết ngươi.

Tiêu Lăng Hàn phiên cái đại bạch mắt, tiểu tử này tuyệt đối là cố ý chọc giận chính mình, chính mình mới có thể không cùng hắn so đo, mới sẽ không thượng hắn đương.

Phòng môn bỗng nhiên bị đẩy ra, Hồ Hổ tiến vào phòng, hung thần ác sát sắc mặt lập tức biến thành lấy lòng bộ dáng. “Tiêu sư đệ hảo, Thượng Quan sư đệ hảo!”

“Hồ sư huynh hảo!”

Tiêu Lăng Hàn “Ân” một tiếng, hỏi: “Thịnh sư huynh không có cùng ngươi cùng nhau trở về?”

“Thịnh sư đệ đi nhiệm vụ, khả năng muốn ba ngày sau mới trở về.”

"Làm nhiệm vụ?"

"Đúng vậy, học viện tu luyện hoàn cảnh thực hảo, bất quá đều phải linh thạch hoặc tích phân, cho nên bình thường mọi người đều sẽ đi làm nhiệm vụ, tránh tích phân hoặc linh thạch."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình minh bạch.

Một đêm không nói chuyện

Sáng sớm hôm sau, Thượng Quan Huyền Ý như cũ đi Khí Viện tiếp tục học tập luyện khí, mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là đi nhiệm vụ đường.

Nhiệm vụ đại sảnh, nhiệm vụ đường trên vách tường có rất nhiều các loại bất đồng nhiệm vụ.

Mà Tiêu Lăng Hàn trực tiếp xem đỉnh cao nhất nhiệm vụ, bởi vì đỉnh tích phân nhiều nhất. ① tam cấp hỏa vân hồ nội đan tam vạn tích phân; ② uẩn linh thảo hai vạn tích phân; ③ băng sương xà da rắn hai vạn tích phân; ④ nguyên hoan hoa một vạn tích phân; ⑤ Mỹ kim đan 8000 tích phân; ⑥ giải chín độc âm lân mãng độc 6000 tích phân. Còn lại nhiệm vụ đều là 5000 dưới tích phân, Tiêu Lăng Hàn đối tích phân thiếu nhiệm vụ không thấy hứng thú, cũng liền không lại nhiều xem.

Tuyển hảo nhiệm vụ, hắn trực tiếp đem thân phận ngọc bài đưa cho tiếp nhiệm vụ Bành Vô Hối Bành trưởng lão.

Thấy Tiêu Lăng Hàn yếu lĩnh lấy đệ tam cấp cùng đệ tứ cấp hai nhiệm vụ, nhiệm vụ chỗ Bành Vô Hối giận tím mặt. "Hoang đường, ngươi một cái Luyện Khí kỳ tu sĩ, tẫn nhiên tưởng tiếp Kim Đan kỳ đều không nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ! Tuy rằng mỗi người mỗi năm cần thiết hoàn thành ít nhất mười cái một bậc nhiệm vụ, nhưng là ngươi có thể từ sơ cấp nhiệm vụ bắt đầu làm, không cần thiết gần nhất liền làm tam cấp tứ cấp nhiệm vụ. Thật sự là nghé con mới sinh không sợ cọp! Ngươi là mới tới hay sao? Lần này bổn trưởng lão liền không cùng ngươi so đo, ngươi đi một lần nữa tuyển một bậc nhiệm vụ làm."

Học viện viện quy thượng có minh xác quy định, mọi việc nội viện học viên, mỗi năm cần thiết hoàn thành mười cái một bậc nhiệm vụ; nếu là nhị cấp cũng chỉ yêu cầu hoàn thành năm cái; nếu là tam cấp cũng chỉ yêu cầu hoàn thành hai cái; nếu là tứ cấp cũng chỉ yêu cầu một cái. Cuối năm tiến hành khảo hạch, nếu là nhiệm vụ không có hoàn thành học viên, sẽ bị trục xuất nội viện. Giống nhau hoàn thành nhiệm vụ người, tích phân tỉnh dùng cũng đủ hắn một năm chi tiêu.

Bành Vô Hối là Nguyên Anh trung kỳ tu vi, hắn này một mở miệng làm người chung quanh sôi nổi hướng Tiêu Lăng Hàn đầu tới kinh ngạc ánh mắt. Vừa thấy Tiêu Lăng Hàn tu vi, tất cả mọi người lộ ra khinh thường biểu tình, đều cho rằng Tiêu Lăng Hàn đua đòi, không biết trời cao đất dày.

“Học viện nhưng có quy định ta không thể tiếp này hai nhiệm vụ?” Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi, hắn chính là muốn tìm cái tích phân cao, hảo nhất lao vĩnh dật, miễn cho thượng vàng hạ cám tiếp rất nhiều nhiệm vụ mới một chút tích phân.

“Không có!”

“Một khi đã như vậy, vậy phiền toái Bành trưởng lão rồi”

Thấy Tiêu Lăng Hàn ý đồ minh xác, thái độ kiên quyết, như thế không biết tự lượng sức mình nếu muốn tiếp Kim Đan kỳ mới có thể hoàn thành nhiệm vụ. Bành Vô Hối đối hắn ảnh hưởng kém tới rồi cực điểm, vốn tưởng rằng tiểu tâm tuổi tu vi liền đến Luyện Khí kỳ đỉnh, còn tưởng rằng là cái nhân tài đáng bồi dưỡng, không nghĩ tới cư nhiên là một cái nói như rồng leo, làm như mèo mửa, không biết tự lượng sức mình tiểu tử.

Bành Vô Hối sắc mặt âm trầm như nước, thái độ cực kém mà đem nhiệm vụ bài ném cho Tiêu Lăng Hàn. Nghĩ thầm, kiến càng hám thụ, quả thực chính là tự chịu diệt vong, như vậy tâm tính không tốt tiểu tử liền tính là thiên tư lại hảo, cũng bất quá là phù dung sớm nở tối tàn.

Tiếp hảo nhiệm vụ Tiêu Lăng Hàn liền rời đi nhiệm vụ đại sảnh, hoàn toàn không để ý tới chung quanh người chỉ chỉ trỏ trỏ.

Nhiệm vụ bài thượng ghi lại băng sương xà ở Hoàng Cực đại lục Tuyết Hoa Cốc, mà nguyên hoan hoa ở Lạc Nhật sâm lâm, hai nhiệm vụ phương hướng nhất trí, muốn đi Tuyết Hoa Cốc yêu cầu trải qua Lạc Nhật sâm lâm.

Thừa dịp thời gian thượng sớm, Tiêu Lăng Hàn đem toàn bộ nội viện đều đi dạo một lần, nơi này hảo địa phương xác thật có rất nhiều, không hổ là Hoàng Cực đại lục tu luyện thánh địa. Chỉ là đều phải linh thạch hoặc tích phân mới được, cho nên Tiêu Lăng Hàn hiện tại bức thiết muốn tích phân.

Chạng vạng

Chờ đến Thượng Quan Huyền Ý trở lại phòng, đã bị Tiêu Lăng Hàn báo cho, hắn ngày mai muốn đi làm nhiệm vụ, ngày về không chừng.

“Tiêu sư huynh, vậy ngươi tiếp chính là cái gì nhiệm vụ?” Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, hắn tin tưởng tích phân chỉ có một chút điểm nhiệm vụ, Tiêu Lăng Hàn khẳng định chướng mắt, kia tích phân nhiều nhiệm vụ khẳng định không hảo làm.

Tiêu Lăng Hàn đem nhiệm vụ bài đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, làm chính hắn xem.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận nhiệm vụ bài, nhìn một chút, có cái nhiệm vụ thế nhưng ở Lạc Nhật sâm lâm. Cái này làm cho hắn nhớ tới kiếp trước ở Lạc Nhật sâm lâm rèn luyện thời điểm, ngẫu nhiên gặp được một cái tứ cấp luyện đan sư động phủ. Nơi đó có không ít tam cấp tứ cấp linh thảo, chỉ tiếc kiếp trước chính mình sẽ không luyện đan, đem linh thảo đều bán rẻ.

"Ngươi là tính toán một người đi?"

"Tự nhiên."

"Tiêu sư huynh, Tiêu đại ca, Tiêu ca ca, có thể hay không mang lên ta?" Thượng Quan Huyền Ý chờ mong nhìn Tiêu Lăng Hàn, hy vọng hắn đem chính mình mang lên, kia chính mình liền có thể dẫn hắn đi tìm vị kia tứ cấp luyện đan sư động phủ, liền tính chia đôi, chính mình cũng có thể được đến không ít.

"Lý do?"

"Ta biết nơi nào có nguyên hoan hoa." Vừa vặn cái kia động phủ liền có nhiệm vụ bài thượng yêu cầu nguyên hoan hoa, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy Tiêu Lăng Hàn nhiệm vụ này tiếp hảo, thật là thiên trợ hắn cũng.

"Có thể." Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, chính mình đối Hoàng Cực đại lục cũng không quen thuộc, nhiều người cũng hảo lẫn nhau chiếu ứng.

"Nhưng là, ta có một điều kiện."

"Nói."

"Chúng ta lần này ra ngoài thu hoạch chia đôi thành."

Tiêu Lăng Hàn tâm tư lập tức liền lung lay lên, nghĩ thầm, chẳng lẽ sinh trưởng nguyên hoan hoa địa phương còn có mặt khác trân quý thiên tài địa bảo, bằng không Thượng Quan Huyền Ý sẽ không như vậy tích cực, cũng sẽ không trước tiên nói tốt phân thành. Hắn nhất định là sợ được đến đồ vật sau, chính mình lại là cùng hắn tam thất phân.

"Ngươi là chỉ nhiệm vụ tích phân, vẫn là mặt khác thu hoạch?" Tiêu Lăng Hàn cầm nhiệm vụ bài hỏi.

"Nguyên hoan hoa nhiệm vụ tích phân cùng với ra ngoài thu hoạch chúng ta chia đều, băng sương xà da rắn nhiệm vụ chúng ta coi tình huống mà định." Thượng Quan Huyền Ý suy nghĩ một chút, đúng sự thật nói.

"Thành giao!" Tiêu Lăng Hàn sảng khoái mà đáp ứng rồi Thượng Quan Huyền Ý yêu cầu, hắn cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý tiểu tử này so với phía trước thông minh nhiều, hiểu được mưu định rồi sau đó động, biết ngăn mà có đến.

Ngày kế sáng sớm, Thượng Quan Huyền Ý liền đi trước Khí Viện cho chính mình xin nghỉ, Tiêu Lăng Hàn cũng đi Phù Viện xin nghỉ. Này hai nhiệm vụ làm xong, cũng không biết là khi nào, nhưng đừng chờ nhiệm vụ làm xong, chính mình ở học viện khảo hạch cũng bỏ lỡ, cho nên vẫn là trước báo bị cho thỏa đáng.

Hai người trực tiếp cưỡi học viện Truyền Tống Trận đi tới Tân Lam Thành, Tân Lam Thành là một tòa cùng Thiên Huệ Thành không sai biệt lắm đại thành. Tân Lam Thành bên này mộc thuộc tính linh khí nồng đậm, cho nên ở chỗ này linh thảo tiện nghi chủng loại phồn đa, là Mộc linh căn tu sĩ thiên đường.

Đi ra Truyền Tống Trận, nháy mắt liền phát hiện nơi này linh khí so Học viện Hoàng Cực kém không ngừng một cái cấp bậc, khó trách liền tính Học viện Hoàng Cực quý muốn chết, như cũ là mỗi người xua như xua vịt muốn đi địa phương.

"Sư huynh, chúng ta hiện tại là trực tiếp ra khỏi thành đi trước Lạc Nhật sâm lâm, vẫn là ở trong thành nghỉ ngơi một đêm lại đi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt tửu lầu hỏi Tiêu Lăng Hàn, kia trông mòn con mắt ánh mắt, làm người liếc mắt một cái liền minh bạch hắn trong lòng ý tưởng.

"Đi trước ăn cơm!" Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng thấy được trước mặt tửu lầu, nghe nói bên này tửu lầu đầu bếp không chỉ có là linh trù, vẫn là một cái hiểu dược lý linh trù, đối này, hắn cũng thực chờ mong.

"Hảo a!"

Hai người tiến vào tửu lầu, liền thấy tửu lầu đại sảnh cơ hồ là đầy ngập khách, không nghĩ tới hiện tại còn không phải ăn cơm canh giờ, sinh ý cư nhiên đều là như thế hảo.

"Hai vị khách quan bên trong thỉnh." Điếm tiểu nhị thấy trước mặt hai vị thiếu niên ăn mặc phi phàm, nhất định là nhà ai thiếu gia, thập phần nhiệt tình tiếp đón hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tùy ý tìm một cái không vị ngồi xuống, điểm chút chiêu bài đồ ăn.

"Tiểu nhị ca, các ngươi tửu lầu sinh ý vẫn luôn đều tốt như vậy sao?" Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai khối linh thạch, hỏi điếm tiểu nhị, ý có điều chỉ nhìn nhìn người chung quanh.

"A? Nguyên lai hai vị thiếu gia không phải vì Cốc đan sư mà đến?"

"Này Cốc đan sư là ai? Là tứ cấp đan sư sao?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

Tiểu nhị xua xua tay, nói: "Không, không phải, Cốc đan sư tên đầy đủ: Cốc Dư Liệt, hắn hiện tại là một bậc đan sư, hắn sư phó là Tân Lam Thành vì nhị trung một vị tam cấp đan sư. Hắn ở chúng ta nơi này định rồi một cái phòng, cho nên những người này đều là bôn hắn tới địa." Tiểu nhị nghĩ thầm, này hai người liền Cốc đan sư cũng không biết, xem ra bọn họ hẳn là người bên ngoài.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhìn tiểu nhị, tiếp tục hỏi: "Tiểu nhị ca, chúng ta sư huynh đệ ra cửa rèn luyện đi qua nơi đây, không biết Tân Lam Thành nhà ai cửa hàng linh dược chủng loại đầy đủ hết?"

"Dư gia linh thảo phô cùng Kỳ gia linh thảo đường này hai nhà linh thảo chủng loại phồn đa, khách nhân nếu là yêu cầu linh thảo nói nhưng đi này hai nhà cửa hàng nhìn xem."

"Ân, đa tạ tiểu nhị ca!"

"Tiểu ca, Tân Lam Thành gần nhất nhưng có cái gì mới mẻ sự?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

Tiểu nhị tả hữu nhìn nhìn, để sát vào hai người, lúc này mới nhỏ giọng nói: "Các ngươi đừng nói, thật là có kiện việc lạ, gần nhất nửa năm, mọi việc tiến đến Lạc Nhật sâm lâm rèn luyện hai mươi tuổi tả hữu diện mạo thượng thừa nam tu, không có một cái có thể tồn tại trở về, tất cả mọi người hư không tiêu thất."

"Không ai quản sao?"

"Như thế nào không ai quản, thành chủ gia tiểu công tử nghe nói đi rèn luyện cũng đã biến mất, sau đó không lâu mệnh bài liền nát. Sau lại Thành chủ phủ phái Kim Đan kỳ tiền bối tiến đến xem xét, kết quả vị kia tiền bối không còn có trở về quá. Hiện tại Tân Lam Thành đều không có thanh niên nam tử tiến đến Lạc Nhật sâm lâm rèn luyện."

"Còn có loại này kỳ sự."

Tiểu nhị ca thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tò mò lợi hại, chạy nhanh khuyên nhủ: "Tiểu nhân vừa thấy hai vị khách nhân khí độ bất phàm, tất nhiên xuất từ đại gia tộc. Bất quá còn nhỏ vẫn là nhắc nhở khách nhân tốt nhất không cần đi xem náo nhiệt, nếu là muốn đi rèn luyện tốt nhất là làm trong nhà trưởng bối mang theo đi."

"Chúng ta chỉ là hỏi một chút, đa tạ tiểu nhị ca nhắc nhở!" Tiêu Lăng Hàn nói xong, liền đem cái bàn linh thạch đẩy cho tiểu nhị.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 82

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 82 ra ngoài nhiệm vụ

【082: Đánh chết theo dõi giả 】

Đồ ăn một mâm bàn bưng lên bàn, đang lúc Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người ăn vui vẻ vô cùng khi, một hàng năm người đi vào liền tửu lầu, tửu lầu những người khác đều sôi nổi đứng dậy cấp người tới chào hỏi.

"Cốc đan sư hảo!"

"Cốc đan sư ngài đã tới, không biết ta nhưng có vinh hạnh thỉnh ngài ăn bữa cơm?"

"Cốc đan sư tu vi lại tinh tiến không ít."

"……"

Đoàn người trung cầm đầu chính là một vị mười tám chín tuổi thanh niên, ăn mặc một thân hắc bạch giao nhau pháp y, lớn lên lấm la lấm lét, cố tình còn làm ra một bộ lão tử thiên hạ đệ nhất soái, thực kiêu căng tư thái, tựa hồ ai đều không bị hắn xem ở trong mắt.

Thanh niên phía sau đi theo hai cái Luyện Khí chín tầng cùng với hai cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, đều cho rằng đầu thanh niên như Thiên Lôi sai đâu đánh đó. Nghe chung quanh người xưng hô, không khó đoán ra thanh niên hẳn là chính là Cốc Dư Liệt Cốc đan sư.

Cốc Dư Liệt rất là cao hứng chính mình lực ảnh hưởng, bị người truy phủng, bị người kính ngưỡng, bị người cầu, làm hắn cả người đều có một loại chính mình cao nhân nhất đẳng cảm giác, rất lớn thỏa mãn hắn hư vinh tâm. Nhưng mà hắn ánh mắt trong lúc vô tình mà đảo qua, phát hiện tửu lầu cư nhiên còn có hai người, hoàn toàn không có đứng dậy hướng hắn vấn an ý tứ.

Này hai người thế nhưng công nhiên không đem hắn để vào mắt, tưởng hắn từ bị sư phó thu làm đồ đệ sau, ai mà không nịnh bợ hắn, lấy lòng hắn?

Cốc Dư Liệt đôi mắt híp lại nhìn về phía ngồi ở chỗ kia ăn cơm không hề sở giác hai người, cảm thấy chính mình cần thiết cho bọn hắn một cái giáo huấn mới là.

Hắn trực tiếp đi vào hai người ăn cơm cái bàn trước, "Ho khan" một tiếng, vốn là muốn khiến cho hai người chú ý, ai ngờ này hai người cư nhiên không ai ngẩng đầu xem hắn, cái này làm cho hắn càng vì bực bội.

“Hắc, Cốc đan sư ở chỗ này, các ngươi còn không làm khẩn cấp Cốc đan sư vấn an.” Trong đó một cái Luyện Khí chín tầng tu sĩ, rất có ánh mắt mà đối với ăn cơm hai người lớn tiếng nói.

Ai biết hắn nói chưa dứt lời, hắn lời này vừa ra, ăn cơm hai người ăn đến càng nhanh, hoàn toàn không có muốn phản ứng hắn ý tứ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở Cốc Dư Liệt vào cửa nháy mắt liền dùng thần thức quan sát qua, bất quá là một cái bao cỏ đan sư, căn bản không đáng hai người tiêu phí thời gian đi đối đãi.

Ai ngờ, hai người không phản ứng người, kết quả nhân gia còn tìm tới cửa. Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người rất sợ Cốc Dư Liệt không màng Tân Lam Thành thành quy, ở tửu lầu liền sẽ động thủ, hai người đều sợ đợi chút ăn không thành cơm, cho nên hai người ai cũng không nói gì, đều ở vùi đầu khổ ăn.

Hai người này nhất cử động, đem nói chuyện nam tu khí không nhẹ, Cốc Dư Liệt cũng rất là phẫn nộ, nghĩ trong thành không thể động võ. Nhưng chỉ cần ra khỏi thành, này hai cái Luyện Khí kỳ tiểu tử còn không tùy ý hắn niết viên chọc bẹp, trong lòng có so đo, Cốc Dư Liệt lãnh “Hừ” một tiếng liền lên lầu hai ghế lô.

“Ai nha, Cốc đan sư đây là sinh khí.”

“Ta xem cũng như là.”

“Cũng không biết này hai người là ai, tẫn nhiên dám không cho Cốc đan sư mặt mũi.”

“Nhìn rất xa lạ, hẳn là người bên ngoài.”

“Cốc đan sư hôm nay tâm tình không tốt, xem ra hôm nay là cầu không đến đan dược.”

“……”

Cảm giác được chung quanh người sôi nổi đầu tới khiển trách ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều muốn mắng nương. Hai người chỉ là hảo hảo ăn một bữa cơm, không chiêu ai không trêu chọc ai, vô duyên vô cớ đã bị nhớ thương thượng, bọn họ thật là oan đã chết.

Lúc sau hai người đi Thiên Tinh Các mua mấy trương nhị cấp, tam cấp thường dùng đan phương, cùng với Lạc Nhật sâm lâm bản đồ. Cuối cùng lại ở Kỳ gia linh thảo đường mua chút thường dùng dược thảo cùng với hạt giống, liền trực tiếp ra khỏi thành.

Hai người mặt ngoài đều Luyện Khí kỳ tu sĩ, cho nên cũng có ngự kiếm phi hành, mà là bay thẳng đến Lạc Nhật sâm lâm nội vây đi đến.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn hét lớn một tiếng: “Lén lút mà theo một đường, còn không chạy nhanh lăn ra đây!”

"Ha ha ha, cuồng vọng tiểu nhi, không biết trời cao đất rộng, tẫn nhiên dám trêu Cốc đan sư không mau, hôm nay chính là các ngươi ngày chết." Vừa dứt lời, liền thấy hai gã tu sĩ từ phía sau trong rừng cây đi ra.

Thấy rõ hai người bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn âm thầm mắt trợn trắng, này hai người đúng là hôm nay đi theo cái kia kêu Cốc Dư Liệt phía sau hai gã Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ. Hai người xuyên phổ phổ thông thông, vừa thấy chính là một nghèo hai trắng, sát lên cũng chưa kính!

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ, tới hai cái đưa đồ ăn nhược kê!

Hắn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, mở miệng nói: "Một người một cái?"

"Hảo!"

Hai gã Trúc Cơ kỳ tu sĩ cũng không hề nhiều lời vô nghĩa, liếc nhau, sôi nổi cầm lấy pháp khí liền bắt đầu công kích Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn tiếp khởi động phòng hộ tráo, đối diện người công kích căn bản lạc không đến trên người hắn. Thấy đối phương đã ra một lần tay, Tiêu Lăng Hàn mới không hoảng hốt không hoảng hốt triệt phòng hộ tráo, "Nên ta." Nói xong, trực tiếp ném ra một phen phi đao, đối diện nam tu thấy vậy khởi động phòng hộ tráo, cùng sử dụng trong tay đại đao đi ngăn cản. Làm hắn trăm triệu không nghĩ tới chính là phi đao không có bởi vì hắn ngăn cản dừng lại nửa phần, mà là trực tiếp phi vào hắn giữa mày, nam tu ầm ầm ngã xuống đất.

Thượng Quan Huyền Ý tế ra pháp kiếm liền cùng một khác danh nam tu triền đấu lên, hai người đều là Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, đều là dùng kiếm, ngươi tới ta đi đánh mười chiêu đều là cân sức ngang tài. Nghèo tán tu thực lực đều thật đánh thật, bọn họ giống nhau đều là dựa vào chính mình một chút dốc sức làm lại đây, cuối cùng mới trưởng thành lên, cho nên sức chiến đấu cùng chiến đấu ý thức giống nhau đều rất mạnh.

Kết quả cùng Thượng Quan Huyền Ý giao thủ nam tu, nhìn thấy chính mình đồng bạn ở người khác trong tay nhất chiêu đã bị giây. Lập tức sợ tới mức hồn phi phách tán, đã không có tái chiến dũng khí, chỉ nghĩ chạy nhanh chạy trốn. Kia thiếu niên hảo sinh lợi hại, hắn kia đem phi đao nhất định là một kiện cao cấp pháp khí, bằng không đối phương không có khả năng nhất chiêu liền giây chính mình đồng bạn. Nam tu trong mắt xẹt qua một tia tham lam, ánh mắt cuồng nhiệt mà nhìn về phía trên mặt đất nam tử giữa mày cắm phi đao.

"Cùng bổn thiếu gia đánh nhau, ngươi còn dám thất thần, ngươi đây là khinh thường ai?" Thượng Quan Huyền Ý nhất kiếm đâm trúng nam tu vai trái, thừa thắng xông lên, không cho đối phương chút nào chạy thoát cơ hội.

"Đáng chết, ngươi căn bản không phải Luyện Khí kỳ!" Nam tu nhất kiếm đâm ra, tức muốn hộc máu quát.

Thượng Quan Huyền Ý giơ kiếm về đỡ, thủ đoạn vừa chuyển, một cái xinh đẹp kiếm hoa làm người xem đến hoa cả mắt. “Bổn thiếu gia chuyện gì nói qua chính mình là Luyện Khí kỳ?”

“Ngươi, ngươi, khinh người quá đáng!” Nam tu lại lần nữa cánh tay trúng nhất kiếm, hắn càng đánh càng kinh hãi, đối diện tiểu tử tuổi không lớn, cũng đã là Trúc Cơ kỳ. Trong tay kiếm pháp Cao Thâm, nhất định là một bộ cao cấp kiếm phổ, đặt ở tiểu tử này trên người thật là đạp hư, trong lòng càng thêm ghen ghét.

Bởi vậy có thể thấy được, chính mình hôm nay sợ là đắc tội khó lường nhân vật, bên cạnh còn có một người chính như hổ rình mồi mà nhìn chằm chằm chính mình, phỏng chừng hôm nay chính mình là chắp cánh cũng khó chạy thoát, không bằng sắp chết kéo cá nhân đệm lưng. Nam tu tâm một hoành, trong mắt hiện lên một tia quyết tuyệt, trước mặt tiểu tử này tuyệt đối là cái thiên tài, có hắn bồi chính mình một khối chết, đời này đáng giá!

Tiêu Lăng Hàn ở một bên nhìn hai người ngươi tới ta đi, mày không cấm nhăn lại, theo lý thuyết Thượng Quan tuy rằng mới Trúc Cơ không lâu, nhưng tu vi sớm đã củng cố, hơn nữa có đời trước đánh nhau kinh nghiệm, không nên lâu như vậy đều bắt không được đối phương. Có thể thấy được hắn chậm chạp cùng đối phương dây dưa, kiếm pháp mềm mại vô lực, không mang theo một chút sát khí, Tiêu Lăng Hàn xem đến nóng lòng không thôi, tiểu tử này rốt cuộc là như thế nào luyện kiếm pháp?

Đột nhiên, cảm giác được nam tu linh lực dao động dị thường, đây là muốn tự bạo khuynh hướng, Tiêu Lăng Hàn hướng về phía trong khi giao chiến Thượng Quan Huyền Ý truyền âm 【 mau tránh ra, đối phương muốn tự bạo! 】

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy Tiêu Lăng Hàn truyền âm, lập tức liền tưởng rời xa nam tu, chỉ là đã không còn kịp rồi. Liền ở hắn cho rằng chính mình lần này bất tử, cũng đến trọng thương khi, cả người đã bị Tiêu Lăng Hàn phác gục ở trên mặt đất, hộ đến kín mít. Hắn tâm như là bị người hung hăng toản một chút, một tia dòng nước ấm xẹt qua khắp người, tim đập không chịu khống chế mà nhanh hơn, loại này bị người che chở cảm giác thật tốt.

“Phanh ~~” tiếng nổ mạnh qua đi, Tiêu Lăng Hàn nhìn bị chính mình hộ tại thân hạ người, chính si ngốc nhìn chính mình.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình thật sự thấy quỷ, liền ở vừa rồi hắn nhìn thấy nam tu muốn tự bạo, mà Thượng Quan Huyền Ý lại tránh né không khai khi, ma xui quỷ khiến mà liền chạy tới đem người hộ tại thân hạ. Liền chính hắn đều làm không rõ ràng lắm chính mình đây là có chuyện gì?

Nghĩ đến nhất định là bởi vì chính mình xuyên tới này dị thế đại lục, Thượng Quan Huyền Ý liền vẫn luôn đi theo chính mình bên người, cho nên chính mình không nghĩ làm hắn chết ở chính mình trước mặt, chỉ thế mà thôi!!! Đối, nhất định là như thế này, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng như thế nghĩ đến.

Đứng dậy sau, vỗ vỗ trên người tro bụi, nhìn trên người đã rách nát pháp y, Tiêu Lăng Hàn mắng một câu "Con mẹ nó, thật đen đủi!" Lúc sau đem hiện trường quét tước một chút, nhìn không ra nơi này có chính mình hai người giao chiến quá dấu vết, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới vừa lòng gật gật đầu.

Xoay người lại thấy Thượng Quan Huyền Ý còn si ngốc ngữ tiển nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn liền giận sôi máu, "Như thế nào? Lâu như vậy còn nằm trên mặt đất, có phải hay không còn tưởng chờ ta tới kéo ngươi một phen?" Lạnh lùng nói xong, hắn cũng không quay đầu lại về phía Lạc Nhật sâm lâm nội vây mà đi.

Thượng Quan Huyền Ý đang đứng ở bị Tiêu Lăng Hàn liều mình cứu giúp cảm động trung, nháy mắt đã bị hắn lạnh băng lời nói đánh trở về hiện thực. Quả nhiên, Tiêu Đại Ma Vương như cũ là Tiêu Đại Ma Vương, hắn như thế nào sẽ vì cứu chính mình mà không màng tự thân an nguy? Hắn hẳn là có nắm chắc sẽ không bị thương, mới đến cứu chính mình đi! Nghĩ như vậy trong lòng cảm giác vắng vẻ, trong mắt xẹt qua một đạo u quang.

Thấy đối phương đã đi xa, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng nói không nên lời mất mát, loại này mạc danh xuất hiện cảm xúc làm hắn có chút mờ mịt. Hắn không biết chính mình đây là làm sao vậy, như thế nào sẽ như vậy để ý Tiêu Lăng Hàn đối chính mình thái độ? Tưởng không rõ ràng lắm, hắn cũng không hề suy nghĩ, hắn rất có tự mình hiểu lấy, biết đầu mình dưa không có Tiêu Lăng Hàn thông minh, loại này phí trí nhớ sự không phải hắn cường hạng.

Đứng dậy sau, lập tức đuổi theo Tiêu Lăng Hàn rời đi phương tây mà đi, chính là đi rồi một hồi lâu, phía trước như cũ không thấy Tiêu Lăng Hàn tung tích. Cái này phát hiện làm Thượng Quan Huyền Ý không khỏi hoảng sợ, thả ra thần thức, xem xét nửa ngày vẫn là không có phát hiện hắn thân ảnh.

"Sư huynh, Tiêu sư huynh… Tiêu Lăng Hàn… Tiêu ca ca……"

Thanh âm quanh quẩn ở trong rừng cây, hắn có chút ủ rũ cụp đuôi mà ngồi ở một viên đại thụ hạ nghỉ ngơi, trong lòng bắt đầu miên man suy nghĩ lên, Tiêu Đại Ma Vương chẳng lẽ thật là sinh chính mình khí? Hắn là cảm thấy chính mình quá ngu ngốc, không nghĩ muốn chính mình sao? Càng muốn trong lòng liền càng cảm thấy ủy khuất, tổng cảm thấy trong lòng một trận trừu đau, thực không thoải mái.

"Nha, tiểu đệ đệ, ngươi là lạc đường sao?"

Đột nhiên một nữ tử thanh âm truyền vào Thượng Quan Huyền Ý trong tai, thanh âm nhu hòa lại thanh thúy, êm tai cực kỳ.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía nói chuyện người, một cái ăn mặc một thân hồng y nữ tử, nàng đậu khấu niên hoa, lớn lên khuynh quốc khuynh thành. Cần cổ mang một cái thủy tinh vòng cổ, càng thêm xưng đến xương quai xanh mát lạnh; trên cổ tay bạch ngọc vòng sấn ra như tuyết da thịt; trên chân một đôi mạ

vàng giày dùng đá quý trang trí. Đôi mắt đẹp lưu chuyển, nhìn quanh rực rỡ, một phinh cười gian đều có thể câu hồn khiếp người.

Nữ tử thấy Thượng Quan Huyền Ý ngũ quan tinh xảo, tuy rằng hiện tại tuổi còn nhỏ, nhưng, giả lấy thời gian, chắc chắn là một cái nhẹ nhàng mỹ nam tử. Nữ tử "Ha ha ha" nở nụ cười, có vẻ tâm tình rất tốt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 83

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 83 ra ngoài nhiệm vụ

【083: Huyền Ý bị mang đi 】

Nghe thấy "Ha ha ha" tiếng cười, Thượng Quan Huyền Ý mới hồi phục tinh thần lại, nữ nhân này tẫn nhiên đối hắn thi triển mị thuật. Hắn nhấp môi, không nói gì, chỉ là cảnh giác mà nhìn chằm chằm đối phương, thân thể căng chặt, người tới lặng yên không một tiếng động, hắn vừa rồi căn bản không phát hiện có người xa lạ hơi thở, đối phương phảng phất là trống rỗng xuất hiện giống nhau.

"Tiểu đệ đệ, yêu cầu tỷ tỷ đưa ngươi về nhà sao?" Nữ tử mở miệng, nhả khí như lan nói, nàng thanh âm uyển chuyển tuyệt đẹp, tràn ngập dụ hoặc lực.

"Ngươi như vậy nhìn chằm chằm tỷ tỷ xem, có phải hay không cảm thấy tỷ tỷ sinh mạo mỹ, rất là xinh đẹp, có hay không coi trọng tỷ tỷ, ha ha ha… Thích tỷ tỷ sao?" Nữ tử thanh âm kiều trung mang theo vài phần yêu, nhu trung kẹp vài phần mị, chợt vừa nghe tựa kia hoàng anh xuất cốc, diều đề phượng minh, thanh thúy lảnh lót rồi lại uyển chuyển nhu hòa.

Nữ tử nói chuyện, đi vào Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, đang muốn duỗi tay đi sờ hắn mặt, lại nghe thấy đối phương lạnh lùng nói: "Nếu ngươi không muốn chết vô nơi táng thân, liền lập tức phóng ta rời đi."

"Ha hả…… Tiểu đệ đệ, ngươi thật thú vị, tỷ tỷ một người ở chỗ này hảo sinh nhàm chán, ngươi lưu lại bồi tỷ tỷ được không?" Nữ tử mị nhãn như tơ nhìn Thượng Quan Huyền Ý, thu thủy liễm diễm, liếc mắt đưa tình.

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ trợn trắng mắt, cúi đầu nhìn xem chính mình hiện tại liền 1 mét 5 tiểu thân thể, nhìn nhìn lại nữ tử phong hoa tuyệt đại khuôn mặt, 1m7 phập phồng quyến rũ dáng người. "Đại thẩm, ngươi không lầm đi? Ta hiện tại này phó đậu giá bộ dáng, ngươi đều nhìn trúng?"

Nữ tử bị Thượng Quan Huyền Ý một tiếng" đại thẩm" đả kích không rõ, hung hăng hít một hơi, mới từ từ nói: "Không quan hệ, ngươi hiện tại tuy rằng là nhỏ một chút, nhưng, tỷ tỷ có thể chờ ngươi, tỷ tỷ là rất có kiên nhẫn. Tiểu đệ đệ, ngươi liền không cần cự tuyệt tỷ tỷ được không?" Nữ tử nói, còn tham lam mà liếm thêm khóe miệng.

"Ra tay đi!" Thượng Quan Huyền Ý lấy ra kiếm, chỉ hướng nữ tử.

Nữ tử lại tay phải che miệng, "Ha ha ha" mà nở nụ cười, trong không khí đột nhiên xuất hiện kỳ hương, Thượng Quan Huyền Ý lập tức cảm giác không thích

hợp, sau đó liền mềm mại mà ngã xuống trên mặt đất.

“Ngươi… Ngươi tẫn nhiên……”

“Ha hả a, tiểu đệ đệ, tỷ tỷ có thể coi trọng ngươi, là phúc khí của ngươi.” Một trận thanh phong thổi qua, tại chỗ đã không có nữ tử cùng Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn xuất hiện tại nơi đây, chỉ là, hắn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý hơi thở đến nơi đây, đột nhiên liền biến mất.

“Đáng chết!”

Phía trước hắn chỉ là có chút ảo não chính mình không chịu khống chế mà đi bảo hộ Thượng Quan Huyền Ý hành động, ở nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý ngu si bộ dáng khi có chút bực mình, cho nên mới xoay người rời đi. Đi xa mới phát hiện Thượng Quan Huyền Ý cái kia tiểu ngốc tử cư nhiên không có theo tới, không thể không trở về tìm người, kết quả trong chốc lát không nhìn chằm chằm người, người đã không thấy tăm hơi.

Đương Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa tỉnh lại, phát hiện chính mình cư nhiên nằm ở trên một cái giường, chung quanh sáng lên mỏng manh quang, thực rõ ràng nơi này là một cái sơn động. Từ trên giường đứng dậy sau, hắn phát hiện chính mình trên người bị người hạ cấm chế, tạm thời không dùng được linh lực, bên hông túi trữ vật cũng không thấy, bất quá Tiêu Lăng Hàn đưa chính mình không gian giới tử còn ở, như thế làm hắn treo lên tâm buông xuống không ít.

Vách tường chung quanh có dạ minh châu chiếu sáng, Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi hướng sơn động bên ngoài đi đến, xuyên qua thật dài hành lang. Hắn đi tới một cái đại đại phòng khách, nơi đó có không ít nam tử chỉ ăn mặc màu trắng áo lót quần lót, ngồi vây quanh ở một cái ăn mặc màu đỏ yếm nữ tử bên người.

Thấy rõ nữ tử diện mạo, Thượng Quan Huyền Ý hận đến ngứa răng, đem chính mình chộp tới nơi đây đúng là nữ tử này, nàng còn cho chính mình hạ dược. Động phủ nam tử tất cả đều là diện mạo thượng thừa hai mươi tuổi tả hữu, chẳng lẽ đây là Tân Lam Thành những cái đó biến mất nam tu?

“Nha, tiểu đệ đệ, ngươi tỉnh. Tỷ tỷ nơi này tùy tiện ngươi dạo, chỉ cần ngươi không ra động phủ là được, còn có nhất bên trái kia hai cái phòng không cần đi, địa phương khác đều tùy ngươi.” Nữ tử chỉ vào động phủ đại môn đối Thượng Quan Huyền Ý nói, nói thời điểm còn chỉ chỉ bên trái hai cái phòng.

“Bọn họ cùng ta giống nhau là bị ngươi chộp tới?” Thượng Quan Huyền Ý nhíu lại mi, nhìn nữ tử bên người vài tên nam tử hỏi.

“Chúng ta đều là tự nguyện đi theo Hồng Nhan, tự nhiên cũng là cam tâm tình nguyện làm nàng váy hạ chi thần.”

Nữ tử tên gọi Lạc Hồng Nhan, động phủ nam tu đều là nàng mấy năm nay tìm kiếm nam sủng. Vẫn là nàng vì chính mình chuẩn bị tu luyện đỉnh lô, bất quá những người này tạm thời còn không biết chính mình chỉ là đỉnh lô, ngày nào đó thời cơ chín muồi, Lạc Hồng Nhan sẽ đem bọn họ tu vi toàn bộ thải bổ không còn.

Thượng Quan Huyền Ý không dám tin tưởng mà nhìn chằm chằm mấy người, cư nhiên còn có người thượng vội vàng làm người khác nam sủng? Những người này không hoà nhã hành vi, hoàn toàn điên đảo Thượng Quan Huyền Ý tam quan.

Kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý trải qua nhiều nhất chính là đào vong, có thể nói hắn hơn phân nửa sinh đều ở tránh né đuổi giết. Mà hắn căn bản không có tiếp xúc quá Tu chân giới hắc ám mặt, thế cho nên Tiêu Lăng Hàn tổng cảm thấy hắn ngốc lạp bẹp địa. Sau lại hắn mới biết được chính mình kiếp trước có thể vẫn luôn tồn tại, đa số đều là vận khí cho phép.

"Tiểu hữu muốn hay không gia nhập chúng ta, trở thành chúng ta trung một viên?" Trong đó một cái nam tử để chân trần, đi vào Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, vươn một ngón tay, nâng lên hắn cằm, trên dưới đánh giá hắn một lần.

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý sử không ra một chút linh lực, chỉ có thể từ nam tử móng heo đụng tới chính mình, nghĩ vậy chỉ tay vừa mới sờ qua tên kia kêu Hồng Nhan nữ tử, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm thấy một trận ghê tởm.

"Không có hứng thú!"

"Hiện tại không có hứng thú, về sau tổng hội có." Khi nói chuyện, nam tử cố ý nhìn nhìn Thượng Quan Huyền Ý nửa người dưới, ý có điều chỉ.

Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng mắng to, về sau cũng sẽ không có, càng xinh đẹp nữ nhân càng ác độc! Về sau thấy nữ nhân chính mình vẫn là kính nhi viễn chi cho thỏa đáng.

"Ngươi tên là gì?"

"Ngô Diệp, khẩu thiên Ngô, lá cây diệp." Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng bổ sung một câu, tên gọi tắt: Ngô gia!

"Ngô Diệp, về sau ngươi có thể kêu ta Lưu Vân."

"Ân." Ngoan tôn tử!

"Ngô Diệp, ta mang ngươi tham quan một chút nơi này, về sau ngươi lại ở chỗ này trụ thật lâu, nhưng ngàn vạn đừng đi nhầm địa phương, có rất nhiều địa phương đều bị Hồng Nhan bố trí sát trận." Lưu Vân nhiệt tình nói, hắn cũng mặc kệ Thượng Quan Huyền Ý lạnh lùng thái độ, bởi vì ngày hôm qua Lạc Hồng Nhan đem Thượng Quan Huyền Ý mang về tới thời điểm liền đã nói với mọi người, chờ Thượng Quan Huyền Ý trưởng thành, sẽ trở thành bọn họ trung

một viên. Tuy rằng trong lòng có chút hụt hẫng, nhưng bọn hắn vẫn là đều tiếp nhận rồi.

Lưu Vân mang theo Thượng Quan Huyền Ý đem toàn bộ sơn động đều đi dạo một lần, nơi này còn man đại địa, cùng sở hữu mười cái phòng, còn có một cái rất lớn suối nước nóng. Linh khí nồng đậm, trang hoàng xa xỉ, vừa thấy liền biết ở nơi này chủ nhân rất biết hưởng thụ.

"Ngô Diệp, cái này địa phương ngươi nhưng ngàn vạn đừng tới." Lưu Vân chỉ vào một cái đen nhánh sơn động khẩu đối với Thượng Quan Huyền Ý nói.

Liếc mắt một cái nhìn lại, nơi đó mặt cho người ta một loại rất nguy hiểm cảm giác, bên trong như là có một đầu chọn người mà phệ hung thú. Đối với chính mình cảm giác được nguy hiểm địa phương, Thượng Quan Huyền Ý luôn luôn đều là xa mà tránh chi, cái này làm cho hắn ở kiếp trước tránh thoát rất nhiều lần sinh tử nguy cơ.

Thượng Quan Huyền Ý "Ân" một tiếng.

"Ta tưởng trở về nghỉ ngơi." Thượng Quan Huyền Ý hiện tại không có linh khí thêm thân, đi rồi nửa giờ liền có chút mệt mỏi.

"Nga, đối, ngươi hiện tại không thể vận dụng linh lực, chỉ dựa vào tự thân thể lực, là hẳn là mệt mỏi, ta hiện tại liền đưa ngươi trở về phòng nghỉ ngơi."

Lúc sau Lưu Vân đem Thượng Quan Huyền Ý mang về hắn mới vừa tỉnh lại khi phòng, lúc gần đi trả lại cho hắn một lọ Tích Cốc Đan.

Một đêm qua đi……

Thượng Quan Huyền Ý nhìn nóc giường xuất thần mà nghĩ, Tiêu Lăng Hàn phát hiện chính mình không thấy, sẽ đến cứu chính mình sao? Hắn tìm đến nơi đây sao? Cái kia kêu Lạc Hồng Nhan nữ tử không biết là cái gì tu vi, chính mình căn bản nhìn không ra tới, không biết Tiêu Lăng Hàn tới có thể đối phó sao?

Mà bên kia, Tiêu Lăng Hàn căn cứ chính mình lưu tại Thượng Quan Huyền Ý trên người ấn ký đi vào một đỉnh núi trước, liếc mắt một cái nhìn lại ngọn núi căn bản không có cái gì cực kỳ địa phương. Nhưng Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, trước mắt ngọn núi linh khí nồng đậm, bị một cái tứ cấp khóa linh trận vây quanh ở bên trong.

Cư nhiên bị một cái Nguyên Anh lão tổ bắt đi, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày suy tư một lát, quyết định vẫn là tiên tiến không gian họa một ít tam cấp phù triện, miễn cho người không cứu đến, đem chính mình thua tiền liền không hảo.

Rời xa kia tòa sơn phong, Tiêu Lăng Hàn ở không gian vẽ không ít nhị cấp phù triện cùng tam cấp phù triện, còn luyện chế một ít nhị cấp tam cấp chữa thương đan dược cùng khôi phục linh khí đan dược. Chờ hết thảy đều chuẩn bị tốt, hắn mới ra không gian.

Trở lại phía trước kia tòa sơn phong sau, Tiêu Lăng Hàn đem toàn bộ ngọn núi đều đi dạo một lần, rốt cuộc ở phía tây chân núi tìm được một cái tứ cấp phòng ngự trận.

Ly Thượng Quan Huyền Ý bị bắt đi đã qua suốt ba ngày, Tiêu Lăng Hàn không hề do dự, mở ra linh nhãn, tìm được trận pháp bạc nhược chỗ, mở ra một cái khẩu tử sau, hắn trực tiếp chui đi vào.

Vào sơn động, đập vào mắt chính là một loạt dạ minh châu được khảm ở trên vách tường, nối thẳng bên trong, Tiêu Lăng Hàn căn cứ dạ minh châu chỉ dẫn một đường về phía trước đi. Đi rồi đại giai năm phút, trước mắt rộng mở thông suốt, bạch ngọc sàn nhà, xa hoa bố trí, không nghĩ tới ở nơi này người như thế xa hoa lãng phí, toàn bộ sơn động bố trí lấy màu đỏ điều là chủ.

Đại sảnh đối diện một phòng bên trong, truyền đến nam nữ hoan thanh tiếu ngữ.

"Hồng Nhan ngươi thật đẹp."

"Hồng Nhan là ta cuộc đời này gặp qua đẹp nhất nữ tử."

"Hồng Nhan nơi này lại đại lại bạch!"

"Ha hả a… Các ngươi một đám miệng cũng thật ngọt."

"Hồng Nhan, ngươi trước cho ta được không?"

"Không được, khổng hồng ngày hôm qua chính là ngươi trước, hôm nay ta muốn trước tới, Hồng Nhan tuyển ta được không?"

"……"

Tiêu Lăng Hàn theo thanh âm đi qua đi, liền thấy một cái 50 mét vuông suối nước nóng nội, có hơn mười người đang ở chạy uyên ương tắm. Chính giữa nhất là một nữ tử, chung quanh vây quanh tất cả đều là thanh niên nam tử, một đám đều là trần truồng, xem Tiêu Lăng Hàn đôi mắt đau.

Hắn dứt khoát xoay người đi đại sảnh, ngồi ở đại sảnh chủ vị thượng. Từ không gian giới tử lấy ra một cái cái ly, đem trên bàn mới vừa phao trà ngon ngã vào cái ly, thanh hương phác mũi, nhẹ nhàng mổ một ngụm, mồm miệng lưu hương, linh khí nồng đậm, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng cảm thán, đây mới là nhân sinh a! Chủ nhân nơi này cũng thật sẽ hưởng thụ.

Sẽ không một hồi, rất xa liền thấy tẩy uyên ương tắm mười mấy người lục tục từ suối nước nóng ra tới, sôi nổi đứng ở phòng cửa hai bên.

Tác giả nhàn thoại: Ngay trong ngày khởi, mỗi ngày canh ba!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 84

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 84 ra ngoài nhiệm vụ

【084: Lăng Hàn tính kế 】

Tiêu Lăng Hàn nhìn lại, một người mặc màu đỏ quần áo nữ tử, từ trong phòng từng bước một mà triều chính mình đi tới.

Nàng phía sau một dúm xinh đẹp tóc đẹp hơi hơi bay múa, thon dài mày liễu, một đôi mắt đảo mắt vũ mị, tú đĩnh mũi ngọc, ngọc má hơi hơi phiếm hồng, kiều diễm ướt át môi, trắng tinh như tuyết kiều yếp, tinh oánh như ngọc, dáng người phập phồng quyến rũ, trước ngực sóng gió mãnh liệt.

Đây là một cái vưu vật, chẳng sợ kiếp trước gặp qua không ít mỹ nữ Tiêu Lăng Hàn cũng không thể không cảm thán, nàng này có được trầm ngư lạc nhạn chi dung, bế nguyệt tu hoa chi mạo, khuynh quốc khuynh thành chi tư!

Lạc Hồng Nhan hôm nay cùng thường lui tới giống nhau, chuẩn bị cùng chính mình tiểu các sủng vật ở suối nước nóng tới một hồi vui sướng tràn trề đại chiến. Nào biết còn không có bắt đầu, liền tới rồi một vị khách không mời mà đến.

Ra suối nước nóng, ra khỏi phòng liền thấy một cái mặt như quan ngọc, diện mạo tuấn mỹ thiếu niên ngồi ở đại sảnh chủ vị thượng. Thiếu niên chỉ có Luyện Khí mười hai tầng tu vi, cũng không biết hắn là như thế nào thông qua bên ngoài tứ cấp trận pháp.

Lạc Hồng Nhan rất có hứng thú mà triều thiếu niên đi qua.

Tiêu Lăng Hàn thấy nữ tử bộ bộ sinh liên mà đi đến chính mình trước mặt, liền tưởng ngồi vào chính mình trong lòng ngực. Hắn thân mình vừa chuyển, người liền ngồi ở bên kia, làm hại nữ tử thiếu chút nữa ngồi vào trên mặt đất. May mắn bị nàng bên cạnh một người nam tử tay mắt lanh lẹ mà trợ giúp, nàng mới không có té ngã trên đất trước mặt mọi người xấu mặt.

"Tiền bối, ta còn chưa thành niên!" Tiêu Lăng Hàn thấy nữ tử bởi vì chính mình động tác, trên mặt tươi cười đều không nhịn được, từ từ mở miệng nói.

Nữ nhân càng xinh đẹp càng có độc, đều nói rắn rết mỹ nhân, huống chi nữ nhân này có nhiều như vậy nam nhân, hắn chính là một cái có thói ở sạch người.

"Có khách đến phương xa tới, Hồng Nhan chiêu đãi không chu toàn." Lạc Hồng Nhan vì thiếu niên rót đầy ly trung nước trà, hơi hơi mỉm cười, mị sắc thiên thành.

“Đáng tiếc!” Tiêu Lăng Hàn chút nào không bị nàng mị thuật sở ảnh hưởng, bưng lên trên bàn chén trà, nhìn cái ly trung linh trà, khe khẽ thở dài!

Lạc Hồng Nhan “Ha ha ha” mà nở nụ cười, nàng trong tay cầm một phen màu đỏ cây quạt, cây quạt là một phen tam cấp pháp khí, là từ hồng hạc lông chim luyện chế mà thành. “Tiểu công tử thật thú vị, uống lên không phải không đáng tiếc?”

“Tốt nhất linh trà lại trộn lẫn thấp kém hợp hoan tán, tiền bối là cao nhân, ngài nói đáng tiếc không?” Tiêu Lăng Hàn đem trà thả lại trước mặt trên bàn, liếc liếc mắt một cái ngồi ở chính mình bên cạnh lúc nào cũng ở phát ra mị lực nữ tử. Quay đầu nhìn về phía trong đại sảnh mặt khác nam tử, mỗi người đều có một bộ hảo túi da, tuổi đều ở hai mươi tuổi tả hữu, kia trước mắt những người này, chẳng lẽ chính là này nửa năm qua Lạc Nhật sâm lâm rèn luyện sau mất tích người?

“Tiểu công tử là những năm gần đây chút nào không chịu ta mị thuật ảnh hưởng người đầu tiên, ngươi tên là gì?” Lạc Hồng Nhan càng thêm tới hứng thú, nhìn Tiêu Lăng Hàn ánh mắt mang theo quang.

“Vãn bối Tiêu Lăng Hàn, vãn bối điểm này đạo hạnh khó đăng nơi thanh nhã, chỉ là bởi vì vãn bối tu luyện chính là Vô Tình Đạo, ở vãn bối trong mắt, tiền bối giống như bọn họ.” Tiêu Lăng Hàn nói chỉ chỉ trong đại sảnh những người khác.

Tiêu Lăng Hàn thuận miệng vừa nói, hiện tại hắn còn không biết kiếp trước hắn chính là tu luyện Vô Tình Đạo.

“Đáng tiếc, nếu cho ngươi một cái cơ hội ngươi nhưng nguyện đổi một bộ công pháp? Nhân thế gian tốt đẹp là hiện tại ngươi cảm thụ không đến vui thích, đổi bộ công pháp, ngươi đem nếm hết nhân gian cực lạc.” Lạc Hồng Nhan nhìn thiếu niên tinh xảo tuyệt mỹ ngũ quan, nếu là chính mình đem hắn bồi dưỡng ra tới, đến lúc đó trở về tìm Thi Họa cái kia tiện nhân báo thù, chắc chắn cho nàng một đòn trí mạng.

“……” Xú nữ nhân đem ngươi trong mắt tính kế thu hồi tới, lại cùng ta nói nhân gian cực lạc!

“Tiền bối, như thế nào là nhân gian cực lạc? Là trở thành Độ Kiếp kỳ đại năng sao?” Tiêu Lăng Hàn mở to ngây thơ vô tri ánh mắt nhìn Lạc Hồng Nhan, thiên chân hỏi.

“Nhân gian cực lạc chính là làm ngươi thể xác và tinh thần cùng linh hồn đều cảm giác được đặc biệt sung sướng.”

“Mỗi lần ta thăng cấp, liền có loại cảm giác này, xem ra nhân gian cực lạc chính là tu vi đột phá.” Tiêu Lăng Hàn suy tư một lát, nghiêm túc trả lời.

“……” Tức chết lão nương, hôm nay vô pháp liêu đi xuống!

“Không biết tiểu công tử là như thế nào tiến vào?” Áp xuống đáy lòng bực bội, Lạc Hồng Nhan ôn tồn lời nói nhỏ nhẹ hỏi.

“Nga, phía trước có một con nhị cấp yêu thú truy ta, ta đánh không lại nó, dùng một trương truyền tống phù, mở mắt ra liền đến nơi này. Sau đó ta nghe thấy có người đang nói chuyện, kết quả liền nhìn đến các ngươi nhiều người như vậy cư nhiên cùng nhau tắm rửa, các ngươi cũng không chê thủy dơ.” Nói, Tiêu Lăng Hàn còn dùng bắt bẻ ánh mắt nhìn trước mặt mọi người liếc mắt một cái.

Mọi người: “……”

Lạc Hồng Nhan thầm nghĩ, chính mình thật sự là gặp được một khối đầu gỗ, này đó tu vô tình đạo người thực sự quá đáng giận, hôm nay thật vô pháp liêu đi xuống!

Thấy mọi người bị chính mình một câu đả kích đến không nhẹ, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng cười lạnh, tiếp tục nói: “Nơi này linh khí còn rất nồng đậm, ta tưởng lưu lại nơi này tu luyện, không biết tiền bối có không hành cái phương tiện?” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn dùng chờ mong ánh mắt nhìn Lạc Hồng Nhan, khó được cho nàng một cái xuân phong ấm áp mỉm cười.

“Tiểu công tử, tưởng lưu lại cũng không phải không được, bất quá lưu lại người đều phải tu luyện thống nhất công pháp.” Lạc Hồng Nhan tròng mắt chuyển động, nảy ra ý hay, nghĩ thầm chờ ngươi tu luyện lô đỉnh mới có thể tu luyện song hưu công pháp, đến lúc đó liền không phải do ngươi. Thi Họa cái kia tiện nhân không phải thích lớn lên đẹp nam tu lô đỉnh sao? Đến lúc đó chính mình liền đem này phân đại lễ đưa cho nàng, chắc chắn cho nàng một cái đại đại kinh hỉ.

“Tiền bối, không biết là bộ dáng gì công pháp, sẽ so với ta tu luyện Vô Tình Đạo lợi hại hơn sao?” Tiêu Lăng Hàn mở to sáng lấp lánh hai mắt nhìn Lạc Hồng Nhan, một bộ phi thường cảm thấy hứng thú bộ dáng, liền kém duỗi tay đi muốn.

“Tất nhiên là phi thường lợi hại, tu luyện cái này công pháp có thể làm ngươi mỗi ngày đều cảm nhận được nhân gian cực lạc.”

“Kia, tiền bối, có không cấp vãn bối đánh giá?”

Lạc Hồng Nhan từ không gian giới tử lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Tiêu Lăng Hàn, thập phần hào phóng nói: “Tiểu công tử cứ việc xem.”

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận ngọc giản, thần thức áp chế ở Luyện Khí mười hai tầng lặng yên tiến vào ngọc giản. Ngọc giản nội dung đại khái chính là này công pháp không cần đả tọa tu luyện, chỉ cần cùng người giao hợp song tu, tu vi là có thể cọ cọ cọ mà hướng lên trên trướng. Hơn nữa này vẫn là một bộ Địa cấp trung phẩm công pháp, chỉ là đến một nửa liền không có. Phải biết rằng ở Hoàng Cực đại lục Huyền cấp công pháp đều chỉ có đại gia tộc hoặc là học viện

mới có, nếu là ai có một bộ Địa cấp công pháp, đủ để cho Nguyên Anh lão tổ ra tay tranh đoạt.

Lạc Hồng Nhan thấy Tiêu Lăng Hàn nhăn tú khí mày, chân tướng vươn tay cho hắn vuốt phẳng, không tự giác thanh âm cũng phóng nhu hòa một ít, “Nhưng có cái gì không hiểu địa phương?”

“Mặt sau như thế nào liền không có đâu?” Tiêu Lăng Hàn cầm ngọc giản, bất mãn nói.

“Ha hả ~, chỉ cần tiểu công tử tu luyện trước nửa bộ phận, mặt sau công pháp Hồng Nhan sẽ tự đôi tay đưa lên.” Lạc Hồng Nhan cười duyên một tiếng, nghĩ thầm, chờ ngươi tu luyện trước nửa bộ mặt sau chính là ngươi không nghĩ tu luyện đều không được.

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng mắng to, thảo, một bộ lô đỉnh công pháp ngươi còn muốn hai tay dâng lên, ta cũng không phải là trong đại sảnh này đó ngu ngốc.

“Ai! Đáng tiếc.” Tiêu Lăng Hàn thở dài một hơi, có chút tiếc nuối nói.

“Tiểu công tử lại ở đáng tiếc cái gì?” Lạc Hồng Nhan khó hiểu hỏi, hắn nên không phải là nhìn ra công pháp có vấn đề đi? Này thâm sơn cùng cốc địa phương, hẳn là không có cùng loại Linh Vận Tông như vậy thải bổ công pháp mới đúng.

“Đáng tiếc đây là một bước thải bổ công pháp, ta nếu tu luyện chỉ sợ đến lúc đó sẽ bị người khác thải thành người khô!” Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, rất là tiếc hận nói.

Lạc Hồng Nhan cả kinh đứng lên, run rẩy tay, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn “Ngươi, ngươi tẫn nhiên đã nhìn ra, không, không có khả năng! Chẳng lẽ ngươi không phải Hoàng Cực đại lục người?” Hiện tại Lạc Hồng Nhan có chút hoảng sợ mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, người này nên sẽ không mặt khác đại lục tới tu sĩ đi? Kia cùng hắn cùng nhau tới người có thể hay không có Hóa Thần cập trở lên tu vi tu sĩ, kia chính mình ở chỗ này sự, chẳng phải là đã bị người phát hiện?

“Tiền bối không cần khẩn trương, ta là Hoàng Cực đại lục bản thổ tu sĩ.” Tiêu Lăng Hàn lại ở trong lòng bổ sung một câu, là bản thổ tu sĩ, mới là lạ!

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Lạc Hồng Nhan lúc này mới yên tâm mà ngồi trở về, nàng liền nói những cái đó cao cấp đại lục người, không có việc gì như thế nào sẽ đến loại này chim không thèm ỉa địa phương.

“Thời gian hẳn là không sai biệt lắm.”

“Cái gì thời gian không sai biệt lắm?” Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn không đầu không đuôi nói như vậy một câu, Lạc Hồng Nhan đột nhiên có loại dự cảm bất hảo. Quả nhiên, ngay sau đó liền thấy trong đại sảnh trừ bỏ nàng bên ngoài người đều té xỉu trên mặt đất.

“Ngươi, ngươi đối bọn họ làm cái gì?” Lạc Hồng Nhan đỡ bên người nàng một người nam tử, nhìn Tiêu Lăng Hàn ra tiếng chất vấn nói.

“Ngươi để ý sinh tử của bọn họ? Vẫn là để ý bọn họ trong thân thể tu vi?”

“Này đó cùng ngươi không quan hệ.” Lạc Hồng Nhan mặt như băng sương, lại không còn nữa lúc trước ôn tồn lời nói nhỏ nhẹ.

“Xác thật là cùng ta không quan hệ, chính là ngươi bắt ta người, ta không thể không quản.” Tiêu Lăng Hàn ngồi ở dựa ghế, bễ nghễ tin tức Hồng Nhan, phảng phất hắn mới chủ nhân nơi này.

“Tiểu tử, ngươi cho rằng dựa ngươi một cái Luyện Khí kỳ tiểu tu sĩ còn có thể rời đi nơi này sao?” Lạc Hồng Nhan nhìn một bộ nắm chắc thắng lợi Tiêu Lăng Hàn, khinh thường nói, thật đúng là nghé con mới sinh không sợ cọp, cũng không sợ gió lớn lóe đầu lưỡi.

“Ra tay đi!” Tiêu Lăng Hàn lượng ra tay trung kiếm, cảnh giác mà nhìn Lạc Hồng Nhan, Lạc Hồng Nhan có Kim Đan hậu kỳ tu vi. Nhưng nàng thần thức lại ở Nguyên Anh hậu kỳ, phía trước nàng dùng thần thức quan sát chính mình thời điểm, mới bị chính mình phát hiện, cho nên nàng hẳn là Nguyên Anh đoạt xá trọng sinh người.

Từ gặp mặt bắt đầu Tiêu Lăng Hàn liền ở bố cục, trong phòng khách mười sáu cái nam tử đều có Trúc Cơ kỳ trở lên Kim Đan kỳ dưới tu vi. Nếu là chờ hạ chính mình cùng Lạc Hồng Nhan đánh lên, hắn một người nhất định sẽ hai mặt thụ địch, cho nên mới sẽ kéo dài thời gian, trước đem Kim Đan kỳ dưới những người này mê choáng lại nói.

“Nếu ngươi muốn tìm chết, ta đây nhất định thành toàn ngươi, chỉ là, đáng tiếc ngươi này phúc hảo túi da.” Lạc Hồng Nhan thanh âm hàm kiều lời nói nhỏ nhẹ, kiều mị êm tai, đáng tiếc Tiêu Lăng Hàn chút nào không dao động.

Nói xong, Lạc Hồng Nhan cầm lấy trong tay cây quạt, bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn công kích lại đây, “Xem chiêu, vũ đuôi tứ tán.”

Chỉ thấy nàng trong tay cây quạt thượng lông chim như là sống lại đây, sôi nổi bóc ra phiến bính hướng Tiêu Lăng Hàn bắn nhanh mà đến, vũ đuôi mang theo ngọn lửa.

“Gửi phù du với thiên địa, sàn sạt viên viên, đi!” Tiêu Lăng Hàn tay phải giơ kiếm, nhất kiếm quét ngang, chặn lại vũ đuôi, kiếm trung phát ra vô số băng linh khí trực tiếp diệt vũ đuôi phát ra ngọn lửa.

Tác giả nhàn thoại: Canh hai!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 85

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 85 ra ngoài nhiệm vụ

【085: Huyền Ý bị cứu 】

“Ngươi… Kim Đan kỳ!” Lạc Hồng Nhan kinh hô một tiếng, trong tay động tác không ngừng, giơ lên trụi lủi phiến bính, trong miệng thì thầm: “Thu!” Liền thấy rơi xuống trên mặt đất vũ đuôi, sôi nổi bị Lạc Hồng Nhan thu hồi cây quạt pháp khí trung.

“Không tồi!” Tiêu Lăng Hàn một bên trả lời, một bên xuất kiếm, này nhất kiếm cũng không có hỗn loạn băng linh khí, mà là mang theo vô biên sát khí, kiếm khởi quét ngang, Lạc Hồng Nhan trên eo xuất hiện một cái thật dài khẩu tử.

“Tiểu tử thúi, ngươi tìm chết! Ngươi bất quá là Kim Đan sơ kỳ tu vi, muốn giết ta! Ngươi còn chưa đủ tư cách.” Lạc Hồng Nhan tức muốn hộc máu quát, chính mình một cái không chú ý thế nhưng bị tiểu tử này nhất kiếm hoa bị thương. Nàng dùng ra pháp thuật, cây quạt ở nàng trước mặt trên dưới quay cuồng, linh lực đưa vào cây quạt trung, “Viêm hỏa ngập trời, đi!” Lạc Hồng Nhan tay phải cầm cây quạt trực tiếp hướng Tiêu Lăng Hàn phiến qua đi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy một tảng lớn ngọn lửa hướng chính mình che trời lấp đất đè ép lại đây, hắn có thể cảm giác được lần này ngọn lửa, không hề là vừa mới cái loại này bình thường ngọn lửa, mà là hồng hạc bản mạng ngọn lửa. Hắn cầm trong tay kiếm thu lên, trực tiếp vươn tay phải, hét lớn một tiếng: “Thu!” Một tảng lớn ngọn lửa trực tiếp bị Tiêu Lăng Hàn thu ở trong tay.

“Không, không có khả năng, này cũng không phải là bình thường ngọn lửa, ngươi như thế nào có thể……” Lạc Hồng Nhan không thể tưởng tượng kinh hô, liền tính là Nguyên Anh kỳ tu sĩ ở đối mặt ngọn lửa điểu bản mạng hỏa cũng là bó tay không biện pháp, huống chi đối diện tiểu tử thúi chỉ có Kim Đan sơ kỳ tu vi.

“Ngươi làm không được sự, không đại biểu người khác cũng làm không được, đi!” Tiêu Lăng Hàn nói, cầm trong tay ngọn lửa trực tiếp hướng Lạc Hồng Nhan ném qua đi. Hắn sở dĩ có thể khống chế ngọn lửa điểu bản mạng ngọn lửa, vẫn là bởi vì ở tấn chức Kim Đan kỳ thời điểm, bị Hỗn Độn Thánh Diễm cải tạo thân thể. Hiện tại hắn thân thể cứng rắn trình độ đã có Nguyên Anh đỉnh, linh hồn cùng thân thể đã hoàn toàn phù hợp. Như vậy hắn cũng không cần lo lắng nhìn thấy đại năng thời điểm, bị đối phương hoài nghi chính mình là đoạt xá trọng sinh người.

Lạc Hồng Nhan thấy Tiêu Lăng Hàn đem hỏa cầu ném hướng chính mình, nàng bản năng muốn tránh khai, chính là nàng phát hiện chính mình bỗng nhiên liền không động đậy nổi, bị thần thức so nàng cường đại người tỏa định. Vì thế, nàng đành phải gửi ra phòng hộ tráo, làm nàng trăm triệu không nghĩ tới chính là, hỏa cầu tẫn nhiên trực tiếp xuyên qua nàng phòng hộ tráo, "Không… A…"

Tiêu Lăng Hàn biết chính mình khuyết điểm, tự nhiên không có khả năng làm Lạc Hồng Nhan dễ dàng tránh đi. Hắn thần thức tại đây đoạn thời gian đã đạt tới Nguyên Anh đỉnh, vừa vặn so Lạc Hồng Nhan thần thức cao hơn một bậc, cho nên mới có thể trực tiếp tỏa định hắn, bất quá loại này tỏa định cũng chỉ có thể có mười giây thời gian, thần thức sử dụng quá độ, hiện tại hắn sắc mặt có chút tái nhợt.

Hỏa cầu dừng ở Lạc Hồng Nhan thân thể thượng, trực tiếp đốt lên, truyền ra "Tư tư tư" tiếng vang. Mặc kệ nàng dùng cái gì phương pháp đều diệt không được trên người ngọn lửa, không có biện pháp, nàng đành phải Nguyên Anh ly thể.

"Tiểu tử thúi, lão nương thật vất vả tìm được thân thể, tu luyện một trăm năm mới đến Kim Đan hậu kỳ, ngươi tẫn nhiên cấp lão nương huỷ hoại! Ngươi thật đáng chết! Ngươi cấp lão nương chờ, lão nương tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!" Lạc Hồng Nhan Nguyên Anh một trận rống giận, nàng không nghĩ tới chính mình thế nhưng nhìn nhầm, trứ tên tiểu tử thúi này nói. Trong mắt lộ ra cừu hận thấu xương, hận không thể lập tức đem Tiêu Lăng Hàn đại tá tám khối, nghiền xương thành tro.

Tiêu Lăng Hàn mới mặc kệ nhiều như vậy, sấn ngươi bệnh, muốn mạng ngươi, vai ác chết vào nói nhiều. Cho nên hắn trực tiếp dùng ra lôi hệ pháp thuật, một cái" lôi đình dệt võng" liền hướng Lạc Hồng Nhan Nguyên Anh bổ qua đi. Lôi điện là quỷ tu, Nguyên Anh, linh hồn cùng với tà ám chi vật lớn nhất khắc tinh.

Lạc Hồng Nhan liều mạng né tránh, chỉ là Tiêu Lăng Hàn dùng ra" lôi đình dệt võng" là lại lôi điện dệt thành võng, Lạc Hồng Nhan Nguyên Anh tránh né bất quá, không khỏi bị chút vết thương nhẹ.

"Đáng chết hỗn đản! Tiểu tử thúi, lão nương nhớ kỹ ngươi, ngày sau nhất định sẽ đem ngươi bầm thây vạn đoạn, lại làm ngươi hồn phi phách tán!" Nói xong, Lạc Hồng Nhan Nguyên Anh liền hướng ngoài động bỏ chạy đi.

Tiêu Lăng Hàn như thế nào sẽ vì chính mình lưu lại mầm tai hoạ đâu, hắn lấy ra năm trương thiên lôi phù, đang định kích hoạt hướng Lạc Hồng Nhan Nguyên Anh ném đi. Chỉ là biến cố đột nhiên phát sinh, một cổ cường đại hấp lực đem Lạc Hồng Nhan Nguyên Anh trực tiếp hút đi. Hắn vội vàng đuổi theo qua đi, liền thấy Lạc Hồng Nhan Nguyên Anh rơi vào một cái hắc động nội.

Ở bên ngoài quan sát nửa ngày, Tiêu Lăng Hàn cũng chưa nhìn ra hắc động nội có gì kỳ quặc. Hắn tính toán trước đem Thượng Quan Huyền Ý đánh thức, lại thu quát Lạc Hồng Nhan lưu lại bảo vật, miễn cho bạch bận việc một hồi.

Trở lại đại sảnh, ở chỗ ngoặt chỗ đem té xỉu Thượng Quan Huyền Ý ôm lên, đặt ở đại sảnh trên ghế nằm, lại lấy ra giải dược cho hắn ăn xong. Tiểu tử này còn tính có điểm đầu óc, biết trốn ở góc phòng nhìn lén, không có vừa thấy đến chính mình liền tiến lên đây cùng chính mình tương nhận, hoặc là truyền âm, bằng không liền hắn hiện tại cái dạng này, chẳng những không giúp được chính mình, còn sẽ trở thành người khác trong tay con tin.

"Ô ~~"

"Tỉnh lạp!"

Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra liền nhìn đến gần trong gang tấc khuôn mặt tuấn tú, có chút vui sướng nói: "Sư huynh, ngươi tới cứu ta, ngươi có hay không bị thương?"

"Vui đùa cái gì vậy, ngươi xem ta như là bị thương người sao? Ta cũng không phải là ngươi loại này không đầu óc người." Tiêu Lăng Hàn liếc hắn một cái, vẻ mặt ghét bỏ nói, gia hỏa này ngu như vậy, trong tay có truyền tống phù đều sẽ bị người bắt được nơi này tới, thật là xuẩn không cứu. Này nếu là không đi theo chính mình, sợ là một giây liền chơi chơi, khí vận lại hảo, cũng không phải hắn như vậy lãng phí a!

Thấy hắn sắc mặt có chút tái nhợt, rõ ràng vừa rồi chiến đấu tiêu hao không ít, Thượng Quan Huyền Ý ngồi dậy ôm chặt hắn eo, đem chính mình vùi đầu ở ngực hắn. Tâm tình có chút uể oải, nào nào "Ân" một tiếng. Tuy rằng biết chính mình này lại là bị ghét bỏ + xem thường, nhưng tâm lý vẫn là cảm thấy ngọt ngào.

Tiêu Lăng Hàn có chút kinh ngạc Thượng Quan Huyền Ý phản ứng, đây là chịu ủy khuất? Duỗi tay nhẹ nhàng vỗ vỗ hắn bối, "Nhưng còn có nơi nào không thoải mái?"

"Không có!" Thượng Quan Huyền Ý có chút tham lam mà ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực cọ cọ, đáy mắt một đạo u quang hiện lên. Theo sau dường như không có việc gì mà đứng dậy, hắn nhưng không nghĩ lại bị chèn ép.

Tiêu Lăng Hàn liếc hắn một cái, "Ngươi xác định?"

"A?" Thượng Quan Huyền Ý không rõ nguyên do nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Ngươi xác định ngươi người thực hảo?"

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng trên mặt đất, hoạt động một chút thân thể, là khá tốt a, không rõ Tiêu Đại Ma Vương này lại là muốn làm cái quỷ gì.

"Ta……" Thực hảo! Lời nói không có nói xong, Thượng Quan Huyền Ý lập tức biết chính mình nơi đó không hảo, thân thể là không có vấn đề. Nhưng, đan điền linh lực không dùng được, Lạc Hồng Nhan trảo chính mình tới thời điểm cho chính mình hạ cấm chế.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn chằm chằm, mặt "Đằng" một chút liền đỏ, có chút ngập ngừng nói: "Ta trong thân thể bị người hạ cấm chế, sư huynh ngươi có thể cởi bỏ sao? Ta nhìn không ra bắt ta tới nữ nhân là cái gì tu vi."

Tiêu Lăng Hàn ném cho Thượng Quan Huyền Ý một cái đan bình, "Đem bên trong đan dược đút cho té xỉu trên mặt đất những người này."

"Nga, nơi này trang chính là cái gì? Giải dược?" Thượng Quan Huyền Ý cầm đan dược bình, nhất nhất đút cho té xỉu trên mặt đất mười sáu người.

"Ngây thơ!" Còn giải dược, chính mình không cho bọn họ độc dược liền không tồi.

"A! Không phải giải dược, chẳng lẽ là độc dược?"

"Lời nói thật nhiều! Một phút nội không có làm tốt ta giao cho ngươi là sự, vậy ngươi trong thân thể cấm chế liền không cần giải." Tiêu Lăng Hàn không kiên nhẫn nói, dược bình đan dược là nhị cấp mê hồn đan, chuyên môn nhằm vào Trúc Cơ kỳ tu sĩ, ăn một viên có thể làm một cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ ngủ thượng ba ngày ba đêm.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý cũng không dám nữa hỏi nhiều, ma lưu đem đan dược đút cho trên mặt đất người, hắn nhưng không muốn làm cái tay trói gà không chặt người.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý đem sự làm tốt, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra trận bàn thiết trí một cái vây trận, đem mười sáu người vây ở trận pháp trung, hắn nhưng không hy vọng có ngoài ý muốn phát sinh, bởi vì hắn một chút đều không thích ngoài ý liệu sự.

Làm tốt này đó sau, lại thiết trí một cái tam cấp phòng ngự trận, hắn lúc này mới bắt đầu giúp Thượng Quan Huyền Ý giải trên người cấm chế. Lạc Hồng Nhan tuy rằng chỉ là Kim Đan hậu kỳ tu vi, nhưng, chính mình cởi bỏ nàng thiết hạ cấm chế cũng hoa suốt một ngày thời gian. Linh hồn lực dùng không ít, hiện tại nhìn qua hắn sắc mặt càng tái nhợt, rõ ràng tiêu hao quá độ.

Thượng Quan Huyền Ý tâm như là bị hung hăng trát một chút, không ngọn nguồn một trận đau lòng, "Sư huynh, ngươi không sao chứ?"

"Ta không có việc gì, ngươi vì ta hộ pháp, ta yêu cầu khôi phục một chút."

"Hảo" Thượng Quan Huyền Ý lập tức cảnh giác lên.

Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi xuống, lấy ra linh hồn thủy trực tiếp uống lên một bình nhỏ, lập tức cảm giác toàn bộ linh hồn đều bị ngâm mình ở ấm áp suối nước nóng.

Hai cái canh giờ sau……

Tiêu Lăng Hàn mở hai mắt, rốt cuộc cảm giác chính mình lại sống đến giờ, toàn thân thoải mái thanh tân, cảm giác tự thân có dùng không hết kính. Đứng dậy

sau đối thượng một đôi quan tâm đôi mắt, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên thấy trong lòng ấm áp, tính tiểu tử này còn có điểm lương tâm, chính mình không có bạch cứu.

Duỗi tay xoa xoa Thượng Quan Huyền Ý đầu, “Huyền Ý, vất vả ngươi, nhưng có chuyện gì phát sinh?”

“Không vất vả, đây đều là ta nên làm, sư huynh là bởi vì cứu ta mới có thể tiêu hao quá độ. Ở sư huynh đả tọa trong lúc nơi này chuyện gì đều không có phát sinh.”

“Ân, ta trước đem trận pháp triệt, sau đó nhìn nhìn lại cái này động phủ có hay không cái gì bảo vật.” Tiêu Lăng Hàn biên nói, biên thu trận kỳ.

Mười phút sau, hai người đem nơi này không có trận pháp động phủ đều từng cái thu quát một lần, cũng không có cái gì có giá trị đồ vật, này không khỏi làm hai người có chút thất vọng.

Hai người đi vào bị trận pháp ngăn trở hai cái phòng trước cửa, “Sư huynh, nơi này có trận pháp bảo hộ, không biết bên trong có cái gì? Phía trước bọn họ đều không chuẩn ta tiến nơi này cùng bên cạnh cái kia phòng.”

“Hai cái đều là tứ cấp trận pháp, ta trước mở ra bên này cái này, cái này thoạt nhìn như là nữ tử khuê phòng, nếu là có bảo vật nói, khẳng định sẽ giấu ở chỗ này mặt.” Tiêu Lăng Hàn quan sát một chút hai cái phòng, cuối cùng tuyển định phòng môn nhìn qua muốn tinh xảo một ít kia gian.

Nếu là có Lạc Hồng Nhan không gian giới tử thì tốt rồi, nói không chừng có thể tìm được đi vào ngọc bài, chỉ tiếc nàng không gian giới tử ở nàng Nguyên Anh trên người.

“Hảo”

Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, bắt đầu tìm kiếm trận pháp mắt trận cùng bạc nhược chỗ, Thượng Quan Huyền Ý liền ở một bên vì hắn hộ pháp.

Sau nửa canh giờ, trận pháp bị Tiêu Lăng Hàn mở ra một cái chớp mắt, hắn khẽ quát một tiếng, “Đi!” Hai người trước sau chân đi vào.

Trận pháp lại lần nữa khép lại, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại nhìn lại, nghĩ mà sợ mà vỗ vỗ ngực, thiếu chút nữa đã bị kẹp ở trận pháp trung gian.

Tác giả nhàn thoại: Canh ba!

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 86

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 86 ra ngoài nhiệm vụ

【086: Bị trấn áp Ma Long 】 canh một

Phòng nội có một trương 5 mét khoan giường lớn, cùng một cái tinh xảo bàn trang điểm, nhìn đến cái kia giường lớn, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng yên lặng phun tào, không nghĩ tới này Tu chân giới cũng có như vậy tiền vệ tư tưởng người, cư nhiên chơi NP.

Hai người ở trong phòng tra tìm một phen, nhưng thật ra ở bàn trang điểm thượng tìm được rồi hai cái tứ cấp pháp khí, một cây bạch ngọc cây trâm mặt trên điêu khắc một đóa sinh động như thật bạch mai, một cái khác là bộ diêu, chỉ là này hai kiện đều là nữ nhân dùng pháp khí, hai người bọn họ ai cũng không dùng được. Đành phải trước thu hồi, về sau có cơ hội liền bán đi.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn tay, không cẩn thận đụng phải bàn trang điểm thượng gương, gương thế nhưng chiết xạ ra một đạo quang, theo quang nhìn lại, kia mặt vách tường thường thường vô kỳ.

"Nơi này không thấy ra tới có cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý đi qua đi, ở ven tường trên dưới đánh giá, không thấy ra cái gì bất đồng.

Tiêu Lăng Hàn cũng đi qua đi, phát ra một đạo công kích, vách tường không hề phản ứng.

"Không nên nha! Như thế nào sẽ không có phản ứng đâu?" Hắn tự nhủ nói.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, chính mình cũng phát ra một đạo công kích, không nghĩ tới mặt tường cư nhiên xuất hiện một phiến môn.

Hai người liếc nhau, Thượng Quan Huyền Ý nhìn xem chính mình tay, xấu hổ nói: "Ta chính là tùy ý công kích một chút, không có gì đặc biệt! Chỉ do trùng hợp, tuyệt đối không phải bởi vì ta lớn lên so ngươi đẹp! Nhất định là nó xem ta tương đối hợp nhãn duyên."

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý kia đắc ý tiểu bộ dáng, xem đến Tiêu Lăng Hàn ê răng, rất tưởng thấu hắn một đốn.

Hai người tiểu tâm mà đi vào, một cái thật dài thông đạo, đi rồi đại khái mười lăm phút, rốt cuộc nhìn một cái kết giới.

"Thiết trí cái này kết nhân tu vì đạt được tới rồi Nguyên Anh hậu kỳ." Tiêu Lăng Hàn cẩn thận quan sát một lát sau, đến ra cái này kết luận.

"A? Chúng ta đây không phải chỉ có thể làm nhìn?" Thượng Quan Huyền Ý buồn bực nói.

Hai người không chết người phát ra vài đạo công kích, kết quả đánh vào kết giới thượng, một chút bọt sóng đều không có kích khởi, không thể không tiếp thu hiện thực.

"Chúng ta hiện tại xác thật chỉ có thể làm nhìn." Tiêu Lăng Hàn nhìn trước mắt kết giới, có chút bất đắc dĩ nói.

Bất quá cũng là, nếu là dễ dàng như vậy là có thể mở ra kết giới, cũng sẽ không chờ đến bọn họ tới. Phỏng chừng đã sớm bị Lạc Hồng Nhan lấy đi rồi, khó trách nàng muốn bá chiếm nơi này. Nhưng, cũng nói không chừng bên trong đồ vật là nàng còn chưa đoạt xá phía trước gửi, nếu có thể được đến nàng không gian giới tử thì tốt rồi.

"Đi thôi, đi ra ngoài, khả năng nơi này đồ vật thật sự cùng chúng ta vô duyên!" Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý lại trở về phòng.

"Bên cạnh không phải còn có một phòng sao? Nói không chừng nơi đó mặt cũng có bảo vật."

"Ngươi muốn đi bên cạnh phòng?" Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, từ từ hỏi.

"Sư huynh, làm sao vậy? Chẳng lẽ bên cạnh cái kia trong phòng có cái gì vấn đề?" Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn xem đến lưng lạnh cả người, có chút không rét mà run.

"Không có gì vấn đề, chính là người chết xương cốt tương đối nhiều mà thôi."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý đốn giác âm phong từng trận, toàn bộ đều cảm giác lạnh căm căm. Có chút nói lắp nói: "Kia, ta đây, vẫn là không đi."

Thượng Quan Huyền Ý đời trước tuy rằng làm lâu như vậy quỷ tu, nhưng hắn hiện tại là sống sờ sờ người!

Những cái đó quỷ đồ vật nếu là không nghĩ làm ngươi thấy, không có đặc thù thủ đoạn, ngươi thật đúng là liền nhìn không thấy. Như thế nghĩ, khiến cho người không rét mà run, sởn tóc gáy. Thượng Quan Huyền Ý không biết chính là hắn hiện tại người mang Minh Vương Âm Hỏa, quỷ hồn, quỷ tu hết thảy cùng hồn có quan hệ sự vật, thấy hắn tựa như chuột thấy mèo, trốn hắn đều còn không kịp, căn bản sẽ không hướng hắn bên người thấu.

"Đi thôi!"

"Sư huynh, chúng ta hiện tại đi chỗ nào?"

"Có lẽ chúng ta có thể tìm được mở ra bên trong cái kia kết giới biện pháp." Tiêu Lăng Hàn nói, quay đầu lại nhìn thoáng qua, vừa rồi xuất hiện môn vị trí, hiện tại nơi đó lại khôi phục nguyên trạng.

“Thật sự?”

“Giả!”

“Không kính, sư huynh liền biết gạt ta!”

“Ai làm ngươi như vậy xuẩn, như vậy hảo lừa!”

“Ngươi… Ngươi… Ngươi quả thực, quả thực không thể nói lý! Ta nơi nào xuẩn? Nơi nào hảo lừa?” Thượng Quan Huyền Ý một bên vì Tiêu Lăng Hàn hộ pháp, cảnh giác bốn phía, một bên oán giận nói.

“Ngươi nếu là không ngu, như thế nào bị chộp tới nơi đây?” Tiêu Lăng Hàn phá giải trận pháp đồng thời còn không quên đả kích Thượng Quan Huyền Ý.

“Đó là bởi vì nàng chơi quỷ kế, đối ta sử dụng **.” Thượng Quan Huyền Ý biện giải nói.

“Biết rõ chính mình không phải nhân gia đối thủ, không biết tiên hạ thủ vi cường, tìm đúng thời cơ kích hoạt truyền tống phù, trước rời đi lại nói. Ngươi lại ngây ngốc đãi tại chỗ bị người mê choáng, người khác thực lực so ngươi cao đều biết sử dụng quỷ kế. Sư tử bác thỏ, cũng cần toàn lực!”

“Sư huynh, ta biết sai rồi, lần này là ta đại ý, ta phát hiện nàng thực lực so với ta cao thời điểm, ta quên trước tiên chạy trốn.” Thượng Quan Huyền Ý ngoan ngoãn nhận sai, lần này xác thật là chính mình đại ý, nếu là Tiêu Lăng Hàn không có tới cứu chính mình, kia chính mình có phải hay không liền phải cả đời đãi ở chỗ này?

“Về sau mặc kệ địch nhân là cường là nhược đều phải toàn lực ứng phó, hoặc là không động thủ, muốn động thủ liền phải nhổ cỏ tận gốc, không cần vì chính mình lưu lại bất luận cái gì mầm tai hoạ. Còn có không cần xem thường bất luận kẻ nào, chẳng sợ hắn ở ngươi trước mặt chỉ là một cái không hề tu vi người thường. Con thỏ bác ưng, thượng có một bác.”

“Ta đã biết.” Thượng Quan Huyền Ý rầu rĩ trả lời.

“Đừng không cao hứng, ta nói này đó đều là vì ngươi hảo, ngươi nếu là tiếp tục như vậy xuẩn, liên lụy đến ta, ta muốn ngươi đẹp!” Tiêu Lăng Hàn lạnh giọng uy hiếp nói, hắn nhưng không nghĩ mang cái phiền toái tại bên người, chính mình còn muốn tùy thời vì hắn giải quyết tốt hậu quả. Kia chính mình không tìm một cái tuỳ tùng, mà là tìm cái tổ tông!

“Đi!” Tiêu Lăng Hàn mở ra trận pháp, khẽ quát một tiếng, nhanh chóng ra trận pháp, Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó.

Hai người đi vào một cái hắc động bên, Thượng Quan Huyền Ý nuốt nuốt nước miếng, có chút gian nan mở miệng: “Sư huynh, ngươi không phải là muốn vào đi thôi?”

“Là tưởng vào xem, lúc trước Lạc Hồng Nhan Nguyên Anh bị hít vào bên trong.”

"Sư huynh, ngươi nếu không lại suy xét suy xét! Nơi đó mặt cho ta một loại rất nguy hiểm cảm giác, bên trong như là có một đầu chọn người mà phệ hung thú. Trước kia ta bởi vì như vậy trực giác, từng tránh đi quá rất nhiều lần sinh tử nguy cơ." Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tay áo, nỗ lực thuyết phục hắn. Hắn có chút sợ hãi Tiêu Lăng Hàn nhất ý cô hành, khăng khăng muốn vào đi, bắt lấy hắn ống tay áo không dám buông tay.

Tiêu Lăng Hàn biết Thượng Quan Huyền Ý trực giác nhất định sẽ phi thường chuẩn xác, này hắn là Thiên Đạo cấp khí vận chi tử một loại nhắc nhở. Nhưng hắn vẫn là tính toán vào xem, hắn cảm giác bên trong có cái gì ở triệu hoán chính mình, tuy rằng không rõ ràng lắm là cái gì. Chính cái gọi là phú quý hiểm trung cầu, tu sĩ vốn là cùng trời tranh mệnh, cơ hội hơi túng lướt qua, cho nên hắn không nghĩ bỏ lỡ.

Nhận thấy được Thượng Quan Huyền Ý gắt gao nắm chặt chính mình tay áo, chính mình nếu là không đáp ứng hắn, phỏng chừng hắn là sẽ không buông tay. Thật là cái phiền toái, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp từ không gian giới tử lấy ra một trương hôn mê phù, sau đó sấn Thượng Quan Huyền Ý không chú ý, chụp ở trên người hắn.

Thượng Quan Huyền Ý một cái không ngại, đã bị Tiêu Lăng Hàn ám toán, sau đó trực tiếp bị vô tình mà ném vào Long Ngọc không gian.

Tiêu Lăng Hàn trước lấy ra một trương phòng ngự phù chụp ở trên người mình, lúc này mới thật cẩn thận mà đi vào hắc động.

Hắc động bên trong đen nhánh một mảnh, duỗi tay không thấy năm ngón tay, tuy rằng tu sĩ tu vi càng cao đêm coi không phải cái gì vấn đề, nhưng trước mắt cái này hắc động bên trong lộ ra một tia không giống bình thường, lấy Tiêu Lăng Hàn thị lực cũng chỉ có thể thấy rõ chung quanh 1 mét sự vật.

Đi rồi đại giai mười phút, bên tai truyền đến xích sắt va chạm thanh âm, càng là hướng trong đi, thanh âm càng rõ ràng. Đương Tiêu Lăng Hàn đi đến cuối khi, thấy chính là một cái màu đen long, bị xích sắt chặt chẽ mà khóa chặt. Trước kia về long truyền thuyết, hắn chính là không thiếu nghe nói qua, bất quá này vẫn là hắn cuộc đời lần đầu tiên thấy long. Tuy rằng đi vào thế giới này đủ loại yêu thú kiến thức không ít, nhưng long vẫn là lần đầu tiên thấy.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy chân thật long, mang cho hắn chấn động không nhỏ, trên thực tế này phiến đại lục đã sớm không có long phượng. Kia này long lại là sống bao lâu?

Hắc long mở to một đôi tròn tròn long nhãn, không chớp mắt mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, một người một con rồng đối diện một phút sau.

Tiêu Lăng Hàn xoay người liền đi, con mẹ nó, hắn cho rằng nơi này có thiên tài địa bảo. Kết quả là một cái bị trấn áp Ma Long, hắn nhưng không nghĩ trợ Trụ vi ngược, cho nên hắn vẫn là đi, chạy nhanh đi!

【 chủ nhân, đừng đi! 】 Ma Long hướng Tiêu Lăng Hàn truyền âm, nhiều năm như vậy, nó thật vất vả chờ đến một cái thích hợp dê hai chân xuất hiện, không thể làm hắn liền như vậy đi rồi.

Chủ nhân? Thảo! Gặp quỷ chủ nhân, hắn nhưng không muốn làm một đầu Ma Long chủ nhân. Tưởng hắn lớn lên ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, nhưng không nghĩ muốn một đầu xấu hoắc, đen sì Ma Long làm khế ước thú, nếu là một cái kim long hắn nhưng thật ra có thể suy xét suy xét.

Chỉ là, Tiêu Lăng Hàn đi đến cửa động khẩu liền rốt cuộc đi lại, bị đột nhiên xuất hiện một đạo trong suốt kết giới ngăn cản đường đi. Không cần tưởng, Tiêu Lăng Hàn đều biết, này tuyệt đối là cái kia Ma Long giở trò quỷ.

Bất đắc dĩ, Tiêu Lăng Hàn đành phải lại trở về đi, thấy Ma Long, hắn tức giận nói: "Ngài lớn lên như thế cao lớn uy mãnh, uy phong lẫm lẫm, mà ta là như thế nhỏ yếu bất kham, ta căn bản không xứng làm ngài chủ nhân. Long đại nhân, ngài xem nếu không ta đi bên ngoài cho ngài tìm một cái tài đức vẹn toàn, tu vi cao thâm, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi chủ nhân?"

【 ngươi làm chủ nhân của ta liền rất thích hợp, yên tâm! Bổn long nhất định sẽ mang theo ngươi một đường vượt mọi chông gai, đi lên đỉnh cao nhân sinh! 】 nhân loại này thực sự giảo hoạt, tưởng một mình rời đi nơi này, môn đều không có.

Tiêu Lăng Hàn nghe xong Ma Long nói, một trán hắc tuyến! Nghĩ thầm, này đều cái gì cùng cái gì a? Đây là trước họa cái bánh nướng lớn cho chính mình, hảo lừa chính mình trước cùng nó ký kết khế ước? Như thế nào tổng cảm giác này Ma Long thực không đáng tin cậy đâu?

"Không, không, không, long đại nhân ngài nhất định là lầm, ta không có như vậy hùng tâm tráng chí! Ta liền tưởng an an phận phận thiên cư nhất ngẫu, thành thành thật thật làm tiểu tu sĩ." Tiêu Lăng Hàn tận hết sức lực khuyên, hy vọng này Ma Long có thể từ bỏ cùng chính mình khế ước.

Ma Long nhướng mắt da, một bộ quỷ tài tin ngươi lời nói, khinh thường "Thở hổn hển" một tiếng.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn chính là xem đã hiểu, này long ở đối chính mình trợn trắng mắt, còn thực khinh bỉ chính mình, cảm thấy chính mình nói dối không chuẩn bị bản thảo.

Tiêu Lăng Hàn đều cảm thấy chính mình thần, thế nhưng xem đã hiểu một cái Ma Long biểu tình, chính là xem đã hiểu cũng vô dụng nha, chính mình vô pháp thay đổi này Ma Long một bên tình nguyện.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 87

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 87 ra ngoài nhiệm vụ

【087: Cùng Ma Long khiết ước 】 canh hai

【 dù sao ngươi bất hòa ta ký kết khiết ước, ta liền không bỏ ngươi đi ra ngoài! 】 Ma Long nghĩ thầm, xem ngươi có thể đem ta như thế nào? Nhân loại nhất gian trá, giảo hoạt, tàn nhẫn độc ác, vì thiên tài địa bảo liền huyết thống thân tình đều có thể giết chết.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng buồn bực, như thế nào tổng cảm giác này long là nhận chuẩn chính mình, này không phải muốn cường mua cường bán sao?

“Cái kia long đại nhân, chúng ta đánh cái thương lượng, ta đi bên ngoài làm lại cho ngài tìm cái chủ nhân, ngài xem thế nào?”

【 mười vạn năm, ta đợi mười vạn năm, rốt cuộc chờ đến chủ nhân ngài, nhưng ngài vì sao không cần tiểu long? 】 nhân loại đáng chết tiểu tử, tẫn nhiên vẫn là nghĩ chính mình rời đi, nói cái gì cho chính mình tìm chủ nhân, sợ là đánh một đi không trở lại chủ ý đi! Hừ, nó mới sẽ không mắc mưu đâu!

Tiêu Lăng Hàn: “……” Tiểu long là cái quỷ gì? Tên này cùng nó này bá khí trắc lậu bề ngoài một chút cũng không phù hợp!

“Vì sao ngươi nhận định ta?” Tiêu Lăng Hàn nhíu mày khó hiểu hỏi, chính mình tu vi cũng không cao a, vì cái gì này long liền phi hắn không thể tư thế đâu?

【 bởi vì chỉ có ngươi mới có thể cùng ta khế ước, những người khác nếu là dám khiết ước ta, đương trường sẽ phải chết vong. 】

“Chỉ ta mới có thể cùng ngươi khiết ước? Đây là vì sao?” Tiêu Lăng Hàn tới một tia hứng thú, khó hiểu hỏi.

【 đương nhiên là bởi vì chủ nhân ngươi có được Ám linh căn, có thể không bị ta ma khí sở đồng hóa. 】

Tiêu Lăng Hàn nghe xong Ma Long truyền âm, vẻ mặt hoài nghi đến nhìn nó, rõ ràng không tin bộ dáng. “Ta đây đi cho ngươi tìm một cái Ám linh căn người tới?”

Đáng chết dê hai chân, như thế nào chính là không đáp ứng đâu?

Chuyện tốt như vậy, nếu là thay đổi những người khác khẳng định sẽ tranh nhau cướp cùng chính mình khiết ước, nhưng tên tiểu tử thúi này thế nhưng ra sức khước từ.

【 đã từng trấn áp ta người, cùng ta nói rồi, ta chỉ cần kiên nhẫn chờ ở nơi này, một ngày nào đó sẽ chờ tới chủ nhân của ta. 】

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ngươi cho rằng ngươi là Tôn Ngộ Không, bị Quan Thế Âm Bồ Tát điểm hóa, tại đây chờ đợi ngươi Đường Tăng sư phó? Thật sẽ khoác lác!

Tiêu Lăng Hàn cùng Ma Long liền như vậy giằng co, Tiêu Lăng Hàn tổng cảm thấy này long không một câu hảo nói thật. Chính mình nếu là thật sự cùng nó ký kết khiết ước, đem nó mang sau khi rời khỏi đây, nói không chừng nó liền một ngụm đem chính mình cấp nuốt, khi đó chính mình sợ là liền kêu oan đều không có cơ hội kêu.

"Ngươi thật sự nguyện ý cùng ký kết khiết ước?"

【 đương nhiên là thật sự, ngươi là ta chờ đợi mười vạn chủ nhân. 】 Ma Long nhìn Tiêu Lăng Hàn truyền âm, trong lời nói lại là một mảnh chân thành.

"Chủ tớ khế ước?"

【 đương nhiên, cần thiết mà, ngươi là ta mệnh định chủ nhân! 】

Tiêu Lăng Hàn: "……" May mắn ngươi không có nói ta là mạng ngươi định người yêu, bằng không ta thế nào cũng phải nôn chết không thể!

"Chính là ta chưa từng có khiết ước quá yêu thú, không biết nên như thế nào cùng yêu thú kết thành khiết ước." Tiêu Lăng Hàn khẩu khí có chút buông lỏng, bất quá vẫn là có điểm chần chờ.

【 chủ nhân sẽ không không quan hệ, ta có thể giáo ngươi. 】 thật tốt quá, gặp được một cái ngốc tử, chờ hạ liền đem hắn khiết ước thành ta người hầu, như vậy ta là có thể thuận lợi rời đi nơi này, chờ ta rời đi sau lại ăn này đáng giận dê hai chân.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ta tin ngươi cái quỷ!

Tiêu Lăng Hàn ở Ma Long trong giọng nói nghe ra một tia hưng phấn, này đáng chết Ma Long, ký kết khiết ước thời điểm, nó khẳng định sẽ gian lận.

Hắn nhưng thật ra muốn nhìn này Ma Long nếu là thua tại trong tay hắn, sẽ là như thế nào xuất sắc biểu tình.

Tiêu Lăng Hàn rất phối hợp Ma Long, cùng nó ký kết chủ tớ khế ước, khế ước sinh thành kia một khắc, Tiêu Lăng Hàn tu vi trực tiếp bò lên đến Kim Đan hậu kỳ.

Mà Ma Long cũng từ xiềng xích thượng tránh thoát xuống dưới, bất quá nó mới vừa thoát vây, nghĩ thu thập nhân loại này tiểu tử không vội ở nhất thời, trước ra cái này sơn động lại nói. Vì thế nó thu nhỏ lại thân mình, triền ở Tiêu Lăng Hàn cổ tay trái thượng, thành một cây màu đen lắc tay.

Nếu Ma Long thành chính mình khế ước thú, Tiêu Lăng Hàn không khách khí hỏi: "Phía trước ngươi có phải hay không nuốt một cái Nguyên Anh? Đem nàng giới tử giao ra đây, ta hữu dụng."

【 cái gì Nguyên Anh? Cái gì giới tử? Ta không biết! 】 Ma Long giả ngây giả dại, một bộ ngươi đang nói cái gì? Ta nghe không hiểu bộ dáng cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp sử dụng khiết ước chi lực, đối Ma Long phát động linh hồn thượng trừng phạt. Ma Long hiện tại tu vi ở Nguyên Anh đỉnh, hẳn là bởi vì này phương Thiên Đạo áp chế, làm nó tu vi chỉ có thể đạt tới cái này cảnh giới.

Ma Long đau từ Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay trực tiếp rơi xuống đất, lăn lộn run rẩy, không ngừng phát ra gào rống, rít gào! "Ngâm… Ngâm… Ngâm…… Đáng chết dê hai chân, ngươi đối ta làm cái gì?"

Dê hai chân? Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn xem chính mình chân, thật đúng là hai chân…… Nhưng chính mình không phải dương!

Hắn chút nào không bận tâm Ma Long phát ra tạp âm, cầm một phen ghế dựa ra tới, ngồi ở chỗ kia bắt đầu chậm rãi thưởng thức Ma Long trên mặt đất lăn qua lộn lại bộ dáng. Nếu là nơi này hoàn cảnh lại hảo một chút, nói không chừng hắn còn sẽ phao thượng một ly trà.

"Đình… Dừng tay, chủ nhân…… Cầu ngươi dừng tay." Ma Long hữu khí vô lực mà đối Tiêu Lăng Hàn cầu xin nói.

"Hừ! Như thế nào không trang? Thân là thượng cổ Ma Long, ngươi sinh ra liền có thể miệng phun nhân ngôn, lại giả ngu sung nộn muốn truyền âm cùng ta nói chuyện." Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, nhìn Ma Long ánh mắt hàn quang bắn ra bốn phía, không mang theo một tia độ ấm.

"Ngươi… Ngươi làm như thế nào được? Ta rõ ràng đem khiết ước đổi thành ta là chủ, ngươi vì phó." Ma Long tê liệt ngã xuống trên mặt đất, nhìn Tiêu Lăng Hàn ánh mắt mang theo một tia kinh sợ, nó cho rằng chính mình làm thần không biết quỷ không hay, lại không nghĩ nguyên lai hết thảy đều ở trước mắt này nhân loại khống chế trung.

"Tuy rằng ngươi dùng chính là thượng cổ khiết ước, cùng hiện tại khiết ước hoàn toàn không giống nhau, nhưng là, ta vừa lúc liền biết thượng cổ khiết ước. Ta từ đi đến nơi này liền không có tin tưởng quá ngươi, trùng hợp ở ngươi nói ra khiết ước nội dung sau, làm ta đã biết ngươi chân thật mục đích. Tự nhiên ở ký kết khiết ước thời điểm, ta khẳng định sẽ sửa đúng sai lầm kia bộ phận, khiết ước vẫn như cũ sinh thành, chỉ là ta là chủ, ngươi vì phó."

Tiêu Lăng Hàn đối Ma Long ngay từ đầu liền ôm có cảnh giác, tự nhiên sẽ không dễ tin với nó. Hắn nhưng không có tự đại đến chính mình có thể làm một cái thượng cổ Ma Long cam tâm tình nguyện thần phục nông nỗi.

Hắn trước sau tin tưởng bầu trời sẽ không rớt bánh có nhân, thiên hạ không có miễn phí cơm trưa, đưa tới cửa chỗ tốt hoặc là có lợi sở đồ, hoặc là chỉ do lừa gạt. Chính mình một cái nho nhỏ là Kim Đan tu sĩ, tự nhiên sẽ không làm thượng cổ Ma Long có gì nhưng lừa vực 卤, đó chính là có thể có lợi. Này" lợi" dùng hảo chính là đôi bên cùng có lợi, hắn Tiêu Lăng Hàn chưa bao giờ có hại, tự nhiên sẽ không ngây ngốc tin vào Ma Long lời nói của một bên. Huống chi hiện tại hắn cũng không phải là vừa tới thế giới này khi như vậy hoàn toàn không biết gì cả, hiện giờ hắn đã đem trong không gian lưu lại ngọc giản cơ hồ đều xem qua, này thượng cổ chủ tớ khiết ước tự nhiên cũng là hiểu biết quá.

Ma Long trong lòng cái kia hối hận! Suốt ngày đánh nhạn, lại bị nhạn mổ mắt bị mù! Tưởng hắn đường đường thượng cổ Ma Long, đã từng một phương bá chủ, hiện tại cư nhiên bị một cái nho nhỏ Kim Đan sơ kỳ tu sĩ cấp khế ước. Không đúng, hiện tại là Kim Đan hậu kỳ, mới Kim Đan hậu kỳ, sao có thể? Ma Long nghĩ đến đây, không thể tin tưởng trừng lớn hai mắt, nhìn Tiêu Lăng Hàn, "Ngươi… Ngươi… Ngươi"

"Cái gì ngươi, ngươi, ngươi, muốn kêu chủ nhân." Tiêu Lăng Hàn nhìn trên mặt đất vẻ mặt hoảng sợ bộ dáng Ma Long, bất mãn nói.

"Ta tại đây phương đại lục có Nguyên Anh đỉnh tu vi, ngươi cùng ta khiết ước sau, tu vi ít nhất sẽ tới Nguyên Anh kỳ, ngươi như thế nào? Ngươi mới Kim Đan hậu kỳ?"

"Này lại cái gì hảo kỳ quái? Bổn thiếu gia tu luyện tư chất nghịch thiên, nơi nào là ngươi loại này đồ cổ có thể lý giải địa." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn thu hồi ghế dựa, vươn tay phải đem trên mặt đất Ma Long nhắc lên.

"Uy, tiểu tử thúi, ngươi đừng đem ta đảo đề a!"

"Nga, lấy phản, ngượng ngùng, vừa rồi không có thấy rõ kia phương là đầu." Tiêu Lăng Hàn cực không thành ý nói khiểm, đem Ma Long ném tới trên mặt đất.

"Ngươi… Ngươi làm gì?" Ma Long tức muốn hộc máu phát ra chất vấn, nó dễ dàng sao? Nó thật vất vả cởi vây, thế nhưng thành tiểu tử này khiết ước thú, nó toàn bộ long thân về sau đều không có tự do.

"Không phải lấy phản sao? Đương nhiên một lần nữa tới một lần." Tiêu Lăng Hàn đương nhiên trả lời, nghĩ thầm, kêu ngươi nha tưởng đem khiết ước phản tới, hừ! Bổn thiếu gia chính là thực mang thù.

Ma Long: "……" Không phải không có thành công sao?

"Ngươi trừ bỏ Ám linh căn còn có cái gì linh căn?" Ma Long thử tính hỏi, chính mình không phải là khiết hẹn một cái phế tài chủ nhân đi? Kia chính mình khi nào mới có thể rời đi này phương tiểu thế giới? Nhân loại này tiểu tử tặc tinh, lập khế ước sau cư nhiên đem chính mình che chắn, làm hại chính mình một

chút đều nhìn không tới hắn quá vãng, càng nhìn không ra hắn trong thân thể linh căn.

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Ma Long như thế hỏi, nhưng thật ra yên tâm không ít, hắn cố ý che chắn Ma Long, miễn cho bị này long đem chính mình quá vãng đều cấp xem hết. Bất quá, hắn vẫn là ra vẻ nghi hoặc hỏi: "Ngươi nhìn không ra tới?"

"Ta chỉ cảm thấy đến ngươi có Ám linh căn."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Long cũng có giác quan thứ sáu? Ngưu bức!

"Chẳng lẽ ngươi là mẫu long?"

"Ngươi mới là mẫu, ngươi cả nhà đều là mẫu!!!"

"Không phải liền không phải, rống cái gì rống, nhanh lên nhìn xem nơi này còn có hay không mặt khác bảo bối?" Tiêu Lăng Hàn đem rơi trên mặt đất xiềng xích thu vào không gian giới tử, đây chính là biển chết gang, liền Ma Long đều có thể vây khốn xiềng xích, về sau lấy tới luyện chế pháp khí khẳng định thực không tồi.

Ma Long thấy Tiêu Lăng Hàn đem mệt nhọc chính mình mười vạn năm xiềng xích bảo bối thu lên, trừu trừu khóe miệng, nghĩ thầm, tiểu tử này thật đúng là biết hàng. "Không có, không có, có lời nói đã sớm bị ta ăn."

"Ngươi hẳn là biết, đây là Tu chân giới không có ma khí, ở ta không có tánh mạng chi ưu dưới tình huống, ngươi không cần tự tiện ra tay. Đương nhiên ta làm ngươi ra tay khi, ngươi cần thiết đến ra tay!" Tiêu Lăng Hàn nhìn trở lại chính mình tay trái trên cổ tay Ma Long, nghiêm túc nói.

Hắn nhưng không hy vọng bị trở thành Ma tộc hoặc ma tu, cả ngày bị những cái đó tự cho là đúng chính đạo đuổi giết, kia chính mình đến lúc đó nhảy vào Hoàng Hà đều tẩy không rõ, bất quá Tu chân giới giống như không có Hoàng Hà!

"Đã biết, đã biết, thật dong dài, cùng cái lão mụ tử giống nhau" Ma Long không kiên nhẫn nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Thân thể này mới mười bốn tuổi còn kém ba tháng mới mãn mười lăm tuổi, như thế nào liền thành lão mụ tử? Còn có, chính mình là nam nhân, nam nhân!

"Ngươi kêu tiểu long đúng không? Ta đây về sau liền kêu ngươi tiểu……"

Tiêu Lăng Hàn lời nói còn không có nói xong, đã bị Ma Long vội vàng ra tiếng đánh gãy. "Đình, đình, ta không gọi tiểu long."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 88

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 88 ra ngoài nhiệm vụ

【088: Linh bảo Thất Thải Liên 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn: "……" Này đầu Ma Long trong miệng quả nhiên không có một câu nói thật!

"Vậy ngươi không gọi tiểu long gọi là gì? Chẳng lẽ kêu tiểu hắc?"

Tiểu hắc là cái quỷ gì? Như thế nào như vậy giống a miêu a cẩu tên? Nhân loại này tiểu tử thật sự không phải ở cố ý nhục nhã ta? Xem hắn lớn lên nhân mô cẩu dạng tâm nhãn cư nhiên so châm chọc còn nhỏ! "Nghe hảo, tên của ta liền kêu Chiến Long Ma Tôn."

Tiêu Lăng Hàn trên dưới nhìn quét một lần trên cổ tay Ma Long, ghét bỏ nói: "Liền ngươi, còn Chiến Long Ma Tôn? Đánh đổ đi! Ngươi cũng không nhìn xem này đều thời đại nào, thế giới này đã sớm không có Ma tộc, Ma tộc đều rút lui này phương tiểu thế giới, hiện giờ nơi này chỉ có ma tu, không có Ma tộc. Về sau không chuẩn nhắc lại tên này, ta không chịu nổi mất mặt như vậy."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Ma Long toàn bộ long đều yên nhi bẹp, nhắm mắt lại trợn mắt liền đi qua mười vạn năm, nó thời đại đã qua đi.

"Xem ngươi một thân hắc, về sau ngươi liền kêu Mặc Ảnh, không chuẩn phản đối, phản đối không có hiệu quả." Tiêu Lăng Hàn nhìn Ma Long, cho nó tân lấy một cái tên. Hắn tự nhận là tên này cùng Ma Long thực chuẩn xác, thực vừa lòng, đương nhiên vừa lòng cũng chỉ có hắn một người.

"Mặc Ảnh, ma ảnh, không sai biệt lắm, ngươi thích liền hảo!" Ma Long không sao cả nói, long ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, kẻ thức thời trang tuấn kiệt, miễn cho lại bị này vô lương tân chủ nhân tra tấn.

"Chuyện của ngươi đã nói xong, hiện tại có phải hay không nên đem Lạc Hồng Nhan không gian giới tử cho ta?" Tiêu Lăng Hàn vừa dứt lời, trong tay liền nhiều một quả không gian giới tử.

Tiêu Lăng Hàn cầm không gian giới tử tâm tình cực hảo, này long còn man thức thời, hiểu được xem xét thời thế. Thần thức mạnh mẽ bài trừ không gian giới tử bên trong cấm chế, giới tử bên trong đồ vật nhìn không sót gì.

Không nghĩ tới Lạc Hồng Nhan còn rất giàu có, thượng phẩm linh thạch có năm vạn, trung phẩm linh thạch có 321 vạn, hạ phẩm linh thạch một khối cũng không có; còn có một khối thân phận lệnh bài chính diện là Lạc Hồng Nhan tên, mặt trái là" Linh Vận Tông" ba cái chữ to" nội môn đệ tử" bốn cái chữ nhỏ; ở

một cái hộp tìm được rồi lớn lớn bé bé ngọc bài tám khối, trong đó liền có mở ra Lạc Hồng Nhan trong phòng phòng tối trung kết giới ngọc bài. Nữ nhân này hẳn là đến từ mặt khác đại lục tu sĩ, một ít đồ vô dụng Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ném.

Hắn lần này không hề trở ngại mà đi ra hắc động, đi vào đại sảnh, đầu tiên là đối Ma Long phân phó nói: "Mặc Ảnh, về sau không có việc gì ngươi đừng nói chuyện, nếu là có cái gì tưởng cùng ta nói nhớ rõ dùng truyền âm."

【 đã biết, đã biết! Nơi này không có ma khí, không thích hợp ta tu luyện, không có việc gì ngươi đừng gọi ta, có việc ngươi cũng tận khả năng không cần quấy rầy ta. Phóng ta tiến khiết ước không gian, ta muốn lâm vào ngủ say, giữ lại thực lực, miễn cho tu vi lùi lại. Nói tiểu tử ngươi rốt cuộc là cái gì linh căn? 】

"Cái gì tiểu tử? Ta chính là chủ nhân của ngươi, chú ý ngươi xưng hô, đừng quên, chính là ngươi cầu cùng ta khiết ước."

Mặc Ảnh: "……" Nhất thất túc thành thiên cổ hận!

Thấy trên cổ tay Ma Long bắt đầu giả chết, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem nó thu vào khiết ước không gian, liền không hề quản nó. Sau đó, lại đem ném vào trong không gian Thượng Quan Huyền Ý phóng ra, đem trên người hắn hôn mê phù cũng lấy rớt.

Thượng Quan Huyền Ý xoa nhẹ đôi mắt, lại quơ quơ đầu, mơ hồ nhìn Tiêu Lăng Hàn: "Sư huynh, ta vừa mới là làm sao vậy?"

Tiêu Lăng Hàn: "……" Này mơ hồ tiểu bộ dáng, như thế nào như vậy đáng yêu!

Tay phải theo bản năng mà vươn, nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, này mơ hồ kính nhi cũng thật nhận người thích, xoa xoa đầu của hắn. Tiêu Lăng Hàn mới nói nói: "Có thể là ngươi phía trước trúng Lạc Hồng Nhan dược, tác dụng chậm còn không có quá, vừa rồi lại hôn mê."

Bị Tiêu Lăng Hàn sờ soạng một chút mặt, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy chính mình mặt thiêu lợi hại, hắn làm bộ dường như không có việc gì nói: "Nga, là như thế này a!" Hắn duỗi tay vỗ vỗ đầu mình, làm chính mình hảo thanh tỉnh chút.

Tiêu Lăng Hàn:…… Tốt như vậy lừa? Dễ dàng liền tin?

Thấy như thế tín nhiệm chính mình Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên cảm thấy có chút chịu tội cảm. Cái này ngu ngốc, như thế nào ngu như vậy đâu? Đời trước đều sống đến cẩu trên người đi, về sau chính mình đến đem người giám sát chặt chẽ điểm, bằng không một không cẩn thận liền sẽ bị người lừa.

“Ân, chúng ta đi tầm bảo đi!” Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý đi vào Lạc Hồng Nhan phòng trước, lấy ra giới tử ngọc bài đưa vào linh lực, trận pháp mở ra, hai người đi vào.

Đi vào hoá trang trước đài, Tiêu Lăng Hàn dựa theo phía trước phương pháp chạm vào một chút gương, lần này gương cũng chiết xạ ra một đạo quang, chỉ là vị trí không hề cùng phía trước tương đồng.

“Vị trí như thế nào không giống nhau?” Thượng Quan Huyền Ý cũng phát hiện vấn đề này, vị trí này không giống nhau, vẫn là phía trước nơi đó sao?

“Không rõ ràng lắm, Huyền Ý, ngươi phát ra một đạo công kích, nhìn xem có thể hay không xuất hiện môn.”

Thượng Quan Huyền Ý dựa theo phía trước phương thức phát ra một đạo công kích, kết quả không hề phản ứng. Hắn liên tục thử vài lần cũng là như thế.

Tiêu Lăng Hàn lại trạm trở về phía trước xuất hiện môn địa phương, cẩn thận quan sát một chút, cũng không có cái gì bất đồng. “Huyền Ý, ngươi đến bên này thử xem.”

Thượng Quan Huyền Ý đi vào Tiêu Lăng Hàn bên này, dựa theo hắn nói vị trí lại lần nữa phát ra một đạo công kích, kết quả vẫn là không hề phản ứng.

Hai người liếc nhau, đều làm không rõ đây là vì sao.

“Tại sao lại như vậy đâu? Chẳng lẽ bên trong đồ vật thật sự cùng chúng ta vô duyên?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn chính mình đôi tay, rất là khó hiểu, rõ ràng chính là giống nhau công kích, vì cái gì lần này mở không ra đâu?

“Ngươi phát ra công kích thời điểm có cái gì đặc biệt sao?”

Thượng Quan Huyền Ý hồi tưởng một chút, đáp: “Ta trực tiếp dùng hỏa hệ linh lực phát ra công kích.”

Tiêu Lăng Hàn lại về tới hiện tại gương chiết xạ ra quang vị trí, đối với Thượng Quan Huyền Ý nói: “Huyền Ý, ngươi đến bên này, lần này ngươi băng hệ linh lực phát ra công kích.”

Thượng Quan Huyền Ý dựa theo Tiêu Lăng Hàn nói làm theo, lần này cư nhiên xuất hiện một phiến môn.

Tiêu Lăng Hàn hiểu rõ gật gật đầu, “Quả nhiên như thế, đi, chúng ta đi vào.” Vị trí không giống nhau, yêu cầu linh lực thuộc tính tự nhiên cũng không giống nhau. Này ứng chính là càn khôn bát quái phân âm dương, dựa theo canh giờ tính xuống dưới, hiện tại đã là buổi tối, thuần âm, tự nhiên không thể lại dùng hỏa thuộc tính linh lực. Cùng chi đối lập tự nhiên là thủy, nhưng, băng cũng là thuộc về âm một loại, cho nên Thượng Quan Huyền Ý đánh ra băng thuộc tính công kích giống nhau có thể.

Chỉ chốc lát sau, hai người liền tới đến kết giới chỗ, Tiêu Lăng Hàn lấy ra ngọc giản đưa vào một đạo linh khí, ngọc giản rời tay bay về phía kết giới, kết giới

xuất hiện một cánh cửa, hai người nhân cơ hội đi vào.

Kết giới nội linh khí nồng đậm, chính giữa có một cái hai mươi bình phương ao, ao trung có một đóa nụ hoa dục phóng hoa sen. Đãi hai người thấy rõ kết giới nội đồ vật sau, đều không khỏi mà hít hà một hơi! Thượng Quan Huyền Ý buột miệng thốt ra: "Thất Thải Liên!"

Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, gia hỏa này thế nhưng nhận thức loại này thiên tài địa bảo, không dễ dàng a!

Thượng Quan Huyền Ý ngượng ngùng mặt đỏ hồng, có chút ngượng ngùng cười cười, mới nói nói: "Vốn dĩ ta là không quen biết, nhưng, Linh Vận Tông tuyên bố Huyền Thưởng Lệnh, này Thất Thải Liên là Linh Vận Tông thánh vật, sau lại bị một cái nội môn đệ tử cấp trộm, làm đến toàn bộ Huyền Thiên đại lục người đều đã biết."

Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới đời trước chính mình hồi Địa Thâm đại lục, ở trải qua Huyền Thiên đại lục thời điểm, vì tránh Truyền Tống Trận phí dụng, tiếp thật nhiều treo giải thưởng nhiệm vụ, mà Thất Thải Liên tin tức cũng là ở treo giải thưởng bảng thượng nhìn đến.

Lúc ấy hắn còn ý nghĩ kỳ lạ nghĩ, nếu là ai được này Thất Thải Liên khẳng định sẽ muốn chính mình dùng, ai sẽ nộp lên. Kết quả có người nói cho hắn, này Thất Thải Liên thành thục thời gian yêu cầu ba ngàn năm mới nở hoa, hoa khai ba ngày, ba ngày sau hoa tàn, hoa tàn nửa canh giờ sau hạt sen thành thục. Mà mất đi Thất Thải Liên ly thành thục còn có 1500 nhiều năm, cùng với chờ đợi hơn một ngàn năm, còn không bằng lấy tới đổi linh thạch.

"Ân, xem ra kia Lạc Hồng Nhan chính là Linh Vận Tông phản đồ, bất quá, này Thất Thải Liên thoạt nhìn ly thành thục còn thượng sớm." Tiêu Lăng Hàn nhíu lại mi, nhìn trước mắt Thất Thải Liên, nếu là không mang theo đi kia bọn họ không phải đến không?

"Nếu không chúng ta đem nó mang đi, về sau cầm đi cùng Linh Vận Tông đổi linh thạch." Này Thất Thải Liên nhưng giá trị 100 vạn thượng phẩm linh thạch, nếu là thật sự cầm đi thay đổi linh thạch, kia không đã phát, Thượng Quan Huyền Ý mỹ mỹ tư tư nghĩ.

Tiêu Lăng Hàn không khách khí gõ hắn một cái bạo lực, tức giận nói: "Liền sẽ ý nghĩ kỳ lạ, ngươi cho rằng tiền thưởng là như vậy hảo lấy? Phỏng chừng ngươi chân trước mới vừa lãnh tiền thưởng, sau lưng đã bị người lộng chết."

Thượng Quan Huyền Ý che lại bị gõ đầu, phẫn hận bất bình mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, nói liền nói, làm gì lại gõ chính mình? Tuy rằng không nghĩ thừa nhận, nhưng Tiêu Đại Ma Vương nói thực có lý.

"Nếu không thể đổi linh thạch, hiện tại nó lại không thành thục, chúng ta đây không phải đến không?" Nói xong, hắn liền oán niệm thâm hậu nhìn trong ao

Thất Thải Liên, thật là sinh không gặp thời, vì cái gì tìm được ngươi thời điểm, ngươi không phải vừa vặn muốn thành thục đâu?

Đến không? Vui đùa cái gì vậy! Tuy rằng hiện tại không có thành thục, nhưng chính mình nếu gặp phải như vậy khó được thiên tài địa bảo, kia tự nhiên đến mang đi.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến chính mình mười linh căn, yêu cầu linh khí chính là người khác gấp mười lần. Hắn không nhiều lắm tìm chút thiên tài địa bảo, phỏng chừng này tu vi sợ là rất khó tăng lên một bậc. Giống Ma Long như vậy ngốc nghếch, phỏng chừng cũng rất khó lại đụng vào đến, khiết ước một cái so với chính mình tu vi cao hơn hai cái đại cấp bậc long, chính mình tu vi mới tấn chức hai cái tiểu cấp bậc, càng đến về sau chính mình tu vi tăng lên sợ là càng khó.

“Huyền Ý, ngươi tới trước bên ngoài chờ ta, ta muốn đem nó mang đi.” Tiêu Lăng Hàn nhìn trong ao Thất Thải Liên đối Thượng Quan Huyền Ý nói.

“Nga, hảo đi!” Kỳ thật Thượng Quan Huyền Ý tưởng nói Thất Thải Liên không có thành thục, mang đi phỏng chừng cũng dưỡng không sống, hà tất chấp nhất. Bất quá nhìn đến Tiêu Đại Ma Vương mãn tâm mãn nhãn đều là trong ao Thất Thải Liên, hắn cũng liền không có nói. Vạn nhất Tiêu Đại Ma Vương có nuôi sống Thất Thải Liên phương pháp, kia chính mình không phải xen vào việc người khác sao? Biết đến càng nhiều chết càng nhanh, chính mình vẫn là không hỏi hảo. Rốt cuộc hai người còn không có đạt tới lẫn nhau thẳng thắn thành khẩn, không hề bí mật nông nỗi.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý đi ra kết giới, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vào Long Ngọc không gian, ở một mảnh bốn mùa như xuân địa phương bố trí một cái khóa linh trận, đào một cái cùng bên ngoài giống nhau đại ao, hắn mới ra không gian. Sau đó trực tiếp đem trong ao thủy tiến cử không gian trong ao, lại đem Thất Thải Liên cùng nhau dọn tiến không gian trồng trọt hảo, cuối cùng đem ao phía dưới linh mạch trực tiếp rút ra chôn ở chính mình trong không gian ao phía dưới, lúc này mới đại công cáo thành.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 89

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 89 ra ngoài nhiệm vụ

【089: Nguyên hoan hoa tới tay 】 canh một

Tuy rằng này dưới nền đất là một cái trung phẩm linh mạch, nhưng lại không có một khối linh thạch, phỏng chừng Lạc Hồng Nhan đã sớm đem nơi này linh thạch đào hết, chỉ chừa đơn độc linh mạch tới dựng dưỡng Thất Thải Liên. Hiện tại sở hữu đồ vật đều tiện nghi Tiêu Lăng Hàn, Lạc Hồng Nhan nếu là biết kết quả này, phỏng chừng ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn trước tiên liền trực tiếp động thủ, sẽ không cho hắn kéo dài thời gian cơ hội, bạch bạch sai mất giết hắn thời cơ tốt nhất, cũng là nàng tự đại, xem thường Tiêu Lăng Hàn.

Sơn gian yên tĩnh, bỗng nhiên trong sông truyền đến nước gợn nhảy động thanh âm, dường như là con cá ở hưng phấn mà hí thủy.

Vừa mới đánh một con nhu cốt thỏ trở về Thượng Quan Huyền Ý, đã bị trước mắt cảnh tượng xem ngây dại, một bộ mỹ nam xuất dục đồ. Hắn chỉ cảm thấy cả người khí huyết từ lòng bàn chân thẳng xuyến đỉnh đầu, cái mũi ngứa, duỗi tay xoa xoa, huyết! Chính mình cư nhiên chảy máu mũi!

Tiêu Lăng Hàn có thói ở sạch, nếu là có điều kiện hắn khẳng định sẽ mỗi ngày tắm rửa, vô cùng đơn giản thanh khiết thuật, khư trần thuật là có thể giải quyết vấn đề, nhưng hắn chính là cảm thấy chân chân thật thật bị thủy tẩy qua mới kêu sạch sẽ.

Hai người trước khi rời đi cái kia sơn động đã có ba ngày, đương nhiên trước khi đi thời điểm, Tiêu Lăng Hàn làm Mặc Ảnh đem trận pháp mười sáu cá nhân toàn bộ giải quyết, hắn nhưng không nghĩ cho chính mình lưu cái vạn nhất.

Tiêu Lăng Hàn chỉ quần lót liền thượng xem ngạn, làm một cái hong khô thuật đem đầu tóc hong khô, lúc này mới thong thả ung dung mà đem quần áo mặc tốt. Đi vào Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, ra tiếng hỏi: "Khả xinh đẹp?"

Thượng Quan Huyền Ý ngây ngốc gật gật đầu, thấy hắn này ngốc đầu ngốc não bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nhịn không được phát ra "Ha ha ha ha……" Tiếng cười to, tâm tình thật là sung sướng.

Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới tỉnh quá thần, muốn chết, muốn chết! Vừa rồi chính mình lại bị Tiêu Đại Ma Vương sắc đẹp mê hoặc, ném chết người!

Hai người ngay tại chỗ lấy tài liệu nấu cơm, Thượng Quan Huyền Ý nhìn chính mình trước mặt làm xào đậu que, rau trộn linh dưa, lá con đồ ăn canh, tất cả đều là linh rau. Nhìn nhìn lại Tiêu Lăng Hàn trước mặt thịt kho tàu nhu cốt thỏ, làm

nồi nhu cốt thỏ, phân lượng đủ, sắc hương vị đều đầy đủ, người xem chảy ròng nước miếng, ngón trỏ đại động. Hắn tay cầm chiếc đũa theo bản năng mà liền phải hướng làm nồi nhu cốt thỏ mâm duỗi, chỉ là duỗi đến một nửa, đã bị Tiêu Lăng Hàn chắn trở về.

"Ngươi gần nhất nóng tính tràn đầy, không nên ăn tanh cay cùng ăn thịt. Nột, này đó đồ ăn liền rất thích hợp ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn còn giúp Thượng Quan Huyền Ý gắp một chiếc đũa linh rau.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ta cũng không biết như thế nào liền chảy máu mũi? Ta nóng tính không tràn đầy!

Thượng Quan Huyền Ý u oán mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, "Sư huynh, ta vừa rồi đã ăn một viên thanh hỏa đan, cho nên, ta hiện tại nóng tính một chút cũng không tràn đầy, ngươi xem ta hiện tại mới mười hai tuổi, đúng là trường thân thể thời điểm." Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn cúi đầu nhìn nhìn chính mình tiểu thân thể.

Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu nhìn hắn một cái, xác thật là trường thân thể thời điểm, nhìn chính mình trước mặt hai bàn nhu cốt thịt thỏ, dù sao chính mình cũng ăn không hết. Vì thế hắn ra tiếng hỏi: "Muốn ăn?"

Thấy Thượng Quan Huyền Ý gật đầu, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Muốn ăn có thể, ăn xong lúc sau liền mang ta đi tìm nguyên hoan hoa, ta nhưng không nghĩ ở bên ngoài làm nhiệm vụ bỏ lỡ nội viện khảo hạch." Tiểu tử này rõ ràng biết nơi nào mới có nguyên hoan hoa, lại chậm chạp không mang theo chính mình đi, hẳn là sợ chính mình hoài nghi hắn.

"Nội viện khảo hạch?"

"Ngươi sẽ không không biết đi?"

Thấy hắn lắc đầu, Tiêu Lăng Hàn hoài nghi tiểu tử này có phải hay không từ một khai căn bản không nghĩ tiến Học viện Hoàng Cực, là bị chính mình ngạnh túm đi?

"Ngươi là tự nguyện nhập Học viện Hoàng Cực?"

Thượng Quan Huyền Ý bị hỏi không thể hiểu được, vấn đề này cùng nội viện khảo hạch một chút cũng không dính biên đi? Bất quá hắn vẫn là gật gật đầu, vui đùa cái gì vậy, chính mình nếu là không tiến Học viện Hoàng Cực, như thế nào được đến danh ngạch do đó cưỡi phi hành pháp khí đi trước Huyền Thiên đại lục. Học viện Hoàng Cực Truyền Tống Trận chính là muốn giá trên trời linh thạch cộng thêm tu vi cần thiết đạt tới Nguyên Anh kỳ mới được, đời trước chính mình chính là hoa 50 năm mới khó khăn lắm đạt tới Nguyên Anh kỳ tu vi.

"Vậy ngươi như thế nào không có xem học viện viện quy? Viện quy thứ ba mươi năm điều, mỗi năm nội viện sẽ tiến hành một lần khảo hạch, nếu là khảo hạch chưa thông qua học viên, sẽ bị trục xuất nội viện."

“Kia nếu là bế quan hoặc là ra ngoài làm nhiệm vụ không thể quay về làm sao bây giờ?”

“Chỉ cần không phải cố tình không tham gia khảo hạch, học viện sẽ không truy cứu.” Thấy Thượng Quan Huyền Ý trên mặt lộ ra thả lỏng biểu tình, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: “Nhưng là, ta Luyện Khí kỳ tu vi, tiếp chính là tam, tứ cấp nhiệm vụ.”

“Cho nên, ở người khác xem ra, chúng ta hai cái liền thành cố tình không tham gia khảo hạch học viên?”

“Trả lời chính xác, cho nên, ăn liền chạy nhanh mang ta đi tìm nguyên hoan hoa.”

“Nga!” Như nguyện ăn tới rồi mỹ vị nhu cốt thịt thỏ, chính là Thượng Quan Huyền Ý lại ăn mà không biết mùi vị gì. Hắn hiện tại một chút cũng vui vẻ không đứng dậy, khảo hạch a? Chính mình này gà mờ một bậc luyện khí sư, như thế nào thông qua?

Bị Tiêu Lăng Hàn báo cho nửa năm sau liền phải khảo hạch, Thượng Quan Huyền Ý quyết định trực tiếp dẫn hắn tiến đến cái kia đan sư động phủ. Hai người ở trên người dán ẩn thân phù triện, liền từ Tiêu Lăng Hàn ngự kiếm phi hành mang theo Thượng Quan Huyền Ý, như vậy tốc độ có thể nói là so với phía trước nhanh rất nhiều.

Ba ngày sau, hai người đi vào một con tứ cấp yêu thú địa bàn, lúc này hai người trên người như cũ dán ẩn thân phù triện.

【 ngươi nói nơi đó ở nơi nào? 】 Tiêu Lăng Hàn truyền âm hỏi.

【 ở kim giáp bối tích động phủ bên trong. 】 Thượng Quan Huyền Ý còn nhớ rõ, đời trước chính mình có thể thuận lợi đi vào, còn may mà kim giáp bối tích trên người kim giáp là tốt nhất luyện khí tài liệu. Lúc ấy Vân Hoàng Thành Lý gia xuất động ba gã Nguyên Anh lão tổ, mới giải quyết kim giáp bối tích. Chính mình bởi vì thiếu linh thạch, vốn là nghĩ, đến xem có hay không khả năng nhặt cái lậu, kết quả thật đúng là làm chính mình nhặt cái đại tiện nghi.

【 lá gan càng lúc càng lớn, ngươi đây là muốn hổ khẩu đoạt thực! 】 Tiêu Lăng Hàn truyền âm, nghĩ thầm tứ cấp yêu thú, nếu là làm Mặc Ảnh ra tay, một giây liền thu phục, nhưng như vậy về sau dưỡng thành thói quen, chính mình còn tu luyện cái mao a! Không được, không thể dựa vào Mặc Ảnh, tục ngữ nói, dựa núi núi đổ, dựa người người chạy, chỉ có chính mình nhất đáng tin cậy. Không thể dưỡng thành như vậy thói quen, thói quen thành tự nhiên, ở chính mình không có gặp được sinh tử nguy cơ thời điểm, vẫn là đừng làm cho Mặc Ảnh ra tay.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngay tại chỗ quan sát kim giáp bối tích mười ngày, làm rõ ràng nó sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi sau, mới bắt đầu nghĩ cách tránh đi nó. Chính cái gọi là biết người biết ta bách chiến bách thắng,

ở phát hiện kim giáp bối tích mỗi cách năm ngày liền sẽ đi ra ngoài tìm một lần thức ăn sau, hai người quyết định chờ tiếp theo kim giáp bối tích rời đi động phủ, liền hành động.

【 kim giáp bối tích đã rời đi, chúng ta hiện tại liền qua đi. 】 Tiêu Lăng Hàn thần thức quan sát đến kim giáp bối tích rời đi động phủ, lập tức cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm.

【 hảo 】

Thượng Quan Huyền Ý mang theo Tiêu Lăng Hàn đi vào kim giáp bối tích sơn động, bên trong có cổ khó nghe khí vị, che lại cái mũi giống nhau nghe đến. Này khí vị nghe, thực sự làm người có loại hít thở không thông cảm, Tiêu Lăng Hàn chỉ phải phong bế năm thức. Thượng Quan Huyền Ý quen cửa quen nẻo mà vòng qua một cái đại thạch đầu, ở đại thạch đầu mặt sau ấn xuống một cái nhô lên đá, đại thạch đầu lập tức dời đi, xuất hiện một cái có thể cất chứa một người thông qua cửa động.

Thượng Quan Huyền Ý ở phía trước dẫn đường, Tiêu Lăng Hàn đi theo hắn phía sau, hai người vẫn luôn đi rồi đại giai thập phần mới dừng lại tới.

Trước mặt là thật dày bùn đất, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc mà quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, “Không lộ?”

“Hẳn là có cơ quan, chúng ta tìm xem.” Thượng Quan Huyền Ý nói, liền bắt đầu ở chung quanh tìm lên, thời gian quá có điểm lâu, hắn lúc ấy cũng là trong lúc vô ý đụng phải nơi nào, mới bị truyền tống tới rồi đan sư dược viên. Năm đó hắn liền không có làm rõ ràng nguyên nhân, hiện tại cũng chỉ có thể nơi nơi thử xem.

Tiêu Lăng Hàn hồ nghi mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, thấy gia hỏa này thật đúng là chính là ở nghiêm túc tra tìm. Hắn đành phải đi theo nghiêm túc xem xét lên, đột nhiên cảm giác chính mình như là dẫm tới rồi cái gì không giống nhau đồ vật, đang định đem chân dịch khai, liền kiến giải mặt sáng lên truyền tống quang mang. Hắn chạy nhanh ra tiếng nói: “Huyền Ý, lại đây.”

Chờ hai người khôi phục ý thức khi, đã không ở nguyên lai địa phương, mà là ở một cái linh thảo trong vườn.

Nhìn trước mặt nhiều như vậy linh thảo, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chuyến này không giả.

“Đây là nguyên hoan hoa, đây là thanh tâm tam diệp thảo, đây là huyết linh thảo còn có này cây là thanh lam thảo, bên này còn có hỏa diệp lan, phi vũ thảo, u phong lan, bạc vũ hoa, tím lan diệp chờ, Huyền Ý, lần này chúng ta thật sự đã phát.” Nghe linh thảo độc hữu thanh hương, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy cả người thoải mái, bởi vì chính mình linh căn quá nhiều nguyên nhân, chỉ là đả tọa tu luyện không cái mấy chục thượng trăm năm sợ là mơ tưởng tấn chức Nguyên Anh kỳ. Trừ phi ở là ở linh mạch mặt trên tu luyện, kia tốc độ khả năng

sẽ thực mau, chỉ sợ đến lúc đó linh khí giống xoáy nước giống nhau bị chính mình hấp thu, không cho người khác phát hiện manh mối đều không được. Trước mắt nơi này nhiều như vậy linh thảo, chờ chính mình đem này đó linh thảo luyện chế thành đan dược, tu vi ít nhất sẽ tăng lên tới Kim Đan đỉnh.

Thượng Quan Huyền Ý rất ít thấy Tiêu Đại Ma Vương như vậy cao hứng, có chút kỳ quái hỏi: “Còn không phải là một ít linh thảo sao? Ngươi đến nỗi như vậy cao hứng sao?”

Thảo, tiểu tử này nói chính là nói cái gì, cái gì kêu còn không phải là một ít linh thảo sao? Thật muốn bộ hắn bao tải. “Ngươi biết cái gì, nơi này linh thảo nhưng đều là hơn một ngàn niên đại, tùy tiện lấy một gốc cây đi bán, đều có thể bán được mấy chục vạn linh thạch, nếu là luyện chế thành đan dược mấy trăm thượng ngàn vạn đều không phải vấn đề.”

“Thật như vậy đáng giá?” Thượng Quan Huyền Ý hoài nghi hỏi.

“Đương nhiên!” Tiêu Lăng Hàn đương nhiên đáp, thượng niên đại linh thảo vốn dĩ liền rất quý, này đó nhưng đều là bảo bối a!

Được đến Tiêu Lăng Hàn khẳng định trả lời, Thượng Quan Huyền Ý biết chính mình không biết nhìn hàng, đời trước quả nhiên là bán rẻ. Khi nào bớt thời giờ đi đem đời trước mua chính mình linh thảo gia hỏa tấu một đốn, quá khi dễ người.

“Huyền Ý, ngươi đi trước đem thành thục linh dược hái, chờ ta luyện thành đan dược lại phân cho ngươi.”

“Hảo.” Nếu là Tiêu Đại Ma Vương luyện thành đan dược lại cho chính mình, kia chính mình không phải liền kiếm được sao?

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một chồng hộp ngọc đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, hai người liền bắt đầu ngắt lấy linh thảo. Có rất nhiều hoa nhập đan, có rất nhiều quả nhập đan, có rất nhiều liền căn cùng nhau nhập đan. Vận dụng thổ hệ pháp thuật, Tiêu Lăng Hàn đem một ít còn chưa thành thục linh thảo liền căn mang thổ, cùng nhau di vào Long Ngọc không gian.

Hai cái canh giờ sau, hai người lại về tới phía trước kim giáp bối tích động phủ bên trong.

“Chờ một chút ta sau khi rời khỏi đây liền trực tiếp phát động truyền tống phù, ngươi cần phải nắm chặt ta, ngươi nếu là đem chính mình rơi xuống, ta cũng sẽ không trở về cứu ngươi.” Tới gần xuất khẩu thời điểm, Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý dặn dò nói.

“Đã biết!”

“Oanh” một tiếng, đại thạch đầu dời đi, Tiêu Lăng Hàn cái thứ nhất đi ra, hắn vừa ra tới liền cùng kim giáp bối tích chuông đồng đại đôi mắt bốn mắt nhìn nhau.

--------------DFY---------------

-------oOo------

Phần 90

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 90 ra ngoài nhiệm vụ

【090: Đáp thượng đi nhờ xe 】 canh hai

Kim giáp bối tích gắt gao mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, nó đi ra ngoài một chuyến, trở về liền phát hiện động phủ có trừ chính mình bên ngoài hơi thở.

Đúng lúc này, nó đột nhiên phát hiện chính mình trụ trong động phủ một cái đại thạch đầu đang ở di động, sau đó nó liền nhìn thấy chính mình động phủ tới không ngừng một cái tiểu sâu, thế nhưng vẫn là hai điều.

Nó phẫn nộ phát ra rít gào "Rống ~~~~ rống ~~." Chỉ là chờ nó chuẩn bị phát ra công kích thời điểm, hai điều tiểu sâu cư nhiên không thấy.

Đãi đứng vững, "Phốc" một tiếng, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ra phun một búng máu.

"Sư huynh, ngươi không sao chứ?" Thượng Quan Huyền Ý lo lắng hỏi, lấy ra một lọ đan dược đổ một viên, đệ Tiêu Lăng Hàn. Vừa rồi kim giáp bối tích che trời lấp đất uy áp đè xuống, nếu không phải Tiêu Lăng Hàn che ở chính mình phía trước, hiện tại hộc máu nên là chính hắn.

Tiêu Lăng Hàn vẫy vẫy tay, tiếp nhận đan dược ăn một viên, mới bắt đầu đánh giá chung quanh hoàn cảnh. Tứ cấp yêu thú uy áp tương đương với nhân loại Nguyên Anh kỳ, nếu không phải hắn thần thức cường đại, vừa rồi liền phát động truyền tống phù cơ hội đều không có.

Đột nhiên, "Đạp đạp đạp" thanh âm truyền đến, Tiêu Lăng Hàn không hề nghĩ ngợi, lấy ra truyền tống phù, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa biến mất tại chỗ.

Chờ đứng vững sau, Tiêu Lăng Hàn còn cảm giác bên tai tựa hồ còn quanh quẩn "Khiếu ~~" tiếng kêu, bọn họ đây là vừa mới từ kim giáp bối tích động phủ ra tới, lại rớt tới rồi hổ trong ổ, may mắn chính mình phản ứng mau, bằng không liền thật sự tài.

Liên tục truyền tống vài lần, có hai lần đều đụng phải người, bất quá không đợi những người khác thấy rõ hai người, Tiêu Lăng Hàn lại phát động truyền tống phù, như thế lặp lại vài lần sau, hai người rốt cuộc đi tới Lạc Nhật sâm lâm bên ngoài.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn bị chút nội thương, cho nên hai người tính toán vào thành tu chỉnh hai ngày, pháo hôi lại khởi hành đi trước Tuyết Hoa Cốc. Vì tránh cho

phiền toái, hai người đều dịch dung mới tiến Tân Lam Thành, hai người nhưng đều còn nhớ rõ bị bọn họ giết chết hai gã Trúc Cơ kỳ tu sĩ.

Trụ tiến khách điếm, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp khoanh chân ngồi ở trên giường bắt đầu chữa thương, đương nhiên tại đây phía trước phòng bị hắn thiết trí trận pháp.

Mà Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn tắc mười quyển sách, 《 yêu thú tập tính cùng nhược điểm 》《 thường thấy linh thảo 》《 Hoàng Cực đại lục thiên tài địa bảo hợp lưu 》《 thường thấy luyện khí tài liệu 》 từ từ, đây là Tiêu Lăng Hàn ở Tân Lam Thành hiệu sách cố ý cho hắn mua.

Ban đêm,

Tiêu Lăng Hàn mở hai mắt, thấy Thượng Quan Huyền Ý đã ngủ say, hắn lấy ra một trương hôn mê phù chụp ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, lúc này mới vào Long Ngọc không gian.

Hắn chuẩn bị lợi dụng trong không gian thời gian kém tới dưỡng thương, như vậy ngày mai sáng sớm là có thể rời đi Tân Lam Thành.

Đãi đem thương thế dưỡng hảo sau, phát hiện thời gian còn sớm, Tiêu Lăng Hàn đi vào gieo trồng Thất Thải Liên địa phương, tuy rằng thay đổi một chỗ, nhưng Thất Thải Liên như cũ sinh cơ dạt dào. Toàn bộ trận pháp nội tản ra một cổ mê người thanh hương, bên ngoài yêu cầu 1500 năm thời gian mới có thể thành thục, chính là gieo trồng ở trong không gian chỉ cần mười lăm năm.

Ngày kế sáng sớm, đương Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại phát hiện chính mình lại ngủ ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, hắn liền nói tối hôm qua mơ thấy chính mình như là ôm một cái lò sưởi đang ngủ, ngủ còn đặc biệt thoải mái. Nguyên lai chính mình là ở Tiêu Đại Ma Vương trong lòng ngực, mặt “Đằng” lập tức liền đỏ, hắn như thế nào luôn ngủ rồi liền không an phận? Sấn Tiêu Lăng Hàn còn không có tỉnh lại, hắn tay chân nhẹ nhàng mà xuống giường.

Ăn qua cơm sáng, Tiêu Lăng Hàn lấy ra bản đồ, quy hoạch hảo đi Tuyết Hoa Cốc lộ tuyến, hai người liền hướng Truyền Tống Trận đi đến.

Chỉ chốc lát sau, hai người tới rồi cưỡi Truyền Tống Trận địa phương.

“Đi nơi nào?” Ở Truyền Tống Trận chỗ thu phí người hỏi.

“Tuyết Thành.”

“Gần nhất đi Tuyết Thành người rất ít, các ngươi là chờ vẫn là thêm tiền?”

Giống nhau loại nhỏ Truyền Tống Trận một lần có thể truyền tống mười người, nhưng, nếu là không đủ mười người vậy đến chờ thấu đủ mười người. Nếu không phải thêm tiền, kém bao nhiêu người liền bổ bao nhiêu người linh thạch.

“Chúng ta,” Tiêu Lăng Hàn lời nói còn không có nói xong, liền lại có người tới Truyền Tống Trận bên, thu phí nam tu lập tức đối với vừa qua khỏi người nịnh nọt nói: “Không biết Cốc đan sư muốn đi đâu nhi?”

“Sư phó của ta tính toán đi một chuyến Tuyết Thành, hắn lão nhân gia làm ta tiến đến thông báo ngươi một tiếng, làm ngươi đem Truyền Tống Trận rửa sạch ra tới.” Người tới vênh mặt hất hàm sai khiến, lấy một loại cao cao tại thượng tư thái nói.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại, nhìn thấy người tới cư nhiên vẫn là hai người người quen - Cốc Dư Liệt.

Thật đúng là, không phải oan gia không gặp nhau, gia hỏa này cũng phải đi Tuyết Thành, đến lúc đó nhất định phải cấp gia hỏa này một cái cả đời khó quên giáo huấn.

“Hảo, hảo hảo, nguyên lai là Dung đan sư phải dùng Truyền Tống Trận, ta lập tức liền rửa sạch không quan hệ nhân viên.” Nam tu trước một giây nói chuyện còn vẻ mặt nịnh nọt lấy lòng biểu tình, xoay người thấy hai người sau, liền một bộ lạnh nhạt xa cách bộ dáng, cực kỳ không kiên nhẫn nói: “Các ngươi hai cái có thể đi rồi, hôm nay Vinh đan sư phải dùng Truyền Tống Trận, các ngươi hai cái ngày mai lại đến.”

“Vì cái gì?”

“Kia có như vậy nhiều vì cái gì? Đi, đi, đi, đừng ở chỗ này chống đỡ lộ.” Nam tu một bên nói, một bên xua đuổi hai người, này hai người như thế nào không một chút nhãn lực kính? Không nhìn thấy chính mình vội vã lấy lòng Dung đan sư sao?

Thượng Quan Huyền Ý còn muốn nói cái gì, Tiêu Lăng Hàn đem hắn lôi kéo đi rồi.

“Sư huynh, bọn họ khinh người quá đáng, tức chết ta.” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt phẫn hận bất bình, cái kia gọi là gì Cốc Dư Liệt người, một gặp được hắn tổng không chuyện tốt.

“Ngươi chính là nói với hắn phá yết hầu cũng không làm nên chuyện gì, cùng với làm vô vị tranh chấp, không bằng dùng mặt khác biện pháp.”

“Sư huynh, chẳng lẽ ngươi đã có ý kiến hay?” Thượng Quan Huyền Ý hai mắt sáng ngời, tràn đầy chờ mong nhìn Tiêu Lăng Hàn, nghĩ thầm, vẫn là Tiêu Đại Ma Vương mưu ma chước quỷ nhiều, thật sự là ở ác gặp ác.

“Ân!”

Đương Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người lại lần nữa xuất hiện khi, người đã ở Tuyết Thành.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp dùng hai trương ẩn thân phù, đi theo cái kia kêu Vinh đan sư phía sau. Cùng vinh đan cùng nhau cưỡi Truyền Tống Trận cùng sở hữu bảy người, bốn vị Kim Đan kỳ nam tu, còn có hai người là Trúc Cơ kỳ nam tu, mặt khác một người liền Cốc Dư Liệt, bọn họ thêm ở bên nhau có tám người, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau vừa vặn mười người.

Đáp cái đi nhờ xe, giờ phút này Tiêu Lăng Hàn tâm tình cực hảo, Tuyết Thành toàn bộ thành đều là băng thiên tuyết địa, gió lạnh rền vang. Nhưng nơi này băng thuộc tính linh khí nhiều, nơi này là Băng linh căn tu sĩ thiên đường, chỉ tiếc có được Băng linh căn người cực nhỏ.

"Chúng ta trước tìm cái tửu lầu ăn cơm, thuận tiện hỏi thăm một chút Tuyết Hoa Cốc." Tiêu Lăng Hàn nhìn nơi xa tuyết thương tửu lầu, đối bên người Thượng Quan Huyền Ý nói. Sở dĩ lựa chọn tuyết thương tửu lầu, là bởi vì Tiêu Lăng Hàn thấy Dung đan sư đoàn người vào cái này tửu lầu.

Nói ăn cơm, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền cảm thấy bụng đói kêu vang, vì đáp thượng Dung đan sư kia đám người Truyền Tống Trận, bọn họ nhưng ở Truyền Tống Trận bên kia đợi ước chừng hai cái canh giờ.

Thượng Quan Huyền Ý liếm liếm môi, đáp: "Hảo a!"

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người vào tửu lầu, nhiệt tình tiểu nhị liền đón đi lên, "Hai vị khách quan bên trong thỉnh, là ngồi đại đường vẫn là phòng?"

"Số 7 phòng nhưng có người?" Tiêu Lăng Hàn hỏi, bởi vì hắn phát hiện Dung đan sư đám người ở số 6 phòng.

"Không có, hai vị khách quý mời theo tiểu nhân tới." Tiểu nhị rất có ánh mắt đem hai người mang vào số 7 phòng.

"Không biết hai vị khách quý muốn ăn điểm cái gì?"

"Đem các ngươi nơi này chiêu bài đồ ăn các tới một phần." Tiêu Lăng Hàn hào khí nói, Lạc Hồng Nhan giới tử trung có không ít linh thạch, hiện tại hắn nhưng không thiếu linh thạch, huống chi lúc này chỉ có hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, tự nhiên sẽ không bủn xỉn.

"Được rồi! Khách quan chờ một lát." Nói xong, tiểu nhị xoay người liền phải rời đi, lại bị Tiêu Lăng Hàn gọi lại.

"Tiểu nhị ca, từ từ, chúng ta huynh đệ hai người sơ tới Tuyết Thành, đối này nơi này không phải thực hiểu biết, tưởng muốn hỏi thăm ngươi điểm sự." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền từ không gian giới tử lấy ra hai khối hạ phẩm linh thạch đặt ở trên bàn.

Tiểu nhị nhìn đến trên bàn hai khối hạ phẩm linh thạch, mắt đầy sao xẹt, lập tức vỗ ngực bảo đảm nói: "Khách quan muốn biết cái gì? Tiểu nhân chắc chắn biết gì nói hết, không nửa lời giấu giếm." Tuyết Thành nếu là không có gì đại sự, ngoại lai tu sĩ căn bản không nhiều lắm, cho nên bọn họ này đó chạy đường thu vào cũng ít thật sự, mỗi tháng mới mười khối hạ phẩm linh thạch nguyệt bạc.

Khó được gặp được hào phóng như vậy chủ, tiểu nhị triệt để giống nhau, đem biết đến tất cả đều kỹ càng tỉ mỉ nói ra.

Nguyên lai Tuyết Hoa Cốc đích xác có một cái băng sương xà, hai năm trước có ba gã Kim Đan hậu kỳ tu sĩ kết bạn đi sát băng sương xà. Không nghĩ tới băng sương xà đã là tam cấp đỉnh, tương đương với nhân loại Kim Đan đỉnh. Mà kia ba người đều chỉ có Kim Đan hậu kỳ tu vi, sau lại có hai người đương trường mất mạng, một người khác dùng truyền tống phù đào tẩu, nhưng thật ra bảo một mạng, lại mất đi một bàn tay. Lúc sau không còn có người đi qua Tuyết Hoa Cốc, hiện tại cái kia băng sương xà hay không vẫn là tam cấp đỉnh tu vi, vậy không người cũng biết.

"Đa tạ tiểu nhị ca." Tiêu Lăng Hàn đem linh thạch đẩy đến tiểu nhị trước mặt.

"Khách quan khách khí, ngài có chuyện gì lại kêu tiểu nhân, tiểu nhân liền trước đi ra ngoài."

Đãi tiểu nhị rời đi sau, Thượng Quan Huyền Ý mới lo lắng sốt ruột nói: "Hai năm trước chính là tam cấp đỉnh, hiện tại nói không chừng đã có nửa bước Nguyên Anh, sư huynh, chúng ta thật sự muốn đi Tuyết Hoa Cốc sao?"

"Sợ hãi nói, ngươi liền ở trong thành chờ ta, ta một người đi." Tiêu Lăng Hàn liếc xéo hắn một cái, gia hỏa này là bị lần trước tứ cấp yêu thú dọa tới rồi?

"Như vậy sao được, muốn đi cùng đi, lại nói ta là cái loại này tham sống sợ chết người sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ngươi thật đúng là cái loại này người!

"Ngươi cần phải tưởng hảo, là thật sự tính toán cùng ta cùng đi?" Tiêu Lăng Hàn ăn trong chén đồ ăn, không chút để ý nói.

Ngẩng đầu nhìn hắn một cái, vừa lúc nhìn đến hắn kia dao động không chừng ánh mắt, rõ ràng là ở rối rắm.

Cách vách đột nhiên truyền đến nói chuyện với nhau thanh, này vẫn là Tiêu Lăng Hàn thần thức đã đạt tới Nguyên Anh đỉnh, mà này tửu lầu trận pháp chỉ có tam cấp, hắn mới có thể thuận lợi nghe được cách vách người nói chuyện. Hắn hướng Thượng Quan Huyền Ý làm một cái tĩnh thanh động tác, bắt đầu chuyên chú nghe lén.

"Lộ huynh, lần này chúng ta làm đủ chuẩn bị, nhất định có thể đại công cáo thành, vì ngươi phía trước sở chịu thương, rửa mối nhục xưa."

"Vậy đa tạ Dung lão đệ, mấy năm nay ta vẫn luôn ở lưu ý cái kia băng sương xà nhất cử nhất động, cho nên ở biết nó tróc da trước tiên, ta liền lập tức thông tri ngươi. Năm đó nếu không phải ta vừa lúc gặp được ngươi, ta này mệnh sợ là đã sớm không có."

"Ai, nói những cái đó làm gì, có thể gặp được thuyết minh đó là chúng ta duyên phận. Tuy rằng băng sương xà mới vừa tróc da sẽ thực suy yếu, nhưng chúng ta vẫn là phải làm đủ chuẩn bị lại đi."

“Lý nên như thế, kia Vinh lão đệ là tính toán đem này vài vị đạo hữu cùng nhau mang đi sao?”

“Tiểu đồ cùng hai vị Trúc Cơ kỳ bằng hữu sẽ lưu tại Tuyết Thành, những người khác sẽ cùng chúng ta cùng đi, vốn dĩ hẳn là còn có hai người, chỉ là kia hai người lâm thời có việc, cho nên không có tới.”

“Vừa lúc, lần này ta cũng kêu ba vị bằng hữu, đến lúc đó đại gia cùng nhau. Như vậy xem ra, chúng ta phần thắng liền lớn hơn.”

“Ân, xác thật như thế, vậy cầu chúc chúng ta đại hoạch toàn thắng! Lộ huynh, làm!”

Thu hồi thần thức, Tiêu Lăng Hàn ám đạo may mắn, thiếu chút nữa liền không có thể ngồi vào đi nhờ xe, may mắn có hai người không có tới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 91

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 91 ra ngoài nhiệm vụ

【091: Theo dõi Dung đan sư 】 canh ba

Nghe lén cách vách nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn mới biết được nguyên lai vị kia Vinh đan sư là vì băng sương xà mà đến. Hắn liền nói, giống loại này tam cấp đan sư đi đến chỗ nào đều là chịu người kính ngưỡng, Tân Lam Thành không thiếu linh thảo, hắn như thế nào sẽ đến loại này băng thiên tuyết địa linh thảo thưa thớt địa phương, nguyên lai là có minh xác mục tiêu.

Vốn đang cho rằng bọn họ là phát hiện cái gì trân quý thiên tài địa bảo, kết quả căn bản liền không phải, xem ra chính mình đây là cùng bọn họ đâm xe, đến hảo hảo kế hoạch một phen, nói không chừng có thể tới cái bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp sau.

Thấy Tiêu Lăng Hàn như suy tư gì, Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi: "Sư huynh, phát hiện cái gì?"

"Ngươi đoán!"

"Cái kia kêu Dung đan sư người tới Tuyết Thành, hẳn là vì mỗ dạng linh thảo linh dược, chẳng lẽ bọn họ phát hiện cái gì bí cảnh hoặc là Nguyên Anh lão tổ động phủ linh tinh?" Thượng Quan Huyền Ý căn cứ chính mình đối đan sư hiểu biết, suy đoán nói, càng nói đến mặt sau hắn đôi mắt càng lượng.

"Ha hả ~~, ngươi sức tưởng tượng thật phong phú! Nhanh lên ăn đi, điểm nhiều như vậy, không ăn xong liền lãng phí." Tiêu Lăng Hàn gắp một khối to yêu thú thịt bỏ vào Thượng Quan Huyền Ý trong chén.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Nói giống như là ta điểm đồ ăn giống nhau!

Ra tửu lầu, tìm cái không ai địa phương, Tiêu Lăng Hàn lại đưa cho Thượng Quan Huyền Ý một viên dịch dung đan.

"Như thế nào hảo hảo lại muốn dịch dung? Sư huynh, ngươi không phải là ở chỗ này gặp kẻ thù đi?" Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận đan dược, có chút vui sướng khi người gặp họa nói. Bất quá hắn vẫn là trước tiên đem dịch dung đan ăn đi xuống, hắn nhưng không nghĩ bị Tiêu Đại Ma Vương liên lụy.

"Nói bậy gì đó đâu? Ta nhân phẩm tốt như vậy, như thế nào sẽ cùng người khác kết thù, kêu ngươi ăn liền ăn, vô nghĩa thật nhiều!" Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng quét Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, gia hỏa này lá gan thật là càng ngày càng phì, nói cái gì đều dám nói, chờ nhiệm vụ kết thúc nhất định phải cho hắn một cái khó quên giáo huấn.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên liền cảm giác lạnh buốt, tổng cảm thấy chính mình bị người nào theo dõi. Bất quá nhìn đến bên người đứng Tiêu Đại Ma Vương khi, hắn đột nhiên liền cảm thấy theo dõi chính mình người khẳng định sẽ không có cái gì kết cục tốt.

Nếu là làm Thượng Quan Huyền Ý biết theo dõi người của hắn chính là Tiêu Lăng Hàn, hắn khẳng định sẽ sửa miệng cái kia không có kết cục tốt người nhất định sẽ là chính mình.

Hai người dịch dung, lại ở Tuyết Thành mua hai bộ dân bản xứ xuyên y phục, nơi này quần áo phổ biến muốn so địa phương khác hậu một ít. Sở dĩ mua dân bản xứ xuyên y phục đảo không phải bởi vì sợ lãnh, mà là xuyên địa phương khác quần áo ở Tuyết Thành thực thấy được, hai người vốn dĩ chính là vì điệu thấp, tự nhiên không thể như thế rêu rao.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền ở cửa thành phụ cận tìm cái khách điếm, như vậy chờ Dung đan sư đoàn người ra khỏi thành thời điểm, bọn họ sẽ ở trước tiên biết.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn quyển sách trên tay, có chút thất thần, không biết Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đang làm cái quỷ gì, hai người ở chỗ này đều ở hai ngày, hắn cũng không nói khi nào đi Tuyết Hoa Cốc.

“Huyền Ý, ngươi đang làm gì?”

“Đọc sách a!”

“Ngươi xác định ngươi là đang xem thư, không phải thư đang xem ngươi?”

“Đương nhiên là ta đang xem……” Thư! Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới phát hiện chính mình đem thư lấy phản, đại 囧, căng da đầu đem thư đảo lại.

“Ngươi này mất hồn mất vía bộ dáng, là tư xuân?”

“A? Tư xuân? Có ý tứ gì?”

“Không có gì, ngươi còn nhỏ, chờ ngươi trưởng thành liền đã hiểu.”

Đột nhiên, có mấy cái hình bóng quen thuộc xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn thần thức trong phạm vi, hắn lập tức đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Thu thập một chút, chúng ta lập tức ra khỏi thành.”

“Nga, hảo!”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đem thư thu vào không gian giới tử, mặc vào áo khoác liền cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau ra cửa.

Hai người một đường theo đuôi Dung đan sư đoàn người, chỉ là ra khỏi thành, Tiêu Lăng Hàn phát hiện những người đó thế nhưng trực tiếp ngồi phi hành pháp khí rời đi. Bọn họ rời đi phương hướng tuy là Tuyết Hoa Cốc, nhưng người ta ngồi chính là phi hành pháp khí, nếu là chính mình hai người ngự kiếm phi hành tiến đến, nào còn sẽ có những người đó bóng dáng? Đến lúc đó đừng

nói băng sương xà da rắn, liền sợ đến lúc đó liền băng sương xà trông như thế nào sẽ không biết.

Nhìn biến mất ở tầm mắt nội điểm đen, Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng hỏi: "Sư huynh, chúng ta đây là?" Ở theo dõi người khác! Câu nói kế tiếp Thượng Quan Huyền Ý không xin hỏi xuất khẩu, bởi vì hắn phát hiện Tiêu Lăng Hàn hắc một khuôn mặt, rõ ràng là sinh khí.

Hoàng Cực đại lục phi hành pháp khí vốn là thưa thớt, Tiêu Lăng Hàn tới Hoàng Cực đại lục lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên kiến thức đến phi hành pháp khí. Nhưng hắn hiện tại một chút cũng không có kiến thức đến phi hành pháp khí hưng phấn, chỉ có vô tận phiền muộn. Hai vạn tích phân chẳng lẽ liền phải cùng chính mình gặp thoáng qua?

Bất quá Tiêu Lăng Hàn vẫn là gửi ra phi kiếm, hắn tưởng, vạn nhất chính mình nhân phẩm đại bùng nổ, nhặt cái lậu đâu! Quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, ra tiếng nói: "Đi lên!"

"Nga." Thượng Quan Huyền Ý một cái thả người dừng ở Tiêu Lăng Hàn phía sau, hai người thẳng đến Tuyết Hoa Cốc mà đi.

Năm ngày sau……

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đạt tới Tuyết Hoa Cốc, tìm một cái ẩn nấp sơn động.

Tiêu Lăng Hàn bố trí hảo một cái tam cấp phòng ngự trận, đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Chúng ta trước tiên ở nơi này tu chỉnh một chút, đãi trong cơ thể linh khí khôi phục lại đi xem xét bên ngoài tình huống."

"Hảo!"

Khôi phục linh lực thời điểm hai người đều lấy ra linh thạch, nếu là đả tọa khôi phục ít nhất đến tiêu phí một ngày thời gian.

Mấy ngày nay hai người đều là đổi ngự kiếm phi hành, bằng không không có khả năng nhanh như vậy liền đạt tới Tuyết Hoa Cốc. Tuy rằng hai người không ngủ không nghỉ mà lên đường, nhưng Dung đan sư đoàn người cưỡi phi hành pháp khí không cần tiêu hao linh lực, chỉ cần để vào linh thạch, phi hành pháp khí là có thể vẫn luôn phi hành, cho nên Dung đan sư đoàn người hẳn là đã sớm tới rồi.

Bất quá cũng không vội tại đây nhất thời, ít nhất muốn cho chính mình khôi phục đỉnh khi trạng thái, như vậy mới sẽ không ở vào bị động. Tiêu Lăng Hàn làm việc trước nay đều là toàn lực ứng phó, bởi vì hắn không thích có ngoài ý muốn phát sinh.

Một canh giờ sau, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đồng thời mở mắt ra, lúc này hai người đều tinh thần no đủ, không còn nữa phía trước mệt mỏi.

Thu hồi trận bàn, hai người một đường hướng về Tuyết Hoa Cốc nội vây mà đi, ở bên ngoài thời điểm ngẫu nhiên còn sẽ đụng tới mấy chỉ băng tuyết gấu trắng. Một cái thời điểm sau liền không còn có đụng tới quá bất luận cái gì yêu thú, bọn họ hẳn là đã tới rồi băng sương xà địa bàn.

"Huyền Ý, ta tìm tòi ngầm, ngươi chú ý mặt đất." Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức một tấc tấc tìm tòi, không buông tha bất luận cái gì địa phương, chỉ là thần thức xem xét dưới nền đất chỉ có thể nhìn đến dưới nền đất 3 mét thâm địa phương.

"Sư huynh yên tâm, ta bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!" Thượng Quan Huyền Ý vỗ bộ ngực, bảo đảm nói. Mặt đất cần phải so ngầm hảo xem xét nhiều, huống chi trong tay hắn vẫn luôn còn nhéo truyền tống phù, tình huống một có không đúng, hắn lập tức kích hoạt.

Chỉ là hai người lại đi rồi một canh giờ vẫn còn vô thu hoạch, Thượng Quan Huyền Ý có chút nhụt chí một mông ngồi ở trước mặt trên tảng đá, chỉ là còn chưa chờ hắn ngồi ổn biến cố đột nhiên phát sinh.

Thượng Quan Huyền Ý mông hạ cục đá bỗng nhiên từ giữa vỡ ra, làm hắn một cái không bố trí phòng vệ thẳng tắp mà rớt đi vào, Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ bắt lấy Thượng Quan tay theo hắn cùng nhau rớt đi xuống.

Quán tính hạ trụy, Tiêu Lăng Hàn tưởng dùng ra linh khí làm hai người giảm xuống tốc độ hơi chút chậm rãi, thuận tiện lại ở bên ngoài cơ thể ngưng tụ một tầng phòng hộ tráo. Chỉ là hắn kinh ngạc phát hiện tại nơi đây, hắn căn bản không dùng được linh lực. Không có linh khí hộ thể, bọn họ như vậy ngã xuống đi sẽ không thay đổi thành hai than thịt nát đi? Tuy rằng chính mình thường xuyên để cho người khác biến thành thịt nát, nhưng hắn chính mình một chút cũng không nghĩ biến thành thịt nát, kia cách chết quá khó coi.

Tâm niệm vừa động, từ không gian giới tử lấy ra một phen kiếm, một cái dùng sức đem Thượng Quan Huyền Ý xả vào trong lòng ngực. Bên tai tất cả đều là phong "Hô hô" thanh âm, Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói: 【 ôm chặt ta 】. Cảm giác được bên hông nhiều hai tay, Tiêu Lăng Hàn mới đem lực chú ý đặt ở hạ trụy thạch động trung, hắn đôi tay giơ kiếm, ở trên tường bắn khởi một đám hỏa hoa, tốc độ rốt cuộc là chậm một ít.

Như thế tuần hoàn, năm phút sau, "Bùm" một tiếng, hai người lọt vào một cái hàn đàm.

Bên kia, một gian băng trong phòng, đầy đất vết máu, một cái trường mười lăm mễ đại mãng xà, chính mãn ôm hận ý mà trừng mắt trước mấy người, nó vô lực mà quỳ rạp trên mặt đất vẫn không nhúc nhích. Nếu là đến gần liền sẽ phát hiện, nó sớm đã hơi thở toàn vô.

Mà lúc này, này gian băng trong phòng duy nhất đứng chỉ có một người bộ dạng xấu xí thiếu phụ, nàng nhìn nằm liệt ngồi dưới đất bốn người, "Ha ha ha ~~" nở nụ cười.

“Độc nương tử, ngươi đây là ý gì?” Nói chuyện người đúng là Dung đan sư, hắn khó hiểu nhìn trước mặt trên cao nhìn xuống nhìn chính mình mấy người nữ tử, bọn họ không phải ước định hảo sao? Hơn nữa còn lập hạ Thiên Đạo lời thề, nàng làm sao dám……?

“Dung Chí Hâm ngươi thiếu ở nơi đó trang vô tội, các ngươi đáng chết, các ngươi đều đáng chết!” Độc nương tử một bên nói, một bên cầm một cái roi hung hăng mà quất đánh trên mặt đất mấy người.

“A ~~ a ~”

“Độc nương tử, ngươi nếu là cùng Dung Chí Hâm có thù oán, ngươi trực tiếp tìm hắn liền hảo, ngươi đem chúng ta cũng coi như thượng là chuyện như thế nào?” Trên mặt đất trong đó một người quát.

“Ta phía trước căn bản không quen biết Độc nương tử, ta như thế nào sẽ cùng nàng có thù oán? Nếu không phải Lộ huynh giới thiệu, ta căn bản là không quen biết nàng.” Dung Chí Hâm ra tiếng biện giải nói, hắn là thật sự cảm thấy chính mình oan uổng, hắn phía trước trước nay liền không có gặp qua Độc nương tử, chính mình sao có thể cùng nàng có thù oán?

“Nếu không phải nàng có một lần đã cứu ta, ta lại như thế nào sẽ nhận thức nàng, thật không nghĩ tới nàng thế nhưng thật là một cái độc phụ, trước kia xem như ta nhìn lầm nàng.” Họ lộ nam tu cũng vẻ mặt phẫn hận nói.

“A ~~ a ~~ a ~~ đừng đánh, đừng đánh.”

“Các ngươi đều đáng chết! Các ngươi tất cả đều nên xuống địa ngục!” Độc nương tử như cũ không ngừng quất đánh bốn người.

Dung Chí Hâm là đan sư, sức chiến đấu vốn dĩ liền nhược, bốn người trung hắn chịu thương nặng nhất, trên người tất cả đều là từng điều nhìn thấy ghê người vết máu.

“Độc nương tử, ngươi đến tột cùng là ý tứ? Ta Dung Chí Hâm tự nhận là không có đắc tội quá ngươi, ngươi vì sao phải như thế đối đãi ta? Tới phía trước, ta còn đem chính mình luyện chế tốt chữa thương đan dược phân một bộ phận cho ngươi, chúng ta ước hảo tới sát băng sương xà, đây là ngươi tình ta nguyện sự tình.” Dung Chí Hâm cả người đau đớn, hắn đã rất nhiều năm chưa thành chịu quá bị thương, huống chi vẫn là bị người như vậy làm nhục. Hắn trong lòng phẫn hận khó bình, nảy sinh ác độc nghĩ, chờ chính mình sau khi rời khỏi đây nhất định phải hảo hảo thu thập tra tấn Độc nương tử, chắc chắn làm nàng muốn sống không được muốn chết không xong.

“Đúng vậy, Độc nương tử ngươi nếu có ý kiến gì, ngươi nói ra, đại gia cùng nhau hảo thương lượng, ngươi nếu là muốn băng sương xà, vậy ngươi toàn bộ cầm đi chính là.”

“Đúng vậy, ngươi nếu là muốn băng sương xà ngươi lấy đi đó là.”

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 92

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 92 ra ngoài nhiệm vụ

【092: Cuối cùng người thắng 】

Mặt khác hai người tuy rằng không cam lòng đem băng sương xà đều cấp Độc nương tử, nhưng cũng tán đồng gật gật đầu.

"Hừ, các ngươi tính thứ gì, các ngươi đều đáng chết. Đặc biệt là ngươi Hồ Sâm, hai năm trước nếu không phải ngươi hướng ta ca trên người rải dẫn thú phấn, ta ca cũng sẽ không bị băng sương xà một đường đuổi theo không bỏ, cuối cùng làm hại hắn thân tử đạo tiêu tại đây Tuyết Hoa Cốc." Độc nương tử chỉ vào trong đó một người giận dữ hét.

"Ngươi… Ngươi… Ngươi là Thường Hồng Mai!" Hồ Sâm trừng lớn mắt, hoảng sợ mà nhìn Độc nương tử, một cổ tuyệt vọng bao phủ hắn, hắn biết hắn hôm nay khẳng định là chết chắc rồi.

Hồ Sâm cùng Thường gia huynh muội vẫn luôn không đối phó, tố có gặp mặt liền véo một trận thói quen. Hai năm trước, Hồ Sâm ở Tuyết Hoa Cốc bên ngoài đụng phải Thường Thanh, Lộ Túc cùng Tân Khúc Dực ba người, hắn cùng Thường Thanh đánh một trận, sấn hắn không chú ý thời điểm ở trên người hắn rải dẫn thú phấn. Lúc ấy hắn cũng không biết ba người thế nhưng là muốn vào Tuyết Hoa Cốc nội vây khiêu chiến băng sương xà.

Đáng tiếc, không có sớm biết rằng!

Sau lại hắn nghe nói Thường Thanh cùng Tân Khúc Dực đều chết ở Tuyết Hoa Cốc, hắn còn thấp thỏm lo âu mấy ngày, tiếp xúc đến Lộ Túc phát hiện hắn cũng không biết chính mình đến Thường Thanh trên người rải quá dẫn thú phấn sự, hắn lúc này mới hoàn toàn yên lòng. Chỉ là, hắn chẳng thể nghĩ tới Thường Hồng Mai thế nhưng sẽ biết việc này, hắn hiện tại là biết vậy chẳng làm.

"Còn có ngươi Lộ Túc, ngươi cũng nên chết, ngươi tẫn nhiên giết ta phu quân Tân Khúc Dực." Nói, Độc nương tử lại hung hăng mà quất đánh vài cái Lộ Túc, hai tròng mắt chi trong mắt tất cả đều là hận ý.

"Không, ta không có, hắn, hắn là bị băng sương xà giết chết." Lộ Túc ra tiếng biện giải nói, hắn không muốn chết, liền tính là thiếu một bàn tay hắn cũng không muốn chết, chờ hắn tấn chức Nguyên Anh kỳ trọng tố xương ống chân thời điểm, tay là có thể một lần nữa mọc ra tới.

"Ngươi còn tưởng giảo biện, ngươi quên nửa năm trước ta cứu ngươi thời điểm, giúp ngươi xem xét quá thương thế, ngươi tay đoạn ngân là bị liệt dương

thương gây thương tích." Nói, Độc nương tử kéo ra Lộ Túc bị quần áo bao vây lấy đứt tay, kia vết thương như cũ có thể thấy được liệt dương thương bóng dáng, mà Tân Khúc Dực pháp khí vừa lúc là liệt dương thương.

Lộ Túc ngàn tính vạn tính, như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình cư nhiên sẽ bởi vì bị thương tay trái mà bại lộ, sớm biết rằng chính mình nên dùng đao một lần nữa chém một chút.

"Còn có ngươi Tân Khúc Hi, ngươi thế nhưng vì một viên kim đỉnh đan, liền bán đứng chính mình thân ca ca." Độc nương tử phẫn hận mà nhìn về phía súc thành một đoàn Tân Khúc Hi, trong mắt tất cả đều là bi phẫn, chính mình cùng phu quân đối Tân Khúc Hi một mảnh thiệt tình, hắn cư nhiên ăn cây táo, rào cây sung. Tân Khúc Hi là Tân Khúc Dực duy nhất đệ đệ, mỗi lần Thường Hồng Mai vợ chồng hai người ra ngoài rèn luyện được đến tu luyện tài nguyên đều sẽ cho hắn lưu một phần, không nghĩ tới thế nhưng dưỡng ra một cái bạch nhãn lang.

"Dung Chí Hâm ngươi chính là cái kia cung cấp một viên kim đỉnh đan người, ngươi tưởng cá bàng tranh chấp ngư ông đắc lợi. Chính là ngươi trăm triệu không nghĩ tới cái kia băng sương xà lại là như thế lợi hại, ba cái Kim Đan hậu kỳ tu sĩ đều không phải nó đối thủ. Ngươi ngoài ý muốn cứu Lộ Túc, làm hắn vì ngươi miễn phí thu hoạch băng sương xà tin tức, ngươi thật đúng là đánh một tay hảo tính toán."

Độc nương tử nhìn trên mặt đất mấy người, chút nào không che lấp trong mắt sát ý, những người này đều đáng chết. Nếu không phải này mấy người, nàng ca ca cùng phu quân đều sẽ không chết, bọn họ cứ như vậy đem nàng một người lẻ loi lưu tại trên đời, làm nàng mỗi ngày đều ở dày vò trung vượt qua.

Liền ở Độc nương tử lấy ra pháp kiếm chuẩn bị giết trên mặt đất mấy người khi, một cây độc châm bay nhanh mà cắm vào nàng yết hầu.

Nàng thẳng tắp mà ngã xuống trên mặt đất, trừng mắt hai mắt, chết không nhắm mắt.

Nàng không cam lòng!

Mấy năm nay vì báo thù, nàng nếm thử các loại độc dược, còn đem chính mình làm cho người không người quỷ không quỷ bộ dáng.

Không nghĩ tới, kết quả là cư nhiên công mệt với hội.

"Phi, xú đàn bà, chỉ bằng ngươi cũng muốn giết ta." Dung Chí Hâm phun ra Độc nương tử một ngụm nước miếng, khinh thường nói.

"Nguyên lai Dung đan sư ngươi không có trúng độc, kia thật sự là quá tốt."

"Đúng vậy, chúng ta rốt cuộc được cứu rồi."

"May mắn Dung đan sư ngươi để lại một tay, bằng không chúng ta lần này liền thật sự tài."

Mặt khác ba người thấy Dung Chí Hâm đem Độc nương tử giết, đều hung hăng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, thiếu chút nữa bọn họ liền phải hồn quy thiên ngoại.

Nhưng Dung đan sư lại không có tiếp ba người nói, hắn trực tiếp đi vào băng sương xà trước người, đầu tiên là đem băng sương xà nội đan móc ra tới, lại đem toàn bộ băng sương xà phân giải hảo, xương cốt có thể luyện chế pháp khí, huyết có thể bán đi, thịt có thể lưu trữ chính mình ăn.

"Dung huynh, ngươi có thể trước giúp chúng ta đem độc giải sao?" Lộ Túc thấy Dung Chí Hâm hoàn toàn không có phản ứng ba người ý tứ, không thể không ra tiếng nhắc nhở.

Ba người hiện tại trong lòng cũng chưa ngọn nguồn một trận bất an, không biết vì cái gì, tổng cảm thấy hôm nay bọn họ là chạy trời không khỏi nắng.

Dung Chí Hâm quay đầu lại nhìn mấy người liếc mắt một cái, lộ ra một cái âm trắc trắc tươi cười, lạnh lùng nói: "Ta nhưng không có giải dược, các ngươi liền tự cầu nhiều phúc đi!"

"Chúng ta ở tới phía trước chính là cùng nhau phát qua Thiên Đạo lời thề, ngươi làm sao dám……"

"Đúng vậy, Dung huynh, ngươi không thể thấy chết mà không cứu."

"Dung đan sư, chỉ cần ngươi đã cứu ta, ta về sau tuyệt đối lấy ngươi như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, ngươi làm ta làm cái gì ta liền làm cái đó."

"Hừ! Các ngươi là bộ dáng gì người, ta rất rõ ràng, ta cũng không dám đem mấy cái rắn độc lưu tại bên người. Đến nỗi Thiên Đạo lời thề, a, các ngươi chính mình hảo hảo hồi tưởng một chút chúng ta phát lời thề nội dung." Dung Chí Hâm cũng là một cái tàn nhẫn độc ác người, bằng không, năm đó hắn cũng sẽ không tính kế Thường Thanh mấy người.

"Ta Dung Chí Hâm tại đây thề, chuyến này tuyệt không đối đồng hành tám người chủ động ra tay, nếu vi này lời thề, ta tu vi từ đây không được tiến thêm." Những lời này lặp lại quanh quẩn ở Hồ Sâm, Lộ Túc cùng Tân Khúc Hi ba người trong đầu. Đúng vậy, Dung Chí Hâm hiện tại không cứu bọn họ, chỉ là khoanh tay đứng nhìn mà thôi, cũng không có chủ động công kích bọn họ. Báo ứng a, báo ứng, này hẳn là chính là báo ứng đi! Ba người đồng thời nghĩ đến, tầm mắt càng ngày càng mơ hồ……

Chờ Dung Chí Hâm đem băng sương xà phân giải hảo, trên mặt đất tam sớm đã đã không có hô hấp. Nhìn một thất hỗn độn, trên mặt đất tứ tung ngang dọc mà nằm tám cổ thi thể, Dung Chí Hâm đắc ý lầm bầm lầu bầu, "Nguyên bản ta còn tưởng rằng muốn cùng các ngươi này đàn ngu xuẩn cùng nhau chia sẻ chiến lợi phẩm, không nghĩ tới cuối cùng người thắng chỉ có ta một cái! Thật là vận may vào đầu, vận may tới áp đều áp không được, xem ra ta thu Cốc Dư Liệt vì đồ đệ, là ta cuộc đời này làm chính xác nhất một sự kiện."

Chỉ là, không đợi Dung Chí Hâm cao hứng bao lâu, một phen kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua hắn trái tim. Hắn một đầu ngã quỵ trên mặt đất, lộ ra phía sau Tiêu Lăng Hàn.

"Vở tuồng này thật xuất sắc!" Thượng Quan Huyền Ý xé xuống trên người ẩn thân phù, liên tục cảm thán nói.

"Huyền Ý, vậy ngươi từ ra diễn trông được ra cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mộng bức nhìn Tiêu Lăng Hàn, "Còn không phải là ích lợi tranh chấp, phản bội linh tinh sao? Còn có thể nhìn ra cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn đối với chính mình kiếm sử một cái thanh khiết thuật, vươn ra ngón tay chỉ Thượng Quan Huyền Ý đầu óc. Lại lắc lắc đầu, "Ai!" Thở dài không ngừng, một bộ ngươi không cứu biểu tình nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

"Thường Hồng Mai vốn là nắm chắc thắng lợi, muốn giết cứ giết, tra tấn người còn chưa tính, nàng còn dong dài cái không dứt. Này không, liền cho Dung Chí Hâm giải độc thời gian, cho nên, ngươi muốn lấy làm cảnh giới, về sau có thể giết liền mau chóng giết, ở lâu một giây liền nhiều một phần ngoài ý muốn. Phải biết rằng, vai ác chết vào nói nhiều, chúng ta chỉ làm chính phái không làm vai ác."

Thượng Quan Huyền Ý như suy tư gì gật gật đầu, tuy rằng không phải rất rõ ràng Tiêu Lăng Hàn nói "Vai ác" là có ý tứ gì, nhưng "Chính phái" ý tứ hắn đại giai biết - người tốt sao!

"Ân, đa tạ sư huynh dạy bảo, sư đệ thụ giáo."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý là ở Thường Hồng Mai nói lên nàng ca ca nguyên nhân chết khi, đến nơi này. Bất quá hai người cũng không có hiện thân, mà là ở một bên xem diễn.

Hai người rớt vào hàn đàm, chỉ là bị chút vết thương nhẹ, Thượng Quan Huyền Ý còn ở hàn đàm tìm được rồi một khối băng linh tinh, đãi hắn luyện hóa băng linh tinh, nói không chừng có thể đột phá Kim Đan kỳ.

Kia khối băng linh tinh hẳn là băng sương xà vì chính mình chuẩn bị linh bảo, dựa vào băng linh tinh nói không chừng nó có thể kết anh, bất quá hiện tại tiện nghi Thượng Quan Huyền Ý. Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng cảm thán, không hổ là khí vận chi tử, hai người cùng nhau rơi vào hàn đàm, cố tình bị Thượng Quan Huyền Ý tìm được rồi.

Vốn dĩ Thượng Quan Huyền Ý còn lo lắng Tiêu Đại Ma Vương muốn tư nuốt chính mình băng linh tinh, kia biết ở hắn nộp lên trên thời điểm, Tiêu Lăng Hàn tay áo vung lên, hào phóng đem băng linh tinh nhường cho chính mình. Cái này làm cho hắn kích động không thôi, cho rằng Tiêu Đại Ma Vương đổi tính, không hề áp bức chính mình, theo sau liền nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói: "Huyền Ý, này xem như chúng ta lần này cộng đồng tài sản, nếu nó đối với

ngươi hữu dụng, vậy ngươi liền lưu trữ. Bất quá, nó đến tương đương thành linh thạch, sau khi trở về, ngươi liền ít đi phân một ít linh thạch."

Quả nhiên, Tiêu Lăng Hàn vẫn là cái kia Tiêu Đại Ma Vương! Giang sơn dễ đổi, ái linh thạch bản tính sẽ không thay đổi.

Một khối băng linh tinh đối Tiêu Lăng Hàn tác dụng không lớn, cho nên hắn không nghĩ tới cùng Thượng Quan Huyền Ý tranh. Dù sao cũng là chính mình tiểu đệ, tu vi quá thấp chỉ biết kéo chính mình lui về phía sau, luyện hóa băng linh tinh cũng hảo.

Lúc sau, hai người nhanh chóng mà đem trên mặt đất mấy người không gian giới tử, túi trữ vật đoạt lại không còn, Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa trực tiếp hủy thi diệt tích.

"Thu phục, chúng ta hiện tại đi tìm ra lộ sao?"

"Tự nhiên, bằng không ngươi còn muốn lưu lại nơi này qua đêm?" Tiêu Lăng Hàn liếc xéo Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, này không phải rõ ràng sự tình, còn dùng hỏi sao!

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Chính mình đây là lại bị xem thường.

Băng sương xà da rắn liền ở Dung Chí Hâm không gian giới tử, hơn nữa không phải một trương da rắn mà là hai trương, một trương là gần nhất mới cởi, một khác trương có mấy chục thượng trăm năm.

Hai người đi theo Dung Chí Hâm mấy người xuống dưới dấu vết, một đường hướng lên trên bò. Nguyên lai Dung Chí Hâm đoàn người là từ một cái xà trong động trượt xuống dưới, hai người bò ước chừng hai cái canh giờ mới từ trong động đi ra ngoài. Thật sự là đi xuống hai phút, đi lên mười năm công.

"Chúng ta hiện tại hồi học viện sao? Còn có hơn bốn tháng nên khảo hạch." Thượng Quan Huyền Ý không hề hình tượng ngồi dưới đất, hỏi Tiêu Lăng Hàn.

Kết quả đợi nửa ngày cũng chưa chờ đến người trả lời, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn lại, đôi mắt đều thẳng. Lúc này, Tiêu Lăng Hàn thế nhưng đã thay đổi một bộ quần áo, tốc độ này cũng quá nhanh đi!

"Ngươi… Ngươi……" Hắn nói lắp chỉ vào Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn hệ hảo đai lưng, lạnh lùng xem xét Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, hắn chạy nhanh đem chỉ vào Tiêu Lăng Hàn tay buông.

"Dơ quần áo ăn mặc không thoải mái, nào, ngươi thích, liền đưa ngươi." Tiêu Lăng Hàn lười biếng trả lời, khi nói chuyện còn dùng cằm chỉ chỉ trên mặt đất dơ quần áo.

"Thiết, ta lại không phải nhặt rác rưởi, ta mới không cần." Nói, Thượng Quan Huyền Ý một phen lửa đem Tiêu Lăng Hàn thoát trên mặt đất quần áo thiêu đến không còn một mảnh, chính mình cũng chạy nhanh thay đổi một bộ quần áo.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 93

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 93 ra ngoài nhiệm vụ

【093: Chí bảo Hỗn Thiên Châu 】

Năm ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dịch dung đi vào Truyền Tống Trận, phát hiện không có đi nhờ xe có thể đáp, hai người đành phải giao mười cái người truyền tống phí, về tới Tân Lam Thành.

Khách điếm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở đại đường ăn cơm, Tiêu Lăng Hàn ăn xong sau, trong tay cầm một viên màu đen hạt châu, chính cẩn thận xem xét, hạt châu này vẫn là hắn ở Cốc Dư Liệt trên người được đến.

Ngày đó hai người từ Tuyết Hoa Cốc trở lại Tuyết Thành sau, Tiêu Lăng Hàn liền thần không biết quỷ giác đi đem Cốc Dư Liệt cùng hắn hai cái tuỳ tùng cùng nhau giết. Hắn sư phó đều đã chết, hắn lưu trữ cũng không có gì dùng, còn sẽ trở thành mối họa. Bởi vì Tiêu Lăng Hàn tổng cảm thấy cái này Cốc Dư Liệt có chút tà môn, cụ thể nơi đó tà môn, liền cảm giác hắn giống như trời sinh khắc Thượng Quan Huyền Ý giống nhau.

Từ hai người ở Tân Lam Thành tửu lầu gặp được Cốc Dư Liệt sau, Thượng Quan Huyền Ý ngay cả liền xui xẻo, đầu tiên là Trúc Cơ kỳ tu sĩ tự bạo, sau lại bị Kim Đan kỳ nữ tu bắt đi. Này hai lần nếu là không có chính mình, Thượng Quan Huyền Ý còn có thể hay không tồn tại đều là cái vấn đề.

Ở xem xét Cốc Dư Liệt ký ức sau, Tiêu Lăng Hàn phát hiện chỉ cần Cốc Dư Liệt chán ghét người nào đó, muốn cho người kia xui xẻo, kia người nọ không lâu liền sẽ vận đen không ngừng, trọng giả tánh mạng khó giữ được. Ngược lại, hắn nếu thích người kia, kia người nọ liền sẽ vận may vào đầu, vận may liên tục. Nghĩ đến Dung Chí Hâm chính là phát hiện điểm này, mới có thể thu Cốc Dư Liệt vì đồ đệ!

Này hết thảy đều là bởi vì Cốc Dư Liệt nhặt được hạt châu này, từ Cốc Dư Liệt nhặt được hạt châu này sau, hắn liền bắt đầu may mắn. Cái gì đi đường nhặt linh thạch; rèn luyện đến linh thảo; yêu thú chính mình một đầu giả chết trên cây, hắn chỉ cần động thủ đào yêu hạch, thu thi thể.

Tiêu Lăng Hàn cầm hạt châu này thời điểm, luôn có loại cảm giác, cảm thấy nó chính là một viên bình thường đến không thể lại bình thường hạt châu. Nhưng, kia khả năng sao? Có thể làm khí vận chi tử đều xui xẻo đồ vật nhất định không

đơn giản, ném lại ném không được, chính mình lại nhìn không ra cái tên tuổi tới, thật sự là cấp muốn mệnh.

Bỗng nhiên, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt đổi đổi, hắn đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, ngươi trước tiên ở đại đường chờ ta, ta về trước phòng, ta không có kêu ngươi, ngươi đều không cần đi lên."

"A……?" Thượng Quan Huyền Ý còn không có làm thanh trạng huống, Tiêu Lăng Hàn người đã không thấy.

Tiêu Lăng Hàn trở lại phòng cho khách sau, trước thiết trí một cái phòng ngự trận, lúc này mới vào Long Ngọc không gian.

Vào không gian sau, hắn buông ra trong tay cầm màu đen hạt châu, hạt châu như là được tự do điểu, "Vèo" lập tức liền chạy xa. Trốn xa hạt châu phát hiện không ai đuổi theo, "Ầm" một tiếng rơi xuống đất.

Tiêu Lăng Hàn một cái ý niệm đi vào hạt châu bên, này vẫn là hắn tu vi đạt tới Kim Đan kỳ thời điểm, phát hiện chính mình có thể theo ý niệm, xuất hiện tại đây Long Ngọc không gian bất luận cái gì một chỗ.

Nhặt lên trên mặt đất hạt châu, Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, trên người tản mát ra sắc bén sát khí, khinh thường nói: "Ngươi cho rằng ngươi thoát được ra lòng bàn tay của ta? Nếu dám đối với ta người ra tay, vậy ngươi liền phải làm tốt ngã xuống chuẩn bị."

Hạt châu như cũ vẫn không nhúc nhích, Tiêu Lăng Hàn nhìn trong tay hạt châu, trào phúng nói: "Nhưng thật ra trầm ổn, cũng không biết chờ lát nữa ngươi có phải hay không cũng giống nhau có cốt khí."

"Còn chưa động thủ!" Chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn vừa dứt lời, hắn trong thân thể Hỗn Độn Thánh Diễm "Hưu" liền vọt ra, thẳng đến Tiêu Lăng Hàn trong tay hạt châu.

Tiêu Lăng Hàn buông ra tay, Hỗn Độn Thánh Diễm nung khô hạt châu.

Hạt châu truyền ra từng trận kêu thảm thiết, "A ~~ a ~~" một trương người mặt vặn vẹo mà xuất hiện là hạt châu mặt ngoài, "Ngươi đến tột cùng là ai? ~~ a ~~ ngươi như thế nào sẽ có Hỗn Độn Thánh Diễm?"

Tiêu Lăng Hàn lạnh nhạt nhìn trước mắt hết thảy, không nói lời nào, không trả lời.

"A ~~ a ~~~ cầu xin ngươi, thả ta, ta nơi này có cao cấp nhất công pháp, ta biết nơi đó có thiên tài địa bảo, chỉ cần ngươi thả ta, ta cái gì đều nói cho ngươi. A ~~ a ~~~"

Tiêu Lăng Hàn như cũ là lẳng lặng mà nhìn, hoàn toàn không dao động.

Hỗn Độn Thánh Diễm suốt nung khô mười phút, mới làm hạt châu linh hồn, hôi phi yên diệt.

Đãi Tiêu Lăng Hàn hấp thu hạt châu thuần tịnh linh hồn lực sau, hắn thần thức đã vượt qua này phương Thiên Đạo áp chế phạm vi, hiện tại hắn thần thức đã đạt tới Hợp Thể sơ kỳ.

Tiêu hóa về hạt châu tin tức, Tiêu Lăng Hàn không thể không cảm thán thế giới thần kỳ này, thật là việc lạ gì cũng có.

Hạt châu tên là" Hỗn Thiên Châu", xem tên đoán nghĩa lẫn lộn Thiên Đạo ý tứ, nó có thể ở Thiên Đạo mí mắt phía dưới cướp lấy khí vận chi tử khí vận, có thể tưởng tượng nó bản lĩnh phi phàm.

Nếu là rơi xuống thiện tâm nhân thủ trung còn hảo thuyết, nếu là rơi xuống đại gian đại ác người trong tay, kia còn lợi hại, toàn bộ thế giới không phải lộn xộn?

Hỗn Thiên Châu chính là thiên địa sơ khai khi Tiên giới dựng dục ra tới thiên địa dị bảo, thuộc về Bẩm Sinh Linh Bảo.

Phía trước ở Hỗn Thiên Châu linh hồn là Hỗn Thiên Châu đời trước chủ nhân. Hắn là bị cướp đoạt Hỗn Thiên Châu người diệt thân thể, chỉ còn linh hồn thể, ở đông đảo cao thủ đánh nhau thời điểm Hỗn Thiên Châu lọt vào cái khe trung, rơi vào nơi đây, vừa lúc bị Cốc Dư Liệt nhặt được. Kia linh hồn thể cho rằng thế giới này chỉ là một cái tiểu thế giới, không ai có thể nề hà được hắn. Đợi khi tìm được thích hợp thân thể, hắn liền có thể đoạt xá trọng sinh. Chỉ là hắn trăm triệu không nghĩ tới chính mình mới làm ác mười mấy năm, đã bị một cái không chớp mắt tiểu con kiến cấp diệt.

Hỗn Thiên Châu có thể hấp thụ người khác khí vận vì mình dùng, này có thể so cái gì bí pháp lợi hại nhiều, có hạt châu này bảo hộ, mặc kệ là ai đều không thể đoạt xá Hỗn Thiên Châu chủ nhân. Cho nên Tiêu Lăng Hàn ở biết được Hỗn Thiên Châu sử dụng trước tiên, liền muốn đem nó đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, hắn là này phương tiểu thế giới khí vận chi tử, có Hỗn Thiên Châu về sau mặc kệ là ai đều nhìn không ra hắn khí vận, cũng sẽ không có người có thể đoạt xá hắn.

Lúc sau một tháng, Tiêu Lăng Hàn đều mang theo Thượng Quan Huyền Ý ở Lạc Nhật sâm lâm rèn luyện, chính hắn cũng đem tu vi áp chế đến Trúc Cơ kỳ.

"Ra tay muốn mau, chuẩn, tàn nhẫn! Ngươi luyện kiếm là vì giết người, không phải vì đẹp, ngươi cái kia dư thừa kiếm hoa vãn ra tới có ích lợi gì? Này không phải ở tỷ thí, phải nhớ kỹ, có thể nhất kiếm giải quyết tuyệt không dùng đệ nhị kiếm." Nhìn đang ở cùng tuyết đốm hắc báo đánh nhau Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn ở một bên ra tiếng nhắc nhở nói.

Thượng Quan Huyền Ý trong tay kiếm càng ngày càng sắc bén, xuất kiếm tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, sau nửa canh giờ, "Oanh" một tiếng, tuyết đốm hắc báo ngã trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn lưu manh giống nhau mà thổi một tiếng huýt sáo, tấm tắc cảm thán nói: "Không tồi, so với một tháng trước ngươi phải dùng hai cái canh giờ

mới có thể giết chết một con nhị cấp lúc đầu yêu thú, hiện tại nửa canh giờ là có thể giết chết, có tiến bộ, tiếp tục nỗ lực!"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Này vô lương Tiêu Đại Ma Vương đem chính mình một người ném vào bầy sói, còn đem chính mình không gian giới tử tịch thu, làm chính mình một người ở bầy sói chém giết, ném nửa cái mạng, hắn mới ra tay đem chính mình vớt ra tới. Chờ thương dưỡng hảo, hắn lại đem chính mình ném vào đi, như thế lặp lại, xuất kiếm tốc độ không mau đều không được.

Hôm nay, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đang ở đối phó một đám quỷ diện nhện, quỷ diện nhện phun ra bạch ti, dính vào trên người, dính dính, dính dính, thực không thoải mái.

Tiêu Lăng Hàn rất tưởng làm Thượng Quan Huyền Ý phóng một phen lửa đem quỷ diện nhện diệt, nhưng nơi xa ngọn cây thượng đứng một vị mặc y nam tử, chính trực thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm hai người, Tiêu Lăng Hàn đành phải cùng Thượng Quan Huyền Ý nhất kiếm nhất kiếm mà thứ, đề, đánh, điểm, áp, phách.

Phí suốt một canh giờ, hai người mới đem một đám quỷ diện nhện toàn bộ giải quyết rớt.

Còn không đợi hai người thu thập hảo, mặc y nam tử liền dừng ở hai người trước người, "Hai cái tiểu oa nhi kiếm pháp không tồi, các ngươi sư thừa người nào?"

Trước mặt mặc y nam tử một đầu tóc đen, như hắc diệu thạch trừng lượng lóa mắt hắc đồng, lóe nghiêm nghị anh duệ chi khí, đang xem tựa bình tĩnh sóng mắt hạ giấu giếm sắc bén như ưng ánh mắt, xứng ở một trương đoan chính kiên cường anh tuấn khuôn mặt thượng, càng hiện khí thế bức người, lệnh người liên tưởng khởi nhiệt đới thảo nguyên thượng nhào hướng con mồi bầy sói, tràn ngập tính nguy hiểm.

Hắn cả người liền như một phen sắc bén kiếm, đãi kiếm ra khỏi vỏ nhất định duệ không thể đương.

"Vãn bối gặp qua tiền bối, chúng ta đều là tự học, cũng không sư tôn."

"Nga, tự học! Không tồi a! Vậy các ngươi muốn hay không bái ta làm thầy?"

"Này……" Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được" một lời khó nói hết" bốn chữ.

Hai người hiện tại là Học viện Hoàng Cực học sinh, Thượng Quan Huyền Ý muốn bái sư nói hiện tại nhất tưởng bái chính là Khí Viện viện trưởng. Mà Tiêu Lăng Hàn căn bản không nghĩ tới bái sư, hắn nhưng không nghĩ cho chính mình tìm cái trưởng bối tới quản thúc chính mình.

Nhưng trứng gà chạm vào cục đá, cuối cùng chết thảm chỉ có thể là trứng gà.

Nam tử híp mắt, nhìn trước mắt hai cái tiểu gia hỏa, thanh âm băng hàn tận xương, “Như thế nào? Các ngươi không muốn?”

Nam tử giọng nói rơi xuống, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều cảm giác như núi giống nhau uy áp cuồn cuộn mà đến, không tự giác mà liền muốn quỳ xuống thần phục. Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng chảy ra một tia máu tươi, tâm hung hăng bị nhéo một chút, hắn hồng mắt, vượt trước một bước che ở Thượng Quan Huyền Ý trước người.

Âu Dương Tu Kỳ rất có hứng thú mà nhìn trước mặt cái này hơi lớn hơn một chút oa oa, hắn kinh khởi phát hiện chính mình thế nhưng nhìn không ra đối phương tu vi. Hắn hiện tại dùng ra Nguyên Anh kỳ uy áp, đứa bé này tẫn nhiên toàn bộ tiếp được, tò mò dưới hắn tiếp tục tăng lớn uy áp, tăng lên đến Hóa Thần kỳ.

Vừa mới bắt đầu nam tử dùng ra uy áp Tiêu Lăng Hàn còn có thể chống đỡ, chậm rãi liền có một ít lực bất tòng tâm, này nam tử tu vi sâu không lường được. Hắn hiện tại có Hợp Thể kỳ thần thức, một chút đều nhìn không thấu trước mặt nam tử, vậy thuyết minh người này tu vi ít nhất là ở Hợp Thể kỳ cập trở lên.

Hoàng Cực đại lục khi nào tới như vậy một tôn đại Phật? Còn cố tình bị bọn họ hai cái xui xẻo gặp gỡ, này thật đúng là vận khí tới trốn đều trốn không xong.

“Phốc” Tiêu Lăng Hàn phun ra một ngụm máu tươi, hai chân run lên, người như cũ thẳng tắp mà đứng, không chịu quỳ xuống, không chịu khuất phục.

“Sư huynh, sư huynh” Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn vì chính mình chắn đi đại bộ phận uy áp, mà chính hắn lại thân bị trọng thương.

Thượng Quan Huyền Ý chưa từng có một khắc giống như bây giờ cảm thấy vô lực.

Thực lực! Thực lực! Hắn muốn thực lực, hắn muốn biến cường, hắn không cần bị bất luận kẻ nào ức hiếp, càng không cần Tiêu Đại Ma Vương vì chính mình bị thương.

Trải qua lần này sự kiện, Thượng Quan Huyền Ý từ đây đối thực lực tăng lên có mãnh liệt chấp nhất.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 94

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 94 ra ngoài nhiệm vụ

【094: Bị bắt bái sư 】

Âu Dương Tu Kỳ thấy trước mặt hai cái tiểu oa nhi thế nhưng như thế có cốt khí, đối hai người hứng thú càng đậm. Nhiều năm như vậy, hắn rốt cuộc tìm được hợp tâm ý đệ tử, còn lập tức liền gặp được hai cái.

Thượng Quan Huyền Ý:…… Ai nguyện ý làm ngươi đệ tử?

Tiêu Lăng Hàn:…… Lại gặp được một cái bệnh tâm thần!

Âu Dương Tu Kỳ thu hồi uy áp, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền cảm giác trên người núi lớn nháy mắt biến mất, bởi vì quán tính, hắn một mông ngồi ở trên mặt đất, Thượng Quan Huyền Ý cũng là như thế.

"Ha ha ha ha……" Âu Dương Tu Kỳ bị hai người xuẩn bộ dáng đậu đến cười ha ha, hết sức vui mừng, hắn cảm giác này hai cái tiểu oa nhi thực sự có ý tứ.

Tiêu Lăng Hàn ai oán nhìn trước mặt không hề hình tượng thoải mái cười to nam tử, đơn giản ngồi dưới đất không đứng dậy.

Thảo, đi vào thế giới này như vậy đoản thời gian, làm hắn rõ ràng biết, thế giới này chính là ai nắm tay đại, ai nói tính! Thực rõ ràng, trước mắt người nắm tay rõ ràng so với chính mình đại, lại còn có lớn hơn nhiều. Chính mình hôm nay xem như tài, không phục đều không được!

Hắn nương -, ỷ lớn hiếp nhỏ, lấy lão khinh ấu, lấy cường khinh nhược, quá không biết xấu hổ!

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là phẫn hận mà trừng mắt trước nam tử, thực lực cường cũng không thể vô duyên vô cớ liền khi dễ người a? Tùy ý khi dễ người khác đều là kẻ điên, phát rồ kẻ điên!

May mắn Âu Dương Tu Kỳ không có thuật đọc tâm, bằng không thế nào cũng phải bị trước mắt hai người sống sờ sờ khí ngất xỉu đi.

"Hai cái tiểu oa nhi, suy xét thế nào? Hiện tại còn muốn hay không bái ta làm thầy?" Âu Dương Tu Kỳ bễ nghễ trước mặt hai cái tiểu tử, trong lời nói tuy rằng là ở trưng cầu hai người ý kiến, nhưng hắn đứng ở nơi đó, liền cấp hai người một loại ngưỡng mộ như núi cao khí thế, cho hai người một loại uy hiếp mười phần cảm giác.

【 sư huynh, làm sao bây giờ? 】 Thượng Quan Huyền Ý lấy không chừng chú ý, truyền âm hỏi.

Tiêu Lăng Hàn mắt trợn trắng, truyền cái gì âm a? Nam tử tu vi không biết so với chính mình hai người cao hơn nhiều ít, liền ta hai điểm này đạo hạnh, truyền âm ở nhân gia trước mặt giống như không có tác dụng. Hắn quay đầu u oán nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, còn có thể làm sao bây giờ, đương nhiên là bái sư lạp! Bằng không có thể làm sao bây giờ? Vừa rồi còn không phải là bởi vì không đáp ứng, bị hung hăng giáo huấn một đốn, hắn nhưng không nghĩ lại đến một lần.

"Sư tôn tại thượng, xin nhận đồ nhi Tiêu Lăng Hàn nhất bái!" Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, quy quy củ củ mà đối với nam tử được rồi một cái bái sư lễ.

Thượng Quan Huyền Ý học theo, "Sư tôn tại thượng, xin nhận đồ nhi Thượng Quan Huyền Ý nhất bái!"

Âu Dương Tu Kỳ phi thường cao hứng, hôm nay trong lúc vô ý thu hai cái kiệt ngạo khó thuần tiểu tử làm đồ đệ, giống loại này thà gãy chứ không chịu cong người nhất thích hợp làm kiếm tu. "Miễn lễ, đều đứng lên đi!"

Nghe thấy nam tử nói chuyện ngữ khí, Tiêu Lăng Hàn suy đoán này tân ra lò sư tôn hẳn là không khó ở chung, đánh xà thuận côn thượng.

"Cái kia, sư tôn a, ngài xem, chúng ta này lần đầu tiên gặp mặt có phải hay không hẳn là phát điểm lễ gặp mặt gì đó?" Tiêu Lăng Hàn tràn đầy chờ mong nhìn nam tử, vì bái cái sư chính mình còn bị nội thương. Phim truyền hình không phải đều diễn bái sư sau, sư tôn liền sẽ cho chính mình đồ đệ chuẩn bị bó lớn lễ gặp mặt. Cái gì linh đan diệu dược, quý trọng thiên tài địa bảo, trân quý cao cấp pháp khí, còn có dùng không hết linh thạch. Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía nam tử ánh mắt trở nên càng thêm nóng rực, mang theo một chút nóng bỏng.

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, cũng là ánh mắt sáng quắc nhìn nam tử.

Âu Dương Tu Kỳ bị trước mắt hai tiểu tử bao hàm chờ mong ánh mắt xem đến có chút không được tự nhiên, hắn "Ho khan" một tiếng. Mới nghiêm trang nói: "Chúng ta tu sĩ, lý nên thanh tâm quả dục, một lòng hướng đạo, giống các ngươi như vậy một lòng nghĩ ngoại vật, khi nào mới có thể đạt tới vi sư như vậy cảnh giới?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Cảm giác sư tôn chính là ở lừa dối chính mình!

"Chẳng lẽ sư tôn tu chính là Vô Tình Đạo?" Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

Kia biểu tình, nếu là Âu Dương Tu Kỳ dám nói chính mình tu Vô tình đạo, hắn lập tức liền phải phản ra sư môn bộ dáng. Làm Âu Dương Tu Kỳ xem ngứa răng, tiểu tử này chẳng lẽ là có độc? Hắn chính là bọn họ Âu Dương gia duy nhất nam đinh, hắn còn muốn nối dõi tông đường đâu! Sao có thể tu vô tình đạo?

Âu Dương Tu Kỳ nhìn Tiêu Lăng Hàn bất mãn nói: "Tu cái gì Vô Tình Đạo! Đạo pháp 3000, điều điều thông đại đạo, chỉ cần ngươi tuyển đúng rồi đạo của mình, tu cái gì đạo đều có thể thành tựu đại đạo."

"Ân, vậy là tốt rồi!" Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, khoa trương mà vỗ vỗ ngực, thuận tiện còn ho khan một tiếng, "Phốc" lại phun ra một búng máu.

"Sư huynh, sư huynh ngươi làm sao vậy? Ta số khổ sư huynh a, chúng ta mới đã bái một cái tu vi cao thâm sư tôn, ngươi nhưng ngàn vạn đừng đã chết nha!" Thượng Quan ghé vào Tiêu Lăng Hàn trên người, ngữ khí vội vàng, giọng nói trung mang theo khóc nức nở.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Thằng nhóc chết tiệt, diễn kịch có thể hay không chuyên tâm điểm, ngươi ngăn chặn ta ngực, vừa rồi chịu nội thương còn không có hảo đâu!

"Khụ khụ" Tiêu Lăng Hàn lại ho khan hai tiếng, rốt cuộc đem ghé vào chính mình trên người Thượng Quan Huyền Ý kéo ra một chút khoảng cách, muốn gạt một cái lão quái vật, hắn dễ dàng sao?

Âu Dương Tu Kỳ có chút chột dạ hỏi: "Cái kia đại đồ đệ, ngươi không sao chứ?" Chẳng lẽ chính mình vừa rồi uy áp sử dụng quá độ? Đem chính mình này tân ra lò đại đồ đệ áp hỏng rồi? Kia nhưng như thế nào thí hảo? Nhân loại ấu tể thật đúng là yếu ớt a! Hắn thật vất vả coi trọng hai cái mầm, chẳng lẽ liền phải bị chính mình huỷ hoại?

"Sư tôn, đệ tử không ngại, đa tạ sư tôn lo lắng! Chính là vừa rồi sư tôn đối ta thi triển uy áp thời điểm, khả năng lực đạo không khống chế hảo, đều do đệ tử tu vi thấp kém, không cẩn thận bị điểm điểm nội thương." Tiêu Lăng Hàn suy yếu nói, sắc mặt tái nhợt, nhìn qua hơi thở mong manh, mười phần ốm yếu kiều công tử.

"Sư huynh, đều do ta, nếu là ta trong tay có linh thạch liền hảo, như vậy chúng ta liền có thể đi Tân Lam Thành cho ngươi mua chữa thương đan dược." Thượng Quan Huyền Ý tay vịn Tiêu Lăng Hàn, lã chã chực khóc nói.

"Đúng vậy, mua đan dược……" Mới vừa nói nơi này, Âu Dương Tu Kỳ bên hông đưa tin ngọc giản liền sáng một chút. Hắn nhanh chóng mà nhìn thoáng qua, trên mặt lập tức lộ ra mừng như điên thần sắc, đang định bay đi, lại nghĩ tới chính mình tân thu hai cái đồ đệ. Mua đan dược muốn linh thạch, nghe nhị đồ đệ ý tứ trong lời nói bọn họ là không có linh thạch, kia chính mình liền cho bọn hắn một ít linh thạch, làm cho bọn họ trước chính mình đi mua đan dược thì tốt rồi.

Nghĩ đến đây, Âu Dương Tu Kỳ lấy ra một cái không gian giới tử cùng một quyển kiếm phổ ném cho Thượng Quan Huyền Ý, đối hắn nói: "Nhị đồ đệ a, ngươi hảo hảo chiếu cố ngươi sư huynh, vi sư hiện tại có điểm việc gấp, yêu cầu lập tức trở về một chuyến. Nơi này linh thạch ngươi trước cầm đi cho ngươi sư huynh mua đan dược, kiếm phổ nhớ rõ nhiều nhìn xem, không có việc gì liền

nhiều luyện luyện, đãi vi sư không lại quay lại tìm các ngươi.” Dứt lời, tại chỗ sớm đã đã không có Âu Dương Tu Kỳ thân ảnh.

Tiêu Lăng Hàn dùng thần thức xem xét một chút, ánh mắt ám ám, xem ra chính mình hai người hôm nay bái vị này sư tôn không đơn giản nột! Hắn vừa rồi biến mất quá nhanh, chính mình Hợp Thể kỳ thần thức đều bắt giữ không đến một chút dấu vết. Tu vi như vậy cao sư tôn, chính mình hôm nay thù có thể báo sao? Xem ra chính mình đến gia tăng tu luyện, chờ tu vi vượt qua sư tôn, liền bộ hắn bao tải, đánh tơi bời hắn một đốn, đến lúc đó hắn cũng không biết là ai đánh hắn. Chính cái gọi là quân tử báo thù một trăm năm đều không muộn!

“Cực phẩm linh thạch!” Thượng Quan Huyền Ý thần thức đảo qua Âu Dương Tu Kỳ lưu lại không gian giới tử, tràn đầy khiếp sợ.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đưa qua giới tử, thần thức đảo qua, bên trong rậm rạp linh thạch. Ý niệm vừa động, một khối linh thạch xuất hiện ở trong tay hắn, cảm thụ một chút, xác thật muốn so thượng phẩm linh thạch bên trong hàm linh khí nồng đậm rất nhiều, mà là càng tinh thuần.

“Xem ra chúng ta hôm nay bái vị này sư tôn là cái tài đại khí thô chủ, nhưng, lúc trước ta ám chỉ như vậy rõ ràng hắn đều không bỏ được đào đồ vật cho chúng ta, bỗng nhiên liền hào phóng như vậy, hắn không phải là lấy sai rồi không gian giới tử đi?” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nhanh trí nghĩ đến, này sư tôn vừa thấy chính là cái keo kiệt chủ, không giống như là sẽ đưa nhiều như vậy linh thạch người. Vạn nhất hắn thật là lấy sai rồi, kia nhiều như vậy tới tay linh thạch, không phải lại đến còn trở về?

“Hắn rõ ràng chính là cường mua cường bán sao! Bằng không chúng ta như thế nào sẽ bái hắn làm thầy? Sư huynh, ngươi trước đem này đó linh thạch thu hồi tới, miễn cho hắn lần sau thấy chúng ta lại phải đi về.” Thượng Quan Huyền Ý thúc giục nói, đây chính là Tiêu Đại Ma Vương phun ra hai khẩu huyết đổi lấy, còn trở về chẳng phải là quá đáng tiếc.

“Hành, ta trước thu, ngươi nếu là yêu cầu dùng cực phẩm linh thạch thăng cấp nhớ rõ nói cho ta, ta hảo cho ngươi.” Ước chừng có mười vạn khối cực phẩm linh thạch, lưu lại thăng cấp thời điểm dùng tốt nhất.

Tiêu Lăng Hàn đem giới tử ném vào Long Ngọc không gian, như vậy liền vạn vô nhất thất.

Ăn một viên chữa thương đan dược, Tiêu Lăng Hàn bỗng nhiên nghĩ đến đến một vấn đề nghiêm trọng, nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hỏi: “Nói chúng ta hôm nay bái vị này sư tôn là người phương nào?”

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt xấu hổ, chính mình lúc ấy chỉ là nghĩ Tiêu Lăng Hàn phun ra hai khẩu huyết, loại này mệt, Tiêu Đại Ma Vương nhưng cho tới bây giờ không có ăn qua. Một lòng nghĩ cùng hắn cùng nhau hố một phen tân ra lò sư tôn, nào còn nghĩ đến hỏi về tiện nghi sư tôn tên họ là gì!

“Nếu không chúng ta chạy nhanh rời đi nơi này hồi học viện, nói không chừng quay đầu lại chờ hắn tới tìm chúng ta thời điểm, đã tìm không thấy chúng ta hai người, kia hắn để lại cho chúng ta linh thạch coi như là cho chúng ta quỳ xuống lễ.” Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt chuyển động, vẻ mặt hưng phấn nói. Càng nghĩ càng cảm thấy biện pháp này hảo, hai mắt tỏa ánh sáng mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, chờ hắn quyết định.

“Huyền Ý biện pháp này rất tốt, ta đồng ý!”

Thảo, hôm nay vốn dĩ cho rằng xui xẻo tột đỉnh, không nghĩ tới bạch bạch được mười vạn khối cực phẩm linh thạch, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy lúc trước chịu nội thương đều không có như vậy đau.

Hai người ăn nhịp với nhau, thu thập một chút, lập tức liền rời đi Lạc Nhật sâm lâm.

Quen thuộc choáng váng cảm qua đi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý song song đi ra Truyền Tống Trận.

“Chúng ta đi trước nhiệm vụ đường giao nhiệm vụ, sau đó lại đi thuê một cái động phủ?” Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý hỏi, đã qua đi hai tháng thời gian, hai người đã có thể không cần ở tại nguyên lai địa phương.

“Hảo!”

Hai người đi vào nhiệm vụ đường, Tiêu Lăng Hàn đem chính mình thân phận ngọc bài đưa cho Bành Vô Hối thời điểm, Bành Vô Hối quái dị nhìn hắn một cái. Nghĩ thầm, học viện người đều cho rằng tiểu tử này đã chết ở bên ngoài, không nghĩ tới khi cách hai tháng người lại về rồi.

“Tiêu Lăng Hàn, đem ngươi tiếp nhiệm vụ khi, chia nhiệm vụ của ngươi bài cùng nhau giao cho ta.” Bành Vô Hối xác nhận một chút thân phận ngọc bài thật giả, lại đối Tiêu Lăng Hàn nói.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai khối nhiệm vụ bài, một cái túi trữ vật hơn nữa Thượng Quan Huyền Ý thân phận ngọc bài cùng nhau đưa cho Bành Vô Hối.

“Bành trưởng lão, vị sư đệ này cùng ta cùng nhau hoàn thành nhiệm vụ, tích phân chúng ta hai người chia đều.”

Đương Bành Vô Hối tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua túi trữ vật thần thức đảo qua, sắc mặt càng là cổ quái, nhìn Tiêu Lăng Hàn ánh mắt càng là phức tạp vạn phần. Ai có thể nghĩ đến lúc trước mọi người đều ở cười nhạo tiểu tử này không biết tự lượng sức mình, kết quả nhân gia đem không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ cùng nhau hoàn thành. Thật sự là người không thể đánh giá qua tướng mạo, nước biển không thể dùng đấu để đong đếm, xem ra chính mình là thật sự già rồi.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 95

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 95 Học viện Hoàng Cực

【095: Quỷ dị động phủ 】 canh một

Bành Vô Hối nhanh chóng mà giúp Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý làm tốt tích phân, đây chính là học viện lương đống chi tài, hảo hảo bồi dưỡng hai người. Nói không chừng quá mấy năm đi Huyền Thiên đại lục danh ngạch lại sẽ nhiều ra hai cái, đợi chút đến đem tin tức tốt này nói cho viện trưởng.

“Kéo dài thanh sơn, từ từ mây mù, hơi hơi mưa phùn, từ từ dòng suối nhỏ, cong cong cầu hình vòm, róc rách nước chảy, lạnh lạnh bóng râm, loang lổ bạch thạch, thốc thốc thương tùng, hồng hồng hoa dại, thanh thanh tiểu thảo, chúng sinh muôn nghìn, Hân Hân hướng vinh, mạn mạn ngày mậu, sinh sôi không thôi.” Nhìn trước mắt cảnh vật, Tiêu Lăng Hàn không khỏi phát ra cảm thán, “Đây mới là người trụ địa phương sao!”

“Động phủ không đều là như thế này sao? Như vậy địa phương chỉ có thể coi như qua loa đại khái đi!” Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng đánh vỡ Tiêu Lăng Hàn đối diện trước này hết thảy ảo tưởng.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng kia kêu một cái buồn bực, tốt như vậy địa phương tại đây gia hỏa trong mắt chỉ coi như là qua loa đại khái? Thật là no hán không biết đói hán tử đói!

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người hoa hai ngàn tích phân ở Huyễn Nguyệt Sơn thuê một năm động phủ, vị trí: 44 hào động phủ. Vừa thấy tên này liền không may mắn, nhưng cái này động phủ muốn so mặt khác động phủ tiện nghi 500 tích phân. Bởi vì mọi người đều cảm thấy này con số không may mắn, không ai thuê, liền tính lại tiện nghi cũng không ai xem thượng, lúc này mới tiện nghi hai người.

Tự cho là nhặt một cái đại tiện nghi hai người, phi thường cao hứng mà cầm động phủ ngọc bài tìm được rồi động phủ sở tại, nơi này xác thật là một cái phong cảnh thật tốt địa phương.

Chờ Tiêu Lăng Hàn lấy ra ngọc bài mở ra động phủ cấm chế, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý biến mất ở động phủ ngoại.

Lúc này, hai bên trái phải đi ra vài người, đối với 44 hào động phủ chính là chỉ chỉ trỏ trỏ.

“Thật là có người nguyện ý thuê 44 hào động phủ?”

"Phỏng chừng là một cái nghèo điên rồi gia hỏa!"

"Nói không chừng là một cái tân học viên, không hiểu biết tình huống."

"Cũng có khả năng!"

"Vừa rồi ta thấy đi vào chính là hai người, phỏng chừng kia hai người muốn xui xẻo."

"Cũng không biết bọn họ có thể ở lại bao lâu?"

"Ta đánh cuộc ba ngày! 50 tích phân."

"Ta đánh cuộc hai ngày, 60 tích phân!"

"Ta đánh cuộc bảy ngày, một trăm tích phân!"

"……"

Nghe bên ngoài người nghị luận, Thượng Quan Huyền Ý lo lắng sốt ruột mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, có chút bất an nói: "Sư huynh, chúng ta ở nơi này thật sự không thành vấn đề? Chúng ta không phải là bị cái nào thuê động phủ trưởng lão cấp tính kế đi?"

Tiêu Lăng Hàn hồi tưởng một chút cái kia thuê động phủ trưởng lão lời nói.

"Yên tâm đi, chúng ta học viện động phủ linh khí đều là nhất đẳng nhất nồng đậm, phong cảnh tuyệt đẹp, hoàn cảnh thanh u, tuyệt đối là tu luyện tốt nhất nơi. Mọi việc thuê học viện động phủ học viên, kia tu vi đều là cọ cọ cọ mà hướng lên trên trướng. Tuyệt đối hàng ngon giá rẻ, không lừa già dối trẻ! Thuê đến liền kiếm được!"

Hiện tại hồi tưởng lên, kia trưởng lão nói chuyện thời điểm phải có nhiều đáng khinh liền có bao nhiêu đáng khinh, xem hai người biểu tình hoàn toàn chính là đang xem hai đôi phát quang phát lượng linh thạch! Nhưng cái này động phủ muốn so mặt khác động phủ tiện nghi 500 tích phân, như thế nào tính đều tương đối có lời, cho nên hai người mới không có do dự liền thuê hạ cái này động phủ.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy không có lửa làm sao có khói, này động phủ khẳng định có cái gì huyền cơ, bằng không không có khả năng trước kia thuê cái này động phủ người không hai ngày liền đổi địa phương. Hắn vỗ vỗ Thượng Quan Huyền Ý bả vai, trấn an tính nói: "Không có việc gì, chờ lát nữa ta ở động phủ thiết trí một ít trận pháp bẫy rập, ta nhưng thật ra muốn nhìn này động phủ rốt cuộc có cái gì quỷ dị chỗ."

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền ở động phủ bố trí không ít tam cấp trận pháp làm bẫy rập, cũng công đạo Thượng Quan Huyền Ý không cần hướng có bẫy rập địa phương đi.

Sáng sớm hôm sau……

"A……"

Tiêu Lăng Hàn bị cường có xuyên thấu lực thanh âm cấp đánh thức, xoa xoa mê mang mắt buồn ngủ, đứng dậy đi đến thanh âm nơi phát ra chỗ.

Đi vào Thượng Quan Huyền Ý ngủ phòng, liền thấy hắn ở khắp nơi tìm kiếm thứ gì, Tiêu Lăng Hàn ôm hai tay dựa nghiêng trên trên cửa. Ra tiếng hỏi: "Huyền Ý, ngươi đang tìm cái gì?"

"Sư huynh, ta linh thạch không thấy, sở hữu linh thạch đều không thấy!"

"Tình huống như thế nào?" Tiêu Lăng Hàn lập tức tinh thần tỉnh táo, xem ra này động phủ tối hôm qua tới một vị khách không mời mà đến.

"Chính là ta đặt ở không gian giới tử linh thạch toàn bộ đều không thấy, mặt khác đồ vật đều còn ở, chỉ có linh thạch không thấy." Thượng Quan Huyền Ý nói, đem giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

"Không có việc gì, còn không phải là linh thạch không thấy sao? Ta nơi này còn có, lần này chúng ta đi làm nhiệm vụ thu hoạch còn không có phân, ta trước cho ngươi một ít." Tiêu Lăng Hàn nói liền phải hướng lên trên quan Huyền Ý giới tử trang linh thạch.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh ra tiếng ngăn lại hắn, "Sư huynh, ngươi trước đừng cho ta, ta sợ ngươi cho ta, ta cũng thủ không được, chúng ta trước làm rõ ràng rốt cuộc là chuyện như thế nào rồi nói sau!"

"Hành đi!"

"Ta đây đi trước Khí Viện học tập, có việc chúng ta buổi tối lại thương lượng." Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền rời đi động phủ.

Tiêu Lăng Hàn cẩn thận kiểm tra rồi một chút chính mình bố trí trận pháp, hắn phát hiện trận pháp không hề có động quá dấu vết, này liền thần kỳ, kia tặc rốt cuộc là như thế nào trộm Thượng Quan Huyền Ý linh thạch?

Hoài cái này nghi vấn, Tiêu Lăng Hàn đi Tàng Thư Lâu.

Đương Tiêu Lăng Hàn đem thân phận ngọc bài đưa cho Tàng Thư Lâu La trưởng lão khi, La trưởng lão "Di" một tiếng, xem Tiêu Lăng Hàn ánh mắt liền cùng xem quái vật giống nhau.

Đem Tiêu Lăng Hàn làm đến không thể hiểu được, "La trưởng lão, ta trên mặt có dơ đồ vật?"

La trưởng lão lắc đầu, mặt vô biểu tình mà đem thân phận ngọc bài trả lại cho Tiêu Lăng Hàn.

"Đa tạ trưởng lão!"

Đãi Tiêu Lăng Hàn vào Tàng Thư Lâu, La trưởng lão lập tức lấy ra thông tin ngọc giản:

"Lão Bành a, ta vừa mới nhìn đến ngươi nói tên kia kêu Tiêu Lăng Hàn học viên, quả nhiên là thiếu niên thiên tài!"

"Lão Lý a, ta vừa mới nhìn đến lão Bành nói tên kia kêu Tiêu Lăng Hàn học viên, xác thật là tuấn tú lịch sự!"

"……"

Tiêu Lăng Hàn còn không biết bởi vì chính mình hoàn thành hai cái yêu cầu cao độ nhiệm vụ, ở học viện đại bộ phận trưởng lão trước mặt phát hỏa một phen.

Khí Viện

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới tiến vào Khí Viện đại môn, đã bị nhiệt tình Chung Lệ Tú cấp chặn đứng, "Tiểu sư đệ, ngươi này hai tháng đều đi nơi nào?"

"Chung sư tỷ, ta cùng bằng hữu cùng đi làm nhiệm vụ." Thượng Quan Huyền Ý đúng sự thật trả lời.

"Ai nha, không phải ta nói ngươi a tiểu sư đệ, ngươi xem ngươi mới vừa tiến nội viện, đúng là yêu cầu học tập thời điểm, như thế nào có thể hướng học viện bên ngoài chạy đâu? Ngươi nếu là thiếu tích phân, chờ ngươi có thể luyện chế ra nhị cấp pháp khí tùy tiện lấy một kiện đi đổi, đều có thể được đến hai mươi tích phân, hà tất chạy đến bên ngoài đi làm cái gì nhiệm vụ, kia đến nhiều nguy hiểm nha?" Chung Lệ Tú chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý quở trách nói, nàng cảm thấy bọn họ Khí Viện thật vất vả tới một cái thiên phú cực hảo luyện khí mầm, hẳn là đem thời gian đều dùng ở luyện khí thượng. Nhưng hắn cư nhiên tới hai ngày liền không có tới, nhưng đem một đám sư huynh sư tỷ cấp buồn bực hỏng rồi. Hôm nay thật vất vả bị chính mình bắt được, tất nhiên là phải hảo hảo đề điểm một phen.

"Là, là, là, Chung sư tỷ nói chính là, ta hiện tại liền đi luyện khí, lần trước đạo sư nói cái kia luyện phương pháp, ta còn có chút không rõ, không biết Chung sư tỷ có hay không thời gian?"

Còn không đợi Chung Lệ Tú trả lời, lập tức liền có một cái khác thanh âm cắm tiến vào, "Nàng nếu không có thời gian, ta có, tiểu sư đệ, ngươi muốn học cái gì? Cùng sư huynh nói, sư huynh giáo ngươi."

"Nguyên lai là Lâm sư huynh, ta học luyện khí không lâu, về sau sẽ có rất nhiều vấn đề thỉnh giáo sư huynh sư tỷ, còn thỉnh các ngươi không cần chê ta phiền mới là." Thượng Quan Huyền Ý chân thành đối Lâm Sinh cùng Chung Lệ Tú nói.

"Đại gia sư huynh đệ, lẫn nhau trợ giúp là hẳn là địa." Lâm Sinh đáp, tiểu sư đệ thiên phú hảo, người lại lớn lên thảo hỉ, bọn họ Khí Viện người đều là thẳng tính, có cái gì thì nói cái đó, đại gia ở chung đều thực vui sướng.

"Đi thôi, đại gia cùng đi phòng luyện khí, ai có thời gian ai chỉ đạo tiểu sư đệ." Chung Lệ Tú đề nghị nói, bởi vì nàng tạm thời thật đúng là không có thời gian, ngày hôm qua nàng mới tiếp một cái luyện khí nhiệm vụ, nói tốt ngu kê trong vòng 3 ngày giao hàng, cho nên nàng hai ngày này đều phải luyện chế pháp khí.

Nhìn ba người rời đi bóng dáng, một cái râu quai nón trung niên nam tử từ chỗ ngoặt chỗ đi ra, cùng hắn cùng nhau xuất hiện còn có một cái mặt bạch không cần trung niên nam tử. Này hai người đúng là Khí Viện viện trưởng Từ Cảnh Hành cùng Đan Viện viện trưởng Từ Cảnh Bình.

"Không nghĩ tới các ngươi Khí Viện người như thế đoàn kết!" Từ Cảnh Bình tràn đầy cảm thán, trong mắt tràn đầy hâm mộ.

"Đó là tự nhiên, cũng không nhìn xem ai là bọn họ viện trưởng!" Từ Cảnh Hành vẻ mặt khoe khoang trả lời, chính mình Khí Viện chính là hảo a!

"Kia giống các ngươi Đan Viện một đám đan thuật không được, chỉ biết lục đục với nhau, chính cái gọi là thượng bất chính hạ tắc loạn! Đan Viện tất cả đều là chút dưa vẹo táo nứt, đâu giống chúng ta Khí Viện, tất cả đều là chút tuấn nam mỹ nữ!"

Từ Cảnh Bình vẻ mặt thái sắc, xem Từ Cảnh Hành thần sắc kia kêu một cái một lời khó nói hết, "Sư huynh a, ngươi có phải hay không đối tuấn nam mỹ nữ cùng dưa vẹo táo nứt có cái gì hiểu lầm?" Chính mình Đan Viện người, nam anh tuấn, nữ xinh đẹp, cùng dưa vẹo táo nứt căn bản không dính biên! Sư huynh vì phụ trợ chính mình Khí Viện người, cũng không cần phải làm thấp đi chính mình Đan Viện người đi!

"Ngươi biết cái gì? Nông cạn! Ngươi xem người chỉ xem túi da, kia giống ta như vậy có nội hàm người, ta xem người là xem hắn nội tại." Từ Cảnh Hành vẻ mặt ghét bỏ nhìn Từ Cảnh Bình liếc mắt một cái, vẫy vẫy ống tay áo, hừ lạnh một tiếng sải bước rời đi.

Chỉ nghe thấy phía sau Từ Cảnh Bình nhàn nhạt nói: "Sư huynh, thanh hỏa đan ngươi là không cần sao?"

Đi xa Từ Cảnh Hành, vừa nghe nói thanh hỏa đan lại tung ta tung tăng mà đi rồi trở về. Ngượng ngùng nói: "Cái kia, sư đệ a, ta vừa rồi đều là nói giỡn mà, ngươi nhưng ngàn vạn đừng thật sự!" Bởi vì hàng năm đãi ở phòng luyện khí, trong thân thể hỏa linh lực sẽ trở nên dị thường bạo động, cho nên liền có thanh hỏa đan xuất hiện, nó vừa lúc có thể trấn an trong cơ thể bạo động hỏa linh lực.

Ban đêm

Nhìn đứng ở chính mình cửa phòng Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn mãn đầu óc dấu chấm hỏi, gia hỏa này không đi tu luyện hoặc ngủ chạy đến chính mình phòng tới làm gì?

Mở ra phòng trận pháp, đem Thượng Quan Huyền Ý thả tiến vào.

Thượng Quan Huyền Ý tiến phòng, liền ma lưu cởi chính mình giày, bò lên trên giường.

Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt hắc tuyến, gia hỏa này là lại tới cùng chính mình đoạt địa bàn? Rõ ràng thuê động phủ thời điểm, chuyên môn thuê có hai cái phòng động

phủ, như vậy Thượng Quan Huyền Ý cùng chính mình là có thể một người một phòng. Nhưng, gia hỏa này mới ở một đêm thượng liền chạy tới cùng chính mình ngủ, đây là mấy cái ý tứ? Đem chính mình làm như ôm gối còn ôm nghiện?

“Sư huynh, ta một người ngủ, tổng cảm thấy không có cảm giác an toàn, giống tối hôm qua ta linh thạch khi nào không thấy ta cũng không biết.” Thượng Quan Huyền Ý đáng thương hề hề nhìn Tiêu Lăng Hàn, ý đồ tễ hai giọt nước mắt ra tới, bất quá nỗ lực nửa ngày, hắn vẫn là thất bại.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 96

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 96 Học viện Hoàng Cực

【096: Lăng Hàn kẻ thù 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải đáp ở Thượng Quan Huyền Ý trên vai, cảm thụ một chút, mới từ từ mà nói: "Huyền Ý, ngươi đã mười ba tuổi, không phải ba tuổi, chẳng lẽ ngươi còn sợ hãi làm ác mộng?"

"Mười ba tuổi sao? Ta khi nào mãn mười ba tuổi? Ta như thế nào cũng không biết?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt nghi hoặc nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn từ nhỏ liền chưa thấy qua phụ mẫu của chính mình, tất nhiên là không biết chính mình rốt cuộc là ngày nào đó sinh ra. Mỗi lần gia gia giúp chính mình quá sinh, tính đều là chính mình trở lại Thượng Quan gia tộc ngày ấy.

"Ngươi là cô nhi?" Tiêu Lăng Hàn đồng tình mà nhìn hắn một cái, thật là đáng thương oa! Bất quá chính mình giống như cũng là "Cô nhi!"

Thượng Quan Huyền Ý gật đầu lại lắc đầu, Tiêu Lăng Hàn xem không hiểu ra sao, là chính là, không phải liền không phải, lắc đầu lại gật đầu, đây là cái quỷ gì?

"Tính, ngươi không nghĩ nói liền không nói đi!" Mỗi người đều có chính mình bí mật, tựa như chính mình không phải cũng là giống nhau cũng có không nghĩ để cho người khác biết đến bí mật sao!

Bị như vậy một gián đoạn, Tiêu Lăng Hàn cũng quên nói làm Thượng Quan Huyền Ý đi ra ngoài nói.

Thượng Quan Huyền Ý há miệng thở dốc, lại khép lại, không biết từ đâu mà nói lên. Nhìn đưa lưng về phía chính mình Tiêu Lăng Hàn, trong lòng tổng cảm thấy khó chịu khẩn, hắn không nghĩ lừa Tiêu Lăng Hàn, nhưng…… Những cái đó xa xăm quá vãng hắn không nghĩ nhắc lại.

"Sư huynh, ngươi sẽ rời đi Hoàng Cực đại lục sao?" Thượng Quan Huyền Ý không biết Tiêu Lăng Hàn có phải hay không giống rất nhiều người giống nhau, không nghĩ tới rời đi, chỉ nghĩ phải ở lại chỗ này, lưu tại hắn sinh ra Hoàng Cực đại lục.

"Đương nhiên, kỳ thật ta không biết cha mẹ ta là ai, chờ ta tu vi cao ta sẽ đi tìm bọn họ." Này vẫn luôn là nguyên thân Tiêu Lăng Hàn nguyện vọng, nguyên thân vẫn luôn muốn biết năm đó hắn mẫu phụ vì cái gì rời đi sau, liền không còn có đã trở lại. Là gặp được bất trắc, vẫn là rời đi Hoàng Cực đại lục, cũng hoặc là rời đi này phương tiểu thế giới. Hắn còn muốn biết chính mình phụ thân

là ai, có phải hay không thực chán ghét chính mình, vì cái gì vứt bỏ hắn cùng hắn mẫu phụ?

Tiêu Lăng Hàn kiếp trước là cô nhi, không có cảm thụ quá thân tình, dù sao ở hắn xem ra, vứt bỏ chính mình hài tử cha mẹ đều là tra cha tra mẹ. Không trách nhiệm tâm, không đảm đương, không xứng làm cha mẹ!

Bất quá nguyên thân nguyện vọng thực chấp nhất, Tiêu Lăng Hàn chỉ cần có không nghĩ đi tìm cha mẹ ý niệm, nguyên thân mẫu phụ bộ dáng liền sẽ xuất hiện ở trong đầu, nguyên thân mẫu phụ lớn lên có thể nói là khuynh quốc khuynh thành, trong nhu có cương, tuấn mỹ như trích tiên.

Tiêu Lăng Hàn vì chính mình không chịu đả kích, hắn rất ít có không đi tìm cha mẹ ý niệm, bởi vì hắn cái kia mẫu phụ giống như so với chính mình lớn lên còn phải đẹp một chút, hắn thực ghen ghét, không nghĩ nhiều xem!

Chính yếu chính là hắn hoài nghi nguyên thân phụ thân là ghét bỏ nguyên thân Tạp linh căn tư chất, mới có thể không cần hắn. Cho nên hắn muốn nỗ lực tu luyện, tương lai hảo nghịch tập ngược cặn bã, hắn chính là chưa bao giờ nhưng mệt chủ, có ủy khuất chỉ có thể cho người khác chịu, hắn nhưng cho tới bây giờ không chịu kia uất khí.

Nghĩ đến nguyên thân ở Tiêu gia sinh hoạt thời điểm, chịu những cái đó ủy khuất, hắn rất tưởng trả thù trở về. Có thể tưởng tượng đến Tiêu gia rốt cuộc dưỡng dục nguyên thân mười ba năm, nguyên thân lại không phải Tiêu gia loại, vậy ưu khuyết điểm tương để. Về sau người của Tiêu gia tốt nhất không cần đụng vào trên tay hắn, bằng không hắn sẽ nhịn không được hung hăng ngược bọn họ một mâm, lại đem bọn họ đều xử lý.

"Sư huynh là muốn đi địa phương nào tìm bá phụ bá mẫu?" Tìm cha mẹ, nguyên lai Tiêu Đại Ma Vương cũng cùng chính mình giống nhau có cha mẹ tương đương không cha mẹ, khó trách hắn tính cách như thế ác liệt! Nói chính mình giống như cũng phải tìm cha mẹ, còn muốn tìm gia gia.

"Không biết, nơi nơi đi một chút nhìn xem, nếu là có duyên, nói không chừng khi nào liền đụng phải." Tốt nhất là ở chính mình tu vi cao thời điểm gặp gỡ, miễn cho bị quản chế với người, xem ra tu luyện không thể đình, lười biếng không được!

Vì cái gì người khác xuyên qua chính là nằm thắng, làm nhàn cá? Chính mình xuyên qua phải gia tăng tu luyện, tu luyện lại tu luyện!

"Sư huynh nhất định có thể tìm được bá phụ bá mẫu, ta sẽ giúp đỡ sư huynh tìm kiếm." Thượng Quan Huyền Ý nghiêm túc nói, đợi khi tìm được Tiêu Đại Ma Vương cha mẹ sau, nhất định phải cáo hắn hắc trạng. Hừ! Chính mình thu thập không được, luôn có người có thể thu thập hắn.

"Ta trước cảm ơn ngươi!" Tiêu Lăng Hàn tức giận nói, gia hỏa này tròng mắt vừa chuyển liền biết hắn không có hảo tâm, giúp chính mình tìm cha mẹ, liên

hợp Tiêu Lăng Hàn cha mẹ đối phó chính mình còn kém không nhiều lắm!

Có Thượng Quan Huyền Ý tối hôm qua ném linh thạch trải qua, Tiêu Lăng Hàn ngủ thời điểm đem chính mình trữ vật pháp khí đều ném vào Long Ngọc không gian trung.

Một đêm mộng đẹp, Thượng Quan Huyền Ý tối hôm qua ngủ đặc biệt thơm ngọt, không biết có phải hay không đã thói quen Tiêu Lăng Hàn ôm ấp, mỗi ngày buổi sáng tỉnh lại thời điểm, hắn đều phát hiện chính mình là ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực.

Tuy rằng đã thói quen, nhưng là, đương hắn nhìn đến Tiêu Lăng Hàn áo lót bị chính mình xả quần áo bất chỉnh, vai ngọc lỏa lồ bên ngoài, mặt "Đằng" một chút liền đỏ, tim đập không chịu khống chế mà nhanh hơn, huyết khí dâng lên, máu mũi lại chảy ra.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh ngồi dậy, rời đi Tiêu Lăng Hàn ôm ấp.

Bởi vì động tác quá mãnh, Tiêu Lăng Hàn một chút bị đánh thức.

Hắn mở mắt ra, kỳ quái mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, "Huyền Ý, ngươi không sao chứ? Không phải là lại thượng hoả? Nên không phải là được cái gì kỳ quái bệnh?"

Tiêu Lăng Hàn đem không gian giới tử từ Long Ngọc không gian đem ra, thuận tiện cầm một cái khăn tay đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, còn cố ý giúp hắn đem một chút mạch.

Thượng Quan Huyền Ý đang muốn phản bác Tiêu Lăng Hàn, nhưng này vừa chuyển đầu, liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn quần áo nửa giải, ngực phải thượng chu ngọc lập tức xâm nhập hắn trong mắt, yết hầu không tự giác mà hoạt động một chút, tức khắc cảm giác miệng khô lưỡi khô.

Máu mũi không giảm phản tăng, hắn chạy nhanh ngẩng đầu, chính mình thật là tự làm tự chịu.

Vừa rồi kia một khắc thật muốn đè ở Tiêu Đại Ma Vương trên người, nếm thử hắn ngực phải khẩu chu ngọc hương vị, vừa thấy liền rất ăn ngon bộ dáng.

Đáng tiếc, chính mình hiện tại quá nhỏ!

Tiêu Lăng Hàn còn không biết bên người tiểu tuỳ tùng bắt đầu nhìn trộm thân thể hắn.

Hắn đứng dậy mặc tốt quần áo, mở ra phòng trận pháp, quay đầu lại đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, ngươi muốn hay không đi Đan Viện nhìn xem? Ngươi này đã là lần thứ hai chảy máu mũi." Rốt cuộc hắn y thuật là ở địa cầu thời điểm sở học, vạn nhất có Tu chân giới có chính mình không rõ ràng lắm bệnh đâu! Còn ở tìm một chút chuyên nghiệp nhân sĩ tương đối hảo.

"Hảo, ta đã biết sư huynh, chờ lát nữa ta liền đi Đan Viện tìm người nhìn xem." Thượng Quan Huyền Ý bóp mũi, ngửa đầu, mơ hồ không rõ trả lời.

Tiêu Lăng Hàn ra động phủ liền hướng học viện giao dịch thị trường cũng chính là phường thị mà đi.

Học viện tại ngoại viện cùng nội viện chỗ giao giới chuyên môn thành lập một cái phường thị, nơi đó có bán các loại đan dược, phù triện, trận bàn, trận kỳ, pháp khí, các loại luyện khí tài liệu, tu luyện tài nguyên, yêu thú yêu hạch, nội đan, da, cốt, huyết, thịt, khắc dấu khắc văn, chờ lung tung rối loạn một đống lớn.

Mỗi tháng nhất hào cùng mười lăm hào đều là học viện khai phường thị nhật tử, hôm nay vừa lúc là mười lăm hào.

Tiêu Lăng Hàn tính chuẩn thời gian đi vào phường thị, náo nhiệt cảnh tượng, lớn lớn bé bé quầy hàng thượng bãi đầy đủ loại thương phẩm, xem đến hắn hoa cả mắt.

Đi vào một đống luyện khí tài liệu trước mặt, Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống, cầm lấy quầy hàng thượng duy nhất một khối kim thiết, hỏi: "Sư huynh, này khối kim thiết bán thế nào?"

"Hai mươi tích phân chắc giá!" Một người ăn mặc nội viện Khí Viện pháp y nam tử trả lời nói.

Tiêu Lăng Hàn đang định lấy ra thân phận ngọc bài hoa tích phân cấp đối phương, đúng lúc này, một cái tiêm tế thanh âm cắm tiến vào, "25 tích phân, này khối kim thiết chúng ta muốn."

Tiêu Lăng Hàn đầu cũng không nâng, hỏi bán kim thiết là nam tử, "Sư huynh, ngươi nơi này là trước tới tới trước, vẫn là ai ra giá cao thì được?"

"Hai mươi tích phân chắc giá!" Nam tử lặp lại một lần lời nói mới rồi.

Tiêu Lăng Hàn không hề ngôn ngữ, lấy ra thân phận ngọc bài cắt hai mươi tích phân cấp nam tử.

Nhìn hai người không coi ai ra gì giao dịch, Tiêu Lăng Ngữ khí tạc, "Uy, các ngươi, ta nói các ngươi hai cái tẫn nhiên dám không đem ta để vào mắt, ta nói kia khối kim thiết ta muốn, các ngươi không nghe thấy sao?"

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, lạnh lùng quét nữ tử liếc mắt một cái, này liếc mắt một cái, làm Tiêu Lăng Hàn thân mình theo bản năng run run.

Thảo! Đáng chết điều kiện phản ứng, này nữ tử còn không phải là nguyên thân Tiêu Lăng Hàn lục tỷ Tiêu Lăng Ngữ sao? Trước kia ở Tiêu gia thời điểm nàng chính là thường xuyên lấy roi tới quất đánh nguyên thân, hắn nương -, không nghĩ tới đều lâu như vậy, này thân thể cư nhiên còn sẽ làm ra trong tiềm thức phản ứng.

Thật là đáng chết! Hắn cũng chưa nghĩ tới muốn tìm Tiêu gia những cái đó khi dễ quá nguyên thân người báo thù, này nha cư nhiên còn tìm tới cửa tới.

“Nhìn cái gì mà nhìn! Ngươi cũng dám đoạt ta kim thiết, ngươi cho ta chờ!” Tiêu Lăng Ngữ tức muốn hộc máu uy hiếp nói, này khối kim thiết nàng vốn là giúp đại ca Tiêu Lăng Vân mua, hiện tại cư nhiên bị trước mắt cái này tiểu tử thúi đoạt đi, chờ hạ nàng nhất định phải đi nói cho đại ca.

Nàng lại quay đầu nhìn bán kim thiết nam tử hung tợn mà nói: “Còn có ngươi, ngươi cũng cho ta chờ!”

“Lục tỷ, nếu người khác đã mua, ta xem vẫn là thôi đi, chúng ta lại đi địa phương khác nhìn xem còn có hay không kim thiết bán.” Tiêu Lăng Hoành ra tiếng khuyên giải nói, bọn họ hai cái là ngoại viện học viên, trước mặt hai người nhưng đều là nội viện học viên, nếu là không cẩn thận chọc tới viện trưởng thân truyền đệ tử, vậy xem như đại ca cũng không giúp được bọn họ. Đại ca tuy rằng là trưởng lão đệ tử, nhưng ly viện trưởng vẫn là kém một đoạn.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Bổn thiếu gia ra tiền mua, nàng cư nhiên nói ta đoạt nàng, nơi nào tới bà điên? Còn không mau quan đến bệnh viện tâm thần đi!

“Cửu đệ, ngươi sợ cái gì, có đại ca ở, không ai dám khi dễ chúng ta, chúng ta hiện tại liền đi tìm đại ca.” Tiêu Lăng Ngữ oán hận trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, nơi nào tới tiểu bạch kiểm, như vậy tiểu nhân tuổi thế nhưng ăn mặc nội viện pháp y, khẳng định là trộm xuyên người khác.

“Lục tỷ, ngươi có hay không cảm thấy vừa rồi mua kim thiết người kia có chút quen mắt?” Tiêu Lăng Hoành nói chuyện, còn quay đầu lại nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, càng xem càng cảm thấy quen thuộc, nhưng lại cảm thấy không có khả năng, cái kia phế vật thất đệ không phải đã chết sao? Không có khả năng là hắn, nhưng hai người thế nhưng lớn lên như thế giống, chỉ là người này muốn so phế vật thất đệ đẹp một ít, sạch sẽ một ít, cao một ít, tráng một ít.

“Nghe ngươi nói như vậy, ta cũng cảm thấy quen thuộc, chỉ là ở nơi nào gặp qua đâu?…… Nhất thời nhớ không nổi.” Tiêu Lăng Ngữ xoa thái dương, cố sức nghĩ, chính là cảm thấy người nọ gương mặt quen thuộc thực.

Bỗng nhiên, linh quang chợt lóe, nàng nghĩ tới một người, Tiêu gia tiểu phế vật - Tiêu Lăng Hàn!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 97

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 97 Học viện Hoàng Cực

【097: Tiêu gia tam huynh muội 】 canh ba

Tiêu Lăng Ngữ cùng Tiêu Lăng Hoành hai người liếc nhau.

Tiêu Lăng Hoành ra tiếng nói: “Lục tỷ, ngươi có phải hay không cũng nghĩ đến?”

“Ân, ngươi cũng cảm thấy hắn giống Tiêu gia tiểu phế vật có phải hay không?” Hai khuôn mặt ở trong đầu trùng hợp, cái này làm cho Tiêu Lăng Ngữ càng thêm khẳng định chính mình suy đoán.

Chính là cái kia phế vật không phải đã chết sao?

Hắn như thế nào sẽ tiến Học viện Hoàng Cực?

Còn có, hắn không phải một cái Tạp linh căn sao?

“Ta cảm thấy hắn rất có khả năng liền thất ca.”

Tiêu Lăng Hoành hồi tưởng khởi ở Tiêu gia thời điểm, chính mình mỗi lần nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn hắn đều là một bộ vâng vâng dạ dạ bộ dáng, mặc cho chính mình đoàn người mắng không cãi lại, đánh không hoàn thủ. Cùng lúc trước nhìn thấy trọc thế giai công tử hình tượng hoàn toàn không hợp, nhưng trực giác nói cho chính mình bọn họ chính là cùng cá nhân.

“Cái gì thất ca? Chúng ta nhưng không có như vậy phế vật huynh đệ, chỉ biết bại hoại gia tộc thanh danh, một bộ không biết cái gọi là bộ dáng. Huống chi hắn hôm nay còn dám đoạt ta nhìn trúng kim thiết, chỉ bằng điểm này, hắn không phải chúng ta huynh đệ.” Tiêu Lăng Ngữ phẫn hận nói, nghĩ đến người nọ ở chính mình nói muốn mua kim thiết khi, không thèm để ý tới chính mình bộ dáng, nàng liền hận ngứa răng.

Tiêu Lăng Ngữ ở Tiêu gia thời điểm liền thường xuyên khi dễ Tiêu Lăng Hàn, bởi vì bọn họ là cùng cái “Phụ thân”, ở Thịnh Thiên Thành thời điểm thường xuyên bị Thịnh gia cùng Hạ gia cùng thế hệ cười nhạo. Cái này làm cho nàng so mặt khác bất luận kẻ nào đều phải chán ghét Tiêu Lăng Hàn, có thể nói là hận thấu xương.

Mặt khác Tiêu gia người xem Tiêu Lăng Hàn không vừa mắt, nhiều nhất chính là mắng hắn hai câu, hoặc đá hắn một chân, mà Tiêu Lăng Ngữ lại thường xuyên roi dài hầu hạ. Lúc này mới làm Tiêu Lăng Hàn ở nhìn đến Tiêu Lăng Ngữ trước tiên, thân thể bản năng phản ứng: Co rúm lại, phát run, sợ hãi.

“Không được, chuyện này chúng ta đến đi trước nói cho tam ca.” Tiêu Lăng Ngữ đối với Tiêu Lăng Hoành nói, nàng trong miệng tam ca đúng là Tiêu Lăng Hạo, cùng bọn họ là cùng cha khác mẹ quan hệ.

Tiêu Lăng Hoành gật gật đầu, phụ họa nói: “Ta nghe lục tỷ.” Hắn cùng Tiêu Lăng Ngữ là một mẹ đẻ ra, cho nên quan hệ tự nhiên so cùng bên huynh đệ tỷ muội hảo. Hơn nữa hắn là một cái người không có chủ kiến, bình thường thời điểm, Tiêu Lăng Ngữ kêu hắn làm gì hắn liền làm gì.

Tiêu Lăng Hoành cùng Tiêu Lăng Ngữ nói xong, hai người thay đổi một phương hướng, thực mau biến mất không thấy.

Hai người không biết chính là bọn họ phía sau vẫn luôn đi theo một người, người này đúng là Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ không nghĩ tới thu thập Tiêu gia một đám người, nhưng vừa rồi hắn ở nhìn thấy Tiêu Lăng Ngữ thời điểm liền thay đổi cái này ý tưởng. Nữ nhân này cấp thân thể này lưu lại bóng ma tâm lý quá nặng, hắn cần thiết giải quyết rớt cái này mối họa. Cho nên hắn rời đi phường thị sau, hướng chính mình trên người dán một trương ẩn thân phù liền theo đuôi hai người.

Hắn không nghĩ tới chính là chính mình không tính toán buông tha Tiêu Lăng Ngữ, mà Tiêu Lăng Ngữ đồng thời cũng chưa từng tưởng buông tha hắn.

Thật không biết nguyên thân cùng Tiêu Lăng Ngữ có gì thù hận?

Nàng thế nào cũng phải lộng chết nguyên thân không thể!

Thiên Nguyệt Sơn

Nơi này linh khí cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ sở trụ Huyễn Nguyệt Sơn linh khí độ dày tương đồng, trên ngọn núi này động phủ sở cư trú học viên tất cả đều là trưởng lão đệ tử.

Tiêu Lăng Hàn một đường theo đuôi Tiêu gia hai huynh muội trực tiếp đi tới Tiêu Lăng Hạo động phủ, lúc này Tiêu Lăng Hạo đang ở trong sân đùa nghịch trận kỳ.

Hắn nhìn thấy Tiêu Lăng Ngữ cùng Tiêu Lăng Hoành đã đến, thực không kiên nhẫn hỏi: “Lại đắc tội người nào, yêu cầu ta cho các ngươi thu thập cục diện rối rắm?”

Tiêu Lăng Hoành rõ ràng rất sợ Tiêu Lăng Hạo, thấy hắn rõ ràng thực phiền chán bộ dáng, càng là sợ tới mức không dám nói lời nào.

Tương phản, Tiêu Lăng Ngữ liền không có như vậy sợ, nàng đi theo Tiêu Lăng Hạo phía sau vào động phủ.

Vào động phủ sau, nàng trực tiếp ngồi xuống, thuận tay còn cầm một cái trên bàn linh quả ăn.

Lúc này mới không chút hoang mang nói: “Hôm nay chúng ta đụng tới lão thất cái kia phế vật.”

“Cái gì?” Tiêu Lăng Hạo phản ứng có chút đại, nghe được Tiêu Lăng Ngữ nói, trực tiếp từ trên ghế đứng lên, vươn tay phải giữ chặt Tiêu Lăng Ngữ thủ đoạn.

Lớn tiếng chất vấn nói: “Ngươi nói ngươi thấy được ai?”

Tiêu Lăng Ngữ cảm giác chính mình tay đều phải bị bóp gãy, ra tiếng oán giận nói: “Tam ca, ngươi làm đau ta.”

Tiêu Lăng Hạo lúc này mới phục hồi tinh thần lại, chính mình vừa rồi phản ứng có chút quá kích, buông ra Tiêu Lăng Ngữ thủ đoạn.

Ra tiếng uy hiếp nói: “Ngươi tốt nhất đem sự tình cho ta nói rõ ràng, bằng không ngươi biết hậu quả!”

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở ba người đối diện, nhìn này xuất sắc ngoạn mục biểu diễn. Hắn như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hạo có nhược điểm dừng ở Tiêu Lăng Ngữ trong tay, hơn nữa vẫn là có quan hệ nguyên thân, bằng không hắn sẽ không như vậy để ý nguyên thân thân chết.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn nỗ lực mà tìm kiếm một chút nguyên thân ký ức, đều không có tìm ra chính mình cùng cái này Tiêu Lăng Hạo có cái gì giao thoa.

Tiêu Lăng Hạo so nguyên thân đại mười ba tuổi, hiện tại đã có 27 mau 28, 17 tuổi tiến Học viện Hoàng Cực, khi đó nguyên thân mới 4 tuổi. Bất quá, khi còn nhỏ sự tình nguyên thân thật nhiều đều không nhớ rõ, chỉ có về mẫu phụ một ít việc mơ hồ nhớ rõ.

Tiêu Lăng Hạo hiện tại là Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, nhị cấp trận pháp sư, thiên phú giống nhau.

Tiêu Lăng Hạo ở Trúc Cơ thời điểm trở về quá một lần, bất quá chỉ đợi ba ngày, khi đó nguyên thân đã chín tuổi, cũng là từ khi đó khởi nguyên thân bị Tiêu Lăng Ngữ từ một tháng tìm một lần phiền toái, biến thành ba ngày hai đầu quất. Tiêu Lăng Hàn đem sở hữu manh mối xuyến liền ở bên nhau, hiện tại xem ra Tiêu Lăng Ngữ quất nguyên thân sau lưng tựa hồ còn có Tiêu Lăng Hạo bóng dáng.

“…… Sự tình chính là như vậy.” Tiêu Lăng Ngữ đem vừa rồi gặp được Tiêu Lăng Hàn trải qua nói một lần.

Lại chẳng hề để ý đối Tiêu Lăng Hạo nói: “Bất quá chính là một cái phế vật, tam ca ngươi không cần quá lo lắng, huống chi ngươi hiện tại cũng là trưởng lão đệ tử, muốn lộng chết một người không phải vô cùng đơn giản sự tình sao?”

“Học viện nội không cho phép giết người, nếu đấu võ đài nói, ta lo lắng hắn sẽ không tiếp thu khiêu chiến.” Tiêu Lăng Hạo đứng dậy ở trong phòng chậm rãi đi dạo bước, tự hỏi đối sách.

“Học viện không được giết người, vậy ở học viện ngoại hảo.” Tiêu Lăng Ngữ chút nào không cho là đúng nói.

Ở nàng xem ra Tiêu Lăng Hàn chính là một cái phế vật, chẳng sợ hắn vào Học viện Hoàng Cực cũng là một cái phế vật. Căn bản không đáng bọn họ tốn tâm tư đối phó, chỉ cần dứt khoát lưu loát giết là được. Bất quá nàng nhưng không nghĩ rơi xuống cái gì nhược điểm, mà Tiêu Lăng Hạo nhất thích hợp làm kia thanh đao.

“Lục muội đã có đối sách sao không nói ra nghe một chút.” Tiêu Lăng Hạo ngồi trở lại trên ghế, lấy ra linh trà phao hảo sau, vì Tiêu Lăng Ngữ cùng Tiêu Lăng Hoành phân biệt rót một ly.

“Này…… Tam ca, ta trước hai ngày coi trọng một kiện nhị cấp pháp y, ngươi cũng biết lục muội ta hiện tại chỉ có Luyện Khí bảy tầng thực lực, tại ngoại môn một chúng học viên trung căn bản không đủ xem.” Tiêu Lăng Ngữ có chút réo rắt thảm thiết nói, ngoại viện Luyện Khí sáu, bảy tầng người một trảo một đống, vào Học viện Hoàng Cực nàng mới biết được chính mình trước kia là ếch ngồi đáy giếng, ếch ngồi đáy giếng.

Tiêu Lăng Hạo trong lòng bực bội, nếu không phải chính mình có nhược điểm bị Tiêu Lăng Ngữ đã biết, chính mình như thế nào sẽ lần lượt bị quản chế với nàng. Như vậy đi xuống cũng không phải biện pháp, chờ giải quyết lão thất cái kia phế vật, tiếp theo cái chính là nàng, chỉ có người chết mới có thể bảo thủ bí mật.

Tiêu Lăng Hạo vừa mới xem Tiêu Lăng Ngữ khi đáy mắt lộ ra sát ý, bị Tiêu Lăng Hàn nhìn cái rõ ràng.

Này Tiêu Lăng Ngữ còn không biết chính mình đây là ở bảo hổ lột da, sớm hay muộn đều phải bị chính mình cấp xuẩn chết, còn ở nơi đó đắc chí cho rằng chính mình lại có thể hố đến Tiêu Lăng Hạo linh thạch.

Tiêu Lăng Ngữ ở nhìn đến Tiêu Lăng Hạo vào phòng thời điểm liền biết, chính mình lại đem có một bút xa xỉ thu vào, hai mắt ứa ra tinh quang, tầm mắt gắt gao mà đi theo Tiêu Lăng Hạo.

“Nơi này có hai vạn khối linh thạch, lục muội ngươi trước cầm đi dùng, nếu là không đủ nói tam ca lại nghĩ cách.” Tiêu Lăng Hạo tiến vào phòng cầm một cái túi trữ vật đưa cho Tiêu Lăng Ngữ.

Nhìn đến trong tay nhiều ra tới túi trữ vật, Tiêu Lăng Ngữ hưng phấn mà đem nó thu lên. Có chút lấy lòng nói: “Đa tạ tam ca, tam ca đối lục muội chiếu cố, lục muội sẽ khắc trong tâm khảm. Chờ lục muội tương lai thăng chức rất nhanh, tránh đến linh thạch, nhất định sẽ lấy tới hiếu kính tam ca.”

“Chúng ta huynh muội chi gian không cần phải nói những cái đó, không biết lục muội nhưng có cái gì hảo biện pháp đối phó cái kia phế vật?” Tiêu Lăng Hạo nhìn làm bộ làm tịch Tiêu Lăng Ngữ cách ứng không được, bất quá nghĩ đến

không lâu liền không cần lại chịu nữ nhân này khí, trong lòng lại thoải mái nhiều. Tùy ý liếc mắt một cái ngồi ở bên cạnh an an tĩnh tĩnh lão cửu, hắn nhưng thật ra thức thời, bất quá đáng tiếc hắn cùng lão lục là một mẹ đẻ ra, trảm thảo tự nhiên muốn trừ tận gốc.

Tiêu Lăng Hoành bị Tiêu Lăng Hạo nhìn thoáng qua, chỉ cảm thấy chính mình như là bị một đầu mãnh thú cấp theo dõi, trong lòng bồn chồn, chỉ nghĩ nhanh lên rời đi nơi này. Đợi sau khi trở về hắn liền đi tìm đại ca, lưu tại đại ca nơi đó bế quan. Hắn một chút đều không nghĩ nhìn thấy cái này cùng cha khác mẹ tam ca, nếu không phải lục tỷ khăng khăng muốn tới, hắn mới sẽ không theo tới.

"Kia còn không đơn giản, chúng ta lấy phụ thân danh nghĩa đem hắn ước đi ra ngoài, liền nói là phụ thân biết hắn vào Học viện Hoàng Cực, lo lắng trên người hắn linh thạch không đủ dùng, cho nên phụ thân cố ý vì hắn đưa linh thạch tới." Tiêu Lăng Ngữ nghĩ đến cái kia phế vật khẳng định thực thiếu linh thạch, rốt cuộc ở Tiêu gia thời điểm, hắn mỗi tháng nguyệt bạc đều bị chính mình đoạt. Nói vậy bọn họ như vậy vừa nói, hắn khẳng định sẽ tung ta tung tăng mà chạy ra đi.

"Này có thể được không? Hắn có thể hay không hoài nghi? Rốt cuộc hắn một cái con vợ lẽ, thiên phú lại không tốt, phụ thân hẳn là không có khả năng chuyên môn vì hắn, đại thật xa đưa linh thạch lại đây." Tiêu Lăng Hạo không tán đồng nói, hắn cảm thấy cái này biện pháp không đáng tin cậy, lỗ hổng quá nhiều, hoàn toàn không có thuyết phục lực.

"Vậy nói phụ thân là cho chúng ta mấy huynh muội đưa linh thạch, hắn chính là nhân tiện cái kia, như vậy hẳn là vạn vô nhất thất." Tiêu Lăng Ngữ tròng mắt vừa chuyển, nảy ra ý hay.

"Hảo, đến lúc đó ngươi liền ước hắn ở tân duyệt tửu lầu gặp mặt, vừa lúc học viện đến tân duyệt tửu lầu có một cái hỗn loạn phố, nơi đó thường xuyên đánh nhau người chết, Vân Hoàng Thành thành vệ rất ít sẽ đi đến bên kia đi." Tiêu Lăng Hạo mắt lộ hàn quang, nghĩ đến rốt cuộc muốn giải quyết cái kia trong lòng chi hoạn, trên vai áp lực tựa hồ đều nhẹ không ít, tu vi đều có chút buông lỏng.

"Vậy nói như vậy hảo, chờ sự tình làm tốt, ta liền cấp tam ca truyền tin." Tiêu Lăng Ngữ nói xong liền đứng dậy, mang theo Tiêu Lăng Hoành rời đi Tiêu Lăng Hạo động phủ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn hai người thương lượng như thế nào tính kế chính mình, đối phó chính mình, trong lòng không khỏi có chút buồn cười. Không thể không nói như quá thay đổi nguyên thân khả năng thật sự sẽ trúng kế, nhưng hiện tại Tiêu Lăng Hàn phi bỉ Tiêu Lăng Hàn, điểm này tiểu tính kế hắn còn không bỏ trong lòng, tuy rằng không bỏ trong lòng, nhưng hắn cũng sẽ không cho chính mình lưu lại tai hoạ ngầm.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 98

Nguồn: [EbookTruyen.VN](http://ebooktruyen.vn)

Chương 98 Học viện Hoàng Cực

【098: Phệ Linh Thử nhận chủ 】

Tiêu Lăng Hạo tiễn đi Tiêu Lăng Ngữ cùng Tiêu Lăng Hoành hai người, hắn hiện tại cũng không có tâm tư đùa nghịch trận pháp, lấy ra linh thạch, chuẩn bị tu luyện, chỉ là hắn mới vừa khoanh chân làm tốt, người liền ngã quỵ ở trên giường.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua bởi vì trúng mê hồn đan mà té xỉu trên giường Tiêu Lăng Hạo, trực tiếp lấy ra trận bàn thiết trí một cái tam cấp phòng ngự trận, lúc sau liền bắt đầu đối Tiêu Lăng Hạo trực tiếp sưu hồn.

Tiêu Lăng Hạo quá vãng từng màn hiện ra ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu, mười phút sau Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay.

Tiêu Lăng Hàn đi đến Tiêu Lăng Hạo đầu giường, trên đầu giường dựa ngoại vị trí có một cái nhô lên địa phương. Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đè xuống, đầu giường xuất hiện một cái ngăn bí mật. Hắn duỗi tay đem ngăn bí mật đồ vật lấy ra tới, nhìn trong tay đồ vật, trong mắt tất cả đều là phức tạp chi sắc.

Nguyên lai năm đó nguyên thân mẫu phụ rời đi phía trước cấp nguyên thân để lại một quả không gian giới tử, chỉ là lúc ấy nguyên thân ngủ rồi, cũng không biết. Ngược lại bị tới tìm Lâm Nhã Nhi yêu đương vụng trộm Tiêu Lăng Hạo phát hiện, hắn hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng cầm đi nguyên thân giới tử. Lời ngon tiếng ngọt lừa gạt Lâm Nhã Nhi, làm Lâm Nhã Nhi nhiều phiên thử nguyên thân, xác định nguyên thân cũng không biết giới tử tồn tại sau, hắn cứ yên tâm làm Tiêu Lăng Ngữ đi khi dễ nguyên thân.

Tiêu Lăng Ngữ sở dĩ sẽ phát hiện bí mật này vẫn là một lần tới khi dễ nguyên thân thời điểm, không cẩn thận nghe trộm được Tiêu Lăng Hạo cùng Lâm Nhã Nhi nói chuyện. Tuy rằng Tiêu Lăng Hạo cũng không có nói minh trong tay hắn có nguyên thân đồ vật, nhưng không chịu nổi Tiêu Lăng Ngữ não động mở rộng ra, lung tung phỏng đoán, cuối cùng Tiêu Lăng Hạo hoa năm vạn khối hạ phẩm linh thạch mới phong bế Tiêu Lăng Ngữ miệng.

Nguyên lai Lâm Nhã Nhi căn bản không có tìm được tình đầu ý hợp ái nhân, mà là mất đi giá trị lợi dụng sau bị Tiêu Lăng Hạo tìm người làm rớt.

Tiêu Lăng Hạo nhiều năm như vậy đều bất động nguyên thân, hắn là sợ nguyên thân mẫu phụ đột nhiên trở về. Nhưng mấy năm nay nguyên thân tồn tại, làm hắn như ngạnh ở hầu, như mũi nhọn bối, ngược lại có ngại hắn tu vi tinh tiến.

Tiêu Lăng Hàn mạnh mẽ chặt đứt Tiêu Lăng Hạo cùng trong tay giới tử liên hệ, ngủ rồi Tiêu Lăng Hạo kêu lên một tiếng, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi.

Thần thức tham nhập giới tử bên trong, đập vào mắt đồ vật cũng không nhiều, mấy vạn khối hạ phẩm linh thạch, cùng mấy bình nhị cấp đan dược, này đó đều là Tiêu Lăng Hạo chính mình đồ vật.

Nguyên bản cái này không gian giới tử là có 100 vạn hạ phẩm linh thạch, còn có một viên Tẩy Tủy Đan, mặt khác nhưng thật ra không có gì. Thực rõ ràng Tẩy Tủy Đan đã bị Tiêu Lăng Hạo ăn, linh thạch cũng bị hắn hoa.

Nếu thật là nguyên thân mẫu phụ để lại cho nguyên thân đồ vật, hẳn là không ngừng điểm này đi? Như vậy một cái phong hoa tuyệt đại, không nhiễm hạt bụi nhỏ người hẳn là sẽ không như vậy keo kiệt đi?

Hoài nghi vấn, Tiêu Lăng Hàn thần thức một tấc tấc đảo qua không gian mỗi một góc, cuối cùng dừng lại ở giới tử trung gian một cái khe lõm chỗ. Suy nghĩ một chút, Tiêu Lăng Hàn đem giới tử trung đồ vật đều dịch ra tới, lại dùng ra linh lực đem ngón tay hoa khai một cái khẩu tử, đem chảy ra máu tươi dẫn vào giới tử khe lõm chỗ.

Đột nhiên, hồng quang đại thịnh, thứ Tiêu Lăng Hàn không thể không nhắm mắt lại. Đương hắn lại trợn mắt khi, trong tay giới tử đã không thấy, thay thế chính là một quả màu đỏ ngọc bài cùng một khối lưu ảnh thạch.

Tiêu Lăng Hàn đem hai dạng đồ vật thu lên, từ Long Ngọc không gian trung lấy ra một cái không gian giới tử, đem Tiêu Lăng Hạo Đông Tử toàn bộ cất vào đi, trước giúp Tiêu Lăng Hạo đem giới tử nhận chủ, lại đem giới tử thả lại ngăn bí mật.

Thanh trừ chính mình ở chỗ này hết thảy dấu vết, Tiêu Lăng Hàn biến mất ở Tiêu Lăng Hạo động phủ nội, phảng phất hắn chưa bao giờ xuất hiện quá giống nhau.

Đêm khuya giờ Tý

"Chi chi chi……" Thanh âm truyền vào Tiêu Lăng Hàn trong tai, hắn đột nhiên mở hai mắt, thần thức đảo qua, đang muốn đứng dậy, lại thấy ở chính mình trong lòng ngực ngủ vô tri vô giác người nào đó.

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ trước đem người từ chính mình trong lòng ngực bái ra tới, lại nhẹ nhàng mà phóng tới một bên.

Đứng dậy đi vào tiếng vang chỗ, Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy một con bàn tay đại màu xám lão thử bị nhốt ở một cái lồng sắt.

Cái này lồng sắt đúng là dùng hôm nay buổi sáng hắn mua kim thiết sở luyện chế, mặt trên không có linh khí. Là dựa theo Tiêu Lăng Hàn ở địa cầu khi nhìn thấy quá hamster lồng sắt hình thức, chế tạo ra tới mà, quan cái này ăn linh thạch gia hỏa chính thích hợp.

Thấy rõ lão thử bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ, quả nhiên như thế!

Hắn phía trước đi Tàng Thư Lâu lật xem có quan hệ yêu thú linh thú phương diện thư khi, liền tra được có loại linh thú chuyên môn ăn linh thạch, hơn nữa chúng nó có thể làm lơ hết thảy cấm chế, trận pháp, nó đúng là Phệ Linh Thử. Nó chẳng những có thể tầm bảo, đối linh thạch càng là yêu sâu sắc, giống Thượng Quan Huyền Ý tu vi không có nó cao, nó liền trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý linh thạch dịch đi rồi.

Phỏng chừng trước kia ở nơi này mặt người đều gặp nó ma trảo.

"Chi chi chi……" Thấy Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở lồng sắt ngoại, Phệ Linh Thử phát ra bất mãn kháng nghị. Này nhân loại đáng chết, cũng dám thiết trí bẫy rập trảo nó, đãi nó thoát vây nhất định phải trộm quang hắn sở hữu linh thạch, làm hắn trở thành một cái kẻ nghèo hèn.

"Nhìn dáng vẻ của ngươi tựa hồ đối ta rất bất mãn?" Tiêu Lăng Hàn rất có hứng thú nhìn lồng sắt trung Phệ Linh Thử, thấy nó vò đầu bứt tai, dùng một đôi khinh bỉ mắt nhỏ nhìn chính mình, tức giận bộ dáng. Không biết như thế nào khiến cho Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý sinh khí thời điểm bộ dáng, không cấm cảm thấy có chút buồn cười.

"Chi chi chi ~~" nhân loại ti bỉ, buông ra ngươi chuột đại gia.

Tiêu Lăng Hàn nhíu lại mi, nhìn Phệ Linh Thử, như thế nào tổng cảm thấy gia hỏa này đang mắng chính mình đâu?

Muốn hay không một chưởng sợ chết nó đâu?

Tiêu Lăng Hàn vươn chính mình bàn tay nhìn nhìn, còn khoa tay múa chân một chút. Hắn cái này động tác nhưng đem Phệ Linh Thử sợ tới mức không nhẹ, Phệ Linh Thử chạy nhanh đem phía trước hai chỉ trảo trảo cử qua đỉnh đầu, mặt sau hai chỉ trảo trảo đứng trên mặt đất, đối với Tiêu Lăng Hàn chắp tay thi lễ xin tha.

"Ha hả a ~~ không nghĩ tới ngươi lại là như vậy thông nhân tính, còn biết xin tha, có chút ý tứ." Tiêu Lăng Hàn mở ra lồng sắt, nhắc tới Phệ Linh Thử cái đuôi, đem nó nhéo ra tới, ở trước mặt quơ quơ.

"Chi chi chi ~~~" nhân loại đáng chết, cư nhiên đem chuột đại gia đổi chiều!!!

"Tấm tắc, quá gầy, trên người cũng chưa mấy lượng thịt, thịt kho tàu vẫn là hấp đâu? Không biết làm xào được chưa? Ta còn chưa từng có ăn qua linh thú thịt, không biết cùng yêu thú thịt có cái gì khác nhau." Nói, nói, Tiêu Lăng Hàn còn "Tạp đi" một chút miệng, tựa hồ là thực chờ mong bộ dáng.

Phệ Linh Thử càng nghe càng trái tim băng giá, tiểu thân mình nhịn không được run bần bật.

"Chi chi chi……" Ta thịt không thể ăn, thịt lão, còn ngạnh, như vậy điểm điểm còn chưa đủ ngươi tắc kẽ răng.

"Ô ô ô ~~ cứu mạng a! Cứu chuột a!"

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở trên giường, đem Phệ Linh Thử đặt ở lòng bàn tay, nhìn hắn đáng thương hề hề tiểu bộ dáng, hoàn toàn chính là Thượng Quan Huyền Ý phiên bản. Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn chơi tâm nổi lên, đang muốn hảo hảo uy hiếp một chút này chỉ trộm linh thạch Phệ Linh Thử.

Nào biết, nó vừa được đến tự do, "Vèo" một chút liền chui vào trong chăn đi. Ở Tiêu Lăng Hàn còn không có bắt được nó phía trước, nó giảo phá Thượng Quan Huyền Ý ngón tay, chủ tớ khế ước lập tức thành lập, nháy mắt hoàn thành nhận chủ.

Này một bộ động tác nước chảy mây trôi, mau đến Tiêu Lăng Hàn đều không kịp ngăn cản liền hoàn thành nhận chủ. Thảo, hắn vất vả một ngày bắt được Phệ Linh Thử, liền như vậy tiện nghi Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn oán niệm thâm hậu nhìn hắn.

Chỉ thấy Thượng Quan Huyền Ý tu vi bắt đầu kế tiếp bò lên, Trúc Cơ sơ kỳ, Trúc Cơ trung kỳ, Trúc Cơ hậu kỳ.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý tu vi bạo trướng hai cái tiểu cảnh giới, Tiêu Lăng Hàn càng buồn bực, một con Kim Đan sơ kỳ Phệ Linh Thử, khiến cho Thượng Quan Huyền Ý tu vi trướng hai cái tiểu cảnh giới. Này như thế nào có thể không cho hắn hâm mộ ghen ghét, hắn không thể không cảm thán, linh căn thiếu chính là hảo a!

Sáng sớm!

"A… A… Chỗ nào tới lão thử?"

Tiêu Lăng Hàn bị Thượng Quan Huyền Ý rung trời tiếng thét chói tai cấp bừng tỉnh, mở mắt ra liền nhìn đến bị lão thử sợ tới mức trốn đến trong một góc Thượng Quan Huyền Ý. Hảo một trận vô ngữ! Gia hỏa này ngày thường đều dám cùng hắn đối nghịch, gặp được yêu thú rút kiếm liền thượng, không nghĩ tới hắn cư nhiên sợ hãi lão thử!

"Ha ha ha……!" Tiêu Lăng Hàn thật sự là không có nhịn xuống, cười ha ha lên.

Một con lão thử vô tội nhìn Thượng Quan Huyền Ý, mà Thượng Quan Huyền Ý cảnh giác nhìn lão thử.

Hình ảnh này thấy thế nào như thế nào quái dị, Tiêu Lăng Hàn ở một bên cười đến bò ngã vào trên giường.

【 chủ nhân 】

Nghe được truyền âm, Thượng Quan Huyền Ý chấn kinh rồi.

"Ai, ra tới?"

Hắn ở trong phòng sưu tầm một vòng, không có nhìn đến trừ bỏ Tiêu Lăng Hàn cùng chính mình bên ngoài người.

【 ô ô, chủ nhân! 】 Phệ Linh Thử ủy khuất cực kỳ, nó thật vất vả nhận cái chủ nhân, kết quả cái này chủ nhân hình như rất sợ chính mình, vậy phải làm sao bây giờ?

"Ai, lăn ra đây!" Thượng Quan Huyền Ý không tìm những người khác, có chút hồ nghi, chẳng lẽ chính mình xuất hiện ảo giác? "Sư huynh, ngươi có hay không nghe được cái gì thanh âm?" Hắn cầu cứu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, lại có chút cảnh giác mà phiết liếc mắt một cái Phệ Linh Thử.

Tiêu Lăng Hàn mặt đều cười cứng đờ, xua xua tay, gian nan nói, "Ngươi làm ta trước chậm rãi." Hắn cố sức lão đại kính mới làm chính mình không hề cười, có chút dở khóc dở cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

【 chủ nhân 】 Phệ Linh Thử thanh âm nhược nhược, cơ hồ yếu ớt muỗi ngâm.

Thượng Quan Huyền Ý bởi vì này thanh "Chủ nhân" lại bị hoảng sợ, lập tức đem chăn liên quan Phệ Linh Thử cùng nhau ném tới dưới giường. Bò đến Tiêu Lăng Hàn trên người, gắt gao mà ôm lấy hắn, cả người đều hướng trong lòng ngực hắn toản.

Tiêu Lăng Hàn một cái không chú ý bị Thượng Quan Huyền Ý phác cái đầy cõi lòng, hắn cả người đều ngồi xuống trên người mình, nói trùng hợp cũng trùng hợp còn ngồi ở cái kia vị trí thượng, bởi vì cọ xát, tà hỏa lập tức liền xuyến đi lên.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy mông phía dưới có thứ gì chống lại chính mình, duỗi tay liền tưởng đem nó lấy đi. Hắn tay mới vừa một sờ đến kia đồ vật, lập tức liền ý thức được khi đó cái gì, kia đồ vật còn ở trong tay hắn run rẩy một chút. Hắn dọa không biết làm sao, ngẩng đầu ngơ ngác nhìn Tiêu Lăng Hàn, chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, kia môi đỏ còn đáng chết mê người. Đời trước làm hơn bốn trăm năm độc thân cẩu, loại tình huống này hắn không có gặp được quá, ai có thể nói cho hắn, hắn hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Là thân đi xuống, vẫn là thân đi xuống?

Tiêu Lăng Hàn bị Thượng Quan Huyền Ý một loạt hành động cấp lộng ngốc, thẳng đến "Chi chi chi ~~" Phệ Linh Thử phát ra ủy khuất thanh âm, hắn mới hồi phục tinh thần lại. Hắc mặt, nhìn Thượng Quan Huyền Ý, lạnh lùng nói: "Buông tay!" Hắn đời trước độc thân 20 năm, tiểu huynh đệ đều không có thoát đơn, không nghĩ tới tại đây khối thân thể mới đã hơn một năm, tiểu huynh đệ đã bị người nhéo vào trong tay.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đen nhánh như mực sắc mặt, thầm nghĩ, xong rồi! Xong rồi! Chính mình cư nhiên đem Tiêu Đại Ma Vương tiểu huynh đệ cấp sờ soạng, cái này xong đời! Nghe được Tiêu Lăng Hàn thanh âm theo bản năng buông lỏng tay, luống cuống tay chân mà từ trên người hắn xuống dưới.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 99

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 99 Học viện Hoàng Cực

【099: Thiên Duệ bị nhằm vào 】

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, tay nắm Phệ Linh Thử cái đuôi, đem nó nhắc lên.

【 chủ nhân, cứu ta, cứu chuột! Cái này người xấu muốn đem nhân gia thịt kho tàu hấp. 】 Phệ Linh Thử hướng Thượng Quan Huyền Ý phát ra, than khóc cầu cứu thanh.

"Ngươi… Ngươi… Cư nhiên là ngươi, là ngươi ở cùng ta truyền âm!" Thượng Quan Huyền Ý khiếp sợ mà nhìn Tiêu Lăng Hàn trong tay lão thử, một bộ bị lôi phích biểu tình," chủ nhân?" Nó đây là ở kêu chính mình? Chính mình cư nhiên ở không thanh tỉnh dưới tình huống, bị một con lão thử mạnh mẽ nhận chủ.

Lão thử! Lão thử! Một con lão thử làm chính mình khiết ước thú!

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình cả người đều không tốt, chính mình bất quá là ngủ một giấc, như thế nào liền nhiều như vậy một con thú sủng!

Tiêu Lăng Hàn thủ đoạn vừa chuyển, Phệ Linh Thử đã bị hắn vứt cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý phản xạ có điều kiện mà duỗi tay tiếp được, chờ thấy rõ trong tay đồ vật lại sợ tới mức ném tới trên mặt đất.

"Chi chi chi ~~" 【 chủ nhân, đau! 】 Phệ Linh Thử vô cùng ai oán đối với Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói. Chủ nhân một chút đều không liên hương tích chuột, chuột tiền đồ xám xịt một mảnh!

"Nó chính là phía trước trộm ngươi linh thạch tặc, tối hôm qua bị ta bắt được sau," Tiêu Lăng Hàn nói nơi này thời điểm, tạm dừng một chút, nghiến răng, tiếp tục nói: "Giảo hoạt từ trong tay ta trốn đi, cư nhiên cùng ngươi ký kết chủ tớ khiết ước. Chúc mừng ngươi! Ngươi hiện tại tu vi đã tới rồi Trúc Cơ hậu kỳ."

Thượng Quan Huyền Ý cảm thụ một chút chính mình tu vi, quả nhiên tới rồi Trúc Cơ hậu kỳ, ngủ một giấc lên tu vi trướng hai cái tiểu cảnh giới. Nhưng bị Tiêu Lăng Hàn chúc mừng, hắn cũng không có cảm thấy cao hứng, ngược lại có chút phát sầu, bởi vì Tiêu Lăng Hàn ngữ khí lạnh buốt, có chút nghiến răng nghiến lợi cảm giác.

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ cười cười, có chút chột dạ nói: "Kia còn phải đa tạ sư huynh, nếu sư huynh thích, ta lập tức cùng nó giải trừ khiết ước."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ngươi rõ ràng chính là bởi vì nó là một con lão thử mà ghét bỏ nó, mới tưởng cùng hắn giải trừ khiết ước, kết quả cư nhiên bị ngươi nói hiên ngang lẫm liệt.

"Thật đúng là cảm ơn ngươi, ta một chút đều không thích nó, ngươi vẫn là chính mình lưu lại đi! Nó chính là mỗi người đều tha thiết ước mơ Phệ Linh Thử, so tầm bảo chuột huyết mạch còn cao, tốt xấu nó còn nhận thức thiên tài địa bảo, xứng ngươi chính thích hợp." Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng quét Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, lại đem trên mặt đất Phệ Linh Thử sợ tới mức co rúm lại một chút.

Phệ Linh Thử:…… Chuột mệnh khổ a! Chuột không ai muốn a! Chuột bị người ghét bỏ a!

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Không, sư huynh, ngươi hiểu lầm, ta cùng nó một chút đều không thích hợp!

"Nga!" Thượng Quan Huyền Ý biểu tình uể oải trở về một tiếng.

"Ngươi tu vi vừa mới đột phá, liền lưu tại động phủ hảo hảo củng cố cảnh giới, ta mấy ngày nay có việc, buổi tối sẽ không trở về." Tiêu Lăng Hàn thu thập hảo, cùng Thượng Quan Huyền Ý công đạo một tiếng, liền rời đi động phủ.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn biến mất phương hướng suy nghĩ xuất thần, trong lòng tổng giác vắng vẻ.

Phệ Linh Thử thấy cái kia đáng sợ nhân loại đi rồi, hiện tại chỉ có chính mình cùng chủ nhân ở động phủ, nó phải hảo hảo biểu hiện, không thể làm chủ nhân ghét bỏ chính mình. Nó lưu tiến chính mình trong động, đem mấy năm nay cất chứa đều dọn ra tới. Nhanh chóng mà bò đến trên bàn, cùng Thượng Quan Huyền Ý mặt đối mặt, đem không gian giới tử từ trong miệng phun ra, lấy lòng mà đẩy đến trước mặt hắn.

Phệ Linh Thử đối với Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói, 【chủ nhân, ta cất chứa, đều cho ngươi.】 lại dùng chờ mong đôi mắt nhỏ nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hy vọng chủ nhân có thể khen ngợi chính mình, không hề ghét bỏ chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý từ nhỏ liền sợ lão thử, làm hắn tiếp thu chính mình có một con lão thử làm khiết ước thú, trong lúc nhất thời hắn còn có điểm không thích ứng, nhìn Phệ Linh Thử tổng cảm thấy trong lòng mao mao, thực không thoải mái.

"Cảm ơn ngươi!" Thượng Quan Huyền Ý miễn cưỡng cười nói, hắn nhìn thấy tiểu gia hỏa này cũng quái đáng thương, chính mình nếu là lại ghét bỏ nó, chính mình liền quá không phải đồ vật.

Hắn tiếp nhận Phệ Linh Thử giới tử, thần thức đảo qua, linh thạch nhiều đến thiếu chút nữa lóe mù hắn mắt, gia hỏa này là trộm bao nhiêu người linh thạch? Hạ phẩm linh thạch liền có hai trăm triệu, trung phẩm linh thạch một ngàn vạn!

Một con lão thử đều so với chính mình có tiền, này Học viện Hoàng Cực kẻ có tiền cũng thật nhiều.

Bất quá Thượng Quan Huyền Ý chỉ đem chính mình kia một phần đem ra, còn lại lại trả lại cho Phệ Linh Thử.

【 chủ nhân, không thích ta sao? 】 Phệ Linh Thử thấy Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình cất chứa trả lại cho chính mình, có chút uể oải truyền âm nói.

"Đương nhiên không phải, đặt ở ta nơi này không an toàn, vẫn là đặt ở ngươi nơi đó đi!" Thượng Quan Huyền Ý kiên quyết không thừa nhận chính mình là sợ lấy chuột tay đoản, ăn chuột nhu nhược.

【 hảo đi. 】 Phệ Linh Thử lập tức đã bị Thượng Quan Huyền Ý cái này lý do cấp trấn an, cầm một trăm khối trung phẩm linh thạch ra tới, ôm một khối "Bẹp bẹp" liền cắn tới ăn.

Không một hồi công phu liền ăn mười khối, hoàn toàn không có dừng lại dấu hiệu.

Thượng Quan Huyền Ý nháy mắt liền hối hận, chính mình nên không phải là khiết hẹn một cái đồ tham ăn đi?

Như vậy có thể ăn, chính mình dưỡng khởi sao?

Bất quá trước mắt nó còn có tồn lương, chính mình tạm thời không cần siêu tâm.

Đan Viện

Ở học viện bên kia Ân Thiên Duệ gần nhất đã có thể quá nước sôi lửa bỏng, nơi chốn đều có người cùng hắn đối nghịch, đổi linh thảo đều đổi không đến, đại gia nhìn thấy hắn liền tránh như rắn rết, trốn đến rất xa.

"Sư muội, nhìn đến không có hắn chính là cái kia dựa quan hệ tiến chúng ta Đan Viện tân học viên."

"Nhưng còn không phải là, ỷ vào chính mình có một cái Võ Viện ca ca, liền hoành hành ngang ngược, ỷ thế hiếp người!"

"Nhược Lan sư muội chính là bởi vì hắn, hiện tại đều còn bị Cát đạo sư ghét bỏ đâu! Cát đạo sư đều không chuẩn Nhược Lan sư muội đi thượng hắn khóa."

"Đúng vậy! Nhược Lan sư muội cũng quá đáng thương."

"Hừ, một cái song nhi cùng cái hồ ly tinh giống nhau nơi nơi câu dẫn người, thật không biết xấu hổ."

"Ta nghe nói hắn tiến học viện khảo hạch thời điểm còn gian lận đâu!"

"Loại người này cũng có thể tiến chúng ta Đan Viện, cùng hắn hô hấp ở cùng phiến không khí hạ, ta cảm giác khó chịu cực kỳ."

"Không biết xấu hổ, hồ ly tinh!"

"……"

Ân Thiên Duệ bên tai mỗi ngày đều lặp lại như vậy nghị luận, chửi rủa, hắn cả người đều chết lặng. Tuy rằng có đôi khi có đại ca sẽ đến giúp hắn, nhưng đại ca chung quy không thể thời thời khắc khắc đều đãi ở hắn bên người. Huống chi đại ca càng là trợ giúp hắn, những người đó nghị luận liền càng khó nghe.

Hắn không rõ chính mình rốt cuộc làm sai cái gì?

Hắn còn không phải là tưởng hảo hảo luyện đan, không chiêu ai, không trêu chọc ai, vì cái gì những người đó chính là không chịu buông tha chính mình?

"Tiểu lục, không cần lý những người đó, những người đó là không ăn được nho thì nói nho còn xanh. Đúng rồi, hôm qua sư tôn bố trí nhiệm vụ ngươi hoàn thành sao?" Cát Thâm nhìn vào cửa Ân Thiên Duệ, tiến lên hỏi.

Ân Thiên Duệ há miệng thở dốc, không biết nên nói cái gì, ngày hôm qua sư phó làm hắn sau khi trở về, chính mình độc lập luyện chế nhị cấp đan dược cương quyết đan. Cương quyết đan tác dụng là phụ trợ Phong linh căn tu sĩ tu luyện, nó có thể làm Phong linh căn tu sĩ càng nhanh chóng hấp thu linh lực, ở thăng cấp thời điểm dùng một viên cương quyết đan làm ít công to. Nhưng, ngày hôm qua chính mình đi Linh Thảo Các lĩnh linh thảo khi, nơi đó sư huynh không chỉ có âm dương quái khí trào phúng chính mình một đốn, cuối cùng còn tìm lấy cớ không cho chính mình linh thảo.

Cát Thâm thấy Ân Thiên Duệ này trầm mặc bộ dáng, cho rằng hắn trở về ham chơi, không có hoàn thành sư tôn bố trí nhiệm vụ. Có chút thất vọng nói: "Tiểu lục a, tuy rằng ngươi thiên phú hảo, khá vậy muốn cần thêm luyện tập, không thể tự cao tự đại."

"Ân, ta đã biết, đa tạ đại sư huynh dạy dỗ." Ân Thiên Duệ gật gật đầu, chua xót trả lời.

"Ai!" Cát Thâm thở dài một tiếng, lắc đầu, "Ta dạy học đã đến giờ, ta liền đi trước." Nói, vỗ vỗ Ân Thiên Duệ bả vai, rời đi tại chỗ.

"Hảo, đại sư huynh ngươi đi vội đi!" Nhìn Cát Thâm biến mất ở phòng luyện đan nội, Ân Thiên Duệ đi vào chính mình bình thường luyện đan vị trí thượng, hắn trước hoàn thành mỗi ngày tất giao đan dược.

Thân truyền đệ tử mỗi ngày đều có cần thiết hoàn thành đan dược phân lượng, mỗi ngày sáng sớm sẽ có học viên đem linh thảo đặt ở mỗi cái thân truyền đệ tử phòng luyện đan. Giống nhau mỗi ngày nộp lên đan dược ở buổi sáng là có thể luyện hảo, buổi chiều liền có thể làm chính mình sự tình.

Nhưng hôm nay buổi sáng Ân Thiên Duệ liên tục luyện chế tam lò đan dược đều tạc lò, này rõ ràng không bình thường, bởi vì hắn bình thường luyện đan rất ít sẽ xuất hiện tạc lò tình huống.

"Các ngươi nghe được sao?"

“Lại là số 6 phòng luyện đan truyền ra tới thanh âm đi?”

“Này đã là lần thứ ba.”

“Hắn sẽ không thật là cái thủy hóa đi?”

“Khó nói, các ngươi xem hắn hôm nay buổi sáng đã liên tục luyện chế tam lò, nhưng tam lò đan dược đều tạc lò.”

“Còn tưởng rằng thật là lợi hại, bất quá như vậy!”

“……”

Đương Ân Thiên Duệ dừng lại luyện đan liền nghe được ngoài cửa người nghị luận thanh, nói các loại lời nói đều có, tất cả đều là nghĩa xấu.

Còn nhớ rõ hắn vừa tới đến Đan Viện khi, Đan Viện người các loại truy phủng, lấy lòng, khen.

Cũng không biết từ khi nào khởi, này đó lấy lòng nịnh bợ người của hắn một đám đều chuyển biến hướng gió. Trong một đêm tất cả đều lộ ra đáng ghê tởm sắc mặt, không phải trào phúng hắn, chính là nói móc hắn. Một đám như là cùng hắn có thù oán giống nhau, đã từng cùng hắn cùng nhau tham thảo đan thuật bằng hữu, hiện tại đều cách hắn rất xa, hắn giống như là Hồng Hoang mãnh thú giống nhau.

“Sao lại thế này? Đều không cần luyện đan sao?” Một cái bao hàm uy nghiêm thanh âm vang ở mọi người phía sau.

Mọi người quay đầu lại nhìn lại, liền thấy một cái mặt bạch không cần trung niên nam tử đứng ở nơi đó, người này đúng là Đan Viện viện trưởng Từ Cảnh Bình.

“Gặp qua viện trưởng!” Một cái hai cái chạy nhanh chào hỏi, sau đó làm điểu thú tán.

Thấy chính mình uy tín còn ở, Từ Cảnh Bình vừa lòng gật gật đầu, đi vào số 6 phòng luyện đan.

Mà Ân Thiên Duệ đang ở kiểm tra hôm nay linh thảo, liên tục ba lần đều tạc lò. Không khỏi làm hắn hoài nghi, có thể hay không là có người ở linh thảo mặt trên động tay động chân. Chính là hắn kiểm tra rồi nửa ngày đều không có nhìn ra linh thảo có bất luận cái gì khác thường, chẳng lẽ vấn đề không phải ra ở linh thảo thượng?

“Nhưng nhìn ra cái gì vấn đề?”

Nghe thấy thanh âm, Ân Thiên Duệ ngẩng đầu nhìn lại, thấy là Từ Cảnh Bình, hắn chạy nhanh tiến lên hành lễ.

“Đệ tử gặp qua sư tôn!”

“Ân, sao lại thế này?” Từ Cảnh Bình nhíu lại mi, hỏi.

“Đệ tử sáng nay tổng cộng luyện tam lò đan dược, hơn nữa đều tạc lò. Đệ tử hoài nghi có người đối linh thảo động tay động chân, nhưng vừa mới đệ tử xem xét một chút, linh thảo cũng không có bất luận vấn đề gì.” Ân Thiên Duệ đúng sự thật trả lời.

“Thiên Duệ, ngươi học luyện đan đã bao lâu?” Từ Cảnh Bình hỏi một cái cùng tạc lò không hề quan hệ vấn đề, nhìn trước mắt tiều tụy tiểu đồ đệ, tuy rằng có chút đau lòng, nhưng hắn lại không có biểu hiện ra ngoài.

“Đệ tử từ nhận thức linh thảo bắt đầu học tập hiện giờ đã có 5 năm.” Ân Thiên Duệ hồi tưởng một chút, chính mình hẳn là từ chín tuổi bắt đầu học tập luyện đan, bởi vì chính mình linh căn thích hợp đi đan tu lộ. Người trong nhà đều thực duy trì chính mình, phụ thân còn chuyên môn thỉnh một cái tam cấp luyện đan sư tới giáo chính mình.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 100

Nguồn: [EbookTruyen.VN]()

Chương 100 Học viện Hoàng Cực

【100: Sơ ngộ Ân Thiên Thịnh 】

Từ Cảnh Bình đi vào một bên bày biện linh thảo địa phương, ra tiếng hỏi: "Ngươi biết luyện đan cơ bản nhất chính là cái gì sao?"

Ân Thiên Duệ hồi tưởng một chút, đáp: "Linh thảo, thần thức, đan lô, hỏa, đan phương, linh lực."

"Ân, ngươi nói đều không tồi, chính là ngươi ở luyện đan thời điểm phạm vào một cái trí mạng sai lầm."

"Thỉnh sư tôn chỉ điểm." Ân Thiên Duệ cung kính đối với Từ Cảnh Bình hành lễ.

"Ngươi mỗi ngày tới nơi này luyện đan, vậy ngươi tới nơi này lúc sau đều làm cái gì?"

"Đệ tử mỗi ngày tới nơi này đều là trước xem học viện cho chính mình an bài luyện chế chính là cái gì đan dược, lại xem linh thảo hay không thích hợp, nếu không có vấn đề, liền bắt đầu luyện đan."

Từ Cảnh Bình gật gật đầu, "Này đó ngươi đều làm không tồi, vậy ngươi kiểm tra quá ngươi phòng luyện đan sao? Kiểm tra quá ngươi đan lô sao? Mỗi lần luyện đan phía trước ngươi đều kiểm tra rồi linh thảo sao?"

Từ Cảnh Bình một đám vấn đề hỏi xuống dưới, đem Ân Thiên Duệ cấp hỏi ngốc, này đó hắn trước nay liền không có đã làm, cũng không có người đã nói với chính mình yêu cầu làm như vậy, nguyên lai chính mình phạm vào nhiều như vậy sai!

Nhìn đến Ân Thiên Duệ ngu si bộ dáng, Từ Cảnh Bình lắc đầu, có chút thương hại nói: "Thiên Duệ, luyện đan không chỉ có chỉ là luyện đan, ngươi còn muốn động não! Ngươi hẳn là trước tiên kiểm tra ngươi phòng luyện đan hữu không có bị người động qua tay chân, trận pháp hay không hoàn hảo, này quan hệ đến ngươi nhân sinh an toàn. Tiếp theo ngươi còn muốn kiểm tra ngươi đan lô, có chút không có hảo ý người sẽ ở ngươi đan lô trung gian lận. Cuối cùng luyện đan khi sở dụng linh thảo, ngươi toàn bộ đều phải tỉ mỉ kiểm tra một lần, một cái làm không hảo cứu mạng đan dược liền biến thành đòi mạng độc dược. Đến lúc đó ngươi liền mở miệng cãi lại cơ hội đều không có, Thiên Duệ, ngươi nhưng minh bạch?"

“Đa tạ sư tôn dạy dỗ, đệ tử minh bạch.” Ân Thiên Duệ hồng mắt, cung kính mà đối với Từ Cảnh Bình hành lễ.

“Ân, ngươi luyện đan thiên phú rất cao, vi sư thực xem trọng ngươi, nhưng ngươi cũng không cần kiêu ngạo tự mãn, muốn giới táo giới táo.”

“Là, đệ tử cẩn tuân sư tôn dạy bảo.”

“Ân, ngươi tiếp tục luyện đan đi! Buổi chiều đi Linh Thảo Các lãnh linh thảo thời điểm, kêu ngươi đại sư huynh bồi ngươi cùng đi.” Từ Cảnh Bình vỗ vỗ Ân Thiên Duệ đầu, lắc đầu thở dài, ra số 6 phòng luyện đan.

Hắn cái này đồ đệ quá đơn thuần, chính mình bị người tính kế cũng không biết, ngu đần bộ dáng, cũng không biết hắn cái này tính cách là vẫn là hư!

“Cung tiễn sư tôn!” Nhìn Từ Cảnh Bình rời xa khai luyện đan sư, Ân Thiên Duệ thu liễm tâm thần, dựa theo Từ Cảnh Bình vừa rồi giáo chính mình phương pháp, trước kiểm tra phòng luyện đan an toàn, mới bắt đầu luyện đan.

Một ngày thực mau đi qua hơn phân nửa,

Buổi chiều 3 giờ, Ân Thiên Duệ ở nhất hào phòng luyện đan tìm được rồi Cát Thâm, “Gặp qua đại sư huynh, không biết đại sư huynh khi nào có rảnh?”

“Hiện tại liền có, tiểu lục, nhưng có việc?” Cát Thâm thu hảo đan lô, đem phòng luyện đan quét tước một lần.

“Ta tưởng phiền toái đại sư huynh bồi ta đi một chuyến Linh Thảo Các.” Ân Thiên Duệ có chút thấp thỏm nhìn Cát Thâm, tuy rằng Cát Thâm bình thường đối chính mình thực hảo, nhưng hắn luôn có một loại Cát Thâm không thích chính mình cảm giác, cũng không biết có phải hay không chính mình ảo giác.

Cát Thâm đem phòng luyện đan thu thập hảo, liền cùng Ân Thiên Duệ cùng nhau ra phòng luyện đan, lúc này mới nhìn Ân Thiên Duệ hỏi: “Là sư tôn làm ngươi tới kêu ta đi?” Tuy rằng là hỏi câu, nhưng Cát Thâm nói thực khẳng định.

“Liền tính sư tôn không nói, ta cũng nghĩ đến kêu đại sư huynh, ta còn có mấy cái luyện đan phương diện vấn đề muốn thỉnh giáo đại sư huynh.” Ân Thiên Duệ nhìn Cát Thâm, ấm áp cười cười, hai người cùng hướng Linh Thảo Các phương hướng mà đi.

Đi vào Linh Thảo Các, Ân Thiên Duệ lấy ra chính mình thân phận ngọc bài, mặt khác còn cầm một trương đan phương cùng nhau đưa cho phát linh thảo sư huynh. “Vị sư huynh này, phiền toái ngươi, ta yếu lĩnh lấy này mặt trên linh thảo.”

Nhìn đến thân phận ngọc bài mặt trên tên, Hoắc Thành Mân tà tà mà nở nụ cười, nhìn Ân Thiên Duệ ánh mắt không có hảo ý. “Ngươi tiếng kêu Thành Mân ca ca, ta liền đem linh thảo cho ngươi.” Nói, hắn còn đối với Ân Thiên Duệ thổi một tiếng huýt sáo.

Người này trắng trợn táo bạo đùa giỡn, đem Ân Thiên Duệ khí sắc mặt đỏ bừng, hắn chỉ có thể khẩn cầu đại sư huynh nhanh lên lại đây. Vừa rồi ở tới Linh Thảo Các trên đường, đại sư huynh đụng phải một cái người quen, khiến cho chính mình trước lại đây.

Ngày hôm qua hắn tới Linh Thảo Các thời điểm, là một vị khác sư huynh ở chỗ này làm nhiệm vụ, vị kia sư huynh tuy rằng trào phúng nói móc chính mình, nhưng không giống hôm nay vị sư huynh này như vậy lưu manh, làm hắn hận ngứa răng. Nhưng thực lực của chính mình thấp kém, lúc này hắn liền nghĩ đến nếu là Tiêu đại ca ở chỗ này nói, hắn sẽ như thế nào làm? Tiêu đại ca đầu óc hảo sử, đa mưu túc trí, tất nhiên sẽ không làm chính mình có hại.

Suy nghĩ một chút, Ân Thiên Duệ hỏi: "Không biết vị sư huynh này họ gì?"

"Tiểu mỹ nhi, ca ca tên gọi Hoắc Thành Mân, ngươi cần phải nhớ cho kỹ." Nói, Hoắc Thành Mân liền tưởng duỗi tay tới sờ Ân Thiên Duệ mặt.

Ân Thiên Duệ về phía sau lui một bước, nhìn Hoắc Thành Mân nói: "Ta nhớ kỹ, ngươi kêu Hoắc Thành Mân, ca ca ta gần nhất vẫn luôn tìm không thấy luyện kiếm đối thủ. Sau khi trở về ta liền nói cho hắn, có cái kêu Hoắc Thành Mân muốn khiêu chiến hắn."

"Ngươi……" Hoắc Thành Mân chán nản, duỗi tay chỉ vào Ân Thiên Duệ, oán hận nói: "Ngươi muốn linh thảo đã không có." Nói xong, liền đem Ân Thiên Duệ thân phận ngọc bài cùng đan phương cùng nhau ném xuống đất.

Đột nhiên, Ân Thiên Duệ dư quang thấy một cái quen thuộc bóng người, hắn ngồi xổm xuống, hung hăng nhéo một phen chính mình đùi, đau nước mắt lưng tròng mới dừng tay, nhặt lên trên mặt đất thân phận ngọc bài cùng đan phương. Đứng lên, nhìn thấy người tới đang đứng ở chính mình 5 mét xa địa phương, hắn kinh hỉ hô: "Vũ tiền bối."

Vũ Thành hiện tại ở Học viện Hoàng Cực Gieo Trồng Viện đảm nhiệm viện trưởng, hắn vừa mới từ dược điền bên kia trở về, không nghĩ tới thế nhưng bị người gọi lại. Tìm theo tiếng nhìn lại, người kia giống như có chút ảnh hưởng, là cùng chính mình vũ người cùng nhau tới Học viện Hoàng Cực. Hắn lễ phép tính gật gật đầu, lấy thân phận của hắn có thể gật đầu đã là cho Ân Thiên Duệ thiên đại mặt mũi.

Ân Thiên Duệ nhưng không tính toán buông tha cơ hội này, hắn theo Thượng Quan Huyền Ý một đoạn thời gian, đã đem hắn da mặt dày bản lĩnh học được bảy tám phần.

Hắn lập tức thân thiện đối Vũ Thành nói: "Vũ tiền bối, ngài cũng là tới lãnh linh thảo sao? Bất quá, Linh Thảo Các hiện tại đã không có linh thảo, ai, sư tôn còn làm ta lãnh linh thảo trở về luyện đan, đáng tiếc……"

Nhìn thấy Vũ Thành nhíu mày, Ân Thiên Duệ âm thầm mừng thầm, mục đích của chính mình hắn là đạt tới.

“Nếu Linh Thảo Các không có linh thảo, kia vãn bối còn phải đi về hướng sư tôn phục mệnh, liền trước cáo từ!”

Ân Thiên Duệ nói xong liền phải rời đi, lại bị Vũ Thành gọi lại, “Ngươi trước chờ một chút.”

Vũ Thành đi vào Linh Thảo Các, không cần ngọc bài, trận pháp đối hắn chút nào không có tác dụng, hắn trực tiếp đi vào Linh Thảo Các bên trong, không giống Ân Thiên Duệ chỉ có thể ở bên ngoài chờ.

“Sao lại thế này?” Vũ Thành nhìn Linh Thảo Các hôm nay tiếp nhiệm vụ người, mở miệng chất vấn nói.

“Vũ viện trưởng, ngài như thế nào tới?” Hoắc Thành Mân ngơ ngác từ trên ghế đứng lên, nhìn trước mặt anh tuấn nam tử, kinh sợ nói.

Vũ Thành lạnh lùng nhìn trước mặt nam tử, cũng không có nói lời nói.

Hoắc Thành Mân chỉ cảm thấy chính mình lưng lạnh cả người, tay chân lạnh băng, căng da đầu lại lần nữa mở miệng: “Không biết Vũ viện trưởng chỉ chính là cái gì?”

“Linh Thảo Các như thế nào sẽ không có linh thảo?” Vũ Thành nói xong, đem một trương đan phương ném cho Hoắc Thành Mân, “Lập tức đem mặt trên linh thảo chuẩn bị tốt.”

Hoắc Thành Mân luống cuống tay chân mà tiếp nhận đan phương, nhìn đến mặt trên quen thuộc linh thảo tên, hắn ở trong lòng đem Ân Thiên Duệ mắng cái trăm ngàn biến. Sau đó chạy nhanh đem mặt trên linh thảo chuẩn bị đầy đủ hết, cung kính đưa cho Vũ Thành.

Vũ Thành tiếp nhận túi trữ vật, nhàn nhạt nhìn hắn một cái, “Về sau ngươi đều không cần tới Gieo Trồng Viện.”

Nghe thấy cái này tin tức Hoắc Thành Mân như bị sét đánh, cả người tinh thần khí đã bị rút ra. Hắn ở Hoắc gia đãi ngộ cũng không tốt, hắn chỉ là một cái con vợ lẽ, Thủy Mộc song linh căn. Từ Vũ Thành trở thành Gieo Trồng Viện viện trưởng, toàn bộ Gieo Trồng Viện cũng nước lên thì thuyền lên, hắn ở trong nhà đãi ngộ có thể cùng con vợ cả cùng so sánh. Đã có thể bởi vì chính mình hôm nay đắc tội Ân Thiên Duệ, này hết thảy đều phó mặc.

Hoắc Thành Mân đối chuyện này đầu sỏ gây tội Ân Thiên Duệ hận thấu xương, trong mắt tất cả đều là ác độc chi sắc. Nghĩ thầm, ta không hảo quá, ngươi cũng mơ tưởng hảo quá!

Ân Thiên Duệ thành công được đến linh thảo, tin tưởng có hôm nay trải qua, về sau chính mình lại đến Linh Thảo Các đều sẽ không lại đã chịu làm khó dễ. Nhưng mà hắn không biết chính là chính mình hôm nay hành động, đắc tội một cái tiểu nhân, một cái âm mưu đang ở hướng hắn tới gần.

"Đại sư huynh, ngươi đã đến rồi." Ân Thiên Duệ được đến linh thảo tâm tình thực hảo, nhìn đến từ xa đến gần Cát Thâm, không tự giác lộ ra một nụ cười.

Cát Thâm ở nhìn đến Ân Thiên Duệ chính là thời điểm, ánh mắt lóe lóe, nhàn nhạt "Ân" một tiếng.

"Ta đã lãnh đến linh thảo, chúng ta trở về đi!"

Đương Cát Thâm nghe thấy Ân Thiên Duệ nói đã lãnh đến linh thảo khi, hành tẩu nện bước không tự giác tạm dừng một chút, mặt trầm như nước.

Ân Thiên Duệ lại không có phát hiện điểm này, hắn lúc này đang nghĩ ngợi tới sau khi trở về phải hảo hảo luyện đan, tranh thủ đem đan dược phẩm chất hướng lên trên nhấc lên.

Một cái yên tĩnh ngõ nhỏ……

Tiêu Lăng Hàn nhìn trên mặt đất đã mau hóa thành một bãi thủy thi thể, lắc lắc thân kiếm thượng máu tươi, đôi mắt bình tĩnh không gợn sóng. Phía sau "Bạch bạch bạch" tiếng vỗ tay vang lên, hắn thu hảo kiếm, đầu cũng không quay lại mà tiếp tục về phía trước đi.

"Uy!" Một cái nam tử trầm thấp hồn hậu thanh âm vang lên, Tiêu Lăng Hàn cũng không có để ý tới.

"Uy, ngươi từ từ! Ta gặp ngươi cũng là Học viện Hoàng Cực học viên, ngươi là cái nào viện? Ta là Võ Viện Ân Thiên Thịnh, ngươi kiếm pháp không tồi, ta tưởng cùng ngươi tỷ thí một phen." Ân Thiên Thịnh nhìn thiếu niên vừa rồi dứt khoát lưu loát giết chết một cái Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, kiếm pháp mau lại chuẩn. Sinh ra kết giao chi tâm, có nghĩ thầm muốn cùng hắn luận bàn một mâm, nhưng kia thiếu niên thế nhưng đem chính mình trở thành không khí.

"Nếu là có duyên, lần sau gặp được rồi nói sau!"

Giọng nói vang ở bên tai, phía trước sớm đã đã không có thiếu niên thân ảnh. Ân Thiên Thịnh buồn bực mà ôm trong lòng ngực kiếm, nghĩ nếu là chính mình cùng thiếu niên giao thủ sẽ là ai thua thắng thua đâu? Học viện khi nào nhiều như vậy một cái yêu nghiệt, hắn cùng Sở Mục Thần so sánh với ai lợi hại hơn? Nếu là chính mình bị hắn đánh bại, kia chính mình không phải muốn từ vạn năm lão nhị biến thành lão tam?

Tiêu Lăng Hàn nhận được Tiêu Lăng Ngữ mời liền dựa theo bọn họ kế hoạch tới phó ước, chỉ là từ bị giết biến thành phản sát. Dùng một lần giải quyết Tiêu Lăng Ngữ, Tiêu Lăng Hạo cùng Tiêu Lăng Hoành tam huynh muội, địa điểm vẫn là bọn họ chính mình tuyển. Nếu như bị Tiêu Phương Vũ biết chính mình xem trọng nhi tử cứ như vậy treo, phỏng chừng đến khí hộc máu.

Bất quá này đã không phải Tiêu Lăng Hàn sở quan tâm, hiện tại hắn lại gặp được Lý Minh, tên cặn bã này, bại hoại, đồ háo sắc.

“Vị công tử này, ta vừa thấy ngươi liền cảm thấy ngươi thực quen mặt, chúng ta trước kia có phải hay không ở nơi nào gặp qua?” Lý Minh loạng choạng trong tay quạt xếp, che ở Tiêu Lăng Hàn phía trước. Hắn phía sau còn đi theo sáu cái tuỳ tùng, hai cái Trúc Cơ hậu kỳ, hai cái Kim Đan hậu kỳ, còn có hai cái là Nguyên Anh sơ kỳ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 101

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 101 Học viện Hoàng Cực

【101: Nơi chốn có cực phẩm 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn vừa thấy đến cái này Lý Minh liền biết không chuyện tốt, lần trước giáo huấn xem ra vẫn là quá nhẹ. Hắn sống nhiều năm như vậy, bị người trước mặt mọi người đùa giỡn liền hai lần, hơn nữa này hai lần vẫn là cùng cá nhân. Nhìn nhìn hắn phía sau người hầu, lần này cư nhiên có Nguyên Anh kỳ tu sĩ. Xem ra lần trước bị chính mình giáo huấn sau, hắn không hề có thu liễm, mà người nhà của hắn còn trợ Trụ vi ngược, cư nhiên cho hắn tìm Nguyên Anh kỳ tu sĩ bảo hộ hắn.

Tiêu Lăng Hàn căn bản không để ý tới Lý Minh, trực tiếp từ hắn bên người vòng qua đi, vào bên cạnh Thiên Tinh Các.

"Thiếu gia, người này quá không biết điều, muốn hay không Lý Tam đi cho hắn một chút giáo huấn?" Lý Tam Trúc Cơ kỳ hậu kỳ tu vi, lấy lòng nói. Nhìn Lý Minh ánh mắt lóe tinh quang, chính mình nếu là làm tốt thiếu gia sai sự, thiếu gia lại sẽ ban thưởng chính mình tu luyện tài nguyên.

"Không cần, mỹ nhân sao, chính là phải có tính tình mới đủ vị! Ngươi ở chỗ này thủ, nếu là hắn ra tới liền tới nói cho bổn thiếu gia." Lý Minh liếm liếm khóe miệng, vừa rồi vị kia mỹ nhân lớn lên cũng thật đẹp, tính tình cũng thực hỏa bạo, như vậy mỹ nhân bị chính mình đè ở dưới thân, kia mới hăng hái.

"Thiếu gia yên tâm, Lý Tam định không phụ thiếu gia gửi gắm." Lý Tam vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

Lý Minh "Ân" một tiếng, liền hướng nghiêng đối diện thiên hương trà lâu mà đi.

"Lý huynh ngươi nhưng cuối cùng tới, tiểu đệ đã chờ ngươi đã lâu, ngươi lần trước nói nhìn trúng ta kia cùng cha khác mẹ đệ đệ, ta chuẩn bị quá hai ngày liền cho ngươi đưa qua đi." Tằng Ý nhìn tiến vào trà lâu Lý Minh lập tức tiến lên ân cần vì hắn đổ một ly trà, lấy lòng nói.

"Ngươi kia đệ đệ sự tạm thời không vội." Lý Minh xua xua tay, không thắng để ý nói, đôi mắt lại nhìn về phía dưới lầu.

"Nga? Chẳng lẽ Lý huynh có tân mục tiêu?" Tằng Ý trong lòng một cái lộp bộp, nếu là Lý Minh coi trọng người khác, kia hắn đáp ứng cho chính mình thanh minh quả không phải liền phải ngâm nước nóng?

“Ân, vừa rồi tới trên đường thấy được một cái cực phẩm, liếc mắt một cái khiến cho ta hồn khiên mộng nhiễu, cả đời khó quên.” Lý Minh sắc mị mị nói, trong mắt tất cả đều là trần trụi lỏa dục vọng, nghĩ đến vừa rồi mỹ nhân thanh lãnh bộ dáng, thân thể hắn lập tức liền nổi lên phản ứng, thật muốn lập tức liền đem hắn đè ở dưới thân.

Tằng Ý nhìn Lý Minh này cấp khó dằn nổi bộ dáng, quả thực chính là một cái sắc trung quỷ đói, trong mắt tất cả đều là khinh thường, trên mặt lại lấy lòng nói: “Người nọ có thể bị Lý huynh nhìn trúng, chính là hắn phúc khí.”

“Không tồi, vẫn là ngươi có thể nói, ta liền thích ngươi bằng hữu như vậy, chờ ta đem mỹ nhân lộng tới tay nhất định sẽ thỉnh từng huynh hảo hảo ăn một đốn.” Lý Minh nhìn Tằng Ý vừa lòng nói, hắn liền thích Tằng Ý này thức thời bộ dáng, biết chính mình yêu thích, còn sẽ giúp chính mình bày mưu tính kế.

Tằng Ý: “……” Ai muốn ăn ngươi cơm, ta chỉ nghĩ muốn thanh minh quả!

“Những người đó là không hiểu biết Lý huynh, Lý huynh ngươi tuấn tú lịch sự, tướng mạo đường đường, gia thế hiển hách, tiền đồ như gấm, những người đó đều là bởi vì ghen ghét ngươi, mới có thể không thích ngươi.” Tằng Ý mặt lộ vẻ phẫn hận chi sắc, tựa hồ thực vì Lý Minh bất bình.

“Ra tới!” Lý Minh đột nhiên đứng lên, vội vàng hướng dưới lầu đi.

Lưu tại tại chỗ Tằng Ý không hiểu ra sao, “Cái gì ra tới? Lý huynh, ngươi từ từ ta a!” Tằng Ý cũng vội vàng mà đuổi theo.

Tiêu Lăng Hàn ở Thiên Tinh Các mua đủ đồ vật liền chuẩn bị hồi học viện, chỉ là hắn mới vừa đi tới cửa đã bị người ngăn cản.

“Vị công tử này dừng bước, nhà của chúng ta thiếu gia cho mời.” Lý Tam che ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, không khách khí nói.

Tiêu Lăng Hàn híp lại hai mắt, lạnh lùng nhìn trước mắt ngăn lại chính mình đường đi người. Mà nghiêng đối diện trà lâu cửa, đã xuất hiện Lý Minh cái kia sắc phôi thân ảnh, hắn hôm nay mang theo Nguyên Anh kỳ tu sĩ tại bên người, chính mình cùng hắn đối thượng chưa chắc chiếm đến tiện nghi. Duy nay chi kế vẫn là tẩu vi thượng kế, thu thập Lý Minh tùy thời đều có thể, không cần thiết đem Lý gia cấp đắc tội.

“Nhà các ngươi thiếu gia là hắn sao?” Tiêu Lăng Hàn vươn ra ngón tay nghiêng đối diện phương hướng hỏi.

“Đúng vậy, đó chính là nhà ta thiếu……” Lý Tam quay đầu nhìn lại, quả nhiên là nhà mình thiếu gia, gật đầu đáp, chỉ là lời nói mới nói một nửa, chờ hắn quay đầu tới khi, trước mặt đã không có thiếu niên thân ảnh.

“Lý Tam, người đâu?” Theo sau Lý Minh thanh âm ở sau người vang lên.

Lý Tam khóc không ra nước mắt, hung hăng đánh cái giật mình, có chút run rẩy nói: “Không thấy, vừa mới còn ở trước mặt ta, chờ ta quay đầu hắn đã không

thấy tăm hơi, ta lập tức đi tìm."

Lý Minh hung hăng đạp Lý Tam một chân, "Phế vật!"

Lý Tam bị Lý Minh gạt ngã trên mặt đất, mặt như màu đất, thiếu gia tính tình bọn họ này đó lão nhân nhất rõ ràng. Phía trước đi theo thiếu gia những người đó dăm ba bữa liền đổi một cái, chính mình vẫn luôn tiểu tâm cẩn thận mới có thể sống đến bây giờ.

"Còn nằm trên mặt đất làm gì? Còn không mau đi tìm!" Lý Minh nhìn trên mặt đất phát ngốc Lý Tam, tức giận quát.

"Là, thiếu gia, ta lập tức liền đi tìm, ta nhất định giúp ngài đem người tìm ra." Lý Tam nói, chạy nhanh bò dậy, hướng dòng người trung đi đến.

Chậm đã một bước Tằng Ý thấy vậy, trong lòng không khỏi mừng thầm, thật là trời cũng giúp ta!

"Lý huynh, đây là đã xảy ra cái gì?"

"Lý Tam cái này phế vật, thế nhưng đem người cùng ném!"

"Người nọ cũng quá không biết điều, Lý huynh tốt như vậy điều kiện, người nọ cư nhiên không biết tốt xấu, quả thực là có mắt không thấy Thái Sơn! Tại đây Vân Hoàng Thành, sớm muộn gì đều là Lý huynh người của ngươi, ngươi cũng không cần quá sốt ruột." Tằng Ý vuốt mông ngựa, nhìn Lý Minh sắc mặt có điều chuyển biến tốt đẹp, biết chính mình đây là hấp dẫn.

Quả nhiên, ngay sau đó liền nghe Lý Minh nói: "Đúng rồi, ngươi nói ngươi kia đệ đệ……."

"Lý huynh yên tâm, ta đây liền trở về an bài!" Tằng Ý lập tức ngầm hiểu, vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

Mà bên này, Tiêu Lăng Hàn thoát khỏi Lý Tam dây dưa, liền trực tiếp vì chính mình dán một trương tật phong phù, nhanh chóng về tới học viện. Cái này Lý Minh hắn nhớ kỹ, sống núi đã kết hạ, lại nhiều lần đánh chính mình chủ ý. Tuy rằng không nghĩ đắc tội Lý gia, nhưng tai họa lưu trữ tao ương người sẽ càng nhiều, lần sau tìm một cơ hội nhất định phải diệt trừ người này.

Mới vừa đi ra một cái chỗ ngoặt, mắt thấy liền phải đụng phải một người, Tiêu Lăng Hàn dưới chân một chút, một cái xoay tròn, người liền đến bên kia. Mà hắn vừa rồi sở trạm trên mặt đất, lúc này chính nằm bò một người thiếu niên, thiếu niên lớn lên mi thanh mục tú, Trúc Cơ sơ kỳ tu vi.

Thiếu niên ngẩng đầu ai oán mà nhìn về phía đứng ở một bên biểu tình tự nhiên Tiêu Lăng Hàn, hắn rõ ràng tính kế hảo thời gian này điểm lao ra đi, chắc chắn đánh vào trước mắt người trong lòng ngực. Ai biết người này thân thủ thế nhưng như thế nhanh nhẹn, như vậy điểm khoảng cách đều có thể tránh đi.

"Uy! Vị kia sư huynh ngươi có thể kéo ta một chút sao?" Thiếu niên thanh thúy dễ nghe thanh âm vang lên, bày ra một bộ nhu nhược đáng thương bộ dáng.

Nếu là giống nhau nam tử chắc chắn nhịn không được tâm sinh thương tiếc, cái này song nhi nhìn qua nhu nhược lại bất lực, nhất sẽ kích khởi nam nhân ý muốn bảo hộ, nhưng Tiêu Lăng Hàn xem đều không xem trên mặt đất thiếu niên liếc mắt một cái, nhấc chân liền hướng Phù Viện phương hướng đi đến. Loại này ăn vạ thủ đoạn, hắn ở địa cầu thời điểm đã chơi chán rồi. Liền điểm này đạo hạnh còn nghĩ đến tính kế chính mình, cũng không nhìn một cái chính mình bộ dáng, lớn lên như thế khó coi, càng bổn không đủ tư cách!

Thiếu niên thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên đối chính mình nhìn như không thấy, quả thực bị sợ ngây người.

"Thiết, người nào a! Nhìn một bộ khiêm khiêm quân tử, ôn nhuận như ngọc bộ dáng, lại một chút thân sĩ phong độ đều không có, ta nguyền rủa ngươi đánh cả đời quang côn!" Thiếu niên đối với Tiêu Lăng Hàn biến mất phương hướng mắng nói.

"Nha, này không phải Bạch Liên Kiệt sao? Như thế nào? Xuất sư bất lợi? Rốt cuộc có người đôi mắt không hạt, chướng mắt ngươi người này gặp người kỵ hồ ly tinh!"

Bạch Liên Kiệt nghe vậy sắc mặt biến đổi, quay đầu lại hung tợn mà nhìn người tới, ngữ khí không mặn không nhạt nói: "Ta lại thế nào cũng so một cái bị vị hôn phu ghét bỏ, khăng khăng muốn từ hôn người cường!"

"Ngươi… Nếu không phải ngươi câu dẫn Thành ca, hắn như thế nào sẽ cùng ta từ hôn?" Người tới chỉ vào Bạch Liên Kiệt phẫn hận nói.

Bạch Liên Kiệt trên dưới đánh giá Bạch Liên Xuất một phen, ghét bỏ nói: "Bạch Liên Xuất, ngươi cũng không chiếu chiếu gương, ngươi này thô lỗ bất kham động tác, xấu xí bộ dáng, cái nào nam nhân sẽ coi trọng ngươi?" Thấy Bạch Liên Xuất bị chính mình tức giận đến không nhẹ, trong lòng thật là đắc ý.

Bọn họ đều là Bạch gia song nhi, cùng cha khác mẹ huynh đệ, tuy rằng chính mình là con vợ cả, nhưng đãi ngộ còn không có con vợ lẽ Bạch Liên Xuất hảo. Hết thảy đều là bởi vì Bạch Liên Xuất cùng mười đại gia tộc trung Chung gia con vợ cả thiếu gia Chung Hạo Thành có hôn ước. Bất quá hắn hôn ước cuối cùng vẫn là bị chính mình huỷ hoại, nếu là con vợ lẽ nên có con vợ lẽ bộ dáng!

"Liền tính không phải ta, cũng sẽ có người khác, Chung Hạo Thành sớm muộn gì đều sẽ cùng ngươi giải trừ hôn nhân, ta bất quá là gia tốc cái này quá trình." Bạch Liên Kiệt vỗ vỗ trên người tro bụi, liêu liêu thái dương rơi xuống tóc. Bạch Liên Xuất cái này ngu xuẩn, còn không xứng làm chính mình đối thủ, bất quá là cái lên không được mặt bàn đồ vật! Lãnh "Hừ" một tiếng, ngửa đầu cao ngạo rời đi.

Nhìn Bạch Liên Kiệt rời đi bóng dáng, Bạch Liên Xuất bi từ tâm tới, sờ sờ chính mình trên mặt vết sẹo. Đúng vậy, Bạch Liên Kiệt nói không tồi, liền tính không phải hắn cũng sẽ có người khác, chính mình này xấu xí bộ dáng như thế nào xứng thượng phong thần tuấn lãng Chung Hạo Thành.

Chờ hai người đều rời đi sau, tại chỗ hiện ra một người thân ảnh, người này đúng là Tiêu Lăng Hàn. Miễn phí nhìn một hồi anh em bất hoà tiết mục, Tiêu Lăng Hàn không thể không cảm thán, người đều là thị giác động vật, chỉ cần đôi mắt không hạt, tám chín phần mười người đều sẽ lựa chọn Bạch Liên Kiệt.

Bất quá Bạch Liên Kiệt loại này bạch liên hoa, vẫn là cái nam tính bạch liên hoa, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy thiên lôi cuồn cuộn, đối loại người này hắn chỉ biết xa mà tránh chi. Vẫn là Thượng Quan Huyền Ý loại này xuẩn manh xuẩn manh đáng yêu một ít, Tiêu Lăng Hàn dùng sức lắc đầu, êm đẹp chính mình như thế nào sẽ nghĩ đến gia hỏa kia.

"Di, Tiêu sư đệ, nguyên lai ngươi cũng là Phù Viện học viên."

Một kinh hỉ thanh âm từ Tiêu Lăng Hàn bên cạnh người vang lên, hắn quay đầu dư hề nhìn lại, nguyên lai là vừa đến nội viện khi trụ cùng cái phòng Thịnh Tân Thủy.

"Thịnh sư huynh!"

"Ân, ngươi chính là Phù Viện mới tới ba cái học viên trung trong đó một người?" Thịnh Tân Thủy duỗi tay tưởng chụp Tiêu Lăng Hàn bả vai, bất quá bị hắn nghiêng người tránh thoát, xấu hổ thu hồi tay.

"Ân, nếu là mới tới người kia hẳn là chính là ta đi!" Tiêu Lăng Hàn như là không có nhìn ra Thịnh Tân Thủy xấu hổ, gật gật đầu, đáp. Hắn luôn luôn không thích người khác chạm vào hắn, vừa rồi chỉ là theo bản năng động tác.

"Ta nghe bọn hắn nói mới tới người trung có một người chỉ qua Phù Viện một lần, không nghĩ tới người nọ lại là ngươi."

Tiêu Lăng Hàn nghĩ chính mình đi ra ngoài làm nhiệm vụ, tự nhiên không có khả năng đi Phù Viện, tiện đà hỏi: "Không biết viện trưởng có ở đây không?"

"Ở a, chờ hạ liền có hắn khóa, ngươi muốn cùng đi nghe sao?"

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thịnh Tân Thủy cùng nhau đi vào Phù Viện phía sau một gian phòng học, này gian phòng học là chuyên môn dạy dỗ học viên họa nhị cấp phù triện, lúc này bên trong đã ngồi hơn hai mươi người.

"Tiêu sư đệ nhanh lên, bên này còn có vị trí." Thịnh Tân Thủy tiếp đón Tiêu Lăng Hàn, nhìn đến đằng trước còn có hai cái vị trí, một mông liền ngồi đi xuống.

"Chỗ nào tới quỷ nghèo, các ngươi có tích phân sao? Thế nhưng chạy đến phía trước đi ngồi? Phía trước chính là từng……" Nam tử nói còn không có nói xong, đã bị người bên cạnh kéo một chút, theo người nọ ánh mắt liền thấy hai vị khí vũ bất phàm thanh niên chậm rãi từ ngoài cửa tiến vào.

Tiêu Lăng Hàn cũng theo bọn họ ánh mắt cùng nhau nhìn lại, nguyên lai là người quen, trong đó một người đúng là xem hắn không vừa mắt Tăng Lê Hân,

một cái khác cùng Tằng Lê Hân có chút giống, hẳn là hắn huynh đệ linh tinh. Bất quá tiêu lăng không lắm để ý, nhìn thoáng qua liền thu hồi tầm mắt.

Mà Thịnh Tân Thủy lại hoảng sợ, hắn chạy nhanh đứng dậy, đem vị trí nhường cho người tới. Thuận thế còn tưởng duỗi tay đem Tiêu Lăng Hàn từ vị trí thượng kéo tới, chỉ là Tiêu Lăng Hàn nhận thấy được hắn ý đồ, trực tiếp thả ra Trúc Cơ sơ kỳ phòng hộ tráo, làm Thịnh Tân Thủy không có thể gặp được hắn.

“Ta không thích người khác chạm vào ta.” Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn Thịnh Tân Thủy liếc mắt một cái, liền chuyển qua đầu.

Vị trí này khá tốt, Tiêu Lăng Hàn cũng không tính toán nhường ra đi, Thịnh Tân Thủy chính mình tưởng đem vị trí nhường ra tới, không đại biểu người khác cùng hắn giống nhau.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 102

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 102 Học viện Hoàng Cực

【102: Mẫu phụ báo cho 】 canh hai

Thịnh Tân Thủy lại bị Tiêu Lăng Hàn vừa rồi kia ánh mắt xem ngực nổi lên một tầng mồ hôi lạnh, liền ở vừa mới hắn có một loại chính mình như là bị Hồng Hoang mãnh thú theo dõi cảm giác. Nhu nhu mà thu hồi tay, hắn hiện tại là không dám lại kêu Tiêu Lăng Hàn đứng dậy thoái vị trí, chỉ có thể chính mình một người đi mặt sau ngồi.

“Tiểu tử, lên, ngươi ngồi ta vị trí.” Tằng Lê Hân đi vào Tiêu Lăng Hàn phía sau không khách khí nói.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có để ý đến hắn, chỉ là tiếp tục thưởng thức trong tay phù bút.

“Hắc, nói ngươi đâu!” Tằng Lê Hân thấy ngồi người không có lý chính mình, nói liền chuyển tới Tiêu Lăng Hàn trước mặt, đãi thấy rõ Tiêu Lăng Hàn diện mạo, kinh ngạc nói: “Như thế nào là ngươi? Không nghĩ tới ngươi cư nhiên còn có mặt mũi tới học tập.”

“Ngươi nhận thức ta?” Tiêu Lăng Hàn không thể hiểu được mà nhìn Tằng Lê Hân, tức chết người không đền mạng hỏi.

“Ngươi… Ngươi……” Tằng Lê Hân ngươi nửa ngày không biết nên nói cái gì, chính mình vẫn luôn muốn tìm cơ hội thu thập tiểu tử này, kết quả nhân gia căn bản không đem hắn để ở trong lòng, hiện tại liền nhớ đều không nhớ rõ hắn.

“Lê Hân, sao lại thế này?” Tằng Lê Ba nhíu mày, nhìn nhà mình đệ đệ, ở trong nhà thời điểm mọi người đều đem hắn trở thành trong lòng bàn tay bảo, mỗi người nhường hắn, sủng hắn. Nhưng nơi này là học viện, nhân tài đông đúc, tốt nhất vẫn là không cần dễ dàng đắc tội với người cho thỏa đáng.

“A, ca, không có việc gì, ta chính là tưởng thỉnh hắn đổi vị trí.” Tằng Lê Hân nghe được Tằng Lê Ba thanh âm lúc này mới phục hồi tinh thần lại, ca ca chính là kêu hắn ở học viện không cần dễ dàng cùng người kết thù, không thể bãi thiếu gia phổ. Tốt nhất là có thể kéo lộng một ít thiên tài con cháu trở thành chính mình trợ lực, về sau đi khác đại lục mới có dừng chân chi bổn.

“Ân, hảo hảo cùng vị sư đệ này nói, nếu là hắn không muốn ngươi liền làm lại tìm vị trí ngồi.” Tằng Lê Ba nói xong, liền xem nổi lên quyển sách trên tay, không hề lý chính mình đệ đệ.

“Hảo, ta đã biết ca.” Tằng Lê Hân ngoan ngoãn trả lời.

"Hân thiếu, ngươi nếu không ngồi ta vị trí." Tiêu Lăng Hàn phía sau một vị học viên ân cần nói, bởi vì người sáng suốt đều đã nhìn ra, Tiêu Lăng Hàn căn bản không có khả năng đổi vị trí, hắn tự nhiên nguyện ý bán Tằng gia tiểu thiếu gia một cái mặt mũi.

Những người khác thấy vậy, đều sôi nổi hối hận chính mình như thế nào không có trước ra tiếng, bạch bạch mất đi một cái lấy lòng Tằng gia tiểu thiếu gia cơ hội.

"Ân, ngươi thực không tồi, ngươi tên là gì?" Tằng Lê Hân vừa lòng gật gật đầu, vẫn là có tri tình thức thú người, vị sư huynh này biểu hiện liền rất hảo.

"Không có việc gì, liền một vị trí, dù sao Từ viện trưởng giảng ta cũng nghe không hiểu, ngồi nơi nào đều giống nhau, Hân thiếu kêu ta Thôi Cường liền hảo." Thôi Cường đứng dậy, nhường ra vị trí, mãn không thèm để ý nói.

Mọi người: "……" Nghe không hiểu ngươi tới làm gì, tích phân nhiều sao? Viện trưởng một đường khóa cần phải 50 tích phân!

Một lát, liền thấy một vị trung niên nam tử, khuôn mặt nghiêm túc mà đi vào phòng học, người tới đúng là Phù Viện viện trưởng Từ Thắng Hoa. Hắn đi đến phía trước nhất, nhìn đến cơ hồ là mãn ngồi, vừa lòng gật gật đầu, xem ra Phù Viện học viên vẫn là thực ái học tập.

"Thực hảo, xem ra chúng ta Phù Viện học viên đều thực tiến tới, hôm nay ta vì đại gia giảng giải nhị cấp công kích phù triện - bạo phá phù họa pháp." Nói xong, Từ Thắng Hoa liền từ không gian giới tử lấy ra phù văn dịch, phù bút, lá bùa, trực tiếp vì đại gia biểu thị bạo phá phù họa pháp.

Mười lăm phút sau, Từ Thắng Hoa họa hảo phù triện, buông phù bút, lưu quang xẹt qua. Mọi người định nhãn nhìn lại, chỉ thấy Từ Thắng Hoa họa phù triện đường cong lưu sướng, hắn vẽ bùa thời điểm trung gian không có dừng lại quá, liền mạch lưu loát, vừa thấy liền biết người này ở phù triện thượng tạo nghệ rất sâu.

Từ Thắng Hoa nhìn đến phía dưới học viên như lọt vào trong sương mù mà, thực rõ ràng đại bộ phận người đều không có xem hiểu, mắt trông mong nhìn chằm chằm hắn.

"Hảo, ta lại biểu thị một lần, các ngươi cần phải thấy rõ ràng. Vẽ bùa thời điểm muốn tập trung tinh thần, không thể chân trong chân ngoài, hạ bút thời điểm ngàn vạn không cần cắt đứt quan hệ, một tấm phù triện thành công, dựa vào là nghị lực, sức chịu đựng, vẽ bùa nhất định phải liền mạch lưu loát, không thể đứt quãng." Nói xong, Từ Thắng Hoa cầm lấy phù bút bắt đầu rồi lần thứ hai biểu thị.

Tiêu Lăng Hàn ở Từ Thắng Hoa biểu thị lần thứ hai thời điểm, liền cầm phù bút bắt đầu họa, chờ Từ Thắng Hoa biểu thị xong lần thứ hai, hắn cũng họa hảo.

Kế tiếp Từ Thắng Hoa khiến cho sở hữu học viên chính mình họa, Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, đành phải giơ lên tay.

"Chuyện gì?" Từ Thắng Hoa thấy chính mình trước mặt thiếu niên không vẽ bùa, giơ lên tay, trong lòng hiện lên một tia không vui.

"Viện trưởng, ta đã họa hảo, ở ngài biểu thị lần thứ hai thời điểm họa."

Từ Thắng Hoa đi vào Tiêu Lăng Hàn trước mặt nhìn nhìn trên bàn phù triện, hình ảnh sạch sẽ, đầu bút lông lưu sướng, có thể thấy được họa thời điểm là liền mạch lưu loát.

"Không tồi, ngươi tên là gì?"

"Tiêu Lăng Hàn"

Tiêu Lăng Hàn, như thế nào như vậy quen thuộc đâu? Ở đâu nghe qua? Từ Thắng Hoa nhíu mày trầm tư, đột nhiên trong đầu xẹt qua Bành Vô Hối kia trương nịnh nọt sắc mặt, nguyên lai là hoàn thành tam, tứ cấp nhiệm vụ cái kia tiểu tử.

"Ân, kế tiếp mỗi cách ba tháng khảo hạch ngươi cũng không cần tới tham gia, trực tiếp tham gia ba tháng sau niên độ khảo hạch là được." Từ này trương phù triện thượng liền có thể nhìn ra người này giấu dốt, nếu hắn có thực lực, kia một vòng sau nguyệt khảo cũng không cần thiết tham gia, còn không bằng làm chính hắn hợp lý an bài thời gian, chính mình tu luyện.

"Là, kia đệ tử liền đi trước."

Từ Thắng Hoa gật gật đầu, "Ân, đi thôi!"

Mặt khác học viên nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy đi rồi, đều lộ ra hâm mộ ánh mắt, đặc biệt là Thịnh Tân Thủy, hắn lúc này đặc biệt hối hận, sớm biết rằng liền cùng Tiêu Lăng Hàn giao hảo. Đáng tiếc……

Tằng Lê Hân thấy vậy, lãnh "Hừ" một tiếng, nghĩ thầm này đi cửa sau liền biết loè thiên hạ!

Tiêu Lăng Hàn rời đi Phù Viện liền trực tiếp đi Tu Luyện Tháp, Tu Luyện Tháp cùng sở hữu bảy tầng. Một, hai tầng thích hợp Luyện Khí kỳ nhân tu luyện; tam, bốn tầng thích hợp Trúc Cơ kỳ nhân tu luyện; năm, sáu tầng thích hợp Kim Đan kỳ nhân tu luyện; bảy tầng thích hợp Nguyên Anh kỳ nhân tu luyện. Giống nhau chỉ có học viện trưởng lão, vì học viện làm ra thật lớn cống hiến mới có thể ở bảy tầng tu luyện, học viên giống nhau đều ở năm tầng dưới.

Mà Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hoa 3000 tích phân, ở sáu tầng thuê một cái phòng tu luyện, sử dụng kỳ hạn vì một tháng.

Vào phòng tu luyện hắn cũng không có vội vã tu luyện, mà là đem không gian giới tử nguyên thân mẫu phụ để lại cho hắn lưu ảnh thạch đem ra. Hiện tại nguyên thân linh hồn đã cùng chính mình dung hợp, kia nguyên thân cha mẹ chính là phụ mẫu của chính mình, này phân nhân quả hắn cần thiết tiếp theo.

Hít sâu một hơi, Tiêu Lăng Hàn kích hoạt rồi lưu ảnh thạch, lưu ảnh thạch phát ra một đạo quang, lập tức có hình ảnh xuất hiện ở lưu ảnh thạch chính phía trên.

Cùng trong ấn tượng giống nhau tuấn mỹ vô trù nam tử xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

"Hàn Nhi, ngươi có thể nhìn đến mẫu phụ lưu ảnh, vậy thuyết minh ngươi linh hồn đã tề tựu, cũng có thể tu luyện. Ta sinh hạ ngươi khi, ngươi liền linh hồn không được đầy đủ, có một con rồng tự xưng là ngươi cộng sinh thú. Nó mang theo phụ thân ngươi đi bất đồng tiểu thế giới, tìm kiếm ngươi rơi rụng ở các địa phương linh hồn. Ngươi tuy sinh ra ở Tiên giới, lại là không phải tiên thai, mà là phàm thai, Tiên giới tiên linh khí ngươi vô pháp thừa nhận. Ngươi hiện tại nơi tiểu thế giới là ngươi Tư Không bá bá vì ngươi suy tính ra một đường sinh cơ, nhớ lấy, ngươi cần phải ở 300 tuổi phía trước phi thăng đến Tiên giới, bằng không ngươi liền sẽ bị tiểu thế giới Thiên Đạo mạt sát. Màu đỏ ngọc bài là phụ thân ngươi để lại cho ngươi, nó có thể che giấu ngươi huyết mạch. Nhớ lấy, ở phi thăng Tiên giới phía trước nhất định phải trước đem ngọc bài nhận chủ luyện hóa." Nói xong này đó nam tử thân ảnh liền chậm rãi phai nhạt đi xuống, lưu ảnh thạch cũng thành mảnh vỡ.

Ngắn ngủn nói mấy câu, tin tức lượng có điểm đại, Tiêu Lăng Hàn trầm hạ tâm tới chậm rãi tự hỏi.

Từ nam tử lời nói biết được nguyên lai nguyên thân chính là chính mình, chính mình cùng nguyên thân vốn chính là cùng cái linh hồn. Cộng sinh thú vì chính mình tìm kiếm linh hồn, nếu linh hồn của chính mình đã tề tựu, kia nó như thế nào không cùng chính mình cùng nhau đi vào Tu chân giới?

Này giữa định là ra cái gì biến cố, còn có chính mình phụ thân, mẫu phụ phân biệt gọi là gì? Tốt xấu lưu lại cái tên a!

Mẫu phụ trong lời nói còn có hai cái quan trọng nhất tin tức, một là chính mình cần thiết ở 300 tuổi phía trước phi thăng đến Tiên giới; nhị là chính mình ở phi thăng Tiên giới phía trước trước hết cần đem che lấp huyết mạch ngọc bài nhận chủ luyện hóa. Vì cái gì muốn che lấp huyết mạch? Tiên giới có người phải đối chính mình bất lợi, hơn nữa, người này vẫn là chính mình chí thân, có thể thông qua huyết mạch cảm ứng tìm được chính mình.

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái đại, con đường phía trước từ từ, tiền đồ mênh mang!

Kia phụ mẫu của chính mình hay không an toàn? Như thế nào cảm giác trừ bỏ cha mẹ, mặt khác thân nhân đều không đáng tin cậy bộ dáng? Kia chờ chính mình phi thăng Tiên giới sau, vẫn là trốn tránh điểm đi!

Bất quá hiện tại ly phi thăng thượng sớm, tạm thời không cần suy xét này đó.

Thu hồi suy nghĩ, trước mắt tưởng này đó cũng vô dụng, hiện tại vẫn là cố dễ làm hạ đi!

3000 tích phân không thể lãng phí, khó được Tu Luyện Tháp linh khí như thế nồng đậm, Tiêu Lăng Hàn lập tức ăn một viên Tích Cốc Đan, khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện.

Khí Viện……

Chung Lệ Tú nhìn đang ở thu thập đồ vật Thượng Quan Huyền Ý, tò mò hỏi: "Di, tiểu sư đệ, ngươi hiện tại liền thu thập đồ vật, buổi chiều không luyện khí sao?"

"Buổi chiều ta còn có khác an bài, ngày mai lại đến luyện khí." Thượng Quan Huyền Ý đem luyện khí lò thu lên, lại đem trên mặt đất rơi rụng các loại tài liệu thu hảo.

"Nhưng còn có hơn ba tháng liền đến mỗi năm một lần khảo hạch, đến lúc đó ngươi……" Chung Lệ Tú có chút muốn nói dục ngăn, tiểu sư đệ thiên phú tốt như vậy, nếu là khảo hạch không có thông qua kia không phải đến đi ngoại viện sao? Nhưng ngắn ngủn ba tháng thời gian, tiểu sư đệ có thể đem luyện khí thuật tăng lên tới nhị cấp sao? Nhưng xem hắn hiện tại là không có tính toán đem toàn bộ thời gian đều hoa ở luyện khí thượng, kia tăng lên tới nhị cấp liền càng không có thể.

"Đa tạ Chung sư tỷ quan tâm! Khảo thí sự tình không vội, ta mỗi ngày đều sẽ đem buổi sáng thời gian không ra tới luyện khí. Không có gì sự ta đây liền đi trước, Chung sư tỷ tái kiến!" Thu thập hảo hết thảy, Thượng Quan Huyền Ý liền rời đi Khí Viện.

Không bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý liền tới tới rồi Tàng Thư Lâu, hiện tại hắn mỗi ngày thời gian chính là buổi sáng Khí Viện, buổi chiều Tàng Thư Lâu, buổi tối còn muốn cần thiết phao một lần luyện thể chén thuốc mới có thể trở về nghỉ ngơi.

Như vậy làm việc và nghỉ ngơi thời gian là Tiêu Lăng Hàn giúp hắn an bài, sở dĩ muốn bắt nửa ngày thời gian tới đọc sách, là bởi vì Tiêu Lăng Hàn cảm thấy hắn liền rất nhiều thường thấy yêu thú, linh thảo, tài liệu, đều không quen biết. Còn có trận pháp phương diện cơ bản nhất đều không rõ ràng lắm, chỉ biết đơn giản bày trận, phá trận, có chút trận pháp liền tên cũng không biết. Bị Tiêu Đại Ma Vương nói thẳng thành" thất học", lệnh cưỡng chế hắn mỗi ngày cần thiết lưu nửa ngày thời gian đọc sách học tập.

Hắn kiếp trước liền cùng cái tán tu giống nhau, hiện tại hắn cũng không biết nên như thế nào quy hoạch chính mình thời gian. Có nhân vi chính mình siêu tâm, vì chính mình an bài hảo hết thảy, vì chính mình tính toán, cảm giác này thật đúng là không tồi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 103

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 103 Học viện Hoàng Cực

【103: Trọng Lực Thất huấn luyện 】 canh ba

Một tháng thực mau liền đi qua.

Tiêu Lăng Hàn từ Tu Luyện Tháp đi ra, quay đầu lại nhìn nhìn Tu Luyện Tháp, hắn cảm giác chính mình mệt lớn. Tiền mười thiên hắn ở Tu Luyện Tháp nội có thể bình thường tu luyện, mười ngày sau, hắn nơi Tu Luyện Tháp linh khí liền theo không kịp. Không có biện pháp hắn đành phải dừng lại tu luyện, bắt đầu vẽ bùa, bạch bạch lãng phí tích phân, sớm biết rằng hắn cũng chỉ thuê mười ngày. Đáng tiếc không có sớm biết rằng!

Nhìn những người khác từ Tu Luyện Tháp ra tới đều là cao hứng phấn chấn bộ dáng, đều cảm thấy kiếm được, như thế nào đến chính mình nơi này liền mệt đâu?

Tiêu Lăng Hàn hung hăng mà trừng mắt nhìn Tu Luyện Tháp liếc mắt một cái, buồn bực mà đi tiếp theo cái địa phương.

Đi vào Trọng Lực Thất ngoài cửa, Tiêu Lăng Hàn không rõ ràng lắm chính mình rốt cuộc tiến vài lần Trọng Lực Thất tu luyện tương đối thích hợp. Nhìn phía trước thật dài đội ngũ, Tiêu Lăng Hàn có chút buồn bực nghĩ đến, này Học viện Hoàng Cực chính là một cái chết muốn linh thạch, chết muốn tích phân địa phương. Nhưng, hắn như thế nào cảm giác những người này cũng không thiếu linh thạch, cũng không thiếu tích phân.

"Vị sư đệ này, nhìn lạ mặt, hẳn là lần đầu tiên tới Trọng Lực Thất đi?" Hồ Sâm nhìn thấy một cái xa lạ thiếu niên đứng ở chính mình phía trước, chủ động đánh lên tiếp đón.

Tiêu Lăng Hàn đang muốn tìm người hỏi một chút chính mình thích hợp tiến vài lần Trọng Lực Thất, này miễn phí dẫn đường liền tới rồi.

"Sư huynh hảo, ta kêu Tiêu Lăng Hàn, là Phù Viện học viên, ta thật là lần đầu tiên tới Trọng Lực Thất."

"Tiêu sư đệ hảo, ta kêu Hồ Sâm, là Võ Viện học viên." Hồ Sâm 1m85 cái đầu, lớn lên còn tính đoan chính, không hổ là võ tu, trên người huyết khí thực tràn đầy.

"Hồ sư huynh, ta có cái vấn đề muốn thỉnh giáo ngươi."

“Tiêu sư đệ không cần khách khí, ngươi cứ việc hỏi chính là, ta chắc chắn biết gì nói hết không nửa lời giấu giếm.”

“Ta này không phải lần đầu tiên tới Trọng Lực Thất sao, không biết tuyển vài lần Trọng Lực Thất mới thích hợp chính mình?” Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đem chính mình muốn biết vấn đề hỏi ra tới, đừng chờ một chút chọn sai, tựa như Tu Luyện Tháp giống nhau, kia chính mình liền mệt lớn.

Hồ Sâm suy nghĩ một chút, nói: “Ta là Trúc Cơ trung kỳ thực lực, ở mười lăm lần Trọng Lực Thất, mà Tiêu sư đệ ngươi Trúc Cơ sơ kỳ thực lực, ta kiến nghị ngươi đi gấp mười lần Trọng Lực Thất.”

“Hảo, ta đã biết, đa tạ Hồ sư huynh báo cho.”

“Tiêu sư đệ không cần khách khí, ngươi nếu là có không hiểu cứ việc tới hỏi ta đó là.” Hồ Sâm xua xua tay, không lắm để ý nói. Khó được tìm được một cái không chê hắn nói nhiều người, bình thường các sư huynh đệ đều ngại hắn là cái lảm nhảm.

Hồ Sâm là cái thực hay nói người, vừa mở ra máy hát liền nói cho Tiêu Lăng Hàn rất nhiều lão học viên mới biết được sự.

“Đa tạ Hồ sư huynh! Đây là ta truyền âm ngọc giản, về sau Hồ sư huynh có cái gì mới mẻ sự tẫn nhưng cùng ta nói.” Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử lấy ra một cái truyền âm ngọc giản đưa cho Hồ Sâm, đây là một cái bách sự thông a! Về sau muốn biết cái gì tin tức tìm Hồ Sâm chuẩn không sai.

“Ân, ta truyền âm ngọc giản cũng cho ngươi một cái, về sau có cái gì hảo ngoạn tin tức ta cái thứ nhất nói cho ngươi.” Hồ Sâm cũng đem chính mình truyền âm ngọc giản cho Tiêu Lăng Hàn một cái, cái này Tiêu sư đệ người thật không sai, về sau chính mình được đến cái gì tân tin tức có thể cùng hắn chia sẻ. Không bao giờ dùng đi phiền vài vị sư huynh sư đệ, tỉnh mỗi lần bọn họ đều ngại chính mình ồn ào.

“Hảo a!”

“Tiếp theo cái!” Một đạo uy nghiêm thanh âm truyền ra tới.

“Đến ta, Hồ sư huynh, ta đây liền đi vào trước.” Tiêu Lăng Hàn cùng Hồ Sâm chào hỏi liền vào Trọng Lực Thất.

Đi vào Tiêu Lăng Hàn rõ ràng cảm giác được một cổ trọng lực hướng chính mình đè ép xuống dưới, bất quá thực nhẹ, hắn không có phí cái gì lực liền đi đến đăng ký trưởng lão nơi đó, đem chính mình thân phận ngọc bài đưa qua.

“Vài lần Trọng Lực Thất?” Trình Thanh Nghiệp tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn thân phận ngọc giản tùy ý hỏi.

“Trình trưởng lão, ta đi trước 40 lần Trọng Lực Thất đi?” Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, có chút không xác định nói.

Trình Thanh Nghiệp nghe được 40 lần Trọng Lực Thất rõ ràng ngây ra một lúc, cho rằng chính mình nghe lầm, lại ra tiếng hỏi: "Ngươi nói nhiều ít?"

"40 lần!" Tiêu Lăng Hàn lần này kiên định nói.

Trình Thanh Nghiệp xác nhận chính mình vừa rồi không có nghe lầm, từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Lăng Hàn hảo một phen, lại nhìn nhìn trong tay thân phận ngọc bài, mới bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai này liền Bành Vô Hối nói cái kia thiên tài thiếu niên a! Vậy khó trách, 40 lần trọng lực giống nhau đều là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ mới có thể thừa nhận trụ, chẳng lẽ tiểu tử này tu vi đã…….

Nghĩ đến đây, Trình Thanh Nghiệp hít hà một hơi, quỷ tài a!

Chúng ta học viện đây là ra một cái yêu nghiệt cấp bậc nhân vật.

Bình tĩnh! Bình tĩnh!

Viện trưởng đại nhân nhưng nói qua về thiên tài muốn cực lực bảo hộ, thực lực của bọn họ cũng muốn bảo mật.

Tiêu Lăng Hàn không biết Trình Thanh Nghiệp chính mình não bổ cái gì, đầu tiên là dùng xem bệnh tâm thần giống nhau ánh mắt xem chính mình, sau lại dùng kính sợ ánh mắt xem chính mình, hiện tại lại dùng cuồng nhiệt ánh mắt nhìn chằm chằm chính mình. Cái này làm cho hắn thật là tự tại, thật sợ lão già này một cái không khống chế được, giống địa cầu những cái đó cuồng nhiệt fans giống nhau triều chính mình nhào lên tới.

"Ân, được rồi, ngươi vào đi thôi, 40 lần Trọng Lực Thất ở lầu 3, mặt trên không có người."

Trình Thanh Nghiệp nói đem thân phận ngọc bài trả lại cho Tiêu Lăng Hàn, trả lại cho hắn một cái Trọng Lực Thất ngọc bài.

Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay ngọc bài, hướng lầu 3 đi đến, một đường đều ở hồi tưởng Trình Thanh Nghiệp lời nói.

"Mặt trên không ai!"

Đây là là ám chỉ hắn?

Làm hắn nhưng có tùy tiện đi đâu cái Trọng Lực Thất?

Tiêu Lăng Hàn đi vào lầu 3, đệ nhất gian Trọng Lực Thất là 30 lần, Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, chính mình nếu là trực tiếp đi 40 lần Trọng Lực Thất khả năng sẽ thực không thích ứng, không bằng từ từ tiến dần. Dù sao tựa như Trình Thanh Nghiệp nói, này lầu 3 trước mắt hắn là chỉ có hắn một người.

Ngọc bài đặt ở trên tay đưa vào một đạo linh lực, nó trực tiếp thoát ly Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay, bay đến môn đỉnh một cái khe lõm chỗ, một đạo nhìn không thấy cái chắn biến mất, Tiêu Lăng Hàn đi vào.

Ập vào trước mặt trọng áp thiếu chút nữa làm Tiêu Lăng Hàn trực tiếp quỳ xuống, hắn câu lũ thân mình, đôi tay chống ở đầu gối, một chút bắt đầu thói

quen nơi này trọng lực. Hắn cũng không có sử dụng linh lực, cho nên cho dù là một động tác đơn giản, hắn làm lên đều thập phần khó khăn.

Tiêu Lăng Hàn chậm rãi ngồi dậy, chỉ cảm thấy chính mình phía sau lưng bối năm sáu trăm cân. Khuôn mặt tất cả đều là rậm rạp mồ hôi chảy xuống, quần áo cũng sớm đã ướt đẫm.

Ngày đầu tiên hắn chỉ có thể làm được đứng thẳng thân thể.

Ngày hôm sau hắn rốt cuộc có thể bán ra vài bước, bất quá vẫn là mệt đến thở hồng hộc. Mỗi cách ba cái canh giờ hắn liền sẽ vận chuyển linh lực ở quanh thân du tẩu một vòng, khiến cho thân thể khôi phục nguyên trạng, lại tiếp tục thừa nhận ập vào trước mặt trọng lực.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại, hắn tại đây gian 30 lần Trọng Lực Thất suốt đãi 10 ngày. Hiện tại 30 lần Trọng Lực Thất đã đối hắn tác dụng không lớn, hắn đã có thể ở Trọng Lực Thất huy kiếm tự nhiên.

Rời đi 30 lần Trọng Lực Thất, Tiêu Lăng Hàn lại đi 35 lần Trọng Lực Thất. Có phía trước 30 lần trọng lực lót nền, lần này hắn thực mau liền thích ứng.

Ở 35 lần Trọng Lực Thất đãi mười lăm thiên, Tiêu Lăng Hàn liền đi 40 lần Trọng Lực Thất. May mắn hắn có dự kiến trước không có trực tiếp tới 40 lần Trọng Lực Thất, bằng không hắn tiến 40 lần Trọng Lực Thất phỏng chừng phải bị áp quỳ rạp trên mặt đất.

Trọng Lực Thất quả nhiên là cái hảo địa phương, Tiêu Lăng Hàn ở chỗ này chẳng những có thể luyện thể, còn có thể luyện tập kiếm pháp. Đồng dạng kiếm chiêu, hắn ở Trọng Lực Thất luyện qua sau, đi ra ngoài lại sử dụng kiếm pháp rõ ràng sẽ so với gian mau rất nhiều.

Nếu là có người có thể cùng chính mình cùng nhau ở Trọng Lực Thất đối luyện thì tốt rồi! Đáng tiếc, này chỉ là ngẫm lại. Bất quá, hắn có thể đi xuống hỏi một chút Trình Thanh Nghiệp, nghĩ đến liền làm, Tiêu Lăng Hàn lập tức ra Trọng Lực Thất.

Kết quả hắn vừa đến lầu một liền nhìn đến tốp năm tốp ba người đi ra ngoài, đi tới cửa, hắn nghi hoặc hỏi Trình Thanh Nghiệp. "Trình trưởng lão, như thế nào nhiều người như vậy đồng thời xuất quan?"

Trình Thanh Nghiệp nhìn đến Tiêu Lăng Hàn, quả thực giống như là thấy được một cái tuyệt thế đại mỹ nữ, hai mắt tỏa ánh sáng. Cười giải thích nói: "Này không phải còn có một ngày liền đến học viện mỗi năm một lần nội viện khảo hạch nhật tử sao."

Tiêu Lăng Hàn tính một chút thời gian, lúc này mới phát hiện chính mình cư nhiên ở Trọng Lực Thất đãi hơn hai tháng. Nếu không phải nghĩ đến hỏi có hay không đối luyện đối tượng, hắn liền phải bỏ lỡ nội viện khảo hạch, không khỏi một trận may mắn.

Thấy Tiêu Lăng Hàn cái dạng này, Trình Thanh Nghiệp không khỏi mắt trợn trắng, làm nửa ngày tiểu tử này cư nhiên đem niên độ khảo hạch đều quên mất. Nếu là thường lui tới quên cũng không sự, rốt cuộc tiểu tử này thiên phú ở nơi đó. Nhưng hôm nay nếu là quên mất, vậy mệt lớn.

"Ngươi ra tới vừa lúc, chạy nhanh đi báo danh, nếu lại vãn một bước, phỏng chừng tiểu tử ngươi phải bị đuổi ra nội viện." Trình Thanh Nghiệp nhận lấy Tiêu Lăng Hàn tiến Trọng Lực Thất ngọc bài, liền đem người ra bên ngoài đẩy.

Tiêu Lăng Hàn rời đi Trọng Lực Thất sau, trực tiếp đi Phù Viện, chỉ là người khác còn chưa tới Phù Viện, đã bị người dùng vây trận cấp vây khốn.

Nếu không phải thời gian khẩn cấp, hắn vừa rồi vội vã lên đường, không chú ý chung quanh hoàn cảnh, cũng sẽ không trứ người khác nói.

Xem ra Tu chân giới thật sự là nơi chốn đều là nguy cơ, nơi chốn đều có nguy hiểm, về sau đi đường đều đến phóng sáng đôi mắt.

Vây khốn Tiêu Lăng Hàn chỉ là một cái tam cấp trận pháp, hắn nghĩ ra đi nhưng thật ra dễ như trở bàn tay.

Nhưng, đến tột cùng là ai muốn vây khốn hắn?

Chẳng lẽ chỉ là muốn cho hắn bỏ lỡ báo danh thời gian?

Nhưng, đây là vì cái gì đâu?

Đơn thuần chỉ là tưởng đem hắn đuổi ra nội viện?

Tạm thời không rõ ràng lắm vì cái gì, Tiêu Lăng Hàn ở trên người dán một trương ẩn thân phù, mở ra linh nhãn, tìm được sinh môn lặng yên không một tiếng động mà rời đi vây trận.

Mười lăm phút sau, hắn lại lặng yên không một tiếng động mà về tới vây trận.

Người ở bên ngoài trong mắt Tiêu Lăng Hàn trước nay liền không có rời đi quá trận pháp, ít nhất, đang âm thầm giám thị người trong mắt chính là như thế.

Ba cái canh giờ sau……

"Hân thiếu, có thể đi? Hiện tại Phù Viện báo danh thời gian đã hết hạn."

"Hành, ngươi đi đem trận pháp triệt, cẩn thận một chút, đừng bị người phát hiện."

"Yên tâm đi! Hân thiếu, lại nói như thế nào ta cũng là Kim Đan kỳ thực lực."

"Ân."

"Kia Hân thiếu, ngươi đáp ứng ta……"

"Yên tâm đi, ta Tằng Lê Hân khi nào nói chuyện không giữ lời quá, đáp ứng cho ngươi đồ vật tuyệt đối sẽ không nuốt lời."

"Ta đây liền an tâm rồi."

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức, đem âm thầm người đối thoại nghe xong cái rành mạch. Hân thiếu? Nếu không có đoán sai nói, người nói chuyện trung có Tằng Lê Hân. Thật là một con phiền nhân ruồi bọ, chính mình lại không đắc tội người này, vì sao luôn bắt lấy chính mình không bỏ? Cả ngày ở bên tai ầm ầm vang lên, mù quáng tìm phải cái gì tồn tại cảm?

Nếu học không ngoan, vậy không nên trách bổn thiếu gia không khách khí!

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hàn mang chợt lóe mà qua, lộ ra một cái âm trầm tà mị tươi cười, tựa như lệ quỷ. Nếu là làm Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến như vậy Tiêu Lăng Hàn, nhất định sẽ biết, đây là lại có người muốn xui xẻo.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 104

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 104 Học viện Hoàng Cực

【104: Huyền Ý bị cầm tù 】 canh một

Mỗi cái thuật pháp viện khảo thí thời gian đều là ba ngày, cái thứ nhất khảo thí chính là Đan Viện; cái thứ hai là Gieo Trồng Viện; cái thứ ba là Trận Viện; cái thứ tư là Phù Viện; thứ năm cái là Minh Văn Viện; thứ sáu cái là Khí Viện; cuối cùng mới là Võ Viện, bởi vì Võ Viện người nhiều nhất, ba ngày khẳng định khảo không xong, cho nên liền phóng tới cuối cùng.

Tiêu Lăng Hàn chờ bố trí trận pháp người tới triệt trận pháp khi, trở tay bố trí một cái vây trận, trực tiếp đem người này vây ở trận pháp. Hắn bố trí chính là tam cấp thượng phẩm trận pháp, mà người này chỉ là tam cấp hạ phẩm trận pháp sư.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra nói, người này muốn phá vỡ trận pháp không biết đến là ngày tháng năm nào đi.

Bất quá này liền không liên quan Tiêu Lăng Hàn sự.

Trở lại động phủ, Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý còn không có trở về, có chút kỳ quái. Mắt thấy liền phải đến khảo hạch thời gian, chẳng lẽ gia hỏa này sợ chính mình thi không đậu, còn ở Khí Viện bù lại luyện khí?

Đi vào chính mình phòng, thấy Phệ Linh Thử trên giường đuôi một cái hộp, cái hộp này vẫn là một cái nhị cấp hạ phẩm pháp khí.

Này Phệ Linh Thử đãi ngộ cư nhiên tốt như vậy? Giường đều pháp khí, xem ra chính mình không ở này hơn ba tháng, Phệ Linh Thử cùng Thượng Quan Huyền Ý ở chung thật là tốt đẹp.

Phệ Linh Thử ở Tiêu Lăng Hàn còn không có vào động phủ, cũng đã ngửi được trên người hắn khí vị. Trong lòng bồn chồn, cái này đáng sợ nhân loại lại về rồi, nhà mình thân thân chủ nhân không ở, chuột thân nếu không bảo, chuột sợ quá!

Cho nên Tiêu Lăng Hàn tiến phòng, Phệ Linh Thử lập tức làm một cái tự cho là sáng suốt quyết định - giả bộ ngủ!

Tiêu Lăng Hàn ngủ đến nửa đêm đều còn không thấy Thượng Quan Huyền Ý trở về, này, rõ ràng thực không bình thường. Mí mắt đột nhiên nhảy lợi hại, luôn có một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác.

Hắn đứng dậy mặc tốt quần áo, đem ngủ say trung Phệ Linh Thử nhắc lên.

Phệ Linh Thử chính làm mỹ tư tư mộng, đã bị người đảo dẫn theo. Nó lập tức phát ra bất mãn kháng nghị, "Chi chi chi ~~" nhân loại đáng chết, cư nhiên dám quấy rầy chuột đại gia thanh mộng!

"Câm miệng, ồn muốn chết! Nhanh lên mang ta đi tìm ngươi chủ nhân."

Phệ Linh Thử lập tức bị này băng hàn thấu xương thanh âm bừng tỉnh, hù chết chuột, cư nhiên là cái này đáng sợ nhân loại, chuột thân nguy rồi!

"Ngẩn người làm gì, còn không nhanh lên dẫn đường." Tiêu Lăng Hàn tay nhéo Phệ Linh Thử cái đuôi lay động một chút.

Phệ Linh Thử mắt đầy sao xẹt, vựng vựng hồ hồ, bị Tiêu Lăng Hàn đặt ở lòng bàn tay.

Tiêu Lăng Hàn ở chính mình cùng Phệ Linh Thử trên người phân biệt dán một trương ẩn thân phù, sau đó liền ấn Phệ Linh Thử sở chỉ phương hướng cấp tốc chạy đi. Này có thể so chính mình tìm muốn mau nhiều, có khiết ước chính là không giống nhau, lần trước Thượng Quan Huyền Ý bị Lạc Hồng Nhan bắt đi, chính mình chính là tìm một ngày mới tìm được.

Một trận gió lạnh thổi tới, trong bóng đêm núi rừng gian truyền đến rào rạt lá cây thanh cùng quạ đen khàn khàn mà thực cốt hí vang. Ở Phệ Linh Thử dẫn dắt hạ, Tiêu Lăng Hàn bảy vòng tám quải đi tới học viện sau núi một chỗ hoang vắng sơn động ngoại. Trong sơn động đen như mực một mảnh, duỗi tay không thấy năm ngón tay, mà chính mình lưu tại Thượng Quan Huyền Ý trên người thần thức ấn ký, cũng không có cảm giác được hắn ở bên trong.

Phệ Linh Thử là Thượng Quan Huyền Ý khiết ước thú, nếu nó cảm ứng được Thượng Quan Huyền Ý ở bên trong, kia mặc kệ bên trong có hay không người, Tiêu Lăng Hàn đều phải đi vào nhìn một cái.

"Chi chi chi ~~" chủ nhân ở bên trong, ta ngửi được trên người hắn khí vị.

"Hư, đừng lên tiếng." Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Phệ Linh Thử ném vào chính mình trong tay áo, một người thật cẩn thận mà hướng trong sơn động đi đến.

Đen nhánh sơn động, gió lạnh gào thét, bén nhọn thứ minh thanh phảng phất quỷ quái ở kêu gào phá ra mặt đất, Tiêu Lăng Hàn nắm thật chặt trong tay nắm kiếm, bước chân không khỏi nhanh hơn vài phần.

Ngẫu nhiên có một hai chỉ con dơi lên đỉnh đầu bay qua, cứ việc Tiêu Lăng Hàn trên người dán ẩn thân phù, nhưng như cũ có con dơi có thể cảm ứng được hắn tồn tại, hướng hắn vươn lợi trảo. Tiêu Lăng Hàn không thể không dừng lại một bên ứng đối con dơi đánh lén, một bên chậm rãi hướng trong sơn động tới gần.

Qua nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc tiếp cận sơn động cuối, đập vào mắt chính là mấy gian nhà tù. Bên trong âm u ẩm ướt, trong không khí tựa hồ đều có thể mờ mịt ra hơi nước tới, âm u hư vô trung phiếm hủ bại cùng hủ thi hương

vị. Nơi này hàng năm không thấy thiên nhật, liền không khí đều là vẩn đục, một người bình thường đợi trong chốc lát cũng chịu không nổi. Huống chi là bị nhốt ở nơi này người, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra khả năng cả đời cũng ra không được, nơi này tràn ngập một loại tử vong hơi thở.

Đột nhiên xích sắt lẫn nhau va chạm phát ra “Leng keng leng keng” thanh âm, phảng phất oan hồn không cam lòng gào rống. Tiêu Lăng Hàn theo thanh âm nhìn lại, liền thấy một cái quần áo tả tơi thiếu niên, hai tay hai chân đều bị xích sắt khóa.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua ngập trời sát ý, trong cơn giận dữ.

Từng bước một hành đến nhà tù trước, run rẩy đôi tay, giơ lên trong tay kiếm, “Loảng xoảng” một tiếng, cửa lao thượng xiềng xích bị chém xuống.

Trong phòng giam thiếu niên nghe tiếng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy quen thuộc tuấn mỹ bóng người xuất hiện ở chính mình trước mắt. Hắn tựa như một đạo chiếu sáng thiếu niên trong lòng, thiếu niên dùng sức chớp chớp mắt, rất sợ này chỉ là chính mình ảo giác.

Mấy ngày nay hắn vẫn luôn ở ảo tưởng người này có thể phát hiện chính mình mất tích, có thể nhanh lên xuất hiện đem chính mình cứu ra đi. Từng ngày hy vọng biến thành thất vọng, hắn thật sợ chính mình cứ như vậy chết ở nơi này. Thật vất vả trọng sinh, hắn còn không có báo thù, không có tìm được cha mẹ, không có tìm được gia gia, hắn hảo không cam lòng!

Bị xích sắt khóa thiếu niên đúng là Thượng Quan Huyền Ý, hắn ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn nháy mắt, một viên bất an tâm rốt cuộc trở xuống chỗ cũ. “Tiêu ca… Ca…” Hô lên này một tiếng, hắn rốt cuộc rốt cuộc duy trì không được hôn mê bất tỉnh.

Tiêu Lăng Hàn ba bước cũng làm hai bước đi đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, đem hắn ôm vào trong lòng ngực, tay phải giơ lên trong tay kiếm, đem trên tay hắn trên chân xích sắt toàn bộ chặt đứt. Trước cho hắn kiểm tra rồi một chút thân thể, phát hiện hắn trong thân thể linh lực bị khóa ở đan điền, là bị người hạ Phệ Linh Đan.

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử lấy ra giải Phệ Linh Đan giải dược, lại uy hắn ăn chữa thương đan dược.

Thượng Quan Huyền Ý trên người đều là bị thương ngoài da, chỉ là trên mặt bị người hạ độc đuôi hỏa bò cạp độc.

Tiêu Lăng Hàn trên người cũng không có giải độc đuôi hỏa bò cạp giải dược, độc đuôi hỏa bò cạp sinh hoạt ở sa mạc, nếu muốn giải nó độc chỉ có thể bàn bạc kỹ hơn. Nhìn nguyên bản phấn điêu ngọc trác xinh đẹp khuôn mặt, thế nhưng bị người dùng độc làm hỏng nửa bên, Tiêu Lăng Hàn trong lòng lệ khí liền nhịn không được nảy sinh, tưởng đem hạ độc người thiên đao vạn quả xử cực hình.

Hắn nhẹ nhàng mà đem Thượng Quan Huyền Ý thu vào Long Ngọc không gian trung, lúc này mới quay đầu tới đánh giá nơi đây, nơi này thật đúng là một cái cầm tù người hảo địa phương, đã có người như vậy thích cầm tù người, vậy chờ bị cầm tù đi!

Tiêu Lăng Hàn ở trong phòng giam bố trí ba cái sát trận, ba cái vây trận, lại ở vây ngoài trận mặt bố trí một cái ảo trận. Làm người hoàn toàn nhìn không ra bên trong cùng phía trước có bất luận cái gì biến hóa, tin tưởng sẽ cho tới nơi này người một cái đại đại kinh hỉ.

Lau đi chính mình lưu lại hết thảy dấu vết, Tiêu Lăng Hàn biến mất ở trong sơn động.

Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại sau, phát hiện chính mình cư nhiên ở một cái linh khí nồng đậm địa phương, trên người thương đã hảo thất thất bát bát, duy độc trên mặt còn có chút đau đớn, thay đổi một bộ quần áo. Hắn lúc này mới có thời gian đánh giá chính mình nơi địa phương, nhìn đến trước mắt cảnh tượng thế nhưng là như thế quen thuộc, này không phải chính là bọn họ phát hiện Thất Thải Liên địa phương sao?

Đi đến ao biên, trong nước ảnh ngược chính mình xấu xí bất kham má phải, "A ~~" Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ. Duỗi tay ngăn trở má phải, nói như thế nào hắn cũng là một người cố tình mỹ thiếu niên, nhưng hiện tại chính mình biến thành một cái sửu bát quái, cái này làm cho hắn có chút không tiếp thu được.

Đương Tiêu Lăng Hàn tiến vào Long Ngọc không gian, nhìn đến chính là Thượng Quan Huyền Ý một người thất hồn lạc phách mà ngồi ở góc.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn hướng chính mình đi tới, Thượng Quan Huyền Ý có chút muốn trốn đi. Bình thường thời điểm Tiêu Lăng Hàn nhưng nhất xú mỹ tới, vẫn luôn đều lấy chính hắn có một bộ anh tuấn khuôn mặt mà đắc chí. Hiện tại chính mình biến thành cái dạng này, chính là không nghĩ làm hắn nhìn thấy chính mình xấu xí một mặt.

"Sư huynh, ngươi đừng tới đây!" Thượng Quan Huyền Ý về phía sau rụt rụt thân mình.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, không vui nhìn Thượng Quan Huyền Ý, vài bước tiến lên, ngồi xổm hắn trước người, vươn tay khơi mào hắn cằm.

"Sư huynh, đừng nhìn! Cầu ngươi đừng nhìn!" Thượng Quan Huyền Ý mang theo tiếng khóc cầu xin nói.

"Sợ cái gì, còn không phải là trúng độc sao? Chờ ta tìm đủ dược liệu, luyện chế thành giải dược, ngươi trên mặt vết sẹo chỉ là việc rất nhỏ." Tiêu Lăng Hàn lấy ra Thượng Quan Huyền Ý che khuất mặt tay phải, nhìn kỹ xem, cũng liền mấy ngày nay mới trúng độc, chỉ cần ở ba năm nội xứng tề giải dược, dung mạo tự nhiên sẽ khôi phục.

“Thật sự? Ta mặt thật sự còn có thể khôi phục?”

“Đương nhiên là thật sự, ta khi nào đã lừa gạt ngươi?”

“Ân!”

“Có thể nói cho ta đã xảy ra chuyện gì sao?”

Hai người ngồi ở ao biên, nhìn sinh cơ bừng bừng Thất Thải Liên, Thượng Quan Huyền Ý bắt đầu hồi ức chính mình tao ngộ.

Nguyên lai ở nửa tháng trước, Đỗ Tư Thông đột nhiên tìm được Thượng Quan Huyền Ý, muốn thỉnh hắn hỗ trợ luyện chế một kiện nhị cấp pháp khí. Rốt cuộc đại gia phía trước liền nhận thức, Thượng Quan Huyền Ý không có do dự liền đáp ứng rồi. Sau lại, Thượng Quan Huyền Ý đem luyện chế tốt pháp khí đưa cho Đỗ Tư Thông, mà Đỗ Tư Thông một hai phải thỉnh Thượng Quan Huyền Ý ăn cơm, không lay chuyển được hắn, Thượng Quan Huyền Ý đành phải cùng hắn cùng đi học viện Trí Mỹ Trai ăn cơm. Chỉ là ăn ăn Thượng Quan Huyền Ý liền mất đi ý thức, chờ hắn lại tỉnh lại cũng đã ở cái kia địa lao.

Tiêu Lăng Hàn:…… Đỗ Tư Thông! Thực hảo, liền ta người ngươi đều dám tính kế, ta chắc chắn làm biết cái gì là nhân gian luyện ngục.

Nhớ tới lúc trước Thượng Quan Huyền Ý nhắc tới cùng Đỗ Tư Thông tương ngộ quá trình, Tiêu Lăng Hàn lúc ấy liền cảm thấy người này có chút vấn đề. Quả nhiên đại gia tộc ra tới người đều là ích lợi tối thượng, nói vậy lúc ấy hắn trong lòng tưởng chính là chính mình trốn bất quá, kéo hai cái đệm lưng cũng hảo. Một cái không chịu phụ thân thích con vợ cả, còn có khi thời khắc khắc áp chế hắn mẹ kế, loại người này nội tâm sớm đã vặn vẹo, không thể gặp người khác so với hắn hảo, so với hắn vận may.

“Ngươi không phải là uống xong rượu mới ngất xỉu đi đi?” Tiêu Lăng Hàn hoài nghi nhìn Thượng Quan Huyền Ý, chính mình chính là công đạo quá gia hỏa này, không có chính mình cho phép, không chuẩn hắn uống rượu.

“Không có, tuyệt đối không có, ta vẫn luôn nhớ rõ ngươi đã nói, ta uống rượu đã say, không thể uống rượu.” Thượng Quan Huyền Ý giơ lên ba ngón tay làm bộ muốn thề.

“Không có liền hảo, không cần như thế kích động, ta tin ngươi.” Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh đem hắn tay ấn xuống tới, đây chính là Tu chân giới, có chút lời thề cũng không thể tùy tiện phát.

“Vậy ngươi như thế nào sẽ làm cho như thế chật vật?” Tiêu Lăng Hàn nói, ghét bỏ nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 105

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 105 Học viện Hoàng Cực

【105: Độc nhất phụ nhân tâm 】 canh hai

Thượng Quan Huyền Ý ủy khuất ba ba mà nói: "Vốn dĩ ở ta tỉnh lại phát hiện chính mình bị nhốt ở địa lao thời điểm, liền tính toán dùng truyền tống phù truyền tống đi ra ngoài, nhưng mới vừa vừa động, ta mới phát hiện chính mình căn bản không dùng được linh lực. Không có biện pháp, ta đành phải đãi tại chỗ chờ ngươi tới cứu ta, nhưng đợi hai ngày không có chờ đến ngươi, ngược lại chờ tới rồi Hoắc Mai mấy người. Ta trên mặt độc chính là nàng hạ, trên người thương là Thi Nhược Lan đánh." Sau khi nói xong, hắn buông xuống mi mắt, trong mắt xẹt qua một tia giảo hoạt.

Độc nhất phụ nhân tâm, chỉ cần làm Tiêu Lăng Hàn kiến thức đến nữ nhân ác độc, hắn hẳn là sẽ không lại thích nữ nhân đi? Lần này không làm hắn thay đổi tâm ý, kia về sau nhiều tới vài lần, tổng có thể làm hắn chán ghét nữ nhân.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt lạnh băng một mảnh, xem ra những người này một cái hai cái đều chán sống.

"Huyền Ý, ngươi nói đoàn người, đều có người nào?"

"Có Hoắc Mai, Thi Nhược Lan, Thi Nhược Tình, Đỗ Tư Hạng bốn người." Thượng Quan Huyền Ý vặn ngón tay đếm.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý này như là học sinh tiểu học ở hướng gia trưởng cáo trạng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng hơi hơi giơ lên, nhịn không được duỗi tay xoa xoa đầu của hắn.

"Ân, đã biết, chuyện này ngươi liền không cần lo cho, những người này giao cho sư huynh xử lý." Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, trong lòng dâng lên hôi hổi sát ý.

"Đúng rồi, niên độ khảo hạch ngươi báo danh sao?" Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến gia hỏa này bị đóng như vậy nhiều ngày, sẽ không không có báo danh đi?

"A? Đã đến niên độ khảo hạch thời gian sao?" Thượng Quan Huyền Ý có chút mê mang hỏi.

Xem hắn này mơ hồ tiểu bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn thật sự không nhịn xuống lại bắt tay duỗi đến hắn trên đầu sờ soạng hai thanh, quá đáng yêu, quá nhận người thích.

“Vậy ngươi hiện tại có thể luyện chế nhị cấp pháp khí sao?”

“Có thể, bất quá chỉ có thể luyện chế nhị cấp hạ phẩm pháp khí.” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu đúng sự thật nói.

“Báo danh sự tình ngươi trước không cần phải xen vào, mấy ngày nay ngươi liền đãi nơi này hảo hảo học tập luyện khí.” Tiêu Lăng Hàn lại từ không gian giới tử đem vừa đến tứ cấp luyện chế pháp khí tương quan ngọc giản đều cho Thượng Quan Huyền Ý, lại cầm một đống lớn tài liệu cho hắn.

Nhìn đến trên mặt đất đồ vật, Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt rối rắm, cách cuộc thi liền mấy ngày thời gian, chính mình này lâm thời ôm chân Phật tới cập sao?

“Không cần lo lắng, nơi này là ta tùy thân không gian, bên ngoài một ngày, trong không gian một trăm thiên.”

Tuy rằng đã sớm đoán được đây là Tiêu Lăng Hàn tùy thân không gian, nhưng hiện tại hắn chủ động nói ra, làm Thượng Quan Huyền Ý trong lòng có chút ngọt ngào lại có chút lo lắng. “Ta Thượng Quan Huyền Ý thề, có quan hệ Tiêu Lăng Hàn hết thảy đều sẽ không hướng bất kỳ ai lộ ra một câu.” Thượng Quan Huyền Ý giơ lên tay, nghiêm trang nói.

“Ân, ta tự nhiên là tin tưởng ngươi, ngươi trước đem cái này luyện hóa.” Tiêu Lăng Hàn không nhẫn lấy ra Hỗn Thiên Châu đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

“Sư huynh, hạt châu này là cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay màu đen hạt châu tò mò hỏi.

“Hạt châu này kêu Hỗn Thiên Châu, nó có thể che đậy người khí vận, còn có thể bảo hộ này chủ nhân linh hồn, có hạt châu này, cho dù có đại năng muốn đoạt xá ngươi đều sẽ không thành công.” Tiêu Lăng Hàn giải thích nói, hắn nhưng không hy vọng thân thể này bị thay đổi tim, hiện tại Thượng Quan Huyền Ý nhiều thảo hỉ, liền tính bên trong trụ chính là cái lão quái vật, lại vẫn như cũ là xuẩn manh xuẩn manh tính cách.

“Kia nó nhất định thực trân quý đi?” Thượng Quan Huyền Ý thật cẩn thận mà nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, Tiêu Đại Ma Vương như thế nào đột nhiên như thế nào hảo tâm, giống như còn không cầu hồi báo bộ dáng, hắn là không phải là có âm mưu đi? Không phải là lại muốn thêm một trăm năm tuỳ tùng thời gian đi?

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nhìn Thượng Quan Huyền Ý mắt, gia hỏa này trong lòng tưởng cái gì liếc mắt một cái liền đã nhìn ra, khẳng định lại ở trong lòng méo mó chính mình rắp tâm bất lương. Hắn không sao cả nói: “Còn hảo, gần nhất không thiếu linh thạch, ta cũng không dùng được, phóng cũng là lãng phí tài nguyên.”

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý treo tâm, mới xem như buông. Hắn liền nói sao, Tiêu Đại Ma Vương như thế nào sẽ lòng tốt

như vậy, nguyên lai là thứ này đối hắn vô dụng. Bất quá hắn trong lòng vẫn là thật cao hứng, thứ này nếu là cầm đi bán đấu giá phỏng chừng chính là giá trên trời, ít nhất lần này Tiêu Đại Ma Vương không có cùng hắn muốn linh thạch.

Nghĩ đến lần này Thượng Quan Huyền Ý là không dùng được linh lực mới ăn lớn như vậy cái buồn mệt, Tiêu Lăng Hàn lại đem Nhiếp Hồn Linh lấy ra tới đưa cho Thượng Quan Huyền Ý. "Cái này ngươi cũng luyện hóa." Cái này Nhiếp Hồn Linh vẫn là lúc trước Vũ Tân Dân dùng quá, bất quá hắn lúc trước chỉ phát huy ra Nhiếp Hồn Linh một bộ phận nhỏ tác dụng, cái này Nhiếp Hồn Linh chính là một cái Linh Khí.

"Oa, thật xinh đẹp lục lạc!" Tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua lục lạc, Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái liền thích, cầm trong tay yêu thích không buông tay thưởng thức.

Tiêu Lăng Hàn ở gieo trồng Thất Thải Liên địa phương cách ly một gian phòng luyện khí ra tới, như vậy Thượng Quan Huyền Ý là có thể ở bên trong này luyện khí. Hắn nhưng không hy vọng lần sau chính mình tiến vào thời điểm, Thất Thải Liên bị Thượng Quan Huyền Ý luyện khí khi không cẩn thận cấp tai họa, kia đã có thể thật là mệt lớn.

Cấp Thượng Quan Huyền Ý bố trí hảo nhiệm vụ, Tiêu Lăng Hàn dán lên ẩn thân phù, lặng yên không một tiếng động đi vào Khí Viện.

Tìm được đăng ký báo danh đạo sư, vô thanh vô tức mà đem Thượng Quan Huyền Ý tên bỏ thêm đi lên, đạo sư chỉ có Kim Đan trung kỳ tu vi, cho nên Tiêu Lăng Hàn cũng không lo lắng cho mình bị phát hiện. Hiện tại hắn có Kim Đan đỉnh thực lực, miễn cưỡng có thể họa tứ cấp hạ phẩm phù triện, chỉ cần tu vi không tới Hóa Thần kỳ, đều không thể thấy dán ẩn thân phù hắn.

Sáng sớm hôm sau……

Hôm nay là Đan Viện học viên khảo hạch, vì sử khảo thí công bằng, khảo thí địa điểm thiết trí ở học viện trên quảng trường, cái này quảng trường có thể chứa mười vạn người, mà học viện tổng cộng cũng liền hai vạn người không đến.

Tiêu Lăng Hàn là đuổi ở cách cuộc thi còn có năm phút, mới chậm rì rì đi vào trên quảng trường. Hắn thuộc về Phù Viện học viên, học viện mỗi cái thuật pháp viện đều chính mình đơn độc vị trí. Phù Viện hôm nay trình diện cũng liền một trăm nhiều người, có một bộ phận người còn đang bế quan, có một bộ phận người ra ngoài rèn luyện còn không có trở về.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ sẽ đến xem Đan Viện người khảo hạch, vẫn là bởi vì Ân Thiên Duệ ngày hôm qua cho hắn đã phát tin tức, bằng không hắn mới sẽ không nhàm chán tới xem người khác luyện đan. Hắn tùy ý tìm một cái dựa trước không vị liền ngồi hạ, chỉ là hắn mới vừa ngồi xuống, mặt sau người liền bắt đầu nhỏ giọng thảo luận lên.

"Người kia là ai a?"

"Hắn cư nhiên dám ngồi Chung sư huynh vị trí?"

"Đúng vậy, quá không biết trời cao đất dày."

"Phỏng chừng chờ hạ hắn phải xám xịt thoái vị."

"……"

"Hư, đừng nói nữa, Chung sư huynh tới."

Tiêu Lăng Hàn liền buồn bực, như thế nào chính mình mỗi lần ngồi vị trí, giống như đều là người khác chuyên chúc chỗ ngồi, chính mình này vận khí có phải hay không quá bối một chút?

Đột nhiên, một bóng hình chặn Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, hắn ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một cái dáng người vĩ ngạn nam tử đứng ở chính mình mặt. Hắn màu da cổ đồng, mũi cao thẳng,, môi mỏng nhắm chặt, ngũ quan hình dáng rõ ràng mà thâm thúy, giống như Hy Lạp điêu khắc, u ám thâm thúy băng con ngươi, đen bóng tóc dài rối tung ở hai vai.

Nam tử liền như vậy lẳng lặng nhìn Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Lăng Hàn còn lười đến ngẩng đầu nhìn lên hắn, cổ toan không nói, còn khiến người mệt mỏi. Chỉ là đại khái nhìn hắn một cái, Tiêu Lăng Hàn suy đoán vị này hẳn là chính là vừa rồi những người đó trong miệng Chung sư huynh.

Chung Hạo Thành mỗi năm khảo hạch đều là thời gian này điểm tới quảng trường, dĩ vãng hắn mỗi lần tới thời điểm, tổng hội ở cùng vị trí có một cái không vị cho hắn lưu trữ, nhiều năm như vậy hắn đều thói quen. Không nghĩ tới hôm nay hắn cùng vãng tích giống nhau thời gian lại đây, hắn vị trí cư nhiên bị người ngồi. Cái này làm cho luôn luôn cao ngạo hắn trong lòng sinh ra một chút bất mãn, cũng không biết là cái nào không muốn sống nữa dám ngồi hắn vị trí.

Đương hắn thấy rõ vị trí thượng người khi rõ ràng sửng sốt một chút, không nghĩ tới thế nhưng cái thiếu niên, hơn nữa lớn lên như thế tuấn mỹ. Cái này làm cho hùng hổ lại đây tìm tra hắn lập tức liền ít đi vài phần nhuệ khí, hắn thích lớn lên đẹp người, vô luận nam nữ song, chỉ cần lớn lên hợp hắn ăn uống hắn đều sẽ đối người nọ nhiều vài phần khoan dung.

Nếu ngồi chính mình vị trí chính là một vị tuấn mỹ thiếu niên, Chung Hạo Thành tự nhiên sẽ không kêu hắn thoái vị.

Chung Hạo Thành quay đầu nhìn về phía thiếu niên bên cạnh ngồi người, cảm nhận được Chung Hạo Thành áp bách tính ánh mắt, người nọ lập tức chân chó nói: "Chung sư huynh nếu không ngại nói có thể ngồi vị trí này, ta bỗng nhiên nhớ tới chính mình còn có chút việc."

Chung Hạo Thành nhẹ nhàng "Ân" một tiếng, hướng người nọ hơi hơi điểm điểm, người nọ như được đại xá, chạy nhanh đi mặt sau.

Mà một màn này đem mặt sau chuẩn bị xem diễn một đám học viên đều sợ ngây người, Chung sư huynh khi nào như vậy dễ nói chuyện?

Bất quá thực mau bọn họ liền không có thời gian rối rắm, bởi vì luyện đan khảo hạch bắt đầu rồi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía luyện đan trung tâm khu vực, buổi sáng tham gia khảo hạch tổng cộng có 50 người, Ân Thiên Duệ liền ở trong đó.

Ân Thiên Duệ luôn có chút bất an, hắn tổng giác chính mình hôm nay luyện đan sẽ tạc lò, loại cảm giác này tới không thể hiểu được. Hắn vốn dĩ muốn cho Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau tới vì chính mình cố lên, tráng tráng gan, không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên bế quan, bất quá Tiêu Lăng Hàn có thể tới đã thực không tồi.

Hôm nay Đan Viện khảo hạch nội dung là luyện chế nhị cấp Hồi Linh Đan, chỉ cần là nội viện học viên đều sẽ luyện chế, nếu là khảo hạch, kia khảo xuất sắc tự nhiên là đan dược phẩm cấp cùng cái số. Ở đây 50 người trung, chỉ có Ân Thiên Duệ một người là Luyện Khí kỳ tu vi, như vậy hắn liền có vẻ thực độc đáo. Quan sát người của hắn không ở số ít, phải biết rằng Hoàng Cực đại lục đến nay còn chưa xuất hiện quá vượt cấp luyện đan người.

Nhìn thoáng qua trên đài cao ngồi các vị trưởng lão, Ân Thiên Duệ thu liễm tâm thần, dựa theo sư phó giáo phương pháp, trước mở ra trận pháp, sau đó kiểm tra đan lô, cuối cùng kiểm tra linh dược, đều không có vấn đề sau hắn mới bắt đầu luyện đan. Vì công bằng khởi kiến, mọi người đều dùng đá lấy lửa luyện đan.

Bởi vì có Tiêu Lăng Hàn cấp linh hồn thủy, Ân Thiên Duệ vẫn luôn không gián đoạn luyện hóa, hiện tại hắn thần thức đã đạt tới Trúc Cơ kỳ hậu kỳ, liền tính không cần dị hỏa hắn cũng có thể vượt cấp luyện đan.

Tiêu Lăng Hàn chính nghiêm túc xem Ân Thiên Duệ luyện đan, đột nhiên “Phanh” một tiếng, tạc lò. Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, này rõ ràng là có người cố ý cấp Ân Thiên Duệ ngáng chân, linh thảo không thành vấn đề, đan lô không thành vấn đề, nhưng đan lô phía dưới trận pháp có vấn đề. Mặc kệ Ân Thiên Duệ hôm nay luyện nhiều ít lò đan đều sẽ tạc lò, thực rõ ràng, ám toán Ân Thiên Duệ người thực hiểu biết hắn luyện đan khi quá trình, mới có thể ở trận pháp mặt trên gian lận.

Sau nửa canh giờ, không có gì bất ngờ xảy ra Ân Thiên Duệ lại tạc lò, bị đuổi ra nội viện đều là việc nhỏ, hiện tại mọi người đều ở tranh đoạt bí cảnh danh ngạch, mỗi cái thuật pháp viện trước hai mươi danh đều có thể bắt được tiến vào bí cảnh ngọc bài.

Tiêu Lăng Hàn cũng là đêm qua mới biết được tin tức này, nguyên lai ngàn năm mở ra một lần Tử Linh bí cảnh sẽ ở ba tháng sau mở ra. Mỗi cái thuật pháp viện có hai mươi cái danh ngạch, Võ Viện ngoại trừ, Võ Viện nhân số đông đảo, cho nên Võ Viện có hai trăm cái danh ngạch.

Trong mắt hiện lên một đạo ảm mang, nếu muốn tạc lò vậy cùng nhau tạc lò hảo! Tiêu Lăng Hàn dựa vào chính mình Hợp Thể kỳ thần thức, lặng yên không một tiếng động chui vào những cái đó đang ở luyện đan đan lô, chỉ chốc lát sau toàn bộ trên quảng trường liền vang lên hết đợt này đến đợt khác "Phanh… Phanh……" Tiếng nổ mạnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 106

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 106 Học viện Hoàng Cực

【106: Thiên Duệ khảo hạch quá 】

Cái này giám thị trưởng lão một đám đều ngồi không yên, Ân Thiên Duệ lỗ tai giật giật, ngay sau đó hắn giơ lên tay tới.

“Ngươi có chuyện gì?”

“Gặp qua trưởng lão, ta là viện trưởng môn hạ thân truyền đệ tử Ân Thiên Duệ, đệ tử có việc muốn bẩm báo, đệ tử hoài nghi có người chuyên môn nhằm vào chúng ta Đan Viện, ở chúng ta luyện đan dùng đá lấy lửa trận pháp thượng động tay động chân.” Ân Thiên Duệ tắt đi trận pháp, đứng ra cung kính nói.

Nghe nói trận pháp có vấn đề, Trận Pháp Viện nhân mã thượng liền ngo ngoe rục rịch, tưởng lập tức tới xem cái rõ ràng.

Được đến Đan Viện trưởng lão đồng ý, lập tức có hai gã Trận Pháp Viện học viên đi vào Ân Thiên Duệ luyện đan địa phương.

Hai người kiểm tra rồi một lần, phát hiện quả nhiên có vấn đề.

Đan Viện trưởng lão bạo nộ, có người cư nhiên dám bắt tay duỗi đến khảo hạch thượng, này không phải đối bọn họ công nhiên khiêu khích sao? Ngay sau đó liền có học viện hộ vệ đội người ra tới xem xét tình huống.

Này vẫn là Tiêu Lăng Hàn lần đầu tiên nhìn đến học viện hộ vệ đội người, tu vi thấp nhất đều là Trúc Cơ kỳ đỉnh, đại bộ phận đều là Kim Đan kỳ tu vi.

Đã có người động tay động chân, không có khả năng lập tức là có thể tra ra chân tướng, cho nên khảo thí còn phải tiếp tục. Lần này chuyên môn từ Trận Viện đạo sư tự mình bố trí trận pháp, chỉ chốc lát sau khảo hạch tiếp tục.

Có vừa rồi trải qua, mọi người đều thật cẩn thận luyện đan, rất sợ chính mình lại tạc lò.

Ân Thiên Duệ tạp ở bên trong vị trí luyện chế hoàn thành, hắn luyện chế ra đan dược có năm viên thượng phẩm, bốn viên trung phẩm, được tiền mười danh. Ngày thứ ba tham gia thi vòng hai, nếu là đến lúc đó lại đến trước hai mươi danh, kia hắn là có thể được đến đi bí cảnh danh ngạch.

Ở biết được chính mình được đến danh ngạch kia một khắc, Ân Thiên Duệ một lòng rốt cuộc trở xuống tại chỗ. Cao hứng mà đi vào Phù Viện chỗ ngồi chỗ, tìm được Tiêu Lăng Hàn.

"Tiêu đại ca, cảm ơn ngươi hôm nay có thể tới xem ta tham gia khảo hạch."

"Dù sao không có việc gì, coi như thấu cái náo nhiệt."

"Không bằng chúng ta đi ăn cơm đi! Ta mời khách, chúc mừng một chút ta hôm nay kỳ khai đắc thắng."

"Liền chúng ta hai cái?"

"Giống như người là có điểm thiếu, không bằng kêu lên ta ca cùng nhau?"

"Dẫn đường!" Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, liền phải đi theo Ân Thiên Duệ cùng nhau rời đi, phía sau lại truyền đến nam tử thanh âm.

"Hai vị sư đệ, xin đợi một chút! Ta kêu Chung Hạo Thành, các ngươi muốn đi ăn cơm chúc mừng sao? Phương tiện mang lên ta sao?" Chung Hạo Thành thấp thỏm nói, hắn lúc trước tựa như cùng ngồi ở chính mình bên người thiếu niên nói chuyện, nhưng thiếu niên hết sức chăm chú nhìn chằm chằm trên đài, hắn không dám quấy rầy. Hiện tại mắt thấy thiếu niên muốn đi, hắn bất chấp như vậy, chạy nhanh ra tiếng.

Ân Thiên Duệ có chút kỳ quái quay đầu lại nhìn Chung Hạo Thành liếc mắt một cái, người này như vậy tự quen thuộc, chính mình muốn hay không đáp ứng đâu? Hắn khó xử nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hy vọng Tiêu Lăng Hàn có thể cho ra đáp ứng.

Tiêu Lăng Hàn không phụ gửi gắm, đích xác cho Ân Thiên Duệ đáp án. Đáp án chính là Tiêu Lăng Hàn xoay người liền đi, căn bản không có xem Chung Hạo Thành liếc mắt một cái. Tên kia ngồi ở hắn bên người thời điểm liền vẫn luôn đang xem hắn, kia sắc mị mị ánh mắt, cực có xâm lược tính ánh mắt, làm Tiêu Lăng Hàn thật là chán ghét.

"Vị sư huynh này ngượng ngùng, lần sau có cơ hội lại thỉnh ngươi đi!" Ân Thiên Duệ xin lỗi đối với Chung Hạo Thành nói, nói xong, liền chạy nhanh đuổi theo Tiêu Lăng Hàn.

"Không quan hệ, ta là Phù Viện học viên, thật cao hứng nhận thức các ngươi." Chung Hạo Thành ôn hòa có lễ phép nói, hoàn toàn không ngại Tiêu Lăng Hàn cho hắn ném sắc mặt.

Nhìn hai người đi xa, Chung Hạo Thành liếm liếm khóe miệng, trong mắt phiếm nhất định phải được quang mang, lẩm bẩm tự nói "Cao ngạo, thanh lãnh, này tính cách ta thích."

Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ rời đi quảng trường sau, liền trực tiếp hướng lôi đài phương hướng đi đến.

"Ngươi khảo thí chuyện lớn như vậy, ngươi ca đều không tới giúp ngươi trợ trận?" Tiêu Lăng Hàn nhìn Ân Thiên Duệ kỳ quái hỏi, hắn nhớ rõ ở Ân Tuyên trong trí nhớ, Ân Thiên Duệ đại ca là thực sủng hắn, như thế nào hiện tại nhìn không giống đâu?

"Đừng nói nữa, ta ca gần nhất đều mau trở thành một cái chân chính kiếm kẻ điên." Ân Thiên Duệ có chút nhụt chí nói, đầy mặt bi phẫn.

Này ba tháng ca ca mỗi ngày đều đang liều mạng luyện kiếm, cũng không biết hắn là bị cái gì kích thích.

"Chúng ta đây đi kêu hắn chúc mừng, ngươi xác định hắn sẽ đi?" Tiêu Lăng Hàn thực hoài nghi, bọn họ hai cái lần này phỏng chừng là bạch chạy.

"Sẽ đi, hắn hẹn người hôm nay buổi sáng đấu võ đài, hiện tại canh giờ này không sai biệt lắm hẳn là kết thúc, chúng ta lúc này qua đi chính thích hợp."

Khi nói chuyện hai người đã tới rồi lôi đài chỗ, rất xa liền nhìn đến có hai người đứng ở trên lôi đài.

"Mau xem, Sở sư huynh cùng kiếm kẻ điên hai người lại muốn tỷ thí."

"Này kiếm kẻ điên như thế nào luôn tìm Sở sư huynh tỷ thí a?"

"Ai làm Sở sư huynh là Phong Vân bảng đệ nhất, kiếm kẻ điên đệ nhị đâu!"

"Oa! Sở sư huynh vẫn là giống nhau anh tuấn soái khí."

"Ta nếu có thể làm Sở sư huynh đạo lữ thì tốt rồi!"

"Thiết, thiếu nằm mơ."

"Nơi này người ai không muốn làm Sở sư huynh đạo lữ?"

"Chính là, cũng không quay về chiếu chiếu gương, liền ngươi kia phó đức hạnh, liền cấp Sở sư huynh xách giày đều không xứng."

"Ngươi, ngươi nói cái gì? Có bản lĩnh ngươi lặp lại lần nữa!"

"……"

Tiêu Lăng Hàn thấy này tư thế, trên đài hai người còn không có đánh lên tới, phỏng chừng dưới đài người muốn trước đánh nhau rồi. Hắn theo mọi người tầm mắt nhìn lại, chỉ thấy trên lôi đài hai người đều ăn mặc màu trắng pháp y. Trong tay lấy kiếm nam tử hẳn là chính là những người này trong miệng kiếm kẻ điên! Một người khác tay cầm quạt xếp, lớn lên phong thần tuấn lãng, mày kiếm mắt sáng nhìn qua càng là ôn nhuận như ngọc, người này hắn cũng gặp qua, đúng là Sở Mục Thần.

Sở Mục Thần nhìn đối diện cầm kiếm nam tử, ra tiếng nhắc nhở nói: "Vẫn là lão quy củ, thua người mời khách."

"Đó là tự nhiên, đừng nói nhảm nữa, bắt đầu đi!"

"Như ngươi mong muốn!" Sở Mục Thần lộ ra giảo hoạt tươi cười, liền thích xem Ân Thiên Thịnh này phúc hận đến ngứa răng, lại làm không xong chính mình bộ dáng.

Trên lôi đài trận pháp mở ra, đem hai người vây quanh ở trận pháp trung, hai người ngươi tới ta đi ra các loại chiêu thức.

Sở Mục Thần trong tay quạt xếp bị hắn khiến cho rất sống động, mỗi cái động tác thoạt nhìn đều là như vậy cảnh đẹp ý vui, phiêu dật xuất trần.

Trái lại Ân Thiên Thịnh kiếm chiêu, chiêu chiêu giấu giếm sát khí, lại luôn là thất bại, rõ ràng vẫn luôn bị Sở Mục Thần đè nặng đánh, mà Sở Mục Thần còn không có vận dụng toàn lực.

Hai người đánh nhau có thể nói cực kỳ đặc sắc, xem phía dưới một đám nữ tu cùng song nhi hai mắt tỏa ánh sáng.

"Ngươi ca phải thua." Tiêu Lăng Hàn nhìn hai người đánh nhau, đúng trọng tâm nói.

"Ta xem bọn họ hai người hẳn là chẳng phân biệt trên dưới, ngươi nói như thế nào ta ca liền phải thua đâu?" Ân Thiên Duệ xem như lọt vào trong sương mù, rõ ràng hai người ngươi tới ta đi, đại ca cũng không có lộ ra bại tương a?

"Sở sư huynh đó là ở đùa với ngươi ca chơi đâu? Hai người nếu là chân chính đánh lên tới ngươi ca ở nhân gia trong tay quá không được hai mươi chiêu."

Ân Thiên Duệ ánh mắt bất thiện nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn hiện tại hoài nghi Tiêu Lăng Hàn có phải hay không xem nhà mình đại ca không vừa mắt, bằng không như thế nào sẽ như vậy làm thấp đi hắn. Kia dù sao cũng là nhà mình đại ca, chính mình có thể nói hắn nói bậy, nhưng là người khác nói chính là không được, quản chi người này là chính mình hảo bằng hữu cũng không được!

"Uy, Thiên Duệ, ngươi này cái gì ánh mắt a? Ta nói chính là sự thật, không được chờ hạ bọn họ xuống dưới ngươi hỏi một chút." Tiêu Lăng Hàn thấy Ân Thiên Duệ kia bao che cho con giống nhau gà mái già hình tượng, tức giận nói.

Ân Thiên Duệ: "……" Tiêu đại ca thật là, ngươi biết là được, làm gì muốn đem đại lời nói thật nói ra! Quá đả thương người tự tôn.

"Tạm thời không cùng ngươi so đo, chờ hạ làm ta ca khiêu chiến ngươi!" Ân Thiên Duệ đắc ý dào dạt nói, tự nhận là tìm một cái có thể đối phó Tiêu Lăng Hàn biện pháp.

"Ta không tiếp thu khiêu chiến!" Tiêu Lăng Hàn nói chính là đúng lý hợp tình.

Ân Thiên Duệ: "……" Tức giận a!

Không trong chốc lát, Ân Thiên Thịnh liền quỳ một gối xuống đất, lần này hắn lại thua rồi, phẫn hận cầm quyền.

"Chờ lát nữa chỗ cũ thấy!" Sở Mục Thần nói xong, liền rời đi lôi đài.

Chung quanh vang lên một tảng lớn ai uyển tiếng thở dài, đều ở oán giận Sở Mục Thần như thế nào nhanh như vậy liền rời đi, đều không có cho bọn hắn một cái nhận thức lẫn nhau cơ hội.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, này đó nữ tu song nhi cũng quá không rụt rè, nếu là đổi thành hắn, hắn cũng đến chuồn mất!

"Lại gặp mặt, lần này ngươi có phải hay không nguyện ý cùng ta tỷ thí?"

Ân Thiên Thịnh từ trên lôi đài xuống dưới liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn, nhiệt tình tiến lên nói, hoàn toàn đem nhà mình đệ đệ trở thành không khí.

"Xin lỗi, ta không tiếp thu khiêu chiến!"

"Vậy ngươi như thế nào mới bằng lòng cùng ta tỷ thí." Ân Thiên Thịnh hu hệ không thuận theo không buông tha truy vấn nói.

"Ngươi là ai?" Tiêu Lăng Hàn trực tiếp tới một câu.

"A?" Ân Thiên Thịnh vẻ mặt mộng bức, tình huống như thế nào? Ta là ai? Hắn như thế nào liền không nhớ rõ chính mình đâu!

"Ha ha ha ~~" Ân Thiên Duệ rốt cuộc không có nhịn xuống, cười ngã trước ngã sau.

Ân Thiên Thịnh lúc này mới chú ý tới chính mình đệ đệ, có chút kinh hỉ hỏi: "Tiểu đệ, ngươi khảo hạch thông qua sao?"

"Ta còn tưởng rằng đại ca trong mắt chỉ có kiếm, đã đem ta đã quên đâu?" Ân Thiên Duệ ủy khuất ba ba nói, u oán nhìn nhà mình đại ca, hiện tại mới nhớ tới chính mình tới, sớm làm gì đi?

Ân Thiên Thịnh bị chính mình đệ đệ nói bên tai không cấm nhiễm một tia đỏ ửng, ngượng ngùng lấy tay để môi giả ý "Khụ" một tiếng.

"Cái kia, tiểu đệ các ngươi nhận thức sao?" Ân Thiên Thịnh nhìn Tiêu Lăng Hàn hỏi Ân Thiên Duệ.

"Ta còn tưởng rằng các ngươi nhận thức đâu?" Ân Thiên Duệ tức giận nói, nhà mình đại ca từ lúc trên lôi đài xuống dưới liền một bộ tự quen thuộc bộ dáng, mặc cho ai nhìn đều cho rằng bọn họ hai người quen biết, cố tình Tiêu Lăng Hàn câu kia" ngươi là ai?" Đem Ân Thiên Thịnh đánh trở về tại chỗ.

"Đại ca, đây là ta cùng ngươi đề qua Tiêu đại ca Tiêu Lăng Hàn."

"Tiêu đại ca, đây là ta đại ca, Ân Thiên Thịnh." Ân Thiên Duệ vì hai người lẫn nhau giới thiệu nói.

"Tiêu sư đệ ngươi hảo, ta có thể hướng ngươi phát ra khiêu chiến sao?" Ân Thiên Thịnh ánh mắt nóng rực nhìn Tiêu Lăng Hàn, không biết còn tưởng rằng hắn coi trọng Tiêu Lăng Hàn.

Ân Thiên Duệ đỡ trán, chính mình đại ca này gặp người liền tưởng khiêu chiến tật xấu lại tái phát. "Đại ca, khiêu chiến trước đó không vội, hôm nay ta thông qua khảo hạch, chúng ta tính toán đi chúc mừng."

“Ăn cơm, a! Xong rồi, xong rồi, đi mau! Đi mau!” Ân Thiên Thịnh một phách trán, đột nhiên nghĩ đến chính mình cùng Sở Mục Thần ước hảo thua muốn thỉnh thắng kia phương ăn cơm, phỏng chừng tên kia sớm đã tới rồi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ không hiểu ra sao đi theo Ân Thiên Thịnh hướng Trí Mỹ Trai mà đi, trên đường mới biết được hắn cùng Sở Mục Thần ước định.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 107

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 107 Học viện Hoàng Cực

【107: Sau lưng tính kế người 】

Ba người tới rồi Trí Mỹ Trai, vào phòng, quả nhiên liền thấy Sở Mục Thần đã ngồi ở vị trí thượng, nhìn dáng vẻ đã đợi trong chốc lát.

"Thiên Duệ, ngươi cũng tới. Vị này chính là?" Sở Mục Thần nhìn đến Ân Thiên Thịnh phía sau Ân Thiên Duệ nhiệt tình chào hỏi, lại nghi hoặc nhìn về phía Ân Thiên Duệ bên cạnh Tiêu Lăng Hàn, giống như có điểm quen mắt.

"Sở sư huynh, ta tới vì ngươi giới thiệu, vị này chính là ta hảo bằng hữu: Tiêu Lăng Hàn, hắn là Phù Viện học viên."

"Tiêu sư đệ mau mời ngồi, mau nhìn xem ngươi muốn ăn cái gì, đừng khách khí, tùy tiện điểm." Sở Mục Thần đem thực đơn đưa cho Tiêu Lăng Hàn, không biết còn tưởng rằng này bữa cơm là hắn mời khách.

Ân Thiên Thịnh có chút hồ nghi nhìn thoáng qua Sở Mục Thần, gia hỏa này khi nào như vậy vẻ mặt ôn hoà cùng người ta nói nói chuyện? Xem hắn một bộ chó săn bộ dáng, Ân Thiên Thịnh đều có chút hoài nghi lúc này mới mười lăm phút không thấy, gia hỏa này nên không phải là bị người đoạt xá đi?

"Hảo!" Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận thực đơn, tùy ý điểm hai dạng, lại đem thực đơn đưa cho Ân Thiên Duệ.

Chờ đồ ăn tốt nhất bàn, Sở Mục Thần mở ra phòng trận pháp, như vậy bọn họ ở bên trong nói chuyện, bên ngoài người liền nghe không được.

"Thiên Duệ hôm nay khảo thí như thế nào?"

"Sở sư huynh, hôm nay…… Chính là như vậy." Ân Thiên Duệ nói một chút hôm nay trải qua, bất quá hắn cũng không có nói Tiêu Lăng Hàn cho hắn truyền âm sự.

"Nói như vậy là có ở nhằm vào ngươi." Sở Mục Thần nhíu mày suy tư một phen, nhìn về phía Ân Thiên Thịnh ánh mắt liền không như vậy thân thiện.

"Ân, cũng không biết người nọ là ai? Ta cảm giác ai đều có khả năng." Ân Thiên Duệ cảm giác Đan Viện đại bộ phận người đối hắn đều bất hữu thiện, thật sự không rõ ràng lắm rốt cuộc hại chính mình người là ai.

"Ngươi là như thế nào làm nhân gia ca ca? Đệ đệ muốn tham gia khảo thí ngươi cư nhiên còn có tâm tư cùng ta đấu võ đài, thiếu chút nữa ngươi đệ đệ đã bị người chỉnh đến ngoại viện đi." Sở Mục Thần nghe thấy Ân Thiên Duệ nói như

vậy, thay đổi đầu thương đối với Ân Thiên Thịnh liền bắt đầu quở trách. Gia hỏa này mỗi ngày đều tìm hắn đánh nhau, hắn đều nị oai, lại không hảo quét hắn hứng thú, chỉ có thể mỗi ngày bồi hắn đánh.

Ân Thiên Thịnh bị Sở Mục Thần nói có chút chột dạ, hắn cẩn thận phiết liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn. Nếu không phải ba tháng trước hắn nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn kiếm pháp tinh vi, xuất kiếm dứt khoát lưu loát. Hắn gần nhất cũng sẽ không trứ ma muốn tìm người luyện kiếm tăng lên chính mình kiếm pháp, còn không phải sư tôn nói kiếm tu chỉ có ở không ngừng trong chiến đấu mới có thể tăng lên nhanh nhất.

"Thiên Duệ, vậy ngươi có hoài nghi đối tượng sao? Chờ ca ăn cơm liền đi khiêu chiến hắn." Ân Thiên Thịnh cho chính mình đệ đệ gắp một chiếc đũa đồ ăn, lấy lòng nói.

Ân Thiên Duệ lắc đầu, hắn còn muốn biết là ai đâu!

"Cát Thâm" Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nói ra tên này, ba người đồng thời quay đầu nhìn hắn.

"Đại sư huynh? Sao có thể là hắn?"

"Bởi vì ngươi quá ưu tú, quá chiêu ngươi sư tôn thích, càng quan trọng là bởi vì……."

"Dị hỏa!" Sở Mục Thần nói tiếp nói.

"Ta hiện tại liền đi tìm hắn khiêu chiến." Ân Thiên Thịnh nói, cầm lấy kiếm liền phải đi ra ngoài.

"Các ngươi như thế nào không giữ chặt ta?" Tới rồi cửa, quay đầu lại nhìn mấy người, buồn bực nói.

"Nhân gia là Kim Đan đỉnh tu vi, ngươi đi còn không có một cái đối mặt đã bị người khác uy áp áp đến trên mặt đất. Chính ngươi không nghĩ ra muốn đi tìm chết, chúng ta muốn ngăn cũng ngăn không được a!" Sở Mục Thần buông tay, nhìn qua thực bất đắc dĩ bộ dáng, trong mắt ý cười như thế nào cũng che giấu không được.

Ân Thiên Thịnh hầm hừ lại ngồi trở lại vị trí thượng, "Kia làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cứ như vậy tiện nghi kia quy tôn?"

"Đại ca, hiện tại Tiêu đại ca cũng chỉ là hoài nghi, cũng không có chứng cứ, ngươi không cần như vậy xúc động."

"Muốn cái gì chứng cứ, tám chín không rời chính là kia quy tôn, liền các ngươi này đó luyện đan sư suốt ngày không hảo hảo luyện đan, quang chỉnh chút đường ngang ngõ tắt. Đâu giống chúng ta, không phục liền tới chiến!" Nói này Đan Viện người hắn liền tới khí, hiện tại Đan Viện những người đó đều không bán đan dược cho hắn, chính là bởi vì hắn phía trước đi Đan Viện tìm người khiêu chiến.

Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra cảm thấy này thực bình thường, có người địa phương chính là giang hồ, liền tính là một cái gia tộc người đều sẽ lẫn nhau tính kế, huống chi những cái đó quăng tám sào cũng không tới quan hệ người.

"Mãng phu!"

"Họ Sở, ngươi có phải hay không còn tưởng cùng ta tỷ thí?"

Sở Mục Thần liếc xéo Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái, khinh thường nói: "Đánh lại đánh không lại, lại so vẫn là giống nhau. Làm việc bất động đầu óc, không phải mãng phu là cái gì?"

"Hừ!"

"Nếu thật là ngươi đại sư huynh ra tay, kia kế tiếp ngươi còn có một hồi tỷ thí, hắn khẳng định sẽ không làm ngươi thuận lợi tham gia." Sở Mục Thần nhìn Ân Thiên Duệ chắc chắn nói.

"Đây là ở học viện, hắn sẽ không làm như vậy trắng trợn táo bạo đi?" Ân Thiên Duệ cũng có nắm chắc không đủ nói, hắn như thế nào cảm thấy ở học viện chính mình mạng nhỏ liền phải khó giữ được đâu? Học viện không phải không chuẩn giết người sao?

"Thiếu niên, ngươi quá ngây thơ rồi." Tiêu Lăng Hàn nhìn Ân Thiên Duệ có chút đồng tình nói.

"Không có việc gì, tiểu đệ, ngươi tới đại ca động phủ cùng đại ca cùng nhau trụ, đại ca bảo hộ ngươi." Ân Thiên Thịnh vỗ vỗ Ân Thiên Duệ bả vai, bảo đảm nói.

Ân Thiên Duệ cảm kích nhìn nhà mình đại ca, vẫn là đại ca hảo a! Bất quá đại ca chỉ có Trúc Cơ đỉnh thực lực, đối thượng Kim Đan đỉnh tu sĩ vẫn là không đủ xem a! Tròng mắt chuyển động, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Lăng Hàn chính là liền Kim Đan kỳ tu sĩ đều hố giết qua, mãn hàm chờ mong hỏi: "Tiêu đại ca nhưng có biện pháp nào?"

"Rất đơn giản a!"

Thấy Tiêu Lăng Hàn nói một câu, liền lo chính mình bắt đầu ăn cái gì, đem một bên hai huynh đệ gấp đến độ không được.

"Tiêu sư đệ, chỉ cần ngươi có biện pháp giúp được ta đệ đệ, ta quyết định không khiêu chiến ngươi."

Ân Thiên Thịnh lời này vừa ra, Sở Mục Thần cổ quái nhìn hắn một cái. Tiêu Lăng Hàn thực lực liền hắn đều nhìn không thấu, gia hỏa này còn tưởng khiêu chiến nhân gia, đừng bị người cuồng ngược một đốn, vậy mất mặt ném lớn.

Ân Thiên Thịnh gia hỏa này thật đúng là để mắt chính mình, cũng không biết hắn nơi nào tới tự tin.

Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa không bị Ân Thiên Thịnh những lời này cấp sặc, phiết hắn liếc mắt một cái, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Nói như

vậy ta còn muốn cảm ơn ngươi không khiêu chiến ta.”

“Hảo thuyết hảo thuyết, mọi người đều là bằng hữu, nếu là không cẩn thận bị thương ngươi, vậy không hảo.” Ân Thiên Thịnh một bộ ngươi chiếm đại tiện nghi bộ dáng, kỳ thật hắn trong lòng rất rõ ràng, chính mình rất có khả năng không phải Tiêu Lăng Hàn đối thủ. Nhưng người phải có tự tin, không thể trường người khác chí khí, diệt chính mình uy phong!

Ân Thiên Duệ ở một bên không mặt mũi nhìn, từ cùng Sở Mục Thần ở chung lâu rồi, nhà mình đại ca này da mặt là càng ngày càng dày.

Sở Mục Thần cấp Ân Thiên Thịnh gắp một chiếc đũa thịt, trực tiếp uy đến trong miệng hắn.

“Lời nói thật nhiều, nhiều như vậy thịt đều không đủ ngươi ăn sao?”

Tiêu Lăng Hàn kỳ quái nhìn Sở Mục Thần liếc mắt một cái, này hai người hành động có phải hay không có điểm không bình thường? Một cái uy dường như không có việc gì, một cái ăn yên tâm thoải mái, thấy thế nào đều như là…… Tình lữ mới có thể làm sự! Này hai người nên không phải là……

“Tiêu sư đệ, ngươi ăn no sao?” Sở Mục Thần bị Tiêu Lăng Hàn xem cả người phát mao, cảm giác chính mình điểm này tiểu tâm tư bị hắn nhìn cái thấu triệt. Nhưng tức phụ nhi còn không có quải tới tay, đừng bị Tiêu Lăng Hàn cấp nói thẳng ra tới, kia chính mình về sau hạnh phúc đã có thể muốn ngâm nước nóng.

“Ân, ăn no, Sở sư huynh, Ân sư huynh các ngươi từ từ ăn.” Đột nhiên không kịp phòng ngừa bị uy một miệng cẩu lương! Không no đều no rồi.

“Thiên Duệ, chờ hạ ngươi đem ngũ cấp đan sư luyện đan tâm đắc cầm đi tặng cho ngươi sư tôn.” Tiêu Lăng Hàn uống lên một ly trà, thong thả ung dung nói.

“A? Ta này lại không đi ra ngoài rèn luyện, ta nên nói như thế nào?” Ân Thiên Duệ bị Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, cũng là sửng sốt, phía trước hắn không phải nói cho chính mình, chờ chính mình ra ngoài rèn luyện đã trở lại mới đem luyện đan tâm đắc lấy tới hiếu kính sư tôn sao? Như thế nào đột nhiên liền thay đổi chủ ý?

“Ngươi nói cho Từ viện trưởng, đó là đại ca ngươi tặng cho ngươi. Đừng quên còn muốn nói cho hắn ngươi hôm nay luyện đan phóng hỏa thạch trận pháp bị người động tay chân, thuận tiện đề một chút, Cát Thâm không thích ngươi.”

“Nga, ta đã biết.” Tuy rằng không biết Tiêu Lăng Hàn muốn chính mình làm như vậy dụng ý, bất quá hắn biết khẳng định là vì chính mình hảo.

“Như vậy thì tốt rồi?” Ân Thiên Thịnh hoài nghi nhìn Tiêu Lăng Hàn, sự tình có thể giải quyết sao?

“Mượn đao giết người!” Sở Mục Thần tự hỏi một chút nói.

“Ân.”

“Ta nói các ngươi hai cái đánh cái gì bí hiểm đâu?” Ân Thiên Thịnh bất mãn trừng mắt Sở Mục Thần, này hai người nói chuyện cũng không nói rõ ràng, chính mình nghe mơ mơ màng màng địa. Quay đầu nhìn về phía chính mình đệ đệ, thấy hắn cũng là vẻ mặt mộng bức biểu tình. Hảo sao, xem ra đây là nhà mình huyết mạch di truyền nhân tố, này đầu dưa theo không kịp người khác ý nghĩ, hoàn toàn không phải hắn sai.

“Quá hai ngày ngươi sẽ biết.” Sở Mục Thần cười thần bí, liền thích thấy Ân Thiên Thịnh sốt ruột bộ dáng.

Bốn người ra Trí Mỹ Trai, trực tiếp hướng thân truyền đệ tử sở trụ Linh Nguyệt Sơn mà đi.

Tiêu Lăng Hàn là lần đầu tiên tới, nhìn thấy phía trước có một cái tam cấp ảo trận, còn tưởng rằng là nguyên bản liền có, cũng liền không có nói ra.

Chờ bốn người đều bị vây ở trận pháp bên trong, Tiêu Lăng Hàn mới biết được, này căn bản không phải một cái ảo trận, mà là ảo trận thêm vây trận, còn có một cái sát trận. Hắn này lần đầu tiên tới Linh Nguyệt Sơn đã bị người dùng trận pháp nhiệt tình tiếp đãi, hại hắn tưởng Linh Nguyệt Sơn nguyên bản liền có.

Nhìn ba người đều lâm vào ảo trận, Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể ở một bên yên lặng chờ đợi. Đừng hỏi hắn vì cái gì không trung ảo trận, tam cấp ảo trận quá thấp, hắn Hợp Thể kỳ thần thức căn bản không chịu ảnh hưởng.

Ngoài ý muốn chính là Ân Thiên Thịnh cư nhiên là cái thứ nhất từ ảo trận trung tránh thoát ra tới. Thấy hắn phải đi lại đây, Tiêu Lăng Hàn lập tức ra tiếng nhắc nhở nói: “Đừng nhúc nhích, có sát trận, ngươi tốt nhất đãi tại chỗ.”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói có sát trận, Ân Thiên Thịnh chạy nhanh trạm hảo, tuy rằng hắn bình thường nói trận pháp phù triện những cái đó là đường ngang ngõ tắt, khá vậy không thể không thừa nhận bọn họ uy lực cũng là không thể khinh thường.

“Cái kia Tiêu sư đệ, chúng ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

“Chờ bọn họ hai tỉnh lại rồi nói sau.” Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua lâm vào ảo trận mặt khác hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Thịnh ước chừng đợi một canh giờ, Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Duệ hai người mới từ ảo trận trung tỉnh lại. Không biết Sở Mục Thần ở ảo cảnh nhìn thấy gì, tỉnh lại thời điểm toàn thân đều là sát khí, lệ khí, tức giận. Mà Ân Thiên Duệ tỉnh lại thời điểm nước mắt lưng tròng, đáng thương hề hề bộ dáng, không biết đã trải qua cái gì sinh ly tử biệt.

“Tiểu đệ” Ân Thiên Thịnh lo lắng nhìn chính mình đệ đệ, nhà mình đệ đệ luôn luôn đều là trong nhà hạt dẻ cười, rất ít thấy hắn khóc.

“Các ngươi hai cái không có việc gì đi?” Tiêu Lăng Hàn cũng hỏi.

“Không có việc gì.”

Tiêu Lăng Hàn: "……" Lừa quỷ đâu!

"Tiêu sư đệ, ngươi nhưng hiểu trận pháp?" Sở Mục Thần nhìn Tiêu Lăng Hàn hỏi, mặt khác hai người đều không cần hỏi, Ân Thiên Thịnh liền biết luyện kiếm, Ân Thiên Duệ liền biết luyện đan.

"Ân, có một cái tam cấp ảo trận, một cái tam cấp vây trận, một cái tam cấp sát trận." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu đúng sự thật đáp.

"Kia có thể hay không ở không phá trận dưới tình huống, làm chúng ta lặng yên không một tiếng động rời đi?" Sở Mục Thần tiếp tục hỏi.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Gia hỏa này xác định không có thuật đọc tâm?

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Các ngươi đều đừng nhúc nhích, ta mang các ngươi đi ra ngoài, đem đôi mắt nhắm lại."

Tiêu Lăng Hàn hướng mấy người trên người phân biệt dán một trương ẩn thân phù, dùng một cây dây thừng mang theo ba người rời đi trận pháp phạm vi.

"Có thể mở to mắt, đừng nói chuyện, cùng ta tới." Tiêu Lăng Hàn mang theo ba người đi vào phụ cận một cái động phủ, không coi ai ra gì vào kia gian động phủ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 108

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 108 Học viện Hoàng Cực

【108: Lăng Hàn trả thù 】

Lúc này động phủ có hai người, một cái đúng là Ân Thiên Duệ đại sư huynh Cát Thâm, còn có một cái không quen biết, nhưng cũng có Kim Đan đỉnh tu vi.

"Cát sư huynh, ngươi yên tâm, bọn họ vào ta trận pháp bất tử cũng đến lột da."

"Ân, ngươi tự mình bố trí trận pháp, ta tất nhiên là yên tâm. Nơi đó mặt nhưng còn có Thiên Tinh Các thiếu chủ, những người khác đã chết đều không sao cả, ngàn vạn đừng làm cho hắn chết ở bên trong."

"Hắn nói như thế nào cũng là Phong Vân bảng đệ nhất danh, không có khả năng như vậy đồ ăn, chờ những người khác đều đã chết, ta lại đem hắn thả ra."

"Hành, ta đáp ứng chuyện của ngươi, chờ ta được đến dị hỏa, ta chắc chắn thực hiện."

"Hảo, ta đây liền tĩnh chờ cát sư huynh tin tức tốt."

"Tằng sư đệ, ta đi trước sư tôn nơi đó, miễn cho chọc hắn hoài nghi."

Nghe đến đó, Tiêu Lăng Hàn mang theo ba người dẫn đầu ra động phủ.

"Cấp, ta xem ta còn là hôm nào lại đi ngươi động phủ làm khách." Tiêu Lăng Hàn vứt một khối lưu ảnh thạch cấp Ân Thiên Duệ.

"Hảo, đa tạ Tiêu đại ca, chờ ta đem chuyện này giải quyết, đại gia lại cùng nhau tụ tụ." Ân Thiên Duệ đối Tiêu Lăng Hàn cảm kích nói, không nghĩ tới chuyện này sau lưng thật đúng là chính là Cát Thâm.

Cùng ba người tách ra sau, Tiêu Lăng Hàn cũng không có hồi chính mình động phủ, mà là đi tìm Hồ Sâm.

Thanh Nguyệt Sơn, nơi này linh khí nồng đậm, sơn gian sương trắng lượn lờ, sườn núi có một tòa sân, sân ngoại trong đất còn gieo trồng không ít quý trọng tứ cấp linh thảo. Đứng ở sân bên ngoài nghe vừa nghe đều làm người vui vẻ thoải mái, đột nhiên, sân môn bị người từ bên trong mở ra, một vị ăn mặc màu xanh lơ pháp y trung niên nam tử từ trong viện đi ra.

Thấy nam tử một cái chớp mắt, Ân Thiên Duệ tiến lên một bước, ngữ khí cung kính nói: "Đệ tử bái kiến sư tôn."

Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh cũng chạy nhanh hành lễ: "Vãn bối Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh gặp qua Từ viện trưởng!"

“Ân, đều vào đi!” Từ Cảnh Bình gật gật đầu, mở ra trong viện trận pháp, đem ba người mời vào phòng.

Sau nửa canh giờ……

Trong viện trận pháp lại lần nữa bị xúc động, Từ Cảnh Bình làm Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ cùng Sở Mục Thần đến nội thất đợi. Chính hắn ra sân, đem xúc động trận pháp người nghênh vào phòng.

Trong đại sảnh, Cát Thâm vì Từ Cảnh Bình rót đầy trà, liền ngồi ở hắn xuống tay vị. Ngữ khí cung kính nói: “Sư tôn, tam cấp phá ách đan ta còn có chút đắn đo không được hỏa hậu, cố ý tới thỉnh giáo sư tôn.”

“Phá ách đan công hiệu là trợ giúp tu sĩ đột phá đại cảnh giới tỷ lệ gia tăng nhị thành, loại này đột phá cảnh giới dùng đan dược khó nhất luyện chế, một không cẩn thận liền sẽ tạc lò, cho nên hỏa hậu nắm giữ đặc biệt quan trọng.” Từ Cảnh Bình chậm rãi nói, nhìn về phía Cát Thâm ánh mắt mang theo một chút phức tạp.

Cát Thâm gật gật đầu, “Sư tôn nói chính là.”

“Luyện đan kỳ thật tựa như tu luyện, phải có kiên nhẫn, có kiên trì, không có lối tắt có thể đi, thiếu bất luận cái gì một cái bước đi cuối cùng đều sẽ trở thành thất bại phẩm. Cát Thâm, ngươi nhưng minh bạch?”

Cát Thâm đối thượng Từ Cảnh Bình bình tĩnh không gợn sóng ánh mắt trong lòng có chút hoảng loạn, hắn không biết Từ Cảnh Bình lời này là có ý tứ gì? Chẳng lẽ chính mình làm sự tình bị hắn đã biết? Không có khả năng, chính mình như vậy cẩn thận, sở hữu sự tình chính mình đều không có tự mình tham dự, liền tính là học viện hộ vệ đội tưởng tra cũng sẽ không tra được chính mình trên người tới.

Lấy lại bình tĩnh, Cát Thâm mới dường như không có việc gì trả lời: “Đệ tử minh bạch, cẩn tuân sư tôn dạy bảo.”

Từ Cảnh Bình nhìn trước mặt Cát Thâm, suy nghĩ về tới năm đó mới gặp hắn khi bộ dáng.

Năm đó Cát Thâm một khang nhiệt huyết, chính khí lăng nhiên, bởi vì ở luyện đan tỷ thí thời điểm trực tiếp vạch trần một cái gian lận đệ tử, do đó bị người trả thù. Có một lần bị đánh nửa chết nửa sống, chính mình đi ngang qua khi cứu hắn, thấy hắn nhân phẩm cũng không tệ lắm, tư chất cũng còn có thể, liền nhận lấy hắn cái này đồ đệ.

“Cát Thâm, ngươi đi theo sư tôn đã bao lâu?”

“Hồi bẩm sư tôn, đệ tử ở 25 tuổi bái sư, đến nay đã có 233 năm.” Cát Thâm trầm mặc một chút, mới trả lời.

“Đúng vậy, bất tri bất giác đã có hơn 200 năm.” Từ Cảnh Bình tràn đầy cảm thán, lại như là ở lẩm bẩm lầu bầu.

Cát Thâm sờ không rõ Từ Cảnh Bình hôm nay như thế nào sẽ cùng hắn nói một ít luyện đan bên ngoài sự tình, chỉ có thể tĩnh xem này biến.

"Cát Thâm, ngươi cảm thấy tiểu lục thế nào?" Từ Cảnh Bình đột nhiên chuyện vừa chuyển, thẳng tắp nhìn chằm chằm Cát Thâm, muốn nhìn thanh hắn đáy mắt thần thái. Chỉ tiếc, hắn cái này đại đệ tử che giấu thật tốt quá, chính là hắn cũng nhìn không ra chút nào khác thường.

"Lục sư đệ người khá tốt, hiếu học, tiến tới, có thể chịu khổ, chịu được vất vả, luyện đan thiên phú cũng thực hảo." Cát Thâm mắt cũng không chớp há mồm liền nói.

Hắn nói làm người hoàn toàn nhìn không ra hắn có bất luận cái gì ghen ghét chi tâm, phảng phất Ân Thiên Duệ chính là hắn thân đệ đệ giống nhau.

Từ Cảnh Bình gật gật đầu, "Ân, vậy ngươi đi đem tiểu lục tìm tới, vi sư có chuyện muốn cùng hắn nói."

Nghe thấy lời này, Cát Thâm rõ ràng đồng tử co chặt một chút, mà trùng hợp bị Từ Cảnh Bình nhìn cái rõ ràng, hắn nhìn về phía Cát Thâm ánh mắt là nói không nên lời thất vọng, còn có đau lòng. Hắn không nghĩ tới chính mình thu đại đồ đệ tẫn nhiên là một cái vì đạt được mục đích không chiết thủ đoạn người, dám làm ra tàn hại đồng môn sư huynh đệ sự tình.

Cát Thâm ngây ra một lúc lập tức phản ứng lại đây, chạy nhanh nói: "Kia đệ tử lập tức liền đi tìm tiểu lục." Hiện tại đi phỏng chừng Ân Thiên Duệ không chết cũng đã ly chết không xa, chờ chính mình thu phục dị hỏa là có thể mượn này thăng cấp Nguyên Anh kỳ, đến lúc đó chính mình cũng có thể luyện chế tứ cấp đan dược, cũng không cần lại đối Từ Cảnh Bình khom lưng uốn gối.

Thấy Cát Thâm đi tới cửa, Từ Cảnh Bình đột nhiên hỏi: "Ngươi biết tiểu lục hiện tại ở nơi nào sao?"

"Tiểu lục hẳn là ở hắn động phủ đi?" Cát Thâm suy nghĩ một chút, có chút không xác định nói, ánh mắt chột dạ, không dám cùng Từ Cảnh Bình đối diện.

"Cát Thâm, nếu là tiểu lục đứng ở chỗ này, ngươi sẽ cùng hắn xin lỗi sao? Ngươi làm đại sư huynh ngươi lại không có hảo hảo chiếu cố hắn, nghe nói hắn hôm nay ở khảo hạch thời điểm đá lấy lửa trận bị người động tay động chân." Từ Cảnh Bình nhắm mắt, chậm rãi mở lại lần nữa hỏi. Hắn tưởng cuối cùng lại cấp Cát Thâm một lần cơ hội, rốt cuộc có hơn 200 năm sư đồ tình phân.

"Sư tôn, tiểu lục khảo thí khi đá lấy lửa trận bị người động tay động chân sự, hộ vệ đội người đã điều tra ra, ngày mai Chấp Pháp Đường người liền sẽ cấp hôm nay tất cả tham gia khảo hạch học viên một công đạo." Cát Thâm cầm nắm tay, nỗ lực bảo trì trấn định.

Mà Cát Thâm không biết chính là, đây là Từ Cảnh Bình cho hắn cuối cùng một lần cơ hội, đáng tiếc hắn chung quy không biết hối cải.

Cát Thâm mới vừa đi đến sân cửa liền thấy sáu cái ăn mặc màu đen pháp y người, không đợi hắn biết rõ những người này vì sao sẽ đến nơi này, hắn đã bị học viện chấp pháp đội người cấp bắt lên. Hắn tê thanh kiệt lực quát: "Buông ta ra, ta chính là Từ viện trưởng thân truyền đệ tử, các ngươi vì sao bắt ta?"

Đi đầu chấp pháp trưởng lão mặt vô biểu tình nói: "Là Từ viện trưởng cho chúng ta truyền tin tức, ngươi xúc phạm học viện viện quy."

"Sư tôn! Nguyên lai sư tôn đã biết chính mình hành động!" Cát Thâm lẩm bẩm nói nhỏ, quay đầu lại nhìn về phía sân phương hướng tràn ngập phẫn nộ, oán hận, không cam lòng, còn kém một chút, liền thiếu chút nữa hắn là có thể thành công.

Tằng Đào động phủ nội, lúc này Tằng Đào chính thích ý uống linh trà, hừ tiểu khúc.

Đột nhiên, động phủ trận pháp bị người từ bên ngoài bạo lực phá vỡ, một hàng ăn mặc màu đen pháp y tu sĩ xông vào.

Tằng Đào thấy rõ người tới, bị dọa hồn phi phách tán, chấp pháp đội người như thế nào đột nhiên liền tìm thượng chính mình? Chẳng lẽ là bởi vì chính mình giúp Cát Thâm làm sự bại lộ?

"Các ngươi… Các ngươi muốn làm sao?" Tằng Đào lắp bắp hỏi.

"Có người cử báo ngươi lợi dụng trận pháp hố sát học viện học viên, hơn nữa vẫn là thân truyền đệ tử."

Sự tình quả nhiên bại lộ, xong rồi, xong rồi, chính mình này không phải ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo sao?

"Cẩu nhật Cát Thâm, ngươi đem lão tử hố thảm!" Tằng Đào không phẫn quát, nhưng mà, này cũng không thể thay đổi hắn chấp pháp đội bị mang đi vận mệnh.

Bị học viện chấp pháp đội mang đi người cơ hồ chính là có đi mà không có về, giống nhau có hộ vệ đội tìm ngươi hỏi chuyện, vậy ngươi liền phải cẩn thận. Bởi vì bọn họ một khi tra được ngươi phạm vào học viện viện quy, liền sẽ đem ngươi trực tiếp giao cho học viện chấp pháp đội. Học viện chấp pháp đội đều là một đám lãnh khốc vô tình gia hỏa, bọn họ chỉ nghe viện trưởng đại nhân hiệu lệnh.

Đen kịt đêm, phảng phất vô biên nùng mặc nặng nề mà bôi trên phía chân trời, liền ngôi sao ánh sáng nhạt cũng không có. Tại đây loại trong bóng đêm, Đỗ Tư Thông toàn thân từng đợt mạo khí lạnh, da đầu tê dại, phảng phất chung quanh có vô số đôi mắt đang nhìn hắn, thân thể dần dần cuộn tròn thành một đoàn, hắn nhắm mắt lại, cũng không dám nữa chăm chú nhìn hắc ám.

Đỗ Tư Thông chiều nay mới vừa ăn cơm chiều đã bị người từ phía sau mê đi, chờ hắn tỉnh lại liền đến cái này đen nhánh trong sơn động. Hắn không biết nơi

này là chỗ nào, bên ngoài thường thường có con dơi bay qua, mà hắn trong thân thể linh khí rỗng tuếch.

Đột nhiên, “A……” Hét thảm một tiếng, tại chỗ không còn có Đỗ Tư Thông thân ảnh.

“Cái thứ nhất!” Một cái lạnh nhạt vô tình thanh âm vang lên.

Nửa đêm, đen nhánh màn đêm, yên tĩnh lại âm trầm, bên ngoài phong âm lãnh tru lên, thường thường có thể nghe được gió thổi lá cây sàn sạt thanh. Đối mặt này quen thuộc sơn động, Đỗ Tư Hạng lúc này chỉ cảm thấy cả người lạnh băng, lòng bàn tay chảy hãn, da đầu tê dại, toàn thân ra mồ hôi.

Đỗ Tư Hạng một khắc trước còn ở chính mình động phủ ngủ, chờ hắn tỉnh lại người liền cái này đen nhánh trong sơn động. Lúc này hắn trong thân thể linh khí chút nào không dư thừa, hắn biết đây là có người ở trả thù hắn. Mấy ngày hôm trước bọn họ đem cái kia kêu Thượng Quan Huyền Ý học viên quan tới rồi nơi này, nhưng hiện tại nơi này cái gì đều không có, hắn trong lòng sợ hãi lại sợ hãi, sớm biết rằng chính mình liền không tham dự đi vào.

Đột nhiên, “A……” Hét thảm một tiếng, tại chỗ không còn có Đỗ Tư Hạng thân ảnh.

“Cái thứ hai!” Một cái lạnh băng đến cực điểm thanh âm vang lên.

Sáng sớm, thái dương còn không có dâng lên, trong không khí đã tràn ngập tảng sáng khi hàn khí, trên cỏ cũng đã che giấu màu xám sương sớm; dậy sớm chim sơn ca ở kia tranh tối tranh sáng vân không cao chuyển giọng hát.

Một cái thân hình thon thả nữ tử, nàng tóc dài khoác với ngực, dùng một cây màu hồng phấn dải lụa nhẹ nhàng vãn trụ, ăn mặc một bộ bạch y. Từ xa nhìn lại, chỉ cảm thấy nàng phía sau hình như có yên hà nhẹ hợp lại, thật sự phi trần thế người trong, đãi nàng đến gần, mới thấy rõ nàng khuôn mặt, da thịt thắng tuyết, dung sắc tuyệt lệ, hảo một trương hoa dung nguyệt mạo mặt.

Đột nhiên, bốn phương tám hướng sát khí tứ phía, quỷ khóc sói gào, lửa cháy quấn thân, nữ tử tay cầm một cây roi dài, “Bang ~~ bang ~” không ngừng múa may, công kích tới trước mặt hỏa diễm thú. Đáng tiếc mới vừa đem một con hỏa diễm thú đánh tan, lại từ bên kia lao ra một con tới, một con, hai chỉ, ba con, chậm rãi càng ngày càng nhiều, nữ tử rốt cuộc mệt mỏi ứng phó, bị thương.

“Ai? Cấp lão nương lăn ra đây!”

Hoắc Mai là nhận được chính mình chất nhi Đỗ Tư Hạng truyền âm ngọc giản mới đến nơi đây, không nghĩ tới, tới lúc sau chính mình liền lâm vào trận pháp, xem ra là có người sớm đã thiết hảo bẫy rập chờ chính mình.

Nói chuyện công phu trên người nàng lại bị thương, lúc này Hoắc Mai đã không có mới vừa tiến sơn động khi cao quý lãnh diễm, hiện giờ nàng chật vật bất kham, một thân thương.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 109

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 109 Học viện Hoàng Cực

【109: Thi Nhược Lan chi tử 】

Hoắc Mai cảm giác được trong thân thể linh lực liền phải tiêu hao không còn, bớt thời giờ chạy nhanh ăn một viên Hồi Linh Đan. Lấy ra không gian giới tử phù triện không ngừng kích hoạt, hướng những cái đó hỏa diễm thú ném đi. "Phanh ~ phanh" thanh không ngừng, nhưng những cái đó hỏa diễm thú lại như là sát không xong, Hoắc Mai tâm sinh tuyệt vọng.

"Không biết là vị nào đạo hữu tại đây bố trí trận pháp? Nếu là Hoắc Mai vô ý đắc tội đạo hữu, Hoắc Mai tại đây hướng đạo hữu xin lỗi, hy vọng đạo hữu có thể phóng ta rời đi, tất có thâm tạ." Dứt lời, không hề có người đáp lại, hỏa diễm thú cũng không có giảm bớt.

Hoắc Mai khí chửi má nó, không thể không lại lần nữa chém giết……

Nhìn nằm trên mặt đất hơi thở mong manh Hoắc Mai, Tiêu Lăng Hàn cũng có hiện thân, mà là làm Mặc Ảnh trực tiếp nuốt nàng. Hắn mới không ngốc đâu, này đó đại gia tộc tinh anh con cháu đều bị trong nhà trưởng bối để lại thần thức, nói không chừng sẽ đem người chết cuối cùng một khắc nhìn thấy người thông qua bí thuật truyền quay lại đi.

"Cái thứ ba!"

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết bởi vì hắn tiểu tâm cẩn thận, vì hắn miễn đi rất nhiều phiền toái. Giờ phút này hắn như cũ đứng ở tại chỗ, chờ đợi cuối cùng một đợt con mồi đưa tới cửa.

Sáng sớm, từng trận gió nhẹ, thổi tan mây mù, ấm áp ánh mặt trời, xuyên thấu qua đông đúc lá cây sái lạc xuống dưới, thành điểm điểm kim sắc quầng sáng. Có lưỡng đạo màu trắng thân ảnh xuyên qua rừng cây, chậm rãi đi vào một cái sơn động.

Nữ tử dáng người tinh tế, eo thon suy nhược, có vẻ nhu nhược động lòng người, còn có kia bạch chất thon dài cổ. Lớn lên khuynh quốc khuynh thành, phong hoa tuyệt đại, không cần phấn trang liền thiên tư quốc sắc, diễm quan quần phương. Hai người đều người mặc màu trắng váy lụa, lụa trắng thủy vân trường tụ nhẹ bãi, eo hệ cùng sắc nguyệt bạch đai lưng, trước ngực thêu đan lô, mờ ảo thanh nhã, gió nhẹ thổi tới, sa theo gió vũ, đen nhánh tóc đen rũ với bên hông.

Tiêu Lăng Hàn rất xa liền nhìn đến Thi Nhược Lan cùng Thi Nhược Tình hai người từ xa đến gần.

Đôi hoa tỷ muội này có thể nói là nhân gian cực phẩm, đáng tiếc đều là rắn rết mỹ nhân, tâm địa ác độc, Tiêu Lăng Hàn đối hai người không có bất luận cái gì đồng tình cùng thương tiếc.

Thi Nhược Lan cùng Thi Nhược Tình hai tỷ muội là bị Hoắc Mai truyền âm ngọc giản gọi tới cái này sơn động, chỉ là chờ hai người đi vào trận pháp kia một khắc liền biết các nàng trúng người khác bẫy rập.

"Tỷ tỷ, làm sao bây giờ? A ~~ đi tìm chết, đều đi tìm chết!" Thi Nhược Tình có chút hoảng loạn lấy ra phù triện, không ngừng công kích trước mặt xuất hiện hỏa diễm thú.

"Đáng chết, sát cũng giết không xong." Thi Nhược Lan cũng lấy ra phù triện pháp khí không ngừng tự bạo, ý đồ giết sạch trước mặt xuất hiện hỏa diễm thú.

Đáng tiếc hai người bọn nàng làm hết thảy đều là phí công, mặc kệ các nàng giết chết nhiều ít, không một hồi liền lại sẽ xuất hiện càng nhiều.

"Không biết là vị nào tiền bối tại đây? Nếu là tiền bối nguyện ý thả chúng ta tỷ muội hai người, chúng ta nguyện ý vì tiền bối làm bất luận cái gì sự." Thi Nhược Lan duỗi tay lược một chút ngăn trở gương mặt sợi tóc, lộ ra nàng nhìn quanh rực rỡ hai tròng mắt, sóng mắt lưu chuyển, vũ mị động lòng người, mặt như rặng mây đỏ nàng khắp nơi quan khán, ý đồ tìm ra âm thầm người, thuận tiện thi triển một chút mỹ nhân kế.

Đáng tiếc, sau một lúc lâu, đối phương từ đầu đến cuối đều không có hiện thân.

"Tỷ tỷ, ngươi xác định nơi này có những người khác sao?" Thi Nhược Tình hoài nghi hỏi, sớm biết rằng nàng liền không tới. Nếu không phải vì làm Hoắc Mai giúp chính mình cùng Mạc gia liên hôn, nàng lần trước cũng sẽ không cùng bọn họ cùng nhau tới nơi này làm nhục cái kia thiếu niên. Tương đồng địa điểm, nhất định là cái kia thiếu niên bằng hữu trở về báo thù.

"A ~~, đi, ầm vang." Lại là một trương lôi viêm phù bị kích hoạt, Thi Nhược Lan luống cuống tay chân mà ứng phó trước mặt xuất hiện hỏa diễm thú.

"Rống… Rống……" Nàng bị đột nhiên xuất hiện trong người trước nhị cấp hỏa diễm thú hoảng sợ, không chút suy nghĩ liền đem chính mình bên cạnh người Thi Nhược Tình kéo lại đây che ở chính mình trước mặt.

Thi Nhược Tình bị Thi Nhược Lan đột nhiên hành động sợ tới mức kinh thanh thét chói tai: "A…… Không, tỷ tỷ, không cần, không……"

Thi Nhược Lan cũng bị chính mình vừa rồi hành động hoảng sợ, nàng vừa rồi chỉ là theo bản năng hành động. Nhìn đến muội muội chết thảm ở chính mình trước mặt, nàng kinh rống to ra tiếng: "Ta không phải cố ý, nếu tình, tỷ tỷ không phải cố ý. Đều là các ngươi, đều tại các ngươi, các ngươi đều đáng chết!" Thi Nhược Lan hồng mắt, lấy ra pháp khí không ngừng chém giết trước mặt hỏa diễm thú, đáng tiếc nàng trong thân thể linh khí đã là hao hết, phù triện cũng

tiêu hao không còn, đan dược cũng ăn xong rồi, giờ phút này nàng chỉ có thể ngoan ngoãn chờ chết.

"Ô ô ô……" Thi Nhược Lan nhỏ giọng nức nở lên," sợ hãi, khủng hoảng" không ngừng ở nàng nội tâm nảy sinh, nàng sợ hãi đến run bần bật. Hỏa diễm thú đã đình chỉ công kích, nhưng nàng không hề có sống sót may mắn. Bởi vì nàng biết, đây là báo thù, nàng bất tử, liền sẽ không đình. Cái này địa phương vẫn là Hoắc Mai tìm, nàng nói qua, nơi này mười năm tám năm đều sẽ không có người tới, cho nên hôm nay chính mình chú định là sống không được.

Thi Nhược Lan là chỉnh sự kiện khởi xướng người, nàng câu dẫn Đỗ Tư Hạng, làm Đỗ Tư Hạng liên hợp hắn cô cô Hoắc Mai. Còn lợi dụ Đỗ Tư Thông, làm hắn trước đem Thượng Quan Huyền Ý mê choáng, lúc này mới có Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại sau, phát hiện chính mình cư nhiên ở cái này trong sơn động.

Thi Nhược Lan tiến Đan Viện liền câu dẫn Đan Viện học viên, bại hoại Ân Thiên Duệ thanh danh. Nàng sở dĩ đối phó Thượng Quan Huyền Ý, chính là bởi vì nàng có mấy lần đều thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ ở bên nhau ăn cơm. Nàng không động đậy Ân Thiên Duệ, nhưng không có chỗ dựa Thượng Quan Huyền Ý liền thành nàng mục tiêu. Nàng biết Hoắc Mai ngày đầu tiên liền đắc tội Ân Thiên Duệ, Thượng Quan Huyền Ý cùng với Tiêu Lăng Hàn, cho nên nàng thông qua Đỗ Tư Hạng liên hệ Hoắc Mai khi, hai người ăn nhịp với nhau.

Nguyên nhân chính là như thế, Tiêu Lăng Hàn mới đối Thi Nhược Lan đặc biệt chiếu cố, chờ đem người tra tấn đủ rồi mới thả ra Mặc Ảnh, làm nàng cuối cùng một cái chết.

Đem nơi đây chính mình lưu lại dấu vết nhất nhất thanh trừ sau, Tiêu Lăng Hàn mới dán lên ẩn thân phù, lặng yên không một tiếng động mà trở về chính mình động phủ.

Mới vừa tiến Long Ngọc không gian liền phát hiện Thượng Quan Huyền Ý đang ở luyện khí, Tiêu Lăng Hàn cũng có quấy rầy hắn, mà là tại chỗ bố trí một cái trận pháp, lấy ra cái bàn ghế, bắt đầu thử họa tứ cấp phù triện. Hiện giờ hắn tu vi đã tới rồi Kim Đan đỉnh, muốn càng tiến thêm một bước cần thiết đến có linh khí nồng đậm thiên tài địa bảo, nhưng Hoàng Cực đại lục tài nguyên thiếu thốn, hắn nếu muốn thăng cấp chỉ có thể đi mặt khác đại lục. Tuy rằng giới tử lưu có các loại phù triện bản mẫu, nhưng thời gian lâu lắm, có đã mơ hồ không rõ. Cũng không biết rốt cuộc ở giới tử thả nhiều ít năm, nguyên bản tốt nhất phù triện đã trở nên thường thường vô kỳ, này cũng cấp Tiêu Lăng Hàn vẽ lại gia tăng rồi không ít khó khăn.

Học viện thư hắn cũng nhìn không ít, bất quá học viện phù triện đều là một ít thường thấy công kích phù cùng phòng ngự phù, mặt khác phụ trợ phương diện phù triện cũng không có. Sở hữu phụ trợ các loại thuật pháp Tiêu Lăng Hàn đều có đọc qua, hắn có không gian làm hậu thuẫn, có nhiều hơn học tập thời gian,

hắn không nghĩ ở chính mình yêu cầu khi, lại cái gì đều không biết, hắn thích phòng ngừa chu đáo.

Đảo mắt lại qua một ngày, hôm nay là Đan Viện cuối cùng một hồi tỷ thí, lần này tỷ thí quan hệ đến có không được đến tiến vào bí cảnh danh ngạch.

Tiêu Lăng Hàn là cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau tới quảng trường, bất quá Tiêu Lăng Hàn cũng không có đi Phù Viện, mà là cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng đi Khí Viện.

Hai người ngồi vào vị trí thượng, bên cạnh chỗ ngồi ngồi chính là Lâm Sinh, hắn vừa thấy đến hai người liền nhìn chằm chằm vào Thượng Quan Huyền Ý xem. Nhìn một hồi lâu, mới có chút không xác định hỏi: "Di, ngươi là tiểu sư đệ? Ngươi như thế nào mang theo cái mặt nạ?"

"Lâm sư huynh, là ta, trước hai ngày ta bế quan luyện khí thời điểm không cẩn thận đem mặt lộng bị thương, ta sợ dọa đến người khác, cho nên đành phải đeo cái mặt nạ." Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy bất đắc dĩ nói.

"Nga, vậy ngươi phải cẩn thận điểm, ngươi ăn đan dược sao? Không đúng sự thật ta nơi này giống như còn có một viên phục hồi như cũ đan." Lâm Sinh nói liền phải đem bên hông túi trữ vật phục hồi như cũ đan lấy ra tới, bọn họ Khí Viện người cơ hồ mỗi người đều có phục hồi như cũ đan, bởi vì tưởng luyện khí thời điểm, khó tránh khỏi sẽ bị hoả tinh tử bắn đến trên người.

"Không cần Lâm sư huynh, ta đã ăn qua phục hồi như cũ đan, lần này thương tương đối nghiêm trọng, khả năng muốn quá một đoạn thời gian mới có thể hảo." Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh xuất khẩu ngăn trở Lâm Sinh động tác, vui đùa cái gì vậy, hắn mặt lại không phải thật sự ở luyện khí khi chịu thương, mà là trúng độc, nơi nào là ăn viên phục hồi như cũ đan là có thể tốt mà?

"Hảo đi! Bên cạnh ngươi vị này chính là?" Lâm Sinh lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi, không nghĩ tới tiểu sư đệ lớn lên phấn điêu ngọc trác, ngũ quan tinh xảo, hắn bằng hữu cũng là sinh mặt như quan ngọc, tuấn mỹ vô song, trên người đều có một cổ tôn quý khí chất, làm người cảm thấy người này cao không thể phàn.

Nếu là vị sư đệ này tới bọn họ Khí Viện, kia tuyệt đối là bọn họ Khí Viện đệ nhất mỹ nam. Như vậy bọn họ Khí Viện người sẽ không bao giờ nữa sẽ bị mặt khác viện người ta nói, những người đó luôn nói bọn họ Khí Viện người chính là một đám dưa vẹo táo nứt, nhưng, lớn lên khái sầm lại không phải bọn họ sai, cha mẹ cấp bọn họ có biện pháp nào!

Tiêu Lăng Hàn còn không biết một cái đối mặt, Lâm Sinh tựa như đem hắn kéo vào Khí Viện, làm Khí Viện bề mặt đảm đương.

"Lâm sư huynh, vị này chính là Phù Viện học viên Tiêu Lăng Hàn. Sư huynh, vị này chính là Lâm Sinh, Lâm sư huynh, ở Khí Viện thời điểm đối ta thực chiếu

cố.” Thượng Quan Huyền Ý vì hai người lẫn nhau giới thiệu một chút.

“Huyền Ý ở Khí Viện trong khoảng thời gian này làm phiền Lâm sư huynh.” Tiêu Lăng Hàn hướng Lâm Sinh gật gật đầu, cảm kích nói.

Lâm Sinh xua xua tay, không lắm để ý nói: “Không dám, không dám, mọi người đều là Khí Viện học viên, lẫn nhau chiếu cố là hẳn là.” Bỗng nhiên linh quang chợt lóe, hỏi: “Tiêu sư đệ a, ngươi có hay không nghĩ tới chuyển viện a?” Nói xong, Lâm Sinh liền mãn hàm chờ mong nhìn Tiêu Lăng Hàn, hy vọng hắn lập tức đáp ứng xuống dưới, như vậy bọn họ toàn bộ Khí Viện nhan giá trị liền bay lên một cái đại cấp bậc.

“Xin lỗi, tạm thời không có.”

“Không quan hệ, Tiêu sư đệ ngươi nếu là nghĩ đến Khí Viện tùy thời đều có thể, đến lúc đó ta nhất định làm sư phó cho ngươi mở cửa sau.” Lâm Sinh vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Lâm sư huynh, ngươi như vậy gióng trống khua chiêng nói muốn viện trưởng mở cửa sau, sợ là phải bị người tấu!

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, này Lâm Sinh xem ra rất được Khí Viện viện trưởng yêu thích a, loại này” mở cửa sau” nói đều dám trước công chúng nói ra.

“Ân, vậy trước cảm ơn Lâm sư huynh.”

Lúc này luyện đan tỷ thí cũng đúng là bắt đầu rồi, hôm nay muốn đại gia luyện chế chính là nhị cấp đan dược sinh cốt đan, loại này đan dược ở nhị cấp đan dược trung tính tương đối khó luyện chế một loại. Mỗi người có ba lần cơ hội, nếu là ba lần đều thất bại nói, vậy chỉ có bị đào thải, luyện chế đan dược như cũ dựa theo phẩm chất cùng số lượng tới định thắng bại. Tham gia khảo hạch người tổng cộng có 50 người, chỉ có tiến vào trước hai mươi nhân tài có thể được đến đi bí cảnh ngọc bài.

“Sư huynh, ngươi nhận thức người nọ sao?” Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào Phù Viện phương hướng, nơi đó ngồi một cái khí vũ bất phàm, oai hùng anh phát nam tu, hắn nhìn chằm chằm vào Tiêu Lăng Hàn xem, cái loại này đem Tiêu Lăng Hàn trở thành con mồi ánh mắt, làm Thượng Quan Huyền Ý trong lòng thực không thoải mái.

“Không quen biết, râu ria người.” Tiêu Lăng Hàn liền đầu đều không có chuyển, lấy hắn thần thức, sáng sớm liền phát hiện Chung Hạo Thành kia trần trụi ánh mắt, chút nào không thêm che giấu có chứa xâm lược tính ánh mắt, hắn cái loại này đem chính mình trở thành con mồi tâm thái, làm Tiêu Lăng Hàn một trận ghê tởm.

“Nga!” Thượng Quan Huyền Ý trả lời không chút để ý, trong lòng lại nghĩ khi nào đem người này lặng yên không một tiếng động xử lý.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên phát hiện chính mình không biết khi nào đối Tiêu Lăng Hàn sinh ra một loại mãnh liệt chiếm hữu dục, chỉ nghĩ làm hắn đôi mắt xem chính mình, không cho phép bất luận kẻ nào nhìn trộm hắn. Loại này tưởng đem hắn chiếm cho riêng mình, thậm chí là tưởng đem hắn khóa lên ý tưởng, đem Thượng Quan Huyền Ý chính mình giật nảy mình.

"Phanh… Phanh……" Tạc lò thanh âm đem Thượng Quan Huyền Ý lôi trở lại hiện thực, nhìn thấy tạc lò người không phải Ân Thiên Duệ, cũng liền không có gì để lo lắng. Hắn thật cẩn thận nghiêng đầu trộm ngắm Tiêu Lăng Hàn, thật sự là dài quá một trương điên đảo chúng sinh tuấn mỹ khuôn mặt, này còn không có hoàn toàn mở ra cũng đã có người theo dõi, nếu là mở ra, nào đến bị nhiều ít nữ tu nam tu đảo đuổi theo chạy a?

"Đẹp sao?"

Thượng Quan Huyền Ý ngây ngốc gật đầu, đáp: "Đẹp!"

"Ân, đẹp ngươi cũng chỉ có thể hâm mộ đố kỵ hận!" Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý trả lời rất là vừa lòng, thuận tiện còn duỗi tay gõ một chút hắn đầu.

Thượng Quan Huyền Ý đầu bị gõ một chút mới hồi phục tinh thần lại, chính mình này lại là bị Tiêu Đại Ma Vương sắc đẹp cấp mê hoặc, thật sự là sắc lệnh trí hôn a!

Thượng Quan Huyền Ý:…… Từ đâu ra yêu nghiệt, lớn lên cũng quá phạm quy.

Không trong chốc lát, Đan Viện học viên đều sôi nổi luyện hảo đan dược, trưởng lão nhất nhất kiểm tra sau, tuyển ra trước hai mươi danh, này giữa liền có Ân Thiên Duệ, nhưng đem hắn cao hứng hỏng rồi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 110

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 110 Học viện Hoàng Cực

【110: Tra nam Chung Hạo Thành 】 canh một

Hôm nay, trời trong nắng ấm, ánh nắng tươi sáng, ngày mai chính là Phù Viện khảo hạch, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người quyết định hảo hảo thả lỏng một chút, chuẩn bị cùng đi Trí Mỹ Trai ăn đốn ăn ngon khao một chút chính mình. Gần nhất hai người vẫn luôn ở Long Ngọc không gian học tập trận pháp, hoặc là luyện kiếm. Bên ngoài tuy rằng mới qua đi mấy ngày, nhưng hai người ở trong không gian đã đãi mấy trăm thiên.

Chỉ là hai người mới vừa đi ra Huyễn Nguyệt Sơn, đã bị người chặn đường đi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn trước mặt người nhướng mày, người này thật đúng là âm hồn không tan. Ở hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý vừa mới đi ra động phủ không vài bước, hắn liền phát hiện bên cạnh hàng xóm lấy ra truyền âm ngọc giản ở hướng ai mật báo, lúc ấy hắn còn đang suy nghĩ đối phương sẽ là ai đâu, không nghĩ tới cư nhiên sẽ là người này.

“Tiêu sư đệ, chúng ta lại gặp mặt.” Chung Hạo Thành tự quen thuộc hướng Tiêu Lăng Hàn chào hỏi, tự nhận là lộ ra một cái mê người tươi cười, kỳ thật trên mặt tươi cười thực cố tình. Hắn mãn tâm mãn nhãn chỉ có thấy Tiêu Lăng Hàn một người, đem một bên Thượng Quan Huyền Ý xem nhẹ cái hoàn toàn.

Tiêu Lăng Hàn ngoài cười nhưng trong không cười hỏi: “Có việc?”

“Không biết Tiêu sư đệ nhưng có thời gian, ta tưởng thỉnh Tiêu sư đệ cộng tiến cơm trưa.” Chung Hạo Thành mắt mang mỉm cười, đầy mặt chân thành tha thiết nhìn Tiêu Lăng Hàn, trong mắt tất cả đều là chờ đợi, bằng hắn hắn đường đường Chung gia con vợ cả thiếu gia thân phận, nhất định có thể bắt được trước mắt tuấn mỹ thiếu niên.

“Ngươi là… Ai?”

Tiêu Lăng Hàn câu này nói ra tới lực sát thương không thể nói không lớn, Chung Hạo Thành tươi cười lập tức cương ở trên mặt.

Thượng Quan Huyền Ý thật sự là không có nhịn xuống, “Phụt” một tiếng cười lên tiếng.

Chung Hạo Thành quay đầu tức giận trừng mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, trong mắt hiện lên một tia lợi mang, không tiếng động cảnh cáo. Quay đầu sắc mặt lại trở nên ôn hòa, hắn hơi hơi mỉm cười, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt ôn nhu lưu luyến, “Tiêu sư đệ không nhớ rõ ta không

quan hệ, ta hiện tại một lần nữa làm một lần tự giới thiệu, ta kêu Chung Hạo Thành, là Vân Hoàng Thành Chung gia gia chủ con vợ cả thiếu gia.”

“Này đó cùng ta lại có quan hệ gì?” Tiêu Lăng Hàn giống xem ngu ngốc giống nhau ánh mắt, lạnh lạnh nhìn thoáng qua Chung Hạo Thành, gia hỏa này lại là từ nhà ai bệnh viện tâm thần chạy ra bệnh tâm thần?

Sai khai Chung Hạo Thành thân mình, Tiêu Lăng Hàn liền muốn mang Thượng Quan Huyền Ý rời đi. Nào biết Chung Hạo Thành cư nhiên duỗi tay muốn tới bắt cổ tay của hắn, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thả ra phòng hộ tráo, Chung Hạo Thành không phòng trực tiếp bị Tiêu Lăng Hàn thả ra là phòng hộ tráo đạn tới rồi trên mặt đất.

Chung Hạo Thành là thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên không để ý tới chính mình, mắt thấy hắn liền phải rời đi, mà chính hắn ma xui quỷ khiến vươn tay, liền muốn bắt lấy hắn.

Ai ngờ ngạch hề, người không có bắt được, chính mình cư nhiên té lăn quay trên mặt đất, cái này làm cho Chung Hạo Thành nhất thời không phục hồi tinh thần lại. Hắn đường đường Chung gia con vợ cả thiếu gia, khi nào bị người cự tuyệt quá? Luôn luôn đều là hắn cự tuyệt người khác!

“Hảo a, các ngươi dám ở học viện nội tự mình động thủ, các ngươi đừng nghĩ vừa đi biết, ta muốn đem ngươi bẩm báo Chấp Pháp Đường đi.” Một cái nam tử thanh âm từ chỗ ngoặt chỗ vang lên.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tìm theo tiếng nhìn lại, liền thấy một cái 22 ba tuổi thanh niên nam tử từ chỗ ngoặt chỗ đã đi tới, trên mặt hắn có một khối màu đen bớt, nhìn qua xấu xí bất kham. Hắn chạy chậm đến Chung Hạo Thành bên người, ngồi xổm xuống, muốn dìu hắn, “Thành ca, ngươi không sao chứ?”

Người tới đúng là Tiêu Lăng Hàn lần trước nhìn thấy quá Bạch Liên Xuất, không nghĩ tới lúc trước bọn họ trong miệng từ hôn nam tử chính là trước mắt Chung Hạo Thành. Như vậy xem ra này Chung Hạo Thành thật đúng là cái cặn bã, ngủ Bạch Liên Kiệt, cũng không có tính toán cưới hắn, còn nơi nơi hái hoa ngắt cỏ.

Bạch Liên Xuất là đi theo Chung Hạo Thành đi vào bên này, hắn liền muốn nhìn một chút rốt cuộc lại là nơi nào tới hồ ly tinh đem Chung Hạo Thành cấp mê hoặc. Đãi nhìn thấy người khi, hắn cũng bị trước mắt thiếu niên tuấn mỹ bề ngoài sở kinh diễm tới rồi. Đồng thời trong lòng sinh ra nồng đậm ghen ghét, dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì bọn họ đều lớn lên như vậy đẹp, chính mình trên mặt lại có một khối khó coi như vậy bớt?

Hắn thấy Chung Hạo Thành là bị Tiêu Lăng Hàn phòng hộ tráo đạn đến trên mặt đất, hắn cảm thấy chính mình cơ hội tới, không chút nghĩ ngợi liền vọt ra.

“Bạch Liên Xuất, chúng ta đã giải trừ hôn ước, chuyện của ta không cần ngươi quản.”

Chung Hạo Thành ném ra Bạch Liên Xuất duỗi lại đây muốn dìu hắn tay, nghiến răng nghiến lợi nói. Hắn đang ở nơi này nghĩ cách theo đuổi mỹ nhân, này Bạch Liên Xuất lập tức liền gấp không chờ nổi tới làm phá hư.

Chung Hạo Thành ánh mắt bất thiện nhìn về phía Bạch Liên Xuất, lúc trước nếu không phải bởi vì hắn mẫu thân đã cứu chính mình mẫu thân, chính mình cha mẹ cũng sẽ không làm chính mình cùng hắn định ra việc hôn nhân này. Nhiều năm như vậy, bọn họ Bạch gia bởi vì cùng Chung gia có hôn ước quan hệ, Bạch gia từ giữa được đến không ít chỗ tốt, muốn nói ân cứu mạng cũng sớm nên trả hết. Chính mình đã nói với hắn quá vô số lần, chính mình không thích hắn, cố tình Bạch Liên Xuất đối chính mình luôn là dây dưa không thôi, còn lì lợm la liếm.

Phía trước chính mình theo đuổi một cái tiểu sư muội, đã bị Bạch Liên Xuất từ giữa làm khó dễ, phá hủy. Trước mắt chính mình thật vất vả coi trọng một cái làm chính mình tâm động thiếu niên, này Bạch Liên Xuất đúng là âm hồn bất tán lại xuất hiện. Chung Hạo Thành càng muốn trong lòng càng bực bội, rũ mắt khi trong mắt xẹt qua một đạo sát khí, nếu là này Bạch Liên Xuất còn như vậy, hắn không ngại làm người vĩnh viễn biến mất.

“Thành ca, ta chỉ là quan tâm ngươi, ta……” Bạch Liên Xuất ủy khuất nhìn Chung Hạo Thành, một bộ lã chã chực khóc biểu tình.

Như vậy biểu tình nếu là đặt ở một cái mỹ nhân trên người nhưng thật ra có vẻ nhu nhược động lòng người, nhìn thấy mà thương, nhưng đặt ở Bạch Liên Xuất trên người liền có vẻ buồn cười lại dữ tợn. Chính hắn không thấy mình bộ dáng, nhưng thật ra không cảm thấy cái gì, ngược lại còn cảm giác tự mình tốt đẹp!

Nhưng bên cạnh ba người thấy được, đều có loại gặp quỷ tâm thái.

Không đợi Bạch Liên Xuất nói xong, Chung Hạo Thành liền đánh gãy hắn, “Bạch sư đệ còn thỉnh tự trọng, chúng ta hiện tại đã không có bất luận cái gì quan hệ.” Nói xong, hắn đứng dậy, vỗ vỗ trên người không tồn tại tro bụi.

“Ta hôm nay còn có việc, hôm nào lại thỉnh Tiêu sư đệ ăn cơm.” Chung Hạo Thành đi đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, xin lỗi nói, nói xong, trốn cũng dường như rời đi.

“Thành ca, Thành ca!” Bạch Liên Xuất truy ở Chung Hạo Thành phía sau, lúc gần đi còn quay đầu lại oán hận trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Bạch Liên Xuất cùng Chung Hạo Thành hai người rất có ăn ý đem Thượng Quan Huyền Ý trở thành trong suốt người.

“Ta không có dán ẩn thân phù a! Ta một cái đại người sống đứng ở chỗ này, bọn họ hai cái cư nhiên nhìn không thấy?” Thượng Quan Huyền Ý tức giận đến dậm chân, sờ sờ trên người mình, trên người thật là không có bất luận cái gì có thể

ẩn thân pháp bảo, vì sao này hai người đều như là không có thấy hắn giống nhau đâu?

"Bọn họ mắt mù!"

Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tay liền tiếp tục hướng Trí Mỹ Trai mà đi.

Thượng Quan Huyền Ý nháy mắt đã bị Tiêu Lăng Hàn những lời này cấp chữa khỏi, Tiêu Đại Ma Vương nói rất đúng, chính mình không nên cùng mắt mù người so đo.

Lần này hai người rốt cuộc không có đụng tới làm cho bọn họ phiền lòng người. Vui sướng cơm nước xong, Tiêu Lăng Hàn một mình ra học viện, đi rồi không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện có người theo đuôi chính mình.

Đi vào lần trước sát Tiêu Lăng Hạo mấy người cái kia ngõ nhỏ, Tiêu Lăng Hàn đã bị trước sau hai gã Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ cấp kẹp ở trung gian.

"Tiểu tử, ngươi rốt cuộc ra tới, làm hại chúng ta ca hai ở Học viện Hoàng Cực cửa ngồi canh hơn ba tháng." Trong đó một người ánh mắt tàn nhẫn nhìn Tiêu Lăng Hàn, sắc mặt âm trầm nói.

Từ Lý Minh gặp qua Tiêu Lăng Hàn sau liền trở nên trà không nhớ cơm không nghĩ, bọn họ đã bị gia chủ phái ra tìm kiếm Tiêu Lăng Hàn, đáng tiếc tìm hơn một tháng đều không có tìm được người này. Cuối cùng, vẫn là Tằng gia Lê Hân thiếu gia nói cho bọn họ, bọn họ người muốn tìm ở Học viện Hoàng Cực, lúc này mới làm người thay phiên ôm cây đợi thỏ.

"Mặc Ảnh, ngươi điểm tâm có."

Một trận sương đen thổi qua, tại chỗ chỉ còn Tiêu Lăng Hàn một người thân ảnh, Tiêu Lăng Hàn làm Mặc Ảnh đem trong đó một người ký ức bảo lưu lại tới truyền cho hắn.

Chờ tiêu hóa từ Mặc Ảnh nơi đó được đến ký ức, Tiêu Lăng Hàn mới ở trên người dán một trương ẩn phù, biến mất tại chỗ.

Hôm sau sáng sớm……

Hôm nay là Phù Viện khảo hạch nhật tử, Tiêu Lăng Hàn sáng sớm liền tới tới rồi trên quảng trường, tìm được chính mình vị trí liền ngồi ở nơi đó chờ. Vốn dĩ hắn ở Phù Viện tương đương với một cái ẩn hình người tồn tại, nhưng là mấy ngày hôm trước bởi vì hắn ngồi Chung Hạo Thành vị trí, ở Phù Viện tiểu phát hỏa một phen, cái này làm cho Phù Viện đại bộ phận người đều nhận thức hắn.

Này không lập tức liền có người tới cùng hắn bắt chuyện, một cái lớn lên hơi béo, nhìn qua có chút đáng khinh tiểu mập mạp. Tiện hề hề hỏi: "Ngươi cùng Chung sư huynh rất quen thuộc sao?"

Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình nhìn hắn, này mập mạp rốt cuộc là ăn nhiều ít đồ vật mới dài hơn ra như vậy nhiều thịt tới? Vì cái gì chính mình cũng ăn

nhiều, đều mười lăm tuổi, vẫn là không thấy trường cao đâu? Tiêu Lăng Hàn có chút buồn rầu nghĩ đến, tưởng hắn ở địa cầu tốt xấu cũng có 1 mét 88 thân cao, xuyên đến thế giới này đều hơn hai năm, vẫn là cái tiểu hài tử bộ dáng, này thân cao biến lùn, mỗi lần xem người đều phải nhìn lên người khác, quá không thói quen.

"Uy, sư đệ, ta và ngươi nói chuyện đâu!" Tiểu mập mạp thấy chính mình nói một câu nói, trước mặt sư đệ liền thẳng tắp nhìn chằm chằm chính mình xem, xem đến hắn có chút ngực lạnh cả người.

"Ngươi là ai? Ngươi nói lại là ai?"

"Mọi người đều kêu ta tiểu mập mạp, ngươi có thể như vậy kêu ta, ta nói người là Chung Hạo Thành Chung sư huynh."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Không nghĩ tới ngươi thật đúng là kêu tiểu mập mạp!

"Nga, không quen biết!"

"Như thế nào sẽ không quen biết đâu? Ngày đó ngươi ngồi hắn vị trí hắn đều không có quát lớn ngươi, càng không kêu ngươi thoái vị, không nên a?" Tiểu mập mạp vẻ mặt hoài nghi nhìn Tiêu Lăng Hàn, chỉ cảm thấy cái này sư đệ không có nói thật ra.

Tuy rằng hỏi chuyện chính là tiểu mập mạp một người, nhưng quanh thân vài cá nhân đều dựng lỗ tai đang nghe

"Những cái đó vị trí không phải có thể tùy tiện ngồi sao? Mặt trên lại không có viết hắn Chung Hạo Thành tên, ai đều có thể ngồi nơi đó a! Đại kinh tiểu quái!" Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt ngươi ít thấy việc lạ biểu tình nhìn tiểu mập mạp, này không tiêu tên ghế không phải ai đều có thể ngồi sao?

Tiểu mập mạp bị đổ đến á khẩu không trả lời được, thiếu chút nữa nghẹn ra nội thương, bất quá nhân gia nói lại có lý. Tiểu mập mạp cái gì đều không có hỏi ra tới, cái này làm cho người chung quanh một trận thất vọng, còn tưởng rằng có thể được đến bên trong tin tức đâu?

Thấy tiểu mập mạp phải đi, Tiêu Lăng Hàn đối hắn nói: "Cái kia kêu Chung Hạo Thành không phải người tốt, ngủ vị hôn thê huynh đệ lại không cùng nhân gia thành thân, còn cùng vị hôn thê giải trừ hôn ước. Ngươi về sau nhìn đến hắn cách hắn xa một chút, bất quá ngươi không cần lo lắng, ngươi lớn lên thực an toàn!"

Những người khác nghe thấy cái này tân bát quái, cảm thấy mỹ mãn bắt đầu thảo luận lên, tiểu mập mạp còn lại là vẻ mặt u oán nhìn Tiêu Lăng Hàn, cái gì gọi là hắn lớn lên thực an toàn a? Hắn cúi đầu nhìn nhìn chính mình dáng người, giống như chính mình là lớn lên rất có cảm giác an toàn.

Tiêu Lăng Hàn:…… An toàn ≠ cảm giác an toàn

Chung Hạo Thành lại nhiều lần xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt đều đem hắn ghê tởm tới rồi, hôm nay hắn cũng muốn ghê tởm một chút Chung Hạo Thành! Truyền bá một chút hắn quang vinh sự tích.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 111

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 111 Học viện Hoàng Cực

【111: Lý Minh một nhà chết 】 canh hai

“An tĩnh!” Hôm nay tới giám thị người là Trình Thanh Nghiệp, hắn đi đến khảo hạch phía trước nhất quát khẽ một tiếng. Bọn họ giám thị mấy cái trưởng lão gần nhất liền nhìn đến Phù Viện học viên một cái hai cái châu đầu ghé tai, liêu chính hải, cũng không biết cũ kỹ nghiêm túc Từ Cảnh Hành là như thế nào dạy ra một đám hoạt bát chim nhỏ, ríu rít cái không dứt.

Trình Thanh Nghiệp thấy phía dưới không ai nói chuyện, mới mở miệng nói: “Hôm nay là Phù Viện mỗi năm một lần năm khảo thời gian, vừa lúc đuổi kịp Tử Linh bí cảnh mở ra. Cho nên chúng ta sẽ ở các ngươi 50 người trung lấy thành tích ưu tú nhất tiền mười danh, tham gia ngày sau phục khảo, đãi phục thi được nhập trước hai mươi danh người là có thể được đến tiến vào Tử Linh bí cảnh danh ngạch. Đương nhiên, ngươi nếu là ở Phù Viện khảo thí trung bài đến cuối cùng mười tên, vậy ngượng ngùng, ngươi đến đi ngoại viện.”

Tử Linh bí cảnh sự tình tuy rằng mọi người đều biết, nhưng hiện tại bị Trình Thanh Nghiệp vừa nói, tất cả mọi người nóng lòng muốn thử, xoa tay hầm hè, tranh thủ chính mình có thể đi vào tiền mười danh. Cho nên Trình Thanh Nghiệp nói rơi xuống, Phù Viện người lại bắt đầu khí thế ngất trời thảo luận lên.

“An tĩnh!” Nguyên Anh kỳ uy áp một phóng, phía dưới người im như ve sầu mùa đông.

Trình Thanh Nghiệp thực vừa lòng chính mình chế tạo ra tới hiệu quả, hắn lúc này mới tiếp tục nói: “Hôm nay muốn khảo các ngươi chính là nhị cấp kim giáp phòng ngự phù, phẩm cấp, vẽ bùa thời gian, phòng ngự hiệu quả này tam phương diện tới phán định xuất sắc giả, mọi người đều chuẩn bị tốt, liền bắt đầu đi!”

Trình Thanh Nghiệp nói mới vừa nói xong, phía dưới vang lên một mảnh tiếng kêu rên, đại bộ phận người đều am hiểu họa công kích phù triện, cực nhỏ người am hiểu phòng ngự phù. Thấy vậy tình cảnh, Trình Thanh Nghiệp trên mặt lộ ra một cái đắc ý tươi cười, xem ra vẫn là Từ Cảnh Hành biết Phù Viện này đàn nhãi ranh nhược điểm!

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn đem họa tốt phù triện giao cho trưởng lão chỗ, vài vị trưởng lão lẫn nhau kiểm tra rồi phù triện sau khiến cho hắn ngày sau tới tham gia phục khảo.

Phía dưới học viên thấy có người đã họa hảo phù triện còn được đến tán thành, không họa người tốt đều nóng nảy, lập tức có vài cái bàn thượng lá bùa đều tự cháy lên. Bất quá, đại bộ phận người tâm tính còn tính không tồi, cũng không có đã chịu ảnh hưởng.

Này đó đều không liên quan Tiêu Lăng Hàn sự, lúc này hắn đang cùng Thượng Quan Huyền Ý còn có Hồ Sâm ba người ở Trí Mỹ Trai hưởng thụ mỹ thực.

"Tiêu sư đệ, Thượng Quan sư đệ, nói cho các ngươi một cái mới nhất tin tức." Hồ Sâm mở ra phòng trận pháp, thần thần bí bí đối với Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nói.

Nghe được Hồ Sâm nói mới nhất tin tức, hai người đều tới hứng thú, lộ ra một bộ chăm chú lắng nghe bộ dáng, cái này làm cho Hồ Sâm rất là đắc ý.

Hồ Sâm cũng không hề úp úp mở mở, thanh thanh giọng nói, nói: "Các ngươi biết không? Ngày hôm qua Vân Hoàng Thành một bá đã chết, không chỉ có hắn đã chết, hắn lão tử, hắn gia gia đều đã chết."

"Ai là Vân Hoàng Thành một bá?" Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng hỏi, hắn như thế nào không biết Vân Hoàng Thành còn có như vậy một nhân vật?

"Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất Lý gia gia chủ thân tôn tử: Lý Minh, hắn chính là Vân Hoàng Thành một bá. Ỷ vào chính mình thế gia thân phận, luôn là làm xằng làm bậy, ỷ thế hiếp người, khinh nam bá nam. Chỉ cần là hắn coi trọng người, mặc kệ là nam, song, mặc kệ người này có vô hôn phối, đều sẽ bị hắn minh hoặc ám đoạt lại đi. May mắn Tiêu sư đệ ở Học viện Hoàng Cực không có đi ra ngoài, ngươi nếu là đi ra ngoài nói nhất định sẽ bị hắn nhớ thương thượng, bất quá hiện tại ngươi cũng không cần lo lắng, bởi vì tên kia đã chết." Khi nói chuyện Hồ Sâm còn không quên hướng Tiêu Lăng Hàn trên mặt nhìn," chậc chậc chậc" thật sự là lớn lên tuấn mỹ vô song.

"Ngươi hướng chỗ nào xem đâu?" Tiêu Lăng Hàn cảm giác được Hồ Sâm kia không thêm che giấu ánh mắt, lạnh lạnh nhìn Hồ Sâm liếc mắt một cái.

Hồ Sâm lập tức nhìn về phía mặt bàn đồ ăn, ai nha, Tiêu sư đệ khí thế quá cường, chính mình Trúc Cơ trung kỳ tu vi cư nhiên áp không được! Rõ ràng Tiêu sư đệ mới Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, như thế nào cho chính mình áp lực lớn như vậy đâu?

"Nguyên lai chết cư nhiên là như thế này một người, chết hảo!" Thượng Quan Huyền Ý nghe xong Hồ Sâm nói, lập tức vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

"Nhưng còn không phải là chết hảo! Bất quá kỳ quái nhất chính là người của Lý gia sau khi chết thi thể cũng không biết ở đâu, bọn họ đem Lý gia từ trên xuống dưới đều tìm khắp cũng không có nhìn đến. Nếu không phải phát hiện bọn họ hồn đèn tắt, phỏng chừng không ai biết bọn họ đã chết."

"Thời buổi này, chỉ có yêu thú giết người, mới có thể đem thi thể ăn!" Thượng Quan Huyền Ý nói nơi này, bỗng nhiên liền dừng lại, kinh nghi bất định mà

nhìn về phía mặt khác hai người.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt nhưng thật ra chưa thành có chút biến hóa, như cũ thong thả ung dung uống cái ly rượu.

Bất quá Hồ Sâm lại là trước mắt sáng ngời, vỗ đùi.

“Nguyên lai là như thế này, những cái đó Lý gia người còn đều ở treo giải thưởng Lý Minh bọn họ thi thể đâu! Nghĩ đến mọi người đều không có nghĩ tới Lý gia những người này là bị yêu thú ăn, bây giờ còn có thật nhiều người kết bạn muốn đi tìm thi thể đâu! Một khối thi thể nhưng giá trị mười vạn khối hạ phẩm linh thạch, vẫn là Thượng Quan sư đệ ngươi thông minh!” Hồ Sâm giơ ngón tay cái lên, tự đáy lòng nói, hắn phía trước như thế nào liền không có đến điểm này đâu?

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ cười cười, hắn chỉ là kiếp trước thấy nhiều yêu thú ăn người, liền như vậy tùy ý vừa nói, có phải như vậy hay không đều còn không biết đâu?

Tiêu Lăng Hàn:…… Ngươi chân tướng, bởi vì những người đó đều vào Mặc Ảnh bụng!

“Hồ sư huynh, ngươi biết Chung Hạo Thành sao?” Thượng Quan Huyền Ý cấp Hồ Sâm rót một chén rượu, lấy lòng hỏi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, cũng không có nói cái gì.

“Ngươi nói chính là Phù Viện cái kia Chung Hạo Thành sao?”

“Đúng vậy, chính là hắn!”

“Hắn là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất Chung gia gia chủ con vợ cả nhi tử, phi thường thảo hắn lão tử niềm vui. Phía trước hắn còn có hôn ước trong người, bất quá khoảng thời gian trước không biết là cái gì nguyên nhân, hôn ước đã hủy bỏ. Hiện tại hắn chính là chúng ta Học viện Hoàng Cực chạm tay là bỏng nhân vật, nếu là gả cho hắn, rất có khả năng chính là đời kế tiếp Chung gia gia chủ phu nhân, không biết có bao nhiêu nữ tu cùng song nhi tưởng thượng hắn thuyền.” Hồ Sâm nói mặt mày hớn hở, không biết còn tưởng rằng hắn cũng tưởng thượng Chung Hạo Chu kia con lạn thuyền.

Thượng Quan Huyền Ý nghe Hồ Sâm nói như vậy, trong lòng buồn bực đến không được, hắn còn tưởng khi nào trừu cái thời gian đem Chung Hạo Thành thần không biết quỷ không hay xử lý đâu! Nhưng gia hỏa này phía sau gia tộc là cái phiền toái, một tiểu tâm liền sẽ đem chính mình rơi vào đi, biện pháp tốt nhất chính là ở bí cảnh hoặc là ra ngoài làm nhiệm vụ khi làm hắn chết vào ngoài ý muốn.

Hồ Sâm nói nói, đột nhiên có chút kinh tủng nghĩ đến một cái khả năng, không cấm ra tiếng hỏi: “Thượng Quan sư đệ ngươi không phải là coi trọng Chung

Hạo Chu đi?”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền đối Hồ Sâm mắt trợn trắng, nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn không có gì phản ứng, mới nói nói: “Cái kia tra nam ta nhưng chướng mắt!”

“Này không phải xem không xem thượng vấn đề, ngươi này còn chưa tới thành hôn tuổi tác đâu? Còn tuổi nhỏ liền bắt đầu tưởng phong hoa tuyết nguyệt sự tình? Thượng Quan sư đệ, ngươi bộ dáng này không được, chúng ta tu đạo người chú trọng chính là theo đuổi đại đạo, những cái đó tình tình ái ái sẽ ảnh hưởng chúng ta đạo tâm.” Hồ Sâm một bộ lão phụ thân bộ dáng, tận tình khuyên bảo khuyên đến.

“Đình chỉ, đình chỉ, Hồ sư huynh ta thụ giáo, ta bây giờ còn nhỏ, một lòng hướng đạo, ngươi nhưng đừng hư ta đạo tâm.” Thượng Quan Huyền Ý lập tức chắp tay trước ngực, một bộ một lòng hướng Phật tư thế.

Hồ Sâm thấy vậy, để sát vào Thượng Quan Huyền Ý một ít, nhỏ giọng hỏi: “Thượng Quan sư đệ chẳng lẽ là phật tu? Vân hoàng đại lục đã rất nhiều năm không có ra quá phật tu.” Nói, Hồ Sâm còn vẻ mặt sùng bái nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hắn phảng phất thấy Thượng Quan Huyền Ý phía sau có phật quang chớp động.

“Khụ khụ khụ……” Thượng Quan Huyền Ý bị Hồ Sâm này thần tới một câu cấp sặc tới rồi, này hoàn toàn chính là một cái mỹ lệ hiểu lầm.

Tiêu Lăng Hàn giúp Thượng Quan Huyền Ý vỗ vỗ bối, gia hỏa này ăn một bữa cơm đều sẽ bị sặc đến, may mắn không có uống rượu, bằng không liền khó chịu.

“Thượng Quan sư đệ, ngươi không cần như thế khẩn trương, bảo mật, ta hiểu!” Kỳ thật ở Hoàng Cực đại lục đã từng là có phật tu tồn tại, nhưng có một ngày phật tu bị người trong một đêm diệt môn, nghe nói là đắc tội cái gì đại nhân vật, sau lại phật tu ở hoàng cực đại lộ liền thành một cái cấm kỵ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không biết Hồ Sâm não bổ cái gì, nói xong câu đó, hắn còn làm một cái ngậm miệng động tác. Đối với không phải Hoàng Cực đại lục Thượng Quan Huyền Ý tới nói không biết việc này thực bình thường, Tiêu Lăng Hàn một cái gà mờ Hoàng Cực đại lục người không có người nói cho hắn, hắn cũng không rõ ràng lắm. Cho nên hai người cảm thấy Hồ Sâm này phiên hành động, có chút không thể hiểu được.

Đột nhiên, Hồ Sâm truyền âm ngọc giản sáng một chút, hắn lấy ra tới vừa thấy, cư nhiên là hắn vị hôn thê Trần Linh Linh phát tin tức.

Xem xong ngọc giản nội dung, Hồ Sâm xin lỗi đối với Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nói: “Hai vị sư đệ, ta vị hôn thê vừa rồi phát tin tức tới tìm ta có chút việc, ta liền trước cáo từ. Lần sau ta lại có cái gì tân tin tức lại nói cho các ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, ho khan một tiếng, lập tức lời lẽ chính đáng nói: "Hồ sư huynh, ngươi bộ dáng này không được, chúng ta tu đạo người chú trọng chính là theo đuổi đại đạo, những cái đó tình tình ái ái sẽ ảnh hưởng chúng ta đạo tâm!"

"A?" Hồ Sâm vẻ mặt mộng bức, tình huống như thế nào, những lời này như thế nào như vậy quen thuộc?

Tiêu Lăng Hàn hoành Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, gia hỏa này còn hiểu đến hiện học hiện dùng, đem vừa rồi Hồ Sâm nói lấy ra tới nói móc Hồ Sâm, hắn đối Hồ Sâm xua xua tay, lập tức ra tiếng nói. "Không có việc gì, không có việc gì, Hồ sư huynh ngươi có việc liền trước rời đi đi!"

"Nga, hảo, ta đây liền đi trước, hai vị sư đệ tái kiến!" Nói xong, Hồ Sâm mở ra trận pháp liền ra phòng.

Thượng Quan Huyền Ý gặp người đi rồi, bất mãn nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý đeo mặt nạ, Tiêu Lăng Hàn nhìn không tới hắn biểu tình, bất quá không cần tưởng đều biết, gia hỏa này nhất định lại là thở phì phì, quai hàm phình phình.

"Hồ Sâm chính là này học viện bách sự thông, về sau chúng ta còn hữu dụng đến hắn địa phương, hắn cái kia vị hôn thê chính là hắn cấm kỵ." Tiêu Lăng Hàn giải thích nói, thấy Thượng Quan Huyền Ý vẫn là không cao hứng, đành phải nói: "Hôm nay cho phép ngươi uống một bầu rượu!"

Nghe thấy lời này, Thượng Quan Huyền Ý lập tức mặt mày hớn hở, cầm lấy trên bàn bầu rượu liền vì chính mình đổ một ly, gấp không chờ nổi cầm lấy cái ly phẩm một ngụm.

"A! Sảng! Chính là cái này vị."

Uống một ngụm, hắn liền dừng không được tới, một ly tiếp theo một ly, xem đến một bên Tiêu Lăng Hàn mí mắt thẳng nhảy.

Gia hỏa này chờ hạ say chẳng lẽ muốn chính mình bối hắn trở về?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 112

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 112 Học viện Hoàng Cực

【112: Nụ hôn đầu tiên bị đoạt 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh cấp Thượng Quan Huyền Ý gắp đồ ăn, thật sợ hắn chờ hạ lại say ngã vào trên bàn. “Ngươi ăn nhiều một chút đồ ăn, như vậy không dễ dàng say.”

“Thịt ăn ngon, rượu cũng hảo uống!” Thượng Quan Huyền Ý đã có điểm say, gắp đồ ăn tay đều có chút không xong, lung lay “Lạch cạch” một tiếng, chiếc đũa thượng một miếng thịt trực tiếp rơi trên hắn chén rượu. Hắn mơ hồ nhìn xem chén rượu lại nhìn xem chiếc đũa, bẹp miệng, ủy khuất nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: “Nó khi dễ ta! Nó không chuẩn ta ăn!”

Tiêu Lăng Hàn nhíu lại mi, nhìn đã có chút say Thượng Quan Huyền Ý, làm lại gắp một miếng thịt uy đến trong miệng hắn.

“Ăn ngon, còn muốn!” Uống say Thượng Quan Huyền Ý liền cùng cái chân chính tiểu hài tử giống nhau, Tiêu Lăng Hàn có chút dở khóc dở cười lại vì hắn gắp một mảnh thịt.

Tạp đi tạp đi hai hạ miệng, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp cầm lấy bầu rượu uống hết bên trong rượu, Tiêu Lăng Hàn muốn ngăn cản đều đã không còn kịp rồi.

Ăn uống no đủ Thượng Quan Huyền Ý không ngừng đánh cách, “Cách… Cách… Cách……”

Tiêu Lăng Hàn phế đi lão đại kính mới đem người từ Trí Mỹ Trai mang về tới. Cấp Thượng Quan Huyền Ý làm một cái thanh khiết thuật, mới đem hắn ném đến trên giường.

“Ta muốn ăn!” Thượng Quan Huyền Ý mắt say lờ đờ mông lung nhìn Tiêu Lăng Hàn, ở nhìn thấy hắn môi khi, yết hầu không tự giác nuốt một chút.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn đem hắn đặt ở trên giường khi, Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo Tiêu Lăng Hàn trước ngực quần áo.

Tiêu Lăng Hàn một cái không chú ý, lập tức liền đè ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, nói trùng hợp cũng trùng hợp hai người môi đụng phải cùng nhau.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác bên môi mềm mụp, còn vươn đầu lưỡi liếm liếm.

Tiêu Lăng Hàn như bị sét đánh, lập tức liền từ trên giường bắn lên, vươn tay phải sờ sờ chính mình môi, hắn nụ hôn đầu tiên cứ như vậy không có, không có! Quay đầu nhìn về phía đầu sỏ gây tội khi, thảo, con mẹ nó, đầu sỏ gây tội đã ngủ rồi.

Tiêu Lăng Hàn khí nắm tay nắm đến "Kẽo kẹt" vang, nhìn về phía trên giường Thượng Quan Huyền Ý, híp híp mắt, đi đến mép giường đem trên mặt hắn mặt nạ cầm xuống dưới, bên phải trên mặt có mấy khối đen nhánh lấm tấm, còn có gập ghềnh vết sẹo. Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ sờ trên mặt hắn vết sẹo, có chút ghét bỏ nói: "Quả nhiên cộm tay!" Tay phải ngược lại nắm Thượng Quan Huyền Ý cằm, đột nhiên hắn cúi người hôn lên Thượng Quan Huyền Ý môi, cảm giác cũng không tệ lắm, mềm mại lại thơm ngọt.

Thật lâu sau tách ra, nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý môi sưng đỏ, đối với chính mình kiệt tác Tiêu Lăng Hàn vừa lòng gật gật đầu, này liền đúng rồi, hắn chính là chưa bao giờ có hại chủ. Lại có chút nhịn không được hồi ức vừa rồi cái loại này mỹ diệu tư vị, lắc đầu, chạy nhanh đem loại này quỷ dị ý niệm vứt ra trong óc.

Hôm sau……

Say rượu sau di chứng chính là đau đầu, choáng váng đầu, ngày hôm qua uống say sau phát sinh hết thảy đều không nhớ rõ, không có chút nào ấn tượng. Thượng Quan Huyền Ý xoa trướng đau đầu, không vui nhăn lại mi, cảm giác được trên môi có điểm đau. Hắn ngưng ra một mặt thủy kính, thấy thủy kính trung chính mình sưng đỏ môi, "A……" Thượng Quan Huyền Ý kinh hô một tiếng.

"Làm sao vậy?" Tiêu Lăng Hàn từ phòng ngoại đi đến, trong tay còn bưng một chén cháo.

"Không…… Không có gì, chính là ta môi như thế nào sưng lên?" Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng duỗi tay ngăn trở chính mình môi, quá mất mặt, không nghĩ Tiêu Đại Ma Vương thấy.

"Ta nhìn xem." Tiêu Lăng Hàn nghiêm trang nói, theo sau hắn đem cháo đặt ở trên bàn.

Đi vào trước giường, đem Thượng Quan Huyền Ý tay cầm khai, chính mình tay phủ lên hắn môi, lòng bàn tay chạm vào một mảnh mềm mại. Hắn ánh mắt tiệm thâm, nghĩ đến tối hôm qua chính mình thân đi lên nhấm nháp đến thơm ngọt hương vị, đột nhiên có chút miệng khô lưỡi khô, thủ hạ lực đạo cũng tăng thêm vài phần.

"Ô…" Thượng Quan Huyền Ý không tự giác phát ra một tiếng ngâm khẽ, ủy khuất ba ba nhìn Tiêu Lăng Hàn, thấp thấp gọi một tiếng "Sư huynh!" Bị Tiêu Đại Ma Vương như vậy chạm đến, hắn như thế nào có loại Tiêu Đại Ma Vương muốn đích thân mình ảo giác?

Có như vậy một khắc, Thượng Quan Huyền Ý đáy lòng thế nhưng thật sự muốn cho Tiêu Đại Ma Vương hôn chính mình, không được, không được, chính mình đều ở miên man suy nghĩ chút cái gì a? Tiêu Đại Ma Vương sao có thể sẽ hôn chính mình.

Tiêu Lăng Hàn bị này thanh" sư huynh" lôi trở lại thần trí, dường như không có việc gì nói: "Này hắn là cồn dị ứng, ngươi về sau vẫn là không cần uống rượu."

"Cồn dị ứng?" Thượng Quan Huyền Ý lẩm bẩm tự nói, này vẫn là hắn lần đầu tiên nghe thấy cái này cách nói, cảm thấy rất là mới lạ.

"Ân, cồn dị ứng! Trên bàn có ta ngao linh rau cháo, ngươi hôm nay cũng đừng đi ra ngoài, miễn cho bị người khác thấy đồ tăng trò cười, ta đi tranh Tàng Thư Lâu, buổi tối lại trở về."

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ không cho Thượng Quan Huyền Ý đi ra ngoài, là bởi vì sợ bị có kinh nghiệm người nhìn ra hắn môi căn bản liền không phải cồn dị ứng. Kia chính mình như thế nào giải thích tối hôm qua sự? Rốt cuộc tối hôm qua sự Thượng Quan Huyền Ý đều không nhớ rõ, chính mình cũng coi như là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của một lần.

"Hảo, ta đã biết."

Thượng Quan Huyền Ý không nghi ngờ có hắn, gật gật đầu ngoan ngoãn đáp. Hắn mặt nạ chỉ che khuất thượng nửa khuôn mặt, miệng là không có bị che, như vậy phương tiện hắn ăn cái gì, cái này mặt nạ còn Tiêu Lăng Hàn chuyên môn vì hắn luyện chế.

Nhìn đến trên bàn cháo, Thượng Quan Huyền Ý tâm tình rất tốt, trong lòng mỹ tư tư mà nghĩ, nhìn không ra tới này Tiêu Đại Ma Vương còn rất cẩn thận, biết chính mình say rượu sau khó chịu không muốn ăn đồ vật, liền ngao cháo làm chính mình uống.

Tiêu Lăng Hàn:…… Đây là một cái mỹ lệ hiểu lầm!

Tiêu Lăng Hàn tay nghề tất nhiên là không cần phải nói, huống hồ vẫn là dùng tím linh gạo ngao cháo, bên trong bỏ thêm mới mẻ linh rau, coi trọng liếc mắt một cái khiến cho người ngón trỏ đại động, nếm thượng một ngụm tự nhiên là hương vị tươi ngon, Thượng Quan Huyền Ý ăn dị thường thỏa mãn.

Tiêu Lăng Hàn như cũ đi vào Tàng Thư Lâu, bất quá lần này hắn không có đi xem những cái đó luyện khí, luyện đan, phù triện chờ thuật pháp linh tinh thư hoặc ngọc giản. Hắn lần này xem đều là chút lung tung rối loạn cái gì chuyện lạ quái luận, du ký chờ, hắn chủ yếu là muốn nhìn một chút, có thể hay không tìm được cái gì phương pháp có thể rời đi Hoàng Cực đại lục.

Tàng Thư Lâu quản lý người - La Khang - La trưởng lão, hắn thấy Tiêu Lăng Hàn hôm nay tới Tàng Thư Lâu cư nhiên đang xem một ít lung tung rối loạn thư tịch cùng ngọc giản. Nhịn ban ngày, rốt cuộc ở Tiêu Lăng Hàn ra Tàng Thư Lâu

thời điểm, La Khang nhịn không được mở miệng hỏi: “Tiểu tử, ngươi hôm nay đang tìm cái gì tư liệu sao?”

Tiêu Lăng Hàn đối đưa tới cửa bách khoa giáo tài, đầy mặt khiêm tốn thỉnh giáo nói: “Hồi bẩm La trưởng lão, vãn bối là muốn tìm tìm xem có hay không cái gì phương pháp có thể rời đi Hoàng Cực đại lục.”

La Khang gật gật đầu, sờ sờ trên cằm chòm râu, “Không tồi, có dự tính, người hướng chỗ cao đi, nước hướng nơi thấp chảy, vậy ngươi tìm được manh mối sao?”

Tiêu Lăng Hàn: “……” Ngươi không phải hẳn là nói cho chính mình phương pháp sao? Như thế nào cùng chính mình tưởng không giống nhau đâu?

“Còn không có!” Tiêu Lăng Hàn mất mát nói, trên mặt toàn là uể oải chi sắc.

“Không có việc gì, trở về hảo hảo tu luyện đi, tổng hội có cơ hội.” La Khang ra tiếng ôn tồn trấn an nói, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, tiểu tử này sợ không phải đang đợi lão phu nói cho hắn? Lão phu cố tình muốn treo hắn, xem hắn ông cụ non bộ dáng, không biết hắn khi nào sẽ nôn nóng trực tiếp hỏi ra tới đâu?

La Khang còn đang chờ Tiêu Lăng Hàn khi nào chủ động tới tìm chính mình dò hỏi việc này, đến lúc đó liền cùng hắn đề điểm nho nhỏ yêu cầu. La Khang ở trong lòng đem bàn tính đánh đến đùng vang, thục không biết hắn nguyện vọng chung quy sẽ thất bại.

“Ân, kia vãn bối liền đi về trước.”

Tiêu Lăng Hàn thất vọng trở về 44 hào động phủ, chính mình này tu vi tăng lên tới Kim Đan đỉnh liền tạp trụ, đừng nhìn 300 năm thời gian rất dài, càng là tu luyện đến mặt sau tu vi càng khó tăng lên, tùy tiện bế cái quan đều là mấy chục thượng trăm năm.

“Sư huynh, ngươi đã trở lại.”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn trở về, cao hứng buông quyển sách trên tay.

“Đang xem thư? Ăn cơm chiều sao?”

Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, thấy bờ môi của hắn đã không có buổi sáng như vậy sưng lên, ngày mai hẳn là là có thể khôi phục bình thường, này Tu chân giới người chính là nại đánh kháng tấu.

“Ân, đang xem trận pháp thư tịch, cơm chiều còn không có ăn đâu!” Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền mắt trông mong nhìn Tiêu Lăng Hàn, kia ý tứ không cần nói cũng biết, chờ mong Tiêu Lăng Hàn xuống bếp. Nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn tay nghề, Thượng Quan Huyền Ý làm việc còn thêm một chút môi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy hắn cái này động tác, thế nhưng lại tưởng thân đi lên, đôi mắt ám ám. Hắn cảm thấy chính mình nhất định là điên rồi, chính mình cư

nhiên muốn dâm loạn một cái vị thành niên, hơn nữa cái này vị thành niên vẫn là một cái nam hài! Hắn dùng sức lắc lắc đầu, đem trong đầu loại này quỷ dị ý tưởng loại bỏ, mới thần sắc bình tĩnh nói: "Ta đây đi nấu cơm." Nói xong, trốn cũng dường như đi bên cạnh một cái phòng bếp nhỏ.

Thượng Quan Huyền Ý tâm tư đều bị Tiêu Lăng Hàn nói hắn phải làm cơm cấp hấp dẫn, nhưng thật ra không có chú ý tới hắn khác thường.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn vì Thượng Quan Huyền Ý gắp một chiếc đũa đồ ăn, "Ngươi hôm qua uống xong rượu, hôm nay ăn nhiều một chút rau xanh."

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ta muốn ăn yêu thú thịt!

"Hảo, cảm ơn sư huynh!" Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng nói lời cảm tạ, không cam lòng yếu thế cũng cấp Tiêu Lăng Hàn gắp hai chiếc đũa rau xanh. "Sư huynh ngươi cũng ăn nhiều một chút rau xanh!"

Thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn qua, Thượng Quan Huyền Ý lập tức lộ ra một cái thuần lương vô hại tươi cười, thấy thế nào như thế nào vô tội.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, tiểu tử này như thế nào tâm nhãn càng ngày càng nhiều! Chẳng lẽ thật là gần đèn thì sáng gần mực thì đen? Đi theo chính mình tiểu tử này sẽ trở nên càng ngày càng thông minh?

"Huyền Ý, ngươi biết có cái gì phương pháp có thể đi Hoàng Cực đại lục sao?" Tiêu Lăng Hàn đột nhiên ra tiếng hỏi, Thượng Quan Huyền Ý chính là trọng sinh giả, hắn đời trước hẳn là rời đi Hoàng Cực đại lục đi? Tuy rằng không biết Thượng Quan Huyền Ý quá khứ, nhưng, Tiêu Lăng Hàn ở rất nhiều thời điểm có thể đoán ra cái tám chín phần mười.

"Sư huynh như thế nào đột nhiên hỏi cái này?"

"Ta nghĩ sớm muộn gì đều phải rời đi, trước hiểu biết hiểu biết."

"Nga, hẳn là liền tại đây mấy năm Học viện Hoàng Cực sẽ đưa một đám ưu tú đệ tử tiến đến Huyền Thiên đại lục đi!" Thượng Quan Huyền Ý có chút không xác định rốt cuộc là nào một năm, nhưng khẳng định là ở tám năm nội, bởi vì đời trước hắn tới Học viện Hoàng Cực liền bỏ lỡ, cho nên hắn chỉ có thể chính mình ra linh thạch cưỡi Truyền Tống Trận.

"Kia cụ thể là kia một năm đâu? Sẽ không từ Tử Linh bí cảnh ra tới, những người khác đã đi Hoàng Cực đại lục đi?"

"Cái này ta thật đúng là không biết, nếu không ngươi hỏi một chút Sở Mục Thần, hắn hẳn là sẽ biết được." Hắn nhưng nhớ rõ kia phê tiến đến Huyền Thiên đại lục người trung liền có Sở Mục Thần, hỏi hắn chuẩn không có sai.

"Kia hành, kia chờ ngày mai ta tham gia Phù Viện khảo hạch liền thỉnh hắn ăn cơm, đến lúc đó chúng ta hỏi một chút hắn."

Tiêu Lăng Hàn lập tức liền cấp Sở Mục Thần đã phát truyền âm ngọc giản, ước hắn giữa trưa cùng nhau ăn cơm.

--------------DFY---------------

-------oOo------

Phần 113

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 113 Học viện Hoàng Cực

【113: Không biết người tốt tâm 】 canh một

Một đêm không nói chuyện.

Ngày kế sáng sớm!

Học viện trên quảng trường, đương Tằng Lê Hân nhìn đến Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở khảo hạch hiện trường khi, vẻ mặt thấy quỷ biểu tình, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn "Ngươi… Ngươi…… Như thế nào lại ở chỗ này?" Chờ lời nói buột miệng thốt ra sau, hắn mới biết được chính mình đây là ở phạm xuẩn, lập tức sắc mặt đỏ lên.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Tằng Lê Hân mới nhớ tới gia hỏa này ở chính mình đi báo danh thời điểm, gia hỏa này thỉnh cái trận pháp sư muốn đem chính mình vây khốn, không cho chính mình báo danh. Bởi vì ngày đó gặp được Thượng Quan Huyền Ý sự tình, một lòng nghĩ cho hắn báo thù. Chính mình nhưng thật ra đem gia hỏa này cấp quên, gia hỏa này không toát ra tới nhắc nhở chính mình, chính mình còn thật sự sợ là sẽ rơi rớt như vậy một cái tiềm tàng địch nhân. Nếu là không cẩn thận bị gia hỏa này cấp tính kế, vậy không mỹ diệu.

Lạnh lùng quét Tằng Lê Hân liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn cũng không có trả lời hắn, trực tiếp từ hắn bên người xẹt qua, tìm được chính mình vị trí ngồi xuống.

Ở trước công chúng bị như vậy trần trụi làm lơ, Tằng Lê Hân xấu hổ và giận dữ dị thường, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt giống như tôi độc. Chỉ cảm thấy Tiêu Lăng Hàn chính là ở trước mặt mọi người đánh hắn mặt, làm hắn hạ không được đài, chờ hắn tìm được cơ hội nhất định phải làm đối phương hối hận đi vào trên đời này.

Tiêu Lăng Hàn mới ngồi xuống một phút không đến, lại tới nữa một cái người đáng ghét.

"Tiêu sư đệ, thật là ngươi, không nghĩ tới ngươi cũng tham gia hôm nay khảo hạch, chúng ta thực sự có duyên."

Chung Hạo Thành kinh hỉ thanh âm từ nghiêng đối diện truyền đến, Tiêu Lăng Hàn cũng có quay đầu xem hắn, vẫn là rũ mắt không nói.

Chung Hạo Thành cũng không nhụt chí, Tiêu Lăng Hàn như vậy phản ứng, đã sớm ở hắn đoán trước trung, nói trùng hợp cũng trùng hợp hắn chỗ ngồi ở Tiêu Lăng Hàn bên tay phải.

“Thật xảo, chúng ta cư nhiên là hàng xóm!” Chung Hạo Thành đầy mặt tươi cười nói, hắn ngồi ở trên chỗ ngồi sau, liền thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn xem, không có chút nào che giấu, là cá nhân đều có thể xem hiểu tâm tư của hắn.

Tự nhiên Tằng Lê Hân cũng phát hiện, đột nhiên hắn trước mắt sáng ngời, một cái độc kế nảy ra ý hay.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được một đạo không xấu hảo ý tầm mắt, không cần tưởng hắn đều biết người nọ là ai. Còn có bên cạnh kia trắng trợn táo bạo nhìn chằm chằm chính mình xem người, hảo tưởng đem hắn tròng mắt moi ra tới làm tiêu bản, nhất định sẽ rất thú vị.

Một lát sau, Phù Viện viện trưởng Từ Thắng Hoa mang theo một chúng trưởng lão đi vào khảo hạch hiện trường.

Từ Thắng Hoa nhìn thoáng qua 50 cái bàn đã bị ngồi đầy, phân phó trưởng lão thẩm tra đối chiếu học viện thân phận không có tham giả sau, khảo hạch mới chính thức bắt đầu.

Vì cầu công bằng, Từ Thắng Hoa hôm nay làm đại gia họa một trương tự nhận là lực công kích mạnh nhất phù triện.

Tiêu Lăng Hàn hiển lộ bên ngoài chính là lôi linh căn, hắn tự nhiên là muốn họa lôi hệ phương diện phù triện, như vậy họa ra tới phù triện lực công kích đại, cũng sẽ không nhận người hoài nghi.

Một canh giờ sau, Từ Thắng Hoa kêu một tiếng “Đã đến giờ.”

Tất cả mọi người dừng trong tay phù bút, không có họa người tốt trực tiếp bị loại trừ. Lúc sau hắn mang theo mọi người tới đến một bên trên đất trống, nơi đó trước kia đã bị người bố trí một cái trận pháp, như vậy có thể bảo đảm ở kích hoạt phù triện thời điểm sẽ không ngộ thương người khác.

Nhìn một đám người, Từ Thắng Hoa chỉ vào trước mặt một cục đá lớn nói: “Mọi người xem đến này khối trọng thạch sao? Chờ hạ các ngươi liền dùng các ngươi chính mình họa phù triện đi công kích trọng thạch, ai ở trọng thạch thượng lưu lại dấu vết thâm, ai điểm liền cao.”

Chờ Từ Thắng Hoa nói xong, mọi người đều lập đội, kế tiếp các học viên theo thứ tự cầm chính mình họa phù triện công kích trọng thạch.

Khảo hạch kết quả Tiêu Lăng Hàn tiến vào trước hai mươi, bởi vì hắn nắm chắc hảo, chỉ họa ra nhị cấp trung phẩm phù triện, thứ tự xếp hạng mười ba danh.

Tiêu Lăng Hàn có chút ấn tượng bốn người trung Tằng Lê Hân, Tằng Lê Ba, Chung Hạo Chu cùng Chung Hạo Thành bốn người, liền Tằng Lê Hân một người không có thông qua, hắn xếp hạng thứ 23 danh, bốn người cùng là mười đại gia tộc con cháu. Tằng Lê Hân biết được kết quả này thực không cam lòng, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn liền nói: “Hắn gian lận!”

"Chứng cứ!" Từ Thắng Hoa lạnh lùng nói ra hai chữ.

"Hắn, hắn mới Trúc Cơ sơ kỳ thực lực, lấy ra tới lại thật Trúc Cơ trung kỳ phù triện, ta tận mắt nhìn thấy đến."

Tằng Lê Hân cho rằng chính mình rốt cuộc bắt được Tiêu Lăng Hàn nhược điểm, đắc ý dào dạt nhìn Tiêu Lăng Hàn, trên mặt tất cả đều là không có hảo ý chi sắc.

"Ta cũng nhìn đến hắn vừa rồi công kích phù triện là nhị cấp trung phẩm."

"Ta cũng có thể chứng minh!"

"Ta cũng có thể chứng minh!"

"Ta đồng dạng thấy rõ ràng hắn lấy ra tới công kích phù triện là nhị cấp trung phẩm."

"Chính là, hắn một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, sao có thể họa ra nhị cấp trung phẩm phù triện."

"……"

Có vài cá nhân đều đứng ở Tằng Lê Hân bên kia, xuất khẩu vì hắn làm chứng, đặc biệt là xếp hạng ở 21 danh vị kia hãy còn không cam lòng.

"Các ngươi như thế nào có thể như vậy, rõ ràng Tiêu sư đệ vừa rồi công kích điểm không có sai." Chung Hạo Thành ở một bên ra tiếng nói.

Tiêu Lăng Hàn trợn trắng mắt, cái gì gọi là công kích điểm không có sai? Kia ý ngoài lời chính là phù triện có vấn đề?

Thấy Tiêu Lăng Hàn như cũ trầm mặc không nói, Chung Hạo Thành nhìn hắn an ủi nói: "Tiêu sư đệ ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đứng ở ngươi bên này, chẳng sợ ngươi không có thắng được tiến vào bí cảnh tư cách, ta cũng sẽ giúp ngươi lộng tới ngọc bài."

Thượng Quan Huyền Ý ở trận pháp bên ngoài nhìn đến Tiêu Lăng Hàn bị mọi người vây quanh lên, còn đối này chỉ chỉ trỏ trỏ, trong lòng sốt ruột không được, không biết rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì.

Tiêu Lăng Hàn thấy viện trưởng Từ Thắng Hoa lúc này cư nhiên đem ánh mắt nhìn về phía chính mình, hắn đây là có ý tứ gì? Muốn cho chính mình giải thích? Tiêu Lăng Hàn không nói hai lời, tu vi trực tiếp điều đến Trúc Cơ trung kỳ.

Từ Thắng Hoa sắc mặt không hiện, trong lòng lại suy nghĩ tiểu gia hỏa này thật đúng là trầm ổn a!

Thấy Tiêu Lăng Hàn Trúc Cơ sơ kỳ thực lực lập tức liền lên tới Trúc Cơ trung kỳ, một đám người đều á khẩu không trả lời được. Lúc này, tất cả mọi người biết người khác đây là giấu dốt, bọn họ cũng mắt vụng về.

“Ngươi… Ngươi thế nhưng che giấu thực lực, ngươi che giấu thực lực có phải hay không muốn làm cái gì không thể cho ai biết sự?” Tằng Lê Hân như cũ không thuận theo không buông tha, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn nói.

Tiêu Lăng Hàn híp lại hai mắt, đáy mắt sát khí chợt lóe mà qua.

Ở này đó người trung cũng chỉ có Từ Thắng Hoa phát hiện, hắn mí mắt giựt giựt, tiểu gia hỏa này không phải là tức giận, muốn mở ra sát giới đi?

“Ngươi là ai?” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên tà mị cười đối với Tằng Lê Hân hỏi.

“Ngươi thiếu giả ngu, chúng ta cùng một ngày tiến Phù Viện, ngươi không có khả năng không biết tên của ta.” Tằng Lê Hân cắn răng oán hận nói.

“Các ngươi đều biết tên của hắn?” Tiêu Lăng Hàn không để ý tới Tằng Lê Hân, nhìn về phía người chung quanh.

Đừng nói, thật là có mấy cái lắc đầu nói không biết hắn tên, cái này làm cho Tằng Lê Hân xấu hổ mặt đều đỏ. Hắn vẫn luôn cho rằng bằng hắn là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc dòng chính con cháu, Phù Viện người hẳn là đều nhận thức hắn mới đúng, hơn nữa hắn còn thường xuyên đi đi học. Kết quả liền xấu hổ, bởi vì nơi này mặt có vài cái là mới bế quan ra tới, không quen biết hắn thực bình thường.

“Tên của ngươi: Tằng Lê Hân, cốt linh: Hai mươi tuổi, tu vi Trúc Cơ sơ kỳ.” Tiêu Lăng Hàn chỉ vào Tằng Lê Hân nói.

Đột nhiên chuyện vừa chuyển, hắn dùng ngón tay, chỉ hướng chính mình, tiện đà nói: “Mà ta, cốt linh mười lăm tuổi, tu vi Trúc Cơ trung kỳ. Này trung gian chênh lệch không cần ta nói, ngươi đều biết đi? Giống ta loại này quỷ tài tự nhiên là muốn che giấu thực lực, bằng không làm ngươi loại này tự cho là đúng thiên tài sao mà chịu nổi? Chỉ sợ ngươi đã biết sẽ không chỗ dung thân, ta chính là vì các ngươi hảo mới che giấu thực lực, ngươi lại không biết người tốt tâm!”

Tiêu Lăng Hàn đứng ở Tằng Lê Hân đối diện đầy mặt khinh thường, này thân cao thật đúng là cái vấn đề. Này cùng người giằng co lập tức liền hiển hiện ra, rõ ràng chính mình lời này nói ra hẳn là rất có khí thế, lại bởi vì so người khác lùn, có vẻ có chút buồn cười.

Tiêu Lăng Hàn nói xong, lại quay đầu nhìn về phía Từ Thắng Hoa, “Từ viện trưởng, ta có thể rời đi sao?”

Từ Thắng Hoa vẫy vẫy tay, “Đều tan đi! Học viện khảo hạch thời điểm có chúng ta này đó lão gia hỏa nhìn, không ai có thể ở chúng ta mí mắt phía dưới gian lận. Về sau các ngươi nhưng đều phải hảo hảo tu luyện, hảo hảo học tập, không cần luôn muốn người khác so ngươi ưu tú, ngươi liền tâm sinh ghen ghét, thành thật đi tìm người khác tra.” Nói lời này thời điểm Từ Thắng Hoa còn cố ý nhìn thoáng qua Tằng Lê Hân, kia rõ ràng là đang nói hắn.

Tằng Lê Hân bị viện trưởng xem rụt rụt cổ, trong lòng đối Tiêu Lăng Hàn càng thêm oán hận.

Tiêu Lăng Hàn nghe được Từ Thắng Hoa này mã hậu pháo nói, tổng cảm thấy này Từ viện trưởng là cố ý, bằng không hắn sớm nói như vậy không phải hảo sao? Làm sao có như vậy nhiều chuyện?

Thấy Tiêu Lăng Hàn từ trận pháp đi ra, Thượng Quan Huyền Ý tiến lên hỏi: "Sư huynh, xảy ra chuyện gì?"

"Không có gì, chính là một cái không có mắt gia hỏa muốn tìm ta phiền toái, bất quá là cái nhảy nhót vai hề mà thôi." Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý tâm tình lập tức liền không kia không xong, duỗi tay xoa xoa đầu của hắn, mang theo người hướng Trí Mỹ Trai mà đi.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý trong mắt xẹt qua một đạo sát khí, Tiêu Lăng Hàn lập tức truyền âm nói 【 tạm thời đừng nhúc nhích hắn, hiện tại mọi người đều biết ta cùng hắn kết hạ sống núi, nếu là hắn có cái gì tốt xấu, ta sẽ bị cái thứ nhất hoài nghi. Chờ tới rồi bí cảnh, hắn, chạy không thoát! 】

Thượng Quan Huyền Ý rầu rĩ "Ân" một tiếng. Bí cảnh sao? Trong đầu xẹt qua Chung Hạo Thành mặt, người này cũng nên chết! Cũng dám dùng như vậy đôi mắt nhìn chằm chằm Tiêu Đại Ma Vương xem, thật muốn đem hắn tròng mắt đào ra, dẫm toái!

Trí Mỹ Trai một gian phòng, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần năm người chính vây quanh cái bàn ăn uống thỏa thích, bỗng nhiên Ân Thiên Duệ truyền âm ngọc giản lóe một chút.

"Ai a?" Ân Thiên Thịnh nhìn nhà mình đệ đệ hồn không tư Thục bộ dáng, hỏi.

"Còn dùng hỏi sao? Khẳng định là hắn thân mật a!" Thượng Quan Huyền Ý buột miệng thốt ra.

"Thân mật?"

Ân Thiên Thịnh đôi mắt âm u nhìn chằm chằm nhà mình đệ đệ, trong mắt tràn đầy nghi vấn cùng không tán đồng. Nhà mình đệ đệ mới bao lớn điểm a? Nơi nào tới dã tiểu tử, đừng đến lúc đó bị người cấp lừa.

"Cái kia, đại ca ngươi cũng nhận thức, chính là biểu ca, Mạc Vô Nhai." Ân Thiên Duệ cẩn thận xem xét nhà mình đại ca liếc mắt một cái, nhà mình đại ca đã biết, hắn không phải là muốn đi khiêu chiến biểu ca đi?

"Kia tiểu tử a, ta ở học viện thời điểm gặp qua hắn, không nghĩ tới hắn lá gan cư nhiên lớn như vậy, ta Ân Thiên Thịnh đệ đệ hắn cũng dám mơ ước!" Ân Thiên Thịnh cười nhạo một tiếng, cả người đều lộ ra hừng hực chiến ý.

"Không ăn cơm liền ra cửa rẽ trái!" Tiêu Lăng Hàn chuyển biến tốt tốt ăn một bữa cơm, bị Ân Thiên Thịnh làm đến như là lôi đài giống nhau, lạnh lạnh phiết

hắn liếc mắt một cái.

Nghe thế câu nói, Ân Thiên Thịnh mới vừa ngưng tụ lên chiến ý nháy mắt liền không có, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn hắn liền có chút e ngại. Trước hai người thiên chính mình càng muốn tìm ngược, chính là lôi kéo, cầu Tiêu Lăng Hàn cùng chính mình tỷ thí, kết quả nhân gia ba chiêu liền đem chính mình oanh hạ lôi đài. Bởi vì chuyện này, hắn còn bị Sở Mục Thần chê cười suốt một ngày. Ngẫm lại liền tới khí, chính mình làm gì luẩn quẩn trong lòng, một hai phải tìm chết đưa tới cửa đi tìm đánh a!

Sở Mục Thần thấy Ân Thiên Thịnh ủy khuất ba ba bộ dáng, rất tưởng duỗi tay xoa xoa đầu của hắn, bất quá nhìn đến đối diện ngồi Tiêu Lăng Hàn, hắn vẫn là đánh mất cái này ý niệm, bởi vì hắn cảm giác Tiêu Lăng Hàn đã biết chính mình tiểu tâm tư. Không thể sờ đầu, vậy đổi thành kẹp thịt, nào biết hắn vừa mới gắp một chiếc đũa thịt đặt ở Ân Thiên Thịnh trong chén, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người đồng thời đều ngẩng đầu đối hắn trợn mắt giận nhìn. Sở Mục Thần mãn đầu óc nghi vấn, hắn này lại là như thế nào trêu chọc đến hai vị này tiểu tổ tông?

Tiêu Lăng Hàn thấy như vậy một màn, khóe miệng độ cung áp đều áp không được, này Sở Mục Thần khẳng định còn ở buồn bực chính mình không phải giúp Ân Thiên Thịnh gắp một chiếc đũa thịt sao? Như thế nào liền đắc tội mặt khác hai vị? Đó là bởi vì hắn kẹp kia bàn thịt, vừa vặn là này hai người thích ăn, trùng hợp kia lại là cuối cùng một khối.

“Thịch thịch thịch” tiếng đập cửa vang lên, năm người đồng thời nhìn về phía phòng môn phương hướng.

Thấy mọi người đều không có phản ứng, năm người lại cho nhau nhìn nhìn, phảng phất đang hỏi là ai kêu tới người, kết quả năm người đồng thời mở miệng: “Không phải tìm ta!”

“Kia nhất định là đi nhầm phòng môn, không cần phải xen vào hắn.” Thượng Quan Huyền Ý thấy mọi người đều không có kêu bằng hữu tới, tổng kết nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 114

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 114 Học viện Hoàng Cực

【114: Vô Nhai bị trục xuất gia tộc 】 canh hai

Nhưng vừa qua khỏi một phút, "Thịch thịch thịch" tiếng đập cửa lại vang lên.

Sở Mục Thần cách không dùng ra phong hệ pháp thuật đem phòng môn mở ra, mọi người liền nhìn đến cửa đứng một người.

"Biểu ca!" Ân Thiên Duệ mở to mắt, ra tiếng kêu lên, hắn không phải làm Mạc Vô Nhai tạm thời không cần lại đây sao?

Mạc Vô Nhai cũng là sửng sốt, hắn không nghĩ tới nơi này cư nhiên có nhiều người như vậy, quan trọng nhất chính là chính mình đại cữu tử cũng ở. Hắn ngượng ngùng cười nói: "Biểu đệ, Ân sư huynh, Sở sư huynh, Tiêu sư đệ, tiểu sư đệ."

"Mạc sư huynh (Mạc sư đệ)!"

Ân Thiên Thịnh đầy mặt không cao hứng, lãnh "Hừ" một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn không khí trầm trọng, ra tiếng đối với Mạc Vô Nhai nói: "Nếu tới liền ngồi tiếp theo khởi ăn cơm." Nói xong, lại nhìn về phía cửa chờ tiểu nhị, "Tiểu nhị ca, phiền toái ngươi lại cho chúng ta thượng hai cái chiêu bài đồ ăn tới."

"Hảo lặc, vài vị khách quan thỉnh chờ một lát!" Tiểu nhị nói xong liền ma lưu rời đi, hắn cũng nhìn ra hiện trường không khí không thích hợp, hắn một cái chạy đường, vẫn là đi trước thì tốt hơn.

"Mạc sư huynh, không tồi a! Nửa năm thời gian, ngươi tu vi đã là Trúc Cơ trung kỳ."

"Tiểu sư đệ liền không cần trêu ghẹo ta, theo ta điểm này tu vi thật đúng là không đủ xem, Võ Viện những cái đó sư huynh sư tỷ đều rất lợi hại, phỏng chừng lần này bí cảnh danh ngạch ta là lấy không được." Mạc Vô Nhai khô cằn nói, trong lòng tràn đầy chua xót. Mới xuất quan thời điểm hắn cũng đã nghe nói Tử Linh bí cảnh sắp mở ra sự, tuy rằng hắn cũng tưởng tiến vào bí cảnh, chính là hắn thực lực hữu hạn.

"Học viện không chiếm được, không phải còn có gia tộc sao? Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc mỗi cái gia tộc nhưng có mười cái danh ngạch, đến lúc đó kêu ngươi lão cha cho ngươi một cái còn không phải là." Sở Mục Thần không cho là đúng nói, thế gia có như vậy nhiều danh ngạch, dựa theo Mạc Vô

Nhai con vợ cả tam thiếu gia thân phận như thế nào đều sẽ đến một khối tiến vào bí cảnh ngọc bài.

Mạc Vô Nhai lộ ra một tia cười khổ, hắn hiện tại đã không còn là Mạc gia tam thiếu gia, phụ thân tự nhiên cũng sẽ không lại cho chính mình lưu danh ngạch.

"Ngươi không phải là bị trục xuất gia tộc đi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn sờ Vô Nhai liếc mắt một cái, đột nhiên nhanh trí tới như vậy một câu.

Mạc Vô Nhai kinh ngạc nhìn Thượng Quan Huyền Ý, chính mình cũng là buổi sáng xuất quan sau, bởi vì cùng phụ thân ý kiến không hợp, mới cùng phụ thân đại sảo một trận, lúc sau bị trục xuất gia tộc.

Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên một ngữ nói trung!

Thấy Mạc Vô Nhai biểu tình, mấy người đều ma xui quỷ khiến nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

"Các ngươi đều nhìn ta làm gì? Ta liền tùy tiện như vậy vừa nói, không phải là thật sự bị ta nói trúng rồi đi?" Thượng Quan Huyền Ý cũng kinh nghi bất định, chạy nhanh che lại miệng mình, chẳng lẽ chính mình chính là trong truyền thuyết miệng quạ đen?

Mấy người lại đồng thời nhìn về phía Mạc Vô Nhai, Mạc Vô Nhai nhún nhún vai, bất đắc dĩ nói: "Thật đúng là bị tiểu sư đệ ngươi nói trúng rồi."

Ân Thiên Duệ lo lắng nhìn Mạc Vô Nhai, này không phải là cùng chính mình có quan hệ đi? Không biết sao đến, tổng làm hắn có chút bất an.

"Không có việc gì, ngươi xem chúng ta còn không phải là một người sao?" Thượng Quan Huyền Ý xuất khẩu an ủi Mạc Vô Nhai, thuận tiện chỉ chỉ chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn, nhưng khóe miệng ý cười như thế nào đều che giấu không được, rõ ràng là ở vui sướng khi người gặp họa.

"Không có việc gì, gia tộc không cho ngươi ngọc bài, không phải còn có đấu giá hội sao?" Sở Mục Thần vỗ vỗ Mạc Vô Nhai bả vai, nghĩ đến trừ bỏ Học viện Hoàng Cực có được 350 cái danh ngạch, mười đại gia tộc mỗi nhà có mười cái danh ngạch, liền có một trăm, thêm lên chính là 450 cái danh ngạch, còn có 50 cái danh ngạch là đặt ở Thiên Tinh Các đấu giá hội bán đấu giá.

"50 cái danh ngạch thoạt nhìn nhiều, nhưng phân đến mười cái đại thành bán đấu giá, mỗi cái thành cũng liền mười cái danh ngạch, tính xuống dưới đã có thể không đáng giá nhắc tới." Mạc Vô Nhai nghĩ đến chính mình hiện tại rỗng tuếch túi, một trận cảm giác vô lực nảy lên trong lòng.

"Xem ra vẫn là tham gia khảo hạch bắt được danh ngạch, như vậy tương đối có lời, cho nên, Mạc sư huynh ngươi cố lên, ta xem trọng ngươi!"

Mạc Vô Nhai nghĩ thầm, Tiêu sư đệ nói đến nhẹ nhàng, cho rằng ai đều cùng hắn giống nhau, chiến lực viễn siêu đồng cấp. Chính mình cũng liền so với

người bình thường hảo một chút, này vẫn là chiếm thế gia thân phận, tu luyện tài nguyên so người khác nhiều, công pháp so người khác muốn cao cấp một ít.

"Mạc sư huynh ngươi cũng đừng nản chí, rốt cuộc học viện có vài vạn người, có thể đi cũng chỉ có may mắn mấy trăm người mà thôi!" Thượng Quan Huyền Ý ăn một mảnh thịt mơ hồ không rõ nói.

Mạc Vô Nhai: "……" Này cũng coi như là an ủi người?

"Đúng rồi, tiểu sư đệ ngươi như thế nào mang cái mặt nạ?" Nhìn Thượng Quan Huyền Ý đeo một cái mặt nạ, đem khuôn mặt cấp che khuất, đây là không nghĩ làm người nhìn đến hắn bộ dạng?

"Ai! Chủ yếu là ta lớn lên phong độ nhẹ nhàng, anh tuấn tiêu sái, phong hoa tuyệt đại, luôn là làm một ít sư tỷ sư muội vì ta nghỉ chân dừng lại, làm ta không thắng phiền não, cho nên ta đành phải đeo trương mặt nạ, đem ta tuyệt thế dung nhan cấp che lên." Thượng Quan Huyền Ý sờ sờ mặt nạ, thở dài nói. Chính mình trên mặt trúng độc vết sẹo, nếu như bị mọi người xem thấy, chỉ sợ đến hù chết một tảng lớn. Kỳ thật chính mình mang mặt nạ thật là vì đại gia hảo!

"Hừ, người khác sự ngươi thiếu tò mò, chính mình vấn đề đều còn không có giải quyết đâu!" Ân Thiên Thịnh nhìn Mạc Vô Nhai khó chịu nói, ở trong lòng đúng sự thật nghĩ đợi chút ăn cơm, nhất định phải đem người kéo đến lôi đài bên kia đi.

Mạc Vô Nhai trầm mặc, đại cữu tử quá bưu hãn, nhìn dáng vẻ là nhìn chính mình thực không vừa mắt, chỉ sợ kế tiếp nên khiêu chiến chính mình. Hắn vẫn là ngoan ngoãn làm ẩn hình người, miễn cho lại tao đại cữu tử ghét bỏ, có chút ủy khuất nhìn về phía Ân Thiên Duệ, hy vọng biểu đệ có thể cho chính mình một chút an ủi.

Ân Thiên Duệ không phụ sở vọng, duỗi tay cầm hắn tay, vừa vặn bị Ân Thiên Thịnh thấy, tức giận đến hắn ê răng.

Nói nhà đấu giá, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý ở Vũ Hội Thành khi tâm tâm niệm niệm nghĩ một mảnh lá cây.

"Sở sư huynh còn nhớ rõ ở Vũ Hội Thành khi, ngươi từng ở Thiên Tinh Các bán ra quá một mảnh lá cây?"

Sở Mục Thần được nghe lời này, nhướng mày, "Tiêu sư đệ muốn?" Nói, hắn từ không gian giới tử lấy ra một mảnh thúy lục sắc lá cây, lá cây nằm ở trong tay của hắn phát ra oánh oánh lục quang, trông rất đẹp mắt.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

"Lúc ấy ta ra giá là một vạn khối thượng phẩm linh thạch, ngươi xem mọi người đều như vậy chín, ta cho ngươi đánh cái chín chiết, 9000 khối thượng phẩm linh thạch, Tiêu sư đệ ngươi cảm thấy như thế nào?" Ở Hoàng Cực đại lục thượng phẩm linh thạch thiếu chi lại thiếu, hắn muốn thượng phẩm linh thạch cũng là vì

thăng cấp Kim Đan kỳ làm chuẩn bị. Đến nỗi này phiến lá cây, trước mắt mới thôi hắn thật đúng là không biết có tác dụng gì, hắn cũng là ở ngẫu nhiên gian được đến.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái túi trữ vật đưa cho Sở Mục Thần, "9000 thượng phẩm linh thạch, Sở sư huynh kiểm kê một chút." Trên tay hắn nguyên bản có hơn hai vạn khối thượng phẩm linh thạch, ở Lạc Hồng Nhan không gian giới tử được đến năm vạn, giết Lý gia đoàn người lại được đến 5000 nhiều, cho nên hắn hiện tại thật đúng là không thiếu thượng phẩm linh thạch.

"Tiêu sư đệ quả nhiên là một cái sảng khoái người, cái này ngươi thu hảo." Sở Mục Thần tiếp nhận túi trữ vật, thần thức đảo qua, số lượng vừa vặn, hắn lại đem chính mình trong tay lá cây đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn cầm lấy lá cây ở trong tay cẩn thận quan sát một phen, cũng không có phát hiện nó rốt cuộc là cái gì, có ích lợi gì đồ, đành phải thôi, thuận thế liền đem lá cây giao cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay lá cây, trong lòng thật là cao hứng, không nghĩ tới lâu như vậy Tiêu Lăng Hàn còn nhớ rõ chuyện này.

Tiêu Lăng Hàn đem lá cây đưa cho Thượng Quan Huyền Ý sau, xoay người nhìn về phía Sở Mục Thần, nói tiếp: "Ta còn có cái vấn đề muốn thỉnh giáo Sở sư huynh."

"Thỉnh giáo không dám nhận, ta nếu là biết được, chắc chắn đúng sự thật báo cho."

"Sở sư huynh cũng biết như thế nào mới có thể rời đi Hoàng Cực đại lục?"

"Tiêu sư đệ muốn rời đi Hoàng Cực đại lục?" Sở Mục Thần nhướng mày, không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn hỏi cư nhiên là vấn đề này.

"Tạm thời không có quyết định này, chỉ là tưởng trước hiểu biết một chút." Tiêu Lăng Hàn chuyển động trong tay chén rượu, ba phải cái nào cũng được nói.

Nghe nói là có quan hệ rời đi Hoàng Cực đại lục sự tình, còn lại mấy người cũng đều dựng lên lỗ tai.

Chỉ cần là tu sĩ, ai không hướng tới linh khí nồng đậm tu luyện hư cảnh?

Sở Mục Thần thấy mấy người đều nhìn chằm chằm chính mình, một bộ tò mò bảo bảo bộ dáng, ho khan một tiếng, mới nói nói: "Nếu ta thu được tin tức không có sai lầm nói, ba năm sau sẽ có một con thuyền đi trước Huyền Thiên đại lục phi thuyền. Bất quá chiếc phi thuyền này lệ thuộc với Huyền Thiên đại lục Thiên Tinh thương hội, bọn họ tới đón đều là một ít Nguyên Anh đỉnh tu sĩ cùng một ít học viện thiên tài đệ tử."

"Kia Hoàng Cực đại lục cưỡi phi thuyền đến Huyền Thiên đại lục yêu cầu bao lâu?" Tiêu Lăng Hàn nhớ rõ chính mình trước kia xem qua trong tiểu thuyết giống nhau cấp thấp đại lục người muốn đi cao cấp đại lục, không phải ở trên

phi thuyền bị người giết, chính là tới rồi cao cấp đại lục bị kéo đi đương thợ mỏ. Nghĩ vậy chút hắn đột nhiên ngồi đối diện phi thuyền có chút mâu thuẫn, chẳng lẽ chính mình xem tiểu thuyết trúng độc quá sâu?

"Một năm!"

Phòng mấy người nghe thấy lời này, đều là hít hà một hơi, yêu cầu một năm thời gian, kia đến có bao xa a?

Ngay cả Thượng Quan Huyền Ý đều âm thầm táp lưỡi, năm đó hắn cưỡi Truyền Tống Trận, chỉ dùng một vòng thời gian liền đến Huyền Thiên đại lục.

Hiện tại xem ra vẫn là cưỡi Truyền Tống Trận tương đối có lời, chỉ là đang ngồi mấy người đều không có Nguyên Anh kỳ tu vi, ở cưỡi trận bị truyền tống trong quá trình có khả năng gặp được không gian gió lốc, cùng với không gian loạn lưu. Chỉ bằng bọn họ hiện tại này nhược kê tu vi, sợ là sẽ bị xé thành cặn bã.

Kiếp trước chính mình cũng là tới rồi Nguyên Anh kỳ mới cưỡi Truyền Tống Trận, hơn nữa bên người còn đi theo mặt khác vài vị Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ. Tuy là như thế, lúc trước chính mình vì bảo hộ tu vi chỉ có Trúc Cơ kỳ Trần Tâm Dung cũng là thân bị trọng thương. Nếu không phải thời khắc mấu chốt có đồng hành Nguyên Anh kỳ tu sĩ ra tay tương trợ, hắn phỏng chừng cũng sẽ chết ở truyền tống trong quá trình, hiện tại hồi tưởng lên còn có chút lòng còn sợ hãi.

Tiêu Lăng Hàn cũng là khiếp sợ, yêu cầu một năm thời gian, kia đến có bao xa a? Ở địa cầu thời điểm ngồi máy bay ra tranh quốc cũng liền mấy cái giờ thời gian, tốc độ này thượng còn vô pháp so, không thể suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn càng nghĩ càng là cảm thấy chính mình nhỏ yếu lại nhỏ bé.

Thấy mọi người đều bị chính mình nói ra thời gian cấp kinh sợ, Sở Mục Thần sung sướng cười cười, mới tiếp tục nói: "Kỳ thật thời gian này không tính lâu, con đường này vẫn là các tiền bối tiêu phí vô số năm mới tìm được, chủ yếu là hai cái đại lục chi gian cách thật dày không gian vách tường. Hoàng Cực đại lục linh khí loãng, diện tích cũng rất nhỏ, Thiên Huyền đại lục diện tích không sai biệt lắm so Hoàng Cực đại lục đại gấp mười lần, linh khí cũng nồng đậm rất nhiều, tu luyện tài nguyên tự nhiên cũng nhiều ra rất nhiều."

Mấy người đều bị Sở Mục Thần nói có chút tâm động, muốn đi xem kia càng rộng lớn thiên địa.

"Còn có ba năm, đến lúc đó nếu là mọi người đều muốn đi Huyền Thiên đại lục nói, chúng ta đây liền kết bạn đồng hành, như vậy cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau." Tiêu Lăng Hàn nhìn ngo ngoe rục rịch mọi người, đề nghị nói.

"Kia hy vọng lần này tiến vào bí cảnh có thể tìm được cơ duyên, đem thực lực tăng lên đi lên, bằng không tới rồi Huyền Thiên đại lục ta chính là lót đế tồn tại." Ân Thiên Duệ nhìn một vòng mọi người, nơi này giống như liền thực lực của chính mình thấp nhất, có chút nhụt chí nghĩ đến chính mình cư nhiên là cái kéo chân sau!

“Thiên Duệ, ngươi hiện tại chính là lót đế tồn tại! Bất quá, ngươi vận khí luôn luôn không tồi, cơ duyên nói không chừng sẽ tự động đưa tới cửa, ta liền trước chúc mừng ngươi!” Thượng Quan Huyền Ý đánh giá một phen Ân Thiên Duệ, nói thẳng nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 115

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 115 Học viện Hoàng Cực

【115: Mạc Vô Nhai quy vị】 canh ba!

Thượng Quan Huyền Ý bưng lên trên bàn chén trà, đột nhiên uống một ngụm, chờ đến trong miệng hắn mới phát hiện chính mình uống cư nhiên là rượu. Rũ mắt nhìn về phía mặt bàn, chính mình cư nhiên đoan sai cái ly, đem Tiêu Đại Ma Vương rượu cấp uống lên. Dư quang nhìn thấy Tiêu Đại Ma Vương cũng không có phát hiện, Thượng Quan Huyền Ý cường trang trấn định, dường như không có việc gì đem cái ly thả lại trên bàn.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, Ân Thiên Duệ cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý chính là ông trời phái tới chuyên môn khắc hắn, thật là tức giận a!

Bất quá trên mặt hắn không hiện, cười tủm tỉm nói: "Ân, ta cũng cảm thấy chính mình vận khí thực hảo! Huyền Ý, ngươi ánh mắt không tồi, có tiền đồ!"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Tức giận nga, tưởng tấu Ân Thiên Duệ một đốn!

Ân Thiên Duệ: "……" Hảo đáng tiếc, Huyền Ý đeo mặt nạ, nhìn không tới sắc mặt của hắn.

"Thiên Duệ, ta cảm thấy ngươi vào bí cảnh tốt nhất vẫn là thay đổi một chút ngươi dung mạo, miễn cho đi đến chỗ nào đều bị người vây công." Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua Ân Thiên Duệ, gia hỏa này ở người khác trong mắt chính là một đóa dị hỏa.

"Tiêu đại ca nói có lý, không biết Tiêu đại ca nhưng có đổi nhan đan?" Ân Thiên Duệ da mặt dày nói, hắn chính là biết Tiêu Lăng Hàn có thật nhiều người khác không có thứ tốt, cơ hồ đều là chính hắn mân mê ra tới, đổi nhan đan chính là trong đó một loại.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, "Tiết kiệm điểm dùng, chỉ có mười viên, một viên chỉ lo ba cái canh giờ. Chúng ta ở bí cảnh cần phải đãi ba năm, ta kiến nghị ngươi, tới rồi bí cảnh tốt nhất là đi trước tìm được đại ca ngươi, ít nhất hắn tương đối kháng tấu."

Hắn lời này vừa ra, lập tức liền tiếp thu tới rồi lưỡng đạo u oán tầm mắt, không cần quay đầu hắn đều biết là ai. Nhưng chính mình lời này cũng không có nói sai, Ân Thiên Thịnh mỗi ngày tìm người khiêu chiến, này kháng tấu bản lĩnh ít nhất so da thịt non mịn Ân Thiên Duệ cường rất nhiều.

“Không có việc gì, vạn nhất đến lúc đó chúng ta đoàn người không có bị tách ra đâu!” Ân Thiên Thịnh an ủi nhà mình đệ đệ, xem hắn lo lắng sốt ruột bộ dáng, thực sự có chút đáng thương, đừng đem người cấp dọa ra bóng ma tâm lý.

Thượng Quan Huyền Ý mắt trợn trắng, Ân Thiên Thịnh vẫn là cùng đời trước giống nhau một cây gân.

Giống nhau loại này Tiên giới rơi xuống mảnh nhỏ đều có một phen quy luật, căn bản sẽ không đem tiến vào bí cảnh người hướng cùng chỗ truyền tống.

Đoàn người ăn được cơm liền ai về nhà nấy.

Thượng Quan Huyền Ý tới rồi động phủ không bao lâu, hắn liền quấn lấy Tiêu Lăng Hàn muốn cùng nhau ngủ, bởi vì thói quen Tiêu Lăng Hàn cái này ôm gối, không có ôm người hắn ngủ không thoải mái. Hơn nữa hắn hiện tại người lại không thanh tỉnh, nếu là tỉnh thời điểm, hắn cũng không dám cùng Tiêu Lăng Hàn làm nũng.

“Sư huynh, ngươi lại đây dựa gần ta ngủ được không?” Thượng Quan Huyền Ý thanh âm mềm mại, mở to mê mang hai mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn xem hắn đỏ rực khuôn mặt, liền biết gia hỏa này phỏng chừng lại trộm uống rượu.

“Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn vừa mới nằm xuống, Thượng Quan Huyền Ý cả người liền chui vào trong lòng ngực hắn, gắt gao mà ôm lấy hắn, hắn cũng thói quen tính đem Thượng Quan Huyền Ý ôm vào trong ngực.

Chỉ là hai người mới vừa ngủ hạ không trong chốc lát, động phủ bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp chụp một trương hôn mê phù ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, lúc này mới đứng dậy mở ra trận pháp, đem động phủ ngoại người bỏ vào tới.

“Liền biết ngươi sẽ đến.” Nhìn đi vào tới người, Tiêu Lăng Hàn đổ một ly trà, đẩy đến đối diện không vị thượng.

Mạc Vô Nhai bất đắc dĩ cười cười, ngồi xuống sau, có chút thấp thỏm nhìn Tiêu Lăng Hàn. Hắn biết Tiêu Lăng Hàn phỏng chừng đã đoán được hắn ý đồ đến, cũng không biết hắn có thể hay không giúp chính mình.

“Mạc sư huynh, ta liền mở ra cửa sổ nói thẳng, ta yêu cầu trung với ta người, không phản bội, không cần tùy thời đợi mệnh. Chỉ là ở ta yêu cầu ngươi làm việc thời điểm, ngươi cần thiết vô điều kiện trợ ta, đương nhiên ta sẽ không làm ngươi làm có vi đạo nghĩa việc, sẽ không làm ngươi làm thương tổn Ân Thiên Duệ việc. Ngươi hảo hảo suy xét, chờ ngươi nghĩ kỹ lại cho ta hồi đáp.”

Tiêu Lăng Hàn hiện tại thực xác định, chính mình thân thế sợ không phải đơn giản như vậy, chờ chính mình tới rồi Tiên giới phỏng chừng sẽ gặp được không

ít thú vị sự. Tìm chút chính mình tin được người trước bồi dưỡng lên, về sau nói không chừng sẽ dùng đến.

Mạc Vô Nhai nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, lâm vào trầm tư, lần trước sau khi trở về phụ thân khiến cho chính mình bế quan, không chuẩn chính mình tới Học viện Hoàng Cực, biến tướng đem chính mình giam lỏng lên. Hôm nay buổi sáng mới xuất quan, phụ thân khiến cho chính mình cùng Thi gia liên hôn, chính mình đương nhiên sẽ không đồng ý, lập tức liền cự tuyệt, phụ thân thấy ta thái độ kiên quyết đành phải thỏa hiệp.

Nhưng, chờ chính mình nói muốn tới Học viện Hoàng Cực thời điểm, phụ thân cư nhiên không chuẩn chính mình lại tìm biểu đệ, nói Mạc gia vô luận như thế nào đều sẽ không tiếp thu Ân Thiên Duệ. Nghĩ đến chính mình đời trước liền không có cùng biểu đệ ở bên nhau, tiếc nuối cả đời, này một đời hắn tuyệt không sẽ buông ra Ân Thiên Duệ, ai cũng không thể ngăn cản bọn họ ở bên nhau. Cùng phụ thân đại sảo một trận, phụ thân không buông khẩu, chính mình cũng không thỏa hiệp, kết quả chính là chính mình ăn hai mươi roi đánh hồn tiên, sau đó trực tiếp bị phụ thân trục xuất gia tộc.

Hiện tại hắn cả người nhìn qua hoàn hảo không tổn hao gì, trên thực tế linh hồn đã bị trọng thương, nếu là không có linh đan diệu dược, ít nhất yêu cầu bốn năm chục năm mới có thể dưỡng hảo.

Nghĩ đến biểu đệ khẳng định chờ không được lâu như vậy, hắn nhắm mắt, lại mở khi, trong mắt đã không có giãy giụa, thay thế chính là một mảnh kiên định.

“Tiêu sư đệ, ta nghĩ kỹ rồi, ta đồng ý ngươi điều kiện.”

“Nga? Ta còn tưởng rằng ngươi còn muốn rối rắm một hai ngày, không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy liền nghĩ thông suốt.”

Tiêu Lăng Hàn có chút ngoài ý muốn Mạc Vô Nhai quyết đoán, lúc này mới nửa canh giờ liền nghĩ thông suốt.

“Thời gian không đợi người, sớm một chút nghĩ thông suốt không phải càng tốt sao?”

“Thành, bất quá ta muốn ở ngươi linh hồn trên dưới một đạo cấm chế, về ta hết thảy, ngươi đều không thể nói cho bất luận kẻ nào, bao gồm Ân Thiên Duệ. Nếu là ngươi dám nói ra một câu, ngươi sẽ lập tức hồn phi phách tán. Ngươi, nhưng đồng ý?” Tiêu Lăng Hàn nhìn Mạc Vô Nhai nghiêm túc nói, trên người hắn bí mật quá nhiều, không có khả năng cho chính mình lưu lại tai hoạ ngầm.

Thề đều không có ở linh hồn trên dưới cấm chế tới an toàn, thề nói có khả năng sẽ bị người sưu hồn. Cấm chế liền bất đồng, nếu là có người dám đối Mạc Vô Nhai sưu hồn chắc chắn bị cấm chế bắn ngược, nhẹ giả linh hồn trọng thương, trọng giả sinh tử đạo tiêu. Không thể không nói Long Ngọc không gian ghi lại một ít cấm chế phương pháp, cho Tiêu Lăng Hàn rất lớn tiện lợi.

“Hảo, Tiêu sư đệ, ngươi động thủ đi!”

Mạc Vô Nhai nhắm mắt lại, chờ đợi Tiêu Lăng Hàn thi pháp, hoàn toàn không lo lắng cho mình an nguy. Hắn tự nhận là chính mình trên người không có làm Tiêu Lăng Hàn nhưng ham đồ vật, cho nên cũng liền không sợ gì cả.

Tiêu Lăng Hàn vươn một bàn tay điểm ở Mạc Vô Nhai giữa mày, linh hồn theo ngón tay tiến vào Mạc Vô Nhai thạch hải. Ở nhìn đến Mạc Vô Nhai linh hồn khi, Tiêu Lăng Hàn không khỏi ngây ra một lúc.

Mạc Vô Nhai linh hồn lúc này cả người đều là bị roi quất đánh dấu vết, nhìn qua đáng thương hề hề, linh hồn cũng có chút uể oải.

Tiêu Lăng Hàn không hề lãng phí thời gian, từng đạo pháp quyết đánh vào Mạc Vô Nhai linh hồn thượng, từng câu cổ xưa chú ngữ từ hắn trong miệng niệm ra.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay, bởi vì Mạc Vô Nhai linh hồn lực chỉ có Trúc Cơ trung kỳ thực lực, hắn nhưng thật ra không có bao lớn tiêu hao.

Rời khỏi Mạc Vô Nhai thạch hải sau, hai người đồng thời mở mắt.

Mạc Vô Nhai cảm thụ một chút, chỉ cảm thấy linh hồn thượng như là nhiều chút cái gì, bất quá đối hắn sẽ không có cái gì ảnh hưởng, ngược lại cho hắn một loại xưa nay chưa từng có quen thuộc cảm cùng cảm giác an toàn.

"Mạc sư huynh, chúng ta quan hệ vẫn là giống như trước giống nhau, ngươi đem ta trở thành bằng hữu liền hảo. Ngươi linh hồn bị thương, ta trước giúp ngươi luyện chút trị liệu linh hồn đan dược. Bên cạnh có một cái phòng trống, ngươi tạm thời ở bên trong nghỉ ngơi một lát." Tiêu Lăng Hàn theo như lời đúng là Thượng Quan Huyền Ý phòng, cái kia phòng Thượng Quan Huyền Ý chỉ ở cái thứ nhất buổi tối ở bên trong ngủ một đêm, sau lại vẫn luôn là ngủ ở phía chính mình.

"Hảo." Mạc Vô Nhai chính là biết bên này động phủ bố cục, một cái động phủ cũng liền hai cái phòng. Tiêu Lăng Hàn ý tứ là cái kia phòng không ai trụ, kia Thượng Quan Huyền Ý trụ chỗ nào? Hắn lúc gần đi quái dị nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, bất quá hắn thông minh không hỏi ra tới.

Tiêu Lăng Hàn nếu là biết Mạc Vô Nhai lúc này suy nghĩ cái gì, phỏng chừng đến hô to oan uổng, rõ ràng chính là Thượng Quan Huyền Ý mặt dày mày dạn muốn dựa gần chính mình ngủ.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn đem Mạc Vô Nhai mang vào hắn Long Ngọc không gian. Bất quá lại đem hắn đưa tới một khác khu vực, nơi này hàng năm đều là băng thiên tuyết địa, rời xa gieo trồng linh thảo cùng Thất Thải Liên địa phương.

Mạc Vô Nhai chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, chính mình liền thay đổi một chỗ, hắn đang ở đánh giá cái này địa phương, liền nghe thấy Tiêu Lăng Hàn thanh âm.

"Ngươi khảo hạch thời gian là đệ mấy thiên?"

"Ngày thứ tư."

“Võ Viện không sai biệt lắm có hơn hai vạn người, mỗi người có 1% cơ hội.”

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nhìn Mạc Vô Nhai, này tỷ lệ có điểm tiểu a! Trừ phi nhiều lần đều gặp vận may cứt chó gặp được học viên thực lực đều so với hắn thấp, bằng không…… Này danh ngạch phỏng chừng cùng hắn hoàn toàn vô duyên.

Mạc Vô Nhai thấy Tiêu Lăng Hàn nhíu mày suy tư, cũng không dám ra tiếng quấy rầy. Hắn lúc này mới bắt đầu đánh giá cái này xa lạ địa phương, chung quanh không có linh khí, hẳn là một cái tùy thân không gian trong vòng đồ vật, hắn ở trong gia tộc Tàng Thư Các nhìn thấy quá cùng loại ghi lại.

“Ngươi trước đem cái này đan dược ăn, đem linh hồn thượng thương dưỡng hảo, chúng ta lại nói chuyện khác. Đây là ta một cái tùy thân không gian, nơi này thời gian là bên ngoài một trăm lần. Chỉ là nơi này không có linh mạch, cho nên không có linh khí, ngươi nếu là muốn đả tọa tu luyện nói, yêu cầu chính mình đào linh thạch.” Tiêu Lăng Hàn ném cho Mạc Vô Nhai một lọ đan dược liền tính toán đi ra ngoài.

Mắt thấy Tiêu Lăng Hàn liền phải đi ra ngoài, Mạc Vô Nhai chạy nhanh ra tiếng ngăn cản, “Tiêu sư đệ, dừng bước.”

“Còn có việc?” Tiêu Lăng Hàn khó hiểu nhìn Mạc Vô Nhai, sự tình không phải đều công đạo rõ ràng sao?

“Cái kia, Tiêu sư đệ ngươi có thể hay không trước mượn ta điểm linh thạch.” Mạc Vô Nhai có chút mặt đỏ nói, hắn cũng không nghĩ như thế, ai làm hắn bị trục xuất gia tộc thời điểm nộp lên sở hữu tài sản, trong tay cũng chỉ có học viện thân phận ngọc bài cùng một khối truyền âm ngọc giản.

Tiêu Lăng Hàn lúc này mới đánh giá cẩn thận một chút Mạc Vô Nhai, này nha trên người liền một cái túi trữ vật đều không có, hoàn hoàn toàn toàn một nghèo hai trắng a! Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình mệt lớn, này lại là đan dược, lại là công pháp, hiện tại còn muốn linh thạch. Hắn oán niệm thâm hậu nhìn Mạc Vô Nhai liếc mắt một cái, lúc này mới không tình nguyện mà ném một cái túi trữ vật cho hắn.

“Chờ ngươi đem linh hồn thượng thương dưỡng hảo, ta lại cho ngươi thích hợp ngươi tu luyện công pháp.” Tiêu Lăng Hàn nói xong câu đó, liền rời đi không gian.

Mệt, mệt lớn!

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 116

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 116 Học viện Hoàng Cực

【116: Huyền Ý khảo hạch quá 】 canh một

Ba ngày sau……

Hôm nay là Khí Viện học viên khảo hạch, Thượng Quan Huyền Ý chính là trong đó một người.

Khí Viện là toàn bộ trong học viện nhân số ít nhất một cái thuật pháp viện, mọi người đều cảm thấy luyện khí người không tiền đồ, lại dơ lại mệt, cho nên đều không muốn đi Khí Viện. Khí Viện tổng cộng cũng liền một trăm người tới, ba ngày khảo hạch thời gian, bất quá luyện khí trình tự làm việc dùng khi nhất lâu. Một người ở một ngày thời gian muốn luyện ra một kiện nhị cấp pháp khí cơ hồ là không có khả năng sự, cho nên Khí Viện viện trưởng khiến cho Khí Viện học viên đồng thời tham gia khảo hạch. Trong vòng 3 ngày ai luyện chế pháp khí cấp bậc tối cao, phẩm cấp tốt nhất, kia hắn tích phân liền tối cao.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn đều ở trận pháp bên ngoài chờ Thượng Quan Huyền Ý, hắn này nhất đẳng chính là ba ngày. Ở hắn không có chú ý tới quảng trường góc chỗ Chung Hạo Thành đứng ở nơi xa nhìn hắn rất nhiều lần, trong mắt tất cả đều là điên cuồng một mảnh.

Vì cầu công bằng, đại gia sử dụng luyện khí tài liệu đều không sai biệt lắm, đương nhiên đều là học viện sở ra. Bất quá chính ngươi nếu là có tốt nhất luyện khí tài liệu cũng có thể thêm ở bên trong, giống nhau đều sẽ không có người thêm, bởi vì thời gian không đủ. Thượng Quan Huyền Ý luyện chế chính là một phen kiếm, một phen hỏa thuộc tính pháp kiếm, hắn ở luyện khí thời điểm gia nhập một khối hỏa tinh huyền kim, cấp bậc nhị cấp thượng phẩm pháp khí. Không cần phải nói, Thượng Quan Huyền Ý cứ như vậy nhẹ nhàng bắt được tiến vào bí cảnh danh ngạch.

“Tiểu sư đệ, chúc mừng ngươi a!”

“Chung sư tỷ cùng vui!”

“Vẫn là tiểu sư đệ ngươi lợi hại! Mới tiến Khí Viện nửa năm, là có thể luyện chế nhị cấp thượng phẩm pháp khí.” Chung Lệ Tú hâm mộ nói, nàng biết cái này tiểu sư đệ thiên phú hảo, chỉ là không nghĩ tới hắn thiên phú thế nhưng như vậy hảo.

“Chung sư tỷ không cần tự coi nhẹ mình, ngươi không phải cũng luyện chế một kiện nhị cấp thượng phẩm pháp khí, ngươi mới là chân chính lợi hại, ta chính là

bỏ thêm hỏa tinh huyền kim mới luyện chế ra nhị cấp thượng phẩm pháp khí." Thượng Quan Huyền Ý là thật sự rất bội phục Chung Lệ Tú, dùng đơn giản tài liệu là có thể luyện chế ra thượng phẩm pháp khí, lần này khảo hạch người lại có mấy cái không có thêm trân quý luyện khí tài liệu. Huống chi chính hắn nhưng ở Tiêu Lăng Hàn trong không gian luyện chế đã nhiều năm pháp khí, mới đạt tới hiện giờ cái này trình độ.

"Tiểu sư đệ ngươi miệng như vậy ngọt, có phải hay không ăn mật nha? Về sau cũng không biết sẽ tiện nghi cái nào cô gái nhỏ."

"Chung sư tỷ, ngươi nói bậy gì đó đâu?" Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ và giận dữ trừng mắt nhìn Chung Lệ Tú liếc mắt một cái, trong đầu lại không tự giác hiện ra Tiêu Đại Ma Vương kia trương khuôn mặt tuấn tú.

"Di, tiểu sư đệ, ngươi đây là thẹn quá thành giận? Ngươi có phải hay không đã có yêu thích tiểu sư muội? Ngươi xem ngươi nhĩ tiêm đều đỏ, thành thật công đạo ngươi vừa mới suy nghĩ ai?" Chung Lệ Tú nhìn Thượng Quan Huyền Ý như là một con tạc mao tiểu thú, lại mắt sắc nhìn đến hắn nhĩ tiêm hồng hồng, cuối cùng là an không chịu nổi tò mò hỏi.

"Mới không có! Ta như vậy tiểu, sao có thể sẽ có yêu thích người?"

"Ai nói cho ngươi tuổi tác tiểu liền không thể có yêu thích người a? Ngươi đều đã mười ba tuổi, lại quá mấy năm là có thể cưới vợ sinh con, hiện tại có nhìn trúng người có thể trước định ra tới, chờ tới rồi tuổi tác trực tiếp thành thân chính là. Nói cho sư tỷ, ngươi vừa ý vị nào sư muội? Sư tỷ đi giúp ngươi thăm thăm nàng khẩu phong."

"Chung sư tỷ, ta thật không có vừa ý sư muội." Thượng Quan Huyền Ý nóng nảy, hắn không phải ở Khí Viện chính là ở động phủ, nơi nào có thời gian kết giao cái gì sư muội a? Lại nói, nữ nhân là có thể tùy tiện kết giao sao? Đừng nhìn bề ngoài thanh thuần đáng yêu, còn không biết nội bộ có bao nhiêu hắc đâu!

"Thật sự không có?" Chung Lệ Tú hoài nghi hỏi.

"Thật không có!"

"Vậy ngươi biết cái gì là thích sao?" Chung Lệ Tú vẫn là không tin, bởi vì bình thường luyện khí thời điểm luôn là thấy tiểu sư đệ thất thần, cái này biểu hiện khẳng định là suy nghĩ vị nào tiểu sư muội.

Thượng Quan Huyền Ý kiên định mà lắc đầu, liền tính biết cũng muốn làm bộ không biết, chính mình hiện tại thân thể mới mười ba tuổi! Huống chi người mình thích cũng không phải có thể tùy tiện nói ra, tên kia lòng tràn đầy tưởng cưới đều là nữ nhân.

"Sư tỷ hôm nay liền tới nói cho ngươi thích một người biểu hiện, thích một người chính là nhìn thấy hắn khi mặt đỏ, tim đập nhanh hơn, đối chuyện của hắn đều thực để bụng; sẽ thời thời khắc khắc muốn gặp đến đối phương, không

thấy được thời điểm, sẽ canh cánh trong lòng, thực mất mát, giống như thiếu điểm cái gì dường như. Gặp được liền sẽ thực thấy đủ, kia một ngày tâm tình đều sẽ tùy theo rất tốt. Ngươi thấy hắn cùng những người khác hành vi cử chỉ thân mật khi, ngươi trong lòng sẽ khó chịu; nếu là có những người khác thích hắn khi, ngươi trong lòng sẽ sinh khí, phẫn nộ, thậm chí sẽ đối người này sinh ra sát ý." Chung Lệ Tú nói nói liền lâm vào nào đó hồi ức, trong mắt thống khổ chợt lóe rồi biến mất, bất quá thực mau nàng lại khôi phục bình thường.

Thượng Quan Huyền Ý lòng tràn đầy buồn bực, căn bản liền không có chú ý Chung Lệ Tú khác thường.

"Nếu ngươi ái mộ người cũng thích ngươi, phải hảo hảo quý trọng, không cần bỏ lỡ mới biết được hối hận, đến lúc đó đừng hối tiếc không kịp." Chung Lệ Tú vỗ vỗ Thượng Quan Huyền Ý bả vai lời nói thấm thía nói.

Thế gian trân quý nhất chính là một phần thuần túy ái, không trộn lẫn bất luận cái gì tư dục, khả năng đủ đi quý trọng lại có mấy người đâu?

Thượng Quan Huyền Ý lâm vào rối rắm trung, ái mộ người cũng thích chính mình? Hắn thích chính mình sao? Không, hắn chỉ là đem chính mình làm như đệ đệ giống nhau ở chiếu cố, hắn thích chính là nữ nhân! Chính mình vì sao không phải nữ nhân đâu?

"Tiểu sư đệ, ngẩn người làm gì? Còn nói không có thích người, ngươi xem," Chung Lệ Tú chỉ chỉ những cái đó tham gia khảo hạch học viên, chỉ thấy những người đó đều ở đi ra ngoài, mới tiếp tục nói: "Mọi người đều khảo xong, ngươi vừa mới ở chỗ này đứng suốt mười phút không có động quá một chút. Viện trưởng đều tuyên bố khảo hạch kết thúc, ngươi cũng không có phản ứng." Chung Lệ Tú hài hước nói.

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ cười cười, có chút thất thần nói: "Cảm ơn Chung sư tỷ, ta đi về trước."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý này mất hồn mất vía bộ dáng, Chung Lệ Tú cũng không nói cái gì nữa. Hiện tại khảo hạch đã kết thúc, trận pháp cũng đã mở ra, hai người đều hướng trận pháp bên ngoài đi đến.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý ra tới liền tâm sự nặng nề bộ dáng, nhíu lại mày, hỏi: "Khảo hạch không có thông qua?"

"A? Không phải, thông qua." Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn còn có chút chột dạ, căn bản không dám nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tổng cảm thấy gia hỏa này quái quái, nghĩ đến hắn phía trước cùng một cái Khí Viện nữ tu ở bên nhau trò chuyện nửa ngày. Bỗng nhiên, một phách trán bừng tỉnh đại ngộ nói: "Ngươi không phải là hướng ngươi sư tỷ thổ lộ bị cự tuyệt đi?"

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn nói cả kinh trợn mắt há hốc mồm, còn không kịp giải thích, liền lại nghe hắn nói nói: "Không có việc gì, rốt cuộc

ngươi bây giờ còn nhỏ điểm, chờ ngươi lớn lên chút lại đi theo đuổi nàng cũng không muộn. Lại nói, bỏ lỡ nàng, bên ngoài còn thành công ngàn thượng vạn mỹ nữ chờ ngươi chọn lựa!" Tiêu Lăng Hàn đánh giá một phen Thượng Quan Huyền Ý hiện tại thân thể, có chút vui sướng khi người gặp họa nói.

"Ta……" Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn tư duy logic dỗi một câu đều nói không nên lời, chỉ dùng một lời khó nói hết ánh mắt nhìn hắn. Chính mình thật là tự tìm tội chịu, chính mình như thế nào sẽ thích thượng Tiêu Đại Ma Vương cái này vô lương gia hỏa?

Tiêu Lăng Hàn lại bị Thượng Quan Huyền Ý nhìn chằm chằm đến tâm tình cực hảo, có chút tự luyến nói: "Có phải hay không cảm thấy ca ca hôm nay đặc biệt soái khí?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Soái khí? Là cái quỷ gì?

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mộng bức biểu tình, Tiêu Lăng Hàn một phách trán, lại đem hiện đại từ ngữ mang lại đây.

"Đi, ăn cơm đi! Xem ở ngươi không ăn không uống luyện ba ngày khí phân thượng, này bữa cơm, ca ca thỉnh." Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền hướng thực đường đi đến, có vẻ tâm tình cực hảo.

Mau tới cửa, Thượng Quan Huyền Ý mới phản ứng lại đây, nhìn Tiêu Lăng Hàn lên án nói: "Ngươi không phải nói mời ta ăn cơm sao? Như thế nào đến học viện thực đường tới?" Chẳng lẽ thỉnh người ăn cơm không nên là đi Trí Mỹ Trai sao? Thực đường đồ ăn tiện nghi lại khó ăn, cái này kêu cái gì mời khách a?

"Mỗi ngày đều đi Trí Mỹ Trai không tốt, thích hợp đổi một chút khẩu vị cũng không tồi, bằng không như thế nào tương đối nơi nào đồ vật ăn ngon?" Tiêu Lăng Hàn nghiêm trang nói hươu nói vượn, kỳ thật chính là hắn phát hiện chính mình chính là có lại nhiều linh thạch đều không trải qua hoa. Mấy ngày hôm trước mới cho Mạc Vô Nhai 100 vạn, hắn hoa khả đau lòng, này không, mấy ngày nay đành phải tiết kiệm điểm.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình mặc kệ nói cái gì đều nói bất quá Tiêu Lăng Hàn, hắn luôn là có một đống lớn ngụy biện, nói vẫn là đường hoàng.

Đêm……

Trong trời đêm, ánh trăng chóng mặt, tinh quang thưa thớt, toàn bộ đại địa tựa hồ đều ngủ say đi qua.

Tiêu Lăng Hàn chờ Thượng Quan Huyền Ý ngủ, mới vào Long Ngọc không gian.

Không gian nội, Mạc Vô Nhai đang ở tu luyện Thần cấp công pháp" Băng Thần Quyết", này bộ công pháp như là lượng thân là hắn chế tạo, hơn nữa hắn tu luyện lên còn có một loại quen thuộc cảm. Thực mau liền dung hợp trước kia công pháp, làm hắn tu vi không chỉ có ngưng thật còn tới rồi Trúc Cơ trung kỳ

đột phá bên cạnh, chỉ chờ một cái cơ hội là có thể đột phá Trúc Cơ hậu kỳ. Hơn nữa này bộ Thần cấp công pháp võ kỹ cũng so trước kia cường đại rồi rất nhiều lần, có thể nói hắn hiện tại đối thượng Trúc Cơ đỉnh tu sĩ cũng là thành thạo.

"Mạc sư huynh tu luyện không tồi, tu vi đã tới rồi đột phá ngưng kết điểm." Tiêu Lăng Hàn đánh giá một phen Mạc Vô Nhai, vừa lòng gật gật đầu.

"Này đều lấy Tiêu sư đệ phúc, đa tạ!"

"Không nói những cái đó, ta chuẩn bị ở ngươi khảo hạch sau khi kết thúc liền đi lãnh một cái nhiệm vụ."

"Tiêu sư đệ ý tứ là làm ta và ngươi cùng nhau?"

"Ân, rốt cuộc hiện tại ngươi giống như không có tích phân cũng không có linh thạch." Tiêu Lăng Hàn không thể trí không nói.

Mạc Vô Nhai: "……" Có thể hay không không bóc người đoản?

"Đều nghe Tiêu sư đệ an bài." Mạc Vô Nhai có thể nói không sao? Không thể, tương phản hắn còn thực may mắn, có Tiêu Lăng Hàn cùng nhau, kia nhiệm vụ hẳn là sẽ thực nhẹ nhàng liền hoàn thành. Nhưng mà hắn cao hứng quá sớm, chờ nhận được nhiệm vụ kia một khắc, hắn mới hối hận không kịp.

Bảy ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai ba người đứng ở Huyễn Thiên Thành Truyền Tống Trận ngoại chờ, chỉ chốc lát sau, Truyền Tống Trận nội một trận quang mang hiện lên, trận pháp xuất hiện ba người.

Này ba người phân biệt là Võ Viện Quý Minh Giai cùng Hồ Sanh Sanh cùng với Đan Viện Sở Mục Nam, hai nữ nhân cộng thêm một cái song nhi.

Thấy trận pháp trung ba người, Tiêu Lăng Hàn biết chính mình đây là bị nhiệm vụ đường Bành Vô Hối cấp hố.

Một ngày trước, Tiêu Lăng Hàn một mình đi nhiệm vụ đường lĩnh nhiệm vụ, Bành trưởng lão thấy hắn xuất hiện trong nháy mắt liền mắt mạo lục quang. Đối hắn nói hiện nay có một cái khó giải quyết nhiệm vụ đang cần nhân thủ, còn nói cho hắn chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ này là có thể được đến tam vạn tích phân. Ở tích phân dụ hoặc hạ, hắn đáng xấu hổ khuất phục, nhưng hắn chẳng thể nghĩ tới Bành trưởng lão nói ba cái đồng đội cư nhiên là cái dạng này ba người.

Mặt khác hai gã nữ tu tạm thời không đề cập tới, liền trống trơn là Sở Mục Nam khiến cho bọn họ chống đỡ không được. Còn nhớ rõ ở Cốc Vũ Thành cưỡi Truyền Tống Trận thời điểm liền gặp người này, lúc ấy mấy người đều lười đến phản ứng hắn, chính là lại bị hắn ghi hận thượng. Hiện giờ muốn trở thành cộng sự, nhìn người nọ Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình phía sau lưng huyền phù một phen kiếm, tùy thời đều muốn chọc chính mình một chút, đối người này, hắn dâng lên vạn phần cảnh giác.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 117

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 117 ra ngoài nhiệm vụ

【117: Tân Nam Thôn việc lạ 】 canh hai

Vốn dĩ nhiệm vụ lần này đội trưởng là Tiêu Lăng Hàn, ở nhìn thấy Sở Mục Nam nháy mắt, hắn liền đánh mất cái này ý niệm.

Vì thế, hắn truyền âm cấp Mạc Vô Nhai 【 nhiệm vụ lần này từ ngươi đảm nhiệm đội trưởng, tiểu tâm Sở Mục Nam, người này không đơn giản. 】 thấy Mạc Vô Nhai quay đầu lại nhìn chính mình liếc mắt một cái, tựa hồ tưởng truyền âm, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lại lần nữa truyền âm nói: 【 đừng hồi truyền âm, hắn có khả năng sẽ nghe thấy! 】

"Như thế nào còn có hai cái tiểu hài tử a?"

"Chính là, cũng không biết Bành trưởng lão làm cái quỷ gì, này không phải kéo chúng ta lui về phía sau sao?"

Trận pháp trung ba người mới vừa đi ra Truyền Tống Trận liền thấy được Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai, đối Mạc Vô Nhai bọn họ nhưng thật ra không nói gì thêm, nhưng nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, trong mắt rõ ràng hiện lên một tia khinh thường, nói chuyện cũng không e dè hai người.

"Ba vị hẳn là chính là nhiệm vụ lần này mặt khác ba người đi? Ta là nhiệm vụ lần này đội trưởng: Mạc Vô Nhai, đến từ Võ Viện." Mạc Vô Nhai thấy không khí không tốt, chủ động ra tiếng nói.

Đối diện ba người gật gật đầu, nhìn đến Mạc Vô Nhai nhưng thật ra đối hắn thái độ tốt đẹp.

"Ta kêu Quý Minh Giai, lần này liền làm phiền Mạc sư huynh nhiều hơn chiếu cố." Nói xong, Quý Minh Giai còn đối Mạc Vô Nhai vứt một cái mị nhãn.

Quý Minh Giai là một cái diện mạo diễm lệ nữ tử, dáng người thướt tha nhiều vẻ, ăn mặc một thân gợi cảm váy, Trúc Cơ trung kỳ tu vi.

Tiêu Lăng Hàn ở một bên xem đến thẳng khởi nổi da gà, Mạc sư huynh! Rõ ràng tu vi giống nhau, tuổi tác còn so Mạc Vô Nhai đại năm tuổi, cũng không biết nàng câu này" Mạc sư huynh" là như thế nào kêu xuất khẩu địa.

"Ta kêu Hồ Sanh Sanh, còn thỉnh Mạc sư huynh chiếu cố nhiều hơn, không cần chê ta chân tay vụng về." Hồ Sanh Sanh nhìn Mạc Vô Nhai liếc mắt một cái,

trên mặt nổi lên một tầng đỏ ửng, một đôi mắt to chớp chớp, thực thẹn thùng mà đối Mạc Vô Nhai cười, vẻ mặt ngượng ngùng nói.

Hồ Sanh Sanh là một cái diện mạo thanh thuần nữ tử, dáng người dương liễu eo nhỏ, ăn mặc một thân màu trắng váy lụa, nhìn qua giống như xuất thủy phù dung, tu vi cũng là Trúc Cơ trung kỳ.

"Sở Mục Nam, nhị cấp luyện đan sư!" Sở Mục Nam nói chuyện ngữ khí lạnh lùng, trong mắt khinh thường quá mức với rõ ràng, là cá nhân đều có thể thấy rõ ràng.

Sở Mục Nam là một cái diện mạo thanh tú song nhi, sinh môi hồng răng trắng, mi thanh mục tú, nếu là định lực không tốt nam tử chuẩn sẽ bị hắn bề ngoài cấp hấp dẫn.

Mạc Vô Nhai không nghĩ lại kéo dài, nói thẳng nói: "Nếu người đều đến đông đủ, vậy đi thôi!" Hắn lại nhìn về phía một bên đứng một người nam tu, hướng hắn gật gật đầu, "Làm phiền Trần đạo hữu cho chúng ta dẫn đường."

Lần này nhiệm vụ chủ yếu đích đến là Huyễn Thiên Thành quản hạt Tân Nam Thôn, Tân Nam Thôn ở vào Huyễn Thiên Thành phương nam, Huyễn Thiên Thành Thành chủ phủ phái một người Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ vì mấy người dẫn đường.

Một canh giờ sau, một hàng bảy người ngự kiếm phi hành đi vào một cái thôn bên ngoài, đồng ruộng trồng đầy gạo cùng với các loại rau dưa, hơi còn có cây ăn quả đứng ở bên đường, lay động cành lá.

Cửa thôn vị trí thượng đang đứng hai người, một già một trẻ, xa xa nhìn thấy mấy người từ xa đến gần, lão giả phất phất tay, rõ ràng là ở cùng nơi xa mấy người chào hỏi.

"Tam Lượng, này vài vị chẳng lẽ cũng là Học viện Hoàng Cực người?" Lão giả nhìn dẫn đường người mở miệng hỏi.

"Đúng vậy, thôn trưởng." Trần Tam Lượng gật gật đầu, duỗi tay sờ sờ cùng lão nhân bên người vị kia tiểu nam hài đầu.

Tân Nam Thôn thôn trưởng tên là Trần Thận, Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, con hắn cùng tức phụ ở ba năm trước đây đều chết ở yêu thú trong miệng. Đi theo hắn bên người tiểu nam hài là hắn tôn tử, bất quá là một cái người câm, tên là Trần Tỉnh.

Trần Tỉnh nhìn thấy mấy cái xa lạ đại ca ca đại tỷ tỷ mắt cũng không có còn sợ, ngược lại mở to đen lúng liếng mắt to nhìn mọi người.

Thôn trưởng nhìn đến trước mặt sáu cái tuổi trẻ nam nữ, trên mặt cười nở hoa, nhiệt tình đối với mấy người nói: "Hoan nghênh vài vị tiến đến chúng ta Tân Nam Thôn, lần này chúng ta Tân Nam Thôn an toàn liền giao cho vài vị, hy vọng vài vị có thể sớm một chút tìm ra tàn hại chúng ta thôn hung thủ."

Nguyên lai ở nửa năm trước, tân nam tân thôn dân liền bắt đầu lục tục mất tích. Vừa mới bắt đầu chỉ mất tích hai người, mọi người đều không như thế nào để ý, mười ngày sau lại mất tích bốn người, hai mươi ngày sau lại lần nữa mất tích tám người, cho tới bây giờ, chỉ là trong thôn cũng đã mất tích 80 người. Thôn tổng cộng cũng liền năm sáu trăm người, lần này tử liền mất tích nhiều người như vậy, lập tức liền khiến cho đại gia chú ý. Đầu tiên là Thành chủ phủ người tiến đến điều tra, kết quả chẳng những không thu hoạch được gì, tới điều tra mười người cũng toàn bộ cùng nhau mất tích. Trước sau Thành chủ phủ cộng phái ba lần tu sĩ tiến đến điều tra, đều là có đến mà không có về, không có cách nào, Thành chủ phủ đành phải đem chuyện này báo cho Học viện Hoàng Cực. Phía trước Học viện Hoàng Cực đã phái quá năm người tới đây xem xét, bất quá kia năm người cũng đều mất tích, lúc này mới có Tiêu Lăng Hàn mấy người đã đến.

"Ngươi hảo, ngươi chính là Tân Nam Thôn thôn trưởng Trần Thận?" Thấy đối phương gật đầu, Mạc Vô Nhai tiếp tục nói: "Ta là nhiệm vụ lần này đội trưởng - Mạc Vô Nhai, vừa rồi ngươi nói hung thủ? Hay là ngươi gặp qua hắn?" Mạc Vô Nhai tiến lên một bước cùng Trần Thận mặt đối mặt bắt đầu nói chuyện với nhau.

"Nói ra thì rất dài, không bằng vài vị trước tùy ta vào thôn, lại dung ta cẩn thận cùng các ngươi nói." Trần Thận nhìn thoáng qua Mạc Vô Nhai phía sau mấy người, đề nghị nói.

"Vậy làm phiền thôn trưởng dẫn đường."

"Vài vị đạo hữu nếu đã tới rồi Tân Nam Thôn, kia tại hạ liền về trước Thành chủ phủ phục mệnh."

Đãi Trần Tam Lượng rời đi sau, Mạc Vô Nhai mấy người từ thôn trưởng mang theo tiến vào Tân Nam Thôn.

Tân Nam Thôn thôn dân đều là mặt ủ mày ê, rõ ràng tinh thần không tốt.

Thôn trưởng gia ở tại Tân Nam Thôn từ đường bên cạnh, mấy người bọn họ vừa đến thôn trưởng gia đại đường, liền có vài cái thôn dân tìm tới môn tới.

Một cái hơn ba mươi tuổi phụ nhân nhìn đến Mạc Vô Nhai mấy người, giống như là thấy được cứu mạng rơm rạ, nàng đi mau vài bước đi vào mấy người trước mặt, "Thình thịch" một tiếng, liền quỳ xuống. "Vài vị tiên sư, cầu xin các ngươi, cứu cứu ta Bảo Nhi."

Một người đi đầu, mặt sau đi theo mấy người cũng sôi nổi quỳ xuống, đều thỉnh cầu Mạc Vô Nhai mấy người cứu bọn họ người nhà.

"Các vị đều trước đứng lên đi, chúng ta lần này chính là chuyên môn tới giải quyết chuyện này, nếu các ngươi đều có thân nhân không thấy, kia chờ hạ liền phiền toái các ngươi cho chúng ta nói nói cụ thể là chuyện gì xảy ra." Mạc Vô Nhai dùng ra linh lực đem quỳ mấy người đều lấy lên.

Này mấy người đều là người thường, Mạc Vô Nhai làm cho bọn họ trước tiên ở thôn trưởng gia trong viện chờ đợi trong chốc lát, bọn họ trước hết nghe nghe thôn trưởng nói như thế nào.

"Vài vị đạo hữu mời ngồi." Thôn trưởng chờ mấy người đều ngồi xuống, hắn cũng ở thượng thủ vị ngồi xuống sau, lúc này mới bắt đầu chậm rãi giảng thuật Tân Nam Thôn phát sinh việc lạ.

Cùng bọn họ phía trước hiểu biết không sai biệt lắm, cũng không có đạt được cái gì hữu dụng manh mối. Tất cả mọi người là buổi tối biến mất, tới vô ảnh đi vô tung, cũng không biết những người này rốt cuộc sống hay chết, ngay cả gây án chính là người, vẫn là yêu thú, cũng hoặc là cái khác đều không rõ ràng lắm.

Mấy người lại phân biệt dò hỏi trong viện vài vị thôn dân, đều nói buổi tối ngủ trước đều còn hảo hảo, ngày hôm sau buổi sáng lên người đã không thấy tăm hơi.

Tiêu Lăng Hàn mấy người vây quanh ở một phòng, nơi này là thôn trưởng cho bọn hắn tìm lâm thời nơi cư trú, phòng ốc chủ nhân đều dọn đến Huyễn Thiên Thành đi cư trú.

"Các ngươi nhưng có cái gì thu hoạch?" Mạc Vô Nhai nhìn mấy người hỏi.

"Cái gì đều không có phát hiện."

"Duy nhất một cái điểm giống nhau chính là mất tích những người này đều là tu sĩ."

"Hiện tại trong thôn duy nhất một người tu sĩ chính là thôn trưởng!"

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, mấy người đều ngạc nhiên nhìn hắn, đặc biệt là Sở Mục Nam trực tiếp hỏi: "Ngươi như thế nào biết trong thôn không có mặt khác tu sĩ?"

"Thôn liền như vậy một chút đại, ngươi thần thức đảo qua chẳng phải sẽ biết!" Tiêu Lăng Hàn đương nhiên nói, nói xong, còn thưởng Sở Mục Nam một cái xem thường.

"Ngươi……" Sở Mục Nam ngón tay Tiêu Lăng Hàn, còn không có tới kịp nói ra lời nói, "A……" Hắn liền phát ra hét thảm một tiếng.

"Con người của ta có một cái tật xấu, không thích người khác dùng tay chỉ ta, này chỉ là một cái cảnh cáo, lần sau đã có thể không phải tá rớt đơn giản như vậy." Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn Sở Mục Nam, nói ra nói kiêu ngạo đến cực điểm.

Tiêu Lăng Hàn này không ấn lẽ thường ra bài hành động, không khí lập tức liền trở nên giương cung bạt kiếm lên, Quý Minh Giai cùng Hồ Sanh Sanh đều đứng lên, rõ ràng một lời không hợp liền phải đấu võ tư thế.

Mạc Vô Nhai trừu trừu khóe miệng, Tiêu Lăng Hàn ngày thường không phải như thế a! Chẳng lẽ thật là chịu đựng không được người khác dùng ngón tay chỉ

vào hắn, nghi hoặc về nghi hoặc, hắn không thể không đứng ra khuyên nhủ: “Mọi người đều là một cái học viện học viên, đừng nhiệm vụ còn không có hoàn thành, chính chúng ta người liền trước đánh nhau rồi. Mọi người đều đều thối lui một bước, Tiêu sư đệ lần sau động thủ thời điểm có thể hay không trước nhắc nhở một chút, ngươi vừa rồi đột nhiên ra tay, đem ta cũng hoảng sợ. Hai vị sư muội cũng đều ngồi xuống đi, Sở sư đệ ngón tay tiếp thượng liền không có việc gì, hy vọng các ngươi đều lấy đại cục làm trọng, có cái gì tư nhân ân oán chờ đem nhiệm vụ hoàn thành, các ngươi lại chậm rãi giải quyết.”

Sở Mục Nam lãnh “Hừ” một tiếng, xem như cam chịu Mạc Vô Nhai cách nói, ánh mắt như là tôi độc giống nhau nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn đối với hắn lộ ra một cái tà khí mười phần mỉm cười, đem Sở Mục Nam khí ngực một trận phập phồng.

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên cười trộm, Tiêu Đại Ma Vương này tức chết người không đền mạng tươi cười, phỏng chừng Sở Mục Nam hiện tại tưởng đem hắn sống sờ sờ xé tâm đều có.

Quý Minh Giai cùng Hồ Sanh Sanh thấy lúc ấy người đều không truy cứu, các nàng cũng chỉ có thể lại lần nữa ngồi xuống. Nhưng, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt đều mang theo cảnh giác, bởi vì vừa rồi Tiêu Lăng Hàn tốc độ ngay cả các nàng hai cái đều không có thấy rõ ràng.

Thấy mọi người đều ngừng nghỉ, Mạc Vô Nhai mới tiếp tục nói: “Xem ra tạm thời tìm không thấy bất luận cái gì manh mối, vậy trước như vậy. Buổi tối thời điểm, chúng ta thay phiên gác đêm, hôm nay từ quý sư muội cùng Hồ sư muội, ngày mai từ tiểu sư đệ cùng Tiêu sư đệ, hậu thiên từ ta cùng Sở sư đệ hai người gác đêm.”

“Cái kia, ta lá gan tương đối tiểu, ta có thể hay không cùng Mạc sư huynh ngươi cùng nhau gác đêm?” Hồ Sanh Sanh cắn môi, mắt hàm xuân thủy, mặt như đào hoa, nhu nhược đáng thương nhìn Mạc Vô Nhai.

Này nếu là thay đổi nam nhân khác phỏng chừng đã sớm tâm sinh thương tiếc, cái gì đều đáp ứng rồi, đáng tiếc Mạc Vô Nhai trong lòng chỉ có Ân Thiên Duệ, hoàn toàn nhìn không tới Hồ Sanh Sanh ám chỉ. Hắn nhíu lại mi, không vui nói: “Hồ sư muội nói như thế nào cũng có Trúc Cơ trung kỳ thực lực, chúng ta nơi này còn có Trúc Cơ sơ kỳ tiểu sư đệ đều không có sợ hãi, ngươi nếu là thật sợ hãi nói vậy cùng tiểu sư đệ đổi, ngươi cùng Tiêu sư đệ một tổ.”

Nghe thấy lời này, Thượng Quan Huyền Ý đã có thể không cao hứng, hắn lúc trước còn đang nói Mạc Vô Nhai còn rất thức thời, đem hắn cùng Tiêu Lăng Hàn phân tới rồi một tổ. Đảo mắt liền phải đổi một nữ nhân cùng Tiêu Lăng Hàn gác đêm, này tính chuyện gì a! Hắn nhìn về phía Mạc Vô Nhai ánh mắt rõ ràng mang theo một tia không tốt, nhìn về phía Hồ Sanh Sanh khi trong mắt rõ ràng lộ ra một tia chán ghét.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 118

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 118 ra ngoài nhiệm vụ

【118: Sự khó bề phân biệt 】 canh ba

Mạc Vô Nhai còn không biết chính mình đã bị Thượng Quan Huyền Ý cấp nhớ thương thượng.

Hồ Sanh Sanh theo Mạc Vô Nhai ánh mắt nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, trong ánh mắt rõ ràng mang theo một tia ghét bỏ, tuy rằng bị nàng thực tốt che giấu lên, bất quá vẫn là bị Tiêu Lăng Hàn nhìn một cái rõ ràng. Nàng ở trong lòng so đo một phen được mất, mới nói nói: "Vậy làm phiền……" Tiêu sư đệ nhiều chiếu cố.

Chỉ là Hồ Sanh Sanh lời nói còn không có nói xong, Thượng Quan Huyền Ý không làm, hắn vốn dĩ liền dựa gần Tiêu Lăng Hàn ngồi cùng căn trường ghế, trực tiếp lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tay áo, đánh gãy Hồ Sanh Sanh nói, đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Sư huynh, ta sợ hãi, ta muốn cùng ngươi cùng nhau."

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý này xuẩn manh xuẩn manh bộ dáng, sung sướng cong cong khóe miệng, tâm tình rất tốt sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý đầu.

Hồ Sanh Sanh: "……" Kế hoạch lại lần nữa tan biến! Tức giận a!

Hồ Sanh Sanh xấu hổ cười cười, cho Mạc Vô Nhai một cái ai oán ánh mắt.

Đem Mạc Vô Nhai xem đến da đầu tê dại, thầm nghĩ nữ nhân này chính là phiền toái, sự tình thật nhiều, vẫn là biểu đệ hảo. Không khỏi lãnh hạ mặt, "Hồ sư muội nếu là thật sự sợ hãi, không bằng sấn hiện tại còn sớm, chạy nhanh hồi học viện."

Hồ Sanh Sanh lần này là cười đều cười không nổi, vẫn là Quý Minh Giai nói: "Đêm nay từ Hồ sư muội cùng ta cùng nhau gác đêm, nếu là có động tĩnh gì chúng ta lập tức kêu các ngươi."

Lần này không có người còn dám có ý kiến, Hồ Sanh Sanh ở Mạc Vô Nhai nhìn không tới góc độ lộ ra một mạt oán độc ánh mắt. Nàng trăm thí bách linh chiêu thuật thế nhưng ở Mạc Vô Nhai trên người té ngã, bất quá là một cái bị gia tộc từ bỏ khí tử, có cái gì hảo kiêu ngạo, hừ!

Theo hoàng hôn điểm xuyết hoàng hôn, màn đêm buông xuống, đại gia mệt nhọc một ngày, trong thôn thôn dân đều bắt đầu lục tục tắt đèn. Chậm rãi không còn có một tia tiếng vang, yên tĩnh đáng sợ, ngẫu nhiên có một hai tiếng cẩu khuyển tiếng kêu.

Nửa đêm, ngoài cửa sổ âm phong từng trận, như là có vô số oan hồn ở kêu oan. Gác đêm hai người, mọi cách nhàm chán, Quý Minh Giai đang ở ngủ gà ngủ gật, Hồ Sanh Sanh lại phảng phất thấy một cái bóng đen xông vào Sở Mục Nam phòng. Vốn tưởng rằng là chính mình nhìn lầm rồi, bất quá nàng vẫn là đứng dậy, đi vào Sở Mục Nam phía trước cửa sổ, tính toán xác nhận một chút. Kết quả nàng còn không có đi đến bên cửa sổ, liền thấy một cái toàn thân đen nhánh không biết là gì đó quái vật khiêng Sở Mục Nam liền ra bên ngoài chạy đi, kia quái vật có một đôi màu đỏ tươi đôi mắt, thật là dọa người.

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ liền ở thiển miên, cảm giác được có ti không tầm thường hơi thở tiếp cận, hắn mở mắt ra, đột nhiên một cái bóng đen xẹt qua cửa sổ đầu, hắn ngay sau đó đuổi theo.

"A a……" Phía sau truyền đến nữ nhân hoảng sợ tiếng kêu.

Nhưng bên ngoài yên tĩnh đáng sợ, phảng phất hắc ám muốn cắn nuốt hết thảy, Tiêu Lăng Hàn đuổi theo ra đi không bao lâu liền mất đi hắc ảnh tung tích, không thể không phản hồi.

Thấy Tiêu Lăng Hàn trở về, Mạc Vô Nhai ra tiếng hỏi: "Tiêu sư đệ nhưng có cái gì phát hiện?"

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, "Ta thấy một cái bóng đen xẹt qua phía trước cửa sổ, đuổi theo ra đi không lâu liền mất đi bóng dáng. Quý sư tỷ cùng Hồ sư tỷ các ngươi nhưng có thấy rõ là thứ gì?"

"Ta cái gì đều không có thấy." Quý Minh Giai xấu hổ cười cười, nàng vừa rồi không sai biệt lắm đã ngủ rồi, có thể thấy cái gì a?

"Ta thấy một cái bóng đen nhảy vào Sở Mục Nam phòng, đem Sở Mục Nam khiêng trên vai mang đi, ta không có thấy rõ bộ dáng của hắn?" Hồ Sanh Sanh nói lời này thời điểm thỉnh thoảng lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, kia sợ hãi lại sợ hãi ánh mắt, rõ ràng là biết cái gì lại không dám nói. Đương Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía nàng khi, nàng thân thể còn nhịn không được co rúm lại một chút, sợ hãi hướng Mạc Vô Nhai bên người di di.

Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm Hồ Sanh Sanh, nơi này hai nữ nhân rõ ràng không có hảo tâm. Vừa rồi Hồ Sanh Sanh thường thường nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt không phải minh nói cho đại gia, nàng thấy người có khả năng là Tiêu Đại Ma Vương sao?

"Hồ sư tỷ, ngươi nói chuyện liền nói lời nói, ngươi luôn nhìn về phía ta sư huynh là mấy cái ý tứ?"

"Không… Không có gì, chính là cảm thấy Tiêu sư đệ cùng vừa rồi cái kia hắc ảnh thân hình có chút tương tự." Hồ Sanh Sanh ngượng ngùng nói, nàng rõ ràng có chút chột dạ mà không dám nhìn đại gia, cúi đầu.

Biết đến người minh bạch Hồ Sanh Sanh là chột dạ, không biết người sẽ cho rằng nàng đây là sợ hãi.

“Ngươi hoài nghi ta?” Tiêu Lăng Hàn híp mắt nhìn chằm chằm Hồ Sanh Sanh, ngữ khí không mang theo một tia độ ấm hỏi.

“Không, Tiêu sư đệ ngươi hiểu lầm, ta cũng không có thấy rõ ràng cái nào hắc ảnh bộ dáng.” Hồ Sanh Sanh cầu cứu kéo một bên thờ ơ lạnh nhạt Quý Minh Giai.

Quý Minh Giai bây giờ còn có chút mơ màng sắp ngủ, căn bản liền không có nghe rõ mấy người đang nói cái gì, bị Hồ Sanh Sanh lôi kéo, vội vàng gật đầu.

“Kia như vậy, kế tiếp ta cùng Tiêu sư đệ cùng nhau đi ra ngoài xem xét một chút, các ngươi liền đãi ở trong phòng không cần ra tới.” Mạc Vô Nhai đề nghị nói.

“Không được!”

“Không được!”

Thượng Quan Huyền Ý cùng Hồ Sanh Sanh đồng thời nói, hai người lẫn nhau nhìn thoáng qua.

“Mạc sư huynh, bên ngoài đen nhánh một mảnh, ngươi đi rồi, chúng ta sợ hãi!” Hồ Sanh Sanh nói xong, nàng còn nhìn nhìn bên cạnh Quý Minh Giai.

Quý Minh Giai lập tức ngầm hiểu, nàng dùng kiều mị thanh âm nói: “Đúng vậy Mạc sư huynh, ngươi có thể lưu lại sao, chẳng lẽ ngươi nhẫn tâm đem chúng ta hai nữ tử lưu lại nơi này?” Nói xong, nàng dùng chờ mong ánh mắt nhìn Mạc Vô Nhai.

“Ta cùng sư huynh cùng đi xem xét, Mạc sư huynh ngươi lưu lại.” Thượng Quan Huyền Ý đi đến Tiêu Lăng Hàn bên người, lôi kéo hắn tay áo, rất sợ hắn một mình tiến đến.

Mạc Vô Nhai có chút đau đầu nhìn trước mắt hai nữ nhân, thầm nghĩ, nữ nhân thật là phiền toái.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng đồng thời cảm thấy: Nữ nhân = phiền toái! Đều lập chí về sau muốn ly nữ nhân rất xa.

“Ta cùng Huyền Ý đi ở trong thôn nhìn một cái có hay không cái gì manh mối, Mạc sư huynh ngươi liền lưu lại hảo.”

“Hảo đi!”

Mạc Vô Nhai trơ mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý biến mất tấm màn đen trung, đem hai cái phiền toái ném cho chính mình.

Chờ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trở về thời điểm đã tiếp cận sáng sớm, Mạc Vô Nhai nhìn đến hai người giống như là thấy được cứu tinh, kinh hỉ đón đi lên.

“Tiêu sư đệ, tiểu sư đệ các ngươi rốt cuộc đã trở lại, không biết các ngươi nhưng có cái gì phát hiện?”

“Có ba cái phát hiện, đệ nhất: Vừa đến buổi tối Tân Nam Thôn thôn dân liền sẽ lâm vào chiều sâu giấc ngủ trung. Đệ nhị: Vừa đến buổi tối toàn bộ thôn sẽ bị một tầng kết giới sở bao phủ. Đệ tam: Lâm vào hôn mê đều là một ít người thường.” Tiêu Lăng Hàn ngồi xuống, uống một ngụm trà, mới chậm rãi nói.

“Khó trách tối hôm qua Hồ sư muội kêu lớn tiếng như vậy, đều không có người tiến đến xem xét!”

“Không, Quý sư tỷ ngươi rơi rớt một người.”

“Thôn trưởng!”

“Cũng không biết có phải hay không có người cố ý lầm đạo chúng ta?” Hồ Sanh Sanh đột nhiên nói, nói xong lập tức bưng kín miệng, phảng phất thế mới biết chính mình nói sai rồi lời nói giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều lạnh lùng nhìn Hồ Sanh Sanh liếc mắt một cái, ánh mắt lạnh băng đến xương, nàng thiếu chút nữa liền banh không được, đem sự tình chân tướng nói ra.

“Nếu thôn trưởng hiềm nghi lớn nhất, chúng ta đây liền đi trước nhà hắn nhìn xem?” Mạc Vô Nhai nhìn mấy người, dò hỏi.

“Có thể trước thử một chút hắn.”

Nói làm liền làm, mấy người lập tức liền đi trước thôn trưởng gia, lúc này thôn trưởng đang ở giúp hắn tôn tử làm cơm sáng.

“Vài vị đạo hữu thỉnh trong phòng ngồi, tối hôm qua nhưng có cái gì thu hoạch?” Thôn trưởng nói, đem một chén mì đặt ở Trần Tỉnh trước mặt, hiền từ sờ sờ đầu của hắn.

“Tối hôm qua chúng ta có một cái đồng bạn mất tích!”

“Nga? Lại có người mất tích? Vậy các ngươi thấy rõ hắn là như thế nào mất tích sao?”

“Sở sư đệ mất tích.”

“Chúng ta ngủ một giấc tỉnh lại liền không thấy người khác.”

“Kia tối hôm qua thôn trưởng nhưng có nghe được cái gì thanh âm?”

“Không có, tối hôm qua ta một giấc ngủ đến hừng đông.”

“Nếu như vậy, chúng ta đây đi trước trong thôn địa phương khác lại tìm xem!”

Năm người rời đi thôn trưởng gia, đại gia ở trong thôn đi dạo một vòng, cuối cùng mấy người đi vào từ đường cửa. Trong thôn sở hữu địa phương bọn họ đều tìm, duy độc dư lại nơi này.

Nhìn chỉ có 70 bình phương phòng nhỏ, Tiêu Lăng Hàn xoay người đối Mạc Vô Nhai nói, ngươi đi đem trong thôn người đều tụ tập đến nơi đây tới, cần phải đem thôn trưởng cùng hắn tôn tử cùng nhau mang lại đây.

Sau nửa canh giờ, sở hữu ở nhà người đều tụ tập tới rồi từ đường cửa.

“Mạc đạo hữu, ngươi đem chúng ta trong thôn người đều tụ tập đến từ đường nơi này tới, là phát hiện cái gì sao?” Thôn trưởng nắm Trần Tỉnh đứng dậy, trên mặt lộ ra một cổ tang thương.

“Thôn trưởng đừng nóng vội, đợi chút ngươi sẽ biết.” Mạc Vô Nhai cao thâm khó lường nói, chính hắn đều còn không biết phát hiện cái gì, như thế nào trả lời?

“Ân, hảo đi, chỉ là nơi này dù sao cũng là ta có thể trong thôn từ đường, tổ tiên bài vị tại đây, nếu các ngươi có việc không ngại làm đại gia đi nhà ta lại thương thảo? Miễn cho quấy nhiễu chúng ta Tân Nam Thôn tổ tiên.” Thôn trưởng nói lời này thời điểm, trên mặt lộ ra một tia khó xử, từ đường dù sao cũng là Tân Nam Thôn đời đời bài vị sở tại. Hắn nắm Trần Tỉnh tay không cấm nắm thật chặt, đáy mắt chỗ sâu trong lộ ra một tia bất an.

“An tĩnh, mọi người đều biết chúng ta là Học viện Hoàng Cực học viên, hiện tại liền từ ta tới nói cho đại gia Tân Nam Thôn thôn dân đều đi đâu vậy.” Tiếp thu đến Tiêu Lăng Hàn truyền âm, Mạc Vô Nhai đứng ra đối sở hữu thôn dân nói.

Nói xong, Mạc Vô Nhai liền hướng trong từ đường đi đến.

Thấy vậy tình cảnh, thôn trưởng đứng ra ngăn ở Mạc Vô Nhai trước người, “Đạo hữu, ngươi có thể khẳng định mất tích người đều ở trong từ đường sao? Từ đường liền như vậy điểm đại, không có khả năng chứa được một trăm nhiều người.” Nói nơi này, thôn trưởng đột nhiên cảnh giác nhìn về phía Mạc Vô Nhai, “Nói, ngươi rốt cuộc là ai phái tới người? Ngươi đây là muốn huỷ hoại chúng ta Tân Nam Thôn cơ nghiệp, quấy rầy chúng ta liệt tổ liệt tông!”

Thôn trưởng nói rất có có kích động tính, các thôn dân tưởng tượng, từ đường cũng liền 70 bình phương, xác thật dung không dưới như vậy nhiều người, chẳng lẽ này đó tiên sư thật là không có hảo ý?

Có chút thôn dân đã bị thôn trưởng nói có chút ý động, ở dưới khe khẽ nói nhỏ.

“Mạc sư huynh, ngươi xem từ đường cũng chỉ có như vậy lớn một chút điểm, bên trong không có khả năng có giấu người, chúng ta vẫn là đi địa phương khác tìm đi!” Hồ Sanh Sanh cũng ra tiếng khuyên giải an ủi nói.

“Chính là, vẫn là cái này tiểu cô nương có thể nói.” Hồ Sanh Sanh lời nói vừa ra, lập tức liền có thôn dân phụ họa. Hơn nữa có không ít người đã đứng ở từ đường trước cửa, hiển nhiên cùng thôn trưởng giống nhau, không cho Mạc Vô Nhai tiến từ đường.

【 Tiêu sư đệ, hiện tại làm sao bây giờ? Này đó thôn dân bị thôn trưởng kích động, căn bản sẽ không làm ta có thể đi vào, chẳng lẽ chúng ta phải đối người thường ra tay? 】 Mạc Vô Nhai thế khó xử, đành phải truyền âm tìm Tiêu Lăng Hàn.

【 sợ cái gì, ngươi liền nói là Sở Mục Nam chỉ dẫn ngươi tới nơi này, ngươi ở trên người hắn thả thiên lý hương, dùng tìm hương chuột là có thể tìm được Sở Mục Nam. 】 Tiêu Lăng Hàn không hiểu thanh sắc trả lời.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 119

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 119 ra ngoài nhiệm vụ

【119: Tuyệt thế hung thú Mộng Mô 】 canh một

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn truyền âm, Mạc Vô Nhai lập tức không hề hoảng loạn, trấn định tự nhiên nhìn thôn dân, trên mặt nhất phái thong dong.

"Đại gia an tĩnh, nghe ta nói, kỳ thật tối hôm qua chúng ta đồng bạn là cố ý bị quái vật mang đi, như vậy chúng ta là có thể căn cứ hắn chỉ dẫn tìm được còn lại mất tích người."

"Mạc sư huynh, ngươi nói bậy gì đó đâu? Rõ ràng tối hôm qua Sở sư đệ bị mang đi thời điểm liền Tiêu sư đệ một người đuổi theo, ta thấy kia quái vật thân ảnh cùng Tiêu sư đệ thập phần tương tự. Các ngươi không thể……" Nói tới đây, Hồ Sanh Sanh liền không nói chuyện nữa, xem nàng như vậy như là thực sợ hãi Tiêu Lăng Hàn.

Cái này thôn dân đều không hề bình tĩnh, nhìn Tiêu Lăng Hàn ánh mắt đặc biệt không tốt.

Thượng Quan Huyền Ý bị chọc tức cả người phát run, rất tưởng đem cái này nói hươu nói vượn nữ nhân đại tá tám khối.

"Hồ sư muội ta biết ngươi sợ hãi, ngươi không cần lo lắng, tối hôm qua kế hoạch liền Tiêu sư đệ cùng Sở sư đệ cùng nhau thiết kế. Chỉ cần đi theo này chỉ lão thử, chúng ta là có thể tìm được Sở sư đệ." Mạc Vô Nhai ôn hòa đối với Hồ Sanh Sanh cười cười, tươi cười lại không đục lỗ để. Trong tay hắn giơ một con xám xịt lão thử, cùng trong nhà bình thường lão thử không có gì khác nhau.

Thấy kia chỉ lão thử, thôn dân đều dùng hoài nghi ánh mắt nhìn Mạc Vô Nhai, này lão thử cơ hồ từng nhà đều có, này thật sự có thể giúp bọn hắn dẫn đường? Không thấy ra hắn có cái gì đặc biệt a?

Phệ Linh Thử bị Thượng Quan Huyền Ý từ sủng vật trong không gian thả ra, hiện tại nó còn mơ mơ màng màng, liền trực tiếp bị Mạc Vô Nhai cử ở trong tay. Nhìn một đám phàm nhân đối nó chỉ chỉ trỏ trỏ, nó cao ngạo mà giơ lên đầu, khinh thường mà nhìn trước mặt phàm nhân, chuột đại gia mới sẽ không theo một đám vô tri phàm nhân so đo.

"Đạo hữu, ngươi này lão thử rõ ràng chính là một con bình thường lão thử, sao có thể giúp chúng ta tìm được mất tích người?" Thôn trưởng trào phúng mà nói, khinh thường nhìn Mạc Vô Nhai trong tay Phệ Linh Thử.

Phàm nhân nhìn không ra nó liền tính, này Trúc Cơ kỳ tu sĩ thế nhưng cũng dám khinh bỉ chính mình, Phệ Linh Thử tức giận đến trống rỗng lấy ra một khối linh thạch, "Ca băng, ca băng" mà nhai ăn.

"Ngươi… Ngươi……" Thôn trưởng nhìn thấy một con bình thường lão thử, thế nhưng trống rỗng lấy ra linh thạch không nói, thế nhưng còn ăn linh thạch. Này răng đến có bao nhiêu hảo, mới có thể đem linh thạch trở thành đồ ăn? Hắn sợ tới mức liên tục lui về phía sau hai bước, lần này lại nhìn về phía Mạc Vô Nhai ánh mắt tràn ngập kiêng kị, trong lòng càng là lo sợ bất an.

"Mọi người xem thấy đi? Ta này chỉ lão thử cũng không phải là bình thường lão thử, nó có thể đem linh thạch đương cơm ăn, nó liền tìm hương chuột. Có thể căn cứ lưu tại người khác trên người thiên lý hương, giúp chúng ta tìm được yêu cầu tìm kiếm người." Mạc Vô Nhai sờ soạng một phen cái trán không tồn tại hãn, hắn vừa rồi cũng bị Phệ Linh Thử đột nhiên hành động hoảng sợ, bất quá may mắn hắn nhảy ở, không lộ ra sơ hở.

Thôn dân thì thầm nửa ngày, đều tránh ra lộ, duy độc thôn trưởng còn lão thần khắp nơi mà đứng ở cửa.

Mạc Vô Nhai nhướng mày, "Thôn trưởng ngươi đây là… Không nghĩ tìm được thôn dân?"

Mạc Vô Nhai lời này vừa ra, các thôn dân liền không làm, sôi nổi khuyên thôn trưởng tránh ra, đừng chống đỡ tiên sư làm chính sự.

Thôn trưởng khổ mà không nói nên lời, bị mọi người chỉ chỉ trỏ trỏ, không thể không nắm Trần Tỉnh đứng ở một bên.

Mạc Vô Nhai mang theo mọi người một phen đẩy ra từ đường môn, trong phòng có vô số bài vị, làm người xem đến một trận choáng váng đầu.

Phệ Linh Thử đầu hướng bên kia thiên, Mạc Vô Nhai liền hướng bên kia đi, rốt cuộc ở một cái kêu Trần Đại Hải bài vị trước mặt ngừng lại.

Mạc Vô Nhai vừa muốn duỗi tay đi lấy Trần Đại Hải bài vị, đã bị thôn trưởng ra tiếng ngăn lại. "Ngươi muốn làm gì? Đây là ta nhi tử bài vị, ta nhi tử đều đã chết mấy năm, ngươi còn không buông tha hắn." Thôn trưởng ngữ khí bao hàm tức giận, tức giận bất bình mà nói.

"Thôn trưởng ngươi hiểu lầm, ta liền phát hiện này khối bài vị cư nhiên so mặt khác bài vị đều phải sạch sẽ, nghĩ đến nhất định là có người thường xuyên tới quét tước." Mạc Vô Nhai hảo tính tình nói, nếu Phệ Linh Thử chỉ dẫn tới rồi nơi này, kia này khối bài vị tuyệt đối có vấn đề.

Nghe thấy Mạc Vô Nhai nói như vậy, mọi người đều nhìn về phía bài vị, quả nhiên liền phát hiện Trần Đại Hải bài vị khác thường.

Theo lý thuyết từ đường mỗi tháng mười lăm mới có người tới quét tước, nơi này bài vị hẳn là không sai biệt lắm mới đúng, bởi vì giống nhau trừ bỏ quét

tước người, những người khác ở trong tình huống bình thường là không cho phép tiến từ đường. Rõ ràng Trần Đại Hải bài vị có miêu nị, tuy rằng nơi này thôn dân đều là người thường, nhưng mọi người đều không ngốc tử, thôn trưởng lại nhiều lần mở miệng ngăn cản. Kia thôn trưởng khẳng định cùng những cái đó mất tích người có trực tiếp quan hệ, đại gia nghĩ thông suốt sau, đều sôi nổi thối lui đến Tiêu Lăng Hàn bọn họ phía sau, bọn họ đều là người thường, cũng không phải là thôn trưởng một cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ đối thủ.

Mạc Vô Nhai thấy thôn dân đều đứng ở phía chính mình, hắn ở thôn trưởng còn không có từ này biến hóa trung phục hồi tinh thần lại, nhanh chóng ra tay bắt lấy Trần Đại Hải bài vị tưởng cầm lấy tới, kết quả phát hiện không chút sứt mẻ.

Phệ Linh Thử thấy Mạc Vô Nhai cư nhiên như vậy bổn, nó mập mạp tiểu thân mình rơi xuống bài vị biên, bài vị liền xoay tròn lên. "Ca ca" thanh sau, trên mặt đất đá phiến thối lui đến một bên, tại chỗ xuất hiện một cái xuống phía dưới thông đạo.

Bởi vì thôn dân nhân số quá nhiều, Mạc Vô Nhai chỉ làm năm cái thân thể khoẻ mạnh nam tử cùng bọn họ cùng nhau đi xuống, những người khác đều ở từ đường bên ngoài chờ.

Đoàn người ở trong thông đạo đi rồi đại giai mười phút, trước mắt liền rộng mở thông suốt, một cái không sai biệt lắm 500 mét vuông rộng mở tầng hầm ngầm.

Mất tích người toàn bộ đều ở chỗ này, bọn họ đều ngã trên mặt đất, như là ngủ rồi giống nhau. Bất quá nhìn qua bọn họ tình trạng đều không tốt lắm, linh lực khô kiệt không nói, có chút người còn có nội thương.

"Đại ca"

"Bảo Nhi"

"Tiểu đệ"

Tiến vào vài tên thôn dân đều tìm đến chính mình thân nhân, chỉ là mặc kệ bọn họ như thế nào lay động, trên mặt đất người đều không thấy tỉnh lại.

"Tiên sư, ngươi có thể giúp ta nhìn xem ta nhi tử là chuyện như thế nào sao?"

Mạc Vô Nhai, Thượng Quan Huyền Ý cùng Quý Minh Giai ba người tiến lên phân biệt xem xét trên mặt đất người tình huống, mà Tiêu Lăng Hàn, Hồ Sanh Sanh cùng thôn trưởng cùng với hắn tiểu tôn tử đứng ở tại chỗ không có động.

Hồ Sanh Sanh thấy vậy tình huống nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Tiêu sư đệ, ngươi như thế nào không đi hỗ trợ?"

Tiêu Lăng Hàn quay đầu cười như không cười nhìn Hồ Sanh Sanh, trực tiếp đem nàng xem ngực mao mao, mới nói nói: "Ta là Phù Viện học viên." Ý ngoài lời chính là ta không phải đan sư, bất lực.

Hồ Sanh Sanh trong mắt hiện lên một tia âm ngoan, bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn ra tay, nào biết biến cố lại tại hạ một giây đã xảy ra. Hồ Sanh Sanh chính

mình trực tiếp mềm mại ngã xuống trên mặt đất, ngay cả bên cạnh thôn trưởng cũng mềm mại ngã xuống trên mặt đất, Tiêu Lăng Hàn không nói hai lời, trực tiếp đem hai người đẩy hướng về phía mọi người nơi trung tâm.

Đúng lúc này, thôn trưởng bên người Trần Tỉnh ánh mắt lộ ra một mạt quỷ dị hồng quang, hắn mắt lạnh nhìn Tiêu Lăng Hàn đem kia hai người ném vào đi, cũng không ngăn cản.

"Như thế nào? Còn không tính toán hiện ra nguyên hình?" Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn trước mặt tiểu hài tử.

Lần đầu tiên nhìn thấy này tiểu hài tử khi, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện hắn khác thường, mở ra linh nhãn quả nhiên liền thấy được một đầu giương nanh múa vuốt hung thú, tên là Mộng Mô.

Theo lý thuyết hoàng cực đại như vậy cằn cỗi địa phương, không nên sẽ có Mộng Mô loại này tuyệt thế hung thú, duy nhất một cái khả năng chính là nó là bị người đưa tới Hoàng Cực đại lục tới. Mang nó tới người hẳn là cho rằng này Hoàng Cực đại lục không có khả năng sẽ có người sẽ nhận thức Mộng Mô, cho nên mới yên tâm lớn mật nuôi thả đi!

Cũng không biết này chỉ Mộng Mô tai họa bao nhiêu người? Cái này Tân Nam Thôn hẳn là không phải nó trạm thứ nhất, hiện tại nó đã có được Kim Đan hậu kỳ thực lực. Khó trách nó tìm đều là có tu vi người, người thường đối nó tu vi tăng lên đã không có bất luận cái gì tác dụng. Chờ đem trên mặt đất những người đó cảnh trong mơ đều cắn nuốt rớt, nó hẳn là có thể tấn chức đến Kim Đan kỳ đỉnh.

Trần Tỉnh mở to đen lúng liếng mắt to, vô tội nhìn Tiêu Lăng Hàn, phảng phất nghe không hiểu Tiêu Lăng Hàn đang nói cái gì giống nhau.

"Nhìn ta làm gì? Ngươi là ở kéo dài thời gian sao? Có phải hay không lại quá một canh giờ nơi này người đều sẽ trong lúc ngủ mơ chết đi? Làm ta ngẫm lại, ngươi hẳn là đang chờ đợi chủ nhân của ngươi đi?"

Quả nhiên, nghe thấy Tiêu Lăng Hàn những lời này, Trần Tỉnh đồng tử rõ ràng co rút lại một chút.

Đột nhiên, Trần Tỉnh thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía hắn ánh mắt nóng rực, rõ ràng như là thấy được mỹ vị khi mới có ánh sáng.

Nháy mắt, Trần Tỉnh liền cảm giác tự thân không rét mà run, sởn tóc gáy, cả người mao đều tạc lên, rốt cuộc bảo trì không được nhân hình.

Một đầu 3 mét cao Mộng Mô liền đứng ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, nhìn qua có chút giống voi, nhưng này rõ ràng không phải voi.

Nó cả người màu lam nhạt, trên đầu trừ bỏ hai cái đại đại lỗ tai cùng thật dài cái mũi ngoại, trên đỉnh đầu còn có hai cái nhòn nhọn giác, móng vuốt mặt trên còn có một loạt sắc bén móng tay. Nhìn qua lại manh lại đáng yêu, nếu là không

quen biết nó người, hoàn toàn sẽ không nghĩ đến nó trên thực tế là một đầu hung tàn tuyệt thế hung thú, chân chính giết người với vô hình, giết người không thấy máu.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên sẽ không bị nó bên ngoài sở mê hoặc, hắn kỳ thật vẫn luôn đều đang tìm kiếm này chỉ Mộng Mô hung thú chủ nhân.

Trung tâm khu vực Thượng Quan Huyền Ý đám người, đang ở hướng biện pháp cứu trị hôn mê bất tỉnh người, bỗng nhiên liền thấy lấy bọn họ vì trung tâm, tất cả mọi người bị nhốt ở một cái trận pháp. Chậm rãi Quý Minh Giai liền mất đi ý thức, sau đó chính là Mạc Vô Nhai, mà Thượng Quan Huyền Ý thần thức đã có Kim Đan đỉnh, hắn nhưng thật ra không có hôn mê, tương phản chính là mặt khác năm cái người thường thế nhưng cũng không có hôn mê.

Chậm rãi Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến trên mặt đất những người đó mặt lộ vẻ thống khổ chi sắc, hắn chạy nhanh làm Phệ Linh Thử cấp Tiêu Lăng Hàn truyền lời, làm hắn mau chút ra tay, bằng không những người khác kiên trì không được bao lâu.

Liền ở một người một thú giằng co gian, Phệ Linh Thử từ trận pháp nội “Vèo” mà lập tức liền xuyến tới rồi Tiêu Lăng Hàn trên người.

“Chi chi chi……” Chủ nhân kêu ngươi nhanh lên.

Phệ Linh Thử nói xong lại nhìn về phía Mộng Mô, thấy rõ trước mặt đại gia hỏa sau, nó càng là mắt mạo lục quang, chảy nước dãi đều chảy ra. “Chi chi chi……” Hảo mỹ vị đồ ăn, ăn nó chính mình là có thể thăng cấp.

Vì thế, Phệ Linh Thử nhìn về phía Mộng Mô ánh mắt lập tức liền trở nên càng thêm nóng bỏng, một bộ si hán bộ dáng, chảy nước dãi đều tích ở Tiêu Lăng Hàn trên quần áo.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến trên vai nước miếng, khóe miệng không khỏi mà run rẩy một chút, này chỉ tham ăn quỷ thế nhưng cũng muốn ăn Mộng Mô. Xem ra này Mộng Mô bán tương rất không tồi a, Mặc Ảnh muốn ăn nó, Phệ Linh Thử cũng muốn ăn nó.

Mộng Mô xác thật khí tạc, vừa rồi đối diện dê hai chân dùng loại này ánh mắt xem nó, hiện tại một con xú lão thử cũng dám dùng loại này ánh mắt xem nó. Cố không được nhiều như vậy, nó dẫn đầu phát động công kích, từng đợt thần thức công kích hướng Tiêu Lăng Hàn phô diện đánh úp lại.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 120

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 120 ra ngoài nhiệm vụ

【120: Mục Thần thân thế 】 canh hai

Mộng Mô chỉ có Kim Đan hậu kỳ tu vi, mà Tiêu Lăng Hàn thần thức có Hợp Thể kỳ. Nó đối Tiêu Lăng Hàn pháp công thần thức công kích, kết quả có thể nghĩ, một chút bọt sóng đều không có bắn khởi.

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt thanh minh vô cùng, hoàn toàn không có muốn hôn mê dấu hiệu.

Cái này Mộng Mô là thật sự không bình tĩnh, nó bắt đầu ở thạch hải trung kêu gọi chủ nhân.

Mà ở một cái khác thạch thất trung, Sở Mục Nam đang ở tiêu hóa Mộng Mô truyền lại lại đây lực lượng, hắn muốn mượn dùng này sóng đánh sâu vào trực tiếp tấn chức Kim Đan kỳ.

Đáng tiếc Tiêu Lăng Hàn lại không cho hắn cơ hội này, Mộng Mô thú thần thức cường đại, nhưng cường đại nữa cũng không có Tiêu Lăng Hàn cường. Nó da lông chính là thực tốt luyện khí tài liệu, cho nên Tiêu Lăng Hàn cũng không có cùng nó động võ, mà là trực tiếp vận dụng linh hồn lực.

Tiêu Lăng Hàn đem chính mình linh hồn lực ngưng tụ thành một phen kiếm, bay thẳng đến đối diện Mộng Mô bổ qua đi.

"Rống… Rống…"

"Ngao ô" cuối cùng một tiếng rơi xuống, Mộng Mô ngã xuống trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn còn không có tới kịp tiến lên, Mộng Mô liền trực tiếp bị Phệ Linh Thử há mồm một hút, cấp thu vào nó chính mình trong cơ thể không gian trung.

Thảo, đoạt quái a! Này chỉ Phệ Linh Thử cũng thật sẽ chiếm tiện nghi, may mắn Mặc Ảnh nói Mộng Mô huyết nhục cấp Phệ Linh Thử ăn có thể tinh luyện nó huyết mạch, bằng không Tiêu Lăng Hàn thật đúng là tưởng đem Phệ Linh Thử cấp thịt kho tàu, mà Mặc Ảnh chỉ là đơn thuần tưởng nếm thử tuyệt thế hung thú hương vị.

Phệ Linh Thử tuy rằng cực không tình nguyện lấy ra Mộng Mô thịt, bất quá nó vẫn là cắt một chân cấp Mặc Ảnh, cuối cùng đem da cho Tiêu Lăng Hàn.

Mà bên kia, Sở Mục Nam há mồm phun ra một ngụm máu tươi, cảnh giới không những không có được đến tăng lên, ngược lại có giảm xuống xu thế. Hắn

tuy rằng không có tận mắt nhìn thấy đến bên ngoài cảnh tượng, nhưng thông qua khiết ước hắn đem Tiêu Lăng Hàn cùng Mộng Mô chi gian đánh giá hiểu biết cái rõ ràng. Hắn chẳng thể nghĩ tới người này chung quy vẫn là hỏng rồi chuyện của hắn, hắn thật đúng là xem thường người này, thù này hắn nhớ kỹ.

Tối hôm qua Tiêu Lăng Hàn đuổi theo ra đi thời điểm là cố ý thả chạy Mộng Mô, hắn ở Sở Mục Nam trên người để lại một mạt thần thức, cũng không có rút dây động rừng.

Mà tối hôm qua Quý Minh Giai sở dĩ vẫn luôn đều mơ màng sắp ngủ, là bởi vì Hồ Sanh Sanh cho nàng hạ dược. Liền ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi ra ngoài tìm kiếm manh mối thời điểm, Hồ Sanh Sanh phỏng chừng trọng thi, nàng tưởng sấn Mạc Vô Nhai cùng Quý Minh Giai đều lâm vào hôn mê sau, lại đem hai người mang đi. Chỉ là làm nàng như thế nào cũng chưa nghĩ đến chính là nàng chính mình cư nhiên cũng hôn mê, liền ở Mộng Mô tới tìm bắt người khi, Tiêu Lăng Hàn cùng nó qua mấy chiêu, biết chính mình mang không chạy lấy người sau, Mộng Mô lựa chọn lui lại. Bất quá Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại lén lút theo đi lên, lúc này mới phát hiện nguyên lai thôn trưởng cũng là cảm kích người.

Mộng Mô đã chết, trận pháp trung người lục tục tỉnh táo lại, đều là biểu tình mê mang nhìn chung quanh. Bọn họ một khắc trước rõ ràng còn ở làm mộng đẹp, ngay sau đó tỉnh lại, lại phát hiện chính mình ở xa lạ địa phương. Trải qua thôn dân giảng thuật, những người đó mới biết được chính mình đây là ở quỷ môn quan đi rồi một chuyến.

Thôn dân trung có mấy người là bị thôn trưởng lừa lừa tiến vào, cho nên sau khi rời khỏi đây thôn trưởng đã bị đại gia chế tài, huỷ bỏ hắn thôn trưởng chức vụ. Bởi vì hắn là tu sĩ, các thôn dân lo lắng thôn những người khác an toàn, đều nhất trí đồng ý huỷ bỏ thôn trưởng tu vi.

Mà trải qua lần này sự tình, thôn trưởng cũng là tâm như tro tàn, hắn sở dĩ làm như vậy, là bởi vì Sở Mục Nam đáp ứng vì hắn sống lại con hắn. Liền ở mọi người đều muốn tìm thôn trưởng, muốn huỷ bỏ hắn tu vi khi, lại ở trong nhà hắn gặp được hắn thi thể. Hắn còn để lại một phong di thư, nói chính mình thẹn với thôn dân, xấu hổ với gặp người, chỉ có vừa chết mới có thể tạ tội.

Tiêu Lăng Hàn cao thâm khó lường nhìn Sở Mục Nam liếc mắt một cái, làm như cảm nhận được Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, Sở Mục Nam quay đầu nhìn lại, trả lại cho hắn một cái khiêu khích ánh mắt. Phảng phất đang nói người chính là ta nói giết, có bản lĩnh ngươi nói ra a!

Nếu là làm các thôn dân biết đầu sỏ gây tội là Học viện Hoàng Cực người, kia bọn họ còn không được bị nước miếng chết đuối. Huống chi chính mình căn bản không có chứng cứ chứng minh Mộng Mô là Sở Mục Nam khiết ước thú, đến lúc đó nói không chừng chính mình còn sẽ bị hắn cắn ngược lại một cái.

Nói đến cùng người đều là ích kỷ, hắn cũng không ngoại lệ, có lẽ chờ đến hắn ngày nào đó cường đại đến không sợ bất luận kẻ nào thời điểm, liền sẽ không giống như bây giờ do dự, mà là sẽ trực tiếp diệt Sở Mục Nam cùng Hồ Sanh Sanh.

Thực lực, nói đến cùng vẫn là thực lực của chính mình không đủ!

Tiêu Lăng Hàn hiện tại không phải không nghĩ sát Sở Mục Nam, mà là ở hắn động sát niệm thời điểm, lại ở Sở Mục Nam trên người cảm giác được hơi thở nguy hiểm, trí mạng nguy hiểm! Trực tiếp nói cho Tiêu Lăng Hàn chính mình tạm thời còn không thể giết hắn, bằng không chính mình rất có thể sẽ thua tại trong tay hắn.

Vì thế, Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể kiềm chế hạ trong lòng quay cuồng dựng lên sát ý. Mà Hồ Sanh Sanh bất quá là Sở Mục Nam bên người một con chó, đánh rắn đánh giập đầu, chỉ cần trừ bỏ nàng chủ nhân, cẩu cũng coi như không thượng cái gì.

Sự tình hạ màn, sáu người trực tiếp trở về học viện giao nhiệm vụ, Bành trưởng lão hỏi thời điểm, sáu người đều chỉ nói Tân Nam Thôn xuất hiện một đầu yêu thú, yêu thú bị diệt, mặt khác liền không còn có nói cái gì.

Còn có một tháng liền đến Tử Linh bí cảnh mở ra thời gian, cho nên Tiêu Lăng Hàn đem tam vạn tích phân, phân biệt các phân một vạn cấp Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai, kế tiếp một tháng ba người bắt đầu mỗi ngày đều hướng Trọng Lực Thất chạy.

Một tháng sau……

Trên lôi đài, Mạc Vô Nhai một tay băng hệ pháp thuật khiến cho xuất thần vẽ trong tranh, mà Ân Thiên Thịnh liên tiếp bại lui.

Chính cái gọi là phong thuỷ thay phiên chuyển, trời xanh tha cho ai.

Phía trước Mạc Vô Nhai bị Ân Thiên Thịnh đánh cả người đều là thương, hiện tại nhưng thật ra trái ngược.

Vốn dĩ ngay từ đầu Mạc Vô Nhai còn không dám hạ nặng tay, kết quả Ân Thiên Thịnh tới một câu.

“Ngươi nếu là dám phóng thủy, ta liền không cho ngươi thấy tiểu đệ.”

Cái này Mạc Vô Nhai giống như là khai quải giống nhau, Ân Thiên Thịnh bị hắn ngược không muốn không muốn địa.

Ân Thiên Thịnh cũng biết chính mình đây đều là tự làm tự chịu, bất quá hắn không chút nào sợ hãi, thậm chí là càng cản càng hăng. Ngay cả bồi hắn Sở Mục Thần đều có chút nhìn không được, này mỗi ngày đi đánh một lần, mỗi lần đều là trọng thương mà về. Không vì cái gì khác, hắn nhìn đau lòng a!

Hắn đành phải ngầm chạy đi tìm Mạc Vô Nhai, làm hắn đừng hạ như vậy trọng tay, Mạc Vô Nhai không chút do dự đồng ý.

Nhưng là mỗi tỷ thí một lần, Sở Mục Thần đến cho hắn hai vạn khối linh thạch, không có biện pháp ai làm hắn nghèo đâu! Mấy người đều có chính mình am hiểu thuật pháp, liền hắn không có, Ân Thiên Thịnh có đệ đệ cấp, nhưng hắn da mặt lại hậu cũng ngượng ngùng đi tìm Ân Thiên Duệ muốn linh thạch hoa.

Trí Mỹ Trai

Tiêu Lăng Hàn sáu người lại lần nữa tụ tập ở bên nhau, trước mắt còn có ba ngày liền đến Tử Linh bí cảnh mở ra thời gian.

"Mạc sư đệ, khi nào chúng ta hai người cũng tỷ thí một lần?"

Sở Mục Thần ánh mắt sáng quắc nhìn Mạc Vô Nhai, gia hỏa này không chỉ có đem Ân Thiên Thịnh đánh mặt mũi bầm dập, còn ở hắn nơi này hố hơn ba mươi vạn linh thạch đi.

"Nga? Sở sư huynh cũng muốn cùng ta so? Nhưng ta không nghĩ tiếp, làm sao bây giờ đâu?" Mạc Vô Nhai nhướng mày, cực kỳ thiếu tấu nói.

Hắn hiện tại đã nghĩ đến kiếm linh thạch biện pháp, này người đi đường phỏng chừng liền Sở Mục Thần cùng Tiêu Lăng Hàn linh thạch nhiều nhất. Tiêu Lăng Hàn hắn không dám hy vọng xa vời, bất quá Sở Mục Thần này đưa tới cửa linh thạch không cần bạch không cần.

"Mười vạn linh thạch!" Sở Mục Thần nghiến răng nghiến lợi nói.

"Thành giao!"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn hai người, quả thực vô ngữ đến cực điểm, này một cái hai cái đều cùng Tiêu Đại Ma Vương giống nhau chui vào linh thạch đôi đi. Tiêu Lăng Hàn quả thực có độc, nhưng còn không phải là có độc sao? Chính mình chính là trúng độc sâu nhất cái kia.

"Ta trên mặt có dơ đồ vật?" Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý thẳng tắp mà nhìn chằm chằm chính mình xem, không hảo hảo ăn cơm, nghi hoặc hỏi, gia hỏa này chính là một cái ẩn hình đồ tham ăn.

"Không có, chính là đột nhiên phát hiện sư huynh ngươi lại trường tuấn không ít!"

"Ân, ánh mắt không tồi, bất quá không có khen thưởng!" Tiêu Lăng Hàn mỹ tư tư mà sờ soạng một chút chính mình mặt, tâm tình thật là sung sướng.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Xem ra chính mình da mặt còn chưa đủ hậu a!

"Sở sư huynh nhưng nhận thức Sở Mục Nam?" Tiêu Lăng Hàn đột nhiên hỏi, hai người kia dòng họ đều là sở, cộng thêm một cái mục tự, thấy thế nào đều hẳn là có quan hệ.

"Nhận thức, các ngươi nên không phải là đối thượng đi?"

"……"

“Về sau nhìn thấy hắn tốt nhất cách hắn xa một chút! Sở Mục Nam là ta đường đệ, hắn là ta đại bá Sở Vũ Đường song nhi, làm người dối trá lại có thù tất báo. Trên người hắn hẳn là có Sở lão gia tử cấp bảo mệnh ngọc bài, Sở lão gia tử có Luyện Hư kỳ tu vi.” Sở Mục Thần biểu tình đột nhiên trở nên nghiêm túc, trịnh trọng chuyện lạ đối Tiêu Lăng Hàn nói.

“Các ngươi quan hệ không tốt?”

Từ Sở Mục Thần lời nói trung có thể đến ra hai cái kết luận, một cái là hắn cùng Sở Mục Nam hai người quan hệ không tốt, nhị là Sở Mục Thần ở trong nhà không chịu coi trọng. Tiêu Lăng Hàn có chút đồng tình mà nhìn thoáng qua Sở Mục Thần, đây cũng là cái đáng thương oa. Đồng thời hắn lại cảm thấy may mắn, may mắn ngày đó hắn không có tùy tiện ra tay, bằng không thực sự có khả năng sẽ thi cốt vô tồn.

“Chẳng lẽ các ngươi không Hoàng Cực đại lục người?” Ân Thiên Thịnh có chút kinh ngạc hỏi, hắn vẫn luôn cho rằng Sở Mục Thần là Thiên Tinh Các thiếu chủ, là Hoàng Cực đại lục sinh trưởng ở địa phương người.

Ngay cả một bên Thượng Quan Huyền Ý cũng có chút kinh ngạc, hắn tò mò hỏi: “Kia Sở sư huynh ngươi là cái nào đại lục người?”

“Kỳ thật ta là Huyền Thiên đại lục người.” Sở Mục Thần thấy chính mình thốt ra lời này, mọi người đều dùng kinh nghi bất định ánh mắt nhìn chính mình.

“Muốn nghe ta chuyện xưa sao?”

Kỳ thật hắn đã sớm tưởng đem chính mình thân thế nói cho Ân Thiên Thịnh, vừa lúc mượn dùng cơ hội này làm mọi người đều biết. Như vậy về sau trở về Huyền Thiên đại lục, bọn họ cũng sẽ không trách chính mình giấu giếm bọn họ. Ân Thiên Thịnh là người mình thích, Ân Thiên Duệ là Ân Thiên Thịnh đệ đệ, mà Mạc Vô Nhai lại cùng Ân Thiên Duệ ở bên nhau, này ba người đều là người một nhà. Đến nỗi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, này hai người đều là quang minh lỗi lạc, làm người trượng nghĩa, là đáng giá kết giao người.

Sở Mục Thần nói lạc, chỉ thấy còn lại năm người đều dựng lên lỗ tai, cẩn thận nghe.

Nguyên lai, Sở Mục Thần bên ngoài thượng Hoàng Cực đại lục là Thiên Tinh Các thiếu chủ, hắn trên thực tế là Huyền Thiên đại lục Thiên Tinh thương hội ngũ thiếu gia. Phụ thân hắn kêu Sở Vũ Ngạn, mẫu thân kêu Thẩm Thanh Thu, bất quá, hắn mẫu thân bất quá chỉ là Sở gia một người cung phụng trưởng lão.

Một lần ra ngoài rèn luyện, Sở Vũ Ngạn gặp được kẻ thù, lúc ấy Sở Vũ Ngạn cùng trong gia tộc những người khác đi lạc, hắn bên người chỉ còn lại có Thẩm Thanh Thu, hai người vài lần tao ngộ đuổi giết, Thẩm Thanh Thu đều liều mình cứu giúp.

Ở bị đuổi giết thời điểm, Thẩm Thanh Thu cùng Sở Vũ Ngạn hai người sớm chiều ở chung, tiệm sinh tình tố, nguyên bản hai người tính toán về đến gia tộc

sau liền thành thân. Đáng tiếc, sau lại Sở Vũ Ngạn vì lợi ích của gia tộc, lại cùng một cái khác gia tộc đích nữ liên nhân, mà Thẩm Thanh Thu bởi vậy bị Sở Vũ Ngạn nạp vì tiểu thiếp.

Vốn dĩ như vậy sinh hoạt đối Thẩm Thanh Thu chính là một loại tra tấn, nàng thiên phú hảo, là tứ cấp minh văn sư, hai trăm tuổi không đến liền có Nguyên Anh hậu kỳ tu vi. Sở Vũ Ngạn lợi dụng nàng ổn định chính mình ở trong gia tộc địa vị, lại có chính phu nhân gia tộc tương trợ, thực mau hắn liền thành công lên làm Sở gia gia chủ.

Mà Thẩm Thanh Thu cũng chịu đủ rồi như vậy sinh hoạt, đang lúc nàng tính toán đi luôn khi, lại phát hiện chính mình có thai.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 121

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 121 Tử Linh bí cảnh

【121: Nhập Tử Linh bí cảnh 】 canh ba

Sở Mục Thần sau khi sinh, Thẩm Thanh Thu mang theo hắn trụ tới rồi một cái hẻo lánh sân.

Vốn dĩ hắn sinh hoạt hẳn là vẫn luôn bình đạm không có gì lạ đi xuống, đã có thể ở Sở Mục Thần 6 tuổi kiểm tra đo lường thiên phú khi, Sở Vũ Ngạn phát hiện hắn thế nhưng cùng Thẩm Thanh Thu giống nhau là hi hữu Phong linh căn. Do đó Sở Mục Thần liền tiến vào hắn mắt, Sở Mục Thần cũng không phụ hắn kỳ vọng trở nên càng ngày càng ưu tú.

Nhưng mà biến cố phát sinh ở Sở Mục Thần mười hai tuổi năm ấy, Sở Vũ Ngạn tra ra năm đó hắn bị kẻ thù đuổi giết khi, Thẩm Thanh Thu âm thầm cho hắn kẻ thù mật báo. Sở Vũ Ngạn nổi trận lôi đình, do đó Thẩm Thanh Thu bị quan tới rồi Sở gia cấm địa địa lao, mà Sở Mục Thần cũng bị sung quân tới rồi Hoàng Cực đại lục.

Cứ việc là khí tử, nhưng Sở Mục Thần rốt cuộc vẫn là Thiên Tinh thương hội đứng đắn thiếu gia, cho nên hắn tới rồi Hoàng Cực đại lục vẫn như cũ quá thực hảo.

Nghe xong Sở Mục Thần giảng thuật, mọi người đều vì Thẩm Thanh Thu cảm thấy không đáng giá, nói không chừng chính là bởi vì Sở Mục Thần thiên phú thật tốt quá, bị người ghen ghét, mới cố ý vu hãm hắn mẫu thân, do đó đem hắn đuổi tới này cằn cỗi Hoàng Cực đại lục tới.

Mấy người lẫn nhau liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được một hồi âm mưu cùng tính kế, đồng thời đều đem Sở Mục Thần phụ thân coi như là một cái tra nam.

"Không đúng a!" Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nói.

"Cái gì không đúng?"

Bị mấy người như vậy nhìn, Thượng Quan Huyền Ý mới biết được chính mình vừa rồi đem trong lòng lời nói cấp nói ra.

Đời trước hắn tới rồi Huyền Thiên đại lục chưa từng có nghe nói qua Sở Mục Thần cùng Sở gia có quan hệ gì. Thế nhân đều biết, Thiên Tinh thương hội người cầm lái có hai vị thiếu gia: Sở Mục Hồng, Sở Mục Hiên, một cái song nhi: Sở Mục Nhiên, còn có một vị tiểu thư: Sở Mục Yên, nơi này căn bản là không có Sở Mục Thần tên. Mà Sở Mục Thần đầu tiên là ở một cái nhị đẳng

trong tiểu tông môn tu luyện, nghe nói hắn tư chất thượng giai, sau đó đã bị một cái Độ Kiếp kỳ lão tổ coi trọng, muốn thu hắn vì thân truyền đệ tử. Người khác trực tiếp đi Thiên Lăng đại lục, căn bản không có người nhắc tới quá Sở Mục Thần là Sở Vũ Ngạn nhi tử, trong lúc này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Áp xuống đáy lòng nghi hoặc, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh xua tay: “Không có gì, không có gì!”

Kỳ thật Sở Mục Thần đem chính mình thân thế nói ra còn có một cái mục đích, đó chính là hắn muốn nhìn một chút trước mặt mấy người có thể hay không bởi vì hắn là gia tộc khí tử liền rời xa hắn. Kia nói như vậy, chính mình cũng không cần phải lại cùng bọn họ thâm giao đi xuống, đương nhiên Ân Thiên Thịnh ngoại trừ, gia hỏa này mãn đầu óc đều là kiếm!

“Bất quá Tiêu sư đệ, các ngươi hiện tại cùng ta đi gần, phỏng chừng đã thượng ta kia đường đệ Sở Mục Nam phải giết danh sách.” Sở Mục Thần có chút xin lỗi nói, nếu là phía trước Sở Mục Nam không có động sát Tiêu Lăng Hàn tâm tư, kia chờ hắn phát hiện chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn mấy người đi được gần, phỏng chừng qua không bao lâu hắn liền sẽ động thủ đi!

Mà Sở Mục Nam là Sở Mục Thần đại bá Sở Vũ Đường ở ba năm trước đây phái đến Hoàng Cực đại lục tới rèn luyện, bên ngoài thượng nói là rèn luyện, trên thực tế lại là giám thị Sở Mục Thần. Nếu là Sở Mục Thần cùng ai giao hảo, không ra nửa tháng người kia liền sẽ biến mất vô tung vô ảnh, phẩm hạnh không người tốt sẽ trực tiếp làm phản, hoặc vu hãm hắn.

Cho nên mấy năm nay Sở Mục Thần ở Hoàng Cực đại lục căn bản là không có gì bằng hữu, không dám thâm giao, cũng sợ thâm giao, nói không chừng bọn họ giữa ai chính là Sở Mục Nam nhãn tuyến. Nhưng Ân Thiên Thịnh liền bất đồng, hắn trong mắt chỉ có kiếm, mọi người đều biết hắn chính là một cái kiếm kẻ điên!

“Không có việc gì, chúng ta mọi người đều phải cẩn thận một ít, phỏng chừng lần này bí cảnh hành trình sẽ không thái bình.”

Tuy rằng bí cảnh nguy hiểm lại không có một người lùi bước, đều là chiến ý dạt dào.

“Tiểu nhị ca, phiền toái ngươi đem trên bàn mặt đồ vật thu một chút.” Tiêu Lăng Hàn mở ra trận pháp, đối với cửa tiểu nhị hô.

Không trong chốc lát mặt bàn liền sạch sẽ, Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử lấy ra một đại điệp phù triện ra tới, thấy những người khác đều mắt thèm nhìn chằm chằm phù triện.

“Ta nơi này có chút phù triện các ngươi muốn hay không mua? Giá cả tuyệt đối công đạo, không lừa già dối trẻ.” Tiêu Lăng Hàn khóe miệng lộ ra nhỏ đến không thể phát hiện độ cung, nghĩ thầm, thật sự là quá tốt, lại có tiền kiếm lời.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lấy ra phù triện, Ân Thiên Duệ cũng lấy ra mấy chục cái đan bình đặt ở trên bàn.

"Ta nơi này có các loại giải độc đan, Hồi Xuân Đan, Hồi Linh Đan, Bổ Khí Đan, sinh cốt đan còn có tăng mạnh bản dẫn thú phấn. Đại gia tùy tiện chọn tùy tiện tuyển, giá cả vừa phải, mua được chính là kiếm được." Ân Thiên Duệ ở Đan Viện, vừa lúc Đan Viện dựa gần Gieo Trồng Viện, Đan Viện học viên đi lãnh linh thảo chỉ cần nộp lên tam thành đan dược, mặt khác thuật viện người đi lãnh phải nộp lên năm tầng, sở dĩ như vậy quy định là sợ hãi có người lãng phí linh thảo. Hắn biết muốn đi bí cảnh, này hai tháng vẫn luôn đều tại vì thế làm chuẩn bị.

"Vẫn là Tiêu sư đệ cùng tiểu đệ các ngươi hai người tưởng chu đáo, chúng ta thực lực thấp, không cùng bọn họ đánh bừa, nếu là gặp phải không có mắt người, một phen dẫn thú phấn cho hắn ném qua đi."

Ân Thiên Thịnh nhìn nhà mình tiểu đệ trước mặt đan dược bình hai mắt tỏa ánh sáng, có một cái sẽ luyện đan đệ đệ thật sự là quá tốt. Bởi vì hắn tính cách ngay thẳng, không thích quanh co lòng vòng, luôn đắc tội với người. Những người đó đánh không lại hắn, luôn thích sau lưng ngấm ngầm giở trò, lần này hắn cũng muốn nếm thử loại này thủ đoạn, gậy ông đập lưng ông.

Sở Mục Thần kỳ quái nhìn Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái, gia hỏa này không phải nhất chướng mắt này đó đường ngang ngõ tắt, bỉ ổi thủ đoạn sao? Như thế nào đột nhiên liền đổi tính?

Ân Thiên Thịnh bị Sở Mục Thần xem đến có chút không được tự nhiên, bên tai đều đỏ, mới ra tiếng biện giải nói: "Ta cái này kêu biến báo, ngươi không phải thường nói một pháp toàn bộ vạn pháp sao?"

"Ân, ngươi làm thực hảo!"

Nghe thấy Sở Mục Thần khen ngợi chính mình, Ân Thiên Thịnh lập tức cho hắn một cái đại đại mỉm cười.

Nhìn qua giống như là một cái khờ hóa, bất quá, Sở Mục Thần cũng không dám nói ra tới.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, cũng lấy ra không ít trận bàn cùng pháp khí. Hắn chỉ vào vài thứ kia nhất nhất giới thiệu nói: "Đây là sát trận, đây là vây trận, đây là phòng ngự trận, còn có mê ảo trận, này đó tất cả đều là nhị cấp thượng phẩm trận pháp trận bàn. Mặt khác còn có các loại pháp khí, này một bộ băng phi tiêu là băng thuộc tính pháp khí, thanh kiếm này là kim thuộc tính pháp khí, cây quạt này là phong thuộc tính pháp khí, còn có này căn roi là hỏa thuộc tính pháp khí, phẩm cấp đều là nhị cấp cực phẩm." Sau khi nói xong, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn mọi người.

Thấy vậy, Sở Mục Thần, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Thịnh cùng Ân Thiên Duệ mỗi người đều tiến lên đi đem đối ứng chính mình thuộc tính pháp khí cầm

trong tay, này rõ ràng chính là Thượng Quan Huyền Ý chuyên môn vì bọn họ chuẩn bị, tự nhiên không thể cô phụ hắn một phen tâm ý, mỗi người đều phân biệt cho hắn năm vạn khối hạ phẩm linh thạch.

Theo sau, đại gia phân biệt đem chính mình yêu cầu đồ vật đổi tới tay.

Mạc Vô Nhai cầm trong tay băng phi tiêu thậm chí yêu thích thưởng thức, đặc biệt là đương hắn ánh mắt chạm đến đến ngồi ở chính mình đối diện Sở Mục Thần khi, cảm thấy hắn vạn phần thuận mắt. Nếu không phải cái này thổ tài chủ cho hắn tặng không ít linh thạch, hắn hôm nay còn chỉ có thể nợ trướng đâu! Nơi đó sẽ giống như bây giờ, không chỉ có có tiện tay vũ khí, còn có các loại đan dược, trận bàn, phù triện, có này đó kia hắn ở bí cảnh sinh tồn tỷ lệ có thể to lắm nhiều. Đặc biệt hắn hiện tại đã không phải Mạc gia thiếu chủ, trước kia những cái đó xem hắn không vừa mắt người, khẳng định đều sẽ nhân cơ hội tới dẫm hắn mấy đá.

“Tiêu đại ca, cái này cho ngươi.” Ân Thiên Duệ đơn độc cầm một cái túi trữ vật đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận túi trữ vật thần thức quét một chút bên trong, đều là luyện chế tam cấp đan dược linh thảo, còn có hai cây phân biệt là tễ tinh hoa cùng sao băng thảo, này hai cây là cho Thượng Quan Huyền Ý giải độc chủ dược, đãi tìm được tím hoa thảo, thiên thiền linh diệp, tím huyết linh chi này tam dạng liền có thể vì hắn luyện chế giải độc đan, đến lúc đó hắn dung mạo cũng sẽ khôi phục như lúc ban đầu.

“Linh thảo không tồi, cảm ơn ngươi Thiên Duệ.”

“Tiêu đại ca không cần khách khí.” Ân Thiên Duệ xua xua tay, có thể giúp Tiêu Lăng Hàn hắn thực vui vẻ, rốt cuộc không có hắn nói chính mình rất có thể liền Học viện Hoàng Cực đều đến không được.

“Nếu đều chuẩn bị tốt, kia mọi người đều trở về nghỉ ngơi dưỡng sức, chúng ta ba ngày sau tái kiến.” Sở Mục Thần đứng lên đối với mọi người nói, hắn chủ yếu là muốn tìm cái không ai địa phương cùng Mạc Vô Nhai luận bàn một phen, này chết muốn linh thạch gia hỏa, chính mình đến cho hắn một đốn giáo huấn mới được.

Ba ngày giây lát lướt qua.

Hôm nay Học viện Hoàng Cực sở hữu muốn đi vào Tử Linh bí cảnh người, đều ở Truyền Tống Trận ngoại chờ. Chỉ chốc lát sau liền thấy phó viện trưởng Dương Nho Nguyên, Võ Viện viện trưởng Lưu minh thương, Phù Viện viện trưởng Từ Thắng Hoa ba người dẫn dắt vài tên Kim Đan kỳ đạo sư đi vào Truyền Tống Trận bên, bắt đầu an bài học viên theo thứ tự tiến vào Truyền Tống Trận.

Chờ tới rồi Truyền Tống Trận bên kia, Tiêu Lăng Hàn mới biết được nguyên lai Tử Linh bí cảnh mở ra địa điểm, thế nhưng liền ở Cốc Vũ Thành, mà Tử Linh

bí cảnh nhập khẩu liền ở Cốc Vũ Thành truyền tống quảng trường trên không.

Học viện Hoàng Cực người là cuối cùng một cái tới, không ai dám có ý kiến, ai làm cho bọn họ nắm tay lớn nhất đâu!

Tới rồi đại gia cũng không nói nhiều vô nghĩa, trực tiếp từ mười tên Nguyên Anh kỳ lão tổ, đồng thời đưa vào linh khí đến Tử Linh bí cảnh trên cửa lớn.

Chỉ chốc lát sau, liền thấy trên cửa lớn kết giới hướng hai bên co rút lại, đãi đại môn hoàn toàn lộ ra tới sau, Dương Nho Nguyên mới đối phía dưới mọi người nói: "Muốn vào bí cảnh người nắm chặt thời gian, môn chỉ biết mở ra mười phút."

Dương Nho Nguyên dứt lời, lập tức có hai người dẫn đầu nhằm phía bí cảnh đại môn, chỉ là bọn hắn vừa đến môn nơi đó, đã bị giảo thành huyết nhục.

Lần này đem mọi người đều sợ tới mức không nhẹ, sôi nổi ngừng lại, không dám gần chút nữa bí cảnh đại môn.

"Thất thần làm gì? Bọn họ là bởi vì tuổi tác đã qua 30, mới có thể bị treo cổ. Chỉ cần tuổi tác chưa từng có 30, tu vi ở Kim Đan kỳ dưới người đều có thể đi vào." Võ Viện viện trưởng Lưu minh thương một tiếng rống to.

Nghe xong hắn nói, đại gia tiếp tục tới gần đại môn, nhìn thấy có người thành công tiến vào, đại gia lúc này mới tiếp tục về phía trước.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn còn có chút lo lắng cho mình vào không được, sẽ giống vừa rồi kia hai người giống nhau, lại không nghĩ rằng một cái trời đất quay cuồng, đương hắn lại mở mắt ra khi, nhìn đến chính là một mảnh hoa hải.

Hắn biết chính mình đây là thành công tiến vào bí cảnh, bởi vì lo lắng, làm hại hắn phía sau lưng nổi lên một tầng mồ hôi lạnh. Đánh giá một chút bốn phía, phát hiện phụ cận chỉ có chính mình một người, vốn dĩ hắn không nhanh không chậm tính toán trước nghỉ ngơi một chút, lại dò tìm bí cảnh.

Nào biết, sau lưng đột nhiên một đóa hoa mở ra bồn máu mồm to.

Ngay sau đó, một đạo sấm sét dừng ở tiêu tốn, hoa lập tức liền khô héo.

Nguyên lai, tại đây cánh hoa trong biển còn giấu kín không ít hoa ăn thịt người, hơi chút không chú ý liền sẽ trở thành chúng nó chất dinh dưỡng.

Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn đột nhiên cảm giác phía sau lưng tê dại, một cổ ghê tởm hương vị truyền tới, hắn không chút suy nghĩ trực tiếp chính là lôi hệ pháp thuật đánh qua đi. May mắn nguy hiểm trực giác làm hắn theo bản năng phát ra công kích, bằng không thật bị này hoa nuốt, cho dù chết không được, chính mình cũng sẽ bị ghê tởm chết.

Tiêu Lăng Hàn tới bí cảnh mục là tìm kiếm thiên tài địa bảo trợ chính mình đột phá Nguyên Anh kỳ, thuận tiện nhìn xem có hay không tím hoa thảo, thiên thiền linh diệp, tím huyết linh chi này tam trung linh dược. Tiến bí cảnh mấy trăm người bên trong, hắn tu vi hẳn là tối cao, liền tính mặt khác gia tộc có làm lão tổ

linh hồn tiến vào tiểu bối trong thân thể, tu vi ít nhất cũng sẽ không vượt qua Kim Đan kỳ.

Ở phát hiện này đó hoa chỉ đối Trúc Cơ kỳ người có hiệu quả sau, Tiêu Lăng Hàn bay thẳng đến linh khí nhất nùng với địa phương đi tới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 122

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 122 Tử Linh bí cảnh

【122: Từng người trải qua 】 canh một

Một tòa núi lửa động phủ, Thượng Quan Huyền Ý mới vừa giết chết một con Trúc Cơ sơ kỳ hỏa diễm thú, trên mặt đất liền nhiều ra tới một khối hỏa tinh thạch. Hắn nhặt lên trên mặt đất hỏa tinh thạch, tiếp tục về phía trước bước vào, một đường đi một đường sát, càng là đến mặt sau hỏa diễm thú cấp bậc càng cao, mà hỏa tinh thạch phẩm chất cũng là càng tốt.

Hắn có Hỏa linh căn, có này đó hỏa tinh thạch, kia hắn ly Kim Đan kỳ lại tiến một bước.

Thượng Quan Huyền Ý là trực tiếp bị truyền tống đến cái này hỏa diễm động phủ, còn không có đứng vững liền có một con hỏa diễm thú ập vào trước mặt. Bất quá may mắn hắn ở tiến vào bí cảnh phía trước liền cầm mấy trương phù triện ở trong tay, bằng không hắn xác định vững chắc sẽ ăn cái buồn mệt.

Này vẫn là Thượng Quan Huyền Ý đời trước đến ra kinh nghiệm, hắn dễ thân mắt thấy quá cùng hắn cùng nhau truyền tống tiến bí cảnh người, bởi vì trước đó không có làm chuẩn bị, dẫn tới người nọ bị truyền tống đến yêu thú bên người khi, sau đó trực tiếp bị ăn.

Một cái linh khí nồng đậm dược viên, bỗng nhiên, một người trống rỗng xuất hiện ở nơi đó, người này đúng là Ân Thiên Duệ.

Ân Thiên Duệ vẫn luôn biết chính mình vận khí tốt, không nghĩ tới chính mình vận khí thế nhưng hảo đến bạo lều, hắn cư nhiên trực tiếp bị truyền tống tới rồi linh thảo đôi.

"Phát tài lạp, phát tài lạp!" Ân Thiên Duệ một bên nhỏ giọng nói thầm, một bên quan sát bốn phía, phát hiện không có nguy hiểm sau, hắn mới bắt đầu đào linh thảo.

Có ngàn năm phân thất tinh thảo, 3000 thiên thanh hoa, huyết linh thảo, hàn yên thảo, đào đào liền đến một viên dưới tàng cây. Ân Thiên Duệ ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi mở to mắt - linh chúc quả thụ, quan trọng nhất chính là mặt trên treo sáu viên ánh vàng rực rỡ linh chúc quả, xem hắn chảy ròng nước miếng.

Có này linh chúc quả, hắn lập tức là có thể Trúc Cơ không nói, còn có thể thanh trừ trong cơ thể tạp chất.

Một cái băng động, Mạc Vô Nhai đang ở vì chính mình băng bó miệng vết thương, hắn vận khí không tốt, một truyền tống tiến vào, trợn mắt chính là một

con nửa bước Kim Đan yêu thú.

Bởi vì trước đó không có chuẩn bị, làm hắn thiếu chút nữa liền treo ở nơi này. May mắn có phía trước chuẩn bị phù triện, vì hắn tranh thủ tới rồi một tia thở dốc thời gian.

Hắn này chân trước mới vừa đem đan dược ăn vào trong miệng, sau lưng liền nghe thấy được có người nói chuyện thanh âm, hiện tại hắn cái dạng này, thật sự là không thích hợp chiến đấu. Vì thế Mạc Vô Nhai đem trên mặt đất yêu thú thi thể thu lên, tại chỗ bố trí một cái nhị cấp phòng ngự trận, lại hướng trên người dán một trương ẩn thân phù, tiện đà liền đứng ở trận pháp bên ngoài.

Chỉ chốc lát sau, liền thấy ba nam tử đi vào động phủ, trong đó một người trên tay còn cầm một cái pháp khí. Đây là một cái có thể căn cứ tu sĩ trên người huyết, tìm kiếm tu sĩ thân nhân hoặc bản thân tìm thân bàn.

Nhìn đến cái này pháp khí, Mạc Vô Nhai cả người máu lãnh đến xương, cái này pháp khí là hắn đại ca một lần ra cửa rèn luyện khi được đến cơ duyên. Mà tiến vào động phủ ba người đều là Mạc gia con cháu, kia bọn họ cầm tìm thân bàn là muốn làm gì? Tìm chính mình, bảo hộ chính mình vẫn là muốn sát chính mình?

"Lục ca nơi này có trận pháp."

"Không tồi, tìm thân bàn chỉ hướng chính là cái này động phủ, xem ra tam ca liền ở bên trong."

"Chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ?"

"Nơi này có vết máu, hắn vừa rồi hẳn là cùng yêu thú đánh nhau quá, hiện tại nhất định tiêu hao không nhỏ, nói không chừng còn bị thương."

"Sấn hắn bệnh, muốn hắn mệnh!"

"Chính là, đại ca không phải nói làm chúng ta……"

"Tiểu thất, ngươi cũng quá đơn thuần, nếu là bọn họ dòng chính vẫn luôn đều tồn tại, nào còn có chúng ta dòng bên xuất đầu cơ hội?"

"Chính là, thất đệ, nếu không phải bởi vì Mạc Vô Nhai là con vợ cả, tu luyện tài nguyên xa xa vượt qua ngươi, hắn hiện tại tu vi mới có thể đạt tới Trúc Cơ trung kỳ. Ngươi thiên phú như vậy hảo, nếu là những cái đó tu luyện tài nguyên cho ngươi, ngươi hiện tại khẳng định đã là Trúc Cơ hậu kỳ. Đâu có thể nào mới là Trúc Cơ sơ kỳ tu vi?"

"Ta đây nghe lục ca cùng tứ ca, có việc các ngươi cứ việc phân phó, các ngươi làm ta làm gì ta liền làm gì."

"Ân, lúc này mới chúng ta ngoan đệ đệ, chúng ta trực tiếp đem trận pháp phá, nếu là có khả năng liền trực tiếp giết hắn."

"Hảo!"

Mạc Vô Nhai đem chính mình này vài vị tộc đệ nói nghe xong cái rõ ràng, đương nhiên, hắn lấy ra một khối lưu ảnh thạch đem vừa rồi xuất sắc đối thoại đều ký lục xuống dưới. Tuy rằng chính mình đã bị trục xuất Mạc gia, nhưng kia dù sao cũng là chính mình tự mình phụ thân cùng mẫu thân, hắn cũng không tưởng bọn họ xảy ra chuyện.

Căn cứ này mấy người đối thoại, xem ra dòng bên có người ngồi không yên, bất quá này đều không liên quan chuyện của hắn. Hắn chỉ cần sau khi ra ngoài, đem lưu ảnh thạch nhờ người mang cho đại ca liền thành. Đại ca sở dĩ lấy ra tìm thân bàn, hẳn là muốn cho Mạc gia người bảo hộ chính mình, chỉ tiếc…… Không như mong muốn!

Nếu là này mấy người tiếp tục cầm tìm thân bàn, kia chính mình tại đây bí cảnh khẳng định không được yên ổn. Hiện tại mới ba cái Mạc gia người, càng là sau này tụ tập người sẽ càng nhiều, nghĩ đến đây, Mạc Vô Nhai trong tay nhiều ra một trương truyền tống phù. Hắn lặng yên không một tiếng động đi vào Mạc gia lão lục phía sau, sấn ba người cùng nhau công kích trận pháp là lúc.

Mạc Vô Nhai nhanh chóng ra tay, đoạt quá lục đệ bên hông túi trữ vật, khởi động truyền tống phù biến mất ở động phủ nội.

Vừa rồi phát sinh một màn quá nhanh, Mạc gia lão lục nửa ngày mới lấy lại tinh thần, hắn chỉ cảm thấy một trận gió thổi qua, cúi đầu lại xem chính mình bên hông, túi trữ vật, không có, không thấy!

Mạc lão tứ quay người lại, trong mắt hiện lên một đạo hung quang, hắn nhìn xem bốn phía, không cam lòng đánh ra một đạo công kích.

"Cư nhiên thượng Mạc Vô Nhai đương, liền như vậy làm hắn trốn thoát, thật là tiện nghi hắn. Bất quá hắn hẳn là nghe được chúng ta vừa rồi đối thoại, nếu hắn không có ra tay, vậy thuyết minh hắn bị thực trọng thương. Hắn đã biết không nên biết đến sự, như vậy người này tuyệt không có thể lưu, mà hắn hẳn là liền ở gần đây, chúng ta khắp nơi tìm xem."

Còn lại hai huynh đệ biết chính mình là không có đường lui, đồng thời đáp: "Hảo! Chúng ta nghe tứ ca."

Một chỗ dưới vực sâu, Sở Mục Thần đang nằm ở một khối đột ra tới trên tảng đá, phía dưới là vạn trượng vực sâu, mặt trên là không thấy được đầu đỉnh núi. Hắn mới vừa bị truyền tống tiến vào, còn không có đứng vững, dưới chân một cái trượt, người khác liền thẳng tắp hướng phía dưới rớt.

Vốn dĩ Sở Mục Thần là tưởng vận dụng phong linh khí đem chính mình thác đi lên, kết quả đi xuống rớt tốc độ càng nhanh, hắn không thể không dừng tay. Thật vất vả nhìn đến một khối đột ra cục đá, hắn cố sức sức của chín trâu hai hổ, mới đem chính mình rớt đến này tảng đá đi lên.

Sở Mục Thần nhìn dưới thân vạn trượng vực sâu, khóc không ra nước mắt, đây là cái gì phá bí cảnh a? Này bí cảnh nhất định cùng chính mình bát tự không

hợp, phạm hướng! Chính mình lúc này mới vừa tiến vào liền thiếu chút nữa bị ngã chết.

Ngày thường lá gan rất đại một người, hiện tại gặp phải như vậy khốn cảnh, Sở Mục Thần cũng có chút bó tay không biện pháp. Không thể đi lên, lại không dám hạ, hắn không có khả năng liền tại đây tảng đá mặt trên vượt qua ba năm đi?

Một trận gió lạnh thổi qua, Sở Mục Thần đầu óc một chút liền thanh minh lên. Phong, phong linh khí, nơi này phong linh khí như thế nồng đậm, kia chính mình vì sao không ở nơi đây tu luyện đâu? Nói không chừng chính mình có thể ở chỗ này trực tiếp đột phá Kim Đan kỳ, nơi đây không phải cùng chính mình phạm hướng, mà là chính mình cơ duyên phúc địa!

Một cái cá chép lộn mình, Sở Mục Thần run run trên người quần áo, ăn một viên Tích Cốc Đan, lập tức khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện.

Một mảnh nguyên thủy rừng rậm, trong rừng rất ít có lùm cây, tất cả đều là cao ngất trong mây ngàn năm cổ thụ. Cây cối cành cây đan xen, duỗi thân mở ra phồn thịnh cành lá như xanh biếc vân, tầng tầng lớp lớp, đem trời xanh che cái kín mít. Một gốc cây thật lớn hương chương thụ đột nhiên xuất hiện ở Ân Thiên Thịnh trước mắt, nó vỏ cây là màu lục đậm, thô tráng thả hình thù kỳ quái nhánh cây giống long giống nhau ở trên cây quay quanh. Gió nhẹ thổi qua, cành lá phát ra lả tả tiếng vang, đúng là long thở dài.

Ân Thiên Thịnh giơ trong tay kiếm không ngừng múa may, đem trước mặt hương chương thụ lá cây đánh đến rơi rớt tan tác. Cuối cùng hắn một kiện đánh xuống, hương chương thụ từ trung gian tách ra, lộ ra bên trong một viên màu xanh lục yêu hạch. Chỉ là không đợi hắn duỗi tay đi nhặt, yêu hạch đã bị một cây cành đoạt đi rồi. Đoạt đi rồi!

Ân Thiên Thịnh bạo nộ, chính mình đánh cả buổi mới được đến đồ vật, cư nhiên có người dám tiệt hắn hồ. Nhất kiếm bổ ra, kiếm khí trực tiếp đem vừa rồi trộm yêu hạch cành trảm thành hai đoạn, Ân Thiên Thịnh biết chính mình vừa rồi đã tiêu hao không ít, căng không được bao lâu, không thích hợp đánh lâu, hắn nhanh chóng mà nhặt lên trên mặt đất yêu hạch. Xoay người lại là nhất kiếm, cái này xuất hiện không hề là một cây cành mà là bốn năm căn, Ân Thiên Thịnh trong tay kiếm hoặc thứ, hoặc chém, hoặc trảm.

Kia nhánh cây bị đem hắn làm cho phiền không thắng phiền, cuối cùng hắn dứt khoát tay trái bắt lấy nhánh cây, một cái dùng sức, kết quả lôi ra một cái lớn lên hoa dung nguyệt mạo mỹ nhân nhi.

Hồ Mị Nhi không nghĩ tới chính mình cứ như vậy bị kéo ra tới, nàng còn có chút ngây ngốc nhìn Ân Thiên Thịnh. Nào biết Ân Thiên Thịnh cũng mặc kệ nàng ngốc không ngốc, lăng không lăng, chỉ cần là đoạt hắn đồ vật, vậy nhất định không phải cái gì người tốt, nhất kiếm liền triều Hồ Mị Nhi đâm tới.

Cảm nhận được trí mạng uy hiếp, Hồ Mị Nhi chạy nhanh hướng phía sau một đảo, lúc này mới hiểm hiểm mà tránh đi trí mạng nhất kiếm.

Hồ Mị Nhi cũng là vừa bị truyền tống đến khu rừng này phụ cận, nghe thấy có tiếng đánh nhau, nàng khẽ không tiếng động ngự đầu gối tức tới gần. Nhìn đến Ân Thiên Thịnh tinh vi kiếm pháp, biết chính mình không phải này đối thủ, liền nổi lên ngư ông đắc lợi ý tưởng. Vì thế nàng thu liễm trên người hơi thở tránh ở một bên trộm quan khán, nhìn thấy thời cơ chín muồi lập tức liền ra tay. Chỉ tiếc trước mắt này kiếm tu thực lực thật sự lợi hại, đã cùng hương chương thụ chiến quá một hồi, như cũ vững vàng đè ép chính mình một đầu.

Hồ Mị Nhi là cái có thể duỗi có thể khuất người, nhìn thấy chính mình không phải đối thủ, lập tức ra tiếng nói: "Đạo hữu, hiểu lầm, hiểu lầm, ta chỉ là cùng ngươi khai một cái nho nhỏ vui đùa. Ngươi xem kia cái yêu hạch là mộc thuộc tính, ngươi cũng dùng không đến, không bằng, không bằng ngươi liền nhường cho ta, ngươi xem thế nào?" Hồ Mị Nhi môi hồng răng trắng khẽ cắn môi dưới, mở to một đôi sương mù mênh mông mắt to, vô tội nhìn Ân Thiên Thịnh.

Này mỹ nhân mắt thấy liền phải rơi lệ, muốn cự còn nghênh bộ dáng, mặc cho ai nhìn đều không đành lòng cự tuyệt.

"Chẳng ra gì!"

Ân Thiên Thịnh hoàn toàn không chịu ảnh hưởng, trường kiếm một chọn, Hồ Mị Nhi túi trữ vật liền đến hắn trong tay. Đem Hồ Mị Nhi túi trữ vật đồ vật đều chuyển đến chính mình túi trữ vật bên trong, cho nàng để lại mấy bình đan dược, Ân Thiên Thịnh theo sau tiêu sái xoay người rời đi.

Hồ Mị Nhi còn trước nay chưa thấy qua như vậy không phẩm nam nhân, tức giận đến nàng cả người phát run.

Nàng nhặt lên trên mặt đất túi trữ vật, nghiến răng nghiến lợi mắng: "Cẩu nam nhân, nam nhân thúi, không chỉ có mắt mù, còn mắt què, liền bổn tiểu thư này hoa dung nguyệt mạo mỹ nhân cũng đều không hiểu đến thương tiếc. Thật là một khối đầu gỗ, lão nương nguyền rủa ngươi cả đời đánh quang côn, cả đời không nữ tu thích!"

Hồ Mị Nhi đứng dậy vỗ vỗ trên người tro bụi, sửa sang lại một chút chính mình kiểu tóc cùng quần áo, lập tức lại biến thành một cái nhu nhược đáng thương mỹ nhân nhi.

Ba ngày sau……

Đương Tiêu Lăng Hàn đi vào một cái linh khí nồng đậm sơn động trước khi, bên ngoài đã có mười mấy người, xem bọn họ bộ dáng hẳn là thuộc về ba cái trận doanh.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn một mình tiến đến, tất cả mọi người không đem hắn để ở trong lòng.

Một cái Cổ gia đệ tử tiến lên một bước, chặn Tiêu Lăng Hàn đường đi. “Nơi này đã bị chúng ta Cổ gia, Tiền gia, Tằng gia sở chiếm lĩnh, đạo hữu muốn tìm cơ duyên thỉnh đến nơi khác đi.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 123

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 123 Tử Linh bí cảnh

【123: Hố chết hoắc lão tổ 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn nhìn một chút mười mấy người trên người sở xuyên y phục, quả nhiên là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc đệ tử. “Bảo vật có duyên giả đến chi, ta nếu đi tới nơi này, vậy thuyết minh nơi đây bảo vật cùng ta có duyên.”

“Đi hắn - nương - có duyên, mau cút, bằng không lão tử liền làm thịt ngươi!” Một cái Tằng gia đệ tử đi tới, ra tiếng uy hiếp nói, hắn tay cầm một phen rìu, vóc người cao lớn, thoạt nhìn liền rất không dễ chọc.

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, nhìn trước mắt chính duỗi tay muốn đẩy hắn nam tử, lạnh giọng nói: “Ngươi nếu dám chạm vào ta một chút, ta lập tức chặt đứt ngươi tay!”

“Hừ, chạm vào ngươi một chút lại như thế nào lạp? Ngươi cho rằng ngươi là ai, lão tử một ngón tay là có thể ấn chết…… A……” Nam tử nói còn không có nói xong, liền kêu thảm thiết lên. Hắn không nghĩ tới trước mắt nhìn qua nhược không trải qua thiếu niên thật đúng là liền chặt đứt hắn tay, nhất đáng giận chính là hắn vừa rồi hoàn toàn không có đánh trả sức lực.

Hắn này hét thảm một tiếng, đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn lại đây, đặc biệt là Tằng gia người toàn bộ tiến lên, rút ra trong tay vũ khí, một bộ giương cung bạt kiếm cảnh tượng.

“Nơi này đồ vật, bổn thiếu gia coi trọng, muốn sống liền rời đi nơi này.”

Phía trước chỉ có Tằng gia người cầm pháp khí nhắm ngay hắn, hắn lời này vừa ra, còn lại hai nhà người cũng lấy ra pháp khí, đem Tiêu Lăng Hàn vây quanh ở bên trong.

“Đạo hữu thật lớn khẩu khí, cũng không sợ gió lớn lóe đầu lưỡi!”

“Ngươi cho rằng ngươi là ai, ngươi làm chúng ta rời đi chúng ta liền phải rời đi.”

“Không tồi, trong sơn động còn có hai chỉ Kim Đan sơ kỳ yêu thú chờ đợi, ngươi cho rằng ngươi đối phó? Không biết tự lượng sức mình!”

“Cùng hắn dong dài cái gì? Cùng nhau thượng, trước làm thịt hắn.”

Vừa dứt lời, hoa hoè loè loẹt công kích đều tới rồi Tiêu Lăng Hàn trước mặt, hắn chỉ là nhẹ nhàng vung lên ống tay áo tất cả mọi người ngã xuống trên mặt đất.

Mười mấy người đều bị hắn này vân đạm phong khinh ra tay cấp kinh sợ, người này rốt cuộc là cái gì tu vi? Có mấy người bò dậy liền tưởng rời đi, bọn họ đã nhận thức đến chính mình cùng đối phương chênh lệch, lưu lại nơi này cũng chỉ có chết.

Tiêu Lăng Hàn lại không dịch dung, hắn nhưng không nghĩ cho chính mình lưu lại hậu hoạn, mấy cái kiếm hoa rơi xuống, mười mấy người không một may mắn thoát khỏi. Thu hồi những người này trữ vật pháp khí, hắn lại móc ra hóa - thi - thủy, tới cái hủy thi diệt tích.

"Đạo hữu, diễn xem xong rồi, còn không ra sao?"

Tiêu Lăng Hàn nói vừa ra, phía sau vang lên "Bạch bạch bạch" vỗ tay, "Đạo hữu cũng thật lợi hại, cùng thế hệ trung ngươi đủ để kiêu ngạo, diệt sát nhiều như vậy thiên kiêu, không cần tốn nhiều sức."

"Thiên kiêu? Bọn họ cũng xứng? Ngươi là chưa thấy qua cái gì mới là chân chính thiên kiêu đi?" Tiêu Lăng Hàn đánh giá người tới, xuyên chính là Hoắc gia quần áo, nhìn nam tử tuổi tác hẳn là chỉ có hai mươi mấy tuổi. Nhưng nói ra nói lại là ông cụ non, rõ ràng này thân xác linh hồn là một cái tu sĩ cấp cao.

"Đạo hữu không đến hai mươi tuổi, tu vi khiến cho người nắm lấy không ra, chậc chậc chậc! Này thiên phú đến có bao nhiêu hảo a! Tại hạ Hoắc Nguyên, không biết đạo hữu tôn tính đại danh?" Nam tử tràn đầy cảm thán, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, tham lam nhìn Tiêu Lăng Hàn.

"Còn hảo! Thiên phú đều là cha mẹ cấp đến, ta cũng chưa như thế nào tu luyện tu vi liền cọ cọ cọ hướng lên trên trướng, đây cũng là người khác hâm mộ không tới. Xem ngươi thân thể này cốt linh có 26 tuổi đi? Mới Trúc Cơ trung kỳ tu vi, cũng quá kém." Họa nguyên, họa nguyên bắt đầu sao? Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, tràn đầy tiếc hận nói, nhìn Hoắc Nguyên ánh mắt mang úc tất đồng tình, gia hỏa này bị trong tộc lão tổ lựa chọn thân thể, cũng quá xui xẻo.

Hoắc Nguyên tức giận đến thái dương gân xanh bạo khởi, nhưng nghĩ đến trong sơn động còn có hai chỉ Kim Đan kỳ yêu thú, lại an nại xuống dưới.

"Này trong sơn động có hai chỉ Kim Đan kỳ yêu thú, không bằng chúng ta một người giải quyết một con, bên trong đồ vật chúng ta chia đều thế nào?" Chờ giết yêu thú, lại đoạt xá ngươi, tốt như vậy tư chất cho chính mình mới có thể phát huy ra nó lớn nhất giá trị.

"Hảo a!"

"Chúng ta đây trước chế định một cái kế hoạch, ta trước dẫn đi một con, ngươi lại đối phó mặt khác một con, chờ ngươi giết yêu thú liền tới giúp ta, như vậy tốt không?"

Hoắc Nguyên kiến nghị có thể nói đúng chính mình thực bất lợi, vạn nhất chính mình đang cùng bên trong kia chỉ đánh tới thời khắc mấu chốt, một khác chỉ lại về rồi làm sao bây giờ? Kia chính mình không phải bị bao sủi cảo sao?

"Có thể!" Tiêu Lăng Hàn ngoài dự đoán mà thực sảng khoái liền đáp ứng rồi xuống dưới.

Hoắc Nguyên ở trong lòng cười lạnh, chờ lát nữa có ngươi dễ chịu, chính mình vừa rồi không có thấy rõ trước mặt thiếu niên thân thủ, hẳn là dùng độc, chờ hạ chính mình liền giả ý dẫn đi một con, nhìn xem tiểu tử này như thế nào ứng phó.

Hai người từng người đánh chính mình bàn tính nhỏ, Hoắc Nguyên dẫn đầu đi vào động phủ, dẫn một con lôi văn hổ ra tới, đãi hắn đi xa, Tiêu Lăng Hàn nghênh ngang đi rồi động phủ bên trong.

"Khiếu… Khiếu…" Một khác chỉ lôi văn hổ ở trong sơn động bất an đi dạo bước, thấy Tiêu Lăng Hàn một cái chớp mắt, nó liền phát ra thấp thấp rít gào.

Vừa tiến vào động phủ Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác được phô diện mà đến lôi linh khí, động phủ bên trong còn rất rộng mở, lôi văn hổ đáng thương hề hề đứng ở một góc, sợ hãi nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi hướng linh khí ngọn nguồn, nơi này hẳn là lôi văn hổ ngủ địa phương. Này hai chỉ yêu thú thật đúng là sẽ hưởng thụ, ngủ một chút tu vi là có thể cọ cọ cọ mà hướng lên trên trướng.

Nồng đậm lôi linh khí là từ dưới nền đất mặt phát ra, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vận khởi thổ hệ pháp thuật, bắt đầu đào hố, chỉ chốc lát sau hắn liền nhìn đến một khối thật lớn huyền lôi thiết, đây chính là luyện khí hảo tài liệu a!

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thu huyền lôi thiết, tập trung nhìn vào, huyền thiết phía dưới là lôi linh tinh, tất cả đều là trung phẩm lôi linh tinh, phía trước này đó lôi linh tinh hẳn là thượng phẩm hoặc là càng cao. Chỉ là thời gian lâu lắm linh khí đã không có trước kia thuần nát, phẩm cấp cũng giáng xuống. Có này đó lôi linh tinh, kia hắn ly Nguyên Anh kỳ lại tiến một bước.

"Khiếu ~~ khiếu…… Đặng đặng"

Lôi văn hổ thanh âm từ sơn động bên ngoài truyền đến, trung khí mười phần, từ trong thanh âm có thể nghe ra nó hoàn toàn không có bị thương.

Tiêu Lăng Hàn biết đây là Hoắc Nguyên đã trở lại, quả nhiên kế hoạch của hắn là làm chính mình bị làm vằn thắn. Hắn thu trong động đào đến lôi linh tinh, một cái thổ hệ pháp thuật đem động điền hảo, chỉ là bị đào quá địa phương rõ ràng muốn sụp đi xuống một chút.

Ở trên người dán một trương ẩn thân phù, Tiêu Lăng Hàn liền đứng ở ly lôi văn hổ xa nhất địa phương, hắn còn tưởng chờ hai chỉ lôi văn hổ đem Hoắc Nguyên cấp xử lý đâu!

Lão già này trên người khẳng định có bảo mệnh pháp khí, hắn vẫn là tọa sơn quan hổ đấu hảo, chờ lôi văn hổ không được chính mình trở lên.

Trong sơn động hai chỉ lôi văn hổ, một công một mẫu, đi ra ngoài chính là công lôi văn hổ, lưu tại trong động chính là mẫu lôi văn hổ.

Công lôi văn hổ vừa tiến đến thấy chính mình lão bà sợ hãi run bần bật, nó cảnh giác mà quan sát bốn phía. Chúng nó nơi ở nhiều một cổ xa lạ hơi thở, nhà mình ngủ địa phương bị người động, bảo bối cũng bị người cầm đi!

"Khiếu khiếu khiếu!" Công lôi văn hổ phát ra rung trời rít gào, nó biết nó đây là thượng nhân loại đương.

Nó kích thích mũi, khắp nơi nghe, ý đồ đem trộm chính mình bảo bối nhân loại cấp bắt được tới.

"Khiếu ~~ khiếu……!"

Tiêu Lăng Hàn xem này chỉ công lôi văn hổ thật là thú vị, nó tựa hồ còn sinh ra linh trí, làm ra biểu tình thực nhân tính hóa, rất giống một cái tiểu bá vương. Vài lần trải qua hắn bên người đều mang theo nghi hoặc, tả ngửi ngửi hữu ngửi ngửi, trước mặt không thấy bất cứ thứ gì, quay đầu lại tránh ra.

Mười lăm phút sau, Hoắc Nguyên rốt cuộc an không chịu nổi, hắn chậm rãi đi vào động phủ.

Liền ở Hoắc Nguyên bước vào động phủ một cái chớp mắt, công lôi văn hổ lập tức phát ra công kích. Hoắc Nguyên còn không có thấy rõ trước mắt cảnh tượng, "Ầm vang" một tiếng, hắn đã bị thình lình xảy ra một đạo lôi điện công kích phích ở trên người.

"Răng rắc" trên người thịt rơi xuống trên mặt đất, tản mát ra thịt hương vị.

"A…… Đáng chết!" Hoắc Nguyên kêu thảm thiết một tiếng, hắn hiện tại thân thể này bản thân tu vi chỉ có Trúc Cơ hậu kỳ, cho nên này lôi văn hổ Kim Đan sơ kỳ công kích thật đúng là cấp thân thể tạo thành không nhẹ thương. Bên phải thân mình bị phách tiêu hồ một mảnh, tay phải ngón tay chỉ còn lại có xương cốt, nhìn qua cực kỳ khủng bố.

Một nửa bình thường, một nửa là bộ xương khô, may mắn Tiêu Lăng Hàn nội tâm cường đại, bằng không thật đúng là bị này nửa bộ xương khô nửa người dọa nhảy dựng.

Hoắc Nguyên giật giật ngón tay, "Lạch cạch" một tiếng, tay phải ngón tay rơi xuống ở trên mặt đất.

"A, ngươi này đáng chết súc sinh, ta muốn giết ngươi!"

Phẫn nộ Hoắc Nguyên tay trái lấy ra một phen phù triện trực tiếp hướng lôi văn hổ trên người ném đi.

Lôi văn hổ cũng không phải ăn chay, nó cũng sẽ không đứng ở tại chỗ chờ bị đánh, một cái nhảy lên lại tránh được Hoắc Nguyên công kích. Không hổ là lôi thuộc tính yêu thú, này chuyển phát nhanh cũng thật không kiên nhẫn, bởi vì sơn động địa phương hữu hạn, khó tránh khỏi có tránh không khỏi đi thời điểm,

"Rầm rầm, phanh!" Lôi văn hổ cũng bị phù triện tạc vài hạ, bất quá nó da dày, Trúc Cơ kỳ phù triện còn không làm gì được nó.

Hoắc Nguyên thấy phù triện không đối phó được lôi văn khí thế đến thẳng dậm chân, "Đáng chết súc sinh, hôm nay ta phi làm thịt ngươi!"

Hắn lấy ra một cây đao, là một kiện tam cấp pháp khí, trực tiếp bạo pháp khí, "Phanh" một tiếng sau, lôi văn hổ trên người xuất hiện một cái động lớn.

"Ngao ô, ngao ô!" Đau lôi văn hổ thẳng kêu to.

Một khác chỉ mẫu lôi văn hổ ngồi không yên, "Khiếu ~ khiếu ~" rít gào một tiếng cũng xông lên hướng đi Hoắc Nguyên phát động công kích.

Hoắc Nguyên một bên tránh né, một bên tìm kiếm Tiêu Lăng Hàn thân ảnh, hắn hiện tại muốn từ bỏ khối này tàn phá bất kham thân thể. Phỏng chừng lại bị lôi văn hổ phích hai hạ, thân thể này phải báo hỏng, cho nên hắn nhu cầu cấp bách tìm được Tiêu Lăng Hàn, lại đoạt xá hắn.

"Ầm vang" lại là một đạo tia chớp phích ở Hoắc Nguyên trên người, thân thể hắn trực tiếp ngã xuống đất, Hoắc Nguyên linh hồn bay ra.

Lôi văn hổ còn không có làm thanh trạng huống, không nghĩ tới cứ như vậy đã chết, chính mình còn không có phách đã ghiền đâu!

"Ầm vang" một tiếng, trên mặt đất thi thể lại bị lôi điện cấp phích một chút.

Này lôi văn hổ thế nhưng còn hiểu đến tiên - thi, Tiêu Lăng Hàn xem đến tấm tắc bảo lạ.

Hoắc Nguyên linh hồn vừa mới chuẩn bị chạy ra sơn động, liền rơi vào một cái trận pháp. Hắn hiện tại là linh hồn trạng thái, vội vã tìm một khối thân thể cất chứa linh hồn, bằng không linh hồn lực sẽ chậm rãi giảm xuống, không lâu liền sẽ biến mất, cho nên căn bản không chú ý tới cửa cùng tới phía trước có cái gì biến hóa. Mơ màng hồ đồ liền đi vào Tiêu Lăng Hàn bố trí khóa hồn trận, Tiêu Lăng Hàn ở Hoắc Nguyên cùng lôi văn hổ thời điểm chiến đấu, trộm ra tới bố trí địa.

Hắn nhưng không nghĩ cho chính mình lưu lại một mối họa, này Hoắc Nguyên cũng không phải là chân chính Trúc Cơ kỳ tu sĩ, mà là Hoắc gia Nguyên Anh lão tổ vật chứa.

Tiêu Lăng Hàn hào phóng cho công lôi văn hổ một viên tam cấp chữa thương đan dược, ở trong sơn động đợi bảy ngày, Hoắc Nguyên linh hồn mới tiêu tán.

Cùng lúc đó, Vân Hoàng Thành Hoắc gia từ đường, một khối mệnh bài "Răng rắc" một tiếng nát. Quét tước đệ tử hạ nhảy dựng, nhìn chăm chú nhìn lại, cư nhiên là lão tổ tông mệnh bài nát.

"Gia chủ, gia chủ, không hảo, không hảo, lão tổ tông ngã xuống!" Lúc sau Hoắc gia chính là một trận binh hoang mã loạn, Hoắc Nguyên thọ mệnh đem tẫn. Lần

này mượn dùng tiểu bối thân thể tiến bí cảnh, chính là vì tìm kiếm duyên thọ thiên tài địa bảo, dựa theo thực lực của hắn không nên sẽ ngã xuống.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 124

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 124 Tử Linh bí cảnh

【124: Chung Hạo Thành chi tử 】 canh ba

Hoắc gia gia chủ mang theo Hoắc Nguyên tâm đầu huyết cùng tóc đi vào trong từ đường, "Thỉnh ba vị trưởng lão thi pháp, ta nhưng thật ra muốn nhìn, ta Hoắc gia lão tổ tông đến tột cùng là bị ai làm hại?" Nói xong, hắn trong mắt hiện lên một tia âm ngoan, có thể sát lão tổ tông người nhất định là mặt khác nhập cư trái phép đến bí cảnh Nguyên Anh kỳ lão tổ, cùng nhà hắn lão tổ tông giống nhau tu vi.

Ba gã Nguyên Anh kỳ trưởng lão lập tức bắt đầu thi pháp, chỉ chốc lát sau, mấy người trước mặt phóng một mặt thủy kính liền xuất hiện Hoắc Nguyên nhàn nhạt hồn ảnh. Không có thân thể, chỉ còn linh hồn, tại sao lại như vậy? Bằng lão tổ tu vi tùy tiện tìm cá nhân đoạt xá cũng không phải là hồn tán kết cục.

"Tại sao lại như vậy?" Đi vào Nguyên Anh lão tổ tông Hoắc Nguyên là đương nhiệm Hoắc gia gia chủ thân gia gia, kẻ thù từ đầu đến cuối đều không có xuất hiện quá, bọn họ vẫn luôn nhìn đến hình ảnh liền Hoắc Nguyên linh hồn lẻ loi mà đứng ở một cái đen như mực trong sơn động.

Tiêu Lăng Hàn sớm đoán được này đó lão quái vật tích mệnh thực, để tránh chính mình bị bên ngoài người nhớ thương thượng, hắn đem Hoắc Nguyên linh hồn vây ở khóa hồn trận sau liền không có xuất hiện ở hắn trước mặt quá.

Đi ra sơn động, Tiêu Lăng Hàn phía sau theo hai chỉ lôi văn hổ, chính mình đem lôi văn hổ bảo bối cầm đi, kết quả hắn đã bị này hai chỉ lôi văn hổ cấp ăn vạ. Hắn nhưng không nghĩ dưỡng ăn không, huống chi này hai chỉ lôi văn hổ huyết mạch quá thấp, về sau thành tựu hữu hạn. Ở bí cảnh như vậy linh khí nồng đậm địa phương đều mới chỉ có Kim Đan sơ kỳ tu vi, hiện tại chúng nó còn tính an toàn, nếu là chờ đến hai ba năm sau lục tục có người đột phá Kim Đan kỳ, kia bọn họ liền nguy hiểm.

Hai cái canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn ở một viên trên đại thụ ngồi, phía dưới ngồi xổm hai chỉ hung ác lôi văn hổ. Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn cho rằng chính mình đem bọn họ bỏ xuống là dễ dàng mà cử sự, nào biết chính mình tại đây cây thượng nghỉ ngơi mười phút, hai chỉ lôi văn hổ tung ta tung tăng liền tìm tới.

Tiêu Lăng Hàn rơi vào đường cùng nhiều hai chỉ yêu thú cùng đường, miễn phí tọa kỵ, ném đều ném không xong cái loại này.

"Di!"

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn thanh âm, hai chỉ lôi văn hổ ngừng lại, nghi hoặc là nhìn phía trước.

Tiêu Lăng Hàn thần thức trong phạm vi thấy được ba cái người quen, một người nam tử: Chung Hạo Thành, còn có hai cái song nhi: Bạch Liên Kiệt cùng Bạch Liên Xuất. Không nghĩ tới này tam thế nhưng đi tới cùng nhau, lúc này bọn họ đang ở đối chiến một con tuyết đốm hắc báo.

Tuyết đốm hắc báo có Trúc Cơ hậu kỳ thực lực, ba người ứng phó rất là cố hết sức, rốt cuộc yêu thú da dày, giống nhau công kích căn bản cho nó tạo không thành thương tổn. Chung Hạo Thành đã có Trúc Cơ kỳ hậu kỳ tu vi, nhưng có Bạch Liên Kiệt cùng Bạch Liên Xuất hai cái Trúc Cơ sơ kỳ người kéo chân sau, Chung Hạo Thành đánh bó tay bó chân. Này không lại bị tuyết đốm hắc báo một chân đá ngã lăn trên mặt đất, nhìn qua thật là buồn cười.

"Rống ~~ rống"

Còn như vậy đi xuống, phỏng chừng ba người phải bại.

Chung Hạo Thành ngã trên mặt đất, mắt thấy tuyết đốm hắc báo miệng rộng một trương, đang muốn cắn hắn, hắn kéo qua bên người Bạch Liên Xuất liền chắn trước người.

Bạch Liên Xuất như thế nào cũng không thể tưởng được, chính mình tâm tâm niệm niệm người thế nhưng đem chính mình đẩy hướng về phía vực sâu. "A, không, Thành ca! A!……"

"Liên Xuất thực xin lỗi, ta không phải cố ý mà, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ giết này chỉ tuyết đốm hắc báo báo thù cho ngươi." Chung Hạo Thành vừa rồi chính là cầu sinh dục quá cường, thấy bên người có người theo bản năng động tác. Bất quá chỉ cần chính mình có thể sống sót, hắn một chút đều không vì chính mình hành động cảm thấy hối hận, ngược lại ở trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính mình về sau không bao giờ dùng bị Bạch Liên Xuất dây dưa.

Mà thấy toàn quá trình Bạch Liên Kiệt trên mặt biểu tình biến hóa không ngừng, Bạch Liên Xuất chết cũng không có làm hắn cảm thấy cao hứng, tương phản hắn có một loại thỏ tử hồ bi tâm tình. Chung Hạo Thành có thể hay không giết người diệt khẩu? Chính mình Trúc Cơ sơ kỳ thực lực căn bản là không phải đối thủ của hắn, nghĩ đến này, Bạch Liên Xuất nhìn nhìn trước mặt tuyết đốm hắc báo, nếu chính mình hiện tại đi, có lẽ còn có sống sót cơ hội. Nghĩ thông suốt sau, hắn không hề do dự, sấn Chung Hạo Thành cùng tuyết đốm hắc báo đang ở giao thủ không rảnh hắn cố, hắn xoay người liền biến mất ở trong rừng rậm.

Chờ Chung Hạo Thành đánh mệt mỏi, muốn cho Bạch Liên Kiệt giúp một chút thời điểm, hắn đầu cũng không quay lại nói: "Liên Kiệt, ngươi trước bám trụ tuyết đốm hắc báo, ta dùng phù triện công kích nó." Kết quả không ai ứng hắn,

hắn lúc này mới bớt thời giờ quay đầu lại nhìn lại, nơi nào còn có Bạch Liên Kiệt thân ảnh.

Chung Hạo Thành biết chính mình vừa rồi kéo Bạch Liên Xuất che ở chính mình trước mặt tình cảnh khẳng định bị Bạch Liên Kiệt thấy được, cho nên Bạch Liên Kiệt mới có thể trước tiên rời khỏi.

"Hừ! Bạch Liên Kiệt tốt nhất đừng làm ta tái ngộ gặp ngươi!" Chung Hạo Thành hét lớn một tiếng.

Đã đi xa Bạch Liên Kiệt nghe thế thanh rống giận, nghĩ mà sợ vỗ vỗ ngực, may mắn chính mình chạy trốn mau, bằng không rất có thể liền bước Bạch Liên Xuất vết xe đổ.

Tiêu Lăng Hàn thấy tuyết đốm hắc báo phỏng chừng bắt không được Chung Hạo Thành, nói không chừng Chung Hạo Thành trong tay còn có cái gì bảo mệnh pháp bảo. Hắn nhưng không nghĩ làm cái này ghê tởm người tiếp tục sống thêm, lập tức hắn khiến cho hai chỉ lôi văn hổ tại chỗ chờ đợi, hắn hướng trên người dán một trương ẩn thân phù, liền triều Chung Hạo Thành phương hướng đi đến.

Hơn mười phút sau, Chung Hạo Thành vô lực ngã trên mặt đất, tuyết đốm hắc báo từng bước một mà đến gần hắn. "Thịch thịch thịch" tiếng bước chân, như là đạp ở hắn trong lòng, Chung Hạo Thành thong thả quay đầu. Cổ nhè nhẹ lạnh, hắn cảm giác chính mình sinh mệnh cổ như là bị người bóp lấy, thiếu oxy đến liền bốn phía không khí đều hít thở không thông.

Liền ở mười phút trước, Chung Hạo Thành không biết là ai, đột nhiên xuất hiện ở hắn bên người, hơn nữa cầm đi hắn không gian giới tử, cũng cầm đi hắn hy vọng. Từ kia một khắc khởi, hắn liền biết chính mình hôm nay chết chắc rồi, lòng tràn đầy tuyệt vọng cùng khủng hoảng, khiến cho hắn thực mau liền bại hạ trận tới.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở nơi xa, nhìn tuyết đốm hắc báo đem Chung Hạo Thành ăn đến liền cặn bã đều không dư thừa, mới vừa lòng gật gật đầu. Loại này không cần chính mình ra tay, là có thể giải quyết địch nhân cảm giác không cần quá hảo, về sau đều dùng chiêu này.

Linh quang chợt lóe, làm Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới một cái về sau sát - người - hủy - thi đều không cần chính mình động thủ tốt nhất phương pháp. Phương pháp này đối phó những cái đó tu nhị đại ổn thỏa nhất, miễn cho sát - tiểu nhân tới đại, sát - đại lại tới lão, không dứt không nói, còn muốn quá thượng bị đuổi giết nhật tử.

Theo đuôi tuyết đốm hắc báo đi vào nó động phủ chỗ, không nghĩ tới cư nhiên có thu hoạch ngoài ý muốn. Tuyết đốm hắc báo động phủ có một gốc cây tím huyết linh chi, tuy rằng chỉ có một trăm năm niên đại, bất quá cấp Thượng Quan Huyền Ý luyện chế giải dược là vậy là đủ rồi.

“Ngao ô, ngao ô!” Tuyết đốm hắc báo ủy khuất ba ba nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn đem chính mình thủ bảo bối cầm đi, mà nó chỉ có thể trơ mắt nhìn. Không đề cập tới Tiêu Lăng Hàn bản lĩnh thực lực, liền cửa kia hai chỉ lôi văn hổ còn như hổ rình mồi nhìn chằm chằm nó, đối với nó chảy ròng nước miếng. Sợ tới mức nó chỉ có thể nhỏ giọng nức nở, tận lực giảm bớt chính mình tồn tại cảm, miễn cho ngay sau đó chính mình liền thành chúng nó đồ ăn trong mâm.

Mười tháng sau……

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở lôi văn hổ trên người, nhìn nơi xa lôi kiếp không ngừng rơi xuống, một chín lôi kiếp, hẳn là có người thăng cấp Trúc Cơ kỳ. Lúc này mới tới bí cảnh mười tháng liền thăng cấp, cũng không biết là ai cứt chó vận tốt như vậy?

Bị cho rằng cứt chó vận tốt Ân Thiên Duệ đang bị lôi điện phách ngã trên mặt đất, hơi thở thoi thóp, nếu không phải hắn ngón tay ngẫu nhiên động một chút, thật đúng là sẽ cho rằng hắn đã hồn về Cửu Tiêu.

Linh thảo dược viên bên ngoài tập kết một đoàn xem náo nhiệt cũng chuẩn bị cướp bóc người, có thể làm người ở ngắn ngủn mười tháng liền Trúc Cơ thành công, bên trong người nhất định là được cái gì hảo bảo bối. Tất cả mọi người xoa tay hầm hè, nóng lòng muốn thử, liền chờ lôi kiếp kết thúc, cùng nhau phá vỡ trận pháp.

Lôi kiếp qua đi không trung xuất hiện tường vân, tường vân sau lưng bày biện ra một con Bạch Trạch hư ảnh, lúc sau linh vũ rơi xuống, Ân Thiên Duệ trên người thương, mắt thường có thể thấy được hảo lên.

Đột nhiên, “Oanh” một tiếng, linh thảo dược viên trận pháp phá.

Đương mọi người tiến vào linh thảo dược viên liền nhìn đến bị lôi, phách tiêu hồ một mảnh linh thảo. Chẳng sợ có linh vũ dễ chịu cũng không có khả năng lập tức liền trường hảo.

“Bạo tiềm thiên vật!”

“A…… Đây là một gốc cây thiên thanh hoa, ít nói cũng có 300 năm phân.”

“Thảo! 500 năm phân hàn yên thảo cứ như vậy giày xéo.”

“Nơi này có một cây linh chúc quả thụ!”

“Người nọ khẳng định là được đến linh chúc quả mới có thể thăng cấp Trúc Cơ kỳ!”

Vừa nghe linh chúc quả, tất cả mọi người mắt lộ ra tham lam.

Một đám người bóp cổ tay thở dài, quần chúng tình cảm trào dâng, lòng đầy căm phẫn, kỳ thật chính là đỏ mắt người khác được như vậy tốt cơ duyên, càng là tưởng từ đây nhân thủ trung được đến linh chúc quả. Khi bọn hắn đi đến lôi

kiếp trung tâm khu vực khi, thấy lôi kiếp trung ương rỗng tuếch khi, càng là khí thất khiếu bốc khói.

“Sao không có ai đâu?”

“Có thể hay không bị đánh chết?”

“Vừa rồi giáng xuống linh vũ, không có khả năng đã chết.”

“Các ngươi thấy vừa rồi tường vân sao? Tường vân mặt sau giống như xuất hiện một con yêu thú.”

“Các ngươi nói, nên không phải là một con yêu thú thăng cấp đi?”

“Sao có thể sẽ là yêu thú thăng cấp, trước kia ở Học viện Hoàng Cực thời điểm, ta đã thấy Mạc Vô Nhai sư huynh thăng cấp Trúc Cơ kỳ khi cảnh tượng, đồng dạng xuất hiện một con yêu thú, không, không yêu thú, nghe nói là thần thú - kỳ lân.”

“Ta cũng gặp qua Mạc sư huynh thăng cấp, học viện trưởng lão cố ý tra xét điển tịch, mới biết được đó là đã diệt sạch tuyết kỳ lân.”

“Kia vừa rồi cái kia các ngươi thấy rõ là cái gì yêu thú sao?”

“Không quen biết, màu trắng, chưa thấy qua!”

“Quản hắn là ai, người nọ giày xéo nhiều như vậy là linh thảo, nếu là làm ta gặp được, ta phi lột hắn da!”

“Người nọ khẳng định không đi xa, hắn hiện tại hẳn là Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, chúng ta khắp nơi tìm xem.”

“Đúng vậy, nhất định phải đem hắn tìm ra, lãng phí tu luyện tài nguyên người nên ai cũng có thể giết chết.”

Một đám người tứ tán mở ra, một tấc một tấc mà tìm tòi độ kiếp người rơi xuống.

Mà độ kiếp người hiện tại rốt cuộc ở nơi nào đâu?

“Lâm Thành sư đệ, ngươi có phát hiện cái gì sao?” Một cái diện mạo thô cuồng đại hán hỏi trước mặt một cái thanh tú thiếu niên.

“Ai, ta cái gì cũng không phát hiện!” Thiếu niên Lâm Thành thở dài nói.

“Không có việc gì, chúng ta tiếp tục tìm, nói không chừng ngay sau đó chúng ta là có thể đụng tới kia độ kiếp người.”

“Chỉ mong đi!”

Đương Tiêu Lăng Hàn cưỡi lôi văn hổ đi tới thấy chính là một cái diện mạo thô cuồng đại hán, cùng một cái diện mạo thanh tú thiếu niên, hai người đều là xa lạ gương mặt.

Đại hán thấy Tiêu Lăng Hàn, cảnh giác che ở thiếu niên Lâm Thành trước người, làm ra tùy thời phát ra công kích tư thế.

“Khiếu ~~” lôi văn hổ hét lớn một tiếng, đại hán đã bị ném đi trên mặt đất. Lôi văn hổ khinh thường hừ hừ, cao ngạo ngửa đầu, phảng phất đang nói” thật nhược!”

Tiêu Lăng Hàn cũng không thèm nhìn tới hai người, từ hai người bên người trải qua khi, đối với thiếu niên truyền âm nói, 【 phía trước 1000 mét chỗ chờ ngươi nửa canh giờ, quá hạn không chờ! 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 125

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 125 Tử Linh bí cảnh

【125: Gặp gỡ Ân Thiên Duệ 】 canh một

Lấy ra phía trước giết yêu thú thịt, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu sinh hoạt thịt nướng, hai chỉ lôi văn hổ ở một bên xem đến chảy ròng nước miếng, thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn trong tay thịt nướng, phảng phất ngay sau đó liền phải phác lại đây.

Chỉ chốc lát sau, Tiêu Lăng Hàn liền thấy lúc trước gặp được thiếu niên xuất hiện ở trong tầm mắt, "Ngồi! Phía trước là ngươi ở thăng cấp?"

"Ân, được một chút cơ duyên." Thiếu niên nói, tò mò nhìn Tiêu Lăng Hàn, phảng phất muốn đem hắn nhìn ra một đóa hoa tới.

"Đẹp sao?"

"Không phải vẫn luôn đều đẹp sao? Bất quá hôm nay so trước kia càng thêm anh tuấn tiêu sái, phong độ nhẹ nhàng, ngọc thụ lâm phong, đẹp như quan ngọc……" Thiếu niên nói lên ca ngợi từ liền thao thao bất tuyệt.

"Vuốt mông ngựa công phu có tiến bộ, về sau nhiều nỗ lực!" Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ thiếu niên bả vai, lấy kỳ cổ vũ.

Thiếu niên xấu hổ cười cười, vừa rồi những cái đó từ hắn đều moi hết cõi lòng tổ chức hảo một phen, mới nói ra tới. Thấy thế nào Tiêu Lăng Hàn ý tứ, chính mình này vuốt mông ngựa công phu còn không có tu luyện về đến nhà nha!

"Ngươi muốn hay không đem bộ dạng biến trở về tới? Ta nhìn biến vặn, tổng cảm thấy chính mình ở cùng một cái người xa lạ nói chuyện."

Tiêu Lăng Hàn chỉ vào thiếu niên ngũ quan, trên mặt biểu tình chỉ có thể dùng một lời khó nói hết tới hình dung. Này nếu như bị nhận thức thiếu niên người thấy, kia chờ hạ thiếu niên nếu là không thấy, những người đó không phải muốn tới tìm chính mình phiền toái? Làm chính mình đem người giao ra đây sao? Huống chi ở hắn thần thức trong phạm vi, phía trước gặp được đại hán đang ở hướng bên này đi tới.

"Nga, hảo đi!" Thiếu niên đáp xong, một người chạy đến một bên đi thay quần áo.

Chờ thiếu niên tái xuất hiện khi, Tiêu Lăng Hàn thấy chính là Ân Thiên Duệ kia trương quen thuộc mặt, cuối cùng không cảm thấy biệt nữu.

"Tiêu đại ca ngươi là như thế nào nhận ra ta?"

"Ta không nhận dung mạo, nhận chính là linh hồn."

"Nghe đi lên hảo Cao Thâm a?"

"Người bình thường đều học không được, bất quá ngươi hẳn là có thể học được."

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy khẳng định khích lệ, Ân Thiên Duệ có chút thụ sủng nhược kinh. Hắn vẫn luôn rất có tự mình hiểu lấy, biết chính mình có chút bổn, cho nên tận lực nghe ý kiến của người khác. Không tưởng chính mình cứ như vậy bị thông minh cơ trí Tiêu Lăng Hàn khen ngợi, thật đúng là không dễ dàng a!

Thấy Ân Thiên Duệ như vậy mừng rỡ như điên bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn sờ sờ cái mũi, chính mình không có khen hắn a? Chính mình nói chỉ là sự thật, vừa rồi đột nhiên xuất hiện ở trong đầu một câu" hắn có thể học được!" Tiêu Lăng Hàn tuy rằng không biết vì cái gì, nhưng hắn sẽ không dễ dàng đem công pháp nói cho Ân Thiên Duệ, trừ phi hắn có thể giống Mạc Vô Nhai giống nhau nguyện trung thành với chính mình.

Hai người khi nói chuyện, phía trước gặp được đại hán đã xuất hiện ở hai người trong tầm mắt.

"Người kia kêu Vương Đại Hổ, cùng Lâm Thành là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, Lâm Thành chính là ta lúc trước dịch dung cái kia thiếu niên. Bất quá hắn đã chết, ta nhìn thấy hắn thời điểm, hắn vừa mới chết không lâu, hình như là bị người giết người đoạt bảo, ta cũng không có thấy hắn túi trữ vật." Ân Thiên Duệ nhìn đứng ở nơi xa đại hán, cùng Tiêu Lăng Hàn tinh tế nói tới.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới Ân Thiên Duệ cư nhiên đầu óc trở nên linh quang, còn biết giả trang người khác, như vậy hắn có thể lừa dối quá quan không nói, còn có thể không bị người nhận ra tới. Rốt cuộc hắn người ở bên ngoài trong mắt chính là một đóa dị hỏa, mỗi người đều tưởng được đến bảo bối.

Vương Đại Hổ cùng Lâm Thành tách ra sau, liền chính mình tìm kiếm phía trước độ kiếp người rơi xuống. Bỗng nhiên hắn cái mũi giật giật, một cổ làm người chảy nước miếng mùi hương phiêu vào chóp mũi, hắn bất tri bất giác mà theo mùi hương liền tới tới rồi nơi này.

Nhìn đến nơi xa ngồi hai người, bên cạnh còn nằm bò hai chỉ lôi văn hổ, hắn bắp chân liền bắt đầu run lên. Phía trước lôi văn hổ kia gầm lên giận dữ, ở trong lòng hắn để lại không nhỏ bóng ma, thế cho nên hắn hiện tại thấy lôi văn hổ còn mại bất động chân.

Ân Thiên Duệ nhìn nướng giá mặt trên thịt, thẳng nuốt nước miếng, quá thơm. Tiêu Lăng Hàn độc nhất vô nhị bí phương ai đều bắt chước không tới, còn có hắn lấy ra tới cái này nướng giá cũng là hình thù kỳ quái, nếu là để cho người

khác thấy Tiêu Lăng Hàn nướng cái thịt dùng chính là tam cấp pháp khí, không biết muốn tức chết bao nhiêu người.

Tiêu Lăng Hàn đem nướng tốt thịt độ một khối cấp Ân Thiên Duệ, hắn đơn độc cấp Ân Thiên Duệ nướng hai khối nhị cấp yêu thú thịt, mặt khác đều là tam cấp yêu thú thịt.

"Tiêu đại ca, ngươi nướng thịt ăn ngon thật, ta đã mười tháng không có ăn qua mặt khác đồ vật. Ta mới vừa bị truyền tống tiến vào liền ở một cái linh thảo dược viên, này mười tháng ta vẫn luôn đều đãi ở nơi đó mặt, mỗi lần đói bụng đều chỉ có thể chỉ Tích Cốc Đan, ta tu vi thấp, mở không ra dược viên trận pháp."

Ân Thiên Duệ nói lời này thời điểm, còn một bộ ủy khuất dạng. May mắn nơi này chỉ có Tiêu Lăng Hàn, nếu là có những người khác, khẳng định sẽ đánh tơi bời hắn một đốn. Gia hỏa này quả thực chính là sinh ở phúc trung không biết phúc, tiến bí cảnh liền rớt vào linh thảo dược viên, đây là bao nhiêu người nằm mơ đều có thể cười tỉnh sự!

"Đừng được tiện nghi còn khoe mẽ, ta một truyền tống tiến bí cảnh liền rơi trên hoa ăn thịt người đôi trung."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn lời này, Ân Thiên Duệ quyết đoán câm miệng, nếu là chính mình rớt ở hoa ăn thịt người trung, phỏng chừng hiện tại liền cặn bã đều không có.

Nơi xa lại có mười người tới hướng Tiêu Lăng Hàn bọn họ phương hướng đi tới, những người này vốn dĩ liền ở phụ cận, đều là bị thịt nướng mùi hương cấp hấp dẫn lại đây địa.

"Lại có người tới, là mười đại gia tộc Cổ gia người." Ân Thiên Duệ đề phòng mà nhìn nơi xa người, hắn hiện tại đã biến trở về nguyên lai bộ dáng, khẳng định sẽ có người tới tìm hắn phiền toái.

Tiêu Lăng Hàn giương mắt nhìn lại, cư nhiên vẫn là người quen, người tới đúng là ở thí luyện bí cảnh từng có gặp mặt một lần Cổ Bác Thắng, hắn có được Hư Vọng Chi Nhãn; một người khác chính là Cổ Bác Đào, nhập nội viện khi tích phân xếp hạng đệ nhất; người khác liền không quen biết, bất quá xuyên giống nhau quần áo, hẳn là đều là Cổ gia người.

"Khiếu ~~ khiếu" thấy có người đến gần, lôi văn hổ đứng dậy phát ra tiếng hô lấy làm cảnh cáo.

Thấy hai chỉ lôi văn hổ, tất cả mọi người dừng bước chân, có chút kiêng kị nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ.

"Nhị ca, đó là hai chỉ Kim Đan sơ kỳ lôi văn hổ, làm sao bây giờ?" Cổ Bác Thắng nhìn cách bọn họ 10 mét xa hai chỉ lôi văn hổ, nuốt nuốt nước miếng, có chút kiêng kị nói.

Cổ gia đoàn người cũng là bị Ân Thiên Duệ lôi kiếp cấp hấp dẫn mà đến, chỉ là bọn hắn tới trễ một bước. Bọn họ đến thời điểm tất cả mọi người đã đi sưu tầm độ kiếp người rơi xuống, nếu là bọn họ sớm đến trong chốc lát, phỏng chừng Ân Thiên Duệ rất có thể sẽ bị bọn họ dùng trận pháp vây ở linh thảo dược viên.

Không thể không nói Ân Thiên Duệ này vận khí thật đúng là không ai, Tiêu Lăng Hàn càng ngày càng hoài nghi Ân Thiên Duệ chính là này thiên đạo thân nhi tử. Này không mới vừa độ xong kiếp, liền gặp được chính mình, cố tình chính mình trùng hợp liền đi tới nơi này.

"Này hai chỉ lôi văn hổ có thể ngoan ngoãn nghe theo bên trong hai người nói, kia thuyết minh kia hai người không đơn giản, ta tổng giác kia hai người có chút quen mắt, nhưng có người nhận thức bọn họ?" Cổ Bác Đào nhìn phía sau gia tộc đệ tử hỏi, bọn họ vốn là hướng trung tâm khu vực, trên đường thấy có người độ kiếp, lúc này mới thay đổi đi trước phương hướng.

"Hồi nhị thiếu, kia hai người một cái kêu Tiêu Lăng Hàn, là Phù Viện học viên; một cái khác kêu Ân Thiên Duệ, là Đan Viện học viên."

"Ân Thiên Duệ?"

"Đúng vậy, liền cái kia có được dị hỏa gia hỏa."

"Chúng ta vừa không là luyện đan sư, cũng không phải luyện khí sư, lấy dị hỏa tới cũng vô dụng. Này hai người nghênh ngang tại đây nguy cơ tứ phía bí cảnh thịt nướng ăn, một chút đều không sợ yêu thú hoặc người đột kích đánh, dựa vào hẳn là không ngừng là này hai chỉ Kim Đan sơ kỳ lôi văn hổ, bọn họ bản thân thực lực hẳn là sẽ không thấp, cho nên này hai người chúng ta tốt nhất vẫn là không cần đắc tội." Cổ Bác Đào ra tiếng cảnh cáo mọi người, nhìn nhìn gia tộc đệ tử, đặc biệt là bên cạnh tứ đệ - Cổ Bác Thắng.

Cổ Bác Thắng cùng Cổ Bác Đào là cùng cha khác mẹ huynh đệ, bởi vì Cổ Bác Thắng thức tỉnh rồi Hư Vọng Chi Nhãn, ở trong gia tộc địa vị cơ hồ cùng Cổ Bác Đào cái này con vợ cả ngang hàng, càng là trong tối ngoài sáng cấp Cổ Bác Đào ngáng chân.

Lần này bí cảnh hành trình Cổ Bác Thắng rất có thể sẽ đối Cổ Bác Đào ra tay, tuy rằng Cổ Bác Đào vẫn luôn đều ở phòng bị hắn, nhưng tổng không tránh được có sơ hở thời điểm.

Hiện tại vừa lúc xuất hiện như vậy một thời cơ, trước mặt sâu không lường được hai người, rất có khả năng bị Cổ Bác Thắng lợi dụng tới đối phó Cổ Bác Đào, cho nên Cổ Bác Đào mới có thể luôn mãi cảnh cáo.

"Nhị ca yên tâm hảo, chúng ta tuyệt đối sẽ không đi trêu chọc kia hai người." Cổ Bác Thắng miệng đầy ứng thừa, trong ánh mắt lại tất cả đều là khinh thường. Trong lòng lại suy nghĩ, cái này nhị ca thành thật ở chính mình mặt bày ra một bộ trưởng bối tư thái, đến tìm cái thời cơ đem hắn giải quyết mới được.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ hai người phương hướng, trong mắt xẹt qua một mạt tính kế.

“Kia hảo, chúng ta đi thôi!”

Thấy vậy, Cổ Bác Thắng đối với trong gia tộc trong đó một người đưa mắt ra hiệu, người nọ lập tức đứng dậy, đối với Cổ Bác Đào cung kính nói úc tế: “Nhị thiếu, hiện tại sắc trời không còn sớm, nếu là suốt đêm lên đường sợ là sẽ gặp được yêu thú đi ra ngoài tìm kiếm ăn vật.”

Nghe người này như vậy vừa nói, còn lại người đều lộ ra lòng còn sợ hãi biểu tình. Cái này làm cho bọn họ nghĩ đến phía trước có một lần bọn họ chính là suốt đêm lên đường, kết quả gặp được một đám đi ra ngoài tìm kiếm ăn vật thương lang, lần đó làm cho bọn họ gia tộc tổn thất ba gã thành viên.

Thấy Cổ Bác Đào ở tự hỏi, Cổ Bác Thắng ra tiếng nói: “Nhị ca, nếu không chúng ta liền ở gần đây hạ trại nghỉ ngơi một đêm, nơi này có hai chỉ Kim Đan kỳ lôi văn hổ lần hai chờ đợi, cấp bậc thấp yêu thú cũng không dám lại đây.”

Bị Cổ Bác Thắng như vậy vừa nhắc nhở, còn lại người đều lộ ra vui sướng biểu tình, chờ mong nhìn về phía Cổ Bác Đào. Cổ Bác Đào thấy vậy tình cảnh liền biết mọi người đều là như thế này tưởng, tuy rằng hắn trong lòng minh bạch Cổ Bác Thắng đưa ra như vậy kiến nghị, tuyệt đối không có hảo tâm, khá vậy không thể không đồng ý.

“Đạo hữu, ngươi một người sao? Muốn hay không cùng chúng ta cùng nhau? Chúng ta là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc Cổ gia người.” Cổ Bác Đào thấy đứng ở một bên Vương Đại Hổ ra tiếng hỏi.

“Ta có thể chứ?” Vương Đại Hổ mừng rỡ như điên, hắn không nghĩ tới mười đại gia tộc thiếu gia, sẽ cùng chính mình một cái tam lưu gia tộc tiểu nhân vật nói chuyện.

“Ân, muốn lưu lại liền lời nói liền tới đây hỗ trợ!”

“Hảo, ta lập tức tới.”

Vì thế Cổ gia mười người tới cùng Vương Đại Hổ liền ở Tiêu Lăng Hàn bọn họ cách đó không xa, bố trí nổi lên trận pháp, chuẩn bị tại đây dừng lại một đêm.

“Tiêu đại ca, bọn họ đây là có ý tứ gì?” Ân Thiên Duệ nhìn Cổ gia người thấy bọn họ bên người có hai chỉ Kim Đan kỳ yêu thú, không những không có sợ hãi rời khỏi, thế nhưng còn tính toán liền tại nơi đây qua đêm.

“Một là vì cầu che chở, nhị là……” Tiêu Lăng Hàn nói nơi này, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, Cổ Bác Thắng vừa rồi trong mắt tính kế hắn nhưng xem đến rõ ràng, cư nhiên dám đánh hắn chủ ý, xem ra này bí cảnh lại muốn thêm một cái vong hồn.

“Khẳng định là đánh ta đan điền dị hỏa chủ ý, ta liền biết những người này biết rõ chính mình không phải đối thủ, như cũ tà tâm bất tử.” Ân Thiên Duệ thấy

Tiêu Lăng Hàn nói một nửa liền không nói, bỗng nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, tức giận nói.

"……"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 126

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 126 Tử Linh bí cảnh

【126: Được đến hỏa dung tinh 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ xem xét Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, này Cổ gia là trận pháp thế gia, nhân gia đối với ngươi dị hỏa căn bản liền không có gì hứng thú. Bất quá hắn vẫn là không có nói toạc, khiến cho Ân Thiên Duệ tùy thời đều bảo trì cảnh giác tâm thái, đối ai đều ôm có cảnh giác, miễn cho khi nào hắn bị người bán còn giúp nhân gia đếm tiền.

"Ngươi đang làm cái gì?" Tiêu Lăng Hàn thấy Ân Thiên Duệ lấy ra một cái lều trại, liền chuẩn bị bắt đầu bố trí buổi tối ngủ địa phương, không cấm một đầu hắc tuyến, hắn có nói qua hai người muốn ở chỗ này qua đêm sao? Biết rõ bên cạnh ở một ổ rắn rết, hắn còn muốn ở chỗ này chờ đợi người khác tiến lên đây cắn hắn một ngụm, hắn lại không phải chịu ngược cuồng.

"Đương nhiên là bố trí ngủ địa phương, vào được mười tháng, ta vẫn luôn đều ở lao tâm lao lực, mất ăn mất ngủ, tức giận phấn đấu mà tu luyện, còn không có hảo hảo ngủ quá vừa cảm giác. Đêm nay có Tiêu đại ca ngươi cái này cao thủ tại bên người, ta đương nhiên là phải hảo hảo mà ngủ một giấc." Ân Thiên Duệ đương nhiên nói, hắn dễ dàng sao, tu vi là mấy người trung thấp nhất một cái, gần nhất vẫn luôn cũng không dám chậm trễ tu luyện. Này không, thật vất vả gặp được Tiêu Lăng Hàn cái này người tốt, hắn lại không mơ ước chính mình dị hỏa, chính mình đương nhiên là có thể yên tâm lớn mật ngủ.

Bị đã phát" thẻ người tốt" Tiêu Lăng Hàn, nghe xong Ân Thiên Duệ nói có chút ê răng, làm nửa ngày, gia hỏa này đem chính mình trở thành hắn miễn phí bảo tiêu.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn tà tà cười, đối với Ân Thiên Duệ nói: "Hai phút sau xuất phát, ngươi nếu là muốn ở chỗ này qua đêm, chúng ta đây như vậy tạm biệt, ngươi bảo trọng, chúng ta sau này còn gặp lại!"

"A?" Ân Thiên Duệ bị Tiêu Lăng Hàn mới ra khẩu nói cấp nói ngốc, tình huống như thế nào? Chính mình như thế nào có điểm theo không kịp Tiêu Lăng Hàn tiết tấu! Xuất phát? Rời đi?

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, đem thịt nướng cái giá dùng thủy hệ pháp thuật rửa sạch hai lần, xem Ân Thiên Duệ còn ở một bên ngốc ngốc, hồi không thần bộ dáng, ra tiếng nhắc nhở nói: "Còn có một phút!"

Ân Thiên Duệ như ở trong mộng mới tỉnh, toàn bộ mà đem trên mặt đất đồ vật đều cất vào túi trữ vật.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ hai người một người cưỡi một con lôi văn hổ rời đi bóng dáng, Cổ Bác Thắng trong mắt hiện lên một tia không cam lòng, hắn kế hoạch đều nghĩ kỹ rồi, không nghĩ tới này hai người thế nhưng cứ như vậy đi rồi.

Một cái tràn đầy hồng quang động phủ nội, đang có hai người đứng ở trung gian trên đất trống giằng co, chung quanh ngọn lửa ở hỏa trong ao nhảy lên, hừng hực lửa lớn ở vô tình mà thiêu đốt.

"Giao ra hỏa dung tinh, ta có thể tha cho ngươi bất tử."

"Dựa vào cái gì cho ngươi, rõ ràng là ta giết chết kia đầu nửa bước Kim Đan hỏa diễm thú, cuối cùng được đến nó bảo hộ hỏa dung tinh."

"Dựa vào cái gì? Ngươi cảm thấy ngươi hiện tại cái dạng này, còn có cùng ta một trận chiến thực lực sao?"

"Đê tiện, nếu không phải ngươi tránh ở chỗ tối đánh lén ta, ta như thế nào sẽ chịu như vậy trọng thương?"

"Được làm vua thua làm giặc, thức thời liền chạy nhanh giao ra đây."

Nói chuyện người hiển nhiên đã thực không kiên nhẫn, này hai người đúng là Thượng Quan Huyền Ý cùng Sở Mục Nam.

Sở Mục Nam sau Thượng Quan Huyền Ý một bước tới nơi này, hắn đến cái này ngọn lửa động thời điểm, vừa lúc thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng một con hỏa diễm thú đánh khó hoà giải. Vì thế hắn liền tránh ở một bên tùy thời mà động, hắn không nghĩ tới, lúc trước cùng nhau làm nhiệm vụ trung tuổi nhỏ nhất người cư nhiên lợi hại như vậy, lúc trước khinh thường, lúc này hắn cũng không thể không nhìn thẳng vào trước mắt thiếu niên tới.

Thượng Quan Huyền Ý mới vừa rớt ở cái này sơn động khi gặp được hỏa diễm thú chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ, sau lại là Trúc Cơ trung kỳ, Trúc Cơ hậu kỳ, Trúc Cơ đỉnh.

Mười tháng thời gian, chính hắn tu vi cũng đã tới rồi Trúc Cơ đỉnh, tùy thời đều có thể đột phá. Trước sau dùng một tháng thời gian, hắn mới đem nơi này chờ đợi một con nửa bước Kim Đan hỏa diễm thú cấp giết chết. Không nghĩ tới đúng lúc này, hắn phía sau đột nhiên xuất hiện một người, cũng đánh lén hắn. May mắn hắn phản ứng cực nhanh thu hỏa dung tinh, bằng không chính mình liền vì người khác làm áo cưới, chỉ là chính mình cũng bị trọng thương.

Đang xem thanh trước mắt người khi, hắn ở trong lòng mắng to, gặp phải ai không tốt, cố tình gặp phải cái này làm cho Tiêu Đại Ma Vương đều có chút kiêng kị Sở Mục Nam.

Thấy Sở Mục Nam liền phải triều chính mình động thủ, Thượng Quan Huyền Ý sau này lui một bước, uy hiếp nói: "Ngươi nếu là dám trở lên trước một bước, ta

liền đem hỏa dung tinh ném vào này ngọn lửa trong ao, chúng ta ai cũng đừng nghĩ muốn.”

“Ngươi… Ngươi dám!”

“Ngươi xem ta có dám hay không.” Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia điên cuồng, làm thế liền phải hướng phía dưới ném.

Hỏa trong hồ phát ra “Đôm đốp đôm đốp” thanh âm, phảng phất là ở đón ý nói hùa Thượng Quan Huyền Ý nói.

“Đình, ngươi đừng ném, chỉ cần ngươi nguyện ý đem hỏa dung tinh cho ta, ta có thể mang ngươi đi Huyền Thiên đại lục.”

“Huyền Thiên đại lục?” Thượng Quan Huyền Ý ra vẻ nghi hoặc hỏi.

“Đúng vậy, chính là Huyền Thiên đại lục, Huyền Thiên đại lục linh khí so Huyền Hoàng đại lục linh khí nồng đậm mấy lần. Ta vốn là Huyền Thiên đại lục Sở gia lục thiếu gia, Thiên Tinh Các ngươi hẳn là biết đi? Kia bất quá là Thiên Tinh thương hội một cái tiểu chi nhánh! Ở Huyền Thiên đại lục, Thiên Tinh thương hội cũng chiếm hữu một vị trí nhỏ, đó chính là chúng ta Sở gia sản nghiệp. Cho nên ở Huyền Thiên đại lục chúng ta Sở gia cũng nói chuyện được, ông nội của ta tu vi chính là Luyện Hư kỳ. Chỉ cần ngươi nguyện ý đem hỏa dung tinh cho ta, ta trở về thời điểm liền mang lên ngươi.” Sở Mục Nam hướng dẫn từng bước nói, lại ở trong lòng cười lạnh, bất quá là một cái không có gặp qua việc đời đồ nhà quê, liền Huyền Thiên đại lục đều không có nghe qua.

“Ngươi không gạt ta?” Thượng Quan Huyền Ý nửa tin nửa ngờ hỏi.

“Bổn thiếu gia nói chuyện giữ lời, tự nhiên sẽ không lừa ngươi.”

Sở Mục Nam nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tất cả đều là khinh thường, chỉ cần được đến hỏa dung tinh, kia hắn là có thể thành công thăng cấp Kim Đan kỳ.

“Vậy ngươi thề, vạn nhất ta đem hỏa dung tinh cho ngươi, ngươi lập tức đổi ý giết ta làm sao bây giờ? Rốt cuộc ta hiện tại đã không có một trận chiến chi lực.” Thượng Quan Huyền Ý một bộ ta không tin ngươi, ngươi chính là một cái kẻ lừa đảo biểu tình, đem đối diện Sở Mục Nam tức giận đến thiếu chút nữa phun ra một ngụm lão huyết.

Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn ở kéo dài thời gian, hắn vừa rồi bởi vì trước cùng hỏa diễm thú liều chết đánh nhau một hồi, sau lại vững chắc ăn Sở Mục Nam một chưởng, mà trong thân thể linh khí sớm đã tiêu hao không còn. Hiện tại rốt cuộc cảm giác được trong thân thể linh khí khôi phục một chút, ít nhất có thể kích hoạt một trương truyền tống phù, hắn mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Một cái trong sơn cốc

"Tiêu đại ca, chúng ta có thể hay không nghỉ ngơi một chút?" Ân Thiên Duệ ngửa đầu nhìn ngồi ở lôi văn hổ trên người lão thần khắp nơi Tiêu Lăng Hàn, cầu xin nói.

Từ ngày đó cùng Cổ gia người tách ra sau, trên đường chỉ cần gặp được nhị cấp lúc đầu yêu thú, Ân Thiên Duệ đã bị Tiêu Lăng Hàn quăng ra ngoài đối phó yêu thú. Mà hắn liền ngồi ở lôi văn hổ thượng xem diễn, là rõ ràng chính xác xem diễn, một bên ăn linh quả, một bên lời bình.

Chỉ cần Ân Thiên Duệ không có sinh mệnh nguy hiểm Tiêu Lăng Hàn liền không ra tay.

Tuy rằng Ân Thiên Duệ chiến lực tăng lên không ít, nhưng hắn thật sự cảm thấy mệt mỏi quá! Hảo muốn ngủ một giấc!

"Ngươi nếu là không nghĩ đi rồi, vậy lưu lại nơi này nghỉ ngơi!"

"Thật sự?" Ân Thiên Duệ có chút hoài nghi nói.

"Tự nhiên là thật."

"Thật sự là quá tốt, ta liền nói Tiêu đại ca ngươi sẽ không như vậy vô tình, quả nhiên phía trước là ta hiểu lầm ngươi." Ân Thiên Duệ một mông ngồi dưới đất, đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi.

Nhưng mà hắn cao hứng quá sớm, chờ hắn ngẩng đầu nhìn về phía bên cạnh thời điểm, liền thấy Tiêu Lăng Hàn cùng hai chỉ lôi văn hổ đã đi xa. Hắn khóc không ra nước mắt mà bò dậy, đuổi kịp Tiêu Lăng Hàn nện bước, "Tiêu đại ca ngươi không phải nói muốn lưu lại nghỉ ngơi một chút sao?"

"Ta nói chính là ngươi, không phải chúng ta!"

Ân Thiên Duệ hồi tưởng một chút" ngươi nếu là không nghĩ đi rồi, vậy lưu lại nơi này nghỉ ngơi!" Quả nhiên không có nói chúng ta. Chính mình đây là lại bị chơi! Nhưng, chính mình vũ lực giá trị không được, không đi theo Tiêu đại ca, phỏng chừng chính mình một ngày đều sống không quá. Hiện tại nơi nơi đều là đánh cướp, trung ương khu vực cũng còn có một tháng mới mở ra.

"Trời xanh a! Thỉnh ngươi ban ta giống Tiêu đại ca giống nhau sức chiến đấu! Ngươi tín đồ Ân Thiên Duệ sẽ vĩnh viễn kính ngưỡng ngươi!" Ân Thiên Duệ vừa rồi chính mắt thấy một con nhị cấp đỉnh Mãng Sơn con nhím dâng ra chính mình đùi thịt đưa cho Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Lăng Hàn cho nó một viên chữa thương đan dược, Mãng Sơn con nhím đối với Tiêu Lăng Hàn bán manh làm nũng, một bộ ngàn ân vạn tạ bộ dáng. Một màn này đem Ân Thiên Duệ kích thích không được, hắn nhìn không trung chắp tay trước ngực, đặc biệt chân thành hướng thiên cầu nguyện.

Mãng Sơn con nhím nếu là biết Ân Thiên Duệ trong lòng tưởng cái gì, phỏng chừng muốn hô to oan uổng, chính mình nếu là không chủ động cắt thịt, phỏng

chừng liền mệnh đều giữ không nổi, không thấy được một bên hai chỉ lôi văn hổ đối với nó chảy ròng nước miếng sao?

Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua một bên thâm chịu đả kích Ân Thiên Duệ, hiện tại đã bắt đầu làm mộng tưởng hão huyền, không khỏi có chút vô ngữ.

Hai người vẫn luôn không nhanh không chậm hướng trung tâm khu vực đi đến, lại lật qua một ngọn núi, trước mặt là trụi lủi một mảnh, ngẫu nhiên có thể thấy một hai cây hỏa thuộc tính linh thảo.

"Nơi này như thế nào như vậy nhiệt, chúng ta đây là tới rồi địa phương nào?"

Ân Thiên Duệ hái một gốc cây linh thảo, thấy không ai đáp lời, không khỏi ngẩng đầu đi xem Tiêu Lăng Hàn.

Kết quả, lôi văn hổ trên người căn bản không có người, người đâu?

Ân Thiên Duệ mãn đầu óc dấu chấm hỏi, vừa mới còn ở lôi văn hổ trên người ngồi Tiêu Lăng Hàn, đảo mắt đã không thấy tăm hơi. Bất quá, may mắn hắn ngày thường có uy hai chỉ lôi văn hổ ăn đan dược, bằng không làm hắn một người cùng lôi văn hổ đãi ở bên nhau, hắn thật là có điểm sợ hãi.

Mọi nơi đánh giá một phen, rất xa liền nhìn thấy phía trước có một cái điểm đen nhỏ chính hướng chính mình đi tới. Ân Thiên Duệ lấy ra chính mình roi dài nắm ở trong tay, nhìn kỹ đi, hướng chính mình đi tới chính là một cái song nhi, nhưng là hắn không quen biết.

Người này đúng là đuổi theo Thượng Quan Huyền Ý ra tới Sở Mục Nam, rõ ràng chỉ đã muộn một bước, như thế nào liền không thấy người đâu?

Nguyên lai ngày đó Thượng Quan Huyền Ý lừa Sở Mục Nam thề, liền ở hắn thề thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý bị một trận bạch quang bao vây, lập tức liền biến mất ở hắn trước mặt. Sở Mục Nam thế mới biết chính mình là bị người chơi, lập tức hắn lập tức khởi động truyền tống phù đuổi tới. Chỉ chậm một bước, liền tính bị truyền ra tới địa phương bất đồng, cũng nên là ở gần đây, nhưng hắn tìm nửa canh giờ cũng không có tìm được người.

Mắt thấy phía trước xuất hiện một cái song nhi cùng hai chỉ Kim Đan kỳ lôi văn hổ, nếu là chính mình có thể được đến đây người trợ giúp, kia kế tiếp tới rồi trung ương khu vực, chính mình được đến truyền thừa cơ hội lại sẽ lớn hơn một chút. Tư cập này, Sở Mục Nam ở ly Ân Thiên Duệ còn có 20 mét xa địa phương, đột nhiên liền té xỉu trên mặt đất.

Nhưng mà Sở Mục Nam đem sở hữu tâm tư đều đặt ở phía trước Ân Thiên Duệ trên người, lại không chú ý tới một con xám xịt lão thử, vô thanh vô tức mà từ dưới nền đất vươn một móng vuốt đụng phải trên tay hắn mang nhẫn trữ vật.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 127

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 127 Tử Linh bí cảnh

【127: Khiến cho công phẫn 】 canh ba

Ân Thiên Duệ thấy phía trước người đột nhiên liền té xỉu, hắn dẫn theo hai chỉ lôi văn hổ tiếp tục thu thập hỏa thuộc tính linh thảo. Chính hắn có Hỏa linh căn, này đó linh thảo đối hắn mà nói chính là tu vi, đi theo Tiêu Lăng Hàn bên người hơn phân nửa tháng, hắn bị kích thích đến không nhẹ. Hiện tại ở trong lòng hắn hết thảy đều không có tu vi quan trọng, chính mình tuy rằng là Trúc Cơ kỳ, nhưng như cũ là mấy người trung lót đế tồn tại.

Ân Thiên Duệ nghĩ thầm, đến nỗi cứu người gì đó, vẫn là để lại cho những cái đó tu vi cao người đi làm đi! Chính mình này tay nhỏ chân nhỏ đều phải tìm kiếm Tiêu Lăng Hàn trợ giúp, nếu là chính mình lại mang một cái kéo chân sau trở về, kia không phải liền phải chờ bị Tiêu Lăng Hàn quét rác ra đội ngũ sao? Huống chi cái kia song nhi phía trước đi đường đều tinh thần phấn chấn, đột nhiên liền té xỉu. Sự ra khác thường tất có yêu, hắn mới sẽ không ngây ngốc mà mắc mưu bị lừa, bằng không liền thật sự bị chính mình cấp xuẩn đã chết!

Bản nhân có bản nhân tự hỏi phương thức, Ân Thiên Duệ biết tại đây bí cảnh đối hắn hoàn toàn không có ác niệm người cũng chỉ có chính mình đại ca - Ân Thiên Thịnh; thích chính mình Mạc Vô Nhai; sinh tử chi giao Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn; Sở Mục Thần giống như cũng không hiếm lạ dị hỏa, đối chính mình thái độ tựa như đối thân đệ đệ giống nhau. Người khác đều rất có thể đều là mơ ước hắn trong thân thể dị hỏa, hết thảy bị hắn bài trừ bên ngoài.

Nghĩ đến trên mặt đất nằm người cũng có thể là ham chính mình dị hỏa, Ân Thiên Duệ liền rất xa đường vòng. Hiện tại Tiêu Lăng Hàn không ở bên người, chính mình vẫn là cẩn thận một chút hảo, không yên tâm hắn lại lấy ra một lọ đan dược, đút cho hai chỉ lôi văn hổ.

"Hổ đại ca, hổ đại tẩu, các ngươi cần phải hảo hảo bảo hộ ta, chờ ta luyện chế ra càng tốt đan dược nhất định sẽ không quên các ngươi đại ân đại đức."

"Khiếu ~ khiếu" công lôi văn hổ cho Ân Thiên Duệ một cái xem thường, này đan dược cũng liền qua loa đại khái đi, ít nhất so chúng nó trước kia quang ăn cỏ hương vị muốn tốt một chút.

May mắn Ân Thiên Duệ nghe không hiểu lôi văn hổ lời nói, bằng không thế nào cũng phải tức chết!

Ân Thiên Duệ không ấn lẽ thường cách làm, làm giả bộ bất tỉnh Sở Mục Nam một trận nghẹn khuất.

Mười phút sau, Sở Mục Nam thật sự là trang không đi xuống, lảo đảo lắc lư mà bò lên. Hắn ở trong lòng bay nhanh tự hỏi, chính mình nên làm như thế nào, mới có thể làm nơi xa song nhi tin nại chính mình, mang lên chính mình. Trang nhược, giả bộ bất tỉnh đều không được, xem ra đối phương không phải như vậy hảo lừa gạt, không bằng liền thẳng thắn thành khẩn bẩm báo.

Nghĩ thông suốt sau, hắn đi vào Ân Thiên Duệ cách đó không xa, "Đạo hữu cần phải đi trung tâm khu vực?"

Ân Thiên Duệ tiếp tục đào linh thảo, hắn ở trong lòng mặc niệm, ta nghe không thấy, ta nghe không thấy, ta nghe không thấy.

"Đạo hữu, đạo hữu! Phía trước vị kia đạo hữu……"

Ân Thiên Duệ: "……" Đạo hữu không phải tên của ta! Đạo hữu không phải tên của ta……

Sở Mục Nam một trận bực mình, chính mình kêu nửa ngày, cách đó không xa song nhi căn bản liền không để ý tới chính mình. Hắn bên người có hai chỉ lôi văn hổ thủ, chính mình lại không dám đến hắn trước mặt đi, ở cái này bí cảnh, chính mình thế đơn lực mỏng, hiện nay chỉ có thể rất xa đi theo hắn phía sau.

Một không cẩn thận liền đi qua nửa ngày thời gian, nhưng Tiêu Lăng Hàn còn không có xuất hiện, phía sau lại đi theo một cái rắp tâm bất lương song nhi. Lôi văn hổ căn bản liền sẽ không nghe chính mình nói, hiện nay hắn nên làm cái gì bây giờ? Ân Thiên Duệ mãn đầu óc dấu chấm hỏi, khổ một khuôn mặt, cau mày, "Ai!"

"Tiểu đệ!"

Một kinh hỉ lại quen thuộc thanh âm từ bên trái truyền đến, Ân Thiên Duệ quay đầu giương mắt nhìn lại, liền thấy một người ăn mặc một thân bạch y nam tử. Hắn đón gió mà đứng, mặt mày thanh tuấn, thanh phong thổi tới, vạt áo phiêu dật như gió, khoảnh khắc liền hút lấy hắn sở hữu tầm mắt.

"Đại ca!" Ân Thiên Duệ có chút nghẹn ngào hô, đi vào bí cảnh mau mười một tháng, rốt cuộc nhìn thấy nhà mình đại ca.

Không có nhìn thấy người thời điểm vẫn luôn đều vướng bận, hiện tại gặp được người, hắn hảo hảo, sống sờ sờ, đứng ở chính mình trước mặt, Ân Thiên Duệ cao hứng nhào vào nhà mình đại ca trong lòng ngực.

"Khiếu ~ khiếu" đột nhiên xuất hiện một cái người xa lạ, lôi văn hổ cảnh giác mà nhìn chằm chằm Ân Thiên Thịnh, rất có một lời không hợp liền đưa hắn một đạo lôi điện tư thế.

Vừa mới bắt đầu thời điểm Ân Thiên Thịnh nhìn thấy Ân Thiên Duệ cùng hai chỉ lôi văn hổ đứng chung một chỗ, hắn còn có chút không dám nhận. Bất quá

thấy rõ hắn quen thuộc hình dáng, hắn liền cầm lòng không đậu hô lên thanh. Hiện tại nghe được hai chỉ lôi văn hổ thanh âm, hắn thiếu chút nữa liền phản xạ có điều kiện mà rút ra bối thượng kiếm. Ở bí cảnh mấy ngày nay hắn vẫn luôn là chiến đấu, tu vi bất tri bất giác đến cũng đã tới rồi nửa bước Kim Đan, chỉ cần một cái cơ hội hắn là có thể lập tức đột phá Kim Đan kỳ.

Sở Mục Nam vốn dĩ hảo hảo đi theo cái kia song nhi phía sau, lại đột nhiên nhìn thấy Ân Thiên Thịnh kêu cái kia song nhi tiểu đệ. Tên kia song nhi hắn không quen biết, nhưng là Ân Thiên Thịnh hắn nhận thức, cùng Sở Mục Thần đi gần. Vì thế Sở Mục Nam sấn hai người trầm xâm ở gặp nhau vui mừng trung, hắn lặng lẽ rời đi.

"Này hai chỉ lôi văn hổ là chuyện như thế nào?" Ân Thiên Thịnh nhìn gắt gao nhìn chằm chằm chính mình hai chỉ yêu thú, có chút da đầu tê dại, một con hắn đối phó lên liền có chút cố hết sức, hiện tại nơi này lại xuất hiện hai chỉ!

"Chúng nó là đi theo Tiêu đại ca, không phải đi theo ta, ta nếu có thể làm hai chỉ Kim Đan kỳ yêu thú cam nguyện thần phục, ta đây nằm mơ đều đến cười tỉnh." Ân Thiên Duệ chua lòm nói.

"Không cần tự coi nhẹ mình, chờ ngươi tu vi lên rồi, luyện đan cấp bậc cũng cao, có chút yêu tu sẽ quỳ cầu ngươi nhận lấy chúng nó." Ân Thiên Thịnh sờ sờ nhà mình đệ đệ đầu, lấy kỳ an ủi, đều 16 tuổi, cư nhiên còn nháo tiểu hài tử tính tình.

"Kia đến chờ đến ngày tháng năm nào a?"

"Một đốn ăn không thành đại mập mạp!" Ân Thiên Thịnh tức giận nói, nhà mình tiểu đệ thật đúng là ý nghĩ kỳ lạ! "Di, ngươi Trúc Cơ?" Ân Thiên Thịnh lúc này mới phát hiện nhà mình tiểu đệ tu vi đã có Trúc Cơ sơ kỳ.

"Đó là, cũng không nhìn xem ta là ai!"

"Hành, liền ngươi lợi hại! Kia Tiêu sư đệ đâu?" Ân Thiên Thịnh bốn phía nhìn nhìn, không có nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn thân ảnh, lập tức không khỏi có chút kỳ quái.

"Ai! Ta cũng không biết, đột nhiên đã không thấy tăm hơi." Ân Thiên Duệ buông tay, vô tội nói, Tiêu đại ca đi thời điểm tiếp đón cũng chưa cho chính mình đánh một cái, cũng không sợ hai chỉ yêu thú đem chính mình cấp ăn, quá không phụ trách!

Hai huynh đệ đang nói, rất xa liền thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người hướng bọn họ đi tới thân ảnh.

Phía trước, Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ ngồi ở lôi văn hổ thượng thảnh thơi thảnh thơi nhìn bí cảnh phong cảnh, nào biết thần thức quét đến Thượng Quan Huyền Ý chật vật nằm trên mặt đất.

Hắn không chút suy nghĩ liền chạy qua đi, bởi vì quá sốt ruột hắn đều quên cùng Ân Thiên Duệ nói. Thượng Quan Huyền Ý lúc ấy toàn thân là huyết, cả người là thương, Tiêu Lăng Hàn đành phải đem hắn đưa tới Long Ngọc không gian, lợi dụng không gian thời gian kém vì hắn chữa thương.

Một tháng sau……

Nơi này là tiếp cận bí cảnh trung tâm chỗ, bốn phía yên tĩnh, tĩnh đến có thể nghe được thanh âm, có lá cây bay xuống đến mà thanh âm, trên mặt đất mật mật địa mọc đầy cây dương xỉ thảo cùng loài dương xỉ, phiếm màu đỏ sương mù bao trùm trước mắt toàn bộ rừng rậm.

"Nghe nói xuyên qua khu rừng này là có thể tới trung tâm khu vực."

"Kia những người đó vì cái gì không đi vào đâu?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn bên cạnh một khối trên đất trống ngồi đầy người, lập tức có chút tò mò hỏi.

"Thấy những cái đó màu đỏ sương mù sao?" Tiêu Lăng Hàn chỉ vào phiêu tán ở toàn bộ rừng rậm màu đỏ sương mù.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Những cái đó màu đỏ sương mù có chứa kịch độc, giống nhau giải độc đan căn bản không có tác dụng."

"Khó trách mọi người đều canh giữ ở bên ngoài, chúng ta đây không phải cũng vào không được?"

"Chúng ta cũng trước tìm địa phương trước dàn xếp xuống dưới, còn có năm ngày mới là trung ương khu vực mở ra nhật tử, đến lúc đó lại xem người khác như thế nào đi vào."

Lập tức Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh bốn người liền ở một chỗ trên đất trống dàn xếp xuống dưới. Bọn họ nhưng không giống người khác giống nhau ngồi đả tọa, kiên nhẫn chờ đợi, mấy người tuyển hảo địa phương liền lấy ra nấu cơm gia sản, bắt đầu làm ăn.

Chỉ chốc lát sau, từng đợt hương khí phiêu ra, hương phiêu mười dặm, làm người không khỏi ngón trỏ đại động, một bên đả tọa mọi người sôi nổi mở bừng mắt. Một đám tức giận mà quay đầu, muốn giáo huấn cái kia không có mắt người cư nhiên ở chỗ này làm ăn, quấy rầy đến bọn họ thanh tu. Mà khi bọn họ thấy có hai đầu uy phong lẫm lẫm lôi văn hổ, chính như hổ rình mồi nhìn bọn hắn chằm chằm khi, một đám người đều ách hỏa.

"Chúng ta giống như khiến cho công phẫn!"

Ân Thiên Duệ quay đầu liền thấy nghiêng đối diện người, thủ phạm tàn nhẫn trừng mắt bọn họ nơi này, hắn không khỏi rụt rụt cổ.

"Không có việc gì, chờ lát nữa bọn họ nếu là cảm thấy đói bụng, cũng sẽ giống chúng ta giống nhau làm thức ăn."

Tiêu Lăng Hàn vừa mới nói xong, liền có người bắt đầu nhóm lửa làm thịt nướng ăn, liền cùng làm nấu cơm dã ngoại giống nhau. Làm Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới ở trên địa cầu làm nhiệm vụ thời điểm, có khi cũng giống như bây giờ tại dã ngoại làm thức ăn, bất quá hiện đại nhưng không có không gian giới tử, hết thảy đều giản lược, điều kiện hoàn toàn vô pháp cùng hiện tại so.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay lôi kéo Tiêu Lăng Hàn, hắn vừa rồi có loại chính mình ly Tiêu Lăng Hàn rất xa ảo giác. Nhưng rõ ràng người liền ở trước mắt, như thế nào sẽ có như vậy cảm giác đâu? Cái này làm cho hắn có chút sợ hãi, hắn sợ Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy cách hắn mà đi. Nếu ông trời đem người này đưa đến hắn bên người, kia hắn tuyệt không cho phép người này rời đi hắn.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn hoàn mỹ sườn mặt, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia điên cuồng chiếm hữu dục, hắn thậm chí có điểm tưởng đem hắn đè ở chính mình dưới thân. Đương Tiêu Lăng Hàn quay đầu tới thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý lại khôi phục ngốc manh ngốc manh bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm, chỉ cần hắn có thể lưu tại chính mình bên người, chính mình nguyện vĩnh viễn làm hắn thích nhất bộ dáng!

Tiêu Lăng Hàn quay đầu, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý chính nhìn chằm chằm chính mình xem, kia bộ dáng xuẩn manh xuẩn manh, làm hắn khóe miệng không tự hiểu là cong cong, duỗi tay xoa nhẹ một chút Thượng Quan Huyền Ý đầu.

Hai ngày sau……

Mạc Vô Nhai mang theo Cổ Bác Đào cùng Vương Đại Hổ xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn bốn người trước mặt.

Đương Ân Thiên Duệ cùng Tiêu Lăng Hàn thấy Cổ Bác Đào cùng Vương Đại Hổ khi, kia biểu tình chỉ có thể dùng một lời khó nói hết tới hình dung.

Tiêu Lăng Hàn không cần tưởng đều biết, Cổ Bác Đào khẳng định là bị Cổ Bác Thắng cấp ám hại. Vương Đại Hổ hoặc là là không chịu thông đồng làm bậy, gặp cá trong chậu; hoặc là chính là vì báo đáp Cổ Bác Đào, cùng hắn cùng nhau rời đi Cổ gia người đội ngũ.

Ân Thiên Duệ còn lại là suy nghĩ, Tiêu đại ca ngày đó dứt khoát lưu loát rời đi, sẽ không chính là lo lắng bị này hai người cấp ăn vạ đi?

"A! Rốt cuộc nhìn thấy các ngươi." Mạc Vô Nhai nhìn thấy mấy người, có chút kích động nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 128

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 128 Tử Linh bí cảnh

【128: Tam cấp ngưng quang thảo 】 canh bốn

Mạc Vô Nhai ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đoàn người khi, cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn thật đúng là sợ chính mình so Tiêu Lăng Hàn bọn họ tới trước nơi này, kia chính mình ba người tình cảnh phỏng chừng liền nguy hiểm. Hiện tại Mạc gia đại bộ phận người muốn sát chính mình, minh không được khẳng định sẽ đến ám, mà Cổ gia khả năng cũng sẽ bởi vì Cổ Bác Đào nguyên nhân, đối chính mình ba người ra tay.

"Biểu ca" Ân Thiên Duệ hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn Mạc Vô Nhai, hắn muốn ôm ôm hắn, chính là người ở đây thật nhiều.

"Thiên Duệ." Mạc Vô Nhai tiến lên một phen liền ôm lấy Ân Thiên Duệ, hắn cũng sẽ không sợ hãi bị người thấy.

Mà Mạc Vô Nhai này không quan tâm hành động, khí một bên Ân Thiên Thịnh thẳng trừng mắt, đáng chết Mạc Vô Nhai, trước công chúng liền chiếm hắn đệ đệ tiện nghi. Thấy ôm nửa ngày còn không buông tay, Ân Thiên Thịnh tiến lên, đem hai người tách ra, "Ôm một chút là được, trước công chúng, nam song thụ thụ bất thân."

Ân Thiên Duệ bị nghe thấy nhà mình đại ca nói, mặt lập tức liền đỏ, thật muốn tìm cái hầm ngầm chui vào đi.

Mạc Vô Nhai quay đầu đối thượng Tiêu Lăng Hàn lạnh băng đôi mắt, tâm lập tức liền huyền lên, chính mình đây là nơi nào trêu chọc hắn?

Mạc Vô Nhai nỗ lực trấn định xuống dưới, cẩn thận hồi tưởng một chút, Tiêu Lăng Hàn không có nói qua tiến bí cảnh muốn hội hợp a? Kia rốt cuộc là nơi nào đâu?

Dư quang thấy Cổ Bác Đào cùng Vương Đại Hổ, hắn lập tức bừng tỉnh đại ngộ, vấn đề ra tại đây hai người trên người, chính mình một người mang theo hai cái Trúc Cơ sơ kỳ kéo chân sau. Tiêu Lăng Hàn nhất định cho rằng chính mình là lạn người tốt, chính mình phạm vào hắn cấm kỵ," không thể làm thánh mẫu!" Những lời này lặp lại ở Mạc Vô Nhai bên tai vang lên, thầm nghĩ, chính mình cái này xong rồi, xong rồi!

Ân Thiên Thịnh thấy Mạc Vô Nhai đứng ở nơi đó ngạch mạo mồ hôi, biểu tình căng chặt, có thể dùng không biết làm sao này từ tới hình dung. Hắn còn tưởng

rằng chính mình lời nói mới rồi nói trọng, đang nghĩ ngợi tới chính mình muốn hay không xin lỗi, đã bị người đánh gãy.

“Nha, này không phải chúng ta Cổ nhị thiếu sao? Như thế nào? Gặp được bầy sói liền vứt bỏ tộc nhân, đây là phàn thượng cao chi?”

Tiêu Lăng Hàn nghe xong lời này, ở trong lòng cười lạnh, cao chi? Chính mình nơi này là cao chi sao? Nếu là cao chi vậy đến thu phí! Hắn giương mắt nhìn lại, liền thấy Cổ Bác Đào sắc mặt trướng đến đỏ bừng, nghiễm nhiên tới rồi phẫn nộ bên cạnh, xem ra đây là bại bởi Cổ Bác Thắng. Trái lại Cổ Bác Thắng, trên mặt tuy rằng tất cả đều là bi phẫn biểu tình, nhưng đáy mắt tất cả đều là vui sướng khi người gặp họa, còn có một tia khoái ý.

Tiêu Lăng Hàn đứng lên, đi đến Cổ gia người trước mặt, nhìn mười mấy cái Cổ gia người, so với phía trước nhiều năm người, xem ra bọn họ đây là lại gặp được tộc nhân.

Cổ gia người thấy Tiêu Lăng Hàn đi tới, đều cảnh giác nhìn hắn. Rốt cuộc hắn này vừa động, nguyên bản quỳ rạp trên mặt đất lôi văn hổ cũng đứng lên, còn run run thân mình.

“Các ngươi Cổ gia hiện tại ai nói tính?”

Cổ gia người không biết Tiêu Lăng Hàn hỏi cái này lời nói là có ý tứ gì, đều theo bản năng nhìn về phía Cổ Bác Thắng.

Tiêu Lăng Hàn cũng nhìn về phía Cổ Bác Thắng.

Cổ Bác Thắng trong lòng đắc ý, trên mặt không hiện, “Tại hạ Cổ Bác Thắng, ở Cổ gia đứng hàng đệ tứ.”

“Ta đối với ngươi là ai, cũng không cảm thấy hứng thú, ngươi chỉ cần trả lời ta, hiện tại, ở bí cảnh các ngươi Cổ gia là do ai định đoạt?” Tiêu Lăng Hàn tức chết người không đền mạng nói, đem đối diện Cổ gia nhân khí đỏ mặt tía tai, lại không dám phát tác.

“Tại hạ bất tài, đều là tộc nhân nâng đỡ.” Cổ Bác Thắng cũng không tức giận, như cũ lễ phép lại ôn hòa nói.

“Vô nghĩa thật nhiều! Nếu là ngươi định đoạt, kia lấy đến đây đi!” Tiêu Lăng Hàn trên mặt thực không kiên nhẫn, nói xong, còn vươn một bàn tay.

“Cái gì?”

Cổ Bác Thắng đầy mặt mê mang, không biết Tiêu Lăng Hàn nói chính là có ý tứ gì.

“Linh thạch lấy tới!” Tiêu Lăng Hàn không kiên nhẫn lại lần nữa mở miệng.

“A?” Cổ Bác Thắng càng mê mang.

Tiêu Lăng Hàn phía sau Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ nghẹn cười nghẹn đến mức bả vai nhất trừu nhất trừu mà, này Tiêu Lăng Hàn lại bắt

đầu chỉnh người, còn đem người chỉnh đến không hề tính tình.

"Phía trước ta cùng ta đồng bạn ở một cây đại thụ hạ thịt nướng ăn, thịt mới vừa nướng hảo, nhà ngươi Cổ nhị thiếu gia mang theo một đám lang liền chạy về phía chúng ta. Làm đến chúng ta liền thịt nướng cũng chưa đến ăn, còn muốn giúp hắn đánh nhau. Giúp hắn đánh nhau liền tính, hắn cư nhiên toàn thân không hề linh lực, này cũng liền thôi, ta cùng ta đồng bạn nhận tài ra tay giết - đã chết một đám lang. Nhưng nhà ngươi Cổ nhị thiếu gia thế nhưng trực tiếp hôn mê bất tỉnh, hảo gia hỏa, đường đường Cổ gia nhị thiếu trên người liền một cái túi trữ vật đều không có, chúng ta còn phải tốn đan dược cứu hắn. Hắn một thân là thương, hoàn toàn chính là chúng ta kéo chân sau, vũ lực giá trị lại thấp. Chúng ta giúp các ngươi Cổ gia bảo hộ lâu như vậy người, chẳng lẽ các ngươi không nên phó linh thạch cho chúng ta sao? Đừng quên còn có đan dược tiền, kia nhưng đều là nhị cấp thượng phẩm chữa thương đan có Hồi Xuân Đan, Hồi Linh Đan, Bổ Khí Đan, sinh cốt đan; còn có thịt nướng tiền, kia chính là Kim Đan kỳ yêu thú thịt." Một đoạn nói cho hết lời, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, trực tiếp lấy ra một cái nhị cấp linh quả liền bắt đầu gặm, hắn ở trong bí cảnh gặp được linh quả thụ đều bị hắn dọn đến Long Ngọc không gian đi.

"Nguyên lai nhị thiếu không có vứt bỏ chúng ta, còn giúp chúng ta đem đại bộ phận bầy sói dẫn đi rồi."

"Đúng vậy, xem ra là chúng ta hiểu lầm nhị thiếu."

"Ta liền nói nhị thiếu không có khả năng vứt bỏ chúng ta."

"Cũng không biết là ai trước nói nhị thiếu chạy trốn."

"Lúc ấy ta không phải không hiểu biết tình huống sao?"

"……"

Cổ gia đệ tử nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, đều dùng áy náy ánh mắt nhìn Cổ Bác Đào, xem ra là chính mình đám người hiểu lầm nhị thiếu. Cùng chi tương phản chính là Cổ Bác Thắng sắc mặt đen nhánh, trong mắt một mảnh hung ác nham hiểm.

Vương Đại Hổ nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, cả người đều ngây dại, Tiêu Lăng Hàn khi nào cứu bọn họ? Hắn như thế nào không biết!

"Thất thần làm gì đâu? Nhanh lên cấp linh thạch a! Ngươi không phải là không có linh thạch đi? Ngươi rốt cuộc có phải hay không Cổ gia người phụ trách?" Tiêu Lăng Hàn nghe đủ Cổ gia người nghị luận, lúc này mới nhìn về phía Cổ Bác Thắng, chỉ thấy gia hỏa này đầy mặt lệ khí, rất giống là nuốt một con ruồi bọ giống nhau biểu tình.

Cổ Bác Đào đúng lúc mà nói: "Tứ đệ, trên người của ngươi còn có linh thạch sao? Có chuyện nói phiền toái ngươi trước cấp vị sư đệ này, coi như là nhị ca hướng ngươi mượn linh thạch, chờ ra bí cảnh nhị ca trả lại ngươi."

“Nhị ca, ngươi ta huynh đệ, của ta chính là của ngươi, đừng nói mượn không mượn nói.” Cổ Bác Thắng bị mọi người nhìn, sắc mặt không thế nào hảo, không tình nguyện mà lấy ra một cái túi trữ vật, ở bên trong trang hai mươi vạn linh thạch, đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua, nói thầm nói: “Này Cổ gia nhị thiếu mệnh thật tiện nghi, mới hai mươi vạn linh thạch.”

Những lời này vừa ra, mọi người nhìn về phía Cổ gia hai huynh đệ ánh mắt liền càng thêm xuất sắc.

“Đúng rồi, còn có một viên giải linh đan linh thạch, nhà ngươi nhị thiếu gia ở chúng ta gặp được phía trước cũng đã trúng Phệ Linh Đan. Chúng ta trên người nhưng không có có sẵn giải linh đan, cố sức sức của chín trâu hai hổ mới đem luyện chế giải linh đan linh thảo tìm đủ.” Tiêu Lăng Hàn lười biếng vươn một bàn tay, chờ Cổ Bác Thắng cấp linh thạch.

Cổ Bác Thắng bị Tiêu Lăng Hàn những lời này, tức giận đến thiếu chút nữa liền phun ra một búng máu.

Người chung quanh đều dùng cổ quái ánh mắt nhìn Cổ gia người, ở đại gia tộc trung anh em bất hoà là bình thường sự. Nhưng đều không có đặt tới bên ngoài đi lên, như vậy xuất sắc tiết mục, vây xem mọi người xem đến mùi ngon.

Tuy rằng mọi người là tận mắt nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Cổ Bác Đào cũng không phải cùng nhau đến nơi đây, nhưng vạn nhất nhân gia là cứu người trên đường lại tách ra đâu? Không thấy được Mạc Vô Nhai cùng bọn họ là cùng nhau sao? Huống chi liền tính không phải Tiêu Lăng Hàn cứu đến, cũng cùng hắn cứu không sai biệt lắm. Không nhìn thấy Mạc Vô Nhai bọn họ một đám đều không có nói chuyện, không phải tỏ vẻ cam chịu sao?

Cổ Bác Thắng bị mọi người nhìn chằm chằm, trong mắt hiện lên mịt mờ hung quang, bất quá trừ bỏ đứng ở trước mặt hắn Tiêu Lăng Hàn ngoài ý muốn, những người khác đều không có chú ý tới. Theo sau hắn bình tĩnh mà lấy ra một gốc cây tam cấp ngưng quang thảo đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn híp híp mắt, tốt như vậy linh thảo, đây là muốn hắn trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích!

Tiếp nhận linh thảo, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ném cho một bên đang dùng chờ mong ánh mắt nhìn hắn lôi văn hổ.

“Bổn thiếu gia cũng sẽ không luyện đan, cầm cũng là lãng phí, thưởng ngươi.”

Ân Thiên Duệ một bộ tức muốn hộc máu bộ dáng, lại vô cùng đau đớn chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, “Tiêu đại ca, ngươi sẽ không luyện đan, ta sẽ a! Ngươi có thể đem linh thảo cho ta nha, ngươi này…… Thật là phí phạm của trời.”

Mọi người đều yên lặng gật đầu, đều cảm thấy Ân Thiên Duệ nói quá đúng, Tiêu Lăng Hàn không cần có thể cho bọn hắn nha! Cấp một con yêu thú, hoàn

toàn chính là lãng phí, điển hình bại gia tử.

“Lần sau nếu là lại gặp được Cổ gia biết điều như vậy người lại cho ngươi.” Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ Ân Thiên Duệ bả vai, an ủi nói.

“Ta liền nói Cổ Bác Đào sẽ không cứu lầm, này không phải liền có linh thạch lấy, còn có linh thảo đưa. Lần sau tái ngộ đến những cái đó thế gia tiểu thư, thiếu gia, hoặc là trên người mặc tốt nhất người chúng ta liền cứu.” Thượng Quan Huyền Ý cũng ở một bên bổ sung nói, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau thời gian nhất lâu, phối hợp lại thiên y vô phùng.

Mọi người: “……” Cảm tình là thấy nhân gia có tiền mới cứu!

Một bên Mạc Vô Nhai trừu trừu khóe miệng, người này rõ ràng là hắn cứu có được không!

Cổ Bác Thắng hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên đem ngưng quang thảo trực tiếp liền ném cho một đầu súc sinh, làm hắn hảo một trận đau mình. Hắn vốn là nghĩ hiện tại đem linh thảo cho Tiêu Lăng Hàn, chờ ra bí cảnh sau, khiến cho này vật quy nguyên chủ. Rốt cuộc Cổ gia người đồ vật không phải như vậy hảo lấy, không nghĩ tới……

Thấy đại gia tâm thần đều bị ngưng quang thảo cùng lôi văn hổ hấp dẫn đi rồi, Tiêu Lăng Hàn không thể không bội phục Cổ Bác Thắng xử sự năng lực, trong nháy mắt liền đem đối chính mình bất lợi dư luận dời đi đi rồi.

Nếu không phải biết Cổ Bác Thắng linh hồn không có vấn đề, Tiêu Lăng Hàn đều phải hoài nghi này Cổ Bác Thắng là ở hiện đại giới giải trí hỗn quá, này dư luận chơi lên là một bộ một bộ.

“Cổ nhị thiếu, ngươi mau về đơn vị đi, ngươi đệ đệ đều đã giao tiền chuộc, ngươi sau khi trở về tốt nhất tra một chút rốt cuộc là ai cho ngươi hạ Phệ Linh Đan.” Tiêu Lăng Hàn nhìn Cổ Bác Đào vẻ mặt ghét bỏ nói.

Mọi người thấy không có diễn nhưng nhìn, đều chưa đã thèm tản ra.

Chờ không thân người đều rời đi, Tiêu Lăng Hàn năm người mới ngồi vây quanh ở bên nhau.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem hai mươi vạn linh thạch ném cho Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai không biết chính mình có nên hay không tiếp, tiểu tâm mà nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn.

“Người không phải ngươi cứu sao? Cho ngươi ngươi liền cầm, lần sau cứu người đi điểm tâm, đừng bị người bán còn giúp nhân số tiền. Ăn cái gì ta đều không thể có hại, lỗ vốn mua bán chúng ta kiên quyết không làm.”

Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai ba người thâm chấp nhận gật gật đầu, một bộ thụ giáo bộ dáng.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 129

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 129 Tử Linh bí cảnh

【129: Từng người gặp gỡ 】 canh một

Ân Thiên Thịnh đầy mặt cổ quái nhìn Tiêu Lăng Hàn, nếu không phải chính mình tận mắt nhìn thấy là Mạc Vô Nhai mang theo Cổ Bác Đào cùng Vương Đại Hổ tới nơi này, hắn đều phải cùng những người khác giống nhau tin tưởng người cứu người chính là Tiêu Lăng Hàn.

"Mạc sư huynh, phía trước nhưng có gặp được cái gì nguy hiểm?" Tiêu Lăng Hàn tượng trưng tính hỏi.

"Không có nguy hiểm, nhưng thật ra có chút kỳ ngộ, ta tu vi đã đến Trúc Cơ đỉnh, chỉ kém một cái cơ hội là có thể kết đan." Mạc Vô Nhai cảm thấy nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại, có thể vượt qua nguy hiểm đều không tính nguy hiểm, huống chi hắn cũng không nghĩ làm mạc Thiên Duệ vì hắn lo lắng.

"Ân, vậy là tốt rồi!"

"Sư huynh, ngươi vừa rồi vì cái gì muốn nhằm vào Cổ Bác Thắng?" Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy nghi hoặc hỏi.

"Phía trước ta cùng Thiên Duệ gặp phải quá bọn họ Cổ gia người, lần đó Cổ Bác Thắng liền tưởng tính kế chúng ta, tuy rằng lúc ấy chúng ta tránh đi, nhưng trướng ta là nhớ kỹ, hiện tại gặp được tất nhiên là không thể làm hắn hảo quá. Huống chi…… Dù sao lần sau các ngươi gặp được người này có thể sát liền giết, đừng quên đem hắn thi thể mang lên." Hư Vọng Chi Nhãn! Một cái đầy mình đều là tính kế, âm hiểm xảo trá, lại mang thù người có được nó, chẳng phải là lãng phí.

Mấy người đều gật gật đầu.

"Tiêu sư đệ, ngươi xem này cây linh thảo có phải hay không tím hoa thảo?" Mạc Vô Nhai từ không gian giới tử lấy ra một gốc cây linh thảo đưa cho Tiêu Lăng Hàn, hắn nhớ rõ ở tiến bí cảnh trước Tiêu Lăng Hàn liền ở tìm loại này linh thảo.

Thấy Mạc Vô Nhai lấy ra linh thảo, Ân Thiên Duệ cũng lấy ra một gốc cây linh dược, đúng là cấp Thượng Quan Huyền Ý luyện chế giải dược thiên thiền linh diệp. "Tiêu đại ca, còn có cái này cũng cho ngươi."

"Này cây là tím hoa thảo, cái này là thiên thiền linh diệp, xem ra có chút người không cần lại mang mặt nạ." Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận hai cây linh thảo, không nghĩ tới như vậy khó tìm linh thảo, cư nhiên tại đây bí cảnh tìm được rồi.

Thượng Quan Huyền Ý cảm kích đối Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ nói: "Cảm ơn Mạc sư huynh, cảm ơn Thiên Duệ."

"Huyền Ý, ngươi như vậy trịnh trọng chuyện lạ cùng ta nói lời cảm tạ, ta thật là có chút không thói quen. Nếu không ngươi xem cấp điểm linh thạch, cảm tạ nói liền không cần phải nói, nói nhiều, thương cảm tình." Ân Thiên Duệ nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, có chút thẹn thùng nói.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ta muốn thu hồi vừa rồi cảm tạ nói.

"Không phải nói linh thạch mới thương cảm tình sao? Như thế nào nói nhiều cũng thương cảm tình." Thượng Quan Huyền Ý cho Ân Thiên Duệ một cái xem thường, tức giận nói.

"Linh thạch chính là an cư lạc nghiệp chi căn bản, nói linh thạch thương cảm tình, không nói chuyện linh thạch không cảm tình. Bất quá, lấy chúng ta hai người quan hệ tự nhiên không cần nói linh thạch, bởi vì chúng ta không cảm tình. Huyền Ý, ngươi là biết đến, ta chỉ cùng biểu ca có cảm tình." Ân Thiên Duệ vô tội nhìn Thượng Quan Huyền Ý, cực lực giải thích nói, một bộ mặc kệ ngươi nói cái gì, dù sao linh thạch cần thiết cấp tư thế.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy một hơi nghẹn đến mức hắn nửa vời, này Ân Thiên Duệ không chỉ có da mặt biến dày, muốn linh thạch loại này lời nói đều có thể mặt không đỏ khí không suyễn nói ra. Càng đáng giận chính là cư nhiên còn làm hắn bị bắt ăn một miệng cẩu lương, thật là tức chết hắn, khi nào Ân Thiên Duệ mồm mép cũng trở nên như vậy nhanh nhẹn?

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý bị dỗi á khẩu không trả lời được, khó được tiểu gia hỏa cãi nhau không có sảo thắng Ân Thiên Duệ.

Thấy hắn tức giận dạng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắn một chút hắn trán, theo sau lấy ra một cái túi trữ vật ném cho Mạc Vô Nhai.

"Cấp, cầm đi."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý che lại cái trán, bất mãn trừng mắt chính mình, Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Mạc sư huynh muốn thăng cấp Kim Đan kỳ, Thiên Duệ hẳn là ở giúp hắn trù linh thạch."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc không như vậy khó chịu, thầm nghĩ, này Mạc Vô Nhai chính là một cái ăn cơm mềm gia hỏa. Nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, lập chí về sau chính mình nhất định phải nhiều tránh chút linh thạch, kiên quyết không ăn cơm mềm. Đương nhiên, còn muốn đỏ mắt chết Ân Thiên Duệ, làm hắn chui vào linh thạch đôi đi. Hắn trực tiếp nói cho chính mình Mạc Vô Nhai muốn thăng cấp không phải xong việc sao? Chính mình lại không phải không cho bọn họ linh thạch.

"Ta đi ra ngoài tìm một chỗ luyện đan, các ngươi không cần đi theo ta." Tiêu Lăng Hàn đối bốn người nói, theo sau hắn thu hảo linh thảo liền rời đi mọi

người tầm mắt phạm vi, hắn nhưng không nghĩ làm những người khác biết hắn trừ bỏ phù triện, còn sẽ cái khác thuật pháp.

Hôm sau sáng sớm

Tiêu Lăng Hàn năm người chính vây ở một chỗ ăn cơm sáng, đột nhiên, Ân Thiên Duệ nhìn phía trước rừng rậm "Di" một tiếng.

Còn lại người theo hắn tầm mắt nhìn lại, liền phát hiện màu đỏ sương mù không biết khi nào đã phai nhạt rất nhiều, chiếu như vậy đi xuống, phỏng chừng ngày mai là có thể toàn bộ thối lui.

Hai ngày sau……

Cơ hồ sở hữu tới trung tâm khu vực bên ngoài người, đều lục tục tiến vào phía trước bị sương mù bao phủ rừng rậm, chờ vào rừng rậm đại gia mới phát hiện, rừng rậm không biết khi nào nổi lên một tầng màu trắng sương mù, mọi người tầm mắt chịu trở không nói, thần thức cũng không dùng được.

Tiêu Lăng Hàn năm người ban đầu là đi cùng một chỗ, chậm rãi sương mù dày đặc sau, bên người người một đám đều đi rời ra.

Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể căn cứ chính mình cảm ứng được vị trí thẳng tắp đi tới.

Thượng Quan Huyền Ý ở phát hiện này sương mù có cổ quái thời điểm liền tưởng duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn, lại không nghĩ vươn tay, bắt một cái không. Rõ ràng thượng một khắc người nọ còn ở trước mắt, ngay sau đó đã không thấy tăm hơi. Áp xuống trong lòng hoảng loạn, hắn nhắm mắt lại, triều một phương hướng thẳng tắp đi đến.

Tiêu Lăng Hàn ở trong sương mù đi rồi đại giai một canh giờ liền đi ra rừng rậm, hắn đi vào một tòa cung điện trước, bốn phía không có một bóng người, yên tĩnh không tiếng động.

Hiện tại thần thức đã có thể sử dụng, Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, phát hiện không có trận pháp sau. Lúc này mới thật cẩn thận mà đi hướng đại môn, vận chuyển trong thân thể linh lực, dùng sức đẩy ra đại điện môn.

Đập vào mắt chính là một bộ nhân vật bức họa, bức họa chủ nhân là một cái diện mạo dương cương tuấn mỹ nam tử, bức họa phía dưới có ba cái tu luyện đệm hương bồ.

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nhìn trên bức họa nam tử liếc mắt một cái, hắn có loại trực giác, chính mình nếu là cấp bức họa trung người hành lễ, kia bức họa trung nam tử cuối cùng một mạt thần thức sẽ lập tức tiêu tán.

Quan sát một chút đại điện, kết quả phát hiện bốn phía một mảnh trống trải. Trên mặt đất đệm hương bồ cũng không tệ lắm, chỉ tiếc không thể mang đi, bởi vì có trận pháp đem cung điện trung sở hữu đồ vật đều liên tiếp tới rồi cùng nhau.

Tiêu Lăng Hàn quyết định trước tiên ở đệm hương bồ thượng tu luyện một chút, nhìn xem hiệu quả thế nào. Theo sau, hắn liền ở đệm hương bồ thượng khoanh chân ngồi xuống, chung quanh lập tức dâng lên một đạo kết giới. Này hẳn là vì bảo hộ tu luyện trung người không bị những người khác quấy rầy, do đó chuyên môn thiết trí. Có tốt như vậy tu luyện hoàn cảnh, hắn cũng không nghĩ lãng phí, thu liễm tâm thần, nhắm mắt vứt bỏ tạp niệm.

Chỉ chốc lát sau, Tiêu Lăng Hàn phảng phất nghe được Phạn âm, lại như là có người ở bên tai hắn cùng hắn giảng đạo, "Nó tức biến hóa chi bổn, bất sinh bất diệt, vô hình vô tượng, vô thủy vô chung, không chỗ nào mà không bao lấy, này đại vô ngoại, này tiểu vô nội, quá mà biến chi, tuyên cổ bất biến……"

Tiêu Lăng Hàn tiến vào một loại huyền diệu khó giải thích hiểu được trung, loại trạng thái này được xưng là - ngộ đạo!

Liền ở Tiêu Lăng Hàn tiến vào quên mình cảnh giới sau, trên bức họa mặt xuất hiện một cái hư ảnh, nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn vừa lòng gật gật đầu, người này ngộ tính thật tốt, chỉ cần không ngã xuống tương lai thành tựu sẽ không so với chính mình năm đó thấp.

Hai cái canh giờ sau, Ân Thiên Thịnh cũng nghiêng ngả lảo đảo xuyên qua sương mù, đập vào mắt chính là một tòa bàng bạc cung điện.

Đương hắn tiến vào đại điện sau, liền thấy Tiêu Lăng Hàn chính nhắm mắt đả tọa. Không dám ra tiếng quấy rầy, hắn đánh giá một chút bốn phía, đồng dạng chỉ có thấy đại điện chính phía trên treo một bộ nam tử bức họa. Này nhất định là trong cung điện tiền bối, Ân Thiên Thịnh hướng chính phía trên treo bức họa đã bái bái, học Tiêu Lăng Hàn bộ dáng khoanh chân ngồi xuống. Sau nửa canh giờ, hắn cũng tiến vào quên mình hiểu được trung.

Sáu cái canh giờ sau, Thượng Quan Huyền Ý xuyên qua sương mù, đi theo trong lòng chỉ dẫn đi tới một gian kỳ quái thạch thất. Cẩn thận đánh giá một chút này gian thạch thất, trống không một vật, đương hắn về phía trước một bước, thời gian phảng phất lập tức liền qua đi một ngày, lui ra phía sau một bước, thời gian lại như là chỉ qua một phút. Loại này mới lạ biến hóa là hắn chưa từng có quá cảm thụ, hắn như là tìm được rồi cái gì hảo ngoạn món đồ chơi.

Thượng Quan Huyền Ý tại đây gian thạch thất trung gian không ngừng thay đổi, cảm thụ được thời gian biến hóa, chậm rãi tiến vào một loại quên mình trạng thái, chỉ biết đi cảm thụ thời gian trôi đi cùng dừng lại, tìm kiếm nó quỹ đạo.

Một ngày sau, Mạc Vô Nhai rốt cuộc ở trong sương mù tìm được một mình ngồi ở trên cỏ Ân Thiên Duệ.

Giờ phút này Ân Thiên Duệ đầy mặt ửng hồng, cảnh giác mà nhìn người tới phương hướng, chờ hắn thấy rõ người đến là Mạc Vô Nhai sau, rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi. Làm một cái đan sư, hắn biết chính mình đây là trúng dâm - độc, giương mắt e lệ ngượng ngùng nhìn Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai bị Ân Thiên Duệ ánh mắt câu được mất tâm thần, hạ bụng căng thẳng, thân thể lập tức liền có phản ứng. Đúng lúc vào lúc này Ân Thiên Duệ còn đứng đứng dậy, tuần hoàn theo bản năng cả người đều hướng Mạc Vô Nhai trên người triền đi, tay cũng không an phận mà ở trên người hắn sờ loạn.

Mạc Vô Nhai tiến đến Ân Thiên Duệ bên tai, thanh âm nghẹn ngào: "Biểu đệ!"

"Ân, biểu ca, ngô ~ ta nóng quá!"

"Vậy ngươi chờ biểu ca trong chốc lát!" Mạc Vô Nhai nói, đem Ân Thiên Duệ đặt ở trên mặt đất, lấy ra trận bàn nhanh chóng mà bố trí một cái phòng ngự trận, một cái sát trận. Mới vừa đem trận pháp bố trí hảo phía sau liền có một khối lửa nóng thân thể lại gần đi lên, Mạc Vô Nhai xoay người phản ôm Ân Thiên Duệ. Lúc này mới phát hiện hắn đã đem áo ngoài rút đi, áo lót cũng lỏng lẻo mà mặc ở trên người, trước mắt cảnh đẹp, đem Mạc Vô Nhai xem đến miệng khô lưỡi khô.

"Thiên Duệ!" Mạc Vô Nhai yết hầu kích thích một chút, đôi mắt ngăn không được hướng Ân Thiên Duệ trên người nhìn lại.

"Ân," Ân Thiên Duệ mở to mê mang đôi mắt nhìn Mạc Vô Nhai, duỗi tay liền đi giải hắn đai lưng.

"Biết ta là ai sao?"

"Ân, biểu ca!"

Bên tai truyền đến thanh âm, có chút khàn khàn, lại mang theo nói không nên lời mị hoặc," biểu ca" hai chữ từ Ân Thiên Duệ môi mỏng trung phun ra. Nghe vào Mạc Vô Nhai trong tai, đều phảng phất là không tiếng động mời, mời hắn đi nhấm nháp môi trung mỹ vị.

Mạc Vô Nhai khắc chế ngo ngoe rục rịch dục vọng, bám vào Ân Thiên Duệ bên tai nói giọng khàn khàn: "Vậy ngươi nguyện ý đem chính mình giao cho biểu ca sao?"

"Biểu ca, ta muốn, ta nguyện ý…… Biểu ca… Ta khó chịu." Ân Thiên Duệ cả người dựa vào Mạc Vô Nhai trên người, thanh âm mềm mại mang theo thật mạnh tiếng thở dốc.

"Như ngươi mong muốn!" Mạc Vô Nhai không hề ẩn nhẫn, cúi đầu liền ngậm lấy Ân Thiên Duệ môi, cảm giác hắn môi lại mềm lại ngọt, phá lệ mỹ vị.

"A… Ngô…" Cảm giác được Ân Thiên Duệ sắc mặt đỏ lên, hô hấp không thuận, Mạc Vô Nhai chạy nhanh buông ra hắn môi. Nhìn hắn trước ngực hai điểm chu ngọc phấn trung mang hồng, ở áo lót che đậy hạ như ảnh như hiện, Mạc Vô Nhai nuốt nuốt nước miếng, cúi đầu liền ngậm lấy bên phải chu ngọc……

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 130

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 130 Tử Linh bí cảnh

【130: Thăng cấp Nguyên Anh kỳ 】 canh hai

Ba tháng sau……

Ân Thiên Thịnh mới từ ngộ đạo trung tỉnh lại đã bị truyền tống đến một gian thạch thất, thạch thất trên vách tường có các loại kiếm chiêu cùng với sở ẩn chứa kiếm ý.

Ân Thiên Thịnh một chút liền trầm mê đi vào, cảm thụ được mỗi nói kiếm chiêu trung bất đồng biến hóa, còn có trong đó kiếm ý.

Ân Thiên Thịnh rời đi đại điện ngày hôm sau, Mạc Vô Nhai nắm Ân Thiên Duệ đi vào cung điện trước.

Hai người nhìn nhau, kiên định mà đi vào đại điện, đập vào mắt chính là Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở đệm hương bồ thượng, vẫn không nhúc nhích. Mà bọn họ chính đối diện trên tường có một trương bức họa, Ân Thiên Duệ định nhãn nhìn lại, thế nhưng nhìn đến bức họa trung nam tử đối hắn chớp chớp mắt. Ân Thiên Duệ sợ tới mức run rẩy tay, chỉ vào bức họa, quay đầu lại cấp Mạc Vô Nhai truyền âm nói 【 biểu ca, vừa rồi ta nhìn đến bức họa trung người đối ta nháy mắt. 】

Mạc Vô Nhai nghe vậy, cẩn thận nhìn chằm chằm họa trung nam tử nhìn trong chốc lát, nhưng mà hắn cái gì đều không có phát hiện.

【 Thiên Duệ, nếu họa trung tiền bối cùng ngươi chớp mắt, thuyết minh này bức họa cực có linh tính, chúng ta trước cấp tiền bối hành lễ lại khoanh chân đả tọa. Trên mặt đất này ba cái đệm hương bồ là dùng ngộ đạo thụ cành lá luyện chế mà thành, tại đây mặt trên khoanh chân đả tọa tu luyện nói làm nhiều công ít!】 hết thảy vẫn là thuận theo tự nhiên cho thỏa đáng, vạn nhất là biểu đệ cơ duyên, chính mình tùy ý nhúng tay phá hủy vậy mất nhiều hơn được.

Ân Thiên Duệ không yên tâm mà lại nhìn nhìn trên tường treo bức họa, lần này nhưng thật ra không có lại chớp mắt, chẳng lẽ chính mình vừa rồi nhìn lầm rồi?

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai cùng nhau hướng bức họa người trong hành lễ, hai người phân biệt ở dư lại hai cái đệm hương bồ mặt trên khoanh chân ngồi xuống, ăn ý không có nói nữa, mà là nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

Chờ hai người đều nhập định sau, họa trung nam tử lại đi ra, hắn ở Ân Thiên Duệ bên người dạo qua một vòng, lầm bầm lầu bầu: “Mộc Hỏa song linh căn,

chính là phẩm cấp quá thấp, thượng phẩm tư chất, này ngày tháng năm nào mới có thể tới chính mình yêu cầu?"

Họa trung nam tử nhìn nhìn đã nhập định ba tháng Tiêu Lăng Hàn, cuối cùng hạ quyết định.

Một năm sau……

Đương Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa mở mắt ra, trong mắt phảng phất có sao trời lập loè, toàn bộ thế giới ở hắn trước mắt đều không giống nhau. Hết thảy sự vật phi sự vật, nhật nguyệt không người châm mà hiển nhiên, sao trời không người liệt mà lời nói đầu, cầm thú không người tạo mà tự sinh, phong không người phiến mà tự động, thủy không người đẩy mà tự chảy, cỏ cây không người loại mà tự sinh, không hô hấp mà tự hô hấp, không tim đập mà tự tim đập…… Hắn này một ngộ đạo giống như là đã trải qua vài người sinh.

Trên người khí thế kế tiếp bò lên, này muốn thăng cấp dấu hiệu, liền tính không có như vậy nhiều ngày tài địa bảo chỉ dựa vào trận này ngộ đạo, Tiêu Lăng Hàn là có thể thành công tiến vào Nguyên Anh kỳ. Chỉ là hắn hiện tại đã ở thăng cấp bên cạnh, nhưng yêu cầu linh khí không phải một cái số lượng nhỏ, phỏng chừng đến đem cái này bí cảnh linh khí rút ra hơn phân nửa, nhưng cũng không nhất định có thể thành công thăng cấp.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn cũng quản không được nhiều như vậy, nếu là bỏ lỡ cái này thời cơ, về sau không biết khi nào mới có tốt như vậy cơ hội. Hiện tại hắn giống như là một cái dân cờ bạc, nếu là thắng sẽ nghênh đón hoạn lộ thênh thang, nếu là thua hết thảy từ đầu lại đến.

Hắn thăng cấp không cần ai sét đánh, cũng liền không cần lo lắng không hảo tìm địa phương độ lôi kiếp. Cái này cung điện trong đại điện hiện tại cũng chỉ dư lại hắn một người, nhanh chóng bố trí một cái tam cấp phòng ngự trận, một cái tam cấp sát trận, một cái tam cấp Tụ Linh Trận. Bảo đảm chính mình thăng cấp khi sẽ không bị người quấy rầy sau, đem trên người trừ bỏ tiện nghi sư tôn lưu lại cực phẩm linh thạch ngoại, mặt khác sở hữu linh thạch đều bị Tiêu Lăng Hàn đem ra. Theo sau hắn lại lấy ra phía trước ở bí cảnh tìm kiếm đến thiên tài địa bảo đặt ở bên người, chờ hạ cũng cùng nhau luyện hóa.

Đừng nhìn Tiêu Lăng Hàn lấy ra tới đồ vật nhiều, nếu là đem này đó linh thạch cùng thiên tài địa bảo lấy tới cung cấp mười cái người thăng cấp Nguyên Anh kỳ, cũng chỉ có thể xem như miễn miễn cưỡng cưỡng.

Tiêu Lăng Hàn này mười linh căn đại dạ dày vương, thăng cấp Nguyên Anh kỳ yêu cầu chính là mười người phân tài nguyên.

Hết thảy chuẩn bị tốt sau, Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt, đầu tiên là lấy ra lôi linh tinh bắt đầu luyện hóa. Lấy hắn vì trung tâm hình thành một cái gió lốc lốc xoáy, linh khí phía sau tiếp trước mà hướng hắn trong thân thể toản. Nếu là để cho người khác nhìn cái này cảnh tượng chắc chắn dọa trợn mắt há hốc mồm,

này nơi đó là tu luyện a, này rõ ràng chính là đoạt lấy, đem chung quanh linh khí toàn bộ đoạt lấy đến hắn trong thân thể đi.

Tiêu Lăng Hàn đem trên người sở hữu thiên tài địa bảo luyện hóa sau, rốt cuộc có toái đan phá anh dấu hiệu. Hắn chuyên tâm dẫn đường linh khí tiến vào đan điền, nhìn đan điền Kim Đan một chút rách nát, chậm rãi lộ ra một cái cùng hắn giống nhau như đúc Q bản Tiêu Lăng Hàn. Hắn có loại Nguyên Anh chính là chính mình nhi tử ảo giác, Q bản Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ngay ngắn ở đan điền, đôi tay phóng với đầu gối, cùng Tiêu Lăng Hàn bản nhân làm tương đồng động tác.

Bỗng nhiên cảnh tượng biến đổi, Tiêu Lăng Hàn đang ngồi ở một chiếc Rolls-Royce khách quý tòa thượng, trong tay chính cầm một cái máy tính bảng ở chơi.

“Thiếu gia, tới rồi!”

Tiêu Lăng Hàn nghe tiếng ngẩng đầu nhìn thoáng qua, ngoài xe là cả nước nổi danh Kinh Đô đại học, rất nhiều tuổi trẻ nam nữ ra ra vào vào. Hắn lấy quá một bên hai vai bao, xuống xe, đem hai vai bao nghiêng nghiêng mà vượt trên vai, liền hướng trường học đại môn đi đến.

Chỉ chốc lát sau đi vào một cái quen thuộc lại xa lạ phòng học, Tiêu Lăng Hàn triều chính mình vị trí đi đến.

“Tiêu ca, sớm!”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, ngồi ở một vị trí thượng.

Ngồi chung Hạ Vân Sinh đã thói quen hắn này lãnh lãnh đạm đạm thái độ.

Chỉ chốc lát sau chuông đi học thanh liền vang lên, một người trung niên nam tử đi vào phòng học, hắn vóc dáng cao gầy, xuyên một thân kiểu áo Tôn Trung Sơn, một đôi không lớn đôi mắt sáng ngời có thần, đeo một bộ kính cận. Hắn là một người ngữ văn lão sư, tên là: Cao mân thâm, cùng thường lui tới giống nhau, hắn trước điểm danh, sau đó bắt đầu giảng bài.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy hết thảy đều là như vậy quen thuộc, nhưng lại cảm thấy xa lạ, tổng cảm thấy có chút cổ quái, nhưng rốt cuộc nơi đó không thích hợp, hắn lại không thể nói tới.

Cao lão sư tri thức uyên bác, dạy học kinh nghiệm phong phú, nói về khóa tới luôn là như vậy dí dỏm, hài hước, lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục, mọi người đều hứng thú dạt dào mà nghiêm túc nghe hắn giảng thuật.

90 phút sau, chuông tan học lại lần nữa vang lên, cao lão sư liên tục thượng hai tiết khóa. Tiêu Lăng Hàn nhìn cùng lớp các bạn học như cũ có chút chưa đã thèm, hắn nhíu mày suy nghĩ sâu xa lên.

“Tiêu ca, ngươi buổi chiều còn có khóa sao?” Hạ Vân Sinh nhìn chính mình ngồi cùng bàn kia như đao tước rìu đục quá giống nhau khuôn mặt tuấn tú, tà phi anh đĩnh mày kiếm, thon dài ẩn chứa sắc bén mắt đen, tước mỏng nhẹ nhấp

môi, góc cạnh rõ ràng hình dáng, 1m9 thân cao, không hổ là tân ra lò giáo thảo, quả nhiên thực đẹp mắt.

“Không có tiết học, đem ngươi kia có sắc ánh mắt cho ta thu hồi đi.” Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng phiết chính mình ngồi cùng bàn liếc mắt một cái, hắn thật đúng là chán sống. Không đúng, chính mình như thế nào có loại muốn đào hắn đôi mắt xúc động? Đây là pháp trị xã hội, huống chi chính mình vẫn là một người đặc công, như thế nào có thể có ý nghĩ như vậy?

Bị Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt nhìn chăm chú, Hạ Vân Sinh đánh một cái giật mình, chạy nhanh quay đầu, má ơi! Tiêu ca ánh mắt như cũ như vậy sắc bén. Hắn này diện mạo không nói những cái đó nữ sinh, chính là nam sinh thấy cũng sẽ mặt đỏ tim đập, này ngồi cùng bàn lớn lên thật sự là quá làm người tưởng phạm - tội. Hạ Vân Sinh nhỏ giọng niệm một câu “A di đà phật, sắc tức là không không tức là sắc.”

“Kia Tiêu ca chiều nay muốn hay không cùng đi chơi đua xe?”

“Không đi, hôm nào lại ước, hôm nay có chút mệt mỏi.” Tiêu Lăng Hàn tổng giác chính mình không nên xuất hiện ở chỗ này, nhưng không ở nơi này chính mình lại nên ở nơi nào đâu? Hắn phải đi về ngẫm lại, một người lẳng lặng.

“Nga, ta hiểu, ta hiểu, tối hôm qua không có ngủ hảo sao, ngươi không cần giải thích ta có thể lý giải.” Hạ Vân Sinh một bộ mọi người đều là nam nhân, ta hiểu ngươi tối hôm qua làm gì đó bộ dáng, bỡn cợt về phía Tiêu Lăng Hàn chớp chớp mắt.

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy nắm tay có chút ngứa, ngay sau đó liền phải vươn đi khi, một người nữ sinh đệ một cái màu hồng phấn phong thư ở trước mặt hắn.

Nàng lớn lên tiểu gia bích ngọc, mặt trái xoan, thân hình thon thả, tóc dài khoác với ngực, ăn mặc một cái màu thủy lam váy, e lệ ngượng ngùng bộ dáng xem đến Tiêu Lăng Hàn trong lòng một trận phiền muộn, trực tiếp vòng qua nàng, ra phòng học.

“Tiêu đồng học, ta… Ta… Thích” ngươi tự còn không có không có nói ra, ngẩng đầu đã không thấy Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

Vòng thành cao tốc trên đường, một chiếc giá trị hơn một ngàn vạn Rolls-Royce đang ở phía trước chạy, mặt sau theo sát bốn năm chiếc cải trang xe. Mặt sau xe chỉ chốc lát sau liền khai ra mấy thương, nhắm ngay phía trước Rolls-Royce, chỉ là Rolls-Royce trang bị đều là chống đạn pha lê, những cái đó viên đạn căn bản không có đối xe tạo thành bất luận cái gì thương tổn. Tiêu Lăng Hàn nghiêng nghiêng mà nằm ở khách quý tòa thượng, hoàn toàn không quan tâm lúc này có người đang ở truy - sát - chính mình, mà lái xe tài xế là một cái xuất ngũ bộ đội đặc chủng, tố chất tâm lý cũng không phải giống nhau hảo, còn có nhàn tâm đánh giá bên ngoài những người đó sở dụng thương kích cỡ.

Ném ra phía sau thứ - giết người, tiến vào khu biệt thự, chỉ là vừa đến nhà mình biệt thự bên ngoài, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền phát hiện không thích hợp, xem ra cái này phú thương nhi tử không như vậy dễ làm, trong nhà cư nhiên có" khách nhân".

Tiêu Lăng Hàn làm tài xế vòng qua biệt thự, đừng đem xe hướng trong nhà khai.

Bởi vì khu vực này trụ đều là kẻ có tiền, cho nên giống Tiêu Lăng Hàn sở ngồi Rolls-Royce cũng không tính quá xuất chúng.

Chờ xe qua hàng xóm biệt thự, Tiêu Lăng Hàn mới làm tài xế dừng xe.

Thấy Tiêu Lăng Hàn muốn chính mình một người trở về, tài xế không khỏi hỏi: "Thiếu gia nhưng yêu cầu ta cùng ngươi cùng nhau?"

"Không cần, ngươi chỉ cần làm tốt ngươi thuộc bổn phận việc liền có thể."

Tiêu Lăng Hàn một người đi trở về chính mình sở trụ biệt thự, bất quá hắn không có trực tiếp từ đại môn đi vào, mà là đường vòng biệt thự mặt sau, từ cặp sách lấy ra một cây mang câu lên núi thằng.

Hắn từ biệt thự mặt sau bò vào một phiến mở ra cửa sổ nhỏ, đây là một gian phòng tắm, Tiêu Lăng Hàn tiểu tâm mà mở ra phòng tắm cửa phòng, tiến vào phòng ngủ chính, ở tủ quần áo tận cùng bên trong mở ra một cái ngăn bí mật, lấy ra một phen tiêu âm thương.

Mười lăm phút sau, biệt thự năm cái sát - tay đều bị Tiêu Lăng Hàn nhất nhất tìm ra cũng giải quyết rớt, đây là hôm nay đệ nhị khởi ám sát. Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng cấp phú thương đương nhi tử hắn là một kiện nhẹ nhàng vui sướng công tác, coi như là nghỉ, hiện tại xem ra hoàn toàn không phải như vậy một chuyện, chính mình tình cảnh hiện tại là tùy thời đều sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.

Cũng không biết này phú thương rốt cuộc làm sự tình gì, chọc một đại bang người muốn giết hắn nhi tử. Tiêu Lăng Hàn bị bắt tiếp được nhiệm vụ này, cho tới bây giờ hắn đã đã trải qua chín lần ám sát, nhưng hắn còn không có gặp qua tuyên bố nhiệm vụ vị kia phú thương đến tột cùng trông như thế nào.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 131

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 131 Tử Linh bí cảnh

【131: Cổ Bác Thắng chi tử 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn lấy ra di động cấp Lý Hầu gọi điện thoại, chuẩn bị làm hắn tìm vài người đem biệt thự rác rưởi cấp thu thập đi, nhìn chướng mắt.

"Bao nhiêu người từng ái mộ ngươi tuổi trẻ khi dung nhan, cũng biết ai nguyện thừa nhận năm tháng vô tình biến thiên, bao nhiêu người từng ở ngươi sinh mệnh tới lại còn, cũng biết cả đời có ngươi ta đều bồi……"

Tiếng chuông qua đi chính là một cái lười biếng thanh âm vang lên, "Uy…… Ai a?" Này rõ ràng là không có ngủ tỉnh, thực không kiên nhẫn ngữ khí.

"Lý Hầu?"

Điện thoại kia đầu Lý Hầu nghe thấy này quen thuộc thanh âm, cả kinh lập tức buồn ngủ toàn vô, lập tức từ trên giường ngồi dậy. "Lão đại? Lão đại! Ngươi thật là lão đại?"

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, này Lý Hầu là chuyện như thế nào, trước kia hắn đi theo chính mình bên người làm việc rất ổn trọng nha, hôm nay như thế nào sao sao hồ hồ bộ dáng. "Ân? Ta không phải ngươi lão đại, vậy ngươi cảm thấy ta sẽ là ai?"

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn hàn triệt tận xương quen thuộc thanh âm, Lý Hầu thiếu chút nữa liền hỉ cực mà khóc. Hắn chạy nhanh nói: "Không phải, lão đại, ta không phải cái kia ý tứ. Mấy ngày hôm trước chúng ta nhận được một cái thông tri, những người đó nói ngươi bị lôi cấp phách - chết -, thi cốt vô tồn. Ta liền biết những người đó là nói hươu nói vượn, giống lão đại ngươi như vậy anh minh thánh võ, anh tuấn bất phàm người, sao có thể tao sét đánh đâu! Nhất định là……"

Lý Hầu còn ở điện thoại bên kia ríu rít nói cái không ngừng, Tiêu Lăng Hàn đã không có lại nghe đi xuống tâm tư.

Liền ở Lý Hầu nói hắn bị sét đánh cấp bổ thời điểm, Tiêu Lăng Hàn trong đầu hiện lên vô số hình ảnh, hắn nghĩ tới.

Hắn rõ ràng là ở bí cảnh kết anh, kia hiện tại trải qua là hết thảy……" Tâm ma kiếp" ba chữ xuất hiện ở hắn trong đầu.

"Lý Hầu" Tiêu Lăng Hàn đánh gãy Lý Hầu thao thao bất tuyệt giảng thuật.

"A? Lão đại!"

"Về sau, ngươi bảo trọng, nhiệm vụ vĩnh viễn làm không xong, nhiều chú ý thân thể, huynh đệ bảo trọng!"

Tiêu Lăng Hàn nói xong cuối cùng một câu, trước mắt hình ảnh ở trước mặt hắn một tấc một tấc mà vỡ vụn, hắn lại về tới Tử Linh bí cảnh cái kia cung điện trong đại điện.

Nguyên lai, Tiêu Lăng Hàn không có gì lo lắng hoặc sợ hãi người cùng sự, này tâm ma kiếp thế nhưng cùng hắn tới cái tiếp tục hiện đại nhiệm vụ. Thật đúng là làm người khó lòng phòng bị, hắn thiếu chút nữa liền hãm ở bên trong vẫn chưa tỉnh lại, xem ra Lý Hầu vẫn là một cái bug.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn đã thành công tấn chức Nguyên Anh kỳ, nhưng còn muốn củng cố cảnh giới. Nhưng thiên tài địa bảo cùng linh thạch đều đã bị hắn dùng xong, duy nhất còn có chính là cực phẩm linh thạch, bất đắc dĩ hắn cầm hai ngàn khối cực phẩm linh thạch ra tới củng cố cảnh giới.

Tiêu Lăng Hàn không biết chính là hắn này một thăng cấp liền đem Tử Linh bí cảnh bên trong linh khí rút ra một nửa, phỏng chừng liền tính hắn đã biết cũng liền "Ha hả" hai tiếng.

Ly bí cảnh đóng cửa còn có hơn bốn tháng, Tiêu Lăng Hàn mở một đôi hàn quang bắn ra bốn phía đôi mắt. Bởi vì hắn đại lượng mà hấp thu bí cảnh linh khí, nguyên bản bố trí ở trong rừng rậm huyễn sương mù trận không có linh khí duy trì sương mù tiêu tán, đại bộ phận tồn tại người đều từ rừng rậm đi ra. Hơn nữa còn có người tiến vào này tòa cung điện, mà lúc này vừa lúc có người ở công kích hắn bố trí trận pháp.

Thu liễm trên người hơi thở, Tiêu Lăng Hàn đứng lên, nhìn bên ngoài một đám người đang điên cuồng mà công kích tới trận pháp. Trong đó đi đầu chính là Cổ Bác Thắng, bởi vì có Hư Vọng Chi Nhãn, liền tính hắn hiện tại chỉ có Trúc Cơ hậu kỳ tu vi cũng có thể tìm ra tam cấp trận pháp mắt trận. Gia hỏa này, chính mình đang muốn thu thập hắn, hắn vừa lúc liền đụng phải tới.

Tiêu Lăng Hàn lập tức thay đổi trận pháp mắt trận, vừa rồi còn kém một chút liền phá vỡ trận pháp, hiện tại lại khôi phục nguyên trạng, đem bên ngoài một đám người tức giận đến thẳng chửi má nó.

"Cổ tứ thiếu, ngươi không phải nói công kích nơi này thực mau là có thể phá vỡ trận pháp sao?"

"Xem chúng ta nhiều người như vậy đều công kích năm ngày, lại ở thời khắc mấu chốt khôi phục nguyên trạng. Ngươi có phải hay không tìm lầm mắt trận?"

"Đúng vậy! Bốn thiếu ngươi nhưng thật ra tìm đúng xác điểm, đừng làm cho đại gia làm không công!"

"Cổ tứ thiếu ngươi được chưa a? Không được nói chúng ta còn gọi Cổ nhị thiếu tới bên này đi?"

"Hừ, nhị ca hắn tới có thể khởi cái gì tác dụng? Ta là chúng ta Cổ gia này bối người trung duy nhất một cái có được Hư Vọng Chi Nhãn người, phía trước ta tìm mắt trận hoàn toàn không có vấn đề. Vấn đề ra ở trận pháp thượng, ta hoài nghi bên trong có người chủ trì trận pháp." Cổ Bác Thắng bị một đám người chỉ chỉ trỏ trỏ, trong lòng cực độ không thoải mái, cư nhiên còn lấy hắn cùng hắn cái kia phế vật nhị ca đánh đồng. Sớm hay muộn hắn sẽ đưa Cổ Bác Đào xuống địa ngục, lần trước tính hắn vận khí tốt, lần sau liền sẽ không may mắn như vậy.

"Sao có thể? Tại đây bí cảnh liền các ngươi Cổ gia cùng Thẩm gia người ở trận pháp phương diện lợi hại nhất, chúng ta cũng có nghe nói có người đã đột phá tam cấp trận pháp?"

"Đúng vậy, liền tính là Học viện Hoàng Cực thiên tài trận pháp sư - Trần Linh Linh, nàng cũng chỉ có thể bố trí nhị cấp trận pháp."

"Chính là, huống chi bí cảnh căn bản không có người đột phá Kim Đan kỳ, sao có thể sẽ tam cấp trận pháp."

"Kim Đan kỳ! Có một người nhất định đột phá Kim Đan kỳ." Cổ Bác Thắng trong mắt xẹt qua một đạo ánh sáng, nghĩ đến hố hắn linh thạch Tiêu Lăng Hàn.

"Ai a?"

"Cổ tứ thiếu, không biết ngươi nói chính là người nào?"

"Tiêu Lăng Hàn, đại gia đối tên này khả năng không quen thuộc, bất quá lôi văn hổ đại gia hẳn là không xa lạ đi?" Cổ Bác Đào trong mắt lại lần nữa xẹt qua một mạt tính kế, lần này xem ngươi còn như thế nào lấp kín miệng lưỡi thế gian.

"Ta biết, ở tiến trung tâm khu vực trước, có một thiếu niên bên người đi theo hai đầu lôi văn hổ, kia hai đầu lôi văn hổ đều là tam cấp lúc đầu thực lực, tương đương với nhân loại Kim Đan sơ kỳ."

"Ta cũng nghĩ đến lên, là có như vậy một người."

Cái này đại gia bởi vì Cổ Bác Thắng nói mấy câu, đều hoài nghi thượng Tiêu Lăng Hàn.

"Hừ, thiên chân, rõ ràng chính là ngươi trận pháp không được, cư nhiên đem trách nhiệm đẩy đến người khác trên người đi. Thiết, nhân gia Tiêu Lăng Hàn chính là Phù Viện đệ tử, căn bản liền sẽ không trận pháp. Đây là mười đại gia tộc Cổ gia người tác phong, ngươi này không biết xấu hổ hành vi cũng không biết là cùng ai học."

Một cái khinh thường thanh âm ở trong đám người vang lên, chờ Cổ Bác Thắng muốn đi tìm người nọ, lại không phát hiện người này đến ở đâu cái phương hướng, rốt cuộc là vị nào.

"Nghe hắn như vậy vừa nói, ta cũng nghĩ tới, tên này kêu Tiêu Lăng Hàn người xác thật là Phù Viện đệ tử, ta phía trước đi xem qua Phù Viện khảo hạch, hắn là Phù Viện nhỏ nhất học viên, lại được đệ nhất danh."

“Kia người này khẳng định sẽ không trận pháp, nào có người học phù thuật còn đi học trận pháp, huống chi thành tích còn như vậy hảo, hơn nữa hắn tuổi tác còn không đến hai mươi.”

“Như vậy tuổi trẻ, liền tính ở lại thiên tài cũng không có khả năng tu vi cao, thuật pháp thuật còn như vậy lợi hại.”

“Chính là.”

“Đúng vậy! Cổ tứ thiếu, ngươi rốt cuộc được chưa a?”

Cổ Bác Thắng không nghĩ tới chính mình kế hoạch đến hảo hảo, thời khắc mấu chốt lại bị người hủy đi đài. Hắn song quyền nắm chặt, bình phục trong lòng tức giận, chậm rãi mở miệng: “Còn thỉnh đại gia lại cho ta một lần cơ hội, lần này ta nhất định sẽ tìm đúng mắt trận, sẽ không lại bạch bạch lãng phí đại gia thời gian.”

Mọi người liếc nhau, tuy rằng nơi này có mặt khác trận pháp sư, nhưng trận pháp tạo nghệ đều không có Cổ Bác Thắng tinh vi, còn không bằng làm hắn thử lại một lần. Nếu hắn thật sự là không được lại đổi những người khác, chủ yếu là mọi người đều đối với trận pháp đồ vật thực mới vừa hứng thú. Bởi vì phía trước đại gia chính mắt nhìn thấy trận pháp trung linh khí bốn phía, dùng ngón chân tưởng đều biết bên trong khẳng định có đến không được bảo bối.

“Vậy phiền toái Cổ tứ thiếu.”

“Không phiền toái, phá giải trận pháp cũng có thể tăng trưởng ta trận pháp trình độ, đa tạ các vị chịu lại lần nữa cho ta cơ hội này.”

Dứt lời, Cổ Bác Thắng mở ra Hư Vọng Chi Nhãn, vây quanh trận pháp bắt đầu chậm rãi tra tìm.

Nếu là đưa tới cửa con mồi, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là muốn vui lòng nhận cho, ở trên người dán một trương ẩn thân phù, hắn nhưng không hy vọng bị Cổ gia người dùng hồi tưởng kính nhìn đến là hắn giết Cổ Bác Thắng.

Liền ở Cổ Bác Thắng ý đồ công kích phòng ngự trận trong đó một cái điểm khi, một cổ hấp lực, trực tiếp đem hắn hít vào trận pháp.

“Cổ tứ thiếu”

“Cổ Bác Thắng”

Bên ngoài thấy vậy tình cảnh người chỉ tới kịp kinh hô một tiếng, duỗi tay đi bắt, lại bị trận pháp văng ra, định nhãn nhìn lại không bao giờ gặp lại Cổ Bác Thắng bóng dáng.

“Chúng ta đại gia nhất định là bị Cổ tứ thiếu cấp lừa, bên trong khẳng định là một cái truyền thừa.”

Người này nói được đến một đám người nhận đồng, lại lần nữa tập kết mấy cái trận pháp sư, chuẩn bị làm người phá trận.

Bên ngoài người thế nào, đã không liên quan Tiêu Lăng Hàn sự tình, hắn đem Cổ Bác Thắng trực tiếp hít vào sát trận. Chỉ chốc lát sau, Cổ Bác Thắng liền toàn thân là huyết, chật vật quỳ rạp trên mặt đất, hơi thở mong manh nhìn phía trên. Hắn bất động, trận pháp tìm không thấy vật còn sống, vô pháp phát động công kích, này không thể được, người còn chưa chết - thấu đâu!

Tiêu Lăng Hàn nghĩ muốn lấy đi hắn Hư Vọng Chi Nhãn, đầu khẳng định không thể thương đến, nhưng là trận pháp đều là vô khác biệt công kích. Nhíu mày trầm tư một lát, hồi tưởng kính nhìn đến đều là người chết sinh thời cuối cùng mười tức nội nhìn đến hình ảnh, kia nếu là người chết cuối cùng cái gì cũng nhìn không tới đâu? Nghĩ đến đây, Tiêu Lăng Hàn lợi dụng băng cùng hỏa nguyên lý, ở trận pháp trung chế tạo ra nồng đậm sương mù, làm người căn bản thấy không rõ bên trong cảnh tượng, Tiêu Lăng Hàn trên người dán ẩn thân phù nhất kiếm đi xuống, Cổ Bác Thắng liền đầu người - phân gia.

Khoảng cách Tiêu Lăng Hàn tam tường chi cách một gian thạch thất, Thượng Quan Huyền Ý chính khoanh chân ngồi dưới đất. Bỗng nhiên, hắn mở hai mắt, một con mắt là hỏa hồng sắc, một khác chỉ lại là màu xanh băng. Đôi tay phiên động, thấy không rõ hắn ngón tay gian động tác, thủ thế lại ở không ngừng biến hóa, bỗng nhiên có một cái chớp mắt, không khí tựa hồ đều đình chỉ - thời gian yên lặng.

Nguyên lai Thượng Quan Huyền Ý đánh bậy đánh bạ tiến vào một cái lĩnh ngộ không gian pháp tắc tiền bối, lưu lại truyền thừa sở tại. Hắn tại đây một năm rưỡi thời gian đem tiền bối lưu lại nơi này thời gian pháp tắc đều hút vào thạch hải trung, chỉ tiếc hắn chỉ lĩnh ngộ da lông, có thể làm thời gian yên lặng một giây.

Thượng Quan Huyền Ý trong lúc này đã đem ở bí cảnh được đến hỏa dung tinh, cùng phía trước được đến băng linh tinh cùng nhau luyện hóa. Hiện giờ hắn dừng lại không đi tìm hiểu thời gian pháp tắc, trên người hơi thở lập tức liền áp không được.

“Không xong!” Thượng Quan chạy nhanh ra thạch thất, lấy ra phía trước Tiêu Lăng Hàn vì hắn chuẩn bị truyền tống phù, truyền tống vài lần, ở một cái chung quanh không ai địa phương, mới ngừng lại được.

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là lấy ra truyền âm ngọc giản cấp Tiêu Lăng Hàn đã phát một cái tin tức, ngẩng đầu liền phát hiện không trung mây đen giăng đầy, thật mạnh một tầng tấm màn đen gắn vào đỉnh đầu hắn, cho người ta một loại cực cường cảm giác áp bách. Hắn chạy nhanh lấy ra trận bàn bố trí trận pháp, chỉ mong Tiêu Lăng Hàn có thể tới nhanh lên, hắn thật sợ chờ hạ chính mình bị phách đến nửa chết nửa sống khi, tái xuất hiện một đám đánh cướp người, kia đến lúc đó hắn khóc cũng chưa địa phương khóc!

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 132

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 132 Tử Linh bí cảnh

【132: Tim đập thình thịch 】

Một đạo tia chớp cắt qua không trung yên lặng, một tiếng sấm sét giảo tỉnh đại địa thượng sinh linh. Hoặc gần hoặc xa người đều hướng tới lôi điện xuất hiện địa phương chạy đến, mà bí cảnh yêu thú còn lại là hoàn toàn tương phản, chúng nó chính lấy cực nhanh tốc độ hướng tương phản địa phương chạy đi.

Chỉ chốc lát sau, trên bầu trời lại là một đạo tia chớp, tiếp theo lại là một tiếng "Ầm vang" sấm vang.

"Đạo thứ hai" mọi người ở trong lòng mặc số, không biết đây là có người thăng cấp Trúc Cơ kỳ vẫn là Kim Đan kỳ? Dù sao hướng tiếng sấm xuất hiện địa phương chạy tới là được rồi, nói không chừng đến lúc đó có thể phân đến một ly canh.

Trong giây lát lại một cái sét, "Ầm ầm ầm" giống tạc nứt đạn pháo, ở bên ngoài quan khán lôi kiếp mọi người đỉnh đầu vang lên. Mọi người không khỏi lại sau này lui 100 mét, rất sợ chính mình bị kéo vào lôi kiếp trung.

"Ai biết nơi này là vị nào đạo hữu ở độ kiếp?"

"Không biết, chúng ta cũng vừa tới."

"Này không giống như là thăng cấp Trúc Cơ kỳ lôi kiếp, chẳng lẽ là Kim Đan lôi kiếp?"

"Kim Đan kỳ lôi kiếp cũng không có như vậy khủng bố đi, ta cảm thấy như là Nguyên Anh kỳ lôi kiếp."

"Thiết, ngươi đương nơi này là địa phương nào, nơi này sao có thể sẽ có người thăng cấp Nguyên Anh kỳ."

"Ngươi đừng không tin, ta đại bá thăng cấp Nguyên Anh kỳ thời điểm liền cùng này lôi kiếp uy lực không sai biệt lắm."

"Ầm ầm ầm" lại là một tiếng sấm vang, người nhát gan đều rụt rụt cổ.

"Ai nha, ta ngoan ngoãn, này cũng quá dọa người, làm hại ta đều có bóng ma tâm lý."

"Tiểu mập mạp, ngươi nếu là sợ hãi, trở về về sau đem ngươi tu luyện tài nguyên toàn cho ta, thế nào?"

"Ngươi lớn lên chẳng ra gì, tưởng đến rất mỹ! Thiên còn không có hắc đâu!"

"……"

Đương Tiêu Lăng Hàn đuổi tới Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp giờ địa phương, đã là thứ mười ba đạo lôi kiếp. Vừa vặn nhìn thấy hắn lấy ra một lọ đan dược, toàn bộ tất cả đều đảo vào trong miệng, hiển nhiên là không có thời gian một viên một viên ăn.

Lúc này trên người hắn pháp y đã rách mướp, cả người đen nhánh một mảnh, hoàn toàn nhìn không ra hắn nguyên bản bộ dạng. Đừng nói những người khác, chính là Tiêu Lăng Hàn cũng thiếu chút nữa không có nhận ra Thượng Quan Huyền Ý, hiện tại hắn cái đầu so một năm trước lại trường cao không ít, chỉ là hắn hiện tại bộ dáng thực chật vật.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……" Tiếng sấm không ngừng ở bên tai vang lên.

Lôi điện một đạo tiếp một đạo rơi xuống, nó phảng phất dài quá đôi mắt, Thượng Quan Huyền Ý đứng ở chỗ nào nó liền hướng nơi nào phách. Thấy trên bầu trời lại lần nữa tụ tập khởi lôi điện, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra không gian giới tử trung pháp khí một kiện tiếp một kiện hướng đánh xuống tới lôi điện ném đi. Cuối cùng vài đạo lôi điện đặc biệt hung mãnh, làm hắn không dám giống vừa mới bắt đầu như vậy dựa vào tự thân thân thể cường độ đón đỡ, chỉ có thể lấy ra phía trước chính mình luyện tập pháp khí đi ngăn cản.

"Thật là cái bại gia tử, người này rốt cuộc có bao nhiêu pháp khí a?" Có người nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý một kiện tiếp một kiện nhị cấp pháp khí ném đi ngăn cản lôi kiếp, chua lòm nói.

"Nhân gia có tiền, ngươi quản sao?"

"Hừ, còn không phải là có cái hảo sinh ra sao? Có cái gì hảo đắc ý," bản lĩnh" vẫn là muốn chính mình có tài là thật lợi hại."

"Không ăn được nho thì nói nho còn xanh, không nhìn thấy nhân gia đã ở độ Kim Đan kỳ lôi kiếp sao?"

"Hừ!"

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn thoáng qua nói chuyện hai người, cái kia đôi mắt như là tôi độc giống nhau người, rõ ràng chính là ghen ghét lòng đang quấy phá. Loại người này về sau thăng cấp Nguyên Anh kỳ khi nhất định sẽ chết ở tâm ma kiếp thượng, xem hắn một bộ đoản mệnh quỷ tướng mạo, Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm người này nhất định sống không lâu.

Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng mặc số, còn có cuối cùng một đạo lôi kiếp, nhìn nhìn chung quanh vây xem mọi người, hắn không biết Tiêu Lăng Hàn hiện tại đến không có. Chung quanh những người này một đám lộ ra tham lam biểu tình, ngo ngoe rục rịch bộ dáng, phảng phất ngay sau đó liền phải đem hắn ăn tươi nuốt sống. Trên người đều là thương, đau muốn chết, kiếp trước độ Kim Đan kiếp khi hắn là trực tiếp đem lôi kiếp hóa thành mình dùng, kiếp này đã có thể không được.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý mọi nơi nhìn xung quanh, bất lực ánh mắt, tâm không ngọn nguồn khẩn một chút, đột nhiên liền sinh ra một loại muốn bảo hộ hắn tâm thái. 【 hảo hảo độ kiếp, hết thảy có ta! 】

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn truyền âm, Thượng Quan Huyền Ý treo tâm rốt cuộc trở xuống chỗ cũ. Có thể tưởng tượng đến chính mình hiện tại hình tượng, trên người quần áo rách mướp, tóc cũng lộn xộn, cả người đều mặt xám mày tro. Cái dạng này cư nhiên bị Tiêu Lăng Hàn thấy, hắn có loại lập tức tìm cái hầm ngầm chui vào đi ý tưởng. Nhưng chính mình lôi kiếp còn không có kết thúc, chỉ có thể chờ lôi kiếp một kết thúc chính mình liền làm khẩn đổi thân quần áo, lại đối chính mình nhiều sử mấy cái thanh khiết thuật.

Đột nhiên, "Ầm ầm ầm" một đạo lại thô lại vang lôi điện, thẳng tắp mà đem đứng Thượng Quan Huyền Ý phách vựng ở trên mặt đất.

Vây xem mọi người thấy lôi kiếp đã kết thúc, mây đen đang ở tan đi, linh vũ liền phải giáng xuống. Không tính toán giết người đoạt bảo tu sĩ đều ở trạm tại chỗ không có động, mà những cái đó muốn giết người đoạt bảo tu sĩ, đã có năm sáu cái chết ở Tiêu Lăng Hàn dưới kiếm.

Vây công mọi người lập tức liền đình chỉ công kích, đều cảnh giác nhìn Tiêu Lăng Hàn, vừa rồi Tiêu Lăng Hàn giết chết người trung liền có lúc trước hắn cho rằng đoản mệnh quỷ.

Biến cố liền phát sinh ở năm giây nội, chết đi mấy người đều không có phản ứng lại đây, cũng đã có người chết ở Tiêu Lăng Hàn dưới kiếm. Mọi người đều không phải ngốc tử, có thể tại như vậy mau thời gian nháy mắt sát sáu người, có thể tưởng tượng Tiêu Lăng Hàn thực lực ít nhất cũng là Kim Đan kỳ.

Vây xem mọi người nhát gan đều rời khỏi vòng chiến, điểm tử quá ngạnh, mạng nhỏ quan trọng.

"Đạo hữu là có ý tứ gì?"

"Đạo hữu? Ha ha ha…… Ngươi không phải hẳn là xưng hô ta vì tiền bối sao?"

Hỏi chuyện nam tử bị Tiêu Lăng Hàn nói sắc mặt đỏ bừng, nhìn rõ ràng so với chính mình còn muốn tiểu nhân người, chính mình lại muốn xưng này vì tiền bối, hắn lòng tràn đầy không cam lòng. Cắn chặt răng, không cam lòng kêu lên: "Tiền bối!"

Tiêu Lăng Hàn lười đến phản ứng hắn, một cái nhảy nhót vai hề mà thôi, hắn đối với mọi người lớn tiếng nói: "Mọi người lui ra phía sau 500 mễ, 1000 mét nội đều có thể xối đến linh vũ, nếu là ta số xong ba cái số, còn có người đứng ở 500 mễ nội, vậy đừng trách ta không khách khí."

Tiêu Lăng Hàn nhìn quét một vòng, chậm rãi mở miệng: "Một… Nhị…" Đại bộ phận người đều đã thối lui đến 500 mễ ngoại, chỉ có hai mươi mấy người như cũ đứng ở tại chỗ, một bộ dũng mãnh không sợ chết tư thế.

Không hề xem kia hai mươi mấy người người, Tiêu Lăng Hàn thu hồi trong tay kiếm, khoanh chân ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh, linh vũ thưa thớt giáng xuống.

Mà kia hai mươi mấy người lẫn nhau nhìn nhìn, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn đây là bán cái gì cái nút, bất quá này không ảnh hưởng bọn họ như cũ muốn giết người đoạt bảo tâm tư.

Liền ở kia hai mươi mấy người muốn tiến lên thời điểm, một đám đều đột nhiên mềm mại ngã xuống trên mặt đất, thấy vậy tình cảnh, mọi người đều biết bọn họ đây là trúng Tiêu Lăng Hàn dược.

Linh vũ dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, trên người hắn thương chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ hảo lên. Mà bên ngoài những người đó hoặc nhiều hoặc ít đều có thu hoạch, ít nhất ly tiếp theo cái cảnh giới càng tiến thêm một bước. Hiện tại bí cảnh trung thiên tài địa bảo không sai biệt lắm đều bị người tìm đi, cơ hồ tất cả mọi người vội vàng đánh cướp người khác, không nghĩ bị đánh cướp người đều núp vào, ngay cả có người độ kiếp cũng không dám ra tới xem náo nhiệt, chỉ chờ bí cảnh mở ra.

Ba ngày sau, Thượng Quan Huyền Ý từ từ mà tỉnh lại, mở to mắt, không biết đêm nay là đêm nào.

Hồi tưởng một chút, Thượng Quan Huyền Ý đại kinh thất sắc, chính mình không phải đang ở độ lôi kiếp sao? Xong rồi, xong rồi, chính mình kia chật vật bất kham bộ dáng định là bị Tiêu Lăng Hàn nhìn đi, ném chết người. Rõ ràng là tưởng cho hắn lưu một cái ấn tượng tốt, chính mình còn kém ba tháng liền mãn 16 tuổi, thân cao đã có 1m7, ngũ quan đã sơ hiện.

Thượng Quan Huyền Ý căn cứ đời trước ký ức, hắn lớn lên tất nhiên là phong tư trác tuyệt, mặt như quan ngọc, tuấn mỹ phi phàm. Nói không chừng Tiêu Đại Ma Vương nhìn thấy hắn này mắt như sao sáng, tuấn mỹ vô song bộ dáng liền thay đổi tâm ý thích nam tử, mà không thích nữ nhân đâu? Nhưng tốt như vậy cơ hội, hắn thế nhưng không có cho hắn lưu lại một tốt ấn tượng, thật là mệt lớn, mệt lớn! Đôi tay nắm tay chùy chùy giường.

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy lều trại có tiếng vang, đi vào đi vừa thấy, quả nhiên là Thượng Quan Huyền Ý tỉnh.

Ba ngày trước, Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp xong sau, cư nhiên trực tiếp ngủ rồi, ngay cả Tiêu Lăng Hàn cho hắn thay quần áo, hắn cũng không tỉnh.

Thấy hắn chính thần tư hoảng hốt không biết suy nghĩ cái gì, Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi: “Tỉnh, thân thể nhưng có chỗ nào không thoải mái?”

Quen thuộc thanh âm lên đỉnh đầu vang lên, Thượng Quan Huyền Ý giương mắt nhìn lại, liền thấy Tiêu Lăng Hàn ăn mặc một thân tuyết trắng pháp y, không nhiễm một hạt bụi. Mặc ngọc giống nhau lưu sướng tóc dài dùng tuyết trắng dải lụa thúc lên, một nửa rối tung, một nửa thúc đắp, có vẻ ưu nhã lại quý

khí. Hắn dáng người đĩnh bạt, thân cao phỏng chừng có 1m9, củ ấu rõ ràng hình dáng, đen nhánh thâm thúy đôi mắt, phiếm mê muội người màu sắc, phảng phất muốn đem linh hồn của chính mình hít vào đi. Tầm mắt xuống phía dưới, cao thẳng mũi, tuyệt mỹ môi hình, không biết nếm lên là như thế nào tư vị, Thượng Quan Huyền Ý không tự giác liếm liếm khô ráo môi.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là nhìn đến một cái tròn tròn đầu, ở Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu khi, hắn liền đâm vào một đôi thon dài mắt đào hoa, cặp mắt kia cố tình còn mang theo câu nhân ý nhị.

Bởi vì phía trước Thượng Quan Huyền Ý trúng độc, chính mình tuy rằng ở một năm trước cho hắn luyện chế hảo giải dược, nhưng là, lúc ấy hắn cũng không có ăn. Một năm trước Tiêu Lăng Hàn nhớ rõ chính mình nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý trên mặt vẫn là gồ ghề lồi lõm, cùng với màu đen lấm tấm.

Lúc trước cho hắn thay quần áo thời điểm, cũng chưa phát hiện gia hỏa này hiện tại đã sơ hiện dung mạo, lúc trước phiên phiên thiếu niên, hiện tại đã trở thành anh tuấn tiêu sái đại nam hài, không bao giờ là trong trí nhớ tính trẻ con chưa thoát diện mạo.

Quả nhiên là dài quá một trương nam nữ thông giết mặt, cũng không biết về sau sẽ trêu chọc nhiều ít ong bướm. Nghĩ đến này Tiêu Lăng Hàn liền cảm thấy trong lòng không thoải mái, thấy hắn liếm môi động tác, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy kia môi đỏ mê người, có loại muốn hôn đi xúc động. Nghĩ đến phía trước chính mình ở hắn ngủ thời điểm hôn trộm quá hắn, yết hầu không tự giác hoạt động một chút, chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô.

Hắn híp mắt nhìn nhìn Thượng Quan Huyền Ý, tựa hồ nghe tới rồi chính mình rung động tiếng tim đập, một cái từ xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu —— tim đập thình thịch.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn mặt trắng bạch, hắn vừa rồi cư nhiên tưởng không quan tâm đem Thượng Quan Huyền Ý đè ở dưới thân, sau đó đối gia hỏa này làm một ít không thể miêu tả sự. Nhưng, Thượng Quan Huyền Ý hiện tại vẫn là một cái không đầy 16 tuổi đại nam hài, chính mình rốt cuộc suy nghĩ cái gì? Cưỡng gian - vị thành niên?

A di đà phật, tội lỗi, tội lỗi!

Tiêu Lăng Hàn không cấm bắt đầu hoài nghi, chẳng lẽ chính mình thích kỳ thật là nam nhân, không phải nữ nhân?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 133

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 133 Tử Linh bí cảnh

【133: Thiên Thịnh cùng Vô Nhai độ kiếp 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng không ngừng cho chính mình tìm lấy cớ, nhất định là chính mình gần nhất hai ngày thịt nướng ăn nhiều, nóng tính tràn đầy, kế tiếp chính mình sửa ăn linh rau hảo. Thật sự không được sẽ không ăn, dù sao hiện tại hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều đã tích cốc.

Hắn chật vật mà trốn ra lều trại, nhảy vào phụ cận một cái giữa sông, lạnh băng hồ nước rốt cuộc làm Tiêu Lăng Hàn phát tán suy nghĩ tụ lại một ít.

Ở địa cầu độc thân 20 năm đều không có đối ai sinh ra quá tà niệm, không có động quá dục vọng. Đã có thể ở vừa rồi, hắn bị Thượng Quan Huyền Ý thon dài mắt đào hoa vừa thấy, đáng xấu hổ nổi lên sinh lý phản ứng, tiểu huynh đệ không chịu khống chế đứng lên. Nhắm mắt, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng mặc niệm, "Sắc tức là không không tức là sắc, sắc tức là không không tức là sắc……!"

Thượng Quan Huyền Ý còn không có từ Tiêu Lăng Hàn thịnh thế mỹ nhan trung phục hồi tinh thần lại, liền thấy hắn thần sắc vội vội vàng vàng mà chạy đi ra ngoài. Hắn mãn đầu óc dấu chấm hỏi, đây là phát sinh chuyện gì?

Thần thức đảo qua, lại phát hiện Tiêu Lăng Hàn lúc này đang ở phụ cận một cái giữa sông, đây là vội vã đi tắm rửa?

Thu hồi thần thức, Thượng Quan Huyền Ý không có nghĩ nhiều, bởi vì Tiêu Lăng Hàn cũng không có việc gì thường xuyên tắm rửa, hắn cũng thấy nhiều không trách. Nghĩ đến chính mình độ kiếp sau còn không có xem xét quá hiện tại thân thể, lập tức lập tức khoanh chân nhắm mắt, nội coi đan điền, một viên tròn tròn Kim Đan, phát ra kim sắc quang mang, đang lẳng lặng mà huyền phù ở đan điền trung. Kiếp trước hắn 21 tuổi mới kết đan, không nghĩ tới kiếp này 16 tuổi không đến liền kết đan.

Tu vi so kiếp trước ngưng thật, thực lực tự nhiên cũng cao hơn rất nhiều, không biết kiếp này hồi Địa Thâm đại lục chính mình tu vi sẽ tới đạt tới loại nào cảnh giới? Còn có chính mình hảo đường ca - Thượng Quan Huyền Vũ, kiếp này sẽ không lại làm hắn có cơ hội nói ra chính mình bí mật.

Ở trong sông phao nửa canh giờ, thân thể đã không có bất luận cái gì khác thường, Tiêu Lăng Hàn mới từ trong nước ra tới. Mỗi đi một bước, trên người hắn thủy chất liền ít đi một phân, mới đi mười bước trên người hắn xuyên y phục cùng tóc đều làm.

Mới vừa trở lại Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí, còn không có tới kịp cùng hắn nói một câu. Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến "Ầm ầm ầm" tiếng sấm. Trùng hợp Thượng Quan Huyền Ý cũng từ lều trại đi ra, hai người đồng thời nhìn phía truyền đến tiếng sấm phương hướng.

"Sư huynh, chúng ta muốn hay không đi xem?"

"Không nghĩ đi."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn trở lại vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý ngủ lều trại, hiện tại đến phiên hắn nằm ở trên giường. Thăng cấp Nguyên Anh kỳ sau, hắn còn không có hảo hảo nghỉ ngơi quá, chỉ là trên giường tất cả đều là Thượng Quan Huyền Ý trên người hương vị, làm hắn trong đầu không tự chủ được xuất hiện tên kia thân ảnh.

"Hảo đi, sư huynh ngươi buồn ngủ?" Thượng Quan Huyền Ý đi theo Tiêu Lăng Hàn tiến vào lều trại, thấy hắn ngã vào trên giường, trong mắt xẹt qua một đạo ám mang.

Tiêu Đại Ma Vương như vậy nằm, càng đẹp mắt, thật muốn đè ở trên người hắn.

Thượng Quan Huyền Ý nỗ lực cầm quyền, không cho Tiêu Lăng Hàn nhìn ra hắn có một tia khác thường.

Tiêu Lăng Hàn áp xuống đáy lòng lung tung rối loạn suy nghĩ, giống thường lui tới giống nhau, dường như không có việc gì hỏi: "Muốn ngủ trong chốc lát, ngươi muốn ngủ sao? Muốn ngủ nói ta liền đem trận pháp mở ra."

Đây là ở mời chính mình cùng nhau ngủ? Tuy rằng biết Tiêu Lăng Hàn trong lời nói không có ý khác, nhưng Thượng Quan Huyền Ý đối mặt một trương như thế tuấn mỹ bất phàm mặt, trong lòng không khỏi nổi lên kiều diễm tâm tư, trên mặt không tự hiểu là nổi lên một tia đỏ ửng.

"Khụ khụ" Thượng Quan Huyền Ý giả ý ho khan một tiếng, che giấu chính mình nội tâm xấu xa ý tưởng, "Không được, ta mới vừa ngủ ba ngày."

Đúng lúc này, hai người truyền âm ngọc giản đồng thời sáng một chút.

Xem xong trong ngọc giản nội dung, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, lập tức bắt đầu thu thập đồ vật, thu hảo lều trại sau, rời đi tại chỗ.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai phía trước ở trong cung điện, ngộ đạo dùng hai tháng thời gian.

Sau lại Mạc Vô Nhai bị truyền tống đến một gian băng trong phòng, nơi đó mặt có một cái Băng linh căn tiền bối lưu lại truyền thừa. Truyền thừa nội dung là các loại băng hệ pháp thuật vận dụng, còn có Băng linh căn tu sĩ chế tạo cái dạng gì bổn danh pháp bảo nhất thích hợp. Mạc Vô Nhai vẫn luôn muốn đánh tạo một kiện thuộc về chính mình bản mạng pháp khí, chính là vẫn luôn đều

không có manh mối, hiện tại có tiền bối dẫn dắt, hắn rốt cuộc biết chính mình bản mạng pháp khí nghĩ muốn cái gì bộ dáng.

Mà Ân Thiên Duệ bị truyền tống tới rồi một cái cửu cấp luyện đan sư truyền thừa sở tại, hắn ở nơi đó tiếp nhận rồi một cái luyện đan sư toàn bộ truyền thừa. Này đã hơn một năm hắn vẫn luôn đều ở bắt chước luyện đan, hiện tại hắn cũng có thể luyện chế ra cực phẩm đan dược.

Liền ở một ngày trước, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai ba người đồng thời bị truyền tống ra cung điện. Ba người hội hợp sau, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai phát hiện lẫn nhau đều tới rồi thăng cấp bên cạnh, ba người quyết định trước tìm địa phương độ kiếp, nhưng là một khi độ kiếp liền sẽ đưa tới mặt khác tu sĩ.

Ân Thiên Duệ chính là mọi người trong mắt hương bánh trái, ba người đành phải trước tìm địa phương làm Ân Thiên Duệ giấu đi.

Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai thay phiên độ kiếp, như vậy giúp đỡ lẫn nhau hộ pháp.

Ân Thiên Duệ tránh ở nơi xa trận pháp, nhìn đến lôi kiếp cuồn cuộn rơi xuống. Hơn nữa lôi kiếp so mặt khác thăng cấp Kim Đan kỳ tu sĩ lôi kiếp cường quá nhiều, trong lòng lo lắng không thôi. Không có biện pháp, đành phải phát tin tức cấp Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, hy vọng bọn họ hai người liền ở gần đây.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đuổi tới Mạc Vô Nhai độ kiếp giờ địa phương, bên ngoài đã vây quanh không ít người. Mà Ân Thiên Thịnh trong tay chính cầm một phen mang huyết kiếm, đứng ở một bên vì này hộ pháp. Chỉ cần có người dám tiếp cận độ kiếp khu vực một bước, trong tay hắn kiếm tất sẽ đâm thủng người nọ yết hầu, bởi vì trên mặt đất đã nằm tam cỗ thi thể.

Nhìn Mạc Vô Nhai lôi kiếp, Thượng Quan Huyền Ý nháy mắt liền nghĩ tới chính mình lôi kiếp. Chính mình là khí vận chi tử, tu luyện tư chất thượng thừa, lôi kiếp so người khác cường, hoàn toàn có thể nói thông. Như thế nào này Mạc Vô Nhai Kim Đan lôi kiếp chút nào không thể so chính mình nhược, hắn lại không phải đại gian đại ác hạng người, này lôi điện như thế nào như là nhiều dùng không xong, dùng sức hướng tới hắn phách?

“Nơi này độ kiếp người là ai a?”

“Không biết, ta vừa tới.”

“Ta biết, là Mạc gia khí tử Mạc Vô Nhai.”

“Này lôi kiếp so mấy ngày trước đây lôi kiếp còn cường.”

“Ta nghe nói đại gian đại ác người độ kiếp lôi kiếp liền sẽ so giống nhau cường đại.”

“Cái này ta cũng biết, dù sao chính là hướng chết phách.”

"……"

Hỗn loạn ở trong đám người nói Mạc Vô Nhai nói bậy người cư nhiên đều là Mạc gia người, này Mạc gia đã đem Mạc Vô Nhai đuổi ra gia tộc, hiện tại còn muốn hư hắn thanh danh, đây là muốn cho hắn trở thành mỗi người đến mà tru sát ma tu sao? Những người này xấu xí nội tâm, rõ ràng chính là ghen ghét người khác. Mạc Vô Nhai rời đi Mạc gia thời điểm mới là Trúc Cơ trung kỳ tu vi, nhưng, ngắn ngủn ba năm thời gian hắn liền thăng cấp Kim Đan kỳ, khó trách những người này nội tâm banh không được.

"Cái gì đại gian đại ác? Ta chỉ biết thiên phú dị bẩm người độ kiếp lôi kiếp liền sẽ so với người bình thường lớn hơn nhiều. Bọn họ tâm tính kiên định, nghịch thiên mà đi, thường thường ở về sau con đường sẽ đi xa hơn."

"Chính là, các ngươi Mạc gia là chuyện như thế nào? Đều đem người khác trục xuất gia tộc, hiện tại còn muốn đem người hướng chết bức!"

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người trực tiếp đem Mạc gia âm mưu nói ra, đem Mạc gia nhân khí đến thất khiếu bốc khói. Đang muốn động thủ, nhưng Thượng Quan Huyền Ý một cái uy áp thi triển ra tới, bọn họ chỉ có thể hành quân lặng lẽ, ngoan ngoãn kẹp chặt cái đuôi làm người.

"Nguyên lai vừa rồi những cái đó nói Mạc Vô Nhai nói bậy người là Mạc gia người."

"Này Mạc gia người cũng quá không địa đạo, đều đã đem người trục xuất gia tộc, còn muốn đuổi tận giết tuyệt."

Vây xem mọi người đều ly Mạc gia mấy người rất xa, này càng là đem Mạc gia mấy người khí thiếu chút nữa hộc máu. Những việc này nếu là ra bí cảnh bị gia chủ đã biết, kia bọn họ kết cục……, nghĩ đến này, một cái hai cái đều như cha mẹ chết.

"Ầm ầm ầm……" Từng đạo lôi điện nhắm ngay Mạc Vô Nhai liền phách, hoàn toàn không cho hắn giảm xóc cơ hội, trong tay hắn một đám băng hệ pháp thuật đối với rơi xuống lôi điện va chạm qua đi.

Tiêu Lăng Hàn híp mắt, này lôi kiếp quá không bình thường, so Thượng Quan Huyền Ý lôi kiếp còn mạnh hơn. Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng là khí vận chi tử, nhưng hắn dù sao cũng là trọng sinh người, vì sao này Mạc Vô Nhai lôi kiếp sẽ so với hắn còn mạnh hơn?

Một ngày sau, linh vũ giáng xuống, Mạc Vô Nhai thành công vượt qua lôi kiếp. Bất quá, hắn bản nhân không tốt lắm, mặc dù ngoại thương đã khôi phục, chính hắn lại còn không có từ lôi kiếp bóng ma trung phục hồi tinh thần lại. Hắn thiếu chút nữa liền khó giữ được cái mạng nhỏ này, thật là hù chết hắn.

Mọi người đều cho rằng xối một hồi linh vũ đã là đi đại vận, không nghĩ tới, mọi người còn không có đi xa, lúc trước độ kiếp địa phương, không trung mây đen lại lần nữa tụ tập.

"Ngọa tào, đây là lại có người muốn độ kiếp a!"

"Này đã là mấy ngày nay thứ sáu cái, vì cái gì độ kiếp mọi người trung không có ta?"

"Tỉnh tỉnh đi, ngươi mới Trúc Cơ trung kỳ liền tưởng độ kiếp, ngươi là tưởng bị sét đánh chết đi!"

"Hắc hắc…… Ta liền tùy tiện nói nói, nói không chừng tiếp theo cái độ kiếp người chính là đạo hữu ngươi."

"Mượn ngươi cát ngôn, ngươi còn trở về sao?"

"Miễn phí xối linh vũ, không đi bạch không đi, đi đi đi, đạo hữu chúng ta cùng nhau."

Tương đồng cảnh tượng ở cách đó không xa đồng thời phát sinh, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai ba người liền nhìn đến vừa rồi đã rời đi mọi người, lại lục tục đã trở lại.

Nghe bên tai không ngừng "Ù ù" thanh, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy màng tai đều phải bị chấn phá. Bí cảnh gần nhất mấy ngày, mỗi ngày có người độ kiếp, xem ra được đến cơ duyên người không ít!

Ân Thiên Thịnh lôi kiếp cũng như mực Vô Nhai giống nhau, hung mãnh lại cường đại, phảng phất thế nào cũng phải đem hắn đánh chết không thể. May mắn ở độ kiếp phía trước hắn cùng Tiêu Lăng Hàn nợ mấy thứ pháp khí, bằng không hắn thật đúng là không tin tưởng vượt qua lôi kiếp.

Một ngày sau, Ân Thiên Thịnh trên người thương đã bị linh vũ cấp chữa khỏi, nhưng hắn như cũ không có phục hồi tinh thần lại, hắn thiếu chút nữa liền chết ở Kim Đan lôi kiếp hạ, này lôi kiếp quá hung mãnh, xem ra về sau đến hảo hảo luyện thể mới được.

Mạc Vô Nhai nhìn đến đại cữu tử lòng còn sợ hãi biểu tình, trong lòng cuối cùng thoải mái, có người lôi kiếp cùng chính mình giống nhau, giống nhau bị phách thảm hề hề, hắn nội tâm cân bằng.

Đãi Ân Thiên Thịnh thăng cấp thành công sau, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh bốn người tìm được Ân Thiên Duệ, năm người tụ tập sau.

Ân Thiên Duệ nói cho bốn người một cái không tốt tin tức, đó chính là ba ngày sau bí cảnh sẽ hỏng mất.

"Chúng ta đây sẽ bị truyền tống đi ra ngoài sao?" Tiêu Lăng Hàn hỏi, nếu là không thể truyền tống đi ra ngoài, kia bọn họ khẳng định là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, hư không cũng không phải là bọn họ hiện tại tu vi có thể thừa nhận trụ.

"Ở bí cảnh hỏng mất phía trước, tất cả mọi người sẽ bị truyền tống đi ra ngoài."

Thấy bốn người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, Ân Thiên Duệ khó hiểu hỏi: “Các ngươi như thế nào không hỏi ta vì cái gì sẽ biết?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 134

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 134 Tử Linh bí cảnh

【134: Là ta chi hạnh! 】 canh hai

Bốn người đều lười đến phản ứng này phát thần kinh Ân Thiên Duệ, mỗi người đều có chính mình bí mật, không cần thiết đánh vỡ lẩu niêu hỏi đến đế. Huống chi mấy người đã đoán được Ân Thiên Duệ hẳn là được đến bí cảnh lớn nhất truyền thừa, nhìn thấu không nói toạc.

Tiêu Lăng Hàn suy đoán hẳn là bí cảnh linh khí không đủ để chống đỡ bí cảnh tiếp tục vận chuyển, từ hắn độ kiếp sau rõ ràng cảm giác được bí cảnh linh khí so dĩ vãng phai nhạt một nửa. Theo sau đối mấy người nói: "Còn có ba ngày thời gian, ta muốn đi sát cá nhân, các ngươi đâu?"

"Sư huynh, ta và ngươi cùng nhau." Thượng Quan Huyền Ý cái thứ nhất tỏ thái độ.

"Chúng ta cũng……"

Không đợi Mạc Vô Nhai nói ra, Tiêu Lăng Hàn nói thẳng nói: "Các ngươi ba người đi tìm linh thảo, mặc kệ niên đại cùng phẩm cấp đều thu thập lên, lấy các ngươi hiện tại thực lực, bí cảnh trung hẳn là không có người dám nhớ thương Thiên Duệ dị hỏa. Nếu là gặp được có người ở biết rõ các ngươi thực lực dưới tình huống, còn muốn đánh các ngươi chủ ý, vậy các ngươi tốt nhất chạy nhanh chạy. Mạc sư huynh hẳn là biết có chút Nguyên Anh lão tổ linh hồn sống nhờ tại gia tộc tiểu bối thạch hải trung."

Mạc Vô Nhai gật gật đầu, cùng Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh lẫn nhau nhìn nhìn, đều đồng ý Tiêu Lăng Hàn kiến nghị.

Tách ra sau, Tiêu Lăng Hàn buông ra thần thức, tìm kiếm Sở Mục Nam cùng Tằng Lê Hân rơi xuống, hai người kia, hắn là không tính toán làm cho bọn họ tồn tại ra bí cảnh.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại tu vi đã đạt tới Nguyên Anh kỳ, có thể không mượn dùng phi kiếm cũng có thể ngự không phi hành. Vì không cho những người khác thấy, hắn vẫn là cứ theo lẽ thường ở chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người dán ẩn thân phù. Duỗi tay ôm quá Thượng Quan Huyền Ý eo, mang theo hắn cùng nhau phi ở không trung, Tiêu Lăng Hàn tay phải chạm đến đến hắn vòng eo thon nhỏ, trong đầu luôn là hiện lên kiều diễm hình ảnh. Thủ hạ lực đạo không tự giác tăng lớn một ít, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng phát ra một tiếng rên rỉ, nghe vào Tiêu Lăng Hàn trong tai giống như thôi tình mị dược, ánh mắt không khỏi ám ám.

Nghiêng đầu xem giống Thượng Quan Huyền Ý mặt nghiêng, lập tức tỉnh thần, hắn vẫn là cái vị thành niên đâu! Chính mình đều ở lung tung rối loạn tưởng cái gì? Xem ra sau khi trở về thật sự muốn đem giới tử trung lưu lại kinh Phật tới tìm ra nhìn xem, chính mình đây là lục căn không thanh tịnh, quá không bình thường.

"Tìm được rồi."

Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn lại, liền thấy Tằng gia một đám người đang ở đánh cướp hai gã Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ.

"Giao ra túi trữ vật, tha các ngươi bất tử."

"Dựa vào cái gì?"

"Chỉ bằng chúng ta nắm tay so ngươi ngạnh."

"Đại ca cùng bọn họ nói nhảm cái gì, trực tiếp giết, túi trữ vật còn không phải tùy chúng ta lấy."

"Hân thiếu nói rất đúng, đại thiếu vẫn là đừng cùng bọn họ lãng phí thời gian."

Bị đánh cướp hai người tuy rằng không cam lòng, cuối cùng vẫn là đem túi trữ vật giao đi ra ngoài.

"Đại ca, ngươi cũng quá thiện lương."

"Lê Hân sát nghiệt tạo nhiều không tốt, sát - người không nhất định phải tự mình động thủ, ngươi về sau phải nhớ đến tận lực không cần tự mình ra tay, miễn cho ô uế ngươi tay."

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn bởi vì là ở trời cao, đem phía dưới cảnh tượng xem rõ ràng, vừa rồi bị thả chạy hai người hiện tại phía sau đi theo vài chỉ yêu thú, ở từng đại thiếu tiếp nhận túi trữ vật là lúc, hắn thuận tay ở kia hai người trên người hạ dẫn thú phấn.

"Ta còn tưởng rằng cái này Tằng gia cái này đại thiếu gia là cái tốt, không nghĩ tới hắn mới là cái nào giết người không thấy máu người." Thượng Quan Huyền Ý sớm đã kiến thức tới rồi nhân tính tham lam cùng ích kỷ, tất nhiên là sẽ không có quá nhiều đồng tình tâm.

"Xem người không cần xem mặt ngoài, không cần dễ dàng tin tưởng bất luận kẻ nào, đối ai đều cần giữ lại một phân cảnh giác chi tâm." Tiêu Lăng Hàn nghiêm túc đối Thượng Quan Huyền Ý nói.

"Kia sư huynh, ta có thể hoàn toàn tin tưởng ngươi sao? Ngươi sẽ thương tổn ta sao?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, thẳng tắp xem tiến hắn đáy mắt.

Tiêu Lăng Hàn tức giận thưởng hắn một cái lợi nhuận kếch xù, dùng hung tợn khẩu khí nói: "Ngươi không tin ta, ngươi phải tin tưởng ai? Đừng quên ngươi

chính là ta tiểu tuỳ tùng, ta nói cái gì ngươi đều đến chiếu nghe, làm theo.” Nói xong, còn vươn một cái tay khác nhéo một chút hắn mặt, xúc cảm thật tốt!

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng lúc trước miệng thượng làm Thượng Quan Huyền Ý làm chính mình tuỳ tùng, kỳ thật cho tới nay đều đem hắn trở thành đệ đệ ở dưỡng.

Sơ tới dị thế, hắn là mờ mịt, không biết con đường của mình ở nơi nào? Cũng không biết kế tiếp nên đi nơi nào?

Đối mặt xa lạ người, xa lạ địa phương, xa lạ sự vật, tổng cảm thấy chính mình cùng thế giới này không hợp nhau.

Trùng hợp vào lúc này, hắn gặp Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng là trọng sinh giả, nhưng hắn ánh mắt thanh triệt, sáng trong, sạch sẽ. Cũng không có bởi vì đời trước bất hạnh, liền cảm thấy mỗi người đều thực xin lỗi hắn, thiếu hắn, do đó tâm lý vặn vẹo, tương phản hắn như cũ bảo lưu lại kia phân hồn nhiên sơ tâm.

Ở địa cầu hắn kiến thức quá rất nhiều phạm tội người đều là bởi vì chính mình đã chịu không công bằng đãi ngộ, liền oán trời trách đất, sinh ra trả thù người khác tâm lý, thậm chí liên lụy vô tội người.

Tiêu Lăng Hàn làm Thượng Quan Huyền Ý làm chính mình tuỳ tùng, bất quá là muốn tìm một cái đem hắn lưu tại chính mình bên người lý do.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng ngọt ngào, này ít nhất chứng minh hắn sẽ không thương tổn chính mình. Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn nói chính mình là hắn tuỳ tùng, nhưng hắn chưa từng có đem chính mình trở thành hắn tuỳ tùng sai sử quá. Thậm chí ở chính mình gặp được nguy hiểm thời điểm, hắn còn sẽ không màng tự thân an nguy tới bảo hộ chính mình. Nghĩ đến hai người lần đầu tiên đi làm nhiệm vụ khi, gặp được một cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ tự bạo, hắn lúc ấy không màng tất cả mà đem chính mình hộ ở hắn dưới thân, hắn chính là chính mình này một đời cứu rỗi.

Thượng Quan Huyền Ý không có gặp qua người khác là như thế nào làm tuỳ tùng, dù sao hắn mới không cần vẫn luôn làm Tiêu Lăng Hàn tuỳ tùng, hắn phải làm Tiêu Đại Ma Vương trong lòng người kia.

Thu hồi suy nghĩ, Thượng Quan Huyền Ý sờ sờ cái trán, trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, không phục nói: “Ta vốn dĩ liền bổn, ngươi luôn đạn ta cái trán, đây là muốn ta bổn chết sao?”

“Ta đây là cho ngươi đả thông hai mạch Nhâm Đốc, làm ngươi đầu óc càng rõ ràng, trở nên càng thêm thông minh.”

“Hai mạch Nhâm Đốc không ở trên đầu đi?”

Tiêu Lăng Hàn xấu hổ mà sờ sờ cái mũi, “Kia lần sau không đạn ngươi cái trán, được rồi đi?”

Thượng Quan Huyền Ý lãnh "Hừ" một tiếng.

Thấy hắn này ngạo kiều tiểu bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn tay lại nhịn xuống mà xoa nhẹ một phen đầu của hắn.

Thượng Quan Huyền Ý mặt đỏ lên, chỉ cảm thấy Tiêu Lăng Hàn vẫn là đem chính mình trở thành tiểu hài tử, rõ ràng chính mình hiện tại đều trường cao thật nhiều, lập tức liền 16 tuổi, có người 16 tuổi đều đã thành thân. Trộm ngó hắn liếc mắt một cái, thấy hắn chính nhìn chằm chằm phía dưới người nào đó đang xem, còn xem đến như vậy nghiêm túc.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng chua xót, thực không thoải mái, hắn hy vọng Tiêu Lăng Hàn như vậy chuyên chú ánh mắt chỉ dừng lại ở trên người mình.

"Sư huynh đang xem cái gì?"

"Ta đang xem dùng cái gì phương pháp làm hắn chết tương đối hảo."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý thiếu chút nữa bị chính mình nước miếng sặc đến, nguyên lai chính mình hiểu lầm, vừa rồi trong lòng về điểm này không thoải mái, nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

"Bí cảnh trung yêu thú nhiều như vậy, còn có ba ngày bọn họ khả năng đều sẽ chết, không bằng làm cho bọn họ chết phía trước bao cơm một đốn." Thượng Quan Huyền Ý trong mắt xẹt qua một tia giảo hoạt, tiến vào bí cảnh trước chính mình chính là ở Ân Thiên Duệ nơi đó thay đổi không ít tăng mạnh bản dẫn thú phấn, hiện tại đúng là có tác dụng thời điểm.

"Ta nhớ rõ ngươi cùng Thiên Duệ có trao đổi tăng mạnh bản dẫn thú phấn, dùng xong rồi sao?" Tiến bí cảnh ba ngày trước, đại gia ở trao đổi vật phẩm thời điểm, giống như liền chính mình không có đổi dẫn thú phấn.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức hiến vật quý giống nhau lấy ra năm cái tiểu bình sứ.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn động tác có chút đại, thiếu chút nữa liền rớt đi xuống, lập tức vươn một cái tay khác đem hắn kéo vào chính mình trong lòng ngực, lại không cẩn thận đụng vào hắn mũi. Hắn duỗi tay che lại cái mũi, ngẩng đầu nước mắt lưng tròng nhìn chính mình, như vậy cực kỳ giống bán manh mèo con. Tiêu Lăng Hàn rất tưởng duỗi tay chọc chọc hắn mặt, bất quá cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Nhoẻn miệng cười, Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai nhẹ giọng nói: "Như vậy cao ngã xuống đi, ngươi cảm thấy sẽ thế nào?"

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nghiêng đầu nhìn một chút, không khỏi vươn đôi tay ôm chặt Tiêu Lăng Hàn eo.

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy cả người thoải mái, tâm tình cũng xưa nay chưa từng có hảo, nếu tâm động vậy tiếp thu sự thật này. Cho tới nay hắn đều cho

rằng chính mình thích chính là nữ nhân, vừa ý động thời điểm ai có thể khống chế được đâu?

Nam nhân cũng hảo, nữ nhân cũng thế, chỉ là người mình thích vừa vặn là cái nam nhân mà thôi.

Đáng tiếc trong lòng ngực vật nhỏ còn không có thành niên, chính mình trở về nhất định phải đem kinh Phật tìm ra nhiều nhìn xem, làm chính mình lục căn thanh tịnh thanh tịnh, miễn cho một không cẩn thận thực dễ dàng lau súng cướp cò.

Dị thế giới gặp được ngươi, là ta chi hạnh!

Thượng Quan Huyền Ý còn chưa từng có ở thanh tỉnh thời điểm như vậy ôm quá Tiêu Lăng Hàn, cảm giác chính mình tim đập càng lúc càng nhanh. Thật muốn cứ như vậy vẫn luôn ôm hắn, đáng tiếc ngay sau đó, hắn thanh âm lập tức ở bên tai vang lên, "Có thể buông ra."

Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới phát hiện hai người đã rơi xuống trên mặt đất, cười cười, che giấu trên mặt xấu hổ, thuận tay liền cầm trong tay cầm bình sứ đưa cho hắn.

Bởi vì hai người trên người dán ẩn thân phù, cho nên thoải mái hào phóng xuất hiện ở Tằng gia đoàn người đội ngũ trung. Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem dẫn thú phấn đảo ra, vận dụng phong hệ pháp thuật thổi đến Tằng Lê Hân đoàn người trên người, sau đó hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền thối lui đến nơi xa xem kịch vui.

Ban đêm rừng rậm quá mức với an tĩnh, nguyên bản tồn tại là tiếng gió, ve thanh tựa hồ đều mai danh ẩn tích, có chứa mùi máu tươi không khí thỉnh thoảng khuếch tán vài tiếng người nức nở thanh, tựa hồ là sinh mệnh cuối cùng giãy giụa, tựa hồ cũng là trước khi chết cầu cứu.

Sau nửa canh giờ, nức nở thanh biến mất, không còn có một tia vật còn sống hơi thở. Cách đó không xa còn có một đám run bần bật yêu thú, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý từ trong bóng đêm đi ra.

"Ta đi quét tước chiến trường." Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý đã biến mất tại chỗ, xuất hiện ở mùi máu tươi nhất nùng địa phương, hắn cũng không chê dơ, đem rơi trên mặt đất túi trữ vật cùng không gian giới tử đều thu lên.

"Thu hoạch như thế nào?"

"Cũng không tệ lắm, linh thảo có không ít, bất quá phẩm cấp đều không cao, nhưng thật ra có 120 vạn hạ phẩm linh thạch." Thượng Quan Huyền Ý đem đoạt được đến đồ vật đều đảo ra tới phân loại sau đem hữu dụng lưu lại, vô dụng một phen hỏa cấp thiêu, cao hứng mà đem linh thạch cùng linh thảo giao cho Tiêu Lăng Hàn.

“Linh thảo ra bí cảnh liền cầm đi bán đi, linh thạch ngươi liền chính mình thu đi!”

Thượng Quan Huyền Ý có chút hồ nghi nhìn Tiêu Lăng Hàn, tình huống này không đúng a, Tiêu Đại Ma Vương khi nào hào phóng như vậy quá? Sự ra khác thường tất có yêu!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 135

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 135 Tử Linh bí cảnh

【135: Sở Mục Nam chi tử 】 canh ba

Thượng Quan Huyền Ý không xác định hỏi: “Sư huynh, linh thạch thật sự đều cho ta?”

“Ngươi không phải còn muốn dưỡng Phệ Linh Thử sao? Trên người của ngươi còn có linh thạch? Ngươi thăng cấp thời điểm vô dụng xong?” Tiêu Lăng Hàn chính mình thăng cấp liền thiếu chút nữa đem gia sản dùng hết đều không đủ, may mắn tiện nghi sư tôn lưu lại cực phẩm linh thạch giúp chính mình đại ân. Nếu đem Thượng Quan Huyền Ý làm như là chính mình người, tự nhiên muốn hào phóng một ít, đương nhiên cũng không thể biểu hiện quá mức rõ ràng.

Phệ Linh Thử! Xong rồi xong rồi, chính mình như thế nào đem này chỉ tham ăn quỷ cấp quên mất. Gia hỏa này ở chính mình độ kiếp thời điểm, dâng ra sở hữu linh thạch, vì không chịu đói, nó đã tiến vào khiết ước không gian lâm vào ngủ say.

“Sư huynh, ta đây liền không khách khí.” Thượng Quan Huyền Ý vui vẻ ra mặt, đem linh thạch thu lên.

Hai người rời xa hiện trường vụ án, tìm một cái vô yêu thú động phủ, chuẩn bị tạm chấp nhận một đêm.

“Trước nghỉ ngơi một đêm, ngày mai đi tìm mục tiêu kế tiếp.”

“Sư huynh, ngươi nói mục tiêu kế tiếp là?”

“Sở Mục Nam”

“Nga!” Thượng Quan Huyền Ý trong giọng nói nói không nên lời mất mát, hắn kỳ thật nhất muốn giết chính là Chung Hạo Thành. Người này xem Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, làm hắn rất là chán ghét, hận không thể lập tức đem người bầm thây vạn đoạn.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, gặp người đột nhiên liền không cao hứng? Là chính mình câu nào nói sai rồi sao?

Nghĩ làm hắn bồi chính mình sát - người, chẳng lẽ hắn cũng có muốn giết người? Tiêu Lăng Hàn không khỏi hỏi: “Vậy ngươi có muốn giết người sao?”

“Là có như vậy một cái muốn giết người.” Thượng Quan Huyền Ý có chút chần chờ nói, tiểu tâm mà quan sát đến Tiêu Lăng Hàn sắc mặt, hắn sẽ không cho

rằng chính mình vô duyên vô cớ liền phải sát - người, sau đó đối chính mình tâm sinh chán ghét?

"Ai?"

"Ngươi không hỏi ta vì sao phải giết hắn sao?"

"Kia đều không quan trọng, quan trọng là ngươi muốn cho hắn chết, vậy được rồi."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý vừa lòng, kia về sau chính mình muốn sát thân đường ca, không biết hắn lại sẽ thấy thế nào chính mình. Có thể hay không giống như bây giờ, không có bất luận cái gì nguyên do duy trì chính mình?

Tiêu Lăng Hàn còn đang chờ Thượng Quan Huyền Ý trả lời, nào biết vừa quay đầu lại, tên kia đã ngủ rồi. Trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ, gia hỏa này thật đúng là tâm đại, như vậy tín nhiệm chính mình, đối chính mình hoàn toàn không bố trí phòng vệ.

Màu lam thiên, màu trắng vân, nhàn nhạt sương mù, màu xám trắng sơn thể, đẩu tiễu huyền nhai vách đá, thẳng cắm tận trời, đây là hiện giờ ánh vào Sở Mục Thần trong mắt hình ảnh.

Sở Mục Thần cả người là huyết, nằm ở một cục đá thượng, cục đá một chỗ khác đứng một người.

Hắn chính trên cao nhìn xuống nhìn xuống Sở Mục Thần, trong mắt tràn đầy ác độc, hắn đúng là Sở Mục Nam.

Ba ngày trước, Sở Mục Thần ở chỗ này thăng cấp Kim Đan kỳ, cũng không biết ông trời có phải hay không cùng hắn có thù oán, lôi kiếp so người bình thường cao hơn gấp hai không ngừng, hắn bị phách hơi thở thoi thóp, một ngón tay đều không động đậy.

Đúng lúc vào lúc này, Sở Mục Nam từ trên vách núi mặt điếu một cây dây thừng, trực tiếp dừng ở hắn trước mặt. Thừa dịp hắn độ kiếp bị trọng thương, trực tiếp móc ra hắn vừa mới mới ngưng kết tốt Kim Đan. Từ đây một thân tu vi toàn vô, trên người thương cũng chưa hảo, hắn hiện tại chỉ có chờ chết phân.

"Ha ha ha…… Ngũ ca, suốt 6 năm, ngươi rốt cuộc rơi xuống ta trên tay, ta định sẽ không làm ngươi tồn tại rời đi bí cảnh, nơi này chính là ngươi nơi táng thân." Sở Mục Nam nhìn nửa chết nửa sống Sở Mục Thần, trong lòng là nói không nên lời khoái ý.

Lúc trước ở Huyền Thiên đại lục khi, bởi vì hai người tuổi tác chỉ kém sáu tháng, Sở Mục Nam liền thành thật bị phụ thân hắn lấy tới cùng Sở Mục Thần làm đối lập.

Sau lại, có một ngày hắn ở ngoài cửa nghe lén đến phụ thân muốn phái người tới Hoàng Cực đại lục, mật sát Sở Mục Thần. Lúc ấy hắn phi thường khiếp sợ,

không biết phụ thân vì sao phải sát Sở Mục Thần, bất quá nghĩ lại tưởng tượng, này nơi nào chính là hắn cơ hội, vì thế hắn chủ động xin ra trận.

Đã tới Hoàng Cực đại lục, Sở Mục Nam mới biết được, muốn sát Sở Mục Thần cũng không dễ dàng như vậy. Ở học viện bên ngoài vẫn luôn đều có Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ bảo hộ hắn, ở trong học viện lại có trưởng lão che chở. Hiện tại ở bí cảnh, không bao giờ sẽ có người sẽ che chở hắn, chính mình cũng rốt cuộc chờ tới rồi cái này giết hắn cơ hội.

"Ngươi tới Hoàng Cực đại lục mục đích không phải rèn luyện, mà là chuyên môn tới giết ta?" Sở Mục Thần nhìn chằm chằm không trung, cũng không có nhìn về phía Sở Mục Nam, phảng phất là ở lầm bầm lầu bầu.

"Ngươi hiện tại đã biết lại như thế nào, ngươi cho rằng còn sẽ có người tới cứu ngươi sao? Ngươi hiện tại bất quá là một phế nhân, tin tưởng liền tính là phụ thân ngươi đã biết hắn cũng chỉ sẽ vứt bỏ ngươi." Sở Mục Nam nhìn về phía Sở Mục Thần ánh mắt tràn đầy khinh thường, nếu nhị thúc thật sự thực thích hắn, liền sẽ không bởi vì một cái có lẽ có tội danh giận chó đánh mèo hắn, còn đem hắn lưu đày đến hoang dã giống nhau Hoàng Cực đại lục, tin tưởng liền tính hắn đã chết, ở Sở gia cũng bắn không dậy nổi một cái bọt sóng.

"Đúng vậy, đã biết lại như thế nào?" Sở Mục Thần như là là hỏi Sở Mục Nam lại như là đang hỏi chính mình.

"Ngũ ca, ta hiện tại liền đưa ngươi cuối cùng đoạn đường." Sở Mục Nam nói xong, trong tay nhiều một phen kiếm, kiếm phong thẳng chỉ Sở Mục Thần trái tim.

Liền ở mũi kiếm vừa muốn chạm đến đến Sở Mục Thần trái tim khi, kiếm lại một tấc tấc đứt đoạn.

Sở Mục Nam kinh ngạc mà nhìn trong tay kiếm, mắt thấy đứt gãy địa phương liền phải kéo dài đến chuôi kiếm, hắn chạy nhanh ném xuống trong tay chuôi kiếm, chuôi kiếm trực tiếp ở giữa không trung tạc vỡ ra.

Nhíu mày nhìn chính mình tay, tại sao lại như vậy, thanh kiếm này tuy rằng là chính mình cướp bóc người khác, nhưng nó cũng là một phen nhị cấp pháp khí, như thế nào sẽ đứt gãy đâu? Vừa rồi chính mình cũng không có cảm nhận được linh khí dao động, Sở Mục Nam hồ nghi đánh giá một chút bốn phía, cũng không có phát hiện một tia khác thường. Không đúng, dây thừng! Chính mình xuống dưới thời điểm là mượn dùng một cây dây thừng xuống dưới mà, hiện tại dây thừng không thấy.

"Ai?"

"Lăn ra đây!" Sở Mục Nam đối không khí rít gào, cảnh giác mà nhìn về phía bốn phía.

Chờ hắn nói xong, cũng không có người trả lời, mà là chính hắn thanh âm tại đây huyền nhai vách đá trung quanh quẩn, cho người ta một loại âm trầm khủng

bố cảm giác.

Đương Sở Mục Nam cúi đầu đi xem Sở Mục Thần thời điểm, lại phát hiện Sở Mục Thần đã không thấy, tại chỗ chỉ còn lại có một bãi vết máu. Hắn đồng tử cấp tốc co rút lại một chút, Sở Mục Thần cứ như vậy vô thanh vô tức biến mất. Bất quá nghĩ đến lúc này Sở Mục Thần đã phế, hắn lại yên tâm không ít.

Hiện tại quan trọng nhất chính là rời đi nơi này, vì có thể giết chết Sở Mục Thần, Sở Mục Nam cố ý ở hắn độ xong kiếp mới xuất hiện, vì đến chính là cho hắn một đòn trí mạng.

Đương Sở Mục Nam phát hiện chính mình không gian giới tử trống không một vật khi, hắn biết chính mình muốn giết chết Sở Mục Thần có thể nói là hoàn toàn không có khả năng. Vì thế, hắn ở huyền nhai phụ cận đợi ước chừng một năm, trời xanh không phụ người có lòng, hắn rốt cuộc chờ đến Sở Mục Thần thăng cấp Kim Đan kỳ.

Đột nhiên, bên tai truyền đến "Sột sột soạt soạt" thanh âm, Sở Mục Nam chậm rãi quay đầu lại, đập vào mắt chính là một đoàn rắn độc đang từ trên vách núi mặt hướng hắn bò tới. Rậm rạp không biết có bao nhiêu, hắn lúc này chỉ cảm thấy da đầu tê dại, toàn thân lạnh băng, hoảng sợ vạn phần nhìn các loại xà từng bước một mà tiếp cận chính mình.

"A…… Không, không cần lại đây." Sở Mục Nam mang theo khóc nức nở, lại từ không gian giới tử trung lấy ra một phen kiếm, run rẩy tay, về phía sau lui.

Cảm giác chính mình đã tới rồi cục đá bên cạnh, hắn nghiêng đầu nhìn về phía phía sau, tiểu đá vụn bị chân đụng tới lọt vào vạn trượng vực sâu. Thấy như vậy một màn, Sở Mục Nam càng khẩn trương, nhưng quay đầu lại khi, xà đã tới rồi dưới chân, "Tê tê tê" phun xà tin, chân tiếp theo mềm, hắn liền thẳng tắp đi xuống rớt.

Sở Mục Nam trực tiếp bị dọa hôn mê bất tỉnh, hắn cho rằng chính mình chết chắc rồi, trên người đột nhiên truyền đến đau nhức. Chỉ cảm thấy có thứ gì ở chính mình trên người du tẩu, thực không thoải mái, khiến cho hắn không thể không mở mắt ra.

"A……" Đập vào mắt một màn làm Sở Mục Nam hai mắt vừa lật, lại hôn mê bất tỉnh.

Mười mấy điều xà đem Sở Mục Nam vây quanh cái vững chắc, không ngừng ở trên người hắn du tẩu, có đã hạ khẩu cắn hắn vài hạ.

Sau nửa canh giờ, Sở Mục Nam trực tiếp bị những cái đó thân rắn thượng độc, cấp độc chết.

Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa, trực tiếp đem Sở Mục Nam thiêu thi cốt vô tồn, hồn phi phách tán.

Liền tính Sở Mục Nam trên người có Luyện Hư cường giả thần thức ấn ký, cũng dừng ở kia mấy cái thân rắn thượng, cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn không có bất luận cái gì quan hệ.

Trong sơn động……

Sở Mục Thần cho rằng chính mình chết chắc rồi, không nghĩ tới vẫn sống xuống dưới, nghĩ đến chính mình lúc này tu vi toàn vô, cùng một phàm nhân không thể nghi ngờ, hắn liền có chút thất bại.

Ngủ một giấc, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn dùng cái gì phương pháp, hiện tại hắn duy độc đan điền bị hao tổn, vô pháp trị ngoại, trên người mặt khác ngoại thương đều đã hảo.

"Hiện tại ngươi chỉ có thể ăn cái này, tạm chấp nhận tạm chấp nhận." Thượng Quan Huyền Ý có chút vui sướng khi người gặp họa nói.

Nhìn đến đặt ở chính mình trước mặt cháo, Sở Mục Thần cũng không có động thủ, mà là nhíu mày nhìn cháo chén.

"Thượng Quan sư đệ, này thật sự có thể ăn?" Sở Mục Thần lông mày đều phải thắt, chần chờ hỏi. Hắn thật sự là hạ không được miệng, trong chén cháo bay một cổ mùi lạ, rõ ràng là ngao hồ. Nhìn trong chén hắc hoàng hắc hoàng một mảnh, hắn bụng tuy rằng đói đến oa oa kêu, cũng thật chính là ăn không vô.

"Đương nhiên, đây là bạch linh gạo ngao ra tới cháo, chuyên môn cung cấp cấp người thường ăn."

"Ta cảm thấy ta hiện tại không phải rất đói bụng, có thể chờ Tiêu sư đệ trễ chút đã trở lại lại ăn."

Sở Mục Thần mím môi, trong lòng lại suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn cũng không biết khi nào mới trở về, hắn lại không trở lại chính mình liền phải bị Thượng Quan Huyền Ý cấp mưu - giết.

"Vậy được rồi, kỳ thật đây là ta lần đầu tiên nấu cơm, còn muốn cho ngươi giúp ta tham tường một chút, nếu là ngươi cảm thấy ăn ngon, về sau ta lại làm cấp sư huynh ăn." Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt tiếc nuối, đem trên bàn cháo đoan đi rồi.

Sở Mục Thần: "……" May mắn ta chỉ là một cái thí ăn, vậy ngươi vẫn là đi tai họa Tiêu Lăng Hàn đi!

Chỉ chốc lát sau, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai ba người đi vào sơn động ngoại.

Mấy người nhìn đến Sở Mục Thần hiện giờ bộ dáng, đối hắn tràn đầy đồng tình.

"Các ngươi đây là cái gì biểu tình, ta lại không chết!" Sở Mục Thần nhìn mấy người, tức giận nói.

“Là ai? Ta đi chém hắn!” Ân Thiên Thịnh cầm trong tay kiếm, nhìn ngồi ở chỗ kia biểu hiện đến phong khinh vân đạm Sở Mục Thần, trong lòng khó chịu khẩn.

“Đừng xúc động, ta không có việc gì, lại không phải trị không hết.” Sở Mục Thần lôi kéo Ân Thiên Thịnh tay, làm hắn ngồi ở chính mình bên người, ra tiếng khuyên giải an ủi nói. Tay lại không có buông ra, mà không dấu vết vuốt ve một chút hắn tay, thấy hắn tràn đầy oán giận chi sắc, trong lòng vui mừng lại có một ít khổ sở.

Dù sao đương sự Ân Thiên Thịnh là hoàn toàn không có cảm giác được, nhưng thật ra Tiêu Lăng Hàn không dấu vết xem xét Sở Mục Thần liếc mắt một cái. Nghĩ thầm, gia hỏa này cũng tặc không biết xấu hổ, hiện tại tu vi đều không có, còn nghĩ chiếm tiện nghi. Bất quá bọn họ là một cái nguyện đánh, một cái nguyện ai! Những người khác cũng quản không được.

“Tiểu đệ ngươi có hay không trị liệu đan điền đan dược?” Ân Thiên Duệ được đến cửu cấp đan sư truyền thừa, hắn cùng Mạc Vô Nhai đều đã biết. Hoàng Cực đại lục chưa từng có nghe nói ai đan điền bị hao tổn, còn có thể chữa khỏi, hắn cũng liền ôm một phần vạn hy vọng hỏi một câu.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 136

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 136 Học viện Hoàng Cực

【136: Ân Thiên Thịnh quy vị 】 canh bốn

Ân Thiên Duệ nhìn xem Sở Mục Thần, lại nhìn đến nhà mình ca ca mong đợi ánh mắt, hắn gian nan nuốt nuốt nước miếng, có chút gian nan nói: "Không có." Nói xong, hắn lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, nơi này nếu là có người có thể cứu trị Sở Mục Thần, hắn là phi Tiêu Lăng Hàn mạc chúc.

Ân Thiên Duệ cái này động tác, làm còn lại mọi người đều nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn sờ sờ chính mình mặt, nghi hoặc hỏi: "Các ngươi đều nhìn ta làm gì? Tuy rằng ta biết chính mình lớn lên tuấn, nhưng là các ngươi cũng không cần như vậy nhìn chằm chằm ta coi!"

Ân Thiên Duệ muốn nói lại thôi, cuối cùng cái gì đều không có nói.

Thấy vậy, mọi người cũng liền không có bàn lại cái này trầm trọng đề tài.

Đảo mắt liền đến bí cảnh mở ra thời gian, bởi vì Sở Mục Thần hiện tại không có tu vi, trực tiếp truyền tống nói sẽ thương càng thêm thương. Cho nên là từ Tiêu Lăng Hàn mang theo hắn cùng nhau đi ra ngoài, ở truyền tống thời điểm Tiêu Lăng Hàn cho hắn bỏ thêm một tầng phòng hộ tráo.

Một trận thiên huyền mà chuyển, mở mắt ra khi, bí cảnh mọi người đã tới rồi Cốc Vũ Thành quảng trường.

Thấy đột nhiên xuất hiện ở trên quảng trường 300 nhiều người, Cốc Vũ Thành nguyên bản ở trên quảng trường những người đó đều có chút ngốc, đây là đã xảy ra cái gì? Như thế nào trên quảng trường đột nhiên xuất hiện nhiều người như vậy?

Kỳ thật so với bọn hắn càng ngốc chính là bị truyền tống ra tới mọi người, này ly bí cảnh mở ra thời gian rõ ràng còn có bốn tháng, như thế nào chính mình đột nhiên đã bị truyền tống ra tới? Đây là đã xảy ra cái gì?

Từng người mê mang trong chốc lát, lo lắng bị người có tâm đánh cướp, hiện tại nhưng không có trưởng bối tới đón bọn họ, sôi nổi bằng mau tốc độ rời đi Cốc Vũ Thành.

Tiêu Lăng Hàn mấy người cũng theo Học viện Hoàng Cực dòng người ngồi trên về tới Học viện Hoàng Cực Truyền Tống Trận.

Hôm sau sáng sớm……

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn không có rời giường, sơn động bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động.

Nhìn ngủ ở chính mình trong lòng ngực Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn có chút bất đắc dĩ thở dài, xem ra tốt nhất vẫn là tách ra ngủ, này nhìn không thể ăn, thực sự tra tấn người.

Mở ra trận pháp, hắn lạnh mặt nhìn trận pháp bên ngoài Ân Thiên Thịnh.

"Tiêu sư đệ, sớm!" Thấy Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình bộ dáng, Ân Thiên Thịnh tiếng lòng nắm thật chặt, chính mình không phải là quấy rầy hắn tu luyện đi? Chính là bên ngoài không có viết bế quan thẻ bài a!

"Sớm, Ân sư huynh tiến vào ngồi."

Ân Thiên Thịnh ngồi xuống sau, nhìn Tiêu Lăng Hàn, đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Tiêu sư đệ, ngươi hẳn là có tu bổ đan điền phương pháp, đúng hay không?"

"Ai nói cho ngươi ta sẽ có biện pháp?" Tiêu Lăng Hàn không đáp hỏi lại, hắn là có chữa trị đan điền phương pháp, nhưng cái loại này đan dược hắn cũng chỉ có một viên, tất nhiên là thập phần trân quý.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Ân Thiên Thịnh thấp thỏm tâm cũng liền có tin tức.

Tiêu Lăng Hàn không có một ngụm từ chối, đó chính là có phương pháp, Ân Thiên Thịnh trực tiếp quỳ một gối, "Tiêu sư đệ, ngươi nếu nguyện ý giúp Sở Mục Thần chữa trị hảo đan điền, ta Ân Thiên Thịnh sau này nguyện ý nghe ngươi sai phái, nguyện trung thành với ngươi, cuộc đời này tuyệt không phản bội."

"Ngươi cam tâm tình nguyện?"

"Tất nhiên là cam tâm tình nguyện!"

"Vì sao? Liền bởi vì các ngươi là bằng hữu sao?"

"Hắn đã cứu ta mệnh, hắn rất tốt với ta."

Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa không bị Ân Thiên Thịnh như thế thành thật trả lời cấp sặc đến, lý do hảo cường đại.

Cũng không biết Ân Thiên Thịnh chính mình có hay không phát hiện hắn đang nói khởi Sở Mục Thần thời điểm, trên mặt tuy rằng không có biểu tình, nhưng hắn bên tai lại đỏ. Phỏng chừng chính hắn đều không có phát hiện, kỳ thật hắn là thích Sở Mục Thần.

Tiêu Lăng Hàn quyết định tạm thời không cần nói cho Sở Mục Thần, nếu là bọn họ cũng thành, kia bên người liền không phải lại nhiều một đôi rải cẩu lương bằng hữu! Đều nói tốt việc nhiều ma, vậy làm cho bọn họ nhiều ma đi.

"Ta đồng ý, bất quá ta muốn ở ngươi linh hồn trên dưới cấm chế, cấm chế sẽ hạn chế ngươi nói không nên lời về ta hết thảy, còn không thể vươn phản bội

chi tâm. Ngươi, có bằng lòng hay không?" Tiêu Lăng Hàn chính mình cũng không biết vì cái gì, lần đầu tiên nhìn thấy Ân Thiên Thịnh thời điểm liền có một loại quen thuộc cảm, tựa hồ hắn vốn dĩ nên nguyện trung thành chính mình.

Đồng thời có loại này quen thuộc cảm người còn có Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần ba người, cho nên ba năm trước đây hắn mới có thể không chút do dự ở Mạc Vô Nhai yêu cầu trợ giúp thời điểm, nhận lấy hắn. Tuy rằng có chút nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, bất quá hắn không để bụng, chỉ cần mục đích đạt thành là được.

"Đến đây đi!" Ân Thiên Thịnh suy nghĩ một chút, như là muốn đi pháp trường giống nhau, dùng một loại thấy chết không sờn biểu tình nói.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng cảm thấy buồn cười, sắc mặt lại như cũ mặt vô biểu tình, nhàn nhạt nói: "Ngươi không cần khẩn trương, sẽ không đối với ngươi tạo thành bất luận cái gì thương tổn."

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn vươn ngón trỏ điểm ở Ân Thiên Thịnh giữa mày, linh hồn theo ngón tay tiến vào Ân Thiên Thịnh thạch hải. Thạch hải nội kiếm khí tung hoành, những cái đó kiếm khí tự động tránh đi Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Lăng Hàn đi vào Ân Thiên Thịnh linh hồn thể diện trước. Từng đạo pháp quyết đánh vào linh hồn của hắn thượng, từng câu cổ xưa chú ngữ từ Tiêu Lăng Hàn trong miệng niệm ra. Chỉ dùng tám phút liền hoàn thành toàn bộ quá trình, so với lúc trước cấp Mạc Vô Nhai hạ cấm chế dễ dàng nhiều, bởi vì Ân Thiên Thịnh linh hồn không có bị thương, không cần lo lắng thương đến hắn.

Rời khỏi Ân Thiên Thịnh thạch hải, Tiêu Lăng Hàn lập tức cảm giác chính mình thạch hải nội một trận rung chuyển, Long Ngọc không gian tựa hồ có dị động. Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Ân Thiên Thịnh mang vào Long Ngọc không gian trung, vừa mới đứng vững, một phen phi kiếm từ cung điện trung trực tiếp bay ra tới, ngừng ở Ân Thiên Thịnh trước mặt.

Tựa hồ đang ở đánh giá Ân Thiên Thịnh, còn vây quanh hắn dạo qua một vòng, lại về tới trước mặt hắn, mũi kiếm chỉ vào hắn giữa mày. Ở Ân Thiên Thịnh cùng Tiêu Lăng Hàn đều còn không có phản ứng quá hạn, phi kiếm đã được đến Ân Thiên Thịnh giữa mày huyết.

Ân Thiên Thịnh còn không có làm rõ ràng chính mình như thế nào đột nhiên liền đổi địa phương, một phen kiếm liền đến chính mình trước mặt, hắn thiếu chút nữa liền rút kiếm bổ tới. May mắn kiếm không có đối hắn phát ra địch ý, nhưng ở chính mình còn không có chuẩn bị dưới tình huống, nó cư nhiên trực tiếp nhận chủ, cứ như vậy nhận chủ!

Ân Thiên Thịnh nghiêng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Lăng Hàn cũng là không thể hiểu được, chính mình tuy là Long Ngọc không gian chủ nhân. Nhưng chính mình cái này chủ nhân giống như chính là cái bài trí, này nha cùng Hỗn Độn Thánh Diễm giống nhau căn bản không cho chính mình mặt mũi.

“Cầm!” Tiêu Lăng Hàn cũng không biết đây là tình huống như thế nào, bất quá nhìn dáng vẻ hẳn là thanh kiếm này coi trọng Ân Thiên Thịnh. Nếu nó đã trực tiếp hoàn thành nhận chủ, kia cũng chỉ có thể làm Ân Thiên Thịnh cầm.

Ân Thiên Thịnh chần chờ một chút, đem tay phải đáp ở trên chuôi kiếm. Tay mới vừa tiếp xúc đến kiếm, liền có vô số kiếm pháp chui vào trong đầu, hắn theo bản năng nhắm mắt lại, lẳng lặng thể hội những cái đó kiếm pháp tinh diệu.

Tiêu Lăng Hàn gặp người đã nhập định, đi đến cung điện trước, quán chú linh lực dùng sức đẩy, kết quả đại môn như cũ không có bất luận cái gì phản ứng, xem ra chính mình hiện tại thực lực vẫn là quá thấp.

Tiêu Lăng Hàn buồn bực ra Long Ngọc không gian, như vậy một chậm trễ, Thượng Quan Huyền Ý đã rời giường, theo sau hai người một cái đi Phù Viện, một cái đi Khí Viện.

Vừa đến Phù Viện, liền nghe thấy mọi người nghị luận thanh.

“Viện trưởng đại nhân đã trở lại, không biết có phải hay không thật sự?”

“Là thật sự.”

“Ta nghe sư phó nói viện trưởng đại nhân thu hai cái đồ đệ, bất quá, hắn đem hai cái đồ đệ đều làm ném, hiện tại chính làm sư phó bọn họ đi tìm người đâu!”

“Còn có thể đem đồ đệ làm ném?”

“Kia viện trưởng đại nhân còn thu đồ đệ sao?”

“Liền ngươi, vẫn là thôi đi! Liền tính viện trưởng đại nhân muốn thu đồ đệ cũng chỉ sẽ ở Võ Viện bên kia tìm, chúng ta viện trưởng đại nhân chính là một người kiếm tu.”

“……”

Hai cái đồ đệ? Kiếm tu? Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Phù Viện học viên như vậy nghị luận, hắn luôn có loại dự cảm bất hảo, hẳn là sẽ không như vậy xảo? Sẽ là hắn đi?

Nhớ tới lúc trước chính mình bị người ta hơi chút phóng xuất ra tới một chút uy áp, liền ép tới thâm bị thương nặng, Tiêu Lăng Hàn lập tức cảm giác áp lực sơn đại!

“Di, ngươi là Tiêu sư đệ, ba năm không thấy, không nghĩ tới Tiêu sư đệ ngươi càng ngày càng đẹp, bất quá ngươi lại đẹp cũng không có sư huynh ta lớn lên đẹp.” Tiểu mập mạp tự quen thuộc ngồi ở Tiêu Lăng Hàn bên cạnh vị trí thượng.

“Gần nhất cần phải khảo hạch?”

“Có, bất quá các ngươi đi bí cảnh mọi người, 5 năm nội đều không cần tham gia khảo hạch.” Tiểu mập mạp vẻ mặt hâm mộ nói.

"Vì sao?"

"Lần này đi Tử Linh bí cảnh người có mười mấy người đều thăng cấp Kim Đan kỳ, không có thăng cấp cũng có không nhỏ thu hoạch, mọi người đều vội vàng bế quan, học viện quyết định thả bọn họ 5 năm giả." Tiểu mập mạp tay chống cằm, vẻ mặt hướng tới, nếu là thăng cấp Kim Đan kỳ người trung có chính mình thì tốt rồi.

"Thì ra là thế, vậy ngươi biết này ba năm học viện đều đã xảy ra chút chuyện gì?"

"Đại sự chính là viện trưởng đại nhân ở một tháng trước đã trở lại, việc nhỏ chính là từ nửa năm trước bắt đầu không ngừng có người mất tích. Hiện giờ học viện đã có hơn một trăm học viên ở chính mình động phủ, biến mất vô tung vô ảnh." Nói lên chuyện này, tiểu mập mạp còn có chút nghĩ mà sợ, hắn vốn dĩ rất có giàu có, chính mình thuê một cái động phủ trụ, từ phát sinh chuyện này sau, hắn lập tức chạy tới cùng những người khác cùng nhau trụ học viện mộc chất nhà lầu.

"Kia mất tích đều là chút người nào? Học viện không có tra được nguyên nhân sao?" Xem ra sau khi trở về đến gia cố một chút động phủ trận pháp.

"Người nào đều có, bất quá biến mất người đều là ở tại Linh Nguyệt Sơn, Thiên Nguyệt Sơn, Huyễn Nguyệt Sơn này đó động phủ. Vừa mới bắt đầu mỗi ngày chỉ mất tích hai ba người, sau lại lập tức mất tích mười người tới, lúc này mới bị học viện phát hiện, học viện tạm thời còn không có tra được nguyên nhân." Tiểu mập mạp tiến đến Tiêu Lăng Hàn bên người, nhỏ giọng nói.

Tiêu Lăng Hàn điểm điểm ngự tỉ đầu, tỏ vẻ minh bạch.

"Hắc, Tiêu sư đệ, ngươi có phải hay không cũng ở tại động phủ?"

"Ân?"

"Ngươi nếu là còn trụ động phủ, ta khuyên ngươi vẫn là nhanh lên trở về dọn ra tới, cũng không biết nhà lầu bên kia còn có hay không dư thừa giường ngủ?" Tiểu mập mạp nghĩ đến chính mình lúc trước vì mộc chất nhà lầu một cái giường ngủ, chính là nộp lên hai trăm tích phân.

"Hảo, đa tạ, ta đây đi về trước." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy liền đi ra ngoài.

Đãi Tiêu Lăng Hàn trở lại Huyễn Nguyệt Sơn động phủ khi, Thượng Quan Huyền Ý đã trước hắn một bước đã trở lại. Lúc này hắn đang ngồi ở động phủ trước cửa trong viện, một bộ nhàn nhã tự đắc bộ dáng.

Phát hiện động phủ bên ngoài trận pháp bị người mở ra, Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, nhất định là Tiêu Lăng Hàn đã trở lại.

"Sư huynh mời ngồi, ngươi cũng là nghe nói 5 năm nội không cần tham gia khảo hạch mới trở về sao?" Đám người ngồi xuống sau, lại ân cần mà cho hắn

đổ một ly trà.

“Ngươi có việc?” Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý, gia hỏa này lại muốn làm cái quỷ gì?

“Cũng không phải cái gì đại sự, ta tính toán đi ra ngoài rèn luyện một đoạn thời gian.”

“Ngươi một người?” Tiêu Lăng Hàn mày túc đến càng khẩn, gia hỏa này thăng cấp Kim Đan kỳ còn không có củng cố tu, liền tính toán ra bên ngoài chạy, là có chuyện gì?

“Ân, nhiều nhất hai tháng là có thể trở về.” Thượng Quan Huyền Ý bưng chén trà tay nắm thật chặt, rũ mắt không dám nhìn Tiêu Lăng Hàn, rất sợ chính mình một cái không nhịn xuống liền mở miệng muốn hắn bồi chính mình cùng đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 137

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 137 Học viện Hoàng Cực

【137: Huyền Ý ra ngoài rèn luyện 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn suy tư một chút, mấy năm nay hai người cơ hồ đều là như hình với bóng. Bảo hộ đến thật tốt quá cũng không được, không trải qua mưa gió có thể nào trưởng thành lên? Tựa như ở bí cảnh giống nhau, tuy rằng nguy hiểm, nhưng kỳ ngộ thường thường cùng nguy hiểm cùng tồn tại, bằng không hắn cũng không có khả năng nhanh như vậy liền đạt tới Kim Đan kỳ tu vi.

Nghĩ thông suốt sau, Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Nếu ngươi đã nghĩ kỹ rồi kia hai ngày này ngươi tiên tiến không gian đem tu vi củng cố hảo, ta vì ngươi chuẩn bị một ít phù triện, ngươi hảo cầm phòng thân."

"Hảo, cảm ơn sư huynh." Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu cho Tiêu Lăng Hàn một nụ cười rạng rỡ.

Tiêu Lăng Hàn bị nụ cười này ngây người một chút, nhĩ tiêm không khỏi đỏ, bất quá Thượng Quan Huyền Ý lại không có phát hiện.

Từ hắn đối Thượng Quan Huyền Ý động tâm sau, liền cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý toàn bộ ngũ quan đều lớn lên ở hắn trong lòng. Xem Thượng Quan Huyền Ý chỗ nào đều cảm thấy đặc biệt thuận mắt, cảnh đẹp ý vui, còn đặc biệt tú sắc khả xan.

Nghĩ đến tú sắc khả xan, Tiêu Lăng Hàn gian nan mà nuốt nuốt nước miếng, uống lên một ly trà, nỗ lực che giấu chính mình quẫn bách. Hắn mặt vô biểu tình đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Ta hiện tại liền đưa ngươi tiến không gian." Nói xong, cũng không đợi Thượng Quan Huyền Ý phản ứng, trực tiếp động thủ đem người đưa vào Long Ngọc không gian.

Trong viện chỉ còn lại có Tiêu Lăng Hàn một người sau, hắn mới rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn là thật sợ chính mình không chịu khống chế làm ra một ít vượt qua hành động. Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng mặc niệm: Hai năm, còn có hai năm, chờ hắn thành niên liền không cần lại bận tâm.

Thượng Quan Huyền Ý còn tưởng nhiều cùng Tiêu Lăng Hàn đãi trong chốc lát, hắn còn không có tới kịp phản ứng, đã bị Tiêu Đại Ma Vương đưa vào trong không gian. Hắn hiện tại nơi địa phương là Thất Thải Liên nơi kia khu vực, bởi vì bên này có một cái Tiêu Lăng Hàn chuyên môn vì hắn kiến tạo phòng luyện khí cùng một cái phòng tu luyện.

Buông sở hữu tâm tư, Thượng Quan Huyền Ý đi vào phòng tu luyện, phát hiện phòng tu luyện trung có một cái túi trữ vật. Thần thức đảo qua, bên trong có một vạn thượng phẩm linh thạch cùng một ít luyện khí tài liệu, không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn đem chính mình yêu cầu đồ vật đều vì chính mình chuẩn bị tốt. Trong lòng ngọt tư tư, khoanh chân ngồi xuống sau thu liễm tâm thần, vận chuyển công pháp Băng Hỏa Liệu Nguyên, bên cạnh linh thạch trung linh khí không ngừng mà bị rút ra ra tới, lại hối nhập Thượng Quan Huyền Ý thân thể, cuối cùng hội tụ ở hắn đan điền trung, Kim Đan cũng bắt đầu không ngừng xoay tròn.

5 ngày sau……

Sắc trời mới vừa hắc, Long Ngọc không gian trung Thượng Quan Huyền Ý liền truyền âm làm Tiêu Lăng Hàn dẫn hắn đi ra ngoài.

"Tu vi củng cố?" Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua trước mặt người, tinh thần no đủ, thần thái phi dương.

"Ân!"

"Ngày mai liền phải đi rèn luyện?"

"Ân!"

Tiêu Lăng Hàn chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý nguyên lai ngủ phòng nói: "Kia, đêm nay ngươi ngủ cái kia phòng."

"A?" Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn đột nhiên hành động nói thất thần.

Hắn chính là tưởng cùng Tiêu Lăng Hàn đãi ở một khối, mới cố ý ở buổi tối thời điểm ra không gian. Hiện tại Tiêu Lăng Hàn cư nhiên muốn chính mình một người ngủ, chẳng lẽ chính mình ý đồ bị Tiêu Đại Ma Vương đã biết?

"Vì cái gì? Vì cái gì đột nhiên muốn ta chính mình ngủ?" Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, tâm tình hạ xuống, buồn bực hỏi.

"Ngươi lập tức liền 16 tuổi, là nên chính mình ngủ." Tiêu Lăng Hàn càng buồn bực, chính mình tổng không thể nói cho hắn, hắn mỗi ngày buổi tối đều ôm chính mình ngủ, chính mình sợ một cái không nhịn xuống đem hắn cấp ăn đi?

"Nhưng ta thói quen cùng sư huynh ngươi cùng nhau ngủ, nếu là chính mình ngủ nói, ta khẳng định sẽ ngủ không được." Rất sợ Tiêu Lăng Hàn làm chính mình đả tọa, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh bổ sung nói: "Ta vừa mới mới ở trong không gian bế quan đã hơn một năm, không nghĩ lại đả tọa."

Thượng Quan Huyền Ý lộ ra đáng thương hề hề biểu tình, không thể cứ như vậy từ bỏ, muốn nỗ lực tranh thủ, nói không chừng Tiêu Đại Ma Vương đã bị chính mình thuyết phục đâu?

"Ngươi về sau tổng muốn tìm đạo lữ, không có khả năng vẫn luôn cùng sư huynh cùng nhau ngủ, chậm rãi thói quen thì tốt rồi." Tiêu Lăng Hàn thử tính

nói, trong mắt hồng quang chợt lóe lướt qua. Nghĩ đến nếu là về sau Thượng Quan Huyền Ý thật sự dám cùng người khác cùng nhau ngủ, kia hắn nhất định sẽ đánh bạo người nọ đầu, lại làm Mặc Ảnh đem người nọ ăn cặn bã đều không dư thừa.

Thượng Quan Huyền Ý không có thuật đọc tâm, hoàn toàn không biết Tiêu Lăng Hàn chân thật ý tưởng.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, hắn chỉ cảm thấy tâm bị gắt gao mà nắm chặt một chút, lời này ý tứ có phải hay không tỏ vẻ Tiêu Đại Ma Vương chính mình muốn tìm đạo lữ? Không được, chính mình coi trọng người, những người khác mơ tưởng nhúng chàm, hắn chỉ có thể là chính mình một người.

"Ta về sau không tìm những người khác đương đạo lữ, sư huynh ngươi khiến cho ta và ngươi cùng nhau ngủ sao, được không?" Thượng Quan Huyền Ý cầu xin nói, giữ chặt Tiêu Lăng Hàn ống tay áo, thanh âm mềm mại, như là ở làm nũng.

Tiêu Lăng Hàn không có nghe được Thượng Quan Huyền Ý ý ngoài lời, chỉ là thật sâu cảm giác như vậy Thượng Quan Huyền Ý, hắn hoàn toàn ăn không tiêu. Sờ sờ đầu của hắn, ngữ khí cũng mềm mại xuống dưới, "Tùy ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý một trận bực mình, này lại là đem chính mình làm như đệ đệ? Rõ ràng chính mình đều như vậy nỗ lực, rốt cuộc như thế nào mới có thể đem Tiêu Đại Ma Vương bắt lấy?

Ổn ổn tâm thần, Thượng Quan Huyền Ý âm thầm phun ra một hơi, không vội, không vội, tương lai còn dài!

Hôm sau sáng sớm, Thượng Quan Huyền Ý lại là ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực tỉnh lại, hiện tại hai người đều đã thói quen nửa đêm thời điểm Thượng Quan Huyền Ý liền sẽ ôm Tiêu Lăng Hàn ngủ.

Ngẩng đầu thấy Tiêu Đại Ma Vương thịnh thế mỹ nhan, Thượng Quan Huyền Ý thật muốn không quan tâm mà thân đi xuống. Thấy hắn lông mi đang rung động, đây là muốn tỉnh xu thế, chạy nhanh đem chính mình tiểu tâm tư thu liễm lên.

Từ Tiêu Lăng Hàn trên người xuống dưới thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý tay trái lơ đãng cọ qua hắn bụng nhỏ chỗ, nhìn thấy nơi đó đồ vật động một chút, lập tức liền cảm giác được trên đỉnh đầu kia giống như thực chất tử vong chăm chú nhìn. Thượng Quan Huyền Ý như là hoàn toàn không có phát hiện Tiêu Lăng Hàn khác thường, mà chính mình vừa rồi chỉ là vô ý thức hành động, dường như không có việc gì mà xoay người xuống giường.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý giống như trước giống nhau thần sắc tự nhiên mà xuống giường, Tiêu Lăng Hàn thật muốn đem trước mắt vật nhỏ kéo về trên giường đè ở dưới thân, bất quá hắn lý trí còn ở, tự nhiên sẽ không làm như vậy.

Vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý hẳn là không cẩn thận mới đụng phải chính mình tiểu huynh đệ, bằng không hắn không có khả năng như vậy mặt không đổi sắc. Áp xuống trong đầu kiều diễm hình ảnh, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình định lực thật là càng ngày càng kém.

"Lại đây." Tiêu Lăng Hàn nửa nằm ở trên giường, đối với Thượng Quan Huyền Ý vẫy tay.

"……"

Thấy hắn lười biếng nửa dựa vào trên giường, cả người nhìn qua là nói không nên lời phong hoa tuyệt đại. Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu ánh mắt ám ám, lại ngẩng đầu khi, ánh mắt thuần tịnh.

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng nghi hoặc, ngày hôm qua Tiêu Lăng Hàn đã đem phù triện cùng đan dược đều cho chính mình, không biết hiện tại hắn lại muốn làm sao?

Bất quá Thượng Quan Huyền Ý vẫn là đi tới trước giường, đứng ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái màu đen vòng tay, tròng lên Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay, dặn dò nói: "Cái này đừng hái xuống, có thể ở thời điểm mấu chốt hộ ngươi chu toàn."

"Chính là nó thật xấu a!" Thượng Quan Huyền Ý nhìn trên tay vòng tay, tuy rằng cực không tình nguyện thừa nhận nó xấu, nhưng trên cổ tay mang màu đen vòng tay, xác thật xấu thái quá, hoàn toàn không nỡ nhìn thẳng.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Xác thật xấu điểm, bất quá thắng ở nó còn tính thực dụng.

"Mang hảo, chờ ngươi sau khi trở về, nhớ rõ muốn đem nó trả lại cho ta. Ta chỉ là mượn ngươi mang mang, ngàn vạn đừng cho ta ném, bằng không…… Ngươi nhất định phải chết!" Tiêu Lăng Hàn không yên tâm lại lần nữa dặn dò, thuận tiện duỗi tay nhéo một phen Thượng Quan Huyền Ý mặt.

Màu đen vòng tay chính Mặc Ảnh, Tiêu Lăng Hàn tối hôm qua mấy phen uy hiếp. Nó mới đồng ý đi theo Thượng Quan Huyền Ý, ở hắn gặp được sinh mệnh nguy hiểm khi ra tay cứu hắn.

"Kia nếu không……" Ta đem nó gỡ xuống tới còn cho ngươi!

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý đem nói cho hết lời, Tiêu Lăng Hàn liền lập tức ra tiếng nói: "Không được, cần thiết mang." Hắn lạnh mặt, một bộ hoàn toàn không có thương lượng tư thế, lúc này mới đánh mất Thượng Quan Huyền Ý muốn đem vòng tay hái xuống xúc động.

"Hết thảy cẩn thận, suy nghĩ kỹ rồi mới làm, không cần lạn hảo tâm tùy tiện cứu người. Đặc biệt nữ nhân cùng song nhi, đều nói độc nhất phụ nhân tâm, nhìn

thấy bị thương, đáng thương nữ nhân ngươi tốt nhất cho ta ly xa chút, tránh đi các nàng đi.” Tiêu Lăng Hàn vẫn là không quá yên tâm, tiếp tục dặn dò nói.

Hắn sợ chính mình lại tưởng đi xuống nên luyến tiếc Thượng Quan Huyền Ý đi rồi, chỉ cần ra tiếng thúc giục: “Không mặt khác sự, liền chạy nhanh đi, lại không đi liền đến buổi trưa.”

Mặc Ảnh âm thầm truyền âm 【 còn nói chính mình có phải hay không lão mụ tử, như vậy dong dài. 】

【 nhớ rõ bảo vệ tốt hắn, nếu là hắn thiếu một cây tóc, ta duy ngươi là hỏi! 】 Tiêu Lăng Hàn âm thầm phiết liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay vòng tay, trong mắt tràn đầy cảnh cáo.

【 đã biết, đã biết, ngươi đều nói vô số lần. 】

“Nga, ta đây liền đi rồi, sư huynh bảo trọng!” Thượng Quan Huyền Ý ôm một chút Tiêu Lăng Hàn, liền bay nhanh chạy đi ra ngoài. Đi ra động phủ, sờ sờ kinh hoàng tâm, không tha mà quay đầu lại nhìn thoáng qua 44 hào động phủ, xoay người dứt khoát kiên quyết mà rời đi Huyễn Nguyệt Sơn.

Thượng Quan Huyền Ý rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi Linh Nguyệt Sơn.

Một gian rộng lớn động phủ, Sở Mục Thần đang ở cho chính mình nấu cơm, bất quá Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy hắn khi, hắn mặt xám mày tro bộ dáng, thực sự làm Tiêu Lăng Hàn chấn động.

“Sở sư huynh ngươi đây là ở nấu cơm?” Tiêu Lăng Hàn khóe miệng run rẩy một chút, nỗ lực áp xuống giơ lên khóe miệng, tranh thủ không cho Sở Mục Thần nhìn ra hắn khác thường.

Sở Mục Thần lúc này trên quần áo đều là dơ bẩn không nói, trên mặt còn có khói bụi, hoàn toàn như là một cái đại hoa miêu, cùng hắn trước kia cố tình trọc thế giai công tử hình tượng hoàn toàn không hợp. Phỏng chừng mặc cho ai thấy cũng sẽ không đem hắn cùng phía trước cái kia khí phách hăng hái, phong độ nhẹ nhàng tuyệt thế giai công tử liên hệ ở bên nhau.

“Ân, Tiêu sư đệ ngươi tới vừa lúc, nhanh lên lại đây giúp ta nhìn xem cái này là như thế nào làm cho, vì cái gì ta làm được liền như vậy khó ăn?” Vừa thấy đến Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở trước cửa phòng, Sở Mục Thần giống như là thấy được cứu tinh, hướng hắn vẫy tay.

“Ngươi đây là ở xào rau?” Thấy trong nồi tiêu hồ lá cải, Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến.

“Đúng vậy, không biết vì cái gì ta làm được hương vị là khổ.” Sở Mục Thần đem Tiêu Lăng Hàn đẩy đến bếp lò biên, ý bảo hắn nhìn xem trong nồi đồ ăn.

Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ đỡ trán, hắn làm như vậy ra tới đồ ăn không phải khổ mới có thể kỳ quái. Không phóng du, không phóng muối, cái gì gia vị cũng chưa phóng, đồ ăn còn hồ!

“Ngươi nhưng còn có đồ ăn?” Trong nồi đồ ăn đã không thể dùng, chỉ có thể một lần nữa xào.

“Có, có, có, này đó vẫn là hôm nay buổi sáng Thiên Duệ cho ta đưa tới.” Sở Mục Thần cao hứng đáp, Tiêu Lăng Hàn đây là phải cho chính mình nấu ăn? Hắn lấy ra đặt ở túi trữ vật linh rau, đặt ở một bên thớt thượng.

Tuy rằng linh khí không thể dùng, nhưng hắn còn có thần thức, cho nên túi trữ vật hắn vẫn là có thể dùng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 138

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 138 Học viện Hoàng Cực

【138: Sở Mục Thần quy vị 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn lấy quá đồ ăn, một cái thủy hệ pháp thuật đi xuống, đồ ăn liền sạch sẽ, đặt ở thớt thượng, cầm lấy dao phay, "Sát sát sát" vài cái, đồ ăn liền thiết hảo. Theo sau lại đi vào bệ bếp biên, thả mấy cây củi gỗ đi vào, một cái hỏa hệ pháp thuật, củi lửa đốt lên. Lại đem trong nồi đã hồ rớt đồ ăn vớt ra tới, tẩy nồi, phóng du, phóng đồ ăn, phiên xào, phóng muối. Sở Mục Thần nơi này chỉ có muối, không có mặt khác gia vị, cuối cùng khởi nồi, một mâm đồ ăn liền xào hảo, xài chung năm phút, đem Sở Mục Thần xem đến hoa cả mắt.

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn đem đồ ăn đặt ở trong viện trên bàn, nhìn Sở Mục Thần hỏi: "Ngươi liền ăn này một mâm đồ ăn?"

"Ân, này bàn đủ ta một người ăn, Tiêu sư đệ muốn nếm một chút sao?" Sở Mục Thần vì chính mình thêm một chén cơm, quay đầu lại nhìn Tiêu Lăng Hàn hỏi.

Nhìn hắn trong chén nửa sống nửa chín cơm, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lắc đầu cự tuyệt. Hiện tại hắn đã tích cốc, ăn không ăn đều không sao cả, bất quá nhìn đến trên bàn đồ vật, hắn là một chút ăn uống cũng không có.

"Tiêu sư đệ xào đồ ăn chính là ăn ngon!" Sở Mục Thần ăn trong chén đồ ăn khen không dứt miệng, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn trù nghệ là từ đâu học được, như thế nào đồng dạng đồ vật tới rồi trên tay hắn liền hoàn toàn không giống nhau đâu?

Ở không có tu vi mấy ngày nay, Sở Mục Thần sự tình gì đều phải chính mình làm, làm hắn một cái mười ngón không dính dương xuân thủy đại thiếu gia tự mình xuống bếp nấu cơm, thực sự quá khó xử hắn. Lúc trước ở bí cảnh nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý ngao cháo, hắn còn một trận ghét bỏ, hiện tại nhìn xem chính mình làm lại cùng Thượng Quan Huyền Ý làm có cái gì khác biệt?

Tiêu Lăng Hàn nhàn rỗi không có việc gì, tham quan một chút động phủ, động phủ đáng giá đồ vật giống nhau đều không có, trừ bỏ linh khí nồng đậm điểm ngoại, hoàn toàn có thể dùng nhà chỉ có bốn bức tường tới hình dung. Không đúng, trong viện còn bốn cái ghế đá, một cái bàn đá, không có bị người dọn đi.

Nhìn động phủ dư lại đồ vật, Tiêu Lăng Hàn "Tấm tắc" cảm thán ra tiếng, "Ta nói Sở sư huynh, ngươi nơi này là tao tặc? Ngươi động phủ cư nhiên trống

không một vật? Các ngươi thân truyền đệ tử không phải hẳn là xứng có xử lý động phủ ngoại viện học viên sao?”

“Làm Tiêu sư đệ chê cười, đại gia ở biết ta hiện tại chính là một cái không hề tu vi phế nhân sau, những người đó đều đi hết.” Sở Mục Thần tràn đầy bất đắc dĩ nói, trải qua lần này đả kích, hắn càng là kiến thức tới rồi thực lực tầm quan trọng. Đáng tiếc chính mình hiện tại chính là một cái phế nhân, muốn tu luyện đều tu luyện không được, loại này cảm giác bất lực làm hắn có chút thất bại.

Dĩ vãng cao cao tại thượng thiên chi kiêu tử, tu luyện kỳ tài, hiện giờ đan điền bị hao tổn, cả người trở thành một cái phế nhân. Giống như tường đảo mọi người đẩy, Sở Mục Thần hiện tại cư trú động phủ chỉ có hắn một người.

“Sở sư huynh có thể tưởng tượng quá chữa trị đan điền? Thật không dám giấu giếm, có người muốn ta vì ngươi chữa trị đan điền, hơn nữa ta đã đáp ứng hắn.” Tiêu Lăng Hàn ngồi ở Sở Mục Thần đối diện, nhìn hắn khuôn mặt tuy rằng có chút tiều tụy, cả người vẫn như cũ không có một tia suy sút chi sắc, như cũ rất lạc quan đối mặt hết thảy.

“Tiêu sư đệ thực sự có chữa trị đan điền phương pháp?” Sở Mục Thần ngẩng đầu, không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, muốn nhìn rõ ràng trên mặt hắn biểu tình, phân biệt lời hắn nói đến tột cùng là thật là giả. Ngay cả Thiên Tinh thương hội đều không có chữa trị đan điền phương pháp, Sở Mục Thần không thể không hoài nghi. Tuy rằng chính hắn không có từ bỏ, nhưng hắn sợ hãi hy vọng qua đi thất vọng.

“Tự nhiên là thật!” Tiêu Lăng Hàn gật đầu, khẳng định nói.

“Hắn trả giá cái gì?”

“Không thể phụng cáo!”

Sở Mục Thần: “……” Hôm nay vô pháp trò chuyện!

Sở Mục Thần lâm vào thiên nhân trong khi giao chiến, chính mình tuy rằng tưởng chữa trị đan điền. Nhưng, hắn không nghĩ để cho người khác vì chính mình trả giá, đặc biệt người kia vẫn là chính mình thích. Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn không có nói cho chính mình người kia là ai, nhưng hắn chính là biết người nọ nhất định là Ân Thiên Thịnh.

Rốt cuộc Ân Thiên Thịnh mệnh là chính mình cứu, lúc trước ở bên ngoài rèn luyện thời điểm, chính mình ở trên đường ngẫu nhiên gặp được hắn bị nhị cấp đỉnh yêu thú đuổi giết, chính mình vừa lúc ra tay cứu thân bị trọng thương hắn. Chính mình cứu hắn không phải muốn cho hắn báo ân, nhưng trước mắt hắn đúng là báo ân, kia chính mình nếu là tiếp nhận rồi hắn báo ân, kia về sau hai người còn có khả năng sao? Nhưng nếu chính mình chỉ là một người bình thường, lại như thế nào xứng cùng hắn ở bên nhau?

“Uy, tỉnh tỉnh, ngươi ở rối rắm? Rối rắm cái gì? Không nghĩ tiếp thu?” Tiêu Lăng Hàn vươn một bàn tay ở Sở Mục Thần trước mặt quơ quơ, tràn đầy tò mò

hỏi. Gia hỏa này sẽ không chết sĩ diện khổ thân đi? Đan điền không chữa trị hảo, vài thập niên sau hắn chính là một mạt hoàng thổ, thật không biết hắn ở rối rắm cái cái gì!

"……"

"Sở sư huynh, ngươi không phải là muốn cự tuyệt đi? Quên cùng ngươi nói ta quy củ. Một khi hiệp nghị đạt thành, khái không tiếp thu lấy bất luận cái gì hình thức, bất luận cái gì phương thức lui hàng." Tiêu Lăng Hàn cho Sở Mục Thần một cái như tắm mình trong gió xuân mỉm cười, trong lòng lại suy nghĩ, Sở Mục Thần như thế nào cùng cái nữ nhân giống nhau, bà bà mụ mụ, hành là được, không được liền sớm một chút làm quyết định. Chậm trễ chính mình thời gian, chính mình nhất định không thể nói cho hắn, kỳ thật Ân Thiên Thịnh cũng thích hắn, làm hắn chậm rãi đuổi theo đi.

Sở Mục Thần nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn mỉm cười bộ dáng, không khỏi mà đánh một cái rùng mình, tổng cảm thấy chính mình bị tính kế.

"Không biết Tiêu sư đệ chữa trị phương pháp là ăn đan dược vẫn là?"

"Đan dược!"

"Cái gì đan dược có thể chữa trị đan điền?"

"Bổ Thiên Đan!"

"Bổ Thiên Đan, đan điền xác thật như là một cái tu sĩ thiên, tên này thực chuẩn xác, nhưng vì sao ta trước nay không nghe người ta nói quá?"

"Chỉ có thể thuyết minh ngươi kiến thức hạn hẹp, ít thấy việc lạ!"

Sở Mục Thần: "……" Bị xem thường!

"Bất quá, Bổ Thiên Đan chữa trị đan điền ít nhất yêu cầu nửa năm."

"Ta chờ khởi!" Sở Mục Thần kiên định nói, không phải nửa năm sao? Chỉ cần có thể khôi phục tu luyện, hắn chờ bao lâu đều không có quan hệ.

"Đến lúc đó ngươi đến từ dẫn khí nhập thể bắt đầu."

"Có thể!"

Tiêu Lăng Hàn: "……" Trả lời như vậy dứt khoát, như thế nào không giãy giụa một chút đâu?

"Kỳ thật ta còn có một loại có thể làm ngươi khôi phục đến Kim Đan kỳ đan dược."

"Ngươi muốn ta làm cái gì?" Sở Mục Thần vẻ mặt cảnh giác nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn có biết thiên hạ không có miễn phí cơm trưa.

"Cũng không có gì, ta yêu cầu trung với ta người, không phản bội, không cần tùy thời đợi mệnh. Chỉ là ở ta yêu cầu ngươi làm việc thời điểm, ngươi cần thiết vô điều kiện trợ ta, đương nhiên, ta sẽ không làm ngươi làm có vi đạo nghĩa

việc. Ngươi hảo hảo suy xét, chờ ngươi nghĩ kỹ lại cho ta hồi đáp, ta đi về trước.”

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy liền phải đi ra ngoài, Sở Mục Thần lại đột nhiên nói: “Tiêu sư đệ, ta đáp ứng rồi.”

“Ngươi không hề suy xét suy xét?” Gia hỏa này vừa rồi còn một bộ không nghĩ chữa trị đan điền bộ dáng, hiện tại như thế nào như vậy dứt khoát?

“Ta Sở Mục Thần tại đây thề, từ nay về sau nguyện trung thành với Tiêu Lăng Hàn, cuộc đời này tuyệt không phản bội.” Sở Mục Thần giơ ba ngón tay, đối thiên thề.

Giống nhau đại gia tộc đều sẽ bồi dưỡng nguyện trung thành chính mình người, so với gia tộc những cái đó không có tự do tu sĩ, đi theo Tiêu Lăng Hàn liền phải tự do nhiều. Sở Mục Thần tuy rằng sinh ra tại thế gia, nhưng hắn chưa từng có cảm thấy chính mình so những người khác liền cao nhân nhất đẳng, huống chi hắn nếu là không có liêu sai, Ân Thiên Thịnh hẳn là cũng nguyện trung thành Tiêu Lăng Hàn. Hai người nguyện trung thành cùng cá nhân, cũng không sợ tương lai sẽ đứng ở mặt đối lập.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn đồng dạng ở Sở Mục Thần linh hồn trên dưới cấm chế, bất quá cũng không có lập tức cho hắn chữa trị đan điền đan dược. Bởi vì hắn nếu là chữa trị hảo đan điền, hẳn là sẽ lập tức nghênh đón lôi kiếp, hơn nữa hắn còn cần đại lượng linh thạch, hiện tại hắn nhưng nghèo đến không xu dính túi.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng nhận lấy Sở Mục Thần, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh có chút giậu đổ bìm leo, nhưng linh hồn chỗ sâu trong luôn có cái thanh âm nói cho hắn, cần thiết nhận lấy này mấy người, đương nhiên còn Ân Thiên Duệ. Nhưng trước mắt Ân Thiên Duệ giống như không có gì yêu cầu chính mình hỗ trợ, vậy chỉ có thể chờ, xem có hay không thích hợp cơ hội.

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn là một người đều không nghĩ thu, chính mình tu luyện không hảo sao? Đánh nhau thời điểm, thật sự đánh không lại chạy chính là, lưu trữ thanh sơn ở không sợ không củi đốt. Nhưng linh hồn chỗ sâu trong vẫn luôn có cái thanh âm ở thúc giục hắn, nếu là chính mình không thu hạ bọn họ, bọn họ cuối cùng kết cục hẳn là đều sẽ không quá hảo, hơn nữa về sau chính mình còn cần bọn họ trợ giúp.

Ở Tiêu Lăng Hàn lần đầu tiên nhìn thấy Ân Thiên Duệ sau, buổi tối ngủ liền mơ thấy một con thần thú Bạch Trạch; lần đầu tiên nhìn thấy Mạc Vô Nhai sau, buổi tối mơ thấy một con thần thú kỳ lân; lần đầu tiên nhìn thấy Sở Mục Thần sau, buổi tối mơ thấy một trương cầm; lần đầu tiên nhìn thấy Ân Thiên Thịnh sau, buổi tối nằm mơ liền mơ thấy một phen kiếm. Hơn nữa nhìn mẫu phụ lưu ảnh thạch, hắn suy đoán bốn người này hẳn là cùng hắn kiếp trước có rất sâu quan hệ, bằng không không có khả năng vừa thấy mặt liền làm như vậy kỳ quái mộng.

Tiêu Lăng Hàn là một cái xuyên qua nhân sĩ, không thể không tin tưởng này mộ danh kỳ diệu xuất hiện dự cảm.

Duy nhất ở đoán trước ở ngoài chính là Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn có loại cảm giác, đó chính là chính mình có thể cùng Thượng Quan Huyền Ý tương ngộ, hẳn là này phương tiểu thế giới Thiên Đạo ở trong đó cắm một tay. Đến nỗi Thiên Đạo vì sao sẽ nhúng tay, cụ thể nguyên nhân sau đó không lâu chính mình hẳn là sẽ biết, hắn có loại dự cảm, chỉ cần chính mình tới rồi Thiên Lăng đại lục rất nhiều bí ẩn đều sẽ cởi bỏ.

Long Ngọc không gian nội, Ân Thiên Thịnh bỗng nhiên mở mắt ra, trong mắt hiện lên một đạo kim quang. Hắn tay cầm phi kiếm liền muốn chém ra nhất kiếm, lại vào lúc này bên tai đột nhiên vang lên một thanh âm. “Đình, ngươi nếu là dám chém ra này nhất kiếm, 100 vạn hạ phẩm linh thạch trước lấy tới.” 100 vạn! Ân Thiên Thịnh trong đầu lập tức bị này ba chữ chiếm cứ, hắn còn trước nay không dùng một lần gặp qua nhiều như vậy linh thạch, nắm kiếm tay nắm thật chặt, rất sợ chính mình một không cẩn thận lại muốn huy kiếm.

Tiêu Lăng Hàn tiến không gian, liền nhìn đến Ân Thiên Thịnh chuẩn bị huy kiếm, thiếu chút nữa bị dọa đến tam hồn ném bảy phách. Ân Thiên Thịnh chính diện vị trí vừa lúc là dược điền, nếu là hắn này một kiện chém ra, kia chính mình loại linh quả, linh thảo liền phải cùng chính mình nói cúi chào. May mắn ngăn cản kịp thời, bằng không phỏng chừng chính mình muốn giết Ân Thiên Thịnh tâm đều có.

Vô nghĩa không có nhiều lời một câu, Tiêu Lăng Hàn nắm lên Ân Thiên Thịnh liền đem hắn mang ly không gian. Hắn nhưng rõ ràng mà thấy được Ân Thiên Thịnh trong mắt ngo ngoe rục rịch quang, rõ ràng chính là muốn tìm người đánh một trận tư thế. Xem ra hắn thu hoạch không nhỏ, đáng thương chính mình cái này không gian chủ nhân cái gì đều không chiếm được, là có thể đủ loại linh thảo, ăn chút linh quả.

Phát hiện đổi địa phương, Ân Thiên Thịnh lập tức sáng ngời có thần mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn trong tay kiếm. Nóng lòng muốn thử nói: “Tiêu sư đệ, chúng ta đi lôi đài tỷ thí một phen?”

“Ngươi xác định ngươi muốn bắt trong tay kiếm tới đối phó ta?” Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn Ân Thiên Thịnh, ánh mắt bất thiện nhìn về phía trong tay hắn phi kiếm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 139

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 139 Học viện Hoàng Cực

【 ta phải gả cho hắn 】 canh ba

Ân Thiên Thịnh trong tay phi kiếm như là cảm giác được Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, bất an mà run rẩy một chút. Mà Ân Thiên Thịnh lại hiểu lầm nó là cao hứng, "Ngươi xem, ta kiếm thật cao hứng có thể cùng ngươi tỷ thí." Nói, Ân Thiên Thịnh còn thanh kiếm hướng Tiêu Lăng Hàn trước mặt đệ đệ.

"Mặc Thịnh!" Tiêu Lăng Hàn khẽ quát một tiếng.

Ân Thiên Thịnh trong tay kiếm lập tức từ trong tay hắn bay ra, trực tiếp dừng lại ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, còn thân mật cọ cọ hắn tay.

Ân Thiên Thịnh vẻ mặt mộng bức, tình huống như thế nào? Rốt cuộc ai mới là thanh kiếm này chủ nhân?

"Trở về!"

Mặc Thịnh Kiếm "Vèo" một chút, liền chui vào Ân Thiên Thịnh đan điền, huyền phù ở hắn đan điền thượng, dựa gần hắn Kim Đan, như là một cái trung thực thủ vệ.

"Tiêu sư đệ, ngươi mới là nó chủ nhân đi?" Ân Thiên Thịnh thấy chính mình phi kiếm cư nhiên như vậy nghe Tiêu Lăng Hàn nói, chua lòm nói.

"Hảo hảo đãi nó, thời khắc mấu chốt có thể cứu ngươi mệnh, không có gặp được cường đại địch nhân, không cần dễ dàng sử dụng nó, đem nó làm ngươi bảo mệnh át chủ bài." Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ Ân Thiên Thịnh bả vai, kỳ thật chính hắn cũng làm không rõ ràng lắm vì cái gì Mặc Thịnh Kiếm muốn nghe hắn nói. Vừa rồi hắn chỉ cảm thấy thanh kiếm này phát ra hơi thở rất quen thuộc, cùng Long Ngọc không gian giống nhau hơi thở. Nhìn đến thân kiếm thượng tên, hắn cũng liền thử tính kêu một tiếng.

"Ngươi xác định nó sẽ không phản bội chủ?" Ân Thiên Thịnh hoài nghi hỏi, này thật là chính mình kiếm, nó chủ nhân không phải Tiêu Lăng Hàn?

"Ngươi cùng nó tâm thần tương liên, ngươi cảm thấy nó có thể hay không phản bội ngươi?"

Ân Thiên Thịnh: "……" Ta nếu là biết, ta liền sẽ không hỏi ngươi!

"Hảo, ngươi có thể đi tránh linh thạch." Tiêu Lăng Hàn vẫy vẫy tay, ý bảo Ân Thiên Thịnh có thể rời đi.

"Tránh linh thạch?" Ân Thiên Thịnh nghi hoặc khó hiểu, hảo hảo không thiếu linh thạch, làm gì muốn tránh linh thạch? Hắn lần này thu hoạch rất nhiều, còn chuẩn bị bế quan hảo hảo thể ngộ một phen.

"Nga, quên nói cho ngươi, Sở Mục Thần nếu muốn khôi phục tu vi yêu cầu đại lượng linh thạch. Ngươi tránh linh thạch nhiều ít quan hệ hắn tu vi có thể khôi phục nhiều ít, muốn như thế nào làm, chính ngươi nhìn làm. Còn có, hắn thực lực có thể khôi phục chuyện này, tốt nhất không cần nói cho những người khác." Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ chính mình đầu, thiếu chút nữa liền đem tránh linh thạch cái này đại sự cấp quên mất, hiện tại Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai hai người đều tới rồi Kim Đan kỳ, lấy hai người chiến lực chỉ cần không gặp đến Nguyên Anh lão tổ đều có một trận chiến chi lực. Này miễn phí sức lao động không cần chính là lãng phí, huống chi lấy bọn họ quan hệ hắn là rất vui lòng đi làm.

"Kia hành, Tiêu sư đệ, ta liền trước cáo từ." Ân Thiên Thịnh nói xong, liền hướng cửa đi đến, một cái không chú ý đụng vào trận pháp thượng. May mắn chỉ là phòng ngự trận, không phải sát trận, bằng không Ân Thiên Thịnh như vậy không có phòng bị phỏng chừng đến bị thương.

Tiêu Lăng Hàn ám đạo, chính mình vừa rồi ở thúc giục nhân gia rời đi, lại quên đem trận pháp mở ra. Từ tiểu mập mạp nói có người vô duyên vô cớ mất tích, Tiêu Lăng Hàn liền đem động phủ trận pháp toàn bộ đổi thành tứ cấp phòng ngự trận.

"Cái kia, Ân sư huynh, ngươi sau khi rời khỏi đây thuận tiện đem Sở sư huynh tiếp nhận tới trụ, ta sợ hắn một cái không có tu vi phế nhân, khi nào chết ở Linh Nguyệt Sơn cũng chưa người biết." Tiêu Lăng Hàn mặt không đỏ khí không suyễn nói, hoàn toàn không đề cập tới chính mình quên mở ra trận pháp một chuyện.

Linh Nguyệt Sơn

Ân Thiên Thịnh cầm mở ra trận pháp ngọc giản đi vào Ân Thiên Duệ động phủ trước, đem trận pháp mở ra liền đi vào. Mới vừa tiến động phủ, Ân Thiên Thịnh liền nghe thấy được "Bạch bạch bạch" tiếng đánh, còn có "Ân ân… A a…" Thanh cùng nam tử tiếng thở dốc.

Hắn trong lòng chính cao hứng, hoàn toàn không có phát hiện cái gì không thích hợp, một cái dùng sức liền đẩy ra Ân Thiên Duệ cửa phòng.

Mạc Vô Nhai lỗ tai vừa động, nghe thấy có người vào động phủ, chạy nhanh lấy quá một bên chăn đem Ân Thiên Duệ vây quanh cái vững chắc, ngay sau đó cửa phòng đã bị người từ bên ngoài mở ra.

Ân Thiên Thịnh thấy rõ bên trong cảnh tượng, Mạc Vô Nhai chính trần trụi nửa người trên, nửa người dưới bị chăn bông che khuất, mà nhà mình tiểu đệ cả người đều tránh ở trong ổ chăn. Hắn ho khan một tiếng, bên tai lại đỏ hồng, xem ra chính mình tới thật không phải thời điểm.

Vì che giấu xấu hổ, hắn bản cái mặt, "Ban ngày ban mặt, các ngươi hai cái cũng không biết thu liễm một chút, ta ở bên ngoài chờ các ngươi." Nói xong, chạy nhanh đem cửa phòng đóng lại.

Mạc Vô Nhai sắc mặt đen nhánh, nghiêm trọng dục cầu bất mãn! Không được, lần sau đem Thiên Duệ đưa tới chính mình động phủ đi, ở hắn nơi này thật sự là quá không có phương tiện, trước hai ngày mới bị hắn sư huynh sư tỷ quấy rầy một lần, hôm nay lại bị đại cữu tử quấy rầy, quá hai ngày có phải hay không còn phải bị hắn sư phó quấy rầy?

"Đại ca như thế nào đột nhiên tới, tới cũng không trước gõ cái môn, thật là, ném chết người." Ân Thiên Duệ lôi kéo chăn, chỉ lộ một cái đầu ra tới, sắc mặt ửng hồng, vừa thấy liền biết vừa mới mới trải qua quá tình sự.

"Ngoan, ngươi ngủ tiếp một lát nhi, ta đi xem đại ca có chuyện gì." Mạc Vô Nhai duỗi tay sờ sờ Ân Thiên Duệ gương mặt, lại ở hắn trên môi rơi xuống một hôn, lúc này mới mặc xong quần áo ra phòng.

"Đại ca."

"Ân, ngươi gần nhất không có việc gì nói liền cùng ta cùng đi tiếp nhiệm vụ." Ân Thiên Thịnh bởi vì vừa rồi phát sinh sự, như cũ cảm thấy ngượng ngùng, hắn mặt vô biểu tình nói.

Mạc Vô Nhai: "……" Ta có thể nói ta có việc sao?

Mạc Vô Nhai sắc mặt không tốt, nhàn nhạt "Ân" một tiếng, xem như đáp ứng rồi, đại cữu tử lên tiếng, hắn không dám không từ.

"Khi nào xuất phát?"

"Ngày mai xuất phát, ngày mai sáng sớm nhiệm vụ đại sảnh thấy, không có việc gì nói, ta đây liền đi về trước." Nhìn Mạc Vô Nhai hắc một khuôn mặt, Ân Thiên Thịnh cũng xụ mặt, so sắc mặt, ai sợ ai, dù sao chỉ cần hắn mặt vô biểu tình, liền không ai có thể thấy rõ sắc mặt của hắn.

Sáng sớm hôm sau……

Tiêu Lăng Hàn ra động phủ, đang muốn đi Thiên Tinh Các nhìn xem có hay không tứ cấp yêu thú huyết. Bởi vì muốn họa tứ cấp phù triện, yêu cầu tứ cấp phù văn dịch, chính là trên người hắn chỉ có tam cấp yêu thú huyết.

Mới vừa đi ra Huyễn Nguyệt Sơn, nghênh diện liền đụng phải Ân Thiên Duệ.

"Tiêu đại ca, sớm!"

"Ân, ta đang muốn đi Thiên Tinh Các mua điểm đồ vật, ngươi muốn đi sao?"

"Ngạch ta tạm thời không có muốn mua đồ vật, không biết Tiêu đại ca khi nào có thời gian?" Ân Thiên Duệ nhíu mày, nghĩ thầm, như thế nào như vậy xảo Tiêu đại ca muốn đi ra ngoài? Vốn đang cho rằng chính mình tới sớm, hắn không phải là biết chính mình tới tìm hắn, cho nên cố ý nói như vậy?

“Ngươi nếu là không vội nói, có thể đến ta động phủ chờ ta, vừa lúc Sở sư huynh cũng ở.” Tiêu Lăng Hàn lấy ra mở ra động phủ ngọc giản đưa cho Ân Thiên Duệ.

“Nga, hảo đi!” Ân Thiên Duệ tiếp nhận ngọc giản, liền đi Tiêu Lăng Hàn bọn họ động phủ chờ đợi.

Mà Tiêu Lăng Hàn một mình hướng học viện ngoại đi đến, ra học viện, hắn thẳng đến Thiên Tinh Các.

“Cứu mạng…… Cứu mạng a!”

Một cái đậu khấu niên hoa thiếu nữ một bên đi phía trước bôn, một bên hô, rất xa nàng liền nhìn đến trong đám người có cái dung mạo xuất chúng thanh niên nam tử, không chút nghĩ ngợi thẳng đến nam tử mà đi.

Mắt thấy liền phải đụng phải, thiếu nữ đang muốn tới cái nhào vào trong ngực, nào biết dưới chân vừa trượt.

“A… Không cần…!” Nàng hoảng sợ mà mở to mắt, một không cẩn thận “Bẹp” một tiếng liền ngã ở trên mặt đất.

Thấy phía trước triều chính mình thẳng tắp vọt tới nữ tử, Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi liền tránh khỏi nữ tử nhào vào trong ngực, thuận tiện đá ra một viên đá, làm nàng tới cái chó ăn cứt. Hắn tiện nghi cũng không phải là ai đều có thể chiếm, lúc sau hắn liền đi vào Thiên Tinh Các, vừa lúc cùng Tiền Nhân Nhân bọn người hầu sai thân mà qua, những người đó tất nhiên là không có nhìn thấy hắn.

“Tiểu tiểu thư, ngài không có việc gì đi?”

Mặt sau đuổi theo gia đinh, vẻ mặt quan tâm nhìn quỳ rạp trên mặt đất thiếu nữ, không biết chính mình có nên hay không ra tay đỡ nàng lên.

“Không…… Không có việc gì!” Thiếu nữ xua xua tay, gian nan mà bò lên, lại quay đầu lại khi, nơi nào còn có vừa rồi thấy mỹ nam.

“Các ngươi vừa rồi có hay không thấy một cái diện mạo đặc biệt xuất chúng nam tử?”

Mấy cái gia đinh liếc nhau, tiểu tiểu thư đây là hận gả cho, trở về nhất định phải đem tin tức tốt này nói cho lão gia. Đến nỗi tiểu tiểu thư theo như lời lớn lên xuất chúng nam tử, mười đại gia tộc như vậy nhiều ngày tư tuyệt hảo anh tuấn thanh niên, tùy tiện tiểu tiểu thư chọn lựa.

“Tiểu tiểu thư, ta thấy này trên đường cái nam tử lớn lên đều không sai biệt lắm, không bằng sau khi trở về, làm lão gia giúp ngài tìm?”

“Đúng vậy! Đúng vậy!”

Mặt khác mấy người chạy nhanh phụ họa, nếu là bọn họ hôm nay đem vị này tiểu tổ tông đánh mất, quay đầu lại bọn họ chuẩn không hảo quả tử ăn.

Tên này thiếu nữ tên là: Tiền Nhân Nhân, theo họ mẹ, mẫu thân tên là: Tiền Huyên, phụ thân là cái ở rể con rể tên là: Trần Quang Diệu.

Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc Tiền gia gia chủ: Tiền Thuật Thành, hắn chính là Tiền Nhân Nhân ông ngoại. Nhân nàng mẫu thân Tiền Huyên được sủng ái duyên cớ, Tiền Nhân Nhân cũng đồng dạng được sủng ái, thêm chi Tiền gia này đồng lứa chỉ có nàng một nữ tử. Càng là bị Tiền Thuật Thành sủng đến tâm khảm đi, ngày thường phủng ở lòng bàn tay sợ quăng ngã, ngậm ở trong miệng sợ tan.

Nhân nàng tư chất không tốt, hiện giờ đã có mười chín tuổi, lại vẫn là luyện khí ba tầng tu vi. Vì bận tâm nàng lòng tự trọng, chiếu cố nàng hạ nhân đều là tu sĩ cấp thấp, thậm chí có mấy cái vẫn là người thường. Ở Tiền gia đắc tội gia chủ có lẽ còn có mạng sống cơ hội, nhưng, nếu là đắc tội Tiền Nhân Nhân, vậy ngươi nhất định ly chết không xa.

“Các ngươi nói có lý, ta nhất định phải tìm được hắn, ta quyết định, ta phải gả cho hắn!” Tiền Nhân Nhân vẻ mặt kiên định nói, hồi tưởng khởi vừa rồi kinh hồng thoáng nhìn, tuấn đến thấu xương, tuấn đến chấn động, tuấn đến kinh diễm, liếc mắt một cái liền rối loạn nàng tâm.

Mấy cái người hầu đều có chút vô ngữ, tiểu tiểu thư, ngươi tỉnh tỉnh đi! Nhân gia tên họ là gì, gia trụ phương nào, tuổi tác bao nhiêu, hay không hôn phối? Này đó ngươi cũng không biết, ngươi liền nói phải gả cho nhân gia, cũng không hỏi xem nhân gia có nguyện ý hay không cưới ngươi? Phỏng chừng liền tiền lão gia tử cảm thấy này làm ra vẻ tiểu tiểu thư chỗ nào chỗ nào đều hảo, xem nàng chỗ nào đều cảm thấy thuận mắt. Nếu không phải Tiền gia cấp linh thạch nhiều, bọn họ đều không nghĩ đãi tại đây vị” có bệnh” tiểu tiểu thư bên người, hết thảy đều là vì sinh hoạt.

Mấy cái người hầu lẫn nhau liếc nhau, lại dường như không có việc gì sai khai ánh mắt.

“Tiểu tiểu thư, chúng ta đây hiện tại liền hồi phủ sao?” Trong đó một cái người hầu thử tính hỏi.

Rất sợ này kiều tiểu thư lại muốn làm cái gì chuyện xấu, cuối cùng chịu lăn lộn vẫn là bọn họ này đó hạ nhân.

“Hồi phủ, ta muốn nhanh lên trở về đem chuyện này nói cho ông ngoại, miễn cho hắn vẫn luôn thúc giục ta gả chồng.” Tiền Nhân Nhân tay nhỏ vung lên, mang theo mười mấy người hầu liền trở về đi.

Tiêu Lăng Hàn còn không biết mới như vậy một lát sau, chính mình đã bị nhớ thương thượng. Đương hắn từ Thiên Tinh Các ra tới khi, Tiền Nhân Nhân vừa lúc lãnh người rời đi, trước sau chân công phu, nếu là Tiền Nhân Nhân chậm như vậy nửa phút, phỏng chừng hai người phải gặp gỡ.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 140

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 140 Học viện Hoàng Cực

【 Ân Thiên Duệ quy vị 】 canh bốn

Trở lại học viện 44 hào động phủ, Ân Thiên Duệ vừa mới giúp Sở Mục Thần làm tốt cơm trưa.

“Tiêu sư đệ, ngươi đã về rồi! Ngươi ăn cơm trưa không? Ngươi muốn hay không lại đây ăn chút?” Thấy Tiêu Lăng Hàn trở về, Sở Mục Thần như là thấy cứu tinh, nhiệt tình mà cùng hắn chào hỏi.

Thấy Sở Mục Thần cái dạng này, Tiêu Lăng Hàn vội vàng lui hai bước, xua xua tay, “Cảm tạ, Sở sư huynh ngươi từ từ ăn, ta gần nhất có điểm thượng hoả, muốn giới thực!”

Còn chưa đi gần, Tiêu Lăng Hàn đã nghe đến đồ ăn đốt trọi khí vị, hắn hiện tại đối những người này trù nghệ thật sự không dám khen tặng. Nếu là thật sự muốn ăn đồ vật, hắn vẫn là chính mình làm, như vậy tương đối an toàn.

“Hành đi!” Sở Mục Thần cúi đầu, nhìn một bàn đồ ăn, một khuôn mặt thượng phảng phất viết bốn chữ” khổ đại cừu thâm”. Chính mình đây là tạo cái gì nghiệt, lúc trước Ân Thiên Duệ nói muốn giúp chính mình nấu cơm thời điểm, không chút suy nghĩ liền đồng ý. Kết quả hắn làm đồ ăn còn không bằng chính mình làm, ít nhất chính mình làm có thể vào khẩu, nhưng Ân Thiên Duệ làm đồ ăn chỉ có thể dùng bốn chữ tới hình dung” khó có thể nuốt xuống”. Cố tình hắn hỏi chính mình ăn ngon không thời điểm, chính mình còn trái lương tâm nói” hương vị không tồi”!

“Thiên Duệ ở bên trong?” Tiêu Lăng Hàn xa xa mà vòng qua Sở Mục Thần ăn cơm cái bàn, vừa đi vừa ra tiếng hỏi.

“Ân, hắn ở phòng luyện đan.”

Tiêu Lăng Hàn mới vừa đi đến phòng luyện đan cửa, bên trong liền truyền đến đan hương, bất quá hắn không có đi vào, mà là ở bên ngoài chờ.

Không trong chốc lát, Ân Thiên Duệ liền mở cửa đi ra.

“Tiêu đại ca, ngươi đã về rồi?” Ân Thiên Duệ vừa nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn liền có vẻ đặc biệt cao hứng, sư phó giao cho chuyện của hắn, hắn rốt cuộc có thể bắt đầu làm.

“Ân.” Tiêu Lăng Hàn một bên trả lời, một bên hướng trong viện đi.

Hai người đi vào ly Sở Mục Thần không xa địa phương, Ân Thiên Duệ cũng không có lảng tránh Sở Mục Thần, đột nhiên liền quỳ một gối, chỉ thiên thề, "Ta Ân Thiên Duệ tại đây thề, từ nay về sau nguyện trung thành với Tiêu Lăng Hàn, cuộc đời này tuyệt không phản bội." Nói xong, hắn có chút thấp thỏm nhìn Tiêu Lăng Hàn, rất sợ hắn sẽ cự tuyệt chính mình, này nhưng quan hệ đến chính mình mạng nhỏ nha!

Tiêu Lăng Hàn ngốc, chính mình còn nghĩ muốn như thế nào mới có thể thu phục Ân Thiên Duệ, không nghĩ tới hôm nay chính hắn liền tìm tới cửa tới.

Sự ra khác thường tất có yêu, Ân Thiên Duệ này rõ ràng khác thường hành động, đừng nói Tiêu Lăng Hàn, chính là một bên Sở Mục Thần xem đến đều là sửng sốt sửng sốt.

Sở Mục Thần đều là suy xét một chút mới đồng ý, này Ân Thiên Duệ như thế nào như là thượng vội vàng phải làm Tiêu Lăng Hàn thủ hạ đâu?

"Vì sao?"

"Vậy ngươi đồng ý sao?"

"Đồng ý."

"Thật tốt quá." Ân Thiên Duệ hoan hô một tiếng, đôi tay vỗ tay, theo sau lập tức đứng dậy, cao hứng phấn chấn mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, chờ hắn bước tiếp theo chỉ thị. Nào biết Tiêu Lăng Hàn nửa ngày không có phản ứng, mà là một người bắt đầu nghiên cứu nổi lên trận pháp, Ân Thiên Duệ cái này không khỏi nóng nảy.

Hắn giả ý ho khan một tiếng, chờ hấp dẫn Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, mới nói nói: "Tiêu đại ca, cái kia, liền không có cái nghi thức cái gì trong vòng sao?"

"Nghi thức? Không có! Bất quá ta muốn ở ngươi linh hồn trên dưới một cái cấm chế, về sau về ta hết thảy ngươi đều không thể đối nhân ngôn ngữ, chẳng sợ có người muốn sưu hồn đều sẽ không tra được có quan hệ với ta nửa điểm tin tức. Ngươi, có bằng lòng hay không?" Tiêu Lăng Hàn buông trong tay khắc hoạ trận bàn, nhìn Ân Thiên Duệ nghiêm túc nói.

"Nguyện ý, nguyện ý, đương nhiên nguyện ý, kia chúng ta hiện tại liền bắt đầu đi!" Ân Thiên Duệ gấp không chờ nổi mà thúc giục nói.

Một bên Sở Mục Thần càng là xem đến nghi hoặc khó hiểu, này Ân Thiên Duệ rốt cuộc đang làm cái gì tên tuổi? Những người khác đều sợ có người ở chính mình linh hồn thượng gian lận, hắn như thế nào còn một bộ cấp khó dằn nổi bộ dáng?

Chỉ chốc lát sau, chờ Tiêu Lăng Hàn hạ hảo cấm chế sau, Ân Thiên Duệ liền cảm giác được linh hồn thượng nhiều một ít đồ vật, phía trước cái loại này cảm giác bất an rốt cuộc biến mất không thấy.

“Thiên Duệ, hiện tại ngươi có thể nói nói rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đi?” Tiêu Lăng Hàn thấy Ân Thiên Duệ kia hoan thiên hỉ địa bộ dáng, tức giận nói.

“Hảo, bất quá đang nói chuyện này phía trước, ta muốn trước giới thiệu hai người. Một cái là ta ở Tử Linh bí cảnh bái nhị sư tôn: Liễu Dịch Nhiên. Một vị khác chính là ta nhị sư tôn đạo lữ nhị sư công, cũng chính là Tử Linh tiên vực chủ nhân: Chung Ly Cô Minh.” Ân Thiên Duệ nhìn hai người chính nhìn chằm chằm hắn, nghiêm túc đang nghe hắn giảng, hắn cảm thấy áp lực có điểm đại, rất sợ chính mình nói không rõ.

“Ta có thể hay không ngồi xuống lại nói?”

Thấy hắn muốn thao thao bất tuyệt một phen giống nhau, Sở Mục Thần chạy nhanh thu trên bàn đồ ăn, làm này ngồi xuống chậm rãi nói.

Tiêu Lăng Hàn cũng lấy ra một cái ấm nước, bắt đầu pha trà, sau đó hai người đều chậm đợi hắn bên dưới.

Ân Thiên Duệ uống một ngụm trà, điếu đủ hai người ăn uống, mới bắt đầu giảng.

“Chuyện này còn muốn từ ta nhị sư công nói lên, hắn tu luyện chính là: Nhân quả vận mệnh. Năm đó hắn chỉ là không đồng ý vì một vị Tiên Tôn hậu bối sửa mệnh, vị kia Tiên Tôn liền bắt cóc ta sư tôn, uy hiếp Chung Ly Cô Minh, muốn hắn đáp ứng vì sau đó bối sửa mệnh. Nhưng sửa mệnh việc vi phạm lẽ trời, nếu là thật sự làm như vậy, kia Chung Ly Cô Minh cũng sẽ xóa nửa cái mạng, cho nên ta sư tôn biết được sự tình chân tướng sau, liền tự sát. Từ nay về sau, Chung Ly Cô Minh phẫn hận không thôi, thề sống chết muốn giết vị Tiên Tôn đó, vì chính mình đạo lữ báo thù, kết quả vị kia Tiên Tôn tìm tới hắn bạn tốt, hai người cùng nhau vây công Chung Ly Cô Minh. Hiển nhiên Chung Ly Cô Minh không phải hai người đối thủ, bất quá, ta sư tôn không chỉ có là vị Tiên cấp luyện đan sư, càng là một người độc đan sư. Chung Ly Cô Minh đem hai gã Tiên Tôn dẫn đi ta sư tôn bình thường luyện đan địa phương, làm kia hai người ở trong bất tri bất giác liền trúng độc, độc trí linh hồn, căn bản không có giải dược. Kia hai gã Tiên Tôn phát hiện chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ sau, tự bạo cũng muốn lôi kéo Chung Ly Cô Minh chôn cùng, nếu không có Thần Khí hộ chủ, Chung Ly Cô Minh sợ là liền hồn phách cũng đã không có.”

“Kia Mạc sư huynh nơi đó nghe được về tím linh gạo truyền thuyết, là thật hay giả?” Tiêu Lăng Hàn tương đối tò mò cái này, nếu sự thật là cái dạng này lời nói, kia lúc trước Mạc gia tiền bối chính là bị hố.

“Tím linh gạo xác thật có thể tinh lọc linh căn, bất quá chuyện xưa không phải Mạc sư huynh giảng như vậy, sở dĩ sẽ có như vậy đồn đãi, đó là Chung Ly Cô Minh cố ý thả ra mồi. Hắn muốn tìm một cái mệnh cách kỳ lạ người giúp hắn trở về Tiên giới, trọng tố thân thể, lại sống lại ta sư tôn.”

“Thế gian này thực sự có sống lại một người biện pháp?” Sở Mục Thần tràn đầy tò mò hỏi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ hai người liếc nhau, này muốn bọn họ nói như thế nào, rốt cuộc hai người đều biết Ân Tuyên chính là một cái trọng sinh giả, cũng tương đương với một loại khác sống lại.

Mà Tiêu Lăng Hàn chính mình tình huống đều còn làm không rõ ràng lắm rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, thế gian có hay không sống lại cái cách nói này, ai lại nói chuẩn.

"Trân ái sinh mệnh! Rời xa vọng tưởng!" Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ Sở Mục Thần bả vai, lời nói thấm thía nói.

"Ta liền tùy tiện hỏi một chút, ta thực tích mệnh!" Sở Mục Thần bị Tiêu Lăng Hàn xem lưng phát mao, lập tức trả lời.

"Thiên Duệ, ngươi tiếp tục!"

"Bởi vì Chung Ly Cô Minh tu luyện chính là nhân quả vận mệnh, hắn cho chúng ta mấy người đều xem qua tướng."

"Từ từ, ngươi nói mấy người? Là nào mấy người?" Sở Mục Thần ra tiếng hỏi, nhân quả vận mệnh? Này như thế nào cùng Thiên Lăng đại lục Thiên Cơ Các những người đó tu luyện có chút tương tự đâu!

"Chính là tiến cung điện mấy người, có ta, Tiêu đại ca, ta ca, Vô Nhai, Huyền Ý, vốn dĩ Sở sư huynh ngươi cũng nên cũng sẽ bị truyền tống đến trong cung điện, nhưng nhị sư công nói ngươi ở trên vách núi tu luyện, liền không có đem ngươi truyền tống qua đi."

"Vì sao sẽ là chúng ta?" Tiêu Lăng Hàn khó hiểu hỏi, vì cái gì không phải những người khác bị truyền tống đi vào?

"Bởi vì chúng ta ăn tím linh gạo a!"

"Ý của ngươi là nói Cốc Vũ Thành tím linh gạo cũng là ngươi nhị sư công cố ý đặt ở bên ngoài bán ra?" Tiêu Lăng Hàn buồn bực hỏi, vốn dĩ cho rằng mua được tím linh gạo chính mình nhặt cái đại tiện nghi, làm nửa ngày là người ta cố ý thả ra đi nhị.

"Hắc hắc…… Tiêu đại ca ngươi đừng nóng giận, ta nhị sư công tuy rằng biết bói toán, nhưng cũng chỉ tính đến ở Cốc Vũ Thành sẽ xuất hiện hắn người có duyên. Chuyện khác liền tính không đến, càng là tính không ra ngươi quá khứ, nhìn không tới ngươi tương lai, ngươi đừng lo lắng." Thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt đen kịt, rõ ràng không mau bộ dáng, Ân Thiên Duệ chạy nhanh mở miệng trấn an nói.

"Vậy ngươi nhị sư công hắn đều nhìn ra cái gì?" Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay đổ mồ hôi, linh hồn của hắn có hơn phân nửa là đến từ địa cầu, cái này tên là Chung Ly Cô Minh người sẽ không cũng đã nhìn ra đi? Xem ra chính mình về sau đến ly này đó thần thần thao thao người xa một ít, những người này cũng

quá tà môn, không biết khi nào liền khả năng đem chính mình tổ tông mười tám đại đều cấp đào ra, một chút riêng tư đều không có.

“Nhị sư công nói ta, đại ca, Vô Nhai, Sở đại ca bốn người đời trước cùng Tiêu đại ca có rất sâu liên lụy, thế cho nên luân hồi chuyển thế vài lần, chúng ta trên người vận mệnh tuyến như cũ liền ở Tiêu đại ca trên người, nếu là chúng ta không trở về đến bên cạnh ngươi, đều sẽ chết non, hơn nữa còn sẽ chết thực thảm.” Ân Thiên Duệ chậm rãi nói.

Ân Thiên Duệ nghĩ đến ở Ân Tuyên trong trí nhớ nhìn đến đời trước về chính mình mấy người kết cục, Mạc Vô Nhai chết vào thăng cấp Nguyên Anh kỳ tâm ma kiếp; mà chính mình đan điền bị hao tổn, sau đó không lâu hắn là cũng sẽ chết; mà chính mình đại ca vốn dĩ thiên tư trác tuyệt, vì cho chính mình tìm linh dược, cũng chậm trễ tu luyện; đến nỗi Sở Mục Thần, phỏng chừng cũng không có gì kết cục tốt. Cho nên hắn mới có thể đối Chung Ly Cô Minh lời nói tin tưởng không nghi ngờ, chủ động nguyện trung thành Tiêu Lăng Hàn. Quả nhiên, ở cấm chế sinh thành kia một khắc, hắn rõ ràng cảm giác trên người muốn nhẹ nhàng rất nhiều.

“Kia Huyền Ý đâu? Ngươi sư công hắn lại nhìn ra cái gì?” Tiêu Lăng Hàn có chút khẩn trương hỏi, so với chính mình bí mật, hắn càng sợ có người biết Thượng Quan Huyền Ý cũng là trọng sinh giả.

Ân Thiên Duệ lắc đầu, tiếc nuối nói: “Phàm là cùng ngươi nhấc lên quan hệ người, sư công chứng kiến đều là trắng xoá một mảnh, nhìn không tới tiền sinh, cũng nhìn không ra tương lai.” Rõ ràng cùng Tiêu Lăng Hàn nhấc lên quan hệ chính là bọn họ bốn người, như thế nào Thượng Quan Huyền Ý cũng cùng Tiêu Lăng Hàn nhấc lên quan hệ đâu? Hắn còn nhớ rõ chính mình lúc ấy hỏi sư công thời điểm, sư công chỉ là cười thần bí, nói chính mình về sau liền sẽ biết.

Nghe thấy cái này đáp án Tiêu Lăng Hàn cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn không ra tới liền hảo.

“Thiên Duệ, vậy ngươi sư phó cho ta xem qua tương sao?” Sở Mục Thần tràn đầy tò mò hỏi.

“Xem qua.” Ân Thiên Duệ gật gật đầu, nhìn về phía Sở Mục Thần ánh mắt lộ ra một tia cổ quái.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 141

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 141 Học viện Hoàng Cực

【 tử vong chân tướng 】 canh một

Sở Mục Thần bị Ân Thiên Duệ xem trong lòng có chút mao mao, nhưng lại bị khơi dậy lòng hiếu kỳ, tâm ngứa khó nhịn. "Vậy ngươi có thể nói cho ta sao?"

"Đương nhiên không thành vấn đề, bất quá,"

"Bất quá cái gì? Muốn ta làm cái gì, ngươi cứ việc nói, chỉ cần là ta có thể làm được sự, tuyệt không chối từ." Sở Mục Thần lập tức vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

"Cũng không có gì, chính là ta nhị sư công về sau trở về Tiên giới yêu cầu trọng tố thân thể, đến lúc đó liền phiền toái Sở sư huynh hỗ trợ tìm kiếm một chút tài liệu." Tuy rằng đi Tiên giới còn không biết là ngày tháng năm nào sự tình, bất quá trước tìm cái có thể hỗ trợ người cũng không tồi.

"Cái này hoàn toàn không thành vấn đề." Rốt cuộc Ân Thiên Duệ về sau là chính mình cậu em vợ, người trong nhà, hỗ trợ là hẳn là.

Ân Thiên Duệ còn không biết Sở Mục Thần sở dĩ đáp ứng như vậy sảng khoái, hoàn toàn là bởi vì nhà mình ca ca bị hắn nhớ thương thượng. Hắn đem chính mình xem thành hắn cậu em vợ, hỗ trợ tìm tài liệu mới có thể cảm thấy là theo lý thường hẳn là sự.

"Ngươi là muốn nghe đời trước, vẫn là này một đời?"

"Cư nhiên có hai cái phiên bản?" Sở Mục Thần lần này là thật sự mông vòng, mê mang nhìn xem Tiêu Lăng Hàn lại nhìn xem Ân Thiên Duệ. Thấy Ân Thiên Duệ khẳng định gật gật đầu, hắn hai cái phiên bản đều muốn biết, làm sao bây giờ?

"Có thể hai cái phiên bản đều nói sao?"

"Nhị tuyển một."

"Sở sư huynh, ta kiến nghị ngươi tuyển đời trước, bởi vì này một đời phỏng chừng ngươi chính là chết ở Tử Linh bí cảnh dưới vực sâu." Tiêu Lăng Hàn bưng chén trà, không chút để ý nói, rốt cuộc này một đời chính mình nếu là không có kịp thời xuất hiện nói, Sở Mục Thần hẳn là đã treo.

Sở Mục Thần cảm thấy Tiêu Lăng Hàn nói giống như có điểm đạo lý, lập tức chụp một chút cái bàn, "Thiên Duệ, vậy ngươi liền nói đời trước." Vừa rồi chụp cái bàn thời điểm, dùng sức có chút quá mãnh, hắn quên chính mình hiện tại chỉ là một người bình thường, hiện tại toàn bộ tay phải nóng rát đau.

Ân Thiên Duệ: "……" Tiếng vang như vậy đại, nhìn đều cảm thấy đau.

Tiêu Lăng Hàn: "……" May mắn không có tu vi, bằng không này cái bàn phải sống thọ và chết tại nhà.

Đây là cao hứng quá mức, Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, cùng Ân Thiên Duệ nhìn nhau, hai người không phúc hậu cười lên tiếng.

Một hồi lâu, Ân Thiên Duệ mới ngưng cười, ho khan một tiếng, giống như vừa rồi cười nhạo người khác không phải hắn giống nhau. "Cái kia, Sở sư huynh, kỳ thật đời trước ngươi chết rất sớm, rất oan uổng, ai kêu ngươi tư chất nghịch thiên, là cái tu luyện kỳ tài, kết quả ngươi đã bị một vị thọ mệnh đem tẫn Độ Kiếp kỳ đại năng cấp đoạt xá."

"Leng keng" một tiếng, Sở Mục Thần trong tay chén trà rớt tới rồi trên mặt đất, rơi chia năm xẻ bảy.

"Ngươi nói ta là chết như thế nào?" Sở Mục Thần trừng lớn hai mắt, không dám tin tưởng nhìn về phía Ân Thiên Duệ, hy vọng chính mình nghe lầm.

"Bị người đoạt xá nha, sư công là như thế này cùng ta nói."

Sở Mục Thần còn rõ ràng nhớ rõ, khi còn nhỏ nhà mình tới một vị đại nhân vật, lúc ấy phụ thân nói cho hắn đó là một vị Độ Kiếp kỳ đại năng. Chờ hắn tu luyện đến Nguyên Anh kỳ là có thể bái ở hắn môn hạ, làm hắn thân truyền đệ tử. Việc này còn bị chính mình vài vị ca ca tỷ tỷ hảo một trận hâm mộ ghen tị hận, sau lại còn vì thế sự khi dễ chính mình rất nhiều lần. Mẫu thân bị người hãm hại, chính mình sở dĩ sẽ bị sung quân đến Hoàng Cực đại lục tới, cũng cùng việc này có chút quan tẩy, toàn nhân có người tưởng thay thế.

Hiện tại hồi tưởng khởi vị kia Độ Kiếp đại năng xem chính mình ánh mắt, lại là kinh hỉ lại là ngoài ý muốn. Mà chính mình vừa lúc cùng hắn giống nhau đều là Phong linh căn, chỉ là hắn tư chất là thượng phẩm, mà chính mình tư chất là thiên phẩm. Hắn kinh hỉ hẳn là rốt cuộc tìm được một cái cùng hắn giống nhau Phong linh căn, ngoài ý muốn chính là chính mình linh căn phẩm chất cư nhiên là thiên phẩm.

Chính mình thân thể này bị vị kia Độ Kiếp đại năng coi trọng chuyện này, phụ thân biết không? Nếu hắn biết, kia hắn tại đây trong đó lại sắm vai như thế nào nhân vật? Sở Mục Thần không dám lại thâm tưởng đi xuống, lại tưởng đi xuống phỏng chừng chính mình cuối cùng đối phụ thân về điểm này ảo tưởng, cũng đem tùy theo tan biến.

"Sở sư huynh, ta chén trà chính là không xuất bản nữa hóa." Tiêu Lăng Hàn phát hiện Sở Mục Thần khác thường, ra tiếng đánh gãy hắn miên man suy nghĩ.

Rút về suy nghĩ, Sở Mục Thần lau một phen mặt, có chút xin lỗi đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Xin lỗi, về sau ta tìm được càng tốt bồi cho ngươi."

Thấy người khác đã không có việc gì, Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ đều lặng lẽ thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Thiên Duệ ngươi sư công hiện tại là linh hồn trạng thái sao? Ta có thể hay không thấy hắn một mặt?” Tiêu Lăng Hàn nhớ tới chính mình lúc ấy ở Tử Linh bí cảnh cung điện trung nhìn thấy kia phó bức họa, kia hẳn là chính là Ân Thiên Duệ sư công, linh hồn của hắn hẳn là an giấc ngàn thu ở kia phó họa trung. Khó trách hắn lúc ấy luôn có một loại bị người nhìn chằm chằm xem cảm giác, bất quá kia ánh mắt không có ác ý, hắn mới không có nhiều quản.

“Hiện tại không thấy được, ở Tử Linh bí cảnh hỏng mất là lúc, sư công vì đem mọi người đưa ra bí cảnh, linh hồn lực tiêu hao quá độ, đã lâm vào ngủ say. Hắn nói chờ tới rồi Tiên giới, có Tiên giới tiên linh khí dễ chịu hắn liền sẽ tỉnh lại.” Nói, Ân Thiên Duệ còn sờ sờ trên cổ tay màu tím linh gạo ấn ký, đây là một cái giới tử không gian, có thể trang vật còn sống, bất quá rất nhỏ, cũng chỉ có một khối dược điền cùng Tử Linh bí cảnh kia tòa cung điện, là Chung Ly Cô Minh thay thế sư phó đưa cho hắn bái sư lễ.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Đây là ở đậu ta chơi?

Thấy Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt buồn bực, Ân Thiên Duệ ở trong lòng nói thanh xin lỗi. Sư công hắn lão nhân gia có công đạo, nếu là Tiêu Lăng Hàn đưa ra muốn gặp hắn yêu cầu, nhất định không cần đem bức họa đưa cho hắn. Không biết vì cái gì, cũng không biết có phải hay không chính mình ảo giác, Ân Thiên Duệ cảm thấy sư công hình như rất sợ Tiêu Lăng Hàn.

“Tiêu đại ca, sư công tuy rằng nói hiện tại còn không thể cùng ngươi gặp nhau, bất quá chờ tới rồi Tiên giới đại gia chung sẽ gặp mặt. Sư công làm ta cho ngươi mang theo một chút lễ gặp mặt, hy vọng ngươi về sau có thể giúp hắn giúp một tay.” Ân Thiên Duệ nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, rất sợ hắn cảm thấy chính mình sư công đây là muốn lấy tiểu đổi đại.

“Kia đến xem ngươi sư công cấp đồ vật có đáng giá hay không ta ra tay.” Nghe thấy Chung Ly Cô Minh có cái gì phải cho chính mình, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền tới rồi tinh thần.

Này Chung Ly Cô Minh nói như thế nào đã từng cũng là Tiên Tôn cấp bậc nhân vật, lấy ra tới đồ vật nhất định sẽ không quá kém, bằng không hắn đều ngượng ngùng lấy ra tay.

“Nột, đều tại đây giới tử bên trong.” Ân Thiên Duệ lấy ra một cái không gian giới tử đặt ở trên bàn, không gian giới tử cổ xưa, hình thức kỳ lạ, vừa thấy liền không phải vật phàm.

“Này không gian giới tử hắn sẽ không còn muốn, phải đi về đi?” Tiêu Lăng Hàn xem xét liếc mắt một cái không gian giới tử, lập tức cảm giác được giới tử bất phàm, tuy rằng không có chính mình ở Long Ngọc không gian được đến hai cái hảo, nhưng cũng xem như cực phẩm.

Ân Thiên Duệ xấu hổ cười cười, lúc ấy sư công xác thật là ngàn dặn dò vạn dặn dò, kêu chính mình nhất định phải đem giới tử lấy về tới.

Sở Mục Thần thấy một cái đại năng cư nhiên đối một cái giới tử cư nhiên nhớ mãi không quên, cũng đối cái kia giới tử tới hứng thú. Duỗi tay tính toán lấy đến xem, kết quả tay chậm một bước, vớt cái không.

Tiêu Lăng Hàn liếc xéo Sở Mục Thần liếc mắt một cái, liền đem thần thức đầu đến không gian giới tử trung, chờ thấy rõ không gian giới tử trung đồ vật, hắn không khỏi mà hít hà một hơi.

Giới tử bên trong phóng chính là cực phẩm linh mạch, suốt có hai mươi điều.

Này xác thật là chính mình hiện tại nhất yêu cầu đồ vật, thứ này dụ hoặc quá lớn, xem ra hắn là không tiếp đều không được.

“Đồ vật ta nhận lấy, chỉ cần ngươi sư công đưa ra yêu cầu không quá phận, không vi phạm đạo nghĩa, không thương tổn ta bên người người, ở ta khả năng cho phép dưới tình huống, ta sẽ giúp hắn một tay.”

Có này hai mươi điều linh mạch, kia hắn Long Ngọc không gian rốt cuộc không hề linh khí khô khốc. Như vậy hắn cũng không đến mức mỗi lần đi vào, đều chỉ có thể đãi ở có linh khí hai cái khóa linh trong trận.

“Hảo.” Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn đáp ứng, Ân Thiên Duệ cũng coi như là thở dài nhẹ nhõm một hơi, bằng không hắn còn không biết như thế nào cho hắn sư công báo cáo kết quả công tác.

“Giới tử trước đặt ở ta nơi này, hôm nào đem bên trong đồ vật đằng ra tới lại cho ngươi.” Đỉnh Sở Mục Thần tò mò ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn đem giới tử thu lên.

Lúc sau Ân Thiên Duệ lại hướng Tiêu Lăng Hàn thỉnh giáo mấy cái luyện đan vấn đề, mới niệm niệm không tha trở về.

Nhìn thấy hắn kia niệm niệm không tha ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn run run trên người nổi da gà, may mắn Mạc Vô Nhai không nhìn thấy, bằng không hiểu lầm có thể to lắm. Không biết còn tưởng rằng hắn đối chính mình có ý tứ, kỳ thật hắn chính là sùng bái chính mình mỗi lần đều có thể mãn đan, hơn nữa đại bộ phận vẫn là cực phẩm đan dược.

Một tháng sau……

Hôm nay Tiêu Lăng Hàn từ học viện phường thị hồi động phủ trên đường, ở Huyễn Nguyệt Sơn chân núi đã bị một người học viện đạo sư cấp ngăn cản.

“Ngươi chính là Tiêu Lăng Hàn?”

Nghe vậy Tiêu Lăng Hàn giương mắt nhìn lại, ánh vào hắn mi mắt chính là một người nhìn qua 30 tuổi tả hữu nam tử, trên thực tế nam tử đã có hai trăm hơn tuổi, tu vi Kim Đan trung kỳ. Nam tử dáng người thon dài, gầy gầy khuôn mặt,

bạch bạch làn da, nhìn qua ôn tồn lễ độ, ăn mặc một thân màu xanh lơ pháp y, sử nam tử có vẻ mờ ảo xuất trần.

“Có việc?” Tiêu Lăng Hàn không mặn không nhạt hỏi.

Hắn thái độ rõ ràng có chút không kiên nhẫn, cũng vô dụng kính ngữ, có vẻ không có lễ phép.

Này đó đưa tiền vân trác đệ nhất ánh giống liền rất không tốt, hắn trong mắt xẹt qua một tia không vui, bất quá trên mặt lại không có biểu hiện ra ngoài.

“Đây là chúng ta Tiền gia gia chủ làm ta chuyển giao cho ngươi thiệp mời, thỉnh ngươi ngày mai cần phải đúng giờ trình diện.” Tiền Vân Trác lấy ra một trương thiệp mời, không khỏi phân trần nhét vào Tiêu Lăng Hàn trong tay, ngữ khí cường ngạnh nói.

Nhìn trong tay kim sắc thiệp mời, Tiêu Lăng Hàn thập phần vô ngữ, cũng không biết người kia là ai? Nhìn thấy chính mình liền không đầu không đuôi đưa cho chính mình một trương thiệp mời, nhà bọn họ gia chủ? Chính mình nhận thức sao?

“Ngươi là người phương nào? Đây là ý gì?” Tiêu Lăng Hàn giơ trong tay thiệp mời hỏi.

Tiền Vân Trác không thể tin tưởng trừng lớn mắt, trước mắt tiểu tử này cư nhiên không quen biết chính mình! Chính mình ở học viện tốt xấu có chút danh khí, không chỉ có là bởi vì chính mình lớn lên không tồi, càng là bởi vì chính mình thân phận chính là Tiền gia gia chủ tiểu nhi tử. Lại còn có giữ mình trong sạch, tuy rằng có 220 tuổi nhưng đến nay mới thôi, cũng không nạp quá một phòng tiểu thiếp, Vân Hoàng Thành không biết có bao nhiêu nữ tu song nhi đều muốn gả cho chính mình.

Tiền Vân Trác sửa sang lại quần áo, mới trịnh trọng chuyện lạ tưởng Tiêu Lăng Hàn tự giới thiệu, “Ta kêu Tiền Vân Trác, hiện tại là Võ Viện đạo sư, cũng là Tiền gia gia chủ tiểu nhi tử.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, ý bảo hắn tiếp tục.

“Nhà của chúng ta Nhân Nhân coi trọng ngươi, ngày mai ta phụ thân mời ngươi đi tân duyệt tửu lầu ăn cơm, đại gia lẫn nhau trông thấy mặt.” Tiền Vân Trác thái độ tuy rằng ôn hòa, nhưng ánh mắt kia trung khinh thường, là cá nhân đều có thể thấy rõ ràng.

Hắn một bộ nhà của chúng ta Nhân Nhân có thể coi trọng ngươi, là ngươi đã tu luyện mấy đời phúc khí, còn không nhanh lên tạ ơn tư thái. Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy thiên lôi cuồn cuộn, này Tiền Vân Trác mặt đến có bao nhiêu đại, mới có thể cảm thấy chính mình bị coi trọng là một loại vinh hạnh! Còn có, bọn họ yêu cầu chính mình đi, chính mình liền nhất định đến đi? Những người này cái gì tật xấu? Cũng không biết ai cấp quán?

“Nói xong?” Tiêu Lăng Hàn ngữ khí lười biếng, ngẩng đầu nhìn nhìn sắc trời, cần phải trở về.

Tiền Vân Trác theo bản năng gật gật đầu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 142

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 142 Học viện Hoàng Cực

【 Tiêu Lăng Hàn cự hôn 】 canh hai

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn nhấc chân liền đi, trong tay thiệp mời tùy theo thiêu đốt hầu như không còn, hắn căn bản đối cái kia gọi là gì Nhân Nhân không có hứng thú, tự nhiên cũng sẽ không đi phó ước.

"Uy…… Ngươi……" Thấy Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy đi rồi, Tiền Vân Trác tức giận đến dậm chân, người này là đáp ứng rồi đi, vẫn là không đi? Thái độ như vậy ác liệt, cũng không biết Nhân Nhân như thế nào liền coi trọng như vậy một người, trở về ta phải cùng phụ thân hảo hảo nói, nói.

10 ngày sau……

Huyễn Nguyệt Sơn 44 hào động phủ, Tiêu Lăng Hàn hôm nay buổi sáng khó được đại phát từ bi mà làm một đốn cơm sáng, kết quả hắn cùng Sở Mục Thần hai người mới vừa bưng lên chén, động phủ trận pháp đã bị người xúc động, mở ra trận pháp, lại nghênh đón một vị khách không mời mà đến.

"Từ viện trưởng!" Tiêu Lăng Hàn bản năng gọi một tiếng, trận pháp bị xúc động khi, hắn còn tưởng rằng là Ân Thiên Duệ tới, như thế nào cũng không nghĩ tới người tới cư nhiên sẽ là Phù Viện viện trưởng Từ Thắng Hoa, không phải nói vào bí cảnh người 5 năm nội đều có thể không cần đi tham gia học viện khảo hạch sao? Kia này Từ viện trưởng tiến đến không biết sẽ ra sao sự!

Gật gật đầu, Từ Thắng Hoa đi vào sân, ngẩng đầu liền thấy trên bàn đồ ăn, nhíu mày. Có chút không vui đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Tu sĩ tu tâm, ngẫu nhiên ăn bữa cơm đồ ăn thỏa mãn một chút ăn uống chi dục là được, đừng thường xuyên ăn những cái đó có ngại tu vi đồ vật."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ta ăn nhà ngươi gạo sao?

Sở Mục Thần: "……" Ta một phàm nhân không ăn cái gì, chẳng lẽ phải bị sống sờ sờ đói chết!

Từ Thắng Hoa trực tiếp làm lơ một bên ngồi Sở Mục Thần, xuất khẩu sẽ dạy Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn có chút kinh ngạc nhìn về phía Từ Thắng Hoa, này Từ Thắng Hoa là tới tìm tra?

Tiêu Lăng Hàn thỉnh Từ Thắng Hoa ở một khác cái bàn bên ngồi xuống sau, lại vì hắn rót một ly trà, ngữ khí mới lạ hỏi: "Không biết Từ viện trưởng hôm nay

tiến đến chính là có chuyện gì?”

“Tiêu Lăng Hàn, ngươi là ta Phù Viện học viên, có nói cái gì ta cứ việc nói thẳng. Tiền gia gia chủ đã từng đã cứu ta mệnh, hiện giờ hắn cháu gái Tiền Nhân Nhân coi trọng ngươi, phi ngươi không gả. Tiền gia chính là Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc chi nhất, nội tình hùng hậu, hơn nữa Tiền Nhân Nhân ở Tiền gia tương đương được sủng ái. Ta là đặc biệt tới vì nàng làm mai, ngươi nếu là không có gì ý kiến nói, ta đây liền trở về làm Tiền Thuật Thành chuẩn bị thành thân công việc.” Từ Thắng Hoa nhìn Tiêu Lăng Hàn, không hề gợn sóng nói ra này một phen lời nói.

Hắn trong giọng nói tràn đầy một cái trưởng bối đối vãn bối hôn sự an bài, đối, chính là an bài! Không phải thương lượng.

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, hắn hiện tại thật sự thực hoài nghi chính mình vào một khu nhà bệnh tâm thần học viện, hơn nữa bên trong được bệnh tâm thần người còn không ít.

“Khụ khụ khụ……” Sở Mục Thần bị Từ Thắng Hoa nói ra nội dung trực tiếp cấp sặc, giương mắt liền thấy cách đó không xa hai người đang nhìn chính mình. Hắn chạy nhanh xua tay, “Các ngươi tiếp tục, không cần phải xen vào ta, coi như ta không tồn tại hảo.” Từ Thắng Hoa ánh mắt kia cũng quá dọa người, hắn hiện tại chính là một người bình thường, nơi nào chịu nổi. Lại nói, hắn lại không phải cố ý nghe lén, viện này liền lớn như vậy, hai cái bàn ly lại không xa, là cá nhân đều có thể nghe thấy.

“Ta cự tuyệt!”

“Vì cái gì đâu? Tiền gia gia đại nghiệp đại, ngươi cùng Nhân Nhân thành thân, tu luyện tài nguyên khẳng định sẽ không thiếu ngươi, đây là đôi bên cùng có lợi sự tình.” Từ Thắng Hoa cảm thấy Tiêu Lăng Hàn có chút không biết điều, Tiền gia như vậy tốt gia thế, thế nhưng còn không hài lòng. Trước kia hắn còn tưởng rằng cái này học viên thiên phú hảo, người lại thông minh, tương lai thành tựu tất nhiên sẽ không thấp. Hiện tại xem ra bất quá là cuồng vọng tự đại, có chút không ai bì nổi, còn thực kiêu ngạo tự phụ, bất quá là lãng đến hư danh.

“Xin hỏi viện trưởng là ta người nào?” Tiêu Lăng Hàn ngữ khí có chút lãnh, nhìn Từ Thắng Hoa ánh mắt không mang theo một tia độ ấm.

“Ta là ngươi……” Từ Thắng Hoa thật đúng là bị vấn đề này hỏi ở, bất quá bởi vì Tiêu Lăng Hàn không tôn kính, hắn trong lòng cũng dâng lên một tia tức giận.

“Này cùng ngươi thành thân có quan hệ gì sao?”

“Đương nhiên là có quan hệ, Từ viện trưởng, ngài, một không là cha mẹ ta, nhị không phải nhà ta trưởng bối, ta thành thân sự tình còn không tới phiên ngài siêu tâm.” Thật là bắt chó đi cày xen vào việc người khác, chính mình thành thân hay không cùng hắn Từ Thắng Hoa có nửa khối linh thạch quan hệ sao?

“Vậy ngươi hiện tại liền bái ta làm thầy, ta thu ngươi làm ta thân truyền đệ tử.” Từ Thắng Hoa suy nghĩ một chút, nếu không có quan hệ, vậy sáng tạo quan hệ, việc này cỡ nào đơn giản.

Tiêu Lăng Hàn tức giận đến thái dương gân xanh thẳng nhảy, xem ra này Từ Thắng Hoa thật đúng là bệnh không nhẹ.

“Xin lỗi, ta đã có sư tôn, không tính toán sửa đầu người khác danh nghĩa. Nếu là Từ viện trưởng không có chuyện khác, liền mời trở về đi!” Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, tiễn khách chi ý lại rõ ràng bất quá.

“Thành thân chuyện này ngươi hảo hảo suy xét một chút, rốt cuộc chuyện này đối với ngươi rất có lợi.” Từ Thắng Hoa chưa từ bỏ ý định lại lần nữa nói, người khác lại không có đứng dậy rời đi ý tứ.

“Không biết Từ viện trưởng trong miệng tiền tha thiết đến tột cùng ra sao phương thánh thần? Nàng tu luyện thiên phú như thế nào? Linh căn nhiều ít? Phân biệt là cái gì phẩm cấp? Nàng hiện giờ ở đâu cái thuật pháp viện? Nàng tu vi có thể đạt tới Kim Đan kỳ? Nàng là lớn lên khuynh quốc khuynh thành vẫn là diễm áp hoa thơm cỏ lạ?” Tiêu Lăng Hàn có chút thẹn quá thành giận, trong lòng có đoàn hỏa áp đều áp không được. Cái này Từ Thắng Hoa lớn như vậy số tuổi thế nhưng liền tiếng người đều nghe không hiểu, nếu cưới Tiền Nhân Nhân có như vậy nhiều chỗ tốt, chính hắn như thế nào không đi cưới?

“Này……” Này muốn hắn nói như thế nào, hiện giờ Tiền Nhân Nhân bất quá luyện khí ba tầng tu vi, Tiền gia chủ căn bản không dám làm nàng tiến học viện. Diện mạo chỉ có thể nói là tiểu gia bích ngọc, ly khuynh quốc khuynh thành còn có thật lớn một đoạn, Từ Thắng Hoa xấu hổ cười cười.

“Ngươi nhìn thấy nàng tự nhiên liền rõ ràng.”

“Nàng không phải là lớn lên kỳ xấu vô cùng đi? Ta mẫu phụ nhưng nói qua, ta tương lai thê tử ở dung mạo thượng không thể so với ta kém, bằng không sẽ ảnh hưởng đời sau chất lượng; linh căn cần thiết là thiên phẩm, bằng không sẽ ảnh hưởng đời sau tư chất.” Tiêu Lăng Hàn bị Từ Thắng Hoa ghê tởm không được, nói ra nói cũng không chút khách khí.

“Ngươi…… Ngươi, chung có ngươi hối hận thời điểm, đến lúc đó ngươi nhưng đừng tới cầu ta!” Ném xuống những lời này, Từ Thắng Hoa sắc mặt âm trầm, ngay sau đó đứng dậy, lắc lắc tay áo, sải bước rời đi 44 hào động phủ.

Nhìn Từ Thắng Hoa bóng dáng, Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, các ngươi tốt nhất không cần vượt rào, bằng không đến lúc đó liền không nên trách bản công tử không khách khí.

Tiền gia! Thực hảo! Phía trước thay đổi một cái Lý gia gia chủ, xem ra này Tiền gia cũng muốn đổi một cái gia chủ.

“Bọn họ có thể hay không ở trong tối sử cái gì ám chiêu?” Sở Mục Thần đi đến Tiêu Lăng Hàn bên cạnh, có chút lo lắng nói. Hắn hiện tại chính là một cái phế

nhân, không biết trong nhà phái tới bảo hộ hắn hai vị Nguyên Anh kỳ đỉnh lão tổ còn có thể hay không nghe lời hắn.

Chơi ám chiêu? Tiêu Lăng Hàn trong mắt một mảnh túc sát chi khí, tà tà mà cười, nhìn về phía trận pháp bên ngoài ánh mắt mang theo thị huyết hàn mang.

Thấy Tiêu Lăng Hàn cái này biểu tình, Sở Mục Thần không khỏi đánh một cái rùng mình, ở trong lòng vì cái nào tên là Tiền Nhân Nhân nữ tử điểm một cây sáp. Coi trọng ai không tốt, cố tình coi trọng một cái bề ngoài ôn nhuận như ngọc, nội tâm lại lãnh khốc thị huyết gia hỏa.

Tuy rằng ở chung thời gian không lâu, nhưng hắn còn xem như hiểu biết Tiêu Lăng Hàn người này, bọn họ trong xương cốt là cùng loại người. Đối với tán thành người sẽ cho dư lớn nhất bao dung cùng khoan thứ, những người khác quản hắn sống hay chết, không trêu chọc đến chính mình còn hảo, chọc tới tuyệt đối sẽ làm ngươi hối hận đi vào trên đời này.

“Sở sư huynh, ngươi gần nhất tốt nhất không cần đi ra ngoài, hiện tại ngươi chính là một người bình thường, tùy tiện tới một cái Luyện Khí kỳ tiểu tu sĩ là có thể đem ngươi bắt lấy.”

“Hảo, còn có hơn hai tháng liền có thể cưỡi phi thuyền rời đi Hoàng Cực đại lục, đến lúc đó quản hắn Tiền gia Lý gia vẫn là Trương gia.”

Nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn sườn mặt, này lớn lên quá đẹp cũng không thấy đến là một chuyện tốt. Tuy rằng cảnh đẹp ý vui, nhưng quá dễ dàng trêu hoa ghẹo nguyệt.

Sở Mục Thần lại sờ sờ chính mình mặt, chính mình giống như cũng dài quá một trương trêu hoa ghẹo nguyệt khuôn mặt tuấn tú. Vẫn là Tiêu Lăng Hàn nói rất đúng, ở chính mình tu vi không có khôi phục phía trước đều không cần đi ra ngoài, vạn nhất đụng tới một cái bá vương ngạnh thượng cung gia hỏa, kia chính mình không phải trong sạch khó giữ được!

Tiêu Lăng Hàn đã có thể không có Sở Mục Thần như vậy lạc quan, hiện tại hắn thành phế nhân, liền sợ ở Thiên Tinh Các đã nói không nên lời. Nếu là đến lúc đó Tiền gia những người đó cùng thương hội người thông đồng làm bậy, cùng một giuộc muốn tạp bọn họ đi hướng Huyền Thiên đại lục vé tàu, vậy phiền toái.

“Này Thiên Tinh thương hội phi thuyền khi nào đến Hoàng Cực đại lục?”

“Hẳn là còn có một tháng liền sẽ đến Hoàng Cực đại lục, giống nhau đều là trước tiên một tháng bắt đầu bán ra vé tàu, đến lúc đó ta làm thương hội người phụ trách cho ta lưu mấy trương.”

“Ân.” Liền sợ đến lúc đó thương hội người phụ trách ngoài miệng đáp ứng, chờ đến thượng phi thuyền thời điểm lại nói cho ngươi, vé tàu không có. Bất quá, Tiêu Lăng Hàn cũng không có nói ra tới đả kích Sở Mục Thần, vạn nhất Thiên

Tinh thương hội người đến lúc đó như cũ mua hắn cái này ngũ thiếu gia trướng, kia chẳng phải là chính mình đem người khác tưởng quá vô sỉ?

Vân Hoàng Thành thành nam có một cái nhất phồn hoa Lưu Vân phố, chính phố cuối có một tòa rộng lớn đại khí phủ đệ, liếc mắt một cái nhìn qua cho người ta một loại khí thế bàng bạc chấn động cảm, chính hồng sơn son đại môn đỉnh treo màu đen tơ vàng gỗ nam tấm biển, mặt trên rồng bay phượng múa mà điêu khắc hai cái kim sắc chữ to" Tiền phủ".

Nếu là tu vi so thấp người xem lâu rồi" Tiền phủ" hai chữ liền sẽ cảm thấy đầu váng mắt hoa, nghiêm trọng giả còn sẽ thần thức bị thương.

Một gian tinh mỹ lại lịch sự tao nhã nữ tử khuê phòng nội, tới gần trúc bên cửa sổ, Tiền Nhân Nhân chính ngồi ngay ngắn ở một trương gỗ đàn sở điêu thành án trước bàn. Trên bàn bày mấy trương giấy Tuyên Thành, nghiên mực thượng đặt mấy chỉ bút lông, giấy Tuyên Thành thượng họa chính là một người diện mạo tuấn mỹ nam tử, tinh tế bút pháp, tựa hồ ở biểu thị công khai khuê các chủ nhân tình ý chân thành.

Trên cửa sổ treo chính là màu tím sa mỏng, theo ngoài cửa sổ từ từ thổi qua gió nhẹ mà phiêu động, Tiền Nhân Nhân phía sau tóc dài cũng tùy theo vũ động.

"Tiểu tiểu thư, tiểu tiểu thư, Từ viện trưởng tới." Một cái nha hoàn sao sao hồ hồ thanh âm xa xa mà từ trong viện truyền đến, đánh vỡ trong phòng yên lặng.

Không trong chốc lát, liền thấy một cái 13-14 tuổi tiểu nha hoàn, thở hồn hển hô hô mà chạy tiến vào.

"Tiểu Lan, Từ viện trưởng nói như thế nào? Tiêu đại ca hắn đồng ý cưới ta sao? Chúng ta khi nào thành thân?" Tiền Nhân Nhân nói nói liền đỏ bừng mặt, đầu buông xuống, cho nên nàng không có nhìn đến tiểu nha hoàn trong mắt tràn đầy khinh thường cùng khinh thường.

Tiểu nha hoàn nghĩ thầm: Còn Tiêu đại ca? Nhân gia rõ ràng so ngươi tiểu một tuổi, phỏng chừng nhân gia liền ngươi là ai cũng không biết, còn cưới ngươi! Thật sẽ làm mộng tưởng hão huyền.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 143

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 143 Học viện Hoàng Cực

【 trộm Tiền gia bảo khố 】 canh ba

Hoa một tháng thời gian, Tiền phủ mới điều tra đến Tiền Nhân Nhân ở trên đường cái sở nhìn trúng nam tử thân phận. Này đó hầu hạ Tiền Nhân Nhân hạ nhân, tự nhiên cũng đều đã biết về Tiền Nhân Nhân nhìn trúng nam tử, cũng chính là Tiêu Lăng Hàn hết thảy tin tức. Đương nhiên những cái đó đều là Tiêu Lăng Hàn nguyện ý làm người biết đến, không thể làm người biết đến sự, những người khác cũng điều tra không đến.

Tiểu nha hoàn nghĩ đến như vậy một cái kinh tài tuyệt diễm nam tử, mặc cho ai thấy đều sẽ thích.

Mà Tiền Nhân Nhân bất quá là một cái Tứ linh căn tư chất hạ phẩm nữ tử, vẫn là một cái tính tình không tốt, quán sẽ lăn lộn hạ nhân ác độc chủ tử. Đừng nhìn nàng hiện tại ngoan ngoan ngoãn ngoãn, ngay sau đó nói không chừng liền sẽ động thủ huỷ hoại ngươi mặt, chỉ vì ngươi lớn lên so nàng đẹp.

"Ta nghe viện trưởng nói, vị kia Tiêu công tử giống như căn bản không quen biết ngài, cho nên hắn cũng không đồng ý hôn sự này." Tiểu nha hoàn trên mặt có một khối đại đại bớt, cười rộ lên thời điểm đặc biệt dữ tợn, nàng trong lúc nói chuyện, quy quy củ củ đứng cách Tiền Nhân Nhân hai mét xa khoảng cách.

"Như thế nào sẽ không đồng ý đâu! Ta như vậy thích hắn, hắn như thế nào có thể không đồng ý đâu? Ngày ấy kinh hồng thoáng nhìn, ta trong đầu đều là bóng dáng của hắn, rốt cuộc vô pháp quên hắn." Tiền Nhân Nhân như là đang hỏi tiểu nha hoàn, lại như là đối với án trên bàn Tiêu Lăng Hàn bức họa chất vấn hắn, rồi lại như là ở lầm bầm lầu bầu.

"Không được, vô luận như thế nào, ta nhất định phải gả cho hắn, ta hiện tại liền đi tìm ông ngoại." Tiền Nhân Nhân nói xong, xách lên làn váy, vòng qua án bàn, thẳng tắp về phía phòng ngoại phóng đi.

Tiểu nha hoàn đi theo ra bên ngoài chạy, chủ tớ hai người một trước một sau vừa ly khai không lâu, có bốn gã thiếu nữ từ sân trong một góc đi ra, bốn song tràn ngập oán hận đôi mắt nhìn về phía Tiền Nhân Nhân rời đi phương hướng. Các nàng bốn người đều Tiền Nhân Nhân nha hoàn, các nàng có một cái cộng đồng chỗ, đó chính là trên mặt đều có mấy cái dữ tợn vết sẹo.

Học viện Hoàng Cực, Huyễn Nguyệt Sơn, 44 hào động phủ.

Một trương chỗ trống phù triện thượng, chậm rãi bị họa thượng màu đỏ hoa văn, nếu là xem không hiểu người chắc chắn cho rằng chấp bút người ở quỷ họa bùa đào. Kỳ thật vẽ bùa người cực kỳ nghiêm túc, hết sức chuyên chú bộ dáng như là ở làm một kiện thánh thần sự tình. Tiêu Lăng Hàn ngồi ngay ngắn ở trước bàn, đang ở họa tứ cấp phòng ngự phù, phòng ngự phù lấy thổ linh căn cùng kim linh căn họa ra tới hiệu quả tốt nhất, hắn hạ bút khi, đầu bút lông lưu sướng, không chút nào ướt át bẩn thỉu, liền mạch lưu loát.

"Hắt xì…… Hắt xì" Tiêu Lăng Hàn liên tục đánh hai cái hắt xì, may mắn mới vừa đem một tấm phù triện họa hảo, bằng không bị như vậy đột nhiên tới một chút, khẳng định sẽ hủy diệt.

"Tiêu sư đệ, ngươi không sao chứ?" Sở Mục Thần trong tay phủng thư, sách này vẫn là hắn ở Tiêu Lăng Hàn nơi đó đòi lấy một quyển có quan hệ khắc văn phương diện tri thức.

Hắn thấy Tiêu Lăng Hàn đường đường một cái tu sĩ, như thế nào cảm giác so với hắn cái này phàm nhân còn muốn yếu ớt.

"Không có việc gì, chính là có người ở nhắc mãi ta, còn có người ở tính kế ta!" Tiêu Lăng Hàn xua xua tay, đáy mắt xẹt qua một đạo u quang, đây là muốn động thủ sao? Nếu các ngươi muốn mùng một, vậy chớ có trách ta làm mười lăm.

Có người ở nhắc mãi ngươi, kia thuyết minh có người tưởng ngươi, này xác thật là không có việc gì! Nhưng có người ở tính kế ngươi, vậy thuyết minh có người phải đối phó ngươi, này còn gọi không có việc gì? Sở Mục Thần thật không biết Tiêu Lăng Hàn này trong đầu suy nghĩ cái gì, người khác đều phải kỵ đến hắn trên đầu, hắn còn bình tĩnh thật sự.

"Ngươi muốn hay không chuẩn bị một chút, tỷ như làm bẫy rập trong vòng?" Sở Mục Thần thấy Tiêu Lăng Hàn còn ở không chút hoang mang làm theo vẽ bùa, này định lực người bình thường thật đúng là không thể so, xem ra chính mình muốn nhiều cùng hắn học học.

"Bẫy rập liền không cần, phải biết rằng tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương, ta tự nhiên là muốn xuống tay trước. Chỉ là……" Nói tới đây, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, có chút lưỡng lự.

"Chỉ là cái gì?"

"Ta xem Phù Viện viện trưởng Từ Thắng Hoa giống như cùng Tiền gia gia chủ Tiền Thuật Thành quan hệ cực hảo, Sở sư huynh, ngươi nói ta nếu là đem học viện viện trưởng cấp làm thịt, sẽ không có việc gì đi?"

"Khụ khụ khụ……" Sở Mục Thần nghe thấy lời này, lập tức đã bị chính mình nước miếng cấp sặc tới rồi, tể học viện viện trưởng, Tiêu Lăng Hàn cũng thật dám tưởng, thật dám nói!

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng xem xét Sở Mục Thần liếc mắt một cái, đại kinh tiểu quái, học viện đạo sư đều tể qua, cũng không kém một cái viện trưởng. Dù sao những người này thượng vội vàng tìm chết, chính mình sao không thành toàn bọn họ, xử lý sạch sẽ điểm, không bị người phát hiện không phải xong việc nhi sao?

"Tiêu sư đệ, không, Tiêu đại ca, ta kêu ngươi Tiêu đại ca được chưa? Ta khuyên ngươi vẫn là kiềm chế điểm, học viện hiện tại đang ở trảo gần nhất nửa năm bắt đi học viên người, tiếng gió chính khẩn. Huống chi hiện tại viện trưởng đại nhân còn đã trở lại, đại gia hiện tại đều kẹp chặt cái đuôi làm người, rất sợ bị viện trưởng đại nhân nắm bím tóc, ngươi lại nghĩ hướng lên trên đâm."

Sở Mục Thần hiện tại thật hy vọng Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai ba người chạy nhanh trở về, hắn cảm thấy Tiêu Lăng Hàn đây là điên rồi. Hắn hiện tại chính là một phàm nhân, tốt nhất là né xa ba thước, bọn họ ba người đều là Kim Đan kỳ tu sĩ, ba người vừa lúc nhưng vọt tới phía trước, vì hắn chống đỡ điểm. Đến nỗi vì sao không gọi Ân Thiên Duệ lại đây, hắn là một cái song nhi, thường xuyên tới bên này đối hắn ảnh hưởng không tốt, huống chi Mạc Vô Nhai lại không hề nơi này.

"Ngươi biết viện trưởng đại nhân ở tìm đồ đệ sự tình sao?"

"A?" Sở Mục Thần từ thư trung ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Lăng Hàn, vừa rồi không phải còn ở thảo luận giết hay không Từ Thắng Hoa sự tình sao? Như thế nào đột nhiên liền xoay một cái đại cong?

"Biết, ta vừa trở về ngày đó liền nghe mấy cái ngoại viện học viên nói lên quá, nghe nói viện trưởng đem chính mình thu được hai cái thiên tài đệ tử cấp làm ném, đang ở nơi nơi tìm kiếm." Sở Mục Thần nghĩ thầm, cũng không biết là nào hai cái hảo mệnh gia hỏa bị viện trưởng đại nhân cấp coi trọng, viện trưởng đại nhân thực lực sâu không lường được, nghe nói hắn kiếm pháp càng là tinh diệu tuyệt luân, bất quá không ai gặp qua hắn ra tay.

"Sở sư huynh, ngươi nói ta nếu là có viện trưởng cái này chỗ dựa, Tiền gia người còn sẽ đối ta sử dụng âm mưu quỷ kế sao?" Viện trưởng tìm đệ tử tìm đến toàn bộ học viện đều đã biết, thật sự là chỉ vì tìm kiếm đệ tử vẫn là vì…… Linh thạch?

Nếu học viện viện trưởng thật là chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý bái cái kia tiện nghi sư tôn, kia hắn có khả năng là ở tìm linh thạch, tìm đồ đệ chỉ là một cái cớ. Nhớ rõ mới gặp khi, tên kia túm cùng 258 vạn nhất dạng, hỏi hắn yếu điểm lễ gặp mặt, còn ra sức khước từ, vừa thấy hắn liền biết hắn là cái keo kiệt gia hỏa.

"Ha hả…… Tiêu sư đệ ngươi cũng thật sẽ làm mộng tưởng hão huyền! Kỳ thật ta cũng muốn một cái viện trưởng đại nhân như vậy chỗ dựa, như vậy phỏng chừng liền Sở gia lão gia tử cũng không dám lại đối ta quát mắng. Bất quá liền tính ngươi thật là viện trưởng đại nhân đồ đệ, những người đó như cũ sẽ tính kế

ngươi. Không, hắn là càng thêm muốn tính kế ngươi, rốt cuộc viện trưởng đại nhân như vậy chỗ dựa, ai đều muốn dựa thượng một dựa.”

Viện trưởng đại nhân ở Hoàng Cực đại lục có thể nói là khó gặp gỡ địch thủ, hắn này tòa chỗ dựa là tuyệt đối an toàn thực dụng. Bằng không Học viện Hoàng Cực ở Hoàng Cực đại lục cũng sẽ không có siêu nhiên địa vị, mười đại gia tộc đều chỉ có thể phụ thuộc.

“Cũng đúng, những người đó mạch não cùng chúng ta không giống nhau.” Tiêu Lăng Hàn tán đồng gật gật đầu, nếu là Tiền gia người biết chính mình có cái thực cứng hậu trường, phỏng chừng càng là muốn đem chính mình kéo đến nhà bọn họ trận doanh đi.

“Những người này một đám đều chỉ biết tranh quyền đoạt lợi, hoàn toàn không biết hảo hảo tu luyện. Bất quá lời nói lại nói trở về, bọn họ tranh quyền đoạt lợi cũng là vì tu luyện tài nguyên, như vậy tưởng tượng, bọn họ giống như cũng không có làm sai.”

Sở Mục Thần nghĩ đến lúc trước chính mình phụ thân cũng là vì trong gia tộc chưởng gia quyền, bất quá hắn cuối cùng tuy rằng được đến quyền lực, nhưng là tương phản chính là chính hắn không có hảo hảo tu luyện, mà là tránh tài nguyên để cho người khác hảo hảo tu luyện. Như thế nào càng nghĩ càng không thích hợp đâu?

Hắn cả kinh lập tức đứng lên, ghế lập tức ngã trên mặt đất, phát ra “Leng keng” thanh âm. Sở Mục Thần mới phát hiện chính mình vừa rồi hành động có chút thất thố, chạy nhanh đem ghế nâng dậy tới.

Thấy Sở Mục Thần này lỗ mãng hấp tấp hành động, Tiêu Lăng Hàn kỳ quái nhìn hắn một cái. Bất quá thấy hắn không tính toán muốn nói, Tiêu Lăng Hàn cũng liền không có hỏi.

Một ngày thực mau qua đi, đêm tối lén lút tiến đến, giống một trương rậm rạp võng bao phủ ở màn trời phía trên. Tiêu Lăng Hàn chờ Sở Mục Thần ngủ lúc sau lại hướng trên người hắn dán một trương hôn mê phù, uy hắn ăn một viên Tích Cốc Đan, lúc này mới đem hắn cùng giường cùng nhau thu vào Long Ngọc không gian trung.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra bốn cái tứ cấp trận bàn, trước tiên ở trong viện bố trí một cái tứ cấp ảo trận, một cái tứ cấp vây trận, một cái tứ cấp sát trận, cuối cùng bố trí một cái tứ cấp phòng ngự trận đem phía trước ba cái trận pháp đều bao quát ở bên trong. Đương nhiên còn ở bên trong rải mê hồn hương, Nguyên Anh kỳ dưới bao gồm Nguyên Anh kỳ tu sĩ chỉ cần nghe thấy có hai phút trở lên đều sẽ trúng chiêu.

Làm tốt này đó, hắn ở trên người dán một trương ẩn thân phù, từ chỗ tối lặng lẽ rời đi Học viện Hoàng Cực.

Đương hắn lại lần nữa xuất hiện khi, người khác đã ở một nữ tử khuê phòng trung, thấy trên giường ngủ say trung nữ tử. Tiêu Lăng Hàn trên người bốc lên khởi một cổ sát ý, bất quá hắn vẫn là khắc chế, tạm thời không có động thủ sát nàng, mà là cấp nữ tử hạ một loại kỳ quái độc dược.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn xuyên qua ở Tiền gia các sân, mười lăm phút sau, rốt cuộc đi tới hắn chuyến này mục đích địa, đó chính là Tiền gia bảo khố.

Tiền gia bảo khố ở Tiền gia phủ đệ chỗ sâu nhất, nơi này thiết trí một cái ngũ cấp phòng ngự trận, một cái tứ cấp sát trận, một cái tứ cấp vây trận. Này đó trận pháp đều không làm khó được Tiêu Lăng Hàn, duy độc phiền toái chính là thủ vệ bảo khố mười tên Nguyên Anh kỳ lão tổ.

Tiêu Lăng Hàn trước mở ra linh nhãn, tìm ra trận pháp bạc nhược chỗ, lặng yên không một tiếng động mà chui vào trận pháp trung. Hắn thiếu chút nữa đã bị tứ cấp sát trận ám toán, cũng không biết là ai bố trí tứ cấp sát trận. Cư nhiên như vậy ghê tởm, rơi vào trận pháp một cái chớp mắt, hắn cả người đều hình như là rớt vào đống phân.

Thế nhưng còn có như vậy kỳ ba trận pháp sư, Tiêu Lăng Hàn thật đúng là trường kiến thức.

Chạy nhanh phong bế năm thức, Tiêu Lăng Hàn hướng tả vượt một bước, lập tức liền không có rơi vào đống phân ảo giác. Thật đúng là một bước thiên đường, một bước địa ngục.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn có chút tưởng Phệ Linh Thử, nếu là có nó ở, chính mình hà tất như vậy phiền toái mà ở chỗ này phá trận. Cũng không biết Thượng Quan Huyền Ý khi nào trở về, bất tri bất giác hắn rời đi học viện cũng mau đến hai tháng.

Ngón tay một hoa, Tiêu Lăng Hàn mở ra cuối cùng một cái ngũ cấp phòng ngự trận, thuận lợi mà lưu đi vào.

Ánh vào hắn mi mắt chính là các loại hộp ngọc trang bị thiên tài địa bảo, tỷ như địa tâm linh tương, thủy vân quả, năm liễu căn, ninh thần hoa, không minh thạch, ngọc tủy, chờ, còn có ba bốn cấp các loại pháp khí.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 144

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 144 Học viện Hoàng Cực

【 Tiền Nhân Nhân hủy dung 】 canh bốn

Vòng qua phía trước những cái đó quý hiếm bảo vật, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hướng trong đi, ở tận cùng bên trong một cái trên giá phóng ba cái hộp, hộp tuy rằng bị người dùng khắc văn cấp phong ấn thượng. Bất quá này đó đều chỉ là tứ cấp khắc văn, tuy rằng Tiêu Lăng Hàn bình thường nghiên cứu phù triện tương đối nhiều, bất quá mặt khác thuật pháp hắn cũng không bỏ xuống.

Chỉ thấy hắn lấy ra một phen khắc văn đao, ở hộp trên có khắc vẽ mấy cái khắc văn, thực mau "Lạch cạch" một tiếng. Trong đó một cái hộp đã bị hắn mở ra, hộp bên trong chính là mười cái không gian giới tử. Giới tử bên trong chính là trung phẩm linh thạch, một cái giới tử liền có hai mươi vạn trung phẩm linh thạch.

"Phát tài!" Tiêu Lăng Hàn lúc này trong đầu chỉ có này ba chữ, thật là buồn ngủ tới liền có người đưa gối đầu, vừa lúc chính mình hiện tại thiếu linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn cuối cùng không chỉ có đem Tiền gia bảo vật lấy hết, còn ở bên trong để lại một ít thứ tốt, tuyệt đối có thể cho Tiền gia người một cái đại đại kinh hỉ.

Sáng sớm hôm sau

Sở Mục Thần choáng váng đầu hồ hồ, cảm giác chính mình giống như ngủ thật lâu giống nhau, có thể thấy được sắc trời mới vừa lượng, hắn lắc lắc đầu, cảm thấy chính mình từ không có linh lực về sau, càng ngày càng giống một phàm nhân.

Liền một buổi tối không có ăn cái gì, hắn hiện tại cư nhiên rất đói bụng, như là có ba ngày ba đêm không ăn cơm giống nhau. Bụng còn rất phối hợp mà phát ra "Lộc cộc ~ lộc cộc" hai tiếng vang.

Mới vừa đi đến trong viện, Sở Mục Thần đã bị chắn trận pháp bên ngoài, này Tiêu Lăng Hàn làm cái quỷ gì, cư nhiên ở sân ở giữa bố trí trận pháp.

Hắn hiện tại chính vội vã đi phòng bếp làm đồ vật ăn, nhưng lại cần thiết xuyên qua sân mới được. Trụ động phủ bên trong là không có phòng bếp, phòng bếp ở trong sân một góc chỗ.

Tiêu Lăng Hàn mới ngủ hai cái canh giờ, đã bị Sở Mục Thần kêu lên.

"Sở sư huynh, sớm!" Tiêu Lăng Hàn mở to mông lung đôi mắt, mở ra cửa phòng, hướng Sở Mục Thần đánh một lời chào hỏi.

"Tiêu sư đệ sớm!" Sở Mục Thần chưa từng thấy quá Tiêu Lăng Hàn như vậy không ngủ tỉnh bộ dáng quá, hắn không khỏi trừu trừu khóe miệng.

"Tiêu sư đệ, ngươi có thể hay không trước đem trong viện trận pháp triệt, ta muốn đi làm cơm sáng." Sở Mục Thần vừa mới nói xong, hắn bụng lại "Ku ku ku" mà vang lên, hắn xấu hổ cười cười.

Tiêu Lăng Hàn chột dạ sờ sờ cái mũi, chính mình tối hôm qua liền cấp Sở Mục Thần ăn một viên Tích Cốc Đan, dựa theo trong không gian thời gian so tính xuống dưới, hắn hẳn là có năm ngày năm đêm không ăn cơm.

"Ngươi như vậy đói, muốn hay không trước tới một viên Tích Cốc Đan, tiết kiệm thời gian lại tiết kiệm sức lực." Tiêu Lăng Hàn lấy ra một lọ Tích Cốc Đan, ở Sở Mục Thần trước mắt quơ quơ.

"Không, không cần Tiêu sư đệ. Ngươi không phải nói ta hiện tại không có tu vi, thích hợp ăn một ít mang linh khí đồ vật đối thân thể cùng đan điền đều có chỗ lợi sao, ta còn là làm thức ăn tương đối hảo." Sở Mục Thần vội vàng cự tuyệt, hắn sợ chính mình ăn Tích Cốc Đan ăn thói quen, liền không muốn làm cơm ăn, rốt cuộc nấu cơm quá phiền toái.

Tiêu Lăng Hàn cũng không miễn cưỡng Sở Mục Thần, đi vào động phủ cửa, hắn cũng không có lập tức triệt trong sân trận pháp, mà là nhìn thoáng qua trong trận tình cảnh, lúc này mới đem sát trận cùng ảo trận trước triệt.

Ảo trận một triệt, liền lộ ra trận pháp trung ba người, một cái là Phù Viện viện trưởng: Từ Thắng Hoa, một cái là Võ Viện đạo sư: Tiền Vân Trác, cùng với Võ Viện Phong Vân bảng đệ tam: Tiền Chí Tân.

Lúc này ba người hình tượng chật vật, chỉ có tu vi ở Nguyên Anh kỳ Từ Thắng Hoa hơi chút tốt một chút, mà Kim Đan trung kỳ Tiền Vân Trác cùng Kim Đan sơ kỳ Tiền Chí Tân hai người hiện nay cũng chỉ thừa nửa cái mạng, trên người miệng vết thương vô số, huyết lưu đầy đất.

Thấy trận pháp trung ba người khi, Sở Mục Thần không dám tin tưởng xoa xoa đôi mắt, ai có thể nói cho hắn này ba người vì cái gì sẽ ở trong sân?

"Tiêu sư đệ, này, đây là chuyện gì xảy ra? Bọn họ nên không phải là nghĩ đến bắt ngươi đi?" Sở Mục Thần nhìn trên mặt đất bất tỉnh nhân sự đến ba người, tối hôm qua đã xảy ra cái gì? Chính mình tối hôm qua cũng ngủ quá trầm, học viện viện trưởng như thế nào có thể nửa đêm tự tiện tư sấm học viên động phủ đâu? Làm thầy kẻ khác thế nhưng làm ra loại này có nhục đạo đức sự tình, chút nào không đem viện quy để vào mắt, nếu là……

Nghĩ đến nếu như bị học viện cao tầng đã biết chuyện này, vì bảo học viện thanh danh không chịu tổn hại, kia cảm kích người có phải hay không phải bị diệt khẩu?

"Ngươi đoán không sai, bọn họ hẳn là đều là tới bắt ta." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, cho Sở Mục Thần một cái tán thưởng ánh mắt, này ba người còn thật có khả năng là tới bắt hắn, may mắn hắn trước đó có chuẩn bị.

"Ngươi ngày hôm qua không phải nói không thiết trí bẫy rập, muốn tiên hạ thủ vi cường, kia này……" Sở Mục Thần chỉ vào trong viện trận pháp, hắn thật đúng là bị Tiêu Lăng Hàn cấp lừa, cái gì không thiết trí bẫy rập! Nói người không thật sự, nghe người lại tin là thật.

"Ngay từ đầu là không có tính toán thiết trí bẫy rập, tối hôm qua không phải ngủ không được sao, ta liền đem sân tùy ý bố trí một chút. Không nghĩ tới thật đúng là khởi tới rồi tác dụng, ta cũng thực ngoài ý muốn." Nói chuyện công phu, Tiêu Lăng Hàn đã đem vây trận thu nhỏ lại đến sân một phần ba đại, như vậy liền không đỡ ra vào lộ, chỉ cần muốn ủy khuất một chút kia ba người, địa phương thật sự có điểm tiểu.

Thấy Tiêu Lăng Hàn đem ba người giống điệp la hán giống nhau một cái áp một cái, hắn động tác thô bạo, hoàn toàn như là ở ném bao cát, nhìn đều đau, Sở Mục Thần không khỏi mà trừu trừu khóe miệng. Rõ ràng sân còn có như vậy khoan vị trí, hắn cố tình muốn đem bọn họ điệp ở bên nhau, tuyệt đối là cố ý.

Làm xong này hết thảy, Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ tay, "Thu phục, ta đi nấu hai chén mặt, Sở sư huynh ngươi ngồi ở trong viện chờ một lát."

"Ân." Sở Mục Thần hiện tại đói đầu váng mắt hoa, vốn dĩ muốn hỏi Tiêu Lăng Hàn theo như lời tiên hạ thủ vi cường, lại làm cái gì kinh thiên động địa đại sự. Kết quả này một đói, đầu óc liền không có biện pháp tự hỏi, quay đầu lại liền cấp quên mất. Khó trách thường nghe người khác nói, cho dù chết cũng muốn làm một cái no ma quỷ.

Tiền phủ

Một tia nắng mặt trời xuyên thấu qua màu tím sa mỏng bắn thẳng đến vào phòng, giống một bó sáng long lanh tử kim sắc dải lụa rực rỡ, loá mắt lại bắt mắt, tựa như ảo mộng, trông rất đẹp mắt. Trong phòng duy nhất một trương khắc hoa trên giường lớn, lẳng lặng mà nằm một người nữ, nàng hai mắt nhắm nghiền, ngủ đến chính thục, khóe miệng hơi hơi giơ lên, hẳn là làm một cái mộng đẹp.

Giường đuôi quyển ti chăn bông run rẩy một chút, tiếp theo dò ra một con lả lướt chân nhỏ, chân nhỏ cổ chân chỗ mang một chuỗi hình tròn màu châu xích chân. Thật dài lông mi hơi hơi rung động, thiếu nữ dụi dụi mắt, lại nhẹ nhàng mà vỗ vỗ miệng, đánh cái thật dài ngáp.

Tiền Nhân Nhân mỹ mỹ mà ngủ một giấc, tinh thần no đủ, duỗi tay xốc lên chăn, đầu duỗi hướng giường ngoại, đối với ngoài cửa kêu lên: "Tiểu Lan, Tiểu Lan."

"Tới, tiểu tiểu thư."

“Kẽo kẹt” một tiếng, cửa phòng bị đẩy ra, tiểu nha hoàn bưng chậu rửa mặt đi vào phòng, ngẩng đầu lơ đãng đảo qua.

“A……”

“Ầm”

Tiền Nhân Nhân bị tiểu nha hoàn cùng chậu thanh âm ồn ào đến não nhân đau, cầm lấy trên giường ngọc chất gối đầu liền hướng tiểu nha hoàn ném qua đi. Cũng ra tiếng quát: “Ồn muốn chết, câm miệng!”

Tiểu nha hoàn bị gối đầu tạp vừa vặn, thái dương chảy ra một tia máu tươi, đau đớn làm tiểu nha hoàn phục hồi tinh thần lại, nàng lúc này mới phát hiện chính mình vừa rồi hành vi quá thất lễ. Cả người sợ tới mức quỳ trên mặt đất, run bần bật, không ngừng hướng nữ tử dập đầu, “Tiểu tiểu thư tha mạng, cầu tiểu tiểu thư bỏ qua cho Tiểu Lan, Tiểu Lan cũng không dám nữa, cầu tiểu tiểu thư khai ân, Tiểu Lan không phải cố ý, là bởi vì, bởi vì”

“Vì cái gì?” Tiền Nhân Nhân không kiên nhẫn hỏi.

“Bởi vì, tiểu tiểu thư ngài mặt, trên mặt có, có” tiểu nha hoàn rốt cuộc hạ quyết tâm nói ra tình hình thực tế, nhưng như cũ nói gập ghềnh.

Tiền Nhân Nhân thấy Tiểu Lan xem nàng kia quái dị ánh mắt, đột nhiên liền có dự cảm bất hảo. Nàng bất chấp mặc quần áo cùng xuyên giày, để chân trần “Đặng đặng đặng” vài bước liền đến trước bàn trang điểm, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện lưu li kính.

“A…… Ta mặt, ta mặt……” Tiền Nhân Nhân hoảng sợ mà nhìn trong gương chính mình, tưởng sờ lại không dám sờ, rõ ràng ngày hôm qua vẫn là một trương thanh tú lịch sự tao nhã kiều diễm, sáng nay lại như là thay đổi một người. Nàng cả khuôn mặt thượng đều che kín đốm đen, hơn nữa còn gập ghềnh, làm người coi trọng liếc mắt một cái liền tưởng buồn nôn.

“Mau, mau, Tiểu Lan, ngươi đi đem ta mẫu thân gọi tới.” Tiền Nhân Nhân đối với trên mặt đất nha hoàn mệnh lệnh nói, nàng hiện tại sợ hãi nhìn đến trong gương chính mình, lập tức lại trốn vào trong ổ chăn.

Chỉ chốc lát sau, một vị diện mạo tú lệ, ăn mặc một thân màu tím váy dài tuổi trẻ nữ tử đi đến.

“Nhân Nhân, Nhân Nhân,”

“Nương” Tiền Nhân Nhân rầu rĩ thanh âm từ chăn trung truyền ra tới.

“Nhân Nhân, Nhân Nhân, làm nương nhìn xem ngươi mặt rốt cuộc là làm sao vậy.” Tiền Huyên ba bước cũng làm hai bước đi vào trước giường, nàng một bên kêu gọi, một bên duỗi tay đem chăn phía dưới Tiền Nhân Nhân đào ra.

Đương Tiền Huyên nhìn đến Tiền Nhân Nhân hiện tại bộ dáng khi, không khỏi mở to mắt, nàng nữ nhi lớn lên vốn là không xuất chúng, hiện tại một khuôn mặt càng là hủy vô pháp nhìn.

“Nương…… Ô ô ô……” Tiền Nhân Nhân lập tức liền nhào vào Tiền Huyên trong lòng ngực, không quan tâm mà khóc rống lên.

Tiền Huyên cứng đờ thân mình, rất tưởng duỗi tay đem Tiền Nhân Nhân từ trong lòng ngực kéo ra, nàng hiện tại bộ dáng, đừng nói những người khác, chính là chính mình nhìn đều có chút e ngại.

“Nhân Nhân, ngươi trước lên, nương đi tìm đan sư tới cấp ngươi nhìn một cái.” Tiền Huyên không dấu vết mà đem Tiền Nhân Nhân từ chính mình trong lòng ngực kéo ra, chẳng sợ nàng là chính mình tự mình nữ nhi, hiện tại nhìn đến nàng gương mặt kia, Tiền Huyên một chút cũng thích không nổi.

Người đều là thị giác động võ, Tiền Huyên vẫn là một cái đặc biệt ái mỹ nữ nhân, càng là không chấp nhận được một chút tỳ vết.

Chờ Tiền Nhân Nhân rời đi trong lòng ngực nàng, Tiền Huyên trốn cũng dường như rời đi Tiền Nhân Nhân phòng.

Tiền Nhân Nhân còn tự cho là đúng cho rằng, nàng mẫu thân là vội vã cho nàng tìm đan sư đi.

Tiền Huyên ra Tiền Nhân Nhân sân, nặng nề mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa rồi thật là hù chết nàng. Nàng chưa từng có gặp qua lớn lên như vậy xấu người, cho dù là Tiền Nhân Nhân trong viện những cái đó bị hủy dung nha hoàn, cũng so hiện tại Tiền Nhân Nhân đẹp mấy chục lần.

“Tiểu thư, ngài xem, là ta đi cấp tiểu tiểu thư thỉnh đan sư, vẫn là……” Vẫn là ngài đi thỉnh đan sư?

Tiểu nha hoàn nói không có nói xong, tin tưởng các nàng gia vị này thâm chịu gia chủ sủng ái tiểu thư hẳn là minh bạch, rốt cuộc vài thập niên đều không tao gia chủ ghét bỏ, khẳng định không phải là cái kẻ ngu dốt.

Kỳ thật, tiểu nha hoàn buổi sáng không phải bị Tiền Nhân Nhân mặt cấp dọa tới rồi, mà là hưng phấn, nàng rất cao hứng. Ghen ghét người khác lớn lên xinh đẹp, liền phải huỷ hoại người khác dung mạo, như vậy tiểu tiểu thư, hôm nay rốt cuộc lọt vào báo ứng, chỉ mong không có đan sư có thể trị hảo nàng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 145

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 145 Học viện Hoàng Cực

【 Huyền Ý cảnh ngộ 】 canh một

Tiền Huyên nghĩ đến Tiền Nhân Nhân hiện tại bộ dáng, liền hung hăng đánh một cái rùng mình, nàng vẫn là trước tránh một chút đi!

"Ngươi đi đi, ta đột nhiên có chút hiểu được, hiện tại muốn đi bế quan, tiểu tiểu thư mặt không có khôi phục phía trước đều đừng tới kêu ta." Tiền Huyên nói xong, cũng không đợi nha hoàn trả lời, mang theo đi theo nàng hai cái hạ nhân liền vội vàng rời đi.

"Tiểu thư, kia tiểu tiểu thư hủy dung chuyện này muốn nói cho lão gia sao?" Tiểu nha hoàn gân cổ lên hỏi đã mau biến mất không thấy Tiền Huyên, nàng chính là cố ý, cố ý làm tất cả mọi người biết tiểu tiểu thư hủy dung, cũng làm nàng nếm thử bị người mắng sửu bát quái tư vị.

"Tạm thời không cần!"

Tiểu nha hoàn vuốt chính mình mặt, lộ ra một cái dữ tợn cười. Nàng liền biết phu nhân khẳng định sẽ nói như vậy, dĩ vãng tiểu tiểu thư chỉ bằng nàng kia trương thanh tú khuôn mặt nhỏ, trang vô tội, trang đơn thuần, lừa lão gia đối nàng thiên y bách thuận. Nếu là hiện tại dùng một bộ xấu xí gương mặt lại làm ra động tác như vậy, chắc chắn làm người cảm thấy ghê tởm tột đỉnh.

"Tỷ tỷ, ngươi nhìn xem, ác nhân lập tức liền phải có ác báo." Tiểu nha hoàn lẩm bẩm tự nói, nàng có một cái thân tỷ tỷ, bởi vì lớn lên thiên tư quốc sắc, vốn tưởng rằng làm Tiền phủ nha hoàn sẽ có cái hảo tiền đồ, không nghĩ tới lại theo cái ghen tị chủ tử. Tiểu tiểu thư năm ấy mới mười tuổi, liền bởi vì gia chủ khen một câu" nha đầu này lớn lên thật thủy linh!" Nàng liền đem diện mạo xuất chúng tỷ tỷ thưởng cho mấy cái lưu manh đùa bỡn, cuối cùng còn huỷ hoại nàng dung mạo.

Không ra ba ngày, toàn bộ Vân Hoàng Thành người đều biết, Tiền gia nuông chiều tiểu tiểu thư Tiền Nhân Nhân hủy dung, hiện tại thành một cái sửu bát quái.

Nhìn đưa tin ngọc giản thượng tin tức, Sở Mục Thần một lời khó nói hết mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này biện pháp quá ác độc, cư nhiên làm một cái lớn lên như hoa như ngọc nữ tử hủy dung. Bất quá hắn thích, rất hợp hắn ăn uống, này trả thù đơn giản lại thô bạo, hoàn toàn là đúng bệnh hốt thuốc.

“Tiêu sư đệ, lần sau lại có loại sự tình này, ngươi nhất định đến mang lên ta.” Loại này nhìn địch nhân không hảo quá, chính mình liền hảo quá tâm thái là chuyện như thế nào? Chẳng lẽ chính mình không tu vi sau tính cách cũng thay đổi?

“Chuyện gì?” Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu mờ mịt mà nhìn Sở Mục Thần, rõ ràng đang hỏi hắn, nói chính là chuyện gì, chính mình nghe không hiểu. Tiêu Lăng Hàn biết Sở Mục Thần đây là thu được Tiền Nhân Nhân bị hủy dung tin tức, đã đoán được việc này là chính mình làm.

“Ta hiểu, nhìn thấu không nói toạc, biết người không bình người, biết lý không tranh luận.”

“Chờ ngươi khôi phục tu vi rồi nói sau!” Tiêu Lăng Hàn đem trên bàn hủy diệt lá bùa đặt ở một bên, cũng không ngẩng đầu lên nói. Gần nhất hắn ở nghiên cứu Tụ Linh Phù họa pháp, trong không gian lưu lại phù triện hoa văn có vài điều tuyến đều đã mơ hồ không rõ, hắn chỉ có thể sờ soạng họa.

Sở Mục Thần: “……” Chính mình đây là bị xem thường!

U oán nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, Sở Mục Thần nghĩ tới cái gì, lập tức lại mãn huyết sống lại. Hôm nay buổi sáng hắn thu được Ân Thiên Thịnh truyền đến tin tức, bọn họ đã hoàn thành hai nhiệm vụ, hắn là sẽ được đến không ít tích phân, huống chi lần này bọn họ còn có thu hoạch ngoài ý muốn.

“Tiêu sư đệ, cơm trưa ngươi muốn ăn sao?” Sở Mục Thần trích thanh diệp đồ ăn, hắn hiện tại mỗi ngày đều cùng củi gạo mắm muối tương dấm trà giao tiếp, có Tiêu Lăng Hàn nhiều lần xuống bếp làm mẫu, hắn hiện tại làm đồ ăn rốt cuộc có thể nếm đến hương vị, quá không dễ dàng.

“Không ăn!” Tiêu Lăng Hàn vừa dứt lời, linh khí một trận kích động, trước mặt hắn phù triện hiện lên một tia lưu quang.

“Thành!”

“Ngươi lại nghiên cứu ra cái gì kỳ quái phù triện?” Vừa rồi trong viện linh khí kích động, Sở Mục Thần cũng cảm giác được, này Tiêu Lăng Hàn liền thích nghiên cứu một ít hiếm lạ cổ quái đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn tiểu tâm mà đem mới vừa họa tốt phù triện phóng tới một bên, chuẩn bị một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm nhiều họa mấy trương, như vậy về sau đi đến chỗ nào đều có thể tu luyện, rất thích hợp chính mình như vậy toàn linh căn, hoàn toàn không cần lo lắng gặp được tương khắc thuộc tính linh khí.

“Tụ Linh Phù.”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn trả lời, Sở Mục Thần lập tức lộ ra kinh hỉ biểu tình, nhìn Tiêu Lăng Hàn đôi mắt lấp lánh tỏa sáng, còn không đợi hắn nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn tiếp theo câu liền tan biến hắn ảo tưởng.

"Chỉ thích hợp ta chính mình dùng, trước mắt mới thôi, còn không có người cùng ta linh căn tương đồng."

"Tiêu sư đệ, ngươi là cái gì linh căn? Lôi linh căn?"

Tuy rằng kiểm tra đo lường thời điểm biểu hiện chính là lôi linh căn, nhưng, hiện tại nhìn dáng vẻ không phải, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn dùng cái gì phương pháp né qua Trắc Linh Thạch. Càng là cùng hắn ở chung, liền phát hiện hắn càng thần bí, bất quá loại này thần bí lại có chút quen thuộc, Sở Mục Thần mỗi lần như là phải bắt được một chút chân tướng, nhưng lại hơi túng lướt qua.

"Ngươi đoán!"

"……" Hôm nay vô pháp trò chuyện!

"Ta đi nấu cơm."

Bên tai quanh quẩn Sở Mục Thần nói, Tiêu Lăng Hàn lại bắt đầu tưởng niệm Thượng Quan Huyền Ý, cũng không biết cái kia tiểu ngốc tử hiện tại ở nơi nào, hay không mạnh khỏe? Trước kia hắn mỗi lần bị chính mình đậu sinh khí khi, quai hàm đều phình phình, một đôi mắt đào hoa thẳng lăng lăng trừng mắt ngươi…… Nghĩ như vậy, trên tay động tác không khỏi mà ngừng lại, hoàn toàn vô pháp tập trung tinh thần.

Thu trên bàn vẽ bùa dùng phù văn dịch, lá bùa, cùng phù bút, nghĩ đến không gian giới tử trung kinh Phật, Tiêu Lăng Hàn tùy ý chọn mấy quyển.

Mà bị Tiêu Lăng Hàn nhớ thương Thượng Quan Huyền Ý, giờ phút này đang ở cùng hai gã Kim Đan hậu kỳ tu sĩ đánh nhau.

Một mảnh rậm rạp trong rừng cây, cây cối cao to cành lá sum xuê, ánh mặt trời xuyên qua lá cây tinh tinh điểm điểm mà chiếu vào đại địa thượng. Một cây trăm năm điền cây dương chính rút ra tân mầm, lục đến như vậy thanh hương, như vậy tươi mới, như vậy đáng yêu, đáng tiếc, ngay sau đó nó đã bị người vô tình mà nhất kiếm chém xuống.

Kiếm chủ nhân đúng là Thượng Quan Huyền Ý, lần này hắn sở dĩ đơn độc ra tới rèn luyện là bởi vì có hai việc muốn làm.

Một là, muốn tìm đời trước gặp được cơ duyên, hắn tưởng đem những cái đó thiên tài địa bảo đều đưa cho Tiêu Lăng Hàn, tưởng cho hắn một kinh hỉ.

Nhị là, đời trước những cái đó kẻ thù, nên giết không lưu, có chút nợ sớm hay muộn muốn còn, chẳng sợ những cái đó sự tình này một đời cũng không có phát sinh, nhưng không đại biểu nó không có phát sinh quá.

Hắn Thượng Quan Huyền Ý, ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, hắn là ngoan ngoãn khả nhân còn có chút vụng về Thượng Quan Huyền Ý. Nhưng, đồng thời hắn vẫn là kẻ báo thù, hắn mang theo đời trước thù hận, không cam lòng mà trọng sinh, sao có thể tiện nghi những cái đó đã từng thương tổn quá người của hắn.

Thượng Quan Huyền Ý sở dĩ một người tiến đến rèn luyện, không chỉ có là bởi vì không nghĩ làm Tiêu Lăng Hàn biết chính mình trọng sinh bí mật, càng là không nghĩ làm hắn nhìn đến chính mình thị huyết một mặt.

"Keng… Keng… Keng… Đinh… Đương" Thượng Quan Huyền Ý trong tay kiếm không ngừng chém ra, nhất chiêu" Trảm Quang Thời Vũ" thời gian đều bị tạm dừng như vậy một giây, Thượng Quan Huyền Ý bắt lấy này một giây công phu, chặt đứt đối diện nam tu một cánh tay.

"A…… Tiểu súc sinh, ta muốn giết ngươi." Nam tu chặt đứt tay trái, bi phẫn muốn chết, tay phải như cũ lấy kiếm thẳng tắp mà triều Thượng Quan Huyền Ý đâm tới.

"Như thế nào? Bởi vì ta không có như các ngươi nguyện, cho nên liền thẹn quá thành giận? Các ngươi đây là không tính toán lại mời bổn thiếu gia, đi các ngươi Tiền gia làm khách sao?" Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh ra tiếng, trong tay kiếm chiêu biến đổi, về phía sau ngưỡng đảo, tránh thoát nam tu đâm tới kiếm, ngay tại chỗ một lăn, né qua một người khác chặn ngang nhất kiếm.

"Cấp mặt không biết xấu hổ đồ vật, chúng ta hai anh em hảo tâm mời ngươi, ngươi cư nhiên như vậy không biết tốt xấu, vậy chớ trách chúng ta không khách khí." Một khác danh nam tu thấy Thượng Quan Huyền Ý né qua chính mình kiếm, sắc mặt âm trầm như nước, thật sự là xem thường tiểu tử này.

"Các ngươi mới là không biết xấu hổ đồ vật, các ngươi Tiền gia tất cả đều là không biết xấu hổ đồ vật. Ngươi cho rằng các ngươi là ai, các ngươi mời ta, ta chẳng lẽ nhất định phải muốn đi sao? Cũng không rải phao nước tiểu chiếu chiếu chính mình cái gì đức hạnh." Thượng Quan Huyền Ý phun ra một búng máu thủy, không cam lòng yếu thế mắng trở về.

Thật là tức chết hắn, cái kia gọi là gì Tiền Nhân Nhân nữ nhân, tốt nhất đừng làm chính mình nhìn thấy, bằng không thế nào cũng phải lột nàng da.

Nhìn thấy Tiền gia hai gã tu sĩ giống thuốc cao bôi trên da chó giống nhau lại đuổi theo chính mình giết lại đây, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia ngoan độc, nếu các ngươi muốn tìm chết, vậy lưu lại hảo.

Thượng Quan Huyền Ý trước chạy ra đi một khoảng cách, mới trực tiếp lấy ra một cái tam cấp trận bàn, tại chỗ bố trí một cái tam cấp sát trận. Đối với bày trận, hắn sớm đã cưỡi xe nhẹ đi đường quen, đời trước hắn liền không biết bố trí nhiều ít như vậy sát trận. Chỉ thấy một phen trận kỳ ở trên tay hắn, một phút không đến đã bị hắn nhất nhất khảm nhập tương đối ứng phương vị.

Bố trí hảo trận pháp, Thượng Quan Huyền Ý giả ý thể lực chống đỡ hết nổi, lập tức té lăn trên đất.

Theo kịp Tiền gia hai người, thấy vậy, vui mừng quá đỗi.

Hai người hiện tại đối Thượng Quan Huyền Ý nổi lên sát tâm, tuy rằng gia chủ muốn bọn họ đem người mang về, nhưng gia chủ cũng không có nói cần thiết

đến là người sống. Cùng lắm thì đến lúc đó bọn họ liền nói, tiểu tử này chết sống không cùng bọn họ đi, còn đối bọn họ đao kiếm tương hướng, ở hai bên giao thủ thời điểm không cẩn thận cấp ngộ sát.

Mau đến Thượng Quan Huyền Ý phụ cận khi, hai người liền thấy hắn giãy giụa suy nghĩ từ trên mặt đất bò dậy. Hai người liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được "Sấn ngươi bệnh muốn mạng ngươi" sáu cái tự.

Hai người không hề do dự, bước nhanh tiến lên, giơ lên trong tay kiếm tựa như Thượng Quan Huyền Ý đâm tới.

Thượng Quan Huyền Ý sớm đã dự đoán được này hai người sẽ trực tiếp đi vào hắn bẫy rập, thấy hai người hướng chính mình đánh tới, hắn quay đầu lại đối với hai người xán lạn mà cười.

Ném ra trong tay cuối cùng một mặt trận kỳ, "Khởi!"

Tiền gia hai người thấy Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên đối với chính mình cười, kia tươi cười tuy rằng xán lạn. Nhưng hai người đều cảm thấy kia như là một cái ác ma mỉm cười, trong đầu đột nhiên xuất hiện loại này quỷ dị ý tưởng. Ngay sau đó, cảnh tượng biến đổi, hai người đi tới sông băng tuyết địa, đập vào mắt chính là từng con băng sương cự lang, số lượng có mười tới chỉ.

Đột nhiên xuất hiện loại tình huống này, chỉ có thể thuyết minh hai người hiện tại ở trận pháp.

"Ngao ô ~~ ngao ô……" Băng sương cự lang khinh thường mà nhìn trước mắt hai người, phát ra từng tiếng tru lên.

Nhỏ gầy một chút nam tu nắm thật chặt trong tay kiếm, gian nan nuốt một ngụm nước miếng, cảnh giác mà nhìn tùy thời đều sẽ hướng bọn họ phác lại đây băng sương cự lang. Hỏi bên người huynh đệ: "Làm sao bây giờ? Chúng ta giống như đi vào kia tiểu tử thiết trí trận pháp trúng."

"Không nghĩ tới tiểu tử này cư nhiên vẫn là một cái trận pháp sư, tư liệu thượng không phải nói hắn chỉ là Khí Viện học viên sao?"

"Tư liệu khẳng định có lầm!"

"Phi, con mẹ nó, liều mạng." Nam tu buồn bực nhìn nhìn chính mình đoạn rớt tay trái, không nghĩ tới nhiệm vụ này tẫn nhiên như vậy khó, dĩ vãng bọn họ làm việc đều là dễ như trở bàn tay, chưa từng có thất qua tay.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 146

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 146 Hoàng Cực đại lục

【 chân chính ác ma 】 canh hai

Nam tu dẫn theo trong tay kiếm liền cùng băng sương cự lang chiến đấu tới rồi cùng nhau, một khác danh nam tu vô pháp, căng da đầu cũng cầm kiếm sát hướng về phía băng sương cự lang. Bọn họ Tiền gia người đại bộ phận đều là kiếm tu, trận pháp sư rất ít, vừa lúc bọn họ hai người một cái đều sẽ không.

Thượng Quan Huyền Ý liền tránh ở trận pháp, chậm rãi thưởng thức hai người hấp hối giãy giụa.

Mắt thấy hai người trên người bị rất nặng thương, linh khí cũng tiêu hao không sai biệt lắm. Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới cầm kiếm, sấn trong đó một người đối phó băng sương cự lang khi, lặng lẽ đi vào hắn phía sau, từ phía sau trực tiếp nhất kiếm xuyên qua hắn ngực.

Một người khác chính ứng phó bốn con băng sương cự lang, đột nhiên lại gia nhập tiến vào hai chỉ, hắn chỉ cảm thấy mệt lấy ứng phó, còn không kịp tự hỏi, một phen kiếm trực tiếp xuyên qua hắn đan điền.

"A…… Phốc……" Nam tử phát ra hét thảm một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp nửa quỳ trên mặt đất, hắn phẫn nộ mà trừng mắt Thượng Quan Huyền Ý, hai mắt bốc hỏa, yết hầu lại là một ngọt "Phốc" lại phun ra một ngụm máu tươi.

"Đừng như vậy nhìn ta, ngươi hiện tại chính là thủ hạ của ta bại tướng, làm một tù binh liền phải có cái tù binh bộ dáng." Thượng Quan Huyền Ý dùng kiếm chọc chọc nam tu cánh tay, một không cẩn thận lại cắt một cái khẩu tử.

"Ngươi cái đê tiện tiểu nhân, ngươi có bản lĩnh theo ta thật đại quang minh đánh, sau lưng ra tay, tính cái gì chính nhân quân tử!" Nam tu cả người đau đớn, hiện tại hắn đan điền bị phế, đã là một cái phế nhân, cùng lắm thì chính là vừa chết.

"Ta đê tiện? Ha hả, ha ha ha……" Thượng Quan Huyền Ý vươn tay trái chỉ vào chính mình, khinh thường cười nhạo ra tiếng.

"Các ngươi hai đánh một thời điểm không có nói các ngươi chính mình đê tiện? Các ngươi ngang ngược vô lý muốn đem ta trói đi Tiền gia thời điểm, không có cảm thấy các ngươi chính mình đê tiện? Hừ! Cái gì ngoạn ý nhi, cấp mặt không biết xấu hổ, chỉ cho các ngươi lấy nhiều khi ít, không chuẩn ta chơi điểm tiểu kỹ xảo? Chỉ cần có thể giết người, mặc kệ cái gì thủ đoạn đều là hảo bản lĩnh."

Nam tử lãnh "Hừ" một tiếng, đem đầu thiên hướng một bên.

"Ta hỏi, ngươi đáp, ngươi nếu là không trả lời, ta đây hỏi một vấn đề, liền thiết ngươi một ngón tay." Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng uy hiếp nói, tầm mắt lơ đãng đảo qua nam tử một đôi tay.

"……" Khinh thường!

"Các ngươi Tiền gia cái kia kêu Tiền Nhân Nhân nữ nhân có phải hay không thật xinh đẹp?" Thượng Quan Huyền Ý không chút để ý hỏi, đôi mắt lại thẳng tắp nhìn chằm chằm nam tử.

"……" Không nói!

Nam tử kiên cường mà đem đầu thiên hướng một bên, một bộ chết cũng không nói bộ dáng.

Chậm chạp không nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện, trên tay cũng không có truyền đến đau đớn. Nam tử nghi hoặc gian, quay đầu lại, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý chính thong thả ung dung mà từ không gian giới tử trung lấy ra một phen đem chủy thủ, thả một loạt.

Không biết vì cái gì, nam tử chỉ cảm thấy da đầu tê dại, còn có một loại cảm giác không rét mà run.

"Vừa mới ta hỏi ngươi một vấn đề, nhưng là ngươi không có trả lời ta, ngươi xem ta là trước thiết ngươi ngón tay kia tương đối hảo đâu?" Thượng Quan Huyền Ý thưởng thức trong tay chủy thủ, này đó chủy thủ đều là Tiêu Lăng Hàn giết người thời điểm sở dụng quá, mỗi một phen đều bị hắn thu trở về, cũng trân quý lên.

Tiêu Lăng Hàn có thói ở sạch, trừ bỏ kiếm, giống phi đao, chủy thủ, kim châm, hắn đều là làm như dùng một lần đồ dùng, dùng liền từ bỏ, luyện chế đều là đại chúng hình thức.

Nam tử nhấp môi, từng bước một về phía lui về phía sau, ý đồ ly Thượng Quan Huyền Ý xa một ít.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một trương một bậc phù triện, nhẹ nhàng hướng nam tử trên người một ném, nam tử liền vẫn không nhúc nhích. Đây đúng là Tiêu Lăng Hàn mới vừa tiếp xúc đến phù triện khi nghiên cứu Định Thân Phù, bất quá loại này phù triện chỉ đối cấp thấp tu sĩ hữu dụng, đương nhiên phàm nhân cũng hữu dụng.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý ném một tấm phù triện ở trên người mình, chính mình liền không thể động, hắn còn chưa từng có nghe nói qua có như vậy phù triện. Nam tử ngẩng đầu, có chút hoảng sợ mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, giờ phút này, hắn không còn có mới gặp Thượng Quan Huyền Ý khi kinh diễm, chỉ cảm thấy này trương xinh đẹp khuôn mặt hạ là một trương ác ma gương mặt.

Thượng Quan Huyền Ý cầm chủy thủ, ngồi xổm nam tử trước mặt, liền hắn chống ở trên mặt đất tay, bắt đầu cắt lên, là chậm rãi cắt, qua lại cắt, một chút một chút mà cắt, làm người rõ ràng chính xác mà cảm nhận được cái loại này xuyên tim thực cốt đau.

Nam tử đau oa oa kêu to, hắn phía trước còn tưởng rằng Thượng Quan Huyền Ý nói thiết ngón tay, là một đao rơi xuống, ngón tay đoạn rớt. Hiện tại xem ra là chính mình tưởng quá thiên chân, này con mẹ nó chính là một cái ác ma, chân chính ác ma!

Rốt cuộc ở mười phút sau, nam tử ngón út bị Thượng Quan Huyền Ý cắt rớt.

Nhìn nam tử dưới thân một bãi vệt nước, Thượng Quan Huyền Ý phiền chán mà nhíu nhíu mày, thật vô dụng, mới đệ nhất căn ngón tay liền nước tiểu.

“Gặp ngươi vừa rồi biểu hiện thật sự quá kém, ta quyết định chờ lát nữa một vấn đề hai ngón tay. Hỏi lại ngươi một lần, Tiền Nhân Nhân có phải hay không thật xinh đẹp?”

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nhớ tới trước kia Tiêu Lăng Hàn thẩm vấn Ân Tuyên khi dùng cái loại này phù triện, có thể gọi người nói thật ra, liền tính ngươi không nghĩ nói cũng sẽ không tự chủ được nói ra. Chỉ là, có chút đáng tiếc, cái loại này phù triện hắn trước nay chưa cho quá chính mình.

“Không, không xinh đẹp, tiểu gia bích ngọc, chỉ là thấy qua đi.” Nam tử ở Thượng Quan Huyền Ý hỏi xong, liền vội vàng ra tiếng đáp.

“Ân, thực hảo! Kia Tiêu Lăng Hàn đồng ý cưới nàng sao?” Thượng Quan Huyền Ý bình tĩnh mở miệng, chỉ là hắn đôi tay theo bản năng nắm chặt, trong lòng còn có một ít khẩn trương.

“Không có, Tiêu công tử kinh tài tuyệt diễm, ngút trời kỳ tài, lớn lên lại tuấn dật phi phàm, sao có thể coi trọng Nhân Nhân.” Nói cái này, nam tử trong mắt tràn đầy khinh thường, nếu không phải gia chủ đặc biệt thiên vị Tiền Nhân Nhân, bọn họ lại như thế nào sẽ thượng vội vàng nịnh bợ cái kia tư chất thấp hèn, không đúng tí nào phế vật.

“Hừ, tính ngươi thức thời! Vậy các ngươi vì sao nghĩ tới tìm ta?” Thượng Quan Huyền Ý khó hiểu hỏi, Tiêu Lăng Hàn không đồng ý cưới kia nữ nhân, đem hắn tìm về đi lại có ích lợi gì?

“Ngươi không phải hắn đệ đệ sao? Đương nhiên là dùng ngươi tới uy hiếp hắn.” Nam tử đương nhiên đáp.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Ta lớn lên giống hắn đệ đệ?

Thượng Quan Huyền Ý híp híp mắt, Tiền gia thật đúng là đánh ý kiến hay, Tiêu Đại Ma Vương chủ ý là ai đều dám đánh sao? Hắn chính là chính mình dự định người.

“Ngươi thực không tồi, thực thức thời, kẻ thức thời trang tuấn kiệt, thông cơ biến giả vì anh hào.”

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, nam tử vui mừng quá đỗi, cho rằng chính mình rốt cuộc tránh được một kiếp. Tục ngữ nói: “Chết tử tế không bằng lại tồn tại!” Người sinh mệnh chỉ có một lần, ai không khát vọng sinh mệnh kéo dài, ai bất kỳ mong khỏe mạnh trường thọ, đây là người chi bản năng.

Ai ngờ ngay sau đó, hắn liền đầu phân gia.

“Nếu như vậy thức thời, vậy cho ngươi một cái thống khoái!”

Lúc sau Thượng Quan Huyền Ý thu hai người trên người đáng giá đồ vật, có tiền gia tiêu chí pháp khí những cái đó giống nhau đều không có động, cuối cùng lại thả ra dị hỏa, đem hai người thi thể đốt cháy hầu như không còn.

Thu trận pháp, Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Học viện Hoàng Cực phương hướng, liếm liếm môi, xem ra chính mình đến nhanh hơn động tác, hảo sớm chút trở về.

Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay treo Mặc Ảnh, ở trong lòng yên lặng phun tào, thật sự là người trong vòng tụ vật họp theo loài. Chủ nhân là cái dạng gì người, chủ nhân bằng hữu chính là cùng chủng loại hình người, đều hảo hung tàn, về sau chính mình vẫn là kiềm chế điểm, miễn cho bị lan đến gần.

Tiêu Lăng Hàn còn không biết chính mình chỉ là bởi vì lo lắng Thượng Quan Huyền Ý an nguy, mới đem Mặc Ảnh đặt ở trên người hắn, bảo hộ hắn an toàn. Lại không nghĩ thế nhưng còn có thu hoạch ngoài ý muốn, thế cho nên về sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở bên nhau, Mặc Ảnh đối Thượng Quan Huyền Ý đều là cung cung kính kính thái độ.

Hai cái canh giờ sau, Thượng Quan Huyền Ý đi vào một chỗ huyền nhai vách đá hạ.

Kiếp trước hắn là ở bị yêu thú đuổi giết thời điểm không cẩn thận rớt xuống dưới, trong lúc vô ý phát hiện nơi này cư nhiên có một cái thiên nhiên trận pháp. Cởi bỏ trận pháp sau, xuất hiện chính là một cái cửa động, trong động mặt có một cái Lôi Trì. Lôi Trì có thể rèn luyện thân thể, tăng mạnh người thân thể, quan trọng nhất chính là Lôi Trì phía dưới có một khối lôi nguyên thạch, chỉ cần có lôi nguyên thạch ở, Lôi Trì liền không hổ khô kiệt.

Nhìn trước mắt cỏ dại lan tràn, căn bản phân không rõ chỗ nào là chỗ nào, Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là tìm một chút cụ thể vị trí. Mười phút sau, ở một khối 5 mét cao cục đá mặt sau rốt cuộc thấy cái kia thiên nhiên trận pháp. Hắn trước vẫn ra hai cái đá, thăm một chút lộ, phát hiện quả nhiên cùng đời trước giống nhau như đúc, nơi này như cũ là bị một cái tam cấp thiên nhiên trận pháp sở bao phủ.

Hiện tại chính yếu chính là phá vỡ trận pháp, nhưng thiên nhiên trận pháp không giống nhân vi bố trí giống nhau có cố định mắt trận, thường thường thiên

nhiên trận pháp mắt trận sẽ theo thời gian biến hóa mà sinh ra thay đổi.

Đời trước Thượng Quan Huyền Ý hoa suốt một tháng mới phá vỡ trận pháp, có kiếp trước kinh nghiệm, hắn không có tùy tiện hành động.

Tính một chút hiện tại ngày, hôm nay vừa lúc là mười bốn, ngày mai liền mười lăm, mười lăm trăng tròn đêm giờ Tý, mắt trận sẽ xuất hiện ở ánh trăng thẳng tắp chiếu hạ vị trí.

Ngay tại chỗ thiết trí một cái phòng ngự trận, Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện lên, hắn phải chờ tới đêm mai giờ Tý mới hành động.

Thời gian một phút một giây quá khứ, thực mau liền đến ngày kế giờ Tý.

Thượng Quan Huyền Ý véo chuẩn thời gian, đứng dậy, thu trận bàn, đi vào thiên nhiên trận pháp trước mặt.

Bầu trời ánh trăng cùng trên mặt đất một khối bàn tay đại cục đá dao tương hô ứng, ai có thể nghĩ đến này thiên nhiên trận pháp mắt trận sẽ là một khối không chớp mắt cục đá? Thượng Quan Huyền Ý lấy ra tiêu ngụ tức Lăng Hàn vì hắn chuẩn bị tam cấp bạo phá phù, đãi đưa vào linh lực sau liền hướng mắt trận chỗ ném đi. Liên tục ném mười trương bạo phá phù, trận pháp đã bị công phá, thật sự là Tiêu Đại Ma Vương xuất phẩm tất nhiên là cực phẩm.

Trận pháp phá vỡ sau, lộ ra một cái sơn động khẩu, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra phi kiếm, từng bước một mà tới gần sơn động.

Hắn tiểu tâm mà đi vào cửa động, không đi bao xa, một cái đá rơi trên mặt đất "Bang đát" một tiếng, tại đây yên tĩnh trong sơn động, thình lình xảy ra thanh âm có vẻ phá lệ chói tai. Thượng Quan Huyền Ý nắm thật chặt trong tay kiếm, cảnh giác mà nhìn về phía trước, sẽ không nhi, "Đạp đạp đạp" tiếng bước chân truyền đến.

Thượng Quan Huyền Ý biết, đây là trong sơn động bảo hộ yêu thú phát hiện chính mình, đang ở hướng chính mình đi tới, giống nhau thiên tài địa bảo phụ cận đều sẽ có bảo hộ yêu thú.

Hắn còn nhớ rõ đời trước chính mình cùng cái này trong sơn động yêu thú đại chiến ba ngày ba đêm, mới đem nó xử lý, khi đó chính mình đã có Kim Đan trung kỳ tu vi.

Lôi báo gấm vốn là ở chính mình huyệt động hảo hảo ngủ, ai ngờ khuya khoắt một nhân loại thế nhưng xâm nhập nó địa bàn. Yêu thú có bản năng lãnh địa ý thức, mọi việc bước vào nó lãnh địa người hoặc thú đều sẽ bị tính làm là đối nó một loại khiêu khích.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 147

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 147 Hoàng Cực đại lục

【 ngày xưa kẻ thù 】 canh ba

Xa xa địa lôi báo gấm còn không có đến gần, liền triều Thượng Quan Huyền Ý khởi xướng công kích, từng đạo lôi điện hướng về Thượng Quan Huyền Ý bổ tới, "Bùm bùm" thanh không ngừng.

Này chỉ lôi báo gấm là tam cấp lúc đầu yêu thú, Thượng Quan Huyền Ý cũng không có lấy ra pháp khí ngăn cản lôi điện, mà là làm lôi điện nhắm ngay thân thể của mình phách, hắn vừa lúc có thể mượn dùng này đó lôi điện luyện thể. Hiện giờ hắn không có lôi linh căn, tự nhiên là muốn đem thân thể rèn luyện hảo, để tránh về sau độ kiếp khi bị phách chia năm xẻ bảy, đến lúc đó đã có thể tìm không thấy địa phương hối hận.

Lôi báo gấm thấy chính mình công kích đánh vào đối diện nhân loại tiểu tử trên người, kia tiểu tử chẳng những không có bị thương, còn hưởng thụ lên, "Rống rống rống……" Tức giận đến thẳng kêu to.

"Thoải mái, lại đến!" Thượng Quan Huyền Ý hoạt động một chút xương ống chân, vừa rồi những cái đó lôi điện đập ở trên người hắn, đau, ma, ngứa cảm giác truyền khắp khắp người. Hắn rõ ràng cảm giác được từ chính mình đạt tới Kim Đan kỳ về sau, thân thể cường độ gia tăng rồi vài lần.

"Rống rống……" Lôi báo gấm không hề phát động lôi điện công kích, mà là thẳng tắp mà triều Thượng Quan Huyền Ý chạy như điên lại đây, tưởng đem trước mặt nhân loại sống sờ sờ xé nát.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên không có khả năng đứng chờ nó móng vuốt dừng ở trên người mình, hắn một cái nhảy lên mượn dùng sơn động vách đá, vững vàng dừng ở lôi báo gấm trên đầu, trong tay kiếm không chút do dự đâm vào nó đôi mắt.

"Ngao ô… Ngao ô… Ngao ngao……" Lôi báo gấm đau đến thẳng lắc đầu, nó tưởng đem trên người kia đáng chết nhân loại ngã xuống đi, trong miệng lôi điện không quan tâm mà hướng tới Thượng Quan Huyền Ý rơi xuống.

Thượng Quan Huyền Ý mũi chân đặt lên lôi báo gấm trên đỉnh đầu, lại lần nữa mượn dùng sơn động vách đá lực lượng vững vàng mà đứng ở trên mặt đất. Trước mắt lôi báo gấm rõ ràng là bị hắn vừa rồi hành động cấp chọc giận, hiện tại trong sơn động, bốn phương tám hướng đều là lôi điện, Thượng Quan Huyền Ý đứng ở nơi xa như cũ có lôi điện dừng ở trên người hắn.

Trải qua như vậy một hồi lung tung công kích, lôi báo gấm có chút kiệt lực, Thượng Quan Huyền Ý nắm lấy cơ hội cầm trong tay kiếm lại lần nữa triều lôi báo gấm công kích qua đi, "Phanh" một tiếng, Thượng Quan Huyền Ý bị đẩy lùi đi ra ngoài. Không nghĩ tới này lôi báo gấm da như vậy ngạnh, tam cấp pháp kiếm căn bản không gây thương tổn nó, chính mình vừa rồi nhất kiếm chỉ ở trên người hắn lưu lại một nhợt nhạt khẩu tử.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý bị đánh bay đi ra ngoài, "Rống rống rống……" Lôi báo gấm hưng phấn mà gầm rú. Nhấc chân liền triều hắn chạy đi, nghĩ chờ hạ chính mình một móng vuốt liền đem này nhân loại chụp toái.

Thượng Quan Huyền Ý chống kiếm, đứng lên, "Phốc" phun ra một ngụm máu tươi, duỗi tay xoa xoa khóe miệng vết máu. Xem chuẩn lôi báo gấm hướng chính mình chạy tới quỹ đạo, nghìn cân treo sợi tóc khoảnh khắc, hắn về phía trước chạy vội vài bước rồi sau đó quỳ trên mặt đất, người về phía sau ngưỡng đi, trong tay kiếm thẳng tắp cắm vào lôi báo gấm bụng. Quả nhiên đại bộ phận yêu thú bụng vị trí này da là nhất bạc nhược, tốt nhất xuống tay địa phương.

Lôi báo gấm còn vẫn duy trì về phía trước công kích tư thế, bỗng nhiên "Phanh" một tiếng, ngã xuống trên mặt đất, trong động đá vụn cũng đi theo lăn đến Thượng Quan Huyền Ý bên chân. Hắn lau một phen mặt, trên tay tất cả đều là vết máu, nhanh chóng đối với chính mình sử một cái thanh khiết thuật, lấy ra đan dược, ăn một viên Bổ Linh Đan cùng một viên chữa thương đan dược.

Hắn đầu tiên là đem lôi báo gấm yêu đan đào ra tới, lại đem nó da lột xuống dưới, như vậy rắn chắc da, có thể luyện chế một kiện phòng ngự pháp khí. Theo sau lại đem lôi báo gấm trên người đáng giá đồ vật đều thu lên, dư lại không đáng giá tiền đồ vật bị hắn một phen hỏa cấp thiêu.

Sửa sang lại hảo hết thảy, Thượng Quan Huyền Ý mới tiếp tục hướng trong sơn động đi, không một hồi trước mắt liền rộng mở thông suốt. Một cái không lớn trong sơn động gian là một cái ao, đây đúng là Thượng Quan Huyền Ý chuyến này mục tiêu - Lôi Trì.

Hắn lấy ra sáng sớm liền luyện chế tốt không gian hồ lô, đem một hồ Lôi Trì thủy cùng ao phía dưới lôi nguyên thạch cùng nhau thu vào hồ lô trung. Cái này không gian hồ lô vẫn là hắn ở trải qua Vũ Hội Thành khi, ở một cái lão giả hàng vỉa hè thượng mua không minh thạch sở luyện chế.

Ba ngày sau……

Huyễn Thiên Thành, Thuận Phúc tửu lầu lầu hai một cái dựa cửa sổ vị trí ngồi một người bộ dáng tuấn tiếu thiếu niên. Chung quanh ăn cơm mọi người liên tiếp quay đầu lại nhìn về phía thiếu niên, chủ yếu là thiếu niên lớn lên thập phần xuất sắc, một đầu đen nhánh rậm rạp tóc, một đôi mày lá liễu hạ lại là một đôi thon dài mắt đào hoa, tràn ngập đa tình, làm người một không cẩn thận liền sẽ luân hãm đi vào.

Rụt rè một ít thiếu nữ còn hảo, các nàng chỉ là mắt hàm xuân thủy trộm mà đánh giá thiếu niên, xem một cái liền chạy nhanh quay đầu lại, mặt đỏ tai hồng không dám lại đi nhìn xung quanh; mà một ít gan lớn nữ tử lại là không e dè, mở to một đôi ba quang liễm diễm hai tròng mắt nhìn thẳng thiếu niên tuấn nhan.

Thiếu niên tự nhiên chính là Thượng Quan Huyền Ý, hắn tới Huyễn Thiên Thành mục đích chỉ có một, đó chính là đã từng kẻ phản bội Trần Tâm Dung. Tuy rằng kiếp trước chính mình cũng không có thích quá nàng, nàng cùng ai ở bên nhau đều là nàng tự do, nhưng nàng ngàn không nên vạn không nên lặng lẽ cùng đường ca ở bên nhau sau, còn tìm mọi cách mà trợ giúp đường ca tới ám hại chính mình. Nàng tựa hồ quên lúc trước là ai cứu nàng, lại là ai đem tu luyện tài nguyên đưa tới trên tay nàng!

Một cái không hiểu đến cảm ơn người, tâm, ngạnh như thạch; tình, lãnh vô băng, giống như bạch nhãn lang.

Vì một chút ích lợi, liền bán đứng ân nhân cứu mạng, đem ân nhân trở thành đá kê chân, đem thiện lương làm như đá mài dao! Người như vậy không đáng đồng tình, không đáng thương hại. Có một số việc tuy rằng không phát sinh, nhưng, cũng không đại biểu nó không có phát sinh quá.

Sống lại một đời Thượng Quan Huyền Ý đã không có thương hại chi tâm, ở cái này cường giả vi tôn đại lục, thiện tâm người sống không lâu, xen vào việc người khác người sống không lâu, tâm không tàn nhẫn người đi không xa.

Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở bên cửa sổ, vừa lúc đem trên đường phố người đi đường xem đến rõ ràng.

Đúng lúc này tửu lầu cửa thang lầu xuất hiện ba người, một trai hai gái, nam tử ước chừng mười bốn tuổi, hai gã nữ tử tuổi tác hơi đại có 17 tuổi, tiểu chút mười lăm tuổi.

Thấy ba người xuất hiện ở lầu hai cửa thang lầu khi, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng hơi hơi giơ lên, lộ ra một cái tà mị mỉm cười, xem đến chung quanh nữ tử gương mặt đỏ bừng, tim đập nhanh hơn, phương tâm ám hứa.

Ba người tự nhiên cũng thấy được Thượng Quan Huyền Ý, chủ yếu là hắn ngồi ở chỗ kia, phảng phất toàn bộ tửu lầu đều nhân hắn xuất hiện mà trở nên rực rỡ lấp lánh.

Hai gã nữ tử tất nhiên là bị Thượng Quan Huyền Ý dung mạo sở kinh diễm, mà nam tử thấy rõ Thượng Quan Huyền Ý khuôn mặt sau, trong mắt tất cả đều là ghen ghét chi sắc. Chỉ vì Thượng Quan Huyền Ý tồn tại, chung quanh nữ tử không có một cái nhìn về phía hắn, hắn tất nhiên là trong lòng không mau, cho rằng Thượng Quan Huyền Ý đoạt thuộc về hắn nổi bật. Ở trong nhà hắn chính là phụ thân mẫu thân trong lòng bàn tay bảo, tự nhiên cũng là mọi người tiêu điểm, chưa từng có giống hiện tại giờ khắc này như vậy bị người hoàn toàn bỏ qua.

Mới vừa lên lầu ba người đúng là Trần Tâm Dung, Trần Tâm Nặc cùng Trần Tâm Bình.

Mà Trần Tâm Dung cùng Trần Tâm Nặc hai người thập phần ăn ý mà triều Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí đi đến, một bên Trần Tâm Bình đã có thể không muốn.

"Đại tỷ, nhị tỷ!" Trần Tâm Bình ra tiếng kêu, đánh gãy hai người muốn tiếp tục về phía trước đi nện bước, hắn gần đây một cái bàn ngồi xuống.

Tửu lầu mặt khác nữ tử tất nhiên là nhìn ra Trần Tâm Dung cùng Trần Tâm Nặc ý tưởng, trong mắt tràn đầy khinh thường. Hiện tại Trần Tâm Dung tu vi chỉ có luyện khí ba tầng, diện mạo cũng không xuất chúng, thuộc về ném ở trong đám người đều không chớp mắt cái loại này.

Trần gia ở Huyễn Thiên Thành chỉ là một cái loại nhỏ gia tộc, trong tộc tối cao tu vi người chỉ là Kim Đan kỳ, cùng Huyễn Thiên Thành tam đại gia tộc tự nhiên là vô pháp so. Đang ngồi người trung liền có mấy cái là tam đại gia tộc người, tự nhiên là khinh thường Trần Tâm Dung tỷ muội hai loại này không phóng khoáng hành vi.

Trần Tâm Dung cùng Trần Tâm Nặc nghe thấy Trần Tâm Bình kêu gọi, đều ngừng lại, không tình nguyện mà trở lại Trần Tâm Bình sở ngồi trên chỗ ngồi, chờ hai người thấy rõ chung quanh người xem các nàng ánh mắt sau, đều có chút mặt đỏ.

Trần Tâm Nặc cảm thấy chính mình vừa rồi nhất định là bị bên cửa sổ thiếu niên mê tâm thần, không tự chủ được mà liền tưởng hướng hắn đi đến, hiện tại tỉnh táo lại, thiếu gương mặt đỏ bừng.

Mà Trần Tâm Dung nhìn thấy những người khác khinh thường ánh mắt, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt mang theo u oán. Hai tròng mắt rưng rưng, một bộ nhu nhược đáng thương bộ dáng, nếu là làm không rõ ràng lắm tình huống người thấy, chắc chắn hiểu lầm Thượng Quan Huyền Ý đối nàng bội tình bạc nghĩa.

Dư quang nhìn thấy Trần gia tam huynh muội ở chung cảnh tượng, Thượng Quan Huyền Ý còn nhớ rõ Trần Tâm Dung nói qua, nói nàng mẹ kế trách móc nặng nề nàng, đệ muội khi dễ nàng, chèn ép nàng. Nhưng trước mắt ba người ở chung rõ ràng là liền chi cùng khí, tỷ đệ cảm tình rất tốt, nơi nào tới trách móc nặng nề? Ức hiếp? Chèn ép? Đời trước chính mình vì sao sẽ cảm thấy Trần Tâm Dung ôn nhu thiện lương tựa tiểu bạch thỏ? Rõ ràng chính là một đóa hắc liên hoa!

Đãi Trần gia tam tỷ đệ rời đi không lâu, Thượng Quan Huyền Ý cũng rời đi tửu lầu.

Đương Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa xuất hiện khi, người khác đã ở Trần Tâm Dung trong phòng.

Trần Tâm Dung phòng có thể so nàng đệ đệ muội muội hảo không ngừng vài lần, linh khí tự nhiên cũng là nhất nồng đậm, hoàn toàn nhìn không ra này nơi nào như là có mẹ kế liền có cha kế bộ dáng.

"Thu Họa, ngươi đi hỏi thăm một chút hôm nay ở Thuận Phúc tửu lầu ăn cơm nam tử họ ai danh gì, xem hắn trụ cái nào khách điếm, nhớ rõ giúp ta muốn một gian nàng phòng bên cạnh." Trần Tâm Dung đối với trong đó một cái nha hoàn phân phó nói, như vậy ưu tú nam tử, xứng chính mình vừa lúc, nàng trong mắt tất cả đều là nhất định phải được.

"Tốt, đại tiểu thư." Tiểu nha hoàn nói xong, liền vội vàng rời đi.

"Đại tiểu thư ngài làm Thu Họa đi cấp đính khách điếm trụ, ngài không phải đáp ứng rồi Lưu công tử đêm nay đi hắn chỗ đó sao?"

"Lưu công tử bất quá liền một cái bao cỏ mà thôi, sao xứng thượng bổn tiểu thư, ngươi đi theo Lưu công tử nói, liền nói bổn tiểu thư tâm tình không tốt, bởi vì tu luyện chậm chạp vô pháp đột phá."

"Đúng vậy."

"Hảo, các ngươi đều đi ra ngoài đi, ta tưởng một người lẳng lặng!" Trần Tâm Dung xua xua tay, cực không kiên nhẫn đối với đứng ở trong phòng còn lại năm sáu cái nha hoàn phân phó nói.

Bọn người đi xa sau, Trần Tâm Dung mở ra trong phòng một đạo ám môn, nhấc chân đi vào.

Thượng Quan Huyền Ý trên người dán ẩn thân phù, Trần Tâm Dung tất nhiên là nhìn không thấy hắn, hắn theo sát sau đó, chỉ đi rồi vài bước liền thấy một cái cửa phòng, trong môn mặt cư nhiên là một gian nhà tù, cùng sở hữu ba gã nam tử bị cầm tù tại đây.

"Trần Tâm Dung, ngươi cái độc phụ, ta muốn giết ngươi!" Một cái nam tử đầy mặt vết máu, nhìn đến Trần Tâm Dung liền ra tiếng rít gào lên.

Mặt khác hai người chỉ là ngẩng đầu lười nhác nhìn thoáng qua, phát hiện người tới vẫn là Trần Tâm Dung, quay đầu nhắm mắt không muốn nhiều xem.

"Nguyên lai ta còn cảm thấy các ngươi lớn lên không tồi! Bất quá, hôm nay ta mới biết được cái dạng gì dung nhan mới kêu chân chính tuyệt thế vô song, các ngươi cùng người nọ so sánh với, cho hắn xách giày đều không xứng."

"Không xứng? Hừ, cũng không biết lúc trước là ai làm bộ bị thương, tới câu dẫn ta."

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 148

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 148 Học viện Hoàng Cực

【 sư tôn muốn linh thạch 】 canh bốn

Nghe thấy lời này, Trần Tâm Dung có chút thẹn quá thành giận, "Câu dẫn ngươi, đó là để mắt ngươi! Hiện tại các ngươi đối ta cũng không có gì dùng, lưu trữ các ngươi nếu như bị người đã biết, còn sẽ cho Trần gia mang đến phiền toái." Nói, Trần Tâm Dung trong tay nhiều ra một phen kiếm.

"Ngươi đây là muốn giết người diệt khẩu sao? Ngươi sẽ để ý Trần gia? Ngươi bất quá là lo lắng chính ngươi mạng nhỏ." Nam tử khinh thường nói, trong mắt tất cả đều là ghét bỏ chi sắc, đối với tử vong không có chút nào sợ hãi.

Thấy vậy tình cảnh, Thượng Quan Huyền Ý cơ hồ đã minh bạch, nơi này bị đóng lại ba người hẳn là đều là bị Trần Tâm Dung đã từng coi trọng. Nhưng mà bọn họ căn bản không thấy thượng Trần Tâm Dung, kết quả đã bị Trần Tâm Dung cấp cầm tù đi lên, xem ra cái này Trần Tâm Dung quả nhiên không phải một cái thứ tốt.

Thượng Quan Huyền Ý không hề do dự, trực tiếp thả ra dị hỏa, đem Trần Tâm Dung thiêu cặn bã đều không dư thừa. Sau đó cũng không quay đầu lại mà đi ra ngoài. Bên trong ba người còn không có từ chuyện vừa rồi trung tỉnh quá thần tới, Thượng Quan Huyền Ý cũng đã rời xa Trần gia.

Học viện Hoàng Cực một cái u tĩnh bên trong sơn cốc, nơi này linh khí nồng đậm, hoa thơm chim hót, cây xanh thành bóng râm, sơn gian dòng suối nhỏ, dòng suối uốn lượn, mãn sơn mãn cốc tất cả đều là màu trắng ngà sương mù.

Sơn cốc trung ương tọa lạc một tòa tinh xảo tiểu viện, đúng lúc này, một trận gió nhẹ thổi qua. Trong viện bỗng nhiên "Lạch cạch" một tiếng, như là cái gì trọng vật rơi xuống đất thanh âm.

"A!" Một cái nam tử tiếng kêu sợ hãi vang lên, kinh bay chung quanh trên ngọn cây dừng lại chim chóc.

Tiêu Lăng Hàn từ trên mặt đất bò lên, vỗ vỗ trên người tro bụi, hôm nay hắn vốn là tính toán đi Thiên Tinh Các mua chút lá bùa, nào biết còn không có ra Học viện Hoàng Cực đã bị chộp tới nơi đây.

Thiếu chút nữa liền mặt trước chấm đất, may mắn là mông chấm đất, Tiêu Lăng Hàn xoa quăng ngã đau mông, u oán nhìn ngồi ở trong viện một cái bàn đá trước người.

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy nhìn, Âu Dương Tu Kỳ có chút chột dạ mà sờ sờ cái mũi, giả ý ho khan một tiếng, "Đại đồ đệ, không nghĩ tới ngươi thế nhưng liền ở Học viện Hoàng Cực, còn làm hại ta phái người nơi nơi đi tìm các ngươi."

Tiêu Lăng Hàn âm thầm trợn trắng mắt, thầm nghĩ: Lại không phải ta làm ngài phái người đi tìm. Huống chi lúc trước ngài cũng không có nói cho chúng ta biết, ngài chính là Học viện Hoàng Cực viện trưởng đại nhân - Âu Dương Tu Kỳ, ngài lão nếu là sớm nói như vậy, chúng ta đã sớm bế lên ngươi đùi vàng.

"Đệ tử gặp qua sư tôn, đệ tử không nghĩ tới sư tôn ngài cư nhiên chính là Học viện Hoàng Cực kia thần long thấy đầu không thấy đuôi viện trưởng đại nhân, nếu là chúng ta sớm biết rằng nói, đệ tử khẳng định đã sớm tới bái kiến ngài." Tiêu Lăng Hàn oán giận về oán giận, người vẫn là quy quy củ củ mà đứng ở Âu Dương Tu Kỳ trước người, hắn nhưng không nghĩ lại bị quăng ngã một lần, này nha vừa rồi tuyệt đối là cố ý địa.

"Ân, cũng là, đều do vi sư lúc trước đi quá hướng vội."

"Không, không phải ngài sai, là đệ tử không hỏi, mới tạo thành hôm nay sai." Ngàn sai vạn sai đều là chính mình sai, may mắn ngài lão tu vi cao thâm. Vừa rồi đem chính mình giống ninh tiểu kê giống nhau động tác, không có bị những người khác thấy, bằng không hắn một đời anh danh liền toàn hủy ở này sốt ruột sư tôn trên người.

"Ngươi ở trong lòng mắng vi sư?" Âu Dương Tu Kỳ nhướng mày nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, tiểu tử này trên mặt không có gì biểu tình, trong lòng nhất định đang mắng chính mình vừa rồi như thế nào như vậy thăng chức đem hắn đi xuống ném.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ngài biết liền hảo!

"Không có, tuyệt đối không có, không biết hôm nay sư tôn tìm đệ tử tiến đến là vì chuyện gì?" Tiêu Lăng Hàn liên tục lắc đầu, cũng không biết này tiện nghi sư tôn rốt cuộc ra sao tu vi, chính mình ở trước mặt hắn liền một chút lòng phản kháng đều sinh không dậy nổi.

"Đúng rồi, ngươi sư đệ đâu?"

"Rèn luyện đi."

"Ân, lần trước vi sư cho các ngươi linh thạch, các ngươi hẳn là vô dụng rớt đi?"

Vừa nghe lời này, Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, tới, quả nhiên cái này tiện nghi sư phó là vì cực phẩm linh thạch mà đến, hắn liền biết này nha chính là cái keo kiệt chủ.

"Cái gì linh thạch?" Tiêu Lăng Hàn mờ mịt nhìn Âu Dương Tu Kỳ.

"Khụ khụ" Âu Dương Tu Kỳ bị Tiêu Lăng Hàn lời này trực tiếp cấp sặc tới rồi.

"Tiểu tử thúi, thiếu cấp lão tử trang, chính là lần trước lão tử lúc gần đi lưu lại không gian giới tử." Âu Dương Tu Kỳ một phách cái bàn, tức giận nói.

Nào biết hắn tựa hồ quên mất thực lực của chính mình, chỉ nghe thấy "Băng" một tiếng, cái bàn đương trường chia năm xẻ bảy.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, nuốt nuốt nước miếng, này tiện nghi sư tôn chờ lát nữa sẽ không hướng chính mình trên người tiếp đón đi? Đi theo như vậy một cái tính tình nóng nảy sư tôn, tùy thời đều sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.

"Kỳ thật ngày đó ngài đem giới tử lưu lại ly dư tức khai sau đó không lâu, ta cùng sư đệ hai người đã bị người đánh cướp. Sau lại chúng ta vẫn là một lần nữa đi giết một ít yêu thú bán, mới có linh thạch mua đan dược." Tiêu Lăng Hàn buồn bực nói, biểu tình nhìn qua tràn đầy bất đắc dĩ.

Âu Dương Tu Kỳ nghe nói giới tử cư nhiên bị người đánh cướp, cả kinh đứng lên, khí thế bức người nhìn Tiêu Lăng Hàn.

"Cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn lập tức cảm giác được như núi giống nhau uy áp triều chính mình cuồn cuộn mà đến, thái dương xuất hiện tinh mịn mồ hôi. Thảo, nếu không có kinh nghiệm lần trước, hiện tại hắn lại trọng thương. Này tiện nghi sư tôn có phải hay không muốn mưu sát đồ đệ? Chẳng lẽ hắn không biết hắn đồ đệ hiện tại, ở trước mặt hắn vẫn là một cái nhược kê sao?

"Nếu không phải ngày đó ta bị trọng thương, cũng sẽ không bị người đánh cướp, đều là đồ đệ vô dụng, cấp sư tôn mất mặt." Tiêu Lăng Hàn đôi tay nắm tay, đỉnh Âu Dương Tu Kỳ vô ý thức phát ra uy áp, tiếp tục vô căn cứ.

Vui đùa cái gì vậy, linh thạch nếu vào chính mình túi đó chính là chính mình, sao có thể lấy ra tới! Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tại hoài nghi Âu Dương Tu Kỳ cấp sai rồi không gian giới tử sau, liền nhất trí quyết định chờ hắn hỏi cứ như vậy nói.

Âu Dương Tu Kỳ vây quanh Tiêu Lăng Hàn xoay hai vòng, vẻ mặt hận sắt không thành thép mà nói: "Thật vô dụng, một cái không gian giới tử đều bảo hộ không được!"

"Là, là, đều là đệ tử sai, đệ tử ngày ấy không nên chống đối sư tôn, như vậy chính mình liền sẽ không bị thương, cũng sẽ không bị người đánh cướp đi." Tiêu Lăng Hàn chính là cố ý cầu hôn chính mình bị thương nguyên nhân, hy vọng này tiện nghi sư tôn có thể đem trên người khí thế thu hồi đi một chút, còn như vậy đi xuống, hắn liền phải quỳ.

"Hừ!"

Âu Dương Tu Kỳ hiện tại chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái đại, mười vạn cực phẩm linh thạch, kia nhưng có suốt mười vạn khối cực phẩm linh thạch a! Kia chính là hắn tích cóp thật nhiều năm của cải, mới tích cóp đến những cái đó linh thạch, vốn dĩ hắn là tính toán lấy tới cưỡi Truyền Tống Trận dùng, hiện tại xem ra chính mình chỉ có thể lưu tại này phương tiểu thế giới.

Thời vậy, mệnh vậy!

“Ai!”

“Sư tôn, sư tôn.” Thấy tiện nghi sư phó thở ngắn than dài, trên mặt một mảnh khuôn mặt u sầu, Tiêu Lăng Hàn khó được trong lòng dâng lên một tia thẹn ý.

Như vậy xem ra những cái đó linh thạch hẳn là đối hắn lại trọng dụng, kia chính mình muốn hay không lấy ra tới đâu?

Hiện tại lấy ra tới có thể hay không bị tấu một đốn?

Tiêu Lăng Hàn rối rắm nghĩ, quyết định vẫn là hỏi rõ ràng lại làm quyết định.

“Làm gì!” Âu Dương Tu Kỳ tâm tình không tốt, khẩu khí cũng không tốt, tức giận trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, ý bảo hắn có chuyện liền nói, có rắm thì phóng.

“Sư tôn cấp không gian giới tử có rất nhiều linh thạch sao? Kia chờ về sau đệ tử tránh linh thạch lại lấy tới hiếu kính sư tôn.” Tiêu Lăng Hàn thử tính nói, lặng lẽ quan sát đến Âu Dương Tu Kỳ sắc mặt.

“Hừ! Chờ ngươi tránh linh thạch, kia đến chờ đến ngày tháng năm nào đi, kia chính là lão tử tránh vài trăm năm linh thạch.” Âu Dương Tu Kỳ tùy tay vung lên, trên mặt đất lại nhiều ra một cái bàn, hắn ngồi ở cái bàn bên, lấy ra một cái bầu rượu, cho chính mình đổ một ly liền bắt đầu uống nổi lên rượu.

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng run rẩy một chút, hắn có loại dự cảm, nhà mình tiện nghi sư tôn không gian giới tử nhất định có rất nhiều cái bàn. Giống hôm nay loại tình huống này trước kia hắn là cũng phát sinh quá không ngừng một lần, từ hắn thuần thục động tác trung liền có thể nhìn ra tới.

“Sư tôn, những cái đó linh thạch đối ngài rất quan trọng sao? Nếu không chúng ta đi bái phỏng những cái đó của cải phong phú thế gia, ngài xem ngài tu vi cao thâm, vừa thấy liền biết thực lấy đến ra tay. Nếu ngài đi bái phỏng, bọn họ nhất định sẽ cho ngài rất nhiều hiếu kính.” Tiêu Lăng Hàn ngồi vào Âu Dương Tu Kỳ đối diện, từ không gian giới tử trung lấy ra một cái chén rượu, sấn hắn ở uống rượu khoảng cách, chạy nhanh cầm lấy hắn bầu rượu cho chính mình rót một chén rượu.

Âu Dương Tu Kỳ liếc xéo Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, nhìn hắn đảo chính mình bầu rượu rượu cũng không có ra tiếng ngăn cản, mà là chuẩn bị xem kịch vui.

Che giấu trong mắt xem kịch vui biểu tình, Âu Dương Tu Kỳ duỗi tay gõ một chút Tiêu Lăng Hàn.

“Còn tuổi nhỏ liền biết đánh cướp người khác, ngươi thật đúng là tiền đồ.”

“Sư tôn, lời này sai rồi, chỉ cần ngươi thanh kiếm hướng bọn họ trước mặt một phóng, lại hơi chút phóng xuất ra một chút uy áp, bọn họ chắc chắn ngoan ngoãn khẳng khái giúp tiền.” Tiêu Lăng Hàn tận tình khuyên bảo ân cần thiện

dụ, không nghĩ tới nhà mình tiện nghi sư tôn vẫn là một vị căn hồng mầm chính năm hảo thanh niên. Ở cái này Tu chân giới, có thể có hắn như vậy giác ngộ, cũng thủ vững chính mình đạo đức điểm mấu chốt người thật đúng là không nhiều lắm thấy.

"Cha mẹ ngươi đâu? Ngươi như thế nào mãn đầu óc đều nghĩ đến ỷ mạnh hiếp yếu? Về sau đi ra ngoài ngàn vạn đừng nói ngươi là ta Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ." Âu Dương Tu Kỳ cảm giác chính mình thu một cái tam quan bất chính đồ đệ, này nhưng sầu chết hắn, tốt như vậy mầm, như thế nào liền trường oai đâu?

"……"

Đây là ghét bỏ thượng, cũng không biết lúc trước là ai ỷ mạnh hiếp yếu, ngạnh buộc chính mình hai người đã bái sư. Một cái không lưu ý, Tiêu Lăng Hàn đem ly trung uống rượu hết, còn không có nếm đến rượu hương vị, trong cơ thể đột nhiên liền nhiều rất nhiều linh khí, ở bên trong thân thể tả hướng hữu đâm không tính, còn đấu đá lung tung.

"Phốc!" Một ngụm máu tươi phun ra, Tiêu Lăng Hàn mặt đỏ lên, linh khí tán loạn dưới nội tạng bị thương. Hắn chạy nhanh ngay tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt, bắt đầu chải vuốt trong cơ thể linh khí.

Một bên Âu Dương Tu Kỳ thấy vậy, khóe miệng hơi hơi cong lên, nghĩ thầm, tiểu tử thúi, dám trộm uống, đây là kết cục.

Bất quá, Âu Dương Tu Kỳ như cũ ngồi ở bên cạnh bàn, cũng không có tính toán rời đi. Mà là phân ra một tia tâm thần lưu ý Tiêu Lăng Hàn tình huống, để ngừa hắn thật sự không chịu nổi trong rượu linh khí, nổ tan xác mà chết. Tốt xấu đây là chính mình nhiều năm như vậy thật vất vả coi trọng đồ đệ, tự nhiên không thể làm hắn cứ như vậy bị linh khí cấp căng đã chết. Như cần thiết, ở thời khắc mấu chốt giúp hắn một tay.

Tiêu Lăng Hàn vận chuyển công pháp sau, trong thân thể nơi nơi loạn xuyến linh khí thực mau tìm được rồi phát tiết khẩu, sôi nổi hướng tới hắn đan điền nội hội tụ. Nguyên Anh ở đan điền cũng khoanh chân đả tọa, một hô một hấp gian đều có linh khí tiến vào nó thân thể, phảng phất hắn chính là một cái linh khí hội tụ điểm, khắp nơi linh khí đều triều hắn dũng đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 149

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 149 Học viện Hoàng Cực

【 thăng cấp Nguyên Anh trung kỳ 】 canh một

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn cũng không có trợn mắt, hắn cảm giác chính mình hiện tại tu vi đã đến Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh. Nếu là đem trên bàn cái kia bầu rượu rượu toàn bộ uống lên, nói không chừng chính mình có thể trực tiếp tiến vào Nguyên Anh trung kỳ.

Cái này ý tưởng vừa xuất hiện, Tiêu Lăng Hàn liền khống chế không được mà muốn đứng dậy, sau đó đem Âu Dương Tu Kỳ trước mặt bầu rượu một phen đoạt lại đây.

Bất quá suy xét đến hai người chi gian vũ lực giá trị chênh lệch, Tiêu Lăng Hàn cường tự áp xuống nội tâm ngo ngoe rục rịch.

Cũng không biết nhà mình cái này tiện nghi sư tôn rốt cuộc ra sao lai lịch, vừa rồi chính mình uống kia ly rượu linh khí như thế nồng đậm, ít nhất không phải là Hoàng Cực đại lục loại này cấp thấp đại lục có thể nhưỡng ra tới.

Tiêu Lăng Hàn trộm mở một con mắt muốn nhìn một chút Âu Dương Tu Kỳ đang làm gì, nào biết bị hắn bắt được vừa vặn.

"Đại đồ đệ, ngươi không có việc gì?" Âu Dương Tu Kỳ kinh nghi bất định mà đánh giá Tiêu Lăng Hàn, kia rượu chính là cửu cấp linh quả thêm cửu cấp linh thảo ủ mà thành. Giống nhau tu vi ở Hợp Thể kỳ người uống một ngụm, đều thừa nhận không được rượu nội linh khí, chính mình này đại đồ đệ hiện tại nhìn qua như là chỉ có Kim Đan kỳ. Người lại hoàn toàn không có việc gì, xem hắn ánh mắt kia tựa hồ còn tưởng lại đến một ly bộ dáng.

Nhưng, sao có thể, Kim Đan kỳ có thể thừa nhận Hợp Thể kỳ đều thừa nhận không được linh khí! Như vậy sự, mặc kệ cùng ai nói, đều sẽ không có người tin, nhưng hiện tại chân chân thật thật xuất hiện một cái liệt ngoại tại trước mặt hắn.

"Không có việc gì, khá tốt, cái kia, sư tôn," Tiêu Lăng Hàn muốn nói lại thôi, thèm nhỏ dãi mà nhìn trên bàn bầu rượu.

"Tiểu tử thúi, có chuyện liền nói, có rắm thì phóng." Âu Dương Tu Kỳ giả ý không có nhìn ra hắn về điểm này tiểu tâm tư, cái này đồ đệ sợ là một cái tuyệt thế thiên tài, xem ra chính mình là kiếm được.

"Sư tôn, ngài rượu còn có sao?"

Âu Dương Tu Kỳ đem bầu rượu cầm lấy tới lắc lắc, “Lả tả” thanh truyền ra, hẳn là còn có nửa hồ.

Tiêu Lăng Hàn theo bản năng mà nuốt một ngụm nước miếng, “Ta có thể lại uống một chén sao?” Nhìn Âu Dương Tu Kỳ Tiêu Lăng Hàn thử hỏi.

“Tiền đồ! Ngươi thật sự không có việc gì?” Âu Dương Tu Kỳ không yên tâm lại lần nữa xác nhận.

Gật gật đầu, Tiêu Lăng Hàn ngồi vào bên cạnh bàn, tạm chấp nhận vừa rồi lấy ra tới cái ly, cầm lấy bầu rượu lại vì chính mình rót một chén rượu.

Âu Dương Tu Kỳ không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, rất sợ hắn uống xong này ly linh tửu sau sẽ có cái gì đó sơ suất.

“Sư tôn, ngài có thể đừng nhìn chằm chằm ta xem sao? Ta đã có yêu thích người.” Tiêu Lăng Hàn bị một cái đại năng nhìn chằm chằm uống rượu, cảm giác áp lực sơn đại, tổng cảm thấy thực không được tự nhiên.

“Tiểu tử thúi, thiếu xú mỹ, ngươi rốt cuộc uống không uống?” Âu Dương Tu Kỳ hảo tâm bị người trở thành lòng lang dạ thú, tức giận nói.

Tuy rằng tên tiểu tử thúi này lớn lên là có như vậy một chút đẹp, nhưng hoàn toàn không phải chính mình thích loại hình. Huống chi chính mình vài ngàn hơn tuổi người, đều có thể làm hắn tổ tông tổ tông, miệng còn hôi sữa tiểu tử thúi, nhưng thật ra tự luyến thực.

Tiêu Lăng Hàn căng da đầu, đem ly trung rượu uống một hơi cạn sạch, tạp đi chép một chút miệng, này hương vị thật là sảng! Vì không giống lúc trước giống nhau đem chính mình nghẹn đến mức nội tạng bị thương, hắn hướng Âu Dương Tu Kỳ đánh một lời chào hỏi, liền ở trong sân khoanh chân ngồi xuống bắt đầu vận chuyển Vạn Linh Quyết. Có phía trước kinh nghiệm, thực mau linh khí toàn bộ mà từ dạ dày bộ thông qua trong cơ thể các nơi kinh mạch hội tụ đan điền.

Hai mươi ngày sau……

Ánh mặt trời xuyên thấu qua lá cây chiếu vào Tiêu Lăng Hàn trên người, như là cho hắn phủ thêm một kiện kim sắc áo ngoài, làm người thấy không mở ra được mắt. Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy trên người một nhẹ, một tầng bích chướng bị đánh vỡ, tu vi thành công thăng cấp, hiện tại hắn đã là Nguyên Anh trung kỳ tu vi. Tuy rằng ly đột phá Nguyên Anh sơ kỳ không lâu, nhưng là thực lực của hắn cũng không có phù phiếm hiện tượng.

Hắn biết chính mình tu luyện cùng người khác không giống nhau, cụ thể nơi nào không giống nhau hắn hiện tại còn không rõ ràng lắm, dù sao chỉ cần có cũng đủ linh khí hắn là có thể thăng cấp, bí mật này nếu như bị những người khác đã biết, phỏng chừng toàn Tu chân giới người đều phải đuổi theo hắn chạy.

"Tỉnh!" Nhàn nhạt thanh âm từ đỉnh đầu truyền đến, trong giọng nói hỗn loạn một tia quan tâm.

Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, chạy nhanh đứng dậy, cung kính mà đối với Âu Dương Tu Kỳ nhất bái, cảm kích nói: "Đa tạ sư tôn vì đệ tử hộ pháp, đa tạ sư tôn ban đệ tử linh tửu."

"Ân, cư nhiên không căng chết ngươi, tiện nghi tiểu tử ngươi." Âu Dương Tu Kỳ mặt ngoài bình tĩnh, nội tâm lại nhấc lên sóng to gió lớn, cũng không biết tiểu tử này cái gì lai lịch, còn tuổi nhỏ liền có Nguyên Anh trung kỳ tu vi, chính là đặt ở Thiên Lăng đại lục cũng là xưa nay chưa từng có tồn tại. Nếu không phải hắn lúc trước ở đột phá thời điểm tiết lộ một tia hơi thở, chính mình sẽ không biết hắn hiện giờ tu vi.

Này nếu như bị người có tâm đã biết, phỏng chừng tên tiểu tử thúi này ngày lành liền đến đầu. Cũng may mắn cực phẩm linh thạch không có, làm chính mình tạm thời không cần rời đi này phương tiểu thế giới, tạm thời còn có thể bảo vệ tên tiểu tử thúi này. Có lẽ vận mệnh chú định sớm có an bài, bằng không chính mình cũng sẽ không trùng hợp ở ngày đó gặp được hai người.

"……"

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ mà xem xét liếc mắt một cái nhà mình tiện nghi sư tôn, chính mình sợ là đã bái một cái nhà người khác sư tôn, kia có sư tôn như vậy chú chính mình đồ đệ?

Chính mình rời đi động phủ đã có hai mươi ngày, cũng không biết sân người thế nào. Nếu là nhốt ở trận pháp trung người chạy ra tới, kia không hề tu vi Sở Mục Thần liền nguy hiểm.

Nghĩ đến đây, Tiêu Lăng Hàn không bình tĩnh, hắn nội tâm có chút nôn nóng, trên mặt lại không hiện, cung kính đối với Âu Dương Tu Kỳ hỏi: "Sư tôn, ta muốn hỏi ngài một vấn đề."

Âu Dương Tu Kỳ ngồi ở trước bàn, phẩm trà, nhìn Tiêu Lăng Hàn, đối hắn gật gật đầu, ý bảo hắn tiếp tục nói.

"Chúng ta học viện thuật pháp viện viện trưởng có thể sát sao?" Tiêu Lăng Hàn thật cẩn thận mở miệng hỏi.

"Ngươi muốn giết ai? Đã xảy ra chuyện gì?"

"……"

Có thể không nói sao? Chuyện này lại nói tiếp chính mình cũng là người bị hại, một cái lạn đào hoa có cái gì hảo thuyết.

Thấy Tiêu Lăng Hàn trầm mặc, Âu Dương Tu Kỳ không chút để ý mà nói: "Ngươi muốn giết ta học viện viện trưởng, sẽ không một cái lý do đều không có đi? Vẫn là nói hắn có thiên tài địa bảo? Linh thạch rất nhiều?"

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng mắt trợn trắng, nhà mình này sư tôn là ở bởi vì phía trước chính mình xúi giục hắn đi đánh cướp sự tình canh cánh trong lòng? Vẫn là thật đem chính mình xem thành người như vậy?

Vì cho thấy chính mình vô tội cùng chính trực, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh đem chỉnh chuyện nguyên nhân gây ra cùng trải qua nói một lần.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn tự thuật, Âu Dương Tu Kỳ tính tình nóng nảy lập tức liền lên đây, triệu hồi ra chính mình tên thật linh kiếm. Quay đầu đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Đi, vi sư đi cho ngươi làm thịt kia Phù Viện viện trưởng Từ Thắng Hoa, cái gì ngoạn ý nhi, bản tôn đệ tử há là hắn một cái nho nhỏ Nguyên Anh tu sĩ có thể tùy ý khi dễ."

Như vậy ưu tú đồ đệ, về sau mang về Thiên Lăng đại lục còn có thể cho chính mình mặt dài, nơi nào là hắn nho nhỏ Tiền gia có thể nhìn trộm. Quả thực không đem Học viện Hoàng Cực để vào mắt, có phải hay không bởi vì chính mình thật nhiều năm không có ra tay, Hoàng Cực đại lục người đều đã quên năm đó sự tình.

Học viện Hoàng Cực thành lập bất quá mới hơn một ngàn năm, năm đó Vân Hoàng Thành còn không phải mười đại gia tộc, mà là có tám đại gia tộc.

Học viện Hoàng Cực thành lập chi sơ thu học viên yêu cầu phóng thật sự thấp, những cái đó đại thế gia kiến thức đến Học viện Hoàng Cực tu luyện hoàn cảnh sau, liền nổi lên chiếm cho riêng mình tâm tư. Chỉ là những người đó xem nhẹ Âu Dương Tu Kỳ thực lực, cho rằng liên thủ là có thể chiếm cứ Học viện Hoàng Cực. Âu Dương Tu Kỳ nhưng không có kiên nhẫn cùng bọn họ háo, hắn trực tiếp ra tay diệt ba cái đại gia tộc.

Sau lại Vân Hoàng Thành thế lực một lần nữa tẩy bài, lại quật khởi năm cái tân gia tộc, cũng liền có hiện tại mười đại gia tộc.

"Sư tôn, không cần ngài tự mình ra tay, đệ tử chính mình là có thể thu phục, như vậy tiểu nhân vật còn không đáng ngài tự mình đi một chuyến." Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh ra tiếng khuyên nhủ, hắn nhưng không nghĩ trở thành học viện danh nhân, chính mình nếu là cùng Âu Dương Tu Kỳ cùng nhau xuất hiện, kia chẳng phải là ở nói cho mọi người chính mình chính là viện trưởng đại nhân thân truyền đệ tử. Hắn còn tưởng điệu thấp một chút, im ắng mà tới Học viện Hoàng Cực, lại im ắng mà rời đi.

Tiêu Lăng Hàn chưa từng có cảm thụ lại đây tự trưởng bối quan tâm, nguyên lai bị trưởng bối che chở là cái dạng này ấm lòng. Âu Dương Tu Kỳ không chê phiền lụy mà vì chính mình hộ pháp hai mươi ngày, nghe thấy có người khi dễ chính mình, sẽ vì chính mình tìm về bãi.

Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn đối Âu Dương Tu Kỳ có tân hiểu biết, đối hắn quan cảm hảo không ít, cũng không hề tựa phía trước như vậy bài xích cái này tiện nghi sư tôn.

Trước kia hắn vẫn luôn cho rằng trưởng bối chính là cái loại này, thích quản nhà mình tiểu hài tử, này cũng không chuẩn, kia cũng không cho. Nếu không chính là ngươi cần thiết làm như vậy, không thể làm như vậy. Quản này quản kia, nghiêm trọng giả còn muốn thao tác ngươi nhân sinh, nếu là gặp gỡ như vậy trưởng bối, Tiêu Lăng Hàn chính là bối thượng một cái khi sư diệt tổ tội danh cũng sẽ không nhận.

Xem ra là chính mình hiểu lầm, Âu Dương Tu Kỳ cái này sư tôn khá tốt. Tuy rằng sư tôn hảo, nhưng cực phẩm linh thạch chính mình như cũ không có tính toán còn cho hắn. Hắn có dự cảm, hiện tại hắn nếu là dám lấy ra cực phẩm linh thạch, tuyệt đối sẽ bị đánh tơi bời một đốn, phỏng chừng vẫn là mấy ngày đều không xuống giường được cái loại này.

"Kia hành, gặp được giải quyết không được sự liền tới tìm sư tôn, nếu như bị người khi dễ cũng tới tìm sư tôn, về sau sư tôn chính là ngươi chỗ dựa." Âu Dương Tu thầm nghĩ, chính mình đồ đệ chỉ có thể chính mình khi dễ, người khác nếu dám khi dễ vậy đánh gãy hắn chân.

Theo sau hắn lại lấy ra hai cái thân phận ngọc bài cùng với hai khối truyền âm ngọc giản đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

"Đây là vi sư truyền âm ngọc giản, ngươi cùng nhị đồ đệ một người một cái, còn có đây là các ngươi thân phận ngọc bài."

Tiếp nhận Âu Dương Tu Kỳ đưa qua đồ vật, Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là đem truyền âm ngọc giản ném đến giới tử, lại cầm thân phận ngọc bài quan khán lên. Ngọc bài chính diện rồng bay phượng múa mà có khắc "Lăng Kiếm Tông" ba chữ, mặt trái là "Tiêu Lăng Hàn" ba cái hơi lớn hơn một chút tự cùng "Thân truyền đệ tử" bốn cái ít hơn một ít tự.

"Lăng Kiếm Tông?" Tiêu Lăng Hàn nhìn ngọc bài mặt trên tự, nỉ non ra tiếng.

"Đó là vi sư tông môn, hiện tại các ngươi cũng coi như là Lăng Kiếm Tông đệ tử, về sau các ngươi đi Thiên Lăng đại lục có thể trực tiếp đi Lăng Kiếm Tông. Cũng không nên tùy tùy tiện tiện đi bái nhập mặt khác lung tung rối loạn tông môn, cần phải nhớ lấy. Còn có ngươi chân thật tu vi nhất định đừng làm những người khác biết, ngươi tu luyện thời điểm tốt nhất đừng làm người khác nhìn đến ngươi tu luyện khi cảnh tượng." Nghĩ vậy tiểu tử thúi tu luyện thời điểm chung quanh linh khí giống gió lốc giống nhau dũng mãnh vào thân thể hắn, mà hắn bản nhân hoàn toàn không có không thoải mái dấu hiệu, càng là không có bị chống được bộ dáng, này nếu là để cho người khác đã biết……, Âu Dương Tu Kỳ đánh cái rùng mình, hoàn toàn không dám tưởng tượng cái kia cảnh tượng.

"Hảo, đệ tử đã biết, đa tạ sư tôn!"

"Ân, đi thôi, đi thôi, chờ nhị đồ đệ đã trở lại, các ngươi lại cùng nhau lại đây. Còn có, từ ngày mai bắt đầu ngươi mỗi ngày trừu bốn cái canh giờ đi Trọng Lực Thất luyện kiếm." Âu Dương Tu Kỳ không kiên nhẫn mà xua xua tay, thúc giục Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh đi.

"Sư tôn, đệ tử muốn một cái bồi luyện." Thấy Âu Dương Tu Kỳ bắt đầu đuổi người, Tiêu Lăng Hàn da mặt dày nói, hắn phía trước tựa như tìm một cái bồi luyện, vẫn luôn không có gặp được chọn người thích hợp. Hiện tại có tiện nghi sư tôn ra ngựa, nhất định có thể cho chính mình tìm một cái kinh đánh người.

"Đã biết, đã biết, vi sư làm Võ Viện viện trưởng đi Trọng Lực Thất tìm ngươi." Âu Dương Tu Kỳ vừa mới dứt lời, Tiêu Lăng Hàn người đã bị hắn ném ra sơn cốc.

Đột nhiên không kịp phòng ngừa lại lần nữa bị Âu Dương Tu Kỳ ninh từ trên cao ném xuống đi, Tiêu Lăng Hàn lại là một mông ngồi dưới đất. May mắn phụ cận không có gì người tới, bằng không hắn đã có thể mất mặt ném lớn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 150

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 150 Học viện Hoàng Cực

【 ngươi chờ hạ lại nói 】 canh hai

Huyễn Nguyệt Sơn, 44 hào động phủ.

Đi vào trận pháp trước tiên, Tiêu Lăng Hàn liền chạy nhanh thả ra thần thức xem xét trong một góc ba người còn ở đây không, nhìn đến ba người đều còn ở, hắn hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Sở Mục Thần nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đã trở lại, một cái nhiệt tình ôm liền phải nhào lên tới, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh vọt đến một bên, cùng sử dụng linh khí nâng hắn, miễn cho hắn quăng ngã một cái chó ăn cứt.

Sở Mục Thần: "……" Kích động vong hình!

Đã lâu không có nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn, hắn chính là có điểm tiểu kích động, cho nên vừa rồi mới không có nhịn xuống muốn ôm một chút hắn, không nghĩ tới chính mình cư nhiên bị ghét bỏ.

Tưởng hắn Sở Mục Thần đã từng chính là học viện được hoan nghênh nhất nam tu, không biết có bao nhiêu người bài đội, muốn gả cho hắn. Nhưng hôm nay những cái đó đã từng ái mộ hắn nữ tu song nhi nói thay lòng đổi dạ liền thay lòng đổi dạ, nữ nhân thật thiện biến!

"Sở sư huynh, ta biết ngươi hoan nghênh ta trở về, nhưng cũng không cần phải như vậy nhiệt tình."

Tiêu Lăng Hàn bị Sở Mục Thần u oán đôi mắt nhỏ xem đến có chút không được tự nhiên, chính mình rời đi thời điểm giống như liền cho hắn ba ngày đồ ăn, cũng không biết hắn gần nhất ăn đều là chút cái gì! Trận pháp lại là gần nhất mới bị chính mình đổi thành tứ cấp phòng ngự trận, bên ngoài người vào không được, bên trong người ra không được, cư nhiên không có đem hắn đói chết, thật đúng là mạng lớn.

"Ta chính là có điểm tiểu kích động, Tiêu sư đệ ngươi rốt cuộc đã trở lại. Không dễ dàng nha! Ngươi này vừa đi liền rời đi hai mươi ngày, nhanh lên lấy chút linh rau ra tới nấu cơm, ta đều sắp bị chết đói."

Sở Mục Thần thấy Tiêu Lăng Hàn giống như là thấy được cứu tinh, mấy ngày này, hắn mỗi ngày ăn linh gạo! Linh gạo! Hắn đều sắp ăn phun ra.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Trước mặt cái này tung tăng nhảy nhót người, thật là phải bị chết đói sao?

Tiêu Lăng Hàn theo lời từ Long Ngọc không gian trung hái được một ít linh rau cấp Sở Mục Thần, làm chính hắn đi nấu cơm.

Đi vào sân góc, Tiêu Lăng Hàn mở ra vây trận một góc, chui đi vào.

Từ Thắng Hoa, Tiền Vân Trác cùng Tiền Chí Tân ba người chính khoanh chân đả tọa, như vậy đi qua hai mươi mấy thiên, ba người trên người thương đều tốt không sai biệt lắm. Chỉ là bọn hắn ba người hợp lực công kích trận pháp, hai mươi ngày qua thời gian, như cũ không có phá vỡ. Hiện tại bọn họ hẳn là ở bổ sung linh khí, chuẩn bị chờ một chút tiếp tục công kích trận pháp.

Thấy Tiêu Lăng Hàn đi vào tới, ba người đều khóe mắt muốn nứt ra mà nhìn chằm chằm hắn, bọn họ đã bị Tiêu Lăng Hàn nhốt ở nơi này phân biệt không nhiều lắm sắp có một tháng. Cũng không biết bên ngoài hiện tại là tình huống như thế nào, Tiêu Lăng Hàn ở ngày đầu tiên liền đem bọn họ trên người trữ vật đạo cụ toàn bộ tịch thu.

"Ngươi tính toán khi nào phóng chúng ta đi ra ngoài?"

Từ Thắng Hoa ánh mắt nặng nề mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn thật đúng là coi thường Tiêu Lăng Hàn. Nguyên tưởng rằng hắn tuổi tác nhẹ nhàng tu vi cao thâm, sẽ phù triện, đã thực ghê gớm, không nghĩ tới liền trận pháp hắn cũng tinh thông.

"Ha hả, ta vì cái gì muốn tha các ngươi đi ra ngoài? Là ta kêu các ngươi nửa đêm không ngủ được, trộm tới ta sân sao?" Tiêu Lăng Hàn trên cao nhìn xuống mà nhìn ba người, ánh mắt lạnh lùng, hoàn toàn không giống xem vật còn sống biểu tình.

Ba người trung nhỏ nhất Tiền Chí Tân ngồi không yên, hắn trực tiếp cấp Tiêu Lăng Hàn quỳ xuống, "Tiêu đạo hữu, cầu ngươi đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, phóng chúng ta rời đi đi! Này hết thảy đều là gia chủ muốn chúng ta làm, chúng ta cũng đúng là bất đắc dĩ."

"Ngươi có thể đi, nhưng là," Tiêu Lăng Hàn nói nơi này liền dừng lại.

"Nhưng là cái gì? Chỉ cần ta có thể làm được, nhất định đạo nghĩa không thể chối từ." Tiền Chí Tân lập tức nói tiếp nói, hắn không nghĩ đãi ở chỗ này, hắn tưởng trở về, đãi ở chỗ này tổng nhường một chút cảm thấy lo sợ bất an.

Tiêu Lăng Hàn lông mày một chọn, khóe miệng gợi lên một mạt rất có thú vị tươi cười, "Ngươi nếu là có thể giết bọn họ trong đó bất luận cái gì một người, ta liền thả ngươi đi ra ngoài."

Tiền Chí Tân ngây dại, ngơ ngác mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn yêu cầu lại là như vậy ác liệt. Từ Thắng Hoa Nguyên Anh kỳ tu vi, hắn đánh không lại, tự nhiên không có khả năng giết được. Mà Tiền Vân Trác là gia chủ nhi tử, là chính mình tiểu thúc, hắn nếu giết Tiền Vân Trác chính mình đi ra ngoài còn có thể mạng sống sao?

“Chí Tân, đừng nghe hắn nói bừa, hắn chính là muốn chúng ta giết hại lẫn nhau, hắn căn bản sẽ không tha chúng ta rời đi.” Tiền Vân Trác sợ Tiền Chí Tân nhất thời nhiệt huyết dâng lên, trứ Tiêu Lăng Hàn nói, chạy nhanh ra tiếng nhắc nhở.

“Ta, ta biết, yên tâm đi tiểu thúc, chúng ta là người một nhà, ta sao có thể vì chính mình mạng sống hướng chính mình thân nhân xuống tay!” Tiền Chí Tân như là mới tỉnh quá thần tới, hắn yết hầu có chút khô khốc, lập tức bảo đảm nói.

Trên thực tế hắn đã ở trong lòng tính toán nổi lên được mất, nếu là cần thiết muốn giết một người mới có thể đi ra ngoài nói, như vậy người này tuyển tất nhiên là tu vi chỉ có Kim Đan trung kỳ Tiền Vân Trác.

“Ân, ngươi minh bạch liền hảo, Tiêu Lăng Hàn hiện tại vào trận pháp, chúng ta đồng lòng hợp lực, hắn chưa chắc là chúng ta đối thủ.” Tiền Vân Trác thập phần vừa lòng Tiền Chí Tân trả lời, ở Tiền gia, bọn họ gia chủ một mạch thế đại, mặt khác dòng chính đều phải xem bọn họ sắc mặt hành sự.

Cho nên hắn trời sinh liền có một cổ tự nhiên mà vậy cảm giác về sự ưu việt, này liền dẫn tới hắn tự cho là đúng cho rằng, Tiền Chí Tân không dám phản bác hắn nói, càng không dám đối hắn đao kiếm tương hướng.

Tiền Chí Tân cùng Tiền Vân Trác liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được chiến ý. Chỉ là đáng tiếc, bọn họ thân là kiếm tu, trong tay lại vô kiếm, kia bọn họ lấy cái gì tới chiến? Hai người lại quay đầu nhìn về phía Từ Thắng Hoa, nếu là hơn nữa hắn, kia bọn họ phần thắng sẽ lớn hơn nữa.

“Tiêu Lăng Hàn, chỉ cần ngươi đáp ứng cưới Nhân Nhân, ngươi cầm tù chúng ta chuyện này, chúng ta coi như không có phát sinh quá, trước kia những cái đó đều xóa bỏ toàn bộ.” Từ Thắng Hoa khoanh chân ngồi dưới đất, hắn tuy rằng là ngửa đầu cùng Tiêu Lăng Hàn nói chuyện, nhưng hắn như cũ cảm thấy chính mình là Tiêu Lăng Hàn trưởng bối, tự nhiên mà vậy muốn cao hắn nhất đẳng, nói chuyện khẩu khí cũng là bố thí tư thái.

Ở trong mắt hắn, chỉ cần Tiêu Lăng Hàn có thể đáp ứng cưới Tiền Nhân Nhân, mặt khác cái gì cũng tốt nói, hắn hoàn toàn không có nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn có lá gan dám giết bọn họ.

“Ha ha ha……” Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bị Từ Thắng Hoa nói, cấp khí cười.

Hắn hoàn toàn không hiểu này Từ Thắng Hoa đầu óc liền du 卤 đến tột cùng là như thế nào lớn lên, như thế nào còn sẽ có như vậy không thể thực tế ý tưởng.

“Ngươi cười cái gì?”

“Ta cười cái gì? Ta đương nhiên là đang cười ngươi nha! Ai cho ngươi tự tin dám cùng ta nói điều kiện?”

“Hừ, ngươi cho rằng ngươi cái này trận pháp có thể vây chúng ta cả đời? Cùng với chờ chúng ta phá vỡ trận pháp, đại gia làm cho cá chết lưới rách, không

bằng ngươi chủ động phóng chúng ta rời đi. Đại gia coi như làm cái gì sự tình đều không có phát sinh quá, ngươi về sau như cũ là ta Phù Viện học viên.”

Từ Thắng Hoa nghĩ trước làm Tiêu Lăng Hàn đem trận pháp mở ra, chờ chính mình đi ra ngoài lại đến thu thập hắn. Tốt như vậy mầm, đáng tiếc liền phải huỷ hoại, nếu học không ngoan, chờ chính mình ra trận pháp, nhất định phải đem hắn đuổi ra Phù Viện, xem hắn về sau còn dám như vậy kiêu ngạo!

Nếu Nhân Nhân coi trọng, đó chính là hắn phúc khí. Chờ chính mình đem hắn trói đi Tiền gia, đến lúc đó cho hắn uy hạ Phệ Linh Đan, làm hắn chỉ có thể ngoan ngoãn ngốc tại Nhân Nhân bên người.

May mắn Tiêu Lăng Hàn không có thuật đọc tâm, bằng không thế nào cũng phải phun hắn vẻ mặt huyết!

“Ngươi cho rằng phát sinh chuyện như vậy, ngươi còn có thể làm Phù Viện viện trưởng, ngươi sợ là còn không có tỉnh ngủ.” Tiêu Lăng Hàn bễ nghễ Từ Thắng Hoa, khinh thường nói.

Đúng lúc này, trận pháp trung ba người rất có ăn ý mà bắt đầu động thủ, sôi nổi hướng Tiêu Lăng Hàn khởi xướng công kích.

Tiêu Lăng Hàn trong tay trận kỳ, đồng thời ném hướng bốn cái bất đồng phương vị, ngay sau đó, Từ Thắng Hoa ba người công kích lập tức đánh vào trận pháp thượng, hắn lông tóc không tổn hao gì. Nhìn ba người ánh mắt như là đang xem nhảy nhót vai hề, hắn khoanh tay mà đứng, khí chất đột nhiên trở nên lạnh nhạt mà xa cách, còn có một tia thị huyết cảm giác, cùng ngày thường cái kia ôn tồn lễ độ hắn hoàn toàn không giống nhau.

Trận pháp trung ba người, nhìn thấy như vậy Tiêu Lăng Hàn, vô cớ đều cảm thấy xa lạ lại sợ hãi, như vậy hắn cho người ta một loại cực cường cảm giác áp bách, băn khoăn như một đầu chọn người mà phệ hung thú.

Sợ hãi ở trong lòng không ngừng nảy sinh, trước hết hỏng mất tắc thuộc Tiền Chí Tân. Hắn đem tâm một hoành, nhổ xuống trên đầu trâm cài, lập tức liền đâm vào Tiền Vân Trác ngực.

Biến cố tới quá nhanh, còn lại hai người đều còn không có phản ứng lại đây, Tiền Vân Trác liền cảm thấy ngực đau xót. Cúi đầu liền nhìn đến chính mình ngực thượng cắm một cây trâm cài, chậm rãi nhìn về phía trâm cài chủ nhân, Tiền Vân Trác khiếp sợ trưởng thành mắt.

Nhìn đến phi đầu tán phát Tiền Chí Tân, Tiền Vân Trác tức muốn hộc máu quát: “Tiền Chí Tân, ngươi làm sao dám!”

“Tiểu thúc, thực xin lỗi! Ta không phải cố ý mà, ta cũng không có cách nào, ta chỉ nghĩ tồn tại.” Tiền Chí Tân bị Tiền Vân Trác nhìn dọa lui về phía sau một bước, buông ra nắm chặt cây trâm tay, cuống quít bãi đôi tay.

“Hảo a, ngươi hảo a, ngươi thật là rất tốt!” Tiền Vân Trác run rẩy ngón tay Tiền Chí Tân, bỗng nhiên “Phốc” một tiếng, hắn phun ra một ngụm máu tươi.

Ánh mắt rét run, hắn đã cảm giác được chính mình kiên trì không được bao lâu, duỗi tay rút ra cắm ở trên ngực cây trâm. Sấn tiền Chí Tân tâm thần không xong, hắn đồng dạng đem cây trâm cắm vào Tiền Chí Tân ngực.

“A… Cá hề tiểu thúc, ngươi……” Tiền Chí Tân tu vi vốn dĩ liền không có Tiền Vân Trác cao, đãi hắn phản ứng lại đây khi, đã ngăn cản không được.

“Tưởng lấy ta mệnh đổi ngươi mệnh, ngươi còn không xứng, muốn chết liền đại gia cùng chết.” Tiền Vân Trác vô lực mà ngồi dưới đất, nhìn Tiền Chí Tân, nghiến răng nghiến lợi nói. Hắn không nghĩ tới Tiền Chí Tân vừa mới mới đáp ứng rồi bất hòa hắn nội đấu, xoay người liền bổ hắn một đao. Tưởng đạp hắn thi thể đi ra ngoài, tuyệt đối không thể!

Mà một bên Từ Thắng Hoa cứ như vậy trơ mắt mà nhìn thúc cháu hai người giết hại lẫn nhau, hắn hồng mắt, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, “Ngươi, ngươi làm sao dám? Bọn họ nhưng đều là Tiền gia dòng chính.”

Thân ảnh nhoáng lên, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa trở lại tại chỗ khi, trong tay xuất hiện một phen mang theo huyết kiếm.

“A……” Đãi Từ Thắng Hoa phản ứng lại đây, chỉ tới kịp phát ra hét thảm một tiếng.

Trên mặt đất có một bãi vết máu cùng một ngón tay.

“Ta ghét nhất người khác dùng ngón tay, chỉa vào ta.” Tiêu Lăng Hàn quăng soái pháp trên thân kiếm vết máu, cấp pháp kiếm ném đi một cái thanh khiết thuật.

“Kỳ thật ta vẫn luôn rất tò mò, ngươi thoạt nhìn nghiêm túc cũ kỹ, bất cận nhân tình, như thế nào sẽ như vậy ham thích làm ta cưới cái nào gọi là gì âm tới nữ nhân.”

Thấy Từ Thắng Hoa muốn mở miệng, Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới cái gì, đột nhiên nói: “Ngươi chờ hạ lại nói, ngươi hiện tại lời nói, chưa chắc là thật sự.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn trong tay nhiều ra một tấm phù triện, nhíu mày nhìn về phía Từ Thắng Hoa.

Từ Thắng Hoa tu vi so với chính mình cao, khẳng định sẽ không ngoan ngoãn đứng làm chính mình đem phù triện dán ở trên người hắn, vậy nên làm sao bây giờ?

Có, Tiêu Lăng Hàn theo sau lấy ra một cái đan bình, đảo ra một cái đan dược, dưới ánh nắng chiếu xuống, mặt trên còn như ẩn nếu hiện hoa văn, này rõ ràng là một viên cực phẩm đan dược.

Đan dược xuất hiện trong nháy mắt, trận pháp nội ba người ánh mắt đều không tự chủ được mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm đan dược.

“Cực phẩm đan dược!” Ba người đồng thời kinh hô một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Đại kinh tiểu quái!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 151

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 151 Học viện Hoàng Cực

【 Huyền Ý trở về 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn thừa dịp ba người đem tâm thần đều đặt ở cực phẩm đan dược thượng thời điểm, bước nhanh đi vào Từ Thắng Hoa trước người, cực phẩm đan dược cứ như vậy bị hắn đưa vào Từ Thắng Hoa trong miệng.

"Ngươi……" Từ Thắng Hoa mở to mắt, tưởng không rõ Tiêu Lăng Hàn như thế nào sẽ đem cực phẩm đan dược đưa cho hắn ăn.

"Không cần kinh ngạc, trong chốc lát ngươi liền biết ta dụng ý." Tiêu Lăng Hàn thấy hắn kinh ngạc biểu tình, không mặn không nhạt nói. Từ Thắng Hoa nhất định cho rằng chính mình cho hắn ăn chính là thứ tốt, bất quá một hồi hắn khẳng định sẽ hoàn toàn thất vọng.

Quả nhiên, không đến năm phút, Từ Thắng Hoa liền cảm giác tự thân linh khí ở chậm rãi trôi đi, chỉ chốc lát sau liền toàn bộ hồi súc tới rồi đan điền trung.

Hắn hoảng sợ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, chính mình trước mặt người đến tột cùng là như thế nào một cái quái vật. Chẳng những sẽ phù thuật, trận pháp, cực phẩm đan dược đều có thể lấy ra tới, đó có phải hay không đại biểu hắn rất có khả năng là luyện đan sư?

Cảm giác dược hiệu đã không sai biệt lắm có tác dụng, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem chân ngôn phù dán ở Từ Thắng Hoa trên người.

Đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Ngươi vì cái gì ngạnh muốn ta cưới Tiền gia nữ nhân kia?"

"Bởi vì Nhân Nhân nói nàng thích ngươi, phi ngươi không gả."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Đây đều là cái gì logic? Nàng thích chính mình, chính mình liền nhất định phải cưới?

"Ngươi cùng cái kia kêu Nhân Nhân nữ nhân đến tột cùng là cái gì quan hệ?" Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hỏi.

Từ Thắng Hoa vội vàng nhắm chặt miệng, thậm chí còn duỗi tay che miệng lại. Vấn đề này hắn không thể trả lời, đáng tiếc hắn làm hết thảy đều là phí công. Chỉ thấy hắn miệng không tự chủ được mở ra, chậm rãi nói: "Hắn là nữ nhi của ta."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, này cũng liền nói thông, khó trách gia hỏa này như vậy ham thích với dắt tơ hồng, xem ra này Từ Thắng Hoa vẫn là cái nữ nhi

khống.

Học viện Hoàng Cực có minh xác quy định, Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc người không thể đương học viện viện trưởng cùng với trưởng lão, nhưng, có thể đương đạo sư. Từ Thắng Hoa vì có thể đương Phù Viện viện trưởng liền nữ nhi đều không thể công khai tương nhận, còn làm một cái kêu Trần Quang Diệu người giả mạo là Tiền gia tới cửa con rể, xem ra này Tiền gia sợ là mưu đồ không nhỏ a!

"Tiền gia ở Học viện Hoàng Cực xếp vào bao nhiêu người? Đều có này đó?" Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái lưu ảnh thạch, chuẩn bị đem Từ Thắng Hoa nói nội dung lục xuống dưới, quay đầu lại giao cho Âu Dương Tu Kỳ.

"Cùng sở hữu chín người, ta chỉ là trong đó một người, Võ Viện phó viện trưởng......."

Đãi Từ Thắng Hoa nói xong, Tiêu Lăng Hàn lại hỏi chút về học viện sự tình, liền không có lại cùng Từ Thắng Hoa vô nghĩa, trực tiếp đem hắn giết. Đến chết hắn đều mở to mắt, hắn hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên dám thật sự giết hắn.

Giải quyết hảo trận pháp trung ba người, Tiêu Lăng Hàn vừa ra trận pháp, liền đối thượng Sở Mục Thần tìm tòi nghiên cứu ánh mắt.

"Hảo nùng mùi máu tươi, ngươi thật sự đem bọn họ cấp," Sở Mục Thần làm cái cắt cổ động tác.

"Ân." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Hiện tại sân trận pháp triệt hồi, trong một góc không có một bóng người, trên mặt đất sạch sẽ. Nếu không phải trong không khí có chứa một tia như có như không huyết tinh khí, Sở Mục Thần đều sẽ cho rằng kia ba người rời đi nơi này.

Nghe được Tiêu Lăng Hàn thừa nhận, Sở Mục Thần không thể không bội phục hắn lá gan thật đại.

"Sẽ không bị người phát hiện đi!" Nhíu mày nhìn Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này liền không thể ở học viện ngoại lại động thủ sao? Cố tình ở chính mình trong viện liền đem người cấp giết, Sở Mục Thần không khỏi có chút lo lắng, học viện Chấp Pháp Đường cũng không phải là đùa giỡn, bên trong có vài người tu vi đều là Hóa Thần kỳ.

"Sợ cái gì, ta là có chỗ dựa người." Tiêu Lăng Hàn không chút hoang mang ngồi xuống, còn vì chính mình phao một hồ trà.

Sở Mục Thần một nghẹn, gia hỏa này không phải là còn ở làm viện trưởng đại nhân là hắn sư tôn mộng đi? Hắn vươn tay, tưởng thăm thăm Tiêu Lăng Hàn có phải hay không phát sốt.

Tiêu Lăng Hàn thấy Sở Mục Thần muốn tới sờ chính mình cái trán, về phía sau một ngưỡng, không vui hỏi: "Có việc?"

"Xem ngươi có phải hay không phát sốt."

"Ta xem phát sốt người rõ ràng là ngươi, ta tốt xấu tu vi còn ở, đâu giống ngươi một người bình thường." Tiêu Lăng Hàn nói, còn dùng bắt bẻ ánh mắt nhìn thoáng qua Sở Mục Thần, nơi đó bánh mì hàm ý tứ là muốn lại coi là thừa bỏ liền có bao nhiêu ghét bỏ.

"Ta," thế nhưng không nói gì phản bác, Sở Mục Thần cảm thấy từ chính mình trở thành phàm nhân sau, người đều biến xuẩn.

"Đúng rồi, Tiêu sư đệ, còn có ba ngày chính là Thiên Tinh thương hội đấu giá hội." Sở Mục Thần lấy ra một cái truyền âm ngọc giản, ý tứ là có người cho hắn truyền tin tức.

"Các ngươi gia tộc người tới?" Nhướng mày, Tiêu Lăng Hàn vui sướng khi người gặp họa nhìn Sở Mục Thần.

"Ân, hẳn là có người biết được ta đan điền bị thương, muốn xác nhận một chút có phải hay không thật sự." Những người đó nếu là biết chính mình hiện tại là một cái phế nhân, hẳn là thật cao hứng đi!

"Vậy ngươi muốn đi sao? Ngươi hiện tại chính là một cái nhược kê."

"Đi, như thế nào không đi! Không cho bọn họ nhìn xem, bọn họ hẳn là ngủ không yên ổn, làm cho bọn họ kiểm tra cẩn thận, ta lại khôi phục cũng không muộn." Sở Mục Thần biết chính mình mặc kệ có đi hay không sớm muộn gì đều phải đối mặt, nếu như vậy, kia không bằng làm cho bọn họ đều biết chính mình phế đi, ít nhất tạm thời có thể đánh mất vị kia Độ Kiếp kỳ đại năng nhìn trộm.

"……"

Hắn như thế nào cảm thấy Sở Mục Thần nghẹn hư, đây là chuẩn bị giả heo ăn thịt hổ!

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn vui mừng ra mặt, khóe mắt mang cười, thẳng tắp nhìn về phía động phủ cửa.

Sở Mục Thần nghi hoặc mà quay đầu lại nhìn về phía phía sau, cái gì đều không có, cũng không biết này Tiêu Lăng Hàn ở cao hứng cái gì? Vươn tay ở trước mặt hắn quơ quơ, "Tiêu sư đệ, ngươi đang xem cái gì?"

"Chờ lát nữa ngươi sẽ biết." Tiêu Lăng Hàn cười thần bí.

"……"

Như vậy thần bí, cũng không biết là chuyện gì? Áp xuống đáy lòng tò mò, Sở Mục Thần cũng đi theo nhìn về phía cửa.

Không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn đối với bên ngoài trận pháp vung tay lên, 44 hào động phủ trước xuất hiện một cái quen thuộc bóng người.

Người tới ăn mặc một thân màu tím pháp y, tay trái cổ tay chỗ có một cây màu đen vòng tay, một đầu đen nhánh rậm rạp tóc, dùng một cây màu tím dải lụa

thúc, một đôi mày lá liễu hạ lại là một đôi thon dài mắt đào hoa, anh đĩnh mũi, trắng nõn làn da, phấn nộn môi. Đương người tới nhìn thấy trong sân người khi, trên mặt xuất hiện một mạt lệnh người hoa mắt say mê tươi cười.

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, mở ra hai tay, người tới một cái chạy như bay nhào vào trong lòng ngực hắn.

"Hoan nghênh trở về!"

Trầm thấp hồn hậu, giàu có từ tính thanh âm ở bên tai vang lên, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy thanh âm êm tai đến cực điểm, tê tê dại dại truyền vào hắn trong lòng. Hắn đã có hai tháng không có nghe được thanh âm này, lại là như thế tưởng niệm.

Hắn không tha mà ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực cọ cọ, tham lam mà hấp thụ trên người hắn hương vị.

Cảm giác được trong lòng ngực người đối chính mình không muốn xa rời, Tiêu Lăng Hàn có chút không nghĩ buông ra, nhưng một bên còn có một cái xem diễn người ở. Hắn vỗ vỗ Thượng Quan Huyền Ý sau lưng, khẽ cười một tiếng, "Hảo, còn cùng cái hài tử dường như, Sở sư huynh nên chê cười."

Thượng Quan Huyền Ý căn bản liền không có thấy trong viện trừ bỏ Tiêu Lăng Hàn bên ngoài những người khác, bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nhắc nhở, hắn mặt "Đằng" liền đỏ. Chạy nhanh buông ra Tiêu Lăng Hàn, hắn nhưng không nghĩ bị người khác biết chính mình hiện tại tiểu tâm tư, chờ Tiêu Đại Ma Vương khi nào không thích nữ nhân, chính mình lại nói với hắn chính mình tâm duyệt hắn.

"Sở sư huynh, ngươi cũng ở nha." Thượng Quan Huyền Ý dường như không có việc gì về phía ngồi ở một bên Sở Mục Thần chào hỏi, trực tiếp xem nhẹ hắn trong mắt hài hước, tùy ý Tiêu Lăng Hàn nắm hắn đi vào bên cạnh bàn ngồi xuống.

"Ân, ta hiện tại chính là một cái không hề tu vi phế nhân, cố ý tới tìm cầu Tiêu sư đệ che chở."

Sở Mục Thần tay chống cằm qua lại đánh giá Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người, nghĩ thầm, này hai người một cái so một cái lớn lên đẹp, chính mình về sau vẫn là thiếu cùng bọn họ đi cùng một chỗ. Miễn cho những người khác chỉ thấy được bọn họ, tựa như vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý tiến vào thời điểm, hắn liền hoàn toàn liền đem chính mình trở thành không khí, trong mắt có thể thấy chỉ có Tiêu Lăng Hàn một người.

"Sở sư huynh chỉ là tạm thời không tu vi, sau đó không lâu ngươi tu vi là có thể khôi phục, đến lúc đó đã có thể không có người còn dám nói ngươi là phế nhân."

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới nói xong, một ly trà liền đặt ở trong tay hắn, quay đầu nhìn lại, Tiêu Lăng Hàn chính mỉm cười mà nhìn hắn. Hắn như thế

nào tổng cảm thấy quái quái, Tiêu Đại Ma Vương như thế nào đột nhiên đối chính mình tốt như vậy? Trong lòng tuy rằng nghi hoặc, Thượng Quan Huyền Ý cũng không có hỏi ra tới, hắn thực thích Tiêu Lăng Hàn như vậy sủng chính mình, hắn sợ chính mình vừa hỏi ra tới, loại này đãi ngộ liền không có.

"Chỉ mong! Đúng rồi, Thượng Quan sư đệ lần này đi ra ngoài nhưng gặp được quá cái gì thú vị sự?"

"Chuyện thú vị không có, bất quá sốt ruột sự tình nhưng thật ra có một kiện." Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu, cực kỳ u oán mà trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, không có việc gì chiêu cái gì lạn đào hoa. Thật muốn đem này trương thịnh thế mỹ nhan che lên, không cho bất luận kẻ nào xem.

"Cái gì sốt ruột sự, mau nói ra, làm ta cao hứng cao hứng." Sở Mục Thần vừa mới nói xong, liền thu được một đạo bất mãn trừng mắt cùng một đạo lạnh như băng ánh mắt, không cần xem đều hắn đều biết chính mình đây là chọc nhiều người tức giận. Chạy nhanh ra tiếng bổ cứu, "Huyền Ý, ta sai rồi, ta vừa rồi nói sai rồi. Ta là tưởng nói, làm ngươi nói ra, làm chúng ta vì ngươi phân ưu, phân ưu!" Phân ưu hai chữ cắn phá lệ trọng.

"Kỳ thật chuyện này cùng sư huynh có quan hệ." Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói, thuận tiện bắt tay trên cổ tay màu đen vòng tay lấy xuống dưới, đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

"Cùng ta lại quan?" Tiêu Lăng Hàn mờ mịt, chính mình vẫn luôn quy quy củ củ ở học viện, nhưng không có rời đi quá Vân Hoàng Thành. Duỗi tay tiếp nhận vòng tay (Mặc Ảnh), không dấu vết mà đem nó thu vào khế ước không gian.

"Tiền gia." Thượng Quan Huyền Ý nhắc nhở nói.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, đáy mắt hiện lên một tia sát khí, này Tiền gia vượt tuyến, xem ra chỉ là trộm đi nhà bọn họ bảo khố còn không đủ để cho bọn hắn một cái khắc sâu giáo huấn. Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc quá nhiều, quay đầu lại liền đem lưu ảnh thạch cấp tiện nghi sư tôn đưa đi.

"Bọn họ tìm ngươi làm gì?" Sở Mục Thần buồn bực, này Tiền gia muốn Tiêu Lăng Hàn cưới Tiền Nhân Nhân, nhưng là này đóng lại quan Huyền Ý chuyện gì?

"Bọn họ muốn bắt ta uy hiếp sư huynh." Thượng Quan Huyền Ý lập tức đáng thương vô cùng nhìn Tiêu Lăng Hàn." Một bộ ta thực ủy khuất, mau tới an ủi ta bộ dáng."

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay xoa xoa đầu của hắn, "Nhưng có bị thương? Bắt tay cho ta, ta cho ngươi kiểm tra một chút."

Thượng Quan Huyền Ý theo lời bắt tay đưa cho Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Lăng Hàn nắm lấy hắn tay, linh khí ở trên người hắn du tẩu.

Một phút sau, Tiêu Lăng Hàn không khỏi mà đen mặt, Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên thâm chịu nội thương, xương sườn đều chặt đứt tam căn, tuy rằng thế giới này đan dược chữa thương hiệu quả hảo, nhưng cũng yêu cầu muốn thời gian.

"Đi, ta đi cho ngươi luyện một lò chữa thương đan dược." Nói, Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền trở về phòng, sau đó tiến vào không gian trung.

Lưu tại tại chỗ Sở Mục Thần vẻ mặt ngây ra như phỗng, ai có thể nói cho hắn đã xảy ra chuyện gì? Vì cái gì đảo mắt trong viện cũng chỉ có hắn một người? Hai mươi ngày tới, thật vất vả đem Tiêu Lăng Hàn mong đã trở lại, không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý cũng đã trở lại. Còn tưởng rằng cái này nên náo nhiệt, kết quả hai người một cái xoay người liền đem hắn bỏ xuống.

Có khác phái, vô nhân tính, không đúng, bọn họ là đồng tính!

Tổng cảm thấy nơi nào quái quái, chính mình giống như xem nhẹ cái gì. Sở Mục Thần vỗ đầu, suy nghĩ trong chốc lát cũng không nghĩ ra cái nguyên cớ. Xem ra này không tu vi thật đúng là liền chỉ số thông minh đều ảnh hưởng, tính, chính mình vẫn là đi xem chờ hạ làm cái gì thức ăn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 152

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 152 Học viện Hoàng Cực

【152 thật muốn cắn một ngụm 】 canh bốn

Long Ngọc không gian nội, không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn liền luyện chế hảo một lò sinh cốt đan, luyện chế sinh cốt đan linh thảo vẫn là hai người phía trước đi Lạc Nhật sâm lâm làm nhiệm vụ khi, ở một cái đan sư linh thảo dược viên thu quát trở về.

"Há mồm!" Tiêu Lăng Hàn đem đan dược đưa tới Thượng Quan Huyền Ý bên môi.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt trắng nõn ngón tay thon dài, ngón tay mặt trên kẹp một viên có chứa hoa văn đan dược, rũ mắt, che giấu trong mắt tình yêu, há mồm ngậm lấy đan dược đồng thời, còn ngậm lấy Tiêu Lăng Hàn ngón tay.

Tiêu Lăng Hàn ngón tay đụng chạm đến Thượng Quan Huyền Ý môi khi, chỉ cảm thấy mềm mụp, đương hắn đầu lưỡi xẹt qua ngón tay khi, một cổ điện lưu từ ngón tay truyền khắp toàn thân, làm hắn thoải mái tưởng rên rỉ. Nhưng hắn sắc mặt chút nào bất biến, "Buông miệng, ngươi thuộc cẩu sao?"

Thượng Quan Huyền Ý không tha há mồm buông lỏng ra Tiêu Lăng Hàn ngón tay, ngẩng đầu mở to một đôi vô tội mà đôi mắt nhìn hắn.

Đối thượng Thượng Quan Huyền Ý vô tội ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn chỉ thấy được một đôi câu nhân tâm phách mắt đào hoa, mang theo vô số tinh quang nhìn chính mình. Hắn tâm bị hung hăng đụng phải một chút, không tự giác vươn tay vuốt ve hắn gương mặt, làn da trắng nõn, bóng loáng, có co dãn, thật muốn cắn một ngụm.

"Mau đi đả tọa luyện hóa dược hiệu." Nói xuất khẩu, Tiêu Lăng Hàn mới nghe thấy chính mình lúc này thanh âm khàn khàn, bất quá hắn lạnh mặt, nhưng thật ra không làm Thượng Quan Huyền Ý nhìn ra khác thường.

Làm Thượng Quan Huyền Ý lưu tại trong không gian chữa thương, Tiêu Lăng Hàn một người đi Âu Dương Tu Kỳ sở trụ sơn cốc.

"Tiểu tử thúi, buổi sáng mới rời đi, hiện tại lại tới làm gì?" Mở ra sơn cốc bên ngoài trận pháp, Âu Dương Tu Kỳ nhìn đến trận pháp ** người là Tiêu Lăng Hàn, tức giận nói.

"Đệ tử gặp qua sư tôn, quấy rầy sư tôn thanh tu, là đệ tử không phải, đệ tử trước cấp sư tôn bồi cái không……"

“Đình, thiếu tới chua văn trứu trứu kia một bộ, có sự nói sự.” Khi nói chuyện, Âu Dương đem Tiêu Lăng Hàn bỏ vào trận pháp.

Tiêu Lăng Hàn sửng sốt, chính mình lời nói còn không có nói xong, đã bị tiện nghi sư tôn cắt đứt, đây là ghét bỏ hắn quá có lễ phép?

“Sư đệ đã đã trở lại, chỉ là sư đệ bị chút thương, thương người của hắn là Tiền gia gia chủ phái đi trảo hắn những cái đó tu sĩ, Tiền gia người muốn dùng sư đệ uy hiếp đệ tử, làm đệ tử đi vào khuôn khổ.”

“Buồn cười, này Tiền gia người cũng quá không phải đồ vật, liền bản tôn đệ tử đều dám thương tổn.”

“Chính là, bọn họ cũng quá không đem ngài để vào mắt, đúng rồi, sư tôn ta nơi này còn có một cái đồ vật phải cho ngài.” Tiêu Lăng Hàn đem buổi sáng thu lưu ảnh thạch đem ra, đưa cho Âu Dương Tu Kỳ.

“Nơi này ký lục chính là cái gì?” Âu Dương Tu Kỳ tiếp nhận lưu ảnh thạch, thuận tay liền kích hoạt rồi, chờ xem xong lưu ảnh thạch nội dung, Âu Dương Tu Kỳ cả người lộ ra một cổ sắc bén chi khí.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được Âu Dương Tu Kỳ trên người khí chất biến hóa, không khoẻ mà lui ra phía sau vài bước.

“Hảo, chuyện này ngươi liền không cần lo cho, ngươi đi về trước hảo hảo chiếu cố ngươi sư đệ.” Âu Dương Tu Kỳ bàn tay vung lên, Tiêu Lăng Hàn lại xuất hiện ở sơn cốc ngoại.

Hai ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa tiến vào Long Ngọc không gian, lại không có ở Thất Thải Liên kia khu vực nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh. Hắn nhắm mắt lại, bắt đầu cảm thụ toàn bộ không gian hướng đi, một tấc tấc mà đảo qua, phát hiện Thượng Quan Huyền Ý giờ phút này đang ở tham quan Long Ngọc không gian.

Từng mảnh tiểu tuyết hoa giống yên giống nhau nhẹ, ngọc giống nhau thuần, bạc giống nhau bạch, lả tả lả tả, bay lả tả, từ trên trời giáng xuống, trắng xoá một mảnh.

Tiêu Lăng Hàn một cái ý niệm người liền xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh, duỗi tay thế hắn chụp đi trên đầu cùng trên quần áo bông tuyết, “Thương hảo?”

“Ân, hảo mấy ngày rồi, sư huynh ngươi cũng không tới xem ta.” Thượng Quan Huyền Ý ủy khuất nói.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Đây là ở hướng ta làm nũng?

“Ta hiện tại không phải vào được sao? Đi thôi, ngươi muốn đi chỗ nào, ta mang ngươi đi.” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ôm quá Thượng Quan Huyền Ý eo, đem hắn cả người đều ủng ở trong lòng ngực, trực tiếp bay lên, nhìn trước mắt một mảnh

bạch thế giới, cũng không biết cái này băng thiên tuyết địa địa phương là như thế nào hình thành địa.

Cảm giác được bên hông truyền đến độ ấm, Thượng Quan Huyền Ý mặt không biết cố gắng đỏ hồng, ngẩng đầu thấy đến Tiêu Lăng Hàn chính nhìn phía dưới cảnh vật, làm hắn không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

May mắn Tiêu Đại Ma Vương hiện tại ánh mắt không có đặt ở trên người hắn, bằng không liền khứu lớn.

"Đi ngươi phía trước nói qua kia phiến lôi đình khu vực." Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn Tiêu Lăng Hàn hoàn mỹ cằm, đao tước rìu đục tuấn mỹ ngũ quan, chỉ cảm thấy gương mặt này dị thường đẹp mắt, trăm xem không nề, không biết ở mặt trên lưu một cái chính mình dấu răng sẽ là như thế nào quang cảnh.

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý kia trần trụi ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn tưởng xem nhẹ đều khó, nhịn không được ra tiếng trêu ghẹo.

"Khả xinh đẹp?"

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng gật gật đầu.

"Đẹp ngươi cũng chỉ có thể hâm mộ đố kỵ nhìn." Tiêu Lăng Hàn gõ một chút Thượng Quan Huyền Ý đầu.

"Ai da, sư huynh ngươi làm gì?" Thượng Quan Huyền Ý che lại bị gõ địa phương, bất mãn mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, như thế nào lại vô duyên vô cớ gõ người.

"Tới rồi, tiểu hoa si!" Tiêu Lăng Hàn cúi người tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, ở bên tai hắn nói, sau khi nói xong còn đối với lỗ tai hắn thổi một hơi, chỉ chốc lát sau liền thấy hắn bên tai đỏ bừng một bên.

"Ha ha ha ~~" thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn sung sướng mà cười lên tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn như vậy một đùa giỡn, toàn bộ gương mặt cùng lỗ tai đều đỏ, lấy lại tinh thần lúc này mới thấy rõ chung quanh cảnh tượng, nguyên lai bọn họ đã tới lôi điện nơi khu vực.

Chung quanh phát ra "Bùm bùm" thanh, ngẫu nhiên còn có hai tiếng "Ầm ầm ầm" tiếng sấm.

Thượng Quan Huyền Ý từ không gian giới tử không lấy ra một cái hồ lô đưa cho Tiêu Lăng Hàn, "Sư huynh, ngươi xem cái này để chỗ nào thích hợp?"

Tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đưa qua hồ lô, Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua, không có chút nào chuẩn bị, lập tức liền thấy được một phương Lôi Trì.

"Lôi Trì!" Hắn bị hung hăng chấn kinh rồi một phen, vươn tay phải sờ sờ bởi vì kích động mà kinh hoàng trái tim, đây chính là thứ tốt a!

Hiện tại Long Ngọc không gian có Chung Ly Cô Minh đưa tặng cực phẩm linh mạch, linh khí đã so Học viện Hoàng Cực Tu Luyện Tháp còn muốn nồng đậm. Chỉ là linh mạch vừa mới mới bỏ vào tới không lâu, vẫn chưa ổn định, không thích hợp tu luyện, lại quá đoạn thời gian hẳn là là có thể ở không gian trung tu luyện.

Đem hồ lô trung Lôi Trì đặt ở lôi đình khu vực chính thích hợp, không hổ là khí vận chi tử, này thiên tài địa bảo tùy tùy tiện tiện là có thể tìm được.

"Phóng bên này vừa lúc." Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý đưa tới một cái hố bên cạnh, hai chỉ lôi văn hổ tung ta tung tăng mà chạy tới, lấy lòng mà ghé vào Tiêu Lăng Hàn bên chân.

Này hai chỉ lôi văn hổ đúng là Tiêu Lăng Hàn từ Tử Linh bí cảnh mang ra tới mà, ở biết bí cảnh sẽ hỏng mất sau. Hắn liền tìm tới rồi này hai chỉ lôi văn hổ, hỏi chúng nó có nguyện ý không cùng chính mình rời đi. Hai chỉ đều vui sướng gật đầu, Tiêu Lăng Hàn tùy tay liền đem chúng nó thu được không gian trung.

"Sư huynh, ngươi cư nhiên đem chúng nó hai mang ra tới." Thượng Quan Huyền Ý vui sướng mà duỗi tay sờ sờ lôi văn hổ đầu, này hai chỉ yêu thú thực nghe lời, pha sẽ xem người sắc mặt hành sự.

"Biết bí cảnh muốn hỏng mất, liền thuận tay mang lên chúng nó." Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý cao hứng, Tiêu Lăng Hàn tâm tình rất tốt, nhìn về phía hắn ánh mắt nhu hòa, trong mắt mang theo sủng nịch.

Đương Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại khi, Tiêu Lăng Hàn trong mắt chỉ còn một mảnh bình tĩnh, "Sư huynh, ta muốn cho chúng nó mang ta nơi nơi đi đi dạo."

"Ân, muốn đi liền đi."

"Gia, xuất phát!"

"Rống ~~ rống ~~ khiếu ~~"

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý cưỡi lên lôi văn hổ phía sau lưng, càng đi càng xa, dần dần biến mất ở trong tầm mắt. Tiêu Lăng Hàn thu hồi tầm mắt, lấy ra một phen pháp kiếm, chuẩn bị khai ra một cái mười hai mét vuông ao.

Bởi vì cái này Lôi Trì về sau chính mình sẽ thường xuyên dùng đến, cho nên Tiêu Lăng Hàn đem ao bên trong mài giũa thực bóng loáng.

Hai cái canh giờ sau, nhìn trước mặt bóng loáng san bằng ao, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc vừa lòng gật gật đầu. Hắn trước đem trong hồ lô lôi nguyên thạch lấy ra tới đặt ở ao chính giữa nhất một cái khe lõm trung, đây là hắn căn cứ lôi nguyên thạch lớn nhỏ chuyên môn thiết kế khe lõm, theo sau hắn mới đem trong hồ lô Lôi Trì thủy ngã vào ao trung.

Tuy rằng ao tương đối tiểu, nhưng là dung hạ năm sáu cái thành niên nam tử đều không có vấn đề.

Bởi vì không có lôi kiếp, hắn không thể được đến lôi kiếp tẩy lễ, thân thể cường độ toàn dựa vào chính mình luyện thể đoạt được, có này phương Lôi Trì, hắn về sau lâu lâu là có thể tới phao thượng ngâm, tuyệt đối so với ai sét đánh hiệu quả hảo.

Vì không cho bị lôi văn hổ phá hư, Tiêu Lăng Hàn ở ao chung quanh lại bố trí một cái tứ cấp phòng ngự trận.

Chờ Tiêu Lăng Hàn làm tốt này hết thảy, phát hiện Thượng Quan Huyền Ý còn không có hồi lôi điện khu vực. Nhắm mắt lại, cảm thụ một chút Thượng Quan Huyền Ý hiện tại nơi vị trí, ý niệm vừa động, Tiêu Lăng Hàn vững vàng ngồi xuống Thượng Quan Huyền Ý phía sau, một phen đem hắn vòng ở chính mình trong lòng ngực.

"A……" Thượng Quan Huyền Ý không hề chuẩn bị lập tức đã bị người ôm lấy, kéo vào một cái ấm áp rắn chắc ngực, không khỏi phát ra một tiếng kinh hô.

"Ha ha ha……" Thấy Thượng Quan Huyền Ý này xuẩn manh xuẩn manh bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không khỏi cười ha hả.

"Sư huynh!" Thượng Quan Huyền Ý phát ra rung trời rống giận, hầm hừ vươn tay ở hắn vòng lấy chính mình cánh tay thượng chính là uốn éo.

"Đình, dừng tay, dừng tay, sư huynh không chê cười ngươi, còn không được sao?"

Tiểu gia hỏa sinh khí, xuống tay lực đạo nhưng không nhẹ, tuy rằng không hề có vặn đau chính mình, bất quá chính mình có thể làm bộ một chút rất đau bộ dáng, bằng không thật đem người chọc giận liền không hảo.

Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu, đập vào mắt chính là trắng nõn cổ, da thịt như tuyết, hắn liếm liếm khô ráo môi, yết hầu không tự chủ được thượng hạ lăn lộn một chút. Hắn ánh mắt trở nên u ám, trong lòng ngực vật nhỏ cũng thật mê người, làm hắn không tự chủ được muốn tới gần, nhấm nháp hắn hương vị.

Thượng Quan Huyền Ý nhẹ "Hừ" một tiếng, cảm giác được phía sau người nhiệt độ cơ thể, cho chính mình chưa bao giờ từng có cảm giác an toàn, làm hắn cả người đều thả lỏng lại, dựa vào Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực.

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý tiếng hừ lạnh, lập tức hồi qua thần, hắn môi ly Thượng Quan Huyền Ý cổ chỉ còn một centimet khoảng cách, thiếu chút nữa hắn liền ma xui quỷ khiến mà hôn đi lên.

Nhắm mắt, thu liễm tâm thần, đem những cái đó kiều diễm tâm tư đều đuổi đi.

Lại tránh trước mắt, hắn đôi mắt đã khôi phục thanh minh, nhìn qua lạnh nhạt lại vô tình.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực thực thoải mái, lôi văn hổ đi được lại thực ổn, Thượng Quan Huyền Ý có chút mơ màng sắp ngủ, duỗi tay che miệng, "A ~~" đánh một cái đại đại ngáp.

“Mệt nhọc?” Tiêu Lăng Hàn hạ giọng, tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý “Ân” một tiếng, lấy ra một cái không gian giới tử đặt ở Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay, “Nột, cái này cấp sư huynh, này đó đều là ta lần này rèn luyện khi ngẫu nhiên đoạt được.” Nói xong lời nói sau, dựa vào trong lòng ngực hắn mí mắt bắt đầu đánh nhau.

Nhìn trong tay nhiều ra tới không gian giới tử, Tiêu Lăng Hàn tâm tình cực kỳ phức tạp, thần thức đảo qua, bên trong đều là một ít tu luyện sở dụng thiên tài địa bảo. Phỏng chừng này hai tháng thời gian Thượng Quan Huyền Ý đem hắn kiếp trước được đến quá cơ duyên địa phương, đều đi rồi một lần. Không nghĩ làm chính mình biết, cho nên một người đi, có thể được đến đồ vật lại đều cho chính mình.

Thật là cái tiểu ngốc tử, chính mình chỉ là đối hắn tốt hơn một chút một chút, hắn liền đem sở hữu thứ tốt đều hai tay dâng lên. Trọng sinh một đời, một chút cũng không biết cảnh giác, thế nhưng không biết nhân tâm dễ biến, sơ tâm khó thủ, cũng không sợ bị chính mình lừa đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 153

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 153 Học viện Hoàng Cực

【 tham gia đấu giá hội 】 canh một

Nhìn thấy trước người trong lòng ngực người đã nhắm hai mắt lại, Tiêu Lăng Hàn tự nhủ nói: "Như vậy trân quý tu luyện tài nguyên, ngươi nhưng thật ra không chút do dự đều cho ta, thật không biết bắt ngươi làm thế nào mới tốt. Ngươi ngu như vậy, phải bị người lừa đi, ta nhưng làm sao bây giờ? Hảo tưởng hiện tại liền đem ngươi nuốt ăn nhập bụng."

Trong lòng ngực người không hề sở giác, xem ra ngủ thật sự trầm, Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, ôm Thượng Quan Huyền Ý ra Long Ngọc không gian.

Trở lại phòng sau, Tiêu Lăng Hàn thật cẩn thận mà đem Thượng Quan Huyền Ý đặt ở trên giường, giúp hắn đem giày cùng áo ngoài cởi. Chính mình cũng cởi, lên giường đem Thượng Quan Huyền Ý vớt vào trong lòng ngực, hắn theo bản năng tìm một cái thoải mái vị trí, ôm vòng lấy chính mình eo. Tiêu Lăng Hàn khóe miệng hơi hơi giơ lên, chỉ cảm thấy lúc này vô cùng thỏa mãn, không hai tháng tâm lập tức đã bị phong phú.

Sáng sớm hôm sau……

Một trương gỗ sưa khắc hoa trên giường lớn, Thượng Quan Huyền Ý đang bị Tiêu Lăng Hàn đè nặng hôn môi, đột nhiên một bó ánh sáng chiếu đến hắn không mở ra được mắt. Lông mi hơi hơi rung động, Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa mở mê mang hai mắt, đương thấy rõ trên giường chỉ có hắn một người khi, không khỏi có chút mất mát, nguyên lai vừa rồi hết thảy bất quá là một giấc mộng.

Không đúng, vì cái gì là Tiêu Đại Ma Vương đè nặng chính mình hôn môi? Không nên là chính mình đè nặng hắn hôn môi sao?

Hắn trường một trương thịnh thế mỹ nhan, lại tuấn mỹ vô song, chính là hẳn là bị chính mình áp, Thượng Quan Huyền Ý mỹ tư tư mà nghĩ. Dư quang thấy trên bàn để lại một trương tờ giấy, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh vỗ vỗ đầu, chính mình đều suy nghĩ cái gì đâu? Bát tự còn không có một phiết, liền bắt đầu liền mộng tưởng hão huyền.

Xuống giường, hắn cầm lấy trên bàn giấy, "Huyền Ý, sư huynh đi Trọng Lực Thất luyện kiếm, buổi chiều trở về, chạng vạng chúng ta cùng nhau đi ra ngoài tham gia Thiên Tinh thương hội đấu giá hội, chờ ta! Tiêu Lăng Hàn."

Thượng Quan Huyền Ý xem xong tờ giấy nội dung, lại đem tờ giấy chiết hảo, bảo bối dường như thu lên.

Ra khỏi phòng đi vào sân, Sở Mục Thần đang ngồi ở bàn đá trước đọc sách, trên mặt bàn còn bày một ít giấy bút, mặt trên tất cả đều là một ít kỳ quái hoa văn, dù sao Thượng Quan Huyền Ý là xem không hiểu, bất quá hắn biết những cái đó đều là khắc văn.

Thấy Sở Mục Thần cau mày, vẻ mặt rối rắm biểu tình, Thượng Quan nghĩ chính mình là lặng lẽ rời đi hảo đâu, vẫn là rời đi hảo?

Đang định lặng lẽ sau này lui, nào biết Sở Mục Thần đột nhiên ngẩng đầu, "Thượng Quan sư đệ, thương thế của ngươi hảo sao?"

"A? Hảo."

"Hôm nay đấu giá hội, ngươi đi sao?"

"Đi, sư huynh nói chờ hắn buổi chiều trở về cùng đi, ngươi cũng phải đi?"

Thượng Quan Huyền Ý trên dưới đánh giá Sở Mục Thần vừa lật, thầm nghĩ, Sở Mục Thần tuy rằng là Thiên Tinh thương hội ngũ thiếu gia, nhưng hiện tại là phế nhân, Thiên Tinh thương hội người còn sẽ nhận hắn sao?

Sở Mục Thần nghĩ đến Thiên Tinh thương hội người đều là lấy ích lợi là chủ, chính mình hiện tại tuy rằng không thể mang cho bọn họ ích lợi, nhưng rốt cuộc vẫn là gia chủ nhi tử, tóm lại bọn họ không có khả năng cùng chính mình một cái phế nhân so đo, nhiều nhất chính là ở miệng thượng chiếm chút tiện nghi.

"Đương nhiên muốn đi, có người mời ta đi, ta nếu không đi, chẳng phải là quá không cho người khác mặt mũi, ta hiện tại chính là một cái phế nhân, không có làm càn tư bản."

Thượng Quan Huyền Ý hài hước mà nhìn Sở Mục Thần, "Ngươi đi, còn có thể trở về sao?"

"Ta hiện tại chính là một cái phế nhân, bọn họ nhiều nhất chính là xác nhận một chút ta có phải hay không thật sự phế đi." Sở Mục Thần căng da đầu nói, dĩ vãng những người đó đối hắn đều là khách khách khí khí, hiện tại sao, thật đúng là khó mà nói.

"Vậy là tốt rồi!" Thượng Quan Huyền Ý khoa trương mà vỗ vỗ bộ ngực, vẻ mặt nghĩ mà sợ bộ dáng.

Sở Mục Thần: "……" Đây là sợ bị chính mình liên lụy, hắn như thế nào như vậy muốn tấu Thượng Quan Huyền Ý một đốn đâu? Đáng tiếc ý tưởng tuy rằng hảo, chỉ là chính mình như bây giờ nếu là thật dám động thủ, chỉ sợ không phải tấu người khác một đốn, mà là bị người ta tấu một đốn.

Đột nhiên cảm giác được động phủ bên ngoài trận pháp bị người xúc động một chút.

“Di, có người tới.” Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn về phía Sở Mục Thần, ý tứ thực rõ ràng, là tìm ngươi?

“Hẳn là Thiên Duệ tới.” Sở Mục Thần suy đoán, hẳn là tới cùng bọn họ cùng đi tham gia đấu giá hội.

Thượng Quan Huyền Ý đi vào trận pháp trước, lấy ra ngọc giản lại hướng lên trên mặt đưa vào linh lực, ngọc giản bắn ra một đạo quang, trận pháp mở ra, bên ngoài đứng người quả nhiên là Ân Thiên Duệ.

“Thiên Duệ, đã lâu không thấy!” Thượng Quan Huyền Ý vui sướng mà kêu lên, hai cái không gặp Ân Thiên Duệ, đột nhiên phát hiện hắn tu vi rõ ràng bay lên không ít.

“Huyền Ý, đã lâu không thấy, ngươi chừng nào thì trở về?”

“Vừa trở về hai ngày.”

Ân Thiên Duệ đi theo Thượng Quan Huyền Ý đi vào trong viện, “Sở sư huynh!”

Sở Mục Thần gật gật đầu, “Ngồi!”

“Thiên Duệ, ta phát hiện ngươi tu vi giống như tăng trưởng không ít, ngươi không phải là cắn dược đi?” Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến liền hỏi ra tới, gia hỏa này chẳng lẽ là thấy mọi người đều kết đan, cho nên nóng nảy?

Ân Thiên Duệ gật đầu nói: “Ta xác thật là cắn dược.”

“Ngươi tiền đồ!” Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt Ân Thiên Duệ, tức giận nói, gia hỏa này là muốn tự hủy tương lai sao?

“Yên tâm, ta sẽ không có việc gì, ta thể chất đặc thù, có thể tùy tiện ăn đan dược, không cần lo lắng đan độc cùng kháng dược tính.” Ân Thiên Duệ giải thích nói, hắn nhìn ra được Thượng Quan Huyền Ý là thật sự quan tâm hắn, trong lòng tràn đầy cảm động.

Nghe thấy Ân Thiên Duệ nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý trên dưới nhìn quét Ân Thiên Duệ, tưởng đem hắn trong ngoài xem cái rành mạch.

“Thể chất đặc thù? Ngươi sẽ không không phải người đi?”

“Ngươi mới không phải người.”

“Ta xác thật không phải người.” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, hào phóng thừa nhận, hắn mẫu thân là thần thú phượng hoàng, hắn có một nửa Yêu tộc huyết mạch, tự nhiên không phải người.

Ân Thiên Duệ mắt trợn trắng, hắn chỉ là theo bản năng phản bác, nào biết này Huyền Ý thế nhưng còn thoải mái hào phóng nhận, cái này làm cho hắn cảm giác chính mình một quyền đánh vào bông thượng.

“Thiên Duệ, theo ta được biết có chút Yêu tộc đối đan dược liền không có kháng dược tính, bọn họ cũng không lo lắng ăn đan dược sẽ lưu lại đan độc.” Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình cần thiết giải thích một chút, chính mình vừa rồi thật sự không có mắng hắn ý tứ.

“Sở sư huynh đừng vẽ, ngươi ngẩng đầu nhìn xem ta.” Ân Thiên Duệ lấy quá Sở Mục Thần đang ở quỷ vẽ bùa giấy, làm hắn cấp nhìn xem, chính mình rõ ràng chính là nhân loại.

Sở Mục Thần nhìn Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, đúng sự thật đáp: “Trên mặt thực sạch sẽ, không có dơ đồ vật.”

“Ha ha ha……” Thượng Quan Huyền Ý nghe xong Sở Mục Thần trả lời, cười đến ngửa tới ngửa lui.

Sở Mục Thần vừa rồi căn bản liền không có nghe hai người đang nói cái gì, chỉ nghe thấy Ân Thiên Duệ kêu chính mình xem hắn, chính mình nhìn lúc sau, cũng là dựa theo chính mình quan niệm đáp.

Này, không tật xấu! Chính là không tật xấu nói, Thượng Quan Huyền Ý ở nơi đó cười cái gì? Chính mình sẽ không trong lúc vô ý đem tương lai cậu em vợ đắc tội đi?

Ân Thiên Duệ một trận buồn bực, sắc mặt trướng đến đỏ bừng, “Sở sư huynh, ta không phải làm ngươi xem ta mặt, ta là làm ngươi nhìn kỹ xem ta, xem ta là Nhân tộc vẫn là Yêu tộc?”

“Ngươi đương nhiên là Nhân tộc.” Sở Mục Thần nói còn duỗi tay muốn đi thăm thăm Ân Thiên Duệ trên trán độ ấm.

Nghe thấy Sở Mục Thần nói như vậy, Ân Thiên Duệ vẻ mặt đắc ý mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, chỉ là hắn đắc ý tiểu biểu tình còn không có duy trì bao lâu, một bàn tay liền phóng hắn giữa trán.

Không rõ nguyên do mà nhìn về phía tay chủ nhân, khó hiểu hỏi: “Sở sư huynh, ngươi làm gì?”

“Không phát sốt! Như thế nào tịnh nói mê sảng đâu!” Sở Mục Thần thu hồi tay, ở chính mình trên trán cũng thử thử.

“Ha ha ha……” Thượng Quan Huyền Ý hảo không dung mới ngừng cười, nhìn thấy Sở Mục Thần một phen tao thao tác, không khỏi cười cong eo.

Sở Mục Thần không có nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người phía trước đối thoại, tất nhiên là không biết chân thật tình huống.

Hiện tại nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý một cái kính mà ở nơi đó cười, mà Ân Thiên Duệ đang lườm chính mình, Sở Mục Thần cảm thấy chính mình hơn phân nửa, cùng với khẳng định là đắc tội tương lai cậu em vợ. Kia chính mình không thể trêu vào, tổng trốn đến khởi đi, vừa lúc hắn hiện tại là người thường, cùng hai người vừa nói, tiếp theo liền niệu độn.

Cái này đề tài mấy người đều không có để ý, thẳng đến sau lại, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện Ân Thiên Duệ thật sự không phải người thời điểm, vỗ vai hắn bên, thở dài, "Năm đó ta liền nói ngươi không phải người, ngươi còn không được, hiện tại không đánh đã khai đi!"

Đương nhiên đây là lời phía sau.

Một cái trang hoàng đơn giản đại khí trong phòng, một trương án trước bàn, đang ngồi ba người.

Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở Tiêu Lăng Hàn bên người, xem giới mục biểu.

Đối diện ngồi Ân Thiên Duệ, chính cầm án trên bàn linh quả ăn, "Răng rắc" một tiếng, hắn mơ hồ không rõ nói: "Này thanh linh quả ăn ngon thật."

"Ngươi hiện tại Trúc Cơ kỳ tu vi, này thanh linh quả cho ngươi ăn vừa lúc, đều cho ngươi." Tiêu Lăng Hàn đem trên bàn trang linh quả mâm hướng Ân Thiên Duệ trước mặt đẩy đi.

"Tiêu đại ca, ngươi xác định? Huyền Ý cũng không cần?" Ân Thiên Duệ hoài nghi nói, quay đầu lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý xua xua tay, không chút nào để ý, "Ngươi ăn đi, ta không có hứng thú."

Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian tam cấp linh quả đều có không ít, hắn tự nhiên là đối này nhị cấp thanh linh quả không có hứng thú.

"Ta đây liền không khách khí. Nga, đúng rồi, quên một sự kiện, ta có cái gì phải cho các ngươi." Ân Thiên Duệ nói, liền từ không gian giới tử lấy ra hai cái hộp ngọc, phân biệt đưa cho Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn mở ra hộp, nhìn thoáng qua liền chạy nhanh khép lại, theo sau thu vào Long Ngọc không gian, thuận tiện đem Thượng Quan Huyền Ý cũng thu vào lên. Đặt ở bên ngoài quá không bảo hiểm, hộp phóng đúng là linh chúc quả, này quả tử chẳng phân biệt tu vi, mặc kệ ngươi là cái gì tu vi đều có thể ăn, chân chính là dù ra giá cũng không có người bán bảo vật.

"Đa tạ!"

"Không cần khách khí, này quả tử ăn nhiều cũng vô dụng, ta vừa lúc có sáu viên."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, không ở nhiều lời.

"Các vị đạo hữu, tiền bối, buổi tối hảo! Hoan nghênh các ngươi quang lâm Thiên Tinh thương hội, ta kêu yêu yêu, là lần này đấu giá hội người chủ trì, hiện tại ta tuyên bố đấu giá hội chính thức bắt đầu."

Nghe thấy thanh âm, ba người đồng thời đi vào trạm phía trước cửa sổ, nhìn về phía đại sảnh trên đài cao, chỉ thấy trên đài cao đứng một nữ tử.

Nàng tiếng mềm nhẹ uyển chuyển, thần thái kiều mị, thêm chi mắt ngọc mày ngài, màu da trắng nõn, lớn lên xinh đẹp như hoa.

Nàng hồng y tráo thể, thon dài gáy ngọc hạ, một mảnh bộ ngực sữa như ngưng chi bạch ngọc, nửa che nửa lộ, tố eo một bó, thế nhưng một tay có thể ôm hết, đi đường lay động sinh tư, như là một chi ở ngày mùa hè nở rộ hoa hồng, kiều diễm động lòng người.

Nàng vừa xuất hiện, phía dưới đại sảnh thật nhiều nam tu đều xem thẳng mắt, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn yêu yêu, làm càn một ít người càng là lộ ra dâm uế ánh mắt.

Nữ nhân này tuy rằng không có lần trước bọn họ thấy Lạc Hồng Nhan xinh đẹp, khá vậy đều có nàng độc đáo chỗ. Thượng Quan Huyền Ý có chút khẩn trương mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, rất sợ hắn sẽ thích như vậy nữ tử.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 154

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 154 Học viện Hoàng Cực

【 linh mộc huyết phượng mộc 】 canh hai

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nhìn về phía hắn, "Huyền Ý, có việc?"

"Không, không có việc gì, chính là cảm thấy sư huynh ngươi lớn lên thật là đẹp mắt."

"Tiêu đại ca xác thật lớn lên tuấn mỹ vô song!"

"Hai cái vua nịnh nọt."

"Phía dưới chúng ta đem bán đấu giá đệ nhất dạng chụp phẩm, đó chính là đại gia chờ mong đã lâu đi trước Huyền Thiên đại lục phi thuyền vé tàu. Mọi người đều biết chúng ta Thiên Tinh thương hội vé tàu mỗi lần cùng sở hữu hai trăm trương, sẽ đưa tặng Học viện Hoàng Cực hai mươi trương, cho nên đấu giá hội thượng chỉ có 180 trương bán đấu giá, mỗi mười trương cùng nhau chụp. Phía dưới chúng ta tiến hành lần đầu tiên bán đấu giá kêu giới, một vạn khối hạ phẩm linh thạch lên giá, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một ngàn khối hạ phẩm linh thạch." Yêu yêu nói âm vừa ra, phía dưới liền vang lên hết đợt này đến đợt khác kêu giới thanh.

"Hai vạn một ngàn hạ phẩm linh thạch!"

"Hai vạn 5000 hạ phẩm linh thạch!"

"Tam vạn hạ phẩm linh thạch!"

"Năm vạn hạ phẩm linh thạch!"

"……"

"Sư huynh, chúng ta muốn hay không chụp?"

"Đương nhiên muốn chụp."

"Nhưng, Sở sư huynh không phải nói vé tàu sự tình, hắn sẽ làm Thiên Tinh thương hội quản sự cấp lưu mấy trương sao?" Ân Thiên Duệ nghi hoặc khó hiểu nhìn hai người.

"Cái này kêu để ngừa vạn nhất, dù sao đến lúc đó nếu là không dùng được, lại bán cũng thành. Huống chi Sở sư huynh tình cảnh hiện tại sợ là không tốt lắm, vé tàu sự tình phỏng chừng không diễn." Thượng Quan Huyền Ý nói xong, mở

to một đôi sáng lấp lánh mắt đào hoa, nhìn Tiêu Lăng Hàn, phảng phất là ở cầu khen ngợi.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ soạng một phen hắn đầu nhỏ, trong mắt tất cả đều là ý cười, "Huyền Ý nói không tồi, huống chi ta nghe nói mười cái người một phòng, chúng ta mua mười trương vé tàu, đến lúc đó không bán rớt, vừa lúc chúng ta sáu cá nhân một phòng." Nếu là cùng phòng ở lòng dạ khó lường người, kia ngủ đều không được an bình.

"A, còn có việc này?" Ân Thiên Duệ kinh ngạc, hắn còn tưởng rằng có rất nhiều phòng, một người một cái đâu!

"Bằng không ngươi cho rằng một người một phòng?" Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói.

Ân Thiên Duệ gật gật đầu, hắn là thật sự cho rằng một người một phòng.

"Ta phía trước hỏi qua Sở sư huynh, hắn nói cái kia phi thuyền là một kiện tam cấp Bảo Khí, mặt trên phòng hữu hạn, có thể mười người một phòng đã không tồi." Tiêu Lăng Hàn là sợ thượng phi thuyền sau, thống nhất an bài chỗ ở, cho nên hắn mới cố ý hỏi qua.

Ân Thiên Duệ: "……"

"Hai trăm vạn hạ phẩm linh thạch!"

Tiêu Lăng Hàn giá cả đã ra, toàn trường quỷ dị an tĩnh xuống dưới.

Rõ ràng thượng một khắc vẫn là hai mươi vạn hạ phẩm linh thạch, như thế nào đảo mắt liền đến hai trăm vạn?

Ngay cả người chủ trì yêu yêu đều sửng sốt như vậy một chút, theo sau, nàng hơi hơi mỉm cười, hơi mang điềm mỹ thanh âm vang lên.

"Hai trăm vạn hạ phẩm linh thạch một lần."

Thấy mọi người đều không có phản ứng, nghĩ đến là giá cả lập tức thêm quá độc ác, mọi người đều còn không có từ hai mươi vạn quá độ đến hai trăm vạn.

"Hai trăm vạn hạ phẩm linh thạch lần thứ hai."

Thấy đại gia như cũ không lên tiếng, yêu yêu lại lần nữa ra tiếng, "Hai trăm vạn hạ phẩm linh thạch lần thứ ba, thành giao!" Dứt lời, nàng một gõ bán đấu giá chùy "Đương" một tiếng, "Chúc mừng số 6 phòng đạo hữu!"

"Cứ như vậy được đến vé tàu?" Ân Thiên Duệ còn có chút phản ứng không kịp, này cũng quá dễ dàng đi.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chọc chọc Ân Thiên Duệ đầu, không màng hắn trừng mắt, lo chính mình nói: "Hiện tại còn không tính đến đến, muốn đồ vật ở trong tay, kia mới kêu được đến, hiện tại chỉ có thể là chụp tới rồi."

Chẳng được bao lâu, liền có người hầu đem vừa rồi Tiêu Lăng Hàn chụp mua được vé tàu đưa tới, Tiêu Lăng Hàn sảng khoái thanh toán linh thạch.

Phòng ngoại bán đấu giá ở tiếp tục, mặc cho ai cũng không nghĩ tới lần thứ hai bán đấu giá vé tàu, giá cả cư nhiên là 260 vạn. Mặt sau bán đấu giá giá cả một lần so một lần cao, lúc này đại gia mới phản ứng lại đây, này cái thứ nhất bán đấu giá người thực sự giảo hoạt.

"Phía dưới chúng ta muốn bán đấu giá chính là một tiết huyết linh mộc, mọi người đều biết huyết linh mộc có thể luyện chế thành mộc linh đan, nó không chỉ có có thể trợ giúp Mộc linh căn tu sĩ tinh luyện linh căn, còn có thể tăng lên tu vi." Yêu yêu nói xốc lên trên khay mặt cái một khối miếng vải đen, lộ ra bên trong một tiết màu đỏ đầu gỗ.

"Tiêu đại ca ngươi muốn chụp sao?" Ân Thiên Duệ nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi, này tiết huyết linh mộc có thể luyện chế mộc linh đan, có thể tăng lên tu vi. Hắn tuy rằng muốn, bất quá vẫn là hỏi trước hỏi Tiêu Lăng Hàn, rốt cuộc hắn cũng là luyện đan sư, quan trọng nhất chính là hắn so với chính mình có linh thạch.

"Ân?"

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ không chú ý bên ngoài bán đấu giá, nghe Ân Thiên Duệ nói như vậy, hắn theo bản năng mở ra linh nhãn. Giương mắt nhìn lại, khay phóng một tiết màu đỏ đầu gỗ, cẩn thận nhìn lên kia nơi nào là huyết linh mộc, rõ ràng chính là một tiết huyết phượng mộc.

Huyết phượng mộc yêu cầu phượng hoàng máu tươi mới có thể mọc ra tới, tên tuy rằng chỉ kém một chữ, nhưng hiệu quả cùng giá cả hoàn toàn là khác nhau như trời với đất.

"Ngươi muốn?" Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Ân Thiên Duệ, nhướng mày hỏi.

Ân Thiên Duệ gật gật đầu, "Muốn!"

"Nhưng ta cũng muốn!"

Ân Thiên Duệ: "……" Nếu ngươi muốn, vậy ngươi còn hỏi ta làm gì?

"Không có việc gì, Tiêu đại ca ai ra giá cao thì được, nơi này muốn người hẳn là có rất nhiều, ta xem trọng ngươi,." Ân Thiên Duệ không chút nào để ý nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Này đều không có bị khí đến, đạo hạnh tiến bộ không ít.

"Thiên Duệ, ngươi từ bỏ là đúng, liền tính ngươi chụp tới rồi, vạn nhất ngươi luyện chế thất bại, không phải lãng phí sao?" Nhìn thấy Ân Thiên Duệ này ngoài cười nhưng trong không cười bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục bổ đao.

Ân Thiên Duệ: "……" Hữu nghị thuyền nhỏ nói phiên liền phiên!

Không tức giận, không tức giận!

“Ân, Huyền Ý, ta cảm thấy ngươi nói rất có đạo lý.” Ân Thiên Duệ rất là tán đồng gật gật đầu, hoàn toàn nhìn không ra hắn có bị khí đến bộ dáng.

Lúc này, bên ngoài giá cả đã tăng tới 80 vạn hạ phẩm linh thạch, Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn còn không có kêu giới ý tứ, khó hiểu hỏi: “Sư huynh, ngươi còn không gọi giới đấu giá?”

“Ngươi giúp sư huynh kêu, tốt không?” Tiêu Lăng Hàn lười biếng nằm ở một bên trên ghế nằm, tay chống đầu, không chớp mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Vừa chuyển đầu, liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn chuyên chú ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy tim đập đều lỡ một nhịp. Hắn chạy nhanh dời đi tầm mắt, quá phạm quy, liền biết đối chính mình sử mỹ nam kế.

“Hảo!” Thượng Quan Huyền Ý lời vừa ra khỏi miệng, mới phản ứng lại đây, chính mình rõ ràng muốn cự tuyệt, ma xui quỷ khiến liền gật đầu đáp ứng rồi.

Thượng Quan Huyền Ý đi vào bên cửa sổ, bởi vì có trận pháp thêm vào, bên trong có thể nhìn đến bên ngoài, nhưng là bên ngoài lại nhìn không tới phòng nội cảnh tượng.

“110 vạn hạ phẩm linh thạch!”

“115 vạn hạ phẩm linh thạch!”

“120 vạn hạ phẩm linh thạch!”

Thượng Quan Huyền Ý ngại những người đó kêu quá chậm, như vậy một chút thêm, phải gọi đến ngày tháng năm nào? Hắn khẽ mở môi đỏ, ra tiếng nói: “200 vạn hạ phẩm linh thạch.”

“210 vạn hạ phẩm linh thạch!”

“220 vạn hạ phẩm linh thạch!”

Thượng Quan Huyền Ý thấy còn có rất nhiều người theo sát kêu giới, không vui nhíu mày, xem ra chính mình vừa rồi ra giá quá thấp.

“500 vạn hạ phẩm linh thạch!” Hắn một hơi liền bỏ thêm hai trăm nhiều vạn, bên ngoài lập tức liền yên tĩnh, Thượng Quan Huyền Ý lộ ra một cái đắc ý cười. Hắn nhưng thật ra muốn nhìn một chút, rốt cuộc còn có bao nhiêu người cùng được với hắn kêu giới.

Tiêu Lăng Hàn liền như vậy nhìn chằm chằm vào Thượng Quan Huyền Ý sinh động lại phong phú biểu tình, chỉ cảm thấy năm tháng tĩnh hảo.

“Răng rắc” một tiếng, đánh gãy này một thất tốt đẹp, Tiêu Lăng Hàn tìm theo tiếng nhìn lại, liền thấy Ân Thiên Duệ chính ăn linh quả, ăn say mê.

Hiện tại hắn rốt cuộc cảm nhận được thượng một lần ở Thiên Huệ Thành tham gia đấu giá hội khi, Tôn Thiên Tường lúc ấy cái loại này tâm tình. Tôn Thiên

Tường lúc ấy trong lòng khẳng định đang mắng chính mình,” này không ánh mắt, dư thừa bóng đèn!”

Cuối cùng Thượng Quan Huyền Ý kêu giới 600 vạn hạ phẩm linh thạch mới chụp được kia khối “Huyết linh mộc.”

“Này đấu giá hội đều phải kết thúc, Sở sư huynh còn không có trở về, chúng ta chờ một chút là chờ hắn, vẫn là…… Trở về?” Ân Thiên Duệ nhìn trong tay truyền âm ngọc giản, có chút thất thần hỏi mặt khác hai người.

“Ngươi có việc?” Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt liếc Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, vừa rồi hắn truyền âm ngọc giản sáng một chút, xem ra chờ một chút hắn là có hẹn hò.

“Ân, ta đại ca cho ta đã phát truyền âm tới, hắn nói cha mẹ tới Vân Hoàng Thành, muốn ta chờ đấu giá hội sau khi kết thúc, liền đi tìm bọn họ.” Nói lên cha mẹ hắn hiện tại liền có chút khẩn trương, bởi vì đại ca nói phụ thân cùng mẫu thân sở dĩ tới Vân Hoàng Thành, là muốn tới thương lượng chính mình cùng Mạc Vô Nhai hôn sự. Mắt thấy bọn họ liền phải rời đi Hoàng Cực đại lục, cũng không biết khi nào lại sẽ trở về, cha mẹ muốn cho bọn họ rời đi Hoàng Cực đại lục phía trước thành hôn.

Tiêu Lăng Hàn từ trên ghế nằm lên, đối với hai người nói: “Ta đi xem Sở sư huynh, các ngươi ở chỗ này chờ ta một chút.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đi hướng cạnh cửa, trước mở ra trận pháp, lại khai cửa phòng.

Xuyên qua một cái hành lang, Tiêu Lăng Hàn đi theo một người người hầu đi vào Thiên Tinh thương hội mặt sau một đống kiến trúc.

Nơi đó ngoài cửa lớn có hai gã Kim Đan kỳ tu sĩ đang bảo vệ, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn xuất hiện, lập tức liền đem hắn ngăn cản xuống dưới.

“Nơi này là Thiên Tinh thương hội bên trong, người ngoài không được đi vào.”

“Hai vị đạo hữu, ta là tới tìm Sở Mục Thần Sở sư huynh, phiền toái nhị vị thông truyền một tiếng.” Tiêu Lăng Hàn hướng hai người ôm quyền, hắn hôm nay xuyên chính là học viện phát phục sức, kia hai người vừa thấy liền biết hắn là Học viện Hoàng Cực người.

“Chờ!”

Hai người trên dưới đánh giá một lần Tiêu Lăng Hàn, trong đó một người ném ra hai chữ, xoay người vào hắn phía sau kiến trúc.

Mà bên kia, một gian đơn giản rộng mở trong phòng, thượng thủ vị hai bên trái phải phân biệt ngồi hai gã lưu trữ chòm râu tóc đen lão giả, hai người tu vi đều là Hóa Thần sơ kỳ. Xuống tay vị hai bên trái phải đồng dạng phân biệt ngồi hai gã hôi phát lão giả, mà này hai người tu vi chỉ là Nguyên Anh kỳ đỉnh.

Mà Sở Mục Thần đứng ở phòng ở giữa vị trí, đang bị này bốn cái lão giả tam đường hội thẩm.

“Ngũ thiếu gia, ngươi tốt nhất vẫn là thành thật công đạo lục thiếu gia đến tột cùng là chết như thế nào.” Xuống tay vị bên trái lão giả sắc mặt nghiêm túc, nhìn qua không giận tự uy, nói ra lại là cường ngạnh lại lạnh nhạt.

“Thất trưởng lão, ngươi tốt nhất chú ý một chút ngươi nói chuyện thái độ, liền tính ta hiện tại tu vi toàn vô, nhưng ta như cũ là Sở gia thiếu gia.” Sở Mục Thần nhìn người nói chuyện, lạnh lùng mở miệng nói.

Tuy rằng hắn hiện tại không hề tu vi, nhưng đứng ở nơi đó liền cho người ta một loại không sợ gì cả cảm giác, thái độ như cũ không kiêu ngạo không siểm nịnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 155

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 155 Học viện Hoàng Cực

【 nguyện hiệu khuyển mã chi lao 】 canh ba

Thượng thủ vị bên phải lão giả nhị trưởng lão, nhìn đến như vậy Sở Mục Thần ở trong lòng thở dài. Đáng tiếc, người này tâm tính cứng cỏi, ngộ tính thật tốt, thiên phú cũng hảo, như thế nào liền đem đan điền bị thương đâu!

“Ngươi cũng biết ngươi hiện tại tu vi toàn vô, lần này hồi Sở gia sau, ngươi còn có thể hay không tiếp tục làm Sở gia thiếu gia còn chưa cũng biết đâu!” Thất trưởng lão cười lạnh một tiếng, hắn là đại phòng kia một mạch người, tất nhiên là muốn chèn ép nhị phòng này một mạch.

Mà Sở Mục Nam chính là đại phòng duy nhất hài tử, tự nhiên không có khả năng cứ như vậy tính. Trở lại Huyền Thiên đại lục sau, chờ Sở Mục Thần rốt cuộc là cái gì, ai lại nói được chuẩn đâu?

“Hảo, lão thất, ngươi liền ít đi nói hai câu.” Thượng thủ vị bên trái lão giả tam trưởng lão, mặt lộ vẻ không vui, nhìn như trách móc nặng nề thất trưởng lão, kỳ thật là làm cấp mặt khác hai vị trưởng lão xem. Hắn cũng thuộc về đại phòng một mạch người, tự nhiên sẽ bất công đại phòng người.

“Ngũ thiếu gia thứ lỗi, lão thất liền cái này tính tình, kỳ thật cũng chính là miệng dao găm tâm đậu hủ, ngươi đừng để ở trong lòng. Ngươi có thể đem ngươi ở bí cảnh gặp được lục thiếu gia tình cảnh, lại cho chúng ta nói lại lần nữa sao?” Tam trưởng lão cười ha hả nói, nhìn về phía Sở Mục Thần ánh mắt nhu hòa, mặt lộ vẻ hiền từ.

Sở Mục Thần ở trong lòng cười lạnh, mềm cứng toàn thi, một cái xướng mặt đỏ, một cái diễn mặt trắng, đại phòng thật đúng là nhân tài đông đúc. Mà phía chính mình nhị phòng hai vị trưởng lão, ngồi ngay ngắn ở nơi đó lạnh nhạt nhìn, tùy ý đại phòng người hùng hổ doạ người.

Thói đời nóng lạnh, ấm lạnh tự biết, kỳ thật nhất lạnh bất quá nhân tâm!

Thật sâu hít một hơi, Sở Mục Thần cảm giác phòng này làm hắn áp lực đến khó chịu, hắn biết đây là bốn vị trưởng lão cố ý thả ra một tia uy áp. Tuy rằng chỉ có một tia, khá vậy làm không hề tu vi hắn khó chịu khẩn, nếu không phải hắn thần thức còn ở, phỏng chừng đã sớm nằm liệt ngồi dưới đất.

Những người này tưởng từ trong miệng hắn biết Sở Mục Nam nguyên nhân chết, hừ, này bối đều đừng nghĩ!

Bởi vì ngay cả hắn cũng không biết Sở Mục Nam rốt cuộc là chết như thế nào rớt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trên người đều không có Luyện Hư kỳ lưu lại thần thức ấn ký.

"Nếu tam trưởng lão lên tiếng, ta tất nhiên là muốn nói. Ngày đó ta đang ở thăng cấp Kim Đan kỳ, mới vừa độ xong lôi kiếp, còn không có tiếp thu linh vũ tặng, Sở Mục Nam liền từ chỗ tối đi ra. Hắn không nói hai lời đi vào ta trước người, đem ta mới vừa ngưng tụ tốt Kim Đan, từ đan điền đào đi ra ngoài." Nói nơi này, Sở Mục Thần ngừng lại, hai mắt đỏ bừng, trong mắt tất cả đều là hận ý, còn có nồng đậm không cam lòng.

Nghe được bốn vị trưởng lão hít hà một hơi, bất quá bọn họ trên mặt hoàn toàn không có biểu hiện ra ngoài, rốt cuộc tuổi bãi tại nơi đó, dưỡng khí công phu tất nhiên là lợi hại. Đây là có bao nhiêu đại thù hận, mới có thể ở người khác vừa mới độ xong lôi kiếp, liền tiến lên huỷ hoại người khác tiên đồ.

"Lúc sau, Sở Mục Nam đối ta châm chọc mỉa mai một phen, trả lại cho ta một chưởng, ta trực tiếp bị hắn đánh hôn mê bất tỉnh. Khi ta lại lần nữa tỉnh lại, ta đã ở một cái trong sơn động, chung quanh không có một bóng người, cũng không biết đem ta đưa tới trong sơn động người có phải hay không hắn." Sở Mục Thần nói xong, sắc mặt còn có chút xú, tựa hồ là hồi ức tới rồi không tốt sự tình.

"Ngươi như thế nào chứng minh ngươi nói này đó đều là thật sự? Ngươi nếu là không có chứng cứ, chúng ta là không có khả năng chỉ tin vào ngươi lời nói của một bên, liền kết luận lục thiếu gia chết cùng ngươi không quan hệ." Trước sau không nói gì lục trưởng lão nói, hắn ngồi ở thất trưởng lão đối diện.

Sở Mục Thần hơi rũ lông mi, che khuất trong mắt trung lãnh quang, chứng cứ? Hừ, là muốn cho chính mình đem chứng nhân nói ra, các ngươi hảo đi diệt khẩu đi?

Hắn nhìn ngồi ngay ngắn bốn vị trưởng lão, đừng tưởng rằng bọn họ xấu xa tâm tư, chính mình không rõ ràng lắm. Nếu chính mình suy đoán là chính xác, như vậy trước mặt bốn vị trưởng lão hẳn là đều đã là đại phòng người.

Quả nhiên là rắn chuột một ổ, cùng một giuộc, nguyên lai bọn họ đều là tương đồng người.

"Các ngươi muốn ta như thế nào chứng minh? Tâm ma thề? Ha hả a, ta về sau có thể hay không tu luyện đều là một cái không biết bao nhiêu, ta phát hạ lời thề, các ngươi dám tin sao?" Sở Mục Thần cười lạnh nói.

"Chẳng lẽ liền không có mặt khác chứng cứ sao? Tỷ như chứng nhân linh tinh có hay không?" Thất trưởng lão không kiên nhẫn nói, khinh thường mà nhìn về phía Sở Mục Thần.

Còn lại ba vị trưởng lão ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, Sở Mục Thần trong lòng có chút rét run, đây là thường lui tới đối chính mình hết sức khách khí trưởng bối.

Thật đúng là tường đảo mọi người đẩy, phá cổ vạn người đấm!

"Ta ở một cái huyền nhai biên độ kiếp, chỗ nào tới chứng nhân? Sở Mục Nam nếu không phải dựa huyết mạch cảm ứng cũng không có khả năng tìm được ta." Sở Mục Thần sắc mặt tái nhợt, cảm giác được lại có người đối hắn tăng lớn uy áp. Hắn ngẩng đầu, mở to màu đỏ tươi đôi mắt nhìn về phía ngồi bốn vị trưởng lão, này phân ban ân, hắn nhớ kỹ.

Bốn vị trưởng lão tạm thời cũng không có cách nào, hai bên chính giằng co khi, bên ngoài thủ vệ Kim Đan kỳ tu sĩ chạy tiến vào.

"Chuyện gì?"

"Hồi bẩm trưởng lão, bên ngoài có một người Học viện Hoàng Cực tu sĩ tìm ngũ thiếu gia."

Bốn người liếc nhau, sự tình hôm nay chỉ có thể dừng ở đây, rốt cuộc Học viện Hoàng Cực vị kia hiện tại nhưng ở trong học viện. Tuy rằng không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể làm Sở Mục Thần trước rời đi, rốt cuộc hắn hiện tại vẫn là Sở gia người.

Hôm sau

Tươi mát sáng sớm, thái dương xuyên thấu qua không khí chiếu xạ đến Huyễn Nguyệt Sơn, chiếu xạ đến 44 hào động phủ.

Trong viện, khó được hôm nay sáng sớm bữa sáng lại là Tiêu Lăng Hàn thân thủ động thủ làm, lại còn có thực phong phú.

Rốt cuộc có bao nhiêu phong phú đâu? Dù sao đối Sở Mục Thần tới nói, đây là hắn tới nơi này một tháng trung ăn qua phong phú nhất, tốt nhất ăn, phân lượng nhất đủ một lần.

Ăn một chén còn nghĩ đến một chén, nếu là mỗi ngày đều có thể ăn đến thì tốt rồi.

Một đốn cơm sáng đem Sở Mục Thần cảm động tột đỉnh, hắn vỗ bộ ngực, đối với ngồi ở đối diện Tiêu Lăng Hàn nói: "Tiêu sư đệ, ngươi đối ta thật sự là quá tốt, ta quyết định ngày sau vì ngươi đi theo làm tùy tùng, báo đáp ngươi đại ân đại đức."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Đây là một cái mỹ lệ hiểu lầm, ta chỉ nghĩ làm đốn ăn ngon cấp Huyền Ý ăn. Rốt cuộc hắn hiện tại mới 16 tuổi, còn chưa thành, chính trường thân thể, ngươi chỉ là nhân tiện.

"Sở sư huynh, ngươi xác định ngươi không phải tưởng đi theo sư huynh cọ ăn cọ uống?" Thượng Quan Huyền Ý xem xét liếc mắt một cái Sở Mục Thần trước mặt phóng bốn cái không chén, vô tình nói ra sự thật.

"Thượng Quan sư đệ, tục ngữ nói: Nhìn thấu không nói toạc, bằng hữu tiếp tục làm! Ngươi liền không thể coi như cái gì cũng không biết sao?" Sở Mục Thần u oán nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, chính mình biết là được, làm gì một hai phải nói ra?

Ngươi như vậy, mọi người đều thực xấu hổ, có biết hay không?

"Sở sư huynh, ngươi ngày hôm qua không phải đã nói phải vì ta hiệu khuyển mã chi lao sao?"

Ngày hôm qua Tiêu Lăng Hàn ở bên ngoài không chờ bao lâu, liền thấy Sở Mục Thần tái nhợt một khuôn mặt đi ra.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn liền kích động nói, "Tiêu sư đệ, ngươi tới quá kịp thời, ngươi lại không tới ta liền phải ra không được. Bọn họ thế nhưng đối ta một người bình thường sử dụng uy áp, ta thiếu chút nữa liền quỳ. Vì báo đáp ngươi tới kịp thời chi ân, từ nay về sau ta vì ngươi nguyện hiệu khuyển mã chi lao."

Sở Mục Thần: "……" Ta đó là nói cho trong phòng vài vị trưởng lão nghe, ngươi như thế nào có thể thật sự đâu? Nói tốt không cần tùy thời đợi mệnh? Ta tự do…… Có phải hay không muốn một đi không trở lại?

"Nói đi, muốn ta làm cái gì?" Sở Mục Thần nghĩ, Tiêu Lăng Hàn bình thường đều rất bận, giống như không có gì việc vặt vãnh yêu cầu chính mình làm. Huống chi chính mình hiện tại còn không có tu vi, khẳng định không phải là thực chuyện khó khăn. Nghĩ vậy chút, hắn lại yên tâm không ít.

"Chỉ có một sự kiện muốn ngươi đi làm."

"Bảo đảm hoàn thành!"

"Thực hảo, ly ta xa một chút."

"A?"

"Ha ha ha ha……" Thượng Quan Huyền Ý bắt lấy Tiêu Lăng Hàn cánh tay, cười đến thở hổn hển.

Sở Mục Thần: "……" Quả nhiên một chút đều không khó khăn!

Trong viện tiếng cười một mảnh, sân ngoại lai ba người.

Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ ba người đón thần phong đứng ở dưới ánh mặt trời, sáng sớm liền xúc động 44 hào động phủ trận pháp.

"Nhất định là Thiên Duệ bọn họ tới." Cảm giác được trận pháp bị xúc động, Thượng Quan Huyền Ý đình chỉ tiếng cười, chắc chắn mà nói.

"May mắn bọn họ hiện tại mới đến!"

Vừa mới nói xong, Sở Mục Thần nhìn đến trước mặt phóng chén, hắn chạy nhanh nói: "Chờ ta đem này đó đoan đi vào, các ngươi lại khai trận pháp."

Ngàn vạn không thể làm cho bọn họ biết, chính mình một đốn ăn không bốn cái chén, đến lúc đó chính mình liền mất mặt ném lớn.

Sở Mục Thần lanh lẹ mà đem trên bàn đá cơm thừa canh cặn thu thập hảo, nhìn đến trên bàn vấy mỡ, đối với Tiêu Lăng Hàn nói: "Tiêu sư đệ, lại đến một cái

thanh khiết thuật."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Có phải hay không còn muốn phun điểm không khí tươi mát tề?

"Có phải hay không còn muốn tới cái phong hệ pháp thuật, đem trong viện khí vị đổi một đổi?" Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu, cười như không cười nhìn Sở Mục Thần.

"Chờ, từ từ, phong hệ pháp thuật?" Sở Mục Thần khiếp sợ nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn nhớ không lầm nói Tiêu Lăng Hàn hẳn là lôi linh căn, đúng không?

Không đợi Sở Mục Thần tiếp tục rối rắm, Tiêu Lăng Hàn vung tay lên, động phủ cửa trận pháp bị mở ra.

Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai ba người đi đến.

"Các ngươi vừa rồi ở vội cái gì?" Ân Thiên Duệ tò mò nhìn ngồi ở trong viện ba người, bọn họ ở bên ngoài đợi trong chốc lát trận pháp mới mở ra.

"Ở thảo luận các ngươi thành thân, đưa cái gì hạ lễ cho ngươi thích hợp." Không đợi Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn nói chuyện, Sở Mục Thần chạy nhanh nói.

Ngày hôm qua Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Sở Mục Thần ba người cùng Ân Thiên Duệ cùng đi thấy hắn cha mẹ. Thương thảo một chút Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai lập khế ước đại điển, rốt cuộc hai người đã gạo nấu thành cơm. Vốn dĩ Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh cha mẹ không nghĩ làm cho bọn họ hai anh em rời đi Hoàng Cực đại lục, nhưng Ân Thiên Duệ người mang dị hỏa, không thích hợp tiếp tục lưu tại Hoàng Cực đại lục. Huống chi mọi người đều là tu sĩ, tự nhiên là muốn theo đuổi càng cao cảnh giới, Ân phụ Ân mẫu đều duy trì bọn họ, cũng không tưởng kéo bọn họ lui về phía sau, trở thành bọn họ gông xiềng.

Ân Thiên Duệ vừa nghe Sở Mục Thần nói như vậy, mặt lập tức liền đỏ, sớm biết rằng bọn họ đang nói cái này chính mình liền không hỏi.

Nhìn thấy Ân Thiên Duệ bởi vì Sở Mục Thần một câu, lập tức đã bị mang oai.

Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng nói thầm nói, trước kia cho rằng Sở Mục Thần là cái chính nhân quân tử, hiện tại mới biết được, nguyên lai Sở Mục Thần cũng là âm hiểm xảo trá, lão gian cự hoạt. Quả nhiên là không có một cái đơn giản người, đơn giản người đã sớm chết thẳng cẳng.

"Tiêu sư đệ, ngươi xem Sở sư huynh ở nơi nào độ kiếp tương đối hảo? Tốt nhất đừng làm người khác biết." Ân Thiên Thịnh lấy ra một cái không gian giới tử đặt ở trên bàn, nơi đó mặt là hắn cùng Mạc Vô Nhai này hai tháng toàn bộ thu hoạch, có thể không khôi phục đến Kim Đan kỳ cũng chỉ nghe theo mệnh trời.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày trầm tư, mặc kệ ở nơi nào độ kiếp đều sẽ bị người nhìn đến, bởi vì Kim Đan kỳ lôi kiếp không phải mấy cái canh giờ là có thể kết

thúc, ít nhất đều đến một ngày.

Một ngày thời gian, nên đuổi tới người đều sẽ đuổi tới, nơi nào còn có thể bảo mật?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 156

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 156 Học viện Hoàng Cực

【 đồ đệ quá yêu nghiệt 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn lấy ra không gian giới tử truyền âm ngọc giản, vẫn là thỉnh giáo một chút nhà mình tiện nghi sư tôn, xem hắn có cái gì tốt kiến nghị.

Chỉ chốc lát sau, Âu Dương Tu Kỳ liền trở về Tiêu Lăng Hàn tin tức.

Thấy mọi người đều nhìn chằm chằm chính mình, Tiêu Lăng Hàn nói: "Sở sư huynh, sư tôn muốn ta đem ngươi đưa tới hắn nơi đó đi."

"Ngươi sư tôn? Tiêu đại ca, ngươi chừng nào thì bái sư? Ngươi sư tôn là vị nào viện trưởng?" Ân Thiên Duệ tò mò hỏi, hắn còn trước nay không nghe người ta nói quá, ai thu Tiêu Lăng Hàn vì đồ đệ. Rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn cũng không phải là người bình thường, có thể làm hắn bái sư người nhất định không phải hời hợt hạng người.

"Ta cũng bái sư." Thượng Quan Huyền Ý từ từ tới một câu.

"Cái gì? Ngươi cũng bái sư? Như thế nào chúng ta cũng không biết?" Ân Thiên Duệ càng tò mò, này hai người thế nhưng vô thanh vô tức đều đã bái sư.

"Về chúng ta sư tôn, Sở sư huynh biết." Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Sở Mục Thần.

"A?" Sở Mục Thần vẻ mặt mờ mịt, hắn biết, hắn như thế nào không biết hắn biết đâu?

"Ta không phải cùng ngươi đã nói sao?"

Sở Mục Thần: "……" Cùng chính mình nói qua? Tiêu Lăng Hàn cùng chính mình nói qua hắn sư tôn sao?

Trong đầu linh quang chợt lóe, một cái hình ảnh xuất hiện ở trong đầu. Sở Mục Thần kinh hô: "Viện trưởng đại nhân!"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Mọi người: "……"

"Kia Huyền Ý ngươi sư tôn lại là?"

Thượng Quan Huyền Ý bình tĩnh trả lời: "Viện trưởng đại nhân!"

Mọi người: "……"

“Viện trưởng đại nhân còn thu đồ đệ không?” Ân Thiên Thịnh nhìn Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, kích động hỏi. Viện trưởng đại nhân là kiếm tu, hắn nhất sùng bái một vị kiếm tu, hảo tưởng cũng có thể bái viện trưởng đại nhân vi sư.

“Ngươi không phải có sư tôn sao? Ngươi tưởng phản ra sư môn?” Thượng Quan Huyền Ý trên dưới nhìn quét Ân Thiên Thịnh, trong mắt mang theo nồng đậm khinh bỉ. Thế nhưng giao một cái muốn phản ra sư môn bằng hữu, giao hữu vô ý a!

“Ta có thể lại bái một cái sư tôn, cũng không dùng phản ra sư môn, ta tưởng cùng viện trưởng đại nhân học kiếm pháp. Về sau chính mình lợi hại hảo khiêu chiến hắn, sau đó tái chiến thắng hắn.” Ân Thiên Thịnh nắm trong tay kiếm, tràn ngập hào hùng nói.

Mọi người: “……”

“Sắc trời thượng sớm.” Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu nhìn thoáng qua không trung, đột nhiên toát ra như vậy một câu tới.

Nói xong, hắn liền đi đầu hướng Âu Dương Tu Kỳ sở trụ sơn cốc bước vào.

Dừng ở mặt sau Ân Thiên Thịnh giữ chặt Sở Mục Thần nhỏ giọng hỏi: “Vừa rồi Tiêu sư đệ câu kia” sắc trời thượng sớm”, là có ý tứ gì?”

Sở Mục Thần: “……” Nói ngươi ở làm mộng tưởng hão huyền.

Sở Mục Thần dùng một lời khó nói hết ánh mắt nhìn Ân Thiên Thịnh, cái này kêu hắn như thế nào trả lời?

“Tiêu sư đệ nói lúc này đi viện trưởng đại nhân nơi đó vừa lúc, thích hợp!” Nói xong, hắn còn sát có chuyện lạ gật gật đầu.

“Thật là ý tứ này?” Ân Thiên Thịnh hoài nghi nhìn Sở Mục Thần, nếu là ý tứ này, như thế nào kia mấy người xem chính mình biểu tình đều như vậy kỳ quái.

“Tiêu sư đệ không phải ở phía trước dẫn đường sao? Không phải ý tứ này, còn có thể là mấy cái ý tứ? Nhanh lên đuổi kịp.” Sở Mục Thần một phen kéo qua bên người như cũ không thuận theo không buông tha muốn đáp án Ân Thiên Duệ, lôi kéo hắn liền đi. Một trương khuôn mặt tuấn tú lúc này mặt vô biểu tình, miễn cho hắn hỏi lại, dù sao hắn sợ nhất chính mình cái dạng này.

【 đại đồ đệ, mang theo bọn họ đều tiến vào! 】 Tiêu Lăng Hàn vừa mới đến sơn cốc bên ngoài, liền thu được Âu Dương Tu Kỳ truyền âm.

“Đi, mọi người đều đi vào, sư tôn ở bên trong chờ chúng ta.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sóng vai đi ở phía trước, đi trung gian chính là Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ nắm chặt Mạc Vô Nhai tay, hắn có điểm kích động, lại có điểm sợ hãi.

Đi ở mặt sau chính là Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần, này hai người là nhất kích động, một cái là lập tức muốn gặp đến thần tượng kích động tâm tình, một cái khác là chính mình thực mau là có thể khôi phục tu vi.

Mang theo bất đồng tâm tình, sáu người đi tới Âu Dương Tu Kỳ sân ngoại.

Còn chưa đến gần, sáu người xa xa liền nhìn đến trong viện bàn đá bên ngồi một người, chỉ thấy người nọ ăn mặc một thân huyền sắc pháp y, tóc lấy trúc trâm thúc khởi. Đến gần, thấy rõ hắn một đôi mắt quang bắn hàn tinh, lưỡng đạo mi hoàn toàn giống xoát sơn, sắc mặt như điêu khắc ngũ quan rõ ràng, có lăng có giác mặt, tuấn mỹ dị thường.

Người này đúng là Âu Dương Tu Kỳ, cùng dĩ vãng cùng Tiêu Lăng Hàn ở chung khi bất đồng, hiện tại Âu Dương Tu Kỳ nhìn qua không giận tự uy, cho người ta một loại rất mạnh cảm giác áp bách.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi vào trước, đi vào bàn đá trước, hai người cung cung kính kính về phía Âu Dương Tu Kỳ hành lễ.

“Đệ tử bái kiến sư tôn!”

Âu Dương Tu Kỳ cao lãnh gật gật đầu, ý bảo hai người đứng ở một bên đi.

“Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai, Sở Mục Thần bái kiến viện trưởng đại nhân!”

“Ân!”

“Là ngươi muốn độ lôi kiếp?” Âu Dương Tu Kỳ nhìn về phía một bên không hề tu vi Sở Mục Thần, sự tình đại giai hắn đã nghe Tiêu Lăng Hàn nói qua.

“Đúng vậy.” Sở Mục Thần vội vàng đáp, viện trưởng đại nhân khí thế quá cường, hắn một người bình thường mau không chịu nổi.

“Vậy ngươi lưu lại, các ngươi ba người có thể đi trở về.”

Bị điểm danh có thể trở về ba người đúng là Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai.

Tuy rằng ba người rất tưởng lưu lại, nhưng Âu Dương Tu Kỳ cho người ta áp lực thật sự là quá lớn, làm ba người hưng không dậy nổi chút nào ngỗ nghịch ý niệm, ba người cứ như vậy niệm niệm không tha mà rời đi sơn cốc.

“Đại đồ đệ, nhất bên trái có một khối đất trống, ngươi dẫn hắn qua bên kia.” Âu Dương Tu Kỳ đối Tiêu Lăng Hàn nói, quay đầu nhìn về phía Sở Mục Thần khi vẻ mặt ghét bỏ, cư nhiên ở độ kiếp khi bị người đào Kim Đan, thật là đủ xui xẻo.

“Là, sư tôn.”

“Sở sư huynh, cùng ta tới.”

Tiêu Lăng Hàn mang theo Sở Mục Thần đi vào một khối trên đất trống, nơi này trụi lủi một mảnh, một cây cỏ dại đều không có, chỉ có lớn nhỏ không đồng nhất cục đá, quả nhiên là một khối đất trống a!

"Hẳn là chính là nơi này." Nhìn xem chung quanh, nếu là ở chỗ này độ kiếp, hoàn toàn không cần lo lắng phích đến hoa hoa thảo thảo.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái bình sứ đưa cho Sở Mục Thần, "Tuy rằng trong sơn cốc linh khí thực nồng đậm, nhưng ngươi cũng muốn nhớ rõ đem linh thạch lấy ra tới. Ta tưởng sư tôn hẳn là không hy vọng ở ngươi thăng cấp thời điểm, đem hắn trong sơn cốc linh khí đều cấp hấp thu đi rồi. Ta liền ở bên cạnh, vì ngươi hộ pháp."

"Đa tạ!"

Sở Mục Thần đem linh thạch chuẩn bị tốt sau, liền đem đan dược ngã vào trong tay, nhìn trong tay đan dược, hắn rối rắm. Trong tay đan dược, một không đan hương, nhị chưa thấy qua, tam cư nhiên vẫn là một viên cực phẩm đan dược.

"Tiêu sư đệ, ta đọc sách thiếu, ngươi không cần gạt ta, này viên đan dược thật sự có thể trị hảo ta đan điền thương sao?" Sở Mục Thần nhìn trong lòng bàn tay đan dược, hoài nghi hỏi.

"Chỉ này một viên, ngươi không cần liền trả lại cho ta." Tiêu Lăng Hàn trợn trắng mắt, nếu không phải bởi vì gia hỏa này kiếp trước cùng chính mình khả năng có điểm không thâm không cạn giao tình, hắn mới luyến tiếc cho hắn đâu! Cư nhiên còn ghét bỏ thượng.

"Đừng, đây là cái gì đan dược? Như thế nào không có đan hương đâu?"

"Chín khiếu Kim Đan, cực phẩm đan dược, dược hiệu đều khóa ở đan dược bên trong, đương nhiên nghe không đến đan thơm."

"Cực phẩm đan dược chính là mặt trên có hoa văn, hơn nữa nghe không đến đan hương?"

"Ngươi không phải Thiên Tinh Các thiếu các chủ sao? Sẽ không liền cực phẩm đan dược đều không có gặp qua đi?" Tiêu Lăng Hàn nhìn Sở Mục Thần ánh mắt càng thêm quái dị, gia hỏa này trước kia không phải thực ngưu bẻ bộ dáng sao? Như thế nào đột nhiên như là một cái chưa hiểu việc đời người nhà quê, sự ra khác thường tất có yêu!

"Ta chính là cáo mượn oai hùm, nếu là thực sự có thứ tốt, những cái đó lão gia hỏa đều giấu đi, căn bản không cho ta xem." Sở Mục Thần ủy khuất nói, hắn cũng thực buồn bực, người ở bên ngoài trong mắt, mọi người đều cho rằng hắn cái này Thiên Tinh Các thiếu các chủ phong cảnh vô hạn, kỳ thật chỉ có chính hắn biết, hắn chính là cái bài trí.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Đây là ở cùng ta bán thảm?

“Ngươi vẫn là trước chữa trị đan điền khôi phục tu vi đi!” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt, cũng không nhúc nhích.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Sở Mục Thần biết hắn hôm nay là lừa không đến Tiêu Lăng Hàn đan dược, hắn phía trước chính là nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý sở hữu đan dược đều là cực phẩm, nhưng đem hắn cấp hâm mộ đã chết.

Thật là đồng nhân bất đồng mệnh!

Bên kia, Âu Dương Tu Kỳ trong viện.

“Nhị đồ đệ, thương thế của ngươi hảo?” Âu Dương Tu Kỳ, thưởng thức trong tay chén rượu, nhìn quy quy củ củ đứng ở một bên Thượng Quan Huyền Ý, ra tiếng hỏi.

“Đã hảo, làm sư tôn quan tâm.”

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý này thành thật bộ dáng, Âu Dương Tu Kỳ ở trong lòng nói thầm, lần đầu tiên nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý hắn không phải còn quỷ tinh quỷ tinh sao? Hiện tại như thế nào như vậy an phận thủ thường, một chút đều không giống Tiêu Lăng Hàn cái kia tiểu tử thúi, không lớn không nhỏ, còn dám trộm uống rượu.

“Ân, vậy ngươi qua bên kia đem ta để lại cho ngươi kiếm pháp luyện một lần.” Âu Dương Tu Kỳ cố ý lấy ra rượu tới, muốn thử xem Thượng Quan Huyền Ý, xem hắn có phải hay không cùng Tiêu Lăng Hàn giống nhau chính là tu luyện kỳ ba. Kết quả chính mình đều uống lên hai ly rượu, Thượng Quan Huyền Ý liền xem đều không có xem một cái.

Nhưng mà Âu Dương Tu Kỳ không biết chính là, Thượng Quan Huyền Ý uống rượu liền say, không có Tiêu Lăng Hàn cho phép, hắn cũng không dám uống rượu.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra kiếm, dựa theo Âu Dương Tu Kỳ cấp kiếm phổ mặt trên kiếm chiêu bắt đầu luyện lên. Luyện luyện hắn dần dần tiến vào quên mình cảnh giới, hiện tại trong mắt hắn chỉ có kiếm, bất luận cái gì xuất hiện ở hắn tầm mắt trong phạm vi vật còn sống đều là hắn địch nhân.

Nhất kiếm chém ra, sạch sẽ lưu loát, tuyệt không ướt át bẩn thỉu, mỗi nhất kiếm đều bộc lộ mũi nhọn, chẳng những cụ này hình, còn cụ này ảnh, làm người căn bản nhìn không ra rốt cuộc nơi nào mới là chân chính kiếm.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý phương hướng, vẻ mặt khiếp sợ. Hắn chỉ là muốn nhìn một chút nhị đồ đệ kiếm pháp luyện được thế nào, thuận tiện hảo hảo chỉ đạo một chút hắn. Nào biết hắn cứ như vậy vào kiếm đạo, người khác suốt cuộc đời đều tới không đến cảnh giới, hắn tùy tùy tiện tiện liền chạm đến.

Này còn có để người sống?

Chính mình thu đồ đệ quá ưu tú, làm sao bây giờ?

Cảm giác chính mình cái này sư tôn không hề dùng võ nơi!

Đại đồ đệ thông minh lại xảo trá, nhị đồ đệ phỏng chừng cũng không phải một cái đèn cạn dầu, chính mình đây là thu hai cái cái gì yêu nghiệt nhân vật?

Âu Dương Tu Kỳ ưu thương uống rượu, vốn đang lo lắng hai cái đồ đệ không có hảo hảo tu luyện. Nào biết, hai người tu vi ở cùng thế hệ bên trong, là những người đó thúc ngựa cũng không đuổi kịp tồn tại. Nhìn đến tu vi như vậy cao, tưởng giàn hoa, kết quả nhân gia không chỉ có học thuật pháp, thực lực cũng là thật đánh thật.

Thâm chịu đả kích Âu Dương Tu Kỳ, bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Bất quá, làm hắn may mắn chính là chính mình không có cùng này hai cái tiểu tử thúi sinh ở cùng cái thời đại, bằng không hắn đã có thể thật sự muốn buồn bực đã chết.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 157

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 157 Học viện Hoàng Cực

【 Mục Thần thăng cấp Kim Đan kỳ 】 canh hai

Thượng Quan Huyền Ý luyện ba ngày kiếm, chờ hắn thanh kiếm buông sau, lập tức ngay tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu vận chuyển Băng Hỏa Liệu Nguyên, chung quanh linh khí cuồn cuộn không ngừng mà tiến vào thân thể hắn.

Âu Dương Tu Kỳ ở một bên vì này hộ pháp, tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý tu luyện thời điểm không có Tiêu Lăng Hàn như vậy khủng bố, nhưng cũng là giống nhau hình thành một cái linh lực xoáy nước.

Như vậy khoa trương tu luyện, đem một bên Âu Dương Tu Kỳ xem ê răng, phỏng chừng không cần bao lâu này hai cái tiểu tử thúi tu vi là có thể đuổi kịp chính mình. Chính mình thật vất vả thu hai cái đồ đệ, còn không có hưởng thụ quá sư tôn lạc thú, liền gặp phải bị siêu việt vấn đề! Không được, đến thừa dịp hai tiểu tử hiện tại đánh không lại chính mình, đến nhiều khi dễ khi dễ.

Hai mươi ngày sau……

Tinh không vạn lí trời xanh đột nhiên xuất hiện mấy đóa mây đen, chỉ chốc lát sau thái dương cũng trốn vào đám mây, chậm rãi mây đen giăng đầy, mây đen bao phủ không trung, cho người ta một loại cực hạn cảm giác áp bách.

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở hai mắt, nhanh chóng mà thối lui đến cây số bên ngoài.

Chỉ thấy một đạo tia chớp hướng mây đen che chở nhất trung tâm bổ qua đi, nhất trung tâm vị trí vừa lúc đứng một người, "Ầm ầm ầm" tiếng vang, lôi điện thẳng tắp bổ vào trên người hắn.

"Tiểu tử này là làm cái gì thiên nộ nhân oán sự, này lôi kiếp cư nhiên mãnh liệt như vậy."

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy thanh âm quay đầu nhìn lại, liền thấy Âu Dương Tu Kỳ cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng ở chính mình bên cạnh cách đó không xa.

"Sư tôn, ngươi có thể hay không đừng đột nhiên ra tiếng dọa người, có biết hay không người dọa người là sẽ hù chết người! Tới lặng yên không một tiếng động, lại không phải làm tặc." Tiêu Lăng Hàn nhìn Âu Dương Tu Kỳ ra tiếng oán giận nói, vừa rồi bên người đột nhiên xuất hiện một thanh âm, thiếu chút nữa đem hắn dọa nhảy dựng. May mắn hắn định lực đủ, mới không có xấu mặt.

“Hừ! Tiểu tử thúi, ngươi không phải là làm cái gì chuyện trái với lương tâm đi? Lại nói, không phải ta tới lặng yên không một tiếng động, là ngươi tu vi phế vật.” Âu Dương Tu Kỳ liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này càng ngày càng không quy củ, tẫn nhiên dám ghét bỏ chính mình một cái đường đường Độ Kiếp kỳ đại năng.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Hảo đi, tu vi thấp là ta sai!

“Ta hành đang ngồi đoan, có thể làm cái gì chuyện trái với lương tâm.”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lập tức liền bỏ xuống vì hắn hộ pháp Âu Dương Tu Kỳ, tung ta tung tăng đứng ở Tiêu Lăng Hàn bên cạnh. “Sư huynh.”

“Ân, tu vi lại tăng lên không ít, xem ra mấy ngày này ngươi cũng có thu hoạch.” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay xoa xoa Thượng Quan Huyền Ý đầu, trong mắt tràn đầy sủng nịch.

“Còn hảo, tu vi vẫn là so ngươi thấp thật nhiều.” Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến hai người chi gian chênh lệch, hắn lại có chút mất mát, chính mình tu vi khi nào mới có thể đuổi theo Tiêu Lăng Hàn.

“Nghiệt đồ, vừa thấy đến ngươi sư huynh, liền đem ngươi sư tôn cấp ném đến một bên, ta như thế nào thu các ngươi hai cái nghiệt đồ!” Âu Dương Tu Kỳ thấy Thượng Quan Huyền Ý vừa thấy Tiêu Lăng Hàn lập tức liền không để ý tới chính mình cái này sư tôn, mất công hắn lao tâm lao lực vì hắn hộ pháp hai mươi ngày pháp.

“Ầm ầm ầm……” Lại là một tiếng đinh tai nhức óc sấm vang.

“Sư tôn, ngươi vừa mới nói cái gì?”

Âu Dương Tu Kỳ chỉ cảm thấy hôm nay đều phải cùng hắn đối nghịch, hắn vừa rồi nói chuyện thời điểm, vừa lúc đánh một cái tiếng sấm, nhưng hắn lại không thể đối trời sinh khí.

“Nói ngươi bằng hữu chuyện xấu làm tẫn, mắt thấy liền phải bị sét đánh đã chết.” Âu Dương Tu Kỳ nâng lên cằm chỉ chỉ lôi điện trung tâm chỗ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Sở Mục Thần lúc này quần áo tả tơi, hình tượng chật vật, thật vất vả từ trên mặt đất bò dậy còn chưa đứng thẳng, lại bị vừa xuất hiện một đạo lôi điện phách trở về trên mặt đất. Tiêu Lăng Hàn xem khóe mắt giật tăng tăng, Sở Mục Thần lôi kiếp thế nhưng so Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai còn muốn mãnh liệt, là bởi vì hắn là lần thứ hai kết đan sao?

“Sư tôn, Sở sư huynh sẽ không bị đánh chết đi?” Thượng Quan Huyền Ý xem mí mắt giựt giựt, Sở Mục Thần độ kiếp trận trượng so với chính mình còn muốn đại không ít, đây là thiên phú dị bẩm nguyên nhân?

"Kia nhưng khó mà nói, còn có năm đạo lôi kiếp, hơn nữa trên người hắn giống như không có ngăn cản lôi kiếp pháp khí." Âu Dương Tu Kỳ buông tay, hắn có thể cảm giác được Sở Mục Thần đã mau không được, nhưng hắn tu vi chính là Độ Kiếp kỳ, càng không dám tới gần lôi kiếp, bằng không Sở Mục Thần lập tức sẽ phải chết kiều kiều.

"A?" Sư tôn đều nói khó mà nói, kia Sở Mục Thần sợ là nguy rồi.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, quả nhiên liền thấy hắn sắc mặt không tốt, đen kịt, quái dọa người.

Hắn duỗi tay lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tay, "Sư huynh!"

"Ta đi xem." Tiêu Lăng Hàn nói xong, liền hướng lôi kiếp trung tâm đi đến.

"Không biết trời cao đất dày tiểu tử thúi, ngươi không muốn sống nữa?" Âu Dương Tu Kỳ tức muốn hộc máu quát, thật là tức chết hắn, người khác lôi kiếp, người khác có thể tùy tiện tham dự sao?

Ngay sau đó, làm Âu Dương Tu Kỳ kinh rớt cằm sự tình đã xảy ra, chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn đi vào lôi kiếp khu vực, mà lôi điện cư nhiên còn vòng quanh hắn đi.

"Quái vật a!" Âu Dương Tu Kỳ không khỏi phát ra cảm thán.

Tiêu Lăng Hàn cũng chỉ là muốn thử xem, bởi vì hắn vốn dĩ không phải thế giới này người, Tiên giới tất nhiên là so Tu chân giới cấp bậc cao. Thế giới này Thiên Đạo quản thúc không được hắn, tương phản còn có điểm sợ hắn, tuy rằng không biết vì cái gì, nhưng Tiêu Lăng Hàn liền có loại cảm giác này.

Mà Sở Mục Thần cùng chính mình tính thượng là có khiết ước trong người, hắn lôi kiếp, Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là không tính là người ngoài.

Quan trọng nhất nguyên nhân về sau Tiêu Lăng Hàn sẽ tự biết được.

Đi vào Sở Mục Thần bên người, Tiêu Lăng Hàn trước vì hắn ăn chữa thương đan dược, lại lấy ra một xấp dẫn lôi phù cùng với một ít phòng ngự pháp khí cho hắn, nếu là như vậy còn độ bất quá lôi kiếp, kia hắn thật sự có thể đi chết một lần.

Trở lại bên ngoài, Âu Dương Tu Kỳ từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Lăng Hàn vài biến, chỉ đem Tiêu Lăng Hàn xem đến cả người phát mao, nổi da gà đều lên.

"Chậc chậc chậc, nói, tiểu tử ngươi rốt cuộc là người nào?"

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ mắt trợn trắng, đối thượng Âu Dương Tu Kỳ tìm tòi nghiên cứu tầm mắt, hắn mở ra đôi tay, xoay hai vòng.

"Sư tôn, nhưng thấy rõ ràng?"

"Không thấy hiểu, ngươi nên không phải là Thiên Đạo thân nhi tử đi?" Âu Dương Tu Kỳ để sát vào Tiêu Lăng Hàn, nhỏ giọng hỏi.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Sư tôn não động khai đến có điểm đại!

"Ngươi muốn thật là Thiên Đạo thân nhi tử, hỏi hắn có thể hay không mặt khác khai cái thông đạo, làm vi sư trước phi thăng, ngươi theo sau lại đuổi kịp?"

Cái này đến phiên Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không bình tĩnh, cái gì gọi là mặt khác khai một cái thông đạo? Kia ý tứ còn không phải là nói hiện tại phi thăng thông đạo không thể dùng?

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, chính mình còn muốn ở 300 tuổi phía trước phi thăng Tiên giới, hiện tại nói cho hắn phi thăng thông đạo không dùng được! Kia hắn như vậy tích cực tu luyện, cứ như vậy cấp đi Huyền Thiên đại lục làm gì?

"Sư tôn, ngài vừa rồi lời nói là có ý tứ gì?" Tiêu Lăng Hàn nuốt nuốt nước miếng, gian nan mở miệng hỏi.

"Còn có thể là có ý tứ gì? Đương nhiên là……" Nói nơi này Âu Dương Tu Kỳ đột nhiên dừng miệng, một cái không nhịn xuống thiếu chút nữa đem Độ Kiếp kỳ tu sĩ mới có thể biết đến mật tân cấp nói ra.

Nói chuyện nói một nửa không phải điếu người ăn uống sao?

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Âu Dương Tu Kỳ, này tiện nghi sư tôn rõ ràng không nghĩ nói ra sự tình chân tướng, này phương tiểu thế giới rốt cuộc có như thế nào mật tân là không thể làm đại gia biết đến? Kiếp trước chính mình là ở độ phi thăng lôi kiếp thời điểm bị thượng giới người ám toán, nếu là phi thăng thông đạo không thông, kia chính mình liền tính là vượt qua lôi kiếp cũng không thể phi thăng!

Hắn cũng là sau lại làm quỷ tu, mới biết được này phương tiểu thế giới đã có chín vạn năm không ai có thể phi thăng Tiên giới.

Kia, này giữa đến tột cùng có cái dạng nào bí ẩn?

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại bức thiết muốn biết đáp án, bởi vì này giữa khẳng định cùng khí vận chi tử có quan hệ. Nhưng, tiện nghi sư tôn rõ ràng không nghĩ nói, này nên làm cái gì bây giờ?

"Đương nhiên là cho các ngươi hai người hảo hảo tu luyện, đừng cho vi sư mất mặt." Âu Dương Tu Kỳ hầm hừ nói, thiếu chút nữa một cái miệng rộng đem không nên nói đều nói, may mắn kịp thời ngừng.

Bất quá hiển nhiên hắn may mắn quá sớm.

Tiêu Lăng Hàn thế tất phải được đến một đáp án, bằng không hắn buổi tối ngủ đều ngủ không tốt, càng là không có biện pháp tu luyện. Tiện nghi sư tôn những lời này rõ ràng cùng lúc trước không khớp, lừa dối người cũng không phải như vậy lừa dối.

"Sư tôn, từ ngài lời nói mới rồi ngữ trung ta phải biết hai cái tin tức, một là hiện tại phi thăng thông đạo không thông, tu sĩ vô pháp phi thăng. Nhị là ngài hiện

tại tu vi đã đến Độ Kiếp kỳ đỉnh, mà ngài đang tìm tìm phi thăng phương pháp. Ta nói nhưng đối?" Tiêu Lăng Hàn nhìn Âu Dương Tu Kỳ, chắc chắn nói.

Âu Dương Tu Kỳ chấn kinh rồi, chính mình vừa rồi có nói nhiều như vậy sao? Chính mình này đồ đệ chẳng lẽ là sẽ thuật đọc tâm?

Áp xuống trong lòng khiếp sợ, Âu Dương Tu Kỳ mặt vô biểu tình nói: "Các ngươi hiện tại tu vi còn thấp, không nên các ngươi biết đến cũng đừng hỏi nhiều, chờ các ngươi tu vi tới rồi tự nhiên liền sẽ biết."

Nói xong lời nói, Âu Dương Tu Kỳ rõ ràng đã không còn nữa lúc trước ôn hòa, lúc này hắn có vẻ có chút lạnh như băng, bất cận nhân tình.

Tuy rằng nhìn thấy như vậy Âu Dương Tu Kỳ có chút làm Tiêu Lăng Hàn e ngại, bất quá hắn như cũ không tính toán từ bỏ.

"Sư tôn, nếu chúng ta đều đã biết hơn phân nửa, ngài lại nói cho chúng ta biết hơn một nửa, chuyện này liền hoàn chỉnh. Ngài không nói, chúng ta sợ là không có tâm tư lại tiếp tục tu luyện." Tiêu Lăng Hàn nói xong, nhìn về phía một bên Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức phối hợp gật gật đầu, dùng tràn ngập khát vọng ánh mắt thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm Âu Dương Tu Kỳ.

Lúc này linh vũ đều đã hạ xong rồi, Sở Mục Thần cũng thành công đạt tới Kim Đan kỳ cảnh giới. Hắn thu thập hảo chính mình, đi vào Tiêu Lăng Hàn mấy người bên người. Phát hiện mấy người tâm tư đều không có đặt ở hắn trên người, hắn tâm thật lạnh thật lạnh, hắn cửu tử nhất sinh mới vượt qua lôi kiếp, này mấy người cư nhiên một chút đều không quan tâm hắn.

"Vãn bối gặp qua viện trưởng đại nhân, đa tạ viện trưởng đại nhân vì ta hộ pháp." Sở Mục Thần đối với Âu Dương Tu Kỳ cung kính hành lễ, người khác không để ý tới chính mình, kia chính mình đành phải da mặt dày một chút.

Tục ngữ nói: Da mặt không hậu, duyên phận không đủ! Da mặt nếu là hậu, thần thức xuyên không ra!

"Ân, là ngươi, ngươi còn chưa có chết nha!"

Sở Mục Thần: "……" Ngài lão đây là có bao nhiêu hy vọng ta chết a?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, đều đến ra một cái tin tức, tiện nghi sư tôn đây là đem khí rơi tại vô tội Sở Mục Thần trên người!

Hai người yên lặng vì Sở Mục Thần lau một phen đồng tình nước mắt!

"Còn hảo, vãn bối phúc lớn mạng lớn, tạm thời còn không chết được." Sở Mục Thần cũng không phải ăn chay, da mặt là thật sự hậu, mặt không đổi sắc túng dỗi Độ Kiếp đại năng.

Âu Dương Tu Kỳ lãnh "Hừ" một tiếng.

Một trận gió thổi qua, Sở Mục Thần nghẹn khuất phát hiện chính mình đã ở sơn cốc bên ngoài. Thầm nghĩ, này âm tình bất định viện trưởng đại nhân thật đúng là khó hầu hạ, muốn đưa chính mình ra tới cũng không biết sẽ chính mình một tiếng, làm hắn một chút trong lòng chuẩn bị đều không có liền thay đổi một chỗ.

Nếu là làm Sở Mục Thần biết Tiêu Lăng Hàn ra tới thời điểm là mông trước chấm đất, mà hắn thật là dựng xuất hiện, phỏng chừng hắn phải nói viện trưởng đại nhân đối chính mình thật thân thiện.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 158

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 158 Học viện Hoàng Cực

【 phi thăng thông đạo bị phong ấn 】 canh ba

Đem Sở Mục Thần tiễn đi, Âu Dương Tu Kỳ nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, "Các ngươi hai cái cùng ta tới."

Hai người thành thật đi theo Âu Dương Tu Kỳ phía sau, chỉ chốc lát sau ba người liền về tới trong viện. Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp mang theo hai người vào một phòng, phòng bố trí đơn giản, đối diện đại môn là có một trương bức họa, phía dưới còn có lư hương.

"Các ngươi hai cái tới cấp tổ sư thượng một nén nhang." Âu Dương Tu Kỳ nhìn trên bức họa người, khuôn mặt nghiêm túc, đi đến một bên lư hương trước, lấy ra hai chú hương, phân biệt đưa cho Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người dựa theo Âu Dương Tu Kỳ chỉ thị, phân biệt cấp trên bức họa người thượng một nén nhang.

Âu Dương Tu Kỳ lấy ra hai ngọn hồn đèn, đặt ở một bên, nhìn tốt nhất hương hai người.

"Đi, tích một giọt huyết ở hồn đèn thượng, đem hồn đèn bậc lửa."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý dựa theo Âu Dương Tu Kỳ chỉ thị, phân biệt đem thuộc về chính mình hồn đèn bậc lửa.

"Hiện tại các ngươi xem như chính thức vào ta Âu Dương Tu Kỳ môn hạ, các ngươi sư huynh đệ hai người về sau muốn đoàn kết hữu ái, hỗ trợ lẫn nhau, nhất trí đối ngoại; cần tôn sư trọng đạo, nhập hiếu ra đễ, không được đồng môn tương tàn, ngỗ nghịch bất hiếu; cần nghiêm khắc kiềm chế bản thân, khoan lấy đãi nhân, không được ỷ mạnh hiếp yếu, lạm sát kẻ vô tội."

Âu Dương Tu Kỳ nói xong, nhìn chằm chằm vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người.

Hai người chỉ cảm thấy áp lực như núi giống nhau áp xuống, vội vàng quỳ xuống, cung kính nói: "Là, đệ tử cẩn tuân sư tôn dạy bảo."

"Ân, đứng lên đi!" Âu Dương Tu Kỳ vừa lòng, đuôi lông mày mang theo một chút ý cười, sấn chính mình hiện tại tu vi cao, còn có thể ỷ vào tu vi khi dễ một chút hai người.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác Âu Dương Tu Kỳ tâm tình rõ ràng so lúc trước hảo rất nhiều, lập tức cũng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, ít khi nói cười Âu Dương Tu Kỳ thực sự làm người có điểm khó có thể chống đỡ.

Theo sau Âu Dương Tu Kỳ lại đem hai người mang ly phòng, về tới trong viện.

Ngồi xuống sau, Âu Dương Tu Kỳ mới nói nói: "Về phi thăng thông đạo vấn đề, hiện tại nói cho các ngươi cũng không sao. Xem các ngươi bộ dáng, sợ là không biết rõ đáp án sẽ không dễ dàng thiện bãi cam hưu." Nói lời này khi, Âu Dương Tu Kỳ hung hăng trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, rõ ràng là đang nói hắn lúc trước thế nào cũng phải muốn đánh vỡ lẩu niêu hỏi đến đế.

"Sư tôn mời nói, chúng ta chăm chú lắng nghe."

Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý kéo tại hạ tay vị ngồi xuống, lập tức lấy ra một cái ấm trà, bắt đầu vì Âu Dương Tu Kỳ pha trà.

"Mười vạn năm trước tiên ma chi chiến, dẫn tới này phương tiểu thế giới phi thăng thông đạo bị phong ấn, Thiên Cơ Các từng có một vị lão tổ suy tính ra, phá vỡ phong ấn mấu chốt cùng khí vận chi tử có quan hệ. Chỉ là này mười vạn năm tới đã có tám vị khí vận chi tử ngã xuống, còn có một vị biến mất vô tung. Trong đó tám vị đều là bị thượng giới người tính kế, cướp đi khí vận mà chết."

"Sư tôn, ngài ý tứ là nói chỉ có khí vận chi tử, mới có thể phá vỡ phi thăng thông đạo phong ấn? Chỉ bằng vào hắn một người là có thể làm được?" Tiêu Lăng Hàn đột nhiên ra tiếng hỏi, loại này đem hết thảy hy vọng áp chú ở một người trên người ý tưởng, mệt những người đó nghĩ ra được.

Này không phải làm một người lưng đeo mọi người hy vọng, kia này đó cái xui xẻo khí vận chi tử, sống đến có bao nhiêu mệt a?

Vạn nhất cuối cùng không thành công, người nọ chẳng phải là muốn lọt vào mọi người phỉ nhổ?

Nghĩ đến đây, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt ám ám, hắn tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn Thượng Quan Huyền Ý.

"Này đó đều là Thiên Cơ Các những người đó nói, rốt cuộc có phải hay không thật sự trước mắt còn không có nhân chứng thật, bất quá thiên cơ tính sự giống nhau đều thực chuẩn. Tự mười vạn năm trước khởi, mỗi cách vạn năm Thiên Cơ Các liền sẽ bói toán một lần, suy tính này một vạn năm tân xuất hiện khí vận chi tử, xem hắn hay không có thể thành công vượt qua cái thứ nhất sinh tử kiếp. Vượt qua, như vậy hắn vẫn là khí vận chi tử, một đường đem xuôi gió xuôi nước, gặp dữ hóa lành, gặp nạn thành tường; nếu độ bất quá đi, như vậy Thiên Đạo sẽ một lần nữa tuyển ra một vị khí vận chi tử." Âu Dương Tu Kỳ chậm rãi nói.

Khí vận chi tử chính là Thiên Đạo tuyển ra đến mang lãnh thế giới này đi hướng càng huy hoàng thời đại, có thể làm một cái tiểu thế giới chậm rãi thăng cấp,

thăng cấp vì trung đẳng thế giới, lại thăng cấp vì cao đẳng thế giới, cho nên khí vận chi tử chỉ cần không có làm cái gì đại gian đại ác việc đều sẽ chịu Thiên Đạo che chở.

Kia Thượng Quan Huyền Ý đời trước sở dĩ sẽ chết cũng là vì thượng giới người sao? Chẳng lẽ là hắn?

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến chính mình vừa tới này phiến đại lục không lâu, ở Hồ Quang Cốc để gặp được vị kia tự xưng chính mình là Tiên Quân kẻ lừa đảo. Tuy rằng không biết tên của hắn, nhưng hắn kia đáng khinh bộ dáng, chính mình đến nay như cũ nhớ rõ ràng.

Trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, rũ xuống mi mắt, Tiêu Lăng Hàn dường như không có việc gì vì Âu Dương Tu Kỳ rót một ly trà, lại cấp Thượng Quan Huyền Ý rót một ly.

Ở Âu Dương Tu Kỳ nói khí vận chi tử thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý liền vẫn luôn trầm mặc không nói, nhưng Tiêu Lăng Hàn như cũ nhìn ra hắn nội tâm khẩn trương.

Uống một ngụm Tiêu Lăng Hàn đưa qua trà, Âu Dương Tu Kỳ tiếp tục nói: "Này đã lại là tân một vạn năm, nếu là lần này lại không thành công, chỉ sợ về sau chúng ta này phiến đại lục sẽ chậm rãi suy yếu, linh khí cũng sẽ từ từ trở nên loãng, thậm chí biến mất."

Nói lời này thời điểm, Âu Dương Tu Kỳ trong mắt là nói không nên lời bi thương còn có một tia lạc tịch.

Tiêu Lăng Hàn tạm thời không quản thượng Âu Dương Tu Kỳ thương xuân bi thu, hắn chỉ quan tâm một vấn đề, đó chính là Thượng Quan Huyền Ý là khí vận chi tử sự tình, có những người khác biết không?

"Sư tôn, ngươi nói cái kia Thiên Cơ Các rất lợi hại sao?"

"Thiên Cơ Các người đều là một ít đoản mệnh quỷ, không chúng ta Lăng Kiếm Tông người lợi hại. Về sau các ngươi nếu là đi Thiên Lăng đại lục, có cái gì muốn biết đến sự, tốt nhất không cần đi tìm Thiên Cơ Các người hỗ trợ, những người đó đều là một ít chết muốn linh thạch gia hỏa. Các ngươi đi tiểu tâm bị trở thành dê béo tể!"

Nói đến Thiên Cơ Các, Âu Dương Tu Kỳ liền hận ngứa răng, lần trước trở về cần dùng gấp linh thạch, phát hiện cực phẩm linh thạch không thấy. Vốn dĩ hắn là muốn cho thiên cơ người hỗ trợ tính một chút cực phẩm linh thạch rơi xuống, kết quả Thiên Cơ Các người muốn hắn không ít linh thạch, lại được đến một cái không biết tung tích đáp án. Làm hại hắn bạo tính tình vừa lên tới, thiếu chút nữa liền xốc Thiên Cơ Các.

Đoản mệnh quỷ? Là tiết lộ thiên cơ quá nhiều duyên cớ sao? Tiêu Lăng Hàn như thế nào nghe tiện nghi sư tôn trong giọng nói có chút nghiến răng nghiến lợi hương vị, chẳng lẽ chính hắn đã làm coi tiền như rác?

“Sư tôn, kia Thiên Cơ Các người tìm được khí vận chi tử sao?” Tiêu Lăng Hàn có chút khẩn trương hỏi.

“Hừ! Tìm được cái rắm, một đám vô dụng gia hỏa, liền sẽ thần thần thao thao giả thần giả quỷ.” Âu Dương Tu Kỳ cười nhạo một tiếng, khinh thường nói.

“Một chút manh mối đều không có phát hiện?”

“Có một chút.” Âu Dương Tu Kỳ vươn một ngón tay, kia hẳn là chỉ có thể xem như một chút đi.

“Một chút?”

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng chửi thầm, này tiện nghi sư tôn thật là, muốn nói liền nhanh lên nói, thật là cấp chết người.

“5 năm trước, Thiên Cơ Các từng tính ra khí vận chi tử sinh ra với Địa Thâm đại lục, không lâu sẽ có một hồi sinh tử kiếp, suy tính đến thời khắc mấu chốt có thiên ngoại lai khách đột nhiên buông xuống này giới, mặt sau thiên cơ bị che lấp, một mảnh hỗn độn. Này đó là Thiên Cơ Các đại trưởng lão mấy năm trước nói qua nói, phỏng chừng là bọn họ tìm không thấy khí vận chi tử, bịa chuyện.” Âu Dương Tu Kỳ trong mắt là nồng đậm khinh thường, tính không ra liền tính không ra, còn vô căn cứ, cái gì thiên ngoại lai khách đều làm ra tới.

Nghe đến đó, Thượng Quan Huyền Ý một cái không chú ý đem chén trà đánh nghiêng, chỉ nghe thấy “Bang mắng” một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Âu Dương Tu Kỳ đồng thời quay đầu nhìn về phía hắn.

“Trượt tay, sư tôn, ngài tiếp tục.” Thượng Quan Huyền Ý giơ giơ lên tay, ngượng ngùng nói.

“Còn nói cái gì a? Đều nói xong.” Âu Dương Tu Kỳ tức giận nói.

“Sư tôn, kia có hay không đi các thế giới khác phương pháp?” Tiêu Lăng Hàn thử tính hỏi.

“Có, bất quá không quá an toàn, hơn nữa còn cần rất nhiều linh thạch mới có thể khởi động.” Nói nơi này Âu Dương Tu Kỳ không biết chính mình là nên cao hứng, hay là nên mất mát, có lẽ hết thảy đều là mệnh đi!

Rất nhiều linh thạch mới có thể khởi động? Kia chính mình trong không gian những cái đó cực phẩm linh thạch sẽ không chính là tiện nghi sư tôn lộ phí đi? Kia chính mình chẳng phải là chặt đứt tiện nghi sư tôn tiên đồ?

Tiêu Lăng Hàn tức khắc cảm thấy chính mình phạm vào phía trước tiện nghi sư tôn nói” tôn sư trọng đạo.”

“Sư tôn, ngài nói chính là vượt giới Truyền Tống Trận sao?” Tiêu Lăng Hàn âm thầm nghĩ, nếu là về sau có cơ hội lại đem linh thạch còn cấp tiện nghi sư tôn, rốt cuộc hắn đối chính mình hai người còn tính không tồi. Đến nỗi bị chính mình dùng hết hai ngàn, khi nào tránh trở về chính là.

“Vượt giới Truyền Tống Trận! Ân, tên này hảo.” Âu Dương Tu Kỳ gật gật đầu, đại đồ đệ nói tên này càng phù hợp cái loại này Truyền Tống Trận.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, trong lòng “Lộp bộp” một chút, sẽ không nơi này không phải cái này cách gọi đi?

“Đại đồ đệ, ngươi tên này từ chỗ nào nghe tới? So với những người đó kêu dễ nghe nhiều.”

Tiêu Lăng Hàn: “……” Trong tiểu thuyết nhìn đến!

“Họa vở nhìn đến, khi còn nhỏ không thể tu luyện, không có việc gì thời điểm liền nhìn rất nhiều đủ loại họa vở.” Tiêu Lăng Hàn nghiêm trang nói hươu nói vượn.

“Ân, những cái đó lão gia hỏa kêu cái kia trận pháp vì hư không Truyền Tống Trận, bởi vì ở truyền tống trong quá trình sẽ trải qua hư không, trong hư không có hư không thú, thiên thạch lưu, đủ loại nguy hiểm. Giống nhau chỉ có một ít không có vướng bận, cùng với một lòng theo đuổi đại đạo người, mới có thể đi cưỡi hư không Truyền Tống Trận.”

Âu Dương Tu Kỳ chính là thuộc về một lòng theo đuổi đại đạo người, đối hắn mà nói lưu tại Tu chân giới đã không thể làm hắn tu vi lại lần nữa đột phá, thọ mệnh cũng hữu hạn. Hắn tuy rằng không nghĩ tới nhanh như vậy rời đi Tu chân giới, bất quá Cố Tư Thần nói với hắn thời điểm, hắn vẫn là đồng ý.

“Sư tôn, kia, những cái đó cưỡi hư không Truyền Tống Trận người đều thành công đạt tới các thế giới khác sao?” Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng hỏi, bởi vì hắn hoài nghi phụ thân hắn chính là đi cưỡi hư không Truyền Tống Trận.

“Tự nhiên là có thành công đạt tới các thế giới khác tu sĩ, bất quá mỗi lần đi cưỡi hư không Truyền Tống Trận người, chỉ có một phần ba có thể sống sót.”

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới buông lại nhắc lên, một phần ba cơ hội, kia chính mình phụ thân sẽ là này một phần ba trung một viên sao?

“May mắn sư tôn ngài không có đi, bằng không ngài liền tuổi xuân chết sớm. Ngài xem ngài, tuổi trẻ, anh tuấn, nhiều kim, thực lực cường hãn, làm gì không nghĩ ra muốn đi nhờ xe Truyền Tống Trận?” Tiêu Lăng Hàn vặn ngón tay nói.

“Cái gì tuổi xuân chết sớm, tiểu tử thúi, tin hay không ta hiện tại khiến cho ngươi tuổi xuân chết sớm?” Âu Dương Tu Kỳ tức giận nói, “Bang” một tiếng, hắn đem cái ly đặt ở trên bàn đá, cái ly vỡ thành cặn bã.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 159

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 159 Học viện Hoàng Cực

【 Tiền gia bị cấp diệt 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn nuốt một ngụm nước miếng, chạy nhanh đem cái bàn chuẩn bị sạch sẽ.

"Ta tin, ta tin, sư tôn bớt giận, ta ý tứ là nói, ngài xem ngài hiện tại là đứng ở kim tự tháp đỉnh nhân vật, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa. Ngài nếu là đi các thế giới khác thành công phi thăng, kia ngài lại biến thành con kiến, hết thảy từ đầu lại đến. Nếu là giữa đường ra điểm ngoài ý muốn, kia biến thành con kiến cơ hội đều không có."

Tiêu Lăng Hàn mới vừa nói nơi này, thoáng nhìn Âu Dương Tu Kỳ sắc mặt căng chặt, rõ ràng là muốn bão nổi. Hắn chạy nhanh tiếp tục nói: "Kỳ thật ta chính là tưởng nói sư tôn ngài như vậy tuổi trẻ, không cần thiết đuổi ở hiện tại đi cưỡi hư không Truyền Tống Trận, ngài tưởng, vạn nhất ngài vừa ly khai không mấy năm, cái nào cái gì khí vận chi tử liền mở ra phong ấn đâu? Hơn nữa cưỡi hư không Truyền Tống Trận còn không bảo hiểm, vạn nhất không cẩn thận quải……", Vậy mệt lớn.

"Quải cái gì? Tiểu tử thúi ngươi nhưng thật ra tiếp tục nói a." Âu Dương Tu Kỳ tức giận nói.

"……"

"Không có gì, sư tôn ngài phúc lớn mạng lớn, định có thể hội trưởng mệnh trăm, không, không phải, là trường mệnh vạn vạn tuế." Tiêu Lăng Hàn vì chính mình âm thầm đổ mồ hôi, thiếu chút nữa liền nói trưởng thành mệnh trăm tuổi.

"Hừ!"

Liền ở Tiêu Lăng Hàn cho rằng cái này đề tài đã tiếp nhận thời điểm, Âu Dương Tu Kỳ còn nói thêm: "Kỳ thật ta cũng không có tính toán hiện tại liền rời đi, trước kia Cố Tư Thần liền đem một chúng tu vi đạt tới Độ Kiếp kỳ đỉnh người tập kết lên, hắn nói Thiên Linh Tông nguyện ý chủ động gánh vác một phần ba truyền tống phí dụng, chỉ hy vọng đại gia có thể cùng thời gian, cùng nhau cưỡi Truyền Tống Trận rời đi. Lần trước ta trở về chính là tính toán giao truyền tống phí dụng, kết quả……," nói nơi này, Âu Dương Tu Kỳ trừng mắt nhìn một bên đương người gỗ Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, lúc ấy chính là tiểu tử này nói không có linh thạch.

Thượng Quan Huyền Ý bị Âu Dương Tu Kỳ trừng không thể hiểu được, này thượng một giây còn giảng hảo hảo, giây tiếp theo liền biến sắc mặt, không biết này lại quan chính mình chuyện gì? Chính mình như thế nào lại đem tiện nghi sư tôn đắc tội?

“Sư tôn, vô sự hiến ân cần phi gian tức đạo, các ngươi sẽ không sợ cái kia gọi là gì tư thần có âm mưu?” Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Âu Dương Tu Kỳ trừng Thượng Quan Huyền Ý, lập tức ra tiếng, đem hắn lực chú ý kéo qua tới.

“Hừ! Có thể có cái gì âm mưu, như vậy nhiều người, mọi người đều đồng ý, có tiện nghi không chiếm vương bát đản!” Âu Dương Tu Kỳ đĩnh đạc nói, có âm mưu hắn cũng không sợ, hắn một cái kiếm tu, một người là có thể đánh bọn họ vài người.

Thượng Quan Huyền Ý lại đột nhiên nhớ tới, kiếp trước hắn cũng đi qua Thiên Lăng đại lục, bất quá hắn cơ hồ đều là tìm được linh khí nồng đậm địa phương liền bế quan tu luyện. Khắp nơi thế lực hắn nhưng thật ra không rõ lắm, duy nhất ấn tượng khắc sâu chính là trước kia năm đại tông môn biến thành Thiên Linh Tông một nhà độc đại, còn lại tứ đại tông môn, biến thành nhị đẳng tông môn. Này trung gian rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, hắn không có hứng thú, tự nhiên cũng không đi hỏi thăm quá. Hiện tại xem ra, sợ là Thiên Linh Tông người đem này đó Độ Kiếp kỳ đại năng một đám đều lừa đi rồi, liền Thiên Linh Tông Độ Kiếp kỳ giữ lại, bọn họ không xưng đại, ai xưng đại?

Này một đời, Thiên Linh Tông âm mưu sợ là không thể thực hiện, ít nhất tiện nghi sư tôn bởi vì không có đủ cực phẩm linh thạch, hắn là đi không được.

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, xem ra nhà mình sư tôn là thờ phụng một anh khỏe chấp mười anh khôn. Thật có chút âm mưu quỷ kế làm người khó lòng phòng bị, nhà mình này tiện nghi sư tôn sớm muộn gì muốn có hại.

“Sư tôn, nếu là các ngươi sở hữu Độ Kiếp kỳ đều rời đi, duy độc có người cố ý giữ lại, ngươi nói kia lúc sau Tu chân giới sẽ biến thành bộ dáng gì?”

“Băng” một tiếng, cái bàn lại lần nữa chia năm xẻ bảy.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn lưu ý Âu Dương Tu Kỳ động tác, thấy hắn lại muốn một chưởng chụp ở trên bàn, chạy nhanh đứng dậy đem Thượng Quan Huyền Ý hộ ở sau người.

Thượng Quan Huyền Ý hoàn toàn không có phản ứng lại đây, bị Tiêu Lăng Hàn hộ ở trong ngực còn có chút không phục hồi tinh thần lại.

Âu Dương Tu Kỳ liếc mắt một cái đứng một bên hai tiểu tử, vung tay áo tử, mặt đất lại trở nên sạch sẽ, động tác thành thạo mà từ không gian giới tử cầm một cái bàn ra tới.

“Không có gì sự các ngươi đi về trước, vi sư muốn bế quan mấy ngày, các ngươi tạm thời không cần lại đây.”

“Sư tôn, quá mấy ngày Thiên Tinh thương hội phi thuyền phải về Huyền Thiên đại lục, chúng ta chuẩn bị đi Huyền Thiên đại lục.” Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, cảm thấy vẫn là hiện tại liền nói cho Âu Dương Tu Kỳ, vạn nhất đến lúc đó hắn có cái gì an bài, tỷ như làm cho bọn họ hai người đáp cái Truyền Tống Trận linh tinh sự.

“Lấy ngươi tu vi lại lưu tại Hoàng Cực đại lục xác thật không thích hợp, vậy các ngươi chú ý an toàn, chiếu cố hảo ngươi sư đệ.” Rời đi cũng hảo, chính mình khả năng không lâu cũng sẽ rời đi Hoàng Cực đại lục xoay chuyển trời đất lăng đại lục.

“Sư tôn ngươi liền không giữ lại một chút chúng ta, tỷ như ngươi chừng nào thì phải về Thiên Lăng đại lục hơi thượng chúng ta cũng đúng nha.”

Này tiện nghi sư tôn như thế nào giống như chưa từng có nghĩ tới muốn mang lên bọn họ bộ dáng?

“Sư tôn lãnh vào cửa, tu hành dựa cá nhân. Ăn đến khổ trung khổ, mới là nhân thượng nhân. Mỗi ngày nghĩ dựa vi sư, ngươi chừng nào thì mới có thể đạt tới vi sư cảnh giới?” Âu Dương Tu Kỳ tức giận nói, hắn xem như đã nhìn ra, này hai cái đệ tử lộ yêu cầu bọn họ chính mình đi, làm sư tôn không giúp được bọn họ, chỉ có thể ở thời khắc mấu chốt kéo bọn hắn một chút.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Tính sai, lại bị huấn.

“Hảo đi, kia sư tôn bảo trọng, đệ tử cáo từ!”

“Ân! Cái này lấy thượng, này mặt trên có vi sư ba đạo công kích, không tới tánh mạng nguy cấp đều không cần dễ dàng sử dụng.” Âu Dương Tu Kỳ lại lấy ra hai khối ngọc bài cấp Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

“Đa tạ sư tôn!” Hai người tiếp nhận ngọc bài, cẩn thận thu lên. Đây chính là Độ Kiếp kỳ lão tổ công kích, bảo mệnh thứ tốt.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rời đi Âu Dương Tu Kỳ động phủ sau, liền chuẩn bị trực tiếp hồi Huyễn Nguyệt Sơn. Chỉ là hai người còn không có đi đến Huyễn Nguyệt Sơn, liền gặp được thích liêu bát quái Hồ Sâm.

Trí Mỹ Trai

Tiêu Lăng Hàn xem xét liếc mắt một cái tiến phòng liền nhìn chằm chằm chính mình hai người xem Hồ Sâm, rất tưởng cho hắn tới một quyền. Gia hỏa này lúc trước ở trên đường liền không có nhận ra chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý, đều đã một hồi lâu còn không có phục hồi tinh thần lại.

“Thượng Quan sư đệ, Tiêu sư đệ, các ngươi hai cái ăn cái gì mỹ nhan đan? Ba năm không thấy cư nhiên liền thành tuyệt thế giai công tử, đem sư huynh ta quăng vài con phố. Vừa rồi ở trên đường, ta nhưng thấy thật nhiều sư muội sư đệ đôi mắt đều phải dính ở các ngươi trên người.” Hồ Sâm mãn nhãn kinh diễm,

hắn tuy rằng lớn lên không tồi đi, nhưng đứng ở hai vị này trước mặt chính mình lập tức đã bị so cặn bã đều không còn.

"Nột, chính là ăn này đó, một không cẩn thận liền trưởng thành như vậy. Hồ sư huynh ngươi ăn nhiều một chút, nói không chừng khi nào cũng có thể đem bên ngoài sư muội sư đệ mê đến năm mê ba đạo." Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào trên bàn đồ ăn, thuận tiện gắp một chiếc đũa tiến chính mình trong miệng, mơ hồ không rõ nói.

Này ngũ quan là cha mẹ cấp, hâm mộ không tới!

Hồ Sâm mắt trợn trắng, nếu là ăn vài đạo đồ ăn là có thể trở nên cùng trước mặt hai vị sư đệ giống nhau đẹp mắt, kia hắn mỗi ngày tới ăn thì đã sao, liền sợ người không thay đổi tuấn, trước đem chính mình ăn thành heo.

"Hồ sư huynh đã lâu không thấy, không biết gần nhất lại có cái gì mới mẻ sự?" Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy vẻ mặt thái sắc Hồ Sâm, ra tiếng hỏi. Nghĩ thầm, này Hồ Sâm lớn lên còn có thể, tâm địa cũng không xấu, huống chi hắn đều có đạo lữ người, dùng đến hâm mộ chính mình hai người sao?

Vừa nghe Tiêu Lăng Hàn hỏi mới mẻ sự, Hồ Sâm lập tức tinh thần tỉnh táo, hắn trước cho chính mình rót một chén rượu, một ngụm uống xong. Lúc này mới nói: "Vân Hoàng Thành mười đại gia tộc hiện tại biến thành chín đại gia tộc, liền ở mười ngày trước Tiền gia bị người cấp diệt."

Sao vừa nghe đến tin tức này, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đều sửng sốt một chút, này diệt Tiền gia người sẽ là ai? Âu Dương Tu Kỳ?

"Kia cái nào kêu Tiền Nhân Nhân nữ nhân đâu?" Thượng Quan Huyền Ý khác không quan tâm, liền quan tâm này chết nữ nhân cũng dám mơ ước hắn coi trọng Tiêu Đại Ma Vương.

"Đã chết, bị chết nhưng thảm, các ngươi biết nàng là chết như thế nào sao?" Hồ Sâm vẻ mặt thần bí hỏi, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt ái muội không rõ, hắn nhưng nghe nói qua này Tiền Nhân Nhân phía trước phi Tiêu Lăng Hàn không gả.

"Chết như thế nào?"

"Bị nàng bọn nha hoàn tra tấn mà chết, nguyên lai nàng chính là một cái độc phụ. Thấy lớn lên đẹp nữ tử, liền phải đem nhân gia mặt làm hỏng, nàng trong viện nha hoàn cũng toàn bộ bị hủy dung. Vốn dĩ nàng đều phải đào tẩu, lại bị một cái kêu Tiểu Lan nha hoàn hét lớn một tiếng, người liền không rời khỏi. Cái kia kêu Tiểu Lan nha hoàn nói là vì tỷ tỷ báo thù, vì thế, nàng còn chính mình đem chính mình dung mạo huỷ hoại, lúc này mới thành công lên làm Tiền Nhân Nhân bên người nha hoàn." Hồ Sâm tràn đầy cảm thán nói, kỳ thật hắn còn rất bội phục cái kia kêu Tiểu Lan nha hoàn.

"Quả nhiên là gậy ông đập lưng ông, không phải không báo chỉ là thời điểm chưa tới!"

Đúng lúc này, phòng trận pháp bị người từ bên ngoài mạnh mẽ mở ra.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Hồ Sâm ba người liền nhìn đến một hàng ăn mặc màu đen pháp y tu sĩ xông vào.

Người tới chính là Học viện Hoàng Cực chấp pháp đội người.

Thấy rõ người tới một cái chớp mắt, Hồ Sâm dọa cả người nhũn ra, một mông ngồi trở lại trên ghế, không biết người còn tưởng rằng hắn không sợ gì cả.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, đều nhìn ra một cái tin tức," người tới không có ý tốt!"

"Các ngươi nơi này ai là Tiêu Lăng Hàn?" Cầm đầu hắc y nam tử nhìn ba người, ra tiếng hỏi.

"Ta là."

"Mang đi!" Nam tử giơ lên tay phải làm cái về phía trước thủ thế.

"Từ từ! Các ngươi là chấp pháp đội người, bắt người đều là có mười phần chứng cứ, cho nên ta có thể biết được đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Các ngươi vì sao bắt ta?" Tiêu Lăng Hàn không đợi những người đó tiến lên, ra tiếng hỏi.

"Có người cử báo ngươi lạm sát kẻ vô tội."

"Ta giết ai?"

"Tiền gia người."

"Chứng cứ đâu?"

"Vậy ngươi có thể chứng minh ngươi này hai mươi ngày đều đi nơi nào sao?"

"Chúng ta……" Thượng Quan Huyền Ý tưởng nói bọn họ mấy ngày nay vẫn luôn ở Âu Dương Tu Kỳ nơi đó, lại bị Tiêu Lăng Hàn ngăn lại.

"Giải thích vô dụng, bọn họ muốn chứng cứ, giao cho ta xử lý." Tiêu Lăng Hàn cúi đầu ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai nói.

"Là ai cho các ngươi tới bắt ta?"

Nam tử suy nghĩ một chút, giống như phó viện trưởng không có nói qua không thể đem hắn nói ra.

"Phó viện trưởng Dương Nho Nguyên."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Đa tạ, phiền toái các ngươi chờ một lát." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn lấy ra Âu Dương Tu Kỳ cấp truyền âm ngọc giản, trực tiếp cho hắn đã phát một cái truyền âm qua đi.

Âu Dương Tu Kỳ vừa mới đem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiễn đi không trong chốc lát, truyền âm ngọc giản liền sáng một chút, xem xong nội dung, hắn tức muốn hộc máu mà ra sơn cốc.

Ở Trí Mỹ Trai ăn cơm người, cơ hồ đều tới Tiêu Lăng Hàn bọn họ phòng bên ngoài xem, mọi người đều muốn nhìn một chút này lại là ai phạm sai lầm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 160

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 160 Học viện Hoàng Cực

【 có chỗ dựa thật tốt 】 canh hai

Một phút không đến, Âu Dương Tu Kỳ liền đứng ở Tiêu Lăng Hàn bọn họ phòng cửa, học viện đại bộ phận người đều không quen biết hắn. Bất quá hôm nay vị này chấp pháp đội đội trưởng vừa lúc gặp qua Âu Dương Tu Kỳ, trùng hợp còn biết hắn chính là Học viện Hoàng Cực viện trưởng đại nhân.

Bên ngoài vây quanh chấp pháp đội nhân viên vốn là muốn ngăn lại Âu Dương Tu Kỳ không cho hắn đi vào, nhưng bọn họ khiếp sợ phát hiện, chính mình căn bản không động đậy.

Nhìn thấy Âu Dương Tu Kỳ tiến vào, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vội vàng hành lễ, "Đệ tử bái kiến sư tôn!"

Chấp pháp đội đội trưởng quay đầu lại liền đối thượng Âu Dương Tu Kỳ lạnh như băng tầm mắt, còn có vừa tới Tiêu Lăng Hàn cùng bên cạnh hắn học viên kêu hắn "Sư tôn!" Đội trưởng chỉ cảm thấy hắn cả người đều không tốt, hắn như thế nào như vậy xui xẻo vừa vặn lãnh đến nhiệm vụ này? Viện trưởng đại nhân đồ đệ sẽ là hung thủ sao? Liền tính là, kia cũng là bọn họ Tiền gia người trừng phạt đúng tội.

"Viện……," chấp pháp đội đội trưởng vừa kêu một chữ, đã bị Âu Dương Tu Kỳ xua tay đánh gãy.

"Ngươi nói ngươi là lãnh ai mệnh lệnh tới bắt người?" Âu Dương Tu Kỳ nhìn chấp pháp đội đội trưởng hỏi.

Chấp pháp đội đội trưởng lau một chút mồ hôi lạnh, vội vàng đáp: "Phó viện trưởng Dương Nho Nguyên!"

"Tiền gia không phải ta kêu hắn đi diệt sao? Hắn kêu ngươi tới bắt cái gì hung thủ?" Âu Dương Tu Kỳ kỳ quái hỏi, vốn dĩ hắn là muốn mang hai cái đồ đệ đi diệt Tiền gia, hảo hảo ma lịch một chút bọn họ. Nhưng ngày đó hai người một cái còn ở hiểu được trung, một cái ở vì Sở Mục Thần hộ pháp, hai người đều không không, hắn đành phải kêu Dương Nho Nguyên dẫn người đi đem Tiền gia người cấp giải quyết.

Này Dương Nho Nguyên hiện tại như thế nào vừa ăn cướp vừa la làng, cư nhiên còn oan uổng đến chính mình đồ đệ trên người tới, hắn đang làm cái quỷ gì?

Chấp pháp đội đội trưởng như là nghe được cái gì đến không được mật tân, hắn kinh ngạc há to miệng. Tiền gia cư nhiên là phó viện trưởng động tay, hơn nữa

tuyên bố mệnh lệnh người vẫn là viện trưởng đại nhân, nhưng phó viện trưởng hiện tại lại oan uổng viện trưởng đại nhân đồ đệ. Này, như thế nào như vậy loạn……, chấp pháp đội đội trưởng chỉ cảm thấy chính mình đầu óc đều không đủ sử.

"Ngươi tên là gì?" Âu Dương Tu Kỳ nhìn đứng ở một bên chấp pháp đội đội trưởng hỏi, thấy hắn đầy đầu mồ hôi lạnh, Âu Dương Tu Kỳ mặt đen hắc, chính mình lớn lên có như vậy dọa người sao?

"Vãn bối tên là: Vu Thành Địch." Vu Thành Địch thật cẩn thận đáp, nhìn thấy Âu Dương Tu Kỳ sắc mặt không tốt, càng là căng thẳng thần kinh.

"Vu tiểu tử, ngươi cấp Dương Nho Nguyên phát cái tin tức, liền nói Tiêu Lăng Hàn nơi này ngươi bắt không được, kêu hắn tự mình tiến đến, đừng nói cho hắn ta ở chỗ này." Âu Dương Tu Kỳ nhìn một bàn thức ăn, hắn giống như cũng đói bụng, hắn đã không nhớ rõ chính mình lần trước ăn cơm là khi nào.

Tiêu Lăng Hàn rất có ánh mắt lấy ra một bộ chén đũa đặt ở trên bàn, lại vì Âu Dương Tu Kỳ đem ghế dựa phóng hảo.

Chờ Âu Dương Tu Kỳ bắt đầu ăn, một bên Hồ Sâm mới hồi phục tinh thần lại, hắn nhìn trước mắt một màn này hoàn toàn không biết nên như thế nào thí hảo. Chấp pháp đội đội trưởng còn đứng ở một bên như hổ rình mồi, mà Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng ngồi xuống bắt đầu tiếp tục ăn, hắn không biết chính mình là nên tiếp tục ăn, vẫn là rời đi hảo.

"Hồ sư huynh mau ăn, ngươi lại không ăn, đợi chút đã có thể phải bị ta ăn xong rồi." Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy không biết làm sao Hồ Sâm, ra tiếng nhắc nhở nói.

"A? Nga, hảo, vị này chính là?" Hồ Sâm nhìn về phía Âu Dương Tu Kỳ, hỏi Thượng Quan Huyền Ý.

"Hắn là chúng ta sư tôn, ngươi kêu tiền bối là được."

"Tiền bối hảo, tiền bối lớn lên thật là đẹp mắt." Hồ Sâm lập tức chó săn nói.

Âu Dương Tu Kỳ liếc Hồ Sâm liếc mắt một cái, xem Hồ Sâm đại khí cũng không dám suyễn, theo sau chỉ nghe hắn "Ân" một tiếng.

Hồ Sâm lúc này mới nặng nề mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, tức khắc phát hiện chính mình ngực ra một tầng mồ hôi lạnh, vị này đại lão đến tột cùng là người phương nào? Thế nhưng so với hắn sư tôn cho hắn áp lực còn đại.

Chỉ chốc lát sau phòng cửa liền xuất hiện một người trung niên nam tử, hắn ăn mặc màu xám pháp y, một đầu tóc đen cao cao vãn khởi, khuôn mặt lạnh lùng, nhìn qua không giận tự uy.

"Sao lại thế này? Không phải kêu các ngươi tới bắt giết người hung thủ sao? Chứng cứ ta đều đã tìm được rồi. Này Tiêu Lăng Hàn bất quá mới Kim Đan sơ kỳ tu vi, ngươi một cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ hơn nữa bọn họ nhiều như

vậy Nguyên Anh sơ kỳ người đều bắt không được hắn?” Dương Nho Nguyên nhìn đến đứng ở cửa chấp pháp đội đội trưởng Vu Thành Địch, đổ ập xuống chính là một trận quở trách.

Phòng mấy người nghe được Dương Nho Nguyên nói, một đám đều cực kỳ phẫn nộ, ngay cả Hồ Sâm đều xem bất quá đi, như vậy rõ ràng vu oan hãm hại, này Dương Nho Nguyên cho rằng hắn là ai, thế nhưng tưởng một tay che trời.

“Dương phó viện trưởng nếu đối thực lực của ta như thế hiểu biết, kia xin hỏi ta lại như thế nào giết được Tiền gia những cái đó Nguyên Anh lão tổ?” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía cửa phương hướng, vung tay lên, trận pháp mở ra, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Dương Nho Nguyên.

“Tiểu tử, ngươi mơ tưởng giảo biện, hiện giờ chứng cứ vô cùng xác thực. Ngươi chính là chủ mưu, 10 ngày trước ngươi mang theo vài vị Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ cùng nhau diệt Tiền gia.” Dương Nho Nguyên nhìn thấy người nói chuyện đúng là Tiêu Lăng Hàn, lời nói chuẩn xác nói.

Âu Dương Tu Kỳ sở ngồi vị trí vừa lúc là đưa lưng về phía môn, cho nên ngoài cửa Dương Nho Nguyên căn bản không có nhận ra hắn, hắn cũng không vội. Hắn nhưng thật ra muốn nhìn một chút này Dương Nho Nguyên đến tột cùng muốn làm gì?

“Bạch bạch bạch” tiếng vỗ tay vang lên, Tiêu Lăng Hàn chụp nổi lên bàn tay, chụp xong chưởng sau, còn cấp Dương Nho Nguyên dựng một cái đại mẫu tử.

“Chuyện xưa biên không tồi, ta tưởng ta sở dĩ diệt Tiền gia lý do ngươi hẳn là cũng vì ta tìm hảo đi? Ta đoán, lý do hẳn là: Bức hôn!” Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn cửa Dương Nho Nguyên.

Thảo, này chết lão nhân dám tính kế đến chính mình trên đầu tới, Tiêu Lăng Hàn trong mắt hàn quang chợt lóe mà qua.

“Sự thật chính là như thế, hơn nữa nhân chứng vật chứng cụ ở, ngươi mơ tưởng chống chế!” Dương Nho Nguyên đối Tiêu Lăng Hàn nói xong, hắn lại nhìn về phía một bên đứng bất động chấp pháp đội đội trưởng Vu Thành Địch cùng một chúng đội viên, lạnh lùng nói: “Các ngươi còn không đem hắn bắt lấy, là muốn cho ta tự mình động tác sao?”

Vu Thành Địch: “……” Chúng ta không phải không nghĩ bắt lấy hắn, mà là không dám bắt lấy hắn!

“Ha ha ha, thực sự có ý tứ, nhân chứng vật chứng đều ở!” Tiêu Lăng Hàn không tự hiểu là nở nụ cười.

Hắn quay đầu nhìn về phía đang ở dùng bữa Âu Dương Tu Kỳ, ngữ khí có chút ai oán.

“Sư tôn, ngài cần phải cho ta làm chứng, phía trước hai mươi ngày ta nhưng vẫn luôn đều ở ngài trong viện, nơi đó đều không có đi qua.”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn xưng hô ngồi ở xuống tay vị nam tử sư tôn, Dương Nho Nguyên lúc này mới đem ánh mắt đặt ở tên kia nam tử trên người, chỉ cảm thấy cái này bóng dáng có chút quen thuộc, nhưng nhất thời lại nghĩ không ra. Hắn híp lại hai mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm nam tử xem, đột nhiên, phát hiện chính mình thế nhưng nhìn không thấu nam tử tu vi. Bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, hắn đồng tử đột nhiên co rút lại một chút, mồ hôi lạnh lập tức liền xông ra, hai chân bắt đầu run lên.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Dương Nho Nguyên cái dạng này, biết hắn hẳn là nhận ra tiện nghi sư tôn.

"Xin hỏi ngài là?" Dương Nho Nguyên nuốt một ngụm nước miếng, nỗ lực làm chính mình trấn định xuống dưới, lấy hết can đảm hỏi.

Chỉ hy vọng không phải chính mình tưởng như vậy, nếu là, kia hắn hôm nay liền xong rồi.

Âu Dương Tu Kỳ không chút hoang mang đem cuối cùng một chiếc đũa đồ ăn ăn xong, mới chậm rì rì mà xoay người lại.

Một trương đoan chính kiên cường anh tuấn khuôn mặt, xâm nhập Dương Nho Nguyên trong mắt. Đối thượng cặp kia như hắc diệu thạch trừng lượng sắc bén hắc đồng, hắn chỉ cảm thấy trời đất u ám, "Bùm" một tiếng liền quỳ gối trên mặt đất.

"Vãn bối bái kiến viện trưởng đại nhân, cầu viện trưởng đại nhân tha mạng!" Dương Nho Nguyên quỳ trên mặt đất, đầu cũng khái trên mặt đất, cả người đều ở run bần bật.

"Tha mạng? Thực sự có ý tứ? Phó viện trưởng ngươi vừa rồi không phải còn lời thề son sắt nói ta là giết người hung thủ sao? Hơn nữa còn bằng chứng như núi! Cũng không biết ngươi chứng cứ, chứng nhân đều là từ đâu đến tới? Ta và ngươi không oán không thù, ngươi lại vì sao phải hãm hại ta?" Tiêu Lăng Hàn thấy nhà mình sư tôn nhìn chính mình liếc mắt một cái, liền biết đây là làm chính mình hỏi chuyện ý tứ.

"Ta, ta cũng biết ngươi là viện trưởng đại nhân đồ đệ!" Dương Nho Nguyên ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, trong mắt tất cả đều là không cam lòng chi sắc.

Thấy như vậy một màn, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy thú vị cực kỳ, lão già này ngay từ đầu chính là hướng về phía chính mình tới. Mà sư tôn phân phó hắn diệt Tiền gia chuyện này, vừa lúc cho hắn một cái bắt lấy chính mình nhược điểm cơ hội. Như vậy xem ra tiện nghi sư tôn hơn phân nửa là cái phủi tay chưởng quầy, trong học viện không biết có bao nhiêu người chỉ là đem hắn trở thành một cái linh vật tới cung phụng.

"Ý của ngươi là nói, ta nếu không phải sư tôn đồ đệ, ngươi liền có thể tùy ý oan uổng sao? Không biết Chấp Pháp Viện mấy năm nay oan uổng nhiều ít vô tội

người, tương truyền mọi việc vào Chấp Pháp Viện người đều là phạm vào học viện viện quy không thể tha thứ hạng người, hơn phân nửa là có đi mà không có về."

Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Âu Dương Tu Kỳ, "Sư tôn, ta còn không có kiến thức quá học viện Chấp Pháp Viện là bộ dáng gì, không bằng chúng ta hôm nay đi xem."

"Tùy ngươi." Âu Dương Tu Kỳ kỳ thật cũng muốn nhìn một chút, hắn đã thật nhiều năm không có tự mình quản lý quá học viện, cũng không biết hiện tại học viện biến thành bộ dáng gì.

Đoàn người rời đi Trí Mỹ Trai, mênh mông cuồn cuộn hướng Chấp Pháp Viện phương hướng mà đi.

Hồ Sâm ở biết vừa rồi cùng chính mình ngồi cùng bàn ăn cơm người cư nhiên là viện trưởng đại nhân sau, bắp chân một trận nhũn ra, cho nên hắn một người lưu tại phòng.

Chấp Pháp Viện vị trí ở Võ Viện mặt sau, bất quá nhập khẩu lại ở Tu Luyện Tháp phía sau.

Xuyên qua Tu Luyện Tháp, đập vào mắt chính là một tòa cung điện, này cùng mặt khác kiến trúc hoàn toàn không giống nhau phong cách, cho người ta một loại chẳng ra cái gì cả cảm giác.

Cung điện chính phía trên là một khối tấm biển, mặt trên là có người dùng kiếm trước mắt "Chấp Pháp Viện" ba cái chữ to. Đi vào cung điện bên trong, phô diện mà đến chính là yên tĩnh cùng âm trầm, người tiếng bước chân đều có thể nghe được rành mạch, cảm giác đãi ở bên trong này thực áp lực.

Mặc kệ là ai bị bắt được loại địa phương này tới đều sẽ trong lòng sợ hãi, hơn nữa một đám ít khi nói cười chấp pháp đội tu sĩ, càng tăng thêm vài phần sợ hãi.

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng âm thầm may mắn, may mắn chính mình có Âu Dương Tu Kỳ cái này đại chỗ dựa, bằng không hôm nay xác định vững chắc sẽ bị Dương Nho Nguyên oan uổng. Chính mình đến lúc đó sợ là khó lòng giãi bày, kết quả không phải bị đưa tới cái này địa phương tới, chính là từ đây bị Học viện Hoàng Cực đuổi giết.

Nghĩ đến này, hắn nhìn về phía Âu Dương Tu Kỳ ánh mắt mang theo cảm kích cùng tôn kính, quyết định về sau không làm nghiệt đồ.

Âu Dương Tu Kỳ tu vi cao thâm là cỡ nào nhạy bén, Tiêu Lăng Hàn điểm này nho nhỏ biến hóa, tự nhiên cũng bị hắn xem ở trong mắt. Thầm nghĩ, Tiêu Lăng Hàn tiểu tử này thế nhưng lương tâm phát hiện, cư nhiên muốn tôn sư trọng đạo, quá không dễ dàng.

Từ lúc bắt đầu hai cái tiểu tử bị bắt bái chính mình vi sư, bọn họ trong lòng liền không phục, không cam lòng. Cho nên ở cùng hai người ở chung thời điểm, Âu

Dương Tu Kỳ đều không có bãi sư tôn cái giá, hiền từ cùng hai người nói chuyện với nhau, trong lời nói mạo phạm hắn cũng không cùng bọn họ so đo.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn thái độ chuyển biến, khiến cho Âu Dương Tu Kỳ tức khắc tâm tình rất tốt. Bất quá quay đầu nhìn đến một bên nơm nớp lo sợ Dương Nho Nguyên khi, tâm tình lại không như vậy mỹ lệ. Gia hỏa này lá gan cư nhiên trường phì, dám tính kế hắn Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ, chờ lát nữa chắc chắn làm hắn ăn không hết gói đem đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 161

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 161 Học viện Hoàng Cực

【 thẩm vấn Dương Nho Nguyên 】 canh ba

Đoàn người đi vào Chấp Pháp Viện đại đường, đi ngang qua một ít người nhìn đến quản lý Chấp Pháp Viện phó viện trưởng, lúc này giống con chim nhỏ giống nhau, đều có chút tò mò. Khi bọn hắn nhìn đến cầm đầu nam tử thời điểm, không cấm đều thay đổi sắc mặt, viện trưởng đại nhân cư nhiên tới Chấp Pháp Viện.

"Vãn bối gặp qua viện trưởng đại nhân!"

Âu Dương Tu Kỳ chỉ là cao lãnh gật gật đầu.

"Vu tiểu tử, ngươi đi đem Chấp Pháp Viện đường chủ gọi tới." Âu Dương Tu Kỳ đối với đứng ở một bên đương trong suốt người Vu Thành Địch nói.

Chấp Pháp Viện lệ thuộc với viện trưởng đại nhân tự mình quản hạt phạm vi, phó viện trưởng chỉ là đại xem, mà bình thường làm chủ đều hẳn là Chấp Pháp Viện đường chủ.

Vu Thành Địch có chút khó xử nhìn thoáng qua Dương Nho Nguyên, Chấp Pháp Đường đường chủ ở mười năm trước đã bị Dương Nho Nguyên hạ mệnh lệnh cấp nhốt lại, cái này kêu hắn thượng chỗ nào thỉnh người? Cấm lao?

"Ngươi xem ta làm gì? Viện trưởng đại nhân kêu ngươi đi, ngươi liền đi." Dương Nho Nguyên trừng mắt nhìn Vu Thành Địch liếc mắt một cái, chính mình hôm nay còn không biết sống hay chết. Nên tới đều sẽ tới, nhưng, hắn một cái nho nhỏ đội trưởng tưởng khi dễ đến chính mình trên đầu tới, căn bản không có khả năng.

Dương Nho Nguyên ở Chấp Pháp Viện tích góp uy tín đã lâu, hắn này trừng, thật đúng là đem Vu Thành Địch hoảng sợ, không dám lại nói mặt khác.

"Người sẽ không đã chết đi?" Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Vu Thành Địch hỏi.

Vu Thành Địch: "……" Không chết, ly chết cũng không xa.

Thấy ở Thành Địch không có trả lời, Âu Dương Tu Kỳ nhíu mày, chẳng lẽ chết thật? Cũng không đúng a, hồn đèn không phải còn sáng lên sao?

"Dẫn đường!" Âu Dương Tu Kỳ vốn là ngồi ở đại đường thượng thủ vị, thấy vậy, hắn đứng dậy, trực tiếp đối với Thành Địch nói.

Vu Thành Địch vốn là muốn mang Âu Dương Tu Kỳ đoàn người đi cấm lao, kết quả Dương Nho Nguyên tới một câu" người không có ở cấm lao." Cái này làm cho Vu Thành Địch vẻ mặt mộng bức, năm đó vẫn là hắn nhận được Dương Nho Nguyên mệnh lệnh, tự mình đem đường chủ quan tiến cấm lao. Cấm trong nhà lao mặt không thể sử dụng linh khí, mỗi năm cấp mấy bình Tích Cốc Đan liền xong việc.

Cuối cùng vẫn là Dương Nho Nguyên dẫn đường, không trong chốc lát, mấy người cưỡi một cái cự ly ngắn Truyền Tống Trận đi vào một tòa linh thạch quặng.

Nhìn đến này tòa linh thạch quặng, đại gia còn có cái gì không rõ, này Chấp Pháp Viện đường chủ bị Dương Nho Nguyên kéo đến nơi này tới đào quặng.

Nhìn đến những cái đó thợ mỏ mỗi người xanh xao vàng vọt, một bộ dinh dưỡng bất lương bộ dáng, Âu Dương Tu Kỳ mày càng nhăn càng chặt. Theo hắn biết, học viện một ít phạm sai lầm người, đích xác sẽ bị phạt đến nơi đây tới đào quặng. Nhưng trước mắt đào quặng người cũng quá nhiều điểm, học viện có nhiều như vậy không nghe lời học viên?

Này tòa khu mỏ quản sự nhìn thấy Dương Nho Nguyên khi, lập tức chó săn đi lên liền vấn an, cãi lại mau nói ra gần nhất một tháng thu vào 50 vạn trung phẩm linh thạch.

Nghe một bên mấy người âm thầm táp lưỡi, không nghĩ tới học viện cư nhiên như vậy có tiền. Này còn chỉ là trong đó một tòa linh thạch quặng thu vào, nếu là trở lên mặt khác……!

Vu Thành Địch chạy nhanh đình chỉ phát tán tư duy, không dám tưởng, càng nghĩ càng cảm thấy chính mình nghèo.

Âu Dương Tu Kỳ mặt đã có thể đen, hắn như thế nào không biết chính mình học viện như vậy kiếm tiền? Mỗi lần hắn được đến linh thạch đều thiếu đến đáng thương, bằng không cũng không đến mức mấy trăm năm mới tránh đến mười vạn khối cực phẩm linh thạch, này giữa còn có một đại bộ phận là hắn ở mặt khác đại lục tránh.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía một phương hướng, không khỏi nhẹ "Di" một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn theo hắn tầm mắt nhìn lại, còn không phải là mấy cái đào quặng người sao?

"Nhận thức?"

"Ân, đó là chúng ta Khí Viện một cái sư huynh, phía trước ở tại chính mình động phủ, ngày hôm sau người liền mất, nguyên lai là bị bắt được nơi này tới."

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía những cái đó thợ mỏ ánh mắt liền trở nên đồng tình lên, này đó thật nhiều đều là học viện thiên chi kiêu tử, ngủ một giấc lên cư

nhiên đã bị ném tới khu mỏ, bắt đầu làm cu li.

Này mấy tháng về học viện học viên vô cớ mất tích mê án, xem ra bị bọn họ trong lúc vô tình cấp phá.

“Đi đem Chấp Pháp Đường đường chủ Trình Lập cho ta kêu lên tới.” Âu Dương Tu Kỳ không kiên nhẫn đối với quản sự nói.

“Xin hỏi ngài là?” Quản sự thấy người này là đi theo Dương Nho Nguyên cùng nhau tới, không dám chậm trễ, nhưng không có Dương Nho Nguyên lên tiếng, hắn cũng không dám tự tiện làm chủ.

“Kêu ngươi đi, ngươi liền đi, vô nghĩa thật nhiều!” Vu Thành Địch Nguyên Anh trung kỳ uy áp áp qua đi.

“Này liền đi, lập tức liền đi.” Quản sự lập tức tè ra quần đi xa, rốt cuộc hắn chỉ có Kim Đan trung kỳ tu vi, cùng Vu Thành Địch kém một cái đại cảnh giới.

Mười phút sau, mấy người không thấy người, lại trước hết nghe thấy “Rầm rầm” tiếng vang.

Sau đó, mấy người liền thấy quản sự lãnh một cái đầu tóc hoa râm lão giả đã đi tới.

Lão giả vẻ mặt tang thương, mãn nhãn phong sương, hình dung tiều tụy, tóc lộn xộn, ăn mặc rách tung toé quần áo, một đôi giày cũng quan không được ngón chân, quả thực chính là một cái lôi thôi lếch thếch tao lão nhân. Hắn đãi ngộ rõ ràng cùng những người khác không giống nhau, những người khác đều chỉ là giam cầm đan điền linh khí, mà hắn trên chân còn buộc trụ xích sắt. Nguyên lai vừa rồi tiếng vang chính là hắn đi đường khi, xích sắt va chạm thanh.

“Đại nhân, Trình Lập đã đưa tới.” Quản sự vẻ mặt nịnh nọt, tiến lên bẩm báo.

Trình Lập vẫn luôn cúi đầu, hắn cũng không biết kêu hắn quá người là ai. Đập vào mắt chính là mấy song tốt nhất giày, một đôi so một đôi sang quý, một đôi so một đôi phẩm cấp cao. Đương hắn nhìn đến trong đó một đôi giày khi, nội tâm nho nhỏ kích động một chút, rất sợ chính mình nhìn lầm rồi, duỗi tay xoa xoa đôi mắt, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn thấy quả nhiên là viện trưởng đại nhân kia trương đoan chính kiên cường anh tuấn khuôn mặt.

Hắn lập tức quỳ trên mặt đất, đào đào khóc rống lên.

Trình Lập này vừa khóc, đem quản sự xem vẻ mặt mộng bức, mặt khác mấy người càng là một lời khó nói hết.

“Ta còn chưa có chết đâu, khóc cái gì khóc!” Âu Dương Tu Kỳ nghe được Trình Lập tiếng khóc, trong lòng một trận bực bội, tức giận quát. Hắn này vừa khóc, không rõ rành rành nói hắn cái này viện trưởng không làm, hiện tại mới đến giải cứu hắn sao? Tuy rằng đây là sự thật, nhưng hắn cũng là bị kẻ gian che giấu, không nghĩ bối nồi.

Tiêu Lăng Hàn xem xét liếc mắt một cái Âu Dương Tu Kỳ, thầm nghĩ, sư tôn này tính tình nóng nảy lại tới nữa, nhân gia cảm xúc kích động thực bình thường sao. Rốt cuộc ai bị tra tấn mười năm, một sớm được cứu trợ, đều phải phát tiết một chút.

"Sư tôn, chúng ta vẫn là trước đem Trình tiền bối mang về, rồi nói sau." Nơi này rốt cuộc còn có thật nhiều người nhìn đâu, đặc biệt là những cái đó đào quặng người muốn nhìn rồi lại phải bị những cái đó trông coi trừu roi, hắn nhìn đều thế bọn họ đau.

Không lâu, mấy người lại về tới Chấp Pháp Viện đại đường, Âu Dương Tu Kỳ ngồi ngay ngắn ở chính phía trên chủ vị thượng, Dương Nho Nguyên quy quy củ củ quỳ gối phía dưới.

Thấy Âu Dương Tu Kỳ là tưởng chờ Trình Lập tới rồi tái thẩm vấn, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý nhàm chán cực kỳ đứng ở một bên. Trước mặt ngoại nhân nhà mình sư tôn muốn bảo trì cao nhân phong phạm, trên mặt nhìn không tới bất luận cái gì biểu tình, một bộ cao lãnh bộ dáng.

Không trong chốc lát, Trình Lập lại lần nữa xuất hiện ở mấy người trước mặt khi, hình tượng đã đại biến. Tóc chỉnh tề mà vãn ở sau đầu, ăn mặc một thân màu xám pháp y, cả người nhìn qua tuy rằng vẫn là gầy trơ cả xương, nhưng tinh thần phấn chấn, nét mặt toả sáng.

"Vãn bối bái kiến viện trưởng đại nhân!"

Âu Dương Tu Kỳ gật gật đầu, nhíu mày nhìn phía dưới vừa đứng một quỳ hai người, "Nói nói đây đều là sao lại thế này?"

Thấy Dương Nho Nguyên quỳ gối nơi đó không rên một tiếng, Trình Lập dẫn đầu nói: "Mười năm trước, ta trong lúc vô ý phát hiện Dương phó viện trưởng cư nhiên tham ô học viện linh thạch. Bởi vì lúc ấy chứng cứ không đủ, ta phái người tiến đến tra tìm manh mối, nhưng, ta phái đi những người đó liên tiếp đều mất đi tung tích. Ta ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính sau, đang định hướng ngài bẩm báo, lại bị Dương phó viện trưởng dẫn người đem ta đả thương. Sau đó, cắn ngược lại ta một ngụm, nói ta tham ô, đem ta nhốt ở cấm trong nhà lao, một năm sau lại đem ta mang đi khu mỏ."

Tuy rằng Trình Lập nói đơn giản, nhưng có thể làm một cái chắc nịch tu sĩ, ở mười năm thời gian liền hình dung tiều tụy, có thể tưởng tượng này giữa định là bị không người biết khổ cùng tra tấn.

"Mấy năm nay ngươi chịu khổ."

"Viện trưởng đại nhân có thể tra ra Dương phó viện trưởng âm mưu, ta chịu điểm này khổ đều là đáng giá."

Âu Dương Tu Kỳ: "……" Xin lỗi, âm mưu của hắn, ta còn không biết.

“Dương Nho Nguyên, ngươi có cái gì muốn nói sao?” Âu Dương Tu Kỳ đảo mắt nhìn về phía Dương Nho Nguyên, thanh âm trở nên thâm rét lạnh rất nhiều.

“……”

Trầm mặc là kim, xem ra cái này Dương Nho Nguyên không tính toán thẳng thắn từ khoan, hắn là muốn kháng cự từ nghiêm rốt cuộc.

“Sư tôn, nếu không ngươi đem Dương phó viện trưởng tu vi giam cầm, ta có biện pháp làm hắn nói ra sự tình chân tướng.” Làm trò sư tôn mặt, sưu hồn là không thể dùng, bất quá không phải còn có chân ngôn phù sao. Hắn cũng rất tò mò, lúc trước Dương Nho Nguyên nhìn về phía chính mình khi, kia không cam lòng ánh mắt đến tột cùng là có ý tứ gì.

Chỉ thấy Âu Dương Tu Kỳ bàn tay vung lên, Dương Nho Nguyên ngay sau đó liền ngốc đứng ở tại chỗ, hoàn toàn không thể nhúc nhích.

Tiêu Lăng Hàn đi đến Dương Nho Nguyên trước mặt, đối hắn lộ ra một tia không xấu không biết xấu hổ cười.

Trực tiếp đem Dương Nho Nguyên xem đến sởn tóc gáy, bất quá nghĩ đến viện trưởng đại nhân đều làm không được sự tình, Tiêu Lăng Hàn một cái mới tu luyện không mấy năm người khẳng định cũng làm không được. Nghĩ như vậy về sau, hắn cả người cũng liền thả lỏng không ít.

Thấy Dương Nho Nguyên bộ dáng này, Tiêu Lăng Hàn nơi đó còn không biết hắn suy nghĩ cái gì.

Bất quá, Tiêu Lăng Hàn cũng không có nhiều lời, một lát liền có hắn hối hận thời điểm.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một trương tứ cấp chân ngôn phù dán ở Dương Nho Nguyên trên người, đây là hắn lần thứ hai sử dụng tứ cấp chân ngôn phù, lần đầu tiên là đối Phù Viện viện trưởng Từ Thắng Hoa sử dụng, hiệu quả chuẩn cmnr địa.

“Thu phục, sư tôn, có thể làm ta hỏi trước sao?” Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt chờ mong nhìn về phía Âu Dương Tu Kỳ, hắn thật sự kiềm chế không được nội tâm tò mò, tên kia rốt cuộc đồ cái gì?

Âu Dương Tu Kỳ xua xua tay, ý bảo hắn hỏi.

“Ngươi vì sao phải bắt ta?”

Tiêu Lăng Hàn lời vừa ra khỏi miệng, Dương Nho Nguyên miệng không tự chủ được mở ra nói chuyện, hắn đôi mắt trừng đến lưu viên, hoảng sợ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Bởi vì ngươi thiên phú hảo, là cụ thực không tồi thân thể.”

Vừa nghe Dương Nho Nguyên lời này, mọi người đều minh bạch hắn vì sao phải đem Tiêu Lăng Hàn bắt được Chấp Pháp Viện tới, nguyên lai gia hỏa này

là tưởng đoạt xá Tiêu Lăng Hàn.

“Ngươi là từ khi nào bắt đầu đánh ta chủ ý?” Tiêu Lăng Hàn híp lại hai mắt, trong mắt hàn quang chợt lóe mà qua.

“Ở nhiệm vụ đường trưởng lão Bành Vô Hối nói cho ta, ngươi hoàn thành tam, tứ cấp nhiệm vụ thời điểm, ta liền bắt đầu lưu ý ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn hít sâu một hơi, chiến lược quyết định thành bại, xem ra về sau không thể quá rêu rao.

“Sư tôn ngài hỏi đi, ta không có vấn đề.” Tiêu Lăng Hàn xoay người đối với chính phía trên Âu Dương Tu Kỳ nói.

Sau khi nói xong, hắn liền thối lui đến một bên, mới vừa trạm hảo, hắn tay đã bị Thượng Quan Huyền Ý kéo lại. Quay đầu nghi hoặc nhìn hắn, lúc này Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt có chút tái nhợt, thủ hạ lực đạo không giảm phản tăng, gắt gao nắm Tiêu Lăng Hàn tay phải.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 162

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 162 Học viện Hoàng Cực

【 Dương Nho Nguyên chi tử 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn tâm tình cực hảo, khóe miệng không tự giác cong cong, tiểu gia hỏa đây là ở lo lắng hắn! Tương nắm tay, sửa vì tương giao, cùng hắn mười ngón khẩn khấu.

Thượng Quan Huyền Ý đến bây giờ còn có chút lòng còn sợ hãi, đang nghe thấy Dương Nho Nguyên nói hắn coi trọng Tiêu Lăng Hàn thân thể khi, hắn tâm như là bị người hung hăng gõ một chút. Hắn thật sợ ở chính mình nhìn không thấy địa phương, người này đột nhiên liền biến mất ở thế giới của chính mình, tựa như người này xuất hiện khi giống nhau đột nhiên.

Tiêu Lăng Hàn là như vậy đột ngột mà xuất hiện ở chính mình bên người, có đôi khi Thượng Quan Huyền Ý thật sợ này hết thảy đều là chính mình một giấc mộng. Chỉ có nắm chặt hắn, rõ ràng chính xác cảm nhận được hắn tồn tại, mới có thể tâm an, biết này không phải chính mình mộng.

“Dương Nho Nguyên ngươi vì sao phải làm như vậy?” Ngồi ở thượng thủ vị thượng Âu Dương Tu Kỳ cũng lên tiếng, hắn nhìn xuống phía dưới quỳ vẫn không nhúc nhích Dương Nho Nguyên, một tay chỉ vào hàm dưới, mặt vô biểu tình.

“Ta đã 900 hơn tuổi, mắt thấy thọ mệnh đem tẫn, mấy năm nay vẫn luôn đang tìm kiếm thiên phú tốt tu luyện mầm, chuẩn bị chờ thời cơ chín muồi ta liền đoạt xá. Mắt thấy đi Huyền Thiên đại lục phi thuyền không có mấy ngày liền phải rời đi, Tiêu Lăng Hàn là ta mấy năm nay gặp qua tốt nhất tu luyện mầm. Hơn nữa sở hữu sự tình ta đều đã an bài hảo, linh thạch mấy năm nay ta cũng tồn rất nhiều, chờ ta rời đi Học viện Hoàng Cực, viện trưởng đại nhân ngài liền rốt cuộc tìm không thấy ta. Rõ ràng hết thảy đều cực kỳ thuận lợi, nhưng vì sao Tiêu Lăng Hàn cố tình là ngài đồ đệ? Làm ta nhiều năm như vậy kế hoạch công mệt với hội, làm ta cảm thấy ta nhiều năm như vậy chuẩn bị như là một cái chê cười.” Dương Nho Nguyên có chút kích động nói, hắn hiện tại biết chính mình đã hoàn toàn xong rồi. Tại sao lại như vậy? Vừa rồi những lời này đó hắn rõ ràng không nghĩ nói ra, nhưng như cũ khống chế không được miệng mình.

Âu Dương Tu Kỳ có chút đau đầu mà xoa xoa giữa mày, đối với quản lý những việc này, hắn thực không kiên nhẫn, bằng không thủ hạ những người đó là lấy tới làm gì? Này đó hao tổn tâm trí sự, nên bọn họ đi xử lý, dư quang nhìn thấy Trình Lập còn đứng ở một bên, lập tức liền có chủ ý.

"Trình Lập, kế tiếp từ ngươi tiếp quản Chấp Pháp Viện, nhìn xem những cái đó là bị oan uổng người, nên bồi thường liền bồi thường. Còn có Dương Nho Nguyên mấy năm nay tham ô linh thạch, một hồi ngươi đi lấy sau, đưa đến ta nơi ở tới." Âu Dương Tu Kỳ đem sở hữu sự tình đều giao cho Trình Lập đi làm, hắn vẫn là thích hợp làm phủi tay chưởng quầy.

"Là, vãn bối tất nhiên không phụ viện trưởng đại nhân gửi gắm." Trình Lập lập tức cung kính về phía Âu Dương Tu Kỳ hành lễ, quay đầu nhìn thoáng qua bên cạnh quỳ Dương Nho Nguyên, "Viện trưởng đại nhân, ngài xem, Dương phó viện trưởng nên xử lý như thế nào?"

"Sư tôn, có thể hay không đem hắn giao cho đệ tử xử lý?" Thượng Quan Huyền Ý tiến lên một bước, đối với Âu Dương Tu Kỳ cầu xin nói.

Âu Dương Tu Kỳ có chút ngoài ý muốn nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, hắn vốn dĩ cho rằng Tiêu Lăng Hàn sẽ yêu cầu chính mình xử lý người này, quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được Âu Dương Tu Kỳ ánh mắt, gật gật đầu.

"Hành, hắn là của ngươi." Dứt lời, đại đường đã không có Âu Dương Tu Kỳ thân ảnh.

"Sư huynh ngươi đi về trước, ta chờ lát nữa lại trở về." Thượng Quan Huyền Ý đi vào Dương Nho Nguyên bên cạnh, quay đầu đối với Tiêu Lăng Hàn nói.

"Hảo, vậy ngươi sớm một chút trở về." Tiêu Lăng Hàn đi đến Thượng Quan Huyền Ý bên người, vươn tay thân mật mà sờ sờ đầu của hắn. Đoán được hắn đây là phải cho chính mình báo thù, trong lòng là nói không nên lời là cái gì tư vị, chỉ cảm thấy tâm tình dị thường hảo.

Đãi Tiêu Lăng Hàn rời đi sau, Thượng Quan Huyền Ý hướng Trình Lập muốn một cái đơn độc phòng. Hắn đem Dương Nho Nguyên mang vào phòng sau, mở ra trong phòng trận pháp, ngăn cách ngoại giới sở hữu tìm tòi nghiên cứu tầm mắt.

Này không phải một cái bình thường phòng, đây là một gian phòng thẩm vấn, bên trong có đủ loại hình cụ, chuyên môn dùng để thẩm vấn những cái đó phạm sai lầm lại chết thừa nhận tu sĩ.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đem Dương Nho Nguyên ném ở phòng trên mặt đất, hắn thấy Dương Nho Nguyên nhắm mắt, một bộ hoàn toàn không phản ứng chính mình bộ dáng, hắn cũng không có quá mức để ý.

Dương Nho Nguyên trong cơ thể bị Âu Dương Tu Kỳ hạ cấm chế, hắn hiện tại hoàn toàn vận dụng không được bất luận cái gì linh khí. Bất quá hắn không có quá lo lắng, bởi vì hắn là Nguyên Anh kỳ tu vi, giống nhau pháp khí căn bản không gây thương tổn hắn. Hơn nữa dẫn hắn tiến vào Thượng Quan Huyền Ý tu vi bất quá mới Kim Đan sơ kỳ mà thôi, hắn căn bản không có đem Thượng

Quan Huyền Ý để vào mắt. Hắn nhưng thật ra muốn nhìn, này chưa đủ lông đủ cánh tiểu tử có thể chơi ra cái gì đa dạng.

“Lão gia hỏa, ngươi lớn lên như vậy xấu, nghĩ đến nhưng thật ra rất mỹ. Bất quá, ngươi ánh mắt nhưng thật ra không tồi, ta sư huynh tuấn mỹ vô song, tuyệt thế chi tư, tu luyện kỳ tài. Ngươi coi trọng thân thể hắn cũng không gì đáng trách, rốt cuộc sư huynh là như vậy ưu tú, nhưng hắn ưu tú không ngừng tại thân thể, linh hồn càng là độc nhất vô nhị.”

Nói xong này đó, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên cả người khí thế biến đổi, tựa như Tu La giáng thế, hai tròng mắt hiện lên một đạo hồng quang, lấy ra một phen chủy thủ, thẳng tắp cắm vào Dương Nho Nguyên mắt phải.

“A……” Dương Nho Nguyên phát ra hét thảm một tiếng, ngã trên mặt đất, vươn tay phải che lại mắt phải. Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên không ấn lẽ thường ra bài, không ở trên người hắn động đao, cư nhiên chuyên môn triều hắn yếu ớt địa phương tiếp đón. Hắn một con mắt cứ như vậy không có, hắn mở to mắt trái, phẫn hận mà trừng mắt Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn máu tươi chảy Dương Nho Nguyên vẻ mặt, khóe miệng hơi câu, cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Dương Nho Nguyên. Lão gia hỏa này cũng dám mơ ước Tiêu Đại Ma Vương thân thể, thật là đáng chết, nhưng không thể làm hắn chết quá tiện nghi.

“Lão gia hỏa, ngươi có mắt không tròng, sư huynh thân thể, há là ngươi có thể mơ ước đến, cho nên ngươi một đôi mắt không cần cũng thế.” Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy trong tay chủy thủ từng bước một triều Dương Nho Nguyên đi đến.

Dương Nho Nguyên sợ tới mức liên tục lui về phía sau, hắn hiện tại không còn có vừa mới tiến vào khi thong dong, bình tĩnh, chỉ có vô tận sợ hãi. Trước mắt người này chính là một cái tiểu ác ma, so viện trưởng đại nhân còn khủng bố, viện trưởng đại nhân nhiều nhất chính là tay áo vung lên, hắn lập tức là có thể chết đi, nhưng này trước mắt người này lấy tra tấn hắn làm vui thú.

Liền ở Dương Nho Nguyên thối lui đến ven tường thời điểm, hắn mãn cho rằng Thượng Quan Huyền Ý sẽ công kích hắn mắt trái thời điểm, một phen chủy thủ đâm vào hắn đan điền, một cổ nóng rực cảm truyền khắp toàn thân.

“A ~~ a ~~~” Dương Nho Nguyên cảm giác được chính mình Nguyên Anh đang ở bị một chút thiêu hủy, đau đến linh hồn của hắn. Hắn tu vi lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ đi xuống rớt, Nguyên Anh hậu kỳ… Nguyên Anh trung kỳ… Nguyên Anh sơ kỳ, một chén trà nhỏ thời gian, hắn từ một cái Nguyên Anh kỳ đỉnh lão tổ, ngã xuống thành một cái Luyện Khí kỳ tiểu tu sĩ.

Chỉ còn lại có một con mắt trái Dương Nho Nguyên, trong mắt tất cả đều là hôi bại, tĩnh mịch một mảnh.

Hắn hiện tại không có bất luận cái gì cầu sinh ý niệm, hắn chỉ nghĩ nhanh lên chết, sớm một chút chết, lập tức chết, tồn tại đến mỗi một giây, đối với hắn tới nói đều thống khổ tra tấn.

Tiến phòng này phía trước hắn trong lòng còn ở mừng thầm, đơn giản là dẫn hắn tiến vào Thượng Quan Huyền Ý tu vi chỉ có Kim Đan kỳ, căn bản tới sao không hắn. Nói không chừng hắn còn có thể mượn cơ hội này đào tẩu, hoặc là lui mà cầu tiếp theo đoạt xá trước mắt tiểu tử này.

Làm hắn vạn lần không ngờ chính là linh hồn của hắn thế nhưng không biết khi nào, bị giam cầm ở trong thân thể, căn bản ra không được. Cái này làm cho hắn hết thảy bàn tính đều rơi vào khoảng không, hắn hiện tại lòng tràn đầy bi phẫn cùng tuyệt vọng.

Dương Nho Nguyên linh hồn ở trong thân thể ra không được, tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn ra tay chân.

Tiêu Lăng Hàn đang sờ Thượng Quan Huyền Ý đầu thời điểm, linh hồn trực tiếp đối Dương Nho Nguyên linh hồn hạ cấm chế. May mắn hắn thần thức đạt tới Hợp Thể kỳ, so Dương Nho Nguyên hiện tại còn muốn cao hơn hai cái đại cảnh giới, bằng không hắn cũng sẽ không nhẹ nhàng như vậy là có thể hoàn thành.

Tiêu Lăng Hàn liền sợ lão già này đoạt xá không được chính mình, lựa chọn Thượng Quan Huyền Ý. Mà Thượng Quan Huyền Ý hắn cũng đoạt xá không được, vạn nhất làm hắn đào tẩu đoạt xá những người khác. Lại giấu ở chỗ tối, đó chính là một cái tùy thời sẽ cắn người rắn độc. Chính mình cùng hắn có thù oán, hắn chắc chắn nghĩ, khi nào cho chính mình đám người trí mạng một kích.

Này cũng không phải là Tiêu Lăng Hàn muốn nhìn đến kết cục. Cho nên hắn mới ở ngọn nguồn chặt đứt người này niệm tưởng. Nếu là kẻ thù, vậy đừng làm này có chút tro tàn lại cháy cơ hội.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn một lòng muốn chết Dương Nho Nguyên, cười lạnh một tiếng, “Nếu ngươi như vậy muốn chết, kia bổn thiếu gia liền thành toàn ngươi.”

Minh Vương Âm Hỏa mang theo cuồn cuộn sóng nhiệt triều Dương Nho Nguyên chạy như bay mà đi, giương nanh múa vuốt bắt đầu một chút nung khô Dương Nho Nguyên.

“A ~~ a ~~ a” Dương Nho Nguyên phát ra từng đợt kêu thảm thiết, ngón tay chỉ Thượng Quan Huyền Ý, “Ngươi, ngươi tẫn nhiên, có được xếp hạng đệ nhị dị hỏa - Minh Vương Âm Hỏa. Ngươi, khó trách vừa rồi ngươi có thể thiêu hủy ta Nguyên Anh! A ~~~ ta không cam lòng, ta không muốn chết, ta……”

Dương Nho Nguyên vốn đang nghĩ chờ Thượng Quan Huyền Ý giết hắn, linh hồn của hắn nhìn xem có thể hay không từ thân thể này trung ra tới, lại một lần nữa lựa chọn đoạt xá người. Nhưng hắn chẳng thể nghĩ tới Thượng Quan Huyền

Ý lại một lần không ấn lẽ thường ra bài, cư nhiên trực tiếp dùng dị hỏa thiêu hắn.

Dương Nho Nguyên cuối cùng hồn phi phách tán, thi cốt vô tồn.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý rời đi cái kia thẩm vấn phòng sau, Chấp Pháp Viện người còn chạy tới cái kia phòng nhìn một chút. Cái gì đều không có, đi vào thời điểm là hai người, ra tới lại chỉ có một người.

Này đó đều không liên quan Thượng Quan Huyền Ý sự, hắn hiện tại đang ở ăn Tiêu Lăng Hàn làm đồ ăn.

Tiêu Lăng Hàn trù nghệ tất nhiên là xuất thần nhập hóa, ở địa cầu thời điểm hắn chuyên môn cùng Đại Thần cấp bậc đầu bếp học quá, làm được đồ vật không chỉ có mùi hương phác mũi, sắc vị đều giai còn mỹ vị món ăn trân quý.

Bất quá, này đó đều không quan trọng, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy quan trọng nhất chính là chính mình đối diện ngồi một cái tú sắc khả xan người.

Hắn cảm thấy đây là gia hương vị, trong nhà có hắn thích người, bọn họ cùng nhau tu luyện, cùng nhau ăn cơm, cùng nhau ngủ. Đáng tiếc, chỉ là đơn thuần cùng nhau ngủ!

Nếu là hắn thích người, cũng thích hắn thì tốt rồi.

Nghĩ, nghĩ, hắn cầm lòng không đậu mà ngẩng đầu, ngơ ngác mà nhìn về phía đối diện người.

“Còn nhập ngươi mắt?”

Thượng Quan Huyền Ý ngây ngốc gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn tức giận gõ hắn một cái bạo lực, “Không hảo hảo ăn cơm, tưởng chút hữu dụng vô dụng. Ngươi nếu không ăn, lần sau ta liền không làm.”

Thượng Quan Huyền Ý che lại đầu, chính mình một cái không chú ý lại bị Tiêu Đại Ma Vương khi dễ. Ai làm hắn lớn lên tú sắc khả xan, làm chính mình thèm nhỏ dãi không thôi.

“Ăn, ăn, ta hiện tại liền ăn, sư huynh làm đồ ăn tốt nhất ăn. Cái này tím rau canh - sắc hương vị nùng, cái này Mãng Sơn con nhím xương sườn - ngoại tiêu lí nộn, cái này rau trộn linh dưa - thanh thúy trơn, cái này hỏa bạo linh thảo thỏ - dư vị vô cùng……” Thượng Quan Huyền Ý ăn giống nhau, nói một câu, đem hắn kiếp trước kiếp này sở học từ ngữ đều lấy ra tới, mới toàn bộ khen xong.

“Ngươi nếu thích, lần sau muốn ăn, sư huynh lại cho ngươi làm.” Tiêu Lăng Hàn một bên ăn cơm, một bên nhìn Thượng Quan Huyền Ý ăn say mê, hắn cảm giác vô cùng thỏa mãn.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 163

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 163 Học viện Hoàng Cực

【 Hư Vọng Chi Nhãn 】 canh hai

Hai người cơm nước xong sau, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý mang vào Long Ngọc không gian.

Tiêu Lăng Hàn vẫn là thói quen tính mà đem Thượng Quan Huyền Ý mang tiến gieo trồng Thất Thải Liên cái kia trận pháp trung, bởi vì nơi đó vừa lúc có một gian Thượng Quan Huyền Ý phòng tu luyện cùng phòng luyện khí.

"Huyền Ý, ngươi có thể tưởng tượng muốn Hư Vọng Chi Nhãn?"

Sao vừa nghe đến này tin tức, Thượng Quan Huyền Ý còn sửng sốt một chút, hắn còn nhớ rõ lúc trước tham gia học viện thí luyện thời điểm nghe Tiêu Lăng Hàn nói lên quá.

"Sư huynh là nói Cổ gia cái loại này di truyền Hư Vọng Chi Nhãn?"

"Ân, ngươi còn nhớ rõ Cổ Bác Thắng sao?"

"Nhớ rõ, học viện thí luyện thời điểm ngươi nói hắn có Hư Vọng Chi Nhãn, sau lại ở Tử Linh bí cảnh lại đụng phải người này." Hắn còn nhớ rõ lúc ấy ở bí cảnh khi, Tiêu Lăng Hàn cố ý tìm cái kia kêu Cổ Bác Thắng người này tra.

"Ta đem hắn giết, bất quá ta đem hắn Hư Vọng Chi Nhãn bảo lưu lại xuống dưới." Tiêu Lăng Hàn không nhanh không chậm nói, hoàn toàn không có nghĩ tới chính mình lời này mang cho Thượng Quan Huyền Ý chấn động có bao nhiêu đại.

Thượng Quan Huyền Ý mở to mắt, Tiêu Lăng Hàn khi nào giết người, hắn như thế nào không biết? Này trong đó đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý này phó xuẩn manh xuẩn manh bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn tay lại không chịu khống mà sờ sờ đầu của hắn, ở thu hồi khi, tay lơ đãng xẹt qua hắn vành tai.

Một lát sau, quả nhiên liền thấy lỗ tai hắn đỏ, Tiêu Lăng Hàn không dấu vết đùa giỡn người, tâm tình cực hảo.

"Đấu giá hội ngày đó ta không phải chụp huyết linh mộc sao? Kỳ thật kia không phải huyết linh mộc, mà là huyết phượng mộc, huyết phượng mộc yêu cầu phượng hoàng máu tươi mới có thể mọc ra tới. Ta đem huyết phượng mộc tinh hoa tinh luyện ra tới, chế thành nước thuốc, còn bỏ thêm một ít mặt khác linh dược cùng nhau ngâm Hư Vọng Chi Nhãn hai ngàn nhiều ngày đêm, hiện tại đã

có thể lấy tới dùng.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, chờ đợi hắn lựa chọn, đồ vật tuy rằng hảo, nhưng cũng đến hắn tiếp thu, chính mình mới có thể vì hắn dung hợp.

“Kia sư huynh ngươi có thể dùng nha.” Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng muốn, nhưng đó là Tiêu Lăng Hàn được đến đồ vật, hắn tất nhiên là sẽ không cùng Tiêu Lăng Hàn tranh.

“Hư Vọng Chi Nhãn đối ta vô dụng, ta có linh nhãn, không chỉ có có thể thấy rõ trận pháp nhược điểm, còn có thể thấy một ít người khác nhìn không thấy đồ vật.” Nói Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, hắn một đôi mặc đồng lập tức biến thành thâm tử sắc, cả người coi trọng tà mị lại khí phách.

Thượng Quan Huyền Ý bị như vậy Tiêu Lăng Hàn kinh diễm tới rồi, mắt tím hắn cả người nhiều một tia tà khí.

Nhìn trúng quan Huyền Ý tâm không chịu khống chế rung động, chỉ nghĩ sờ sờ hắn mắt tím, lại nhẹ nhàng rơi xuống một hôn.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý môi đỏ khẽ nhếch, si ngốc mà nhìn chằm chằm chính mình xem, hắn thiếu chút nữa liền tưởng thân đi xuống. Bất quá hắn là một cái cực có thể ẩn nhẫn người, vật nhỏ còn có hai năm mới thành thục, hắn chờ nổi.

Duỗi tay ở Thượng Quan Huyền Ý trước mắt quơ quơ, “Hoàn hồn!”

“A!” Thượng Quan Huyền Ý mặt lập tức có đỏ, nhớ tới chính mình ở lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn khi, liền xem hắn xem ngây ngốc. Có lẽ từ khi đó khởi hắn liền đi vào chính mình trong lòng, chỉ là ngay lúc đó chính mình bởi vì vừa mới trọng sinh quan hệ còn có chút hồi không thần, cũng không có tưởng nhiều như vậy.

“Hư Vọng Chi Nhãn ta dùng huyết phượng mộc nước thuốc xâm phao quá, chẳng sợ ngươi về sau huyết mạch thức tỉnh cũng sẽ không chịu ảnh hưởng.” Tiêu Lăng Hàn sợ Thượng Quan Huyền Ý lo lắng trong thân thể hắn có phượng hoàng huyết mạch, Hư Vọng Chi Nhãn sẽ chịu ảnh hưởng, cho nên mới cho hắn giải thích.

Nào biết Thượng Quan Huyền Ý đang nghe lời hắn nói sau, cả người sắc mặt tái nhợt, về phía sau lui hai bước.

Phượng hoàng huyết mạch! Đúng vậy, Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới chính mình mẫu thân là một con thần thú phượng hoàng, chính mình là một cái không người không yêu quái vật.

Kia Tiêu Lăng Hàn sẽ ghét bỏ chính mình sao?

Hắn sẽ chán ghét chính mình sao?

Thượng Quan Huyền Ý càng nghĩ càng sợ hãi, theo bản năng sau này lui, hắn sợ nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn chán ghét ánh mắt. Còn nhớ rõ kiếp trước hắn ở

Thiên Lăng đại lục nhìn thấy Nhân tộc cùng Yêu tộc kết hợp sinh hạ hài tử, vừa không chịu Nhân tộc yêu thích, cũng không chịu Yêu tộc đãi thấy. Đại bộ phận người cùng yêu đều một nửa người nửa yêu hài tử phỉ nhổ, nhục mạ, chán ghét.

Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi còn hảo hảo, như thế nào một chút liền thay đổi sắc mặt? Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhìn Thượng Quan Huyền Ý, "Huyền Ý, ngươi làm sao vậy, có phải hay không nơi nào không thoải mái?"

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn tiến lên bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý tay, một cổ tinh thuần quang thuộc tính linh khí theo trên tay hắn kinh mạch ở hắn toàn thân du tẩu một lần, cũng không có phát hiện thân thể hắn có cái gì không ổn.

"Ta… Ta là cái nửa người nửa yêu quái vật, sư huynh, ngươi sẽ chán ghét ta sao?" Thượng Quan Huyền Ý thấp thỏm nhìn Tiêu Lăng Hàn, nếu hắn biết chính mình trong cơ thể có phượng hoàng huyết mạch? Kia hắn nhất định đã sớm biết chính mình không biết chân chính người, hắn sẽ ghét bỏ chính mình sao?

"Suy nghĩ vớ vẩn cái gì đâu, ngươi liền ngươi, độc nhất vô nhị ngươi, ai cũng không thể thay thế được. Sư huynh tất nhiên là sẽ không ghét bỏ ngươi, ngươi ngu như vậy, nếu là sư huynh lại ghét bỏ ngươi, ngươi nhất thời luẩn quẩn trong lòng, lựa chọn tự sát làm sao bây giờ?" Tiêu Lăng Hàn liền vừa rồi cấp Thượng Quan Huyền Ý thua linh khí tay, cầm hắn tay thưởng thức, thuận tiện ha ha đậu hủ. Hắn tay trắng nõn thon dài, khớp xương rõ ràng, bất quá bởi vì thường xuyên luyện kiếm duyên cớ, lòng bàn tay có một tầng vết chai mỏng.

Nghe thấy phía trước nửa câu lời nói, Thượng Quan Huyền Ý hung hăng cảm động một phen, nhưng nửa câu sau lời nói, lại đem hắn khí phát điên. Cái gì kêu chính mình nhất thời luẩn quẩn trong lòng muốn tự sát? Đây là xem thường ai đâu!

Thượng Quan Huyền Ý lãnh "Hừ" một tiếng, thở phì phì nói: "Sư huynh, liền tính ngươi tự sát, ta cũng sẽ không tự sát! Ngươi không phải muốn giúp ta dung hợp Hư Vọng Chi Nhãn sao? Vậy bắt đầu đi, ta muốn như thế nào làm?" Nói xong, nghiêng đầu nhìn về phía vẫn luôn nhéo chính mình ngón tay người.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc quyết định, nhưng Tiêu Lăng Hàn có chút rối rắm, hắn vốn là tính toán chờ Thượng Quan Huyền Ý đầy 18 tuổi lại giúp hắn dung hợp Hư Vọng Chi Nhãn. Nhưng bọn họ lập tức phải rời khỏi Hoàng Cực đại lục, lúc sau một năm thời gian sẽ ở trên phi thuyền vượt qua. Sau đó mới đến Huyền Thiên đại lục, đến lúc đó nếu là không cẩn thận tách ra liền không ổn, hiện tại giúp hắn dung hợp, ít nhất có thể ở trận pháp thượng giúp được hắn.

"Ta muốn đem Hư Vọng Chi Nhãn dung nhập ngươi linh hồn, nói như vậy về sau mặc kệ ngươi luân hồi nhiều ít thế, Hư Vọng Chi Nhãn đều sẽ đi theo ngươi. Khả năng sẽ có một chút đau, bất quá ta sẽ giúp ngươi, nhưng là ở giúp

ngươi thời điểm khả năng sẽ không cẩn thận chạm vào ngươi linh hồn. Ngươi hiểu ta ý tứ sao?"

Linh hồn sẽ đau! Cái này làm cho Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới bị Minh Vương Âm Hỏa đốt cháy khi thống khổ, theo bản năng liền muốn lui về phía sau.

"Sẽ không rất đau, nhẫn một chút liền đi qua, vẫn là nói ngươi để ý ta linh hồn đụng tới ngươi linh hồn?" Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt kháng cự biểu tình, Tiêu Lăng Hàn mặt sắc mặt không vui hỏi.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn sinh khí, Thượng Quan Huyền Ý có nghĩ thầm muốn giải thích, nhưng, này một giải thích không phải muốn nói ra bản thân là trọng sinh giả sự tình sao?

Kia Tiêu Lăng Hàn đến lúc đó có thể hay không ghét bỏ chính mình?

Có thể hay không cảm thấy chính mình là cái quái vật?

Có thể hay không cảm thấy chính mình thực lão?

Không được, tạm thời còn không thể nói, còn không có đem người đuổi tới tay, chờ đem người lừa tới tay lại nói cũng không muộn.

"Đến đây đi, sư huynh, ta chuẩn bị tốt."

Súc đầu cũng là một đao, duỗi đầu cũng là một đao, vậy dứt khoát điểm hảo.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn một bộ khẳng khái phó nghĩa bộ dáng, không cấm mỉm cười.

"Chúng ta đến ngươi phòng tu luyện đi."

Hai người ở Thượng Quan Huyền Ý phòng tu luyện trên giường khoanh chân ngồi xuống, Tiêu Lăng Hàn cái trán dựa gần Thượng Quan Huyền Ý cái trán. "Không cần kháng cự ta linh hồn, ta muốn tiên tiến nhập ngươi thạch hải, lại giúp ngươi dung hợp Hư Vọng Chi Nhãn."

"Hảo!" Thượng Quan Huyền Ý tổng giác tư thế này có chút ái muội, không biết có phải hay không hắn suy nghĩ nhiều, phía trước hắn thấy Tiêu Lăng Hàn sưu hồn thời điểm, không phải một ngón tay chống người khác giữa mày là được sao?

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn chính là cố ý, hắn xác thật có thể ngón trỏ điểm ở Thượng Quan Huyền Ý giữa mày là được. Bất quá hắn không nói, Thượng Quan Huyền Ý tất nhiên là không biết.

Tiêu Lăng Hàn linh hồn không hề trở ngại tiến vào Thượng Quan Huyền Ý thạch hải, đập vào mắt chứng kiến chính là một nửa biển lửa, một nửa sông băng. Mà Thượng Quan Huyền Ý linh hồn đang ở thạch hải ở giữa, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh, trong tay nhiều ra hai viên màu trắng trong suốt cầu hình vật thể.

【 sư huynh, đây là Hư Vọng Chi Nhãn sao? 】 nhìn Tiêu Lăng Hàn trên tay đồ vật, Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, nhìn qua căn bản không giống như là đôi mắt, nhưng thật ra giống hai viên màu trắng trong suốt trân châu, trông rất đẹp mắt.

【 ân, này mặt trên chỉ bảo lưu lại Hư Vọng Chi Nhãn công hiệu, mặt khác đều bị ta loại bỏ rớt. 】 Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ, ta sao có thể làm ngươi dính lên bị người hơi thở.

Vì làm Hư Vọng Chi Nhãn đạt tới nhất thuần tịnh trình độ, Tiêu Lăng Hàn chính là dùng linh hồn thủy ngâm quá.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trong tay xinh đẹp Hư Vọng Chi Nhãn, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay liền tưởng cầm trong tay nhìn xem. Kết quả hắn tay mới vừa một chạm vào Tiêu Lăng Hàn tay, một cỗ điện lưu xuyên qua hai người thân thể, chỉ cảm thấy cả người tê dại, thoải mái đến muốn rên rỉ.

Loại này linh hồn thượng đụng vào so thân thể thượng đụng vào tới càng trực tiếp, linh hồn một trận rùng mình, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lui ra phía sau hai bước. Giương mắt liền thấy Thượng Quan Huyền Ý gương mặt đà hồng, một đôi mông lung mê người mắt đào hoa, có câu nhân tâm hồn ma lực, liền như vậy thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm chính mình.

Tiêu Lăng Hàn hầu kết kích thích một chút, có chút mê muội mà nhìn như vậy Thượng Quan Huyền Ý, chỉ cảm thấy trước mắt người tú sắc khả xan, hắn theo bản năng liếm liếm môi, chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô.

Nếu là cùng hắn linh hồn……

Tiêu Lăng Hàn một cái giật mình tỉnh táo lại, không thể lại tưởng đi xuống, lại tưởng đi xuống hắn liền phải biến thành cầm thú.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trên mặt không có chút nào biểu tình biến hóa, Thượng Quan Huyền Ý có chút uể oải rũ xuống con ngươi, che khuất trong mắt mất mát. Vừa rồi trong nháy mắt đụng vào là như vậy mỹ diệu, vì cái gì Tiêu Lăng Hàn không có chút nào phản ứng đâu?

Linh hồn giao hòa đủ để cho sở hữu hưởng thụ quá nhân vi chi mê muội, tuy rằng vừa rồi hai người chỉ là ngón tay đụng chạm tới rồi, nhưng cũng không nên không hề phản ứng mới đúng, chẳng lẽ Tiêu Đại Ma Vương thật sự chỉ thích nữ nhân? Kia chính mình còn có cơ hội sao?

Nếu là làm Tiêu Lăng Hàn biết Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi chính là cố ý, phỏng chừng đến tức giận đến đánh hắn PP.

【 sư huynh 】 thiếu niên thanh âm làm người mê muội, rất có từ tính, là như vậy sạch sẽ.

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình tâm tư quá xấu xa, Thượng Quan Huyền Ý hiện tại mới 16 tuổi, đặt ở địa cầu vẫn là cái mới vừa thượng cao trung

học sinh. Hắn trong lòng tuy rằng để ý dâm Thượng Quan Huyền Ý, nhưng trên mặt không có chút nào biến hóa, như cũ là một cái áo mũ chỉnh tề ôn tồn lễ độ trọc thế giai công tử.

Thượng Quan Huyền Ý là không biết Tiêu Lăng Hàn bình tĩnh khuôn mặt hạ xấu xa tâm tư, nếu là biết hắn nhất định sẽ không quan tâm phác gục Tiêu Lăng Hàn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 164

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 164 Học viện Hoàng Cực

【 ai là giết người hung thủ 】 canh ba

【 ân, chúng ta hiện tại bắt đầu, ngươi đứng đừng nhúc nhích. 】 Tiêu Lăng Hàn nói xong liền cầm trong tay Hư Vọng Chi Nhãn đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mắt, 【 nhắm mắt 】 chờ Thượng Quan Huyền Ý nhắm mắt sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Hư Vọng Chi Nhãn đưa đến hắn đôi mắt thượng.

Bởi vì Hư Vọng Chi Nhãn mặt trên dính huyết phượng mộc, thực dễ dàng liền dung vào Thượng Quan Huyền Ý trong ánh mắt.

Ở Hư Vọng Chi Nhãn vừa mới dung tiến đôi mắt trong nháy mắt, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy như là có một cái sâu chui vào trong ánh mắt, làm hắn tưởng duỗi tay đi cào. Lúc này Tiêu Lăng Hàn thanh âm truyền tiến bên tai 【 đừng nhúc nhích, nhẫn nhẫn liền đi qua. Ngươi nếu là hiện tại đi dụi mắt, ngươi sẽ biến thành người mù, về sau vĩnh viễn cũng không thể hồi phục thị lực, chẳng sợ tiến vào luân hồi, ngươi cũng là một cái người mù. 】

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý sợ tới mức chạy nhanh thành thành thật thật trạm hảo, cũng không dám nữa duỗi tay đi đụng vào đôi mắt.

【 sư huynh, ta nhìn không thấy ngươi, ngươi có thể giữ chặt ta sao? 】 Thượng Quan Huyền Ý vươn một bàn tay, muốn đi nắm Tiêu Lăng Hàn tay.

【 đừng nháo, chúng ta hiện tại là linh hồn thể, tốt nhất không cần có quá nhiều tiếp xúc, ngươi đứng ở đừng nhúc nhích, sư huynh chính là bên cạnh ngươi. 】

Thượng Quan Huyền Ý rầu rĩ lên tiếng, nghĩ thầm, này Tiêu Đại Ma Vương quá khó làm, như thế nào một chút đều không mắc lừa đâu?

Long Ngọc không gian ba ngày sau, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác Hư Vọng Chi Nhãn đã cùng linh hồn của chính mình dung hợp. Chậm rãi mở hai mắt, đập vào mắt chứng kiến là trắng xoá một mảnh, hắn có chút nghi hoặc quay đầu, như cũ không thấy Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

Thượng Quan Huyền Ý có chút mất mát, buồn bực lầm bầm lầu bầu: 【 còn nói muốn bồi ta, khi nào đi ra ngoài, cũng không nói một tiếng. 】

【 Huyền Ý, ngươi một người ở nơi đó nói thầm cái gì? 】

Quen thuộc thanh âm từ bên chân truyền đến, Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu, Tiêu Lăng Hàn chính khoanh chân ngồi ở hắn bên người.

Chính mình đây là hiểu lầm, Thượng Quan Huyền Ý đại 囧!

【 không có gì, sư huynh, ta đã dung hợp hảo. 】

【 ân, ta đây trước đi ra ngoài. 】 Tiêu Lăng Hàn lời nói, lạc cả người liền biến mất ở Thượng Quan Huyền Ý thạch hải nội.

Mở hai mắt, vừa lúc đối thượng một đôi câu nhân mắt phượng, Tiêu Lăng Hàn thầm mắng chính mình làm tự làm chịu, lúc trước nghĩ chiếm tiện nghi, hiện tại xấu hổ đi!

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến gần trong gang tấc tuấn nhan, bọn họ khoảng cách là như vậy gần. Chỉ cần chính mình về phía trước một chút, là có thể thân đến kia làm chính mình thèm nhỏ dãi đã lâu môi đỏ, nhưng chính mình thân đi xuống lúc sau đâu?

Nếu là Tiêu Đại Ma Vương từ đây ghét thượng chính mình, kia chính mình không phải một chút cơ hội đều không có sao?

Không được, phải nhịn, việc nhỏ mà không nhịn được thì sẽ làm loạn việc lớn.

Hai người ăn ý đồng thời về phía sau đứng dậy.

Thượng Quan Huyền Ý đang muốn xuống giường, lại bị Tiêu Lăng Hàn gọi lại, "Đừng xuống dưới, ngươi linh hồn tuy rằng dung hợp Hư Vọng Chi Nhãn, nhưng thân thể này còn không có dung hợp, ngươi hiện tại yêu cầu đem linh hồn cùng thân thể dung hợp hoàn chỉnh, mới có thể sử dụng Hư Vọng Chi Nhãn."

"A?" Thượng Quan Huyền Ý mãn đầu óc dấu chấm hỏi, như thế nào làm nửa ngày hiện tại còn không thể dùng.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái đan bình đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, "Nơi này là dung hồn đan, ngươi ăn cái này hẳn là là có thể hoàn toàn dung hợp, còn có cái này cũng cùng nhau ăn." Nói, hắn lấy ra Ân Thiên Duệ đưa cho hai người linh chúc quả, thứ tốt tự nhiên là muốn ăn vào trong bụng mới bảo hiểm.

Làm lơ Thượng Quan Huyền Ý ai oán ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn cũng không quay đầu lại ra không gian.

Mới ra không gian, hắn còn không có suyễn thượng một hơi, truyền âm ngọc giản liền sáng.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở Chấp Pháp Đường.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở Chấp Pháp Đường, Vu Thành Địch não nhân đau, này tổ tông ngày hôm qua tới một chuyến Chấp Pháp Đường, Chấp Pháp Đường quản lý nhân viên liền rửa sạch một lần.

Hắn hiện tại bị Trình Lập đề bạt, đã không phải chấp pháp đội đội trưởng, mà là Trình Lập trợ thủ đắc lực, chính là hắn trực thuộc hạ cấp. Nhưng bọn họ bên

này còn không có chải vuốt rõ ràng, vị này tổ tông như thế nào lại tới nữa? Nên không phải là cái nào không có mắt lại chọc tới vị này tổ tông đi?

Vu Thành Địch có chút đau đầu nghĩ đến, nếu thật là có người chọc tới Tiêu Lăng Hàn, chuyện này nên như thế nào giải quyết? Chính mình muốn hay không đi khu mỏ đem Trình Lập kêu trở về?

"Tiêu sư đệ, như thế nào có rảnh tới Chấp Pháp Viện?" Vu Thành Địch nhìn đến ngồi ở đại đường xuống tay vị Tiêu Lăng Hàn, lập tức ra tiếng chào hỏi, bọn họ cũng coi như là không trảo không quen biết.

"Vu sư huynh, ta có cái bằng hữu bị các ngươi người trảo vào được, ta đến xem hắn." Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy người đến là hôm qua mới đã gặp mặt Vu Thành Địch, nhưng thật ra thả lỏng không ít, ít nhất vị này nhận thức chính mình.

Tiêu Lăng Hàn không biết chính là, ngày hôm qua hắn đi rồi, Thượng Quan Huyền Ý đem Dương Nho Nguyên giết liền cặn bã đều không dư thừa. Chấp Pháp Viện người biết sau, đã lẫn nhau chuyển cáo không cần trêu chọc viện trưởng đại nhân hai cái đồ đệ, liền tính hắn tới nơi này đụng tới chính là những người khác cũng sẽ bị lễ ngộ tương đãi.

Vừa nghe Tiêu Lăng Hàn bằng hữu bị bắt, Vu Thành Địch mí mắt liền nhảy nhảy, nên không phải là trảo sai người đi!

"Không biết Tiêu sư đệ bằng hữu là vị nào?"

"Ân Thiên Thịnh, nói hắn trước mặt mọi người hành hung, ta muốn nhìn một chút người chết thi thể, nhìn nhìn lại ta bằng hữu." Lúc trước Tiêu Lăng Hàn mới ra không gian, liền nhận được Ân Thiên Duệ phát tới tin tức, nói Ân Thiên Thịnh trước mặt mọi người giết người, đã bị chấp pháp đội người bắt đi.

Ân Thiên Thịnh là có chút ngốc đầu ngốc não, nhưng cũng không đến mức trước mặt mọi người giết người?

Tiêu Lăng Hàn vội vàng chạy tới chính là muốn nhìn một chút thi thể, hắn sợ chính mình đến chậm thi thể bị người khác động tay chân.

"Hảo, ngươi cùng ta tới."

Hai người đứng dậy còn không có ra đại đường, liền từ ngoài cửa tiến vào một người, người nọ cẩn thận xem xét Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, lập tức mắt nhìn thẳng. Đi vào Vu Thành Địch trước mặt, hướng hắn bẩm báo: "Phó đường chủ, Hoắc gia người tới muốn Hoắc Thành Mân thi thể."

"Nhanh như vậy, người đã chết mới hơn một canh giờ." Vu Thành Địch nhíu mày, này Hoắc gia người có phải hay không tới quá nhanh một chút.

"Chết người là Hoắc Thành Mân? Tới là người lại là Hoắc Thành Mân ai?" Tiêu Lăng Hàn nhìn người tới hỏi.

"Người đến là Hoắc Thành Mân mẫu thân cùng hai cái thị vệ."

"Chúng ta đi trước xem thi thể, ngươi trước tiên ở nơi này chờ." Tiêu Lăng Hàn nói xong, nhìn về phía Vu Thành Địch, ý bảo làm hắn dẫn đường.

"Tiêu sư đệ, bên này."

Tiêu Lăng Hàn đi theo Vu Thành Địch bảy vòng tám quải đi vào một gian trước phòng, hẳn là một gian nhà xác, Hoắc Thành Mân thi thể bị một trương vải bố trắng che đậy lên.

Xốc lên vải bố trắng, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu kiểm tra Hoắc Thành Mân thi thể, ngực trúng nhất kiếm, vừa lúc bị nhất kiếm mất mạng, thân thể thượng không có mặt khác miệng vết thương.

"Tiêu sư đệ nhưng có cái gì phát hiện?"

"Cái gì phát hiện cũng không có, đi thôi, phiền toái Vu sư huynh mang ta đi thấy Ân Thiên Thịnh."

Đắp lên vải bố trắng sau, Tiêu Lăng Hàn theo Vu Thành Địch đi ngầm một gian nhà tù.

Chấp Pháp Viện người tạm thời còn không có tính toán đem Ân Thiên Thịnh thế nào, chủ yếu là Chấp Pháp Viện bên trong sự tình đều còn không có chải vuốt rõ ràng. Cho nên, đương Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Ân Thiên Thịnh thời điểm, hắn còn có tâm tình tại địa lao luyện kiếm.

Tiêu Lăng Hàn cũng thật là phục hắn, những người khác nếu như bị Chấp Pháp Viện bắt, không phải nơm nớp lo sợ, chính là lo sợ bất an. Nào còn có tâm tư làm khác, hắn thế nhưng còn tại địa lao luyện kiếm, gia hỏa này thật đúng là tâm đại.

"Di, Tiêu sư đệ, ngươi cũng bị bắt sao?" Ân Thiên Thịnh thấy Tiêu Lăng Hàn sau, không hề luyện kiếm, mà là chạy đến nhà tù biên, hướng hắn chào hỏi.

Mặt sau đi theo Vu Thành Địch dưới chân một cái lảo đảo, thiếu chút nữa trượt chân trên mặt đất, vị này chính là viện trưởng đại nhân thân truyền đệ tử, ai dám trảo hắn?

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Ân Thiên Thịnh như vậy hỏi, không cấm đen mặt. Chính mình hảo tâm tới xem gia hỏa này, nhưng gia hỏa này khen ngược, cư nhiên hy vọng chính mình cũng bị trảo, Tiêu Lăng Hàn thật muốn quay đầu liền đi.

"Ta là tới xem ngươi, cùng ta nói nói phía trước phát sinh sự?" Tiêu Lăng Hàn đứng ở Ân Thiên Thịnh trước mặt, tức giận nói.

"Nga, phía trước phát sinh sự? Người nọ xác thật là bị ta nhất kiếm sát - chết. Buổi sáng ta bồi tiểu đệ đi Linh Thảo Các lấy linh thảo, liền hướng Đan Viện phương hướng đi. Lại không nghĩ cái kia kêu hoắc gì đó nam tu lập tức từ chỗ ngoặt lao tới, trực tiếp đối với tiểu đệ phát động công kích. Ta phản xạ có điều

kiện lấy kiếm liền đâm tới, ai ngờ người nọ cư nhiên không tránh không né, thẳng tắp đón nhận ta là kiếm, sau đó hắn liền đã chết.”

Nghe xong Ân Thiên Thịnh nói, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày, này như thế nào nghe đều như là một vòng tròn bộ đâu?

“Cái kia kêu Hoắc Thành Mân người, các ngươi nhận thức sao?”

“Ta không quen biết, bất quá tiểu đệ giống như nhận thức.” Ân Thiên Thịnh hồi tưởng một chút, hắn nhớ rõ Ân Thiên Duệ lúc ấy xác thật là kêu một tiếng cái kia nam tu tên.

“Ân, ta đã biết. Vậy ngươi trước đãi ở chỗ này, nếu là ngươi bị vô tội phóng thích, ta sẽ tự mình tới đón ngươi đi ra ngoài. Cho nên, chờ một chút mặc kệ là ai muốn mang ngươi đi, ngươi đều không thể cùng hắn rời đi. Ngươi, nhưng minh bạch?” Tiêu Lăng Hàn nhìn Ân Thiên Thịnh nghiêm túc dặn dò nói.

“Tiêu sư đệ yên tâm, trừ bỏ ngươi ta ai cũng không nhận.” Ân Thiên Thịnh chờ mong nghĩ, chờ một chút thật sự sẽ có người tới cứu chính mình sao?

Tiêu Lăng Hàn cùng Vu Thành Địch cùng rời đi địa lao.

Vu Thành Địch vài lần nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, đều muốn nói lại thôi, hắn rất tưởng hỏi Tiêu Lăng Hàn, chờ một chút thật sự sẽ có người đi cướp ngục? Nhưng nhìn đến Tiêu Lăng Hàn kia trương ôn tồn lễ độ mặt, luôn là cho hắn một loại túi da hạ là một cái ác ma ảo giác, làm hắn hoàn toàn vô pháp trực tiếp hỏi ra tới.

“Vu sư huynh, Ân Thiên Duệ các ngươi hẳn là cũng bắt lại đi?” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên quay đầu nhìn về phía Vu Thành Địch, hỏi.

Vu Thành Địch hoảng sợ, luôn có một loại chính mình tiểu tâm tư bị hắn nhìn thấu giống nhau ảo giác.

“Bắt, hắn ở mặt trên trong phòng, ta hiện tại mang ngươi đi.” Vu Thành Địch nói xong, liền ở phía trước dẫn đường.

Chỉ chốc lát sau, hai người đi vào một cái đơn nhân gian trước cửa, Ân Thiên Duệ không phải chân chính giết người hung thủ, đãi ngộ tự nhiên cũng không giống Ân Thiên Thịnh giống nhau đãi tại địa lao. Ít nhất nơi này phòng có linh khí, có cái bàn băng ghế, có giường; địa lao liền linh khí đều không có, mặt khác liền càng không cần phải nói.

“Tiêu đại ca, ngươi rốt cuộc tới.” Thấy Tiêu Lăng Hàn Ân Thiên Duệ giống như là thấy được cứu tinh giống nhau, hướng hắn nhào tới.

Môn mới vừa mở ra, liền có người nhào vào trong ngực, Tiêu Lăng Hàn lại tay mắt lanh lẹ mà vọt đến một bên.

Mà Tiêu Lăng Hàn phía sau Vu Thành Địch cũng phản xạ có điều kiện mà hướng bên kia lóe đi.

Làm hại Ân Thiên Duệ phác một cái không, thiếu chút nữa liền ngã quỵ trên mặt đất. May mắn đối diện có vách tường chống đỡ, bằng không hắn còn thật có khả năng quăng ngã cái chó ăn cứt.

Xoay người, Ân Thiên Duệ u oán nhìn Tiêu Lăng Hàn, nhận thức lâu như vậy, trừ bỏ Thượng Quan Huyền Ý ai đều không cho gần người, cũng không biết tương lai Tiêu Lăng Hàn sẽ tìm cái cái dạng gì đạo lữ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 165

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 165 Học viện Hoàng Cực

【 tường ngăn có Lăng Hàn 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp làm lơ Ân Thiên Duệ u oán ánh mắt, dù sao này cũng không phải lần đầu tiên.

"Tiêu sư đệ, ngươi bằng hữu thật nhiệt tình." Mặt sau đi theo Tiêu Lăng Hàn vào phòng Vu Thành Địch đột nhiên tới như vậy một câu.

Ân Thiên Duệ: "……" Ta không nhiệt tình, ta một chút đều không nhiệt tình, ta chỉ là tưởng đánh lén một chút Tiêu Lăng Hàn mà thôi.

"Vu sư huynh, ngồi!"

Ba người ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn mở miệng hỏi: "Thiên Duệ, nói nói rốt cuộc là chuyện như thế nào?"

"Ta cũng không biết là chuyện như thế nào, hôm nay buổi sáng Hoắc Thành Mân đột nhiên xuất hiện, không nói hai lời liền tập kích ta. Ta lúc ấy căn bản không có phản ứng lại đây, thẳng đến đại ca nhất kiếm đem hắn giết, chung quanh tới người, ta mới lấy lại tinh thần." Nói lên chuyện này, Ân Thiên Duệ chính mình cũng cảm thấy chính mình đặc biệt oan uổng, những người này vô duyên vô cớ liền muốn giết hắn.

"Ngươi phía trước gặp qua hắn sao?"

"Gặp qua, mới vừa tiến học viện không lâu, ta đi Linh Thảo Các lãnh linh thảo, Hoắc Thành Mân không chỉ có mở miệng đùa giỡn ta, còn thủ sẵn linh thảo không cho ta. Sau lại là Vũ tiền bối tới, là hắn làm Hoắc Thành Mân đem linh thảo chuẩn bị tốt, sau đó cho ta, còn làm Hoắc Thành Mân về sau đều không cần đi Gieo Trồng Viện." Nói nơi này thời điểm, Ân Thiên Duệ cũng phản ứng lại đây.

Này Hoắc Thành Mân lúc trước vô duyên vô cớ mà nhằm vào chính mình, sau lại hắn giống như mai danh ẩn tích.

Như thế nào lại đột nhiên chạy ra? Là bởi vì biết chính mình muốn đi Thiên Huyền đại lục, sợ đi lúc sau…….

Càng nghĩ càng nhiều, Ân Thiên Duệ đau đầu xoa thái dương, hắn đầu dung lượng hữu hạn, này đó loanh quanh lòng vòng không thích hợp hắn.

Hắn quay đầu đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, loại này động não kinh sự tình còn Tiêu Lăng Hàn tương đối thích hợp. Này thô to chân may mắn chính

mình bế lên, bằng không chính mình cũng không biết đã chết vài lần.

Tiêu Lăng Hàn còn không biết hắn đã bị trở thành thô to chân, hắn chỉ nghĩ tới rồi Huyền Thiên đại lục liền đem này đó bóng đèn đều ném ra, hắn muốn mang theo Thượng Quan Huyền Ý quá hai người thế giới.

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu trầm tư, này sau lưng như là có một con nhìn không thấy tay, ở thao tác này hết thảy. Mắt thấy bọn họ liền phải rời đi Hoàng Cực đại lục, nếu là lúc này xảy ra chuyện, khẳng định liền đi không được. Sau lưng người mục đích là Ân gia hai huynh đệ, vẫn là hướng về phía bọn họ vài người tới?

Rốt cuộc sẽ là ai đâu?

Từ từ, chính mình tựa hồ đã quên một người!

Chẳng lẽ là nàng?

Nếu là nàng lời nói, kia hết thảy đều nói thông.

Tiêu Lăng Hàn lập tức từ trên ghế đứng lên, "Loảng xoảng" một tiếng, ghế bị vướng ngã trên mặt đất.

Hắn này lúc kinh lúc rống bộ dáng, đem mặt khác hai người xem sửng sốt sửng sốt.

"Tiêu đại ca, ngươi có phải hay không nghĩ tới cái gì?" Ân Thiên Duệ thấy Tiêu Lăng Hàn mày giãn ra, rõ ràng đã đoán được sự tình là chuyện như thế nào.

"Còn không thể khẳng định, ta yêu cầu đi chứng thực một chút, ngươi tạm thời đãi ở chỗ này nơi nào cũng không cần đi. Nhớ kỹ mặc kệ là ai tới tiếp ngươi, chỉ cần người kia không phải ta, ngươi đều không cần cùng hắn đi." Tiêu Lăng Hàn không yên tâm công đạo nói.

"Biết rồi."

Đi tới cửa Tiêu Lăng Hàn lại quay đầu, lấy ra một cái bình sứ, đưa cho Ân Thiên Duệ, "Nếu là có người tới đón ngươi, ngươi phát hiện người nọ có vấn đề, liền đem cái này đan dược bóp nát. Cơ linh điểm, đừng bị người làm thịt."

"Hảo, ta nhớ kỹ." Ân Thiên Duệ cầm trong tay cái chai, trịnh trọng gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn theo sau cùng Vu Thành Địch đi vào Chấp Pháp Viện đại đường, phía trước bẩm báo vị kia sư huynh cũng còn ở.

"Phiền toái vị sư huynh này, đem Hoắc gia người mời vào tới."

Một lát sau, một người nhìn qua chỉ có hơn ba mươi nữ tử mang theo hai gã Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ xuất hiện ở đại đường.

"Gặp qua……"

Tiêu Lăng Hàn còn không đợi tên kia nữ tử nói xong, trực tiếp lấy ra một trương chân ngôn phù dán ở trên người nàng.

“Các ngươi như thế nào nhanh như vậy phải biết Hoắc Thành Mân bỏ mình tin tức?” Nhìn nàng kia, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hỏi.

“Có người cho ta truyền lại tin tức, nói trong học viện có người muốn giết ta nhi tử.” Nữ tử không tự chủ được mở miệng nói.

“Người nọ là ai?”

“Ta không biết người nọ ai, bất quá nàng hẳn là cái nữ tử.”

“Các ngươi như thế nào biết nàng là nữ tử?”

“Bởi vì nàng làm người mang cho ta tờ giấy mặt trên có nữ tử sở dụng là phấn mặt mùi hương.”

Nữ tử mở to một đôi thủy linh linh đôi mắt hoảng sợ mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, nàng tuy rằng bị bắt trả lời Tiêu Lăng Hàn vấn đề, nhưng nàng ý thức vẫn là thanh tỉnh, loại này không tự chủ được cảm giác làm nàng toàn bộ đều thấp thỏm lo âu.

Nữ tử? Quả nhiên là nàng sao?

Tiêu Lăng Hàn đúng sự thật nghĩ, nhưng thật ra đem nàng cấp đã quên, nàng ca ca là như vậy ích kỷ, ghen ghét tâm lại cường người, nàng hẳn là cũng sẽ không hảo đi nơi nào!

Hắn qua lại ở đại sảnh đi dạo bước, nghĩ kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?

Tuy rằng có cái đại lão sư tôn làm chỗ dựa, nhưng cũng không thể một gặp được sự tình, liền đi tìm hắn trợ giúp, huống chi chuyện này tạm thời còn không có liên lụy đến chính mình.

“Tiêu sư đệ, ngươi có thể đừng đi tới đi lui sao? Đầu đều bị ngươi vòng hôn mê.”

Vu Thành Địch thấy Tiêu Lăng Hàn ở đại đường đã qua lại đi rồi năm phút, cũng không có tính toán dừng lại, chính mình là thật sự bị hắn vòng hôn mê. Hắn hiện tại là choáng váng đầu lại đau đầu, chuyện này thoạt nhìn không phải như vậy dễ làm, này rõ ràng chính là một cái bẫy, một cái âm mưu.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nghi hoặc nhìn về phía Vu Thành Địch, “Ngươi vừa rồi nói chuyện cái gì sao?”

Vu Thành Địch: “……”

“Ta cái gì đều không có nói, ngươi tiếp tục.” Vu Thành Địch nói, còn làm một cái thỉnh động tác, hắn là thật sự chịu phục, Tiêu Lăng Hàn vừa rồi là tiến vào quên mình tự hỏi trung?

“Không có việc gì ta liền đi trước. Đúng rồi, ta kia hai cái bằng hữu ngươi đến hảo hảo chiếu cố bọn họ, đừng làm cho bọn họ ra cái gì ngoài ý muốn, chuyện này hẳn là còn có hậu tục.” Tiêu Lăng Hàn nói xong, lại từ không gian giới tử cầm một cái truyền âm ngọc giản đưa cho Vu Thành Địch, “Có việc liên hệ ta.”

"Hảo, kia Hoắc Thành Mân thi thể không cần lưu trữ đi?"

"Không cần, ngươi chờ lát nữa cho bọn hắn là được." Nói, Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua đứng một bên Hoắc gia ba người.

Tiêu Lăng Hàn đi thời điểm đem Hoắc Thành Mân mẫu thân trên người chân ngôn phù lấy rớt, thuận tiện đem ba người nhìn thấy chính mình sau hình ảnh đều xóa bỏ. Nói thật phù vẫn là đừng làm quá nhiều người biết đến hảo, bằng không đại gia đã có thể không có gì bí mật.

Bóng đêm thấy nùng, hoàng hôn rốt cuộc nại bất quá thời gian mài giũa, rơi xuống ở trong sơn cốc.

Màn đêm buông xuống, u lam u lam trên bầu trời điểm xuyết vô số ngôi sao nhỏ, liên tục chớp chớp. Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn nhớ tới ở địa cầu thời điểm, ban đêm nhìn thấy phi cơ ánh đèn chính là như vậy chợt lóe chợt lóe.

Cảm giác thời gian không sai biệt lắm, Tiêu Lăng Hàn ăn mặc một thân màu đen pháp y, cả người từ ôn nhuận như ngọc khí chất, lập tức biến thành lãnh khốc như thiết đạm mạc, cấm dục cảm mười phần.

Đón tấm màn đen, hắn đi vào Linh Nguyệt Sơn, căn cứ ban ngày tìm hiểu đến tin tức, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào một cái linh khí nồng đậm động phủ ngoại.

Động phủ bên ngoài là một cái tứ cấp phòng ngự trận, ở một chúng học viên trung, động phủ có thể bố trí tứ cấp trận pháp chỉ có hai cái khả năng.

Một, người này sư tôn là một cái tứ cấp trận pháp sư, cực kỳ yêu quý đệ tử, mới có thể vì hắn bố trí tứ cấp phòng ngự trận.

Nhị, người này phía sau có đại chỗ dựa, thâm đại chỗ dựa sủng ái, có thể làm đại chỗ dựa thỉnh tứ cấp trận pháp sư vì hắn bố trí tứ cấp trận pháp.

Đương nhiên còn có cái thứ ba khả năng, đó chính là giống Tiêu Lăng Hàn như vậy thiên tài, chính hắn có thể bố trí tứ cấp trận pháp.

Mặc kệ này đây thượng kia một chút, đều đủ để thuyết minh người này không đơn giản.

Tiêu Lăng Hàn trước cầm một trương tứ cấp ẩn thân phù dán ở trên người, lúc sau mới mở ra linh nhãn, tra tìm trận pháp bạc nhược chỗ. Chi sở tại tìm bạc nhược chỗ, mà không phải mắt trận, là bởi vì hắn muốn vào trận pháp bên trong, mà không phải phá trận. May mắn cái này trận pháp là học viện thường dùng trận pháp, hắn thực mau liền tìm trận pháp bạc nhược chỗ.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc dùng thần thức hơn nữa linh khí mở ra trận pháp một lỗ hổng.

Lúc này, hắn sắc mặt có chút tái nhợt, nghĩ đến kế tiếp là sự tình, hắn không dám lơi lỏng, lén lút tiếp cận động phủ bên trong.

Động phủ bên trong trong phòng truyền đến nam nữ nói chuyện thanh âm, Tiêu Lăng Hàn suy đoán Vũ Thành cái kia Hóa Thần kỳ cũng ở bên trong. Hắn ẩn thân phù chỉ có tứ phẩm, nếu là không cẩn thận bị phát hiện, phỏng chừng chính mình phải cùng hắn đối thượng.

Tiêu Lăng Hàn không dám đại ý, thu liễm trên người sở hữu hơi thở, liền hô hấp cơ hồ đều phát hiện không đến, lúc này mới vận dụng hắn Hợp Thể kỳ thần thức đi nghe lén bên trong người đối thoại.

“Sư tôn, ta muốn bọn họ chết, ta muốn bọn họ mấy cái hết thảy chết, ta muốn bọn họ vì ta ca ca chôn cùng.”

Lúc này một nữ tử thanh âm truyền vào Tiêu Lăng Hàn trong tai, nàng nói chuyện ngữ khí ngây thơ, trong thanh âm mang theo kiều mị, như là ở cùng tình nhân làm nũng.

Cùng tình nhân làm nũng! Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ tới một loại khả năng, cấm kỵ chi luyến!

“Nhã Nhi muốn ai chết, kia người này cần thiết chết, sư tôn sẽ vì ngươi giết chết sở hữu ngươi muốn trừ bỏ người. Ngươi yên tâm, ta đã gọi người đi đem Chấp Pháp Viện đóng lại Ân gia hai huynh đệ lừa ra Học viện Hoàng Cực, đến lúc đó bọn họ hai người tùy ngươi xử trí.”

Nói chuyện người trong giọng nói hỗn loạn nồng đậm sát phạt chi khí, là một người nam nhân thanh âm, thực rõ ràng lời nói mới rồi là Vũ Thành nói.

Tiêu Lăng Hàn cách vách tường đều cảm giác được kia phô diện mà đến là sát ý.

Một cái 50 mét vuông trong phòng, một trương hai mét khoan khắc hoa đại trên giường gỗ, đang nằm một nam một nữ, nam tử đang ở Vũ Thành, mà nữ tử đúng là Đỗ Tư Nhã.

Vũ Thành dựa nghiêng trên trên giường, mà trong lòng ngực hắn đang nằm ở hắn thân truyền đệ tử - Đỗ Tư Nhã. Hắn tay phải hoàn Đỗ Tư Nhã eo, tay trái nhẹ nhàng vuốt ve nàng sợi tóc, trong mắt tất cả đều là sủng nịch chi sắc.

Vũ Thành còn nhớ rõ chính mình lần đầu tiên gặp được Đỗ Tư Nhã tình cảnh, ngày ấy nàng ăn mặc một thân màu xanh lục váy lụa, ở trong rừng rậm bị một con một bậc yêu thú đuổi giết. Liền ở nàng tao ngộ nguy hiểm khi, chính mình ma xui quỷ khiến ra tay cứu nàng. Bởi vì được cứu vớt, nàng vẻ mặt may mắn biểu tình, nhìn qua là như vậy ngây thơ lại đáng yêu. Đương nàng quay đầu lại khi, cho chính mình một cái xán lạn tươi cười, có lẽ chính là lần đó mắt cười, cười vào hắn trong lòng.

“Sư tôn, ngươi đối Nhã Nhi thật tốt! Bất quá, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai này ba người còn hảo thuyết, không có gì thực lực cường đại chỗ dựa. Nhưng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe nói bọn họ hai cái hiện tại là viện trưởng đại nhân thân truyền đệ tử, muốn động bọn họ

hai người sợ là sẽ làm tức giận viện trưởng đại nhân, nếu không này hai người liền tính." Đỗ Tư Nhã có chút lo lắng nói, bất quá, nàng trong mắt tất cả đều là đố kỵ còn kèm theo một tia không cam lòng.

Bởi vì Đỗ Tư Nhã là dựa vào ở Vũ Thành trong lòng ngực, Vũ Thành cũng không có thấy nàng biểu tình.

"Không quan hệ, chỉ cần đem bọn họ lưu tại Hoàng Cực đại lục, về sau có rất nhiều cơ hội giết bọn họ. Viện trưởng đại nhân không có khả năng vẫn luôn đãi ở Hoàng Cực đại lục, qua không bao lâu hắn liền sẽ xoay chuyển trời đất lăng đại lục. Đến lúc đó kia Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, Nhã Nhi tưởng xử lý như thế nào, vi sư đều giao cho ngươi, tốt không?" Vũ Thành nói, dắt Đỗ Tư Nhã tay, đặt ở bên môi hôn hôn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 166

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 166 Học viện Hoàng Cực

【 Đỗ Tư Nhã ghen ghét chi tâm 】 canh hai

Nghe thấy Vũ Thành nói như vậy, Đỗ Tư Nhã lúc này mới yên lòng.

Đỗ Tư Nhã thầm nghĩ: Tuy rằng ca ca không biết đã xảy ra cái gì ngoài ý muốn, ba năm trước đây hồn đèn đột nhiên liền diệt. Bất quá không quan hệ, ca ca ghen ghét người đáng ghét, nàng đều sẽ giúp hắn giết chết.

Từ nhỏ huynh muội hai sống nương tựa lẫn nhau, nếu không có Đỗ Tư Thông che chở, Đỗ Tư Nhã có lẽ đã sớm không còn nữa. Ở Đỗ Tư Nhã trong lòng, Đỗ Tư Thông không chỉ có là ca ca, cũng tương đương với là mẫu thân phụ thân tồn tại. Nàng vẫn luôn đều biết ca ca thực chán ghét những cái đó thiên chi kiêu tử, bọn họ có được tốt nhất gia thế bối cảnh, căn bản không cần làm cái gì nỗ lực là có thể được đến hảo tài nguyên. Nhưng bọn họ cũng đồng dạng có được tốt nhất gia thế bối cảnh, lại cái gì đều không chiếm được, hết thảy đều phải dựa vào chính mình đi tránh.

Mà Ân Thiên Thịnh cùng Ân Thiên Duệ hai người bất quá là tiểu gia tộc con cháu, quá đến lại so với bọn họ này đó mười đại gia tộc con cháu còn hảo. Còn có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người kia căn bản không có gia tộc duy trì, dựa vào cái gì bọn họ có được như vậy nhiều linh thạch, cũng không thiếu tu luyện tài nguyên.

Mỗi lần Đỗ Tư Nhã cùng Đỗ Tư Thông gặp mặt khi, đều sẽ nghe được Đỗ Tư Thông ở nàng trước mặt oán giận. Ngay từ đầu nàng chỉ là hâm mộ bọn họ vận khí tốt, nhưng dần dà nàng trong lòng cũng sinh ra ghen ghét. Ghen ghét càng tích càng nhiều, chậm rãi nàng trong lòng cũng bắt đầu không cam lòng.

Cho nên, Đỗ Tư Nhã ở phát hiện Vũ Thành đối nàng lại tâm tư khác sau, nàng chủ động câu dẫn Vũ Thành. Vốn dĩ Vũ Thành đối nàng liền rất hảo, mà nàng trở thành Vũ Thành nữ nhân sau, Vũ Thành càng là đối nàng càng là ngoan ngoãn phục tùng.

Hôm nay buổi sáng Ân gia hai huynh đệ sự liền có Vũ Thành bút tích, bằng không chỉ dựa vào nàng một cái Luyện Khí kỳ tu sĩ còn không có như vậy đại bản lĩnh.

Hiện tại Đỗ Tư Nhã mười chín tuổi, tu vi vẫn là Luyện Khí mười tầng, rõ ràng nàng là Đơn linh căn, cũng không biết vì cái gì tu vi chút nào không thấy tăng trưởng. Mà mấy người kia lại đều là Kim Đan kỳ tu vi, nàng thật sự không cam lòng!

“Sư tôn, ta tu vi tạp ở Luyện Khí mười tầng đều đã một năm, vì cái gì vẫn là không có một chút tiến triển? Ta tưởng nhanh lên đuổi theo sư tôn, không cần làm sư tôn trói buộc.” Đỗ Tư Nhã ngồi dậy, ánh mắt sáng quắc nhìn Vũ Thành, trong mắt tràn đầy chờ đợi.

“Hiện tại là đặt nền móng mấu chốt, Nhã Nhi không cần sốt ruột, chờ ngươi tu vi đạt tới Luyện Khí mười hai tầng sau, ta liền mang ngươi đi rèn luyện, vì ngươi tìm kiếm cơ duyên, đến lúc đó trợ ngươi đột phá Trúc Cơ kỳ.”

Vũ Thành nói xong, cúi đầu ngậm lấy Đỗ Tư Nhã gần trong gang tấc môi đỏ, chậm rãi liếm mút, trằn trọc, công thành chiếm đất.

“Ô ~~~ ngô ~~” thẳng đến Đỗ Tư Nhã dùng tay đấm đánh hắn, hắn mới không tha buông ra.

“Nhã Nhi, vi sư hiện tại muốn ngươi, có thể chứ?” Vũ Thành thanh âm khàn khàn, hô hấp thô nặng, rõ ràng đã là tình - động.

“Không được, mỗi lần đệ tử cùng sư tôn song tu không có mười ngày sư tôn ngươi đều sẽ không dừng lại. Nếu là ta muốn giết kia mấy người trong lúc này rời đi Hoàng Cực đại lục làm sao bây giờ?” Đỗ Tư Nhã vội vàng cự tuyệt, nếu không phải muốn mượn trợ Vũ Thành lực lượng, nàng mới sẽ không ủy thân với hắn.

Nàng hiện giờ mới mười chín tuổi, mà vũ thành đã có vài trăm tuổi.

“Sư tôn bảo đảm, một ngày liền hảo! Nhã Nhi, Nhã Nhi.” Vũ Thành nói bắt đầu liếm láp Đỗ Tư Nhã vành tai.

Đỗ Tư Nhã trong lòng ghê tởm không được, bởi vì vũ lực giá trị xa xa không kịp Vũ Thành, cuối cùng chỉ có thể ỡm ờ từ hắn.

Tiêu Lăng Hàn nghe được hai người bắt đầu làm trên giường vận động, đã không có gì quan trọng tin tức, liền lặng yên không một tiếng động mà rời khỏi Đỗ Tư Nhã động phủ.

Hiện giờ sự tình có điểm khó làm, Tiêu Lăng Hàn hiện tại đã xác định Đỗ Tư Nhã là không biết hắn ca ca là bị chính mình giết, nàng muốn sát chính mình mấy người thuần túy chính là ghen ghét.

Ghen ghét khiến người hoàn toàn thay đổi, ái sẽ khiến người không từ thủ đoạn!

Quả nhiên là kinh điển danh ngôn.

Hiện tại Đỗ Tư Nhã cùng Vũ Thành xác định vững chắc sẽ không làm chính mình mấy người rời đi Hoàng Cực đại lục, nếu là phía chính mình không ra tay trước nói, cũng chỉ có thể bị động tiếp chiêu.

Tiêu Lăng Hàn là thật muốn nhất kiếm đem Đỗ Tư Nhã động phủ bổ ra, làm tất cả mọi người nhìn xem đôi thầy trò này đang ở làm cẩu thả việc. Làm cho bọn họ này đoạn cấm kỵ chi luyến thông báo thiên hạ, rốt cuộc ở cái này tiểu thế

giới vẫn là thực để ý thầy trò danh phận, loại này uổng cố luân thường tình yêu là không bị thế nhân sở dung.

Đáng tiếc này chỉ có thể là ngẫm lại, rốt cuộc như vậy là giải quyết không được căn bản vấn đề, kết quả chỉ có thể làm kia hai người thanh danh quét rác. Huống chi hắn kiếm còn không có như vậy đại uy lực, cũng không biết chính mình hiện tại Nguyên Anh trung kỳ thực lực, đối thượng Vũ Thành Hóa Thần sơ kỳ có thể kiên trì bao lâu? Tuy rằng rất tưởng nếm thử, nhưng nếu là không có một kích phải giết nắm chắc, hắn là sẽ không làm như vậy.

Tiêu Lăng Hàn đem Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần hai người triệu tập ở bên nhau thương thảo đối sách, cuối cùng ba người nhất trí quyết định trước đem Đỗ Tư Nhã bắt lại, bức nàng nói ra sự tình chân tướng, đem Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh hai người từ Chấp Pháp Viện làm ra tới lại nói.

Bởi vì Đỗ Tư Nhã ở tại Linh Nguyệt Sơn, vì đối nàng xuống tay, ba người hiện tại đều ở tại Sở Mục Thần động phủ. Minh Văn Viện viện trưởng nhưng thật ra dễ nói chuyện, tuy rằng Sở Mục Thần đã không có tu vi, nhưng hắn cũng không có đem Sở Mục Thần trục xuất sư môn, cho nên Sở Mục Thần ở Linh Nguyệt Sơn động phủ như cũ còn ở.

Hôm sau buổi chiều

Ba người rốt cuộc chờ tới rồi Vũ Thành từ Đỗ Tư Nhã động phủ ra tới, bất quá xem hắn một bộ dục cầu bất mãn bộ dáng, hẳn là bị Đỗ Tư Nhã đuổi ra tới.

“Ta cùng Mạc sư huynh đi kiếp người, Sở sư huynh ngươi giúp chúng ta trông chừng.” Tiêu Lăng Hàn hướng Sở Mục Thần trên người chụp một trương ẩn thân phù, không màng hắn u oán ánh mắt, mang theo Mạc Vô Nhai nghênh ngang mà đi.

Người ở bên ngoài trong mắt, Sở Mục Thần hiện tại vẫn là một cái phế nhân, vì hắn không bị người khác tìm phiền toái, Tiêu Lăng Hàn đành phải làm hắn ẩn thân.

Hai cái canh giờ sau, một hàng ba người, không, hẳn là một hàng bốn người, còn có một cái hôn mê nữ nhân, mấy người xuất hiện ở Chấp Pháp Viện đại đường.

Trình Lập thấy xuất hiện ở Chấp Pháp Viện đại đường mấy người tràn đầy nghi hoặc, ai có thể nói cho hắn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Hắn bất quá là đi một chuyến khu mỏ, này như thế nào lại chỉnh ra chuyện xấu tới? Đặc biệt là nhìn đến đi đầu người, vẫn là viện trưởng đại nhân thân truyền đệ tử, hắn liền càng là cảm thấy sự tình khó giải quyết.

Rốt cuộc hắn sau lại chính là nghe Vu Thành Địch nói phía trước phát sinh sự tình, nếu không phải vị này, phỏng chừng hắn hiện tại còn ở khu mỏ đào quặng đâu!

Viện trưởng đại nhân đồ đệ, hắn cũng không dám thác đại, khuôn mặt ôn hòa cùng Tiêu Lăng Hàn chào hỏi.

"Tiêu sư đệ, ngươi đây là?" Nói Trình Lập chỉ vào trên mặt đất hôn mê nữ nhân, lại nhìn về phía đứng ở một bên Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần, này vài vị đều là danh nhân, mỗi cái hắn đều nhận thức.

"Ngày hôm qua đường chủ không ở, có một số việc ngươi khả năng còn không có nghe nói, bất quá……" Nói tới đây Tiêu Lăng Hàn tạm dừng một chút, để sát vào Trình Lập, mới hỏi nói: "Ta muốn biết Chấp Pháp Viện có vài vị Hóa Thần kỳ tu sĩ?"

Trình Lập ánh mắt lóe lóe, học viện Chấp Pháp Viện có Hóa Thần kỳ tu sĩ, người bình thường là không có khả năng biết đến, chẳng lẽ là viện trưởng đại nhân báo cho Tiêu Lăng Hàn? Viện trưởng đại nhân thật đúng là tín nhiệm hắn cái này đồ đệ, đây chính là học viện cơ mật, biết việc này không có mấy người, ngay cả nguyên lai phó viện trưởng Dương Nho Nguyên cũng không biết chuyện này.

"Hiện giờ có thể ra tay có ba vị, ngươi muốn làm sao?" Trình Lập đột nhiên cảnh giác nhìn Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này không phải là muốn đánh kia vài vị Hóa Thần kỳ tiền bối chủ ý đi?

"Ngày hôm qua học viện đã xảy ra cùng nhau trước mặt mọi người giết người sự kiện, tham dự chuyện này người trung có một vị là Hóa Thần kỳ tiền bối. Sư đệ này không phải nắm tay không có nhân gia đại sao, đương nhiên đến tìm mấy cái nắm tay so với kia người ngạnh người giúp đỡ."

Tiêu Lăng Hàn nói tùy ý, vẻ mặt mãn không thèm để ý bộ dáng.

Nhưng một bên Trình Lập lại nghe đến hãi hùng khiếp vía, học viện Hóa Thần kỳ liền như vậy mấy cái, trước mặt ngoại nhân lộ mặt cũng chỉ có một người, đó chính là Gieo Trồng Viện viện trưởng - Vũ Thành.

Trình Lập đem trên mặt đất nữ tử che lấp dung mạo tóc bát đến một bên, thấy rõ nữ tử bộ dáng, hắn nhịn không được hít hà một hơi.

Trên mặt đất nữ tử là Vũ Thành duy nhất đồ đệ - Đỗ Tư Nhã, là Vũ Thành đầu quả tim sủng. Này hai người quan hệ bọn họ này đó lão gia hỏa cơ hồ đều là rõ ràng, chỉ là này mặc kệ chính mình sự, mọi người đều lo liệu sự không liên quan mình, cao cao treo lên thái độ, cũng không có người cho hấp thụ ánh sáng bọn họ quan hệ. Hắn sở dĩ biết chuyện này, vẫn là ngày hôm qua hắn đi nhiệm vụ đường tuyên bố nhiệm vụ khi Bành Vô Hối nói với hắn, hắn lúc ấy hoàn toàn trở thành chê cười nghe xong.

Nhưng hiện tại Vũ Thành trong lòng bảo bị vị này tổ tông tùy ý vứt trên mặt đất, hơn nữa nghe Tiêu Lăng Hàn vừa rồi trong lời nói ý tứ là ngày hôm qua giết người sự kiện cùng Vũ Thành có quan hệ.

"Các ngươi trước tiên ở nơi này chờ ta một chút, ta đi rất nhanh sẽ trở lại." Trình Lập nói xong, liền rời đi đại đường.

Hắn đây là đi tìm người hiểu biết ngày hôm qua đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, bằng không hắn giống như là một con ruồi nhặng không đầu.

Thấy Trình Lập rời đi, Mạc Vô Nhai nhịn không được hỏi: "Tiêu sư đệ, hắn có thể được không? Ta như thế nào cảm giác hắn có chút sợ phiền toái bộ dáng." Không phải hắn hạt lo lắng, rốt cuộc đó là một vị Hóa Thần kỳ tu sĩ, một cái làm không hảo chính mình đều phải bồi đi vào.

"Mặc cho ai bị ức hiếp mười năm, trở về liền thời gian nghỉ ngơi đều không có, liền có một đống lớn sự chờ này hắn đi làm, mà lúc này còn có người cho hắn tìm việc làm, hắn đương nhiên là thực không vui." Trình Lập hắn là cảm thấy học viện thật vất vả chiêu đến một cái Hóa Thần kỳ tu sĩ, nếu là hắn thật sự phẩm hạnh không hợp, vậy quá đáng tiếc.

"……"

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, hắn thật đúng là không lời gì để nói. Mạc Vô Nhai đành phải học Sở Mục Thần bộ dáng ở một bên trên ghế ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi.

Chỉ chốc lát sau Trình Lập liền về tới đại đường, hắn lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn khi, hai mắt mạo tinh quang, có chút ngượng ngùng chọc chọc đôi tay.

Tiêu Lăng Hàn bị hắn xem nổi da gà đều đi lên, chạy nhanh nói: "Trình sư huynh, có việc ngươi liền nói, ngươi đừng như vậy xem ta, ta cảm thấy khiếp đến hoảng."

Trình Lập xấu hổ cười cười, mới nói nói: "Cái kia Tiêu sư đệ a, ta nghe nói trên người của ngươi có có thể làm người ta nói nói thật phù triện?" Hắn cũng là vừa rồi đi hỏi Vu Thành Địch, tên kia nói cho hắn. Phía trước hắn còn tưởng rằng đây là viện trưởng đại nhân cấp Tiêu Lăng Hàn đồ vật, bất quá hiện tại xem ra giống như không phải.

"Có là có, bất quá những cái đó đều là ta ở Tử Linh bí cảnh được đến, tổng cộng cũng không có mấy trương, nếu không phải sự tình khẩn cấp ta cũng sẽ không dùng."

Tiêu Lăng Hàn thế mới biết Trình Lập là coi trọng chính mình họa chân ngôn phù, có thể nói thứ này là bọn họ Chấp Pháp Viện nhất yêu cầu. Về sau lại có ai chết sống không nhận tội, chân ngôn phù hướng trên người hắn một dán, sự tình gì đều công đạo rành mạch.

"Mười trương, ta liền phải mười trương. Tiêu sư đệ, ngươi xem chúng ta Chấp Pháp Viện luôn là sẽ gặp được một ít chết không nhận trướng người, còn có một ít tựa như ngươi bằng hữu giống nhau là bị người oan uổng, nếu là có này chân ngôn phù, chúng ta Chấp Pháp Viện thiết lập sự tình tới liền làm ít công to." Trình Lập vươn đôi tay ở Tiêu Lăng Hàn trước mắt quơ quơ, muốn nhiều phỏng

chừng Tiêu Lăng Hàn sẽ không cấp, mười trương là hắn suy nghĩ luôn mãi đến ra tốt nhất trương số.

“Trình sư huynh, cho ngươi mười trương cũng không phải không được, nhưng ngươi xem ta bằng hữu chuyện này còn không có giải quyết. Chúng ta có thể hay không trước làm chính sự, mặt khác sự, chờ chuyện này làm tốt đều hảo thương lượng.” Tiêu Lăng Hàn biết nếu muốn con ngựa chạy, còn phải cấp con ngựa ăn cỏ, phỏng chừng này chân ngôn phù hiện tại là không đủ dùng, sau khi trở về còn phải lại họa một ít.

“Hành, chúng ta trước thẩm vấn nàng, nếu là sự tình thật cùng Vũ viện trưởng có quan hệ, ta sẽ lập tức thỉnh Hóa Thần kỳ tiền bối đi tróc nã hắn.” Trình Lập được bảo đảm, biết chân ngôn phù là có hi vọng rồi, lập tức liền bắt đầu làm việc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 167

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 167 Học viện Hoàng Cực

【 Hóa Thần kỳ tiền bối 】 canh ba

Lúc sau mấy người đem Đỗ Tư Nhã đánh thức, làm theo đối nàng sử dụng chân ngôn phù, đến ra tình hình thực tế, sự tình xác thật là nàng mê hoặc Vũ Thành đi làm.

Trình Lập đối cái kia chưa từng gặp mặt Vũ Thành hảo cảm toàn vô, đường đường Hóa Thần kỳ tu sĩ thế nhưng bị một cái Luyện Khí kỳ nữ tử mê hoặc. Có thể thấy được này định lực không tốt, tâm tính không kiên, ông trời cũng thật không có mắt, cư nhiên làm người như vậy tu luyện tới rồi Hóa Thần kỳ.

Oán giận về oán giận, Trình Lập lập tức lấy ra một cái truyền âm ngọc giản cấp mấy cái Hóa Thần kỳ tiền bối đã phát tin tức.

Tiêu Lăng Hàn cho rằng này mấy người liền ở học viện cái kia trong một góc thanh tu, nhưng thẳng đến ba cái canh giờ sau, mới xuất hiện cái thứ nhất Hóa Thần kỳ tu sĩ.

Người đến là từ bên ngoài gấp trở về, hắn ăn mặc một thân màu sắc rực rỡ quần áo, hoàn toàn chính là một cái hoa khổng tước, trong tay cầm một phen quạt xếp, lay động nhoáng lên mà đi vào Chấp Pháp Đường.

Đãi hắn đến gần, mấy người mới thấy rõ hắn bộ dáng, thái dương có hai cổ tóc đen rũ xuống, còn lại đều vãn ở sau người, nùng mà mật lông mày hạ là một đôi đơn phượng nhãn. Nhìn đến mấy người khi, còn đối với mấy người vứt mị nhãn, lớn lên ngọc thụ lâm phong, chính là này trang điểm có điểm cay đôi mắt.

“Gặp qua tiền bối!”

“Đại gia không cần khách khí, đều ngồi, như thế nào lại là ta tới trước?” Lông mày một chọn, nam tử không có thấy một cái người quen, có chút oán giận nói.

Chỉ là hắn vừa dứt lời, lại từ bên ngoài vào được một vị ăn mặc một thân vải thô áo tang trung niên nam tử. Trung niên nam tử trên đầu còn mang một cái nón cói, vừa thấy này hình tượng liền biết đây là một vị nhà cái đại thúc, mặc cho ai cũng sẽ không nghĩ đến hắn thế nhưng là một người Hóa Thần kỳ tu sĩ.

Mấy người hàn huyên qua đi, xuyên hoa quần áo nam tử mọi người đều kêu hắn hoa hoa công tử. Một khác danh nhà cái đại thúc đại gia kêu hắn nông dân, hắn kỳ thật chính là một cái nông dân sinh ra, tu luyện thành công sau, cũng vẫn luôn không có quên chính mình nông dân thân phận.

Mới ngồi mười phút không đến, hoa hoa công tử mông phía dưới như là có châm, hoàn toàn ngồi không được, hắn kêu lên nông dân thẳng đến Gieo Trồng Viện.

Gieo Trồng Viện……

Vũ Thành buổi chiều từ Đỗ Tư Nhã động phủ rời đi sau, liền trực tiếp đi Gieo Trồng Viện. Rốt cuộc hắn người ở bên ngoài trong mắt, là một cái cao lãnh lại phụ trách viện trưởng.

Mà hai gã Hóa Thần kỳ tìm được Vũ Thành thời điểm, hắn đang ở giục sinh một gốc cây linh thảo.

"Hai vị đạo hữu vì sao vô duyên vô cớ tự tiện xông vào Học viện Hoàng Cực?" Vũ Thành cảm giác được trước mặt hai người tu vi đều so với hắn cao hơn một cái tiểu cảnh giới, âm thầm cảnh giác, chuẩn bị tùy thời trốn chạy.

"Đạp biến thanh sơn người chưa lão, phong cảnh bên này tuyệt đẹp! Ta nói ta là tới thưởng cảnh, đạo hữu, ngươi tin sao?" Hoa hoa công tử trong tay quạt xếp lay động hai hạ, mọi nơi nhìn nhìn, bịa chuyện nói.

"Chê cười! Học viện Hoàng Cực cũng không phải là ngươi chờ muốn tới thì tới, muốn đi thì đi địa phương." Vũ Thành lạnh giọng nói, hắn xem như nhìn ra tới, này hai người chính là chuyên môn tới tìm hắn, nhưng hắn cũng không nhận thức này hai người.

"Ngươi đây là muốn cùng chúng ta đánh nhau?" Nông dân lập tức tới hứng thú, từ không gian giới tử cầm một phen cái cuốc ra tới. Đây là hắn trồng trọt dùng cái cuốc, cũng là hắn vũ khí, này đem cái cuốc vẫn là một kiện nhị cấp Thượng Phẩm Bảo Khí.

Nhìn đến nông dân lấy ra tới Bảo Khí, Vũ Thành trừu trừu khóe miệng, không biết là còn tưởng rằng người này là tới hoàng cực học trồng trọt. Bất quá vì không bị hai người giáp công, hắn dẫn đầu ra tay, hư hoảng nhất chiêu sau, liền vội vàng triều viện trưởng đại nhân sơn cốc mà đi.

Như vậy rõ ràng là địch cường ta nhược tình huống, đương nhiên là đi tìm viện trưởng đại nhân mới có thể bảo mệnh, Vũ Thành từ lúc bắt đầu liền không có tính toán cùng này hai người cứng đối cứng.

Một đường bay nhanh, Vũ Thành tính chuẩn thời gian mặt sau hai người tất nhiên đuổi không kịp hắn. Nhưng ngay sau đó cảnh tượng biến đổi, hắn phát hiện chính mình cư nhiên bị người vây ở trận pháp bên trong.

Một người diện mạo âm nhu, nhìn qua có chút gầy yếu nam tử, vỗ vỗ tay, "Thu phục, xem ra vẫn là muốn ta ra ngựa mới được."

Theo sau đuổi tới nông dân cùng hoa hoa công tử trước tiên liền thấy được bị nhốt ở trận pháp trung Vũ Thành. Hoa hoa công tử vẻ mặt khó chịu nói: "Khỉ

ốm, ngươi chừng nào thì trở về? Thế nhưng không tới cùng chúng ta hội hợp, một người trước chạy tới bố trí bẫy rập."

"Ta cái này kêu mưu trí, ngươi loại này đơn tế bào sinh vật là sẽ không minh bạch, lần này cũng là ta thắng, đừng quên mỗi người cấp một vạn khối thượng phẩm linh thạch." Khỉ ốm chọc chọc tay, vẻ mặt hưng phấn nói, ánh mắt chờ đợi nhìn hai người, gắt gao nhìn chằm chằm hai người trên tay không gian giới tử, liền kém trực tiếp ra tay đi đoạt lấy.

Mà bên kia, Tiêu Lăng Hàn mấy người đợi không bao lâu, liền nhìn đến đi mà quay lại hoa hoa công tử cùng nông dân, bất quá bọn họ bên người còn nhiều nhỏ gầy nam tử. Mà vũ thành là bị nông dân đề ở trong tay mang tiến Chấp Pháp Viện đại đường, bọn họ cũng không có che lấp hành tung, trên đường đã bị thật nhiều học viên nhìn cái rõ ràng. Mọi người đều phi thường tò mò này ba vị thân phận, rốt cuộc vũ thành chính là Gieo Trồng Viện viện trưởng, tu vi là trừ bỏ viện trưởng đại nhân ngoài ý muốn tối cao một người, nhưng hiện tại cư nhiên bị hình người là ninh tiểu kê giống nhau ninh ở trong tay.

Chờ đem sự tình ngọn nguồn làm rõ ràng, sắc trời đã hoàn toàn đen.

Trình Lập đi bồi ba vị Hóa Thần kỳ tiền bối, cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ cùng nhau tự nhiên chính là Vu Thành Địch, rốt cuộc đại gia coi như là nhận thức.

Vu Thành Địch trước mang theo Tiêu Lăng Hàn, Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần ba người đi địa lao, chuẩn bị trước đem Ân Thiên Thịnh thả ra.

Một hàng bốn người đi vào mà nháo, kết quả phát hiện địa lao bị đóng lại không ngừng là Ân Thiên Thịnh một người, mà là có ba người.

Vu Thành Địch không hiểu ra sao, đi qua đi vững chãi phòng khóa mở ra.

Ân Thiên Thịnh đi ra nhà tù, duỗi một cái đại đại lười eo, "Vẫn là có linh khí cảm giác hảo a!" Hắn tràn đầy cảm khái nói.

"Hai người kia không phải Chấp Pháp Viện nhị đội thành viên sao? Như thế nào sẽ ở trong phòng giam?" Vu Thành Địch tiến vào nhà tù, đem nằm bò hai người phiên một cái thân, lộ ra bọn họ nguyên bản diện mạo.

"Nga, này hai người tối hôm qua tới tìm ta, nói là mang ta rời đi nơi này. Ta ghi nhớ Tiêu sư đệ nói, tất nhiên là sẽ không theo hắn đi. Bất quá ta đem bọn họ lừa tiến trong nhà lao, bồi ta luyện một chút kiếm pháp."

Vu Thành Địch khóe miệng trừu trừu, cái này kêu luyện một chút kiếm pháp? Hắn như thế nào phát hiện hai vị này hiện tại là tiến khí thiếu xuất khí nhiều, bọn họ nếu là lại muộn trong chốc lát, phỏng chừng này hai người đều nên treo.

Theo sau một hàng năm người lại đi đóng lại Ân Thiên Duệ phòng, bởi vì có Ân Thiên Thịnh trải qua, đương mấy người thấy phòng không ngừng Ân Thiên Duệ một người thời điểm, hiển nhiên không hề như vậy kinh ngạc.

Chỉ là Ân Thiên Duệ trong phòng hai người, tình huống tựa hồ so địa lao hai người còn muốn không xong. Chỉ thấy hai người trên người lớn lớn bé bé bọc mủ, còn có các màu không đồng nhất nhan sắc, miệng oai mắt nghiêng, đã thấy không rõ bọn họ nguyên bản diện mạo.

Bởi vì Ân Thiên Duệ trong phòng hai người bị hắn lấy ra các loại độc môn tự nghĩ ra đan dược uy quá, hiện tại hắn cũng không biết nên như thế nào giải hai người độc. Chủ yếu là hai người cư nhiên nói không phải thật sự dẫn hắn đi, mà là muốn đem hắn bán đi nam phong quán làm lô đỉnh, hắn không khí dưới, cái gì đan dược đều cho bọn hắn dùng tới.

Thấy năm người đều dùng quỷ dị ánh mắt xem chính mình, Ân Thiên Duệ mặt lập tức liền đỏ. Hắn có chút lắp bắp nói: “Bọn họ đều không phải người tốt, người kia nói Vô Nhai ở bên ngoài chờ ta, làm ta nhanh lên cùng bọn họ đi. Ta nhớ kỹ Tiêu đại ca nói, trước đem hai người mê choáng, lúc sau ta lại cảm thấy rất nhàm chán, lại nghĩ tới ta nghiên cứu đan dược không có tìm người thử qua hiệu quả, nhìn đến này hai người ta lập tức liền tới rồi linh cảm. Có sẵn tiểu bạch thử, ta mỗi dạng đều uy một chút, một không cẩn thận bọn họ liền thành như vậy.”

Chờ Ân Thiên Duệ nói xong, năm người đồng thời trừu trừu khóe miệng, đều như vậy còn gọi làm một không cẩn thận?

Thấy năm người vẫn là nhìn chính mình, Ân Thiên Duệ sợ bị Chấp Pháp Đường người trách tội, lại bổ sung một câu: “Bọn họ nhưng hỏng rồi, còn nói muốn đem ta bán được nam phong quán đi.” Nói xong, hắn ủy khuất ba ba nhìn năm người, đặc biệt là nhìn về phía Vu Thành Địch, bởi vì hắn là Chấp Pháp Viện người.

Còn lại bốn người cũng đều ăn ý nhìn về phía Vu Thành Địch, Vu Thành Địch chỉ cảm thấy áp lực sơn đại. Tính xuống dưới, này mấy người cũng là trái với Chấp Pháp Đường giới luật, đều do bọn họ tự làm tự chịu, có thể hay không sống sót liền xem bọn họ vận khí.

Trên mặt đất hai người ý thức thanh tỉnh, nhưng thân thể lại không chịu khống chế, bọn họ nhưng ủy khuất, bọn họ cũng là lấy linh thạch làm việc. Sớm biết rằng cái này song nhi như vậy hung tàn, đánh chết bọn họ cũng không tiếp người nọ linh thạch.

“Hảo, các ngươi có thể đi rồi, chuyện này ta sẽ nói cho đường chủ, nếu là mặt sau có yêu cầu các ngươi hỗ trợ địa phương, còn hy vọng các ngươi có thể phối hợp.” Vu Thành Địch căng da đầu nói, hắn cũng không dám tiếp tục lại giam này hai huynh đệ, hắn sợ hắn nếu là lại giam đi xuống, lại sẽ nhiều ra cái gì biến cố tới.

Tiêu Lăng Hàn, Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần năm người rời đi Chấp Pháp Viện, xuất hiện ở Tu Luyện Tháp dưới lầu,

đã bị trước mắt đám người hoảng sợ, ai có thể nói cho bọn họ đây là có chuyện gì?

Lúc này, Chấp Pháp Viện bên ngoài vây quanh đại giai có hai ba ngàn người.

"Có người ra tới."

"Cái kia chính là giết người hung thủ, kiếm kẻ điên."

"Cái gì giết người hung thủ, không thấy được nhân gia bị thả ra sao? Chuyện này khẳng định có kỳ quặc."

"Đó là Sở sư huynh, không nghĩ tới Sở sư huynh không có tu vi vẫn là giống nhau phong thần tuấn lãng."

"Trung gian người kia là ai? Lớn lên thật là đẹp mắt."

"Không quen biết."

"Trừ bỏ cái kia song nhi, mặt khác bốn người đều hảo tuấn mỹ a!"

"……"

Năm người lẫn nhau nhìn nhìn, cuối cùng Tiêu Lăng Hàn, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Sở Mục Thần bốn người nhất trí đứng ở Ân Thiên Thịnh phía sau, chờ hắn khai đạo.

Ân Thiên Thịnh liền ngốc vòng, này mấy người khi nào trở nên như vậy có ăn ý đâu?

Bất quá hắn vẫn là tiếp tục hướng phía trước đi, đám người tự động vì bọn họ tách ra một cái lộ, quả nhiên hắn uy danh vẫn là rất lợi hại. Ân Thiên Duệ đang ở trong lòng đắc ý khi, phía trước có cá nhân lời nói vừa lúc truyền vào hắn trong tai.

"Kiếm kẻ điên tới, còn không mau tránh ra. Để ý, chờ một chút hắn phát điên lấy kiếm chém ngươi."

"Mau làm, mau tránh ra."

"Đừng tễ, đừng tễ, mặt sau người chạy nhanh lui, đợi chút kiếm kẻ điên liền nổi điên."

Thực mau Ân Thiên Thịnh trước mặt liền không ra tới một cái hoạn lộ thênh thang.

Hắn lạnh mặt, mặt vô biểu tình mà hướng phía trước đi, hắn còn tưởng rằng là chính mình chiến công chồng chất làm này nhóm người sợ hãi, làm nửa ngày là hung danh hiển hách.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức nghe xong một chút chung quanh người nói chuyện thanh, thế mới biết những người này đều là vì trong học viện nhiều ra tới ba gã đại lão mà đến. Nguyên lai hôm nay Vũ Thành bị đưa tới Chấp Pháp

Viện thời điểm, bị rất nhiều người đều thấy được, một đám người chuyên môn chạy tới xem náo nhiệt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 168

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 168 Học viện Hoàng Cực

【 đổi lấy chân ngôn phù 】 canh một

Ba ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn đang ở trong phòng tu luyện, đột nhiên động phủ trận pháp bị người xúc động.

Đãi hắn đem trận pháp mở ra, thấy động phủ bên ngoài đứng bốn người, bốn người này đúng là Trình Lập, hoa hoa công tử, nông dân cùng khỉ ốm.

Nhìn thấy bốn người, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền biết này mấy người là tới làm gì, muốn chân ngôn phù.

"Các vị tiền bối bên trong thỉnh."

Tiêu Lăng Hàn đem bốn người đưa tới động phủ vì mấy người thượng trà, Trình Lập trước mở miệng nói: "Cái kia Tiêu sư đệ, ngươi đáp ứng cho ta chân ngôn phù……?"

Tiêu Lăng Hàn lấy ra mười trương chân ngôn phù đưa cho Trình Lập, tùy ý mở miệng hỏi: "Ta đáp ứng qua Trình sư huynh sự, tất nhiên là nhớ rõ. Không biết cuối cùng Vũ Thành cùng Đỗ Tư Nhã các ngươi là xử lý như thế nào?"

"Vốn là tính toán đem kia hai người tống cổ đến linh thạch quặng đi đào linh thạch, bất quá kia hai người tối hôm qua lại đều đã chết." Trình Lập nói lời này thời điểm, còn không có quên quan sát Tiêu Lăng Hàn biểu tình, bởi vì hắn hoài nghi hung thủ liền Tiêu Lăng Hàn.

Hiển nhiên hắn là hiểu lầm, Tiêu Lăng Hàn mấy ngày nay ban ngày ở động phủ tu luyện, buổi tối tiến không gian, không phải vẽ bùa, chính là bồi Thượng Quan Huyền Ý. Căn bản không thời điểm đi gây án, nhưng thật ra Sở Mục Thần ba ngày trước, tách ra thời điểm cùng hắn muốn mấy trương ẩn thân phù.

"Kia tìm được hung thủ sao?" Tiêu Lăng Hàn không chút để ý hỏi, hắn lại không phải hung thủ, tất nhiên là sẽ không chột dạ, tùy ý Trình Lập quan sát.

"Gây án người thủ pháp thành thạo, không có lưu lại chút nào manh mối."

"Đã chết liền đã chết, người lớn lên không tồi, tâm nhãn lại hư thấu, đã chết cũng là gieo gió gặt bão." Hoa hoa công tử mở ra quạt xếp, phẩy phẩy, không lắm để ý nói.

Trình Lập: "……" Ngươi là đại lão, ngươi nói tính!

"Tiểu hữu, ngươi còn có chân ngôn phù sao?" Nông dân từ không gian giới tử lấy ra một phen cái cuốc, lại lấy ra một phen lưỡi hái, một phen rìu, một phen hạo.

"……"

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt hắc tuyến, nông dân tiền bối là muốn bắt này đó nông cụ tới đổi chân ngôn phù? Tuy rằng hắn này đó nông cụ đều là Bảo Khí, nhưng, chính mình lại không trồng trọt, chỉ là ngẫu nhiên đủ loại linh thảo, này đó nông cụ hoàn toàn không dùng được.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không tốt, hoa hoa công tử thiếu chút nữa cười phun, hắn trực tiếp lấy ra một cái túi trữ vật đặt ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Thần thức đảo qua, bên trong tất cả đều là lôi linh tinh, đại giai có một trăm khối tả hữu, Tiêu Lăng Hàn bị hung hăng chấn một chút, nhìn khiến cho người mắt thèm.

"Tiền bối, kỳ thật ta trên người chân ngôn phù cũng không nhiều lắm." Tiêu Lăng Hàn đối hoa hoa công tử nói.

"Không có việc gì, ngươi xem cấp đi, cấp cái mười tới trương, mấy chục trương tùy ngươi cao hứng, này đó lôi linh tinh đều là của ngươi." Hoa hoa công tử lười biếng quạt cây quạt, tùy ý nói.

Tiêu Lăng Hàn buồn bực, tùy tiện cấp? Vậy ngươi lại tức nói mười trương, lại nói mấy chục trương? Đây là muốn chính mình tùy tiện cấp ý tứ?

Lấy ra mười trương chân ngôn phù đặt ở trên bàn, chỉ là hắn còn không có thấy rõ, lại có một bàn tay duỗi lại đây. Bất quá hoa hoa công tử cũng không phải ăn chay, cây quạt một chắn, phù triện toàn bộ tới rồi hắn trong tay, hắn nhanh chóng thu vào không gian giới tử.

"Khỉ ốm, ngươi làm gì? Ngươi có phải hay không muốn đánh nhau?" Hoa hoa công tử thu hảo phù triện, hướng tới vừa mới duỗi tay khỉ ốm quát.

"Không có, không có, tuyệt đối không có, ta chính là muốn nhìn một chút kia phù triện trông như thế nào. Hiểu lầm, hiểu lầm, đều là hiểu lầm." Khỉ ốm ngượng ngùng nói, hắn tuy rằng là một cái trận pháp sư, nhưng sức chiến đấu không có hoa hoa công tử cường. Quan trọng nhất chính là hoa hoa công tử là một cái luyện độc sư. Hắn nhưng không nghĩ ngay sau đó, cả người thối rữa mà chết.

"Cái kia, tiểu hữu, ngươi còn có chân ngôn phù sao?" Khỉ ốm nói, lấy ra một cái túi trữ vật.

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua, nơi đó mặt có một vạn khối thượng phẩm linh thạch.

Lại lần nữa lấy ra mười trương chân ngôn phù, lần này Tiêu Lăng Hàn là trực tiếp đặt ở khỉ ốm trong tay.

Đem lôi linh tinh cùng linh thạch cùng nhau thu lên, Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu liền nhìn đến nông dân đang trông mong nhìn chính mình. Hắn không cấm có chút xấu hổ, nơi này bốn người, ba người hắn đều cho chân ngôn phù, liền nông dân không có cấp. Nhưng người khác đều là lấy đồ vật trao đổi, Trình Lập là chính mình phía trước liền hứa hẹn quá, nhưng nông cụ hắn là thật sự không dùng được.

"Cái kia tiền bối, ngươi này đó nông cụ ta đều không dùng được, ngươi xem……" Có hay không linh thạch trong vòng đồ vật? Hắn lời tuy nhiên chưa nói xong, nhưng mọi người đều hiểu.

Nông dân gãi gãi đầu, hắn là thật sự không có trân quý đồ vật, linh thạch hắn cũng không nhiều lắm. Nghĩ đến không gian giới tử có một đống kỳ quái cục đá, vì thế hắn đem những cái đó không cần cục đá, toàn bộ mà từ không gian giới tử di ra tới.

Tiêu Lăng Hàn ngay từ đầu không chú ý, nhưng những cái đó cục đá tổng cho hắn một loại kỳ quái cảm giác. Cúi đầu, bằng không những người khác thấy rõ hắn ánh mắt, mở ra linh nhãn, đảo qua những cái đó cục đá. Đãi thấy rõ những cái đó cục đá sau, hắn trái tim đều thiếu chút nữa đình chỉ nhảy lên.

Ấn xuống trong lòng khiếp sợ, Tiêu Lăng Hàn khó hiểu mà nhìn nông dân, "Tiền bối, ngươi là muốn đem này đó cục đá tặng cho ta?"

"Ân, ngươi xem ngươi nhưng nhìn trúng, ta biết các ngươi liền phải rời đi Hoàng Cực đại lục, về sau cũng không biết khi nào mới có thể trở về. Ngươi xem ta này đó cục đá nhưng đều là Hoàng Cực đại lục sinh trưởng ở địa phương từ trong đất đào ra, ngươi mang ở trên người, nếu là tưởng Hoàng Cực đại lục liền lấy ra tới nhìn xem." Nông dân ngượng ngùng nói, bất quá bởi vì hắn sắc mặt, nhưng thật ra không có người nhìn ra hắn mặt đã đỏ.

Kỳ thật hắn cũng cảm thấy thiếu đến hoảng, bất quá, hắn này không phải không có biện pháp sao? Hắn là bởi vì lâm vào bình cảnh mới đến Hoàng Cực đại lục thể nghiệm sinh hoạt, mấy năm nay vẫn luôn ở một cái trong thôn sinh hoạt, quá mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ sinh hoạt, làm sao có thời giờ đi tìm thiên tài địa bảo?

Nghe thấy nông dân lời này, cùng với hắn lấy ra tới đồ vật, hoa hoa công tử thực không cho mặt mũi "Ha ha ha" phá lên cười.

Khỉ ốm cũng ở một bên cười trộm, ngay cả bên kia không nói gì Trình Lập bả vai đều ở kích thích.

Này ba người phản ứng làm nông dân càng xấu hổ.

Tiêu Lăng Hàn có chút cố mà làm mà đem những cái đó cục đá đều thu lên, lại lấy ra mười trương chân ngôn phù đưa cho nông dân.

Mấy người đều thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không tốt, biết hắn đây là bị không trâu bắt chó đi cày, cường mua cường bán.

Bốn người đều bắt được chân ngôn phù, tất nhiên là không cần ở lâu, đặc biệt là nông dân, chạy nhanh nhất, rất sợ Tiêu Lăng Hàn sẽ đổi ý giống nhau.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị tiến không gian nhìn xem những cái đó cục đá khi, Trình Lập lại đi mà quay lại.

“Trình sư huynh còn có việc?” Tiêu Lăng Hàn nhìn Trình Lập khó hiểu hỏi.

Tiêu Lăng Hàn lại đem Trình Lập nghênh vào trong viện, ở bàn đá trước ngồi xuống. Bắt đầu pha trà, xem hắn bộ dáng này hẳn là có chuyện quan trọng nói cho chính mình.

“Ta biết Tiêu sư đệ các ngươi chính mình mua tiến đến Huyền Thiên đại lục vé tàu, bất quá có vài việc cần chú ý ta phải báo cho ngươi.” Trình Lập ngồi thẳng thân mình, khuôn mặt nghiêm túc nói.

“Trình sư huynh thỉnh giảng.”

“Kỳ thật mỗi lần Thiên Tinh thương hội đều sẽ đưa tặng hai mươi trương vé tàu cho chúng ta Học viện Hoàng Cực, bất quá này đó vé tàu đều là cho chúng ta học viện tinh anh học viên, giống nhau đều là cho những cái đó không có bối cảnh thiên tài đệ tử, ngươi biết đây là vì cái gì sao?”

“Nguyện nghe kỹ càng.”

“Bởi vì này đó tinh anh đệ tử tới rồi Huyền Thiên đại lục đều là trực tiếp tiến vào tông môn, nhưng này đó tông môn có còn tính có thể, có liền chẳng ra gì.”

“Không thể chính mình lựa chọn sao? Hoặc là không tiến vào tông môn?”

“Không thể, mọi việc dùng học viện miễn phí vé tàu người, đều cần thiết tiến vào tông môn. Tới rồi nơi đó hết thảy nhưng đều không phải do ngươi, nếu là không nghe lời những người đó, nhẹ giả trực tiếp bị ném tới khu mỏ đi đào quặng, trọng giả khả năng sẽ đương trường mất mạng.”

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, hắn như thế nào cảm giác đây là thượng một con thuyền tặc thuyền đâu?

“Chúng ta đây này đó chính mình mua vé tàu người đâu?”

“Các ngươi nhưng thật ra có chính mình lựa chọn quyền lợi, những cái đó đại gia tộc con cháu giống nhau đều sẽ không muốn học viện danh ngạch, bọn họ đều là gia tộc thống nhất an bài.”

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trên mặt lộ ra thả lỏng biểu tình, Trình Lập lại lần nữa ra tiếng đả kích nói: “Các ngươi mấy cái thiên phú như vậy hảo, tới rồi Huyền Thiên đại lục khẳng định sẽ có người chiêu các ngươi nhập tông môn. Gặp được dễ nói chuyện người còn hảo, khả năng sẽ làm các ngươi chính mình lựa chọn. Nếu là gặp được mạnh mẽ bá đạo người, căn bản mặc kệ các ngươi có nguyện ý

hay không, trực tiếp ra tay đem ngươi mang đi. Cho nên các ngươi tới rồi bên kia hết thảy đều phải cẩn thận, viện trưởng có tâm muốn rèn luyện các ngươi, muốn các ngươi chính mình đi Thiên Lăng đại lục tìm hắn."

Tiêu Lăng Hàn cả kinh, chính mình cái kia tiện nghi sư phó đã đi rồi? Hắn là khi nào đi?

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cái này biểu tình, Trình Lập ở trong lòng cười nở hoa. Trước hai ngày viện trưởng đại nhân đi thời điểm, hắn còn hỏi viện trưởng đại nhân muốn hay không nói cho hai vị sư đệ, nhưng viện trưởng đại nhân lúc ấy biểu tình thực nghiêm túc, lần nữa thanh minh muốn rèn luyện hai cái đồ đệ, làm hai cái đồ đệ chính mình tìm đi Thiên Lăng đại lục.

Hiện tại nghĩ đến, viện trưởng đại nhân lúc ấy giống như có điểm chạy trối chết cảm giác, chẳng lẽ là sợ hai vị sư đệ quấn lên hắn? Trình Lập chạy nhanh lắc đầu, có thiên phú tốt như vậy đồ đệ, viện trưởng đại nhân hẳn là cao hứng mới đúng, như thế nào sẽ không nghĩ mang theo trên người đâu? Viện trưởng đại nhân ý tưởng, quả nhiên không phải ai đều có thể đoán được.

"Hảo, ta đã biết, đa tạ Trình sư huynh báo cho."

Ngay sau đó Trình Lập đứng dậy cáo từ, Tiêu Lăng Hàn đem hắn đưa đến động phủ bên ngoài sau, liền ở động phủ bên ngoài treo một cái bế quan thẻ bài.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn tiến vào Long Ngọc không gian, phát hiện Thượng Quan Huyền Ý cũng không có ở Thất Thải Liên kia khu vực nội, nhắm mắt lại cảm ứng một chút, ngay sau đó người khác liền xuất hiện ở lôi đình khu vực bên kia.

Mà Thượng Quan Huyền Ý lúc này đang ở Lôi Trì luyện thể, hắn lần này ở trong không gian đãi 500 nhiều ngày. Sớm tại một tháng trước hắn cũng đã đem Hư Vọng Chi Nhãn hoàn toàn dung hợp, hơn nữa thử một chút hiệu quả. Dùng Hư Vọng Chi Nhãn sau, những cái đó trận pháp đều biến thành từng điều rõ ràng có thể thấy được tuyến, như vậy tìm khởi mắt trận đến từ là phi thường dễ dàng.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại tu vi mới Kim Đan sơ kỳ, ly Tiêu Lăng Hàn còn có không nhỏ khoảng cách. Cho nên một có thời gian Thượng Quan Huyền Ý liền gia tăng tu luyện, hắn muốn nỗ lực đuổi theo Tiêu Lăng Hàn nện bước, bằng không hắn cũng không xứng đứng ở Tiêu Lăng Hàn bên người. Nếu hạ quyết tâm về sau muốn đi theo Tiêu Lăng Hàn, hắn tất nhiên là không thể trở thành Tiêu Lăng Hàn trói buộc, nỗ lực tăng lên chính mình tu vi, làm cái kia cùng với sóng vai chiến đấu người.

Thiếu niên chính trần trụi nửa người trên, cả người đều ngâm mình ở Lôi Trì, hắn tóc rối tung, trên má ngẫu nhiên có mồ hôi chảy xuống, đẹp mày lá liễu lại nhăn thành một đoàn, đôi mắt nhắm chặt, hàm răng cắn môi, hiển nhiên là ở thừa nhận cực đại thống khổ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý này thống khổ bộ dáng, hận không thể thay thế. Nhưng là hắn biết, đây là Thượng Quan Huyền Ý lựa chọn, muốn biến cường nhất định phải trải qua thường nhân không thể thừa nhận thống khổ. Luyện thể chẳng những có thể sử thân thể trở nên càng rắn chắc, còn có thể mài giũa người tâm chí.

Tới khi vô thanh vô tức, rời đi đến cũng lặng yên không một tiếng động. Ly rời đi Hoàng Cực đại lục còn có bốn ngày, kia ở trong không gian liền có 400 thiên, Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị thời gian còn lại đều lưu tại trong không gian tu luyện. Hắn về tới Thất Thải Liên kia khu vực, ở Thượng Quan Huyền Ý thường dùng phòng tu luyện tu luyện lên.

Thời gian vội vàng mà qua, thực mau liền đến rời đi Hoàng Cực đại lục thời gian.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 169

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 169 Học viện Hoàng Cực

【 chuẩn bị rời đi Hoàng Cực đại lục 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở nhắm chặt hai tròng mắt, đập vào mắt là chính là Thượng Quan Huyền Ý kia trương mặt như quan ngọc mặt.

Thượng Quan Huyền Ý lúc này chính khoanh chân ngồi ở Tiêu Lăng Hàn đối diện, mấy ngày nay, hắn không có việc gì liền sẽ nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn xem. Nhìn nhìn hắn liền dần dần vào mê, có mấy lần đều thiếu chút nữa thân lên rồi, may mắn ở thời khắc mấu chốt thanh tỉnh lại đây. Bằng không liền quấy rầy đến Tiêu Lăng Hàn tu luyện, đến lúc đó hắn tu luyện ra cái gì đường rẽ, kia chính mình chắc chắn hối hận chết.

"Nhưng vào ngươi mắt? Ngươi xem đã bao lâu? Ta có phải hay không nên thu điểm phí?" Tiêu Lăng Hàn híp mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

"A?" Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bị Tiêu Lăng Hàn liền hỏi ba cái vấn đề hỏi ngốc.

"Bướng bỉnh, còn giả ngu!" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, thuận tiện còn sờ soạng một phen, xúc cảm thật tốt, làn da tinh tế lại bóng loáng, thật muốn thân một chút, hắn chạy nhanh rũ mắt, che khuất có chứa xâm lược tính ánh mắt.

"Chán ghét, sư huynh, ngươi đem mặt cho ta niết lớn, ta tuấn mỹ vô song mặt, liền phải bị ngươi huỷ hoại. Về sau ta nếu là tìm không thấy đạo lữ, ngươi cần phải đối ta phụ trách." Thượng Quan Huyền Ý buồn bực mà chụp bay Tiêu Lăng Hàn tay, hắn vẫn là giống như trước giống nhau đậu chính mình, giống nhau đem chính mình trở thành một cái tiểu hài tử, cái này làm cho Thượng Quan Huyền Ý rất là bực mình.

"Hảo, ta phụ trách." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay xoa xoa tạc mao đầu nhỏ, nghiêm túc nói.

"Sư huynh, nhớ kỹ ngươi lời nói."

"Sư huynh trí nhớ không tốt lắm, ngươi giúp ta nhớ kỹ tốt không?"

"……"

Thượng Quan Huyền Ý buồn bực, làm hại hắn bạch cao hứng một hồi, thật là đáng giận Tiêu Đại Ma Vương, tức chết hắn.

"Sinh khí?"

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý quai hàm cố lấy, tức giận bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn ái chết hắn này xuẩn manh xuẩn manh bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý lãnh "Hừ" một tiếng, không nghĩ lý người, không nghĩ nói chuyện, thực tức giận!

"Thật đúng là sinh khí? Ngươi là không tính toán đi ra ngoài sao? Ta cần phải đi ra ngoài, lại vãn liền không đuổi kịp phi thuyền."

Tiêu Lăng Hàn đi qua đi, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý tay, kết quả bị hắn vô tình ném ra.

Thật muốn trừu chính mình hai hạ, vừa rồi làm gì muốn nói chính mình trí nhớ không tốt, Tiêu Lăng Hàn hận không thể thời gian đảo trở về. Nguyên bản chỉ là tưởng đậu đậu hắn, nhưng không nghĩ tới thật đem người cấp chọc sinh khí.

"Huyền Ý, ngươi thật sự không ra đi?" Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa hỏi.

Đi ra ngoài, như thế nào có thể không ra đi, hắn nhưng không nghĩ một người ở trong không gian đãi một trăm năm. Bất đắc dĩ, hắn chủ động duỗi tay kéo lại Tiêu Lăng Hàn tay, quật cường không xem hắn, cúi đầu. Liền bởi vì hắn cúi đầu, bỏ lỡ Tiêu Lăng Hàn trong mắt sủng nịch, cùng với thật sâu ý cười.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện ở Học viện Hoàng Cực cổng lớn.

Rất xa Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến Ân Thiên Duệ đang ở hướng hai người vẫy tay, hai người đến gần mới phát hiện bọn họ đứng chung một chỗ không phải bốn người, mà là năm người.

Nhiều ra một cái xinh đẹp như hoa nữ tử, nàng một thân màu trắng phết đất váy dài, to rộng vạt áo thượng thêu hồng nhạt hoa văn, trên cánh tay vãn dĩ dài chừng một trượng yên la tím nhẹ tiêu, vòng eo thon nhỏ, dùng một cái màu tím nạm phỉ thúy gấm đai lưng hệ thượng. Đen nhánh tóc đẹp dùng một cái màu tím nhạt dải lụa hệ khởi, vài tia tóc đẹp bướng bỉnh buông xuống hai vai, đem búng tay nhưng phá da thịt sấn đến càng thêm trạm bạch. Trên mặt nàng chưa thi phấn trang, lại tươi mát động lòng người.

Như thế nào liền nhiều ra một người đâu? Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong lòng đều có chút buồn bực, bất quá bọn họ trên mặt vẫn chưa biểu hiện ra ngoài.

"Tiêu đại ca, Huyền Ý, bên này."

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn tới rồi mấy người bên cạnh, đối với mấy người gật gật đầu, vẫn chưa nói chuyện.

"Huyền Ý, các ngươi như thế nào mới đến a, chúng ta đều ở chỗ này đợi một canh giờ." Ân Thiên Duệ thấy Thượng Quan Huyền Ý liền nhịn không được oán giận nói.

"Hiện tại tới không phải vừa vặn tốt sao? Chúng ta lại không có đến trễ."

Tiêu Lăng Hàn quay đầu liền thấy Sở Mục Thần sắc mặt xú xú, như là ai thiếu hắn mấy trăm vạn linh thạch không có còn giống nhau. Lại xem bọn họ năm người trạm vị trí, tên kia nữ tử gắt gao dựa gần Ân Thiên Thịnh, đây là Sở Mục Thần tình địch?

"Cái kia, Tiêu sư đệ, Thượng Quan sư đệ, vị này chính là Liễu Nhứ Nhi, là vị hôn thê của ta, nàng lần này chuyên môn từ Huyễn Thiên Thành chạy tới, chính là tính toán cùng chúng ta cùng đi Huyền Thiên đại lục." Ân Thiên Thịnh kéo qua Liễu Nhứ Nhi hướng hai người giới thiệu nói.

Từ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi tới, Liễu Nhứ Nhi liền xem hai người xem ngây người, nàng còn trước nay chưa thấy qua lớn lên như vậy đẹp người. Bị Ân Thiên Duệ kéo một chút, nàng mới hồi phục tinh thần lại.

"Các ngươi hảo, Nhứ Nhi tu vi thấp, về sau liền phiền toái vài vị nhiều hơn đảm đương." Nàng thanh âm như quyên quyên nước suối mỹ diệu, thấm nhân tâm phi.

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt híp lại, Liễu Nhứ Nhi nói chuyện thời điểm hình như có ý vô tình nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, ba quang liễm diễm hai tròng mắt, hơn nữa vô tội ánh mắt, xác thật là câu dẫn người hảo thủ đoạn. Chính mình dự định người cũng dám động tâm tư, xem ra nữ nhân này là ngại chính mình mệnh quá dài, rõ ràng có vị hôn phu còn nghĩ câu dẫn người khác.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt sát ý chợt lóe lướt qua, ngay cả đứng ở bên cạnh hắn Tiêu Lăng Hàn, đều không có chú ý tới hắn biểu tình biến hóa.

Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhàn nhạt gật đầu, vẫn chưa nhiều lời, ai mang người ai phụ trách, hắn là sẽ không xen vào việc người khác. Nữ nhân này tuy rằng nhìn qua đơn thuần vô tội, nhưng, thật sự như nàng nhìn qua như vậy sao? Chỉ mong nàng biểu hiện đừng làm chính mình thất vọng, bằng không liền không nên trách hắn lạt thủ tồi hoa.

Bởi vì Liễu Nhứ Nhi đột nhiên gia nhập, trong khoảng thời gian ngắn không khí trở nên có chút quỷ dị.

Một lát, Học viện Hoàng Cực lối vào, Thiên Tinh thương hội người xuất hiện ở đại gia trong tầm mắt, bọn họ thống nhất ăn mặc màu lam pháp y.

Thiên Tinh thương hội đội ngũ trung một người Nguyên Anh kỳ trưởng lão ở nhìn thấy Sở Mục Thần khi, trực tiếp hướng bên này đã đi tới.

Hắn ngừng ở Sở Mục Thần hai mét xa địa phương, ra tiếng hỏi: "Ngũ thiếu gia, ngươi là cùng ngươi bằng hữu cùng nhau, vẫn là đi chính ngươi phòng?"

Sở Mục Thần hơi hơi gật đầu, "Ngũ trưởng lão, ta tạm thời liền không đi trong phòng, liền cùng bọn họ ở bên nhau liền hảo."

"Kia hành, chính ngươi chú ý an toàn, yêu cầu ta tìm nhân vi ngươi đưa cơm sao?" Ngũ trưởng lão rất là phức tạp nhìn Sở Mục Thần, hắn cũng chính là tùy

tiện hỏi một chút, rốt cuộc Sở Mục Thần tạm thời vẫn là Sở gia thiếu gia.

“Đa tạ ngũ trưởng lão hảo ý, bất quá không cần, ta đã chuẩn bị tốt một năm Tích Cốc Đan.”

Sở Mục Thần khách khí lại xa cách thái độ, làm ngũ trưởng lão biết, bọn họ cùng cái này thiếu gia đã ly tâm, về sau liền tính đều ở Sở gia, hẳn là cũng sẽ không lại có bao nhiêu giao thoa.

Ngũ trưởng lão gật gật đầu, về tới Thiên Tinh thương hội đội ngũ trung.

“Ngũ ca, không phải ta nói ngươi, cái loại này phế vật ngươi đi quản hắn làm gì?” Thất trưởng lão bất mãn đối ngũ trưởng lão nói, muốn thật là đem kia phế vật thỉnh về tới, đại gia còn phải chiếu cố hắn ẩm thực cuộc sống hàng ngày.

“Nói như thế nào hắn cũng là Sở gia ngũ thiếu gia.” Ngũ trưởng lão tràn đầy bất đắc dĩ nói.

“Một cái phế vật mà thôi, thực mau liền không phải.” Thất trưởng lão trong mắt tràn đầy khinh thường, lần này trở về gia chủ phát hiện Sở Mục Thần không có gì giá trị lợi dụng, hẳn là thực mau liền sẽ vứt bỏ hắn.

“Hảo, lão thất ngươi liền ít đi nói hai câu.” Tam trưởng lão phát hiện chung quanh thật nhiều người đều ở dựng lỗ tai nghe bọn hắn nói chuyện, không vui nhíu nhíu mày, không thể không mở miệng ngăn lại thất trưởng lão.

Nhị trưởng lão huyền phù giữa không trung, bễ nghễ phía dưới mọi người, chậm rãi mở miệng nói: “Phía dưới thỉnh muốn cưỡi phi thuyền tu sĩ bên trái biên xếp thành hàng, đưa tiễn người, thỉnh hướng bên phải trạm.”

Chờ sở hữu muốn cưỡi phi thuyền tu sĩ lập đối, Thiên Tinh thương hội nhị trưởng lão lấy ra một cái bàn tay đại thuyền nhỏ. Theo nhị trưởng lão đưa vào linh khí, thuyền nhỏ chậm rãi biến thành thuyền lớn, thuyền lớn dừng lại ở Học viện Hoàng Cực trước cửa một khối trên đất trống.

Cơ hồ đại bộ phận người đều không có gặp qua phi hành pháp khí, mọi người đều tò mò mà đánh giá trước mặt này con từ nhỏ biến thành lớn phi thuyền.

Phi thuyền là một kiện Bảo Khí, vẻ ngoài coi trọng xác thật là có điểm giống thuyền, bất quá càng giống tàu ngầm. Toàn bộ thân thuyền đều là lấy màu đen điều là chủ, thân thuyền mặt trên có Thiên Tinh thương hội tiêu chí, còn có một cái đại đại sở tự.

“Hảo, hiện tại thỉnh trong tay có vé tàu tu sĩ từng cái thượng phi thuyền, mỗi mười người một phòng, phòng nhân số không có mãn tu sĩ có thể bán ra danh ngạch. Hiện tại trước hết mời vé tàu đã mãn tu sĩ trước thượng phi thuyền, đại gia không cần cắm đội, chỉ cần ngươi có vé tàu đều là có phòng. Không có vé tàu người thỉnh không cần đi phía trước tễ, không cần chống đỡ mặt khác muốn thượng phi thuyền tu sĩ. Nếu là có người không nghe khuyên bảo, vậy không

nên trách lão hủ không khách khí.” Tam trưởng lão rót vào linh lực thanh âm, truyền vào ở đây mọi người trong tai.

Hắn phóng thích một chút Hóa Thần kỳ uy áp, cái này, tất cả mọi người thành thật xuống dưới.

“Sở sư huynh, hắn nói danh ngạch đầy người trước lên thuyền, chúng ta làm sao bây giờ? Chẳng lẽ còn muốn bán dư thừa danh ngạch sau, mới có thể thượng phi thuyền?” Ân Thiên Duệ nhìn Sở Mục Thần tò mò hỏi, rốt cuộc hắn nói như thế nào cũng là Thiên Tinh thương hội sở thiếu.

“Trực tiếp đi xếp hàng thượng phi thuyền, thêm người nào? Bán cái gì danh ngạch!” Sở Mục Thần tức giận nói, còn muốn thêm người, hiện tại đã bỏ thêm một cái cho hắn ngột ngạt người, lại thêm người, không phải muốn nghẹn khuất chết hắn sao?

“Nga!” Ân Thiên Duệ vô tội chớp chớp mắt, Sở Mục Thần hôm nay uống lộn thuốc? Hỏa khí lớn như vậy, chính mình giống như không có chọc tới hắn đi?

Mạc Vô Nhai một phen kéo qua Ân Thiên Duệ, rõ ràng nhìn thấy Sở Mục Thần tâm tình không tốt, còn muốn hướng họng súng thượng đâm, không thấy được sáng sớm thượng hắn sắc mặt đều xú xú. Đặc biệt là Ân Thiên Thịnh nói với hắn lời nói khi, hắn căn bản coi như làm không có nghe được, hoàn toàn đem hắn trở thành không khí.

Còn có rất nhiều Nguyên Anh kỳ tu sĩ muốn mua danh ngạch, cưỡi phi thuyền đi Huyền Thiên đại lục, rốt cuộc bọn họ tu vi ở Hoàng Cực đại lục đã rất khó lại tấn chức.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn một hàng chỉ có bảy người, rất nhiều người đối bọn họ trên tay danh ngạch, đánh lên tiểu tâm tư.

Này một hàng bảy người đều là người trẻ tuổi, bên trong không có trưởng bối hộ tống, liền một cái Nguyên Anh kỳ đều không có. Kia chính mình một cái Nguyên Anh kỳ lão tổ, gia nhập đi vào không phải có thể bảo hộ bọn họ an toàn sao? Loại này miễn phí tay đấm, tin tưởng là người thông minh đều sẽ không cự tuyệt.

Có vài cá nhân đều ôm như vậy tâm tư, không khỏi phân trần mà tễ đến Tiêu Lăng Hàn mấy người bọn họ trước mặt.

“Vài vị tiểu hữu, các ngươi còn có danh ngạch sao? Chỉ cần các ngươi mang lên ta, ta có thể miễn phí làm các ngươi tay đấm.” Một cái lớn lên cao lớn thô kệch trung niên nam tu nhìn Tiêu Lăng Hàn mấy người, Mao Toại tự đề cử mình nói. Nói xong, hắn còn đem chính mình trần trụi cánh tay ở mấy người trước mặt quơ quơ, triển lãm một chút hắn tự nhận là hoàn mỹ cơ bắp.

“Dẫn hắn còn không bằng mang lên ta, nô gia cái gì đều sẽ làm, còn sẽ ấm giường. Các vị công tử, các ngươi xem ta như thế nào?” Một cái nhìn qua có

hơn ba mươi tuổi nữ tử, đem đại hán tễ đến một bên, bày một cái phong tao liêu nhân động tác, đối với mấy người làm mặt quỷ.

Nữ tử lời nói vừa ra, mấy người đồng thời mặt đen, mắt thấy lại có người muốn tới đến gần, bọn họ mấy cái lại không đi, nên bị vây quanh ở trung gian.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 170

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 170 Học viện Hoàng Cực

【 tái kiến Bạch Liên Kiệt 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn kéo qua Thượng Quan Huyền Ý nhấc chân liền đi phía trước đi, bọn họ chỉ cần đi vào Thiên Tinh thương hội những người đó vây lên phạm vi, những người khác cũng cũng không dám lại ngăn đón bọn họ.

Sở Mục Thần theo sát sau đó, hắn hiện tại muốn sắm vai một cái tu vi toàn vô phế nhân, vẫn là đi theo Tiêu Lăng Hàn tương đối có cảm giác an toàn. Kỳ thật phía trước hắn vẫn luôn là cùng Ân Thiên Thịnh đãi ở bên nhau, nhưng không thể hiểu được xuất hiện một nữ nhân cắm ở bọn họ trung gian, này tính chuyện gì?

Hắn vốn là tính toán hồi Huyền Thiên đại lục đem mẫu thân cứu ra sau, lại cùng Ân Thiên Thịnh thổ lộ. Bởi vì hắn nhận thấy được Ân Thiên Thịnh đối hắn cũng không phải không hề cảm giác, bằng không sẽ không ở chính mình đan điền bị thương thời điểm chạy đi tìm Tiêu Lăng Hàn cứu chính mình. Nhưng hiện tại xem ra, giống như vẫn luôn là hắn một bên tình nguyện, tự mình đa tình…….

Ân Thiên Thịnh nhìn Sở Mục Thần một ánh mắt đều không có cho chính mình, liền như vậy cùng hắn gặp thoáng qua, tổng cảm thấy trong lòng vắng vẻ, còn có chút đau, loại cảm giác này tới như thế mãnh liệt lại xa lạ.

Liễu Nhứ Nhi là Ân Thiên Thịnh cha mẹ từ nhỏ cho hắn đính oa oa thân, khi còn nhỏ hắn vẫn luôn đều đem Liễu Nhứ Nhi coi như muội muội. Từ hắn vào Học viện Hoàng Cực hai người đã rất ít gặp mặt, hôn sự cũng không có nhắc lại quá, nếu không phải nàng ngày hôm qua tìm tới, hắn cơ hồ đều phải đem nàng quên mất.

Giống như chính là từ Liễu Nhứ Nhi tới lúc sau, Sở Mục Thần liền không hề lý chính mình, đây là vì cái gì? Hắn không thích Liễu Nhứ Nhi? Nhưng chính mình giống như cũng không thích Liễu Nhứ Nhi, nhưng này dù sao cũng là chính mình vị hôn thê, về sau muốn cùng chính mình sinh hoạt ở bên nhau người.

Vị hôn thê! Kia về sau Sở Mục Thần có phải hay không cũng sẽ có chính mình vị hôn thê? Nghĩ đến hắn cùng người khác ở bên nhau thân mật khăng khít, càng là sẽ đem chính mình bài xích bên ngoài, Ân Thiên Thịnh liền cảm thấy trong lòng càng khó chịu.

Ân Thiên Thịnh lông mày đều mau đánh thành kết cũng nghĩ không ra cái nguyên cớ, nhìn thấy tiểu đệ cùng Mạc Vô Nhai cũng đuổi kịp Tiêu Lăng Hàn, đành phải áp xuống trong lòng nghi hoặc, theo đi lên.

"Ai, ai, tiểu công tử, các ngươi đừng đi a!" Nữ tử thấy mấy người không thèm để ý tới chính mình, có chút nóng nảy, đi theo đuổi theo.

Nhìn thấy nàng động tác, Tiêu Lăng Hàn mấy người đi càng nhanh, may mắn bọn họ ly Thiên Tinh thương hội người không xa, đi rồi 300 mễ liền tiến vào xếp hàng đội ngũ trung.

"Ai, hù chết, những người này cũng quá điên cuồng." Ân Thiên Duệ vỗ vỗ bộ ngực, vẻ mặt lòng còn sợ hãi, liền ở vừa rồi, có cái Nguyên Anh kỳ lão nhân còn duỗi tay tới kéo hắn cánh tay, nếu không phải Mạc Vô Nhai tay mắt lanh lẹ đem hắn ôm vào trong lòng ngực, hắn đã bị người nọ kéo lại.

Vốn dĩ Thiên Tinh thương hội có người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn bọn họ đoàn người mới bảy người, còn có ba cái danh ngạch, muốn làm cho bọn họ bán ra ba cái danh ngạch, bất quá ở nhìn thấy Sở Mục Thần khi liền đánh mất cái này ý niệm. Bảy người thuận lợi thượng phi thuyền, lúc sau bị đưa tới lầu hai số 5 phòng, không lớn phòng thả mười trương giường, nhìn qua có chút chen chúc.

Phi thuyền cùng sở hữu ba tầng, lầu 3 là Thiên Tinh thương hội bên trong nhân viên cư trú địa phương; lầu hai có hai mươi cái phòng, vừa vặn đủ đấu giá hội thượng bán đấu giá mười tám trương vé tàu cùng với Học viện Hoàng Cực hai mươi người; mà lầu một là bốn cái kho hàng lớn.

Phòng bên trái thả năm trương giường, phía bên phải cũng thả năm trương giường. Tiêu Lăng Hàn bên phải sườn dựa cửa sổ vị trí tuyển một chiếc giường, Thượng Quan Huyền Ý liền ở hắn bên phải, Sở Mục Thần ở hắn bên trái, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai đem phía bên phải dư lại hai trương giường cũng chiếm. Mà Ân Thiên Thịnh cùng Liễu Nhứ Nhi cũng chỉ có thể bên trái sườn, bọn họ hai người chi gian cách một chiếc giường, dù sao cũng là vị hôn thê, hai người còn không có phát sinh thực chất tính quan hệ.

Ân Thiên Thịnh nhìn đến phía chính mình rỗng tuếch, hắn trong lòng nghẹn khó chịu, dĩ vãng hắn mặc kệ làm cái gì, Sở Mục Thần đều sẽ đi theo hắn bên người. Hai người thường xuyên cùng nhau đi ra ngoài làm nhiệm vụ, chính là hiện tại…….

Một canh giờ sau……

Trong phòng bảy người mắt to trừng mắt nhỏ, vẫn là Ân Thiên Duệ nhịn không được hỏi: "Phi thuyền khi nào mới khởi động?"

Mọi người đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía Sở Mục Thần, hắn bất đắc dĩ buông tay, "Ta đây cũng là lần thứ hai ngồi phi thuyền, còn nhớ rõ tới Hoàng Cực đại lục thời điểm ta vừa lên phi thuyền, phi thuyền liền khởi động."

Đúng lúc này, "Thịch thịch thịch" tiếng đập cửa vang lên.

Mấy người lại động tác nhất trí đem ánh mắt nhìn về phía cửa phòng, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía ly môn gần nhất Mạc Vô Nhai: “Mạc sư huynh, phiền toái ngươi đi khai một chút môn.”

Mạc Vô Nhai đang ở suy xét muốn hay không mở cửa, nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, lập tức đứng dậy đi vào trước cửa phòng.

Mở ra cửa phòng, liền nhìn đến một cái mi thanh mục tú song nhi, chỉ là còn không đợi hắn hỏi chuyện, kia song nhi liền triều trong lòng ngực hắn đánh tới. Mạc Vô Nhai chạy nhanh lắc mình lui về phía sau, kết quả cái kia song nhi thẳng tắp mà ghé vào trên mặt đất, quăng ngã một cái chó ăn cứt.

Bạch Liên Kiệt trong lòng kia kêu một cái buồn bực a!

Hắn thật vất vả trù tề đi Hoàng Cực đại lục vé tàu, bất quá không phải mười cái người đơn độc phòng nhỏ. Phòng nhỏ vé tàu quá quý, hắn mua không nổi, hắn mua vé tàu là một trăm người kho hàng lớn. Bên trong người nào đều có, lung tung rối loạn, hắn nhìn thấy có vài cái lớn lên đẹp nữ nhân đều bị những cái đó phòng nhỏ người mang đi, vì thế hắn cũng động nổi lên tâm tư.

Nhưng là hắn đợi một hồi lâu cũng chưa người coi trọng hắn, rốt cuộc cùng nhau tới còn có thật nhiều nữ tu, Tu chân giới nữ nhân liền không có lớn lên đặc biệt khó coi.

Bạch Liên Kiệt chỉ uể oải một cái chớp mắt, lại lần nữa tỉnh lại lên. Còn không phải là tới kho hàng lớn những người đó, không thấy thượng hắn sao? Không quan hệ, này không làm khó được hắn, sơn không tới liền hắn, hắn liền đi liền sơn, đến lúc đó không chỉ có có thể liền sơn, còn có thể ôm một cái sơn. Vạn nhất không cẩn thận làm hắn leo lên một cái đại chỗ dựa, kia hắn đến Huyền Thiên đại lục liền không cần sầu!

Vì thế, Bạch Liên Kiệt đi tới lầu hai phòng nhỏ chỗ, hắn lúc trước còn ở phi thuyền phía dưới khi, liền nhìn đến trong đó đoàn người căn bản không có mãn mười người, bọn họ liền thượng phi thuyền. Lúc ấy hắn còn cố ý lưu ý một chút mấy người, mỗi người đều lớn lên anh tuấn phi phàm, này đoàn người bên trong có một cái song nhi, một nữ tử, mặt khác đều là nam tử. Hắn cảm thấy chính mình cơ hội vẫn là có rất lớn, cuối cùng hắn gõ vang số 5 phòng môn.

Chỉ là làm hắn vạn lần không ngờ chính là, hắn tưởng tốt nhào vào trong ngực, kết quả tới một cái ngũ thể đầu địa.

Trong phòng bảy người động tác nhất trí mà quay đầu, nhìn về phía té ngã trên đất người. Bạch Liên Xuất ngẩng đầu nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn liền nhận ra hắn. Không nghĩ tới người này mệnh, nhưng thật ra rất ngạnh, ở Tử Linh bí cảnh sống sót không nói, hiện tại cư nhiên còn bước lên đi trước Huyền Thiên đại lục phi thuyền.

“Ngươi không sao chứ?” Liễu Như Nhi tiến lên một bước, nâng dậy ngã trên mặt đất Bạch Liên Kiệt.

“Không có việc gì, cảm ơn.” Bạch Liên Kiệt theo Liễu Nhứ Nhi tay đứng lên, thuận tiện nhìn lướt qua trong phòng mọi người, mỗi người đều lớn lên tuấn mỹ vô song, xem đến hắn mặt đỏ tim đập.

“Ngươi có chuyện gì?” Mạc Vô Nhai lạnh như băng hỏi, hắn còn nhớ rõ vừa rồi cái này song nhi tưởng hướng trong lòng ngực hắn phác, nếu không phải hắn phản ứng mau, hiện tại liền phải bị Ân Thiên Duệ hiểu lầm.

“Ta vốn là cùng mọi người cùng nhau ở lầu một kho hàng, nhưng có ba cái không có hảo ý nam tu thấy ta lẻ loi một mình, liền muốn đối ta… Đối ta…… Dùng sức mạnh, ta thật vất vả mới chạy trốn, thỉnh các ngươi cứu cứu ta.” Bạch Liên Kiệt lã chã chực khóc nói, kia bộ dáng có vẻ nhu nhược đáng thương, nhậm là ai nhìn đều không đành lòng.

Bạch Liên Kiệt này xuất thần nhập hóa biểu diễn, xem đến Tiêu Lăng Hàn đều muốn vì hắn điểm cái tán, lại vỗ tay. Kia hốc mắt nói hồng liền hồng, kia bi thương biểu tình, xem làm người nhịn không được tâm sinh thương tiếc.

Chỉ là đương Bạch Liên Kiệt ngẩng đầu thời điểm, liền nhìn đến còn lại sáu người đều mặt vô biểu tình nhìn hắn, chỉ có hắn bên người Liễu Nhứ Nhi tựa hồ có chút bi phẫn.

Này như thế nào cùng chính mình tưởng hoàn toàn không giống nhau?

Những người này không phải hẳn là tâm sinh thương tiếc, hảo hảo an ủi hắn, sau đó chủ động đưa ra làm hắn lưu lại sao?

Thấy những người khác đều không thích chính mình, chỉ có bên người nữ nhân này còn có điểm đồng tình tâm, Bạch Liên Kiệt lập tức chớp chớp mắt, khóe mắt chảy xuống một giọt nước mắt, nhìn qua nhu nhược lại bất lực. Hắn kích động bắt lấy Liễu Nhứ Nhi tay, khẩn cầu nói: “Tiên tử, ngươi có thể cứu cứu ta sao?”

Liễu Nhứ Nhi vẻ mặt oán giận, nhìn đến Bạch Liên Kiệt một cái song nhi sợ tới mức rơi lệ đầy mặt, nàng không chút nghĩ ngợi liền nói: “Những người đó thật quá đáng, ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi đãi ở cái này trong phòng, bọn họ nhất định không dám tới tìm ngươi.”

“Ta thật sự có thể lưu lại sao?” Bạch liên kiệt kinh hỉ nhìn Liễu Nhứ Nhi, có chút thấp thỏm hỏi. Hỏi xong, hắn lại nhìn về phía trong phòng những người khác, kia ý tứ thực rõ ràng, những người khác đồng ý hắn lưu lại sao?

Liễu Nhứ Nhi quay đầu nhìn thoáng qua những người khác, thấy những người khác không có phản ứng, nàng dùng cầu cứu ánh mắt nhìn về phía Ân Thiên Thịnh.

Ân Thiên Thịnh tỏ vẻ ngươi không nói ra tới, chính mình sẽ không thuật đọc tâm, hoàn toàn không hiểu ngươi ý tứ, hắn mê mang mà hồi nhìn Liễu Nhứ Nhi.

Liễu Nhứ Nhi chán nản, thật là một khối đầu gỗ, cũng không biết lúc trước trong nhà như thế nào sẽ đem chính mình đính hôn cấp như vậy một người.

Nàng đảo mắt nhìn đến trong phòng còn có ba cái không giường ngủ, tự chủ trương nói: "Ngươi đương nhiên có thể lưu lại, chúng ta phòng còn có ba cái không giường ngủ, nhiều ngươi một người cũng không nhiều lắm. Huống chi này một năm thời gian đại gia khẳng định đều là đả tọa tu luyện, lại không làm khác chuyện gì, tất nhiên là không có gì quan hệ."

"Chính là như vậy có thể hay không quấy rầy đến các ngươi? Nếu không ta còn là hồi lầu một đi thôi." Bạch Liên Kiệt thấy mặt khác mấy người đều không nói lời nào, hắn cảm thấy thực áp lực.

"Chỉ cần ngươi không đi quấy nhiễu bọn họ tu luyện, liền sẽ không quấy rầy. Lại nói bọn họ mấy cái đại nam nhân cũng sẽ không trơ mắt mà nhìn ngươi một cái song nhi trở lại lầu một đi, bị người đạp hư." Liễu Nhứ Nhi nói, liền đem Bạch Liên Kiệt kéo đến một trương không trên giường, ngồi xuống.

Mọi người: "……" Chúng ta thật đúng là sẽ trơ mắt nhìn hắn bị đạp hư.

Nhìn thấy Bạch Liên Kiệt cứ như vậy ngồi ở một trương không trên giường, đây là tính toán ở lại?

Ân Thiên Thịnh từ chính mình trên giường đứng dậy, đi đến trước mặt hắn nghi hoặc hỏi, "Ngươi muốn ở nơi này?"

Mọi người: "……" Vừa rồi ngươi vị hôn thê không phải đều an bài hảo sao? Ngươi hiện tại mới phản ứng lại đây?

Ân Thiên Duệ lấy tay vịn ngạch, nhà mình ca ca đây là hậu tri hậu giác, vừa rồi Liễu Nhứ Nhi an bài thời điểm, ngươi như thế nào không ra tiếng ngăn trở?

Bạch Liên Kiệt có chút xấu hổ, cái này kêu hắn như thế nào trả lời, hắn xin giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía Liễu Nhứ Nhi.

Liễu Nhứ Nhi cũng là vẻ mặt xấu hổ, vừa rồi chính mình nói thời điểm, Ân Thiên Thịnh như thế nào không phản đối. Hiện tại nàng đều an bài hảo, hắn mới đến phản đối, đây là có ý tứ gì? Trước mặt mọi người đánh chính mình mặt!

Nàng sắc mặt có chút khó coi, "Thiên Thịnh ca, phòng này không phải còn có ba cái không giường ngủ sao? Dù sao không cũng là không, không bằng……"

Không đợi Liễu Nhứ Nhi nói xong, Ân Thiên Thịnh ra tiếng đánh gãy nàng, "Ta không có ra vé tàu phí."

"A?" Liễu Nhứ Nhi bị Ân Thiên Thịnh này không đầu không đuôi một câu, cấp làm cho không thể hiểu được.

"Vé tàu là Tiêu sư đệ mua, mang lên ngươi đã làm ta rất khó làm, ngươi hiện tại còn muốn mang lên người khác. Như vậy sao được, ngươi nếu là cảm thấy hắn đáng thương, ngươi có thể cùng hắn cùng đi lầu một trụ, như vậy các ngươi lẫn nhau cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Ân Thiên Thịnh khó được một lần nói nhiều như vậy lời nói, chỉ là hắn thốt ra lời này ra tới, Tiêu Lăng Hàn mấy người đều dùng quỷ dị ánh mắt nhìn hắn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 171

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 171 từ từ đường xá

【 Liễu Như Nhi bi kịch 】 canh một

Sở Mục Thần khóe miệng hơi hơi cong lên, hắn liền biết này ngốc tử căn bản là không thích Liễu Như Nhi nữ nhân kia, chỉ là ngại với trưởng bối quan hệ mới mang lên nàng.

Liễu Như Nhi khiếp sợ trừng lớn mắt, không dám tin tưởng nhìn Ân Thiên Thịnh. Duỗi tay chỉ vào hắn: "Ngươi, ngươi vừa rồi nói cái gì?"

Ân Thiên Thịnh nhíu mày, Liễu Như Nhi Trúc Cơ kỳ tu vi, chính mình lời nói mới rồi nàng hẳn là nghe rõ mới đúng, như thế nào còn hỏi? Hắn có chút không vui nói: "Ta kêu ngươi cùng hắn cùng đi lầu một trụ, như vậy các ngươi hai người lẫn nhau cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau. Lần này ngươi hẳn là nghe rõ đi?"

Thượng Quan Huyền Ý thiếu chút nữa cười phun, hắn xoay người, đưa lưng về phía mọi người, bả vai không ngừng kích thích.

Ngay cả Tiêu Lăng Hàn đều nhịn không được cong cong khóe miệng, này Ân Thiên Thịnh như thế nào như vậy ngay thẳng, kêu hắn nói hắn thật đúng là liền nói nữa một lần.

Ân Thiên Duệ ngay từ đầu liền không thích cái này tương lai đại tẩu, trước kia ở trong nhà thời điểm làm trò đại ca mặt nhưng thật ra đối chính mình hảo, không có người thấy thời điểm luôn là dùng ghen ghét cùng phẫn hận đôi mắt trừng mắt chính mình.

"Vì, vì cái gì? Ta chính là ngươi vị hôn thê." Liễu Như Nhi nước mắt ngăn không được mà từ khuôn mặt chảy xuống, nàng khóc lên bộ dáng có chút thê mỹ, làm người không tự chủ được muốn đi vì nàng lau khuôn mặt nước mắt.

"Nào có cái gì vì cái gì? Ngươi không phải cảm thấy hắn đáng thương sao? Vậy ngươi liền đi bồi hắn nha!" Ân Thiên Thịnh có chút bực bội nói, bởi vì hôm nay một ngày Sở Mục Thần đều không có để ý đến hắn, không có cùng hắn nói chuyện qua, làm hắn cảm thấy chính mình cả người đều không thoải mái, tính tình đều có chút không chịu khống. Này Liễu Như Nhi nếu là lại dây dưa đi xuống, hắn đều mau khống chế không được muốn rút kiếm.

"Ta… Ta…… Hảo, hảo, hảo thật sự, Ân Thiên Thịnh ngươi chính là cái du mộc ngật đáp. Ngươi người như vậy căn bản không có khả năng sẽ có nữ tu thích

ngươi, ngươi liền đánh cả đời quang hỗn đi! Hừ!" Liễu Nhứ Nhi đối với Ân Thiên Thịnh rít gào nói.

"Chúng ta đi!" Liễu Nhứ Nhi nói xong, lôi kéo Bạch Liên Kiệt liền hướng ngoài cửa đi đến.

Nàng còn hy vọng Ân Thiên Thịnh giữ lại nàng một chút, chỉ tiếc chờ môn đóng lại cũng không thấy Ân Thiên Thịnh đuổi theo ra tới.

Bạch Liên Kiệt thẳng đến bị Liễu Nhứ Nhi lôi ra cửa phòng, đều không có làm minh bạch đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Rõ ràng hắn là đi tìm chỗ dựa, chính là hiện tại chỗ dựa không có tìm được không nói, ngược lại mang theo một cái kéo chân sau ra tới, hắn đây là tạo cái gì nghiệt!

Không bao lâu, hai người đi tới lầu một, Liễu Nhứ Nhi mới bắt đầu hối hận, hối hận chính mình quá xúc động. Lầu một một gian kho hàng lớn liền có trăm người tới, người dựa gần người khoanh chân mà ngồi, lại dơ lại xú, cái này làm cho luôn luôn quá quán thiên kim tiểu thư sinh hoạt Liễu Nhứ Nhi thực không thói quen. Còn có quanh thân một ít nam tu đáng khinh lại dâm uế ánh mắt, xem đến nàng thật là tự tại.

Liền ở một cái nam tu tay muốn sờ đến nàng eo khi, nàng gặp được Ân Thiên Thịnh cùng với hắn bằng hữu. Nàng cho rằng bọn họ là tới tìm nàng, giơ lên khóe miệng, mỉm cười đắc ý, đáng tiếc, ngay sau đó nàng tươi cười liền cương ở trên mặt. Bởi vì kia hai người xem đều không có liếc nhìn nàng một cái, như là đang tìm cái gì người, thực mau liền đi tiếp theo gian kho hàng.

Lúc này nàng cũng bị một cái trường râu quai nón nam tu từ phía sau ôm lấy eo, nàng muốn thoát đi. Bên tai lại nhớ tới nam tử thanh âm, "Xú đàn bà, ngươi nếu là ra tiếng gọi bậy, ta coi như nhiều người như vậy mặt đem ngươi lột sạch, lại thao - ngươi."

Liễu Nhứ Nhi sợ tới mức một cái run run, nàng nhớ tới cùng hắn cùng nhau tới lầu một song nhi, đáng tiếc nàng khắp nơi nhìn xung quanh một vòng, trước sau không có nhìn đến Bạch Liên Kiệt thân ảnh.

"Đừng nhìn, ngươi là ở tìm cùng ngươi cùng nhau song nhi sao? Hắn đã đem ngươi bán cho ta, một vạn khối hạ phẩm linh thạch." Nam tu nói đem Liễu Nhứ Nhi kéo dài tới trong một góc, nơi đó có vài cái Kim Đan kỳ nam tu vây ở một chỗ.

Liễu Nhứ Nhi trong lòng chỉ còn lại có một mảnh tuyệt vọng, nàng hiện tại phi thường hối hận, sớm biết rằng nàng liền bất hòa Ân Thiên Thịnh cãi nhau; sớm biết rằng hắn liền không thu lưu cái kia song nhi; sớm biết rằng nàng liền không nên vứt bỏ toàn tâm toàn ý đối nàng Lý Hãn Văn.

Đáng tiếc, không có sớm biết rằng!

Ở trên phi thuyền chỉ cần ngươi không tổn hại trên phi thuyền kiến trúc, mặt khác làm chuyện gì đều có thể, đặc biệt là giống như vậy kho hàng lớn, người

nào đều có, nếu là ngươi vũ lực giá trị không đủ, rất khó sống đến một năm sau.

Tiêu Lăng Hàn là thu được Tôn Lâm An truyền âm ngọc giản, mới làm Ân Thiên Thịnh cùng hắn cùng nhau tới tìm người.

Tôn Lâm An mang theo hắn Tôn Thiên Tường cũng ngồi trên phi thuyền, bất quá bọn họ không có mua được vé tàu, là cùng những người khác cùng nhau mua lâm thời chỗ ngồi, trụ chính là lầu một kho hàng. Hắn nghe nhi tử nói năm đó ở Thành chủ phủ làm khách kia mấy cái người trẻ tuổi, ở Học viện Hoàng Cực biểu hiện đều thực không tồi. Hắn vốn là đánh thử xem xem tâm thái, xem có thể hay không liên hệ thượng Tiêu Lăng Hàn bọn họ, không nghĩ tới không bao lâu bọn họ liền tìm tới.

Đi theo Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Thịnh cùng nhau về tới số 5 phòng, Tôn Lâm An trực tiếp lấy ra 5000 khối trung phẩm linh thạch đưa cho Tiêu Lăng Hàn. “Tiêu tiểu hữu, đây là vé tàu phí, ngươi cần thiết thu.”

“Nếu tiền bối đều nói như vậy, kia vãn bối liền nhận lấy.” Tiêu Lăng Hàn đem 5000 khối trung phẩm linh thạch thu vào không gian giới tử. Không nghĩ tới này Tôn Lâm An nghĩ đến còn rất chu đáo, biết tới rồi Huyền Thiên đại lục đại gia dùng đều là trung phẩm linh thạch.

Cùng Tôn Lâm An cùng nhau tới số 5 phòng trừ bỏ Tôn Thiên Tường còn có ba cái người xa lạ, một đôi phu thê cùng một cái lão giả, bất quá này ba người đều dịch dung. Tiêu Lăng Hàn sở dĩ đồng ý mang lên bọn họ, là bởi vì bọn họ là Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh cha mẹ cùng với Ân gia gia, này ba vị hẳn là không nghĩ làm hai huynh đệ nhận ra tới, cũng không nghĩ làm những người khác nhìn đến bọn họ gương mặt thật, mới có thể dịch dung. Bọn họ hẳn là sợ lưu tại Hoàng Cực đại lục, sẽ bị người có tâm lấy tới uy hiếp hai huynh đệ, mới có thể ra này hạ sách.

Tiêu Lăng Hàn không thể không bội phục Ân gia ba người chiêm cao xa chúc, có thể đem về sau sẽ phát sinh sự tình đều nghĩ đến. Này hẳn là sợ Ân Thiên Duệ người mang dị hỏa lại lần nữa bị người mơ ước, cũng không biết cái này rời nhà trốn đi biện pháp là ai nghĩ ra tới, như thế nào Ân Thiên Thịnh cùng Ân Thiên Duệ một chút đều không có di truyền đến đâu!

Ân gia ba người thấy Tôn Lâm An cho Tiêu Lăng Hàn vé tàu phí, ba người thương lượng cũng cấp Tiêu Lăng Hàn một ít trung phẩm linh thạch. Tiêu Lăng Hàn chỉ là tượng trưng tính thu một chút, đem đại bộ phận linh thạch lại trả lại cho bọn họ.

Mắt thấy mười người phòng, lập tức lại tới nữa năm người, giường rõ ràng không đủ. Không đợi những người khác phản ứng lại đây, Thượng Quan Huyền Ý đã bò đến Tiêu Lăng Hàn trên giường đi.

Thấy còn lại người đều nhìn chằm chằm chính mình, Thượng Quan Huyền Ý đúng lý hợp tình nói: “Ta cùng sư huynh hai người trụ thói quen, lại nói chúng ta đều là nam nhân, các ngươi đó là cái gì ánh mắt?”

Hắn nói chưa dứt lời, hắn mặt sau câu nói kia vừa nói ra tới, còn lại người càng là dùng thì ra là thế ánh mắt quét về phía hai người.

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, mặt lập tức liền xấu hổ đến đỏ bừng, quay đầu trộm nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn chính cười như không cười nhìn chính mình. Thượng Quan Huyền Ý tức khắc cảm thấy chính mình mặt, thiêu lợi hại hơn, hận không thể tìm cái hầm ngầm chui vào đi.

"Chúng ta đã đến Hoàng Cực đại lục bên cạnh, các ngươi cảm giác được sao?" Sở Mục Thần nhìn ngoài cửa sổ bay vọt qua đi ngọn núi, căn bản thấy không rõ bên ngoài là nơi nào.

Nghe hắn nói như vậy, mọi người đều tễ đến bên cửa sổ tới quan khán, kết quả cái gì đều thấy không rõ lắm.

"Thật nhanh tốc độ!"

"Xác thật, so Nguyên Anh kỳ tu sĩ ngự không phi hành tốc độ mau nhiều." Ân gia gia rất là tán đồng.

Ân Thiên Duệ cẩn thận đánh giá nổi lên Ân gia gia, nghi hoặc nói: "Tiền bối, ngài như thế nào cho ta một loại rất quen thuộc cảm giác, chúng ta trước kia có phải hay không gặp qua."

Ân gia gia hoảng sợ, cho rằng nhà mình này xuẩn tôn tử nhận ra chính mình, sờ sờ mặt, mặt vẫn là hảo hảo, không có biến trở về đi. Ổn ổn tâm thần, cái khó ló cái khôn, nói: "Chúng ta trước kia hẳn là đã gặp mặt, ngươi chính là Ân lão đầu nhi tiểu tôn tử đi? Ta nhớ rõ ngươi."

"Tiền bối ngài còn nhận thức ông nội của ta nha, ta đây sau lại như thế nào chưa thấy qua ngài đâu?" Ân Thiên Duệ càng nghi hoặc, như vậy quen thuộc tiền bối, gương mặt này chính mình như thế nào liền không có gặp qua đâu?

"Hải, đừng nói nữa, khi còn nhỏ ta còn từng ôm ngươi đâu! Nhớ rõ hai tuổi năm ấy, ngươi còn nước tiểu ta một thân." Ân gia gia hồi ức chuyện cũ, trên mặt nói không nên lời hồi ức.

Ngung hi "A! Kia đều là thật lâu sự tình trước kia, ta đều nhớ không được." Ân Thiên Duệ hồng hồng, cảm thấy chính mình thật là muốn không chỗ dung thân.

Ân phụ Ân mẫu rất sợ nhà mình phụ thân bị nhận ra tới, chạy nhanh đem hắn kéo qua đi tu luyện.

Mông còn không có dính vào giường, Ân gia gia lại chạy đến Ân Thiên Thịnh trên giường đi, dựa gần hắn ngồi xuống.

"Tiền bối có việc?" Ân Thiên Thịnh kỳ quái nhìn này tự quen thuộc lão giả.

"Nghe nói có cái nữ oa oa tới tìm ngươi?"

Ân Thiên Thịnh nghe không thể hiểu được, cái gì nữ oa oa?

Thấy nhà mình đại tôn tử mê mang ánh mắt, Ân gia gia liền khí muốn mắng nương. Tưởng hắn là cỡ nào khôn khéo một người, kết quả sinh nhi tử chính là một cây gân. Hai cái tôn tử cũng là ngu đần, đừng về sau bị người lừa còn giúp nhân gia đếm tiền.

"Cái kia nữ oa oa gọi là gì tới, ta ngẫm lại,…… Liễu Nhứ Nhi, đối, chính là nàng." Ân gia gia vỗ đùi, rốt cuộc nhớ tới cái kia nữ oa oa tên.

"Nàng nha, khi còn nhỏ không phải định rồi một cái oa oa thân sao? Nàng……"

Không đợi Ân Thiên Thịnh nói xong, Ân gia gia liền bắt đầu mắng: "Cái gì oa oa thân, hắn Liễu gia vẫn luôn không có thừa nhận quá. Huống chi kia Liễu Nhứ Nhi phía trước liền cùng Lý Hãn Văn hai người tư định chung thân, bởi vì Lý gia không đồng ý, Lý Hãn Văn còn cùng Lý gia đoạn tuyệt quan hệ cũng muốn cùng Liễu Nhứ Nhi ở bên nhau. Chuyện này còn làm cho Huyễn Thiên Thành từng nhà đều biết, nhưng kia Liễu Nhứ Nhi không biết từ nơi nào biết được ngươi có rời đi Hoàng Cực đại lục vé tàu, lập tức liền đem Lý Hãn Văn quăng, tung ta tung tăng liền tới tìm ngươi, ngươi không có đương hiệp sĩ tiếp mâm đi?"

Ân Thiên Thịnh cau mày, hiệp sĩ tiếp mâm là có ý tứ gì? Bất quá tiền bối nói hắn là nghe hiểu, đó chính là Liễu Nhứ Nhi có thân mật nam nhân, căn bản là không phải chính mình vị hôn thê. "Nàng lúc trước chú ta đánh cả đời quang côn, sau đó liền cùng một cái song nhi đi lầu một." Ân Thiên Thịnh thành thật đáp.

"Ngươi không có đuổi theo nàng?"

"Ta truy nàng làm gì, nàng chính mình muốn đi lầu một, lại nói nàng đều không có cấp vé tàu phí."

Ân gia gia một trán hắc tuyến, làm nửa ngày là chính mình hạt lo lắng. Nguyên là sợ này đại tôn tử tính cách ngay thẳng, bị cái kia nữ oa oa cấp lừa, hiện tại thoạt nhìn kia nữ oa oa không bị nhà mình này đại tôn tử tức chết liền không tồi.

"Ân, ngươi nói có đạo lý, chưa cho vé tàu người liền cùng ăn cơm không trả tiền người giống nhau, đều tưởng ăn không trả tiền, bạch ngồi, những người này ngươi về sau muốn cách bọn họ xa một chút." Ân gia gia hướng dẫn từng bước dạy dỗ nhà mình đại tôn tử, tiểu tôn tử bên người có cái khôn khéo tôn tế đi theo, nhưng thật ra làm hắn yên tâm không ít.

"Tiền bối cùng ý nghĩ của ta giống nhau, xem ra chúng ta thực sự có duyên."

Còn không đợi Ân gia gia lộ ra gương mặt tươi cười, Ân Thiên Thịnh nói tiếp: "Nếu là nơi này có lôi đài thì tốt rồi, như vậy ta liền có thể cùng tiền bối tỷ thí một phen."

Ân gia gia: "……" Khó trách bị người khác kêu thành kiếm kẻ điên! Chính mình này đại tôn tử không cứu!

“Tu vi như vậy thấp, còn tưởng cùng lão nhân ta đánh, tiểu tâm ta một cái tát đem ngươi chụp bẹp! Nhìn xem người khác đều ở tu luyện, ngươi vẫn là ngoan ngoãn tu luyện đi tiểu tử thúi!” Ân gia gia tức giận chụp một chút Ân Thiên Duệ đầu, nghênh ngang mà hồi chính mình trụ trên giường đả tọa tu luyện.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 172

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 172 từ từ đường xá

【 có sắc tâm không có sắc đảm 】 canh hai

【 sư huynh, này ba người ngươi nhận thức? 】 Thượng Quan Huyền Ý truyền âm hỏi Tiêu Lăng Hàn.

【 xem như nhận thức đi! 】 chỉ là có gặp mặt một lần, vẫn là lần trước đấu giá hội sau khi kết thúc gặp qua một lần. Sau lại Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người cử hành lập khế ước đại điển khi, bọn họ còn ở Âu Dương Tu Kỳ trong viện, căn bản không rảnh đi tham gia, như vậy hắn là xem như nhận thức đi!

【…… 】 cái gì gọi là xem như nhận thức? Nhận thức liền nhận thức, không quen biết liền không quen biết!

【 sư huynh ngươi muốn hay không thiết trí một cái trận pháp, miễn cho tu luyện thời điểm bị người quấy rầy? 】

【 ngươi xác định ngươi không phải sợ ngủ thời điểm bị người thấy được? 】

【……! Đương nhiên không phải, ta tu vi rơi xuống ngươi thật nhiều, ta muốn đuổi theo ngươi. 】 Thượng Quan Huyền Ý lập tức truyền âm phản bác, hắn mới sẽ không thừa nhận.

Cái này lý do rất cường đại!

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía mọi người, quả nhiên nhìn thấy mọi người đều ở tu luyện, hắn đành phải lấy ra trận bàn cùng trận kỳ ở trong phòng bố trí một cái phòng ngự trận. Đem toàn bộ trong phòng sở hữu giường đều bao phủ ở bên trong, miễn cho đại gia ở tu luyện thời điểm bị người quấy rầy. Theo sau lại bố trí một cái diện tích tương đối tiểu nhân phòng ngự trận, chỉ đem chính mình giường bao phủ ở bên trong, như vậy bên ngoài người liền nhìn không tới trận nội tình huống, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mặc dù ở trên giường nói chuyện, cũng sẽ không quấy rầy đến người khác.

"Huyền Ý, một năm thời gian, ngươi muốn hay không tiến không gian tu luyện?" Tiêu Lăng Hàn hỏi, nghĩ đến gia hỏa này thực lực nếu muốn đuổi kịp chính mình hẳn là sẽ thực mau, rốt cuộc hắn chính là khí vận chi tử. Hơn nữa hắn lại chỉ là Song linh căn, so với chính mình mười linh căn yêu cầu linh khí thiếu nhiều.

"Ta tưởng trước ngủ một đêm, ngày mai lại tiến không gian tu luyện, có thể chứ, sư huynh?" Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi ở trên giường, đôi

tay chống cằm, không chớp mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn chính cầm một quyển du ký đang xem, này vẫn là hoa hoa công tử phía trước cho hắn, nói là mặt khác đại lục một ít thú sự.

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu phiết hắn liếc mắt một cái, đối thượng hắn thon dài mắt đào hoa, nơi đó mặt tựa hồ có tinh quang ở lập loè, làm người không dung cự tuyệt hắn bất luận cái gì thỉnh cầu. Duỗi tay sờ sờ hắn đôi mắt, "Huyền Ý, có hay không người cùng ngươi đã nói, đôi mắt của ngươi thật xinh đẹp, còn…… Thực câu nhân, về sau không chuẩn như vậy nhìn chằm chằm những người khác xem."

Chớp chớp mắt, Thượng Quan Huyền Ý khó hiểu hỏi: "Vì cái gì?"

"Ngươi như vậy xuẩn, vạn nhất bị người xấu lừa làm sao bây giờ?" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắn hắn một cái bạo lực.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ta vì cái gì muốn tìm ngược?

"Sư huynh, đừng nhìn, ngươi bồi ta ngủ được không?" Thượng Quan Huyền Ý ngã vào trên giường, lăn qua lộn lại ngủ không được, tổng cảm thấy không dễ chịu, quay đầu thấy Tiêu Lăng Hàn còn đang xem thư, duỗi tay lôi kéo hắn tay áo.

Bồi ngươi ngủ? Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nặng nề nhìn Thượng Quan Huyền Ý, gia hỏa này có biết hay không hắn nói những lời này, thực dễ dàng làm người sinh ra mặt khác ảo tưởng. Đối thượng hắn chờ đợi ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn cự tuyệt không được, cũng không nghĩ cự tuyệt, huống hồ còn có thể ôm lấy hắn ngủ, chính mình cũng thực hưởng thụ.

Buông thư đem áo khoác cởi, Tiêu Lăng Hàn nằm xuống, thuần thục đem Thượng Quan Huyền Ý vớt tiến chính mình trong lòng ngực.

"A ~~" Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn thình lình xảy ra động tác, hoảng sợ. Đột nhiên bị Tiêu Lăng Hàn ôm vào trong ngực, hắn mặt một chút liền hồng thấu, liền bên tai đều đỏ, này vẫn là bọn họ hai người ở thanh tỉnh thời điểm đệ nhất như vậy ôm ngủ.

"Nhắm mắt, ngủ!" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay che lại Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt, chờ hắn nhắm lại mới lấy ra.

Thượng Quan Huyền Ý cả người đều súc ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, một cử động cũng không dám, tim đập cũng không chịu khống chế nhanh hơn. Cực lực làm chính mình bình tĩnh trở lại, nhưng tổng cảm thấy Tiêu Đại Ma Vương đối chính mình thái độ quái quái, nhưng lại nói không nên lời cái nguyên cớ. Như vậy bị Tiêu Lăng Hàn ôm, cảm giác chính mình giống cái nữ nhân, nhưng chính mình hiện tại thân cao còn kém hắn một đoạn, vũ lực giá trị lại giang bất quá hắn. Bất quá như vậy bị hắn ôm cả người đều cảm thấy thoải mái lại tâm an, như là bị hắn chặt chẽ hộ ở trong ngực, miên man suy nghĩ gian mơ mơ màng màng liền ngủ rồi.

Cảm giác được trong lòng ngực người truyền đến lâu dài hô hấp, vuốt Thượng Quan Huyền Ý bóng loáng như tơ lụa tinh tế da thịt, Tiêu Lăng Hàn không nhịn xuống ở trên mặt hắn rơi xuống một hôn, lúc này mới vừa lòng mà ôm lấy hắn, cùng hắn cùng nhau tiến vào mộng đẹp.

Nửa năm sau……

"Sư huynh, ngươi xem ta hiện tại tu vi."

Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa từ trong không gian ra tới, hiện tại hắn tu vi đã đạt tới Kim Đan kỳ đỉnh, chỉ cần tìm được thích hợp cơ duyên, tùy thời hắn là có thể kết anh. Bất quá linh thạch cũng dùng không ít, bởi vì đi Huyền Thiên đại lục dùng đều là trung phẩm linh thạch, cho nên Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người hạ phẩm linh thạch đều bị hắn tu luyện dùng hết. Không chỉ có là hạ phẩm linh thạch dùng xong rồi, ngay cả Tiêu Lăng Hàn đến Tiền gia trong bảo khố ăn trộm có quan hệ băng thuộc tính cùng hỏa thuộc tính thiên tài địa bảo cũng dùng xong rồi. Tiêu Lăng Hàn còn vì hắn luyện chế không ít đan dược, tính xuống dưới hắn ở trong không gian đãi có ba bốn mươi năm.

Cái thứ nhất 5 năm hắn đem tu vi tăng lên tới Kim Đan trung kỳ, sau lại hoa ba năm thời gian tới học tập luyện khí, đãi tu vi củng cố không sai biệt lắm. Hắn lại vào không gian bắt đầu bế quan, như thế lặp lại, hắn hiện tại tu vi rốt cuộc đến Kim Đan kỳ đỉnh.

Có không gian cái này gian lận khí, có thể nói Tiêu Lăng Hàn nếu muốn ở 300 tuổi phía trước phi thăng, cũng không hề là xa xôi không thể với tới sự. Duy nhất một chút chính là tu luyện sở yêu cầu thiên tài địa bảo, đan dược, linh thạch chờ này đó muốn yêu cầu chính hắn đi tìm.

"Không tồi, đã là Kim Đan kỳ đỉnh." Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ bên người vị trí, ý bảo hắn làm được chính mình bên người.

"Còn có nửa năm liền đến Huyền Thiên đại lục, ngươi có muốn đi địa phương sao?"

Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu suy nghĩ trong chốc lát, mới nói nói: "Tới rồi Huyền Thiên đại lục chúng ta đi trước Hiệp Hội Lính Đánh Thuê tiếp nhiệm vụ, kiếm linh thạch. Sư huynh cảm thấy thế nào?"

"Sư huynh trên người còn có linh thạch, tuy rằng cho ngươi dùng không ít, bất quá bởi vì phía trước ta đi trộm Tiền gia bảo khố, hiện tại chúng ta tạm thời không kém linh thạch." Tiêu Lăng Hàn cười sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý đầu, gia hỏa này khó được đau lòng đề bạt rớt linh thạch. Như vậy tính xuống dưới Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình còn hẳn là cảm tạ một chút Tiền gia, bằng không hắn từ nơi nào đi đến như vậy nhiều linh thạch. Xem ra về sau tái ngộ đến không có mắt người, chính mình liền đi thăm nhà hắn tàng bảo khố.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại còn không biết bởi vì hắn quyết định này, tương lai hắn có rất dài một đoạn thời gian cũng không thiếu linh thạch hoa.

"Kia sư huynh đi nơi nào, ta liền đi nơi nào."

Ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn tuấn mỹ khuôn mặt, Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới chính mình lần trước lại nằm mơ, mơ thấy chính mình bị Tiêu Đại Ma Vương đè ở dưới thân hôn môi. Mặt không cấm thiêu lên, chạy nhanh cúi đầu, chính mình hiện tại mặt nhất định thực hồng, không cần chiếu gương hắn đều có thể cảm giác được.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ta nếu là đối Huyền Thiên đại lục quen thuộc, cũng liền sẽ không hỏi ngươi.

Xem ra đến lúc đó chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Tiêu Lăng Hàn chính rũ mắt trầm tư, cũng không có chú ý tới Thượng Quan Huyền Ý mặt đỏ tai hồng, như thế hắn tùng một hơi đồng thời lại có chút thất bại. Bất quá kế tiếp còn có nửa năm thời gian, Thượng Quan Huyền Ý không tính toán bế quan, hắn muốn mỗi ngày dựa gần Tiêu Lăng Hàn ngủ. Hắn cũng không tin, chính mình còn bắt không được Tiêu Đại Ma Vương, nói như thế nào cũng là gần quan được ban lộc.

Sự thật chứng minh Thượng Quan Huyền Ý thật đúng là liền không có thể bắt lấy Tiêu Lăng Hàn, có sắc tâm không có sắc đảm. Mỗi lần Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng liếc hắn một cái, hắn lập tức liền trở nên quy quy củ củ, cái gì động tác nhỏ cũng không dám làm.

Thượng Quan Huyền Ý không biết chính là hắn mỗi lần câu dẫn Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Lăng Hàn đều ở trong lòng mặc niệm kinh Phật, tận lực không thèm nghĩ màu vàng phế liệu, dùng cực đại nghị lực mới có thể làm được ngồi trong lòng mà vẫn không loạn.

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn dứt khoát trốn tiến không gian tu luyện, luyện thể, học tập các loại thuật pháp tới tránh đi Thượng Quan Huyền Ý cố ý vô tình câu dẫn. Trong lòng lại nghĩ, chờ hắn đầy 18 tuổi, nhất định phải làm hắn mấy năm đều không xuống giường được.

Nửa năm thời gian giây lát lướt qua.

Hôm nay phi thuyền ngoài cửa sổ rốt cuộc nghênh đón một tia quang, phía trước có hơn nửa năm thời gian ngoài cửa sổ đều là mênh mang hư không, nhìn không tới một tia ánh sáng, tựa hồ vẫn luôn là đêm tối.

Số 5 trong phòng tất cả mọi người có điều cảm ứng, đồng thời mở bừng mắt.

Tiêu Lăng Hàn đem vây quanh bọn họ giường phòng ngự trận triệt rớt, thấy mọi người đều đứng ở cửa sổ trước quan khán. Phỏng đoán này hẳn là mau tới rồi, hắn đem trong phòng trận pháp cũng triệt.

"Như thế nào có cổ mùi máu tươi?" Mạc Vô Nhai cái mũi giật giật, có chút nghi hoặc mà nhìn về phía mọi người.

Trận pháp mới vừa triệt, trong phòng mọi người đều nghe thấy được một cổ mùi máu tươi, mùi máu tươi nơi phát ra là ngoài cửa.

"Các ngươi cũng nghe thấy được?" Tôn Lâm An nhìn về phía Ân gia ba người, lại nhìn về phía những người khác, thấy mọi người đều gật đầu.

Mọi người liếc nhau, đồng thời nhìn về phía ngoài cửa, Tiêu Lăng Hàn đi qua đi, kéo ra phòng môn.

Ngoài cửa sạch sẽ, không nhiễm một hạt bụi, cái gì đều không có, liền tro bụi cơ hồ cũng không thấy.

Này đến là dùng bao nhiêu lần thanh khiết thuật, mới có thể làm được không dính bụi trần?

Ân Thiên Duệ cái thứ nhất tiến đến cửa đi xem, kết quả lối đi nhỏ rỗng tuếch.

Tôn Thiên Tường vốn dĩ cũng muốn chạy qua đi xem, bất quá bị Tôn Lâm An một ánh mắt liền cấp ngăn lại.

Tôn Lâm An cũng không nghĩ như vậy quản thúc chính mình nhi tử, không có biện pháp, ai kêu hắn tu vi thấp, nếu là có đột phát trạng huống, phỏng chừng liền phản ứng thời gian đều sẽ không có, khả năng đã bị pháo hôi.

"Sở sư huynh, đây là tình huống như thế nào?" Ân Thiên Duệ quay đầu thấy đến Sở Mục Thần cũng đi tới ngoài cửa, ra tiếng hỏi, rốt cuộc đây chính là nhà hắn phi thuyền.

Sở Mục Thần: "……" Ta có thể nói ta cũng không biết sao?

Đỉnh mọi người nghi hoặc khó hiểu ánh mắt, Sở Mục Thần đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Có thể phiền toái Tiêu sư đệ bồi ta đi một chuyến lầu 3 sao?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

"Ta cũng phải đi." Thượng Quan Huyền Ý chạy đến ngoài cửa, giữ chặt Tiêu Lăng Hàn ống tay áo. Mắt thấy liền phải tới rồi, hắn sợ xuất hiện ngoài ý muốn sẽ cùng Tiêu Lăng Hàn tách ra, tất nhiên là hắn đi chỗ nào chính mình cũng phải đi chỗ nào.

"Vậy làm phiền Thượng Quan sư đệ cùng nhau." Sở Mục Thần ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, quay đầu lại lại đối những người khác nói: "Phiền toái đại gia về trước phòng, chúng ta đi trước hỏi một chút tình huống." Sở Mục Thần tuy rằng là đối với mọi người nói chuyện, nhưng lại cố ý vô tình nhìn thoáng qua Ân gia gia.

Ân gia gia âm thầm trợn trắng mắt, ngươi nói chuyện liền nói lời nói, xem lão phu làm gì, chẳng lẽ chính mình bị tiểu tử này nhận ra tới? Quay đầu nhìn thoáng qua chính mình hai cái tôn tử, chỉ thấy hai người không hề sở giác.

Không cẩn thận đối thượng Mạc Vô Nhai cung kính ánh mắt, Ân gia gia cuối cùng là tán thưởng gật gật đầu, may mắn còn có cái người thông minh ở tiểu tôn tử bên người che chở hắn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 173

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 173 Huyền Thiên đại lục

【 bị người theo dõi 】 canh ba

Sở Mục Thần mang theo Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi vào lầu 3, lại bị gác ở lầu 3 thủ vệ ngăn cản đường đi.

“Lầu 3 trọng địa, người không liên quan giống nhau không được đi vào.”

“Các ngươi thật to gan, liền bổn thiếu gia lộ cũng dám cản.” Sở Mục Thần giận cấp, những người này cũng dám không cho hắn đi vào, rõ ràng những người này đều nhận thức hắn. Hắn đường đường Thiên Tinh thương hội ngũ thiếu, hiện tại hắn cư nhiên thành tạp vụ người.

“Thất trưởng lão phân phó, phàm là không có ở tại lầu 3 người đều không được tự tiện đi vào.” Thủ vệ như cũ mặt vô biểu tình nói.

“Hảo, hảo, hảo, thực hảo, có phải hay không hiện tại toàn bộ Thiên Tinh thương hội đều thành hắn thất trưởng lão không bán hai giá?”

“Chúng ta cũng chỉ là nghe lệnh hành sự, còn thỉnh ngũ thiếu gia không cần khó xử ta chờ.”

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Nhìn thấy người đến là lục trưởng lão, hai gã thủ vệ lập tức cung kính nói: “Gặp qua lục trưởng lão.”

“Ngũ thiếu gia, sao ngươi lại tới đây lầu 3, là có chuyện gì sao?” Lục trưởng lão nhìn Sở Mục Thần có chút kinh ngạc hỏi, rốt cuộc này một năm Sở Mục Thần chưa từng có đã tới lầu 3.

“Lục trưởng lão, ta chính là muốn hỏi một chút còn có bao nhiêu lâu đến?” Sở Mục Thần khẽ gật đầu, thái độ là nói không nên lời lạnh nhạt cùng xa cách. Chính mình không có ở tại lầu 3, tựa hồ đã không còn là Sở gia người giống nhau, những người này thực hảo, thật đúng là rất tốt.

“Ngày mai liền đến mục đích địa, ba ngày trước liền không hề cho phép bất luận kẻ nào ở lối đi nhỏ thượng hành tẩu, tất cả mọi người ở trong phòng chờ. Phi thuyền đình hảo mới có thể rời đi phòng, ngũ thiếu gia nếu là không có chuyện khác, vẫn là về phòng đợi tương đối hảo.” Lục trưởng lão nhìn như thái độ ôn hòa, nói ra nói lại là phi thường cường ngạnh.

Sở Mục Thần thật sâu nhìn lục trưởng lão liếc mắt một cái, mang theo Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý về tới lầu hai số 5 trong phòng.

Lục trưởng lão bị Sở Mục Thần kia liếc mắt một cái xem đến có chút lưng lạnh cả người, tổng cảm thấy Sở Mục Thần ánh mắt so trước kia càng sắc bén. Nhưng Sở Mục Thần hiện tại bất quá là một cái phế nhân, chính mình như thế nào sẽ có như vậy kỳ quái cảm giác? Lắc đầu, lục trưởng lão cảm thấy nhất định là chính mình suy nghĩ nhiều, theo sau trở về phòng.

Hôm sau giữa trưa

Phi thuyền xuyên qua thanh sơn, bay qua tầng mây, lướt qua sa mạc, đi ngang qua rừng rậm, chậm rãi bay về phía một tòa phồn vinh hưng thịnh thành trì, ở thành trì bên ngoài một cái trên quảng trường ngừng lại.

Từ phi thuyền cửa sổ nhìn lại, quảng trường có rất nhiều ăn mặc bất đồng nhan sắc pháp y nam nữ đứng ở một bên, như là đang chờ đợi người nào đã đến.

"Hoàng Cực đại lục các tu sĩ, Huyền Thiên đại lục đã tới rồi, ở lầu hai trụ người, thỉnh ở mười phút nội hạ phi thuyền, không có đi xuống tự gánh lấy hậu quả. Ở tại lầu một người, thỉnh ở mười phút sau lại hạ phi thuyền." Nhị trưởng lão hỗn loạn linh lực thanh âm truyền vào trên phi thuyền mỗi người trong tai.

"Đi thôi, chúng ta cũng đi ra ngoài."

Tiêu Lăng Hàn một hàng mười một người theo lầu hai dòng người, cùng nhau hạ phi thuyền, ở trong đó còn thấy được không ít thục gương mặt. Nhưng Tiêu Lăng Hàn phát hiện rõ ràng lầu hai ít nhất hẳn là có hai trăm người, nhưng xuống dưới lại chỉ có một nửa, một nửa kia, hơn phân nửa đã chết. Có hai mươi danh thiên phú tốt thanh niên đi theo Thiên Tinh Các một vị trưởng lão trực tiếp đi những cái đó tông môn sở tại, này hẳn là chính là Học viện Hoàng Cực đề cử kia hai mươi cá nhân.

Một chút phi thuyền, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác nơi này linh khí rõ ràng so Hoàng Cực đại lục nồng đậm không ít.

Lập tức Tôn Lâm An hai phụ tử liền cùng Tiêu Lăng Hàn một đám người cáo từ rời đi.

Mà đúng lúc này, mười cái ăn mặc màu lam pháp y tu sĩ, thẳng tắp về phía Tiêu Lăng Hàn bọn họ bên này đi tới. Mỗi người tu vi đều ở Kim Đan kỳ, tu vi tối cao hai người là Nguyên Anh hậu kỳ.

"Ngũ thiếu gia, gia chủ phái chúng ta tới đón ngươi trở về." Một người Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ đi vào Sở Mục Thần trước mặt, ngữ khí lạnh lùng nói ra.

Sở Mục Thần trong mắt hiện lên một tia khói mù, đây là sợ hắn chạy trốn? Chuyên môn phái người tới đem hắn trói về đi? Hít sâu một hơi, Sở Mục Thần quay đầu lại đối với mọi người nói: "Các vị ta liền đi về trước, chờ ta dàn xếp xuống dưới, lại thỉnh đại gia đến Sở phủ một tự, đại gia từng người bảo trọng."

"Sở sư huynh, bảo trọng!"

Gật gật đầu, Sở Mục Thần thật sâu nhìn thoáng qua Ân Thiên Thịnh, xoay người, cũng không quay đầu lại mà đi theo tới đón người của hắn, biến mất ở mọi người trước mắt.

Ân Thiên Thịnh kỳ thật là tưởng đi theo Sở Mục Thần cùng đi, nề hà từ nhìn đến Liễu Nhứ Nhi sau, hắn liền vẫn luôn không cùng chính mình nói chuyện qua. Chẳng sợ chính mình đem Liễu Nhứ Nhi đuổi đi, hắn cũng không để ý tới chính mình, cái này làm cho Ân Thiên Thịnh phi thường buồn bực. Trên đường này một năm hắn vẫn luôn đang bế quan tu luyện, vì không bị đại gia ném xuống, Ân Thiên Thịnh cũng chỉ hảo đi theo cùng nhau tu luyện.

Nhìn Sở Mục Thần liền như vậy bị một đám người bảo hộ rời đi, những người đó rõ ràng liền không có đem hắn trở thành ngũ thiếu gia, mà là đem hắn trở thành phạm nhân, rất sợ hắn chạy, cùng với nói là bảo hộ chi bằng nói áp giải. Ân Thiên Thịnh phát hiện chính mình dào dạt đắc ý tu vi, nhưng tại đây Huyền Thiên đại lục căn bản không đủ xem. Tùy ý một người thị vệ tu vi đều là Kim Đan trung kỳ, cái này làm cho hắn có chút thất bại đồng thời, càng thêm kiên định muốn biến cường.

"Đừng nhìn, người đều nhìn không tới."

Ân Thiên Thịnh một cái vô ý, đầu lại bị gõ một chút.

"Tiền bối!" Che lại bị gõ đau đầu, Ân Thiên Thịnh u oán trừng mắt Ân gia gia.

"Các vị tiểu hữu, kế tiếp lộ, các ngươi chính mình đi sấm, có thể đi bao xa liền xem các ngươi tạo hóa, chúng ta liền từ biệt ở đây." Ân gia gia đối với Tiêu Lăng Hàn một hàng năm người nói.

Mạc Vô Nhai có chút nghi hoặc hỏi: "Tiền bối ba người bất hòa chúng ta cùng nhau sao?"

Ân gia gia cũng tưởng cùng chính mình tôn tử ở bên nhau, nhưng là mỗi người đều mỗi người gặp gỡ, huống chi hắn hai cái tôn tử đều không phải bình thường nhân vật. Năm đó Ân Thiên Thịnh sinh ra thời điểm, trời sinh dị tượng, một phen kiếm ngang trời xuất hiện ở trên trời. Ân Thiên Duệ sinh ra thời điểm, cũng là trời sinh dị tượng, là một con không quen biết yêu thú.

Hắn lúc ấy liền suy đoán hai người hẳn là đại năng chuyển thế, đại tôn tử từ nhỏ liền thích kiếm, quả nhiên trời sinh kiếm linh thân thể. Mà tiểu tôn tử từ nhỏ vận khí liền siêu hảo, đi đường đều có thể nhặt linh thạch.

Làm bọn họ này một đời thân nhân, tất nhiên là muốn duy trì bọn họ, không thể trở thành bọn họ liên lụy. Nếu là bọn họ ở bên ngoài chọc cái gì phiền toái, có người đến Hoàng Cực đại lục đi tìm bọn họ người nhà uy hiếp hai người, đến lúc đó cũng chỉ có thể phác cái không.

Ân gia gia nghĩ, bọn họ đi theo ra tới cũng hảo, ít nhất không lâu hắn là có thể thăng cấp Hóa Thần kỳ. Về sau tu vi cũng sẽ tăng lên, nói không chừng khi nào là có thể giúp được hai cái tôn tử.

Nhìn đến thành thục ổn trọng tôn tế, Ân gia gia treo tâm lại buông xuống không ít, cười đối mọi người nói: "Không được, ra cửa bên ngoài hết thảy lấy an toàn là chủ, chúng ta cũng phải đi tìm kiếm thuộc về chính chúng ta cơ duyên." Ân gia gia nói nơi này, hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh, "Đặc biệt này hai cái không trường đầu óc tiểu tử thúi, phóng cơ linh điểm, gặp chuyện nghĩ nhiều, nhiều xem, hỏi nhiều, nhiều nghe, đừng bị người bán còn giúp nhân số tiền. Còn có ngàn vạn đừng phải làm lạn người tốt, đều nói người tốt không trường mệnh, tai họa để lại ngàn năm. Các ngươi hai cái làm tai họa liền hảo, đừng đi làm cái gì người tốt." Ân gia gia không yên tâm dặn dò nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Này Ân gia gia không đơn giản a, rốt cuộc là cái gì nguyên nhân không có thể làm hắn trở thành một phương tai họa.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Lão nhân này nói quá đúng, ta về sau liền phải làm tai họa!

Mạc Vô Nhai: "……" Ngài thật sự là bọn họ thân gia gia? Có ngài như vậy dạy dỗ tôn tử sao?

"Ta mới không cần làm tai họa!" Ân Thiên Duệ nhỏ giọng nói thầm nói.

Ân Thiên Thịnh sờ sờ chính mình đầu, hắn đầu óc không phải ở chính mình trên cổ sao? Nói như thế nào chính mình không trường đầu óc? Lão nhân này nói chuyện cũng quá không đáng tin cậy.

"Ba vị tiền bối bảo trọng!"

Cùng chính mình hai cái nhi tử Y Y không tha từ biệt, Ân phụ Ân mẫu đi theo Ân gia gia thực mau liền rời đi quảng trường. Từ đầu chí cuối đều không có cùng Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh hai người tương nhận, này hai người cũng đều không biết bọn họ cha mẹ cùng gia gia đã đi theo bọn họ đi tới Huyền Thiên đại lục, cứ như vậy cùng bọn họ gặp thoáng qua.

Những cái đó ở tại kho hàng tu sĩ, hạ phi thuyền sau bị một ít tông môn người chiêu đi, mặt khác một ít đi hướng thành trì phương hướng. Mà cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ giống nhau ở tại lầu hai người, có bị gia tộc của chính mình tới trưởng bối tiếp đi rồi, có cũng lựa chọn gia nhập tông môn.

"Chúng ta tiên tiến thành."

Tiêu Lăng Hàn thấy đã có tông môn người ở hướng bọn họ đi tới, như thế nào cảm giác những người đó ánh mắt có điểm không có hảo ý. Bọn họ còn đi trước thì tốt hơn, rốt cuộc người tới tu vi ở Nguyên Anh kỳ đỉnh, nơi xa còn có Hóa Thần kỳ tu sĩ chính đánh giá bọn họ.

Mặt khác bốn người tự nhiên cũng thấy được cái kia tông môn người, rốt cuộc vừa rồi bọn họ tận mắt nhìn thấy có một cái Học viện Hoàng Cực tới tu sĩ, không muốn gia nhập cái kia tông môn, hắn khăng khăng rời đi, kết quả đương trường bị bạo đầu. Sợ tới mức Mạc Vô Nhai mấy người hạ quyết tâm vô luận

như thế nào đều không gia nhập tông môn, những người này hành sự tác phong thật sự tùy ý thật sự, quá bá đạo, hoàn toàn không đem mạng người đương hồi sự, cái kia tông môn nhất định không phải một cái hảo nơi đi.

Thấy năm người rời đi quảng trường, cái kia tông môn người tuy rằng không cưỡng chế đuổi theo, nhưng bọn họ kia không có hảo ý ánh mắt, tổng cấp mấy người một loại dự cảm bất hảo.

“Ta như thế nào cảm thấy trong đó có bẫy rập đâu?” Mạc Vô Nhai âm thầm cảnh giác, tất nhiên là phát hiện những người đó ánh mắt.

“Liền ngươi đều cảm giác được, xem ra này trong đó nhất định có cái gì không tốt sự tình, mọi người đều tiểu tâm một ít.” Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình mí mắt nhảy lợi hại, tất nhiên là có cái gì không tốt sự tình sắp phát sinh.

Thượng Quan Huyền Ý cũng có chút buồn bực, chính mình đám người như thế nào bị cái kia tông môn người theo dõi? Nhưng cố tình hắn lại không thể nói ra, thật là cấp chết hắn.

Vừa rồi hướng mấy người đi tới người đúng là Huyền Âm Tông tu sĩ, cái này tông môn so Linh Vận Tông còn muốn tà môn. Linh Vận Tông là một cái song tu tông môn, công pháp tuyển đúng rồi cùng các nàng song tu ít nhất là hai bên đến lợi, trừ phi là chuyên môn dưỡng lô đỉnh mới có thể bị đơn phương hút đi tu vi.

Nhưng Huyền Âm Tông chuyên môn tìm những cái đó lớn lên đẹp tu sĩ chiêu nhập tông môn, bọn họ thật cũng không phải muốn cùng những người này trực tiếp song tu, mà là thông qua bí pháp đem những người này luyện chế thành dược người, trở thành nửa người nửa thi lại cùng bọn họ khiết ước, sau đó lại song tu. Như vậy bọn họ tu luyện tốc độ nhanh hơn không nói, còn có thể tại độ kiếp thời điểm dùng dược nhân thế bọn họ độ lôi kiếp.

Dù sao có dược nhân, bọn họ tương đương với có đệ nhị cái mạng, Huyền Âm Tông tu sĩ rất ít sẽ có người có bạn lữ, bọn họ dược nhân liền tương đương với là bọn họ bạn lữ. Cố tình này Huyền Âm Tông còn có một vị Luyện Hư kỳ thái thượng trưởng lão, ở Huyền Thiên đại lục cũng coi như là nhất đẳng thế lực. Mà những cái đó bị luyện chế thành dược người người đều sẽ không lại có chính mình tư tưởng ý thức, bọn họ sẽ đối khiết ước bọn họ nhân ngôn nghe kế từ. Ngẫm lại khiến cho người không rét mà run, ai đều không muốn bị luyện chế thành dược người.

Thượng Quan Huyền Ý sở dĩ sẽ biết, vẫn là hắn đời trước hắn vừa đến Huyền Thiên đại lục thời điểm, vừa lúc đụng tới có một vị Đại Thừa kỳ tu sĩ, một người cầm một cây đao, đem toàn bộ Huyền Âm Tông cấp diệt. Sau lại Huyền Âm Tông sở quản hạt thành trì thực mau bị thế lực khác chia cắt sạch sẽ.

Nhưng đó là 5-60 năm sau sự tình, đời trước hắn là cưỡi Truyền Tống Trận tới Huyền Thiên đại lục, lúc ấy hắn đã có 70 tuổi tả hữu, Nguyên Anh kỳ tu vi.

Hiện tại ly chính mình 70 tuổi còn có hơn 50 năm, nghĩ đến đây, Thượng Quan Huyền Ý càng thêm ưu sầu.

Hơn nữa Huyền Âm Tông người còn am hiểu dùng độc, càng muốn trong lòng càng là không có đế, phảng phất ngay sau đó bọn họ liền phải bị Huyền Âm Tông người chộp tới giống nhau.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 174

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 174 Huyền Thiên đại lục

【 Phi Thiên Thành quanh thân thế lực 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn nào đã sớm phát hiện Thượng Quan Huyền Ý khác thường, xem hắn biểu tình, Tiêu Lăng Hàn phỏng đoán, vừa rồi đám kia người tuyệt phi người lương thiện, hơn nữa còn khó đối phó.

Mấy người sắc mặt đều không tốt lắm, vừa đến Huyền Thiên đại lục liền gặp gỡ phiền toái.

Chỉ chốc lát sau, mấy người liền đến cửa thành, cửa thành thượng rồng bay phượng múa viết "Phi Thiên Thành" ba chữ.

Mỗi người nộp lên mười khối trung phẩm linh thạch mới vào thành, trong thành người đến người đi, trên đường cái mười cái người trung liền có hai người là Kim Đan kỳ. Nhìn phồn hoa đường phố, mấy người đều có chút mê mang, không biết nên hướng bên kia đi.

Nhìn đến này xa lạ thành trì, Thượng Quan Huyền Ý có một loại hắn là ai, hắn ở đâu cảm giác. Kiếp trước bọn họ đoàn người là bị truyền tống đến Mạc Thừa Các cùng Linh Vận Tông chỗ giao giới, cách nơi này phỏng chừng đến có cách xa vạn dặm.

Đúng lúc này, một cái gầy trơ cả xương tiểu nam hài chạy đến mấy người trước mặt, sợ hãi nhìn mấy người, hắn ước chừng bảy tám tuổi.

Theo sau hắn mềm mại thanh thúy thanh âm vang lên: "Các vị tiền bối yêu cầu dẫn đường sao?"

"Nhiều ít linh thạch?" Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng hỏi, bởi vì tiểu nam hài vừa lúc đứng ở hắn trước mặt. Tiểu hài tử một thân áo bông tẩy trắng bệch, mặc ở trên người hắn có vẻ có chút không, gầy yếu thân thể, một trương tái nhợt khuôn mặt nhỏ, xem một cái khiến cho nhân tâm đau.

Tiểu nam hài trước vươn ba ngón tay, thấy Thượng Quan Huyền Ý không có phản ứng, lại thu hồi một ngón tay. "Này đã là thấp nhất giá cả, không thể lại tiện nghi." Tiểu nam hài thanh âm nhược nhược nói.

"Thành giao!"

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, tiểu nam hài cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, mà bên cạnh chính như hổ rình mồi nhìn chằm chằm hắn mấy cái hơi lớn hơn một chút tiểu hài tử, đành phải không cam lòng rời đi.

“Các vị tiền bối muốn đi nơi nào?”

“Ngươi trước mang chúng ta đi tìm một cái trụ địa phương, tốt nhất là an toàn có bảo đảm cái loại này.”

“Các vị tiền bối mời theo ta tới.”

Tiểu nam hài đi ở phía trước dẫn đường, vừa đi một bên vì mấy người giới thiệu, nguyên lai này Phi Thiên Thành chỉ là một cái tam cấp thành trì. Tam cấp thành trì trung tối cao tu vi thành chủ chỉ có Hóa Thần kỳ, mà Phi Thiên Thành ở Huyền Âm Tông cùng Thương Huyền Tông chỗ giao giới, thuộc về hai mặc kệ mảnh đất. Cho nên nơi này tương đối loạn, giống nhau buổi tối không có việc gì tốt nhất không cần ở ngoài thành qua đêm.

Mười lăm phút sau, tiểu nam hài đem năm người đưa tới Phi Thiên khách điếm.

“Phi Thiên khách điếm? Thành chủ phủ khai sao?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến tên, có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới này tiểu hài tử không có mang mấy người đi hắn quen biết khách điếm, mà là tới Thành chủ phủ sản nghiệp.

“Ân, nơi này tương đối an toàn.” Tiểu nam hài gật đầu, nghiêm túc nói.

Thượng Quan Huyền Ý sảng khoái mà cho tiểu nam hài tam khối trung phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy thích đứa nhỏ này, nhìn nửa ngày cũng không có nhìn ra đứa nhỏ này có cái gì chỗ đặc biệt, không cấm duỗi tay sờ sờ đầu của hắn.

Tiểu nam hài tràn đầy nghi hoặc ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, vị tiền bối này lớn lên thật là đẹp mắt. “Tiền bối nhưng còn có cái gì phân phó?”

“Cũng không, đi thôi!” Cái này tiểu nam hài cư nhiên chỉ là một cái nguyên thần **, xem ra hắn là lịch kiếp người.

Tiểu nam hài phóng hảo linh thạch, nhanh như chớp đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Năm người đi vào khách điếm, trực tiếp đi vào quầy, Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi: “Chưởng quầy, nhưng còn có phòng cho khách?”

“Có, vài vị muốn mấy cái phòng?” Chưởng quầy là một cái lưu trữ râu dê cần lão giả, Kim Đan trung kỳ tu vi, hắn một bên ghi sổ, một bên ra tiếng hỏi.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại xem ra liếc mắt một cái những người khác, không đợi những người khác nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý đối chưởng quầy nói: “Chưởng quầy, ba cái phòng.”

“50 trung phẩm linh thạch một gian phòng, vài vị muốn trụ mấy vãn?”

“Trước trụ tam vãn.” Tiêu Lăng Hàn không đợi những người khác nói liền trước thanh toán 450 khối linh thạch.

Chưởng quầy thu linh thạch, lấy ra tam khối mở ra trận pháp ngọc giản, đối với cửa một người kêu lên: “Tiểu tứ, ngươi đem mang vài vị đạo hữu đưa tới 503, 504, 505 này ba cái phòng.”

“Được rồi! Vài vị khách quan mời theo ta tới.” Tiểu tứ lập tức chó săn tiến lên vì mấy người dẫn đường.

Tới rồi phòng Tiêu Lăng Hàn lại thuận tiện hướng tiểu nhị hỏi thăm một chút Huyền Thiên đại lục thế lực, bất quá tiểu nhị biết đến cũng không nhiều lắm. Hắn từ nhỏ liền sinh hoạt ở Phi Thiên Thành, biết một ít về Huyền Thiên đại lục sự, đều là từ người khác trong miệng nghe tới.

Phi Thiên Thành hướng bắc là Huyền Âm Tông, Huyền Âm Tông sở quản hạt thành trì có hai nhất đẳng thành trì, mười cái nhị đẳng thành trì, 33 cái tam đẳng thành trì.

Phi Thiên Thành phía nam là Thương Huyền Tông, Thương Huyền Tông sở quản hạt thành trì có ba cái nhất đẳng thành trì, mười bốn cái nhị đẳng thành trì, 40 cái tam đẳng thành trì.

Phi Thiên Thành hướng đông là Thiên Tinh thương hội nơi nhất đẳng thành trì - Thiên Tinh Thành, Thiên Tinh Thành lệ thuộc với Sở gia. Mà Thiên Tinh thương hội lấy kinh thương là chủ, cho nên Sở gia không có phụ thuộc thành trì, phụ cận tông môn thành trì trung đều có một cái Thiên Tinh thương hội chi nhánh.

Phi Thiên Thành phía tây là rộng lớn vô ngần Huyền Thiên Tây Hải, Huyền Thiên Tây Hải bên trong có đủ loại hải thú, giống nhau tu vi không đạt tới Nguyên Anh kỳ tu sĩ cũng không dám ra biển, liền tính ra biển cũng chỉ dám ở thiển hải khu, biển sâu khu có Luyện Hư kỳ yêu thú.

Này đó đều là ly Phi Thiên Thành so gần một ít thế lực lớn, xa một ít còn có Mạc Thừa Các, Huyền Kiếm Các, Linh Vận Tông từ từ thế lực lớn.

Mặt khác còn có một ít rải rác thế lực cũng không tồi, tỷ như tam công hội, nhị điện, một đường.

Tam công hội là chỉ: Hiệp Hội Lính Đánh Thuê, Luyện Đan Sư Công Hội, Trận Pháp Sư Công Hội; nhị điện là chỉ: Khắc Văn Điện, Phù Văn Điện; một đường là chỉ: Luyện Khí Đường.

Này trong đó Hiệp Hội Lính Đánh Thuê người nhất rộng khắp, mặc kệ là tông môn người, vẫn là đại gia tộc con cháu, cũng hoặc là tán tu đều có thể ở Hiệp Hội Lính Đánh Thuê đăng ký lính đánh thuê, thành lập thuộc về chính mình dong binh đoàn đội. Nghe nói sáng tạo Hiệp Hội Lính Đánh Thuê người đến từ Thiên Lăng đại lục, bất quá cụ thể là ai, cửa hàng tiểu tứ loại này tiểu nhân vật cũng không biết.

Cho cửa hàng tiểu tứ hai khối trung phẩm linh thạch, cửa hàng tiểu tứ hoan thiên hỉ địa rời đi Tiêu Lăng Hàn bọn họ phòng.

Đãi cửa hàng tiểu tứ rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức mở ra trong phòng trận pháp.

Thấy mọi người đều ở tiêu hóa vừa rồi cửa hàng tiểu tứ theo như lời tin tức, đợi mười phút, Tiêu Lăng Hàn mới mở miệng nói: “Phi Thiên Thành thoạt nhìn thực không an toàn, chúng ta yêu cầu mau rời khỏi nơi này.”

“Tiêu sư đệ là nói lúc trước chúng ta mới vừa hạ phi thuyền khi nhìn đến những cái đó tông môn người?” Mạc Vô Nhai nhìn thấy kia mấy người sau liền có loại không quá thoải mái cảm giác, tổng cảm thấy này một đường đều bị người nhìn chằm chằm.

“Không tồi, bọn họ cho ta một loại thực quỷ dị cảm giác, làm ta có chút sởn tóc gáy. Ta cảm thấy bọn họ rất nguy hiểm, cho nên chúng ta cần thiết mau rời khỏi nơi này. Không biết các ngươi kế đó hạ có tính toán gì không?” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, sau khi nói xong, nhìn về phía Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai ba người.

“Tiêu đại ca, ngươi không phải là tưởng đem chúng ta ném ra ngươi một người đơn siêu đi?” Ân Thiên Duệ có chút bất an hỏi, hắn như thế nào cảm thấy Tiêu Lăng Hàn thời thời khắc khắc đều tưởng đem bọn họ quăng, sau đó chính mình một người đơn độc hành động đâu? Không phải nói tốt chính mình mấy người nguyện trung thành hắn, về sau có yêu cầu liền gọi bọn họ, hiện tại như thế nào liền gấp không chờ nổi muốn đem bọn họ bỏ qua một bên đâu? Chẳng lẽ là ghét bỏ chính mình đám người thực lực quá thấp duyên cớ? Thời khắc mấu chốt đem bọn họ kéo tới đệm lưng cũng hảo nha, Tiêu Lăng Hàn thật là không hiểu đến phế vật lợi dụng.

“Khụ khụ, đương nhiên không phải, ta chính là muốn nhìn các ngươi có hay không mặt khác an bài?” Tiêu Lăng Hàn xấu hổ ho khan một tiếng, này Ân Thiên Duệ thật là, chính mình biết là được, làm gì muốn nói ra tới, quái gọi người xấu hổ, hắn có một loại chính mình là phụ lòng hán cảm giác.

Mạc Vô Nhai nghĩ nghĩ nói: “Ý nghĩ của ta là đi nhất đẳng thành trì, gia nhập Hiệp Hội Lính Đánh Thuê, tốt nhất là chúng ta vài người thành lập một cái dong binh đoàn, làm như vậy nhiệm vụ những cái đó tương đối yên tâm. Nghe nói Hiệp Hội Lính Đánh Thuê có chút treo giải thưởng nhiệm vụ báo thù thực phong phú, không biết các ngươi ý hạ như thế nào?”

Nhất đẳng thành thị tuy rằng cao thủ nhiều, nhưng cơ hội cũng nhiều.

Bọn họ một hàng năm người, nói nhiều không nhiều, nói ít tổng so đơn độc một người muốn hảo. Ít nhất năm người đều là có thể yên tâm giao phó phía sau lưng người, không sợ sau lưng thọc dao nhỏ, cũng không cần lo lắng vì thiên tài địa bảo thất tín bội nghĩa.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhận đồng Mạc Vô Nhai quan điểm, tuy rằng hắn rất tưởng cùng Thượng Quan Huyền Ý đơn độc hành động, nhưng là một

phương diện trời xa đất lạ, nhị phương diện hắn tu vi còn quá thấp, còn không có có thể tới tùy tâm sở dục nông nỗi.

Quay đầu nhìn về phía Ân Thiên Thịnh, “Ân sư huynh muốn cùng nhau sao?”

“Ta… Ta chuẩn bị đi Thiên Tinh Thành.” Ân Thiên Thịnh nhìn thoáng qua mọi người, có chút do dự nói.

“Đại ca, ngươi là muốn đi tìm Sở sư huynh?” Trên dưới đánh giá một chút nhà mình đại ca, Ân Thiên Duệ chế nhạo nói: “Ngươi không phải là không có đánh bại hắn, cho nên không cam lòng đi? Sở sư huynh hiện tại phỏng chừng chính quá đến nước sôi lửa bỏng, đại ca ngươi vẫn là không cần lại đi tìm hắn phiền toái, hắn đã đủ đáng thương.” Ân Thiên Duệ hiện tại cảm thấy nhà mình đại ca thật là có tức chết người không đền mạng thủ đoạn, nhớ tới Liễu Nhứ Nhi, hiện tại cũng không biết nàng sống hay chết.

“Không phải tìm hắn phiền toái, ta chính là muốn đi tìm hắn.”

Nói, nói, Ân Thiên Thịnh bên tai dần dần đỏ, nói ra nói, lại là làm Ân Thiên Duệ nghe như lọt vào trong sương mù.

Tiêu Lăng Hàn xoa xoa giữa mày, nếu mục tiêu là nhất đẳng thành trì, kia đến trước đem Huyền Âm Tông những người đó ném rớt mới là, bằng không sớm muộn gì sẽ bị trảo trở về.

“Dù sao đều là nhất đẳng thành trì, chúng ta đây liền đi Thiên Tinh Thành, Thiên Duệ, Mạc sư huynh các ngươi cảm thấy như thế nào?” Nếu đều là nhất đẳng thành trì, đi Thiên Tinh Thành nhìn xem cũng hảo, rốt cuộc Sở Mục Thần cũng là chính mình thủ hạ, đừng còn không có phát huy tác dụng liền cúp, kia chính mình đã có thể mệt lớn.

Nghĩ đến Sở Mục Thần gia thế, Tiêu Lăng Hàn liền có chút đau đầu, nếu là hắn cha mẹ có thể cùng Ân gia trưởng bối giống nhau thì tốt rồi. Ân gia cha mẹ thiện giải nhân ý, không lay động trưởng bối cái giá, nơi chốn vì tiểu bối suy xét. Đáng tiếc Sở Mục Thần phụ không mừng, mẫu bị quan, còn có mẹ cả một đám người xem hắn không vừa mắt……!

Hiện tại xem ra Sở Mục Thần sợ là tự thân khó bảo toàn, hết thảy đều do hắn cái kia tra phụ, chờ đi Thiên Tinh Thành, tìm một cơ hội, nhất định phải ám chọc chọc cấp sở phụ một viên không cử đan. Nghe nói Sở Mục Thần phụ thân quanh năm suốt tháng bận về việc Thiên Tinh thương hội sinh ý, căn bản không có thời gian tu luyện, hiện tại còn chỉ là Nguyên Anh sơ kỳ tu vi.

Muốn Tiêu Lăng Hàn nói, này Sở Mục Thần phụ thân đầu óc nhất định có vấn đề, chính mình tránh như vậy nhiều tu luyện tài nguyên, chính hắn không hảo hảo tu luyện, lại cho người khác dùng, cũng không biết hắn là nghĩ như thế nào.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ liếc nhau, đáp: “Chúng ta không có ý kiến.”

“Kia hành, các ngươi hiện tại đi trước nghỉ ngơi, khách điếm phòng ngự trận là tứ cấp, liền tính là Hóa Thần kỳ tu sĩ, cũng yêu cầu tiêu phí một ít thời gian, cho nên đại gia có thể an tâm ngủ.” Tiêu Lăng Hàn đem mặt khác hai cái phòng trận pháp ngọc giản đưa cho ba người.

“Tiểu sư đệ, có thể hay không phiền toái ngươi giúp ta luyện chế một kiện pháp khí.” Mạc Vô Nhai lấy ra một trương giấy, cùng với một ít trân quý băng thuộc tính luyện khí tài liệu đặt ở trên bàn.

Nhìn đến trên bàn tài liệu, Tiêu Lăng Hàn âm thầm táp lưỡi, này đó nhưng đều là tốt nhất luyện khí tài liệu. Chính là Tiên giới cũng ít có, cái gì thiên thủy băng tinh, băng phách hàn tinh, băng linh diệp, huyền băng hoa chờ, xem đến Tiêu Lăng Hàn tâm ngứa khó nhịn. Thật muốn đem Mạc Vô Nhai cấp cướp bóc, này đó hẳn là Chung Ly Cô Minh cấp Ân Thiên Duệ. Mạc Vô Nhai cái này ăn cơm mềm gia hỏa, thật là làm người hâm mộ đố kỵ!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 175

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 175 Huyền Thiên đại lục

【 hỗn độn thạch 】 canh hai

Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy trên bàn giấy, nhíu mày, hắn tuy rằng sẽ luyện khí, nhưng Mạc Vô Nhai cho hắn này trương bản vẽ, mặt trên họa đồ vật quá mức phức tạp, khó khăn không phải giống nhau đại, liền tính là ngũ cấp luyện khí sư phỏng chừng đều luyện chế không ra.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, Mạc Vô Nhai có chút mất mát, hắn vẫn là có chút chờ mong hỏi: "Tiểu sư đệ, ngươi có thể luyện chế sao?"

"Mạc sư huynh, tuy rằng ta rất tưởng nói cho ngươi ta sẽ, nhưng sự thật lại là ta sẽ không. Bởi vì ngươi này mặt trên họa thật nhiều chi tiết, ta đều xem không hiểu, quá thâm ảo, ta hiện tại trình độ còn không có đạt tới ngươi yêu cầu độ cao." Thượng Quan Huyền Ý phi thường xin lỗi nói.

"Cho ta xem."

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý trong tay bản vẽ, nhìn thoáng qua, đầu óc lập tức liền bắt chước ra pháp khí hình thức.

"Ngày mai tới lấy." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đem trên bàn luyện khí tài liệu thu vào không gian giới tử.

"A? Nga, hảo. Đa tạ Tiêu sư đệ." Kinh hỉ tới quá nhanh, Mạc Vô Nhai có điểm phản ứng không kịp, vốn dĩ hắn cho rằng Thượng Quan Huyền Ý nói sẽ không, đã không ôm hy vọng. Không tưởng Tiêu Lăng Hàn cư nhiên còn sẽ luyện khí, thật không biết trên đời này còn có cái gì là hắn sẽ không đồ vật.

Chờ Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh ba người đều rời đi phòng, Tiêu Lăng Hàn lại ở trong phòng bố trí một cái trận pháp, lúc này mới mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau tiến vào Long Ngọc không gian.

Đi vào Thượng Quan Huyền Ý học tập luyện khí phòng luyện khí, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp làm Thượng Quan Huyền Ý giúp hắn trợ thủ, hắn giúp Mạc Vô Nhai luyện chế pháp khí.

"Huyền Ý, ngươi còn có không minh thạch sao?" Tiêu Lăng Hàn nhớ tới Thượng Quan Huyền Ý đã từng cùng chính mình nói qua, bọn họ nhận thức Đỗ Tư Thông quá trình, biết lần đó hắn được không ít không minh thạch, cũng không biết hắn dùng xong rồi không có.

"Có, còn có không ít, cho ngươi, đều cho ngươi." Thượng Quan Huyền Ý toàn bộ lấy ra sáu khối không minh thạch, biểu tình nhìn qua có chút tức giận, trong lòng thực không thoải mái, chua xót. Đồ vật của hắn Tiêu Lăng Hàn dựa vào cái gì muốn bắt tới cấp người khác dùng, nhưng chính mình lại không nghĩ cự tuyệt.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý mặt, tiểu gia hỏa đây là ghen tị, miệng dẩu lão cao, đều có thể quải cá câu. Hắn có chút dở khóc dở cười nói: "Ngươi bộ dáng này, không biết còn tưởng rằng ta thiếu ngươi vài trăm vạn linh thạch không còn đâu? Đừng nóng giận, Mạc sư huynh cái này pháp khí hơn nữa không minh thạch hiệu quả sẽ càng tốt, ta tưởng đem nó luyện chế thành có chứa không gian thuộc tính pháp khí, đến lúc đó có thể giấu đi thân hình, còn có thể giết người với vô hình. Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ cùng Sở Mục Thần cùng ta có chút sâu xa, bọn họ đều đã nguyện trung thành với ta, bọn họ thực lực cường đối ta cũng có chỗ lợi." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền quan sát đến Thượng Quan Huyền Ý phản ứng.

Còn có như vậy một chuyện, Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc cực kỳ, đây là chuyện khi nào, hắn như thế nào một chút cũng không biết? Bất quá Tiêu Lăng Hàn hiện tại chủ động nói cho hắn, hắn vẫn là thực vui vẻ, trong lòng ngọt tư tư, cũng không hề cảm thấy Tiêu Lăng Hàn đối Mạc Vô Nhai hảo có cái gì không đúng rồi.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý không có lại banh mặt, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc là thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn thật đúng là sợ tiểu gia hỏa sinh khí không để ý tới hắn.

"Ta đã biết, sư huynh, ngươi muốn dùng nhiều ít liền dùng nhiều ít." Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt tranh lượng nhìn Tiêu Lăng Hàn, trên mặt đỏ bừng, khóe miệng hơi hơi thượng kiều, tâm tình là nói không nên lời hảo.

"Ngươi bỏ được?" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay quát một chút mũi hắn, chỉ cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý cái dạng này ngoan ngoãn lại nghe lời, làm hắn trong lòng tê tê dại dại. Muốn đem người kéo vào trong lòng ngực hảo hảo chà đạp một phen, bất quá này chỉ có thể là ngẫm lại, muốn hắn thật dám biểu hiện ra như vậy một chút tới, phỏng chừng gia hỏa này lại muốn câu dẫn hắn, đến lúc đó chính mình chính là tự làm tự chịu.

Cũng không biết gia hỏa này khi nào bắt đầu nhìn trộm hắn, hắn hiện tại có chút may mắn chính mình có một bộ hảo túi da, ít nhất Thượng Quan Huyền Ý liền thích.

"Không phải mấy tảng đá sao? Có cái gì hảo luyến tiếc." Thượng Quan Huyền Ý không chút nào để ý nói, giống như vừa rồi không tình nguyện người không phải hắn giống nhau.

"Một khối không minh thạch là đủ rồi, cái khác ngươi thu hồi tới, vì bồi thường ngươi, ta cũng đưa ngươi một cục đá." Tiêu Lăng Hàn nói, từ không gian giới tử

lấy ra một cục đá, này tảng đá vẫn là nông dân tiền bối cho hắn.

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt hắc tuyến, Tiêu Đại Ma Vương đây là bẩn thỉu hắn? Cư nhiên đưa một khối phổ phổ thông thông cục đá cho hắn, này không phải là ở ven đường tùy tiện nhặt đi?

"Huyền Ý, ngươi đó là cái gì biểu tình? Ngươi không cần xem nó bề ngoài bình thường, nó chính là một khối hỗn độn thạch, cũng không biết này Tu chân giới như thế nào sẽ xuất hiện hỗn độn thạch." Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý biểu tình, liền biết hắn không có nhận ra này tảng đá.

"Hỗn độn thạch? Trong truyền thuyết cục đá!" Thượng Quan Huyền Ý bế lên hỗn độn thạch, cẩn thận quan sát lên, nhưng cái gì đều không có phát hiện. Không khỏi có chút hồ nghi, này thật là Tiêu Lăng Hàn nói hỗn độn thạch, không phải là chính hắn cũng nhận sai đi?

"Nhìn ra cái gì không có?" Tiêu Lăng Hàn thấy hắn một hồi nhíu mày, một hồi dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn về phía cục đá, trong chốc lát lại trầm tư bộ dáng, biểu tình sinh động thú vị, thực sự thích vô cùng.

"Sư huynh, ngươi xác định nó thật là hỗn độn thạch? Ngươi không phải là bị người lừa đi?" Thượng Quan Huyền Ý có chút hoài nghi nói, Tiêu Đại Ma Vương như vậy khôn khéo một người, sẽ không thật là bị người lừa đi? Này hoàn toàn không phù hợp hắn nhất quán tác phong, chỉ có hắn lừa người khác, kia có người khác lừa hắn phân.

"Ngươi như vậy thấy thì thấy không ra cái gì tên tuổi, muốn đưa vào kim mộc thủy hỏa thổ năm loại linh khí mới có thể cởi bỏ nó bên ngoài ngụy trang." Tiêu Lăng Hàn nói, lấy quá Thượng Quan Huyền Ý tay hỗn độn thạch, hướng hỗn độn thạch đưa vào ngũ sắc linh khí. Một lát sau, liền thấy nguyên bản thường thường vô kỳ cục đá, trở nên ngũ quang thập sắc, trông rất đẹp mắt.

"Thật là đẹp mắt!"

Tiêu Lăng Hàn lại đem cục đá đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, hắn cẩn thận tiếp nhận, tinh tế quan sát lên.

Thấy hắn xem như vậy nghiêm túc, Tiêu Lăng Hàn không có quấy rầy hắn, chính mình một người bắt đầu luyện khí.

Mạc Vô Nhai yêu cầu chính là băng thuộc tính pháp khí, kỳ thật băng thuộc tính pháp khí cũng không phải như vậy hảo luyện chế, một không cẩn thận có khả năng liền sẽ đem tài liệu hòa tan rớt. Tiêu Lăng Hàn sở dĩ đáp ứng là bởi vì Thượng Quan Huyền Ý có Minh Vương Âm Hỏa, vừa lúc Minh Vương Âm Hỏa thuần âm, dung luyện băng thuộc tính tài liệu có thể làm được làm ít công to.

Hắn trước xử lý cái khác không cần dùng Minh Vương Âm Hỏa luyện hóa tài liệu, không minh thạch cùng với một ít cái khác phụ tá tài liệu. Bởi vì trong thân thể Hỗn Độn Thánh Viêm căn bản không điều chính mình, Tiêu Lăng Hàn chỉ

có thể dùng phía trước thu lấy thú hỏa luyện khí, luyện đan, bất quá cũng may Hỗn Độn Thánh Viêm hẳn là ghét bỏ thú hỏa cấp bậc quá thấp, cũng có cắn nuốt nó, bằng không Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể dùng đá lấy lửa luyện chế.

Từng cái tài liệu bị Tiêu Lăng Hàn hòa tan, Thượng Quan Huyền Ý cũng ở ngay lúc này vào phòng luyện khí cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau luyện chế, hai người phối hợp ăn ý, ở trong không gian hoa suốt một tháng thời gian mới luyện chế hảo.

"Sư huynh, ta có thể thử xem sao?"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay pháp khí, ánh mắt lóe sáng, hai người lần đầu tiên cùng nhau luyện khí, không nghĩ tới luyện chế ra tới cư nhiên là một kiện trưởng thành hình pháp khí, theo chủ nhân tu vi gia tăng, pháp khí cấp bậc cũng sẽ bay lên.

"Tưởng thí liền thí."

Thượng Quan Huyền Ý cũng có Băng linh căn, tất nhiên là có thể sử dụng cái này pháp khí. Tiêu Lăng Hàn thấy hắn ngo ngoe rục rịch bộ dáng, có chút buồn cười lắc đầu.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi mà cầm lấy trên bàn một đóa hoa sen. Đi ra trận pháp, đi vào một mảnh trên đất trống, đưa vào băng thuộc tính linh khí, trong tay pháp khí theo sau trí ra, đương pháp khí vừa ly khai Thượng Quan Huyền Ý tay, lập tức biến mất không thấy, ẩn nấp ở một khác phiến không gian trung, đương nó tái xuất hiện khi đối diện đại thụ chặn ngang mà đoạn.

"Oa! Thật lợi hại."

Vươn tay, pháp khí về tới Thượng Quan Huyền Ý trong tay, thật sự là tới vô ảnh đi vô tung, đánh lén người tốt nhất pháp khí.

"Thích?"

"Tuy rằng thích, nhưng nó cũng không thích hợp ta." Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay pháp khí, cũng không có thèm nhỏ dãi chi sắc.

"Vậy ngươi thích bộ dáng gì pháp khí? Đợi khi tìm được thích hợp tài liệu sau, sư huynh giúp ngươi luyện chế." Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đưa qua pháp khí thu vào giới tử trung, nắm hắn về tới khách điếm trong phòng.

"Tạm thời còn không biết, chờ về sau có muốn pháp khí lại làm sư huynh giúp ta luyện chế." Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý cởi quần áo cùng giày, người cũng ngủ đến giường bên trong.

"Hảo." Tiêu Lăng Hàn thói quen tính đem Thượng Quan Huyền Ý vớt đến chính mình trong lòng ngực tới, ôm lấy hắn ngủ.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến vừa mới bắt đầu cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng chung chăn gối thời điểm, nửa đêm gia hỏa này luôn là muốn ôm chính mình ngủ, làm hại chính mình sau nửa đêm luôn ngủ không được, trong bất tri bất giác chính mình cũng thói quen ôm lấy hắn ngủ. Nếu là chính mình một người ngủ luôn là cảm thấy thiếu điểm cái gì, ngủ cũng ngủ không yên ổn.

Thói quen thật là thực đáng sợ đồ vật, rất nhiều chuyện thói quen, liền khó giới.

Nghe Tiêu Lăng Hàn trên người nhàn nhạt linh thảo thanh hương vị, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy vô cùng tâm an cùng thỏa mãn, bất tri bất giác liền ngủ rồi.

Nhìn an tâm ngủ ở chính mình trong lòng ngực người, Tiêu Lăng Hàn cúi đầu thân thân ở hắn phát đỉnh rơi xuống một hôn, cũng tiến vào không biết mộng đẹp.

Sáng sớm hôm sau……

Tiêu Lăng Hàn lấy ra luyện chế hảo pháp khí đưa cho Mạc Vô Nhai.

"Này thật là pháp khí?" Ân Thiên Duệ nhìn Mạc Vô Nhai trong tay một đóa màu xanh băng hoa sen, xa hoa lộng lẫy, này thật là pháp khí? Không phải xem xét phẩm?

"Thiết, nói ngươi ánh mắt không tốt, ngươi còn không tin, đây chính là một kiện trưởng thành hình pháp khí. Đừng nhìn nó hiện tại chỉ là một kiện tam cấp cực phẩm pháp khí, chỉ cần Mạc Vô Nhai tu vi đột phá đến Nguyên Anh kỳ, nó lập tức liền sẽ thăng cấp trở thành một kiện Bảo Khí." Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Ân Thiên Duệ cũng dám hoài nghi hắn cùng Tiêu Lăng Hàn luyện chế pháp khí, thở phì phì nói.

Này nhưng hai người hợp tác hoa một tháng thời gian mới luyện chế ra tới, người bình thường căn bản luyện chế không được.

"Kia Vô Nhai, ngươi nhanh lên nhận chủ."

Ân Thiên Duệ nghe xong Thượng Quan Huyền Ý giải thích, gấp không chờ nổi muốn kiến thức một chút cái này pháp khí, chờ mong nhìn Mạc Vô Nhai.

"Ân."

Mạc Vô Nhai bức ra một giọt giữa mày huyết tích ở pháp khí thượng, pháp khí lập tức hấp thu Mạc Vô Nhai tinh huyết, một trận hồng quang sau, lại quy về bình tĩnh. Tâm niệm chuyển động, một đóa trình tự rõ ràng hoa sen lập tức phân giải thành từng mảnh cánh hoa, một lát lại biến thành một đóa hoa sen, nháy mắt lại biến mất không thấy.

"Ta còn không có thấy rõ ràng, ngươi như thế nào liền thu hồi tới?" Nhìn Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ bất mãn oán giận nói. Chính mình còn không có kiến thức đến nó uy lực, biểu ca như thế nào liền thu hồi tới.

Ân Thiên Duệ nói mới vừa nói xong, kia đóa hoa sen liền xuất hiện ở trong tay hắn.

Nhìn trong tay hoa sen, Ân Thiên Duệ thật là cảm thấy mới lạ cực kỳ, băng băng lương lương, sờ lên thật là thoải mái.

"Vô Nhai, ngươi là như thế nào đem nó đặt ở trong tay ta, ta như thế nào không thấy rõ?"

Mạc Vô Nhai cũng là vẻ mặt mộng bức, vừa rồi hắn chỉ là muốn thử xem pháp khí uy lực, trong nháy mắt thấy nó liền biến mất. Chính hắn cũng hoảng sợ, bất quá hắn cùng pháp khí chỉ thấy liên hệ còn ở, hắn mới không có thất thố. Mà là theo liên hệ, đem pháp khí vũ hấp đặt ở Ân Thiên Duệ trong tay.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 176

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 176 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Ý nhân quả 】 canh ba

Nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, Mạc Vô Nhai chính mình cũng không biết là chuyện như thế nào, "Tiêu sư đệ đây là có chuyện gì?"

"Ta ở bên trong bỏ thêm không minh thạch, đem cái này pháp khí luyện chế thành băng thuộc tính thêm không gian thuộc tính, như thế nó có ẩn thân năng lực."

"Đúng vậy, ta phía trước như thế nào liền không có nghĩ đến, đa tạ Tiêu sư đệ."

"Ngươi hẳn là tạ Huyền Ý, không minh thạch chính là hắn ra."

Tiêu Lăng Hàn buông tay, trên tay hắn tuy rằng có một khối không minh thạch, nhưng hắn chính mình cũng yêu cầu luyện chế bản mạng pháp khí, tất nhiên là muốn lưu trữ chính mình dùng.

Nếu là Thượng Quan Huyền Ý không có không minh thạch, kia cũng chỉ có thể về sau tìm được rồi không minh thạch hơn nữa đi. Phía trước hắn đều không có nghĩ tới vì chính mình luyện chế bổn danh pháp khí, hắn tổng cảm thấy chính mình hẳn là có bản mạng pháp khí mới đúng, nhưng pháp khí ở nơi nào hắn lại không biết, hoàn toàn không có ấn tượng. Bất quá ở nhìn đến nông dân lấy ra hỗn độn thạch thời điểm, hắn quyết định chính mình luyện chế một kiện bản mạng pháp khí.

"Cảm ơn tiểu sư đệ." Mạc Vô Nhai nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, chân thành mà cùng hắn nói lời cảm tạ, rốt cuộc nhiều một cái không gian thuộc tính, cái này pháp khí uy lực cũng không phải là một thêm một đơn giản như vậy.

"Không dám, không dám, mọi người đều là bằng hữu, còn không phải là một khối không minh thạch sao không đáng giá nhắc tới. Chờ ngươi chừng nào thì gặp được băng thuộc tính linh bảo, lại phân ta một phần là được." Thượng Quan Huyền Ý xua xua tay, chẳng hề để ý nói.

Mọi người: "……"

Nếu là hắn không nói cuối cùng một câu, đại gia còn tưởng rằng thật là không đáng giá nhắc tới.

"Đây là hẳn là, nếu là ta thật sự gặp băng thuộc tính bảo vật, tất nhiên sẽ không quên tiểu sư đệ." Mạc Vô Nhai lập tức ra tiếng bảo đảm nói.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, cho Mạc Vô Nhai một cái tính ngươi thức thời ánh mắt. Hắn trong lòng vẫn là khí thực, những người này đều cùng Tiêu Lăng Hàn có quan hệ, liền chính mình còn cái gì quan hệ đều không có vớt đến. Tuy rằng là tuỳ tùng, nhưng này quan hệ một chút đều không bền chắc, này cũng không phải hắn muốn thân phận, quay đầu, u oán nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Tiêu Lăng Hàn bị Thượng Quan Huyền Ý xem đến không thể hiểu được, bất quá vẫn là trở về hắn một cái ôn hòa cười.

"Vô Nhai, ngươi này pháp khí tên gọi là gì nha?" Ân Thiên Duệ mở to sáng lấp lánh hai mắt nhìn Mạc Vô Nhai, từ hai người rời đi Hoàng Cực đại lục sau, Mạc Vô Nhai liền không chuẩn chính mình lại kêu hắn biểu ca, lệnh cưỡng chế chính mình cần thiết muốn giao hắn tên, bọn họ hai người vốn dĩ liền không có huyết thống quan hệ, kêu tên càng tốt.

Mạc Vô Nhai trầm mặc một lát, chậm rãi mở miệng nói: "Ẩn Liên Chi Băng, liền kêu nó Ẩn Liên Chi Băng."

"Hảo có tình thơ ý hoạ tên, thật là dễ nghe." Ân Thiên Duệ đầy mặt mắt lấp lánh nhìn Mạc Vô Nhai, biểu ca hảo có tài tình.

"Rõ ràng chính là thực chuẩn xác pháp khí tên, nơi nào tới tình thơ ý hoạ?" Thượng Quan Huyền Ý mắt trợn trắng, không phục nói.

"Ngươi loại này người đàn ông độc thân không hiểu, đây là chúng ta vợ chồng son chi gian tình thú."

Ân Thiên Duệ thốt ra lời này tới, tiếp thu đến không ngừng là Thượng Quan Huyền Ý một người tử vong chăm chú nhìn, còn có Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Thịnh ba người đồng thời dùng lạnh buốt ánh mắt nhìn hắn. Đem hắn xem lưng lạnh cả người, tổng cảm thấy này ba người muốn hợp nhau chia rẽ hắn cùng Mạc Vô Nhai.

"Ha hả, ha hả, các ngươi đừng như vậy nhìn ta, ta liền tùy tiện nói nói, tùy tiện nói nói, không có nói các ngươi là người đàn ông độc thân ý tứ, các ngươi đều đừng thật sự." Ân Thiên Duệ xấu hổ cười cười, ra tiếng giải thích nói.

Chỉ là hắn không giải thích còn hảo, hắn này một giải thích, không phải tương đương không đánh đã khai.

Thấy không khí không đúng, Mạc Vô Nhai chạy nhanh nói: "Tiêu sư đệ, ngươi xem chúng ta khi nào rời đi tương đối hảo?"

Ba người thấy Mạc Vô Nhai nói đến chính sự thượng, lúc này mới đem nhìn về phía Ân Thiên Duệ ánh mắt thu hồi.

Ân Thiên Duệ lại là âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hù chết hắn, hắn về sau không bao giờ nói bọn họ là người đàn ông độc thân.

“Tam đẳng thành trì không có thẳng tới nhất đẳng thành trì Truyền Tống Trận, chúng ta đi trước ngồi Truyền Tống Trận, rời đi Phi Thiên Thành, đi phụ cận thuộc về Thương Huyền Tông nhị đẳng thành trì, lại cưỡi Truyền Tống Trận đi Thiên Tinh Thành.”

“Hảo, chúng ta đây hiện tại liền rời đi, vẫn là……?” Ân Thiên Thịnh tưởng sớm một chút đi Thiên Tinh Thành, hắn nhưng thật ra tưởng lập tức liền lên đường, bất quá này cũng đến xem Tiêu Lăng Hàn ý tứ.

“Hiện tại liền đi, chúng ta tách ra hành động, một canh giờ sau ở Truyền Tống Trận chỗ hội hợp.” Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút nói, để ngừa bị người nhìn ra bọn họ là phải rời khỏi, rốt cuộc nơi này phòng bọn họ tổng cộng thanh toán ba ngày dừng chân phí, người bình thường hẳn là không đoán không đến bọn họ hiện tại liền sẽ rời đi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ra khách điếm liền hướng hữu đi, mà Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ ra cửa liền hướng tả đi, Ân Thiên Thịnh một người nhìn nhìn hai bên trái phải, đành phải lựa chọn thẳng đi.

Ném ra mặt sau theo dõi người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngoài ý muốn gặp được ngày hôm qua cho bọn hắn dẫn đường tiểu nam hài, lúc này tiểu nam hài đang bị mặt khác hai cái lớn một chút nam hài ấn ở trên mặt đất đánh.

“Kêu ngươi không nộp lên linh thạch.”

“Đánh chết ngươi cái Nhị Cẩu Tử.”

“Nói, ngươi đem linh thạch tàng chỗ nào rồi?”

“Giao ra đây!”

“……”

Bọn họ đây là gặp được tên côn đồ thu bảo hộ phí? Tiêu Lăng Hàn rất có hứng thú nhìn ba cái tiểu hài tử đánh lộn.

Bị ấn ở trên mặt đất tiểu nam hài cũng thấy được Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, hắn đầy mặt đỏ bừng. Chính mình như vậy chật vật một mặt bị hai vị lớn lên đẹp tiền bối thấy, trong lòng nghĩ không thể làm cho bọn họ xem thường chính mình, chính mình cần thiết phấn khởi phản kháng, hắn không nghĩ vẫn luôn sống ở bụi bặm.

Tiểu nam hài chính sốt ruột gian, không nghĩ dư quang nhìn đến chính mình bên tay phải có một khối không lớn không nhỏ cục đá. Duỗi tay cầm lấy cục đá, không quan tâm liền hướng chính ấn hắn đánh hai người trên đầu ném tới.

“Chết, các ngươi đều đi tìm chết, kêu các ngươi đoạt ta linh thạch, ta tạp chết các ngươi, các ngươi đều đáng chết, ta tạp chết các ngươi, ta tạp chết các ngươi……” Tiểu nam hài khai một cái đầu, giống như là điên cuồng giống nhau, không ngừng đấm vào mặt khác hai cái tiểu hài tử. Rõ ràng trên mặt đất

hai cái tiểu hài tử đều đã không có hơi thở, hắn còn dừng không được tới, phảng phất là ở phát tiết nhiều năm qua oán hận chất chứa.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, hiện tại tiểu hài tử đều như vậy hung tàn sao? Bọn họ tám chín tuổi thời điểm liền một con gà đều không có giết qua, nhìn lịch sự văn nhã tiểu nam hài, không nghĩ tới còn có như vậy hung tàn một mặt.

"Hảo, người đều đã bị ngươi tạp đã chết." Tiêu Lăng Hàn nhìn đầy đất óc máu tươi, thật là ảnh hưởng bộ mặt thành phố thị mạo, may mắn hai người vì ném ra phía sau người, đi vào địa phương tương đối hẻo lánh.

Tiểu nam hài nghe được Tiêu Lăng Hàn nói, mới từ vừa rồi điên cuồng trạng thái tỉnh táo lại. Nhìn nhìn trong tay cục đá, lại nhìn đến trên mặt đất hai người thi thể, sợ tới mức ném cục đá, liên tục lui về phía sau.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thú lửa đốt trên mặt đất hai cụ thi thể, lại hướng tiểu nam hài ném một cái thanh khiết thuật.

Tiểu nam hài tuy rằng trong lòng sợ hãi, bất quá thừa nhận năng lực không phải giống nhau cường, ở Tiêu Lăng Hàn giúp hắn đem trên người chuẩn bị sạch sẽ sau, hắn liền trấn định xuống dưới. Cung cung kính kính đối với Tiêu Lăng Hàn hành lễ, "Đa tạ tiền bối."

Mắt thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phải rời khỏi, tiểu nam hài nóng nảy, không cấm ra tiếng kêu lên: "Tiền bối."

"Ngươi có việc?" Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình nhìn nam hài, hắn nhưng không thích được một tấc lại muốn tiến một thước người.

"Vãn bối tưởng bái vị tiền bối này vi sư." Tiểu nam hài nói, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

"Ta?" Thượng Quan Huyền Ý dùng tay chỉ chính mình, tràn đầy kinh ngạc hỏi.

Tiểu nam hài gật gật đầu.

"……"

Thượng Quan Huyền Ý hôm qua ở cửa thành lần đầu tiên nhìn thấy tiểu nam hài thời điểm, liền có chút kỳ quái, hắn tựa hồ gặp qua người này, nhưng chính mình kiếp này rõ ràng là lần đầu tiên tới Huyền Thiên đại lục.

Kiếp trước chính mình ở Huyền Thiên đại lục cũng không có đãi bao lâu, tránh đến cưỡi Truyền Tống Trận phí dụng, hắn liền rời đi Huyền Thiên đại lục. Trong lúc này nhưng thật ra nhận thức không ít người, cho hắn ấn tượng khắc sâu chính là có một lần chính mình bị thương, từng bị một người đã cứu, cái kia gọi là gì tới, giống như mọi người đều kêu hắn" Xích Viêm". Bởi vì hắn một tay hỏa thuộc tính pháp thuật khiến cho xuất thần nhập hóa, làm người cũng tàn nhẫn độc ác.

Lúc ấy chính mình hỏi hắn vì sao cứu chính mình khi, hắn nói: "Tựa hồ vận mệnh chú định có cái thanh âm ở chỉ dẫn ta tới nơi này, kết quả lại nhìn đến ngươi, cho nên liền cứu. Cuộc đời này không có người ra tay đã cứu ta, ta cũng chưa từng có đã cứu bất luận cái gì một người. Ngươi là ta cuộc đời này duy nhất đã cứu người, cho nên ngươi thiếu ta một cái nhân quả, ngày sau nếu là gặp được, ngươi cần còn này nhân quả." Hắn lúc ấy nói nghiêm trang, Thượng Quan Huyền Ý chỉ đương hắn nói hươu nói vượn, Tu chân giới lớn như vậy, còn có thể hay không gặp được đều là cái dấu chấm hỏi, kết quả, sau lại hắn xác thật không còn có gặp được quá Xích Viêm.

Thượng Quan Huyền Ý lại cúi đầu nhìn nhìn tiểu nam hài mặt, mơ hồ có thể nhìn ra một chút Xích Viêm bóng dáng.

"Ngươi tên là gì?"

"Bọn họ đều kêu ta Nhị Cẩu Tử."

"Ngươi không có tên của mình sao?"

Tiểu nam hài lắc đầu, tràn đầy chờ đợi nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Bất quá vì xác nhận hắn hay không thật sự chính là vài thập niên sau Xích Viêm, Thượng Quan Huyền Ý vẫn là hỏi: "Ngươi tay phải cánh tay thượng hay không có cái ngọn lửa đồ án bớt?"

Tiểu nam hài vén tay áo lên, quả nhiên nhìn thấy cánh tay hắn thượng có một khối nho nhỏ bớt.

"Ngày nào đó, ngươi chỉ cần nhìn thấy có nhân thủ trên cánh tay có cái này bớt, kia người nọ chính là ta, nhớ rõ đem ngươi thiếu ta nhân quả còn, ngươi mới có thể thành tựu đại đạo."

Hồi tưởng khởi năm đó Xích Viêm nói, Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía tiểu nam hài ánh mắt phức tạp cực kỳ.

Đây là vài thập niên sau lạnh nhạt vô tình, tâm như thiết thạch, không có bất luận cái gì thương hại chi tâm Xích Viêm, có lẽ chính là bởi vì khi còn nhỏ trải qua mới tạo thành vài thập niên sau Xích Viêm. Nhưng chính mình hiện tại giúp hắn, có thể hay không thay đổi hắn nhân sinh quỹ đạo? Như vậy thay đổi nếu là tốt còn hảo, nhưng nếu là hư, kia chính mình không phải ở báo ân, ngược lại là ở bóp chết hắn tương lai.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy tiểu nam hài trên người quả nhiên có ngọn lửa đồ án bớt, biết cái này tiểu hài tử đời trước hẳn là cùng Thượng Quan Huyền Ý có liên quan. Nhưng trong lòng chính là cảm thấy không thoải mái, loại này hắn quá khứ không có chính mình tồn tại, làm Tiêu Lăng Hàn cảm giác không ngọn nguồn một trận bực bội.

Thấy hắn nhíu chặt mày, hẳn là đời trước nguyên nhân, mà tiểu nam hài đưa ra bái sư chuyện này có chút khó giải quyết.

【 làm sao vậy? Không nghĩ thu hắn vì đồ đệ liền không thu. 】 Tiêu Lăng Hàn cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói.

【 không phải, ta thiếu hắn một phần nhân quả, không biết nên như thế nào còn? 】

【 nếu là nhân quả, kia vẫn là còn hảo, hắn không phải muốn bái sư sao? Vậy cho hắn tu luyện công pháp, không nhất định thế nào cũng phải bái sư, nếu là bái sư, về sau liên lụy sẽ càng ngày càng thâm. 】 Tiêu Lăng Hàn truyền âm nói, hắn mới không hy vọng Thượng Quan Huyền Ý thu đồ đệ, kia về sau bên người không phải muốn thêm một cái tiểu thí hài.

Hai người thế giới thêm một cái người tính sao lại thế này? Huống chi tiểu thí hài lại tiểu không được bọn họ nhiều ít tuổi, sớm chiều ở chung dưới, nếu là cho chính mình bồi dưỡng ra một cái tình địch tới, kia hắn không phải vác đá nện vào chân mình sao? Huống chi gia hỏa này rất có thể là một cái đại năng, hạ giới tới chỉ là lịch kiếp.

【 như vậy thật sự có thể chứ? 】 Thượng Quan Huyền Ý có chút do dự hỏi.

【 hắn là hỏa thuộc tính linh căn, cho hắn một bộ hỏa thuộc tính công pháp, chúng ta vì hắn hộ pháp trợ hắn dẫn khí nhập thể sau, lại rời đi. 】 Tiêu Lăng Hàn một ngữ gõ định ra tới.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ngươi là lão đại, ngươi định đoạt.

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền đối tiểu nam hài nói: "Ta sẽ không thu ngươi vì đồ đệ, bất quá ta có thể cho ngươi một bộ tu luyện công pháp, chờ ngươi dẫn khí nhập thể thành công sau, chúng ta lại rời đi."

Tiểu nam hài cắn cắn môi, biết này đã là tiền bối đối chính mình lớn nhất ban ân, nếu là chính mình lại không biết tốt xấu ngạnh muốn bái sư nói, khủng sẽ chọc giận hai vị tiền bối. Lập tức hắn liền gật đầu đồng ý xuống dưới, theo sau hắn mang theo hai người đi hắn chỗ ở.

Tiêu Lăng Hàn cấp Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh hai người phân biệt truyền âm, rời đi sự tình tạm hoãn, làm này về trước khách điếm chờ, bọn họ tạm thời có việc không thể quay về.

Một chỗ giản dị trong viện, một cái chỉ có một chiếc giường phòng nội, tiểu nam hài khoanh chân mà ngồi. Tiêu Lăng Hàn ở hắn phòng vì hắn bố trí một cái Tụ Linh Trận, lúc sau liền cùng Thượng Quan Huyền Ý chờ ở một bên.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra lá bùa vẽ một ít một bậc phù triện, chuẩn bị cấp tiểu nam hài phòng thân, tuy rằng không hy vọng Thượng Quan Huyền Ý thu hắn vì đồ đệ, nhưng cũng không thể hoàn toàn không phụ trách, rốt cuộc đây là Thượng Quan Huyền Ý thiếu nhân quả.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 177

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 177 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Ý chấm dứt nhân quả 】 canh một

Năm ngày sau……

Trên giường, khoanh chân đả tọa tiểu nam hài mở hai mắt, cái mũi kích thích một chút, một cổ tanh tưởi chui vào chóp mũi, làm hắn toàn bộ mày đều đánh kết. Nghĩ thầm, đây là cái gì hương vị, như thế nào như vậy xú?

"Tiểu quỷ, ngươi tỉnh." Tiêu Lăng Hàn tùy tay ném một khối ngọc giản cấp tiểu nam hài.

"Này mặt trên là một ít cơ sở pháp thuật, ngươi hiện tại đã có Luyện Khí một tầng tu vi, có thể dùng một ít pháp thuật, tỷ như thanh khiết thuật, khư trần thuật." Tiêu Lăng Hàn nói, còn ý có điều chỉ nhìn quét tiểu nam hài toàn thân.

Tiểu nam hài nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, vừa mới bắt đầu còn có chút ngốc lăng, sau đó mới phản ứng lại đây. Hậu tri hậu giác mà cúi đầu đi xem chính mình, toàn thân ra một tầng dầu mỡ vết bẩn, khó nghe lại xấu xí. Hắn cảm giác chính mình mặt, lập tức liền thiêu lên, chính mình tại tiền bối trước mặt mất mặt ném lớn.

Mất mặt liền mất mặt, lập tức, hắn cũng mặc kệ như vậy nhiều. Cầm lấy trước mặt ngọc giản, dán ở giữa mày chỗ, nhanh chóng xem mặt trên thanh khiết thuật cùng khư trần thuật, trước đến đem này hai cái pháp thuật học xong, lại nói mặt khác. Rốt cuộc chính mình hiện tại một thân tanh tưởi, đừng nói những người khác, ngay cả chính mình đều chịu đựng không được. Huống chi xem tiền bối ý tứ là làm chính mình học xong, chính mình vì chính mình rửa sạch.

Tiêu Lăng Hàn ra phòng, Thượng Quan Huyền Ý lập tức tiến lên hỏi: "Thế nào?"

"Cũng không tệ lắm, mới vừa khiến cho nhập thể cũng đã có Luyện Khí một tầng tu vi, là cái nhân tài đáng bồi dưỡng."

Người bình thường, dẫn khí nhập thể đều phải mười ngày nửa tháng, đạt tới Luyện Khí một tầng ít nhất cũng đến một hai tháng, đây cũng là Tiêu Lăng Hàn sau lại mới biết được sự tình. Hắn nhớ tới chính mình lúc trước, lần đầu tu luyện liền thành công dẫn khí nhập thể, ba ngày sau chính là Luyện Khí ba tầng, nói ra sợ là muốn kinh rớt một đám người cằm. Bất quá, hắn cảm thấy chính mình vẫn là điệu thấp điểm tương đối hảo, miễn cho phía sau đi theo một đám kẻ điên đuổi theo chính mình chạy, một không cẩn thận liền khó giữ được cái

mạng nhỏ này. Huống hồ, hắn nếu là thật như vậy nói, phỏng chừng sẽ bị những người khác trở thành một cái kẻ điên + bệnh tâm thần!

“Cấp” Thượng Quan Huyền Ý đưa cho Tiêu Lăng Hàn một cái hộp.

“Đây là cái gì?” Tiêu Lăng Hàn tò mò mà mở ra hộp, bên trong chính là linh quả làm thành điểm tâm, tên là quả bánh.

Hắn còn nhớ rõ mấy ngày hôm trước hai người đi ngang qua một nhà cửa hàng khi, phát hiện có không ít người ở nơi đó xếp hàng. Hắn liền nhìn nhiều hai mắt, lúc ấy hắn chỉ là tò mò này Tu chân giới người, cư nhiên cũng có thể nghĩ đến dùng linh quả làm điểm tâm. Không từng tưởng, bị bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý nghĩ lầm là chính mình muốn ăn, tiểu gia hỏa hôm nay sáng sớm đi ra ngoài, nguyên lai là cố ý xếp hàng giúp chính mình mua cái này, sáng nay hắn còn tò mò Thượng Quan Huyền Ý một người sớm như vậy đi ra ngoài làm gì đâu.

“Sư huynh, mau nếm thử.” Tiêu Lăng Hàn thấy hắn mở to một đôi sáng lấp lánh mắt đào hoa, nhìn chính mình, trong mắt tất cả đều là chờ đợi, còn không tự giác mà nuốt nuốt nước miếng.

Tiêu Lăng Hàn đánh giá chính hắn hẳn là cũng không có hưởng qua, hắn là cũng muốn ăn, lại muốn cho chính mình ăn trước. Trong lòng nói không nên lời là cái gì tư vị, chỉ cảm thấy tiểu gia hỏa đáng yêu khẩn, làm hắn không tự giác mà muốn che chở, muốn đặt ở đầu quả tim đau.

Lấy ra một khối quả bánh, Tiêu Lăng Hàn đưa tới Thượng Quan Huyền Ý bên môi, “Ngươi trước nếm thử, vạn nhất không thể ăn làm sao bây giờ?”

Quả nhiên, giây tiếp theo hắn liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý nộ mục trợn lên, hung tợn mà cắn một mồm to.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn vừa lòng mà cười cười, hắn liền Thượng Quan Huyền Ý cắn quá địa phương, đặt ở chính mình bên môi cũng cắn một ngụm.

“Hương vị không tồi.” Hắn ý có điều chỉ nói.

Không biết hắn nói chính là quả bánh hương vị, vẫn là Thượng Quan Huyền Ý cánh môi hương vị.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên ăn chính mình vừa rồi cắn quá quả bánh, kinh ngạc không biết như thế nào cho phải, “Đằng” một chút mặt liền đỏ. Lại nghe được Tiêu Lăng Hàn câu kia” hương vị cũng không tệ lắm” sau, bên tai cũng đỏ.

Trong lòng nghĩ, Tiêu Đại Ma Vương cư nhiên ăn chính mình cắn quá quả bánh, hắn có phải hay không đối chính mình cũng có như vậy một chút thích? Hắn có phải hay không không thích nữ nhân? Càng nghĩ càng là cảm thấy mỹ tư tư, tựa như cả người đều phiêu ở đám mây, mềm mại hồ hồ, vừa không chân thật lại như thế mỹ diệu.

Quả bánh hương vị xác thật cũng không tệ lắm, là dùng linh đào làm, bên trong đựng nồng đậm linh khí, cùng với quả đào hương vị. Ăn sẽ không ở trong thân thể chồng chất tạp chất, khó trách sinh ý như vậy hảo.

Tiêu Lăng Hàn lại cầm một khối quả bánh đưa tới Thượng Quan Huyền Ý bên miệng, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh duỗi tay tiếp nhận, chính mình cầm ăn. Thật cẩn thận mà trộm ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, thấy hắn cũng ở ăn, cũng không có chú ý tới chính mình, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Một cái hộp cùng sở hữu chín khối quả bánh, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn phân biệt một người ăn bốn khối. Còn không có tới kịp ăn cuối cùng một khối khi, một cái củ cải đầu xuất hiện ở hai người trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn dường như không có việc gì mà đem điểm tâm thu vào không gian giới tử, giới tử bên trong thời gian là yên lặng, phóng bao lâu đều sẽ không hư. Hắn trực tiếp bỏ qua tiểu nam hài kia thèm nhỏ dãi ánh mắt, cùng với nuốt nước miếng thanh âm.

"Đói bụng?" Tiêu Lăng Hàn nhìn trước mặt đang dùng khát vọng ánh mắt nhìn chính mình tiểu nam hài, ra tiếng hỏi.

Tiểu nam hài gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp từ không gian giới tử lấy ra một lọ Tích Cốc Đan ném ở trong lòng ngực hắn. Ngữ khí nhàn nhạt nói: "Đói bụng liền ăn Tích Cốc Đan."

Tiểu nam hài nhìn trong tay Tích Cốc Đan, vẻ mặt mộng bức, hắn còn tưởng rằng tiền bối muốn cầm trong tay không có ăn xong quả bánh cho chính mình ăn đâu! Hắn mỗi lần trải qua bán quả bánh địa phương, nghe linh đào mùi hương, đều hảo tưởng nếm thử đó là cái gì hương vị.

"Tiểu quỷ, ngươi đó là cái gì biểu tình, đây chính là cực phẩm Tích Cốc Đan, ăn một viên nhưng quản một tháng." Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy tiểu nam hài mất mát biểu tình, không khách khí nói. Này tiểu quỷ thế nhưng muốn ăn Thượng Quan Huyền Ý vì chính mình mua quả bánh, tưởng đều không cần tưởng!

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói đan bình trang chính là cực phẩm Tích Cốc Đan, tiểu nam hài đôi mắt lập tức chính là sáng ngời. Tuy rằng hắn trước kia không có tu luyện, nhưng sinh hoạt ở Tu chân giới, hoặc nhiều hoặc ít vẫn là nghe quá không ít về tu chân phương diện tri thức, tự nhiên biết đan dược phẩm cấp, cực phẩm là tốt nhất phẩm cấp.

"Đa tạ tiền bối!" Tiểu nam tử thật cẩn thận đem đan bình bỏ vào trong lòng ngực.

"Ngươi không phải đói bụng sao? Ngươi không tính toán ăn một viên?" Tiêu Lăng Hàn nhìn tiểu nam hài, cười như không cười nói.

“Ta nhớ tới ta ở tu luyện phía trước, tiền bối cho ta ăn một viên Tích Cốc Đan, ta đột nhiên liền không đói bụng.” Tiểu nam hài đỏ mặt, khô cằn nói.

“Sư huynh, chúng ta hiện tại liền đi sao?”

Thượng Quan Huyền Ý thấy tiểu nam hài đã thành công dẫn khí nhập thể, hắn không nghĩ nhiều hơn can thiệp tiểu nam hài nhân sinh, sợ sẽ cho tiểu nam hài mang đi không tốt biến hóa.

“Hảo, ta đây thông tri Thiên Duệ bọn họ lập tức đến Truyền Tống Trận nơi đó hội hợp.”

Tiêu Lăng Hàn lấy ra truyền âm ngọc giản liền tưởng cấp Ân Thiên Duệ bọn họ gửi đi tin tức, chỉ là hắn còn không có phát, liền nghe thấy tiểu nam hài nói: “Tiền bối, các ngươi tốt nhất vẫn là không cần cưỡi Phi Thiên Thành Truyền Tống Trận.”

Tiêu Lăng Hàn ngừng tay trung động tác, Thượng Quan Huyền Ý vội vàng hỏi: “Vì sao?”

“Này Phi Thiên Thành Truyền Tống Trận là ai cấp linh thạch nhiều, hắn liền sẽ đem ngươi truyền tống tới đó. Trừ phi các ngươi là tông môn con cháu cùng với thế lực lớn người, mới sẽ không bị lầm truyền tới địa phương khác đi. Huống hồ các ngươi trên người đã bị đánh thượng Huyền Âm Tông đánh dấu, chỉ cần các ngươi đi cưỡi Truyền Tống Trận, lập tức liền sẽ bị truyền tống đến Huyền Âm Tông thế lực phạm vi.” Tiểu nam hài nói xong, thật cẩn thận mà nhìn hai người liếc mắt một cái, quả nhiên nhìn thấy hai vị tiền bối sắc mặt đều không thế nào đẹp.

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua trên người mỗi một tấc địa phương, như cũ không có phát hiện trên người có bị lưu lại thần thức ấn ký trong vòng đồ vật.

Thượng Quan Huyền Ý cũng đồng dạng không có phát hiện chính mình trên người có ấn ký.

Hai người đều nghi hoặc khó hiểu, liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được mờ mịt.

“Tiểu quỷ ngươi nói đánh dấu là có ý tứ gì?” Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi, không có biện pháp, chính mình kiến thức hạn hẹp, xem ra này Tu chân giới thật đúng là, nơi chốn là nguy cơ.

“Chính là các ngươi trên quần áo bị rải âm linh độc, nếu là ở hai cái canh giờ nội không có cởi quần áo, kia độc tố liền sẽ bị thấm vào làn da, ở cổ tay chỗ hình thành một cái âm tự, cần thiết muốn Huyền Âm Tông âm linh thủy mới có thể hóa giải.” Tiểu nam hài nói, còn chỉ chỉ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay tự.

Hai người đều nhìn nhìn chính mình thủ đoạn, quả nhiên liền như tiểu nam hài nói giống nhau, có một cái như ẩn như hiện âm tự.

“Vậy ngươi nói Phi Thiên Thành Truyền Tống Trận là ai cấp linh thạch nhiều, hắn liền sẽ đem ngươi truyền tống tới đó đi. Đây là có ý tứ gì?” Tiêu Lăng Hàn nỗ lực áp xuống đáy lòng lệ khí, tiếp tục hỏi.

“Đây đều là chuyên môn lừa một ít xa lạ tu sĩ, nếu là có người coi trọng bọn họ liền sẽ ở bọn họ cưỡi Truyền Tống Trận thời điểm, ra gấp đôi linh thạch cấp trông coi Truyền Tống Trận người, do đó thay đổi bọn họ nguyên lai mục đích địa. Truyền tống đến……” Nói nơi này, tiểu nam hài trộm ngắm liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn đã đã hiểu chính mình ý tứ, liền dừng lời nói.

Vị tiền bối này nóng giận hảo nhưng sợ quá, rõ ràng trên mặt hắn biểu tình đều không có biến, nhưng chính mình chính là cảm thấy như vậy hắn mới chân chính khủng bố. Tiểu nam hài theo bản năng rụt rụt cổ, hướng lên trên quan Huyền Ý phía sau né tránh.

Có chút đau đầu xoa xoa giữa mày, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình mấy người thật sự là xuất sư bất lợi. Quả nhiên hắn phía trước trực giác không có sai, cái loại này bị người tính kế sau mí mắt thẳng nhảy cảm giác, hiện tại xem ra là trở thành sự thật. Truyền Tống Trận không thể ngồi, nhưng trên tay có ấn ký, phỏng chừng đi đến nơi nào đều sẽ bị người theo dõi, cho dù là tưởng tiến mặt khác tông môn đều vào không được.

Thượng Quan Huyền Ý cũng là nhíu mày, đời trước hắn tới Huyền Thiên đại lục thời điểm, này Huyền Âm Tông vừa lúc bị diệt môn, cũng liền chưa từng có nghe qua về phương diện này sự tích. Hiện tại xem ra không phải chuyện gì đều có thể dựa vào đời trước tiên tri đi đối đãi, kiếp này chính mình muốn so đời trước sớm đến Huyền Thiên đại lục, như vậy sẽ có rất nhiều không biết, rất nhiều kiếp trước biết đến sự tình chỉ có thể lấy tới tham khảo.

“Sư huynh, chúng ta vẫn là đi về trước thương lượng một chút, sau đó lại làm tính toán đi?”

Thượng Huyền Ý nhìn nhíu chặt mày Tiêu Lăng Hàn, rất tưởng duỗi tay vì hắn vuốt phẳng giữa mày lo âu.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý chính lo lắng nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn cho hắn một cái ôn hòa tươi cười, duỗi tay xoa xoa đầu của hắn.

Phủ ở bên tai hắn, thấp giọng nói: “Hảo.”

“Tiền bối các ngươi phải đi sao?” Tiểu nam hài nghe thấy hai người đối thoại, có chút không tha ra tiếng hỏi.

“Ân, ngươi về sau hảo hảo tu luyện, nước chảy đá mòn đều không phải là lực lượng đại, mà là công phu thâm. Tu luyện không có lối tắt có thể đi, quý ở kiên trì, bảo trì sơ tâm.” Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng đối nam hài nói, nói xong, hắn rõ ràng cảm giác chính mình trên người tựa hồ có một cỗ gông xiềng biến mất, tự nhiên mà vậy chạm đến thăng cấp cái chắn, đột phá Nguyên Anh kỳ cơ hội cũng tùy theo xuất hiện.

--------------DFY---------------

-------oOo------

Phần 178

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 178 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Ý thăng cấp Nguyên Anh kỳ 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn cũng cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý trên người hơi thở biến hóa, lập tức lấy ra truyền âm ngọc giản cấp Ân Thiên Duệ bọn họ gửi đi tin tức, ước định ở cửa thành thấy.

Nhìn trước mắt tiểu nam hài, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái không gian giới tử, cắt qua hắn ngón tay, giúp hắn lấy máu nhận chủ.

"Không gian giới tử."

Tiểu nam tử không tự chủ được kinh hô một tiếng, này nhưng chỉ có những cái đó đại gia tộc con cháu mới có thể có được đồ vật. Hiện tại tiền bối thế nhưng tặng một cái cho chính mình, hắn tâm kích động mà bang bang thẳng nhảy.

Tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua không gian giới tử, tiểu nam tử đem nó mang ở chính hắn trên tay, một lát biến mất không thấy.

Tiêu Lăng Hàn ra tiếng giải thích nói: "Chờ ngươi tu luyện xuất thần thức, mới có thể chân chính đem không gian giới tử nhận chủ, hiện tại chỉ là bước đầu nhận chủ, tu vi không có Hợp Thể kỳ tu sĩ đều nhìn không thấy ngươi trên tay giới tử."

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, biết đây là Tiêu Lăng Hàn ở giúp chính mình chấm dứt nhân quả. Khóe miệng hơi hơi giơ lên, vui sướng ùa vào trong lòng, tâm phảng phất nhộn nhạo ở xuân trong nước.

"Tiểu quỷ cố lên tu luyện."

Tiêu Lăng Hàn lại lấy năm trương truyền tống phù cấp tiểu nam hài, "Chạy trốn dùng, ngươi nhưng đừng dễ dàng đã bị người lộng chết, bằng không ngươi trên tay không gian giới tử chỉ có thể tiện nghi người khác."

Sở dĩ chỉ cấp năm trương truyền tống phù, là không hy vọng hắn sinh ra ỷ lại tâm lý.

Nếu là cho hắn một loại không làm mà hưởng tâm lý, kia hắn ở Tu chân giới chú định đi không xa.

Yêu cầu cái gì, chính mình đi tranh thủ, mới có thể đi được xa hơn.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bóng dáng, tiểu nam hài lớn tiếng nói: "Tiền bối, ta kêu Xích Viêm, tên của ta kêu Xích Viêm!"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rời đi tiểu nam hài chỗ ở, lập tức hướng cửa thành chạy đến.

Một cái hoang vu đỉnh núi, cây cối khô héo, quái thạch đá lởm chởm, bốn phía còn tu sĩ độ kiếp khi lưu lại dấu vết. Tiêu Lăng Hàn đang ở bố trí trận pháp, Thượng Quan Huyền Ý vì hắn trợ thủ, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai ba người đang đứng ở nơi xa chờ đợi.

Không bao lâu, trên bầu trời, mây đen quay cuồng, lao nhanh, từ bốn phương tám hướng hội tụ lại đây, chỉnh đống chỉnh đống mà chồng chất, càng ngày càng mật, nơi đây tựa hồ có thứ gì đang ở triệu tập chúng nó. Tiêu Lăng Hàn cắm vào cuối cùng một mặt trận kỳ, ở mắt trận chỗ an trí tốt hơn phẩm linh thạch, khẽ quát một tiếng "Khởi", trận pháp thành, hắn chạy nhanh rời xa Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp phạm vi.

Tiêu Lăng Hàn rời đi trận pháp trung tâm không bao lâu, toàn bộ không trung đều đen xuống dưới, một đạo loang loáng như một cái hỏa xà phá tan hắc ám, ở không trung hoa khai một cái vết nứt, tiếp theo một tiếng sét đánh chấn đến đất rung núi chuyển, "Ầm vang" một tiếng, lôi điện thẳng tắp dừng ở trận pháp trung ương Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Lôi điện đánh vào Thượng Quan Huyền Ý trên người, làm hắn toàn thân máu đều sôi trào lên, vận khởi luyện thể công pháp không ngừng dùng lôi điện rèn luyện thân thể. Hắn ở Tiêu Lăng Hàn tùy thân không gian trung kia vài thập niên cũng không phải là trống trơn tu luyện liền xong rồi, hắn còn thường xuyên ở Lôi Trì luyện thể.

Đạo thứ nhất lôi điện rơi xuống không bao lâu, đạo thứ hai lôi điện cũng tiếp theo rơi xuống, phía trước vài đạo lôi điện Thượng Quan Huyền Ý đều dựa vào chính mình thân thể vượt qua, cũng không có mượn dùng ngoại lực.

"Ầm ầm ầm, ầm ầm ầm……" Tiếng sấm không ngừng quanh quẩn ở bên tai, Tiêu Lăng Hàn không chớp mắt nhìn lôi điện trung Thượng Quan Huyền Ý, biết rõ hắn nhất định có thể thành công vượt qua lôi điện, trong lòng như cũ lo lắng không thôi.

"Thứ 25 nói, còn có lưỡng đạo lôi kiếp liền độ xong rồi." Ân Thiên Duệ có chút hâm mộ nói.

Hắn hiện tại vẫn là Trúc Cơ đỉnh tu vi, có thể so hắn tiểu nhân Thượng Quan Huyền Ý đã thăng cấp Nguyên Anh kỳ, cái này làm cho hắn không khỏi có chút nhụt chí.

"Thiên Duệ, tâm thái muốn phóng bình, tu luyện không phải một lần là xong, cần từ từ tiến dần. Đừng quang nhìn chằm chằm người khác xem, xem nhẹ ngươi tự thân ưu thế, mỗi người đều có hắn sở trường. Đoan chính chính mình vị trí, trong lòng không bỏ xuống được, tự nhiên thành gánh nặng, gánh nặng càng nhiều, ngươi tu vi càng là vô pháp tăng lên. Buông chấp niệm, gạt bỏ nghi kỵ, ngươi hẳn là tin tưởng chính ngươi, ngươi cũng không so người khác kém."

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Ân Thiên Duệ tâm thái rõ ràng xảy ra vấn đề, còn như vậy đi xuống phỏng chừng sẽ nảy sinh tâm ma, không thể không ra tiếng nhắc nhở.

Tiêu Lăng Hàn nói quanh quẩn ở bên tai giống như thể hồ quán đỉnh, Ân Thiên Duệ tức khắc cảm giác rộng mở thông suốt, bốn phương tám hướng linh khí hướng tới hắn chạy tới, hắn đây là muốn kết đan? Không kịp tự hỏi, Mạc Vô Nhai liền đem hắn mang ly tại chỗ.

Thượng Quan Huyền Ý lôi kiếp còn không có xong, vạn nhất chờ một chút hai người lôi kiếp, liên tiếp đến cùng nhau, vậy đại sự không ổn.

Nhìn thấy Ân Thiên Duệ bởi vì chính mình nói mấy câu liền phải kết đan, Tiêu Lăng Hàn có chút vô ngữ, hắn đây là miệng vàng lời ngọc không thành? Lúc trước Thượng Quan Huyền Ý cũng là bị chính mình mắng một đốn, đột nhiên tiến vào ngộ đạo, không bao lâu liền thăng cấp Trúc Cơ kỳ.

"Ầm ầm ầm……" Lại là một tiếng sấm vang, Thượng Quan Huyền Ý bị lôi điện đập trên mặt đất, hắn khởi động trong tay kiếm, chậm rãi đứng lên, nghênh đón cuối cùng một đạo lôi điện đã đến.

Không trung trung mây đen càng tụ càng nhiều, cuối cùng một cái lôi điện ước chừng ấp ủ hai mươi phút mới rơi xuống. "Ầm ầm ầm……" Tiếng vang ở bên tai, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình màng tai đều phải bị chấn phá, vô lực ngã trên mặt đất, lôi kiếp rốt cuộc kết thúc, lẳng lặng chờ đợi linh vũ đã đến.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý lôi kiếp đã kết thúc, tâm ma kiếp hẳn là ngay sau đó liền sẽ xuất hiện. Gia hỏa này chính là một người trọng sinh giả, cũng không biết hắn có hay không quá sâu chấp niệm, có thể hay không an toàn vượt qua? Trong lòng tuy rằng lo lắng, nhưng độ tâm ma kiếp việc này, người khác cũng giúp không được, chỉ mong hắn có thể bình an vượt qua.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn phát hiện cách đó không xa, có người đang ở hướng bên này tới gần, hắn lập tức cảnh giới lên.

"Ân sư huynh, chú ý có người lại đây." Từ không gian giới tử lấy ra một phen kiếm, Tiêu Lăng Hàn ra tiếng nhắc nhở đang ở hết sức chăm chú quan khán Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp Ân Thiên Thịnh.

Ân Thiên Thịnh tuy rằng không có cảm giác được có người đang tới gần, bất quá hắn tin tưởng Tiêu Lăng Hàn, rốt cuộc người khác tu vi so với chính mình cao. Hắn thuận tay rút ra trên người kiếm, làm tốt tùy thời công kích chuẩn bị.

"Người tới có ba người, một cái Nguyên Anh sơ kỳ, một cái Nguyên Anh đỉnh, còn có một cái là Hóa Thần kỳ, ngươi chỉ cần bám trụ Nguyên Anh sơ kỳ người nọ là được." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đệ một xấp tam cấp phù triện cấp Ân Thiên Thịnh.

Nghe được Tiêu Lăng Hàn báo ra tu vi, Ân Thiên Thịnh không khỏi nuốt nuốt nước miếng, nhiệm vụ này kiên quyết a! Còn có một cái Hóa Thần kỳ, bọn họ có phần thắng sao? Bất quá nếu Tiêu Lăng Hàn muốn chính mình đối phó cái kia thực lực thấp nhất, kia chính mình chỉ cần quản hảo cái kia tu vi thấp nhất là được.

Nhìn đến từ xa đến gần ba đạo thân ảnh, Ân Thiên Duệ trong tay kiếm không khỏi mà nắm chặt vài phần.

Liền ở Ân Thiên Duệ còn đang chờ đợi kia ba người lại đây khi, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên thẳng đến Thượng Quan Huyền Ý nơi chỗ, người khác còn chưa tới đạt trước mặt, chỉ huyền phù ở giữa không trung, trực tiếp nhất kiếm liền bổ đi ra ngoài.

Đối diện nam tu như thế nào cũng không nghĩ tới, rõ ràng thoạt nhìn tu vi chỉ có Kim Đan kỳ hai gã tu sĩ, không nghĩ tới trong đó một người tốc độ thế nhưng nhanh như vậy. Bọn họ là chuyên môn lựa chọn lúc này xuất hiện, chính là không nghĩ làm Thượng Quan Huyền Ý xối đến linh vũ, thừa dịp hắn hiện tại trên người vết thương chồng chất, vừa lúc có thể trảo trở về luyện chế dược nhân.

Bị Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm trực tiếp bổ vào vai trái thượng, nam tu trong cơn giận dữ, hắn cũng lấy ra một phen kiếm cùng Tiêu Lăng Hàn đánh nhau lên.

“Thao, tiểu tử thúi ngươi căn bản không phải Kim Đan kỳ tu sĩ.” Cùng Tiêu Lăng Hàn qua hai chiêu, nam tu hoàn toàn không có chiếm được tiện nghi, không khỏi ra tiếng rống giận mắng to.

“Ta mới thao - ngươi - tổ tông, phi, thao - ngươi tổ - tông - lão - tử ngại dơ không nói, còn phải đi địa phủ!”

Tiêu Lăng Hàn giận cấp, tức giận đến mắng to, hắn nếu là phản ứng lại chậm một chút, gia hỏa này vừa rồi liền đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Nhìn thấy nam tử sở xuyên y phục, hắn đã đoán được người tới thân phận, người tới đúng là Huyền Âm Tông tu sĩ. Thêm chi nhất bên còn có một người Hóa Thần kỳ tu sĩ đứng ở nơi đó xem diễn, mà người này vừa vặn chính là mấy ngày hôm trước Tiêu Lăng Hàn bọn họ vừa đến Huyền Thiên đại lục khi, xa xa thấy vị kia. Tiêu Lăng Hàn ra tay chút nào không lưu tình, nhất kiếm so nhất kiếm mau, chỉ hy vọng nhanh lên giải quyết rớt trước mắt tên này nam tu.

“Nơi nào tới đồ quê mùa, lão tử này rõ ràng chính là cướp bóc.”

Nam tu bị Tiêu Lăng Hàn thô lỗ mắng chửi người phương thức tức giận đến thiếu chút nữa hộc máu, hắn tổ tông nào đã sớm chết thẳng cẳng, hắn còn trước nay chưa thấy qua có như vậy mắng chửi người tu sĩ.

“Ngươi đến tột cùng là nơi nào tới cường đạo? Như thế không biết xấu hổ! Da mặt so tường thành còn dày hơn! Ngươi thế nhưng không biết xấu hổ thành như vậy, mệt ngươi trưởng thành người dạng.”

Nghe được đối phương chính đại quang minh nói cướp bóc, Tiêu Lăng Hàn thật sâu cảm thấy chính mình da mặt không đủ hậu. Về sau còn phải nhiều luyện luyện, này không người khác đem đánh cướp đều có thể nói được đúng lý hợp tình, hắn đạo hạnh còn không được. Tiêu Lăng Hàn còn chưa từng có chủ động đánh cướp quá người khác, đều là người khác chọc tới hắn, hắn mới phản kích một chút.

Đáng tiếc linh vũ còn không có chờ đến, Thượng Quan Huyền Ý liền chờ đến Tiêu Lăng Hàn cùng người đánh lên, mà Ân Thiên Thịnh cũng cùng mặt khác một người đánh khó khăn chia lìa.

Hình ảnh vừa chuyển, Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện ở một gian linh khí nồng đậm trong phòng.

Trên tay hắn chính cầm một cái bình ngọc, mà hắn lại đang ngẩn người, hắn tổng giác chính mình quên mất cái gì, nhưng là lại nghĩ không ra. Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân.

"Tư nha" một tiếng, cửa phòng bị người mở ra.

Xuất hiện ở ngoài cửa chính là một vị nhìn qua chỉ có 30 tới tuổi nam tử, nam tử một thân huyền sắc pháp y, một đầu đen nhánh phát, dùng một cây bạch ngọc trâm cố định lên đỉnh đầu, hắn trường thân ngọc lập, cầm Phương Chính, ánh mắt trong sáng, mày kiếm tà phi, cả khuôn mặt nhìn qua thập phần tuấn lãng, nhưng cả người lại cho người ta một loại không giận tự uy cảm giác.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy người tới, khóe miệng hơi hơi cong lên, ngọt ngào kêu một tiếng "Gia gia!"

"Ân, Ý Nhi hôm nay nhưng có tu luyện?" Nam tử ôn hòa mà nhìn ngồi ở trước bàn tiểu nhân nhi, tiểu nhân nhi năm nay mới vừa mãn mười tuổi, ngồi ở trên ghế hai cái gót chân nhỏ còn lắc qua lắc lại, một bộ nhàn nhã tự đắc bộ dáng, nhìn liền muốn cho người đau đến tâm khảm.

Nam tử đúng là Thượng Quan Huyền Ý gia gia - Thượng Quan Cảnh Phong, đương nhiệm Thượng Quan gia tộc tộc trưởng, tu vi Đại Thừa kỳ, tuổi tác khẳng định không phải là 30, mà là 3000 hơn tuổi.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, "Tu luyện, tu luyện, gia gia mỗi ngày liền biết gọi người ta tu luyện, nhàm chán đã chết! Khi nào mới có thể không tu luyện? Ta hiện tại tu vi đã có Luyện Khí mười tầng, so đường ca đều phải cao hơn hai tầng." Nói xong, hắn dẩu miệng, đầy mặt đều là hắn thực không cao hứng biểu tình.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 179

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 179 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Ý độ tâm ma kiếp 】 canh ba

Thượng Quan Cảnh Phong đi vào phòng, kéo ra ghế ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý đối diện, duỗi tay xoa xoa hắn phát đỉnh.

"Gia gia làm ngươi tu luyện tự nhiên là vì ngươi hảo, nếu là có một ngày gia gia rời đi Thượng Quan gia tộc, chính ngươi nếu là không có thực lực, như thế nào ở Thượng Quan gia dừng chân?" Thượng Quan Cảnh Phong tràn đầy bất đắc dĩ nói.

"Gia gia là không cần Ý Nhi sao?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt đỏ lên, nước mắt "Xoạch xoạch" mà đi xuống rớt.

"Đều lớn như vậy người, còn khóc cái mũi, ngươi cũng không e lệ? Ngươi lại rớt hạt đậu vàng, gia gia đã có thể đi rồi." Nói xong, thấy Thượng Quan Huyền Ý như cũ không phản ứng chính mình, Thượng Quan Cảnh Phong chuyện vừa chuyển, "Ai nha, mấy ngày hôm trước Đoan Mộc Phong trong lúc vô ý luyện chế ra một viên cực phẩm Trúc Cơ đan, ta vừa vặn gặp phải, liền cho hắn thuận đi rồi. Vốn đang tưởng lấy về tới cấp ngươi, ngươi lại quá một hai năm hẳn là là có thể Trúc Cơ, nhưng ngươi xem ngươi, đều mười tuổi, còn như là một cái trường không lớn tiểu hài tử, ta xem ta còn là cấp Đoan Mộc Phong còn trở về hảo, vừa vặn nhà hắn cô nương cũng có Luyện Khí chín tầng tu vi, hẳn là thực mau……"

Thượng Quan Cảnh Phong nói còn không có nói xong, trong tay đan bình đã bị Thượng Quan Huyền Ý một phen đoạt qua đi, chặt chẽ nắm trong tay.

"Nếu gia gia là tưởng đem đan dược tặng cho ta, ta đây liền từ chối thì bất kính, đa tạ gia gia ban thưởng." Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó đem đan dược bình bỏ vào không gian giới tử, khuôn mặt nhỏ thượng tất cả đều là dào dạt đắc ý biểu tình, một chút cũng nhìn không ra trước một giây hắn mới rớt quá hạt đậu vàng.

"Ngươi nha, đứa bé lanh lợi!" Thượng Quan Cảnh Phong duỗi tay cạo cạo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, trên mặt lại tràn đầy lo lắng.

"Ý Nhi không có việc gì muốn cùng mặt khác huynh đệ nhiều hơn lui tới, Vũ Nhi bên kia chính ngươi muốn đa lưu tâm một ít, đừng đem chính mình sở hữu thứ tốt đều cho hắn."

“Đã biết, đã biết, gia gia ngươi có phiền hay không a! Mỗi lần đều nói này đó, đường ca đối ta thực hảo, mỗi lần hắn có ăn ngon đồ vật đều nghĩ cho ta lưu một phần.”

Thượng Quan Huyền Ý vừa nghe Thượng Quan Cảnh Phong nói Thượng Quan Huyền Vũ không phải, trong lòng liền không cao hứng. Bởi vì Thượng Quan gia mặt khác huynh đệ tỷ muội đều kêu chính mình con hoang, nói chính mình không cha không mẹ, chỉ có đường ca Thượng Quan Huyền Vũ đối chính mình tốt nhất. Hắn chưa bao giờ sẽ nói những cái đó khó nghe nói, thấy có người khi dễ chính mình còn sẽ giúp chính mình giáo huấn bọn họ.

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Thượng Quan Cảnh Phong có chút đau đầu xoa xoa giữa mày. Cũng không biết Thượng Quan Huyền Vũ cấp Ý Nhi rót cái gì mê hồn canh, mỗi lần chỉ cần chính mình vừa nói Thượng Quan Huyền Vũ không phải, Ý Nhi liền sẽ không cao hứng.

Kỳ thật Thượng Quan Minh Tuân căn bản là không phải hắn Thượng Quan Cảnh Phong thân sinh nhi tử, năm đó gia tộc mọi người thấy hắn chậm chạp không thành thân, dưới gối không con, liền đem hắn nhị ca gia hài tử quá kế cho hắn, từ đây Thượng Quan Minh Tuân liền thành hắn đại nhi tử.

300 năm sau hắn mang về tới một cái ba tuổi hài tử, đứa nhỏ này mới là hắn thân sinh cốt nhục, tên là Thượng Quan Minh Thanh, hắn đúng là Thượng Quan Huyền Ý phụ thân.

Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn không biết nguyên lai chính mình đại bá căn bản không phải chính mình ruột thịt đại bá, nếu là biết phỏng chừng hắn lúc ấy cũng sẽ không để ý, rốt cuộc khi đó hắn còn không có trải qua phản bội, còn thiên chân thực.

“Hảo, hảo, gia gia không nói, được rồi đi? Vừa rồi gia gia cho ngươi đan dược ngươi cần phải thu hảo, chờ ngươi Trúc Cơ khi, trước không cần ăn đan dược, nếu là đột phá không được, lại ăn đan dược.” Thượng Quan Cảnh Phong không yên tâm dặn dò nói.

“Hảo, Ý Nhi nhớ kỹ.”

Nhìn ngoan ngoãn đáng yêu tôn tử, Thượng Quan Cảnh Phong trên mặt tràn đầy không tha cùng lo lắng.

Ngày này tinh không vạn lí, từ cửa sổ trông ra, một khối trong suốt trời xanh, giống một trương màu lam mỏng ti khăn tay, trời xanh thượng dừng lại một ít nhỏ vụn mà trắng tinh vân khối, như là sa khăn thượng đóa hoa. Thượng Quan Huyền Ý chính ghé vào trên cửa sổ, hai tay chống cằm, nhìn bên ngoài phong cảnh.

Bỗng nhiên một cái đầu từ cửa sổ hạ xông ra, lộ ra một trương quen thuộc gương mặt, Thượng Quan Huyền Ý kinh hỉ nói: “Di, đường ca, sao ngươi lại tới đây, ngươi hôm nay không cần tu luyện sao?”

Người tới đúng là Thượng Quan Huyền Vũ, mười bốn tuổi thiếu niên, vóc dáng 1m6, sinh môi hồng răng trắng. Hắn từ phía sau lấy ra một cái cái hộp nhỏ, bên trong chính là bánh hoa quế, phàm nhân ăn đồ vật. “Cấp, hôm nay ta ra ngoài cho ngươi mang theo ăn trở về.”

Thượng Quan Huyền Ý kinh hỉ tiếp nhận bánh hoa quế, nhẹ nhàng mở ra, đồ ăn mùi thơm ập vào trước mặt, hắn mãn nhãn thèm nhỏ dãi chi sắc. Nhịn không được vươn tay liền cầm một khối ở trên tay, nuốt một ngụm nước miếng, đặt ở bên miệng nhẹ nhàng cắn một ngụm, mồm miệng lưu hương.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Vũ hỏi: “Đường đệ, còn ăn ngon?”

“Ăn ngon.” Thượng Quan Huyền Ý mơ hồ không rõ đáp.

“Đường đệ, ta nghe nói trước hai ngày gia gia cho ngươi một viên cực phẩm Trúc Cơ đan, ngươi xem đường ca ta tư chất không tốt, ăn giống nhau Trúc Cơ đan phỏng chừng rất khó Trúc Cơ, đến lúc đó ta tu vi kém ngươi quá xa, liền không thể lại bồi đường đệ ngươi.” Thượng Quan Huyền Vũ có chút khổ sở nói, đáy mắt chỗ sâu trong tất cả đều là ghen ghét chi sắc.

Thượng Quan Huyền Ý cau mày, cái này cảnh tượng vì cái gì như vậy quen thuộc, thật giống như khi nào phát sinh quá giống nhau, hắn dùng sức hất hất đầu.

Ngoài cửa sổ Thượng Quan Huyền Vũ thấy vậy, thử tính kêu lên: “Đường đệ… Đường đệ…… Ngươi không sao chứ?”

Thượng Quan Huyền Ý bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt một mảnh thanh minh, không bao giờ tựa mười tuổi tiểu hài tử ngây thơ bộ dáng, tay ở không gian giới tử thượng xẹt qua, một phen kiếm xuất hiện ở trong tay.

“Đường đệ, ngươi, ngươi làm sao vậy?” Thượng Quan Huyền Vũ thấy Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên lấy ra thanh kiếm này, trong lòng bắt đầu bất an, có chút nói lắp hỏi.

“Đường ca, ngươi xem ta thanh kiếm này khả xinh đẹp? Này vẫn là ta tám tuổi năm ấy gia gia tặng cho ta quà sinh nhật, lúc ấy ngươi nói ngươi muốn, ta không chút suy nghĩ liền phải tặng cho ngươi. Nhưng gia gia nói thanh kiếm này là hỏa thuộc tính pháp khí, không thích hợp ngươi, ngươi mới không bỏ được trả lại cho ta.” Thượng Quan Huyền Ý vuốt trong tay kiếm, trong mắt tất cả đều là hồi ức.

“Nhớ rõ, tự nhiên là nhớ rõ.” Thượng Quan Huyền Vũ sắc mặt không vui nói.

“Ta nhớ rõ, lúc ấy đường ca ngươi rất muốn thanh kiếm này, nếu ngươi như vậy muốn, ta hôm nay đem nó tặng cho ngươi, như thế nào?”

“Đường đệ, ngươi nói chính là thật sự?” Thượng Quan Huyền Vũ trên mặt lộ ra mừng như điên biểu tình.

“Tự nhiên là thật.” Thượng Quan Huyền Ý nói xong, ở Thượng Quan Huyền Vũ còn không có phản ứng lại đây khoảnh khắc, nhất kiếm đâm thủng ngực mà qua.

“Xem, này còn không phải là thanh kiếm cùng nhau tặng cho ngươi sao?”

Theo sau toàn bộ hình ảnh bắt đầu rách nát, mắt thấy liền phải lộ ra chân thật thế giới, hình ảnh lại lần nữa vừa chuyển.

Học viện Hoàng Cực, Huyễn Nguyệt Sơn, 44 hào động phủ.

Tiêu Lăng Hàn ăn mặc một thân màu đỏ hỉ phục ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý đối diện, hai người trong tay các cầm một cái chén rượu, nhìn dáng vẻ là đang chuẩn bị uống rượu hợp cẩn.

Thượng Quan Huyền Ý có chút si mê mà nhìn như vậy Tiêu Lăng Hàn, ăn mặc một thân hồng y, có vẻ hắn không hề như vậy thanh lãnh, đạm mạc. Phảng phất là cao cao tại thượng tiên nhân bị kéo xuống thần đàn, vào trần thế, lây dính thượng thế gian pháo hoa. Nhưng như cũ là như vậy đẹp, như vậy cảnh đẹp ý vui, như vậy đập vào mắt.

“Sư huynh.” Thượng Quan Huyền Ý không tự hiểu là nhẹ gọi một tiếng.

“Tiểu ngốc tử, ngươi rốt cuộc muốn hay không cùng ta kết làm đạo lữ, như thế nào cầm chén rượu ngây ngốc mà nhìn ta? Là không muốn cùng ta uống rượu hợp cẩn sao?” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắn một chút Thượng Quan Huyền Ý trán, khiến cho hắn phục hồi tinh thần lại.

“Tưởng, tưởng cùng sư huynh kết làm đạo lữ, nằm mơ đều tưởng, sư huynh làm ta nhìn nhìn lại ngươi, tốt không? Ngươi xuyên này thân quần áo thật là đẹp mắt.” Thượng Quan Huyền Ý đem ly rượu thả lại trên bàn, duỗi tay vuốt Tiêu Lăng Hàn gương mặt.

Cảm giác là như thế chân thật, giống nhau như đúc thịnh thế mỹ nhan, vẫn là hắn vẫn luôn ảo tưởng thành thân nghi thức. Thượng Quan Huyền Ý có chút sa vào ở trong đó không nghĩ tỉnh lại, tuy rằng hắn biết, đây là giả, nhưng dù vậy, hắn cũng tưởng nhiều nhìn xem như vậy Tiêu Lăng Hàn.

“Đồ ngốc, về sau chúng ta chính là đạo lữ, mỗi ngày đều có thể nhìn đến, chúng ta vẫn là uống trước rượu hợp cẩn, tốt không?”

Tiêu Lăng Hàn nói chuyện khi thanh âm trầm thấp hồn hậu, nghe vào Thượng Quan Huyền Ý bên tai khàn khàn như rượu, hắn không có uống rượu cũng đã say.

“Sư huynh chính là biết ta uống rượu liền say, ngươi vẫn luôn kêu ta uống rượu, có phải hay không không muốn cùng ta động phòng?”

Thượng Quan Huyền Ý có chút ủy khuất nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn hiện tại cả người đều là thanh tỉnh, một khi hắn uống lên liền khả năng liền sẽ chết ở tâm ma kiếp thượng.

Hắn không nghĩ tới chính mình tâm ma kiếp, thế nhưng lập tức xuất hiện hai cái, thượng một cái chính mình thật vất vả vượt qua.

Nhưng hiện tại cái này tâm ma kiếp, hắn không hạ thủ được.

Trong bất tri bất giác Tiêu Lăng Hàn đã thành hắn chấp niệm.

Thành hắn cuộc đời này để ở trong lòng người, thành hắn trong lòng ma!

"Liền ngươi ba hoa, nếu là không uống rượu hợp cẩn, chúng ta đây hai cái coi như là trở thành chính thức đạo lữ sao?" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày suy tư, nhìn Thượng Quan Huyền Ý biểu tình có chút không vui.

Thượng Quan Huyền Ý nhắm mắt, quyết tâm, lại mở mắt ra khi, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt không hề có chút thâm tình.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn khó hiểu khoảnh khắc, một phen kiếm thẳng tắp xuyên qua hắn ngực, hắn kinh ngạc mở to mắt.

"Sư huynh, ta muốn cùng ngươi làm chân thật đạo lữ, không cần này hư ảo thế giới."

Hình ảnh lại lần nữa vỡ vụn, đập vào mắt chính là một cái hoang vu đỉnh núi, khô héo cây cối, quái thạch đá lởm chởm, Thượng Quan Huyền Ý lần cảm quen thuộc.

Đan điền nội, Kim Đan toái, Nguyên Anh ra, một cái cùng Thượng Quan Huyền Ý lớn lên giống nhau như đúc tiểu Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi ở hắn đan điền trung.

Theo sau Thượng Quan Huyền Ý phản ứng lại đây chính mình đây là ở độ Nguyên Anh kiếp. Lập tức hắn cũng không dám lại nằm, lập tức khoanh chân ngồi dậy, chờ đợi linh vũ tẩy lễ, tranh thủ sớm một chút đem thân thể thượng thương chữa trị hảo.

Bên kia nam tu phát hiện đối phương kiếm pháp so với chính mình hảo không ngừng một cái cấp bậc, mắt thấy lại cùng đối phương so kiếm, chính mình thực mau liền sẽ thua. Hắn lấy ra không gian giới tử trúng độc dược, đang định cấp đối phương tới một chút, chỉ là hắn độc dược còn không có tới kịp ra tay, đối phương độc dược nhưng thật ra tiên triều hắn sái lại đây.

Nhìn thấy đối phương phải đối chính mình dùng độc, Tiêu Lăng Hàn không dám đại ý, hắn độc chỉ có tam cấp, hoàn toàn không có khả năng là người khác tứ cấp độc dược đối thủ, chỉ có thể tiên hạ thủ vi cường.

Tiêu Lăng Hàn thừa dịp đối phương tránh né chính mình độc dược đương khẩu, trực tiếp phát động thần thức công kích, nhìn thấy đối phương dại ra một cái chớp mắt. Tiêu Lăng Hàn trong tay kiếm thẳng tắp xuyên qua nam tu đan điền, lại xuyên qua hắn trong thân thể Nguyên Anh. Tay mắt lanh lẹ rút đối phương không gian giới tử, một phen hỏa liền thiêu qua đi, ở linh vũ thêm vào hạ, hỏa càng thiêu càng vượng.

Chờ Hóa Thần kỳ vị kia tu sĩ muốn lại đây cứu nam tu khi, thân thể hắn đã bị Tiêu Lăng Hàn bậc lửa.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 180

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 180 Huyền Thiên đại lục

【 chiến đấu kịch liệt Hóa Thần kỳ 】 canh một

Hóa Thần kỳ nam tu cũng không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn thực lực cư nhiên như vậy cường, liền Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ đều có thể sát, nhìn hắn ánh mắt tràn ngập lửa nóng, tràn đầy chí tại tất đắc.

Tiêu Lăng Hàn hung hăng đánh một cái giật mình, loại này bị người làm như con mồi cảm giác lại tới nữa. Hắn suy đoán đối diện cùng hắn xa xa tương vọng Hóa Thần kỳ tu sĩ hẳn là nhìn trúng thân thể hắn, muốn đem hắn luyện chế thành dược người.

Mấy ngày nay hắn đã biết một ít về cái này Huyền Âm Tông quang vinh sự tích, thực sự là làm người khinh thường. Tiêu Lăng Hàn tưởng, nếu là chính mình có cái kia thực lực, nói không chừng sẽ xen vào việc người khác một chút, thuận tay đem cái này Huyền Âm Tông cấp diệt.

Ân Thiên Thịnh tuy rằng là kiếm tu có thể vượt cấp khiêu chiến, nhưng đối phương tu vi so với hắn cao hơn suốt một cái đại cảnh giới, hắn ứng phó lên thập phần khó khăn, thỉnh thoảng hướng đối phương ném ra một tấm phù triện. Miễn miễn cưỡng cưỡng có thể bám trụ đối phương, nhưng chung quy không phải kế lâu dài, rốt cuộc hắn trong thân thể linh khí nhưng không có đối phương nhiều. May mắn phía trước đi theo Tiêu Lăng Hàn thời điểm, mấy người cũng chưa thiếu bị hắn thao luyện quá, bằng không đối mặt, đối phương phát ra tới Nguyên Anh kỳ uy áp, hắn căn bản liền sẽ không lại có bao nhiêu đánh trả chi lực.

“Ngươi, ta coi trọng.” Hóa Thần kỳ nam tu chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, khí phách tuyên bố nói.

Tên này Hóa Thần sơ kỳ nam tu tên là Nguyên Thương, nhiều năm như vậy hắn vẫn luôn không có tìm được thích hợp dược nhân, bởi vì hắn đối dược nhân bộ dạng thật là bắt bẻ. Mắt thấy hắn tu vi ở Hóa Thần sơ kỳ đã dừng lại 300 năm, không hề tiến thêm, mà nhị sư đệ hiện tại tu vi đều đã tới rồi Hóa Thần trung kỳ. Hắn nghe đồng môn sư huynh đệ nói, Thiên Tinh thương hội gần nhất sẽ từ Hoàng Cực đại lục mang một đám tu sĩ lại đây, Hoàng Cực đại lục bất quá là xa xôi cằn cỗi đại lục. Hắn cũng liền ôm thử xem xem thái độ, đến xem, không nghĩ tới thật đúng là làm hắn thấy hợp tâm ý dược nhân.

“Ha ha ha……” Tiêu Lăng Hàn nhịn không được cười lên tiếng.

“Ngươi cười cái gì?”

"Không có gì." Tiêu Lăng Hàn xua xua tay, hắn nhớ tới chính mình xem qua não tàn kịch, cái gì bá đạo tổng tài, chính là đối diện cái kia Hóa Thần kỳ tu sĩ loại này khẩu khí. Một bộ chí tại tất đắc bộ dáng, phảng phất toàn thế giới hắn đệ nhất, toàn thế giới hắn định đoạt, giống nhau não tàn thêm ngu ngốc!

"Ngươi là chính mình theo ta đi, vẫn là ta tự mình động thủ đánh bại ngươi, lại đem ngươi mang đi." Nguyên Thương từng câu từng chữ nói, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt tràn đầy khinh thường. Bất quá ở nhìn thấy hắn bộ dạng khi, lại có chút si mê, bởi vì đối phương đến diện mạo chính phụ họa hắn trong lý tưởng dược nhân bạn lữ bộ dáng.

"Ta nếu tự nguyện đi theo ngươi, vậy ngươi có thể hay không mang lên ta này đó bằng hữu?" Nói, Tiêu Lăng Hàn chỉ chỉ một bên khoanh chân đả tọa Thượng Quan Huyền Ý cùng với Ân Thiên Thịnh.

Nơi xa còn có quan chiến người, hiện tại Thượng Quan Huyền Ý còn không có hoàn toàn khôi phục, mà Ân Thiên Duệ lại đến bên kia đi độ kiếp, Tiêu Lăng Hàn nghĩ, xem có thể hay không trước bám trụ vị này Hóa Thần kỳ tu sĩ.

Nguyên Thương gật gật đầu, "Đương nhiên có thể!"

Theo sau hắn lại đối với trong khi giao chiến một người khác kêu lên: "Nguyên Khải trở về."

Đang ở cùng Ân Thiên Thịnh đánh nhau Nguyên Anh kỳ tu sĩ nghe thấy nhà mình đại sư huynh ở kêu chính mình, lập tức thu tay, thối lui đến đại sư huynh bên cạnh.

Ân Thiên Thịnh cũng là vẻ mặt mộng bức thối lui đến Tiêu Lăng Hàn bên người, nhìn hắn không tiếng động dò hỏi," sao lại thế này? Như thế nào đột nhiên liền không đánh?"

"Tạm thời đừng nóng nảy!" Tiêu Lăng Hàn ném ra bốn chữ.

Theo sau bốn người liền lẳng lặng đứng ở một bên bắt đầu chờ đợi, Ân Thiên Thịnh trên người bị mấy chỗ thương, nương linh vũ khoanh chân bắt đầu vì chính mình chữa thương.

Một canh giờ sau, Thượng Quan Huyền Ý mở hai mắt, thấy chính mình trên người quần áo rách tung toé. Lại ngẩng đầu, đối thượng Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, xấu hổ không biết như thế nào cho phải. Xấu hổ mặt đều đỏ, chính mình hiện tại bộ dáng thật sự là quá mất mặt.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhìn Thượng Quan Huyền Ý cái dạng này, thay quần áo khẳng định liền phải cởi quần áo. Hắn nhưng không nghĩ Thượng Quan Huyền Ý thân thể bị những người khác nhìn đi. Đi đến Thượng Quan Huyền Ý trước người, ngăn trở những người khác tầm mắt, "Sư huynh giúp ngươi chống đỡ, ngươi nhanh lên đem trên người quần áo thay đổi."

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ chính mình muốn thay quần áo, còn lại ba người khẳng định sẽ không nhàm chán dùng thần thức tới nhìn lén. Nhưng, Tiêu Lăng Hàn liền như vậy đứng ở chính mình trước mặt, đôi mắt còn thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm chính mình, Thượng Quan Huyền Ý hai cái lỗ tai đều đỏ.

"Sư huynh, ngươi có thể hay không xoay người sang chỗ khác." Tuy rằng hắn không ngại Tiêu Lăng Hàn xem thân thể của mình, nhưng là, bên cạnh còn có những người khác, hắn thực sự có chút thẹn thùng.

Tiêu Lăng Hàn không nghi ngờ có hắn, theo lời chuyển qua thân, dù sao tức phụ nhi sớm hay muộn đều là chính mình, về sau khi nào đều có thể xem, không vội tại đây nhất thời.

Sấn Thượng Quan Huyền Ý thay quần áo khoảnh khắc, Tiêu Lăng Hàn đối hắn truyền âm, 【 trong chốc lát ngươi đối phó cái kia Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, tiểu tâm hắn khả năng sẽ sử dụng độc dược, ta đối phó cái kia Hóa Thần kỳ tu sĩ. 】

Thượng Quan Huyền Ý trên tay động tác một đốn, theo sau lại dường như không có việc gì.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý đổi hảo quần áo, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn cùng với Ân Thiên Thịnh cùng nhau đi hướng vị kia Hóa Thần kỳ tu sĩ.

Nguyên Thương thấy Tiêu Lăng Hàn thật sự ngoan ngoãn cùng hắn đi, nhưng thật ra có chút ngoài ý muốn, bất quá không cần ra tay là có thể mang về tốt như vậy một cái dược nhân, hắn vẫn là thực vừa lòng.

Theo sau Nguyên Thương từ không gian giới tử trung lấy ra một chiếc phi thuyền, đang lúc hắn hướng phi thuyền đưa vào linh khí khi, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên ra tay, nhất kiếm hướng về hắn giữa lưng đâm tới.

Bên kia Thượng Quan Huyền Ý cũng ra tay đối thượng vị kia Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ.

Ân Thiên Thịnh còn có chút ngốc, như thế nào đột nhiên liền lại đánh nhau rồi, bất quá không ảnh hưởng hắn cũng hướng tới Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ phát động công kích. Tuy rằng hắn tu vi không được, nhưng vẫn là có thể phân tán Nguyên Anh kỳ tu sĩ lực chú ý.

"Ta còn tưởng rằng ngươi thức thời, không nghĩ tới ngươi lại rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vậy chớ có trách ta không khách khí." Nguyên Thương xoay người tiếp được Tiêu Lăng Hàn phát ra công kích, thu hảo phi thuyền.

Lấy ra một phen loan đao, Nguyên Thương ngay sau đó liền cùng Tiêu Lăng Hàn chiến ở cùng nhau. Hắn vốn là tưởng hướng Tiêu Lăng Hàn phát ra Hóa Thần kỳ uy áp, kết quả hắn phát hiện đối diện tiểu tử hoàn toàn không chịu hắn uy áp ảnh hưởng, không thể không cùng đối phương triền đấu.

Tiếp được đối phương phát lại đây công kích, Tiêu Lăng Hàn nói: “Tiền bối ngươi không phải ở làm khó người khác sao? Ta đã có yêu thích người.”

Tiêu Lăng Hàn phía trước ở Học viện Hoàng Cực thời điểm liền cùng Nguyên Anh kỳ đỉnh Võ Viện viện trưởng Lưu minh thương cùng nhau đánh nhau quá. Hiện tại đối thượng Hóa Thần sơ kỳ tu sĩ, cảm giác này lại không giống nhau, thật sự là một cái đại cảnh giới chi gian chênh lệch không phải dễ dàng như vậy lướt qua đi.

“Ngươi có yêu thích người đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Ta chỉ cần thân thể của ngươi, lại không cần ngươi thích.” Nguyên Thương chán nản, hắn chỉ nghĩ đem Tiêu Lăng Hàn luyện chế thành dược người, cùng hắn có hay không thích người hoàn toàn không có gì quan hệ. Dù sao cuối cùng hắn đều sẽ mất đi ý thức, chờ chính mình khiết hẹn hắn, hắn làm theo sẽ đối chính mình nói gì nghe nấy.

Tiêu Lăng Hàn một nghẹn, này nha tặc không biết xấu hổ.

Thảo! Hắn muốn đem chính mình luyện chế thành dược người, kia chính mình không phải phải trở thành người của hắn sao? Cùng chính mình có yêu thích người, đương nhiên là có đại đại quan hệ.

“Tiền bối ngươi lúc trước không phải nói ngươi coi trọng ta sao? Ta đã có yêu thích người đương nhiên không thể lại cùng ngươi, chẳng lẽ ngươi nhanh như vậy liền quên ngươi vừa mới mới nói quá nói? Ai nha, này sao được, ngươi đường đường Hóa Thần kỳ tu sĩ, như thế nào có thể vừa mới mới nói nói chuyện liền quên mất? Ngươi nên không phải là có bệnh đi? Có bệnh liền phải xem, ngươi nhưng ngàn vạn không cần giấu bệnh sợ thầy.” Tiêu Lăng Hàn một bên đánh một bên tức chết người không đền mạng nói.

“Ngươi…… Ngươi mới có bệnh!” Nguyên Thương bị Tiêu Lăng Hàn nói ra nói, tức giận đến thất khiếu bốc khói, đã bắt đầu toàn lực ra tay, không hề bận tâm Tiêu Lăng Hàn thân thể. Phía trước hắn vẫn luôn đều ở tránh cho đem Tiêu Lăng Hàn thân thể lộng thương, như vậy luyện chế ra tới dược nhân liền không hoàn mỹ, hiện tại hắn bị Tiêu Lăng Hàn kích thích đến, đã không còn yêu quý hắn là thân thể.

“Ta hảo thật sự, ta nhưng không giống ngươi đầu óc có bệnh, bệnh đến còn không rõ.”

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng cảm giác được áp lực tăng gấp bội, bất quá trong tay hắn kiếm lại là càng ra càng nhanh.

“Đang… Đang… Đang.” Binh khí tương giao thanh âm không ngừng vang lên, Nguyên Thương có kim linh căn cùng thổ linh căn, một phen loan đao khiến cho mạnh mẽ oai phong.

Nguyên Thương lực chú ý vẫn luôn đều ở Tiêu Lăng Hàn trong tay trên thân kiếm, bởi vì Tiêu Lăng Hàn kiếm pháp xác thật tinh diệu.

Ở Nguyên Thương không có lưu ý thời điểm, tam cái màu đen châm lặng yên không một tiếng động mà chui vào thân thể hắn.

Mà bên kia Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Thịnh đối chiến Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, vừa mới bắt đầu Thượng Quan Huyền Ý không có quen thuộc Nguyên Anh kỳ tu vi, ứng phó lên còn có chút cố sức. May mắn còn có Ân Thiên Thịnh ở một bên phối hợp tác chiến, chậm rãi hắn liền quen thuộc Nguyên Anh kỳ tu vi, dần dần mà liền từ ở vào hạ phong, cùng đối phương bất phân thắng bại.

Đối phương cũng là sử dụng kiếm pháp, nhưng Thượng Quan Huyền Ý còn nhớ rõ Tiêu Lăng Hàn nói qua, đối phương còn sẽ dùng độc. Cho nên hắn lặng yên không một tiếng động đem Phệ Linh Thử phóng ra, làm Phệ Linh Thử đem đối phương không gian giới tử đồ vật toàn bộ trộm.

Phệ Linh Thử là ở Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp thời điểm, thanh tỉnh lại đây, nó cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau độ kiếp trở thành một con Nguyên Anh kỳ Phệ Linh Thử. Từ nó đem Mộng Mô hoàn toàn tiêu hóa hấp thu sau, hắn cũng có được Mộng Mô thiên phú, có thể làm người vô thanh vô tức đi vào giấc mộng, bất quá những người đó thần thức cần thiết thấp hơn nó mới được.

Nguyên Khải hoàn toàn không có chú ý tới Phệ Linh Thử động tác, hai kiếm va chạm sau, phát ra "Leng keng" một thanh âm vang lên, hắn một không cẩn thận đã bị Thượng Quan Huyền Ý đâm nhất kiếm.

"Đáng chết!"

Chờ hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đánh nhau dần dần ở vào hạ phong, hắn mới nhớ tới chính mình làm gì muốn cùng đối phương đánh bừa, chính mình không phải có độc dược sao?

Chỉ là đương Nguyên Khải thần thức quăng vào không gian giới tử trung khi, cư nhiên cái gì đều không có nhìn đến, giới tử bên trong rỗng tuếch!

"Tại sao lại như vậy? Ta không gian giới tử bên trong đồ vật đâu?" Nguyên Khải đại kinh thất sắc, lẩm bẩm tự nói, một cái phân - thần, hắn lại bị Thượng Quan Huyền Ý đâm nhất kiếm. Chỉ là lần này trực tiếp đánh trúng hắn đan điền, tuy rằng không có thương tổn đến Nguyên Anh, nhưng hắn đã thâm bị thương nặng.

Ân Thiên Thịnh tận dụng mọi thứ, một phen phù triện ném qua đi, "Phanh phanh phanh" tiếng nổ mạnh sau, Nguyên Khải lập tức thành một cái phi đầu tán phát kẻ điên.

"A ~~ a…… Các ngươi, đáng chết, ta muốn giết các ngươi."

Nguyên Khải hoàn toàn bạo phát, hiện tại trong tay hắn chỉ có kiếm, đáng tiếc hắn kiếm pháp so bất quá hắn hai cái đối thủ. Chính là tu vi chỉ có Kim Đan kỳ người nọ, kiếm pháp đều so với chính mình khiến cho hảo. Nguyên Khải lòng tràn đầy không cam lòng, hắn dư quang nhìn đến nhà mình đại sư huynh cũng

tự thân khó bảo toàn, lập tức sinh ra chạy trốn tâm tư. Một khi có lui bước chi ý, Nguyên Khải liền càng thêm không địch lại.

Thượng Quan Huyền Ý biết rõ sấn ngươi bệnh, muốn mạng ngươi, để ngừa đối phương tự bạo, hắn hư hoảng nhất chiêu, lui ra phía sau vài bước, lấy ra mấy trương phù triện triều đối phương ném đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 181

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 181 Huyền Thiên đại lục

【 toàn bộ giải quyết 】 canh hai

Nguyên Khải nhìn đến hướng chính mình bay tới phù triện, theo bản năng sử dụng phòng hộ tráo, kết quả đối phương ném lại đây chỉ là một ít cấp thấp hỏa cầu phù.

Hắn tức muốn hộc máu triệt phòng hộ tráo, Phệ Linh Thử tận dụng mọi thứ đối hắn phát động bóng đè thuật.

Chỉ tiếc Phệ Linh Thử tu vi cùng Nguyên Khải giống nhau, cho nên không thể đem hắn hoàn toàn vây ở trong mộng, bất quá cũng có thể vây khốn hắn mấy cái hô hấp thời gian.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Phệ Linh Thử có khiết ước ở, phối hợp ăn ý, thừa dịp thời gian này, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp nhất kiếm đâm xuyên qua Nguyên Khải yết hầu. Theo sau thả ra Minh Vương Âm Hỏa, liền thi thể mang Nguyên Anh cùng nhau đốt cháy rớt, miễn cho hắn đoạt xá trọng sinh.

Ân Thiên Thịnh vốn là tính toán chính mình lại cấp Nguyên Khải tới nhất kiếm, kết quả Nguyên Khải cũng đã treo, hắn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt tràn ngập lửa nóng. Khi nào chính mình cũng có thể đạt tới Nguyên Anh kỳ thì tốt rồi, đến lúc đó không biết có phải hay không có thể cùng Thượng Quan Huyền Ý giống nhau lợi hại.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh ăn một viên Bổ Linh Đan, lấy thượng thủ trung kiếm liền triều Tiêu Lăng Hàn bên kia đi đến.

Ân Thiên Thịnh lòng tràn đầy bội phục mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý bóng dáng, kia chính là Hóa Thần kỳ tu sĩ a! Hắn vẫn là ngoan ngoãn mà đứng ở tại chỗ chờ hai người, chính mình nếu là qua đi, chẳng những không thể hỗ trợ còn sẽ kéo chân sau.

Nguyên Thương càng là cùng Tiêu Lăng Hàn đánh, liền càng là khiếp sợ, giống nhau những cái đó Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ đánh lâu như vậy, đã sớm hẳn là không có linh khí, nhưng đối diện kia tiểu tử trên người linh khí hoàn toàn không có khô kiệt dấu hiệu.

Tiêu Lăng Hàn một cái không chú ý đã bị đối phương đột nhiên phát động thổ thứ cấp vướng ngã, trên người cũng bị loan đao hung hăng mà cắt một đao.

"Phi" phun ra một ngụm mang huyết nước miếng, Tiêu Lăng Hàn đứng lên, huyền phù ở giữa không trung, không hề đạp lên mặt đất. "Lại đến!" Giơ lên

trong tay kiếm, lại hướng đối diện Nguyên Thương sát đi, hắn hoàn toàn chính là một bộ không giết ngươi, thề không bỏ qua tư thế.

Nguyên Thương trên người tuy rằng cũng bị chút thương, nhưng cùng Tiêu Lăng Hàn so sánh với quả thực chính là không đáng giá nhắc tới.

Tiêu Lăng Hàn thừa dịp Nguyên Thương đang ở cùng chính mình đánh nhau không có lưu ý khoảnh khắc, một cái lôi hệ pháp thuật dùng ra, theo sau liền hướng trên đầu của hắn bổ qua đi. Tiêu Lăng Hàn lui ra phía sau hai bước, Nguyên Thương vừa rồi còn tuấn lãng anh tuấn khuôn mặt, hiện tại là đen tuyền một mảnh, tóc cũng thành ổ gà.

"Ngươi…… Ngươi, ngươi chết chắc rồi!" Nguyên Thương phát hiện chính mình hiện tại hình tượng toàn vô, ngón tay chỉ vào Tiêu Lăng Hàn nói năng lộn xộn nói, hiển nhiên là bị tức giận đến không nhẹ. Hắn chính là yêu nhất sạch sẽ, yêu nhất mỹ, tự hắn tu luyện tới nay, còn chưa từng có như vậy chật vật quá.

"Ta mạng lớn phúc đại phỏng chừng là không chết được, bất quá, ta biết ngươi hôm nay là chết chắc rồi." Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay kiếm thối lui đến Nguyên Thương 10 mét xa địa phương, đề phòng nhìn hắn.

Nguyên Thương chuẩn bị lấy ra không gian giới tử trúng độc dược, hắn tuy rằng không phải luyện độc sư, nhưng hắn sư tôn là một cái ngũ cấp luyện độc sư. Vốn dĩ hắn cho rằng chính mình một cái Hóa Thần kỳ tu sĩ, đối thượng một cái Nguyên Anh trung kỳ người, khẳng định là dễ như trở bàn tay. Không nghĩ tới đối phương chiến lực thế nhưng như thế cường hãn, một chút cũng không giống như là cấp thấp đại lục tới người, nhưng thật ra giống cao cấp đại lục người. Nếu không phải hắn tận mắt nhìn thấy đối phương từ Thiên Tinh thương hội trên phi thuyền xuống dưới, hắn nhất định sẽ cho rằng đối phương chính là cao cấp đại lục người. Mà khi hắn thần thức đảo qua giới tử thời điểm, lại phát hiện giới tử trung thứ gì đều không có. Hắn đã khiếp sợ lại phẫn nộ, rốt cuộc là ai đem đồ vật của hắn cầm đi, vì cái gì hắn không có chút nào phát hiện?

Liền ở Tiêu Lăng Hàn dùng ra lôi hệ pháp thuật thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý cấp Phệ Linh Thử dán một trương ẩn thân phù, làm nó đem Nguyên Thương không gian giới tử đồ vật đều dời đi đi. Trong đó vẫn là mạo rất lớn nguy hiểm, nếu là một cái vô ý bị Nguyên Thương nhận thấy được, kia Phệ Linh Thử phỏng chừng phải đương trường mất mạng, bất quá còn hảo Nguyên Thương lực chú ý đều ở Tiêu Lăng Hàn trên người.

Không có độc dược, Nguyên Thương chỉ có thể cùng Tiêu Lăng Hàn tiếp tục đánh nhau, "Đang… Đang…" Nguyên Thương loan đao mắt thấy liền phải chém tới Tiêu Lăng Hàn trên eo, nhưng Tiêu Lăng Hàn cũng không phải ăn chay, hắn một cái ngửa người liêu kiếm lại tả cách, một đòn trí mạng cứ như vậy trốn rồi qua đi.

Đột nhiên, Nguyên Thương cảm giác chính mình trong cơ thể linh khí bắt đầu không chịu chính mình khống chế, đang ở chậm rãi xói mòn. Hắn chạy nhanh

thu hồi công hướng Tiêu Lăng Hàn loan đao, xoay người, ly Tiêu Lăng Hàn 5 mét xa mới ngừng lại được.

Nguyên Thương thần thức một tấc tấc đảo qua thân thể của mình, chậm rãi kiểm tra chính mình thân thể rốt cuộc nơi đó xảy ra vấn đề.

Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không buông tha cơ hội này, một phen phù triện, không cần linh thạch giống nhau hướng Nguyên Thương ném qua đi.

Nguyên Thương một bên tránh né phù triện công kích, một bên kiểm tra thân thể của mình, hắn đột nhiên phát hiện thân thể của mình cư nhiên có một cái rất nhỏ rất nhỏ hắc xà. Này xà chính chiếm cứ ở hắn đan điền trung, càng làm cho hắn hoảng sợ chính là nó đúng là hút chính mình Nguyên Anh.

"A…… A……" Nguyên Thương chỉ cảm thấy da đầu tê dại, lông tơ dựng ngược, không còn có tâm tư quản Tiêu Lăng Hàn, càng không có tâm tư đánh hắn thân thể chủ ý, hắn hiện tại là tự thân khó bảo toàn.

"Sư huynh, tên kia không phải là điên rồi đi?" Thượng Quan Huyền Ý đi đến Tiêu Lăng Hàn bên người, nhìn đang ở bên kia phát cuồng rống giận Hóa Thần kỳ tu sĩ, vừa rồi hắn cùng Tiêu Lăng Hàn đánh không phải rất hăng hái sao? Như thế nào đột nhiên liền…… Như vậy?

"Phỏng chừng là điên rồi, ngay từ đầu ta liền cảm thấy gia hỏa này đầu óc có vấn đề, hiện tại xem ra xác thật là có vấn đề." Tiêu Lăng Hàn nói, còn chỉ chỉ đầu mình.

"Hắn đi xa, chúng ta muốn hay không đuổi theo?" Nhìn Hóa Thần kỳ nam tu điên điên khùng khùng mà chạy xa, Thượng Quan Huyền Ý không cấm ra tiếng hỏi,

"Không cần, hắn hiện tại đều điên rồi, vạn nhất chờ một chút hắn một cái không nghĩ ra, liền phải tự bạo, chúng ta đây không phải phải bị hắn ngộ thương rồi sao?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Thật là như vậy sao?

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi xem xét liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, này Hóa Thần kỳ tu sĩ đột nhiên nổi điên, hắn như thế nào cảm thấy là Tiêu Đại Ma Vương làm đâu? Hắn giống nhau đều thừa hành trảm thảo muốn trừ tận gốc, không có khả năng không đuổi theo, này thực không bình thường, trừ phi hắn nhất định biết người nọ sống không được, mới sẽ không đi truy.

"Tiêu sư đệ, Thượng Quan sư đệ các ngươi hai cái không có việc gì đi?" Ân Thiên Thịnh nguyên bản cho rằng Tiêu Lăng Hàn hai người muốn đuổi theo cái kia chạy trốn Hóa Thần kỳ tu sĩ, kết quả hắn đợi nửa ngày chỉ thấy được hai người ở nơi đó nói chuyện phiếm.

"Không có việc gì! Ngươi đâu?" Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đồng thời quay đầu nhìn về phía Ân Thiên Thịnh, nói ra nói giống

nhau như đúc.

Ân Thiên Thịnh sửng sốt một chút, mới đáp: "Ta cũng không có việc gì, chỉ là bị chút bị thương ngoài da." Hắn chính là tận dụng mọi thứ đánh một chút, tuy rằng thực lực không bằng người, nhưng cũng không có hại.

"Chúng ta đây hiện tại đi Thiên Duệ độ kiếp bên kia, hắn hẳn là sắp kết thúc." Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía lôi điện giáng xuống địa phương, đối hai người nói.

"Ân."

Ba người vừa đến Ân Thiên Duệ độ kiếp địa phương không lâu, Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay lặng yên không một tiếng động nhiều một cái màu đen vòng tay.

Lúc trước ở cùng cái kia Hóa Thần kỳ tu sĩ đánh nhau thời điểm, Tiêu Lăng Hàn hướng người nọ trên người rót vào ba đạo ma khí, Mặc Ảnh dán lên ẩn thân phù lặng yên không một tiếng động đến gần rồi người nọ. Từ người nọ miệng vết thương chui vào hắn thân thể, cuối cùng hắn toàn bộ thân thể đều thành Mặc Ảnh bụng thực.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn một người bất động dùng Luyện Hư kỳ ngọc bài, còn rất khó giết chết hắn, bất quá có Phệ Linh Thử cùng Mặc Ảnh hỗ trợ hết thảy đều thực thuận lợi.

Chính cái gọi là chất lượng không đủ, số lượng tới thấu!

Lần này bọn họ thật đúng là chiếm số lượng thượng ưu thế.

Nơi xa xem diễn những người đó, thấy Hóa Thần kỳ tu sĩ ở Tiêu Lăng Hàn mấy người trong tay không có chiếm được chỗ tốt, cũng liền sôi nổi rút lui. Đối với Nguyên Anh kỳ cùng Kim Đan kỳ linh vũ, bọn họ cũng không có gì hứng thú, rốt cuộc Huyền Thiên đại lục linh khí nồng đậm, chỉ cần có bản lĩnh, không sợ chết, tu vi thực dễ dàng là có thể đạt tới Kim Đan kỳ cùng Nguyên Anh kỳ.

Cho nên Ân Thiên Duệ cái này Kim Đan kiếp độ đến cực kỳ thuận lợi, đâu giống Thượng Quan Huyền Ý Nguyên Anh kiếp biến đổi bất ngờ, liền tâm ma kiếp đều xuất hiện hai cái.

Một cái to rộng trong sơn động, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh năm người chính vây quanh đống lửa ngồi, đống lửa mặt trên giá một con tam cấp nứt mà heo, mà bọn họ nơi sơn động cũng vừa lúc là đống lửa thượng nứt mà heo động phủ.

Thịt nướng tư tư phát ra tiếng vang, một giọt nhiệt du theo no đủ thịt hoa văn chậm rãi trượt xuống, làm lòng người say.

Một trận mùi thịt truyền đến, mấy người đều có chút thèm ăn, bọn họ đã có đã lâu không có giống như bây giờ nhàn hạ thịt nướng ăn.

Tiêu Lăng Hàn đem đùi chỗ nhất tinh tế thịt dùng đao cắt xuống dưới, đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, sau đó hắn lại cắt một khối, đang chuẩn bị chính mình ăn, vừa nhấc đầu liền đối thượng tam song sáng lấp lánh đôi mắt.

Nhìn xem ba người, lại nhìn xem chính mình trong tay thịt, Tiêu Lăng Hàn vùi đầu hung hăng cắn một ngụm. Miệng đầy lửa nóng sôi trào, tràn đầy hạnh phúc cảm, thịt kinh than hỏa mạch lạc, vốn là hương khí bốn phía, lại nhân muối tiêu tương ớt làm rạng rỡ, trở nên càng thêm ngon miệng, trơn mềm, tiêu tô, tiên hàm, cay rát trong nháy mắt đều ở trong miệng quay cuồng lên vũ đạo lên, mỹ vị vị thẳng tới bựa lưỡi mũi nhọn đầy miệng mùi thịt.

"Ừng ực, ừng ực, rầm" ba tiếng nuốt nước miếng thanh âm đồng thời vang lên.

Tiêu Lăng Hàn liếc ba người liếc mắt một cái, tức giận nói: "Muốn ăn liền chính mình cắt, chẳng lẽ các ngươi còn chờ ta giúp các ngươi cắt hảo, lại uy đến các ngươi trong miệng?"

Thượng Quan Huyền Ý mỹ tư tư mà ăn trong tay yêu thú thịt, ngoài giòn trong mềm, thịt chất tươi ngon không nói, quan trọng nhất chính là, đây là Tiêu Lăng Hàn nướng thịt. Hắn ăn vô cùng thỏa mãn, chính mình đãi ngộ cùng những người khác quả nhiên là không giống nhau, ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng chính mình hẳn là đặc biệt đi!

"Rõ ràng Huyền Ý ăn thịt đều là ngươi cắt, đến chúng ta nơi này như thế nào liền phải chính chúng ta động thủ, kia có thể như vậy khác nhau đối……!" Ân Thiên Duệ nhỏ giọng nói thầm nói, chỉ là hắn lời nói còn không có nói xong, Mạc Vô Nhai chạy nhanh tắc một miếng thịt đến trong miệng hắn.

"A… Bỏng chết ta, Vô Nhai, ngươi làm gì? Ta nói cho ngươi, trong vòng 3 ngày không chuẩn ngươi thân ta." Ân Thiên Duệ thở phì phì trừng mắt Mạc Vô Nhai, muốn uy hắn thịt cũng không nói một tiếng, cũng không biết đầu lưỡi thượng có hay không khởi phao.

Nghe được Ân Thiên Duệ nói còn lại ba người đều quái dị mà nhìn về phía hắn, này hai người là khi bọn hắn không tồn tại đâu? Vẫn là không tồn tại?

Cảm nhận được ba đạo trần trụi tầm mắt, Ân Thiên Duệ mặt lập tức liền đỏ, vừa rồi tình huống khẩn cấp, hắn đều nói chút cái gì nha? Ném chết người!

Tiếp nhận Mạc Vô Nhai trong tay thịt nướng, Ân Thiên Duệ chạy nhanh vùi đầu khổ ăn, đầu cũng không dám nâng.

Ăn uống no đủ sau, Thượng Quan Huyền Ý đem lúc trước chiến lợi phẩm đem ra.

Tiêu Lăng Hàn trong tay cũng có một quả không gian giới tử, hắn cũng toàn bộ đem bên trong đồ vật dời đi ra tới.

"Oa, những người này cũng quá có tiền đi!" Nhìn đến trên mặt đất chồng chất linh thạch, Ân Thiên Duệ cầm lòng không đậu mà phát ra cảm thán.

"Đúng vậy, không nghĩ tới này ba người cư nhiên như vậy giàu có, cũng không biết này Huyền Thiên đại lục người có phải hay không đều như vậy giàu có?"

Mạc Vô Nhai cũng phụ họa nói, trong ánh mắt lại mạo quang, trong lòng lại nghĩ về sau làm giàu đường ra có.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 182

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 182 Huyền Thiên đại lục

【 thật nhiều chiến lợi phẩm 】 canh ba

Ba cái không gian giới tử linh thạch thêm lên xác thật không ít, chỉ là trung phẩm linh thạch liền có hơn bốn trăm vạn, thượng phẩm linh thạch cũng có tám vạn khối. Còn có các loại đan dược, trong đó độc dược tương đối nhiều, trân quý nhất đồ vật là vị kia Hóa Thần kỳ tu sĩ nhẫn trữ vật một quyển gọi là 《 Bách Độc Đan 》 thư tịch. Bên trong ghi lại rất nhiều độc dược luyện chế phương pháp, cùng với giải dược, còn có một ít kịch độc yêu thú. Giống nhau có chứa kịch độc yêu thú, chúng nó giải dược, đều ở yêu thú thân thể của mình.

Ân Thiên Duệ nhìn kia bổn 《 Bách Độc Đan 》 thư tịch mắt mạo lục quang, nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý có chút Miến Điện nói: "Cái kia, ta tuy rằng không có xuất lực, bất quá có phải hay không hẳn là ai gặp thì có phần a? Ta muốn không nhiều lắm, liền kia bổn 《 Bách Độc Đan 》 có thể hay không mượn ta đánh giá?" Nói xong, hắn có chút chờ mong nhìn hai người.

"Đức hạnh!" Thượng Quan Huyền Ý liếc Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, rốt cuộc thứ này đối hắn vô dụng, nhưng đối Tiêu Lăng Hàn hữu dụng.

"Cho ngươi một tháng thời gian đem mặt trên nội dung nhớ kỹ." Tiêu Lăng Hàn nói xong, trực tiếp đem Ân Thiên Duệ cùng kia bổn 《 Bách Độc Đan 》 thu vào Long Ngọc không gian trung.

Phía trước Tiêu Lăng Hàn liền suy xét đến Long Ngọc không gian có thời gian kém, chỉ cần linh thạch cùng thiên tài địa bảo đủ, vậy có thể mượn dùng không gian tu luyện. Nghĩ đến Mạc Vô Nhai mấy người đều theo chính mình, có đôi khi khả năng sẽ mượn dùng không gian tăng lên thực lực, vì thế hắn chuyên môn sáng lập một cái trụ địa phương. Như vậy Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần mỗi người đều có một cái phòng tu luyện, bất quá đều bị hắn dùng trận pháp đem nơi đó vây quanh lên, bọn họ hoạt động phạm vi chỉ có thể ở cái kia phòng tu luyện nội. Bên ngoài là hắn tư nhân không gian, tất nhiên là sẽ không đối bốn người này mở ra.

Ân Thiên Duệ còn không có từ Tiêu Lăng Hàn nói trung phản ứng lại đây, người liền thay đổi một chỗ.

Một gian phong bế thạch thất, nơi này chỉ có một tu luyện khi đả tọa dùng đệm hương bồ, mặt khác cái gì đều không có. Tuy rằng hắn biết Tiêu Lăng Hàn trên người có một cái tùy thân không gian, nhưng nơi này cũng quá khó coi, còn

không có hắn cung điện một nửa hảo, ít nhất hắn trong cung điện tài chất liền so này phòng tu luyện tài chất hảo. Ghét bỏ về ghét bỏ, nhưng hắn hiện tại ra không được, chỉ có thể ngồi xuống đọc sách.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn lại phân một ít linh thạch cấp Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh, rốt cuộc này hai tên gia hỏa túi sợ là so với bọn hắn mặt còn muốn sạch sẽ. Dư lại hắn đều cho Thượng Quan Huyền Ý, rốt cuộc Thượng Quan Huyền Ý vừa mới thăng cấp Nguyên Anh kỳ, hắn hiện tại còn cần củng cố cảnh giới.

Mạc Vô Nhai lấy ra một trương bản đồ đưa cho Tiêu Lăng Hàn, "Đây là ngươi muốn ta mua bản đồ, Phi Thiên Thành chỉ có đạt tới phụ cận thành trì lộ tuyến đồ, lại xa một ít yêu cầu đến mặt khác thành trì đi mua."

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận bản đồ, bắt đầu nghiên cứu bọn họ tiếp được nên đi nơi đó đi.

Vốn dĩ phía trước Tiêu Lăng Hàn còn lo lắng mấy người trên người trúng âm linh độc, mặc kệ đi đến nơi nào đều sẽ bị người biết chính mình mấy người là bị Huyền Âm Tông đánh dấu tu sĩ.

Làm Tiêu Lăng Hàn có chút ngoài ý muốn chính là Mặc Ảnh nói cho hắn, trên người hắn Ám linh căn yêu cầu hấp thu ma khí mới có thể tăng lên tu vi. Mà độc tố nào có ma khí lợi hại, hắn một vận chuyển công pháp, thủ đoạn chỗ âm tự liền một chút làm nhạt đi xuống, mười tức sau liền biến mất vô tung vô ảnh. Bào chế đúng cách, hắn lại đem Thượng Quan Huyền Ý mấy người trên người âm linh độc cùng nhau cấp hấp thu.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một chi phù bút, trên bản đồ thượng làm một cái đánh dấu, ý bảo Mạc Vô Nhai mấy người đều nhìn qua, hắn mới nói nói: "Chúng ta hiện tại ở cái này vị trí, chỉ cần trải qua Thúy Lĩnh sơn mạch, chúng ta là có thể tới Thương Huyền Tông sở quản hạt Minh Hồ Thành."

"Kia tới Minh Hồ Thành đại giai yêu cầu bao lâu thời gian?" Ân Thiên Thịnh ra tiếng hỏi, bọn họ đã là Phi Thiên Thành chậm trễ năm ngày, lại chờ Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ cùng nhau độ kiếp chậm trễ hai ngày, ly Sở Mục Thần trở về đã qua bảy ngày.

"Chúng ta đều là lần đầu tiên, không kinh nghiệm!" Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói, Ân Thiên Thịnh gia hỏa này người ở chỗ này, tâm đã bay đến Thiên Tinh Thành đi. Cũng trách hắn tự làm tự chịu, ai làm hắn lộng một cái cái gì vị hôn thê ra tới, này không, báo ứng tới đi!

Thượng Quan Huyền Ý còn không biết, hắn nói báo ứng cũng có hay không tới, chờ mấy người tới rồi Thiên Tinh Thành, Ân Thiên Thịnh nghe được cái kia tin tức mới chân chính giống như sét đánh giữa trời quang.

"Đại ca nếu là thực nhàn có thể trước tu luyện." Mạc Vô Nhai từ từ tới một câu.

Ân Thiên Thịnh: "……" Đây là ghét bỏ hắn tu vi thấp! Nha, từ bị gia hỏa này đánh bại một lần lúc sau, liền không còn có thắng quá hắn, ngẫm lại liền làm giận! Không phải nói pháp tu đều là nhược kê, kiếm tu có thể vượt cấp khiêu chiến, như thế nào đến chính mình nơi này liền thất bại đâu?

"Các ngươi hai cái dứt khoát đều tiến ta tùy thân không gian tu luyện hảo." Tiêu Lăng Hàn nói xong, không đợi hai người phản ứng cùng phản đối, vung tay lên, hai người đều biến mất ở trong sơn động.

Cái này thanh tĩnh, hiện tại chỉ có hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý, rốt cuộc không có một cái bóng đèn.

"Sư huynh, ta nếu không cũng tiến ngươi tùy thân không gian đi bế quan, củng cố tu vi?" Thượng Quan Huyền Ý thấy mọi người đều đi tu luyện, hắn cũng tưởng tu luyện, rốt cuộc chính mình ly Tiêu Lăng Hàn chỉ kém một cái tiểu cảnh giới.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Cái này lý do hảo cường đại, hai người thế giới cứ như vậy không có!

"Ngươi thật sự muốn đi bế quan?" Tiêu Lăng Hàn không xác định lại lần nữa hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý kiên định gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn mặc, duỗi tay xoa nhẹ đầu của hắn, bất tri bất giác Thượng Quan Huyền Ý thân cao đều mau đuổi kịp chính mình.

Hôm sau sáng sớm……

Trên cây chim tước ở vui sướng mà bay lượn kêu to, bạn róc rách nước chảy thanh ở trong gió nhẹ thật lâu mà quanh quẩn. Tiêu Lăng Hàn năm người đón tia nắng ban mai đi ở trong rừng, bọn họ vốn dĩ tính toán ngự kiếm phi hành nhanh chóng xuyên qua rừng cây, nhưng bước lên phi kiếm, bọn họ mới biết được nguyên lai Thúy Lĩnh sơn mạch là một mảnh cấm không khu.

Năm người chỉ có thể khổ bức từng bước một mà đi, lại lần nữa xuyên qua một rừng cây, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên dừng bước.

"Làm sao vậy, Tiêu đại ca?" Ân Thiên Duệ đi ở Tiêu Lăng Hàn mặt sau, thiếu chút nữa liền đụng phải hắn phía sau lưng, may mắn kịp thời dừng lại.

"Cái này địa phương, chúng ta vừa rồi có phải hay không đã đi qua?" Tiêu Lăng Hàn đánh giá một chút bốn phía, phát hiện cái này địa phương hết sức quen thuộc.

Mạc Vô Nhai ra tiếng hỏi: "Chẳng lẽ là trận pháp?"

"Không có trận pháp." Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đồng thời nói, vừa rồi Tiêu Lăng Hàn đã mở ra linh nhãn xem qua, không có nhìn đến trận pháp dấu vết, Thượng Quan Huyền Ý cũng không có phát giác đã có trận pháp.

"Nếu không chúng ta làm một cái ký hiệu, tiếp tục đi?" Ân Thiên Thịnh ở một cây trên đại thụ chém nhất kiếm, nhìn còn lại bốn người.

Mấy người lẫn nhau nhìn nhìn, nhất trí quyết định tiếp tục về phía trước đi, lần này Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn đều mở ra linh nhãn chú ý chung quanh hoàn cảnh.

Sau nửa canh giờ, mấy người đứng ở một cây đại thụ hạ, ngẩng đầu nhìn trên đại thụ lúc trước bị Ân Thiên Thịnh lưu lại dấu vết. Mấy người lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều nhăn lại mi, hiển nhiên một cái hai cái cũng không biết là chuyện như thế nào.

Linh quang chợt lóe, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ tới một cái khả năng, nhưng lại không quá xác định.

Hắn vẫn là hướng mấy người nói: "Ta hoài nghi nơi này rất có thể bị một cái Đại Thừa kỳ trở lên đại năng lợi dụng không gian phong tỏa, đem khu vực này cùng ngoại giới ngăn cách khai, cho nên chúng ta mới có thể vẫn luôn ở cùng khu vực đảo quanh."

"Đại Thừa kỳ? Kia đến là cái gì tu vi?" Ân Thiên Duệ đầy mặt tò mò hỏi.

"Nguyên Anh kỳ lúc sau là Hóa Thần kỳ, Hóa Thần kỳ lúc sau là Hợp Thể kỳ, Hợp Thể kỳ lúc sau là Luyện Hư kỳ, Luyện Hư kỳ lúc sau mới là Đại Thừa kỳ."

Nghe Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Ân Thiên Duệ không cấm nhăn lại tú khí mày, "Chúng ta đây còn có thể đi ra ngoài sao?"

"Này Đại Thừa kỳ tiền bối hẳn là sớm đã đi về cõi tiên, bằng không ai sẽ không có việc gì ở một mảnh trong rừng, phong tỏa như vậy một mảnh không gian, kia đến tiêu hao hắn nhiều ít linh khí?" Thượng Quan Huyền Ý suy đoán nói, rốt cuộc ai sẽ như vậy nhàm chán vẫn luôn đãi ở một chỗ. Huống chi bọn họ này một đường đi tới, một người qua đường đều không có nhìn thấy, nghĩ đến Huyền Thiên đại lục người hẳn là biết Thúy Lĩnh sơn mạch có như vậy một chỗ, cho nên mọi người đều tránh đi nơi này.

Ân Thiên Duệ buồn bực nói: "Kia hắn trước khi chết lưu một cái kết giới ở chỗ này làm gì? Này không phải chuyên môn hố người sao?"

Mạc Vô Nhai suy đoán nói: "Kia không nhất định, nói không chừng là vì tìm kiếm truyền nhân."

Nghe thấy Mạc Vô Nhai nói như vậy, Ân Thiên Duệ đôi mắt một chút liền sáng, "Kia còn chờ cái gì, chúng ta nhanh lên đi tìm xem, nói không chừng ta chính là tiền bối người có duyên."

Ân Thiên Thịnh tức giận gõ Ân Thiên Duệ đầu một cái, đều khi nào còn nghĩ truyền thừa, có thể đi ra ngoài liền không tồi.

"Đại ca, ngươi đánh ta làm gì?" Ân Thiên Duệ che lại bị gõ đầu, đầy mặt lên án trừng mắt Ân Thiên Thịnh.

"Đại ca ngươi là làm ngươi tỉnh tỉnh, ban ngày ban mặt liền bắt đầu nằm mơ!" Thượng Quan Huyền Ý vui sướng khi người gặp họa nói.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, Ân Thiên Duệ nhìn về phía nhà mình đại ca, quả nhiên liền thấy hắn gật gật đầu. Ân Thiên Duệ vẻ mặt sùng bái nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, "Huyền Ý, ngươi sẽ thuật đọc tâm?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, nghiêm túc nói: "Đúng vậy, cho nên ngươi về sau tốt nhất không cần ngay trước mặt ta ở trong lòng mắng ta, nếu như bị ta phát hiện, ta sẽ không thương hương tiếc ngọc." Nói, hắn còn đem ngón tay tiết niết đến "Khanh khách" vang.

Ân Thiên Duệ nuốt nuốt nước miếng, xua xua tay, "Huyền Ý, ngươi yên tâm, ta là chưa bao giờ sẽ ở trong lòng mắng ngươi, giống nhau ta xem ngươi không vừa mắt giáp mặt liền nói ra tới."

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý triều chính mình đi tới, Ân Thiên Duệ chạy nhanh đứng dậy chạy đến Mạc Vô Nhai phía sau. Dò ra một cái đầu, nhược nhược nói: "Huyền Ý, ngươi hiểu lầm, ta ý tứ là ta không có xem ngươi không vừa mắt. Ngươi xem ngươi lớn lên mặt như quan ngọc, mắt như sao sáng, tấn nếu đao tài, mi như mặc họa, mũi như huyền gan, quỳnh lâm ngọc thụ, ta xem ngươi thực thuận mắt, phi thường thuận mắt, đặc biệt thuận mắt."

Này thực lực không được, phải chụp nhân mã thí, Ân Thiên Duệ chỉ biết Tiêu Lăng Hàn thích nghe người khác khen hắn.

Không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý cũng là cái dạng này người, bị chính mình khen hai câu, hắn khóe mắt đuôi lông mày đều là ý cười, thật đúng là gần mực thì đen, gần đèn thì sáng!

Hai người chơi đùa công phu, Tiêu Lăng Hàn đã nướng hảo một con linh thảo thỏ, này linh thảo thỏ vẫn là hắn ở Hoàng Cực đại lục thời điểm mua mấy chỉ dưỡng ở trong không gian, bất quá hiện tại đã có mấy chục chỉ.

"Không phải tối hôm qua mới ăn đồ vật sao?" Ân Thiên Thịnh nhìn trong tay thịt nướng, có chút buồn bực hỏi.

"Ngươi không ăn, liền cho ta." Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Ân Thiên Thịnh, đừng nhìn gia hỏa này ngày thường buồn không gặm thanh, mỗi lần ăn cái gì đều là hắn ăn nhiều nhất.

"Này không phải ra không được sao? Nhàn rỗi cũng là nhàm chán, dù sao hiện tại đã đến cơm trưa thời gian."

Mọi người: "……" Mọi người đều đã tích cốc, có thể không cần ăn cơm!

Tiêu Lăng Hàn thong thả ung dung xé xuống một miếng thịt bỏ vào trong miệng, chậm rãi nhấm nháp lên, thế giới này đồ ăn ăn ngon làm hắn muốn ngừng mà không được. So với địa cầu đồ ăn muốn cao hơn mấy trăm cái cấp

bậc, tùy tiện phóng điểm gia vị này hương vị đều là mỹ vị món ngon. Chủ yếu vẫn là địa cầu đồ vật đều bị ô nhiễm, hơn nữa còn không có linh khí.

Quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn ăn vui vẻ, trên má hai bên quai hàm phình phình, rất là đáng yêu, giống như là một con hamster nhỏ. Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn vô cùng may mắn lúc trước vì làm nhiệm vụ, chuyên môn đi học trù nghệ. Cho nên hiện thực nói cho mọi người cái gì kỹ năng đều phải học, luôn có có tác dụng thời điểm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 183

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 183 Huyền Thiên đại lục

【 phát hiện huyền linh quả 】 canh bốn

Đãi năm người đem một con linh thảo thỏ ăn xong, Tiêu Lăng Hàn mới đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Huyền Ý, đem Phệ Linh Thử thả ra, vì đại gia dẫn đường.”

“Tham ăn quỷ còn có tìm đường cái này thiên phú? Ta như thế nào không biết?” Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử từ khế ước không gian thả ra, hồ nghi mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Nó không có tìm đường thiên phú, nó có thể tầm bảo, nếu là nơi này có bảo vật, mang lên hắn chuẩn không sai, nói không chừng nó thật đúng là có thể đem chúng ta mang đi ra ngoài.” Tiêu Lăng Hàn nói, ném một khối thượng phẩm linh thạch cấp Phệ Linh Thử.

“Chi chi chi ~!” Chuột gia xoay người, này khủng bố gia hỏa cũng bắt đầu lấy lòng chính mình.

“Di, Huyền Ý, ngươi khiết ước thú cư nhiên là một con lão thử, cùng ngươi thực xứng đôi!” Ân Thiên Duệ nhìn ghé vào Thượng Quan Huyền Ý trên vai Phệ Linh Thử, chế nhạo nói.

“Chi chi chi ~~” từ đâu ra có mắt như mù, thế nhưng xem thường ngươi chuột đại gia.

“Này, này, nó vừa rồi thế nhưng đối ta trợn trắng mắt!” Ân Thiên Duệ khiếp sợ chỉ vào Phệ Linh Thử, vẻ mặt thấy quỷ biểu tình.

“Đại kinh tiểu quái! Tên của nó kêu tham ăn quỷ, nó nhưng thông minh. Ngươi nhưng ngàn vạn không cần đắc tội nó, bằng không nó sẽ làm ngươi trở thành một cái kẻ nghèo hèn.” Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay sờ sờ Phệ Linh Thử, nhắc nhở một bên hoàn toàn không đem nó để vào mắt Ân Thiên Duệ.

“Nó có như vậy lợi hại?” Ân Thiên Duệ không cấm hoài nghi hỏi.

“Ngươi cũng không nên hoài nghi nó bản lĩnh, nó hiện tại chính là tứ cấp yêu thú, tương đương với nhân loại Nguyên Anh kỳ.”

Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó làm Phệ Linh Thử mang theo đoàn người hướng linh khí nồng đậm địa phương đi đến.

Năm người bảy vòng tám quải đi vào một cái sơn động trước, phía trước bọn họ cũng đi ngang qua nơi này, cũng không có nhìn đến nơi này có sơn động, hiện

tại Phệ Linh Thử thay đổi một vị trí mang đại gia lại đây, trước mặt liền nhiều ra một cái sơn động.

【 chủ nhân, bên trong có thứ tốt, hương vị hương hương. 】 Phệ Linh Thử cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói.

"Tham ăn quỷ nói bên trong có thứ tốt, sư huynh, chúng ta hiện tại liền đi vào?" Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử lời nói, thuật lại cấp mấy người, theo sau hỏi Tiêu Lăng Hàn.

"Ta đi lên mặt, Ân Thiên Thịnh cản phía sau." Tiêu Lăng Hàn lấy ra một phen kiếm, đi tuốt đàng trước mặt.

Mới vừa tiến vào trong động, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền cảm giác được bên trong linh khí rõ ràng muốn so bên ngoài nồng đậm. Hắn tiểu tâm về phía đi trước đi, dọc theo đường đi cũng không có đụng tới hãm giếng, cơ quan, trận pháp linh tinh, thực thuận lợi tới rồi bên trong.

Vào sơn động nội, đập vào mắt chính là một cái rộng lớn huyệt động, một cây 3 mét cao thụ, mặt trên treo mười cái xanh mượt quả tử.

"Huyền linh quả!" Thấy quả tử trong nháy mắt, Ân Thiên Duệ kinh hô một tiếng.

"Huyền linh quả? Tiểu đệ, này huyền linh quả có tác dụng gì?" Ân Thiên Thịnh ra tiếng hỏi, hắn đối này những thiên tài địa bảo dốt đặc cán mai. Trước kia ở Học viện Hoàng Cực đi ra ngoài làm nhiệm vụ, nếu là yêu cầu tìm kiếm linh thảo linh quả giống nhau hắn đều là cùng Sở Mục Thần cùng đi, nhận linh thảo những cái đó tự nhiên có Sở Mục Thần.

"Huyền linh quả, có thể trợ giúp Hóa Thần kỳ dưới tu sĩ đột phá một cái tiểu cảnh giới."

Nghe xong Ân Thiên Duệ nói, mấy người đều ngẩng đầu ánh mắt tràn ngập cực nóng mà nhìn về phía trên cây quả tử.

"Cẩn thận." Tiêu Lăng Hàn một phen kia Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình phía sau, một đạo tường băng xuất hiện ở mấy người trước mặt. Đúng là Tiêu Lăng Hàn, Mạc Vô Nhai cùng Thượng Quan Huyền Ý ba người đồng thời phát động băng hệ pháp thuật.

Theo sau mấy người đều sôi nổi lấy ra pháp khí, chuẩn bị tùy thời chiến đấu, lúc này đại gia mới thấy rõ vừa rồi công kích mọi người chính là một cái mãng. Nó chính phun tin tử, thèm nhỏ dãi nhìn mấy người, nhìn dáng vẻ nó hẳn là đói bụng thật lâu.

"Tứ cấp đỉnh đại viên mãn thanh độc mãng, mọi người đều cẩn thận một chút, nó chính thật sự lớn nhỏ phỏng chừng có cái này sơn động một nửa."

Mới vừa vào sơn động thời điểm, Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn liền ở tìm huyền linh quả thụ bảo hộ yêu thú, chỉ là cái kia thanh độc mãng quá giảo hoạt. Nó cư

nhiên thu nhỏ lại thân mình bàn ở huyền linh quả trên cây, hơn nữa có lá cây che đậy, trong khoảng thời gian ngắn không có nhìn đến nó, thiếu chút nữa liền mắc mưu của nó.

"Phanh phanh phanh" thanh độc mãng dùng thân rắn va chạm tường băng, mắt thấy tường băng sắp rách nát.

Tiêu Lăng Hàn lập tức ra tiếng nói: "Huyền Ý, chúng ta hai cái dùng băng hệ pháp thuật chủ công, Ân sư huynh, Thiên Duệ, Mạc sư huynh các ngươi ba người từ bên phối hợp tác chiến, đại gia tiểu tâm một ít."

"Thu được!"

"Oanh" liền ở thanh độc mãng phá khai tường băng trong nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau. Hai người đồng thời ra tay, Tiêu Lăng Hàn trong tay kiếm lộ ra hàn quang nhất kiếm đâm vào thanh độc mãng đôi mắt thượng. Thượng Quan Huyền Ý rất có ăn ý đâm vào thanh độc mãng một khác con mắt thượng, hai người đều ở thân kiếm càng thêm chú băng thuộc tính linh khí. Chỉ thấy thanh độc mãng đau đến rung đùi đắc ý, mắt thấy cái đuôi sắp quét trung hai người, hai người cùng nhau huyền phù ở giữa không trung. Tu vi đạt tới Nguyên Anh kỳ sau, có thể không mượn dùng phi kiếm cũng có thể ngự không phi hành.

Thanh độc mãng nổi điên giống nhau khắp nơi tán loạn, Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh ba người đều trốn xa chút. Nhìn đến thanh độc mãng thảm trạng, ba người không có chút nào đồng tình, ngược lại nóng lòng muốn thử mà tưởng đi lên bổ thượng nhất kiếm.

"Huyền Ý, nhớ kỹ đừng dùng hỏa hệ pháp thuật công kích, chờ hạ ta phải dùng này thanh độc mãng huyết, lấy tới điều chế phù văn dịch." Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý không yên tâm dặn dò nói, hắn đã không có tứ cấp phù văn dịch.

Hoàng Cực đại lục tứ cấp yêu thú cũng không phải là cải trắng, Tiêu Lăng Hàn trên người cũng không có tứ cấp yêu thú huyết, phía trước ở Thiên Tinh Các mua đã sớm dùng xong rồi. Tới Huyền Thiên đại lục còn không có tới kịp đi mua, liền vội vội vàng vàng rời đi Phi Thiên Thành.

"Hảo, sư huynh, ta chỉ dùng băng hệ pháp thuật."

"Động thủ!" Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa hướng thanh độc mãng phát động công kích, hai người một cái công kích một cái lui ra phía sau, lẫn nhau chiếu ứng.

Mắt thấy thanh độc mãng thân thể muốn biến đại, Ân Thiên Thịnh tìm đúng cơ hội một phen bạo phá phù ném vào thanh độc mãng trong miệng. "Phanh phanh phanh" thanh thanh độc mãng trong miệng nổ tung, nó khó chịu lắc đầu.

Sau nửa canh giờ, thanh độc mãng rốt cuộc bị năm người hợp lực cấp ngao đã chết, Tiêu Lăng Hàn lập tức thu thập máu, miễn cho máu đọng lại ở trong thân

thể.

“Huyền linh quả nhìn dáng vẻ còn không có thành thục!” Ân Thiên Duệ tiến đến huyền linh quả dưới tàng cây mặt quan khán một trận, có chút tiếc nuối nói.

“Bạch cao hứng một hồi!” Ân Thiên Thịnh thanh kiếm cắm trên mặt đất, si ngốc nhìn trên cây quả tử.

“Nước miếng chảy ra lạp!”

Thượng Quan Huyền Ý mới vừa cùng Tiêu Lăng Hàn đem thanh độc mãng thi thể xử lý tốt, đi tới liền nhìn đến ba người nhìn huyền linh quả trên cây huyền linh quả, đôi mắt liền luyến tiếc chớp một chút, kia một bộ thèm nhỏ dãi bộ dáng, không biết còn tưởng rằng là thấy ái mộ người.

“Không biết huyền linh quả là cái gì hương vị, giống như nếm thử.” Ân Thiên Duệ nói còn chép một chút miệng.

“Huyền linh quả thành thục sẽ biến thành màu vàng nhạt, xem trên cây huyền linh quả hẳn là lại có hai tháng là có thể thành thục.” Tiêu Lăng Hàn đến gần huyền linh quả thụ cẩn thận quan sát một chút, mới nói nói.

“Chẳng lẽ chúng ta muốn ở chỗ này chờ hai tháng?”

Ân Thiên Thịnh nhíu mày, Sở Mục Thần bên kia còn không biết là tình huống như thế nào, này quá hai tháng lại đi cũng không biết sẽ phát sinh chuyện gì?

“Không cần, sư huynh có thể thu phục!”

Thượng Quan Huyền Ý mở to sáng lấp lánh đôi mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn có thể đem huyền linh quả thụ nhổ trồng đến hắn tùy thân trong không gian đi, như vậy một buổi tối hẳn là là có thể thành thục. Tu vi có thể tăng trưởng một cái tiểu cảnh giới, kia chính mình tu vi không phải liền đuổi theo Tiêu Đại Ma Vương tu vi sao? Cũng không đúng, hắn cũng sẽ ăn, bạch cao hứng một hồi, bất quá có thể tăng lên một cái tiểu cảnh giới đã là bao nhiêu người nằm mơ đều tưởng sự tình.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, còn lại ba người đều nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào huyền linh quả thụ dưới tàng cây, một bàn tay nắm lấy thân cây, dưới chân mặt dùng ra thổ hệ pháp thuật, liền thụ mang trên mặt đất một khối to bùn đất cùng nhau dọn vào Long Ngọc không gian trung. Hiện tại Long Ngọc không gian linh khí nồng đậm, nuôi sống kẻ hèn một cây huyền linh quả thụ tự nhiên không nói chơi.

“Ta dưỡng ở tùy thân trong không gian, ngày mai hẳn là là có thể ăn.”

Tiêu Lăng Hàn vừa mới nói xong, dưới chân mặt đột nhiên xuất hiện một cái động, không hề chuẩn bị hắn trực tiếp rớt đi xuống.

“Sư huynh!” Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy đang muốn duỗi tay đi kéo Tiêu Lăng Hàn, kết quả chậm một bước, hắn tay bắt một cái không. Ngơ ngác mà nhìn chính mình tay phải, Thượng Quan Huyền Ý tâm loạn như ma, lo lắng không thôi, theo sát sau đó nhảy vào trong hắc động.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đều vào hắc động, Ân Thiên Duệ nhìn xem nhà mình đại ca, lại nhìn xem Mạc Vô Nhai, không khỏi hỏi: “Chúng ta làm sao bây giờ?”

Mạc Vô Nhai suy nghĩ một chút, nói: “Đi theo đi xuống nhìn xem.” Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Ân Thiên Thịnh.

Ân Thiên Thịnh lại là trực tiếp nhảy xuống.

Thấy vậy, Mạc Vô Nhai bắt lấy Ân Thiên Duệ tay, hai người cũng đi theo cùng nhau nhảy xuống.

Thiên Tinh Thành……

Ở vào Thiên Tinh Thành ở giữa có một tòa xa hoa lại khí phái phủ đệ, phủ đệ trên cửa lớn rồng bay phượng múa khắc hoạ “Sở phủ” hai chữ. Tu vi thấp người căn bản không dám nhìn thẳng Sở phủ hai chữ, đây là từ Sở gia lão tổ sở khắc hoạ tự, mặt trên bao hàm hắn sở tu luyện đạo pháp.

Sở phủ có một cái hẻo lánh sân, sân bị cao cao tường vây vây quanh, tường ước hai mét cao, thượng phúc hắc ngói, đầu tường xây thành cao thấp phập phồng cuộn sóng trạng. Ở giữa một tháng động hồng sơn đại môn hờ khép, có tiếng đàn mơ hồ từ trong phòng truyền trừ tới, trên cửa màu đen tấm biển thượng thư “Thần viện” hai cái thiếp vàng chữ to.

Lúc này, một người ăn mặc màu lam pháp y nam tử, hắn mang theo hai gã ăn mặc màu xanh lơ quần áo tùy tùng, tiến vào cái này hẻo lánh sân.

Tiến vào sân liền thấy nhà chính, đang có một người, hắn ngồi ngay ngắn ở một trương án trước bàn.

Án trên bàn thả một trận thúy lục sắc đàn cổ, nó đồng thời vẫn là một kiện một bậc pháp khí.

Ngồi ngay ngắn tại án trác trước người đang ở đánh đàn, đầu ngón tay lên xuống gian tiếng đàn chảy xuôi, hoặc hư hoặc thật, biến đổi thất thường. Tựa u khe tích tuyền mát lạnh linh hoạt kỳ ảo, tinh xảo đặc sắc, rồi sau đó thủy tụ thành róc rách róc rách cường lưu, lấy ngoan cường sinh mệnh lực xuyên qua núi non trùng điệp, đá ngầm bãi nguy hiểm, hối nhập sóng gió quay cuồng sông biển, cuối cùng xu với bình tĩnh, chỉ dư từ từ âm bội, tựa cá nhảy mặt nước ngẫu nhiên bắn khởi bọt sóng.

Đánh đàn người đúng là Sở Mục Thần, nhận thấy được có người đã đến, hắn lập tức liền không có tiếp tục đánh đàn tâm tư.

Tiếng đàn đình chỉ sau, ăn mặc màu lam pháp y nam tử một mình tiến vào nhà chính.

“Bạch bạch bạch” tiếng vỗ tay vang lên.

Tên này nam tử tên là Trịnh Húc Siêu, hắn là Hồng Phát thương hành hiện nay thiếu chủ, Hồng Phát thương hành chính là một cái khác cùng Sở gia cùng so sánh kinh thương thế gia. Bất quá lại cùng Sở gia cách rất xa khoảng cách, Hồng Phát thương hành ở Linh Vận Tông cùng Mạc Thừa Các trung gian.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 184

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 184 Huyền Thiên đại lục

【 Sở Mục Thần tình hình gần đây 】 canh năm

Trịnh Húc Siêu nhìn ngồi ngay ngắn tại án trác trước người, trong mắt xẹt qua một tia kinh diễm. Còn nhớ rõ năm ngày trước, hắn mới ra Truyền Tống Trận liền nhìn đến một vị lớn lên cực kỳ tuấn mỹ nam tử, lập tức hắn liền nhiệt tình đi theo đối phương chào hỏi, lại đổi lấy đối phương lạnh như băng một ánh mắt.

Trịnh Húc Siêu lập tức liền tới rồi hứng thú, tiến đến tìm hiểu một phen, mới biết được, nguyên lai người này là Sở gia gia chủ con vợ lẽ. Mấy năm trước đi Hoàng Cực đại lục rèn luyện, đáng tiếc bị thương đan điền, hiện tại chính là một cái không hề tu vi phế nhân. Hắn nghe xong sau còn một trận tiếc hận, này không phải bạch mù hắn kia trương tuấn mỹ mặt sao?

Ngay sau đó hắn liền nghĩ đến chính mình cái kia tàn phế đại ca, vừa lúc nhà mình đại ca hủy dung không nói, kinh mạch còn phế đi, hiện tại chính là một cái không ai muốn song nhi, xứng với Sở gia cái này phế nhân chính thích hợp.

"Không nghĩ tới Sở gia ngũ thiếu gia còn sẽ đánh đàn, tiếng đàn miễn miễn cưỡng cưỡng có thể vào nhĩ."

Trịnh Húc Siêu mở ra trong tay quạt xếp, lay động một chút, đột nhiên hắn vừa thu lại cây quạt, dùng cây quạt khơi mào Sở Mục Thần cằm.

Tấm tắc hai tiếng, Trịnh Húc Siêu cảm thán nói: "Lớn lên thật đúng là không tồi, chính là tiện nghi ta kia đại ca, bất quá hai cái phế vật ở bên nhau, như vậy tổ hợp hẳn là thực xứng đôi."

Sở Mục Thần nhắm hai mắt, căn bản không đi xem Trịnh Húc Siêu, hắn sợ chính mình một cái không nhịn xuống liền vặn gãy người này cổ.

Đúng lúc này, bên ngoài lại đi vào tới một người, nàng khoác một bộ lụa mỏng bạch y, hãy còn tựa đang ở yên trung sương mù. Đến gần mới thấy rõ nàng dung nhan, mắt hàm xuân thủy, sóng mắt đảo mắt, trên đầu Oa đọa búi tóc nghiêng cắm bích ngọc long phượng thoa, hương kiều ngọc nộn tú yếp diễm so hoa kiều, chỉ như tước hành căn khẩu như hàm chu đan, nhất tần nhất tiếu đều động nhân tâm hồn.

Người tới đúng là Sở Mục Thần tứ tỷ: Sở Mục Yên, đương nàng thấy Trịnh Húc Siêu khi, trong mắt rõ ràng mang theo một tia tình tố, gương mặt ửng đỏ, e lệ ngượng ngùng.

“Trịnh thiếu chủ, ngươi cũng là tới xem ta ngũ đệ sao?” Sở Mục Yên như hoàng oanh thanh âm mỹ diệu, khiến người say mê, đánh vỡ một thất yên lặng.

“Ân, chúng ta hai nhà liên hôn, ta tất nhiên là đến xem tương lai ca phu. Nói như vậy Sở tiên tử ngươi cũng là đặc biệt tới thăm ngũ thiếu? Không nghĩ tới các ngươi tỷ đệ cảm tình tốt như vậy, nếu là ta đại ca cũng có thể giống ngươi đối ngũ thiếu đối với ta như vậy thì tốt rồi.” Trịnh Húc Siêu đối với Sở Mục Yên hơi hơi mỉm cười, ôn hòa có lễ nói, nói đến mặt sau khi, trên mặt lộ ra mất mát, khổ sở biểu tình.

Nghe thấy Trịnh Húc Siêu nói nàng cùng Sở Mục Thần quan hệ hảo, Sở Mục Yên xấu hổ cười cười, bọn họ tỷ đệ quan hệ hảo, mới là lạ! Nàng hôm nay là chuyên môn tới chế nhạo Sở Mục Thần.

“Không quan hệ, đại ca ngươi không hiểu ngươi, luôn có người có thể lý giải ngươi.” Sở Mục Yên ánh mắt ôn nhu nhìn Trịnh Húc Siêu, ý có điều chỉ nói.

Trịnh Húc Siêu là đương nhiệm Trịnh gia gia chủ con thứ hai, nếu là trung gian không có biến cố, kia hắn rất có thể chính là Hồng Phát thương hành người nối nghiệp, cũng là tương lai Trịnh gia gia chủ. Nếu là gả cho hắn, kia về sau chính mình chính là Trịnh gia gia chủ phu nhân.

Nghĩ đến đây, Sở Mục Yên nhìn về phía Trịnh Húc Siêu ánh mắt mang theo lửa nóng, không chút nào che giấu chính mình tình yêu.

Trịnh Húc Siêu tất nhiên là cảm nhận được Sở Mục Yên kia nóng rát tầm mắt, bất quá hắn làm bộ không biết gì. Đối với Sở Mục Yên xin lỗi nói: “Ta mẫu thân cũng như vậy cùng ta nói rồi, Sở tiên tử hẳn là có chuyện muốn cùng ngũ thiếu đơn độc nói, kia Trịnh mỗ liền không quấy rầy, cáo từ!” Nói xong, Trịnh Húc Siêu bước nhanh đi ra nhà chính, mang theo hai cái tùy tùng rời đi cái này hẻo lánh tiểu viện.

“Trịnh thiếu chủ, tái kiến!” Sở Mục Yên Y Y không tha nhìn Trịnh Húc Siêu biến mất ở trong sân, thật lâu dời không ra tầm mắt.

Lại một trận du dương tiếng đàn nhớ tới, Sở Mục Yên mới hồi phục tinh thần lại, quay đầu lại lần nữa nhìn về phía Sở Mục Thần khi, trong mắt nhiều một mạt phức tạp. Bất quá thực mau đã bị một tia khoái ý sở thay thế được, “Đều thành phế vật còn đạn cái gì cầm, ngũ đệ, nói cho ngươi một cái tin tức tốt, lại quá không lâu ngươi liền phải gả đi Trịnh gia làm tới cửa con rể.”

Sở Mục Yên nói xong, thấy Sở Mục Thần không có chút nào phản ứng, lãnh “Hừ” một tiếng, tiếp tục nói: “Nghe nói kia Trịnh gia đại thiếu gia không chỉ có hủy dung, kinh mạch còn toàn phế, các ngươi hai cái hiện tại đều là phế vật, thật đúng là xứng đôi.”

Sở Mục Thần nhắm mắt, che khuất trong mắt sát ý.

Hắn ở trong lòng nhất biến biến báo cho chính mình, nhịn một chút, chờ cứu ra mẫu thân liền có thể rời đi lúc này mới lang hổ báo Sở gia, về sau không bao

giờ phải về tới.

Đến nỗi Sở Mục Yên trong miệng theo như lời việc hôn nhân, hắn căn bản liền không có để ở trong lòng. Gần nhất hắn vẫn luôn suy nghĩ biện pháp tiến vào Sở gia cấm địa, đáng tiếc trông coi cấm địa những người đó đều là Hợp Thể kỳ thái thượng trưởng lão, hắn còn không có biện pháp ở thái thượng trưởng lão mí mắt phía dưới trộm lưu đi vào.

"Sở Mục Thần, bổn tiểu thư đang nói với ngươi, ngươi dám không nghe? Ngươi bất quá là một cái tiện thiếp sinh tiện loại! Trước kia phụ thân coi trọng ngươi, bất quá là xem ở ngươi có thể vì gia tộc ra một phần lực phân thượng. Hiện tại ngươi chính là một cái phế vật, phụ thân đã vứt bỏ ngươi, ít ngày nữa liền sẽ đem ngươi đưa đi Trịnh gia. Đến lúc đó, ngươi liền tự cầu nhiều phúc đi!" Sở Mục Yên đắc ý dào dạt nói, thuận thế còn vung lên ống tay áo, án trên bàn cầm liền rơi xuống đất.

Sở Mục Thần ngẩng đầu, phẫn nộ nhìn chằm chằm Sở Mục Yên, trong mắt tất cả đều là lửa giận, đôi tay nắm chặt, muốn ra tay, rồi lại ở cực lực ẩn nhẫn.

Tiện thiếp! Tiện loại! Thật là rất tốt!

Chung có một ngày, hắn sẽ nói cho Sở Vũ Ngạn mặt khác nhi nữ, rốt cuộc ai mới là tiện thiếp, ai mới là tiện loại!

Trướng, bổn thiếu gia trước nhớ kỹ, những người này thiếu bọn họ mẫu tử, hắn sớm muộn gì đều phải gọi bọn họ còn trở về.

"Như thế nào? Này liền sinh khí?" Nhận thấy được Sở Mục Thần khác thường, Sở Mục Yên doanh doanh mỉm cười, trong mắt tràn đầy trào phúng.

"Ngươi nếu là chuyên môn tới chế nhạo ta, trào phúng ta, xem ta chê cười, vậy ngươi mục đích đã đạt tới, ngươi hiện tại có thể lăn." Sở Mục Thần mở to màu đỏ tươi đôi mắt gắt gao trừng mắt Sở Mục Yên, phảng phất ngay sau đó liền phải nhào lên đi cắn nàng một ngụm.

"Hừ! Ngươi cho rằng ai nguyện ý đãi ở ngươi này tiện loại trụ địa phương, bổn tiểu thư còn ngại ô uế ta chân. Phi, đen đủi!" Sở Mục Yên nói xong, xoay người ngửa đầu, cao ngạo rời đi Sở Mục Thần sở trụ sân.

Đãi Sở Mục Yên rời đi sau, Sở Mục Thần nổi điên giống nhau tạp trong phòng sở hữu cái ly, ấm nước chờ dễ toái phẩm. Chờ hạ nhân tiến đến thu thập khi, hắn mới trở về chính mình phòng, sau đó vô lực mà nằm ở trên giường.

Đúng lúc này, hắn sân phía tây trong một góc hiện ra một người, bất quá người nọ thực mau lại rời đi hắn sân. Người nọ tự cho là đúng cho rằng tu vi đã phế Sở Mục Thần phát hiện không được hắn tồn tại, Sở Mục Thần khóe miệng hơi hơi cong lên, người nọ sáng sớm liền tới rồi hắn nơi ở, Kim Đan đỉnh tu vi.

Sở Mục Thần hiện tại tu vi tuy rằng mới Kim Đan sơ kỳ, nhưng hắn thần thức đã tiếp cận Nguyên Anh kỳ, tất nhiên là có thể nhận thấy được người nọ đã đến.

Này còn phải ít nhiều Tiêu Lăng Hàn cung cấp linh hồn thủy, bằng không hắn thần thức cũng sẽ không tăng lên nhanh như vậy.

Chính mình một cái phế nhân, con vợ cả những người đó cư nhiên còn không yên tâm, như cũ muốn phái người tới giám thị chính mình, thật sự là chính mình bất tử, bọn họ tâm liền bất an.

Vì cái gì sẽ bất an? Sở Mục Thần đôi mắt hơi hợp, lâm vào trầm tư, con vợ cả những người đó vì sao như thế kiêng kị chính mình? Theo lý thuyết chính mình hiện tại đan điền bị hao tổn, không có tu vi, Độ Kiếp kỳ đại năng hẳn là cũng chướng mắt chính mình.

Kia bọn họ vì sao còn muốn phái người tới giám thị chính mình đâu?

Đến tột cùng còn có cái gì là chính mình không nghĩ tới?

Sau nửa canh giờ……

Một người nhìn qua chỉ có 27-28 nam tử, mang theo một đám gia phó đi vào Sở Mục Thần sở cư trú tiểu viện.

“Nghiệt tử, ngươi có phải hay không lại khi dễ ngươi tứ tỷ?”

Người chưa tới, thanh tới trước.

Một cái bạo nộ thanh âm truyền vào Sở Mục Thần trong tai, thanh âm là như thế quen thuộc lại xa lạ, hắn nằm ở trên giường, nhàm chán đào đào lỗ tai.

“Phanh” một tiếng, môn bị bạo lực mở ra thanh âm, Sở Mục Thần ngồi dậy, nghiêng dụ Hi dựa vào trên giường.

Hắn phòng thu thập đến thập phần sạch sẽ, góc tường biên phóng một trương đơn giản giường đệm, một đầu là bàn cờ cách hoa văn trướng màn, một khác đầu lại xám xịt vách tường. Ngầm phô gạch đất, tuy là không nhiễm một hạt bụi, nhưng là thực ẩm ướt, giống như lần trước súc rửa về sau, không bao giờ chịu làm giống nhau.

Lúc này Sở Mục Thần quay đầu, liền thấy một cái ăn mặc một thân màu tím pháp y nam tử, đi đến. Hắn bên hông trát điều cùng sắc tơ vàng nhện văn mang, tóc đen thúc khởi lấy nạm bích mạ vàng quan cố định, thon dài thân thể đĩnh thẳng tắp, cả người phong thần tuấn lãng trung lại lộ ra sinh ra đã có sẵn ngạo khí. Hắn có một trương cùng Sở Mục Thần năm phần tương tự khuôn mặt, cả khuôn mặt bàng không giận tự uy, hai cong mi hoàn toàn giống xoát sơn, một đôi mắt quang bắn hàn tinh. Đương hắn nhìn về phía trên giường Sở Mục Thần khi, hoàn toàn không giống như là xem thân sinh nhi tử ánh mắt, đảo như là thấy kẻ thù giết cha giống nhau, trong mắt một mảnh túc sát.

Người này đúng là Sở Mục Thần phụ thân: Sở Vũ Ngạn, đương nhiệm Sở gia gia chủ, cũng là Thiên Tinh thương hội hiện tại người cầm quyền, Nguyên Anh sơ kỳ tu vi.

"Khụ khụ khụ" Sở Mục Thần phát ra vô lực ho khan thanh, "Phốc" một ngụm máu tươi phun ra.

Hắn hồng mắt, ngẩng đầu nhìn về phía chính mình phụ thân, thanh âm run rẩy hỏi: "Phụ thân là muốn giết ta sao? Hổ độc còn không thực tử, ta một cái không hề tu vi phàm nhân, chịu không nổi ngài Nguyên Anh đại năng một chút uy áp."

Sở Vũ Ngạn lãnh "Hừ" một tiếng, lúc này mới thu hồi trên người uy áp.

"Vừa rồi ngươi tứ tỷ hảo tâm tới xem ngươi, ngươi vì sao phải khi dễ nàng?" Sở Vũ Ngạn trên cao nhìn xuống nhìn Sở Mục Thần, ra tiếng chất vấn nói.

"Tứ tỷ cũng thật sẽ nói cười, ta một cái không hề tu vi phàm nhân khi dễ nàng? Nàng Trúc Cơ trung kỳ tu vi, chẳng sợ nàng tùy tiện vung lên ống tay áo, ta phải ở trên giường nằm tốt nhất mấy ngày. Phụ thân ngài nói phải không? Không biết như vậy ta như thế nào có thể khi dễ tứ tỷ?" Sở Mục Thần ngẩng một trương tái nhợt mặt, chua xót nói.

Nói xong, hắn rũ mắt che khuất trong mắt hừng hực thiêu đốt phẫn nộ chi hỏa, cùng với kia ngập trời sát ý.

Sở Vũ Ngạn vừa nghe Sở Mục Thần nói như vậy, tưởng tượng cũng là cảm thấy hắn nói có lý, liền không có lại truy cứu việc này. Ngược lại nói: "Ngươi này hai tháng hảo hảo dưỡng thân thể, vi phụ vì ngươi tìm một môn việc hôn nhân, đối phương là Hồng Phát thương hành đại thiếu gia Trịnh Húc Vân, hai tháng sau các ngươi thành thân. Hồng Phát thương hành thực lực cùng chúng ta Thiên Tinh thương hội chẳng phân biệt sàn sàn như nhau, hiện giờ Tài Nguyên thương hội đối chúng ta Thiên Tinh thương hội như hổ rình mồi. Có Hồng Phát thương hành trợ giúp, tin tưởng Tài Nguyên thương hội không dám lại dễ dàng đối chúng ta ra tay."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 185

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 185 Huyền Thiên đại lục

【 thạch thất trung tương ngộ 】 sáu càng

Nghe xong Sở Vũ Ngạn nói, Sở Mục Thần ở trong lòng cười lạnh, đây là tới thông tri hắn sao? Cũng thật có ý tứ, bán nhi tử còn nói như thế đúng lý hợp tình, đường hoàng.

“Nếu phụ thân đã quyết định hảo, đứa con này tự nhiên vâng theo. Chỉ là……” Sở Mục Thần đầu tiên là thực thuận theo đáp ứng xuống dưới, theo sau lại mặt lộ vẻ vẻ khó xử, muốn nói lại thôi nhìn về phía Sở Vũ Ngạn.

Nghe Sở Mục Thần không có từ chối, mà là thuận theo hắn ý tứ, Sở Vũ Ngạn sắc mặt hơi chút đẹp một ít, bất quá như cũ không có cấp Sở Mục Thần một cái gương mặt tươi cười. Mặt lộ vẻ không vui hỏi: “Chỉ là cái gì? Chỉ cần không phải quá mức sự tình, ta đều đáp ứng ngươi.”

“Chỉ là ta đã hảo chút năm không có gặp qua mẫu thân của ta, ta muốn gặp nàng.” Sở Mục Thần có chút thấp thỏm nói, nói xong lại bất an nhìn về phía Sở Vũ Ngạn.

Quả nhiên, ngay sau đó liền thấy Sở Vũ Ngạn sắc mặt lập tức khó coi vài phần, mặt lộ vẻ vặn vẹo biểu tình, phảng phất một đầu sắp bạo nộ sư tử.

“Cái gì mẫu thân? Mẫu thân ngươi hiện tại ở chính viện hảo hảo đợi, ngươi muốn gặp nàng ta hiện tại khiến cho người thông tri nàng lại đây xem ngươi.” Sở Vũ Ngạn có chút ôn giận nói.

Sở Mục Thần trong lòng cách ứng, đó là hắn mẫu thân sao? Một cái chỉ nghĩ lộng chết hắn mẫu thân, hắn Sở Mục Thần cũng không dám nhận, cũng không dám trèo cao.

Giấu đi trong lòng bành dũng mà ra hận ý, bình phục một chút hô hấp, Sở Mục Thần mới vội vàng nói: “Phụ thân bớt giận, ta nói sai rồi, là di nương, Thẩm di nương, không biết nàng hiện tại sống hay chết?”

Nghe thấy Sở Mục Thần xưng hô Thẩm Thanh Thu vì di nương, Sở Vũ Ngạn trên mặt thần sắc tốt hơn một chút một ít, hắn không thích trong nhà tiểu bối không có giáo dưỡng, tôn ti chẳng phân biệt.

Lãnh “Hừ” một tiếng, Sở Vũ Ngạn mới nói nói: “Tuy rằng nàng năm đó phản bội ta, nhưng ta còn không đến mức vì thế liền giết nàng, rốt cuộc nàng cũng coi như là đã cứu ta mệnh, nàng như cũ bị nhốt ở cấm địa địa lao.”

“Kia phụ thân có thể hay không đem Thẩm di nương thả ra, đều đã qua đi mười mấy năm, phụ thân liền không thể tha thứ di nương sao? Huống chi phụ thân tra được chứng cứ chẳng lẽ chính là thật vậy chăng?” Sở Mục Thần trong mắt xẹt qua một tia đau thương, cầu xin nói.

Sở Vũ Ngạn đôi mắt híp lại, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Sở Mục Thần, ngữ khí tức giận nói: “Ngươi hoài nghi ta cố ý oan uổng nàng?”

“Ta không có, ta không phải ý tứ này.” Sở Mục Thần lập tức ra tiếng nói, bởi vì hắn cảm giác Sở Vũ Ngạn lại ở bắt đầu đối hắn phóng thích uy áp.

“Không có tốt nhất, những cái đó chứng cứ đều là người của ta tự mình tìm được, không có khả năng có sai. Đến nỗi phóng nàng ra tới, không có khả năng!” Sở Vũ Ngạn trong mắt xẹt qua một đạo u quang, phản bội chính mình người đều sẽ không có kết cục tốt, muốn ra tới, kiếp sau đều không thể.

“Phụ thân vẫn là hảo hảo suy xét một chút, nếu là làm Thiên Linh Tông vị kia biết ta đan điền là bị người trong nhà cố ý phế đi, phụ thân, ngươi nói chúng ta Sở gia sẽ có cái dạng nào kết cục?” Thấy Sở Vũ Ngạn chết sống không bỏ chính mình mẫu thân ra tới, Sở Mục Thần đành phải ra tiếng uy hiếp.

“Ngươi ở uy hiếp ta?”

Sở Vũ Ngạn trong mắt xẹt qua một đạo sát khí, nếu là phía trước hắn còn muốn cho đứa con trai này hảo hảo an hưởng lúc tuổi già. Kia hiện tại hắn chỉ nghĩ giết hắn, tuyệt không có thể bởi vì hắn một người, cấp gia tộc mang đến tai họa ngập đầu.

“Phụ thân, muốn giết ta sao? Ngài tốt nhất suy xét rõ ràng lại động thủ, ngài nói, nếu là làm Tài Nguyên thương hội người biết ngài giết ta là vì giết người diệt khẩu. Ngài cảm thấy Sở gia còn giữ được sao?” Sở Mục Thần lộ ra một ngụm bạch sâm sâm hàm răng, nói ra đại nghịch bất đạo nói.

Sở Mục Thần một bộ chính mình chết, cũng muốn lôi kéo mọi người cùng nhau chôn cùng tư thế, thật đúng là làm Sở Vũ Ngạn không thể không ném chuột sợ vỡ đồ.

“Phụ thân yên tâm, ta chỉ nghĩ giống khi còn nhỏ giống nhau cùng Thẩm di nương ở cùng một chỗ, cùng nhau sinh hoạt, đó là ta cuộc đời này vui sướng nhất thời gian. Chỉ cần Thẩm di nương bình bình an an, tất nhiên là sẽ không có tin đồn nhảm nhí truyền vào Thiên Linh Tông vị kia Độ Kiếp kỳ lão tổ trong tai.”

Thoáng nhìn Sở Vũ Ngạn thật là kiêng kị vị kia Độ Kiếp kỳ lão tổ, Sở Mục Thần tất nhiên là phải hảo hảo lợi dụng một phen.

Sở Vũ Ngạn sắc mặt âm tình bất định, trầm mặc một lát mới nói nói: “Chuyện này dung ta hảo hảo suy xét một chút.”

Nói xong, Sở Vũ Ngạn sải bước rời đi cái này sân.

Sở Mục Thần nhìn Sở Vũ Ngạn rời đi bóng dáng, trong mắt thâm hàn một mảnh, chính mình bất quá là hắn có thể có có thể không nhi tử!

Nhìn một phòng bài trí cùng trang trí, Sở Mục Thần ánh mắt lộ ra một mạt chán ghét, mấy thứ này đều là một ít không đáng giá tiền phàm vật. Năm đó hắn bị tiến đến Hoàng Cực đại lục, cái này tiểu viện tử quý trọng vật phẩm liền giống nhau không dư thừa, toàn bộ bị chính mình kia mấy cái hảo tỷ tỷ hảo ca ca cầm đi.

Một tòa cổ xưa cũ kỹ cung điện, nơi nơi che kín tro bụi, cung điện trước đại môn có hai chỉ cục đá điêu khắc mà thành long, chiếm cứ ở cung điện trên cửa lớn, chúng nó chính uy nghiêm nhìn chăm chú vào phía trước.

Cung điện nội, một cái thạch thất lí chính nằm một cái cả người nhiễm huyết người, chỉ thấy hắn ngón tay hơi hơi động một chút, một lát sau, chậm rãi mở nhắm chặt hai mắt.

Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, đập vào mắt chính là dơ loạn thạch thất, mặt trên kết một tầng thật dày tro bụi, thạch thất góc tường chỗ còn có mạng nhện. Nhận thấy được nơi đây chỉ có chính mình một người, hắn đầu tiên là xem xét một chút thân thể của mình, thân thể bị chút vết thương nhẹ, bất quá trong thân thể Quang linh căn đang ở tự động chữa trị bị thương địa phương.

Nghĩ đến chính mình bất quá là đào một gốc cây huyền linh quả thụ, đã bị cuốn vào nơi đây, Tiêu Lăng Hàn miễn bàn có bao nhiêu buồn bực. Sớm biết rằng chính mình ở đào huyền linh quả thụ sau ngay lập tức rời đi tại chỗ, cũng không đến mức rớt đến này vừa thấy chính là chim không thèm ỉa địa phương tới.

Tiêu Lăng Hàn chậm rãi ngồi dậy, khoanh chân ngồi xong, cũng không biết chính mình rơi xuống sau những người khác thế nào. Nếu là không có ngoài ý muốn, Thượng Quan Huyền Ý cái kia tiểu ngốc tử nhất định sẽ đi theo chính mình nhảy xuống. Nhưng hiện tại nơi đây chỉ có chính mình một người, cũng không người thứ hai dấu vết, xem ra cái này địa phương cũng không phải đơn giản như vậy.

Tính một chút canh giờ, đã qua đi một đêm, Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là đem tâm thần chìm vào Long Ngọc không gian trung, nhìn đến huyền linh quả, quả nhiên đã thành thục. Tâm niệm vừa động, người liền xuất hiện ở huyền linh quả thụ bên, hắn trước đem huyền linh quả hái xuống, dùng hộp ngọc trang hảo, lại lập tức ra không gian.

Cúi đầu nhìn nhìn đã tổn hại quần áo, như vậy cao rơi xuống, cư nhiên không có đem chính mình ngã chết, thật đúng là may mắn. Tiêu Lăng Hàn thay đổi một bộ quần áo sau, liền bắt đầu tìm kiếm đường ra.

Ly Tiêu Lăng Hàn 200 mét xa một cái khác thạch thất trung, trên mặt đất nằm một người ăn mặc áo tím thanh niên, thanh niên chính cau mày, làm như lâm vào ác mộng. Đột nhiên, thanh niên trong miệng nhẹ gọi một tiếng "Sư huynh, không cần, sư huynh!" Cả người lập tức liền ngồi lên.

Tên này thanh niên đúng là Thượng Quan Huyền Ý, hắn ổn ổn tâm thần, thấy rõ chính mình nơi giờ địa phương, vẻ mặt buồn bực. Vì cái gì hắn cùng Tiêu Lăng Hàn là trước sau chân tiến vào hắc động, cái này thạch thất chỉ có chính hắn một người, kia Tiêu Lăng Hàn lại ở nơi nào?

Lấy ra một lọ chữa thương đan dược ăn một viên, lại đem trên người linh khí khôi phục thất thất bát bát, Thượng Quan Huyền Ý mới đứng dậy. Hắn chuẩn bị hảo hảo thăm dò một chút cái này địa phương, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn hiện tại ở nơi nào.

Kết quả tìm nửa ngày, Thượng Quan Huyền Ý bất đắc dĩ phát hiện chính mình nơi địa phương là một gian bị phong kín lên thạch thất, cũng không có giống môn linh tinh địa phương. Hắn thử đối vách tường phát ra một đạo công kích, kết quả không hề phản ứng, cũng không biết này vách tường là dùng cái gì cục đá làm, cư nhiên như vậy ngạnh. Nếu là lấy tới luyện khí nói, nhất định phi thường không tồi, chỉ là, chính mình nên như thế nào mới có thể đem chúng nó lộng xuống dưới đâu?

Mà ở một cái khác thạch thất Tiêu Lăng Hàn cũng gặp được đồng dạng vấn đề, hắn nhìn trước mặt vách tường, nhăn lại mày kiếm. Này đao thương bất nhập, nước lửa không tẩm, chính mình nên như thế nào đi ra ngoài đâu?

Nhìn nhìn trên mặt đất tro bụi, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một cái khư trần thuật ném xuống đi, mặt đất sạch sẽ một phần ba, có thể tưởng tượng trên mặt đất tro bụi là có bao nhiêu hậu.

Tiêu Lăng Hàn hoa nửa canh giờ đem này gian dơ loạn thạch thất quét tước không còn một mảnh, cái này rất nhiều lúc trước bị che khuất địa phương đều lộ ra tới. Hắn lúc này mới thấy rõ trên mặt đất khắc hoạ một cái cự ly ngắn Truyền Tống Trận, cũng không biết Truyền Tống Trận một khác đầu là nơi nào!

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn Y Y không tha nhìn thoáng qua vách tường, nếu có thể lấy một khối như vậy vách đá, lấy đảm đương phòng ngự vũ khí sử dụng cũng hảo a! Đáng tiếc lộng không đi, vừa rồi hắn thử rất nhiều phương pháp, đối vách tường vẫn như cũ không hề biện pháp, theo sau hắn lấy ra hai viên thượng phẩm linh thạch đặt ở trận pháp trung tâm khu khe lõm chỗ, theo sát chính hắn cũng tiến vào Truyền Tống Trận.

Quen thuộc trời đất quay cuồng sau, Tiêu Lăng Hàn đi tới một khác gian thạch thất, thạch thất chính giữa có một trương bức họa, chỉ là thời gian có chút lâu rồi, trên bức họa người đã mơ hồ không rõ, hoàn toàn thấy không rõ hắn đến diện mạo.

Mặt khác, bức họa phía dưới còn có một trương bày biện cống phẩm cái bàn, bất quá hiện tại mặt trên che kín tro bụi, cũng không có cống phẩm. Mà cái bàn phía trước phóng một cái đệm hương bồ, đệm hương bồ mặt trên cũng là chồng chất một tầng thật dày hôi.

Mặt khác liền trống không một vật, quan sát một chút, phát hiện nơi này cuối cùng không hề là một gian phong bế thạch thất, Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bất quá thạch thất xác thật có môn, như vậy vấn đề tới, chính mình nên như thế nào mới có thể mở ra kia phiến môn đâu? Tiêu Lăng Hàn ở môn chung quanh tìm một vòng đều không có tìm được cơ quan trong vòng đồ vật, hắn hiện tại chỉ nghĩ chửi má nó, đây là cho người khác hy vọng, sau đó lại đến cái thất vọng.

Không có biện pháp, hắn đành phải, lại lần nữa hoa nửa canh giờ đem này gian thạch thất quét tước sạch sẽ, sau đó lại xem xét những cái đó lúc trước bị tro bụi che khuất địa phương. Kết quả hắn trên mặt đất thấy một bức xuân cung đồ, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt hắc tuyến, đây là vui đùa người chơi đâu?

Liền ở hắn đối với vách tường một tấc tấc gõ khi, thạch thất trung bạch quang hiện lên, đột nhiên liền nhiều ra một người. Đãi thấy rõ người nọ diện mạo sau, Tiêu Lăng Hàn không cấm kinh hỉ gọi một tiếng: “Huyền Ý.”

Thượng Quan Huyền Ý cũng ở một khác gian thạch thất trung phát hiện một cái Truyền Tống Trận, ở không có môn dưới tình huống, hắn chỉ có thể cưỡi Truyền Tống Trận. Mới vừa đứng vững, liền nghe thấy quen thuộc thanh âm ở gọi chính mình, vui mừng khôn xiết, hắn quay đầu lại quả nhiên liền nhìn đến chính mình tâm tâm niệm niệm người, nhẹ gọi một tiếng “Sư huynh”.

“Ân.” Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, bất quá mới một ngày không gặp cũng đã như thế tưởng niệm.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp nhào qua đi ôm lấy Tiêu Lăng Hàn eo, cả người đều vùi vào trong lòng ngực hắn. Không có nhìn thấy người thời điểm, trong lòng luôn là canh cánh trong lòng, tổng cảm thấy thiếu điểm cái gì. Hiện tại nhìn thấy người, còn ôm lấy hắn, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình nhân sinh có Tiêu Đại Ma Vương mới tính viên mãn. Có lẽ chính mình trọng sinh không chỉ có là vì báo thù, vẫn là vì gặp được hắn.

“Sư huynh, ta tưởng ngươi, ngày đó thấy ngươi liền như vậy biến mất ở ta trước mắt, ta rất sợ hãi, ta sợ ngươi bị truyền tống đến không biết tên địa phương, ta sợ ngươi cứ như vậy biến mất ở ta thế giới, ta nên thượng đi đâu tìm ngươi?” Thượng Quan Huyền Ý vùi đầu ở Tiêu Lăng Hàn trước ngực, nói chuyện thời điểm môi tựa vô tình cọ qua hắn cổ.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 186

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 186 Huyền Thiên đại lục

【 Lăng Hàn cho thấy tâm ý 】 bảy càng

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ ngay từ đầu bị Thượng Quan Huyền Ý câu kia" ta tưởng ngươi" thu lấy tâm thần, cả người đều chấn một chút. Hắn không nghĩ tới một ngày không thấy Thượng Quan Huyền Ý lá gan cư nhiên biến đại, trước kia hắn đều là đang ngủ thời điểm trang tựa vô tình câu dẫn chính mình. Hiện tại cư nhiên không tới ám, muốn tới minh, đây là muốn danh phận?

Cảm giác được trên cổ mềm ấm đụng vào, tê tê dại dại cảm giác, Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua một đạo u quang.

Kéo ra cùng Thượng Quan Huyền Ý chi gian khoảng cách, mặt đối mặt nhìn hắn, nhìn hắn mày lá liễu tiếp theo đối câu nhân tâm hồn mắt đào hoa, nâu thẫm con ngươi, ánh mắt thanh triệt, rõ ràng mà ảnh ngược chính mình gương mặt, xuống phía dưới là anh đĩnh mũi, lại xuống phía dưới là phấn nộn môi. Tiêu Lăng Hàn không tự hiểu là hầu kết hoạt động một chút, duỗi tay khơi mào hắn cằm, nhìn hắn mặt nếu đào hoa, dùng từ tính mang theo mê hoặc thanh âm hỏi: "Sư huynh đẹp sao?"

Thượng Quan Huyền Ý bị đột nhiên kéo ra, không biết Tiêu Lăng Hàn muốn làm gì, chỉ thấy hắn nhìn chằm chằm chính mình xem, chính mình một khuôn mặt đột nhiên liền thiêu lên.

Tiêu Lăng Hàn lớn lên cũng thật đẹp, nghe thấy hắn hỏi chính mình, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng gật gật đầu, đáp: "Đẹp! Thịnh thế mỹ nhan!" Nói xong, còn vươn đầu lưỡi liếm liếm môi.

Chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn xem chính mình đôi mắt ám ám, ánh mắt trở nên nóng rực.

Bị như vậy nhìn, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy chính mình tim đập nhanh hơn, tâm như là muốn từ cổ họng nhảy ra tới.

"Thích sư huynh sao?" Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai nhẹ giọng hỏi, hắn thanh âm trầm thấp hồn hậu, tràn ngập dụ hoặc - tính.

"Thích!" Thượng Quan Huyền Ý cơ hồ là buột miệng thốt ra.

Tiêu Lăng Hàn được đến vừa lòng đáp án, tiếp tục hỏi: "Vậy ngươi nguyện ý cùng sư huynh vĩnh viễn ở bên nhau sao?"

“Sư huynh?” Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu ngơ ngác nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn đây là có ý tứ gì? Hắn nói ở bên nhau, là chính mình cho rằng đến cái kia ở bên nhau ý tứ sao?

“Ta thích ngươi, tưởng cùng ngươi vĩnh viễn ở bên nhau, cộng đầu bạc, trường tương thủ; tưởng cùng ngươi cùng nhau tu luyện đến võ đạo đỉnh, ngươi nói cũng là ta chi đạo; ngươi đi đâu, ta liền đi nơi nào; thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền đều bồi ngươi. Huyền Ý, ngươi có bằng lòng hay không cùng ta ở bên nhau?” Tiêu Lăng Hàn phủng Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, nghiêm túc nhìn hắn, từng câu từng chữ hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý tự hiểu là chính mình đại não trống rỗng, chính mình đây là bị thích người cho thấy tâm ý? Kinh hỉ tới quá đột nhiên, hắn cảm giác chính mình giống như ở trong mộng, có chút không chân thật.

Vốn dĩ cho rằng chính mình còn muốn truy đã lâu, mới có thể làm Tiêu Lăng Hàn không thích nữ nhân, không nghĩ tới kinh hỉ tới đột nhiên không kịp phòng ngừa. Hắn vẫn là có chút không xác định hỏi: “Sư huynh nói chính là thật sự?”

“Tự nhiên là thật, thiên địa làm chứng, ta Tiêu Lăng Hàn vừa rồi nói mỗi cái tự mỗi câu nói đều là xuất phát từ chân tâm, đời này kiếp này chỉ nguyện cùng Thượng Quan Huyền Ý cộng độ.”

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay dùng sức kháp chính mình đùi một phen, cảm giác được đau đớn đột kích, thực xác định đây là thật sự. Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn là thật sự đối chính mình nói những lời này đó, nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý tươi cười rạng rỡ nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hắn hiện tại mặt mày mang cười, cả người cao hứng đến như là rớt vào trong vại mật.

Nhìn hắn này ngốc hề hề bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nhịn không được ở hắn trên trán rơi xuống một hôn.

“Ngươi thật cao hứng? Nhưng ngươi còn không có nói cho ta, ngươi hay không nguyện ý cùng ta ở bên nhau?” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay vuốt hắn trơn bóng trắng nõn khuôn mặt, chỉ nghĩ thấu đi lên cắn thượng một ngụm.

Thượng Quan Huyền Ý vội vàng gật đầu, “Nguyện ý, ta nguyện ý cùng sư huynh ở bên nhau! Ta tưởng vĩnh viễn cùng sư huynh ở bên nhau.”

Tiêu Lăng Hàn nhìn hắn phấn nộn cái miệng nhỏ lúc đóng lúc mở nói ra chính mình thích nghe nói, nhớ tới mấy năm trước từng nhấm nháp quá hương vị, rốt cuộc nhịn không được, cúi đầu hôn lên hắn môi, cạy ra hắn hàm răng, tìm được hắn lưỡi thơm cùng chi triền miên.

Một hôn kết thúc, Thượng Quan Huyền Ý thở hổn hển, ghé vào Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, hắn chỉ cảm thấy Tiêu Lăng Hàn vừa rồi ở cùng chính mình tranh đoạt hô hấp quyền. Chính mình bị hắn hôn bảy vựng tám tố, cũng không biết hắn là như thế nào để thở,” thân thân” thiếu chút nữa đem chính mình một

cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ cấp nghẹn đã chết, nói ra đi chuẩn sẽ bị một đám người cười đến rụng răng.

Trộm ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn như vậy thuần thục, trước kia có phải hay không cùng ai luyện tập quá? Càng muốn trong lòng càng không thoải mái, dùng sức ở hắn trên vai cắn một ngụm.

"A ~ Huyền Ý?" Tiêu Lăng Hàn đầy mặt hắc tuyến, gia hỏa này đang làm gì đâu? Thuộc cẩu sao? Vừa mới chế tạo ra tới kiều diễm - không khí, bởi vì hắn này một cắn toàn không có.

"Ngươi vừa rồi như vậy thuần thục, có phải hay không trước kia cùng người khác thân quá?" Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến liền hỏi, dù sao hai người ở bên nhau có chuyện liền phải nói ra, ngàn vạn không thể nghẹn, nghẹn chính là tiện nghi người khác.

"Ta thề, trừ bỏ ngươi, ta không còn có thân quá người khác. Giống ta như vậy ưu tú người, tự nhiên là thiên phú dị bẩm, ngươi như vậy bổn, về sau muốn nhiều luyện tập." Tiêu Lăng Hàn nói, nhắm ngay Thượng Quan Huyền Ý môi lại hôn lên đi.

Như là điện giật cảm giác lại một lần đánh úp lại, Thượng Quan Huyền Ý tự hiểu là chính mình như là chết đuối cá nhu cầu cấp bách hô hấp, hé miệng, cả người như là bị ném vào bông, thân mình khinh phiêu phiêu mềm mụp.

Tiêu Lăng Hàn tâm tình nói không nên lời hảo, Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này sống hai đời hôn môi đều không biết, kia hắn đời trước cùng chính mình giống nhau tất nhiên là cái độc thân cẩu.

Nhìn ghé vào chính mình trong lòng ngực thở dốc người, Tiêu Lăng Hàn sờ soạng một chút hắn cốt linh, còn có không đến một năm liền mãn 18 tuổi, trong đầu không khỏi nghĩ tới một ít hoàng - sắc - phế - liêu.

Nhận thấy được chính mình nếu là lại miên man suy nghĩ đi xuống, phỏng chừng liền đợi không được hắn 18 tuổi, hiện tại phải đem hắn làm, nhìn xem chung quanh hoàn cảnh, chạy nhanh ngừng phát tán tư duy.

"Sư huynh, vì cái gì ngươi một hôn ta, ta liền cảm giác linh hồn rùng mình, cả người nhũn ra, mà ngươi lại giống như chuyện gì đều không có?" Thượng Quan Huyền Ý mở to một đôi mê mang hai mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn, khó hiểu hỏi.

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, loại này chỉ có thể hiểu ngầm không thể ngôn truyền cảm giác làm hắn nói như thế nào, "Vậy ngươi thích loại cảm giác này sao?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, "Thích, thích sư huynh thân ta."

Tiêu Lăng Hàn bị Thượng Quan Huyền Ý trắng ra ngôn ngữ nói bên tai có điểm nóng lên, như vậy ngây thơ lại thẳng thắn hắn, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình chống đỡ không được. Vì thế, hắn chạy nhanh nói sang chuyện

khác, "Huyền Ý, ngươi là ở ta xuống dưới sau ngươi liền đi theo nhảy xuống, phải không? Kia Mạc Vô Nhai cùng Ân gia hai huynh đệ đâu?"

"Không biết, ta lúc ấy gặp ngươi bị hắc động hít vào đi, quản không được nhiều như vậy, đi theo ngươi mặt sau cũng nhảy vào trong hắc động."

"Đồ ngốc, về sau làm việc không cần như vậy xúc động, vạn nhất phía dưới rất nguy hiểm làm sao bây giờ? Mặc kệ làm chuyện gì đều phải lấy ngươi tự thân an toàn là chủ, biết không?" Tiêu Lăng Hàn làm Thượng Quan Huyền Ý nhìn hai mắt của mình, cực kỳ nghiêm túc nói với hắn nói.

"Mới không cần, kia phía dưới có ngươi, mặc dù phía dưới là núi đao biển lửa, vạn trượng vực sâu, ta cũng sẽ nghĩa vô phản cố nhảy xuống đi. Bởi vì sư huynh tại đây phía dưới, mặc dù chết, ta cũng muốn cùng sư huynh chết cùng một chỗ. Huống chi ta vận khí luôn luôn không tồi, tổng có thể gặp dữ hóa lành, gặp nạn trình tường." Thượng Quan Huyền Ý ôm lấy Tiêu Lăng Hàn, gắt gao cùng chi dán ở bên nhau, chỉ cần người này tại bên người, hắn cảm giác chính mình tâm an thần thái.

"Vận khí luôn có dùng xong thời điểm, cùng với đem hy vọng ký thác ở kia hư vô mờ mịt vận khí thượng, không bằng đem tự thân là thực lực tăng lên đi lên, một anh khỏe chấp mười anh khôn, đến lúc đó quản hắn đao sơn vẫn là biển lửa, ở chúng ta trước mặt chỉ thường thôi." Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn đang dùng sáng lấp lánh đôi mắt nhìn chính mình, hơi câu khóe môi nhẹ nhàng ở trên mặt hắn mổ một ngụm.

Sau đó tạp đi tạp đi một chút, không khỏi phát ra một tiếng cảm thán: "Hương nộn ngon miệng, mềm mại thơm ngọt, cực đến lòng ta."

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn nói chính là điểm tâm đâu?

Thấy chính mình nói lời này, Thượng Quan Huyền Ý liền dùng một đôi mắt đào hoa trừng mắt chính mình, Tiêu Lăng Hàn hồi tưởng một chút, chính mình nói không có sai nha! Xem ra chính mình lời âu yếm không quá quan, sau khi rời khỏi đây, đến đi thành trì mua chút thoại bản tử tới học tập một chút.

"Còn có, về sau đừng nói dễ dàng nói chết tự. Chúng ta còn không đến hai mươi tuổi, tương lai sẽ có mấy ngàn thượng vạn năm thọ mệnh. Ta còn tưởng bồi ngươi xem mặt trời mọc mặt trời lặn, xem mây cuộn mây tan, nghe thủy triều lên xuống, phẩm nhân sinh trăm vị."

"Hảo, ngươi bất tử, ta cũng bất tử, chúng ta đều sống thành lão bất tử." Thượng Quan Huyền Ý nói xong, "Phụt" một tiếng, chính mình trước nở nụ cười.

"Ngươi nha, chúng ta hiện giờ dung mạo tạm thời sẽ không thay đổi, chỉ cần chúng ta tu vi không ngừng tăng lên, chúng ta đây thoạt nhìn vĩnh viễn đều là như bây giờ tuổi trẻ anh tuấn bề ngoài, ai dám nói chúng ta là lão bất tử, ta nhất định đánh đến hắn răng rơi đầy đất."

Nghĩ đến chính mình về sau tóc bạc râu bạc, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lắc đầu, như bây giờ dung mạo vừa lúc, cảnh đẹp ý vui. Xem ra liền tính là vì giữ được chính mình này trương tuấn mỹ mặt, tu luyện không thể đình, tu vi cần thiết trướng.

"Đúng rồi, sư huynh ngươi tới này gian thạch thất đã bao lâu? Có cái gì phát hiện?" Thượng Quan Huyền Ý đánh giá hạ hiện tại hai người vị trí thạch thất.

"Bên kia nhìn qua hẳn là một phiến môn, chỉ là, ta cũng không có tìm được mở ra phương pháp." Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý đi vào thạch thất bên phải một phiến trước cửa, kia tảng đá rõ ràng cùng vách tường không phải một cái chỉnh thể, cho nên Tiêu Lăng Hàn mới kết luận nơi đó là một phiến môn.

Lúc sau, hai người lại đem toàn bộ thạch thất tỉ mỉ kiểm tra rồi một lần, như cũ không có tìm được đi ra ngoài phương pháp.

"Sư huynh, chúng ta không phải là bị nhốt ở chỗ này, ra không được đi?" Thượng Quan Huyền Ý tìm cơ quan tìm có chút nhụt chí, một mông ngồi ở đệm hương bồ thượng.

"Răng rắc" một tiếng, tiếng vang là từ Thượng Quan Huyền Ý mông phía dưới truyền ra tới.

Hai người liếc nhau, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đứng dậy, lấy ra trên mặt đất đệm hương bồ, đệm hương bồ phía dưới có cái nhô lên viên châu, viên châu nhìn không ra là cái gì tài chất, bất quá cùng mặt đất tiếp xúc sẽ phát ra "Ca ca" tiếng vang. Vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý hẳn là chính là ngồi ở mặt trên, viên châu cùng mặt đất cọ xát do đó phát ra thanh âm.

"Sư huynh ngươi nhìn xem cái này là cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý cầm trong tay, không có nhìn ra cái nguyên cớ, vì thế đem viên châu đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đưa qua viên châu, Tiêu Lăng Hàn nhìn nửa ngày, hắn cũng không có đầu mối.

Đột nhiên, một cái hình ảnh từ trong đầu hiện lên, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, nhìn đối diện bọn họ kia phó họa.

Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn lại, cái gì đều không có phát hiện, không cấm nghi hoặc hỏi: "Sư huynh, ngươi đang xem cái gì?"

"Ngươi xem trên bức họa nhân thủ trung có phải hay không hẳn là cầm một cái đồ vật?" Tiêu Lăng Hàn chỉ vào trên vách tường bức họa làm Thượng Quan Huyền Ý xem.

Thượng Quan Huyền Ý đi theo Tiêu Lăng Hàn đi đến bức họa trước, quả nhiên nhìn thấy trên bức họa nhân thủ trung nguyên bản hẳn là phủng một cái thứ gì, hiện tại lại rỗng tuếch.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 187

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 187 Huyền Thiên đại lục

【 được đến Sinh Linh Châu 】 tám càng

Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay viên châu đặt ở bức họa người trong tay, nơi đó vừa lúc có một cái hình tròn khe lõm.

Viên châu phóng lên rồi sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều ở chú ý thạch thất trung biến hóa.

Một phút qua đi.

Năm phút qua đi.

Mười phút qua đi.

Đợi một hồi lâu, trước sau không thấy phản ứng, Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, lo lắng sốt ruột mà nói: "Sư huynh, này, giống như cũng không được, chẳng lẽ cái này viên châu chính là một cái trang trí phẩm."

"Không nên a, nó đều không được, chúng ta đây còn thật có khả năng bị nhốt ở bên trong này." Tiêu Lăng Hàn không cấm nhăn lại mi, này như thế nào cùng chính mình tưởng không giống nhau đâu? Chẳng lẽ thật là chính mình đã đoán sai?

Tiêu Lăng Hàn chưa từ bỏ ý định đến lại cầm lấy kia viên viên châu, nhìn nhìn, lại lần nữa đặt ở khe lõm chỗ, đưa vào linh khí, kết quả này không thua nhập linh khí còn hảo, một đưa vào liền dừng không được tới. Viên châu điên cuồng mà rút ra Tiêu Lăng Hàn trong cơ thể linh khí, liền tính trong thân thể hắn linh khí chứa đựng lượng lại nhiều, cũng chịu không nổi như vậy không ngừng nghỉ mà rút ra a!

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh lấy ra linh thạch đặt ở Tiêu Lăng Hàn trong tay, "Sư huynh ngươi nhanh lên hấp thu linh thạch trung linh khí."

Tiêu Lăng Hàn không rảnh hắn cố, chỉ phải thử hấp thu linh thạch trung linh khí, kết quả này bổ sung linh khí, vẫn là xa xa không đuổi kịp tiêu hao linh khí.

"Huyền Ý, mau giúp ta bố trí một cái Tụ Linh Trận, Tụ Linh Trận lại bộ một cái khóa linh trận."

Liền tính hấp thu linh khí không đuổi kịp phát ra linh khí, Tiêu Lăng Hàn cũng đến không ngừng hấp thu, bằng không còn không có chờ Thượng Quan Huyền Ý trận pháp bố trí hảo, hắn phỏng chừng liền phải bị trừu thành người khô.

Thượng Quan Huyền Ý nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, không nói hai lời, lấy ra trận bàn, nhanh chóng bố trí nổi lên trận pháp. Đây là hắn bố trí trận pháp từ trước tới nay bố trí đến nhanh nhất một lần, mười phút sau, Thượng Quan Huyền Ý đầy đầu là hãn, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn tạm thời vẫn là bình yên vô sự, không cấm nhẹ nhàng thở ra.

"Sư huynh, trận pháp ta đã bố trí hảo."

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt có chút tái nhợt, Thượng Quan Huyền Ý tâm khẩn một chút, đãi Tiêu Lăng Hàn tiến vào trận pháp sau, hắn mở ra trận pháp chính mình cũng đi theo tiến vào trận pháp. Không đợi Tiêu Lăng Hàn phát ra nghi vấn, Thượng Quan Huyền Ý nói: "Chúng ta cùng nhau." Theo sau hắn cũng bắt tay đặt ở viên châu thượng.

Quả nhiên, viên châu hấp thụ Tiêu Lăng Hàn trong thân thể linh khí tốc độ biến chậm không ít.

Biết hữu dụng, Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử lấy ra thượng phẩm linh thạch đặt ở trận pháp trung, cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau nhắm mắt khoanh chân ngồi xuống sau, bắt đầu hấp thu linh thạch trung linh khí.

Hai người tu luyện trận trượng so với người bình thường đại quá nhiều, may mắn nơi này không có những người khác, bằng không khẳng định đến bị hai người tu luyện khiến cho hiện tượng dọa nhảy dựng. Chỉ thấy trận pháp nội, bởi vì hấp thu linh thạch trung linh khí tốc độ quá nhanh, hình thành lưỡng đạo linh khí xoáy nước, hơi thô kia đạo tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn tu luyện tạo thành.

Mắt thấy trong tay thượng phẩm linh thạch mau dùng hết, viên châu vẫn là không có dừng lại dấu hiệu. Trung phẩm linh thạch tạp chất tương đối nhiều, hai người hiện tại nhu cầu cấp bách linh khí căn bản không dung chậm rãi đi bài xuất linh thạch trung tạp chất. Bất đắc dĩ, Tiêu Lăng Hàn đành phải đau mình lấy ra cực phẩm linh thạch, hắn đầu tiên là lấy ra số lẻ 8000 khối cực phẩm linh thạch.

Mười phút sau, 8000 khối cực phẩm linh thạch toàn bộ dùng xong, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa lấy ra hai vạn khối cực phẩm linh thạch.

Sau nửa canh giờ, hai vạn khối cực phẩm linh thạch cũng tiêu hao không còn.

Tiêu Lăng Hàn thật muốn hộc máu, hắn linh thạch cứ như vậy không có.

Vì mạng nhỏ, hắn lại lấy ra năm vạn khối cực phẩm linh thạch.

Một canh giờ sau, viên châu rốt cuộc chậm rãi đình chỉ xuống dưới, không hề hấp thụ hai người trên người linh khí.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều mồ hôi đầy đầu, nhìn về phía trong tay viên châu ánh mắt, đều có chút lòng còn sợ hãi.

Chỉ thấy viên châu đình chỉ hấp thu hai người linh khí sau, chậm rãi xoay tròn lên, doanh doanh phát ra lục quang.

Hai người đều cảnh giác nhìn viên châu, rất sợ nó lại làm cái quỷ gì.

Mười lăm phút sau, viên châu đình chỉ tại chỗ xoay tròn, quay chung quanh Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dạo qua một vòng, sau đó "Hưu" một chút chui vào Tiêu Lăng Hàn thức hải trung, hoàn toàn không cho hai người phản ứng thời gian.

"Sư huynh!" Thượng Quan Huyền Ý kinh hô một tiếng, khẩn trương nhìn Tiêu Lăng Hàn, phát hiện hắn cũng không có cái gì dị thường, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Không có việc gì," Tiêu Lăng Hàn ở viên châu hướng chính mình bay tới thời điểm, liền sinh ra một loại kỳ quái cảm giác, tâm thần tương liên. Tựa hồ này viên viên châu vốn dĩ nên là đồ vật của hắn giống nhau, mặt trên còn có một tia quen thuộc hơi thở, đúng là Long Ngọc không gian hơi thở.

Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt cảm thụ một chút, viên châu là tiến vào hắn thức hải, theo sau trực tiếp phi vào Long Ngọc không gian trung, huyền phù ở dược điền trung kia khối ao trên không, chính là ban đầu hắn cho rằng" linh tuyền thủy." Duỗi tay giữ chặt Thượng Quan Huyền Ý tay, mang theo hắn cùng nhau tiến vào Long Ngọc không gian.

Hai người trực tiếp xuất hiện ở dược điền bên trong, định nhãn nhìn về phía phía trên huyền phù hạt châu.

"Sư huynh, nó sẽ không cứ như vậy vẫn luôn huyền phù ở chỗ này đi?"

"Chờ một chút hẳn là sẽ có biến hóa."

Liền ở Tiêu Lăng Hàn nói những lời này sau, viên châu thẳng tắp tiến vào trong ao, trong ao thủy bắt đầu mạo phao, như là sôi trào giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều theo bản năng lui ra phía sau vài bước, nhìn trong ao sôi trào thủy, không biết này viên châu đến tột cùng muốn làm cái quỷ gì.

Thẳng đến mười phút sau, xuất hiện ở hai người trước mắt ao so nguyên lai nhỏ suốt gấp ba, mà bên trong thủy cũng không hề là thanh triệt thấy đáy, mà là lộ ra nhàn nhạt màu xanh lục.

"Này thủy có thể uống sao?" Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay phủng một phủng ở trong tay, nghe nghe, không có gì hương vị, bất quá có thể cảm giác được bên trong linh khí thực nồng đậm.

"Có thể uống, hiện tại nó là linh tuyền thủy, chân chính linh tuyền thủy, uống cái này thủy, tương đương với hấp thu linh thạch bên trong linh khí."

Tiêu Lăng Hàn đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên người, lấy ra một cái cái ly, trang một ly, đưa tới Thượng Quan Huyền Ý bên miệng.

Thượng Quan Huyền Ý liền Tiêu Lăng Hàn tay, chuẩn bị đem cái ly thủy vừa uống mà tẫn. Nào biết hắn chỉ uống lên một nửa, Tiêu Lăng Hàn liền đình chỉ

đầu uy. Hắn trơ mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liền vừa rồi hắn uống qua địa phương, đem cái ly thủy uống một hơi cạn sạch.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý mắt trông mong nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp duỗi tay bám trụ hắn cái ót, tinh chuẩn tìm được hắn môi vị trí, đem mới vừa nước uống đút cho hắn. Thuận tiện lại hôn mấy khẩu, ăn một chút đậu hủ, Tiêu Lăng Hàn mới Y Y không tha buông lỏng ra Thượng Quan Huyền Ý.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý bị chính mình hôn ánh mắt mê mang, gương mặt đỏ bừng, Tiêu Lăng Hàn thật muốn làm điểm không phù hợp với trẻ em sự tình. Ngẫm lại hiện tại còn không phải thời điểm, đành phải đánh mất cái này ý niệm.

"Hương vị tốt không?" Tiêu Lăng Hàn một ngữ hai ý nghĩa hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý "Tạp đi tạp đi" một chút miệng, "Không nếm đến là cái gì hương vị."

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt nguy hiểm nheo lại, "Thật sự không có nếm đến hương vị? Ân?"

"Ngươi không tin? Vậy ngươi chính mình lại trang một chén nước, nếm thử?" Thượng Quan Huyền Ý mở to một đôi mắt đào hoa, vô tội nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn hoài nghi Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này nhất định là cố ý, chỉ là gia hỏa này luôn luôn thích trang đơn xuẩn, trang vô tội, chính mình đều đã thói quen. Nhìn đến hắn này xuẩn manh xuẩn manh bộ dáng, tâm đều phải bị hắn hòa tan.

Cái này linh tuyền thủy xác thật là không có gì hương vị, nhìn nhan sắc có chút giống trà xanh, linh khí nhưng thật ra có đủ, uống một ngụm, tương đương với hấp thu mười viên thượng phẩm linh thạch. Chỉ là này ao co lại thật nhiều, cần tiết kiệm dùng, không thể quá xa xỉ.

Có thể dùng ở đại chiến trung có thể kịp thời bổ sung linh khí, nghĩ đến đây, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái càn khôn hồ, thu hai cái lập phương linh tuyền thủy, lại đem hồ lô đưa cho xem Thượng Quan Huyền Ý.

"Cảm ơn sư huynh." Thượng Quan Huyền Ý kết quả hồ lô, vui sướng đối Tiêu Lăng Hàn nói.

"Vậy ngươi tính toán như thế nào cảm tạ ta?"

"A?" Chính mình chính là khách sáo một chút, ngươi như thế nào còn thật sự?

Tiêu Lăng Hàn chỉ vào chính mình gương mặt, ý tứ lại rõ ràng bất quá.

Thượng Quan Huyền Ý da mặt nhưng không có Tiêu Lăng Hàn hậu, nhưng hắn sẽ trang vô tội, hắn nghi hoặc khó hiểu hỏi: "Sư huynh, ngươi mặt làm sao vậy?"

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình là đàn gảy tai trâu, Thượng Quan Huyền Ý như thế nào liền xem không hiểu chính mình ám chỉ đâu? Chẳng lẽ hai người ăn ý độ không đủ? Còn không không có đạt tới ý hợp tâm đầu nông nỗi?

"Không như thế nào!" Nói, Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng hôn một cái Thượng Quan Huyền Ý gương mặt.

Tục ngữ nói:" Sơn không hướng ta đi tới, ta liền hướng sơn đi đến." Thượng Quan Huyền Ý không tới hôn chính mình, chính mình đi thân hắn là một chuyện. Tiêu Lăng Hàn nghĩ, hai người trung dù sao cũng phải có một người muốn chủ động một ít, nếu Thượng Quan Huyền Ý tương đối thẹn thùng, vậy chính mình chủ động một ít. Dù sao về sau hắn đều là bị chính mình áp cái kia, không thích động, kia trực tiếp hưởng thụ là được.

Thượng Quan Huyền Ý nếu là biết, chính mình liền bởi vì vừa rồi không có thân Tiêu Lăng Hàn, liền đặt chính mình bị áp vận mệnh, phỏng chừng đến lập tức ôm Tiêu Lăng Hàn dùng sức thân cái đủ. Đáng tiếc…… Sau lại hắn biết đến thời điểm đã hối hận thì đã muộn!

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được trên mặt mềm mại đồ vật đụng vào một chút, có điểm ấm áp, hắn cảm thấy Tiêu Lăng Hàn da mặt không phải giống nhau hậu, chính mình thúc ngựa cũng không đuổi kịp. Nói Tiêu Lăng Hàn không phải vẫn luôn nói chính mình thích nữ nhân sao? Hắn khi nào thích thượng chính mình đâu?

"Sư huynh, ngươi là khi nào thích thượng ta?" Nghĩ đến liền hỏi, Thượng Quan Huyền Ý cũng sẽ không chính mình đoán mò.

"Ngươi muốn biết?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, hắn thật sự là tò mò cực kỳ.

"Càng không nói cho ngươi!"

"Ngươi…… Hừ!" Tức chết hắn, Tiêu Lăng Hàn vẫn là giống nhau Tiêu Đại Ma Vương! Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tức giận bất bình nghĩ, rốt cuộc chính mình như thế nào làm mới có thể hòa nhau này một ván, bất quá nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn xảo trá trình độ, hắn cảm thấy chính mình vẫn là từ bỏ tương đối hảo.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý lại bị chính mình khí quai hàm phình phình, bộ dáng này đáng yêu cực kỳ, duỗi tay sờ sờ hắn gương mặt, thuận tiện còn nhéo một chút, cùng khi còn nhỏ giống nhau xúc cảm hảo.

"Sư huynh, mặt bị ngươi niết lớn!" Chụp bay Tiêu Lăng Hàn tay, Thượng Quan Huyền Ý trừng hắn một cái, chính mình hiện tại đã lớn như vậy rồi, hắn còn cùng mới vừa nhìn thấy chính mình khi như vậy niết chính mình mặt.

"Dù sao sư huynh muốn ngươi, không sợ!" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ôm chầm Thượng Quan Huyền Ý eo, đem hắn vòng ở chính mình trong lòng ngực, không

lắm để ý nói.

“Sẽ biến xấu!”

“Nga, ta đây về sau tận lực không niết là được.”

“Nhớ kỹ ngươi lời nói!”

“Ta trí nhớ không tốt lắm, ngươi giúp ta nhớ, tốt không?”

“……” Lại tới câu này!

“Sư huynh, vừa rồi kia viên viên châu thứ gì? Ta như thế nào cảm giác nó là ngươi tùy thân không gian một bộ phận đâu?”

“Ân, nó kêu Sinh Linh Châu, là có thể tái sinh linh khí đồ vật, nó xác thật là này không gian trung một bộ phận. Năm đó không biết là cái gì nguyên nhân, cái này tùy thân không gian bị hủy đi đến rơi rớt tan tác. Hôm nay sở dĩ hấp thụ chúng ta như vậy nhiều linh khí, là bởi vì Sinh Linh Châu đã gặp phải khô kiệt bên cạnh, nếu là không kịp thời bổ sung một ít linh khí, nó sẽ trở thành một viên chết châu. Sở dĩ sẽ như vậy là bởi vì nó bị người phong ấn, thêm chi nó cần thiết ở trong nước mới có thể phát huy ra hiệu quả.”

Tiêu Lăng Hàn đem đầu đáp ở Thượng Quan Huyền Ý trên vai, nhìn hắn mượt mà no đủ vành tai, luôn muốn cắn một ngụm. Như vậy nghĩ, hắn cũng làm như vậy, trực tiếp ngậm lấy Thượng Quan Huyền Ý vành tai.

Tác giả nhàn thoại: Hôm nay tổng cộng cày xong tám chương, mệt chết bổn bảo bảo, tiếp tục tồn cảo, khi nào lại đến cái bạo càng!!!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 188

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 188 Huyền Thiên đại lục

【 tìm được một đám người 】 canh một

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ ở hảo hảo nghe Tiêu Lăng Hàn nói chuyện, đột nhiên vành tai đã bị đánh lén. Hắn cảm giác cả người rùng mình, một trận tê dại cảm truyền khắp toàn thân, làm hắn không tự hiểu là phát ra một tiếng rên rỉ.

"Ngô ~~ sư huynh, đừng, đừng thân nơi đó." Thượng Quan Huyền Ý có chút chịu không nổi, tránh né Tiêu Lăng Hàn, bị như vậy thân, hắn cảm giác chính mình cả người nhũn ra.

Tiêu Lăng Hàn nguyên bản chỉ là tưởng đùa giỡn một chút Thượng Quan Huyền Ý, nào biết đùa giỡn không thành, ngược lại đem chính mình tà hỏa cấp trêu chọc ra tới, thật đúng là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

"Chính ngươi ở trong không gian chơi trong chốc lát, sư huynh đi một chút sẽ trở lại."

Dứt lời, tại chỗ chỉ còn Thượng Quan Huyền Ý một người.

Thượng Quan Huyền Ý chớp chớp mắt, vừa mới còn hảo hảo, như thế nào đột nhiên liền rời đi?

Bên kia Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa xuất hiện là ở một cái giữa sông, mặt sông thực mau kết một tầng băng, đãi thân thể khác thường sau khi biến mất, hắn mới trở lại Thượng Quan Huyền Ý bên người.

Đừng nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở trong không gian đãi mấy cái canh giờ, đương hai người trở lại thạch thất thời điểm cũng liền mới qua đi trong chốc lát.

"Sư huynh, nếu kia Sinh Linh Châu không phải mở ra thạch thất chìa khóa, chúng ta đây hiện tại nên làm cái gì bây giờ?"

"Ta ngẫm lại……" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nhìn chính phía trước bức họa, lâm vào trầm tư.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn ở tự hỏi, Thượng Quan Huyền Ý không dám ra tiếng quấy rầy, mà là ngồi ở một bên lẳng lặng nhìn hắn.

Một lát sau, Tiêu Lăng Hàn một phách trán, hắn như thế nào đem cái này quên mất. Theo sau, hắn mở ra linh nhãn, cẩn thận quan sát trên vách tường bức họa, một tấc tấc đảo qua, bởi vì niên đại xa xăm nguyên nhân, trên bức họa nhân vật chỉ có thể xác định hắn là danh nam tử. Đương Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía bức

họa người ngực khi, nơi đó có một đoàn màu lam vật thể, tạm thời không xác định đó là cái gì, địa phương khác nhưng thật ra không có dị thường.

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử trung lấy ra một phen kiếm, quay đầu lại đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Ta vừa rồi mở ra linh nhãn thấy được một cái không giống nhau địa phương, không xác định đó là cái gì? Cũng không biết có hay không nguy hiểm? Huyền Ý, nếu không ta đem ngươi thu vào ta tùy thân trong không gian?"

"Sống chết có nhau, ngươi đem ta thu vào ngươi tùy thân không gian tính sao lại thế này? Chúng ta là muốn vai sát vai ở bên nhau người, hiện tại tự nhiên cũng muốn ở bên nhau." Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, bất mãn nói.

"Ta liền tùy tiện nói nói, ngươi tùy tiện nghe một chút liền hảo, làm gì phải làm thật? Ngàn sai vạn sai đều là người khác sai." Tiêu Lăng Hàn nói, vươn tay trái dắt lấy Thượng Quan Huyền Ý, để tránh phát sinh ngoài ý muốn hai người thất lạc.

Thượng Quan Huyền Ý quái dị nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này thật đúng là không phải giống nhau tự luyến, vốn đang cho rằng hắn sẽ nói" ngàn sai vạn sai đều là hắn sai đâu!"

Tiêu Lăng Hàn dùng kiếm lột ra bức họa mặt ngoài một tầng thuốc màu, lộ ra hắn vừa rồi dùng linh nhãn nhìn đến màu lam vật thể, cư nhiên là một khối băng lạc lan. Băng lạc lan băng thuộc tính linh bảo, có thể đem nó luyện chế thành băng lạc đan, Băng linh căn tu sĩ dùng sau có thể tăng lên tu vi.

Tiêu Lăng Hàn sử dụng linh khí đem băng lạc lan hút tới tay trung, phát hiện cũng không có dị thường, lúc này mới đem nó thu lên. Băng lạc lan lấy đi sau, ở chỗ cũ lộ ra một cái khe lõm, lớn nhỏ vừa lúc là một khối cực phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một khối cực phẩm linh thạch đặt ở khe lõm chỗ, lập tức truyền đến "Ca ca ca" thanh âm.

Hai người quay đầu lại, liền thấy thạch thất môn đang ở hướng bên phải chậm rãi di động.

Đi vào trước cửa, đãi cửa mở đến hai phần ba khi, hai người cũng thấy rõ ngoài cửa cảnh tượng.

Ngoài cửa là một cái tàn phá đại điện, giống nhau dơ loạn bất kham, sở hữu bài trí đều đã hủ bại, một trận gió thổi qua, cái bàn ghế trực tiếp hóa thành tro bụi.

Hai người ở trong đại điện, để lại bốn cái thật sâu dấu chân, đương hai người nhìn đến trong đại điện trừ bỏ bọn họ dấu chân còn có mười mấy cái hỗn độn dấu chân khi, liền không hề bình tĩnh.

"Xem ra nơi này còn tới những người khác, tiểu tâm chút."

Trên mặt đất nhiều như vậy dấu chân, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai mới ba người, sáu cái dấu chân, kia mặt khác dấu chân sẽ là của ai?

"Ân." Thượng Quan Huyền Ý gật đầu đáp, cũng lấy ra một phen kiếm.

Hai người tiểu tâm mà hướng tới dấu chân biến mất phương hướng đi đến, xuyên qua đại điện trải qua một cái hành lang, vẫn luôn đi rồi mười phút cũng không thấy một người.

Đương hai người đi vào một phiến cửa đá trước, trên mặt đất dấu chân biến mất ở cửa đá nội.

Nhưng cửa đá là khép lại, Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm bổ qua đi, công kích dừng ở mặt trên, không có bắn khởi một chút bọt sóng. Nơi này thạch thất cũng không biết là dùng cái gì tài liệu làm, thật sự là có thể lấy tới làm phòng ngự thứ tốt, đáng tiếc chính là dọn không đi.

"Sư huynh, xem ra cửa này không phải bạo lực có thể mở ra, chúng ta tìm xem, xem có hay không cơ quan linh tinh đồ vật." Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Tiêu Lăng Hàn phát động vài lần công kích đều không làm gì được cửa đá, nhìn kia môn ánh mắt trở nên càng thêm nóng rực, thật muốn đem nó hủy đi tới đóng gói mang đi.

"Hảo."

Lập tức hai người bắt đầu ở cửa đá phụ cận tìm lên, vì cái gì chỉ ở cửa đá phụ cận tìm đâu? Bởi vì lúc trước dấu chân chỉ có cửa đá phụ cận mới có. Tiêu Lăng Hàn nhìn đến môn bên cạnh có một cái phóng dạ minh châu địa phương, tổng cảm thấy nơi đó làm có chút đột ngột. Tại đây Tu chân giới, phàm là tu luyện xuất thần thức người đều có thể đêm coi, huống chi nơi này lại không phải đen sì sơn động, cái kia thạch đài hoàn toàn chính là dư thừa đồ vật.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm cái kia thạch đài xem, suy nghĩ một chút, hắn từ không gian giới tử lấy ra một viên dạ minh châu, đặt ở trên thạch đài.

"Ca ca ca" thanh âm truyền đến, cửa đá cứ như vậy mở ra.

"Xem ra thiết kế cái này môn người là một thiên tài, hắn mạch não cũng không phải là người bình thường có thể lý giải." Tiêu Lăng Hàn không khỏi cảm thán nói, mặc cho ai cũng sẽ không nghĩ đến phóng một cái viên dạ minh châu là có thể đem cửa mở ra.

"Có thể lý giải người cũng không phải là chỉ có chúng ta hai cái, phía trước đi vào người không phải cũng lý giải tới rồi?"

"Ngươi nói rất đúng, xem ra cũng không phải chỉ có ta một cái người thông minh, này người thông minh thật đúng là có điểm nhiều." Tiêu Lăng Hàn rất là

tán đồng nói, nói xong lại lấy về dạ minh châu, hai người nhanh chóng tiến vào cửa đá nội.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Rõ ràng là ta đem cửa mở ra, ngươi liền chỉ là nhìn chằm chằm nơi đó, cái gì đều không có làm!

Tiến vào thạch thất, bên trong rỗng tuếch, trên mặt đất dấu chân lộn xộn, có thứ tốt hẳn là cũng bị trước tới người cầm đi, thạch thất bên trái lại là một cánh cửa.

Hai người quen cửa quen nẻo mà tìm được rồi mở cửa phương pháp, lại lần nữa đi vào bên trong.

Thấy quen thuộc môn, Thượng Quan Huyền Ý buồn bực nói: "Này không phải là chuyên môn làm chúng ta tới mở cửa đi?"

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nói: "Rất có khả năng bị ngươi đoán đúng rồi."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý lại nghĩ tới phía trước sự tình, chính mình này trương" miệng quạ đen", tốt không linh, hư linh, hắn chạy nhanh duỗi tay bưng kín miệng.

Tiêu Lăng Hàn nhoẻn miệng cười, duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý tay cầm xuống dưới, "Đừng che lại, liền tính ngươi đoán đúng rồi cũng không cái gọi là, chỉ cần có ngươi tại bên người, liền tính không hề thu hoạch cũng đáng đến."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy trong lòng ngọt tư tư, cùng hắn tay trong tay bước vào tiếp theo gian thạch thất.

Hai người liên tục khai năm phiến cửa đá, rốt cuộc thấy không hề là cửa đá, mà là một cái băng thất, băng thất đại khái có hai trăm mét vuông.

Đương hai người mới vừa bước vào băng thất, mười mấy đôi mắt động tác nhất trí về phía hai người nhìn quét lại đây.

Hai người giương mắt nhìn lại, ở bọn họ 20 mét xa địa phương có mười bốn người, tu vi tối cao cũng liền Nguyên Anh kỳ đỉnh, không có Hóa Thần kỳ trở lên người, như thế làm hai người thở dài nhẹ nhõm một hơi. Mà Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh ba người cũng đang ở trong đó, bất quá xem bọn họ bộ dáng, hẳn là bị này nhóm người trở thành pháo hôi ở sử dụng. Bởi vì ba người trên tay chính mang cấm linh hoàn, xem bọn họ mặt xám mày tro bộ dáng, hẳn là không thiếu bị tàn phá.

Ba người nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn thời điểm, đều chỉ là ngẩng đầu tùy ý mà nhìn thoáng qua, cũng không có kêu hai người. Phảng phất tiến vào hai người cùng bọn họ là không hề quan hệ người xa lạ, như thế ra ngoài Tiêu Lăng Hàn dự kiến.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, bất động thanh sắc mà nhìn về phía đối diện một đám người trung tu vi tối cao một vị nam tử.

Nam tử ăn mặc một thân màu lam pháp y, đen nhánh sắc tóc trung ẩn ẩn có chút xanh sẫm sợi tóc, thâm hắc sắc đồng tử thế nhưng nổi lên hơi hơi thâm màu xanh lục, có vẻ càng thêm thâm thúy, trong mắt rạng rỡ lập loè hàn quang, cho người ta tăng thêm một phân lạnh nhạt. Lớn lên ngọc thụ lâm phong, uy phong lẫm lẫm, khí tràng rất mạnh, hắn chiến lực phỏng chừng có thể cùng chính mình chẳng phân biệt trên dưới.

Này nhóm người rõ ràng này đây hắn cầm đầu, Tiêu Lăng Hàn tiến lên hai bước, liền ôm quyền, "Tại hạ Tiêu Lăng Hàn, không biết vị đạo hữu này như thế nào xưng hô?" Tiên lễ hậu binh, không được lại đánh.

"Ngụy Tử Uyên!" Nam tử lạnh lùng ném ra ba chữ, có vẻ cao lãnh lại khí phách.

Chỉ là hắn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt, như thế nào như vậy quái dị? Cái loại này xem kỹ, đánh giá ánh mắt như là đang xem một kiện hàng hóa, làm Tiêu Lăng Hàn không ngọn nguồn một trận chán ghét. Trong lòng tuy rằng không thoải mái, hắn trên mặt lại không hiện, trong lòng đã cấp nam tử nhớ thượng một bút.

Hắn như cũ ôn hòa có lễ hỏi: "Ngụy đạo hữu, chúng ta hai người vào nhầm nơi đây, không biết nơi đây là nơi nào?"

Đối diện một cái ăn mặc màu vàng quần áo nữ tu, kinh khởi nói: "Các ngươi thế nhưng không biết nơi này là chỗ nào? Vậy các ngươi vận khí cũng thật hảo!"

"Nguyện nghe kỹ càng!"

Liền ở nữ tu muốn đủ số nói tới khoảnh khắc, bên người nàng một cái nam tu, ra tiếng khẽ quát một tiếng: "San San!"

"Không nói liền không nói sao, hung cái gì hung? Hừ!" Nữ tu vẻ mặt oán giận trừng mắt nhìn nam tu liếc mắt một cái, đôi tay ôm cánh tay, hầm hừ nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Mạc danh có chút xấu hổ!

Tiêu Lăng Hàn da mặt dày, điểm này xấu hổ không tính cái gì, hắn cười cười, tiện đà nói: "Nếu không có phương tiện nói, chúng ta đây có thể tùy tiện đi dạo nơi này sao?"

Ngụy Tử Uyên gật gật đầu, bên cạnh hắn vốn đang có người không đồng ý, có thể thấy được hắn đều đồng ý, những người khác cũng chỉ hảo hành quân lặng lẽ.

Tiêu Lăng Hàn buồn bực, thực lực thấp phải sống tạm, xem ra chờ chính mình không lợi hại đem kia bổn 《 Bách Độc Đan 》 hảo hảo nghiên cứu một chút, vũ lực không đủ, thuật pháp tới thấu.

Băng trong phòng có cột đá chống đỡ, thấy không rõ toàn cảnh, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tay, bắt đầu đánh giá khởi cái này băng thất. Hai người chỉ là ở vào cửa thời điểm, quét Mạc Vô Nhai bọn họ ba người liếc mắt

một cái, liền không có lại chú ý. Hiện tại còn không có làm rõ ràng trạng huống, tạm thời không nên tùy tiện ra tay.

Chờ dạo xong rồi toàn bộ băng thất, hai người cái gì hữu dụng manh mối đều không có phát hiện. Chỉ ở băng thất ở giữa thấy được một bộ băng quan, mơ hồ có thể nhìn thấy bên trong như là nằm một người. Bất quá kia mười mấy người chính vây quanh ở băng quan bên, Tiêu Lăng Hàn hai người không có lập tức thấu tiến lên đi.

"Sư huynh."

"Ân?" Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý kêu chính mình, Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại nghi hoặc nhìn hắn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 189

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 189 Huyền Thiên đại lục

【 băng thất trung băng quan 】 canh hai

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, hắn nên như thế nào cùng Tiêu Lăng Hàn nói tham ăn quỷ ở băng quan phía dưới phát hiện một cái thượng phẩm linh mạch sự? Huống hồ xem những người đó tựa hồ chính là vì băng quan mà đến, Thượng Quan Huyền Ý có chút bực bội xoa xoa đầu.

【 Phệ Linh Thử phát hiện bảo bối? 】 Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý có miệng khó trả lời bộ dáng, truyền âm hỏi.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục truyền âm 【 bảo bối là băng quan hoặc là băng quan phía dưới? 】

Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa gật đầu, mở to sáng lấp lánh hai mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn, chính mình đều không có nói, hắn là có thể đoán cái tám chín phần mười, thật lợi hại.

【 làm ta đoán xem là thứ gì? Hẳn là linh khí thực nồng đậm đồ vật, có thể không ngừng sinh ra linh khí, hẳn là linh mạch trong vòng đi? 】 Tiêu Lăng Hàn suy đoán nói, thấy Thượng Quan Huyền Ý mở to hai mắt, xem ra chính mình là đoán đúng rồi.

"Sư huynh, ngươi như thế nào sẽ biết?" Thượng Quan Huyền Ý kinh khởi hỏi.

"Ngươi đoán!" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay quát một chút mũi hắn, trong mắt tràn đầy sủng nịch.

Chỉ là còn không có chờ Thượng Quan Huyền Ý đoán, liền có người tìm lại đây.

"Gặp qua hai vị đạo hữu, tại hạ Hồ Thiên Thanh, không biết có không thỉnh vị đạo hữu này giúp một chút." Một cái ăn mặc màu lam pháp y nam tu đối với hai người nói, đôi mắt lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, hiển nhiên hắn nói người là Thượng Quan Huyền Ý. Hắn lớn lên dáng vẻ đường đường, nhưng một đôi mắt lại tràn ngập tính kế.

"Không biết ta có chỗ nào có thể giúp được đạo hữu?"

"Nhìn đến bên kia băng quan sao? Chúng ta muốn mở ra băng quan, nhưng, lấy chúng ta hai người thực lực còn kém thượng một chút." Hồ Thiên Thanh chỉ vào phía sau băng quan đối với hai người nói.

“Hai người? Các ngươi bên kia không phải có mười mấy cá nhân sao?” Thượng Quan Huyền Ý khó hiểu hỏi, nên không phải là có cái gì âm mưu đi.

“Cái này băng quan cần thiết Băng linh căn tu sĩ mới có thể mở ra.” Hồ Thiên Thanh buông tay, không thể nề hà nói.

Nếu là xem nhẹ hắn trong mắt tính kế, phỏng chừng thật đúng là sẽ cho rằng hắn chỉ là muốn cho Thượng Quan Huyền Ý hỗ trợ đâu!

Tiêu Lăng Hàn cũng không phải là có hại chủ, cái này tên là Hồ Thiên Thanh người, cư nhiên dám tính kế đến Thượng Quan Huyền Ý trên người. Xem ra hắn ly ngày chết đã không xa, cũng không biết hắn tại đây điều tìm đường chết trên đường có thể có bao nhiêu làm!

Hơi rũ lông mi, che khuất trong mắt sát ý, Tiêu Lăng Hàn tràn đầy tò mò hỏi: “Ngươi như thế nào biết hắn là Băng linh căn tu sĩ?”

Chỉ thấy nam tử lấy ra một cái trận bàn, trận bàn mặt trên sáng lên bốn cái điểm nhỏ, vừa lúc thuyết minh nơi này có bốn cái Băng linh căn tu sĩ. Cái này trận bàn cư nhiên không cần tu sĩ đụng vào là có thể trắc đến tu sĩ linh căn thuộc tính, xem ra cái này trận bàn vẫn là một cái thứ tốt. Hơn nữa bọn họ hai cái còn ở bên ngoài thời điểm, những người này hẳn là cũng đã phát hiện hai người, không có rút dây động rừng, xem ra bọn họ mưu đồ không nhỏ a!

Mà Tiêu Lăng Hàn lúc nào cũng ở vận chuyển Vạn Linh Quyết, vì tăng lên tu vi hắn còn ở trên người dán vài trương Tụ Linh Phù, phụ trợ hắn tu luyện, như vậy mặc kệ hắn đang làm cái gì đều có thể tu luyện. Mà Hồ Thiên Thanh trận bàn tự nhiên cũng tra không đến Tiêu Lăng Hàn linh căn, Hồ Thiên Thanh cũng không có hoài nghi, rốt cuộc có chút đại gia tộc có như vậy bí pháp, cho nên cũng không kỳ quái.

“Nơi đó mặt nếu là có bảo vật, nên như thế nào phân?” Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi, tuy rằng biết bên trong hẳn là không có bảo vật, nhưng này không ảnh hưởng hắn tạc một chút người này.

“Lời nói thật nói cho hai vị, bên trong cái gì bảo bối đều không có, chỉ có chúng ta lão tổ tông di thể, hắn từng có công đạo, chỉ cần tìm được hắn đạo lữ liền phải đem bọn họ hợp táng.” Hồ Thiên Thanh thực sự cầu thị nói, đôi mắt vươn lộ ra một tia khinh thường.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, lập tức minh bạch đối phương ý tưởng, ngay sau đó đối Hồ Thiên Thanh gật gật đầu.

Hai người đi theo Hồ Thiên Thanh đi vào băng quan bên cạnh, đến gần mới thấy rõ băng quan nội người mặt. Trắng nõn gương mặt, nhìn không tới một tia huyết sắc, ngũ quan tinh xảo điển nhã, lớn lên mi thanh mục tú. Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính là nơi này nằm người là một cái song nhi, rất xa nhìn đến, hắn còn tưởng rằng là một nữ tử đâu!

Những người khác đều ly xa chút, chỉ để lại lưu lại Thượng Quan Huyền Ý, Hồ Thiên Thanh cùng với một vị khác Băng linh căn tu sĩ. Tuy rằng Mạc Vô Nhai cũng là Băng linh căn, nhưng là hắn Kim Đan kỳ thực lực, trực tiếp bị những người đó cấp làm lơ.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở Thượng Quan Huyền Ý phía sau, vì hắn hộ pháp, để tránh hắn ở đưa vào linh khí khi, sau lưng bị người đánh lén.

【 chờ hạ khai băng quan ngươi trạm xa một chút, ta hoài nghi này băng quan lão quái vật còn chưa chết thấu. Bên ngoài không gian phong tỏa, phỏng chừng chính là hắn làm ra tới. Tiểu tâm chút, nếu là hắn muốn đoạt xá ngươi, nhớ rõ không cần đem hắn phóng chạy, ở thạch hải trung lợi dụng Hỗn Thiên Châu đem hắn giải quyết. 】 Tiêu Lăng Hàn hướng Thượng Quan Huyền Ý truyền âm dặn dò nói.

Hắn nhìn như thất thần bộ dáng, lại là đánh lên mười hai vạn phần lực chú ý, vẫn luôn âm thầm cảnh giác.

Ba đạo màu lam linh khí không ngừng tiến vào băng quan trung, sau nửa canh giờ, ba người mới ngừng lại được, băng quan tạm thời còn không có cái gì phản ứng.

Nhìn không hề biến hóa băng quan, Thượng Quan Huyền Ý không cấm ra tiếng hỏi: "Hồ đạo hữu, ngươi xem như thế nào một chút phản ứng đều không có đâu?"

"Đạo hữu đừng nóng vội, chúng ta nhiều thí vài lần hẳn là liền có thể mở ra." Khi nói chuyện, hắn đệ một cái đan bình cấp Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Lừa quỷ đâu!

Thượng Quan Huyền Ý cười cười, không nói gì, tiếp nhận Hồ Thiên Thanh đưa qua bình ngọc, vừa chuyển tay hắn trực tiếp đem bình ngọc đưa cho Tiêu Lăng Hàn, quỷ biết bên trong đan dược có hay không thêm thứ gì.

Thấy vậy, Hồ Thiên Thanh cũng không nói gì thêm, chỉ là làm bộ không chút nào để ý cười cười. Quay đầu lại khi, đáy mắt một mảnh lãnh quang, sắc mặt âm trầm.

Đãi ba người linh khí khôi phục không sai biệt lắm, tiếp tục hướng băng quan đưa vào linh khí.

Như vậy qua lại đưa vào mười lần linh khí, Hồ Thiên Thanh mới kêu đình chỉ.

Theo sau từ Ngụy Tử Uyên tiến lên, trong tay hắn cầm một khối ngọc bài, ở ngọc bài thượng đưa vào linh khí, ngọc bài phát ra một đạo ánh sáng trực tiếp chiếu vào băng quan thượng, băng quan ngay sau đó chậm rãi tự động mở ra.

Nhìn đến nơi này, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn lúc này đã sáng tỏ, chỉ sợ kia khối ngọc bài là có thể trực tiếp mở ra băng quan đồ vật, căn bản không cần Thượng Quan Huyền Ý bọn họ ba người đưa vào linh khí.

Nếu hiện tại muốn bọn họ đưa vào linh khí, Tiêu Lăng Hàn phỏng đoán, này ba người hắn là đều là vì băng quan người trong tìm thích hợp thân thể, này nguyên nhân chủ yếu bọn họ là ba người lớn lên đều không tồi. Kia hai người bộ dạng tuy rằng không có Thượng Quan Huyền Ý lớn lên xuất chúng, nhưng coi như là anh tuấn tiêu sái, tuấn tú lịch sự.

Ở đây mười mấy người đều vây quanh ở băng quan trước, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc mà thối lui đến nhất bên ngoài.

Tuy rằng cách đến xa, nhưng là vừa rồi Tiêu Lăng Hàn như cũ thấy được rõ ràng, băng quan trung nam tử mở bừng mắt, tuy rằng chỉ là trong nháy mắt, nhưng này cũng đủ để thuyết minh kia nam tử xác thật còn chưa chết. Kia hắn tu vi ít nhất ở Đại Thừa kỳ, nếu hắn muốn đoạt xá, kia hắn hiện tại thân thể hẳn là không dư lại nhiều ít thọ mệnh.

Đúng lúc này, một bóng người đột nhiên trống rỗng xuất hiện ở băng quan phía trên, hắn đến diện mạo cùng băng quan trung người giống nhau như đúc, thực hiển nhiên băng quan phía trên người, hiện tại chính là một cái linh hồn thể.

“Tử Uyên.” Cái kia linh hồn thể nhìn đến Ngụy Tử Uyên thời điểm, đôi mắt sáng một chút, kinh hỉ kêu lên.

“A Thư, ta rốt cuộc lại gặp được ngươi.” Ngụy Tử Uyên nhìn đến cái kia linh hồn thể nói chuyện, cũng thực kích động. Khó được trên mặt không hề là cao lãnh biểu tình, ngược lại như là một cái tín đồ, thành kính nhìn cái kia kêu A Thư linh hồn thể.

“Bọn họ là ngươi giúp ta tuyển thân thể sao?” A Thư nói, nhìn thoáng qua Hồ Thiên Thanh, Thượng Quan Huyền Ý cùng với một vị khác Băng linh căn tu sĩ.

“Ân, ngươi nói ngươi kiếp sau không cần lại làm song nhi, ngươi xem ta cho ngươi tìm đều là nam tử thân thể.” Ngụy Tử Uyên có chút lấy lòng nói.

Hồ Thiên Thanh sắc mặt khó coi, hắc trầm một mảnh, nhìn dáng vẻ hắn hẳn là biết chính mình bị đưa tới nơi này sau kết cục.

Một khác danh Băng linh căn tu sĩ mặt như màu đất, tái nhợt một mảnh, hiển nhiên hắn là không biết tình.

Mà kia một đám mười một trung cũng có ba người là không hiểu rõ, tỷ như ngay từ đầu cùng Tiêu Lăng Hàn đáp lời tên kia xuyên áo vàng nữ tu, mặt khác còn có hai người, nhìn qua hẳn là huynh muội.

“Các ngươi, các ngươi đang nói cái gì? Chuẩn bị thân thể? Hắn, hắn muốn đoạt xá?” Áo vàng nữ tu khiếp sợ nhìn những người khác, đặc biệt là Ngụy Tử Uyên, nàng chưa từng có ở trên mặt hắn nhìn đến quá như thế ôn hòa biểu tình. Nghĩ đến bọn họ vừa rồi xưng hô lẫn nhau là như vậy quen thuộc cùng thân mật, nàng chỉ cảm thấy chính mình đã chịu thiên đại vũ nhục.

Áo vàng nữ tử tên là Hoàng San San, nàng lớn lên tú nhã tuyệt tục, đều có một cổ nhẹ nhàng chi khí, dung sắc tuyệt lệ, Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, hiện linh 78 tuổi, có thể nói là trẻ tuổi trung nhân tài kiệt xuất. Này đó đều không phải quan trọng, quan trọng là nàng có một cái Luyện Hư kỳ lão tử, nàng cha tên là Hoàng Văn Phỉ, là Thương Huyền Tông thái thượng trưởng lão chi nhất.

Ngụy Tử Uyên nghe xong Hoàng San San nói, không vui mà nhíu mày, lần này hắn sở dĩ muốn đem Hoàng San San mang theo trên người, chính là muốn tìm một cơ hội giết nàng, bằng không chờ A Thư đoạt xá trọng sinh sau, hắn nên như thế nào cùng hắn giải thích.

"Tử Uyên, nàng là chuyện như thế nào?" A Thư nhìn về phía Hoàng San San, lời nói lại là đối với một bên đứng Ngụy Tử Uyên nói.

"Râu ria người, A Thư không cần lý nàng. Ngươi xem ta vì ngươi chuẩn bị này ba người, nào khối thịt thân nhất hợp tâm ý của ngươi?" Ngụy Tử Uyên không hề xem Hoàng San San, mà là thâm tình nhìn chăm chú A Thư.

"Râu ria người? Ngụy Tử Uyên, ngươi cư nhiên nói ta là râu ria người? Ta chính là ngươi vị hôn thê!" Hoàng San San tràn đầy bi phẫn giận dữ hét, ngược lại nàng lại nhìn về phía những người khác, chỉ có một đôi huynh muội đứng ở nàng phía sau.

"Chúng ta huynh muội hai người hoàn toàn không biết tình, từ ngươi đã cứu ta muội muội ngày đó bắt đầu, ta liền nói quá, ta mệnh là của ngươi." Huynh muội trung ca ca mở miệng nói.

Hoàng San San hướng hai người gật gật đầu, ngược lại nhìn về phía lúc trước kêu nàng câm miệng nam tu, người này là nàng đại sư huynh, tên là Ninh Thành. "Đại sư huynh, ngươi cũng là cảm kích giả? Vì cái gì? Cha ta đối với ngươi như vậy hảo, chúng ta thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, đây là vì sao? Đến tột cùng là vì sao?"

Bị Hoàng San San lên án, Ninh Thành sắc mặt không vui, cười lạnh một tiếng, nói: "Năm đó phụ thân ngươi sở dĩ sẽ thu ta vì đồ đệ, bất quá là thấy ta tu luyện tư chất không tồi, vì ngươi tìm một cái người thủ hộ mà thôi. Năm đó hắn ở nhận lấy ta thời điểm, khiến cho ta phát quá thề, cuộc đời này đều nguyện trung thành với ngươi, nghe ngươi sai phái."

"Cha ta lúc trước chỉ là không nghĩ lại thu một cái bạch nhãn lang vì đồ đệ, cho nên mới kêu ngươi phát hạ cái này lời thề. Bởi vì ta mẫu thân chính là bởi vì cha ta đã từng thu một cái khác đại đồ đệ cuối cùng bị hại chết." Hoàng San San lắc đầu, ra tiếng biện giải nói.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 190

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 190 Huyền Thiên đại lục

【 Thái Huyền Tông di chỉ 】 canh ba

Hoàng San San mẫu thân là nhất đẳng nhất mỹ nhân, lúc trước Hoàng Văn Phỉ thu cái thứ nhất đồ đệ cấu kết người ngoài, muốn làm hại Hoàng Văn Phỉ, do đó được đến hắn phu nhân. Lại không tưởng thời khắc mấu chốt hắn phu nhân vì cứu hắn, mà bị hắn đại đồ đệ hại chết.

"Hừ, dù sao đều giống nhau, chỉ cần ngươi đã chết, ta cũng không cần lại nguyện trung thành ai." Ninh Thành khinh thường nói, chỉ cần Hoàng San San đã chết, hắn liền tự do.

"Ngươi…… Quả nhiên vẫn là một cái bạch nhãn lang, xem ra cha ta đời này là không có đồ đệ duyên phận." Hoàng San San chỉ vào Ninh Thành vô lực nói, trong mắt tràn đầy thê lương, ngược lại nàng lại nhìn về phía Ngụy Tử Uyên.

"Nơi này căn bản không phải cái gì Thái Huyền Tông di chỉ, các ngươi tới nơi này mục đích chỉ có một, vậy vì làm hắn lại thấy ánh mặt trời? Ta nói rất đúng sao? Ngụy Tử Uyên!"

"Không, ngươi sai rồi, nơi này liền Thái Huyền Tông di chỉ, chỉ là thời gian đã qua là mấy vạn năm, rất nhiều đồ vật đều đã không tồn tại. Ta tới nơi này mục đích, tự nhiên là vì A Thư." Ngụy Tử Uyên thâm tình nhìn chăm chú A Thư, đây là hắn A Thư.

"Các ngươi rốt cuộc liêu xong rồi không có?" A Thư thấy mấy người nửa ngày đều lý không rõ, không kiên nhẫn hỏi.

"A Thư, cùng bọn họ ta không có gì hảo liêu, ngươi còn chưa nói ngươi thích kia khối thịt thân." Ngụy Tử Uyên mặt mày ôn hòa, nhu tình như nước hỏi.

A Thư linh hồn thể ở băng thất trung bồi hồi một vòng, cuối cùng hắn ánh mắt dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trên người. Như vậy dung mạo tương đối thích hợp chính mình, so là chính mình nguyên lai bộ dáng tuấn mỹ nhiều.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở một bên xem diễn xem đến hảo hảo, đảo mắt tất cả mọi người đem ánh mắt động tác nhất trí nhìn về phía bọn họ.

"Sư huynh, bọn họ xem chúng ta làm gì?"

"Tự nhiên là bởi vì ngươi ta lớn lên đẹp, chúng ta đều có được tuyệt thế dung nhan, ngươi xem bọn họ một cái, hai cái đều lớn lên dưa vẹo táo nứt, một chút

thưởng thức giá trị đều không có.” Tiêu Lăng Hàn tự tin nói, quay đầu nhìn thoáng qua mọi người, trong mắt tràn đầy khinh thường.

Mọi người: “……”

“Sư huynh cùng ta nghĩ đến một khối đi.” Thượng Quan Huyền Ý gật đầu phụ họa nói.

Mọi người đồng thời trừu trừu khóe miệng, người khác đều phải đoạt xá ngươi, ngươi cư nhiên còn ở bên này xú mỹ, ngươi thật đúng là tâm đại.

“Các ngươi còn không mau đi, cái kia quỷ đồ vật muốn đoạt xá.” Hoàng San San hướng tới Thượng Quan Huyền Ý phương hướng quát, này hai người lớn lên đẹp như vậy, nếu như bị đoạt xá liền quá đáng tiếc, quan trọng nhất chính là nàng không nghĩ làm những người này như nguyện.

“Đi, ai cũng đừng nghĩ đi, không có ta cho phép, ai cũng đi không ra đi.” A Thư nói, vung tay lên, toàn bộ băng thất không gian đều bị hắn phong tỏa lên. Lạnh lùng cười, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt tràn đầy cực nóng, về sau gương mặt này chính là hắn.

“Tử Uyên, mau chút rửa sạch rớt không liên quan người, ta tưởng sớm một chút đoạt xá, như vậy liền có thể sớm chút cùng ngươi ở bên nhau.” A Thư đối một bên Ngụy Tử Uyên phân phó nói.

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, đây là đem hắn đương không khí đâu? Vẫn là đem hắn đương không khí!

Ngay sau đó Ngụy Tử Uyên mang lên hai người đem Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn vây quanh ở trung gian, còn lại người đem Hoàng San San cùng với mặt khác hai huynh muội cũng vây quanh lên.

“Ngụy đạo hữu, chúng ta thương lượng một chút, dĩ hòa vi quý, nếu không ta tránh ra, các ngươi muốn làm cái gì liền làm cái đó, chúng ta nước giếng không phạm nước sông, ngươi xem thế nào.” Tiêu Lăng Hàn nói, còn kéo ra cùng Thượng Quan Huyền Ý chi gian khoảng cách, kia ý tứ lại rõ ràng bất quá, các ngươi muốn đoạt xá tùy ý, hắn không đúc kết.

Tiêu Lăng Hàn hành động, đổi lấy Thượng Quan Huyền Ý một cái đại bạch mắt.

Nhưng thật ra đem Ngụy Tử Uyên đám người làm cho sửng sốt sửng sốt, không biết người này đến tột cùng đang làm cái quỷ gì.

Bất quá Ngụy Tử Uyên cũng không có khả năng dễ dàng như vậy liền tin tưởng Tiêu Lăng Hàn, rốt cuộc người sống, liền tồn tại biến số.

“Ngươi đem cái này mang ở trên tay, ta liền tin tưởng ngươi lời nói.” Ngụy Tử Uyên nói, ném một cái cấm linh hoàn ở Tiêu Lăng Hàn bên chân.

Thảo, tống cổ ăn mày đâu? Liền tính là tống cổ ăn mày, tốt xấu ngươi ném một khối linh thạch ra tới a. Nhìn bên chân cấm linh hoàn, Tiêu Lăng Hàn rối rắm,

chính mình rốt cuộc muốn hay không làm theo đâu? Hiện tại bọn họ muốn đem cái kia kêu A Thư linh hồn thể lừa đến Thượng Quan Huyền Ý thạch hải trung đi, bằng không thật đúng là không có đối phó hắn biện pháp.

Hỗn Độn Thánh Viêm này dị hỏa đã sớm như là chết ở hắn trong thân thể, thượng một lần xuất hiện vẫn là ở bốn năm trước, lần đó nó chủ động ra tới nung khô Hỗn Thiên Châu linh hồn. Sau lại Tiêu Lăng Hàn gọi quá nó vài lần, kết quả nó đều giả chết, Tiêu Lăng Hàn cũng coi như nó thật sự đã chết.

Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống thân nhặt lên trên mặt đất cấm linh hoàn, cẩn thận quan sát một chút, không thấy ra cái nguyên cớ. Ở Hoàng Cực đại lục thời điểm đại gia dùng đều là Phệ Linh Đan, nhưng thật ra không có người dùng cấm linh hoàn, hắn suy đoán hẳn là Hoàng Cực đại lục không có luyện chế cấm linh hoàn tài liệu, bằng không hẳn là đã sớm lấy ra tới dùng. Rốt cuộc cấm linh hoàn có thể so Phệ Linh Đan dùng tốt nhiều, còn có thể lặp lại sử dụng, cũng không phải tiêu hao phẩm.

“Cái này là như thế nào mang?” Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay cấm linh hoàn, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện Ngụy Tử Uyên ra tiếng hỏi.

“Ngươi liền cấm linh hoàn đều sẽ không mang? Ngươi rốt cuộc là như thế nào tu luyện đến Nguyên Anh kỳ?” Một cái khác nam tu kinh ngạc hỏi.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Nói được giống như ngươi sinh ra cái gì đều sẽ giống nhau.

Ngụy Tử Uyên hướng bên cạnh hắn người sử một cái ánh mắt, tên kia nam tu lập tức đi tới, vì Tiêu Lăng Hàn đem cấm linh hoàn mang lên. Mang hảo sau, kia nam tu còn dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn hắn một cái.

Tiêu Lăng Hàn thử một chút, linh khí quả nhiên không thể dùng, tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, nhìn kia một đám người tiếp tục biểu diễn. Trong lòng nghĩ, trong chốc lát những người này sắc mặt nhất định thực xuất sắc. Ngẩng đầu ngắm liếc mắt một cái cái kia kêu A Thư linh hồn thể, chết đều đã chết cư nhiên còn dám nhìn trộm hắn tức phụ, một hồi liền dùng linh hồn của hắn thể tới gia tăng Thượng Quan Huyền Ý thần thức. Đại Thừa kỳ linh hồn thể, hẳn là có thể làm Thượng Quan Huyền Ý thần thức đột phá đến Hóa Thần kỳ đi?

Bên kia cùng Hoàng San San đối chiến người, tu vi cùng nàng không sai biệt lắm, nhưng không chịu nổi đối phương người nhiều, một cái đánh hai cái, kiến nhiều cắn chết tượng, huống chi nàng còn không phải tượng.

Hoàng San San mắt thấy phía chính mình ba người đều bị thương, liên tiếp bại lui. Nàng tâm một hoành, lấy ra Hoàng Văn Phỉ để lại cho nàng bảo mệnh ngọc bài, trực tiếp đối với không gian phong tỏa chỗ, kích hoạt ngọc bội phát động công kích. Luyện Hư kỳ công kích đánh vào Đại Thừa kỳ phong tỏa không gian kết giới thượng, tuy rằng không có phá vỡ kết giới, nhưng, đem kết giới đánh đến hung hăng chấn một chút.

Bên này A Thư linh hồn đều phai nhạt một phân, hắn cả kinh chỉ vào Hoàng San San, đối với Ngụy Tử Uyên vội la lên: "Tử Uyên, mau ngăn cản nàng, đừng làm cho nàng lại công kích kết giới."

Tiêu Lăng Hàn cũng đi theo khẩn trương lên, hắn thật sợ một hồi này A Thư linh hồn cứ như vậy biến mất, bọn họ còn một chút chỗ tốt đều còn không có vớt đến đâu! Muốn đoạt xá liền nhanh lên nha! Thật là, cái kia thái giám không vội, hắn cái này hoàng đế đều thế bọn họ nóng nảy.

Ngụy Tử Uyên lập tức tiến lên đối phó Hoàng San San, Hoàng San San đối Ngụy Tử Uyên chấp niệm nhưng thật ra không thâm, phỏng chừng cũng không có nhiều thích. Nàng lập tức đem ngọc bài cầm trong tay, nhìn Ngụy Tử Uyên uy hiếp nói: "Ngụy Tử Uyên, hoặc là ngươi lập tức phóng chúng ta đi ra ngoài, hoặc là đại gia đồng quy vu tận."

Liền ở Ngụy Tử Uyên do dự chi gian, Ninh Thành đối với Hoàng San San bên người nữ tu truyền âm 【 Diễm Nhi, chỉ cần ngươi đem Hoàng San San trong tay ngọc bài bắt được tay, sau khi rời khỏi đây chúng ta liền thành thân. 】

Hoàng San San còn không biết, bên người nữ tu đã bị nàng đại sư huynh Ninh Thành sử dụng mỹ nam kế, ly gián hai người bọn nàng quan hệ, ân cứu mạng cũng không màng, lập tức liền phải đối nàng ra tay.

Nhướng mày, Tiêu Lăng Hàn xem đến tấm tắc bảo lạ, này Hoàng San San cũng thật đủ đáng thương lại xui xẻo, vị hôn phu muốn đẩy nàng vào chỗ chết, thanh mai trúc mã đại sư huynh cũng muốn nàng chết, ân cứu mạng nữ tu lại là một cái rắn độc.

Bớt thời giờ xem xét liếc mắt một cái Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Thịnh cùng Ân Thiên Duệ ba người, này ba người cũng rời xa chiến trường, chạy đến một cây cây cột mặt sau, xem diễn xem đến mùi ngon. Tiêu Lăng Hàn đánh giá này ba người lúc trước hẳn là ở kia một hàng mười mấy người trung đều bị khí, bằng không sẽ không như vậy vui sướng khi người gặp họa.

Quay đầu lại Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến Hoàng San San cư nhiên nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí, cái này Tiêu Lăng Hàn không bình tĩnh. Vừa rồi đó là cái gì ánh mắt, nữ nhân này nên không phải là tưởng đem công kích ngọc bài nhắm ngay Thượng Quan Huyền Ý đi? Liền tính Thượng Quan Huyền Ý thân thể không thể dùng, không phải còn có còn lại hai cái thân thể sao? Nữ nhân này có bệnh đi?

Hiện tại có cái này gọi là gì A Thư người ở, Tiêu Lăng Hàn lại không thể truyền âm, thật là cấp chết hắn. Hắn hiện tại một chút đều không cảm thấy Hoàng San San đáng thương, hắn chỉ hy vọng nàng phía sau nữ tu nhanh lên động thủ.

Đương Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý khi, thấy hắn vừa lúc nhìn về phía chính mình, ánh mắt ý bảo một chút Hoàng San San, làm hắn cẩn thận. Kết quả Thượng Quan Huyền Ý làm cái an tâm động tác, còn đối chính mình cười một chút, Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa liền không nhảy trụ,

kia chính là Luyện Hư kỳ công kích, trong tay bọn họ tuy rằng đều có sư tôn ban cho ngọc bài, nhưng không đến sống chết trước mắt đều luyến tiếc dùng.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Hoàng San San trong tay ngọc bài giả ý giống Ngụy Tử Uyên phát động, liền ở Ngụy Tử Uyên tránh né là lúc, nàng nhanh chóng triều Thượng Quan Huyền Ý vị trí vọt qua đi, trong tay ngọc bài cũng nhắm ngay Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn có chú ý mọi người động tác, đương Hoàng San San hướng hắn chạy tới khi, hắn nhanh chóng làm ra phản ứng. Vài bước đi vào băng quan trước duỗi tay một hút, đem A Thư thân thể hút ở trong tay liền hướng Hoàng San San ném đi. Chính hắn còn lại là nằm vào băng quan trung, cái nắp lại hợp lại thượng, chỗ nào đều không có băng quan bên trong an toàn. Hắn lúc trước đưa vào linh khí thời điểm cũng đã thử qua, cứng rắn trình độ cùng bên ngoài thạch thất có đến một so.

Thượng Quan Huyền Ý tốc độ kia kêu một cái mau, phỏng chừng ngay cả nơi này tu vi tối cao Ngụy Tử Uyên ở tốc độ thượng đều so ra kém hắn.

Tiêu Lăng Hàn xem đến tâm đều nắm khẩn, rất sợ Hoàng San San trong tay công kích phù rơi xuống Thượng Quan Huyền Ý trên người. Kết quả tiểu tử này chính là một cái xảo quyệt, kia tốc độ không phải người bình thường có thể đuổi theo, huống chi Hoàng San San cùng hắn giống nhau đều là Nguyên Anh sơ kỳ tu vi. Tiêu Lăng Hàn sợ tới mức lòng bàn tay đều ra hãn, kết quả làm hại hắn bạch lo lắng một hồi.

Thượng Quan Huyền Ý nếu là biết Tiêu Lăng Hàn ý tưởng, phỏng chừng đến hô to oan uổng, hắn đây là đời trước, chạy thoát cả đời mệnh, chạy ra tới tốc độ. Bị như vậy nhiều cao thủ đuổi giết, tốc độ không nhanh lên phải bị người tể, hắn chỉ có thể sứ mệnh chạy.

Một khối thân thể hướng chính mình bay tới, Hoàng San San theo bản năng tiếp được, chờ nàng thấy rõ thi thể chủ nhân, tức giận đến nàng đem thi thể hướng trên mặt đất hung hăng một ném.

“Phanh” một tiếng, thi thể rơi xuống đất, ngay sau đó, thi thể liền biến thành hôi phi.

Mọi người đều bị một màn này cấp kinh tới rồi, ngay cả Hoàng San San cũng vẻ mặt nghi hoặc nhìn chính mình tay, nàng liền như vậy một ném, liền linh khí đều không có vận dụng.

Ngụy Tử Uyên lại như là bị kích thích tới rồi, không nói hai lời cầm kiếm đối với Hoàng San San liền khởi xướng công kích.

“Leng keng” một tiếng, Hoàng San San phản xạ có điều kiện cầm trong tay đoản kiếm liền đi chắn. Ngay sau đó, nàng trực tiếp bị Ngụy Tử Uyên đánh tới trên mặt đất, còn phun ra một búng máu, tu vi chênh lệch, khiến cho nàng hoàn toàn không phải đối phương nhất chiêu chi địch.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 191

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 191 Huyền Thiên đại lục

【 Hoàng San San chi tử 】 canh một

Mắt thấy Ngụy Tử Uyên giơ kiếm lại hướng chính mình bổ tới, Hoàng San San ngay tại chỗ một lăn, tránh thoát một đòn trí mạng, nhân cơ hội lấy ra một phen phù triện liền hướng Ngụy Tử Uyên ném qua đi.

Thấy hai người đánh khó khăn chia lìa, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, này Hoàng San San trên người khẳng định có nàng phụ thân lưu lại linh hồn ấn ký, nếu là Ngụy Tử Uyên đem nàng giết, chờ một chút chính mình lại đem Ngụy Tử Uyên giết. Bọn họ này đoàn người hẳn là không ai có thể thành công rời đi, nhưng là Hoàng San San phụ thân nếu là dùng bí pháp, đem Hoàng San San trước khi chết nhìn đến một màn bày biện ra tới. Kia chính mình đoàn người nhất định sẽ có phiền toái, Luyện Hư kỳ đuổi giết, kia cũng không phải là đùa giỡn.

Này đó tu nhị đại chính là phiền toái!

Nghĩ đến đây, Tiêu Lăng Hàn cũng không có xem diễn tâm tư, hắn trực tiếp trốn đến một cây cây cột mặt sau, không cho Hoàng San San nhìn đến hắn mặt.

Trốn hảo sau, Tiêu Lăng Hàn trong lúc vô ý cùng Mạc Vô Nhai tầm mắt chạm vào nhau, thuận tiện cho hắn sử một cái ánh mắt. Mạc Vô Nhai nhưng thật ra lập tức ngầm hiểu, rốt cuộc hắn cũng coi như là thế gia sinh ra người, có chút bí pháp hắn cũng là nghe nói qua. Hắn đem Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh hai huynh đệ cùng nhau kéo đến mặt khác một bên cây cột mặt sau.

“Không, đại ca!” Nữ nhân tê tâm liệt phế tiếng thét chói tai truyền khai.

Lúc này mới qua một phút, Tiêu Lăng Hàn mí mắt giựt giựt, hắn thả ra Nguyên Anh trung kỳ thần thức đi quan khán, kết quả nhìn thấy chính là kia hai huynh muội trung ca ca bị chặn ngang chém thành hai đoạn. Muội muội còn lại là ghé vào hắn nửa người trên, hai mắt đẫm lệ kêu “Đại ca!”

Hoàng San San đầy mặt phức tạp, nàng không nghĩ tới chính mình ngọc bài cư nhiên bị nữ tu cấp đoạt đi rồi, mà liền ở Ngụy Tử Uyên nhất kiếm hoành phách lại đây là lúc, nữ tu ca ca đem chính mình đẩy ra. Đương nàng xoay người thời điểm liền nhìn đến hắn đối với chính mình cười, thân mình lại phân thành hai phân.

Đổ máu, Ngụy Tử Uyên cũng thanh tỉnh một chút, bất quá hiện tại Hoàng San San trên người đã không có ngọc bài, hắn cũng không cần lại tự mình động thủ. Hắn nhìn về phía bên cạnh hai người, “Các ngươi hai cái đi đem nàng giết.”

Bị điểm danh hai người, khổ một khuôn mặt, cầm lấy chính mình vũ khí liền hướng Hoàng San San công kích qua đi.

Hoàng San San ở Ngụy Tử Uyên thủ hạ đã đem trên người phù triện đều hết sạch, hiện tại trên người nàng còn còn mấy dạng pháp khí, cấp hai người đánh thời điểm nàng trực tiếp tự bạo pháp khí. Thực mau kia hai người trên người cũng treo màu, bất quá này còn chưa đủ. Hoàng San San biết chính mình hôm nay sợ là chạy trời không khỏi nắng, lo liệu muốn chết đại gia cùng chết nguyên tắc, nàng triều Ngụy Tử Uyên chạy đi.

"Phanh" một thanh âm vang lên, Hoàng San San tự bạo.

Xa ở Thương Huyền Tông một chỗ linh khí nồng đậm đỉnh núi, một gian lịch sự tao nhã trúc lâu nội, một vị trung niên nam tử đang xem một bộ nữ tử bức họa.

Lúc này, ngoài cửa chạy tới một người Kim Đan hậu kỳ nam tu, hắn thở hổn hển đi vào trúc lâu. Ở nhìn thấy trung niên nam tử sau, lập tức hành lễ, "Đệ tử gặp qua sư tôn."

"Ân." Nam tử từ trên bức họa ngẩng đầu lên, nhíu mày không vui hỏi: "Lão ngũ, chuyện gì hoang mang rối loạn?"

Nam tu lập tức quỳ trên mặt đất, "Hồi bẩm sư tôn, sư tỷ hồn đèn tắt."

"Bang" một tiếng, nam tu trước mặt cái bàn một tấc tấc vỡ vụn.

"Lão ngũ, ngươi vừa rồi nói cái gì? Ngươi nói lại lần nữa!" Hoàng Văn Phỉ không dám tin tưởng nhìn nam tu, run rẩy môi nói.

Nam tu bị Hoàng Văn Phỉ phát ra tới uy áp, áp ngạch đổ mồ hôi lạnh, không dám ngẩng đầu đi nhìn sắc mặt của hắn. Cúi đầu, run rẩy thanh âm nói: "Sư tỷ hồn đèn tắt!"

Hoàng Văn Phỉ sắc mặt hoàn toàn đen, nhắm mắt, hắn đối nam tu nói: "Đi, đem ngươi sư tỷ hồn đèn lấy tới, ta đảo muốn nhìn đến tột cùng là ai giết con ta!"

Đãi nam tu rời đi sau, Hoàng Văn Phỉ trên mặt thần sắc rốt cuộc nhảy không được, mặt lộ vẻ thống khổ chi sắc, đem trên mặt đất nữ tử bức họa nhặt lên. Lầm bầm lầu bầu nói: "Yên Nhi, ta không có bảo vệ tốt chúng ta nữ nhi, nhưng là ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đem những cái đó thương tổn san san người bầm thây vạn đoạn, lại làm cho bọn họ hồn phi phách tán, cấp san san chôn cùng."

Thương Huyền Tông phát sinh kia một màn Tiêu Lăng Hàn bọn họ là không biết, bởi vì hắn tiểu tâm cẩn thận, cứ như vậy tránh thoát một kiếp.

Mà bên này, Ngụy Tử Uyên đoàn người đang cùng bắt được Luyện Hư kỳ ngọc bài nữ tu giằng co.

"Diễm Nhi, ngươi cầm trong tay ngọc bài cho ta được không?" Ninh Thành nhìn đối diện nữ tu, ngữ khí nhu hòa nói.

Tên là Diễm Nhi nữ tu, ánh mắt dao động không chừng, nhìn về phía nam tu ánh mắt có ái có hận có không cam lòng. Đảo mắt nhìn đến bên kia đối nàng cảnh giới Ngụy Tử Uyên, đôi mắt chỗ sâu trong hiện lên một tia hận ý, chính mình đại ca chính là bị người này sát - chết.

Cúi đầu nhìn nhìn trong tay ngọc bài, nếu chính mình dùng này cái ngọc bài giết chết Ngụy Tử Uyên, ca ca hắn là sẽ thật cao hứng, như vậy chính mình cũng có thể vì ca ca báo thù.

Làm như đã nhận ra nữ tu ý tưởng, ở nàng còn không có trả giá hành động khi, Ngụy Tử Uyên dẫn đầu ra tay, nhất kiếm hướng tới nữ tu đâm tới. Nữ tu ngẩng đầu, vừa lúc thấy Ngụy Tử Uyên sau lưng cảnh tượng, trên mặt lộ ra một tia châm biếm.

Liền ở Ngụy Tử Uyên dự cảm đại sự không ổn khi, giữa lưng đột nhiên bị người đâm nhất kiếm. Miệng vết thương vừa lúc ai tới rồi trái tim, chỉ cần một rút kiếm, hắn liền sẽ lập tức tử vong.

Ngụy Tử Uyên quay đầu lại, ngơ ngác nhìn Ninh Thành, nghiễm nhiên còn chưa từ vừa rồi biến cố trung còn chưa phục hồi tinh thần lại. Không rõ ràng lắm, luôn luôn lấy chính mình như Thiên Lôi sai đâu đánh đó sư đệ, như thế nào sẽ đột nhiên triều chính mình ra tay.

"Diễm Nhi, mau tới đây, ta đã cho ngươi báo thù." Ninh Thành cũng không có đi xem ngốc lăng trụ Ngụy Tử Uyên, mà là đối với đối diện nữ tu nói.

Nữ tu thấy thế, rốt cuộc đối Ninh Thành xinh đẹp cười, bước nhanh đi tới hắn bên người.

"Người này để lại cho ngươi sát, chỉ cần đem hắn bối thượng kiếm rút ra, hắn liền sẽ lập tức chết đi." Ninh Thành nhìn chính mình trước mặt nữ tu ôn hòa mà đối nàng nói.

Nữ tu nghe nói, kinh hỉ nhìn Ninh Thành, thuận tay liền cầm trong tay ngọc bài cho hắn.

Nữ tu lúc này mới quay đầu lại, chuẩn bị đi rút Ngụy Tử Uyên trên người kiếm, lại không nghĩ rằng nàng quay đầu một cái chính mình giữa lưng cũng đồng dạng là trúng nhất kiếm.

Nữ tu không thể tưởng tượng quay đầu lại nhìn về phía Ninh Thành, hoàn toàn không rõ đến tột cùng là vì cái gì. Vì cái gì hắn muốn gạt chính mình? Vì cái gì hắn muốn sát chính mình?

"Vì cái gì?" Nữ tu gian nan hỏi.

"Ngươi đáng chết, luôn là quấn lấy ta, ảnh hưởng ta tu luyện, làm hại ta không thể lúc trước nhìn thấy ta A Thư." Ninh Thành nói, nhìn về phía ngồi ở băng quan thượng A Thư, cái kia tên là A Thư linh hồn thể cũng chính hướng hắn xem ra, đối hắn xán lạn cười.

Cái này nữ tu cùng Ngụy Tử Uyên đều biết chính mình đây là bị người chơi, đáng tiếc, bọn họ đã không có lại báo thù cơ hội.

"Ngụy Tử Uyên, A Thư chưa từng có cùng ngươi hảo quá, ngươi lúc trước sở dĩ một đêm thức tỉnh kiếp trước ký ức. Kia bất quá là ta cùng A Thư kế hoạch, ai kêu ngươi tư chất tốt như vậy đâu? Chúng ta đành phải mượn dùng lực lượng của ngươi nhanh lên giúp a châu tìm được thích hợp thân thể." Ninh Thành đối Ngụy Tử Uyên nói xong, lại nhìn về phía ngã trên mặt đất hơi thở mong manh nữ tu, "Diễm Nhi ngươi nhưng thật ra si tình, đáng tiếc, Ninh Thành cái kia ngốc tử là sẽ không biết, bất quá, ngươi có thể kiếp sau đi tìm hắn."

Nghe xong Ninh Thành nói, nữ tu phẫn nộ trừng mắt hắn, nguyên lai nàng thích" Ninh Thành" đã sớm không ở thế, chính mình lại trước nay không có hoài nghi quá hiện tại cái này Ninh Thành. Cuối cùng, nữ tu chết không nhắm mắt.

Ngụy Tử Uyên cũng bất quá là người khác lợi dụng một viên quân cờ mà thôi, hắn cũng không cam lòng mở to hai mắt, chết không nhắm mắt.

Mà Ninh Thành cũng từ Nguyên Anh trung kỳ tu vi trực tiếp biến thành Nguyên Anh kỳ đỉnh.

Còn lại người đều có chút sợ hãi nhìn Ninh Thành, thật sự là hắn thật là đáng sợ, một vòng khấu một vòng tính kế, hơn nữa hiện tại hắn tu vi lại là mấy người trung tối cao. Mấy người liếc nhau, sôi nổi chỉ thiên thề, sẽ không đem hôm nay phát sinh hết thảy nói ra đi, rất sợ bị hắn giết người diệt khẩu.

"A Thư, chúng ta bắt đầu đi!" Ninh Thành đi đến băng quan trước, duỗi tay muốn đi dắt A Thư tay, lại bắt cái không.

"Hảo, chờ ta có thân thể ngươi là có thể đụng chạm đến ta."

Hai người đứng ở băng quan trước, Ninh Thành lấy ra phía trước Ngụy Tử Uyên trong tay cầm kia khối ngọc bài, đưa vào linh khí. Ngọc bài lại phát ra một đạo ánh sáng trực tiếp chiếu vào băng quan thượng, băng quan ngay sau đó chậm rãi tự động mở ra.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình đều sắp ngủ, những người này mới động thủ, thật là dong dài thực. "A" hắn đang dùng tay che miệng, chuẩn bị đánh ngáp một cái, cái kia kêu A Thư linh hồn thể liền trực tiếp xông vào hắn thức hải.

Tâm thần lắng đọng lại xuống dưới, Thượng Quan Huyền Ý linh hồn xuất hiện là thức hải trung, hắn lặng yên không một tiếng động mà đem Minh Vương Âm Hỏa từ đan điền điều đến thức hải trung. Để tránh Hỗn Thiên Châu không có thành công, còn có dị hỏa phòng hộ, miễn cho đến miệng dê béo trực tiếp chạy, kia hắn liền mệt lớn.

Kết quả sự tình so với hắn tưởng tượng còn muốn đơn giản, chỉ thấy cái kia kêu A Thư linh hồn thể đánh giá một chút hắn thức hải. Mới bừng tỉnh đại ngộ nói:

"Nguyên lai ngươi là Băng Hỏa song linh căn, ta liền nói ta như thế nào luôn là ở trên người của ngươi cảm giác được không thoải mái hơi thở, nguyên lai ngươi còn có Hỏa linh căn."

Thượng Quan Huyền Ý chớp chớp mắt, này hẳn là không phải Hỏa linh căn, mà là dị hỏa đi!

"Ha ha ha…… Không tưởng ngươi cốt linh còn không có mãn 18 tuổi, tuyệt thế thiên tài a! Thật tốt quá, về sau khối này thân thể chính là của ta." Nói xong, A Thư bay thẳng đến Thượng Quan Huyền Ý linh hồn vọt lại đây, cũng chuẩn bị cắn xé linh hồn của hắn.

Nào biết biến cố liền tại hạ một khắc đã xảy ra, A Thư linh hồn thể trực tiếp bị Hỗn Thiên Châu hút đi vào.

Cái này còn đoạt cái gì xá, linh hồn đều bị nhốt lại, nghĩ ra được đều ra tới không đến.

Thượng Quan Huyền Ý bỗng nhiên mở hai mắt, lập tức liền thu được Tiêu Lăng Hàn truyền âm. 【 ngươi trước mặt nam tử kêu Ninh Thành, là cái kia A Thư nhân tình, trên người hắn có một quả Luyện Hư kỳ công kích ngọc bài, ngươi phải cẩn thận. 】

"A Thư." Ninh Thành thử tính kêu một tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc gật gật đầu, nhíu mày nói: "Ta hiện tại vừa qua khỏi đoạt xá, còn không thích ứng thân thể này, ngươi kéo ta một chút."

Nghe vậy, Ninh Thành không nghi ngờ có hắn, duỗi tay liền đi kéo Thượng Quan Huyền Ý. Thượng Quan Huyền Ý ở hắn bàn tay tới thời điểm, liền hắn tay ngồi dậy.

"Ngươi cảm giác thế nào?" Ninh Thành quan tâm hỏi, khẩn trương mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý tay vuốt đầu, như là có chút khó chịu bộ dáng.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy, Ninh Thành nóng nảy, sốt ruột hỏi: "Là nơi nào không thoải mái sao?" Khi nói chuyện, Ninh Thành duỗi tay đi thăm Thượng Quan Huyền Ý cái trán.

Thượng Quan Huyền Ý lại lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế tay phải nắm chủy thủ, trực tiếp cắt qua Ninh Thành yết hầu, cũng duỗi tay trích đi rồi hắn không gian giới tử.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 192

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 192 Huyền Thiên đại lục

【 tới Thiên Tinh Thành 】 canh hai

Ninh Thành mở to mắt, "Ngươi…… Ngươi……" Lời nói không có nói xong, thân thể ngã xuống, lập tức liền từ thi thể đỉnh đầu phiêu ra một cái cùng Ninh Thành lớn lên hoàn toàn không giống nhau người, diện mạo lại muốn thắng Ninh Thành một bậc.

"Đây mới là ngươi nguyên bản bộ dáng đi? Lớn lên cũng không tệ lắm, bất quá so với ta tới liền phải kém cỏi nhiều."

Nghe thấy lời này, Ninh Thành quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy cái kia yêu cầu tự mang cấm linh hoàn người, đứng ở chính mình cách đó không xa, chính lười biếng mà xem kỹ chính mình.

"Sư huynh," Thượng Quan Huyền Ý kinh hỉ mà ghé vào băng quan thượng nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Ân, giải quyết?" Tiêu Lăng Hàn tiến lên sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý đầu, ra tiếng hỏi.

"Xem như đi!"

Hai người không coi ai ra gì nói chuyện, đem mặt khác một đám người trở thành không khí, tức giận đến Ninh Thành dậm chân. Hắn A Thư thất bại sao? Tại sao lại như vậy? Tiểu tử này rõ ràng mới Nguyên Anh kỳ tu vi, sao có thể đấu đến quá A Thư Đại Thừa kỳ linh hồn?

"Ngươi đem ta A Thư tàng nơi nào?" Ninh Thành chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý, hắn trạng huống nhìn qua thật không tốt, linh hồn thể đều có chút rối loạn tâm thần bệnh trạng.

Tiêu Lăng Hàn không vui nhíu mày, nhìn thoáng qua cái này Ninh Thành linh hồn thể liếc mắt một cái, không kiên nhẫn nói: "Ồn ào!"

"Kia sư huynh, ta đem hắn cùng nhau giải quyết tốt không?" Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không tốt, rõ ràng thực ghét bỏ vừa rồi Ninh Thành đánh gãy hai người nói chuyện.

"Ân!"

Thượng Quan Huyền Ý từ thạch hải trung lấy ra Hỗn Thiên Châu trực tiếp đem Ninh Thành linh hồn thể cùng nhau thu đi vào, sở dĩ như vậy thuận lợi, vẫn là

bởi vì Ninh Thành thấy được A Thư linh hồn, hắn là chủ động chui vào đi, bằng không Thượng Quan Huyền Ý còn phải phí một phen công phu.

Bên này Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thả ra Mặc Ảnh, sương đen thổi qua, còn lại người đều biến mất ở tại chỗ.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý quay đầu tới, liền phát hiện vừa rồi còn đứng vài người băng thất, hiện tại nhìn ra cũng chỉ thừa chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn hai người.

Hắn từ băng quan trung nhảy ra tới, Tiêu Lăng Hàn một phen tiếp được hắn, hai người liếc mắt đưa tình đối diện. Đang muốn tới cái lãng mạn hôn môi, một đạo lỗi thời thanh âm lại nhớ tới.

"Di, những người đó đều đã chết sao?" Ân Thiên Duệ không biết sao xui xẻo lúc này nói.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh rời khỏi Tiêu Lăng Hàn ôm ấp, mặt cũng không biết cố gắng đỏ, cũng không biết vừa mới chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn ôm nhau bộ dáng, có hay không bị Ân Thiên Duệ ba người nhìn đến. Tư cập này, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy mất mặt đã chết! Cũng không dám ngẩng đầu đi xem kia ba người, xoay người, không nói hai lời, đi vào băng quan trước. Trước cấp băng quan làm mấy cái thanh khiết thuật, mới đem nó thu được không gian giới tử trung, đây chính là một cái thứ tốt.

Tiêu Lăng Hàn mặt đen kịt, xem xét liếc mắt một cái phá hư không khí ba người, chỉ có Mạc Vô Nhai có chút xấu hổ nhìn hắn, còn lại hai người không hề sở giác.

Thượng Quan Huyền Ý đem băng quan thu sau, tại chỗ liền lộ ra phía dưới thượng phẩm linh mạch, nguyên lai kia phó băng quan sở dĩ bảo tồn như vậy hảo, là bởi vì tọa lạc ở một cái linh mạch thượng.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn đem linh mạch thu vào không gian trung, tuy rằng chỉ là một cái thượng phẩm linh mạch, nhưng linh mạch thực chắc nịch. Liên tiếp toàn bộ Thái Huyền Tông, cho nên chờ Tiêu Lăng Hàn đem linh mạch vừa kéo, bên ngoài thạch thất cũng lập tức trở nên không vững chắc. Sôi nổi bắt đầu sụp xuống, năm người nhanh chóng ra dưới nền đất.

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh năm người lại lần nữa trở lại thu huyền linh quả địa phương. Phát hiện toàn bộ sơn động đều ở sụp đổ, năm người chạy nhanh ra sơn động, bên ngoài phía trước bị phong tỏa kết giới đã không có.

"Nơi này lớn như vậy động tĩnh, khẳng định sẽ thực mau hấp dẫn một ít cao cấp tu sĩ tiến đến xem xét. Các ngươi ba cái tiên tiến ta tùy thân trong không gian tu luyện một đoạn thời gian. Ta cùng Huyền Ý trước rời đi nơi này, tìm một chỗ tránh thoát cái này nổi bật, lại đi Thiên Tinh Thành." Tiêu Lăng Hàn nhanh

chóng đối bốn người nói, lại từ không gian giới tử lấy ra ba cái hộp ngọc đưa cho yêu cầu bế quan ba người.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, đều sôi nổi gật đầu.

"Ta kiến nghị huyền linh quả các ngươi tốt nhất là đặt ở đột phá đại cảnh giới thời điểm lại dùng, hiện tại dùng có chút đáng tiếc, rốt cuộc các ngươi ba cái đều còn không có đột phá Nguyên Anh kỳ." Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy cầm huyền linh quả cao hứng trung ba người, không khỏi nhắc nhở nói.

Thấy ba người đều lộ ra bừng tỉnh biểu tình, Tiêu Lăng Hàn tiếp theo lại nói một phen làm ba người buồn bực nói. "Bảo vật lại hảo, cũng muốn biến thành thực lực mới là chính mình, đặt ở trên người tùy thời đều có khả năng bị người khác lấy đi, vạn nhất chờ các ngươi tới rồi Kim Đan kỳ đỉnh lại tìm mặt khác thiên tài địa bảo đâu!"

Tiêu Lăng Hàn nói xong, quả nhiên liền thấy ba người vẻ mặt rối rắm biểu tình, hắn trong lòng rốt cuộc thoải mái, ai làm này ba người hư hắn chuyện tốt tới, hắn chính là thực mang thù.

Một tháng sau……

Thiên Tinh Thành

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai năm người bước ra Truyền Tống Trận, bọn họ rốt cuộc tới Thiên Tinh Thành.

Năm người rời đi Thái Huyền Tông di chỉ sau, tìm một cái sơn động, lúc sau đều tiến vào Long Ngọc không gian. Năm người ở không gian trung một đãi chính là bốn năm, bên ngoài mới qua đi mười lăm thiên.

Đi qua mười lăm thiên, những cái đó bởi vì sơn động sụp đổ đi xem náo nhiệt người không sai biệt lắm đều xem qua, năm người mới xuất quan tiếp tục đi trước Minh Hồ Thành. Năm người ở Minh Hồ Thành đãi hai ngày, vòng đi vòng lại vài lần sau, lúc này cuối cùng là tới rồi Thiên Tinh Thành.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý tu vi đã tới rồi Nguyên Anh trung kỳ, tin tưởng không cần bao lâu là có thể thăng cấp Nguyên Anh hậu kỳ. Mà hắn thần thức đã có Hóa Thần kỳ đỉnh, chủ yếu vẫn là bởi vì dị hỏa đem Hỗn Thiên Châu bên trong hai cái linh hồn nung khô sau, chỉ còn lại có tinh thuần hồn lực làm hắn hấp thu.

Mà Ân Thiên Duệ tu vi cũng đã tới rồi Kim Đan trung kỳ, thần thức cũng tới rồi Kim Đan kỳ đỉnh.

Tiêu Lăng Hàn đem tiến vào Học viện Hoàng Cực thí luyện bí cảnh được đến linh hồn thủy đều phân cho bọn họ, rốt cuộc chính hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều không dùng được.

Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai tu vi cũng đều tới rồi Kim Đan trung kỳ, chỉ cần một cái cơ hội là có thể đạt tới Kim Đan hậu kỳ.

Bốn người đều ăn huyền linh quả, Tiêu Lăng Hàn tạm thời còn không có ăn, cho nên hiện giờ hắn tu vi vẫn là Nguyên Anh trung kỳ. Nếu là không có tìm được thích hợp thiên tài địa bảo, hắn tu vi muốn tăng lên, khó như lên trời!

Năm người đi ở Thiên Tinh Thành trên đường phố, chỉ cảm thấy nơi này náo nhiệt phi phàm, phồn hoa dị thường, tiếng người ồn ào.

“Chúng ta trước tìm cái tửu lầu ăn một chút gì, thám thính một chút tửu lầu có hay không về Hiệp Hội Lính Đánh Thuê cùng với Sở Mục Thần hiện tại tình trạng, các ngươi cảm thấy như thế nào?” Tiêu Lăng Hàn thấy phía trước có một nhà tửu lầu tên là” khoái dịch điểm tửu lâu”, hắn cảm thấy cái này tửu lầu tên rất có ý tứ, không cấm ra tiếng dò hỏi còn lại mấy người.

“Đồng ý!”

Mấy người đi vào tửu lầu đại sảnh ngồi xuống sau, bên tai truyền đến đủ loại tin tức, trong đó có một cái tin tức, nghe được mấy người vẻ mặt cổ quái, mà Ân Thiên Thịnh lại là phẫn nộ không thôi.

“Ta nói cho ngươi một cái mới nhất tin tức, ba ngày sau Hùng Bá dong binh đoàn đoàn trưởng muốn cùng Long Bá dong binh đoàn đoàn trưởng ở giác đấu trường tiến hành sinh tử chiến.”

“Ngươi cái này biến mất ta đã sớm biết, ta còn biết bọn họ là vì tam cấp luyện đan sư Điền Hinh Nhi mới có thể ước định sinh tử chiến.”

“Điền Hinh Nhi? Ngươi trong miệng Điền Hinh Nhi chẳng lẽ chính là lục cấp luyện đan sư Đỗ Hồng Lượng thân truyền đệ tử?”

“Không tồi! Điền đan sư người mỹ thiện tâm, ai có thể không thích nàng!”

“Ta nơi này còn có một cái càng kính bạo tin tức.”

“Mau nói, mau nói!”

“Các ngươi biết không? Một tháng sau Thiên Tinh thương hội ngũ thiếu gia phải gả cho Hồng Phát thương hành đại thiếu gia.”

“Phía trước ta liền nghe nói qua, còn tưởng rằng là giả đâu, không nghĩ tới cư nhiên là thật sự.”

“Đúng vậy, nghe nói Sở gia ngũ thiếu đan điền đã hủy, thành không có tu vi phàm nhân.”

“Hải, kia có cái gì, liền tính hắn lại là một phàm nhân, kia cũng là Sở gia thiếu gia.”

“Các ngươi còn không biết đi? Hồng Phát thương hành đại thiếu gia cũng là một phàm nhân, chẳng những dung mạo tẫn hủy, còn kinh mạch đứt từng khúc.”

“Hai cái phế vật ghé vào cùng nhau, thật đúng là tuyệt phối.”

“Hắc hắc… Nhưng còn không phải là sao.”

“……”

Ân Thiên Thịnh đột nhiên nghe thấy cái này tin tức, nắm tay nắm đến “Khanh khách” vang lên, nếu không phải Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ đem trong tay hắn cái ly đoạt được tới, sau đó đối hắn sử dụng Nguyên Anh kỳ uy áp, phỏng chừng một bàn đồ ăn đều đã trên mặt đất.

“Sự tình đã đã xảy ra, ngươi sinh khí cũng vô dụng.” Tiêu Lăng Hàn tức giận nói, trừng mắt nhìn Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái.

Thiếu chút nữa khiến cho bọn họ trở thành mọi người tiêu điểm, bất quá đây đều là việc nhỏ, càng chuyện quan trọng là bọn họ thiếu chút nữa liền phải đương bồi quan. Nhưng hiện tại mấy người trên người đều không có nhiều ít linh thạch, bế quan bốn năm, một cái hai cái túi so mặt còn sạch sẽ. Này một đường truyền tống phí, vẫn là hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở Minh Hồ Thành hiện bán một ít đan dược cùng trận bàn kiếm lấy.

“Đúng vậy, đại ca, bình tĩnh, bình tĩnh!” Ân Thiên Duệ hiện tại cũng nghèo đến không xu dính túi, hắn đột phá Kim Đan kỳ sau, còn không có thời gian học tập luyện chế tam cấp đan dược. Nhị cấp đan dược ở Huyền Thiên đại lục chính là cải trắng, căn bản không đáng giá tiền.

“Ăn cơm trước, ăn cơm chúng ta đi trước tìm một cái trụ địa phương.” Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy bọn họ vẫn là chạy nhanh ăn tìm một chỗ dàn xếp xuống dưới, lại tiếp tục tránh linh thạch.

Một canh giờ sau, năm người xuất hiện ở cho thuê sân cùng với động phủ một gian cửa hàng.

“Vài vị là tưởng thuê tu luyện động phủ vẫn là sân?” Một cái Kim Đan kỳ quản sự nhìn thấy năm người, lập tức nhiệt tình hô.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình giống như lại về tới vừa đến thế giới này thời điểm, lại bắt đầu vì linh thạch phát sầu. Bọn họ hiện tại nghèo, chỉ có thể lựa chọn tiện nghi trước trụ hạ, “Không biết đều là cái gì giá cả?”

Vừa nghe đi lên liền hỏi giá cả, quản sự lập tức kết luận này mấy người phỏng chừng không có gì linh thạch, vớt không đến nước luộc. Thái độ không mặn không nhạt nói: “Tu luyện động phủ có cao có thấp, cao quy cách linh khí nồng đậm, giá cả tự nhiên muốn quý chút. Sân nói không ở tu luyện động phủ kia một mảnh khu vực, linh khí tất nhiên là so ra kém động phủ, giá cả tự nhiên so động phủ tiện nghi.”

Mấy người lẫn nhau nhìn nhìn.

“Ta cảm thấy chúng ta tuyển sân trụ là được.” Ân Thiên Duệ lập tức cho thấy thái độ, không linh thạch, bọn họ hiện tại chính là ăn cơm mềm.

Còn lại mấy người đều đồng ý, theo sau bọn họ ở ly Hiệp Hội Lính Đánh Thuê tương đối gần địa phương thuê một cái viện., Ba cái phòng, một chủ hai thứ; mặt khác còn có một cái phòng luyện đan cùng một cái phòng luyện khí.

Mạc Vô Nhai thực tự giác đem phòng ngủ chính nhường cho Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, hết thảy đều sửa sang lại hảo sau, ở còn lại mấy người đều còn không có phản ứng lại đây thời điểm, hắn nắm Ân Thiên Duệ liền vào phòng, cửa phòng thượng trực tiếp treo một cái" tu luyện chớ quấy rầy" thẻ bài.

Ân Thiên Duệ còn lo lắng hắn đại ca xúc động làm cái gì việc ngốc đâu, kết quả còn không có chờ đến hắn cùng nhà mình đại ca nói chuyện, đã bị Mạc Vô Nhai kéo vào phòng. Hắn có chút không vui hỏi: "Vô Nhai, ngươi làm gì?"

Mạc Vô Nhai mới không cùng hắn vô nghĩa, trực tiếp đem người khiêng lên đặt ở trên giường. "Thiên Duệ, chúng ta đã lâu đều không có song tu." Nói xong, liền trực tiếp liền đè ép đi lên, một chút đều không cho Ân Thiên Duệ cự tuyệt cơ hội.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 193

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 193 Huyền Thiên đại lục

【 sư huynh đoán đúng rồi 】

Hảo không dung tìm được một cái nói chuyện cơ hội, Ân Thiên Duệ thở hổn hển, thanh âm ám ách, "Ngươi đều không có hỏi qua Tiêu đại ca có hay không cái gì an bài, ngươi… A……"

"Ta phía trước hỏi qua hắn, hắn nói trước nghỉ ngơi chỉnh đốn ba ngày, lại làm tính toán." Mạc Vô Nhai nói xong, liền ngăn chặn Ân Thiên Duệ môi, không hề cho hắn nói chuyện cơ hội.

Nhìn vội vàng rời đi hai người, dư lại ba người mắt to trừng mắt nhỏ.

Một lát sau, Ân Thiên Thịnh mới như là nghĩ tới cái gì, đối với Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ phòng, chửi ầm lên: "Cầm thú, Mạc Vô Nhai ngươi cái cầm thú!"

"Hảo Ân sư huynh, Mạc sư huynh bọn họ phòng mở ra trận pháp, ngươi chính là kêu phá yết hầu hắn cũng nghe không thấy. Này ba ngày thời gian, ngươi là tính toán đi bên ngoài tìm hiểu tin tức, vẫn là lưu tại trong viện tu luyện?" Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh ra tiếng ngăn cản Ân Thiên Thịnh, bọn họ cái này sân mới thuê xuống dưới, trong viện trận pháp còn chỉ là tam cấp trận pháp, căn bản phòng không được Nguyên Anh kỳ trở lên tu sĩ, cách vách đã có người ló đầu ra đang chờ xem náo nhiệt.

"Ta đi bên ngoài tìm hiểu biến mất." Ân Thiên Thịnh suy nghĩ một chút nói.

"Kia hành, nơi này có mười trương truyền tống phù, ngươi muốn gặp được nguy hiểm liền chạy nhanh trốn chạy, này ba ngày hẳn là không có người sẽ đến cứu ngươi." Tiêu Lăng Hàn ném cho Ân Thiên Thịnh 10 trương tam cấp truyền tống phù, liền lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý vào phòng ngủ chính.

Ân Thiên Thịnh: "……"

Nhìn trên bàn mười trương phù triện, lại nhìn nhìn rỗng tuếch sân, Ân Thiên Thịnh chỉ cảm thấy chính mình bị mọi người vứt bỏ, lẻ loi một người.

Tiến phòng, Thượng Quan Huyền Ý đã bị Tiêu Lăng Hàn để ở trên cửa, hắn tâm không chịu khống chế cấp tốc nhảy lên. Đối thượng Tiêu Lăng Hàn đen nhánh thâm thúy đôi mắt, linh hồn của hắn tựa hồ đều phải bị hít vào đi, không khỏi ra tiếng kêu: "Sư huynh!" Chờ lời nói một ngụm ra, hắn mới phát hiện chính mình thanh âm khàn khàn, nói không nên lời trầm thấp.

“Ân, Huyền Ý, ngươi lớn lên thật là đẹp mắt.” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay vuốt ve Thượng Quan Huyền Ý mặt mày, hắn thích nhất này đối xinh đẹp lại câu nhân mắt đào hoa, tựa hồ muốn đem hắn cả trái tim hồn đều câu đi.

“Sư huynh, ta còn vì ngươi là muốn hôn ta đâu!” Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng nói, ngay sau đó vô tội chớp chớp mắt.

“Ngươi đây là ở mời ta sao?”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, “Đúng vậy!” Nói xong, hắn còn tạp đi chép một chút miệng. Tiện đà lại nói: “Sư huynh trong miệng mùi vị thật thơm, làm ta dư vị vô cùng!” Dứt lời, hắn còn vươn đầu lưỡi liếm liếm môi.

“Ngươi đây là đang câu dẫn ta?” Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai nhẹ giọng nói.

“Ta đây thành công không có?”

“Thực thành công, sư huynh hiện tại liền tưởng đem ngươi nuốt ăn nhập bụng.” Tiêu Lăng Hàn nói, mặt trong ngón tay cái vuốt ve Thượng Quan Huyền Ý môi.

“Ta không thể ăn, sư huynh nếu là đói bụng, chúng ta đi ngươi tùy thân không gian sát một con linh thảo thỏ nướng ăn.”

Tiêu Lăng Hàn không nhịn được mà bật cười, thân mổ một chút Thượng Quan Huyền Ý môi, “Tiểu thèm miêu, ta xem là ngươi muốn ăn đi?”

“Sư huynh, ngươi hôn ta một chút, sau đó chúng ta lại đi nướng con thỏ ăn, tốt không?” Thượng Quan Huyền Ý tay leo lên Tiêu Lăng Hàn cổ, chờ hắn hôn chính mình.

Tiêu Lăng Hàn như hắn mong muốn, đem hắn hôn bảy vựng tám tố, phân không rõ đông nam tây bắc mới buông ra hắn.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý lấy lại tinh thần khi, hai người đã ở trong không gian, nhìn gần trong gang tấc tuấn nhan, hắn bất mãn oán giận nói: “Vì cái gì ngươi một hôn ta, ta liền cảm thấy cả người vô lực?” Tuy rằng thực thoải mái, nhưng hắn liền cảm thấy như vậy đi xuống không tốt, về sau chính mình khẳng định sẽ có hại. Nhưng vì cái gì Tiêu Lăng Hàn lại có thể nắm giữ chủ khống quyền, cũng không có giống chính mình giống nhau, bị hắn một hôn, liền cái gì cũng không biết, kia về sau chính mình như thế nào áp hắn?

“Đây là cùng thân đều tới thiên phú, ta cũng không có biện pháp, về sau chúng ta nhiều luyện luyện, ngươi hẳn là là có thể giống ta giống nhau.” Tiêu Lăng Hàn thuận miệng bịa chuyện, nghĩ thầm, xem ra chính mình hôn kỹ vẫn là không tồi, chính là thường xuyên hôn, hắn sợ chính mình sẽ nhịn không được. Cúi đầu nhìn nhìn đã tỉnh tiểu huynh đệ, Tiêu Lăng Hàn lắc đầu bật cười, chính mình này còn không phải là tự làm tự chịu sao?

“Huyền Ý, ngươi trước sát một con thỏ, sư huynh đi tắm rửa một cái, lập tức quay lại.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền đi băng hà trung hàng hỏa.

Ba ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ bốn người đang ngồi ở trong viện uống trà, bởi vì bốn người buổi sáng ra khỏi phòng khi, cũng không có nhìn đến Ân Thiên Thịnh thân ảnh. Đã phát truyền âm ngọc giản, mới biết được hắn đi ra ngoài, lập tức bốn người liền ở trong sân chờ hắn trở về.

Vốn dĩ nói nửa canh giờ là có thể trở về Ân Thiên Thịnh, kết quả qua một canh giờ hắn mới lảo đảo lắc lư trở về.

Bốn người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Ân Thiên Thịnh lúc này mặt mũi bầm dập, vỡ đầu chảy máu, này rõ ràng là đi theo người đánh nhau đi.

"Đại ca, ngươi không sao chứ?" Ân Thiên Duệ nhìn đều thế hắn đau, quan tâm hỏi.

"Không có việc gì." Ân Thiên Thịnh đầy mặt xấu hổ, xua xua tay.

"Ân sư huynh, ngươi không phải là đi giác đấu trường cùng người đánh nhau đi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn Ân Thiên Thịnh bộ dáng, suy đoán nói.

Giống nhau thành trì đều thiết có sinh tử lôi đài, nếu không chính là giác đấu trường, loại này giải quyết ân oán địa phương. Đại đa số trong thành là không chuẩn đánh nhau, rốt cuộc tu sĩ lực phá hoại không phải giống nhau đại, đương nhiên, này đó quy củ chỉ nhằm vào kẻ yếu hoặc là không có bối cảnh người.

Ân Thiên Thịnh vốn là muốn cười cười, kết quả tác động khóe miệng thương, đau đến hắn nhe răng trợn mắt. Nhớ tới sự tình hôm nay hắn liền một bụng hỏa, "Ai, đừng nói nữa, ta hôm nay xui xẻo thấu."

Vừa nghe Ân Thiên Thịnh nói chính mình xui xẻo thấu, còn lại bốn người càng là tới hứng thú.

Thượng Quan Huyền Ý vội vàng hỏi: "Rốt cuộc có bao nhiêu xui xẻo, nói ra làm chúng ta cao hứng, cao hứng!" Hắn vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa thêm bát quái, thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Ân Thiên Thịnh.

Ân Thiên Thịnh buồn bực nghĩ, những người này thật là hắn bằng hữu sao? Còn có bên kia cười đến đôi mắt đều cong lên tới người thật là hắn thân đệ đệ sao?

Bất mãn mà trừng mắt nhìn mấy người liếc mắt một cái, Ân Thiên Thịnh cảm thấy hắn yêu cầu uống ly trà áp áp kinh. Đổ ly trà chuẩn bị uống, kết quả mới vừa uống tiến trong miệng, "Phi" hắn đem uống tiến trong miệng nước trà đều phun ra, đây là muốn đem hắn bỏng chết tiết tấu nha!

"Đại ca, đây là ở ngươi bước vào sân trước một giây, ta mới vừa phao trà ngon." Ân Thiên Duệ có chút chột dạ nói, vừa rồi thấy Ân Thiên Thịnh châm trà, hắn vốn là nghĩ ra thanh nhắc nhở, kết quả bị đối diện ngồi Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn trừng, hắn cái gì cũng không dám nói.

Ân Thiên Thịnh cảm thấy hắn quá xui xẻo, trên mặt thương ở đau, hiện tại trong miệng cũng đi theo đau.

"Đại ca, ngươi có muốn ăn hay không một viên chữa thương đan dược." Mạc Vô Nhai lấy ra một cái đan bình, đẩy đến Ân Thiên Thịnh trước mặt, ra tiếng nhắc nhở nói. Rốt cuộc trên mặt hắn thương thật sự là có chút khó coi, mất mặt đều không sao cả, chủ yếu là ảnh hưởng mọi người thị giác.

"Không ăn, ta muốn lưu trữ, nhớ kỹ hôm nay giáo huấn." Nói tới đây, Ân Thiên Thịnh trong mắt tất cả đều là phẫn hận bất bình, một cái tát phách về phía bàn đá.

Bốn người nhìn hắn bàn tay, giật nảy mình, này bàn đá nếu là vững chắc ăn hắn một chưởng, phỏng chừng lập tức liền sống thọ và chết tại nhà.

Làm như cảm giác được bốn người ánh mắt, cuối cùng thời điểm Ân Thiên Thịnh dừng tay.

Bốn người đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, Tiêu Lăng Hàn nhân cơ hội hỏi: "Ân sư huynh, nhanh lên nói nói hôm nay đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Ai, ta hôm nay vốn là muốn đi Hiệp Hội Lính Đánh Thuê nhìn xem, nào biết ta ở trải qua Luyện Đan Sư Công Hội thời điểm, bị một cái điên nữ nhân ngăn cản đường đi." Ân Thiên Thịnh mới nói được nơi này, đã bị ba cái thanh âm đánh gãy.

Mạc Vô Nhai: "Nàng coi trọng ngươi?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Nàng đối với ngươi nhất kiến chung tình?"

Ân Thiên Duệ: "Nàng có xinh đẹp hay không?"

Thấy Tiêu Lăng Hàn không hỏi, Ân Thiên Thịnh không khỏi nhìn về phía hắn, ý tứ thực rõ ràng, mọi người đều nói, ngươi như thế nào không nói.

Tiêu Lăng Hàn khó hiểu nhìn Ân Thiên Thịnh, ngươi giảng sự tình liền giảng sự tình, xem hắn là mấy cái ý tứ?

"Tiêu sư đệ đoán xem, nàng ngăn lại ta làm gì?"

"Có hay không linh thạch linh tinh khen thưởng?" Tiêu Lăng Hàn chống cằm, hỏi.

Tiêu Lăng Hàn còn không biết nguyên lai Ân Thiên Thịnh thuộc về muộn tao hình, cho tới nay cho hắn cảm giác chính là Ân Thiên Thịnh thuộc về một cây gân loại hình.

Mọi người: "……" Chết muốn linh thạch!

"Không có!" Ân Thiên Thịnh lắc đầu nói, hắn hiện tại chính là một cái quỷ nghèo, nơi đó tới linh thạch?

“Coi trọng ngươi.”

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Ân Thiên Thịnh có chút thất vọng, Tiêu Lăng Hàn không phải vẫn luôn đều thực thông minh sao? Như thế nào liền đoán không được đâu?

Thấy Ân Thiên Thịnh nhíu mày, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: “Nàng hẳn là có trưởng bối phía trước gặp phải quá ngươi, biết ngươi cốt linh cùng với tu vi. Ngươi hôm nay gặp được nàng hẳn là không phải cái gì ngẫu nhiên gặp được, mà là nàng chuyên môn đang đợi ngươi. Nàng coi trọng ngươi thiên phú, muốn thu ngươi làm nàng người theo đuổi.”

Lúc này đến phiên Ân Thiên Thịnh kinh ngạc không thôi, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt cùng xem một cái quái vật giống nhau. Rõ ràng hai ngày này ra cửa đều chỉ có chính mình một người, hắn như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn đều đi theo ở hắn bên người, bằng không như thế nào đem sự tình toàn bộ đoán đúng rồi?

Thượng Quan Huyền Ý thấy Ân Thiên Thịnh biểu tình, hỏi: “Ta sư huynh đoán đúng rồi?”

Thấy hắn gật đầu, Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục nói: “Xem ngươi bị tấu như vậy thảm, ngươi hẳn là cự tuyệt nàng.”

Ân Thiên Thịnh tiếp tục gật đầu, “Ta bị đi theo bên người nàng hai cái nam tu cùng nhau tấu”

“Nữ nhân này là ai? Cũng quá bá đạo, còn không phải là không làm nàng người theo đuổi sao? Đến nỗi đánh người sao?” Ân Thiên Duệ lòng đầy căm phẫn nói, những người này cái gì tật xấu, người khác không muốn, còn chính là buộc nhân gia đồng ý.

“Luyện Đan Sư Công Hội cửa liền dám đối với ngươi ra tay, xem ra nữ nhân kia hẳn là có điểm địa vị.” Thượng Quan Huyền Ý căn cứ chính mình kinh nghiệm tổng kết nói, rất là đồng tình mà nhìn về phía Ân Thiên Thịnh, gia hỏa này xem ra là phải bị quấn lên.

“Ta nghe được bên người nàng hai cái nam tu kêu hắn Hinh Nhi, hai cái nam tu đều là Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, chờ ta tới rồi Nguyên Anh hậu kỳ nhất định phải đánh kia hai người răng rơi đầy đất.” Ân Thiên Thịnh nghiến răng nghiến lợi nói, chính mình tu vi so người khác thấp một cái đại cảnh giới thêm một cái tiểu cảnh giới, bị kia hai người tấu, hắn liền đánh trả cơ hội đều không có.

“Ngươi nguyện vọng này sợ là không hảo thực hiện, bất quá tương lai còn dài, ngươi cố lên!” Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ Ân Thiên Thịnh bả vai, lắc đầu thở dài, muốn đem hai gã Nguyên Anh hậu kỳ người tấu đến răng rơi đầy đất, phỏng chừng đến chờ đến rất nhiều năm về sau.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại còn không biết, Ân Thiên Thịnh nguyện vọng này ở sau đó không lâu liền sẽ thực hiện.

Ân Thiên Thịnh cầm nắm tay, hắn nhất định phải hảo hảo tu luyện, tranh thủ sớm ngày báo thù.

"Vậy ngươi mấy ngày nay nhưng có tìm hiểu đến cái gì tin tức?"

"10 ngày sau, Thiên Tinh thương hội có một hồi đấu giá hội, đến lúc đó Sở Mục Thần vài vị ca ca đều sẽ tham gia."

Ân Thiên Duệ nhìn nhà mình ca ca, khó hiểu hỏi: "Bọn họ tham gia có ích lợi gì? Sở sư huynh cũng sẽ không tham gia."

Mạc Vô Nhai đột nhiên nói: "Ngươi không phải là tưởng……" Giả trang thành bọn họ trong đó một người. Bất quá câu nói kế tiếp hắn không có nói xong.

"Nghe nói Sở Mục Hồng là Kim Đan trung kỳ tu vi, Sở Mục Hiên là Kim Đan sơ kỳ tu vi, Sở Mục Nhiên là Trúc Cơ đỉnh tu vi. Bọn họ đều là Sở Vũ Ngạn nhi tử, các ngươi nói chúng ta nếu là tùy tiện bắt cóc trong đó một cái, lấy tới đổi Sở Mục Thần, được chưa?" Ân Thiên Thịnh đề nghị nói.

Mọi người: "……" Còn tưởng rằng ngươi có cái gì hảo biện pháp!

Mấy người đều không hề để ý đến hắn, liền hắn điểm này chỉ số thông minh, phỏng chừng nghĩ ra được biện pháp liền tính đem chính hắn đáp đi vào, chỉ sợ liền người đều còn không có thấy.

"Ta nơi này có vài cọng tứ cấp linh thảo, Tiêu đại ca nếu không ngươi đem bọn họ luyện chế thành đan dược, đến lúc đó cầm đi bán đấu giá, bằng không chúng ta đều phải không có gì ăn." Khi nói chuyện, Ân Thiên Duệ cầm một cái túi trữ vật ra tới.

"Hảo!" Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận túi trữ vật, bọn họ xác thật là quá nghèo.

Có linh dược, Tiêu Lăng Hàn tính toán luyện chế một ít tứ cấp đan dược, hiện tại hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý tu vi đều là Nguyên Anh kỳ, tất nhiên là yêu cầu tứ cấp đan dược.

Tứ cấp đan dược đan phương vẫn là hắn ở Học viện Hoàng Cực thời điểm đi Đan Viện muốn, vốn dĩ Từ viện trưởng không cho trừ bỏ Đan Viện bên ngoài người quan khán, nhưng là Tiêu Lăng Hàn đem tiện nghi sư tôn dọn ra tới, Từ viện trưởng không nói hai lời, lập tức liền đồng ý. Vốn dĩ Long Ngọc không gian đan phương khá tốt, đáng tiếc tìm không thấy tương đối ứng linh thảo.

"Ta muốn đi bế quan luyện đan, các ngươi đâu?"

"Tiêu đại ca, ta có thể hay không ở một bên xem ngươi luyện đan?" Ân Thiên Duệ lập tức nói, hắn hiện tại còn sẽ không luyện chế tam cấp đan dược, muốn Tiêu Lăng Hàn chỉ điểm một chút, chỉ là không thể bỏ lỡ cơ hội này.

"Có thể." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn lại nhìn về phía còn lại ba người.

"Sư huynh ta tưởng nhiều luyện chế một ít trận kỳ trận bàn."

Mạc Vô Nhai nói: "Ta tính toán đi giác đấu trường nhìn xem."

Giác đấu trường, hắn thích, Ân Thiên Thịnh lập tức phụ họa: “Ta và ngươi cùng nhau.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 194

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 194 Huyền Thiên đại lục

【 tham gia đấu giá hội 】 canh một

Mười ngày thoảng qua.

Tiêu Lăng Hàn một hàng năm người đi vào Thiên Tinh thương hội, mới vừa đi vào tiệm phô, lập tức liền có người hầu đón đi lên.

“Các vị tiền bối tưởng mua điểm cái gì?” Một vị Trúc Cơ hậu kỳ nữ tu nhiệt tình hỏi.

“Hôm nay có đấu giá hội sao?”

“Đúng vậy.”

“Kia hiện tại còn thu chụp phẩm sao?”

“Các vị tiền bối mời theo ta tới.”

Nữ tu đem Tiêu Lăng Hàn năm người mang đi một cái phòng, không một hồi liền có một vị Nguyên Anh hậu kỳ quản sự vào phòng.

“Không biết, là vị nào đạo hữu có thương phẩm muốn bán ra?” Quản sự ngồi xuống sau, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra ba cái bình ngọc, quản sự nguyên bản không có để ý, chỉ là tùy ý tiếp nhận. Nhưng là đương hắn mở ra bình ngọc, một cổ nồng đậm đan hương bay tới khi, làm hắn nhịn không được nhắm mắt lại, thật sâu hút một ngụm.

Tập trung nhìn vào, quản sự không khỏi nói: “Quả nhiên là thứ tốt, đây là thượng phẩm bồi anh đan; đây là tam cấp Định Nhan Đan; đây là chỉ cần có một hơi là có thể cứu sống tục mệnh đan…….” Quản sự lập tức nhìn đến nhiều như vậy hảo đan dược, lập tức liền không bình tĩnh, bởi vì này đó đan dược toàn bộ đều là thượng phẩm.

“Đạo hữu này đó đều là muốn gửi chụp sao?” Quản sự không xác định hỏi.

“Ân.” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, không bán đấu giá, hắn lấy ra tới làm gì! Càng quan trọng là này đó đan dược hắn đều có trữ hàng, hơn nữa này vài loại đan dược lấy ra tới không nhận người đỏ mắt, lại có thể bán một cái giá tốt.

Quản sự nghe thấy Tiêu Lăng Hàn trả lời, mừng rỡ như điên, bất quá hắn trên mặt không hiển lộ quá rõ ràng, rốt cuộc hắn gặp qua thứ tốt nhiều đếm không xuể.

Quản sự đem đan dược bình phóng hảo sau, nhìn Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Đạo hữu, mọi việc ở chúng ta nhà đấu giá Thiên Tinh gửi chụp đồ vật, chúng ta thương hội đều sẽ thu một tầng lợi nhuận, không biết ngươi nhưng có ý kiến?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Có thể."

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng quản sự ký kết khế ước, đấu giá hội còn có nửa canh giờ mới bắt đầu. Mấy người trên người tuy rằng không có linh thạch, nhưng vẫn là tính toán tham gia, rốt cuộc đây là bọn họ tới Huyền Thiên đại lục đệ nhất tham gia đấu giá hội, đều muốn nhìn một chút này đấu giá hội có chút cái gì thứ tốt.

Quản sự vì mấy người an bài một cái phòng, rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn lấy ra tới đan dược tất cả đều là thượng phẩm. Đan dược còn thực tân, thuyết minh mới vừa luyện chế không lâu, đó chính là nói hắn bản nhân khả năng sẽ luyện đan, hoặc là hắn bên người có một vị luyện đan sư. Hơn nữa vị này luyện đan sư cấp bậc không tồi, bằng không sẽ không có như vậy nhiều thượng phẩm đan dược.

Tiêu Lăng Hàn năm người nơi phòng ở lầu hai, nơi này còn có lầu 3, lầu 4, cùng với lầu 5, càng cao tầm nhìn liền càng trống trải.

Tiêu Lăng Hàn suy đoán lầu 3 ngồi nhân tu vì ít nhất đều có Hóa Thần kỳ, mà lầu 4 ngồi nhân tu vì hẳn là Hợp Thể kỳ, có thể ngồi ở lầu 5 người hẳn là chính là Luyện Hư kỳ tu sĩ.

Mấy người ở phòng chờ tới rồi nửa canh giờ, đấu giá hội rốt cuộc bắt đầu rồi.

Thiên Tinh thương hội bán đấu giá sư giống như đều thích dùng mỹ nữ, hôm nay vị này bán đấu giá sư cũng là một cái xinh đẹp đại mỹ nhân. Nàng ăn mặc một thân màu đỏ rực váy, cổ áo khai thực rộng, lộ ra đường cong duyên dáng hạng cổ cùng lả lướt xương quai xanh, ở dạ minh châu chiếu rọi xuống, sấn đến da thịt như ngọc, nghiên mỹ dung nhan ánh sáng nhu hòa nhợt nhạt, trước ngực sóng gió mãnh liệt, bên hông quấn quanh màu đen hồng bảo thạch tơ lụa, hiện ra nàng doanh doanh bất kham nắm chặt vòng eo, cả người chính là một cái khuynh quốc khuynh thành đại mỹ nữ.

Nàng vừa xuất hiện, phía dưới đại sảnh ngồi nam tu đều hưng phấn vỗ tay.

"Các vị đạo hữu, tiền bối hoan nghênh các ngươi tiến đến tham gia Thiên Tinh thương hội tổ chức đấu giá hội, ta là Khuynh Thành, hôm nay trận này bán đấu giá từ ta chủ trì. Vô nghĩa không nói nhiều, hiện tại chúng ta bắt đầu bán đấu giá đệ nhất kiện thương phẩm." Khuynh Thành nói vừa ra, một vị người hầu bưng một cái khay đi lên bán đấu giá sân khấu thượng.

Khuynh Thành đi vào người hầu trước mặt vạch trần trên khay mặt che băng gạc, lộ ra phía dưới bán đấu giá đồ vật.

"Tin tưởng mọi người đều đã nhìn, hôm nay đệ nhất kiện chụp phẩm, nó là một viên đan dược. Có rất nhiều tu vi tới rồi Kim Đan kỳ đỉnh lại chậm chạp vô pháp đột phá Nguyên Anh kỳ tu sĩ, các ngươi cần phải chú ý. Kế tiếp chúng ta

muốn chụp chính là có thể trợ giúp tu sĩ tăng lên ba tầng thăng cấp bồi anh đan, hơn nữa vẫn là thượng phẩm bồi anh đan."

Khuynh Thành có kích động tính nói vừa nói xong, phía dưới vang lên một trận nghị luận thanh, có thể thấy được muốn này viên đan dược người không hề số ít.

"Khởi chụp giới, mười vạn trung phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn khối trung phẩm linh thạch, phía dưới bắt đầu cạnh giới." Khuynh Thành nói mới vừa nói xong, phía dưới lục tục vang lên hết đợt này đến đợt khác kêu giới thanh.

"Mười hai vạn trung phẩm linh thạch!"

"Ta ra mười lăm vạn trung phẩm linh thạch!"

"Hai mươi vạn trung phẩm linh thạch!"

"25 vạn trung phẩm linh thạch!"

"……"

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn luyện chế này viên thượng phẩm bồi anh đan, lấy 50 vạn giá cao bị lầu hai một vị nam tu chụp đi.

"Oa, không nghĩ tới đấu giá hội một viên đan dược như vậy đáng giá, nếu là cầm đi cửa hàng bán, phỏng chừng liền bán đấu giá giới một phần mười đều không có." Ân Thiên Duệ nhìn đến một viên đan dược bán như vậy nhiều linh thạch, hai mắt mạo quang, hiện tại hắn đã có thể luyện chế tam cấp sơ cấp đan dược.

"Đấu giá hội đồ vật vốn dĩ liền quý, nhưng quý có giá trị, rất nhiều hi hữu đồ vật đều có thể ở đấu giá hội thượng gặp được." Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay tuyên truyền đơn, đôi mắt lóe lóe, hắn gặp được kiếp trước gặp được quá một cái thứ tốt, không nghĩ tới thứ này cư nhiên sẽ xuất hiện ở đấu giá hội.

Bất quá xem nhà đấu giá đánh dấu, hẳn là còn không có người có thể nhận thức thứ này.

Đó là một khối màu trắng ngọc, chỉ có bà tử như vậy đại, nó kỳ thật là một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ chìa khóa.

"Có yêu thích đồ vật?" Tiêu Lăng Hàn thấy thượng Huyền Ý nhìn chằm chằm tuyên truyền đơn nơi nào đó phát ngốc, ra tiếng hỏi.

"Ân, sư huynh, đợi chút thích hợp đem nó chụp được tới, tốt không?" Thượng Quan Huyền Ý ngón tay tuyên truyền sách thượng kia khối màu trắng ngọc.

"Thích liền mua, không cần lo lắng linh thạch, sư huynh sẽ nghĩ cách." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý tay, mỉm cười nhìn hắn.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Hắn như thế nào có loại ăn cơm mềm cảm giác?

Phòng còn có ba cái đại người sống, sợ tới mức Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh lùi về tay. Ngẩng đầu thấy kia ba người đều không có lưu ý hai người hành động, mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn như thế nào cảm giác chính mình cùng giống làm ăn trộm, bất quá loại này kích thích cảm giác còn làm người rất phấn chấn.

Hai người nói chuyện công phu đã lại chụp mấy thứ vật phẩm.

"Kế tiếp chúng ta muốn bán đấu giá chính là một con tam cấp đỉnh Thiên Quang Bạch Hổ." Khuynh Thành dễ nghe động lòng người thanh âm lại lần nữa vang lên.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, đồng thời giương mắt nhìn lại, chỉ thấy xuất hiện ở trên đài cao chính là một cái đại hình đồ vật, cũng là bị băng gạc che khuất.

Khuynh Thành dứt lời, bên cạnh người hầu liền đem che khuất lồng sắt băng gạc xốc lên, lộ ra bên trong vết thương chồng chất một con màu trắng lão hổ.

Lão hổ thần sắc uể oải, hẳn là bị người uy đặc biệt dược, hắn trong mắt tất cả đều là phẫn nộ cùng thù hận.

"Ta như thế nào cảm thấy nó không phải một con đơn giản yêu thú, mà là một con……" Linh thú, mặt sau hai chữ, Thượng Quan Huyền Ý không có nói ra.

"Quản hắn là cái gì, đều không liên quan chuyện của chúng ta, đó chính là nó kiếp, nó tự cầu nhiều phúc!" Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua dưới đài lão hổ, hứng thú thiếu thiếu nói.

Xem kia chỉ lão hổ còn không bằng ăn chút tức phụ đậu hủ, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay lại đi dắt Thượng Quan Huyền Ý tay, tuy rằng hai người cảnh giới tương đồng, nhưng bởi vì vũ lực giá trị nguyên nhân, Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng không có tránh thoát khai. Bất quá hắn vẫn là cực lực đem hai người nắm tay đặt ở cái bàn phía dưới, chỉ cần Ân Thiên Duệ ba người không cần thần thức là phát hiện không được.

"Ta như thế nào có loại ngươi ở cùng ta yêu đương vụng trộm cảm giác." Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý này lén lút bộ dáng, tiến đến hắn bên tai nhẹ giọng nói.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, trên mặt đỏ ửng nhìn qua giống một cái quả táo. Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ thò lại gần cắn một ngụm, đôi mắt không khỏi ám ám, hầu kết cũng không tự giác mà hoạt động một chút.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn kia đen nhánh như mực hai tròng mắt, Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ, nơi này còn có ba cái đại người sống, sư huynh cư nhiên tưởng thân hắn. Âm thầm nuốt nước miếng một cái, dư quang nhìn thấy trên bàn một mâm linh quả, cầm lấy một cái liền uy tới rồi trong miệng của hắn.

Hai người đang ở tình chàng ý thiếp, phòng môn đột nhiên bị gõ vang lên, quay đầu lại liền nhìn đến Ân Thiên Thịnh đi mở cửa.

"Thiên Duệ, đại ca ngươi mua thứ gì?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

"Liền kia chỉ lão hổ a, các ngươi không phải đang nhìn sao?" Ân Thiên Duệ phản xạ có điều kiện đáp, nói xong, hắn lại kỳ quái nhìn Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, này hai người chẳng lẽ vừa rồi không ở phòng? Vừa rồi phát sinh sự bọn họ không biết?

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Chúng ta đang nói chuyện yêu đương!

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ta ở vội vàng ăn tức phụ nhi đậu hủ!

Lúc này, người hầu đã đem lão hổ đưa vào phòng, Ân Thiên Thịnh đưa cho đối phương một cái túi trữ vật.

Chờ người hầu rời đi sau, Thượng Quan Huyền Ý mới tò mò đi vào lão hổ bên cạnh, nhìn nhìn, xác thật không phải yêu thú, mà là một con linh thú, hẳn là Bạch Hổ hậu duệ.

Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng hỏi: "Ân sư huynh, ngươi mua nó hoa nhiều ít linh thạch?"

"Cũng không có nhiều ít, liền 80 vạn trung phẩm linh thạch." Ân Thiên Thịnh không chút nào để ý nói, trong lòng lại là lấy máu, hắn vất vả kiếm linh thạch cứ như vậy không có.

"Ngươi mấy ngày hôm trước có phải hay không đi giết người cướp của?" Thượng Quan Huyền Ý hai mắt tỏa ánh sáng nhìn Ân Thiên Thịnh, gia hỏa này thông suốt, cư nhiên biết đánh cướp người!

Ân Thiên Thịnh bị Thượng Quan Huyền Ý nói cấp sặc một chút, giải thích nói: "Kia chính là ta cực cực khổ khổ đi giác đấu trường cùng người tỷ thí, thắng tới linh thạch, ta nhưng không có thời gian đi đánh cướp người khác."

Mọi người: "……" Không có thời gian? Kia ý tứ là chờ ngươi có thời gian, ngươi liền sẽ đi đánh cướp người khác?

Bốn người đều dùng một lời khó nói hết ánh mắt nhìn Ân Thiên Thịnh, gia hỏa này cũng đi theo trở nên không phải người tốt, xem ra thật đúng là cùng Ân gia gia nói như vậy muốn trở thành một cái tai họa.

"Các ngươi đó là cái gì ánh mắt, đừng nói cho ta gặp được dê béo các ngươi không nghĩ đánh cướp?" Ân Thiên Thịnh khinh bỉ nhìn mấy người liếc mắt một cái, hắn tổng cảm thấy bốn người này ra vào có đôi, đem hắn một người bài xích bên ngoài, hắn đến sớm chút đem Sở Mục Thần tìm trở về mới được.

"Ngươi muốn khế ước nó?"

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhìn thoáng qua ghé vào nơi đó Bạch Hổ, lấy ra mấy viên đan dược ném tới nó trong miệng.

"Không phải, ta chính là thấy không quen cái kia nha đầu chết tiệt kia muốn chụp, cho nên ta mới đấu giá." Ân Thiên Thịnh xua xua tay, hắn cũng không nên khế ước thú. Hắn liền chính mình đều dưỡng không sống, nơi đó còn nuôi nổi một con khế ước thú.

"Nha đầu chết tiệt kia là ai?" Ân Thiên Duệ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ba người đồng thời mở miệng hỏi.

"Chính là cái kia tam cấp luyện đan sư Điền Hinh Nhi." Người nói chuyện là Mạc Vô Nhai, bởi vì mấy ngày hôm trước hai người đi giác đấu trường tỷ thí, lại gặp Điền Hinh Nhi hai lần.

"Ngạch, chính là cái kia muốn thu Ân Thiên Thịnh làm người theo đuổi vị kia?" Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi, ngữ khí xác thật chắc chắn.

"Ân."

"Kia này chỉ Bạch Hổ, ngươi tính toán xử lý như thế nào?"

"Ta cũng không biết, nếu không đem nó thả?" Ân Thiên Thịnh cũng lưỡng lự, hắn khẳng định là sẽ không dưỡng.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy hiện tại đang ở chụp chính mình muốn kia khối bạch ngọc, ra tiếng kêu: "Sư huynh."

"Năm vạn khối trung phẩm linh thạch, còn có hay không so này càng cao giá cả?" Khuynh Thành thanh âm lại lần nữa vang lên.

"Sáu vạn!" Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng kêu lên.

"Bảy vạn!" Một người khác kêu giới thanh theo sát sau đó.

"Mười vạn!"

"Mười lăm vạn!"

"Hai mươi vạn!"

"25 vạn"

"30 vạn!"

Một cái khác phòng, một cái nữ tu vẫn luôn ở cùng Thượng Quan Huyền Ý cạnh tranh.

"Sư huynh, nếu không chúng ta vẫn là từ bỏ." Thượng Quan Huyền Ý do dự một chút ra tiếng nói, rốt cuộc đó là một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ, lấy bọn họ hiện tại tu vi bắt được chìa khóa cũng không dám đi thăm dò.

"Không có việc gì, ngươi thích liền hảo, vừa rồi chúng ta đan dược bán không ít linh thạch." Thượng Quan Huyền Ý coi trọng đồ vật, nhất định là thứ tốt. Cư nhiên có người cùng hắn giống nhau biết hàng, vẫn là nói người nọ…… Nghĩ đến một loại khả năng, Tiêu Lăng Hàn híp lại hai tròng mắt, nếu là người nọ

không tới trêu chọc bọn họ còn hảo, nếu là chọc tới bọn họ, vậy không nên trách hắn không khách khí.

“50 vạn trung phẩm linh thạch!” Thượng Quan Huyền Ý một hơi bỏ thêm hai mươi vạn, đau mình đến không được.

Quả nhiên, đối phương thấy hắn như vậy tài đại khí thô, không có lại tiếp tục cùng chụp, bất quá không ảnh hưởng đối phương đánh giết người đoạt bảo tâm tư.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 195

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 195 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Thiên dong binh đoàn 】 canh hai

Cuối cùng Thượng Quan Huyền Ý như nguyện được đến kia khối bạch ngọc, nhưng hắn lại cao hứng không đứng dậy, rõ ràng mấy vạn khối là có thể mua được đồ vật, hắn lại hoa không sai biệt lắm gấp mười lần giá cả. Cùng hắn cạnh giới cái kia nữ tu, hắn nhớ kỹ, hắn nhưng thật ra muốn nhìn đối phương đến tột cùng là người phương nào! Đôi mắt xẹt qua một đạo u quang, mau không ai có thể bắt giữ đến.

"Oa, thiên hỏa dịch!" Ân Thiên Duệ đột nhiên la lên một tiếng.

Mấy người đồng thời nhìn về phía bán đấu giá đài, quả nhiên nhìn thấy một cái ngọc bội trang hơn phân nửa bình chất lỏng, chất lỏng lộ ra kim hoàng sắc, so ánh mặt trời còn muốn chói mắt nhan sắc.

Thiên hỏa dịch xem tên đoán nghĩa cùng hỏa có quan hệ, mọi việc mồi lửa ăn đều có thể tăng trưởng thực lực.

Mới một lát sau, giá cả đã gọi vào 100 vạn trung phẩm linh thạch.

"Thật nhiều kẻ có tiền a!" Ân Thiên Duệ nghe thấy bên ngoài kêu giới thanh, hâm mộ nói.

Ân Thiên Duệ một người nói ra phòng mọi người tiếng lòng.

"Ta gửi chụp đan dược đều đã chụp xong rồi, nhanh lên nhìn xem các ngươi còn có hay không muốn mua đồ vật, nếu là không có chúng ta liền trước triệt, lưu lại phỏng chừng đợi chút sẽ có người tìm chúng ta phiền toái." Thu hảo người hầu đưa vào tới linh thạch, Tiêu Lăng Hàn đối với mặt khác bốn người nói.

"Ta muốn đồ vật có điểm nhiều, chính là không có linh thạch!" Ân Thiên Duệ lập tức trả lời.

"Nột, ta linh thạch đều cho ngươi." Mạc Vô Nhai lấy ra một cái túi trữ vật, nhét ở Ân Thiên Duệ trong tay.

"Ta liền tùy tiện nói nói, ta nơi này còn có linh thạch." Ân Thiên Duệ lại đem túi trữ vật còn cấp Mạc Vô Nhai.

"Các ngươi hai cái nếu là ghét bỏ liền cho ta." Thượng Quan Huyền Ý xem hai người lại ở quang minh chính đại rải cẩu lương, một trận ê răng.

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, Ân Thiên Duệ lập tức đem túi trữ vật thu lên.

Tiêu Lăng Hàn năm người ở đấu giá hội còn thừa một phần ba liền rời đi Thiên Tinh thương hội, tất nhiên là không biết tới tìm bọn họ tổng cộng có tam sóng người.

Năm người trực tiếp đi Hiệp Hội Lính Đánh Thuê, Hiệp Hội Lính Đánh Thuê náo nhiệt phi phàm, nơi đó người nào đều có. Mặc kệ ngươi là luyện đan sư, phòng luyện khí, trận pháp sư đều có thể gia nhập lính đánh thuê công công. Hiệp Hội Lính Đánh Thuê người nào đều thu, mặc kệ là tông môn đệ tử, thế gia con cháu, vẫn là tán tu, ai đến cũng không cự tuyệt.

Hiệp Hội Lính Đánh Thuê có thể tiếp nhiệm vụ, tự nhiên cũng có thể tuyên bố nhiệm vụ, chỉ cần ngươi có linh thạch, mặc kệ ngươi là muốn tìm người, tìm vật đều nhưng tuyên bố nhiệm vụ. Này liền phương tiện rất nhiều người, rất nhiều tông môn hoàn thành không được nhiệm vụ, cũng sẽ ở Hiệp Hội Lính Đánh Thuê tuyên bố.

Tiêu Lăng Hàn năm người đi vào Hiệp Hội Lính Đánh Thuê đại sảnh, căn cứ bảng hướng dẫn mấy người đi vào đăng ký lính đánh thuê địa phương. Bọn họ chuẩn bị trước đăng ký lính đánh thuê, lại tổ kiến một cái dong binh đoàn.

"Các vị tiền bối là muốn đăng ký lính đánh thuê sao?" Một cái chỉ có Trúc Cơ kỳ nữ tu, nhìn thấy mấy người lại đây, lập tức thân thiện tiếp đón.

"Đúng vậy."

"Các ngươi cùng sở hữu năm người, nột, cái này cho các ngươi, phiền toái các ngươi trước đem chính mình tin tức khắc hoạ đi lên, bên cạnh có bản mẫu, chiếu khắc hoạ liền thành." Nữ tu lấy ra năm khối ngọc giản, đưa cho Tiêu Lăng Hàn, lại chỉ chỉ một bên treo mấy khối khá lớn ngọc giản.

Mấy người phân biệt điền chính mình tuổi tác, giới tính, tên cùng với tu vi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hiện tại đối bên ngoài hiển lộ ra tới tu vi đều chỉ có Kim Đan trung kỳ. Ngọc giản thượng tự nhiên cũng viết Kim Đan trung kỳ, nữ tu thấy mấy người thuần một sắc Kim Đan trung kỳ đều sửng sốt một chút. Trong đó có ba người tuổi tác không vượt qua hai mươi tuổi, nàng không khỏi nhìn nhiều ba người hai mắt, loại này tuyệt thế thiên tài ở Huyền Thiên đại lục cơ hồ đều tìm không thấy.

Vốn dĩ Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai hai người đã coi như là thiên tài, nhưng là có mặt khác ba người phụ trợ, tự nhiên liền không hề như vậy xông ra.

Tiêu Lăng Hàn thấy nữ tu thần sắc tất nhiên là đem nàng tâm tư đoán được vài phần, hắn bất động thanh sắc đối nữ tu nói: "Chúng ta mấy người tin tức hẳn là sẽ không truyền lưu đi ra ngoài đi?"

Nữ tu xấu hổ cười cười, nàng vừa rồi là tưởng chờ mấy người đi rồi, liền đem mấy người tin tức nói cho nhà mình cô cô. Cô cô là Thương Huyền Tông một

người quản sự, nếu là nàng đem này vài vị thiên tài chiêu tiến tông môn, nói vậy cô cô tất nhiên có thể được đến không ít tu luyện tài nguyên, đến lúc đó khẳng định sẽ không quên chính mình. Chỉ là hiện tại xem ra chính mình vẫn là thành thật điểm tương đối hảo, nếu như bị người tố giác, kia nàng tất nhiên ăn không hết gói đem đi.

“Tất nhiên là sẽ không, tiền bối yên tâm, chúng ta Hiệp Hội Lính Đánh Thuê sẽ giúp sở hữu lính đánh thuê bảo mật bọn họ cá nhân tin tức, mỗi người ở tiến vào Hiệp Hội Lính Đánh Thuê bên trong đều cần thiết ký kết bảo mật hiệp nghị.” Nữ tu nhận rõ chính mình tình cảnh sau, lập tức bảo đảm nói.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nữ tu liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: “Vậy là tốt rồi, rốt cuộc chúng ta mấy người chỉ là ra cửa rèn luyện, nơi này ly chúng ta tông môn khá xa, chúng ta cũng không tưởng cành mẹ đẻ cành con.”

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, nữ tu nghĩ thầm, bọn họ có tông môn? Còn khá xa? Chẳng lẽ bọn họ là mặt khác đại lục tới người? Cũng là, như vậy ưu tú nhân thân sau sao có thể không có thế lực duy trì, kia bọn họ nhất định đều là Thiên Lăng đại lục người. Nghe nói kia phiến đại lục Nguyên Anh khắp nơi đi, Kim Đan không bằng cẩu. Đâu giống Huyền Thiên đại lục, Kim Đan tuy rằng nhiều, nhưng đều là chút vận khí tốt có bối cảnh người, Nguyên Anh tuy rằng có, nhưng đều là trong tông môn tinh anh.

“Minh bạch, minh bạch, tiền bối, các ngươi lính đánh thuê tin tức đã đăng ký thành công, xin hỏi các ngươi có cần hay không tổ kiến một cái dong binh đoàn?” Nữ tu đem đăng ký tốt thân phận ngọc giản đưa cho mấy người, có chút nịnh nọt nói.

“Tất nhiên là yêu cầu, làm phiền.”

Hiệp Hội Lính Đánh Thuê rất nhiều nhiệm vụ đều chỉ có dong binh đoàn mới có thể tiếp, rất ít có đơn độc cá nhân nhiệm vụ. Tiêu Lăng Hàn bọn họ sáng sớm liền nghĩ kỹ rồi muốn tổ kiến một cái dong binh đoàn, như vậy tiếp nhiệm vụ phương tiện, không cần lại đi cùng người khác kết nhóm.

“Chỉ cần có ba người trở lên liền có thể thành lập một cái đơn độc dong binh đoàn, tiền bối, các ngươi có năm người, phù hợp tổ kiến dong binh đoàn yêu cầu, không biết các ngươi dong binh đoàn tính toán lấy tên là gì?”

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại nhìn thoáng qua bốn người, thấy bốn người lắc đầu, trong mắt đều để lộ ra một cái tin tức,” ngươi là lão đại, ngươi nói gọi là gì liền kêu cái gì.” Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến nơi đây là Huyền Thiên đại lục, hắn đối nữ tu nói: “Huyền Thiên dong binh đoàn!”

Nữ tu nghe vậy cũng là sửng sốt, Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, không khỏi hỏi: “Không thể sao?”

Nữ tu lấy lại tinh thần, gật gật đầu, “Có thể là có thể, tiền bối muốn hay không lại suy xét một chút?” Này cũng quá tùy tiện, những người khác lấy đoàn đội

tên đều là phân cao thấp đầu óc tưởng, người này khen ngược, như thế tùy tiện.

“Không cần.”

“Hảo, tiền bối chờ một lát.”

Không trong chốc lát, mấy người liền trở thành Hiệp Hội Lính Đánh Thuê lính đánh thuê, còn thành lập một cái bọn họ chính mình dong binh đoàn.

Tiêu Lăng Hàn đối mấy người nói: “Chúng ta đi trước nhìn xem nơi này đều có cái gì nhiệm vụ.”

“Hảo!”

Mấy người đi vào một mặt vách tường trước, mặt trên rậm rạp tràn ngập các loại nhiệm vụ. Kia mặt vách tường là một kiện pháp khí, cùng Học viện Hoàng Cực nhiệm vụ đường giống nhau, xem ra này hẳn là ở các đại lục thông dụng một loại pháp khí.

Một bậc nhiệm vụ, cộng mười cái, linh thạch cấp đặc biệt nhiều, nhìn đến đều làm người mắt thèm, bất quá có thể làm một bậc nhiệm vụ người phần lớn đều là màu tím cấp bậc lính đánh thuê, bọn họ tu vi phần lớn đều ở Hóa Thần kỳ trở lên.

Lính đánh thuê tổng cộng chia làm bảy cái cấp bậc: Xích, hồng, hoàng, lục, thanh, lam, tím, mà Tiêu Lăng Hàn mấy người lính đánh thuê mới vừa đăng ký, bọn họ cấp bậc là thấp kém nhất xích cấp.

Thượng Quan Huyền Ý gần nhất đến nhiệm vụ tường, liền thấy được nhiệm vụ đứng đầu bảng treo giải thưởng Thất Thải Liên, tiền thưởng truy nã ngạch 100 vạn thượng phẩm linh thạch. Trộm nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, kết quả vừa lúc đối thượng Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, hắn chính tựa cười không chết nhìn chính mình. Kia một khắc, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình tim đập đều thiếu chút nữa đình chỉ, giống như chính mình sở hữu bí mật đều bị hắn phát hiện giống nhau.

“Ngươi thực khẩn trương?” Tiêu Lăng Hàn kéo qua Thượng Quan Huyền Ý tay, nhìn như lơ đãng hỏi.

“Thấy ngươi, ta mặt đỏ tim đập, tự nhiên khẩn trương!” Thượng Quan Huyền Ý ngữ ra kinh người nói.

Trùng hợp hắn lời này bị mặt sau lại đây Ân Thiên Duệ ba người nghe thấy được, Mạc Vô Nhai là sớm có suy đoán, Ân Thiên Thịnh còn lại là như suy tư gì.

Ân Thiên Duệ chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý, mở to mắt, một bộ bị sét đánh biểu tình hỏi: “Huyền Ý, ngươi vừa rồi nói cái gì?”

Thượng Quan Huyền Ý đại 囧, mặt lập tức liền hồng thấu, chính mình vừa rồi như thế nào liền ma xui quỷ khiến nói như vậy một câu, hắn hiện tại thật muốn tìm cái hầm ngầm chui vào đi.

“Ta có nói cái gì sao? Ta chưa nói cái gì a? Nếu là ta nói gì đó, kia nhất định là ngươi nghe lầm.” Thượng Quan Huyền Ý vô tội nhìn Ân Thiên Duệ, ngây thơ ánh mắt, tựa hồ vừa rồi câu nói kia. Thật sự không có mặt khác ý tứ giống nhau.

“Chẳng lẽ ta vừa rồi thật sự nghe lầm? Vô Nhai, đại ca các ngươi nghe thấy được sao?” Ân Thiên Duệ quay đầu hỏi Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai vừa mới bị Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt cảnh cáo, đối thượng Ân Thiên Duệ đôi mắt, hắn chạy nhanh nói sang chuyện khác. Gian nan nói: “Ta vừa rồi nghe người ta nói chúng ta hiện tại là xích cấp lính đánh thuê, chỉ có thể tiếp sáu, thất cấp nhiệm vụ.”

Nghe xong Mạc Vô Nhai nói mấy người đều hướng nhất phía cuối nhiệm vụ nhìn lại, sáu bảy cấp nhiệm vụ hoàn thành một cái khó khăn lớn nhất cũng liền mười vạn khối trung phẩm linh thạch, khó khăn tiểu nhân mấy trăm, mấy ngàn khối trung phẩm linh thạch đều có. Cái này làm cho nhiệt tình tăng vọt mấy người, lập tức liền như bị một chậu nước lạnh cấp rót cái lạnh thấu tim.

Mạc Vô Nhai thấy chính mình thành công đem Ân Thiên Duệ lực chú ý dời đi đi rồi, không khỏi lau một phen trên trán không tồn tại hãn. Chính mình hiện tại tu vi so ra kém Thượng Quan Huyền Ý, bị hắn uy hiếp, chỉ có thể làm này hạ sách. Hắn mỗi ngày đều cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau, hai người gắn bó keo sơn mỗi ngày cùng tiến cùng ra, cùng ăn cùng ngủ, không có miêu nị quỷ đều không tin, chỉ có Ân gia hai huynh đệ chậm chạp không có phản ứng lại đây.

“Bên này có không cần lính đánh thuê cấp bậc liền có thể tiếp nhiệm vụ, hơn nữa thù lao còn không thấp.” Thượng Quan Huyền Ý đối với mấy người nói, thuận tiện đem mấy người đưa tới một khác mặt vách tường trước.

“Cái kia nhiệm vụ giống như không tồi.” Ân Thiên Thịnh ngón tay chỉ vào Sở gia vừa mới tuyên bố một cái nhiệm vụ.

“Sự thành lúc sau, mỗi người nhưng đến 100 vạn trung phẩm linh thạch.” Ân Thiên Duệ lập tức đã bị nhiệm vụ mặt sau treo giải thưởng giá cả cấp hấp dẫn.

“Chiêu mộ tu vi ở Kim Đan kỳ cùng Nguyên Anh kỳ tu sĩ, tuổi tác không vượt qua một trăm tuổi, chiêu mộ nhân số hai trăm người.” Mạc Vô Nhai tiếp tục thì thầm.

“Tiêu đại ca, ngươi xem nhiệm vụ này chúng ta tiếp sao?” Ân Thiên Duệ nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua mấy người, đều lộ ra nóng lòng muốn thử biểu tình, đây là đều xem trọng nhiệm vụ này, hắn cũng gật gật đầu. Chính yếu chính là tiếp nhiệm vụ này, mấy người bọn họ có thể quang minh chính đại tiến Sở phủ.

Theo sau năm người tiếp Sở gia tuyên bố nhiệm vụ này, tính toán ngày mai lại đi Sở phủ báo danh, nhiệm vụ hạn chế trong vòng 3 ngày đến Sở phủ đăng ký, nếu là bỏ lỡ coi như làm từ bỏ này nhiệm vụ.

--------------DFY---------------

-------oOo------

Phần 196

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 196 Huyền Thiên đại lục

【 thăm Sở Mục Thần 】 canh ba

Hôm sau sáng sớm……

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh năm người đi vào một tòa xa hoa lại khí phái phủ đệ, phủ đệ trên cửa lớn rồng bay phượng múa khắc hoạ "Sở phủ" hai chữ. Năm người đều chỉ là nhìn lướt qua Sở phủ hai chữ liền cúi đầu, rốt cuộc môn bài thượng tấm biển tượng trưng cho một cái gia tộc bề mặt, mặt trên tự giống nhau đều là từ trong gia tộc tu vi tối cao người khắc hoạ, tự nhiên không phải tu vi thấp tu sĩ, nhưng tùy ý nhìn trộm đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn năm người tới không sớm cũng không muộn, ở bọn họ phía trước đã có người tới, theo sau lại có người tới.

Một canh giờ sau, một người Kim Đan kỳ thị vệ, đem một hàng 50 nhiều người nghênh vào Sở phủ.

Mới vừa vừa bước vào Sở phủ Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác được toàn bộ Sở phủ bị một cái thật lớn phòng ngự trận bao vây ở bên trong, chỉ có đại môn cái kia vị trí có thể ra vào, nhưng là đều thiết yếu phải có lệnh bài. Nói cách khác cái này trận pháp ở không có lúc nào là vận chuyển, kia đến yêu cầu tiêu hao nhiều ít linh thạch? Sở gia thật đúng là tài đại khí thô!

Sở phủ nội kiến trúc giống như rường cột chạm trổ, tinh xảo lại đại khí đình đài lầu các, hành lang đường về chuyển chi gian trì quán nhà thuỷ tạ, dưới ánh nắng chiếu rọi xuống sóng nước lóng lánh, đẹp không sao tả xiết, còn có núi giả quái thạch, các loại bồn hoa bồn cảnh, cùng với cây tử đằng thúy trúc, điểm xuyết trong đó.

Thị vệ đem mọi người đưa tới một cái ly chủ kiến trúc đàn tương đối xa xôi lầu các trước, ở Sở phủ tuy rằng xem như hẻo lánh, nhưng so với Sở phủ bên ngoài những cái đó kiến trúc lại tốt hơn không ngừng một chút hai điểm. Chỉ là nơi này linh khí liền so bên ngoài muốn nồng đậm một ít.

Thấy đoàn người đã đến, một vị quản sự trang điểm nam tu lập tức tiến lên, cùng thị vệ nói chuyện với nhau một phen sau, mặt vô biểu tình mà cấp mọi người an bài chỗ ở. Này tòa lầu các bên ngoài còn có hai gã Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ đang bảo vệ, mọi việc tiếp nhiệm vụ người không được tùy ý ra ngoài. Ba ngày sau đại gia mới chính thức bắt đầu làm nhiệm vụ, cụ thể là cái gì nhiệm

vụ, mọi người đều không rõ ràng lắm, quản sự chỉ nói ba ngày sau đại gia sẽ tự biết được.

Đoàn người dàn xếp xuống dưới không bao lâu, cách đó không xa liền có từng đợt từng đợt tiếng đàn truyền vào mọi người trong tai, du du dương dương, một loại tình vận lại lệnh người rung động đến tâm can. Tiếng đàn như tố, sở hữu nhất tĩnh tốt thời gian, nhất xán lạn phong sương, mà hoặc lúc ban đầu bộ dáng, đều chậm rãi chảy xuôi lên.

"Này Sở gia còn có người sẽ đánh đàn?" Thượng Quan Huyền Ý kinh khởi nói, đại gia không phải tu luyện đều không có dư thừa thời gian, có rảnh cũng chỉ sẽ học tập các loại thuật pháp.

Ân Thiên Duệ nghi hoặc hỏi: "Sẽ đánh đàn có cái gì kỳ quái sao?"

"Đương nhiên kỳ quái, mọi người đều vội vàng tu luyện, lại không phải âm tu, cũng không phải phàm nhân…… Phàm nhân." Nói tới đây, Thượng Quan Huyền Ý kinh nghi bất định đến nhìn về phía đại gia.

"Ở mọi người trong mắt Sở gia hiện tại chỉ có một phàm nhân."

"Kia cái này đánh đàn người sẽ là Sở sư huynh sao?"

"Đêm nay ta đi gặp một lần người này, đến lúc đó liền biết có phải hay không hắn."

Ân Thiên Thịnh nhìn Tiêu Lăng Hàn muốn nói lại thôi, hắn cũng muốn đi xem người nọ có phải hay không Sở Mục Thần.

"Ân sư huynh, cũng muốn đi?" Như là nhìn ra tâm tư của hắn, Tiêu Lăng Hàn hỏi.

"Ân!"

"Kia buổi tối lại nói." Tiêu Lăng Hàn xem xét Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái, tổng cảm giác gia hỏa này như là ở nghẹn cái gì đại chiêu, từ hắn cùng Sở Mục Thần náo loạn mâu thuẫn sau cả người đều biến trầm mặc ít lời!

Ân Thiên Duệ: "……" Buổi tối lại nói? Vậy ngươi rốt cuộc là đồng ý vẫn là không đồng ý? Liền không thể cấp cái lời chắc chắn sao?

Ân Thiên Thịnh nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn không có muốn nói ý tứ, đành phải đi tu luyện.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại liền thấy Thượng Quan Huyền Ý chính không chớp mắt nhìn chính mình, nghi hoặc hỏi: "Huyền Ý, ngươi có việc?"

"Sư huynh, buổi tối ta tưởng cùng ngươi cùng đi."

"Tự nhiên là muốn mang lên ngươi." Tiêu Lăng Hàn cánh tay đáp thượng Thượng Quan vai, liền đem hắn mang về hắn hai cư trú phòng.

Nhìn hai người càng lúc càng xa bóng dáng, Ân Thiên Duệ tổng cảm thấy quái quái, nhưng rốt cuộc nơi đó quái, hắn lại không thể nói tới. Lôi kéo một bên ngồi Mạc Vô Nhai, hỏi: "Vô Nhai, ngươi có hay không cảm thấy Tiêu đại ca cùng Huyền Ý hai người chi gian ở chung phương thức, có chút quái quái cảm giác?"

"Nơi nào quái, ta xem ngươi mới kỳ quái, ngươi như vậy quan tâm người khác làm gì? Ta nhưng ghen tị." Mạc Vô Nhai nhéo Ân Thiên Duệ cằm, khiến cho hắn nhìn về phía chính mình, đôi mắt nguy hiểm nheo lại.

"Đừng, Vô Nhai, ngươi trước buông ta ra, người ta thích chỉ có ngươi một cái, thật sự."

"Ta không tin, trừ phi ngươi chứng minh cho ta xem." Mạc Vô Nhai buông ra nhéo Ân Thiên Duệ cằm, vẻ mặt hoài nghi nói.

"Ngươi muốn ta như thế nào chứng minh? Ta thề tổng có thể đi?" Ân Thiên Duệ bất mãn trừng mắt Mạc Vô Nhai.

"Không cần thề, ta dạy cho ngươi như thế nào chứng minh." Nói, Mạc Vô Nhai trực tiếp chặn ngang bế lên Ân Thiên Duệ liền hướng mép giường đi đến.

"A……" Bị đột nhiên bế lên, Ân Thiên Duệ sợ tới mức kêu sợ hãi một tiếng.

Nhìn gần trong gang tấc giường, Ân Thiên Duệ sợ tới mức ôm chặt Mạc Vô Nhai, chết sống không hướng trên giường nằm. "Ngươi muốn làm gì? Ta, ta đêm nay muốn tu luyện." Hắn lắp bắp nói. Hắn không nghĩ ngày mai không xuống giường được, Mạc Vô Nhai làm khởi phương diện kia sự tình tới hoàn toàn không có tiết tháo.

"Ngươi không thích ở trên giường? Ân? Vậy ngươi thích ở nơi nào? Vi phu đều thỏa mãn ngươi." Mạc Vô Nhai nói, đã bắt đầu giải Ân Thiên Duệ quần áo.

Ân Thiên Duệ phản kháng không có hiệu quả, cuối cùng chỉ có thể bị trấn áp.

Bên cạnh phòng nội, Tiêu Lăng Hàn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý chính nhìn chằm chằm nơi nào đó phát ngốc, sắc mặt ửng hồng. Hắn híp lại hai mắt, thần thức khuếch tán đi ra ngoài, kết quả liền phát hiện cách vách phòng hai người đang ở yêu tinh đánh nhau.

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt hắc tuyến, Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này cư nhiên đi rình coi người khác, cúi người đối với hắn môi liền cắn đi xuống, đãi hắn thu hồi thần thức mới buông ra hắn. Tức giận nói: "Huyền Ý, ít đi xem những cái đó không phù hợp với trẻ em hình ảnh."

"Ta đã không phải tiểu hài tử, huống hồ ta đã mãn 17 tuổi." Thượng Quan Huyền Ý ngạnh cổ, không phục nói.

"Còn không có mãn 18 tuổi chính là vị thành niên."

"Cái gì 18 tuổi, 16 tuổi liền có thể kết hôn sinh con!" Thượng Quan Huyền Ý cực lực biện giải nói, Ân Thiên Duệ tên kia 16 tuổi nguyên dương cũng đã đã

không có, hắn đều mãn 17 tuổi.

“Dù sao ngươi không có mãn 18 tuổi chính là không có thành niên.”

“Ngươi, ngươi cưỡng từ đoạt lí!”

“Ngươi cũng không lý lấy nháo!”

“Ta, bổn thiếu gia rộng lượng không cùng ngươi giống nhau so đo, ngươi nói 18 tuổi liền mười tám đi!” Thượng Quan Huyền Ý nghĩ, dù sao chính mình ly 18 tuổi đã không xa, nếu là đem ở trong không gian thời gian hơn nữa, hắn hiện tại đều đã mấy chục tuổi.

Màn đêm buông xuống, u lam u lam trên bầu trời điểm xuyết vô số ngôi sao nhỏ, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Thịnh ba người lặng yên không một tiếng động mà đi vào một cái hẻo lánh sân. Sân bị cao cao tường vây vây quanh, tường ước hai mét cao, chặn bên ngoài sở hữu nhìn trộm tầm mắt.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức, quả nhiên ở trong sân một phòng gặp được nằm ở trên giường Sở Mục Thần. Không nghĩ tới ban ngày bọn họ nghe thấy tiếng đàn thật đúng là xuất từ hắn tay, liền ở Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua đi thời điểm, Sở Mục Thần lập tức đứng dậy.

Chờ Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Thịnh vào nhà phòng khi, Sở Mục Thần đã phao hảo trà.

Chỉ là làm Sở Mục Thần không nghĩ tới chính là Ân Thiên Thịnh cũng đi theo tới, hắn mới vừa đứng lên, đã bị Ân Thiên Thịnh ôm cái vững chắc. Hắn còn cái gì cũng chưa tới kịp nói, mới vừa vừa nhấc đầu đã bị Ân Thiên Thịnh ngăn chặn miệng, gia hỏa này ở hắn trên môi loạn gặm, hoàn toàn chính là thuộc cẩu.

Không đúng, chính mình như thế nào còn có tâm tình tưởng này đó, bên cạnh còn đứng ở hai cái đại người sống nào!

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn mới vừa tiến phòng, còn không có tới kịp đánh giá chỉnh gian nhà ở, Ân Thiên Thịnh liền từ hai người phía sau vài bước chạy đến Sở Mục Thần trước mặt, kế tiếp hắn một phen thần thao tác, xem ngây người hai người.

Sở Mục Thần muốn đẩy ra Ân Thiên Thịnh, lại bị gia hỏa này ôm chặt hơn nữa, làm hắn buồn bực không thôi chính là hơn một tháng không thấy, gia hỏa này tu vi cư nhiên vượt qua chính mình.

Ân Thiên Thịnh không biết như thế nào biểu đạt chính mình cảm tình, dù sao hắn muốn cùng Sở Mục Thần ở bên nhau, tựa như trước kia hai người ở Học viện Hoàng Cực thời điểm giống nhau, bọn họ cùng nhau tu luyện, cùng nhau tỷ thí, cùng đi làm nhiệm vụ.

Ngày đó ở Hiệp Hội Lính Đánh Thuê thời điểm, hắn nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý câu kia” mặt đỏ tim đập!” Hắn trở về liền đi hỏi cách vách hàng xóm,

hàng xóm nói cho hắn đây là thích một người biểu hiện, còn nói với hắn thích một người liền phải đi tranh thủ.

Hắn thấy quá Mạc Vô Nhai thân Ân Thiên Duệ ở bên nhau khi tình cảnh, cho nên hôm nay hắn không quan tâm cũng muốn bắt lấy Sở Mục Thần. Ân Thiên Thịnh nghĩ, chính mình đều thân quá hắn, kia về sau hắn chính là chính mình người.

Ân Thiên Thịnh không tha buông ra Sở Mục Thần, Sở Mục Thần bị hắn này thần thao tác, làm cho tuấn nhan thượng một mảnh rặng mây đỏ. Môi cũng bị hắn giảo phá, đương nhiên bờ môi của hắn cũng bị chính mình giảo phá, trong miệng huyết không biết là hắn vẫn là chính mình, hàm hàm.

"Khụ khụ" Tiêu Lăng Hàn ho khan hai tiếng, dẫn tới Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần hai người nhìn qua, hắn mới lạnh lùng nói: "Chúng ta hai cái muốn hay không lảng tránh một chút?" Nói, hắn còn chỉ chỉ ngoài cửa.

Này hai người cũng không biết chờ hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi rồi lại thân sao? Làm trò bọn họ mặt liền ở rải cẩu lương, đây là đem bọn họ trở thành không khí sao?

Cái này Ân Thiên Thịnh mới phản ứng lại đây, chính mình không phải một người lại đây, làm cho hắn có chút không biết làm sao, xấu hổ đứng ở một bên, trộm ngắm liếc mắt một cái Sở Mục Thần.

Sở Mục Thần tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, quay đầu lại đối với Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nói: "Tiêu sư đệ, Thượng Quan sư đệ, các ngươi mời ngồi."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở một trương cũ kỹ bàn vuông bên ngồi xuống, Sở Mục Thần vì hai người đổ ly trà.

Tiêu Lăng Hàn đánh giá một chút phòng này bài trí, ngắn gọn, đơn giản, đơn sơ, ai có thể nghĩ đến Sở gia ngũ thiếu gia cư nhiên ở tại như vậy địa phương.

Sở Mục Thần sinh ra ở Sở gia, Sở gia gia đại nghiệp đại, dùng địa cầu nói tới nói hắn chính là một cái phú nhị đại. Đáng tiếc là một cái không được sủng ái phú nhị đại, còn không bằng một ít hạ nhân quá đến dễ chịu.

Nghĩ đến đây, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng yên lặng đồng tình Sở Mục Thần một phen.

"Đúng rồi, các ngươi là như thế nào tiến Sở phủ? Sở lão gia tử là Luyện Hư kỳ tu vi, Sở gia thái thượng trưởng lão có ba vị tu vi đều ở Hợp Thể kỳ, tu vi ở Hóa Thần kỳ người cũng có mười bốn vị." Sở Mục Thần nghĩ đến Sở gia những cái đó lão bất tử, liền hận đến ngứa răng, một cái hai cái đều là chút quỷ hút máu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 197

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 197 Huyền Thiên đại lục

【 Mục Thần mẫu thân 】 canh một

Kỳ thật Sở Vũ Ngạn cũng rất đáng thương, cả đời đều ở giúp gia tộc kiếm tiền, nhìn qua quyền lợi cực đại, kỳ thật chính là người khác túi trữ vật. Chính hắn hiện tại tu vi bất quá mới Nguyên Anh sơ kỳ, tránh tu luyện tài nguyên đều dùng đến những người khác trên người đi.

Ân Thiên Thịnh không cấm có chút buồn rầu nghĩ đến, Sở gia có nhiều như vậy cao thủ, kia bọn họ muốn như thế nào mang Sở Mục Thần rời đi? Chỉ sợ bọn họ chân trước mới vừa đi, sau lưng đã bị Sở gia người truy nã.

"Chúng ta là tiếp Sở gia tuyên bố nhiệm vụ, mới có thể bị mời tiến Sở phủ, bất quá các ngươi Sở gia người cũng không có nói muốn chúng ta làm cái gì!" Tiêu Lăng Hàn giải thích nói, không nghĩ tới Sở gia cao thủ còn rất nhiều, xem ra ở Sở phủ trong khoảng thời gian này thần thức tốt nhất không cần loạn phóng thích, miễn cho một không cẩn thận đụng tới Hợp Thể kỳ trở lên tu sĩ.

Nghe vậy, Sở Mục Thần không chỉ có nhíu mày, "Nói như vậy tiếp nhiệm vụ người rất nhiều?"

"Hạn ngạch hai trăm người, tất cả đều là Kim Đan kỳ đến Nguyên Anh kỳ tu sĩ, tuổi tác đều ở một trăm tuổi trong vòng." Tiêu Lăng Hàn thấy Sở Mục Thần nhíu mày, suy đoán này trong đó tất nhiên còn có cái gì ẩn tình.

"Nhìn dáng vẻ của ngươi, chúng ta nên không phải là thượng các ngươi Sở gia tặc thuyền, hạ không tới đi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn Sở Mục Thần chế nhạo nói, gia hỏa này nhìn như ở Sở phủ quá đến kham khổ, trên thực tế vẫn luôn đều ở giả ngây giả dại.

Cũng không biết chờ Sở phủ người biết chính mình bị Sở Mục Thần lừa lúc sau, có thể hay không muốn lột hắn da, Thượng Quan Huyền Ý có chút vui sướng khi người gặp họa nghĩ đến.

Sở Mục Thần không sao cả nói: "Ta hiện giờ cũng ở tặc trên thuyền, cùng lắm thì đến lúc đó chúng ta cùng nhau nhảy thuyền."

"Ngươi sợ là đã sớm tưởng nhảy thuyền, liền đang đợi một cái thích hợp cơ hội."

"Thượng Quan sư đệ thật là, chính ngươi biết là được, làm gì thế nào cũng phải nói ra." Sở Mục Thần liếc Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, bất mãn oán giận nói.

Hiện tại hắn mẫu thân Thẩm Thanh Thu đã bị thả lại cái này sân, cùng hắn ở cùng một chỗ, nhưng là trong cơ thể lại bị Sở lão gia tử hạ cấm chế. Hiện giờ nàng không thể vận dụng linh lực, tương đương với một phàm nhân, phải rời khỏi một chút cũng không có phương tiện. Huống chi rời đi Sở gia sau, còn phải tìm một cái khác Luyện Hư kỳ trở lên tu sĩ vì này cởi bỏ cấm chế mới được.

"Đúng rồi, nghe nói ngươi muốn cùng Hồng Phát thương hành cái kia đại thiếu gia thành thân, đây là có chuyện gì?" Tiêu Lăng Hàn uống lên một ly mới, mới ra tiếng hỏi.

Một bên Ân Thiên Thịnh nghe được Tiêu Lăng Hàn hỏi vấn đề, lập tức dựng lên lỗ tai.

Sở Mục Thần: "……"

Hắn còn muốn biết rốt cuộc là cái nào hỗn đản, đem hắn cùng một cái quăng tám sào cũng không tới người tiến đến cùng nhau. Nếu là cho hắn biết là ai, hắn thế nào cũng phải lột người nọ da.

Thấy Sở Mục Thần không trả lời, Tiêu Lăng Hàn không khỏi tiếp tục nói: "Xem ngươi biểu tình liền biết, ngươi bộ dáng này hẳn là đối với ngươi chính mình hôn nhân không làm chủ được, vậy ngươi tính toán khi nào rời đi Sở phủ?"

"Đúng vậy, ngươi nếu là lại không rời đi liền phải cùng cái kia cái gì đại thiếu gia thành thân." Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt ở Ân Thiên Thịnh trên người dạo qua một vòng, lại rơi xuống Sở Mục Thần trên người, trong mắt tràn đầy xem kịch vui biểu tình.

"Ta nếu là rời đi khẳng định đến mang lên ta mẫu thân, nhưng ta mẫu thân trong cơ thể bị người hạ cấm chế, tạm thời không thể vận dụng linh lực, chuyện này sợ là không dễ làm." Sở Mục Thần đầy mặt chua xót, hắn cũng tưởng rời đi, nhưng hiện tại hắn tu vi quá thấp, mẫu thân lại không thể vận dụng linh lực. Chuyện này còn phải bàn bạc kỹ hơn, nhìn thoáng qua ngồi ở bên cạnh Ân Thiên Thịnh, khó được gia hỏa này du mộc đầu đột nhiên thông suốt.

Đúng lúc này, "Thịch thịch thịch" tiếng đập cửa vang lên.

Mấy người đồng thời nhìn về phía ngoài cửa, thả ra thần thức, chỉ thấy môn ** một vị thân xuyên màu lam nhạt váy áo nữ tử. Nàng đen nhánh tóc đẹp búi thành như ý búi tóc, chỉ cắm một hoa mai bạch ngọc trâm, tuy rằng ngắn gọn, lại có vẻ tươi mát ưu nhã. Mày đẹp mắt phượng, má ngọc môi anh đào, lại là một cái mỹ mạo nữ nhân. Nàng đúng là Sở Mục Thần mẫu thân, tên là Thẩm Thanh Thu.

Sở Mục Thần đứng dậy mở cửa, "Mẫu thân, sao ngươi lại tới đây?"

"Thần Nhi, vào nhà lại nói."

Thấy người tới, Tiêu Lăng Hàn ba người chạy nhanh đứng dậy, "Gặp qua tiền bối!"

"Ân, các ngươi đều là hảo hài tử, mau ngồi." Thẩm Thanh Thu ôn hòa nói, mỉm cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý bọn họ ba người.

Mấy người đều ngồi xuống sau, Thẩm Thanh Thu liền mở miệng nói: "Ta biết các ngươi là Thần Nhi ở Hoàng Cực đại lục giao bạn tốt, đa tạ các ngươi mấy năm nay ở hoàng đại lục đối Thần Nhi chiếu cố."

"Tiền bối nói quá lời, chúng ta là lẫn nhau chiếu cố." Tiêu Lăng Hàn lễ phép trả lời.

Thẩm Thanh Thu gật gật đầu, áy náy đối Sở Mục Thần nói: "Đều do ta năm đó mắt bị mù, mới có thể coi trọng Sở Vũ Ngạn cái này không có đảm đương, dối trá đến cực điểm người. Nếu là ta năm đó quyết đoán một chút, trực tiếp mang theo ngươi rời đi, cũng sẽ không làm Thần Nhi ngươi tao ngộ này hết thảy, lâm vào như bây giờ hoàn cảnh."

"Mẫu thân, những cái đó đều đi qua, chúng ta nhất định có thể rời đi nơi này."

Thẩm Thanh Thu lấy ra hai trương phù triện đặt ở trên bàn.

Mấy người đều nhìn chằm chằm kia trương phù triện, có chút không hiểu được, Thẩm Thanh Thu lúc này lấy phù triện ra tới là có ý tứ gì.

"Mở ra nhìn xem." Thẩm Thanh Thu mỉm cười nhìn mấy người.

Tiêu Lăng Hàn lấy quá trong đó một trương cùng Thượng Quan Huyền Ý tiến đến cùng nhau xem, phù triện mặt trên không chỉ có có phù văn, còn khắc hoạ khắc văn. Nhìn nhìn, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nhìn về phía Thẩm Thanh Thu, kinh nghi bất định hỏi: "Tiền bối, chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết phá giới phù?"

Còn lại ba người đều không có nhìn ra cái gì tên tuổi, Ân Thiên Thịnh cùng Thượng Quan Huyền Ý là căn bản xem không hiểu, Sở Mục Thần học chính là khắc văn, tự nhiên cũng xem không hiểu phù triện.

Thẩm Thanh Thu không chỉ có xem trọng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, nàng không nghĩ tới này từ cấp thấp đại lục tới tiểu bối cư nhiên nhận thức phá giới phù.

Phá giới phù chỉ có tu vi tới Đại Thừa kỳ trở lên tu sĩ mới có thể họa, cũng không phải sở hữu tu vi đạt tới Đại Thừa kỳ người đều có thể họa, còn cần thiết đến là đối không gian có nhất định hiểu biết mới có thể họa ra phá giới phù.

"Không sai, đây là phá giới phù, đây là năm đó ta thăng cấp Nguyên Anh kỳ thời điểm, phụ thân cho ta tưởng thưởng." Thẩm Thanh Thu có chút hoài niệm nói, trong mắt tràn đầy hồi ức.

"Ông ngoại?" Sở Mục Thần còn chưa từng có nghe qua hắn mẫu thân nói qua về quá khứ của nàng.

Thẩm Thanh Thu gật gật đầu, mở miệng chậm rãi nói: "Ân, năm đó ta rời nhà trốn đi thời điểm, ngươi ông ngoại tu vi đã là Đại Thừa kỳ, mà ta còn là hắn duy

nhất con nối dõi. Ta kỳ thật là đào hôn ra tới, ở ta 16 tuổi thời điểm, đã bị phụ thân đính hôn cho hắn nhất đắc ý đại đệ tử. Nhưng ta cũng không thích đại sư huynh, vì thế ta vẫn luôn kéo nói chính mình không đến Nguyên Anh kỳ không thành thân, kết quả không vài thập niên ta liền tu luyện đến Nguyên Anh kỳ. Mắt thấy phụ thân bắt đầu thu xếp ta hôn sự, ta biết lần này là không có lấy cớ nhưng dùng, vì thế ta trực tiếp dùng một trương phá giới truyền tống phù đi tới Huyền Thiên đại lục."

"Kia mẫu thân ngài nguyên lai là cái nào đại lục là người?" Sở Mục Thần không nghĩ tới chính mình mẫu thân trên người cư nhiên còn có như vậy cẩu huyết sự tình, xem ra chính mình kia ông ngoại hẳn là tưởng đem hắn y bát truyền cho cái kia cùng mẫu thân đính hôn người, bằng không cũng sẽ không thế nào cũng phải làm mẫu thân gả cho người nọ.

"Ta kỳ thật là Địa Thâm đại lục khắc văn thế gia Thẩm gia người, Thẩm gia tại Địa Thâm đại lục cũng coi như là số một số hai gia tộc. Có phá giới phù chúng ta tùy thời đều có thể trở về, chỉ là……" Nói nơi này Thẩm Thanh Thu không chỉ có nhăn lại mi, năm đó chính mình đi không từ giã, hiện tại nếu là trở về, hơn nữa còn mang theo lớn như vậy một cái nhi tử, cũng không biết chính mình phụ thân có thể hay không nhận Thần Nhi.

"Mẫu thân là lo lắng ông ngoại còn ở sinh ngươi khí, không nhận chúng ta?" Sở Mục Thần làm như nhìn ra Thẩm Thanh Thu tâm tư, không khỏi ra tiếng hỏi.

Thẩm Thanh Thu gật gật đầu, "Nơi này có hai trương phá giới phù, ta cùng Thần Nhi chỉ cần một trương là đủ rồi, mặt khác một trương liền đưa cho tiểu hữu." Nói xong, Thẩm Thanh Thu đem một khác trương phá giới phù đẩy đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, nàng đã đã nhìn ra, mấy người này đều lấy người thanh niên này là chủ.

"Tiền bối, không biết một trương phá giới phù một lần có thể mang đi mấy người?" Ân Thiên Thịnh khẩn trương hỏi.

"Giống nhau phá giới phù chỉ có thể mang đi một người, bất quá ta này hai trương phá giới phù một lần có thể mang đi năm người. Chủ yếu là nó mặt trên không chỉ có vẽ phù văn, còn khắc hoạ khắc văn, này vẫn là năm đó ta phụ thân ở một cái bí cảnh được đến."

Thẩm Thanh Thu mỉm cười nhìn Ân Thiên Thịnh, càng xem càng vừa lòng. Nàng tuy rằng trong cơ thể bị hạ cấm chế, nhưng nàng thần thức vẫn là có thể bình thường phát huy, lúc trước tiểu tử này vừa vào cửa liền ôm chính mình nhi tử gặm, nhưng bị nàng nhìn cái rõ ràng.

Ân Thiên Thịnh trên mặt lập tức lộ ra vui sướng biểu tình, bật thốt lên hỏi: "Kia tiền bối, các ngươi đi thời điểm có thể hay không mang lên ta?"

"Thần Nhi, ngươi cảm thấy đâu?" Thẩm Thanh Thu nhìn chính mình nhi tử trêu ghẹo nói.

“Xem hắn quái đáng thương, vậy mang lên đi.” Sở Mục Thần vừa mới dứt lời, trên mặt đã bị đánh lén một chút.

Ân Thiên Thịnh cũng là cao hứng qua đầu, hưng phấn lập tức liền hướng Sở Mục Thần trên mặt lưu lại một môi thơm. Chờ lấy lại tinh thần nhìn thấy còn có người ngoài ở, mặt cùng lỗ tai lập tức liền thiêu lên, quan trọng nhất chính là Sở Mục Thần mẫu thân còn ở bên cạnh đâu.

Thẩm Thanh Thu mấy ngày hôm trước nhưng nghe chính mình nhi tử nói qua, cái này con dâu chính là một cây gân, nhận định sự tình là tuyệt đối sẽ không thay đổi, hôm nay vừa thấy quả nhiên là một cây gân. Nàng thấy Ân Thiên Thịnh tính cách là thật tình, có cái gì thì nói cái đó, chút nào không làm ra vẻ. Hơn nữa hắn vẫn là chính mình nhi tử thích người, tự nhiên sẽ không làm khó hắn, chủ động nói sang chuyện khác.

“Kỳ thật ta đại giai biết lần này Sở gia muốn các ngươi làm nhiệm vụ là cái gì.”

Thấy Thẩm Thanh Thu nói chính sự thượng, mấy người đều ngồi xong, bắt đầu nghe lên.

Thẩm Thanh Thu hồi ức một chút, mới nói nói: “Sở gia có một cái bí cảnh, một trăm năm mở ra một lần, nhưng là, cái kia bí cảnh chỉ có thể tiến vào một trăm tuổi trong vòng tu sĩ, hơn nữa ở cái kia bí cảnh bên trong không thể sử dụng linh khí. Các ngươi nhiệm vụ chính là tiến vào bên trong, đem một loại khoáng thạch mang ra tới, cái loại này khoáng thạch tên là ổ kim.” Này vẫn là nàng năm đó trở thành Sở gia khách khanh khi, Sở gia một vị khác khách khanh nói cho nàng.

“Tiền bối cũng biết nhiệm vụ này yêu cầu bao lâu mới có thể hoàn thành?”

“Không lâu, chỉ cần năm ngày là có thể hoàn thành, bất quá tới rồi bên trong không gian pháp khí liền không thể dùng, cho nên các ngươi tốt nhất ở xuất phát trước ăn trước một viên Tích Cốc Đan, miễn cho ở bí cảnh bên trong đói được đến chỗ tìm ăn.” Thẩm Thanh Thu nhắc nhở nói.

“Đa tạ tiền bối báo cho, kia không có chuyện khác, chúng ta liền trước cáo từ.” Thấy mục đích đã đạt thành, Tiêu Lăng Hàn nói liền đứng dậy.

“Tiêu sư đệ, các ngươi đi về trước, ta đợi chút lại đi.” Ân Thiên Thịnh nhân cơ hội nói, hắn còn có thật nhiều lời nói không có cùng Sở Mục Thần nói đi, hiện tại không nói, không biết khi nào mới có thời gian.

“Hành, chờ một chút chính ngươi tiểu tâm chút, nhưng đừng bị phát hiện. Ngươi nếu là bị phát hiện, chúng ta liền làm bộ không quen biết ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn nói xong, mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau về tới bọn họ ở Sở phủ nơi ở.

Mà Thẩm Thanh Thu thấy chính mình nhi tử cùng tương lai con dâu có chuyện muốn nói, nàng cũng đi theo trở về chính mình phòng.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 198

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 198 Huyền Thiên đại lục

【 Thiên Thịnh quá đơn xuẩn 】 canh hai

Ân Thiên Thịnh thấy sở hữu người vướng bận đều đi rồi, trực tiếp đem ghế dịch đến Sở Mục Thần bên người đi, dựa gần hắn làm, một bàn tay còn không thành thật nắm lên Sở Mục Thần một cái tay khác.

Hắn ngữ ra kinh người nói: "Ta vừa mới hôn ngươi, ngươi đã là người của ta, về sau mặc kệ ngươi đi đâu nhi đều phải mang lên ta."

Sở Mục Thần vô ngữ, gia hỏa này mạch não hoàn toàn cùng hắn không ở một cấp bậc, nói ra nói thật là làm người dở khóc dở cười. Hắn dứt khoát một phen đem Ân Thiên Thịnh kéo đến chính mình trên đùi làm tốt, khơi mào hắn cằm, liền hôn lên đi, hắn nhưng không giống Ân Thiên Thịnh giống nhau bắt được người liền loạn gặm.

Đương hắn buông ra Ân Thiên Thịnh thời điểm, thấy hắn còn ngốc ngốc bộ dáng.

"Ha ha ha" Sở Mục Thần không cấm cười lên tiếng.

"Hiện tại là ta hôn ngươi, về sau ngươi chính là ta người. Trên người của ngươi mỗi một tấc đều là thuộc về ta. Cho nên ngươi về sau đến ly cái gì vị hôn thê, nữ tu, nam tu, song nhi linh tinh xa một chút." Sở Mục Thần tiến đến Ân Thiên Thịnh bên tai, thấp thấp cảnh cáo nói, gia hỏa này một cây gân, đừng khi nào bị người lừa đi.

"Hảo, ta là người của ngươi, ta không thích những người đó, ta về sau cách bọn họ rất xa." Ân Thiên Thịnh lập tức bảo đảm nói, đột nhiên cảm giác mông phía dưới bị thứ gì đứng vững, theo bản năng duỗi tay đi sờ. Sờ đến lúc sau mới biết được đó là cái gì, ngơ ngác ngẩng đầu nhìn về phía Sở Mục Thần, chính mình giống như gặp rắc rối! Làm sao bây giờ?

"Đừng nhúc nhích, làm ta ôm trong chốc lát, ôm một lát liền hảo." Sở Mục Thần ách thanh đối Ân Thiên Thịnh nói.

Chẳng được bao lâu, Sở Mục Thần đột nhiên nói: "Thiên Thịnh, ta có chút mệt nhọc, ngươi bồi ta ngủ một lát tốt không? Liền trong chốc lát."

"Hảo đi." Ân Thiên Thịnh thấy Sở Mục Thần trên mặt tất cả đều là đáng thương hề hề biểu tình, hai lời chưa nói liền đồng ý.

Sở Mục Thần nhìn nằm ở chính mình người bên cạnh, nội tâm nhịn không được có chút ngo ngoe rục rịch, thò lại gần hôn hôn hắn gương mặt, tay bắt đầu không an phận ở trên người hắn sờ loạn.

"Mục Thần, chớ có sờ, ngứa!"

"Trên người của ngươi làn da thật hoạt, ta liền sờ sờ, tuyệt đối sẽ không đối với ngươi làm cái gì."

"Vậy ngươi đừng đè ở ta trên người, ngươi ép tới ta khó chịu."

"Thiên Thịnh, ngươi nơi nào khó chịu, ta giúp ngươi xoa xoa."

"Đừng, chớ có sờ nơi đó, ta không khó chịu, ta một chút đều không khó chịu."

"Hảo, ta đây đổi một chỗ sờ."

"Mục Thần, ngươi, ngươi cái kia đồ vật chống lại ta."

"Ngươi yên tâm, ta không đi vào, ta liền cọ cọ."

"……"

Một cây gân Ân Thiên Thịnh cứ như vậy ngây ngốc mắc mưu, thẳng đến một ngày một đêm sau, hắn mới từ Sở Mục Thần trên giường bò dậy.

Hắn bi phẫn nhìn vẻ mặt thần thanh khí sảng người nào đó, trong lòng cái kia hối a! Tên kia rõ ràng nói tốt không đi vào, liền ở bên ngoài, kết quả chính mình quá đơn xuẩn, hắn trong sạch cứ như vậy không có.

"Được rồi, không tức giận, chờ ngươi làm xong nhiệm vụ trở về, nghĩ muốn cái gì bồi thường, ta đều cho ngươi." Sở Mục Thần nói liền phải đi giúp Ân Thiên Thịnh xoa eo.

Ân Thiên Thịnh hoảng sợ, chạy nhanh hướng cái bàn mặt sau né tránh.

"Đừng, ngươi đừng tới đây, ta phải đi về, ta nếu là lại sẽ không đi, phỏng chừng phải bị mấy người kia kết phường tấu một đốn."

Sở Mục Thần không có như nguyện sờ đến Ân Thiên Thịnh eo, rất là tiếc nuối nói: "Ta chỉ là muốn giúp ngươi xoa xoa eo, thật không tính toán đối với ngươi làm cái gì."

Ân Thiên Thịnh: "……" Ta tin ngươi cái quỷ, ngươi hôm trước buổi tối cũng nói ngươi cái gì đều không làm, kết quả……!!!

Bên kia, Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bốn người ngồi ở cùng nhau.

Ân Thiên Duệ nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa hỏi: "Các ngươi thật xác định ta đại ca không có bị Sở gia người phát hiện?"

"Thật sự không có, hắn thật là ở Sở Mục Thần nơi đó." Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa bảo đảm, Ân Thiên Duệ gia hỏa này từ ngày hôm qua ban ngày liền

bắt đầu hỏi, đã cùng hắn bảo đảm không biết bao nhiêu lần.

"Kia đều qua đi một ngày một đêm, mắt thấy thiên sáng ngời Sở gia quản sự nên lại đây, nhưng đại ca hắn còn không có trở về……" Thật sự không phải bị Sở gia người phát hiện sau, bắt lại sao? Ân Thiên Duệ gắt gao cau mày, tâm loạn như ma, hắn đã biết Sở gia cao thủ đông đảo, chính mình đám người ở nhân gia trước mặt chính là con kiến tồn tại, tất nhiên là lo lắng không thôi.

Liền ở Ân Thiên Duệ giống một cái ruồi nhặng không đầu giống nhau tán loạn khi, Ân Thiên Thịnh phòng môn, bị người từ bên ngoài đẩy ra.

Ân Thiên Thịnh như thế nào cũng không nghĩ tới, trong phòng của mình cư nhiên có người, đẩy mở cửa, đã bị bốn đôi mắt đồng thời nhìn chằm chằm. Hắn tức khắc cảm thấy da đầu tê dại, muốn đoạt môn mà chạy, nhưng này rõ ràng là chính mình phòng, bốn người này không ngủ được, hơn phân nửa đêm chạy đến hắn phòng tới làm gì?

"Đại ca, ngươi như thế nào hiện tại mới trở về?" Ân Thiên Duệ tiến lên giữ chặt chính mình đại ca trên dưới đánh giá một chút, run rẩy thanh âm nói: "Đại ca, ngươi, ngươi cho ta tìm cái tẩu tử?"

Nghe thấy Ân Thiên Duệ nói, ba người đồng thời nhìn về phía Ân Thiên Thịnh, mọi người này phát hiện gia hỏa này nguyên dương đã tiết. Không nghĩ tới Sở Mục Thần tốc độ nhanh như vậy, mới qua đi một ngày một đêm cư nhiên liền đem người cấp ăn.

Cảm giác được mọi người đánh giá tầm mắt, Ân Thiên Thịnh có chút quẫn bách mặt một chút liền thiêu lên.

"Ta chưa cho ngươi tìm tẩu tử, ta cho ngươi tìm ca phu." Ân Thiên Thịnh căng da đầu nói.

"A? Đại ca, ngươi vừa mới nói cái gì? Ngươi nói lại lần nữa." Ân Thiên Duệ hoài nghi chính mình nghe lầm, ca phu? Chẳng lẽ đại ca cho chính mình tìm tẩu tử là cái song nhi?

"Chính là, đại ca một nửa kia là cái nam nhân." Ân Thiên Thịnh cảm thấy nơi này đều là người một nhà, chỉ cần khai đầu, hắn cũng liền không có như vậy thẹn thùng, những lời này tự nhiên mà vậy liền nói ra tới.

Nam nhân? Không phải song nhi? Ân Thiên Duệ có loại bị sét đánh cảm giác, chính mình gia đại ca cư nhiên tìm một người nam nhân làm bạn lữ.

"Vô Nhai, hai cái nam nhân cũng có thể ở bên nhau?" Ân Thiên Duệ có chút hồ nghi hỏi Mạc Vô Nhai, hắn ở Hoàng Cực đại lục lớn lên, Hoàng Cực đại lục rất ít sẽ xuất hiện nam nhân cùng nam nhân ở bên nhau tình huống, bởi vì nam nhân cùng nam nhân ở bên nhau sẽ không có con nối dõi.

Bất quá mặt khác đại lục nam nhân cùng nam nhân ở bên nhau là thực bình thường sự tình, bởi vì giống nhau nữ tu ở tu luyện phương diện đều không có

nam tu đi xa, đại bộ phận nữ tu đều là cái loại này phụ thuộc vào nam nhân sinh tồn, bao gồm song nhi cũng là.

Mạc Vô Nhai gật gật đầu, "Tự nhiên có thể ở bên nhau, ở Huyền Thiên đại lục hai cái nam nhân ở bên nhau là thực bình thường sự tình."

"Cho nên, ta đại ca thật là cùng một người nam nhân ở bên nhau, mà đại ca ngươi phía trước vẫn luôn ở Sở sư huynh nơi đó, kia nói cách khác……" Ân Thiên Duệ nói nơi này, gian nan nuốt nuốt nước miếng, mới tiếp tục nói: "Cùng ngươi ở bên nhau người là Sở sư huynh?"

Ân Thiên Thịnh gật gật đầu, "Đúng vậy, Mục Thần chính là ngươi ca phu, về sau hắn đi chỗ nào ta liền đi chỗ nào."

"Ngươi không chỉ có cho ta tìm một cái ca phu, ngươi có ca phu ngươi liền phải vứt bỏ ta cái này tiểu đệ, ngươi có phải hay không không yêu ta?" Ân Thiên Duệ nhìn Ân Thiên Thịnh lên án nói.

"Kia nếu là ta cùng Mạc Vô Nhai một cái nhắm hướng đông đi, một cái về phía tây đi, ngươi là đi theo ta còn là đi theo Mạc Vô Nhai?" Ân Thiên Thịnh đột nhiên hỏi.

"Ta đương nhiên là đi theo Vô Nhai đi, ngươi ái đi chỗ nào liền đi chỗ nào. Huyền Ý, Tiêu đại ca chúng ta liền về trước phòng." Nói xong, Ân Thiên Duệ lôi kéo ngồi ở một bên Mạc Vô Nhai liền hướng hai người trụ phòng đi, hắn chính là muốn nhìn một chút nhà mình đại ca có phải hay không thật là thích Sở Mục Thần, xem ra hắn là thiệt tình, một chút đều không có bị cưỡng bách. Ai, ca đại bất trung lưu a!

Mạc Vô Nhai còn có chút hồi không thần tới, đã bị Ân Thiên Duệ lôi trở lại phòng.

Sáng sớm, chờ tất cả mọi người tụ tập ở lầu các bên ngoài trên đất trống, trước hai ngày tiếp đãi bọn họ quản sự mới chậm rãi đi đến mọi người phía trước.

"Mọi người đều nhìn đến này khối khoáng thạch sao? Các ngươi nhiệm vụ lần này chính là đi Hằng Sơn bí cảnh đem nó mang về tới. Mỗi người cần thiết mang đủ hai trăm cân, mới tính hoàn thành nhiệm vụ. Nếu có người nhiều mang theo khoáng thạch, chúng ta sẽ mặt khác thêm linh thạch. Đương nhiên, nếu là ngươi không có mang đủ, chúng ta đây sẽ căn cứ các ngươi mang về tới khoáng thạch, cho các ngươi bằng nhau linh thạch." Quản sự tay cầm ổ kim, đối với một đám người nói.

"Hai trăm cân, có thể hay không quá dễ dàng một chút?" Có người nghe thấy quản sự nói sau, không cấm hoài nghi nói.

"Nhất định là cái loại này khoáng thạch không hảo tìm, bằng không sẽ không làm chúng ta mỗi người chỉ mang hai trăm cân."

“An tĩnh, ở bí cảnh nhiều nhất chỉ có thể đãi năm ngày, năm ngày sau tất cả mọi người cần thiết trở lại các ngươi mới vừa tiến bí cảnh khi, sở trạm nơi đó chờ đợi bị truyền tống ra tới. Nếu là bỏ lỡ thời gian, vậy chỉ có thể vĩnh viễn lưu tại bí cảnh, cho nên các ngươi nhất định không cần bỏ lỡ ra tới thời gian. Bên này có chúng ta Sở gia vì các ngươi chuẩn bị một ít vật tư, các ngươi chính mình đi lên tuyển. Còn có, các ngươi ở bí cảnh yêu cầu dùng đến đồ vật, tốt nhất không cần đặt ở không gian pháp khí trung.” Quản sự nói xong, liền đứng ở một bên, lập tức liền có người đem một ít yêu cầu đào khoáng thạch dùng xẻng chờ công cụ lấy ra tới đặt ở trên mặt đất, chờ mọi người đi tuyển.

Đương có người nhìn đến còn có Tích Cốc Đan thời điểm, đều phát ra một trận tiếng cười nhạo, ai không có việc gì sẽ tuyển Tích Cốc Đan. Thượng Quan Huyền Ý lại tiến lên cầm hai bình Tích Cốc Đan, những người khác đều giống xem ngốc tử giống nhau nhìn hắn. Nhìn thấy mọi người biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ chờ vào bí cảnh, khiến cho các ngươi cầu tới cùng chính mình đổi Tích Cốc Đan.

Đãi mọi người tuyển hảo sau, quản sự mang theo mọi người tới đến Sở gia cấm địa.

Mới vừa vừa bước vào cấm địa phạm vi, mọi người lập tức cảm giác được phô diện mà đến uy áp, đây là có cao cấp tu sĩ ở cảnh cáo bọn họ. Một cái hai cái cũng không dám nhìn đông nhìn tây, càng không dám thả ra thần thức, gắt gao mà đi theo quản sự phía sau.

Không trong chốc lát, mọi người tới đến một ngụm giếng cạn bên.

Nhìn đến trước mặt kia khẩu giếng cạn, mọi người không khỏi nghĩ đến, chẳng lẽ bí cảnh tại đây giếng cạn?

Bất quá thấy quản sự không có bất luận cái gì động tác, mọi người đành phải kiềm chế hạ nghi hoặc, lẳng lặng chờ đợi.

Mọi người này nhất đẳng, liền chờ tới rồi chính ngọ thời gian, chỉ thấy thái dương quang thẳng tắp chiếu vào miệng giếng thượng, miệng giếng chậm rãi đã xảy ra thay đổi, một chút biến thành kim sắc vẻ ngoài.

Mười phút sau, kia kim quang hoảng đến mọi người không mở ra được mắt, lúc này mới nghe thấy quản sự nói: “Chính là hiện tại, các ngươi nhanh lên đi vào.”

Một đám người không dám chậm trễ, thẳng tắp nhảy vào cái kia kim quang trung.

Một trận choáng váng qua đi, đương Tiêu Lăng Hàn trợn mắt, thấy chính là đầy trời cát vàng, không thấy một mảnh lục. Hắn cảm giác chính mình hình như là tiến vào trong sa mạc, sa mạc mênh mông vô bờ, mênh mông mù mịt, nhìn không tới lộ ở nơi nào.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 199

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 199 Huyền Thiên đại lục

【 Ân Thiên Thịnh báo thù 】 canh ba

Rõ ràng có hai trăm người đồng thời cùng nhau tiến vào bí cảnh, nhưng Tiêu Lăng Hàn dạo qua một vòng, khắp nơi nhìn nhìn, nơi đây chỉ có hắn một người, những người khác đều không biết bị truyền tống đi nơi nào. Cảm giác được trong thân thể như là chưa từng có tu luyện quá giống nhau, không hề linh khí, thần thức cũng chỉ có thể nhìn đến 10 mét xa địa phương, 10 mét xa! Còn không có chính mình mắt thường nhìn đến xa, này thần thức cũng không có chút nào tác dụng.

Càng làm cho Tiêu Lăng Hàn buồn bực chính là, này bốn phía đều giống nhau, chính mình nên như thế nào đánh dấu?

Hắn nhưng nhớ rõ trước khi đi, cái kia quản gia nói qua mỗi người ở năm ngày sau, cần thiết trở lại chính mình mới vừa tiến bí cảnh khi sở trạm nơi đó, chờ đợi bị truyền tống đi ra ngoài.

Hắn hiện tại trạm địa phương không có chút nào thực chất tính tiêu chí vật, tại chỗ họa cái quyển quyển? Đôi một cái sa đôi? Đào một cái hố? Giống như này đó đều không hiện thực, không thể nề hà dưới, Tiêu Lăng Hàn đành phải lựa chọn một phương hướng vẫn luôn hướng phía trước đi, dù sao này phiến sa mạc bên kia đều giống nhau. Đãi tại chỗ khẳng định ra không được, chỉ hy vọng chính mình vận khí bạo lều, hảo có thể tìm được xuất khẩu.

Có một mảnh xanh mượt mặt cỏ, xanh rờn tiểu bụi cỏ trung, nở rộ đủ mọi màu sắc đóa hoa, thu hút rất nhiều con bướm cùng ong mật, chúng nó tự do tự tại bay múa. Nhưng, một đám người đột nhiên xuất hiện tại đây phiến trên cỏ, quấy nhiễu đang ở hoan vũ tiểu côn trùng sơn, cùng một tam —ク!", Này đàn khách không mời mà đến đúng là tiến vào bí cảnh kia 199 người.

Thượng Quan Huyền Ý cùng mọi người cùng nhau đứng ở trên cỏ, mặt cỏ dẫm lên đi mềm như bông, trước mặt là một cái đại thạch đầu, cục đá cao 3 mét, khoan hai mét, mặt trên viết "Hằng Sơn" hai chữ.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không quan tâm cái gì đại thạch đầu, mà là Tiêu Lăng Hàn không thấy, rõ ràng bọn họ là cùng nhau bị truyền tống tiến vào, những người khác đều ở, duy độc không thấy hắn thân ảnh.

Mạc Vô Nhai ba người tự nhiên cũng phát hiện Tiêu Lăng Hàn không có cùng bọn họ ở bên nhau, bất quá hiện tại tất cả mọi người ở chỗ này, duy độc hắn

không ở, tất nhiên là không dễ mở rộng. Vạn nhất để cho người khác cho rằng hắn là bị truyền tống đến cái gì cơ duyên phúc địa đi, kia bọn họ mấy cái đều mơ tưởng đi ra Sở gia.

"Chúng ta đi trước bên kia nhìn xem." Thượng Quan Huyền Ý thực mau trấn định xuống dưới, đối với Mạc Vô Nhai cùng Ân gia hai huynh đệ nói.

"Hảo."

Liền ở bốn người rời đi Hằng Sơn một khoảng cách sau, một cái lỗi thời nam tử thanh âm ở mấy người phía sau vang lên.

"Hắc, này không phải cái kia tự cho là thanh cao tiểu tử thúi sao?"

Bốn người vốn đang cho rằng không phải đang nói bọn họ, nhưng phía sau kia giống như thực chất ác độc ánh mắt, làm bốn người không thể không quay đầu lại nhìn lại.

Đập vào mắt chính là một cái ăn mặc một thân hắc y nam tử, thân cao bảy thước, lớn lên khí vũ bất phàm. Hắn chính khinh thường mà nhìn mấy người, trong mắt tràn đầy hài hước, như là thấy cái gì hảo ngoạn món đồ chơi.

"Quả nhiên là hắn, ngươi nói chúng ta hôm nay muốn hay không hảo hảo chiêu đãi chiêu đãi hắn?" Một cái khác nam tử cũng ra tiếng nói, hắn ăn mặc một thân màu xanh biển quần áo, thân hình cao lớn, sinh đến dáng vẻ đường đường. Nhìn về phía Ân Thiên Thịnh ánh mắt không có hảo ý, cùng với ẩn ẩn hưng phấn.

"Ân sư huynh, ngươi nhận thức bọn họ?" Thượng Quan Huyền Ý thấy hai người ánh mắt đều dừng ở Ân Thiên Thịnh trên người, không khỏi ra tiếng hỏi.

"Nga, nguyên lai là này hai người nha, bọn họ hai cái chính là ta và các ngươi nói qua cái kia gọi là gì hinh cái gì nhi tử bên người người." Ân Thiên Thịnh sắc mặt bình tĩnh nói.

"Tiểu tử thúi, ngươi ở nói bậy gì đó? Ngươi cấp lão tử nghe hảo, đại gia chính là Hùng Bá dong binh đoàn đoàn trưởng Tằng Hùng, ngươi cần phải hảo hảo nhớ kỹ ngươi đại gia đại danh." Nói chuyện chính là cái kia ăn mặc màu xanh biển quần áo người.

"Long Bá dong binh đoàn đoàn trưởng Vưu Thế Long." Ăn mặc một thân hắc y nam tử theo sát sau đó nói.

Ân Thiên Duệ nghi hoặc nói: "Ta như thế nào nghe như vậy quen tai?"

"Nhưng còn không phải là quen tai sao, chúng ta ngày đầu tiên tới Thiên Tinh Thành liền nghe được có quan hệ hai người bát quái."

"Huyền Ý, ngươi như vậy vừa nói ta cũng nghĩ tới. Đúng rồi, hai người kia không phải muốn sinh tử chiến sao? Như thế nào hai người đều tồn tại? Một người đều không có chết?" Ân Thiên Duệ trong đầu đột nhiên xuất hiện bọn họ vừa đến Thiên Tinh Thành, ở tửu lầu ăn cơm khi cảnh tượng. Lúc ấy không phải nói này hai người muốn sinh tử chiến sao? Chẳng lẽ tin tức có lầm?

“Thằng nhóc chết tiệt, ngươi ở nói hươu nói vượn cái gì đâu!” Tằng Hùng nghe được Ân Thiên Duệ nói, nổi giận gầm lên một tiếng. Tức giận nhìn bốn người, ngày đó hắn cùng Vưu Thế Long vốn là muốn vung tay đánh nhau, không phải chính mình chết chính là hắn chết. Nhưng Hinh Nhi nói nàng không muốn hai người vì nàng vung tay đánh nhau, đã chết ai nàng đều phải áy náy cả đời. Hinh Nhi như vậy thiện lương, bọn họ tự nhiên không thể làm Hinh Nhi khổ sở áy náy.

“Ta có nói sai cái gì sao? Ta nói đều là sự thật a!” Ân Thiên Duệ buông tay, vô tội nói.

“Ngươi…… Hừ! Tìm đánh.” Tằng Hùng nói xong liền đối Ân Thiên Duệ khởi xướng công kích, kết quả làm hắn đại kinh thất sắc chính là hắn phát không ra bất luận cái gì công kích.

“Phụt” Ân Thiên Duệ ở một bên cười cong hiểu rõ eo, bởi vì ở cái này bí cảnh không thể sử dụng linh khí, cho nên Tằng Hùng động tác nhìn qua buồn cười vừa buồn cười.

“Ha ha ha……”

Ân Thiên Thịnh đã có thể vui sướng khi người gặp họa nhiều, hắn cảm thấy chính mình báo thù cơ hội tới, nắm tay có chút ngứa. Không biết chính mình luyện thể hiệu quả như thế nào, huống chi chính mình mấy người đều bị Tiêu Lăng Hàn thao luyện quá cận chiến đấu, nói vậy đánh lên tới nhất định thực sảng. Bình thường bọn họ mấy cái đều là bị Tiêu Lăng Hàn làm như bao cát đánh, nghĩ đến chính mình cũng có thể đem người khác làm như bao cát giống nhau đánh, hắn đã gấp không chờ nổi.

Nhìn đến Ân Thiên Thịnh nóng lòng muốn thử biểu tình, Mạc Vô Nhai cầm nắm tay, hắn tay cũng có chút ngứa. Phía trước hắn cùng Ân Thiên Thịnh đi giác đấu trường thời điểm, cũng gặp vạ lây, bị bọn họ cùng nhau châm chọc mỉa mai quá.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh hai người liếc nhau, phân biệt hướng tới Tằng Hùng cùng Vưu Thế Long vọt qua đi.

“Phanh…… Phanh…… Phanh” thanh âm không dứt bên tai, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người nhìn đối diện hai tên gia hỏa bị Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai đè nặng đánh, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu thống khoái, bọn họ hai cái cũng tưởng tiến lên đi qua qua tay nghiện.

Chỉ thấy Mạc Vô Nhai một cái quét chân, Vưu Thế Long đã bị quét ngã trên mặt đất, thật vất vả bò dậy, Mạc Vô Nhai nhấc chân lại là một chân đá vào ngực hắn thượng, ngạnh sinh sinh đánh ra một ngụm máu tươi.

Ở Mạc Vô Nhai trong mắt này đều không tính cái gì, còn nhớ rõ bọn họ vừa mới bắt đầu bị huấn luyện khi, so Vưu Thế Long bọn họ nhưng thảm nhiều.

Bên kia Ân Thiên Thịnh càng là trực tiếp, đều nói đánh người không vả mặt, hắn liền chuyên môn nhắm ngay Tằng Hùng mặt đánh. Nhớ trước đây hắn chính là bị gia hỏa này dùng tu vi sau khi áp chế, chuyên môn nhắm ngay hắn mặt đánh. Đem hắn đánh đến mặt mũi bầm dập, trở về còn bị đại gia chê cười một trận.

Tằng Hùng không chỉ có trên mặt ăn đánh, trên người cũng không có thiếu bị đánh, hiện tại hắn không có tu vi bàng thân, không thể lập tức chữa thương, trên người thương nhưng đau chết hắn. Cúi đầu trong mắt hiện lên một tia âm ngoan, chờ đi ra ngoài, hắn chắc chắn làm gia hỏa này sống không bằng chết.

Mười phút sau, Tằng Hùng cùng Vưu Thế Long đều nằm trên mặt đất, lúc này hai người mặt mũi bầm dập, hoàn toàn thay đổi, mình đầy thương tích.

Ân Thiên Duệ thấy nhà mình đại ca cùng Mạc Vô Nhai đều đánh xong, hắn đi đến Tằng Hùng bên người, ngồi xổm xuống thân mình. Ở cẳng chân thượng rút ra một phen chủy thủ, này còn hắn ở tiến bí cảnh trước cột vào trên chân, như vậy phương tiện mang theo.

Hắn cười khanh khách nhìn Tằng Hùng, “Ngươi có phải hay không suy nghĩ sau khi rời khỏi đây chắc chắn làm chúng ta vài người sống không bằng chết? Đừng phủ nhận, phía trước ta ở ngươi trong mắt thấy được cái này tin tức.”

Ân Thiên Duệ nói xong, không chút do dự đâm vào Tằng Hùng đan điền thượng, tức khắc hắn Nguyên Anh lập tức uể oải đi xuống. Bởi vì Ân Thiên Duệ chủy thủ không chỉ có đâm trúng Tằng Hùng đan điền, càng là đâm vào hắn Nguyên Anh mặt trên.

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên xem đến mí mắt thẳng nhảy, Ân Thiên Duệ gia hỏa này khi nào như vậy hung tàn? Hắn vẫn luôn cảm thấy Ân Thiên Duệ chính là một cái tiểu bạch thỏ, dễ khi dễ, xuẩn xuẩn, hiện tại gia hỏa này thủ đoạn nhưng thật ra làm hắn có chút lau mắt mà nhìn. Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng muốn hắn tự mình ra tay đem này hai người cấp giải quyết, hiện tại xem ra là không cần phải. Thật sự là Tu chân giới không có một cái người tốt a, người tốt đã sớm chết thẳng cẳng.

Ân Thiên Duệ nhìn chủy thủ thượng máu tươi, trên mặt lộ ra một cái tàn nhẫn cười, vừa lúc đối thượng Vưu Thế Long nhìn qua tầm mắt.

Vưu Thế Long sợ tới mức run bần bật, thân thể không tự giác sau này dịch, hắn sợ chính mình sẽ cùng Tằng Hùng giống nhau kết cục. Sớm biết rằng hắn liền không tiếp Sở gia nhiệm vụ này, lúc ấy hắn cũng là nhìn đến thù lao phong phú, mới không có nhịn xuống. Chủ yếu vẫn là Hinh Nhi nói nàng muốn bán linh thảo, nhưng linh thạch không đủ! Hiện tại nhớ tới, hắn hận không thể cho chính mình hai bàn tay, vì cái gì phải vì một nữ nhân đem chính mình tiền đồ làm hỏng? Hiện tại phỏng chừng còn muốn đem mệnh đáp đi vào.

Bọn họ Long Bá dong binh đoàn vốn dĩ liền tiếp một cái khác nhiệm vụ, đội viên khác đều đi làm cái kia nhiệm vụ, cho nên tới Sở gia cũng chỉ có hắn một

người, hiện tại hắn liền tìm một cái giúp đỡ đều tìm không thấy.

Vưu Thế Long hối muốn chết, thấy Ân Thiên Duệ chính đi bước một triều chính mình đi tới, tựa như tử vong kèn sắp thổi lên. Bình thường hắn ngược người khác nhưng thật ra ngược rất sảng, hiện tại đến phiên chính hắn, hắn cũng thể hội những cái đó bị hắn ngược người trước khi chết tâm tình.

"Đừng, ngươi đừng tới đây, chỉ cần ngươi thả ta, ta đi ra ngoài về sau tuyệt đối sẽ không tìm các ngươi phiền toái, ta thề!" Vưu Thế Long thanh âm run rẩy nói.

"Ngươi không tới tìm chúng ta phiền toái, nhưng là, ngươi có thể cho người khác tới tìm chúng ta phiền toái, đúng không?" Ân Thiên Duệ nói cười yến yến nhìn Vưu Thế Long, thanh âm thanh thúy, nói ra nói lại làm Vưu Thế Long đồng tử sậu súc.

Hắn cười tuy rằng đẹp, nhưng Vưu Thế Long lại cảm thấy so giác đấu trường yêu thú còn muốn đáng sợ. Chính mình về điểm này tiểu tâm tư bị trước mắt song nhi nhìn cái rõ ràng, còn rõ ràng điểm ra tới. Hắn đặc biệt không cam lòng, đột nhiên, hắn dùng hết toàn thân sức lực bò dậy liền bắt đầu hướng phía sau chạy.

Kết quả hắn chỉ lo xem phía sau Ân Thiên Duệ, lại không cẩn thận đụng phải một người, một cái không xong, Vưu Thế Long trực tiếp bị đụng vào trên mặt đất. Ngẩng đầu thấy ngăn lại chính mình đường đi người, đúng là tấu chính mình tên kia nam tu, hắn bi phẫn quát: "Ta lại không đắc tội các ngươi, các ngươi vì sao phải đuổi tận giết tuyệt?"

"Lời này ngươi cũng nói ra tới, kia mấy ngày hôm trước đánh người của ta là ai?" Ân Thiên Thịnh không vui nói, nhà này so với kia cái nghiêm túc Tằng Hùng càng thêm đáng giận, Tằng Hùng vốn dĩ không có tính toán đánh chính mình mặt, gia hỏa này dăm ba câu Tằng Hùng liền nhắm ngay chính mình mặt tấu.

Âm hư âm hư, loại người này càng là lưu không được, hắn nhưng nhớ rõ tiền bối nói, muốn bọn họ hai huynh đệ làm "Tai họa."

Ân gia gia nếu là biết Ân Thiên Thịnh ý tưởng, nhất định sẽ cảm thấy lão hoài vui mừng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 200

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 200 Huyền Thiên đại lục

【 Lăng Hàn tao ngộ 】 canh một

"Ta bất quá chính là đánh ngươi một đốn, hôm nay các ngươi cũng đánh ta, chúng ta xem như huề nhau." Vưu Thế Long đúng lý hợp tình nói, hắn có vẻ vô tội cực kỳ, nhìn qua mặc cho ai đều sẽ cảm thấy Ân Thiên Thịnh đoàn người ỷ thế hiếp người.

"Tốc độ nhanh lên, chúng ta còn muốn đi tìm người." Thượng Quan Huyền Ý không kiên nhẫn nói, trên mặt đất tên kia rõ ràng là ở kéo dài thời gian, tưởng chờ tiến bí cảnh những người khác tới cứu hắn. Thật là ý nghĩ kỳ lạ, phỏng chừng hiện tại bí cảnh người, đang ở vì không thể vận dụng linh khí mà thấp thỏm lo âu, ai có tâm tư tới lo chuyện bao đồng.

Mấy người không hề vô nghĩa, Ân Thiên Duệ tiến lên cứ theo lẽ thường đâm xuyên qua Vưu Thế Long đan điền cùng với Nguyên Anh.

Mạc Vô Nhai đem hai người không gian giới tử đều thu lên, hiện tại mở không ra, chờ sau khi rời khỏi đây là có thể mở ra, Nguyên Anh kỳ tu sĩ, lại nói như thế nào khẳng định so với hắn giàu có.

Vưu Thế Long cùng Tằng Hùng hiện tại chính là hai cái phàm nhân, tại đây bí cảnh không có chữa thương dược, cũng không có linh khí, phỏng chừng bọn họ trong thân thể linh khí hẳn là thực mau là có thể xói mòn rớt.

Thượng Quan Huyền Ý mấy người tiếp tục về phía trước đi, ai đều không có phát hiện trên mặt đất nằm hai người đột nhiên liền chặt đứt khí, theo sau từ bọn họ trong thân thể phiêu ra một sợi màu đen sương mù.

Một ngày sau……

Cái này bí cảnh đã bị Thượng Quan Huyền Ý bốn người đi rồi một phần năm, như cũ không có thấy Tiêu Lăng Hàn thân ảnh. Bởi vì bí cảnh cũng không phải đặc biệt đại, cho nên bọn họ đã đụng phải vài sóng người ở trong sơn động đào khoáng thạch.

Mấy người cũng tiến sơn động xem xét quá, nguyên lai khoáng thạch cũng không phải như vậy hảo đào, quặng mỏ nội có ma khí. Mọi việc đi vào người chỉ cần tu vi thấp hơn Kim Đan kỳ liền sẽ lây dính thượng ma khí, khó trách Sở gia người ở tuyên bố nhiệm vụ thời điểm, yêu cầu tu vi nhất định đến là đạt tới Kim Đan kỳ trở lên nhân tài có thể.

Thượng Quan Huyền Ý lâm vào trầm tư, ổ kim luyện chế thành pháp khí có thể ngăn cản trụ ma khí, nhưng hiện tại này phiến tiểu thế giới cũng không có Ma tộc, kia này Ô Kim trừ bỏ có thể luyện khí còn có thể làm cái gì? Luyện chế cấm linh hoàn? Chính là luyện chế cấm linh hoàn chỉ cần một chút là được, nhưng này Sở gia rõ ràng là ở đại lượng khai thác.

Mạc Vô Nhai tự nhiên cũng nghĩ đến, hắn nhìn mấy người chậm rãi nói: "Này Sở gia thoạt nhìn không đơn giản nha!"

"Quản hắn, dù sao chúng ta làm xong nhiệm vụ này liền rời đi Sở phủ, Mục Thần cùng hắn mẫu thân cũng muốn rời đi Thiên Huyền đại lục, chuyện này cũng không liên quan bọn họ sự." Ân Thiên Thịnh không thèm để ý nói, hắn là muốn cùng Sở Mục Thần ở bên nhau, đến lúc đó hắn cũng sẽ rời đi Thiên Huyền đại lục.

"Ân sư huynh nói rất đúng, hiện tại quan trọng nhất chính là tìm được sư huynh, cũng không biết hắn đến tột cùng bị truyền tống đi nơi nào." Thượng Quan Huyền Ý buồn bực nói, hắn cả người có vẻ biểu tình uể oải, uể oải ỉu xìu.

"Chúng ta đây còn muốn đi đào khoáng thạch sao?" Ân Thiên Duệ nhìn mấy người hỏi, mỗi người nhưng có hai trăm cân nhiệm vụ.

"Ta muốn tìm sư huynh!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý đứng lên, tiếp tục về phía trước đi đến. Khoáng thạch đào tới làm cái gì, không có Tiêu Lăng Hàn tại bên người, muốn như vậy nhiều linh thạch tới lại có tác dụng gì?

Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh ba người liếc nhau, cũng theo sát sau đó.

Mà bị Thượng Quan Huyền Ý bốn người nhớ thương Tiêu Lăng Hàn hiện tại đang đứng ở một cái thật lớn ao hồ trước, hắn liên tục đi rồi một ngày một đêm mới nhìn đến trừ bỏ sa mạc bên ngoài đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn cho rằng chính mình bị truyền tống đến sa mạc tới, phỏng chừng không đem hắn đói chết, cũng đến đem hắn khát chết. Nhưng mà làm hắn ngoài ý muốn chính là, hắn cư nhiên có thể mở ra chính mình Long Ngọc không gian, tuy rằng người không thể đi vào, nhưng là có thể bắt được bên trong đồ vật. Này cũng thực không tồi, ít nhất ở hắn đi mệt thời điểm, có thể ăn một cái linh quả bổ sung thể lực.

Nhìn trước mặt ao hồ, Tiêu Lăng Hàn tự hỏi trong chốc lát, từ không gian lấy ra một phen chủy thủ, thả người nhảy, nhảy vào ao hồ trung. Ở ao hồ trung tầm mắt đã có thể không có như vậy hảo, lúc này hắn kia thiếu đến đáng thương thần thức liền phái thượng công dụng.

Hồ nước lạnh lẽo đến xương, sâu không thấy đáy, Tiêu Lăng Hàn ước chừng đi xuống tiềm nửa canh giờ, mới nhìn đến ao hồ cái đáy. Nếu không phải hồ nước có một chút ma khí, hắn vận chuyển Vạn Linh Quyết sau là có thể bình thường hô hấp, hắn cũng không có khả năng ở trong nước đãi lâu như vậy.

Đáy hồ là một tầng thật dày hạt cát, Tiêu Lăng Hàn một tấc tấc bắt đầu tìm tòi, bởi vì thần thức chỉ có thể nhìn đến nhìn đến 10 mét xa khoảng cách, cho nên hắn tìm tòi lên tương đối chậm.

Hai cái canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình sắp điên rồi, hồ nước đem hắn toàn bộ thân mình đông lạnh đến tìm không thấy chút nào độ ấm. Nếu là hắn hiện tại trở lại trên bờ đi, kia phía trước xem xét quá địa phương, lúc sau khẳng định sẽ phân không rõ ràng lắm. Bởi vì đáy hồ bị hạt cát bao trùm, mỗi cái địa phương thoạt nhìn đều giống nhau.

Lại kiên trì mười phút, liền ở hắn đều nhịn không được tâm sinh tuyệt vọng khoảnh khắc, đột nhiên cảm giác trước người ma khí so địa phương khác nồng đậm rất nhiều. Tiêu Lăng Hàn như là thấy được hy vọng, hắn hướng tới ma khí nồng đậm địa phương bơi đi, lại qua năm phút, hắn phát hiện ma khí là từ dưới nền đất truyền ra tới.

Lấy ra Sở gia người chia bọn họ xẻng, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu đào đáy hồ hạt cát.

Lại là mười phút sau, hắn rốt cuộc đào ra một cái động, bất quá cái kia động tựa hồ có chút tiểu, hắn khổ người cùng bổn vào không được. Cái này Tiêu Lăng Hàn lại buồn bực, thật vất vả thấy được một hy vọng, kết quả hy vọng sắp biến thành thất vọng.

Hắn lập tức bố trí một cái ngăn cách thủy cách ly trận.

Theo sau lấy ra một phen phi kiếm, nhắm ngay cửa động bên cạnh cục đá liền đâm đi xuống, ý đồ có thể đem động mở rộng một ít. Nhưng mà, làm hắn thiếu chút nữa hộc máu chính là kiếm trực tiếp chặt đứt, cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn có điểm trợn tròn mắt. Này cục đá là thứ gì? Cư nhiên như vậy ngạnh! Cẩn thận quan sát một phen, hắn phát hiện này còn không phải là bọn họ chuyến này tiến bí cảnh mục đích sao? Cư nhiên là Ô Kim!

Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay kiếm ném xuống, lấy ra vừa rồi đào hạt cát xẻng nhắm ngay Ô Kim liền hung hăng cắm đi vào. Ngoài dự đoán nhẹ nhàng, thực mau Tiêu Lăng Hàn liền đào ra có thể dung hạ hắn tiến vào cửa động.

Miêu thân mình, Tiêu Lăng Hàn bò vào trong động, một bên đi tới, một bên đào động. Đào ra Ô Kim liền hướng trong không gian ném, dù sao rất đáng giá.

Bởi vì nơi này ma khí nồng đậm, hắn một chút đều không có cảm giác được mệt mỏi, tương phản hắn tinh thần sáng láng. Một canh giờ sau Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đào tới rồi động cuối, từ trong động bò đi ra ngoài, hắn cả người đều mặt xám mày tro, dơ hề hề thực không thích ứng. Chạy nhanh cho chính mình sử dụng một cái khư trần thuật, lại dùng một cái thanh khiết thuật, lúc này mới khôi phục hắn anh tuấn tiêu sái bộ dáng.

Hắn hiện tại nơi địa phương là một cái tầng hầm ngầm giống nhau sơn động, còn không có tới kịp quan sát bốn phía, khiết ước trong không gian Mặc Ảnh

liền lập tức cho hắn truyền âm.

【 tiểu tử, ngươi không phải ở Huyền Thiên đại lục sao? Bên ngoài như thế nào sẽ có ma khí? 】

【 ta là ở Huyền Thiên đại lục, một chốc một lát cho ngươi nói không rõ, không lại cho ngươi giải thích. Còn có Mặc Ảnh, cái gì tiểu tử? Ai là tiểu tử? 】

【 không có, hoàn toàn không có gì tiểu tử! Ngươi nhất định là nghe lầm, ngươi chính là ta anh minh thần võ chủ nhân. 】

【 hừ! 】

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Mặc Ảnh phóng ra, làm nó trước giả chết triền ở chính mình trên cổ tay. Hắn muốn trước nhìn xem cái này địa phương có cái gì cổ quái, nếu là gặp được nguy hiểm, Mặc Ảnh nói không chừng ở khẩn cấp thời điểm có thể giúp được hắn.

Tiêu Lăng Hàn hướng tới ma khí nhất nồng đậm địa phương đi đến, không có biện pháp, đây là Mặc Ảnh yêu cầu.

Hiện tại Tu chân giới không có ma khí, Mặc Ảnh muốn khôi phục tu vi trừ phi đi ăn những cái đó cao cấp tu sĩ. Nhưng nó hiện tại vũ lực giá trị ăn không hết những cái đó tu sĩ cấp cao không nói, liền tính ăn Tiêu Lăng Hàn cũng không chuẩn nó tùy tiện đi ăn. Hiện tại thật vất vả đụng tới một chỗ như vậy nồng đậm ma khí, đủ nó ăn cái no, tự nhiên là muốn tìm được ma khí nồng đậm ngọn nguồn.

Không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến trước mặt có cái lớn lên hình thù kỳ quái sinh vật, nó bị xích sắt khóa ở một cái trên đài cao. Sở dĩ nói nó hình thù kỳ quái, là bởi vì nó giống người lại không giống người, toàn bộ thân mình đều là màu xanh lục, trên đầu có hai cái giác, hắn tay không phải tay, mà là sắc bén móng vuốt, nhìn qua có vẻ hung thần ác sát.

Làm như nhận thấy được có người đã đến, cái kia quái vật chuyển qua đầu, “Khặc khặc khặc……” Cười quái dị vài tiếng.

Tiêu Lăng Hàn từ nó biểu tình thượng có thể nhìn ra nó tựa hồ thật cao hứng, phi thường cao hứng, đặc biệt là ở nhìn thấy chính mình thời điểm, hai mắt đều ở tỏa ánh sáng.

Sẽ không nhi, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến vô số cổ màu đen sương mù, từ bốn phương tám hướng hội tụ đến cái kia sinh vật trên người đi.

Lúc trước nhìn qua còn hơi thở thoi thóp quái vật, có những cái đó màu đen sương mù bổ sung, nó hơi thở càng ngày càng cường, khí thế kế tiếp bò lên.

Tiêu Lăng Hàn theo bản năng lui về phía sau vài bước, này nha Mặc Ảnh, nên sẽ không đem chính mình hố chết đi!

Này quái vật coi trọng khởi giống như rất khó đối phó, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình sở dĩ sẽ cùng mọi người tách ra, nhất định là trước mắt cái

này quái vật làm đến quỷ. Hắn cố ý đem chính mình dẫn tới nơi đây tới, kia mục đích của hắn là cái gì? Muốn chính mình phóng nó rời đi, cùng lúc trước Mặc Ảnh giống nhau?

Không, nó xem chính mình ánh mắt rõ ràng là tham lam, mừng như điên, còn có phiếm hy vọng quang.

“Khặc khặc khặc……”

Kia sinh quái tựa hồ thật cao hứng, lại cười quái dị hai tiếng, Tiêu Lăng Hàn lại nghe sởn tóc gáy. Hắn cảm giác chính mình đã bị kia quái vật cấp theo dõi, liền tính hắn rời đi cái này bí cảnh nó giống nhau sẽ tìm được chính mình.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng bồn chồn, muốn cấp Mặc Ảnh truyền âm, lại sợ bị cái kia quái vật cấp nghe xong đi.

Mười phút sau, trên đài cao quái vật thân thể nhanh chóng làm rán đi xuống, thay thế chính là một đoàn hắc ảnh. Hắc ảnh nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn không quan tâm liền triều hắn vọt lại đây, Tiêu Lăng Hàn sợ tới mức liên tục lui về phía sau.

Mắt thấy quái vật đã tới rồi trước mặt, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt tái nhợt, theo bản năng nhắm hai mắt lại.

“Khặc khặc khặc……” Quái vật cao hứng cười to!

Ngay sau đó, hắn cười liền đột nhiên im bặt, nó cúi đầu nhìn cắm ở nó ngực một phen chủy thủ, một phen phát ra màu trắng quang mang chủy thủ.

Nguyên lai Tiêu Lăng Hàn vừa rồi là cố ý biểu hiện phi thường sợ hãi, bởi vì cái này quái vật tu vi đã là Luyện Hư kỳ đỉnh. Mà giống nhau công kích đối nó không có chút nào tác dụng, liền tính là tiện nghi Chí Tôn cấp Độ Kiếp kỳ ngọc bài phỏng chừng cũng không làm gì được nó, nhiều nhất chính là đem nó đánh tan. Đánh tan sau, nó sẽ thực mau lại lần nữa tụ tập lên, vừa lúc cùng nó tương đối quang thuộc tính linh khí chính là nó khắc tinh.

Tiêu Lăng Hàn cũng là lợi dụng tương sinh tương khắc nguyên lý, ôm thử một lần tâm thái, không thành công liền xả thân, không nghĩ tới thật đúng là thành công.

Thật là hù chết hắn, nếu là phương pháp này không dùng được, hắn cũng không dám bảo đảm chính mình sẽ không chết ở chỗ này. Rốt cuộc ở cái này dùng võ vi tôn thế giới, thực lực của chính mình cùng kia quái vật so sánh với kém cũng không phải là một chút hai điểm.

Hiện tại hắn thật là có điểm sợ chính mình chết ở chỗ này, hắn tựa hồ còn có rất nhiều sự tình không có làm. Không có đem Thượng Quan Huyền Ý ăn đến trong miệng, còn không có tìm phụ mẫu của chính mình, cũng không có làm thanh chính mình thân thế. Nếu là mơ màng hồ đồ cứ như vậy chết đi, Tiêu Lăng Hàn một vạn cái không cam lòng.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 201

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 201 Huyền Thiên đại lục

【 tai họa để lại ngàn năm 】 canh hai

Lúc này, Mặc Ảnh mới từ vừa rồi giả chết trạng thái nâng lên nho nhỏ đầu tới, nhìn đến trước mặt quái vật, đem nó thèm chảy ròng nước miếng.

【 chủ nhân, chủ nhân tốt, thông minh tuyệt đỉnh chủ nhân! 】

“Có sự nói sự.” Nhìn Mặc Ảnh kia nịnh nọt bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn tức giận nói.

【 cái kia, chính là, ngươi có thể hay không đem nó để lại cho ta. 】 Mặc Ảnh cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm, thuận tiện còn tạp đi chép một chút miệng, tựa hồ là rất đói bụng bộ dáng.

“Đây là cái quỷ gì đồ vật?” Tiêu Lăng Hàn nhìn chính mình trước mặt vẻ mặt không cam lòng, gắt gao trừng mắt chính mình quái vật, ghét bỏ hỏi.

【 nó không phải quỷ đồ vật, tên của nó Khiếu Si, nó hẳn là coi trọng ngươi này tiểu bạch kiểm thân thể. 】 Mặc Ảnh không chút suy nghĩ, bật thốt lên truyền âm nói.

“Ngươi vừa rồi nói cái gì?” Tiêu Lăng Hàn nheo lại mắt, nguy hiểm nhìn trên cổ tay Mặc Ảnh.

Mặc Ảnh cái kia hối a, chính mình như thế nào liền như vậy miệng tiện! Nó lập tức đoan chính thái độ, lấy lòng truyền âm nói 【 ta là nói chủ nhân ngươi lớn lên ngọc thụ lâm phong, phong thần tuấn lãng, anh tuấn tiêu sái, người gặp người thích, vừa lúc bị kia chỉ si coi trọng ngươi này anh tuấn bề ngoài, nó muốn thân thể của ngươi. 】

“Ý của ngươi là hắn muốn đoạt xá ta?”

【 chủ nhân anh minh, nó chính là muốn đoạt xá ngươi, ở Tu chân giới khó được có thể gặp được một cái có được Ám linh căn người, giống nhau Ám linh căn người chỉ có Ma tộc mới có. 】 nghĩ đến chính mình lúc trước còn không phải là bởi vì nhân loại này tiểu tử có được Ám linh căn, chính mình mới có thể tìm tới hắn sao? Thật là nhất thất túc thành thiên cổ hận!

Chỉ có Ma tộc mới có? Nhưng chính mình rõ ràng là cá nhân tộc? Tính, này đó về sau lại đi tưởng, hiện tại vẫn là trước đem trước mắt sự tình cấp giải quyết lại nói.

“Mặc Ảnh, này quái vật đối với ngươi hữu dụng?”

【 nó không phải quái vật, nó Khiếu Si. Ta nếu là ăn nó, ta tu vi hẳn là có thể khôi phục một ít. 】

Ăn nó? Tiêu Lăng Hàn nhìn xem trước mắt quái vật, tức khắc cảm thấy dạ dày bộ một trận quay cuồng, chạy nhanh ngừng trong đầu hình ảnh. Này Mặc Ảnh ăn uống cũng thật hảo, chay mặn không kỵ, "Nếu đối với ngươi lại trợ giúp, vậy ngươi liền cầm đi đi."

Tiêu Lăng Hàn nói xong, cắm tại quái vật ngực dùng hết linh khí ngưng tụ chủy thủ, một chút bắt đầu biến mất.

Mặc Ảnh lúc này mới thấy rõ giết chết này chỉ si đồ vật cư nhiên là quang linh khí, nó run run rẩy rẩy hỏi: "Ngươi, ngươi, ngươi cư nhiên còn có được Quang linh căn."

Nó một bộ bị sét đánh biểu tình, Tiêu Lăng Hàn liếc xéo nó liếc mắt một cái, một bộ ngươi ít thấy việc lạ bộ dáng.

"Ta, ta chưa từng thấy quá ai có thể đồng thời có được quang ám hai loại linh căn, ngươi như thế nào không có nổ tan xác mà chết?" Mặc Ảnh như là xem quái vật giống nhau nhìn Tiêu Lăng Hàn, chính mình này đều tìm một cái cái gì chủ nhân a? Không chỉ có có bọn họ Ma tộc mới có thể có được Ám linh căn, còn có kia làm cho bọn họ chán ghét Quang linh căn.

"Liền tính ngươi đã chết, ta cũng sẽ không nổ tan xác mà chết." Tiêu Lăng Hàn tức giận nói.

"Ta biết, ta biết, tai họa để lại ngàn năm sao! Giống chủ nhân ngươi như vậy anh minh thần võ người, ít nhất đến di trước mấy vạn mấy chục vạn thậm chí càng lâu."

Nghe thấy Mặc Ảnh này vuốt mông ngựa nói, Tiêu Lăng Hàn tức giận đến thái dương gân xanh bạo khởi, chỉ thấy Mặc Ảnh há mồm một hút, trên mặt đất quái vật liền vào nó bụng.

"Cách… Cách…" Ăn xong sau, nó còn đánh hai cái cách, một bộ ăn uống no đủ bộ dáng. Tiêu Lăng Hàn thấy nó cái dạng này, nghĩ nó nếu là một tên béo nói, lúc này khẳng định sẽ sờ sờ chính mình bụng, lại đến một câu" thật là thoải mái, rốt cuộc ăn no!"

"Ta muốn đi bế quan tiêu hóa tiêu hóa, này bên ngoài ma khí đều là của ngươi." Mặc Ảnh một bộ ngươi chiếm đại tiện nghi khẩu khí nói.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh đem Mặc Ảnh thu vào khế ước không gian trung, này nha chính là tới khí chính mình, bất quá xem ở nó còn có điểm tác dụng phân thượng lười đến cùng nó so đo.

Cảm giác được nơi này ma khí xác rất nồng đậm, Tiêu Lăng Hàn trước bố trí một cái phòng ngự trận, sau đó ngay tại chỗ khoanh chân ngồi xuống. Vận chuyển Vạn Linh Quyết, đem ma khí chuyển hóa vì linh khí, nhất nhất nạp vào

chính mình đan điền. Hai phút sau, Tiêu Lăng Hàn đỉnh đầu lại lần nữa hình thành một cái ma khí xoáy nước, động phủ nội, sở hữu ma khí phía sau tiếp trước triều hắn trong thân thể toản đi, hắn cả người bị một tầng màu đen sương mù sở bao vây.

Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Duệ đang đứng ở một cái khoáng thạch trong động, liền ở mới vừa, mấy người đều cảm giác được nơi này ma khí đang ở nhanh chóng hướng một chỗ dũng đi.

Mấy người lẫn nhau liếc nhau, trên mặt đều lộ ra ngưng trọng biểu tình, có thể làm ma khí như vậy nhanh chóng biến mất chỉ có Ma tộc. Giống nhau ma tu đều làm không được, bởi vì bọn họ hấp thu không được như vậy tinh thuần ma khí, chẳng lẽ này Thiên Huyền đại lục còn có Ma tộc tồn tại?

"Làm sao bây giờ?" Nhìn ma khí biến mất phương hướng, Ân Thiên Duệ có chút bất an hỏi.

Đúng lúc này, bên ngoài đi vào tới năm người, bọn họ cũng cảm giác được ma khí dị thường. Ô Kim hình thành không rời đi ma khí, nếu là nơi này đã không có ma khí, kia Sở gia cái này bí cảnh không lâu liền sẽ trở nên không hề giá trị.

Mà bọn họ này đó tiến vào đào Ô Kim người, xác định vững chắc sẽ bị hoài nghi, liền tính hung thủ không phải bọn họ, cũng sẽ bị Sở gia lấy tới cho hả giận.

"Gặp qua vài vị đạo hữu, tại hạ Đường Niên Hoa, chúng ta mấy người mạo muội tiến đến là tưởng cùng vài vị thương lượng một sự kiện, tin tưởng vài vị cũng phát hiện khoáng thạch trong động khác thường." Một vị lớn lên ôn tồn lễ độ nam tử đi vào Thượng Quan Huyền Ý mấy người trước mặt, chắp tay, ôn hòa nói.

Thượng Quan Huyền Ý đối Mạc Vô Nhai sử một cái ánh mắt, hắn lập tức tiến lên một bước, đồng dạng đối Đường Niên Hoa làm một cái nói lễ.

"Tại hạ họ Mạc, không biết Đường đạo hữu muốn cùng ta chờ thương lượng chuyện gì?"

"Mạc đạo hữu, chúng ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta liền trắng ra nói, hiện giờ sở hữu quặng mỏ nội ma khí đều ở nhanh chóng biến mất. Theo lý thuyết chúng ta chỉ cần đem chính mình kia phân Ô Kim đào đủ rồi, chuyện khác cũng không liên quan chúng ta chuyện gì. Nhưng này ma khí biến mất thật sự là quỷ dị, chúng ta mấy người thương lượng một chút, quyết định đi trước ma khí biến mất ngọn nguồn, nhìn xem đến tột cùng ra sao sự." Đường Niên Hoa từ từ nói, nói xong đối với mấy người hơi hơi mỉm cười.

Đường Niên Hoa bộ dáng nhìn qua nho nhã lễ độ, tựa hồ thật là ở cùng mấy người thương lượng. Nhưng Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến sơn động khẩu, bởi vì ánh nắng chiếu xạ, có rất nhiều bóng người tử ở đong đưa, hình chiếu tới rồi trên vách đá. Hắn lập tức liền hiểu được, trước mặt năm vị chỉ là tới xung

phong, nếu là bọn họ không dựa theo Đường Niên Hoa nói làm theo, kia bọn họ rất có thể sẽ bị tập thể công kích. Nói cách khác này Đường Niên Hoa tìm bọn họ, hoàn toàn không có hảo tâm, mà là muốn cho bọn họ đương pháo hôi!

Nỗ lực bình phục một chút nỗi lòng, Thượng Quan Huyền Ý thấy Mạc Vô Nhai nhìn qua, bất động thanh sắc mà đối hắn gật gật đầu.

Thấy vậy, Mạc Vô Nhai lập tức đối Đường Niên Hoa nói: "Đường đạo hữu ý tứ là mời chúng ta mấy người cùng nhau tiến đến?"

"Đúng là, không biết vài vị ý hạ như thế nào?"

"Nếu như vậy, kia cung kính không bằng tuân mệnh, chúng ta cũng muốn biết này trong đó đến tột cùng có cái gì bí mật." Mạc Vô Nhai gật đầu đáp ứng, tuy rằng hắn không biết Thượng Quan Huyền Ý vì sao phải đồng ý, lấy bọn họ vũ lực giá trị căn bản không sợ trước mặt năm người, bất quá nghĩ đến hắn cùng Tiêu Lăng Hàn quan hệ, Mạc Vô Nhai vẫn là lựa chọn nghe theo hắn ý kiến.

Theo sau Mạc Vô Nhai bốn người đi theo Đường Niên Hoa năm người ra động phủ.

Chờ tới rồi động phủ bên ngoài, Mạc Vô Nhai âm thầm vì chính mình đổ mồ hôi, năm người bọn họ là không sợ, nhưng nếu là 50 cá nhân đâu? Song quyền khó địch bốn tay, trước mặt ô áp áp một mảnh, suốt có 5-60 người, khó trách Thượng Quan Huyền Ý yếu điểm đầu.

Đường Niên Hoa vô nghĩa không có nhiều lời, lập tức triệu tập mọi người hướng một phương hướng đi đến.

Hai cái canh giờ sau, mọi người tới đến một cái khác sơn động khẩu, nơi này đã có một trăm nhiều hào người, phỏng chừng những người này là đem tiến vào bí cảnh tất cả mọi người tụ tập tới rồi nơi đây.

Đường Niên Hoa tiến lên cùng cầm đầu ba người lẫn nhau chào hỏi, lúc sau lẫn nhau tuyển năm người, thêm lên liền có hai mươi người tới. Xui xẻo Thượng Quan Huyền Ý mấy người liền ở trong đó, lấy Đường Niên Hoa cầm đầu bốn người làm này hai mươi người tới dẫn đầu vào sơn động trung.

"Đi thôi, đại gia cẩn thận một chút." Thượng Quan Huyền Ý hít sâu một ngụm, đối mặt khác ba người dặn dò nói, dẫn đầu đi vào.

Mạc Vô Nhai ba người gắt gao đi theo hắn phía sau, những người khác thấy đã có người xung phong, sôi nổi đi theo mặt sau.

Thượng Quan Huyền Ý tiến động phủ, liền cảm giác cái này động phủ ma khí so với bọn họ gặp qua bất luận cái gì một cái động phủ ma khí đều phải nồng đậm. Nhưng mà bọn họ nếu là tại như vậy nồng đậm ma khí hạ đãi lâu rồi, tất nhiên sẽ dính lên ma khí. Đến lúc đó nếu là không có đuổi ma đan, kia bọn họ rất có khả năng sẽ bị ma khí đồng hóa, cũng hoặc là tẩu hỏa nhập ma sinh tử đạo tiêu.

Đuổi ma đan yêu cầu trong đó một loại linh thảo sinh trưởng ở có ma khí địa phương, này những trong sơn động khẳng định không thích hợp sinh trưởng, nhưng bên ngoài lại không có ma khí, cho nên đuổi ma đan liền không cần suy nghĩ. Bên ngoài những người đó khẳng định cũng là biết này đó, mới cố ý làm cho bọn họ tiến đến, đương pháo hôi.

Vào sơn động hai mươi người đều không phải ngốc tử, tự nhiên là phát hiện cái này tình huống.

"Chúng ta còn muốn vào đi sao?" Mạc Vô Nhai nhìn Thượng Quan Huyền Ý, có chút chần chờ hỏi, nếu là Thượng Quan Huyền Ý ra chuyện gì, Tiêu Lăng Hàn thế nào cũng phải lột bọn họ da không thể.

"Bên ngoài không sai biệt lắm hai trăm hào người, các ngươi ai có thể đối phó?" Thượng Quan Huyền Ý tức giận hỏi, hắn cũng không nghĩ đi vào, nhưng bên ngoài những người đó chính như hổ rình mồi mà nhìn bọn hắn chằm chằm.

"Làm cho bọn họ đi đằng trước." Ân Thiên Thịnh nhìn nhìn phía sau người, ý có điều chỉ nói.

Hắn cũng không có kiêng dè ai, những người khác tự nhiên cũng nghe tới rồi lời hắn nói, sôi nổi lùi về sau vài bước.

Thấy vậy, Ân Thiên Thịnh khinh thường nói: "Một đám tham sống sợ chết gia hỏa."

Mọi người: "……" Ngươi không sợ chết, vậy ngươi đừng làm cho chúng ta đi trước mặt a!

"Di!" Ân Thiên Duệ đột nhiên nhẹ di một tiếng.

Mọi người sôi nổi nhìn về phía hắn.

"Các ngươi lại không có phát hiện, ma khí đã không có vừa rồi như vậy dày đặc, tựa hồ nháy mắt liền ít đi hơn phân nửa." Ân Thiên Duệ chỉ vào chung quanh, làm đại gia chính mình cảm thụ.

"Ma khí biến mất nhanh như vậy, không phải là bên trong có cái tuyệt thế ma vật đi?"

Một cái lớn lên nhỏ gầy nam tử bỗng nhiên tới như vậy một câu, mọi người đều kinh nghi bất định. Hiện tại ma khí tuy rằng đạm đi xuống, nhưng mọi người càng không có dũng khí triều sơn động chỗ sâu trong đi đến.

"Sao lại thế này? Các ngươi như thế nào còn ở sơn động cửa? Còn không nhanh lên cấp lão tử đi vào, lại cọ tới cọ lui, tin hay không lão tử hiện tại liền phế đi các ngươi!" Một đại diện mạo thô cuồng đại hán, trong tay cầm một phen rìu, ác thanh ác khí mà đối với trong động hai mươi người quát.

"Đi thôi!" Thượng Quan Huyền Ý buông tay, bất đắc dĩ nói.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 202

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 202 Huyền Thiên đại lục

【 lý tưởng thực đầy đặn 】 canh ba

Hai mươi người tiếp tục hướng bên trong đi tới, phía trước là đen nhánh một mảnh, bởi vì mọi người đều không thể sử dụng linh khí, thần thức cũng không dùng được, cho nên không quá một hồi một hàng hai mươi người đội ngũ liền loạn cả lên.

"Con mẹ nó, ai dẫm lão tử một chân."

"Thảo, ai vừa mới sờ soạng ta mông."

"Ngươi đánh ta làm gì? Lại không phải ta sờ soạng ngươi."

"Uy, các ngươi làm gì? Đừng tễ, đừng đẩy nha!"

"Ai vừa mới sờ soạng lão nương ngực?"

"……"

Thượng Quan Huyền Ý thần thức bởi vì có Hóa Thần kỳ đỉnh, ở cái này bí cảnh nhưng thật ra có thể nhìn đến 1 mét xa, mới không đến nỗi làm cho bọn họ bốn người cùng những người khác đụng phải.

Hắn mang đội, ở phía trước tiếp tục đi, hắn nhận thấy được đoàn người phảng phất là ở đi xuống dưới.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được bốn phía đã không có ma khí, ngay sau đó thu công, chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí. Bởi vì lần này đại lượng hấp thu tinh thuần ma khí, hắn tu vi rốt cuộc tới rồi Nguyên Anh hậu kỳ.

Đứng dậy sau, Tiêu Lăng Hàn trước đem trận pháp triệt rớt, lúc này mới có thời gian đánh giá bốn phía, đã không có ma khí, trước mắt rộng mở thông suốt. Hắn đi vào khóa chặt quái vật trên đài cao, mà trên đài cao chỉ có một tiết thật dài xích sắt, xích sắt chính là dùng Ô Kim cùng với mặt khác một ít luyện khí tài liệu sở luyện chế mà thành.

Tuy rằng xích sắt tài chất còn có thể, đối phó Ma tộc tuyệt đối là tốt nhất chi tuyển, nhưng hiện giờ tu chân không có Ma tộc, kia nó liền không đáng giá tiền. Nhưng không ảnh hưởng nó như cũ có thể bán được linh thạch, muỗi lại tiểu cũng là thịt, Tiêu Lăng Hàn tùy tay liền đem xích sắt ném vào trong không gian.

Cái này sơn động giống như chính là chuyên môn vì cầm tù si mà chế tạo, trừ bỏ xích sắt, Tiêu Lăng Hàn ở chỗ này rốt cuộc nhìn không thấy mặt khác bất cứ

thứ gì. Hiện tại hắn đã không có ở chỗ này lưu lại tất yếu, từ hắn tiến bí cảnh khởi đã qua đi ba ngày, lại có hai ngày nên đến đi ra ngoài thời gian. Nhưng hắn hiện giờ còn không có gặp phải quá mặt khác bất luận kẻ nào, cũng không biết Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai cùng với Ân gia hai huynh đệ thế nào.

Thượng Quan Huyền Ý kia tiểu ngốc tử không nhìn thấy chính mình nhất định sẽ thực lo lắng, chính mình đến nhanh lên tìm được bọn họ mới là. Tiêu Lăng Hàn không hề lưu lại, khắp nơi nhìn nhìn, tìm được một cái nhưng cất chứa một người thông qua đường hầm, hắn trực tiếp đi vào.

Mà Thượng Quan Huyền Ý mang theo mười chín người, đi tới đi tới liền không lộ, trước mặt là thật dày vách đá, hai bên cũng đều là Ô Kim. Hắn trong lòng là nói không nên lời mất mát, vốn dĩ hắn hoài nghi Tiêu Lăng Hàn ở bên trong này, nhưng hiện tại……!

“Đình, tất cả mọi người dừng lại, phía trước đã không có lộ.” Hắn hét lớn một tiếng, mặt sau đi theo người đều ngừng lại.

“Không có lộ chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

“Đúng vậy, nếu không chúng ta trở về?”

“Di, các ngươi có hay không phát hiện, hiện tại cư nhiên mơ mơ hồ hồ thấy được rõ ràng một chút.”

“Thiết, ta đã sớm phát hiện.”

“Đi rồi hai cái canh giờ, ta đều đói bụng.”

“Ngươi nói chưa dứt lời, ngươi vừa nói ta cũng đói bụng.”

“Đừng nói nữa, ta hiện tại vừa mệt vừa đói lại khát lại vây!”

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng nói: “Ta nơi này có Tích Cốc Đan, mỗi viên một ngàn khối trung phẩm linh thạch, có hay không người muốn mua?”

“Một ngàn khối trung phẩm linh thạch, ngươi như thế nào không đi đoạt lấy a?”

“Chính là, một ngàn khối trung phẩm linh thạch đã đủ ta mua mấy chục bình.”

“……”

“Ái mua không mua, không bắt buộc!”

Thượng Quan Huyền Ý rất có hứng thú nhìn phía sau kia mười sáu người tụ tập ở bên nhau, bắt đầu thương lượng muốn cướp hắn Tích Cốc Đan. Bởi vì nơi này bọn họ người nhiều, trái lại phía chính mình chỉ có bốn người, bốn người đối mười sáu, nói cách khác bốn người đối phó một người, thấy thế nào đều là bọn họ thắng.

Nhưng mà, lý tưởng thực đầy đặn, hiện thực thực cốt cảm!

Mười phút sau, mười sáu người hết thảy ngã trên mặt đất, trái lại Thượng Quan Huyền Ý bên này bốn người, như cũ thành thạo, hoàn toàn không có tiêu hao nhiều ít.

Trên mặt đất nằm mười sáu người lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý mấy người khi, trong mắt rõ ràng nhiều một tia kiêng kị.

Vốn dĩ tưởng dễ như trở bàn tay sự tình, lại không nghĩ rằng khó với lên trời.

Nếu là ở bên ngoài có người cùng bọn họ nói," có người vì một cái viên Tích Cốc Đan, đã bị người tấu một đốn." Đánh chết bọn họ đều không tin, cố tình này còn chính là sự thật. Hiện tại hồi tưởng lên, còn không phải là một ngàn khối linh thạch sao? Lại không phải lấy không ra, làm gì muốn khấu khấu sưu sưu, ngược lại ăn đốn giáo huấn.

"Còn không phải là một ngàn khối trung phẩm linh thạch sao, ta ra."

"Con mẹ nó, ta muốn hai viên! Ta muốn ăn một viên, lưu một viên."

"Ta cũng muốn hai viên!"

"Uy, ngươi nhưng thật ra nói một câu nha, rốt cuộc bán hay không?"

"Ta thay đổi chủ ý, ta hiện tại không cần linh thạch, ta muốn các ngươi mỗi năm người một tổ, cho ta tiếp tục đào nơi này thông đạo." Thượng Quan Huyền Ý có loại cảm giác, Tiêu Lăng Hàn liền ở bên trong, nhưng là trước mắt đã không có lộ, nếu không có lộ, kia hắn liền đào một cái lộ ra tới.

"Dựa, có lầm hay không, ngươi cư nhiên muốn chúng ta đào động."

"Chính là, ta mới không đi đào, ta phía trước đào nửa ngày Ô Kim, nhưng đem ta mệt chết, trên tay đều đánh lên phao."

"Muốn đào chính ngươi đào, ta sẽ không đi đào, ta tình nguyện bị đói."

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, từ Ân Thiên Duệ cẳng chân thượng rút ra một phen hàn quang lẫm lẫm chủy thủ, hoảng đến trên mặt đất mọi người tâm đều đi theo co chặt một chút. Mọi người đều suy nghĩ, người này đột nhiên lấy một phen chủy thủ ra tới, hắn phải làm gì? Đại gia trong lòng có một tia dự cảm bất hảo, lẫn nhau nhìn thoáng qua, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được rõ ràng bất an.

Tái kiến Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi hướng bọn họ đi tới, đều theo bản năng mà sau này lui lui.

"Các ngươi nói, ta hiện tại nếu là dùng thanh chủy thủ này đâm thủng các ngươi đan điền, các ngươi sau khi rời khỏi đây sẽ như thế nào?" Thượng Quan Huyền Ý cầm chủy thủ quơ quơ, trong mắt hiện lên một tia hưng phấn.

Hắn cái này biểu tình, đem trên mặt đất mọi người xem kinh hồn táng đảm, hoàn toàn vô pháp tưởng tượng, nhìn hắn lịch sự văn nhã bề ngoài, nội bộ cư nhiên như vậy hung tàn.

Trong đó một người nuốt nước miếng một cái, gian nan nói: "Cái kia, đạo hữu, có chuyện hảo hảo nói, còn không phải là đào động sao, cái này ta lành nghề, ta hiện tại liền đi đào."

Còn lại người: "……" Vừa rồi là ai nói tình nguyện đói chết cũng không đào?

Có người đầu tiên, mặt sau người lục tục bò dậy, ở Thượng Quan Huyền Ý nơi đó lãnh một viên Tích Cốc Đan, liền bắt đầu bọn họ khổ bức đào động việc.

Tiêu Lăng Hàn đi tới đi tới, lộ liền không có, cái này làm cho hắn phi thường buồn bực, chẳng lẽ chính mình muốn quay trở lại? Nhưng quay trở lại đáy hồ mặt trên là mênh mông vô bờ sa mạc, xuất khẩu rõ ràng không có khả năng sẽ ở nơi đó.

Mà ở bên ngoài chờ một trăm nhiều người, thật lâu không có nhìn đến đi vào hai mươi người ra tới, cuối cùng là có người an không chịu nổi triều sơn trong động mặt đi đến, chờ tiến vào sơn động, mới phát hiện nơi này sớm đã đã không có ma khí.

Theo sau mọi người rốt cuộc an không chịu nổi, đều hướng trong sơn động tễ, khả nhân quá nhiều, đi vào tốc độ ngược lại chậm lại. Cuối cùng khởi điểm đi đầu Đường Niên Hoa cùng với còn lại ba gã dẫn đầu người không thể không ra mặt, trước tuyển 40 người đi vào, còn thừa một trăm nhiều người như cũ chờ đợi ở bên ngoài.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn buồn rầu khoảnh khắc, đột nhiên hắn vỗ vỗ chính mình đầu, hắn thật là bị lá che mắt. Rõ ràng nơi này có thể dùng ma khí, hắn có thể trực tiếp vận dụng ma khí khai ra một cái lộ.

Chờ hắn chuẩn bị dùng ma khí thời điểm, mới phát hiện ma khí tuy rằng nhưng dùng, nhưng là cũng không thích hợp dùng để đào thành động, này Ô Kim khoáng thạch, ma khí căn bản không làm gì được nó.

Bạch cao hứng một hồi, thần thức lại thăm không đến đế, cũng không biết chính mình ly bên ngoài rốt cuộc có bao xa khoảng cách. Này nếu là có cái mấy chục mấy trăm hơn 1000 mét khoảng cách, kia hắn không phải đến bị nhốt tại nơi đây sao?

Nhưng nếu là không đào động, kia chính mình chỉ sợ là mơ tưởng đi ra ngoài.

Rơi vào đường cùng, Tiêu Lăng Hàn đành phải lấy ra xẻng bắt đầu tiếp tục đào động.

Lại qua một ngày, ly đi ra ngoài chỉ còn lại có một ngày thời gian.

Hiện tại lưu tại bí cảnh mọi người đều có chút nôn nóng, bởi vì không có bất luận cái gì thu hoạch, rất nhiều người đều không cam lòng.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý bên này đào động nhưng không ngừng mười sáu người, bởi vì bọn họ không có đi ra ngoài duyên cớ, theo sau tiến vào những

người đó thấy bọn họ hành động, đều sôi nổi gia nhập đào động đội ngũ trung, chỉ hy vọng có thể đào ra cái thiên tài địa bảo.

Thấy vậy tình cảnh, Thượng Quan Huyền Ý cầm trong tay Tích Cốc Đan miễn phí cung cấp cho một chúng đào động người.

Tiêu Lăng Hàn đào đào liền nghe được vách tường đối diện có tiếng vang, hắn suy đoán hẳn là bên ngoài có người ở đào Ô Kim, như vậy xem ra chính mình hẳn là thực mau là có thể đi ra ngoài.

Nhưng nếu là bên ngoài người đào thông cái này động, nhìn thấy nơi này trống không một vật, chỉ có chính mình một người. Mà phía trước nơi này rõ ràng có ma khí, hiện tại lại một chút không dư thừa, kia chính mình khẳng định sẽ bị hoài nghi là Ma tộc. Nghĩ như vậy, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy hắn trước mắt tình cảnh phi thường không ổn.

"Leng keng leng keng" thanh âm không dứt bên tai, theo sau lại là "Ầm vang" một tiếng.

"Thông, thông, ta nơi này đào thông." Một kinh hỉ thanh âm vang lên.

"Thật sự đào thông."

"Mau, vào xem."

Theo sau chính là một đám người không khỏi phân trần hướng bên trong hướng, bởi vì mấy ngày nay mọi người đều không có rửa mặt, càng không có tắm rửa, thay quần áo duyên cớ, mọi người trên mặt trên người hoặc nhiều hoặc ít đều dính một ít bùn đất. Căn bản là thấy không rõ ai là ai, chỉ có thể mơ hồ từ quần áo nhan sắc mặt trên phân biệt.

Thượng Quan Huyền Ý cũng đi theo mọi người cùng nhau hướng trong đi, hắn cảm giác chính mình tâm đột nhiên nhảy phi thường mau. Hắn hy vọng Tiêu Lăng Hàn ở bên trong, nhưng lại lo lắng hắn ở bên trong, một lòng bất ổn, hoàn toàn không có cảm giác an toàn.

Đang lúc hắn khẩn trương đến không được khi, một bàn tay đột nhiên ngăn ở hắn trên eo, hắn đang muốn phát ra công kích khi, cả người đã bị mang vào một cái quen thuộc ôm ấp.

Ngẩng đầu thấy một trương quen thuộc lại tựa hoa miêu giống nhau khuôn mặt, đây là hắn ngày đêm tơ tưởng người, hắn rốt cuộc tìm được rồi người này.

"Hư, đừng nói chuyện." Tiêu Lăng Hàn bám vào Thượng Quan Huyền Ý bên tai nhỏ giọng nói.

Thật sâu hút một ngụm Thượng Quan Huyền Ý trên người hương vị, tuy rằng có bốn ngày không có tắm rửa, nhưng tiểu gia hỏa trên người như cũ là nhàn nhạt thanh hương vị, không tự giác làm hắn trầm mê. Tiêu Lăng Hàn ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý đi theo mọi người hướng trong đi. Hắn ở phát hiện đối diện có người ở không ngừng đào hố khi, hắn liền hoài nghi đối phương hắn là

không phải ở đào Ô Kim, cho nên hắn tìm một cái cõng quang địa phương, đào có thể cất chứa một người giấu kín địa phương, lẳng lặng chờ đợi.

Một đám người mừng rỡ như điên vào sơn động trung, kết quả mọi người tới đến giam giữ si địa phương, phát hiện nơi này trống không một vật. Mọi người trên mặt là nói không nên lời mất mát, còn có chút người không cam lòng, khắp nơi tìm lung tung.

Tiêu Lăng Hàn ở quyết định rời đi nơi này thời điểm, liền đem hắn tới khi động cấp ngăn chặn, cho nên một đám người không có phát hiện cái này trong sơn động cư nhiên còn có mặt khác lộ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 203

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 203 Huyền Thiên đại lục

【 100 vạn tới tay 】 canh một

Mắt thấy năm ngày thời gian liền phải tới rồi, mọi người cái gì đều không có tìm được, tuy rằng không cam lòng, rồi lại không thể không rời đi.

Bởi vì mọi người đều đồng tâm hiệp lực đào động duyên cớ, Ô Kim nhưng thật ra mỗi người đều có thể được đến hai trăm cân, muốn nhiều cũng có thể, chỉ cần ngươi không chê trọng. Đáng tiếc mọi người đều không có linh khí, muốn nhiều cũng mang không đi, Ô Kim cùng thiết giống nhau, diện tích không lớn, nhưng trọng lượng lại là thật đánh thật.

Chỉ có Tiêu Lăng Hàn ở người khác đều không chú ý thời điểm, trang một đống lớn tiến Long Ngọc không gian trung. Tuy rằng tại đây phương tiểu thế giới vô dụng, ai biết về sau có thể hay không dùng tới, phòng ngừa chu đáo luôn là lo trước khỏi hoạ.

Đương Tiêu Lăng Hàn nhìn đến trước mặt kia khối đại thạch đầu khi, lập tức có loại muốn hộc máu xúc động, hắn phía trước chính là bị truyền tống tới rồi này khối viết có "Hằng Sơn" hai chữ cục đá bên trong. Hắn sở dĩ sẽ biết, là bởi vì liền ở vừa rồi, hắn mở ra linh nhãn đảo qua này tảng đá khi, thấy một mảnh sa mạc. Chuyện này, hắn quyết định chôn ở đáy lòng, ai cũng không nói, nói ra khẳng định sẽ bị cười nhạo.

Một trận bạch quang hiện lên, mọi người lại trợn mắt khi, đã về tới giếng cạn bên giếng.

Mọi người nháy mắt cảm giác được linh khí tràn đầy toàn thân, loại cảm giác này không cần quá sảng, không nói hai lời đại gia trước đem Ô Kim thu vào trữ vật pháp bảo, lại đối chính mình thi triển mấy cái khư trần thuật, thanh khiết thuật. Rốt cuộc, một cái hai cái trước trước mặt xám mày tro bộ dáng, lại biến trở về phiêu dật xuất trần tuấn lãng bộ dáng.

Như cũ là phía trước cái kia quản sự, hắn đem một đám người mang ra Sở gia cấm địa.

Mọi người ở đây đều trầm xâm sắp tới đem được đến 100 vạn linh thạch vui sướng trung khi, có hai người thong dong bình tĩnh lẫn vào không đến hai trăm người đội ngũ trung.

Mọi người đem Ô Kim nộp lên sau, sôi nổi lãnh tới rồi tương ứng thù lao. Mọi người đều cảm thấy này Sở gia thật đúng là tài đại khí thô, hai trăm người, mỗi

người 100 vạn linh thạch, đó chính là hai cái trăm triệu trung phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn một hàng năm người ra Sở phủ sau, liền trực tiếp hồi bọn họ hiện tại cư trú sân.

Ân Thiên Thịnh liền sân đều không có tiến, liền trực tiếp đi cách vách lãnh ở nhà tiếp gởi nuôi ở nhà bọn họ Bạch Hổ.

Mà Mạc Vô Nhai lôi kéo Ân Thiên Duệ liền trực tiếp trở về phòng.

Một hồi đến sân, toàn bộ trong viện lập tức cũng chỉ thừa chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn Tiêu Lăng Hàn, bọn họ mấy ngày nay đều không có hảo hảo nói chuyện qua, không phải có bóng đèn, chính là hai người không có ở bên nhau.

"Ta……" Hai người đồng thời mở miệng.

"Ngươi nói trước!" Hai người lại lần nữa nói ra giống nhau nói.

Tiêu Lăng Hàn dứt khoát không nói, trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý lôi trở lại phòng, đóng cửa lại, mở ra trận pháp. Một loạt động tác, liền mạch lưu loát!

Theo sau Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến mép giường, sau đó khinh thân đè ở trên người hắn, si ngốc mà nhìn hắn mặt như quan ngọc tuấn nhan.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy bình tĩnh nhìn chằm chằm chính mình xem, mặt lập tức liền thiêu lên. "Sư huynh, ngươi có thể đừng như vậy nhìn chằm chằm ta xem sao?"

"Vì cái gì?"

"Ta, ta có điểm ngượng ngùng."

"Ngươi là thẹn thùng?"

"Ai nha, ngươi thật chán ghét, biết là được, làm gì muốn nói ra tới." Nói, Thượng Quan Huyền Ý dùng sức nhéo một chút Tiêu Lăng Hàn bên hông mềm thịt.

Tiêu Lăng Hàn thấp thấp cười lên tiếng, tiện đà nói: "Sư huynh thích xem ngươi mặt đỏ hồng bộ dáng, như là một cái hồng quả táo, giống như cắn một ngụm, nếm thử là cái gì hương vị." Tay phủng Thượng Quan Huyền Ý mặt, cúi đầu liền ở trên mặt hắn hôn một cái.

"Cái gì hương vị?"

"Thơm ngọt ngon miệng!"

"Ngươi xác định ngươi là đang nói ta mặt, không phải đang nói nướng thỏ hương vị?"

“Thơm ngọt ngon miệng như thế nào có thể hình dung nướng thỏ? Ta xem là ngươi thèm ăn đi?” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, có chút buồn cười nói.

“Ân, ta muốn ăn, sư huynh làm cho ta ăn, tốt không?” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, nói ăn, hắn một đôi mắt lập tức trở nên sáng lấp lánh.

“Muốn sư huynh cho ngươi làm ăn, ngươi có phải hay không nên khao một chút sư huynh đâu?” Tiêu Lăng Hàn nói, lòng bàn tay vuốt ve Thượng Quan Huyền Ý môi, ánh mắt tiệm thâm.

Thượng Quan Huyền Ý há mồm trực tiếp ngậm lấy Tiêu Lăng Hàn ở chính mình trên môi tác quái ngón tay, một bên liếm mút, một bên dùng hàm răng nhẹ nhàng gặm cắn, thực mau hắn liền cảm giác được có cái đồ vật chính chống lại chính mình hạ bụng chỗ.

Tiêu Lăng Hàn chỉ là tưởng trêu đùa một chút Thượng Quan Huyền Ý, không nghĩ tới hắn như vậy sẽ chơi, lập tức liền đem chính mình tà hỏa cấp làm ra tới. Hắn biết chính mình này lại là ở tự làm bậy, rõ ràng chịu không nổi trêu chọc người là chính hắn, cố tình mỗi lần nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý liền muốn đi khiêu khích một chút.

Thở hổn hển, Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nói giọng khàn khàn: “Huyền Ý, ngoan, mau buông miệng, sư huynh không đùa ngươi, sư huynh đi cho ngươi làm nướng thỏ.”

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt xẹt qua một tia giảo hoạt, nghe lời buông lỏng ra Tiêu Lăng Hàn ngón tay.

Ở hắn còn không có phản ứng lại đây, miệng đã bị ngăn chặn, Tiêu Lăng Hàn đoạt lấy hôn môi Thượng Quan Huyền Ý, thẳng đến đem hắn hôn đến thở không nổi mới buông ra hắn.

“Sư huynh cho ngươi làm nướng thỏ, ngoan ngoãn chờ.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền biến mất ở trong phòng.

Không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa xuất hiện ở trong phòng, lúc này, trên tay hắn cầm một con vừa mới nướng tốt con thỏ.

Một trận làm người thèm nhỏ dãi hương khí ập vào trước mặt, Thượng Quan Huyền Ý không tự giác nuốt nuốt nước miếng.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý này thèm ăn tiểu bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn tâm tình rất tốt, lấy ra một cái mâm đặt ở trên bàn, theo sau xé xuống một con thỏ chân đưa cho hắn.

Còn đưa cho hắn một ly nước trái cây, chính mình còn lại là đổ một chén rượu.

Nước trái cây tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn thân thủ làm, hắn vận dụng hiện đại nguyên lý luyện chế một cái một bậc pháp khí nước trái cây cơ, nơi này không có điện lực, cho nên khởi động tự nhiên là dùng linh thạch. Rượu cũng là chính

hắn ủ, không gian như vậy nhiều linh quả, tuy rằng thành thục chu kỳ đều tương đối trường, nhưng không gian có thời gian thêm thành, có chút niên đại đoản tự nhiên liền thành thục mau.

Có rượu, có thịt, có ái nhân, nhân sinh đủ rồi!

Nhưng mà, ngay sau đó Tiêu Lăng Hàn hảo tâm tình đã bị người phá hủy.

"Thịch thịch thịch" tiếng đập cửa vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý thấy thượng một khắc còn cùng hắn vui vẻ ra mặt Tiêu Lăng Hàn, ngay sau đó liền âm trầm một khuôn mặt, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

"Sư huynh, đừng không cao hứng, về sau chúng ta đơn độc ở bên nhau cơ hội có rất nhiều." Thượng Quan Huyền Ý nói, một cái môi thơm liền khắc ở Tiêu Lăng Hàn trên mặt.

Tiêu Lăng Hàn lập tức liền trở nên mặt mày hớn hở, duỗi tay ở Thượng Quan Huyền Ý trên mặt nhéo một chút.

"Ngươi nha, là cố ý đi? Bất quá ta thích." Tiêu Lăng Hàn chỉ vào chính mình bị Thượng Quan Huyền Ý thân đến dầu mỡ mặt, ngữ khí nói không nên lời sủng nịch.

Tiêu Lăng Hàn tắt đi trong phòng trận pháp, một trận gió đảo qua, cửa phòng đã bị mở ra.

Đứng ở cửa người đúng là Ân Thiên Thịnh, hắn bên người còn đứng một con uy phong lẫm lẫm Bạch Hổ.

Đây đúng là Ân Thiên Thịnh hoa 80 vạn trung phẩm linh thạch mua kia chỉ Thiên Quang Bạch Hổ, hiện tại nó trên người thương không sai biệt lắm hảo hơn phân nửa. Một đôi mắt hổ sáng ngời có thần, chính tò mò mà đánh giá Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn. Đặc biệt là hắn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý trong tay thịt khi, trong mắt nổi lên thèm nhỏ dãi chi sắc.

Nếu không phải Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tu vi so nó cao, phỏng chừng nó đã sớm nhào lên tới đoạt.

Ân Thiên Thịnh tự quen thuộc đi đến bên cạnh bàn, cầm lấy mâm trung thịt liền bắt đầu ăn lên.

"Tiêu sư đệ làm gì đó chính là ăn ngon." Hắn một bên ăn, còn một bên khen.

Mắt thấy Ân Thiên Thịnh gia hỏa này muốn tới đoan chính mình chén rượu, Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, chạy nhanh lại lấy ra một cái cái ly, vì hắn rót đầy một ly.

Ân Thiên Thịnh trong lòng tiểu nhân kỳ thật cười cong eo, liền biết Tiêu Lăng Hàn có thói ở sạch, trừ bỏ Thượng Quan Huyền Ý ai cũng mơ tưởng đụng tới hắn, hắn uống rượu chén rượu tự nhiên cũng là như thế.

Ở nhìn thấy trong phòng tình cảnh khi, Ân Thiên Thịnh liền biết chính mình tới không phải thời điểm, bất quá hắn da mặt dày, giống nhau hắn mặt là sẽ không hồng. Liền tính chính mình lại ngượng ngùng, nhiều nhất chính là bên tai sẽ hồng. Cố tình chính hắn lại là một cái đồ tham ăn, khó được có thể gặp được Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ăn cái gì, hắn tất nhiên là sẽ không bỏ qua.

Cái ly rượu cũng hương đến hắn thẳng nuốt nước miếng, tự nhiên là muốn nếm thử.

Vì làm Tiêu Lăng Hàn chủ động cho chính mình rót rượu, cho nên Ân Thiên Thịnh đành phải ra này hạ sách, giả ý muốn đi đoan hắn chén rượu. Hiển nhiên chính mình cách làm thực chính xác, giây tiếp theo hắn liền chủ động cho chính mình rót đầy một ly. Này thịt thỏ hương vị xác thật là không tồi, này ly trung rượu cũng thực hảo uống, tiểu mẫn một ngụm, đầy miệng rượu hương.

Nói chính mình có phải hay không quên mất cái gì? Quản hắn, ăn no lại tưởng.

Thiên Quang Bạch Hổ đứng ở cửa tưởng tiến lại không dám tiến, dẫn hắn lại đây người kia chỉ lo chính mình ăn uống, hoàn toàn đem nó cấp quên đi.

Ăn uống no đủ Ân Thiên Thịnh rốt cuộc nhớ tới chính mình giống như không phải một người tới, quay đầu lại liền thấy cửa chính đáng thương vô cùng nhìn chính mình Thiên Quang Bạch Hổ. Một phách trán, chính mình cái này đầu dưa thật sự không hảo sử, như thế nào liền đem nó cấp quên mất đâu?

Vẫy vẫy tay, ý bảo Thiên Quang Bạch Hổ tiến vào, nhưng lúc trước còn thực nghe lời Bạch Hổ, hiện tại như là không có xem hiểu chính mình thủ thế, như cũ vẫn không nhúc nhích mà đứng ở cửa.

Thiên Quang Bạch Hổ không phải không nghĩ tiến, mà là nó không dám, liền ở vừa rồi, nó thoáng nhìn xuyên bạch sắc quần áo nam tu, lạnh lùng quét chính mình liếc mắt một cái, ánh mắt kia, hù chết hổ, hổ không dám vào nhà.

"Di, như thế nào không nghe lời đâu?" Ân Thiên Thịnh kỳ quái nói.

Quay lại đầu khi, hắn mỉm cười mà nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, có chút thẹn thùng nói: "Cái kia, Tiêu sư đệ, ta có thể hay không phiền toái ngươi một sự kiện?"

"Nếu ngươi cũng biết là phiền toái, vậy đừng nói nữa." Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái, gia hỏa này đánh cái gì chủ ý đừng tưởng rằng hắn không biết. Vừa rồi hắn khẳng định đi Mạc Vô Nhai bên kia ăn bế môn canh, mới chạy đến phía chính mình tới, không cần đoán đều biết Mạc Vô Nhai tên kia khẳng định là cùng Ân Thiên Duệ hai người yêu tinh đánh nhau đi.

"A?" Ân Thiên Thịnh có điểm ngốc, hắn chính là như vậy vừa nói, không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn thật đúng là cảm thấy là phiền toái. Cái này nhưng làm thế nào mới tốt?

Tiêu Lăng Hàn thấy Ân Thiên Thịnh vẻ mặt buồn rầu bộ dáng, nghĩ đến gia hỏa này chính mình gieo nhân, kết quả cư nhiên muốn chính mình giúp hắn tiếp được cái kia quả, nào có như vậy tiện nghi sự.

Đầu óc vừa chuyển, hắn lập tức có chủ ý, "Ân sư huynh, ngươi có thể đem nó cùng nhau mang lên, dù sao có năm cái danh ngạch."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 204

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 204 Huyền Thiên đại lục

【 Bạch Hổ ủy khuất 】 canh hai

Chính mình hai người muốn độ hai người thế giới, bên người đi theo một con linh trí toàn bộ khai hỏa linh thú tính sao lại thế này? Tiêu Lăng Hàn mới sẽ không làm kẻ thứ ba cắm vào hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý bên trong, chẳng sợ kia đồ vật không phải người cũng không được. Huống chi nó hiện tại không phải, về sau chờ nó tu vi cao tự nhiên là có thể hóa hình, đến lúc đó nó còn không phải là hình người sao? Hắn mới sẽ không cho chính mình tìm một cái ẩn hình tình địch ở bên người.

Nếu Ân Thiên Thịnh tưởng ném nồi, không bằng khiến cho hắn đem nồi cấp mang lên, như vậy chẳng những sẽ không tai họa đến người khác, ngược lại tai họa đến chính hắn. Nghĩ đến Sở Mục Thần biết bọn họ sẽ mang lên một con linh thú lên đường, kia biểu tình nhất định thực xuất sắc, khóe miệng cũng không khỏi cong cong.

Thượng Quan Huyền Ý còn sợ hãi Tiêu Lăng Hàn đáp ứng Ân Thiên Thịnh cái này một cây gân đem kia chỉ Bạch Hổ lưu lại, hắn đều nghĩ kỹ rồi nếu là Tiêu Lăng Hàn muốn lưu lại Bạch Hổ, hắn sẽ cực lực thuyết phục Tiêu Lăng Hàn không cần lưu lại nó. Không nghĩ tới, Tiêu Lăng Hàn tưởng đều không có tưởng liền cự tuyệt, thậm chí đều không có làm Ân Thiên Thịnh nói ra.

Tâm tình cực hảo Thượng Quan Huyền Ý quay đầu liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn mỉm cười con ngươi, hai người nhìn nhau cười, nguyên lai hai người đều nghĩ đến một khối đi.

"Như vậy thật sự hảo sao? Tiền bối có thể hay không không cao hứng?" Ân Thiên Thịnh có chút lo lắng nói, mang theo Bạch Hổ cùng nhau lên đường, phía trước hắn cũng nghĩ tới, bất quá nghĩ đến Sở Mục Thần mẫu thân, hắn lại đánh mất cái này ý niệm.

"Như thế nào sẽ đâu? Nó tốt xấu cũng là tam cấp đỉnh linh thú, chiến lực nhưng không thể so các ngươi kém, có nó ở, còn có thể bảo hộ các ngươi an toàn. Huống chi tiền bối hiện tại lại không thể vận dụng linh khí, nó không phải còn có thể bảo hộ tiền bối sao?" Tiêu Lăng Hàn hướng dẫn từng bước nói.

Dư quang lại thấy tới cửa Bạch Hổ, cư nhiên đối chính mình phiên một cái đại bạch mắt, nếu không phải suy xét đến nó trên người có thương tích, hơn nữa nó rất có thể không lâu liền phải rời đi. Nếu là lại bị thương, bị Ân Thiên Thịnh coi

đây là lấy cớ, đem nó giữ lại, Tiêu Lăng Hàn thật đúng là tưởng đi lên tấu nó một đốn.

Ân Thiên Thịnh cảm thấy nếu Tiêu Lăng Hàn đều nói như vậy, nhất định là không thành vấn đề, vậy làm Bạch Hổ cùng bọn họ cùng nhau rời đi hảo.

Cho nên tới rồi buổi tối, Sở Mục Thần cùng Thẩm Thanh Thu tìm tới thời điểm, liếc mắt một cái liền nhìn đến một con Bạch Hổ nhắm mắt theo đuôi đi theo Ân Thiên Thịnh bên người.

Sở Mục Thần mãn đầu óc dấu chấm hỏi, như thế nào sẽ có chỉ Bạch Hổ đi theo nhà mình tức phụ nhi bên người?

"Thiên Thịnh, nó là?" Sở Mục Thần thử tính hỏi, ngàn vạn không cần là hắn tưởng như vậy.

"Nó là một con Thiên Quang Bạch Hổ, là ta ở nhà các ngươi đấu giá hội thượng mua tới. Mục Thần, ngươi xem hắn mao nhưng mềm mại, hơn nữa nó còn thực ngoan, nó tựa hồ có thể nghe hiểu lời nói của ta, chúng ta mang lên nó tốt không?" Ân Thiên Thịnh nói, còn nắm Sở Mục Thần tay, làm hắn cũng cảm thụ một chút Bạch Hổ mềm mại mao.

Sở Mục Thần đầy mặt hắc tuyến, đen nhánh như mực đôi mắt, gắt gao trừng mắt Bạch Hổ.

"Ngao ô ~~ ngao ô!" Bạch Hổ ủy khuất cực kỳ, nó phía trước bị hai cái tu vi so với chính mình cao nhân tu ghét bỏ còn chưa tính, hiện tại cái này tu vi không bằng chính mình nhân tu cũng ghét bỏ chính mình.

Thật là hổ lạc bình dương bị người khinh! Nếu không phải hắn ham chơi, vào nhầm người khác đánh nhau phong ba trung, không biết là ai xé rách một cái cái khe, nó trực tiếp bị cuốn tới rồi này phiến đại lục tới. Nó hiện tại hẳn là còn ở trong tộc hưởng thụ cha mẹ đầu uy đâu!

Bạch Hổ ủy khuất người khác không biết, nhưng là cái kia thật vất vả mới kích hoạt rồi duy nhất một trương phá giới phù tu sĩ, liền như vậy trơ mắt mà nhìn chính mình chạy trốn lộ, bị một con Bạch Hổ cấp chui đi vào, hắn mới thật là ủy khuất chết mất.

Bởi vì Huyền Thiên đại lục cùng Hoàng Cực đại lục không có yêu tu, cho nên rất nhiều người thấy Bạch Hổ cũng không biết nó kỳ thật là một con linh thú, chỉ cho rằng nó chỉ là vẫn luôn tầm thường yêu thú.

Thẩm Thanh Thu nhìn thấy Bạch Hổ quỳ rạp trên mặt đất, ánh mắt ủy khuất bộ dáng, tâm đều phải bị manh hóa.

Nàng trách cứ trừng mắt nhìn Sở Mục Thần liếc mắt một cái, làm hắn thu liễm một ít. "Nó chính là một con linh thú, Địa Thâm đại lục có rất nhiều yêu tu, bất quá giống Bạch Hổ như vậy cao đẳng huyết mạch yêu thú, linh thú đều sinh hoạt ở Thiên Lăng đại lục. Mà nó lại xuất hiện ở Huyền Thiên đại lục, Thiên

Thịnh có thể gặp được nó, là bọn họ duyên phận." Nói xong, Thẩm Thanh Thu còn tán thưởng mà nhìn thoáng qua Ân Thiên Thịnh, tràn đầy yêu thích, nhà mình con dâu vận khí cũng thật hảo.

Sở Mục Thần buồn bực đã chết, hắn này còn cái gì đều không có nói đi, mẫu thân liền trước hộ thượng.

Một bên đang ở uống trà Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người thấy như vậy một màn, đều không khỏi nở nụ cười. Xem ra biện pháp này thật đúng là không tồi, ít nhất Thẩm Thanh Thu nhất định sẽ đồng ý mang lên Bạch Hổ.

Đến nỗi sắc mặt đen nhánh Sở Mục Thần liền mặc kệ bọn họ sự, rốt cuộc đây là Ân Thiên Thịnh mang về tới linh thú, nên bọn họ gánh vác.

Sở Mục Thần cùng Thẩm Thanh Thu ở Tiêu Lăng Hàn bọn họ tiến vào bí cảnh trước mấy người liền thương lượng hảo, muốn xen lẫn trong bọn họ này đó đi Sở gia làm nhiệm vụ tu sĩ trung, lại tùy thời ra Sở phủ. Cho nên ở kia phía trước Tiêu Lăng Hàn liền cho hai người dịch dung đan, không nghĩ tới kế hoạch so trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi.

"Không biết tiền bối các ngươi tính toán khi nào rời đi?" Tiêu Lăng Hàn nhìn ngồi ở đối diện Thẩm Thanh Thu ra tiếng hỏi.

"Chúng ta chuẩn bị ngày mai liền đi, bởi vì phát động phá giới phù thời điểm sẽ khiến cho không gian dao động, tu vi cao người sẽ có điều phát hiện, cho nên còn muốn phiền toái các ngươi đưa chúng ta đoạn đường." Thẩm Thanh Thu nhìn thoáng qua trong sân mọi người, này mấy cái người trẻ tuổi cho dù là tới rồi thiên tài tụ tập Thiên Lăng đại lục, cũng sẽ nở rộ ra bọn họ lóa mắt quang mang. Năm đó chính mình là không có hùng tâm tráng chí, bằng không nhất định sẽ đi Thiên Lăng đại lục nhìn xem. Rốt cuộc nàng chính mình chính là hiếm thấy Phong linh căn, vẫn là thiên phẩm tư chất.

"Này không tính cái gì, chuyện nhỏ không tốn sức gì sự. Kia sáng mai chúng ta đi trước tiếp một cái nhiệm vụ, sau đó lại ở cửa thành hội hợp, tiền bối ngài xem như thế nào?" Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, nói như thế nói. Bọn họ nếu là vô duyên vô cớ mà ra khỏi thành, mặt sau Sở gia phát hiện Sở Mục Thần hai mẫu tử không thấy, khẳng định sẽ bị hoài nghi, rốt cuộc bọn họ là cùng nhau đến Thiên Lăng đại lục.

"Như thế rất tốt, vẫn là tiểu hữu suy xét chu đáo." Thẩm Thanh Thu gật gật đầu, nói như vậy liền tính Sở gia phát hiện bọn họ không thấy, cũng sẽ không liên lụy đến những người khác.

Trầm mặc một lát, Thẩm Thanh Thu tiện đà hỏi: "Vài vị tiểu hữu không suy xét cùng chúng ta cùng đi Địa Thâm đại lục sao?"

"Chúng ta chuẩn bị ở Huyền Thiên đại lục, lại đãi một đoạn thời gian."

“Ân, như vậy cũng hảo. Sự tình đã đã thương định, chúng ta đây ngày mai tái kiến.”

“Hảo, tiền bối đi thong thả!”

Thẩm Thanh Thu đứng dậy, nhìn Y Y không tha nhi tử, túm hắn liền đi ra ngoài. Bọn họ sở dĩ trời tối mới đến, chính là không nghĩ làm những người khác biết, nếu là lưu lại nơi này bị người có tâm phát hiện, kia không phải tự cấp vài vị tiểu hữu gây tai hoạ sao!

“Đừng nhìn, người đều đã đi rồi.” Ân Thiên Duệ đem trên bàn chén trà thu thập hảo, thấy nhà mình ca ca còn ngồi ở trong viện, si ngốc mà nhìn viện môn khẩu phương hướng, không có tức giận nói. Mắt thấy ngày mai liền phải rời đi, cũng không biết cùng chính mình cái này đệ đệ hảo hảo trò chuyện, ai! Thật là ca đại bất trung lưu a!

Long Ngọc không gian nội, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chính rúc vào cùng nhau, nhìn trong ao Thất Thải Liên, nghe nó phát ra u hương, chỉ cảm thấy cả người đều thần thanh khí sảng.

“Huyền Ý.”

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy Tiêu Lăng Hàn kêu chính mình, nghi hoặc mà ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

“Ta nhớ rõ lần đầu tiên gặp ngươi thời điểm, ngươi đã nói ngươi là Địa Thâm đại lục người, vậy ngươi có nghĩ tới khi nào trở về sao?” Tiêu Lăng Hàn một bên nói, một bên vươn tay đem đầu của hắn ấn xuống, làm hắn tiếp tục dựa vào chính mình trong lòng ngực, ngửa đầu nhiều mệt nha!

“Sư huynh muốn đi Địa Thâm đại lục sao?”

“Ngươi chừng nào thì tưởng trở về, ta khi nào đi. Chủ yếu là ta cảm thấy chúng ta hiện tại tu vi vẫn là quá thấp, ở Huyền Thiên đại lục đều đến bó tay bó chân, Địa Thâm đại lục cao thủ khẳng định càng nhiều. Chúng ta tốt nhất vẫn là đem thực lực lại hướng lên trên nhấc lên, đến lúc đó đi Địa Thâm đại lục cũng có tự bảo vệ mình cố gắng, ngươi cảm thấy đâu?”

“Ta nghe sư huynh.”

“Ngươi nha!”

Tiêu Lăng Hàn sủng nịch nhìn ngoan ngoãn giống chỉ mèo con một loại Thượng Quan Huyền Ý, khóe miệng hơi hơi giơ lên. Như vậy thảo hỉ Thượng Quan Huyền Ý chỉ có chính mình một người có thể nhìn thấy, nhịn không được ở hắn giữa mày rơi xuống một hôn.

Hôm sau sáng sớm

Tiêu Lăng Hàn một hàng năm người cộng thêm một con Bạch Hổ, ở Hiệp Hội Lính Đánh Thuê tiếp nhiệm vụ liền hướng Thiên Tinh Thành cửa thành bước vào.

Mấy người mới vừa đi ra khỏi thành môn, liền có một cái ăn mặc một thân màu xám bố y trung niên đại thúc tiến lên đây đến gần.

“Vài vị tiểu hữu là muốn đi Vân Vụ Sơn làm nhiệm vụ sao?”

Nhìn một vị xa lạ trung niên đại thúc ngăn cản chính mình đoàn người đường đi, Ân Thiên Thịnh mắt lạnh lẽo quét về phía người nọ. Hắn còn vội vã tìm Sở Mục Thần đâu, người này hạt cản cái gì lộ?

“Chúng ta có đi hay không làm nhiệm vụ quan ngươi chuyện gì? Tránh ra, đừng chặn đường, bằng không đã bị trách ta không khách khí.” Nói, Ân Thiên Thịnh còn cầm nắm tay, một bộ hắn nếu là còn dám ngăn đón lộ, chính mình liền phải đánh người tư thế.

“Tiểu hữu không vội cự tuyệt, ta cùng ta nhi tử vừa lúc muốn đi Vân Vụ Sơn, chúng ta đối Vân Vụ Sơn kia khu vực rất quen thuộc. Nếu là mang lên chúng ta, các ngươi tuyệt đối sẽ không có hại.” Trung niên đại thúc chưa từ bỏ ý định tiếp tục nói, khi nói chuyện còn chỉ chỉ bên kia chính giá một chiếc xe ngựa thanh niên.

Đại thúc nhìn Ân Thiên Thịnh cái này kẻ lỗ mãng, thật đúng là một chút ánh mắt đều không có. Không nhìn thấy hắn bên người còn lại bốn người, đều ở dùng xem kịch vui ánh mắt ở nhìn hắn sao?

Ân Thiên Thịnh đối đại thúc theo như lời quen thuộc Vân Vụ Sơn chút nào không dao động, đối đại thúc nhi tử càng là không có hứng thú.

Hắn cực kỳ không kiên nhẫn nói: “Ngươi người này có phiền hay không, đều nói đừng chặn đường, Vân Vụ Sơn bản đồ chúng ta mua, chúng ta không cần dẫn đường người.” Nói xong, còn thuận tay muốn đem đại thúc bát đến một bên đi.

Kết quả đại thúc theo hắn tay ngay tại chỗ ngồi ở trên mặt đất, run rẩy tay, chỉ vào Ân Thiên Thịnh.

Hắn tức muốn hộc máu nói: “Hảo a ngươi, ngươi cái này bất hiếu tử, liền ngươi lão tử đều dám đánh! Ta nhưng thật ra muốn cho những cái đó đi ngang qua các tu sĩ đều nhìn xem, nhìn xem ngươi cái này bất hiếu tử, có tức phụ nhi liền không cần lão cha, ta mệnh nha, như thế nào như vậy khổ a?”

Ân Thiên Thịnh vẻ mặt mộng bức, chính mình làm cái gì? Hắn cúi đầu nhìn chính mình vừa mới vươn đi tay, chính mình căn bản liền không có dùng sức a? Không phải, chính mình giống như còn không có đụng tới hắn đi? Còn có, ai lão tử? Cái gì bất hiếu tử? Giờ phút này Ân Thiên Thịnh đầu óc, hoàn toàn theo không kịp đại thúc thình lình xảy ra phù hoa kỹ thuật diễn.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 205

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 205 Huyền Thiên đại lục

【 ảnh hậu thượng thân, kỹ thuật diễn bạo lều 】 canh ba

Nhìn đến trước mắt tình thế đấu chuyển một màn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người nghẹn cười nghẹn bả vai không ngừng run rẩy, Tiêu Lăng Hàn cùng Mạc Vô Nhai nhưng thật ra còn banh được, chỉ là khóe miệng hơi hơi giơ lên.

Đại thúc này chuyên nghiệp ăn vạ thủ đoạn, làm một cây gân Ân Thiên Thịnh hoàn toàn chống đỡ không được.

Hắn quay đầu lại, nhìn thoáng qua đang xem trò hay Mạc Vô Nhai bốn người, ra tiếng hỏi: "Cửa thành có thể giết người sao?"

Mạc Vô Nhai nuốt nuốt nước miếng, cả kinh mở to mắt, có chút nói lắp hỏi: "Ngươi, ngươi muốn giết nàng?"

"Đúng vậy! Phiền đã chết, ta lại không quen biết hắn." Ân Thiên Thịnh gật gật đầu, đương nhiên đáp. Hắn luôn luôn đều là đầu óc chuyển bất quá, vậy dùng trong tay kiếm tới nói chuyện.

Ân Thiên Duệ: "……" Ai da, ta thân đại ca, ngươi sợ là muốn tạo phản, liền nhà mình bà bà đều dám giết.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Này Ân Thiên Thịnh sau khi trở về, sợ là phải bị Sở Mục Thần gia bạo!

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ân Thiên Thịnh này một cây gân còn có chuyện gì là hắn không dám làm?

Mạc Vô Nhai duỗi tay che che mặt, khóe miệng nhịn không được trừu trừu, chạy nhanh khuyên: "Đừng, đại ca, chúng ta là chính đạo tu sĩ, đừng động một chút liền nói sát nha giết. Có chuyện hảo hảo nói, nếu không chúng ta mang lên bọn họ phụ tử hai người?"

Ân Thiên Thịnh nhíu mày, bọn họ hôm nay là tính toán rời đi Huyền Thiên đại lục, nếu là mang lên hai cái người xa lạ phương tiện sao?

Thấy Ân Thiên Thịnh còn ở do dự, Mạc Vô Nhai tiếp tục nói: "Ngươi xem, chung quanh tu sĩ đều đối chúng ta chỉ chỉ trỏ trỏ, nếu không trước đem người mang lên, làm nàng tiếp tục gào đi xuống, phỏng chừng chúng ta đến bị mọi người đương hầu vây xem."

Ân Thiên Thịnh nhìn thoáng qua, chung quanh đi ngang qua người, nơi này vừa lúc là tiến vào Thiên Tinh Thành nhất định phải đi qua chi lộ. Người đi đường tất nhiên là có rất nhiều, lúc này mới một lát sau, đã có hai ba mươi cái vây xem người.

Đang lúc hắn tính toán gật đầu đáp ứng xuống dưới khoảnh khắc, một cái lỗi thời giọng nữ vang lên.

"Nguyên lai ngươi là cái dạng này người, liền chính mình thân sinh phụ thân đều không quan tâm. Mấy ngày hôm trước ngươi còn nói phải làm ta người thủ hộ, may mắn ta không có đáp ứng, bằng không gặp được nguy hiểm thời điểm, ngươi khẳng định sẽ bỏ ta với không màng."

Nữ tử nói vừa ra, quanh thân vang lên một mảnh nghị luận thanh.

"Liền hắn người như vậy, liền cấp Điền đan sư xách giày đều không xứng."

"Chính là, còn người thủ hộ, may mắn Điền đan sư không có đáp ứng!"

"Một cái bất trung bất nghĩa bất hiếu người, khó trách không chiếm được Điền đan sư ưu ái."

"Xem hắn lớn lên nhân mô cẩu dạng không nghĩ tới hắn là cái dạng này người."

"Thật đúng là không thể trông mặt mà bắt hình dong."

"Chính là, phía trước ta còn tưởng rằng này thúc là tìm tra người, không nghĩ tới cư nhiên là phụ thân hắn."

"……"

Ân Thiên Thịnh nghe thấy này quen thuộc thanh âm, quay đầu nhìn lại, này còn không phải là cái nào gọi là gì hinh cái gì nhi tử nữ nhân sao?

Chỉ thấy Điền Hinh Nhi hôm nay ăn mặc một thân màu thủy lam váy dài, bên hông hệ một cây màu lam dải lụa, có vẻ nàng vòng eo thon nhỏ bất kham nắm chặt; trên đầu Oa đọa búi tóc nghiêng cắm một cây chạm rỗng kim trâm, chuế điểm điểm Tử Ngọc, tua chiếu vào tóc đen thượng, có vẻ nàng tóc đen hắc lại trường; một đôi đại đại đôi mắt, mắt hàm xuân thủy thanh sóng đảo mắt, tiểu xảo cái mũi, môi anh đào, một trương mặt trái xoan, nhất tần nhất tiếu động nhân tâm hồn.

Tiêu Lăng Hàn vừa thấy Điền Hinh Nhi ở ngay lúc này xuất hiện, còn nói như vậy đổi trắng thay đen nói, lập tức cho nàng một cái quang vinh danh hiệu: Bạch liên hoa!

Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai cũng đều là nghe Ân Thiên Thịnh nói lên quá cái này gọi là Điền Hinh Nhi đan sư, không nghĩ tới, nàng cư nhiên là như thế này một người. Mạnh mẽ thu người không thành, hiện tại còn cố ý vặn vẹo sự thật.

Trên mặt đất ngồi đại thúc không vui, nàng cùng Ân Thiên Thịnh nói giỡn, có người khác chuyện gì, này nữ tu cũng quá không phải cái đồ vật, cư nhiên còn bôi nhọ người.

"Con dâu, ngươi nhưng tính ra, ngươi đến giúp lão nhân ta quản quản cái này bất hiếu tử. Ngày hôm qua hắn mới đi Sở gia kiếm lời 100 vạn trung phẩm linh thạch, một khối cũng chưa cấp lão nhân ta lưu lại. Xoay người liền đem linh thạch toàn bộ đều cho ngươi, các ngươi cũng không thể mặc kệ ta này tao lão nhân a." Đại thúc tiến lên bắt lấy Điền Hinh Nhi quần áo, đem dơ hề hề tay đặt ở nàng xinh đẹp trên váy, còn dùng sức cọ cọ.

Đại thúc cái này động tác, đem một bên Tiêu Lăng Hàn mấy người xem đến khóe miệng co giật, đại thúc diễn cũng thật nhiều, trong chốc lát một cái dạng, tùy cơ ứng biến năng lực chuẩn cmnr địa.

Điền Hinh Nhi bị trung niên đại thúc bất thình lình hành động, khiếp sợ đến nửa ngày đều hồi bất quá thần.

Vây xem mọi người: "……" Người mỹ thiện tâm Điền đan sư cư nhiên thành thân?

Thừa dịp Điền Hinh Nhi không có phản ứng lại đây, đại thúc dùng sức bôi đen nàng, "Con dâu, ngươi vừa rồi nói ngươi không đồng ý ta nhi tử làm ngươi người thủ hộ? Ngươi như thế nào có thể như vậy đâu? Ngày hôm qua ngươi mới cầm hắn 100 vạn linh thạch, hôm nay ngươi coi như làm không quen biết hắn, còn tưởng một chân đá văng hắn, ngươi như thế nào có thể bội tình bạc nghĩa đâu?" Đại thúc một bộ ngươi chính là cái phụ lòng người, ngươi lả lơi ong bướm, đầy mặt bi thương mà lên án Điền Hinh Nhi.

Điền Hinh Nhi tức giận đến toàn thân run rẩy, nàng còn chưa từng có bị người như vậy đối đãi quá, trong mắt lửa giận hừng hực thiêu đốt.

Đại thúc thấy tình thế không ổn, chạy nhanh trốn đến Mạc Vô Nhai phía sau, bởi vì Mạc Vô Nhai ly nàng tương đối gần. Tuy rằng Ân Thiên Thịnh cái kia đại ngốc tử ly đến càng gần, nhưng, không biết cái này đại ngốc tử ở không có nhận ra tình huống của nàng hạ, có thể hay không giúp nàng.

"Ngươi, ngươi……" Điền Hinh Nhi chỉ vào đại thúc, ngươi nửa ngày, không ngươi ra một câu hoàn chỉnh nói, thật sự là bị chọc tức không nhẹ.

"Con dâu, công công thực hảo, cảm ơn ngươi quan tâm. Bất quá bộ dáng của ngươi nhìn qua, không tốt lắm. Ngươi ánh mắt hảo dọa người, ngươi không phải là muốn giết ta, về sau liền không cần cho ta dưỡng lão đi?" Đại thúc có chút sợ hãi mà từ Mạc Vô Nhai phía sau dò ra một cái đầu tới, nhược nhược nói.

Đúng lúc này, một người ăn mặc một thân bạch y, lớn lên ôn tồn lễ độ nam tu, từ đám người phía sau đi ra. Hắn vài bước đi vào Điền Hinh Nhi bên cạnh, ôn tồn mềm giọng hỏi: "Hinh Nhi, đã xảy ra chuyện gì?"

"Niên Hoa ca." Điền Hinh Nhi thanh âm uyển chuyển, thấp thấp gọi một tiếng, nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn đám người phương hướng, nước mắt liền bắt đầu súc súc mà xuống.

Đường Niên Hoa theo nàng tầm mắt nhìn lại, đối diện đứng mấy người hắn đều không xa lạ, đúng là ở Sở gia cùng nhau đã làm nhiệm vụ tu sĩ.

Mà Tiêu Lăng Hàn bên kia có năm người, hơn nữa đều là nam tử, chỉ có một song nhi, lập tức liền có vẻ bọn họ không chỉ có ỷ thế hiếp người, còn hùng hổ doạ người.

Đường Niên Hoa trong mắt hàn quang chợt lóe lướt qua, hắn nhìn về phía Mạc Vô Nhai hỏi: "Mạc đạo hữu, không biết Hinh Nhi chính là nơi nào đắc tội các ngươi?"

Mạc Vô Nhai cũng muốn biết đây là tình huống như thế nào, hắn còn trầm xâm ở đại thúc xuất thần nhập hóa biểu diễn trung, như thế nào cái này kêu Đường Niên Hoa người lại đột nhiên nhảy ra tới?

Đại thúc không làm, rõ ràng trước xuất khẩu nói hươu nói vượn người là Điền Hinh Nhi, hiện tại nàng nói bất quá, liền bắt đầu trang đáng thương tranh thủ nam nhân đồng tình tâm.

"Ta đã biết, con dâu của ta chính là vì ngươi, mới vứt bỏ ta nhi tử đi? Các ngươi này đối cẩu nam nữ, không chỉ có lừa gạt ta nhi tử 100 vạn linh thạch, hiện tại, còn ở trước công chúng liền bắt đầu mặt mày đưa tình, câu kết làm bậy. Con dâu của ta ngày thường liền thích làm ra này phó kiểu xoa làm ra vẻ tư thái, chuyên môn lừa gạt ta nhi tử linh thạch, lừa đến ta nhi tử vì nàng sinh, vì nàng tử. Nàng thủ đoạn nhưng lợi hại, nàng nhập mạc chi tân đều có vài cái." Nói xong cuối cùng một câu, đại thúc tựa hồ mới biết được chính mình nói gì đó không nên nói, chạy nhanh duỗi tay đem miệng mình che lại.

Vây xem mọi người nghe xong đại thúc buổi nói chuyện, càng là đối với Điền Hinh Nhi chỉ chỉ trỏ trỏ.

"Không nghĩ tới bề ngoài nhìn qua thanh thuần khả nhân Điền đan sư, thế nhưng là loại người này."

"Ta đã sớm nói qua nàng không phải một cái thứ tốt."

"Đúng rồi, Hùng Bá dong binh đoàn Tằng Hùng cùng Long Bá dong binh đoàn Vưu Thế Long cũng là nàng nhập mạc chi tân đi!"

"Người khác ta không biết, nhưng này hai người khẳng định là, bởi vì nói tốt sinh tử chiến, chỉ vì Điền Hinh Nhi một câu, lập tức liền hủy bỏ, hai người còn đều đãi ở bên người nàng vì nàng đi theo làm tùy tùng."

"……"

Điền Hinh Nhi hiện tại là hối đã chết, không có việc gì chính mình làm gì muốn nhảy ra? Vốn dĩ nàng chỉ là muốn hảo hảo giáo huấn một chút cái kia không

biết điều Ân Thiên Thịnh, không nghĩ tới đốm lửa này nhanh như vậy liền đốt tới chính mình trên người.

Đường Niên Hoa hiện tại cũng cùng phía trước Điền Hinh Nhi giống nhau, tức giận đến cả người phát run, thái dương gân xanh bạo khởi.

Mắt thấy hắn đã lấy ra một phen cây quạt, Sở Mục Thần ở bên kia cũng đãi không được, lập tức xuống xe ngựa đi vào Tiêu Lăng Hàn mấy người bên người. Hắn pháp khí đồng dạng là cây quạt, tự nhiên là nhìn ra Đường Niên Hoa cây quạt không đơn giản, ít nhất là một phen một bậc Bảo Khí.

“Hảo a, các ngươi này đối cẩu nam nữ muốn giết ta, độc chiếm ta nhi tử 100 vạn linh thạch. Đáng thương ta một phàm nhân nha, muốn tu vi không có tu vi, hôm nay liền phải chết thảm ở các ngươi này đối gian phu dâm phụ trên tay.” Đại thúc cũng không phải là ăn chay, há mồm liền loạn rống.

Đường Niên Hoa cầm cây quạt tay nắm thật chặt, cái này hắn không biết chính mình có nên hay không động thủ. Hắn sắc mặt âm trầm như nước, nhìn Mạc Vô Nhai mấy người ánh mắt giống như tôi độc giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn đối này tỏ vẻ thực bất đắc dĩ, thần tiên đánh nhau, phàm nhân tao ương, bọn họ đây là gặp vạ lây!

Bất quá, Đường Niên Hoa người này nhìn qua là cái ôn nhuận như ngọc quân tử, thực tế còn lại là một cái âm hiểm tiểu nhân. Phía trước nghe xong Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật, Tiêu Lăng Hàn còn tính toán tìm cái thời gian gặp một lần người này, không nghĩ tới hiện tại người này chủ động đưa tới cửa tới. Nếu hắn như vậy thích bắt người đương dò đường thạch, đương pháo hôi! Khi nào cũng kêu hắn đương đương pháo hôi, thể hội một chút bị người khác hô tới gọi đi là cái gì tư vị.

“Hoa Nhi, đã xảy ra chuyện gì?”

Liền ở hai bên giằng co chi gian, một cái trung niên nam tử thanh âm truyền tiến vào.

Mọi người hướng tới nói chuyện người nhìn lại, chỉ thấy người đến là một người nam tử, hắn ăn mặc một thân màu xám pháp y, quần áo ngực trái mặt trên ấn có” Trận Pháp Sư Công Hội” năm cái màu đen tự. Hắn nhìn qua chỉ có 30 tới tuổi bộ dáng, bất quá rốt cuộc nhiều ít tuổi tạm thời còn chưa biết, Hóa Thần sơ kỳ tu vi.

“Phụ thân, ngài như thế nào tới?” Đường Niên Hoa nhìn đến người tới, chạy nhanh tiến lên cấp người tới hành một cái lễ.

Điền Hinh Nhi cũng đi lên trước, thanh thúy mà nói: “Hinh Nhi gặp qua đường bá bá.”

Sở Mục Thần tiến đến Tiêu Lăng Hàn bên người, nhỏ giọng đối hắn nói: “Người tới đúng là Đường Niên Hoa phụ thân, tên là Đường Kiến Bân, đồng

thời hắn vẫn là Trận Pháp Sư Công Hội một người trưởng lão.”

Đây là đánh nhi tử, tới lão tử? Nhưng bọn họ còn không có bắt đầu đánh cái kia kêu Đường Niên Hoa người, như thế nào liền tới rồi cái lão gia hỏa?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 206

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 206 Huyền Thiên đại lục

【 vào ta tâm 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn đang nghĩ ngợi tới lão già này có thể hay không không biết xấu hổ, dùng hắn Hóa Thần kỳ uy áp tới uy hiếp bọn họ mấy cái, đảo mắt liền nhìn đến Đường Kiến Bân cười ha hả mà triều bọn họ đã đi tới.

Bởi vì đại thúc là tránh ở Mạc Vô Nhai phía sau, cho nên Đường Kiến Bân trực tiếp nhìn một vòng mọi người, mở miệng nói: "Anh hùng xuất thiếu niên, vài vị tiểu hữu, đều là thanh niên tài tuấn, tiền đồ không thể hạn lượng, không biết con ta nhưng có chỗ nào đắc tội vài vị?"

Đường Kiến Bân mỉm cười nhìn mấy người, không có một chút Hóa Thần kỳ tiền bối cái giá, có vẻ hắn ôn hòa có lễ.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn ra cái này Đường Kiến Bân là cái tiếu diện hổ, khó trách Đường Niên Hoa sẽ là người như vậy, nguyên lai là thượng bất chính hạ tắc loạn.

"Tiền bối khách khí, kỳ thật ngài tới hỏi chúng ta, chúng ta cũng là vẻ mặt ngốc. Bất quá ta từ đầu chí cuối đều ở đây, nghe xong cái đại giai, sự tình đại giai là vị kia Điền đan sư bội tình bạc nghĩa, còn lừa đại thúc nhi tử linh thạch. Ở đây tất cả mọi người có thể làm chứng, ta vừa rồi lời nói tuyệt không nửa câu hư ngôn." Mạc Vô Nhai nghiêm túc nói, nói xong hắn nhìn thoáng qua ở đây sở hữu vây xem mọi người.

Đường Kiến Bân nghe xong Mạc Vô Nhai nói, mày gắt gao nhăn lại, sắc mặt tuy rằng chưa biến, nhưng tươi cười đã mau duy trì không được.

"Không có, ta không có lừa hắn linh thạch, ta căn bản là không quen biết hắn." Điền Hinh Nhi lúc này ủy khuất nói, có Hóa Thần kỳ tiền bối vì nàng chống lưng, nàng hiện tại lại mãn huyết sống lại.

"Điền đan sư, tuy rằng chúng ta không có gặp qua vài lần, nhưng ngươi cũng không thể trợn tròn mắt nói dối. Ngươi dám nói ngươi phía trước không có lấy quá vị sư huynh này linh thạch, ngươi dám nói ngươi phía trước ở luyện đan sư cửa không có chủ động ngăn lại quá hắn."

Mạc Vô Nhai nhẫn nữ nhân này thật lâu, hắn cùng Ân Thiên Thịnh ngày đầu tiên đi giác đấu trường tỷ thí, lúc ấy thắng linh thạch đã bị nữ nhân này mang theo hai cái người theo đuổi cấp đoạt đi. Bởi vì sợ bị Tiêu Lăng Hàn bọn họ chê cười, chuyện này bọn họ hai người ăn ý ai cũng không có nói ra.

Nghe vậy, Đường Kiến Bân nhìn về phía Điền Hinh Nhi, Điền Hinh Nhi chỉ cảm thấy áp lực sơn đại, có nghĩ thầm phủ nhận, nhưng Mạc Vô Nhai nói giống như xác thật là sự thật.

Nàng tái nhợt khuôn mặt nhỏ, hai mắt đẫm lệ mông lung bộ dáng, nam tu nhìn đến nàng cái dạng này, đều tưởng tiến lên che chở nàng một phen.

Mạc Vô Nhai cảm giác được Điền Hinh Nhi tầm mắt, kéo qua một bên là Ân Thiên Duệ, ngữ khí lạnh như băng nói: "Ngươi đừng làm ra này phiên kiểu xoa làm ra vẻ tư thái, ta là có đạo lữ người, là sẽ không thích ngươi, cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc."

Vừa rồi còn treo ở đôi mắt thượng muốn rớt không xong nước mắt, bởi vì Mạc Vô Nhai một câu, chung quy là lăn ra tới, mỹ nhân khóc lên tự nhiên là cảnh đẹp ý vui.

"Tiền bối, ngài cũng thấy được đi, chúng ta cái gì đều không có đối nàng làm, nàng liền khóc lừa gạt chúng ta. Phía trước nàng thấy Đường đạo hữu tới, cũng là một cái kính khóc, nhưng chúng ta không có bất luận cái gì một người khi dễ nàng nha!" Mạc Vô Nhai nhìn thấy Điền Hinh Nhi bộ dáng, lập tức hướng Đường Kiến Bân nói.

"Hinh Nhi chất nữ, ngươi cầm tới người khác nhiều ít linh thạch, hiện tại liền còn trở về." Đường Kiến Bân dùng chân thật đáng tin miệng lưỡi nói.

Nghe xong Đường Kiến Bân nói, Điền Hinh Nhi cắn môi, không cam lòng giao ra một cái không gian giới tử.

Ân Thiên Thịnh một phen đoạt lấy tới, thần thức đảo qua, không vui hỏi: "Nói tốt 100 vạn đâu?"

"Ta từ ngươi nơi đó lấy tổng cộng chính là nhiều như vậy, ngươi không cần khinh người quá đáng." Điền Hinh Nhi thẹn quá thành giận, giận dữ hét.

"Ngày hôm qua vãn……"

Ân Thiên Thịnh nói còn không có nói xong, Đường Niên Hoa lập tức nói: "Hinh Nhi cho hắn."

Ân Thiên Thịnh: "……" Ta chỉ là tưởng nói tối hôm qua ăn con thỏ thịt hảo hảo ăn, ta hiện tại có điểm muốn ăn.

May mắn Đường Niên Hoa không thuật đọc tâm, nếu là hắn biết Ân Thiên Thịnh giờ phút này trong lòng tưởng chính là cái gì, phỏng chừng sẽ bị tức giận đến hộc máu. Điền Hinh Nhi tối hôm qua là cùng hắn ở bên nhau, Đường Niên Hoa sợ Ân Thiên Thịnh lại nói hươu nói vượn đi xuống, Điền Hinh Nhi nên nói ra tối hôm qua bọn họ ở bên nhau sự tình.

Cuối cùng Điền Hinh Nhi không cam lòng mà cho Ân Thiên Thịnh 100 vạn linh thạch chấm dứt việc này, nhưng có quan hệ Điền Hinh Nhi các loại bát quái ở Thiên Tinh Thành truyền ồn ào huyên náo.

Ân Thiên Thịnh nhìn đi theo bọn họ bên cạnh đại thúc thượng phía trước một chiếc xe ngựa, hắn quay đầu nhìn Tiêu Lăng Hàn, khó hiểu hỏi: "Tiêu sư đệ, thật sự muốn bọn họ cùng chúng ta cùng đi Vân Vụ Sơn sao?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, tiếp tục hướng phía trước đi.

"Các ngươi như thế nào đều đi rồi? Chúng ta không đợi Mục Thần bọn họ sao?"

Ân Thiên Thịnh nhìn một cái hai cái đều hướng phía trước mặt đi, hoàn toàn không có dừng lại tính toán. Bọn họ lại đi đi xuống, đứng ở cửa thành cái kia vị trí liền nhìn không tới, tối hôm qua không phải cùng Sở Mục Thần bọn họ ước hảo ở cửa thành thấy sao?

"Nga, bọn họ ở phía trước." Tiêu Lăng Hàn cầm chỉ chỉ phía trước phương hướng.

"Phía trước nơi nào? Xa sao?" Ân Thiên Thịnh nhìn nhìn, hoàn toàn không có nhìn đến phía trước có Sở Mục Thần cùng hắn mẫu thân thân ảnh.

"Không xa."

Ân Thiên Thịnh: "……" Không xa là có bao xa?

"Tiêu đại ca, chúng ta muốn hay không ngự kiếm phi hành? Như vậy đi đường phỏng chừng đến muốn hai ngày mới có thể đến Vân Vụ Sơn." Ân Thiên Duệ một chút đều không nghĩ đi đường, mới ở Sở gia bí cảnh đã trải qua làm phàm nhân cảm giác, hiện tại hắn tưởng hảo hảo thể nghiệm một phen làm tu sĩ cảm giác.

"Không vội, có" bằng hữu" còn không có đuổi kịp." Tiêu Lăng Hàn kéo qua Thượng Quan Huyền Ý tay, cùng hắn vai sát vai đi ở đường nhỏ thượng, cảm giác này làm hắn có chút say mê.

"A? Còn sẽ có người nào?" Ân Thiên Duệ hoàn toàn bị làm mông.

"Tự nhiên là ở chúng ta trên người lưu lại thần thức ấn ký người." Thượng Quan Huyền Ý hảo tâm tình nói, cùng Tiêu Lăng Hàn như vậy đi cùng một chỗ, là hắn chưa bao giờ từng có tâm an, lòng bàn tay truyền đến độ ấm vẫn luôn ấm tới rồi hắn trong lòng.

Có người bồi cảm giác là như thế mỹ diệu, làm người quyến luyến, lại làm người tham luyến, đây là một loại chưa bao giờ từng có sung sướng cảm, là hắn kiếp trước chưa bao giờ thể nghiệm quá cảm giác. Tiêu Đại Ma Vương là hắn Thượng Quan Huyền Ý tâm linh ký thác, cũng là hắn kiếp này cảng. Kiếp trước hắn một người cô độc tu luyện, cùng với những cái đó bị đuổi giết nhật tử, tựa hồ đã cách hắn rất xa rất xa…….

"Nhưng vào ngươi mắt?" Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn nghiêng đầu nhìn chằm chằm chính mình, Tiêu Lăng Hàn bám vào hắn bên tai nhẹ giọng hỏi.

"Không chỉ có vào ta mắt, còn vào ta tâm."

“Ngươi cái này trả lời, thâm lòng ta.”

Hai người chi gian ái muội không khí, giây tiếp theo đã bị người phá hủy.

“Huyền Ý, ngươi vừa rồi nói có người ở chúng ta trên người để lại thần thức ấn ký? Là cái kia tên là Đường Kiến Bân Hóa Thần kỳ tu sĩ lưu sao?” Ân Thiên Duệ vài bước tiến lên, cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng đi.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt đen kịt, quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Mạc Vô Nhai, gia hỏa này có chuyện như vậy? Chính mình tức phụ nhi đều xem không được, thế nhưng thả ra khi bọn hắn bóng đèn.

Mạc Vô Nhai bị trừng không thể hiểu được, hắn nào biết đâu rằng Tiêu Lăng Hàn tùy thời tùy chỗ đều ở cùng Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện yêu đương, hắn tức phụ nhi Ân Thiên Duệ đi phá hủy nhân gia hai người yêu đương không khí. Không hiểu ra sao hắn nghiêng đầu nhìn nhìn chính nhìn đông nhìn tây Ân Thiên Thịnh, thấy gia hỏa này cùng bọn họ tư duy căn bản không ở một cấp bậc, hắn đành phải nhìn lại Tiêu Lăng Hàn, ánh mắt dò hỏi hắn chuyện gì.

Tiêu Lăng Hàn không dấu vết liếc mắt một cái Ân Thiên Duệ, kia ý tứ lại rõ ràng bất quá, đem ngươi người mang đi.

Mấy người cứ như vậy nói nói cười cười, bất tri bất giác mà đi rồi hai cái canh giờ.

Ân Thiên Thịnh rốt cuộc là an nại không được đi đến Tiêu Lăng Hàn bên người, “Tiêu sư đệ, ngươi nói Mục Thần ở phía trước, nhưng chúng ta đều đi rồi hai cái canh giờ, vẫn là không thấy được người.”

“Phía trước còn không phải là sao?” Tiêu Lăng Hàn như cũ cùng lúc trước giống nhau nâng lên cằm điểm điểm phía trước.

Ân Thiên Thịnh theo hắn sở chỉ phương hướng nhìn lại, nhìn đến chính là cái kia đại thúc cùng con của hắn, nào có Sở Mục Thần thân ảnh. Quay đầu lại có chút hồ nghi nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, “Tiêu sư đệ, ngươi thật sự không có gạt ta?”

“Ngươi hỏi một chút những người khác, ta lừa ngươi không có!” Tiêu Lăng Hàn tức giận nói.

Ân Thiên Thịnh nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai cùng với chính mình tiểu đệ, thấy bọn họ mỗi người đều ở gật đầu. Bỗng nhiên một đạo linh quang hiện lên, đáng tiếc mau hắn không có bắt lấy.

“Tới.” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nói, bất quá hắn đi tới bước chân cũng không có dừng lại ý tứ.

“A? Cái gì tới? Là Mục Thần bọn họ tới sao? Thật tốt quá!” Ân Thiên Thịnh vẻ mặt kinh hỉ hỏi, trên mặt cũng lộ ra một nụ cười rạng rỡ, rốt cuộc lại có thể nhìn thấy Sở Mục Thần, cả đêm không gặp, quái tưởng hắn.

"Giết ngươi nhân tới!" Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại, đối với Ân Thiên Thịnh lộ ra một cái tà mị mỉm cười.

Ân Thiên Thịnh hung hăng đánh một cái giật mình, hắn còn nhớ rõ thượng một lần Tiêu Lăng Hàn như vậy cười thời điểm, đi Thái Huyền Tông di chỉ những người khác toàn đã chết. Hắn nhưng chính mắt nhìn thấy một trận sương đen thổi qua, những người đó liền cặn bã đều không dư thừa, không biết lần này là ai lại muốn tao ương.

Không trong chốc lát, một chiếc phi thuyền từ Tiêu Lăng Hàn mấy người đỉnh đầu bay qua.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên đình chỉ bước chân, đối với mọi người nói: "Đi mệt, chúng ta vẫn là trước nghỉ ngơi một chút, thuận tiện lại lộng điểm thức ăn."

Một hàng giấu ở chỗ tối người, mắt thấy Tiêu Lăng Hàn mấy người lập tức muốn đi vào trận pháp. Nhưng, bọn họ lại ở mấu chốt nhất thời khắc, cư nhiên ngừng lại. Kia người đi đường mắt trông mong nhìn Tiêu Lăng Hàn mấy người, không coi ai ra gì bắt đầu nướng đồ vật ăn.

Tiêu Lăng Hàn thần thức quan sát đến đoàn người biểu tình cảm thấy thật là thú vị, không cấm khẽ cười một tiếng. Hóa Thần kỳ Đường Kiến Bân cũng không có ở trong đó, hắn hẳn là đi đem phụ cận người đều đuổi đi. Miễn cho bị người thấy nói bọn họ Trận Pháp Sư Công Hội người lung tung giết người, rốt cuộc này những chính phái thế lực nhất để ý thanh danh.

"Tiêu đại ca đang cười cái gì?" Ân Thiên Duệ có khuỷu tay chạm chạm Thượng Quan Huyền Ý, nhìn một bên một mình ở nơi đó bật cười Tiêu Lăng Hàn.

"Sư huynh đang cười mấy cái ngốc tử." Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng thấy được kia người đi đường trên mặt xuất sắc ngoạn mục biểu tình, hắn cũng cười một tiếng.

Liền ở bọn họ nướng BBQ phải làm hảo khoảnh khắc, Tiêu Lăng Hàn thần thức quan sát đến Đường Kiến Bân đã đã trở lại.

"Một cái Kim Đan trung kỳ, hai cái Kim Đan hậu kỳ, hai cái Nguyên Anh sơ kỳ, một cái Hóa Thần sơ kỳ. Kim Đan trung kỳ tu sĩ giao cho Sở sư huynh, hai cái Kim Đan hậu kỳ tu sĩ Mạc sư huynh cùng Thiên Duệ một người một cái, Ân sư huynh cùng Huyền Ý một người đối phó một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, Hóa Thần kỳ Đường Kiến Bân dạy cho ta. Bạch Hổ bảo hộ Thẩm tiền bối, Huyền Ý mau chóng đem đối thủ của ngươi giết, đi giúp Ân sư huynh." Tiêu Lăng Hàn thừa dịp Đường Kiến Bân thần thức không có hướng bọn họ bên này quét tới khoảnh khắc, nhanh chóng mà an bài.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 207

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 207 Huyền Thiên đại lục

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói Sở Mục Thần cũng ở bọn họ nơi này, Mạc Vô Nhai không cấm mở to mắt. Cái kia đại thúc nhi tử cư nhiên chính là Sở Mục Thần, kia đại thúc nên không phải là Sở Mục Thần mẫu thân đi?

Nghĩ đến chính mình lúc trước nhìn thấy tiền bối khi thái độ, hắn có loại muốn tìm cái khe đất chui vào đi xúc động. Đặc biệt là hắn còn cố ý hỏi Mạc Vô Nhai cửa thành có thể hay không giết người, Ân Thiên Thịnh nghĩ vậy chút, không cấm sắc mặt đại biến, nhìn về phía sở mẫu ánh mắt trở nên thấp thỏm bất an lên.

Làm như đã nhận ra Ân Thiên Thịnh ánh mắt, Thẩm Thanh Thu đối với hắn cười cười, như cũ là đại thúc khuôn mặt, nhìn qua hòa ái dễ gần.

Nhưng Ân Thiên Thịnh lại một chút đều cười không nổi, hắn xin giúp đỡ nhìn về phía Sở Mục Thần, kết quả nhìn đến một trương xa lạ mặt.

"Đừng suy nghĩ vớ vẩn, trong chốc lát ngươi nhưng phải cẩn thận điểm, ngươi đối phó chính là Nguyên Anh kỳ tu sĩ." Sở Mục Thần cười nói, duỗi tay muốn đi sờ Ân Thiên Thịnh đầu, lại bị hắn né tránh.

"Đừng, đừng dùng gương mặt này sờ ta, ta cảm thấy biệt nữu cực kỳ. Đối phó Nguyên Anh kỳ tu sĩ, ta rất có kinh nghiệm, yên tâm đi! Ngươi cũng muốn cẩn thận." Ân Thiên Thịnh bên tai đỏ hồng, có chút không được tự nhiên nói.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai hợp tác, nhanh chóng bố trí một cái tứ cấp phòng ngự trận, đem Thẩm Thanh Thu cùng Bạch Hổ vây quanh ở trận pháp bên trong.

"Thẩm tiền bối, chờ lát nữa ngài liền đãi ở trận pháp, Bạch Hổ sẽ hộ ngươi chu toàn." Tiêu Lăng Hàn đối với biểu tình không có chút nào biến hóa Thẩm Thanh Thu nói.

"Đa tạ, các ngươi có tâm, các ngươi chính mình cũng muốn chú ý an toàn." Nói, Thẩm Thanh Thu từ không gian giới tử lấy ra một khối ngọc bài đưa cho Tiêu Lăng Hàn. "Nơi này có một khối Hóa Thần hậu kỳ công kích ngọc bài, đợi chút ngươi nếu là đánh không lại, liền dùng cái này."

Công kích ngọc bài vẫn là Sở Mục Thần từ Sở Mục Yên không gian giới tử thuận tới, không nghĩ tới Sở gia đại bá cư nhiên như vậy yêu quý Sở Vũ Ngạn kia vài vị con vợ cả con cái, bọn họ mỗi người trên người đều có Hóa Thần kỳ ngọc bài.

Trước khi đi, Sở Mục Thần chính là hảo hảo thu quát một chút Sở phủ, phàm là những cái đó tu vi không có đạt tới Hóa Thần kỳ người, đều bị hắn thăm. Sở Vũ Ngạn con vợ cả con cái đều phi thường giàu có, không chỉ có có Hóa Thần kỳ công kích ngọc bài, còn có Luyện Hư kỳ công kích ngọc bài. Thật sự là con vợ cả cùng con vợ lẽ đãi ngộ hoàn toàn bất đồng, hắn đồng dạng là Sở lão gia tử tôn tử, đừng nói công kích ngọc bài, ngay cả thần thức dấu vết đều chưa từng lưu một cái ở trên người hắn.

Bất quá, Sở gia nhất giàu có phải kể tới hắn cái kia vô lương phụ thân Sở Vũ Ngạn, Sở Vũ Ngạn không gian giới tử đồ vật thiếu chút nữa liền lóe mù hắn mắt. Bất quá, Sở Mục Thần suy đoán những cái đó hẳn là chờ đến cuối tháng, hết thảy muốn nộp lên cấp Sở gia những cái đó lão bất tử dùng. Hiện tại tất cả đều tiện nghi hắn, hắn nhưng một chút áy náy cảm đều không có, ngược lại còn có điểm vui sướng khi người gặp họa.

Cũng không biết Sở gia những người đó ở biết Sở Vũ Ngạn không thể đúng hạn cho bọn hắn tu luyện tài nguyên sau, bọn họ sẽ như thế nào đối đãi Sở Vũ Ngạn, bất quá này đó đều không liên quan chuyện của hắn.

"Đa tạ tiền bối!" Tiêu Lăng Hàn trịnh trọng hướng Thẩm Thanh Thu nói lời cảm tạ, rốt cuộc có này khối ngọc bài, hắn lại nhiều một cái bảo mệnh át chủ bài. Hiện tại trong tay hắn có một khối sư tôn cấp Độ Kiếp kỳ công kích ngọc bài; Hoàng San San nơi đó được đến Luyện Hư kỳ công kích ngọc bài, bất quá này khối Luyện Hư kỳ ngọc bài chỉ còn lại có một lần công kích, có hai lần đều bị Hoàng San San dùng hết.

"Hẳn là ta ngượng ngùng, hôm nay cái này tai hoạ có thể nói là ta cho các ngươi mang đến."

"Tiền bối nhiều lo lắng, kỳ thật liền tính tiền bối hôm nay không có kia vừa ra biểu diễn, chúng ta hẳn là cũng sẽ cùng Đường Kiến Bân đối thượng." Tiêu Lăng Hàn không sao cả nói, buổi sáng Thẩm Thanh Thu ở cửa thành suất diễn sung túc, làm Tiêu Lăng Hàn đại đại qua một phen nghiện. So với hắn ở điểm TV mặt trên xem còn tới chân thật, rốt cuộc đều là chân thật biểu diễn, không phải biểu diễn, biểu diễn chỉ có Thẩm Thanh Thu một người, những người khác là chân thật biểu hiện.

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên đứng lên, bởi vì hắn cái này động tác còn lại mấy người đều cảnh giác lên.

"Tới, đại gia phải cẩn thận, bảo mệnh quan trọng, đánh không lại tốt nhất là kéo dài thời gian." Hắn không yên tâm lại lần nữa dặn dò mấy người.

Thượng Quan Huyền Ý mấy người đồng thời gật đầu, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nhìn về phía ghé vào một bên Bạch Hổ, Bạch Hổ lại đối với hắn trợn trắng mắt, bất quá rốt cuộc còn điểm điểm nó đầu to.

【 sư huynh cẩn thận! 】 Thượng Quan Huyền Ý thấy Đường Kiến Bân đã xuất hiện ở bọn họ cách đó không xa, đối với Tiêu Lăng Hàn truyền âm.

Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn hắn một cái, 【 ngươi cũng muốn cẩn thận, làm hết sức, đừng cậy mạnh, đừng bị thương. 】

"Các vị tiểu hữu chúng ta thật là có duyên, không nghĩ tới buổi sáng mới gặp mặt, hiện tại lại tại nơi đây xảo ngộ." Đường Kiến Bân hơi hơi mỉm cười, hướng về đối diện chính cảnh giác bọn họ một đám tiểu bối, xuân phong ấm áp nói.

"Đường tiền bối, tương phùng tức là có duyên, chúng ta đang ở làm thịt nướng, không biết tiền bối nhưng có hứng thú cùng chúng ta cùng nhau cộng tiến cơm trưa." Mạc Vô Nhai đứng dậy, đối với Đường Kiến Bân đầu tiên là làm thi lễ, ngay sau đó ra tiếng mời nói.

Sở dĩ Mạc Vô Nhai đứng ra nói chuyện, là tưởng cấp địch nhân ảo giác, làm những người đó cho rằng mấy người bọn họ là từ hắn định đoạt, như vậy người khác căn bản liền sẽ không chú ý tới Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

"Thịt nướng liền không cần, kỳ thật ta đối với các ngươi mệnh càng cảm thấy hứng thú." Đường Kiến Bân từ trên xuống dưới đánh giá mấy người vài biến, càng xem càng là vừa lòng.

"Tiền bối là muốn giết ta chờ? Nhưng, chúng ta giống như vẫn chưa đắc tội quá tiền bối, huống chi tiền bối chính là Trận Pháp Sư Công Hội tân tiến trưởng lão." Mạc Vô Nhai tưởng nói, ngươi này tân tiến trưởng lão không yêu quý chính mình lông chim, này hảo không dung được đến trưởng lão vị trí sợ là muốn đổi chủ.

"Các vị tiểu hữu, xem ở các ngươi mấy cái thiên phú đều không tồi, còn đều là hậu bối phân thượng, ta cũng không làm khó các ngươi, chỉ cần các ngươi nguyện ý nhận ta nhi tử là chủ, thề về sau nguyện trung thành hắn. Vậy các ngươi hôm nay mới có thể bình yên vô sự rời đi nơi này, nếu không…… Hừ hừ." Đường Kiến Bân lời này nói đương nhiên, có thể nguyện trung thành con của hắn là đối phương vinh hạnh, nói xong lời nói hắn còn triều chính mình nhi tử Đường Niên Hoa nhìn thoáng qua.

Mọi người: "……" Hảo hậu da mặt!

Đường Niên Hoa ngầm hiểu, lập tức tiến lên hai bước, đối với Mạc Vô Nhai đoàn người nói: "Ta xem vài vị đều là thanh niên tài tuấn, tin tưởng về sau thành tựu tất nhiên sẽ không thấp. Chỉ cần các ngươi nguyện trung thành với ta, về sau phàm là ta có đồ vật, tuyệt đối sẽ không thiếu các ngươi phân."

"Ngươi là khi nào bắt đầu đánh chúng ta chủ ý?" Ân Thiên Duệ tò mò hỏi.

"Thật không dám giấu giếm, lần đầu tiên thấy vài vị liền cảm thấy vài vị khí vũ bất phàm, sau lại trải qua đối với các ngươi khảo nghiệm, các ngươi biểu hiện đến xác thật thực không tồi. Biết tiến thối, minh được mất, hiểu lấy hay bỏ, thức đại thể, có kính sợ, này đó đều là nguyện trung thành ta sở cụ bị tất yếu điều

kiện.” Đường Niên Hoa từ từ nói tới, ở bí cảnh thời điểm, hắn liền đã từng quan sát quá này mấy người hành sự tác phong, này mấy người biểu hiện thực hợp hắn tâm ý.

“Cái kia, quấy rầy ngươi một chút, ngươi có thể làm một cái tự giới thiệu sao?” Ân Thiên Thịnh là thật không nhớ rõ này nha rốt cuộc tên gọi là gì, tới liền muốn cho chính mình đám người nguyện trung thành hắn, hắn da mặt so với chính mình kiếm còn muốn hậu.

Bởi vì hắn đột nhiên phát ra tiếng, làm tất cả mọi người nhìn về phía hắn.

Thấy tất cả mọi người nhìn về phía chính mình, Ân Thiên Thịnh nhìn về phía bên người các bạn nhỏ, nghi hoặc hỏi: “Chẳng lẽ các ngươi đều biết hắn tên gọi là gì?”

Mọi người vô ngữ, bất quá ngươi này đao bổ không tồi! Thù hận giá trị kéo tràn đầy mà!

Ân Thiên Thịnh nói phía trước câu nói kia khi, Đường Niên Hoa sắc mặt còn không có như vậy khó coi, chờ Ân Thiên Thịnh đem mặt sau câu này nói xong, Đường Niên Hoa sắc mặt cùng vỉ pha màu giống nhau, trong chốc lát thanh trong chốc lát tím trong chốc lát bạch, âm trầm đến có thể tích ra thủy tới. Hắn cảm thấy Ân Thiên Thịnh đây là cố ý mà, cố ý ở nhục nhã hắn, hắn lãnh mắt quét về phía Ân Thiên Thịnh.

Đáng tiếc Ân Thiên Thịnh tư duy cùng Đường Niên Hoa tư duy căn bản không ở một cấp bậc, hắn rút ra bối thượng kiếm, nhìn về phía đối diện mọi người.

“Các ngươi rốt cuộc đánh không đánh? Muốn đánh liền nhanh lên, không đánh ta còn muốn ăn Tiêu sư đệ làm thịt nướng.” Nói xong, hắn còn tạp đi chép một chút miệng, rất là dư vị thịt nướng hương vị.

Sở Mục Thần đỡ trán, hắn trước kia như thế nào không có phát hiện, nhà mình tức phụ nhi cư nhiên là một cái đồ tham ăn, xem ra chính mình bớt thời giờ muốn đem trù nghệ hảo hảo tăng lên một chút mới được. Miễn cho khi nào chính mình này một cây gân tức phụ nhi, đã bị người khác dùng ăn ngon cấp bắt cóc, đến lúc đó, hắn khóc cũng chưa địa phương khóc.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ, Ân Thiên Thịnh cái này đồ tham ăn, liền biết cùng chính mình đoạt thức ăn. Mỗi lần Tiêu Lăng Hàn cho chính mình làm thức ăn, gia hỏa này cái mũi so cẩu còn muốn linh, thật xa là có thể ngửi được.

Đường Kiến Bân cảm thấy phong cách có điểm không đúng a, đối diện tiểu bối đều còn không có nói đến cùng muốn hay không nguyện trung thành chính mình nhi tử, như thế nào liền phải đấu võ?

Đường Niên Hoa khí thân mình run rẩy, hắn nhìn về phía chính mình phụ thân, “Phụ thân, nếu bọn họ rượu mời không uống, một hai phải uống rượu phạt, chúng ta đây liền đánh tới bọn họ phục mới thôi, đến lúc đó ta nhất định phải hảo hảo thu thập vừa rồi cái kia nói năng lỗ mãng người.”

"Ân." Đường Kiến Bân gật gật đầu, dù sao này đó đều là Đường Niên Hoa nhìn trúng người, nếu hắn như vậy quyết định, kia chính mình liền thành toàn hắn, rốt cuộc chính mình liền hắn một cái độc đinh mầm.

Đối phương có sáu người, Tiêu Lăng Hàn bọn họ bên này có bảy người, bất quá có một người tạm thời không có vũ lực giá trị, tính lên vừa vặn một chọi một.

Mấy người lẫn nhau liếc nhau, đều tìm chính mình đối thủ đi, tại chỗ liền lưu lại Tiêu Lăng Hàn cùng Đường Kiến Bân hai người.

Đường Kiến Bân có chút kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, tiểu tử này bất quá là Kim Đan sơ kỳ tu vi, chẳng lẽ hắn muốn một người lưu lại đối phó chính mình cái này Hóa Thần ra kỳ tu sĩ? Hắn Hóa Thần kỳ uy áp phổ thiên cái triều Tiêu Lăng Hàn phóng thích qua đi, kết quả đối phương không hề phản ứng.

"Di" Đường Kiến Bân không khỏi nhẹ di một tiếng, lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn khi đã trở nên thận trọng không ít. Hắn trong lòng buồn bực, chẳng lẽ chính mình đối diện thanh niên là một cái lão quái vật?

"Tiền bối chúng ta đến mặt trên đi đánh, nhưng hảo dục hí? Miễn cho đem này trong rừng cây hoa hoa thảo thảo phá hủy liền không hảo." Tiêu Lăng Hàn ra tiếng kiến nghị nói, thuận thế còn chỉ chỉ bầu trời.

Đường Kiến Bân mí mắt hung hăng nhảy lên một chút, tiểu tử này quả nhiên không phải Kim Đan kỳ tu sĩ, ngự không phi hành chỉ có tu vi đạt tới Nguyên Anh kỳ tu sĩ mới có thể làm được, chính mình thật đúng là nhìn lầm. Trời cao tác chiến không địa phương mượn lực, cũng liền không thể bố trí trận pháp, chẳng lẽ tiểu tử này là sợ chính mình dùng trận pháp đối phó hắn. Hừ! Cốt linh như vậy tiểu, nhiều nhất chính là Nguyên Anh sơ kỳ, một cái đại cảnh giới chi gian chênh lệch cũng không phải là hắn tưởng đơn giản như vậy.

【 hảo hậu da mặt 】 canh hai

Hai người không hề vô nghĩa, đồng thời bay về phía trời cao, Đường Kiến Bân ra tay chính là vô số băng châm triều Tiêu Lăng Hàn bắn nhanh qua đi. Tiêu Lăng Hàn vận khí Vạn Linh Quyết, những cái đó băng châm ở trước mặt hắn quỷ dị ngừng lại. Này vẫn là hắn ở hấp thu ma khí sau cố ngộ ra tới kỹ năng mới, chỉ cần đối phương tu vi không có vượt qua chính mình quá nhiều, kia hắn là có thể khống chế được đối người phát ra công kích, bất quá chiêu này thực tiêu hao linh hồn lực.

Đường Kiến Bân vừa ra tay, Tiêu Lăng Hàn liền lão già này không chỉ có là một cái trận pháp sư, vẫn là một cái pháp tu. Một tay băng hệ pháp thuật bị hắn khiến cho xuất thần nhập hóa, chỉ tiếc đối thủ của hắn là Tiêu Lăng Hàn.

"Nguyên lai ngươi tu vi đã tới rồi Nguyên Anh hậu kỳ, quả nhiên là niên thiếu anh tài, ngươi nếu là chịu nguyện trung thành với ta, ta nhất định sẽ hảo hảo tài bồi ngươi." Đường Kiến Bân cùng Tiêu Lăng Hàn một giao thủ, mới biết được

đối phương tu vi, hắn cũng thực sự kinh ngạc một chút, như vậy tuổi trẻ Nguyên Anh hậu kỳ, hắn nên sẽ không không phải Huyền Thiên đại lục đi?

Trong chốc lát mưa tên, trong chốc lát mưa đá, trong chốc lát Tiêu Lăng Hàn cả người cũng đều bị đóng băng ở, bất quá thực mau đã bị giải phong. Đường Kiến Bân thủ đoạn liền không có đình quá, một người tiếp một người tiếp đất triều Tiêu Lăng Hàn công kích lại đây.

"Ầm vang" lại là một cái lôi điện dừng ở Đường Kiến Bân trên đầu, trong chốc lát lại biến thành lôi võng, làm Đường Kiến Bân cả người chật vật không thôi.

"Lão gia hỏa, ngươi cũng thật không biết xấu hổ, một hồi muốn chúng ta nguyện trung thành ngươi nhi tử, trong chốc lát lại nói nguyện trung thành ngươi."

Cảm giác được chính mình tóc lại bị lôi điện phách tiêu hồ, Đường Kiến Bân tức giận dị thường, giận không thể át mà quát: "Tiểu tử, ngươi chọc giận ta, ta hôm nay nhất định phải hảo hảo giáo giáo ngươi như thế nào làm một cái vãn bối."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 208

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 208 Huyền Thiên đại lục

【 chiến đấu kịch liệt Hóa Thần kỳ 】 canh ba

Đường Kiến Bân đã đã nhìn ra, Tiêu Lăng Hàn tu luyện công pháp tất nhiên bất phàm, ít nhất so với hắn tu luyện cao hơn vài cái cấp bậc. Bằng không cũng không có khả năng áp chế hắn Hóa Thần kỳ công kích, hắn hiện tại tu luyện chính là Địa cấp hạ phẩm công pháp. Kia đối phương tu luyện khẳng định là Thiên cấp, thậm chí là càng cao.

Nghĩ đến đây, Đường Kiến Bân không bình tĩnh, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt sáng quắc tỏa sáng.

Hai người qua hơn ba mươi chiêu, Đường Kiến Bân chút nào tiện nghi không có chiếm được không nói, còn bởi vì Tiêu Lăng Hàn lôi điện công kích, đem hắn cả người làm cho mặt xám mày tro, trên đầu đỉnh một cái đầu ổ gà, hình tượng toàn vô. Hiện tại hắn đã hoàn toàn đã không có ra vẻ đạo mạo, phong độ nhẹ nhàng bề ngoài.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cảm giác được Đường Kiến Bân nhìn chính mình kia tham lam ánh mắt, hắn không hề lưu thủ, đối với Đường Kiến Bân bổ ra nhất kiếm. Sấn đối phương tránh né là lúc, một sợi ma khí lặng yên không một tiếng động mà chui vào Đường Kiến Bân vừa rồi bị thương tay phải thượng.

Mà bên kia Thượng Quan Huyền Ý đối thượng là một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, hắn bản thân tu vi ở Nguyên Anh trung kỳ, bắt lấy đối phương chỉ là sớm muộn gì sự.

“Tiểu tử, chỉ cần ngươi nguyện ý nguyện trung thành sư đệ, ta hiện tại liền dừng tay, không hề cùng ngươi đánh.” Nguyên Anh sơ kỳ nam tu nhìn trước mặt lớn lên mặt như quan ngọc thanh niên, thật đúng là có điểm không hạ thủ được.

“Động thủ đi, hoặc là ngươi chết ta sống, hoặc là ta chết ngươi sống!”

“Ngươi nếu gian ngoan không rõ, vậy chớ có trách ta không khách khí.” Nam tu nói xong, lấy ra một cái trận bàn, hắn tính toán đem Thượng Quan Huyền Ý vây ở trận pháp.

Chính là, Thượng Quan Huyền Ý căn bản sẽ không cho hắn cơ hội này, nhất kiếm liền triều đối phương đâm tới.

Nam tu vô pháp, chỉ phải lấy ra một phen phi kiếm, cùng Thượng Quan Huyền Ý đánh nhau.

Suy xét đến những người khác an nguy, Thượng Quan Huyền Ý cầm kiếm tay nắm thật chặt, dùng nhanh nhất thời gian đem đối phương xử lý. Lần này hắn lại dùng" Trảm Quang Thời Vũ" kia chiêu, sấn đối phương dừng lại một cái chớp mắt, nhất kiếm xỏ xuyên qua hắn đan điền, dị hỏa tùy theo xuất động.

"A……" Người nọ lâm thời trước đều không rõ, chính mình như thế nào cứ như vậy đã chết, rõ ràng đối phương bất quá là một cái Kim Đan trung kỳ tiểu tử.

Thượng Quan Huyền Ý giết chết chính mình đối thủ, lập tức đi giúp Ân Thiên Thịnh. So với Ân Thiên Thịnh vừa tới Huyền Thiên đại lục đối chiến Nguyên Anh kỳ tu sĩ, hiện tại hắn rõ ràng có kinh nghiệm nhiều. Trong tay hắn kiếm không ngừng chém ra, tuy rằng cấp đối phương tạo thành thương tổn không lớn, bất quá đối phương cũng không dám đón đỡ.

Ân Thiên Thịnh đối thủ nhưng buồn bực, hắn đường đường một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, đối Ân Thiên Thịnh một cái Kim Đan trung kỳ người, dùng ra cấp bậc uy áp, kết quả nhân gia cư nhiên không hề phản ứng.

Nếu là Ân Thiên Thịnh biết đối phương ý tưởng, phỏng chừng liền sẽ "Hắc hắc" cười. Không có biện pháp, mỗi lần hắn đi Tiêu Lăng Hàn hai người nơi đó cọ cơm, đều phải trải qua một lần Thượng Quan Huyền Ý uy áp, chậm rãi hắn thành thói quen.

"Ta tới đối phó hắn, ngươi đi giúp Thiên Duệ." Thượng Quan Huyền Ý thế Ân Thiên Thịnh chặn lại đối phương phát ra công kích, cũng không quay đầu lại đối hắn nói.

Đang ở đùa với Ân Thiên Thịnh chơi Nguyên Anh kỳ tu sĩ, thấy đối phương bên kia đột nhiên gia nhập một người, mà người này rõ ràng vừa rồi ở cùng nhị sư huynh đánh. Như thế chỉ có thể thuyết minh một nguyên nhân, nhị sư huynh đã bị hắn giết. Nghĩ đến đây, nam tu không bình tĩnh, hắn cùng nhị sư huynh tu vi giống nhau, thực lực kém không lớn, hắn thậm chí còn không có nhị sư huynh lợi hại.

Tâm thần đã loạn, nam tu thực mau bị Thượng Quan Huyền Ý nhất kiếm đâm trúng ngực phải khẩu. "A……" Kêu thảm thiết một tiếng, "Phốc" nam tu lại phun ra một ngụm máu tươi.

Bên này, Mạc Vô Nhai đối chiến chính là Đường Niên Hoa, hai người chiến lực ở sàn sàn như nhau, chủ yếu là đường Niên Hoa sẽ bố trí trận pháp. Mà Mạc Vô Nhai liền bởi vì sẽ không trận pháp, ăn một cái tiểu mệt, vai trái thượng bị Đường Niên Hoa cây quạt đánh trúng, nhiều một cái thâm có thể thấy được cốt miệng vết thương.

Bất quá Mạc Vô Nhai cũng không phải ăn chay, trong tay hắn pháp khí cấp bậc tuy rằng không có Đường Niên Hoa Bảo Khí cấp bậc cao. Nhưng là Ẩn Liên Chi Băng xuất từ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tay, có mấy thứ tài liệu càng là Tiên giới mới có. Ẩn Liên Chi Băng ẩn thân sau, ở

Đường Niên Hoa phía sau lưng bị hung hăng trát đi vào, lại từ hắn trước ngực ra tới, máu tươi chảy ròng.

"A…… Ngươi, thật đúng là nhìn không ra tới, tu vi không có ta cao, tẫn nhiên có thể cùng ta đánh cái ngang tay. Hảo, thực hảo, ngươi thực hảo!" Đường Niên Hoa âm trắc trắc mà nhìn Mạc Vô Nhai, trong con ngươi phun trào ra ngập trời tức giận.

Hắn nói như thế nào cũng là Thiên Tinh Thành thanh niên tài tuấn, không nghĩ tới này không biết từ chỗ nào toát ra tới tiểu tử, tuổi so với hắn tiểu, tu vi chỉ so hắn thấp một cái tiểu cảnh giới, chiến lực lại không thể so hắn nhược. Nếu không thể vì chính mình sở dụng, lưu trữ chính là cho chính mình bồi dưỡng địch nhân, Đường Niên Hoa trong mắt hiện lên một tia âm ngoan.

Mà bên kia Ân Thiên Duệ đã có thể liên tiếp bại lui, hắn nhưng không có Ân Thiên Thịnh mấy người như vậy, có vượt cấp khiêu chiến bản lĩnh, kêu hắn vượt cấp luyện đan nhưng thật ra có thể nếm thử một chút.

"A…… Phi!" Này không, Ân Thiên Duệ lại trúng một đao, đau đến hắn nhe răng trợn mắt, "Ngươi cái không biết xấu hổ, ngươi ỷ lớn hiếp nhỏ."

"Hừ, ngươi nếu là ngoan ngoãn nghe theo ta sư huynh sai phái, ta lập tức đình chỉ đối với ngươi công kích." Đây là một cái sử đao nam tu, sức lực đại kinh người.

"Di, đại ca." Ân Thiên Thịnh đột nhiên nhìn về phía nam tử phía sau, kinh hỉ kêu lên.

Nam tu quay đầu lại nhìn lại cái gì đều không có, "Thảo" hắn chửi nhỏ một tiếng. Biết chính mình đây là bị lừa, lại quay đầu, nghênh đón hắn chính là đủ loại độc phấn. Nam tu chạy nhanh bế khí, lui ra phía sau vài bước, cùng Ân Thiên Duệ bảo trì một khoảng cách, mới lấy ra một cái đan bình, ăn xong một viên giải độc đan.

Bất quá, hắn hiển nhiên là xem nhẹ độc dược phẩm cấp, lại lần nữa cầm đao, liền hướng Ân Thiên Duệ trên người tiếp đón. Ân Thiên Duệ cầm một cây roi, nhưng chậm chạp đều đánh không trúng nam tu, đem hắn cấp trên trán đều toát ra mồ hôi.

"Hừ, lần này ta xem ngươi còn có thể hướng chỗ nào chạy, xem đao." Nam tu hét lớn một tiếng, liền hướng Ân Thiên Duệ trên người chém tới.

Ân Thiên Duệ bị nam tu bức tới rồi một cục đá lớn trước, nhìn nhìn mặt sau đã không đường, đúng lúc này, hắn kinh hỉ hét lớn: "Đại ca, mau giết hắn."

"Hừ, ngươi biện pháp này dùng một lần là đủ rồi, ngươi cho rằng ta còn sẽ thượng ngươi đương sao?" Nam tu khinh thường hừ nói, trong tay đao cũng không hề do dự. Chỉ là, ngay sau đó, một phen kiếm thẳng tắp xỏ xuyên qua hắn trái tim. Hắn không dám tin tưởng mà xoay người nhìn lại, nhìn thấy chính là

Ân Thiên Thịnh tay cầm mang huyết kiếm, kia huyết đúng là hắn trong thân thể chảy ra, nam tu thẳng tắp mà tới rồi đi xuống.

"Ai! Ta đều kêu đại ca, ngươi còn không tin, xem đi! Không nghe lời cụ già có hại ở trước mắt, kiếp sau nhớ rõ muốn tôn kính lão nhân." Ân Thiên Duệ nói, gỡ xuống nam tu trên tay không gian giới tử, thả ra dị hỏa, trực tiếp đem nam tu cấp thiêu.

"Tiểu đệ, ngươi không sao chứ?" Ân Thiên Thịnh nhìn Ân Thiên Duệ, đầy người là huyết, có chút lo lắng hỏi.

"Không có việc gì, yên tâm đi, ta sẽ không làm chính mình có hại." Ân Thiên Duệ không lắm để ý nói, tùy tay liền lấy ra hai viên đan dược như là ăn đường đậu giống nhau, nhai một chút, liền nuốt.

Ân Thiên Thịnh thấy khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút, trực tiếp hướng Sở Mục Thần đánh nhau địa phương đi đến.

"Đại ca, Vô Nhai ở bên kia cùng Đường Niên Hoa chiến đấu." Ân Thiên Duệ chỉ vào Mạc Vô Nhai đánh nhau phương hướng, đối với Ân Thiên Thịnh nói.

"Ta biết a!" Ân Thiên Thịnh chỉ chỉ hai mắt của mình, tỏ vẻ chính mình không hạt, thấy được.

"Vậy ngươi còn hướng bên này đi?"

"Mục Thần ở bên này, ta đương nhiên muốn hướng bên này đi rồi." Ân Thiên Thịnh trắng nhà mình đệ đệ liếc mắt một cái, bên kia là ai phu quân, tự nhiên là ai đi hỗ trợ!

"Đại ca, cái kia, ta đánh nhau không phải không ngươi lợi hại sao? Đường Niên Hoa chính là một cái Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, khó có cái giết chết cũng không cần phụ trách đối thủ, chẳng lẽ ngươi không nghĩ đi ma một ma ngươi kiếm pháp?" Ân Thiên Duệ tầm mắt đảo qua Ân Thiên Thịnh trong tay kiếm, hướng dẫn từng bước nói.

"Tiểu đệ, ngươi nói có lý, ta đây liền đi tìm Đường Niên Hoa tôi luyện kiếm pháp, ngươi đi giúp Mục Thần đem cái kia Kim Đan trung kỳ người cấp giải quyết." Ân Thiên Thịnh suy nghĩ một chút, cảm thấy nhà mình đệ đệ nói là rất có đạo lý, vì thế hắn ôm kiếm hướng Mạc Vô Nhai bên kia chạy tới.

"Yên tâm đi, tuyệt đối dễ như trở bàn tay."

Ân Thiên Duệ chờ Ân Thiên Thịnh đi rồi, cười đắc ý, nhà mình ca ca cũng thật hảo lừa dối. Kết quả hắn cao hứng có điểm đắc ý vênh váo, bị trên bầu trời hai người đánh nhau khi rơi xuống băng tra tử xối một thân. May mắn đều là một ít vụn băng, bằng không hắn đã có thể đến nội thương.

Sửa sửa trên người ăn mặc quần áo, Ân Thiên Duệ cầm roi liền triều Sở Mục Thần bên kia chạy tới. Nếu là tiếp tục đãi ở vừa rồi mảnh đất kia khu, quá không an toàn.

Trên bầu trời, Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm dập nát Đường Kiến Bân công kích lại đây băng trùy, hoành nhất kiếm liền triều Đường Kiến Bân quét qua đi. Đường Kiến Bân lấy ra một cái mai rùa đen giống nhau đồ vật che ở trước người, binh khí tương giao khi phát ra "Leng keng leng keng" thanh âm.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn cùng Đường Kiến Bân chậm chạp bắt không được đối phương khi, Thượng Quan Huyền Ý đã giải quyết cái thứ hai Nguyên Anh sơ kỳ nam tu. Hắn trực tiếp đi vào Tiêu Lăng Hàn bên người, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn truyền âm nói 【 bám trụ hắn là được. 】

【 hảo 】 Thượng Quan Huyền Ý cũng là tay cầm bội kiếm, hai người cùng nhau đối phó Đường Kiến Bân liền có vẻ nhẹ nhàng không ít.

Đường Kiến Bân thấy Thượng Quan Huyền Ý cũng là lăng không mà đứng, kia thuyết minh hắn cũng là Nguyên Anh kỳ tu sĩ. Chính mình kia hai cái Nguyên Anh sơ kỳ đồ đệ, xem ra không phải tiểu tử này đối thủ. Nếu có thể được đến này hai người trên người công pháp, kia hắn cũng có thể vượt cấp chiến đấu.

Nghĩ đến này, Đường Kiến Bân không dấu vết mà đem hai người hướng mặt đất dẫn đi, tới rồi mặt đất hắn là có thể bố trí trận pháp. Đến lúc đó đem này hai người vây lên, chậm rãi nghiêm hình khảo vấn.

Thấy Đường Kiến Bân tính toán đem chính mình hai người hướng trên mặt đất dẫn, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc đi theo hắn phía sau, giả ý không có phát hiện hắn bàn tính nhỏ.

Đương ba người đi vào mặt đất khi, Đường Kiến Bân bắt đầu không dấu vết mà bố trí trận pháp. Hắn cho rằng Tiêu Lăng Hàn hai người không có phát hiện hắn tiểu tâm tư, thục không biết, hắn ở bố trí tứ cấp vây trận, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở bố trí tứ cấp sát trận.

"Khởi" Đường Kiến Bân ném ra cuối cùng một mặt trận kỳ, hét lớn một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, đồng thời vứt chỗ một mặt trận kỳ.

Nhìn đến hai người đột nhiên ném ra một mặt trận kỳ, Đường Kiến Bân còn có chút ngốc, vừa rồi kia hai tiểu tử trong tay cầm chính là trận kỳ? Trận kỳ?

Ngay sau đó, bốn phương tám hướng hừng hực thiêu đốt liệt hỏa, đem sững sờ Đường Kiến Bân vây quanh ở bên trong. Hắn là Băng linh căn, mà Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bố trí trận pháp là hỏa thuộc tính.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 209

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 209 Huyền Thiên đại lục

【 ta phụ trách đánh, ngươi phụ trách kiếp 】 canh bốn

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng bị Đường Kiến Bân bố trí vây trận, cấp vây ở trong đó. Bất quá cùng Đường Kiến Bân so sánh với, một cái thuộc về bị bắt, bọn họ hai người lại là tự nguyện.

"Sư huynh, chúng ta hiện tại phá trận vẫn là……?"

"Phá trận sự, trước không vội, ngươi bị thương không có? Lại đây, ta nhìn xem." Tiêu Lăng Hàn hỏi Thượng Quan Huyền Ý, kéo qua hắn tay liền bắt đầu vì hắn kiểm tra thân thể.

"Ta không có việc gì, trên quần áo đều là người khác huyết, nhưng thật ra sư huynh ngươi bị thương." Thượng Quan Huyền Ý kéo ra Tiêu Lăng Hàn ở chính mình trên người tác quái tay, thấy hắn trắng tinh pháp y dính không ít vết máu. Lấy ra một cái đan bình, đảo ra một viên chữa thương đan dược liền nhét vào trong miệng hắn.

"Không biết Mạc Vô Nhai mấy người thế nào?"

"Hai cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ đều bị ta giết, chỉ còn lại có một cái Kim Đan trung kỳ cùng hai cái Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, dựa theo bọn họ bốn người chiến lực, bắt lấy kia ba người hẳn là chuyện sớm hay muộn."

Tiêu Lăng Hàn sát có chuyện lạ gật đầu, khen: "Ngươi phân tích rất có đạo lý!"

"Ngươi không phải cũng là nghĩ như vậy sao?" Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, rõ ràng chính hắn cũng là cái dạng này ý tưởng. Hắn hẳn là tưởng nhiều mài giũa một chút kia mấy người, bằng không vì sao không phá trận?

"Kia thuyết minh chúng ta tâm hữu linh tê!" Tiêu Lăng Hàn tâm tình rất tốt, nhìn hắn mở to thon dài mắt đào hoa nhìn chằm chằm vào chính mình, một cái không nhịn xuống, duỗi tay bắn một chút hắn cái trán.

"Ai da, sư huynh!" Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay che lại cái trán, thở phì phì trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn quai hàm phình phình, rất là đáng yêu, thò lại gần ở hắn trên môi mổ một ngụm.

Vây khốn hai người trận pháp, đối hai người tới nói, muốn phá giải thực dễ dàng, bất quá hai người tạm thời còn không có muốn phá trận ý tứ.

Sát trận trung, một đầu tiếp theo một đầu hỏa diễm thú hướng tới Đường Kiến Bân công kích qua đi, chậm rãi hắn liền phát hiện tự thân linh khí vận hành thong thả. Phía trước một giây đồng hồ là có thể phát ra một cái công kích, nhưng hiện tại qua ba giây đều phát không ra một cái công kích.

Đường Kiến Bân thối lui đến tạm thời không có hỏa diễm thú địa phương, nội coi chính mình đan điền. Phát hiện có một đoàn màu đen sương mù, chiếm cứ ở hắn trong đan điền.

Cái này làm cho Đường Kiến Bân hoảng sợ không thôi, đây là cái quỷ gì đồ vật, hắn là khi nào lây dính thượng thứ này? Hiện tại hắn trong thân thể linh khí, đang ở bị kia cổ màu đen sương mù sở cắn nuốt, còn như vậy đi xuống, hắn tu vi còn tồn tại sao?

Đáng tiếc đối mặt tình huống như vậy, hắn không hề biện pháp, chỉ có thể trơ mắt nhìn chính mình tu vi một chút xói mòn.

"Thành, Huyền Ý phá trận." Tiêu Lăng Hàn thần thức nhìn trộm đến Đường Kiến Bân tình huống, biết hắn đã mau không được.

"Sư huynh, làm ta tìm mắt trận tốt không?" Thượng Quan Huyền Ý từ dung hợp Hư Vọng Chi Nhãn còn không có ở bên ngoài sử dụng quá, hiện tại hảo không dung có một cơ hội, tự nhiên muốn thử một chút.

"Hảo!"

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý mở ra Hư Vọng Chi Nhãn, bắt đầu nhìn quét bọn họ hiện tại sở đãi vây trận. Từng điều rõ ràng tuyến xuất hiện ở hắn trong tầm mắt, sở hữu tuyến đều bị liên tiếp ở một cái điểm thượng, mà cái kia điểm vừa lúc chính là mắt trận.

"Sư huynh, ta tìm được rồi." Thượng Quan Huyền Ý nhảy nhót mà quay đầu lại, đối với Tiêu Lăng Hàn chính là xán lạn cười.

Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn hắn cao hứng tiểu bộ dáng, đi vào hắn bên người, duỗi tay nhéo nhéo hắn đáng yêu tinh xảo vành tai. Tức khắc cảm thấy cả người mệt mỏi trở thành hư không, cả người lại tràn đầy sức sống, hôn một cái hắn gương mặt.

"Mệt sao?"

"Không mệt, có sư huynh tại bên người, ta làm cái gì đều là vui vẻ lại tràn ngập động lực."

"Miệng như vậy ngọt, có phải hay không ăn mật? Nếu không mệt, chúng ta đây cùng nhau công kích mắt trận."

"Hảo!"

Không trong chốc lát "Oanh" một tiếng, trận pháp phá, hai người bước ra vây trận, tiến vào sát trận.

Sát trận, Đường Kiến Bân chính hơi thở thoi thóp nằm trên mặt đất, trong tay hắn nhéo một khối Hợp Thể kỳ công kích ngọc bài. Đương hắn nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nắm tay, hướng hắn đi tới khi, trong mắt là tràn đầy hận ý.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, này hai cái tiểu tử cư nhiên vẫn là trận pháp cao thủ, ở hắn đều không có phát hiện dưới tình huống, lặng yên không một tiếng động mà ở hắn bố trí vây ngoài trận mặt, bố trí một cái sát trận.

Đây là kiểu gì yêu nghiệt tư chất, này mấy người nhất định là Thiên Lăng đại lục ra tới rèn luyện tông môn con cháu. Hắn lòng tràn đầy không cam lòng, nếu là chính mình được đến hai người tu luyện công pháp, kia hắn tu vi khẳng định sẽ cọ cọ cọ hướng lên trên trướng.

“Sư huynh ngươi xem, lão già này cư nhiên còn trừng chúng ta.”

“Kia đem hắn tròng mắt đào xuống dưới, dẫm toái!”

Thượng Quan Huyền Ý chớp chớp mắt, cái kia tà khí Tiêu Đại Ma Vương lại về rồi.

“Hừ!” Đường Kiến Bân đôi mắt híp lại, nghĩ chờ hai người gần chút nữa một chút, hắn liền phát động công kích ngọc bài.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem Đường Kiến Bân về điểm này tiểu tâm tư nhìn cái rành mạch, rốt cuộc hai người tu vi tuy rằng không có hắn cao, nhưng là thần thức so với hắn cao hơn không ít.

Ở xác định Đường Kiến Bân trong cơ thể đã không có chút nào linh khí sau, Tiêu Lăng Hàn mới đi đến trước mặt hắn, ngồi xổm xuống, lấy ra chủy thủ, nhanh chóng móc xuống Đường Kiến Bân hai mắt.

“A……” Đường Kiến Bân che lại chính mình mặt, phát ra thê thảm tiếng kêu.

Một sợi hắc khí lặng yên không một tiếng động mà về tới Tiêu Lăng Hàn trong cơ thể, tháo xuống Đường Kiến Bân không gian giới tử, thuận tiện đem trên mặt đất ngọc bài nhặt lên, đây chính là thứ tốt, nói không chừng khi nào là có thể dùng tới.

“Sư huynh, gia hỏa này có phải hay không rất có tiền?”

Tiêu Lăng Hàn thần thức bá đạo mà đem Đường Kiến Bân lưu tại không gian giới tử thượng thần thức ấn ký hủy diệt, chính mình thần thức tham nhập trong đó, đại khái nhìn một chút, quả nhiên rất có tiền. Trung phẩm linh thạch liền có một ngàn hai trăm vạn, thượng phẩm linh thạch còn có mười vạn, còn có một ít trận pháp yêu cầu tài liệu.

“Chính ngươi xem.” Tiêu Lăng Hàn đem giới tử đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

“Oa! Lão già này quả nhiên rất có tiền, về sau nếu là lại có như vậy ngốc nghếch lắm tiền người thì tốt rồi.” Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý đem giới

tử lại trả lại cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có tiếp, nhíu mày hỏi: "Không có muốn đồ vật?"

"Lão già này đồ vật rất nhiều, bất quá này đó đều để lại cho sư huynh ngươi dùng liền hảo. Ta phía trước giết hai cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ, ở bọn họ giới tử tìm được không ít thứ tốt."

Thượng Quan Huyền Ý kiên quyết đem giới tử nhét vào Tiêu Lăng Hàn trong tay, tuy rằng không biết Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc là cái gì linh căn. Nhưng là ở chung thời gian dài như vậy, hắn đã phát hiện, mỗi lần Tiêu Lăng Hàn thăng cấp đều yêu cầu đại lượng linh khí, nói cách khác không có linh khí Tiêu Lăng Hàn liền tấn không được cấp.

Trên mặt đất đau lăn lộn Đường Kiến Bân nghe được hai người không coi ai ra gì ở phân hắn gia sản, hắn lòng tràn đầy chua xót. Hắn ở Trận Pháp Sư Công Hội ngao như vậy nhiều năm rốt cuộc ngao đến trưởng lão vị trí, kết quả mới đương mười năm sau hắn sẽ chết. Chẳng lẽ thật sự chuyện xấu làm nhiều là duyên cớ sao?

"Ta đây đem giới tử thu hồi tới, ngươi nếu là có yêu cầu đồ vật nhớ rõ cùng sư huynh nói." Tiêu Lăng Hàn thuận tay liền đem không gian giới tử phóng tới Long Ngọc không gian trung, có này đó linh thạch, hắn lại có thể tu luyện một đoạn thời gian.

Theo sau hai cái nhất kiếm giải quyết Đường Kiến Bân, thiêu hắn thi thể, đem tại chỗ hai người tồn tại quá dấu vết đều lau đi, mới đi tìm Mạc Vô Nhai mấy người.

Cách thật xa Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền nghe thấy đoàn người nói chuyện thanh âm.

"Đem các ngươi trên tay không gian giới tử đều giao ra đây, gia gia ta hôm nay liền buông tha các ngươi."

"Đại ca, đem cái kia song nhi lưu lại đi, hắn lớn lên cũng không tệ lắm."

"Ngươi như thế nào không nói kia ba cái nam lớn lên cũng thực không tồi!"

"Hắc hắc…… Ta không hảo kia một ngụm."

"Song nhi cùng không gian giới tử lưu lại, các ngươi ba cái nam có thể đi rồi."

"……"

"Mạc sư huynh bọn họ đây là gặp được đánh cướp người?" Thượng Quan Huyền Ý thần thức đảo qua bên kia, có chút kinh ngạc nói. Mấy người bọn họ vận khí đến có bao nhiêu bối a, vừa mới mới đem Đường Niên Hoa mấy người xử lý, còn không có khôi phục lại, liền gặp gỡ đánh cướp người.

"Nhìn dáng vẻ hẳn là, đối phương sáu người, sáu người tu vi đều đạt tới Nguyên Anh kỳ."

Vừa nghe đều là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, Thượng Quan Huyền Ý lập tức tinh thần tỉnh táo, đó có phải hay không tỏ vẻ bọn họ đều rất có linh thạch?

"Sư huynh, chúng ta cũng đi đánh cướp." Thượng Huyền Ý đầy mặt nóng lòng muốn thử, vẻ mặt hưng phấn, tránh linh thạch quá không dễ dàng, vẫn là đánh cướp tới mau. Người khác không trêu chọc đến bọn họ, bọn họ cũng không hảo chủ động ra tay, nhưng trước mắt những người này không phải chính mình đụng phải tới sao!

"Ta phụ trách đánh, ngươi phụ trách kiếp!"

"Hảo, cái này ta lành nghề." Còn không phải là thu quát không gian giới tử sao? Đây là nhiều chuyện đơn giản.

Mạc Vô Nhai mấy người chính khổ bức nghĩ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý như thế nào còn không trở lại thời điểm, dư quang liền nhìn đến hai người cầm tay mà đến. Hai người như là không quen biết bọn họ giống nhau, xem đều không xem bọn họ liếc mắt một cái, nhưng thật ra ở nhìn đến đối diện mấy người khi, đôi mắt tỏa sáng.

"Ta số ba cái số, các ngươi nếu là lại không tự nguyện đem không gian giới tử giao đi lên, tự gánh lấy hậu quả." Người nói chuyện là một cái lớn lên cao lớn thô kệch đại hán, màu đồng cổ làn da, kiện mỹ thân hình, vừa thấy liền biết hắn sức lực không nhỏ.

Hắn tên là Quách Sơn, tu vi Nguyên Anh kỳ đỉnh.

"Đại ca, bên kia lại tới nữa hai người." Trong đó một cái mỏ chuột tai khỉ nam tu, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phương hướng, đối với đại hán nói.

Hắn tên là Hoắc Nhân, tu vi Nguyên Anh trung kỳ.

"Khi nào Thiên Tinh Thành tới nhiều như vậy mỹ nam tử?" Một cái đầy mặt mặt rỗ nam tu tràn đầy đố kỵ nói.

Tên của hắn kêu Thái Nông, tu vi Nguyên Anh trung kỳ.

"Tiểu tử ngươi là lại ở ghen ghét người khác đi?" Một cái khác trường một trương tứ phương mặt nam tu, một phen chưởng chụp ở Thái Nông trên đầu, hài hước nói.

Tên của hắn kêu Phương Chính, tu vi Nguyên Anh hậu kỳ.

"Kia hai cái tiểu tử, xuyên cũng không tệ lắm, hẳn là rất có tiền." Lần này nói chính là một cái lớn lên tai to mặt lớn nam tu.

Tên của hắn kêu Lý Thọ, tu vi Nguyên Anh trung kỳ.

Một khác không nói gì người trên mặt có một cái thật dài vết sẹo, tên của hắn kêu Vương Tử, tu vi Nguyên Anh hậu kỳ.

Này sáu người xuất từ một cái dong binh đoàn, cái này dong binh đoàn có cái kỳ ba tên: Mỹ Nam dong binh đoàn.

“Hắc hắc…… Dê béo lại tới nữa, xem ra chúng ta hôm nay vận khí không tồi.” Quách Sơn cười đầy mặt đáng khinh, quay đầu nhìn Tiêu Lăng Hàn hai người trong mắt phiếm quang.

Đối thượng lại là Thượng Quan Huyền Ý so với hắn trong mắt còn muốn lượng quang, Quách Sơn hơi hơi sửng sốt, bọn họ đây là gặp được đồng hành. Đều nói đồng hành là oan gia, vốn là cùng căn sinh, tương tiên hà thái cấp.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 210

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 210 Huyền Thiên đại lục

【 Mỹ Nam dong binh đoàn 】 canh năm

Quách Sơn phán đoán ra Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn cùng bọn họ là đồng hành sau, trong lòng chính là một cái” lộp bộp”, kế tiếp sợ là không dễ làm.

“Đại gia trước đừng dễ dàng vọng động, trước nhìn xem này hai người muốn làm gì.” Quách Sơn đối với chính mình mấy cái huynh đệ nói.

Mỹ Nam dong binh đoàn mấy người sôi nổi đứng ở Quách Sơn phía sau, cảnh giác nhìn hướng bọn họ đi tới hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi đến Quách Sơn mấy người 3 mét xa địa phương, mới ngừng lại được.

Thượng Quan Huyền Ý hơi hơi mỉm cười, đối với mấy người nói: “Gặp qua vài vị đạo hữu.”

Quách Sơn xấu hổ cười cười, này vẫn là lần đầu tiên có người như vậy ôn hòa có lễ cùng bọn họ nói lời nói. Hắn còn có điểm không biết làm sao, bởi vì bọn họ mấy người diện mạo, người bình thường thấy bọn họ không phải đối bọn họ chỉ chỉ trỏ trỏ, chính là cách bọn họ có thể có bao xa liền có ly rất xa.

“Hai vị đạo hữu hảo!” Quách Sơn căng da đầu nói.

“Chúng ta sư huynh đệ hai người lần đầu ra cửa, rời nhà thời điểm quên lấy không gian giới tử. Hiện giờ trong túi ngượng ngùng, nhìn thấy vài vị đạo hữu tại đây, riêng tiến đến tưởng cùng vài vị đạo hữu mượn mấy cái không gian giới tử mang mang.” Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện thời điểm, còn cố ý đem đôi tay đặt ở thấy được địa phương, làm đối phương mấy người nhìn đến.

Quách Sơn đầu óc dấu chấm hỏi, đây là tình huống như thế nào?

“Lý Thọ, ngươi thông minh nhất, ngươi nói vị đạo hữu này nói chính là có ý tứ gì?” Quách Sơn quay đầu đem nhất béo huynh đệ, lôi ra tới nhỏ giọng hỏi.

Lý Thọ mập mạp thân mình, thiếu chút nữa bị Quách Sơn kéo cái lảo đảo, trạm hảo sau, hắn vẻ mặt bi phẫn nói: “Đại ca, bọn họ đây là muốn đánh cướp chúng ta nha!”

“Đánh cướp, cái gì? Ngươi nói bọn họ muốn đánh cướp chúng ta?” Quách Sơn vẻ mặt hoài nghi nhìn Lý Thọ, hắn hồi tưởng một chút Thượng Quan Huyền Ý lúc trước lời nói. Trong lời nói không có một chữ có chứa đánh cướp, biểu đạt

ra tới lại cùng đánh cướp là giống nhau ý tứ. Nhân gia tuy rằng cùng bọn họ là đồng hành, nhưng như vậy một đối lập, phía chính mình người liền có vẻ thô tục nhiều.

Có thể tưởng tượng đến Thượng Quan Huyền Ý ý tứ trong lời nói sau, Quách Sơn lập tức ra tiếng phản đối, hơn nữa còn lập tức che lại chính mình không gian giới tử, rất sợ bị người đoạt. “Không được.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Phản ứng như vậy trì độn, hắn là như thế nào tu luyện đến Nguyên Anh kỳ đỉnh thực lực.

“Sư huynh, bọn họ không đồng ý làm sao bây giờ?” Thượng Quan Huyền Ý ủy khuất ba ba mà nhìn về phía một bên Tiêu Lăng Hàn, hắn mới kéo dài hai phút không đến, hẳn là còn chưa đủ.

“Kia, nếu không, bên kia không phải còn có mấy người sao?” Tiêu Lăng Hàn ra vẻ tự hỏi trạng, ánh mắt vừa chuyển như là mới nhìn đến Mạc Vô Nhai mấy người giống nhau, lập tức đem chú ý đánh tới bọn họ trên người.

Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nhìn lại, thấy kia mấy người có chút ngốc lăng nhìn chính mình hai người. Trong lòng tiểu nhân sắp cười phiên, hắn trên mặt lại là ghét bỏ nói: “Mấy cái Kim Đan kỳ gia hỏa, khẳng định không có gì nước luộc.”

“Ngươi nói giống như có điểm đạo lý.” Tiêu Lăng Hàn rất là tán đồng gật gật đầu, đảo mắt lại đem ánh mắt dừng ở Quách Sơn một hàng sáu người trên người.

“Tiểu tử, ta nhưng nói cho ngươi, đừng tưởng rằng ngươi lớn lên đẹp, ta liền sẽ đem không gian giới tử cho ngươi, ngươi đánh không lại chúng ta cũng là uổng công.” Thái Nông không phục nói, chính mình trên mặt nếu là không có mặt rỗ, tất nhiên cũng là một cái phong độ nhẹ nhàng mỹ nam tử.

“Thời gian hẳn là không sai biệt lắm.” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên không đầu không đuôi tới như vậy một câu.

“Cái gì thời gian không sai biệt lắm?” Quách Sơn theo bản năng hỏi.

“Đương nhiên là, thu chiến lợi phẩm đã đến giờ.” Tiêu Lăng Hàn ý vị thâm trường nói một lần.

Ngay sau đó, Quách Sơn mấy người động tác nhất trí ngã xuống trên mặt đất.

“Ngươi, ngươi đối chúng ta làm cái gì?” Quách Sơn hai mắt trợn to, tràn đầy khiếp sợ hỏi.

“Cũng không có gì, chính là ta độc nhất vô nhị phối phương, mê hồn đan. Yên tâm, ta cho các ngươi dùng liều thuốc thiếu, không dùng được bao lâu các ngươi là có thể tỉnh lại.” Tiêu Lăng Hàn nói lạc, mấy người choáng váng khép lại đôi mắt.

Thượng Quan Huyền Ý tiến lên đem mấy người không gian giới tử đều cấp hái được, thần thức đảo qua, không khỏi mà nhíu mày.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Sư huynh chính ngươi xem đi.” Thượng Quan Huyền Ý đem giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn, làm chính hắn kiểm tra.

Tiêu Lăng Hàn hồ nghi tiếp nhận giới tử, thần thức đảo qua, nhẹ “Di” một tiếng.

Này mấy người nhìn qua một chút cũng đều không nghĩ không có linh thạch chủ, Tiêu Lăng Hàn theo sau quét về phía mấy người, lần này thiếu chút nữa không có đem hắn ghê tởm đến.

Mấy người này không gian giới tử, có ba người đặt ở ngón chân thượng, có một người giấu ở tóc vật trang sức trên tóc, còn có một người nhất ghê tởm, cư nhiên đem không gian giới tử tròng lên hắn tiểu huynh đệ thượng.

Này liền như là một trương rớt ở đại tiện thượng trăm nguyên tiền mặt, nhặt lên tới ngại ghê tởm, không nhặt lại cảm thấy đáng tiếc.

“Huyền Ý, nhìn dáng vẻ mấy người này đều là quỷ nghèo, lần này chúng ta xem như mệt lớn.” Tiêu Lăng Hàn chút nào không đề cập tới vừa rồi chính mình thần thức nhìn đến một màn.

“Tiêu đại ca, Huyền Ý, ta hiện tại mới biết được, nguyên lai chúng ta ở các ngươi hai người trong lòng còn không có linh thạch quan trọng.” Ân Thiên Duệ đi tới, vuốt chính mình ngực, một bộ thâm chịu đả kích bộ dáng.

“Ta nhớ rõ có chút người ta nói quá, chúng ta không cảm tình, nói cảm tình thương linh thạch, linh thạch chính là an cư lạc nghiệp chi căn bản.” Thượng Quan Huyền Ý đối với Ân Thiên Duệ nhe răng cười, này nha lúc trước ở bí cảnh chính là như vậy bẩn thỉu hắn, hiện tại không phải đến phiên chính mình.

Ân Thiên Duệ: “……” Này đều qua đi mấy năm, không cần phải nhớ rõ như vậy rõ ràng đi?

“Ai nói, người này cũng quá không biết điều, cảm tình làm sao có thể cùng linh thạch đánh đồng. Chúng ta quá mệnh giao tình, sao có thể không cảm tình đâu? Người nọ thật nông cạn!” Ân Thiên Duệ lời lẽ chính đáng nói, phảng phất lúc trước nói những lời này đó người không phải hắn giống nhau.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Này nha da mặt là càng ngày càng dày.

“Mấy người này làm sao bây giờ?” Sở Mục Thần nhìn trên mặt đất tứ tung ngang dọc nằm sáu người hỏi Tiêu Lăng Hàn.

“Không cần phải xen vào bọn họ, người này khí vận không tồi, hẳn hẳn là một cái nửa yêu, trời sinh có xu cát tị hung cảm ứng, bằng không vừa rồi bọn họ nhìn thấy chúng ta hẳn là sẽ trực tiếp động thủ.” Tiêu Lăng Hàn chỉ vào Quách Sơn nói, vừa rồi hắn là bởi vì này mấy người diện mạo quá mức kỳ ba. Tò mò

dưới mới có thể mở ra linh nhãn quét một chút này mấy người, không tưởng mấy người vận khí đều không tồi, trong đó đi đầu người nọ khí vận mạnh nhất.

“Mấy người này lớn lên cũng quá khó coi.” Ân Thiên Thịnh nhìn lướt qua trên mặt đất mấy người nói.

Ngay cả luôn luôn không bắt bẻ Ân Thiên Thịnh đều nhìn không được, có thể tưởng tượng này mấy người đến lớn lên nhiều có đặc sắc.

“Huyền Ý, ngươi mang theo Thiên Duệ mấy người đi trước đem Thẩm tiền bối trận pháp triệt, Mạc Vô Nhai lưu lại, ta có chút việc muốn cùng ngươi nói.” Tiêu Lăng Hàn gặp người đều đến đông đủ, lập tức bắt đầu an bài.

Những người khác đều dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Mạc Vô Nhai liếc mắt một cái, này hai người có cái gì không thể nói cho bọn họ tiểu bí mật sao? Bất quá, mấy người đều thực thức thời nghe theo Tiêu Lăng Hàn an bài.

Thấy những người khác đều đi xa, Mạc Vô Nhai trong lòng có chút hoang mang, không biết Tiêu Lăng Hàn đơn độc đem hắn lưu lại làm gì. Có thể thấy được hắn đứng ở một bên, chau mày bộ dáng, tựa hồ thực rối rắm.

Hắn không khỏi ra tiếng hỏi: “Tiêu sư đệ, ngươi có việc?”

Tiêu Lăng Hàn gật đầu, “Là có việc, Mạc sư huynh ngươi đi đem mấy người kia không gian giới tử hái xuống, trừ bỏ nhất gầy người nọ không cần phải xen vào bên ngoài, mập mạp không gian giới tử ở đồ trang sức thượng, còn lại ba người giới tử ở ngón chân thượng.”

Mạc Vô Nhai theo lời đem kia mấy người không gian giới tử đều tìm ra tới, hắn nhìn nhìn một bên nhất gầy người nọ. Mọi người đều có hai cái không gian giới tử, người kia hẳn là cũng có đi, chỉ là Tiêu Lăng Hàn vì sao không gọi chính mình lấy hắn đâu?

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng thấy được Mạc Vô Nhai kia tò mò ánh mắt, chờ hắn đem không gian giới tử lấy lại đây. Tiêu Lăng Hàn không có tiếp không gian giới tử, mà là trực tiếp dùng thần thức đem không gian giới tử đồ vật chuyển ra tới. Đem đáng giá đều thu lên, này mấy người còn rất hào, mỗi người đều có hai trăm vạn trở lên trung phẩm linh thạch.

Lúc gần đi, Tiêu Lăng Hàn thấy Mạc Vô Nhai kia Y Y không tha ánh mắt, hài hước nói: “Kỳ thật cái kia người gầy trên người cũng có không gian giới tử, chỉ là, hắn không gian giới tử ở nào đó không thể nói bộ vị, ngươi nếu là muốn nói, chính mình trở về lấy.”

Mạc Vô Nhai đầu tiên là sửng sốt một chút, theo sau bừng tỉnh đại ngộ, lập tức đi được bay nhanh, không hề có chút lưu niệm.

Hai cái canh giờ sau, Quách Sơn một hàng sáu người tỉnh lại, khi bọn hắn phát hiện chính mình giấu đi không gian giới tử cũng không thấy khi, đều như cha

mẹ chết. Chỉ có Hoắc Nhân một người, tặc hề hề tiện nở nụ cười, hắn hai cái không gian giới tử, đều còn hảo hảo treo ở hắn tiểu huynh đệ mặt trên.

Mà lúc này Tiêu Lăng Hàn đoàn người đã đến gần rồi Vân Vụ Sơn, trên đường không có tái ngộ gặp qua kỳ ba.

"Nơi này liền không tồi, phụ cận đều không có người nào. Đợi chút, chúng ta rời đi, các ngươi mấy cái tốt nhất là chạy nhanh đi, đừng bị người thấy." Thẩm Thanh Thu nhìn một chút chung quanh hoàn cảnh, quyết định liền ở chỗ này rời đi.

"Kia Thẩm tiền bối, Sở sư huynh, Ân sư huynh các ngươi đi đường cẩn thận."

"Ân, cái này cho ngươi." Thẩm Thanh Thu lấy ra một trương bản đồ mà cấp Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn mở ra vừa thấy, mí mắt thẳng nhảy, đây chính là Sở phủ kỹ càng tỉ mỉ bản đồ. Thẩm tiền bối cũng thật có ý tứ, đây là muốn chính mình đi trộm Sở gia bảo khố sao? Hẳn là Sở Mục Thần báo cho Thẩm Thanh Thu chính mình Hoàng Cực đại lục thời điểm, đem Tiền gia bảo khố cấp thu quát.

Thu hảo bản đồ, Tiêu Lăng Hàn trên mặt chút nào nhìn không ra một tia khác thường.

Theo sau, Sở Mục Thần kích hoạt rồi phá giới phù, chỉ thấy ở mấy người bọn họ trạm vị trí phía trên, xuất hiện một cái hắc động, nháy mắt ba người một hồ bị hút vào trong hắc động, theo sau hắc động chậm rãi khép lại.

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng mà cảm giác được không gian dao động, hắn đều muốn khoanh chân ngồi xuống hảo hảo thể ngộ một chút. Đáng tiếc, bọn họ cần thiết lập tức rời đi tại chỗ, bằng không đợi lát nữa phỏng chừng liền đi không được.

Này không, bọn họ mấy cái còn không có đi bao xa, Tiêu Lăng Hàn lập tức cảm giác được có người đã hướng này không chạy đến.

"Có người lại đây, Mạc sư huynh, Thiên Duệ các ngươi hai cái tiên tiến không gian." Tiêu Lăng Hàn nói một tiếng, tùy tay vung lên liền đem hai người đưa vào Long Ngọc không gian trung.

"Tới nhanh như vậy, hẳn là Luyện Hư kỳ tu sĩ." Thượng Quan Huyền Ý cũng nhíu mày.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra mấy trương truyền tống phù triện, một phen ôm quá Thượng Quan Huyền Ý eo, lập tức kích hoạt rồi truyền tống phù.

Liên tục truyền tống ba lần, rời xa phát động phá giới phù địa phương hai người mới dừng lại tới, lúc này bọn họ xuất hiện ở một cái yêu thú trong động phủ.

Hai người còn không kịp thấy rõ chung quanh cảnh tượng, liền nghe thấy một nữ tử quát lớn thanh.

"Các ngươi là người phương nào?"

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 211

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 211 Huyền Thiên đại lục

【 cầm lòng không đậu 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không nghĩ tới hai người cư nhiên trực tiếp truyền tống tới rồi một con tam cấp yêu thú trong động phủ, không khéo chính là trong động phủ vừa lúc có một nữ tử.

Hai người nghe thấy nữ tử quát lớn thanh, đều cảm thấy thanh âm này có chút quen tai, hồi tưởng một chút, này còn không phải là ở đấu giá hội thượng cùng Thượng Quan Huyền Ý đấu giá bạch ngọc nữ nhân sao? Hai người liếc nhau, đồng thời quay đầu nhìn về phía nói chuyện nữ tử.

Chỉ thấy nữ tử người mặc một thân màu lam nhạt váy áo, váy áo mặt trên đã bị nhiễm không ít vết máu cùng các loại dơ bẩn. Nàng một trương trắng nõn khuôn mặt nhỏ thượng chưa thi phấn trang, giữa mày ẩn có lệ khí, trán ve mày ngài hạ là một đôi tròn tròn mắt hạnh, lúc này che kín sương lạnh. Chính lạnh như băng sương nhìn hai cái khách không mời mà đến, mà nàng dưới chân còn lại là một con vừa mới chết không bao lâu tam cấp xích kim hùng.

“Đi ngang qua.” Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nói như vậy một câu, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền hướng sơn động ngoại đi đến.

Một đạo nhìn không thấy hắc khí theo gió nhẹ chui vào nữ tử trong thân thể.

Nữ tử còn không có từ hai người tuyệt sắc dung nhan lần trước quá thần tới, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền hai người đã rời xa sơn động.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hiện tại nơi địa phương hẳn là Vân Vụ Sơn bên ngoài, thả ra thần thức, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đi một cái tứ cấp yêu thú động phủ, xui xẻo yêu thú tự nhiên là bị hai người giết.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn mới đem Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ từ trong không gian thả ra.

“Đây là chỗ nào?” Nhìn đến xa lạ địa phương, Ân Thiên Duệ không khỏi hỏi.

“Vân Vụ Sơn nội vây cùng bên ngoài chỗ giao giới.” Thượng Quan Huyền Ý cắn một ngụm yêu thú thịt, mơ hồ không rõ nói.

Tuy rằng mọi người đều đã tích cốc, nhưng Thượng Quan Huyền Ý thích ăn, Tiêu Lăng Hàn cũng vui cho hắn làm.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý ăn cái gì ăn say mê, Ân Thiên Duệ nuốt nuốt nước miếng, nhìn về phía một bên uống rượu Tiêu Lăng Hàn, hỏi: "Tiêu đại ca, còn có ăn sao?"

"Có!" Tiêu Lăng Hàn tùy tay từ không gian giới tử bưng một mâm tam cấp linh quả ra tới.

Thấy chính mình trong tay linh quả, Ân Thiên Duệ vẻ mặt ngốc, Tiêu Lăng Hàn đây là có ý tứ gì? Chính mình muốn chính là thịt nướng, hắn đệ linh quả cho chính mình làm gì?

Mạc Vô Nhai nhưng thật ra không chê, cầm một cái linh quả "Răng rắc" liền bắt đầu cắn ăn, thuận tiện lấy nó tới nhắm rượu.

"Tiêu đại ca, ta hỏi chính là thịt nướng còn có sao?"

"Không có, ngươi nếu là muốn ăn, có thể kêu Mạc sư huynh giúp ngươi nướng."

"Màu sắc khô vàng sáng bóng, hương vị hơi cay trung mang theo tiên hương, không nị không tanh, thịt nộn ngon miệng, ăn quá ngon." Thượng Quan Huyền Ý một bên ăn, một bên phát ra cảm thán.

Thèm một bên Ân Thiên Duệ thẳng nuốt nước miếng, hắn cảm thấy Tiêu Lăng Hàn chính là cố ý tuyển ở ngay lúc này đem bọn họ thả ra không gian. Có thể xem không thể ăn, Ân Thiên Duệ không cấm bắt đầu nghĩ lại chính mình gần nhất giống như không có đắc tội quá hai người đi?

Nói Tiêu Lăng Hàn này tâm thiên cũng quá lợi hại, tuy rằng hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước nhận thức, nhưng tính khởi quan hệ tới, bọn họ chi gian cũng chút nào không kém, ít nhất mấy người bọn họ đều sẽ không phản bội hắn. Ân Thiên Duệ càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp, tìm tòi nghiên cứu ánh mắt dừng ở Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn trên người.

Tổng cảm thấy này hai người chi gian ở chung tựa hồ, giống như quá mức với thân mật. Trước kia hai người ở bên nhau nhưng thật ra không cảm thấy, rốt cuộc lúc ấy mọi người đều còn nhỏ, nhưng hiện tại hai người đều thành niên. Đột nhiên nghĩ đến nhà mình đại ca cùng Sở sư huynh hai người quan hệ, suy nghĩ lại quay lại đến xem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Trong đầu linh quang chợt lóe, Ân Thiên Duệ cảm thấy chính mình tựa hồ đã biết cái gì đến không được sự tình.

Hắn lập tức đứng lên, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, nói năng lộn xộn nói: "Ngươi, các ngươi… Các ngươi…!" Đối thượng Tiêu Lăng Hàn lạnh như băng tầm mắt, sợ tới mức Ân Thiên Duệ chạy nhanh thu hồi chính mình ngón tay.

"Thiên Duệ, ngươi lúc kinh lúc rống làm gì đâu?" Thượng Quan Huyền Ý vừa nói vừa duỗi tay đòi lấy Tiêu Lăng Hàn trong tay chén rượu, hắn cũng tưởng

uống một ngụm.

"Đừng náo, ngươi uống một ngụm liền sẽ say." Tiêu Lăng Hàn giữ chặt Thượng Quan Huyền Ý tay, không chuẩn hắn đoạt chính mình uống rượu.

Một bên Ân Thiên Duệ càng xem, càng cảm thấy hai người chính là hắn tưởng như vậy một chuyện, này hai người nhất định là ở bên nhau.

Hắn quay đầu nhìn về phía Mạc Vô Nhai, đối hắn chớp chớp mắt, [Tiêu đại ca cùng Huyền Ý hai người có phải hay không ở bên nhau?]

[đúng vậy, ngươi rốt cuộc phát hiện!] Mạc Vô Nhai mỉm cười nhìn Ân Thiên Duệ.

[bọn họ hai cái khi nào ở bên nhau đến?]

[cái này ta liền không rõ ràng lắm.]

[vậy ngươi là khi nào phát hiện đến?]

Mạc Vô Nhai suy nghĩ một chút, giống như đại gia còn không có tiến Tử Linh bí cảnh, hắn liền phát hiện Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người vẫn luôn ngủ chung. Khi đó bọn họ rốt cuộc có hay không ở bên nhau đâu?

"Các ngươi hai cái muốn nói lời nói liền nói ra tới, ở nơi đó mặt mày đưa tình làm cái gì? Làm cho hình như là ở yêu đương vụng trộm!" Tiêu Lăng Hàn thấy hai người ánh mắt trong chốc lát dừng ở trên người mình, trong chốc lát lại dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, này hai người nhất định là ở trộm nghị luận bọn họ.

Ân Thiên Duệ: "……" Thảo luận đương sự, bị đương sự bắt cái hiện hình.

"Tiêu sư đệ, chúng ta cái này kêu tình thú! Ngươi không hiểu, bất quá ngươi có thể nhiều học điểm." Mạc Vô Nhai còn ý có điều chỉ nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, kia ý tứ không cần nói cũng biết.

Chính mình đây là bị Mạc Vô Nhai phản đem quân, Tiêu Lăng Hàn không cấm cẩn thận đánh giá một chút Mạc Vô Nhai. Cảm giác là ngày đầu tiên nhận thức hắn, rất mới lạ, không nghĩ tới gia hỏa này cũng học xong nói dối khi, mặt không đỏ tim không đập. Thật sự là vật họp theo loài, người phân theo nhóm, Mạc Vô Nhai gia hỏa này cùng bọn họ ở bên nhau đãi lâu rồi, cũng trở nên phúc hắc.

Ân Thiên Duệ nghe thấy Mạc Vô Nhai nói như vậy, lập tức mắt lấp lánh nhìn hắn, chính mình gia nam nhân cũng thật lợi hại, hắn mãn nhãn sùng bái.

Cảm giác được Ân Thiên Duệ kia sùng bái ánh mắt, Mạc Vô Nhai đối với hắn mặt liền hôn một cái.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa bị này hai cái không biết xấu hổ gia hỏa, ngạnh sinh sinh tắc một miệng cẩu lương.

“Ta nói các ngươi hai cái có thể hay không chú ý điểm hình tượng, nơi này còn có chúng ta hai cái đại người sống ở đâu!”

“Tiểu sư đệ a, ngươi phải biết rằng chúng ta đây là cầm lòng không đậu, tin tưởng ngươi cũng là hiểu.” Mạc Vô Nhai nói còn cố ý liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, kia ý tứ rõ ràng.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, lúc trước chính mình bị Mạc Vô Nhai này không biết xấu hổ dỗi không lời nào để nói, hiện tại Thượng Quan Huyền Ý lại bị Mạc Vô Nhai cấp dỗi. Này Mạc Vô Nhai hôm nay là khai quải sao? EQ đều biến cao!

”Lo liệu ngươi không cho ta hảo quá, ta cũng không sẽ làm ngươi hảo quá thư thái nguyên tắc.” Tiêu Lăng Hàn đối với Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ nói: “Thiên Duệ, ngươi hiện tại cũng có Kim Đan trung kỳ tu vi, cho ngươi 5 năm thời gian, đem tu vi tăng lên tới Kim Đan kỳ đỉnh, 50 tuổi phía trước cần thiết kết anh.”

Ân Thiên Duệ còn đắm chìm ở nam nhân nhà mình thật lợi hại, không cấm dỗi Tiêu Lăng Hàn, còn dỗi Thượng Quan Huyền Ý. Ngay sau đó, một phen hỏa liền đốt tới chính mình nơi này tới. Hắn khóc tang một khuôn mặt, cực kỳ ai oán nhìn Tiêu Lăng Hàn, chính mình lại không phải bọn họ hai người như vậy yêu nghiệt.

Tu luyện nhiều mệt a! Hắn còn tưởng chậm rãi tu luyện, hảo hảo hưởng thụ một chút sinh hoạt.

Thấy Ân Thiên Duệ bị chính mình buổi nói chuyện, nói hiện tại đã đạp đầu, xụ mặt, Tiêu Lăng Hàn lại quay đầu nhìn về phía Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai thấy vậy, lập tức biết, cái này đến phiên chính mình. Trong lòng cái kia một cái hối a! Hận không thể phiến chính mình hai hạ,” kêu ngươi lắm miệng, kêu ngươi dỗi người không thấy rõ đối phương là ai liền dám dỗi.” Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhưng đều không phải mệt chủ, hiện tại là Tiêu Lăng Hàn ở hướng bọn họ đề yêu cầu, còn không biết Thượng Quan Huyền Ý khi nào sẽ ra cái dạng gì nan đề?

“Mạc sư huynh tu vi tốt nhất là không cần bị Ân sư huynh cấp rơi xuống, bằng không……,”

Tiêu Lăng Hàn nói không có nói xong, nhưng là Mạc Vô Nhai lại đã hiểu. Hắn nhớ tới chính mình ở Hoàng Cực đại lục thời điểm không chỉ có đánh tơi bời đại cữu tử, còn hố Sở Mục Thần không ít linh thạch. Hiện tại bọn họ hai người đã chính thức ở bên nhau, vạn nhất bọn họ hai vợ chồng một người đánh không lại chính mình, hai người cùng nhau thượng, kia chính mình nhất định sẽ bị tấu thực thảm.

Nghĩ đến đây, Mạc Vô Nhai có xưa nay chưa từng có nguy cơ cảm, hắn nhất định không thể làm kia hai người tu vi vượt qua chính mình.

“Tiêu sư đệ, các ngươi ở bên ngoài vẫn là chúng ta ở bên ngoài?” Mạc Vô Nhai rượu cũng không có tâm tình uống lên, chỉ nghĩ lập tức đả tọa tu luyện.

“Sơn động khẩu có chúng ta bố trí trận pháp.” Tiêu Lăng Hàn nói xong, đã mang theo Thượng Quan Huyền Ý biến mất ở trong sơn động.

Đương hai người tái xuất hiện khi đã Long Ngọc không gian lôi điện khu, Tiêu Lăng Hàn không chỉ có yêu cầu bên ngoài hai người hảo hảo tu luyện, chính hắn cũng đến gia tăng tu luyện mới là.

“Sư huynh, ngươi như vậy có thể hay không đem bọn họ bức cho thật chặt?” Rốt cuộc Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người mới thăng cấp Kim Đan trung kỳ không lâu.

“Ở cùng thế hệ trung Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hiện tại tu vi xác thật là nhân tài kiệt xuất, nhưng bọn hắn nếu muốn đi theo ta, này liền chú định bọn họ tu luyện không thể chậm trễ.” Gần nhất kia hai người căn bản liền không có tu luyện quá, mỗi ngày buổi tối đều ở lăn giường, không gõ gõ sao được. Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh đi Địa Thâm đại lục, trời xa đất lạ, khẳng định sẽ gia tăng tu luyện, cho nên kia hai người nhưng thật ra hoàn toàn không cần hắn nhọc lòng.

Thực mau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều tiến vào Lôi Trì bắt đầu một bên tu luyện một bên lợi dụng Lôi Trì trung lôi điện rèn luyện thân thể.

Hôm sau

Sáng sớm ánh mặt trời mang theo hy vọng sái hướng toàn bộ đại địa, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng nhau đem sơn động bên ngoài trận pháp triệt lúc sau, thấy chính là ấm áp ánh mặt trời, xuyên thấu qua đông đúc lá cây sái lạc xuống dưới, thành điểm điểm kim sắc quầng sáng.

Theo sau đi ra sơn động sờ Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người cũng thấy được lúc này trong rừng cảnh đẹp.

Chỉ là cảnh đẹp tuy hảo, bọn họ lại không thể vẫn luôn dừng lại thưởng thức, Tiêu Lăng Hàn lấy ra nhiệm vụ bài, nhìn nhìn mặt trên ghi lại tin tức.

Quay đầu lại đối ba người nói: “Chúng ta tiếp nhiệm vụ là song đầu liệp báo yêu đan, song đầu liệp báo nghe nói ở Vân Vụ Sơn lấy đông vị trí.”

Tiêu Lăng Hàn nói lạc, mấy người không khỏi đồng thời nhìn về phía thái dương dâng lên địa phương.

“Xuất phát!”

Bốn người xuyên qua ở trong rừng cây, nhìn đến hi hữu độc thảo, độc trùng mấy người đều sẽ thu thập lên, cấp Ân Thiên Duệ luyện tập.

Từ lần trước Ân Thiên Duệ hố đến một cái Kim Đan hậu kỳ tu sĩ sau, hắn liền bắt đầu nghiên cứu 《 Bách Độc Đan 》 bên trong độc dược. Những cái đó

nhưng đều là có thể ở thời khắc mấu chốt bảo mệnh đồ vật, nhất định phải học lên. Chủ yếu luyện đan phương diện Tiêu Lăng Hàn so với hắn lợi hại, hắn ở đan dược phương diện giúp không được gì, nhưng nếu là hắn đem độc dược học giỏi, về sau nhất định có thể có trọng dụng.

“Cẩn thận!”

Nghe thấy Mạc Vô Nhai thanh âm, Ân Thiên Duệ theo bản năng hướng phía sau ném ra một trương bạo phá phù.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 212

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 212 Huyền Thiên đại lục

【 thật là cái quỷ nghèo 】 canh hai

"Phanh" một tiếng nổ vang, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy tiếng vang sau, liếc nhau, lập tức triều tiếng vang chỗ chạy đến.

Một canh giờ trước, bốn người phát hiện một con tứ cấp lúc đầu độc thiềm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lưu lại đối phó này chỉ độc thiềm. Rốt cuộc hai người hiện tại đều là Nguyên Anh kỳ tu vi, cùng độc thiềm là cùng cấp bậc.

Hơn nữa độc thiềm toàn thân là độc, một không cẩn thận dính lên liền phiền toái, cho nên Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người đành phải đến phía trước đi chờ bọn họ.

Này chỉ tứ cấp độc thiềm xác thật khó chơi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng là dùng một canh giờ, mới đem nó hoàn toàn sát - chết. Vừa mới mới đem độc thiềm ở đáy nước bảo vật bắt được tay, liền nghe thấy được bạo phá phù tiếng vang.

Đương Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đuổi tới Mạc Vô Nhai bọn họ nơi giờ địa phương, nhìn thấy bọn họ hai người đang ở cùng hai gã tu sĩ triền đấu. Hai gã tu sĩ một cái Kim Đan hậu kỳ, một cái Kim Đan kỳ đỉnh, mà kia hai gã tu sĩ thế nhưng xuyên chính là Huyền Âm Tông phục sức.

Thật đúng là không phải oan gia không gặp nhau, bọn họ hiện tại, nơi địa phương thuộc về Thiên Tinh Thành thế lực phạm vi. Thiên Tinh Thành vừa lúc ở Huyền Âm Tông cùng Thương Huyền Tông trung gian, cho nên có thể gặp được Huyền Âm Tông người một chút đều không kỳ quái.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không có sốt ruột ra tay, mà là ở một bên giúp Mạc Vô Nhai hai người lược trận. Rốt cuộc thường xuyên chiến đấu đối hai người tới nói là thực tốt rèn luyện, đóng cửa làm xe nhưng bất lợi với tu luyện, đặc biệt là đối phương có khả năng sẽ dùng độc, này càng là có thể làm Ân Thiên Duệ hảo hảo học tập.

Hai gã Huyền Âm Tông tu sĩ tự nhiên cũng thấy được Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, đương hai người thấy rõ bọn họ dung mạo khi, cũng bị kinh diễm tới rồi. Bất quá hai người kia nhưng thật ra không có không biết lượng sức muốn đem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý luyện chế thành dược người, nhưng là này không ảnh hưởng hai người đem này bọn họ bức họa truyền cho hai người nơi tông môn các sư huynh.

"Tiểu đệ đệ, ca ca coi trọng ngươi, là phúc khí của ngươi, ngươi ngoan ngoãn cùng ca ca trở về. Chờ ngươi trở thành ca ca khế ước dược nhân, ca ca nhất định sẽ hảo hảo hầu hạ ngươi." Huyền Âm Tông nam tu thanh âm gian tế, nhìn về phía Mạc Vô Nhai ánh mắt tràn đầy thèm nhỏ dãi.

Mạc Vô Nhai đối thủ là một cái diện mạo âm nhu nam tử, nhìn qua chẳng ra cái gì cả. Gia hỏa này vừa lên tới khiến cho Mạc Vô Nhai đương hắn dược nhân, Mạc Vô Nhai trong lòng kia kêu một cái buồn bực.

Trước kia có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tại bên người khi, mỗi lần bị coi trọng người đều không phải là hắn. Lần trước Ân Thiên Thịnh cũng bị Điền Hinh Nhi cấp coi trọng, hắn trước kia còn tâm tư cười nhạo bọn họ. Hiện tại hắn biết bị những người này coi trọng trong lòng là nói không nên lời ghê tởm, liền cùng sống sờ sờ ăn một con ruồi bọ giống nhau.

"Lăn con bê, lớn lên xấu không phải ngươi sai, trường như vậy xấu còn ra tới dọa người chính là ngươi không đúng rồi." Mạc Vô Nhai tức muốn hộc máu quát, hắn chỉ cảm thấy bị đối phương xem một cái, cả người đều không thoải mái vài thiên.

Cho nên Mạc Vô Nhai ở cùng nam tu giao thủ thời điểm vẫn luôn là toàn lực ứng phó, hắn chỉ nghĩ mau chóng đem trước mắt cái này ghê tởm người gia hỏa nhanh lên xử lý. Đáng tiếc, đối phương không phải như vậy dễ giết, hai người giao thủ hai mươi tới phút, tuy rằng hai bên đều có bị thương, nhưng trước mắt tới xem, ai cũng không làm gì được ai.

Mạc Vô Nhai sử dụng chính là băng hệ pháp thuật, còn có hắn pháp khí có thể ẩn thân, đối phương ở pháp khí phương diện ăn không nhỏ mệt. Nếu là đổi ở Hoàng Cực đại lục Kim Đan kỳ đỉnh tu sĩ, Mạc Vô Nhai đã sớm đem đối phương bắt lấy. Này Huyền Thiên đại lục người công pháp các phương diện đều so Hoàng Cực đại lục cường, không ra khỏi cửa vĩnh viễn không biết bên ngoài thiên lại rất cao, mà có bao nhiêu quảng.

"Hừ! Chờ ca ca bắt lấy ngươi sau, nhất định phải hảo hảo dạy dỗ ngươi một phen."

Chính mình coi trọng dược nhân, cư nhiên nói hắn lớn lên xấu, nam tu cũng tức giận đến không được. Liền tính hắn không có lớn lên kinh thiên địa quỷ thần khiếp, nhưng cũng xem như mi thanh mục tú, dáng vẻ đường đường.

Nam tu trong lòng rất là bực bội, chính mình thật vất vả coi trọng một cái dược nhân, kết quả đối phương tu vi không bằng chính mình, chiến lực lại một chút không thể so chính mình nhược. Hắn là Kim Hỏa song linh căn, cùng Mạc Vô Nhai đánh thời điểm, tổng cảm thấy đối phương băng thuộc tính linh khí độ tinh khiết rất cao, chính mình thuật pháp công kích đối với đối phương sinh ra không được nhiều đại hiệu quả.

Bên kia Ân Thiên Duệ cũng đánh rất là vất vả, tuy rằng tu vi giống nhau, nhưng đối phương so lần trước hắn đối phó nam tu còn muốn lợi hại một ít.

Cùng Ân Thiên Duệ chiến đấu nam tử là một cái lớn lên thực bình phàm, một chút đều không xuất chúng, chính là đặt ở trong đám người đều tìm không thấy cái loại này. Gia hỏa này lúc trước ở Ân Thiên Duệ hái thuốc thời điểm, cư nhiên lặng yên không một tiếng động đi vào hắn phía sau, tưởng từ phía sau ôm chặt hắn.

May mắn có Mạc Vô Nhai nhắc nhở, hắn ném ra một trương bạo phá phù, không chỉ có đem đối phương tạc cái mặt xám mày tro, còn không có làm hắn gian kế thực hiện được. Nếu như bị hắn ôm lấy, Ân Thiên Duệ phỏng chừng muốn chết tâm đều nên có.

"Tiểu song nhi, ngươi này tính tình nóng nảy, đại gia thích." Nam tu đối với Ân Thiên Duệ chính là tà tà cười, mắt lộ ra dâm quang, thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Ân Thiên Duệ mông.

"Lăn ngươi nha!" Ân Thiên Duệ nhìn thấy nam tu xem chính mình ánh mắt, chỉ cảm thấy tới nói lôi đem hắn đánh chết, đều so đối thượng như vậy một người hảo, thật là tức chết hắn.

Ân Thiên Duệ cầm roi liền hướng đối diện nam tu phát động công kích, cứ việc đánh không lại, nhưng thua người không thua trận, thua trận xấu xem mặt, khí thế muốn lên. Roi ở trong tay hắn vũ uy vũ sinh phong, chính là mười hạ chỉ có một chút có thể đánh trúng đối phương.

Thật vất vả nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại đây, kết quả! Kết quả hai người cư nhiên ở một bên xem nổi lên diễn. Thiếu chút nữa không đem Ân Thiên Duệ tức giận đến phun ra một ngụm lão huyết, này hai người tuyệt đối là cố ý.

Bất quá hắn hiện tại thật ở đối chiến, không chấp nhận được hắn nghĩ nhiều, ngạnh không được, vậy pháp bảo tới thấu. Lấy ra hai trương thiên lôi phù, kích hoạt liền triều nam tu ném qua đi.

"Ầm vang, ầm ầm ầm." Tiếng vang vừa qua khỏi, Ân Thiên Duệ lại là một trương thủy kiếm phù ném qua đi.

Nam tu còn không có từ Ân Thiên Duệ đột nhiên ném lại đây phù triện trung phục hồi tinh thần lại, lại bị thủy cấp rót một cái lạnh thấu tim.

"Tiểu song nhi, ngươi chọc giận ta!"

Nam tu bạo nộ thanh âm quanh quẩn ở Ân Thiên Duệ bên tai, Ân Thiên Duệ giờ phút này chỉ nghĩ hướng Tiêu Lăng Hàn bọn họ bên kia chạy, hướng bọn họ cầu cứu. Bất quá hắn không có lập tức qua đi, mà là lại lấy ra hai trương thiên lôi phù, kích hoạt sau triều nam tu ném qua đi.

"Ầm vang… Ù ù…"

Nam tu không nghĩ tới Ân Thiên Duệ cư nhiên còn có thiên lôi phù, bởi vì lôi linh căn sẽ vẽ bùa người rất ít, này cũng liền dẫn tới thiên lôi phù tương đối mặt

khác phù triện đều phải trân quý. Bởi vì vừa mới bị thủy kiếm phù xối toàn thân, cho nên lần này thiên lôi phù so lúc trước uy lực còn muốn đại. Hơn nữa lần này hắn không có thể kịp thời gửi ra phòng hộ tráo, khiến cho hắn bị không nhỏ nội thương.

Ân Thiên Duệ bởi vì vừa mới bắt đầu đánh liền rất ra sức, cho nên lúc này hắn đan điền linh khí đã không nhiều lắm. Tái chiến đi xuống, hắn phỏng chừng liền cúi chào. Bởi vậy ném xong thiên lôi phù, hắn liền tung ta tung tăng mà chạy đến Thượng Quan Huyền Ý nơi đó tìm kiếm trợ giúp.

"Thiên Duệ hẳn là linh khí khô kiệt." Nhìn hướng phía chính mình chạy tới Ân Thiên Duệ, Thượng Quan Huyền Ý đối Tiêu Lăng Hàn nói. Hắn cảm thấy Ân Thiên Duệ lần này biểu hiện đã so trước kia khá hơn nhiều, trước kia là nhìn đến địch nhân liền chạy, quản hắn đánh thắng được không, chạy lại nói.

"Ân, Mạc Vô Nhai bên kia, chính hắn hẳn là có thể giải quyết." Tiêu Lăng Hàn nhìn Mạc Vô Nhai bên kia tình hình chiến đấu cũng nói.

Hai người khi nói chuyện, Ân Thiên Duệ đã đi vào hai người phụ cận.

"Hai vị đạo hữu cứu mạng, vị kia Huyền Âm Tông tu sĩ muốn bá vương ngạnh thượng cung. Ta đã có đạo lữ, ta không thể phản bội ta đạo lữ, các ngươi nhất định phải cứu cứu ta." Nói xong, Ân Thiên Duệ thẳng tắp ngã xuống, còn đối Thượng Quan Huyền Ý chớp chớp mắt.

Mặt sau đuổi theo nam tu thấy vậy, chau mày, một khuôn mặt đen nhánh, căn bản thấy không rõ hắn nguyên lai bộ dáng.

"Hai vị đạo hữu, trên mặt đất té xỉu song nhi kỳ thật là ta đạo lữ, bên kia cùng ta sư huynh chiến đấu người là hắn tân tìm nhân tình. Đây là ta cùng hắn chi gian sự tình, mong rằng nhị vị không cần nhúng tay." Nói xong, nam tu còn triều Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn chắp tay.

Thượng Quan Huyền Ý hai mắt tỏa ánh sáng, hôm nay diễn thật nhiều, Ân Thiên Duệ trước tới như vậy vừa ra, hiện tại nam tu lại tới nữa vừa ra, xem hắn hứng thú tăng vọt.

Tiêu Lăng Hàn cũng nhướng mày, hắn cảm thấy này Ân Thiên Duệ hẳn là bị Thẩm tiền bối cấp lây bệnh, bằng không như thế nào sẽ chạy tới, gọi bọn hắn đạo hữu.

Bất quá, nhìn đến trên mặt đất Ân Thiên Duệ nghẹn khuất lại chán ghét biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người nhìn nhau, không phúc hậu cười lên tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái trên mặt đất Ân Thiên Duệ, kêu ngươi diễn, hiện tại nếm đến quả đắng đi!

Gật gật đầu, Thượng Quan Huyền Ý nói: "Đạo hữu khách khí, theo lý thuyết các ngươi nếu là đạo lữ, các ngươi chi gian sự tình là không nên ta nhúng tay.

Nhưng ta hôm nay ra cửa thời điểm quên mang không gian giới tử, ta này trên tay trơn bóng tổng cảm thấy biệt nữu." Nói, hắn còn vươn một đôi trắng nõn thon dài tay.

Nam tu cúi đầu nhìn nhìn chính mình trên tay không gian giới tử, có chút khó xử nói: "Đạo hữu nếu là thiếu cái gì cứ việc cùng ta nói, ta không gian giới tử nếu là có, nhất định sẽ hai tay dâng lên, chỉ là ta cũng chỉ có như vậy một cái không gian giới tử."

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý lỗ tai giật giật. 【 có Hóa Thần kỳ tu sĩ triều bên này, tốc độ giải quyết trước mắt nam tu. 】

Tiêu Lăng Hàn cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền xong âm, cả người liền biến mất ở tại chỗ.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một phen chủy thủ, "Vô nghĩa thật nhiều, luyến tiếc hài tử bộ không lang, đơn giản như vậy đạo lý cũng đều không hiểu."

Nam tu còn có chút không rõ nguyên do, ngay sau đó, hắn ngón tay liền cùng bàn tay phân gia, mà hắn không gian giới tử liền như vậy rơi vào đối diện tuấn mỹ thanh niên trong tay.

"Thật là cái quỷ nghèo!" Thượng Quan Huyền Ý thần thức đảo qua, giới tử bên trong chỉ có mười vạn trung phẩm linh thạch, hắn tùy tay một ném, Ân Thiên Duệ vươn tay phải vừa vặn tiếp được giới tử.

Nam tu thấy vậy, còn có cái gì không rõ, chính mình đây là bị trước mắt người trêu chọc, bọn họ rõ ràng chính là một đám người. Hắn lập tức hướng Thượng Quan Huyền Ý phát ra công kích, kết quả nhân gia vung tay lên. Nhẹ nhàng liền hóa giải.

Nam tu biết bọn họ hôm nay là đá đến ván sắt, chỉ hy vọng sư thúc nhanh lên chạy tới. Nhưng mà, ngay sau đó, hắn liền mất đi ý thức.

Thượng Quan Huyền Ý trí ra tay trung chủy thủ, trực tiếp xuyên qua nam tu trái tim, thả một phen hỏa, tại chỗ không còn có nam tu thân ảnh.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn mang theo Mạc Vô Nhai cũng lại đây.

Thấy Mạc Vô Nhai môi bày biện ra màu tím, Ân Thiên Duệ hoảng sợ, "Vô Nhai, ngươi trúng độc, ngươi hiện tại cảm giác thế nào?" Nói, liền phải giúp Mạc Vô Nhai bắt mạch.

"Trước rời đi nơi này, đợi chút lại nói." Tiêu Lăng Hàn cảm giác được như vậy một lát sau, cái kia Hóa Thần kỳ tu sĩ đã cách bọn họ không xa.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 213

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 213 Huyền Thiên đại lục

【 ngươi cao hứng liền hảo 】 canh ba

Bốn người không hề vô nghĩa, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn một người mang một cái, chớp mắt liền biến mất tại đây phiến rậm rạp trong rừng cây.

Rừng cây lại lần nữa khôi phục yên tĩnh, ba phút sau, một người ăn mặc hồng y nam tử xuất hiện tại nơi đây. Hắn cái mũi giật giật, nghi hoặc lẩm bẩm tự nói: "Như thế nào đến nơi đây lại đột nhiên biến mất đâu?"

Nam tử trên cổ tay xuất hiện một cái màu đỏ xà, "Hồng Vu, đi xem có thể hay không tìm được manh mối, rốt cuộc kia hai cái tiểu tử là ta sư điệt."

Nam tử dứt lời, liền thấy hồng xà tất tất tác tác từ trên người hắn bò đến trên mặt đất, lại xuyên qua ở trong bụi cỏ.

Mười phút sau, màu đỏ lại về tới nam tử thủ đoạn chỗ, phát ra "Tê tê" thanh, tựa hồ ở cùng nam tử nói chuyện với nhau.

"Cư nhiên có thể từ ta mí mắt phía dưới đào tẩu, có điểm bản lĩnh, chỉ mong đừng làm ta gặp được, nếu không......." Nói mặt sau, hồng y nam tử âm trầm trầm nở nụ cười.

Chỉ chốc lát sau, lại có hai gã Nguyên Anh hậu kỳ nam tu cùng nữ tu xuất hiện tại nơi đây.

"Sư thúc!"

Hồng y nam tử gật gật đầu, "Thu hoạch như thế nào?"

Một nam một nữ lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều có chút tức giận bất bình, nữ tu mở miệng nói: "Chúng ta tới trễ một bước, độc thiềm đã bị người trước một bước giết."

Hồng y nam tử hai mắt híp lại, trên người tản mát ra sắc bén sát khí, cư nhiên bị người trước tiên một bước, cũng không biết là vô tình vẫn là cố ý.

"Nếu không có thu hoạch, vậy đi về trước, các ngươi không phải ở cấp thấp đại lục tuyển chính mình dược nhân sao? Sau khi trở về hảo hảo bồi dưỡng, bọn họ tư chất đều không tồi, về sau chắc chắn giúp được các ngươi." Hồng y nam tử đối với hai người ôn hòa mà nói, này hai sư điệt thiên phú đều không tồi, thích hợp đề điểm một chút cũng không sao.

“Đúng rồi sư thúc, thất sư đệ cùng Cửu sư đệ giống như chính là đi cái này phương hướng, chúng ta không đi tìm bọn họ sao?” Nguyên Anh kỳ nam tu ra tiếng hỏi.

“Bọn họ đã ngộ hại thân vẫn, chúng ta đi về trước.” Hồng y nam tử nói xong, người đã biến mất tại chỗ.

Mà nam tu cùng nữ tu lẫn nhau liếc nhau, chạy nhanh triều hồng y nam tử biến mất phương hướng đuổi theo qua đi.

Tiêu Lăng Hàn bốn người còn không biết, bởi vì bọn họ đi hướng vội, tại chỗ để lại bốn người hơi thở. Dẫn tới bọn họ đã bị người cấp theo dõi, thế cho nên sau lại có một ngày bốn người không có chút nào chuẩn bị đã bị chộp tới Huyền Âm Tông, bất quá kia đều là sau lại sự tình.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn bốn người đang ở một con tam cấp yêu thú động phủ, mà kia chỉ tam cấp một sừng hỏa ngưu đang ở phát ra “Mu mu mu” ủy khuất thanh âm.

Nửa canh giờ trước, này bốn cái đáng giận nhân loại, không khỏi phân trần mà bá chiếm hắn động phủ, thậm chí còn ghét bỏ hắn động phủ thối hoắc. Một sừng hỏa ngưu nhưng sinh khí, nhưng nề hà chính mình nắm tay không có bọn họ ngạnh, chỉ có thể ép dạ cầu toàn, bằng không bị làm thịt ăn thịt, hắn ngay cả ủy khuất cơ hội đều không có.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn ở một sừng hỏa ngưu động phủ dùng trận pháp ngăn cách một cái đơn độc không gian, như vậy bọn họ muốn làm cái gì cũng phương tiện, tỷ như tiến không gian.

Biết kia chỉ một sừng hỏa ngưu sẽ không nói đi ra ngoài, nhưng sự tình tổng hội có ngoài ý muốn, Tiêu Lăng Hàn là cái không thích ngoài ý muốn người. Hắn đem cùng Mạc Vô Nhai đối chiến nam tu không gian giới tử cho Ân Thiên Duệ, kêu hắn tiến trong không gian đi cấp Mạc Vô Nhai nghiên cứu một chút loại nào mới là giải dược. Tuy rằng hắn ma khí có thể cắn nuốt Mạc Vô Nhai trên người độc, nhưng hắn không nghĩ làm trừ bỏ Thượng Quan Huyền Ý bên ngoài người biết hắn có thể sử dụng ma khí tu luyện.

Rốt cuộc tiên ma trước nay đều là đứng ở đối lập vị trí, huống chi như vậy làm cho bọn họ dưỡng thành ỷ lại hắn thói quen cũng không tốt.

Hắn còn tưởng cùng Thượng Quan Huyền Ý quá hai người thế giới, chờ Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người tu vi lại cao điểm, liền đem hai người ném rớt. Mang lên hai cái bóng đèn thành thật quấy rầy bọn họ, tuy rằng người nhiều náo nhiệt, nhưng nhìn tổng cảm thấy chướng mắt.

Hai cái canh giờ sau, nhìn đến Mạc Vô Nhai sắc mặt càng kém một ít, Thượng Quan Huyền Ý có chút đồng tình nhìn hắn một cái, đây là đắc tội Tiêu Đại Ma Vương kết cục.

Tiêu Lăng Hàn biết rõ cái nào mới là giải dược, cố tình không nói cho Ân Thiên Duệ, kêu chính hắn đi nghiên cứu.

Tuy rằng Mạc Vô Nhai sẽ không có tánh mạng chi ưu, nhưng là khẳng định sẽ chịu một phen tội, hắn hiện tại đã là chau mày, hiển nhiên là ở ẩn nhẫn thống khổ.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy, đắc tội với ai đều không cần đắc tội Tiêu Đại Ma Vương, nói không chừng khi nào, ở đương sự không hiểu rõ dưới tình huống, liền sẽ ăn một cái ám khuy. Này đó đều là hắn làm một cái người từng trải kinh nghiệm, cùng với bên cạnh người chứng thật.

Tuy rằng hiện tại Tiêu Lăng Hàn thực sủng chính mình, nhưng chính mình nếu là phạm vào cái gì sai, hắn nhất định sẽ đem chính mình hôn khí đều suyễn bất quá tới. Thượng Quan Huyền Ý thật sợ ngày đó chính mình đã bị Tiêu Lăng Hàn cấp hôn chặt đứt khí, hắn hôn kỹ thành thạo, có đôi khi ôn nhu lưu luyến, như thế làm chính mình thực hưởng thụ; nhưng có đôi khi bá đạo khoảnh khắc, cảm giác chính mình ngay sau đó liền phải bị hắn nuốt ăn nhập bụng.

Cảm giác được trên mặt băng băng lương lương xúc cảm, Thượng Quan Huyền Ý hoàn hồn, nhìn về phía tay chủ nhân.

“Tưởng cái gì? Như vậy nhập thần?” Tiêu Lăng Hàn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý nhìn chằm chằm chính mình nhìn năm phút đều bất động một chút, quay đầu liền nhìn đến hắn nhìn chính mình xuất thần.

“Cũng không biết Thiên Duệ có hay không tìm được tương đối giải dược.” Thượng Quan Huyền Ý buột miệng thốt ra.

“Hẳn là nhanh.” Tiêu Lăng Hàn đem tâm thần để vào không gian trung, cảm ứng một chút.

“Sư huynh!”

“Ân?”

“Không có việc gì, chính là muốn kêu một chút ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn: “……” Ngươi cao hứng liền hảo!

Mạc Vô Nhai ở một bên khó chịu đến muốn chết, kết quả kia hai người còn ở trước mặt hắn không coi ai ra gì tú ân ái, thật đúng là phong thuỷ thay phiên chuyển, hôm nay luận đến hắn bị tắc một miệng cẩu lương.

Thượng Quan Huyền Ý dư quang ngó đến Mạc Vô Nhai biểu tình, trong lòng đã sớm cười nở hoa, nếu không phải cố kỵ hắn hiện tại là cái người bệnh, Thượng Quan Huyền Ý đều phải chính đại quang minh cười ra tiếng.

Chẳng được bao lâu, Ân Thiên Duệ cầm một cái bình sứ ra không gian, đổ một viên đan dược cấp Mạc Vô Nhai ăn, sau đó liền thối lui đến một bên, lẳng lặng chờ đợi.

Đan dược trung có cổ mùi lạ, không biết là bên trong đều có chút cái gì thành phần, Mạc Vô Nhai thập phần gian nan mà đem nó nuốt đi xuống. Lập tức bắt đầu khoanh chân hóa giải dược lực, loại trừ trong cơ thể độc tố.

Lại qua nửa canh giờ, Mạc Vô Nhai rốt cuộc mở hai mắt, "Phốc" một tiếng, phun ra một ngụm máu đen. Máu đen chiếu vào trên mặt đất phát ra "Tư tư tư" thanh âm, mặt đất đều có thể bị ăn mòn, có thể tưởng tượng này độc dược có bao nhiêu lợi hại.

"Vô Nhai, ngươi cảm giác thế nào?" Ân Thiên Duệ vài bước đi vào Mạc Vô Nhai bên người, khẩn trương hỏi.

Mạc Vô Nhai vận chuyển một chút trong thân thể linh khí, cảm giác vô cùng thẳng đường, không có chút nào tắc, này hẳn là không hỏi nói. Đứng dậy hoạt động một chút tay chân, chỉ cảm thấy cả người là xưa nay chưa từng có hảo, trong thân thể tràn ngập lực lượng.

"Ta đã không có việc gì, vất vả ngươi." Mạc Vô Nhai mỉm cười nhìn Ân Thiên Duệ, hắn cảm thấy vẫn là Thiên Duệ hảo, vẫn luôn đều ở lo lắng hắn, nỗ lực vì hắn tìm giải độc đan dược.

"Không có việc gì liền hảo, xem ra ngươi cái này thí nghiệm phẩm thực thành công, ta quả nhiên ở luyện độc thuật thượng, có điểm thiên phú." Ân Thiên Duệ đôi tay một phách, rất là vui sướng nói, thuận tiện thả ra dị hỏa đem trên mặt đất độc huyết thiêu hủy.

Thí nghiệm phẩm? Làm nửa ngày Ân Thiên Duệ cư nhiên đem chính mình trở thành thí nghiệm phẩm, quá trát tâm, Mạc Vô Nhai giờ phút này tâm là oa lạnh oa lạnh, cảm giác không ai ái.

Hắn xấu hổ cười cười, đối với Ân Thiên Duệ nói: "Ngươi cao hứng liền hảo!"

"Thật sự chỉ cần ta cao hứng liền hảo sao?" Ân Thiên Duệ nghe xong Mạc Vô Nhai nói, mở to một đôi sáng lấp lánh đôi mắt, thẳng lăng lăng mà nhìn hắn.

Mạc Vô Nhai đột nhiên cảm thấy ngực có điểm lạnh, hắn tổng cảm thấy chính mình sau đó không lâu sẽ quá tiếp nước nhóm lửa nhiệt nhật tử.

"Tự nhiên, chỉ cần Thiên Duệ cao hứng, làm ta làm cái gì, đều là cam tâm tình nguyện, vui vẻ chịu đựng." Áp xuống trong lòng dự cảm bất hảo, Mạc Vô Nhai ôn hòa mà đối với Ân Thiên Duệ cười cười.

"Thật tốt quá, về sau ta nếu là nghiên cứu ra cái gì tân độc dược, liền từ Vô Nhai ngươi liền giúp ta thí dược." Ân Thiên Duệ hoan hô một tiếng, ôm Mạc Vô Nhai đầu, liền hôn một cái hắn gương mặt.

Mạc Vô Nhai lập tức bị Ân Thiên Duệ nụ hôn này cấp chữa khỏi, còn không phải là thử độc sao? Hắn Mạc Vô Nhai mới sẽ không sợ hãi!

Một bên Thượng Quan Huyền Ý thẳng lắc đầu, Mạc Vô Nhai thứ này là bị Ân Thiên Duệ viên đạn bọc đường, mê đến thần hồn điên đảo, đã phân không rõ

đông nam tây bắc. Về sau có hắn hối hận thời điểm, nghĩ đến này, hắn không cấm nhoẻn miệng cười.

"Như vậy cao hứng, là có cái gì vui vẻ sự sao?" Tiêu Lăng Hàn đem chính mình vừa mới nướng tốt con thỏ chân, nhổ xuống đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn cười như là trộm tanh miêu.

"Những cái đó đều không quan trọng, quan trọng là có ngươi bồi ta, ta liền rất vui vẻ."

Thượng Quan Huyền Ý ăn hương vị tươi ngon thịt chất hoạt nộn thịt thỏ, cảm giác cuộc đời này là vô cùng thỏa mãn. Đời trước hắn cơ hồ đều là ăn Tích Cốc Đan, rất ít ăn này đó đồ ăn, một là chính mình không có thời gian, nhị là chính mình sẽ không làm. Có lẽ chính là bởi vì kiếp trước chính mình không có thể hảo hảo ăn qua đồ vật, dẫn tới hắn mỗi lần nhớ tới Tiêu Lăng Hàn làm thức ăn, luôn là nhịn không được muốn ăn.

Hắn cảm giác chính mình càng ngày càng giống một phàm nhân, bắt đầu tham luyến này phàm nhân mới có thể một ngày tam cơm đều sẽ không rơi xuống thức ăn.

"Miệng như vậy ngọt, thật muốn nếm thử có phải hay không lau mật." Tiêu Lăng Hàn lời này nói xong, còn ý vị thâm trường cười cười.

Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ từ chính mình phía sau đi ra, hắn tức giận trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái. Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn nói câu nói kia bị lại đây hai người nghe xong vừa vặn, hai người chính tò mò đánh giá chính mình hắn. Làm hắn không tự giác mặt đều thiêu lên, Tiêu Lăng Hàn tuyệt đối là cố ý.

Quá đáng giận, chính mình này da mặt mỏng, đi theo này mấy người tổng cảm thấy có hại, Ân Thiên Duệ da mặt đều so với chính mình luyện hậu, xem ra cái nào phương diện tu luyện đều không thể đình.

"Mạt không mạt mật, ngươi sẽ không biết sao? Ta nhưng vẫn luôn đều cùng ngươi đãi ở bên nhau." Thượng Quan Huyền Ý thở phì phì nói, nói xong liền hung hăng cắn một ngụm con thỏ thịt.

"Huyền Ý, các ngươi đang nói cái gì? Cái gì lau mật?" Ân Thiên Duệ tò mò hỏi, gần nhất liền nghe được hai người ông nói gà bà nói vịt nói.

Thượng Quan Huyền Ý sửng sốt, "Vậy các ngươi vừa rồi đang xem cái gì?"

"Xem ngươi trên tay cầm con thỏ thịt a, ngươi ăn như vậy hương, hương đến chúng ta nước miếng chảy ròng." Nói xong, Ân Thiên Duệ còn tạp đi chép một chút miệng, một đôi tràn ngập khát vọng đôi mắt thẳng tắp nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không biết hôm nay thịt nướng có hay không bọn họ hai người phân.

Tình huống như thế nào, đó chính là nói vừa rồi Tiêu Lăng Hàn nói câu nói kia Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người không có nghe được, kia……

Chính mình hiểu lầm? Nghĩ đến đây, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu đi xem Tiêu Lăng Hàn, quả nhiên liền nhìn đến hắn cười giống chỉ hồ ly.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 214

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 214 Huyền Thiên đại lục

【 thật lớn một vở diễn 】 canh bốn

Trong sơn động không có phong, nhưng Tiêu Lăng Hàn có Phong linh căn, vừa rồi hắn chỉ là tưởng thử một chút, xem vận hành phong linh khí có thể hay không cách trở hai người chi gian nói chuyện không bị người khác nghe thấy, không nghĩ tới thật đúng là thành công.

Nào biết bị Thượng Quan Huyền Ý hiểu lầm, bất quá nhìn đến hắn trừng mắt chính mình đáng yêu bộ dáng, trên mặt biểu tình đặc biệt sinh động, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy đây mới là có thịt có huyết nhất chân thật hắn.

"Đã không có!" Thượng Quan Huyền Ý chém đinh chặt sắt nói.

Ân Thiên Duệ nhìn một bên nướng giá mặt trên con thỏ thịt, thẳng nuốt nước miếng, này Huyền Ý trợn tròn mắt nói dối, rõ ràng nướng thỏ nó đều thấy chúng ta, chúng ta cũng thấy nó. "Kia này mặt trên phóng chính là cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Sớm biết rằng làm sư huynh chỉ nướng một cái thỏ chân là đủ rồi.

Bốn người ăn no sau, tiếp tục đi trước song đầu liệp báo nơi động phủ.

Một canh giờ sau, bốn người đi vào một mảnh che trời đại thụ bên ngoài.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức, tinh tế xem xét một phen, theo sau đối ba người nói: "Phía trước là một con tứ cấp đỉnh yêu thú xích kim hùng địa bàn, chúng ta từ bên này vòng qua đi, không cần đi vào phía trước những cái đó đại thụ phạm vi."

"Hảo."

Bốn người mới vừa đi đi không có rất xa, mặt sau liền có cái quỷ khóc sói gào thanh âm vang lên.

"Cứu mạng a! Cứu mạng……" Cùng với nam tử thanh âm chính là một trận sơn băng địa liệt tiếng bước chân "Đạp đạp đạp."

Bốn người quay đầu lại liền nhìn đến nam tử thẳng tắp về phía bọn họ chạy tới, nam tử có Nguyên Anh kỳ đỉnh tu vi, lớn lên giống nhau, thấy qua đi, cũng xuất sắc.

Nam tử nhìn thấy mấy người như là gặp được cứu mạng rơm rạ, dùng sức hướng mấy người chạy như điên mà đi.

“Thảo, gia hỏa này là tưởng họa thủy đông dẫn!” Tiêu Lăng Hàn nhìn đến nam tu trong mắt tính kế, lập tức liền hiểu được.

“Chạy.” Ân Thiên Duệ lời nói xuất khẩu thời điểm, người khác đã chạy ra đi có một khoảng cách. Này chạy trốn bản lĩnh, thật sự là luyện được lô hỏa thuần thanh.

Mạc Vô Nhai biết thực lực của chính mình không bằng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, theo đuôi Ân Thiên Duệ liền xông ra ngoài.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, sấn nam tu còn không có chạy qua, lấy ra một tiểu túi dẫn thú phấn, tùy tay liền hướng phía sau ném đi.

Hai người đều không phải mềm lòng người, giống loại này muốn cho bọn họ đệm lưng người, động khởi tay tới chỉ là sẽ không có cố kỵ.

Đuổi theo chạy xa Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai, Tiêu Lăng Hàn thuận tay các ném một trương tật phong phù ở hai người trên người.

Mặt sau đuổi theo nam tu, như thế nào cũng chưa nghĩ đến bất quá là mấy cái Kim Đan kỳ tiểu tử, chạy cư nhiên so với hắn một cái Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ còn muốn mau. Không bao lâu, làm hắn càng hộc máu sự tình đã xảy ra, mặc kệ hắn trốn đến nơi nào đều sẽ bị xích kim hùng cấp tìm được. Chân chính đánh lên tới, hắn còn không phải tứ cấp đỉnh xích kim hùng đối thủ, bằng không hắn cũng sẽ không chạy trốn.

Đến nỗi nam tu rốt cuộc có hay không bị xích kim hùng cấp giết, này đều không phải Tiêu Lăng Hàn mấy người quan tâm. Vốn dĩ bọn họ đường vòng nói hẳn là còn có một canh giờ mới có thể đến, không từng tưởng bởi vì cái kia nam tử quan hệ, xích kim hùng chạy ra lãnh địa. Nhưng thật ra làm cho bọn họ tỉnh không ít thời gian, bốn người trực tiếp xuyên qua che trời đại thụ cánh rừng, triều song đầu liệp báo động phủ bước vào.

Còn không có tới gần song đầu liệp báo động phủ, bốn người đều nghe được tiếng đánh nhau, bốn người lẫn nhau nhìn nhìn.

“Đây là bị người tiệt hồ?” Thượng Quan Huyền Ý buông tay, không thể nề hà nói.

“Chúng ta muốn hay không làm một cái ngư ông?” Mạc Vô Nhai tới một câu.

“Vô Nhai, chúng ta làm như vậy có phải hay không có điểm không địa đạo?” Ân Thiên Duệ có chút ngượng ngùng nói, trong ánh mắt lại mạo quang.

Thượng Quan Huyền Ý ngó Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, nếu không phải nhìn đến hắn nóng lòng muốn thử bộ dáng, phỏng chừng không quen biết người liền thật sự tin hắn chuyện ma quỷ. Không nghĩ tới thành thật nhất Ân Thiên Duệ đều học hư, xem ra hắn cũng muốn quán triệt Ân gia gia câu kia” làm tai họa.”

“Chúng ta tạm thời không cần lộ diện, trước quan sát một chút.” Tiêu Lăng Hàn một người đệ một trương ẩn thân phù, quyết định tránh ở chỗ tối hảo hảo quan sát, tùy thời mà động.

Bốn người lặng yên không một tiếng động mà đến gần rồi chiến trường, cùng song đầu liệp báo giao chiến ba gã Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ, ba người xuyên chính là cùng khoản màu lam pháp y, hẳn là thuộc về cùng cái thế lực. Mà bên kia còn có hai gã nữ tử cùng với một vị song nhi đang đợi chờ, hai gã nữ tử phân biệt là Kim Đan trung kỳ cùng Kim Đan sơ kỳ tu vi, song nhi là Kim Đan hậu kỳ.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến mấy người xuyên phục sức sau cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm, 【 sư huynh, những người đó đều là Thương Huyền Tông tu sĩ. 】

【 khó trách bọn họ xuyên y phục mặt trên đều có một cái thương tự. 】

Song đầu liệp báo tuy rằng chỉ là một con yêu thú, nhưng là nó có hai cái đầu, một cái đầu phun hỏa, một cái khác đầu tuy rằng không có phun hỏa, nhưng là thổ địa lại một hồi sụp đổ một khối, thực rõ ràng hắn một cái khác đầu là thổ thuộc tính.

Đối chiến trung ba người đã cùng song đầu liệp báo giao chiến nửa canh giờ, lại ai cũng không có chiếm được tiện nghi. Ba người trung có một người là Hỏa linh căn, còn có hai người phân biệt là kim linh căn cùng một cái lôi linh căn, này mấy người hẳn là lấy vị kia kim linh căn tu sĩ cầm đầu.

Kim linh căn tu sĩ một bên cùng song đầu liệp báo chiến đấu, một bên làm hai người phối hợp hắn, này ba người hẳn là thường xuyên cùng nhau chiến đấu, phối hợp lại tương đương ăn ý.

“Ngao ngao ngao……” Song đầu liệp báo rất là bực bội, nó hôm nay ở chính mình động phủ hảo hảo ngủ, an phận thủ thường, lại không nghĩ bị mấy cái người đáng chết, nhiễu nó mộng đẹp. Nó mới mặc kệ nhiều như vậy, nhưng là chọc tới nó người hoặc thú đều đem sẽ trở thành nó trong bụng thực.

Há mồm một phun, một thốc ngọn lửa thẳng tắp triều đối diện công kích nó nhân loại phun mà đi, song đầu liệp báo một dậm chân mặt, đứng trên mặt đất người, lập tức cảm giác thân hình có chút không xong.

Mà bên này ba vị nam tu cũng không phải ăn chay, kim linh căn tu sĩ khiến cho là kiếm, hắn kiếm là một phen kim thuộc tính Bảo Khí, chém vào song đầu liệp báo trên người lưu lại một thật sâu miệng vết thương. Hỏa linh căn tu sĩ một tay hỏa hệ pháp thuật chơi xuất thần nhập hóa, tùy tiện triều song đầu liệp báo ném qua đi, đều có thể làm nó đau “Ngao ngao” thẳng kêu to. Lôi linh căn tu sĩ một cái lôi đình bạo kích qua đi, lại lần nữa làm song đầu liệp báo thương càng thêm thương.

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua phụ cận cây số nội phạm vi, phát hiện phụ cận cư nhiên còn có hai đám người đang xem diễn, một đợt người là Huyền Âm Tông tu sĩ cùng sở hữu năm người, còn có một đợt cư nhiên là Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người.

【 xem diễn người còn rất nhiều! 】

【 sẽ không những người này đều là tiếp song đầu liệp báo nhiệm vụ này đi? 】 Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng phát hiện phụ cận là hai đám người.

【 nhiệm vụ này có cái gì đặc thù địa phương sao? Ngày đó ta cũng liền tùy tiện tiếp tuyển một cái. 】 Tiêu Lăng Hàn là bởi vì muốn đưa Sở Mục Thần mấy người, mới tuyển bên này Vân Vụ Sơn nhiệm vụ, không biết những người này lại là vì cái gì?

【 sư huynh, ngươi nói đợi lát nữa bọn họ ai sẽ ra tay trước? 】

【 hiện tại khó mà nói, hãy chờ xem. 】

Hai người nói chuyện phiếm như vậy trong chốc lát, song đầu liệp báo đã bị kia ba người ngược mình đầy thương tích.

Dùng kiếm tu sĩ, một mình lập giữa không trung, nhất kiếm đánh xuống, song đầu liệp báo đầu cũng chỉ dư lại một cái.

“Ngao ngao ngao……”

Song đầu liệp báo đau đến đầy đất lăn lộn, nơi nơi tán loạn, mặt khác hai gã tu sĩ lập tức tiến lên chặn đứng nó. Hai người hợp lực, một cái dùng ra lôi hệ pháp thuật, một cái dùng ra hỏa hệ pháp thuật, ngăn cản nó đường đi.

Không bao lâu, song đầu liệp báo đã bị ba người hợp lực giải quyết, chỉ là ba người còn không có tới kịp cao hứng. Ở một bên biên chờ đợi bọn họ ba vị đồng môn, đã rơi vào Huyền Âm Tông năm người trong tay.

“Nghiêm Vĩnh Đào, đem song đầu liệp báo yêu đan giao ra đây, bằng không ngươi vị hôn thê khả năng trong sạch khó giữ được. Các ngươi nói có phải hay không? Như vậy xinh đẹp nữ tu thật sự là hiếm thấy, ha ha ha……”

Bị bắt cóc ba người phân biệt là Cao Hân Hân, nàng đúng là Nghiêm Vĩnh Đào vị hôn thê, còn có một người nữ tu kêu Phùng Thu Nguyệt, một khác danh song nhi kêu Chu Hòa Hi.

Nghe tiếng, Thương Huyền Tông ba người quay đầu nhìn lại, thấy người tới cư nhiên là Huyền Âm Tông người, sắc mặt đều có chút âm trầm.

“Nguyên Tinh, ngươi rốt cuộc còn có phải hay không nam nhân, thế nhưng lấy nữ nhân làm lợi thế.”

“Khổng Nhạc Trì, ta có phải hay không nam nhân, ngươi muốn hay không tới thử xem? Thử xem ngươi liền biết ta có phải hay không nam nhân? Ha ha ha……”

"Tức chết ta!"

Kêu Khổng Nhạc Trì nam tu khí gương mặt đỏ bừng, chỉ vào đối diện nam tu, lắp bắp nói: "Ngươi, ngươi không biết xấu hổ."

"Ha ha ha, gia hỏa kia có thể so này hai nữ nhân có ý tứ nhiều." Nguyên Tinh đối với bên người đồng môn nói.

"Sư huynh nếu là cảm thấy hắn có ý tứ, không bằng đem hắn đổi lại đây." Trong đó một người kiến nghị nói.

Nguyên Tinh nhéo Cao Hân Hân cằm, khiến cho nàng nhìn chính mình, "Lớn lên tuy rằng không tồi, nhưng quá bình thường, làm đại gia một chút hứng thú đều hưng không đứng dậy." Nói xong, còn như là ném rác rưởi giống nhau mà buông ra tay.

Cao Hân Hân mãn ủy khuất thêm nhu nhược đáng thương, nhìn về phía đối diện Nghiêm Vĩnh Đào, hy vọng hắn có thể tới cứu chính mình.

Nghiêm Vĩnh Đào tự nhiên cũng thấy được Nguyên Tinh động tác, hắn tuy rằng khóe mắt muốn nứt ra, bất quá lý trí còn ở, cũng không có xúc động đi lên đoạt người. Rốt cuộc bọn họ bên này ba người mới vừa đại chiến một hồi, đối thượng Huyền Âm Tông người rõ ràng không địch lại. Không chỉ có là bởi vì đối phương có năm người, mà là đối phương năm người trung có hai cái là Nguyên Anh kỳ đỉnh, một cái Nguyên Anh hậu kỳ, một cái Nguyên Anh trung kỳ, một cái Nguyên Anh sơ kỳ.

"Nghiêm Vĩnh Đào chỉ cần ngươi đem Khổng Nhạc Trì giao cho ta, ta sẽ tha cho ngươi vị hôn thê." Nguyên Tinh nhìn Nghiêm Vĩnh Đào hài hước nói, trong mắt tràn đầy đối Khổng Nhạc Trì thèm nhỏ dãi.

Thấy Nghiêm Vĩnh Đào chính gắt gao nhìn chằm chằm chính mình, cũng không có đáp lời, Nguyên Tinh tiếp tục nói: "Ngươi cảm thấy thế nào? Ta cho ngươi mười tức thời gian, nếu là qua mười tức ngươi còn không có suy xét hảo, ta đây đã có thể muốn cùng ngươi nói tiếng thực xin lỗi, chúng ta nơi này sư huynh đệ đều còn không có hưởng qua nữ nhân tư vị."

"Nghiêm sư huynh, ta không đồng ý đem Khổng sư đệ giao cho Nguyên Tinh, cùng lắm thì chúng ta đi cùng bọn họ đánh một trận, ai thua ai thắng còn không nhất định đâu!" Nói chuyện nam tử tên là Viên Văn Hàn, hắn tiến lên một bước, ngăn trở đối diện Nguyên Tinh nhìn về phía Khổng Nhạc Trì tầm mắt.

Khổng Nhạc Trì có chút khẩn trương nhìn về phía Nghiêm Vĩnh Đào, đây là bọn họ đại sư huynh, cũng là người mình thích. Đáng tiếc đối phương đã có vị hôn thê, hắn vị hôn thê Cao Hân Hân vẫn là trong tông môn số một số hai mỹ nữ, hơn nữa hắn chỉ thích nữ tu.

"Kia Hân Hân các nàng làm sao bây giờ? Nàng cùng Phùng sư muội đều là nữ tử, còn có Chu sư đệ chính là một cái song nhi." Nghiêm Vĩnh Đào có chút nghẹn ngào nói, trong mắt đỏ bừng một mảnh.

--------------DFY---------------

-------oOo------

Phần 215

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 215 Huyền Thiên đại lục

【 có đến liền có thất 】 canh năm

Nghiêm Vĩnh Đào tuy rằng không nghĩ lấy Khổng Nhạc Trì đi trao đổi Cao Hân Hân, nhưng nếu là ngạnh muốn ở hai người trung làm lựa chọn nói, hắn sẽ lựa chọn Cao Hân Hân. Nàng không chỉ có là chính mình vị hôn thê, cũng là người mình thích. Tuy rằng hắn biết Khổng Nhạc Trì cũng thích chính mình, nhưng chính mình không thích nam nhân.

Lúc này khiến cho Khổng Nhạc Trì lại giúp chính mình một lần, về sau chính mình chắc chắn bồi thường hắn.

"Nghiêm Vĩnh Đào ngươi suy xét hảo không có, mười tức thời gian đã tới rồi." Nguyên Tinh nói xong, liền thu hồi tầm mắt.

Mà Huyền Âm Tông bên này đã có hai cái nam tu gấp không chờ nổi mà muốn đi giải Cao Hân Hân quần áo.

"Không, không cần, các ngươi tránh ra, tránh ra. Nghiêm ca ca, cứu ta! Cứu ta! Nghiêm ca ca ngươi nhanh lên tới cứu ta!" Cao Hân Hân bị hai cái nam tu vây quanh, nàng sợ hãi sau này lui, nước mắt súc súc mà xuống.

"Nguyên Tinh, gọi bọn hắn dừng tay, ta đáp ứng cùng ngươi trao đổi."

Nghe xong Nghiêm Vĩnh Đào nói, Khổng Nhạc Trì tâm như tro tàn, sắc mặt tái nhợt, cả người lạnh cả người. Hắn cảm giác chính mình hình như là bị đông cứng ở cực hạn băng đàm trung, hô hấp không được, đại não trống rỗng.

"Không được, ta không đồng ý, dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì ngươi làm Nhạc Trì đi thay đổi người, hắn nhất định phải đi?" Viên Văn Hàn cả người che ở Khổng Nhạc Trì trước người, không cho Nghiêm Vĩnh Đào đụng tới hắn. Những người khác chết sống cùng bọn họ có quan hệ gì đâu, hắn cảm thấy ngây ngốc Khổng Nhạc Trì không nên bị như vậy đối đãi.

Khổng Nhạc Trì thiên phú hảo, cơ duyên vô song, mỗi lần có thứ tốt đều sẽ phân một phần cấp Nghiêm Vĩnh Đào. Nhưng hắn Nghiêm Vĩnh Đào chỉ biết lừa gạt Khổng Nhạc Trì, rõ ràng không thích nhân gia, lại không chủ động nói ra. Cố ý cùng Khổng Nhạc Trì làm ái muội, làm cho ngây ngốc Khổng Nhạc Trì đem tu luyện tài nguyên hai tay dâng lên. Nếu không có chính mình ở một bên nhìn, phỏng chừng rất nhiều tu luyện tài nguyên Khổng Nhạc Trì chính mình luyến tiếc dùng, đều sẽ cầm đi cấp Nghiêm Vĩnh Đào.

Nói trắng ra là, bọn họ kẻ muốn cho người muốn nhận, hắn Viên Văn Hàn thật đúng là không hảo quản.

Nhưng ngu như vậy Khổng Nhạc Trì chính mình không nghĩ làm hắn bị thương khổ sở. Bọn họ là từ nhỏ cùng nhau lớn lên sư huynh đệ, là khi nào hết thảy đều thay đổi đâu? Nghiêm Vĩnh Đào trở nên càng ngày càng xa lạ, mà Khổng Nhạc Trì cũng càng ngày càng ngốc.

Có hôm nay phát sinh sự tình, chỉ mong Khổng Nhạc Trì có thể tỉnh táo lại, về sau đừng ở ngớ ngẩn.

“Viên sư đệ, đây là ta cùng Khổng sư đệ chi gian sự, ngươi quản không được, mau tránh ra.” Nghiêm Vĩnh Đào nói, liền phải đi kéo Viên Văn Hàn phía sau Khổng Nhạc Trì.

Viên Văn Hàn sao có thể như Nghiêm Vĩnh Đào nguyện, tất nhiên là sẽ không làm hắn đụng tới phía sau Khổng Nhạc Trì. “Nghiêm sư huynh, chẳng lẽ ngươi chính là như vậy đương sư huynh sao? Ngươi như thế nào có thể không màng đồng môn tình nghĩa, thế nào cũng phải đem Khổng sư đệ đẩy ra đi!”

“Ta không nghĩ cùng ngươi vô nghĩa, ngươi có để khai? Ngươi nếu là khăng khăng không cho khai, chúng ta đây tiện tay phía dưới thấy thật chương.” Nghiêm Vĩnh Đào nói xong, rút ra chính mình kiếm, mũi kiếm nhắm ngay Viên Văn Hàn.

“Hảo, hảo, thực hảo! Nghiêm Vĩnh Đào, ta hôm nay xem như thấy rõ ngươi, không nghĩ tới ngươi thế nhưng là như thế này một cái ích kỷ người. Từ trước coi như ta không biết nhìn người, từ nay về sau chúng ta các đi các nói. Ở trong tông môn gặp, cũng thỉnh ngươi ly ta xa một chút.” Viên Văn Hàn liên tục gật đầu, nhìn Nghiêm Vĩnh Đào trong mắt tràn đầy thất vọng.

Trước kia hắn vẫn luôn cho rằng Nghiêm Vĩnh Đào là một cái đáng giá thâm giao bằng hữu, ở tông môn thời điểm, chỉ cần là Nghiêm Vĩnh Đào muốn đi làm sự tình, hắn đều sẽ duy trì. Này cũng khiến cho Nghiêm Vĩnh Đào ở tông môn địa vị càng ngày càng cao, hiện tại xem ra, chính mình bất quá là mắt mù, thức người không rõ.

Viên Văn Hàn quay đầu lại nhìn thương tâm không thôi một cái khác bạn tốt Khổng Nhạc Trì, nếu là hắn từ nay về sau vẫn là ngây ngốc phân không rõ ràng lắm, kia hắn Viên Văn Hàn về sau liền làm một cái độc hành hiệp.

Thế gian hỗn loạn, cùng hắn có quan hệ gì đâu?

“Khổng sư đệ, ngươi còn hảo?” Viên Văn Hãn nhìn ngơ ngác nhìn một chỗ Khổng Nhạc Trì, thật muốn gõ hắn hai hạ, nếu người khác đều không thích ngươi, ngươi hà tất ngây ngốc dán lên đi.

“Viên sư huynh.” Nghe thấy được Viên Văn Hãn kêu chính mình, Khổng Nhạc Trì nháy mắt hoàn hồn.

“Nghiêm Vĩnh Đào các ngươi rốt cuộc thương lượng hảo không có, thật sự không được, ngươi trước đem song đầu liệp báo yêu đan lấy lại đây đổi hai người kia.” Nguyên Tinh đầy mặt không kiên nhẫn, khi nói chuyện hắn chỉ chỉ Chu Hòa Hi cùng Phùng Thu Nguyệt hai người.

Nghiêm Vĩnh Đào lạnh lùng mà nhìn Nguyên Tinh liếc mắt một cái, quay đầu lại lại nhìn về phía Khổng Nhạc Trì, “Khổng sư đệ, ta muốn cho ngươi tạm thời đi đem Hân Hân đổi về tới, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đến cứu ngươi, sẽ không làm ngươi có bất luận cái gì nguy hiểm.”

Khổng Nhạc Trì trong mắt có chút giãy giụa, hắn biết, chính mình nếu là thật sự đáp ứng rồi, khả năng sẽ dữ nhiều lành ít. Nhưng nếu là không đáp ứng……, ngẩng đầu nhìn nhìn Nghiêm Vĩnh Đào, đối thượng hắn tràn đầy cầu xin ánh mắt, Khổng Nhạc Trì chung quy là gật gật đầu.

Nghiêm Vĩnh Đào không biết chính là bởi vì hắn lần này sai lầm lựa chọn, dẫn tới hắn nguyên bản thực thuận lợi tu chân lộ, trở nên nhấp nhô không nói, suốt cuộc đời tu vi cũng không đạt được hắn trong lý tưởng độ cao. Nguyên bản hắn có hai cái hảo huynh đệ tại bên người giúp đỡ hắn, có thể ở tu luyện thượng giúp hắn một tay.

Nhưng sai lầm lựa chọn, chung quy sẽ làm hắn vì chính mình ngu xuẩn mà trả giá đại giới.

【 sư huynh, này họ Nghiêm cũng quá không phải cái đồ vật, vừa rồi còn cùng nhau sóng vai chiến đấu bạn bè, đảo mắt liền phải đem nhân gia đẩy hướng hố lửa, hơn nữa cái kia họ Khổng giống như còn thích hắn. 】 Thượng Quan Huyền Ý xem diễn xem đến hắn một bụng hỏa khí, hắn hiện tại đều muốn đi đem cái kia họ Nghiêm cấp làm thịt.

【 đừng nóng giận, này lại không liên quan chuyện của chúng ta, nhân gia kẻ muốn cho người muốn nhận, chính mình làm tiện chính mình, ai cũng quản không được. Huống hồ…… 】 Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trong sân mọi người, linh nhãn mở ra, thấy được không thể tưởng tượng một màn.

【 sư huynh, huống hồ cái gì? 】 Tiêu Lăng Hàn thật là, nói chuyện nói một nửa, này không phải điếu người ăn uống sao?

【 huống hồ họ Nghiêm nam tu cùng hắn bên người hai người khí vận đều không tồi, thêm ở bên nhau tự nhiên so một thêm một hiệu quả càng tốt. Nhưng là hiện tại hắn đem kia hai người đều đắc tội, trên người hắn khí vận đang ở chậm rãi xói mòn. Phỏng chừng hắn trước kia tu luyện khi xuôi gió xuôi nước, về sau khả năng liền khó khăn thật mạnh. 】 Tiêu Lăng Hàn có chút hậm hực cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, có đến liền có thất, này vừa được bỉ một thất.

Thu được Tiêu Lăng Hàn truyền âm, Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi còn tích tụ tâm, một chút liền buông ra. Thậm chí còn có chút vui sướng khi người gặp họa

mà chờ muốn nhìn họ Nghiêm nam tử, về sau" kết cục tốt", đáng tiếc tạm thời là nhìn không thấy.

Mà bên này, Khổng Nhạc Trì tắc chính mình mang theo yêu đan đi Huyền Âm Tông mấy người bên kia, đem Chu Hòa Hi, Phùng Thu Nguyệt cùng Cao Hân Hân ba người chất thay đổi trở về.

Bên kia, sáu cái lén lút thân ảnh chính giấu ở một đống cỏ dại trung, này sáu người đúng là Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người.

Hoắc Nhân thấy hai bên người đã giao tiếp hảo, không khỏi vội la lên: "Đại ca, chúng ta không ra tay sao?"

"Đừng nóng vội, chúng ta căn bản đánh không lại Huyền Âm Tông mấy người, như thế nào ra tay? Lại nói, ta cảm giác được một cổ trí mạng nguy hiểm, cùng lần trước chúng ta bị cướp bóc khi giống nhau." Quách Sơn sờ sờ chính mình ngực nói, tổng cảm thấy chính mình mấy người liền tính đi đoạt lấy, cuối cùng cũng không chiếm được song đầu liệp báo yêu đan.

Nghe thấy Quách Sơn nói như vậy, hắn mấy cái huynh đệ đều không bình tĩnh. Chủ yếu là kia hai người cho bọn hắn ấn tượng quá khắc sâu, bọn họ tích cóp đã lâu của cải, nói không liền không có.

"Đại ca, ý của ngươi là nói kia hai cái lớn lên tặc đẹp nam tu cũng ở gần đây?" Lý Thọ hai mắt tỏa ánh sáng nói, kia hai người đều không có động võ liền trực tiếp đem bọn họ một hàng sáu người cấp mê tới rồi, hắn nhưng sùng bái. Bất quá nghĩ đến chính mình giấu ở đồ trang sức trung không gian giới tử đều bị lột đi, lại có chút ủ rũ cụp đuôi.

"Ta nơi này nói cho ta, bọn họ liền ở gần đây." Quách Sơn vuốt chính mình trái tim chỗ nói.

"Đại ca, ngươi tâm, nhảy thật nhanh, ngươi có phải hay không tâm động?" Thái Nông duỗi tay bôi lên Quách Sơn ngực, ngữ ra kinh người nói.

"Đi ngươi nha, lão tử tâm không nhảy lên, lão tử sớm con mẹ nó chết thẳng cẳng." Quách Sơn tức giận nói, một phen chụp bay Thái Nông tay.

"Đại ca, ngươi nói lần sau chúng ta tái ngộ thấy lần trước đánh cướp chúng ta người, bọn họ sẽ đem không gian giới tử đồ vật trả lại cho chúng ta sao?" Phương Chính còn ở rối rắm hắn ném thật nhiều linh thạch, cố tình Hoắc Nhân cái này chết không biết xấu hổ gia hỏa, một viên linh thạch đều không có ném.

"Lão tứ, thiên còn không có hắc ngươi đang nói cái gì mê sảng đâu?" Hoắc Nhân duỗi tay sờ sờ Phương Chính cái trán, người này không có việc gì a!

"Bọn họ không thể bởi vì bọn họ lớn lên đẹp, liền tùy tiện lấy người khác đồ vật đi?" Phương Chính da mặt thật dày nói.

"Tứ ca, ngươi ngày thường đánh cướp người khác, ngươi còn sẽ đem linh thạch còn cho người khác sao?"

“Sao có thể, vào ta túi, tự nhiên chính là ta đồ vật.”

Mọi người: “……” Gia hỏa này thật không biết xấu hổ!

Huyền Âm Tông người bởi vì được đến muốn đồ vật, tự nhiên không có lưu lại tính toán, mang theo Khổng Nhạc Trì liền hướng Vân Vụ Sơn bên ngoài đi đến.

Mà Thương Huyền Tông bên này, Viên Văn Hãn chính mình một người đơn độc rời đi, hắn hiện tại phiền thấu Nghiêm Vĩnh Đào mấy người. Đặc biệt là Cao Hân Hân, trở lại Nghiêm Vĩnh Đào bên người, còn ở nơi nào giả mù sa mưa tự trách đều là nàng sai. Nàng nếu là tu vi không phải như vậy thấp, liền sẽ không bị Nguyên Tinh đoàn người bắt lấy mà lấy tới uy hiếp bọn họ, Khổng Nhạc Trì cũng sẽ không bị Nguyên Tinh đám người mang đi. Viên Văn Hãn sợ chính mình lại cùng bọn họ đãi đi xuống, sẽ nhịn không được đưa Cao Hân Hân một cái sét.

Nghiêm Vĩnh Đào cũng mang theo còn thừa Thương Huyền Tông mấy người hướng Vân Vụ Sơn bên ngoài mà đi, bọn họ mục tiêu lần này chính là song đầu liệp báo yêu đan. Nhưng hiện tại yêu đan không có, bọn họ tự nhiên cũng không có lưu tại nơi đó tất yếu. Đi theo mấy người đi tới, hắn tổng cảm thấy chính mình trong lòng vắng vẻ, phảng phất thiếu hụt một khối.

Một cái dòng suối nhỏ bên, Huyền Âm Tông mấy người chính dừng lại ở một viên đại thụ hạ nghỉ ngơi, mà Khổng Nhạc Trì tự nhiên cũng bị Nguyên Tinh hạ độc.

Mà bọn họ nghỉ ngơi đại thúc chạc cây thượng, đang có bốn người nhàn tản ngồi ở cành cây thượng, thưởng thức phụ cận phong cảnh.

Bốn người này đúng là một đường theo đuôi Huyền Âm Tông mấy người Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ, bọn họ lần này nhiệm vụ mục tiêu là song đầu liệp báo yêu đan. Nếu yêu đan ở này đó nhân thân thượng, tự nhiên là nếu muốn biện pháp đem yêu đan đoạt lại đây.

Sau nửa canh giờ yêu đan tới tay, Huyền Âm Tông năm người đồng thời té xỉu trên mặt đất. Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thu trên mặt đất cho nên có người không gian giới tử.

Bọn họ lần này tính thượng là đại hoạch toàn thắng, không uổng một binh một tốt. Chủ yếu vẫn là bởi vì những người này trung không có một cái là luyện độc sư, bọn họ trên người tuy rằng đều có độc dược, nhưng những cái đó đều là bọn họ trong tông môn những người khác luyện chế. Cho nên Tiêu Lăng Hàn thực dễ dàng liền đem dưới tàng cây đoàn người cấp mê choáng, cũng trách bọn họ ở nơi đó nghỉ ngơi không tốt, cố tình cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ lựa chọn cùng viên đại thụ.

Tiêu Lăng Hàn mấy người vừa đến trên cây ngồi xuống không có trong chốc lát, Huyền Âm Tông người liền xuất hiện, nói trùng hợp cũng trùng hợp bọn họ cố tình lựa chọn có người đại thụ.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 216

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 216 Huyền Thiên đại lục

【 thay đổi cái động phủ 】 canh một

Từ chuyện này trung Tiêu Lăng Hàn bốn người đều nghĩ đến về sau bọn họ nếu là muốn tìm nghỉ ngơi địa phương, nhất định phải nhìn xem phụ cận có hay không người nào, đặc biệt trên cây.

"Những người này, làm sao bây giờ?" Nhìn trên mặt đất nằm mọi người, Ân Thiên Duệ hỏi.

"Giết hay không đâu? Nếu là không giết đi, yêu đan ở chúng ta trên tay, chờ chúng ta giao nhiệm vụ. Bọn họ tự nhiên liền sẽ tra được chúng ta trên người, khẳng định sẽ đối chúng ta triển khai các loại trả thù. Nếu là giết đi, những người này tựa hồ không có đắc tội quá chúng ta, này……?" Nên làm cái gì bây giờ?

Mạc Vô Nhai nói đến mặt sau cũng là hết đường xoay xở, nhíu mày, quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Chờ ta tra một chút người này ký ức lại làm tính toán, Huyền Ý vì ta hộ pháp." Tiêu Lăng Hàn đi vào tên kia kêu Nguyên Tinh người trước mặt, quay đầu lại đối Thượng Quan Huyền Ý công đạo một tiếng.

Mọi người đều ở tranh đoạt song đầu liệp báo yêu đan, đến tột cùng này trong đó có cái gì bọn họ không biết ẩn tình?

Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải, ngón trỏ điểm ở Nguyên Tinh giữa mày chỗ, nhắm mắt lại, thần thức thông qua ngón tay tiến vào Nguyên Tinh thức hải. Nhìn đến Nguyên Tinh linh hồn sau, trực tiếp điểm ở hắn giữa mày chỗ, hắn trải qua quá từng màn, nhất nhất truyền vào Tiêu Lăng Hàn trong đầu.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay, nhắm mắt cẩn thận xem xét một chút Nguyên Tinh ký ức, gia hỏa này ở Huyền Âm Tông còn man được sủng ái.

Thấy Tiêu Lăng Hàn mở mắt, ba người đồng thời nhìn về phía hắn.

"Nguyên lai song đầu liệp báo yêu đan, có thể ở Luyện Đan Sư Công Hội đổi lấy một khối tiến vào Hằng Phong bí cảnh lệnh bài. Hằng Phong bí cảnh mỗi cách 500 năm mới mở ra một lần, mỗi lần đi vào nhân tu vì cần thiết ở Nguyên Anh kỳ cập dưới. Tám tháng sau chính là Hằng Phong bí cảnh mở ra thời gian, mà Hằng Phong bí cảnh mở ra vị trí ở Thanh Linh Sơn, Thanh Linh Sơn ở Huyền Kiếm Các thế lực trong phạm vi." Tiêu Lăng Hàn đem chính mình từ Nguyên Tinh nơi đó được đến tin tức, cùng mấy người từ từ nói ra.

Vừa nghe đến bí cảnh, mấy người đều là hai mắt tỏa ánh sáng, bọn họ phía trước ở Hoàng Cực đại lục thời điểm, vào Tử Linh bí cảnh mấy người đều thu hoạch rất nhiều.

Tiến một lần bí cảnh, tương đương với ở bên ngoài tu luyện mấy chục thậm chí là thượng trăm năm, có thể thấy được đại gia đối bí cảnh ham thích.

"Sư huynh, chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ? Là chính chúng ta cầm yêu đan đến Luyện Đan Sư Công Hội đổi lấy bí cảnh lệnh bài, vẫn là chờ Huyền Âm Tông người đổi hảo lệnh bài, chúng ta lại đi đoạt bọn họ?" Thượng Quan Huyền Ý không cấm ra tiếng hỏi, hai cái phương pháp tựa hồ đều có nguy hiểm.

Vạn nhất này Huyền Âm Tông những người này đem yêu đan lấy về đi giao cho bọn họ tông môn trưởng bối, sau đó lại đi đổi lệnh bài. Kia chính mình đám người đến lúc đó đi nơi nào tìm lệnh bài?

Nhưng nếu là chính mình mấy người đi Luyện Đan Sư Công Hội đổi lấy, kia nhất định sẽ bị rất nhiều người theo dõi, đến lúc đó cũng sẽ thực phiền toái.

"Đem trên mặt đất người đều giết, lệnh bài chính chúng ta cầm đi đổi, đồ vật muốn đặt ở chính mình trong tay mới an ổn." Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia sát khí, này Huyền Âm Tông đại bộ phận người đều không phải thứ tốt, lưu trữ cũng là tai họa.

"Kia người này làm sao bây giờ?" Ân Thiên Duệ chỉ vào một bên Khổng Nhạc Trì hỏi.

"Đem cái kia họ Khổng ném tới trên cây đi, cái này kêu Nguyên Tinh người, tạm thời lưu trữ. Đợi chút đem hắn đưa tới một cái yêu thú địa bàn đi lên, làm yêu thú ăn hắn, trên người hắn có Hợp Thể kỳ tu sĩ thần thức dấu vết." Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua Ân Thiên Duệ trước mặt người, lại chỉ vào một bên Nguyên Tinh đối mọi người nói.

Chờ sở hữu sự tình đều làm tốt, trời đã tối rồi.

Mấy người tùy tiện tìm một cái động phủ, bố trí một cái phòng ngự trận, đồng thời tiến vào trong không gian tu luyện. Nếu muốn vào bí cảnh nói, đại gia tu vi đều còn rất thấp. Bởi vì Hằng Phong bí cảnh có thể đột phá Hóa Thần kỳ, kia nói cách khác đi vào tu sĩ trung, đại bộ phận người tu vi sẽ là Nguyên Anh kỳ đỉnh.

Đặc biệt là Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người có xưa nay chưa từng có gấp gáp cảm, một khối lệnh bài có thể mang năm người đi vào, nếu là bọn họ hai cái tu vi phế vật, Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không mang lên bọn họ.

Cho nên hai người vừa đến động phủ khiến cho Tiêu Lăng Hàn đem bọn họ thu vào trong không gian đi, hai người hiện tại là muốn nắm chặt mỗi một phút mỗi một giây tới tu luyện, chỉ nghĩ đem tu vi nhanh lên đề đi lên.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy hai người như là tiêm máu gà giống nhau nhiệt tình mười phần, không khỏi lộ ra một tia mỉm cười, không dễ dàng a! Đặc biệt là Ân Thiên Duệ gia hỏa này, tình nguyện dùng sức cắn đan dược, cũng không muốn khoanh chân đả tọa tu luyện người. Mạc Vô Nhai gia hỏa này càng là, chỉ biết song tu! Không nghĩ tới một cái bí cảnh, cư nhiên làm này hai người bắt đầu quyết chí tự cường, cũng không biết hai người có thể kiên trì bao lâu.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người cũng vào trong không gian tu luyện, Thượng Quan Huyền Ý trừ bỏ hằng ngày tu luyện chính là luyện thể, nghiên cứu trận pháp, ngẫu nhiên còn sẽ luyện khí.

Mà Tiêu Lăng Hàn không chỉ có muốn tu luyện, còn muốn học tập các loại thuật pháp.

May mắn hắn tu luyện chỉ cần đem linh thạch đặt ở cùng nhau, thiết trí hảo khóa linh trận sau, khoanh chân nhắm mắt, vận chuyển công pháp. Lúc sau linh thạch trung linh khí, đồng thời dũng hướng thân thể hắn, hình thành một cái đại đại linh khí xoáy nước. 100 vạn trung phẩm linh thạch, một ngày đều không dùng được, liền sẽ bị hắn hấp thu không còn.

Nếu là làm những người khác biết 100 vạn trung phẩm linh thạch, Tiêu Lăng Hàn cư nhiên không đến một ngày liền toàn bộ hấp thu, phỏng chừng đến kinh rớt đầy đất tròng mắt. Bình thường Nguyên Anh kỳ tu sĩ, 100 vạn trung phẩm linh thạch ít nhất đến hấp thu một năm thậm chí càng lâu, này trong đó chênh lệch có thể nghĩ.

Đánh giá một buổi tối thời gian đã qua đi, Tiêu Lăng Hàn đem mấy người đều mang ra không gian.

Tia nắng ban mai chiếu vào bọn họ nơi động phủ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau.

"Tối hôm qua có người công kích quá chúng ta bố trí trận pháp."

"Trước đừng hoảng hốt triệt trận, ta đi ra ngoài nhìn xem, các ngươi ở chỗ này chờ." Tiêu Lăng Hàn đối với ba người nói, nói xong, hắn lấy ra một trương ẩn thân phù chụp ở trên người mình.

Lặng yên không một tiếng động rời đi trận pháp sau, Tiêu Lăng Hàn đi vào bên ngoài khi, phát hiện bọn họ động phủ bên ngoài cư nhiên bị người bố trí bẫy rập.

Cũng không biết là ai ở bọn họ sơn động ngoại, lại bố trí một cái tứ cấp sát trận, còn có một cái vây trận.

Thả ra thần thức một tấc một tấc mà tìm tòi, Tiêu Lăng Hàn phát hiện cây số nội cư nhiên không ai. Nói cách khác, bố trí bẫy rập người, đem rơi vào bố trí hảo sau, rời đi nơi này. Chẳng lẽ tên kia là bởi vì không có phá vỡ hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau bố trí trận pháp, cho nên tâm sinh trả thù, bố trí sát

trận. Nhưng là hắn lại sợ trong sơn động nhân tu vì so với hắn cao, hắn không đối phó được, cho nên mới tạm thời bỏ chạy.

Mặt sau hắn có thể làm bộ trong lúc vô tình trải qua nơi này, đến lúc đó lại đến dò xét tình huống nơi này. Nếu là gặp được cao thủ, hắn có thể nói chính mình chỉ là đi ngang qua. Nếu dự hi gặp được trọng thương hoặc là người chết, tự nhiên là thu cạo người nọ tiền tài. Người này thật đúng là đánh đến một tay bàn tính như ý.

Cái này kế hoạch có thể nói là phi thường hoàn mỹ!

Đáng tiếc, người này sở hữu tâm tư bị Tiêu Lăng Hàn đoán cái thất thất bát bát, tự nhiên cũng liền sẽ không như hắn nguyện.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ, có thù oán tất báo chân quân tử, có đi mà không có lại quá thất lễ! Vì thế hắn đem người nọ bố trí trận pháp, mắt trận cấp sửa lại, thuận tiện còn đem trận pháp uy lực tăng mạnh không ít. Tin tưởng chỉ cần người nọ vừa bước vào trận pháp, chắc chắn cho hắn một cái đại đại kinh hỉ.

Làm tốt này đó, Tiêu Lăng Hàn trở lại động phủ, đem sự tình cấp ba người nói một chút.

Đem ba người nghe tấm tắc bảo lạ, nhất trí cho rằng này Tu chân giới kỳ ba thật là nhiều!

Tiêu Lăng Hàn bốn người rời đi sở trụ sơn động sau không ở chậm trễ, trực tiếp hướng Thiên Tinh Thành mà đi.

Trở về trước tiên, bọn họ bốn người liền đi Hiệp Hội Lính Đánh Thuê đem nhiệm vụ tiêu rớt. Bởi vì song đầu liệp báo đã không có, tự nhiên liền không cần lại làm nhiệm vụ này. Hiện tại mọi người đều ở điên cuồng mà tìm kiếm Nguyên Tinh mấy người, nguyên nhân gây ra là vài sóng người đều nói song đầu liệp báo yêu đan ở trong tay bọn họ.

Tiêu Lăng Hàn bốn người tự nhiên cũng nghe tới rồi tin tức này, bốn người bất động thanh sắc mà rời đi Hiệp Hội Lính Đánh Thuê. Trở lại sân sau nhất trí quyết định ngày mai đi thuê một cái động phủ, hiện tại mấy người trên người đều có linh thạch, tạm thời có thể xa xỉ một phen.

Hôm sau sáng sớm

Đương Tiêu Lăng Hàn bốn người lại lần nữa đi vào cho thuê sân cùng với động phủ cửa hàng khi, lão bản trên mặt cười nở hoa, ân cần mà đem mấy người mời vào trong cửa hàng. Nhìn quen thuộc khuôn mặt, phảng phất bọn họ hôm qua mới tới nơi này thuê sân giống nhau. Thời gian quá thật mau, đảo mắt mấy người tới Thiên Tinh Thành đã có đã hơn hai tháng.

“Vài vị lần này là tưởng thuê động phủ sao?” Lão bản nhiệt tình lại thuần thục tiếp đón bốn người.

“Đây là chúng ta phía trước thuê sân ngọc bài, sân liền lui. Chúng ta hiện tại tưởng thuê một cái hai cái phòng động phủ, phiền toái lão bản cho chúng ta giới thiệu một chút.” Mạc Vô Nhai lấy ra một cái ngọc bài đặt ở trên bàn, khách khí đối lão bản nói.

“Hảo, lui sân linh thạch đợi chút tính đến động phủ đi lên. Gần nhất Thiên Tinh Thành tới không ít người, động phủ căng thẳng…….” Lão bản có chút khó xử nói, đôi tay hạ ý tứ chọc hai hạ.

Lão bản đây là muốn tăng giá vô tội vạ, bốn người nhìn nhau liếc mắt một cái, Mạc Vô Nhai một phen lấy quá trên bàn ngọc bài.

“Ta đột nhiên cảm thấy sân ở cũng khá tốt, chúng ta vẫn là trở về tiếp tục trụ viện tử hảo. Miễn cho đông chạy tây chạy lãng phí thời gian.” Nói, Mạc Vô Nhai mang theo mấy người liền phải rời đi.

Lão bản nóng nảy, hắn chỉ là tưởng nhiều kiếm một chút, không từng tưởng, này mấy người nhìn bề ngoài ngăn nắp lượng lệ, cư nhiên như vậy keo kiệt. Bất quá hắn vẫn là lập tức ra tiếng gọi lại mấy người, “Vài vị dừng bước, ta đột nhiên nghĩ tới, động phủ hiện giờ vẫn là có không ít không. Ta hiện tại liền mang vài vị đi xem, các ngươi ý hạ như thế nào?”

“Vậy làm phiền.”

Lão bản mang theo mấy người đi vào một chỗ chỉ có hai cái phòng động phủ, tuy rằng động phủ nhìn tiểu, bất quá cảm giác ở tại bên trong hẳn là sẽ thực ấm áp. Bốn người nhất trí đồng ý thuê cái này động phủ, lão bản thấy mấy người đều đồng ý. Lập tức đem liền đem thuê động phủ khế ước thư lấy ra tới, như vậy hắn là sợ bốn người xoay người lại đi, sau đó đột nhiên lại không thuê động phủ.

Động phủ giá cả là sân gấp mười lần, linh khí tự nhiên cũng nồng đậm rất nhiều. Lần này bọn họ chỉ thuê một tháng động phủ, lão bản còn rất là tiếc nuối, hỏi bọn hắn như thế nào không nhiều lắm thuê một đoạn thời gian. Mạc Vô Nhai tới một câu, “Chúng ta linh thạch chỉ đủ thuê một tháng.” Cái này lão bản tâm hoàn toàn đã chết, không nói.

Tiễn đi lão bản, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bắt đầu ở động phủ bên ngoài bố trí trận pháp, hai người không chỉ có bố trí phòng ngự trận, còn bố trí giết người.

Đãi hai người đem trận pháp bố trí hảo, động phủ hai cái phòng cũng bị Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người thu thập hảo.

Tiêu Lăng Hàn thấy Mạc Vô Nhai xem chính mình ánh mắt quái quái, có thể nói là đặc biệt nóng bỏng, hắn chạy nhanh run run trên người nổi da gà, tức giận nói: “Có sự nói sự.”

“Tiêu sư đệ, có thể hay không phiền toái ngươi ở ta cùng Thiên Duệ trong phòng bố trí một cái đơn giản cách âm trận.” Mạc Vô Nhai mặt không đỏ khí

không suyễn nói xong câu đó, còn dùng ngươi hiểu ta hiểu mọi người đều hiểu ánh mắt nhìn nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn thật muốn nói hắn không hiểu, hắn một chút đều không nghĩ hiểu, gia hỏa này, mỗi ngày liền biết song tu, là sợ thanh âm quá lớn kinh động hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi.

Mạc Vô Nhai thật là càng ngày càng không biết xấu hổ, bất quá Tiêu Lăng Hàn vẫn là đi giúp bọn hắn bố trí một cái cách âm trận, rốt cuộc hắn nhưng không nghĩ ngủ đến nửa đêm nghe được kỳ kỳ quái quái thanh âm.

Giúp Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ bố trí hảo trận pháp sau, mới vừa trở lại phòng, đã bị Thượng Quan Huyền Ý nhào vào trong ngực.

"Sư huynh, Mạc sư huynh kêu ngươi làm gì?" Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu, không hề chớp mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn.

"Không có gì, chính là hướng ta thỉnh giáo mấy cái tu luyện thượng vấn đề." Tiêu Lăng Hàn mắt đều không nháy mắt nói, đối thượng Thượng Quan Huyền Ý tinh lượng đôi mắt, hắn nhịn không được ở tiểu gia hỏa mắt đào hoa thượng rơi xuống một hôn.

Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng nhắm mắt, đãi Tiêu Lăng Hàn hôn qua sau, mới mở hai mắt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 217

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 217 Huyền Thiên đại lục

【 câu thông là nhịp cầu 】 canh hai

Nhìn gần trong gang tấc tuấn nhan, Thượng Quan Huyền Ý thấu đi lên ngậm lấy Tiêu Lăng Hàn môi, nhẹ nhàng liếm vài cái, cảm giác mềm mại, còn có chính mình thích hương vị.

Đãi hắn lấy lại tinh thần khi, phát hiện chính mình đã ở trên giường, lúc này đang bị Tiêu Lăng Hàn coi nếu trân bảo ủng ở trong ngực.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình nếu là lại bị Thượng Quan Huyền Ý trêu chọc vài lần, hắn tái hảo định lực cũng sẽ không nín được, này thật là quá khảo nghiệm người nhẫn nại lực.

Phát hiện Tiêu Lăng Hàn ôm chính mình tay ở dần dần buộc chặt, cảm giác được có cái đồ vật chống lại chính mình bụng nhỏ chỗ, Thượng Quan Huyền Ý tim đập như cổ, âm thầm nuốt nuốt nước miếng. Hắn có chút khẩn trương, lại có chút chờ mong nói: "Sư huynh, ngươi nghẹn đến mức nhất định rất khó chịu, ta giúp ngươi tốt không?" Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý tay bắt đầu không thành thật về phía Tiêu Lăng Hàn trên người sờ soạng.

Tiêu Lăng Hàn nhịn không được hít ngược một hơi khí lạnh, đôi mắt nguy hiểm nheo lại, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền cảm giác được toàn bộ phòng độ ấm tựa hồ đều giảm xuống không ít, làm hắn nhịn không được đánh rùng mình. Chú ý tới Tiêu Lăng Hàn âm trầm sắc mặt, hắn theo bản năng buông lỏng tay.

Nhấp nhấp môi, Thượng Quan Huyền Ý nhẹ gọi một tiếng, "Sư huynh." Cái dạng này Tiêu Lăng Hàn làm hắn có chút sợ hãi, rõ ràng Tiêu Đại Ma Vương chính mình cũng muốn.

Chính mình chỉ là không nghĩ làm hắn nghẹn đến mức khó chịu, như thế nào liền chọc đến hắn sinh khí đâu?

Duỗi tay nắm Thượng Quan Huyền Ý cằm, khiến cho hắn nhìn về phía chính mình, Tiêu Lăng Hàn lạnh giọng mở miệng hỏi: "Là ai dạy ngươi làm loại chuyện này?"

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn hỏi đến có chút chột dạ, không dám nhìn thẳng hắn, nhỏ giọng trả lời: "Không ai dạy ta."

“Học được bắt đầu đối ta nói dối? Ân?” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên cảm thấy chính mình có phải hay không một chút đều không hiểu biết Thượng Quan Huyền Ý? Trái tim vị trí có chút ẩn ẩn làm đau, ánh mắt ám ám, đây là đau lòng cảm giác sao? Tiểu gia hỏa là cái liên tiếp hôn đều sẽ không sơ ca, như thế nào sẽ này đó làm người cảm thấy thẹn thủ đoạn?

Hắn không phải không nghĩ làm Thượng Quan Huyền Ý giúp hắn giải quyết, chỉ là người tu chân nguyên dương là thực quý giá đồ vật, tất nhiên là không thể tùy ý lãng phí, cho nên hắn mặc dù lại khó chịu cũng đều chịu đựng.

“Ta, ta, ta không có.” Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng tự tin không đủ, lắp bắp nói.

Tiêu Lăng Hàn bình tĩnh nhìn Thượng Quan Huyền Ý một hồi lâu, nhìn thấy hắn khóe mắt có chút hồng, vẻ mặt ủy khuất bộ dáng. Tâm lập tức liền mềm, duỗi tay sờ sờ hắn gương mặt.

“Hảo, ngươi trước tiên ngủ đi, ta đi trong không gian đãi trong chốc lát.” Nói xong, hắn liền biến mất ở trên giường.

Nhìn rỗng tuếch phòng, Thượng Quan Huyền Ý không ngọn nguồn đến có chút tâm hoảng ý loạn. Chính mình vừa rồi có phải hay không hẳn là đem tình hình thực tế nói ra, nhưng việc này rõ ràng là chính mình chủ động đi tìm Mạc Vô Nhai hỏi. Nếu là chính mình đem hắn nói ra, Tiêu Lăng Hàn tuyệt đối sẽ hung hăng nhớ hắn một bút.

Kia chính mình rốt cuộc muốn hay không bán đứng một chút bằng hữu đâu?

Thượng Quan Huyền Ý rối rắm miên man suy nghĩ, bất tri bất giác liền ngủ rồi.

Hôm sau sáng sớm

Tiêu Lăng Hàn mở một đôi đen nhánh như mực hai tròng mắt, cúi đầu nhìn Thượng Quan Huyền Ý an tĩnh ngủ nhan.

Trên thế giới tốt đẹp nhất sự tình, không gì hơn sáng sớm tỉnh lại, bên người có ánh mặt trời, trong lòng ngực có ngươi.

Mặc dù hắn đối chính mình nói dối, chính mình cũng không đành lòng trách cứ hắn.

Có một số việc, chỉ cần nổi lên một cái đầu, mặt sau liền sẽ liên tiếp không ngừng phát sinh.

Thí dụ như: Nói dối!

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý chi gian dựa vào một cái dối, tiếp theo một khác dối sinh hoạt ở bên nhau, cho nên có một số việc trước hết cần nói rõ ràng.

Nhìn hắn một đầu như thác nước tóc đen, rối tung ở sau người trên giường, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhẹ nhàng phất quá.

Này tu chân người không chỉ có lưu tóc dài, tóc còn mượt mà vô cùng, so hiện đại những cái đó dùng cái gì dầu xả linh tinh muốn tốt hơn trăm ngàn lần. Chỉ cần một cái thanh khiết thuật, toàn thân liền khô mát vô cùng, tóc tự nhiên cũng là như thế. Cái gì tóc dầu mỡ? Gàu trong vòng sự, căn bản không tồn tại. Liền chỉ cần này một cái chỗ tốt, nếu là hiện đại người có thể tu luyện, phỏng chừng những cái đó người thích cái đẹp chắc chắn cần cù chăm chỉ, tu vi tăng nhiều.

"Sư huynh."

Thượng Quan Huyền Ý vừa tỉnh tới liền phát hiện Tiêu Lăng Hàn chính nhìn chằm chằm chính mình tóc xuất thần, cái loại này hắn tùy thời đều sẽ rời đi, lại còn có ly chính mình rất xa cảm giác lại xuất hiện.

Phảng phất hắn không phải thế giới này người, tùy thời đều sẽ thuận gió mà đi. Làm Thượng Quan Huyền Ý trong lòng phát khẩn, có chút sợ hãi, sợ hãi thật vất vả được đến ấm áp, như vậy biến mất. Một cái xoay người đè ở Tiêu Lăng Hàn trên người, gắt gao mà ôm lấy hắn.

Tiêu Lăng Hàn còn đang suy nghĩ tóc vấn đề, một cái không lưu ý đã bị Thượng Quan Huyền Ý đè ở dưới thân, còn bị hắn gắt gao ôm lấy, rất sợ chính mình đi rồi giống nhau.

"Đây là làm sao vậy? Làm ác mộng?" Tiêu Lăng Hàn đem tóc của hắn bát đến một bên, nhẹ nhàng vỗ hắn phía sau lưng.

"Sư huynh, ngươi vĩnh viễn đều sẽ không rời đi ta, đúng không?" Thượng Quan Huyền Ý đem chôn ở Tiêu Lăng Hàn trên vai đầu nâng lên tới, nhìn thẳng hắn.

"Tự nhiên sẽ không rời đi ngươi, sư huynh không phải cùng ngươi đã nói, ngươi đi đâu, ta liền đi nơi nào, thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền đều bồi ngươi." Tiêu Lăng Hàn trấn an như là làm ác mộng Thượng Quan Huyền Ý, hắn như thế nào đột nhiên liền trở nên lo được lo mất đâu?

"Vậy là tốt rồi! Ta cũng sẽ không rời đi sư huynh, sư huynh ở nơi nào, ta liền ở nơi nào." Thượng Quan Huyền Ý ở Tiêu Lăng Hàn trên môi nhẹ nhàng rơi xuống một hôn, cảm giác được từ trên người hắn truyền lại lại đây độ ấm, chính mình tâm, trở xuống chỗ cũ. Thật tốt, hắn chân thật tồn tại thế giới của chính mình.

"Ngươi có phải hay không hẳn là thành thật công đạo, tối hôm qua ngươi những cái đó bất nhã hành vi là ai dạy của ngươi?" Thấy Thượng Quan Huyền Ý không có việc gì, Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi.

"Sư huynh không thích, ta về sau không làm là được." Thượng Quan Huyền Ý vô tội nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn còn tưởng rằng qua một đêm, chuyện này, cũng đã đi qua. Như thế nào Tiêu Lăng Hàn còn nắm không bỏ, kia chính mình muốn hay không đem Mạc Vô Nhai nói ra đâu?

"Huyền Ý, ngươi nếu là có cái gì muốn biết, ngươi có thể trực tiếp hỏi sư huynh liền hảo, sư huynh chắc chắn toàn bộ báo cho ngươi. Chúng ta từ nay về sau là

muốn vẫn luôn ở bên nhau đạo lữ, hai người chi gian có cái gì không rõ sự, tốt nhất toàn bộ nói ra. Bằng không liền sẽ sinh ra vách ngăn, dễ dàng sinh ra hiểu lầm. Như vậy sẽ ảnh hưởng ngươi ta chi gian cảm tình, làm chúng ta trở nên lẫn nhau nghi kỵ, càng ngày càng không tín nhiệm."

Tiêu Lăng Hàn chính là biết, ở hiện đại liền có rất nhiều người có nói cái gì bất hòa chính mình thê tử hoặc trượng phu nói, ngược lại cùng người ngoài kể ra, dẫn tới hai người cảm tình càng ngày càng tới đạm. Thực dễ dàng xuất hiện cái gì tiểu tam, tiểu tứ linh tinh, cuối cùng chậm rãi đi hướng đường ai nấy đi kết cục. Ngắn ngủn vài thập niên, ly hôn lại kết hôn người, nhiều nhiều đếm không xuể. Cảm tình là hai người sự, chỉ là dựa một người là duy trì không được bao lâu.

Huống chi bọn họ tại đây Tu chân giới, người số tuổi là căn cứ tu vi tới kết luận. Sống quá mấy chục, mấy trăm năm, những người này đều là chút đoản mệnh quỷ, có thể sống mấy ngàn, mấy vạn năm, có khối người. Nếu là cảm tình không hảo hảo giữ gìn là không có khả năng lâu dài, Tu chân giới dụ hoặc dữ dội to lớn. Có phu thê thậm chí vì thiên tài địa bảo, không màng hai người ở bên nhau nhiều năm tình cảm, nhẫn tâm giết chết chính mình một nửa kia.

Hiện giờ Tu chân giới đã có rất ít có người nguyện ý cùng chính mình đạo lữ ký kết khế ước, bởi vì khiết ước là một loại trói buộc. Nó có thể bảo đảm hai cái lập khế ước người sinh thời chỉ biết có lẫn nhau, thả đối phương tâm tư cũng có thể cảm nhận được.

Người với người kết giao, câu thông là nhịp cầu, tâm cùng tâm hiểu nhau, lý giải là cách hay. Không câu thông, tái hảo tình, cũng sẽ xa. Không lý giải, lại thâm ái, cũng sẽ đạm. Không câu thông, người với người lại như thế nào giao hảo, cũng sẽ có hiềm khích, câu thông rất quan trọng, có thể đem nhân tâm ái. Câu thông, là tâm cùng tâm đối thoại, có thể đem buồn bực hóa giải, có thể đem hiểu lầm nói khai.

"Sẽ không, ta vĩnh viễn đều sẽ không nghi kỵ sư huynh, hơn nữa bảo đảm vẫn luôn đều sẽ tín nhiệm sư huynh. Về sau ta lại có cái gì không hiểu, liền trực tiếp hỏi sư huynh, không bao giờ đi hỏi người khác." Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, lập tức bảo đảm nói.

"Ân, ta tất nhiên là tin ngươi! Nhưng là sư huynh nói qua, sẽ chờ ngươi sau khi thành niên lại cùng ngươi song tu, tuyệt không sẽ thay đổi. Ngươi không cần đi học những cái đó lấy lòng người biện pháp, sư huynh không thích ngươi hướng đi người khác học. Ngươi muốn biết cái gì, về sau sư huynh sẽ tự mình giáo ngươi, đem ngươi muốn biết đều giáo một lần." Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai khàn khàn tiếng nói, ngữ khí ái muội nói.

"Chính là ta đã qua 16 tuổi." Thượng Quan Huyền Ý nhỏ giọng nói thầm nói, bọn họ nơi này xác thật 16 tuổi liền có người thành hôn sinh con. Cũng không biết Tiêu Lăng Hàn ở nơi nào lớn lên, thế nào cũng phải 18 tuổi mới thành niên.

“Ngươi đang nói cái gì?” Tiêu Lăng Hàn không cấm đầy đầu hắc tuyến, đối một cái vị thành niên, hắn thật đúng là không hạ thủ được. Huống chi, quá sớm phá thân đối về sau tu luyện cũng bất lợi, 18 tuổi liền vừa vặn tốt, người các khí quan cốt cách đều sinh trưởng hoàn thành.

“Không có gì, ta nói ta muốn ăn sư huynh ngao cháo.”

“Chờ, sư huynh đi cho ngươi làm.”

Nhìn Tiêu Lăng Hàn biến mất ở trong phòng, Thượng Quan Huyền Ý thật dài mà thở dài nhẹ nhõm một hơi. May mắn Tiêu Lăng Hàn không có hỏi lại ai dạy hắn những cái đó sự, bằng không hắn liền phải bán đứng bằng hữu.

Nhưng mà Thượng Quan Huyền Ý không biết chính là, Tiêu Lăng Hàn sau khi rời khỏi đây, vừa vặn gặp phải mới vừa rời giường Mạc Vô Nhai, hai lời chưa nói, trực tiếp đem hắn kéo đến trong không gian, hung hăng tấu hắn một đốn.

Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn đều tưởng áp chính mình, tổng cảm thấy hắn là mặt trên cái kia, chính mình nên là phía dưới cái kia, hắn về điểm này tiểu tâm tư chính mình đã sớm xem đến rõ ràng.

Hắn có thể tiếp xúc người liền như vậy mấy cái, Ân Thiên Thịnh vừa thấy liền rất hảo lừa, nhất định là bị áp cái kia. Hắn tự nhiên sẽ không đi hỏi cái này một cây gân người, miễn cho người này một cái miệng rộng liền đem tình hình thực tế nói đi ra ngoài.

Sở Mục Thần phía trước bọn họ không có thời gian tiếp xúc, tự nhiên cũng bài trừ.

Ân Thiên Duệ là cái song, Thượng Quan Huyền Ý tốt xấu là cái nam nhân, tự nhiên sẽ không đi hỏi hắn loại sự tình này.

Kia dư lại cũng chỉ có Mạc Vô Nhai, phi hắn mạc chúc. Này nha cư nhiên cái gì đều dám cùng Thượng Quan Huyền Ý nói, dạy hư liên tiếp hôn đều sẽ không tiểu gia hỏa.

Tiêu Lăng Hàn nhưng bực Mạc Vô Nhai này nha không ánh mắt, khó trách đêm qua hắn xem chính mình ánh mắt như thế quái dị.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn tấu Mạc Vô Nhai cũng không có hướng trên mặt hắn tiếp đón, cho nên chờ Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy hắn thời điểm, cũng không biết, Mạc Vô Nhai quần áo phía dưới toàn thân xanh tím một mảnh.

Ăn cơm sáng thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý bị Mạc Vô Nhai kia u oán đôi mắt nhỏ nhìn rất nhiều lần, hoàn toàn không rõ ràng lắm hắn xem chính mình làm gì, bất quá vẫn là đối hắn nhe răng cười.

Kết quả chính là Mạc Vô Nhai chân, bị Tiêu Lăng Hàn hung hăng dẫm một chút, đau đến hắn thiếu chút nữa liền rớt nước mắt.

“Vô Nhai, ngươi làm sao vậy?” Thấy Mạc Vô Nhai khó chịu biểu tình, Ân Thiên Duệ quan tâm hỏi.

“Ta không có việc gì, chính là đồ ăn ăn quá ngon, vừa rồi không cẩn thận cắn được chính mình đầu lưỡi.” Mạc Vô Nhai trái lương tâm nói.

Mạc Vô Nhai sở dĩ xem Thượng Quan Huyền Ý, tự nhiên là trách hắn bán đứng chính mình, làm hại chính mình bị Tiêu Lăng Hàn tấu một đốn. Kết quả vết thương cũ chưa đi, tân thương lại tới, hắn thật là mệnh khổ!

Thượng Quan Huyền Ý:…… Oan uổng a! Ta cái gì đều không có nói.

Theo sau mấy người đi Thiên Tinh Thành mua một ít tu luyện tài nguyên, Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ bắt đầu rồi bế quan.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là một mình một người, thay đổi một thân tiện nghi quần áo, ăn một viên dịch dung đan, tu vi hạ điều đến Kim Đan sơ kỳ. Hết thảy chuẩn bị tốt sau, hắn ở trên người dán một trương ẩn thân phù, một người lặng yên không một tiếng động mà rời đi động phủ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 218

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 218 Huyền Thiên đại lục

【 đến bí cảnh lệnh bài 】 canh ba

Đi đến một cái không có người ngõ nhỏ, Tiêu Lăng Hàn mới đem trên người ẩn thân phù lấy rớt, sau đó hướng tới một phương hướng bước vào.

Không bao lâu, hắn liền đi tới mục đích địa, ngẩng đầu, nhìn đỉnh đầu tấm biển thượng rồng bay phượng múa mà có khắc "Luyện Đan Sư Công Hội" năm cái qua loa chữ viết, Tiêu Lăng Hàn không chút do dự đi vào.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền tới tới rồi chuyến này mục đích địa. Ngẩng đầu, nhìn đỉnh đầu tấm biển thượng rồng bay phượng múa mà có khắc "Luyện Đan Sư Công Hội" năm cái qua loa chữ viết, hắn không chút do dự đi vào.

Mới vừa tiến vào bên trong, không đợi Tiêu Lăng Hàn thấy rõ bên trong kiến trúc cùng bố cục, liền có một cái Kim Đan trung kỳ tu sĩ, đi vào hắn trước mặt, ngăn cản hắn đường đi.

"Đạo hữu, ngươi là luyện đan sư sao?" Nam tu nói chuyện ngữ khí còn tính ôn hòa, khách khí hỏi.

"Không phải." Tiêu Lăng Hàn lắc đầu.

"Không phải luyện đan sư, vậy ngươi nhất định là tới tìm luyện đan sư vì ngươi luyện đan?" Nam tu vừa nghe Tiêu Lăng Hàn nói hắn không phải luyện đan sư, trong mắt lập tức lộ ra khinh thường.

"Cũng không phải." Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, tiếp tục đáp.

"Ngươi là Kim Đan kỳ tu vi, tam cấp luyện đan sư ở bên kia lầu hai." Nam tu nói, còn chỉ chỉ bọn họ đối diện một đống kiến trúc.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nhìn nam tu, đều nói chính mình không phải tới tìm người luyện đan, người này chẳng lẽ là nghe không hiểu? Như thế nào đem hắn câu kia" cũng không phải," trực tiếp cấp xem nhẹ đâu!

"Đạo hữu, ngươi biết lĩnh nhiệm vụ khen thưởng là ở nơi nào lĩnh sao?"

"A? Nguyên lai ngươi không phải tới cầu đan dược, là tới lĩnh nhiệm vụ khen thưởng. Nhạ, lĩnh nhiệm vụ khen thưởng địa phương cũng ở bên kia, kia đống lâu lầu một chính là, ngươi chỉ cần đi vào là có thể thấy bảng hướng dẫn." Nam tử nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, từ trên xuống dưới đánh giá hắn vài biến, mới thu hồi tầm mắt.

"Đa tạ!" Tiêu Lăng Hàn đem nam tu hành vi xem ở trong mắt, bất động thanh sắc nói lời cảm tạ.

Đãi Tiêu Lăng Hàn đi xa, nam tu mới lầm bầm lầu bầu: "Hẳn là không phải hắn, tu vi như vậy thấp, vừa thấy liền không giống."

Đi xa Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là đem nam tu nói nghe xong cái rõ ràng, xem ra người này hẳn là ở chỗ này ôm cây đợi thỏ, bất quá lấy hắn tu vi hẳn là chỉ là một cái thế người khác chạy chân người.

Tiến vào Luyện Đan Sư Công Hội đại sảnh, Tiêu Lăng Hàn thấy vài cái thẻ bài, có xin luyện đan sư cấp bậc chứng thực, có tìm linh thảo, linh dược, có cầu mua đan dược, có tìm cùng chung chí hướng người theo đuổi, cuối cùng một cái mới là lĩnh nhiệm vụ khen thưởng chỗ.

Tiêu Lăng Hàn bay thẳng đến lĩnh nhiệm vụ khen thưởng chỗ đi đến, trong phòng ngồi một cái râu dê lão giả.

"Tiểu hữu là tới lãnh nhiệm vụ khen thưởng?" Lão giả vừa thấy đến Tiêu Lăng Hàn liền đi thẳng vào vấn đề hỏi.

"Tiền bối nơi này là cái gì nhiệm vụ khen thưởng đều có thể lĩnh sao?" Tiêu Lăng Hàn không đáp hỏi lại.

"Tự nhiên, chẳng lẽ lão phu ngồi ở chỗ này đẹp."

Tiêu Lăng Hàn không giới tử lấy ra trang yêu đan hộp, đặt ở trên bàn, đẩy cho lão giả.

Lão giả không chút để ý tiếp nhận sau mở ra vừa thấy, hai viên tròn tròn yêu đan nằm ở hộp. Một viên là màu đỏ hỏa thuộc tính, một khác viên là màu nâu thổ thuộc tính, này hai viên rõ ràng là song đầu liệp báo yêu đan. Lão giả lúc này mới cẩn thận mà đánh giá một chút Tiêu Lăng Hàn, Kim Đan sơ kỳ tu vi, diện mạo bình phàm, ném ở trong đám người đều tìm không ra cái loại này.

"Tiền bối hay không có thể đem đổi lấy chi vật cấp vãn bối?" Tiêu Lăng Hàn vừa thấy lão giả thần thái liền biết hắn nhất định nhận thức yêu đan, có thể thấy được hắn chậm chạp không động tác, Tiêu Lăng Hàn không thể không ra tiếng thúc giục nói.

"Lại không phải không cho ngươi, gấp cái gì? Tiểu hữu, ngươi là như thế nào được đến này song đầu liệp báo yêu đan đâu?" Lão giả tò mò hỏi, rốt cuộc hiện tại bên ngoài người đều đang tìm kiếm này hai viên yêu đan chủ nhân Nguyên Tinh, trước mặt tiểu tử này rõ ràng không Nguyên Tinh.

Đương nhiên là giết người đoạt bảo được đến, còn có thể như thế nào đến tới! Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là sẽ không nói như vậy, hắn nói: "Không thể phụng cáo."

Lão giả: "……" Thực sự có cá tính, so lão phu còn túm!

Lão giả ăn cái mềm cái đinh, cũng không tức giận, từ không gian giới tử lấy ra một khối lệnh bài ném cho Tiêu Lăng Hàn.

"Tiểu hữu, đồ vật lấy hảo, đi thong thả không tiễn, chúc ngươi vận may!" Lão giả có chút vui sướng khi người gặp họa nói.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận lệnh bài, này khối lệnh bài quanh thân màu đen, thần thức tiến vào lệnh bài bên trong, bên trong khắc có phù văn cùng với khắc văn. Khắc văn cùng phù văn hẳn là chính là khởi đến truyền tống cùng với định vị hiệu quả, bởi vì nơi đó mặt trận pháp là một cái loại nhỏ Truyền Tống Trận. Nhưng vì cái gì bên trong còn có một mạt Hóa Thần sơ kỳ thần thức dấu vết, ai có thể nói cho hắn, đây là có ý tứ gì?

"Đa tạ tiền bối!"

Tuy rằng trong lòng nghi hoặc, nhưng là Tiêu Lăng Hàn cũng không có hỏi ra tới, rốt cuộc lấy hắn biểu hiện ra ngoài Kim Đan kỳ thực lực, căn bản không có khả năng phát hiện ngọc bài bên trong thần thức dấu vết. Hắn bất động thanh sắc mà đem lệnh bài thu vào không gian giới tử trung, xoay người liền rời đi Luyện Đan Sư Công Hội.

Đi rồi hai con phố, mặt sau vẫn như cũ có cái đuôi đi theo, Tiêu Lăng Hàn đi vào một nhà pháp y cửa hàng. Hắn ở bên trong mua hai thân tiện nghi pháp y, thuận tiện ở bên trong thay đổi một thân trang phục, lại đem lệnh bài vẫn tiến Long Ngọc không gian trung.

Đương hắn lại đi ra tới khi, đã thay đổi một cái bộ dáng.

"Vừa rồi người nọ là ai? Hắn khi nào tiến phòng trong?" Pháp y cửa hàng lão bản hỏi cửa hàng tiểu nhị.

Tiểu nhị sờ sờ đầu, nghi hoặc hỏi: "Vừa rồi không phải có cái khách nhân tiến phòng trong đi thay quần áo sao, chẳng lẽ không phải hắn?"

Lão bản tức giận chụp một chút tiểu nhị đầu, "Hai người kia lớn lên hoàn toàn không giống nhau, một cái bình phàm, một cái xấu xí, ngươi cư nhiên liền người đều phân không rõ ràng lắm? Còn không nhanh lên vào xem ném đồ vật không có!"

Tiểu nhị ủy khuất, rõ ràng dáng người đều là giống nhau, như thế nào mặt liền không giống nhau đâu? Mang theo nghi hoặc tiểu nhị tiến cách gian điều tra đi.

Luyện Đan Sư Công Hội một gian phòng tu luyện, một người tu vi ở Nguyên Anh kỳ đỉnh nam tử đột nhiên "Di" một tiếng.

Nam tử lập tức nhắm mắt lại, như là ở cảm ứng cái gì, đột nhiên hắn mày nhíu chặt, sắc mặt một chút khó coi xuống dưới.

Một lát sau, hắn mở một đôi lạnh băng hai tròng mắt, sắc mặt âm trầm như nước, trong mắt phiếm lãnh quang. Hắn thế nhưng cảm ứng không đến lệnh bài hiện tại nơi vị trí. Thật là kỳ quái! Phía trước, hắn từng mượn Thạch trưởng lão

trong tay kia khối tiến vào Hằng Phong bí cảnh lệnh bài tới nghiên cứu quá, hơn nữa ở thực ẩn nấp địa phương, đánh thượng chính mình thần thức dấu vết.

Hắn vốn dĩ tính toán mặc kệ là ai được đến này khối lệnh bài, hắn đều phải tìm người đi đoạt lấy. Nhưng hiện tại hắn lưu tại lệnh bài mặt trên thần thức dấu vết, đã cảm ứng không đến lệnh bài thân ở nơi nào.

Tại sao lại như vậy? Rõ ràng hắn đều tính kế hảo, hết thảy đều vạn vô nhất thất. Ngay cả tu vi ở Hóa Thần kỳ hậu kỳ Thạch trưởng lão, đều không có phát giác lệnh bài bên trong thần thức dấu vết. Như thế nào lệnh bài đột nhiên liền mất đi tung tích đâu?

Nam tử đứng dậy, lập tức ra phòng tu luyện, hắn muốn đi hỏi một chút có phải hay không có người được đến song đầu liệp báo yêu đan, hơn nữa đã đã tới Luyện Đan Sư Công Hội.

Nam tử nghi hoặc Tiêu Lăng Hàn là không thể hiểu hết, bất quá hắn ở phát hiện lệnh bài mặt trên nhiều một mạt thần thức ấn ký sau, liền đoán được sự tình đại giai, tự nhiên là muốn đem lệnh bài ném vào không gian, ngăn cách sở hữu nhìn trộm người.

Tiêu Lăng Hàn thay đổi một thân trang phục sau, trở nên kỳ xấu vô cùng, tất nhiên là không có người nguyện ý nhiều liếc hắn một cái. Thực mau hắn liền ném rớt theo dõi người của hắn, tìm cái không người địa phương, dán lên ẩn thân phù, lặng yên không một tiếng động trở về động phủ.

Mới vừa ở Long Ngọc không gian đứng vững, đã bị Thượng Quan Huyền Ý phác cái đầy cõi lòng, thích người nhào vào trong ngực Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là duỗi tay ôm chặt hắn, phỏng chừng hắn là lo lắng hỏng rồi, rốt cuộc nhìn chằm chằm này khối lệnh bài người không ít.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra lệnh bài, đưa tới Tiêu Lăng Hàn trước mặt, "Sư huynh, này mặt trên thần thức dấu vết, ngươi tính toán như thế nào xử lý?"

"Theo ta quan sát lưu lại thần thức dấu vết người, hẳn là Luyện Đan Sư Công Hội người, tu vi ở Nguyên Anh kỳ đỉnh, thần thức đã đạt tới Hóa Thần sơ kỳ. Hắn hẳn là muốn giết người đoạt bảo, tiến bí cảnh, rốt cuộc tại đây bên ngoài không có kỳ ngộ là rất khó đột phá Hóa Thần kỳ. Huyền Ý cảm thấy chúng ta hẳn là đưa một phần như thế nào lễ vật cấp người này?"

Tiêu Lăng Hàn đem lệnh bài nhét trở lại Thượng Quan Huyền Ý trong tay, hắn lúc trước ở bên ngoài thời điểm, trực tiếp đem lệnh bài ném tới Thượng Quan Huyền Ý phòng tu luyện.

"Sư huynh, nếu là đụng phải lại thu thập hắn, không đụng tới liền tính hắn vận khí tốt, không đáng đem tâm tư lãng phí ở một cái râu ria nhân thân thượng." Thượng Quan Huyền Ý thích Tiêu Lăng Hàn đem sở hữu tầm mắt đều dừng lại ở chính mình trên người, không thích hắn đi vướng bận những người khác hoặc

sự. Cũng dám tính kế bọn họ, đụng phải tự nhiên là phải hảo hảo đưa hắn đoạn đường.

"Ân, Huyền Ý nói rất đúng, không đáng." Hôn hôn hắn bóng loáng trắng nõn gương mặt, vốn là tưởng duỗi tay xoa xoa hắn đầu nhỏ, kết quả phát hiện hiện tại Thượng Quan Huyền Ý chỉ so chính mình lùn hai cm. Sao vừa thấy, hai người thân cao đã không sai biệt lắm.

"Chúng ta đây đi nghiên cứu một chút lần trước gặp qua phong hỏa trận, xem chúng ta có thể hay không bố trí ra tới." Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý liền hướng chất đống luyện khí tài liệu địa phương đi đến.

"Chờ một chút!" Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên ra tiếng, cũng kéo lại phải đi Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn khó hiểu nhìn hắn, chỉ thấy hắn tiến đến chính mình mặt bên, cũng nhẹ nhàng hôn một chút. Tiêu Lăng Hàn không nhịn được mà bật cười, đây là muốn thân trở về ý tứ?

"Hiện tại có thể đi rồi." Thượng Quan Huyền Ý nghiêm trang nói, mặt lại đỏ, hắn phát hiện chính mình da mặt rốt cuộc là không bằng Tiêu Lăng Hàn hậu. Vốn dĩ chính mình mặt là không có hồng, kết quả bị Tiêu Lăng Hàn như vậy cười, lập tức liền thiêu lên.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở trong không gian không phải cùng nhau nghiên cứu trận pháp, chính là tu luyện, hoặc là đến Lôi Trì luyện thể, cũng hoặc là học tập mặt khác thuật pháp.

Nhoáng lên mắt, hai người ở trong không gian đã đãi 6 năm, bên ngoài qua 25 thiên.

Hôm nay, hai người cùng nhau ra không gian, không tính toán tiếp tục tu luyện, chủ yếu là bởi vì bọn họ linh thạch đã dùng xong rồi. Tiêu Lăng Hàn cái này đại dạ dày vương dùng đại bộ phận linh thạch, tu vi như cũ là Nguyên Anh hậu kỳ. Thượng Quan Huyền Ý tu vi đã tiếp cận Nguyên Anh hậu kỳ, nếu là lại làm hắn bế 5 năm quan, định có thể đột phá Nguyên Anh hậu kỳ.

"Sư huynh làm hại ngươi không thể tiếp tục tu luyện, ngươi có thể tưởng tượng muốn cái gì bồi thường?" Bởi vì phía trước đánh cướp linh thạch đại bộ phận đều bị Thượng Quan Huyền Ý ngạnh đưa cho chính mình, dẫn tới hắn hiện tại tu vi tạp ở Nguyên Anh trung kỳ. Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình hẳn là tưởng cái kiếm linh thạch chiêu số, bằng không tức phụ nhi muốn đi theo chính mình uống gió Tây Bắc.

"Ta muốn ăn làm nồi nhu cốt thỏ, thịt kho tàu linh thảo thỏ……, lại đến một cái linh rau canh." Thượng Quan Huyền Ý vặn ngón tay đếm chính mình muốn ăn đồ ăn, sau khi nói xong, đôi mắt tỏa sáng nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý đã cấp khó dằn nổi, muốn ăn đến bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo hắn mặt, trong mắt tất cả đều là sủng nịch chi sắc.

“Chờ, sư huynh này liền đi làm, một lát liền hảo.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn phòng nghỉ gian bên ngoài phòng bếp nhỏ đi đến, nơi này động phủ vốn là không có phòng bếp, bất quá Tiêu Lăng Hàn biết Thượng Quan Huyền Ý thích ăn hắn làm cơm, vừa đến nơi này ngày đầu tiên hắn liền vận dụng thổ hệ pháp thuật làm một cái bệ bếp.

“Sư huynh, từ từ, ta giúp ngươi trợ thủ.” Thượng Quan Huyền Ý đuổi theo Tiêu Lăng Hàn bước chân, hai người biến mất ở trong phòng.

Sau nửa canh giờ.

Một mâm bàn sắc hương vị đều đầy đủ đồ ăn, bưng lên bàn, Thượng Quan Huyền Ý khom lưng ngửi ngửi, “Thật hương!” Thuận tiện vươn một móng vuốt nhéo một miếng thịt nhét vào trong miệng, ăn ngon đến làm hắn không tự giác mà nheo lại mắt, hận không thể nuốt rớt chính mình cục đá.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 219

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 219 Huyền Thiên đại lục

【 mới gặp Sở Vũ Ngạn 】 canh bốn

Ngay sau đó, hắn ngón tay đã bị Tiêu Lăng Hàn hàm ở trong miệng, còn liếm liếm. Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy toàn thân tê tê dại dại, hắn liền như vậy ngơ ngác nhìn Tiêu Lăng Hàn, liền trong miệng thịt đều quên tiếp tục ăn.

Buông Thượng Quan Huyền Ý tay sau, Tiêu Lăng Hàn tựa cảm thán mà nói: "Thật hương!"

Thấy hắn như vậy ngốc ngốc nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ở bên tai hắn búng tay một cái, "Bang" một tiếng.

"Sư huynh." Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng gọi một tiếng, nguyên lai ngón tay bị thích người ngậm lấy là cái dạng này cảm giác, làm hắn tim đập không chịu khống chế nhanh hơn.

"Đồ ngốc, lại không phải không có chiếc đũa, lần sau không chuẩn lại duỗi tay đi lấy, ngón tay sẽ dính lên vấy mỡ." Nói, Tiêu Lăng Hàn thả một đôi chiếc đũa ở Thượng Quan Huyền Ý trong tay.

Theo sau, hai người ngồi xuống bắt đầu ăn cơm, Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Tiêu Lăng Hàn uống rượu kia say mê bộ dáng, tựa hồ rượu rất thơm rất có dụ hoặc, hắn cũng tưởng uống.

"Sư huynh, ta có thể hay không uống một chút, liền một chút." Nói, Thượng Quan Huyền Ý chỉ chỉ Tiêu Lăng Hàn trước mặt rượu.

Tiêu Lăng Hàn bị hắn một đôi tràn ngập khát vọng đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm, bất đắc dĩ cười cười, lấy ra một cái chén rượu, vì hắn rót một ly. Suy nghĩ lại về tới hắn lần thứ hai say rượu thời điểm, lần đó hắn uống đến đông nam tây bắc đều phân không rõ, còn vô tình bên trong đem chính mình nụ hôn đầu tiên cấp cướp đi.

Chính mình lúc ấy chỉ là xuất phát từ trả thù tâm lý, mới hôn trở về, kết quả hôn lúc sau liền vẫn luôn nhớ mãi không quên. Tiểu gia hỏa hương vị làm hắn không biết khi nào liền ghi tạc trong lòng, còn thượng nghiện, giới không xong, quên không được, hắn cứ như vậy hãm đi vào.

Thượng Quan Huyền Ý không rời đi chính mình, chính mình cũng thói quen hắn tại bên người, hiện giờ bọn họ ai cũng không rời đi ai.

“Sư huynh, ta muốn cùng ngươi uống rượu hợp cẩn.” Thượng Quan Huyền Ý cầm trong tay chén rượu đưa tới Tiêu Lăng Hàn trước mặt, nói chuyện ngữ khí mềm như bông, tựa hồ ở làm nũng.

Tiêu Lăng Hàn bất quá là đi rồi một chút thần, bầu rượu trung rượu đã bị Thượng Quan Huyền Ý uống sạch hơn phân nửa. Hắn bất đắc dĩ đỡ trán, tiểu gia hỏa tửu lượng thật đúng là không dám khen tặng, uống rượu liền say, còn thích mê rượu.

“Chờ chúng ta thành thân là lúc, sư huynh lại cùng ngươi uống rượu hợp cẩn, tốt không?”

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy đau đầu, tiểu gia hỏa uống say thật đúng là sự tình gì đều nghĩ ra được.

Bất quá thấy hắn như vậy đáng yêu bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một khối lưu ảnh thạch, đem một màn này ký lục xuống dưới.

“Không sao, ta hiện tại liền phải uống, sư huynh.”

Hắn thanh âm mềm mại, mở to một đôi sương mù mênh mông đôi mắt nhìn chằm chằm chính mình, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình ăn không tiêu.

“Huyền Ý nghe lời, chúng ta không uống rượu, bằng không sáng mai rời giường, đầu lại nên đau đầu, đem ly rượu cấp sư huynh tốt không?” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đi lấy Thượng Quan Huyền Ý bưng chén rượu, kết quả hắn còn không có bắt được, Thượng Quan Huyền Ý thủ đoạn vừa chuyển, liền đem cái ly uống rượu hết.

“Cách…… Cách…… Cách.” Ăn uống no đủ Thượng Quan Huyền Ý bắt đầu đánh no cách.

Mắt thấy hắn muốn triều trên mặt đất nằm đi, Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ một phen đem hắn kéo đến chính mình trên đùi ngồi.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý đỏ bừng khuôn mặt, tựa mộng tựa tỉnh gian khóe miệng hơi hơi giơ lên, hiển nhiên tâm tình không tồi. Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nắm mũi hắn, thẳng đến hắn vô pháp hô hấp, mới duỗi tay tới đánh tay mình.

“Ha ha ha…… Huyền Ý, ngươi uống say thời điểm đặc biệt ngoan ngoãn lại đáng yêu, ta đã đem giờ khắc này ký lục xuống dưới, về sau lại phiên cho ngươi xem.” Nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý về sau nhìn đến chính mình say rượu sau bộ dáng, kia một bộ bị sét đánh biểu tình, Tiêu Lăng Hàn tâm tình cực hảo. Vung tay lên, trên bàn đồ vật đều bị hắn thu thập, theo sau trực tiếp ôm Thượng Quan Huyền Ý trở về phòng.

Hôm sau

Thượng Quan Huyền Ý từ từ chuyển tỉnh, duỗi tay xoa xoa có chút choáng váng huyệt Thái Dương. Suy nghĩ trở lại ngày hôm qua buổi sáng, Tiêu Lăng Hàn ủ rượu hương thuần ngon miệng, hương khí phác mũi, uống lên lúc sau dư vị dài

lâu, kết quả một không cẩn thận chính mình lại uống nhiều quá. Nhìn nhìn sắc trời, chính mình cư nhiên ngủ một ngày một đêm.

Duỗi tay che che mặt, hắn ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng phỏng chừng đã không có gì hình tượng đáng nói. Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cái kia hối a, sớm biết rằng chỉ nếm một ngụm là được.

"Tỉnh?"

Quen thuộc lại giàu có từ tính thanh âm từ phòng cửa truyền đến, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đem duỗi tay đem mặt che lại, chờ đem ảo não, hối hận chờ không tốt biểu tình đuổi đi, mới bắt tay lấy ra.

"Sư huynh."

"Tỉnh liền lên uống điểm linh rau cháo, đợi chút ta muốn đi ra ngoài bán vài thứ, ngươi muốn cùng nhau sao?"

Tiêu Lăng Hàn đem cháo đặt ở giường đối diện trên bàn, đi vào mép giường, thực tự nhiên cầm lấy Thượng Quan Huyền Ý áo ngoài vì hắn mặc vào.

"Sư huynh, ta chính mình tới là được." Thượng Quan Huyền Ý có chút bất đắc dĩ nói, Tiêu Lăng Hàn đây là đem hắn trở thành tiểu hài tử?

"Ta thích giúp ngươi xuyên, nếu là ta giúp ngươi cởi, tự nhiên nên vì ngươi mặc vào." Tiêu Lăng Hàn đương nhiên nói, khóe miệng lại treo một tia ý cười.

Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy Tiêu Lăng Hàn vừa rồi câu nói kia có chút nghĩa khác, cẩn thận suy nghĩ một chút, tựa hồ lại không có gì vấn đề, chẳng lẽ là chính mình suy nghĩ nhiều?

Sau nửa canh giờ, hai cái diện mạo bình thường thân cao không sai biệt lắm nam tử xuất hiện ở Thiên Tinh thương hội.

"Hai vị tiền bối yêu cầu điểm cái gì?" Một cái nhìn qua thực cơ linh người hầu, lễ phép lại cung kính về phía vừa mới vào tiệm hai gã nam tử hỏi.

"Chúng ta muốn bán ra một ít đan dược, trận bàn, phù triện." Trong đó một người nam tử đáp.

"Hai vị mời theo ta tới."

Hai người đi theo người hầu xuyên qua một cái quầy, vào một cái trong phòng. Phòng trống không, trung gian chỉ có một cái bàn, cái bàn tứ phía đều phóng ghế.

"Tiền bối có không trước đem muốn bán ra đồ vật, cho ta xem một chút."

"Đương nhiên." Nói, nam tử lấy ra một cái bình sứ, một tấm phù triện, một cái trận bàn.

"Này đó chỉ là hàng mẫu, đồ vật số lượng có rất nhiều."

Người hầu nhất nhất xem qua sau, thực mau liền biết mấy thứ này phẩm cấp đều là tứ cấp, hắn lập tức cung kính nói: “Hai vị tiền bối thỉnh chờ một lát, ta đi kêu quản sự tới cùng các ngươi trao đổi giá cả.”

“Ân!”

Này hai người đúng là dịch dung Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, hai người bán ra đồ vật có điểm nhiều. Vì tự thân an toàn, hai người quyết định dịch dung bán ra những cái đó bọn họ không dùng được đồ vật.

Không trong chốc lát, một cái nhìn qua không đến 30 tuổi thanh niên nam tử đi đến, hắn ăn mặc một thân xa hoa màu tím pháp y. Nhìn thấy hắn xuyên y phục nhan sắc, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng tưởng, may mắn bởi vì dịch dung, Thượng Quan Huyền Ý không có mặc màu tím quần áo, bằng không liền cùng người này đụng hàng.

Chờ hắn đến gần, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn mới thấy rõ người tới diện mạo, hắn cả người phong thần tuấn lãng trung lại lộ ra một tia cao ngạo. Này đó đều không phải trọng điểm, quan trọng nhất chính là hắn trường một trương cùng Sở Mục Thần có năm phần tương tự mặt. Hai người bất động thanh sắc mà nhìn nhau liếc mắt một cái, thực mau đoán được người tới thân phận, Sở Mục Thần tra cha.

“Gặp qua hai vị đạo hữu, kẻ hèn Sở Vũ Ngạn, đúng là thương hội người phụ trách, không biết nhị vị muốn bán ra đồ vật số lượng đại giai có bao nhiêu?” Sở Vũ Ngạn nhìn hai trương xa lạ gương mặt, tuy rằng đối phương xem chính mình ánh mắt thực làm hắn không mừng, nhưng hắn vẫn là thực khiêm tốn có lễ.

Hắn tu vi tuy rằng không cao, nhưng gặp qua người cùng sự, tự nhiên không phải người bình thường có thể so sánh được, cái dạng gì đầu trâu mặt ngựa, hắn không có nhìn thấy quá. Huống chi trước mặt hai người bất quá là Kim Đan kỳ tu vi, chính hắn chính là Nguyên Anh sơ kỳ không nói chuyện, lại nói hắn bên người còn có Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ bên người bảo hộ hắn.

“Sở đạo hữu khách khí, đồ vật đều là nơi này.” Tiêu Lăng Hàn đem một cái không gian giới tử đặt ở trên bàn.

Sở Vũ Ngạn duỗi tay lấy quá, thần thức đảo qua, tuy là hắn trông thấy nhiều thức quảng, cũng bị giới tử bên trong đồ vật hoảng sợ. Rậm rạp đan dược bình, ít nói cũng có một ngàn cái; trận bàn ít nhất cũng có 500 cái; phù triện liền càng nhiều, đại giai có mười vạn trương, toàn bộ đều là thường dùng công kích phù triện.

Áp xuống trong lòng khiếp sợ, Sở Vũ Ngạn đầu tiên là cầm một lọ đan dược ra tới, lột ra nút bình, một cổ nồng đậm đan hương xông vào mũi, mười viên mượt mà no đủ đan dược lẳng lặng nằm ở bình sứ, hơn nữa toàn bộ đều là tứ cấp thượng phẩm đan dược.

Hắn liên tục cầm năm cái bình sứ ra tới, bên trong đan dược đều là tứ cấp thượng phẩm, tuy là gặp qua không ít thứ tốt hắn, trong lòng cũng có chút kích động.

Khoảng thời gian trước Sở Vũ Ngạn không gian giới tử đồ vật không cánh mà bay, làm hại hắn bị trong tộc trưởng lão, cùng với chính mình phụ thân hung hăng phê bình một đốn. Vì bổ tề mất đi tài nguyên, hắn sau này 20 năm đều không thể dùng Sở gia tài nguyên tu luyện.

Nếu là có mấy thứ này, kia hắn có phải hay không thực mau là có thể bổ tề vứt bỏ những cái đó tài nguyên. Nghĩ đến đây, hắn trong lòng không khỏi một trận vui mừng, trước mặt hai người thật đúng là chính mình cứu tinh, chờ một chút giá cả liền không cho bọn họ áp quá thấp.

Theo sau Sở Vũ Ngạn lại kêu mấy người tiến vào cùng nhau nghiệm hóa.

Mười phút sau, Thiên Tinh thương hội người rốt cuộc đem đồ vật toàn bộ kiểm tra xong, tất cả đồ vật đều không có vấn đề, hơn nữa toàn bộ đều là tứ cấp.

"Hai vị đạo hữu, các ngươi đan dược đều là tứ cấp thượng phẩm, chúng ta Thiên Tinh thương hội cho các ngươi giá cả là hai trăm trung phẩm linh thạch một viên. Trận bàn cũng đều là tứ cấp, mỗi cái trận bàn một ngàn trung phẩm linh thạch. Phù triện cũng là tứ cấp, mỗi trương hai trăm trung phẩm linh thạch. Không biết nhị vị cảm thấy như thế nào?"

"Không thế nào." Thượng Quan Huyền Ý bắt lấy giới tử, lạnh lùng nói.

"Hai vị đây là ý gì?" Sở Vũ Ngạn thấy Thượng Quan Huyền Ý đem giới tử thu lên, lập tức liền lãnh hạ mặt, ra tiếng chất vấn nói.

"Chúng ta cũng muốn biết Sở đạo hữu ngươi là ý gì?" Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn Sở Vũ Ngạn, khoanh tay trước ngực, lười biếng mà dựa ngồi ở trên ghế. Rõ ràng là một trương thực bình thường ghế, lại bị hắn ngồi ra đế vương khí thế, đáng tiếc duy nhất không đủ chính là lớn lên thái bình phàm.

Nhìn ngồi ngay ngắn ở trên ghế Tiêu Lăng Hàn, Sở Vũ Ngạn ở vừa rồi trong nháy mắt kia, có loại chính mình tại đây người trước mặt chỉ là con kiến cảm giác. Hắn chạy nhanh vẫy vẫy đầu, đem loại này không thực tế ý tưởng ném rớt, trước mặt nam tử bất quá mới Kim Đan hậu kỳ tu vi, sao có thể là cao cao tại thượng đại năng.

"Nói thật, hai vị đạo hữu đồ vật chất lượng tuy rằng không tồi, nhưng số lượng có chút nhiều. Phụ cận thành trì trừ bỏ chúng ta Thiên Tinh thương hội, tin tưởng không có nhà ai cửa hàng có thể nuốt trôi." Sở Vũ Ngạn không nhanh không chậm nói, một bộ nhất định phải được bộ dáng, hắn chắc chắn này hai người suy xét sau, nhất định sẽ đem đồ vật bán ra cho bọn hắn Thiên Tinh thương hội.

"Có chút ý tứ."

Tiêu Lăng Hàn gợi lên khóe miệng, ý vị không rõ cười cười.

“Sư huynh, nghe nói lại quá mấy tháng Hằng Phong bí cảnh liền sẽ mở ra, dù sao chúng ta vừa lúc có việc yêu cầu đi Huyền Kiếm Các một chuyến, không bằng đem mấy thứ này lấy qua đi, đến lúc đó ở bên kia đi bán, ngươi xem coi thế nào?” Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ bởi vì Sở Mục Thần quan hệ đối Sở Vũ Ngạn ấn tượng liền không tốt, hiện tại nhìn thấy hắn này phúc sắc mặt, càng là chán ghét đến không được.

“Đều nghe ngươi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn dắt Thượng Quan Huyền Ý tay, hai người đứng dậy, ngay sau đó liền muốn rời đi.

Sở Vũ Ngạn lại cùng ngoài cửa người sử một cái ánh mắt, thực mau liền có hai người tiến vào phòng, theo sau đóng lại cửa phòng, ngăn ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

“Hai vị đạo hữu vẫn là ngồi xuống, nghĩ kỹ lại làm quyết định, đừng nhất thời xúc động, hại người lại hại mình.” Sở Vũ Ngạn ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Hắn nhìn hai người ánh mắt mang theo lãnh lệ, nếu đồ vật đã tới rồi trước mặt hắn, nơi đó còn có thả chạy đạo lý.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 220

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 220 Huyền Thiên đại lục

【 sinh ý thành 】 canh một

Thấy vậy tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sắc mặt đều có chút khó coi, có phải hay không đồ vật không bán cấp Thiên Tinh thương hội, Sở Vũ Ngạn liền không tính toán làm cho bọn họ đi rồi?

"Thiên Tinh thương hội đây là tính toán cường mua cường bán sao?" Tiêu Lăng Hàn trên cao nhìn xuống nhìn ngồi ngay ngắn ở trước bàn Sở Vũ Ngạn, nghĩ thầm, gia hỏa này một phen tuổi tu vi thật thứ.

Sở Vũ Ngạn thầm nghĩ: Hắn là xuất phát từ lễ phép mới kêu này hai người đạo hữu, chẳng lẽ này hai người thật đúng là đem chính mình trở thành Nguyên Anh kỳ tu sĩ? Cũng không ước lượng ước lượng chính mình có mấy cân mấy lượng!

"Đạo hữu gì ra lời này? Chúng ta này không phải đang ở thương thảo sao?" Sở Vũ Ngạn mỉm cười nhìn lại Tiêu Lăng Hàn, hoàn toàn không cảm thấy chính mình hành vi có gì không ổn. Chỉ cần trước mắt này đơn sinh ý làm thành, kia hắn nhất định có thể được đến phụ thân ngợi khen.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, đáy mắt đều mang theo một tia sát ý. Hai người đều không có nghĩ đến Sở Mục Thần phụ thân, không chỉ có là cái tra nam, cư nhiên vẫn là một cái như vậy không biết xấu hổ nhân tra.

"Sở đạo hữu, nếu là thật là muốn chúng ta trong tay đồ vật, ngươi ra một cái thiệt tình thực lòng giới. Nếu là làm chúng ta vừa lòng, tự nhiên sẽ cùng Thiên Tinh thương hội giao dịch, huống chi chúng ta trong tay đồ vật cũng không phải bán lần này về sau liền không có." Tiêu Lăng Hàn nghĩ lại cấp Sở Vũ Ngạn một lần cơ hội, mặc kệ nói như thế nào hắn đều là Sở Mục Thần phụ thân, không đến vạn bất đắc dĩ vẫn là không cần làm thịt đến hảo. Nhiều nhất chính là đem hắn trở thành một cái thí, thả chính là.

"Như vậy, chúng ta các nhường một bước, mỗi dạng đồ vật giá cả ta thêm nữa một trăm khối trung phẩm linh thạch, các ngươi cảm thấy như thế nào?" Sở Vũ Ngạn một bộ thịt đau biểu tình nói, rốt cuộc số lượng có chút nhiều, mỗi dạng thêm một trăm khối trung phẩm linh thạch, kia cũng đến nhiều mấy vạn khối linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn đối với người này đã vô lực phun tào, hắn sở luyện chế tứ cấp thượng phẩm đan dược, ít nhất cũng đáng mấy ngàn thậm chí thượng vạn khối trung phẩm linh thạch một viên. Gia hỏa này khen ngược, cấp linh thạch liền

mua linh thảo đều không đủ. Trận bàn càng là như thế, bọn họ một cái trận bàn có thể mua hai ba vạn, gia hỏa này ra giá một ngàn khối trung phẩm linh thạch. Phù triện cũng là như thế, hắn hơn một ngàn khối linh thạch phù triện, bị gia hỏa này hai trăm khối linh thạch liền đuổi rồi.

May mắn hai người chỉ lấy một bộ phận ra tới cấp Sở Vũ Ngạn xem, nếu là đem bọn họ sở hữu trữ hàng toàn bộ lấy ra tới, bị Sở Vũ Ngạn thấy được, phỏng chừng hắn đương trường liền phải giết người đoạt bảo.

Ở không gian đãi mấy năm thời gian, Tiêu Lăng Hàn họa phù triện cùng luyện chế đan dược, không có cụ thể số quá có bao nhiêu, dù sao số lượng nhiều thực. Hơn nữa hắn trong không gian có thời gian thêm thành, linh thảo sinh trưởng mau, không lấy tới luyện đan, cũng là lãng phí. Hắn lấy ra tới bán tất cả đều là thượng phẩm đan dược, mỗi lần hắn luyện chế đan dược đều là một lò mười viên, bảy tám viên cực phẩm, dư lại mới là thượng phẩm. Từ điểm đó có thể thấy được, trong tay hắn đan dược nhiều không được.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Sở Vũ Ngạn một bộ lão thần khắp nơi bộ dáng, hắn trực tiếp lấy ra mười bình đan dược, vung tay lên, mười bình đan dược toàn thành hôi phi.

Sở Vũ Ngạn không dám tin tưởng mở to mắt, hắn vừa rồi nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lấy đan dược ra tới, còn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn nghĩ thông suốt muốn cùng hắn giao dịch. Như thế nào cũng không nghĩ tới, Tiêu Lăng Hàn thế nhưng sẽ không chút do dự huỷ hoại mười bình đan dược, kia chính là mười bình đan dược a!

"Ngươi, ngươi……" Sở Vũ Ngạn cả kinh đứng lên, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, ngươi nửa ngày không biết nên nói cái gì.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn chỉ vào chính mình ngón tay, liền có chút tay ngứa, thủ hạ ý thức cầm, trong tay liền nhiều ra một phen chủy thủ.

Nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn thần thái, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay kéo một chút hắn, 【 sư huynh, rốt cuộc người này chính là Sở Mục Thần phụ thân, liền tính hắn đối Sở Mục Thần lại không tốt, chúng ta cũng không thể đối Sở Vũ Ngạn trực tiếp động đao tử. 】

Thượng Quan Huyền Ý nói rất đúng, hắn này cũng chính là theo bản năng động tác, linh quang chợt lóe, Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới một loại đã lâu chưa từng dùng qua đan dược - không cử đan. Hiện giờ xem ra cái này vừa lúc, nếu ngạnh dao nhỏ không được, vậy tới mềm hảo.

"Ngươi muốn làm gì?" Sở Vũ Ngạn thấy Tiêu Lăng Hàn đột nhiên lấy ra chủy thủ tới, cũng là hoảng sợ. Rốt cuộc hắn ly Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn vị trí so gần, nếu là bọn họ đối chính mình động thủ nói, hắn nhất định đợi không được cửa hai người tới cứu chính mình.

Cửa chống đỡ Tiêu Lăng Hàn bọn họ lộ hai người trung, trong đó một người chạy nhanh đi qua đi, chắn Sở Vũ Ngạn trước người.

"Theo bản năng hành động, mỗi lần có người dùng ngón tay chỉa vào ta, ta đều sẽ nhịn không được đem bọn họ ngón tay thiết xuống dưới. Vừa rồi thấy Sở đạo hữu cũng là như thế, cho nên mới……, thật sự chỉ là theo bản năng động tác. Mong rằng Sở đạo hữu không lấy làm phiền lòng, về sau chú ý không cần tùy ý lại chỉ vào những người khác là được, rốt cuộc giống ta tốt như vậy tính tình người đã không nhiều lắm." Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn trong tay chủy thủ, ngay sau đó tay lên.

Đúng lúc này, ngoài cửa tới một vị thanh niên, người không có tiến vào phòng, bất quá hắn thanh âm lại là truyền tiến vào.

"Phụ thân, đại bá kêu ngươi trở về một chuyến, hắn có việc muốn cùng ngươi thương lượng."

Nghe thấy chính mình nhi tử nói, Sở Vũ Ngạn có chút khó xử, chính mình hiện tại đi rồi, kia trước mặt hai người nên làm cái gì bây giờ?

Ngoài cửa Sở Mục Hồng nửa ngày đợi không được chính mình phụ thân hồi đáp, gõ gõ môn, như cũ không có phản ứng, lập tức một cái dùng sức đẩy ra cửa phòng.

Sở Mục Hồng cho rằng trong phòng không có người, nào biết trong phòng chẳng những có người, còn có năm cái. Một cái là phụ thân hắn, có hai cái là Sở gia trưởng lão, mặt khác còn có hai vị người xa lạ.

Nhìn thấy có người tiến vào, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều ngẩng đầu nhìn lại, người đến là một người thanh niên nam tử. Nhưng là đương hai người thấy rõ hắn dung mạo sau, đều không khỏi ngẩn người, bởi vì vị này thanh niên kêu Sở Vũ Ngạn phụ thân, kia hắn chính là Sở Vũ Ngạn nhi tử. Nhưng hắn cùng Sở Vũ Ngạn lớn lên không có một chỗ chỗ tương tự, bọn họ thật là phụ tử?

Hai người đều ở trong đầu không khỏi nghĩ đến, này Sở Vũ Ngạn không phải là một cái hiệp sĩ tiếp mâm đi? Tuy rằng hai người ở trong đầu các loại méo mó, nhưng trên mặt lại không có một chút hiển lộ ra tới.

Sở Vũ Ngạn nhìn thấy chính mình nhi tử tiến vào, mày không cấm nhíu một chút, trong lòng có chút không vui, bất quá nghĩ đến nhà mình phụ thân đối nhi tử yêu thích, cũng liền không có nói ra trách cứ nói.

"Hài nhi gặp qua phụ thân, gặp qua hai vị trưởng lão, gặp qua hai vị đạo hữu." Sở Mục Hồng nhất nhất hướng trong phòng mọi người vấn an.

Hai vị trưởng lão chỉ là gật gật đầu, không nói gì.

Sở Vũ Ngạn đối với Sở Mục Hồng điểm điểm, nếu đại ca tìm chính mình có việc, kia hắn cần thiết đến trở về một chuyến mới được. Kia nơi này sự tình còn

không có làm tốt, vừa chuyển đầu nhìn đến Sở Mục Hồng, lập tức liền có chủ ý, nơi này sự tình hắn có thể giao cho nhi tử làm. Nghĩ đến này, hắn lập tức đối Sở Mục Hồng nói: "Hồng Nhi, ngươi theo ta ra tới một chút."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thấy Sở gia hai phụ tử đi ra ngoài trong chốc lát, theo sau lại vào phòng cũng chỉ có Sở Mục Hồng một người.

"Hai vị đạo hữu mời ngồi, tại hạ Sở Mục Hồng, là Thiên Tinh thương hội đại thiếu." Sở Mục Hồng vào nhà sau, lập tức tiếp đón Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngồi xuống, theo sau còn vì hai người pha trà.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, nhướng mày, đây là muốn cầm đuốc soi trường đàm ý tứ? Bọn họ chỉ nghĩ bán cái đồ vật, không nghĩ cùng Sở gia người sướng liêu.

"Hai vị đạo hữu muốn bán ra đồ vật, vừa rồi phụ thân đã cùng ta đã nói rồi, phụ thân giá cả xác thật khai đến có điểm thấp. Chủ yếu là mấy ngày hôm trước trong nhà gặp tặc, phụ thân tổn thất không ít trân quý chi vật, hiện tại trong tay hắn không có như vậy nhiều linh thạch, bất đắc dĩ mới hướng hai vị đạo hữu ép giá. Còn thỉnh hai vị đạo hữu không nên trách tội hắn, rốt cuộc hắn làm như vậy cũng là có khổ trung."

Sở Mục Hồng ôn hòa có lễ, nói ra nói là một bộ một bộ, so với hắn Sở Vũ Ngạn, hắn không chút nào kém cỏi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chỉ nghĩ trợn trắng mắt, nhà ngươi gặp tặc, quan chúng ta chuyện gì? Dựa vào cái gì muốn áp chúng ta giới? Kỳ thật hai người đã đoán được, Sở Mục Hồng trong miệng tặc, hơn phân nửa chính là Sở Mục Thần.

"Ngươi trước khai cái giới, làm chúng ta nhìn xem ngươi thành ý như thế nào?" Tiêu Lăng Hàn căn bản không cùng Sở Mục Hồng đề Sở Vũ Ngạn ép giá sự, trực tiếp sảng khoái nói.

Hắn nhưng không nghĩ vẫn luôn tại đây Thiên Tinh thương hội đãi đi xuống, cùng với ở chỗ này đợi, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy hắn còn không bằng trở về ngủ, ít nhất ngủ có thể ôm chính mình tức phụ nhi. Nghĩ đến tức phụ nhi, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nắm lấy Thượng Quan Huyền Ý tay.

"Kia hành."

Theo sau Sở Mục Hồng ở trong lòng tính toán một chút, ở phụ thân hắn khai giá cả thượng mỗi dạng đều bỏ thêm năm lần. Vốn dĩ hắn cho rằng đối phương vẫn là sẽ cự tuyệt, không nghĩ tới, đối phương một hơi liền đáp ứng rồi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sở dĩ đáp ứng, là bởi vì hai người hiện tại không xu dính túi, còn có chính là hai người đều muốn đi thăm một chút Sở gia bảo khố. Nếu Sở gia muốn kiếm đồng tiền lớn, kia bọn họ tự nhiên là muốn thu một chút lợi tức, chỉ là này lợi tức có điểm quý mà thôi. Phỏng

chừng đây cũng là Sở Mục Thần hy vọng đi, bằng không Thẩm Thanh Thu cũng sẽ không đem Sở phủ bản đồ giao cho bọn họ.

Lòng mang 3000 vạn trung phẩm linh thạch, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình lập tức liền từ một cái quỷ nghèo biến thành nhà giàu mới nổi.

Hắn hào khí đối với bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý nói: "Muốn ăn cái gì? Ca thỉnh ngươi, ca hiện tại là kẻ có tiền."

Thượng Quan Huyền Ý bình tĩnh nhìn Tiêu Lăng Hàn trong chốc lát, hắn là có bao nhiêu chấp nhất làm chính mình ca ca, lần đầu tiên gặp mặt khiến cho chính mình kêu hắn Tiêu ca ca, lúc này lại tự xưng ca.

Bất quá Thượng Quan Huyền Ý cũng không có rối rắm bao lâu, theo sau hai mắt tỏa ánh sáng nói: "Không biết Thiên Tinh Thành gần nhất đều đã xảy ra này đó mới mẻ sự, về Sở sư huynh bọn họ kế tiếp, hẳn là sẽ có không ít phiên bản. Sư huynh, chúng ta đi khoái dịch điểm tửu lâu ăn cơm, thuận tiện tìm hiểu một chút tin tức."

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn trong ánh mắt tất cả đều là bát quái ánh sáng, cười gật gật đầu. "Nghe ngươi."

Chỉ chốc lát sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền đến khoái dịch điểm tửu lâu, rất xa hai người liền thấy sáu cái hình bóng quen thuộc, đúng là Mỹ Nam dong binh đoàn kia sáu người. Này sáu người hiện tại cũng vừa lúc ở tửu lầu ăn cơm, mà bọn họ chung quanh cái bàn đều không có một bóng người. Tửu lầu khách nhân mỗi người đều cách bọn họ rất xa, như là ở tránh né ôn dịch giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn phỏng đoán, phỏng chừng là bởi vì này sáu người diện mạo quá không dưới cơm, mọi người đều sợ nhìn đến bọn họ liền không có ăn cơm ăn uống. Vừa rồi có mấy người nguyên bản là tính toán tiến tửu lầu ăn cơm, nhưng mới vừa đi tiến đại sảnh liền nhìn đến kia sáu người ở, lập tức quay đầu liền đi.

Một bên chưởng quầy sắc mặt không tốt, khổ một khuôn mặt, mỗi lần này sáu người tới hắn trong tiệm, hắn tửu lầu thu hoạch đều phải thiếu nhị thành, nhưng hắn lại không thể đem người đuổi đi.

Nhìn đến lại có hai người vào tiệm, mà này hai người cũng không có bởi vì kia sáu người ở, quay đầu liền đi. Chưởng quầy lập tức cấp tiểu nhị đưa mắt ra hiệu, tiểu nhị ngầm hiểu, nhiệt tình đi đến hai người trước mặt.

"Hai vị khách quan bên trong thỉnh, các ngươi là muốn nhã gian vẫn là ngồi ở đại sảnh?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, ngồi nhã gian nghe không được bát quái, nhưng ngồi bên ngoài……, kia sáu người diện mạo thật đúng là không dưới cơm!

"Ngồi ở đại sảnh." Thượng Quan Huyền Ý chân thật đáng tin nói.

Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc nhìn hắn một cái, thực mau Tiêu Lăng Hàn liền biết Thượng Quan Huyền Ý vì cái gì không lo lắng không có ăn uống.

"Bên này thỉnh." Tiểu nhị đem hai người đưa tới một cái không vị thượng, vị trí này cùng kia sáu người trung gian cách một cái bàn trống.

Thượng Quan Huyền Ý không nói hai lời, trước ngồi xuống một vị trí thượng, hắn tuyển vị trí vừa vặn là đưa lưng về phía kia sáu người. Dư lại ba cái vị trí, mặc kệ ngồi bên kia đều có thể nhìn đến kia sáu người, nguyên lai hắn đánh đến là cái này chủ ý. Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ lắc đầu, ngồi xuống hắn đối diện.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 221

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 221 Huyền Thiên đại lục

【 đêm thăm Sở phủ 】 canh hai

Thực mau rượu và thức ăn thượng bàn, Thượng Quan Huyền Ý ăn say mê, Tiêu Lăng Hàn vừa nhấc đầu liền nhìn đến Mỹ Nam dong binh đoàn kia sáu người, diện mạo xấu không nói, ăn cơm động tác còn thực thô lỗ, hắn thật đúng là ăn không vô đi, xác thật có điểm hết muốn ăn.

"Này đó đồ ăn hương vị thật không sai, sư huynh, ngươi như thế nào không ăn nha?" Thượng Quan Huyền Ý ý xấu cấp Tiêu Lăng Hàn gắp một chiếc đũa đồ ăn, mở to vô tội đôi mắt nghi hoặc nhìn hắn.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ăn không vô.

Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình kẹp lên Thượng Quan Huyền Ý cho hắn kẹp đến đồ ăn nhét vào trong miệng, lại uống một ngụm linh tửu, áp áp kinh.

Hai người không ngồi trong chốc lát, Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người liền rời đi, tửu lầu người cũng chậm rãi nhiều lên, lúc này hai người mới nghe được không ít tám quải.

"Điền Hinh Nhi không chỉ có bị Đỗ đan sư trục xuất sư môn, còn đuổi ra Luyện Đan Sư Công Hội, nghe nói nàng nhân phẩm không hợp, việc này các ngươi biết không?"

"Ta hai tháng trước ra ngoài làm nhiệm vụ, hôm qua mới trở về, mau nói cho ta nghe một chút đi là chuyện như thế nào."

"Ta biết, ta cũng nghe nói, nghe nói nàng những cái đó người theo đuổi đều cùng nàng có không chính đáng quan hệ."

"Trước kia còn tưởng rằng nàng thanh thuần lại thiện lương, người cũng lớn lên mỹ, luyện đan thiên phú cũng hảo, hiện tại xem ra bất quá là có tiếng không có miếng."

"Ta một tháng trước thấy nàng bị một cái thần bí hắc y nhân mang đi."

"Ta cũng thấy, người nọ ít nhất cũng là Hóa Thần kỳ tu vi."

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liếc nhau, xem ra này Điền Hinh Nhi vận số chưa hết, như vậy đều có thể xoay người. Bọn họ cùng người này kết thù, về sau phải cẩn thận một ít. Đáng tiếc ngày đó không có thời gian phản hồi trong thành giải quyết nàng, loại này bạch liên hoa nhất sẽ trang vô tội,

trang thanh thuần, đem thế nhân lừa xoay quanh, tâm hắc so mực nước còn nùng.

Tục ngữ nói: Chỉ có đàn bà cùng tiểu nhân là khó ở chung vậy, độc nhất phụ nhân tâm.

Tiêu Lăng Hàn có loại dự cảm bọn họ cùng cái này kêu Điền Hinh Nhi nữ nhân còn sẽ gặp lại.

"Mới nhất tin tức Hồng Phát thương hành Trịnh đại thiếu thân thể chẳng những khỏi hẳn, tu vi còn tới rồi Nguyên Anh kỳ."

"Ngươi nói chính là đại thiếu, chẳng lẽ chính là đính hôn cấp Sở ngũ thiếu vị kia?"

"Đúng là hắn, trước đó không lâu hắn mới độ Nguyên Anh lôi kiếp, mà Trịnh Nhị thiếu lại bị Trịnh gia chủ trục xuất Trịnh gia."

"Xem ra này đó đại gia tộc dơ bẩn sự cũng thật không ít."

"Nếu là Sở ngũ thiếu không chết thì tốt rồi, kia hắn liền có cái lợi hại nam thê."

"Hắn nếu là không chết, hiện tại hắn cũng không xứng với Trịnh đại thiếu, muốn liên hôn nói, Trịnh gia khẳng định sẽ tuyển sở đại thiếu hoặc sở nhị thiếu."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, Sở Mục Thần đã chết? Đôi mẹ con này cư nhiên tới cái chết độn.

"Hằng Phong bí cảnh còn có mấy tháng liền lại muốn mở ra, không biết lần này đi vào người trung, có thể có mấy cái thăng cấp Hóa Thần kỳ."

"Ngươi yên tâm, khẳng định sẽ không có ngươi."

"Ta mới Kim Đan kỳ tu vi, khẳng định luận không đến ta. Nghe nói lần trước Hằng Phong bí cảnh mở ra, chúng ta Huyền Thiên đại lục cùng sở hữu mười một người thăng cấp Hóa Thần kỳ."

"Đáng tiếc những người đó không phải đại tông môn người, chính là đại thế gia người. Chúng ta này đó tán tu liền tính là được đến cơ duyên, sợ cũng không có mệnh hưởng dụng."

"Liền ngươi, lệnh bài đều không chiếm được, còn cơ duyên, chạy nhanh uống một ngụm trà, tỉnh tỉnh rượu đi."

"Lệnh bài! Ngươi nói đến lệnh bài ta nhưng thật ra nghe nói Luyện Đan Sư Công Hội kia khối lệnh bài, đã bị người lãnh đi rồi. Nghe nói đi lãnh lệnh bài người, còn chỉ là một cái Kim Đan sơ kỳ tu sĩ. Có mấy sóng thế lực người cũng chưa có thể tìm được người này, người này thật đúng là lợi hại, biến mất vô tung vô ảnh. Cho dù là Sở gia phong tỏa Thiên Tinh Thành, cũng không có tìm được người này."

"Nguyên lai Sở gia khoảng thời gian trước phong thành chính là vì tìm người này, không phải nói Sở gia đồ gia truyền, bị một cái Kim Đan sơ kỳ tiểu tử cấp trộm sao?"

"Lời này ngươi cũng tin? Những người đó bất quá là vì chính mình tìm một cái đường hoàng lấy cớ, không cho chính mình ăn tương quá khó coi."

"Khó trách lúc ấy ta nhìn đến nhà ta cách vách ở Kim Đan sơ kỳ tu sĩ bị mang đi, bất quá không lâu lại bị thả lại tới, xem ra là bị mang đi đề ra nghi vấn."

"Sở gia là nhà nào, Sở gia lão gia chủ chính là một vị Luyện Hư kỳ tu sĩ, Hợp Thể kỳ cũng có vài vị, Hóa Thần tất nhiên là có không ít, Nguyên Anh kỳ người liền càng không cần phải nói, Sở gia đồ gia truyền, sao có thể sẽ bị một cái tu vi chỉ có kẻ hèn Kim Đan sơ kỳ người đánh cắp?"

"Hư, nhỏ giọng điểm, cũng không nhìn xem nơi này là nơi đó, Sở gia là chúng ta có thể tùy tiện nghị luận sao?"

"Ta đợi lát nữa muốn đi Hiệp Hội Lính Đánh Thuê tiếp nhiệm vụ, các ngươi đi sao?"

"……"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thong thả ung dung đang ăn cơm, lỗ tai nhưng vẫn đang nghe quanh thân người nói chuyện.

May mắn lúc ấy Tiêu Lăng Hàn đem tu vi hạ điều tới rồi Kim Đan sơ kỳ, bằng không bọn họ sở trụ động phủ khẳng định cũng sẽ bị điều tra, ngày thường mấy người bọn họ ra ngoài khi tu vi đều là thuần một sắc Kim Đan trung kỳ.

Tiêu Lăng Hàn hai người còn nghe xong một ít mặt khác bát quái, cái gì Trận Pháp Sư Công Hội trưởng lão đã chết, lại mới nhậm chức một vị; ai, ai lại thăng cấp từ từ. Bất quá này đó đều là một ít tiểu bát quẻ, nghe một chút liền hảo, cùng bọn họ quăng tám sào cũng không tới.

Ban đêm, đen nhánh như mực không trung lập loè vô số lộng lẫy ngôi sao, một vòng trăng rằm cao cao treo ở bầu trời.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xuyên một thân màu đen tứ cấp pháp y, này quần áo vẫn là phía trước bế quan khi Thượng Quan Huyền Ý sở luyện chế. Hắn tổng cộng luyện chế hai kiện, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn hai người một người một kiện, tài liệu vẫn là từ Đường Kiến Bân không gian giới tử thu quát hắc lăng giao da.

Hai người dán lên ẩn thân phù, mang lên Phệ Linh Thử, dọc theo Sở phủ bên ngoài đi rồi hơn phân nửa vòng, rốt cuộc ở một góc phát hiện Sở gia phòng ngự trận bạc nhược chỗ.

Phệ Linh Thử không chút nào cố sức mà xuyên qua trận pháp, đứng ở trận pháp bên trong, vẻ mặt khinh thường nhìn trận pháp bên ngoài Tiêu Lăng Hàn. Nghĩ thầm, kêu ngươi cuồng, vẫn là chuột đại gia lợi hại, sở hữu cấm chế trận pháp

đối chuột đại gia đều không bố trí phòng vệ. Chuột đại gia xuất nhập những cái đó trận pháp cấm chế trọng địa, giống như tiến vào chỗ không người.

Phệ Linh Thử ý tưởng, Tiêu Lăng Hàn là không biết, hắn hiện tại đang cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau đem trước mắt trận pháp khai một cái, có thể thông qua một người tiến vào chỗ hổng. Hai người đầu tiên là từng người suy tính, suy tính hảo, lại đối chiếu hai người đến ra kết luận là giống nhau sau, mới bắt đầu phá trận.

Sở phủ phòng ngự trận là một cái ngũ cấp phòng ngự trận, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dùng hai cái canh giờ mới đem trận pháp phá vỡ chỉ đủ một người thông qua khẩu tử, hai người nhanh chóng lóe vào trận nội, quay đầu lại khi trận pháp đã khép lại.

Thượng Quan Huyền Ý vỗ vỗ chính mình ngực, vừa rồi thật là hù chết hắn, thiếu chút nữa Tiêu Lăng Hàn liền không có tiến vào đến.

【 sư huynh, ngươi ngươi bị thương? 】 Thượng Quan Huyền Ý suy sụp hạ mặt, khẩn trương hỏi, kia như có như không mùi máu tươi thổi qua hắn chóp mũi, Tiêu Lăng Hàn khẳng định là bị thương.

【 không có việc gì, trước nhìn xem nơi này là Sở phủ cái nào vị trí. 】 Tiêu Lăng Hàn truyền âm trả lời, hắn đem đôi tay bối ở sau người, mà hắn tay phải, lòng bàn tay có một đạo thật dài miệng vết thương. Vừa rồi tiến vào trận pháp khi, trận pháp khép lại tốc độ quá nhanh, hắn không chỉ có muốn vận dụng thần thức, còn muốn vận dụng linh khí chống đỡ trận pháp khẩu tử. Vừa rồi mắt thấy liền phải khép lại, hắn dưới tình thế cấp bách duỗi tay ngăn cản khi, không cẩn thận thương tới rồi tay phải.

【 như thế nào sẽ không có việc gì? Mau cho ta xem nơi nào bị thương. 】 Thượng Quan Huyền Ý nói liền phải tới kiểm tra Tiêu Lăng Hàn toàn thân.

Tiêu Lăng Hàn vô pháp, đành phải vươn tay phải, 【 ta thật không có việc gì, chỉ là tiểu thương, một lát liền hảo, ta thân phụ Quang linh căn, có thể tự động chữa trị miệng vết thương, không tin ngươi xem. 】

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn vận chuyển công pháp, đem quang thuộc tính linh khí hội tụ đến miệng vết thương, một chút chữa trị bị thương tay phải.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn trên tay miệng vết thương ở chậm rãi khép lại, Thượng Quan Huyền Ý cái này yên tâm, lập tức bắt đầu xem xét bọn họ hiện tại nơi vị trí.

【 sư huynh, bên kia có một cái tháp, hẳn là chính là Sở gia đệ tử thí luyện tháp. Chúng ta hiện tại nơi vị trí là Sở gia luyện võ trường, bên trái là Sở gia cấm địa, bên phải là Sở gia dòng chính nơi ở, chính diện là Sở phủ là đại môn. 】 Thượng Quan Huyền Ý quan sát một phen, đối với Tiêu Lăng Hàn truyền âm.

Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút Sở Mục Thần cho bọn hắn nói qua nói, Sở gia ba vị Hợp Thể kỳ thái thượng trưởng lão hàng năm ở cấm địa bế quan, Luyện

Hư kỳ Sở lão gia tử ở tại sau núi một chỗ linh mạch thượng. Hóa Thần kỳ tu sĩ có mười bốn người, có sáu người đóng tại cấm địa; hai người tọa trấn thương hội; còn lại sáu người đều là tự do điều phối.

【 Sở gia bảo khố ở sau núi cùng cấm địa trung gian, chúng ta đi trước Sở gia dòng chính nơi ở. 】 Tiêu Lăng Hàn suy xét một chút, quyết định đi trước Sở gia dòng chính nơi ở nhìn xem.

Theo sau hai người một thú hướng bên phải đi đến, ở trên đường đụng tới tuần tra ban đêm Sở phủ thủ vệ đều đem hai người trở thành không khí, cùng với gặp thoáng qua. Hiện tại Tiêu Lăng Hàn là Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, chỉ có thể họa ra tứ cấp phù triện, bất quá có khắc văn thêm thành, có thể đạt tới ngũ cấp hiệu quả. Chỉ cần tu vi không có đến Hợp Thể kỳ tu sĩ, đều nhìn không thấy dán ẩn thân phù hai người.

Đương trải qua một cái sân khi, thấy bên trong đèn đuốc sáng trưng, hồi tưởng một chút, nơi này hình như là Sở Mục Thần đại bá Sở Vũ Đường sân. Đã trễ thế này, nơi này cư nhiên tụ tập nhiều người như vậy, nhất định là đã xảy ra cái gì đến không được sự tình.

Tiêu Lăng Hàn dùng thần thức xem xét một chút, phát hiện hiện tại này tòa trong viện, tu vi tối cao chính là Sở Vũ Đường, bất quá hắn giống như bị thương không nhẹ, tiếp theo chính là hai gã Nguyên Anh kỳ đỉnh lão giả.

【 chúng ta vào xem. 】 Tiêu Lăng Hàn truyền âm cấp Thượng Quan Huyền Ý.

Nhìn đến có người muốn vào đi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nắm lấy cơ hội, đi theo kia hai người phía sau, cùng nhau vào sân. Miễn cho bọn họ còn muốn đơn độc phá trận, Sở Vũ Đường sân cũng bị một cái ngũ cấp phòng ngự trận bảo hộ ở bên trong.

Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều là dùng thần thức xem xét sân, hiện tại tiến vào trong viện, lập tức liền cảm giác được phô diện mà đến linh khí. Sở Vũ Đường sân hẳn là cũng là thành lập ở một cái linh mạch thượng, bằng không linh khí sẽ không như vậy nồng đậm, này Sở gia thật đúng là tài đại khí thô.

Hai người đi theo mới vừa tiến sân nữ nhân cùng nhau tiến vào Sở Vũ Đường phòng, trong phòng bố trí tráng lệ huy hoàng, sở hữu bài trí đều thực giá trị linh thạch, tùy tiện lấy giống nhau đi bán, phỏng chừng đều giá trị mấy chục vạn trung phẩm linh thạch.

Nhìn đến Sở Vũ Đường này trần trụi khoe giàu phòng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều tưởng đem gia hỏa này đánh cướp không còn ý tưởng.

Mà nằm ở trên giường Sở Vũ Đường nhìn qua chỉ có 27-28 tuổi, đương nhiên hắn thật là tuổi tác đã có vài hơn trăm tuổi. Người này bề ngoài như là một cái

ôn tồn lễ độ quý công tử, mày rậm mắt to, mũi rất cao, hơi mỏng môi hơi hơi nhấp, cho người ta một loại quạnh quẽ cao ngạo ấn tượng.

Đương Sở Vũ Đường thấy tiến vào phòng nữ tử khi, không có biểu tình trên mặt rốt cuộc có một tia ý cười, hắn ra tiếng đối trong phòng những người khác nói: "Các ngươi đều đi ra ngoài."

Sở Vũ Đường dứt lời, hầu hạ hắn hạ nhân, cùng với bảo hộ hắn thủ vệ, cùng hai gã Nguyên Anh kỳ đỉnh trưởng lão, tất cả mọi người đi ra ngoài.

Gặp người đều đi rồi, nữ tử mới mặt lộ vẻ lo lắng, vài bước tiến lên ngồi vào mép giường, hỏi: "Đường ca, ngươi như thế nào sẽ bị thương? Ngươi không phải cùng nhị trưởng lão mấy người cùng đi thăm dò Hợp Thể kỳ tu sĩ động phủ sao?"

Nữ tử lớn lên minh diễm động lòng người, nhưng là một chút đều không kiều mị, ngược lại có vẻ đoan trang đại khí, mang theo nồng đậm hơi thở văn hóa.

Nữ tử tên gọi Cao Nhược Nghiên, nàng phụ thân kêu Cao Thịnh Hoa, Cao Thịnh Hoa là Thương Huyền Tông một người Hợp Thể kỳ thái thượng trưởng lão. Cao gia ở Thương Huyền Tông quản hạt Minh Huyền Thành, Minh Huyền Thành là một cái nhất đẳng thành trì. Ở Minh Huyền Thành Cao gia tính thượng là một đại gia tộc, trong tộc con cháu giống nhau đều là tiến vào Thương Huyền Tông tu luyện.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 222

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 222 Huyền Thiên đại lục

【 phát hiện huyết long quả 】 canh ba

50 năm trước Cao Nhược Nghiên thông qua liên hôn, gả cho Sở gia gia chủ nhị tử Sở Vũ Ngạn, 10 năm sau sinh hạ trưởng tử Sở Mục Hồng, từ đây vì Sở Vũ Ngạn đặt Sở gia gia chủ thân phận.

"Nhược Nghiên, ta không có việc gì, ngươi như thế nào lúc này lại đây?" Sở Vũ Đường có chút suy yếu nói.

"Yên tâm đi, Sở Vũ Ngạn lúc này hẳn là ngủ rất quen thuộc, sẽ không phát hiện ta tới ngươi nơi này." Cao Nhược Nghiên duỗi tay đáp thượng Sở Vũ Đường mạch đập, đưa vào linh khí, muốn xem xét hắn trong thân thể thương.

Sở Vũ Đường vẫn từ Cao Nhược Nghiên kiểm tra, không làm chút nào phòng bị, như vậy tín nhiệm trình độ, giống nhau phu thê đều làm không được, huống chi bọn họ một cái em dâu, một cái là trượng phu đại ca. Thực rõ ràng này hai người quan hệ không phải người khác biết đến như vậy đơn giản, vừa thấy này hai người liền có một chân.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến Sở Vũ Ngạn đỉnh đầu một mảnh lục, liền có chút vui sướng khi người gặp họa.

Một lát sau, Cao Nhược Nghiên buông lỏng tay ra, "Nội thương có chút trọng, nếu là có bách thánh quả thì tốt rồi. Gần nhất ngươi liền không cần tu luyện, hiện tại ngươi cảnh giới có chút không xong, nếu là nội thương không hảo hảo xử lý, tu vi khả năng sẽ giảm xuống."

"Ta không có việc gì, vừa lúc trong nhà bảo khố trung liền có bách thánh quả, ban ngày thời điểm ta đã đem chuyện này giao cho Sở Vũ Ngạn đi làm." Sở Vũ Đường duỗi tay giữ chặt Cao Nhược Nghiên tay, liếc mắt đưa tình mà nhìn nàng.

"Vậy là tốt rồi, ngươi giao cho chuyện của hắn, hắn tất nhiên không dám chậm trễ, chỉ là mặt khác trưởng lão có thể đồng ý sao?" Cao Nhược Nghiên có điểm lo lắng nói.

Bách thánh quả chính là chữa thương thánh quả, không cần đem này luyện thành đan dược, trực tiếp dùng là có thể đạt tới chữa thương tác dụng. Sở gia cấm địa có một cây bách thánh quả thụ, đáng tiếc bách thánh quả vạn năm mới có thể thành thục một lần, hơn nữa mỗi lần chỉ biết kết ba viên.

“Các trưởng lão có đồng ý hay không liền không phải ngươi ta lo lắng sự, Sở Vũ Ngạn sẽ tự thu phục những cái đó trưởng lão.”

“Ân, kia lần này ngươi như thế nào sẽ chịu như vậy trọng thương?” Cao Nhược Nghiên tán đồng gật gật đầu, như thế, mỗi lần Sở Vũ Đường yêu cầu cái gì, Sở Vũ Ngạn đều sẽ tìm mọi cách vì này chuẩn bị tốt.

“Chúng ta được đến tin tức có lầm, nguyên lai nơi đó căn bản không phải Hợp Thể kỳ tu sĩ động phủ, mà là một vị Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ. Tam trưởng lão đương trường tử vong, nhị trưởng lão mấy người cũng bị thương, cho dù là Hợp Thể kỳ tu sĩ đi hơn phân nửa cũng là dữ nhiều lành ít, phỏng chừng đến muốn tu vi đạt tới Luyện Hư kỳ nhân tài dám đi xông vào một lần.” Sở Vũ Đường lòng còn sợ hãi nói, nghĩ đến thời khắc mấu chốt nếu không phải nhị trưởng lão, đem hắn bên người tam trương đẩy ra đi vì chính mình chắn một chút, phỏng chừng chính mình liền không về được.

“Đường ca, kia chờ ngươi về sau tu vi cao lại đi. Hiện tại Sở Vũ Ngạn đã bắt đầu đem Thiên Tinh thương hội một ít chuyện quan trọng giao cho Hồng Nhi đi làm, chờ hắn có thể một mình đảm đương một phía sau, Sở Vũ Ngạn cũng liền không có tồn tại tất yếu. Nhiều năm như vậy ta đã chịu đủ rồi như vậy sinh hoạt, đường ca, ta chỉ nghĩ cùng ngươi ở bên nhau.” Cao Nhược Nghiên lôi kéo Sở Vũ Đường tay vuốt ve chính mình gương mặt, thâm tình chân thành nhìn Sở Vũ Đường.

“Hảo, ta nghe ngươi, hết thảy cẩn thận, đừng làm hắn trước tiên phát hiện manh mối.” Sở Vũ Đường đang định đi thân Cao Nhược Nghiên, đột nhiên cảm giác được trong phòng có cổ người xa lạ hơi thở.

Ngay sau đó, hắn hét lớn một tiếng, “Ai!”

Sở Vũ Đường lập tức thả ra thần thức, một tấc tấc đảo qua trong phòng mỗi một góc, cái gì đều không có phát hiện.

Cao Nhược Nghiên có Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, nàng cũng đồng dạng thả ra thần thức, đồng dạng cũng là không hề thu hoạch.

“Đường ca, không có người a!”

“Chẳng lẽ thật là ta cảm giác sai rồi.” Sở Vũ Đường nhíu mày, hắn cũng có chút nghi hoặc, vừa rồi hắn rõ ràng nhận thấy được trong phòng, có người thứ ba tồn tại, như thế nào cái gì đều không có phát hiện đâu?

“Được rồi, nhất định là bởi vì ngươi lần này tao ngộ, làm ngươi thần kinh băng thật chặt, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, đêm nay ta đi về trước, quá hai ngày lại đến xem ngươi.” Cao Nhược Nghiên đứng dậy, ở Sở Vũ Đường trên mặt rơi xuống một hôn, mới rời đi Sở Vũ Đường phòng.

Long Ngọc không gian, Thượng Quan Huyền Ý vỗ vỗ ngực, vừa rồi hai người thiếu chút nữa liền bại lộ. Bởi vì hắn cùng Tiêu Lăng Hàn hai người xem diễn, chính nhìn đến xuất sắc thời điểm, mắt thấy hai người liền phải thân thượng, kết

quả trên người ẩn thân phù đã đến giờ. May mắn Tiêu Lăng Hàn phản ứng rất nhanh, hai người nháy mắt liền xuất hiện ở không gian trung.

"Sư huynh, Sở gia trong bảo khố cư nhiên có bách thánh quả, trước kia chỉ là nghe nói qua bách thánh quả, chưa từng thấy đến quá, không biết hương vị thế nào." Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn liếm liếm khóe miệng, một bộ thèm nhỏ dãi bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, có chút vô ngữ, bách thánh quả là chữa thương thánh quả, cũng không phải là cải trắng, tùy ý có thể thấy được. Không nói hai lời, mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi vào một cái đỉnh núi.

Từ trong không gian linh mạch có thể tự chủ vận chuyển, linh khí cũng chậm rãi nồng đậm lên sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem gieo trồng ở linh thảo trận pháp trung linh quả thụ đều nhổ trồng tới rồi này phiến trên núi.

"Bách thánh quả không có, bất quá mặt khác linh quả nhưng thật ra có không ít. Huyền Ý, nhìn xem nơi này có hay không ngươi muốn ăn linh quả." Tiêu Lăng Hàn chỉ vào trước mặt một mảnh cây ăn quả lâm, đối Thượng Quan Huyền Ý nói.

"Hảo a!"

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng nhau tiến vào cây ăn quả trong rừng bắt đầu tìm kiếm, rất xa Thượng Quan Huyền Ý đã nghe tới rồi một trận thấm vào ruột gan thanh hương. Nhắm mắt lại, hắn thật sâu hút một ngụm, cảm giác một chút truyền đến thanh hương địa phương, lôi kéo Tiêu Lăng Hàn liền hướng tả phía trước đi đến.

Đương hai người thấy rõ trên cây tình cảnh khi, hai người mặt đều không cấm đen hắc.

Một cây hai mét cao cây nhỏ thượng, một con xám xịt lão thử chính ghé vào một viên đỏ rực quả tử thượng, "Răng rắc, răng rắc" ăn đến mùi ngon.

Mắt thấy nó trên tay quả tử ăn xong rồi sau, lão thử thân chính hướng tới cuối cùng một viên quả tử nhảy đi, Tiêu Lăng Hàn một cái lưỡi dao gió thuật, trực tiếp đem kia duy nhất một viên quả tử hái được xuống dưới, lại vận dụng linh khí thác đến chính mình trước mặt tới.

"Chi chi chi……" Đó là chuột đại gia quả tử, còn cấp chuột đại gia.

Nguyên lai ở trên cây ăn linh quả lão thử đúng là cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau bị Tiêu Lăng Hàn mang tiến không gian Phệ Linh Thử.

Tiến Long Ngọc không gian, Phệ Linh Thử đã nghe nói một cổ làm nó thèm nhỏ dãi không thôi mùi hương, đi theo kia cổ mùi hương, nó tìm được rồi một thân cây. Đáng tiếc trên cây quả tử chỉ có năm viên, nó trước nếm một viên, ăn quá ngon, trong bất tri bất giác nó liền ăn bốn viên. Mắt thấy cuối cùng một viên cũng muốn đến trong miệng, kết quả, quả tử bị người cấp tiệt hồ.

Tiêu Lăng Hàn tay duỗi ra, Phệ Linh Thử không chịu khống chế mà triều hắn bay tới, đảo dẫn theo Phệ Linh Thử. Tiêu Lăng Hàn thần thức trực tiếp vọt vào Phệ Linh Thử linh hồn thượng, ở mặt trên hạ một đạo cấm chế, mới đem nó ném cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý không màng Phệ Linh Thử phản kháng, đem nó thu vào khế ước trong không gian. Tiêu Lăng Hàn cái này tùy thân trong không gian có chút thứ gì, ngay cả Tiêu Lăng Hàn cái này chủ nhân đều không rõ lắm. Phệ Linh Thử gia hỏa này không chịu cấm chế cùng trận pháp ước thúc, vẫn là đem nó thu vào khế ước trong không gian bảo hiểm điểm. Miễn cho đem cái gì quan trọng đồ vật cấp đạp hư, vậy mệt lớn.

Thấy rõ trên tay quả tử, Tiêu Lăng Hàn không cấm nghi hoặc, “Cư nhiên là huyết long quả!”

“Sư huynh, làm sao vậy?” Thượng Quan Huyền Ý thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn trong tay quả tử, kia thèm nhỏ dãi bộ dáng, liền kém hơn tiến đến đoạt.

“Ta nhớ rõ ta không có ở trong không gian gieo trồng quá huyết long cây ăn quả, nơi này cư nhiên mọc ra một cây.” Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý biểu tình, nhoẻn miệng cười.

Huyết long quả là Long tộc thánh vật, mỗi lần chỉ biết kết năm viên. 500 năm một nở hoa, 500 năm một kết quả, 500 năm thành thục, 500 năm cây ăn quả trưởng thành kỳ. Nói cách khác trước mặt này cây huyết long cây ăn quả hôm nay hái được quả tử sau, muốn cách hai ngàn năm mới có thể lại lần nữa ăn đến huyết long quả. Huyết long quả đối yêu thú, linh thú, thần thú đều có cực đại lực hấp dẫn, chỉ cần là thú đều thích ăn, bởi vì nó không chỉ có có được tinh luyện huyết mạch công hiệu, vận khí tốt nói còn có thể làm huyết mạch phản tổ.

“Sư huynh!” Thượng Quan Huyền Ý nuốt nuốt nước miếng, hắn căn bản liền không có nghe rõ Tiêu Lăng Hàn đang nói cái gì, hiện tại hắn mãn tâm mãn nhãn đều là Tiêu Lăng Hàn trên tay huyết long quả.

“Muốn ăn?” Tiêu Lăng Hàn đem huyết long quả đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Thượng Quan Huyền Ý điểm điểm, duỗi tay liền phải đi lấy, kết quả Tiêu Lăng Hàn lại bắt tay rụt trở về, làm hại hắn cầm một cái không.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, bất mãn mà trừng mắt hắn, hắn rõ ràng biết chính mình muốn ăn, không cho chính mình liền tính, cư nhiên còn trêu đùa chính mình.

“Sư huynh!”

“Ngươi thân một chút sư huynh, sư huynh liền đem huyết long quả cho ngươi.” Tiêu Lăng Hàn nói, chỉ chỉ chính mình gương mặt.

Sớm biết rằng một cái hôn môi là có thể được đến huyết long quả, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy hắn phía trước chính là ở chậm trễ thời gian.

Không cần phải nhiều lời nữa, Thượng Quan Huyền Ý tiến đến Tiêu Lăng Hàn khuôn mặt nhắm mắt lại liền phải thân đi xuống, nào biết Tiêu Lăng Hàn vừa chuyển đầu, chính mình môi liền đối thượng hắn môi.

Đưa đến trước mặt môi thơm, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là muốn vui lòng nhận cho, ngậm lấy Thượng Quan Huyền Ý môi. Chậm rãi nhấm nháp, cạy ra hắn hàm răng, đầu lưỡi trực tiếp cắt đi vào, tìm được hắn lưỡi thơm không ngừng cùng chi dây dưa. Thẳng đến hai người đều thở hồng hộc, Tiêu Lăng Hàn mới không tha buông ra Thượng Quan Huyền Ý môi.

Tuy rằng buông ra Thượng Quan Huyền Ý môi, nhưng Tiêu Lăng Hàn lại gắt gao mà ôm chặt hắn.

Một lát sau, hai người hô hấp đều khôi phục vững vàng, Tiêu Lăng Hàn mới buông ra Thượng Quan Huyền Ý, đem huyết long quả đưa cho hắn.

Bắt được huyết long quả, Thượng Quan Huyền Ý cũng không có vội vã ăn, mà là đặt ở chóp mũi hạ nhẹ nhàng ngửi một chút, đầy mặt say mê, cuối cùng mới nhẹ nhàng cắn một ngụm.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý thỏa mãn tiểu bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn tâm tình cũng thực thoải mái. Chỉ tiếc chính là, hai người đến chậm một bước, cư nhiên bị kia chỉ Phệ Linh Thử ăn bốn viên. Nó răng thật đúng là hảo, cư nhiên không có lạc đến nó nha! Vô thanh vô tức chính mình tìm được rồi thứ tốt, cũng không biết thông tri chính mình chủ nhân một tiếng, cư nhiên ăn mảnh.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy không nhất định phải hảo hảo giáo dục một chút kia chỉ ngạo kiều Phệ Linh Thử, có thứ tốt nhất định phải thông tri chủ nhân mới được. Ít nhất thấy thứ tốt đến trước bỏ vào chính mình trong túi, tìm được an toàn địa phương mới nói bắt đầu ăn nói.

"Sư huynh, ngươi muốn nếm thử sao?" Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy đây là hắn ăn qua ăn ngon nhất linh quả, mỹ vị không biết như thế nào hình dung.

Nhìn đưa tới chính mình trước mặt quả tử, Tiêu Lăng Hàn liền Thượng Quan Huyền Ý tay trực tiếp cắn một ngụm. Đột nhiên, vươn tay, một tay nâng Thượng Quan Huyền Ý cái ót, đem mới ăn được huyết long quả tự mình uy tới rồi trong miệng hắn.

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng mà cắn đưa vào trong miệng đồ vật, chính mình đây là bị đầu uy, chân chính bị đầu uy!

"Ăn ngon không?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, đáp: "Ăn ngon, đây là ta ăn qua ăn ngon nhất linh quả."

Tiêu Lăng Hàn vừa lòng cười cười, theo sau hắn thả ra thần thức tại đây phiến trên núi một tấc tấc mà đảo qua, nhìn xem còn có hay không cùng loại hắn không biết linh quả thụ, bất quá đáng tiếc đã không có kết quả tử, mà hắn lại không quen biết thụ.

"Sư huynh, ngươi nói này năng lượng hạt nhân loại xuất huyết long cây ăn quả tới sao?" Thượng Quan Huyền Ý đem huyết long quả hạch, đưa tới Tiêu Lăng Hàn trước mặt, nếu có thể lại gieo trồng một viên ra tới thì tốt rồi.

"Kia có dễ dàng như vậy, lần đầu tiên loại thời điểm cần thiết tưới long huyết mới được, này hạch cũng có thể ăn, ngươi nếu là không muốn ăn liền đưa cho Phệ Linh Thử." Tiêu Lăng Hàn tiếc hận nói, đáng tiếc bọn họ không có long huyết, cũng không biết Ma Long huyết có thể hay không, bất quá tên kia từ lần trước ăn si lúc sau liền vẫn luôn ở ngủ say.

"Tham ăn quỷ một con chuột liền ăn bốn viên huyết long quả, nó hẳn là ăn không vô." Thượng Quan Huyền Ý có chút oán hận nói, ăn ngon như vậy huyết long quả, tên kia cư nhiên một viên đều không có nghĩ tới cho hắn cái này chủ nhân lưu, nếu không Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ, phỏng chừng hắn liền nhấm nháp cơ hội đều không có.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 223

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 223 Huyền Thiên đại lục

【 thỏa thỏa hiệp sĩ tiếp mâm 】 canh một

Hai người về tới Thượng Quan Huyền Ý nơi phòng tu luyện, chuẩn bị ở trong không gian nghỉ ngơi một đêm lại đi ra ngoài.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở không gian trung đãi một đêm, nhưng bên ngoài lại chỉ một lát sau.

Hai người dán ẩn thân phù, lại lần nữa xuất hiện ở Sở Vũ Đường trong phòng, lần này trong phòng đến là không có những người khác ở. Nhưng không có người vậy ý nghĩa không có người đi ra ngoài, hai người chẳng phải là muốn ở trong phòng bồi Sở Vũ Đường cả đêm?

Đang lúc buồn bực, một cái ăn mặc hắc y tu sĩ đột nhiên xuất hiện ở trong phòng, hắn quỳ một gối ở Sở Vũ Đường trước người.

"Chủ thượng, đại thiếu theo như lời kia hai gã tu sĩ, chúng ta hôm nay tìm khắp Thiên Tinh Thành cũng chưa thành nhìn thấy. Kia hai người rời đi Thiên Tinh thương hội sau, trực tiếp đi khoái dịch điểm tửu lâu. Rời đi khoái dịch điểm tửu lâu sau, biến mất vô tung vô ảnh. Nhị phòng bên kia cũng ở phái người tìm kiếm kia hai gã tu sĩ, chúng ta muốn hay không nhìn chằm chằm nhị phòng bên kia, chờ bọn họ tìm được rồi, chúng ta lại động thủ." Hắc y nhân cúi đầu, cung kính bẩm báo.

Hắn đối Sở Vũ Đường thái độ cực kỳ cung kính, hắn bản nhân tu vi cũng đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh.

"Không cần, kia hai người nếu là như vậy dễ dàng bị tìm được, bọn họ cũng sẽ không gióng trống khua chiêng tiến Thiên Tinh thương hội bán ra như vậy nhiều đồ vật. Chuyện này, các ngươi không cần phải xen vào, vẫn là nhiều chú ý có quan hệ Hằng Phong bí cảnh lệnh bài tin tức." Sở Vũ Đường dựa nghiêng trên trên giường, nhắm mắt đối hắc y nam tử nói.

"Là, nếu là không mặt khác sự, thuộc hạ cáo lui."

Sở Vũ Đường vẫy vẫy tay, ý bảo hắc y nam tử có thể rời đi.

Chớp mắt hắc y nam tử liền biến mất ở Sở Vũ Đường trong phòng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, không nghĩ tới bọn họ hôm nay đi Thiên Tinh thương hội đi một chuyến, bị Sở gia đại phòng, nhị phòng cùng nhau cấp theo dõi. Bất quá may mắn hai người sớm có

chuẩn bị, liền biết những người này đều là chút không biết xấu hổ mặt hàng. May mắn Sở Mục Thần không có những người này như vậy không biết xấu hổ, bằng không thế nào cũng phải cùng hắn tuyệt giao.

Hai người tìm kiếm Sở phủ trận pháp bạc nhược chỗ, liền hoa hai cái canh giờ, nghiên cứu trận pháp lại không sai biệt lắm dùng hai cái canh giờ, dọc theo đường đi còn chậm trễ một ít thời gian, xem sắc trời hẳn là thực mau là có thể sáng.

Hai người liền ở Sở Vũ Đường trong phòng bắt đầu thưởng thức nổi lên hắn những cái đó bài trí, nhưng cũng chỉ là đứng xa xa nhìn, cũng không có duỗi tay đi sờ.

Sáng sớm ánh rạng đông vạch trần màn đêm hắc ám, thái dương phun ra xán lạn nắng sớm, đúng lúc này, phòng ngoại vang lên "Thịch thịch thịch" gõ cửa âm.

"Tiến!" Nghe thấy tiếng đập cửa, Sở Vũ Đường chậm rãi mở bừng mắt.

"Kẽo kẹt" một tiếng, môn bị người từ bên ngoài đẩy ra, đứng ở ngoài cửa người là một cái lớn lên phong tư trác tuyệt nam tử, hắn ăn mặc một thân trăng non bạch pháp y.

Đãi hắn đi vào tới, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới thấy rõ người tới diện mạo, tới người cư nhiên là Sở Mục Hồng.

Gia hỏa này sớm như vậy tới hắn đại bá nơi này làm gì?

"Hồng Nhi gặp qua phụ thân, phụ thân chào buổi sáng! Hôm nay phụ thân thân thể có khá hơn?" Sở Mục Hồng đứng ở trước giường, cung kính về phía Sở Vũ Đường hành lễ. Thái độ của hắn khiêm tốn, lại cung kính, trên mặt còn có một tia đối Sở Vũ Đường lo lắng.

"Hồng Nhi tới, nhanh lên ngồi." Sở Vũ Đường nhìn đến Sở Mục Hồng trong nháy mắt, lập tức vui vẻ ra mặt, khi nói chuyện còn chỉ chỉ bên cạnh ghế dựa.

Đứng ở một bên là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy ăn thật lớn một cái dưa, này Sở Mục Hồng kêu Sở Vũ Ngạn phụ thân, kêu Sở Vũ Đường vẫn là phụ thân, hắn có một cái mẫu thân, hai cái phụ thân? Này Sở gia thật đúng là loạn!

Bất quá như vậy nhìn qua, Sở Mục Hồng đích xác lớn lên càng giống Sở Vũ Đường, cùng Sở Vũ Ngạn lớn lên căn bản ai không vào đề. Sở Vũ Ngạn chẳng lẽ chưa từng có hoài nghi quá hắn này những nhi tử cùng thê tử?

Hắn nếu là một cái thương nhân, hẳn là sẽ không như vậy ngu xuẩn mới đúng, kia hắn vì sao vẫn luôn án binh bất động? Là ở ấp ủ cái gì đại chiêu?

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lắc lắc, quản bọn họ làm gì, đều cùng chính mình đám người không quan hệ. Chờ chính mình đoàn người rời đi Thiên Tinh Thành, Sở gia sự tình liền thành quá vãng mây khói.

Sở Mục Hồng theo lời ngồi vào một bên trên ghế, thuận tiện còn vì Sở Vũ Đường phao một hồ trà.

“Hồng Nhi, Thiên Tinh thương hội nghiệp vụ ngươi đều quen thuộc nhiều ít? Sở Vũ Ngạn nhập hàng con đường có hay không cùng ngươi đã nói?”

“Thiên Tinh thương hội nghiệp vụ ta không sai biệt lắm đều quen thuộc, bởi vì nhị đệ cũng không có tại hành thương phương diện tỏ vẻ quá bất luận cái gì hứng thú, cho nên Sở Vũ Ngạn vẫn luôn đem ta làm như người nối nghiệp ở bồi dưỡng. Hắn hẳn là cũng hy vọng ta có thể mau chóng tiếp nhận Thiên Tinh thương hội, ta thấy hắn gần nhất không có việc gì đều sẽ đả tọa tu luyện.” Sở Mục Hồng suy nghĩ một chút gần nhất Sở Vũ Ngạn thái độ, đúng sự thật nói.

“Tu luyện, hừ! Cũng không nhìn xem chính mình đều là mấy trăm tuổi người, hiện tại mới nghĩ tu luyện, hắn đã qua tốt nhất tu luyện thời gian, lại như thế nào tu luyện, tu vi nhiều nhất cũng liền đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh.” Sở Vũ Đường khinh thường nói, nhớ năm đó hắn liền một lòng đặt ở tu luyện thượng.

Năm đó hắn vì cho chính mình tìm một cái có thể kiếm tiền con rối, lúc trước chính là hạ không ít vốn gốc, tìm sát thủ đuổi giết Sở Vũ Ngạn một đường. Sau khi trở về, Sở Vũ Ngạn mới có tâm tư cùng trong nhà mặt khác con vợ lẽ đấu, ở chính mình một đám người duy trì hạ thành công lên làm Sở gia gia chủ.

Sở Vũ Đường là Sở gia lão gia tử duy nhất con vợ cả hài tử, mặt khác huynh đệ tỷ muội, đều là năm đó Sở lão gia tử phụ thân buộc hắn nạp thiếp sinh hạ hài tử. Không ai có thể được phụ thân sủng ái, Sở Vũ Ngạn cái này kiếm tiền con rối, là bọn họ phụ tử hai người khảo sát một đoạn thời gian cuối cùng mới mới xác định xuống dưới.

“Hồng Nhi, ta đối với ngươi yêu cầu không cao, nhưng ngươi ít nhất muốn ở trăm tuổi nội đạt tới Nguyên Anh kỳ. Không thể bởi vì Thiên Tinh thương hội sự tình liền chậm trễ tu luyện, chờ ngươi thuần thục Thiên Tinh thương hội sự tình sau, có thể tìm tin được nhân vi ngươi làm việc. Mọi việc không cần tự mình đi làm, chỉ cần ngươi tu vi cao, nghĩ muốn cái gì không có?” Sở Vũ Đường nhìn Sở Mục Hồng ân cần dạy dỗ, đây là hắn đại nhi tử, tự nhiên là phải hảo hảo tài bồi.

“Là, đa tạ phụ thân dạy bảo, hài nhi sẽ ghi nhớ trong lòng.” Sở Mục Hồng cung kính đáp, trong mắt một mảnh nhụ mộ chi tình. Trong lòng nghĩ, chính mình phải làm cái cùng phụ thân giống nhau cao cấp tu sĩ.

“Ngươi hôm nay sẽ đi Thiên Tinh thương hội sao?”

“Muốn đi, gần nhất mấy ngày hẳn là đều sẽ đi. Sở Vũ Ngạn hôm nay hẳn là sẽ đi bảo khố một chuyến, ta tối hôm qua nghe hắn đề ra một chút.” Sở Mục Hồng nói cái này trên mặt không khỏi lộ ra vui mừng, Sở Vũ Ngạn đi bảo khố nhất định phải đi lấy bách thánh quả.

Sở Vũ Đường gật gật đầu, trên mặt hắn cũng lộ ra vui mừng, chờ Sở Vũ Ngạn đem bách thánh quả lấy ra tới, trên người hắn thương không lâu là có thể hảo toàn.

Sở Vũ Đường cùng Sở Mục Hồng hai người lại trò chuyện trong chốc lát, Sở Mục Hồng mới đứng dậy rời đi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người theo sát sau đó, đi vào trong viện, Sở Mục Hồng đầu tiên là lấy ra lệnh bài đem trong viện trận pháp mở ra một cái thông đạo mới đi vào, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tự nhiên là theo sát tại đây nhân thân sau.

Rời đi Sở Vũ Đường sân, Thượng Quan Huyền Ý mới dám cùng Tiêu Lăng Hàn truyền âm, 【 sư huynh, chúng ta hiện tại đi chỗ nào? 】 nếu đã ra Sở Vũ Đường sân, hắn là đã không cần phải lại đi theo Sở Mục Hồng đi.

【 đi theo hắn, nếu ta sở liệu không tồi nói, Sở Mục Hồng hiện tại hẳn là hướng đi Sở Vũ Ngạn thỉnh an. 】 rốt cuộc còn phải dùng đến Sở Vũ Ngạn, tự nhiên đến hảo hảo biểu hiện, như vậy mới có thể làm Sở Vũ Ngạn cam tâm tình nguyện dạy hắn đồ vật, lại chậm rãi cầm trong tay quyền lợi giao cho hắn.

Được đến hồi đáp sau, Thượng Quan Huyền Ý không nói chuyện nữa, hai người sấn phía trước Sở Mục Hồng tu vi thấp, lập tức đem trên người ẩn thân phù thay đổi một trương, miễn cho giống tối hôm qua giống nhau bị đánh cái trở tay không kịp.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đi theo Sở Mục Hồng bảy vòng tám quải, đi vào một cái nhìn qua chỉ có thể coi như là bình thường sân, Sở Mục Hồng quen cửa quen nẻo mở ra trận pháp, tiến vào sân.

Tiến sân, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều phát hiện cái này trong viện linh khí, còn không có Sở Vũ Đường trong viện một nửa nồng đậm. Nhìn này tiên minh đối lập liền minh bạch thực lực tầm quan trọng, liền tính Sở Vũ Ngạn gặp lại tránh linh thạch, hắn không có thực lực cũng thủ không được.

Sở Mục Hồng cùng Sở Vũ Ngạn nhưng thật ra không có nói hai câu lời nói liền rời đi.

Bất quá, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại giữ lại.

Này Sở Vũ Ngạn trong phòng bài trí cũng không có Sở Vũ Đường trong phòng đáng giá, thật đúng là không có đối lập liền không có thương tổn.

Sở Vũ Ngạn nếu là biết Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn ý nghĩ trong lòng, phỏng chừng đến vì chính mình kêu oan. Hắn không phải không có nghĩ tới phóng quý trọng đồ vật, mà là thả lúc sau, bị Sở gia trưởng lão nói thành vài thứ kia đều là hắn tham ô thương hội linh thạch mua. Không có biện pháp, hắn chỉ có thể tiếp tục cần trọng kiếm tiền, bất quá may mắn hắn còn có mấy cái tranh đua con cái.

Sở Vũ Ngạn ngay từ đầu cũng hoài nghi quá chính mình thê tử, bất quá hắn ở biết Sở Vũ Đường chỉ thích hắn cái kia đã vong thê tử khi, liền giảm bớt hoài nghi. Trừ cái này ra Sở Vũ Đường cũng chỉ đối tu luyện dám hứng thú, hắn hoài nghi hạt giống còn không có cắm rễ, đã bị chính hắn tìm lấy cớ rút ra. Sau lại, Sở lão gia tử cũng nói, mấy cái hài tử giống hắn, bởi vì đại ca lớn lên cũng giống phụ thân, này càng là đánh mất Sở Vũ Ngạn cuối cùng hoài nghi.

【 sư huynh, chờ một chút Sở Vũ Ngạn đi bảo khố nhất định sẽ trải qua cấm địa, chúng ta đây nên làm cái gì bây giờ? 】

【 đợi chút coi tình huống mà định. 】 Tiêu Lăng Hàn cũng nhíu mày, này nên làm cái gì bây giờ?

Không bao lâu, Sở Vũ Ngạn từ giá sách mặt sau tiến vào một gian mật thất, trong mật thất cư nhiên có Thẩm Thanh Thu cùng Sở Mục Thần bức họa. Thẩm Thanh Thu bức họa nhìn qua nhưng thật ra rất bình thường, mà Sở Mục Thần trên bức họa mặt viết "Con hoang" hai cái chữ to.

"Con hoang" là có ý tứ gì?

Chẳng lẽ Sở Mục Thần không phải Sở Vũ Ngạn nhi tử?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc liếc nhau.

"Đã chết hảo, đã chết hảo, dù sao ngươi cũng không phải ta nhi tử, ngươi chính là đứa con hoang, mỗi lần thấy ngươi ta đều như ngạnh ở hầu. Vốn đang cho rằng ngươi được đến Độ Kiếp kỳ lão tổ thưởng thức, có thể vì ta mưu chút phúc lợi. Không từng tưởng, ngươi thế nhưng phế đi, thật là vô dụng!" Sở Vũ Ngạn đi vào Sở Mục Thần bức họa trước, đối với bức họa nói.

Đối Sở Mục Thần bức họa nói xong, hắn lại đi vào Thẩm Thanh Thu bức họa trước, "Còn có ngươi, tiện nhân, ngươi cư nhiên muốn thoát đi Sở gia. Nếu không phải xem ở ngươi có vài phần tư sắc phân thượng, ngươi cho rằng ta sẽ làm ngươi lưu tại ta bên người? Hừ! Đến chết ngươi cũng không có thể rời đi Sở gia, ngươi đời này chỉ có thể bị cầm tù ở Sở gia." Sở Vũ Ngạn có chút dữ tợn nhìn Thẩm Thanh Thu bức họa, cảm xúc có chút kích động.

Tiêu Lăng Hàn liền có chút buồn bực, như thế nào từ Sở Vũ Ngạn nói trung, Thẩm Thanh Thu tựa hồ căn bản là không thích hắn. Mà Thẩm Thanh Thu trong tay có phá giới phù, theo lý thuyết nàng nếu là muốn rời đi, hẳn là tùy thời đều có thể đi. Rốt cuộc là cái gì nguyên nhân làm nàng chậm chạp không có rời đi, chẳng lẽ thật sự chỉ là bởi vì Sở Mục Thần? Vẫn là nói nàng ở Sở gia chờ cái gì người? Chẳng lẽ nàng chờ người kia mới là Sở Mục Thần thân sinh phụ thân, vì cái gì những việc này Thẩm Thanh Thu chưa từng có đã nói với Sở Mục Thần, ngược lại vẫn luôn làm Sở Mục Thần kêu Sở Vũ Ngạn phụ thân? Này trong đó lại có cái gì ẩn tình?

Cũng khó trách Thẩm Thanh Thu đem Sở phủ bản đồ địa hình cho chính mình, nguyên lai ở Sở phủ căn bản không có nàng để ý người. Sở Vũ Ngạn ở trong

mắt người ngoài là nàng phu quân, nhưng ở trong lòng nàng, phỏng chừng Sở Vũ Ngạn hẳn là chính là cái người qua đường Giáp.

Nghĩ như vậy, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Sở Vũ Ngạn trong mắt không khỏi nhiều một tia đồng tình. Gia hỏa này cũng quá thảm, đánh giá Cao Nhược Nghiên sinh kia mấy huynh muội không có một cái là hắn hài tử, đều là hắn đại ca hài tử. Mà Sở Mục Thần cũng không phải con hắn, hắn liền chính mình thân sinh cốt nhục đều không có một cái, vẫn luôn đều ở giúp người khác dưỡng oa, thỏa thỏa hiệp sĩ tiếp mâm!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 224

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 224 Huyền Thiên đại lục

【 trộm Sở gia bảo khố 】 canh hai

Tuy rằng đồng tình hắn, nhưng Tiêu Lăng Hàn đối đãi địch nhân là chưa bao giờ sẽ nhân từ nương tay, nên giết làm theo sát.

Theo sau, Sở Vũ Ngạn đi vào một cái bàn trước, cái bàn phía dưới có một cái ngăn bí mật, hắn từ ngăn bí mật lấy ra một cái hộp. Mở ra hộp, từ hộp lấy ra một khối lệnh bài, mà cái kia hộp còn có thể cách trở thần thức, Tiêu Lăng Hàn phỏng đoán kia khối lệnh bài hẳn là cùng bảo khố có quan hệ.

Bắt được lệnh bài sau, Sở Vũ Ngạn liền rời đi mật thất, lúc gần đi hắn còn quay đầu lại nhìn thoáng qua Sở Mục Thần bức họa. Trong mắt tràn đầy phẫn hận, còn có thị huyết thù hận, hắn không giống như là đang xem Sở Mục Thần, đảo như là thông qua Sở Mục Thần đang xem một người khác.

Chờ hết thảy chuẩn bị tốt lúc sau, Sở Vũ Ngạn đi ra sân, có bốn người ở sân ngoại chờ hắn. Có hai cái là Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ, mặt khác hai cái là Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ.

Thấy kia bốn người, Tiêu Lăng Hàn lập tức có chủ ý, hắn chạy nhanh cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, 【 chờ một chút tìm một cơ hội, ta đem Nguyên Anh sơ kỳ hai người bắt lấy, chúng ta hai biến thành bọn họ bộ dáng đi theo Sở Vũ Ngạn phía sau. 】

【 hảo, hết thảy nghe sư huynh an bài. 】 Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tràn đầy nhảy nhót, hắn còn chưa từng có trộm quá người khác bảo khố, cảm giác rất là mới lạ.

Thấy Sở Vũ Ngạn mấy người đã đi xa, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chạy nhanh đuổi kịp.

Thần thức đảo qua phát hiện phụ cận không ai sau, Tiêu Lăng Hàn vung tay lên đem đi theo Sở Vũ Ngạn phía sau hai người còn có Thượng Quan Huyền Ý cùng với chính mình cùng nhau thu vào Long Ngọc không gian trung.

Bị mang tiến không gian kia hai người còn không có làm thanh là chuyện như thế nào, lập tức liền bất tỉnh nhân sự.

Bên ngoài đi qua một giây, trong không gian liền một trăm giây, lợi dụng thời gian kém, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhanh chóng thay kia hai người quần áo, lại biến thành bọn họ bộ dáng, ra không gian. Phảng phất chưa bao giờ có người rời đi quá giống nhau, nếu vẫn luôn có người nhìn chằm

chầm Tiêu Lăng Hàn bọn họ vừa rồi vị trí, liền sẽ phát hiện mặt sau hai người đột nhiên liền thay đổi vị trí, đáng tiếc phụ cận căn bản không có người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thay đổi cái dạng, đi theo Sở Vũ Ngạn phía sau. Tới rồi cấm địa, Sở Vũ Ngạn cùng lưu tại nơi đó trông coi hai gã Hóa Thần kỳ tu sĩ nói hai câu, trong đó một người Hóa Thần kỳ tu sĩ đi theo hắn bên người, cùng nhau rời đi cấm địa. Mấy người vẫn luôn đi tới Sở gia bảo khố bên ngoài mới dừng lại tới, bảo khố bị một cái lục cấp trận pháp bao vây ở bên trong.

Sở Vũ Ngạn đem trên người sở hữu không gian trữ vật khí đều giao cho bên người đi theo một người Nguyên Anh kỳ tu sĩ, quay đầu lại đối mấy người nói: "Các ngươi bốn cái ở chỗ này chờ ta."

"Tốt, gia chủ." Mấy người cùng kêu lên đáp.

Theo sau, Sở Vũ Ngạn đi vào Hóa Thần kỳ tu sĩ trước mặt, lại làm hắn vì chính mình kiểm tra, xác định chính mình trên người không có không gian trữ vật khí sau, hắn mới gật gật đầu, ý bảo chính mình có thể tiến bảo khố.

Sở Vũ Ngạn lấy ra phía trước từ hộp lấy ra tới lệnh bài, đưa vào linh khí sau, lệnh bài mặt trên phát ra một đạo quang, chiếu vào trận pháp thượng, trận pháp mở ra một cái thông đạo, Sở Vũ Ngạn nhân cơ hội đi vào.

Qua không sai biệt lắm mười lăm phút, Sở Vũ Ngạn mới từ trong bảo khố ra tới.

Tiêu Lăng Hàn thấy trên mặt hắn một mảnh vui mừng, suy đoán hắn hẳn là đã bắt được bách thánh quả.

Ngay sau đó Sở Vũ Ngạn mang theo bốn người trở về chính mình sân, hắn muốn trước đem lệnh bài phóng hảo sau, mới chuẩn bị đem bách thánh quả đưa đi Sở Vũ Đường nơi đó.

Chỉ là mới đi đến sân bên ngoài, hắn hai gã nhận lấy, đột nhiên té xỉu trên mặt đất, mà trong đó một người trong tay còn cầm một khối lưu ảnh thạch.

Lưu ảnh thạch tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn để lại cho Sở Vũ Ngạn, nếu không phải sợ bị người phát hiện, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thật muốn lưu lại xem diễn. Không biết Sở Vũ Ngạn biết chân tướng sau, sẽ là như thế nào một bộ biểu tình, nhất định thập phần thú vị.

Chính mình lấy làm tự hào nhi tử, cư nhiên không phải chính mình thân sinh; chính mình kính trọng đại ca, cư nhiên chỉ đem chính mình trở thành kiếm tiền con rối; chính mình thiệt tình tương đãi thê tử, cư nhiên cùng đại ca ám độ trần thương.

Phỏng chừng Sở Vũ Ngạn muốn chết một chút tâm đều có, không biết hắn sẽ trứng gà chạm vào cục đá tới cái cá chết lưới rách, vẫn là tiếp tục làm con rối?

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy làm hắn bị lợi dụng xong, không minh bạch chết, giống như rất đáng thương, còn không bằng báo cho hắn chân tướng, làm hắn chậm rãi đi cùng Sở Vũ Đường đấu, có thể hay không sống sót liền xem hắn vận khí.

Bất quá, Tiêu Lăng Hàn suy đoán nếu là Sở Vũ Đường biết Sở Vũ Ngạn đã biết chân tướng, nói không chừng sẽ quang minh chính đại làm hắn làm con rối, nếu là không muốn như vậy chính là chết.

Cái này kết cục Tiêu Lăng Hàn thực vừa lòng, hắn chính là thực mang thù.

Đáng tiếc làm hắn rất là tiếc nuối chính là không thể lưu lại xem diễn, tin tưởng này ra diễn nhất định thực xuất sắc.

Bất quá kế tiếp một đoạn thời gian Thiên Tinh Thành hẳn là sẽ mỗi người cảm thấy bất an, bọn họ vẫn là sớm một chút rời đi hảo. Rốt cuộc Sở gia bảo khố mất trộm, kia cũng không phải là một chuyện nhỏ. Cũng không biết Sở gia người ở biết được bảo khố bị trộm sau, có thể hay không đem này bút trướng trực tiếp tính đến Sở Vũ Ngạn trên đầu, rốt cuộc hắn là một cái thực tốt người chịu tội thay.

Nhưng này đó đều không liên quan Tiêu Lăng Hàn sự, mặc dù Sở gia thật sự đem chuyện này tính ở Sở Vũ Ngạn trên người, hắn cũng sẽ không có chút nào áy náy cảm, rốt cuộc gia hỏa này phía trước còn tưởng cùng bọn họ hắc ăn hắc.

Đồng tình địch nhân chính là thương tổn chính mình, huống chi đây là ở Tu chân giới, quá nhiều đồng tình tâm chẳng những vì sẽ đồng bạn mang đến phiền toái, còn sẽ sớm một bước chết thẳng cẳng.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi theo Tiêu gia những người khác, từ đại môn chính đại quang minh mà ra Sở phủ, đương nhiên trên người còn dán ẩn thân phù.

Không bao lâu, hai người liền về tới bọn họ ở tạm trong động phủ, hai người bôn ba một đêm thêm nửa ngày, trong lúc này đều quá kinh hồn táng đảm, rất sợ bị Sở gia lão gia phát hiện. Bất quá tên kia giống như vô dụng thần thức xem xét Sở phủ thói quen, hẳn là tin tưởng ở Thiên Tinh Thành, không ai to gan lớn mật dám ở Sở phủ tìm sự tình, huống chi vẫn là trộm bảo khố.

Hai người tiến vào Long Ngọc không gian sau, Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử phóng ra. Lúc trước Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người cùng những người khác ở bảo khố bên ngoài chờ, Phệ Linh Thử dán lên ẩn thân phù vô thanh vô tức mà tiến vào bảo khố, lần này có thể thành công trộm đến Sở gia bảo khố, nó công không thể không.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử hiến vật quý dường như đem từng cái thứ tốt đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt. Chủ yếu là phía trước nó một con chuột liền ăn bốn viên huyết long quả, còn không có thông tri chủ nhân, làm nó

có điểm khí đoản, chột dạ, rất sợ bị giáo huấn. Đặc biệt là Tiêu Lăng Hàn lúc trước xem nó kia thâm trầm ánh mắt, làm nó càng là hoảng sợ vạn phần.

"Đây là ngàn năm địa hỏa châu, vạn năm băng tùy, Huyền Ý, chờ ngươi luyện hóa này hai dạng linh bảo, ngươi tu vi hẳn là có thể đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ." Tiêu Lăng Hàn tìm ra hai dạng, hiện tại Thượng Quan Huyền Ý có thể sử dụng thượng thiên tài địa bảo, đặt ở trong tay hắn.

Nhìn đến trong tay linh bảo, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tràn đầy vui mừng, như vậy hắn tu vi là có thể đuổi theo Tiêu Lăng Hàn, gặp được nguy hiểm thời điểm, cũng nhiều một phân tự bảo vệ mình.

"Cảm ơn sư huynh."

"Cảm tạ ta làm gì? Này đó đều là ngươi nên được, của ta chính là của ngươi, đương nhiên, ngươi vẫn là ngươi, ta cũng là ngươi." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý mặt, xúc cảm thật tốt, vuốt thật là thoải mái.

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử phát ra bất mãn kháng nghị, này đó rõ ràng đều là nó tìm được.

"Biết lần này ngươi vất vả, thiếu ngươi không thể, về sau nhiều nỗ lực." Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử lấy ở lòng bàn tay, nhẹ nhàng vuốt ve nó da lông.

"Tham ăn quỷ, sở hữu đồ vật ngươi đều lấy ra tới?" Tiêu Lăng Hàn ánh mắt lạnh lùng nhìn Phệ Linh Thử, ánh mắt rõ ràng không tốt.

Phệ Linh Thử sợ hãi co rúm lại một chút, run run rẩy rẩy phun ra một cái không gian giới tử. Thật cẩn thận nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn còn lạnh một khuôn mặt. Lại phun ra một cái không gian giới tử, lập tức liền lẻn đến Thượng Quan Huyền Ý trong tay áo. 【 chủ nhân, cứu ta! Tên kia ánh mắt thật đáng sợ. 】

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý ra tay cứu nó, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bám trụ Phệ Linh Thử cái đuôi, đem nó đảo dẫn theo, đặt ở trước mặt xem xét.

"Gia hỏa này ăn như vậy nhiều linh thạch, mấy năm gần đây tu vi, đều là bị ngươi kéo tăng lên. Huyền Ý, ngươi nói nó rốt cuộc đem linh thạch tiêu hóa đi nơi nào?" Nói, còn lay động một chút trong tay Phệ Linh Thử, như vậy tựa hồ là muốn đem Phệ Linh Thử cấp giải phẫu.

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử cái kia cấp a, rất sợ chính mình bị Tiêu Lăng Hàn cấp làm thịt, chạy nhanh lại hộc ra tam cái không gian giới tử.

Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử nhổ ra không gian giới tử nhất nhất xem xét một chút, nháy mắt vui mừng ra mặt, "Sư huynh, ngươi đoán nơi này tổng cộng có điều thiếu linh thạch."

"Sở gia tài đại khí thô, có chính mình linh thạch quặng, còn có như vậy đại một cái Thiên Tinh thương hội ở các thành trì làm buôn bán, trong bảo khố gửi

không gian giới tử, một cái giới tử bên trong ít nhất cũng đến có một trăm triệu linh thạch.” Tiêu Lăng Hàn từ từ nói.

“Sư huynh, ngươi thật lợi hại.” Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy sùng bái nói, nhìn Tiêu Lăng Hàn ánh mắt lấp lánh tỏa sáng.

“Ta đoán bên trong hẳn là đều là trung phẩm linh thạch, thượng phẩm linh thạch liền tính thiếu, không nên……” Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Phệ Linh Thử.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử cái kia ủy khuất a! Nó liền tưởng chừa chút tiền riêng đều không được, này đại phôi đản quá khôn khéo, không cam lòng hộc ra cuối cùng một cái không gian giới tử.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức nhặt lên tới, xem xét một chút, kinh hỉ nói: “Sư huynh, nơi này tất cả đều là thượng phẩm linh thạch, có hai trăm vạn thượng phẩm linh thạch.”

“Ân, chính ngươi thu hảo.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra 100 vạn trung phẩm linh thạch đơn độc trang một cái giới tử, ném cho Phệ Linh Thử.

Phệ Linh Thử ủy ủy khuất khuất đem giới tử thu vào trong cơ thể trong không gian, quá xấu rồi, tên kia chính là một cái đại phôi đản! Liền biết khi dễ chuột.

“Tham ăn quỷ, ngươi đó là cái gì ánh mắt? 100 vạn đủ ngươi ăn vài thập niên, ngươi còn không hài lòng?” Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng liếc mắt một cái Phệ Linh Thử, này chỉ chuột lá gan biến đại, bắt được đồ vật cư nhiên không nộp lên, còn biết tàng tư phòng.

【 chủ nhân, ta phải về khiết ước không gian. 】 nhìn đến cái kia đại phôi đản, nó có loại chuột thân khó giữ được ảo giác, chính mình vẫn là bế quan tu luyện, không ý kiến đại phôi đản mắt. Đại phôi đản xem chủ nhân ánh mắt trần trụi chiếm hữu dục, đừng tưởng rằng nó là chỉ chuột liền không hiểu. Trước kia ở Học viện Hoàng Cực nó chính là đi thăm quá không ít người động phủ, nhìn đến quá rất nhiều hai người ở trên giường lăn qua lộn lại đánh nhau, đại phôi đản xem chủ nhân ánh mắt liền cùng những người đó giống nhau.

Thượng Quan Huyền Ý không biết Phệ Linh Thử tâm lý hoạt động, dựa theo nó yêu cầu đem nó thu vào khế ước trong không gian.

Tiêu Lăng Hàn đem mặt khác mấy cái hộp cũng mở ra, bên trong thiên tài địa bảo đều không phải băng thuộc tính cùng hỏa thuộc tính, đều không thích hợp Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý phát ra một tiếng nhẹ “Di” thanh.

Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt xem qua đi, một cái hộp ngọc lẳng lặng nằm một viên bách thánh quả.

Thượng Quan Huyền Ý tạp đi chép một chút miệng, tuy rằng muốn ăn, bất quá hắn cũng biết đây là cứu mạng dùng, khép lại hộp, đưa cho Tiêu Lăng Hàn. “Sư

huynh, ngươi đem nó thu hồi.”

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý này tham ăn bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nghĩ về sau nếu là thật sự tới rồi Tiên giới, nhất định phải tìm càng nhiều tiên quả làm hắn ăn cái đủ.

Ngày này, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người cùng nhau ra quan, ở Long Ngọc không gian bế quan bảy tám năm, tuy rằng hai người tu vi vẫn là Kim Đan trung kỳ, bất quá hiện giờ bọn họ tu vi thực đầm, tin tưởng qua không bao lâu là có thể thăng cấp Kim Đan hậu kỳ.

Tiêu Lăng Hàn bốn người chuẩn bị đem động phủ lui, nào biết bốn người mới ra động phủ, liền nhìn đến cách vách động phủ đoàn người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 225

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 225 Huyền Thiên đại lục

【 tới huyền minh thành 】 canh ba

Nguyên lai ở tại Tiêu Lăng Hàn bọn họ cách vách đúng là Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người, liền biết cái kia cho thuê động phủ người, không dễ dàng như vậy thỏa hiệp. Làm nửa ngày là ở chỗ này chờ bọn họ, đem mấy người bọn họ an bài ở Mỹ Nam dong binh đoàn cách vách, tưởng ghê tởm bọn họ một phen. Phỏng chừng bọn họ hiện tại trụ động phủ là không có người nguyện ý thuê, lão bản mới thuê cho bọn hắn đi!

Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người ở nhìn đến Tiêu Lăng Hàn bốn người sau, theo bản năng đến làm ra phòng bị tư thế. Nào biết nhân gia chỉ là quét mấy người bọn họ liếc mắt một cái, liền rời đi, căn bản đem bọn họ trở thành người qua đường, tựa hồ không nhớ rõ bọn họ, rõ ràng bọn họ vài người đều lớn lên rất có đặc sắc a!

"Lão tứ, ngươi vừa rồi như thế nào không đi hỏi một chút bọn họ, có thể hay không đem không gian giới tử còn cho ngươi?" Hoắc Nhân nhìn bên cạnh tứ phương mặt nam tu hỏi.

"Bọn họ có lấy quá ta không gian giới tử sao? Ta như thế nào không nhớ rõ!" Phương Chính dư quang thoáng nhìn kia mấy người trung cầm đầu người quay đầu lại nhìn mấy người bọn họ liếc mắt một cái, lập tức phản ứng cơ trí đáp.

Mặt khác mấy huynh đệ đều vẻ mặt khinh thường nhìn Phương Chính, gia hỏa này rõ ràng chính là bắt nạt kẻ yếu, bất quá bọn họ giống như cũng là cái dạng này người.

Tiêu Lăng Hàn bốn người đi vào cho thuê động phủ địa phương, lão bản thấy mấy người liền vẻ mặt nhiệt tình đón đi lên.

Mạc Vô Nhai trực tiếp ném ra động phủ ngọc bài, "Chúng ta không thuê."

"Có phải hay không động phủ trụ không thoải mái? Vừa lúc ngày hôm qua có cái tốt nhất động phủ không ra tới, nơi đó hoàn cảnh tốt, chính yếu chính là, cái kia động phủ cách vách, trụ Luyện Đan Sư Công Hội vài vị tiên tử." Lão bản vẻ mặt ái muội nói.

Vừa nghe này lão bản lời này, mấy người liền biết phía trước bọn họ trụ động phủ, tuyệt đối là gia hỏa này cố ý cho bọn hắn an bài.

Mạc Vô Nhai cười như không cười nhìn lão bản, "Chúng ta hiện tại cách vách trụ chính là Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người."

Lão bản xấu hổ cười cười, “Phải không? Cái này ta thật đúng là không có chú ý.”

“Được rồi, nhanh lên đem tiền thế chấp trả lại cho chúng ta, chúng ta chờ một chút còn có mặt khác sự.”

Lão bản không cam lòng mà đem phía trước thu tiền thế chấp trả lại cho Mạc Vô Nhai, niệm niệm không tha mà nhìn Mạc Vô Nhai mấy người rời đi hắn cửa hàng. Thật vất vả đụng tới mấy cái lăng đầu thanh, cư nhiên cứ như vậy đi rồi, không biết khi nào mới có thể lại gặp được tốt như vậy lừa người.

Chẳng được bao lâu, tới ba gã bộ dạng tốt nhất nữ tử, lão bản lập tức nhiệt tình đón đi lên, “Ba vị tiên tử nhưng có cái gì phân phó?”

Này ba gã nữ tử đúng là lão bản trong miệng Luyện Đan Sư Công Hội tiên tử, ba người tiến lão bản cửa hàng liền thẳng đến một góc mà đi, kết quả phát hiện nơi đó rỗng tuếch, chỉ có một đã từng buông tha chậu hoa dấu vết lưu tại nơi đó.

“Lão bản, ngươi nơi này phóng bồn hoa đâu?”

“Nga, kia lại không phải cái gì đáng giá ngoạn ý, bị một cái tiểu song nhi cầm đi.” Lão bản không lắm để ý nói.

“Không đáng giá tiền ngoạn ý? Kia chính là một gốc cây tứ cấp linh thảo, tên là Kim Lăng thảo, có thể luyện chế Kim Lăng đan.”

Nghe xong nữ tử nói, lão bản biết hắn đây là suốt ngày đánh nhạn, kêu nhạn mổ mắt, trong lòng kia kêu một cái hối a! Mệt, mệt lớn!

“Vừa rồi cái kia lão bản khẳng định đem chúng ta mấy cái trở thành dê béo làm thịt.” Ân Thiên Duệ nhớ tới lão bản kia tỏa sáng ánh mắt, không khỏi mà đánh cái rùng mình.

“Ngươi vừa thấy liền rất hảo lừa, không làm thịt ngươi tể ai.” Thượng Quan Huyền Ý trên dưới nhìn quét một lần Ân Thiên Duệ, nghiêm trang nói.

“Ta thực hảo lừa sao? Ta thấy vị kia đại thúc trong tiệm bài trí khá xinh đẹp, thuận tay liền cầm đi.” Ân Thiên Duệ trong tay cầm một cái tiểu bồn hoa, bên trong sinh trưởng một gốc cây sinh cơ bừng bừng tứ cấp linh thảo Kim Lăng thảo, vừa lúc có thể luyện chế Kim Lăng đan, về sau hảo cấp nhà mình đại ca ăn.

Còn lại ba người vô ngữ, phỏng chừng kia lão bản căn bản là không quen biết Kim Lăng thảo, cho rằng nó chỉ là bình thường hoa hoa thảo thảo, bằng không cũng sẽ không tùy tiện đặt ở cửa hàng, vẫn từ Ân Thiên Duệ đem nó mang đi.

Theo sau mấy người đi khoái dịch điểm tửu lâu ăn một đốn, mới cưỡi Truyền Tống Trận rời đi Thiên Tinh Thành.

Đương Tiêu Lăng Hàn bốn người lại lần nữa xuất hiện khi, bọn họ đã ở Thương Huyền Tông quản hạt Minh Huyền Thành.

Xuyên qua Minh Huyền Thành bên ngoài Minh Nguyệt sâm lâm, là có thể đạt tới Huyền Kiếm Các nơi thế lực phạm vi, nơi đó mới là bọn họ mục đích.

Đi ra Truyền Tống Trận, tùy ý có thể thấy được tu sĩ, đều ăn mặc một thân màu lam pháp y, xem ra này Minh Huyền Thành Thương Huyền Tông tu sĩ tương đối nhiều. Bất quá nhìn kỹ, sẽ phát hiện có chút người tuy rằng ăn mặc màu lam quần áo, trên quần áo mặt lại không có" thương" tự, những người này hẳn là không phải Thương Huyền Tông tu sĩ, mà là thích cùng bọn họ xuyên giống nhau nhan sắc quần áo. Mười cái người trung liền có bảy người xuyên chính là màu lam quần áo, ở một đoàn màu lam quần áo người trung, xuyên mặt khác nhan sắc quần áo người, quả thực giống như là cái dị loại.

Mạc Vô Nhai vừa vặn xuyên y phục là màu lam; Ân Thiên Duệ xuyên chính là màu lam nhạt; bọn họ hai cái còn hảo, quần áo nhan sắc đều có chút tương tự.

Mà Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhìn qua tựa như dị loại, Thượng Quan Huyền Ý xuyên y phục là màu tím; Tiêu Lăng Hàn xuyên y phục là màu trắng. Bọn họ hai người đi một đường, đã bị người qua đường nhìn chằm chằm nhìn một đường, tuy rằng thường xuyên bị người chú ý, nhưng loại này bởi vì quần áo nguyên nhân bị người chú ý, bọn họ vẫn là lần đầu tiên trải qua.

Minh Huyền Thành có một nhà xa hoa tửu lầu, nhà này tửu lầu tên là Quân Hựu Lai tửu lầu, ở chỗ này tiêu phí khách nhân phi phú tức quý, giống nhau trên người không có thượng vạn khối linh thạch người cũng không dám đi vào. Lúc này tửu lầu lầu hai có hai gã thanh niên ngồi ở dựa cửa sổ vị trí, trong đó một người vừa lúc là Tiêu Lăng Hàn bọn họ ở Vân Vụ Sơn gặp qua một mặt Nghiêm Vĩnh Đào, một người khác là Nghiêm Vĩnh Đào đồng môn sư huynh, tên là Lưu Viễn Húc.

Lưu Viễn Húc lệch về một bên đầu, vừa lúc nhìn thấy trên đường cái Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, thấy hai người khí chất bất phàm, diện mạo tuấn mỹ, ở một đám người trung hạc trong bầy gà. Hắn rất có hứng thú nhìn hai người, cũng đối Nghiêm Vĩnh Đào nói: “Nghiêm sư đệ có thể thấy được quá kia hai người?”

Hình như có sở cảm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đúng lúc vào lúc này ngẩng đầu nhìn về phía tửu lầu lầu hai, cùng Nghiêm Vĩnh Đào tầm mắt xa xa tương đối.

“Chưa từng gặp qua.” Nghiêm Vĩnh Đào giương mắt nhìn lại, liền nhìn đến trong đám người có hai cái diện mạo như thế xuất chúng, so với chính mình không hề thua kém sắc nam tử. Kia hai người tu vi cũng không tồi, còn tuổi nhỏ cũng đã là Kim Đan trung kỳ, tư chất xuất chúng, người như vậy không ứng bừa bãi vô danh mới đúng. Quanh thân mấy cái tông môn thiên tài đệ tử, hắn cơ hồ đều gặp qua, chính là, chính mình biết rõ người trung, cũng không có này hai người.

“Vậy kỳ quái, ngươi kiến thức rộng rãi, bằng hữu nhiều, mặt khác tông môn thiên tài đệ tử ngươi cơ hồ đều nhận thức, như thế nào sẽ không có gặp qua này hai người đâu?” Lưu Viễn Húc rất là tiếc nuối nói.

Nghiêm Vĩnh Đào lạnh một khuôn mặt, hắn không có gặp qua, có cái gì nhưng kỳ quái địa. Này Huyền Thiên đại lục người đếm không hết, hắn gặp qua người cũng không tính nhiều. Huống chi, này hai người nói không chừng là từ mặt khác đại lục tới, như vậy hắn không có gặp qua cũng liền không hiếm lạ.

Lưu Viễn Húc thấy Nghiêm Vĩnh Đào không nói lời nào, cũng liền không lại rối rắm vấn đề này, mà là thay đổi một cái đề tài.

“Đúng rồi, ngươi cùng Khổng sư đệ chi gian là làm sao vậy, trước kia các ngươi đều là như hình với bóng, như thế nào lần trước nhiệm vụ các ngươi cùng nhau đi ra ngoài, hắn lại một người về trước tới. Sau khi trở về, không hai ngày hắn lại một người đi ra ngoài rèn luyện.” Lưu Viễn Húc bưng chén rượu, giống như tùy ý hỏi, hắn rõ ràng so Nghiêm Vĩnh Đào tiên tiến tông môn 5 năm, lại bị sau tiến tông môn Nghiêm Vĩnh Đào áp một đầu.

Lưu Viễn Húc tuy rằng có chút không cam lòng, bất quá Nghiêm Vĩnh Đào làm người làm việc thật là tích thủy bất lậu, làm hắn đều không thể không bội phục. Chỉ là, trước kia như là Nghiêm Vĩnh Đào tuỳ tùng Khổng Nhạc Trì, cư nhiên cùng Nghiêm Vĩnh Đào quyết liệt, còn có thân như huynh đệ Viên Văn Hãn, tựa hồ cũng cùng Nghiêm Vĩnh Đào đường ai nấy đi.

“Không có gì, chính là cảm thấy đại gia tính cách không hợp.” Nghiêm Vĩnh Đào có chút thất thần nói, không biết vì cái gì từ ngày đó dùng Khổng Nhạc Trì thay cho Cao Hân Hân sau, hắn trong lòng liền cùng bị cái gì đổ giống nhau, khó chịu khẩn. Cho dù là nhìn đến bình yên vô sự Cao Hân Hân, hắn cũng cao hứng không đứng dậy, ở Vân Vụ Sơn hắn cũng đi đi tìm Khổng Nhạc Trì, đáng tiếc không thu hoạch được gì.

Trở lại tông môn sau, nghe nói Khổng Nhạc Trì bình yên vô sự mà đã trở lại, hắn trong lòng rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi. Mà khi hắn biết được, Khổng Nhạc Trì một người ra cửa rèn luyện đi khi, trong lòng là nói không nên lời mất mát. Nghiêm Vĩnh Đào biết chính mình như vậy thực không bình thường, nhưng hắn không nghĩ biết rõ ràng nguyên nhân, hắn lựa chọn trốn tránh.

Nghe thấy Nghiêm Vĩnh Đào có lệ trả lời, Lưu Minh húc không ở dò hỏi tới cùng, hai người lại nói lên về lần này tông môn đại bỉ sự tình.

Này hai người đều không có phát hiện bọn họ phía sau buông rèm một cái bàn trước ngồi một người, người này đúng là bọn họ vừa rồi đàm luận Khổng Nhạc Trì. Khổng Nhạc Trì thật là đi rèn luyện, bất quá trên đường hắn thu được nhà mình đại ca Khổng Nhạc Phong phát tới tin tức, nói bọn họ Huyền Kiếm Các người, không lâu sẽ đến Thương Huyền Tông, hắn đành phải trở về chờ Khổng Nhạc Phong bọn họ đã đến.

Khổng Nhạc Trì vừa rồi cũng thấy được trên đường cái Tiêu Lăng Hàn mấy người. Bất quá, hắn không giống Lưu Viễn Húc chỉ có thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, kia hai người phía sau Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ đồng dạng bị hắn thấy. Không biết vì cái gì, hắn cảm thấy này mấy người cho hắn một loại quen thuộc cảm, tổng giác chính mình giống như ở đâu nhìn thấy quá.

Kỳ thật Khổng Nhạc Trì đối khí vị đặc biệt mẫn cảm, phàm là hắn ngửi qua hương vị, hắn cơ hồ đều nhớ rõ. Nếu có thể tiếp cận này mấy người, nói không chừng hắn có thể thông qua mấy người trên người khí vị nhớ tới, đáng tiếc, bọn họ không thân.

Khổng Nhạc Trì từ nhỏ liền có cái này thiên phú, bằng không hắn cũng sẽ không mỗi lần vận khí đều siêu tốt tìm được thiên tài địa bảo.

Quân Hựu Lai tửu lầu thượng phát sinh sự tình, Tiêu Lăng Hàn bốn người không rõ ràng lắm, bất quá ở phát hiện trên tửu lâu có Nghiêm Vĩnh Đào người này sau, bọn họ liền rời xa Quân Hựu Lai tửu lầu. Bốn người đều cảm thấy này Nghiêm Vĩnh Đào chính là một cái đại cặn bã, đều không nghĩ thấy hắn, ai kêu hắn ngày đó làm sự tình quá lệnh người giận sôi.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn bọn họ đang ở một nhà tên là vận may tới khách điếm, hiện tại bọn họ không thiếu linh thạch, không cần lại trụ đơn độc phòng, cho nên bọn họ trực tiếp muốn một cái sân.

Bốn người đang ngồi ở trong viện bàn đá trước, thương lượng kế tiếp hành trình.

"Chúng ta là đi mua chút đồ dùng sinh hoạt liền rời đi Minh Huyền Thành, vẫn là muốn ở Minh Huyền Thành nhiều đãi mấy ngày?" Thượng Quan Huyền Ý có chút chờ mong hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý hỏi xong lời nói sau, ba người đều nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, rõ ràng là làm hắn quyết định.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, rõ ràng cảm giác được ba người chờ mong biểu tình, xem ra này ba người đều muốn lưu lại.

"Vậy nhiều đãi mấy ngày, dù sao không có việc gì."

Tiêu Lăng Hàn liền buồn bực, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ muốn lưu lại hắn có thể lý giải, như thế nào Mạc Vô Nhai cũng muốn lưu lại. Quay đầu nhìn về phía Mạc Vô Nhai, không tiếng động dò hỏi hắn vì cái gì muốn lưu lại.

Ba người thấy Tiêu Lăng Hàn đồng ý lưu lại, đều có chút cao hứng.

Mạc Vô Nhai thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía chính mình, giải thích nói: "Ta vừa rồi ở khách điếm đại đường nghe nói Thương Huyền Tông đệ tử, mấy ngày nay sẽ tiến hành tông môn đại bỉ, tông môn đại bỉ trung biểu hiện ưu tú đệ tử,

còn sẽ cùng Huyền Kiếm Các người tỷ thí. Mà chúng ta chưa từng có kiến thức quá tông môn đại bỉ, muốn tới kiến thức một chút. Vừa lúc Nguyên Anh kỳ dưới tu sĩ có thể vào Thương Huyền Tông, ở Thương Huyền Tông trên quảng trường quan khán tỷ thí."

Mạc Vô Nhai nói xong, Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý đều gật gật đầu, tỏ vẻ bọn họ cũng muốn đi xem.

"Xem ra các ngươi đều muốn đi, kia đến lúc đó chúng ta liền cùng đi nhìn xem. Tỷ thí không phải sinh tử chiến, tỷ thí giống nhau chú trọng chính là quang minh chính đại. Chỉ có, có chút âm hiểm người, mới có thể vận dụng một ít nhận không ra người thủ đoạn." Tiêu Lăng Hàn cũng muốn đi xem, rốt cuộc xem nhiều, có thể học được cũng liền nhiều.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 226

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 226 Huyền Thiên đại lục

【 hẹn hò bị quấy rầy 】 canh một

Hoàng Cực đại lục tu sĩ công kích thủ đoạn đều không sai biệt lắm, ở tương đồng tu vi cấp bậc dưới, Huyền Thiên đại lục tu sĩ rõ ràng muốn so Hoàng Cực đại lục tu sĩ lợi hại hơn. Đại gia đi xem kiến thức một chút cũng hảo, thuận tiện nhìn xem tông môn là thế nào.

“Nếu chúng ta đều phải đi xem náo nhiệt, Tiêu đại ca, Huyền Ý các ngươi hai người muốn hay không đi mua hai thân màu lam quần áo?” Ân Thiên Duệ chân thành kiến nghị nói, lúc trước bọn họ đi ở trên đường hai người liền vẫn luôn bị những người khác nhìn chằm chằm, đặc biệt Thượng Quan Huyền Ý, hắn màu tím pháp y nhan sắc tươi đẹp, đặc biệt thấy được.

“Không cần, xem liền xem đi, bổn thiếu gia lớn lên tuấn mỹ vô song, không sợ bọn họ xem.” Thượng Quan Huyền Ý sờ sờ chính mình mặt, tự tin nói.

Ân Thiên Duệ có chút vô ngữ, Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này cùng Tiêu Lăng Hàn giống nhau học được đặc biệt tự luyến.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, tán đồng nói: “Huyền Ý nói rất đúng, Huyền Ý lớn lên anh tuấn nhất.”

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Ân Thiên Duệ càng là hết chỗ nói rồi, hảo tưởng lắc lắc Tiêu Lăng Hàn, hỏi một chút hắn lập trường đâu? Trước kia hắn không phải cảm thấy chính hắn mới là anh tuấn nhất người kia sao?

Lại xem hai người chính liếc mắt đưa tình đối diện, hoàn toàn đem chính mình cùng Mạc Vô Nhai trở thành không khí. Ân Thiên Duệ cảm thấy chính mình hai người nếu là lại ở chỗ này đãi đi xuống, phỏng chừng liền ngại người mắt. Không nói hai lời, lôi kéo Mạc Vô Nhai hai người ra cửa đi dạo phố đi.

Thấy hai cái bóng đèn tự giác mà rời đi, Tiêu Lăng Hàn rất là vừa lòng, tính này hai người còn tính có điểm ánh mắt.

Hôm sau sáng sớm

Đương Ân Thiên Duệ đi vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người phòng khi, phát hiện hai người đã sớm không ở trong phòng.

“Không ai?” Thấy Ân Thiên Duệ một bộ bị chịu đả kích bộ dáng, Mạc Vô Nhai hỏi.

Ân Thiên Duệ gật gật đầu, nói: "Ân, Vô Nhai, ngươi nói Tiêu đại ca có phải hay không đã sớm tưởng đem chúng ta hai người ném ra?"

"Ngươi không phải đã sớm biết sao?" Mạc Vô Nhai gật đầu nói.

"Ta lúc ấy cũng liền tùy tiện nói nói, nào biết, Tiêu đại ca thật là có loại này ý tưởng, tuy rằng hắn lúc ấy phủ định. Bất quá ta xem như đã nhìn ra, hắn chính là ghét bỏ chúng ta gây trở ngại đến hắn cùng Huyền Ý hai người một chỗ, ghét bỏ chúng ta quấy rầy bọn họ hai người thế giới." Ân Thiên Duệ vẻ mặt thương tâm bộ dáng, ngồi ở trước bàn, đôi tay chống cằm, vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc.

"Yên tâm đi, bọn họ tạm thời còn sẽ không ném xuống chúng ta, ít nhất đến chờ chúng ta tu vi đạt tới Nguyên Anh kỳ, đến lúc đó liền sẽ đem chúng ta đuổi đi, muốn chúng ta chính mình đi rèn luyện. Chúng ta hiện tại còn có thể mặt dày mày dạn nhiều cọ cọ bọn họ đùi vàng, thừa dịp bọn họ còn tại bên người, có nhân vi chúng ta hộ pháp, chúng ta đến nắm chặt thời gian tu luyện." Mạc Vô Nhai nói, đem bọn họ ngày hôm qua đi dạo phố đào đến bảo vật đem ra.

"Ân, ta biết, ta có chút quá mức ỷ lại bọn họ, như vậy bất lợi với tu hành, ta sẽ mau chóng điều chỉnh lại đây. Ta hy vọng tương lai thật sự có có thể giúp đỡ Tiêu đại ca thời điểm, bằng không tổng cảm thấy trong lòng khó chịu khẩn." Mếu máo, Ân Thiên Duệ có chút lo lắng nói.

"Đừng nghĩ quá nhiều, hết thảy có ta bồi ngươi, mặc kệ về sau chờ đợi chúng ta sẽ là cái gì, chúng ta đều cùng nhau đối mặt." Mạc Vô Nhai nắm Mạc Vô Nhai tay hôn hôn, duỗi tay vuốt phẳng hắn nhăn lại mày.

Ân Thiên Duệ gật gật đầu, ở trên bàn một đống đồ vật bên trong, cầm lấy một viên nhìn qua giản dị tự nhiên hạt châu, gửi ra đan điền trung dị hỏa bắt đầu nung khô hạt châu.

Hạt châu bị lửa đốt sau, phát ra "Tư tư tư" thanh âm, hai phút sau, hạt châu lộ ra nó vốn dĩ bộ dáng, một viên màu xanh lục sáng trong hạt châu dừng ở Ân Thiên Duệ trong tay.

"Đây là Mộc Linh Châu?" Mạc Vô Nhai không xác định hỏi.

"Ân, chờ ta luyện hóa nó, ta tu vi hẳn là có thể đột phá Kim Đan hậu kỳ."

Ân Thiên Duệ rất là cao hứng, lúc ấy hắn cũng không có để ý hạt châu này, cầm trong tay khi, cảm giác nó có chút không giống bình thường. Đúng lúc này, một cái Trúc Cơ kỳ nữ nhân một hai phải cùng hắn đoạt, thái độ còn cực kỳ kiêu ngạo, vốn dĩ không tính toán mua hắn, bởi vì nữ nhân kia thái độ, hắn còn phi mua không thể. Nhìn đến nữ nhân kia bị chính mình tức giận đến dậm chân, Ân Thiên Duệ trong lòng là nói không nên lời vui sướng.

"Thiên Duệ, ngươi vận khí thật đúng là không tồi, kia buổi tối chúng ta cùng nhau tiến Tiêu sư đệ tùy thân trong không gian bế quan. Chúng ta hiện tại thực

lực có chút không đủ xem, luôn là kéo chân sau.” Mạc Vô Nhai có chút bất đắc dĩ nói.

“Ân, chúng ta nhìn nhìn lại này đó đều là chút cái gì, nói không chừng còn có không tưởng được bảo vật.”

Ân Thiên Duệ nhìn trên bàn một đống đồ vật, bắt đầu cùng Mạc Vô Nhai cùng nhau nghiên cứu. Hắn phía trước mua Mộc Linh Châu thời điểm, hào khí mà đem người nọ sở hữu đồ vật đều mua, bằng không cũng sẽ không đem nữ nhân kia tức giận đến thẳng trừng mắt.

Minh Huyền Thành có một mặt nổi tiếng đã lâu hồ, tên là minh tâm hồ.

Minh tâm hồ hồ nước thanh triệt sáng trong, sáng sớm ánh mặt trời chiếu vào trên mặt hồ, không chỉ có nổi lên sóng nước lấp loáng, hơn nữa mặt hồ bị bịt kín một tầng hơi mỏng sương mù, làm này mỹ không như vậy chân thật, tựa mộng tựa huyễn, hết thảy lại giống như là một cái mỹ lệ ảo cảnh.

Từ xa nhìn lại, hồ trung tâm trong đình có hai gã nam tử, một người đứng ở đình hóng gió rào chắn trước, đang ở thổi tiêu; một người khác ngồi ở bàn đá bên, hắn chính không hề chớp mắt mà nhìn bên cạnh đứng thổi tiêu nam tử.

Trước mắt cảnh tượng đẹp không sao tả xiết, làm người phảng phất đi vào bức hoạ cuộn tròn bên trong.

Mà ở bức hoạ cuộn tròn trung hai người đó là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, hai người sáng sớm sáng sớm liền rời đi khách điếm. Bọn họ đi thời điểm, phát hiện Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người lúc ấy đang ngủ ngon lành, cho nên không có gọi bọn hắn.

Tiêu Lăng Hàn thổi xong rồi tiêu, vừa quay đầu lại, liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý chính nhìn không chớp mắt nhìn chính mình.

“Bị mê đảo?” Tiêu Lăng Hàn đến gần Thượng Quan Huyền Ý ở bên tai hắn nhẹ giọng hỏi.

“Sư huynh, ngươi thế nhưng còn sẽ thổi tiêu, thổi thật là dễ nghe.” Thượng Quan Huyền Ý một đôi mắt đào hoa tràn đầy si mê mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, nghĩ thầm, sư huynh hắn lớn lên cũng thật đẹp, không biết khi nào mới có thể nếm đến hắn hương vị.

Bởi vì góc độ nguyên nhân, đứng ở nơi xa nhìn lại, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bọn họ hai người vừa rồi động tác rõ ràng là ở hôn môi.

Ít nhất nơi xa đứng ở bên hồ Nghiêm Vĩnh Đào, hắn vừa rồi nhìn đến chính là minh tâm hồ trung ương trong đình có hai gã nam tử, một người nam tử ngồi, một khác danh nam tử đứng ở, theo sau đứng nam tử khom lưng cùng ngồi nam tử hôn môi.

Bởi vì Nghiêm Vĩnh Đào vẫn luôn cảm thấy chính mình thích chỉ là nữ nhân, cho nên hắn ở nhìn đến hai cái nam nhân hôn môi cái này cảnh tượng khi, theo

bản năng bài xích, trong lòng có chút mâu thuẫn, còn có chút chán ghét.

Không chờ thấy rõ đình trung kia hai người đến diện mạo, Nghiêm Vĩnh Đào hoảng hoảng loạn loạn mà rời đi, bởi vì hắn trong đầu thỉnh thoảng xuất hiện Khổng Nhạc Trì gương mặt kia.

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh, hai người đầu dựa vào đầu, cùng nhau xem trong hồ tựa như ảo mộng cảnh sắc, xem thái dương một chút dâng lên.

"Sư huynh sẽ còn có rất nhiều, ngày sau ngươi sẽ tự chậm rãi hiểu biết. Về sau muốn nghe thời điểm nói cho sư huynh, sư huynh lại thổi cho ngươi nghe. Chỉ thổi cho ngươi một người nghe, tốt không?"

Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, tia nắng ban mai chiếu vào hắn trên mặt, như là cho hắn mặt tăng thêm một phân cam vàng sắc thái, nhìn qua có chút loá mắt, lại có chút thần bí. Hai người đầu không tự giác mà tới gần, mắt thấy liền phải thân đến lúc đó, "Ầm ầm ầm" một tiếng sấm vang, đánh vỡ hai người chi gian ái muội không khí.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đồng thời quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy hai gã nam tử ở bên hồ đánh nhau, kia hai gã nam tử đều ăn mặc Thương Huyền Tông đệ tử phục sức, khó trách dám ở Minh Huyền Thành chiến đấu.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng buồn bực nghĩ, này hai người liền không thể trạm xa một chút đánh nhau sao? Quấy rầy người khác yêu đương là muốn tao thiên lôi đánh xuống, người tốt mới có mộng đẹp. Có thể thấy được, này hai người nhất định không phải người tốt, độ kiếp thời điểm chắc chắn bị lôi kiếp hung hăng phách.

Bị không thể hiểu được xuất hiện hai gã nam tử giảo hứng thú, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đều không có lại đãi đi xuống ý tưởng. Nhưng sự thật thường thường cùng chi tương phản, còn không đợi hai người rời đi minh tâm hồ đình, bên hồ đánh nhau hai người đã hướng bọn họ bên này lại đây. Một người nam tử ở phía trước chạy, một khác danh nam tử ở phía sau truy, hai người đều là Kim Đan kỳ đỉnh tu vi.

"Hàn Thiên Trạch có loại ngươi cũng đừng chạy, xem ta hôm nay không lột da của ngươi ra."

"Không chạy chờ bị ngươi đánh sao? Ta lại không phải ngốc tử."

"Có loại ngươi liền vẫn luôn chạy xuống đi, tốt nhất đừng làm cho ta bắt được đến."

"Phương Vĩ Ngạn, liền tính ngươi đuổi tới ta lại như thế nào, nói cho ngươi, ta chỉ thích Chu sư đệ."

"Chu sư đệ là của ta, ngươi mơ tưởng nhúng chàm."

Hai gã nam tử một đuổi một chạy gian, đã tới rồi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phụ cận.

"Hai vị đạo hữu, cứu mạng a!" Hàn Thiên Trạch thấy đình trung có hai người, không chờ thấy rõ hai người diện mạo, không nói hai lời trước cầu cứu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sắc mặt đều không đẹp, cũng không biết tên này kêu Hàn Thiên Trạch người có phải hay không cố ý. Bọn họ hai người đối ngoại biểu hiện tu vi chỉ có Kim Đan trung kỳ, gia hỏa này một cái Kim Đan kỳ đỉnh tu sĩ, cư nhiên hướng bọn họ hai cái tu vi không bằng người của hắn cầu cứu. Thật sự không phải muốn bọn họ đi chịu chết?

"Còn thỉnh hai vị đạo hữu hành cái phương tiện, đây là chúng ta hai người chi gian việc tư." Phương Vĩ Ngạn tất nhiên là thấy rõ hai người tu vi, mới ra tiếng nhắc nhở nói.

Hàn Thiên Trạch trực tiếp trốn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người phía sau, mà Phương Vĩ Ngạn còn lại là đứng ở ba người đối diện. Như vậy nhìn qua, xác thật như là hai người ở xen vào việc người khác. Sự thật lại là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người căn bản liền không phản ứng Thương Huyền Tông hai người kia, bọn họ đây là chiêu ai chọc ai?

Bất quá may mắn đối diện cái này kêu Phương Vĩ Ngạn nam tu còn tính giảng điểm đạo lý, cũng không có vừa lên tới liền đối tao vạ lây bọn họ hai kêu đánh kêu giết. Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đối người này hảo cảm đại thăng, so sánh với dưới, phía sau người cách làm liền quá không địa đạo, có chút ích kỷ.

"Đạo hữu xin cứ tự nhiên." Tiêu Lăng Hàn đối với Phương Vĩ Ngạn nói một tiếng, bọn họ mới không nghĩ xen vào việc người khác, theo sau nắm Thượng Quan Huyền Ý tay, hai người trực tiếp hướng bên hồ đi đến.

"Uy, các ngươi hai cái đừng đi a, chúng ta ba người còn sợ đánh không lại hắn một người sao?" Hàn Thiên Trạch ở hai người phía sau không đáng dư lực khuyên.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nghe thấy lời này, chỉ cảm thấy người này có bệnh, hơn nữa còn bệnh cũng không nhẹ.

"Hàn Thiên Trạch, ngươi có liêm sỉ một chút không? Nhân gia cùng ngươi thục sao? Ngươi liền kêu người khác giúp ngươi?" Phương Vĩ Ngạn khinh thường cười nhạo một tiếng, cũng không biết Chu Hòa Hi như thế nào sẽ thích hắn như vậy tham sống sợ chết người.

"Không đều nói gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ sao?" Hàn Thiên Trạch không phục nói, kia hai cái thật không phải người tốt, cư nhiên thấy chết mà không cứu.

"Ngươi đem người khác đều trở thành ngốc tử sao? Biết rõ đánh không lại còn muốn xen vào việc người khác, kia không phải rút đao tương trợ, mà là tặng

người đầu.” Phương Vĩ Ngạn khinh thường nói, nói xong, hắn lập tức dùng ra một cái lôi hệ pháp thuật hướng Hàn Thiên Trạch bổ qua đi.

Hàn Thiên Trạch cuống quít gửi ra phòng hộ tráo, lại giơ lên trong tay đao đi ngăn cản.

Tuy rằng bọn họ hai người đều là Kim Đan kỳ đỉnh tu vi, nhưng người sáng suốt vừa thấy liền biết, Hàn Thiên Trạch tu vi bất quá là dựa vào đan dược chồng chất đi lên, mà Phương Vĩ Ngạn thực lực là thật đánh thật.

Hàn Thiên Trạch cùng Phương Vĩ Ngạn hai người không triền đấu trong chốc lát, còn chưa đi đến bờ sông Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liền nghe thấy “Bùm” một tiếng, hẳn là ai rớt ở trong hồ.

Hai người tuy rằng vô tâm tư lo chuyện bao đồng, bất quá, này cũng không gây trở ngại hai người dùng thần thức quan sát minh tâm hồ đình trung chiến đấu. Nhìn thấy Hàn Thiên Trạch rơi xuống nước, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tương tự cười, báo ứng tới nhanh như vậy.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 227

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 227 Huyền Thiên đại lục

【 nhận thức Phương Vĩ Ngạn 】 canh hai

Hàn Thiên Trạch bị trong hồ thủy xối cái lạnh thấu tim, thật vất vả du lên bờ, Phương Vĩ Ngạn cùng với lúc trước ở đình trung hai người sớm đã rời đi. Hắn trong mắt tràn đầy oán độc thần sắc, nếu là vừa rồi kia hai người giúp hắn, kia hắn nhất định sẽ không rơi vào như thế kết cục, đều do kia hai người. Kia hai người tốt nhất đừng làm hắn tái ngộ thấy, bằng không thế nào cũng phải muốn bọn họ đẹp.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người còn không biết, bởi vì bọn họ hai người không có xen vào việc người khác, đã bị người ghi hận thượng, lúc này bọn họ đang cùng Phương Vĩ Ngạn ở Quân Hựu Lai tửu lầu ăn cơm.

Bọn họ hai người rời đi minh tâm hồ không đi bao xa, đã bị đại hoạch toàn thắng Phương Vĩ Ngạn cấp đuổi theo, vì biểu xin lỗi, hắn khăng khăng muốn thỉnh hai người ăn cơm. Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tưởng tượng, này đưa tới cửa coi tiền như rác, đương nhiên không thể cùng hắn khách khí, càng đáng tin cậy bởi vì gia hỏa này đánh nhau hỏng rồi bọn họ hảo hứng thú. Hai người giả ý chậm lại bất quá, lúc sau liền thuận theo cùng hắn đi tới Quân Hựu Lai tửu lầu.

Tiêu Lăng Hàn bọn họ bốn người ngày hôm qua tới Minh Huyền Thành, tự nhiên là hỏi thăm quá quan với Minh Huyền Thành trung hết thảy, tất nhiên là biết này Quân Hựu Lai tửu lầu quy cách, chỉ có phi phú tức quý người, mới có thể tới nơi này tới ăn cơm.

"Hôm nay thật là ngượng ngùng, quấy rầy hai vị đạo hữu thưởng hồ lịch sự tao nhã, vì biểu xin lỗi, ta kính hai vị một ly." Phương Vĩ Ngạn bưng lên chén rượu, nhìn đối diện ngồi Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn chân thành nói.

"Không ngại, có thất liền có đến, này bất chính làm cho chúng ta kết giao ngươi như vậy một cái bằng hữu sao?" Tiêu Lăng Hàn bưng lên chén rượu cùng Phương Vĩ Ngạn chạm vào một chút.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ là uống một ngụm trà, tỏ vẻ một chút, không có biện pháp, Tiêu Lăng Hàn không chuẩn hắn uống rượu, đặc biệt là có người ngoài ở thời điểm, càng là không được.

"Còn chưa thỉnh giáo hai vị đạo hữu tôn tính đại danh."

“Phương đạo hữu khách khí, tại hạ Tiêu Lăng Hàn.”

“Thượng Quan Huyền Ý.” Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu, đối Phương Vĩ Ngạn nói tên sau, tiếp tục bắt đầu ăn. Nhà này tửu lầu đồ ăn thật đúng là không tồi, tuy rằng so ra kém Tiêu Lăng Hàn tay nghề, nhưng so với cái khác tửu lầu, đã xem như không tồi.

“Thượng Quan đạo hữu cùng Tiêu đạo hữu tựa hồ không phải người địa phương.” Phương Vĩ Ngạn tùy ý hỏi, bởi vì hắn thấy hai người cử chỉ bất phàm, vừa thấy chính là sinh ra đại thế gia, nhưng hắn chưa bao giờ có nghe qua này hai người tên. Huống chi liền hắn biết đến người trung, còn không có nghe nói qua Thượng Quan dòng họ này, họ Tiêu nhưng thật ra có, bất quá kia đều là một ít bất nhập lưu tiểu gia tộc.

“Dùng cái gì thấy được?” Tiêu Lăng Hàn nhìn Phương Vĩ Ngạn liếc mắt một cái, gia hỏa này nhãn lực nhưng thật ra không tồi, nếu hắn nhãn lực không tồi, như thế nào sẽ cùng người tranh giành tình cảm đâu? Tuy rằng nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn lại không tính toán hỏi, rốt cuộc đây là người khác việc tư, cùng hắn có quan hệ gì đâu.

Phương Vĩ Ngạn tất nhiên là cảm nhận được Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, không biết vì cái gì, hắn bị Tiêu Lăng Hàn nhìn lướt qua, tổng cảm thấy trong lòng mao mao. Theo lý thuyết chính mình tu vi rõ ràng so với hắn cao, hẳn là sẽ không xuất hiện tình huống như vậy mới đúng.

Ấn xuống trong lòng nghi ngờ, Phương Vĩ Ngạn đáp: “Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan đạo hữu hai người vừa thấy chính là nhân trung long phượng, tư chất tuyệt hảo, hơn nữa hai người tuấn mỹ phi phàm bề ngoài, không nên bừa bãi vô danh mới đúng. Nhưng tại hạ vẫn chưa nghe nói qua nhị vị, kia chỉ có thể thuyết minh hai vị phi phụ cận thành trì hoặc tông môn người.”

“Ngươi ánh mắt không tồi, rất có tiền đồ!” Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy Phương Vĩ Ngạn khích lệ bọn họ hai người, tâm tình rất là cao hứng.

Phương Vĩ Ngạn: “……” Ta xác thật có tiền đồ, 50 tuổi không đến cũng đã có Kim Đan kỳ đỉnh tu vi.

Bất quá bị tu vi so với chính mình thấp người khen rất có tiền đồ, Phương Vĩ Ngạn như thế nào cảm thấy trong lòng quái quái, tổng cảm thấy chỗ nào không đúng.

“Phương đạo hữu tuệ nhãn như đuốc, chúng ta sư huynh đệ hai người xác thật không phải người địa phương, lần này chúng ta cũng là phụng gia sư chi lệnh ra cửa rèn luyện.” Tiêu Lăng Hàn tùy ý nói, hắn nói như vậy cũng không có nói dối, rốt cuộc tiện nghi sư tôn làm hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người một mình đi trước Thiên Lăng đại lục, này còn không phải là làm hai người hảo hảo rèn luyện sao?

“Thì ra là thế, không biết hai vị đạo hữu nhưng có muốn đi địa phương, ta đối quanh thân còn tính tương đối quen thuộc, có thể làm dẫn đường.” Phương Vĩ Ngạn nghĩ chính mình nhất định phải giao hảo hai người, này hai người tuổi tác không đến hai mươi cũng đã có Kim Đan trung kỳ tu vi. Này thiên phú yêu nghiệt làm người hưng không dậy nổi chút nào ghen ghét chi tâm, nếu không phải trên tay hắn có một khối có thể thí nghiệm người cốt linh cục đá, hắn còn tưởng rằng này hai người cùng chính mình không sai biệt lắm đại.

“Nghe nói quý tông gần nhất mấy ngày sẽ có tông môn đệ tử tỷ thí, nói thật, chúng ta rất ít nhìn thấy người khác là như thế nào tỷ thí, cho nên muốn tới kiến thức một chút.” Tiêu Lăng Hàn cũng không cùng Phương Vĩ Ngạn khách khí, nghĩ có cái quen thuộc người dẫn đường cũng hảo, dứt khoát liền ăn ngay nói thật.

Nào biết, nghe xong hắn lời nói thật Phương Vĩ Ngạn nhịn không được trừu trừu khóe miệng, cái gì gọi là rất ít gặp người tỷ thí, chẳng lẽ bọn họ sinh hoạt địa phương ngăn cách với thế nhân?

“Việc này hảo thuyết, ba ngày sau chính là tông môn đại bỉ, đến lúc đó ta tới đón hai vị đạo hữu đi ta chỗ ở tiểu trụ mấy ngày, như vậy không cần mỗi ngày ở Minh Huyền Thành cùng Thương Huyền Tông chi gian qua lại chạy, không biết hai vị ý hạ như thế nào?”

“Đa tạ Phương đạo hữu hảo ý, bất quá chúng ta còn có hai vị đồng bạn cùng nhau, liền không phiền toái Phương đạo hữu.” Tiêu Lăng Hàn khách khí cự tuyệt, rốt cuộc phía chính mình tổng cộng liền có bốn người, tuy rằng không biết tông môn là thế nào, nhưng tông môn chung quy có tông môn quy củ, cho nên Tiêu Lăng Hàn không nghĩ cho người khác chọc phiền toái.

“Này có cái gì, đem các ngươi kia hai vị đồng bạn cùng nhau kêu lên, không phải được rồi. Vừa lúc ta hiện tại trụ địa phương, chỉ có ta một người, các ngươi cùng nhau tới còn có thể cho ta làm bạn.” Phương Vĩ Ngạn tiếp tục du thuyết, khoảng thời gian trước hắn đại sư huynh hồn đèn đột nhiên liền dập tắt. Vốn dĩ hắn sư phó cũng chỉ thu bọn họ hai cái đệ tử, hiện giờ hắn một người lẻ loi ở tại Thiên Minh Phong.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau.

Tiêu Lăng Hàn truyền âm hỏi, 【 Huyền Ý, ngươi cảm thấy như thế nào? 】

【 ta cảm thấy còn hành, ít nhất lại cho chúng ta tiết kiệm không ít linh thạch, sư huynh cho rằng đâu? 】

【 vậy đi. 】

“Nếu Phương đạo hữu thịnh tình mời, chúng ta đây liền cung kính không bằng tuân mệnh, kế tiếp liền phải quấy rầy Phương đạo hữu.” Tiêu Lăng Hàn khách khí nói.

“Hảo thuyết, tương phùng tức là duyên, thuyết minh chúng ta có duyên.” Phương Vĩ Ngạn đang nói, dư quang thấy một hình bóng quen thuộc, lập tức đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xin lỗi nói: “Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu, ta tạm thời có chút việc, liền trước rời đi. Đúng rồi, ba ngày sau chúng ta ở Thương Huyền Tông chân núi không gặp không về.” Phương Vĩ Ngạn nói xong, cũng không đợi hai người hồi phục, vội vội vàng vàng vén màn liền rời đi.

“Sư huynh, Phương Vĩ Ngạn đuổi theo người kia giống như có điểm quen mắt.” Thượng Quan Huyền Ý chỉ là dư quang liếc đến liếc mắt một cái, cũng không có cố ý đi xem đó là ai.

“Vân Vụ Sơn, hắn giống như họ Chu, là cái song nhi, mặt khác cũng không biết.” Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút nói, hiện tại hắn rốt cuộc có thể đem nam nhân cùng song nhi phân chia khai.

“Nguyên lai là hắn, ngày đó thấy bộ dáng của hắn nhưng thật ra trầm mặc ít lời, chẳng lẽ hắn chính là Phương đạo hữu trong miệng Chu sư đệ?” Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến buổi sáng Phương Vĩ Ngạn cùng Hàn Thiên Trạch vì thế người vung tay đánh nhau, còn tưởng rằng hai người trong miệng Chu sư đệ ra sao phương thánh thần. Nguyên lai chính là hắn, phổ phổ thông thông không có gì đặc biệt, không biết hắn là như thế nào đem kia hai vị mê thần hồn điên đảo.

“Ân, người khác sự, cùng chúng ta không quan hệ. Ăn được? Ngươi nhưng còn có muốn đi địa phương?” Thấy Thượng Quan Huyền Ý đã không ăn, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, hỏi.

“Sư huynh, chúng ta đi dạo phố đào bảo đi.” Thượng Quan Huyền Ý lập tức tinh thần tỉnh táo, đi theo Tiêu Lăng Hàn cùng nhau rời đi Quân Hựu Lai tửu lầu.

Ba ngày thời gian thoảng qua.

Thương Huyền Tông chân núi, đứng ở chân núi chỗ hướng về phía trước nhìn lại, Thương Huyền Tông tựa hồ cùng phía chân trời liên tiếp tới rồi cùng nhau, thanh tùng xanh biếc, tiên hạc tề minh, mây mù lượn lờ, nơi đó tựa hồ là một bức nhân gian tiên cảnh đồ.

“Tông môn chính là như vậy sao? Nhìn qua giống như thực khí phái bộ dáng.” Ân Thiên Duệ ngẩng đầu nhìn về phía kia vọng không đến đỉnh ngọn núi, cảnh sắc thật đúng là không tồi.

Hồ Minh Ba hôm nay cũng là tới Thương Huyền Tông quan khán đệ tử tỷ thí, hắn ở trong nhà luôn luôn bị đại gia nuông chiều, cho nên dưỡng thành không coi ai ra gì tính cách. Hắn nghe thấy Ân Thiên Duệ nói, theo bản năng liền châm chọc nói: “Đồ nhà quê, liền tông môn đều không có gặp qua.”

Ân Thiên Duệ không nghĩ tới, chính mình vừa mới nói xong, liền có cái khinh thường thanh âm vang lên.

"Ngươi nói rất đúng, ta xác thật là một cái đồ nhà quê. Vậy ngươi nhất định gặp qua rất nhiều tông môn, vậy ngươi như thế nào không có tiến tông môn tu luyện?" Ân Thiên Duệ quay đầu lại trên dưới đánh giá vừa rồi mắng hắn là đồ nhà quê người, đối phương cũng là một cái song nhi, tu vi chỉ có Trúc Cơ sơ kỳ. Hắn đây là nơi nào tới dũng khí, cư nhiên dám châm chọc tu vi so với hắn cao tu sĩ, ỷ vào nơi này là Thương Huyền Tông chính mình không dám ở chỗ này động thủ sao?

"Ta, ta đại ca liền ở Thương Huyền Tông, chờ xem, lại quá hai năm ta cũng có thể tiến Thương Huyền Tông." Hồ Minh Ba lập tức phản bác nói.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đi tới liền thấy Ân Thiên Duệ lại cùng người sảo đi lên, liền như vậy một lát sau, bọn họ hai cái bất quá là đi nhìn một chút Thương Huyền Tông hộ sơn đại trận.

"Thiên Duệ, đã xảy ra chuyện gì?" Thượng Quan Huyền Ý có chút tò mò hỏi, cùng Ân Thiên Duệ cãi nhau người bất quá là một cái Trúc Cơ kỳ song nhi. Theo hắn đối Ân Thiên Duệ hiểu biết, gia hỏa này tuy rằng thành thật sặc chính mình, nhưng sẽ không chủ động gây chuyện.

"Có người ngại mệnh trường, phỏng chừng là muốn tìm tồn tại cảm, rất sợ chính mình tu vi thấp, người khác chú ý không đến hắn." Ân Thiên Duệ phát hiện chính mình từ cùng Thượng Quan Huyền Ý lẫn nhau dỗi sau, cãi nhau công phu so tu vi còn lớn lên mau, trước kia hắn nhưng cho tới bây giờ sẽ không dỗi người.

Ân Thiên Duệ nói lạc, chung quanh người nhìn về phía Hồ Minh Ba ánh mắt liền trở nên quỷ dị lên, khởi điểm bọn họ cũng tưởng nói Ân Thiên Duệ là đồ nhà quê tới. Chỉ là khi bọn hắn phát hiện chính mình căn bản nhìn không thấu người khác tu vi khi, đành phải nhắm chặt miệng.

"Nhất định là ngươi nói gì đó kinh thiên động địa nói, mới để cho người khác có cơ hội đến ngươi trước mặt tới tìm tồn tại cảm!" Thượng Quan Huyền Ý chắc chắn nói, thấy Ân Thiên Duệ mặt lập tức liền đỏ, Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục nói: "Tổng không phải là bởi vì ngươi lớn lên đẹp đi? Lại nói. Liền tính ngươi lớn lên đẹp, nhân gia cũng sẽ không coi trọng ngươi, rốt cuộc các ngươi hai là một cái kích cỡ người."

Mọi người: "……" Một cái kích cỡ là cái quỷ gì?

Hồ Minh Ba ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện một cái chớp mắt liền chú ý tới hai người, chủ yếu là hai người dung mạo quá mức xuất chúng. Xuyên bạch sắc quần áo nam tử khí chất xuất trần, phảng phất là bầu trời trích tiên, không dung người khinh nhờn. Mà xuyên màu tím quần áo nam tử mặt như quan ngọc, khí vũ hiên ngang, trên mặt hắn tươi cười như xuân phong quất vào mặt. Làm Hồ Minh Ba không nghĩ tới chính là hắn cư nhiên còn vì chính mình nói chuyện, nhìn thấy hắn nhìn về phía chính mình, Hồ Minh Ba lập tức cảm thấy chính mình tim đập không chịu khống chế nhanh hơn.

Ân Thiên Duệ buồn bực, thầm nghĩ: Huyền Ý đây là tìm được cơ hội liền bắt đầu túng chính mình sao, nhưng hắn nói giống như lại không sai, sự thật tựa hồ đúng như hắn nói như vậy. Không đúng, chính mình như thế nào có thể trường người khác chí khí diệt chính mình uy phong.

Ân Thiên Duệ tròng mắt vừa chuyển, lập tức liền có chú ý, chính mình chế không được hắn, luôn có người có thể trị hắn.

"Nha, Huyền Ý, chúng ta hai cái có phải hay không bằng hữu? Ngươi không giúp ta nói chuyện còn chưa tính, cư nhiên còn chế nhạo ta, ngươi không phải là coi trọng nhân gia đi?" Ân Thiên Duệ hài hước nói.

Nghe xong Ân Thiên Duệ lời này, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn về phía vừa rồi tên kia song nhi, lại thấy hắn chính e lệ ngượng ngùng nhìn lén chính mình, mắt phiếm đào hoa, một bộ xuân tâm manh động bộ dáng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 228

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 228 Huyền Thiên đại lục

【 Thương Huyền Tông làm khách 】 canh ba

Thượng Quan Huyền Ý lập tức có loại bị sét đánh cảm giác, chính mình đây là vác đá nện vào chân mình a! Hắn còn cảm giác được Tiêu Đại Ma Vương kia làm người xem một cái, liền cả đời khó quên tử vong ánh mắt, chính lạnh buốt mà nhìn chăm chú chính mình phía sau lưng. Thượng Huyền Ý thầm nghĩ: Xong rồi, xong rồi, chính mình như thế nào đào cái hố đem chính mình cấp chôn.

"Tu vi như vậy thứ, lớn lên lại như vậy xấu, vừa thấy liền hết muốn ăn, liền cấp bổn thiếu gia xách giày đều không xứng." Thượng Quan Huyền Ý nhưng không nghĩ bị Tiêu Lăng Hàn hiểu lầm, chạy nhanh ra tiếng nói.

Vừa rồi còn sắc mặt hồng nhuận Hồ Minh Ba, nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói sau, nháy mắt sắc mặt trắng bệch. Mệt chính mình phía trước còn tưởng rằng cái này nam tử là người tốt, cho rằng hắn cũng đối chính mình có ý tứ. Không nghĩ tới hắn so với kia cái song nhi còn kém kính, thật là bạch mù hắn kia một trương hảo dung mạo.

Hồ Minh Ba ở trong lòng oán hận nghĩ, còn không phải là lớn lên đẹp điểm sao, cư nhiên vẫn là một cái trông mặt mà bắt hình dong hỗn đản.

Đúng lúc này, Thương Huyền Tông hộ sơn đại trận mở ra một cái thông đạo, từ bên trong ra tới một đám ăn mặc màu lam tông môn phục sức tu sĩ.

Trong đó một cái Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ đứng dậy, đối với chờ mọi người nói: "Sở hữu tu vi ở Nguyên Anh kỳ dưới người, đều có thể tiến vào Thương Huyền Tông quan khán Thương Huyền Tông đệ tử tỷ thí. Mỗi người đều yêu cầu tới nơi này lĩnh một khối lâm thời thân phận bài, ở trong tông môn mấy ngày nay, cần phải thời khắc đeo hảo lâm thời thân phận bài."

Theo sau muốn vào Thương Huyền Tông mọi người, sôi nổi đi lãnh một khối thân phận bài.

Hồ Minh Ba tự nhiên là bị hắn ca ca mang tiến Thương Huyền Tông, lúc gần đi nhìn đến Ân Thiên Duệ mấy người, khó chịu lãnh "Hừ" một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn bốn người đều có chút vô ngữ, cũng không biết hắn là như thế nào sống đến bây giờ đều còn chưa chết.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn bốn người trực tiếp bị Phương Vĩ Ngạn mang vào Thương Huyền Tông, bọn họ tự nhiên cũng lãnh một khối lâm thời thân phận

bài mang ở trên người, miễn cho gặp được phiền toái.

Phương Vĩ Ngạn trực tiếp đem Tiêu Lăng Hàn bốn người mang đi một tòa linh khí nồng đậm ngọn núi, bất quá trên ngọn núi này, cỏ dại lan tràn. Căn bản không có đặt chân địa phương, hắn là trực tiếp mang theo bốn người ngự kiếm phi hành đến ngọn núi giữa sườn núi chỗ.

"Nơi này thấy thế nào hoang tàn vắng vẻ? Phương đạo hữu, ngươi xác định nơi này thật sự có thể ở lại người?" Ân Thiên Duệ đánh giá một chút bốn phía, vẻ mặt hoài nghi nhìn Phương Vĩ Ngạn.

"Tự nhiên có thể, ta liền ở nơi này mặt." Nói, Phương Vĩ Ngạn lấy ra một khối lệnh bài hướng bên trong đưa vào linh khí, một lát sau, lệnh bài thượng phát ra một đạo chiếu sáng ở mấy người trước mặt.

Trước mắt cảnh tượng bỗng nhiên biến đổi, vừa rồi vẫn là một mảnh hoang vu, tất cả đều là cỏ dại mặt đất, nháy mắt trống rỗng nhiều ra một cái sân. Trong viện có vài cây tam cấp tứ cấp linh quả thụ, trong sân còn có một tòa phòng ốc, ước chừng có bảy tám cái phòng.

"Nguyên lai nơi này có càn khôn khác a!"

"Bốn vị đạo hữu bên trong thỉnh."

Tiêu Lăng Hàn bốn người đi theo Phương Vĩ Ngạn vào sân, trong viện linh khí nồng đậm, cùng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở Sở Vũ Đường phòng cảm nhận được giống nhau. Đó chính là nói sân phía dưới có một cái linh mạch, xem ra này Phương Vĩ Ngạn thân phận không thấp nha!

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bất động thanh sắc liếc nhau, bọn họ không nghĩ tới, chỉ là tới hứng thú tùy ý kết giao một người, tẫn nhiên còn rất có địa vị.

"Nơi này tổng cộng có tám phòng, cái thứ nhất phòng là ta đại sư huynh chỗ ở, cái thứ hai phòng là ta ở trụ, mặt sau đệ tam đến thứ tám cái phòng cũng chưa người trụ, các ngươi tùy tiện tuyển." Phương Vĩ Ngạn chỉ vào trước mặt phòng ốc, đối mấy người nói.

"Chúng ta liền trụ cái thứ ba phòng." Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua toàn bộ phòng là bố cục, đều giống nhau, trong phòng liền một chiếc giường, một cái bàn, nhiều đồ vật liền không có.

Mạc Vô Nhai thấy vậy cũng nói: "Chúng ta đây liền trụ cái thứ tư phòng. Đúng rồi, Phương đạo hữu, như thế nào không thấy ngươi đại sư huynh?"

"Ách, ta đại sư huynh đã sinh tử đạo tiêu."

"Xin lỗi!" Mạc Vô Nhai có chút xấu hổ nói.

"Không sao, hắn đã qua đời một đoạn thời gian, chúng ta tu sĩ vốn chính là cùng trời tranh mệnh, huống chi ta cùng hắn quan hệ cũng liền giống nhau." Phương Vĩ Ngạn không sao cả nói.

“Các ngươi không phải cùng cái sư phó sao? Hơn nữa còn trụ như vậy gần.” Ân Thiên Duệ có chút tò mò hỏi, thuận tiện còn chỉ liền nhau cái thứ nhất phòng cùng cái thứ hai phòng. Trụ như vậy gần quan hệ đều mới giống nhau, kia bọn họ hôm nay mới gặp mặt, không phải liền quan hệ đều không có?

“Hắn so với ta tiên tiến tông môn, hơn nữa hắn tu vi đã sớm là Nguyên Anh kỳ đỉnh, bình thường hắn cũng không trở về nơi này tới trụ. Ở Thương Huyền Tông chỉ cần ngươi tu vi tới rồi Nguyên Anh kỳ đỉnh, liền có thể trở thành phó phong chủ, giúp đỡ phong chủ quản lý một cái ngọn núi. Mà chúng ta cái này ngọn núi cũng chỉ có chúng ta thầy trò ba người, tất nhiên là không có gì hảo quản lý, cho nên đại sư huynh liền đi mặt khác phong làm phó phong chủ.” Phương Vĩ Ngạn đều có chút nhớ không nổi hắn cái kia đại sư huynh trông như thế nào, rốt cuộc hắn vẫn là năm đó vừa đến nơi này thời điểm gặp qua đại sư huynh một lần, sau lại, liền không còn có gặp qua.

“Các ngươi cư nhiên còn muốn quản lí ngọn núi? Kia còn có tu luyện thời gian sao?” Mạc Vô Nhai nhíu mày hỏi.

“Ngươi cho rằng từ Nguyên Anh kỳ đến Hóa Thần kỳ một năm hai người là có thể đột phá a? Đại bộ phận người đều là được đến cơ duyên mới có thể đột phá. Tại đây phía trước khẳng định phải hảo hảo lắng đọng lại một chút thực lực, đúng lúc mà quản lý một ít sự vụ, có thể tạo được mài giũa tâm cảnh tác dụng, huống chi làm quản lý cũng là có cống hiến điểm, lại không phải kêu ngươi làm không công.” Phương Vĩ Ngạn giải thích nói.

“Nói nữa, phó phong chủ cũng không phải ai ngờ đương, là có thể lên làm, còn muốn tham gia tranh cử, mười cái Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ trung chỉ có một người có thể lên làm phó phong chủ.” Phương Vĩ Ngạn vẻ mặt hướng tới, mỗi lần nhìn đến những cái đó tiền bối tranh cử phó phong phong chủ, đều đánh đến xuất sắc vạn phần.

“Nói, ngươi đại sư huynh rốt cuộc tên gọi là gì?”

“Ngụy Tử Uyên.”

“Tên này như thế nào như vậy quen thuộc đâu? Ta giống như ở nơi nào nghe qua.” Ân Thiên Duệ đột nhiên toát ra như vậy một câu tới.

Hắn lời này vừa ra, Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn cùng Mạc Vô Nhai đồng thời nhìn hắn một cái.

Bất quá Phương Vĩ Ngạn đang ở trích trong viện linh quả, nhưng thật ra không chú ý tới kia bốn người ánh mắt giao lưu.

Thấy ba người đồng thời dùng ánh mắt cảnh cáo chính mình, Ân Thiên Duệ ở trong lòng mặc niệm, Ngụy Tử Uyên là ai? Ngụy Tử Uyên, Ngụy Tử Uyên! Đúng rồi, hắn còn không phải là mấy người đi trích huyền linh quả, sau đó rớt vào Thái Huyền Tông di chỉ bên trong, gặp được kia một đám người trung cái kia dẫn đầu người, hắn không phải kêu Ngụy Tử Uyên tên này sao?

Ba người thấy Ân Thiên Duệ rốt cuộc nhớ tới thả cũng không có nói ra tới, không khỏi đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Phương Vĩ Ngạn hoàn toàn không có nhìn ra mấy người khác thường, đem linh quả đặt ở một cái trong rổ làm mọi người chính mình lấy.

"Ân đạo hữu, nghe qua ta đại sư huynh tên thực bình thường, rốt cuộc hắn chính là chúng ta Thương Huyền Tông nổi danh tứ đại thiên tài chi nhất." Phương Vĩ Ngạn vừa nói, một bên mang theo mấy người ra sân.

Bốn người: "……" Tứ đại thiên tài bị chính mình cấp tìm đường chết!

"Chúng ta hiện tại liền đi các ngươi tỷ thí trên quảng trường sao?" Mạc Vô Nhai có chút chờ mong hỏi, rốt cuộc đây mới là bọn họ chuyến này mục đích.

"Đương nhiên, chờ một chút ta cũng có một hồi tỷ thí." Nói, Phương Vĩ Ngạn đã tế ra phi kiếm, còn lại bốn người theo sát sau đó.

Thập phần sau, năm người xuất hiện ở một cái rộng lớn trên quảng trường, nơi này đúng là Thương Huyền Tông quảng trường. Quảng trường hiện tại tuy rằng biển người tấp nập, náo nhiệt phi phàm, nhưng một chút cũng không có vẻ chen chúc.

Quảng trường tổng cộng chia làm ba cái khu vực, một cái khu vực là Trúc Cơ kỳ tu sĩ tỷ thí; một cái khác khu vực là Kim Đan kỳ tu sĩ tỷ thí; còn có một cái khu vực là thuật pháp sư tỷ thí. Thương Huyền Tông tuy rằng có bồi dưỡng chính mình thuật pháp sư, nhưng đều không tính thực xuất chúng, thiên phú tốt đệ tử đều gia nhập những cái đó tương đối ứng hiệp hội. Bởi vì ở hiệp hội mới có hoàn chỉnh truyền thừa, ở tông môn căn bản là học không bao nhiêu tương đối ứng tri thức.

Phương Vĩ Ngạn trực tiếp mang theo Tiêu Lăng Hàn bốn người đi vào Kim Đan kỳ tu sĩ tỷ thí khu vực, Kim Đan kỳ tu sĩ tổng cộng có hai mươi cái lôi đài.

"Ta là buổi sáng 119 hào, số 3 lôi đài." Khi nói chuyện, Phương Vĩ Ngạn mang theo bốn người đi tới số 3 lôi đài phía dưới.

Lúc này số 3 trên lôi đài đang có hai gã tu sĩ ở giao chiến, một người là Kim Đan sơ kỳ, một khác danh là Kim Đan trung kỳ. Kim Đan sơ kỳ người sử dụng chính là hỏa hệ pháp thuật, một đám hỏa cầu không ngừng triều đối diện Kim Đan trung kỳ nam tu trên người ném tới, Kim Đan trung kỳ nam tu một cái thủy hệ pháp thuật gửi ra, hỏa cầu đã bị nhất nhất dập tắt. Chỉ chốc lát sau, Kim Đan sơ kỳ tu sĩ liền nhận thua.

"Này liền xong rồi?" Mạc Vô Nhai hỏi, hắn còn không có nhìn ra cái nguyên cớ liền xong rồi, kia hai người hoàn toàn là giống ở quá mọi nhà, không khỏi có chút hoàn toàn thất vọng.

"Không phải đã phân ra thắng bại sao? Còn không kết thúc, chẳng lẽ còn muốn đánh?" Phương Vĩ Ngạn có chút kinh ngạc nhìn bốn người, bốn người này như

thế nào như là thực thất vọng bộ dáng.

Mạc Vô Nhai: "……" Này liền kết thúc?

Mạc Vô Nhai miễn bàn có bao nhiêu buồn bực, còn không có Học viện Hoàng Cực tỷ thí tới xuất sắc, đối phương liền một cái miệng vết thương đều không có, cứ như vậy qua loa kết thúc, đây là cái gọi là tỷ thí?

Thượng Quan Huyền Ý cũng không có gặp qua tỷ thí, ở Học viện Hoàng Cực thời điểm, hắn giống như ở vội vàng bế quan, căn bản không có thời gian đi xem tỷ thí. Trước một đời liền càng không có gặp qua tỷ thí, không phải ngươi chết chính là ta mất mạng.

Ân Thiên Duệ cảm thấy còn không có Mạc Vô Nhai, cùng với hắn đại ca ở Học viện Hoàng Cực thời điểm, tham gia học viện tỷ thí tới xuất sắc, hắn nhớ rõ khi đó mỗi người đều mưu đủ kính đánh, có người trọng thương đều không muốn hạ lôi đài.

Tiêu Lăng Hàn còn hảo, này cùng hắn tưởng không sai biệt lắm, hắn là tông môn không có lấy ra làm nhân tâm động khen thưởng, thực lực kém người cảm thấy dù sao chính mình đều không được, không bằng tùy ý đánh hai hạ qua loa cho xong. Nếu là có cái gì bí cảnh trong vòng mở ra, thắng tỷ thí người có thể tiến bí cảnh, phỏng chừng khi đó mọi người đều sẽ lấy ra phần trăm hai trăm thực lực tới tỷ thí.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn không cấm ra tiếng hỏi: "Phương đạo hữu, nếu là tỷ thí thắng được người sẽ có khen thưởng sao?"

"Ách, giống như tiền mười danh có khen thưởng đi?" Phương Vĩ Ngạn có chút không xác định nói, hắn chưa bao giờ quan tâm này đó, hắn cũng chưa từng có được đến quá khen lệ, tự nhiên cũng liền không rõ ràng lắm. Chủ yếu là bởi vì Thiên Minh Phong hiện tại liền hắn một cái đệ tử, tu luyện tài nguyên đều là của hắn, hắn tạm thời không thiếu tu luyện tài nguyên.

"Vậy các ngươi tông môn đại giai có bao nhiêu người tham gia tỷ thí?" Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa hỏi.

"Chỉ cần tu vi đạt tiêu chuẩn người, đều cần thiết tham gia, Kim Đan kỳ người đại giai có một vạn nhiều. Đương nhiên ngươi nếu là thành tích quá kém nói, sẽ bị tông môn phái đi một ít tam đẳng thành trì làm thành vệ trong vòng nhiệm vụ." Phương Vĩ Ngạn suy nghĩ một chút, nói.

"Một vạn nhiều người, các ngươi muốn tỷ thí mấy ngày?"

"Ba ngày."

"Ngươi xác định là ba ngày, không phải ba mươi ngày?" Tiêu Lăng Hàn hoài nghi chính mình nghe lầm, một vạn cái Kim Đan kỳ tu sĩ tỷ thí, liền hai mươi cái lôi đài, ba ngày có thể so sánh xong?

“Thực mau, không được các ngươi chính mình xem.” Phương Vĩ Ngạn chỉ vào lôi đài, làm mấy người quan khán.

Quả nhiên, mấy người nói chuyện công phu lại có hai người tỷ thí kết thúc.

Bốn người: “……”

“Bọn họ như vậy, rõ ràng là ở giả đánh.” Ân Thiên Duệ vừa rồi xem đến rõ ràng, đối thủ công kích đều không có dừng ở trên người hắn, người nọ liền trực tiếp ngã trên mặt đất, rõ ràng chính là giả vờ.

“Hư, nhỏ giọng điểm, lại không có gì khen thưởng, vạn nhất đả thương, bọn họ còn muốn chính mình xuất tiền túi mua chữa thương đan dược. Kia nhiều không có lời, những người này đều là một ít bình thường đệ tử.” Phương Vĩ Ngạn nhìn nhìn bốn phía, phát hiện không có người chú ý bọn họ sau, mới ra tiếng giải thích nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 229

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 229 Huyền Thiên đại lục

【 ngụy khí vận chi tử 】 canh bốn

Bình thường đệ tử, kia ý tứ là bọn họ rất nghèo, cái này Tiêu Lăng Hàn bốn người cuối cùng là biết nguyên nhân.

"Phía dưới là 119 hào đối chiến 120 hào." Một cái Nguyên Anh hậu kỳ nam tu niệm đến.

"Ta trước lên rồi." Phương Vĩ Ngạn đối bốn người nói một tiếng, theo sau liền nhảy lên lôi đài.

Ân Thiên Duệ hỏi: "Các ngươi nói hắn có thể hay không giả đánh?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Ta cảm thấy hắn sẽ không giả đánh."

Ân Thiên Duệ: "Huyền Ý, ngươi căn cứ là cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Lúc ấy là bởi vì đối thủ của hắn."

Mạc Vô Nhai: "Kim Đan hậu kỳ!"

Ân Thiên Duệ: "Này có cái gì không đúng?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Tên kia chân thật tu vi là Nguyên Anh sơ kỳ."

Mạc Vô Nhai: "……" Yên lặng vì Phương Vĩ Ngạn điểm cây nến!

Ân Thiên Duệ: "Nói như vậy họ Phương phải bị tấu thực thảm, chúng ta muốn hay không nhắc nhở một chút hắn?"

"Vui đùa cái gì vậy!" Thượng Quan Huyền Ý trắng Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái.

Ân Thiên Duệ cảm giác không thể hiểu được, thế nhưng lại bị Huyền Ý xem thường, hắn đây là lại làm cái gì chuyện ngu xuẩn?

Mạc Vô Nhai duỗi tay sờ sờ đầu của hắn, bất đắc dĩ nói: "Chúng ta hiện giờ tu vi chỉ có Kim Đan trung kỳ."

Nghe Mạc Vô Nhai nói như vậy, Ân Thiên Duệ cảm thấy hắn hình như là thật sự phạm xuẩn. Trong lúc vô tình quay đầu, Ân Thiên Duệ có chút không thể tưởng tượng mở to mắt, hắn xoa xoa đôi mắt, chính mình xác thật không có nhìn lầm, hắn duỗi tay lôi kéo Mạc Vô Nhai quần áo.

Mạc Vô Nhai theo Ân Thiên Duệ tầm mắt nhìn lại, cũng cảm thấy chính mình gặp quỷ, cư nhiên thấy hắn.

Thấy hai người cái này phản ứng, Thượng Quan Huyền Ý hướng tới hai người xem phương hướng nhìn lại, hắn cũng có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới, cư nhiên lại ở chỗ này gặp phải người quen.

Ba người lại dường như không có việc gì quay lại đầu, Thượng Quan Huyền Ý tiến đến Tiêu Lăng Hàn bên người, nhỏ giọng nói: "Sư huynh, ngươi đoán chúng ta vừa rồi thấy ai?"

Tiêu Lăng Hàn nghĩ nghĩ, nói: "Có thể làm ngươi ngoài ý muốn người, hẳn là chúng ta đều gặp qua, hơn nữa rất có thể là Hoàng Cực đại lục người. Ta suy đoán trung có hai người, một cái là Ân Thiên Thịnh tiền vị hôn thê Liễu Nhứ Nhi, một cái khác là Bạch Liên Kiệt."

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt tỏa sáng, "Sư huynh, ngươi thật lợi hại, nhị tuyển thứ nhất."

"Bạch Liên Kiệt!"

"Sư huynh vì sao sẽ xác định là hắn?" Thượng Quan Huyền Ý có chút ăn vị nói, xem ra này Bạch Liên Kiệt cấp Tiêu Đại Ma Vương để lại không nhỏ ấn tượng.

"Hắn mệnh có chút ngạnh, giống như là một con đánh không chết tiểu cường." Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn đều đụng tới Bạch Liên Kiệt rất nhiều lần, nếu là không biết Thượng Quan Huyền Ý là khí vận chi tử, hắn đều phải hoài nghi này Bạch Liên Kiệt mới là khí vận chi tử. Hắn mệnh cũng quá ngạnh, nếu hắn không phải khí vận chi tử, nhưng hắn vận khí cũng thật tốt quá điểm. Chẳng lẽ…… Hắn là, nghĩ tới một loại khả năng, Tiêu Lăng Hàn không khỏi thở nhẹ một hơi.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt sát khí chợt lóe đã thệ, hắn, cư nhiên có thể được đến Tiêu Lăng Hàn chú ý.

"Đừng nhúc nhích hắn." Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng cảnh cáo.

Thượng Quan Huyền Ý không thể tưởng tượng mở to mắt, Tiêu Lăng Hàn vừa mới nói cái gì? Hắn cư nhiên vì một ngoại nhân cảnh cáo chính mình, còn làm chính mình đừng cử động người nọ. Trong lòng nghẹn khuất khó chịu, Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ủy khuất nhìn Tiêu Lăng Hàn, chờ hắn cho chính mình một lời giải thích.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý này ủy khuất tiểu bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nắm hắn tay, nhéo nhéo hắn lòng bàn tay. Mới cho hắn truyền âm, 【 ta hoài nghi hắn là ngụy khí vận chi tử, hắn tồn tại là vì cấp chân chính khí vận chi tử chắn tai, lầm đạo những cái đó dụng tâm kín đáo người. Ngươi không phát hiện hắn hiện tại tu vi đã tới rồi Kim Đan sơ kỳ sao? Này rõ ràng chính là ở giục sinh, hơn một năm trước, hắn tu vi vẫn là Trúc Cơ trung kỳ. Cũng không phải ai đều có thể giống ta giống nhau vận may, có thể có được một cái thời gian thêm thành tùy thân không gian. 】

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nhắc nhở, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại đi xem Bạch Liên Kiệt tu vi. Quả nhiên, hắn tu vi hiện tại là Kim Đan sơ kỳ, bất quá thực phù phiếm, rõ ràng là dùng cấm kỵ đan dược linh tinh mặt khác phương pháp.

Ngụy khí vận chi tử, chẳng tai sao? Vì cái gì Tiêu Lăng Hàn sẽ biết này đó? Kia hắn có phải hay không biết chính mình chính là khí vận chi tử? Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày suy tư, ngay sau đó lắc đầu, quản hắn, có biết hay không đều không sao cả, dù sao hắn sẽ không thương tổn chính mình.

Đúng lúc này, Phương Vĩ Ngạn bị người từ trên đài ném xuống dưới, vừa vặn dừng ở mấy người bên chân.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người nhưng thật ra nhìn đến Phương Vĩ Ngạn bị ngược cảnh tượng, kia kêu một cái thảm a! Bị người ta đương bao cát giống nhau chơi, từng quyền đánh vào Phương Vĩ Ngạn trên người, hắn căn bản không có đánh trả cơ hội, hai người nhìn đều thế hắn cảm thấy đau.

Nhìn thấy hắn mặt mũi bầm dập bộ dáng, mấy người đem hắn đỡ lên.

"Ngươi không sao chứ?" Ân Thiên Duệ nhìn Phương Vĩ Ngạn gấu trúc mắt, khóe môi treo lên tơ máu, má phải thượng có một cái đại đại vết đỏ tử, tóc cũng tán loạn, không khỏi trừu trừu khóe miệng. Không phải hắn muốn cười, mà là Phương Vĩ Ngạn này hình tượng cùng phía trước cái kia tiên khí phiêu phiêu, sáng quắc giai công tử hình tượng hoàn toàn không đáp biên, mặc cho ai thấy phỏng chừng đều muốn cười đi.

"Ta không có việc gì." Nói, Phương Vĩ Ngạn từ không gian giới tử trung lấy ra một lọ đan dược, đảo ra một cái đang chuẩn bị ăn, lại bị Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ hai người cùng kêu lên ngăn trở.

"Đừng ăn!" Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ hai người đồng thời nói.

Phương Vĩ Ngạn khó hiểu nhìn hai người, hắn đều thương thành như vậy, này hai người cư nhiên không cho hắn ăn đan dược.

"Đem ngươi trong tay đan dược cho ta xem." Tiêu Lăng Hàn lạnh một khuôn mặt, nghiêm túc nói.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cái dạng này, Phương Vĩ Ngạn cũng không dám hỏi nhiều, lập tức đem đan dược đưa cho hắn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận đan dược, cầm đan dược nhìn nhìn, sau đó lại nghe nghe, không khỏi nhíu mày. Ngay sau đó lại đem đan dược đưa cho Ân Thiên Duệ, làm hắn nhìn một cái.

Ân Thiên Duệ xem qua sau, đối Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Thấy bọn họ hai người này thần thần bí bí bộ dáng, Phương Vĩ Ngạn trong lòng dâng lên một vạn điểm lòng hiếu kỳ.

Chỉ là còn không đợi hắn hỏi ra khẩu, Tiêu Lăng Hàn liền nói: "Chúng ta về trước Thiên Minh Phong lại nói."

Thấy vậy, Phương Vĩ Ngạn đành phải an nại hạ trong lòng tò mò, mang theo bốn người về tới hắn cư trú trong viện.

Mấy người ngồi xong sau, Phương Vĩ Ngạn phao hảo linh trà, phân biệt vì mấy người rót một ly, sau đó mới mở miệng hỏi: "Tiêu đạo hữu, hiện tại các ngươi có thể nói cho ta rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đi?"

"Ngươi ở Thương Huyền Tông đắc tội người?" Tiêu Lăng Hàn không đáp hỏi lại.

"Ách, tuy rằng ta ở Thương Huyền nhân duyên không tốt lắm, bất quá ta thật đúng là không đắc tội quá ai. Nhiều nhất chính là mấy ngày hôm trước các ngươi nhìn thấy quá Hàn Thiên Trạch, những người khác ta đều rất ít có liên quan. Bởi vì ta rất ít đi ra ngoài, giống nhau ta đều là ở trong phòng tu luyện." Phương Vĩ Ngạn suy nghĩ một chút, nói.

"Vậy ngươi cùng cái kia Chu sư đệ là chuyện như thế nào? Đương nhiên, nếu là không có phương tiện nói, ngươi cũng có thể không nói." Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, gia hỏa này rất ít đi ra ngoài, kia hắn là như thế nào thích cái kia họ Chu song nhi đâu? Không phải là nhất kiến chung tình đi? Nhưng kia họ Chu cũng không có làm người, có thể gặp mặt liền thích thượng nông nỗi a?

"Kỳ thật, ta cũng không biết vì cái gì, mỗi lần nhìn thấy hắn đều cảm thấy hắn lớn lên đặc biệt đẹp, liền tưởng đem sở hữu thứ tốt đều cho hắn." Phương Vĩ Ngạn có chút ngượng ngùng nói, nghĩ đến Chu Hòa Hi, hắn trên mặt hiện ra một tia ôn nhu.

Thẳng đem một bên Ân Thiên Duệ xem quanh thân khởi nổi da gà, có chút thương hại nhìn hắn.

"Vậy các ngươi là như thế nào quen biết?"

"Có một lần ta đi nhiệm vụ đường tiếp nhiệm vụ, vừa vặn cái kia nhiệm vụ là cái đoàn thể nhiệm vụ, chúng ta đều tiếp cái kia nhiệm vụ. Ở làm nhiệm vụ thời điểm, đại gia khó tránh khỏi sẽ bị thương, thường xuyên qua lại, đại gia liền quen thuộc."

"Hắn hẳn là Đan Phong đệ tử đi?" Ân Thiên Duệ chắc chắn nói.

"Ân đạo hữu chẳng lẽ cũng nhận thức Chu sư đệ?" Phương Vĩ Ngạn có chút kinh ngạc nhìn Ân Thiên Duệ, tuy rằng Chu Hòa Hi là luyện đan sư ở Thương Huyền Tông không phải cái gì bí mật, nhưng trước mắt vài vị, căn bản là không phải Thương Huyền Tông người.

"Đoán, ta tưởng ngươi đan dược đều là hắn cho ngươi đi?" Ân Thiên Duệ trắng Phương Vĩ Ngạn liếc mắt một cái, tức giận nói.

"Chẳng lẽ đây cũng là đoán?"

Ân Thiên Duệ ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Thật đúng là đoán."

Phương Vĩ Ngạn: "……" Hắn như thế nào cảm giác chính mình giống như bị mấy người này cấp xem thường?

Bốn người: "……" Không phải giống như, là xác thật thực khinh bỉ ngươi!

Tiêu Lăng Hàn nhìn Phương Vĩ Ngạn hỏi: "Ngươi có hay không phát hiện chỉ cần ngươi cách mấy ngày không ăn đan dược, trong thân thể liền sẽ rất khó chịu, giống như là lòng đang bị người hung hăng nắm chặt giống nhau?"

"Tiêu đạo hữu, ngươi như thế nào biết? Bất quá, chỉ cần ăn Chu sư đệ cho ta đan dược sau, ta lại không có việc gì." Phương Vĩ Ngạn kinh nghi bất định hỏi, chẳng lẽ chính mình được cái gì quái bệnh?

"Chẳng lẽ ngươi liền không có hoài nghi quá ngươi kia Chu sư đệ? Ngươi có hay không tìm khác đan sư vì ngươi kiểm tra quá thân thể?" Ân Thiên Duệ lần này như là đang xem ngốc tử giống nhau nhìn Phương Vĩ Ngạn, trước kia hắn cảm thấy chính mình thực xuẩn, hiện tại hắn mới biết được, so với chính mình xuẩn người có khối người, này không, trước mắt liền có một vị.

Phương Vĩ Ngạn lại không phải ngốc tử, Ân Thiên Duệ đã nói như vậy rõ ràng, hắn nếu là còn phản ứng không kịp, kia hắn cũng tu luyện không đến Kim Đan kỳ. Hắn đem không gian giới tử sở hữu đan dược đều lấy ra tới, chỉnh tề bày biện ở trên bàn, suốt có hai mươi bình. Hơn nữa này đó đều là Chu Hòa Hi cho hắn, lúc ấy hắn còn hung hăng cảm động một phen, này đó cầm đi bán cũng có thể giá trị không ít linh thạch.

Đột nhiên, Phương Vĩ Ngạn sắc mặt trắng bệch, giữa trán có mồ hôi lạnh toát ra, "Phốc" một tiếng, hộc ra một ngụm máu đen.

Thấy vậy tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn lập tức đối Ân Thiên Duệ nói: "Thiên Duệ, cứu người."

"A?" Ân Thiên Duệ có chút chột dạ, hắn tuy rằng nhìn ra Phương Vĩ Ngạn bệnh trạng, cần phải hắn cứu người, hắn thật đúng là có điểm khó xử, rốt cuộc hắn nhưng cho tới bây giờ không có thượng thủ thực nghiệm quá. Phương Vĩ Ngạn hẳn là có chút hoài nghi Chu Hòa Hi, bằng không cũng sẽ không đột nhiên lọt vào phản phệ.

"A cái gì a? Có sẵn tiểu bạch thử, còn không đi chuẩn bị?" Tiêu Lăng Hàn đối Ân Thiên Duệ tức giận nói.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại đối Mạc Vô Nhai nói: "Mạc sư huynh, phiền toái ngươi nhanh lên đem gia hỏa này nhắc tới trên giường đi, ta sợ hắn một lát liền muốn ngã trên mặt đất."

Thấy Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đều đi vội, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Sư huynh, ta đây làm cái gì?"

“Sự tình đương nhiên là bọn họ làm, chúng ta nhìn liền hảo.” Tiêu Lăng Hàn nói, sấn không ai thấy, nhanh chóng ở Thượng Quan Huyền Ý trên mặt hôn một cái.

Thượng Quan Huyền Ý không khỏi trừu trừu khóe miệng, đã có thể vào lúc này, hai người đều cảm giác được Phương Vĩ Ngạn trong viện trận pháp đang ở bị người mở ra.

Không trong chốc lát, hai người liền nhìn đến một người từ sân bên ngoài đi đến, hắn ăn mặc một thân màu lam pháp y, là cái song nhi, 1m75 thân cao, lớn lên thanh tú, lúc này hắn mày hơi hơi nhăn lại, tựa hồ có tâm sự.

Người tới đúng là Chu Hòa Hi, hắn thấy Phương Vĩ Ngạn trong viện cư nhiên có hai cái người xa lạ, đầu tiên là sửng sốt một chút. Kia hai người dung mạo tương đương xuất chúng, tuấn mỹ vô song, khí chất phi phàm, so với trong tông môn tứ đại thiên tài cũng không chút nào kém cỏi. Phương Vĩ Ngạn giống nhau rất ít cùng trong tông môn mặt khác đồng môn có liên quan, xem kia hai người xuyên y phục, bọn họ hẳn là không phải Thương Huyền Tông người. Phương Vĩ Ngạn khi nào ở bên ngoài giao bằng hữu? Vẫn là như thế ưu tú hai người, vì cái gì hắn không nghe Phương Vĩ Ngạn đề qua?

Trong lòng nghi hoặc, Chu Hòa Hi không khỏi xuất khẩu hỏi: “Hai vị đạo hữu là Phương sư huynh bằng hữu?”

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người chỉ là gật gật đầu, vẫn chưa nhiều lời.

“Không biết Phương sư huynh nhưng ở?”

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đồng thời lắc đầu.

“Vậy các ngươi cũng biết Phương sư huynh đi đâu vậy?”

Hai người tiếp tục lắc đầu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 230

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 230 Huyền Thiên đại lục

【 cổ trùng, tình cổ 】 canh một

Thấy vậy, Chu Hòa Hi nghĩ Phương Vĩ Ngạn có thể là đi tham gia tỷ thí, hẳn là quá một lát liền sẽ trở về. Vì thế hắn đi vào Tiêu Lăng Hàn mấy người vừa mới ngồi quá cái bàn trước, ngồi xuống, chuẩn bị chờ Phương Vĩ Ngạn trở về.

May mắn vừa rồi cảm giác được có người ở mở ra trong viện trận pháp, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chạy nhanh cấp Phương Vĩ Ngạn phòng bố trí một cái phòng ngự trận, thuận tiện đem hắn mới vừa phun huyết cũng cấp rửa sạch, bằng không chuẩn sẽ bị phát hiện manh mối.

Thấy người này cư nhiên không đi rồi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nhắm ngay Thượng Quan Huyền Ý môi liền mổ một ngụm.

“Sư huynh, ngươi làm gì? Còn có người đâu!” Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên làm trò người khác mặt liền hôn chính mình, mặt đều hồng thấu, lửa đốt lửa đốt cảm giác.

“Kia nếu không ngươi lại thân trở về.” Tiêu Lăng Hàn âm thầm cười trộm, ôm chặt Thượng Quan Huyền Ý, làm bộ lại muốn thân đi xuống.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh duỗi tay che lại miệng mình, mở to một đôi mắt đào hoa, trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy nhìn chính mình, rõ ràng là đang câu dẫn chính mình.

Chu Hòa Hi bị Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không coi ai ra gì hành động làm cho xấu hổ không thôi, ngồi hai phút sau, hắn thật sự là ngồi không đi xuống, xám xịt rời đi.

“Như vậy cũng đúng?” Thượng Quan Huyền Ý không cấm xấu hổ, như vậy liền đem cái kia không thỉnh tự đến gia hỏa cấp bức đi rồi.

“Hắn như vậy lượng một cái bóng đèn, thấy chúng ta thân mật hành động, tự nhiên chắc chắn xấu hổ không thôi, hắn không đi, chẳng lẽ còn muốn lưu lại tiếp tục ăn chúng ta cẩu lương sao?” Tiêu Lăng Hàn nói, nhéo một chút Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, thừa dịp hắn vừa rồi nói chuyện, bắt tay lấy ra, đối với hắn môi liền hung hăng hôn đi xuống.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác cả người tê dại, mềm mại vô lực, toàn bộ đại não trống rỗng, phản xạ có điều kiện hồi hôn hắn, hai người đã hôn qua rất nhiều lần, hắn cuối cùng là học xong như thế nào cùng người hôn môi.

Hai người đồng thời cảm giác được bố trí ở Phương Vĩ Ngạn trong phòng trận pháp có người ở đụng vào, không tha buông ra lẫn nhau, mang ra thật dài chỉ bạc, nhìn nhau, hai người không khỏi đều cười.

Mở ra trận pháp, Ân Thiên Duệ cầu cứu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Tiêu đại ca, ngươi nhanh lên tới giúp ta nhìn xem, cái này ta muốn như thế nào lộng a?"

Ân Thiên Duệ bởi vì khẩn cấp, nhưng thật ra không có nhìn ra hai người khác thường, nhưng thật ra Mạc Vô Nhai, mắt sắc nhìn đến hai người môi đều có chút hồng, thực rõ ràng này hai tên gia hỏa vừa rồi đã làm cái gì.

Tiêu Lăng Hàn theo Ân Thiên Duệ đi vào Phương Vĩ Ngạn mép giường, lúc này Phương Vĩ Ngạn ngực trái đã bị Ân Thiên Duệ phá khai rồi một cái miệng nhỏ. Trái tim mặt trên có một cái tiểu sâu chính phình phình bơi qua bơi lại, nhìn đến liền có chút làm người sởn tóc gáy.

"Nơi này còn thiếu một vị chủ dược." Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua Ân Thiên Duệ đặt ở một bên chén thuốc, chén thuốc bên trong là hắn vừa mới phối chế dẫn ra cổ trùng linh dược dịch.

"Cái gì chủ dược?" Ân Thiên Duệ mờ mịt, hắn không nhớ rõ còn cần cái gì chủ dược a!

"Tâm đầu huyết, muốn lấy tâm đầu huyết vì dẫn, mới có thể đem này tình cổ ấn ra tới."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, đứng ở bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ ba người đều cách hắn xa một bước, hơn nữa còn cảnh giác nhìn hắn.

Nhìn kia ba người động tác, Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, hắn có nói qua muốn này ba người cống hiến tâm đầu huyết sao? Còn có, hắn nói cần thiết là người tâm đầu huyết mới có thể sao?

Ý niệm vừa động Tiêu Lăng Hàn trực tiếp từ trong không gian bắt một con linh thảo thỏ ra tới, gỡ xuống nó tâm đầu huyết, tích ở vừa rồi Ân Thiên Duệ phối chế tốt chén thuốc. Thuận tay lại đem linh thảo thỏ đưa cho Mạc Vô Nhai, "Xử lý sạch sẽ, trong chốc lát nướng ăn."

Huyết tích tiến chén thuốc sau, chén thuốc phát ra một trận kỳ quái hương vị, Tiêu Lăng Hàn vội vàng đem Phương Vĩ Ngạn đánh thức, miễn cho chờ một chút gia hỏa này không tin mấy người bọn họ lời nói. Theo sau mọi người liền nhìn đến Phương Vĩ Ngạn ngực sâu chậm rãi mấp máy lên, tiếp theo từ Ân Thiên Duệ khai miệng nhỏ chui ra tới, trực tiếp bò đến trong chén đi.

Phương Vĩ Ngạn cảm thấy chính mình ngực trái có cái gì ở động, đương hắn thấy cư nhiên là một cái sâu, từ chính mình ngực chui tới chui lui khi, chỉ cảm thấy trời đất u ám, hận không thể chính mình vừa rồi không có tỉnh lại. Bởi vì trong thân thể bị Ân Thiên Duệ hạ Phệ Linh Đan, hắn tạm thời không dùng được linh khí, bị Mạc Vô Nhai cột vào trên giường, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Nhìn đến một cái sâu từ chính mình trong thân thể chui ra tới, Phương Vĩ Ngạn chỉ cảm thấy chính mình tín niệm đều sụp đổ, chính mình ở trong thân thể như thế nào sẽ có một cái sâu?

Hắn ngơ ngác nằm ở trên giường, hai mắt vô thần, vẫn từ Ân Thiên Duệ vì hắn thống trị miệng vết thương, hắn giống như là một cái bị người bài bố rối gỗ. Phương Vĩ Ngạn cảm thấy chính mình muốn hoãn một chút, thân thể của mình như thế nào sẽ có sâu? Là ai cho chính mình hạ sâu? Đúng rồi, Chu Hòa Hi!

Hắn liền nói như thế nào luôn cảm thấy ngực trái đau, nguyên lai đều là cái kia sâu ở tác quái.

Kia Chu Hòa Hi cho chính mình đan dược lại là cái quỷ gì? Là dùng để nuôi nấng sâu đan dược đi? Căn bản là không phải cho chính mình ăn, kia chính mình hạt cảm động cái gì?

Không đúng, chính mình hiện tại nhớ tới Chu Hòa Hi, hoàn toàn không có cảm thấy hắn đẹp, hắn chỉ là lớn lên thường thường vô kỳ, tư chất cũng liền giống nhau, không có một chút có thể hấp dẫn chính mình địa phương. Chính mình cũng đã không có tâm động cảm giác, ngược lại nghĩ đến người này khi, trong lòng là nói không nên lời chán ghét, kia trước kia chính mình đến tột cùng thích hắn cái gì?

Phương Vĩ Ngạn mờ mịt, lúc trước hắn như thế nào sẽ đột nhiên liền thích thượng, như vậy một cái không có bất luận cái gì địa phương hấp dẫn chính mình người?

Hắn còn ở tự hỏi nhân sinh thời điểm, một trận mê người mùi hương từ sân bên ngoài phiêu vào trong phòng. Phương Vĩ Ngạn cái mũi kích thích một chút, mùi hương phác mũi, hắn chỉ cảm thấy chính mình bụng đói kêu vang, rõ ràng hắn đã tích cốc, như thế nào sẽ cảm giác được đói? Nhân sinh gì đó, về sau lại tự hỏi, hắn vẫn là đi trước nhìn xem rốt cuộc là thứ gì dẫn hắn ngón trỏ đại động, thèm nhỏ dãi.

Đương Phương Vĩ Ngạn xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn bốn người trước mặt thời điểm, Ân Thiên Duệ trực tiếp vươn một bàn tay, “Hai mươi vạn trung phẩm linh thạch, chắc giá, cảm ơn!”

Phương Vĩ Ngạn vẻ mặt mộng bức, mờ mịt chớp chớp mắt, “Ân đạo hữu đây là ý gì?”

“Cứu ngươi phí dụng a, ngươi cho rằng, ta những cái đó linh thảo đều là ven đường nhặt a?” Ân Thiên Duệ trắng Phương Vĩ Ngạn liếc mắt một cái, hắn đây

chính là cùng Tiêu Lăng Hàn học, ăn cái gì đều không thể có hại. Huống chi mấy người bọn họ nếu là không có gặp được gia hỏa này, phỏng chừng gia hỏa này không mấy năm hảo sống.

Phương Vĩ Ngạn lập tức ngầm hiểu lấy ra 50 vạn trung phẩm linh thạch đưa cho Ân Thiên Duệ, "Nho nhỏ tâm ý, chưa từng kính ý."

Thần thức đảo qua Phương Vĩ Ngạn đưa qua không gian giới tử, Ân Thiên Thịnh vừa lòng thu lên, mỉm cười đối Phương Vĩ Ngạn nói: "Phương đạo hữu, không tồi, ngươi rất biết điều, tiền đồ không thể hạn lượng!"

Phương Vĩ Ngạn khóe mắt trừu trừu, chính mình nếu là không cho hắn linh thạch, gia hỏa này có phải hay không muốn nói chính mình không tiền đồ. Quay đầu nhìn đến đống lửa thượng nướng con thỏ, hắn không tự giác nuốt nuốt nước miếng, nồng đậm thịt hương vị thẳng tắp chui vào hắn chóp mũi. Hắn lấy quá một cái không ghế ngồi xuống sau, đôi mắt thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm nướng giá mặt trên thịt, rất sợ chính mình một cái không nhìn thấy hắn liền bay giống nhau.

Nửa giờ, một con linh thảo thỏ miễn cưỡng đủ năm người ăn, tuy rằng Tu chân giới con thỏ muốn so địa cầu đại tam bốn lần, nhưng không chịu nổi một cái hai cái đều là đại dạ dày vương.

"Tiêu đạo hữu, kế tiếp các ngươi muốn đi đâu? Ta có thể vì các ngươi dẫn đường, Huyền Thiên đại lục không nói ta đều đi qua, nhưng đại bộ phận địa phương ta còn là rất quen thuộc." Phương Vĩ Ngạn nhìn Tiêu Lăng Hàn nịnh nọt nói.

"Không đúng a, Phương đạo hữu, ngươi không phải nói ngươi thường xuyên bế quan tu luyện sao? Rất ít ra ngoài, ngươi nói rất quen thuộc không phải là xem bản đồ xem đến rất quen thuộc đi?" Ân Thiên Duệ thấy gia hỏa này muốn ăn vạ bọn họ, rõ ràng chính là tưởng đi theo Tiêu Lăng Hàn cọ ăn cọ uống, tặc không biết xấu hổ. Vừa rồi vì một miếng thịt, cư nhiên còn muốn cùng chính mình tỷ thí, này không phải rõ ràng khi dễ chính mình tu vi không có hắn cao sao?

Phương Vĩ Ngạn mặt một chút liền đỏ, hắn buồn bực nghĩ đến, này Ân đạo hữu thật là, vừa rồi không phải đoạt hắn một miếng thịt sao? Tốt xấu phía trước chính mình cho hắn không ít linh thạch, gia hỏa này liền không thể không phá đám sao?

Đầu óc vừa chuyển, Phương Vĩ Ngạn nói: "Không có việc gì, dù sao ta cũng đang định ra cửa du lịch, huống chi một mặt mà bế quan tu luyện đối tâm cảnh tăng lên cũng không tốt."

Bốn người: "……"

"Đúng rồi, Phương đạo hữu, hôm nay chuyện ta cứu ngươi, trừ bỏ chúng ta nơi này năm người ngoại, ta không nghĩ làm mặt khác bất luận kẻ nào biết." Ân

Thiên Duệ nghĩ đến không thể cho chính mình chiêu phiền toái, ai biết cái kia chu cái gì song nhi phía sau có hay không sư phó cái gì linh tinh.

Nghe vậy, Phương Vĩ Ngạn lập tức đã phát một cái tâm ma thề.

Thấy vậy, Ân Thiên Duệ lập tức cho hắn một cái tán thưởng ánh mắt, đột nhiên nhìn đến một bên trên bàn chén, ra tiếng hỏi: "Phương đạo hữu, ngươi kia tiểu tình nhân tính toán xử lý như thế nào?"

Phương Vĩ Ngạn theo Ân Thiên Duệ tầm mắt nhìn lại, tức khắc cảm thấy da đầu tê dại, hắn phỏng chừng chính mình về sau thấy sâu hắn là liền sẽ sợ hãi, rốt cuộc lần này sự tình, cho hắn để lại không nhỏ bóng ma tâm lý. Còn có, Ân đạo hữu cư nhiên nói này điều trùng tử là chính mình tiểu tình nhân, tiểu tình nhân! Hắn có phải hay không đối" tiểu tình nhân" có cái gì hiểu lầm?

"Này sâu các ngươi xem xử lý như thế nào tương đối hảo?" Phương Vĩ Ngạn chỉ nghĩ cách này điều sâu rất xa, không bao giờ muốn gặp đến nó, nó giống như là chính mình ác mộng.

"Ngươi như vậy tránh chi e sợ cho không kịp bộ dáng làm cái gì? Tốt xấu các ngươi cũng cùng nhau ở chung mấy năm, như thế nào liền không có thể bồi dưỡng ra một chút cảm tình tới đâu?" Thượng Quan Huyền Ý hài hước nhìn Phương Vĩ Ngạn, trong mắt tràn đầy vui sướng khi người gặp họa, gia hỏa này cư nhiên bị một cái song nhi hạ tình cổ.

Phương Vĩ Ngạn: "……" Hắn tâm lại đã chịu một vạn điểm thương tổn! Quá trát tâm, có hay không?

"Đúng rồi, này điều trùng tử là thứ gì?"

"Cổ trùng."

"Thế gian này thật là có loại đồ vật này nha? Kia này cổ trùng là cái gì chủng loại?" Phương Vĩ Ngạn lập tức hỏi, hắn nhớ rõ chính mình ở Tàng Thư Các từng nhìn thấy có bổn tạp ký thượng liền ghi lại quá loại đồ vật này, nói cổ trùng chủng loại phồn đa, mỗi một loại đều có bất đồng hiệu quả. Lúc ấy hắn còn tưởng rằng là người nọ bịa đặt ra tới hấp dẫn tròng mắt, không nghĩ tới này chẳng những là thật sự, còn bị chính mình xui xẻo gặp gỡ.

"Tình cổ!"

Phương Vĩ Ngạn không cấm bắt đầu hồi tưởng gặp được Chu Hòa Hi từng màn, chính mình ban đầu đối cái này song nhi cũng không có quá sâu ấn tượng, khi đó chính mình đã là Kim Đan kỳ đỉnh tu vi, mà hắn vẫn là Kim Đan trung kỳ. Từ có một lần chính mình sau khi bị thương, ăn hắn cấp chữa thương đan dược, chính mình chậm rãi liền cảm thấy hắn lớn lên thật là đẹp mắt, một phinh cười gian đều khắc ở hắn trong đầu. Tổng cảm thấy hắn diện mạo chỗ nào đều trường tới rồi chính mình trong lòng, càng xem liền càng vui mừng. Nguyên lai này hết thảy bất quá là một con sâu giở trò quỷ, khó trách kia đoạn thời gian

chính mình không có việc gì tổng hội hộc máu, nhưng chỉ cần chính mình tưởng tượng Chu Hòa Hi, cái loại này bệnh trạng liền sẽ lập tức hảo lên.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn bốn người lại ở Thương Huyền Tông đãi bốn ngày, bất quá Phương Vĩ Ngạn là xử lý như thế nào Chu Hòa Hi, bọn họ liền không có quản, rốt cuộc gia hỏa này còn có một cái Hợp Thể kỳ sư tôn đương chỗ dựa.

Này bốn ngày Tiêu Lăng Hàn mấy người cơ hồ đều là ở quảng trường cùng Thiên Minh Phong hai nơi địa phương, rốt cuộc Thương Huyền Tông không phải bọn họ chính mình tông môn, tự nhiên không thể tùy ý loạn dạo. Vạn nhất ai ai ai rớt cái gì quý trọng đồ vật, trách tội đến mấy người bọn họ trên người, kia bọn họ không phải phải bị oan uổng chết.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 231

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 231 Huyền Thiên đại lục

【 rời đi Thương Huyền Tông 】 canh hai

Liền ở Phương Vĩ Ngạn tính toán đi theo Tiêu Lăng Hàn bốn người khắp nơi du lịch khi, Huyền Kiếm Các tu sĩ tới rồi Thương Huyền Tông, vì thế, hắn bị nhà mình sư tôn lệnh cưỡng chế đãi ở tông môn tham gia tỷ thí.

Hắn vốn dĩ nghĩ, hắn đã bại bởi chính mình đối thủ, hẳn là không cần tham gia tỷ thí, kết quả hắn sư tôn nói cho hắn, tên kia là Nguyên Anh kỳ tu sĩ.

Phương Vĩ Ngạn cảm thấy chính mình thật là quá xui xẻo, cư nhiên bị một cái giả Kim Đan hậu kỳ tu sĩ treo đánh mặt mũi bầm dập, làm hại hắn bạch cao hứng một hồi, cho rằng chính mình rốt cuộc không cần lại tỷ thí.

Thương Huyền Tông chân núi, Phương Vĩ Ngạn trong mắt tràn đầy không tha mà nhìn Tiêu Lăng Hàn mấy người.

Kia liếc mắt đưa tình ánh mắt, xem đến mấy người đều không khỏi run run lên trên người nổi da gà.

“Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu, Ân đạo hữu còn có Mạc đạo hữu, sau này còn gặp lại, các ngươi bảo trọng.” Phương Vĩ Ngạn đối với mấy người liền ôm quyền.

“Phương đạo hữu, bảo trọng!”

Chỉ là Tiêu Lăng Hàn mấy người mới vừa đi ra vài bước, liền nghe được một cái quen thuộc thanh âm.

“Phương Vĩ Ngạn, Chu sư đệ rốt cuộc ở đâu? Ta đã ba ngày không có gặp qua hắn, có phải hay không ngươi đem hắn ẩn nấp rồi?”

“Này không phải cái kia kêu Hàn Thiên Trạch người sao? Sư huynh, ngươi nói trên người hắn có thể hay không cũng có cổ trùng?” Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại nhìn thoáng qua, nguyên lai là cùng bọn họ từng có gặp mặt một lần Hàn Thiên Trạch.

“Không có, ngươi xem hắn tư chất chẳng ra gì, tu vi tất cả đều là dùng đan dược đôi đi lên, vậy thuyết minh hắn thực được sủng ái. Nếu là Chu Hòa Hi dám cho hắn hạ cổ, xác định vững chắc sẽ bị phát hiện. Nhưng là Phương Vĩ Ngạn liền không giống nhau, hắn sư phó vừa thấy chính là ở nuôi thả, liền phân phó hắn làm việc đều chỉ là dùng truyền âm ngọc giản.”

Khi nói chuyện, mấy người đã rời đi Thương Huyền Tông chân núi chỗ.

Bốn người đang định về trước Minh Huyền Thành, nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại rời đi, chỉ là bọn hắn mới đã đi chưa rất xa, đã bị một người Nguyên Anh sơ kỳ nam tu ngăn cản đường đi.

Nam tu ăn mặc một thân áo xanh, tuy rằng hắn không có mặc Thương Huyền Tông phục sức, nhưng Tiêu Lăng Hàn lại nhớ rất rõ ràng, gia hỏa này còn không phải là ngày đó vừa đến Thương Huyền Tông chân núi, cùng bọn họ cãi nhau qua tên kia song nhi ca ca.

"Tiền bối, vì sao ngăn lại ta chờ đường đi?" Mạc Vô Nhai tiến lên hai bước hỏi.

Nam tu chỉ là lạnh lùng "Hừ" một tiếng, không để ý tới Mạc Vô Nhai, trực tiếp nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

"Có việc?" Thượng Quan Huyền Ý thấy gia hỏa này nhìn về phía chính mình, có chút vô ngữ, gia hỏa này là tới tìm chính mình?

Nam tu đúng là Hồ Minh Ba đại ca, tên là Hồ Minh Nghiệp, hắn từ trên xuống dưới đánh giá hảo một phen Thượng Quan Huyền Ý, gật gật đầu, tỏ vẻ thực vừa lòng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy, đối diện gia hỏa như là mẹ vợ xem con rể ánh mắt, hắn vượt trước một bước, ngăn trở nam tu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt. Thượng Quan Huyền Ý là hắn Tiêu Lăng Hàn người, ai dám cùng hắn đoạt, hắn chắc chắn kêu người nọ hối hận đi vào trên đời này.

Hồ Minh Nghiệp thấy Tiêu Lăng Hàn chặn chính mình tầm mắt, có chút không vui nhíu mày, tiểu tử này tuy rằng cũng lớn lên có thể, nhưng chính mình đệ đệ nói chính là xuyên màu tím quần áo người nọ.

"Xuyên màu tím quần áo tiểu tử, ta đệ đệ nói hắn coi trọng ngươi, muốn ngươi làm hắn đạo lữ. Ngươi ngại hắn tu vi không cao, hắn nói chờ hắn tu vi đạt tới Kim Đan kỳ mới cùng ngươi thành thân." Hồ Minh Nghiệp nghiêng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn phía sau Thượng Quan Huyền Ý, đối hắn nói.

Tiêu Lăng Hàn chán nản, người này cũng thật hành, ngay trước mặt hắn liền dám đào hắn góc tường, hắn đang muốn ra tay khi, lại bị Thượng Quan Huyền Ý kéo lại, hắn quay đầu lại nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

"Sư huynh, giao cho ta."

Nhìn hắn hai mắt, Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

"Hắn không nói cho ngươi ta là như thế nào mắng hắn? Ta nói hắn tu vi thứ, lớn lên xấu, vừa thấy liền hết muốn ăn, hắn liền cấp bổn thiếu gia xách giày đều không xứng. Như vậy một người, ngươi kêu bổn thiếu gia làm hắn đạo lữ? Ngươi xác định ngươi không phải ở vũ nhục đạo lữ này hai chữ?" Thượng Quan Huyền Ý khinh thường nhìn Hồ Minh Nghiệp, hoàn toàn chính là một bộ xem ngu ngốc bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý nói, đem Hồ Minh Nghiệp khí ngứa răng, hắn run rẩy tay, chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý, "Ngươi, ngươi……,"

"A……" Hồ Minh Nghiệp đột nhiên phát ra hét thảm một tiếng.

"Ngượng ngùng, ta cũng có chút chán ghét người khác dùng tay chỉ ta." Thượng Quan Huyền Ý run run chủy thủ thượng vết máu, hắn phát giác chính mình hiện tại hoàn toàn không có gì nhân từ chi tâm, sở hữu tìm chính mình hoặc Tiêu Lăng Hàn không thoải mái người, đều tưởng diệt trừ cho sảng khoái.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người nghiêng đầu, cổ quái nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, gia hỏa này là bị Tiêu Lăng Hàn cấp lây bệnh đi!

"Hảo, hảo, ngươi thực hảo!" Hồ Minh Nghiệp nghiến răng nghiến lợi nói, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý mấy người trong mắt tràn đầy phẫn nộ, hắn đường đường một cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ, thế nhưng bị một cái Kim Đan kỳ tiểu tử ngươi ám toán. Hôm nay hắn nhất định phải làm này mấy người chôn cốt tại đây, bằng không khó tiêu hắn trong lòng chi hận, đến nỗi đệ đệ coi trọng tiểu tử này, vậy đánh gãy hắn tứ chi, lại vẫn từ đệ đệ đùa bỡn.

Bất quá hắn ý tưởng tuy hảo, nhưng thực mau liền tan biến, bởi vì có một đám người chính triều bọn họ đi tới.

Thấy đối diện nam tử nhìn về phía chính mình đám người phía sau, Tiêu Lăng Hàn mấy người đồng thời quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy có sáu người hướng bọn họ đi, có ba người là Thương Huyền Tông tu sĩ, ăn mặc màu lam pháp y. Mặt khác ba người ăn mặc một thân bạch y, bối thượng cõng một phen kiếm, này thực rõ ràng tiêu chí, vừa thấy liền biết là Huyền Kiếm Các tu sĩ. Sáu người trung có ba người là mấy người đều nhận thức, Khổng Nhạc Trì, Nghiêm Vĩnh Đào cùng còn có một cái là Lưu Viễn Húc, mặt khác nhận liền không quen biết.

Đương mấy người lại quay lại đầu khi, vừa rồi chặn đường cái kia nam tu đã không thấy.

"Di, người nọ thế nhưng chạy!" Ân Thiên Duệ thấy phía trước rỗng tuếch, kinh ngạc nói.

"Hắn hẳn là không nghĩ làm những người khác thấy, cho nên liền lưu."

Tìm tra người đi rồi, Tiêu Lăng Hàn bốn người tiếp tục đi trước Minh Huyền Thành, cũng không có đi lý phía sau đoàn người.

Mặt sau sáu người tự nhiên cũng thấy Tiêu Lăng Hàn mấy người, Lưu Minh Viễn lẩm bẩm một tiếng, "Là bọn họ."

"Nga, Minh Viễn nhận thức bọn họ?"

"Không quen biết, đã từng từng có gặp qua một mặt, là mấy cái thiên phú không tồi tiểu bối."

"Có thể bị ngươi khen thiên phú không tồi, ta nhưng thật ra rất tưởng kiến thức một chút."

"Phạm huynh, tin tưởng chờ ngươi gặp được bọn họ, sẽ ta cùng là giống nhau ý tưởng."

"Kia chúng ta muốn hay không nhanh hơn tốc độ, tiến đến nhìn xem?"

"Mấy cái Kim Đan kỳ tu sĩ mà thôi, còn không đáng chúng ta mấy cái Nguyên Anh kỳ tiền bối tự mình tiến đến tiếp kiến."

"Cung huynh nói chính là."

"……"

Nghiêm Vĩnh Đào thường thường triều Khổng Nhạc Trì bên kia xem một cái, phía trước hắn vẫn luôn không có cơ hội tái kiến Khổng Nhạc Trì. Hắn cho rằng Khổng Nhạc Trì thật là đi rèn luyện, không nghĩ tới lần này Huyền Kiếm Các người tới tông môn giao lưu luận bàn, hắn rồi lại gặp được Khổng Nhạc Trì. Chỉ là trước kia luôn là vây quanh chính mình đảo quanh người, hiện giờ lại đối chính mình tránh như rắn rết, xem đều lười đến xem chính mình liếc mắt một cái. Cái này làm cho hắn trong lòng rất là khó chịu, thế cho nên Lưu Minh Viễn bọn họ nói gì đó, hắn cũng không có tâm tư đi nghe.

"Nhạc Trì, sao lại thế này? Ngươi cùng Nghiêm Vĩnh Đào trước kia không phải nhất muốn hảo sao? Nhưng hiện tại xem các ngươi bộ dáng, rõ ràng là sinh khoảng cách? Có phải hay không kia tiểu tử làm cái gì không địa đạo sự?" Khổng Nhạc Phong tự nhiên chú ý tới Nghiêm Vĩnh Đào khi đó thỉnh thoảng trộm ngắm lại đây ánh mắt, cũng không biết nhà mình đệ đệ là nghĩ như thế nào, lúc trước kêu hắn cùng chính mình cùng đi Huyền Kiếm Các, hắn lại cố tình muốn tới Thương Huyền Tông, xem hắn hiện tại bộ dáng là một chút đều không nghĩ đãi ở Thương Huyền Tông.

"Không có gì, ca, phía trước vài người hình như là đã từng đã cứu ta mệnh người?" Khổng Nhạc Trì nhìn Tiêu Lăng Hàn bốn người, mày nhăn lại, bọn họ trên người hơi thở liền cùng lúc trước ở Vân Vụ Sơn khi cứu chính mình những người đó trên người hơi thở tương đồng. Nếu là chính mình không có đoán sai, bọn họ hẳn là chính là đã cứu chính mình người.

"Đã xảy ra chuyện gì? Ngươi như thế nào lưu lạc đến yêu cầu mấy cái Kim Đan kỳ tu sĩ cứu mạng nông nỗi?" Khổng Nhạc Phong ánh mắt nặng nề nhìn nhà mình đệ đệ, hắn tốt xấu cũng là Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ, trong lúc này rốt cuộc đã xảy ra cái gì?

"Không có gì, ngươi cũng đừng hỏi ca, chuyện quá khứ khiến cho hắn qua đi đi." Nhìn đến nhà mình đại ca âm trầm xuống dưới sắc mặt, Khổng Nhạc Trì trong lòng có chút e ngại, hắn sợ nhất chính mình đại ca xụ mặt bộ dáng.

Nhìn thấy Khổng Nhạc Trì ủy khuất ba ba bộ dáng, Khổng Nhạc Phong cũng không đành lòng lại trách cứ hắn, duỗi tay sờ sờ đầu của hắn. Xem ra chính

mình tìm cái thời gian hỏi một chút Viên Văn Hãn, khoảng thời gian trước rốt cuộc phát sinh quá chuyện gì. “Nếu ngươi nói phía trước mấy người đã cứu ngươi, kia khi nào chúng ta đi hảo hảo cảm tạ một chút nhân gia.”

“Hảo, cảm ơn ca.”

Mà đi ở phía trước Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bởi vì thần thức so mặt sau mấy người đều phải cao, tự nhiên đem mặt sau người đối thoại nghe xong cái rành mạch.

【 sư huynh, Khổng Nhạc Trì như thế nào biết là chúng ta cứu hắn? 】 Thượng Quan Huyền Ý truyền âm hỏi, rõ ràng ngày đó hắn cùng những người khác cùng nhau té xỉu.

【 hẳn là hắn đối hơi thở tương đối mẫn cảm, do đó có thể thông qua hơi thở phân biệt ra ai là ai, có thể có phương diện này thiên phú cũng không trách hắn khí vận không tồi. Ngẫm lại nếu là tìm thiên tài địa bảo, hắn tựa như tầm bảo chuột giống nhau, thông qua hơi thở liền biết nơi nào có thiên tài địa bảo, loại người này chính là một cái sống sờ sờ đại bảo tàng. 】 gia hỏa này thật đúng là hảo mệnh, loại này trời sinh liền có đồ vật, mấy trăm vạn người trung cũng khó được sẽ có một cái.

【 kia vứt bỏ hắn Nghiêm Vĩnh Đào không phải mệt lớn. 】 Thượng Quan Huyền Ý trong lòng yên lặng đồng tình một phen Nghiêm Vĩnh Đào, không tìm đường chết sẽ không phải chết.

【 đúng vậy, tên kia khí vận so với chúng ta ở Vân Vụ Sơn gặp được khi thiếu tam thành, phỏng chừng hắn khí vận còn sẽ tiếp tục xói mòn. 】 Tiêu Lăng Hàn truyền âm nói, hắn trong lòng kỳ thật là có chút vui sướng khi người gặp họa, này Nghiêm Vĩnh Đào chính là một cái cặn bã, hiện tại xem hắn biểu hiện, hắn hẳn là cũng là thích Khổng Nhạc Trì. Chỉ là phía trước hắn ái mà không tự biết, hiện tại sao, phỏng chừng hắn vẫn là sẽ trốn tránh, chỉ mong Khổng Nhạc Trì không cần làm tiện chính mình.

Nghiêm Vĩnh Đào khí vận sở dĩ sẽ rớt, là bởi vì hắn tài tinh cùng bảo hộ tinh đều cách hắn mà đi. Tiêu Lăng Hàn tuy rằng không biết Nghiêm Vĩnh Đào khí vận xói mòn là cùng hắn mệnh tinh có quan hệ, bất quá Tiêu Lăng Hàn lại có thể nhìn ra tới là cùng Khổng Nhạc Trì cùng Viên Văn Hãn có quan hệ. Hắn chỉ cần mở ra linh nhãn, những cái đó nhìn không thấy đồ vật đều sẽ nhất nhất hiện ra ở hắn trong ánh mắt.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn bốn người rốt cuộc tới rồi Minh Huyền Thành, mỗi người giao hai mươi khối trung phẩm linh thạch vào thành phí.

“Tiêu sư đệ, chúng ta là đi lần trước kia gia khách điếm vẫn là làm lại tìm một nhà?” Mạc Vô Nhai thấy phía trước có không ít khách điếm, cho nên mới ra tiếng hỏi.

“Nếu không liền nhà này, các ngươi xem thế nào?” Tiêu Lăng Hàn nhìn đến trước mặt liền có một khách điếm, hỏi mặt khác ba người ý kiến.

Ba người lẫn nhau nhìn nhìn, đều gật gật đầu.

Theo sau Mạc Vô Nhai vào tiệm đi thuê một cái sân, bất quá bốn người cũng có lập tức vào ở, mà là đi một cái tên là Viên Minh Thanh quán cơm. Nó sở dĩ kêu Viên Minh Thanh, là bởi vì Viên Minh Thanh cửa hàng đồ ăn cơ hồ đều là hình tròn, hơn nữa là dùng linh quả phối hợp các loại đồ ăn loại nấu nướng mà thành. Nghe nói Viên Minh Thanh đầu bếp đều là nhiều thế hệ truyền thừa, thả không truyền ra ngoài, mặc kệ ngươi ra nhiều ít linh thạch đều không bán cái loại này.

Tiêu Lăng Hàn bốn người tiến vào Viên Minh Thanh, ngồi xuống chỉ chốc lát sau, một mâm bàn hình tròn đồ ăn bưng lên ngồi, nhìn qua có chút giống bánh trôi, có lớn có bé.

“Làm được đẹp như vậy, đều có điểm luyến tiếc ăn.” Ân Thiên Duệ nhìn mâm trung đồ ăn, không biết nên từ nơi nào xuống tay.

“Ngươi nếu không muốn ăn, liền không cần ăn, này đó đều là của ta.” Thượng Quan Huyền Ý vừa mới ăn ngón cái đại một cái hình tròn đồ ăn tiến vào trong miệng, hương vị có điểm giống linh quả, mang theo linh quả độc hữu thanh hương, nhưng còn có linh rau hương vị hỗn loạn ở bên trong, nhập bụng lúc sau, một cổ tinh thuần linh khí tụ tập đan điền.

“Nhiều như vậy, ngươi ăn đến chơi sao? Đôi mắt đại cái bụng tiểu.” Nói, còn hướng lên trên quan Huyền Ý bụng nhìn lại, trong mắt nồng đậm khinh thường.

“Thiên Duệ, ngươi hướng nơi nào xem?” Tiêu Lăng Hàn ánh mắt lãnh lệ quét Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý là người của hắn, Ân Thiên Duệ cái này tiểu song nhi không đi xem nhà hắn Mạc Vô Nhai, nhìn chằm chằm chính mình người nhìn cái gì.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 232

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 232 Huyền Thiên đại lục

【 Sở Mục Yên tìm tra 】 canh ba

"Khụ khụ khụ" Ân Thiên Duệ mới vừa ăn vào trong miệng một khối đồ ăn, ngạnh sinh sinh bởi vì Tiêu Lăng Hàn những lời này, cấp sặc.

Mạc Vô Nhai một bên cho hắn vỗ bối, một bên nói: "Ngươi ăn từ từ, không ai cùng ngươi đoạt."

Ân Thiên Duệ một hồi lâu mới hoãn quá khí tới, mặt đều bị hắn khụ đỏ, hắn u oán nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái. Hắn trước kia như thế nào không có phát hiện Tiêu Lăng Hàn còn như vậy bao che cho con, nhưng hắn hộ cũng thật chặt đi? Chính mình chỉ là ngắm liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Ý bụng, như thế nào đã bị cảnh cáo? Lần sau hắn không bao giờ hướng lên trên quan Huyền Ý trên người nhìn, tình nguyện nhiều dỗi hắn hai câu, đều phải so liếc hắn một cái tới cường.

Tiêu Lăng Hàn ăn một viên thoạt nhìn như là màu tím bánh trôi đồ ăn, vốn dĩ hắn còn tưởng rằng bên ngoài kia tầng là dùng gạo nếp làm, ăn lúc sau, hắn mới phát hiện bên ngoài kia tầng là một loại linh quả. Linh quả đem trung gian hạch xóa, lại hướng trong gia nhập yêu thú thịt, để vào mâm, cuối cùng nhập nồi, chưng thục. Không chỉ có bảo tồn linh quả thanh hương vị, hơn nữa linh quả bên trong yêu thú thịt rất non hoạt tinh tế. Nhập bụng sau một cổ tinh thuần linh khí hối nhập đan điền, ở chỗ này ăn cơm giống như là ở tu luyện, những cái đó ăn vào đi linh khí so đả tọa hấp thu còn muốn tinh thuần, khó trách nơi này sinh ý như vậy hảo.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn mấy người là muốn cái phòng, như vậy có thể từ từ ăn, không bị người quấy rầy, miễn cho gặp được cực phẩm. Nhưng phòng đều là muốn trước tiên hẹn trước, bọn họ cũng là lâm thời nảy lòng tham, tự nhiên không có khả năng trước tiên dự định. Nhập gia tùy tục, bọn họ đành phải ngồi ở đại sảnh, hơn nữa đại sảnh cơ hồ vẫn luôn là mãn ngồi.

Tiêu Lăng Hàn đem chính mình vừa rồi ăn như vậy đồ ăn, gắp hai cái cấp Thượng Quan Huyền Ý, "Nếm thử, hương vị cũng không tệ lắm."

Thượng Quan Huyền Ý đang ở ra sức ăn, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn kẹp ở chính mình trong chén đồ ăn, ngẩng đầu, đối thượng Tiêu Lăng Hàn ôn nhu ánh mắt, hắn "Hì hì ~~" vui vẻ cười cười.

Ngồi ở đối diện Ân Thiên Duệ mới vừa vừa nhấc đầu đột nhiên không kịp phòng ngừa liền ăn một miệng cẩu lương, hắn đem chính mình chén đẩy đến

Mạc Vô Nhai trước người, chỉ vào vừa rồi Tiêu Lăng Hàn cấp Thượng Quan Huyền Ý kẹp như vậy đồ ăn, ý tứ không cần nói cũng biết.

Mạc Vô Nhai có chút xấu hổ sờ sờ cái mũi, đỉnh Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hài hước ánh mắt, căng da đầu cấp Ân Thiên Duệ gắp đồ ăn.

Thượng Quan Huyền Ý: "Ấu trĩ!"

Ân Thiên Duệ: "Ta cao hứng, ngươi quản sao?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Quản người của ngươi, ở ngươi bên cạnh."

Ân Thiên Duệ: "Vậy ngươi đang nói ai ấu trĩ?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Ai ứng liền nói ai."

Ân Thiên Duệ: "Ngươi……"

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nói: "Các ngươi hai cái lại sảo đi xuống, đồ ăn đã bị ăn xong rồi."

Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hướng trên bàn vừa thấy, hảo gia hỏa, vừa rồi bọn họ hai cái khi nói chuyện, Mạc Vô Nhai cùng Tiêu Lăng Hàn ở một bên dùng sức ăn. Này hai tên gia hỏa nhìn ăn tương văn nhã, ưu nhã, nhưng ăn cái gì tốc độ chút nào không thể so bọn họ chậm, như vậy một lát sau, đã không một cái mâm.

Bốn người ăn được sau, đi vào quầy, "Chưởng quầy tính tiền."

"Bốn vị khách quan, các ngươi đồ ăn đã có người phó quá linh thạch."

Bốn người lẫn nhau nhìn nhìn, đều tỏ vẻ không có trả tiền, Mạc Vô Nhai hỏi: "Không biết giúp chúng ta đài thọ chính là vị nào?"

Chưởng quầy sửng sốt, "Các ngươi không phải bằng hữu sao? Hắn nói giúp các ngươi trả tiền, ta liền tự nhiên liền thu."

Bốn người: "……" Chưởng quầy thật đúng là thấy tiền sáng mắt!

"Kia hành, đa tạ chưởng quầy."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dẫn đầu ra Viên Minh Thanh, mà Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người ở phía sau, nói trùng hợp cũng trùng hợp Ân Thiên Duệ nghênh diện liền đụng phải một người.

"A……"

Ân Thiên Duệ che lại bị đâm hồng cái trán, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện đâm người của hắn. Đối phương cũng là một người song nhi, lớn lên mi thanh mục tú, làn da có chút bạch, thân mình còn có chút gầy yếu, cả người nhìn qua thuần lương vô hại.

Bất quá, này đó đều không phải trọng điểm, trọng điểm là đi theo hắn tên kia nữ tử, vừa rồi hắn cùng tên này song nhi rõ ràng liền cách đến có chút xa, là hắn

phía sau nữ tử đẩy hắn một phen, lúc này mới cùng chính mình đụng phải.

Đãi Ân Thiên Duệ thấy rõ song nhi phía sau nữ tử diện mạo, nàng còn không phải là chính mình vừa đến Minh Huyền Thành ngày đó, chính mình trên mặt đất quán đào bảo khi, gặp gỡ vị kia ngạo khí lại kiêu ngạo Trúc Cơ kỳ nữ tử sao? Kia vừa rồi nàng tuyệt đối là cố ý mà, này đáng chết nữ nhân, thật là ăn một bữa cơm đều có thể gặp phải, may mắn chính mình đã ăn qua, bằng không nhìn thấy nàng thật đúng là hết muốn ăn.

“Thực xin lỗi! Thực xin lỗi!” Cao Tử Hàng biết là chính mình biểu tỷ đẩy chính mình một chút, bằng không cũng sẽ không đụng vào đối diện cái này song nhi, hắn đành phải liên tục xin lỗi.

Chân chính tưởng đâm chính mình người lại không phải hắn, Ân Thiên Duệ tất nhiên là không có lý do gì trách tội hắn, xua xua tay, “Không có việc gì, lần sau đi đường chú ý điểm liền thành.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trước một bước ra Viên Minh Thanh quán cơm, tất nhiên là không có nhìn thấy Ân Thiên Duệ cùng Cao Tử Hàng hai cái chạm vào nhau cảnh tượng. Quay đầu thấy đến Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người không có theo kịp, đành phải đảo trở về, thấy bọn họ hai người trước người đứng vài người.

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc mà nhìn về phía Mạc Vô Nhai, hỏi: “Sao lại thế này?”

“Thiên Duệ không cẩn thận cùng người đụng phải.” Mạc Vô Nhai có chút buồn bực nói, vừa rồi ngay cả hắn đều không có phản ứng lại đây, cư nhiên bị một cái Trúc Cơ kỳ nữ tu cấp tính kế.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đồng thời nhìn về phía bị đụng phải người, thấy hai bên đều không có chuyện gì, vốn định như vậy rời đi, nào biết cái kia song nhi biểu tỷ lại không thuận theo không buông tha.

“Các ngươi không thể liền như vậy đi rồi, ta biểu đệ hắn thân thể không tốt, bị các ngươi như vậy va chạm, không chừng bệnh tình lại tăng thêm.” Sở Mục Yên ngăn lại mấy người đường đi, nhìn thấy lại lại đây hai gã nam tử, tuy rằng hai gã nam tử diện mạo tuấn mỹ, nhưng khẳng định không phải cái gì đại gia tộc con cháu, bằng không chính mình vì cái gì chưa thấy qua, nếu không chỗ dựa, lớn lên lại đẹp cũng vô dụng.

Sở Mục Yên quay đầu lại đối Cao Tử Hàng nói: “Biểu đệ, ngươi không có chuyện đi? Ngươi có phải hay không nơi nào không thoải mái, ngươi xem ngươi mồ hôi lạnh đều ra tới.” Khi nói chuyện, dùng tay hung hăng xoay một chút Cao Tử Hàng cánh tay, trong mắt tất cả đều là cảnh cáo cùng uy hiếp.

Cao Tử Hàng là Cao gia đại phòng con vợ lẽ, không chịu phụ thân đãi thấy, ở Cao gia chính là liền hạ nhân đều dám ở hắn trên đầu dẫm hai chân cái loại này. Hắn gia gia là Thương Huyền Tông thái thượng trưởng lão Cao Thịnh Hoa, hắn cô cô kêu Cao Nhược Nghiên, mà trước mặt vị này biểu tỷ đúng là Cao Nhược

Nghiên nữ nhi, cũng chính là Sở Vũ Ngạn trên danh nghĩa tứ nữ nhi Sở Mục Yên.

Nhưng mà Sở Mục Yên nhất không quen nhìn chính là những cái đó con vợ lẽ người, Sở Mục Thần trước kia ở Sở gia thời điểm cũng là thường xuyên bị nàng nhục mạ. Mà Cao Tử Hàng vừa lúc cũng là một cái con vợ lẽ, hơn nữa hắn còn không chịu Cao gia người đãi thấy, Sở Mục Yên tùy tiện như thế nào khi dễ đều không có người ta nói nàng nửa cái không tự.

Huống chi Sở Mục Yên chẳng những ở Sở gia được sủng ái, ở Cao gia cũng vào Cao Thịnh Hoa mắt, tự nhiên không phải Cao Tử Hàng loại này ai đều có thể khi dễ người có thể so sánh.

Cao Tử Hàng bởi vì ở Cao gia không được sủng ái, tu luyện tài nguyên cơ hồ đều bị người khác đoạt đi rồi. Nhưng Cao gia người cũng không cho phép hắn đến bên ngoài tìm việc làm, nói hắn làm như vậy là ở ném bọn họ Cao gia người mặt, cho nên năm nay 23 tuổi hắn tu vi còn ở Luyện Khí kỳ đảo quanh, liền trong nhà hạ nhân tu vi đều so với hắn cao.

Nếu là hắn tư chất không hảo cũng liền thôi, nhưng cố tình hắn tu luyện tư chất còn có thể, Kim Hỏa song linh căn, đều là thượng phẩm. Hắn này một thân tu vi đều là hắn làm từng bước tu luyện đoạt được, có thể nói hắn vô dụng quá một khối linh thạch.

Cao Tử Hàng trong lòng một mảnh bi thương, hắn có chút áy náy nhìn thoáng qua Ân Thiên Duệ. Nếu là hắn không liêu sai nói, Sở Mục Yên hẳn là ở đối diện song nhi trên tay ăn mệt, nàng đây là muốn lợi dụng chính mình. Bởi vì tu vi không có Sở Mục Yên cao, cho nên nàng vừa rồi đẩy chính mình là lúc, mới không có kịp thời né tránh.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy nữ tu động tác, "Tấm tắc" hai tiếng, chỉ vào Cao Tử Hàng hỏi Sở Mục Yên, "Ngươi xác định, hắn thật là ngươi biểu đệ? Không phải ngươi kẻ thù?"

"Ngươi lời này là có ý tứ gì? Hắn không phải ta biểu đệ, chẳng lẽ còn là ngươi biểu đệ? Các ngươi có phải hay không không nghĩ phụ trách mới cố ý nói như vậy?" Sở Mục Yên hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Ý, có chút ngang ngược nói.

"Xin lỗi ha, ta không có như vậy dinh dưỡng bất lương, gầy trơ cả xương biểu đệ. Kỳ thật ta tưởng nói chính là vừa rồi ngươi lôi kéo hắn cánh tay thời điểm, hung hăng kháp hắn một phen, huyết đều bị ngươi véo ra tới, ngươi không thấy được hắn đau sắc mặt đều trở nên trắng sao? Ngươi thật sự không phải hắn kẻ thù?" Thượng Quan Huyền Ý cười khanh khách nói, trong mắt tràn đầy hài hước, nữ nhân này thấy thế nào có điểm quen mắt đâu? Bất quá chính mình hẳn là không có gặp qua nàng mới đúng.

"Ta vừa rồi rõ ràng không có véo hắn, ta chỉ là xoay một chút hắn mà thôi, không được các ngươi xem." Sở Mục Yên thấy chung quanh xem náo nhiệt

người đối với nàng chỉ chỉ trỏ trỏ, lập tức liền phải chứng minh.

Chỉ là còn không đợi Sở Mục Yên đem Cao Tử Hàng ống tay áo vãn khởi, đã bị nàng biểu ca Cao Tử Hiên cấp ngăn lại.

"Hảo biểu muội, đừng náo loạn, ngươi không phải muốn đi ăn Viên Minh Thanh đồ ăn sao? Còn không mau đi." Cao Tử Hiên vốn là ở một bên xem náo nhiệt, kết quả nhìn đến Sở Mục Yên muốn đi vãn khởi Cao Tử Hàng tay áo, kia như thế nào có thể hành. Cao Tử Hàng trên cổ tay tất cả đều là vết thương, nếu như bị Sở Mục Yên thành công đem tay áo vãn đi lên, người khác sẽ thấy thế nào hắn, thấy thế nào Cao gia.

"Biểu ca?" Sở Mục Yên nhìn thấy nhà mình biểu ca trong mắt cảnh cáo, sợ tới mức rụt rụt cổ, nàng tuy rằng ở Cao gia được sủng ái, nhưng xa không kịp bọn họ họ Cao vài vị con vợ cả thiếu gia.

Gặp người phải đi, Thượng Quan Huyền Ý không làm, dựa vào cái gì bọn họ muốn tìm tra liền tìm tra, nói phải đi liền đi. Hắn lập tức trào phúng nói: "Nha, các ngươi đây là một cái xướng mặt đỏ, một cái diễn mặt trắng, mắt thấy tình hình thực tế muốn bại lộ, lập tức đã muốn đi người. Đây là đem chúng ta đương mềm quả hồng niết đâu? Vẫn là đem chúng ta đương hầu chơi?"

Thượng Quan Huyền Ý bọn họ nơi vị trí vừa lúc ở Viên Minh Thanh ngoài cửa đường phố biên, cũng không có ngăn trở người đi đường lộ.

Viên Minh Thanh lầu hai một cái nhã gian nội, có vài tên nam tử đứng ở bên cửa sổ nhìn về phía phía dưới cãi nhau hai bên người, bọn họ đúng là lúc trước đi theo Tiêu Lăng Hàn mấy người phía sau Khổng Nhạc Trì sáu người.

"Này mấy người thật là có điểm ý tứ." Xuyên bạch y một người nam tử nói.

"Cùng bọn họ đối thượng người tên là Cao Tử Hiên, Cao gia ở Minh Huyền Thành cũng coi như là một đại gia tộc, huống chi Cao Tử Hiên gia gia vẫn là Thương Huyền Tông thái thượng trưởng lão, cái này chỉ sợ bọn họ là phải đắc tội Cao gia người." Lưu Viễn Húc chậm rãi nói, này mấy người cũng quá sẽ trêu chọc phiền toái.

"Đáng tiếc, tốt như vậy tu luyện mầm. Không hiểu đến xem xét thời thế, không thức thời vụ, rõ ràng kia Cao Tử Hiên đều không truy cứu, hắn còn chết bắt lấy không bỏ." Một khác danh bạch y nam tử tiếc hận nói, trong mắt tất cả đều là khinh thường, thiên tài, nếu có thể trưởng thành lên mới là chân chính thiên tài, thường thường nửa đường chết non thiên tài đếm không hết.

"Tu chân giới chưa bao giờ thiếu thiên tài, đi, chúng ta tiếp tục ăn cơm." Trước hết nói chuyện bạch y nam tử nói.

Mà Nghiêm Vĩnh Đào cùng Khổng gia hai huynh đệ trước sau không nói gì.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không biết, hắn đã bị đánh thượng muốn chết non nhãn, nếu là đã biết, hắn tuyệt đối sẽ nói," liền tính các ngươi đã chết, ta cũng sẽ

không chết!"

Cao Tử Hiên nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, híp lại hai mắt, trong mắt hàn quang chợt lóe lướt qua, "Đạo hữu, ngươi còn muốn như thế nào nữa?"

"Đương nhiên là xin lỗi a, sau đó ở bồi thường điểm tiền bồi thường thiệt hại tinh thần linh tinh, ngươi hiểu." Thượng Quan Huyền Ý nói, trả lại cho Cao Tử Hiên một cái ngươi minh bạch ánh mắt.

"Muốn cho chúng ta xin lỗi, dựa vào cái gì? Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ta ông ngoại chính là……," Sở Mục Yên câu nói kế tiếp còn không có nói xong đã bị Cao Tử Hiên quát khẽ một tiếng cấp đánh gãy.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 233

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 233 Huyền Thiên đại lục

【 làm một vụ lớn 】 canh bốn

“Sở Mục Yên!” Cao Tử Hiên lạnh giọng mở miệng, nhìn Sở Mục Yên ánh mắt có chút lãnh, hắn không nghĩ tới này biểu muội mấy năm nay bị nuông chiều thành như vậy, nói chuyện một chút cũng không biết đúng mực, xem ra sau khi trở về, vẫn là làm nàng về trước Sở gia đãi một đoạn thời gian tương đối hảo.

Sở Mục Yên? Tên này như thế nào như vậy quen thuộc? Sở mục, chẳng lẽ là Sở Mục Thần cái kia tiện nghi tỷ tỷ? Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại đối thượng Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, thấy hắn đối chính mình gật gật đầu, Thượng Quan Huyền Ý lập tức minh bạch, chính mình đoán đúng rồi.

Cao Tử Hiên trong mắt là không chút nào che giấu sát khí, hắn tu vi ở Kim Đan hậu kỳ, tuy rằng hắn mặt ngoài so Tiêu Lăng Hàn bọn họ tu vi cao, nhưng rốt cuộc đối phương nhân số nhiều, huống chi nơi này là trên đường cái, hắn tất nhiên là sẽ không ở chỗ này động thủ.

Theo sau hắn lấy ra một cái không gian giới tử, đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, nói: “Vừa rồi xác thật là chúng ta không đúng, ta ở chỗ này thay ta đường đệ hướng vài vị xin lỗi, nơi này là chúng ta một chút tâm ý.”

Thượng Quan Huyền Ý xem xét hắn liếc mắt một cái, cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: “Một, bị đâm người không phải ta; nhị, ngươi vì sao phải thế hắn xin lỗi, hắn làm sai cái gì sao? Rõ ràng vẫn luôn là nàng ở tìm tra; tam, ngươi một chút tâm ý thật đúng là một chút, một vạn khối trung phẩm linh thạch.” Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý chỉ một chút Sở Mục Yên, cuối cùng còn liếc mắt một cái Cao Tử Hiên đưa qua không gian giới tử.

Vây xem trung người tự nhiên là có nhận thức Cao Tử Hiên, nghe thấy hắn chỉ lấy ra một vạn khối trung phẩm linh, đều ở một bên cười nhạo hắn.

Cao Tử Hiên bị chọc tức sắc mặt xanh mét, nghĩ sau khi trở về, nhất định phải tìm hai cái cái trong tộc hộ vệ, giết này mấy người, Cao Tử Hàng nhìn về phía Sở Mục Yên ánh mắt cũng phá lệ mà lạnh băng.

Lúc sau bất đắc dĩ, Cao Tử Hiên lấy ra mười vạn khối trung phẩm linh thạch, mà Sở Mục Yên ở Cao Tử Hiên bức bách hạ, không cam lòng về phía mấy người xin lỗi.

Tiêu Lăng Hàn bốn người trở lại khách điếm sau, cùng nhau ngồi vào sân bàn đá trước.

“Chúng ta muốn hay không sấn hiện tại còn không có quan cửa thành, chạy nhanh trốn chạy?” Ân Thiên Duệ đề nghị nói, trở lại khách điếm sau, mấy người đã hướng tiểu nhị hỏi thăm quá bọn họ hôm nay đắc tội đến tột cùng là thần thánh phương nào. Nếu là ở người khác địa bàn thượng, chính mình vẫn là đi trước thì tốt hơn, bằng không đã bị nhân gia bắt ba ba trong rọ.

“Chạy cái gì lộ a? Dù sao đều đắc tội, không bằng chúng ta đi làm một vụ lớn.” Thượng Quan Huyền Ý nóng lòng muốn thử nói, lần trước trộm Sở gia bảo khố, tuy rằng bọn họ hiện tại trong tay còn có linh thạch, nhưng là về điểm này linh thạch còn chưa đủ Tiêu Lăng Hàn tắc kẽ răng.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý tay, hắn biết chính mình tu luyện yêu cầu đại lượng linh khí sự, Thượng Quan Huyền Ý đã biết, hắn đây là ở vì chính mình nghĩ cách tránh linh thạch. Trong lòng là nói không nên lời cảm động, hiện tại Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ đem hắn đè ở trên giường hảo hảo chà đạp một phen, đáng tiếc, chỉ có thể là ngẫm lại.

“Làm một vụ lớn?” Ân Thiên Duệ lập tức tới hứng thú, đôi mắt cũng lấp lánh tỏa sáng.

Mạc Vô Nhai nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không tiếng động dò hỏi, thật sự muốn đi? Muốn hay không ngăn cản một chút Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, xem bọn họ hai người đôi mắt nhỏ, lượng dọa người.

Tiêu Lăng Hàn đối Mạc Vô Nhai bất đắc dĩ hàng vỉa hè buông tay, tỏ vẻ chính mình thương mà không giúp gì được. Chỉ cần là Thượng Quan Huyền Ý muốn đi làm sự, chính mình đều sẽ bồi hắn, huống chi hắn sở dĩ có ý nghĩ như vậy vẫn là bởi vì chính mình. Nếu là chính mình không bồi hắn, thật đúng là sợ hắn một người đi, rốt cuộc có lần trước kinh nghiệm, cộng thêm có Phệ Linh Thử hỗ trợ, phỏng chừng lại sẽ cho hắn tăng thêm một phần tin tưởng.

“Tiêu đại ca, chúng ta khi nào đi? Đêm nay liền đi sao?” Ân Thiên Duệ đôi tay chống cằm, chờ mong nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, chờ hắn lấy quyết định.

Mạc Vô Nhai phát hiện hắn chỉ thích hợp làm điểm tạp sống, những người này một cái hai cái mà đều không ngừng hắn khuyên, mỗi người đều là có chủ kiến người. Ân Thiên Duệ tu vi không cao, lá gan không nhỏ, hắn thật là có điểm sợ hãi hộ không được gia hỏa này, xem ra tu luyện không thể đình, tu vi cần thiết muốn đề cao. Có áp lực mới có động lực, này áp lực còn không nhỏ, bất quá đây là hạnh phúc áp lực, hắn vui vẻ chịu đựng.

“Đêm nay tạm thời không đi, muốn đi dù sao cũng phải trước điều nghiên địa hình đi? Lại nói đêm nay còn có khác việc cần hoàn thành.”

Tiêu Lăng Hàn còn không có quên rời đi Thương Huyền Tông khi, ven đường gặp được tên kia nam tu. Kia nam tu lá gan không nhỏ, cư nhiên ỷ vào chính mình Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, dám ở bọn họ đoàn người trên người lưu lại thần thức ấn ký, nếu hắn thượng vội vàng tìm chết, chính mình tự nhiên là muốn thành toàn hắn. Huống chi đêm nay hắn là còn mặt khác” bằng hữu” sẽ đến

thăm bọn họ tạm cư tiểu viện tử, đối này hắn thực chờ mong, chờ những người này tới, hắn tự nhiên liền có Cao gia bản đồ.

"Còn có khác việc cần hoàn thành?" Ân Thiên Duệ lập tức liền hiểu sai, tầm mắt qua lại ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người nhìn quét.

Mạc Vô Nhai đỡ trán, duỗi tay nhéo nhéo Ân Thiên Duệ cái mũi, "Thiên Duệ ngươi muốn chạy đi đâu? Ngươi không phát hiện chúng ta trên người đều có Nguyên Anh kỳ tu sĩ thần thức ấn ký sao?"

Bị Mạc Vô Nhai như vậy vừa nhắc nhở, Ân Thiên Duệ lúc này mới phát hiện, ngày thường ai không có việc gì sẽ hướng chính mình trên người nhìn a?

Mấy người ở trong sân không đãi bao lâu, sân bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động.

"Chúng ta tới đánh cuộc một vạn khối trung phẩm linh thạch, các ngươi nói sẽ là ai?" Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một vạn khối trung phẩm linh thạch đặt ở trên bàn.

"Điếm tiểu nhị!" Ân Thiên Duệ cũng móc ra một vạn khối trung phẩm linh thạch.

"Chưởng quầy!" Mạc Vô Nhai cũng lấy ra một vạn khối trung phẩm linh thạch, hắn sở dĩ sẽ đoán chưởng quầy, là bởi vì hắn cảm thấy chưởng quầy là sợ chọc phải Cao gia, đây là gọi bọn hắn lui phòng.

"Khổng Nhạc Trì cùng hắn ca, ta thề, ta tuyệt đối vô dụng thần thức xem xét quá bên ngoài tình cảnh." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn cũng lấy ra một vạn khối trung phẩm linh thạch.

"Hôm nay ở Viên Minh Thanh mời chúng ta ăn cơm người." Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng nói, nói xong hắn liền mở ra trận pháp.

Trận pháp bên ngoài đứng hai gã nam tử, một người ăn mặc màu trắng pháp y phía sau lưng thượng có một phen kiếm, thực rõ ràng đây là một người kiếm tu. Hắn lớn lên ngọc thụ lâm phong, khí vũ hiên ngang, ngũ quan lập thể lại có vẻ cương nghị, một đôi lợi mắt sáng ngời có thần, một thân chính khí cho người ta tăng thêm không ít hảo cảm. Một khác danh nam tử tự nhiên là mọi người đều nhận thức Khổng Nhạc Trì.

Tiêu Lăng Hàn không khách khí thu hai vạn khối trung phẩm linh thạch, dư lại tự nhiên là để lại cho Thượng Quan Huyền Ý, hắn không đoán sai nói, thỉnh bọn họ ăn cơm người hẳn là chính là này hai người.

Mạc Vô Nhai tiến lên hỏi: "Không biết hai vị tiền bối có chuyện gì?"

"Chúng ta có thể đi vào nói sao?" Khổng Nhạc Trì mở miệng hỏi.

"Vị kia tiền bối bên trong thỉnh."

Khổng Nhạc Trì cùng hắn ca ngồi xuống sau, hắn mới mở miệng nói: "Hôm nay không thỉnh tự đến, tới có chút mạo muội, mong rằng bốn vị đạo hữu không lấy làm phiền lòng."

"Nơi đó, nơi đó, tiền bối có thể tới, là ta chờ vinh hạnh." Mạc Vô Nhai đánh ha ha nói.

"Không cần kêu ta tiền bối, chúng ta liền lấy đạo hữu tương xứng là được, tại hạ Khổng Nhạc Trì, đây là ta ca Khổng Nhạc Phong." Khổng Nhạc Trì trong lòng có chút khẩn trương, không biết vì cái gì, hắn tổng cảm thấy từ tiến vào cái này sân sau, trên người hắn luôn là có thể cảm giác được như có như không áp lực.

Khổng Nhạc Phong gật gật đầu, xem như chào hỏi, theo sau Tiêu Lăng Hàn mấy người lại báo tên của mình.

Khổng Nhạc Phong trực tiếp mở miệng nói: "Lần trước đa tạ các ngươi cứu Nhạc Trì, đây là ta một chút tiểu tâm ý." Nói, hắn lấy ra một cái không gian giới tử đặt ở trên bàn đá.

Tiêu Lăng Hàn mấy người liếc nhau, Mạc Vô Nhai nói: "Xin lỗi, chúng ta chưa bao giờ đã cứu người, nếu là thật cứu người, tất nhiên sẽ nhớ rõ."

Khổng Nhạc Phong mí mắt giựt giựt, chưa bao giờ đã cứu người, lời này thật đúng là dám nói. Hắn quay đầu nhìn về phía Khổng Nhạc Trì, rõ ràng đang hỏi, ngươi có phải hay không lầm.

Khổng Nhạc Trì tỏ vẻ cứu chính mình người chính là bọn họ, tuy rằng này mấy người không thừa nhận, nhưng, là bọn họ không sai được.

"Không có việc gì, không phải các ngươi cứu Nhạc Trì cũng không sao, này đó coi như là ta lễ gặp mặt, chúng ta là muốn cùng vài vị giao cái bằng hữu." Khổng Nhạc Phong thấy nhà mình đệ đệ nói như vậy khẳng định, kia cứu người khẳng định bọn họ, tuy rằng không biết vì sao bọn họ không thừa nhận, nhưng là không quan hệ, chính mình hai người biết liền hảo.

"Ngươi nói như vậy là được rồi, lễ gặp mặt chúng ta liền nhận lấy, về sau mọi người đều là bằng hữu, hôm nay giữa trưa còn cho các ngươi tiêu pha không ít, thật đúng là có điểm ngượng ngùng." Thượng Quan Huyền Ý nói ngượng ngùng, trên mặt lại không có một chút ngượng ngùng thần sắc. Thuận tay liền đem trên bàn đá không gian giới tử thu lên, bọn họ hiện tại đang cần linh thạch, muỗi lại tiểu cũng là thịt a! Đưa tới cửa không cần bạch không cần.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý động tác, Khổng gia hai huynh đệ khóe miệng đều không khỏi trừu trừu.

"Đúng rồi, hôm nay vài vị đắc tội Cao gia người, không biết vài vị kế tiếp có tính toán gì không?"

"Nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, yêu cầu làm cái gì tính toán sao?" Ân Thiên Duệ nhìn Khổng gia hai huynh đệ, vô tội hỏi, bọn họ còn muốn đi trộm bảo khố

đâu, cái này tự nhiên không thể cùng những người khác nói ra.

"Ách……, ta xem vài vị nếu là ở Minh Huyền Thành không có gì sự, có thể đến chúng ta Huyền Kiếm Các quản hạt thành trì đi du lịch, vừa lúc tại hạ là Huyền Kiếm Các đệ tử, đến lúc đó còn có thể làm hết lễ nghĩa của chủ nhà." Khổng Nhạc Phong thấy mấy người không muốn cùng bọn họ nói tỉ mỉ, liền ra tiếng mời nói.

"Kia không biết Khổng đạo hữu, ngươi chừng nào thì hồi Huyền Kiếm Các?" Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi, nếu là bọn họ ở Huyền Kiếm Các có cái quen biết người, vậy không thể tốt hơn, rốt cuộc kế tiếp một đoạn thời gian bọn họ là tính toán ở tại Huyền Kiếm Các quản hạt thành trì.

"Ta phải chờ bên này sự tình xong xuôi mới có thể trở về, nhanh thì bảy ngày, chậm thì nửa tháng, đây là ta truyền âm ngọc giản, nếu là các ngươi tới rồi Huyền Kiếm Các thế lực phạm vi, có thể cùng ta đưa tin tức, đến lúc đó ta làm người đi tiếp các ngươi." Nói, Khổng Nhạc Phong lấy ra bốn khối truyền âm ngọc giản, mỗi người phân biệt một khối.

Thấy vậy, Khổng Nhạc Trì cũng chạy nhanh lấy ra chính mình truyền âm ngọc giản đưa cho mấy người, Tiêu Lăng Hàn mấy người tự nhiên cũng đem chính mình cho đối phương.

Khổng Nhạc Trì cùng Khổng Nhạc Phong hai huynh đệ ra Tiêu Lăng Hàn bốn người sân, cũng không có lập tức hồi Thương Huyền Tông, mà là lựa chọn ở mấy người cách vách thuê một cái sân, vạn nhất có bất luận cái gì không đúng, bọn họ còn có thể giúp đỡ một vài.

Cùng Khổng Nhạc Trì bọn họ cùng nhau tới mặt khác bốn người, thấy hai anh em khăng khăng muốn ở Minh Huyền Thành qua đêm, đành phải về trước Thương Huyền Tông.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người thấy tạm thời không dùng được bọn họ, hai người liền tiến Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian trung tu luyện đi. Theo sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền ở trong sân bố trí nổi lên trận pháp.

Đêm, đầy sao điểm điểm, ngọn đèn dầu mê ly, ban ngày náo nhiệt phố lớn ngõ nhỏ, hiện giờ chỉ có ít ỏi mấy người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dán lên ẩn thân phù, căn cứ thần thức ấn ký chỉ dẫn, đi tới một cái trung đẳng thế gia trong phủ, trên biển hiệu viết "Hồ phủ" hai chữ. So với Sở phủ cao lớn to lớn kiến trúc, nơi này phòng ốc liền có vẻ kém không ít, nhưng ở Minh Huyền Thành trung cũng coi như được với là có uy tín danh dự nhân gia, trong phủ có hai gã Hóa Thần kỳ tu sĩ, còn lại người đều là Nguyên Anh kỳ cập dưới tu vi.

Hai người trực tiếp đi vào một cái sân trước, sân bên ngoài bố trí một cái tứ cấp phòng ngự trận, tứ cấp trận pháp căn bản là ngăn không được hai người, hai

người không trong chốc lát tìm được trận pháp bạc nhược chỗ, mở ra một cái thông đạo, hai người lặng yên không một tiếng động mà tiến vào trong viện.

Bọn họ hai người thật đúng là tới không khéo, sân trong nhà chính người đang ở mặc quần áo, hai người đứng ở ngoài cửa chờ nam tử mặc xong rồi quần áo, mới tính toán đi vào, chỉ là không đợi hai người đi vào, nam tử liền trước ra tới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 234

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 234 Huyền Thiên đại lục

【 sư huynh thân một chút 】 canh một

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi theo nam tử lại đi vào một cái càng tinh xảo sân, làm hai người rất là ngoài ý muốn chính là nơi này trụ cư nhiên chính là cái kia cùng Ân Thiên Duệ cãi nhau song nhi.

Chân chính làm hai người ngoài ý muốn chính là cái này song nhi nơi ở, cư nhiên so vừa rồi tên kia nam tử nơi ở còn muốn hảo.

Hắn kia liền cao cấp tu sĩ đều dám tùy tiện đắc tội thói quen, phỏng chừng chính là người nhà của hắn cho hắn quán ra tới tật xấu.

"Đại ca, đã trễ thế này, ngươi còn có chuyện gì sao?" Hồ Minh Ba nhìn thấy chính mình đại ca đã trễ thế này còn tới tìm chính mình, trong lòng tràn đầy nghi hoặc, không khỏi ra tiếng hỏi.

Hồ Minh Nghiệp ở Hồ Minh Ba trong phòng tùy ý tìm cái ghế ngồi xuống, đôi mắt lại bình tĩnh nhìn trên giường nằm người.

"Tiểu Ba, đại ca chuẩn bị đi đem ngươi coi trọng cái kia nam tu cho ngươi trảo trở về, đến nỗi hắn đồng bạn……," Hồ Minh Nghiệp nói, tạm dừng một chút, hắn nửa híp mắt, trong mắt một mảnh sát ý. "Ta tưởng bọn họ không có lưu trữ tất yếu, ta tính toán đem bọn họ đều," nói đến nơi đây, hắn làm cái cắt cổ động tác.

"Nếu không, đại ca ngươi đem một cái khác mặc quần áo trắng nam tử cùng nhau mang về tới." Hồ Minh Ba nghĩ đến người nọ thanh lãnh bề ngoài, lớn lên cùng trích tiên giống nhau, nội tâm liền có chút ngo ngoe rục rịch.

Nghe xong Hồ Minh Ba nói, Hồ Minh Nghiệp ánh mắt nặng nề, nhìn hắn một hồi lâu, mới ra tiếng hỏi: "Ngươi không phải vừa ý cái kia xuyên áo tím phục nam tu sao? Hiện tại như thế nào liền mặc quần áo trắng nam tu ngươi cũng muốn? Tiểu Ba, quá lòng tham nhưng không tốt."

Hồ Minh Ba nửa dựa vào trên giường, áo lót mặc ở trên người hắn lỏng lẻo, có vẻ hắn cực kỳ lười biếng, nghe thấy Hồ Minh Nghiệp như vậy hỏi, hắn có chút ngượng ngùng nói: "Kia, người kia lớn lên cũng quá đẹp."

Hồ Minh Nghiệp đột nhiên đứng dậy cư trú tiến lên, đi vào Hồ Minh Ba trước giường, khom lưng nắm hắn cằm, khiến cho hắn nhìn về phía chính mình. Bởi vì chính mình động tác, Hồ Minh Ba vốn dĩ liền rời rạc áo lót trực tiếp lộ ra một

cái đầu vai, Hồ Minh Nghiệp chỉ cảm thấy kia làn da bạch lung lay hắn mắt, di rối loạn hắn tâm, không chút nghĩ ngợi liền đi hôn môi Hồ Minh Ba cổ.

Mặt sau theo vào tới Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người liếc nhau, hai người đều có chút vô ngữ, đây là tình huống như thế nào? Này hai người vừa rồi không phải còn đang nói muốn đi bắt bọn họ, muốn đi giết bọn hắn sao? Như thế nào ngay sau đó, này hai người liền thân thượng? Này đều không phải trọng điểm, trọng điểm là này hai người là huynh đệ đi? Thân huynh đệ đi?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều cảm thấy hôm nay nhìn thấy một màn này, làm cho bọn họ tam quan tẫn hủy.

"A…… Ô, đại ca, ngươi làm gì?" Hồ Minh Ba xô đẩy Hồ Minh Nghiệp, bọn họ chính là thân huynh đệ, nhưng đại ca hiện tại ở đối hắn làm cái gì?

Hồ Minh Ba không xô đẩy còn hảo, hắn này đẩy xô đẩy lập tức khơi dậy Hồ Minh Nghiệp trong lòng lang tính, hắn trực tiếp đem che lại Hồ Minh Ba chăn xốc đến một bên, thô bạo xé rách Hồ Minh Ba quần áo.

"A……" Hồ Minh Ba sợ tới mức kinh thanh thét chói tai, Hồ Minh Nghiệp ngẩng đầu dứt khoát ngăn chặn hắn môi.

Hồ Minh Ba muốn trốn, lại căn bản trốn không thoát, hắn chỉ có Trúc Cơ kỳ tu vi, đó là Nguyên Anh kỳ Hồ Minh Nghiệp đối thủ.

"Ngô…… Ô…… Ngô" đứt quãng nức nở thanh từ hai người môi răng gian phát ra.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ, chính mình hai người là trước rời đi, chờ trên giường hai người xong việc lại đến, vẫn là……. Quay đầu lại nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý chính mùi ngon nhìn kia hai người, Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, không vui truyền âm hỏi, 【 Huyền Ý, ngươi đang làm gì? 】

【 học tập a! 】 Thượng Quan Huyền Ý không chút suy nghĩ đáp.

Tiêu Lăng Hàn mặt là hoàn toàn đen, gia hỏa này học tập cái gì? Học tập về sau như thế nào thượng chính mình, hắn nghĩ đến đảo rất mỹ, cũng không xem hắn mới là chú định bị áp cái kia.

【 đừng nhìn, nhìn sẽ đau mắt hột. 】

Tiêu Lăng Hàn không hề vô nghĩa, trực tiếp nhất kiếm kết quả hai người.

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy tiếc nuối mà thả ra dị hỏa hủy thi diệt tích, lại đem không gian giới tử linh thạch lấy đi. Hắn chỉ nhìn một cái mở đầu, mặt sau nên làm như thế nào, hắn còn không có học được đâu, người đã bị Tiêu Lăng Hàn cấp giết, quá đáng tiếc.

Hai người đi ở trên đường cái, Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, nhìn thấy hắn biểu tình hoảng hốt, có chút rối rắm bộ dáng, truyền âm hỏi: 【 ngươi thật đáng tiếc? 】

【 a? 】 Thượng Quan Huyền Ý không rõ nguyên do nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp kéo qua người, đem người để ở một gian cửa hàng trên cửa, nhắm ngay hắn môi liền hôn lên đi.

Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ, đây chính là ở trên đường cái a, hắn bắt tay chống ở Tiêu Lăng Hàn trước ngực, lắc đầu, ý bảo ở chỗ này không được.

Tiêu Lăng Hàn liếm liếm môi, hắn vừa mới đụng tới, đã bị Thượng Quan Huyền Ý cấp đẩy ra, hương vị đều còn không có nếm đến.

【 sư huynh, chúng ta trở về, trở về được không? 】 Thượng Quan Huyền Ý mọi nơi nhìn nhìn, ngẫu nhiên còn có một hai cái người đi đường ở trên đường phố đi ngang qua, tuy rằng bọn họ hai người dán ẩn thân phù, nhưng Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy người khác xem thấy bọn họ.

【 về sau không chuẩn lại xem người khác làm loại chuyện này, cũng không chuẩn xem không có mặc quần áo nam nhân, nữ nhân, song nhi, ngươi muốn biết những cái đó, về sau sư huynh đều giáo ngươi, tốt không? 】

【 hảo. 】 Thượng Quan Huyền Ý lập tức đáp, hắn liền tưởng chạy nhanh trở về.

【 vậy ngươi làm sư huynh thân một chút, thân một chút liền trở về. 】

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ chính mình nếu là không cho Tiêu Lăng Hàn thân, hắn khẳng định sẽ bạo lực trấn áp chính mình, vì thế thoải mái hào phóng làm hắn hôn một cái. Trong lòng lại nghĩ, về sau nhất định phải gia tăng tu luyện, tranh thủ tu vi vượt qua hắn, bằng không chính mình khả năng sẽ có hại.

Nhưng mà sau lại, làm Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới chính là, hắn tuy rằng tu vi vượt qua Tiêu Lăng Hàn, nhưng là vũ lực lại không có vượt qua, kết quả giống nhau bi kịch.

Hai người nắm tay trở về ở khách điếm thuê hạ sân, chỉ là hai người còn không có tiến vào sân, liền phát hiện bọn họ bố trí trận pháp đã bị người xúc động qua. Theo sau Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn cũng tiến vào trận pháp trung, lúc này trận pháp trung có hai người, hai người đều là Nguyên Anh trung kỳ tu vi, trong đó một người vẫn là một cái trận pháp sư, hắn giờ phút này đang ở phá trận.

“Lão lục, ngươi được chưa a?”

“Đừng thúc giục, không nhìn thấy ta đang ở tính mắt trận vị trí sao?”

“Không phải ta tưởng thúc giục ngươi, mà là chúng ta tới đây đã có nửa canh giờ, nhưng ngươi đến tột cùng tính ra cái gì tới?”

“Bố trí cái này trận pháp người nhất định là một cái sắp thăng cấp ngũ cấp trận pháp sư tu sĩ, bằng không vì sao ta nghiên cứu lâu như vậy một chút manh mối đều không có.”

“Nửa giờ, ngươi một chút manh mối đều không có? Vậy ngươi rốt cuộc đang làm gì? Ngươi này không phải lãng phí chúng ta thời gian sao? Thiếu chủ tự mình công đạo sự tình, nếu là làm không xong, về sau có ngươi chịu.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thấy Cao gia hai cái tới giết bọn hắn người, cư nhiên còn có tâm tư ở nơi đó cãi nhau. Hai người lẫn nhau xem một cái, ăn ý đồng loạt ra tay, phân biệt phế đi một người đan điền.

“A……, các ngươi là ai?”

“Lão gia hỏa, ngươi có thể hay không hỏi một cái có điểm kỹ thuật hàm lượng vấn đề, các ngươi đều tới giết chúng ta, cư nhiên không biết chúng ta là ai?” Tiêu Lăng Hàn cười nhạo một tiếng.

Hỏi chuyện người, tức giận đến thiếu chút nữa phun ra một ngụm lão huyết, hắn nơi đó liền già rồi? Hắn hiện tại bất quá mới 600 hơn tuổi, bề ngoài thoạt nhìn nhiều nhất như là một cái trung niên đại thúc.

“Đê tiện, các ngươi thế nhưng chơi đánh lén!”

“Các ngươi mới vô sỉ, không chỉ có chơi ám sát, cư nhiên còn ỷ lớn hiếp nhỏ.” Thượng Quan Huyền Ý không phục dỗi trở về.

“Huyền Ý, vì ta hộ pháp.” Tiêu Lăng Hàn không hề cùng trên mặt đất hai người vô nghĩa, trực tiếp đối với trong đó một người sưu hồn.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra. Bị hắn sưu hồn người tên là Diêu Thế Quần, là Cao gia chuyên môn bồi dưỡng hộ vệ, chịu dòng chính quản thúc, tương đương với là chuyên môn vì dòng chính phục vụ, vì bọn họ làm việc. Mà Diêu Thế Quần hai người vừa lúc là đi theo Cao Tử Hiên, Cao Tử Hiên có cái gì chính mình không có phương tiện ra mặt làm sự, đều từ hai người đi làm.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, hỏi: “Sư huynh, như thế nào?”

“Có thể đi đi một chuyến, bất quá này Cao gia tựa hồ còn không bằng Sở gia có tiền, mỗi năm Sở Vũ Ngạn đều còn muốn bắt một bút linh thạch cùng tu luyện tài nguyên hiếu kính Cao Thịnh Hoa. Hơn nữa Cao gia không có Luyện Hư kỳ tu sĩ, Hợp Thể kỳ tu sĩ liền Cao Thịnh Hoa một người, mà người khác hiện tại, ở Thương Huyền Tông. Hóa Thần kỳ có sáu người, còn lại người tu vi đều ở Nguyên Anh kỳ cập dưới.” Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói, Cao gia tựa hồ có điểm nghèo, bọn họ đi đi một chuyến cảm giác không có lời.

Bất quá Cao Tử Hiên cái này phiền toái đến giải quyết rớt mới được, gia hỏa này chính là một cái bụng dạ hẹp hòi người. Hôm nay ban ngày bọn họ như vậy không cho hắn mặt mũi, gia hỏa này hôm nay phái người không có báo danh thù, phỏng chừng ngày mai hậu thiên còn sẽ tiếp tục phái người tới.

“Sư huynh, chúng ta đây khi nào đi?”

“Nghi sớm không nên muộn, hiện tại liền đi.” Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút nói, Cao Tử Hiên cũng không biết mấy người bọn họ thực lực, càng sẽ không

đoán được bọn họ cư nhiên dám chủ động đưa tới cửa đi.

"Các ngươi, các ngươi muốn làm gì?" Trên mặt đất nằm một khác danh nam tử, đột nhiên ra tiếng hỏi, hắn nghe này hai người nói chuyện, như thế nào càng nghe càng không thích hợp.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không lý Cao gia kia hai người, này hai người hiện tại đã thành phế nhân, hiện giờ đã không có bất luận cái gì uy hiếp.

"Này hai cái lão gia hỏa trước đừng giết, lưu trữ bọn họ, chúng ta hai cái mượn bọn họ da, tiến Cao phủ, miễn cho còn muốn đi phá trận." Tiêu Lăng Hàn nói, đã đem hai người không gian giới tử lấy một chút, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý một người một cái.

Tiêu Lăng Hàn đem Cao gia kia hai gã thủ vệ ném vào trong không gian, làm Mạc Vô Nhai nhìn, đừng làm hai người đã chết, chỉ cần có một hơi ở là được. Miễn cho hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn không có tiến Cao phủ, Cao gia bên kia liền biết hai người đã tử vong, kia bọn họ giả trang này hai người có gì ý nghĩa.

Có Diêu Thế Quần ký ức, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý nghênh ngang mà vào Cao phủ, hai người đầu tiên là trở về Diêu Thế Quần nơi ở. Theo sau hai người trực tiếp dán lên ẩn thân phù, hướng tới Cao phủ Tàng Bảo Các mà đi.

Cao phủ không có Sở phủ đại, bất quá kiến trúc vẫn là thực khí phái, linh khí cũng rất là nồng đậm. Cao gia là Tàng Bảo Các ở một tòa năm tầng cao lâu trung, lầu một phóng chính là hoàng cực hạ phẩm võ kỹ; lầu hai phóng chính là hoàng cực trung phẩm võ kỹ; lầu 3 phóng chính là hoàng cực thượng phẩm võ kỹ; lầu 4 phóng chính là Huyền cấp võ kỹ.

Huyền cấp võ kỹ ở Huyền Thiên đại lục xem như tương đối trân quý tu luyện công pháp, Địa cấp võ kỹ cũng chỉ có tông môn mới có, Thiên cấp võ kỹ nếu là có người dám có, tuyệt đối sẽ bị toàn bộ Huyền Thiên đại lục người đuổi giết.

Tàng Bảo Các có một người Hóa Thần kỳ tu sĩ trông coi, chỉ có Cao gia gia chủ cùng Cao Thịnh Hoa mới có tiến vào Tàng Bảo Các lệnh bài.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không cần đi vào, chỉ cần làm Phệ Linh Thử đi ăn trộm là được.

Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử từ khế ước không gian thả ra, gia hỏa này đang ngủ say, khóe miệng biên còn có chảy nước dãi.

【 tham ăn quỷ, tỉnh tỉnh, làm việc. 】 Thượng Quan Huyền Ý cấp Phệ Linh Thử truyền âm.

Nào biết, Phệ Linh Thử ngủ mơ mơ màng màng, phản xạ có điều kiện "Chi chi chi" vài tiếng. Kết quả có thể nghĩ, tĩnh lặng không gian đột nhiên xuất hiện

không giống nhau tiếng vang, chỉ cần không phải kẻ điếc đều có thể nghe thấy, thực mau trông coi Tàng Bảo Các vị kia Hóa Thần kỳ lão giả liền tới đây xem xét.

Hóa Thần kỳ lão giả uy áp vừa ra, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền biết, lão già này cư nhiên có Hóa Thần trung kỳ tu vi.

Phệ Linh Thử cũng biết chính mình gặp rắc rối, cắn chặt răng, hạ quyết tâm, đỉnh uy áp cấp lão giả thi triển một cái nhập mộng thuật, làm hắn thấy một con lão thử từ lầu 5 thang lầu thượng rớt tới rồi lầu 4.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 235

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 235 Huyền Thiên đại lục

【 đạo lữ khiết ước 】 canh hai

Thấy lão giả lập tức đuổi tới lầu 4 đi, hai người một chuột mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, mà Phệ Linh Thử khóe miệng biên lại treo một tia tơ máu. Đây là đối vượt qua nó thực lực người, mạnh mẽ sử dụng bóng đè thuật mà bị phản phệ, thần thức cũng bị thương.

【 ngươi bị thương? Không được liền trở về nghỉ ngơi, trộm bảo khố sự tình chính chúng ta nghĩ cách. 】 Tiêu Lăng Hàn cấp Phệ Linh Thử truyền âm nói.

【 ngươi, ngươi, ngươi cư nhiên có thể cho ta truyền âm, ngươi như thế nào có thể cho ta truyền âm? Ngươi lại không phải chủ nhân của ta. 】 Phệ Linh Thử khiếp sợ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, như là bị sét đánh giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn xem xét Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, cho nó một cái đại bạch mắt, này có cái gì hảo kinh ngạc.

Phệ Linh Thử quay đầu lại nhìn xem chính mình chủ nhân, vẻ mặt hận sắt không thành thép, 【 chủ nhân, ta thân thân chủ nhân, ngươi như thế nào cùng hắn ký kết đạo lữ khế ước? 】

Thượng Quan Huyền Ý nghe được Phệ Linh Thử truyền âm, vẻ mặt mộng bức, hắn như thế nào không biết chính mình khi nào cùng Tiêu Lăng Hàn ký kết qua đạo lữ khiết ước?

Hắn tràn đầy nghi hoặc quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, 【 sư huynh, chúng ta thật sự ký kết đạo lữ khiết ước? 】

【 trở về lại nói, trước làm chính sự. 】

Thượng Quan Huyền Ý buồn bực, đạo lữ khế ước còn không xem như chính sự, kia sự tình gì mới gọi là chính sự? Chẳng lẽ trộm bảo khố mới xem như chính sự? 【 nga. 】

Phệ Linh Thử giận này không tranh nhìn chính mình ngốc chủ nhân, cư nhiên tốt như vậy lừa dối, ai da, nó lúc ấy như thế nào liền ký kết một cái ngu xuẩn như vậy chủ nhân a!

【 tham ăn quỷ, ngươi còn có thể đi vào sao? 】 Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cảm nhận được Phệ Linh Thử linh hồn thượng bị điểm thương, lập tức cũng là lo lắng hỏi.

【 có thể đi vào, nhưng là, ta có một cái nho nhỏ yêu cầu. 】 Phệ Linh Thử đối mặt Tiêu Lăng Hàn truyền âm nói, bởi vì hắn biết chủ nhân nhà mình bị gia hỏa này ăn gắt gao, căn bản không dùng được.

【 nói. 】

【 mặc kệ bên trong có cái gì bảo vật, ta muốn trước tuyển một loại. 】 Phệ Linh Thử cảm thấy chính mình cần thiết trước cùng Tiêu Lăng Hàn giảng hảo điều kiện, lại làm việc. Rốt cuộc gia hỏa này đôi mắt giống như có thể thấu thị giống nhau, chính mình trong cơ thể trong không gian đồ vật bị hắn biết được rõ ràng, lần trước tưởng giấu tiền riêng liền không có thành công.

【 thành giao! 】

Được đến Tiêu Lăng Hàn bảo đảm, Phệ Linh Thử "Vèo" một chút liền thoán vào Tàng Bảo Các trung, hoàn toàn coi trận pháp vì không có gì.

Không một hồi, Hóa Thần kỳ lão giả ở lầu 4 không có nhìn đến bất luận cái gì manh mối, hắn lại về tới lầu 5, tả hữu nhìn nhìn cũng không có phát hiện khác thường, lại kiểm tra rồi một chút Tàng Bảo Các trận pháp. Phát hiện cũng không có người động quá dấu vết, cuối cùng lại về tới hắn ở lầu 5 đả tọa địa phương.

Qua nửa canh giờ, Phệ Linh Thử mới tung ta tung tăng chạy ra, cũng không biết nó bên trong được đến cái gì, dù sao nó bộ dáng nhìn qua thực vui vẻ.

Phun ra ba cái không gian giới tử cấp Thượng Quan Huyền Ý, Phệ Linh Thử liền nói chính mình bị thương, phải về khiết ước không gian dưỡng thương, thấy thế nào như thế nào chột dạ, bất quá Thượng Quan Huyền Ý vẫn là đem nó thu vào khiết ước trong không gian.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người quay trở về Diêu Thế Quần ở Cao gia chỗ ở.

"Sư huynh, ngươi xem." Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử cho hắn ba cái giới tử, đều phóng tới Tiêu Lăng Hàn trên tay.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức tra xét một chút, trung phẩm linh thạch có 3000 vạn, thượng phẩm linh thạch hai trăm vạn, còn có rất nhiều thiên tài địa bảo. Như: Trung phẩm lôi linh tinh 50 khối, hỏa linh tinh hai mươi khối, mộc linh tinh mười khối, thổ linh tinh một trăm khối, này đó chỉ cần là đối ứng thuộc tính linh căn đều có thể hấp thu luyện hóa, so hấp thu linh thạch hiệu quả còn hảo. Còn có: Trường đá xanh nhũ, có thể củng cố tu vi; tịnh linh quả, có thể tinh lọc linh căn, do đó làm linh căn phẩm chất được đến tăng lên; Huyền Sương quả, Băng linh căn tu sĩ nhưng trực tiếp dùng.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại tu vi đã là Nguyên Anh hậu kỳ, ở đi Thương Huyền Tông phía trước hắn tiến không gian đem ngàn năm địa hỏa châu cùng vạn năm băng tùy luyện hóa sau đã đột phá. Lần này thu hoạch cũng không nhỏ, Tiêu Lăng Hàn đem băng thuộc tính cùng hỏa thuộc tính thiên tài địa bảo đều

cho hắn, rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn chính mình không kén ăn, mặt khác bất luận cái gì thuộc tính thiên tài địa bảo đều có thể hấp thu.

Đương nhiên hai người cũng không có quên Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai cái tiểu tuỳ tùng, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người thương lượng một chút, chuẩn bị trở về đem tịnh linh quả cấp Ân Thiên Duệ, Huyền Sương quả cùng sở hữu bốn viên, lấy một viên cấp Mạc Vô Nhai.

Phân phối hảo chiến lợi phẩm, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý dựa theo Diêu Thế Quần ký ức, đi tới Cao Tử Hiên sân ngoại.

Thấy người tới, Cao Tử Hiên trên mặt lộ ra mỉm cười, nhanh chóng mở ra trận pháp, đem hai người đón đi vào.

"Sự tình còn thuận lợi?" Đem hai người mang vào nhà sau, Cao Tử Hiên lập tức hỏi.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ cùng hắn lãng phí thời gian, trực tiếp đem hắn phóng đảo, té xỉu trước kia một khắc, Cao Tử Hiên còn lộ ra không dám tin tưởng biểu tình. Hắn hẳn là như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, thủ hạ của hắn cư nhiên sẽ phản bội hắn.

Thu Cao Tử Hiên trên tay không gian giới tử, Tiêu Lăng Hàn đem hắn ném cho trong không gian hàng năm không dám tùy tiện ăn cái gì hai chỉ lôi văn hổ. Cao Tử Hiên trên người có Hợp Thể kỳ tu sĩ thần thức dấu vết, bọn họ hai người tự nhiên sẽ không tự mình ra tay giết hắn, miễn cho bị Hợp Thể kỳ đại năng đuổi giết.

"Sư huynh, chúng ta hiện tại đi chỗ nào?"

"Đi đem Sở Mục Yên giải quyết, này hết thảy đều là nàng gây ra, như thế nào có thể tiện nghi nàng." Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không buông tha bất luận cái gì một cái địch nhân, Sở Mục Yên mới là đầu sỏ gây tội, bọn họ hảo hảo ăn một bữa cơm, sau đó hồi khách điếm, không chiêu ai không trêu chọc ai, cố tình liền nhảy ra một cái tìm tồn tại cảm nữ nhân.

"Hành, ta cũng cảm thấy nữ nhân này kiều man vô lý, xác thật có điểm chán ghét."

Hai người nói đi là đi, hiện tại bọn họ hai cái còn nhìn chằm chằm người khác mặt, cho nên hai người ở đi Cao phủ nội hành tẩu, cũng không có người tới ngăn lại bọn họ hai người. Ngẫu nhiên đụng tới một hai cái tuần tra người quen, Tiêu Lăng Hàn dựa vào Diêu Thế Quần ký ức, cũng không có lộ ra dấu vết.

Sở Mục Yên ở Cao phủ nơi ở cùng Cao gia dòng chính tiểu thư trụ quy cách không sai biệt lắm, này hết thảy đều bởi vì nàng cái kia" phụ thân," mỗi năm đều cho Cao Thịnh Hoa không ít hiếu kính.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi vào Sở Mục Yên phòng khi, nàng đang ngủ, mắt thấy thiên cũng mau sáng. Tiêu Lăng Hàn không hề chậm

trễ, làm theo đem Sở Mục Yên không gian giới tử rút, sau đó đem nàng ném vào không gian uy kia hai chỉ lôi văn hổ.

Lúc sau hai người dán lên ẩn thân phù rời đi Cao phủ.

Sáng sớm, phương đông xuất hiện hoa mỹ ánh bình minh, nhuộm đẫm một tảng lớn không trung, theo thái dương dâng lên, ánh bình minh nhan sắc càng ngày càng hồng, người xem cảnh đẹp ý vui, tâm tình thoải mái.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bởi vì trở lại sân thời điểm không trung đã xuất hiện bụng cá trắng, hai người cũng liền không có hồi trên giường ngủ, mà là ngồi ở trong viện ngắm phong cảnh.

“Sư huynh, ngươi thật là đẹp mắt!”

“Ta kêu ngươi bồi ta xem ánh bình minh, ngươi lại đang xem ta!”

“Sư huynh so ánh bình minh đẹp, ta tự nhiên là muốn xem sư huynh mới tương đối có lời.”

“Ngươi nha, miệng như vậy ngọt, có phải hay không sấn ta không chú ý thời điểm lau mật?”

“Sư huynh, ngươi muốn nếm thử sao?”

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại bình tĩnh nhìn về phía hắn, ánh bình minh chiếu vào hắn trên mặt, cho hắn toàn bộ mặt đều tô lên mỹ lệ sắc thái, gọi người xem đến không rời được mắt.

Duỗi tay mơn trớn hắn mặt mày, nhìn kia phấn nộn môi bị ánh bình minh ánh càng đỏ, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt ám ám, tay di đến hắn cằm. Tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nói giọng khàn khàn: “Ngươi mới là sư huynh trong mắt đẹp nhất phong cảnh, cái gì ánh bình minh ánh nắng chiều, đều không kịp ở lòng ta một phần vạn, ngươi như vậy cũng không có việc gì câu dẫn sư huynh, sư huynh ta hiện tại liền tưởng đem ngươi làm.”

“Sư huynh, ngươi không phải nói phải chờ ta đầy 18 tuổi mới có thể cùng ta song tu sao?” Thượng Quan Huyền Ý mở to lượng nếu sao trời mắt đào hoa, vô tội nhìn Tiêu Lăng Hàn.

“Nhanh.” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên không đầu không đuôi nói như vậy một câu.

“Cái gì nhanh?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc hỏi.

“Còn có ba tháng.” Tiêu Lăng Hàn ý vị thanh lớn lên nói.

Vừa mới bắt đầu Thượng Quan Huyền Ý còn không hiểu ra sao, Tiêu Lăng Hàn nói còn có ba tháng, cái gì còn có ba tháng? Nghĩ đến chính mình phía trước lời nói, hắn lập tức liền hồi quá vị tới, nói như thế tới còn có ba tháng chính mình là có thể ăn đến Tiêu Đại Ma Vương.

Nghĩ như vậy, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng liền có điểm tiểu kích động, còn có điểm tiểu khẩn trương, đến lúc đó chính mình nên làm như thế nào đâu?

Đáng tiếc tối hôm qua không có học được! Tiêu Lăng Hàn nói đến thời điểm sẽ giáo chính mình, kia hắn sẽ sao? Chính mình muốn hay không hỏi một chút hắn?

Nhưng mà Thượng Quan Huyền Ý hiện tại còn không biết chính là bị ăn người kia, chú định sẽ là hắn.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý kia rối rắm tiểu biểu tình, liền có chút buồn cười, gia hỏa này phỏng chừng đã suy nghĩ, đến lúc đó muốn như thế nào ăn luôn chính mình.

"Huyền Ý, ngươi không phải muốn biết chúng ta khi nào ký kết đạo lữ khế ước sao?" Tiêu Lăng Hàn ra tiếng đánh gãy Thượng Quan Huyền Ý phát tán suy nghĩ, chủ yếu là xem hắn lông mày đều phải thắt.

"Đúng vậy, đạo lữ khiết ước không phải muốn hai bên đồng thời phát hạ tâm ma thề, sau đó tâm đầu huyết tương dung, được đến Thiên Đạo tán thành, linh hồn thượng mới có thể xuất hiện một tia ràng buộc? Chẳng lẽ không phải như vậy sao?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc cực kỳ, bởi vì hắn thật sự không biết, bọn họ ký kết khế ước là khi nào phát sinh sự.

"Giống nhau đạo lữ khiết ước xác thật là cái dạng này, bất quá ta và ngươi ký kết cùng người khác ký kết đạo lữ khiết ước có chút không giống nhau." Tiêu Lăng Hàn mặt không đỏ, khí không suyễn nói, hoàn toàn không có cảm thấy hắn cách làm có bao nhiêu bá đạo. Ở trong lòng hắn tiểu gia hỏa là hắn nuôi lớn, nên là của hắn, ai dám cùng hắn đoạt, hắn cùng ai cấp. Huống chi tiểu gia hỏa cũng thích chính mình, bằng không lúc trước bọn họ khiết ước cũng sẽ không sinh thành.

"Sư huynh!" Thượng Quan Huyền Ý chán nản, nói nửa ngày đều không có nói điểm tử đi lên.

"Còn nhớ rõ ta giúp ngươi dung hợp Hư Vọng Chi Nhãn thời điểm sao?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, "Chúng ta không phải đang nói khiết ước sự sao? Như thế nào lại xả đến Hư Vọng Chi Nhãn lên rồi?"

Tiêu Lăng Hàn từ phía sau ôm chặt Thượng Quan Huyền Ý, hai người đối diện thái dương dâng lên phương hướng, Tiêu Lăng Hàn đem đầu dựa vào Thượng Quan Huyền Ý trên vai, mới từ từ nói: "Ta ở ngươi thức hải trung đẳng ngươi kia ba ngày, cùng ngươi ký kết đạo lữ khế ước, chúng ta là linh hồn lập khế ước, trực tiếp sinh thành đạo lữ khiết ước. Ta lúc ấy hỏi ngươi, ngươi chính là gật đầu đáp ứng rồi, lúc sau khiết ước mới sinh thành, ngươi cũng không thể không nhận trướng."

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, thật sự có việc này? Hắn cái gì một chút đều không nhớ gì cả đâu? Hắn chỉ nhớ rõ chính mình ở dung hợp Hư Vọng Chi Nhãn khi, linh hồn hơi hơi có điểm đau, bất quá so với bị Minh Vương Âm Hỏa nung khô, về điểm này đau chỉ là chút lòng thành. Nhắm mắt lại, Thượng Quan

Huyền Ý cẩn thận cảm ứng một chút, cũng không có cảm giác được có mặt khác khiết ước, chỉ có một chủ tớ khế ước, vẫn là cùng Phệ Linh Thử.

"Sư huynh, ta như thế nào không có không có cảm ứng được có khiết ước đâu?"

Tiêu Lăng Hàn: "……" Bị ta che chắn, ngươi đương nhiên cảm ứng không đến.

"Ngươi thử lại."

Thượng Quan Huyền Ý theo lời lập tức nhắm mắt, lần này quả nhiên liền cảm giác được tân khiết ước, khiết ước một chỗ khác đúng là Tiêu Lăng Hàn.

"Ta lúc trước nghĩ nếu là chúng ta đến Huyền Thiên đại lục đi rời ra, ta liền có thể căn cứ khiết ước chỉ dẫn tìm được ngươi, mặc kệ ngươi ở thiên nhai vẫn là hải giác, ta đều sẽ tìm được ngươi. May mắn chính là, chúng ta cũng không có bị tách ra, cho nên khiết ước cũng vô dụng đến." Tiêu Lăng Hàn mới sẽ không nói cho Thượng Quan Huyền Ý, bọn họ ký kết khiết ước hoàn toàn không cần hắn gật đầu, chỉ cần hắn không bài xích, khiết ước là có thể thành.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến bọn họ không lâu liền phải tiến Hằng Phong bí cảnh, đến lúc đó là có thể thông qua khiết ước tìm được lẫn nhau.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 236

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 236 Huyền Thiên đại lục

【 tổ đội sấm Minh Nguyệt sâm lâm 】 canh ba

Như vậy khá tốt, nguyên lai ở Hoàng Cực đại lục Tiêu Lăng Hàn liền lo lắng cùng chính mình tách ra sao? Kia hắn rốt cuộc là như thế nào thời điểm thích chính mình đâu? Bất quá chính mình giống như đã hỏi qua, lúc ấy cũng không có được đến đáp án.

"Sư huynh, ngươi rốt cuộc là khi nào bắt đầu thích ta?"

"Ngươi đoán, ngươi đoán được ta liền nói cho ngươi." Tiêu Lăng Hàn đối với Thượng Quan Huyền Ý lỗ tai, nhẹ giọng nói, nhìn hắn đáng yêu tiểu xảo vành tai, nhịn không được vươn đầu lưỡi liếm liếm.

"Ngô……" Thượng Quan Huyền Ý trong miệng không chính mình phát ra một tiếng rên rỉ, hô hấp cũng rối loạn, toàn bộ thân mình đều bắt đầu nhũn ra. Tiêu Lăng Hàn thật là quá xấu rồi, rõ ràng biết hắn vành tai mẫn cảm nhất, còn cố ý trêu đùa hắn.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý này động tình tiểu bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn sang sảng cười lên tiếng, bởi vì cơ hồ mỗi lần đều là hắn đem chính mình làm cho chật vật mà trốn đến không gian trung đi phao nước đá. Hai người nhiều lần giao phong sau, Tiêu Lăng Hàn mới thật vất vả phát hiện Thượng Quan Huyền Ý lỗ tai, chính là hắn mẫn cảm mà, có đôi khi chính mình đối với lỗ tai hắn thổi một hơi, lỗ tai hắn đều sẽ hồng.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên giễu cợt chính mình, trong lòng có chút buồn bực, xoay người, ôm đầu của hắn, nhắm ngay hắn môi liền gặm đi lên. Thẳng đến mùi máu tươi lan tràn toàn bộ khoang miệng, Thượng Quan Huyền Ý mới đình chỉ gặm cắn, sửa vì nhẹ nhàng đi hôn hắn bị chính mình cắn thương môi.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình môi tuy rằng bị giảo phá, nhưng đây là chính mình tức phụ nhi cắn, là bọn họ ái chứng kiến, điểm này tiểu miệng vết thương, hắn chỉ cần đem quang thuộc tính linh khí bám vào trên môi, không một lát liền sẽ hảo.

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý ở nhẹ nhàng liếm láp chính mình môi, Tiêu Lăng Hàn trong lòng mỹ mạo phao, hai người ôn tồn trong chốc lát, liền ra sân.

Hai người mới ra sân liền đụng phải Khổng gia hai huynh đệ.

"Khổng đạo hữu sớm!"

"Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu sớm, các ngươi đây là muốn đi ra ngoài?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Chuẩn bị đi mua điểm đồ vật, nhị vị là phải về Thương Huyền Tông sao?"

"Đúng là."

"Ách, Tiêu đạo hữu, ngươi miệng bị thương?" Khổng Nhạc Trì nhìn Tiêu Lăng Hàn môi, theo bản năng liền mở miệng hỏi, chủ yếu là Tiêu Lăng Hàn lớn lên giống như trích tiên, nhưng này trích tiên ngoài miệng có vết thương, tùy tiện tới một người khẳng định đầu tiên nhìn thấy đều là hắn ngoài miệng miệng vết thương.

"Không có việc gì, khiết hẹn một con bướng bỉnh sủng vật." Tiêu Lăng Hàn nói lạc, eo sườn đã bị Thượng Quan Huyền Ý hung hăng nhéo một phen.

Khổng Nhạc Phong nhưng thật ra nhìn nhiều hai người liếc mắt một cái, này người sáng suốt vừa thấy liền biết là chuyện như thế nào, chỉ cần hắn tên ngốc này đệ đệ, cư nhiên còn làm trò nhân gia mặt hỏi ra tới, may mắn nhân gia không cùng hắn so đo.

"Nga, vậy các ngươi muốn hay không cùng chúng ta đi Thương Huyền Tông du ngoạn?" Khổng Nhạc Trì phát ra mời.

"Lần sau có cơ hội lại đi, chúng ta phải đi bên này." Khi nói chuyện bốn người đã tới rồi khách điếm cửa, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người là muốn đi mua đồ vật, tự nhiên là hướng trong thành đi. Mà Khổng gia hai huynh đệ phải về Thương Huyền Tông, bọn họ đến hướng cửa thành phương hướng đi.

"Kia hành, chúng ta liền trước cáo từ, sau này còn gặp lại."

"Sau này còn gặp lại!"

Cùng Khổng gia hai huynh đệ tách ra sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng đi mua một ít tam cấp, tứ cấp lá bùa, còn có một ít Minh Huyền Thành mới đặc có linh thảo hạt giống, cùng với luyện chế trận kỳ, trận bàn yêu cầu tài liệu, sau đó liền trở về chỗ ở.

Vì an toàn khởi kiến, hai người ở trong sân một lần nữa bố trí mấy cái trận pháp, mới yên tâm tiến vào Long Ngọc không gian.

Tiêu Lăng Hàn muốn chuẩn bị mấy người kế tiếp sở yêu cầu dùng đến phù triện, tỷ như: Truyền tống phù, phòng ngự phù, thiên lôi phù, cùng với ẩn thân phù. Này mấy thứ phù triện hắn chưa từng có bán ra quá, đều là họa đến chính mình người dùng, cho nên này mấy thứ phù triện dùng đặc biệt mau.

Hắn ở họa tam cấp ẩn thân phù thời điểm gia nhập Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người huyết, như vậy trừ bỏ bọn họ bản nhân, những người khác liền

tính cầm đi cũng không dùng được. Rốt cuộc ẩn thân phù công năng quá lớn, hiện giờ Tu chân giới, đã không có người biết loại này phù triện tồn tại, nếu là bị người biết, nào còn có hắn thanh nhàn nhật tử? Lại hoặc là bị người có tâm cầm nó đi làm thương thiên hại lí sự, kia hắn chẳng phải là trợ Trụ vi ngược? Nhân quả không phải muốn tính đến hắn trên đầu? Này cũng không phải là Tiêu Lăng Hàn muốn gặp đến, rốt cuộc hắn nhưng không nghĩ mỗ chuyện rõ ràng không phải chính mình làm, hắn lại muốn bối nồi, kia không phải đến oan uổng chết.

Thượng Quan Huyền Ý muốn luyện chế trận kỳ, còn muốn khắc hoạ trận bàn, cộng thêm tu luyện.

Ba ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn một hàng bốn người xuất hiện ở Minh Huyền Thành ngoại, ở cửa thành bọn họ còn thấy hai trương treo giải thưởng bức họa, đúng là treo giải thưởng Diêu Thế Quần cùng một cái khác đi qua bọn họ sân người.

Bọn họ lần này là muốn xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm, bốn người đầu tiên là ngự kiếm phi hành, đi vào Minh Nguyệt sâm lâm bên ngoài.

Mà ở bên ngoài đã có không ít người chính tập kết ở nơi đó, bọn họ đến từ các dong binh đoàn, đều là kết bạn đi sấm Minh Nguyệt sâm lâm tu sĩ. Có người là vì rèn luyện; có người còn lại là làm nhiệm vụ; còn có người cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ giống nhau là tưởng xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm.

Tiêu Lăng Hàn bốn người vừa rơi xuống đất, mới vừa đứng vững, liền có một cái hơi béo thanh niên tiến đến bọn họ trước mặt.

"Vài vị đạo hữu quấy rầy một chút, không biết các ngươi là tới Minh Nguyệt sâm lâm rèn luyện, vẫn là tưởng xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm?"

Bốn người lẫn nhau nhìn nhìn, gia hỏa này là có ý tứ gì?

Mạc Vô Nhai bất động thanh sắc mà nói: "Chúng ta tự nhiên là muốn xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm."

"Kia thật tốt quá, tại hạ Mã Bằng Tài, chúng ta dong binh đoàn cũng là muốn xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm, không biết vài vị có hay không hứng thú cùng chúng ta kết bạn đồng hành?" Mã Bằng Tài nói, chỉ hướng bên kia đứng mấy người.

Mạc Vô Nhai bốn người theo hắn sở chỉ phương hướng nhìn lại, nơi đó hiện tại thật tốt có ba người, tu vi tối cao một người là Nguyên Anh sơ kỳ, mặt khác một người là Kim Đan kỳ đỉnh, còn có một người là Kim Đan hậu kỳ, mà trước mặt Mã Bằng Tài còn lại là Kim Đan trung kỳ.

"Tuy rằng chúng ta dong binh đoàn thực lực so các ngươi muốn cao một chút, nhưng là các ngươi yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không cho các ngươi làm

pháo hôi, cùng với dò đường thạch, gặp được yêu thú đại gia cùng nhau giải quyết." Rất sợ mấy người cự tuyệt, Mã Bằng Tài chân thành nói.

Mạc Vô Nhai quay đầu lại nhìn mấy người liếc mắt một cái, thấy mọi người đều gật đầu, hắn mới đối Mã Bằng Tài nói: "Kia hành, chúng ta đồng ý."

Mã Bằng Tài vui mừng quá đỗi, rốt cuộc có người đồng ý cùng bọn họ tổ đội, quá không dễ dàng. Ba ngày trước bọn họ liền đến nơi này, chỉ là những người khác đều ngại bọn họ vài người tu vi thấp, không có người nguyện ý cùng bọn họ cùng nhau tổ đội.

Tiêu Lăng Hàn bốn người theo sau liền cùng Mã Bằng Tài cùng đi hắn đồng đội bên kia, hai bên lẫn nhau làm cái đơn giản tự giới thiệu.

Bọn họ chính là Thần Phong dong binh đoàn người, đội trưởng: Tô Vĩnh Phong, hắn chính là cái kia Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, là một cái ít nói người; mặt khác hai người phân biệt kêu Tạ Hoằng, Tần Chấn Điền. Nhìn qua đều rất thành thật bổn phận, ít nhất từ mặt ngoài nhìn lại không giống như là âm hiểm xảo trá hạng người.

Gặp người đã đến đông đủ, nhưng đối phương còn không có nói muốn khởi hành nói, Mạc Vô Nhai tiến lên hỏi: "Mã đạo hữu, các ngươi còn phải đợi người nào sao?"

Cái này đến phiên Mã Bằng Tài kinh ngạc, hắn kỳ quái nhìn Mạc Vô Nhai liếc mắt một cái, "Các ngươi không biết?"

"Lời nói thật cùng Mã đạo hữu nói, chúng ta mấy cái là lần đầu ra cửa rèn luyện, rất nhiều chuyện cũng không từng nghe nói qua, còn thỉnh Mã đạo hữu không tiếc chỉ giáo." Mạc Vô Nhai hướng Mã Bằng Tài liền ôm quyền, chân thành tha thiết nói.

Tiêu Lăng Hàn mấy người tuy rằng hỏi thăm hảo đi Huyền Kiếm Các muốn xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm, nhưng một ít mọi người đều biết đến thường thức, ngược lại bọn họ là nhất không rõ ràng lắm. Rốt cuộc mọi người đều biết, ai còn sẽ chuyên môn cho bọn hắn nói, bọn họ nếu là biết mới thật là kỳ quái.

Mã Bằng Tài trong lòng hiểu rõ, nguyên lai là lần đầu tiên ra cửa, khó trách cái gì cũng không biết.

"Minh Nguyệt sâm lâm có một chỗ cần thiết muốn mười người trở lên mới có thể thông qua, thiếu mười người căn bản không qua được. Các ngươi có bốn người, chúng ta cũng chỉ có bốn người, cho nên…… Nhân số không đủ!" Mã Bằng Tài buông tay, bằng không bọn họ vì cái gì muốn ở chỗ này chờ đợi, nếu là bốn người có thể qua đi, bọn họ nào đã sớm rời đi.

Mạc Vô Nhai gật gật đầu, tỏ vẻ minh bạch, "Chúng ta đây hiện tại chỉ cần lại gia nhập hai người là được sao?" Khi nói chuyện, hắn nhìn về phía vừa đến hai người.

Mã Bằng Tài theo Mạc Vô Nhai tầm mắt nhìn lại, liền thấy một nam một nữ lăng không mà đứng, hắn âm thầm nuốt nước miếng một cái. Này hai người tu vi hắn nhìn không thấu, Mạc Vô Nhai gia hỏa này thật đúng là dám tưởng a, cư nhiên muốn hai vị tiền bối cùng nhau đồng hành, làm cho bọn họ làm chính mình đoàn người tay đấm.

"Mạc đạo hữu ngươi cũng đừng suy nghĩ, bọn họ đều là tiền bối, nơi nào là chúng ta……" Câu nói kế tiếp, Mã Bằng Tài nói không được nữa, bởi vì hắn thấy kia hai người chính mỉm cười hướng mấy người bọn họ đi tới.

"Hai vị tiểu hữu, các ngươi là muốn xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm sao?" Nữ tu mở miệng hỏi.

"Gặp qua hai vị tiền bối, chúng ta thật là muốn xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm." Mạc Vô Nhai cung kính đáp, hắn có thể vô lễ kính sao? Đây chính là hắn nhạc phụ nhạc mẫu, tuy rằng hai người hiện tại dịch dung, nhưng hắn vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra tới.

"Mặt sau kia sáu người cũng là cùng nhau sao?"

Mạc Vô Nhai gật gật đầu, "Chúng ta là cùng nhau."

"Kia hành, đi thôi."

Một bên Mã Bằng Tài cằm đều phải kinh rớt, cứ như vậy thu phục, càng làm cho ta cảm thấy không thể tưởng tượng chính là hai vị tiền bối chỉ tính toán mang lên bọn họ tám người. Đó chính là nói ở đạt tới hẻm núi Thông Thiên trước bọn họ an toàn đều không cần lo lắng, ít nhất hai vị tiền bối sẽ bảo đảm bọn họ an toàn.

Một hàng mười người cứ như vậy tiến vào Minh Nguyệt sâm lâm, mười người ở trải qua bên ngoài khi, cũng có gặp được cái gì nguy hiểm, có chút cấp thấp yêu thú nhìn thấy bọn họ đều chủ động chạy.

Bốn ngày sau, mười người liền tiến vào nội vây, hướng tới Minh Nguyệt sâm lâm trung tâm khu vực đi tới.

Chung quanh cây cối càng ngày càng cao lớn, tựa hồ đem không trung đều phải bao trùm, ngẩng đầu chỉ có thể thấy vô số nhánh cây cùng lá cây, chúng nó che kín toàn bộ trên không. Kia tựa hồ chính là một cái lưới lớn, muốn đem phía dưới mọi người đều bao phủ ở bên trong.

Đột nhiên, trên đại thụ mặt treo dây đằng như là sống giống nhau, từng điều nhanh chóng duỗi trường, hướng tới đoàn người đánh úp lại.

Làm người kinh ngạc chính là Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ ba người bên người cũng không có dây đằng, này đó dây đằng tựa hồ nhìn không thấy ba người, trực tiếp vòng qua ba người, triều những người khác công kích qua đi.

Đột nhiên bị tập kích, một đám người ứng phó đến có chút luống cuống tay chân, Nguyên Anh kỳ kia ba người còn hảo, ứng phó còn tính thành thạo. Tạ Hoằng cùng Tần Chấn Điền hai người ứng phó lên thập phần cố hết sức, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chạy nhanh tiến lên đi hỗ trợ.

Hai người đều sử dụng chính là kiếm, Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm chặt đứt bám trụ Tạ Hoằng chân dây đằng. Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đã đến, tựa hồ sở hữu dây đằng đều cố ý vô tình tránh đi hắn. Phảng phất Tiêu Lăng Hàn trên người có cái gì làm chúng nó sợ hãi đồ vật, không dám tới gần hắn.

Bên kia Thượng Quan Huyền Ý cũng là nhất kiếm phách chặt đứt cuốn lấy Tần Chấn Điền dây đằng, Tần Chấn Điền một cái không xong trực tiếp từ trên cao trung rơi xuống, thiếu chút nữa quăng ngã một cái chó ăn cứt, may mắn Ân phụ giúp hắn một phen.

"Cẩn thận!"

Mã Bằng Tài còn ở nhìn đông nhìn tây khi, hắn dưới chân, có một cây cây mây chính lặng yên không một tiếng động về phía hắn tới gần, hắn lại không hề sở giác. Nghe thấy có người kêu chính mình cẩn thận, hắn theo bản năng nhấc chân một dậm chân mặt, trực tiếp tới cái mặt đất ao hãm. Mặt đất là ao hãm, nhưng đối cây mây lại không có bất luận cái gì ảnh hưởng, nó ngược lại nhanh hơn tốc độ. Mắt thấy Mã Bằng Tài chân liền phải bị quấn lên, một đạo hỏa tiên đánh úp lại, cây mây lập tức sợ hãi rụt trở về.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 237

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 237 Huyền Thiên đại lục

【 biến dị Thiên Ti Đằng 】 canh một

Hỏa tiên chủ nhân đúng là Ân Thiên Duệ, hắn hiện tại là Kim Đan hậu kỳ tu vi, so Mã Bằng Tài cao hơn một cái tiểu cảnh giới.

"Đa tạ Ân đạo hữu ra tay cứu giúp." Mã Bằng Tài xoa xoa thái dương mồ hôi lạnh, vừa rồi thật là hù chết hắn.

"Nếu không phải hẻm núi Thông Thiên cần thiết muốn mười người mới có thể thông qua, ta mới sẽ không tới cứu ngươi. Nếu là mang lên thi thể cũng đúng nói……." Nói nơi này Ân Thiên Duệ không có nói thêm gì nữa, ý vị thâm trường nhìn Mã Bằng Tài liếc mắt một cái.

Mã Bằng Tài: "……" Chính mình vừa rồi còn ở trong lòng hung hăng cảm động một phen, nguyên lai đều là ảo giác.

Mã Bằng Tài xấu hổ cười cười, "Mặc kệ nói như thế nào, vẫn là đến cảm ơn Ân đạo hữu, nếu không phải ngươi, ta hiện tại khả năng thật sự chính là một khối thi thể." Hắn trong lòng lại suy nghĩ, không nghĩ tới cái này nhìn qua lịch sự văn nhã song nhi cư nhiên như vậy hung tàn, bị hắn xem một cái, ngực còn có điểm lạnh căm căm cảm giác.

Khi nói chuyện, lại có cây mây hướng về hai người đánh úp lại, hai người không nói chuyện nữa, chạy nhanh ra tay ứng đối. Ân Thiên Duệ kỳ thật rất buồn bực, hắn người mang dị hỏa, vừa lúc là này cây mây khắc tinh, gia hỏa này không dám công kích hắn, hắn chính tránh ở một bên lười biếng, ngay sau đó, hắn đã bị Tiêu Lăng Hàn phái tới trợ giúp gia hỏa này.

Mạc Vô Nhai tuy rằng chỉ có Kim Đan trung kỳ tu vi, nhưng hắn chiến lực so với Tạ Hoằng cái này Kim Đan kỳ đỉnh người cũng không chút nào kém cỏi, ít nhất hắn không cần Tiêu Lăng Hàn nhiên hỗ trợ, là có thể ứng đối tự nhiên. "Đóng băng" ngay sau đó, Mạc Vô Nhai chung quanh cây mây đều bị đóng băng trụ, "Giải phong" sở hữu dây đằng lại cắt thành một tiết một tiết.

Ân phụ, Ân mẫu hai người lưng tựa lưng huyền phù ở giữa không trung, Ân phụ sử dụng chính là một phen đại đao, mà Ân mẫu còn lại là Mộc linh căn, nàng công kích thủ đoạn xa xa so ra kém Ân phụ, nhưng là có Ân phụ bảo hộ, bọn họ tạm thời an toàn.

Tô Vĩnh Phong là Hỏa linh căn, hắn hỏa tuy rằng thiêu bất tử cây mây, nhưng miễn cưỡng có thể làm được tự bảo vệ mình, bất quá trên người hắn cũng bị

không ít trầy da.

【 sư huynh, như vậy đi xuống không phải biện pháp, cần thiết tìm được ngọn nguồn mới được. 】 Thượng Quan Huyền Ý một bên ứng phó trước mặt dây đằng, một bên cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm.

【 ngươi mang theo bọn họ rời đi, ta đi diệt này dây đằng. 】 Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm chặt đứt bên chân dây đằng, quay đầu lại lại thấy Tạ Hoằng bị bó thành bánh chưng, hắn tức khắc cảm thấy đau đầu, thật là một đám kéo chân sau gia hỏa.

【 không được, chúng ta cùng nhau! 】 Thượng Quan Huyền Ý lập tức phản đối, nói tốt không xa rời nhau, một có nguy hiểm liền nghĩ đem chính mình bỏ xuống, thật là tức chết hắn.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý ngữ khí không tốt lắm, biết chính mình cái này ý thức hành động lại chọc hắn sinh khí. Trước kia làm nhiệm vụ đều thành thói quen, thủ hạ người chỉ cần vừa nghe hắn phát hào tư lệnh, một đám đều quy quy củ củ đi hoàn thành. Thượng Quan Huyền Ý không phải chính mình thủ hạ, là muốn cùng chính mình sóng vai người, là cùng chính mình cộng độ cả đời người, này phá thói quen về sau đến sửa lại.

【 hảo, chúng ta cùng nhau. 】

"Hai vị tiền bối, phiền toái các ngươi mang theo những người khác trước rời đi, ta cùng Huyền Ý lưu lại cản phía sau." Tiêu Lăng Hàn đối với cách đó không xa Ân phụ Ân mẫu nói, thuận tay đem thành bánh chưng Tạ Hoằng từ một cây trên đại thụ giải cứu xuống dưới.

Ân phụ nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc mắt một cái, thấy hai người cũng không có dùng ra toàn lực, biết người nhiều, này hai người không hảo thi triển.

Gật gật đầu, hắn đáp: "Hảo, hai vị tiểu hữu tiểu tâm chút, chú ý an toàn, chúng ta ở phía trước chờ các ngươi."

Chỉ chốc lát sau, tại chỗ liền dư lại Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý,

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp thả ra dị hỏa, sợ tới mức dây đằng lập tức liền lưu đến không ảnh.

"Như vậy sợ chết? Làm gì còn muốn công kích chúng ta?" Thượng Quan Huyền Ý bất mãn nói thầm một tiếng.

"Ngươi đây là ở giận chó đánh mèo? Hảo, đừng nóng giận, về sau mặc kệ làm cái gì, đi chỗ nào, ta nhất định sẽ kêu lên ngươi, không bao giờ nói làm ngươi trước rời đi nói." Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tay, duỗi tay nhéo nhéo hắn mặt, ý đồ làm hắn cười một cái.

"Hừ, ngươi về sau nếu là lại nói làm ta đi trước, ta đây liền đi một cái làm ngươi vĩnh viễn cũng tìm không thấy ta địa phương." Chụp bay Tiêu Lăng Hàn ở chính mình trên mặt tác loạn tay, Thượng Quan Huyền Ý hầm hừ nói.

Tiêu Lăng Hàn ôm chặt Thượng Quan Huyền Ý, "Ngươi là của ta, ngươi chỗ nào cũng không cho đi, có ngươi địa phương liền nhất định đến có ta, có ta địa phương, cũng nhất định sẽ có ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng hơi hơi giơ lên, khóe mắt đuôi lông mày đều mang theo ý cười, lại hung ba ba nói: "Thật bá đạo, ngươi rốt cuộc còn muốn hay không đi diệt kia dây đằng?"

"Đi, đương nhiên muốn đi." Tiêu Lăng Hàn phủng Thượng Quan Huyền Ý mặt, nhẹ mổ một ngụm, mới cảm thấy mỹ mãn nắm hắn về phía trước đi.

Hai người phía trước liền dùng thần thức tỏa định dây đằng vị trí, cho nên lúc này hai người thẳng đến dây đằng sở tại.

Đãi hai người đi vào dây đằng sở tại, thấy rõ dây đằng bản thân bộ dáng, mới phát giác này căn dây đằng cư nhiên mọc ra linh trí, còn đặc biệt giảo hoạt. Nó cư nhiên ngụy trang thành bình thường Thiên Ti Đằng, ở một đám Thiên Ti Đằng trung theo gió khởi vũ.

Nhìn đối chiếu ở trên vách núi đá Thiên Ti Đằng, Thượng Quan Huyền Ý thưởng thức trong tay dị hỏa, "Sư huynh, ngươi xem này phiến Thiên Ti Đằng lớn lên quá xấu, ta không thích."

"Không thích liền thiêu, dù sao sau đó không lâu, lại hội trưởng ra tân tới." Tiêu Lăng Hàn không lắm để ý nói, hai người dư quang lại chú ý kia cây biến dị Thiên Ti Đằng phản ứng.

Kia cây Thiên Ti Đằng đang nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói sau, rõ ràng run rẩy một chút, dây đằng cũng ở chậm rãi trở về súc.

"Sư huynh nói chính là!" Thượng Quan Huyền Ý làm bộ muốn thả ra dị hỏa.

Biến dị Thiên Ti Đằng sợ tới mức không màng bại lộ chính mình vị trí, dây đằng nhanh chóng hồi súc.

Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ, bắt lấy một cây thô tráng dây đằng dùng sức đi xuống một túm, lập tức dời ra vô số tiểu cành.

"Ngươi là ngoan ngoãn ra tới, vẫn là chờ bị hỏa diệt?" Hắn cảm giác Thiên Ti Đằng còn gắt gao cắm rễ dưới nền đất, không chịu ra tới, túm cũng túm bất động.

"Ngươi nếu chủ động ra tới, ta bảo đảm không thiêu ngươi." Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý nói.

Đợi trong chốc lát, Thiên Ti Đằng vẫn là chậm rì rì đi vào hai người trước mặt, lúc này nó đã không có giương nanh múa vuốt bộ dáng. Mà là một gốc cây bình

thường Thiên Ti Đằng bộ dáng, bất quá cùng bình thường Thiên Ti Đằng không giống nhau chính là, nó sinh cơ tràn đầy, lớn lên xanh mượt.

"Như vậy nhìn thuận mắt nhiều, cùng phía trước ở trong rừng rậm giương nanh múa vuốt cái kia dây đằng hoàn toàn không có một chút tương tự chỗ?"

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi: "Ngươi muốn khế ước nó?"

Lắc đầu, Thượng Quan Huyền Ý nói: "Không phải ta, là sư huynh ngươi khế ước nó, hắn tuy rằng không phải rất lợi hại, nhưng ít nhất có thể vây khốn Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ."

"Ta không nghĩ tới khiết ước nó, nó đối ta không nhiều lắm tác dụng, Huyền Ý, nếu không ngươi khế ước nó?" Tiêu Lăng Hàn có chút ghét bỏ nhìn thoáng qua, trên mặt đất trang đáng thương Thiên Ti Đằng.

Không biết có bao nhiêu người tranh nhau cướp muốn cùng nó khế ước, kết quả này hai tên gia hỏa cư nhiên ghét bỏ nó, thật là hai người không ánh mắt gia hỏa. Thiên Ti Đằng đột nhiên nghĩ đến, nếu là này hai người không khiết ước nó, kia nó còn có thể sống sao? Nó dây đằng thật cẩn thận bò đến Thượng Quan Huyền Ý bên chân, kéo kéo hắn ống quần.

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, gia hỏa này, một cây dây đằng, cư nhiên ở cùng Thượng Quan Huyền Ý làm nũng!

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đã bị manh tới rồi, "Sư huynh, ngươi thật sự không cần?"

"Không cần, ngươi nếu là thích, liền cùng nó khế ước đi."

"Hảo." Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền đem thần thức bám vào ở dây đằng yêu hạch thượng, đang muốn ở mặt trên đánh thượng linh hồn của chính mình ấn ký, thành lập chủ tớ khiết ước. Chính là hắn thử vài lần đều thất bại, không khỏi có chút buồn bực.

"Sư huynh, ta giống như khế ước không được nó." Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, nghi hoặc nói, chẳng lẽ là bởi vì chính mình không có Mộc linh căn duyên cớ?

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, chính mình như thế nào đem chuyện này cấp quên mất, Thượng Quan Huyền Ý không thuộc về chân chính nhân loại, tự nhiên không thể giống nhân loại khế ước. Đến nỗi Phệ Linh Thử là như thế nào khiết ước thượng, đó là bởi vì Phệ Linh Thử là linh thú, có điểm thượng cổ huyết mạch, cho nên mới có thể cùng Thượng Quan Huyền Ý ký kết chủ tớ khiết ước, đây là một loại thần phục, cấp thấp huyết mạch sinh vật hướng cao đẳng huyết mạch sinh vật thần phục.

"Nếu không cấp Thiên Duệ, hắn có Mộc linh căn." Chính mình khế ước không được, Tiêu Lăng Hàn lại không nghĩ muốn, Ân Thiên Duệ là Mộc Hỏa song

linh căn.

“Thiên Duệ hắn cũng khế ước không được.” Tiêu Lăng Hàn buồn bực, như thế nào đột nhiên liền nói ra những lời này, chính mình như thế nào biết hắn khiết ước không được?

“Thiên Duệ cũng không thể khế ước, gia hỏa này thật đúng là không ai muốn a, sư huynh, nó yêu hạch hẳn là đối với ngươi có chút tác dụng đi?” Nó yêu hạch là mộc hệ, Tiêu Lăng Hàn hẳn là có thể luyện hóa hấp thu.

“Ngươi không phải thích nó sao? Vậy đem nó lưu tại bên người.” Nhìn Thượng Quan Huyền Ý kia không tha đôi mắt nhỏ, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một đạo thần thức dấu vết lưu tại biến dị Thiên Ti Đằng yêu hạch thượng. Tứ cấp Thiên Ti Đằng yêu hạch, đối chính mình tác dụng thiếu chi lại thiếu, nếu là một cái ngũ cấp yêu hạch khả năng còn có điểm tác dụng.

Theo sau biến dị Thiên Ti Đằng biến thành một mảnh nho nhỏ ngàn ti diệp bám vào Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay, có Tiêu Lăng Hàn khế ước ở, Thượng Quan Huyền Ý thông qua đạo lữ khiết ước cũng có thể biết Thiên Ti Đằng ý tưởng. Nguyên lai Thiên Ti Đằng vẫn là một cái ăn chay, nó chỉ đoạt người qua đường không gian giới tử, nó muốn chính là giới tử bên trong linh thạch, cũng không ăn người, cũng không hút máu, nếu là không cẩn thận lộng chết, vậy ném ở một bên, không lâu sẽ có yêu thú ra tới kiếm ăn.

Bên kia, Ân phụ mang theo còn lại người rời đi Thiên Ti Đằng công kích phạm vi sau, tìm một cái không có yêu thú động phủ tu chỉnh. Mấy người hoặc nhiều hoặc ít đều bị điểm thương, nên ăn đan dược ăn đan dược, nên bổ sung linh khí bổ sung linh khí, mỗi hai người thay phiên công việc một canh giờ, vì còn lại người hộ pháp.

Tám người trung Ân Thiên Duệ là bị thương nhẹ nhất một cái, Ân phụ Ân mẫu hôm nay tự nhiên cũng thấy được Ân Thiên Duệ biểu hiện. Bọn họ đều vì chính mình song nhi cảm thấy kiêu ngạo, hài tử đã không ở là chim non, bọn họ đã trưởng thành, có thể chính mình khởi động một mảnh không trung, tự do bay lượn.

Mạc Vô Nhai vẫn luôn chú ý Ân phụ Ân mẫu động tác, thấy bọn họ vẫn là không có muốn cùng Ân Thiên Duệ tương nhận, hắn cũng liền không có nói toạc, mọi người đều giả dạng làm là người xa lạ tới ở chung.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tìm tới, hai người thấy mọi người đều ở chữa thương đả tọa khôi phục linh khí, bọn họ cũng liền không có quấy rầy mọi người. Mà là ở sơn động ngoại bố trí một cái phòng ngự trận, chuẩn bị đêm nay liền ở chỗ này qua đêm, như vậy gác đêm người sẽ nhẹ nhàng rất nhiều.

Ban đêm rừng rậm bị một tầng tấm màn đen bao phủ, nơi xa không ngừng có thú tiếng hô truyền đến, cùng với tất tốt động tĩnh, làm người không dám ngủ say.

Bỗng nhiên, Tiêu Lăng Hàn mở một đôi hàn quang bắn ra bốn phía đôi mắt, đáy mắt sát khí tràn ngập. Có ba người chính dẫn một đám yêu thú, thẳng đến bọn họ cái này sơn động mà đến, liền cái cong đều không mang theo quải, như thế cố ý hành động, rõ ràng là hướng về phía bọn họ tới, chỉ là không biết, rốt cuộc là hướng về phía bọn họ bên trong ai.

Chỉ chốc lát sau, Thượng Quan Huyền Ý cũng mở hai mắt, hai người trong bóng đêm lẳng lặng nhìn nhau trong chốc lát, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được sát ý.

Ngay sau đó, hai người liền đem tất cả mọi người đánh thức.

Mấy người bị đánh thức, còn có chút không thể hiểu được, không biết Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nửa đêm đem bọn họ đánh thức làm gì.

"Tiêu sư đệ, như vậy vãn đánh thức đại gia, là phát sinh chuyện gì sao?" Vẫn là Mạc Vô Nhai hỏi, rốt cuộc nơi này không phải chỉ có bọn họ chính mình người, còn Thần Phong dong binh đoàn người, cùng với Ân phụ Ân mẫu.

"Các ngươi trên người nhưng có cái gì ấn ký linh tinh đồ vật? Có thể làm những người khác dễ dàng tìm được." Tiêu Lăng Hàn nhìn một vòng mọi người, không đáp hỏi lại.

Mấy người đều ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, không rõ Tiêu Lăng Hàn đây là có ý tứ gì.

"Có ba người, mang theo một đám yêu thú, chính trực bôn chúng ta nơi này tới." Thượng Quan Huyền Ý thấy mọi người đều không rõ nguyên do mê hoặc dạng, ra tiếng giải thích nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 238

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 238 Huyền Thiên đại lục

【 ta giúp ngươi xoa xoa 】 canh hai

Tô Vĩnh Phong nhắm mắt, thả ra thần thức đi xem xét, trong chốc lát sau, cái gì đều không có phát hiện. Lập tức không cấm có chút hoài nghi hỏi: “Các ngươi làm sao mà biết được? Ta cái gì đều không có nhận thấy được.” Khi nói chuyện, hắn còn nhìn về phía Ân phụ Ân mẫu, ý tứ hỏi bọn hắn có hay không phát hiện, bởi vì nơi này bọn họ hai người tu vi tối cao.

Tuy rằng bọn họ vô pháp chứng minh Tiêu Lăng Hàn bọn họ nói chính là thật sự, nhưng không ảnh hưởng bọn họ duy trì này hai người trẻ tuổi, không chỉ có là bởi vì bọn họ đã cứu chính mình nhi tử mệnh, cũng là vì tu sĩ một loại trực giác. Lập tức Ân phụ liền nói: “Đại gia còn nhanh điểm nhìn xem chính mình có hay không thứ gì bị người khác động tay chân.”

Nghe Ân phụ cũng nói như vậy, Thần Phong tiểu đội mấy người lập tức kiểm tra rồi lên, rốt cuộc chỉ cần là tu sĩ, cơ hồ không có không cùng người kết thù, không đắc tội người,

“Ta nơi này cái gì cũng không có phát hiện.” Mã Bằng Tài cái thứ nhất nói, hắn đồ vật không có nhiều ít, thực mau liền kiểm tra hảo, không có phát hiện cái gì đặc biệt đồ vật.

“Ta nơi này cũng không có.”

“Ta nơi này cũng là.”

Tần Chấn Điền cùng Tạ Hoằng hai người một trước một sau kiểm tra xong.

Cuối cùng tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn về phía Tô Vĩnh Phong, chỉ thấy hắn sắc mặt âm trầm, thần sắc phức tạp, trên tay cầm một cái hộp. Đại gia đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía trên tay hắn hộp, không biết hộp bên trong đến tột cùng là cái gì.

“Di, Phong ca, này không phải Dư Thu cho ngươi đồ vật sao?” Tần Chấn Điền nghi hoặc hỏi, hắn còn nhớ rõ mấy ngày trước, bọn họ lúc gần đi, Dư Thu tự mình giao cho Phong ca.

Dư Thu là Tô Vĩnh Phong vị hôn thê, là một cái song nhi, mà Thần Phong tiểu đội lần này sở dĩ muốn xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm, đi Huyền Kiếm Các thành trì, chính là muốn đem thứ này đưa đến Dư Thu cô cô gia.

Xem Tô Vĩnh Phong biểu tình, nơi này hẳn là rất có chuyện xưa, nhưng là hiện tại không ở nghe chuyện xưa thời điểm, kia ba người mang theo yêu thú thực mau liền phải tới rồi, tin tưởng Ân phụ bọn họ hiện tại thả ra thần thức cũng có thể nhận thấy được. Tiêu Lăng Hàn nhìn Tô Vĩnh Phong, hỏi: "Thứ này quan trọng sao? Không quan trọng liền ném ở chỗ này, chúng ta lập tức rời đi."

Mấy người khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý đã bắt đầu triệt trận pháp, Tiêu Lăng Hàn nói xong, cũng cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau triệt trận pháp. Rốt cuộc trận kỳ những cái đó vẫn là tốt, còn có thể lại dùng một lần, nếu là dùng một cái ném một cái, kia cũng quá lãng phí.

Một hàng mười người thu hảo sau, lập tức rời đi tại chỗ, Tô Vĩnh Phong đem có vấn đề cái kia hộp trực tiếp lưu tại động phủ.

Tiêu Lăng Hàn đoàn người đại giai đi rồi mười km, mới dừng lại tới. Lần này bọn họ không có lại tìm động phủ, mà là ở một khối trên đất trống, bố trí một cái phòng ngự trận, chuẩn bị thiên sáng ngời, liền xuất phát.

Mà lúc này Tiêu Lăng Hàn bọn họ phía trước nơi động phủ bên ngoài, có ba cái thân ảnh lén lút mà tới gần động phủ, kết quả ba người lại phát hiện động phủ không có một bóng người. Ba người tức giận đến chửi ầm lên, nghĩ bọn họ lần này có phải hay không bị người chơi, người nọ nói thù lao lại cũng chỉ cho bọn hắn bọn họ một phần ba.

Ba người không cam lòng mà đi vào động phủ xem xét, phát hiện trên mặt đất có một cái hộp, bên trong ngọc bội chính chính là chỉ dẫn bọn họ đến chỗ này đồ vật, xem ra đối phương đã phát hiện ngọc bội có vấn đề.

"Tam ca, ngươi có hay không hỏi cái gì mùi lạ?"

"Nào có cái gì mùi lạ? Ta nhưng thật ra nghe thấy được một cổ dược thảo hương."

"Chẳng lẽ thật là ta nghe sai rồi." Nói, hắn còn kích thích một chút cái mũi, tựa hồ lại không có nghe nói bất luận cái gì khí vị, chẳng lẽ vừa rồi thật là chính mình nghe sai rồi?

Tiêu Lăng Hàn nếu là ở chỗ này nhất định sẽ nói cho hắn, huynh đệ ngươi cái mũi chân linh, chỉ có một chút điểm khí vị, ngươi đều có thể ngửi được. Thứ này, đương nhiên là Tiêu Lăng Hàn cấp những người này lưu lễ vật, ai làm những người này nửa đêm không ngủ được, thế nhưng tới quấy rầy bọn họ nghỉ ngơi, còn tưởng đem bọn họ uy yêu thú, vậy nhìn xem rốt cuộc là ai đem ai uy yêu thú.

Đúng lúc này, ba người dẫn lại đây yêu thú bắt đầu nôn nóng bất an, trong sơn động tựa hồ có thứ gì ở hấp dẫn chúng nó. Yêu thú cũng không hề nghe bất luận cái gì người sai sử, thẳng tắp mà hướng trong sơn động đi đến, thực mau sơn động nhập khẩu đã bị các yêu thú ngăn chặn.

Trong đó một người trung niên nam tử thấy vậy, bất an hỏi: "Lão ngũ, sao lại thế này? Những cái đó yêu thú không phải đều bị ngươi hạ dược sao? Ngươi không làm chúng nó tiến vào, chúng nó hiện tại như thế nào đều vào được?"

Bị kêu lão ngũ người, lập tức lấy ra một cái cái còi, đặt ở bên miệng, "Đô đô đô……" Thanh âm vang lên.

Đáng tiếc, phía trước thuận theo nghe lời yêu thú, giờ phút này biến táo bạo, bất an, hoàn toàn một bộ thoáng như chưa giác bộ dáng.

Lão ngũ không tin tà, lại lần nữa đem cái còi đặt ở bên miệng, tiếp tục thổi, "Đô đô đô……" Thanh âm lại lần nữa vang lên.

Lần này yêu thú không những không có nghe hắn lời nói, ngược lại bắt đầu công kích hắn.

Một người khác thấy vậy, suy đoán, sợ là lão ngũ cấp yêu thú hạ dược phân lượng không đủ, dược hiệu đã qua, hiện tại này đó yêu thú phỏng chừng là chế phục không được. Lập tức bảo mệnh quan trọng, hắn lập tức cùng một người khác trao đổi một ánh mắt, không hề để ý tới cảm xúc không xong lão ngũ, hai người hướng tới động phủ bên ngoài sát đi.

Chỉ tiếc, hai người ý tưởng tuy rằng hảo, nhưng là, hai người cũng cũng chỉ có Kim Đan kỳ đỉnh tu vi. Yêu thú trung có bộ phận là tam cấp đỉnh, thậm chí còn có mấy chỉ là tứ cấp, thực mau, trong sơn động không còn có ba người thân ảnh.

Nhìn đến ba người bị yêu thú phân thực sạch sẽ, Tiêu Lăng Hàn mới thu hồi thần thức, kia ba người không làm sẽ không phải chết. Bọn họ muốn giết người liền giết người, cố tình xui xẻo đem Tiêu Lăng Hàn cấp trêu chọc đến, này không phải bi kịch, Tiêu Lăng Hàn cũng không phải là cái thích có hại chủ.

Kia nam tử lợi dụng dược vật lại thông qua âm luật tới khống chế yêu thú, xem ra người này là được đến ngự thú phương pháp truyền thừa. Chỉ là hắn truyền thừa giống như không quá hoàn chỉnh, bằng không sẽ không bị chính mình phóng một chút dẫn thú phấn liền cấp phá giải. Hiện tại Huyền Thiên đại lục đã không có người sẽ ngự thú phương pháp, đại gia nhiều nhất chính là khiết ước yêu thú, thần thức đặc biệt cường người có thể khiết ước hai chỉ hoặc trở lên, thần thức nhược người, có chút liền một con đều khiết ước không được, nếu là càng muốn khiết ước, rất có thể sẽ lọt vào phản phệ.

Trận pháp nội những người khác hoặc là là ở tu luyện, hoặc là là ở nhắm mắt dưỡng thần, Tiêu Lăng Hàn thu hồi thần thức khi, lập tức liền cảm giác chính mình trên vai chính chỗ dựa một viên tròn tròn đầu. Nhẹ nhàng quay đầu, Thượng Quan Huyền Ý chính dựa vào chính mình trên vai, tay còn gắt gao túm chính mình cánh tay. Liền hắn này ngủ pháp, ngày mai buổi sáng tỉnh lại, cổ khẳng định sẽ đau, Tiêu Lăng Hàn đem chính mình thân mình hướng bên cạnh chồng chồng, làm hắn dựa vào chính mình trên đùi ngủ.

Hôm sau sáng sớm

Nắng sớm xuyên thấu qua lá cây chiếu vào Thượng Quan Huyền Ý trên người, như là cho hắn mạ lên một tầng kim sắc áo ngoài, ánh mặt trời lượng đến làm hắn có chút không mở ra được mắt, bên tai quanh quẩn tiếng chim hót.

Suy nghĩ thu hồi, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến bọn họ hiện tại, hẳn là còn tại Minh Nguyệt sâm lâm đi? Cả kinh hắn lập tức ngồi dậy, đãi thấy rõ chung quanh cảnh tượng sau, tối hôm qua từng màn xuất hiện ở hắn trong đầu. Hắn vốn dĩ chỉ là tưởng mị trong chốc lát, như thế nào liền ngủ rồi đâu? Còn có chính mình đầu, vừa mới là gối lên thứ gì mặt trên? Mềm mụp, làm chính mình ngủ một cái hảo giác, không có bị sái cổ.

"Tỉnh?"

Tiêu Lăng Hàn quen thuộc thanh âm từ phía sau truyền đến, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại, thấy hắn chính cười ngâm ngâm nhìn chính mình. Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền nghĩ đến vừa rồi chính mình hẳn là gối lên hắn trên đùi ngủ, mỗi lần có hắn ở chính mình bên người, không tự giác khiến cho chính mình dỡ xuống sở hữu phòng bị cùng cảnh giác, hắn chính là có loại này làm nhân tâm an ma lực.

"Sư huynh, bọn họ người đâu? Như thế nào liền dư lại chúng ta hai người?" Thượng Quan Huyền Ý tả hữu nhìn nhìn, những người khác đều không thấy, không khỏi hỏi.

"Bọn họ đến phía trước dò đường đi, chúng ta hiện tại đuổi theo, hẳn là thực mau là có thể đuổi kịp bọn họ." Tiêu Lăng Hàn nói, liền nhớ tới thân, nào biết, chân đã tê rần, làm hắn lại ngã ngồi trở về.

"Sư huynh, ngươi làm sao vậy?"

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh tiến lên đỡ lấy Tiêu Lăng Hàn, sư huynh ngày hôm qua không có bị thương a, như thế nào đột nhiên liền khởi không tới đâu?

"Chân đã tê rần, cũng không biết là ai, gối ta chân ngủ hơn phân nửa đêm, nửa đêm khi còn nói muốn ăn đùi gà." Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nói, duỗi tay xoa chính mình chân.

Thượng Quan Huyền Ý đại 囧, chính mình là thật sự ngủ rồi, muốn ăn đùi gà? Có việc này sao? Chính mình hoàn toàn không biết nha! Còn có, nếu là biết Tiêu Lăng Hàn sẽ khó chịu, chính mình khẳng định sẽ không gối hắn chân ngủ.

"Ta đây giúp ngươi xoa xoa." Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay giúp Tiêu Lăng Hàn xoa nổi lên đùi, chỉ là xoa xoa hắn tư tưởng liền chạy xa. Không biết đem này vướng bận quần áo cởi ra, sờ lên là cảm giác như thế nào, Tiêu Lăng Hàn làn da vừa thấy liền bạch bạch nộn nộn, xúc cảm nhất định thực hảo, tay cũng không tự hiểu là bắt đầu hướng lên trên di.

Tiêu Lăng Hàn vốn đang ở hưởng thụ Thượng Quan Huyền Ý niết chân phục vụ, chỉ là gia hỏa này xoa xoa tay liền bắt đầu không thành thật. Mắt thấy chính

mình tiểu huynh đệ đều bị hắn cấp làm cho thức tỉnh, chính hưng phấn ngẩng đầu.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng thấy được Tiêu Lăng Hàn giữa hai chân tiểu huynh đệ, đã đỉnh ra một cái lều trại nhỏ, hắn tâm, lập tức không chịu khống chế mà cấp tốc nhảy lên, âm thầm nuốt nuốt nước miếng, yết hầu hoạt động một chút, tay không tự giác liền muốn nắm lấy đi. Chỉ là mắt thấy liền phải nắm lấy thời điểm, ngang trời vươn một bàn tay, gắt gao mà bắt được hắn tay.

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt ám trầm, thanh âm lạnh lẽo, "Huyền Ý, ngươi muốn làm cái gì?"

"Sư huynh, ta, ta," Thượng Quan Huyền Ý từ nghèo, hắn tưởng nói hắn vừa rồi không biết sao lại thế này, hoàn toàn là cầm lòng không đậu dưới vươn tay.

Thượng Quan Huyền Ý đem tay phải duỗi đến trước mặt, bình tĩnh nhìn, vừa mới nó như thế nào liền không nghe chính mình sai sử đâu? Chính mình giống như không có muốn nó vươn đi sờ loạn đi? Là không có đi?

Tiêu Lăng Hàn thấy chính mình hỏi Thượng Quan Huyền Ý vấn đề sau, hắn cư nhiên liền như vậy thất thần, đầy mặt hắc tuyến, gia hỏa này lá gan thật là càng lúc càng lớn. Vươn tay phải, nâng lên hắn cằm, làm hắn nhìn chính mình.

"Ngươi vừa mới suy nghĩ cái gì?"

"Ta suy nghĩ, ta vừa mới thật sự không có muốn sờ ngươi, là nó chính mình muốn sờ ngươi." Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn vươn tay phải, vẻ mặt vô tội.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này tuyệt đối là cố ý, đổi biện pháp câu dẫn chính mình. Để sát vào hắn, ở hắn chờ mong ánh mắt hạ, hôn một chút hắn cái trán.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay sờ sờ cái trán, không phải nên thân - miệng sao?

Tiêu Lăng Hàn đứng lên liền thấy hắn có chút mất mát bĩu môi, không nhịn được mà bật cười, bất đắc dĩ mà lắc đầu, tiểu gia hỏa đáng yêu, thú vị, như thế sinh động biểu tình, làm hắn ái đã chết tiểu gia hỏa dáng vẻ này. Đương nhiên, Tiêu Lăng Hàn theo bản năng xem nhẹ thể xác bên trong ở có thể là cái lão quái vật.

"Lại không đi, chúng ta liền đuổi không kịp bọn họ." Mỉm cười nhìn hắn, Tiêu Lăng Hàn bắt tay duỗi đến hắn trước mặt.

Thượng Quan Huyền Ý liền Tiêu Lăng Hàn tay đứng lên, ở hắn còn không có phản ứng lại đây thời điểm, tiến lên hôn hắn một ngụm. Nếu hắn không hôn chính mình, kia chính mình liền đi thân hắn, dù sao đều là một chuyện.

Được đến một cái sớm an hôn Thượng Quan Huyền Ý, cảm thấy chính mình cả người đều tràn ngập lực lượng, thần thức quét đến Ân Thiên Duệ tám người

hiện tại nơi vị trí, lôi kéo Tiêu Lăng Hàn liền hướng bọn họ phương hướng bước vào.

Tiêu Lăng Hàn tùy ý Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo chính mình đi, nhìn hắn khóe mắt đuôi lông mày đều mang theo cười, thuyết minh hắn giờ phút này tâm tình rất tốt. Nhìn hắn vui vẻ, chính mình cũng cảm thấy cao hứng, hai người mười ngón giao nhau, cứ như vậy về phía trước đi.

Chỉ hy vọng con đường này không có chung điểm, bọn họ có thể vẫn luôn như vậy làm bạn lẫn nhau, vẫn luôn đi xuống đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 239

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 239 Huyền Thiên đại lục

【 Phệ Linh Thử chi bóng đè thuật 】 canh ba

Đương hai người đuổi theo Ân Thiên Duệ mấy người khi, bọn họ đang ở thịt nướng ăn, này mấy người trung tự nhiên là Ân mẫu tay nghề tốt nhất, mọi người đều mắt trông mong nhìn trên tay nàng thịt nướng.

Thấy hai người đã đến, phân biệt chào hỏi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tìm vị trí cùng nhau ngồi xuống.

Thấy hai người làm tốt sau, Ân Thiên Duệ tung ta tung tăng lấy ra hai khối sinh yêu thú thịt hiến cho Tiêu Lăng Hàn, kia ý tứ không cần nói cũng biết, muốn Tiêu Lăng Hàn giúp hắn thịt nướng. Sở dĩ lấy hai khối, một khác khối tự nhiên là nộp lên trên cấp Tiêu Lăng Hàn vất vả thù lao.

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ không nghĩ giúp Ân Thiên Duệ này da mặt dày gia hỏa thịt nướng, nghĩ Thượng Quan Huyền Ý tối hôm qua nằm mơ đều đang nói chính mình muốn ăn đùi gà, vì thế tiếp nhận Ân Thiên Duệ đưa qua thịt.

Đoàn người ăn uống no đủ tiếp tục lên đường, trải qua tối hôm qua gặp được kia kiện sốt ruột sự, đại gia nhất trí quyết định nhanh hơn đi tới nện bước. Trên đường gặp được ngũ cấp yêu thú mọi người đều là vòng quanh đi, tận lực không trải qua chúng nó địa bàn.

Tứ cấp yêu thú cũng là có thể tránh liền tránh, thật sự tránh bất quá mới đánh, rốt cuộc đánh nhau không chỉ có lãng phí thời gian, còn sẽ xuất hiện không lường được ngoài ý muốn.

Liền tỷ như hiện tại, bọn họ vừa mới giết chết một con tứ cấp Bích Nhãn Hỏa Sư, lập tức liền có không biết xấu hổ người tới đoạt quái.

“Giao ra Bích Nhãn Hỏa Sư, tha các ngươi bất tử.” Một cái lưu trữ râu dê hôi phát lão giả, bễ nghễ Tiêu Lăng Hàn đoàn người, dùng bố thí khẩu khí nói.

Tiêu Lăng Hàn bọn họ giết chết này chỉ Bích Nhãn Hỏa Sư là một con tứ cấp đỉnh yêu thú, Bích Nhãn Hỏa Sư da lông có thể dùng để luyện chế phù văn bút, bởi vì nó mao mềm mại lại tính dai cường; nó đôi mắt buổi tối có thể dùng để chiếu sáng, so dạ minh châu còn muốn lượng; yêu đan thích hợp hỏa thuộc tính tu sĩ luyện hóa, cũng có thể dùng để luyện đan; nó xương cốt cũng là tốt nhất luyện khí tài liệu; nó thịt tự nhiên cũng có thể dùng ăn; có thể nói này chỉ Bích Nhãn Hỏa Sư giá trị ở 100 vạn trung phẩm linh thạch tả hữu, so mặt khác tứ cấp yêu thú đáng giá vài lần.

Đối phương có mười hai người, hơn nữa thuần một sắc Nguyên Anh kỳ tu sĩ, so với bọn họ bên này tám người, mặt ngoài nhìn lại liền ba người là Nguyên Anh kỳ, xác thật là không đủ xem, khó trách đối phương như thế kiêu ngạo.

Tiêu Lăng Hàn mấy người nhìn nhau liếc mắt một cái, quyết định đem Bích Nhãn Hỏa Sư nhường ra đi, rốt cuộc cánh tay không lay chuyển được đùi, muốn thu thập này nhóm người, có rất nhiều cơ hội, tạm thời không nên cứng đối cứng.

Áo xám lão giả bên này mười mấy người, thấy đối diện người ngoan ngoãn giao Bích Nhãn Hỏa Sư, liền trở nên tiến thêm thước.

"Muốn rời đi người, đem không gian giới tử lưu lại, ngươi liền có thể đi rồi."

Mấy người liếc nhau, đây là thực lực, đại gia lại lần nữa nhất trí quyết định đem không gian giới tử giao ra đi, rốt cuộc tiền tài nãi vật ngoài thân, mạng nhỏ quan trọng nhất.

Ân phụ Ân mẫu đi đầu nộp lên trên không gian giới tử, chỉ là đến phiên Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn khi, từ thu không gian giới tử người phía sau đi ra một cái diện mạo đáng khinh nam tử, hắn đại giai 1m9 thân cao, ăn mặc tốt nhất pháp y, đáy mắt ô thanh, vừa thấy chính là túng dục quá độ.

"Từ thiếu." Thu không gian giới tử nam tu, cung kính kêu một tiếng.

"Ân!" Từ thiếu khẽ gật đầu.

Theo sau hắn hai mắt tỏa ánh sáng nhìn Tiêu Lăng Hàn mấy người, hắn nhìn xem cái này lại nhìn xem cái kia, tựa hồ cũng không biết đến nên xem cái nào hảo.

"Ngươi, ngươi, ngươi lưu lại, còn lại người có thể đi rồi." Hắn ngón tay chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, theo sau lại chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý, cuối cùng chỉ vào Tô Vĩnh Phong, vẻ mặt sắc mị mị nói.

Tiêu Lăng Hàn biết hôm nay là không thể thuận lợi rời đi, hắn lập tức cấp Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai truyền âm, làm cho bọn họ đi trước, tìm cái an toàn địa phương trốn đi, miễn cho kéo chân sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý theo lời đứng ở một bên, cũng không có phải rời khỏi tính toán, chỉ là mặt vô biểu tình nhìn những người đó. Trong lòng lại là ở suy xét, đợi lát nữa bọn họ nên trước giết ai. Cái kia gọi là gì Từ thiếu người, nhất định là cái tu nhị đại, trong tay hắn khẳng định có gia tộc trưởng bối ban cho công kích ngọc bài, cho nên muốn trước đem hắn không gian giới tử lộng tới tay. Còn lại người cũng không biết còn có ai trên người có công kích ngọc bài.

Tô Vĩnh Phong tuy rằng không nghĩ lưu lại, nhưng là hắn thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đều lưu lại, hắn tuy rằng là Nguyên Anh kỳ tu sĩ,

nhưng đối phương mười hai người, mỗi người tu vi đều so với hắn cao, hắn cũng lạnh một khuôn mặt đứng ở nơi đó.

Thượng Quan Huyền Ý liền biết Tiêu Lăng Hàn gương mặt kia dễ dàng trêu chọc ong bướm, đương nhiên Tô Vĩnh Phong là sẽ không thừa nhận, chính hắn kỳ thật cũng có một trương trêu chọc ong bướm tuấn mỹ khuôn mặt.

Nhìn đến đối phương tổng cộng mười hai người, mỗi người đều có Nguyên Anh kỳ tu vi, trong đó còn có năm người tu vi đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh, như vậy xem ra bọn họ mỗi người đều là dê béo. Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý nội tâm liền nhịn không được ngo ngoe rục rịch lên, bởi vì liền ở tối hôm qua, Phệ Linh Thử nói cho hắn, nó chịu thương đã hảo. Hơn nữa nó thần thức trướng một mảng lớn, đã tới rồi Hóa Thần hậu kỳ, thẳng đuổi theo quan Huyền Ý. Hiện tại nó hoàn toàn có thể thần không biết quỷ không hay mà đánh cắp những người này không gian giới tử trung đồ vật, chỉ cần chạm vào giới tử.

【 sư huynh, đợi lát nữa chúng ta đem những người này đều đoạt đi, Phệ Linh Thử có thể đối những người này sử dụng bóng đè thuật. 】 Thượng Quan Huyền Ý đã có chút nhịn không được ngo ngoe rục rịch nội tâm, hắn lập tức cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm nói.

【 Phệ Linh Thử Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, nó có thể đối Nguyên Anh kỳ đỉnh người sử dụng bóng đè thuật? Lần trước ở Cao gia nó đối cái kia Hóa Thần kỳ lão giả sử dụng bóng đè thuật, nó không phải bị thương sao? 】 Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc hỏi, lúc này mới qua đi bao lâu? Không đúng, chính mình hai người ở Minh Huyền Thành khi, tiến vào Long Ngọc không gian đãi ba ngày, đó chính là 300 thiên.

【 nó nói nó hiện tại có Hóa Thần hậu kỳ thần thức, hơn nữa nó chịu thương cũng đã toàn hảo. 】 Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm.

Tiêu Lăng Hàn nghe xong sau, không khỏi vui mừng quá đỗi, xem ra này tham ăn quỷ vẫn là có điểm dùng, về sau Thượng Quan Huyền Ý bên người có nó, như hổ thêm cánh. Nghĩ đến Phệ Linh Thử lần trước ở Cao gia Tàng Bảo Các trung, tất nhiên là được đến thứ tốt, bằng không sẽ không làm hắn ở trong khoảng thời gian ngắn thương thế hảo toàn, còn thực lực được đến tăng lên.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý một bên truyền âm, một bên đi theo tên kia kêu Từ thiếu đáng khinh nam tiến vào một cái sơn động.

Trong sơn động có hai cái lớn lên mi thanh mục tú nam tử, mấy người mới vừa đi vào, kia hai gã nam tử lập tức đón nhận tiến đến.

“Thiếu gia, ngài nhanh như vậy liền đã trở lại? Này vài vị là?”

“Bọn họ là ta vừa mới gặp được mỹ nhân, về sau cùng các ngươi giống nhau hầu hạ thiếu gia ta.” Từ thiếu trong lòng cao hứng, khi nói chuyện duỗi tay ôm chầm hai gã nam tử, thuận tiện ở hai người trên mặt các hôn một cái.

【 sư huynh, hiện tại động thủ, vẫn là chờ đến buổi tối lại động thủ? 】 mắt thấy cái này kêu Từ thiếu gia hỏa, cư nhiên đem bọn họ trực tiếp hướng trên một cái giường mang, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền truyền âm hỏi.

Tiêu Lăng Hàn cũng là đầy mặt hắc tuyến, cái này kêu Từ thiếu nam tử ra cửa cư nhiên còn tùy thời mang theo một chiếc giường, này tinh lực đến có bao nhiêu tràn đầy a!

【 hiện tại động thủ, ta xem gia hỏa này giống như đã cấp khó dằn nổi. Ngươi là của ta, ta không cho phép nhìn trộm ngươi, càng không được bất luận kẻ nào đụng tới ngươi. Ngươi toàn thân trên dưới chỗ nào chỗ nào đều là của ta, là của một mình ta. Đừng quên đem Tô Vĩnh Phong cùng nhau mê đi, miễn cho bị gia hỏa này hoài nghi. 】

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn truyền âm, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu oán trách trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, nghĩ thầm, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này thật đúng là bá đạo, bất quá nghe hắn này bá đạo tuyên ngôn, chính mình trong lòng cũng vui mừng thực.

Ngay sau đó hắn đem Phệ Linh Thử phóng ra, liền ở Từ thiếu làm tô vĩnh khang cởi quần áo, mà Tô Vĩnh Phong có tai như điếc, hai người chính giằng co thời điểm, động phủ trừ bỏ chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn hai người, còn lại bốn người đều tiến vào trong mộng đẹp, thẳng tắp ngã xuống trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức đem mấy người không gian giới tử rút xuống dưới. Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu xem xét cái kia kêu Từ thiếu không gian giới tử, nhìn xem bên trong có hay không về thân phận của hắn tin tức, cùng với công kích ngọc bài.

Hảo gia hỏa, trung phẩm linh thạch liền có 500 vạn; thượng phẩm linh thạch có sáu vạn; Hợp Thể kỳ công kích ngọc bài một cái; còn có đủ loại đan dược; đặc biệt là kia phương diện đan dược nhiều nhất. Cũng không biết gia hỏa này tai họa bao nhiêu người, thật sự là một cái tai họa, chính mình hai người này rõ ràng là ở vì dân trừ hại.

Cái này kêu Từ thiếu vừa thấy liền rất có bối cảnh, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem gia hỏa này ném cho lôi văn hổ. Hắn không có cùng lôi văn hổ khiết ước, liền tính thần thức ấn ký dừng ở lôi văn hổ trên người cũng không cái gọi là, dù sao những người khác cũng xem xét không đến, Long Ngọc không gian tự thành một giới.

Mặt khác hai gã nam tử cũng bị Thượng Quan Huyền Ý giết, thuận tiện dùng dị hỏa hủy thi diệt tích.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem Từ thiếu động phủ ba người giải quyết xong sau, chuẩn bị đem bên ngoài người cùng nhau giải quyết, rốt cuộc đêm dài lắm mộng. Hai người trước dùng thần thức quan sát những người đó ở bên ngoài làm cái gì, phát hiện bọn họ lúc này đang ở phân chiến lợi phẩm. Hơn nữa những người này đánh cướp người không ngừng chỉ có mấy người bọn

họ, còn đánh cướp mặt khác không ít người, bởi vì chỉ là không gian giới tử liền có bảy tám chục cái.

Nhìn đến như vậy nhiều không gian giới tử, Thượng Quan Huyền Ý lúc này trong đầu chỉ có ba chữ "Phát tài."

Bất quá, hiện tại những cái đó còn chưa tới chính mình trong chén tới, còn không thuộc về chính mình.

Tiêu Lăng Hàn cấp Phệ Linh Thử dán một trương ẩn thân phù, làm nó trước dùng bóng đè thuật, đem bên ngoài những người đó mê đi, bọn họ lại ra tay. Miễn cho cành mẹ đẻ cành con, mọc lan tràn biến cố, rốt cuộc những người này chính là đoạt không ít người, nếu là những người đó nghe được bên này có tiếng đánh nhau, chạy tới phân một ly canh, hoặc là làm ngư ông, kia bọn họ còn không phải là vì người khác làm áo cưới sao?

Phệ Linh Thử khó được nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn kêu hắn làm việc, lập tức vỗ nó chuột ngực, tỏ vẻ nhất định hoàn thành nhiệm vụ. Lần này có thực lực, nó rốt cuộc cảm thấy chính mình dương mi thổ khí. Nhìn xem, này đáng sợ gia hỏa không phải đều ở cầu chính mình làm việc sao?

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng nghe không được Phệ Linh Thử trong lòng lời nói, bất quá xem nó kia dào dạt đắc ý biểu tình, là có thể đoán được, gia hỏa này hiện tại là có thực lực, có nắm chắc, chắc chắn chính mình yêu cầu nó làm việc, tuyệt đối sẽ không lại đem nó cấp thịt kho tàu, xem nó kia mông mặt sau cái đuôi đều phải kiều đến bầu trời đi.

Phệ Linh Thử hạ quyết tâm phải hảo hảo biểu hiện, bốn điều chân ngắn nhỏ mấy cái cất bước liền đi ra ngoài rất xa. Không trong chốc lát, nó liền đến kia mười một người chia của địa phương. Đúng lúc vào lúc này, có hai người coi trọng cùng dạng đồ vật, đã xảy ra tranh chấp. Ai cũng không chú ý tới bọn họ trung tu vi thấp nhất người kia, đã ngã xuống trên mặt đất.

Thẳng đến có ba người ngã xuống trên mặt đất, những người khác lúc này mới phát hiện, lập tức có người tiến lên xem xét, kết quả, phát hiện bọn họ ba người chỉ là ngủ rồi. Đều cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, rốt cuộc mọi người đều là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, sao có thể giống phàm nhân giống nhau, sẽ thấy buồn ngủ? Thậm chí không màng trường hợp ngủ, hơn nữa như thế nào kêu, đều kêu không tỉnh.

Sự ra khác thường tất có yêu, còn lại người lập tức cảnh giác lên, sôi nổi thả ra thần thức xem xét, chỉ là bọn hắn chú định bất lực trở về.

"Các ngươi phát hiện cái gì sao?"

"Cái gì cũng không có phát hiện."

"Ta cũng cái gì cũng chưa phát hiện."

"Kỳ quái, Tằng Tam, Vương Lục, Lý Tứ như thế nào sẽ đột nhiên liền ngủ rồi?"

"Có phải hay không có cái gì thực vật, có thể phát ra độc khí linh tinh?"

"Phụ cận không có độc khí, huống chi, ta vừa rồi đã uy bọn họ ăn qua giải độc đan."

"Thảo, lại có hai người ngủ rồi."

"Các ngươi có hay không phát hiện trước hết ngủ người, là chúng ta những người này tu vi thấp nhất."

Chỉ là hắn nói vừa ra, cuối cùng một người Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ cũng ngủ rồi, hiện giờ còn không có ngủ năm người, tu vi đều là Nguyên Anh kỳ đỉnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 240

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 240 Huyền Thiên đại lục

【 hẻm núi Thông Thiên 】 canh bốn

Năm người ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, đều có chút kinh nghi bất định.

Trong đó một cái trung niên nam tử nhìn một cái khác sắc mặt tái nhợt lão giả hỏi: “Chu Vũ Long, ngươi thành thật nói cho chúng ta biết, những người này có phải hay không ngươi mê đi?”

“Cao Thâm, ngươi không cần ngậm máu phun người, nói chuyện là muốn giảng chứng cứ.” Chu Vũ Long chán nản, hắn còn không phải là mấy ngày hôm trước cấp Cao Thâm hạ một lần thuốc xổ sao? Gia hỏa này như thế mang thù, hiện tại cư nhiên ngậm máu phun người, cố ý bôi nhọ hắn.

“Chứng cứ, còn cần chứng cứ sao? Ngươi trộm ngươi sư tôn độc kinh, phản ra sư môn, chúng ta nơi này liền ngươi một người sẽ những cái đó bàng môn tả đạo.” Cao Thâm khinh thường nói, trong mắt tràn đầy khinh thường, đáy mắt còn có một tia khoái ý.

Nghe Cao Thâm nói như vậy, còn lại ba người đều kinh nghi bất định nhìn Chu Vũ Long, trong mắt không ngừng lập loè.

Thấy vậy, Chu Vũ Long biết, chính mình nếu là lại không phủi sạch quan hệ, liền phải bị này mấy người vây kín.

Hắn lập tức liền nhấc tay thề: “Ta Chu Vũ Long tại đây thề, nếu là trên mặt đất mấy người hôn mê sự tình cùng ta có quan hệ, ta đem thiên lôi đánh xuống, tu vi từ đây không được tiến thêm.”

Thấy hắn đã phát thề, mấy người đều thu hồi ánh mắt, đã có thể tại hạ một khắc, Cao Thâm đột nhiên cũng té xỉu ở trên mặt đất.

“Cao Thâm, Cao Thâm.”

Người này vừa kêu hai tiếng Cao Thâm, hắn cũng theo sát sau đó ngã xuống trên mặt đất.

Còn lại ba người thấy vậy, lập tức nhận thấy được sự tình nghiêm trọng tính, cất bước liền chạy, muốn lập tức rời đi nơi này. Biến cố lại đột nhiên phát sinh, bọn họ ba người cũng tập thể ngã xuống đất.

Phệ Linh Thử, sờ sờ trên trán mồ hôi, thật là mệt chết chuột đại gia, dùng một lần đối nhiều người như vậy sử dụng bóng đè thuật, đối nó mà nói, cũng là

không nhỏ tiêu hao.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không có lập tức qua đi, cũng truyền âm cấp Phệ Linh Thử, kêu nó không cần hành động thiếu suy nghĩ, lập tức quay lại.

Phệ Linh Thử tuy rằng không biết vì cái gì, nhưng nó bách với Tiêu Lăng Hàn dâm uy, cũng không dám không từ.

Chờ Phệ Linh Thử trở về lúc sau, Tiêu Lăng Hàn dán một trương ẩn thân phù ở trên người, lặng yên không một tiếng động mà đến gần đám kia người.

Còn không đợi hắn tới gần, vừa rồi té xỉu trên mặt đất nam tu, chính là tên kia gọi là Cao Thâm trung niên nam tử, đột nhiên mở mắt ra, bò lên. Hắn vỗ vỗ trên người tro bụi, đối với trên mặt đất Chu Vũ Long "Phi" một tiếng.

Ngay sau đó, một đạo Hóa Thần hậu kỳ công kích thẳng tắp đánh vào hắn đan điền thượng, theo sau lại là nhất kiếm xuyên qua hắn ngực, làm trên mặt hắn đắc ý mỉm cười biểu tình còn không có tới kịp mở rộng, liền ngã quỵ trên mặt đất.

Liền ở Cao Thâm cùng Chu Vũ Long phát sinh tranh chấp khi, hắn không cẩn thận tiết lộ một tia chính hắn hơi thở. Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người thế mới biết Cao Thâm nguyên lai ẩn tàng rồi tu vi, hắn vốn là một cái Hóa Thần sơ kỳ tu sĩ. Thời gian này, cái này địa điểm tự nhiên không nên chiến đấu, cho nên Tiêu Lăng Hàn mới lãng phí một lần Hóa Thần hậu kỳ công kích ngọc bài, chỉ vì một kích trí mạng, tốc chiến tốc thắng.

Thấy tất cả mọi người ngã xuống trên mặt đất, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem tất cả mọi người thu vào Long Ngọc không gian trung, lại làm Thượng Quan Huyền Ý cũng tiến không gian. Hắn phụ trách thu những người đó trên người không gian giới tử, thuận tiện làm lôi văn hổ đem những người đó đều ăn, để ngừa những người này trung lại có cái gì tu nhị đại, tu tam đại.

Tiêu Lăng Hàn trở lại Từ thiếu động phủ, đem chính mình ba người tồn tại dấu vết nhất nhất lau đi rớt, dẫn theo trên mặt đất Tô Vĩnh Phong, cho hắn cũng dán một trương ẩn thân phù, biến mất tại chỗ.

Chẳng được bao lâu, liền có vài sóng người tới nơi đây, đại gia nơi nơi xem xét một phen, lại không hề thu hoạch.

Đương tô vĩnh khang lại lần nữa tỉnh lại, phát hiện chính mình ở một cái bờ sông, mà Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liền ở hắn cách đó không xa. Hắn lắc lắc có chút say xe đầu, không rõ chính mình như thế nào sẽ làm như vậy kỳ quái mộng, lập tức không phải tưởng mộng thời điểm. Ở phát hiện chung quanh không có nguy hiểm sau, đứng dậy, đầu tiên là đi vào Tiêu Lăng Hàn bên cạnh, duỗi tay lay động hắn vài cái, "Tiêu đạo hữu, Tiêu đạo hữu tỉnh tỉnh."

Tiêu Lăng Hàn mở có chút mê mang hai mắt, tràn đầy mờ mịt nhìn tô vĩnh khang, “Tô đạo hữu?” Thử tính gọi một tiếng.

“Ngươi tỉnh liền hảo.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, theo sau đánh đại lượng một chút bốn phía, đương hắn nhìn đến cách đó không xa Thượng Quan Huyền Ý khi, lập tức bò dậy chạy đến hắn bên người.

“Huyền Ý, Huyền Ý, tỉnh tỉnh!” Hắn duỗi tay nhẹ nhàng vỗ Thượng Quan Huyền Ý mặt.

Thượng Quan Huyền Ý mếu máo, duỗi tay mở ra Tiêu Lăng Hàn tay, “Sư huynh, đừng sảo, làm ta ngủ tiếp trong chốc lát.” Nói, còn đem Tiêu Lăng Hàn tay kéo đến chính mình trước ngực ôm, tiếp tục ngủ.

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, gia hỏa này là diễn kịch diễn nghiện rồi.

Hắn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua tô vĩnh khang, xin lỗi nói: “Xin lỗi, làm Tô đạo hữu chế giễu.”

Tô vĩnh khang xấu hổ cúi chào tay, “Không ngại.”

“Đúng rồi, Tô đạo hữu biết nơi này là chỗ nào sao? Chúng ta như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?” Tiêu Lăng Hàn tràn đầy nghi hoặc hỏi, nhìn bốn phía hoàn cảnh lạ lẫm, trong mắt tất cả đều là khó hiểu chi sắc.

“Ta cũng là vừa mới tỉnh lại, cụ thể đã xảy ra chuyện gì, ta cũng không biết. Cái này địa phương ta nhưng thật ra có chút ấn tượng, trước kia ta đã tới nơi này, phụ cận không có gì nguy hiểm, dọc theo này hà vẫn luôn hướng về phía trước đi, lại đi hai cái canh giờ liền đến hẻm núi Thông Thiên.” Nói, Tô Vĩnh Phong nhìn xem bốn phía, trong mắt tràn đầy hoài niệm.

5 năm trước, bọn họ Thần Phong dong binh đoàn vẫn là bảy người thời điểm, đã từng đến bên này đã làm nhiệm vụ, cũng là ở khi đó, hắn nhận thức Dư Thu. Hiện giờ hồi tưởng lên, trước kia hết thảy tựa hồ chỉ là một giấc mộng, xa xôi không thể với tới.

Tiêu Lăng Hàn thấy Tô Vĩnh Phong sau khi nói xong, liền một người ở nơi đó xuất thần, suy đoán hắn hẳn là nghĩ tới cái gì.

Bất quá, làm Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính là, hắn chỉ là tùy ý tìm một phương hướng rời xa sự phát mà sau, cảm thấy thích hợp liền ngừng lại, không nghĩ tới hắn cư nhiên còn đi đúng rồi phương hướng.

【 Huyền Ý, ngươi nếu là lại không đứng dậy, ta cần phải làm trò Tô Vĩnh Phong mặt thân ngươi. 】 Tiêu Lăng Hàn tưởng đem chính mình tay rút ra, kết quả, Thượng Quan Huyền Ý chết túm không buông tay, lập tức liền truyền âm uy hiếp.

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là mở một con mắt, lén lút đi xem Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn chính cúi người hướng chính mình môi đánh úp lại. Thượng

Quan Huyền Ý sợ tới mức chạy nhanh duỗi tay để ở hắn trước ngực, quay đầu đi xem một bên ngồi dưới đất Tô Vĩnh Phong, phát hiện hắn cũng có chú ý tới hai người bên này, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Sư huynh!" Thượng Quan Huyền Ý thanh âm thuần tịnh, mang theo một chút mềm mại nhẹ gọi một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo mũi hắn, cười nói: "Ta vừa rồi là đậu ngươi!" Nói xong, lập tức đứng dậy, vỗ vỗ trên người tro bụi.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ta thật sự.

Nếu bọn họ nơi này ly hẻm núi Thông Thiên tương đối gần, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền cấp Ân Thiên Duệ phát tin tức, nói cho bọn họ, đại gia ở hẻm núi Thông Thiên hội hợp.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tô Vĩnh Phong ba người liền đến hẻm núi Thông Thiên.

Sở dĩ nơi này kêu hẻm núi Thông Thiên, là bởi vì nơi này có hai tòa cao ngất trong mây ngọn núi, từ xa nhìn lại bọn họ nối thẳng phía chân trời, hai tòa ngọn núi trung gian vừa lúc là một cái hẻm núi.

Ba người đợi một canh giờ, Ân Thiên Duệ bảy người mới khoan thai tới muộn, bất quá xem bọn họ một thân huyết ô, hẳn là vừa rồi cùng người hoặc là yêu thú đánh nhau quá.

"Ai nha, mệt chết ta lạp!" Ân Thiên Duệ vừa thấy đến Tiêu Lăng Hàn ba người, lập tức một mông ngồi dưới đất, hoàn toàn không màng hình tượng.

"Chậc chậc chậc, Thiên Duệ, nhìn xem chính ngươi bộ dáng gì, ngươi chính là một cái song nhi nha? Cũng không sợ ngày nào đó Mạc sư huynh chịu không nổi ngươi, ghét bỏ ngươi, đem ngươi cấp hưu." Thượng Quan Huyền Ý thấy Ân Thiên Duệ không hề hình tượng bộ dáng, không khỏi ra tiếng nói móc nói.

"Ta cảm ơn ngươi nhắc nhở." Ân Thiên Duệ tức giận trả lời, quay đầu nhìn về phía một bên Mạc Vô Nhai, "Vô Nhai, ngươi sẽ ghét bỏ ta sao?"

"Đương nhiên sẽ không, mặc kệ ngươi là thế nào tử, ta đều thích." Mạc Vô Nhai giúp Ân Thiên Duệ vãn khởi hắn rơi rụng tóc, không chút nghĩ ngợi nói.

"Thật buồn nôn, làm hại ta nổi da gà đều nổi lên một thân." Thượng Quan Huyền Ý chọc chọc cánh tay, nhìn Ân Thiên Duệ đắc ý tiểu bộ dáng, liền có chút tay ngứa. Hắn biết rõ Mạc Vô Nhai chính là một cái ăn cơm mềm gia hỏa, vẫn là cái thê quản nghiêm, hắn làm gì muốn chính mình đi tìm ngược? Mỗi lần nhìn thấy Ân Thiên Duệ gia hỏa này, giống như không cùng hắn dỗi thượng một hai câu liền cả người không thoải mái, nhất định là hắn thiếu thu thập.

Tiêu Lăng Hàn cùng Ân phụ cùng với Tô Vĩnh Phong thương lượng một chút, quyết định tu chỉnh một canh giờ lại nhích người, bởi vì bọn họ bảy người vừa

rồi ở tới trên đường đụng tới một đám địa thứ tích, mỗi người đều có điều tiêu hao.

Một canh giờ sau, một hàng mười người, mỗi người đều tinh thần no đủ, chờ xuất phát, mỗi người đều đem chính mình vũ khí lấy ở trên tay, bởi vì ở tiến vào hẻm núi Thông Thiên 20 mét sau, liền không thể sử dụng linh khí.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng với Tô Vĩnh Phong xung phong, Ân phụ Ân mẫu cản phía sau.

Đi qua 20 mét khoảng cách sau, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình trong thân thể linh khí hoàn toàn không thể vận dụng, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý sóng vai cùng nhau hướng bên trong đi. May mắn chính là bọn họ này một đường tạm thời còn không có đụng tới yêu thú, có chút cấp thấp yêu thú liền thích nơi này, rốt cuộc nơi này không có cao cấp yêu thú, nhân loại ở chỗ này cơ hồ không phải chúng nó đối thủ.

Sau nửa canh giờ, mười người tới một cái đài cao, trên đài cao có một cái hình tròn vòng, trong vòng có cộng mười cái người đứng thẳng vị trí, vừa lúc ở vòng tròn bên cạnh, như là làm thành một vòng tròn, mỗi cái vị trí thượng cần thiết trạm một người, nếu là có dư thừa người có thể đứng ở vòng tròn trung gian, đương nhiên, một lần không thể vượt qua mười lăm người.

Nhìn đến cái này địa phương, Tiêu Lăng Hàn mấy người mới biết được, vì cái gì nhất định phải mười người, thiếu một người đều không được. Bởi vì nơi này không thể vận dụng linh khí, mười cái người đứng thẳng vị trí thượng vừa vặn có một cái cơ quan, yêu cầu mười người đồng thời ấn động cơ quan, hình tròn nội truyền tống mới có thể khởi động.

Bọn họ vừa vặn mười người, mỗi người đứng một vị trí sau, Ân phụ ra lệnh một tiếng, đồng thời ấn xuống cơ quan, ngay sau đó toàn bộ vòng tròn nội dâng lên một đạo phòng ngự cái chắn. Quen thuộc trời đất quay cuồng sau, một hàng mười người sở trạm địa phương, đã không còn là nguyên lai nơi đó.

Bọn họ tới hẻm núi Thông Thiên một khác đầu, mà bên này cũng cùng phía trước bên kia hẻm núi Thông Thiên giống nhau, bọn họ chỉ cần đi đến ly hẻm núi khẩu 20 mét nội khoảng cách, là có thể vận dụng linh khí.

Chỉ là mấy người mới vừa hạ đài cao không có bao lâu, có một cái đồ vật từ Mã Bằng Tài bên chân bò tới rồi trên người hắn, hắn lập tức liền phát ra một tiếng quỷ khóc sói gào kêu thảm thiết, “A…… A, tránh ra, tránh ra, cái quỷ gì đồ vật!”

Còn lại người nghe được Mã Bằng Tài tiếng kêu, sôi nổi triều hắn nhìn lại, đập vào mắt chính là một bàn tay đại con nhện, nó lúc này chính bò ở Mã Bằng Tài trên đùi.

“Là thị huyết nhện, đại gia cẩn thận.” Tô Vĩnh Phong thấy rõ đó là cái gì con nhện sau, ra tiếng nhắc nhở mọi người.

Bởi vì thực người nhện là quần cư yêu thú, hiện tại mọi người xem đến chỉ là một con, khả năng cách đó không xa liền có một đám.

Ân phụ một đao đánh chết Mã Bằng Tài trên đùi thị huyết nhện, may mắn loại này yêu thú không có độc tố, bằng không Mã Bằng Tài lúc này hẳn là hẳn là trúng độc. Tuy rằng không có trúng độc, hắn lại mất không ít huyết, bởi vì này thị huyết nhện chính là chuyên môn hút máu.

"Chúng ta nhanh hơn tốc độ, tranh thủ sớm một chút tới có linh khí địa phương, bằng không gặp gỡ thị huyết nhện đàn, chúng ta liền nguy hiểm."

Theo sau đoàn người nhanh hơn nện bước, mười phút sau, một trận "Tất tất tác tác" thanh âm truyền vào mọi người trong tai, mọi người tức khắc cảm thấy sởn tóc gáy, còn da đầu tê dại.

Mười người liếc nhau, đồng thời nhanh hơn nện bước, chạy trốn quan trọng, mặt sau tiếng vang tựa như một đạo bùa đòi mạng, vừa nghe thanh âm này mọi người đều đoán được khẳng định là thị huyết nhện đàn tới.

Đáng tiếc bọn họ chỉ có hai cái đùi, mà con nhện có tám chân, liền tính bọn họ mười người chạy tốc độ lại mau, sau đó không lâu, vẫn là bị thị huyết nhện đuổi theo.

Quay đầu lại nhìn lại, rậm rạp thị huyết nhện, hướng về bọn họ chen chúc mà đến, làm người nhịn không được lưng lạnh cả người, sởn tóc gáy, có chút không rét mà run.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 241

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 241 Huyền Thiên đại lục

【 tao ngộ thị huyết nhện 】 canh một

Thực mau mười người đã bị thị huyết nhện đàn vây quanh lên, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ bốn người còn hảo, ứng phó thành thạo.

Mà Tô Vĩnh Phong bốn người đã có thể ứng phó luống cuống tay chân, đặc biệt là Mã Bằng Tài, bởi vì hắn phía trước đã bị một con thị huyết nhện thăm quá, cho nên hắn nhìn đến nhiều như vậy thị huyết nhện hướng chính mình vọt tới, sợ hãi chân tay luống cuống, không biết nên như thế nào giết chết chúng nó.

Ân phụ Ân mẫu ứng phó thị huyết nhện cũng có chút cố hết sức, Ân phụ còn hảo, trong tay hắn đại đao, bị hắn khiến cho mạnh mẽ oai phong, một đao đi xuống, chết không ngừng một con thị huyết nhện. Ân mẫu liền có chút cuống chân cuống tay, chủ yếu là nàng trước kia đều là dùng pháp thuật công kích, dưới loại tình huống này, nàng rõ ràng ứng phó không được. Bất quá còn hảo, Mạc Vô Nhai mang theo Ân Thiên Duệ cùng bọn họ lưng tựa lưng, giúp bọn hắn chia sẻ không nhỏ áp lực.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lưng tựa lưng hai người biên sát biên đổi địa phương, chủ yếu hai người giết quá nhanh, không đổi địa phương, bọn họ nên bị thị huyết nhện thi thể cấp bao phủ.

“Nhìn liền ghê tởm, sát cũng giết không xong, Tô đạo hữu mấy người phỏng chừng kiên trì không được bao lâu. Sư huynh, nhưng có cái gì hảo biện pháp.” Thượng Quan Huyền Ý trong tay kiếm đã bị hắn chém ra tàn ảnh, mới một hồi mà thời gian, trước mặt hắn đã chồng chất nửa người cao thị huyết nhện thi thể.

Tiêu Lăng Hàn khắp nơi nhìn nhìn, bọn họ hiện tại đang ở trong hạp cốc, thụ cũng có không ít, nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn lập tức có chủ ý.

“Huyền Ý, chúng ta đến bên kia trong rừng cây đi.”

Thượng Quan Huyền Ý không nghi ngờ có hắn, lập tức cùng hắn cùng nhau hướng trong rừng cây thối lui.

Đi vào một thân cây hạ, Tiêu Lăng Hàn chém ra nhất kiếm, trực tiếp chặt bỏ một viên thụ, hơi chút sử dụng một chút ma khí đem thụ trung hơi nước rút ra.

Tiêu Lăng Hàn ngay từ đầu liền phát hiện nơi này không thể sử dụng linh khí, nhưng lại có thể sử dụng ma khí. Hắn suy đoán, này đó không thể sử dụng linh khí địa phương, hẳn là đều là Ma tộc địa chỉ cũ. Nhưng là, hắn có thể sử dụng

ma khí việc này, không thể làm những người khác biết. Huống chi nơi này còn có Tô Vĩnh Phong mấy cái người ngoài, cho nên hắn chỉ có thể nhất kiếm kiếm sát thị huyết nhện.

Tiêu Lăng Hàn ở lộng củi lửa, Thượng Quan Huyền Ý liền đứng ở bên cạnh hắn vì này hộ pháp, mọi việc cách bọn họ 1 mét xa thị huyết nhện đều bị Thượng Quan Huyền Ý tễ với dưới kiếm.

Thực mau, đống lớn củi đốt như vậy ra đời, Tiêu Lăng Hàn từ trong lòng móc ra mồi lửa. Cái này mồi lửa vẫn là hắn vừa tới Hoàng Cực đại lục khi, khối này trên người số lượng không nhiều lắm một kiện vật phẩm. Hắn sở dĩ cầm, là vì làm kỷ niệm, không nghĩ tới, hiện tại cư nhiên liền phái thượng công dụng.

Ở Tiêu Lăng Hàn đem củi lửa bậc lửa nháy mắt, ở bọn họ hai người bên người thị huyết nhện đều tự giác mà lui lui.

Thấy vậy, hai người liền biết, phương pháp này hữu dụng, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ném một thốc hỏa trên mặt đất những cái đó thị huyết nhện thi thể thượng, thực mau "Bùm bùm" thanh âm liền truyền ra tới. Bởi vì thị huyết nhện thân thể thượng có một tầng mao, cho nên đều không cần nhóm lửa đồ vật, chúng nó ngay lập tức mà thiêu lên.

Bởi vì hai người là một đường giết đến này rừng cây bên cạnh, cho nên trên mặt đất thị huyết nhện thi thể là liên tiếp thiêu đốt lên, thực mau liền đốt tới trên chiến trường.

Mạc Vô Nhai cùng Ân phụ trước hết phản ứng lại đây, hai người phân biệt mang theo chính mình tức phụ nhi rời đi tại chỗ. Nếu là bọn họ còn đứng tại chỗ, phỏng chừng không phải bị thị huyết nhện hút quang huyết mà chết, mà là bị hỏa, sống sờ sờ thiêu chết.

Bên kia Tô Vĩnh Phong bốn người tự nhiên cũng thấy được một đường thiêu đốt lại đây ngọn lửa, mấy người lúc này đều có chút sắc mặt tái nhợt, thực rõ ràng là mất máu quá nhiều tạo thành.

Đặc biệt là Mã Bằng Tài, hắn bị thị huyết nhện hút đi hơn phân nửa huyết, hiện tại hắn cả người đều có chút lung lay sắp đổ. Nhìn đến hỏa thế lan tràn lại đây, hắn trong lòng gấp đến độ không được, chân lại không nghe sai sử. Còn hảo Tô Vĩnh Phong nhìn đến tình huống của hắn, lại đây kéo hắn một phen. Dù vậy, trên người hắn cũng có hai nơi bị bậc lửa, Tô Vĩnh Phong dùng sức chụp hắn vài cái, mới đem trên người hắn hỏa dập tắt.

"Đôm đốp đôm đốp" tiếng vang, làm tồn tại thị huyết nhện không dám tới gần đống lửa.

Thấy vậy, mọi người cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, đương chiến trường trung tám người nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý khi, đều có chút kinh ngạc.

Nguyên nhân vô hắn, hai người trên người sạch sẽ, hoàn toàn là cùng bọn họ mấy người hình thành tiên minh đối lập.

Mã Bằng Tài cúi đầu nhìn xem chính mình, hắn không chỉ có là một thân chật vật, hơn nữa trên quần áo còn bị lửa đốt vài cái động.

Vừa rồi ăn một viên bổ huyết đan, hiện tại hắn sắc mặt muốn rất nhiều, bất quá đi đường khi còn có chút lung lay. Hắn đối với Tần Chấn Điền đưa mắt ra hiệu, Tần Chấn Điền đỡ hắn, hướng tới Tiêu Lăng Hàn hai người đi qua.

Tiêu Lăng Hàn thấy Mã Bằng Tài triều chính mình hai người đi tới, cái gì đều không có nói, cư nhiên phải đối hắn động tay động chân, không khỏi rời xa hắn.

“Mã đạo hữu, ngươi sự ngươi liền nói, đừng hướng ta duỗi móng vuốt.” Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt ghét bỏ nói, bởi vì không thể sử dụng linh khí, Mã Bằng Tài tay cũng là đen tuyền.

“Ta chính là muốn nhìn ngươi một chút pháp y có phải hay không có chứa ngăn cách công năng.” Mã Bằng Tài buông tay, ý bảo chính mình không có muốn chiếm hắn tiện nghi ý tứ.

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nhìn hắn, ngăn cách? Ngăn cách thần thức?

Mã Bằng Tài thấy vậy, đành phải nói: “Ta chính là muốn nhìn ngươi một chút quần áo có phải hay không không dính tro bụi, không dính vết máu, không dính dơ bẩn.” Nói, hắn còn chỉ chỉ Tiêu Lăng Hàn quần áo, xoay tay lại lại chỉ chỉ chính mình hiện tại xuyên này một thân.

Mọi người đều dùng một lời khó nói hết ánh mắt nhìn hắn, hắn là mười cái người trung quần áo nhất dơ, nhất phá người, mà Tiêu Lăng Hàn là mười cái người trung quần áo nhất bạch, sạch sẽ nhất người, hai người đứng chung một chỗ hoàn toàn vô pháp xem.

“Ngươi suy nghĩ nhiều, ta kiếm pháp cũng không tệ lắm, mọi việc tới gần ta thị huyết nhện đều thành ta kiếm hiệp hồn.” Nói, Tiêu Lăng Hàn vung lên kiếm, mới vừa bò lại đây ba con thị huyết nhện đã bị nó nhất kiếm cắt đầu. Bất quá hắn động tác mau, kiếm đều đã trở lại, thị huyết nhện đầu mới phân gia, những cái đó dơ bẩn tự nhiên bắn không đến hắn trên quần áo.

Mọi người: “……” Kiếm pháp quả nhiên không tồi!

Mắt thấy trên mặt đất thị huyết nhện thi thể liền phải bị thiêu xong rồi, phía trước không có nhào lên tới thị huyết nhện, hiện tại lại bắt đầu ngo ngoe rục rịch.

“Như vậy đi xuống không phải cái biện pháp, chúng ta cần thiết nhanh lên đã có linh khí địa phương đi.” Ẩn phụ ra tiếng nói.

“Chúng ta mỗi người lấy một chút củi gỗ, điểm cây đuốc đi, nếu là củi gỗ thiêu xong rồi, lại đến bên cạnh trong rừng cây chém một ít, các ngươi cảm thấy như

thế nào?” Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua hắn lúc trước chặt bỏ bó củi, hỏi mọi người.

Mọi người đều theo hắn tầm mắt nhìn lại, nhìn đến một đống bó củi, sôi nổi gật đầu đồng ý.

Tiêu Lăng Hàn chém bó củi tự nhiên là giống cây trúc giống nhau có thể thiêu đốt thật sự vượng cái loại này, như vậy liền không lo lắng gió thổi qua, hỏa liền diệt, cũng không cần lo lắng nó không dễ bậc lửa.

Mười cái người cứ như vậy, sáu cá nhân ở bên ngoài, vây quanh một vòng tròn, bốn người ở bên trong nghỉ ngơi, như vậy có thể thay phiên nghỉ ngơi.

Rốt cuộc ở một canh giờ sau, mọi người thấy được sơn cốc nhập khẩu.

Mắt thấy liền phải đến nhập khẩu, Tiêu Lăng Hàn lại ngừng lại. Bởi vì hắn hiện tại đi đằng trước, cho nên hắn này dừng lại, mặt sau người tự nhiên cũng đi theo ngừng lại.

“Tiêu đạo hữu, ngươi như thế nào không đi rồi?” Mã Bằng Tài mắt thấy thắng lợi ánh rạng đông lập tức muốn nghênh đón, lúc này cư nhiên đình chỉ không trước.

“Ngươi xác định muốn đi ra ngoài?” Tiêu Lăng Hàn cười như không cười quay đầu lại nhìn thoáng qua Mã Bằng Tài.

“Ta giống như nhìn đến bên kia bụi cỏ ở động?” Tạ Hoằng có chút không xác định nói, trước mặt hắn còn có không ít thị huyết nhện đứng ở cách đó không xa, chính như hổ rình mồi nhìn chằm chằm hắn, mà hắn vừa lúc đứng ở Tiêu Lăng Hàn tay phải phương.

“Bên kia cây đại thụ kia mặt sau giống như có một cái ăn mặc màu lam quần áo người.” Ân phụ cũng có chút không xác định nói, bọn họ hiện tại sở trạm vị trí, ly có linh khí địa phương chỉ có 10 mét xa, cho nên bọn họ hiện tại thần thức cùng linh khí đều còn không thể dùng, chỉ có thể dựa vào mắt thường đi xem.

Ngay cả Ân phụ cũng thấy người, cái này có ngốc người đều biết, chỉ cần bọn họ hiện tại đi ra ngoài, lập tức liền sẽ bị bên ngoài cất giấu người bắt lấy, những người đó liền chờ mọi người chui đầu vô lưới.

Mọi người không khỏi nghĩ đến, những cái đó thị huyết nhện có hay không khả năng chính là bên ngoài những người đó cố ý đuổi đi vào?

Mục đích tự nhiên là chuyên môn đánh cướp từ hẻm núi Thông Thiên bên kia lại đây người.

“Không biết bên ngoài những người đó đều là chút cái gì tu vi, lại có bao nhiêu người.” Tô Vĩnh Phong nhíu mày, chính mình đám người không có khả năng vẫn luôn đãi ở chỗ này đi?

Những người khác: “……” Bọn họ cũng muốn biết.

“Chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ? Tổng không có khả năng không đi rồi đi?” Ân Thiên Duệ nhìn nhìn trong tay sắp thiêu xong củi lửa.

Tiêu Lăng Hàn híp lại hai mắt, đáy mắt hiện lên một đạo hàn quang, nắm thật chặt trong tay nắm kiếm, đi bước một hướng phía trước đi.

Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó, còn lại người thấy vậy, cũng sôi nổi đuổi kịp hai người nện bước. Tất cả mọi người đề phòng lên, rốt cuộc phía trước chờ đợi mọi người chính là cái gì, tình huống không biết.

Đương Tiêu Lăng Hàn mới vừa đi đã có linh khí khu vực khi, bên tai liền truyền đến “Tất tất tác tác” thanh âm. Tuy rằng rất nhỏ, như cũ rõ ràng lọt vào tai, ngay sau đó liền có một cây đằng mạn triều hắn tập lại đây, cư nhiên là muốn đem hắn bó trụ.

Đánh lén Tiêu Lăng Hàn nhân tu vì chỉ có Kim Đan kỳ đỉnh, liền điểm này tu vi cũng muốn học người khác đánh lén, cũng không nhìn xem chính mình đối thủ là cái gì thực lực, liền dám tùy ý ra tay.

Những người khác ở cấm linh khu nhìn không tới bên ngoài những người này tu vi, nhưng Tiêu Lăng Hàn có thể sử dụng ma khí, tự nhiên đem bên ngoài những người này tu vi nhìn rõ ràng. Tối cao tu vi bất quá mới Nguyên Anh hậu kỳ, Nguyên Anh trung kỳ hai người, Nguyên Anh sơ kỳ hai người, Kim Đan kỳ đỉnh bốn người, đối phương tổng cộng có chín người.

Nhìn hướng Tiêu Lăng Hàn đánh úp lại dây đằng, Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay Thiên Ti Đằng không bình tĩnh. Nó có chút đắc ý vênh váo, muốn khoe ra chính mình bản lĩnh, đang định rời đi Thượng Quan Huyền Ý thủ đoạn, Tiêu Lăng Hàn nhận thấy được nó ý đồ, lạnh lùng mà đối nó mệnh lệnh nói: 【 thành thật đợi, đừng ra tay! 】

Nơi này nhiều người như vậy, này Thiên Ti Đằng cũng coi như có chút bản lĩnh, có thể trở thành Thượng Quan Huyền Ý át chủ bài, nếu là át chủ bài, có thể nào tùy ý bại lộ.

Tiêu Lăng Hàn bắt lấy hướng hắn quấn tới dây đằng, theo dây đằng nháy mắt tới rồi tập kích hắn tên kia song nhi trước người.

Song nhi trên tay dây đằng bất quá mới tam cấp, hoàn toàn không phải Tiêu Lăng Hàn đối thủ.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem dây đằng yêu hạch lấy đi, dây đằng nháy mắt khô héo.

Song nhi cũng trực tiếp “Phốc” phun ra một ngụm máu tươi, “Ngươi, ngươi, ngươi không phải Kim Đan kỳ tu sĩ.” Hắn hoảng sợ nhìn Tiêu Lăng Hàn, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, liên tục lui về phía sau.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hàn mang hiện lên, nhất kiếm chém ra, song nhi bị hắn phóng xuất ra tới uy áp, áp không thể nhúc nhích, trơ mắt mà nhìn người

một nhà đầu phân gia.

Bên kia, Thiên Ti Đằng còn không có ra tới, đã bị chủ nhân lệnh cưỡng chế không chuẩn hiện thân, nó lập tức trở nên yên nhi bẹp.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay nhẹ nhàng sờ sờ Thiên Ti Đằng lá cây, trấn an một chút nó. Ngẩng đầu, lập tức đối thượng một cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ, đối phương một cái roi dài thẳng tắp hướng tới hắn mặt bộ đánh úp lại.

Thảo, đối phương đây là muốn hủy chính mình mặt a!

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền nổi giận, hắn gương mặt này tuy rằng lớn lên không có Tiêu Lăng Hàn đẹp, nhưng Tiêu Lăng Hàn thích xem nha! Hắn quyết không cho phép bất luận kẻ nào lại lần nữa huỷ hoại hắn dung mạo, đã từng làm Hoắc Mai huỷ hoại một lần, hắn khi đó là muốn giành được Tiêu Lăng Hàn đồng tình, bác hảo cảm. Hiện tại Tiêu Đại Ma Vương đã thừa nhận chính mình là người của hắn, cho nên không cần phải lại sử thủ đoạn, tất nhiên là phải bảo vệ hảo chính mình này trương còn tính tuấn mỹ mặt.

Hướng Thượng Quan Huyền Ý ra roi người là một cái trên mặt có một cái vết sẹo nữ tu, nàng nhìn đến Tiêu Lăng Hàn nháy mắt, đã bị hắn bề ngoài kinh diễm tới rồi. Bất quá chờ nàng tỉnh quá thần tới, Tiêu Lăng Hàn đã cùng một khác danh Kim Đan kỳ đỉnh người đánh lên, tự nhiên liền lộ ra hắn phía sau Thượng Quan Huyền Ý.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 242

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 242 Huyền Thiên đại lục

【 tới Cô Nguyệt Thành 】 canh hai

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý nháy mắt, nữ tử trong lòng ghen ghét chi hỏa cọ cọ cọ hướng lên trên trướng, một cái hai cái nam nhân đều lớn lên như vậy đẹp. Cái này càng là lớn lên giống cái hồ ly tinh, nàng trong tay roi cũng liền tự nhiên mà vậy mà hướng tới Thượng Quan Huyền Ý trên mặt tiếp đón qua đi.

Thượng Quan Huyền Ý về phía sau ngưỡng đảo, tránh thoát nữ tu tập kích, trong tay kiếm chống ở trên mặt đất, họa ra một cái xinh đẹp đường cong, người cũng tùy theo một cái xoay người, nháy mắt tập đến nữ tu trước người, cầm trong tay kiếm liền bổ qua đi.

Nữ tu không nghĩ tới rõ ràng nhìn qua tu vi chỉ có Kim Đan trung kỳ nam tu, tốc độ cư nhiên so nàng một cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ còn muốn mau, nhìn đến kiếm triều chính mình bổ tới, muốn tránh cũng không được, nàng chỉ di động một chút vị trí.

Thượng Quan Huyền Ý kiếm trực tiếp chém đứt nữ tu một cái cánh tay.

"A……." Nữ tu kêu thảm thiết một tiếng, thực mau nàng thanh âm bao phủ ở chung quanh người đánh nhau trung.

Mặt sau ra tới mấy người cũng đều tìm tới chính mình đối thủ, Ân phụ Ân mẫu đều là Nguyên Anh kỳ đỉnh tu vi. Ân phụ trực tiếp đối thượng tên kia Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, mà Ân mẫu đối thượng một khác danh Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ.

Lại mặt sau ra tới Tô Vĩnh Phong đối thượng một người Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, Tần Chấn Điền cùng Tạ Hoằng phân biệt đối thượng một người Kim Đan kỳ đỉnh tu sĩ. Dư lại cuối cùng một người Kim Đan kỳ đỉnh tu sĩ, từ Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người hợp lực đối chiến.

Tiêu Lăng Hàn một phút không đến liền giết tên kia song nhi, xoay người lại đối thượng một người Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ. Lấy hắn Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, hơn nữa hắn chiến lực vốn dĩ liền so người khác cường, hai phút sau Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ ngã xuống đất.

Bên này Thượng Quan Huyền Ý cũng giải quyết chính mình đối thủ, xoay người liền thấy được Tiêu Lăng Hàn, hai người nhìn nhau cười.

Mười phút sau, hai người giúp đỡ những người khác thực mau giải quyết sở hữu mai phục tu sĩ, theo sau đại gia liền rời đi tại chỗ.

Mười lăm thiên hậu……

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ bốn người đứng ở Cô Nguyệt Thành cửa thành trước, lúc này bọn họ đang ở xếp hàng giao nộp vào thành phí.

Ngày đó bọn họ một hàng mười người đem đánh cướp đoàn người giải quyết sau, tìm cái địa phương tu chỉnh một đêm. Ngày hôm sau, mười cái nhân tài đứng dậy hướng rừng rậm bên ngoài bước vào. Trong lúc tự nhiên gặp được không ít yêu thú, mọi người đều là hợp lực giải quyết, cũng không có gặp được không đối phó được người hoặc yêu thú.

Tới rồi rừng rậm bên ngoài sau, Thần Phong tiểu đội bốn người đơn độc rời đi.

Ân phụ Ân mẫu trước khi đi vẫn là cùng Ân Thiên Duệ tương nhận, mà Ân gia gia cư nhiên gặp được một cái cố nhân, bị mang đi Thiên Lăng đại lục. Ân phụ Ân mẫu lần này mục đích địa cũng là Hằng Phong bí cảnh, bất quá bọn họ nói đều có biện pháp đi vào, không cần Ân Thiên Duệ lo lắng, sau lại bọn họ hai người cũng rời đi.

Cho nên, lúc này chỉ có bọn họ bốn người xuất hiện ở Cô Nguyệt Thành, Cô Nguyệt Thành lệ thuộc với Huyền Kiếm Các thế lực, là một cái tam đẳng thành trì.

Vào thành phí đồng dạng là mười khối trung phẩm linh thạch, bốn người mới vừa vừa vào thành, liền có bốn, năm cái tiểu hài tử nhiệt tình mà xông tới.

"Các vị tiền bối, xin hỏi các ngươi yêu cầu dẫn đường sao?" Một cái tiểu nữ hài thanh thúy dễ nghe thanh âm vang lên.

Tiểu hài tử nhóm đều mắt trông mong mà nhìn Tiêu Lăng Hàn mấy người, hy vọng đối phương có thể tuyển chính mình, làm chính mình vì bọn họ dẫn đường.

Hiện tại mấy người đã không phải mới tới Huyền Thiên đại lục lúc ấy, tất nhiên là không hề yêu cầu dẫn đường.

"Chúng ta đối nơi này rất quen thuộc, không cần dẫn đường." Tiêu Lăng Hàn nhìn mấy cái hài tử, mặt vô biểu tình mà nói.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, mấy cái tiểu hài tử rất là không cam lòng rời đi.

"Sư huynh, chúng ta trước tìm khách điếm vẫn là trước tìm địa phương ăn một đốn?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến phía trước có một nhà tên là "Tới một chén" tửu lầu, hắn phát giác chính mình đã lâu đều không có uống qua linh tửu, ngẩng đầu nhìn cái kia tửu lầu vài mắt, cuối cùng là nhịn không được ra tiếng hỏi.

Tiêu Lăng Hàn vừa thấy hắn biểu tình liền biết hắn suy nghĩ cái gì, vừa lúc tới một chén tửu lầu đối diện chính là một khách điếm. Vì thế, hắn làm Mạc Vô

Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đi khách điếm đính phòng, chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý đi trước tửu lầu gọi món ăn.

Bốn người cũng không có tiến phòng, mà là ở lầu hai đại sảnh dựa cửa sổ vị trí ngồi xuống, vừa lúc có thể nghe một chút một ít về Cô Nguyệt Thành sự tích.

Một chén rượu tửu lầu uống rượu đều không phải dùng cái ly, mà là dùng chén, bất quá uống rượu chén, muốn so thịnh cơm chén tiểu một nửa, này hẳn là chính là cửa hàng danh lý do.

Thấy tiểu nhị đem bát rượu cùng linh tửu bưng lên bàn, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt chính là sáng ngời, thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm linh tửu.

"Có chút người tròng mắt đều phải dính ở mặt trên." Ân Thiên Duệ nhìn thấy thượng Huyền Ý biểu tình, chế nhạo nói.

"Nói ngươi giống như không nghĩ uống giống nhau." Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, gia hỏa này liền hiểu được cùng chính mình tranh cãi.

"Ta nhưng không giống có một số người, một chén rượu xuống bụng, liền tính đem hắn bán, chính hắn đều còn không biết." Ân Thiên Duệ cười khanh khách nói, trong mắt tràn đầy hài hước.

"Ai dám bán ta, ta làm thịt ai!" Thượng Quan Huyền Ý oán hận nói, nhìn Ân Thiên Duệ ánh mắt đặc biệt không tốt. Nghĩ thầm, nhất định là Thiên Duệ gia hỏa này gần nhất không có cùng Mạc Vô Nhai lăn giường, cho nên mới nóng tính tràn đầy, tinh lực dư thừa, dỗi khởi chính mình tới một chút đều không hàm hồ.

Mấy người ai đều không có chú ý tới chính là, lầu hai trong đó một gian phòng môn bị mở ra, từ bên trong đi ra một người 17-18 tuổi nữ tử. Nàng ăn mặc một thân hồng nhạt váy lụa, một trương đồ đầy phấn mặt trên mặt, hoàn toàn nhìn không ra nàng vốn dĩ bộ dáng. Người này là là Cô Nguyệt Thành Vương gia gia chủ con gái duy nhất, tên là Vương Tân Nhụy, Trúc Cơ hậu kỳ tu vi.

Theo nàng phía sau ra tới còn có một nam một nữ, này hai người thân phận rõ ràng không có nàng cao, từ ăn mặc thượng liền có thể nhìn ra tới, hơn nữa hai người đều ở hết sức nịnh nọt cũng lấy lòng Vương Tân Nhụy.

Nam tử tên là Vương Tân Nghị, hắn là Vương Tân Nhụy đường ca, Trúc Cơ kỳ đỉnh tu vi. Bộ dạng bình thường, không xuất sắc cũng không khó coi, đương hắn nhìn về phía Vương Tân Nhụy khi, trên mặt tuy rằng là nịnh nọt biểu tình, đáy mắt lại tất cả đều là khinh thường.

Mà nữ tử tên là Thái Giang Diễm, nàng là Vương Tân Nhụy biểu tỷ, Trúc Cơ trung kỳ tu vi. Nàng lớn lên tiểu gia bích ngọc, một đôi mắt hạnh ục ục loạn chuyển, vừa thấy chính là tâm nhãn đặc biệt nhiều người.

Vương Tân Nhụy phía sau còn đi theo hai cái mười bốn lăm tuổi tiểu nha hoàn.

Mà Vương Tân Nhụy vừa ra phòng, liền thấy nàng chính đối diện ngồi Thượng Quan Huyền Ý, nàng chỉ cảm thấy người nọ lớn lên cũng thật đẹp. Nàng không chớp mắt nhìn chằm chằm người nọ xem, trong mắt tràn đầy kinh diễm, mắt lộ ra si mê.

Vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ đối thoại, Vương Tân Nhụy bên này mấy người cũng nghe thấy.

Vương Tân Nhụy bên cạnh Thái Giang Diễm cùng Vương Tân Nghị nhìn thấy nàng giờ phút này biểu tình, trong mắt đều lộ ra một mạt tính kế, lẫn nhau lẫn nhau xem một cái, lập tức đạt thành chung nhận thức.

"Tiểu thư, chúng ta cần phải trở về." Một cái nha hoàn nhắc nhở nói.

Vương Tân Nhụy nghe vậy, Y Y không tha mang theo mấy người rời đi tửu lầu.

Nơi này phát sinh một màn Tiêu Lăng Hàn mấy người hoàn toàn không biết tình, rốt cuộc bọn họ bộ dạng xuất chúng, bị người vây xem là thực bình thường sự, tổng không có khả năng xem đều không chuẩn người khác xem đi.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người nói hai câu lời nói, hắn lại đem chính mình chỉnh tức giận, lạnh lùng phiết Mạc Vô Nhai liếc mắt một cái.

Tiếp thu đến Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, Mạc Vô Nhai ở trong lòng kêu rên, tức phụ nhi cãi nhau là sảo thắng, hắn trong lòng cũng cao hứng, tao ương lại là chính mình.

Mạc Vô Nhai nghĩ, gần nhất một tháng bọn họ vẫn luôn đều tại Minh Nguyệt sâm lâm cùng mọi người cùng nhau đợi, đều không có thời gian song tu. Đêm nay sau khi trở về nhất định phải hảo hảo thu thập một chút Thiên Duệ, miễn cho chính mình bị Tiêu Lăng Hàn thu thập.

Ân Thiên Duệ còn không biết, hắn hôm nay cùng Thượng Quan Huyền Ý lẫn nhau dỗi, hắn xem như thắng, nhưng hồi khách điếm sau, 10 ngày đều ra không được môn.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý bưng bát rượu liền đột nhiên uống một ngụm, xem đến hắn mí mắt thẳng nhảy, gia hỏa này chờ một chút khẳng định lại muốn uống say.

"Huyền Ý, ăn trước gọi món ăn lót lót dạ dày, lại uống rượu." Nói, Tiêu Lăng Hàn vì Thượng Quan Huyền Ý gắp vài dạng đồ ăn, đặt ở hắn trong chén.

"Hảo, sư huynh ngươi cũng dùng bữa." Thượng Quan Huyền Ý cũng vì Tiêu Lăng Hàn gắp đồ ăn.

Ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý đối diện Ân Thiên Duệ thấy vậy, trực tiếp đem chính mình chén cũng hướng Mạc Vô Nhai trước người đẩy, kia ý tứ không cần nói cũng biết. Hắn mới không cần ăn đối diện hai người cẩu lương, hắn có chính mình cẩu lương ăn là đủ rồi.

“Các ngươi nghe nói sao, Thành chủ phủ đại tiểu thư được quái bệnh, tiền thưởng hai trăm vạn trung phẩm linh thạch, chỉ cần có thể trị hảo nàng, là có thể được đến hai trăm vạn linh thạch.”

“Thật sự có hai trăm vạn linh thạch?” Hỏi chuyện người ăn mặc một thân Huyền Âm Tông độc hữu tiêu chí pháp y.

“Đương nhiên, cửa thành vừa mới dán ra tới bố cáo.”

“Luyện Đan Sư Công Hội người đều không có làm được sự, ngươi cho rằng hai trăm vạn là như vậy hảo tránh sao?”

Nghe xong lời này, hỏi chuyện người lại không để bụng, nghĩ thầm, nói không chừng chính mình đi liền đem đại tiểu thư quái bệnh trị hết đâu? Kia hai trăm vạn còn không phải thành chính mình vật trong bàn tay.

“Hắc, ngươi có hay không phát hiện gần nhất Cô Nguyệt Thành tới thật nhiều người xa lạ?”

“Đã sớm phát hiện, ta còn biết là bởi vì Hằng Phong bí cảnh còn phân biệt không nhiều lắm nửa năm liền có mở ra, hiện tại những người này đều là hướng về phía bí cảnh tới.”

“Nếu là ta cũng có thể tiến vào bí cảnh thì tốt rồi.”

“Liền ngươi, Kim Đan kỳ tu vi, đừng đi vào đã bị pháo hôi, mỗi lần tiến vào Hằng Phong bí cảnh tu sĩ đại bộ phận tu vi đều đạt tới Nguyên Anh kỳ.”

“……”

Sau nửa canh giờ……

Bốn người ăn uống no đủ, tính tiền sau liền tính toán hồi đối diện khách điếm, nhưng ở tửu lầu cửa lại gặp một đám tìm tra người.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý đã uống say, Tiêu Lăng Hàn là đem hắn nửa ôm vào trong ngực, hai người đi ở Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người phía sau.

Một đám người đi tới liền ngăn ở Mạc Vô Nhai trước người, này là bọn họ chỉ nghĩ muốn ngăn lại Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, nề hà bốn người đi thân cận quá, đành phải liên quan bọn họ cùng nhau ngăn cản.

“Đạo hữu có việc?” Mạc Vô Nhai nhìn trước mắt người, lạnh giọng hỏi, hắn còn vội vã trở về cùng tức phụ nhi song tu đâu!

“Cô gia, chúng ta tới đón ngươi hồi Vương phủ.” Một cái nhìn qua hơn 50 tuổi lão giả, hắn nhìn về phía Mạc Vô Nhai phía sau Thượng Quan Huyền Ý nói, người này có Kim Đan hậu kỳ tu vi.

“A? Ngươi nói cái gì?” Ân Thiên Duệ cho rằng chính mình lỗ tai nghe lầm, vô cùng kinh ngạc hỏi.

Lão giả nhìn thoáng qua Ân Thiên Duệ, là cái song nhi, cùng chính mình giống nhau tu vi, vì thế hắn nói: “Ta là Vương phủ quản gia Vương Phúc Lai, chúng ta chuyên môn tới đón cô gia hồi Vương phủ.”

“Không phải, ngươi nói cô gia là ai?” Ân Thiên Duệ thấy hắn liên tiếp nhìn về phía chính mình phía sau, hắn cũng đi theo nhìn thoáng qua. Lại đối thượng Tiêu Lăng Hàn đen kịt hai tròng mắt, sợ tới mức hắn một cái giật mình. Này Vương phủ người rõ ràng là ở tìm chết tiết tấu a, Tiêu Lăng Hàn đều dám đắc tội.

“Nột, chúng ta cô gia chính là hắn, cô gia thích uống rượu, lại là một cái một chén rượu liền say người. Tiểu thư còn ở trong phủ chờ hắn, phiền toái các ngươi đem cô gia giao cho ta, ta cũng hảo trở về báo cáo kết quả công tác.” Nói, Vương Phúc Lai chỉ hướng về phía Thượng Quan Huyền Ý, trên mặt lộ ra cung kính chi sắc.

Vương Phúc Lai nói lạc, liền có hai gã Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ đi lên trước tới, chuẩn bị mạnh mẽ đem người mang đi.

Tiêu Lăng Hàn nơi nào sẽ vào bọn họ nguyện, huống chi Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người còn ở hắn trước người chống đỡ, hắn không có mở miệng, kia hai người cũng không dám đem người buông tha tới. Hắn lạnh giọng mở miệng chất vấn nói: “Ngươi nói Vương phủ là cái nào Vương phủ? Trong phủ đều có người nào? Ngươi trong miệng tiểu thư lại là ai?”

Vương Phúc Lai có chút khó xử nói: “Này, nếu không như vậy, nếu là các ngươi không yên tâm nói, có thể cùng lão hủ cùng nhau trở về nhìn xem sẽ biết.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 243

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 243 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Ý say rượu sau 】 canh ba

Vương Phúc Lai nghĩ trước đem người mang về lại nói, tiểu thư nói muốn xuyên màu tím quần áo nam tử, lại chưa nói không thể mang những người khác trở về, tin tưởng đem hắn bằng hữu cùng nhau mang về, nàng hẳn là cũng sẽ không để ý. Nếu là ở chỗ này động khởi tay tới, liền có chút phiền phức, rốt cuộc Vương gia lại đại, cũng không hơn được nữa Thành chủ phủ.

"Không cần, chúng ta không thân. Chúng ta ở tại đối diện, nhà các ngươi tiểu thư, ta rất tưởng biết nàng là ai! Ngươi làm nàng ngày mai đến khách điếm tới tìm ta." Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nói, đối phương tổng cộng tới năm người, hai gã Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, còn lại ba người đều là Kim Đan kỳ.

Tuy rằng nhìn qua tu vi so với bọn hắn bên này người muốn cao, nhưng là, Tiêu Lăng Hàn tin tưởng cái này Vương Phúc Lai sẽ không nghĩ ở chỗ này liền động thủ, rốt cuộc nơi này chính là trên đường cái, cũng không phải bọn họ Vương gia Vương phủ.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Vương Phúc Lai sắc mặt âm trầm, hắn biết hôm nay chuyện này, hắn sợ là làm không được.

Bất quá, hắn không tính toán cứ như vậy từ bỏ, hắn hướng hai gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ đưa mắt ra hiệu, ý bảo bọn họ tiến lên đây bắt người. Dù sao đối phương những người này đều bất quá là Kim Đan kỳ tu sĩ, tin tưởng chỉ cần Nguyên Anh kỳ tu sĩ ra tay, bọn họ liền phản kháng cơ hội đều sẽ không có, cũng liền sẽ không đưa tới Thành chủ phủ hộ vệ.

Hai người có chút khó xử, rốt cuộc kinh sợ một chút đối phương, bọn họ vẫn là nguyện ý. Nhưng nếu là đánh nhau lên, bị Thành chủ phủ người bắt được, bọn họ tất nhiên sẽ ăn không hết gói đem đi. Mà Vương gia khẳng định sẽ vứt bỏ bọn họ, rốt cuộc bọn họ chỉ là Vương gia khách khanh, cũng không phải Vương gia chính mình bồi dưỡng ra tới người.

Vương Phúc Lai thấy chính mình cấp hai vị khách khanh nháy mắt ra dấu, này hai người cư nhiên không để ý tới hắn, trong lòng nghĩ sau khi trở về nhất định phải hảo hảo cáo bọn họ một trạng.

Liền ở hai bên giằng co không dưới khi, một đám ăn mặc màu trắng pháp y, phía sau cõng một phen kiếm người đã đi tới.

Đương thấy rõ cầm đầu người là ai khi, Tiêu Lăng Hàn mấy người đều có chút ngoài ý muốn.

"Ân đạo hữu, Mạc đạo hữu, Tiêu đạo hữu, Thượng Quan Huyền Ý đạo hữu, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt." Khổng Nhạc Phong nhìn thấy mấy người bước nhanh tiến lên nhiệt tình hô.

Vương Phúc Lai thấy này mấy người cư nhiên nhận thức Huyền Kiếm Các người, chạy nhanh mang theo Vương gia mấy người vội vàng rời đi.

Tiêu Lăng Hàn mấy người cùng Khổng Nhạc Phong hàn huyên vài câu liền trở về khách điếm, rốt cuộc Thượng Quan Huyền Ý đã ghé vào trong lòng ngực hắn ngủ rồi.

Tới rồi khách điếm phòng sau, Tiêu Lăng Hàn trước đem Thượng Quan Huyền Ý áo ngoài cùng giày cởi, nhẹ nhàng đem hắn đặt ở trên giường. Nào biết Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên mở mắt ra, đối với Tiêu Lăng Hàn tươi cười như hoa nói: "Sư huynh, ngươi lớn lên thật là đẹp mắt."

"Ân, Huyền Ý ngoan, mau nằm xuống ngủ." Tiêu Lăng Hàn lột ra Thượng Quan Huyền Ý khẩn túm chính mình vạt áo tay, cho hắn đắp chăn đàng hoàng.

Bởi vì lúc trước ở bên ngoài tửu lầu gặp được sự tình, Tiêu Lăng Hàn biết, bọn họ đây là bị người theo dõi. Cư nhiên lại có người muốn đào hắn góc tường, người nọ xem ra là không muốn sống nữa, hắn góc tường là có thể đào sao?

Vì an toàn, Tiêu Lăng Hàn lại ở trong phòng bố trí một cái phòng ngự trận, vốn dĩ muốn đi cấp Mạc Vô Nhai bọn họ cũng bố trí một cái trận pháp. Nào biết thần thức quét đến hai người đang ở lăn giường, Tiêu Lăng Hàn mộc mặt, quyết định về sau không bao giờ giúp Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người bố trí trận pháp.

Hết thảy thu thập hảo, xoay người đi vào mép giường, ngẩng đầu liền đối thượng Thượng Quan Huyền Ý cặp kia câu nhân mắt đào hoa.

Lúc này hắn chính quần áo nửa giải, một bên bả vai lỏa lồ bên ngoài, mà hắn ngồi ở giường trung gian. Tiêu Lăng Hàn lập tức liền bị này hương diễm hình ảnh, cấp xem đến ngây dại. Hắn chỉ cảm thấy một cổ tà - hỏa ở trong lòng nảy sinh, đôi mắt trở nên sâu thẳm, đứng ở tại chỗ nửa ngày chồng bất động nện bước.

"Sư huynh, mau tới đây, bồi ta ngủ!"

Tiêu Lăng Hàn yết hầu hoạt động một chút, ánh mắt như lang giống nhau, thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý, từng bước một hành đến trước giường.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đã tới rồi mép giường, Thượng Quan Huyền Ý lập tức ngoan ngoãn nằm hảo.

Cởi ra chính mình áo ngoài cùng giày, Tiêu Lăng Hàn cũng nằm ở trên giường, muốn đem Thượng Quan Huyền Ý vớt đến chính mình trong lòng ngực tới. Nhưng hắn lại do dự, chậm chạp không dám duỗi tay, quay đầu, ngơ ngác mà nhìn nằm ở chính mình bên người, đối chính mình chút nào không bố trí phòng vệ người.

"Sư huynh, ngươi như thế nào không ôm ta ngủ? Ta ngủ không được." Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, quay đầu nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn đợi nửa ngày đều không thấy Tiêu Lăng Hàn ôm chính mình.

"Sư huynh, ngươi lớn lên thật là đẹp mắt, tú sắc khả xan, ta tưởng đem ngươi ăn." Nói, Thượng Quan Huyền Ý một cái xoay người ngồi xuống Tiêu Lăng Hàn trên người, trên cao nhìn xuống nhìn hắn.

Duỗi tay sờ lên Tiêu Lăng Hàn mặt mày, chậm rãi di đến hắn trên môi, cúi đầu liền hôn đi xuống. Mơ hồ trung Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy Tiêu Lăng Hàn trên người quần áo chán ghét, hắn trực tiếp duỗi tay một xả. "Tư lạp" một tiếng, Tiêu Lăng Hàn trên người quần áo đã bị Thượng Quan Huyền Ý xé chia năm xẻ bảy.

Lại duỗi tay sờ lên, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy cái này vuốt thoải mái nhiều, tay từ trước ngực, chậm rãi di đến hắn bụng nhỏ, đang muốn theo tiếp tục đi xuống, lại bỗng nhiên bị một bàn tay bắt được.

Thượng Quan Huyền Ý nâng lên chôn ở Tiêu Lăng Hàn trên cổ đầu, nghi hoặc hỏi: "Sư huynh, ngươi bắt lấy ta làm gì? Ta muốn đem ngươi ăn, ngươi nhanh lên buông ta ra."

"Mau từ sư huynh trên người xuống dưới, ngoan, sư huynh hôm nay không tắm rửa, không thể ăn." Tiêu Lăng Hàn nói giọng khàn khàn, hắn cảm thấy chính mình sắp bị Thượng Quan Huyền Ý tra tấn điên rồi, sớm biết rằng liền không nên đồng ý hắn uống rượu.

"Sư huynh, trên người của ngươi hương hương, không xú." Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn ở Tiêu Lăng Hàn trên người ngửi ngửi.

Cảm giác được mông phía dưới có cái gì thấp, Thượng Quan Huyền Ý từ Tiêu Lăng Hàn trên người bò đi xuống.

Tiêu Lăng Hàn còn tưởng rằng Thượng Quan Huyền Ý nghe hiểu chính mình nói, chuẩn bị buồn ngủ, nào biết ngay sau đó, gia hỏa này cư nhiên đem đầu vùi ở hắn bụng, đang muốn ở thoát chính mình quần lót.

Tiêu Lăng Hàn hoảng sợ, lập tức ngồi dậy, đem đầu của hắn nâng lên tới, làm hắn cùng chính mình nhìn thẳng. Hô hấp có chút dồn dập, thở hồn hển, ổn ổn tâm thần, khàn khàn mở miệng hỏi: "Ngươi vừa rồi đang làm gì?"

"Ăn sư huynh a, ta muốn ăn sư huynh."

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình trong đầu có một cây tên là lý trí huyền, sắp đứt đoạn.

Sấn chính mình thượng có còn có một tia lý trí trước, Tiêu Lăng Hàn không hề cùng Thượng Quan Huyền Ý vô nghĩa, lấy ra một trương hôn mê phù, trực tiếp chụp ở trên người hắn.

Thấy người nặng nề mà đã ngủ, Tiêu Lăng Hàn quyết định về sau không bao giờ chuẩn gia hỏa này uống một giọt rượu.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn vào Long Ngọc không gian, trực tiếp xuất hiện ở băng tuyết khu vực một cái giữa sông. Trong đầu lại nghĩ, đãi không liền phối chế một ít nhuận - hoạt - tề. Thượng Quan Huyền Ý như vậy câu dẫn chính mình, chờ hắn đầy 18 tuổi sau nhất định phải hảo hảo trừng phạt hắn.

Hôm sau sáng sớm

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, lông mi hơi hơi rung động một chút, chậm rãi mở mê mang hai mắt. Duỗi tay sờ sờ cái trán, đầu có chút đau, làm hắn không khoẻ đem mày nhăn đến càng khẩn.

“Tỉnh?”

Nghe thấy thanh âm, thượng Huyền Ý quay đầu nhìn về phía thanh âm nơi phát ra chỗ, chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn lúc này ngồi ở bên cạnh bàn, trong tay cầm một quyển sách. Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào hắn trên người, có chút mông lung, có chút mờ mịt, nhìn qua hắn tư thái có vẻ rất là lười biếng.

Chỉ là hắn xem chính mình ánh mắt như thế nào lạnh buốt, chính mình không có đắc tội hắn đi? Vẫn là nói chính mình tối hôm qua uống say sau tấu hắn, cũng không đúng a, chính mình căn bản là không phải đối thủ của hắn.

“Sư huynh, ta tối hôm qua không có làm cái gì khác người hành động đi?” Thượng Quan Huyền Ý có chút thấp thỏm hỏi.

“Không có, tối hôm qua ngươi uống say sau, trở về liền ngủ.” Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình nói, hắn liền biết gia hỏa này tỉnh sau, khẳng định lại là cái gì đều không nhớ rõ.

“Nga.” Chính mình thật sự cái gì đều không có làm sao? Như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn xem chính mình ánh mắt phá lệ lãnh đâu? Liền cùng xem những người khác giống nhau biểu tình, hoàn toàn đã không có phía trước ôn nhu.

“Sư huynh, ta đau đầu.” Thượng Quan Huyền Ý quyết định bán thảm, mắt trông mong nhìn Tiêu Lăng Hàn, hữu khí vô lực mà mở miệng nói.

Tiêu Lăng Hàn hít sâu một hơi, nghe thấy hắn nói không thoải mái, tâm cũng liền mềm. Chính mình ở cùng hắn so đo cái gì? Hắn cái gì đều không nhớ rõ! Đi đến mép giường, bất đắc dĩ cười cười, nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, lấy quá một bên quần áo, vì hắn mặc vào.

“Sư huynh, ta chính mình có thể xuyên.”

"Ngươi không phải đau đầu sao? Sư huynh thích giúp ngươi xuyên."

Khi nói chuyện, quần áo đã mặc xong rồi, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh chính mình mặc tốt giày.

Theo sau hai người ngồi vào cái bàn trước, Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử trung lấy ra một chén cháo, đặt ở trên bàn, đẩy đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, "Chuyên môn cho ngươi làm, liền biết ngươi sẽ khó chịu, nhanh ăn đi."

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tiểu nhân nhi nhạc phiên, bán thảm quả nhiên rất thực dụng. Tiêu Lăng Hàn như cũ như vậy tri kỷ, cháo rõ ràng không phóng đường, hắn lại ăn ra thơm ngọt mật ong vị.

Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm thư, cúi đầu, đang ở hết sức chuyên chú mà xem mặt trên nội dung. Phía trước bởi vì góc độ nguyên nhân, Thượng Quan Huyền Ý không thấy được Tiêu Lăng Hàn cổ, mà hiện tại hắn đứng dậy, vừa lúc thấy Tiêu Lăng Hàn quần áo không có che khuất địa phương, trên cổ có hồng hồng dấu vết.

Hắn không cấm ra tiếng hỏi: "Sư huynh, ngươi cổ làm sao vậy? Hồng hồng mấy khối, là bị thương sao?"

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn từ giới tử lấy ra một mặt gương, chiếu chiếu, lập tức vận chuyển công pháp, dùng hết thuộc tính linh khí tiêu trừ trên cổ dâu tây ấn ký.

Tiêu Lăng Hàn thu hồi gương, có chút bất đắc dĩ mà nói: "Không có việc gì, hẳn là tối hôm qua ngủ rồi, bị muỗi cắn một ngụm." Nhưng còn không phải là một con đại muỗi, chính mình bị hắn ôm lại thân lại gặm.

"Nga." Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm, kia chỉ muỗi nhất định là chán sống, liền Tiêu Đại Ma Vương đều dám cắn. Nó kết cục không cần tưởng đều biết, khẳng định là bị một chưởng chụp đã chết.

Nhưng mà Thượng Quan Huyền Ý không biết chính là, Tiêu Lăng Hàn nói muỗi chính là chính hắn.

Đúng lúc này, trong phòng trận pháp đột nhiên bị người xúc động, hai người đều tưởng Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ này hai tên gia hỏa, nào biết triệt trận pháp sau, xuất hiện ở trước cửa phòng người cư nhiên là điếm tiểu nhị.

"Hai vị khách quan, quấy rầy, khách điếm đại đường tới một vài người, bọn họ nói là tới tìm các ngươi, các ngươi xem……." Tiểu nhị có chút khó xử nhìn hai người.

"Hảo, chúng ta đã biết. Phiền toái ngươi đi xuống trước cùng bọn họ nói một tiếng, chúng ta theo sau liền đến." Nói, Tiêu Lăng Hàn cầm hai khối linh thạch thưởng cho điếm tiểu nhị.

Thấy tiểu nhị rời đi, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc khó hiểu, "Sư huynh, chúng ta hôm qua mới đến Cô Nguyệt Thành, cũng không có nhận thức người ở chỗ này, ai sẽ tìm đến chúng ta?"

"Ngày hôm qua chúng ta gặp phải Khổng Nhạc Phong, bất quá ta tưởng hắn là không phải hắn." Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, "Ngươi đào hoa tới, ta sở liệu không tồi, những cái đó hẳn là tới tìm ngươi người."

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy chính mình phía sau lưng nổi lên một tầng mồ hôi lạnh, Tiêu Lăng Hàn nói lời này thời điểm tuy rằng là cười, nhưng hắn đáy mắt không có một tia ý cười, phảng phất có một cái địa ngục.

Khách điếm đại đường

Đại đường có mười tới cái bàn, trong đó một trương bàn vuông, ngồi bốn người.

Bốn người này trung, có ba người đúng là Vương Tân Nhụy, Thái Giang Diễm cùng Vương Tân Nghị, một người khác chính là Vương Tân Nhụy đại bá nương Lư thị, cũng chính là Vương Tân Nghị mẫu thân.

"Biểu muội, ngươi yên tâm, ngươi điều kiện tốt như vậy, người lại lớn lên xinh đẹp, này Cô Nguyệt Thành có bao nhiêu người cầu muốn cưới ngươi đều không được nhập môn, ngươi có thể coi trọng hắn, là hắn đã tu luyện mấy đời phúc khí." Thái Giang Diễm nhìn thấp thỏm bất an Vương Tân Nhụy mở miệng trấn an nói, nếu là tỉnh đi nàng trong mắt là tính kế, thật đúng là sẽ cho rằng đây là một cái vì biểu muội tính toán hảo biểu tỷ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 244

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 244 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Ý đào hoa 】 canh một

Ngồi ở bên kia Lư thị nhìn đến Vương Tân Nhụy này không phóng khoáng bộ dáng, ở trong lòng phiên cái đại bạch mắt. Nếu không phải vì phá hư Vương Tân Nhụy cùng Lư chấn hàm liên hôn, nàng đều không nghĩ tới nơi này.

Lư chấn hàm hiện tại không chỉ có là Huyền Kiếm Các nội môn đệ tử, vẫn là Hóa Thần kỳ tu sĩ đồ đệ. Nơi nào là này không đúng tí nào Vương Tân Nhụy có thể xứng đôi! Xứng nàng bảo bối nữ nhi còn kém không nhiều lắm, vừa lúc sang năm Huyền Kiếm Các tuyển nhận đệ tử, nàng nữ nhi nếu là có Lư chấn hàm tầng này quan hệ, tới rồi Huyền Kiếm Các lúc sau cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Lư chấn hàm là Lư gia gia chủ nhi tử, cũng là Lư thị nhà mẹ đẻ.

Mà ngồi ở Vương Tân Nhụy đối diện Vương Tân Nghị tưởng lại là, chỉ cần làm Vương Tân Nhụy thích người khác, lại hoả tốc thành thân, chờ gia chủ trở về thời điểm, sự đã thành kết cục đã định. Như vậy hắn muội muội là có thể thay thế, tin tưởng chính mình thực mau là có thể từ Huyền Kiếm Các ngoại môn tiến vào nội môn.

Thái Giang Diễm tưởng lại là, chỉ cần nàng thúc đẩy chuyện này, Vương Tân Nghị liền sẽ cưới chính mình, Vương gia có thể so Thái gia có tiền, có thế nhiều.

Này ba người ý tưởng Vương Tân Nhụy là chút nào không biết, nghe xong Thái Giang Diễm nói, nàng ánh mắt rõ ràng sáng một chút. Sờ sờ chính mình mặt, có chút bất an hỏi: "Thật vậy chăng? Biểu tỷ, ngươi mau nhìn xem, ta trang hoa không có? Ta hôm nay xuyên này một bộ quần áo đẹp sao?"

"Hoàn mỹ, ngươi hiện tại bộ dáng phi thường hoàn mỹ, nếu là hắn chướng mắt ngươi, chỉ có thể thuyết minh hắn mắt mù."

Thái Giang Diễm nói âm vừa ra, khách điếm đại đường liền nhiều ra hai gã thanh niên, hai người diện mạo xuất chúng.

Một người ăn mặc một thân bạch y, không dính bụi trần, hắn tựa bầu trời trích tiên, có một trương thịnh thế mỹ nhan, khí chất xuất trần, không dung người khinh nhờn.

Một người khác ăn mặc một thân màu tím pháp y, ngăn nắp lượng lệ, sấn đến hắn phong tư tú dật, có vẻ có chút phóng đãng không kềm chế được, tuấn mỹ

tuyệt luân khuôn mặt đẹp như quan ngọc, cho người ta một loại đặc biệt kinh diễm mỹ cảm.

Khách điếm đại đường chỉ là tĩnh một cái chớp mắt, thực mau lại vang lên nói chuyện thanh. Rốt cuộc ở Tu chân giới chỉ cần gien không phải đặc biệt dị dạng, diện mạo đều sẽ không quá kém.

Vương Tân Nhụy giương mắt liền thấy Thượng Quan Huyền Ý, nàng mặt lập tức liền đỏ, tâm cũng không chịu khống chế nhảy lên lên. Mà đứng ở Thượng Quan Huyền Ý bên người Tiêu Lăng Hàn nàng căn bản không có dư thừa đôi mắt lại đi xem.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, Vương Tân Nghị đối với Lư thị gật gật đầu.

Lư thị thực mau liền minh bạch, đây là con của hắn chọn lựa người, xa lạ gương mặt, hẳn là không phải cái gì có bối cảnh người.

Điếm tiểu nhị nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn tới đại đường, lập tức vì bọn họ chỉ dẫn muốn tìm bọn họ người.

Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tay trực tiếp đi vào Vương Tân Nhụy bốn người trước bàn, Vương Tân Nhụy thấy Thượng Quan Huyền Ý triều nàng đi tới, đã sớm xấu hổ cúi đầu, cho nên, nàng cũng không có nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người là tay nắm tay.

Lư thị nhìn đến hai người nắm chặt tay, đồng tử co rụt lại, này hai người nhìn qua, như thế nào như là một đôi. Kia bọn họ muốn làm sự, có thể thành sao?

"Các ngươi ai tìm ta nhóm?" Thượng Quan Huyền Ý không kiên nhẫn hỏi.

Thấy vậy, Lư thị cho chính mình nhi tử đưa mắt ra hiệu, Vương Tân Nghị lập tức đứng dậy ngồi xuống Thái Giang Diễm bên cạnh.

"Hai vị đạo hữu mời ngồi." Lư thị lập tức mỉm cười nói.

"Có việc liền nói, không có việc gì chúng ta liền phải rời đi." Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái Lư thị, Kim Đan sơ kỳ, cảnh giới không xong, chắc là mới vừa đột phá không lâu.

Lư thị thấy hai người như vậy không cho nàng mặt mũi, sắc mặt cũng có chút khó coi. Bất quá nghĩ đến chính mình nữ nhi, nàng vẫn là miễn cưỡng bài trừ một tia mỉm cười. Cũng không tính toán vòng vo, đi thẳng vào vấn đề nói: "Chúng ta là Cô Nguyệt Thành tam đại gia tộc Vương gia người, vị này chính là Vương gia gia chủ nữ nhi Vương Tân Nhụy, ta là nàng đại bá mẫu, vị này chính là ta nhi tử, vương……"

Không đợi nàng nói xong, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ra tiếng đánh gãy nàng giới thiệu, "Ta đối với các ngươi là ai cũng không cảm thấy hứng thú, có việc ngươi liền nói sự."

Lư thị hít sâu một hơi, áp xuống đáy lòng tức giận, lúc này mới nói: "Ta chất nữ Tân Nhụy là chúng ta Vương gia gia chủ con gái duy nhất, nàng thiên chân thiện lương, huệ chất lan tâm, thiên phú cũng không tồi. Hiện giờ Tân Nhụy nàng coi trọng vị đạo hữu này, muốn cho đạo hữu làm chúng ta Vương gia tới cửa con rể. Chờ hắn trở thành chúng ta Vương gia người, nhất định sẽ được đến chúng ta Vương gia mạnh mẽ tài bồi."

Thượng Quan Huyền Ý trộm ngó Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn lúc trước nói chính mình đào hoa tới, thật đúng là chính mình đào hoa, nhưng đây là cái quỷ gì đào hoa? Hắn chỉ cần Tiêu Lăng Hàn một người là đủ rồi, những người khác lại rất xa tốt nhất là lăn rất xa, nhìn chướng mắt.

"Có người coi trọng ngươi, còn không nhanh lên biểu cái thái." Tiêu Lăng Hàn hài hước nhìn Thượng Quan Huyền Ý, nắm hắn tay lực độ lại tăng lớn không ít.

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ kéo kéo khóe miệng, chính mình tay nhất định đỏ. Nữ nhân này là ai? Hắn căn bản liền không có gặp qua, càng không quen biết, hắn oan uổng đã chết!!!

"Nếu nàng tốt như vậy, như thế nào một phen tuổi còn không có gả đi ra ngoài, không phải là có bệnh đi, ngươi cũng không nên giấu bệnh sợ thầy nha." Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ghét bỏ nói, thấy coi trọng chính mình nữ nhân ngẩng đầu nhìn chính mình, một khuôn mặt thượng tất cả đều là son phấn. Hắn trong lòng cách ứng không được, tiếp tục nói: "Bổn thiếu cũng đã sớm cùng người ký kết đạo lữ khiết ước, đã là người khác người."

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, bốn người thần sắc khác nhau.

Lư thị thấy chính mình phỏng đoán trở thành sự thật, trước mặt này hai người quả nhiên là một đôi. Nàng chỉ cảm thấy thật vất vả được đến cơ hội, cứ như vậy bỏ lỡ, trong lòng tràn đầy không cam lòng. Gần nhất mấy tháng thừa dịp gia chủ không ở Cô Nguyệt Thành, nàng cố ý làm nhi tử mang theo Vương Tân Nhụy đến trong thành nơi nơi đi dạo, liền nghĩ, nhìn xem có thể không cho Vương Tân Nhụy coi trọng ai, này thật vất vả coi trọng một cái, kết quả nhân gia là có chủ.

Lư thị căng da đầu nói: "Nếu như vậy, kia quấy rầy hai vị đạo hữu." Nói xong, nàng lập tức đứng dậy, dẫn đầu hướng khách điếm bên ngoài đi, mặt sau ba người theo sát sau đó.

Mà Vương Tân Nhụy còn niệm niệm không tha vừa đi vừa quay đầu lại xem Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn hai mắt híp lại, trong mắt hiện lên một tia sát khí, ngay trước mặt hắn, nữ nhân này cư nhiên còn dùng như vậy ánh mắt xem người của hắn. Nữ nhân này như vậy xuẩn, khó trách bị người tính kế, bên người nàng mấy người nhưng đều đối nàng bất an hảo tâm, như vậy đáng thương chính mình muốn hay không đi lên bổ một đao đâu?

Tục ngữ nói:" Người đáng thương tất có chỗ đáng giận!"

Nàng xem Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt, làm chính mình thực khó chịu. Nếu là nàng cứ như vậy từ bỏ đảo cũng thế, nếu là nàng dám dây dưa không thôi, vậy không nên trách hắn tàn nhẫn độc ác. Hắn Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc, dám nhìn trộm người của hắn liền phải trả giá đại giới.

Thấy người đáng ghét đều đi rồi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dạo nổi lên Cô Nguyệt Thành.

"Sư huynh, ngươi xem, đây là cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý đi đến một cái niết tượng đất sạp thượng, chỉ vào mặt trên đủ loại tượng đất hình thức.

"Hai vị tiểu hữu cũng muốn niết tượng đất sao?" Một cái ăn mặc bố y trung niên đại thúc nhìn đến có khách nhân tới cửa, nhiệt tình hỏi.

"Vậy ngươi niết ra chúng ta hai người bộ dáng sao?" Thượng Huyền Ý chỉ chỉ chính mình, lại chỉ chỉ Tiêu Lăng Hàn.

"Giống nhau như đúc khẳng định không được, chỉ có thể nặn ra cái đại giai bộ dạng, đại khái có năm sáu phân giống bản nhân. Các ngươi xem bên này hai cái tượng đất chính là ta bản nhân, cái này là ta nhi tử." Nói, đại thúc chỉ vào trên kệ để hàng môn dùng gậy gỗ xuyến vài người ngẫu nhiên.

"Cái này tượng đất cùng đại thúc ngươi rất giống." Thượng Quan Huyền Ý nhìn xem tượng đất, có nhìn xem đại thúc, xác thật rất giống.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn thập phần cảm thấy hứng thú bộ dáng, đôi mắt sáng long lanh, rõ ràng là rất muốn, quay đầu đối với đại thúc nói: "Kia phiền toái ngươi cho chúng ta hai người một người niết một cái."

Đừng nhìn vị này trung niên đại thúc xuyên kém, diện mạo bình thường, còn ở nơi này bày quán vỉa hè, liền cảm thấy hắn thực nghèo hoặc là thực dễ khi dễ, vậy ngươi liền mười phần sai. Cái này niết tượng đất buôn bán bán đại thúc, chính là một người Hóa Thần kỳ đỉnh tu sĩ.

Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới Học viện Hoàng Cực ba vị Hóa Thần kỳ: Nông dân, hoa hoa công tử cùng khỉ ốm, bọn họ hẳn là cũng là cùng vị này đại thúc giống nhau ở thể ngộ nhân sinh, tăng lên tâm cảnh.

Chỉ chốc lát sau, một cái cùng Thượng Quan Huyền Ý có sáu phần giống tiểu tượng đất liền thành hình.

Thượng Quan Huyền Ý cầm chính mình tượng đất, đưa cho Tiêu Lăng Hàn, "Sư huynh, ta tượng đất đưa ngươi. Trong chốc lát, chờ ngươi tượng đất niết hảo đưa ta, tốt không?"

"Chính hợp ý ta." Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận tượng đất, trực tiếp đem tượng đất bỏ vào không gian giới tử.

"Sư huynh, ngươi như thế nào không nhìn xem liền thu hồi tới?" Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, Tiêu Lăng Hàn như thế nào đều không xem một chút, có

phải hay không không thích.

"Ngươi bản nhân liền ở trước mặt ta, ta không xem ngươi, ta nhìn chằm chằm cái tượng đất xem, ta sọ não nhưng không có hư rớt." Tiêu Lăng Hàn nói, bắn Thượng Quan Huyền Ý cái trán một chút, tượng đất khẳng định là đang xem không thấy hắn thời điểm, mới xem tượng đất, để giải tương tư. Hiện tại bản nhân liền ở chính mình trước mặt, nhìn cái gì tượng đất! Xem hắn bản thân đều xem không đủ.

"Ý của ngươi là ta sọ não hư rồi?" Thượng Quan Huyền Ý vuốt chính mình cái trán, bất mãn nói, đáng giận Tiêu Lăng Hàn đây là ở quải cong mắng chính mình.

"Ta nhưng không có nói qua, ngươi nhưng đừng với hào nhập tòa."

Tiêu Lăng Hàn khoanh tay trước ngực, một bộ vừa rồi câu nói kia không phải chính mình nói thiếu tấu bộ dáng, xem đến một bên Thượng Quan Huyền Ý thẳng trừng mắt.

"Tiểu hữu, cái này tượng đất cũng hảo."

Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ một phen lấy quá lớn thúc trong tay tượng đất, cử đến cao cao, không cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, hắn không phải chậm một bước, cư nhiên duỗi tay cầm cái không.

"Đại thúc, nhiều ít linh thạch?"

"Hai vị tiểu hữu nhìn cấp điểm liền thành." Đại thúc không thèm để ý nói.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra 520 khối trung phẩm linh thạch cấp đại thúc, cũng kêu Thượng Quan Huyền Ý cũng lấy ra tương đồng số lượng linh thạch.

Thượng Quan Huyền Ý rất tưởng nói," ngươi đem tượng đất cho ta, ta mới cho linh thạch." Bất quá nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn da mặt dày trình độ, hắn quyết định trở về lại muốn tượng đất.

Đại thúc thấy vậy, nhướng mày, "Tiểu hữu cấp có điểm nhiều."

"Cái này con số có cái ngụ ý, thiên kim khó mua trong lòng hảo, đại thúc ngươi liền thu đi." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đem tượng đất bỏ vào không gian giới tử trung, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý rời đi nơi đây.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dạo mệt sau, liền đi phụ cận tửu lầu ăn cơm.

Như vậy nhàn nhã lại tự tại nhật tử, hai người đều thực quý trọng.

Đêm

Cô Nguyệt Thành tối cao một đống kiến trúc cũng không phải Thành chủ phủ, mà là Quan Nguyệt Lâu. Xem tên đoán nghĩa, Quan Nguyệt Lâu là chuyên môn

cho người ta xem xét ánh trăng địa phương, Quan Nguyệt Lâu cùng sở hữu chín tầng, nó thuộc về Thành chủ phủ sản nghiệp.

Đêm nay Quan Nguyệt Lâu đặc biệt náo nhiệt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng đi tới nơi đây.

Tiêu Lăng Hàn thanh toán một ngàn khối trung phẩm linh thạch sau, mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi theo mọi người hướng Quan Nguyệt Lâu mái nhà đi đến.

Hai người vừa mới bắt đầu cho rằng một ngàn khối linh thạch là có thể thẳng đến mái nhà, kết quả hai người đi đến tầng thứ hai thời điểm, mới phát hiện nơi này lại có một cái thu phí trạm kiểm soát, lần này là hai ngàn khối trung phẩm linh thạch.

Hai người tiếp tục hướng lầu 3 đi, lầu 3 là 4000 khối trung phẩm linh thạch.

Hảo gia hỏa, mỗi một tầng đều phải ra linh thạch, hơn nữa mỗi lần giá cả là thượng một tầng gấp hai, đương hai người đi đến tầng cao nhất khi, xài chung 25 vạn 6000 khối trung phẩm linh thạch.

Càng đến mặt trên người liền càng ít, lầu chín giá cả như vậy mỹ lệ, tự nhiên không phải mỗi người đều có thể đi lên. Cho nên này mặt tương đối an tĩnh, trước mắt chỉ có bọn họ hai cái, này chính hợp hai người tâm ý. Bọn họ nhưng không nghĩ cùng một đống người tễ thưởng thức cảnh đẹp, kia không phải ở thưởng thức cảnh đẹp, mà là đang xem người.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đi vào vòng bảo hộ trước, vai sát vai, nhìn bầu trời cô nguyệt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 245

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 245 Huyền Thiên đại lục

【 Quan Nguyệt Lâu ngắm trăng 】 canh hai

Không trung ánh trăng đặc biệt viên, nhàn nhạt, nhu nhu, bên trong tựa hồ ở Thường Nga tiên tử cùng thỏ ngọc, còn có một tòa Quảng Hàn Cung. Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn, liền nghĩ tới địa cầu Tết Trung Thu, mười lăm tháng tám, ăn bánh trung thu…….

Đột nhiên chính mình tay đã bị bắt được, Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn lại, nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý trong mắt bất an, sắc mặt có chút tái nhợt, khẩn trương bắt lấy chính mình, tay có chút run rẩy.

Duỗi tay sờ sờ đầu của hắn, lại nhéo nhéo lỗ tai hắn, Tiêu Lăng Hàn cười nhẹ giọng hỏi: "Làm sao vậy?"

"Vừa rồi đột nhiên cảm giác sư huynh ly ta rất xa, tựa hồ tùy thời đều sẽ rời đi, ta có điểm sợ." Nói, Thượng Quan Huyền Ý bắt lấy Tiêu Lăng Hàn tay lực đạo cũng biến đại một ít.

"Đồ ngốc!" Tiêu Lăng Hàn vươn hai tay ôm chặt hắn.

Tiêu Lăng Hàn trạm vị trí vừa vặn thấy Thượng Quan Huyền Ý phía sau cách đó không xa đứng một nữ tử, nàng chính hưng phấn mà muốn tiến lên đây chào hỏi. Tựa hồ không nghĩ tới, chính mình hai người sẽ đột nhiên ôm. Lúc này nàng có chút chân tay luống cuống mà trạm tại chỗ, đôi tay không ngừng quấy, nàng đúng là Vương Tân Nhụy.

Tiêu Lăng Hàn tạm thời không có lý Vương Tân Nhụy, hắn bám vào Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói: "Sư huynh nói qua, ngươi đi đâu, ta liền đi nơi nào. Cho nên ta sẽ không rời đi ngươi, vĩnh viễn cũng sẽ không. Đương nhiên, ngươi cũng không chuẩn rời đi ta." Nói, hắn phủng Thượng Quan Huyền Ý mặt, cùng hắn đối diện.

"Ta sẽ không rời đi sư huynh, vĩnh viễn sẽ không!" Thượng Quan Huyền Ý theo sát cũng hứa hẹn nói.

"Sư huynh tin ngươi."

Ánh trăng chiếu vào Thượng Quan Huyền Ý trên mặt, hắn làn da nhìn qua, trắng tinh lại sáng trong.

Vương Tân Nhụy bị Thượng Quan Huyền Ý cự tuyệt, thâm chịu đả kích, bất quá ở biểu tỷ an ủi hạ, nàng lại lấy hết can đảm, chuẩn bị chủ động xuất kích.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thượng Quan Nguyệt Lâu, nàng theo sau cũng theo đi lên, nàng vốn dĩ vô cùng cao hứng mà muốn cùng Thượng Quan Huyền Ý tới cái ngẫu nhiên gặp được. Không nghĩ tới nàng mới vừa lên lầu, liền nhìn đến hắn bị người ủng trong ngực trung.

Thật vất vả thấy hai người không có ôm nhau, tách ra, nàng cho chính mình cổ đủ dũng khí. Chuẩn bị lại lần nữa tiến lên đi chào hỏi, chỉ là nàng mới vừa bán ra chân phải, chân trái lại như thế nào cũng mại không ra đi. Bởi vì nàng thấy kia hai người đang ở vong tình ôm hôn, mà hôn Thượng Quan Huyền Ý tuấn mỹ nam tử, còn hướng chính mình lộ ra một cái thị uy tính ánh mắt.

Vương Tân Nhụy tự hiểu là cả người lạnh băng, nàng còn không kịp tự hỏi, trong đầu đột nhiên vang lên một cái lạnh băng đến cực điểm thanh âm, 【 nếu là lại làm ta thấy ngươi, tất sẽ lấy tánh mạng của ngươi, ta người, không phải bất luận kẻ nào có thể nhìn trộm, lăn! 】

Cuối cùng một cái" lăn" tự tựa hồ mang theo cực cường xuyên thấu tính, Vương Tân Nhụy chỉ cảm thấy chính mình màng tai tựa hồ đều phải bị chấn phá, đầu ầm ầm vang lên, nàng chật vật mà chạy xuống Quan Nguyệt Lâu.

Thấy đào góc tường người rốt cuộc đi rồi, Tiêu Lăng Hàn mới niệm niệm không tha buông ra Thượng Quan Huyền Ý.

"Sư huynh, ta, ta, khó chịu!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tay hướng chính mình hạ thân - thăm - đi, hắn chỉ cảm thấy nơi đó bức cho đặc biệt khó chịu, trướng trướng, nhiệt nhiệt, muốn tìm một chỗ phát - tiết một phen.

Tiêu Lăng Hàn gian nan nuốt nuốt nước miếng, nhìn hắn lúc này mặt đỏ tai hồng, khóe mắt phiếm hồng, chạy nhanh vươn một cái tay khác ngăn lại hắn muốn tiếp tục đi xuống động tác.

"Huyền Ý, ngoan, trở về tắm rửa một cái thì tốt rồi, chúng ta hiện tại liền trở về." Tiêu Lăng Hàn không dám lại nhiều đãi, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền hướng khách điếm phương hướng bước vào.

Trở lại khách điếm, Tiêu Lăng Hàn lập tức bố trí trận pháp, theo sau đem Thượng Quan Huyền Ý mang tiến không gian trung, hai người trực tiếp đi vào băng hà trước, hắn trực tiếp ôm Thượng Quan Huyền Ý nhảy vào giữa sông.

Thượng Quan Huyền Ý lãnh run lập cập, "Sư huynh, hảo lãnh."

"Một lát liền hảo, ngươi tại đây trong sông đãi trong chốc lát, chờ ngươi cảm thấy thân thể không khó chịu, liền lên bờ." Nói, Tiêu Lăng Hàn rời xa Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí.

Tiêu Lăng Hàn sợ chính mình đãi ở Thượng Quan Huyền Ý bên người, ngược lại làm hắn càng thêm tá không dưới hỏa.

Cũng không biết Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này đời trước đều đang làm gì? Cư nhiên như vậy ngây thơ, liền sinh lý cơ bản phản ánh cũng đều không hiểu! Này bối nói là cùng chính mình ở bên nhau, không ai giáo sao, kia đời trước đâu? Đột nhiên hắn rất tưởng biết Thượng Quan Huyền Ý đời trước rốt cuộc đã trải qua chút cái gì, làm hắn có chút tâm ngứa khó nhịn, nhưng lại sợ chạm vào tên kia điểm mấu chốt.

Nhắm mắt, Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền đến 18 tuổi, cho nên không vội, chính mình không cũng có bí mật không có nói cho hắn sao? Chờ bọn họ song tu sau, cảm tình tăng tiến, thừa cơ cùng hắn linh hồn giao hòa, hai người chi gian sẽ không bao giờ nữa sẽ có bất luận cái gì bí mật.

Hôm sau sáng sớm, Thượng Quan Huyền Ý từ Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực tỉnh lại, đột nhiên nghĩ đến, ngày hôm qua bọn họ mua tượng đất, Tiêu Lăng Hàn còn không có cho chính mình.

Ngẩng đầu nhìn hắn tuấn mỹ dung nhan, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên chơi tâm nổi lên, từ không gian giới tử trung lấy ra bút, dính điểm mặc. Nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn mặt liền bắt đầu loạn họa một hồi, lầm bầm lầu bầu nhỏ giọng nói: “Kêu ngươi khi dễ ta, kêu ngươi không cho ta tượng đất!”

Tiêu Lăng Hàn cảm giác trên mặt ngứa, như là có người cầm lông chim ở chính mình trên mặt quét qua, duỗi tay liền muốn đỡ khai, chỉ là tay mới vừa nâng lên tới đã bị người bắt được.

“Huyền Ý?” Tiêu Lăng Hàn mở mê mang mắt, nghi hoặc nhìn Thượng Quan Huyền Ý, gia hỏa này lại đang làm cái quỷ gì? Xem trên mặt hắn kia chột dạ biểu tình, nhất định là làm cái gì chuyện xấu.

“Sư huynh, ta tưởng ngủ tiếp một lát nhi, ngươi bồi ta.” Thượng Quan Huyền Ý nỗ lực bảo trì mặt bộ biểu tình, không cho chính mình cười ra tới, dường như không có việc gì nằm ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực.

Tiêu Lăng Hàn vươn tay ôm chặt Thượng Quan Huyền Ý, trong lòng lại suy nghĩ, cũng không biết gia hỏa này rốt cuộc làm cái gì chuyện xấu!

Bất tri bất giác hai người lại ngủ rồi.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn rời giường, thói quen tính đánh bồn thủy tới rửa mặt, như vậy có thể làm đầu óc của hắn càng thêm thanh tỉnh.

Chỉ là đương hắn thấy chậu trung chính mình ảnh ngược khi, mặt liền đen. Hắn liền nói lúc trước Thượng Quan Huyền Ý đang làm gì, vẻ mặt chột dạ, như là giống làm ăn trộm biểu tình. Làm nửa ngày gia hỏa này ở chính mình trên mặt vẽ ba cái rùa đen, bên trái trên mặt vẽ một cái, bên phải trên mặt vẽ một cái, trên trán mặt còn vẽ một cái.

Thượng Quan Huyền Ý đang ngủ ngon lành, trên mông liền ăn hai bàn tay, che lại bị đánh đau mông, vẻ mặt lên án nhìn đầu sỏ gây tội. Chính mình đang ngủ ngon giấc, Tiêu Lăng Hàn không có việc gì đánh chính mình làm gì?

"Có phải hay không rất đau, muốn hay không sư huynh cho ngươi xoa xoa?" Nhìn thấy hắn ủy khuất ba ba nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến chính mình vừa mới chính là vỗ nhẹ nhẹ hai hạ, lại không dùng lực. Chỉ là kia xúc cảm cũng không tệ lắm, hắn còn tưởng lại chụp hai hạ, kết quả người liền tỉnh.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn thò tay hướng chính mình tới gần, Thượng Quan Huyền Ý lập tức hướng giường bên trong lui lui, "Đừng, đừng tới đây, không cần, sư huynh, ta cảm giác không như vậy đau."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn đành phải tiếc nuối thu hồi tay.

"Sư huynh, ngươi vừa rồi làm gì đánh ta?" Thượng Quan Huyền Ý vừa mặc quần áo, biên hỏi.

Nói cái này, Tiêu Lăng Hàn liền giận sôi máu, gia hỏa này càng ngày càng vô pháp vô thiên, cư nhiên dám ở trên mặt hắn họa rùa đen.

"Ngươi nói đi? Ta vừa rồi rửa mặt, ngươi biết ta ở chậu rửa mặt thấy cái gì sao?"

"Chậu có thể có cái gì? Còn không phải là thủy cùng rửa mặt khăn lông sao? Còn có thể có……" Cái gì? Mặt sau hai cái Thượng Quan Huyền Ý không có nói ra, bởi vì hắn nghĩ đến, chính mình buổi sáng tâm tình hảo, đắc ý vênh váo hạ, liền ở Tiêu Lăng Hàn trên mặt vẽ ba con rùa đen.

"Khụ khụ khụ, sư huynh, chúng ta ngày hôm qua mua tượng đất, ngươi còn không có cho ta đâu?" Thượng Quan Huyền Ý giả ý ho khan vài tiếng, chạy nhanh nói sang chuyện khác.

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử trung lấy ra cái kia cùng chính mình có năm phần tương tự tượng đất, hỏi: "Ngươi muốn?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

"Cho ngươi cũng không phải không thể, bất quá……,"

Thượng Quan Huyền Ý lập tức cảnh giác lên, Tiêu Đại Ma Vương sẽ không mượn cơ hội hướng chính mình đưa ra cái gì quá mức yêu cầu đi?

Tiêu Lăng Hàn nói chuyện nói một nửa, nhìn đến hắn khẩn trương bộ dáng, lập tức có chủ ý.

"Bất quá ta có một cái nho nhỏ yêu cầu, cũng không biết ngươi có thể hay không đáp ứng."

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, suy tư một chút, mới có chút không xác định hỏi: "Ta có thể làm đến sao?"

"Tự nhiên, đối với ngươi tới nói là một kiện rất đơn giản sự."

Này có thể hay không một cái hố? Chính mình muốn hay không đáp ứng đâu? Nếu không, tạm thời không đáp ứng, hôm nay chính mình trộm mà đi tìm đại

thúc lại làm một cái? Thượng Quan Huyền Ý càng nghĩ càng cảm thấy chính mình cái này ý tưởng không tồi, lập tức liền có quyết đoán.

“Sư huynh, ngươi làm ta suy xét một ngày thế nào?”

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý lời này, Tiêu Lăng Hàn lập tức đã biết hắn ý tưởng, bất quá, Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không nói cho hắn, đại thúc chỉ biết vì một người niết một cái tượng đất.

Còn nhớ rõ ngày hôm qua hắn thừa dịp hai người ở tửu lầu ăn cơm khe hở thời gian, chính mình một người trộm đi tìm đại thúc.

“Đại thúc, ta tưởng thỉnh ngươi giúp lại ta niết mấy cái tượng đất.”

“Tiểu hữu vẫn là trở về đi, ta chỉ biết giúp một người niết một cái tượng đất.”

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy đại thúc nói như vậy, đôi mắt không khỏi hướng trên kệ để hàng mấy cái tượng đất nhìn lại, nơi đó có mấy cái đại thúc, còn có mấy cái đại thúc nhi tử, biểu tình động tác đều không giống nhau.

“Tiểu tử thúi, ngươi nhìn cái gì, ta đây người nhà, người nhà, ngươi hiểu hay không? Khẳng định cùng ngươi này bèo nước gặp nhau người qua đường hoàn toàn không giống nhau, có một cái ngươi liền thấy đủ đi, quá lòng tham nhưng không tốt!”

Hắn lại đi một lần, không chỉ có một cái tượng đất không được đến, ngược lại bị đại thúc huấn một đốn. Nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý nếu là lại lần nữa đi, khẳng định cũng sẽ bị đại thúc thoá mạ một đốn, Tiêu Lăng Hàn trong lòng liền ngăn không được nhạc, bất quá hắn trên mặt không hiện, chờ Thượng Quan Huyền Ý đụng phải nam tường lại quay đầu lại.

“Tùy ngươi.” Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt đối Thượng Quan Huyền Ý nói hai chữ, liền đem chính mình tượng đất thu lên.

Lúc sau hai người lại ở Cô Nguyệt Thành du ngoạn ba ngày, đương nhiên trong lúc này Thượng Quan Huyền Ý cũng trộm mà đi tìm đại thúc, chỉ là hắn nhân khi cao hứng mà đi, kết quả mất hứng mà về. Vì có thể được đến Tiêu Lăng Hàn tượng đất, hắn không thể không đáp ứng Tiêu Lăng Hàn từ nay về sau không uống rượu.

Nhìn Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người nhắm chặt cửa phòng, Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng oán giận nói: “Đều bốn ngày, Mạc sư huynh cùng Thiên Duệ này hai tên gia hỏa rốt cuộc đang làm gì? Như thế nào còn không ra?”

Tiêu Lăng Hàn mắt trợn trắng, còn có thể làm gì? Đương nhiên là lăn giường.

“Huyền Ý, chúng ta tại Minh Nguyệt sâm lâm gặp được kia một đám dê béo, bọn họ trên người cùng sở hữu nhiều ít của cải?” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến chính mình hai người ở Phệ Linh Thử dưới sự trợ giúp, giải quyết một hàng đánh cướp người, giống như còn không có kiểm kê quá bọn họ chiến lực phẩm.

“Còn không có thời gian xem, bọn họ không gian giới tử đều đặt ở ta thường dùng phòng tu luyện.”

Tiêu Lăng Hàn không nói, hắn đều quên bọn họ còn có một tuyệt bút thu vào, lập tức Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt chính là sáng ngời, nếu là thu vào không tồi, kia hắn liền có thể bế quan. Rốt cuộc phía trước ở Cao gia bảo khố trộm linh thạch, bọn họ là chuẩn bị lưu trữ chờ vào bí cảnh lại dùng.

Vô nghĩa không nói nhiều, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau vào Long Ngọc không gian, hai người đem kia mười mấy người không gian giới tử bên trong đồ vật, toàn bộ di ra tới đặt ở một khối trên đất trống.

Nhìn đến trước mắt cảnh tượng, Thượng Quan Huyền Ý gian nan nuốt nuốt nước miếng, những người này là đánh cướp bao nhiêu người? Cư nhiên có nhiều như vậy linh thạch.

Hai người đại khái đếm một chút, trung phẩm linh thạch thêm lên liền có 7000 vạn, thượng phẩm linh thạch cũng có mười vạn khối, để cho hai người kinh ngạc chính là nơi này cư nhiên có một khối tiến vào Hằng Phong bí cảnh lệnh bài.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 246

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 246 Huyền Thiên đại lục

【 tái ngộ Khổng Nhạc Trì 】 canh ba

“Nhiều như vậy linh thạch, so với chúng ta mạo hiểm đi trộm Cao gia bảo khố được đến còn muốn nhiều!”

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm táp lưỡi, nghĩ đến đời trước chính mình vì một chút linh thạch liền nơi này đi tiếp nhiệm vụ làm, nơi đó đi mạo hiểm. Kiếp này đi theo Tiêu Đại Ma Vương, thật đúng là không có sầu quá linh thạch không đủ hoa, dù sao mỗi lần đã không có, lập tức sẽ có” người hảo tâm” đưa tới cửa tới.

“Kia vài tên Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ, hẳn là tưởng tiến bí cảnh tìm kiếm đột phá Hóa Thần kỳ cơ duyên. Bằng không sẽ không có nhiều như vậy linh thạch, còn nghĩ đánh cướp, này đó hẳn là đều là bọn họ vì chính mình đột phá sở làm chuẩn bị. Chuẩn bị nửa ngày, chẳng phải liêu hiện tại lại tiện nghi chúng ta.”

Tiêu Lăng Hàn nghĩ, có nhiều như vậy linh thạch, chỉ cần Thượng Quan Huyền Ý ở tiến vào bí cảnh trước đem tu vi tăng lên tới Nguyên Anh kỳ đỉnh. Kia ở bí cảnh có Phệ Linh Thử trợ giúp, bọn họ muốn tìm được đột phá Hóa Thần kỳ cơ duyên hẳn là sẽ thực dễ dàng, như vậy, hắn hẳn là thực mau là có thể thăng cấp Hóa Thần kỳ.

Chính mình nếu muốn ở bí cảnh thăng cấp Hóa Thần kỳ, ít nhất đến yêu cầu mười cái người cơ duyên mới có khả năng đột phá.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày, chính mình này đại dạ dày vương, càng là đến mặt sau, yêu cầu linh khí càng nhiều, về sau đến chỗ nào đi tìm linh thạch, tìm linh vật, tìm linh bảo?

Theo sau hai người đều quyết định bế quan, xem có thể hay không đem tu vi lại thăng một thăng.

Chờ đến Mạc Vô Nhai cùng Ấn Thiên Duệ hai ở trong phòng lăn - giường - lăn mười ngày, trở ra khi, liền thu được Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người tạm thời bế quan tin tức.

“Đều tại ngươi, nếu không phải ngươi, chúng ta cũng có thể…….” Tiến vào Tiêu đại ca tùy thân trong không gian tu luyện.

Chỉ là mặt sau tự, Ấn Thiên Duệ giương miệng mấy lần đều nói không nên lời. Lúc này, hắn mới nhớ tới Tiêu Lăng Hàn lúc trước cho chính mình linh hồn trên dưới cấm chế khi nói qua nói, về hắn hết thảy không thể đối bất luận kẻ nào ngôn ngữ.

“Cái gì đều do ta? Trách ta cái gì?” Mạc Vô Nhai đôi mắt híp lại, từng bước một triều Ân Thiên Duệ tới gần.

“Đừng, đừng, Vô Nhai, ngươi đừng tới đây, ta eo đau, ai da!” Ân Thiên Duệ thấy Mạc Vô Nhai này tư thế, sợ tới mức liên tục lui về phía sau, lập tức đỡ lấy chính mình eo, một bộ suy yếu bất kham bộ dáng.

Mạc Vô Nhai đi đến bên cạnh bàn, vì chính mình đổ một ly trà, “Thiên Duệ, ta vừa rồi chỉ là cảm thấy có điểm khát, muốn uống một chén trà, ngươi trốn đến bên kia đi làm gì? Ngươi eo không thoải mái sao? Muốn hay không ta cho ngươi xoa xoa?”

Ân Thiên Duệ: “……” Ta tin ngươi cái quỷ, vừa rồi bộ dáng của ngươi rõ ràng là tưởng lại đến một phát.

“Không có, ta hiện tại cảm giác eo lại không đau.” Ân Thiên Duệ lập tức ngồi dậy, một bộ hắn chỗ nào chỗ nào đều thực tốt bộ dáng.

Theo sau hai người cùng nhau đi ra cửa dạo Cô Nguyệt Thành, một canh giờ sau, hai người xuất hiện ở cửa thành.

Mạc Vô Nhai thấy Ân Thiên Duệ gắt gao nhìn chằm chằm trước mặt Huyền Thưởng Lệnh, liền biết, hắn đây là coi trọng Thành chủ phủ hai trăm vạn linh thạch.

“Vô Nhai, ngươi nói ta đem Thành chủ phủ đại tiểu thư cấp trị hết, thành chủ sẽ không quỵt nợ đi?”

Ân Thiên Duệ nhìn mặt trên viết linh thạch số lượng hai mắt đều ở mạo lục quang, bọn họ hai cái tuy rằng đi theo Tiêu Lăng Hàn không thiếu linh thạch dùng, nhưng bọn hắn không thể mọi chuyện đều dựa vào Tiêu Lăng Hàn, rốt cuộc chính hắn cũng muốn tu luyện.

“Ta phỏng chừng lúc ấy hắn sẽ không quỵt nợ, qua đi cũng sẽ tìm người đem linh thạch cấp đoạt lại đi.” Mạc Vô Nhai chắc chắn nói, rốt cuộc hai trăm vạn linh thạch cũng không phải là một cái số lượng nhỏ, không phải ai đều cùng Tiêu Lăng Hàn giống nhau, hoàn toàn không đem linh thạch đương linh thạch dùng.

Tiêu Lăng Hàn nếu là biết Mạc Vô Nhai cư nhiên là như thế này tưởng hắn, phỏng chừng lập tức liền phải đem hắn kéo đi đối luyện.

“Kia làm sao bây giờ? Nói như vậy, chúng ta không chỉ có bạch cứu người, còn cùng chính mình chọc một thân họa?” Ân Thiên Duệ buồn bực nói, xem ra hắn còn trở về thành thành thật thật luyện đan bán linh thạch đi, loại này đại mua bán không thích hợp hắn.

Hai người đều có chút ủ rũ mà trở về đi, rốt cuộc không dám tiếp nhiệm vụ, nói đến cùng vẫn là bọn họ thực lực quá thấp.

“Mạc đạo hữu, ân Thiên Đạo, thật xảo.” Khổng Nhạc Trì không nghĩ tới ở chỗ này cư nhiên đụng phải người quen, lập tức nhiệt tình cùng hai người chào hỏi.

“Khổng đạo hữu.” Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ cũng có chút ngoài ý muốn, mười ngày trước bọn họ mới gặp gia hỏa này ca ca.

Ba người khó được tương ngộ, lập tức quyết định cùng đi ăn một đốn, lại chậm rãi liêu.

Sau nửa canh giờ, ba người ăn uống no đủ, cũng tương đạm thật vui.

Nguyên lai Khổng Nhạc Trì hiện tại chính ở tại Thành chủ phủ, hắn nguyên bản là Khổng gia tiểu thiếu gia, khi còn nhỏ cùng chính mình phụ thân một lần ra ngoài du ngoạn. Ở Thương Huyền Tông nhận thức Nghiêm Vĩnh Đào, hai người tuổi tác không sai biệt lắm, tự nhiên mà vậy liền chơi tới rồi một khối. Sau lại hắn chết sống muốn vào Thương Huyền Tông, hắn chính là người trong nhà bảo bối, tự nhiên là đồng ý hắn yêu cầu.

Năm đó hắn là bởi vì Nghiêm Vĩnh Đào mới tiến Thương Huyền Tông, hiện tại cũng là vì Nghiêm Vĩnh Đào hắn không nghĩ đãi ở Thương Huyền Tông. Lần này hắn chính là đặc biệt về nhà, Khổng gia chính là Thánh Kiếm Thành trung một đại gia tộc, trong tộc có một vị Hợp Thể kỳ tu sĩ chính là Huyền Kiếm Các thái thượng trưởng lão. Mà Thánh Kiếm Thành là Huyền Kiếm Các trong đó một cái một bậc thành trì, nó hàng xóm chính là Hồng Vận Thành, Hồng Vận Thành lệ thuộc với Trịnh gia, Trịnh gia kinh doanh Hồng Phát thương hành vì Huyền Kiếm Các mang theo không ít tiện lợi.

Này đó đều không quan trọng, quan trọng là Khổng Nhạc Trì thân phận không đơn giản, mà Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hiện tại liền thiếu một cái có thể giúp bọn hắn không bị Thành chủ phủ hắc ăn hắc chỗ dựa. Hai người ở chính yêu cầu thời điểm gặp được Khổng Nhạc Trì, Khổng Nhạc Trì cứ như vậy thành hai người cùng Thành chủ phủ giao dịch người trung gian.

Có Khổng Nhạc Trì trợ giúp, Ân Thiên Duệ thực mau liền nhìn đến lợi hại quái bệnh Thành chủ phủ đại tiểu thư. Vị này đại tiểu thư một thân thanh lãnh khí chất, xem người ánh mắt băng băng lương lương, liền cùng Tiêu Lăng Hàn xem người xa lạ khi một cái dạng. Không, không chỉ có là người xa lạ, Tiêu Lăng Hàn xem bọn họ cũng thường xuyên là cái dạng này, chỉ có đối mặt Huyền Ý thời điểm, hắn mới như là một cái có cảm tình có độ ấm người.

Thành chủ phủ đại tiểu thư tên là Cô Tuyết Mai, năm nay 96 tuổi, Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, hàng năm ăn mặc một thân bạch y váy áo. Nhìn qua chính là một cái không dính khói lửa phàm tục tiên tử, dung sắc tú lệ thanh lãnh, nàng tùy ý xem ai liếc mắt một cái, là có thể làm người nọ như trụy băng tuyết thiên địa thế giới.

Bởi vì bên người có một cái bằng hữu như vậy, Ân Thiên Duệ ở nhìn thấy Cô Tuyết Mai thời điểm, nhưng thật ra không có biểu hiện ra bất luận cái gì khác thường.

Ân Thiên Duệ đầu tiên là kiểm tra rồi một lần Cô Tuyết Mai thân thể, muốn nhìn một chút nàng rốt cuộc là chuyện như thế nào, có thể bị xưng là quái bệnh tự nhiên không đơn giản. Nhưng Ân Thiên Duệ kiểm tra rồi nửa ngày, cái gì tật xấu đều không có nhìn ra tới, mày cũng không tự giác nhíu lại, này thân thể khỏe mạnh, khí huyết tràn đầy, tốt không thể lại hảo.

Quái bệnh? Chỗ nào tới quái bệnh? Hoàn toàn chính là một cái bình thường tu sĩ thân thể.

"Tiểu hữu, thế nào? Tiểu nữ rốt cuộc là được bệnh gì?" Một cái trung niên nam tử khẩn trương hỏi, hắn thấy Ân Thiên Duệ cau mày, cho rằng Cô Tuyết Mai bệnh hắn cũng trị không hết, không khỏi có chút mất mát.

Hỏi chuyện người đúng là Cô Nguyệt Thành thành chủ, tên là Cô Cửu Dật, Hóa Thần trung kỳ tu vi, mặt chữ điền, khuôn mặt hiền từ, bình thản, thoạt nhìn thực dễ nói chuyện bộ dáng.

Bất quá, Mạc Vô Nhai cũng sẽ không bởi vì hắn này đó biểu tượng, liền cảm thấy hắn thật sự thực hảo ở chung.

Phía trước tới Thành chủ phủ vì Cô Tuyết Mai trị liệu những người đó, không chỉ có không có kiếm được linh thạch, còn bồi cái đế hướng lên trời.

Nguyên nhân chính là Cô Cửu Dật nói bọn họ là lang băm, một đám giả mạo đan sư, căn bản sẽ không chữa bệnh, chuyên môn chạy tới Thành chủ phủ lừa ăn lừa uống. Cho nên ở xác định những người đó vô pháp trị liệu Cô Tuyết Mai sau, khiến cho những người đó, đem bọn họ ở Thành chủ phủ ăn, xuyên, dùng, trụ toàn bộ chi tiêu đều trả phí, sau đó bị đuổi ra Thành chủ phủ.

"Không biết Cô tiền bối phía trước phát bệnh đều là như thế nào bệnh trạng?" Ân Thiên Duệ không đáp hỏi lại.

Cô Cửu Dật nhìn thoáng qua chính mình nữ nhi, thấy nàng không có muốn nói lời nói ý tứ, đành phải thay thế nàng nói: "Tiểu nữ phía trước phát bệnh khi, toàn thân bị đông lạnh thành một cái băng nhân, nếu không phải nàng cho ta truyền âm nói nàng không có việc gì, ta đều cho rằng……, ai!"

"Như vậy bệnh trạng bao lâu sẽ xuất hiện một lần?"

"Từ ta đột phá Nguyên Anh kỳ sau, chỉ cần ta một tu luyện liền sẽ như vậy." Cô Tuyết Mai mở miệng nói, thanh âm thanh lãnh, giống như nàng người này giống nhau.

Đúng lúc này, bên ngoài vào được một cái thủ vệ.

"Tham kiến thành chủ."

"Chuyện gì?" Cô Cửu Dật không vui mà nhíu mày, lạnh lùng nói.

"Bên ngoài tới một vị Thương Huyền Tông tu sĩ, hắn nói hắn tìm Khổng tam thiếu." Thủ vệ tiểu tâm mà nhìn thoáng qua thành chủ, lại liếc mắt một cái ngồi ở một bên Khổng Nhạc Trì.

“Tìm ta người?” Khổng Nhạc Trì nghi hoặc, Thương Huyền Tông tìm chính mình người, chính mình ở Thương Huyền Tông thời điểm chỉ cùng Nghiêm Vĩnh Đào, Viên Văn Hãn hai người có liên quan. Mà Viên Văn Hãn từ lần trước rời đi sau, hắn liền không còn có gặp qua, chẳng lẽ là Nghiêm Vĩnh Đào?

“Phiền toái ngươi nói cho hắn, liền nói ta không ở Thành chủ phủ.” Khổng Nhạc Trì hiện tại một chút đều không nghĩ tái kiến Nghiêm Vĩnh Đào, chỉ nghĩ ly đến hắn rất xa.

“Này……” Thị vệ có chút khó xử nhìn thành chủ liếc mắt một cái.

“Liền ấn Khổng tam thiếu nói làm.” Cô Cửu Dật xua xua tay, không kiên nhẫn nói.

Thấy đại sảnh lại khôi phục yên lặng, Ân Thiên Duệ nói: “Cô tiền bối bệnh, ta có thể trị, nhưng là……,” nói nơi này, Ân Thiên Duệ có chút khó xử, Cô Tuyết Mai tu vi so với bọn hắn cao, nếu chỉ cần là hắn cùng Mạc Vô Nhai hai người chỉ sợ trị không được việc này, mà Khổng Nhạc Trì dù sao cũng là một ngoại nhân.

“Tiểu hữu có chuyện không ngại nói thẳng.”

“Chỉ là ta yêu cầu một người trợ giúp, nhưng là hắn hiện tại đang bế quan, có không chờ hắn xuất quan, chúng ta lại đến vì Cô tiền bối trị liệu. Thành chủ yên tâm, chúng ta liền ở tại một chén rượu tửu lầu đối diện nửa tháng khách điếm.” Ân Thiên Duệ rất sợ thành chủ đem bọn họ lưu tại Thành chủ phủ, lập tức nói.

Cô Cửu Dật suy xét một chút liền ứng hạ, vốn dĩ hắn là muốn cho Cô Tuyết Mai bồi Khổng Nhạc Trì ở Cô Nguyệt Thành hảo hảo đi dạo. Nhưng, hắn vừa chuyển đầu, thấy chính mình nữ nhi liền cùng một cái băng oa oa dường như, mặt vô biểu tình. Làm như vậy một người theo bên người, không phải tiếp khách, mà là là ngột ngạt, hắn đành phải thôi.

Chỉ có thể trơ mắt mà xem Khổng Nhạc Trì đi theo kia hai người rời đi Thành chủ phủ, như vậy một cái giao hảo Khổng gia cơ hội, cứ như vậy cùng hắn gặp thoáng qua.

Mà Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Khổng Nhạc Trì vừa ly khai Thành chủ phủ không đi bao xa, nghênh diện liền đụng phải Nghiêm Vĩnh Đào.

“Nhạc Trì, chúng ta có thể tâm sự sao?” Nghiêm Vĩnh Đào thẳng tắp nhìn Khổng Nhạc Trì, trong mắt là nói không nên lời tình tố.

Nghiêm Vĩnh Đào thái độ, đem Ân Thiên Duệ xem nổi lên một thân nổi da gà, gia hỏa này là đang làm gì? Đổi ý sao? Lúc trước chính là chính hắn đem Khổng Nhạc Trì hướng hố lửa trung đẩy, nếu không phải gặp được chính mình mấy người, hiện tại Khổng Nhạc Trì còn không biết ở đâu đâu!

Mạc Vô Nhai cũng không thích cái này Nghiêm Vĩnh Đào, thấy người này ngăn lại bọn họ đường đi, trong lòng rất là khó chịu, nhưng khó chịu về khó chịu,

trên mặt hắn cũng không có biểu hiện ra ngoài. Chính mình Kim Đan trung kỳ tu vi, nhân gia chính là một cái Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ, nhất chiêu là có thể đem chính mình nháy mắt giết chết.

"Xin lỗi, ta tưởng chúng ta chi gian đã không có gì nhưng liêu? Sự tình ở Thương Huyền Tông thời điểm, ta cũng đã cùng ngươi nói rõ ràng." Khổng Nhạc Trì không vui nhíu mày, này Nghiêm Vĩnh Đào là chuyện như thế nào? Trước kia không phải thực phiền chán chính mình sao? Hiện tại cùng cái thuốc cao bôi trên da chó giống nhau đi theo chính mình mặt sau, hắn là muốn làm gì? Muốn chính mình tiếp tục vì hắn tìm kiếm cơ duyên sao?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 247

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 247 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Ý, Lăng Hàn xuất quan 】 canh bốn

Nghiêm Vĩnh Đào thật vất vả xuyên qua Minh Nguyệt sâm lâm, tự nhiên sẽ không dễ dàng từ bỏ.

“Nhạc Trì, ngươi có thể hay không cho ta một lần cơ hội.”

Khổng Nhạc Trì như là xem bệnh tâm thần giống nhau nhìn hắn, ý bảo hắn tiếp tục nói.

“Cho ta một cái theo đuổi ngươi cơ hội.” Nghiêm Vĩnh Đào thấy Khổng Nhạc Trì dừng lại nghe chính mình giảng, lập tức nói.

“Ngươi cũng thật có ý tứ, kia Cao Hân Hân đâu?” Khổng Nhạc Trì cười lạnh một tiếng, hỏi.

Cao Hân Hân gia gia chính là một vị Hợp Thể kỳ tu sĩ, như vậy một cái đại chỗ dựa, lượng hắn Nghiêm Vĩnh Đào cũng không dám dễ dàng đắc tội.

Nghiêm Vĩnh Đào ánh mắt lập loè một chút, tiện đà nói: “Nàng, nàng sẽ tự tìm được thuộc về nàng hạnh phúc, chỉ cần chúng ta tạm thời không trở về Thương Huyền Tông, Cao gia người liền sẽ không tìm chúng ta phiền toái.”

Này Nghiêm Vĩnh Đào cũng thật có ý tứ, một bên muốn theo đuổi Khổng Nhạc Trì, bên kia lại không chịu từ bỏ Cao gia này tòa chỗ dựa. Ân Thiên Duệ không nghĩ tới cư nhiên có người có thể như vậy vô sỉ, kia hắn tới tìm Khổng Nhạc Trì là thật sự bởi vì thích sao? Vẫn là có khác nguyên nhân?

“Ngươi thật sự muốn theo đuổi ta?”

Khổng Nhạc Trì trào phúng nhìn Nghiêm Vĩnh Đào, trong mắt một mảnh khói mù, này Nghiêm Vĩnh Đào đem hắn Khổng Nhạc Trì làm như cái gì? Chiêu chi tắc tới huy chi tắc đi!

Thật sự cho rằng chính mình bị hắn từ bỏ sau, còn có thể hoàn toàn trong lòng không có khúc mắc tiếp thu hắn? Huống chi nhìn dáng vẻ của hắn căn bản là không phải thiệt tình? Cao Hân Hân bên kia đều còn không có đoạn, liền nói muốn tới theo đuổi chính mình!

Hắn là bởi vì chính mình có thể tìm được tu luyện tài nguyên? Vẫn là vì chính mình trong tay đi Hằng Phong bí cảnh danh ngạch?

Khổng Nhạc Trì trong lòng suy nghĩ Nghiêm Vĩnh Đào tất nhiên là không rõ ràng lắm, giờ phút này hắn đối chính mình mị lực vẫn là tin tưởng mười phần.

“Tự nhiên là thật, ngươi nếu không tin, ta có thể thề.” Nghiêm Vĩnh Đào lập tức bảo đảm, trong mắt một mảnh ôn nhu, nhìn về phía Khổng Nhạc Trì ánh mắt một mảnh nhu hòa.

Nghiêm Vĩnh Đào phát hiện từ Khổng Nhạc Trì rời đi hắn về sau, hắn vận khí trở nên đặc biệt kém, quan trọng nhất chính là tu luyện tài nguyên cũng tìm không thấy, tìm được cũng đều không thích hợp hắn dùng. Nghiêm Vĩnh Đào phỏng đoán này hết thảy hẳn là cùng Khổng Nhạc Trì có quan hệ, Khổng Nhạc Trì khí vận luôn luôn thực hảo.

Hơn nữa chính mình tựa hồ cũng không phải một chút đều không thích hắn, cho nên Nghiêm Vĩnh Đào trải qua suy nghĩ cặn kẽ sau, đã tới tìm Khổng Nhạc Trì. Nghiêm Vĩnh Đào tin tưởng, chỉ cần chính mình yếu thế, Khổng Nhạc Trì còn sẽ giống như trước giống nhau tiếp thu chính mình, lại vô điều kiện trợ giúp chính mình.

“Thề liền không cần, ngươi nếu là thật sự muốn theo đuổi ta, vậy ngươi liền đem ta trước kia cho ngươi những cái đó tu luyện tài nguyên đều trả lại cho ta, ta liền suy xét muốn hay không tiếp thu ngươi.”

Khổng Nhạc Trì hiện tại một chút đều không nghĩ muốn nói về cảm tình phương diện sự, hắn chỉ nghĩ hảo hảo tu luyện, sau khi trở về, lại hảo hảo bồi bồi chính mình người nhà. Mấy năm nay hắn vẫn luôn ở Thương Huyền Tông, rất ít trở về, mỗi lần trở về đều đãi không được mấy ngày lại rời đi.

Nghe thấy Khổng Nhạc Trì nói như vậy, Nghiêm Vĩnh Đào xấu hổ cười cười, “Nhạc Trì, những cái đó đều đã bị ta dùng, ngươi xem,” có thể hay không tính.

Câu nói kế tiếp Nghiêm Vĩnh Đào không có nói ra, nếu là thay đổi trước kia Khổng Nhạc Trì khẳng định sẽ không làm hắn cấp.

Nhưng, này không phải chính hắn tìm tới môn tới cầu ngược sao? Không nói điểm tàn nhẫn lời nói, thật đúng là đuổi không đi hắn.

“Đều dùng, có thể đi tránh a, Hiệp Hội Lính Đánh Thuê hàng năm tuyên bố đủ loại nhiệm vụ, linh thảo, đan dược, linh vật những cái đó đều là có thể tương đương thành linh thạch.” Khổng Nhạc Trì tiếp tục nói, trong mắt không có một tia gợn sóng, phảng phất đã từng cái kia ái đã chết Nghiêm Vĩnh Đào người không phải hắn giống nhau.

“Nhạc Trì, ta không nghĩ tới ngươi thế nhưng biến thành như vậy, trở nên như vậy lợi thế. Ngươi đã không còn là ta trước kia nhận thức cái kia thiện lương, đơn thuần Nhạc Trì.” Nghiêm Vĩnh Đào lắc đầu, đầy mặt đau thương, vô cùng đau đớn nói.

“Ha ha ha……” Nghe xong Nghiêm Vĩnh Đào nói, Khổng Nhạc Trì không cấm cười ha hả.

Này Nghiêm Vĩnh Đào là chuyên môn tới giảng chê cười sao? Ngay cả một bên Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai đều nhịn không được muốn cười, nhưng đối phương là một cái Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ, hai người chỉ có thể gắt gao nghẹn lại, tu vi thấp phải sống tạm.

"Nghiêm Vĩnh Đào, ta chính là thay đổi, cho nên, phiền toái ngươi ly ta xa một chút, ta một chút đều không nghĩ tái kiến ngươi." Khổng Nhạc Trì nói xong, không hề xem Nghiêm Vĩnh Đào, mang theo Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai liền đi nửa tháng khách điếm.

Lại là sáu ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng nhau xuất hiện ở khách điếm phòng nội.

Hai người ở không gian trung đãi ba năm nhiều thời giờ, tu vi đều có điều tăng tiến.

Tiêu Lăng Hàn sớm tại tiến không gian tiền mười thiên liền đem hắn kia phân linh thạch dùng xong rồi, rốt cuộc hắn chính là một cái đại dạ dày vương, lúc sau hắn liền bắt đầu nghiên cứu mặt khác thuật pháp số.

Thượng Quan Huyền Ý lại là vẫn luôn ở hấp thu luyện hóa linh thạch trung linh khí, ba năm không ngừng nỗ lực, hắn ly Nguyên Anh kỳ đỉnh lại rảo bước tiến lên một bước.

Nếu không phải suy xét đến bên ngoài còn có Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người, phỏng chừng hai người còn sẽ tiếp tục bế quan.

"Sư huynh, ta đi trước nhìn xem Mạc sư huynh cùng Thiên Duệ hai người xuất quan không có." Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền ra phòng.

Ân Thiên Duệ giờ phút này đang ở khách điếm phòng luyện đan luyện đan, cho nên đương Thượng Quan Huyền Ý đi tìm tới thời điểm, nhìn đến chính là Mạc Vô Nhai cùng Khổng Nhạc Trì hai người chính đại mắt trừng đôi mắt nhỏ.

"Di, Mạc sư huynh, Khổng đạo hữu ngươi cũng ở." Thượng Quan Huyền Ý buồn bực, bọn họ còn không phải là đóng mấy ngày quan sao? Như thế nào Khổng Nhạc Trì cũng ở chỗ này, đây là đã xảy ra cái gì bọn họ không biết sự sao?

"Tiểu sư đệ, các ngươi rốt cuộc xuất quan."

Mạc Vô Nhai nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý lập tức như là thấy được cứu tinh, hắn đều phải bị Khổng Nhạc Trì gia hỏa này cấp tra tấn điên rồi.

Gia hỏa này vẫn luôn đuổi theo hắn hỏi, hắn là như thế nào cùng Ân Thiên Duệ hai người tốt hơn, ai trước truy ai. Dù sao chính là một đống lớn vấn đề, đem Mạc Vô Nhai làm cho phiền không thắng phiền.

Chính yếu nguyên nhân vẫn là bởi vì Nghiêm Vĩnh Đào cái kia thuốc cao bôi trên da chó, vẫn luôn đi theo Khổng Nhạc Trì phía sau. Khổng Nhạc Trì vì tránh

cho nhìn thấy Nghiêm Vĩnh Đào, sau lại hắn liền quyết định không ra khỏi cửa.

Không ra khỏi cửa liền không ra khỏi cửa đi, Khổng Nhạc Trì không ở chính mình trong phòng hảo hảo tu luyện, cư nhiên chạy tới quấy rầy chính mình, còn muốn cùng chính mình liêu bát quái, làm chính mình cũng không thể tu luyện.

Thượng Quan Huyền Ý bị Mạc Vô Nhai kia tha thiết ánh mắt xem đến chọc chọc cánh tay, vẻ mặt không thể hiểu được.

Nếu là Ân Thiên Duệ dùng như vậy ánh mắt xem hắn, hắn còn cảm thấy bình thường. Hiện tại còn đổi thành Mạc Vô Nhai, hắn liền cảm thấy như thế nào như vậy biệt nữu. Chẳng lẽ là này Mạc Vô Nhai là cùng Ân Thiên Duệ đãi lâu rồi, cho nên bị lây bệnh?

"Chúng ta này không phải thấy các ngươi mấy ngày đều không ra cửa phòng, cho rằng các ngươi hai người bế quan, cho nên ta cùng sư huynh đành phải cũng đi theo bế quan." Thượng Quan Huyền Ý buông tay, thành thật nói.

Mạc Vô Nhai xấu hổ sờ sờ cái mũi, ngượng ngùng nói: "Chúng ta xác thật là đóng mấy ngày quan." Nghĩ thầm, song tu cũng tương đương với tu luyện, cùng bế quan giống nhau, không tật xấu.

"Đúng rồi, Khổng sư huynh ngươi như thế nào cũng ở chỗ này?" Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở cái bàn bên, vẻ mặt bát quái nhìn Khổng Nhạc Trì.

Không đợi Khổng Nhạc Trì mở miệng, Mạc Vô Nhai liền nói bọn họ gặp được Khổng Nhạc Trì hết thảy sự tình. Kỳ thật hắn ngày thường không có nhiều như vậy lời nói, chủ yếu là hắn bị Khổng Nhạc Trì cấp kích thích tới rồi. Cũng mặc kệ một bên xấu hổ không thôi chuyện xưa bản nhân, Mạc Vô Nhai tam ngôn hai câu liền đem sự tình nói rõ ràng.

Càng nghe Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt càng lượng, nếu là trên bàn có hạt dưa. Phỏng chừng hắn sẽ làm Mạc Vô Nhai tinh tế nói tới, hắn muốn chậm rãi cắn hạt dưa nghe chuyện xưa. Nhìn thấy một bên mặt đều đỏ bừng Khổng Nhạc Trì, Thượng Quan Huyền Ý giả ý ho khan một tiếng, phảng phất vừa mới nghe chuyện xưa nghe mùi ngon người không phải hắn giống nhau.

"Khổng đạo hữu, có người truy là chuyện tốt a, thuyết minh ngươi rất có mị lực." Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày, trêu ghẹo Khổng Nhạc Trì, chuyện vừa chuyển, hỏi: "Kia cuối cùng Nghiêm Vĩnh Đào đem linh thạch tương đương cho ngươi sao?"

Nói đến cái này Khổng Nhạc Trì cũng có chút tức giận, đối với Thượng Quan Huyền Ý phun tào: "Ta kêu hắn còn linh thạch, hắn cho ta tới câu ta thay đổi, ta trước kia không phải như vậy tham tài, còn hỏi ta có phải hay không không phải bản nhân, bị người đoạt xá."

"Ha ha ha……"

Nghe xong Khổng Nhạc Trì nói, Thượng Quan Huyền Ý không cấm cười ha ha, cái này kêu Nghiêm Vĩnh Đào người cũng quá đậu đi! Kêu hắn còn tu luyện tài nguyên, hắn cư nhiên nói Khổng Nhạc Trì bị người đoạt xá, không nghĩ còn tu luyện tài nguyên liền nói rõ, tìm cái gì lấy cớ.

"Ngươi cũng cảm thấy hắn thực buồn cười có phải hay không? Ta liền suy nghĩ, trước kia ta đến tột cùng là bị trên người hắn thứ gì cấp hấp dẫn ở. Mê mắt, thành một cái có mắt như mù, cư nhiên sẽ thích hắn người như vậy." Khổng Nhạc Trì oán hận nói, trong tay cầm chén trà đều bị hắn bóp nát.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Nhưng còn không phải là một cái có mắt như mù!

Mạc Vô Nhai: "……" Đã sớm nhìn ra tới ngươi là một cái có mắt như mù.

"Ai, không nói hắn, nói hắn liền cảm thấy phiền."

Khổng Nhạc Trì dường như không có việc gì bắt tay trong lòng mảnh vỡ ném xuống, lại lần nữa cầm một cái cái ly, vì chính mình đổ một ly trà.

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nhìn thoáng qua Khổng Nhạc Trì, hắn như thế nào cảm thấy này Khổng Nhạc Trì cùng trước kia có chút không giống nhau đâu? Bất quá đại gia vốn dĩ tiếp xúc liền không nhiều lắm, có lẽ trước kia là không hiểu biết đi. Người khác sự, dù sao cùng chính mình không quan hệ, lười đến nghĩ nhiều.

"Mạc sư huynh, Thiên Duệ đâu?" Thượng Quan Huyền Ý tới trong chốc lát, không có nhìn đến hướng thiên cùng chính mình sặc thanh Ân Thiên Duệ, lập tức liền có chút kỳ quái. Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người không phải Tiêu không rời Mạnh, Mạnh không rời tiêu sao?

"Hắn ở phòng luyện đan luyện đan đi."

Mạc Vô Nhai nói âm vừa ra, lập tức liền vang lên một cái thanh.

"Ai luyện đan đi?"

Ngay sau đó, Ân Thiên Duệ liền xuất hiện ở cửa phòng.

"Di, Huyền Ý, ngươi xuất quan." Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý một cái chớp mắt, Ân Thiên Duệ kinh hỉ hô.

"Đúng vậy, nghe nói ngươi muốn đi giúp Thành chủ phủ đại tiểu thư chữa bệnh, ngươi nhìn ra hắn là bệnh gì sao?"

"Cái này……, chữa bệnh sự tình chờ lát nữa lại nói, Tiêu đại ca không ở nơi này? Hắn có phải hay không lại giúp ngươi làm ăn đi?" Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái Khổng Nhạc Trì, có chút lời nói, không dễ làm người ngoài mặt nói, nên bảo mật sự tình vẫn là muốn bảo mật, rốt cuộc kia đồ vật không phải là nhỏ.

"Ta cũng không biết sư huynh hiện tại đang làm gì, ta vừa ra quan liền tới đây." Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, hắn liền cùng Tiêu Lăng Hàn nói một câu liền

chạy.

Bất quá dựa theo dĩ vãng kinh nghiệm tới xem, hắn hẳn là cho chính mình làm ăn đi, rốt cuộc mỗi lần chính mình bế quan ra tới, hắn đều sẽ cho chính mình làm một đốn ăn ngon.

Nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy cả người đều ấm áp, trong lòng là nói không nên lời vui mừng.

Ân Thiên Duệ tạp đi chép một chút miệng, "Hảo muốn ăn Tiêu đại ca làm thức ăn." Nói, hắn còn u oán nhìn Mạc Vô Nhai liếc mắt một cái, nếu là Mạc Vô Nhai cũng có thể làm ra Tiêu Lăng Hàn làm những cái đó mỹ thực thì tốt rồi.

Mạc Vô Nhai bị Ân Thiên Duệ xem không thể hiểu được, hắn cái gì đều không có làm, như thế nào liền cảm giác là chính mình chọc Ân Thiên Duệ sinh khí đâu?

Đột nhiên Thượng Quan Huyền Ý lỗ tai giật giật, lập tức đứng dậy đối mấy người nói: "Ta nhớ tới ta còn có chuyện quên, ta đi về trước." Nói xong, không đợi mấy người phản ứng, người đã không ảnh.

"Mạc đạo hữu, ngươi biết Thượng Quan đạo hữu là cái gì tu vi sao?" Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý lập tức đã không thấy tăm hơi, Khổng Nhạc Trì bị hung hăng chấn một chút, không cấm ra tiếng hỏi Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai mí mắt giựt giựt, bất động thanh sắc trả lời: "Khổng đạo hữu là cảm thấy tiểu sư đệ tu vi có cái gì vấn đề sao?"

"Đương nhiên là có vấn đề, Thượng Quan đạo hữu tu vi, ta nhìn đến chính là Kim Đan trung kỳ. Nhưng vừa rồi hắn biến mất cái kia tốc độ, ngay cả ta cái này Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ đều không có thấy rõ ràng." Khổng Nhạc Trì ngạc nhiên nói, hắn dám khẳng định Thượng Quan Huyền Ý tu vi sợ là so với chính mình còn muốn cao, bằng không vừa rồi hắn rời đi khi tốc độ như thế nào giải thích.

"Đó là bởi vì hắn tu luyện một loại thân pháp, chúng ta mấy người trung liền hắn chạy nhanh nhất, ngay cả Tiêu sư đệ đều không có tiểu sư đệ chạy nhanh." Mạc Vô Nhai mặt không đỏ, tim không đập bịa chuyện nói. Trong lòng lại nghĩ, loại này trong lòng hiểu rõ mà không nói ra sự tình, đại gia trong lòng biết là được, làm gì thế nào cũng phải hỏi ra tới. Này Khổng Nhạc Trì thật là, đại gia lại không phải rất quen thuộc, khẳng định ngục tích sẽ không cái gì đều nói cho hắn, khó trách hắn sẽ bị Nghiêm Vĩnh Đào nắm cái mũi đi như vậy nhiều năm.

Khổng Nhạc Trì còn không biết liền bởi vì hắn vừa rồi lòng hiếu kỳ, hiện tại bị Mạc Vô Nhai cấp đánh dấu thành đại ngốc tử.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 248

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 248 Huyền Thiên đại lục

【 Quảng Hàn Băng Diễm 】 canh một

Bên kia, Tiêu Lăng Hàn đơn giản nhanh chóng mà làm ba cái đồ ăn, ngay sau đó khiến cho Thượng Quan Huyền Ý trở về.

"Sư huynh." Thượng Quan Huyền Ý đẩy ra cửa phòng, đã nghe tới rồi mãn nhà ở đồ ăn mùi hương, ba năm nhiều không có ăn qua Tiêu Lăng Hàn làm thức ăn.

"Đã trở lại."

Tiêu Lăng Hàn lập tức đệ một đôi chiếc đũa cấp Thượng Quan Huyền Ý, hai người ngồi xuống sau liền bắt đầu ăn cơm.

"Ăn rất ngon, gia hương vị." Thượng Quan Huyền Ý ăn một ngụm Tiêu Lăng Hàn uy lại đây đồ ăn, ăn ngon nheo lại mắt.

"Ân, ta chính là người nhà của ngươi, ngươi cũng là người nhà của ta." Tiêu Lăng Hàn cấp Thượng Quan Huyền Ý gắp một chiếc đũa đồ ăn, mỉm cười nhìn hắn, bọn họ như vậy xác thật giống người nhà.

Người nhà, hắn thích cái này từ, hắn cũng là có gia người, có Thượng Quan Huyền Ý ở địa phương chính là hắn Tiêu Lăng Hàn gia.

Từ sinh ra bắt đầu hắn giống như là vô căn lục bình, không có người nhà, cũng không có gia.

Ở địa cầu thời điểm, hắn là như thế này, mà thân thể này chính mình cũng là như thế này.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thỏa mãn mà ăn chính mình làm đồ ăn, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy cuộc đời này có hắn bồi ở chính mình bên người, mặc kệ về sau sẽ như thế nào, bọn họ nhất định sẽ nắm tay đi xuống đi.

Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên nói: "Ngươi đương nhiên là người nhà của ta, chúng ta chính là đạo lữ, liền đạo lữ khiết ước đều ký."

"Huyền Ý, ngươi như vậy thảo đến ta thích, ta tự nhiên là muốn đem ngươi xuyên tại bên người."

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến lúc trước chính mình không có trưng cầu hắn ý kiến, liền tự tiện đem hai người cột vào cùng nhau, có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

Chính hắn cũng không biết khi nào đối Thượng Quan Huyền Ý chiếm hữu dục như vậy cường, cường đến người khác xem Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt

một cái, hắn đều muốn đem người nọ đôi mắt đào.

Bởi vì lo lắng tới rồi Huyền Thiên đại lục hai người sẽ tách ra, cho nên hắn vận dụng cấm thuật, mạnh mẽ cùng hắn ký kết đạo lữ khiết ước.

"Sư huynh, ta thích bị ngươi buộc tại bên người, cả đời đều không xa rời nhau cái loại này." Thượng Quan Huyền Ý cũng nhân cơ hội thổ lộ.

"Hảo, chúng ta cả đời đều không xa rời nhau."

Hai người ấm áp ăn một bữa cơm, lúc sau Thượng Quan Huyền Ý liền cùng Tiêu Lăng Hàn nói Mạc Vô Nhai bọn họ gần nhất mấy ngày trải qua, cùng với Khổng Nhạc Trì sự tình.

"Ngươi là nói Thiên Duệ muốn đi cấp Thành chủ phủ đại tiểu thư xem bệnh?" Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày, này Thành chủ phủ là thuộc về Huyền Kiếm Các thế lực. Mặc kệ Ân Thiên Duệ có thể hay không trị liệu, đều sẽ bị người nhớ thương thượng. Không thể trị liệu chỉ biết bị Cô Nguyệt Thành thành chủ nhớ thương, nếu là trị liệu hảo, kia nhớ thương người của hắn liền nhiều.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền cấp Ân Thiên Duệ truyền âm, làm hắn một người lại đây, chính mình có việc hỏi hắn.

Chờ Ân Thiên Duệ lại đây, Tiêu Lăng Hàn cũng không quanh co lòng vòng, trực tiếp hỏi: "Thành chủ phủ đại tiểu thư được bệnh gì?"

"Trận pháp? Cách âm trận pháp mở ra sao?" Ân Thiên Duệ cẩn thận hỏi.

Sự tình gì? Cư nhiên còn muốn mở ra cách âm trận pháp, xem ra chuyện này không phải đơn giản như vậy. Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý đưa mắt ra hiệu, Thượng Quan Huyền Ý lập tức mở ra trong phòng trận pháp.

"Nói đi!"

"Cô Tuyết Mai căn bản không phải được cái gì quái bệnh, mà là nàng trong thân thể có dị hỏa, nhưng là dị hỏa cũng không có nhận nàng là chủ. Cho nên mỗi lần chỉ cần Cô Tuyết Mai một tu luyện, dị hỏa liền sẽ ra tới làm quái." Ân Thiên Duệ nhỏ giọng đối hai người nói.

Ân Thiên Duệ ngày đó ở Thành chủ phủ thời điểm, vì Cô Tuyết Mai kiểm tra rồi nửa ngày cũng không có kiểm tra ra cái nguyên cớ. Cuối cùng vẫn là bởi vì Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, gia hỏa này vẫn luôn ở thúc giục hắn chạy nhanh rời đi Thành chủ phủ. Nó dùng ý niệm nói cho chính mình, Cô Tuyết Mai trên người có nó đồng loại, cấp bậc còn so nó cao. Này vẫn là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa lần đầu tiên cùng chính mình giao lưu, đáng tiếc hắn nói đứt quãng, hắn là linh trí còn không có trường toàn.

"Dị hỏa, Băng linh căn, chẳng lẽ là Quảng Hàn Băng Diễm?" Tiêu Lăng Hàn lẩm bẩm tự nói, theo sau lại nói: "Thiên Duệ, ngươi là muốn cho Mạc sư huynh khiết ước nó?"

"Ân." Ân Thiên Duệ gật gật đầu.

“Chúng ta đây ngày mai liền đi Thành chủ phủ, chuyện này nghi sớm không nên muộn, miễn cho bị những người khác nhận ra tới sau, nhanh chân đến trước.” Tiêu Lăng Hàn lập tức làm ra quyết định, muốn cơ duyên liền phải mạo nguy hiểm.

“Hảo, cảm ơn ngươi Tiêu đại ca.” Ân Thiên Duệ cảm kích nhìn xem Tiêu Lăng Hàn, lại nhìn xem Thượng Quan Huyền Ý. Người bình thường nếu là nghe được dị hỏa, phỏng chừng lập tức liền đem cảm kích người diệt khẩu, sau đó một mình hưởng dụng cơ duyên. Nhưng này hai người không có một cái lộ ra thèm nhỏ dãi chi sắc, chính mình cách bọn họ cảnh giới thật sự là kém đến xa, xem ra chính mình còn có đến tu luyện a!

Ân Thiên Duệ không biết chính là Thượng Quan Huyền Ý trong thân thể có xếp hạng đệ nhị Minh Vương Âm Hỏa, mà Tiêu Lăng Hàn trong thân thể có xếp hạng đệ nhất Hỗn Độn Thánh Viêm, tự nhiên sẽ không lại đi thèm nhỏ dãi cấp bậc thấp dị hỏa.

Tiêu Lăng Hàn không yên tâm lại lần nữa hỏi: “Cô Tuyết Mai người mang dị hỏa sự, ngươi không có cùng người khác nói qua đi?”

“Không có, ta liền Vô Nhai đều còn không có nói cho.”

“Sách, nhìn không ra tới a, Thiên Duệ, ngươi cư nhiên còn thủ được bí mật.”

Thượng Quan Huyền Ý trên dưới đánh giá một phen Ân Thiên Duệ, gia hỏa này ngày thường không phải sao sao hồ hồ sao? Không nghĩ tới như vậy nghẹn trụ, liền Mạc Vô Nhai đều không có nói.

Ân Thiên Duệ: “……” Chính mình ngày thường có như vậy không đáng tin cậy sao?

Hôm sau

Cô Nguyệt Thành Thành chủ phủ đại sảnh.

“Các ngươi thật sự có thể trị hảo ta bệnh?” Cô Tuyết Mai mặt vô biểu tình nhìn Ân Thiên Duệ hỏi.

Ân Thiên Duệ: “Tự nhiên là thật.”

Cô Tuyết Mai: “Các ngươi có mấy tầng nắm chắc?”

Tiêu Lăng Hàn: “Bảy tầng.”

Nghe thấy đáp lời người là Tiêu Lăng Hàn, Cô Tuyết Mai ánh mắt mới từ Ân Thiên Duệ trên mặt chuyển khai, nhìn về phía một bên ngồi Tiêu Lăng Hàn. Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn lớn lên thực đẹp mắt, nhưng Cô Tuyết Mai thấy sau, như cũ không có gì biểu tình, ngay sau đó nói: “Vậy bắt đầu đi, yêu cầu bao lâu?”

“Tuyết Mai, việc này muốn hay không lại suy xét một chút, rốt cuộc bọn họ cũng không có mười phần nắm chắc.” Cô Cửu Dật không nghĩ tới Cô Tuyết

Mai đều không cùng hắn thương lượng một chút liền làm quyết định, lập tức liền có chút lo lắng, rốt cuộc đối phương chính là nói, cũng có mười thành nắm chắc.

“Phụ thân, ta đã nghĩ kỹ rồi, ta 56 tuổi thăng cấp Nguyên Anh kỳ, hiện giờ qua đi 40 năm, ta tu vi như cũ là không hề tiến thêm.” Cô Tuyết Mai lạnh giọng đối Cô Cửu Dật nói, nàng cũng không phải một cái nói nhiều người, chỉ cần là nàng làm quyết định, cơ bản đều sẽ không thay đổi.

“Một khi đã như vậy, vậy phiền toái thành chủ tìm một cái không bị người quấy rầy phòng tu luyện.” Tiêu Lăng Hàn ngay sau đó đứng dậy, hôm nay cùng nhau tới Thành chủ phủ người chỉ có hắn cùng Ân Thiên Duệ, cộng thêm một cái Khổng Nhạc Trì.

Mà Mạc Vô Nhai cùng Thượng Quan Huyền Ý đều vào hắn Long Ngọc không gian trung, rốt cuộc chờ một chút cấp Cô Tuyết Mai trị liệu thời điểm, chính mình cùng Ân Thiên Duệ hai người đi vào đã đủ nhiều người. Nếu là lại nhiều hai người, thành chủ khẳng định sẽ không đồng ý.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn đem kia hai người thu vào trong không gian, chờ một chút tới rồi phòng tu luyện lại đem bọn họ hai người thả ra thì tốt rồi.

Theo sau thành chủ đem mấy người đưa tới một cái phòng tu luyện trung, bên ngoài bố trí ngũ cấp trận pháp, không có lệnh bài người bình thường là vào không được, cho nên ở bên trong thực an toàn.

“Tiểu hữu, xin hỏi đại giai yêu cầu bao lâu thời gian?” Cô Cửu Dật nhìn Tiêu Lăng Hàn hỏi, rốt cuộc không thể làm cho bọn họ vẫn luôn ở bên ngoài chờ đi? Vừa rồi Tuyết Mai giống như liền hỏi qua, bất quá đối phương chưa kịp nói, đã bị chính mình nói chuyện cấp đánh gãy.

Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, đáp: “Nhanh thì ba ngày, chậm thì nửa tháng.”

Cô Cửu Dật gật gật đầu, đem ba người đưa vào phòng tu luyện. Hắn sở dĩ đồng ý từ này hai người cùng nhau giúp chính mình nữ nhi chữa bệnh, vẫn là bởi vì hai người tu vi đều không cao. Rốt cuộc hắn nữ nhi chính là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, liền tính hai người phải đối Tuyết Mai bất lợi, cũng không có cái kia thực lực.

Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ hai cái là Khổng Nhạc Trì mang đến người, hắn tự nhiên cũng không có đi, cùng Cô Cửu Dật cùng nhau ở phòng tu luyện ngoại chờ đợi.

Năm ngày sau……

Phòng tu luyện môn bị mở ra, Tiêu Lăng Hàn, Ân Thiên Duệ cùng Cô Tuyết Mai cùng nhau từ phòng tu luyện đi ra.

Nguyên bản mặt vô biểu tình Cô Tuyết Mai trên mặt cũng mang theo một tia ý cười, Cô Cửu Dật thấy vậy, trong lòng cục đá cuối cùng là rơi xuống đất, xem ra là thành công.

"Không có nhục sứ mệnh, Cô tiền bối bệnh đã toàn hảo." Ân Thiên Duệ đối với Cô Cửu Dật nói, nghĩ thầm kế tiếp có phải hay không nên cấp linh thạch.

"Đa tạ hai vị tiểu hữu, ta đã gọi người thiết yến, thỉnh nhị vị vô cùng hãnh diện." Cô Cửu Dật mỉm cười đối Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ nói.

Ân Thiên Duệ nhíu mày, này cái gì cùng chính mình tưởng không giống nhau a? Không phải nên cấp linh thạch sao?

Này thành chủ là tưởng làm cái quỷ gì?

Hắn còn nhớ rõ Mạc Vô Nhai cho hắn nói qua hắc ăn hắc, chẳng lẽ này thành chủ thật sự không nghĩ tuân thủ hứa hẹn?

Ân Thiên Duệ có chút bất an nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Tiếp thu đến Ân Thiên Duệ ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn bất động thần sắc liếc mắt một cái Cô Cửu Dật.

Gia hỏa này tưởng cũng thật mỹ, cư nhiên im bặt không nhắc tới treo giải thưởng.

Muốn không khẩu bộ bạch lang, kia có như vậy tốt sự.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền trắng ra đối thành chủ nói: "Ăn cơm liền không cần, chúng ta đều có chút mệt mỏi, tin tưởng thành chủ đã sớm đem tiền thưởng chuẩn bị tốt, chúng ta hiện tại liền chờ thành chủ cấp tiền thưởng."

Tiêu Lăng Hàn nói xong, còn cố ý nhìn thoáng qua một bên đang chờ bọn họ Khổng Nhạc Trì. Kia ý tứ không cần nói cũng biết, tin tưởng Cô Cửu Dật có thể minh bạch.

Cô Cửu Dật đương nhiên có thể minh bạch, nhưng là kêu hắn cứ như vậy lấy ra hai trăm vạn trung phẩm linh thạch, hắn thật sự là có chút không cam lòng.

Thấy chính mình phụ thân nửa ngày không có động tác, Cô Tuyết Mai ra tiếng kêu: "Phụ thân!"

Cuối cùng, Cô Cửu Dật bất đắc dĩ, vẫn là không tình nguyện mà lấy ra hai trăm vạn trung phẩm linh thạch cấp Ân Thiên Duệ.

Lòng mang cự khoản Ân Thiên Duệ tổng cảm thấy không yên ổn, mí mắt nhảy lợi hại, hắn cảm thấy chuyện này còn không có xong.

Ba người trở lại khách điếm sau liền từng người nghỉ ngơi, Tiêu Lăng Hàn còn lại là lại lần nữa bố trí một cái phòng ngự trận, một cái sát trận. Mới vừa bố trí hảo, Ân Thiên Duệ dán một trương ẩn thân phù liền tới rồi hắn phòng, hai người cùng nhau vào Long Ngọc không gian trung.

Lúc này Mạc Vô Nhai đang ở băng thiên tuyết địa kia khu vực, mà hắn lúc này đang ở luyện hóa dị hỏa Quảng Hàn Băng Diễm.

Năm ngày trước, Tiêu Lăng Hàn, Ân Thiên Duệ cùng Cô Tuyết Mai ba người tiến vào phòng tu luyện sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra một trương hôn mê phù, dán ở Cô Tuyết Mai trên người.

Sau đó, hắn mở ra linh nhãn nhìn quét Cô Tuyết Mai đan điền, đan điền chỉ có Cô Tuyết Mai Nguyên Anh, lại không thấy Quảng Hàn Băng Diễm bóng dáng. Gia hỏa này nhưng thật ra sẽ tàng, cũng là, nếu là ở đan điền hẳn là đã sớm bị những người khác phát hiện. Đến nay cũng không có truyền ra Cô Tuyết Mai người mang dị hỏa tin tức, vậy thuyết minh tạm thời còn không có người phát hiện.

Chính mình trong thân thể Hỗn Độn Thánh Viêm đã chết thẳng cẳng, kêu nó nó cũng không ra, Tiêu Lăng Hàn đành phải đem Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai cùng nhau phóng ra.

Nào biết, Thượng Quan Huyền Ý vừa ra tới, hắn trong thân thể Minh Vương Âm Hỏa lập tức từ hắn đan điền trung chạy trốn ra tới, thẳng đến ngã trên mặt đất Cô Tuyết Mai mà đi.

Bốn người giật nảy mình, tâm đều nhắc tới cổ họng.

Nếu như bị Minh Vương Âm Hỏa cấp thiêu một chút, phỏng chừng Cô Tuyết Mai nên biến mất.

Còn không đợi bốn người tâm rơi xuống, bốn người liền thấy một đóa màu xanh băng ngọn lửa, từ Cô Tuyết Mai trong thân thể chui ra tới, liều mạng mà trốn tránh Minh Vương Âm Hỏa.

Minh Vương Âm Hỏa ở phía sau theo đuổi không bỏ, màu xanh băng ngọn lửa tả thoán hữu thoán đều ném không xong Minh Vương Âm Hỏa.

Màu xanh băng ngọn lửa đúng là bọn họ mục tiêu: Quảng Hàn Băng Diễm.

Quảng Hàn Băng Diễm đầu tiên là muốn chạy đến Ân Thiên Duệ trong thân thể đi trốn trốn, nào biết Thanh Liên Địa Tâm Hỏa chui ra tới, không cho nó đi vào.

Như vậy một chậm trễ, nó thiếu chút nữa đã bị Minh Vương Âm Hỏa cấp nuốt.

May mắn đứng ở bên cạnh còn có một người, nó lập tức liền tiến vào người nọ đan điền trung.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức cấp Minh Vương Âm Hỏa hạ đạt mệnh lệnh, làm nó nói cho Quảng Hàn Băng Diễm. Chỉ cần Quảng Hàn Băng Diễm nhận nó hiện tại ẩn thân nhân vi chủ, sẽ không ăn nó.

Quảng Hàn Băng Diễm không nghĩ bị Minh Vương Âm Hỏa ăn luôn, cũng không muốn cùng người khiết ước, bằng không nó đã sớm cùng Cô Tuyết Mai khế ước. Chính là hiện tại không khiết ước phải biến mất, khiết hẹn liền sẽ bị nô dịch. Ở bị nô dịch cùng biến mất chi gian, nó tự nhiên lựa chọn bị nô dịch.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn lục soát Cô Tuyết Mai ký ức, xác định không có người biết nàng có được dị hỏa mới xem như thở dài nhẹ nhõm một hơi, đương nhiên này trong đó bao gồm nàng chính mình cũng không biết.

Lúc trước Cô Tuyết Mai ở một cái sông băng trung được đến một đóa băng liên, luyện hóa sau nàng đã đột phá Nguyên Anh kỳ. Mà nàng không biết chính là băng liên trung có một đóa dị hỏa, nó chính là Quảng Hàn Băng Diễm. Bất quá nó lúc ấy lâm vào ngủ say, đi theo băng liên cùng nhau tiến vào Cô Tuyết Mai đan điền.

Quảng Hàn Băng Diễm ở Cô Tuyết Mai trong thân thể, tìm cái nhất thoải mái vị trí ngủ. Đó chính là nàng linh căn thượng, cho nên nhiều năm như vậy mới không có người phát hiện nó tồn tại.

Mà Cô Tuyết Mai mỗi lần tu luyện đều sẽ đánh thức Quảng Hàn Băng Diễm, nó không thể ngủ, tự nhiên liền bắt đầu làm yêu.

Cuối cùng Thượng Quan Huyền Ý lại làm Phệ Linh Thử cấp Cô Tuyết Mai biên chế một giấc mộng cảnh, làm nàng cho rằng chính mình là ở bị trị liệu thời điểm, ngủ rồi.

Làm tốt này hết thảy Thượng Quan Huyền Ý cùng Mạc Vô Nhai lại vào Tiêu Lăng Hàn tùy thân không gian, cho nên xuất hiện ở thành chủ đám người trước mặt chỉ có đi vào ba người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 249

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 249 Huyền Thiên đại lục

【 Thiên Diện Hồ chiến đấu kịch liệt 】 canh hai

Không gian trung

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ xuất hiện, lập tức đứng dậy, đi vào hai người trước người.

"Huyền Ý, vất vả ngươi. Mạc sư huynh, hắn thế nào?" Tiêu Lăng Hàn kéo qua Thượng Quan Huyền Ý tay, đặt ở bên môi hôn hôn.

Thượng Quan Huyền Ý đại 囧, Ân Thiên Duệ còn ở một bên đâu, Tiêu Lăng Hàn liền tóm được chính mình tay liền thân. Trộm ngắm liếc mắt một cái Ân Thiên Duệ, thấy hắn chính khẩn trương nhìn chằm chằm Mạc Vô Nhai, không cấm nhẹ nhàng thở ra.

Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới dường như không có việc gì nói: "Ta không có việc gì, Mạc sư huynh tình huống cũng không tệ lắm, Quảng Hàn Băng Diễm cũng không có phản công dấu hiệu, hắn hiện tại tu vi đã tới rồi Kim Đan hậu kỳ. Chờ hắn đem Quảng Hàn Băng Diễm hoàn toàn luyện hóa, hắn tu vi hẳn là có thể đạt tới Kim Đan kỳ đỉnh."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhìn nhìn Mạc Vô Nhai, mới nói: "Nhìn dáng vẻ Mạc sư huynh hẳn là còn cần một đoạn thời gian mới có thể luyện hóa xong."

"Đúng vậy, may mắn sư huynh ngươi không gian có thời gian so, bằng không Mạc Vô Nhai này một luyện hóa chính là mấy năm, phỏng chừng có chút người chờ hoa nhi cảm tạ, lại khai, cũng đợi không được hắn tình lang." Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Ân Thiên Duệ triều hai nhìn qua, cười ngâm ngâm nói.

Ân Thiên Duệ: "……" Hắn nơi nào lại đắc tội Thượng Quan Huyền Ý?

"Huyền Ý, vất vả ngươi! Đây là tiền khám bệnh một nửa, chúng ta chia đều, lần này còn may mà ngươi, chúng ta mới có thể kiếm được nhiều như vậy linh thạch." Ân Thiên Duệ lấy ra 100 vạn linh thạch đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn xem Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn gật đầu, mới tiếp nhận Ân Thiên Duệ trong tay linh thạch.

Này đó linh thạch vốn dĩ nên có Thượng Quan Huyền Ý một phần, tự nhiên là muốn bắt, huống chi Ân Thiên Duệ bọn họ tuy rằng nguyện trung thành chính

mình, ở tức phụ nhi cùng thủ hạ chi gian, đương nhiên là tức phụ nhi quan trọng.

Thu hồi linh thạch, Thượng Quan Huyền Ý nói: "Sư huynh, chúng ta cầm này bút linh thạch, thành chủ hẳn là sẽ không thiện bãi cam hưu đi?"

"Nơi này là tam đẳng thành trì, tối cao tu vi người chính là thành chủ Cô Cửu Dật, hắn tu vi là Hóa Thần trung kỳ. Chúng ta vài người tuy rằng biểu hiện đều là Kim Đan kỳ tu vi, bất quá, hắn hẳn là sẽ nhiều phái mấy cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ tới chặn giết chúng ta. Rốt cuộc muốn phân ra nhân thủ cuốn lấy Khổng Nhạc Trì, Khổng Nhạc Trì tu vi chính là Nguyên Anh kỳ đỉnh. Ta đoán hắn sẽ ở chúng ta rời đi Cô Nguyệt Thành sau, mới động thủ. Rốt cuộc Khổng Nhạc Trì nếu là ở Cô Nguyệt Thành xảy ra chuyện, hắn tất nhiên không thể thoái thác tội của mình."

Thượng Quan Huyền Ý tán đồng nói: "Sư huynh nói chính là."

Một bên Ân Thiên Duệ chỉ có thể trang chim cút, bởi vì hắn cảm thấy lần này tai họa là hắn gây ra, hắn vẫn là tận lực giảm bớt chính mình tồn tại cảm tương đối hảo.

Mấy người lại ở khách điếm đãi ba ngày, Mạc Vô Nhai đã hoàn toàn luyện hóa Quảng Hàn Băng Diễm, hắn tu vi đã tới rồi Kim Đan kỳ đỉnh.

Nhìn đến Mạc Vô Nhai hiện tại là tu vi, nhất buồn bực muốn thuộc Ân Thiên Duệ. Hắn phía trước thật vất vả vượt qua Mạc Vô Nhai, không hề là mấy người trung lót đế người kia, nhưng lúc này mới qua bao lâu? Hắn lại trở thành lót đế tồn tại.

Tính xuống dưới, mấy người đã ở Cô Nguyệt Thành đãi không sai biệt lắm gần một tháng, Tiêu Lăng Hàn quyết định sớm một chút rời đi nơi này. Hắn đã cảm giác được có người thực không kiên nhẫn, thần thức mỗi ngày muốn quét mấy người chỗ ở vài biến.

Cô Cửu Dật tự cho là làm thực ẩn nấp, lại không nghĩ Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn thần thức đều so với hắn cao.

Hắn mỗi ngày đều phải quét vài lần, hắn không chê phiền, người khác đều phiền hắn.

Cô Cửu Dật thuộc về Huyền Kiếm Các người, nếu không phải sợ đem hắn diệt bị Huyền Kiếm Các tìm phiền toái, Tiêu Lăng Hàn thật đúng là muốn đi đem hắn xử lý.

Bởi vì Cô Nguyệt Thành là Cô Cửu Dật định đoạt, Tiêu Lăng Hàn mấy người cũng không dám đi cưỡi Truyền Tống Trận. Vạn nhất Truyền Tống Trận đem bọn họ truyền tới hổ lang nơi, kia mấy người khóc cũng chưa địa phương khóc đi.

Cho nên mấy người chuẩn bị vòng qua Thiên Diện Hồ đi trước Đồ Phong Thành, đến Đồ Phong Thành cưỡi Truyền Tống Trận.

Tiêu Lăng Hàn năm người ra khỏi thành, thẳng đến Thiên Diện Hồ, vốn là bốn người lữ trình, nhưng Khổng Nhạc Trì nói, hắn dù sao đều không có việc gì để làm, coi như làm là rèn luyện.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn một hàng năm người đi vào một mảnh bên hồ.

Đây là một loan thanh triệt hồ nước, mặt hồ trình độ như gương, ảnh ngược trời xanh mây trắng, thanh sơn cây xanh, thuỷ điểu dán mặt nước bay lượn, thủy biên kim hoàng sắc cỏ lau thảo theo gió nhẹ nhàng lắc lư, hết thảy đẹp không sao tả xiết, làm người phảng phất đi vào bức hoạ cuộn tròn bên trong.

"Oa, nơi này thật đẹp!" Ân Thiên Duệ cầm lòng không đậu phát ra cảm thán.

Tiêu Lăng Hàn: "Thủy thiên một màu, non xanh nước biếc!"

Thượng Quan Huyền Ý: "Non sông tươi đẹp, non xanh nước biếc!"

Mạc Vô Nhai: "Sơn quang minh mị, thủy sắc tú lệ!"

Tiêu Lăng Hàn bốn người một người tới một câu, sau đó đồng thời nhìn về phía Khổng Nhạc Trì.

Khổng Nhạc Trì thấy bốn người đều nhìn về phía chính mình, không khỏi nghi hoặc nói: "Các ngươi đều nhìn ta làm gì?"

"Ngươi như thế nào không tiếp thượng?"

"Tiếp cái gì?"

"Đương nhiên là tiếp từ a, ca ngợi nơi này đẹp từ."

Khổng Nhạc Trì vô ngữ, hắn có thể nghĩ đến từ đều bị mấy người nói, hắn còn có thể nói cái gì? Này không phải làm khó hắn sao?

Đột nhiên cảm ứng được cái gì, Khổng Nhạc Trì ánh mắt sáng lên, lập tức nói: "Sát khí tràn ngập, nguy cơ tứ phía!"

Bốn người: "……" Hảo hảo không khí, đã bị như vậy phá hủy.

"Mười cái người, bốn cái Nguyên Anh sơ kỳ, hai cái Nguyên Anh trung kỳ, hai cái Nguyên Anh hậu kỳ, hai cái Nguyên Anh đỉnh." Tiêu Lăng Hàn nhìn mấy người, chậm rãi nói tới.

"Khổng đạo hữu, ngươi xem hai cái Nguyên Anh kỳ đỉnh người về ngươi thế nào?" Tiêu Lăng Hàn khẽ cười cười, ôn hòa mà đối Khổng Nhạc Trì nói.

Khổng Nhạc Trì trừu trừu khóe miệng, hắn như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn nhìn chính mình tuy rằng đang cười, nhưng hắn lại cảm thấy phía sau lưng lạnh buốt, tổng cảm thấy hắn cười không có hảo ý.

Nỗ lực bảo trì trấn định, Khổng Nhạc Trì ở trong lòng an ủi chính mình, nhất định là chính mình nghĩ nhiều.

Gật gật đầu, Khổng Nhạc Trì đáp: “Có thể.”

“Thiên Duệ, Mạc sư huynh, các ngươi hai cái một người một cái Nguyên Anh sơ kỳ, tạm thời bám trụ một chút là được.” Tiêu Lăng Hàn nói, từ không gian giới tử lấy ra một xấp phù triện đưa cho hai người.

“Sư huynh, kia hai cái Nguyên Anh hậu kỳ người về ta.” Không đợi Tiêu Lăng Hàn an bài, Thượng Quan Huyền Ý lập tức nói.

Hiện tại có Khổng Nhạc Trì tại bên người, Phệ Linh Thử vẫn là không cần thả ra, liền tính không có Phệ Linh Thử này mười cái người hắn cùng Tiêu Lăng Hàn cũng có thể nhẹ nhàng giải quyết.

“Hảo, chú ý an toàn, đừng làm chính mình bị thương.” Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý dặn dò nói.

“Ân, sư huynh, ngươi cũng cẩn thận.”

Ân Thiên Duệ nhìn đến hai người lại ở bọn họ trước mặt tú một đợt ân ái, làm cho bọn họ miễn phí ăn cẩu lương. Hắn hiện tại cũng có thể cảm nhận được lúc trước mấy người ở Học viện Hoàng Cực thời điểm, hắn cùng Mạc Vô Nhai thường xuyên tú ân ái, vì sao những người khác thường xuyên đối bọn họ trợn trắng mắt.

Hiện tại hắn cũng muốn trợn trắng mắt, chú ý an toàn người không nên là hắn cùng Mạc Vô Nhai sao? Nơi này liền bọn họ hai người tu vi thấp nhất, đương nhiên, hắn cũng liền dám ở trong lòng phun tào một chút, nhưng không có dũng khí nói ra.

Theo sau năm người từng người lấy ra chính mình vũ khí, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Mạc Vô Nhai, hắn lập tức ngầm hiểu nói: “Nếu các vị tiền bối sớm đã chờ lâu ngày, vậy đều xuất hiện đi.”

“Ha ha ha, đám nhãi ranh, không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt, lúc trước các ngươi không mang theo thượng đại gia, xem đại gia hôm nay như thế nào thu thập các ngươi.” Một cái đại hán dẫn đầu từ ẩn thân cỏ lau tùng trung đi ra, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn mấy người ánh mắt tràn đầy tàn nhẫn, cùng với hưng phấn.

“Sư huynh, ta như thế nào cảm thấy người này có chút quen mặt.” Thượng Quan Huyền Ý nhìn đại hán, tổng cảm thấy chính mình ở nơi đó gặp qua hắn, hẳn là không phải kiếp trước, nhưng là ở nơi đó gặp qua đâu?

“Còn nhớ rõ chúng ta chuẩn bị tới Huyền Thiên đại lục đang muốn thượng phi thuyền khi, còn không phải là người này phải cho chúng ta làm miễn phí tay đấm sao?” Tiêu Lăng Hàn điểm điểm Thượng Quan Huyền Ý cái trán, nhắc nhở nói.

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, đại hán lãnh “Hừ” một tiếng.

Theo sau mai phục chín người cũng lục tục đi ra, vốn dĩ đại hán là tưởng đối Tiêu Lăng Hàn mấy người ra tay, nào biết Khổng Nhạc Trì cái thứ nhất liền tìm thượng hắn, hắn không thể không ứng đối Khổng Nhạc Trì công kích.

Tuy rằng đại hán cùng Khổng Nhạc Trì hai người đều là Nguyên Anh đỉnh tu vi, nhưng thực lực lại muốn kém hơn một mảng lớn, rốt cuộc Khổng Nhạc Trì công pháp, võ kỹ đều phải so đại hán cao hơn một cái đại cấp bậc. Hơn nữa một vị khác Nguyên Anh đỉnh tu sĩ, hai người cùng nhau đối chiến Khổng Nhạc Trì, Khổng Nhạc Trì cũng liền hơi chút kém cỏi như vậy một chút.

Khổng Nhạc Trì dù sao cũng là tông môn bồi dưỡng tinh anh đệ tử, cùng này đó tán tu hoàn toàn không ở một cái khởi điểm. Hắn một tay hỏa hệ pháp thuật dùng xuất thần nhập hóa, làm cùng hắn đối chiến hai gã Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ cũng không dám khinh thường.

Mạc Vô Nhai đối chiến một người Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, hai người vừa mới bắt đầu là Mạc Vô Nhai rơi vào hạ phong. Rốt cuộc hắn vừa mới thăng cấp Kim Đan kỳ đỉnh, còn không có thực chiến quá, vừa lúc đối diện Nguyên Anh kỳ tu sĩ chính là một khối thực tốt đá mài dao.

Chậm rãi, không hề là hắn đan phương mặt trên người quải thải, đối phương trên người cũng thấy hồng không ít, chủ yếu là Mạc Vô Nhai pháp khí làm người khó lòng phòng bị.

“Phanh…… Phanh” Ân Thiên Duệ lại ném ra hai trương phù triện, lập tức lắc mình lui về phía sau, hắn căn bản không dám cùng đối thủ chính diện giao thủ. Nhìn đến đối phương hướng chính mình phát động công kích, lập tức nhanh như chớp liền chạy xa. Hắn thấy đối phương không nghĩ lý chính mình, lập tức kích hoạt hai trương phù triện lại triều đối phương vẫn qua đi.

Ân Thiên Duệ này đấu pháp, đem Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ tức giận đến biên đánh biên mắng.

“Tiểu tử thúi, có loại ngươi cũng đừng chạy, mụ nội nó, chờ lão tử bắt lấy ngươi, phi lột da của ngươi ra.”

Ân Thiên Duệ nghe được nam tu nói, chạy càng nhanh. Hắn có thể chạy nhanh như vậy, vẫn là hắn nhị sư công Chung Ly Cô Minh cho hắn một bộ chuyên môn tu luyện thân pháp võ kỹ.

Thượng Quan Huyền Ý đối chiến chính là hai gã Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, hai người trung một người là nữ tử.

Nữ tử sử dụng pháp khí là một cây dải lụa, dải lụa ở nữ tử trong tay giống như một con rắn.

Một khác danh là một cái cằm phía dưới có một thốc chòm râu lão giả, hắn pháp khí là một cây phất trần, phất trần có thể dài có thể ngắn, gần xa đều có thể

công kích.

Nhìn thấy hai người dùng pháp khí, Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng nhạc phiên. Hắn thanh kiếm thu lên, dùng hỏa hệ pháp thuật đối phó hai người.

Mấy cái hiệp xuống dưới, hai người pháp khí đều bị Thượng Quan Huyền Ý cấp thiêu không có.

Nhìn đến chỉ còn trụi lủi phất trần, lão giả phun ra một ngụm máu tươi, bản mạng pháp khí bị hủy, hắn tự nhiên là sẽ bị thương.

"Tiểu tử thúi, ngươi cư nhiên giả heo ăn thịt hổ. Xem lão đạo hôm nay không thay trời hành đạo, giết ngươi cái này tai họa." Nói, lão giả lấy ra mấy trương phù triện kích hoạt liền triều Thượng Quan Huyền Ý ném đi.

Nữ tu nhìn đến chính mình xinh đẹp dải lụa, bị Thượng Quan Huyền Ý thiêu đến liền cặn bã đều không dư thừa, cũng là phun ra một ngụm máu tươi. Nữ tu chính là Thủy linh căn, lực công kích vốn dĩ liền không cường, hiện tại bản mạng pháp bảo bị hủy, đã thân chịu nội thương.

"Lão nương liều mạng với ngươi." Nói, nữ tu lấy ra một phen kiếm liền hướng Thượng Quan Huyền Ý đâm lại đây.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy này một cái hai người đều nổi điên, cũng không dám đại ý.

Hắn nhưng không nghĩ cống ngầm lật thuyền, lấy ra phi kiếm, chặn lại nữ tu đâm tới nhất kiếm.

Hắn một hồi thân, liền thấy mấy trương phù triện triều chính mình bay tới, hắn dưới chân nhẹ điểm vài cái, người liền đến nữ tu bên cạnh, trực tiếp nắm lấy nữ tu liền hướng phù triện chỗ ném đi.

"Phanh phanh phanh" tiếng vang sau, nữ tu phi đầu tán phát, trên người cũng nhiều ra bị thương.

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu là chính mình bị tạc đến, phỏng chừng hiện tại liền cùng này nữ tu giống nhau, hình tượng toàn vô.

Tiêu Lăng Hàn tay cầm bội kiếm, trực tiếp ngăn lại hai gã Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ cùng hai gã Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ.

Kia bốn người thấy Tiêu Lăng Hàn như vậy không biết trời cao đất dày, đều đi bước một hướng hắn đi tới. Như là mèo vờn chuột giống nhau, tính toán hảo hảo trêu chọc một chút này không biết tự lượng sức mình tiểu tử.

Ngay sau đó, bốn người lập tức phát hiện chính mình nơi địa phương liền thay đổi biển lửa, đối phương cư nhiên là cái trận pháp cao thủ. Khi nào bố trí trận pháp, bọn họ đều không có thấy.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ đem bốn người vây ở trận pháp trung, là bởi vì đối phương có mười người, bọn họ chỉ có năm người. Hơn nữa bọn họ bên này tu vi so le không đồng đều, còn có Ân Thiên Duệ cái này kéo lui về phía sau gia hỏa. Nếu là đối phương bắt tu vi thấp nhất Ân Thiên Duệ làm con tin, kia bọn họ liền sẽ rơi vào tiểu thừa.

Hiện tại hắn đem bốn người đều vây ở trận pháp trung, bốn người tu vi đều không có hắn cao. Bạo lực đừng nghĩ phá không khai trận pháp, hơn nữa bốn người lại không có một cái hiểu trận pháp.

Năm phút sau, trận pháp trung bốn người, bị Tiêu Lăng Hàn nhất nhất giải quyết.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 250

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 250 Huyền Thiên đại lục

【 một cái không lưu 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn mới ra trận pháp, nghênh diện liền nhìn đến trước mặt một cái lão giả đang ở hướng Thượng Quan Huyền Ý ném phù triện. Tiêu Lăng Hàn thấy hắn như vậy thích vẫn phù triện, lấy ra năm trương bạo phá phù, kích hoạt sau liền hướng lão giả ném qua đi.

Lão giả bên này nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý tránh thoát chính mình phù triện, hắn đang ở tiếc hận không có tạc đến đối phương.

Nào biết ngay sau đó, "Phanh ~~ phanh ~~" chính hắn đã bị phù triện tạc cái mặt xám mày tro, cánh tay cũng chặt đứt một con, thâm bị thương nặng, quỳ rạp trên mặt đất hơi thở thoi thóp.

Trợn mắt, nhìn đến chính mình trước mặt một đôi màu trắng giày, lão giả ngẩng đầu, hướng về giày chủ nhân nhìn lại. Nhìn thấy một trương tuấn mỹ vô cùng mặt, đối phương chính mỉm cười, nhìn xuống chính mình.

Đột nhiên, một phen kiếm liền xỏ xuyên qua hắn đan điền, lão giả đến chết cuối cùng hình ảnh chính là tuấn mỹ nam tử đang ở đối chính mình mỉm cười.

Thượng Quan Huyền Ý thấy lão giả đã bị Tiêu Lăng Hàn giải quyết, hắn cũng nhanh chóng xử lý một khác danh nữ tu.

"Sư huynh, chúng ta muốn hay không đi giúp bọn hắn."

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đang ở chật vật chạy trốn Ân Thiên Duệ, thiếu chút nữa đã bị bắt được, thật sâu thế hắn đổ mồ hôi.

Mạc Vô Nhai bên này nhưng thật ra ứng phó thành thạo, chủ yếu là trong tay hắn pháp khí, đối thủ hoàn toàn nhìn không tới pháp khí bóng dáng, một bước tiểu tâm sau lưng lại bị đánh lén.

Bên kia Khổng Nhạc Trì trên người cũng quải thải không ít, bất quá hắn tuy rằng ở vào hạ phong, nhưng hắn hai cái đối thủ cùng hắn giao khởi tay tới bó tay bó chân, hẳn là biết thân phận của hắn không đơn giản, không dám đối hắn hạ sát thủ.

"Huyền Ý, ngươi có hay không phát hiện, Ân Thiên Duệ chạy trốn tốc độ lại gia tăng rồi không ít. Chúng ta vẫn là trước nhìn xem, chờ hắn lại nhiều chạy trong chốc lát." Tiêu Lăng Hàn lão thần khắp nơi nói, nhìn đến Ân Thiên Duệ vài lần

đều thiếu chút nữa bị đối phương công kích đánh trúng, nhưng đều hiểm hiểm tránh đi.

"Ân, sư huynh nói chính là, sống chết trước mắt, nhất có thể kích phát người tiềm năng." Thượng Quan Huyền Ý tán đồng gật gật đầu, hoàn toàn không lo lắng Ân Thiên Duệ ngay sau đó liền sẽ bị đuổi theo, nhớ trước đây hắn chính là như vậy lại đây, cho nên hắn hiện tại tốc độ chính là mấy người trung lợi hại nhất một cái.

Ân Thiên Duệ mắt thấy trong tay phù triện đều phải dùng hết, trong lòng lo lắng không thôi, khẩn trương dưới, bị trên mặt đất đá vướng một ngã.

Ngẩng đầu vừa lúc nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang ở bên kia mùi ngon xem diễn, còn duỗi tay chỉ chỉ chính mình phía sau. Không cần tưởng Ân Thiên Duệ đều biết, tất nhiên là phía sau cái kia Nguyên Anh kỳ tu sĩ đuổi tới. Hắn khóc không ra nước mắt mà bò dậy, dùng hắn từ lúc chào đời tới nay nhanh nhất tốc độ nhằm phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Ân Thiên Duệ còn chưa tới đạt hai người trước mặt, phía sau nam tu thanh âm liền truyền tới.

"Hắc hắc, tiểu tử thúi, lão tử cuối cùng bắt lấy ngươi."

Ân Thiên Duệ vừa quay đầu lại, huyết liền bắn hắn vẻ mặt, nam tu chụp vào hắn tay từ cánh tay thượng tách ra, rơi xuống trên mặt đất.

Theo sau, nam tu hậu tri hậu giác phát ra một tiếng rít gào, "A…… A tay của ta."

Hắn còn không có từ này biến cố trung phục hồi tinh thần lại, sau đó hắn liền ầm ầm ngã xuống đất!

Thượng Quan Huyền Ý run run trên thân kiếm huyết, dùng kiếm khơi mào nam tu rơi xuống trên mặt đất tay, ném hướng Ân Thiên Duệ, "Nó là của ngươi."

Ân Thiên Duệ theo bản năng mà tiếp được, đãi thấy rõ chính mình trong tay cầm chính là một con đứt tay khi, sợ tới mức hắn chạy nhanh ném xuống.

"Huyền Ý, ngươi cố ý có phải hay không?" Ân Thiên Duệ u oán nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, tức giận nói.

"Ta cái gì cố ý? Thiên Duệ, ta hảo tâm đem chiến lợi phẩm tặng cho ngươi, ngươi không cần liền tính." Thượng Quan Huyền Ý đối với Ân Thiên Duệ mắt trợn trắng, thuận tiện chỉ chỉ trên mặt đất cái tay kia thượng không gian giới tử, rõ ràng là đang nói, chính mình chỉ là hảo tâm muốn đưa hắn chiến lợi phẩm.

Đương nhiên Thượng Quan Huyền Ý trong lòng lại là cười nở hoa, hắn chính là cố ý, nhìn đến Ân Thiên Duệ ăn mệt, miễn bàn trong lòng có bao nhiêu sảng.

Ân Thiên Duệ theo Thượng Quan Huyền Ý kiếm chỉ địa phương nhìn lại, quả nhiên ở kia chỉ đứt tay thượng nhìn đến một cái không gian giới tử, tức khắc

hắn cảm thấy chính mình vừa rồi thật là quá làm kiêu. Cũng không chê trên mặt đất tay, nhặt lên đứt tay nhổ xuống không gian giới tử, thần thức đảo qua, cất chứa không nhiều lắm, nhưng cũng có mười lăm vạn trung phẩm linh thạch.

"Huyền Ý, tạ lạp!" Hắn lập tức mặt mày hớn hở đối với Thượng Quan Huyền Ý nói.

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Xem ở ngươi vừa rồi chạy như vậy vất vả phân thượng, điểm này linh thạch coi như là cho ngươi vất vả phí.

Hắn trên mặt lại không hiện, xua xua tay, không sao cả nói: "Không dám, không dám, ai làm chúng ta là sinh tử tương giao bằng hữu đâu!"

Hai người quay đầu lại thấy Mạc Vô Nhai đem đối thủ của hắn cấp đóng băng ở, ngay sau đó người nọ một tấc tấc vỡ vụn, rơi trên mặt đất thành từng khối vật thể.

Ân Thiên Duệ thấy Mạc Vô Nhai cũng thu thập rớt chính mình đối thủ, chạy nhanh đối chính mình sử cái thanh khiết thuật, bằng không hắn vẻ mặt huyết, nhìn qua có điểm dọa người.

Mạc Vô Nhai lại buồn bực đã chết, hắn hảo không dung đụng tới một cái có thể hảo hảo chiến một trận chiến đối thủ. Quảng Hàn Băng Diễm ghét bỏ hắn nửa ngày đều bắt không được chính mình đối thủ, cư nhiên trực tiếp vận dụng dị hỏa chi lực, đem đối phương cấp giết.

Giết liền giết đi! Này cũng không có gì ghê gớm, đối thủ tiếp theo gặp lại hảo hảo mài giũa võ kỹ chính là. Sở dĩ làm Mạc Vô Nhai buồn bực, là bởi vì Quảng Hàn Băng Diễm gia hỏa này đem đối phương không gian giới tử cùng nhau làm hỏng, đánh nửa ngày, chiến lợi phẩm cứ như vậy đã không có.

Tiêu Lăng Hàn bốn người đem bọn họ bên này tám tu sĩ đều giải quyết, theo sau bốn người đồng thời nhìn về phía cách đó không xa đang ở chiến đấu Khổng Nhạc Trì ba người.

Ba người chính đánh đến khó hoà giải, một chốc, ai cũng bắt không được ai.

"Huyền Ý, chúng ta đi giúp một chút Khổng đạo hữu, bằng không bọn họ sợ là đánh tới trời tối đều kết thúc không được."

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy ba người đều không có đối với đối phương sử dụng sát chiêu, không khỏi có chút vô ngữ, cảm giác bọn họ không phải ở sinh tử đánh nhau, mà là ở tỷ thí.

"Hảo a, sư huynh, chúng ta trước đối phó cái kia đại hán, hắn thoạt nhìn liền rất dễ khi dễ." Thượng Quan Huyền Ý lập tức đáp, đại hán cư nhiên muốn cho bọn hắn đương tay đấm, không biết chờ một chút hắn bị chính mình hai người xử lý, sẽ là như thế nào biểu tình.

Hai người lập tức đi vào Khổng Nhạc Trì bên người, "Khổng đạo hữu, đại hán giao cho chúng ta, ngươi đối phó một người khác."

Đây là đại hán hai người mới phát hiện hiện trường chỉ còn lại có Tiêu Lăng Hàn mấy người bọn họ, mà cùng bọn họ cùng nhau tới người đều đã không thấy thân ảnh. Hai người liếc nhau, đều biết bọn họ khả năng xem thường những người này, nhưng là chỉ cần hai người bắt lấy những người này, kia hai trăm vạn linh thạch chính là bọn họ hai người. Hai người hạ quyết tâm sau, sôi nổi triều Tiêu Lăng Hàn bọn họ khởi xướng công kích.

"Hừ, thật sự là xem thường các ngươi, không nghĩ tới các ngươi còn có chút bản lĩnh, hôm nay khiến cho đại gia tới giáo giáo các ngươi này đó làm vãn bối người, như thế nào tôn kính tiền bối." Nói, đại hán liền triều Tiêu Lăng Hàn khởi xướng công kích, hắn còn nhớ rõ lúc ấy, hắn chính là đối với tiểu tử này lời nói, kết quả tên tiểu tử thúi này cư nhiên không phản ứng hắn, làm hại hắn cuối cùng đi lầu một kho hàng lớn trụ.

Đại hán một thân sức trâu, hắn tuy rằng có một thân cơ bắp, thể thuật cũng luyện được không tồi, nhưng là lại so với không thượng nhìn qua thân hình gầy ốm Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn. Hai quyền chạm nhau, đại hán bị Tiêu Lăng Hàn đánh trực tiếp lui về phía sau ba bước, mà Tiêu Lăng Hàn thân hình đều không có đong đưa một chút.

Đại hán nhìn xem chính mình nắm tay, hoài nghi vừa mới chính mình rốt cuộc có hay không đánh tới đối phương trên người, vì cái gì vừa rồi hắn cảm giác chính mình như là đánh vào một tòa núi lớn thượng.

"Lại đến!" Đại hán không tin tà, lại lần nữa hướng Tiêu Lăng Hàn công kích qua đi.

Thượng Quan Huyền Ý một bước tiến lên, đứng ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, hắn cũng đồng dạng là vươn hữu quyền cùng đại hán đúng rồi một quyền.

Đại hán lại lần nữa lui về phía sau ba bước, lần này hắn là thật sự kinh tới rồi. Hiện tại thay đổi một người, hắn vẫn là lui ba bước.

Chẳng lẽ là chính mình thể lực xảy ra vấn đề? Bằng không vì cái gì đối diện hai cái tiểu tử, đồng thời làm chính mình lui ba bước? Đại hán hồ nghi nhìn tay mình.

Không đợi hắn suy nghĩ cẩn thận, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời tiến lên, đối với đại hán liền một đốn béo tấu. Đại hán là một cái thể tu, pháp thuật dùng cũng không tốt, hắn lấy làm tự hào thể thuật lại so bất quá Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, thực mau hắn đã bị đánh ngã xuống đất hơi thở thoi thóp.

"Hai vị thiếu hiệp, thả ta đi, ta có mắt không tròng, về sau cũng không dám nữa." Đại hán mặt mũi bầm dập, quỳ trên mặt đất hướng hai người xin tha.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều không phải mềm lòng người, một cái trực tiếp xuất kiếm, một cái khác phóng hỏa, hai người phối hợp ăn ý, trong chốc lát đại hán liền biến mất ở trong thiên địa.

Nếu trở thành địch nhân tự nhiên là muốn chém thảo trừ tận gốc, lạn hảo tâm sẽ chỉ làm chính mình chết mau.

Hai người bất quá hoa mười phút liền đem đại hán giải quyết, lại đi xem Khổng Nhạc Trì cùng đối thủ của hắn, hai người chính đánh hừng hực khí thế, một cái dùng hỏa, một cái khác dùng chính là phong.

Khổng Nhạc Trì đối thủ là một cái nhìn qua 50 tới tuổi đại thúc, đối phương cư nhiên là Phong linh căn, Phong linh căn giống nhau đều thực thưa thớt, so lôi linh căn cùng Băng linh căn còn muốn hi hữu, trước mắt Tiêu Lăng Hàn biết đến người chỉ có Sở Mục Thần cùng với hắn mẫu thân Thẩm Thanh Thu, hai người là Phong linh căn.

Khổng Nhạc Trì hỏa hệ pháp thuật bị đối phương phong hệ pháp thuật trực tiếp đánh tan, nếu không đã bị đối phương làm cho chếch đi nguyên lai quỹ đạo. Đương nhiên đối phương công kích lại đây lưỡi dao gió hắn cũng có thể hoàn mỹ né qua, rõ ràng đối phương lúc trước không có vận dụng toàn lực, hiện tại mới lấy ra chân thật thực lực.

Khổng Nhạc Trì cảm thấy còn như vậy đi xuống hắn nên thua, không khỏi có chút bực bội, sớm biết rằng trước kia chính mình phải hảo hảo tu luyện. Bất quá hắn không có phiền não bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người liền tới đây giúp hắn.

Thượng Quan Huyền Ý sử dụng băng hệ pháp thuật, cái này đại thúc xem như gặp được đối thủ, hắn phong linh lực căn bản thổi không đi người khác phát động băng tiễn.

Bên cạnh còn có cái dùng kiếm cao thủ, này hai người nơi đó là cái gì Kim Đan kỳ a?

Rõ ràng liền hai gã Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, bọn họ này đoàn người là bị Cô Cửu Dật cấp hố chết.

Nhưng còn không phải là hố chết, đại thúc phát hiện chính mình không phải này mấy người đối thủ, muốn rời đi, kết quả này ba người căn bản không nghe lời hắn. Đáng giận chính là hắn tưởng tự bạo, kết quả hắn phát hiện chính mình căn bản tự bạo không được, trong thân thể linh khí căn bản là không nghe chính mình sai sử. Đan điền không biết khi nào nhiều một cổ màu đen đồ vật, mười phút sau đại thúc cũng quang vinh hy sinh.

Khổng Nhạc Trì thấy chính mình nửa ngày đều không có thu phục đối thủ, kết quả Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người gần nhất, chỉ chốc lát sau liền đem người cấp giải quyết.

Khổng Nhạc Trì ánh mắt phức tạp nhìn mấy người, hắn liền nói lúc trước cứu chính mình chính là những người này, quả nhiên không có sai, nguyên lai này hai người ẩn tàng rồi tu vi.

"Khổng đạo hữu, ngươi là tưởng ở chỗ này qua đêm?" Tiêu Lăng Hàn kỳ quái nhìn ngồi dưới đất phát ngốc Khổng Nhạc Trì, hắn như là bị không nhỏ đả kích, một bộ yên nhi bẹp bộ dáng.

"A?" Khổng Nhạc Trì ngẩng đầu có chút nghi hoặc mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hắn vừa mới nói gì đó?

Tiêu Lăng Hàn chỉ chỉ bên hồ, nơi đó chính dừng lại một con thuyền.

"Chúng ta phải đi, ngươi đâu?"

Khổng Nhạc Trì chạy nhanh đứng dậy, "Từ từ ta, ta tự nhiên cũng muốn đi."

Thiên Diện Hồ trên mặt hồ phiêu đãng một con thuyền tinh xảo thuyền nhỏ, thuyền nhỏ là một kiện nhị cấp linh bảo, xác thực nói nó hẳn là một chiếc phi thuyền. Từ bên ngoài nhìn qua toàn bộ phi thuyền chỉ có thể cất chứa bốn năm người, mà khi ngươi tiến vào bên trong mới phát hiện, nguyên lai bên trong to rộng lại rộng thoáng.

Phi thuyền nội cùng sở hữu bốn cái phòng, một gian phòng ngủ chính, hai gian phòng ngủ phụ, mặt khác một gian phòng điều khiển.

Chiếc phi thuyền này vẫn là vừa đến Huyền cấp đại lục không lâu, Tiêu Lăng Hàn mấy người giết Nguyên Thương, từ hắn không gian giới tử thu quát tới.

Đương nhiên Tiêu Lăng Hàn đem toàn bộ phi thuyền làm lại luyện chế một lần, vẻ ngoài hoàn toàn nhìn không tới nguyên lai bộ dáng. Ngay cả bên trong Tiêu Lăng Hàn cũng làm thay đổi, hắn ở trong phi thuyền gia nhập không minh thạch. Như vậy không gian tăng lên không nói, ngồi trên phi thuyền giống như là ở nghỉ phép, chính yếu chính là hắn đem phi thuyền cải tạo thành thủy không lưỡng dụng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 251

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 251 Huyền Thiên đại lục

【 tới Đồ Phong Thành 】 canh một

Khổng Nhạc Trì bước lên phi thuyền, mới phát hiện phi thuyền không giống bình thường. Cũng là lần đầu tiên biết nguyên lai phi thuyền còn có thể luyện chế thành như vậy, hắn quyết định sau khi trở về liền đi tìm luyện khí sư cho chính mình cũng luyện chế một con thuyền.

Khổng Nhạc Trì lập tức liền muốn nhìn một chút toàn bộ trong phi thuyền đều là thế nào, hắn nhìn Tiêu Lăng Hàn, có chút ân cần hỏi: “Tiêu đạo hữu, ta có thể tùy tiện tham quan một chút sao?”

Tiêu Lăng Hàn không biết Khổng Nhạc Trì là toàn bộ phi thuyền đều muốn nhìn một chút, cũng liền tùy ý nói: “Xin cứ tự nhiên.”

Khổng Nhạc Trì lập tức hưng phấn mà tham quan nổi lên toàn bộ phi thuyền, hắn đầu tiên là đi phòng điều khiển bên trong nhìn nhìn, lại nhìn phòng ngủ phụ bố cục, đang muốn đi tham quan một chút phòng ngủ chính.

Nào biết, hắn còn không có đi đến trước cửa, Tiêu Lăng Hàn thanh âm liền truyền tới hắn trong tai “Phòng ngủ chính là tư nhân lãnh địa, xin miễn tham quan!”

Tiêu Lăng Hàn nói xong, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau vào phòng ngủ chính, “Phanh” một tiếng, môn liền khép lại, đóng cửa sở hữu muốn nhìn trộm bên trong tầm mắt.

Khổng Nhạc Trì trơ mắt mà nhìn môn khép lại, hắn quay đầu nhìn về phía Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ.

“Mạc đạo hữu cùng Ân đạo hữu tham quan quá phòng ngủ chính sao?” Vừa rồi môn mở ra một cái chớp mắt, hắn trộm ngắm liếc mắt một cái, bên trong rộng mở lại xa hoa, hắn hảo muốn đi xem bên trong đến tột cùng là bộ dáng gì.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ đồng thời lắc đầu, tỏ vẻ hai người đều không có đi vào xem qua. Vui đùa cái gì vậy, cái kia phòng bị một cái tứ cấp phòng ngự trận bao vây ở bên trong, bọn họ hai cái tưởng đi vào xem, cũng đến có cái kia thực lực mới được a!

Phi thuyền phòng ngủ chính là Tiêu Lăng Hàn chuyên môn vì hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chế tạo, bên trong không chỉ có rộng mở, vật trang trí còn thực xa hoa. Quan trọng nhất chính là, có một phương thiết kế chính là cửa

sổ sát đất, chỉ cần đem bức màn kéo ra, là có thể nhìn đến bên ngoài phong cảnh.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay lôi kéo, bức màn lập tức phân đến hai bên.

Bên ngoài là thanh triệt hồ nước, nơi xa có núi cao, lục lâm, không trung có trời xanh, mây trắng.

"Sư huynh!" Thượng Quan Huyền Ý hai mắt sáng lấp lánh nhìn bên ngoài phong cảnh, hắn chưa từng thấy quá như vậy phòng. Đứng ở trong phòng là có thể nhìn đến bên ngoài toàn cảnh, cảm giác thực mới lạ, này cùng ở cửa sổ nhỏ xem bên ngoài là hoàn toàn không giống nhau cảm giác.

"Ân, thích sao?" Tiêu Lăng Hàn từ Thượng Quan Huyền Ý phía sau ôm chặt hắn, đem hắn cả người đều vòng nhập chính mình trong lòng ngực, đầu gối lên trên vai hắn.

Tiêu Lăng Hàn ở thiết kế phòng ngủ chính thời điểm, liền nghĩ tới hắn ở địa cầu khi, có một bộ ở bờ biển phòng ở, nơi đó phòng ngủ thiết kế chính là cửa sổ sát đất. Sáng sớm rời giường là có thể nhìn đến rộng lớn hải dương, toàn bộ thể xác và tinh thần bất tri giác mà liền đi theo thả lỏng, mỗi lần hắn nghỉ phép thời điểm đều sẽ đi bờ biển trụ thượng mấy ngày.

"Thích, ta chưa từng có gặp qua như vậy phòng, cảm giác thực mới lạ."

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy vui mừng quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, tuy rằng hắn biết Tiêu Lăng Hàn lai lịch bất phàm, bất quá hắn không nói, chính mình cũng không hỏi nhiều. Tin tưởng chờ đến thích hợp thời cơ hắn sẽ chủ động nói cho chính mình, huống chi chính mình không cũng không có đã nói với hắn về chính mình quá khứ sao? Dù sao mặc kệ hắn trước kia là ai, hiện tại hắn đều là chính mình bạn lữ, là muốn cùng chính mình nắm tay cả đời người.

"Ngươi thích, ta liền cao hứng." Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý miệng cười, mặt mày cũng đi theo nhu hòa xuống dưới.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn gần trong gang tấc tuấn nhan, thấu đi lên hôn một cái Tiêu Lăng Hàn mặt.

"Năm tháng tĩnh hảo, làm bạn cả đời."

"Nắm lấy tay người, cùng nhau đầu bạc!"

"Hoạn nạn nâng đỡ, đến chết không phai."

"Thiên đường địa ngục, phồn hoa hoang dã, ta đều bồi ngươi!"

Hai người nhìn nhau cười, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được bọn họ đối với đối phương kiên định tình yêu, cuộc đời này bất hối, năm tháng như cũ.

Không khí vừa lúc, Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý mặt nếu đào hoa, một đôi mắt đào hoa tất cả đều là chính mình, xoay người đối mặt hắn. Đôi

tay phủng hắn mặt, trước hôn một chút hắn giữa mày, lại hôn một chút hắn tú khí cái mũi, cuối cùng ngậm lấy gần ngay trước mắt môi đỏ.

Trên mặt hồ bạch điểu kết bè kết đội bay qua, tựa hồ là ở vì hai người chúc phúc.

"Ngô ~~ sư huynh, ta khó chịu." Thượng Quan Huyền Ý thích cùng Tiêu Lăng Hàn ủng - hôn, vừa mới bắt đầu hắn cảm thấy loại cảm giác này thực thoải mái, làm hắn thể xác và tinh thần cùng linh hồn đều có loại phiêu ở đám mây ảo giác. Nhưng sau lại chậm rãi hắn liền cảm thấy thân thể - khô nóng, khó chịu lợi hại, đặc biệt là thân thể chỗ nào đó.

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là cảm nhận được Thượng Quan Huyền Ý thân thể biến hóa, tiến đến hắn bên tai, nhẹ giọng nói: "Xem ra ta bảo bối muốn thành thục, đã có bình thường thân thể phản ứng."

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ và giận dữ cốc thiếu chết, ai là bảo bối, hắn mới không phải bảo bối.

"Sư huynh, ngươi giúp giúp ta, được không?"

Tiêu Lăng Hàn híp mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hắn khóe mắt phiếm hồng, mỗi lần bị chính mình thân sau đều sẽ như vậy. Nghĩ đến nếu bị chính mình khi dễ sau từ cặp mắt đào hoa kia bên trong chảy ra trong suốt nước mắt, lại sẽ là thế nào một bức cảnh đẹp!

Tiêu Lăng Hàn từ trong mắt hắn nhìn đến chính mình nhiễm cốc thiếu - vọng hai mắt, như vậy chước liệt lại điên cuồng, muốn đem hắn cả người đều nuốt ăn nhập bụng.

Thượng Quan Huyền Ý đối thượng Tiêu Lăng Hàn hai mắt, hắn bị như vậy Tiêu Lăng Hàn hoảng sợ, hắn cảm giác chính mình giờ này khắc này giống như là Tiêu Lăng Hàn con mồi.

"Sư huynh, ta, ta không cần ngươi giúp ta, ta đã hảo, ta không khó chịu." Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý gian nan nuốt nuốt nước miếng, sau này lui một bước.

Tiêu Lăng Hàn kéo qua Thượng Quan Huyền Ý, không cho hắn thoát đi, đem hắn gắt gao khóa ở chính mình trong lòng ngực.

"Đừng sợ, sư huynh sẽ không thương tổn ngươi." Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Sư huynh chỉ là muốn điên - cuồng - chiếm hữu - ngươi, làm ngươi trong ngoài đều thuộc về sư huynh một người.

"Huyền Ý!"

"Ân?"

"Chờ chúng ta tới rồi Thánh Kiếm Thành dàn xếp xuống dưới liền song tu được không?"

“Chúng ta không phải còn muốn đi Hằng Phong bí cảnh sao?”

“Hằng Phong bí cảnh còn có năm tháng mới mở ra, chờ chúng ta đến Thánh Kiếm Thành hẳn là còn có ba tháng thời gian, đến lúc đó chúng ta tiến tùy thân trong không gian, như vậy liền không có người có thể quấy rầy chúng ta.”

Thượng Quan Huyền Ý càng nghe càng tâm động, nhưng chính mình muốn làm như thế nào mới có thể ăn đến Tiêu Lăng Hàn đâu? Lần trước nhìn lén Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ bị Tiêu Lăng Hàn bắt lấy sau, hắn cũng không dám đem thần thức thả ra trộm - khuy, ở Minh Huyền Thành chỉ nhìn đến Hồ Minh Nghiệp là ghé vào Hồ Minh Ba trên người, kia bước tiếp theo nên làm như thế nào đâu?

“Huyền Ý?”

“Ân?”

“Ngươi vừa rồi suy nghĩ cái gì?”

“Không có gì, chính là suy nghĩ song tu sự tình, ta, ta sẽ không.”

“Không có việc gì, đến lúc đó sư huynh tay cầm tay giáo ngươi.” Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Đến lúc đó ngươi cái gì đều không cần làm, nằm là được. Bất quá, lời này Tiêu Lăng Hàn hiện tại là sẽ không nói ra tới, rốt cuộc gia hỏa này chính là nhìn lén quá Mạc Vô Nhai bọn họ một lần, tuy rằng bị chính mình phát hiện kịp thời ngăn trở, nhưng hắn nhất định thấy rõ Mạc Vô Nhai là ở mặt trên. Tiểu gia hỏa vẫn luôn đều nghĩ áp chính mình, đến lúc đó liền dùng sự thật nói cho hắn, đến tột cùng là ai áp ai.

“Sư huynh, ngươi sẽ sao?” Thượng Quan Huyền Ý không cấm hoài nghi hỏi, Tiêu Lăng Hàn không phải nói hắn chỉ thân quá chính mình sao? Cặp kia tu sự tình, hắn thật sự sẽ sao? Hắn có phải hay không thừa dịp thần thức so với chính mình cao, ở chính mình không biết dưới tình huống rình coi quá Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ? Càng muốn, Thượng Quan Huyền Ý càng là cảm thấy chính mình chân tướng, hắn không chuẩn chính mình nhìn lén, mà hắn lại nhìn lén, quá không công bằng.

Tiêu Lăng Hàn còn không biết Thượng Quan Huyền Ý đang ở hoài nghi hắn rình coi quá Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người song tu.

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý hỏi chuyện, hắn tự nhiên mà vậy nói: “Sư huynh thiên phú dị bẩm, tự nhiên là sẽ.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Lừa quỷ đâu? Nhất định là nhìn lén quá Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ!

Một canh giờ sau, Mạc Vô Nhai dựa theo Tiêu Lăng Hàn chỉ thị, ở phi thuyền phòng điều khiển bên trong gia nhập linh thạch, phi thuyền tốc độ lập tức nhanh hơn vài lần.

Một tháng sau……

Tiêu Lăng Hàn một hàng năm người rốt cuộc tới rồi Đồ Phong Thành, bởi vì năm người không đuổi thời gian, ở Thiên Diện Hồ đi đi dừng dừng, có khi còn sẽ tới trong hồ trảo mấy cái kim linh cá làm ăn. Ngẫu nhiên sẽ có một hai chỉ cấp thấp yêu thú đều bị mấy người hợp lực giải quyết, vốn dĩ mười ngày là có thể đến lộ trình, bọn họ hoa một tháng mới đến.

Nhìn đến Đồ Phong Thành cửa thành phía trên không chỉ có có Đồ Phong Thành ba chữ, mặt trên còn khắc hoạ một thanh kiếm, này hẳn là Huyền Kiếm Các tiêu chí, tỏ rõ nơi này là Huyền Kiếm Các thế lực.

Đồ Phong Thành là một cái nhị đẳng thành trì, vào thành phí muốn so tam đẳng thành trì quý một nửa, mỗi người nộp lên hai mươi khối trung phẩm linh thạch mới vào thành.

Trên đường có rất nhiều cửa hàng bán đều là kiếm, Tiêu Lăng Hàn thậm chí hoài nghi ở chỗ này căn bản không có mặt khác vũ khí bán, bởi vì căn bản bán không ra đi.

Trong thành tùy ý có thể thấy được kiếm tu, mười cái người trung có một nửa nhân thân sau đều cõng một phen kiếm. Khi bọn hắn một hàng năm người đi ở trên đường, cư nhiên không ai phía sau cõng kiếm, vừa thấy liền không phải kiếm tu. Lập tức liền có vẻ có chút đột ngột, những người khác liếc mắt một cái liền biết bọn họ mấy cái đều là người bên ngoài.

Không trong chốc lát, liền có mấy cái cõng kiếm tiểu hài tử đi vào mấy người trước mặt, "Các vị tiền bối, các ngươi muốn đi nơi nào? Chúng ta có thể mang các ngươi đi."

"Chúng ta không cần dẫn đường." Khổng Nhạc Trì tuy rằng không thường ở Huyền Kiếm Các bên này, nhưng Huyền Kiếm Các quản hạt thế lực hắn cơ hồ đều đi qua.

"Như thế nào sẽ không cần đâu? Các ngươi vừa thấy chính là người bên ngoài, chúng ta chính là chuyên nghiệp dẫn đường, giá cả từ ưu, không lừa già dối trẻ, sẽ không muốn các ngươi giá cao." Trong đó một cái tiểu hài tử nghiêm trang nói.

Mấy người đều có chút vô ngữ, tiểu hài tử nói chính là chúng ta, không phải ta, hắn ý tứ là mấy người bọn họ đều phải làm Tiêu Lăng Hàn năm người dẫn đường! Nơi này có sáu cái tiểu hài tử, đó chính là sáu phân dẫn đường tiền, này còn gọi không lừa già dối trẻ? Hiện tại tiểu hài tử đều như vậy tinh sao? Cư nhiên còn biết đào hố, nếu là một cái không chú ý đã bị này văn tự trò chơi cấp vòng đi vào.

"Ngươi nào biết đôi mắt nhìn đến ta là người bên ngoài?" Khổng Nhạc Trì từ không gian giới tử trung lấy ra một khối ngọc bài, ở kia mấy cái tiểu hài tử trước mặt quơ quơ.

“Quấy rầy các vị tiền bối.” Mấy cái tiểu hài tử thấy rõ ngọc bài mặt trên tiêu chí, lập tức cung kính thối lui đến một bên.

Tiêu Lăng Hàn bốn người đều nhìn chằm chằm Khổng Nhạc Trì trên tay ngọc bài nhìn thoáng qua, chính diện có một cái” khổng” tự, kia hẳn là hắn ở Khổng gia thân phận ngọc bài.

Chờ Tiêu Lăng Hàn mấy người đi xa, còn có thể nghe được vừa rồi kia mấy cái tiểu hài tử nói chuyện thanh.

“Thật vất vả gặp được mấy chỉ dê béo, cư nhiên không phải người bên ngoài.”

“Chính là, quá đáng tiếc.”

“Trước hai ngày cẩu oa bọn họ chính là hố một cái nơi khác tu sĩ một ngàn khối linh thạch, thật hâm mộ hắn.”

“Đi một chút, tiếp tục đi cửa thành ngồi canh, nói không chừng tiếp theo cái dê béo đã bị chúng ta gặp.”

Khổng Nhạc Trì tự nhiên cũng nghe tới rồi mấy cái tiểu hài tử nói chuyện, hắn có chút xấu hổ đối Tiêu Lăng Hàn bốn người nói: “Chỉ có số ít thành trì mới là như vậy, rốt cuộc kiếm tu tương đối nghèo, các ngươi đừng để ở trong lòng. Về sau các ngươi nếu là lại ở Huyền Kiếm Các thế lực phạm vi hành tẩu, nếu là không nghĩ chọc phiền toái, tốt nhất vẫn là mang một phen kiếm ở trên người.”

Nói lời này thời điểm, Khổng Nhạc Trì vẫn là có chút chột dạ, bởi vì trừ bỏ giao tiếp chỗ mấy cái thành trì không phải như vậy, mặt khác thành trì đều là cái dạng này. Rốt cuộc nếu là giao tiếp chỗ thành trì đều bộ dáng này làm, vậy không có người sẽ đi Huyền Kiếm Các mặt khác thành trì.

“Nếu là chúng ta không cho bọn họ linh thạch hoặc là không đáp ứng bọn họ làm dẫn đường, sẽ như thế nào?”

“Cũng chẳng ra gì, nột, các ngươi xem bên kia.” Nói, Khổng Nhạc Trì chỉ chỉ phía trước.

Tiêu Lăng Hàn bốn người đồng thời hướng nơi nào nhìn lại, chỉ thấy hai cái ăn mặc hoa phục Kim Đan kỳ nam tu bị một đám người vây quanh ở trung gian, hơn nữa kia một đám trung cầm đầu cư nhiên là một người tiểu hài tử.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 252

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 252 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Âm Tông dược nhân 】 canh hai

"Thấy được sao? Tiểu hài tử giống nhau sẽ không muốn ngươi quá nhiều linh thạch, cơ bản đều ở mấy chục đến một trăm khối chi gian, nếu không nghĩ bị quần ẩu, tốt nhất vẫn là cấp điểm linh thạch đem những cái đó tiểu quỷ đuổi rồi. Nơi này kiếm tu thực đoàn kết, chỉ cần ngươi dám quỵt nợ, ngươi đối mặt không phải một người, mà là một đám người." Khổng Nhạc Trì cấp mấy người giải thích nói.

"Vậy ngươi lúc trước như thế nào không nhắc nhở chúng ta?" Tiêu Lăng Hàn bình tĩnh nhìn Khổng Nhạc Trì, gia hỏa này tuyệt đối là cố ý.

"Hắc hắc, ta không phải đã lâu không có trở về quá, này không, lập tức liền quên mất." Khổng Nhạc Trì cười mỉa nói, hắn dám nói sao? Hắn sợ chính mình nói, mấy người này quay đầu liền đi.

Tiêu Lăng Hàn mấy người còn không biết, bọn họ tiến Đồ Phong Thành, đã bị người theo dõi.

Theo sau mấy người đi một nhà kêu" kiếm khách tới" khách điếm tạm thời trụ hạ, bọn họ chỉ tính toán ở một đêm, cho nên năm người không có muốn sân, chỉ cần ba cái phòng, chuẩn bị ngày hôm sau trực tiếp đi cưỡi Truyền Tống Trận rời đi Đồ Phong Thành.

Kiếm khách tới, một tòa linh khí nồng đậm sân, trong viện chính giữa nhất trong phòng.

Một người ăn mặc màu đỏ pháp y nam tử khoanh chân ngồi ở trên giường, bỗng nhiên hắn mở nhắm chặt hai mắt. Một đôi mắt tinh quang bắn ra bốn phía, khóe miệng hơi câu, tỏ rõ hắn giờ phút này tâm tình thật tốt.

Nam tử trên cổ tay có một cái đại mẫu tử thô màu đỏ con rắn nhỏ, lúc này, hồng xà chính phun xà tin, tựa hồ ở cùng hắn nói cái gì.

Một tháng sau……

Đương Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa tỉnh lại, phát hiện chính mình đang nằm ở một cái dược trong hồ, chung quanh không ai.

Hắn nhớ rõ chính mình rõ ràng cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau ngủ ở khách điếm trên giường, như thế nào một giấc ngủ dậy chính mình liền xuất

hiện ở cái này địa phương? Đây là nơi nào? Còn có Thượng Quan Huyền Ý đâu? Vì cái gì hắn không có ở chính mình bên người?

Ở trong lòng tính nhẩm một chút thời gian, thời gian cư nhiên đi qua một tháng. Thần thức đảo qua thân thể, Tiêu Lăng Hàn phát hiện chính mình thân thể cũng không có bất luận cái gì khác thường. Như thế làm hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ là linh khí vô pháp vận chuyển.

Lại xem chung quanh vách tường, tất cả đều là dùng Ô Kim làm kiến trúc. Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới Sở gia cấm địa kia khẩu giếng bên trong bí cảnh, nơi đó mặt chính là có rất nhiều Ô Kim, hơn nữa lần trước bọn họ còn đi vào đào quá Ô Kim.

Chẳng lẽ nơi này là Sở gia?

Không có nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh, luôn là làm hắn có chút không yên tâm.

Tâm thần chìm vào thức hải, dùng đạo lữ khế ước cảm ứng một chút Thượng Quan Huyền Ý vị trí. Hắn phát hiện hai người linh hồn thượng liên hệ như có như không, cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn không khỏi có chút lo lắng.

Thần thức dò ra vách tường muốn đi quan sát bên ngoài là nơi nào, hắn lúc này mới phát hiện nơi này thần thức chỉ có thể nhìn đến 100 mét phạm vi.

Nguyên lai là thần thức không thể dùng, nói như vậy Thượng Quan Huyền Ý hẳn là không có việc gì. Hơn nữa hai người ly đến không phải rất xa, bằng không bọn họ chi gian khiết ước căn bản là sẽ không có chút nào phản ứng.

Cúi đầu, nhìn nhìn dược trong ao nước thuốc, này nước thuốc có tẩy tinh phạt tủy công hiệu.

Từ từ, nơi này như thế nào như vậy quen thuộc?

Chính mình tựa hồ ở nơi đó nhìn thấy quá, Tiêu Lăng Hàn xoa xoa giữa mày, tinh tế hồi tưởng lên.

Bỗng nhiên, trong đầu linh quang chợt lóe, cái này địa phương chính mình ở Nguyên Tinh trong trí nhớ gặp qua, mà nơi này dược trì đúng là Huyền Âm Tông bồi dưỡng dược nhân dùng địa phương.

Tiêu Lăng Hàn có loại bị sét đánh cảm giác, không nghĩ tới vòng đi vòng lại một vòng, hắn như cũ trốn không thoát Huyền Âm Tông cái này kiếp.

Cũng không biết là ai đem chính mình chộp tới nơi đây, xem ra Sở gia đào những cái đó Ô Kim, hẳn là đều bán cho Huyền Âm Tông.

Mà nơi đây không thể vận dụng linh khí, xem ra nơi này thật lâu trước kia hẳn là Ma tộc địa bàn.

Tiêu Lăng Hàn cái này nhưng thật ra không lo lắng, bởi vì không thể vận dụng linh khí, hắn còn có Ám linh căn, ở chỗ này hắn có thể sử dụng ma khí.

Hiện tại còn không biết chỉ có chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bị bắt, vẫn là Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cũng bị trảo, lại hoặc là Khổng Nhạc Trì gia hỏa này cũng bị liên lụy.

Tiêu Lăng Hàn hiện giờ chỉ ăn mặc một cái quần lót, trên người còn lại quần áo, không gian giới tử đều không thấy. Đương nhiên không thấy không gian giới tử là hắn cố ý mang mê hoặc người khác, giới tử bên trong chỉ có mấy vạn khối trung phẩm linh thạch.

Lấy ra quần áo, Tiêu Lăng Hàn mặc tốt sau, liền hướng cửa đi đến.

Hắn tính toán lấy ra ẩn thân phù dán lên sau, lại nơi nơi nhìn xem.

Chỉ là còn không đợi hắn đi ra chỗ ngoặt chỗ, bên tai liền nghe thấy có người nói chuyện thanh âm.

Hắn lập tức cởi quần áo, phản hồi dược trong ao. Vung tay lên, trên mặt đất vừa mới bị hắn dẫm ra tới dấu chân, lập tức biến mất không thấy.

Chỉ chốc lát sau, có hai gã nam tử đi vào dược trì thất, hai người trong tay các cầm một cái rổ, trong rổ mặt trang chính là linh thảo.

"Cũng không biết này mấy người như thế nào sẽ bị trảo, bọn họ nhưng đều là chúng ta Học viện Hoàng Cực tinh anh học viên, không nghĩ tới cư nhiên lưu lạc đến làm dược nhân kết cục."

"Cũng không phải là, trước kia bọn họ nhiều phong cảnh, hiện tại liền chúng ta đều không bằng, chúng ta tuy rằng là tạp dịch đệ tử, nhưng ít ra chúng ta có chính mình tư tưởng, chỉ cần chúng ta nỗ lực, rồi có một ngày, nhất định có thể trở thành nhân thượng nhân."

"Bất quá có thể bị Hồng Y tôn giả coi trọng, cũng là phúc khí của hắn, ít nhất Hồng Y tôn giả đến bây giờ đều còn không có quá một cái dược nhân."

"Đúng vậy, mau làm việc đi, đừng bị người bắt được nhược điểm."

"Hại, mỗi ngày làm những việc này, ta sớm đều thói quen, yên tâm đi, tuyệt đối sẽ không làm lỗi."

Hai gã nam tử nói chuyện, trên tay động tác lại không có đình, bọn họ đem rổ trung dược thảo, dựa theo trước sau trình tự nhất nhất để vào dược trong ao.

Hai người ở dược trì thất trung đãi một canh giờ mới rời đi, Tiêu Lăng Hàn mở hai mắt, hắn không nghĩ tới ở chỗ này cư nhiên còn có thể đụng tới Hoàng Cực đại lục người.

Xem ra giống vừa rồi hai người giống nhau đến từ Hoàng Cực đại lục người không ít!

Cũng là, Huyền Thiên đại lục người cơ hồ đều biết Huyền Âm Tông là cái như thế nào tông môn, bọn họ lại như thế nào sẽ lựa chọn tiến vào Huyền Âm Tông đâu!

Chỉ có Hoàng Cực đại lục tu sĩ hoàn toàn không biết này trong đó kịch bản, mới có thể lựa chọn Huyền Âm Tông.

Hồng Y tôn giả? Cũng không biết này hai người trong miệng Hồng Y tôn giả là cái gì tu vi, muốn chỉ là Hóa Thần kỳ còn hảo, nếu là vượt qua Hóa Thần kỳ phỏng chừng đều phải vận dụng ngọc bài.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện vừa rồi hai gã nam tử đặt ở trong ao linh thảo, có hai loại sẽ khiến người tinh thần thác loạn. Hắn quyết định đi trước tìm Thượng Quan Huyền Ý, không thấy được người hắn trước sau không yên tâm. Đến nỗi Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai, chờ đem thượng Huyền Ý tìm được rồi lại nói.

Lại lần nữa bước ra dược trì, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh mặc tốt quần áo. Vì chính mình dán một trương ẩn thân phù, dán lên ẩn thân phù sau. Hắn mới phát hiện chính mình ẩn thân phù là dùng linh khí họa, nơi này không có linh khí, căn bản kích hoạt không được. Ẩn thân phù không thể dùng, hắn chỉ là ảo não một chút, không hề chậm trễ, lập tức hướng bên ngoài đi đến. Đi ra chỗ ngoặt, phía trước là một cái thật dài hành lang.

Hắn theo hành lang về phía trước nhìn lại, bên trái có một cái ước 1000 mét hành lang, bên phải hành lang chỉ có 300 mễ tả hữu chính là vách tường, thấy bên ngoài không có người, Tiêu Lăng Hàn lập tức triều bên trái đi đến.

Đi rồi đại giai có 100 mét, Tiêu Lăng Hàn thấy hai bên trái phải cư nhiên tất cả đều là dược trì. Một người tiếp một người, đại khái có hai trăm tới cái, bất quá này đó dược trì quy cách rõ ràng không có chính mình phao cái kia hảo. Bởi vì những cái đó dược trì là ở một cái trong đại sảnh, không giống hắn chính là ở một cái đơn độc trong thạch thất.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy những người đó mỗi người đều là nhắm chặt con mắt, tựa hồ hoàn toàn không có ý thức.

Hắn không cấm nghĩ đến chính mình phía trước một tháng, có phải hay không cũng cùng những người này giống nhau?

Cũng không biết trảo bọn họ tới gia hỏa, cho hắn dùng cái gì đặc hiệu dược, cư nhiên có thể cho người hôn mê một tháng.

Nhưng mà Tiêu Lăng Hàn không biết chính là, người khác sẽ hôn mê ba năm, mà hắn chỉ hôn mê một tháng. Mà những cái đó hôn mê ba năm người, lại mở mắt khi, đã không phải nguyên lai chính mình.

Tiêu Lăng Hàn ở bên ngoài tìm một vòng, không có nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý bóng dáng.

Hắn lại trở về đi, lần này hắn đi hướng bên phải hành lang.

Không trong chốc lát, ở hắn lúc trước đãi thạch thất cách vách cũng có một cái thạch thất, này đó thạch thất môn đều không có quan.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào, thạch thất bố trí cùng hắn bên kia giống nhau. Mà dược trong ao có một cái nam tử đưa lưng về phía hắn, nam tử đang lẳng lặng ngâm mình ở dược trong ao.

Tuy rằng chỉ là một cái bóng dáng, nhưng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhận ra tới, người kia chính là Thượng Quan Huyền Ý.

Hắn vài bước tiến lên, đi vào dược bên cạnh ao, nhẹ gọi một tiếng, "Huyền Ý."

Gặp người không có chút nào phản ứng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nắm lên cổ tay của hắn, đem một chút mạch. Phát hiện là trúng một loại làm người hôn mê dược, nếu là không có giải dược, phỏng chừng yêu cầu rất dài một đoạn thời gian mới có thể tỉnh lại.

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh nhảy vào trong ao, chìm vào đáy ao.

"A, ta tối hôm qua lại là một đêm không ngủ." Một cái Luyện Khí kỳ nữ tu đánh ngáp, oán giận nói.

"Mọi người đều không sai biệt lắm, chúng ta cũng không ngủ, chờ ngươi tu vi lại cao một ít, liền tính không ngủ được, cũng sẽ không cảm thấy mệt mỏi." Một người khác ra tiếng an ủi nói.

"Cũng không biết Hắc Y tôn giả từ nơi nào tìm tới đồ đệ, tuy rằng ở luyện dược mặt trên rất có thiên phú, nhưng này tính tình thật sự là không dám khen tặng."

"Phía trước xem nàng đơn thuần bộ dáng, đại gia còn tưởng rằng nàng người thực hảo ở chung đâu, không nghĩ tới tâm địa cư nhiên như thế ác độc. Ta ngày hôm qua nghe một cái tỷ muội nói cho ta, nói tên nàng kêu Điền Hinh Nhi, là bị chính mình nguyên lai sư tôn trục xuất sư môn, sau lại mới gặp được Hắc Y tôn giả."

Tiêu Lăng Hàn ở đáy ao, hai cái nữ tu lời nói, hắn nghe rành mạch, không nghĩ tới Điền Hinh Nhi cư nhiên bị đưa tới Huyền Âm Tông.

"Không nghĩ tới nàng vận khí tốt như vậy, nếu là ta có thể được đến Hắc Y tôn giả ưu ái thì tốt rồi."

"Tỉnh tỉnh đi, vẫn là đừng làm mộng tưởng hão huyền, ngươi nhưng ngàn vạn đừng đem linh thảo trình tự phóng sai rồi, trong ao người chính là đêm tối tôn giả bản nhân muốn dược nhân."

"Hắn lớn lên cũng thật đẹp."

"Cách vách còn có một cái càng đẹp mắt, kia mới tiên nhân chân chính chi tư, trích tiên hạ phàm."

"Chúng ta đem này đó linh thảo phóng hảo, đi xem thế nào?"

"Không được, vạn nhất bị người phát hiện, ngươi ta mệnh đã có thể đến cùng."

Cách vách? Này hai người nói chính là chính mình sao? Tiêu Lăng Hàn may mắn nghĩ đến, may mắn còn có một cái có lý trí người, bằng không hai người đến cách vách đi, tất nhiên sẽ phác một cái không.

Hiện tại hắn tuy rằng tìm được Thượng Quan Huyền Ý, nhưng gia hỏa này tạm thời tỉnh không được, không nên kinh động những người khác.

Long Ngọc không gian tạm thời chỉ có thể lấy đồ vật hoặc là phóng đồ vật, đại người sống tạm thời vào không được. Xem ra muốn tới có linh khí địa phương, mới có thể đem Thượng Quan Huyền Ý thu vào không gian trung.

Một canh giờ sau, chờ hai cái nữ tu đều rời đi, Tiêu Lăng Hàn mới từ dược trong ao chui ra tới.

Tiểu tâm mà đem Thượng Quan Huyền Ý ôm ra dược trì, vuốt hắn tuyết trắng trơn mềm da thịt, Tiêu Lăng Hàn âm thầm nuốt nuốt nước miếng. Theo sau chạy nhanh lắc lắc đầu, hiện tại loại tình huống này, chính mình cư nhiên còn suy nghĩ một ít có không. Quá vô sỉ, hắn ở trong lòng hung hăng xem thường chính mình một mâm.

Vừa mới giúp Thượng Quan Huyền Ý mặc tốt quần áo, nào biết, vừa rồi đi ra ngoài nữ tu cư nhiên đi mà quay lại, Tiêu Lăng Hàn trong đầu lập tức có một cái kế hoạch.

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa xuất hiện khi, bọn họ đã ở một cái sân trong căn phòng nhỏ. Sở dĩ nói nơi này là phòng nhỏ, là bởi vì phòng này xác thật tiểu. Chỉ đủ buông một chiếc giường, còn lại cái gì đều không bỏ xuống được.

Nhìn đến hai người hiện tại bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhoẻn miệng cười.

Lúc trước hắn thừa dịp nữ tu lại lần nữa đi vào khi, đem nữ tu mê đi. Lục soát một chút nàng ký ức, phát hiện phía trước nàng nói ngủ không được nguyên nhân là bởi vì Điền Hinh Nhi. Mỗi đêm Điền Hinh Nhi đều phải đi quất một lần Ân Thiên Duệ, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn là Ân Thiên Thịnh đệ đệ.

Ân Thiên Duệ nhìn đến Điền Hinh Nhi liền chửi ầm lên, mà Ân Thiên Duệ hiện giờ vừa lúc bị nhốt ở Điền Hinh Nhi trong viện.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 253

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 253 Huyền Thiên đại lục

【 giả trang Điền Hinh Nhi 】 canh ba

Biết bên ngoài tình huống sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền lấy ra bốn viên đổi nhan đan, đem bốn người dung mạo thay đổi một chút. Làm kia hai gã nữ tu thay thế bọn họ, mà bọn họ lại giả thành nữ tu bộ dáng.

Ra tới thời điểm, bên ngoài kiểm tra thủ vệ nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên là ghé vào Tiêu Lăng Hàn trên vai, bị hắn nửa ôm đi.

Thủ vệ lập tức tiến lên dò hỏi nguyên do, Tiêu Lăng Hàn nói thẳng tối hôm qua bị Điền Hinh Nhi cấp tra tấn một đốn, trên người thương còn không có hảo, chỉ là tạm thời hôn mê.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, thủ vệ cũng không có nhìn ra bất luận cái gì khác thường. Cứ như vậy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhẹ nhàng ra tới, không nghĩ tới Điền Hinh Nhi thanh danh kém như vậy. Hắn liền thuận miệng bịa chuyện, này đó thủ vệ đều tin.

Dược trì nơi địa phương như là một cái địa cung, tầng tầng thủ vệ, Tiêu Lăng Hàn là tổng cộng trải qua năm đạo trạm kiểm soát mới ra tới.

Hắn sở dĩ giả thành nữ tu mà không phải nam tu bộ dáng, là bởi vì vừa lúc kia hai gã nữ tu xuất hiện ở nơi đó. Hơn nữa hai người nếu là giả thành nam tu bộ dáng, khả năng liền không có dễ dàng như vậy ra tới. Còn có một nguyên nhân là Ân Thiên Duệ, này hai gã nữ tu trong đó một người vừa lúc là Điền Hinh Nhi trong viện thị nữ.

Ân Thiên Duệ đều ở chỗ này, kia Mạc Vô Nhai hẳn là cũng ở chỗ này mới đúng. Rốt cuộc này hai người ngủ chính là một phòng, cũng không biết Khổng Nhạc Trì có hay không ở chỗ này.

Tiêu Lăng Hàn có chút tâm mệt nghĩ đến, chính mình thật tìm một đám kéo chân sau gia hỏa, sau khi rời khỏi đây khiến cho bọn họ bế quan tăng lên tu vi.

Rời đi cái kia luyện chế dược nhân địa cung sau, bên ngoài là có thể đủ dùng linh khí. Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là đem hai người quần áo thay đổi xuống dưới, lại đem Thượng Quan Huyền Ý thu vào không gian trung.

Ở trên người dán một trương ẩn thân phù, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào giam giữ Ân Thiên Duệ phòng.

Nhìn đến Ân Thiên Duệ hiện giờ thảm dạng, Tiêu Lăng Hàn không khỏi trừu trừu khóe miệng.

Ân Thiên Duệ hiện tại quần áo rách tung toé, trên người tất cả đều là bị roi trừu quá dấu vết, trên tay đeo cấm linh hoàn, trên chân còn có xích sắt khóa.

Hắn chính ghé vào duy nhất một cái bàn thượng hô hô ngủ nhiều, tựa hồ hoàn toàn không lo lắng cho mình tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn xem đến âm thầm bật cười. Ân Thiên Duệ gia hỏa này cùng hắn ca thật đúng là một cái đức hạnh, còn nhớ rõ Ân Thiên Thịnh lúc trước bị nhốt ở Học viện Hoàng Cực địa lao khi, chính mình đi xem hắn, hắn còn tâm tình rất tốt ở luyện kiếm.

Tiêu Lăng Hàn đi qua đi, tức giận ở Ân Thiên Duệ trên đầu chụp một chút.

Ân Thiên Duệ mở mê mang hai mắt, tả hữu nhìn quét một vòng, không có nhìn đến một người.

"A, vừa rồi như thế nào cảm giác có người ở đánh ta? Chính là rõ ràng không có người nha, chẳng lẽ là chính mình đang nằm mơ." Hắn trước ngáp một cái, lại lầm bầm lầu bầu nói, nói xong, hắn ghé vào trên bàn tiếp theo ngủ.

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, xé trên người ẩn thân phù, ngồi vào hắn đối diện, ở trên bàn gõ gõ.

Ân Thiên Duệ nghi hoặc ngẩng đầu, nhìn đến đối diện Tiêu Lăng Hàn, kinh hỉ nói: "Tiêu đại ca, ta liền biết ngươi sẽ đến cứu ta, ta đều chờ ngươi hơn phân nửa tháng, ngươi như thế nào mới đến? Ngươi xem ta trên người này đó thương, nhưng đau."

"Ta lại không phải Mạc Vô Nhai, tố khổ nói, ngươi tìm lầm đối tượng." Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình mà nhìn hắn.

"Ta liền biết ở ngươi trong lòng, ta chính là một cây tùy thời có thể vứt bỏ thảo, ta mệnh như thế nào như vậy khổ a!"

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, chuẩn bị xoay người liền đi, Ân Thiên Duệ cái này nhị hóa bị Thẩm Thanh Thu lây bệnh, lại bắt đầu phát bệnh.

"Tiêu đại ca, đừng, đừng đi! Ta nói chính sự, chính sự, tuyệt đối là chính sự." Ân Thiên Duệ thấy Tiêu Lăng Hàn phải đi, hoảng sợ. Hắn chạy nhanh đứng dậy, trên chân dây xích theo sát "Ào ào" rung động.

"Tiêu đại ca, ngươi xem nói chính sự phía trước, có thể hay không làm phiền ngươi, trước giúp ta đem dây xích mở ra?" Nói, Ân Thiên Duệ run run trên chân dây xích, còn có bắt tay trên cổ tay cấm linh hoàn cũng lộ ra tới.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một phen kiếm, nhắm ngay Ân Thiên Duệ trên chân dây xích chém đi xuống, "Răng rắc" một tiếng, xích sắt cắt thành hai đoạn.

Ân Thiên Duệ lập tức đi rồi hai bước, cảm thán nói: "Vẫn là như vậy đi đường thoải mái!"

Lại bắt tay đưa cho Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bắt tay bao trùm ở cấm linh hoàn thượng, không trong chốc lát cấm linh hoàn đã bị ma khí ăn mòn rớt.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn này thần giống nhau thao tác, Ân Thiên Duệ âm thầm nuốt nuốt nước miếng. Cũng không biết vừa rồi Tiêu Lăng Hàn dùng cái gì thủ đoạn, liền cấm linh hoàn đều có thể hủy diệt. Về sau chính mình vẫn là tiểu tâm một ít, miễn cho khi nào đã bị Tiêu Lăng Hàn cấp nhớ thương thượng, rốt cuộc bọn họ vũ lực giá trị kém có điểm xa.

"Thiên Duệ, từ ngươi tỉnh bắt đầu nói đơn giản một chút đi." Tiêu Lăng Hàn lại làm trở về trên ghế.

"Ta là ở hai mươi ngày trước tỉnh lại, ta vừa tỉnh tới liền phát hiện chính mình tại đây kiện trong phòng, hơn nữa trên tay còn bị đeo cấm linh hoàn, mà Điền Hinh Nhi liền ở ta là bên cạnh. Kỳ thật ta cũng không biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, mấy ngày này ta liền phòng này đều không có đi ra ngoài quá." Ân Thiên Duệ có chút ủy khuất nói.

Hắn thực ủy nghẹn khuất, ngủ một giấc lên phát hiện chính mình cư nhiên đổi địa phương.

Đổi địa phương cũng liền thôi, bên người liền một cái nhận thức người đều không có, trợn mắt chính là Điền Hinh Nhi kia trương thảo người ghét mặt.

Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Nói như vậy, ngươi còn không biết Mạc sư huynh có hay không ở chỗ này?"

"Vô Nhai hắn ở chỗ này, chỉ là ta dùng đạo lữ khế ước lại đối không tỉnh hắn, hắn hình như là hôn mê." Ân Thiên Duệ nhíu mày nói, hắn ở tỉnh lại trước tiên liền nếm thử liên hệ Mạc Vô Nhai. Đáng tiếc đối phương chưa từng có đáp lại quá chính mình, hắn có thể cảm giác được hai người ly không xa.

"Kia Điền Hinh Nhi giống nhau khi nào trở về?"

"Nàng mỗi ngày trời tối liền sẽ trở về."

Ân Thiên Duệ ở trong lòng bổ sung nói: Bởi vì kia nữ nhân mỗi ngày sau khi trở về, trước tiên trước chạy đến hắn nơi này tới phát tiết một hồi, sau đó mới có thể đi đả tọa tu luyện.

"Chúng ta đây liền chờ nàng trở lại, đến lúc đó xem có thể hay không được đến Mạc sư huynh rơi xuống."

"Hảo." Ân Thiên Duệ đầy mặt hưng phấn, chờ đến trời tối, hắn là có thể báo thù, thật tốt quá!

"Đúng rồi, Tiêu đại ca, ta như thế nào không có nhìn đến Huyền Ý."

"Hắn bế quan."

"Nga!"

Màn đêm thực mau tới lâm.

“Phanh” một tiếng, Ân Thiên Duệ nơi phòng môn, bị người từ bên ngoài bạo lực phá vỡ.

Một cái ăn mặc một thân màu đen váy áo nữ tử từ bên ngoài đi đến, nàng trong tay còn cầm một cái roi, cả người bị lệ khí sở bao phủ.

Như vậy Điền Hinh Nhi, cùng Tiêu Lăng Hàn hơn nửa năm trước nhìn thấy hoàn toàn không giống nhau. Cả người giống như là biến thành một người khác, hơi thở, khí chất không có một chút trước kia Điền Hinh Nhi bóng dáng.

Điền Hinh Nhi phía sau đi theo hai gã thị nữ, ở nàng vào nhà sau, lập tức liền đem cửa phòng cấp đóng lại, các nàng liền phòng đều không có tiến vào.

Điền Hinh Nhi vốn là tưởng trở về tiếp tục hảo hảo tra tấn một chút Ân Thiên Duệ, mà khi nàng đi vào phòng sau, lập tức liền phát giác không thích hợp địa phương.

Hiện tại Ân Thiên Duệ thay đổi một bộ quần áo không nói, trên chân xích sắt cùng với trên tay cấm linh hoàn đều không thấy.

Điền Hinh Nhi bản nhân tu vi vẫn là Kim Đan sơ kỳ, mà Ân Thiên Duệ chính là có Kim Đan hậu kỳ.

Nghĩ đến đây, nàng lập tức liền không bình tĩnh, xoay người liền tưởng rời đi.

Chỉ là Điền Hinh Nhi mới vừa xoay người, nàng liền thấy một cái diện mạo thập phần tuấn mỹ nam tử, hắn chặn chính mình đường đi ra ngoài.

Đãi thấy rõ nam tử bộ dạng sau, Điền Hinh Nhi Tiêu Lăng Hàn, đầy mặt không thể tưởng tượng nói: “Ngươi, là ngươi!”

Tên này nam tử không phải bị sư thúc quan tiến dược trong hồ sao? Hiện tại như thế nào lại ở chỗ này?

“Ngươi thực ngoài ý muốn?” Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp cắt Điền Hinh Nhi chỉ vào chính mình ngón tay.

“A……!” Tay đứt ruột xót, ngón tay bị thiết, đau Điền Hinh Nhi phát ra hét thảm một tiếng.

Ân Thiên Duệ lại là vài bước tiến lên, đoạt quá Điền Hinh Nhi trong tay roi. Lấy ở trên tay quăng hai hạ, mặt đất bị hắn đánh đến “Bạch bạch” rung động. Hắn đầy mặt hưng phấn mà nhìn ngọt Hinh Nhi, chính mình cũng muốn làm nữ nhân này nếm thử bị quất tư vị.

“Bang” một tiếng.

“A!”

Ân Thiên Duệ lại là càng đánh càng đã ghiền, quá sung sướng! Nguyên lai quất người khác là cái dạng này thoải mái, khó trách nữ nhân này mỗi lần đánh chính

mình tâm tình đều tốt cực kỳ.

Tiêu Lăng Hàn ở một bên xem mí mắt thẳng nhảy, Ân Thiên Duệ gia hỏa này là bị Điền Hinh Nhi ngược có bao nhiêu thảm a! Hiện tại hạ khởi tay tới một chút đều không mềm lòng, ngược lại càng đánh càng vui vẻ.

Hắn cảm giác Ân Thiên Duệ gia hỏa này như thế nào có điểm biến thái đâu? Đặc biệt là hắn giờ phút này trên mặt biểu tình, Tiêu Lăng Hàn quay mặt đi không hề xem cái này nhị hóa.

Đánh trong chốc lát, Ân Thiên Duệ liền đắm chìm ở tự mình say mê trung, hắn này roi đánh vào thân thể thượng thanh âm thật là dễ nghe.

"Được rồi, ngươi đừng đem nàng lộng chết, ta còn muốn sưu hồn đâu! Chờ một chút nàng nếu đã chết, chúng ta thượng chỗ đó đi tìm Mạc Vô Nhai?" Tiêu Lăng Hàn thấy Ân Thiên Duệ đánh lên tới, cư nhiên liền dừng không được tay, Điền Hinh Nhi hiện tại đã là tiến khí thiếu xuất khí nhiều.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, Ân Thiên Duệ lúc này mới tỉnh quá thần tới. Vừa rồi hắn đánh quá hăng say, hoàn toàn quên bên người còn có một người khác tồn tại.

Thu roi, Ân Thiên Duệ chạy nhanh đứng ở một bên, mắt nhìn thẳng.

Tiêu Lăng Hàn đi vào Điền Hinh Nhi trước mặt, ngồi xổm xuống thân trực tiếp bắt đầu sưu hồn, hắn đối Điền Hinh Nhi trải qua không có hứng thú, cho nên hắn là trực tiếp lật xem Điền Hinh Nhi gần nhất ký ức.

Hắc Y tôn giả tu vi là Hợp Thể sơ kỳ, hơn nữa hắn vẫn là một cái ngũ cấp luyện độc sư, gia hỏa này cư nhiên muốn đem Thượng Quan Huyền Ý luyện chế thành hắn dược nhân. Tiêu Lăng Hàn nhìn đến nơi này hận ngứa răng, khó trách là làm Điền Hinh Nhi thị nữ đi vì Thượng Quan Huyền Ý tăng thêm linh thảo linh dược.

Mạc Vô Nhai hiện tại bị Điền Hinh Nhi nhốt ở nàng bình thường học tập luyện độc địa phương, Điền Hinh Nhi tính toán đem Mạc Vô Nhai luyện chế thành nàng dược nhân. Mà Hắc Y tôn giả cơ hồ mỗi ngày đều sẽ đi chỉ đạo Điền Hinh Nhi luyện độc thuật, Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua một đạo u quang, này cái gì Hắc Y tôn giả cần thiết chết.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn lập tức có chủ ý, dù sao đã giả quá nữ nhân, lại đến một lần hắn cũng không sợ.

Hôm sau sáng sớm

Ăn mặc một thân hắc y (Điền Hinh Nhi) cứ theo lẽ thường đi chính mình phòng luyện dược, nhìn đến toàn bộ phòng luyện dược tràn ngập ma khí.

(Điền Hinh Nhi) suy đoán Huyền Âm Tông độc dược sở dĩ lợi hại như vậy, hẳn là ở bên trong tăng thêm ma thực.

Toàn bộ phòng luyện dược đại giai có 50 mét vuông, chia làm trước sau hai bộ phận, phía trước là Điền Hinh Nhi thường xuyên luyện dược địa phương. Mặt sau là một cái bể tắm, không, hiện tại hẳn là một cái dược trì. Lúc này Mạc Vô Nhai chính ngâm mình ở dược trong hồ mặt, hắn đôi mắt nhắm chặt, vừa thấy chính là cùng Thượng Quan Huyền Ý trúng cùng loại dược.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ có thể ở hôn mê một tháng sau liền tỉnh lại, vẫn là bởi vì hắn người mang Ám linh căn. Hơn nữa hắn đã từng hấp thu quá ma khí, cho nên làm người hôn mê dược, tiến vào thân thể hắn sau, có thể hấp thu kia bộ phận tự động bị hắn thân thể cấp hấp thu.

(Điền Hinh Nhi) dựa theo nàng phía trước luyện chế độc dược phương pháp, tiếp tục luyện chế độc dược.

Ước chừng qua sau nửa canh giờ, đêm tối tôn giả đi vào Điền Hinh Nhi phòng luyện dược.

“Hinh Nhi, hôm nay như thế nào? Hoàng ma đan có thể luyện chế sao?” Nhìn đến Điền Hinh Nhi đang ở phân tích linh thảo dược lý, Hắc Y tôn giả đi vào nàng bên cạnh, hỏi.

“Sư tôn, phía trước đệ tử đều sẽ, chính là cuối cùng ngưng đan thời điểm thành thật thất bại.” (Điền Hinh Nhi) có chút mất mát nói, trong mắt tràn đầy uể oải.

“Như thế nào vẫn là sẽ thất bại đâu? Ngươi linh hồn lực đủ, tu vi cũng có Kim Đan kỳ.”

Đêm tối tôn giả nhíu mày, rốt cuộc là nơi nào ra sai? Như thế nào luôn thất bại, như vậy tư chất khi nào mới có thể đạt tới chính mình yêu cầu?

“Thực xin lỗi, sư tôn, ta làm ngài thất vọng rồi.” (Điền Hinh Nhi) buông xuống đầu, bất an mà lôi kéo chính mình vạt áo.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 254

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 254 Huyền Thiên đại lục

【 Hắc Y tôn giả chết 】 canh một

Nhìn đến Điền Hinh Nhi cái dạng này, Hắc Y tôn giả trong lòng có chút không vui.

Nàng này một bộ không phóng khoáng bộ dáng, nhìn khiến cho người tới khí, bất quá Hắc Y tôn giả trên mặt như cũ bất động thanh sắc.

"Ai, là vi sư quá nóng vội. Như vậy, vi sư lại cho ngươi làm một lần làm mẫu, lần này ngươi cần phải thấy rõ ràng." Nói, Hắc Y tôn giả đi vào luyện chế đan dược đan lô trước, lấy ra yêu cầu linh thảo, bắt đầu vì (Điền Hinh Nhi) làm làm mẫu.

(Điền Hinh Nhi) vui sướng mà nói: "Hảo, đa tạ sư tôn!"

Theo sau, nàng quy củ mà đứng ở một bên, quan khán Hắc Y tôn giả xử lý dược liệu, mỗi một loại hắn đều xử lý thực cẩn thận. Chờ đem một loại linh thảo tinh hoa bộ phận tinh luyện ra tới, hắn mới có thể lấy quá đệ nhị loại linh thảo tiếp tục xử lý.

Hắn động tác cũng thực lưu sướng, trung gian không có chút nào dừng lại, luyện đan đối hắn mà nói tựa hồ liền như uống nước ăn cơm giống nhau đơn giản.

Mắt thấy Hắc Y tôn giả luyện đan đã tới rồi quan trọng nhất ngưng đan bước đi, (Điền Hinh Nhi) từ không gian giới tử trung lấy ra một khối lưu ảnh thạch. Thật cẩn thận nhìn hắn một cái, thấp giọng hỏi nói: "Sư tôn, đệ tử tưởng đem ngài ngưng đan bước đi ký lục xuống dưới, có thể chứ?"

Hắc Y tôn giả gật gật đầu, đầu cũng không nâng, thật là vui mừng nói: "Có thể, khó được ngươi như vậy dụng tâm."

(Điền Hinh Nhi) thấy Hắc Y tôn giả tâm thần toàn bộ đều đặt ở trước mặt kia lò đan dược trung, nàng biết chính mình muốn động thủ, hiện tại chính là tốt nhất thời cơ.

Tận dụng thời cơ, thất không hề tới!

Không hề vô nghĩa, (Điền Hinh Nhi) lấy ra một khối Hợp Thể trung kỳ công kích ngọc bài, trực tiếp kích hoạt hướng tới Hắc Y tôn giả phát động công kích. Cũng mặc kệ vừa rồi kia một chút có hay không đem màu đen tôn giả đánh chết, (Điền Hinh Nhi) tiếp tục kích hoạt rồi lần thứ hai công kích.

Nhìn chăm chú nhìn lại, (Điền Hinh Nhi) phát hiện Hắc Y tôn giả còn chưa chết, mệnh như vậy ngạnh, như vậy đều bất tử. Thừa dịp đối phương còn không có phục hồi tinh thần lại, lại lần nữa kích phát rồi ngọc bài mặt trên công kích, công kích sử dụng xong, ngọc bài cũng nát.

Hợp Thể sơ kỳ tu sĩ, bị Hợp Thể trung kỳ công kích đánh lén, hơn nữa vẫn là liên tục phát ra ba lần công kích. Cái này liền tính Hắc Y tôn giả bất tử, hẳn là ly chết cũng không xa.

Hắc Y tôn giả như thế nào cũng không nghĩ tới, Điền Hinh Nhi cư nhiên sẽ đánh lén chính mình.

Luyện đan sư giống nhau ở luyện đan thời điểm, đều sẽ đem tâm thần toàn bộ đặt ở đan lô mặt trên, hơn nữa rất ít có đan sư sẽ làm trò người khác mặt luyện đan, liền tính là phải làm mọi người mặt luyện đan, cũng sẽ trước tiên bố trí phòng ngự trận pháp.

Mà Hắc Y tôn giả là tự tin, liền tính Điền Hinh Nhi đối chính mình phát ra công kích, cũng hoàn toàn thương không đến chính mình, huống chi nàng cũng không có muốn công kích chính mình lý do, càng không có cái kia lá gan.

Chính là bởi vì quá tự tin, cho nên hắn đối Điền Hinh Nhi hoàn toàn không có bố trí phòng vệ, đêm tối tôn giả lần đầu tiên bị công kích thời điểm, là thật sự sững sờ ở đương trường. Thẳng đến lần thứ hai công kích tiến đến, hắn mới hoàn toàn tỉnh ngộ, lập tức mở ra phòng hộ tráo. Nào biết hắn vừa mới triệt rớt phòng hộ tráo, đang định xem cái đến tột cùng, lần thứ ba công kích lại tới nữa.

(Điền Hinh Nhi) cùng Hắc Y tôn giả bốn mắt nhìn nhau, Hắc Y tôn giả “Phốc” phun ra một ngụm máu tươi, run rẩy tay, chỉ vào (Điền Hinh Nhi): “Ngươi, ngươi không phải Điền Hinh Nhi, ngươi là ai?”

Hiện tại cái này (Điền Hinh Nhi) tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn giả trang, muốn sát Hợp Thể kỳ tu sĩ, cũng không phải là dễ dàng như vậy. Rốt cuộc đối phương không có khả năng đứng bất động, vẫn từ ngươi đem công kích rơi xuống trên người hắn, cho nên Tiêu Lăng Hàn mới nghĩ tới biện pháp này.

Phía trước Hắc Y tôn giả vẫn luôn ăn mặc màu đen quần áo, mang liền mũ áo choàng, hoàn toàn nhìn không tới bộ dáng của hắn, lúc này bị công kích sau, rốt cuộc lộ ra hắn chân dung.

Hắc Y tôn giả cư nhiên là một nữ nhân, một cái nhìn qua nhị chín năm hoa nữ nhân, mặt trái xoan, mày lá liễu, mày liễu hạ khảm một đôi sáng ngời mà lại sắc bén đôi mắt, tiểu xảo cái mũi phía dưới là môi anh đào, làn da như tuyết, hẳn là hàng năm không có gặp qua một tia ánh mặt trời nguyên nhân.

Nữ nhân này cư nhiên cùng Thượng Quan Huyền Ý giống nhau mày lá liễu, chỉ là Thượng Quan Huyền Ý muốn thô một ít, mà này nữ tử muốn tế một ít.

Này đều không phải trọng điểm, trọng điểm là, này nha cư nhiên muốn cho Thượng Quan Huyền Ý làm nàng dược nhân, kia không sai biệt lắm chính là

đạo lữ ý tứ.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn trong mắt là như thế nào cũng che đậy không được sát khí, còn có lệ khí, hắn tưởng đem trước mắt nữ nhân này bầm thây vạn đoạn.

Thượng Quan Huyền Ý là của hắn, là hắn Tiêu Lăng Hàn một người!

Ai cũng không thể nhìn trộm!

Ai đều không chuẩn nhìn trộm!

Tiêu Lăng Hàn không đáp lời, đối với nữ tử lộ ra một tia tà mị cười, lấy ra kiếm liền triều nữ tử đâm tới.

Hắc Y tôn giả tuy rằng tu vi cao, nhưng nàng hiện tại thân bị trọng thương, bất quá nàng cũng không lo lắng đối phương có thể giết chính mình. Nàng đã đã nhìn ra, đối phương bất quá mới Nguyên Anh hậu kỳ tu vi. Chính mình nói như thế nào cũng là Hợp Thể kỳ, liền tính là đứng bất động, vẫn từ đối phương sát, đối phương đều không thể phá vỡ thân thể của nàng.

Nhưng mà sự thật lại phi nàng tưởng như vậy, Tiêu Lăng Hàn tay phải lấy kiếm, tay trái lại nhiều ra hai quả ngân châm. Ngân châm thẳng tắp bắn vào Hắc Y tôn giả trong mắt, kiếm đâm vào nàng đan điền.

"A…… A."

Hắc Y tôn giả như thế nào cũng không nghĩ tới, đối phương cư nhiên không ấn lẽ thường ra bài, trực tiếp bắn mù nàng hai mắt. Còn có, đối phương kiếm rốt cuộc là cái gì cấp bậc vũ khí, vì cái gì có thể phá vỡ Hợp Thể kỳ thân thể phòng ngự?

"Ngươi có mắt không tròng, liền ta người ngươi cũng dám mơ ước, cho nên ngươi này đôi mắt không lưu cũng thế." Tiêu Lăng Hàn tiến đến Hắc Y tôn giả trước người từng câu từng chữ nói, trong mắt hiện lên một tia hồng quang.

"Ngươi đến tột cùng là ai, ngươi người lại là ai?" Hắc Y tôn giả một tay che lại đôi mắt, một tay che lại đan điền, căn cứ thanh âm truyền đến phương hướng, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Ha ha ha…… Ngươi đoán ta là ai?" Nói xong, Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm chém xuống nữ tử tay, nhổ xuống nàng không gian giới tử.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn đứng dậy khoảnh khắc, nữ tử linh hồn từ trong thân thể phiêu ra tới, thẳng tắp nhằm phía Tiêu Lăng Hàn thức hải.

Tiêu Lăng Hàn thần thức quét đến Hắc Y tôn giả động tác, cong cong khóe miệng.

Theo sau duỗi tay một hút, đem Mạc Vô Nhai từ dược trong ao hút ra tới, trực tiếp thu vào Long Ngọc không gian trung, chính hắn cũng lập tức tiến vào không gian.

Tiến vào không gian sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức khoanh chân ngồi xuống, linh hồn xuất hiện ở trong thức hải, thấy Hắc Y tôn giả chính không thể tưởng tượng nhìn chính mình thức hải.

Hắc Y tôn giả trọng tới không có gặp qua ai có được toàn linh căn, người này cư nhiên là một cái toàn linh căn tu sĩ, hắn rốt cuộc là như thế nào tu luyện? Cảm giác đều phía sau có một đạo ánh mắt, Hắc Y tôn giả xoay người nhìn lại, nhìn thấy chính là một cái tuấn mỹ như trích tiên nam tử. 【 cư nhiên là ngươi! 】

【 tự nhiên là ta. 】

【 sao có thể, ngươi trúng ta ngàn ngày tán, không có một ngàn ngày căn bản tỉnh không tới, trừ phi có người cho ngươi dùng giải dược. 】

【 hừ, không có khả năng sự tình còn nhiều lắm đâu, ngươi vẫn là ngoan ngoãn biến mất đi! 】

【 ha ha ha, ngươi cho rằng ngươi một cái Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, thần thức có thể có bao nhiêu cường? Ta chính là Hợp Thể kỳ, đoạt xá ngươi là một giây sự tình. 】 nói xong, Hắc Y tôn giả liền triều Tiêu Lăng Hàn vọt qua đi.

Liền ở nàng vừa muốn đụng tới Tiêu Lăng Hàn nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn toàn bộ linh hồn phát ra một đạo kim sắc quang, Hắc Y tôn giả tay đã có thể như vậy đã không có.

Nhìn chính mình linh hồn thể tay, cư nhiên cứ như vậy biến mất, Hắc Y tôn giả hoảng sợ nhìn Tiêu Lăng Hàn, bởi vì tay nàng còn ở tiếp tục biến mất, đang ở hướng thân thể của nàng lan tràn.

【 ngươi, ngươi rốt cuộc là ai? 】

Tiêu Lăng Hàn: 【……】

【 không, ta không cần, không cần cứ như vậy biến mất. 】 Hắc Y tôn giả điên cuồng hướng về Tiêu Lăng Hàn thức hải bên ngoài phóng đi, chỉ là nàng như thế nào đều tìm không thấy xuất khẩu ở nơi nào.

【 tại sao lại như vậy? Không, không! 】 Hắc Y tôn giả nhìn chính mình toàn bộ tay phải đã biến mất, tả hữu cũng bắt đầu dần dần biến mất. Loại này nhìn chính mình biến mất tuyệt vọng tâm tình, Hắc Y tôn giả thực mau liền banh không được.

Nàng quỳ gối Tiêu Lăng Hàn trước mặt

Tuy rằng nàng lời nói rõ ràng, thái độ thành khẩn, nhưng Tiêu Lăng Hàn chỉ là lạnh lùng liếc nàng liếc mắt một cái. Đừng nói chính hắn hiện tại đều không rõ ràng lắm rốt cuộc là chuyện như thế nào, liền tính là biết hắn cũng sẽ không tha nữ nhân này.

Phải biết rằng thả hổ về rừng, tất có hậu hoạn!

Hắc Y tôn giả cứ như vậy biến mất ở Tiêu Lăng Hàn thức hải nội, chỉ để lại một chút tinh thuần hồn lực bị Tiêu Lăng Hàn hấp thu.

Hắc Y tôn giả vì cái gì mới vừa đụng tới chính mình hồn thể, mà nàng hồn thể lập tức bắt đầu hỏng mất biến mất. Điểm này liền Tiêu Lăng Hàn chính mình đều không rõ ràng lắm đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, bất quá hắn tin tưởng rồi có một ngày hắn sẽ minh bạch.

Mở hai mắt, trong mắt lưu quang chợt lóe lướt qua, Tiêu Lăng Hàn lấy ra Hắc Y tôn giả không gian giới tử, đem giải ngàn ngày tán giải dược lấy ra tới. Nhìn nằm ở trên giường, đôi mắt nhắm chặt Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn cầm giải dược đi vào Mạc Vô Nhai nơi trong thạch thất.

"Nào, cho hắn ăn xong." Tiêu Lăng Hàn lấy ra một viên giải dược đưa cho Ân Thiên Duệ, ý bảo hắn đem giải dược đút cho Mạc Vô Nhai.

Ân Thiên Duệ không nghi ngờ có hắn, tiếp nhận đan dược trực tiếp cấp Mạc Vô Nhai uy hạ, sau đó hai người bắt đầu ở một bên lẳng lặng chờ đợi.

Mười lăm phút sau, Mạc Vô Nhai mới từ từ tỉnh lại.

"Mạc sư huynh, ngươi trước đừng nói chuyện, ngươi trước cảm giác một chút, ngươi thân thể có hay không nơi nào không thoải mái?" Tiêu Lăng Hàn thấy Mạc Vô Nhai như là có một vạn cái vì cái gì muốn hỏi, lập tức ra tiếng ngăn cản.

Mạc Vô Nhai theo lời, lập tức liền cảm thụ lên, hắn đầu tiên là nội coi một chút đan điền, phát hiện cũng có cái gì dị trạng.

Lại khoanh chân đả tọa, tu luyện lên. Hắn trước vận chuyển một cái chu thiên công pháp, chỉ cảm thấy thân thể xưa nay chưa từng có hảo, liền hấp thu linh khí tốc độ đều tăng lên không ít.

"Thân thể không có nơi nào không thoải mái, hơn nữa ta tư chất hảo giống còn tăng lên như vậy một chút." Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ quan tâm ánh mắt, Mạc Vô Nhai đáp.

"Nga, xem ra cái này giải dược là thật sự." Dứt lời, tại chỗ đã không có Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

"Tiêu đại ca lời này là có ý tứ gì? Chẳng lẽ hắn không biết giải dược có phải hay không thật sự? Kia hắn còn gọi ta đưa cho ngươi ăn!" Ân Thiên Duệ hậu tri hậu giác, có chút ngốc lăng lăng nói.

"Đồ ngốc, ta chính là cái tiểu bạch thử, chuyên môn thí dược." Mạc Vô Nhai duỗi tay quát một chút Ân Thiên Duệ cái mũi, sủng nịch nói.

Xem ra Thượng Quan Huyền Ý tình huống hiện tại hẳn là cùng chính mình giống nhau, bằng không Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không tìm chính mình thí dược.

"Tiểu bạch thử? Tiêu đại ca cư nhiên đem ngươi trở thành tiểu bạch thử!" Ân Thiên Duệ không thể tưởng tượng nói, Tiêu Lăng Hàn cũng quá không đáng tin

cậy, cư nhiên lấy hắn nam nhân tới thí dược.

Nhìn đến Ân Thiên Duệ có chút tức giận bộ dáng, Mạc Vô Nhai lắc đầu bật cười, hắn biết đây là Ân Thiên Duệ ở vì chính mình bất bình. Trong lòng ấm áp, ra tiếng trấn an nói: “Hảo, Tiêu sư đệ hắn là có nắm chắc giải dược không có vấn đề, mới có thể cho ta ăn.”

Mạc Vô Nhai lôi kéo Ân Thiên Duệ tay, sờ sờ hắn mặt, nhìn đến trên mặt hắn rõ ràng viết” ta không cao hứng” bốn chữ.

Không khỏi cảm thấy có chút bất đắc dĩ, nghĩ đến chính mình vốn là nên ở khách điếm phòng trên giường nghỉ ngơi, như thế nào chính mình hiện tại lại ở Tiêu Lăng Hàn không gian trung tỉnh lại?

Chính mình đây là bỏ lỡ cái gì sao?

Lập tức Mạc Vô Nhai nhìn Ân Thiên Duệ hỏi: “Thiên Duệ, rốt cuộc phát sinh chuyện gì? Ta như thế nào sẽ ở Tiêu sư đệ trong không gian?”

Nói cái này Ân Thiên Duệ liền tới khí, lập tức liền bắt đầu cùng Mạc Vô Nhai giảng thuật nổi lên hắn trải qua.

Tiêu Lăng Hàn trở lại Thượng Quan Huyền Ý phòng tu luyện sau, lập tức đem giải dược lấy ra tới uy hắn ăn xong.

Lúc sau liền lẳng lặng canh giữ ở hắn mép giường, không chớp mắt mà nhìn hắn mặt như quan ngọc dung nhan.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 255

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 255 Huyền Thiên đại lục

【 chiến Hồng Y tôn giả 】 canh hai

Mười lăm phút sau, Thượng Quan Huyền Ý lông mi hơi hơi rung động một chút, ngay sau đó mở hắn cặp kia mang theo câu nhân ý nhị mắt đào hoa.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại, có chút khẩn trương hỏi: "Huyền Ý, ngươi tỉnh, khát không khát? Có đói bụng không? Có hay không nơi nào không thoải mái?"

Thượng Quan Huyền Ý sửng sốt, đây là đã xảy ra sự tình gì sao?

Như thế nào Tiêu Lăng Hàn trở nên như thế nào khẩn trương chính mình?

Nhìn nhìn chung quanh, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình cư nhiên ở hắn tùy thân trong không gian.

"Sư huynh, ta không có việc gì, ta như thế nào sẽ ở ngươi trong không gian?" Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý ngồi dậy, thấu đi lên hôn một cái Tiêu Lăng Hàn, làm hắn không cần như vậy khẩn trương, chính mình không có việc gì.

Chuyện này lại nói tiếp Tiêu Lăng Hàn cũng thực buồn bực, chính mình mấy người hảo hảo ngủ một giấc, một giấc ngủ dậy mọi người đều thay đổi địa phương.

Tiêu Lăng Hàn liền cấp Thượng Quan Huyền Ý nói hắn tỉnh lại lúc sau phát sinh sự tình.

Nghe Thượng Quan Huyền Ý hãi hùng khiếp vía, nếu là sư huynh không kịp thời tỉnh lại.

Bọn họ có phải hay không đều sẽ mất đi thần trí?

Đến lúc đó sư huynh còn sẽ cùng người khác ở bên nhau, chỉ là suy nghĩ một chút, Thượng Quan Huyền Ý liền trong cơn giận dữ.

Hắn hận không thể lập tức đi ra ngoài, đem cái kia cái gì Hồng Y tôn giả xé thành mảnh nhỏ.

Tiêu Lăng Hàn là hắn Thượng Quan Huyền Ý người, ai cũng đừng nghĩ từ hắn bên người đem người cướp đi.

"Sư huynh, nói như vậy chúng ta hiện tại còn ở Huyền Âm Tông?"

Thượng Quan Huyền Ý không cấm nhíu mày, như vậy thoạt nhìn, bọn họ cần phải muốn đem cái kia cái gì Hồng Y tôn giả cấp xử lý. Bằng không hắn trong

lòng luôn có ngật đáp, ngủ cũng ngủ không an ổn. Tổng hội lo lắng chờ Tiêu Lăng Hàn khi nào, lại lần nữa bị Hồng Y tôn giả cấp mang đi.

"Ân, ý nghĩ của ta là cái kia Hồng Y tôn giả không thể lưu, những người khác nếu là không có e ngại chúng ta, liền không cần lo cho, rốt cuộc Huyền Âm Tông có một vị Luyện Hư kỳ tu sĩ, sư tôn cho chúng ta lệnh bài có thể không cần, tốt nhất không cần."

"Ta cùng sư huynh ý tưởng giống nhau."

Thượng Quan Huyền Ý mở to sáng lấp lánh hai mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, thật tốt quá, sư huynh cũng muốn muốn đi giết người nọ, vừa lúc cùng ý nghĩ của chính mình không mưu mà hợp.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, cởi quần áo giày, theo sau liền bò lên trên Thượng Quan Huyền Ý giường.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn này tao thao tác, làm cho có chút ngốc, vừa rồi không phải còn nói muốn đi giết người sao? Như thế nào ngay sau đó liền nằm trên giường?

"Sư huynh?"

"Ân, Huyền Ý, làm sư huynh ôm ngươi hảo hảo ngủ một giấc, sư huynh có điểm mệt." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay liền đem Thượng Quan Huyền Ý vớt nhập chính mình trong lòng ngực, gắt gao ôm chặt hắn.

Vẫn là sống sờ sờ, có tinh thần phấn chấn Thượng Quan Huyền Ý hảo.

Tiêu Lăng Hàn tham lam nghe Thượng Quan Huyền Ý trên người hương vị, tiểu gia hỏa là hắn một người, ai cũng đừng nghĩ từ hắn bên người đem người cướp đi.

Tiêu Lăng Hàn mỹ mỹ ngủ một giấc, trợn mắt liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý chính nhìn chằm chằm chính mình xem.

"Xem đã bao lâu?" Tiêu Lăng Hàn mở mê mang hai mắt, thanh âm lười biếng hỏi.

"Cũng không bao lâu, liền một canh giờ đi!" Thượng Quan Huyền Ý vươn một ngón tay khoa tay múa chân một chút.

"Ngươi thưởng thức ta lâu như vậy ngủ nhan, ta có phải hay không nên thu điểm lợi tức?" Tiêu Lăng Hàn ngồi dậy, cả người dựa nghiêng trên trên giường, duỗi tay khơi mào Thượng Quan Huyền Ý cằm.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức ngầm hiểu, chủ động đưa lên chính mình môi.

Tiêu Lăng Hàn nhoẻn miệng cười, duỗi tay đem hắn đôi mắt che khuất, tiến đến hắn bên tai, nhẹ giọng nói: "Nhắm mắt."

Thấy hắn quả thực ngoan ngoãn nhắm hai mắt lại, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp nhắm ngay hắn mồm mép đi lên, hai người kích - liệt ủng - hôn.

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý đã học xong đảo khách thành chủ, hai người đầu tiên là ở địa bàn của ngươi thượng tranh đoạt một phen, sau đó lại ở hắn địa bàn đấu tranh nội bộ đoạt.

Ngay sau đó, hai người thở hồng hộc mà xuất hiện ở băng hà trung, nhìn đến đối phương quẫn bách bộ dáng, không khỏi đều cười lên tiếng.

"Hì hì, sư huynh ngươi mùi vị thật thơm." Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn liếm liếm vừa rồi bị Tiêu Lăng Hàn hôn đến hồng diễm diễm môi.

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, tái kiến hắn động tác, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy hạ bụng căng thẳng, một cổ tà - hỏa vừa mới áp xuống đi, lại chạy trốn đi lên.

Hắn híp mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý, "Huyền Ý, ngươi ở câu dẫn ta?"

"Không có a! Ta nói chính là sự thật." Thượng Quan Huyền Ý vô tội chớp chớp mắt.

Ở Tiêu Lăng Hàn nhìn không tới góc độ, hắn lộ ra một mạt giảo hoạt cười.

Tiêu Lăng Hàn nháy mắt đi vào Thượng Quan Huyền Ý phía sau, từ phía sau ôm chặt hắn, nhìn hắn tinh xảo mượt mà vành tai, trực tiếp hàm - trụ - liếm láp.

"Ô ~~ ô ~~ đừng, sư huynh, ô ~ ta sai rồi, ngươi mau buông ra." Thượng Quan Huyền Ý cảm giác toàn thân một trận tê dại, thẳng đánh trán, làm hắn hoàn toàn không có tâm tư lại đi tự hỏi mặt khác, thân thể cũng mềm ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực.

"Tạm thời trước buông tha ngươi." Cuối cùng lại nhẹ nhàng cắn một chút, Tiêu Lăng Hàn mới buông ra Thượng Quan Huyền Ý lỗ tai, định nhãn nhìn lại, hắn kia chỉ bị chính mình thân quá lỗ tai đã hồng thấu.

Hai người ở băng hà trung lại phao trong chốc lát, mới lên bờ.

Theo sau công đạo một chút Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người, làm cho bọn họ hai hảo hảo tu luyện.

Hết thảy đều chuẩn bị tốt lúc sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dán lên ẩn thân phù, sau đó mới ra không gian.

Mới vừa vừa ra không gian, hai người đã nghe tới rồi một cổ mùi máu tươi, hiển nhiên là Hắc Y tôn giả thi thể còn không có bị người phát hiện.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng ở không gian trung đãi một đêm, nhưng bên ngoài mới qua đi nửa canh giờ.

Hơn nữa hắn phía trước sợ hãi chính mình cùng Hắc Y tôn giả đánh nhau, đưa tới Huyền Âm Tông người. Cho nên ở Hắc Y tôn giả vào phòng luyện dược lúc sau, hắn liền mở ra toàn bộ phòng luyện dược trận pháp, phòng luyện dược trận pháp chính là ngũ cấp trận pháp.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn còn không thể bố trí, cái này ngũ cấp trận pháp ở Điền Hinh Nhi tới nơi này phía trước liền tồn tại.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Hắc Y tôn giả thảm dạng, nghĩ đến chính mình lúc trước đối đãi Dương Nho Nguyên cũng là cái này thủ pháp. Hắn không cấm ở trong lòng nghĩ đến, nguyên lai chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn trong xương cốt là giống nhau người, đối những cái đó dám nhìn trộm bọn họ lẫn nhau người, đều hận không thể đem người nọ bầm thây vạn đoạn.

Những người đó đều là chút có mắt không tròng đồ vật, tự nhiên là không cần đôi mắt.

Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa, trực tiếp đem Hắc Y tôn giả thi thể thiêu không còn một mảnh.

“Sư huynh, chúng ta hiện tại đi tìm Hồng Y tôn giả sao?” Thượng Quan Huyền Ý trong ánh mắt lóe quang, hắn hảo muốn nhìn một chút Tiêu Lăng Hàn biến thành nữ nhân bộ dáng, đáng tiếc đó là người khác mặt. Nếu là liền Tiêu Lăng Hàn chính mình mặt mặc vào nữ trang, không biết hắn sẽ là bộ dáng gì.

Hảo chờ mong, hảo muốn nhìn! Nhưng lại không dám nói ra, nếu là nói ra, xuyên nữ trang người kia nhất định sẽ biến thành chính mình.

Tiêu Lăng Hàn như thế nào không có cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt kia trung nóng bỏng, đây là lại muốn chính mình giả nữ nhân a!!!

Hồng Y tôn giả có Hóa Thần trung kỳ tu vi, hắn là Hắc Y tôn giả nhị đồ đệ. Mà Hắc Y tôn giả đại đồ đệ tên là: Nguyên Thương, hắn là bị Tiêu Lăng Hàn mấy người vừa tới Huyền Thiên đại lục khi, giết cái kia Hóa Thần sơ kỳ tu sĩ.

Lúc này Hồng Y tôn giả đang ở chính mình trong động phủ nuôi nấng hắn Hồng Vu, Hồng Vu thuộc về Ma tộc ma thú, nó tên đầy đủ kêu mị ma âm xà, hiện giờ đã là một cái ngũ cấp ma thú.

Đột nhiên động phủ trận pháp bị người xúc động, Hồng Y tôn giả không vui nhíu mày, hắn vung tay lên, động phủ trận pháp mở ra một cái thông đạo.

Đãi thủ vệ động phủ tu sĩ đi vào tới, hắn thanh âm lạnh lùng nói: “Chuyện gì?”

Thủ vệ rõ ràng cảm giác được Hồng Y tôn giả trong giọng nói không kiên nhẫn, hắn đầu rũ càng thấp, ngữ khí cung kính nói: “Hồi Hồng Y tôn giả, là ngài sư muội tìm ngài.”

“Điền Hinh Nhi? Nàng tìm ta chuyện gì?” Hồng Y tôn giả lẩm bẩm tự nói, bất quá nghĩ đến nhà mình sư tôn thực nhìn trúng cái này sư muội, hắn vẫn là gật đầu đáp ứng làm nàng tiến vào.

Không bao lâu, Điền Hinh Nhi mang theo nàng bên người thị nữ xuất hiện ở Hồng Y tôn giả trong động phủ.

Chỉ là, hai người mới vừa vừa xuất hiện, Hồng Y tôn giả trên cổ tay hồng xà liền triều hai người khởi xướng công kích.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng không nghĩ tới, bọn họ ngụy trang cứ như vậy bị một con rắn cấp xuyên qua. Nhìn đến hồng xà hướng chính mình hai người khởi xướng công kích, hai người lập tức lấy ra kiếm, cùng nó chiến ở cùng nhau.

"Hừ, không nghĩ tới là các ngươi, xem ra ta thật đúng là xem thường các ngươi."

Hồng Vu là Hồng Y tôn giả khế ước thú sủng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vừa mới tiến động phủ, nó liền cấp Hồng Y tôn giả truyền âm nói cho hai người bọn họ thân phận.

Nhìn đến hai người một thú chiến thành một đoàn, Hồng Y tôn giả trong mắt một mảnh thâm hàn, hắn ôn hòa đối Hồng Vu nói: "Hồng Vu ngươi lui ra, làm ta tự mình tới gặp bọn họ."

Hồng Y tôn giả cư nhiên là một người băng thuộc tính pháp tu, hắn băng thuộc tính pháp thuật cùng Thượng Quan Huyền Ý sử dụng băng hệ pháp thuật so sánh với, hắn rõ ràng chiếm cứ tuyệt đối ưu thế, tuyệt đối áp chế. Nếu không nghĩ bại lộ dị hỏa, kia Thượng Quan Huyền Ý đối chiến Hồng Y tôn giả chỉ có thể dùng kiếm.

Tiêu Lăng Hàn sử dụng chính là lôi hệ pháp thuật, tuy rằng tạm thời không gây thương tổn Hồng Y tôn giả, nhưng là đã đem hắn chân dung bắn cho ra tới. Hồng Y tôn giả là một cái diện mạo âm nhu, khí chất lạnh băng, cho người ta một loại âm trầm trầm cảm giác, nhìn qua có 27-28 tuổi bề ngoài.

Nghĩ vậy dạng một người cư nhiên nhìn trộm chính mình, Tiêu Lăng Hàn miễn bàn có bao nhiêu cách ứng, nhiều ghê tởm.

Hắn trong chốc lát sử kiếm, trong chốc lát lại là pháp thuật, cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người phối hợp ăn ý, đảo cũng làm Hóa Thần trung kỳ Hồng Y tôn giả trên người thấy hồng.

Nhìn đến lại là một cây băng thứ triều Thượng Quan Huyền Ý đâm tới, Tiêu Lăng Hàn tâm đều nhắc tới cổ họng, một đạo tật như gió lôi điện "Ầm vang" thẳng tắp bổ vào băng thứ thượng. Tuy rằng không có hoàn toàn phách toái, đảo cũng làm Thượng Quan Huyền Ý trốn rồi qua đi.

Hồng Y tôn giả thấy vậy, đầy mặt âm trầm, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt phảng phất tôi độc.

Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý đưa mắt ra hiệu, theo sau hắn lập tức đem kim, mộc, thủy, hỏa, thổ năm loại linh khí đưa vào trong tay kiếm trung, qua tay liền bổ về phía Hồng Y tôn giả.

Hồng Y tôn giả tựa hồ cảm nhận được này nhất kiếm trung ẩn chứa uy lực, tất nhiên là không dám khinh thường.

Liền ở hắn chuyên tâm ứng đối Tiêu Lăng Hàn thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp phát động Hóa Thần hậu kỳ ngọc bài công kích. Cái này ngọc bài vẫn là Thẩm Thanh Thu cấp Tiêu Lăng Hàn, nơi này công kích chính là thuộc về Sở Vũ Đường cái này hóa thân hậu kỳ tu sĩ.

Lần trước tại Minh Nguyệt sâm lâm dùng một lần, hiện tại ngọc bài mặt còn thừa một lần công kích.

Hai mặt thụ địch, Hồng Y tôn giả muốn làm Hồng Vu ra tay đã tới không vội. Hắn trước tiếp được Tiêu Lăng Hàn công kích, Thượng Quan Huyền Ý công kích theo sau cũng tới rồi.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn này nhất kiếm uy lực liền so với hắn trong tưởng tượng còn muốn đại, tiếp được này đạo công kích khi, hắn đã bị điểm nội thương. Phía sau lưng có bị Hóa Thần hậu kỳ một lần công kích, làm hắn thương càng thêm thương.

Hồng Vu nhìn đến chính mình chủ nhân bị thương, cũng bất chấp chủ nhân công đạo, không cho hắn ra tay, nó phẫn nộ dưới, hướng tới Thượng Quan Huyền Ý chính là một cái hất đuôi.

Thượng Quan Huyền Ý khác không được, nhưng tránh né chạy trốn tốc độ chính là nhất lưu, cho dù là ngũ cấp ma thú cũng đừng nghĩ bắt được hắn. Cho nên Hồng Vu hất đuôi chú định là thất bại, Thượng Quan Huyền Ý kiếm chém vào Hồng Vu trên người, phát ra "Keng keng keng" thanh âm.

Một người một xà, một đuổi một chạy, ai cũng không làm gì được ai.

Tiêu Lăng Hàn dùng ra kia nhất kiếm, đan điền linh khí, lập tức đi thất thất bát bát. Hắn chạy nhanh lấy ra một cái càn khôn hồ, uống một hớp lớn bên trong linh tuyền thủy. Giương mắt nhìn lại, liền thấy Hồng Y tôn giả chật vật từ trên mặt đất bò dậy, thuận tiện còn duỗi tay sờ soạng một chút khóe miệng vết máu.

"Hảo, hảo, thực hảo, các ngươi hai cái hôm nay ai cũng đừng nghĩ tồn tại đi ra ngoài." Hồng Y tôn giả đứng thẳng thân, âm lãnh nói.

"Vậy nhìn xem ai kỹ cao một bậc." Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nói, gia hỏa này cho hắn cảm giác giống như là một cái rắn độc, so cùng Thượng Quan Huyền Ý chiến đấu rắn độc còn muốn độc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 256

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 256 Huyền Thiên đại lục

【 Huyền Ý ma khí nhập thể 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn không dám đại ý, cầm kiếm tay phải nắm thật chặt.

"Đóng băng ngàn dặm!" Hồng Y tôn giả hét lớn một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn thấy Hồng Y tôn giả trước mặt băng, một tấc tấc hướng chính mình lan tràn lại đây. Cảm giác được lớp băng mặt sở ẩn chứa băng linh khí nồng đậm lại thuần tịnh, hắn tưởng chính mình là lấy kiếm bổ ra, vẫn là thế nào, cả người lập tức đã bị Thượng Quan Huyền Ý ôm lấy.

Ngay sau đó, hai người cùng nhau bị đóng băng ở Hồng Y tôn giả trong sơn động.

Xuyên thấu qua lớp băng, vừa vặn nhìn đến Hồng Y tôn giả, phun ra một búng máu, ngã xuống trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn phỏng đoán, Hồng Y tôn giả phát ra chiêu này công kích hẳn là tiêu hao không ít. Hơn nữa ở hắn thân bị trọng thương dưới tình huống, hắn là không thích hợp lại dùng ra này nhất chiêu, bằng không hắn cũng sẽ không ngã trên mặt đất.

Đáng tiếc, hiện tại là giết hắn tốt nhất thời cơ, cứ như vậy trơ mắt nhìn.

Bỏ lỡ, hảo không cam lòng!

Theo sau liền nhìn đến cái kia hồng xà, đem Hồng Y tôn giả cuốn tới rồi trên giường.

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng ở cùng hồng xà chiến đấu, nhưng là, hắn vẫn luôn lưu có một phân thần thức chú ý tiêu lăng cùng Hồng Y tôn giả chiến đấu. Đương hắn phát hiện Hồng Y tôn giả kia nhất chiêu uy lực khi, không kịp nghĩ nhiều, lập tức liền tiến lên, ôm lấy Tiêu Lăng Hàn. Hắn tưởng, mặc kệ phát sinh cái gì đều không thể đưa bọn họ tách ra.

Không nghĩ tới Hồng Y tôn giả chiêu này lợi hại như vậy, Thượng Quan Huyền Ý đang chuẩn bị điều động trong cơ thể dị hỏa đi hòa tan lớp băng, liền thu Tiêu Lăng Hàn truyền âm 【 Huyền Ý, đừng dùng dị hỏa, ta thử xem có thể hay không hấp thu nơi này băng linh khí. 】

【 hảo, sư huynh, nếu là hấp thu không được, liền không cần miễn cưỡng. 】

Tiêu Lăng Hàn cũng là đột nhiên nghĩ đến chính hắn công pháp,” tập vạn vật chi linh khí, hút thiên địa chi tinh hoa!” Nếu là vạn vật chi linh khí, kia này lớp băng bên trong cũng là có linh khí chống đỡ, hơn nữa thực tinh thuần, bằng không không có khả năng dễ dàng liền vây khốn hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Trầm hạ tâm thần, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu vận chuyển công pháp, vừa mới bắt đầu còn rất khó bắt giữ lớp băng bên trong băng linh khí. Sau lại hắn đem chính mình cũng tưởng tượng thành một khối băng, dung nhập đóng băng băng, lập tức hắn liền lập tức cảm thụ nồng đậm băng linh khí.

Không hề do dự, Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng hấp thu này đó băng linh khí. Thực mau, đóng băng trụ hai người lớp băng bên trong linh khí, liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, bị hắn hút vào trong cơ thể, hội tụ ở hắn đan điền.

Màu đỏ tôn giả háo quang trong thân thể sở hữu linh khí dùng ra này nhất chiêu đóng băng ngàn dặm, nếu là tầm thường Nguyên Anh kỳ tu sĩ chỉ biết sống sờ sờ bị đóng băng đến chết. Mà Tiêu Lăng Hàn trùng hợp có Băng linh căn, lại có thể hấp thu bên trong linh khí, hơn nữa hắn hấp thu linh khí tốc độ chỉ có thể dùng khủng bố tới hình dung.

Mười phút sau, đóng băng trụ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người khối băng, tầng tầng vỡ vụn.

Hồng Vu vì Hồng Y tôn giả ăn xong chữa thương đan dược, nó đang suy nghĩ biện pháp vì này chữa thương, mà Hồng Vu chính mình là Ma giới xà. Thân thể hắn tự nhiên mà vậy tồn tại chính là ma khí, nó chỉ có thể hấp thu ma khí, trong thân thể không có linh khí, không thể vì Hồng Y tôn giả hóa giải đan dược dược lực.

Nó chính cấp đang rầu rĩ khi, chuyển qua đầu liền phát hiện, vừa mới bị chủ nhân đóng băng trụ hai nhân loại tiểu tử, cư nhiên từ lớp băng bên trong đi ra.

Hồng Vu kinh ngạc không thôi nhìn hai người, biến đại thân thể, che ở Hồng Y tôn giả trước giường, nó tuyệt không cho phép có người thương tổn nó chủ nhân.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, đồng thời hướng Hồng Vu phát động công kích, hai người đều biết này hồng xà da thực cứng rắn, giống nhau vũ khí căn bản thương không đến nó, vậy triều nó nhược điểm công kích, đánh rắn đánh giập đầu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vốn là tâm hữu linh tê, chỉ cần đối phương một ánh mắt, một người khác lập tức liền biết nên làm như thế nào.

Bọn họ một người hấp dẫn hồng xà lực chú ý, một người khác chờ đợi thời cơ.

Tiêu Lăng Hàn ở tốc độ thượng, so ra kém Thượng Quan Huyền Ý, cho nên từ Thượng Quan Huyền Ý đi hấp dẫn hồng xà lực chú ý.

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa đem kim, mộc, thủy, hỏa, thổ năm loại linh khí đưa vào kiếm nội, tìm đúng thời cơ, sấn này chưa chuẩn bị, một thanh kiếm thẳng tắp cắm vào hồng xà bảy tấc chỗ.

Hồng Vu vốn tưởng rằng chính mình cấp bậc so trước mắt hai cái tiểu tử cao hơn không ít, nếu muốn thu thập hai người còn không phải xà đến bắt giữ sự. Nhưng mà nó đánh giá cao chính mình năng lực, trống trơn Thượng Quan Huyền Ý một người, nó liền lấy hắn không có cách nào, huống chi còn hơn nữa Tiêu Lăng Hàn, cho nên nó thực mau liền bại hạ trận tới.

Mắt thấy chính mình bị trong đó một nhân loại tiểu tử đâm trúng bảy tấc, Hồng Vu biết nó sống không được, không bỏ được nhìn thoáng qua trên giường Hồng Y tôn giả. Quyết tuyệt quay đầu lại, nó biết chính mình đã không có tự bạo yêu đan năng lực, nhưng nó có thể làm ra tự bạo biểu hiện giả dối. Lại đem thân thể ma khí phóng xuất ra tới, cùng này hai cái tiểu tử đồng quy vu tận.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều phát hiện cái kia hồng xà muốn tự bạo, tự nhiên là không thể như nó nguyện. Nó nếu là tự bạo thành công, kia bên ngoài ngũ cấp trận pháp khẳng định sẽ phòng không được, như vậy bọn họ hai cái khẳng định sẽ bị Huyền Âm Tông những người khác phát hiện.

Bọn họ hai người đều còn không biết Huyền Âm Tông trừ bỏ cái kia Luyện Hư kỳ thái thượng trưởng lão, còn có bao nhiêu Hóa Thần kỳ hòa hợp thể kỳ tu sĩ.

Huống chi, không phải mỗi người đều cùng Hắc Y tôn giả này một mạch người giống nhau, không có tìm được hợp tâm ý tu sĩ liền vẫn luôn không có luyện chế dược nhân, mà khiết ước dược nhân.

Những người khác nhưng đều là có chính mình khế ước dược nhân, đến lúc đó bọn họ đánh một cái, liền sẽ chạy ra hai người tới. Đánh hai cái, liền sẽ chạy ra bốn người tới, mệt đều đem bọn họ hai người mệt chết, còn đánh cái rắm.

Hai người liếc nhau, đều ở trong mắt thấy được một cái tin tức, không thể làm cái kia hồng xà tự bạo.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không biết chính là, bọn họ tiến lên đi ngăn cản vừa lúc trúng Hồng Vu kế.

Hồng Vu nhìn thấy hai người hướng nó phát ra công kích, muốn ngăn cản nó tự bạo. Nó đắc ý "Tê tê tê" vài tiếng, ngay sau đó đem thân thể trung ma khí toàn bộ phóng thích ra tới.

Tiêu Lăng Hàn ở phát hiện có trá khi, đã chậm, phát hiện là ma khí, hắn lập tức đem động phủ sở hữu ma khí toàn bộ hấp thu rớt.

Chờ sương đen tan hết, hắn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý thần sắc có chút uể oải. Trảo quá hắn tay kiểm tra một một chút, phát hiện vừa rồi hắn không cẩn thận cũng hút vào một ít ma khí.

“Huyền Ý, ngươi còn hảo?” Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày hỏi.

“Ta không có việc gì, sư huynh không cần lo lắng, chính là cảm giác nơi này có điểm khó chịu.” Thượng Quan Huyền Ý bắt tay đặt ở đan điền vị trí, tận lực lộ ra vẻ tươi cười, không cho Tiêu Lăng Hàn vì chính mình lo lắng.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn rõ ràng liền khó chịu, cư nhiên cường chống, vì không cho chính mình lo lắng, còn đối với chính mình cười, trong lòng tràn đầy thương tiếc.

Tuy rằng không đành lòng trách cứ hắn, Tiêu Lăng Hàn vẫn là tức giận nói: “Còn nói không có việc gì, ngươi đan điền có ma khí, ngươi lại không có Ám linh căn, cũng không phải Ma tộc, căn bản hấp thu không được này đó ma khí.”

Nếu là không nghĩ biện pháp loại trừ Thượng Quan Huyền Ý đan điền này đó ma khí, kia này đó ma khí nhất định sẽ ăn mòn hắn Nguyên Anh. Sau đó là linh căn, cuối cùng là hắn toàn bộ thân thể.

Này hẳn là chính là cái kia hồng xà mục đích, nó hẳn là muốn cho chính mình hai người vì nó chôn cùng.

Nó tưởng nhưng thật ra rất mỹ, Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không như nó nguyện.

Thượng Quan Huyền Ý tình huống cấp bách, Tiêu Lăng Hàn tùy tay đem hồng xà thi thể thu vào không gian giới tử trung. Mang theo Thượng Quan Huyền Ý biến mất ở động phủ, hai người xuất hiện ở Long Ngọc không gian trung, hắn nhưng không quên bên ngoài còn có một cái nửa chết nửa sống Hồng Y tôn giả. Tạm thời không có thời gian quản tên kia, trước đem Thượng Quan Huyền Ý trong thân thể ma khí giải quyết lại nói.

Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý đỡ đến mép giường ngồi xuống, thấy hắn khó hiểu nhìn chính mình, ra tiếng giải thích nói: “Huyền Ý, ngươi trước lên giường - nằm hảo, ta giúp ngươi đem trong cơ thể ma khí hút ra tới.”

“Sư huynh, như vậy đối với ngươi có thể hay không có thương tổn?” Thượng Quan Huyền Ý không yên tâm hỏi, rốt cuộc kia chính là ma khí, ở không có đuổi ma đan dưới tình huống, phàm là ma khí nhập thể người cuối cùng đều chỉ có một kết cục, đó chính là chết. Nếu thật là như vậy, hắn tình nguyện chết chỉ có chính hắn một người.

“Yên tâm đi, sư huynh có Ám linh căn, có thể hấp thu ma khí vì mình dùng, cho nên ngươi không cần lo lắng.” Nói, Tiêu Lăng Hàn trên tay xuất hiện một đoàn sương đen, sương đen đang ở trong tay hắn không ngừng biến hóa hình thái, có vẻ thuận theo lại đáng yêu, căn bản không giống như là mỗi người tránh còn không kịp ma khí.

“Sư huynh, ngươi cư nhiên có thể hấp thu ma khí?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn trong tay ma khí, kinh ngạc mở to mắt, không thể tưởng tượng hỏi. Hắn tuy rằng biết Tiêu Lăng Hàn có bí mật, nhưng hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, Tiêu Lăng Hàn liền ma khí đều có thể hấp thu.

“Ân, sư huynh còn có rất nhiều sự tình đều không có nói cho ngươi, chờ nhàn rỗi xuống dưới, sư huynh lại chậm rãi cùng ngươi nói tỉ mỉ.” Tiêu Lăng Hàn sờ sờ hắn trắng nõn bóng loáng mặt, ôn hòa nói.

Nhìn đến tiểu gia hỏa tuy rằng thực kinh ngạc, cũng không có bất luận cái gì mâu thuẫn, cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn yên tâm không ít. Rốt cuộc có thể hấp thu ma khí người hẳn là Ma tộc mới đúng, hắn không biết chính mình có phải hay không Ma tộc, đối hắn mà nói có phải hay không Ma tộc đều không có quan hệ. Nhưng là hắn sợ Thượng Quan Huyền Ý để ý hắn là Ma tộc, rốt cuộc ở rất nhiều người trong lòng, Ma tộc cùng Nhân tộc là đối lập quan hệ, bọn họ phảng phất trời sinh nhân thể bất lưỡng lập.

“Hảo, ta cũng có chuyện muốn cùng ngươi nói.” Thượng Quan Huyền Ý nghĩ, nếu Tiêu Lăng Hàn đều phải hướng chính mình thẳng thắn hết thảy, kia chính mình cũng đem chính mình hết thảy đều nói cho hắn.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn bắt tay đặt ở Thượng Quan Huyền Ý đan điền thượng, nhắm mắt, thần thức tham nhập hắn đan điền, thử hấp thu trong thân thể hắn ma khí.

Nhưng những cái đó ma khí tuy rằng là vật vô chủ, nhưng cũng không thể vẫn từ Tiêu Lăng Hàn hấp thu. Rốt cuộc chúng nó không hề ngoại giới, mà là ở Thượng Quan Huyền Ý ở trong thân thể.

Tiêu lăng du khích hàn không khỏi nhíu mày, này đó ma khí không nghe chính mình nói, nhưng như thế nào thí hảo?

Suy nghĩ quay cuồng, linh quang chợt lóe, lập tức hắn liền có chú ý, ngay sau đó Tiêu Lăng Hàn đem chính mình trong thân thể ma khí, rót vào một tia tiến Thượng Quan Huyền Ý trong cơ thể.

Lần này có này ti ma khí làm dẫn đường, thực mau, Thượng Quan Huyền Ý đan điền trung ma khí, theo kia ti có chủ ma khí lộ tuyến, sôi nổi bị Tiêu Lăng Hàn hút ra Thượng Quan Huyền Ý đan điền, lại nhất nhất hút vào chính hắn trong cơ thể.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý Nguyên Anh đã khôi phục tới rồi tinh thần sáng láng trạng thái, biết trong thân thể hắn đã không có ma khí, lập tức liền thu hồi tay.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình đan điền đã không có ma khí, hấp thu linh khí cũng sẽ không lại chịu trở ngại, đôi mắt tỏa sáng nhìn Tiêu Lăng Hàn.

“Sư huynh, ta không có việc gì, chúng ta đi ra ngoài đem Hồng Y tôn giả giải quyết, vẫn là đám người đã chết, ta mới yên tâm.” Thượng Quan Huyền Ý xuống giường, vội vàng nói. Bên ngoài cái kia nhìn trộm Tiêu Lăng Hàn gia hỏa còn không có giải quyết, hắn nhưng không yên tâm.

“Hảo, vì để ngừa vạn nhất, chúng ta vẫn là dán lên ẩn thân phù.” Tiêu Lăng Hàn lấy ra ẩn thân phù, một người trên người dán một trương.

Đương hai người lại lần nữa xuất hiện ở Hồng Y tôn giả động phủ khi, phát hiện trên giường cũng không có người.

Hai người bất động thanh sắc liếc nhau, xem ra bọn họ dán ẩn thân phù cách làm phi thường chính xác.

Bằng không địch ám, bọn họ hai người minh, kia Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rất có khả năng ăn cái ám khuy.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức một tấc tấc tìm tòi lên, như vậy đoản thời gian Hồng Y tôn giả nhất định không có đi xa.

Hắn khẳng định liền giấu ở chỗ tối, tưởng chờ bọn họ hai người vừa xuất hiện liền cho bọn hắn một đòn trí mạng.

Rốt cuộc Hồng Y tôn giả động phủ có ngũ cấp phòng ngự trận bảo hộ, ở không phá hư trận pháp dưới tình huống, rất ít có người có thể vì trận pháp khai một cái khẩu tử.

Trừ phi có trận pháp đối ứng ngọc bài, hiển nhiên Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều không có.

Vừa rồi tình huống khẩn cấp, Tiêu Lăng Hàn nhưng không có thời gian đi lấy Hồng Y tôn giả không gian giới tử.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, Tiêu Lăng Hàn liền ở một cây cây cột mặt trên thấy được Hồng Y tôn giả thân ảnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 257

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 257 Huyền Thiên đại lục

【 Lăng Hàn trung mị độc 】 canh một

Hồng Y tôn giả hiện tại như cũ là sắc mặt tái nhợt, nghiễm nhiên là bị trọng thương còn chưa khôi phục.

Hắn đang gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí, rốt cuộc vừa rồi bọn họ hai người chính là ở nơi đó biến mất không thấy.

Hồng Y tôn giả ở Hồng Vu khi chết, bị phản phệ, lập tức liền từ hôn mê trung thanh tỉnh lại đây.

Nhưng, ngay lúc đó hắn thân bị trọng thương, đan điền trung linh khí khô kiệt còn không có khôi phục, cũng không có bất luận cái gì vũ lực giá trị.

Hắn thần thức quan sát đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, liền như vậy hư không tiêu thất ở tại chỗ. Hắn lập tức liền hiểu được, này hai người trong đó một người khẳng định có một cái tùy thân không gian.

Tùy thân không gian!

Hơn nữa kia vẫn là có thể trang người sống tùy thân không gian!

Nếu là hắn có thể được đến, kia hắn về sau khẳng định có thể đi xa hơn. Nếu là gặp được nguy hiểm, cũng có thể giống kia hai người giống nhau trốn vào tùy thân không gian trung.

Lập tức Hồng Y tôn giả đáy lòng một mảnh lửa nóng, tự nhiên cũng nằm không được. Lại ăn hai viên ngũ cấp thượng phẩm chữa thương đan, cùng khôi phục linh khí đan dược, ngay sau đó hắn liền tìm một cái nhất thích hợp đánh lén địa phương, giấu đi. Chỉ cần kia hai người vừa xuất hiện, nhất định sẽ một kích trí mạng, làm cho bọn họ hồn phi phách tán.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều phát hiện Hồng Y tôn giả ẩn thân mà, rốt cuộc hai người thần thức đều so Hồng Y tôn giả cao.

Phát hiện hắn chính cảnh giác nhìn bọn họ hai người hiện tại nơi vị trí, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bất động thanh sắc mà vòng đến Hồng Y tôn giả phía sau.

Thấy hắn không hề sở giác bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đồng thời cầm một phen phù triện ở trong tay, lẫn nhau xem một cái, đồng thời đưa vào linh khí sau, ném hướng Hồng Y tôn giả.

“Phanh phanh phanh……” Tiếng nổ mạnh liên tục nhớ tới, vốn dĩ ở cây cột mặt trên, hoàn toàn không có phát hiện bên người có nguy hiểm tới gần Hồng Y tôn giả, bị hai người đột nhiên tập kích, đánh cái trở tay không kịp.

Tiêu Lăng Hàn thấy Hồng Y tôn giả thẳng tắp đi xuống rớt, lại từ không gian giới tử trung lấy ra một phen kiếm, đưa vào kim, mộc, thủy, hỏa, thổ năm loại linh khí, hướng tới Hồng Y tôn giả đan điền đâm tới.

“A……” Hồng Y tôn giả còn không có tới kịp bò dậy, đan điền đã bị đâm trúng, nếu là bình thường công kích hắn căn bản không sợ.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn đưa vào chính là năm loại linh khí, tuy rằng còn không có dung hợp thành hỗn độn linh khí, nhưng cũng có thể đạt tới không gì chặn được nông nỗi.

Bằng không cũng sẽ không mỗi thi triển một lần, Tiêu Lăng Hàn đan điền trung linh khí đã bị rút ra hơn phân nửa, trong tay kiếm cũng đi theo báo hỏng.

Hồng Y tôn giả tay trái che lại đan điền, tay phải run rẩy muốn nâng lên tới chỉ hướng vừa rồi đâm hắn đan điền Tiêu Lăng Hàn.

Nhưng, đương hắn ngẩng đầu lên khi, trước mặt lại không thấy một người. Đang lúc hắn mê mang khi, đôi mắt cũng đã chịu tập kích.

“A… A…”

Thượng Quan Huyền Ý nhưng không có quên, Hồng Y tôn giả chính là bởi vì này một đôi mắt thấy Tiêu Lăng Hàn diện mạo, cư nhiên liền coi trọng Tiêu Lăng Hàn, muốn Tiêu Lăng Hàn làm hắn khiết ước dược nhân.

Tiêu Lăng Hàn chính là hắn Thượng Quan Huyền Ý đạo lữ, sở hữu dám nhìn trộm hắn đạo lữ người, đều đáng chết!

Lại là nhất kiếm, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đem Hồng Y tôn giả từ trung gian bổ ra, cũng bại lộ hắn vị trí.

Đang lúc Thượng Quan Huyền Ý tính toán thả ra dị hỏa thiêu Hồng Y tôn giả thi thể khi, Hồng Y tôn giả linh hồn thể liền vọt vào hắn thức hải.

Bên ngoài có Tiêu Lăng Hàn ở, Thượng Quan Huyền Ý một chút đều không lo lắng cho mình an toàn, hắn lập tức nhắm mắt.

Thượng Quan Huyền Ý thức hải trung, Hồng Y tôn giả nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý linh hồn thể hiện thân, không nói hai lời liền hướng tới hắn nhào tới.

Chỉ cần chính mình đoạt xá người này, kia hắn về sau thành tựu tất nhiên không thể hạn lượng.

Không nghĩ tới cái này tiểu tử thúi mới vừa mãn 18 tuổi, 18 tuổi liền có Nguyên Anh kỳ tu vi.

Tuyệt thế thiên tài!

Có thể so với quỷ tài giống nhau tồn tại!

Về sau chính mình có tốt như vậy tu luyện tư chất, tất nhiên thực mau sẽ phát quang phát lượng.

Chỉ là ngẫm lại, khiến cho Hồng Y tôn giả kích động không thôi, sau khi rời khỏi đây, chính mình liền đi Thiên Lăng đại lục, thoát khỏi Huyền Âm Tông thân phận.

Nhưng mà tưởng tượng rất tốt đẹp, hiện thực thực tàn khốc, Hồng Y tôn giả còn không có đụng tới Thượng Quan Huyền Ý linh hồn thể đã bị hít vào Hỗn Thiên Châu nội.

【 ngươi là nghĩ như thế nào? Ngươi không nhìn thấy ta linh hồn thể rõ ràng liền so ngươi muốn chăm chú nhìn, so ngươi muốn cường sao? Ngươi không chạy trốn, cư nhiên còn hướng ta đánh tới, thật là xuẩn đã chết! 】 Thượng Quan Huyền Ý nhìn ở Hỗn Thiên Châu trung giương nanh múa vuốt Hồng Y tôn giả, cười nhạo nói.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, Tiêu Lăng Hàn quan tâm hỏi: "Giải quyết?"

"Ở chỗ này." Thượng Quan Huyền Ý lấy ra Hỗn Thiên Châu.

"Ngươi trước đem hắn giải quyết lại nói, ta trước tìm xem, nhìn xem gia hỏa này có hay không cái gì cất chứa." Nói, Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là rút Hồng Y tôn giả giới tử, lại ở hắn trong động phủ xem xét lên.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức thả ra dị hỏa, nung khô Hồng Y tôn giả linh hồn.

Hồng Y tôn giả tàng hóa nhưng thật ra rất nhiều, trên tay hắn không gian giới tử trung liền có 400 vạn trung phẩm linh thạch.

Mà Tiêu Lăng Hàn lại ở hắn động phủ tìm hai cái không gian giới tử, một cái giới tử bên trong 2000 vạn trung phẩm linh thạch, một cái khác giới tử bên trong hai mươi vạn thượng phẩm linh thạch.

Có này đó linh thạch, liền tính tìm không thấy cơ duyên, Thượng Quan Huyền Ý cũng có thể đột phá Hóa Thần kỳ.

Bất quá hắn khẳng định luyến tiếc đem linh thạch đều dùng, nhất định sẽ lưu hơn phân nửa cho chính mình.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không cấm cong cong.

"Sư huynh, tìm được cái gì bảo bối?" Thượng Quan Huyền Ý vừa mới đem Hồng Y tôn giả thi thể thiêu, xoay người liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn một mình ở nơi đó cười.

"Gia hỏa này còn rất giàu có, ngươi xem." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem không gian giới tử đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận giới tử, thần thức đảo qua, lập tức không khỏi vui mừng lên, thật nhiều linh thạch, hắn rất thích.

Thấy hắn cười đôi mắt đều mị lên, Tiêu Lăng Hàn mỉm cười, trước kia Thượng Quan Huyền Ý đều không có như vậy yêu tiền, vẫn là bởi vì chính mình nguyên nhân mới làm hắn trở nên như vậy yêu tiền. Duỗi tay đem hắn kéo vào trong lòng ngực, ngửi ngửi trên người hắn độc hữu hương vị.

"Sư huynh?"

"Không có việc gì, sư huynh chính là muốn ôm ngươi một chút."

Ở Thượng Quan Huyền Ý trên mặt nhẹ mổ một chút, mới buông ra hắn.

Lúc sau hai người lại tra tìm trong chốc lát, kết quả cái gì đều không có lại phát hiện.

Tiêu Lăng Hàn đem phía trước thu vào không gian giới tử trung hồng xà thi thể đem ra, hắn đầu tiên là đem xà huyết thu thập lên. Về sau hắn hảo lấy tới điều chế phù văn dịch, rốt cuộc ngũ cấp yêu thú không phải như vậy dễ giết. Da rắn có thể làm một kiện pháp y, yêu đan có thể lưu trữ luyện thành đan dược, này xà là ma thú, thịt liền tính, khẳng định không thể ăn.

"Sư huynh, ngươi nhận thức này xà là cái gì chủng loại xà sao?" Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên hỏi.

Tiêu Lăng Hàn hồi tưởng một chút, chính mình giống như cũng không có xem qua có quan hệ Ma tộc ngọc giản, lập tức hắn liền lấy ra hai quả ngọc giản. Hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý một người một cái, lập tức bắt đầu xem xét, một cái ngọc giản là giới thiệu các loại ma thực, một khác ngọc giản là giới thiệu các loại ma thú.

Đương hai người xem xong ngọc giản lẫn nhau nhìn nhìn, Thượng Quan Huyền Ý nuốt nuốt nước miếng, mãn nhãn tỏa ánh sáng nhìn Tiêu Lăng Hàn.

"Sư huynh, ngươi có hay không cảm thấy chỗ nào không thoải mái?"

"Ta rất tốt, không có nơi nào không thoải mái." Tiêu Lăng Hàn tức giận nói.

Nhìn kia cái giới thiệu ma thú ngọc giản sau, Tiêu Lăng Hàn mới biết được cái kia hồng xà, cư nhiên là Ma giới nổi danh mị ma âm xà.

Mị ma âm xà bản thân là không độc, nhưng thân thể hắn ma khí có chứa mị - độc. Mặc kệ là nhân tu vẫn là ma tu, chỉ cần hút vào mị ma âm xà mị - độc, nếu là không cùng người giao hợp, liền sẽ cốc thiếu - hỏa - đốt - thân mà chết.

"Sư huynh, ngươi nếu là không thoải mái, liền phải nói ra, không cần nghẹn." Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn nghiêm túc nói.

Hắn trong lòng lại suy nghĩ, không phải nói cái kia màu đỏ là mị ma âm xà sao?

Thấy thế nào Tiêu Lăng Hàn bộ dáng như là không có phản ứng đâu?

Thượng Quan Huyền Ý không hỏi còn hảo, hắn vừa hỏi lời này, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình trên người độ ấm ở cấp tốc thượng thân, cả người bắt đầu trở nên khô nóng lên.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không có trả lời chính mình nói, Thượng Quan Huyền Ý tiểu tâm mà quan sát đến hắn. Nhìn thấy hắn giờ phút này không chỉ có sắc mặt ửng hồng, bên tai cũng đỏ.

Tiêu Lăng Hàn ngày thường cũng sẽ không mặt đỏ, nhiều nhất chính là bên tai hồng một chút.

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền biết, xem ra hắn không phải không có trung mị - độc, mà là này mị - độc phát tác yêu cầu hơn một canh giờ.

“Sư huynh, trên mặt đất hồng xà thi thể ngươi còn muốn sao?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn thoáng qua trên mặt đất ghê tởm cảnh tượng, nếu là không kịp thời thiêu hủy, sẽ có mùi thúi.

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: “Không cần.”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức thả ra dị hỏa đem hồng xà thi thể thiêu, lại nhanh chóng mà đem Hồng Y tôn giả động phủ thu thập một chút.

Đãi hoàn toàn nhìn không ra bọn họ hai người đã tới dấu vết sau, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu đối Tiêu Lăng Hàn nói: “Sư huynh, ngươi vừa rồi đều không giúp ta, ta nhưng mệt mỏi, chúng ta hiện tại cùng nhau tiến ngươi tùy thân không gian nghỉ ngơi một chút, được không?”

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý phấn nộn môi đỏ, lúc đóng lúc mở, chỉ nghĩ thân đi lên. Nghe thấy lời hắn nói, theo bản năng liền làm theo.

Long Ngọc không gian trung, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xuất hiện ở băng thiên tuyết địa kia khu vực.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình thân thể khô nóng không được, tiến không gian thời điểm, trực tiếp liền tới rồi có thể làm hắn thoải mái một ít địa phương.

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nhíu mày, Tiêu Lăng Hàn trên người mị - độc rõ ràng đã phát tác, hắn như thế nào còn nghĩ tới cái này địa phương? Không phải hắn là trực tiếp đi hắn phòng tu luyện, sau đó bọn họ thuận lý thành chương song tu sao?

“Sư huynh, ngươi có phải hay không rất khó chịu?” Thượng Quan Huyền Ý thử tính hỏi.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, “Thân thể có chút nhiệt.” Lại ở trong lòng bồi thêm một câu: Trong đầu còn không nghe sai sử nghĩ đến một ít không phù hợp với trẻ em hình ảnh.

“Nhưng ta cảm thấy nơi này hảo lãnh, sư huynh, ngươi dẫn ta đi ta kia gian phòng tu luyện, được không?” Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn giả bộ một bộ thực lãnh bộ dáng, thậm chí còn đánh cái rùng mình.

"Ân!"

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý hai người lập tức biến mất ở băng thiên tuyết địa khu vực này.

Tới rồi Thượng Quan Huyền Ý bình thường ở không gian trung tu luyện địa phương, Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý ở trên người hắn cọ cọ, mới buông lỏng ra hắn.

"Sư huynh!"

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn ánh mắt mông lung nhìn chính mình.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn này mơ hồ bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình xoay người làm chủ cơ hội rốt cuộc tới.

"Sư huynh, trên người của ngươi hảo năng, ta giúp ngươi đem quần áo cởi, được không?" Thượng Quan Huyền Ý tiến đến Tiêu Lăng Hàn bên tai, thấp giọng nói.

Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, bình tĩnh nhìn hắn, không tự giác mà yết hầu kích thích một chút, một đôi mắt sớm đã nhiễm tình - cốc thiếu. Hắn ở cực lực nhẫn nại, hiện tại, hắn có loại lập tức đem trước mặt người nuốt ăn nhập bụng xúc động.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không trả lời, Thượng Quan Huyền Ý không nói hai lời, lập tức đem hắn quần áo cởi cái sạch sẽ, để lại một cái quần lót.

Nhìn hắn trích tiên giống nhau gương mặt, không dính bụi trần khí chất, trắng nõn màu da, thẳng tắp dáng người, dáng người cân xứng, toàn thân rắn chắc tràn ngập lực lượng cơ bắp.

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nuốt nuốt nước miếng, hắn phát giác chính mình trên người cũng đi theo khô nóng lên.

Hắn lập tức đem chính mình quần áo cũng cởi ra, ngẩng đầu đối thượng Tiêu Lăng Hàn nhiễm tình - cốc thiếu hai tròng mắt, hắn con ngươi như cũ đen nhánh thâm thúy, cao thẳng mũi, tuyệt mỹ môi hình.

Không hề vô nghĩa, Thượng Quan Huyền Ý đem Tiêu Lăng Hàn đẩy ngã ở trên giường, mỹ mỹ tư tư đè ép đi lên.

Mơ ước đã lâu mỹ thực, rốt cuộc phải bị chính mình ăn luôn!

Mừng rỡ như điên, hoan thiên hỉ địa, cũng không đủ để biểu đạt hắn giờ này khắc này kích động tâm tình.

Nhưng mà, lý tưởng thực đầy đặn, hiện thực thực cốt cảm!

Thượng Quan Huyền Ý còn không có hưng phấn quá hai giây, một cái trời đất quay cuồng hắn đã bị Tiêu Đại Ma Vương đè ở - dưới thân.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 258

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 258 Huyền Thiên đại lục

【 rốt cuộc song hưu lạp 】 canh hai

“Sư huynh?” Thượng Quan Huyền Ý mở to nghi hoặc đôi mắt, nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Đại Ma Vương như thế nào ngược lại đem chính mình áp - trong người - hạ đâu? Chính mình không phải hẳn là ở mặt trên sao?

“Ân?” Tiêu Lăng Hàn hô hấp tăng thêm, phát ra thanh âm mang theo nồng đậm giọng mũi, khàn khàn mà lại giàu có từ tính.

Thấy dưới thân người, kinh ngạc mở to mắt, một đôi mắt đào hoa mang theo câu nhân ý nhị, lông mi tế lại trường. Hắn mỗi chớp một chút đôi mắt, phảng phất có một phen tiểu bàn chải, trực tiếp xoát ở chính mình trong lòng, tê tê dại dại, tim đập cũng nhanh hơn không ít.

Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ nhàng - liếm láp - lỗ tai hắn, thở hổn hển, rầu rĩ gọi một tiếng: “Huyền Ý!”

Hai người trần trụi thân mình, cơ - da tương - dán.

Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng mà cảm giác được chính mình lòng đang “Bang bang” thẳng nhảy, tựa hồ còn có thể nghe thấy nó phát ra “Ù ù” tiếng vang, đây là tâm như nổi trống sao?

Hắn có chút khẩn trương, lại có chút chờ mong.

Hắn thanh âm trầm thấp, có chút run rẩy nói: “Sư huynh, không phải hẳn là ta ở mặt trên sao?”

Thượng Quan Huyền Ý một cái dùng sức, hai người vị trí lại lần nữa trao đổi.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng bị mị - độc - chiết - ma rất khó chịu, rất tưởng trực tiếp tiến vào chủ đề. Nhưng hai người đều là lần đầu tiên, hắn không nghĩ cấp Thượng Quan Huyền Ý lưu lại không tốt ảnh hưởng.

Hắn không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này thật đúng là như chính mình tưởng như vậy, muốn áp chính mình.

Nguy hiểm nheo lại mắt, Tiêu Lăng Hàn thừa dịp Thượng Quan Huyền Ý chủ động tới hôn chính mình, chỉ chốc lát sau, đem hắn hôn đến bảy vựng tám tố, lại lần nữa xoay người, đổi thành chính mình ở mặt trên.

Nhìn hắn mặt như quan ngọc tinh xảo khuôn mặt, trắng nõn màu da, ánh mắt mê ly, Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng hôn lên đi, ở hắn thân - thượng lưu lại từng đóa hồng mai.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình toàn bộ thân mình đều là tê tê dại dại, thân thể cũng mềm không có một tia sức lực. Nhưng là hắn còn nhớ rõ chính mình là muốn ở mặt trên, cho nên hắn như cũ không chết tâm muốn phản kháng, tranh thủ đem Tiêu Lăng Hàn đè ở - dưới thân.

"Huyền Ý, ở mặt trên người sẽ rất mệt, ngươi ngoan ngoãn đãi ở dưới, phía dưới người chỉ cần hưởng thụ." Tiêu Lăng Hàn cắn Thượng Quan Huyền Ý lỗ tai, ở bên tai hắn cổ - hoặc - tính nói.

Du hệ "Ta không tin, ta muốn ở mặt trên."

"Huyền Ý, ngoan, nghe lời!"

"Tiêu Lăng Hàn! Ngươi xuống dưới, ta muốn ở mặt trên."

"Bảo bối, ở dưới không mệt, còn thực hưởng thụ."

"Lăng Hàn, ta không sợ mệt, ta, ta, ngô ~~~ a……"

"Bảo bối, ngươi không nghe lời, ta đợi chút cần phải trừng phạt ngươi."

"Ô ~~ a ~~~"

"……"

Không gian nội ba cái tháng sau……

Thượng Quan Huyền Ý nơi phòng tu luyện trung:

"Sư huynh, ta không nghĩ tới."

"Huyền Ý, chúng ta mới đến mấy ngày, như thế nào có thể không tới đâu?"

"Sư huynh, rõ ràng đã có ba tháng!"

"Có lâu như vậy sao? Ta cảm giác mới một ngày mà thôi."

"……"

"Bảo bối, Huyền Ý, ngươi là của ta, ngươi là của một mình ta."

"Ngô ~~ Lăng Hàn, ta là của ngươi, ngươi cũng là của ta."

"……"

Không gian nội một năm sau……

Thượng Quan Huyền Ý phòng tu luyện trung:

"Sư huynh, có thể đi?"

"Huyền Ý, ngươi không cảm thấy song tu là một kiện rất mỹ diệu sự tình sao?"

"Chính là, chúng ta đã song tu một năm."

"Ngươi hương vị tốt như vậy, làm ta cốc thiếu bãi không thể!"

"!!!"

"……"

Không gian nội ba năm sau……

Thượng Quan Huyền Ý phòng tu luyện trung:

"Huyền Ý, ta tưởng cùng ngươi linh hồn song tu." Nhìn Thượng Quan Huyền Ý gần trong gang tấc có chút mỏi mệt dung nhan, Tiêu Lăng Hàn cuối cùng là nhịn không được mở miệng nói.

"Sư huynh, ta muốn ngủ một lát." Thượng Quan Huyền Ý nhắm mắt lại, thanh âm khàn khàn.

"Kia sư huynh tiến ngươi thức hải."

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nhẹ "Ân" một tiếng, lập tức tinh thần tỉnh táo, ngay sau đó hai người cái trán va chạm.

Tiêu Lăng Hàn linh hồn thể xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý thức hải trung, nhìn hắn quen thuộc tuấn mỹ ngũ quan, hắn chính tinh thần sáng láng nhìn về phía chính mình.

【 chuẩn bị tốt sao? 】 Tiêu Lăng Hàn hỏi, nếu là hai người linh hồn giao hòa, kia bọn họ chi gian không còn có bí mật, hai bên quá vãng hết thảy trải qua, đều sẽ bị đối phương xem xét đến.

【 sư huynh, muốn ngươi là phát hiện ta không có ngươi nhìn đến như vậy hảo, ngươi còn sẽ thích ta sao? 】 Thượng Quan Huyền Ý có chút thấp thỏm hỏi.

Hắn giờ phút này tâm tình thực phức tạp, lo lắng, sợ hãi, lại chờ mong.

Thượng Quan Huyền Ý cũng tưởng biết có quan hệ Tiêu Lăng Hàn quá khứ, muốn biết về hắn hết thảy, muốn biết vì cái gì chính mình luôn là sẽ cảm thấy, hắn ly chính mình rất xa, phảng phất tùy thời đều sẽ rời đi.

【 không hảo sao? Đó chính là rất xấu? Sư huynh liền thích ngươi xấu xa, mặc kệ ngươi là bộ dáng gì, ngươi đều là ta Tiêu Lăng Hàn thích bộ dáng. Cuộc đời này duy nhất, không thể thay thế được! 】 Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý thấp thỏm bộ dáng, lời thề nói.

Thượng Quan Huyền Ý nửa tin nửa ngờ nhìn Tiêu Lăng Hàn, lại lần nữa hỏi, 【 ngươi nói chính là thật sự? 】

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, 【 tự nhiên là thật! So trân châu thật đúng là! 】

Thấy Tiêu Lăng Hàn trả lời thẳng thắn thành khẩn, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ dù sao bọn họ thân thể đều đã song tu qua, linh hồn song tu là sớm muộn gì sự. Tiêu Lăng Hàn là muốn cùng hắn cộng độ cả đời người, hắn cũng không nghĩ

gạt Tiêu Lăng Hàn có quan hệ với chính mình quá khứ, huống chi linh hồn giao hòa tựa hồ so thân thể song tu càng làm cho người mê muội.

Nghĩ thông suốt sau, Thượng Quan Huyền Ý thản nhiên nói, 【 chúng ta đây bắt đầu đi! 】

Tiêu Lăng Hàn linh hồn thể dần dần đến gần rồi Thượng Quan Huyền Ý linh hồn thể, hai người linh hồn thể không ngừng mà tiếp cận, sau đó giao hòa ở bên nhau, tuy hai mà một, lẫn nhau quá vãng cũng đều nhất nhất hiện ra ở đối phương trước mặt.

Không gian trung ba tháng sau……

Hai người đình chỉ linh hồn song tu, Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc biết, vì cái gì có khi Tiêu Lăng Hàn sẽ toát ra một hai câu kỳ quái nói, nguyên lai hắn đến từ cái khác thế giới.

Chỉ là hắn nơi thế giới kia hảo kỳ quái, những người đó xuyên y phục đều hảo sinh quái dị.

Nếu là có cơ hội, giống như đi hắn sở sinh hoạt địa phương nhìn xem.

Bất quá nơi đó giống như không có linh khí, không thể tu luyện, tất cả đều là phàm nhân.

Nơi đó nhân loại chỉ có thể sống đến mấy chục tuổi, nếu là bọn họ sinh hoạt ở thế giới kia, kia bọn họ hai người ở bên nhau thời gian cũng quá ít, liền như vậy ngắn ngủn vài thập niên, hắn cũng sẽ không thỏa mãn.

Bất quá nguyên lai Tiêu Lăng Hàn cũng là hắn bản nhân, hơn nữa hắn còn đến từ Tiên giới, linh hồn không được đầy đủ, xem ra hắn trước kia trước kia hắn là cái rất lợi hại người.

Chính là không biết, hắn rốt cuộc gặp được chuyện gì, làm hắn linh hồn chia lìa, còn chuyển thế trọng sinh.

Tiêu Lăng Hàn cũng rốt cuộc biết Thượng Quan Huyền Ý đời trước, là như thế nào sinh hoạt.

Có thể nói, ở mười tuổi trước, hắn quá vô ưu vô lự nhật tử. Có gia gia sủng ái, hắn như là sinh hoạt tháp ngà voi tiểu thiếu gia.

Mười tuổi sau, hắn đã trải qua thân nhân phản bội, đã trải qua rất nhiều người đuổi giết.

Hắn mỗi ngày đều vội vàng tăng lên tu vi, vội vàng chạy trốn, vội vàng báo thù.

Cũng không có thời gian nói chuyện yêu đương, huống chi chỉ cần có nam tu hoặc là nữ tu tiếp cận hắn, hắn đều cảm giác những người này không có hảo ý, này cũng liền dẫn tới kiếp trước hắn cơ hồ đều là một người sinh hoạt.

Này khó trách hắn thích cùng Ân Thiên Duệ lẫn nhau dỗi, như vậy có thể làm hắn cảm giác, hắn không hề là một người, bên người có thành tâm thành ý bằng

hữu, có thể lẫn nhau phun tào.

Biết Thượng Quan Huyền Ý quá khứ sau, Tiêu Lăng Hàn đối hắn chỉ có vô tận thương tiếc.

Kiếp này có hắn Tiêu Lăng Hàn ở, hắn tuyệt không cho phép bất luận cái gì biết Thượng Quan Huyền Ý thân phụ phượng hoàng tinh huyết người tồn tại.

Cái kia làm Thượng Quan Huyền Ý sống ở bị đuổi giết cùng thù hận trung người, là kêu Thượng Quan Huyền Vũ sao?

Thực hảo, tới rồi Địa Thâm đại lục, đầu tiên đem người này cấp giải quyết, lại nói mặt khác.

Nguyên lai lúc trước ở Học viện Hoàng Cực khi, Thượng Quan Huyền Ý sẽ bị Hoắc Mai mấy người bắt lấy, đều là hắn cố ý vì này.

Hắn cố ý làm chính mình biết nữ nhân đáng ghê tởm sắc mặt, làm cho chính mình chán ghét nữ nhân.

Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này quả nhiên là nào hư nào hư, bất quá mặc kệ hắn là thế nào, đều là chính mình thích bộ dáng.

Này hẳn là chính là mọi người thường nói: Thích một người, mặc kệ hắn làm cái gì, ngươi đều cảm thấy hắn là đúng. Liền tính hắn đi giết người, ngươi sẽ cho hắn đệ đao, hắn muốn phóng hỏa, ngươi vì hắn quạt gió.

Bởi vì linh hồn thượng giao hòa, bọn họ hai người thân thể tự nhiên cũng ở song tu.

Song tu ba năm nhiều, Thượng Quan Huyền Ý tu vi rốt cuộc tại đây một khắc bùng nổ.

Hắn khí thế kế tiếp bò lên, trực tiếp đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh mới ngừng lại được.

Không gian trung lại qua hai tháng……

Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, nhìn gần trong gang tấc Tiêu Lăng Hàn, hắn kinh hỉ nói: "Sư huynh, ta tu vi tới rồi Nguyên Anh kỳ đỉnh."

"Ân, chúc mừng ngươi, Huyền Ý!" Nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý kéo vào chính mình trong lòng ngực.

"Sư huynh."

"Ân, ngươi muốn hỏi cái gì liền hỏi đi!"

Thượng Quan Huyền Ý ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực tìm một cái thoải mái vị trí, mới mở miệng nói: "Nguyên lai sư huynh ngươi không phải Tu chân giới người, mà là đến từ Tiên giới."

"Đúng vậy, lúc ấy biết tin tức này thời điểm, ta cũng thực ngoài ý muốn."

“Về sau ta bồi sư huynh, cùng ngươi cùng nhau tìm kiếm ngươi cha mẹ, cởi bỏ ngươi thân thế chi mê.”

“Hảo a! Về sau sư huynh cũng sẽ giúp ngươi tìm được ngươi cha mẹ, còn có ngươi gia gia. Không đúng, hiện tại bọn họ hẳn là cũng là cha mẹ ta, ta gia gia, chúng ta cùng nhau tìm kiếm.”

“Ân, ta nghe ngươi.”

“Về sau cùng sư huynh ở bên nhau muốn vui vui vẻ vẻ, không cần suy nghĩ này đó thù cùng oán, đem chính mình làm cho không vui, ngươi tưởng ai chết, sư huynh giúp ngươi đem hắn giết chính là.”

“Hảo! Sư huynh, ta có thể trọng sinh, có phải hay không cùng ngươi có quan hệ?”

“Không biết, đừng đi tưởng này đó, dù sao ngươi hiện tại sống được hảo hảo. Những cái đó đều không quan trọng, quan trọng là chúng ta sẽ vẫn luôn vẫn luôn ở bên nhau!”

Thượng Quan Huyền Ý ở trên giường vượt qua ba năm lại năm tháng, rốt cuộc ở hôm nay rời đi giường.

Hắn hiện tại nhìn đến giường liền tưởng ở cách xa xa, Tiêu Lăng Hàn thật sự là quá khủng bố, song tu lên không dứt, còn đổi đa dạng tới, thật sự là tay cầm tay giáo.

Tuy rằng hắn cũng thực hưởng thụ, thực thoải mái, chính mình tu vi còn tăng lên.

Mà ra lực Tiêu Lăng Hàn tu vi không có trướng, cái gì chỗ tốt đều không có được đến, nhưng Thượng Quan Huyền Ý vẫn là không nghĩ lại nằm ở trên giường.

“Huyền Ý, chúng ta hiện tại đi ra ngoài sao? Vẫn là…… Tiếp tục?” Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đứng ở ly giường xa nhất vị trí, cười như không cười nhìn hắn, hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý lúc trước ở còn không có mãn 18 tuổi thời điểm, liền cố ý vô tình câu dẫn chính mình.

Lúc ấy Tiêu Lăng Hàn liền ở trong lòng nghĩ, chờ hắn đầy 18 tuổi, nhất định phải làm hắn mấy năm đều hạ không được.

Quả nhiên, ba năm không làm hắn rời đi quá giường!

Tu chân giới chính là hảo, tu luyện người sẽ không cảm thấy mệt mỏi, mệt mỏi linh khí ở quanh thân du tẩu một vòng, mệt mỏi lập tức biến mất không còn một mảnh.

Còn sẽ không cảm thấy đói!

Thân thể ô uế, một cái thanh khiết thuật liền thu phục.

Khó trách mỗi người đều tưởng tu tiên!

“Đi ra ngoài, hiện tại liền đi ra ngoài.” Thượng Quan Huyền Ý nói hoàn toàn không trải qua đại não, buột miệng thốt ra.

Nhìn hắn này gấp không chờ nổi muốn rời xa giường bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng nghĩ, về sau hắn liền sẽ biết, liền tính không có giường, hai người cũng cứ theo lẽ thường có thể làm, thích làm sự!

Tiêu Lăng Hàn như cũ lấy ra hai trương ẩn thân phù, một người trên người dán một trương, bọn họ hiện tại phải rời khỏi Huyền Âm Tông địa bàn, tốt nhất không cần kinh động những cái đó lão bất tử cao cấp tu sĩ.

Tuy rằng hắn lục soát quá Điền Hinh Nhi ký ức, nhưng là Điền Hinh Nhi từ tới nơi này sau, còn chưa từng có rời đi quá.

Hơn nữa Điền Hinh Nhi tới Huyền Âm Tông thời điểm, vẫn là trực tiếp bị nàng sư tôn mang tiến vào.

Cho nên bọn họ sau khi rời khỏi đây, đầu tiên muốn tìm kiếm chính là, từ nơi nào có thể rời đi Huyền Âm Tông.

Hai người ở không gian trung vượt qua ba năm lại năm tháng, ngoại giới chỉ đi qua mười ba thiên.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 259

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 259 Huyền Thiên đại lục

【 rời đi Huyền Âm Tông 】 canh ba

Ở Hồng Y tôn giả sau khi chết ngày thứ năm, mới có người phát hiện hắn không thấy.

Tìm khắp toàn bộ Huyền Âm Tông cũng không có phát hiện hắn thân ảnh, cho hắn truyền âm cũng là có đi mà không có về.

Sau lại có người nghĩ đến Hồng Y tôn giả có thể hay không đã chết, vì xác định hắn rốt cuộc sống hay chết.

Mọi người liền đi tìm Hắc Y tôn giả, bởi vì giống nhau đồ đệ hồn đèn, đều đặt ở nhà mình sư tôn nơi đó.

Mà Hồng Y tôn giả sư tôn đúng là Hắc Y tôn giả, Hắc Y tôn giả hồn đèn cũng ở nàng chính mình động phủ.

Mọi người lúc này mới phát hiện Hắc Y tôn giả cũng liên hệ không thượng, liền đi Hắc Y tôn giả động phủ xem xét, kết quả mọi người lúc này mới phát hiện bọn họ hai người hồn đèn đều diệt.

Nếu không có người muốn tìm Hồng Y tôn giả, đều sẽ không có người phát hiện Hắc Y tôn giả cũng đã chết.

Giống bọn họ tu vi đạt tới Hợp Thể kỳ lão quái vật, chỉ cần không phải thọ mệnh tới rồi cuối, hoặc là gặp được kẻ thù, giống nhau đều sẽ sống hảo hảo địa.

Mà Huyền Âm Tông lúc này đang ở giới nghiêm, bởi vì bọn họ tông nội vô duyên vô cớ đã chết hai vị tôn giả.

Tra không đến hung thủ, tìm không ra nguyên nhân, thi cốt vô tồn.

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lấy ra Hồng Y tôn giả ngọc bài đi ra hắn động phủ khi, thấy đều là vội vội vàng vàng đi ngang qua tu sĩ.

Nhìn thấy Huyền Âm Tông mọi người dáng vẻ khẩn trương, rõ ràng là đã xảy ra cái gì đại sự.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không quen biết lộ, cho nên bọn họ chuẩn bị tìm một cái có thể nói thượng lời nói Nguyên Anh kỳ tu sĩ, xem xét hắn ký ức.

Hai người quải ra một cái giao lộ, thấy có một cái đơn độc phòng ốc, mặt trên viết chính là" vật tư phát điểm." Mặt khác còn có mấy cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ, xếp

hàng chờ ở bên ngoài.

"Tiếp theo cái!"

"Ngoại môn đệ tử, cấp, đây là ngươi tháng này tu luyện vật tư."

"Tiếp theo cái."

"Tạp dịch đệ tử, cấp, này ngươi tu luyện vật tư."

"Tiếp theo cái……, không ai, rốt cuộc phát xong rồi."

Hôm nay Lưu trúc hải như cũ cấp tông môn cái tân nhân gửi đi tu luyện vật tư, mệt mỏi ban ngày, hắn rốt cuộc đem sự tình vội xong rồi. Đang định hồi động phủ hảo hảo nghỉ ngơi một chút, nào biết, hắn quay người lại, người liền thẳng tắp té xỉu.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trên mặt đất bị chính mình phóng đảo người, đối Tiêu Lăng Hàn truyền âm nói, 【 sư huynh, người này thoạt nhìn là một cái quản sự, hẳn là có thể tra xét ra chúng ta muốn tin tức. 】

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, hai người linh hồn song tu sau, đều đã biết đối phương quá khứ, Thượng Quan Huyền Ý một ít thủ đoạn cũng không ẩn tàng rồi, làm khởi sự tình tới cũng là đơn giản như vậy, trực tiếp, thô bạo, dứt khoát.

Bất quá có hắn tại bên người, Tiêu Lăng Hàn cũng không cần lo lắng tự thân an toàn. Lập tức ngồi xổm xuống, vươn ngón trỏ điểm trên mặt đất người giữa mày chỗ. Theo sau từng màn có quan hệ người này ký ức liền hiện ra ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu, hắn chỉ xem gần nhất, trước kia người này lại cái gì trải qua hắn chút nào không có hứng thú.

Nhìn người này ký ức, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày, Huyền Âm Tông hiện tại đang ở giới nghiêm, nếu là không có đặc biệt sự tình, các đệ tử đều không thể ra ngoài. Liền tính có thể đi ra ngoài, cũng là muốn chuyện quan trọng không thể không đi ra ngoài, hơn nữa vẫn là cưỡi Truyền Tống Trận. Hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý xem ra còn cần trước giả trang một chút người khác, mới có thể rời đi Huyền Âm Tông.

【 sư huynh, sự tình không dễ làm sao? 】 thấy Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi.

【 đối với người khác không dễ làm, đối với chúng ta nhưng thật ra không có gì vấn đề. 】 Tiêu Lăng Hàn nghĩ, chính mình hai người có đổi nhan đan, có ẩn thân phù, nếu muốn đi ra ngoài là rất đơn giản sự. Liền sợ sẽ gặp được tu sĩ cấp cao, nhìn ra hai người ngụy trang.

Bất quá, này đều không quan trọng, chờ đã nhìn ra rồi nói sau, dù sao hai người lại không phải không có đánh trả chi lực.

Nghĩ kỹ sau, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý, hắn căn cứ vừa rồi người nọ ký ức tìm được một cái ngày mai muốn ra Huyền Âm Tông làm việc

tu sĩ, chuẩn bị ngày mai đi theo hắn cùng nhau cưỡi Truyền Tống Trận rời đi nơi đây.

Hôm sau

Lưu Cường dậy thật sớm, hắn hôm nay muốn đi Minh Huệ Thành làm việc, mang lên thân phận ngọc bài, cùng với tông môn trưởng lão giao cho chính mình không gian giới tử, theo sau hắn trực tiếp đi trước Truyền Tống Trận.

Tuy rằng hắn chỉ có Trúc Cơ trung kỳ tu vi, bất quá hắn ở tông môn có chỗ dựa, trông coi Truyền Tống Trận đồng môn sư huynh đệ tự nhiên không dám khó xử hắn, thực mau hắn liền bước lên đi trước Minh Huệ Thành Truyền Tống Trận.

Mà Lưu Cường vừa mới rời đi không có bao lâu, liền có hai gã lão giả xuất hiện ở Truyền Tống Trận bên.

“Vừa rồi đều có ai rời đi?” Trong đó một người lão giả hỏi trông coi Truyền Tống Trận người.

Đệ tử: “Là ngoại môn đệ tử Lưu Cường.”

Lão giả: “Liền hắn một người?”

Đệ tử: “Chỉ có hắn một người.”

Những người khác thấy lão giả ánh mắt đảo qua tới, lập tức đáp: “Xác thật chỉ có Lưu Cường một người.”

“Tam trưởng lão, không phải là ngươi linh trùng cái mũi hư rồi đi?” Một khác danh trưởng lão trêu ghẹo nói.

Tam trưởng lão không cấm nghi hoặc, chẳng lẽ thật là chính mình linh trùng cảm ứng sai rồi?

“Không được, ta phải đi xem, đem ta truyền tống đến vừa rồi tên kia đệ tử nơi thành trì.” Tam trưởng lão đối với một bên trông coi Truyền Tống Trận đệ tử phân phó nói.

“Ta cũng đi.”

Hai vị trưởng lão cùng nhau bước lên Truyền Tống Trận, một trận bạch quang hiện lên, tại chỗ đã không có hai người thân ảnh.

Lưu Cường còn không biết chính mình phía sau đi theo hai người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi theo Lưu Cường bước lên Truyền Tống Trận, rời đi Huyền Âm Tông. Cũng là bọn họ vận khí tốt, lại vãn một bước phỏng chừng phải lưu tại Huyền Âm Tông.

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa xuất hiện khi, bọn họ đã tới rồi Minh Huệ Thành.

Bất quá hai người cũng không có rời đi Truyền Tống Trận phạm vi, cũng không có xé xuống trên người ẩn thân phù, bởi vì bọn họ chuẩn bị lại lần nữa cưỡi

Truyền Tống Trận.

Nơi này là Huyền Âm Tông chủ thành, liền ở vừa rồi, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đều có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác. Tu sĩ trực giác giống nhau đều thực chuẩn, vì thế, hai người quyết định cần thiết, lập tức, lập tức rời đi nơi này.

Bởi vì song tu nguyên nhân, hai người chi gian sinh ra cộng minh, một phương gặp được nguy hiểm một bên khác cũng có thể cảm ứng được. Theo thời gian trôi qua, hai người tâm ý tương thông, ý hợp tâm đầu, ràng buộc sẽ càng ngày càng thâm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhìn đến đối diện kia tòa Truyền Tống Trận, vừa lúc có mấy người phải rời khỏi nơi đây. Hai cái chạy nhanh đi theo kia mấy người phía sau, cùng nhau đi vào Truyền Tống Trận.

Một trận bạch quang hiện lên, tại chỗ đã không có mấy người thân ảnh.

Huyền Âm Tông đến Minh Huệ Thành Truyền Tống Trận, lúc này sáng lên một đạo bạch quang.

Tại chỗ xuất hiện hai cái lão giả thân ảnh, đúng là Huyền Âm Tông hai gã trưởng lão.

Bọn họ tới rồi lúc sau, tam trưởng lão trong tay linh trùng rung đùi đắc ý, xem đến tam trưởng lão thẳng nhíu mày.

"Tam trưởng lão, hiện tại chúng ta hẳn là hướng nơi nào chạy?" Thấy tam trưởng lão đứng ở tại chỗ bất động, một khác danh trưởng lão mở miệng hỏi.

"Ta không biết, tùy ngươi liền!" Tam trưởng lão bực bội nói, hắn linh trùng cư nhiên nói khí vị đột nhiên biến mất. Cái này làm cho hắn không cấm có chút lão hỏa, người nào đều không có đuổi tới, đến không nơi này.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không biết chính là, bởi vì bọn họ rời đi kịp thời, lại tránh thoát một kiếp.

Hai người đi ra Truyền Tống Trận sau, phía trước cái loại này hãi hùng khiếp vía cảm giác liền không có. Cho nên hai người tìm cái không ai địa phương, đem trên người ẩn thân phù xé.

Rốt cuộc nơi này là chỗ nào nhi cũng không biết, hai người còn muốn đi hỏi thăm tin tức, tổng không có khả năng ẩn thân đi hỏi người khác, kia người nọ nhất định sẽ cho rằng chính mình thấy quỷ.

Hai người cùng nhau đi vào một cái tiệm tạp hóa.

"Không biết hai vị tiền bối muốn mua điểm cái gì?" Một người Trúc Cơ hậu kỳ nam tu tiến lên hỏi.

"Nhưng có phụ cận bản đồ?"

"Có, không biết tiền bối là muốn phương hướng nào?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, bọn họ liền nơi này là chỗ nào cũng không biết, bọn họ cũng không biết nên muốn phương hướng nào?

Thượng Quan Huyền Ý nói: “Mỗi cái phương hướng tới một trương.”

“A? Nga!”

Được đến bốn khối ngọc giản, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng là biết bọn họ hiện tại ở nơi đó.

Hai người hiện tại nơi thành trì kêu Dụ Đạt Thành, thuộc về Thương Huyền Tông thế lực phạm vi.

Không nghĩ tới vòng đi vòng lại, hai người lại về tới Thương Huyền Tông địa bàn thượng.

Dụ Đạt Thành là một cái nhị cấp thành trì, tự nhiên không có Minh Huyền Thành phồn hoa. Hai người không tính toán ở chỗ này nhiều đãi, rốt cuộc ly bí cảnh mở ra chỉ có hơn ba tháng thời gian.

Trải qua thương lượng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhất trí quyết định trực tiếp đi trước Thánh Kiếm Thành.

Nghĩ đến Huyền Kiếm Các thành trì kỳ ba chỗ, hai người làm lại giả dạng một chút.

Mỗi người bối thượng bối một phen kiếm, cứ như vậy hai người đi cưỡi Truyền Tống Trận, những cái đó trông coi Truyền Tống Trận người, đều cho rằng bọn họ là Huyền Kiếm Các đệ tử, cũng không dám lầm truyền.

Mười ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhìn cửa thành thượng ba cái mạ vàng chữ to “Thánh Kiếm Thành”, hai người nghĩ thầm, rốt cuộc tới rồi!

Vì tới Thánh Kiếm Thành, này một đường có thể nói là biến đổi bất ngờ.

“Huyền Ý, đi thôi!”

“Hảo.”

Hai người nộp lên 50 khối trung phẩm linh thạch, tiến vào Thánh Kiếm Thành. Đập vào mắt đều là kiếm tu, ven đường cửa hàng tấm biển mặt trên cơ hồ đều có một phen kiếm tiêu chí, chỉ là lớn nhỏ hình dạng không giống nhau.

“Huyền Ý, chúng ta đi trước mua điểm chỗ trống lá bùa, bổ sung một chút tồn kho, nhìn nhìn lại có cái gì thứ tốt.” Tiêu Lăng Hàn nhìn đến chính phía trước có gia trang hoàng tương đối xa hoa cửa hàng, đối bên người Thượng Quan Huyền Ý nói.

“Hồng Phát thương hành, nơi đó mặt đồ vật hẳn là cũng không tệ lắm.” Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn lại, nhìn thấy chính là Hồng Phát thương hành, đây chính là cùng Thiên Tinh thương hội tề danh cửa hàng.

Hai người nắm tay đi vào cửa hàng đại sảnh, lập tức nổi danh diện mạo điềm mỹ nữ tu tiến lên tiếp đón hai người.

Hai người tuyển hảo từng người yêu cầu đồ vật mới vừa kết xong trướng, chuẩn bị rời đi khi, lại thấy tới rồi một cái người quen.

“Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu, đã lâu không thấy.” Khổng Nhạc Phong vừa mới bắt đầu cho rằng chính mình nhìn lầm rồi, rốt cuộc hai người thay đổi trang phục, bất quá nghĩ đến nhà mình đệ đệ đã từng nói qua sự, lập tức lại xác định chính mình không có nhận sai người.

“Khổng đạo hữu, hạnh ngộ!”

“A Phong, không giới thiệu một chút sao?”

Nghe thấy nói chuyện thanh, ba người đồng thời nhìn về phía nói chuyện người, chỉ thấy vừa rồi người nói chuyện là một người song nhi. Hắn một thân bạch y, mặt mày thanh tú, hẹp dài mắt, khóe miệng cong lên tới độ cung gãi đúng chỗ ngứa, lạnh lùng mà không mất ôn nhu, thanh nhã mà cao quý.

“Ta tới giới thiệu một chút, A Vân hai vị này là ta đi Thương Huyền Tông khi, nhận thức hai vị bằng hữu. Vị này chính là Tiêu Lăng Hàn, Tiêu đạo hữu; vị này chính là Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan đạo hữu.” Khổng Nhạc Phong lập tức cấp bên người song nhi giới thiệu nói.

Theo sau hắn lại cấp Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người giới thiệu: “Thượng Quan đạo hữu, Tiêu đạo hữu, vị này chính là ta đạo lữ, Trịnh Húc Vân.”

“Trịnh Húc Vân? Tên này như thế nào như vậy quen thuộc?” Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi.

Khổng Nhạc Trì xấu hổ cười cười, bất đắc dĩ mà nói: “Hẳn là hai vị phía trước nghe người ta từng nhắc tới quá.”

“Hẳn là đi!”

Trịnh Húc Vân hỏi: “Hai vị là vừa đến Thánh Kiếm Thành sao?”

Tiêu Lăng Hàn: “Dùng cái gì thấy được?”

“Hai người phong trần mệt mỏi, còn không phải là tốt nhất chứng minh sao?” Nói, Trịnh Húc Vân chỉ chỉ hai người lòng bàn chân.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn theo hắn chỉ phương hướng nhìn lại, cái gì đều không có nhìn ra tới, lập tức nghi hoặc mà nhìn hắn.

“Ngoài thành cùng bên trong thành bùn đất là không giống nhau, chỉ cần các ngươi cẩn thận quan sát là có thể phát hiện.” Trịnh Húc Vân giải thích nói.

Hai người vô ngữ, như vậy một chút chi tiết nhỏ, ai sẽ chú ý tới a?

"Nếu hai vị vừa đến Thánh Kiếm Thành, không bằng ta làm ông chủ, cấp hai vị đón gió tẩy trần." Khổng Nhạc Phong ngay sau đó nói, rốt cuộc hắn là nơi này chủ nhà.

"Hảo a!"

Có người miễn phí mời khách ăn cơm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều rất vui lòng cổ động, bọn họ hai người gần nhất giống như đều không có thời gian ăn cái gì, vẫn luôn đều ở lên đường.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 260

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 260 Huyền Thiên đại lục

【 so lưu manh còn lưu manh 】 canh một

Theo sau bốn người đi một nhà tửu lầu ăn cơm, bốn người mới vừa ăn không trong chốc lát Khổng Nhạc Trì cũng tới.

Khổng Nhạc Trì tới sau, liền nhịn không được bắt đầu oán giận, "Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu, phía trước các ngươi mấy người làm gì đi? Tiếp đón cũng không đánh một cái liền đi rồi, làm hại ta tại Đồ Phong Thành kiếm khách tới khách sạn đợi các ngươi ba ngày, như cũ không thấy các ngươi bóng người."

Nghe thấy Khổng Nhạc Trì như vậy hỏi, Tiêu Lăng Hàn bọn họ cũng thực bất đắc dĩ.

Bốn người hảo hảo ngủ một giấc, kết quả bị người khác dịch oa, cũng không biết.

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: May mắn chính mình tỉnh lại kịp thời, bằng không còn thật có khả năng trở thành người khác dược nhân. Ân Thiên Duệ là nhất thảm một cái, trước hết tỉnh lại không nói, còn ăn một tháng quất.

"Xin lỗi, Khổng đạo hữu, lâm thời có việc gấp cho nên trước rời đi." Tiêu Lăng Hàn bưng lên chén rượu hướng Khổng Nhạc Trì kính một ly, bọn họ còn cảm thấy oan uổng thật sự, không nghĩ nói ra, quá mất mặt, chỉ có thể bịa chuyện.

"Ai, không có việc gì, chính là lo lắng các ngươi gặp được cái gì nguy hiểm. Đúng rồi, Ân đạo hữu cùng Mạc đạo hữu hai người như thế nào không cùng các ngươi ở bên nhau?" Khổng Nhạc Trì nghĩ đến giống như mỗi lần nhìn thấy bốn người đều là ở bên nhau, bốn người hiện tại như thế nào biến thành hai người?

Tiêu Lăng Hàn: "……" Thật đúng là bị ngươi nói trúng rồi, chúng ta thật đúng là gặp được nguy hiểm.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Lại một cái miệng quạ đen!

"Bọn họ hai người tạm thời có việc, chờ xong xuôi sự liền sẽ tới tìm chúng ta." Tiêu Lăng Hàn bất động thanh sắc nói, kia hai người hiện tại còn ở hắn không gian trung tu luyện đâu! Hắn tạm thời không tính toán đem hai người thả ra, rốt cuộc hai người hiện tại tu vi có chút thấp.

"Thượng Quan đạo hữu, ngươi như thế nào không uống rượu? Nơi này linh tửu vị tương đương không tồi, mồm miệng lưu hương, thơm thanh khiết như u lan."

Trịnh Húc Vân thấy Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn ở ăn cái gì, rượu, một giọt đều không có dính, lập tức liền ra tiếng nhắc nhở.

Thượng Quan Huyền Ý ngắm liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, ngượng ngùng mà nói: "Ta cồn dị ứng."

Hắn chính là đáp ứng quá Tiêu Lăng Hàn về sau đều không uống rượu, bất quá nhìn đến đại gia uống như vậy hương, hắn hảo tưởng nếm một ngụm.

Thượng Quan Huyền Ý buồn bực nghĩ, hắn vì cái gì uống rượu liền say đâu? Nếu là chính mình là ngàn ly không say, thật là có bao nhiêu hảo a!

"Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu, lại quá mười ngày Hồng Phát thương hành sẽ tổ chức đấu giá hội, không biết nhị vị nhưng có hứng thú?" Trịnh Húc Vân lấy ra một trương thiệp mời đưa cho Tiêu Lăng Hàn hai người.

Nhìn đến trong tay thiệp mời, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền nghĩ tới cái kia cùng Sở Mục Thần truyền quá thành thân tai tiếng Trịnh Húc Vân.

Nguyên lai trước mắt người chính là cái kia trong truyền thuyết dung mạo tẫn hủy, kinh mạch đứt đoạn phế nhân.

Như thế nào trước đó không lâu còn cùng Sở Mục Thần thành công thân tai tiếng?

Hiện tại cư nhiên liền thành Khổng Nhạc Phong đạo lữ?

Thật sự là tình yêu tới quá nhanh, tựa như gió lốc!!

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn bừng tỉnh nói: "Nguyên lai các hạ chính là Hồng Phát thương hành đại thiếu, hạnh ngộ!"

"Gia tộc sản nghiệp, cùng ta bản nhân không có bao lớn quan hệ." Trịnh Húc Vân xua xua tay, không lắm để ý nói.

"Vừa lúc ta nơi này có cái gì muốn ra tay, không bằng liền đặt ở quý cửa hàng đấu giá." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một khối tiến vào Hằng Phong bí cảnh lệnh bài, đặt ở trên bàn.

Nhìn đến lệnh bài, Khổng gia hai huynh đệ cùng Trịnh Húc Vân đều ngốc lăng một chút.

Thứ này bọn họ cầu đều cầu không đến, Tiêu Lăng Hàn cư nhiên muốn xuất ra tới bán đấu giá.

"Tiêu đạo hữu thật sự muốn đem lệnh bài cầm đi bán đấu giá?" Trịnh Húc Vân không xác định hỏi, rốt cuộc thứ này là dù ra giá cũng không có người bán, muốn người một đống.

"Tự nhiên, chúng ta hai người tu vi không cao, thực lực thấp hèn, liền không đi xem náo nhiệt." Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói, khi nói chuyện còn không quên giúp Thượng Quan Huyền Ý gắp đồ ăn.

Khổng Nhạc Trì ở một bên nghe được thẳng trợn trắng mắt, nghĩ thầm, này hai cái giả heo ăn thịt hổ gia hỏa, bọn họ hai cái nếu là tu vi không cao, thực lực thấp hèn, kia toàn bộ Huyền Thiên đại lục thanh niên tài tuấn đều không cần sống. Bất quá này dù sao cũng là người khác việc tư, hắn cũng không có nói ra tới.

"Một khi đã như vậy, vậy ấn quy củ tới." Nói, Trịnh Húc Vân lấy ra một trương khế ước thư đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiện đà còn nói thêm: "Đây là khiết ước, Tiêu đạo hữu nhìn xem có hay không yêu cầu sửa chữa địa phương, nếu là không có vấn đề, chúng ta đây liền đem khiết ước ký."

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận tới nhìn một lần, Hồng Phát thương hành sẽ rút ra một tầng lợi nhuận, mặt khác đều là một ít về bảo mật khách nhân tin tức linh tinh điều ước.

Xem qua không có vấn đề sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền ở mặt trên tích một giọt huyết.

Trịnh Húc Vân đồng dạng ở thượng tích thượng một giọt huyết.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ nếu là Hồng Phát thương hành đáng tin cậy, hắn liền đem trong không gian một đống luyện tập đan dược, phù triện, trận bàn bán cho bọn họ. Rốt cuộc đặt ở nơi đó cũng vô dụng, còn chiếm địa phương.

Bất quá vẫn là trước quan sát quan sát, miễn cho lại gặp gỡ Thiên Tinh thương hội cái loại này bá vương người mua.

Sau nửa canh giờ, năm người ăn uống no đủ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng kia ba người cáo từ sau, hai người đi thuê một cái hai thất động phủ.

Bọn họ thuê động phủ bên ngoài cũng là có cái tiểu viện tử, động phủ hoàn cảnh thanh u, linh khí nồng đậm.

So với bọn hắn phía trước ở Thiên Tinh Thành thuê khá hơn nhiều, tương đồng giá cả, hóa lại hoàn toàn không giống nhau, vẫn là nơi này lão bản thành thật lại thật sự.

Hai người trước đem động phủ vệ sinh làm một chút, rốt cuộc nơi này phía trước khẳng định còn thuê cho người khác quá.

Theo sau lại lần nữa ở động phủ bên ngoài bố trí một cái phòng ngự trận, này đã trở thành bọn họ hai người thói quen.

Tùy tiện đi nơi nào, bọn họ ở lại chuyện thứ nhất chính là bố trí trận pháp, phảng phất không có trận pháp liền không có cảm giác an toàn.

Chờ đem sở hữu sự tình làm tốt, đã mấy cái canh giờ lúc sau.

Trăng lên giữa trời…….

Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến trong sân duy nhất một cái bàn đá bên ngồi xuống.

Thượng Quan Huyền Ý còn có chút như lọt vào trong sương mù không biết Tiêu Lăng Hàn đây là muốn làm gì? Bất quá hắn còn ngoan ngoãn mà ngồi ở bên cạnh hắn.

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử lấy ra một bầu rượu, lại lấy ra hai cái cái ly, hắn phân biệt vì hai người các rót một ly.

"Nếm thử, ngươi phía trước không phải liền rất tưởng uống sao?" Tiêu Lăng Hàn ý bảo Thượng Quan Huyền Ý trước mặt hắn rượu, là vì hắn đảo.

"Sư huynh, ngươi thật sự muốn cho ta uống rượu." Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi hỏi, rốt cuộc hắn còn nhớ rõ, vì được đến Tiêu Lăng Hàn tượng đất, hắn chính là đáp ứng quá Tiêu Lăng Hàn về sau đều không uống rượu.

"Ngươi lại không uống, ta cần phải thay đổi chủ ý." Tiêu Lăng Hàn làm bộ muốn đi lấy trước mặt hắn chén rượu.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, chạy nhanh bưng lên chén rượu, còn ly Tiêu Lăng Hàn xa một chút, rất sợ bị hắn đoạt.

Hắn trước đặt ở cái mũi phía dưới nghe thấy một chút, quả nhiên, rất thơm!

Nhẹ nhàng nhấp một ngụm, quả thực như Trịnh Húc Vân nói mồm miệng lưu hương.

Tiêu Lăng Hàn tay chống cằm, yên lặng nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Thấy hắn giống chỉ miêu nhi giống nhau, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ uống, kia bộ dáng đáng yêu khẩn.

Nhìn đến hắn môi đỏ mặt trên bởi vì dính rượu, lộ ra doanh doanh ánh sáng, làm người muốn đi lên cắn thượng một ngụm, nếm thử là cái gì hương vị.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn nội tâm nhịn không được có chút ngo ngoe rục rịch.

Thật sự là vừa khai trai nam nhân, là chỉ uy không no lang.

Thượng Quan Huyền Ý mới vừa uống xong một ly, Tiêu Lăng Hàn lại vì hắn tục thượng.

Thượng Quan Huyền Ý bưng lên chén rượu, di đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn nháy mắt đã hiểu, lập tức bưng lên chính mình trước mặt chén rượu.

Ngay sau đó hai người chén rượu va chạm, phát ra thanh thúy dễ nghe "Leng keng" tiếng vang, nhìn nhau cười.

"Bồi quân say cười 3000 tràng, hoa tiền nguyệt hạ ảnh thành đôi, trong mộng vùng sông nước uyên ương diễn, này tình có thể so với nhật nguyệt trường!"

Nhìn đến uống lên năm ly rượu sau, bắt đầu có chút mơ hồ Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn tùy tay liền đem bầu rượu thu lên, miễn cho chờ một chút uống nhiều quá, người trực tiếp ngủ rồi.

“Sư huynh, ta còn tưởng uống, ngươi như thế nào đem rượu thu hồi tới?” Thượng Quan Huyền Ý mở to mê mang hai mắt, bất mãn trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

“Ngoan, lại đây, ngồi vào sư huynh trong lòng ngực tới.” Nói, Tiêu Lăng Hàn mở ra hai tay.

Thượng Quan Huyền Ý không nghi ngờ có hắn, lắc lắc có điểm choáng váng đầu.

Theo sau liền trực tiếp ngồi xuống Tiêu Lăng Hàn trên đùi, còn duỗi tay vòng lấy cổ hắn.

Thấy hắn như vậy ngoan ngoãn nghe lời, Tiêu Lăng Hàn trong lòng vừa lòng cực kỳ, phía trước gia hỏa này uống say liền thành thật câu dẫn chính mình.

Hiện tại hắn uống say, chính là một cái tiểu mơ hồ, chính mình nói cái gì hắn đều ngoan ngoãn làm theo.

Nhìn hắn hai má ửng đỏ, hai mắt mê ly, Tiêu Lăng Hàn thò lại gần nhẹ nhàng hôn hôn hắn mặt.

“Sư huynh thích ăn, vậy đều cho ngươi, đem ta toàn bộ đều cho ngươi. Sư huynh, chúng ta đi trên giường được không?” Thượng Quan Huyền Ý ôm Tiêu Lăng Hàn đầu, thanh âm mềm mại, làm nũng đối hắn nói.

Say rượu sau Thượng Quan Huyền Ý thích dán Tiêu Lăng Hàn, muốn cùng hắn dính sát vào ở bên nhau.

Tuần hoàn bản năng làm một ít thanh tỉnh khi chuyện không dám làm, nói một ít thanh tỉnh khi không dám nói nói.

“Hảo, nghe ngươi.” Tiêu Lăng Hàn thanh âm ám ách, nói không nên lời trầm thấp, mang theo một tia - tình - động.

Hắn thật là ái chết Thượng Quan Huyền Ý say rượu sau tiểu bộ dáng, bướng bỉnh lại đáng yêu.

Hôm sau giữa trưa

“Tỉnh?” Tiêu Lăng Hàn đè ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, cảm giác được hắn hiện tại đã tỉnh táo lại, không có say rượu sau mơ hồ dạng.

“Sư huynh?” Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nhíu mày, hắn cúi đầu nhìn nhìn chính mình trên người loang lổ điểm điểm dấu hôn, cực kỳ u oán mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Hắn xoa xoa có chút phát trướng đầu, Thượng Quan Huyền Ý hiện tại hồi tưởng lên, Tiêu Đại Ma Vương làm sao như vậy hảo tâm làm chính mình uống rượu, nguyên lai này hết thảy đều là âm mưu của hắn.

Gia hỏa này sấn chính mình say rượu, cái gì quá mức yêu cầu đều xách ra tới, uống say chính mình chỉ biết ngoan ngoãn nghe theo hắn an bài.

Hắn nói cái gì, chính mình lập tức làm theo, một chút do dự đều không mang theo có.

Trước kia uống say sau tỉnh lại đều sẽ không nhớ rõ say rượu sau phát sinh sự, nhưng lần này say rượu sau tỉnh lại sau, từ bên ngoài sân bắt đầu phát sinh sự, toàn bộ rõ ràng mà khắc ở chính mình trong đầu.

Nghĩ đến những cái đó lệnh người xấu hổ - sỉ động tác, còn có hắn làm chính mình kêu những cái đó xấu hổ - sỉ xưng hô, Thượng Quan Huyền Ý thật muốn đào cái hố đem chính mình chôn.

Ai có thể nghĩ đến, nhìn tiên khí phiêu phiêu người, trích tiên giống nhau diện mạo.

Ở trên giường khi, cư nhiên so lưu manh còn lưu manh, so cầm thú còn cầm thú, sống thoát thoát một cái đại - sắc - ma.

Thượng Quan Huyền Ý im bặt không nhắc tới buổi tối uống rượu sau sự tình, lựa chọn đem say rượu sau bọn họ hai người phát sinh những cái đó sự tình quên. Dù sao Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không hoài nghi, trước kia chính mình mỗi lần say rượu tỉnh lại đều sẽ không nhớ rõ ngày hôm qua phát sinh sự.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng có chút chột dạ, bất quá hắn da mặt dày, bĩ bĩ mà cười cười, nhắm ngay Thượng Quan Huyền Ý kiều diễm ướt át môi liền ấn đi lên.

"Ngô ~ ngô ~~ ô ~" Thượng Quan Huyền Ý vốn định nói chính mình nhớ tới giường, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này tối hôm qua đã lăn lộn chính mình một đêm. Nhưng lời nói còn không có xuất khẩu, đã bị hắn ngăn chặn môi, gia hỏa này thật sự một cái cầm thú, không dứt.

Không trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý cái gì đều nhớ không nổi.

Hắn cảm giác chính mình cả người, toàn bộ linh hồn đều bị Tiêu Đại Ma Vương mang đến đám mây, trèo lên cực lạc.

Chín ngày sau……!

"Tỉnh?" Tiêu Lăng Hàn mới vừa vừa tỉnh tới, cảm giác được dừng ở chính mình trên người bao hàm oán khí ánh mắt.

Mở hai mắt, lập tức liền đối thượng Thượng Quan Huyền Ý cặp kia câu nhân mắt đào hoa.

"Ân, sư huynh, ta tưởng uống cháo." Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, sờ sờ bụng.

Hắn tưởng uống Tiêu Lăng Hàn ngao cháo, mỗi lần say rượu sau hắn đều sẽ cho chính mình làm.

Nhưng lần này, ngày hôm sau chính mình sau khi tỉnh lại, vốn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn sẽ rời giường.

Nào biết, Tiêu Đại Ma Vương căn bản không ngừng xuống dưới, thẳng đến ngày hôm qua nửa đêm hắn mới buông tha chính mình.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 261

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 261 Huyền Thiên đại lục

【 tham gia đấu giá hội 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn cũng không nghĩ lăn lộn Thượng Quan Huyền Ý, nhưng song tu sẽ làm người nghiện. Huống chi song tu đối tượng vẫn là người mình thích, vậy càng thêm muốn ngừng mà không được.

Thật đúng là nghiệm chứng câu kia cách ngôn, "Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu!"

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy liền tính chính mình chết ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, chính mình cũng là vui vẻ chịu đựng.

Nghĩ đến phía trước Mạc Vô Nhai không có việc gì luôn lôi kéo Ân Thiên Duệ lăn giường, chính mình lúc trước còn thực khinh bỉ hắn. Hiện tại xem ra lại là đại ca không nói nhị ca, hai cái đều không sai biệt lắm.

Nhìn hắn vuốt bụng, Tiêu Lăng Hàn nháy mắt nghĩ đến trước kia hắn uống xong rượu sau, ngày hôm sau chính mình đều sẽ cho hắn ngao một chén tỉnh rượu cháo, nhưng lần này…… Đều đã qua cửu thiên.

Hắn có chút xin lỗi đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Chờ, sư huynh lập tức đi cho ngươi làm."

Vì làm Thượng Quan Huyền Ý có thể nhanh lên ăn đến, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi trong không gian làm.

Hôm nay là Hồng Phát thương hành tổ chức đấu giá hội nhật tử, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thu thập hảo sau, trực tiếp đi tới Hồng Phát thương hành.

Cầm thiệp mời, hai người thực dễ dàng liền vào hội trường đấu giá, không nghĩ tới tới tham gia Hồng Phát thương hành cao thủ không ít, Tiêu Lăng Hàn mới vừa tiến đại sảnh, liền cảm giác được vài cổ cường đại là hơi thở ở lầu 4.

Đang lúc hai người cho rằng muốn cùng những người khác cùng nhau tễ ở đại sảnh khi, Khổng Nhạc Trì liền xuất hiện.

"Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu, bên này." Khổng Nhạc Trì đã ở chỗ này đợi hai người nửa canh giờ, cuối cùng ở đấu giá hội bắt đầu tiền mười phút chờ tới rồi hai người.

"Khổng đạo hữu, thật xảo!"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào Khổng Nhạc Trì trước mặt, nhìn thấy gia hỏa này một bộ vui sướng bộ dáng, đều có chút sờ không tới đầu óc, không biết gia hỏa này ở cao hứng cái gì.

"Các ngươi nhưng tính ra, ta là chuyên môn ở chỗ này các ngươi, mau cùng ta ta tới, đấu giá hội liền mau bắt đầu rồi." Nói, Khổng Nhạc Trì liền ở phía trước dẫn đường, này nơi nào là xảo a! Rõ ràng hắn ở chỗ này chờ hai người một hồi lâu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi theo Khổng Nhạc Trì đi vào một cái phòng, phòng đã có một nam một nữ. Nam tử đúng là Khổng Nhạc Phong, nữ tử hai người không có gặp qua, bất quá cùng Khổng gia hai huynh đệ có ba phần tương tự, hẳn là hai người thân nhân.

Mấy người lẫn nhau giới thiệu sau, sôi nổi ngồi xuống, nguyên lai tên kia nữ tử là Khổng Nhạc Trì nhị tỷ Khổng Nhạc Vũ.

Khổng Nhạc Vũ nhìn qua hai mươi mấy tuổi bề ngoài, thực tế đã có hai trăm hơn tuổi.

Nàng cũng là một người kiếm tu, lớn lên thủy linh tú khí, mặt mày gian có một cổ anh khí, nàng là một cái băng tuyết thông minh nữ tử.

Khổng Nhạc Vũ chỉ là mỉm cười cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn chào hỏi, này hai người tuy rằng lớn lên thực đẹp mắt, bất quá người sáng suốt vừa thấy liền biết bọn họ là một đôi, nàng một nữ tử vẫn là cách bọn họ xa một chút tương đối hảo.

Khổng Nhạc Trì ở nhà đứng hàng lão tam, Khổng Nhạc Phong là lão đại, bọn họ cha mẹ là khế ước đạo lữ.

Cho nên bọn họ tam huynh muội ở Khổng gia là dòng chính một mạch duy nhất con vợ cả, thân phận đều tương đối tôn quý.

Không quá vài phút, đấu giá hội liền bắt đầu.

Hôm nay chủ trì bán đấu giá người đúng là Trịnh Húc Vân, hắn đứng ở bán đấu giá trên đài, đọc từng chữ rõ ràng lưu sướng, nói chuyện có trật tự, nhất nhất vì mọi người giới thiệu bán đấu giá vật phẩm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cầm bán đấu giá bảng giá biểu nhìn lên, đồ vật hoa hoè loè loẹt, nhìn hai trang đều không có nhìn đến hợp tâm ý đồ vật.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt sáng lên, hắn chỉ vào trong đó một thứ, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn theo hắn ngón tay phương hướng nhìn lại, đó là một kiện màu trắng pháp y, nhị cấp Bảo Khí, có thể ngăn cản Hóa Thần kỳ ba lần công kích.

Một bên Khổng Nhạc Trì thấy thế, đi đến hai người trước mặt, hỏi: "Các ngươi đang xem cái gì?"

“Cái này pháp y, cảm giác cũng không tệ lắm.” Nói, Tiêu Lăng Hàn ở kia kiện pháp y thượng nhiều dừng lại một cái chớp mắt, kia kiện pháp y xác thật không tồi, bất quá Tiêu Lăng Hàn cũng không tưởng chụp.

Từ Thượng Quan Huyền Ý sẽ luyện chế pháp y sau, bọn họ hai người quần áo đều là Thượng Quan Huyền Ý ở luyện chế.

Tiêu Lăng Hàn đều đã thói quen mặc vào quan Huyền Ý giúp hắn thân thủ luyện chế quần áo.

Nếu là thay đổi một người luyện chế pháp y, quản chi quần áo lại hảo, hắn mặc ở trên người cũng sẽ cảm thấy biệt nữu.

Khổng Nhạc Trì nhìn đến hai người sở chỉ vật phẩm, đáp: “Xác thật không tồi, ta ca chính là chuyên môn vì cái này pháp y mà đến.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý không cấm nhíu mày, hắn tưởng đem cái này pháp y mua tới đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Nhưng hiện tại Khổng Nhạc Phong coi trọng……, thật đúng là có điểm thẹn thùng, rốt cuộc nhân gia hôm qua mới thỉnh bọn họ ăn cơm.

Tục ngữ nói: Cắn người miệng mềm, của cho là của nợ!

Thật đúng là như vậy.

【 đừng nhìn, sư huynh chỉ xuyên ngươi luyện chế quần áo, chẳng sợ không có bất luận cái gì phòng hộ tác dụng, sư huynh cũng chỉ tưởng xuyên ngươi làm. 】

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý rối rắm tiểu bộ dáng, lông mày đều thắt, thật muốn duỗi tay vì hắn vuốt phẳng.

Nghe được Tiêu Lăng Hàn truyền âm, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng là nói không nên lời vui mừng.

Lúc trước cũng là vì lắng đọng lại Kim Đan kỳ tu vi, hắn ở Tiêu Lăng Hàn tùy thân không gian trung học tập luyện khí.

Có một ngày đột nhiên nghĩ đến, nếu là Tiêu Lăng Hàn về sau đều xuyên chính mình luyện chế pháp y thật tốt!

Có chờ mong, Thượng Quan Huyền Ý học tập lên nhiệt tình mười phần.

Dùng một năm thời gian, hắn mới miễn cưỡng có thể luyện chế ra một kiện có thể xuyên y phục.

Đương nhiên sau lại liền càng ngày càng tốt, cũng thực lấy đến ra tay.

Đấu giá hội thượng kia kiện pháp y muốn tu vi tới Hóa Thần kỳ trở lên nhân tài có thể luyện chế, xem ra chính mình muốn nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm nhập đột phá Hóa Thần kỳ.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ, chờ chính mình đột phá Hóa Thần kỳ, liền trước giúp Tiêu Lăng Hàn luyện chế một kiện pháp y lại nói chuyện khác.

Không trong chốc lát, bán đấu giá trên đài liền phóng kia kiện màu trắng pháp y, muốn mua người còn không ít.

Bất quá Khổng Nhạc Phong có Khổng gia làm hậu thuẫn, huống hồ hắn còn có một kẻ có tiền đạo lữ, cuối cùng cái này màu trắng pháp y vẫn là rơi xuống trong tay hắn.

"Phía dưới chúng ta muốn bán đấu giá chính là một khối Hằng Phong bí cảnh lệnh bài, khởi chụp giới mười vạn trung phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn khối trung phẩm linh thạch, phía dưới bắt đầu cạnh giới."

Trịnh Húc Vân thanh âm vừa ra, lập tức liền vang lên hết đợt này đến đợt khác kêu giới thanh.

"Mười lăm vạn trung phẩm linh thạch"

"Hai mươi vạn trung phẩm linh thạch"

"30 vạn trung phẩm linh thạch"

"40 vạn trung phẩm linh thạch"

"……"

Không trong chốc lát, lệnh bài giá cả từ mười vạn tăng tới 100 vạn, hơn nữa cạnh giới thanh, không có chút nào dừng lại tính toán.

【 sư huynh, phát tài, không nghĩ tới lệnh bài như vậy đáng giá! 】

【 ân, có ngươi muốn đồ vật sao? 】 Tiêu Lăng Hàn nhìn hắn sáng lấp lánh đôi mắt, thật muốn thấu đi lên thân một chút.

Thượng Quan Huyền Ý đem bảng giá biểu phiên đến cuối cùng một tờ, chỉ cấp Tiêu Lăng Hàn xem.

Tiêu Lăng Hàn nhìn lại, thế nhưng là một trương không biết tên bản đồ.

【 muốn liền chụp được tới. 】

【 nếu là không quý liền chụp. 】

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn vô ngữ!

Đấu giá hội đồ vật có không quý sao?

Đáp án khẳng định là không có!

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn lấy ra tới lệnh bài đánh ra 800 vạn giá cao, trong lúc này Khổng Nhạc Trì cũng chụp một viên trị liệu nội thương đan dược, mà Khổng Nhạc Vũ chụp một cái váy.

Lại đợi sáu tiếng đồng hồ, rốt cuộc tới rồi Thượng Quan Huyền Ý coi trọng kia trương bản đồ.

“Phía dưới chúng ta muốn bán đấu giá chính là một trương không biết tên du tịch tàng bảo đồ, rốt cuộc là nơi nào tàng bảo đồ, chúng ta thương hội cũng không rõ ràng lắm. Nói không chừng tàng bảo đồ tới rồi ngươi trong tay, ngươi vừa lúc nhận thức mặt trên họa chính là nơi nào, dù sao chính là chạm vào vận khí. Một vạn khối trung phẩm linh thạch lên giá, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một ngàn khối trung phẩm linh thạch, hiện tại khởi chụp.”

Trịnh Húc Vân cầm một trương mơ hồ không rõ bản đồ cho đại gia triển lãm một chút, bản đồ tài chất là dùng cao cấp yêu thú da làm.

Nhìn dáng vẻ hẳn là cái bảo bối mới đúng, nhưng sự thật lại cùng Tiêu Lăng Hàn tưởng tương phản.

Trịnh Húc Vân nói vừa ra, lầu một trong đại sảnh lập tức vang lên đủ loại nghị luận thanh.

“Như thế nào lại là thứ này?”

“Đúng vậy! Ta 5 năm trước liền nhìn đến Hồng Phát thương hành bán đấu giá qua, không nghĩ tới đều qua đi lâu như vậy, còn không có đánh ra đi.”

“Này không phải lần trước lưu chụp kia trương đồ sao?”

“……”

“Một vạn khối trung phẩm linh thạch!”

Một thanh âm vang lên, khiến cho đại sảnh nghị luận người sôi nổi an tĩnh một cái chớp mắt.

Mọi người đều cho rằng này trương bản đồ lại muốn lưu chụp, không tưởng thật là có người kêu giới.

Khổng gia tam huynh muội đồng thời nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, bởi vì vừa rồi kêu giới người đúng là hắn.

“Thượng Quan đạo hữu, đây là một trương vô dụng bản đồ, ngươi cũng muốn mua?”

Khổng Nhạc Trì một bộ ngươi ngốc nghếch lắm tiền bộ dáng, nói ra Khổng gia mặt khác hai huynh muội tiếng lòng, Khổng Nhạc Phong cùng Khổng Nhạc Vũ hai người đồng thời gật đầu.

Thượng Quan Huyền Ý không cho là đúng nói: “Này không phải không ai chụp sao? Ta cũng liền vỗ chơi, nhìn qua rất tiện nghi.”

Nào biết, hắn mới vừa nói xong, lại có một cái kêu giới tiếng vang lên.

“Mười vạn trung phẩm linh thạch!” Nói chuyện chính là một nữ tử, nàng thanh âm thanh lãnh, làm người nghe xong có loại thấu triệt tim phổi lạnh lẽo cảm!

Khổng Nhạc Trì hơi hơi sửng sốt, tiện đà nói: “Ngốc nghếch lắm tiền người xem ra còn rất nhiều!”

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người liếc nhau, thanh âm này như thế quen thuộc.

Còn không phải là lần trước Thiên Tinh thương hội tổ chức đấu giá hội khi, cùng Thượng Quan Huyền Ý cạnh giới bạch ngọc nữ tử sao?

“Mười lăm vạn trung phẩm linh thạch.” Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó.

“Chẳng lẽ là ta có mắt không tròng, này trương bản đồ thật đúng là chính là tàng bảo đồ?” Khổng Nhạc Trì không cấm nghi hoặc nói, như thế nào Thượng Quan Huyền Ý còn cùng người thế nhưng lên giá đâu? Hắn không phải vỗ chơi sao?

“Hai mươi vạn trung phẩm linh thạch.” Nữ tử thanh âm lại lần nữa vang lên.

“30 vạn trung phẩm linh thạch.” Thượng Quan Huyền Ý cắn răng nói.

“Vừa rồi kêu giới nữ tu phía trước ở Thiên Tinh thương hội đấu giá hội thượng, cùng Huyền Ý thế nhưng quá giới.” Tiêu Lăng Hàn ra tiếng đối Khổng gia ba người giải thích nói.

Ba người gật gật đầu, nguyên lai này hai người là có ân oán!

Bọn họ liền nói sao, mấy năm đều không có đánh ra đi đồ vật, này trương bản đồ căn bản là không phải bảo vật.

Lúc này lầu hai số 7 phòng, một người ăn mặc màu lam nhạt một đám nữ tử, Nga Mi nhíu chặt, một đôi tròn tròn mắt hạnh che kín sương lạnh.

Nàng không nghĩ ra loại này vô chủ cơ duyên, vì cái gì mỗi lần đều phải cùng nàng gặp thoáng qua.

Chẳng lẽ thật sự không phải chính mình cơ duyên, liền không thể được sao?

Nàng không ngừng đẩy nhanh tốc độ, thật vất vả đuổi kịp trận này đấu giá hội.

Nhưng chính mình muốn chụp mua đồ vật, lại có người ra tới quấy nhiễu.

“50 vạn trung phẩm linh thạch.” Nữ tử không cam lòng yếu thế thanh âm tùy theo vang lên.

“100 vạn trung phẩm linh thạch.”

Thượng Quan Huyền Ý thật là lão hỏa, lần trước tên này nữ tử cùng chính mình đấu giá đồ vật, liền làm hại hắn nhiều thanh toán gấp mười lần linh thạch, lần này lại tới nữa.

Hắn hiện tại đều có điểm hoài nghi này nữ tử là chuyên môn tới khắc chính mình, chuyên môn làm chính mình xá tài.

Thượng Quan Huyền Ý không biết chính là, hắn đấu giá, đối với người khác tới nói cũng thật là lão hỏa.

Số 5 phòng nữ tử có nghĩ thầm muốn tiếp tục ra giá, nhưng nghe đối phương ngữ khí liền rất tài đại khí thô.

Phỏng chừng chính mình lại kêu giới, đối phương cũng có thể đuổi kịp, cuối cùng nàng chỉ có thể đầy mặt không cam lòng từ bỏ đấu giá.

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng chụp tới rồi bản đồ, nhưng hắn nhưng buồn bực, rõ ràng một vạn khối linh thạch là có thể bán được đồ vật. Hắn lại hoa một trăm lần giá cả, so lần trước hoa tiền còn muốn nhiều.

Hắn hiện tại có loại muốn đem nữ nhân kia bắt được tới, hung hăng tấu một đốn tâm tình.

"Hảo, hảo, đừng tức giận, nơi này có 800 vạn đều cho ngươi."

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý tức giận bộ dáng, đem vừa rồi người hầu đưa lại đây linh thạch đặt ở trong tay hắn.

Thật muốn xoa bóp hắn phồng lên quai hàm, bất quá chung quanh còn có ba cái bóng đèn, Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể tiếc nuối thu hồi ngo ngoe rục rịch tay.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 262

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 262 Huyền Thiên đại lục

【 băng hỏa xà lân quả 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn hiện tại có thể khẳng định nữ nhân kia có vấn đề.

Hắn thậm chí có điểm chờ mong, không biết kia nữ nhân là trọng sinh giả?

Vẫn là xuyên thư giả?

Có thể biết đấu giá hội thượng đồ vật là bảo bối, hoặc là là đã từng trải qua quá, hoặc là là ở trong sách biết được.

Thực mau đấu giá hội kết thúc, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng Khổng gia tam huynh muội cáo từ sau, trở về bọn họ hiện tại tạm thời cư trú động phủ.

Mới vừa ngồi xuống hạ, Thượng Quan Huyền Ý liền gấp không chờ nổi đem hôm nay chụp đến bản đồ lấy ra tới, đặt ở trên bàn.

Tiêu Lăng Hàn ngắm liếc mắt một cái, đó chính là một trương tàn phá bất kham da thú.

Cái gì bản đồ?

Hắn hoàn toàn không thấy ra kia trương da, nơi nào giống bản đồ?

Thượng Quan Huyền Ý cũng không ngẩng đầu lên nói: "Sư huynh, giúp ta một cái vội."

"Đừng nói một cái vội, mười cái vội ta đều giúp." Tiêu Lăng Hàn khom lưng tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, ngữ khí ái muội nói.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được Tiêu Lăng Hàn đối với chính mình lỗ tai thổi một hơi, làm hắn cả người đều tê dại một chút, không khoẻ mà dùng tay che khuất lỗ tai.

"Sư huynh, đừng nháo, cùng ngươi nói chính sự." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem Tiêu Lăng Hàn kéo đến một bên trên ghế làm tốt.

"Huyền Ý, ngươi về sau không cần kêu ta sư huynh, kêu tên của ta tốt không?"

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn kéo chính mình, thuận theo mà ngồi xuống trên ghế.

Ngồi ổn sau, một cái dùng sức, trực tiếp đem hắn kéo đến trong lòng ngực, ngồi ở chính mình trên đùi.

“A……, về sau thấy sư tôn không phải còn phải kêu trở về, ta đều đã thói quen kêu ngươi sư huynh.”

Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ, ngồi ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, theo bản năng vươn tay ôm vòng lấy hắn cổ.

Hai người mặt đối mặt, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay khơi mào Thượng Quan Huyền Ý cằm.

“Vậy ngươi hy vọng ta kêu ngươi sư đệ, vẫn là kêu ngươi Huyền Ý? Ân?”

“Hắc hắc, ta thích nghe ngươi kêu tên của ta.”

Tiêu Lăng Hàn để sát vào Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói: “Ta cũng thích nghe ngươi kêu tên của ta, càng thích ngươi ở trên giường thời điểm, gọi tên của ta.”

“Lưu manh!” Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền ở Tiêu Lăng Hàn trên mặt cắn một ngụm, lưu lại một nhợt nhạt dấu răng.

“Ta nơi nào lưu manh? Lại nói, ta chỉ đối với ngươi một người lưu manh, ngươi là ta đạo lữ, ta đối với ngươi lưu manh hợp tình hợp lý. Huống chi ta nói chính là buổi sáng rời giường khi, thích nghe ngươi gọi tên của ta, kêu ta rời giường. Chính ngươi hiểu sai cùng ta có quan hệ gì đâu?”

Tiêu Lăng Hàn nhìn hắn bởi vì chính mình nói, náo loạn cái đỏ thẫm mặt, có chút tu quẫn trừng mắt chính mình, biểu tình đáng yêu lại sinh động.

Thấu đi lên cùng hắn tới cái dài lâu có triền miên hôn môi, tách ra khi, còn có một cây chỉ bạc từ hai người rời môi khai địa phương lôi ra tới.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý bởi vì cùng chính mình hôn môi, mà trở nên ánh sáng hồng nhuận môi, cùng với kia mê mang mắt đào hoa.

Nhớ tới hắn bị chính mình khi dễ đến khóc lóc xin tha khi, kia đáng thương hề hề bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ càng thêm hung hăng mà khi dễ hắn.

Thượng Quan Huyền Ý vốn đang ở dư vị cùng Tiêu Lăng Hàn hôn môi, ngay sau đó, hắn liền phát hiện có cái đồ vật chống lại chính mình thí cốc,

Sợ tới mức Thượng Quan Huyền Ý vội vàng từ Tiêu Lăng Hàn trên người lên, ly đến hắn xa xa địa.

Nghĩ đến hai người tối hôm qua mới kết thúc cửu thiên đại chiến, gia hỏa này hiện tại lại ở động dục.

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện Tiêu Đại Ma Vương kỳ thật chính là cái lưu manh, sắc - phôi, mãn đầu óc đều là song hưu.

Cũng không biết gia hỏa này phía trước là như thế nào nhẫn đến chính mình 18 tuổi mới cùng chính mình song hưu, chẳng lẽ là phía trước nghẹn thực duyên cớ?

Tiêu Lăng Hàn:…… Tức phụ nhi hương vị thật tốt quá, thời thời khắc khắc đều muốn ăn hắn, làm sao bây giờ?

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý ly chính mình rất xa, bất đắc dĩ thở dài.

"Lại đây!"

"Bất quá tới!" Thượng Quan Huyền Ý kiên định mà lắc đầu.

Gặp người bất quá tới, Tiêu Lăng Hàn cũng không có buộc hắn lại đây, mà là nói sang chuyện khác hỏi: "Ngươi không gọi ta hỗ trợ sao? Nói đi, muốn ta làm cái gì?"

"Ta nhớ rõ ngươi tùy thân trong không gian có khư trần thảo, có thể hay không rút một gốc cây ra tới, lại điều thành dược dịch."

"Ngươi muốn khư trần thảo nước thuốc?"

"Ân"

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn đáng thương vô cùng nhìn chính mình, mặt mày giãn ra, tâm cũng mềm mại xuống dưới.

Lập tức từ trong không gian rút ra một gốc cây khư trần thảo, lập tức liền đem nó điều chế thành nước thuốc, trang ở một cái cái ly, đặt ở trên bàn.

Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy trên bàn nước thuốc, đem chúng nó toàn bộ đều đều mà bôi trên đấu giá hội được đến trên bản đồ.

Mười lăm phút sau, da thú từ ban đầu cũ kỹ thổ hoàng sắc, trở nên thành phiếm kim quang màu vàng.

Mà da thú thượng cũng xuất hiện một bộ bản đồ, rõ ràng có thể thấy được, ngay cả nơi nào là nơi nào đều đánh dấu rõ ràng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy này trương bản đồ lộ ra nó nguyên bản bộ dáng, mày một chọn. Hiện tại trước mặt này trương bản đồ, hắn ở Thượng Quan Huyền Ý trong trí nhớ nhìn thấy quá.

Này trương bản đồ đánh dấu địa phương, sinh trưởng ngũ cấp linh quả thụ, linh quả trên cây kết quả tử tên là băng hỏa xà lân quả.

Chỉ có Băng linh căn cùng Hỏa linh căn tu sĩ có thể dùng, Nguyên Anh kỳ tu sĩ chỉ có thể dùng ăn một viên, tu vi là có thể tăng lên một cái tiểu cảnh giới; nhưng Hóa Thần kỳ tu sĩ yêu cầu dùng hai viên, tu vi mới có thể tăng lên một cái tiểu cảnh giới; nhiều thực tắc vô dụng.

Mà kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý là lôi linh căn, cho nên thứ này đối hắn vô dụng.

Hắn sở dĩ biết, vẫn là bởi vì chuyện này lúc ấy nháo rất đại.

Hình như là vì tranh đoạt băng hỏa xà lân quả, có hai vị Luyện Hư kỳ tu sĩ con nối dõi vung tay đánh nhau, cuối cùng dẫn tới hai bên ngã xuống, sau lại kia hai vị Luyện Hư kỳ tu sĩ cũng đại chiến một hồi.

Bởi vì chuyện này ảnh hưởng rất đại, còn kém điểm làm hai cái giao hảo tông môn quyết liệt, cho nên mới bị người có tâm khai quật ra băng hỏa xà lân quả chân chính lai lịch.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý là Băng Hỏa song linh căn, này băng hỏa xà lân quả vừa lúc đối hắn hữu dụng.

Mà Tiêu Lăng Hàn chính mình cũng có băng Hỏa linh căn, cho nên bọn họ hai người đều có thể dùng băng hỏa xà lân quả.

Thật đúng là vận khí tới chắn đều ngăn không được!

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến hôm nay ở đấu giá hội cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau cạnh giới nữ tử, ánh mắt lộ ra một mạt hàn quang.

“Sư huynh.”

Thượng Quan Huyền Ý hiến vật quý giống nhau đem bản đồ thối lui đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, Tiêu Lăng Hàn xem qua chính mình ký ức, kia hắn hẳn là biết này bản đồ tác dụng.

Tiêu Lăng Hàn đem bản đồ thu lên, duỗi tay cạo cạo mũi hắn, mỉm cười nói: “Bản đồ ta trước thu hồi tới, chờ chúng ta từ Hằng Phong bí cảnh ra tới liền trực tiếp đi tìm băng hỏa xà lân quả.”

“Hảo, sư huynh cùng ta nghĩ đến một khối đi.”

“Huyền Ý, về sau kêu ta Lăng Hàn, đừng gọi ta sư huynh.” Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý, nghiêm túc nói.

“Ta……,” Thượng Quan Huyền Ý thật là có điểm kêu không ra khẩu, rốt cuộc bình thường kêu” sư huynh” đều kêu thói quen, đương nhiên, ở trên giường thời điểm, đó là ngoài ý muốn.

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, nguy hiểm nhìn Thượng Quan Huyền Ý, “Ngươi không đáp ứng?” Nói, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu thoát quần áo của mình.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, âm thầm nuốt một ngụm nước miếng, theo bản năng lui hai bước.

Theo sau chạy nhanh nói: “Ta đáp ứng, ta đáp ứng rồi, Lăng Hàn, ngươi có thể hay không trước đem quần áo mặc vào.”

Tiêu Lăng Hàn như vậy rõ ràng là đang ép lương vì xướng, Thượng Quan Huyền Ý lại không thể không khuất phục ở hắn dâm uy dưới.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng buồn bực, nghĩ chính mình muốn chạy nhanh đột phá Hóa Thần kỳ. Đến lúc đó chính mình là có thể dùng thực lực phản áp Tiêu Đại Ma Vương, ngẫm lại đều cảm thấy mỹ tư tư.

Mặt trời chiều ngã về tây, chiều hôm buông xuống!

Toàn bộ Thánh Kiếm Thành đều bao phủ ở tấm màn đen hạ, này một đêm Thánh Kiếm Thành chú định bình tĩnh không được.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xuất hiện ở một nữ tử khuê phòng trung, mà tên kia nữ tử lại không hề sở giác.

Nguyên bản nàng là khoanh chân đả tọa tư thế, hiện tại lại ngã xuống trên giường.

Hai người đi đến nữ tử trước giường, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vươn ngón trỏ điểm ở nữ tử giữa mày, nữ tử ký ức bị Tiêu Lăng Hàn một chút tiếp thu.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay.

Hắn đem chính mình phía trước đặt ở nữ tử trong cơ thể ma khí thu hồi chính mình đan điền, duỗi tay ở nữ tử đan điền vị trí trống rỗng lấy ra tới một cái đồ vật, tùy tay bỏ vào không gian giới tử trung.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý chính tò mò nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn nắm hắn tay một bên đi ra ngoài, một bên nói: “Trở về lại cùng ngươi nói tỉ mỉ.”

Đương hai người trở lại động phủ khi, động phủ nhất bên ngoài trận pháp đã bị người phá khai rồi, đây là động ngự hấp phủ nguyên lai trận pháp. Hai người trụ tiến vào sau cũng không có triệt rớt, bất quá Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bố trí trận pháp, tạm thời còn không có bị người phá vỡ. Nhưng là, trận pháp trung lại có năm người.

Nhìn bị nhốt ở trận pháp trung năm người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều cảm thấy này mấy người như thế nào có điểm quen mặt.

Hai người liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được đồng dạng nghi hoặc.

Tiêu Lăng Hàn cẩn thận tìm tòi một chút chính mình ký ức, trong đầu linh quang chợt lóe.

Này năm người còn không phải là Thánh Kiếm Thành, cửa thành dán muốn bắt bắt kẻ cắp chuyên nghiệp sao?

Lúc ấy hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người phong trần mệt mỏi rốt cuộc chạy tới Thánh Kiếm Thành, cũng không có tinh tế đi xem cửa thành bố cáo. Chỉ là tùy ý nhìn lướt qua, khó trách ấn tượng không phải rất khắc sâu.

Hiện tại thoạt nhìn này năm người trung, có một người hẳn là tứ cấp trận pháp sư. Bằng không chỉ bằng mấy người Nguyên Anh trung kỳ thực lực, căn bản không đảm đương nổi kẻ cắp chuyên nghiệp, cũng không có khả năng tiêu sái lâu như vậy.

Chỉ là này mấy người đi trộm ai không tốt, cố tình muốn tới trộm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, cuối cùng này năm người kết cục tự nhiên là liền cặn bã đều không có dư lại.

Thánh Kiếm Thành thủ vệ còn không biết bọn họ cực cực khổ khổ muốn bắt kẻ cắp chuyên nghiệp, cứ như vậy biến mất.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đem động phủ bên ngoài trận pháp khôi phục thành nguyên dạng, nhìn không ra có người từng đã tới dấu vết, mới kết thúc công việc, cùng nhau trở về phòng.

Vừa đến phòng, Thượng Quan Huyền Ý lên giường, lập tức dùng chờ mong ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý đã nằm ở trên giường, đây là đang đợi chính mình kể chuyện xưa, bất quá hắn lại cố tình không bằng tên kia ý.

Hắn ánh mắt ái muội, lộ ra một tia tà cười, bĩ bĩ hỏi: “Huyền Ý, ngươi đây là ở mời ta?”

Thượng Quan Huyền Ý tức giận trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này rõ ràng biết chính mình là có ý tứ gì. Lại cố ý không ấn ý nghĩ của chính mình tới, còn chuyên môn đậu chính mình.

“Lăng Hàn, ngươi có phải hay không không thích ta? Ta phát giác chúng ta hai người một chút ăn ý đều không có, ta như vậy rõ ràng lại trắng ra ý tưởng, ngươi đều lý giải không được.”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức ủy khuất nhìn Tiêu Lăng Hàn, trong mắt là tràn đầy mất mát.

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, nếu không phải chính mình phía trước cùng hắn linh hồn giao hòa quá, chính mình chỉ sợ đều phải bị hắn này không hề sơ hở kỹ thuật diễn cấp lừa đi.

Bất quá, nhìn đến hắn này mất mát bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không cấm tỉnh lại chính mình có phải hay không thật sự làm được quá mức?

Tiêu Lăng Hàn cũng cởi quần áo, lên giường, nghiêng thân mình, cùng Thượng Quan Huyền Ý mặt đối mặt.

Ở hắn chờ mong ánh mắt hạ, chậm rãi nói: “Ta thích phong, vô câu vô thúc; ta thích sao trời, an tĩnh sáng ngời; ta thích ánh mặt trời, ấm áp tiếng lòng; ta thích thực lực, có cảm giác an toàn; ta thích linh thạch, có thể mua đồ vật; ta thích linh bảo; có thể tăng lên tu vi.”

Thượng Quan Huyền Ý cho rằng chính mình muốn nghe đến một phen thâm tình thông báo, nhưng càng nghe như thế nào càng không thích hợp đâu? Thấy Tiêu Lăng Hàn đột nhiên liền không nói, này cùng chính mình tưởng như thế nào hoàn toàn không giống nhau?

“Không lạp?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, “Không lạp!”

Duỗi tay nhéo nhéo mũi hắn, nhìn hắn đầy mặt rối rắm biểu tình, Tiêu Lăng Hàn cuối cùng là không nhịn xuống, “Ha ha ha” cười to ra tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay che lại Tiêu Lăng Hàn miệng, tức giận nói: “Không được cười.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 263

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 263 Huyền Thiên đại lục

【 nàng là trọng sinh giả 】 canh một

Đột nhiên cảm giác chính mình lòng bàn tay bị hắn liếm một chút, tê tê ngứa ngứa cảm giác, sợ tới mức Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh thu hồi tay.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đỡ lên Thượng Quan Huyền Ý mặt, tình ý miên man mà đối hắn nói: "Huyền Ý, ngươi chính là ta phong, ở ta bị lạc thời điểm, mang theo ta tìm được rồi phương hướng; đôi mắt của ngươi chính là nhất hoa mỹ sao trời, cũng là ta thích nhất sao trời; ngươi chính là ta ánh mặt trời, ấm áp ta tiếng lòng, làm ta ở xa lạ dị thế giới không hề cô đơn; ta thích thực lực, bởi vì có thực lực mới có thể bảo hộ ngươi; ta thích linh thạch, bởi vì ta tưởng đem ngươi thích đồ vật đều mua tới; ta thích linh bảo, bởi vì chỉ có tu vi gia tăng rồi, ta mới có càng nhiều về sau làm bạn ngươi; ngươi, chính là ta toàn bộ thế giới."

Thượng Quan Huyền Ý lòng tràn đầy vui mừng, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này cũng thật sẽ nói lời âu yếm.

Nghe được chính mình trong lòng như là uống lên mật giống nhau, tâm tình nói không nên lời mỹ diệu.

Hắn nói nhiều như vậy, chính mình muốn hay không cũng đối hắn nói điểm cái gì đâu?

Suy tư một chút, Thượng Quan Huyền Ý trong đầu linh quang chợt lóe, có.

Hắn ngay sau đó nói: "Nguyện đến Lăng Hàn bạn quãng đời còn lại, ninh phụ trời xanh không phụ khanh!"

Tiêu Lăng Hàn hôn hôn lên quan Huyền Ý giữa mày, lời thề nói: "Cuộc đời này, quyết không phụ ngươi!"

Thượng Quan Huyền Ý đem đầu thò lại gần, nhẹ nhàng liếm láp - Tiêu Lăng Hàn môi, phác hoạ hắn môi hình.

Tiêu Lăng Hàn há mồm, đem đưa tới cửa đinh hương cái lưỡi - hàm - trụ, duỗi tay cởi bỏ hắn quần áo…….

Một canh giờ sau, Thượng Quan Huyền Ý nằm ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, hai người trên người đều để lại thâm thâm thiển thiển dâu tây ấn ký.

Tiêu Lăng Hàn bối thượng có vết trảo, trên vai còn có dấu cắn, có thể tưởng tượng vừa rồi hai người tình hình chiến đấu có bao nhiêu kịch liệt.

"Lăng Hàn, ta muốn nghe chuyện xưa."

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn hắn như cũ ửng hồng mặt, khóe mắt phiếm hồng, một đôi mắt đào hoa có chưa lui bước tình - cốc thiếu, rõ ràng là bị người hung hăng yêu thương quá.

Tu sĩ song tu chính là hảo, chẳng những không cảm thấy mệt, ngược lại càng ngày càng có tinh thần.

Loại này làm người phiêu phiêu cốc thiếu tiên, lại mất hồn thực cốt tư vị, thật là làm người cốc thiếu bãi không thể.

Hôn hôn hắn phiếm hồng khóe mắt, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu giảng thuật, đấu giá hội thượng gặp được tên kia nữ tu ký ức.

Tên kia nữ tu tên là Điền Y Y, là Điền Hinh Nhi thứ muội. Hai người cùng tuổi, xuất thân ở một cái tiểu gia tộc.

Điền Hinh Nhi con vợ cả thân phận làm nàng ở Điền gia bị chịu sủng ái; mà Điền Y Y bất quá là một cái nha hoàn sinh hạ thứ nữ, tất nhiên là không chịu gia tộc coi trọng, càng là không bị hạ nhân tôn trọng.

Ở hai tỷ muội 16 tuổi năm ấy, Điền Hinh Nhi bị lục cấp luyện đan sư Đỗ Hồng Lượng nhìn trúng, thu làm thân truyền đệ tử.

Mà Điền Y Y còn lại là làm Điền Hinh Nhi bên người thị nữ, cùng nhau tiến vào Luyện Đan Sư Công Hội.

Biến cố phát sinh ở hai người 55 tuổi năm ấy, hai tỷ muội cùng Hùng Bá dong binh đoàn Tằng Hùng, Long Bá dong binh đoàn Vưu Thế Long cùng với Trận Pháp Sư Công Hội Đường Niên Hoa cùng nhau ra cửa làm nhiệm vụ.

Một hàng năm người ở Vân Vụ Sơn gặp được yêu thú tập kích, Điền Y Y cùng Điền Hinh Nhi hai tỷ muội chiến lực thấp, hoàn toàn chính là trói buộc.

Tằng Hùng, Vưu Thế Long cùng Đường Niên Hoa ba người tính toán, liền đem tu vi thấp nhất Điền Y Y vứt bỏ, nhậm nàng tự sinh tự diệt.

Ba người còn lại là mang theo Điền Hinh Nhi rời đi tại chỗ.

Một con tứ cấp yêu thú chậm rãi hướng Điền Y Y đi tới, liền ở Điền Y Y cho rằng chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ khi, một người ăn mặc màu lam pháp y, diện mạo anh tuấn nam tử từ trên trời giáng xuống, cứu nàng. Ân cứu mạng, hơn nữa nam tử phong thần tuấn lãng bề ngoài, Điền Y Y lập tức liền luân hãm, không thể ức chế thích ân nhân cứu mạng.

Cứu Điền Y Y người đúng là Nghiêm Vĩnh Đào, đáng tiếc nàng sở hữu trả giá, chú định là không chiếm được tương ứng hồi báo.

Nghiêm Vĩnh Đào không chỉ có có vị hôn thê, ở hắn cùng Điền Hinh Nhi nhận thức sau, cũng thích Điền Hinh Nhi.

Bởi vì hắn thực lực cao, hơn nữa có Thương Huyền Tông cái này bối cảnh, Tằng Hùng, Vưu Thế Long cùng Đường Niên Hoa còn có một ít thích Điền Hinh Nhi nam tử đều ảm đạm xuống sân khấu.

Từ đây Nghiêm Vĩnh Đào trái ôm phải ấp, mà Điền Y Y tâm sinh ghen ghét, bắt đầu làm trời làm đất, sau lại liền đem nàng chính mình tìm đường chết.

Nàng tiền sinh chính là một cái thật thật tại tại ác độc nữ xứng nhân vật.

Nhưng, thiên không vong nàng, Điền Y Y trọng sinh.

Đương Điền Y Y lại trợn mắt khi, nàng phát hiện chính mình cư nhiên về tới 30 tuổi năm ấy.

Nàng lập tức liền rời đi Luyện Đan Sư Công Hội, có kiếp trước ký ức, nàng đem Điền Hinh Nhi kiếp trước được đến cơ duyên, toàn bộ đều lộng tới tay.

Nàng lòng tràn đầy thù hận, chỉ vì một ngày kia có thể thân thủ giết ngày xưa địch nhân, nàng nhưng thật ra ân oán phân minh, bằng không Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không lưu trữ nàng.

Bất quá Tiêu Lăng Hàn đem nàng kiếp trước ký ức đều lau đi, rốt cuộc nàng biết đến có điểm nhiều.

Tỷ như: Ở Thiên Tinh thương hội bán đấu giá bạch ngọc là Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ; Hồng Phát thương hành bán đấu giá bản đồ có thể tìm được băng hỏa xà lân quả.

Mà này hai dạng đồ vật đều bị Thượng Quan Huyền Ý mua, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên muốn ngăn chặn hậu hoạn.

"Lăng Hàn, vậy ngươi phía trước ở nàng đan điền trung lấy ra đồ vật là cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý còn nhớ rõ Tiêu Lăng Hàn sưu hồn sau, từ Điền Y Y đan điền trung lấy ra một cái đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái mẫu tử đại viên châu, đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, "Nột, chính là nó, nó là Bích Không Châu một bộ phận, Bích Không Châu có xuyên qua không gian năng lực. Phía trước ta cho rằng bích hồng châu đã bị tổn hại, không nghĩ tới một khác bộ phận cư nhiên bị Điền Y Y đoạt được, nàng trọng sinh cũng là vì vật ấy."

"Vậy ngươi nhanh lên bỏ vào không gian trung, như vậy bọn họ hẳn là có thể sớm chút dung hợp hảo." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem viên châu lại đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

"Hảo, còn có cái gì muốn biết sao?" Tiếp nhận viên châu, Tiêu Lăng Hàn tùy tay liền bỏ vào Long Ngọc không gian trung.

"Kia dựa theo Điền Y Y đời trước ký ức, cái kia kêu Nghiêm Vĩnh Đào người, hẳn là nhân sinh người thắng mới đúng, như thế nào cảm giác này một đời có điểm lệch khỏi quỹ đạo quỹ đạo."

Nghe Tiêu Lăng Hàn giảng thuật, Điền Y Y hẳn là còn không có bắt đầu trả thù.

Chính là hiện tại Nghiêm Vĩnh Đào hoàn toàn không giống như là có thể trái ôm phải ấp người, hơn nữa Điền Hinh Nhi cũng đã chết.

“Nói đến cái này, hắn là hắn tương đối xui xẻo đi! Này có lẽ chính là ý trời, phải biết rằng Điền Y Y trong trí nhớ nhưng không có chúng ta. Nghiêm Vĩnh Đào sở dĩ sẽ như vậy, trong đó quan trọng nhất nguyên nhân chính là có chúng ta xuất hiện. Kiếp trước Ngụy Tử Uyên, Ninh Thành này hai người nhưng không có chết, bọn họ nhưng đều là Thương Huyền Tông đệ tử. Ở Vân Vụ Sơn Nghiêm Vĩnh Đào bọn họ cũng không có gặp được Huyền Âm Tông người, Khổng Nhạc Trì tự nhiên cũng không có bị vứt bỏ. Nghiêm Vĩnh Đào có hắn tìm tài nguyên trợ giúp, bên người còn có Viên Văn Hãn cái này cao thủ ủng hộ, trở thành nhân sinh người thắng hết sức bình thường.”

“Kia hắn hiện giờ như vậy, cũng không liên quan chuyện của chúng ta, là chính hắn sẽ không làm người. Xem ra này một đời không có Khổng Nhạc Trì trợ giúp, hắn là thành không được nhân sinh người thắng.”

Thượng Quan Huyền Ý còn rõ ràng nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy này Nghiêm Vĩnh Đào cảnh tượng, này nha chính là một cái cặn bã.

Dựa theo Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ nói tới nói, hắn chính là cái tra nam!

“Ân, Khổng Nhạc Trì chính là hắn bàn tay vàng, đáng tiếc bị hắn thân thủ vứt bỏ.” Nếu là Nghiêm Vĩnh Đào bên người như cũ đi theo Viên Văn Hãn cùng Khổng Nhạc Trì, liền tính đã không có Điền Hinh Nhi, hắn là còn sẽ có những người khác làm bạn.

Đáng tiếc, một bước sai, từng bước sai.

Có thể thấy được, lựa chọn là cỡ nào quan trọng.

“Kia Điền Y Y sẽ không uy hiếp đến chúng ta đi?” Thượng Quan Huyền Ý không yên tâm hỏi, Tiêu Lăng Hàn lúc ấy như thế nào không có giết nàng đâu? Rốt cuộc nàng chính là trọng sinh giả, biết đến cũng không ít.

“Sẽ không, ta đem nàng đời trước ký ức xóa bỏ, nàng là một cái ân oán phân minh người.” Cùng ngươi rất giống.

Bất quá mặt sau những lời này, Tiêu Lăng Hàn không có nói ra.

Rốt cuộc hắn muốn thật nói, phỏng chừng Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này nên sinh khí.

“Ngươi tựa hồ thực thưởng thức nàng?” Thượng Quan Huyền Ý rầu rĩ nói, có thể làm Tiêu Lăng Hàn lau mắt mà nhìn, xem ra này Điền Y Y thật đúng là không đơn giản.

Nếu là chính mình không có xuất hiện, Tiêu Lăng Hàn hẳn là sẽ thích như vậy nữ nhân đi?

Càng nghĩ càng không dễ chịu, Thượng Quan Huyền Ý há mồm ở Tiêu Lăng Hàn trước ngực hung hăng cắn một chút.

"A, Huyền Ý, ta chỉ là cảm thấy khó được gặp được một cái tam quan bình thường nữ nhân, không có mặt khác ý tứ."

Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này nhất định là thuộc cẩu, động bất động liền cắn người, bất quá hắn thích, hắn đây là thượng vội vàng bị ngược nha!

Gia hỏa này ghen bộ dáng như vậy đáng yêu, làm hắn yêu thích không buông tay, chỉ nghĩ phủng ở lòng bàn tay sủng.

Tiêu Lăng Hàn chỉ chỉ chính mình ngực, "Ngươi vừa rồi cắn ta, ta muốn cắn trở về." Nói, một cái quay người liền đem Thượng Quan Huyền Ý áp - trong người - hạ, cúi đầu - hàm - ở hắn vành tai.

"Ô ~~ Lăng Hàn, chúng ta không phải vừa mới mới đến quá sao, ô ~!" Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn đè ở dưới thân - không thể động đậy, thân mình bị hắn hôn nhũn ra.

"Ngươi không nghĩ muốn? Ngươi thân thể cũng không phải là nói như vậy, nó có thể so ngươi thành thật nhiều." Tiêu Lăng Hàn ý có điều chỉ nói.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn nói gương mặt nóng lên, gia hỏa này chuyên môn gặm chính mình lỗ tai.

Cố tình chính mình lỗ tai, vành tai đặc biệt mẫn cảm, bị hắn nhẹ nhàng một chạm vào, toàn bộ thân mình đều mềm mại.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ôn tồn ba ngày.

Lúc sau hai người cùng nhau tiến vào Long Ngọc không gian, bắt đầu bế quan cùng chuẩn bị tiến vào bí cảnh sở yêu cầu vật phẩm.

Ba tháng sau……

Thánh Kiếm Thành ngoại một chỗ núi hoang thượng

Mây đen bao phủ không trung, một đạo tia chớp cắt qua không trung yên lặng.

"Ầm ầm ầm" một tiếng sấm sét giảo tỉnh đại địa thượng sinh linh, cách đó không xa điểu thú khắp nơi chạy trốn, chỉ có ba đạo nhân ảnh đứng ở cách đó không xa quan khán.

Lôi kiếp trung tâm người đúng là ở Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian trung bế quan 25 năm Mạc Vô Nhai, hắn hiện tại trải qua tự nhiên là Nguyên Anh kỳ lôi kiếp.

Ân Thiên Duệ ở không gian nội bế quan 25 năm, tu vi đạt tới Kim Đan kỳ đỉnh, đáng tiếc hắn tạm thời còn không có sờ đến thăng cấp Nguyên Anh kỳ hàng rào.

Tiêu Lăng Hàn ở không gian trung bế quan 24 năm, như cũ vẫn là Nguyên Anh hậu kỳ.

Thượng Quan Huyền Ý ở không gian trung bế quan 24 năm, tu vi đã đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh, chỉ cần một cái cơ hội hắn là có thể đột phá Hóa Thần kỳ.

"Ầm ầm ầm" tiếng sấm không ngừng ở bên tai nổ vang, Mạc Vô Nhai cảm giác hắn liền phải thất thông, hắn này Nguyên Anh lôi kiếp dị thường cường đại.

Tuy rằng lúc trước hắn không có nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp, nhưng nghe tiếng vang, hắn cảm thấy chính mình này lôi kiếp rõ ràng so Thượng Quan Huyền Ý còn muốn hung mãnh.

Mạc Vô Nhai cảm thấy chính mình không có đã làm cái gì thương thiên hại lí sự, như thế nào lôi điện sứ mệnh mà triều chính mình phách đâu?

Mặc kệ hắn hướng nơi nào trạm, lôi điện đều có thể tinh chuẩn tìm được hắn, sau đó lại không lưu tình chút nào đánh về phía hắn.

"Ầm ầm ầm" lại là một tiếng sấm vang, Mạc Vô Nhai trực tiếp bị đập ở trên mặt đất, "Phốc" phun ra một ít máu tươi.

Cách đó không xa chờ đợi Ân Thiên Duệ nắm tay nắm gắt gao, trong mắt tràn đầy lo lắng.

Nhìn đến Mạc Vô Nhai bị lôi điện đập trên mặt đất, hắn chỉnh trái tim đều đi theo nắm lên.

Mạc Vô Nhai lấy ra đan dược, cũng mặc kệ rốt cuộc có bao nhiêu viên, toàn bộ nhét vào trong miệng, hắn hiện tại một chút đều không nghĩ nhúc nhích.

Nhưng không đợi hắn tự hỏi nhân sinh, lại một đạo lôi điện hướng về phía hắn giương nanh múa vuốt bổ tới.

Hắn chạy nhanh gửi ra bản thân bản mạng pháp khí Ẩn Liên Chi Băng, thừa dịp cơ hội này được đến lôi kiếp tẩy lễ, như vậy nó cũng có thể thuận lợi mà đi theo chính mình tăng lên cấp bậc.

"Ầm ầm ầm" cuối cùng một đạo lôi điện lại thô lại mau, Mạc Vô Nhai căn bản không kịp phản ứng, cả người đã bị phách vào trong hố sâu.

Hắn quần áo rách nát, tóc tiêu hồ, trên mặt đen nhánh một mảnh, trên người tất cả đều là lớn lớn bé bé bị sét đánh ra miệng vết thương.

Nếu không phải hắn ngón tay run nhè nhẹ một chút, những người khác nhất định cho rằng hắn đã chết.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 264

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 264 Huyền Thiên đại lục

【 đi trước Thanh Linh Sơn 】 canh hai

Mạc Vô Nhai thật vất vả hoãn quá khí tới, còn không có tới kịp ngồi dậy, trước mắt cảnh tượng chính là biến đổi.

Học viện Hoàng Cực luyện võ trường thượng, một cái lớn lên mạo mỹ nữ tử gắt gao đi theo Mạc Vô Nhai phía sau.

"Mạc sư huynh, ngươi từ từ ta." Nói lạc, nữ tử chạy nhanh đuổi theo.

"Lăn! Đừng đi theo ta." Mạc Vô Nhai quay đầu lại lạnh lùng nhìn nữ tử liếc mắt một cái, trong mắt hiện lên một tia sát khí.

"Ngươi, ngươi như thế nào có thể như vậy, nhân gia nhưng đã là người của ngươi rồi, ngươi như thế nào có thể như vậy đối nhân gia?"

Mạc Vô Nhai có chút bực bội nói: "Không muốn chết liền ly ta xa một chút." Nói xong, hắn sải bước rời đi tại chỗ, hắn tổng cảm thấy chính mình không nên ở chỗ này. Chính mình giống như quên mất cái gì chuyện quan trọng, nhưng rốt cuộc là sự tình gì đâu?

Bị bỏ xuống nữ tử đúng là Thi Nhược Tình, nàng oán hận mà nhìn Mạc Vô Nhai biến mất phương hướng.

Linh Nguyệt Sơn, Ân Thiên Duệ động phủ nội.

"Thiên Duệ, nghe nói Mạc sư huynh cùng Thi sư tỷ gia tộc, đã quyết định làm cho bọn họ hai người thành thân, không lâu bọn họ liền sẽ tổ chức đạo lữ đại điển." Ân Tuyên lo lắng mà nhìn Ân Thiên Duệ, tức giận bất bình mà nói.

"Tuyên ca ca, về sau về Mạc Vô Nhai sự tình đều không cần lại nói cho ta, ta cùng biểu ca chỉ là bình thường quan hệ." Ân Thiên Duệ trong mắt xẹt qua một mạt đau thương, khẽ cắn môi, thất hồn lạc phách nói.

Đúng lúc này, động phủ trận pháp bị người xúc động.

"Có người tới."

Ân Thiên Duệ lập tức thu hồi trong mắt đau thương, thần sắc tự nhiên mà mở ra động phủ trận pháp.

Không đợi hắn hỏi ra khẩu, trận pháp bên ngoài đứng người, vọt vào tới liền ôm lấy hắn.

Mạc Vô Nhai trở về suy nghĩ một ngày, đều không có nghĩ thông suốt không đúng chỗ nào.

Nhưng hắn cảm thấy chính mình không nên cùng Thi Nhược Tình cái kia làm người chán ghét nữ nhân ở bên nhau.

Ân Thiên Duệ, đối, hắn cảm thấy chính mình hẳn là cùng Ân Thiên Duệ ở bên nhau mới đúng.

Nghĩ thông suốt sau, hắn liền vội hừng hực mà chạy tới Ân Thiên Duệ động phủ.

"Các ngươi, các ngươi đang làm gì?"

Mạc Vô Nhai chỉ cảm thấy như vậy ôm Ân Thiên Duệ, mới là làm hắn cảm giác được an tâm, lại không nghĩ một cái lỗi thời thanh âm đánh gãy bọn họ.

"Các ngươi như thế nào có thể như vậy, các ngươi như vậy, kia Thi sư tỷ nên làm cái gì bây giờ?" Ân Tuyên lớn tiếng nói, hắn nói đem phụ cận ở người đều dẫn lại đây.

Không bao lâu Thi Nhược Tình cũng tới, nàng chỉ vào Ân Thiên Duệ, "Ngươi, nhất định là ngươi câu dẫn Mạc sư huynh, ngươi cái này hạ - tiện song nhi, ngươi không biết liêm - sỉ."

Mạc Vô Nhai nghe mày gắt gao nhăn lại, này đó đều không đúng, không đúng! Không nên là cái dạng này.

Hắn duỗi tay ngưng ra một cây băng thứ, thẳng tắp thứ - vào Thi Nhược Tình yết hầu, cái này toàn bộ thế giới đều an tĩnh.

Ân Tuyên không nghĩ tới Mạc Vô Nhai dám trước mặt mọi người hành hung, hắn run rẩy tay, chỉ vào Mạc Vô Nhai, "Ngươi, ngươi cư nhiên giết Thi sư tỷ, ngươi làm sao dám?"

Mạc Vô Nhai không có giải thích, lại lần nữa ngưng ra một cây băng thứ, đâm vào Ân Tuyên ngực, cái này rốt cuộc là an tĩnh.

Ân Thiên Duệ kinh nghi bất định nhìn Mạc Vô Nhai, hôm nay Mạc Vô Nhai hành vi, thế nào quái dị, hắn như thế nào sẽ làm như vậy?

Mạc Vô Nhai mặc kệ Ân Thiên Duệ dùng cái gì ánh mắt xem hắn, hắn trực tiếp đối Ân Thiên Duệ nói: "Ta chỉ là ngươi một người, sinh tử của bọn họ cùng ta có quan hệ gì đâu? Quá ồn ào."

Mạc Vô Nhai ôm chặt lấy Ân Thiên Duệ, một cây băng thứ đâm vào Ân Thiên Duệ trái tim.

Ân Thiên Duệ không thể tưởng tượng trừng lớn mắt, không rõ, thượng một khắc còn đối tử ôn tồn lời nói nhỏ nhẹ biểu ca, ngay sau đó sao có thể không lưu tình chút nào giết chính mình.

"Phá!"

Hình ảnh một tầng tầng băng toái, Mạc Vô Nhai thấy chính mình ở một cái trong hố sâu.

Hắn cố sức mà bò lên, lập tức khoanh chân đả tọa, lúc này linh vũ cũng hạ xuống.

Thấy linh vũ rốt cuộc rơi xuống, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ ba người đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Rốt cuộc ở Ân Tuyên trong trí nhớ, Mạc Vô Nhai kiếp trước chính là chết ở Nguyên Anh kỳ tâm ma kiếp thượng.

Chờ Mạc Vô Nhai độ xong kiếp, một hàng bốn người lại về tới Thánh Kiếm Thành.

Chủ yếu là đại gia đồng thời đóng hơn hai mươi năm quan, đều muốn ăn chủ hiệu tây, lại không ăn cái gì, bọn họ đều phải quên đồ ăn hương vị.

Tửu lầu nội, bốn người điểm một bàn lớn đồ ăn, gọi món ăn tiểu nhị dùng quái dị ánh mắt nhìn mấy người liếc mắt một cái.

Này bốn người điểm mười cái người đồ ăn, bọn họ ăn xong sao?

Bất quá hắn không có nói ra, dù sao lại không phải hắn đào linh thạch.

Đãi tiểu nhị rời đi sau, Thượng Quan Huyền Ý đối với Ân Thiên Duệ nói: “Thiên Duệ, ngươi một cái song nhi điểm nhiều như vậy, ngươi ăn xong sao?”

Ân Thiên Duệ không phục nói: “Có sao? Thật có chút người giống như so với ta điểm còn nhiều ra hai dạng đi?”

Ai quy định song nhi không thể ăn như vậy nhiều, song nhi cũng là người.

Nam nhân có, bọn họ đều có.

“Ta là nam nhân, ngươi như thế nào có thể cùng ta so.”

Ân Thiên Duệ: “……” Ngươi là nam nhân, còn không phải làm theo bị áp!

Ân Thiên Duệ hướng tới Thượng Quan Huyền Ý lộ ra một cái đắc ý cười, không cho là đúng nói: “Cũng không có người quy định song nhi không thể ăn nhiều nha, lại nói liền tính ta ăn thành đại mập mạp, nhà của chúng ta Vô Nhai cũng sẽ không ghét bỏ ta.”

“Liền ngươi, ăn như vậy nhiều cũng không thấy ngươi trường thịt, cũng không biết ngươi người như vậy nhỏ gầy, như thế nào trang hạ như vậy nhiều đồ ăn.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn thở dài mà lắc đầu.

“Ngươi đây là tại hoài nghi ta đầy bụng vật?” Ân Thiên Duệ không thể tưởng tượng trừng lớn mắt, chính mình rõ ràng mỗi lần đều ăn vào trong bụng, chưa từng có trộm tàng quá đồ ăn.

Thượng Quan Huyền Ý xem xét Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, ánh mắt rõ ràng là đang nói, chính ngươi không đều nói ra sao?

Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người vừa thấy mặt liền phải lẫn nhau dỗi đối phương, Tiêu Lăng Hàn cùng Mạc Vô Nhai đều đã thói quen.

Thấy kia bọn họ đang ở tranh chấp, Tiêu Lăng Hàn cùng Mạc Vô Nhai chạy nhanh ăn.

Rốt cuộc kế tiếp phải dùng thể lực làm việc, bọn họ chuẩn bị nghỉ ngơi ba ngày, lại đi trước Thanh Linh Sơn.

Ba ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn cùng Mạc Vô Nhai hai người thần thanh khí sảng mà đi ở phía trước, Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người biểu tình uể oải mà đi ở mặt sau.

Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thỉnh thoảng dùng tay xoa eo, đương hai người phát hiện đối phương cùng chính mình động tác nhất trí khi, đồng loạt phát ra một tiếng hừ lạnh, đem đầu vặn đến một bên.

Mặt cùng lỗ tai lại không chịu khống chế đỏ, rốt cuộc đối phương cùng chính mình động tác tương đồng. Không cần đoán đều biết đối phương cùng chính mình giống nhau, khẳng định là bị hung hăng khi dễ ba ngày ba đêm.

Ở trải qua một mảnh rậm rạp rừng cây khi, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên ngừng bước chân.

Cẩn thận lắng nghe, phía trước chính truyện tới đánh nhau thanh âm.

Con đường này là nhất định phải đi qua chi lộ, đường vòng là không hiện thực, bọn họ lại không nghĩ lo chuyện bao đồng.

Thượng Quan Huyền Ý: "Có thể là có người mai phục tại nơi này, chuyên môn đoạt lệnh bài."

Ân Thiên Duệ: "Chúng ta đây làm sao bây giờ?"

Tiêu Lăng Hàn: "Chúng ta ít người, phỏng chừng cũng là bị đánh cướp đối tượng."

Mạc Vô Nhai: "Vừa lúc bế quan đem linh thạch đều dùng xong rồi."

Thượng Quan Huyền Ý: "Chúng ta đây là chờ bọn họ kết thúc lại qua đi, vẫn là hiện tại liền qua đi?"

"Dán lên ẩn thân phù, qua đi nhìn xem." Tiêu Lăng Hàn lấy ra bốn trương ẩn thân phù, mỗi người đã phát một trương.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn vì bọn họ mỗi người đều chuẩn bị tất dùng phù triện, nhưng là giống ẩn thân phù chỉ cho mấy trương.

Rốt cuộc bọn họ cũng sẽ không họa, dưỡng thành thói quen không tốt, không phải khẩn cấp sự kiện đều không bỏ được dùng.

Cùng Tiêu Lăng Hàn ở một khối thời điểm, hắn cho tự nhiên liền có thể xa xỉ một chút, rốt cuộc hắn nhưng không thích kéo chân sau người.

Bốn người dán lên ẩn thân phù, lặng yên không một tiếng động mà đến gần rồi chiến đấu hiện trường.

Hiện trường không sai biệt lắm có hai mươi người, những người này đều không có xuyên tông môn phục sức.

Hoặc là là gia tộc đệ tử, hoặc là là tán tu.

Tu vi thấp nhất người là Kim Đan hậu kỳ hơn nữa có năm cái, tu vi tối cao chính là Nguyên Anh kỳ đỉnh, hiện trường có bốn người. Còn lại người đều ở Nguyên Anh sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ chi gian.

Bất quá xem hai bên nhân mã giống như chẳng phân biệt sàn sàn như nhau, như vậy đánh, bọn họ khi nào tài trí ra thắng bại?

Một ngày sau, bí cảnh liền đến mở ra thời gian.

Nếu là đi chậm, bọn họ không phải liền phải bỏ lỡ sao?

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn thần thức quét một lần bốn phía, nhìn xem còn có hay không người giấu ở chỗ tối, chờ làm ngư ông.

Tiêu Lăng Hàn không xem xét còn hảo, hắn này một xem xét, phụ cận thật đúng là mai phục người, hơn nữa vẫn là hai đám người.

Trong đó một bát người hắn chưa thấy qua, cùng sở hữu chín người.

Một khác bát người nhưng thật ra quen thuộc, đúng là Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người.

【 Lăng Hàn, nếu không chúng ta đem phụ cận tất cả mọi người đoạt. Chúng ta chỉ cần bọn họ linh thạch, mặt khác đồ vật đều không cần. 】 Thượng Quan Huyền Ý truyền âm hỏi, rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn hiện tại tu vi còn ở Nguyên Anh hậu kỳ, còn cần đại lượng linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Vì chính mình, Thượng Quan Huyền Ý về sau sợ là muốn biến thành một cái chuyên môn đánh cướp linh thạch người.

【 Huyền Ý ý tưởng cực đến lòng ta. 】

Duỗi tay nhéo nhéo hắn lòng bàn tay, Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn hắn, tức phụ nhi vì chính mình suy xét, chính mình cũng không thể kéo chân sau.

Duy trì, cần thiết duy trì!

Theo sau Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái bình sứ, này vẫn là hắn mới nhất nghiên cứu ra tới tăng mạnh bản mê hồn đan.

Tiến vào bí cảnh sau đại gia sẽ tách ra, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng khỏe, tự bảo vệ mình khẳng định là không có vấn đề.

Nhưng Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai thực lực liền thấp một ít, nếu là không mang theo bọn họ đi, bỏ lỡ tốt như vậy cơ duyên, lần sau không biết khi nào lại có thể gặp phải.

Lại nói tu sĩ vốn chính là nghịch thiên mà đi, không tiến tắc lui.

Nếu là tham sống sợ chết, còn không bằng làm phàm nhân.

Có mê hồn đan, Tiêu Lăng Hàn lợi dụng phong linh khí, đem mê hồn đan lặng yên không một tiếng động mà thổi vào tam phương trong đám người.

Mười phút sau……

Tiêu Lăng Hàn bốn người tiến lên thu chiến lợi phẩm, những người này lệnh bài, bọn họ nhưng thật ra không có lấy đi.

Rốt cuộc bí cảnh lập tức liền phải mở ra, bọn họ bốn người nhiều nhất chỉ có thể dùng đến một khối lệnh bài.

Lấy nhiều cũng vô dụng, cũng sẽ không lại có đấu giá hội.

Thu chiến lợi phẩm, bốn người nhanh chóng mà rời đi tại chỗ.

Mắt thấy phía trước là Thanh Linh Sơn, Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Lăng Hàn, chúng ta muốn hay không dùng dịch dung đan?"

Hắn còn nhớ rõ bán ra lệnh bài thời điểm, Tiêu Lăng Hàn cùng Khổng Nhạc Phong bọn họ nói chính là chính mình hai người không đi bí cảnh.

"Không cần, hiện tại dịch dung, nói không chừng ở bí cảnh cũng sẽ gặp được. Lại nói chúng ta lại không phải nhận không ra người, ngươi lớn lên như vậy hợp ta tâm ý, ta tự nhiên là tưởng thời thời khắc khắc đều nhìn đến ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tay tiếp tục về phía trước đi.

Nếu không phải bởi vì rừng rậm bên trong có cao giai yêu thú, bọn họ trực tiếp ngồi phi thuyền qua đi, khẳng định mau nhiều.

Thực lực thấp, phải một bước gần nhất.

Yêu thú cũng là xem người hạ đồ ăn, những cái đó tông môn tu sĩ, liền như vậy tùy tiện mà từ bọn họ đỉnh đầu bay qua, chúng nó rắm cũng không dám đánh một cái.

Ân Thiên Duệ tái kiến phía trước hai người tú ân ái, hắn đã thấy nhiều không trách.

Vừa rồi thủy còn cảm thấy ê răng, chậm rãi thành thói quen.

Không thói quen cũng không được a, nhân gia hai người vũ lực giá trị so với bọn hắn cường.

Bọn họ chỉ có thể tận lực giảm bớt chính mình tồn tại cảm, để tránh bị kia hai cái vô lương gia hỏa, cho rằng chính mình cùng Mạc Vô Nhai quét bọn họ hứng

thú, tìm được lấy cớ bỏ xuống bọn họ, kia bọn họ khóc cũng chưa địa phương khóc đi.

Không bao lâu, bốn người liền đến Thanh Linh Sơn, nơi này đã có vài cái đại tông môn người tới, mặt khác còn có mấy sóng giống bọn họ như vậy tán tu.

Hảo điểm vị trí đều bị người chiếm, Tiêu Lăng Hàn bốn người tuyển một cái sang bên vị trí, dàn xếp xuống dưới.

Nơi này có đại tông môn người thủ, nhưng thật ra không có gì đánh cướp linh tinh người tồn tại. Rốt cuộc có thể đi vào nơi này nhân thủ thượng đều có lệnh bài, nếu mọi người đều có lệnh bài, đánh cướp tới cũng không có gì dùng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trước bố trí một cái phòng ngự trận, rốt cuộc còn muốn ở chỗ này ở một đêm.

Có không ít tu sĩ cấp cao đóng tại nơi này, buổi tối nhưng thật ra không có phát sinh chuyện gì.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 265

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 265 Hằng Phong bí cảnh

【 bí cảnh mở ra 】 canh ba

Hôm sau sáng sớm

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vừa mới triệt rớt trận pháp, đã bị một cái Hợp Thể kỳ tu sĩ tìm tới môn.

Người đến là một vị ăn mặc xám trắng đạo bào lão giả, một trương bão kinh phong sương mặt, hai chỉ hãm sâu đôi mắt, thâm thúy sáng ngời, nhìn qua rất có thần, ánh sáng mặt trời chiếu vào hắn đầy đầu tóc bạc thượng, có vẻ thần thái sáng láng.

"Vài vị tiểu hữu, quấy rầy các ngươi một chút."

Bốn người: "……" Biết quấy rầy, liền không cần tiến lên đây.

"Tiền bối khách khí, không biết tiền bối tìm vãn bối mấy người có chuyện gì?" Mạc Vô Nhai tiến lên, cung kính nói.

"Là cái dạng này, lão hủ có một cháu gái, chết sống muốn vào bí cảnh, nhưng tông môn danh ngạch đã sớm đã không có. Ta xem bốn vị tiểu hữu hẳn là cũng là muốn vào bí cảnh, một khối lệnh bài nhưng tiến năm người, có thể hay không phiền toái vài vị tiểu hữu mang lên lão hủ kia không biết cố gắng cháu gái?" Lão giả hòa ái dễ gần nói, một đôi sáng ngời có thần đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Mạc Vô Nhai.

Lão giả tên là: Tạ Lương Chi, là Mạc Thừa Các trưởng lão.

Mạc Vô Nhai ở Tạ Lương Chi mở miệng trước tiên, mí mắt liền nhảy nhảy.

Mạc Vô Nhai thầm nghĩ: Quả nhiên cùng chính mình tưởng giống nhau, lão già này ỷ vào chính mình tu vi cao, tới ỷ lớn hiếp nhỏ, lấy cường khinh nhược.

"Này……" Mạc Vô Nhai có chút khó xử, hắn không biết có nên hay không đáp ứng.

Liền ở Mạc Vô Nhai do dự gian, Tạ Lương Chi uy áp cuồn cuộn hướng hắn đè xuống.

Mạc Vô Nhai giữa trán dần dần toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng sớm đem lão đầu nhi mắng mấy chục biến.

Chính mình nếu là không đáp ứng, lão già này không phải là muốn bạo khởi giết người đi?

“Ân? Tiểu hữu cần phải suy xét hảo, lại trả lời.” Tạ Lương Chi dùng uy hiếp mười phần thái độ, bễ nghễ Mạc Vô Nhai, ngữ khí có chút lãnh.

Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý đi vào Mạc Vô Nhai bên cạnh, hỏi: “Mạc sư huynh, đã xảy ra chuyện gì?”

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lên tiếng, Mạc Vô Nhai cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra.

“Vị tiền bối này muốn chúng ta một cái tiến vào bí cảnh danh ngạch.”

“Này có cái gì làm tốt khó, chúng ta có bốn người, lệnh bài có thể mang năm người đi vào, huống chi lệnh bài vốn dĩ chính là chúng ta vài người thấu linh thạch cùng nhau mua. Nếu là thêm một cái người, chúng ta cũng có thể lấy về một ít linh thạch, này không khá tốt sao? Ai muốn thêm tiến vào, cấp hai trăm vạn trung phẩm linh thạch liền thành, tiền bối là đại năng, cũng sẽ không thua thiệt ngươi linh thạch, ngươi đến nỗi cấp mồ hôi lạnh đều ra tới sao?” Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng bâng quơ nói, nói xong, hắn còn đối Tạ Lương Chi lộ ra một cái ấm áp mỉm cười.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Tạ Lương Chi khóe miệng trừu trừu, hắn căn bản là không tính toán cấp linh thạch, huống chi hai trăm vạn linh thạch với hắn mà nói cũng là một bút không nhỏ phí dụng.

Mạc Vô Nhai có chút ngượng ngùng sờ sờ đầu, tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn nói nói: “Ta này không phải sợ tiền bối nói chúng ta tham tài sao?”

Thượng Quan Huyền Ý cũng cười tủm tỉm nói: “Mạc sư huynh, ngươi suy nghĩ nhiều! Tiền bối là đại năng, tự nhiên là đạo đức tốt. Như thế nào sẽ chiếm chúng ta này đó tiểu bối tiện nghi, ngươi nhưng đừng bại hoại tiền bối thanh danh.” Nói xong, hắn trả lại cho Mạc Vô Nhai một cái hận sắt không thành thép ánh mắt.

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Này Mạc Vô Nhai lá gan khi nào trở nên như vậy nhỏ, muốn thêm người thu linh thạch liền thành. Quản hắn có cho hay không, trước đem chụp mũ cho hắn khấu thượng. Đến lúc đó hắn chính là không nghĩ cấp, cũng không thể không cấp.

Huống chi nơi này nhiều người như vậy, vì chính mình thanh danh, hắn cũng không dám tùy ý giết người.

Mạc Vô Nhai lập tức mượn sườn núi hạ lừa, đối với Tạ Lương Chi liền ôm quyền, chân thành nói: “Phía trước là ta trách oan tiền bối, còn thỉnh tiền bối thứ lỗi. Đúng rồi, tiền bối cháu gái ở đâu? Đợi chút ngài làm nàng tới nơi này tìm chúng ta đó là, bí cảnh mở ra phía trước chúng ta đều đãi ở chỗ này.”

“Thật tốt quá, lại có người thêm tiến vào sao? Kia như vậy ta lại có 50 vạn tiến trướng, mắt thấy ta liền phải hóa anh, linh thạch đều còn không có tin tức. Tiền bối ngài thật là cái người tốt!” Ân Thiên Duệ cười ngâm ngâm nói.

Hắn nhìn Tạ Lương Chi hai mắt phát ra ánh sáng, phảng phất Tạ Lương Chi chính là đầy lấp lánh sáng lên linh thạch.

Bị đã phát thẻ người tốt Tạ Lương Chi, sắc mặt xấu hổ.

Hắn không nghĩ tới này mấy tiểu bối như vậy có thể nói, hiện tại hắn cưỡi lên lưng cọp khó leo xuống, không cho linh thạch xem ra là không được.

Tạ Lương Chi thật sâu nhìn mấy người liếc mắt một cái, ném cho Mạc Vô Nhai một cái không gian giới tử, bên trong vừa lúc có hai trăm vạn linh thạch.

Mạc Vô Nhai tiếp nhận giới tử, lập tức cung kính đem Tạ Lương Chi tiễn đi.

"Xem ra lão nhân này bị chúng ta khí không nhẹ, phỏng chừng đã đối chúng ta nổi lên sát tâm. Liền tính hắn không hảo động thủ, hắn là cũng sẽ kêu hắn cháu gái hướng chúng ta động thủ." Nói, Mạc Vô Nhai đem giới tử giao cho Tiêu Lăng Hàn.

"Đại gia tiểu tâm chút, này đó tu nhị đại trên người đều hẳn là có trưởng bối ban cho công kích ngọc bài. Nếu là gặp gỡ tu nhị đại, trước kéo dài thời gian, đem người mê choáng lại nói." Tiêu Lăng Hàn ra tiếng nhắc nhở nói, rốt cuộc hắn luyện chế mê hồn đan, mỗi người đều cho một lọ, một lọ có mười viên.

Mấy người khi nói chuyện, một người ăn mặc màu tím váy áo nữ tử đi tới mấy người trước mặt.

"Các ngươi chính là ông nội của ta nói kia mấy cái muốn mang ta tiến bí cảnh đi người?"

Nữ tử bắt bẻ nhìn mấy người liếc mắt một cái, trong mắt tràn đầy ghét bỏ.

Đặc biệt là đương nàng nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên cùng chính mình xuyên giống nhau nhan sắc quần áo khi, càng là tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, cư nhiên lớn lên so nữ nhân còn xinh đẹp.

Nữ tử tên là Tạ Nhã Đan, Nguyên Anh trung kỳ tu vi. Trứng ngỗng mặt, cong lớn lên mày liễu, tròn tròn mắt to, cao thẳng tiểu mũi, nho nhỏ miệng, giữa mày ngạo khí phá hủy nàng giảo hảo khuôn mặt.

Ân Thiên Duệ gật gật đầu, đáp: "Nếu là ngươi gia gia là cái kia râu bạc lão nhân, vậy không có sai."

Tạ Nhã Đan chỉ vào Ân Thiên Duệ, vênh mặt hất hàm sai khiến nói: "Ngươi nói cái gì? Có bản lĩnh ngươi lại nói một bên."

"Các ngươi đều nghe rõ ta vừa mới nói chính là cái gì sao?" Ân Thiên Duệ rất là khó hiểu nhìn về phía còn lại mấy người.

Thấy mấy người gật đầu, hắn có chút kỳ quái nói: "Như thế nào các ngươi đều nghe rõ, nàng lại không không có nghe rõ? Chẳng lẽ nàng là nghễnh ngãng?"

"Tìm chết!" Nói, Tạ Nhã Đan lấy ra một cái dải lụa liền phải hướng Ân Thiên Duệ công kích lại đây.

Ân Thiên Duệ thấy vậy, chạy nhanh trốn đến Thượng Quan Huyền Ý phía sau.

Tạ Nhã Đan thấy vậy, quản hắn ba bảy hai mốt, cái kia xuyên màu tím pháp y nam tử, vừa vặn nàng cũng nhìn không thuận mắt, vậy cùng nhau thu thập.

Đang lúc nàng muốn động thủ khi, trên không đột nhiên xuất hiện một cái hắc động, có lệnh bài người, trên người sôi nổi sơn phát ra một đạo bạch quang.

Tiêu Lăng Hàn trên người đồng dạng phát ra một đạo bạch quang, hắn không nói hai lời, trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý đánh đổ chính mình trong lòng ngực.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ tự nhiên cũng gắt gao dựa vào hắn bên người.

Tiêu Lăng Hàn tùy tay ở mỗi người trên người dán một trương phòng ngự phù.

Một bên Tạ Nhã Đan xấu hổ đứng ở tại chỗ, nàng u oán nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Lại thấy hắn không hề có muốn mời chính mình quá khứ tính toán, Tạ Nhã Đan đành phải da mặt dày, đi bước một di đến bọn họ bên người. Trong mắt hiện lên một mạt oán độc, thực hảo, còn chưa từng có người dám như vậy đối nàng.

Bạch quang hiện lên, năm người biến mất tại chỗ, đồng thời biến mất còn có mặt khác có được lệnh bài người.

Thượng Quan Huyền Ý ở bị truyền tống khi, cảm giác có một đạo công kích dừng ở hắn trên người, bất quá bị Tiêu Lăng Hàn chụp ở trên người hắn phòng ngự phù chắn xuống dưới.

Hắn bản nhân cũng không có bị thương, không cần tưởng hắn đều biết là ai ám toán hắn.

Thực hảo, hy vọng ở bí cảnh đừng làm hắn gặp được, bằng không…… Hừ!

Một trận quen thuộc trời đất quay cuồng sau, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình ở đi xuống trụy.

Không kịp nghĩ lại, hắn chạy nhanh vận chuyển linh khí, tính toán ngự không phi hành.

Miễn cho trở thành cái thứ nhất bị ngã chết Nguyên Anh kỳ tu sĩ.

Nhưng mà làm hắn buồn bực chính là, linh khí cư nhiên vận chuyển không được, đan điền như là bị khóa lại giống nhau.

Thượng Quan Huyền Ý gian nan mà thay đổi một cái tư thế, nhìn nhìn phía dưới.

Chờ nhìn đến phía dưới là cái gì sau, hắn chỉ nghĩ chửi má nó.

Phía dưới đen sì một mảnh, cái gì đều nhìn không thấy, thật là muốn ngã chết hắn tiết tấu a!

Bốn phía không có một bóng người, thần thức chỉ có thể nhìn đến 10 mét xa địa phương, quả nhiên tất cả mọi người bị tách ra sao?

Năm phút sau, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được phía dưới gió lạnh vèo vèo, thổi đến hắn xương cốt đều có chút đau.

Kia độ ấm chi thấp, giống nhau băng thất đều không thể tưởng so.

Mà Thượng Quan Huyền Ý thẳng tắp mà rơi trên một cái băng trong ao, bắn nổi lên đầy trời bọt nước.

Hắn rớt vào trong nước nháy mắt, theo bản năng mà duỗi tay đi bắt.

Một đóa tản ra lạnh băng hơi thở, thả trong suốt hoa sen, trực tiếp bị hắn nắm chặt ở trong tay.

Ba phút sau, Thượng Quan Huyền Ý chìm vào đáy ao.

Trong tay hắn hoa sen, theo hắn tay, đem hắn cả người đều đóng băng lên.

Thượng Quan Huyền Ý giờ phút này giống như là một cái bị đóng băng lên người, đôi mắt nhắm chặt, tinh xảo ngũ quan tái nhợt một mảnh, cả người lâm vào ngủ say trung.

Tạ Nhã Đan trực tiếp xuất hiện ở một mảnh rừng rậm, cảm giác được bốn phía nồng đậm linh khí, nàng tâm tình rất tốt cong cong môi.

Vừa rồi ở truyền tống thời điểm, nàng sấn đại gia không chú ý, công kích tên kia cùng chính mình xuyên cùng sắc quần áo nam tu.

Tên kia nam tu chỉ có Kim Đan kỳ đỉnh tu vi, bị chính mình Nguyên Anh trung kỳ toàn lực một kích, bất tử cũng đến trọng thương.

Nàng nhất phiền chán ai cùng nàng xuyên đồng dạng quần áo, cùng sắc cũng không được.

Ở Mạc Thừa Các, chưa từng có ai, dám tìm chết cùng nàng xuyên cùng sắc quần áo.

Bởi vì có một cái Hợp Thể kỳ gia gia, Tạ Nhã Đan ở Mạc Thừa Các xem như không ai dám chọc tồn tại. Những cái đó cùng nàng cùng thế hệ đệ tử thấy nàng đều là vòng quanh đi, thế cho nên nàng ở Mạc Thừa Các nhân duyên cũng không tốt.

Lần này bí cảnh mở ra, Mạc Thừa Các được đến lệnh bài, đều là phân cho sở hữu thắng tỷ thí đệ tử đều.

Mà Tạ Nhã Đan tuy rằng tu vi ở Nguyên Anh trung kỳ, trên thực tế liền giống nhau Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ đều không bằng, nàng tu vi tất cả đều là dựa đan dược chồng chất đi lên. Cho nên Mạc Thừa Các danh ngạch, nàng tự nhiên không có được đến, lúc này mới có Tạ Lương Chi tới hỏi Mạc Vô Nhai bọn họ mua danh ngạch một màn.

Tạ Nhã Đan chính cao hứng mà ở trong rừng cây xuyên qua, hoàn toàn không có chú ý tới chung quanh biến hóa.

Ở Tạ Nhã Đan phát giác không thích hợp thời điểm, đã chậm, nàng bị một đoàn tơ vàng ngân lang vây quanh ở trung gian.

Mà nàng sở dĩ bị tơ vàng ngân lang đàn vây quanh, tự nhiên là bởi vì ở tách ra một cái chớp mắt, Tiêu Lăng Hàn thấy nàng cư nhiên dám đánh lén Thượng Quan Huyền Ý, tự nhiên không khách khí mà thưởng nàng một bao tăng mạnh bản dẫn thú phấn.

“Gào gào gào……”

Tạ Nhã Đan lấy ra chính mình bổn danh pháp bảo năm màu dải lụa, cảnh giác mà nhìn tơ vàng ngân lang đàn, trong lòng lại khẩn trương không được.

Nàng một người còn chưa từng có đối mặt quá cảnh tượng như vậy, tuy rằng thực sợ hãi.

Nhưng nàng cũng không có như vậy từ bỏ, nàng sợ chết!

Chẳng sợ kéo dài hơi tàn, nàng cũng không muốn chết.

Tơ vàng ngân lang một con liền có hai nhiều mễ cao, 3 mét trường.

Huống chi nơi này còn có một đám, nếu là không có ngoài ý muốn Tạ Nhã Đan hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Này đó tơ vàng ngân lang cấp bậc không đồng nhất, tam cấp, tứ cấp đều có, xem chuẩn con mồi tự nhiên là không thể dễ dàng phóng chạy.

“Gào ~~” đầu lang phát ra một tiếng tru lên, còn lại tơ vàng ngân lang đều hướng Tạ Nhã Đan vọt qua đi.

Tạ Nhã Đan thấy vậy, cầm trong tay năm màu dải lụa nắm thật chặt, múa may dải lụa rực rỡ cùng bầy sói chém giết lên. Đáng tiếc nàng không có gì đánh nhau kinh nghiệm, cái thứ nhất hiệp liền bị thương. Mắt thấy chính mình rõ ràng không địch lại, nàng lấy ra không gian giới tử trung phù triện, kích hoạt sau liền triều tơ vàng ngân lang đàn ném qua đi.

“Phanh phanh phanh” tiếng nổ mạnh không dứt bên tai, đáng tiếc tơ vàng ngân lang chỉ là bị chút vết thương nhẹ.

Nhìn thấy bầy sói lại lần nữa hướng chính mình công kích lại đây, Tạ Nhã Đan sợ hãi run bần bật.

Nhớ tới trước khi đi, gia gia cho chính mình bảo mệnh ngọc bài.

Tạ Nhã Đan không hề do dự, lấy ra ngọc bài kích hoạt sau, đem công kích nhắm ngay bầy sói. Hợp Thể kỳ công kích, tự nhiên không phải tam cấp, tứ cấp bầy sói có thể ứng phó địa.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 266

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 266 Hằng Phong bí cảnh

【 gặp được kim thi trùng 】 canh một

Chờ bụi mù tiêu tán một ít sau, Tạ Nhã Đan cũng thấy rõ trước mắt cảnh tượng, tơ vàng ngân lang tổng cộng đã chết bảy tám chỉ, còn thừa mười hai chỉ, chính phát ra than khóc rống giận, tựa hồ tưởng tiến lên, lại có chút kiêng kị.

Nhìn thấy ngọc bài phát ra công kích hiệu quả tốt như vậy, Tạ Nhã Đan đại hỉ, cầm ngọc bài tay không cấm nắm thật chặt, gia gia cho chính mình đồ vật thật dùng được.

Tạ Nhã Đan cầm ngọc bài về phía trước đi rồi hai bước, tơ vàng ngân lang đàn lập tức về phía sau lui hai bước.

Thấy vậy, Tạ Nhã Đan ha ha ha cười to: “Tới a, tới a! Các ngươi không phải rất lợi hại sao? Hừ, bất quá chính là một đám súc sinh, xem ta hôm nay không tiêu diệt các ngươi.”

Nói xong, Tạ Nhã Đan lại lần nữa kích hoạt ngọc bài công kích, nhắm ngay tơ vàng ngân lang đàn.

“Ầm ầm ầm” lần này lại đã chết bốn con tơ vàng ngân lang, còn có hai một mình bị thương nặng, còn lại tơ vàng ngân lang đều trốn đến xa xa địa.

Sau nửa canh giờ, Tạ Nhã Đan rốt cuộc ném xuống một đám tơ vàng ngân lang đàn, nàng đang ngồi ở một viên đại thụ hạ nghỉ ngơi. Mà nàng không chú ý tới chính là, ở nàng đỉnh đầu trên cây, xuất hiện mấy cái màu sắc rực rỡ xà, đối diện nàng phun xà tin.

Mấy cái xà tìm đúng cơ hội, nhắm ngay Tạ Nhã Đan liền phát động công kích.

Tạ Nhã Đan chỉ cảm thấy cổ chợt lạnh, kế tiếp chính là đau xót.

“A ~~ a ~~ a!” Rung trời tiếng thét chói tai, xuyên phá tận trời.

Tạ Nhã Đan thấy rõ rót ở chính mình trên cổ đồ vật là xà hậu, trực tiếp bị dọa hôn mê bất tỉnh.

Chẳng được bao lâu, nàng môi liền biến thành xanh tím sắc.

Sau nửa canh giờ, Tạ Nhã Đan bên người tụ tập một đám thất sắc con rết, loại này con rết đựng kịch độc, không độc không thực.

Mà Tạ Nhã Đan thân trung xà độc, vừa lúc là này đàn thất sắc con rết thích nhất ăn đồ ăn.

Chậm rãi Tạ Nhã Đan trong thân thể liền bò đầy lớn lớn bé bé con rết.

Bí cảnh ngoại, Tạ Lương Chi còn không có trở lại Mạc Thừa Các, liền thu được cháu gái hồn bài đã vỡ tin tức. Hắn khóe mắt muốn nứt ra, hoài nghi cháu gái là bị kia mấy cái cùng nàng cùng nhau tiến bí cảnh người giết chết. Cho nên, hắn tính toán, chờ 50 năm sau bí cảnh mở ra là lúc, hắn lại đến Thanh Linh Sơn, đến lúc đó nhất định phải thân thủ diệt giết hắn cháu gái kia mấy cái tiểu tử.

Bí cảnh nội……

Một cái trong sơn động, bốn phía đen nhánh một mảnh, trên mặt đất đang nằm một người ăn mặc màu trắng quần áo nam tử.

Qua hai phút, nam tử tay, giật giật. Ngay sau đó hắn chậm rãi mở hai mắt, lại cái gì đều nhìn không thấy. Thả ra thần thức, kết quả hắn phát hiện nơi này cư nhiên che chắn thần thức.

Người này đúng là Tiêu Lăng Hàn, ở bị truyền tống tiến bí cảnh thời điểm, hắn sợ chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý sẽ tách ra, liều mạng ôm lấy hắn. Liền ở hai người tiến vào bí cảnh nháy mắt, một cổ cường đại lôi kéo chi lực, dễ dàng liền đem hai người tách ra.

Sau đó hắn liền hôn mê bất tỉnh, tỉnh lại liền tại đây địa phương quỷ quái.

Từ không gian giới tử trung, lấy ra một viên dạ minh châu, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới thấy rõ chính mình hắn là ở một cái trong sơn động.

Hít sâu một hơi, hắn cảm giác nơi đây linh khí so bên ngoài nồng đậm không ít.

Lại cảm ứng một chút đạo lữ khiết ước, phát hiện như ảnh như hiện. Nhưng có thể khẳng định Thượng Quan Huyền Ý cũng ở bí cảnh, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới yên lòng.

Hắn sợ chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý một cái bí cảnh, một cái ở bí cảnh ngoại, kia bọn họ tách ra hảo 50 năm.

Phát hiện thân thể không việc gì sau, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, cầm dạ minh châu. Hắn chuẩn bị bắt đầu thăm dò cái này sơn động, cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ bị truyền tống đến cái này địa phương tới.

Trong sơn động lược ẩm ướt, bất quá mặt đất còn tính khô ráo.

Hắn nơi địa phương chỉ có một cái lộ, mà hắn nơi địa phương tựa hồ chính là sơn động cuối.

Theo lý thuyết cuối không phải hẳn là có bảo vật sao?

Như thế nào trống không một vật?

Tiêu Lăng Hàn trong lòng hoài nghi, vì thế hắn mở ra linh nhãn, lại lần nữa nhìn về phía chính mình phía sau, cũng chính là vách tường. Lần này thấy không hề là vách tường, mà là một cái ảo trận, trước mặt vách tường là giả. Bởi vì thần

thức không cần có thể, nếu muốn đi vào nhất định phải trước phá trận, bằng không hắn rất có thể sẽ bị vây ở trong hoàn cảnh mặt.

Lập tức, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu nghiên cứu khởi trước mặt trận pháp, đáng tiếc trước mặt trận pháp hắn là một cái ngũ cấp trận pháp, hắn hiện tại không có thần thức, thật đúng là phá không được.

Nếu là cứ như vậy rời đi, nhiều ít có chút không cam lòng.

Nhưng nếu là đi vào, bên trong không có cơ duyên, có chỉ là nguy hiểm, kia chính mình không phải tự mình chuốc lấy cực khổ?

Tiêu Lăng Hàn tự hỏi trong chốc lát, quyết định vào xem, chính cái gọi là phú quý hiểm trung cầu.

Nhân tạm thời phá không được trận, cho nên chỉ có thể xông vào.

Nếu là ảo cảnh, kia rất có thể sẽ nhắm ngay người nhược điểm.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại liền một cái nhược điểm, đó chính là Thượng Quan Huyền Ý.

Cái này trận pháp có ngũ cấp, chính mình hiện tại không dùng được thần thức, một bước cẩn thận, liền sẽ trúng chiêu.

An toàn khởi kiến, Tiêu Lăng Hàn tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, đem có quan hệ Thượng Quan Huyền Ý sở hữu ký ức toàn bộ phong ấn lên. Như vậy mặc kệ cái này trận pháp cấp bậc có bao nhiêu cao, đều không thể lại tra xét đến hắn ý tưởng.

Làm tốt này đó sau, Tiêu Lăng Hàn mới bước đi tiến ảo cảnh, trước mắt cảnh tượng lập tức biến đổi, bất quá đều là chút vụn vặt hình ảnh, hoàn toàn khâu không dậy nổi hoàn chỉnh cảnh tượng, cái này ảo trận đối hắn cũng liền không có hiệu quả.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp về phía trước đi đến, trước mắt lộ như là không có cuối.

Hắn đi rồi một canh giờ, đều không có nhìn thấy một tia ánh sáng.

Bất quá, hắn cũng không để ý. Như cũ không nhanh không chậm về phía trước đi, đi mệt, liền ăn một viên linh quả giải lao.

Một tòa núi lửa trong động, một người đột nhiên trống rỗng xuất hiện tại nơi đây.

Người này đúng là Ân Thiên Duệ, hắn mới vừa đứng vững, lập tức cảm giác được nhiệt khí phô diện mà đến.

Hắn mọi nơi nhìn nhìn, phát hiện nơi đây chỉ có hắn một người khi, hắn biết chính mình đây là đã tiến vào bí cảnh bên trong.

Xem ra mỗi lần tiến vào bí cảnh đều sẽ cùng đại gia tách ra, tuy rằng sớm có đoán trước, nhưng vẫn là có chút mất mát. Kế tiếp lại là chính mình một người đối mặt hết thảy, chỉ mong vận may tiếp tục cùng với chính mình, không cần gặp được chính mình không đối phó được người hoặc yêu thú.

Ân Thiên Duệ tay phải cầm roi, tay trái cầm truyền tống phù.

Một cái không đúng, hắn liền chuẩn bị chạy trốn, rốt cuộc mạng nhỏ quan trọng.

Chậm rãi hướng về sơn động bên trong bước vào, mới đi rồi năm phút, vẫn luôn hỏa diễm báo giương nanh múa vuốt về phía hắn vọt lại đây.

Ân Thiên Duệ thiếu chút nữa liền phản xạ có điều kiện kích hoạt truyền tống phù, bất quá đãi thấy rõ hỏa diễm báo chỉ có tam cấp lúc đầu khi, hắn lại áp xuống chạy trốn ý niệm, cầm roi đón đi lên.

“Ngao ô ~~ ngao ô ~~” hỏa diễm báo trực tiếp hướng Ân Thiên Duệ phun ra một ngụm hỏa.

Ân Thiên Duệ một bên tránh né hỏa diễm báo phun ra tới ngọn lửa, một bên dùng roi công kích hỏa diễm báo.

Rốt cuộc Ân Thiên Duệ tu vi so hỏa diễm báo cao hơn ba cái tiểu cảnh giới, không trong chốc lát hỏa diễm báo đã bị Ân Thiên Duệ giải quyết.

Ân Thiên Duệ chính mình trên người cũng bị hỏa diễm báo phun ra tới lửa đốt mấy chỗ, bất quá nghĩ đến đợi chút khả năng còn sẽ gặp được hỏa diễm báo, hắn cũng liền không có thay quần áo.

Đào khai hỏa diễm báo đầu, ở bên trong tìm được một viên yêu hạch. Yêu hạch mang theo nồng đậm lại tinh thuần hỏa thuộc tính linh khí, hắn vừa lúc có thể hấp thu. Bất quá chỉ có một viên, với hắn hiện tại thực lực tăng lên không có bao lớn tác dụng, hắn quyết định tích góp nhiều lại cùng nhau hấp thu.

Một cây che trời trên đại thụ, một người từ trên cao vuông góc mà rơi xuống ở mặt trên. Ở lá cây cùng với cành cây ngăn cản hạ, rơi xuống xuống dưới người cũng không có bị thương, mà là bị đại thụ cấp tiếp được.

Mạc Vô Nhai vươn một bàn tay đẩy ra trên đỉnh đầu mặt lá cây, lộ ra một cái đầu.

Chờ hắn thấy rõ chính mình nơi vị trí sau, không khỏi một trận buồn bực.

Hắn cư nhiên bị truyền tống tới rồi trời cao thượng, ở hắn còn không có từ choáng váng trung phục hồi tinh thần lại khi, liền thẳng tắp mà đi xuống rớt, may mắn phía dưới là một viên đại thụ, bằng không chính mình bất tử cũng đến lột da.

Từ trên đại thụ xuống dưới, Mạc Vô Nhai cảm ứng một chút đạo lữ khế ước, phát hiện Ân Thiên Duệ ở Tây Nam phương hướng. Hắn quyết định trước tìm

được chính mình tức phụ nhi lại nói, rốt cuộc Ân Thiên Duệ trước tiên ở tu vi còn tương đối thấp.

Đáng tiếc thường thường kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, Mạc Vô Nhai hướng tới Ân Thiên Duệ phương hướng liên tục đuổi hai ngày lộ trình, liền nghe thấy phía trước truyền đến đánh nhau thanh âm.

Hắn hiện tại tu vi ở bí cảnh, chỉ có thể xem như nửa vời. Bởi vì tiến bí cảnh tới người trung, có hơn một nửa đều là Kim Đan kỳ. Ở hiện giờ còn không có Hóa Thần kỳ xuất hiện dưới tình huống, hắn tạm thời tự bảo vệ mình vẫn là không có vấn đề, cùng lắm thì đánh không lại, chạy chính là, Tiêu Lăng Hàn chính là cho bọn họ không ít truyền tống phù.

Mạc Vô Nhai lo liệu không nhiều lắm lo chuyện bao đồng nguyên tắc, đang chuẩn bị hướng trên người dán một trương ẩn thân phù, lập tức đã bị đột nhiên xuất hiện thanh âm đánh gãy kế hoạch.

"Đạo hữu, đi mau, mặt sau có một đám kim thi trùng."

Thanh âm là từ chính mình bên chân cách đó không xa truyền ra, Mạc Vô Nhai cúi đầu nhìn lại, nói chuyện người chỉ lộ một cái đầu ra tới. Bất quá trên mặt hắn cùng hoa miêu giống nhau, cũng nhìn không ra hắn đến tột cùng là ai. Người này hẳn là có thổ linh căn, dùng chính là độn địa chi thuật.

Nghe thấy người này trong lời nói nội dung, Mạc Vô Nhai có chút giống chửi má nó.

Hắn này đi đường đi hảo hảo, chiêu ai chọc ai, như thế nào khiến cho hắn gặp được kim thi trùng đâu?

Liền ở hắn ngây người công phu, vừa rồi nhắc nhở hắn tu sĩ đã không thấy bóng dáng, mà hắn phía trước đang có người hướng hắn chạy như bay mà đến.

Đây là muốn ném nồi tiết tấu a!

Mạc Vô Nhai thầm mắng một câu" âm hiểm tiểu nhân," cũng là quay đầu liền ngự không phi hành, rời đi tại chỗ.

Thực mau liền có một người tu sĩ lướt qua Mạc Vô Nhai, rõ ràng nhân gia tu vi so với hắn cao, phi đến so với hắn mau.

Mạc Vô Nhai thần thức hướng phía sau đảo qua, phía sau còn có bảy tám cái tu sĩ, tu vi đều ở Nguyên Anh kỳ trở lên, phỏng chừng tu vi ở Kim Đan kỳ người đã bị kim thi trùng cấp xử lý.

Mấy cái tu sĩ phía sau đi theo rậm rạp kim thi trùng, xem đến làm người da đầu một trận tê dại, lông tơ thẳng dựng.

Mạc Vô Nhai không dám chậm trễ, nhanh hơn chuyển phát nhanh.

Hắn này nếu như bị đuổi theo, kia xác định vững chắc là liền cặn bã đều sẽ không dư lại.

Hắn còn không có sống đủ, như thế nào cam tâm như vậy nghẹn khuất chết.

Hắn phía sau tu sĩ theo đuổi không bỏ, nếu là lấy như vậy tốc độ, hắn thực mau lại phải bị người siêu việt.

Lấy ra một trương tật phong phù vỗ trên người, Mạc Vô Nhai chuyển phát nhanh lập tức liền tăng lên một mảng lớn, đem phía sau mấy người, ném xa xa địa.

Chạy trốn thời khắc, mỗi người đều lấy ra áp rương đồ vật.

Tuy rằng Mạc Vô Nhai trang bị nhiều, nề hà hắn tu vi thấp, cho nên hắn như cũ bị mấy cái tu sĩ gắt gao đuổi theo.

Một canh giờ sau, Mạc Vô Nhai cảm giác chính mình trong cơ thể linh khí còn dư lại một phần ba, nếu là còn như vậy phi đi xuống đối hắn thực bất lợi.

Mặt sau mấy người nhìn thấy hắn thứ tốt không ít, đã nổi lên giết người đoạt bảo tâm tư, phỏng chừng liền đang đợi hắn kiệt lực là lúc, đi lên bổ một đao.

Lấy ra một viên Bổ Linh Đan ăn xong, Mạc Vô Nhai cảm giác trong thân thể linh khí lại khôi phục thất thất bát bát.

Mặt sau đuổi theo bọn họ kim thi trùng, đã bị bọn họ vứt ra hảo xa một khoảng cách, Mạc Vô Nhai phỏng chừng phía sau mấy người, hẳn là thực mau liền sẽ đối chính mình xuống tay.

Thần thức quan sát đến bọn họ một đám không có hảo ý ánh mắt, nóng lòng muốn thử biểu tình.

Mạc Vô Nhai tâm một hoành, cầm một viên Tiêu Lăng Hàn cho hắn mê hồn đan. Bóp nát sau, không dấu vết mà một chút sái hướng phía sau. Vừa lúc đại gia ở không trung phi, bọn họ lại ở chính mình phía sau, đại đại phương tiện chính mình hạ dược.

Đại gia lại bay mười phút, Mạc Vô Nhai cảm giác dược hiệu ứng nên thực mau liền sẽ phát tác.

Hắn làm bộ chính mình linh khí dùng hết, trực tiếp rớt xuống đến mặt đất, lấy ra một viên đan dược ăn xong, sau đó trực tiếp khoanh chân đả tọa lên.

"Trâu đạo hữu, chúng ta trước nói hảo, linh thạch chúng ta huynh đệ ba người có thể không cần, nhưng là chúng ta muốn trên người hắn phù triện."

"Phạm đạo hữu nếu đều nói như vậy, kia hành phù triện về các ngươi ba người."

"Trâu đạo hữu, ta muốn trên người hắn đan dược, cũng không nhiều lắm, phân một nửa cho ta liền hảo."

"Trâu đạo hữu, ta cũng chỉ muốn đan dược."

"Đan dược có thể cho các ngươi, bất quá, một nửa không khỏi quá nhiều, nhiều nhất một phần tư."

“Hành, ta không thành vấn đề.”

“Nếu Tôn đạo hữu đều đáp ứng rồi, ta đây cũng không có vấn đề.”

“Kia trên người hắn mặt khác đồ vật liền về chúng ta ba người, các ngươi không ý kiến đi?”

“Hẳn là.”

Mạc Vô Nhai nghe thấy kia tám người cứ như vậy đem trên người hắn đồ vật cấp phân xong rồi, thật là vô ngữ, đây là đem hắn đương cừu con đâu? Vẫn là đem hắn đương người chết?

“Đi, sấn hắn hiện tại chính khôi phục linh khí, chúng ta đi bắt lấy hắn.”

“Hảo.”

Mấy người thương lượng hảo sau, đồng thời hướng Mạc Vô Nhai đả tọa địa phương đi tới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 267

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 267 Hằng Phong bí cảnh

【 bảy màu linh chi 】 canh hai

Cảm giác được kia đoàn người ly chính mình chỉ có 5 mét xa khoảng cách khi, Mạc Vô Nhai mở hai mắt, có chút nghi hoặc nhìn mấy người.

Hắn khó hiểu hỏi: "Vài vị đạo hữu tìm ta có việc?"

"Tiểu tử, đem ngươi không gian giới tử giao ra đây, tha cho ngươi bất tử."

Mạc Vô Nhai nhíu mày, kinh ngạc nhìn mấy người, thật là vô tội nói: "Ta một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, không gian giới tử không có nhiều ít linh thạch."

"Có hay không không phải ngươi định đoạt, ngươi cho chúng ta, chính chúng ta sẽ xem."

"Chính là, nhanh lên giao ra đây."

"Ngươi nếu là không biết điều, cũng đừng trách chúng ta mấy cái không khách khí." Người này nói xong, trực tiếp rút ra bên hông phiết đao.

"Có phải hay không ta đem không gian giới tử cho các ngươi, các ngươi liền sẽ buông tha ta?" Mạc Vô Nhai có chút sợ hãi sau này lui lui, không xác định hỏi.

"Ít nói nhảm, ngươi con mẹ nó nếu là lại không giao ra tới, cũng đừng quái lão tử không khách khí." Cầm đao nam tu hiển nhiên tính tình có chút hỏa bạo, không có một chút kiên nhẫn.

Mạc Vô Nhai ở trong lòng tính toán thời gian, theo lý thuyết thời gian hẳn là mau tới rồi đi! Hắn tay phải duỗi hướng tay trái ngón tay thượng không gian giới tử, làm bộ liền phải nhổ xuống tới, đối diện có người lại đột nhiên té xỉu ở trên mặt đất.

Người đầu tiên té xỉu sau giống như là một cái tín hiệu, tiếp theo không trong chốc lát lại có một người té xỉu, liên tiếp người đều té xỉu trên mặt đất.

Mạc Vô Nhai làm bộ chạy trốn, rời đi tại chỗ. Phát hiện không có thần thức dừng ở chính mình trên người sau, hắn hướng chính mình trên người dán một trương ẩn thân phù, lại chiết trở về.

Quả nhiên như chính mình tưởng giống nhau, Mạc Vô Nhai phản hồi sau, liền nhìn đến tám người trung có một người là làm bộ té xỉu, hắn lúc này đang ở thu quát mặt khác bảy người không gian giới tử. Gia hỏa này tưởng đến rất mỹ,

chính mình đem người mê choáng, hắn muốn làm cái ngư ông, kia phải hỏi hỏi chính mình trong tay vũ khí có đáp ứng hay không.

Thừa dịp nam tử lực chú ý đều trên mặt đất mấy người trên người, Mạc Vô Nhai lặng yên không một tiếng động mà tiếp cận người này, Ẩn Liên Chi Băng vô thanh vô tức mà đến gần rồi người này đan điền. Tìm đúng thời cơ, Ẩn Liên Chi Băng trực tiếp đâm vào nam tử đan điền trung, tự nhiên cũng bao gồm nam tử Nguyên Anh, miễn cho gia hỏa này tưởng chơi đoạt xá tiết mục.

Nam tử như thế nào cũng không nghĩ tới, hắn đang ở vì chính mình đột nhiên có một bút phong phú thu hoạch mà đắc chí. Ngay sau đó, chính mình cứ như vậy đã chết.

Mạc Vô Nhai nhặt lên rơi trên mặt đất không gian giới tử, đem nam tử không có thu quát xong người, đều thu quát một lần. Cuối cùng lại đem tất cả mọi người giải quyết rớt, hắn nhưng không nghĩ cho chính mình lưu lại tai hoạ ngầm. Huống chi hiện tại Ân Thiên Duệ tu vi quá thấp, không nên cùng người kết thù, nếu người đã đắc tội, vậy dứt khoát sát - lợi hại.

Rời xa gây án hiện trường, Mạc Vô Nhai tìm một cái tam cấp yêu thú động phủ, ở đi vào, kiểm kê một chút chiến lực phẩm, thu hoạch cũng không tệ lắm.

Đương hắn phát hiện có một người trong tay cư nhiên có Hóa Thần kỳ công kích ngọc bài khi, không khỏi một trận may mắn. Thuận tiện xem xét một chút trên người mình, quả nhiên có một đạo Hóa Thần kỳ thần thức ấn ký.

Xem ra tìm được Tiêu Lăng Hàn bọn họ, đến làm cho bọn họ đem chính mình trên người thần thức ấn ký hủy diệt.

Bằng không chính mình sau khi rời khỏi đây, sợ là phải bị người đuổi giết.

Mạc Vô Nhai phát hiện ly chính mình không xa địa phương, có thứ gì ở hấp dẫn chính mình, hắn suy đoán hẳn là băng thuộc tính bảo vật.

Lúc này hắn ly Ân Thiên Duệ vị trí lại xa hơn, nghĩ đến này, Mạc Vô Nhai quyết định đi trước nhìn xem rốt cuộc là thứ gì ở hấp dẫn hắn.

Ba ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đi ra kia phiến đen nhánh sơn động, hắn hiện tại nơi địa phương hẳn là một cái đơn độc không gian, đại giai có một cái sân bóng như vậy đại.

Nơi đây cảnh sắc, không khỏi làm hắn nghĩ tới một câu thơ: Phương thảo tươi ngon, hoa rụng rực rỡ.

Cái này trong không gian linh khí rõ ràng so bên ngoài nồng đậm rất nhiều, Tiêu Lăng Hàn hướng tới linh khí nhất nồng đậm địa phương đi đến. Càng là hướng trong đi, linh khí liền càng nồng đậm, hắn còn nghe thấy được một cổ thấm nhân tâm phi hương khí.

Không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn liền thấy được hương khí nơi phát ra chỗ, đó là một đóa tản ra bảy màu vầng sáng linh chi.

Đây đúng là trong truyền thuyết mới có bảy màu linh chi, nghe nói ăn nó sắp chết thịt người bạch cốt, là khởi tử hồi sinh thánh dược.

Bất quá Tiêu Lăng Hàn cũng không có lập tức tiến lên đi ngắt lấy, bởi vì giống như vậy thiên tài địa bảo tất nhiên có bảo hộ yêu thú.

Bởi vì nơi này không thể vận dụng thần thức, hắn chỉ có thể mắt thường chậm rãi quan sát, hơn nữa vẫn luôn bảo trì cảnh giác.

Nơi này linh khí như thế nồng đậm, tin tưởng bảo hộ nó yêu thú cấp bậc tất nhiên sẽ không thấp.

Tìm năm phút, Tiêu Lăng Hàn mới rốt cuộc ở bảy màu linh chi bên cạnh, thấy được bảo hộ nó yêu thú, cư nhiên là một cái ngũ cấp lúc đầu minh nhãn trùng.

Minh nhãn trùng chuyên môn ăn linh vật, ăn càng nhiều trưởng thành liền càng nhanh. Nhan sắc trình thổ hoàng sắc, nếu là nhãn lực không người tốt căn bản nhìn không thấy chúng nó. Minh nhãn trùng ở tu luyện thời điểm, chỉ có ngón tay lớn nhỏ. Nếu là tiến vào chiến đấu hình thái, đại giai cùng mãng xà không sai biệt lắm lớn nhỏ.

Trước mắt này minh nhãn trùng cũng không biết ăn nhiều ít linh vật, hiện tại nó canh giữ ở bảy màu linh chi bên, thực rõ ràng đây là nó mục tiêu kế tiếp.

Giống nhau minh nhãn trùng sẽ ở ăn xong linh vật sau, liền bắt đầu tìm kiếm tiếp theo đốn thức ăn.

Tìm được sau, chúng nó sẽ ở này cách đó không xa chờ đợi.

Bởi vì minh nhãn trùng trời sinh có thể cảm ứng được nơi nào có linh vật, cái này làm cho chúng nó đang tìm kiếm thức ăn thượng có độc thiên đắc hậu ưu thế.

Tiêu Lăng Hàn không dám đại ý, lấy ra phi kiếm, từng bước một Hướng Minh nhãn trùng tới gần.

Làm như cảm giác được có xa lạ hơi thở tiến vào chính mình địa bàn, minh nhãn trùng lười biếng mà mở mắt ra. Nghĩ, đến tột cùng là thứ gì can đảm xông vào nó địa bàn.

Nó nâng lên nho nhỏ đầu, hướng hơi thở nơi phát ra chỗ nhìn lại, nhìn thấy là một nhân loại tiểu tử, khinh thường "Rầm rì" một tiếng, tiếp tục ngủ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy minh nhãn trùng không chỉ có thức tỉnh, còn ngẩng đầu tới xem chính mình.

Hắn đánh lên mười hai phần cảnh giác, rất sợ nó sẽ đột nhiên làm khó dễ.

Kết quả minh nhãn trùng chỉ là lười biếng nhìn hắn liếc mắt một cái, lại tiếp tục ngủ.

Hắn từ minh nhãn trùng trong mắt thấy được khinh thường cùng đối chính mình coi thường, nó đây là ghét bỏ chính mình tu vi thấp?

Khinh thường chính mình?

Chính mình đây là bị một cái sâu cấp xem thường?

Tiêu Lăng Hàn buồn bực nghĩ, này minh nhãn trùng đãi ở Hằng Phong bí cảnh linh khí như vậy nồng đậm địa phương, cũng bất quá mới ngũ cấp. Có cái gì tư cách khinh bỉ chính mình, đợi chút nó nên biết coi khinh chính mình hậu quả.

Minh nhãn trùng xác ngoài phi thường cứng rắn, nó nhược điểm ở nó đôi mắt thượng.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn cũng không có lập tức đối minh nhãn trùng dùng ra kiếm pháp, mà là lấy ra ngân châm rót vào linh khí sau, thẳng tắp hướng tới minh nhãn trùng đôi mắt đâm tới.

Cảm giác được nguy hiểm tiến đến, minh nhãn trùng ngay tại chỗ một lăn, thân hình lập tức biến đại.

Nó không nghĩ tới chính mình không phản ứng này nhân loại tiểu tử, tiểu tử này cư nhiên chủ động tới tìm nó phiền toái.

Nó hôm nay nhất định phải đem tiểu tử này ăn, hơn nữa nó cảm giác được này nhân loại tiểu tử trên người linh khí rất thơm, thực nồng đậm, nhất định ăn rất ngon.

"Tư lưu" một tiếng, minh nhãn trùng tưởng tượng đến ăn, nước miếng lập tức liền chảy ra.

Minh nhãn trùng hiện tại có mười hai mễ trường, toàn bộ đầu đường kính có 1 mét, đôi mắt giống như là hai viên dạ minh châu, lấp lánh tỏa sáng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy minh nhãn trùng đối với chính mình lưu chảy nước dãi, nó đây là đem chính mình làm như nó đồ ăn.

Hiện tại nó toàn bộ thân hình đều biến đại, đôi mắt cũng đặc biệt rõ ràng, Tiêu Lăng Hàn dẫn theo kiếm liền đón đi lên.

Minh nhãn trùng hiện tại tuy rằng khổ người đại, nhưng thân hình lại rất linh hoạt.

Tiêu Lăng Hàn cùng nó triền đấu năm phút, chính là liền nó khóe mắt đều không có đụng tới.

Tiêu Lăng Hàn không hề một mặt sử dụng kiếm pháp công kích, mà là vận dụng nổi lên pháp thuật công kích. Một cái đóng băng thuật trực tiếp đem minh nhãn trùng đông lạnh trụ, lại trí ra tay trung kiếm, đâm thẳng nó đôi mắt.

Minh nhãn trùng tự nhiên là cảm nhận được nguy hiểm tiến đến, nó ra sức giãy giụa, thân thể rốt cuộc có thể hoạt động một chút. Nhưng kiếm đã tới rồi trước

mắt, bởi vì bị đóng băng nguyên nhân, nó lúc này đôi mắt không thể khép lại, trực tiếp bị kiếm đâm trúng mắt phải.

Đau đớn làm minh nhãn trùng lệ khí đột nhiên lên cao, sức lực cũng biến đại không ít, lập tức liền tránh thoát đóng băng thuật. Đau đớn làm nó đầy đất lăn lộn, nó tưởng nó hôm nay nhất định phải đem trước mắt này nhân loại tiểu tử cấp ăn, để giải hắn trong lòng chi hận.

Minh nhãn trùng thân mình một thoán liền đến Tiêu Lăng Hàn trước mắt.

Tiêu Lăng Hàn thả người nhảy, tránh đi minh nhãn trùng mở ra miệng rộng.

Lúc này hắn trước đối minh nhãn trùng dùng ra thủy hệ pháp thuật, đem minh nhãn trùng toàn thân đều rót cái lạnh thấu tim, lại sử dụng đóng băng thuật. Lần này đóng băng, hiển nhiên so thượng một lần càng thêm vững chắc, minh nhãn trùng trơ mắt nhìn một thanh kiếm đâm vào nó mắt trái.

Mất đi hai mắt minh nhãn trùng cứ như vậy thẳng tắp mà nằm liệt trên mặt đất, đã không có một tia sinh lợi, quả nhiên đôi mắt chính là minh nhãn trùng trí mạng nhược điểm.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ nếu là chính mình không có băng hệ pháp thuật, thật đúng là khó đối phó này minh nhãn trùng. Cứng rắn xác ngoài, linh hoạt thân mình. Giống nhau pháp thuật công kích, căn bản là không làm gì được nó.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn đem minh nhãn trùng yêu hạch đào ra tới, một viên linh khí nồng đậm yêu hạch có thể so với mười cây ngũ cấp linh thảo. Hấp thu nó, hơn nữa huyền linh quả, nói vậy chính mình tu vi nhất định có thể đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh.

Nơi này linh khí nồng đậm, thực thích hợp bế quan, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào lối vào, bố trí một cái phòng ngự trận, một cái sát trận, một cái vây trận, làm tốt này đó đã qua đi ba cái canh giờ.

Lúc sau hắn đi tới bảy màu linh chi bên khoanh chân ngồi xuống, lấy ra huyền linh quả cùng minh nhãn trùng yêu hạch bắt đầu tu luyện.

Mười ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn mở nhắm chặt hai mắt, hiện tại hắn tu vi đã đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh. Tuy rằng hắn hấp thu rất nhiều linh khí mới thăng cấp, nhưng hắn hiện tại thực lực đã có thể vững vàng chiến thắng Hóa Thần sơ kỳ, cho dù là cùng Hóa Thần trung kỳ tu sĩ đối chiến cũng có thể chẳng phân biệt sàn sàn như nhau.

Nhìn đến trước mặt như cũ sức sống tràn đầy bảy màu linh chi, Tiêu Lăng Hàn thật cẩn thận mà đem nó cùng trên mặt đất thổ cùng nhau đào ra tới, chuẩn bị di đến Long Ngọc không gian trung.

Bảy màu linh chi bị lấy đi sau, lộ ra một cái hố. Tiêu Lăng Hàn ở trong hầm thấy được một khối linh tinh, linh tinh thuộc về linh khí tinh hoa, so cực phẩm

linh thạch càng thêm trân quý. Khó trách này cây bảy màu linh chi hội trưởng đến tốt như vậy, nguyên lai là phía dưới có một khối linh tinh.

Tiêu Lăng Hàn đem linh tinh cùng nhau đào ra tới, sau đó ở Long Ngọc không gian dược viên, tìm cái linh khí tương đối nồng đậm địa phương.

Hắn trước đem linh tinh chôn ở phía dưới, lại đem bảy màu linh chi gieo trồng ở mặt trên.

Toàn bộ dược viên đều bị Tiêu Lăng Hàn bố trí một cái đại đại phòng ngự trận bao phủ ở bên trong, bên ngoài còn bố trí sát trận. Tuy rằng hắn trong không gian yêu thú cấp bậc thấp, đều bị hạn chế ở một khối khu vực nội. Nhưng cũng muốn dự phòng, để ngừa vạn nhất. Nếu là thật bị yêu thú ăn, hắn khóc cũng chưa địa phương khóc đi.

Hết thảy thu thập hảo sau, Tiêu Lăng Hàn đi vào sơn động khẩu, chuẩn bị đem trận pháp triệt rớt.

Làm hắn ngoài ý muốn chính là, bên ngoài cư nhiên có người đúng là phá trận.

Hắn là trực tiếp bị truyền tống đến ảo trận bên ngoài, lại không ngừng nghỉ mà đi rồi ba ngày, mới đến nơi này. Mà bên ngoài những người đó cũng có thể tìm tới, có thể nào kêu hắn không ngoài ý muốn.

Xuyên thấu qua tầng tầng trận pháp, Tiêu Lăng Hàn cũng thấy rõ bên ngoài người, bên ngoài cùng sở hữu ba người, một nữ nhị nam, tu vi đều ở Nguyên Anh đỉnh.

Đang ở phá trận pháp ba người phân biệt là Diệp Trác Dao, Diệp Trác Nhiên, Diệp Trác Khôn, ba người là Mạc Thừa Các đệ tử, đồng thời cũng là Thiên Ngưng Thành tam đại gia tộc chi nhất Diệp gia con cháu.

Thiên Ngưng Thành thuộc về Mạc Thừa Các thế lực, là một cái một bậc thành trì.

Mà Diệp gia ba người sở dĩ có thể nhanh như vậy tìm tới nơi này, vẫn là bởi vì bọn họ Diệp gia lão tổ cho bọn họ bản đồ. Lão tổ làm trong tộc con cháu tới rồi bí cảnh sau, nếu là bị truyền tống đến này phụ cận, liền nhanh chóng tìm nơi đây, trước đem bảy màu linh chi thải đi.

Năm đó phát hiện bảy màu linh chi đều không phải là chỉ có Diệp gia lão tổ một người, bọn họ đồng môn sư huynh đệ cùng sở hữu ba người biết nơi đây. Lúc ấy bởi vì bảy màu linh chi còn chưa thành thục, hơn nữa có bảo hộ yêu thú, bọn họ ba người đều là Nguyên Anh trung kỳ thực lực, tự nhiên không có nắm chắc được đến bảy màu linh chi. Cho nên ba người ước định chờ lần sau bí cảnh mở ra, sôi nổi phái trong nhà tiểu bối tiến đến, đương nhiên là tới trước thì được.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 268

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 268 Hằng Phong bí cảnh

【 quên Huyền Ý một 】 canh ba

Diệp Trác Dao, Diệp Trác Nhiên, Diệp Trác Khôn ba người là ở sơn động bên ngoài tương ngộ, bởi vì có lão tổ tông bản đồ chỉ dẫn, bọn họ thực mau liền đến nơi đây. Chỉ là làm cho bọn họ nghi hoặc chính là nơi này cư nhiên trống rỗng nhiều ra một cái trận pháp, chẳng lẽ là năm đó cùng lão tổ tông cùng nhau tiến vào người lưu lại chuẩn bị ở sau?

Ba người không dám nhiều chậm trễ, trực tiếp bắt đầu phá trận, rất sợ có người so với bọn hắn tới trước nơi đây. Chỉ là làm ba người không nghĩ tới chính là, phá khai rồi một cái phòng ngự trận, chờ đợi bọn họ cư nhiên là sát trận, may mắn ba người tu vi cũng không tệ lắm, chỉ là bị điểm vết thương nhẹ.

Đang lúc ba người chuẩn bị lui ra ngoài khi, phát hiện nơi này không chỉ có có phòng ngự trận, sát trận, thế nhưng còn có một cái vây trận. Hiện tại ba người đều bị vây ở sát trận bên trong, chẳng những muốn ứng phó trận pháp các loại công kích, còn nếu muốn biện pháp phá trận, bằng không bọn họ sẽ bị trực tiếp háo chết ở này hai cái trận pháp trung.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, đem chính mình tồn tại cái này trong động phủ hơi thở toàn bộ tiêu trừ, trận pháp hắn là không tính toán triệt. Theo sau hắn dán lên ẩn thân phù, lặng yên không một tiếng động rời đi nơi đây.

Đi ra ngoài như cũ phải đi ba ngày, bởi vì ở cái này trong sơn động không thể vận dụng thần thức, Tiêu Lăng Hàn như cũ ở trên người dán ẩn thân phù. Rốt cuộc kia ba người có thể nhanh như vậy đạt tới nơi đây, vậy thuyết minh bọn họ tới rồi bí cảnh sau, là trực tiếp chạy tới nơi đó, nói cách khác bọn họ trên người có nơi đó bản đồ. Nếu này ba người có, kia nói không hảo những người khác cũng có, vì không bị mọi người vây công, hắn vẫn là điệu thấp hành sự, muộn thanh phát tài tương đối hảo.

Cái gì một đường bị đuổi giết, một đường bị bắt trưởng thành, loại này vai chính mới có đãi ngộ hắn không quá thích.

Hắn liền tưởng nhẹ nhàng tu cái tiên, không nghĩ làm cho nơi nơi đều là địch nhân, đi đến chỗ nào đều bị người nhớ thương.

Bảy màu linh chi, bảo vật quá hảo, là cá nhân đều chịu không nổi dụ hoặc, nếu là có người không có bị dụ hoặc đến, nhất định là lợi thế không đủ.

Một trương ẩn thân phù có tác dụng trong thời gian hạn định là một canh giờ, một ngày mười hai cái canh giờ, kia hắn một ngày phải dùng mười hai trương ẩn thân phù. Xem ra ra cái này địa phương, còn phải tìm cái thời gian họa chút ẩn thân phù mới được, bằng không không đủ dùng.

Tiêu Lăng Hàn dùng sáu ngày thời gian, mới đi ra cái kia không thể vận dụng thần thức sơn động, trong lúc này hắn đụng tới tam sóng người. Bởi vì dán ẩn thân phù, những người đó đều đem hắn thành đương không khí, làm như không thấy. Trong lúc này hắn từng tiến không gian trung vẽ mấy ngày phù triện, để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Nhìn đến thanh sơn cây xanh, hoa thơm chim hót, con bướm phiên phi, ong mật tìm kiếm tự nhiên cảnh quan. Tiêu Lăng Hàn thật sâu hô hấp một chút, hắn rốt cuộc rời đi cái kia đen như mực sơn động.

Trời trong nắng ấm thời tiết, ánh mặt trời lượng hắn có chút không mở ra được mắt.

Híp mắt đánh giá một chút bốn phía, tầm mắt trong phạm vi vẫn chưa phát hiện một cái vật còn sống.

Cất bước đi vào trong rừng cây, hắn tổng cảm thấy chính mình tựa hồ còn có một kiện chuyện rất trọng yếu không có làm.

Bởi vì tưởng sự tình có chút nhập thần, một không cẩn thận đi tới một con tứ cấp băng lợn rừng địa bàn thượng.

Tiêu Lăng Hàn cùng nó đại chiến nửa canh giờ, đem nó bắt lấy sau, ngay tại chỗ nhóm lửa, tính toán đem nó trên đùi thịt nướng ăn.

Chẳng được bao lâu, yêu thú thịt đã bị hắn nướng khô vàng sáng bóng, hương khí bốn phía.

Tiêu Lăng Hàn dùng đao cắt tiếp theo khối, đặt ở trong miệng nhấm nuốt lên.

Không nị không tanh, ngoài giòn trong mềm, thịt chất tươi ngon.

Theo lý thuyết ăn ngon như vậy đồ vật, hẳn là thực mỹ vị, ăn lên thực hưởng thụ, nhưng hắn vì cái gì sẽ cảm thấy thực chi vô vị?

Đúng lúc này, có hai người từ xa đến gần, một nam một nữ, hai người tại đây nguy cơ tứ phía bí cảnh trung tay nắm tay, không giống như là tới tìm kiếm bí cảnh, nhưng thật ra giống tới du lịch, du ngoạn.

Hai người đi vào Tiêu Lăng Hàn 3 mét xa địa phương, ngừng lại.

"Đạo hữu, làm phiền, ta là Mạc Thừa Các đệ tử Đỗ Vịnh Lương, đây là ta đạo lữ Thẩm Duyệt. Chúng ta là bị ngươi thịt nướng mùi hương hấp dẫn mà đến, không biết đạo hữu có không bỏ những thứ yêu thích, đều một chút cho chúng ta nếm thử, ta nguyện ý dùng linh thạch mua sắm." Đỗ Vịnh Lương hướng Tiêu Lăng Hàn ôm một cái quyền, ôn hòa có lễ nói.

Đỗ Vịnh Lương khí vũ bất phàm, diện mạo tuấn nhã, hai điều cong cong lông mày hạ có một đôi cơ linh đôi mắt, vừa thấy liền biết là cái người thông minh. Hắn ăn mặc một thân màu xanh lơ pháp y, mau 1m9 thân cao, cao lớn dáng người chương hiển ra hắn cả người rất có khí thế, tùy tiện đứng ở chỗ nào, đều là không dung bỏ qua tồn tại.

Mà Thẩm Duyệt cho người ta ấn tượng đầu tiên chính là tú nhã tuyệt tục, đều có một cỗ nhẹ nhàng chi khí, cao gầy dáng người ăn mặc một kiện thúy lục sắc váy áo, nàng lúc này thần thái nhàn nhã, tựa hồ nơi đây chỉ là nhà nàng hậu hoa viên.

Tiêu Lăng Hàn lúc này thực chi vô vị, xem ở hai người lớn lên tương đối thuận mắt phân thượng, hắn hào phóng mà đem chính mình thịt chia sẻ cho hai người.

"Tiêu Lăng Hàn, tên của ta, mỗi người cho ta một vạn khối trung phẩm linh thạch." Tuy rằng đồng ý cấp hai người ăn, nhưng là linh thạch không thể thiếu, rốt cuộc chính mình cũng không phải là bọn họ miễn phí đầu bếp.

Đỗ Vịnh Lương hơi hơi sửng sốt, hắn không nghĩ tới người này thật đúng là cùng bọn họ muốn linh thạch, bất quá một vạn khối linh thạch đối bọn họ tới nói không đáng giá nhắc tới, lập tức hắn liền cho Tiêu Lăng Hàn hai vạn khối trung phẩm linh thạch.

Như nguyện được đến thịt nướng hai người, ăn khen không dứt miệng, quả nhiên là sắc hương vị nùng, ngoại tiêu lí nộn, nhân gian mỹ vị.

"Tiêu đạo hữu kế tiếp là muốn đi tìm đồng bạn, vẫn là một người tìm kiếm cơ duyên?" Đỗ Vịnh Lương nhìn đến ngồi ở một bên thất thần Tiêu Lăng Hàn, không cấm ra tiếng hỏi. Tốt như vậy tay nghề, nếu là không có địa phương đi, đi theo bọn họ, kia bọn họ không phải có lộc ăn sao?

Đồng bạn? Tiêu Lăng Hàn nhớ rõ chính mình tựa hồ là cùng Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai hai người cùng nhau tiến bí cảnh, kia chính mình muốn đi tìm bọn họ sao?

Tiêu Lăng Hàn không cấm có chút mê mang, nhìn đến Đỗ Vịnh Lương cùng Thẩm Duyệt hai người chi gian hỗ động, hắn cảm thấy chính mình tựa hồ cũng có một cái như vậy thân mật khăng khít người yêu.

Nhưng, kia sao có thể, ai có thể nhập hắn mắt, tiến hắn tâm.

Còn nhớ rõ ở địa cầu thời điểm, Lý Hầu bọn họ tổng nói chính mình là một cái không có tâm người, liền huyết đều là lãnh, như vậy chính mình như thế nào sẽ có người yêu?

Chẳng lẽ là chính mình cô độc lâu rồi, sinh ra ý nghĩ xằng bậy?

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, không rõ chính mình như thế nào sẽ có như vậy kỳ quái ý tưởng.

Đỗ Vịnh Lương thấy Tiêu Lăng Hàn trầm mặc, liền phát ra mời: “Nếu là Tiêu đạo hữu một người nói, không bằng cùng chúng ta đồng hành, chúng ta chuẩn bị đi trước bí cảnh nội vây.”

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn đối Đỗ Vịnh Lương nói: “Không cần, đa tạ Đỗ đạo hữu hảo ý, ta chuẩn bị một người thăm dò bí cảnh, tìm kiếm cơ duyên.”

Nếu Tiêu Lăng Hàn không có muốn cùng chính mình hai người đồng hành tính toán, lập tức Đỗ Vịnh Lương cùng Thẩm Duyệt liền hướng hắn chào từ biệt, đi trước một bước.

Tại chỗ chỉ còn lại có Tiêu Lăng Hàn một người, hắn bắt đầu tự hỏi chính mình có phải hay không cũng nên hướng bí cảnh nội vây mà đi.

Hắn muốn tăng lên thực lực, yêu cầu đại lượng linh khí. Tốt nhất là nhiều tìm một ít cơ duyên phúc địa, nhiều tìm chút linh vật. Chỉ mong chính mình có thể ở trong bí cảnh đem tu vi thăng cấp đến Hóa Thần kỳ, bằng không hắn muốn ở 300 năm nội thăng cấp Độ Kiếp kỳ đỉnh, tựa hồ có chút khó khăn.

Tiêu Lăng Hàn một mình đi ở rừng rậm trung, nội vây quanh ở phía nam, mặt khác ba phương hướng đều thuộc về bên ngoài.

5 ngày sau……

Có mấy cái lén lút thân ảnh, tránh ở một viên trên đại thụ.

Nhìn thấy nơi xa đang có một người triều bọn họ đi tới, mấy người lập tức tinh thần tỉnh táo.

Cầm đầu tên kia nam tử một liêu tóc, tự cho là đúng mà bày một cái rất tuấn tú động tác, tiêu sái nhảy xuống cây, sau đó cao ngạo mà ngẩng đầu xem bầu trời.

Liên tiếp có người nhảy xuống cây, mặt sau xuống dưới người mỗi người tới một câu:

“Núi này là ta mở,”

“Cây này do ta trồng,”

“Muốn từ đây mà quá,”

“Lưu lại mua lộ tài.”

Cuối cùng nhảy xuống cây người kia, cái gì đều không có nói, chỉ là lẳng lặng mà đứng ở nơi đó.

Một hàng sáu người cứ như vậy xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, này sáu người tự nhiên là chuẩn bị đánh cướp hắn.

Đương một hàng sáu người thấy rõ Tiêu Lăng Hàn khuôn mặt khi, có năm người trực tiếp trốn đến cầm đầu nam tử phía sau.

Cầm đầu nam tu đầy mặt xấu hổ, đánh ha ha nói: “Đạo hữu, thật xảo, chúng ta chỉ là đi ngang qua, đi ngang qua.”

Này sáu người đúng là Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người, bọn họ cũng là không có cách nào, ở tiến bí cảnh phía trước, bọn họ trên người linh thạch đều bị người cướp sạch không còn. Nhưng cướp sạch bọn họ người, rốt cuộc là ai bọn họ cũng không biết.

Tiêu Lăng Hàn lười biếng liếc mấy người liếc mắt một cái, này mấy cái gia hỏa phỏng chừng không có gì nước luộc, hắn nhớ rõ ở tiến bí cảnh trước hảo muốn đánh cướp quá này nhóm người. Vì thế, hắn mắt nhìn thẳng, trực tiếp từ sáu người bên người đi qua, hoàn toàn không thèm nhìn sáu người, này mấy người không linh thạch, sát lên cũng chưa kính.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn không để ý đến chính mình mấy người, Quách Sơn một hàng sáu người, đồng thời lau đem giữa trán mồ hôi lạnh, thiếu chút nữa lại biến thành kẻ nghèo hèn.

Rời xa Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người, đi rồi đại giai nửa giờ, Tiêu Lăng Hàn lại gặp được một hàng ba người, hai nữ một nam.

Ba người thấy Tiêu Lăng Hàn chỉ là một người, lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, duy nhất tên kia nam tử tiến lên ngăn cản Tiêu Lăng Hàn đường đi.

"Đạo hữu, dừng bước."

"……"

Tiêu Lăng Hàn bình tĩnh nhìn hắn, cũng không có nói lời nói, mà là chờ đợi hắn bên dưới.

"Đầu tiên làm một chút tự giới thiệu, tại hạ Ngụy Phong Kỳ, bên kia hai vị là ta sư muội. Chúng ta sư huynh muội ba người ở phụ cận phát hiện một cái Hợp Thể kỳ tu sĩ động phủ, chỉ là bên ngoài có một cái ngũ cấp trận pháp bảo hộ. Chỉ dựa vào chúng ta sư huynh muội ba người, muốn mở ra trận pháp có chút khó khăn, cho nên chúng ta tưởng mời đạo hữu cùng chúng ta cùng nhau phá trận." Ngụy Phong Kỳ thần sắc thản nhiên, chân thành nói.

Ngụy Phong Kỳ lớn lên phong độ nhẹ nhàng, cũng coi như là tuấn tú lịch sự, nếu là giấu đi hắn hốc mắt màu xanh lơ, hắn nói ra nói liền càng hoàn mỹ.

Đáng tiếc, hắn bộ dáng này rõ ràng là một bộ túng cốc thiếu quá độ bộ dáng. Tiêu Lăng Hàn đối bọn họ phát hiện động phủ không có chút nào hứng thú.

"Tránh ra!" Tiêu Lăng Hàn lạnh lạnh nhìn Ngụy Phong Kỳ liếc mắt một cái, lạnh lùng nói.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lạnh như băng khó mà nói lời nói bộ dáng, Ngụy Phong Kỳ trong lòng lãnh "Hừ" một tiếng, trên mặt lại một chút không hiện.

Hắn như cũ tao nhã có lễ nói: "Đạo hữu, chúng ta chân thành mời ngươi, hy vọng đạo hữu có thể cho cái mặt mũi, ngươi xem ta kia hai vị sư muội còn ở một bên chờ. Nếu là đại gia ở trong động phủ phát hiện cái gì trân quý đồ vật, ta có thể làm chủ, làm đạo hữu trước tuyển một loại, như thế nào?"

"Không thể nào!"

Thấy Tiêu Lăng Hàn dầu muối không ăn, Ngụy Phong Kỳ trong lòng bực bội, không dấu vết về phía bên cạnh hai gã nữ tử đưa mắt ra hiệu, hai người lập tức đã đi tới.

"Công tử, hà tất vội vã lên đường, đã có cơ duyên đưa tới cửa, không bằng cùng chúng ta cùng đi nhìn xem cái kia động phủ, như thế nào?" Nữ tử nhả khí như lan, nàng thanh âm uyển chuyển tuyệt đẹp, tràn ngập dụ hoặc lực.

"Đúng vậy, công tử sao không cùng chúng ta cùng nhau, ngươi xem ngươi độc thân lên đường, nhiều tịch mịch. Sao không cùng chúng ta ba người cùng nhau, đến lúc đó có người làm bạn không phải thực hảo sao?" Nữ tử thưởng thức chính mình tóc, nói chuyện thời điểm còn hướng Tiêu Lăng Hàn vứt mị nhãn, nàng thanh âm kiều mị, thấm nhân tâm phi, thanh âm tựa hồ thẳng tắp truyền vào người đáy lòng.

Tiêu Lăng Hàn mày nhăn lại, này phong cách như thế nào như vậy quen thuộc đâu?

Một cái hình ảnh xuất hiện ở hắn trong đầu, một cái ao nội, một nữ chúng nam, Tiêu Lăng Hàn lập tức minh bạch chính mình đây là gặp phải người nào.

Này ba cái hẳn là Linh Vận Tông người, này hai nữ nhân cư nhiên đối chính mình thi triển mị - thuật.

Lớn lên xấu liền tính, lớn lên xấu còn ra tới dọa người.

Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt quét về phía ba người, trong mắt hàn quang chợt lóe lướt qua.

Nếu này ba người thượng vội vàng tìm chết, vậy không nên trách vì hắn tàn nhẫn độc ác.

Suy nghĩ gian, Tiêu Lăng Hàn lấy ra kiếm, trực tiếp đối với ba người phát ra công kích. Tuy rằng đối diện ba người đều có Nguyên Anh trung kỳ tu vi, nhưng bọn họ chiến lực thật sự là quá kém.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 269

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 269 Hằng Phong bí cảnh

【 quên Huyền Ý nhị 】 canh bốn

Hai gã nữ tử đối hắn thi triển mị thuật, Tiêu Lăng Hàn là hoàn toàn không phản ứng. Hắn thần thức xa xa vượt qua mấy người, lại như thế nào bị điểm này tiểu kỹ xảo sở mê hoặc.

"Đạo hữu có chuyện hảo hảo nói, ngươi nếu không nghĩ đi, chúng ta cũng không miễn cưỡng ngươi." Ngụy Phong Kỳ che lại bị thương tay phải, vội vàng nói.

"Đúng vậy, công tử, ngươi muốn chạy, trực tiếp rời đi chính là, chúng ta tuyệt không ngăn trở."

"Ồn ào!"

Tiêu Lăng Hàn tu vi so mấy người cao, nhất kiếm đâm xuyên qua trong đó một nữ tử yết hầu. Xoay người lại là nhất kiếm, một khác danh nữ tử đồng dạng bị hắn dứt khoát lưu loát giết.

Hiện giờ liền dư lại Ngụy Phong Kỳ một người, hắn sợ tới mức liên tục sau này lui, "Đạo hữu, tha mạng, là ta có mắt không thấy Thái Sơn, cầu đạo hữu tha mạng."

Tiêu Lăng Hàn năm ngón tay mở ra, trực tiếp đem hắn hút đến trước mặt, kiếm trực tiếp đâm thủng hắn đan điền. Tay phải ngón trỏ điểm ở hắn giữa mày, đọc lấy hắn ký ức.

Thực nhanh có quan Ngụy Phong Kỳ quá vãng nhất nhất hiện ra ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu, hắn trực tiếp lược quá những cái đó lăn giường hình ảnh, xem xét có quan hệ bí cảnh công việc. Không nghĩ tới thật là có một cái Hợp Thể kỳ tu sĩ động phủ, bất quá này mấy người căn bản không nghĩ tới đi cái kia động phủ, bởi vì cái kia ngũ cấp trận pháp này ba người căn bản mở không ra.

Ba người sở dĩ tìm tới chính mình, bất quá là tưởng đem chính mình biến thành bọn họ lô đỉnh, sau đó hút đi sở hữu tu vi, đáng tiếc này ba người tìm lầm đối tượng.

Tiêu Lăng Hàn đem ba người không gian giới tử trung có giá trị đồ vật thu đi, theo sau lại đem ba người thi thể đốt hủy, tại chỗ không còn có ba người bất luận cái gì dấu vết.

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến chính mình phía trước gặp được Mỹ Nam dong binh đoàn kia sáu người, không biết này Linh Vận Tông nữ tu nhìn thấy bọn họ sáu người sau, có thể hay không mời bọn họ đi thăm động phủ? Bất quá y theo kia sáu người diện mạo, phỏng chừng Linh Vận Tông những cái đó nữ tu chỉ biết cách bọn họ rất xa, xem ra lớn lên xấu cũng có thể tránh cho tai họa.

Tìm một cục đá ngồi xuống, Tiêu Lăng Hàn lấy ra ở Ngụy Phong Kỳ không gian giới tử trung, được đến một khối ngọc giản, nhìn lên. Ngọc giản mặt trên ký lục chính là một bộ bản đồ, bản đồ chung điểm chính tên kia Hợp Thể kỳ tu sĩ động phủ, hơn nữa động phủ liền ở phụ cận.

Dù sao đều là tìm tu luyện tài nguyên, Tiêu Lăng Hàn quyết định đi trước nơi đó nhìn xem, nói không chừng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.

Đem bản đồ nhớ thục sau, hắn liền đứng dậy, căn cứ bản đồ thượng chỉ thị, hướng động phủ phương hướng đi đến.

Hai cái canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn đi vào một cái sơn cốc trước, thần thức đảo qua, trong sơn cốc đã tập kết mười sáu người, mười hai danh nữ tử, chỉ có bốn gã nam tử.

Nhìn đến này đó nữ tử trang điểm, Tiêu Lăng Hàn biết trong sơn cốc người hẳn là đều là Linh Vận Tông đệ tử.

Bất quá những người này tu vi liền so lúc trước gặp được ba người cao, có sáu người tu vi đều đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh; còn có bảy người tu vi là Nguyên Anh hậu kỳ; chỉ có ba người tu vi là Nguyên Anh trung kỳ.

Tiêu Lăng Hàn thấy những người đó đều ở bên ngoài công kích trận pháp, nhưng trận pháp không hề có phản ứng, lập tức hắn liền biết nhóm người này bên trong hẳn là không có trận pháp sư.

Hắn tùy tiện ở phụ cận tìm một chỗ, đợi một canh giờ.

Thấy Linh Vận Tông những cái đó không có lại công kích trận pháp, Tiêu Lăng Hàn mới dán lên ẩn thân phù hướng sơn cốc phương hướng bước vào.

Ly đến vốn dĩ liền không xa, cho nên không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn liền đến trong sơn cốc mặt.

Vốn dĩ cái này động phủ nơi địa phương hẳn là thực hẻo lánh, không hảo tìm kiếm.

Bất quá, này đó Linh Vận Tông nhân thủ thượng có bản đồ, thực mau tìm địa phương không nói, còn đem bên ngoài che đậy động phủ nhánh cây chờ toàn bộ rửa sạch.

Trạm thật xa đều có thể nhìn đến động phủ tồn tại, nghĩ vậy Linh Vận Tông nữ tu chiến lực không cường.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy hắn vẫn là nhanh lên tìm được trận pháp bạc nhược chỗ, xé mở một cái chỗ hổng, tiến vào động phủ bên trong đi, miễn cho đợi chút

có nhiều hơn tu sĩ đến chỗ này.

Nghĩ đến liền làm, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp từ Linh Vận Tông những người này trước mặt xuyên qua, đi vào trận pháp trước.

Mở ra linh nhãn, bắt đầu tìm kiếm trận pháp bạc nhược chỗ.

Qua hai phút, hắn tìm được rồi một cái đủ một người thông qua trận pháp cửa động, bất quá giống như yêu cầu ngọc giản trong vòng đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày, ngọc giản hắn nhưng không có. Nhưng là hắn biết, hắn nếu là lại không đi vào, phỏng chừng đợi lát nữa thật sự sẽ có cầm ngọc giản tiến đến tu sĩ.

Không hề do dự, Tiêu Lăng Hàn hướng tới trận pháp bạc nhược chỗ đi đến.

Hắn trước tiên ở nơi đó bố trí một cái ảo trận, miễn cho chờ hạ hắn phá trận thời điểm, bị những người khác nhìn ra khác thường.

Lại qua nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc tiến vào trận pháp bên trong. Phô diện mà đến linh khí, so bên ngoài linh khí nồng đậm năm lần. Xem ra nơi này liền tính không phải Hợp Thể kỳ tu sĩ động phủ, cũng là một cái tu luyện phúc địa.

Tiêu Lăng Hàn ở mới vừa tiến vào địa phương bố trí một cái vây trận, miễn cho thật sự có người cầm ngọc giản tới.

Theo sau hắn triều linh khí nhất nồng đậm địa phương đi đến, động phủ trên vách đá có chiếu sáng dùng dạ quang thạch.

Dạ quang thạch chỉ cần có linh khí, là có thể bổ sung bọn họ tiêu hao năng lượng, cho nên dạ quang thạch là nhất thích hợp lấy tới bố trí động phủ.

Tiêu Lăng Hàn một đường về phía trước, mười phút sau, hắn đi vào một cái cửa đá trước. Nhìn nhìn cửa đá, hắn liền ở chung quanh tìm nổi lên mở ra cửa đá cơ quan, cuối cùng ở cửa đá góc phải bên dưới tìm được một cái tạp tào.

Tiêu Lăng Hàn cẩn thận quan sát một chút cái kia tạp tào, lấy ra một khối trung phẩm linh thạch đặt ở bên trong, kết quả không hề phản ứng. Thu hồi trung phẩm linh thạch, hắn lại thả một khối thượng phẩm linh thạch, giống nhau vô phản ứng. Lấy về thượng phẩm linh thạch, thả một khối cực phẩm linh thạch. Đợi trong chốc lát, liền ở hắn cho rằng vẫn là không được khi, cửa đá cư nhiên chậm rãi mở ra.

Nắm lấy khe lõm trung cực phẩm linh thạch, Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ một lăn, vào cửa đá trung, bởi vì mất đi nguồn năng lượng, cửa đá không có tiếp tục mở ra, mà là chậm rãi khép lại.

Từ trên mặt đất bò dậy, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới có thời gian đánh giá chính mình nơi chính là địa phương nào, một cái 80 bình phương đại điện. Đại điện trung cái gì đều không có, mà đại điện tả hữu các có hai gian thạch thất, chính phía trước còn có một gian.

Tiêu Lăng Hàn tùy tiện tuyển một gian, dựa theo phía trước tiến đại điện cửa đá phương pháp, đồng dạng tiến vào bên trái thạch thất trung.

Tiến thạch thất, phô diện mà đến thủy linh khí làm Tiêu Lăng Hàn có chút say mê.

Tiến vào hắn mi mắt chính là một cái linh khí trì, trong ao tất cả đều là thủy linh khí.

Xem ra này hẳn là một cái phòng tu luyện, hơn nữa vẫn là một cái chuyên môn cung cấp cấp thủy linh căn tu sĩ tu luyện địa phương.

Tiêu Lăng Hàn bố trí một cái phòng ngự trận, đem toàn bộ linh khí trì đều bao vây ở bên trong. Theo sau hắn liền đi vào trong ao, khoanh chân tu luyện lên.

Chẳng được bao lâu, thủy linh khí liền hình thành một cái lốc xoáy, phía sau tiếp trước tiến vào Tiêu Lăng Hàn trong thân thể.

Mười ngày sau, Tiêu Lăng Hàn mở bừng mắt, hắn cảm giác cả người sảng khoái, hơn nữa tu vi cũng có điều tăng lên. Mà hắn cúi đầu nhìn về phía ao, hiện tại linh tuyền trong ao không có chút nào linh khí, hiện giờ hẳn là kêu nó hồ nước.

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy thu hồi trận pháp, đi vào thạch thất cửa, lần này khe lõm cư nhiên muốn phóng năm khối cực phẩm linh thạch.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn suy đoán, chỉ cần hắn đem linh thạch bỏ vào đi, lập tức liền sẽ bị thu đi, tuyệt đối sẽ không giống bên ngoài như vậy cho hắn thu hồi linh thạch cơ hội. Lấy ra năm khối cực phẩm linh thạch, để vào khe lõm trung, ngay sau đó linh thạch đã không thấy tăm hơi, may mắn thạch thất môn cũng mở ra.

Tiêu Lăng Hàn đi vào bên trái cái thứ hai thạch thất cửa, như cũ cùng thượng một cái thạch thất giống nhau, thả một khối cực phẩm linh thạch đến khe lõm chỗ. Thạch thất cửa mở, Tiêu Lăng Hàn thu hồi linh thạch, từ phía dưới lăn đi vào, có thể tỉnh tắc tỉnh, cực phẩm linh thạch hắn cũng không có nhiều ít.

Cái này thạch thất trung cũng có một cái linh khí trì, bất quá nơi này linh khí là mộc linh khí, Tiêu Lăng Hàn như cũ bố trí phòng ngự trận, sau đó mới tiến vào trong ao tu luyện.

40 thiên hậu……

Tiêu Lăng Hàn đem đại điện trung còn lại thạch thất đều thăm một lần, bên trong linh khí phân biệt là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ năm loại linh khí.

Hấp thu nhiều như vậy linh khí, Tiêu Lăng Hàn như cũ không có đột phá Hóa Thần kỳ dấu hiệu, nếu là thay đổi năm cái tương đối linh căn người tới hấp thu tu luyện, lúc này bí cảnh hẳn là có năm cái Hóa Thần kỳ.

Bất quá người khác nếu tới hấp thu nơi này linh khí, ít nhất cũng đến mười năm hoặc là càng lâu thời gian, đâu giống Tiêu Lăng Hàn mười ngày liền thu phục

một cái linh khí trì.

Có thể thấy được Tiêu Lăng Hàn nếu muốn thăng cấp Hóa Thần, ít nhất phải được đến mười cái như vậy cơ duyên, hiện giờ hắn đã được đến năm cái.

Hắn nối tiếp xuống dưới hành trình phi thường có tin tưởng, nói không chừng lại đi một lần cứt chó vận, nhất cử là có thể đột phá Hóa Thần kỳ, như vậy tỉnh hắn đông chạy tây chạy.

Bất quá, nơi này không phải Hợp Thể kỳ tu sĩ động phủ sao? Như thế nào biến thành tu luyện thánh địa?

Tiêu Lăng Hàn ở đại điện trung nơi nơi nhìn xem, xác thật không có mặt khác đồ vật, hắn quay trở về tiến vào cửa đá, vừa thấy khe lõm, hảo gia hỏa, cái này cửa đá đi ra ngoài cư nhiên muốn mười khối cực phẩm linh thạch.

Hắn thử công kích một chút cửa đá, không hề phản ứng.

Xem ra đây là không ra linh thạch, ra không được tiết tấu, Tiêu Lăng Hàn lấy ra mười khối cực phẩm linh thạch đặt ở khe lõm chỗ.

"Ầm ầm ầm" thanh sau, cửa đá mở ra.

Tiêu Lăng Hàn đi ra cửa đá, lại ở bên ngoài nơi nơi xem xét một vòng, cũng không có phát hiện mặt khác cửa đá linh tinh đồ vật, xem ra nơi này cũng chỉ có này một cái cửa đá.

Dán lên ẩn thân phù, Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở sơn cốc.

50 nhiều ngày qua đi, bên ngoài đã có tụ tập hơn bốn mươi người.

Bất quá, những người này không thuộc về cùng cái thế lực, phá trận thời điểm ai cũng không có xuất toàn lực, rất sợ người khác nhặt tiện nghi.

Có đại tông môn người dắt đầu phá trận, hơn nữa hiện tại lại trận pháp sư, tin tưởng không cần bao lâu bọn họ là có thể phá vỡ trận pháp.

Làm Tiêu Lăng Hàn kinh khởi chính là, những người này tìm mắt trận cũng không phải hắn phía trước đi vào nơi đó.

Chẳng lẽ nơi này có hai cái động phủ?

Mang theo nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa mở ra linh nhãn, cẩn thận xem xét lên, này vừa thấy, thật đúng là làm hắn thấy một cái khác trận pháp mắt trận.

Nơi này chẳng lẽ là có hai cái động phủ?

Một cái tu luyện động phủ, một cái khác là Hợp Thể kỳ tu sĩ động phủ?

Hai cái động phủ, mà hắn trước nhìn đến cư nhiên tu luyện động phủ, không phải Hợp Thể kỳ tu sĩ động phủ,

Xem ra thật đúng là vận khí tới chắn đều ngăn không được.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến nhiều người như vậy ở chỗ này, kia hắn muốn hay không đi bên kia nhìn xem đâu?

Quan sát một chút, phát hiện bên kia trận pháp, so với hắn đi trước bên kia còn muốn dễ phá. Hơn nữa bạc nhược chỗ, cách này chút công kích mắt trận người có đoạn khoảng cách. Chính mình chỉ cần cẩn thận một chút, đi vào hắn là sẽ không bị người nhìn ra manh mối.

Tu sĩ tranh đoạt chính là cơ duyên, tranh đoạt chính là tài nguyên, không tranh không đoạt, còn không bằng làm phàm nhân, tu luyện tài nguyên không có khả năng chính mình dài quá chân chạy đến ngươi trong lòng ngực tới.

Tiêu Lăng Hàn lập tức liền quyết định đi vào thăm dò, lần này hắn lựa chọn buổi tối hành động.

Bởi vì tới không ít trận pháp sư, ban ngày phá trận khó tránh khỏi sẽ bị người nhìn thấy.

Buổi tối những cái đó không có tham dự phá trận người đều ở tu luyện, ai sẽ không có việc gì nơi nơi nhìn.

Bóng đêm tiệm thâm, Tiêu Lăng Hàn khẽ không tiếng động mà đem trận pháp mở ra một cái chỗ hổng.

Mới vừa bước vào trận pháp bên trong, nghênh diện liền bay tới một mũi tên.

Hắn phản xạ có điều kiện về phía sau một ngưỡng, tránh đi công kích. Ngồi dậy, về phía trước nhìn lại, liên tiếp mũi tên, lại lần nữa hướng hắn đánh úp lại.

Hắn đây là tiến vào một cái sát trận bên trong, lập tức hắn một bên tránh đi công kích, một bên mở ra linh nhãn, tìm kiếm sinh môn.

Năm phút sau, Tiêu Lăng Hàn rời đi sát trận, xem ra vị này Hợp Thể kỳ tu sĩ vẫn là một cái trận pháp sư.

May mắn hắn bố trí chính là ngũ cấp trận pháp, hắn nếu là bố trí lục cấp trận pháp, lấy Tiêu Lăng Hàn hiện tại tu vi thật là có điểm không dám sấm.

Ra sát trận, đập vào mắt chính là một cái cửa đá, bất quá cái này cửa đá không phải dùng linh thạch mở ra, mà là dùng trận pháp mở ra. Cửa trên mặt đất có một mặt trận kỳ, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay rút ra trận kỳ, sau đó đem trận kỳ cắm ở trên cửa mười cái khổng trung, góc phải bên dưới cái kia khổng.

Sau đó liền nghe thấy môn "Ca ca ca" thanh âm, đây là giải khai trận pháp, cho nên môn đang ở chậm rãi mở ra. Nếu là không có cởi bỏ trận pháp, phỏng chừng còn lại khổng trung liền sẽ phát ra giống mũi tên giống nhau công kích.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 270

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 270 Hằng Phong bí cảnh

【 quên Huyền Ý tam: Chân chính là truyền thừa 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn cất bước thật cẩn thận mà đi vào cửa đá nội.

Kết quả không đi bao xa, hắn liền gặp được một cái trận pháp khảo nghiệm, khảo chính là tam cấp phòng ngự trận.

Tam cấp phòng ngự trận đối Tiêu Lăng Hàn tới nói tự nhiên không có gì khó khăn, hắn thực mau liền đem trận pháp bổ sung hoàn chỉnh, sau đó hắn tiếp tục về phía trước đi.

Đi rồi mười phút, hắn lại gặp một cái trận pháp khảo nghiệm, lần này khảo chính là một cái tam cấp hỏa hệ công kích trận pháp.

Tiêu Lăng Hàn không một lát liền phá trận.

Lúc sau lại đi rồi thập phần, hắn lại lần nữa gặp được trận pháp khảo nghiệm.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại hoài nghi nơi này có phải hay không có một cái trận pháp truyền thừa, bằng không vì cái gì luôn khảo nghiệm trận pháp.

Tổng cộng hoàn thành mười cái trận pháp khảo nghiệm, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đi tới một gian thạch thất. Thạch thất có một chiếc giường, một cái bàn, một cái kệ sách.

Trên kệ sách che kín tro bụi, Tiêu Lăng Hàn cầm lấy một quyển sách, thổi thổi mặt trên tro bụi. Tập trung nhìn vào, bìa mặt thượng viết 《 bất lão trường xuân công 》 năm chữ.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, này chẳng lẽ là một quyển tu luyện công pháp?

Nhưng, đương hắn đầu võ trang sách nhìn đến chính là một nam một nữ trần truồng dây dưa ở bên nhau.

Này cư nhiên là một quyển xuân cung đồ sách!!!

Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình mà cầm trong tay thư thả lại trên kệ sách, thuận tay cầm lấy tiếp theo bổn tiếp tục xem, lần này quyển sách này tên là 《 thiên trường hựu địa cửu 》.

Có đệ nhất bổn lót nền, đương Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa mở ra trang sách, bên trong họa như cũ là một nam một nữ. Lần này nhìn đến chính là hai người quần áo nửa giải, đang ở ủng - hôn, hắn khép lại thư.

Đây cũng là một quyển xuân cung đồ sách!!!

Nhìn thoáng qua trên kệ sách còn lại thư tịch, Tiêu Lăng Hàn hoài nghi nơi này sở hữu thư đều là một cái loại hình.

Hắn không cấm suy đoán, chẳng lẽ nơi này không phải trận pháp sư truyền thừa, mà là Linh Vận Tông truyền thừa?

Lại từ trung gian tùy ý cầm một quyển, Tiêu Lăng Hàn run run mặt trên tro bụi, văn bản thượng viết 《 khó phân lại khó xá 》 năm cái màu đen tự.

Lần này không cần mở ra, quang đọc sách danh, hắn liền biết nhất định lại là không thể miêu tả hình ảnh, hứng thú thiếu thiếu mà đem thư thả lại chỗ cũ.

Nào biết, bởi vì hắn thất thần, thư chỉ có một phần ba đặt ở trên kệ sách, mặt khác hai phần ba ở bên ngoài.

Cho nên "Lạch cạch" một tiếng, thư rơi xuống đất.

Đương Tiêu Lăng Hàn cúi đầu đi nhìn lên, đập vào mắt trong hình cư nhiên là hai gã nam tử trần trụi thân mình lẫn nhau - dây dưa ở bên nhau.

Hắn ma xui quỷ khiến nhặt lên trên mặt đất thư, mở ra nhìn lên, trong đầu luôn là có chút mơ hồ hình ảnh vứt đi không được, nhưng lại thấy không rõ lắm.

Phiên đến thư trang thứ năm khi, Tiêu Lăng Hàn mới biết được đây là một quyển song tu công pháp.

Hắn nhớ rõ chính mình xem qua duy nhất song tu công pháp, vẫn là phía trước ở Hoàng Cực đại lục thời điểm, Lạc Hồng Nhan cho hắn một quyển lô đỉnh tu luyện công pháp.

Cùng kia bộ công pháp không giống nhau chính là, này bổn công pháp song tu không phải thải bổ, mà là hai bên được lợi.

Song tu hiệu quả so khoanh chân đả tọa còn hảo.

Không biết vì cái gì, hắn cư nhiên tưởng đem này bộ công pháp thu hồi tới.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt có chút hắc, hắn như thế nào sẽ có ý nghĩ như vậy?

Tuy rằng cực không tình nguyện, hắn còn tuần hoàn nội tâm ý tưởng. Đem thư ném vào không gian giới tử trung, bất quá lại đem nó đặt ở xa nhất trong một góc.

Hắn tưởng, hắn đời này hẳn là đều sẽ không đi xem quyển sách này.

Hiện tại hắn mặt vô biểu tình nghĩ, chỉ là hắn không nghĩ tới vả mặt sẽ đến nhanh như vậy.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình lần này là bạch vào được, còn chậm trễ hắn tìm kiếm cơ duyên thời gian.

Nơi này hẳn là liền Linh Vận Tông truyền thừa sở tại, trên kệ sách như vậy nhiều tập tranh, hẳn là đều là song tu công pháp.

Hắn cuối cùng nhìn thoáng qua cái này thạch thất, cùng bên ngoài những cái đó khảo nghiệm người trận pháp hoàn toàn không đáp biên.

Chẳng lẽ là chính mình tiến sai rồi địa phương?

Nhưng thông qua trận pháp khảo nghiệm sau, tiến vào cũng chỉ có này một gian thạch thất.

Không đúng, Tiêu Lăng Hàn tổng cảm thấy chính mình tựa hồ có chỗ nào để sót.

Duỗi tay xoa xoa giữa mày, trong đầu linh quang chợt lóe, thủ thuật che mắt! Đối, nhất định là như thế này, hắn hiện tại nơi này gian thạch thất hẳn là chỉ là một cái thủ thuật che mắt.

Tiêu Lăng Hàn lập tức ra thạch thất, lại lần nữa mở ra linh nhãn xem xét lên, lần này hắn quả nhiên thấy được không giống nhau địa phương.

Thạch thất bên cạnh cư nhiên có một phiến như thế rõ ràng cửa đá, nhưng, phía trước chính mình căn bản cái gì đều không có nhìn đến.

Hơi hơi chợp mắt, thu hồi linh nhãn.

Hắn lại lần nữa ngẩng đầu nhìn lại, lần này cùng ban đầu nhìn đến giống nhau, nơi đó cái gì đều không có, cửa đá cũng không thấy, chỉ có một mặt vách tường.

Quả nhiên là thủ thuật che mắt!

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa mở ra linh nhãn, đi vào cửa đá trước, cửa đá lại có một cái trận pháp.

Nhớ kỹ trận pháp lộ tuyến, hắn liền khai là suy tính trận pháp mắt trận.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn đem một mặt trận kỳ nạm nhập trong đó một cái điểm thượng.

"Ầm ầm ầm" tiếng vang lên, cửa đá hướng về phía trước thu hồi.

Bất quá cửa đá mặt trên tro bụi không phải giống nhau nhiều, cũng không biết là có bao nhiêu lâu không có người lại đây.

Tiêu Lăng Hàn tiểu tâm mà đi vào, hắn nhưng không nghĩ đi vào lại lần nữa đối mặt ngang trời bay tới mũi tên.

Kết quả hắn như vậy cẩn thận, lại cái gì công kích đều không có.

Hiện tại hắn đều hoài nghi thiết trí cái này động phủ người có chút ác thú vị, hoàn toàn bất an lẽ thường tới.

Tiến vào cửa đá sau, đập vào mắt chính là một cái thật dài hành lang.

Mỗi cách 10 mét liền có một cái trận pháp, công kích, phòng thủ, phụ trợ, đủ loại trận pháp.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại dám khẳng định, hắn hiện giờ là đi vào chân chính truyện thừa nơi, một cái trận pháp sư truyền thừa.

Kế tiếp nhật tử, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu rồi không biết ngày đêm phá trận, thời gian liền ở hắn phá trận trung chậm rãi xói mòn.

5 năm sau……

Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đem sở hữu trận pháp đều phá khai rồi, vừa mới bắt đầu hắn gặp được trận pháp phi thường đơn giản, cơ hồ một ngày có thể phá một hai cái.

Chậm rãi liền biến thành một ngày phá một cái trận pháp, sau lại hai ngày một cái trận pháp, lại sau lại mười ngày đều phá không khai một cái trận pháp.

Rõ ràng có chút trận pháp nhìn qua cùng hắn học quá giống nhau như đúc, nhưng chính là phá không được.

Vì phá giải này đó trận pháp, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy hắn não tế bào đều đã chết không ít.

Nhìn đến trước mặt rộng mở đại điện, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, cuối cùng là vào được.

Liền ở hắn tính toán một mông ngồi dưới đất khi, một cái đột ngột thanh âm ở đại điện trung nhớ tới.

Sợ tới mức Tiêu Lăng Hàn lập tức đánh lên mười hai phần tinh thần.

“Cuối cùng là có người vào được, nếu là không còn có người tới, lão phu muốn đi.” Lão giả thanh âm hồn hậu lại tràn ngập uy nghiêm, trong đó còn kèm theo trải qua năm tháng tang thương, thở dài nói.

Tiêu Lăng Hàn cảnh giác khắp nơi nhìn xung quanh, muốn nhìn một chút thanh âm này đến từ nơi nào. Hắn thần thức cảm ứng trung, vẫn chưa phát hiện có bất luận cái gì sinh mệnh thể hơi thở.

Đột nhiên nghĩ đến chính mình vừa tới thế giới này không lâu, đụng tới Tiên Quân thần thức hình chiếu.

Trước mắt nơi này sẽ không lại có một cái đại năng thần thức hình chiếu đi?

Làm như nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn khẩn trương, lão giả có chứa trấn an tính thanh âm lại lần nữa vang lên: “Tiểu gia hỏa không cần khẩn trương, lão phu chỉ là một mạt thần thức tàn niệm, đối với ngươi tạo không thành bất luận cái gì thương tổn.”

Lần này hắn rốt cuộc tìm được thanh âm nơi phát ra chỗ, Tiêu Lăng Hàn tìm theo tiếng nhìn lại.

Đập vào mắt chính là một cái đầu bạc râu bạc trắng lão giả, gương mặt hiền từ, nhìn qua hòa ái dễ gần.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn không dám đại ý, quỷ biết này đó lão bất tử đều có chút cái gì cấm kỵ thủ đoạn.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở cửa đại điện chỗ, ngẩng đầu nhìn về phía lão giả, lão giả thân ảnh là ở đại điện ở giữa.

Hơn nữa lão giả thân ảnh trình trong suốt trạng, tựa hồ là một cái u linh, mơ hồ không chừng.

Tiêu Lăng Hàn mắt nhìn thẳng nhìn lão giả, cũng không nói chuyện, chờ đợi lão giả bên dưới.

"Lão phu ở chỗ này đợi 100 vạn năm, rốt cuộc chờ đã có người tiến vào nơi này, trời xanh cuối cùng là không phụ ta." Lão giả đầy mặt cảm khái nói.

Tiêu Lăng Hàn như thế nào cảm thấy lão già này như là có đại sự muốn giao cho hắn đi làm bộ dáng đâu?

Hắn chính là một cái sợ nhất phiền toái người, nếu là lão nhân này cấp cái truyền thừa còn muốn người thế hắn đi làm việc.

Kia chính mình vẫn là có bao xa liền đi bao xa, làm lão nhân này tiếp tục chờ đãi tiếp theo cái người thừa kế.

Rốt cuộc hắn không thiếu truyền thừa, hơn nữa hắn tu luyện công pháp nhưng đều là Thần cấp.

"Tiền bối, ngài có sự nói sự, không có việc gì, vãn bối liền đi trước." Tiêu Lăng Hàn đối với lão giả nói thẳng không cố kỵ nói, một bộ ngay sau đó liền phải rời đi bộ dáng. Rốt cuộc vì tiến vào nơi này, chính là chậm trễ hắn đã nhiều năm thời gian.

Lão giả xấu hổ cười cười, đầy mặt nếp gấp đều nhăn thành một đoàn.

Hắn chỉ là có điểm kích động cho nên mới sẽ cảm khái một chút, tiểu gia hỏa này như thế nào một chút kiên nhẫn đều không có. Một khuôn mặt lạnh như băng sương, giống như ai thiếu hắn mấy trăm vạn linh thạch không có còn giống nhau.

Nhiều năm như vậy hảo không dung có người tiến vào, như thế nào không nghĩ muốn truyền thừa, liền nghĩ rời đi đâu?

Tiểu gia hỏa này thật đúng là cái dị loại, những người khác thấy hắn, phỏng chừng sẽ lập tức quỳ gối trên mặt đất, khóc lóc cầu muốn được đến hắn truyền thừa. Tiểu gia hỏa này như thế nào có điểm e sợ cho tránh còn không kịp bộ dáng.

"Khụ khụ khụ" lão giả ho khan vài tiếng, thanh thanh yết hầu mới nói nói: "Lão phu đạo hào: Hằng Phong, là hiện giờ cái này Hằng Phong bí cảnh chủ nhân. Cái này bí cảnh chỉ là năm đó ta tu luyện dùng trong đó một cái đạo tràng. Ngươi có thể ở mấy năm thời gian phá vỡ ta thiết trí trận pháp, thuyết minh thiên phú còn chắp vá."

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng hung hăng rút ra một chút, liền hắn như vậy cao thiên phú.

Lão giả cư nhiên nói còn chắp vá!

"Nếu là người có duyên, kia nơi này đồ vật đều về ngươi." Lão giả hào phóng nói, một bộ tiện nghi tiểu tử ngươi bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn nghe được có chút ê răng, cái này trong đại điện rỗng tuếch.

Hắn thật đúng là không biết lão giả nói đồ vật, đến tột cùng ở nơi nào.

"Tiền bối, thứ vãn bối mắt vụng về, không có nhìn đến ngài theo như lời đồ vật ở nơi nào?" Nói, Tiêu Lăng Hàn còn khắp nơi đánh giá một chút, kia ý tứ rõ ràng.

"Ai! Quả nhiên là mắt vụng về, bằng không đồ vật liền ở ngươi trước mặt, ngươi đều nhìn không tới." Lão giả bóp cổ tay thở dài.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Chẳng lẽ lại là yêu cầu mở ra linh nhãn mới có thể nhìn đến?

"Ngươi nếu là nhìn không tới, kia nơi này đồ vật ngươi là không chiếm được." Lão giả lại lần nữa lắc đầu thở dài, nói xong câu đó sau, hắn vốn dĩ liền trong suốt thân thể, càng thêm trong suốt.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa mở ra linh nhãn, nhìn về phía đại điện. Đãi hắn nhìn đến trước mặt cảnh tượng khi, thiếu chút nữa sợ tới mức hắn lập tức đoạt môn mà chạy.

Vô số không gian ở tầng tầng sụp đổ, vô số cái khe ở trước mắt hình thành, vô số hắc động trống rỗng xuất hiện.

Nếu không phải hắn định lực đủ, phỏng chừng đang xem rõ ràng trước tiên xoay người liền đi ra ngoài.

Quá dọa người, hắn cảm giác chính mình liền ở vào cái khe trung, tùy thời đều sẽ ngã xuống.

"Di, linh nhãn, khó trách ngươi có thể tiến vào. Linh nhãn có thể nhìn thấu hư vọng, nhìn đến người khác nhìn không tới đồ vật." Lão giả gật gật đầu, nói xong câu đó hắn nửa người dưới ở dần dần biến mất.

"Tiền bối, ngài đây là muốn biến mất? Ngài không nghĩ đoạt xá sao?" Tiêu Lăng Hàn kỳ quái hỏi, rốt cuộc thật nhiều lão gia hỏa đều không cam lòng cứ như vậy biến mất ở trong thiên địa, càng là sống được lâu, càng là sợ hãi chết.

"Cái gì biến mất? Ta này vốn dĩ cũng chỉ là một mạt thần thức tàn niệm, đã tìm được có thể lĩnh ngộ pháp tắc người. Tâm nguyện đã xong, tự nhiên là phải trở về bản thể." Lão giả trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, tức giận nói.

Tiêu Lăng Hàn lại là bị hung hăng kinh ngạc một chút, trở về bản thể?

Này lão giả cư nhiên còn chưa chết?

Hắn nhớ không lầm nói, lúc trước mới vừa tiến vào thời điểm, lão giả nói hắn ở chỗ này đợi 100 vạn năm đi?

100 vạn năm còn chưa chết?

Này lão giả là cái gì tu vi?

Cùng thiên địa đồng thọ?

"Tiền bối, ngài ý tứ là ngài còn sống?"

Tiêu Lăng Hàn áp xuống trong lòng khiếp sợ, nhìn về phía lão giả, chờ hắn cho chính mình một cái khẳng định đáp án.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 271

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 271 Hằng Phong bí cảnh

【 Ân Thiên Duệ độ kiếp 】 canh hai

Lão giả trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, nói: “Ngươi này không phải hỏi vô nghĩa sao? Lão phu nếu là đã chết, cái này bí cảnh đã sớm nên hỏng mất thả không tồn tại, rốt cuộc đã qua đi trăm vạn năm.”

Lão giả đang nói xong những lời này thời điểm, cũng chỉ dư lại một cái trong suốt đầu phiêu phù ở giữa không trung.

Nếu là định lực không người tốt, nhất định sẽ sợ tới mức hai chân nhũn ra.

Tiêu Lăng Hàn còn muốn hỏi lão giả mặt khác vấn đề, bất quá xem lão giả cái dạng này, phỏng chừng hiện tại liền một câu hoàn chỉnh nói, đều cũng không nói ra được.

Lão giả tự nhiên là nhìn ra Tiêu Lăng Hàn rối rắm, đắc ý giơ giơ lên khóe miệng.

Tâm nói: Kêu ngươi phía trước ghét bỏ lão phu, hiện tại muốn biết? Môn đều không có, không, là liền cửa sổ đều không có!

“Tiểu hữu cố lên tu luyện, có lẽ có một ngày chúng ta còn có thể gặp lại.” Lão giả nói xong, toàn bộ đầu cũng đã biến mất.

Tiêu Lăng Hàn nhìn lão giả biến mất phương hướng, về sau còn có thể gặp mặt sao?

Tính, về sau sự tình về sau lại nói, hiện tại trước cố hảo trước mắt.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn đi đến đại điện chính giữa, nơi đó là một cái trận pháp, một cái thời gian trận pháp.

Cái này trận pháp không chỉ có có thể làm thời gian biến chậm, còn có thể làm thời gian biến mau.

Chỉ cần đem trận pháp ngược hướng vận chuyển là có thể làm thời gian biến chậm, chính vận chuyển thời gian sẽ biến mau.

Ở cái này trận pháp trung tu luyện, có thể làm hắn có nhiều hơn thời gian tới lĩnh ngộ trong đại điện lưu lại pháp tắc.

Bí cảnh 10 năm sau……

Một cái băng hà trung, Mạc Vô Nhai từ đáy hồ nhảy dựng lên, hắn không nghĩ tới chính mình ở đáy hồ một đãi chính là mười năm.

Mười năm trước, hắn cảm giác được bên này có cái gì ở hấp dẫn chính mình.

Tuần hoàn theo kia cổ chỉ dẫn, hắn đi tới này băng trong hồ.

Kết quả, này băng trong hồ có một cái tứ cấp hậu kỳ kiếm răng huyễn cá mập.

Mắt thấy cơ duyên liền ở trước mắt, lại bị yêu thú ngăn cản đi tới bước chân.

Mạc Vô Nhai tất nhiên là không cam lòng cứ như vậy rời đi, hắn cùng kiếm răng huyễn cá mập phía trước phía sau cộng đại chiến mười lần. Hoa một năm thời gian, cuối cùng chính mình thân bị trọng thương, mới đem nó cấp ma đã chết.

Dùng một tháng thời gian, đem thương dưỡng hảo sau, Mạc Vô Nhai mới đến đáy hồ tìm tòi đến tột cùng, nguyên lai đáy hồ có một khối băng tinh. Mà trong thân thể hắn Quảng Hàn Băng Diễm không đợi hắn tiếp đón liền chạy trốn ra tới, bái băng tinh không chịu buông tay.

Lập tức Mạc Vô Nhai liền tại chỗ bắt đầu tu luyện, hắn đem băng tinh luyện hóa xong sau mới ra tới.

Chỉ là không nghĩ tới, hắn này một đãi chính là mười năm!

Mười năm qua đi, Mạc Vô Nhai tất nhiên là rất là lo lắng Ân Thiên Duệ tình huống, cũng không biết hắn hiện giờ thế nào.

Ngay sau đó, Mạc Vô Nhai lợi dụng đạo lữ khế ước, cảm ứng một chút Ân Thiên Duệ nơi phương vị. Theo cảm ứng được vị trí, hắn cấp tốc triều cái kia phương hướng chạy đi.

Một cái thiêu đốt ngọn lửa trong sơn động, một đóa dị hỏa đang ở địa tâm hỏa trung vui sướng mà nhảy lên, nó chính không ngừng mà hấp thụ chấm đất tâm hoả trung hỏa linh khí.

Mà ở cách đó không xa một cái động phủ, một người song nhi chính khoanh chân mà ngồi.

Trên người hắn khí thế kế tiếp bò lên, mắt thấy đã tới rồi ngưng kết điểm.

Hắn lập tức vận chuyển công pháp, áp súc đan điền trung linh khí. Nếu là tràn đầy, lại một lần áp súc.

Đột nhiên, hắn mở hai mắt, trong mắt tinh quang chợt lóe lướt qua.

Người này đúng là Mạc Vô Nhai nhớ thương Ân Thiên Duệ.

Ân Thiên Duệ vừa đến cái này động phủ khi, chỉ là gặp được một ít tam cấp lúc đầu hỏa diễm báo.

Sau lại hỏa diễm báo cấp bậc càng ngày càng cao, đương hắn gặp được tam cấp đỉnh hỏa diễm báo khi, liền không có lại đi tới.

Cái này trong động phủ hỏa linh khí phi thường nồng đậm, Ân Thiên Duệ nghĩ cơ duyên khó được, hắn liền tại chỗ tu luyện lên.

Tu luyện một năm, Ân Thiên Duệ liền ở chỗ này đụng phải Khổng Nhạc Trì.

Khổng Nhạc Trì cũng là Hỏa linh căn, hắn là trực tiếp bị truyền tống đến sơn động tận cùng bên trong. Mà bên trong tứ cấp hỏa diễm báo đều đã bị hắn xử lý, hắn lập tức liền phải rời đi nơi này.

Vốn dĩ Ân Thiên Duệ là tính toán cùng Khổng Nhạc Trì một khối đi, rốt cuộc đối phương chính là Nguyên Anh kỳ đỉnh, chính mình chính là bí cảnh trung lót đế tồn tại.

Nào biết, chính mình trong cơ thể dị hỏa, lại dị thường sinh động lên. Nó đây là không cần chính mình rời đi, xem ra nơi này có dị hỏa thích đồ vật.

Cuối cùng Khổng Nhạc Trì một người rời đi nơi đây.

Bởi vì bên trong hỏa diễm báo đều bị Khổng Nhạc Trì xử lý, Ân Thiên Duệ tự nhiên liền đến tận cùng bên trong đi tu luyện.

Hắn này một tu luyện chính là chín năm, tính xuống dưới hắn ở bí cảnh tổng cộng đãi có mười năm.

Ba năm trước đây hắn liền đến thăng cấp bên cạnh, chính là không có người giúp hắn hộ pháp, hắn ngạnh sinh sinh kéo ba năm.

Hiện tại hắn hơi thở đã áp chế không được, hắn cần thiết lập tức đi ra bên ngoài độ lôi kiếp.

Tâm niệm vừa động, đang ở địa tâm hỏa trung vui mừng nhảy nhót dị hỏa cấp tốc hướng tới Ân Thiên Duệ chạy tới, "Vèo" lập tức liền chui vào hắn đan điền trung.

Không trung mây đen càng tụ càng nhiều, một tầng đè nặng một tầng, càng tụ càng hậu, càng áp càng thấp, phảng phất toàn bộ thiên lập tức liền phải đêm đen tới, cho người ta một loại cực kỳ áp lực cảm giác.

"Ầm ầm ầm" một tiếng sấm sét ở bên tai sao khởi, một đạo tia chớp cắt qua không trung yên lặng, thẳng tắp mà bổ vào Ân Thiên Duệ trên người. Đau đến hắn thẳng nhíu mày, lại không thể không áp xuống trong lòng sợ hãi, lại lần nữa đối mặt trên không rơi xuống lôi điện.

"Ầm ầm ầm, ầm ầm ầm……" Lôi điện không ngừng bổ vào trên người, Ân Thiên Duệ chỉ cảm thấy toàn thân đau đến đều phải mất đi tri giác. Hắn lấy ra một cái đan bình, đảo ra một mấy đan dược, trực tiếp hướng trong miệng tắc, cũng mặc kệ rớt một viên trên mặt đất.

Theo sau hắn thu hồi đan bình, từ không gian giới tử trung lấy ra một kiện phòng ngự pháp khí, hướng tới đánh xuống tới lôi điện ném qua đi.

Ở lôi điện khu vực bên ngoài đứng mười mấy xem náo nhiệt người, có nam có nữ, tu vi không đợi.

"Này hẳn là độ Nguyên Anh kỳ lôi kiếp đi?" Có một cái Nguyên Anh trung kỳ nam tu, không xác định hỏi bên người đồng bạn.

"Hình như là, cảm giác hắn lôi kiếp, so với ta độ lôi kiếp uy lực lớn hơn."

"Ngươi cũng như vậy cảm thấy? Ta còn tưởng rằng theo ta một người có như vậy cảm giác."

"Cũng không biết ở bên trong độ kiếp người là ai?"

"Không thấy rõ, ta tới thời điểm lôi kiếp đã bắt đầu rồi, người đã sớm bị phách cháy đen một mảnh, thấy không rõ người nọ nguyên lai bộ dáng."

"……"

"Nếu là ta cũng có thể thăng cấp đến Nguyên Anh kỳ thì tốt rồi." Một cái nữ tu có chút mất mát nói.

"Ngươi mới Kim Đan hậu kỳ, muốn thăng cấp Nguyên Anh kỳ, còn sớm!" Nữ tu bên cạnh nam tu trả lời nói.

"Nói không chừng hắn tiến bí cảnh thời điểm, cũng là Kim Đan hậu kỳ tu vi. Vận khí tốt, làm hắn gặp được nhất cử đột phá Kim Đan đỉnh, trực tiếp thăng cấp Nguyên Anh kỳ thiên tài địa bảo đâu!" Nữ tu chua lòm nói.

Nam tu gật gật đầu: "Ngươi nói cũng không phải không có lý."

Nữ tu câu nói kia nghe được người không ít, đã vài cá nhân trong mắt phiếm quang, nhìn về phía lôi kiếp trung tâm ánh mắt trở nên nóng rực.

"Ghen ghét nhân gia liền nói rõ, tu vi thấp cũng trách không được người khác, không hảo hảo tu luyện, chỉ biết thông đồng nam nhân." Một khác nữ tu liếc mắt một cái vừa mới nói chuyện nữ tu, không mặn không nhạt nói.

"Huyên Huyên, ngươi như thế nào có thể nói như vậy ta, ta cùng Lâm sư huynh chi gian thật sự không có gì." Phía trước nói chuyện nữ tu ủy khuất nói.

"Không cần kêu ta Huyên Huyên, Huyên Huyên cũng là ngươi có thể kêu sao? Quách Mẫn Trân đừng dám làm không dám nhận, ngươi dám nói ngươi không thích Lâm sư huynh?"

"Ta, ta……"

"Hảo, đều bớt tranh cãi." Họ Lâm nam tu lạnh lùng mà nhìn hai người liếc mắt một cái.

Hai gã nữ tu đều có chút sợ hãi rụt rụt cổ, lập tức nhắm chặt miệng.

Chung quanh đang xem diễn người đầy mặt tiếc nuối, trò hay cứ như vậy đã không có, đại gia lại đem lực chú ý đặt ở độ kiếp người trên người.

"Ầm ầm ầm……"

Ân Thiên Duệ cảm giác chính mình xương cốt đều phải bị bổ ra tới, nhưng lôi kiếp còn không có xong. Hắn từ trên mặt đất gian nan bò dậy, lại lần nữa đứng thẳng ở mây đen hạ, chuẩn bị nghênh đón tân một vòng lôi điện.

Lại qua nửa ngày, không trung rốt cuộc trong.

Ân Thiên Duệ vô lực nằm liệt ngồi dưới đất, kế tiếp chính là tâm ma kiếp.

Nhưng hiện tại không có người giúp chính mình hộ pháp, hắn chỉ hy vọng chính mình mau một chút từ tâm ma kiếp trung tỉnh lại.

Vì để ngừa vạn nhất, Ân Thiên Duệ ở chính mình chung quanh một vòng đều rắc độc phấn. Bởi vì vừa rồi lôi kiếp, dẫn tới hắn nơi kia khu vực cháy đen một mảnh. Cho nên, đương Ân Thiên Duệ đem độc dược chiếu vào trên mặt đất, không nhìn kỹ căn bản nhìn không ra tới.

Hoàng Cực đại lục, Huyễn Thiên Thành, Ân phủ, một cái 16 tuổi song nhi, hắn đang đứng ở đại sảnh chủ vị người phía sau, dò ra một cái đầu, tò mò nhìn xuống tay vì thanh niên.

"Thiên Duệ, đó là ngươi biểu ca Mạc Vô Nhai, khi còn nhỏ ngươi còn đi trong nhà hắn chơi qua, không biết ngươi còn có nhớ hay không. Ngươi dẫn hắn nơi nơi đi đi dạo, ta có việc muốn cùng ngươi mạc thúc thúc nói." Chủ vị thượng nam tử đối với chính mình phía sau song nhi nói.

"Hảo a!"

Song nhi đúng là Ân Thiên Duệ, hắn vui vẻ mà lôi kéo Mạc Vô Nhai liền hướng bên ngoài chạy tới, hai người vốn là tính toán đi ra ngoài đi dạo, nhưng vừa đến cửa liền đụng phải một người.

"A!"

"Ai da!"

Đụng phải hai người đều ngồi ở trên mặt đất, Ân Thiên Duệ vuốt bị đâm đau mông, nước mắt lưng tròng.

Chỉ là hắn còn không có khóc ra tới, đối diện người lập tức hướng hắn xin lỗi.

"Thực xin lỗi, đều là ta không tốt, là ta đi đường không thấy rõ, Thiên Duệ, ngươi không sao chứ?"

Ân Thiên Duệ ngẩng đầu nhìn lại, nguyên lai là chính mình cùng cha khác mẹ ca ca, "Ta không có việc gì, Tuyên ca ca ngươi có hay không sự?"

"Ta cũng không có việc gì." Khi nói chuyện, Ân Tuyên còn cố ý nhìn thoáng qua Mạc Vô Nhai.

Chỉ là Mạc Vô Nhai một ánh mắt đều không có cấp Ân Tuyên, Mạc Vô Nhai trong mắt từ đầu chí cuối chỉ có hắn bên người Ân Thiên Duệ.

Ân Tuyên trong mắt hiện lên một tia đố kỵ, đảo mắt biến mất không thấy.

Hình ảnh vừa chuyển, Ân Thiên Duệ xuất hiện ở một phòng trung, mà Ân Tuyên ngồi ở hắn đối diện, hai người đang có một đáp không một đáp trò chuyện.

Đúng lúc này, phòng môn bị người từ bên ngoài đẩy ra, Mạc Vô Nhai từ bên ngoài đi đến. Đương hắn thấy cái bàn bên kia ngồi người khi, trong mắt hiện lên một tia không vui, vì cái gì mỗi lần hắn tới biểu đệ nơi này, Ân Tuyên đều ở?

"Biểu ca, ngươi hôm nay cho ta mang theo cái gì ăn ngon?" Ân Thiên Duệ thấy tới người là Mạc Vô Nhai, hai mắt sáng lấp lánh, hắn cao hứng đứng lên, lập tức đi vào Mạc Vô Nhai bên người.

"Vẫn là ngươi thích nhất ăn cay rát linh thảo thỏ." Nói, Mạc Vô Nhai từ không gian giới tử trung lấy ra một cái mâm, bên trong đúng là Ân Thiên Duệ tâm tâm niệm niệm cay rát linh thảo thỏ.

Ân Tuyên thấy Mạc Vô Nhai vào nhà sau, liền cái ánh mắt đều không có cho chính mình. Trong mắt hắn tất cả đều là oán hận, nếu là không có Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai có phải hay không là có thể chú ý tới chính mình?

Như vậy mãnh liệt lại nồng đậm hận ý, Ân Thiên Duệ tựa hồ lập tức liền thanh tỉnh lại đây, hắn quái dị nhìn thoáng qua ngồi ở bên cạnh bàn Ân Tuyên.

Bởi vì hắn đột nhiên quay đầu lại, Ân Tuyên trong mắt hận ý cũng chưa kịp thu liễm, cho nên bị hắn nhìn cái rành mạch.

Ân Tuyên đối thượng Ân Thiên Duệ tầm mắt, lập tức lại biến thành yêu quý, quan ái thần sắc.

Thay đổi cực nhanh, nếu không phải Ân Thiên Duệ nhìn chằm chằm vào, hắn nhất định sẽ bỏ lỡ Ân Tuyên này nhanh chóng chuyển biến.

Ân Thiên Duệ hướng Ân Tuyên đi bước một tới gần, đi đến trước mặt hắn mới ngừng lại được.

"Thiên Duệ." Ân Tuyên khô cằn hô lên thanh.

"Tuyên ca ca, ngươi hâm mộ ta, ghen ghét ta, hận ta sao?" Ân Thiên Duệ nhìn Ân Tuyên từng câu từng chữ hỏi.

Ân Tuyên mặt lộ vẻ chua xót, ưu thương nói: "Thiên Duệ, ngươi đang nói cái gì đâu? Chúng ta chính là thân huynh đệ, ngươi như thế nào có thể như vậy tưởng ta đâu?"

Ân Thiên Duệ trong mắt hiện lên một tia giãy giụa, theo sau lại biến thành kiên định.

Ở Ân Tuyên còn không có phản ứng lại đây khoảnh khắc, một phen chủy thủ, đâm vào hắn ngực.

"Kết thúc, hết thảy đều kết thúc."

Mạc Vô Nhai thấy vậy, hoảng sợ, chạy nhanh đi vào Ân Thiên Duệ bên người. Duỗi tay sờ sờ hắn cái trán, quan tâm hỏi: “Biểu đệ, ngươi không sao chứ?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 272

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 272 Hằng Phong bí cảnh

【 quên Huyền Ý bốn: Ngủ băng liên 】 canh ba

Ân Thiên Duệ nhìn nhìn Mạc Vô Nhai, có chút lưu luyến nói: "Ta đang ở độ kiếp, ngươi muốn nhanh lên tìm được ta." Nói xong, hắn nhắm mắt lại.

Lại trợn mắt khi, Ân Thiên Duệ lại về tới chính mình độ kiếp địa phương, một cổ mùi máu tươi phiêu vào hắn chóp mũi.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện Mạc Vô Nhai đang đứng ở chính mình trước người, vì chính mình hộ pháp, mà cách đó không xa đã nằm xuống năm người.

Mười năm không thấy, không nghĩ tới Mạc Vô Nhai ở chính mình độ kiếp mấu chốt nhất thời điểm xuất hiện.

Nếu là hắn không có kịp thời đuổi tới, kia chính mình có phải hay không đã thân vẫn?

Tưởng niệm, nghĩ mà sợ vân vân tự dũng đi lên, nháy mắt, Ân Thiên Duệ cảm thấy chính mình cái mũi đau xót, nước mắt không chịu khống chế bắt đầu rơi xuống.

Mạc Vô Nhai nhận thấy được Ân Thiên Duệ đã tỉnh táo lại, quay đầu lại đi xem hắn, thấy hắn đầy mặt nước mắt.

Mạc Vô Nhai hoảng sợ, vài bước đi đến hắn trước mặt, duỗi tay lau đi trên mặt hắn nước mắt.

Có chút đau lòng nhìn hắn, thấy hắn quần áo còn rách tung toé, mặt vốn dĩ bị sét đánh thành đen tuyền một mảnh, hiện tại bởi vì nước mắt, hắn càng là biến thành một cái tiểu hoa miêu.

Mạc Vô Nhai ngưng ra một mặt thủy kính, đặt ở Ân Thiên Duệ trước mặt.

"Được rồi, đừng khóc, ta tiểu hoa miêu."

Được nghe lời này, Ân Thiên Duệ khóc lóc kể lể đột nhiên im bặt. Nhìn về phía thủy kính trung chính mình, đôi mắt trừng lưu viên, chính làm không thể tưởng tượng biểu tình.

Ân Thiên Duệ duỗi tay che mặt, thật là ném chết người. Chính mình này sửu bát quái bộ dáng, cư nhiên bị Mạc Vô Nhai nhìn đi!

"Vô Nhai, ngươi mau chuyển qua đi, mau chuyển qua đi!"

Mạc Vô Nhai buồn cười nhìn hắn này tu quẫn bộ dáng, nghe lời chuyển qua thân, lúc này linh vũ vừa lúc "Xoát xoát xoát" rơi xuống.

"Thiên Duệ, ngươi chuyên tâm điểm, trước lợi dụng linh vũ khôi phục thương thế."

Mạc Vô Nhai nói từ trước người truyền đến, Ân Thiên Duệ "Ân" một tiếng, lập tức thu liễm tâm thần, khoanh chân ngồi xong.

Một canh giờ sau, Ân Thiên Duệ cả người thần thanh khí sảng, cảm giác chính mình cả người tràn ngập lực lượng. Bất quá nghĩ đến, phía trước chính mình độ kiếp khi tình cảnh, hắn tâm tình liền không thể nào mỹ diệu.

"Vô Nhai ngươi tới đã bao lâu? Là ta mới vừa độ xong lôi kiếp thời điểm, tới sao?" Ân Thiên Duệ tò mò hỏi, không phải là chính mình đang bị tập kích thời điểm mới đến đi?

"Không phải, ta tới thời điểm ngươi hẳn là mới vượt qua vài đạo lôi kiếp." Mạc Vô Nhai hồi tưởng một chút nói, bởi vì hắn tới thời điểm mặt đất còn không có bị phách đến chia năm xẻ bảy.

Hắn là trực tiếp dựa theo đạo lữ khiết ước cảm ứng được vị trí thẳng tắp mà đến, trên đường đi ngang qua cường đại yêu thú lãnh địa, hắn liền dán lên ẩn thân phù.

Bằng không cũng sẽ không nhanh như vậy chạy tới, cũng may mắn hắn đã đến đúng là thời điểm.

Nghĩ đến chính mình vừa tới thời điểm, nghe được những cái đó vây xem người nói chuyện, Mạc Vô Nhai trong mắt hiện lên một đạo hàn quang.

Còn có, tên kia nữ tu kêu, Quách Mẫn Trân đúng không?

Thực hảo, chỉ mong chính mình hai người còn có thể tái ngộ thấy vậy người, nàng tặng Ân Thiên Duệ lớn như vậy phân lễ, chính mình đến lúc đó tất nhiên sẽ nàng đoạn đường.

"Vậy ngươi như thế nào không gọi ta?" Ân Thiên Duệ oán giận nói, hắn phía trước còn vẫn luôn lo lắng nếu là không có người tới vì chính mình hộ pháp, chính mình nên làm cái gì bây giờ.

Mạc Vô Nhai nếu tới, lại không ra tiếng, này không phải hại hắn bạch lo lắng sao?

"Ta nếu là nói cho ngươi, ngươi tâm ma kiếp có thể nhanh như vậy liền kết thúc?" Nói, Mạc Vô Nhai gõ một chút Ân Thiên Duệ đầu.

"Ai da, Vô Nhai, ta muốn cùng ngươi quyết đấu." Vuốt bị gõ đầu, Ân Thiên Duệ phát ra lời nói hùng hồn khiêu chiến.

"Ngươi xác định muốn cùng ta khiêu chiến?" Mạc Vô Nhai cười như không cười nhìn Ân Thiên Duệ.

Ân Thiên Duệ bởi vì linh khí tích lũy sung túc, cho nên hắn ở vượt qua lôi kiếp sau, tu vi trực tiếp lên tới Nguyên Anh trung kỳ, bằng không hắn nơi đó tới dũng khí muốn cùng Mạc Vô Nhai quyết đấu.

Bất quá, nghe Mạc Vô Nhai nói như vậy, tái kiến hắn biểu tình.

Ân Thiên Duệ tổng cảm giác có chút không ổn, thả ra thần thức xem xét một chút hắn tu vi.

Run rẩy ngón tay Mạc Vô Nhai, "Ngươi, ngươi tu vi đã đến Nguyên Anh hậu kỳ!"

Mạc Vô Nhai gật gật đầu, "Được một chút cơ duyên."

Ân Thiên Duệ cho rằng chính mình lập tức vượt qua Nguyên Anh kỳ ngạch cửa, thuận tiện còn hướng lên trên thăng cấp một cái tiểu cảnh giới, hắn cho rằng tự mình kinh xem như rất lợi hại. Nhưng hiện tại xem ra, chính mình tu vi ở tăng lên, người khác tu vi đồng dạng ở tăng lên.

Ân Thiên Duệ lúc này trong lòng rơi lệ đầy mặt nghĩ, quả nhiên các tiền bối cũng không khinh ta.

Tục ngữ nói: "Dừng chân tại chỗ kỳ thật chính là lui bước, bởi vì mọi người đều ở về phía trước đi, nếu ngươi ngừng lại, liền bỏ lỡ tiến bộ thời gian."

Như vậy xem ra chính mình tu vi vẫn là mấy người trung lót để tồn tại, Ân Thiên Duệ bởi vì chính mình nhảy thăng cấp hảo tâm tình, lập tức liền không có.

Nhìn phía trước rõ ràng là một con tứ cấp yêu thú địa bàn, Mạc Vô Nhai cư nhiên không ngừng xuống dưới, ngược lại lôi kéo chính mình vẫn luôn về phía trước đi. Ân Thiên Duệ làm không rõ ràng lắm Mạc Vô Nhai muốn làm gì, ra tiếng hỏi: "Vô Nhai, ngươi dẫn ta tới nơi này làm gì?"

Mạc Vô Nhai quay đầu lại nhìn Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, thần bí nói: "Chờ lát nữa ngươi sẽ biết?"

Làm đến như vậy thần bí, chẳng lẽ là muốn nướng yêu thú thịt cho chính mình ăn?

Nhưng Mạc Vô Nhai tay nghề…… Một lời khó nói hết, kia chờ một chút hắn nếu là cho chính mình thịt nướng, chính mình là ăn vẫn là không ăn đâu?

Ân Thiên Duệ rối rắm nghĩ, hoàn toàn không biết, người nào đó chỉ là muốn ăn hắn.

Đương Mạc Vô Nhai dứt khoát lưu loát mà đem một con tứ cấp trung kỳ ô kim vượn cấp giết, tiếp theo đem nó động phủ rửa sạch một lần, lại ở động phủ bên ngoài bố trí một cái đơn giản phòng ngự trận.

Sau đó, hắn trực tiếp lấy ra một chiếc giường đặt ở động phủ thời điểm.

Ân ngung tích Thiên Duệ không khỏi sợ ngây người, Mạc Vô Nhai cư nhiên đem giường tùy thân mang theo!

Không, vấn đề không phải giường, mà là hắn hiện tại lấy giường ra tới làm gì?

Không phải muốn nướng yêu thú thịt ăn sao?

Nghĩ đến này, Ân Thiên Duệ nhìn hướng chính mình từng bước một đi tới Mạc Vô Nhai, kỳ quái hỏi: "Biểu ca, ngươi buồn ngủ? Ngươi thực vây?"

"Không phải ta muốn đi ngủ, là chúng ta hai cái cùng nhau ngủ." Mạc Vô Nhai mỉm cười nhìn Ân Thiên Duệ, vài bước đi vào trước mặt hắn, trực tiếp đem hắn khiêng đi hướng giường.

"A ~~" Ân Thiên Duệ bị Mạc Vô Nhai đột nhiên hành động hoảng sợ.

Hoảng hai chân, hắn đối Mạc Vô Nhai quát: "Mạc Vô Nhai, ngươi phóng ta xuống dưới. Ta chính mình sẽ đi, ngươi có thể hay không đừng luôn đem ta khiêng đi?"

"Bang" một tiếng, Ân Thiên Duệ trên mông ăn một phen chưởng.

"Đừng nhúc nhích, chờ một chút rớt mà lên rồi." Khi nói chuyện, hai người đã tới rồi trước giường, Mạc Vô Nhai trực tiếp đem Ân Thiên Duệ đặt ở trên giường.

Ân Thiên Duệ giận trừng mắt Mạc Vô Nhai, hiện tại hắn còn có cái gì không rõ, gia hỏa này mười năm không gặp, thấy chính mình chuyện thứ nhất, chính là muốn lôi kéo chính mình song hưu.

Mạc Vô Nhai duỗi tay nhéo nhéo Ân Thiên Duệ khuôn mặt, thâm tình nhìn hắn: "Ta chính là vừa ra quan liền mã bất đình đề tới tìm ngươi, mười năm không gặp, Thiên Duệ, ngươi chẳng lẽ không nghĩ ta sao?"

Nha, đây là một cái hố, chính mình nếu là nói: Tưởng, kia hắn có phải hay không liền theo cột hướng lên trên bò.

Nếu là chính mình nói: Không nghĩ, hắn có phải hay không muốn nói chính mình không lương tâm?

Ân Thiên Duệ không nói lời nào, chỉ là trừng mắt Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai thấy Ân Thiên Duệ còn sinh chính mình khí, duỗi tay đặt ở hắn nách tử oa phía dưới nhiễu hắn ngứa.

"Ha ha ha ha ha……" Ân Thiên Duệ sợ nhất chiêu này.

"Đừng, đừng, Vô Nhai, đừng nhiễu ta ngứa, ta nói, ta tưởng ngươi, ta tưởng ngươi, ta nhớ ngươi muốn chết."

Mạc Vô Nhai được đến vừa lòng đáp án, buông ra Ân Thiên Duệ, nhanh chóng cởi quần áo cùng giày, ngay sau đó bò lên trên giường.

Bí cảnh du ê 20 năm sau……

Thạch thất đại điện trung, Tiêu Lăng Hàn hai mắt phiếm màu tím. Hắn chung quanh không gian tựa hồ ở đong đưa, nhưng nhìn kỹ đi tựa hồ lại không nhúc nhích. Hắn vươn tay phải, nhẹ nhàng một hoa, ở trước mặt hắn xuất hiện một cái 0.1 centimet cái khe, nếu không nhìn kỹ, căn bản phát hiện không được.

Thấy vậy, hắn không cấm nhíu mày, hắn ở trận pháp trung đã hoa suốt 150 năm thời gian, về không gian pháp tắc, hắn mới lĩnh ngộ đến một tia da lông.

Này cùng hắn mong muốn thành tích, kém rất xa. Bí cảnh mở ra 50 thời gian, hiện tại đã qua đi 20 năm. Tiêu Lăng Hàn không cấm nghĩ lại lên, hắn cảm thấy có phải hay không chính mình lĩnh ngộ phương hướng xảy ra vấn đề?

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt, ở trong đầu không ngừng mà suy đoán, một đám đáp án bị hắn phủ định, lại tiếp tục tính toán lên.

Thời gian như thoi đưa, thời gian qua mau.

Xuân đi thu tới, hoa nở hoa rụng.

Bí cảnh 40 năm sau……

Một chỗ yên tĩnh trong sơn cốc, một cái hàn đàm trì thượng chính mạo nhè nhẹ bạch khí, đáy ao có một người thanh niên, đang lẳng lặng mà nằm nơi đó.

Hắn tựa hồ lâm vào ngủ say, hai mắt nhắm nghiền, vẫn không nhúc nhích, vô thanh vô tức.

Đáy ao thanh niên đúng là Thượng Quan Huyền Ý, lúc này, trên người hắn băng đang ở chậm rãi hòa tan.

Mà hắn mới vừa vào bí cảnh khi, trong tay cầm ngủ băng liên đã biến mất không thấy.

Theo lớp băng hòa tan, Thượng Quan Huyền Ý trên người hơi thở đang ở thong thả bay lên, hắn khí thế cũng càng ngày càng cường.

Mà sơn cốc ngoại, một con ngũ cấp lúc đầu tuyết vũ sư thứu làm như cảm ứng được cái gì, trên mặt lộ ra dữ tợn biểu tình, mắt lộ hung quang.

Nó nhìn về phía sơn cốc phương hướng, trong mắt tất cả đều là nồng đậm không cam lòng chi sắc.

Tuyết vũ sư thứu chụp phủi cánh muốn phi vào sơn cốc đi, kết quả nó bay đến sơn cốc khẩu sau, liền bắt đầu thẳng tắp mà đi xuống rơi xuống.

Nguyên lai, sơn cốc này phía trên bị người bố trí cấm không cấm chế, chỉ có thể đi bộ, không thể ngự không mà đi.

Tuyết vũ sư thứu chưa từ bỏ ý định mà bò dậy muốn hướng trong đi, chỉ là vừa đến cửa cốc, lại rốt cuộc mại bất động một bước.

Nó liều mạng mà hướng phía trước va chạm, nhưng nó trước mặt trống không một vật, lại nghe đến "Bạch bạch bạch" thanh âm, một đạo nhìn không thấy cái

chắn đem nó ngăn cách bởi bên ngoài.

Nguyên lai sơn cốc này không chỉ có có cấm không cấm chế, còn bị người bố trí trận pháp, cho nên tuyết vũ sư thứu mặc kệ là tưởng phi đi vào, vẫn là đi bộ đi vào, đều không thể. Trừ phi nó có thể phá trận pháp cùng cấm chế, hiển nhiên lấy nó thực lực còn hoàn toàn làm không được.

Mà đúng lúc này, một đám ăn mặc màu vàng pháp y người tới nơi đây.

Bọn họ ăn mặc phục sức thống nhất, thực rõ ràng, bọn họ đến từ cùng cái thế lực.

Này nhóm người có nam có nữ, cùng sở hữu mười hai người. Cầm đầu lại là một nữ tử, nàng cùng mặt khác người trang điểm đều không giống nhau.

Nàng thân xuyên màu trắng váy lụa, bên hông dùng một cây màu thủy lam dải lụa hệ thành một cái thanh nhã nơ con bướm, màu đen tóc đẹp nhẹ nhàng vãn khởi, nghiêng cắm một chi vi linh trâm. Một trương mặt trái xoan, thanh triệt sáng ngời đồng tử, cong cong mày liễu, thật dài lông mi, da thịt tinh oánh như ngọc, môi anh đào hơi hơi hướng về phía trước cong, tỏ rõ nàng giờ phút này hảo tâm tình.

Tên này nữ tử tên là Trâu Tử Yến, mà nàng đến từ Tài Nguyên thương hội, đi theo nàng một đám người đều là Trâu gia con cháu. Trâu Tử Yến là Tài Nguyên thương hội đại tiểu thư, người lớn lên tất nhiên là xinh đẹp như hoa, thâm trong nhà trưởng bối yêu thích.

Mới vừa tiến bí cảnh khi, Trâu Tử Yến bất quá vẫn là Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, 40 năm thời gian, nàng tu vi đã đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh.

Nàng sở dĩ tới sơn cốc này, tất nhiên là bởi vì trong sơn cốc có nàng yêu cầu đồ vật, chỉ cần được đến cái kia đồ vật, nàng nhất định có thể nhất cử đột phá Hóa Thần kỳ.

Cảm giác được có khách không mời mà đến đi vào chính mình địa bàn thượng, tuyết vũ sư thứu chụp phủi cánh, vài cái liền tới tới rồi Tài Nguyên thương hội đoàn người trên không.

Phẫn nộ dị thường nó, không khỏi phân trần đối với phía dưới một đám người liền khởi xướng công kích, nó trong miệng thốt ra vô số băng nhận.

Tuyết vũ sư thứu băng thuộc tính yêu thú, nó sở dĩ canh giữ ở sơn cốc ngoại, liền bởi vì trong sơn cốc kia đóa ngủ băng liên.

Liền ở vừa rồi, nó tựa hồ phát giác đến ngủ băng liên hơi thở đang ở biến mất, cái này làm cho nó cảm thấy phẫn nộ lại không cam lòng, chính mình chờ đợi nhiều năm bảo bối, giống như đang ở rời xa chính mình.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 273

Nguồn: [EbookTruyen.VN](http://ebooktruyen.vn)

Chương 273 Hằng Phong bí cảnh

【 quên Huyền Ý năm: Huyền Ý độ lôi kiếp 】 canh một

Tài Nguyên thương hội mọi người không nghĩ tới bọn họ vừa đến nơi này, đã bị nơi này bảo hộ yêu thú tuyết vũ sư thứu cấp tập kích.

Bất quá bọn họ đều là thuần một sắc Nguyên Anh kỳ tu sĩ, nhìn thấy tuyết vũ sư thứu phát ra công kích, đều sôi nổi tránh thoát tới.

Tuyết vũ sư thứu nhìn thấy chính mình vừa rồi phát ra công kích, thế nhưng chưa từng thương đến một nhân loại.

Phẫn nộ đến cực điểm nó, lập tức khởi xướng nó ngũ cấp sơ cấp cấp bậc uy áp.

Lần này đã chịu ảnh hưởng người không ít, có hai cái chỉ có Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, đã rơi xuống trên mặt đất. Bọn họ hai người tại đây cổ uy áp hạ, rõ ràng không có ngự không phi hành năng lực. Còn lại người cũng không chịu nổi, chỉ có bốn gã tu vi đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh người muốn dễ chịu một ít.

Tuyết vũ sư thứu thấy chính mình uy áp tựa hồ chỉ đối hai nhân loại khởi tới rồi rõ ràng hiệu quả, như vậy kết quả, hiển nhiên làm nó rất không vừa lòng.

“Lệ lệ lệ” nó ngửa mặt lên trời một tiếng thét dài, huy động cánh ở trên bầu trời qua lại bay lượn, xem kỹ đoàn người.

Tuyết vũ sư thứu tìm đúng vị trí, đối với còn ở giữa không trung mười người lại lần nữa khởi xướng băng thuộc tính pháp thuật công kích.

Tài Nguyên thương hội mọi người lăng không mà đứng vốn dĩ liền tiêu hao linh khí, còn muốn phân ra một bộ phận tâm thần đối phó tuyết vũ sư thứu uy áp. Đột nhiên thấy nó phát ra rậm rạp băng thứ công kích, mọi người cuống quít tránh né.

Nguyên Anh trung kỳ ba người đã thối lui đến mặt đất, bất quá ba người trên người đều thấy hồng; Nguyên Anh hậu kỳ ba gã tu sĩ miễn cưỡng có thể ứng phó; Nguyên Anh kỳ đỉnh bốn người tạm thời còn không có sự.

Trời cao tác chiến đối bọn họ thực bất lợi, nhưng bọn họ nếu là đến trên mặt đất, vậy càng là chờ bị công kích phân.

Trâu Tử Yến nhìn thấy này chỉ tuyết vũ sư thứu lợi hại như vậy, lập tức liền động muốn khiết ước nó tâm tư, vừa lúc nó cùng chính mình linh căn thuộc tính tương đồng. Vì thế nàng lập tức đối Tài Nguyên thương hội những người khác hạ đạt mệnh lệnh, muốn bọn họ bắt sống tuyết vũ sư thứu.

Tài Nguyên thương hội những người khác lập tức hưởng ứng Trâu Tử Yến phân phó, sôi nổi lấy ra giữ nhà bản lĩnh, thế tất muốn bắt lấy này chỉ tuyết vũ sư thứu.

Tuyết vũ sư thứu nhìn thấy chính mình công kích có hiệu quả, lập tức tinh thần tỉnh táo, lần này nó là nhắm ngay mọi người vô khác biệt công kích.

Nhìn thấy công kích lại lần nữa đánh úp lại, Tài Nguyên thương hội mọi người, đều lấy ra phòng ngự Bảo Khí ngăn cản.

Bọn họ đều là Trâu con cháu, có toàn bộ Tài Nguyên thương hội làm hậu thuẫn, pháp bảo tự nhiên sẽ không thiếu.

Cho nên, tuyết vũ sư thứu lần thứ ba công kích cũng bị đại gia dễ dàng trốn rồi qua đi.

Thấy tuyết vũ sư thứu bị tức giận đến ở không trung không oa oa gọi bậy, Tài Nguyên thương hội mọi người lập tức bắt đầu đâu vào đấy bố cục. Bọn họ muốn bắt sống tuyết vũ sư thứu, biện pháp tốt nhất chính là đem nó dẫn tới trên mặt đất.

Vừa lúc lần này bọn họ đoàn người trung có người, hắn có một kiện Bảo Khí chuyên môn dùng để bắt giữ loài chim bay loại yêu thú. Nếu là đem tuyết vũ sư thứu dẫn tới mặt đất, kia bọn họ có thể lợi dụng cái này Bảo Khí bắt lấy nó.

Tài Nguyên thương hội đoàn người thực mau liền thương lượng hảo đối sách, Trâu Tử Yến mệnh lệnh không có người dám không từ.

Bởi vì phụ cận không có những người khác tồn tại, cho nên nơi này tu vi chỉ có Nguyên Anh sơ kỳ hai người bị đại gia lấy đảm đương làm mồi.

Sau nửa canh giờ……

Trải qua nửa canh giờ chiến đấu, cuối cùng lấy tuyết vũ sư thứu bị trảo, Tài Nguyên thương hội lấy tam chết năm thương đại giới, kết thúc trận chiến đấu này. Đương nhiên không có khả năng đơn giản như vậy liền bắt lấy tuyết vũ sư thứu, Trâu Tử Yến còn vận dụng Hợp Thể kỳ công kích ngọc bài, trọng thương nó.

Bởi vì tuyết vũ sư thứu là ngũ cấp yêu thú, mà Trâu Tử Yến chỉ là Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ. Nàng linh hồn lực không cường, tự nhiên không thể ở chính mình tu vi so đối phương thấp dưới tình huống khiết ước đối phương, cho nên tuyết vũ sư thứu bị nàng thu vào yêu thú túi.

Trông coi bảo vật yêu thú giải quyết, kế tiếp Tài Nguyên thương hội đoàn người muốn suy xét chính là như thế nào tiến vào trong sơn cốc.

Sơn cốc này cấm không không nói, sơn cốc còn bị một cái lục cấp phòng ngự trận pháp bao vây lên.

Lấy Trâu Tử Yến đoàn người thực lực căn bản phá không khai trận pháp, chỉ có vận dụng gia tộc trưởng bối ban cho công kích ngọc bài.

Xa ở một cái khác phương hướng một gian trong thạch thất, đại điện trung, Tiêu Lăng Hàn mí mắt đột nhiên nhảy nhảy.

Hắn tức khắc có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, trái tim cũng không chịu khống chế cấp tốc nhảy lên.

Cái loại này nguy hiểm sắp xảy ra dự triệu, làm hắn cảm thấy không thể hiểu được.

Bất quá hiện tại hắn đã bước đầu hiểu biết đến không gian huyền bí.

Tùy tay một hoa, trước mặt lập tức xuất hiện một đạo cánh tay thô không gian cái khe.

Cái này đại điện pháp tắc đã bị hắn toàn bộ lĩnh ngộ, hiện giờ hắn chẳng những có thể phát ra không gian nhận công kích địch nhân, còn có thể sử dụng thuấn di.

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ tính toán lại ở chỗ này nghỉ ngơi hai năm, hắn còn tưởng ở nghiên cứu một chút, xem có thể hay không canh chừng nhận thêm tiến không gian nhận, như vậy công kích tất nhiên sẽ thành bội tăng thêm.

Liền tính không phải phong hệ pháp thuật, cũng có thể là mặt khác pháp thuật.

Nhưng vừa rồi cái loại này tim đập nhanh cảm giác làm hắn thay đổi chủ ý.

Tuy rằng không biết ở phương bắc có thứ gì ở hấp dẫn chính mình, nhưng hắn vẫn là tính toán qua bên kia nhìn một cái.

Hơn nữa cái loại này tim đập nhanh cảm ở đối mặt phương bắc là lúc, cường liệt nhất.

Tiêu Lăng Hàn là cái hành động phái, nếu tính toán đi trước phương bắc, lập tức hắn liền đứng dậy, rời đi này gian hắn đãi 35 năm thạch thất.

Đối với người khác tới nói hắn hắn là ở bên trong đãi 35 năm, có trận pháp thượng thời gian thêm vào, trên thực tế hắn ở bên trong đãi 350 năm.

Bên kia sơn cốc bên ngoài, Trâu Tử Yến tuy rằng thực luyến tiếc gia tộc trưởng bối cấp công kích ngọc bài, bất quá có xá mới có đến.

Nàng là một cái quyết đoán thả tâm tàn nhẫn nữ tử, bằng không cũng sẽ không làm Tài Nguyên thương hội mọi người đối hắn nói gì nghe nấy.

Lục cấp trận pháp, nếu là dùng Hợp Thể kỳ công kích ngọc bài, không biết phải dùng nhiều ít cái mới có thể bổ ra trận pháp.

Trâu Tử Yến trên người lệnh bài hữu hạn, cho nên nàng trực tiếp lấy ra gia tộc lão tổ ban cho nàng ngọc bài.

Trâu gia lão tổ có Luyện Hư trung kỳ tu vi.

Tuy là như thế, Trâu Tử Yến dùng đệ nhất công kích thời điểm, cũng chỉ mở ra một cái nho nhỏ thông đạo. Có thể thấy được bố trí trận pháp này người, ở trận

pháp một đạo thượng tuyệt đối là trong đó người xuất sắc.

Bởi vì mọi người đều không nghĩ tới nơi này trận pháp lợi hại như vậy, dẫn tới lần đầu tiên mở ra trận pháp thông đạo khi, tất cả mọi người không có phản ứng lại đây, cũng liền bỏ lỡ tiến vào trận pháp tốt nhất thời gian.

Mọi người đều đầy mặt xấu hổ nhìn Trâu Tử Yến, rốt cuộc Luyện Hư kỳ ngọc bài công kích không phải cải trắng, liền tính là Tài Nguyên thương hội đại tiểu thư trên người cũng chỉ có một khối.

Trâu Tử Yến trong lòng tuy rằng bực bội, nhưng hiện tại không phải giận chó đánh mèo thời điểm, mau chóng đi vào trong sơn cốc mặt được đến cơ duyên, mới là hiện giờ nên làm sự.

"Tất cả mọi người chuẩn bị tốt, trong chốc lát ta kích hoạt ngọc bài, phát ra công kích mở ra trận pháp sau, Tử Lộc, Tử Nguyên các ngươi hai người đi lên mặt, ta theo sau, còn lại người ở ta tiến vào sau lập tức đuổi kịp." Trâu Tử Yến nhìn thoáng qua mọi người, lạnh lùng nói.

"Là, đại tiểu thư." Mọi người đồng thời đáp.

Mà bị điểm danh Trâu Tử Lộc cùng Trâu Tử Nguyên hai người đứng ở phía trước nhất, tuy rằng Trâu Tử Yến muốn bọn họ hai người dò đường. Dò đường liền ý nghĩa nguy hiểm, khả năng tùy thời sẽ hy sinh, nhưng là hai người đều không có chút nào câu oán hận. Đối với hai người tới nói có thể vì đại tiểu thư chết, bọn họ chết có ý nghĩa.

"Oanh" một tiếng, trận pháp lại lần nữa bị mở ra một cái thông đạo, bất quá lần này thông đạo muốn so thượng một lần lớn hơn rất nhiều.

Trâu Tử Lộc cùng Trâu tử hai người trước hết vọt đi vào, những người khác theo sát sau đó.

Không trong chốc lát, sơn cốc khẩu lại lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Cùng lúc đó, đang ở hàn đàm trong ao Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên mở nhắm chặt hai mắt, mà hắn cặp mắt đào hoa kia con ngươi giờ phút này lại bày biện ra u lam sắc.

Chậm rãi khép lại hai tròng mắt, lại trợn mắt khi, con ngươi đã khôi phục thành nâu thẫm.

Hắn ánh mắt thanh triệt, còn mang theo một tia mê mang chi sắc.

Vừa mới tỉnh lại, Thượng Quan Huyền Ý còn có điểm như lọt vào trong sương mù, không biết đêm nay là đêm nào.

Nhưng mà không đợi hắn suy nghĩ cẩn thận, không trung đã mây đen giăng đầy. Thật mạnh một tầng tấm màn đen, gắn vào đỉnh đầu hắn, cho người ta một loại cực cường cảm giác áp bách.

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng trừu trừu, đây là đã xảy ra chuyện gì?

Như thế nào cảm giác chính mình chỉ là ngủ một giấc.

Kết quả vừa mới tỉnh lại, liền phải độ Hóa Thần kỳ lôi kiếp?

Ngủ cũng có thể tăng trưởng tu vi?

Cư nhiên còn có chuyện tốt như vậy?

Chẳng lẽ đây là khí vận chi tử đãi ngộ?

Thượng Quan Huyền Ý đầy đầu mờ mịt, bất quá hiện tại không phải tưởng những việc này thời điểm, hắn hiện tại phải làm sự là độ kiếp.

Từ đáy ao phi thăng dựng lên, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp xuất hiện ở giữa không trung, trên người vệt nước lập tức bị hắn vận chuyển công pháp chưng làm. Nhìn một chút chung quanh hoàn cảnh, hắn hiện tại nơi địa phương một cái hàn đàm trì trên không.

Nếu là hắn ở chỗ này độ kiếp, phỏng chừng đợi chút không chịu nổi lôi kiếp, trực tiếp rớt ở trong nước, nhất định sẽ bị phách ngoại tiêu lí nộn.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh phi xa chút, miễn cho chờ xuống nước dẫn điện, đủ hắn uống một hồ.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua đỉnh đầu mây đen, thật đúng là chính mình chạy đi nơi đâu, mây đen liền theo tới nơi đó.

Tuy rằng hắn kiếp trước vượt qua Hóa Thần kỳ lôi kiếp, bất quá căn cứ phía trước Kim Đan kỳ cùng Nguyên Anh kỳ lôi kiếp tới xem, hôm nay hắn Hóa Thần kỳ lôi kiếp nhất định so kiếp trước cường.

Vì thiếu bị phách điểm, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra trận kỳ, nhanh chóng bố trí nổi lên trận pháp.

Đợi chút không có nhân vi chính mình hộ pháp, xem ra nhất bên ngoài còn muốn bố trí một cái phòng ngự trận mới được.

Cũng không biết Tiêu Lăng Hàn chạy chạy đi đâu?

Như thế nào không có tới tìm chính mình?

Thượng Quan Huyền Ý có chút buồn bực nghĩ, tên kia còn nói vào bí cảnh liền trước tới tìm chính mình.

Cái gì cơ duyên, thiên tài địa bảo ở trong lòng hắn đều không có chính mình quan trọng.

Kết quả chính mình hiện tại đều phải độ kiếp, người khác ảnh đều nhìn không thấy.

Hiện tại xem ra chỉ có thể chờ chính mình độ xong kiếp lại đi tìm hắn.

Thượng Quan Huyền Ý hoa hai mươi phút, ở bên ngoài bố trí một cái tứ cấp phòng ngự trận. Lại hoa nửa giờ ở hắn độ kiếp trung tâm khu vực, bố trí một cái

dẫn lôi trận, một cái phòng ngự trận.

Làm tốt này đó, Thượng Quan Huyền Ý đã là mồ hôi đầy đầu, cũng không biết vì cái gì, hắn tổng cảm thấy trong lòng không yên ổn.

Bắt tay trên cổ tay lâm vào ngủ say biến dị Thiên Ti Đằng đánh thức, làm nó vì chính mình hộ pháp.

Lại đem Phệ Linh Thử thả ra, cùng nhau độ lôi kiếp.

Gia hỏa này nhưng thật ra hảo, đi theo chính mình ăn ăn ngủ ngủ liền thăng cấp.

Phệ Linh Thử bị Thượng Quan Huyền Ý từ khiết ước không gian trung thả ra, còn có chút cảm thấy lẫn lộn, cho rằng đây là lại muốn chính mình đi trộm bảo khố.

Nó lập tức ân cần cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, 【 chủ nhân, này lại là ai đắc tội các ngươi? Ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ đem nhà hắn thứ tốt đều trộm quang. 】

Thượng Quan Huyền Ý đầy đầu hắc tuyến, tham ăn quỷ gia hỏa này là không có ngủ tỉnh? Vẫn là trộm bảo khố trộm nghiện rồi?

“Ngươi hảo hảo xem xem nơi này là chỗ nào!” Thượng Quan Huyền Ý đối với Phệ Linh Thử tức giận nói.

Phệ Linh Thử lập tức nâng lên nó đầu nhỏ khắp nơi nhìn nhìn, lại ngửi ngửi, nơi này linh khí thật nồng đậm.

【 chủ nhân, chủ nhân, ngươi đây là tiến vào phúc địa động thiên vẫn là bí cảnh? 】 Phệ Linh Thử kích động truyền âm nói, nếu là vào bí cảnh, kia nó không phải lập tức là có thể phát huy tác dụng sao?

“Trọng điểm không phải nơi này là chỗ nào! Trọng điểm là ngươi nhìn xem chúng ta hai cái đỉnh đầu.”

Thượng Quan Huyền Ý chỉ chỉ thiên, hắn nói vừa ra, một đạo tia chớp cắt qua không trung yên lặng, chiếu sáng Phệ Linh Thử kia hoảng sợ hai mắt.

【 chuột xong rồi, chuột xong rồi! Lại phải bị sét đánh, nó như thế nào vừa tỉnh tới liền phải độ kiếp a? Chủ nhân, ngươi liền không thể kiềm chế điểm tu luyện sao? Ngươi này ba ngày hai đầu độ kiếp, chuột ấu tiểu tâm linh thâm chịu đả kích. 】

Phệ Linh Thử truyền xong âm nhìn đến lôi điện thẳng tắp hướng nó bổ tới, sợ tới mức chui vào Thượng Quan Huyền Ý ống tay áo trung.

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, Phệ Linh Thử gia hỏa này liền biết làm chính mình ai sét đánh, nó lại núp vào.

“Ầm vang” một tiếng, lôi điện thẳng tắp dừng ở trung ương nhất Thượng Quan Huyền Ý trên người.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 274

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 274 Hằng Phong bí cảnh

【 quên Huyền Ý sáu: Người tới không có ý tốt 】 canh hai

Đã thói quen bị sét đánh, nhất khai lôi điện đều không thế nào lợi hại, cho nên Thượng Quan Huyền Ý tạm thời còn không có mở ra trận pháp.

Mà là lợi dụng lôi điện rèn luyện chính mình thân thể, đây là mỗi lần độ lôi kiếp khi đều phải làm sự tình. Hắn đã thói quen, tự nhiên mà vậy liền vận khởi luyện thể công pháp.

"Ầm ầm ầm……" Lại là một tiếng đinh tai nhức óc sấm vang.

Phệ Linh Thử tránh ở Thượng Quan Huyền Ý ống tay áo, run bần bật, mà Thượng Quan Huyền Ý lại vươn nắm tay triều lôi điện va chạm qua đi.

Thấy như vậy một màn Phệ Linh Thử thật muốn trốn vào khế ước trong không gian đi, nó thật sợ ngay sau đó lôi điện liền dừng ở trên người mình.

Như thế nào cảm giác chính mình đãi ở chủ nhân trong tay áo, cũng không có cảm giác an toàn.

Còn chưa kịp nó nghĩ nhiều, ngay sau đó, không có bị Thượng Quan Huyền Ý đánh tan lôi điện thẳng tắp dừng ở Phệ Linh Thử trên người.

Vốn dĩ cho rằng chính mình chết chắc rồi Phệ Linh Thử, phát hiện lôi điện bổ vào chính mình trên người chỉ có tê tê ngứa ngứa cảm giác.

Bên này, Tài Nguyên thương hội đoàn người mới vừa tiến vào sơn cốc, liền nghe thấy được đinh tai nhức óc tiếng sấm, lập tức Trâu Tử Yến sắc mặt liền khó coi xuống dưới.

Nhìn đến Trâu Tử Yến lãnh xuống dưới sắc mặt, Tài Nguyên thương hội còn lại người cũng không dám nói chuyện, lẳng lặng đứng ở một bên.

"Đi, đi xem, ta nhưng thật ra muốn biết ai như vậy đại bản lĩnh, có thể tránh đi ngũ cấp yêu thú tuyết vũ sư thứu, còn có thể mở ra bên ngoài trận pháp." Nói, Trâu Tử Yến đi đầu hướng tới lôi kiếp khu vực đi đến.

Nàng sắc mặt âm trầm, trong mắt hiện lên một tia ngoan độc.

Nơi này cơ duyên là trong tộc trưởng bối nói cho nàng, không nghĩ tới cư nhiên bị người nhanh chân đến trước.

Kia nàng ở cái này bí cảnh trung Hóa Thần còn có hi vọng sao?

Càng nghĩ càng không cam lòng, Trâu Tử Yến trong lòng lửa giận cọ cọ cọ hướng lên trên trướng. Ven đường thực vật đều thành nàng cho hả giận đối tượng, nàng đi qua mặt đường kết một tầng thật dày băng.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……" Tiếng sấm không ngừng ở bên tai vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý không biết chính mình đến tột cùng bị bổ nhiều ít hạ, nhất khai thời điểm, hắn còn có thể tại trong lòng yên lặng đếm hết. Chính là tới rồi mặt sau, hắn chỉ lo được với ứng phó lôi kiếp, kia có cái gì tâm tư số lôi kiếp số lượng.

"Ầm ầm ầm……" Lại là một cái lại thô lại tráng lôi điện thẳng đánh Thượng Quan Huyền Ý, hắn chạy nhanh ném ra một kiện một bậc Bảo Khí ngăn cản tiểu bộ phận công kích, vẫn là có đại bộ phận lôi điện dừng ở trên người hắn.

Hắn hiện tại hình tượng toàn vô, quần áo cũng đã rách mướp, tóc cũng thành ổ gà hình.

Lấy ra một lọ chữa thương đan dược, Thượng Quan Huyền Ý cũng không thèm nhìn tới, trực tiếp đổ mấy viên tiến trong miệng.

Toàn thân nóng rát đau, làm hắn không dám phân tâm suy nghĩ mặt khác sự, chỉ có thể chuyên tâm đối mặt lôi kiếp.

Hai mươi phút sau, Tài Nguyên thương hội đoàn người rốt cuộc tới rồi Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp bên ngoài, mọi người đồng thời ngẩng đầu đi xem lôi kiếp.

Đây là Hóa Thần kỳ lôi kiếp sao?

Như thế nào cảm giác như vậy hung mãnh đâu?

"Đại gia tại chỗ nghỉ ngơi một chút, chờ người này độ xong lôi kiếp lại nói." Trâu Tử Yến đối với tông người ta nói nói, nàng chính mình cũng tìm một cái đại thạch đầu khoanh chân mà ngồi.

"Đúng vậy."

Tuy rằng Hóa Thần kỳ lôi kiếp có chút dọa người, nhưng còn lại người đều ở một bên lẳng lặng quan khán. Cũng không có thật sự ngồi xuống nghỉ ngơi, bởi vì nói không chừng ngày mai liền luận đến bọn họ chính mình độ kiếp, nhiều thể ngộ luôn là không có sai.

Trâu Tử Yến nhìn đến mọi người biểu tình, cũng không có nói thêm cái gì, trong mắt cũng lộ ra một tia khinh thường. Bất quá mọi người đều đang xem Thượng Quan Huyền Ý độ lôi kiếp, nàng biểu tình tất nhiên là không có người thấy.

Một ngày sau……

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình cả người chỗ nào chỗ nào đều đau, trên người thương, ăn đan dược đã theo không kịp bị phách tốc độ.

Nhưng này Hóa Thần kỳ lôi kiếp còn không có kết thúc, nhìn trên bầu trời càng tụ càng nhiều mây đen.

Thượng Quan Huyền Ý suy đoán này hẳn là cuối cùng một đạo lôi kiếp đi?

Lần này lôi điện ấp ủ suốt nửa canh giờ mới rơi xuống, Thượng Quan Huyền Ý liều mạng cuối cùng một tia sức lực, ném ra tam kiện một bậc Bảo Khí.

Nhưng lôi điện uy lực tựa hồ không có yếu bớt mảy may, thẳng tắp mà dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Thượng Quan Huyền Ý bị phách một cái lảo đảo, nửa quỳ trên mặt đất, khóe miệng chảy tơ máu.

"Đại tiểu thư."

Trâu Tử Nguyên ra tiếng gọi một tiếng, chính nhắm mắt khoanh chân đả tọa Trâu Tử Yến.

Trâu Tử Yến sắc mặt bình tĩnh, trải qua một ngày lắng đọng lại, nàng đã khôi phục trên mặt thần sắc. Mở mắt ra, nhàn nhạt nhìn thoáng qua gọi nàng người, đối người nọ gật gật đầu. Lại ngẩng đầu nhìn về phía không trung, lôi kiếp đã kết thúc, trên bầu trời mây đen đang ở nhanh chóng mà thối lui.

Rốt cuộc xong rồi sao?

Trâu Tử Yến khóe miệng gợi lên một mạt cười lạnh, ngược lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý phương hướng.

Nàng có thể mơ hồ nhìn đến chính giữa nhất trên mặt đất ngồi một người, người nọ hiện tại nhìn qua chật vật bất kham, hẳn là một người nam tử.

"Đi, chúng ta qua đi." Tiếp đón mọi người một tiếng, Trâu Tử Yến lập tức đứng dậy, hướng về Thượng Quan Huyền Ý phương hướng đi đến, nàng trong mắt mang theo một tia sát khí.

Chỉ là làm mọi người không nghĩ tới chính là mới đi rồi vài bước, đã bị một cái trận pháp ngăn cản đường đi.

"Đại tiểu thư, nơi này bị người bố trí một cái tứ cấp phòng ngự trận." Một người nam tử xem xét một chút trận pháp sau, tiến lên bẩm báo nói.

"Đại gia hợp lực nhanh chóng phá vỡ trận pháp."

Trâu Tử Yến ra lệnh một tiếng, mọi người sôi nổi lấy ra vũ khí, bọn họ này đoàn người trung không có trận pháp sư. Cho nên bọn họ không tìm mắt trận phá trận, mà mọi người tập trung hỏa lực nhắm ngay một cái điểm công kích.

Xem chuẩn thời cơ Trâu Tử Yến phát động một khối Hợp Thể kỳ ngọc bài công kích, công kích đánh vào trận pháp thượng, trận pháp lập tức vỡ ra một cái tế văn.

Chậm rãi hoa văn càng lúc càng lớn, cuối cùng “Oanh” một tiếng, trận pháp bị bạo lực phá vỡ.

Thấy vậy, Trâu Tử Yến khóe miệng cong cong, có hai gã Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ, trực tiếp đi đầu đi ở phía trước.

Đoàn người không có đi rất xa, bốn phương tám hướng đột nhiên xuất hiện vô số dây đằng, hướng mọi người đánh úp lại.

Phản ứng chậm người trực tiếp bị trói cái rắn chắc, phản ứng mau sạch sẽ lưu loát ra tay chặt đứt hướng chính mình đánh úp lại dây đằng.

Trâu Tử Yến một tay băng hệ pháp thuật đông lạnh trụ hướng nàng đánh úp lại dây đằng, tựa hồ dây đằng biết nàng là dẫn đầu người, công kích nàng dây đằng so công kích những người khác dây đằng thật tốt mấy cái.

Một cái không chú ý tay nàng đã bị cuốn lấy, Trâu Tử Yến lấy ra một phen nhị cấp Bảo Khí đao, bổ về phía dây đằng, chém vài hạ mới đem cuốn lấy chính mình tay dây đằng chém đứt.

Cái này làm cho Trâu Tử Yến rất là bực bội, bình thường đao kiếm căn bản là chém không ngừng, liền tính chém đứt, thực mau liền sẽ mọc ra tới.

Hiện tại Trâu Tử Yến bị dây đằng làm cho phi đầu tán phát, hoàn toàn không có mới vừa tiến vào khi đoan trang ưu nhã, nàng đã hình tượng toàn vô.

Lại lần nữa vận dụng đóng băng thuật đông lạnh trụ làm chính mình đánh úp lại dây đằng, Trâu Tử Yến đối với những người khác lạnh giọng quát: “Mọi người hướng ta dựa sát, Hỏa linh căn tu sĩ dùng hỏa hệ pháp thuật thiêu hủy này đó đáng chết dây đằng.”

Trâu Tử Yến chỉ huy mọi người, thực mau bọn họ một hàng chín người làm thành một vòng tròn.

Ngoài vòng bốc cháy lên hừng hực liệt hỏa, dây đằng không dám trở lên trước công kích mọi người.

Nhìn thấy chính mình phương pháp có hiệu quả, Trâu Tử Yến lãnh mọi người tiếp tục hướng Thượng Quan Huyền Ý phương hướng tới gần.

Không nghĩ tới người này còn thu phục một gốc cây linh thực, chẳng lẽ hắn có Mộc linh căn?

Mộc linh căn cùng Băng linh căn?

Có người có thể đồng thời có được này hai loại linh căn sao?

Nếu hắn có được hai điều linh căn đều thăng cấp Hóa Thần kỳ, là người này thiên phú xuất chúng, vẫn là nơi này thiên tài địa bảo nguyên nhân?

Mặc kệ là bởi vì cái gì, đều ngăn không được Trâu Tử Yến giờ phút này muốn giết bên trong người nọ tâm.

Đặc biệt đương nàng là cúi đầu nhìn đến chính mình một thân váy trắng, đã không có nguyên lai tố nhã, hiện tại mặt trên dính đầy ghê tởm dơ bẩn. Còn có chính mình trên mặt kia một cái khẩu tử, đây đúng là ban đầu bị dây đằng tập kích mà lưu lại miệng vết thương.

Liền ở Trâu Tử Yến trong lòng nghĩ đợi chút nhìn thấy bên trong độ kiếp người nên như thế nào tra tấn hắn đến chết khi, xa ở bên kia Tiêu Lăng Hàn đang ở cấp tốc hướng nơi này tới rồi.

Hắn thân hình cực nhanh, thượng một giây còn ở cây số ở ngoài, tiếp theo mặt liền xuất hiện ở trăm mét nội.

Xuất hiện khi, không hề dấu hiệu, biến mất khi, vô tung vô ảnh.

"Ca, vừa rồi ta nhìn thấy phía trước giống như có một người, nhưng chớp mắt đã không thấy tăm hơi." Một người nam tu dùng sức chớp chớp mắt, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn biến mất phương hướng, có chút không xác định nói.

"Ta nói tiểu tử ngươi, kêu ngươi đi nhặt điểm củi lửa trở về, ngươi còn không đi, ở nơi đó lười biếng không nói, hiện tại cư nhiên cùng ta chơi loại này tiểu hài tử mới chơi xiếc?" Bị gọi là ca nam tử, tức giận chụp một chút phía trước nói chuyện nam tu đầu.

"Ta vừa rồi là thật sự thấy, không tin ngươi hỏi huân tỷ." Nam tu lập tức quay đầu nhìn về phía ngồi ở một bên an tĩnh ăn thịt nướng nữ tử, tìm kiếm nàng vì chính mình chứng minh.

Kết quả nàng kia chỉ là đối hắn cười cười, nam tu miễn bàn có bao nhiêu buồn bực.

Chẳng lẽ chính mình vừa rồi thật là xem hoa mắt?

Nhưng, chính mình tốt xấu cũng có Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, không đến mức sinh ra ảo giác đi?

Cùng tên này nam tu đồng dạng cảnh ngộ còn có vài người, bọn họ đồng dạng là thấy một cái bóng trắng thượng một giây xuất hiện ở chính mình trước mắt, nhưng giây tiếp theo đã không thấy tăm hơi.

Mà bên này Thượng Quan Huyền Ý thật vất vả vượt qua Hóa Thần kỳ lôi kiếp, trên người tất cả đều là lớn lớn bé bé thương.

Chỉ chờ linh vũ giáng xuống, vì chính mình chữa thương.

Nhưng hắn linh vũ còn không có chờ đến, lại chờ đến một hàng chuẩn bị giết người đoạt bảo tu sĩ.

Kia đoàn người địa vị giống như còn không nhỏ, chính mình bố trí tứ cấp phòng ngự trận, thành thạo liền cấp phá không nói, hiện tại đã cùng biến dị Thiên Ti Đằng chiến ở cùng nhau, cũng không biết Thiên Ti Đằng có thể ngăn cản bao lâu thời gian.

Ly Thượng Quan Huyền Ý không xa Trâu Tử Yến đoàn người miễn bàn nhiều nghẹn khuất, vốn dĩ cho rằng Hỏa linh căn tu sĩ đồng loạt ra tay, kia dây đằng nhất định sẽ bị thiêu hôi đều không dư thừa.

Nào biết, kia dây đằng cấp bậc thế nhưng cũng đạt tới tứ cấp đỉnh, lại còn có biến dị, giống nhau phàm hỏa căn bản không làm gì được nó.

"Đại tiểu thư, hiện tại làm sao bây giờ?"

"Trước ứng phó, làm ta ngẫm lại……." Trâu Tử Yến một bên ứng đối hướng nàng đánh úp lại dây đằng, một bên tự hỏi đối sách.

"Như vậy đi xuống không được, đại tiểu thư, chúng ta cần thiết tìm được nó bản thể. Đem nó trong cơ thể yêu hạch đào, nó tự nhiên liền đã chết." Trâu Tử Lộc nhìn nhíu mày suy tư Trâu Tử Yến, đề nghị nói.

Trâu Tử Yến suy nghĩ một chút, nhìn đến bầu trời đã bắt đầu hạ linh vũ. Thời gian kéo dài quá đối bọn họ bất lợi, rốt cuộc người khác đã thành công thăng cấp Hóa Thần kỳ.

Nàng lập tức hạ đạt mệnh lệnh: "Kia hảo, chúng ta liền dựa theo Tử Lộc nói làm."

Vì thế đoàn người cố ý bị Thiên Ti Đằng bắt lấy, thực mau liền tìm tới rồi Thiên Ti Đằng bản thể,

Trâu Tử Yến không chút nghĩ ngợi, lấy ra một khối Hợp Thể kỳ ngọc bài, nhắm ngay Thiên Ti Đằng liền phát động công kích.

Thiên Ti Đằng tự nhiên là cảm giác được trí mạng nguy hiểm, sợ tới mức nó độn địa mà chạy.

Đáng tiếc nó tốc độ vẫn là chậm một chút, bản thể như cũ bị ngọc bài công kích thương tới rồi. Trở lại Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay khi, khắp lá cây đều biến thành màu vàng.

Thượng Quan Huyền Ý trên người thương chưa hảo, bất quá hắn đã đem trên người quần áo thay đổi. Cả người lại về tới mặt như quan ngọc, anh tuấn tiêu sái bộ dáng.

Hắn thấy đoàn người thế nhưng ở hắn khôi phục thương thế thời điểm liền xông tới, xem ra là tới không tốt.

Cho nên hắn ở này đó người mau đến phụ cận, liền âm thầm đem Tiêu Lăng Hàn cho chính mình mê hồn đan bóp nát hai viên, cũng không biết chính mình có thể hay không kéo dài thời gian.

Thực mau Trâu Tử Yến một hàng tám người đi vào Thượng Quan Huyền Ý cách đó không xa, bọn họ đứng cách thượng Huyền Ý 5 mét xa địa phương liền ngừng lại. Vốn dĩ bọn họ hẳn là còn có chín người, đáng tiếc vừa rồi ở cùng Thiên Ti Đằng thời điểm chiến đấu lại hy sinh một người.

“Là ngươi dùng sơn cốc này thiên tài địa bảo?” Trâu Tử Yến lãnh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, âm thầm lại đem Hợp Thể kỳ công kích ngọc bài niết ở trong tay, chuẩn bị sấn Thượng Quan Huyền Ý không chú ý khi liền hướng hắn phát động công kích.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 275

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 275 Hằng Phong bí cảnh

【 quên Huyền Ý bảy: Nhất kiến chung tình? 】 canh ba

Thượng Quan Huyền Ý thấy cầm đầu nữ tử cùng chính mình nói chuyện, hắn bất động thanh sắc quét mọi người liếc mắt một cái, tu vi thuần một sắc Nguyên Anh hậu kỳ cùng Nguyên Anh kỳ đỉnh.

Ở trong bí cảnh chỉ cần không gặp phải Hóa Thần kỳ, có thể nói này mấy người đi ngang đều không có vấn đề.

"Cái gì thiên tài địa bảo?"

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nhìn đối diện nữ tử, hắn thật là không biết chính mình dùng cái gì thiên tài địa bảo.

Hắn vừa tiến đến liền ngủ rồi, vừa tỉnh tới liền gặp phải Hóa Thần lôi kiếp.

Trâu Tử Yến lãnh "Hừ" một tiếng, nói: "Thiếu trang tính, này phụ cận có một cái hàn đàm trì, bên trong có một đóa ngủ băng liên, ngươi dám nói ngươi không có lấy? Ngươi nếu không có lấy, ngươi sao có thể thăng cấp Hóa Thần kỳ?"

Trâu Tử Yến trong mắt lửa giận hừng hực thiêu đốt, nàng không nghĩ tới đối phương chẳng những không thừa nhận, cư nhiên còn cùng nàng giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo.

Năm đó gia tộc trưởng bối là bởi vì khiết hẹn một con linh bảo chuột, nơi này có ngủ băng liên vẫn là linh bảo chuột báo cho hắn.

Đáng tiếc đương trừ hắn thực lực không đủ, không có có thể tiến vào.

Mà linh bảo chuột căn bản không dám tiếp cận hàn đàm trì, chỉ cần nó một tiếp cận hàn đàm trì, lập tức đông lạnh đến thẳng run run, càng đừng nói đến hàn đàm trung lấy đi ngủ băng liên.

Trâu Tử Yến thấy Thượng Quan Huyền Ý nghe xong chính mình nói, như cũ ngây thơ bộ dáng, hận ngứa răng. Nơi này trừ bỏ kia đóa ngủ băng liên, không còn có cái gì thiên tài địa bảo, cho nên nàng mới như thế khẳng định ngủ băng liên đã bị Thượng Quan Huyền Ý luyện hóa thả hấp thu.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, hắn là thật sự không biết cái gì ngủ băng liên.

Bất quá chính mình lúc trước rơi vào ao trung thời điểm, hình như là duỗi tay bắt một chút.

Chẳng lẽ chính mình bắt được đồ vật chính là ngủ băng liên?

Bằng không như thế nào giải thích chính mình vừa tiến đến liền ngủ rồi đâu?

Chính mình này vận khí cũng thật tốt quá điểm đi!

Bất quá lời nói lại nói trở về, chính mình ở chỗ này giống như đãi có vài thập niên đi!

Những người này hiện tại mới tìm lại đây, bọn họ tốc độ có phải hay không quá ốc sên một chút?

"Vui đùa cái gì vậy, bổn thiếu gia thiên phú dị bẩm, tu luyện kỳ tài. Thăng cấp kia yêu cầu cái gì thiên tài địa bảo, tự nhiên mà vậy đã đột phá."

Thượng Quan Huyền Ý kiên quyết không thừa nhận chính mình dùng cái gì ngủ băng liên, chính hắn xác thật liền ngủ băng liên bóng dáng đều không có nhìn thấy quá.

"Hừ, bổn tiểu thư trường như vậy chưa từng thấy quá ngươi như thế nào không biết xấu hổ người, cái nào tu sĩ tu luyện không cần đan dược, linh thạch, thiên tài địa bảo? Không nghĩ tới ngươi lớn lên nhân mô cẩu dạng, lại là một cái dám làm không dám nhận người."

Trâu Tử Yến trong mắt hàn quang hiện lên, nàng đang đợi một cái có thể một kích giết Thượng Quan Huyền Ý cơ hội.

"Xú nữ nhân, ngươi lớn lên không xinh đẹp, lại không phải ta sai. Không mang theo ngươi như vậy nhân sinh công kích, nói như thế nào chúng ta cũng là không oán không thù, ngươi……." Câu nói kế tiếp Thượng Quan Huyền Ý còn chưa nói xong, một cái phi thân hướng về mặt bên chạy tới.

"Oanh" một tiếng nổ vang, Thượng Quan Huyền Ý phía trước đứng thẳng địa phương bị oanh ra một cái đại đại hố.

Tuy là hắn chạy nhanh, vẫn là bị vừa rồi kia đạo công kích thương tới rồi.

Vừa mới đứng vững, hắn liền "Phốc" phun ra một ngụm máu tươi. Trong tay cầm kiếm, chống ở mặt đất, mới không có làm chính mình ngã xuống đi.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt lóe hàn quang, hắn lúc trước vẫn luôn có chú ý đối diện những người đó động tác.

Trước tiên nhìn đến kia nữ nhân phát động ngọc bài công kích, hắn lập tức lắc mình tránh né.

Không nghĩ tới, hắn đánh giá cao chính mình bản lĩnh, quên chính mình vừa mới mới bị sét đánh quá, còn không có khôi phục lại.

Này không, hiện giờ hắn là thương càng thêm thương, liền tính đem linh vũ xối xong, phỏng chừng cũng sẽ thương đến căn cơ.

Đã đuổi tới sơn cốc bên ngoài Tiêu Lăng Hàn, đột nhiên cảm thấy ngực buồn đau.

Hắn duỗi tay đỡ lên chính mình trái tim chỗ, chính mình như thế nào sẽ có như vậy kỳ quái phản ứng?

Làm không rõ ràng lắm là chuyện như thế nào, Tiêu Lăng Hàn quyết định tạm là không thèm nghĩ, bởi vì hắn phát hiện chính mình mục đích địa tựa hồ tới rồi.

Ngẩng đầu nhìn về phía sơn cốc phương hướng, rốt cuộc sẽ là thứ gì ở hấp dẫn chính mình đâu?

Mang theo tò mò, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào sơn cốc.

Hiện tại toàn bộ Hằng Phong bí cảnh bên trong trận pháp đối hắn đều không bố trí phòng vệ, có, tương đương với không có.

Bởi vì hắn ở phía trước đãi kia gian thạch thất trung được đến một khối lệnh bài, hẳn là cái kia lão giả đồ vật. Lệnh bài vẫn là hắn ở tiến vào thạch thất trận pháp sau, mới nhìn đến.

Tro bụi tan hết sau, Trâu Tử Yến nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý còn đứng, tuy rằng bị thực trọng thương, người lại không chết.

Nàng có chút không vui nói: "Như vậy đều không có chết, mệnh cũng thật ngạnh."

"Đại tiểu thư, ta đi đem hắn giải quyết?"

Trâu gia một người nam tu đứng ra, xung phong nhận việc.

Trâu Tử Yến gật gật đầu: "Ân, đi thôi, động tác nhanh lên."

Nam tu cầm một phen kiếm bay thẳng đến Thượng Quan Huyền Ý đi qua, ở trong lòng hắn Thượng Quan Huyền Ý chính là một cái trọng thương giả, giết hắn như lấy đồ trong túi đơn giản như vậy.

Nhìn nam tu triều chính mình đi tới, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ chính mình hẳn là dùng cái gì phương pháp đối phó người này tương đối hảo đâu?

Thiên Ti Đằng thân bị trọng thương, Phệ Linh Thử lúc trước độ kiếp thời điểm cũng bị trọng thương.

Nếu là lại cấp Phệ Linh Thử nửa canh giờ thời gian, những người này đối phó lên không cần quá đơn giản.

Không được, chính mình như thế nào có thể đem hy vọng ký thác ở người khác trên người, chính mình trên người có Hợp Thể kỳ, Luyện Hư kỳ, Độ Kiếp kỳ công kích ngọc giản. Nhiều như vậy thứ tốt, đáng tiếc đều yêu cầu linh khí mới có thể khởi động, hắn hiện tại đan điền trống rỗng không như cũng. Lúc trước thật vất vả tích góp một chút linh khí, đều dùng ở né qua kia đạo Hợp Thể kỳ ngọc bài công kích.

Nhìn nam tu càng ngày càng gần, Thượng Quan Huyền Ý trong đầu một cái hình ảnh hiện lên. Hắn lập tức lấy ra một cái lục lạc, diêu lên.

Thực mau nam tu ánh mắt trở nên dại ra, theo sau hắn trực tiếp quay đầu phản hồi, cầm kiếm liền hướng tới Trâu Tử Yến đoàn người công kích qua đi.

Nhìn bên kia mấy người đánh làm một đoàn, Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo khóe miệng nở nụ cười, mê hồn đan hẳn là mau thấy hiệu quả đi!

Trâu Tử Yến không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên còn có như vậy pháp khí, lập tức nàng làm những người khác đem trúng mê hoặc nam tu cuốn lấy.

Nàng cũng không dám ly Thượng Quan Huyền Ý thân cận quá, một lần nữa lấy ra một khối Hợp Thể kỳ ngọc bài công kích.

Chỉ là mới vừa đem ngọc bài cầm trong tay, nàng liền cảm giác chính mình cả người sử không thượng lực. Cả người hôn hôn trầm trầm, ngay sau đó tựa hồ liền phải té xỉu.

Hung hăng cắn một chút chính mình đầu lưỡi, khiến cho chính mình tỉnh táo lại.

Trâu Tử Yến không hề do dự, linh khí rót vào ngọc bài trung, đối với Thượng Quan Huyền Ý liền phát ra công kích.

Đương Tiêu Lăng Hàn đuổi tới thời điểm, nhìn đến chính là Trâu Tử Yến ở hướng Thượng Quan Huyền Ý phát ra công kích.

Kia một khắc, hắn cảm thấy chính mình tim đập đều phải đình chỉ.

Không chút suy nghĩ hắn liền thuấn di đến Thượng Quan Huyền Ý bên người, ôm Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp thuấn di rời đi ngọc bài công kích phạm vi.

Hai người bốn mắt tương đối, Tiêu Lăng Hàn nhìn đến cặp kia thon dài mắt đào hoa, mang theo câu nhân ý nhị, thẳng tắp mà nhìn chính mình.

Hắn cảm giác chính mình tim đập đều lỡ một nhịp, tựa hồ nghe tới rồi chính mình rung động tiếng tim đập.

Một cái từ xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu —— tim đập thình thịch.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn như thế nào sẽ đối một người nam nhân sinh ra loại này kỳ quái ý niệm.

Tuy rằng hắn không kỳ thị nam nam luyến, nhưng là ở địa cầu lớn lên hắn, tư tưởng trung có thể tiếp thu chính là nam nữ kết hợp.

Thượng Quan Huyền Ý còn không biết Tiêu Lăng Hàn mới vừa tiến bí cảnh, liền đem có quan hệ với hắn sở hữu ký ức toàn bộ đều phong ấn lên. Trước mặt hắn người hiện tại căn bản không quen biết hắn, hắn chính vui sướng chính mình rốt cuộc chờ tới Tiêu Lăng Hàn, căn bản là không có chú ý tới hắn khác thường.

Nhận thấy được hai người tư thế có chút ái muội, Tiêu Lăng Hàn đang muốn buông ra trong lòng ngực nam tử.

Nào biết, còn không đợi hắn buông ra, trong lòng ngực nam tử liền trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Không biết sao lại thế này, nhìn thấy nam tử trạng thái không tốt, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình trong lòng rất khó chịu, nói không nên lời bị đè nén, còn có muốn hủy diệt hết thảy thô bạo.

Nhìn đến không trung còn tại hạ linh vũ, Tiêu Lăng Hàn đem trong lòng ngực người, đặt ở trên mặt đất chờ hắn hảo hảo tiếp thu linh vũ tẩy lễ.

Quay đầu nhìn về phía bên kia té xỉu mọi người, trong mắt hiện lên một tia sát khí.

Bất quá hắn cũng không có giết kia mấy người, mà là đem mấy người không gian giới tử đều thu lên.

Hắn có chút nghi hoặc, chính mình cùng bọn họ rõ ràng không có thù hận, vì cái gì sẽ muốn giết bọn họ đâu?

Tiêu Lăng Hàn nghĩ chính mình nếu muốn giết bọn họ, nhưng lại không biết vì cái gì muốn giết bọn hắn.

Để ngừa bọn họ đột nhiên tỉnh lại, vì thế hắn hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, trực tiếp đem mấy người đan điền làm hỏng.

Hai cái canh giờ sau, linh vũ đã đình chỉ.

Nhưng trên mặt đất nằm nam tử như cũ không có tỉnh lại, cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn có chút khó khăn.

Hắn tổng không có khả năng ở chỗ này thủ hắn đi?

Hắn còn muốn tìm tìm cái này bí cảnh trung, còn có hay không cái gì thứ tốt, xem chính mình có thể hay không nhất cử đột phá Hóa Thần kỳ.

Tính tính chính mình hiện tại cốt linh đã có 60 tuổi, hắn muốn ở 300 tuổi phía trước tu vi tới Độ Kiếp kỳ đỉnh. Không nỗ lực tìm tu luyện tài nguyên nói, sợ là có chút khó khăn.

Gặp người hoàn toàn không có muốn tỉnh lại dấu hiệu, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát duỗi tay đáp thượng cổ tay của hắn, cho hắn kiểm tra một chút thân thể.

Này một điều tra xuống dưới, Tiêu Lăng Hàn mày là càng nhăn càng nhăn chặt.

Trên mặt đất nam tử thân bị trọng thương, tuy rằng xối linh vũ, nhưng như cũ không có chuyển hảo.

Hắn này rõ ràng là bị thương căn cơ, hơn nữa hắn trước dùng mê - dược thời điểm, chính hắn giống như không có dùng giải dược.

Hắn trung mê - dược so bên kia mấy người đều trọng, phỏng chừng người khác lại có hai cái canh giờ là có thể tỉnh lại, hắn sợ đến muốn hai ngày mới có thể tỉnh lại.

Tiêu Lăng Hàn bố trí một cái vây trận, đem bên cạnh kia mấy người đều ném vào vây trận. Miễn cho bọn họ đã tỉnh ríu rít, sảo hắn phiền.

Theo sau lại vì trên mặt đất nam tử bố trí một cái phòng ngự trận, nhìn đến hắn mặt như quan ngọc mặt, tái nhợt một mảnh.

Chính mình trái tim chỗ lại ẩn ẩn làm đau, Tiêu Lăng Hàn phát giác chính mình thật là quá không bình thường.

Chẳng lẽ chính mình thật sự đối trước mắt nam tử nhất kiến chung tình?

Đối một người nam nhân nhất kiến chung tình?

Loại này nhất kiến chung tình sự tình như thế nào sẽ phát sinh hắn trên người?

Đối phương không phải một nữ nhân, mà là một người nam nhân!

Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi chính mình, hắn thật sự không tật xấu sao?

Chẳng lẽ là độc thân lâu lắm?

Thường xuyên ăn Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ cẩu lương nguyên nhân?

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình không thể lại cùng trên mặt đất nam tử đãi ở một chỗ, nhìn đến hắn cái dạng này, chính mình trong lòng luôn là khó chịu khẩn.

Đứng dậy đi đến trận pháp ngoại, hắn tính toán rời đi sơn cốc này, đi bên ngoài nhìn xem có hay không tăng lên tu vi thứ tốt.

Đã đi vào sơn cốc khẩu, Tiêu Lăng Hàn trong đầu tổng hội xuất hiện kia trương mặt như quan ngọc tái nhợt khuôn mặt.

Đứng thẳng trong chốc lát, hắn dứt khoát đảo trở về.

Nhìn đến trên mặt đất nam tử như cũ ở lẳng lặng mà ngủ say, Tiêu Lăng Hàn cực kỳ không tha từ không gian trung tháo xuống một tiểu khối bảy màu linh chi, sau đó uy vào trong miệng hắn.

Có này khối bảy màu linh chi, tin tưởng không cần bao lâu, hắn liền lại có thể sinh long hoạt hổ, nội thương khỏi hẳn, căn cơ cũng sẽ chữa trị hảo.

"Thật là tiện nghi ngươi, lần này ta là thật sự phải đi, hy vọng chúng ta có duyên gặp lại." Tiêu Lăng Hàn cuối cùng nhìn thoáng qua nam tử, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi sơn cốc này.

Hai ngày sau……

Đương Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại, phát hiện Tiêu Lăng Hàn cũng không có ở bên người.

Hắn không cấm nghi hoặc lên, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này như thế nào sẽ không ở chính mình bên người?

Phía trước xuất hiện cứu chính mình rõ ràng là hắn, nhưng hiện tại người khác ở nơi nào đâu?

Thần thức kéo dài đến sơn cốc bên ngoài cũng không có nhìn đến hắn thân ảnh, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tràn đầy mất mát.

Đứng dậy phát hiện chính mình thân thể chỗ nào chỗ nào đều hảo, thân thể thương đã khỏi hẳn, ngay cả tổn hại căn cứ cũng đã chữa trị hảo. Xem ra Tiêu Lăng Hàn cho chính mình dùng không ít thứ tốt, bằng không chính mình sẽ không ở ngắn ngủn hai ngày nội liền hảo toàn.

Nhớ tới làm chính mình bị thương đầu sỏ gây tội, Thượng Quan Huyền Ý đi vào bên cạnh vây trong trận.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 276

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 276 Hằng Phong bí cảnh

【 quên Huyền Ý tám: Cứu mạng cấp linh thạch 】 canh một

Lúc này Trâu Tử Yến đoàn người đều đã tỉnh lại, chỉ là mọi người tỉnh lại sau, phát hiện chính mình đan điền đã hủy. Vẫn như cũ thành phế nhân, đều tâm như tro tàn.

Thượng Quan Huyền Ý đi vào trận pháp, liền nhìn đến Tài Nguyên thương hội mọi người mặt như màu đất, mỗi người trên mặt đều là xám trắng một mảnh.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý, Trâu Tử Yến như là nổi điên giống nhau hướng tới hắn vọt lại đây.

"Là ngươi, nhất định là ngươi, là ngươi huỷ hoại chúng ta đan điền, ta muốn giết ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp mở ra phòng hộ tráo, Trâu Tử Yến bị đạn đến trên mặt đất, hiện tại Tài Nguyên thương hội mọi người đều thành không có linh khí, không có tu vi phàm nhân.

Trâu Tử Yến ngã trên mặt đất, cũng không có người đi đỡ nàng, tất cả mọi người lạnh nhạt nhìn nàng.

"Ta? Hừ, vẫn luôn là ngươi cái này xấu nữ nhân ở tìm tồn tại cảm, bổn thiếu cũng bất tài khinh thường phản ứng ngươi."

"Cơ duyên, bảo vật trước nay đều là có duyên giả đến chi. Ngươi tính cái thứ gì, này trong sơn cốc bảo vật vốn dĩ chính là vật vô chủ, ngươi lại đem nó xem thành ngươi vật trong bàn tay. Người khác đều đã dùng hết, ngươi còn không cam lòng, cư nhiên muốn giết chết dùng bảo vật người cho hả giận. Ngươi đây đều là cái gì tật xấu, cho rằng toàn thế giới người đều là cha ngươi, ngươi nương, đều phải quán ngươi." Thượng Quan Huyền Ý nhìn ngã trên mặt đất Trâu Tử Yến khinh thường nói.

"Không, không phải như thế, không phải như thế, không nên là cái dạng này, tại sao lại như vậy……?" Trâu Tử Yến như là phát điên giống nhau, một người ở nơi đó lẩm bẩm tự nói.

Nhìn đến Tài Nguyên thương hội đoàn người hiện trạng, Thượng Quan Huyền Ý nháy mắt không có trào phúng những người này tâm tư.

Trở về bên cạnh phòng ngự trận pháp trung, Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi dưới đất. Tay chống cằm, nghĩ Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đi nơi nào.

Mà lúc này Tiêu Lăng Hàn đã khoảng cách Thượng Quan Huyền Ý vạn mét ở ngoài.

Hắn rời đi sơn cốc sau, liền trực tiếp hướng linh khí nhất nồng đậm phương nam đi tới.

Bởi vì không giống lúc trước giống nhau yêu cầu đuổi thời gian, cho nên hắn không có sử dụng thuấn di, hơn nữa dùng thuấn di thực phí linh khí.

Chỉ là có đôi khi ngươi không đi tìm phiền toái, lại tổng hội gặp được các loại sốt ruột sự.

Này không, hắn mới phi hành không có bao lâu, phía trước liền có mười mấy người ở kéo bè kéo lũ đánh nhau.

Đang lúc hắn tính toán từ bên cạnh đường vòng không đúc kết mấy người tranh đấu khi, lại bị người gọi lại.

"Tiêu đạo hữu?"

Một người nam tử kinh hỉ thanh âm từ phía dưới truyền đến, Tiêu Lăng Hàn theo thanh âm cúi đầu nhìn lại, người nọ giống như có điểm quen mặt.

Phương Vĩ Ngạn không nghĩ tới chính mình cư nhiên có thể ở bí cảnh nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn.

Khởi điểm hắn còn tưởng rằng chính mình nhìn lầm rồi, chỉ là thử tính kêu một tiếng. Không nghĩ tới hắn cúi đầu khi, Phương Vĩ Ngạn liền biết chính mình không có nhận sai người.

Tiêu Lăng Hàn đối với Phương Vĩ Ngạn gật gật đầu, liền tính toán rời đi. Hắn tính tình vốn là thanh lãnh, cũng không thích xen vào việc người khác.

Tuy rằng cùng Phương Vĩ Ngạn nhận thức, nhưng là hiện tại ở bí cảnh, tự nhiên là tìm kiếm cơ duyên tăng lên thực lực mới là đại sự.

Nào biết, hắn muốn chạy, cố tình có người không nghĩ làm hắn đi.

"Các ngươi nhận thức, vậy ngươi khẳng định cùng bọn họ là một đám, Phùng Minh đừng đem người thả chạy." Đang ở phía trước cùng những người khác chiến đấu một người nam tu, quay đầu lại đối với vừa mới tới rồi năm tên tu sĩ phân phó một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn nguyên bản không chú ý đánh nhau hai bên là ai, nghe xong nam tử nói sau, hắn mới thấy rõ đại chiến hai bên phân biệt là Thương Huyền Tông tu sĩ cùng Huyền Âm Tông tu sĩ.

Quay đầu lại, hắn liền nhìn đến giờ phút này đang có hai gã tu sĩ ngăn cản hắn lui về phía sau lộ. Mà phía trước là chiến trường, trên mặt đất Phương Vĩ Ngạn cũng cùng hai gã tu sĩ đánh lên.

Ra cửa không thuận, thật là phiền toái!

Tiêu Lăng Hàn trong lòng bực bội, hắn không nghĩ chọc người khác, người khác lại cố tình muốn trêu chọc hắn.

Hắn là hoàn toàn không có một chút kiên nhẫn cùng người dây dưa đánh nhau, cho nên hắn vừa ra tay chính là sát chiêu. Lấy hắn hiện tại chính diện có thể dễ dàng chiến thắng Hóa Thần sơ kỳ thực lực, đối thượng hai gã Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, quả thực liền cùng chém dưa xắt rau giống nhau nhẹ nhàng.

Vốn dĩ hắn cho rằng cùng chính mình đối chiến chính là hai người, nhưng mà giao thượng thủ hắn mới biết được, nguyên lai chính mình phải đối phó chính là bốn người.

Cùng Tiêu Lăng Hàn đối chiến hai người đều có chính mình dược nhân.

Tuy rằng dược nhân thực lực so Huyền Âm Tông tu sĩ bản nhân cường một chút. Nhưng là dược nhân đối thượng Tiêu Lăng Hàn, như cũ là mấy chiêu đã bị giải quyết.

Tiêu Lăng Hàn thu trên mặt đất hai người không gian giới tử, một phen hỏa qua đi, tại chỗ cái gì đều không có lưu lại.

Mà bên này Phương Vĩ Ngạn tuy rằng đột phá Nguyên Anh kỳ, tu vi còn đạt tới Nguyên Anh trung kỳ, nhưng cùng hắn giao thủ hai gã tu sĩ tu vi đều so với hắn cao. Kia hai người đều là Nguyên Anh hậu kỳ, hắn tự nhiên không phải hai người đối thủ.

"Phốc" lại là một ngụm máu tươi phun ra, Phương Vĩ Ngạn trong lòng nghẹn khuất muốn chết.

Đối phương hai người đánh hắn một người không nói, hai người tu vi đều so với chính mình cao.

Thật là thiên muốn vong hắn!

Mắt thấy công kích của địch nhân lập tức liền phải rơi xuống chính mình trên người, Phương Vĩ Ngạn chỉ tới kịp nghĩ đến một câu "Mạng ta xong rồi!" Liền nhắm mắt lại chờ chết.

Phương Vĩ Ngạn đợi trong chốc lát, công kích cũng không có rơi xuống trên người mình.

Trong lòng kỳ quái, hắn chậm rãi mở một con mắt, kết quả liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đang ở rút kia hai người không gian giới tử.

Phương Vĩ Ngạn lòng còn sợ hãi mà vỗ vỗ chính mình ngực: "Hù chết tiểu gia, thiếu chút nữa liền treo!"

Hắn gian nan bò lên thân, đi vào Tiêu Lăng Hàn bên người.

"Đa tạ, lần này phải không phải có ngươi, ta khả năng liền phải thân vẫn."

"Thật muốn cảm tạ ta, vậy lấy tới."

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn thoáng qua Phương Vĩ Ngạn, nếu không phải gia hỏa này kêu chính mình, chính mình hiện tại đã ở cây số ở ngoài.

Bất quá quét đến không gian giới tử trung linh thảo, cùng với linh thạch, Tiêu Lăng Hàn buồn bực tâm tình lại trở nên sung sướng.

Này bốn cái Huyền Âm Tông tu sĩ cũng thật có tiền.

Bọn họ không gian giới tử trung, trung phẩm linh thạch thêm lên liền có 3000 vạn, còn có mười vạn khối thượng phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy loại này có người đưa tài nguyên tới cửa phiền toái, có thể nhiều tới một chút.

Nhưng mà hắn không biết chính là, giới tử trung linh thạch đều là này mấy người đào mười mấy năm linh thạch quặng, từng khối từng khối đào ra. Mấy người nguyên bản từ bí cảnh ngoài ra còn thêm tiến vào linh thạch, sớm tại phía trước thăng cấp liền dùng hết.

"A?" Phương Vĩ Ngạn có chút không hiểu ra sao, hoàn toàn theo không kịp Tiêu Lăng Hàn tiết tấu.

"A cái gì a? Linh thạch lấy tới, ta chính là cứu ngươi mệnh. Ngươi sẽ không liền như vậy một câu khô cằn cảm tạ nói, liền xong việc đi?"

Tiêu Lăng Hàn nhưng nhớ rõ gia hỏa này vẫn là một cái ẩn hình phú hào, một đỉnh núi tài nguyên tăng cường hắn một người dùng.

Lại nói chính mình cũng xác thật là cứu hắn mệnh, cứu mạng cấp linh thạch, nhân quả thanh toán xong, hoàn toàn không tật xấu.

Phương Vĩ Ngạn ngẫm lại, Tiêu Lăng Hàn nói tựa hồ rất có đạo lý. Vì thế hắn lấy ra một cái không gian giới tử, đem chính mình một nửa thân gia đều thả đi vào, sau đó đem giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

"Đa tạ Tiêu đạo hữu ra tay cứu giúp, này đó đều là ngươi nên được. Ngươi nếu là cảm thấy thiếu, ta có thể lại thêm chút." Phương Vĩ Ngạn nói xong, thật cẩn thận mà quan sát Tiêu Lăng Hàn biểu tình. Hắn như thế nào cảm thấy hôm nay gặp được Tiêu Lăng Hàn có chút lạnh nhạt, cùng phía trước không quá giống nhau, hắn thật đúng là có điểm sợ như vậy Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận giới tử, thần thức đảo qua, trung phẩm linh thạch có 300 vạn. Phương Vĩ Ngạn thật đúng là cái phú hào, tuy rằng không có vừa rồi kia mấy người giàu có, nhưng nhiều như vậy cũng thực không tồi.

Tiêu Lăng Hàn cho Phương Vĩ Ngạn một cái tán thưởng ánh mắt, gật đầu nói: "Ân, ngươi thực không tồi, rất có tiền đồ, chúng ta thanh toán xong."

Lại được một bút linh thạch, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy hắn hẳn là ra tới nhiều đi một chút, nói không chừng lần sau lại sẽ gặp được đại tài chủ chủ động đưa linh thạch tới cửa.

Nhìn nhìn bốn phía nơi này tựa hồ đã không có hắn chuyện gì, Tiêu Lăng Hàn đang nghĩ ngợi tới muốn hay không rời đi. Nghênh diện lại có một người chính hướng hắn bay tới, không, không phải bay tới, là hướng hắn tạp tới!

Hắn vội vàng lui về phía sau hai bước, kết quả "Bính" một tiếng, người nọ trực tiếp quăng ngã cái cẩu gặm bùn.

Ngã trên mặt đất người này, vẫn là Tiêu Lăng Hàn người quen, hắn đúng là Thương Huyền Tông tứ đại thiên tài chi nhất Nghiêm Vĩnh Đào.

Tiêu Lăng Hàn thấy Nghiêm Vĩnh Đào cả người nhiễm huyết, bởi vì vừa rồi này một quăng ngã, lại phun ra một búng máu. Nửa ngày cũng không từ trên mặt đất bò dậy, nhìn đến hắn cái dạng này, ngẫm lại đều cảm thấy có điểm đau.

Cuối cùng vẫn là Phương Vĩ Ngạn xem bất quá đi, kéo trọng thương thân thể, đi lên đỡ hắn một phen, đem hắn nâng dậy tới ngồi xong.

"Nghiêm sư huynh, ngươi không sao chứ? Ăn trước một viên chữa thương đan dược." Phương Vĩ Ngạn lấy ra chính mình đan dược, đệ một viên cấp Nghiêm Vĩnh Đào.

"Khụ khụ, đa tạ." Nghiêm Vĩnh Đào có chút cố sức tiếp nhận đan dược ăn xong sau, lúc này mới ngẩng đầu nhìn xem vừa rồi đứng trên mặt đất thượng người là ai. Vì cái gì thấy chính mình ngã xuống, cũng không phụ một chút.

Tiêu Lăng Hàn:…… Ta không đá ngươi một chân chính là tốt, còn muốn ta phụ một chút, hiện tại thiên còn sáng lên đâu!

Nghiêm Vĩnh Đào ngẩng đầu thấy Tiêu Lăng Hàn kia trương tuấn mỹ như trích tiên giống nhau khuôn mặt, lập tức nhớ tới người này chính mình phía trước gặp qua vài lần. Chủ yếu vẫn là bởi vì đối phương lớn lên so với chính mình còn anh tuấn, khó tránh khỏi ấn tượng liền khắc sâu chút.

Hiện tại ở trên bầu trời chiến đấu người còn có mười ba cái, Huyền Âm Tông có mười người, mà Thương Huyền Tông chỉ có ba người.

Vốn dĩ bọn họ phía trước là bốn so tám, Thương Huyền Tông một người đối phó Huyền Âm Tông hai người.

Huyền Âm Tông này đó tu sĩ đều có chính mình dược nhân, tự nhiên chính là hai đối một.

Nào biết, vừa rồi Huyền Âm Tông lại tới nữa năm người. Có bốn người phân biệt đối phó Tiêu Lăng Hàn cùng Phương Vĩ Ngạn, một người khác tự nhiên liền gia nhập bọn họ mười hai người trong chiến đấu. Bốn cái đánh một cái, cũng khó trách Nghiêm Vĩnh Đào nhanh như vậy liền bại hạ trận tới. Cũng là hắn xui xẻo, mới gia nhập Huyền Âm Tông tu sĩ cho rằng hắn là này nhóm người trung lợi hại nhất cái kia, tự nhiên liền đối với hắn xuống tay.

"Vị đạo hữu này, có thể hay không phiền toái ngươi đi giúp giúp ta đồng môn?" Nghiêm Vĩnh Đào thấy Tiêu Lăng Hàn ở nơi đó xem diễn xem đến mùi ngon,

không cấm ra tiếng thỉnh cầu nói.

“Ta cùng ngươi không thân, cùng bọn họ càng không thân.” Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nói ra.

Gia hỏa này thật đúng là dám mở miệng, hắn là chắc chắn chính mình có thể thắng?

Vẫn là hắn biết chính mình chiến lực?

Giống như hắn đối chính mình hoàn toàn không biết gì cả đi?

Kia hắn hiện tại đưa ra như vậy thỉnh cầu, xác định không phải muốn cho chính mình đi lên chịu chết?

Mặt trên người nhưng đều là Nguyên Anh kỳ đỉnh, mà chính mình hiện tại hiển lộ tu vi nhưng chỉ có Nguyên Anh sơ kỳ.

Nghiêm Vĩnh Đào gia hỏa này tâm nhãn thật là xấu, cư nhiên muốn cho chính mình đi chịu chết!

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng lãnh “Hừ” một tiếng, xứng đáng ngươi bị người khác đánh đến thảm như vậy.

Phương Vĩ Ngạn thấy vậy, khóe miệng run rẩy một chút. Chính mình có phải hay không nên may mắn lúc trước kết giao Tiêu Lăng Hàn, bằng không chính mình hiện tại sợ là đã chết thẳng cẳng.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Nghiêm Vĩnh Đào một nghẹn, đối phương lời nói, đích xác không có sai, trong mắt xẹt qua một mạt không cam lòng.

Ở bí cảnh đãi 40 năm, hắn đến nay đều còn không có tìm được thăng cấp Hóa Thần kỳ cơ duyên.

Nghĩ đến này, hắn sắc mặt có chút xám trắng.

Nếu là Khổng Nhạc Trì ở chính mình bên người, kia chính mình hiện tại nhất định đã thăng cấp Hóa Thần kỳ.

Nhưng, chính mình đều thấp hèn cầu hắn, hắn lại vẫn là không để ý tới chính mình.

Nghiêm Vĩnh Đào trong lòng khó tránh khỏi nhiều vài phần đối Khổng Nhạc Trì oán hận.

“Oanh” một tiếng, lại có một người từ bầu trời rơi xuống.

Cái này Tiêu Lăng Hàn không còn có xem diễn cơ hội, bởi vì lần này Huyền Âm Tông có bốn người theo sát tới rồi mặt đất.

Trong đó một người nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Phương Vĩ Ngạn còn hảo hảo đứng ở một bên, kinh khởi hỏi: “Di, này hai người cư nhiên còn chưa chết, Phùng Minh bọn họ bốn người đâu?”

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Phương Vĩ Ngạn: "……"

Huyền Âm Tông mấy người đến mặt đất sau, cũng không có nhìn đến phía trước đối phó Tiêu Lăng Hàn cùng Phương Vĩ Ngạn bốn người, không cấm nghi hoặc khắp nơi nhìn xung quanh.

Tiêu Lăng Hàn nhìn bầu trời chiến đấu, Thương Huyền Tông còn có hai người, nhìn dáng vẻ bọn họ là sấn không được bao lâu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 277

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 277 Hằng Phong bí cảnh

【 ký ức giải phong 】

Tiêu Lăng Hàn hai lời nói, cầm lấy kiếm liền triều Huyền Âm Tông người công kích qua đi. Này đó hẳn là sẽ không làm hắn bình an rời đi, cùng với như vậy, không bằng tất cả đều giết.

Huống chi này đó Huyền Âm Tông người giống như thực giàu có.

Huyền Âm Tông mấy người không nghĩ tới, trước mắt cái này tu vi chỉ có Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, cư nhiên dám chủ động hướng bọn họ khởi xướng công kích. Mỗi người đều lấy ra vũ khí bắt đầu công kích Tiêu Lăng Hàn, không đánh không biết, đánh lên tới bọn họ mới chính mình cùng người khác chênh lệch.

Mười phút sau, mặt đất Huyền Âm Tông mấy người đều bị Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng giải quyết, bầu trời hắn cũng không có buông tha, cùng nhau thu thập.

Xong việc sau, Tiêu Lăng Hàn phát hiện có cái Hợp Thể kỳ thần thức ấn ký dừng ở trên người mình. Xem chính mình còn giết một cái có chỗ dựa người, vận chuyển công pháp đem trên người thần thức ấn ký trực tiếp cắn nuốt.

May mắn ở bí cảnh trong khoảng thời gian này hắn thần thức đã đạt tới Hợp Thể kỳ đỉnh, bằng không thật đúng là không có biện pháp.

Thu hồi mấy người không gian giới tử, Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái Phương Vĩ Ngạn. Nếu không phải hắn hôm nay gọi lại chính mình, chính mình còn phát không được như vậy một bút tiểu tài.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn đem Thương Huyền Tông mấy người gặp qua chính mình hình ảnh đều lau đi.

Hắn tuy rằng có điểm điểm thực lực, nhưng là điệu thấp mới có thể sống được lâu.

Giả heo ăn thịt hổ mới là vương đạo!

Phương Vĩ Ngạn thấy Tiêu Lăng Hàn ở Thương Huyền Tông mặt khác mấy người giữa mày điểm một chút, mắt thấy liền phải đến chính mình, hắn lập tức nói: “Ta bảo đảm, ta cái gì đều không nói. Ta, ta hôm nay không có gặp qua Tiêu đạo hữu. Ta thề, ta sẽ không đem hôm nay nhìn thấy nói ra đi.”

“Kỳ thật, ta nếu là đem các ngươi đều giết, ta thu hoạch hẳn là sẽ càng phong phú một chút.” Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua, té xỉu Thương Huyền Tông

mấy người.

Sau đó hắn thần thức không dấu vết tham nhập mấy người không gian giới tử trung.

Kết quả hắn phát hiện này đó Thương Huyền Tông người cùng Huyền Âm Tông người tương đối lên bọn họ một đám đều là quỷ nghèo!

"Hắc hắc, cái kia, chúng ta Thương Huyền Tông người đều rất nghèo, đương nhiên ta là cái liệt ngoại." Phương Vĩ Ngạn xấu hổ cười cười, rất sợ Tiêu Lăng Hàn sẽ đột nhiên bạo khởi giết người. Cũng không biết Thượng Quan đạo hữu như thế nào không có cùng hắn ở bên nhau, xem hắn lạnh như băng sắc mặt, chính mình cũng không dám hỏi.

"Nhớ kỹ, ngươi hôm nay không có gặp qua ta." Dứt lời, tại chỗ đã không có Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

Phương Vĩ Ngạn không khỏi sờ sờ mồ hôi trên trán, vừa rồi thật là hù chết hắn.

Tiêu Lăng Hàn cho người ta cảm giác áp bách quá cường, lúc trước cái kia nướng thịt nướng ăn Tiêu Lăng Hàn giống như một đi không trở lại.

Mười ngày thời gian đảo mắt liền đi qua.

Thượng Quan Huyền Ý ở trận pháp trung đẳng Tiêu Lăng Hàn mười ngày, cũng không có nhìn thấy người khác ảnh.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng có chút lo sợ bất an, không biết Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vì cái gì chính mình tỉnh lại không thấy hắn bóng dáng?

Liền tính hắn phải rời khỏi, cũng nên đem chính mình thu vào hắn tùy thân không gian mới đúng.

Càng muốn Thượng Quan Huyền Ý tâm liền càng loạn.

Như vậy miên man suy nghĩ cũng không phải biện pháp, Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng quyết định đi tìm Tiêu Lăng Hàn.

Hắn đầu tiên là nhìn thoáng qua cách vách mấy người, thấy kia mấy người đều đói đến ngất đi rồi, phỏng chừng lại có hai ngày hẳn là liền sẽ thân vẫn. Hắn quyết định đi tìm hai chỉ yêu thú tới đưa bọn họ đoạn đường, rốt cuộc hắn muốn tận mắt nhìn thấy đến bọn họ chết cặn bã đều không còn, mới có thể yên tâm.

Hai cái canh giờ sau, Thượng Quan Huyền Ý đi ra sơn cốc.

Hắn theo đạo lữ khế ước cảm ứng được vị trí, hướng tới Tiêu Lăng Hàn phương hướng cấp tốc bay đi.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại tu vi đã là Hóa Thần kỳ, phi hành tốc độ tự nhiên là cực nhanh.

Rất nhiều người cũng chưa thấy rõ hắn khuôn mặt, hắn đã bay ra đi rất xa.

Cho dù là từ một ít ngũ cấp yêu thú đỉnh đầu bay qua, bọn họ cũng chỉ sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt. Rốt cuộc đại gia thực lực không sai biệt lắm, đánh lên tới ai sống ai chết còn không biết đâu!

Mà bên kia Tiêu Lăng Hàn mắt thấy còn có một ngày là có thể đạt tới nội vây, không nghĩ tới ở trên đường lại đụng phải Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ, còn có Khổng gia mấy người.

Lúc này, bọn họ đoàn người đang ở một cái bên hồ nghỉ ngơi, xem sắc trời, bọn họ hẳn là tính toán ở chỗ này qua đêm.

"Di, Tiêu đại ca, ngươi như thế nào là một người?" Ân Thiên Duệ quay đầu liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn, nhìn nhìn hắn phía sau, cũng không có người.

Ân Thiên Duệ trong lòng là phi thường kinh ngạc.

Rốt cuộc hắn chưa từng thấy đến Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người tách ra quá.

Hắn không cấm suy đoán, chẳng lẽ Thượng Quan Huyền Ý ở Tiêu Lăng Hàn tùy thân không gian trung?

Tiêu Lăng Hàn nghe được Ân Thiên Duệ hỏi chuyện, không cấm nhíu mày.

Hắn không đồng nhất cá nhân, chẳng lẽ còn muốn cùng ai cùng nhau?

"Ân."

Đối mọi người gật gật đầu, Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người tu vi.

Ân Thiên Duệ hiện tại đã tới rồi Nguyên Anh hậu kỳ, mà Mạc Vô Nhai đã là Nguyên Anh kỳ đỉnh, xem ra này hai người ở trong bí cảnh thu hoạch không nhỏ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Khổng Nhạc Trì hỏi: "Khổng đạo hữu, các ngươi cũng là muốn đi nội vây?"

Hắn như thế nào phát hiện những người này đều có đôi có cặp?

Ngay cả Khổng Nhạc Trì hiện tại đều không phải một người, xem ra Khổng Nhạc Trì đã hoàn toàn đem Nghiêm Vĩnh Đào cấp quên đi.

"Đúng vậy, bên ngoài có thể đi địa phương chúng ta đều đã đi qua. Quan trọng nhất chính là bên ngoài có một đám kim thi trùng, ta cảm thấy chúng ta vẫn là cùng đại gia cùng nhau tương đối an toàn." Khổng Nhạc Trì có chút lòng còn sợ hãi nói, hắn nếu không phải Hỏa linh căn, phỏng chừng đã gặp những cái đó kim thi trùng độc thủ.

"Kim thi trùng?" Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nhìn về phía mọi người, thấy mọi người đều một bộ đạm chi sắc biến bộ dáng, chẳng lẽ bọn họ đều đụng tới quá?

"Tiêu đạo hữu chẳng lẽ không có gặp được quá?"

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, nhìn về phía Mạc Vô Nhai, “Các ngươi cũng gặp được?”

Mạc Vô Nhai gật đầu, đáp: “Ta mới vừa tiến bí cảnh liền gặp được, may mắn có ngươi cấp phù triện, bằng không ta rất có thể đã trở thành bọn họ đồ ăn.”

Họa phúc tương y! Mạc Vô Nhai nghĩ đến chính mình gặp được kim thi trùng chạy trốn, sau lại lại tìm được cơ duyên.

“Các ngươi hai cái không gặp được cái gì nguy hiểm đi?”

“Không có, chúng ta vận khí cũng không tệ lắm.” Nói, Mạc Vô Nhai đưa cho Tiêu Lăng Hàn một cái không gian giới tử, bên trong đều là bọn họ hai người dùng không đến tu luyện tài nguyên, bất quá Tiêu Lăng Hàn hẳn là có thể sử dụng thượng. Ân Thiên Duệ vận khí tốt, luôn là đụng tới thứ tốt, bọn họ này vài thập niên thu hoạch không tồi, tu vi đều tăng lên không ít.

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua giới tử, giới tử bên trong đồ vật có thể cho một cái Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ đột phá Hóa Thần kỳ. Chính là những cái đó tu luyện bảo vật thuộc tính có điểm tạp, bất quá này đó vừa lúc thích hợp hắn tu luyện, đáng tiếc điểm này đồ vật còn chưa đủ hắn đột phá Hóa Thần kỳ.

“Xem ra các ngươi vận khí là rất không tồi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn cũng lấy ra một ít chữa thương đan dược cùng phù triện cấp hai người.

Tiêu Lăng Hàn tổng cảm thấy chính mình giống như quên mất cái gì, giống như có cái rất quan trọng người không nhớ rõ.

Mỗi lần chỉ cần chính mình đi hồi tưởng đầu liền bắt đầu đau, theo lý thuyết chính mình là một cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ, không nên a!

Đặc biệt là đương hắn nhìn đến Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người ở bên nhau thời điểm, tổng cảm thấy chính mình bên người giống như cũng nên có như vậy một người.

Lập tức, Tiêu Lăng Hàn liền cùng mọi người cáo từ, một người rời đi.

Hắn quyết định hảo hảo lý một chút chính mình ý nghĩ, còn như vậy đi xuống, phỏng chừng chính mình đầu óc đều sẽ ra vấn đề.

Cả ngày trở nên thần kinh hề hề, tục xưng” bệnh tâm thần!”

Đãi Tiêu Lăng Hàn đi xa, Ân Thiên Duệ mới có chút nghĩ mà sợ vỗ vỗ ngực, nhìn Mạc Vô Nhai nói: “Vô Nhai, ngươi có hay không cảm thấy hôm nay Tiêu đại ca có chút quái quái, còn đặc biệt lãnh. Hắn từ đầu tới đuôi đều không có cười quá, vẫn luôn lạnh một khuôn mặt.”

“Chẳng lẽ Tiêu sư đệ khi nào đối với ngươi cười quá?” Mạc Vô Nhai cũng cảm thấy hôm nay Tiêu Lăng Hàn có chút quái, nhưng kia không phải hắn cai quản, hắn chỉ cần quản hảo chính mình cùng Thiên Duệ là được.

Ân Thiên Duệ một nghẹn, giống như Tiêu Lăng Hàn thật đúng là không đối chính mình cười quá, mỗi lần hắn đều là đối với Thượng Quan Huyền Ý cười, nhưng chính mình vẫn là cảm thấy hắn có chút quái dị.

"Ta đây lúc trước hỏi hắn như thế nào một người thời điểm, hắn như thế nào nhíu mày nhìn ta. Hơn nữa còn thực không cao hứng bộ dáng, chẳng lẽ hắn cùng Huyền Ý cãi nhau?" Ân Thiên Duệ nghĩ đến phía trước Tiêu Lăng Hàn lấy lãnh đạm bộ dáng, liền có chút e ngại.

"Ngươi nha! Ít đi lo lắng những cái đó có không." Mạc Vô Nhai tức giận nói, duỗi tay điểm điểm Ân Thiên Duệ đầu.

"Chẳng lẽ ngươi không phải nghĩ như vậy? Ngươi dám nói, ngươi nhìn đến như vậy Tiêu đại ca không e ngại? Ngươi nói Tiêu đại ca sẽ không đã không phải Tiêu đại ca đi?" Ân Thiên Duệ nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn nên không phải là đụng tới một cái lão quái vật, sau đó bị đoạt xá đi!

Nghe được Ân Thiên Duệ càng nói càng thái quá nói, Mạc Vô Nhai đối nhà mình tức phụ nhi sức tưởng tượng bội phục ngũ thể đầu địa.

"Ngươi không phát hiện, chúng ta cùng hắn linh hồn vẫn cứ có một tia liên hệ sao?"

"Hảo a! Vô Nhai, nguyên lai ngươi đã sớm phát hiện Tiêu đại ca có chút không thích hợp, còn trộm giám định qua, hừ! Ngươi hiện tại là không đánh đã khai đi!" Ân Thiên Duệ trừng mắt Mạc Vô Nhai, hắn nguyên lai cũng phát hiện Tiêu Lăng Hàn không thích hợp, lại trộm gạt chính mình.

Cáo biệt mọi người sau, Tiêu Lăng Hàn tìm một cái tam cấp yêu thú động phủ.

Ở động phủ bên ngoài bố trí một cái phòng ngự trận, sau đó hắn liền vào Long Ngọc không gian trung.

Lần này hắn trực tiếp đi vào gieo trồng Thất Thải Liên địa phương, ở bí cảnh trong khoảng thời gian này, hắn đã thu quá hai lần Thất Thải Liên tử. Thất Thải Liên tử hắn chuẩn bị thăng cấp Hợp Thể kỳ thời điểm lại dùng, rốt cuộc Thất Thải Liên là một gốc cây lục cấp linh thực.

Nhìn đến kia gian quen thuộc phòng tu luyện, Tiêu Lăng Hàn bất tri bất giác mà đi vào.

Phía trước bởi vì hắn ở hiểu được không gian pháp tắc, vẫn luôn không có thời gian tiến không gian.

Thất Thải Liên cũng là hắn dùng ý niệm thu, cho nên hắn cũng không có tiến không gian tới xem qua.

Đi vào phòng tu luyện, đương Tiêu Lăng Hàn nhìn đến trên giường có một kiện màu tím pháp y khi, hắn càng thêm mơ hồ.

Chính hắn chưa bao giờ xuyên màu tím quần áo, phòng tu luyện trung như thế nào sẽ có kiện màu tím pháp y?

Tiêu Lăng Hàn đi hướng giường, hắn chuẩn bị nhìn xem kia kiện quần áo là của ai.

Chỉ là hắn mới vừa đi đến mép giường, liền nhìn đến quần áo bên cạnh phóng một trương tờ giấy.

Lúc trước hắn chỉ chú ý tới nhan sắc diễm lệ màu tím pháp y, nhưng thật ra không có nhìn đến trên giường tờ giấy.

Cầm lấy tờ giấy, mặt trên viết chữ: "Nhớ lấy, nhất định phải nhớ rõ giải trừ ký ức phong ấn!"

Nhìn đến tờ giấy mặt trên nội dung, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, tờ giấy thượng rõ ràng là chính mình chữ viết.

Cởi bỏ phong ấn?

Cởi bỏ ký ức phong ấn?

Chẳng lẽ chính mình khi nào cho chính mình hạ phong ấn?

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng nghi hoặc, nhưng vẫn là vâng theo bản tâm, hắn không nghĩ chính mình thật sự quên cái gì quan trọng người hoặc là sự.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn liền khoanh chân ngồi vào trên giường, cả trái tim thần đều đặt ở thức hải trung.

Thức hải trung, Tiêu Lăng Hàn linh hồn thể khoanh chân mà ngồi, lúc sau liền bắt đầu kiểm tra tự thân.

Hai phút sau, hắn phát hiện chính mình linh hồn thể thượng quả nhiên bị hạ cấm chế phong ấn.

Lập tức hắn không hề chậm trễ, lập tức bắt đầu giải trừ phong ấn.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đem chính mình cho chính mình hạ phong ấn giải khai.

Ký ức như thủy triều hướng hắn vọt tới, về Thượng Quan Huyền Ý hết thảy, hắn rốt cuộc toàn bộ đều nhớ tới nổi lên.

Hắn như thế nào đem chính mình tức phụ nhi cấp quên mất lâu như vậy?

Xong rồi! Xong rồi!

Tiêu Lăng Hàn ảo não nghĩ đến, chính mình giống như còn đem trọng thương hắn một người ném ở cái kia trong sơn cốc.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền ra không gian, thông qua đạo lữ khiết ước cảm ứng một chút Thượng Quan Huyền Ý hiện tại nơi vị trí, phát hiện hắn đang theo chính mình nơi này tới rồi.

Hiện tại hắn bức thiết muốn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý, lập tức thu động phủ bên ngoài trận pháp, Tiêu Lăng Hàn bằng mau tốc độ triều Thượng Quan

Huyền Ý phương hướng chạy đến.

Mà Thượng Quan Huyền Ý bên này, hắn vốn dĩ lên đường đuổi hảo hảo, đột nhiên ở hắn phía trước xuất hiện một đám kim thi trùng, chính triều hắn phương hướng bay qua tới.

Đúng sự thật hắn tiếp tục về phía trước phi, nhất định sẽ cùng chúng nó đụng phải.

Nhưng, hắn nếu là trở về phi, kia không phải ly Tiêu Lăng Hàn càng ngày càng xa sao?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 278

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 278 Hằng Phong bí cảnh

【 hai người gặp nhau 】 canh ba

Thượng Quan Huyền Ý nhìn càng ngày càng gần kim thi trùng, một trận phiền muộn.

Phía trước hắn đều không có phát hiện này đàn kim thi trùng, hình như là chính mình trải qua nơi này, chúng nó mới đột ngột xuất hiện.

Chẳng lẽ này đó kim thi trùng là có chủ chi vật?

Kia người này mục đích là cái gì?

Chờ này đó kim thi trùng đem chính mình ăn, lại đến lấy đi chính mình thân gia?

Vẫn là nói người nọ ở dưỡng kim thi trùng?

Thời gian cấp bách, không phải do hắn suy xét, lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền quay đầu trở về phi. Hắn chuẩn bị ly xa, lại từ một bên vòng qua đi.

Hắn hiện tại vội vã tìm Tiêu Lăng Hàn, không nghĩ cùng này đó tìm chết người lãng phí thời gian.

Thượng Quan Huyền Ý ý tưởng là hảo, chỉ tiếc, âm thầm người tựa hồ nhìn ra hắn tính toán.

Kim thi trùng đi theo hắn phía sau, theo đuổi không bỏ.

Nếu là thay đổi mới vừa tiến bí cảnh lúc ấy, này đó kim thi trùng muốn đuổi kịp Thượng Quan Huyền Ý căn bản không có khả năng.

Nhưng, hiện giờ qua đi 40 năm, kim thi trùng trưởng thành một mảng lớn, có thể tưởng tượng chúng nó tại đây 40 năm trung ăn bao nhiêu người hoặc là yêu thú.

Thấy phía sau bám riết không tha kim thi trùng, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt sát ý chợt lóe mà qua.

Xem ra có người muốn tìm chết, chắn đều ngăn không được.

Hắn không hề tiếp tục về phía trước phi, mà là ngừng ở mặt đất, chờ đợi kim thi trùng đã đến.

Hắn có thể phi nhanh như vậy đó là bởi vì hắn là Hóa Thần kỳ, âm thầm người phỏng chừng cũng đến Hóa Thần kỳ. Bằng không không có khả năng bay xa

như vậy, những cái đó kim thi trùng vẫn như cũ có thể đuổi kịp chính mình.

Chỉ qua một phút, "Ong ong ong" thanh âm liền truyền vào Thượng Quan Huyền Ý trong tai, theo sau liền thấy một tảng lớn kim thi trùng che trời lấp đất hướng hắn vọt tới.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cười lạnh, người này đánh đến một tay hảo bàn tính, đợi chút sợ là muốn cho hắn thất bại.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở tại chỗ không có động, nhìn đến đã có hơn phân nửa kim thi trùng tới rồi chính mình phụ cận, hắn lúc này mới tung ra trong tay trận kỳ.

Ngay sau đó, lấy hắn vì trung tâm, trăm mét nội kim thi trùng cùng bên ngoài kim thi trùng chi gian dâng lên một đạo nhìn không thấy cái chắn.

Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa ném ra một mặt trận kỳ, cái này đứng ở trận pháp bên ngoài người, căn bản nhìn không thấy trận pháp trung là tình trạng.

Trận pháp mở ra nháy mắt, Thượng Quan Huyền Ý quanh thân bốc cháy lên một vòng ngọn lửa.

Cảm giác được trong ngọn lửa mang đến trí mạng uy hiếp, kim thi trùng lập tức ly Thượng Quan Huyền Ý rất xa.

Thấy chính mình đi ở nơi đó, kim thi trùng lập tức như tránh rắn rết, thoát được rất xa. Thượng Quan Huyền Ý lạnh lùng cười, trong mắt một mảnh thị huyết chi sắc, Minh Vương Âm Hỏa hướng tới những cái đó kim thi trùng liền nhào tới.

"Bùm bùm" thanh không ngừng, tất cả đều là một đám kim thi trùng bị thiêu khi phát ra thanh âm.

Mười phút chung sau, trận pháp trung không còn có một con kim thi trùng.

Thượng Quan Huyền Ý đóng cửa trận pháp, thấy bên ngoài kim thi trùng còn ở bồi hồi, vẫn chưa rời đi.

Hắn lại lần nữa đem kim thi trùng tiến cử trận pháp trung, sau đó khởi động trận pháp, không cho bọn họ chạy thoát cơ hội. Theo sau thả ra trong cơ thể Minh Vương Âm Hỏa, đem trận pháp trung kim thi trùng toàn bộ thiêu liền cặn bã đều không dư thừa.

Thượng Quan Huyền Ý nhắm mắt, thần thức tưởng bên ngoài vươn đi, phát hiện 1000 mét xa một cái trong sơn động, có một người diện mạo bình thường nam tu đang gắt gao nhíu mày. Hắn tựa hồ ở cảm ứng cái gì, lại không hề thu hoạch bộ dáng, sắc mặt nhìn qua có chút âm trầm.

Thu hồi thần thức, Thượng Quan Huyền Ý trợn mắt, ngay sau đó thu hồi trận pháp, lúc sau hắn bay thẳng đến nam tu vị trí bước vào.

Tới rồi nam tu nơi động phủ sau, Thượng Quan Huyền Ý cũng không có trực tiếp đi vào, mà là trước tiên ở bên ngoài bố trí một cái vây trận, để ngừa nam tử

chờ một chút đào tẩu.

Tin tưởng nam tu lợi dụng kim thi trùng đã hố giết không ít tu sĩ, kim thi trùng cơ hồ đều bị chính mình diệt, hiện tại cũng nên luận đến nam tu.

Đi vào động phủ, Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy nam tu chính khoanh chân nhắm mắt.

Làm như nhận thấy được có người tiến vào, nam tu mở mắt ra, thấy người tới bộ dáng sau, hắn đồng tử co rút lại một chút.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại mới thấy rõ nam tu diện mạo, tam giác mắt, cống ngầm mũi, vừa thấy liền không phải cái gì người tốt.

"Đạo hữu có việc?"

Nam tu bất động thanh sắc đánh giá Thượng Quan Huyền Ý, người này cư nhiên không có việc gì.

Kia chính mình những cái đó kim thi trùng đâu?

"Tự nhiên là có việc!"

"A, không biết là chuyện gì? Làm đạo hữu tiếp đón đều không đánh một cái, liền tự tiện sấm người khác động phủ." Nam tu cười lạnh một tiếng, nói.

"Muốn mạng ngươi sự, yêu cầu cùng ngươi chào hỏi sao?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một phen kiếm, hướng tới nam tu công kích qua đi.

"Ta giống như cùng các hạ không oán không thù đi!" Nam tu âm trầm một khuôn mặt, trong mắt hiện lên một mạt ngoan độc.

"……"

Thượng Quan Huyền Ý lười đến cùng hắn vô nghĩa, gia hỏa này trì hoãn hắn không ít thời gian, bằng không hắn hiện tại đều đã tìm được Tiêu Lăng Hàn.

Đáng chết! Sở hữu ngăn cản hắn cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau người đều đáng chết!

Thượng Quan Huyền Ý ra tay tàn nhẫn, không lưu tình chút nào.

Nam tu tuy rằng tu vi đã đạt tới Hóa Thần kỳ, nhưng chiến lực xa xa so ra kém thượng Huyền Ý, không trong chốc lát, trên người hắn liền ăn mấy kiếm.

"Keng…… Keng…… Keng" nam tu cầm một cây đao, cùng Thượng Quan Huyền Ý kiếm không ngừng phát ra va chạm.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý kiếm pháp hảo, nam tu cùng hắn đánh trong chốc lát, chỉ cho rằng hắn là một cái kiếm tu. Một cái không chú ý, đã bị Thượng Quan Huyền Ý phát ra băng thứ, đâm vào ngực, còn kém một chút liền đến trái tim vị trí.

“A!” Nam tu chán nản, hắn không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý không chỉ có kiếm pháp tinh vi, vẫn là một cái pháp tu.

Nam tu càng đánh càng kinh ngạc, chính mình trên người miệng vết thương vô số, đối phương trên người như cũ không có một cái miệng vết thương.

Tìm đúng cơ hội nam tu hư hoảng nhất chiêu, bay thẳng đến động phủ bên ngoài chạy đi.

Nam tu phát hiện chính mình hoàn toàn không phải đối phương đối thủ, vẫn là trước triệt cho thỏa đáng, về sau lại tìm cơ hội giết người này.

Chỉ là chờ hắn chạy đến bên ngoài, mới phát hiện bên ngoài đã bị người bố trí trận pháp. Không cần tưởng đều biết nhất định là đối phương bố trí, chính là vì phòng ngừa hắn đào tẩu.

Nam tu không nghĩ tới chính mình ở bí cảnh hoành hành 40 năm, hiện tại liền tính là đến cùng. Không cam lòng, hắn thật vất vả mới thăng cấp Hóa Thần kỳ.

Thượng Quan Huyền Ý mới mặc kệ hắn cam không cam lòng, sấn ngươi bệnh muốn mạng ngươi, hắn còn chưa đi đến nam tu trước mặt, một cái đóng băng thuật liền triều nam tu thi triển qua đi.

Phát hiện chính mình bị đông lạnh trụ, nam tu trên người toát ra một cổ hỏa, thực mau liền đem lớp băng nóng chảy rớt.

Không đợi nam tu phát ra công kích, Thượng Quan Huyền Ý thấy hắn là Hỏa linh căn, nhất chiêu ngọn lửa liên châu liền đánh vào nam tu trên người.

Nam tu phát hiện chính mình trên người thiêu, vốn dĩ hắn cũng là Hỏa linh căn, theo lý thuyết này đó hóa hẳn là đối hắn tạo không thành thương tổn, nhưng hắn rõ ràng cảm nhận được đau đớn đánh úp lại.

Cái này làm cho nam tu đại kinh thất sắc, mặc hắn trên mặt đất quay cuồng, chụp đánh, trên người hỏa đều tắt không xong.

“Ngươi cho ta dùng cái gì hỏa, nhanh lên thu hồi đi.” Nam tu đối với Thượng Quan Huyền Ý mệnh lệnh nói.

Thượng Quan Huyền Ý khinh thường cười nhạo một tiếng, “Hừ, ngươi nơi nơi phóng kim thi trùng cắn người thời điểm, ngươi như thế nào không có nghĩ tới thu hồi đi.”

“Cái gì kim thi trùng? Ta không biết ngươi đang nói cái gì.” Nam tu ánh mắt né tránh, ra vẻ không biết hỏi ngược lại.

Thượng Quan Huyền Ý lãnh “Hừ” một tiếng, cũng không tưởng cùng như vậy một người nhiều, lại lần nữa phát động ngọn lửa liên châu triều nam tu công kích qua đi.

Thấy vậy nam tu chạy nhanh tránh né, kết quả hắn phát hiện kia ngọn lửa như là trường đôi mắt giống nhau, hắn hướng nơi nào trốn, ngọn lửa liền đuổi tới nơi

nào.

Cảm giác được trên người bị lửa đốt đến càng ngày càng đau, nam tu trong mắt hiện lên một tia hận ý cùng điên cuồng. Nếu chính mình muốn chết, vậy ngươi cũng mơ tưởng hảo quá.

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện nam tu trên người hơi thở bạo trướng, đây là muốn tự bạo dấu hiệu, hắn cầm kiếm chuẩn bị trí đi ra ngoài, cho hắn tới cái thống khoái, ngăn cản hắn tự bạo.

Nào biết, ngay sau đó, nam tu đầu người liền cùng thân thể phân gia.

Nam tu ngã xuống, vừa lúc lộ ra hắn phía sau Tiêu Lăng Hàn.

Thượng Quan Huyền Ý có chút không dám tin tưởng xoa xoa chính mình đôi mắt.

Tiêu Lăng Hàn ly chính mình khoảng cách không phải còn có chút xa sao?

Liền tính chính mình thăng cấp Hóa Thần kỳ, đi tìm hắn cũng không có khả năng nhanh như vậy liền đuổi tới.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy thượng Huyền Ý nhìn đến chính mình ngu si bộ dáng, một cái thuấn di đến hắn trước người, vươn đôi tay trực tiếp đem hắn ôm vào chính mình trong lòng ngực.

Có loại mất mà tìm lại cảm giác, Tiêu Lăng Hàn tham lam mà hấp thụ Thượng Quan Huyền Ý trên người hương vị.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác Tiêu Lăng Hàn cánh tay càng thu càng chặt, tựa hồ muốn đem chính mình dung tiến hắn trong thân thể, làm hắn hô hấp đều có chút không thuận.

“Lăng Hàn!” Thật sự khẩn hắn có chút khó chịu, Thượng Quan Huyền Ý nhẹ gọi một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn hơi hơi buông lỏng ra một ít, nhưng cũng không có buông ra hắn.

Đối với Thượng Quan Huyền Ý tới nói bọn họ chỉ là 40 năm không gặp, mà đối Tiêu Lăng Hàn tới nói bọn họ đã hơn ba trăm năm không có thấy.

Tuy rằng phía trước hắn đem sở hữu có quan hệ Thượng Quan Huyền Ý ký ức đều phong ấn.

Nhưng cái loại này trong lòng như là thiếu một khối, ngực đặc biệt khó chịu cảm giác hắn không nghĩ lại thể hội.

Cái này làm cho hắn cả người đều trống rỗng, giống như cái xác không hồn.

“Huyền Ý, ta tưởng ngươi!” Tiêu Lăng Hàn đôi tay phủng Thượng Quan Huyền Ý mặt, nhẹ nhàng hôn hôn hắn giữa mày.

“Ta cũng tưởng ngươi, ngươi phía trước đi nơi nào? Như thế nào đi không từ giã? Ta đợi ngươi mười ngày đều không thấy ngươi trở về!” Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn đôi mắt, ủy khuất kể ra.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt cứng đờ, hắn tưởng nói: Tức phụ nhi, ta phía trước làm một kiện chuyện ngu xuẩn, đem có quan hệ với ngươi toàn bộ ký ức đều phong ấn, cho nên đem ngươi quên mất! Tới cứu ngươi, đều là dựa vào thân thể bản năng cảm ứng, cứu ngươi, tự nhiên nên đi rồi……

“Nói ra thì rất dài, có điểm một lời khó nói hết!” Tiêu Lăng Hàn có chút chột dạ nói, Thượng Quan Huyền Ý sẽ không trách chính mình đem hắn quên mất đi?

“Vậy nói ngắn gọn, ngươi nói ta nghe.” Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên phát hiện Tiêu Lăng Hàn khác thường, hắn không biết Tiêu Lăng Hàn phía trước đã xảy ra chuyện gì, bất quá có quan hệ với hắn hết thảy chính mình đều muốn biết.

“Phía trước trải qua đợi chút lại nói, chúng ta trước làm điểm khác có ý nghĩa sự tình.”

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn không cho Thượng Quan Huyền Ý cơ hội phản bác, nhắm ngay hắn môi liền hôn lên đi, mưa rền gió dữ đoạt lấy.

Hắn muốn cho đem trong lòng ngực người sở hữu địa phương đều nhiễm chính mình hơi thở, lưu lại thuộc về chính mình độc hữu ấn ký.

Như vậy tưởng, hắn cũng liền làm như vậy.

Tâm niệm vừa động, hai người liền xuất hiện ở không gian trung Thượng Quan Huyền Ý độc hữu phòng tu luyện.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn hôn bảy vựng tám tố, thẳng đến hắn đem chính mình đè ở trên giường, người lập tức liền thanh tỉnh lại đây.

Hắn hiện tại Hóa Thần kỳ, có phải hay không nhưng làm mặt trên cái kia.

Nghĩ như vậy, Thượng Quan Huyền Ý ôm chặt Tiêu Lăng Hàn, hướng giường bên trong một lăn, lập tức liền đổi thành hắn ở mặt trên.

“Hì hì, Lăng Hàn, ngươi ngoan ngoãn nằm, hôm nay đến lượt ta tới hầu hạ ngươi.” Thượng Quan Huyền Ý đắc ý mà cười, hắn hiện tại tu vi vượt qua Tiêu Đại Ma Vương, rốt cuộc có thể xoay người làm chủ.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tiêu Lăng Hàn buồn bực nghĩ, nhà mình tức phụ nhi thành thật nghĩ phản công, nên như thế nào phá?

Trấn áp!

Nhất định phải trấn áp!

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý học chính mình bộ dáng, không có kết cấu chính mình trên người sờ loạn.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một quyển sách đưa cho hắn, “Ngươi trước nhìn xem cái này.”

“Đây là cái gì?”

Thượng Quan Huyền Ý tò mò mở ra, kết quả liền nhìn đến bên trong làm người cảm thấy thẹn hình ảnh.

Tiêu Lăng Hàn cư nhiên cho chính mình xem như vậy thư, điểm này đều không giống hắn tác phong a!

Thượng Quan Huyền Ý ngồi dậy, trên cao nhìn xuống xem kỹ Tiêu Lăng Hàn.

Nhận thấy được Thượng Quan Huyền Ý đánh giá ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh nói: “Huyền Ý, ngươi xem xong rồi lại nói, đây là một quyển song tu công pháp. Chúng ta song tu là có thể tu luyện, chẳng phải mỹ thay!”

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi tiếp tục mở ra trang sách, mặt sau quả nhiên là song tu công pháp, nhưng, có chút động tác có phải hay không quá cảm thấy thẹn?

Nhìn nhìn, hắn mặt không cấm hồng thấu, cảm giác chính mình có chút miệng khô lưỡi khô.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 279

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 279 Hằng Phong bí cảnh

【 tiến vào bí cảnh nội vây 】 canh một

Xem xong cuối cùng một tờ thư, Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, nhìn thấy hắn tuấn mỹ khuôn mặt thượng môi đỏ phá lệ mê người, theo bản năng liếm liếm chính mình môi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy hắn này mê người động tác, duỗi tay đem hắn đầu ấn hướng chính mình, lại lần nữa đem hắn hôn đến đầu óc choáng váng.

Một cái dùng sức, hai người vị trí lại lần nữa trao đổi.

Tiêu Lăng Hàn sấn Thượng Quan Huyền Ý còn không có phản ứng lại đây, cúi đầu ngậm lấy hắn vành tai. Thực mau, hắn liền một tia phản kháng sức lực cũng đã không có, chỉ có thể ngoan ngoãn nằm yên, mặc cho chính mình muốn làm gì thì làm.

Trong không gian mười ngày sau……

Thượng Quan Huyền Ý mỏi mệt nằm ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, hắn hiện tại một cái ngón tay đều không nghĩ động, chỉ nghĩ ngủ nó cái ba ngày ba đêm.

Rõ ràng chính mình đều đã tưởng hảo muốn xoay người làm chủ, kết quả mơ màng hồ đồ lại thành bị rau trộn cái kia.

"Huyền Ý, ngủ rồi sao?" Tiêu Lăng Hàn nửa nằm ở trên giường, nhìn ghé vào chính mình trong lòng ngực người, tay thưởng thức tóc của hắn.

"Còn không có." Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng động một chút, nhắm mắt lại đáp.

"Có thể đem ngươi tiến bí cảnh sau trải qua nói cho ta nghe một chút đi sao?"

"Cũng không có gì, chính là ngủ một giấc, tỉnh lại liền độ Hóa Thần lôi kiếp."

Tiêu Lăng Hàn nghe khóe miệng run rẩy một chút, thật sự là khí vận chi tử, này ngủ một giấc đều có thể thăng cấp.

"Kia sư huynh, ngươi đều đã trải qua cái gì?"

"Ta sao? Ta……, trước nói hảo, cho ngươi nói, ngươi cũng không thể sinh khí."

Thượng Quan Huyền Ý lông mày một chọn, Tiêu Lăng Hàn làm chính mình không thể sinh khí?

Chẳng lẽ hắn làm cái gì thực xin lỗi chính mình sự tình?

Hoặc là lại có tiểu yêu tinh nhào vào trong ngực?

“Ân, ngươi nói đi, chỉ cần không phải quá phận, ta sẽ không sinh ngươi khí.” Lời nói là nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý lại là dựng lên lỗ tai, chuẩn bị tốt sinh nghe một chút. Cái gì buồn ngủ? Bởi vì Tiêu Lăng Hàn một câu, lập tức tất cả đều không thấy.

Tiêu Lăng Hàn liền đem chính mình tiến vào bí cảnh sau trải qua, cấp Thượng Quan Huyền Ý nói một lần.

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền vẫn luôn quan sát đến hắn biểu tình, thấy hắn đôi mắt nhắm chặt, trên mặt không có gì biểu tình, cũng không biết có hay không sinh chính mình khí.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn trải qua, Thượng Quan Huyền Ý có chút dở khóc dở cười. Không nghĩ tới thông minh cơ trí Tiêu Đại Ma Vương, cư nhiên còn sẽ làm ra chuyện như vậy.

Nhưng này cũng chứng minh chính mình ở trong lòng hắn là duy nhất không bỏ xuống được tồn tại, cho dù là hắn kia chưa từng gặp mặt song thân, cũng không thể làm hắn nội tâm khởi một tia gợn sóng.

Đương nhiên cũng may mắn hắn đem có tất cả về chính mình ký ức phong ấn, bằng không hắn sáng sớm liền chạy tới tìm chính mình, chính mình cũng không có khả năng như vậy đã sớm có thể tỉnh lại. Còn có hắn được đến những cái đó cơ duyên, chẳng phải là đều phải cùng hắn gặp thoáng qua. Lại nói chính mình không cũng ngủ say 40 năm, như vậy tính hạ kỳ thật tới hết thảy đều vừa vặn tốt. Nếu không phải hắn lĩnh ngộ không gian pháp tắc, cũng không có khả năng nhanh như vậy liền chạy tới cứu chính mình.

Này hẳn là chính là hai người chi gian duyên phận!

Bọn họ nên ở bên nhau, nên là một đôi.

“Huyền Ý, ngươi ngủ rồi sao?” Thấy chính mình nói xong, Thượng Quan Huyền Ý cũng không có nói một lời, không biết có phải hay không sinh khí, Tiêu Lăng Hàn thử tính kêu.

Đợi trong chốc lát, không phản ứng, cúi đầu, phát hiện hắn hô hấp lâu dài, đã ngủ.

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng hơi hơi giơ lên, nhìn tiểu gia hỏa mỏi mệt sắc mặt, kỳ thật hắn còn tưởng hung hăng lại khi dễ khi dễ hắn. Bất quá, xem hắn mệt đến liền xoay người đều không có sức lực, thanh âm cũng nghẹn ngào, tạm thời trước buông tha hắn, xem hắn về sau còn dám không dám nghĩ ở mặt trên.

Đương Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa tỉnh lại đã là hai ngày sau, hắn lần này là thật sự bị Tiêu Lăng Hàn khi dễ tàn nhẫn, vài lần kêu tên kia đình, tên kia không những không ngừng, còn càng dùng sức.

Nhớ tới, Thượng Quan Huyền Ý liền buồn bực, có phải hay không ở mặt trên người kia liền không có như vậy mệt?

Vì cái gì mỗi lần Tiêu Lăng Hàn đều tinh thần sáng láng, thần thanh khí sảng.

Cùng chi tương phản chính là, chính mình biểu tình uể oải, tinh thần uể oải.

Nhưng, chính mình cũng muốn nếm thử một chút ở mặt trên có phải hay không liền không như vậy mệt, kết quả, chính mình cư nhiên không thành công! Không có việc gì, có rất nhiều cơ hội, luôn có cơ hội áp trở về.

Thượng Quan vẫn luôn ở chờ mong chính mình ngày nào đó có thể phản áp Tiêu Lăng Hàn.

Hắn không biết chính là, từ lúc bắt đầu hắn liền chú định trở thành bị áp cái kia, đời này đều phiên không được thân.

Tiêu Lăng Hàn vào phòng liền thấy Thượng Quan Huyền Ý ở trên giường phát ngốc, lập tức không khỏi nói: "Tỉnh, nhanh lên rời giường ăn một chút gì. Ta cho ngươi ngao cháo, bên trong bỏ thêm chút linh dược, hảo hảo bổ bổ, bằng không ngươi này thể lực cũng quá kém."

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đang thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm chính mình, làm hắn không khỏi run lập cập. Tổng cảm giác tên kia tùy thời đều sẽ hóa thân thành sói, đem chính mình nuốt ăn nhập bụng.

Hắn Hóa Thần kỳ tu vi, thân thể trải qua lôi kiếp rèn luyện, còn thường xuyên luyện thể, Tiêu Lăng Hàn cư nhiên nói hắn thể lực kém!!!

Hảo đi, ở kia phương diện, hắn thừa nhận thể lực không bằng Tiêu Đại Ma Vương cái này đại sắc - lang!

Chờ Thượng Quan Huyền Ý uống xong cháo, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một viên quả tử đặt lên bàn.

Thượng Quan Huyền Ý thấy kia viên quả tử nháy mắt, đôi mắt liền dời không ra. Duỗi tay liền đi lấy, nào biết hắn lại bắt cái không.

Nhìn về phía đầu sỏ gây tội, Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Gia hỏa này lấy ra tới còn không phải là cho chính mình ăn sao?

Hắn trực tiếp đứng lên, tiến đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, đối với kia trương khuôn mặt tuấn tú liền hôn một cái.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính mình còn không có nói, Thượng Quan Huyền Ý đã đã hiểu chính mình ý tứ, xem ra bọn họ ăn ý mười phần a!

Không trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý ăn xong một viên, sau đó hắn mắt trông mong nhìn Tiêu Lăng Hàn. Hắn còn muốn ăn, nếu là hắn không có nhớ lầm nói, huyết long cây ăn quả một lần có thể kết năm viên. Hắn mới ăn một viên, đó chính là nói Tiêu Lăng Hàn trong tay hắn là còn có bốn viên.

Không đúng, dựa theo thời gian tới tính, long huyết quả hẳn là thành thục hai lần.

Kia Tiêu Lăng Hàn trong tay hẳn là còn có chín viên, chín viên a!

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo hắn phình phình gương mặt, nói: "Hôm nay ăn trước một viên, dư lại hôm nào lại ăn."

"Vậy ngươi có thể hay không đưa cho ta bảo quản." Thượng Quan Huyền Ý lập tức đề yêu cầu, hắn hảo tưởng dùng một lần đem chúng nó đều ăn xong.

"Ngươi có thể bảo đảm, ngươi không đồng nhất thứ tính ăn xong, ta liền cho ngươi bảo quản." Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn hắn, liền hắn điểm này tự khống chế lực, phỏng chừng đợi chút sấn chính mình không chú ý, lập tức tất cả đều sẽ bị hắn ăn sạch.

"Ta…… Ta, tính, thả ngươi nơi đó liền thả ngươi nơi đó đi! Dù sao đều giống nhau." Thượng Quan Huyền Ý lập tức thay đổi thái độ, không thắng để ý nói.

"Ân, Huyền Ý, còn nghỉ ngơi sao? Nếu là không nghỉ ngơi chúng ta đi ra ngoài nhìn xem bí cảnh còn có hay không cái gì cơ duyên."

"Đi ra ngoài đi, nếu có thể tìm được làm ngươi thăng cấp Hóa Thần kỳ cơ duyên thì tốt rồi."

Hai người linh hồn song tu sau, Thượng Quan Huyền Ý đã biết Tiêu Lăng Hàn tu luyện yêu cầu rất nhiều linh khí, là bởi vì hắn linh căn nhiều, toàn linh căn. Nếu là muốn tìm được làm hắn đột phá cơ duyên, ít nhất đến yêu cầu thập phần, phía trước hắn đã được đến năm phân, kia lại tìm năm phân, hơn nữa bọn họ chính mình một ít linh bảo không sai biệt lắm là đủ rồi.

Hai người sau khi rời khỏi đây, phía trước bị Tiêu Lăng Hàn chém quay đầu nam tu thi thể như cũ ngã trên mặt đất.

Thượng Quan Huyền Ý đi lên đem nam tu không gian giới tử hái xuống, thần thức đảo qua, gia hỏa này hảo có tiền, thật nhiều linh thạch, cũng không biết đánh cướp bao nhiêu người.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý ngốc lăng lăng biểu tình, Tiêu Lăng Hàn suy đoán cái kia nam tu hẳn là rất có tiền, là cái thổ hào.

"Lăng Hàn, ngươi mới gia hỏa này có bao nhiêu linh thạch." Thượng Quan Huyền Ý mở to sáng lấp lánh hai mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn, khóe miệng nhịn không được giơ lên.

"Người này nếu sử dụng kim thi trùng giết người đoạt bảo, kia hắn hẳn là rất có tiền, linh thạch ít nhất thượng trăm triệu." Tiêu Lăng Hàn suy đoán nói, cũng là gia hỏa này xui xẻo, ai không cướp bóc, cố tình muốn đi cướp bóc đồng dạng là Hóa Thần kỳ tu vi Thượng Quan Huyền Ý, hơn nữa Thượng Quan Huyền Ý còn có được dị hỏa.

Thượng Quan Huyền Ý vươn ba ngón tay: "Có nhiều như vậy."

“Ba trăm triệu?”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Cũng không biết gia hỏa này giết bao nhiêu người!”

“Này đó đều cùng chúng ta không quan hệ, ta nơi này cũng có rất nhiều cái không gian giới tử, cùng nhau cho ngươi.” Tiêu Lăng Hàn lấy ra một phen không gian giới tử.

“Lăng Hàn, ngươi đi cướp bóc người khác?” Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc mà nhìn Tiêu Lăng Hàn trong tay không gian giới tử, ít nói cũng có mấy chục cái.

“Đều là chút không có mắt người, một hai phải chạy đến ta trước mặt tới tìm tồn tại cảm, ta tự nhiên muốn thành toàn bọn họ.” Tiêu Lăng Hàn đương nhiên nói, những người đó một đám thấy hắn độc thân một người, đều cảm thấy hắn dễ khi dễ. Đến trước khi chết mới biết được, ai mới là tốt nhất khi dễ cái kia.

“Nhiều như vậy linh thạch, sư huynh, nói không chừng chúng ta lại tìm hai phân cơ duyên, ngươi là có thể thăng cấp Hóa Thần kỳ.” Thượng Quan Huyền Ý nhất nhất xem qua những cái đó giới tử, kinh hỉ nói.

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy trong lòng ấm áp, sủng nịch nhìn hắn.

“Linh thạch chúng ta ngày thường còn phải dùng, không thể tất cả đều cho ta một người dùng, chính ngươi cũng lưu một ít.”

“Không có việc gì, ngươi trước dùng, ra bí cảnh, chúng ta lại tránh chính là, đến lúc đó chúng ta không gian giới tử một ít không dùng được đan dược trận bàn đều bán, linh thạch tự nhiên liền có.”

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ, tăng lên thực lực quan trọng nhất, dù sao bọn họ hai cái có tay nghề, đều có thể tránh đến linh thạch, chỉ có thực lực tăng lên mới là chính mình. Huống chi Tiêu Lăng Hàn hôm nay đã có hơn 60 tuổi, ly 300 tuổi cũng chỉ có 240 năm.

Tiêu Lăng Hàn tâm tình sung sướng nói: “Hảo, nghe ngươi, nhà của chúng ta linh thạch từ ngươi an bài.” Tức phụ nhi nói có lý, hắn vì chính mình an bài hảo hết thảy, chính mình tự nhiên là muốn tiếp thu.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nói ra những lời này, cấp náo loạn cái đỏ thẫm mặt, oán trách trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, bất quá trong lòng lại là ngọt tư tư.

Khi nói chuyện, trên mặt đất nam tu thi thể đã bị Thượng Quan Huyền Ý phóng hỏa thiêu, bên ngoài bố trí trận pháp cũng bị hai người cùng nhau triệt.

Thu thập hảo hết thảy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nắm tay hướng phương nam bay đi.

Một ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi ra khu rừng rậm rạp, đứng ở một mảnh xanh mượt trên cỏ, bốn phía yên tĩnh không tiếng động, không có một bóng người.

"Lăng Hàn, ngươi xác định nơi này là Hằng Phong bí cảnh nội vây?" Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi hỏi, mục cập chỗ trừ bỏ mặt cỏ, bốn phía rỗng tuếch. Cùng trong tưởng tượng linh khí nồng đậm, có truyền thừa cung điện nội vây hoàn toàn không đáp biên.

Tiêu Lăng Hàn từ trên mặt đất nhặt lên một viên đá, về phía trước phương ném đi, phía trước trống không một vật giữa không trung, bởi vì đá tiến đến, tạo nên từng vòng gợn sóng.

"Nguyên lai nơi này có khác huyền cơ." Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến đá biến mất, lập tức hiểu được, nhìn như yên tĩnh mặt cỏ, chỉ là nội vây nhập khẩu.

"Ân, chúng ta vào đi thôi."

Tiêu Lăng Hàn bắt tay duỗi đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, Thượng Quan Huyền Ý lập tức vươn tay trái nắm đi lên, hai người nắm tay biến mất ở trên cỏ, này phiến mặt cỏ lại lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Nguyên lai Hằng Phong bí cảnh nội vây là một tòa đại khí hào hùng cung điện, lúc này cung điện trong đại điện đã tụ tập vài trăm người. Mọi người đều từng người vì doanh, phân thành mười mấy cái cái vòng nhỏ hẹp, cơ hồ xuyên cùng khoản quần áo người đều đứng chung một chỗ.

Trong đó một người số nhiều nhất vòng, bọn họ xuyên y phục hỗn độn, cái gì nhan sắc, cái gì kiểu dáng đều có, những người này đều là tán tu. Vừa đến nơi này khi, những cái đó cùng cái tông môn người đều tụ tập ở bên nhau, có vẻ người đông thế mạnh, bọn họ cũng chỉ hảo ôm đoàn sưởi ấm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên trống rỗng xuất hiện ở trong đại điện, tầm mắt mọi người sôi nổi dừng ở hai người trên người, nhìn đến bọn họ xuyên y phục, lập tức phán định này hai người là tán tu.

Vừa tiến đến liền đã chịu mọi người chú ý, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng ở tại chỗ tạm thời không có động.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 280

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 280 Hằng Phong bí cảnh

【 người không biết xấu hổ thiên hạ vô địch 】 canh hai

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người nhìn đến xuất hiện Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, lập tức triều bọn họ đi qua đi.

"Tiêu đại ca, Huyền Ý, các ngươi tới."

Tiêu Lăng Hàn đối với hai người gật gật đầu: "Ân."

"Không tồi a, Thiên Duệ, tu vi tăng trưởng không ít, xem ra ngươi vận khí thực hảo." Thượng Quan Huyền Ý đảo qua Ân Thiên Duệ tu vi, Nguyên Anh hậu kỳ. Hắn hoài nghi Ân Thiên Duệ có phải hay không ăn cái gì linh đan diệu dược, này tu vi cọ cọ cọ thẳng tắp đi lên trên vài cái cảnh giới.

Ân Thiên Duệ cười đáp: "Còn hảo, còn hảo, ta chính là vận khí tương đối hảo."

Xem hắn kia đắc ý tiểu biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý có chút ê răng.

Ân Thiên Duệ gia hỏa này khẳng định là Thiên Đạo thân nhi tử, chính mình tuyệt đối là nhặt được con nuôi.

Bằng không gia hỏa này vận khí, vì cái gì so với chính mình cái này khí vận chi tử còn hảo?

Thượng Quan Huyền Ý lại quay đầu nhìn về phía Mạc Vô Nhai, hảo gia hỏa, Mạc Vô Nhai tu vi đã tới rồi Nguyên Anh kỳ đỉnh.

Này hai người ăn cái gì trân quý thiên tài địa bảo?

Ngắn ngủn 40 năm tu vi gia tăng rồi nhiều như vậy?

"Nơi này là tình huống như thế nào?" Tiêu Lăng Hàn nhìn Mạc Vô Nhai hai người hỏi.

"Chúng ta cũng không biết, chúng ta tới thời điểm nhìn thấy đại gia đã như vậy tách ra đứng. Chúng ta không môn không phái, tự nhiên là đứng ở tán tu bên kia." Mạc Vô Nhai bất đắc dĩ lắc đầu, bọn họ cũng liền so Tiêu Lăng Hàn hai người sớm tới một ngày mà thôi, tán tu bên kia người một cái hỏi đã hết ba cái là không biết.

"Lăng Hàn, chúng ta cũng qua đi đi." Thấy mọi người đều còn nhìn chính mình mấy người, Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói.

"Ân."

Bốn người lập tức liền đi tán tu tụ tập cái kia vòng lớn tử, nơi này còn có không ít đã từng gặp qua người quen. Tỷ như Mỹ Nam dong binh đoàn sáu người, sáu người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đều hướng đám người phía sau né tránh, hiển nhiên đem bọn họ đương hồng thủy mãnh thú.

Tông môn trung cũng có không ít người quen, đại gia chỉ là gật gật đầu, cũng không có tiến lên đây chào hỏi.

Tán tu liền điểm này không tốt, không có truyền thừa, tiến cái bí cảnh không bản đồ, không đời trước lưu lại kinh nghiệm, cái gì đều đến dựa vào chính mình buồn đầu đi đoán, đi sấm.

Tiêu Lăng Hàn hỏi một chút bên người tán tu, phát hiện này đó tán tu là thật sự không biết kế tiếp sẽ có cái gì.

Bất quá xem tông môn những người đó tựa hồ biết, bằng không bọn họ cũng sẽ không phân đội trạm hảo, thả không phải mấy cái giao hảo nhân đơn độc đứng chung một chỗ.

Nhưng, xem bọn họ bộ dáng hẳn là sẽ không báo cho tán tu, rốt cuộc ở những cái đó đại tông môn tu sĩ trong mắt, tán tu đều là chút thượng không được mặt bàn người, không tư cách cùng bọn họ đứng chung một chỗ.

Nhìn thấy những cái đó đại tông môn người đều tại chỗ khoanh chân đả tọa, tựa hồ đang chờ đợi cái gì, tán tu bên này người cũng học theo.

Mặt sau mấy ngày cũng có tu sĩ lục tục tiến vào, mọi người đều là tìm được chính mình đội ngũ sau trực tiếp về đơn vị.

Cứ như vậy đại gia lại ở trong đại điện đãi một tháng.

Hôm nay, những cái đó tông môn người sôi nổi đứng dậy, cũng lấy ra tự thân vũ khí, đề phòng lên.

Tán tu bên này mọi người còn không biết đã xảy ra chuyện gì, một đám như ruồi nhặng không đầu.

Ngay sau đó, cảnh tượng biến đổi, đại gia sở trạm địa phương không hề là tường hòa an tĩnh đại điện, mà là biến thành một đám sát khí tùy ý chiến đấu tràng.

Phàm là đứng chung một chỗ người, vì một cái chiến đấu tràng.

Tiêu Lăng Hàn mấy người là đứng ở tán tu bên này, cho nên bọn họ cùng một đoàn tán tu ở cùng cái chiến đấu tràng.

Mỗi cái chiến đấu tràng đều bị một cái lục cấp trận pháp bao vây ở bên trong, tổng cộng có mười mấy cái chiến đấu tràng, sôi nổi bị trận pháp ngăn cách.

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ bốn người, lập tức lưng tựa lưng trạm thành một vòng tròn, cảnh giác nhìn về phía chung quanh.

“Đạp đạp đạp……” Vô số yêu thú tiếng bước chân truyền đến.

Tán tu bên này người hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, một đám không hiểu ra sao, không rõ như thế nào đột nhiên liền đổi địa phương. Bất quá, mọi người xem đến những cái đó tông môn người đã làm thành một đám vòng, đề phòng lên. Đại gia học theo, nhận thức, giao hảo nhân, cũng đều làm thành một vòng tròn, chỉ là bọn hắn cái này vòng nhân số tựa hồ có điểm thiếu.

Cái này liền nhìn ra có tông môn chỗ tốt rồi, mọi người đều là một cái tông môn người.

Trừ phi là có thù oán, bằng không sẽ không đối bên người đồng môn hạ độc thủ.

Nhưng tán tu bên này, mọi người cơ hồ đều không quen biết, ai yên tâm đem chính mình phía sau lưng giao cho một cái mới nhận thức người?

Ở sống chết trước mắt đừng nói hỗ trợ, không đem ngươi đẩy ra đi liền tính là hắn nhân phẩm hảo.

“Đạp đạp đạp……” Yêu thú tiếng bước chân càng ngày càng gần, tựa hồ mỗi một chân đều đạp ở mọi người trong lòng.

Qua hai phút, mọi người rốt cuộc nhìn thấy phát ra âm thanh đồ vật.

Cuồn cuộn mà đến bụi mù, theo sát sau đó chính là từng con hình thể khổng lồ giáp sắt tê.

Nhìn đến nhiều như vậy giáp sắt tê, tất cả mọi người không cấm nắm chặt trong tay vũ khí.

Tán tu bên này có người lúc trước chưa kịp lấy ra vũ khí, hiện tại tưởng lấy ra vũ khí, lại kinh ngạc phát hiện không gian giới tử đồ vật lấy không ra, nhưng lại có thể phóng đồ vật đi vào. Có bốn danh pháp bảo tu sĩ đều âm thầm nhẹ nhàng thở ra, đan điền trung ôn dưỡng pháp khí không chịu ảnh hưởng, mặc kệ là bỏ vào đi vẫn là lấy ra tới đều có thể.

Tán tu cái này đội ngũ đại giai có sáu, bảy mươi người, mà hướng bọn họ chạy tới giáp sắt tê cùng sở hữu mười đầu, cũng chính là không sai biệt lắm bảy người đối phó một con giáp sắt tê.

Tiêu Lăng Hàn bốn người đối chiến một con giáp sắt tê, giáp sắt tê cấp bậc thống nhất đều là tứ cấp đỉnh, như vậy thực lực đối bọn họ bốn người tới nói có thể nói là dễ dàng mà cử.

Nhưng nơi này nhiều người như vậy, ai cũng không có khả năng đem chính mình toàn bộ thực lực lấy ra tới, cho nên bọn họ cũng không có gần nhất liền giải quyết giáp sắt tê, mà là quan sát những cái đó tông môn người là như thế nào làm.

Thực mau Huyền Kiếm Các bên kia đã giết chết một đầu giáp sắt tê, ngoài ý muốn chính là giáp sắt tê sau khi chết, chúng nó thi thể nháy mắt hóa thành tinh

tinh điểm điểm biến mất không thấy, mà ở tại chỗ để lại một viên cực phẩm linh thạch.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức đối trước mặt giáp sắt tê khởi xướng công kích, mấy cái hiệp, giáp sắt tê liền chết không thể lại đã chết, tại chỗ quả nhiên chỉ còn lại có một quả cực phẩm linh thạch.

Một cây dây đằng đột nhiên duỗi lại đây, cuốn lên linh thạch liền trở về súc.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sao có thể làm chính mình chiến lợi phẩm, trở thành người khác vật trong bàn tay.

Tiêu Lăng Hàn một cái thuấn di tới dây đằng trước mặt, duỗi tay nắm lên dây đằng hung hăng một túm, trực tiếp đem dây đằng chủ nhân kéo dài tới trước mặt.

Dây đằng chủ nhân là một cái diện mạo tú khí song nhi, hắn bị Tiêu Lăng Hàn túm ra tới, quăng ngã cái cẩu gặm bùn. Nâng lên nước mắt lưng tròng đôi mắt, đầy mặt ủy khuất nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Đạo hữu, hiểu lầm, hiểu lầm! Ta kêu Hàn Nguyệt Sơn, ta liền muốn cùng ngươi khai cái nho nhỏ vui đùa, chỉ là muốn khiến cho ngươi chú ý." Hàn Nguyệt Sơn e lệ ngượng ngùng nói, sau khi nói xong, hắn còn đối với Tiêu Lăng Hàn chớp chớp mắt, đầy mặt thẹn thùng, gương mặt đà hồng.

Tuy rằng hắn hiện tại bộ dáng có chút chật vật, nhưng như cũ thanh tú khả nhân.

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy toàn thân nổi da gà đều đi lên, ghê tởm muốn mệnh. Hắn ghét nhất loại này ẻo lả, rõ ràng là một cái hán tử lại làm ra nữ nhân bộ dáng.

Thấy song nhi tư thái, Ân Thiên Duệ ôm hai tay, vươn tay khuỷu tay chạm chạm Thượng Quan Huyền Ý, có chút vui sướng khi người gặp họa nói: "Huyền Ý, đào ngươi góc tường người tới."

Thượng Quan Huyền Ý lạnh lùng liếc Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, hắn góc tường là ai đều có thể đào sao?

Quả nhiên, giây tiếp theo, liền thấy Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm trực tiếp xuyên qua Hàn Nguyệt Sơn đan điền.

Hàn Nguyệt Sơn còn đầy mặt không dám tin tưởng, gắt gao trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Mặt khác ngo ngoe rục rịch người cũng đều lui hai bước, không dám lại đánh bọn họ chủ ý.

Mạc Vô Nhai nhặt lên tới cực phẩm linh thạch, đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận linh thạch, cảm thụ một chút, trong tay đồ vật nơi đó là cực phẩm linh thạch. Nó chỉ là bề ngoài nhìn giống cực phẩm linh thạch, bên

trong linh khí liền hạ phẩm linh thạch linh khí đều không bằng. Nhưng, linh thạch bên trong lại có một cái loại nhỏ Truyền Tống Trận.

Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay linh thạch đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng nhận thấy được linh thạch không giống bình thường.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý biểu tình, Tiêu Lăng Hàn nói: "Huyền Ý, ngươi cũng đã nhìn ra đi? Như vậy xem ra, khả năng có được linh thạch người, mới có thể tiến vào chân chính nội vây."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, hai người liếc nhau, ngay sau đó liền nhìn về phía cái khác còn không có bị giết chết giáp sắt tê.

Trong tay bọn họ chỉ có một khối linh thạch, hơn nữa nơi này Truyền Tống Trận chỉ có thể truyền tống một người, bọn họ nếu là đều tưởng đi vào kia chỉ có thể lại đi sát giáp sắt tê.

Nhìn một chút trong sân tình trạng, thực mau Tiêu Lăng Hàn tìm được rồi mấy cái thực lực tương đối nhược người, "Chúng ta qua bên kia."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn ở phía trước dẫn đường, dẫn đầu triều bên kia đi qua, Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ đi hướng một khác sóng nhìn qua tương đối nhược mấy cái tu sĩ, gia nhập đối chiến giáp sắt tê chiến đấu.

Bên này một cái nam tu mắt thấy giáp sắt tê chân liền phải dẫm đến chính mình, sợ tới mức đôi tay che đầu ngay tại chỗ một lăn, thật vất vả tránh thoát giáp sắt tê chân to.

Ngay sau đó, giáp sắt tê toàn bộ thân mình đều hướng hắn đảo tới.

Hắn còn không có tới kịp hoảng sợ, giáp sắt tê trọng lượng liền biến mất.

Cúi đầu nhìn thấy chính mình trong lòng ngực có cái một khối cực phẩm linh thạch, hắn đầy mặt đều là mừng rỡ như điên biểu tình. Thật đúng là đại nạn không chết, tất có hạnh phúc cuối đời.

Chỉ là không đợi hắn đi lấy trong lòng ngực cực phẩm linh thạch, hắn liền nhìn đến một con trắng tinh như ngọc tay, duỗi đến hắn trong lòng ngực, cầm đi kia khối cực phẩm linh thạch.

Này như thế nào có thể nhẫn, đây chính là hắn liều chết được đến linh thạch, hắn lập tức ngẩng đầu phẫn nộ nhìn về phía tay chủ nhân. Bi phẫn nói: "Đạo hữu, quân tử yêu tiền thủ chi hữu đạo, kia khối linh thạch rõ ràng là ta đồ vật."

"Hừ! Ngươi đồ vật, ngươi nếu là đem nó kêu đáp ứng rồi, ta liền thừa nhận nó là của ngươi." Thượng Quan Huyền Ý nhìn nam tu, trào phúng nói.

Thật là người không biết xấu hổ thiên hạ vô địch!

Nếu là không chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn đem giáp sắt tê giết chết, gia hỏa này hiện tại đã chơi xong rồi.

Hiện tại cư nhiên cùng chính mình nói chiến lợi phẩm là của hắn, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bị nam tu bá đạo lời nói, khí cười.

"Ngươi, ngươi……" Nam tu phẫn hận bất bình trừng mắt Thượng Quan Huyền Ý, vươn một bàn tay chỉ vào hắn.

"A……" Nam tu nói còn không có nói xong, nhưng thật ra ngón tay trước mất đi.

"Ta không thích có người dùng tay chỉ ta, đương nhiên, chỉa vào ta đạo lữ cũng không được." Tiêu Lăng Hàn kéo qua Thượng Quan Huyền Ý, ánh mắt như băng nhìn về phía nam tu. Bọn họ đồ vật cũng dám mơ ước, thật đúng là sống lâu đến không kiên nhẫn.

"Các ngươi, các ngươi khinh người quá đáng!" Nam tu oán độc nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan hai người, trong mắt lửa giận hừng hực thiêu đốt.

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, đang định nhất kiếm kết thúc nam tu, chỉ là còn không đợi hắn ra tay, nam tu đã đầu rơi xuống đất.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, có chút chột dạ nói: "Ta chỉ là muốn thử xem ta kiếm mau không mau, nhìn dáng vẻ hiệu quả cũng không tệ lắm!"

Hắn là bởi vì thấy nam tu kia oán hận ánh mắt, mới quyết định tiên hạ thủ vi cường, hiện tại liền giết nam tu. Hắn nhưng không nghĩ vì chính mình hai người lưu lại mầm tai hoạ, nhưng lại sợ Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình tàn nhẫn độc ác.

"Ngươi làm được thực hảo, nếu chú định là địch nhân, vậy không cần cho hắn bất luận cái gì trả thù cơ hội." Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý nghiêm túc nói, hắn nên bị chính mình sủng. Mặc kệ làm chuyện gì, ở chính mình trước mặt đều không nên như vậy thật cẩn thận. Đã từng hắn cũng có một viên nhất hồn nhiên tâm, đáng tiếc, bị hắn thân nhân thân thủ phá hủy.

Tiêu Lăng Hàn biết trọng sinh sau Thượng Quan Huyền Ý đã không có thiện tâm, hắn thiện tâm ở kiếp trước làm hại hắn cùng đường bí lối. Kiếp này hắn lại vẫn luôn cùng chính mình đám người ở bên nhau, sợ bị người nhìn ra hắn khác thường, vẫn luôn đều ở áp chế bản tính.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý đối chính mình vui vẻ cười, Tiêu Lăng Hàn tâm tình rất tốt.

Như vậy cười hắn, chính mình thực thích, thực ấm lòng.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ chính mình nhất định phải nỗ lực tu luyện, trở thành hắn ô dù, chỉ nguyện hắn sống được tiêu sái, cười đến làm càn.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 281

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 281 Hằng Phong bí cảnh

【 tranh đoạt truyền tống linh thạch 】 canh ba

Bảy chỉ giáp sắt tê đã bị Tiêu Lăng Hàn bọn họ giết hai chỉ, còn thừa năm con. Vừa rồi có hai chỉ đã bị những người khác giết, bây giờ còn có ba con không chết.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, lập tức hướng trong đó một con giáp sắt tê giết qua đi.

Hai người thực lực ở một chúng Nguyên Anh kỳ tu sĩ trung tự nhiên là không người có thể kháng cự, thực mau hai người lại được đến một khối linh thạch.

Bên này Mạc Vô Nhai cũng được đến một khối linh thạch, bất quá hắn được đến sau, lập tức ném vào không gian giới tử trung, một đám người chỉ có thể không cam lòng trừng mắt hắn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trong tay, cùng sở hữu tam khối linh thạch, Tiêu Lăng Hàn đem dư thừa kia khối cho Ân Thiên Duệ.

Ân Thiên Duệ tiếp nhận linh thạch, không nói hai lời học Mạc Vô Nhai cách làm, lập tức đem linh thạch ném không gian giới tử trung. Hắn nhưng không có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người như vậy cường hãn chiến lực, cầm trong tay khẳng định giữ không nổi.

Mặt khác một con giáp sắt tê cũng thực mau bị những người khác giải quyết, bảy chỉ giáp sắt tê toàn chết xong sau, ở mọi người đều còn không có lấy lại tinh thần là lúc, sở hữu tán tu lại lần nữa trở lại đại điện trung.

Mới vừa đứng vững, một cổ nồng đậm mùi máu tươi truyền vào chóp mũi.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đại điện hiện tại lộn xộn một mảnh, đang có hai cái tông môn người ở đối chiến.

Mặt khác tông môn cùng một ít thế lực lớn người, đều ở một bên thờ ơ lạnh nhạt.

Đại điện trung mọi người nhìn thấy tán tu đã ra tới, cơ hồ sở hữu tông môn người, đều dùng lửa nóng ánh mắt nhìn về phía bọn họ.

Tán tu nhân số nhiều như vậy, truyền tống linh thạch giống như có mười khối, đại gia tâm tư đều lung lay lên.

Cảm giác được chung quanh hỏa - cay lại nóng bỏng ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ, hắn quay đầu đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Lăng Hàn, ta như thế nào cảm giác chính mình bị trở thành dê béo đâu?"

"Huyền Ý, ngươi này trương miệng quạ đen, giống nhau đều là tốt không linh, hư linh!" Ân Thiên Duệ ai oán nhìn Thượng Quan Huyền Ý, trước mắt một màn này khẳng định lại bị Thượng Quan Huyền Ý nói trúng rồi.

"Ngươi……" Thượng Quan Huyền Ý từ trên xuống dưới đánh giá một lần Ân Thiên Duệ, mới nói nói: "Liền ngươi như vậy, cùng dê béo hoàn toàn không dính biên, cho nên ngươi không cần lo lắng."

"Ta tuy rằng không phì cũng không phải dương, nhưng chúng ta là cùng nhau, lúc trước tất cả mọi người thấy được." Ân Thiên Duệ buồn bực, hắn là sưu nhỏ chút, đó là bởi vì hắn là song nhi, nơi nào có thể cùng bọn họ ba cái đại nam nhân so sánh với, mỗi người đều so với chính mình cao hơn hơn phân nửa cái đầu.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, "Ngươi nói có đến nói du tích lý, vậy ngươi phải gọi Mạc sư huynh hảo hảo bảo hộ ngươi, ngươi nếu là không yên tâm thực lực của hắn, cũng có thể cùng chúng ta tuyệt giao."

"Ta là cái loại này chỉ có thể cùng cam, không thể cộng khổ người sao?"

"Ngươi tuy rằng không cái loại này người, nhưng ngươi là cái kéo chân sau người."

Ân Thiên Duệ: "……" Những lời này hảo trát tâm, hắn cảm giác chính mình đã chịu một vạn điểm thương tổn, tâm là oa lạnh oa lạnh!

Đúng lúc này, một đám ăn mặc màu vàng pháp y tu sĩ, hướng tán tu tụ tập mà đi tới.

Xem bọn họ hùng hổ bộ dáng, rõ ràng là tới không tốt, tán tu bên này người đều đề phòng lên.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến hướng bọn họ đi tới một đám người, nhíu mày nói: "Này nhóm người xuyên y phục như thế nào như vậy quen thuộc, cảm giác ở nơi nào nhìn thấy quá."

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ, Tiêu Lăng Hàn đem Tài Nguyên thương hội một đám người đan điền đều phế đi, hắn cư nhiên không nhớ rõ.

Tài Nguyên thương hội tu sĩ ở tán tu mọi người 3 mét xa địa phương dừng lại, cầm đầu nam tử tiến lên một bước, chắp tay.

"Các vị đạo hữu không cần khẩn trương, tại hạ Tài Nguyên thương hội tam thiếu Trâu Tử Diệp, không biết các ngươi giữa có người nào được đến truyền tống linh thạch?"

Trâu Tử Diệp lớn lên cùng Trâu Tử Yến có bốn phần tương tự, bộ dạng tự nhiên cũng không kém, lãng mục sơ mi, mắt nếu sao băng. Có vẻ hắn ôn tồn lễ độ,

cho người ta ấn tượng đầu tiên đó là này nam tử phượng biểu long tư, tuấn tú lịch sự.

Nghe thấy Trâu Tử Diệp hỏi chuyện, không có truyền tống linh thạch người đồng thời sau này lui lại mấy bước, cái này liền đem Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý chờ một hàng mười người hiển lộ ra tới.

"Các vị đạo hữu, không biết các ngươi nhưng nguyện đem vừa rồi được đến truyền tống linh thạch bán cho tại hạ." Trâu Tử Diệp nhìn trước mắt bảy người, nho nhã lễ độ nói. Một bộ dò hỏi ngữ khí, hoàn toàn không có hùng hổ doạ người cái giá, có vẻ hắn ôn hòa có lễ.

Mấy người ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, không ai nói chuyện, tuy rằng không biết chính mình bắt được truyền tống linh thạch là đang làm gì. Nhưng mọi người đều không phải ngốc tử, truyền tống linh thạch, vừa nghe tên không khó đoán ra nó có khả năng là đem người trực tiếp truyền tống tiến tu luyện thánh địa hoặc là truyện thừa nơi.

Trâu Tử Diệp thấy không có người trả lời hắn nói, không khỏi nhíu mày.

Hắn nguyên bản cho rằng này đó tán tu vừa nghe đến tên của hắn, thực thức thời chủ động đem truyền tống thạch bán cho hắn, miễn cho vì chính mình rước lấy giết người họa.

Hiện tại thoạt nhìn, những người này thật đúng là không thấy quan tài không đổ lệ, Trâu Tử Diệp đáy mắt hiện lên một tia sát khí.

Cảm giác được Trâu Tử Diệp trong mắt sát khí, Tiêu Lăng Hàn không khỏi nhướng mày, gia hỏa này muốn giết người!

Mua bán không thành, vậy giết người đoạt bảo?

Thực sự có ý tứ, này đó khai thương hội người đều là cái dạng này sao?

"Các vị vẫn là nghĩ kỹ điểm lại làm quyết đoán, bán cho tại hạ còn có thể được đến một bút phong phú linh thạch. Chọc là khăng khăng đem truyền tống linh thạch lưu tại các ngươi chính mình trong tay, vậy không biết các vị có giữ được hay không." Khi nói chuyện, Trâu Tử Diệp cố ý vô tình nhìn về phía bên kia đang ở chiến đấu kịch liệt hai bên thế lực, còn có chung quanh như hổ rình mồi mọi người.

Kia ý tứ, không cần nói cũng biết.

Trâu Tử Diệp nói không phải không có lý, tán tu vốn dĩ chính là từng người vì doanh. Đối thượng này đó đại môn phái đệ tử, nhân gia vừa ra tay chính là mấy người hoặc là mấy chục người, một người tất nhiên là không có thắng được nắm chắc.

Có năm người nghĩ thông suốt sau, lập tức liền đem truyền tống linh thạch bán cho Trâu Tử Diệp.

Trâu Tử Diệp mỗi người cho 100 vạn trung phẩm linh thạch.

Bên này trừ bỏ Tiêu Lăng Hàn bốn người còn có một người không có bán truyền tống linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn bốn người đều có chút kinh ngạc nhìn người nọ liếc mắt một cái.

Bọn họ không bán truyền tống linh thạch, là bởi vì bọn họ có thực lực giữ được, kia người này bằng lại là cái gì?

Thấy mọi người đều nhìn về phía chính mình, người nọ xấu hổ cười cười, có chút ngượng ngùng sờ sờ đầu. Nói: "Ta thấy các ngươi đều không có muốn bán, ta cũng liền lưu trữ, lại nói 100 vạn có phải hay không có điểm thiếu?"

Nghe xong hắn nói, mọi người trực tiếp vô ngữ.

Trâu Tử Diệp mua được năm khối truyền tống linh thạch, kết quả so mong muốn nhiều. Bất quá hắn không có khả năng toàn bộ đều nuốt vào, theo sau hắn lại đem chính mình trong tay truyền tống linh thạch, bán hai khối cấp mặt khác hai cái cùng hắn giao hảo nhân.

Nếu là hắn toàn bộ đều lưu trữ nói, kia chờ một chút nên chờ bị mọi người vây công.

Thấy Tài Nguyên thương hội đoàn người rời đi, bên kia cột đá hạ, đứng một đám xuyên đêm tối pháp y người, bọn họ bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn mấy người đã đi tới.

"Lại có người người tới, những người này nhìn qua thật không tốt chọc bộ dáng." Mạc Vô Nhai nhìn đám kia ăn mặc màu đen pháp y người, tổng cho hắn một loại những người này thực thần bí cảm giác.

"Này đó xuyên màu đen pháp y người đến từ Hắc Trạch Cung, Hắc Trạch Cung là một cái cùng Thương Huyền Tông giống nhau đại thế lực, Hắc Trạch Cung chỉ thu nam tử không thu nữ tử cùng song nhi." Thượng Quan Huyền Ý giải thích nói.

Dứt lời, Hắc Trạch Cung mọi người đã tới rồi mấy người bọn họ trước mặt.

"Các ngươi là muốn truyền tống linh thạch, vẫn là muốn mệnh? Các ngươi chính mình tuyển." Cầm đầu hắc y nam tử nhìn thoáng qua năm người, lạnh giọng mở miệng nói.

Lúc trước không có bán truyền tống linh thạch tên kia nam tử, hiện tại hối ruột đều thanh, sớm biết rằng hắn vừa rồi nên bán cho Tài Nguyên thương hội người.

Hiện tại đừng nói linh thạch, làm không hảo mệnh đều sẽ đáp đi vào.

Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, hoàn toàn không phản ứng trước mặt người, hắn đem Thượng Quan Huyền Ý tay cầm ở chính mình lòng bàn tay thưởng thức. Thượng Quan Huyền Ý tay so với hắn tay muốn tiểu một chút, trắng nõn nhỏ dài, làn da bóng loáng, sờ lên liền rất thoải mái, làm hắn yêu thích không buông tay.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người thấy Tiêu Lăng Hàn không mở miệng, không hắn lên tiếng, bọn họ cũng ngậm miệng không nói.

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu xem Tiêu Lăng Hàn hoàn toàn mặt nghiêng, chỉ cảm thấy hắn lớn lên cũng thật đẹp, trăm xem không nề.

Không khí cứ như vậy quỷ dị tĩnh xuống dưới, một khác danh nam tử sợ tới mức mồ hôi lạnh đều ra tới. Hắn thấy Tiêu Lăng Hàn mấy người hoàn toàn không phản ứng, trong lòng bội phục ngũ thể đầu địa.

Hắc Trạch Cung tên kia nam tử, sắc mặt âm trầm, đợi hai phút cũng không thấy đối diện năm người nói chuyện. Trên người hắn lệ khí tăng thêm vài phần, trong mắt là một mảnh băng hàn.

"Ta cũng chỉ muốn hai khối truyền tống linh thạch, các ngươi năm người tốt nhất chủ động giao ra đây, bằng không, liền chớ trách chúng ta không khách khí. Ta mấy chục cái số, các ngươi tốt nhất suy xét rõ ràng."

Nam tử dứt lời, hắn liền bắt đầu đếm đếm, "Một…… Nhị…… Tam…… Bốn……,"

Một khác danh có truyền tống linh thạch nam tử thật sự là đỉnh không được áp lực như vậy, chủ động đem truyền tống linh thạch giao ra tới.

"Năm…… Sáu…… Bảy…… Tám…… Chín…… Mười." Hắc Trạch Cung nam tử số xong số, thấy Tiêu Lăng Hàn mấy người như cũ không có phản ứng, hắn híp mắt nhìn bọn họ bốn người.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Hắc Trạch Cung mọi người, hỏi: "Các ngươi có phải hay không rất nghèo?"

Hắc Trạch Cung mọi người: "……"

Thượng Quan Huyền Ý thấy đối phương không trả lời chính mình, còn nói thêm: "Quá nghèo, đánh lên tới cũng chưa kính!"

Còn lại mọi người: "……"

"Lăng Hàn, bọn họ Hắc Trạch Cung người đều là quỷ nghèo, không có một chút nước luộc." Thượng Quan Huyền Ý nhớ rõ cái này Hắc Trạch Cung giống như thành lập ở Huyền Thiên đại lục cằn cỗi khu vực, so với Huyền Kiếm Các còn không bằng. Huyền Kiếm Các tuy rằng nghèo, nhưng bọn hắn chiếm địa thế hảo, linh thạch quặng nhiều, tài nguyên phong phú. Liền tính bọn họ đều say mê với luyện kiếm, không thế nào sẽ quản lý nhà mình sản nghiệp, nhưng, bọn họ cũng là có linh thạch có thể dùng.

"Không có việc gì, bọn họ trên người không phải còn có tam khối truyền tống linh thạch sao?" Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói, mỉm cười nhìn hắn, thật sự là vì chính mình chui vào linh thạch đôi đi.

"Vậy đánh đi." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đã rút ra kiếm, Hóa Thần kỳ uy áp thẳng tắp hướng tới đối diện người thi triển qua đi.

Cảm giác được Hóa Thần kỳ uy áp, Hắc Trạch Cung mọi người biết bọn họ đây là đá đến ván sắt.

Cầm đầu nam tử mặt trầm như nước, thần sắc không vui đối với Hắc Trạch Cung nói: "Trở về."

Thượng Quan Huyền Ý chỉ là ôm thử xem tâm thái, triển lộ một chút hắn Hóa Thần kỳ tu vi, không nghĩ tới Hắc Trạch Cung những người này như vậy thức thời.

Hắn chỉ là cảm thấy này nhóm người không có nước luộc, không nghĩ đánh, quá có hại.

Huống hồ bọn họ đã có bốn khối truyền tống linh thạch, nhiều, lấy tới cũng vô dụng.

Mọi người xem đến đồ vật là từ Hắc Trạch Cung mọi người trong tay đoạt tới, phỏng chừng cũng không ai dám bán.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý uy áp chỉ nhằm vào Hắc Trạch Cung mọi người, còn lại thấy đều cảm thấy không thể hiểu được, không biết này Hắc Trạch Cung mọi người như thế nào không thể hiểu được liền không cần truyền tống linh thạch.

Bất quá, này vừa lúc như một ít tham lam người nguyện, bọn họ trong tay truyền tống linh thạch, chỉ có hai khối hoặc tam khối. Mà Tiêu Lăng Hàn bọn họ bên này có bốn người, vậy có bốn khối truyền tống linh thạch.

Bây giờ còn có hai cái tông môn người, ở chiến đấu tràng không có ra tới, chờ mọi người đến đông đủ sau, truyền tống linh thạch liền sẽ tự động mở ra, đến lúc đó liền không có cơ hội lại đi cướp đoạt lệnh bài.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy lại có đoàn người triều chính mình mấy người bên này đi tới, lần này tới người cư nhiên là Huyền Âm Tông, lão người quen! Huyền Âm Tông tu sĩ hẳn là rất có tiền, rốt cuộc phía trước hắn nhưng giết mấy người Huyền Âm Tông người, mấy người kia đều đặc biệt giàu có.

"Huyền Ý, bọn họ hẳn là không nghèo."

"Chúng ta muốn hay không đem bọn họ toàn đoạt?" Thượng Quan Huyền Ý hỏi, nơi này thật nhiều người nhìn, quang đoạt không giết, không phải lưu trữ mối họa sao? Nếu là giết, có phải hay không chứng nhân quá nhiều điểm, người này nhiều thật đúng là phiền toái.

Huyền Âm Tông mọi người tự nhiên cũng nghe thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đối thoại, nhìn về phía hai người ánh mắt đặc biệt không tốt, bọn họ nhiều người như vậy, thật không biết này hai người nơi nào tới dũng khí, cư nhiên dám đoạt bọn họ.

Huyền Âm Tông cầm đầu nam tu cười nhạo một tiếng, khinh thường nói: "Hừ, các ngươi liền bốn người, ta nhưng thật ra muốn nhìn các ngươi đến tột cùng có

cái gì bản lĩnh, liền chúng ta cũng dám đoạt.”

“Thử xem xem, ngươi chẳng phải sẽ biết sao?” Tiêu Lăng Hàn cũng lấy ra kiếm.

“Các ngươi thật đúng là không biết xấu hổ, rõ ràng chính là các ngươi trước muốn tới đoạt chúng ta.” Thượng Quan Huyền Ý cũng lấy ra kiếm, khinh thường nói.

“Hừ, miệng lưỡi sắc bén.” Nói, hắn liền thả ra chính mình dược nhân.

Vây xem mọi người thấy bên này cũng muốn đánh nhau rồi, hết thảy triều lui về phía sau, miễn cho vạ lây cá trong chậu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 282

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 282 Hằng Phong bí cảnh

【 Lăng Hàn đột phá Hóa Thần kỳ 】

Liền ở hai bên chuẩn bị đấu võ khi, từng đạo bạch quang sáng lên, trên người có truyền tống linh thạch người đều bị bao vây ở bạch quang nội, ngay sau đó, từng đạo thân ảnh biến mất ở trong đại điện.

Trong đại điện liền dư lại những cái đó không có truyền tống linh thạch người, mọi người đều có chút mất mát, rốt cuộc bọn họ đều không có truyền tống linh thạch.

Tiếp được mười năm, bọn họ chỉ có thể tại chỗ tu luyện.

Ở bí cảnh không có mở ra phía trước, bọn họ là ra không được, bởi vì bên ngoài có lục cấp phòng ngự trận.

Muốn đi ra ngoài cũng không phải không có khả năng, chỉ cần những cái đó trên người có Luyện Hư kỳ ngọc bài người, lấy ra ngọc bài nhắm ngay trận pháp công kích vài lần. Hẳn là là có thể mở ra trận pháp, chỉ là không có người ngu như vậy lấy tới mở ra bên ngoài trận pháp.

Quen thuộc choáng váng sau, Tiêu Lăng Hàn phát hiện chính mình ở một cái ao bên ngoài, bất quá trước mắt ao như thế nào như vậy quen thuộc.

Hắn còn không kịp nghĩ nhiều, "Bùm" tiếng vang lên, đây là có người nhảy vào trong nước, theo thanh âm quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy những cái đó tông môn người, một đám cầm trong tay truyền tống linh thạch, hướng bên trong rót vào linh khí sau đó trực tiếp tiến vào ao trung.

Chờ bọn họ nhắm mắt bắt đầu tu luyện sau, chung quanh liền dâng lên một cái trong suốt vòng bảo hộ.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, này còn không phải là linh khí trì sao?

Chẳng qua nơi này linh khí trong ao linh khí không có thuộc tính, mặc kệ loại nào linh căn người đều có thể hấp thu.

Thấy rõ những cái đó tông môn người động tác sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng không có lập tức tiến vào trong ao tu luyện, bất quá Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người nhưng thật ra đi vào trước.

Chờ mọi người đều tiến vào trong ao sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tìm cái hẻo lánh vị trí, hai người cũng không có tách ra. Mà là trước cộng đồng dùng một khối truyền tống linh thạch, chờ hai người đều ở trong ao sau, lại kích hoạt một khác khối, như vậy bọn họ hai người là có thể ở bên nhau tu luyện.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tu luyện cảnh tượng đều có điểm dọa người, cho nên hai người lại ở vòng bảo hộ nội bố trí một cái ngăn cách trận, phòng ngừa có người nhìn lén.

“Lăng Hàn, ngươi trước tu luyện đi, chờ ngươi thành công thăng cấp sau ta ở tu luyện.” Thượng Quan Huyền Ý nghĩ chính mình tu luyện thời điểm, hấp thu linh khí tốc độ cũng thực mau, nếu là hắn cũng cùng nhau tu luyện, vạn nhất Tiêu Lăng Hàn bởi vì khuyết thiếu linh khí không có thể thành công thăng cấp làm sao bây giờ!

“Không có việc gì, cùng nhau tu luyện đi, nơi này linh khí ít nhất đủ bảy tám cá nhân đột phá Hóa Thần kỳ, đợi chút linh khí nếu là không đủ, chúng ta nơi này không phải còn có rất nhiều linh thạch sao?” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình bên người ngồi xuống, bọn họ hai cái nếu là ở bên nhau tu luyện nói sẽ làm ít công to, bởi vì hai người là khiết ước bạn lữ, hơn nữa hai người đã song tu qua, sẽ không xuất hiện bài xích hiện tượng.

“Nếu là chúng ta hai người cùng nhau tu luyện, phỏng chừng nơi này linh khí trì không cần bao lâu liền sẽ bị chúng ta hai người hấp thu không còn.” Thượng Quan Huyền Ý cười cười nói, nhớ tới những người khác bởi vì không có tu luyện bao lâu, liền phát hiện linh khí trong ao linh khí đã không có, những người đó vẻ mặt mộng bức biểu tình, hắn liền cảm thấy thú vị.

“Tu luyện vốn dĩ chính là tranh đoạt tài nguyên, ai kêu bọn họ tranh không thắng chúng ta đâu! Muốn trách thì trách bọn họ vận khí không tốt, đụng tới cùng ngươi ta cùng nhau tiến vào cái này linh khí trì.” Tiêu Lăng Hàn không chút nào để ý nói.

Những người khác chết sống cùng hắn có quan hệ gì đâu?

Ở lấy thực lực vi tôn Tu chân giới tâm không tàn nhẫn, đứng không vững. Tay không độc, người không phục. Người không cuồng, khó xưng vương!

Bất quá, hiện tại còn không có thực lực, tạm thời còn cuồng không đứng dậy, cũng không dám cuồng.

Lúc sau Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người khoanh chân ngồi xong, nhắm mắt bắt đầu tu luyện lên.

Không bao lâu, hai người đỉnh đầu liền hình thành linh khí xoáy nước, một lớn một nhỏ, gắt gao dựa gần, linh khí sôi nổi phía sau tiếp trước chui vào Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người trong thân thể, lại hội tụ đến đan điền trung.

Một tháng sau……

Tu luyện trung Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở nhắm chặt hai mắt, đương hắn nhìn đến bên cạnh ngồi Thượng Quan Huyền Ý khi, mặt mày cũng nhu hòa xuống dưới. Loại này mở là có thể nhìn đến chính mình tức phụ nhi cảm giác thật tốt, chỉnh trái tim đều bị điền tràn đầy. Hắn sở dĩ tỉnh lại, là bởi vì hắn rõ ràng cảm giác linh khí trong ao linh khí, đã giảm bớt hơn phân nửa, không đủ để làm hắn đột phá Hóa Thần kỳ.

Lấy ra Mạc Vô Nhai cấp tu luyện linh bảo, cùng với hai trăm triệu trung phẩm linh thạch, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa nhắm lại hai mắt.

Thời gian liền ở đại gia tu luyện trung chậm rãi xói mòn, lại là một tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt cũng không mở, trực tiếp lại lấy ra ba trăm triệu trung phẩm linh thạch.

Hắn rõ ràng đã cảm giác được chính mình sắp thăng cấp, chỉ là còn kém một chút hỏa hậu.

Vì thế hắn trực tiếp đem trên người cuối cùng ba trăm triệu trung phẩm linh thạch toàn lấy ra tới, nếu là lại không được, phải vận dụng thượng phẩm linh thạch.

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn một người nếu không nhiều như vậy linh thạch, nhưng là bên cạnh còn có Thượng Quan Huyền Ý ở tu luyện, linh khí tự nhiên sẽ phân một bộ phận đến hắn bên kia đi. Bọn họ hai người ai hấp thu linh khí đều không sao cả, huống chi đầu to là bị Tiêu Lăng Hàn chiếm, Thượng Quan Huyền Ý chỉ chiếm tiểu bộ phận.

Mười ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên như là nghe được ở trong thân thể có cái gì cấm chế bị đánh vỡ, “Bang” một tiếng. Hắn cảm giác chính mình thân thể xưa nay chưa từng có thoải mái, toàn thân tràn ngập lực lượng, tinh thần sáng láng, nét mặt toả sáng, cảm thấy cả người đều tinh lực dư thừa.

Thượng Quan Huyền Ý hình như có sở cảm, mở hai mắt, kinh hỉ nói: “Lăng Hàn, ngươi đột phá Hóa Thần kỳ?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, cầm nắm tay, tâm tình cực hảo nói: “Ta cảm giác chính mình toàn thân tràn ngập lực lượng, cả người có dùng không hết kính.”

“Ân, thật tốt, chúng ta hai người hiện tại đều là Hóa Thần kỳ. Chờ ra bí cảnh, chúng ta liền đi tìm đột phá Hóa Thần trung kỳ cơ duyên.”

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến bọn họ ở bí cảnh đãi hơn bốn mươi năm, còn có chín năm nhiều liền đến 50 năm. Đến lúc đó đi ra ngoài, liền cùng hắn kiếp trước đến Huyền Thiên đại lục thời gian không sai biệt lắm, sau đó bọn họ có thể đi tìm kiếp trước hắn gặp được một ít cơ duyên. Tuy rằng đối bọn họ hiện tại thực lực trợ giúp không lớn, nhưng muỗi lại tiểu cũng là thịt.

"Ngươi nha, mới vừa đột phá Hóa Thần sơ kỳ, liền nghĩ Hóa Thần trung kỳ." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cạo cạo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, sủng nịch nói.

"Bí cảnh không phải còn có chín năm đa tài mở ra sao? Thời gian dài như vậy, đã đủ chúng ta lắng đọng lại tự thân thực lực, sau khi rời khỏi đây là có thể yên tâm tăng lên tu vi."

"Huyền Ý thật hiền huệ, ngươi đều nghĩ kỹ rồi, chúng ta đây liền ấn ngươi nói tới làm." Tiêu Lăng Hàn ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý ở hắn khuôn mặt hôn một cái, loại cảm giác này thật tốt.

"Bất quá, ta có càng tốt lắng đọng lại tu vi phương pháp." Tiêu Lăng Hàn nhìn trong lòng ngực Thượng Quan Huyền Ý, trong mắt bốc cháy lên lưỡng đạo cốc thiếu - vọng ngọn lửa.

Nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn dừng ở chính mình trên người chước liệt ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác thân thể của mình bị hắn xem đến hỏa thiêu hỏa liệu lên, trên người độ ấm cũng gia tăng rồi không ít.

"Huyền Ý không hỏi ta có cái gì phương pháp sao?" Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tiêu Đại Ma Vương kia trần trụi ánh mắt, chính mình dùng ngón chân tưởng, đều biết gia hỏa này nhất định lại là tưởng cùng chính mình song hưu.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng chửi thầm, từ hai người song hưu sau, Tiêu Đại Ma Vương liền cùng cái sắc - lang giống nhau, không có việc gì liền tóm được chính mình song hưu.

Trước kia trước nay không phát hiện hắn cư nhiên là cái dạng này một người, còn nhớ rõ ở tới Huyền Thiên đại lục trên phi thuyền, chính mình mặc kệ như thế nào câu dẫn hắn, nhưng hắn trước sau đều ngồi trong lòng mà vẫn không loạn.

Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, che lại chính mình lỗ tai, không cho hắn ở chính mình trên lỗ tai tác quái.

Hắn hô hấp gian nhiệt khí chiếu vào chính mình trên lỗ tai, làm chính mình cảm thấy hắn tùy thời đều sẽ thò qua tới cắn chính mình lỗ tai.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý này ngạo kiều bộ dáng, "Ha ha ha……" Cười lên tiếng.

Hắn hoàn toàn không giống như là ở trừng chính mình, ngược lại như là ở mời chính mình.

Bị hắn cặp kia câu nhân tâm hồn mắt đào hoa nhìn, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình huyết mạch phẫn trương, thân thể lập tức liền có phản ứng.

“Huyền Ý, chúng ta tới song tu, được không?” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ngậm lấy Thượng Quan Huyền Ý môi, không cho hắn cự tuyệt cơ hội.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Ta còn chưa nói được không đâu!

“Đừng, đừng ở chỗ này, bên ngoài còn có thật nhiều người.” Thượng Quan Huyền Ý phát hiện Tiêu Lăng Hàn cư nhiên tưởng ở linh khí trong ao liền bắt đầu song tu, hoảng sợ.

Bên ngoài nhưng có mấy chục người, tuy rằng bên ngoài người nhìn không thấy bọn họ hai người, nhưng tổng cảm thấy quái quái, còn có chút xấu hổ - sỉ.

“Bọn họ lại nhìn không thấy, cũng vào không được. Bảo bối, ngoan, chúng ta tiếp tục.”

“Chính là…… Ngô……”

Thượng Quan Huyền Ý lời nói còn không có nói xong, miệng lại lần nữa bị đánh bạc.

Năm ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn nhận thấy được có người ở đụng vào bọn họ phòng hộ tráo, không bỏ được ngừng lại.

Cúi đầu thấy trong lòng ngực người đầy mặt - hồng - triều, khóe mắt phiếm hồng, trên má còn có một giọt trong suốt chất lỏng, hắn cúi đầu hôn rớt Thượng Quan Huyền Ý trên mặt nước mắt.

Lại đối hai người phân biệt thi triển một cái thanh khiết thuật.

Cầm lấy một bên quần áo trước cấp Thượng Quan Huyền Ý mặc tốt, lại xuyên chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý nửa ngày không có từ hai người song hưu trung phục hồi tinh thần lại, tỉnh thần khi, hắn phát hiện quần áo của mình đều đã mặc xong rồi.

Hắn có chút kinh ngạc xem xét Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, Tiêu Đại Ma Vương cư nhiên chủ động đình chỉ song hưu, này hoàn toàn không giống như là phong cách của hắn.

“Lăng Hàn.” Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy hắn hắc trầm hắc trầm sắc mặt, ra tiếng kêu.

“Không có việc gì, bên ngoài tới một đám không có mắt gia hỏa, bọn họ ở công kích chúng ta phòng hộ tráo.” Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn quần áo của mình cũng đã mặc xong rồi.

Nguyên lai là có người ở công kích bọn họ phòng hộ tráo, hắn liền nói Tiêu Đại Ma Vương gia hỏa này như thế nào sẽ dễ dàng liền đình chỉ song tu.

Theo sau hai người cùng nhau đem trận pháp đóng cửa, lại đem trận kỳ thu lên.

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu, liền thấy hai người phòng hộ tráo bên ngoài vây quanh một đám người.

Đây là đã xảy ra chuyện gì?

Đại gia không đi tu luyện, vây quanh ở bọn họ phòng hộ tráo bên ngoài làm cái gì?

Tu luyện? Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới phát hiện linh khí trong ao linh khí, đã còn thừa không có mấy.

Những người này là tới hưng sư vấn tội?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lấy ra truyền tống linh thạch, thu hồi chính mình phía trước rót vào ở linh thạch bên trong linh khí, sau đó liền thấy phòng hộ tráo tự động đóng cửa.

"Các ngươi có việc?" Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn mọi người, sắc mặt âm trầm.

Này nhóm người bên trong còn có vài cái người quen, tỷ như: Khổng Nhạc Trì, Khổng Nhạc Phong, Đỗ Vịnh Lương, Thẩm Duyệt, Nghiêm Vĩnh Đào, mặt khác còn có vài cái quen mặt quên tên người.

Trong đó Khổng Nhạc Phong cùng Đỗ Vịnh Lương hai người đã là Hóa Thần sơ kỳ tu vi, xem ra này hai người là được đến không tồi cơ duyên.

Nhìn thấy là người quen, bọn họ mấy cái nhận thức Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý người cũng có chút ngượng ngùng.

Không khí một chút liền tĩnh xuống dưới, đặc biệt là đương mọi người xem đến Thượng Quan Huyền Ý gương mặt phiếm hồng, hắn trắng nõn trên cổ tất cả đều là từng đóa màu đỏ dâu tây ấn ký khi, không cần tưởng đều biết này hai người phía trước đang làm gì, mọi người càng là cảm thấy xấu hổ.

Mọi người sở dĩ tụ tập ở chỗ này, là bởi vì linh khí trong ao linh khí lập tức liền ít đi hơn phân nửa, đây là dĩ vãng chưa từng có phát sinh quá sự.

Rốt cuộc dĩ vãng mỗi lần đại gia tới linh khí trong ao tu luyện sau, đều sẽ có bảy tám cá nhân đột phá Hóa Thần kỳ.

Nhưng lần này bọn họ mới tu luyện hơn hai tháng, linh khí trong ao linh khí đã không thấy tăm hơi hơn phân nửa.

Cho nên mọi người đều hoài nghi là có người ở phá rối, này không, thấy mọi người phòng hộ tráo đều là trong suốt, chỉ có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bên này có phòng hộ tráo dưới tình huống, còn bố trí trận pháp, tự nhiên đã bị mọi người hoài nghi thượng.

Hiện giờ lại xem hai người tình huống, nhân gia hai vợ chồng song tu. Không bố trí trận pháp, chẳng lẽ muốn hiện trường biểu diễn cho bọn hắn xem?

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 283

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 283 Hằng Phong bí cảnh

【 rời đi linh khí trì 】

Trong khoảng thời gian ngắn không có người dám nói chuyện, mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía tu vi tối cao Khổng Nhạc Phong cùng Đỗ Vịnh Lương hai người.

Khổng Nhạc Phong cùng Đỗ Vịnh Lương hai người tự nhiên là cảm giác được mọi người ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn cũng nhìn về phía hai người. Hắn ánh mắt lạnh như băng, không có chút nào độ ấm, giống như hàn băng tháng chạp băng sương.

Trực tiếp đem Khổng Nhạc Phong cùng Đỗ Vịnh Lương hai người xem quanh thân độ ấm đều hàng vài độ.

Rõ ràng hai người tu vi so Tiêu Lăng Hàn cao, nhưng bị hắn như vậy nhìn chằm chằm, hai người đều cảm thấy áp lực sơn đại.

Mặc cho ai ở song tu thời điểm bị người quấy rầy, tâm tình khẳng định đều sẽ không quá hảo.

Bọn họ đều là người từng trải, tự nhiên biết Tiêu Lăng Hàn hiện tại cảm thụ. Chính là bởi vì biết, hai người mới có chút khó có thể mở miệng.

Khổng Nhạc Phong nhìn về phía Đỗ Vịnh Lương, cho hắn đưa mắt ra hiệu, [ngươi đi cùng hắn nói đây là cái hiểu lầm.]

Tiếp thu đến Khổng Nhạc Phong ánh mắt, Đỗ Vịnh Lương mắt trợn trắng, [chính ngươi như thế nào không đi nói.]

Khổng Nhạc Phong nhìn lại hắn, [chúng ta không phải nhận thức sao, ta đi nói, tổng cảm thấy có chút ngượng ngùng.]

Đỗ Vịnh Lương tiếp tục trợn trắng mắt, [ta cũng cùng hắn nhận thức.]

Khổng Nhạc Phong: "……"

Đỗ Vịnh Lương cũng là vô ngữ, mới vừa tiến bí cảnh không lâu, hắn cùng A Duyệt liền ăn Tiêu Lăng Hàn nướng thịt, hiện tại quấy rầy đến nhân gia hai vợ chồng song tu, hắn tổng cảm thấy chính mình không chiếm lý. Giảo hoạt Khổng Nhạc Phong cư nhiên muốn cho hắn đi nói, môn đều không có, cửa sổ cũng không có. Hắn mới sẽ không như vậy ngốc, xem Tiêu Lăng Hàn hiện tại sắc mặt, ai dám nói chuyện, tuyệt đối sẽ bị hắn cấp nhớ thượng. Hắn tổng cảm thấy

Tiêu Lăng Hàn khí thế không thua chính mình, thật đánh lên tới, thắng thua còn chưa cũng biết.

Khổng Nhạc Phong hung hăng trừng mắt nhìn Đỗ Vịnh Lương liếc mắt một cái, [ngươi đường đường một cái Hóa Thần kỳ tu sĩ, không biết đang sợ cái gì.]

Đỗ Vịnh Lương: "……" Ngươi không sợ, ngươi thượng!

Hai người ánh mắt giao lưu nhìn như dài lâu, cũng liền ở một phút nội liền hoàn thành.

Khổng Nhạc Phong đối với Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xấu hổ cười cười, nói: "Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu, quấy rầy các ngươi tu luyện. Là cái dạng này, linh khí trong ao linh khí đột nhiên biến mất hơn phân nửa, mọi người đều muốn nhìn một chút là chuyện như thế nào."

"Vậy các ngươi xem xét liền xem xét, vây quanh ở chúng ta phòng hộ tráo bên ngoài làm gì? Còn có ta kia hai vị bằng hữu nhưng có chỗ nào đắc tội chư vị?" Nói, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía bên kia bị trói lên, còn mang lên cấm linh hoàn Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người.

Nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, lập tức có người đi đem Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người thả.

"Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu, đây là một cái hiểu lầm, hiểu lầm, đều là hiểu lầm." Đỗ Vịnh Lương cũng chạy nhanh nói, rốt cuộc Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người, là hắn cùng Khổng Nhạc Phong hai người ra tay bắt lấy.

Cái kia kêu Mạc Vô Nhai chiến lực xác thật lợi hại, nếu là hắn một người một chốc căn bản bắt không được, vẫn là Khổng Nhạc Phong ở một bên khuyên bảo, cuối cùng hai người cùng nhau bắt lấy Mạc Vô Nhai.

"Ha ha, hiểu lầm!"

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, nhìn về phía mọi người, thẳng đem mọi người xem sởn tóc gáy. Hắn mới tiếp tục nói: "Vậy hỏi một chút bọn họ có phải hay không hiểu lầm?"

Khi nói chuyện, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đã đi vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bên người.

Hai người hiện tại là một bụng hỏa khí, loại này bị mang cấm linh hoàn sự, là bọn họ tới Huyền Thiên đại lục lần thứ hai đã trải qua.

Mạc Vô Nhai nghĩ, nếu không phải Khổng Nhạc Phong cùng Đỗ Vịnh Lương này hai cái Hóa Thần kỳ tu sĩ, không biết xấu hổ ỷ lớn hiếp nhỏ còn hợp nhau tới đối phó hắn, những người khác còn cầm Ân Thiên Duệ làm con tin, hắn mới sẽ không ngoan ngoãn mang lên cấm linh hoàn.

Bởi vì có Khổng Nhạc Phong cùng Đỗ Vịnh Lương này hai cái Hóa Thần kỳ tu sĩ ở, còn lại người đều ở phía sau trang chim cút.

Tuy rằng bọn họ nhiều người như vậy, đánh lên tới không sợ Tiêu Lăng Hàn bên kia bốn người. Nhưng xem hai gã Hóa Thần kỳ bộ dáng, tựa hồ cùng bọn họ nhận thức. Nếu là đánh lên tới, Hóa Thần kỳ hai vị tiền bối rốt cuộc giúp ai còn không biết đâu, cho nên mọi người đều nhất trí bảo trì tĩnh xem này biến.

Nhận thấy được mọi người ánh mắt, Mạc Vô Nhai da mặt dày nói: "Vốn dĩ ta liền phải đột phá Hóa Thần kỳ, kết quả bị đại gia như vậy một dọa, ta thăng cấp chi lộ trở nên sẽ không bao giờ."

Mọi người: "……"

Mọi người vô ngữ, gia hỏa này mới đột phá Nguyên Anh kỳ đỉnh không có bao lâu, liền ảo tưởng chính mình đột phá Hóa Thần kỳ, thật đúng là sẽ làm mộng tưởng hão huyền, trợn tròn mắt nói dối.

Khổng Nhạc Phong cùng Đỗ Vịnh Lương liếc nhau, nghe lời này ý tứ là muốn bồi thường, hai người đều nhíu mày. Bởi vì hai người linh thạch ở đột phá Hóa Thần kỳ thời điểm dùng xong rồi, hiện tại bọn họ hai người túi so với bọn hắn mặt còn sạch sẽ.

Mỗi lần tiến vào linh khí trì nhân số đều là 50 người, cho nên nơi này trừ bỏ Tiêu Lăng Hàn bốn người, còn có 46 người.

Khổng Nhạc Phong cùng Đỗ Vịnh Lương nhìn thoáng qua phía sau mọi người, bọn họ không có linh thạch, nhưng nơi này còn một đoàn Nguyên Anh kỳ tu sĩ. Mỗi người thấu hai mươi vạn, đều có vài trăm vạn, hẳn là có thể đền bù bọn họ tổn thất đi?

Mọi người nhìn thấy hai gã Hóa Thần kỳ tiền bối nhìn qua, đều theo bản năng bưng kín chính mình không gian giới tử.

Nhưng tu vi không người khác cao, tình thế so người cường, cuối cùng mỗi người móc ra hai mươi vạn linh thạch, trong đó đào linh thạch nhất sảng khoái liền thuộc Hắc Trạch Cung người.

Hắc Trạch Cung tu sĩ là có tiếng nghèo, bọn họ tích cực đào linh thạch hành động rước lấy đại gia trong lòng nghi kỵ.

Đương nhiên cũng có không muốn đào linh thạch người, Thượng Quan Huyền Ý Hóa Thần kỳ uy áp một phóng, tất cả mọi người biết vì cái gì Hắc Trạch Cung người như vậy dứt khoát.

Tuy rằng mọi người đều cho linh thạch, nhưng như cũ có chút người trong mắt có không cam lòng cùng oán trách, trong đó Huyền Âm Tông mấy người nhất rõ ràng.

Có thể đi vào nơi này người đều là trong tông môn thiên chi kiêu tử, tuy rằng có rất nhiều người đều không thèm để ý điểm này linh thạch, nhưng cũng có như vậy mấy cái ý tưởng độc đáo người.

Mạc Vô Nhai tổng cộng thu được hơn tám trăm vạn linh thạch, bắt được linh thạch trước tiên, hắn liền phân một nửa cấp Thượng Quan Huyền Ý. Nếu không phải Thượng Quan Huyền Ý Hóa Thần kỳ tu vi chấn mọi người, hắn cũng thu không đến nhiều như vậy linh thạch.

Thấy nơi này sự tình đã chải vuốt rõ ràng, đại gia lại bắt đầu tìm kiếm linh khí vì sao đột nhiên liền biến mất hơn phân nửa nguyên nhân.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vì không biểu hiện quá mức dị thường, cũng đi theo đại gia cùng nhau tìm kiếm lên.

Chỉ là người khác là thật sự ở nơi nơi xem xét, bọn họ hai cái lại là ở nơi nơi rải cẩu lương, đem một chúng tu sĩ xem đến ê răng không được.

Linh khí trì cũng chỉ có như vậy đại, mọi người cơ hồ là một tấc một tấc lật qua tới nhìn, cũng không có nhìn ra cái gì tên tuổi.

Linh khí trì bên bờ có một cái Truyền Tống Trận, cái kia Truyền Tống Trận là trực tiếp thông hướng bí cảnh địa phương khác.

Ở linh khí trong ao linh khí độ dày giảm xuống đến nhất định trình độ sau, Truyền Tống Trận liền sẽ tự động mở ra.

Liền ở đại gia hết đường xoay xở khi, Truyền Tống Trận phát ra một trận bạch quang.

"Truyền Tống Trận mở ra."

Không biết là ai theo bản năng nói như vậy một câu.

Mọi người nhìn lại, quả nhiên là Truyền Tống Trận mở ra, cuối cùng tất cả mọi người tâm bất cam tình bất nguyện rời đi nội vây.

Truyền Tống Trận mỗi lần chỉ có thể cưỡi mười người, Tiêu Lăng Hàn bốn người là cùng Huyền Kiếm Các cùng với Mạc Thừa Các tu sĩ cùng nhau rời đi cưỡi Truyền Tống Trận.

Mênh mông vô bờ trên bầu trời nổi lơ lửng mấy đóa mây trắng, nhưng, lúc này không trung không ở bầu trời, lại trên mặt đất, nhìn kỹ đi, nguyên lai đó là trong hồ ảnh ngược. Hồ nước bình tĩnh không có một tia sóng gợn, giống như một mặt thiên kính, hồ nước là như vậy trong suốt thấu triệt.

Đột nhiên, "Bùm…… Bùm…… Bùm" thanh, không ngừng vang lên.

Đánh vỡ mặt hồ bình tĩnh, ánh mặt trời một chiếu, nhảy lên khởi vô số lóa mắt quầng sáng.

Quen thuộc choáng váng cảm truyền đến, Tiêu Lăng Hàn mười người còn không có lấy lại tinh thần, lập tức liền lọt vào trong hồ.

Này truyền tống vị trí thật đúng là làm người khó lòng phòng bị, có chút một lời khó nói hết.

Nên may mắn chính là bọn họ chỉ là rơi trên trong hồ nước, mà không phải rơi trên đầm lầy.

Ở rớt vào trong hồ thời điểm, Tiêu Lăng Hàn theo bản năng ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Huyền Ý cũng là như thế.

Năm phút sau, mười người đồng thời lên bờ.

Tuy rằng vừa mới bắt đầu mọi người đều có điểm chật vật, nhưng mọi người đều là tu sĩ, một cái thanh khiết thuật, lại một cái hong khô thuật, lập tức lại về tới áo mũ chỉnh tề tuấn lãng bộ dáng.

Sau khi lên bờ, Khổng Nhạc Phong cùng Đỗ Vịnh Lương đều mang theo chính mình tông môn người, cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ cáo biệt, sau đó tìm người cũng tìm cơ duyên.

Thấy người ngoài đều đi rồi, Tiêu Lăng Hàn lập tức làm Mạc Vô Nhai đi nhặt củi lửa, chính hắn còn lại là ở không gian trung bắt một con linh thảo thỏ, chuẩn bị đợi chút nướng thịt thỏ ăn. Tính xuống dưới bọn họ đã có hơn bốn mươi năm không có ăn qua đồ vật, đều mau quên đồ ăn hương vị.

Sau nửa canh giờ, mấy người đều ăn uống no đủ, nơi xa không trung lại vang lên tiếng sấm thanh.

Ân Thiên Duệ: "Đây là có người ở độ kiếp?"

Mạc Vô Nhai: "Hình như là Hóa Thần lôi kiếp?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Chúng ta muốn hay không đi xem?"

Tiêu Lăng Hàn: "Người khác độ kiếp có cái gì đẹp?"

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai đồng thời nói: "Chúng ta nghĩ tới đi xem."

Tiêu Lăng Hàn thấy ba người đều nhìn về phía chính mình, liền nói: "Vậy đi xem đi, dù sao không có việc gì."

Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tay, đi theo Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ phía sau, "Huyền Ý, đem Phệ Linh Thử thả ra, nhìn xem phụ cận có hay không cái gì thứ tốt."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời.

Tiêu Lăng Hàn không nói, hắn đều phải đem này chỉ tham sống sợ chết lão thử cấp quên mất.

Nhớ rõ hắn ở độ Hóa Thần lôi kiếp thời điểm, Phệ Linh Thử khởi điểm sợ muốn chết, sau lại ỷ vào chính mình da dày, đi ngạnh kháng lôi kiếp.

Kết quả có thể nghĩ, nó lông tóc bị phách cháy đen một mảnh, thành một con trơn bóng lão thử không nói, trên người cũng bị phách da tróc thịt bong.

Lôi kiếp một kết thúc, Phệ Linh Thử lập tức trở về khế ước không gian tu dưỡng, nói chính là tu dưỡng, kỳ thật chính là tưởng chờ chính mình lông tóc

mọc ra tới mới ra tới gặp người.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt có chút cổ quái, Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Phệ Linh Thử không ra, nó nói phải đợi nó lông tóc mọc ra tới, nó mới ra tới. Lần trước lôi kiếp thời điểm nó cũng ra lực, giúp ta ngăn cản không ít lôi kiếp.”

Đương nhiên, Phệ Linh Thử nguyên lời nói không phải nói như vậy, Phệ Linh Thử nguyên lời nói là 【 chủ nhân, ngươi liền đáng thương đáng thương ta đi, ta hiện tại không có lông tóc, trên người trơn bóng một mảnh. Ta, ta sợ vừa ra đi bị đại phôi đản cười nhạo không nói, liền sợ hắn thấy ta hiện tại mỡ phì thể tráng, muốn đem ta cấp thịt kho tàu. Chủ nhân, ngươi cần phải cứu cứu ta, ngàn vạn ngàn vạn không cần hiện tại liền đem ta thả ra đi. 】

Phệ Linh Thử kia đáng thương hề hề bộ dáng, đem Tiêu Lăng Hàn hình dung cùng cái ác bá giống nhau, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn như thế nào liền cấp Phệ Linh Thử để lại lớn như vậy bóng ma.

“Ham ăn biếng làm gia hỏa, không ra cũng không cái gọi là, 40 năm thời gian, bí cảnh thứ tốt hẳn là đều đã bị người nhanh chân đến trước.”

Mười phút sau, bốn người tới rồi lôi kiếp chỗ bên ngoài, nơi đó đã tụ tập không ít người, còn có mấy cái người quen.

Người quen tự nhiên là Huyền Kiếm Các Khổng gia hai huynh đệ cùng Phương Vĩ Ngạn, còn có Mạc Thừa Các Đỗ Vịnh Lương cùng Thẩm Duyệt hai người.

Mấy người lẫn nhau chào hỏi qua sau, phát hiện cũng không biết độ kiếp người là ai.

Hiện giờ độ kiếp người nọ bị phách đen thui, lại nhìn không tới bản nhân nguyên bản bộ dáng. Chỉ biết là một người nam tử, còn lại đại gia thật đúng là không biết.

“Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm” tiếng sấm liên tục ở bên tai nổ vang.

Tiêu Lăng Hàn kỳ thật rất tưởng nếm thử một chút bị sét đánh là cái gì tư vị.

Hắn tu luyện đến Hóa Thần kỳ còn không có bị sét đánh quá, không thứ nhìn đến người khác độ kiếp, phảng phất là thiên đều phải sập xuống giống nhau, mà những cái đó độ kiếp người càng là bị phách chỉ còn lại có nửa cái mạng.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn còn không biết chờ tới rồi Tiên giới, hắn mỗi lần độ kiếp, thiên lôi đều sẽ nhắm ngay hắn hung hăng phách. Đến lúc đó hắn mới hồi tưởng khởi vẫn là ở Tu chân giới thời điểm hảo a, không cần ai sét đánh.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 284

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 284 Huyền Thiên đại lục

【 Hằng Phong bí cảnh đóng cửa 】

Một ngày sau, lôi kiếp rốt cuộc kết thúc, không đợi linh vũ rơi xuống, lập tức liền có vài danh tu sĩ vọt qua đi, tính toán nhân cơ hội giết người này.

Nếu là hắn được đến cái gì hảo cơ duyên, vô dụng xong, kia nhất định ở hắn không gian giới tử trung.

Giết người đoạt bảo thời cơ muốn tuyển hảo, vừa mới vượt qua lôi kiếp chính là thời cơ tốt nhất.

Liền ở mọi người đều cho rằng tên kia nam tu khẳng định muốn xong rồi là lúc, bên cạnh xuất hiện một người nữ tu, bên người nàng đi theo một gốc cây hoa ăn thịt người.

Những cái đó muốn đi cướp bóc nam tu người, trực tiếp bị hoa ăn thịt người cấp nuốt chạy nhanh nhất hai người.

Thấy như vậy một màn mọi người, đồng thời run lập cập.

Những cái đó còn không có đi đến nam tu trước mặt người, quay đầu liền chạy.

Cái gì cơ duyên, cái gì không gian giới tử.

Này đó đều phải có mệnh mới có thể hưởng dụng, hiện tại vẫn là bảo mệnh quan trọng.

Gặp người đều đi rồi, nữ tu cũng không có đuổi theo, mà là ở nam tu bên cạnh ngồi xuống, vì hắn hộ pháp.

Thấy như vậy một màn Ân Thiên Duệ sợ ngây người, bởi vì có được hoa ăn thịt người người đúng là hắn mẫu thân, kia độ kiếp người nhất định là phụ thân hắn.

Nhìn đến Ân Thiên Duệ ngốc ngốc hướng một nam một nữ đi đến, Khổng Nhạc Trì nhịn không được đối Mạc Vô Nhai nói: "Ngươi đạo lữ đi qua, ngươi còn không đi theo nhìn xem."

Kia đóa hoa ăn thịt người như vậy hung tàn, Ân Thiên Duệ một cái song nhi còn chưa đủ nó tắc kẽ răng.

"Ân, ta là hẳn là qua đi nhìn xem." Mạc Vô Nhai hậu tri hậu giác mà đuổi theo Ân Thiên Duệ, vừa rồi nhạc mẫu lên sân khấu phương thức thật sự là quá khí phách, hắn đến bây giờ đều còn không có phục hồi tinh thần lại.

Khổng Nhạc Trì thấy Mạc Vô Nhai không những không có đem Ân Thiên Duệ mang về tới, ngược lại đi theo hắn cùng nhau triều kia một nam một nữ đi đến.

Hắn còn có điểm ngốc, này như thế nào cùng chính mình tưởng không giống nhau, bọn họ hai cái không phải nên nhanh lên trở về sao?

Nhìn đến một bên lão thần khắp nơi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, hắn khó hiểu hỏi: "Mạc đạo hữu cùng Ân đạo hữu như thế nào không trở lại, ngược lại là hướng bên trong đi?"

"Nga, kia hai người bọn họ nhận thức." Tiêu Lăng Hàn tâm nói, nhưng còn không phải là nhận thức sao, không nghĩ tới Ân phụ Ân mẫu thật đúng là vào Hằng Phong bí cảnh.

Hơn nữa này hai người vận khí cũng thật tốt quá, cư nhiên song song đột phá Hóa Thần kỳ.

Hiện giờ bí cảnh trung Hóa Thần kỳ, hắn biết đến cũng chỉ có sáu người. Không, hẳn là có bảy người, còn có một cái đem chính mình tìm đường chết.

Nghe nói năm rồi mỗi lần Hằng Phong bí cảnh mở ra đều có hơn mười người đột phá Hóa Thần kỳ, phỏng chừng năm nay là không có khả năng.

Khổng Nhạc Trì: "……" Nếu nhận thức, các ngươi lúc trước còn hỏi chúng ta độ kiếp người là ai?

Lúc sau Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người lưu lại cùng Ân phụ Ân mẫu ở bên nhau, Tiêu Lăng Hàn tắc cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đơn độc hành động.

Thấy rốt cuộc đem bóng đèn ném ra, Tiêu Lăng Hàn thấy mọi nơi không ai, ôm Thượng Quan Huyền Ý liền hôn một cái.

Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, ra tiếng hỏi: "Bọn họ không phải ngươi thu thủ hạ sao? Hiện tại bọn họ không đi theo ngươi, ngươi như thế nào như vậy cao hứng?"

"Ta đương nhiên cao hứng, rốt cuộc đem hai cái chướng mắt gia hỏa ném xuống, về sau chỉ có chúng ta hai người, đi chỗ nào đều chỉ có chúng ta hai người."

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Nếu là không biết ngươi trong lòng suy nghĩ cái gì, ta khả năng thật đúng là sẽ tin ngươi!

Hai người lại ở trong bí cảnh đi dạo một năm, gặp được đánh cướp liền phản đánh cướp trở về.

Gặp được một con ngũ cấp yêu thú, hai người dứt khoát ở tại yêu thú cách vách, lâu lâu liền đi tìm yêu thú khiêu chiến.

Cảm giác Hóa Thần sơ kỳ tu vi đã củng cố.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới tiến vào Long Ngọc không gian trung bế quan tu luyện, cùng với học tập ngũ cấp thuật pháp.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở không gian trung đãi không sai biệt lắm 900 năm.

Tiêu Lăng Hàn học tập các loại thuật pháp dùng 20 năm thời gian; rèn luyện thân thể lại dùng 20 năm; đả tọa tu luyện cũng dùng 20 năm; có thể sử dụng linh thạch, linh vật, còn có hắn luyện chế ngũ cấp đan dược, đều bị hắn tiêu hóa không còn.

Tu vi nhưng thật ra đi lên trên không ít, bất quá vẫn là Hóa Thần sơ kỳ.

Mặt khác thời gian không phải cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau song tu, chính là tiếp tục tìm hiểu không gian pháp tắc.

Hiện giờ hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trên người trừ bỏ không đến hai vạn khối cực phẩm linh thạch, trên người là một khối thượng phẩm linh thạch cùng trung phẩm linh thạch đều không có.

Xem ra sau khi rời khỏi đây trước tiên, chính là đi đem trên người không cần phải đồ vật đều bán.

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là dùng mười năm thời gian tới học tập trận pháp, sau đó lại dùng ba mươi năm thời gian tới học tập luyện chế ngũ cấp pháp khí.

Vì có thể luyện chế ngũ cấp pháp khí, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn hai người trên đường còn đi ra ngoài giết mấy chỉ ngũ cấp yêu thú.

Ở không gian trung mấy năm nay, hắn đã vì hai người luyện chế mười mấy kiện ngũ cấp pháp y. Vốn dĩ hắn còn tưởng lại luyện chế vài món, chỉ là không có thích hợp luyện khí tài liệu. Có chút yêu thú da, không thích hợp luyện chế pháp y.

Ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lĩnh ngộ không gian pháp tắc khi, Thượng Quan Huyền Ý mới nhớ tới ở hắn thức hải trung thời gian pháp tắc. Vì thế hắn cũng bắt đầu chuyên tâm lĩnh ngộ nổi lên thời gian pháp tắc, có phía trước nhập môn, hiện tại hắn lĩnh ngộ lên liền dễ dàng nhiều.

Lĩnh ngộ đến khó hiểu chỗ khi, hắn còn có thể cùng Tiêu Lăng Hàn ở lĩnh ngộ pháp tắc thượng, lẫn nhau giao lưu học tập.

Bí cảnh 50 năm đảo mắt mà qua……

Hôm nay, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ra Long Ngọc không gian, mới ra tới, truyền âm ngọc giản liền sáng vài hạ.

Hai người phân biệt xem qua truyền âm ngọc giản nội dung sau, mới biết được nguyên lai là Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai phát lại đây tin tức. Chủ yếu là nói cho hai người không cần bỏ lỡ ra bí cảnh thời gian, hẳn là sợ bọn họ hai người tiến vào Long Ngọc không gian lúc sau quên mất.

Trở về Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người tin tức sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở trong bí cảnh làm cuối cùng một bữa cơm tới ăn. Tính thời gian không sai biệt lắm, hai người tay nắm tay, chờ đợi bị truyền tống đi ra ngoài.

Quen thuộc choáng váng cảm truyền đến, Tiêu Lăng Hàn lại trợn mắt khi, phát hiện bọn họ lại về tới Thanh Linh Sơn.

Chỉ là, còn không đợi hắn đánh giá bốn phía, lập tức cảm giác được Hợp Thể kỳ tu sĩ phô diện mà đến uy áp.

Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu nhìn về phía phát ra uy áp người.

Một cái râu bạc lão nhân đứng ở cách đó không xa, lúc này hắn chính âm trầm một khuôn mặt, híp mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn phương hướng.

Này còn không phải là còn không có tiến bí cảnh khi, muốn bọn họ mang lên hắn cháu gái người kia sao?

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn khí thế hung hung bộ dáng, suy đoán hắn cháu gái hẳn là đã ngộ hại, xem ra chính mình dẫn thú phấn không lãng phí.

Nhìn thấy là lão gia hỏa này, mới vừa bị truyền tống ra tới Thượng Quan Huyền Ý, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ đều đứng ở Tiêu Lăng Hàn bên người.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn mấy người bọn họ trạm vị trí tương đối hẻo lánh, nhưng không chịu nổi có cái Hợp Thể kỳ tu sĩ đứng ở bọn họ cách đó không xa, chính ánh mắt bất thiện nhìn bọn hắn chằm chằm.

Vì thế bọn họ nơi này thực mau đã bị mọi người phát hiện, sôi nổi đầu tới tò mò ánh mắt.

Tạ Lương Chi ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn bốn người trước tiên, liền tưởng trực tiếp động thủ giết bốn người.

Chỉ tiếc hôm nay nơi này tới một vị đại nhân vật, không chấp nhận được hắn tại đây làm càn.

Cho nên, hắn chuẩn bị chờ cái kia đại nhân vật đi rồi lúc sau, lại giết trước mặt này bốn cái tiểu tử thúi.

Tuy rằng bọn họ trên người không có chính mình thần thức ấn ký, nhưng, điểm này cũng không ảnh hưởng Tạ Lương Chi đem chính mình cháu gái chết tính ở bọn họ trên đầu.

Nhất định là bọn họ không có bảo vệ tốt chính mình cháu gái, mới làm nàng xảy ra chuyện.

"Tiền bối có việc?" Mạc Vô Nhai tiến lên một bước, chắp tay cung kính hỏi.

"Vì sao Nhã Đan không có cùng các ngươi cùng nhau ra tới?" Tạ Lương Chi lưng đeo đôi tay, lạnh lùng ra tiếng chất vấn nói.

"Tiền bối, thật không dám giấu giếm, tiến vào bí cảnh sau, chúng ta liền không tái kiến quá lệnh tôn, ngay cả chúng ta bốn người cũng không có bị truyền tống đến một chỗ." Mạc Vô Nhai ăn ngay nói thật, hắn xác thật không biết đã xảy ra chuyện gì, ở bị truyền tống khi, hắn chỉ lo ôm chặt Ân Thiên Duệ, ngay cả Thượng Quan Huyền Ý bị tập kích một chuyện hắn cũng không biết.

"Hừ! Chỉ bằng vào ngươi một trương miệng, ai có thể chứng minh?" Tạ Lương Chi hoàn toàn không tin Mạc Vô Nhai lời nói.

Mạc Vô Nhai chỉ cảm thấy ngạch đổ mồ hôi lạnh, còn như vậy đi xuống, không cần bao lâu hắn nên quỳ.

Nếu không phải Tiêu Lăng Hàn đứng ở bên cạnh vì bọn họ chắn đi đại bộ phận uy áp, hắn cùng Ân Thiên Duệ phỏng chừng đã sớm quỳ. Trong lòng đã sớm đem cái này vô duyên vô cớ tìm việc lão nhân, mắng trăm ngàn biến.

"Hắn không cần chứng minh!" Một cái khí phách nam tử thanh âm cắm tiến vào.

Nghe thấy này có điểm quen thuộc thanh âm, Ân Thiên Duệ là nhất cao hứng, bởi vì hắn đã nghe ra tới, đây là hắn gia gia thanh âm.

Tạ Lương Chi lãnh mắt quét về phía nói chuyện người, chỉ là đương hắn nhìn đến nói chuyện người phía sau nam tu khi, sợ tới mức thân mình đều run run một chút, giữa trán xuất hiện rậm rạp mồ hôi.

Không phải nói này mấy cái tiểu tử chỉ là tán tu sao?

Vì cái gì sẽ cùng vị đại nhân này nhấc lên quan hệ?

"Gia gia."

"Tiền bối."

"Ân, các ngươi đều không tồi, trong khoảng thời gian này Thiên Duệ cùng Vô Nhai cho các ngươi thêm phiền toái." Ân gia gia nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nói.

Hiện tại Mạc gia gia đã không còn là lúc trước bọn họ mới vừa nhìn thấy khi, tao lão nhân bộ dáng.

Hiện giờ Ân gia gia nhìn qua cũng liền 30 tuổi tả hữu, lớn lên còn anh tuấn tiêu sái, tu vi cũng có Hóa Thần sơ kỳ.

"Tiền bối khách khí, chúng ta là bằng hữu, chỉ là lẫn nhau trợ giúp mà thôi."

"Ân, đúng rồi, đây là có chuyện gì?" Ân gia gia chỉ chỉ cách đó không xa Tạ Lương Chi, hỏi.

Ngay sau đó Mạc Vô Nhai liền đem mấy người cùng Tạ Lương Chi chi gian sự tình cấp Ân gia gia nói một lần.

Bên kia Tạ Lương Chi đã sợ tới mức không ngừng xoa giữa trán hãn, hắn không nghĩ tới này mấy người căn bản không phải cái gì tán tu, nhân gia chỗ dựa rất có địa vị.

Hắn đây là đá đến ván sắt, sớm biết rằng hắn liền không tới.

Một cái cháu gái mà thôi, tuy rằng pha thảo chính mình niềm vui, nhưng hắn cháu trai cháu gái có rất nhiều. Thiếu một cái Tạ Nhã Đan, còn có vô số Tạ Nhã Đan.

Tạ Lương Chi hối hận bị mọi người xem ở trong mắt, bất quá bởi vì hắn ở Mạc Thừa Các khi, ỷ vào chính mình tu vi cao, làm việc bá đạo, nhưng thật ra không có người đồng tình hắn.

Hiện tại Mạc Thừa Các bên kia người phụ trách cũng không có muốn nhúng tay ý tứ, rốt cuộc hắn đắc tội người Mạc Thừa Các cũng trêu chọc không dậy nổi.

Ân gia gia sắc mặt không vui, này những lão bất tử gia hỏa, liền biết ỷ lớn hiếp nhỏ.

Hắn hừ lạnh một tiếng, nói: "Dám ỷ vào chính mình tu vi cao, liền dám không phân xanh đỏ đen trắng, lung tung oan uổng người, ngươi có phải hay không còn muốn giết bọn họ mấy cái tiểu oa nhi?"

"Ta, ta không có, ta chính là muốn hỏi một chút có quan hệ cháu gái rơi xuống, cũng không muốn thương tổn vài vị tiểu hữu ý tứ. Hiểu lầm, đều là hiểu lầm, còn hướng ngươi thông cảm ta làm trưởng bối đối vãn bối yêu quý chi tâm, ta vừa rồi hành vi chỉ là muốn biết cháu gái tử vong chân tướng." Tạ Lương Chi đối với Ân gia gia ngượng ngùng nói, trên mặt tất cả đều là lấy lòng chi sắc, hoàn toàn là một bộ nịnh nọt bộ dáng, cùng vừa rồi hùng hổ doạ người bộ dáng hoàn toàn tương phản.

"Có phải hay không hiểu lầm ta chính mình có mắt, có thể phân biệt thị phi, không cần phải ngươi tới dạy ta." Ân gia gia trực tiếp sặc trở về, hắn mới không tin này quê quán vừa rồi không nghĩ giết Thiên Duệ mấy người bọn họ, sở dĩ không có trực tiếp động thủ, bất quá là bởi vì cố kỵ chính mình bằng hữu.

Tạ Lương Chi đầy mặt thái sắc, hiện tại vận mệnh của hắn liền nắm giữ ở kia mấy cái tiểu tử thúi trên người, chỉ cần bọn họ không so đo, tin tưởng vị kia đại nhân là sẽ không chủ động ra tay.

Nghĩ thông suốt sau, Tạ Lương Chi lập tức đối Tiêu Lăng Hàn mấy người nói: "Vài vị tiểu hữu, vừa rồi chỉ là hiểu lầm, mong rằng vài vị tiểu hữu có thể đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, ta vừa rồi cũng là ái tôn sốt ruột, có chút chuyện bé xé ra to." Nói, hắn trích ở chính mình không gian giới tử đưa tới Ân Thiên Duệ trước mặt, bởi vì hắn vừa rồi cũng nghe tới rồi, là cái này song nhi kêu cái kia Hóa Thần kỳ nam tu vì gia gia.

Hắn đối Ân Thiên Duệ nói: "Này giới tử bên trong là ta mấy năm nay cất chứa, hiện tại liền đem nó đưa cho tiểu hữu, coi như làm là bồi tội, vì ta lúc trước lỗ

mãng hành vi xin lỗi."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 285

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 285 Huyền Thiên đại lục

【 đạt tới Hải Tham Thành 】 canh một

Ân Thiên Duệ lui về phía sau một bước, lãnh "Hừ" một tiếng, cầu cứu nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn cũng sẽ không xử lý loại sự tình này. Huống chi lão đại còn ở nơi này, nên xử lý như thế nào còn không tới phiên hắn quyết định.

Tiêu Lăng Hàn tỏ vẻ, hoặc là chết, hoặc là phế.

Vui đùa cái gì vậy, lão già này đều phải giết bọn hắn, bọn họ chẳng lẽ còn muốn buông tha hắn?

Cuối cùng Tạ Lương Chi bị đi theo Mạc gia gia bên người nam tử huỷ bỏ tu vi, mà tên kia nam tử là Thiên Lăng đại lục Vạn Pháp Tông trưởng lão, chính là một người Đại Thừa kỳ tu sĩ.

Lần này Ân gia gia tới Thiên Lăng đại lục chính là chuyên môn tới đón Ân phụ, Ân mẫu, còn có Ân Thiên Duệ mấy người.

Bất quá, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại không có cùng bọn họ cùng nhau rời đi, bọn họ hai người còn muốn đi Địa Thâm đại lục, tự nhiên không tiện hiện tại liền đi Thiên Lăng đại lục.

Cáo biệt Ân gia đoàn người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người về tới Thánh Kiếm Thành.

Lúc này bọn họ hai người vừa đến Hồng Phát thương hành.

Hai người thiếu chút nữa liền vào thành linh thạch cũng không có, vẫn là ở cửa thành bán rẻ một viên đan dược, mới đổi lấy vào thành phí dụng.

"Hai vị tiền bối muốn mua cái gì?" Một người Trúc Cơ kỳ nữ tu cung kính nói.

"Thiếu chủ nhân nhưng ở?"

"Đại thiếu vừa trở về không lâu, hai vị tiền bối là đại thiếu bằng hữu sao?"

"Ân, chúng ta tìm hắn có chút việc, tại hạ họ Tiêu."

"Tốt, hai vị tiền bối thỉnh chờ một lát."

Không chờ hai phút, liền nhìn đến Trịnh Húc Vân thân ảnh, theo sau mấy người đi một cái phòng.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra một cái trận bàn, một cái pháp khí, một tấm phù triện cùng một lọ đan dược đặt ở trên bàn, đi thẳng vào vấn đề nói: "Này đó chỉ là hàng mẫu, phiền toái Trịnh thiếu đánh giá cái giới."

Trịnh Húc Vân mỗi dạng đều cầm trong tay nhìn một chút chất lượng cùng phẩm cấp, tuy rằng cấp bậc không cao, nhưng mấy thứ này xác thật không tồi.

Trịnh vân húc tự hỏi một chút, ngay sau đó khai cái không tồi giá cả.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem trên người trữ hàng đều bán cho Hồng Phát thương hành, bọn họ lập tức liền từ kẻ nghèo hèn biến thành hàng tỉ phú ông.

Rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn còn đem một ít cực phẩm đan dược cùng nhau bán cho Trịnh Húc Vân, cực phẩm đan dược có thể nói là dù ra giá cũng không có người bán.

Có linh thạch, Tiêu Lăng Hàn cùng quan Huyền Ý hai người lập tức đi bọn họ lần đầu tiên đi ăn qua kia gia tửu lầu, chủ yếu là nơi này đồ ăn đều không tồi, linh tửu hương vị cũng hảo.

Ăn uống no đủ hai người đi phụ cận một khách điếm, bọn họ chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm, liền trực tiếp đi Mạc Thừa Các thế lực phạm vi. Rốt cuộc kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý đã bị truyền tống đến bên kia, bên kia hắn cũng tương đối quen thuộc, hơn nữa băng hỏa xà lân quả vị trí cũng ở bên kia.

Một đêm không nói chuyện, sáng sớm hôm sau.

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ ngủ hảo hảo, nhưng không bao lâu, liền cảm giác một cổ nóng rực tầm mắt dừng ở chính mình trên mặt, mở mắt ra, thấy Thượng Quan Huyền Ý chính bình tĩnh nhìn chính mình.

"Làm sao vậy?" Không rõ Thượng Quan Huyền Ý này sáng tinh mơ nháo chính là nào vừa ra, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ sờ hắn mặt, bởi vì buổi sáng mới vừa tỉnh ngủ, thanh âm có chút ám ách.

"Không như thế nào, tưởng nhiều nhìn xem ngươi, sợ chính mình một cái không thấy trụ, đã bị tiểu yêu tinh liền câu đi rồi." Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay, miêu tả Tiêu Lăng Hàn hình dáng, trong mắt tràn đầy quyến luyến.

"Như thế nào đột nhiên trở nên lo được lo mất?" Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý ủng tiến trong lòng ngực, hôn hôn đỉnh đầu hắn.

Thượng Quan Huyền Ý thường thường nhìn đến bên người Tiêu Lăng Hàn khi, đều có chút không chân thật cảm giác.

Thật sợ này chỉ là một giấc mộng, mộng sau khi tỉnh lại hết thảy đều sẽ biến mất không thấy.

Hắn có chút mất mát nói: "Chính là Mạc Thừa Các dựa gần Linh Vận Tông, bên kia nữ tu nhiều đếm không xuể, hơn nữa……,"

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý nói xong, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hôn lấy hắn môi, quá trong chốc lát mới đem hắn buông ra.

"Miên man suy nghĩ chút cái gì? Ta đối này đó nữ nhân không có hứng thú, ta chỉ đối với ngươi có hứng thú, mặc kệ ngươi là nam hay nữ hoặc là song nhi, ta thích chỉ có ngươi một cái." Tiêu Lăng Hàn lập tức bảo đảm nói, nhớ tới chính mình trước kia nói chính mình yêu thích nữ, hiện tại hắn hận không thể thời gian đảo trở về, trừu lúc trước chính mình một cái tát.

Một tháng sau……

Thủy Mạn Thành

Thủy Mạn Thành là một tòa bị con sông vờn quanh thành trì, sở hữu phòng ốc đều là y hà mà kiến, theo đường sông uốn lượn uốn lượn, cách xa nhau cây số liền có có cầu đá tương liên.

Phòng ốc bên ngoài dùng chính là ô ngói bức tường màu trắng, hình thành từ nhẹ nhàng thông thấu cuốn cửa động tạo thành kỵ lâu thức trường nhai.

Các lâu chi gian đều hữu hình thức khác nhau vùi lò đầu hồi, hà phụ thềm đá, mộc hàng cột mái, cùng chiếu vào nước sông trung ảnh ngược, tính cả mơ hồ ngư ca, cấu thành một bức thủy thượng nhân gia bức hoạ cuộn tròn.

Đường sông bên có một nhà tên là Hương Mãn Lâu tửu lầu, lúc này tửu lầu lầu hai có hai gã diện mạo xuất chúng nam tử. Một người ăn mặc bạch y, một người khác ăn mặc áo tím, bọn họ đang ngồi ở bên cửa sổ.

Này hai người đúng là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, trải qua một tháng lộ trình, hai người rốt cuộc từ Huyền Kiếm Các thế lực phạm vi đi tới Mạc Thừa Các bên này.

Tiêu Lăng Hàn nhìn ngoài cửa sổ cảnh tượng, nghĩ tới ở địa cầu khi nhìn đến Giang Nam vùng sông nước, chỉ là trải qua thời gian ăn mòn, Giang Nam kiến trúc đã không còn nữa thời cổ tự nhiên cảnh tượng, rất nhiều đều là hiện đại công nghệ tu bổ đi lên.

"Lăng Hàn, đang xem cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn lại, cái gì đều không có nhìn đến, chỉ có giữa sông thuyền nhỏ, nước sông, ban công đình các.

"Ngắm phong cảnh, nhớ qua đi."

"Ngươi là nghĩ tới ngươi ở thế giới kia khi sự tình sao?"

"Ân, Huyền Ý muốn đi thế giới kia sao?"

"Ân." Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

"Về sau có cơ hội mang ngươi cùng đi nhìn xem."

"Hảo a!" Thượng Quan Huyền Ý không chút nghĩ ngợi đáp, hắn rất muốn đi nhìn xem những cái đó hộp vuông đồ vật là cái gì? Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ gọi là xe, không biết không có linh khí bọn họ là như thế nào ở đường cái thượng chạy, còn có bầu trời phi phi cơ, hắn đối mấy thứ này phi thường tò mò.

Thấy thức ăn trên bàn đều ăn không sai biệt lắm, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Nhưng ăn được?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Ân, chúng ta hiện tại đi Hiệp Hội Lính Đánh Thuê?"

"Bên này ngươi thục, ngươi nói đi nơi nào liền đi nơi nào." Nói, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy chuẩn bị rời đi tửu lầu.

"Thiếu tới, ngươi không cũng giống nhau thục!" Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn rõ ràng đem chính mình ký ức đều xem xong rồi, hiện tại cư nhiên nói chính mình thục, hắn không phải giống nhau quen thuộc sao?

Khi nói chuyện, hai người đã đi vào quầy, tính tiền sau, hai người cùng nhau ra tửu lầu.

Hai người vừa ra tửu lầu, lập tức thượng một con thuyền thuyền nhỏ.

Người chèo thuyền là một người Luyện Khí kỳ tu sĩ, nhìn thấy hai người, hắn nhiệt tình hô: "Hai vị tiền bối muốn đi đâu?"

"Hiệp Hội Lính Đánh Thuê."

"Hảo lặc, mười phút tả hữu là có thể đến, hai vị tiền bối có thể ngồi ở đầu thuyền, thưởng thức Thủy Mạn Thành độc hữu cảnh trí." Nói xong, hắn thuần thục khởi động mái chèo, thực mau thuyền liền ly ngạn.

Ở Thủy Mạn Thành không thể ngự không phi hành, lại còn có cấm vận dụng linh khí, bởi vì cái này thành trì có một nửa người là phàm nhân, tu sĩ muốn giải quyết tranh đấu đều có chuyên môn nơi sân.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở đầu thuyền, rất xa bọn họ liền thấy được một tòa so giống nhau dân cư càng thêm khí phái kiến trúc, trên biển hiệu viết" Hiệp Hội Lính Đánh Thuê" bốn cái cứng cáp hữu lực chữ to.

Người chèo thuyền đem thuyền ngừng ở bên bờ, quay đầu lại đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nói: "Hai vị tiền bối, Hiệp Hội Lính Đánh Thuê tới rồi."

Không cần hắn nói hai người đều biết tới rồi, trên biển hiệu như vậy đại bốn chữ, chỉ cần đôi mắt không hạt đều có thể nhìn đến. Theo sau Thượng Quan Huyền Ý cho người chèo thuyền hai mươi khối trung phẩm linh thạch, hai người liền hạ thuyền, trực tiếp hướng Hiệp Hội Lính Đánh Thuê bên trong bước vào.

Hiệp Hội Lính Đánh Thuê ly đường sông chỉ có mười tới bước khoảng cách, từ bên ngoài xem chỉ cho rằng Hiệp Hội Lính Đánh Thuê quạnh quẽ, không có nhân khí. Nhưng, đương ngươi tiến vào bên trong sau, lập tức liền sẽ bị bốn phương tám hướng nói chuyện náo nhiệt không khí sở vây quanh.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào biểu hiện nhiệm vụ vách tường trước, quan khán có quan hệ Hải Tham Thành nhiệm vụ.

Hai người quyết định đi trước tìm kiếm băng hỏa xà lân quả, căn cứ Thượng Quan Huyền Ý ký ức, băng hỏa xà lân quả ở Huyền Thiên Tây Hải bên ngoài một tòa trên đảo nhỏ.

Kia tòa trên đảo nhỏ mặt tất cả đều là xà, hơn nữa có rất nhiều xà đều là kịch độc vô cùng, người bình thường mơ tưởng đi vào nhập đảo trung tâm.

Bọn họ sở dĩ tới Thủy Mạn Thành lính đánh thuê công công, mà không phải trực tiếp đi Huyền Thiên Tây Hải, là bởi vì Thủy Mạn Thành tu sĩ có một nửa đều là Thủy linh căn, hơn nữa chỉ có Thủy Mạn Thành trung Hiệp Hội Lính Đánh Thuê mới có trực tiếp tới Hải Tham Thành truyền tống tọa độ.

Cưỡi Truyền Tống Trận có thể vì hai người tiết kiệm không ít thời gian, Truyền Tống Trận một khác đầu là Hải Tham Thành.

Hải Tham Thành là Huyền Thiên đại lục duy nhất một tòa thành lập ở Huyền Thiên Tây Hải trung thành trì, bất quá Hải Tham Thành cũng chỉ ở Huyền Thiên Tây Hải bên ngoài.

“Lăng Hàn, ngươi lại đây xem bên này có cái làm lơ cấp bậc nhiệm vụ?” Thượng Quan Huyền Ý ở một khác mặt trên tường nhìn đến một cái không cần cấp bậc nhiệm vụ, hơn nữa thù lao còn không thấp, sự thành lúc sau đối phương nguyện ý phó hai trăm vạn trung phẩm linh thạch thù lao.

Bởi vì bọn họ mấy người tổng cộng mới tiếp nhận hai nhiệm vụ, trong đó có một cái nhiệm vụ vẫn là không hoàn thành. Bọn họ hiện tại lính đánh thuê cấp bậc là hồng cấp, nhiều nhất chỉ có thể tiếp ngũ cấp nhiệm vụ.

Làm lơ cấp bậc nhiệm vụ mặc kệ ngươi là cái gì cấp bậc lính đánh thuê đều có thể tiếp, này cũng phương tiện một ít nửa đường gia nhập Hiệp Hội Lính Đánh Thuê mà tu vi lại cao tu sĩ.

Hiệp Hội Lính Đánh Thuê đại bộ phận nhiệm vụ sở dĩ hạn chế lính đánh thuê cấp bậc tiếp nhiệm vụ, là bởi vì cấp bậc càng cao người, bọn họ đã làm nhiệm vụ liền càng nhiều. Thường thường loại người này tín dụng tương đối cao, rất nhiều người đều nguyện ý cùng tín dụng cao người giao tiếp.

Tiêu Lăng Hàn đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên người, theo hắn ngón tay phương hướng nhìn lại, đó là một cái tìm kiếm kim vũ tảo nhiệm vụ.

Kim vũ tảo chính là kim thuộc tính tứ cấp linh thảo, nó có thể luyện chế kim vũ đan, kim vũ đan có thể phụ trợ Nguyên Anh kỳ tu sĩ thăng cấp.

Kim vũ tảo giống nhau sinh trưởng ở Huyền Thiên Tây Hải bên ngoài, bất quá nó quanh thân đều có tứ cấp yêu thú trông coi.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Nhiệm vụ này không tồi.”

Thượng Quan Huyền Ý tìm nhiệm vụ này vừa lúc phù hợp hai người hiện tại hiển lộ bên ngoài tu vi, hai người hiện giờ hiển lộ tu vi đều là Nguyên Anh trung kỳ, cái này tu vi ở Huyền Thiên đại lục tu sĩ trung xem như không cao không thấp.

Theo sau hai người liền lĩnh tìm kiếm kim vũ tảo nhiệm vụ, lãnh nhiệm vụ lúc sau, bọn họ liền đến bên cạnh một đống trong kiến trúc chờ đợi Truyền Tống Trận.

Thủy Mạn Thành tuyên bố nhiệm vụ, có hơn phân nửa đều là yêu cầu đến Huyền Thiên Tây Hải đi hoàn thành, cho nên nơi này Truyền Tống Trận cũng rất bận rộn.

Đợi mười lăm phút, rốt cuộc đến phiên Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, cùng bọn họ cùng nhau cưỡi Truyền Tống Trận còn có tám người, mỗi người giao 500 khối trung phẩm linh thạch truyền tống phí.

Quen thuộc choáng váng qua đi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đã tới rồi Hải Tham Thành. Mới vừa bước ra Truyền Tống Trận phòng ốc, nghênh diện mà đến chính là một cổ nhàn nhạt lại tanh lại hàm hương vị.

Hai người rời đi Truyền Tống Trận phạm vi, mới phát hiện, nguyên lai Truyền Tống Trận vị trí là cả tòa thành tối cao địa phương.

Hải Tham Thành Thành chủ phủ liền ở Truyền Tống Trận bên cạnh, trừ bỏ Thành chủ phủ, toàn bộ Hải Tham Thành rốt cuộc nhìn không tới bất luận cái gì phòng ốc kiến trúc, chỉ có một cái lâm thời động phủ.

Nguyên lai mỗi cách mười lăm thiên hải tham thành liền sẽ thủy triều lên một lần, vừa mới bắt đầu còn có trận pháp cách trở. Nhưng sau lại Mạc Thừa Các quản sự phát hiện, mỗi lần thủy triều lên tiêu hao linh thạch đều là Hải Tham Thành hai tháng thu vào. Hàng năm tích lũy dưới, đã mệt vài trăm vạn.

Sau lại Mạc Thừa Các liền từ bỏ Hải Tham Thành, do đó Hải Tham Thành bị Hiệp Hội Lính Đánh Thuê cấp nhặt đi.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Hải Tham Thành tình huống cũng có chút há hốc mồm, đời trước hắn không có đã tới Hải Tham Thành, tự nhiên không biết Hải Tham Thành cư nhiên là cái dạng này, liền một tòa giống dạng phòng ốc cũng không có.

Duy nhất Thành chủ phủ còn tu sửa tại đây tòa đảo tối cao chỗ, mà không phải Hải Tham Thành trung tâm khu.

Bởi vì mỗi lần thủy triều lên, Hải Tham Thành đều sẽ bị bao phủ hơn phân nửa, sở hữu độ cao so với mặt biển thấp phòng ốc đều sẽ bị nước biển bao phủ.

Dần dà mọi người đều lười đến kiến trúc phòng ốc, miễn cho bên này còn không có kiến thành, bên kia cũng đã thủy triều lên bị nước biển bao phủ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý có chút ngây ngốc bộ dáng, nhịn không được khẽ cười một tiếng, phỏng chừng hắn là không có gặp qua như vậy thành trì.

Duỗi tay lôi kéo hắn, cùng hắn cùng nhau trong triều tâm khu vực bước vào. Bởi vì bọn họ hiện tại trạm đến cao, liếc mắt một cái là có thể nhìn đến trung tâm khu vực bên kia người nhiều nhất, cũng nhất náo nhiệt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 286

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 286 Huyền Thiên đại lục

【 xem mặt trời mọc, ra biển 】 canh hai

Chỉ chốc lát sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền tới tới rồi trung tâm khu vực, vừa vào trung tâm khu vực, nơi nơi đều là đủ loại rao hàng thanh.

"Tốt nhất huyết san hô, đi ngang qua dạo ngang qua đạo hữu, ngàn vạn không cần bỏ lỡ."

"Ngàn năm trai phun ra trân châu, có mĩ bạch dưỡng nhan công hiệu, ái mỹ nữ tu, ái đạo lữ nam tu, đều tới bên này coi một chút, nhìn một cái……."

"Các loại đáy biển tàng bảo đồ, thật giả khó phân biệt, toàn dựa các vị hỏa nhãn tình tình, thích thám hiểm đạo hữu ngàn vạn không cần bỏ lỡ……."

"Tị Thủy Châu bán rẻ, lớn nhỏ Tị Thủy Châu, muốn ra biển bằng hữu ngàn vạn đến nhiều mang mấy viên ở trên người."

"……"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là đi cho thuê động phủ địa phương, thuê một cái lâm thời động phủ.

Nơi này động phủ dài nhất chỉ thuê mười lăm thiên, bởi vì mười lăm thiên hậu, ngươi hiện tại cư trú động phủ liền sẽ bị thủy bao phủ.

Lâm thời động phủ bên trong chỉ có một trơn bóng phòng, trừ cái này ra cái gì đều không có, liền ghế để ngồi cùng với cái bàn đều không có một trương.

"Xem ra, tới nơi này tu sĩ hết thảy giản lược, buổi tối chỉ có thể đả tọa vượt qua." Nhìn đến trống không một vật động phủ, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói.

Thượng Quan Huyền Ý không chút nào để ý nói: "Có sư huynh ở, ở nơi nào đều giống nhau."

Kiếp trước hắn một người đào vong thời điểm, thường xuyên tùy ý tìm cái động phủ liền tạm chấp nhận qua. Có khi gặp được linh khí nồng đậm địa phương, một trụ chính là thật nhiều năm.

"Có ngươi bồi ta, ta thực vui vẻ. Nhưng ta tưởng cho ngươi hết thảy đồ tốt, tự nhiên cũng muốn cho ngươi trụ càng thoải mái." Nói, Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử trung lấy ra một chiếc giường, cùng với bàn ghế.

“Lăng Hàn, cùng ngươi ở bên nhau, đến chỗ nào đều cảm giác như là gia.” Thượng Quan Huyền Ý cười ngâm ngâm nói, hắn thích loại này bị người quý trọng cảm giác, thích bị Tiêu Lăng Hàn sủng.

“Không phải giống, mà là vốn dĩ chính là.”

Khi nói chuyện, hai người đã đem động phủ quét tước một lần, ít nhất có thể làm cho bọn họ đêm nay ngủ đến thoải mái.

Hai người vận khí tốt, Hải Tham Thành hai ngày trước mới xuất hiện một lần thủy triều lên, tiếp theo thủy triều lên đến hơn mười ngày về sau.

Này hơn một tháng hai người đều không có hảo hảo nghỉ ngơi, cho nên hai người quyết định trước nghỉ ngơi một đêm, ngày mai sáng sớm lại đi nhìn xem có hay không phụ cận hải vực bản đồ.

Rốt cuộc hai người ra biển không biết muốn bao lâu mới có thể trở về, vạn nhất ở trên biển lạc đường đâu!

Hôm sau giờ Mẹo

Thượng Quan Huyền Ý chính ghé vào Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực đang ngủ ngon lành, đột nhiên, hắn cảm giác chính mình như là rớt vào trong nước.

Muốn mở miệng hô hấp, lại phát hiện chính mình mở không nổi miệng, cả người bị nghẹn hô hấp không thuận.

Chính khó chịu khi, cảm giác được trong miệng có người tự cấp chính mình độ khí.

Hắn hé miệng, liều mạng hấp thụ kia làm hắn có thể hô hấp ngọn nguồn.

Không trong chốc lát, kia làm hắn an tâm đồ vật từ trong miệng hắn lưu đi ra ngoài, tiện đà hắn bên tai phảng phất nghe được nam tử thấp thấp tiếng cười.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền bừng tỉnh lại đây, ngẩng đầu đối thượng Tiêu Lăng Hàn mỉm cười con ngươi, lại nghĩ đến phía trước chính mình cảm thụ.

Hắn lập tức liền hiểu được, làm bổn ngày mới mới là Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này đang làm trò quỷ.

Tiêu Lăng Hàn sấn chính mình đang ngủ ngon lành, cư nhiên hôn trộm hắn.

Chẳng những đem chính mình hôn hô hấp không thuận, còn đem chính mình hôn tỉnh.

“Lăng Hàn, trời còn chưa sáng, sớm như vậy, ngươi muốn làm gì?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn, bất mãn nói.

Ngày hôm qua không phải nói tốt hôm nay đi mua địa đồ sao?

Sớm như vậy, những cái đó bán đồ vật người đều còn không có rời giường đâu!

Tiêu Lăng Hàn vươn tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, lại nhéo nhéo hắn mặt. Đem hắn còn có chút còn buồn ngủ bộ dáng, trực tiếp làm cho tinh thần sáng láng, mới buông tay.

"Huyền Ý, nhanh lên rời giường, ca mang ngươi đi xem mặt trời mọc." Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, thì thầm nói.

"Ai là ca? Tính lên ta có thể so ngươi lớn hơn, ngươi hẳn là kêu ta ca mới đúng." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đánh ngáp, bò xuống giường.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem thượng Huyền Ý tay đặt ở chính mình trên người, bĩ bĩ nói: "Tới, ngươi sờ sờ."

Thượng Quan Huyền Ý lại như là bị năng một chút, chạy nhanh bắt tay lùi về, sáng tinh mơ Tiêu Lăng Hàn đây là làm gì đâu?

Huống chi nơi này trận pháp bất quá mới tam cấp, phàm là thần thức cao điểm người đều có thể nghe được mặt khác động phủ bên trong thanh âm.

"Ngươi vừa rồi suy nghĩ cái gì?" Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng hỏi.

"Cái gì cũng chưa tưởng!" Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, hắn bị Tiêu Đại Ma Vương này không biết xấu hổ hành vi khí mặt đều nghẹn đỏ bừng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến hắn bị chính mình đậu gương mặt hồng hồng, mở to mắt đào hoa trừng mắt chính mình.

Hắn chỉ cảm thấy tâm như là bị lông chim nhẹ nhàng quét một chút, có chút tâm ngứa khó nhịn.

Nhắm mắt, che khuất trong mắt mãnh liệt chiếm hữu cốc thiếu.

Đương Tiêu Lăng Hàn lại trợn mắt khi, đôi mắt đã khôi phục bình thường bộ dáng.

Khi nói chuyện, hai người đều đã mặc chỉnh tề, Tiêu Lăng Hàn từ Thượng Quan Huyền Ý phía sau ôm chặt hắn.

Ở bên tai hắn nói: "Vừa rồi ta chỉ là muốn cho ngươi sờ sờ ta cốt linh, nhìn xem ta có phải hay không muốn so ngươi lớn hơn hai tuổi. Ngươi kêu ta ca ca, là theo lý thường hẳn là sự tình. Nhưng, ngươi vừa rồi thật sự cái gì đều không có tưởng? Vẫn là nói, ngươi tưởng ta đối với ngươi làm điểm cái gì? Ân?"

Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới thật sự chính mình vừa rồi hiểu sai, vì không bị Tiêu Lăng Hàn lại đậu đi xuống.

Hắn chạy nhanh nói: "Không phải muốn mang ta đi xem mặt trời mọc sao? Còn có đi hay không?"

"Tự nhiên là muốn đi, ta biết ngươi chưa thấy qua mặt trời mọc, chờ lát nữa nhất định sẽ làm ngươi vừa lòng." Nói, Tiêu Lăng Hàn buông ra Thượng Quan

Huyền Ý, ngược lại nắm hắn tay, hai người nắm tay hướng bờ biển đi đến.

Sau nửa canh giờ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào bờ biển, bọn họ song song ngồi ở trên bờ cát.

Hai người lẫn nhau dựa sát vào nhau, đều đem ánh mắt đặt ở hải cuối.

Lúc này, không trung đã xuất hiện bụng cá trắng.

Thái dương chậm rãi gần sát bờ biển, nơi xa không trung đường ranh giới chỗ, bị kia sơ dương ánh đỏ không trung, ánh đỏ biển rộng, ánh đỏ bờ cát, làm tiếp cận bờ cát nước biển hình thành cuộn sóng, phát ra lộng lẫy quang mang.

Gió nhẹ từ từ thổi qua, mặc cho ai nhìn đến này rộng lớn vô ngần biển rộng, trong lòng sở hữu buồn bực đều sẽ tùy theo biến mất.

Ngồi ở trên bờ cát, cảm giác hải lòng dạ, thật sự thực rộng lớn, chân trời ánh bình minh, thật sự thực mỹ!

Này vẫn là Thượng Quan Huyền Ý lần đầu tiên xem mặt trời mọc, cũng là lần đầu tiên ở bờ biển xem mặt trời mọc.

Trước mắt cảnh tượng cho người ta một loại chấn động mỹ, phảng phất sở hữu phiền não đều sẽ theo bờ biển bọt sóng một chút một chút chụp đánh, không thấy bóng dáng, trong lòng tích tụ, phiền muộn cũng đều sẽ trở thành hư không.

Vươn tả hữu, nắm lấy Tiêu Lăng Hàn tay phải, dựa vào hắn trên người.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ, thời gian nếu là dừng lại tại đây một khắc nên có bao nhiêu hảo.

Đáng tiếc……, này chỉ là hắn tham luyến, bọn họ không có khả năng dừng lại tại đây một khắc.

Tiêu Lăng Hàn thân thế không biết, lẫn nhau cha mẹ không tìm được.

Bọn họ tu vi không đủ cao, còn không có tư cách dừng lại.

Chỉ có thể ngẫu nhiên mệt mỏi khi, thả lỏng một chút.

Thả lỏng qua đi, liền muốn tiếp tục chiến đấu hăng hái, tu luyện, tăng lên tu vi, giống nhau đều không thể đình.

“Làm sao vậy? Không thích sao?” Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý nhíu chặt mày, duỗi tay vì hắn vuốt phẳng.

“Thích, bờ biển mặt trời mọc thực mỹ, chỉ là như vậy tốt đẹp thời gian quá ngắn ngủi, có chút không tha.” Thượng Quan Huyền Ý nhìn chân trời rặng mây đỏ đã ánh đầy hơn phân nửa cái không trung, hồng hồng thái dương liên tiếp ở mặt biển, sóng nước lóng lánh đẹp không sao tả xiết.

“Đồ ngốc, ngươi nếu là thích, về sau chúng ta thường tới.” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cạo cạo mũi hắn, ngữ khí sủng nịch nói.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn tay, không cho hắn ở chính mình trên mặt tác quái. Nghĩ đến hai người chuyến này mục đích, nói: “Tính, vẫn là hảo hảo tu luyện, nhiều tìm tu luyện tài nguyên. Chờ chúng ta tu vi cao, muốn đi chỗ nào liền đi chỗ nào. Đến lúc đó không ai có thể thương tổn chúng ta, cũng không ai có thể trở ngại chúng ta.”

“Hảo, nghe ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ôm quá Thượng Quan Huyền Ý, làm hắn dựa vào chính mình trong lòng ngực.

Ôm lấy hắn cảm giác thật tốt, chỉnh trái tim đều bị phong phú tràn đầy.

Năm tháng tĩnh hảo!

Bọn họ đây là trộm đến kiếp phù du nửa ngày nhàn.

Đãi toàn bộ thái dương đều rời đi đường ven biển, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền trở về trong thành.

Lúc này, Hải Tham Thành trung đã có không ít tu sĩ bãi nổi lên hàng vỉa hè, bởi vì bên này không có cửa hàng, mọi người quầy hàng đều bãi trên mặt đất. Chỉ có một ít làm buôn bán nhân tài sẽ dựng cái đài, treo lên một cái chiêu bài, mặt trên viết bán ra hoặc thu mua đồ vật, lại vòng một khối thuộc về chính mình địa bàn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào một cái quầy hàng trước, quầy hàng thượng tất cả đều là ngọc giản, mà ngọc giản thượng toàn bộ đều khắc bản đồ, chỉ cần thần thức đảo qua liền có thể nhìn đến. Bất quá hàng vỉa hè thượng tạm thời còn không thể nhìn đến toàn cảnh, bởi vì mặt trên còn có bán ngọc giản người lưu lại cấm chế.

“Hai vị tiền bối muốn phương hướng nào bản đồ?” Một cái tu vi ở Trúc Cơ hậu kỳ nam tu, thân thiện hỏi.

“Ngươi này bản đồ bán thế nào?” Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm xuống thân kia một khối ngọc giản ở trong tay nhìn nhìn, ngọc giản thượng bị người hạ cấm chế.

“Một trăm khối linh thạch một khối ngọc giản, giá cả vừa phải, tiền bối tùy tiện đi nơi nào hỏi đều là cái này giá cả.”

“Ta đây mỗi cái phương hướng muốn một khối.”

“Hảo lặc.” Nam tu nói, phân biệt tìm ra tám khối ngọc giản.

“Tiền bối, cộng 800 khối linh thạch.”

Thượng Quan Huyền Ý thanh toán 80 khối trung phẩm linh thạch cấp nam tu, nam tu lập tức đem ngọc giản mặt trên cấm chế cởi bỏ, lại đem ngọc giản cung

kính mà đưa cho hắn.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận ngọc giản, đem ngọc giản đặt ở trên trán, thần thức đầu nhập trong ngọc giản, quan sát bên trong bản đồ là thật là giả.

Nam tu thấy vậy, chạy nhanh ra tiếng giải thích nói: "Hai vị tiền bối, ngọc giản thượng có màu đỏ đánh dấu địa phương thuyết minh là khu vực nguy hiểm, màu đen đánh dấu chính là không biết khu vực, mặt khác không có đánh dấu tương đối tới nói là khu vực an toàn."

Tiêu Lăng Hàn đối nam tu nói: "Đa tạ!"

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại đi mua không ít Tị Thủy Châu, liền như cái kia bán Tị Thủy Châu người nói giống nhau, lo trước khỏi hoạ, cho nên hai người tính toán, cộng mua hai mươi viên.

Có lẽ là bởi vì ở bờ biển duyên cớ, nơi này Tị Thủy Châu đều thực tiện nghi.

Ở mặt khác thành trì cửa hàng trung muốn một ngàn khối linh thạch, ở chỗ này chỉ cần một trăm khối linh thạch là có thể mua được.

Lấy lòng này hai dạng đồ vật sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền trở về ngày hôm qua thuê hạ động phủ.

Thượng Quan Huyền Ý đem bản đồ toàn bộ đều đem ra, hai người bắt đầu xem bản đồ, nhìn xem phương hướng nào mới là bọn họ lần này mục đích địa.

Chỉ có tam khối ngọc giản mặt trên có màu đỏ đánh dấu, hai khối ngọc giản thượng có hắc đánh dấu.

Hai người trước đem không có đánh dấu tam khối ngọc giản đặt ở một bên, lại cùng nhau nghiên cứu mặt khác có đánh dấu năm khối ngọc giản.

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem mục tiêu đặt ở một khối có màu đỏ đánh dấu, cùng một khác khối màu đen đánh dấu ngọc giản thượng. Bởi vì chỉ có này hai khối ngọc giản đánh dấu lớn nhỏ cùng bọn họ muốn tìm đảo lớn nhỏ tương tự, mặt khác không phải tiểu chính là đại.

Hai người quyết định này hai cái địa phương đi trước đánh dấu có màu đỏ phương đông nhìn xem.

Nếu phương đông không phải bọn họ muốn tìm địa phương, lại đi đánh dấu có màu đen phương bắc nhìn xem.

Hôm sau

Trời còn chưa sáng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền rời đi Hải Tham Thành.

Đi vào bờ biển, Tiêu Lăng Hàn đem hắn luyện chế phi thuyền đem ra, rót vào linh khí.

Phi thuyền dần dần biến đại, cảm giác không sai biệt lắm, Tiêu Lăng Hàn liền đình chỉ linh khí đưa vào.

Hai người trực tiếp bay đến trên phi thuyền, tiến vào phi thuyền phòng điều khiển.

Tiêu Lăng Hàn đi vào điều khiển đài, đem lộ tuyến thiết trí thành hướng đông thẳng đi. Phi thuyền liền sẽ trực tiếp hướng đi về phía đông sử, sẽ không chếch đi đường hàng không.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn mười ngón tung bay gian, không trong chốc lát, thao tác trên đài liền biểu hiện ra lộ tuyến. Hắn cảm giác rất là thần kỳ, này cùng Tu chân giới phi thuyền hoàn toàn không giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý rất là cảm thấy hứng thú bộ dáng, đem hắn kéo đến chính mình trên đùi ngồi xong.

Bắt đầu vì hắn giảng giải thao tác trên đài mặt ấn phím, đều là có ý tứ gì.

Thượng Quan Huyền Ý không thể nghi ngờ là thông minh, Tiêu Lăng Hàn chỉ nói một lần, hắn liền minh bạch lại đây, huống chi chính hắn cũng hiểu luyện khí.

Cái này trong phi thuyền kết cấu tuy rằng cùng tu chân tu kết cấu không giống nhau, nhưng nguyên lý là giống nhau.

“Di, Lăng Hàn, đây là cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý thấy siêu không đài mâm tròn nội hiện ra một cái điểm đỏ, chỉ vào nơi đó, tò mò hỏi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 287

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 287 Huyền Thiên đại lục

【 bị trở thành dê béo 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn theo hắn ngón tay chỉ địa phương nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy có một cái điểm đỏ.

"A ~ hẳn là có người thấy chúng ta chỉ có hai người liền một mình ra biển, cảm thấy chúng ta hai người là dê béo, chính theo đuôi ở chúng ta phía sau." Tiêu Lăng Hàn khẽ cười một tiếng, nói.

"Nói như vậy có con mồi chủ động đưa tới cửa, thật tốt quá."

Thượng Quan Huyền Ý cao hứng dưới hoàn toàn quên ôm chính mình người là một cái đại - sắc - lang, còn ở trên người hắn không an phận giật giật thí cốc.

Thực mau Thượng Quan Huyền Ý liền nhận thấy được có cái đồ vật chống lại chính mình thí cốc, biết chính mình không cẩn thận đem một đầu lang cấp đánh thức, sợ tới mức hắn lập tức liền muốn thoát đi Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực.

"Đừng nhúc nhích!" Tiêu Lăng Hàn ôm chặt Thượng Quan Huyền Ý tay càng thu càng chặt, chỉ nghĩ đem hắn xoa tiến chính mình cốt nhục trung.

"Lăng Hàn, đừng nháo, đưa linh thạch tới." Thượng Quan Huyền Ý bẻ ra Tiêu Lăng Hàn ở chính mình trên người tác quái tay, nhắc nhở nói.

"Đừng cao hứng quá sớm, những người đó có hay không linh thạch còn chưa biết đâu!" Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý cằm, đãi hắn quay đầu tới xem chính mình, cùng hắn tới một phút kích - hôn, mới làm hắn rời đi trong lòng ngực mình.

Nhìn đến siêu khống đài mâm tròn nội điểm đỏ càng ngày càng gần, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ra phòng điều khiển, đi vào thuyền nhỏ boong tàu thượng.

Chỉ chốc lát sau, hai người tầm mắt nội liền xuất hiện một chiếc thuyền lớn.

Nhìn xem người khác thuyền lớn, nhìn nhìn lại chính mình thuyền nhỏ.

Thuyền lớn ước chừng có thuyền nhỏ năm cái như vậy đại, cảm giác bọn họ ở khí thế thượng liền thua người khác một mảng lớn.

"Bên trong cư nhiên có một cái Hóa Thần sơ kỳ tu sĩ." Thần thức đảo qua, Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Chẳng lẽ hiện tại liền Hóa Thần kỳ tu sĩ đều sa đọa sao, cư nhiên chạy tới đương hải tặc?"

"Này không phải trọng điểm, trọng điểm là đã có một cái Hóa Thần kỳ tu sĩ, vậy thuyết minh bọn họ nhất định có linh thạch." Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, lại có linh thạch kiếm lời.

Thuyền lớn chậm rãi tới gần, lướt qua thuyền nhỏ, ở thuyền nhỏ phía trước ngừng lại, ngăn cản thuyền nhỏ đường đi.

Thuyền lớn boong tàu thượng trạm có mười cái người, thuần một sắc Nguyên Anh kỳ, từ Nguyên Anh sơ kỳ đến Nguyên Anh hậu kỳ tu vi.

"Hắc, thuyền nhỏ thượng người, đem các ngươi không gian giới tử giao ra đây, nếu không hôm nay các ngươi chỗ nào cũng đi không được."

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liếc nhau, Thượng Quan Huyền Ý nói: "Chúng ta đây chỗ nào cũng không đi, chúng ta liền tại chỗ nghỉ ngơi."

"Hừ, nếu muốn tại chỗ nghỉ ngơi cũng có thể, vậy chờ chúng ta giết các ngươi sau, các ngươi sẽ vẫn luôn đãi tại chỗ nghỉ ngơi."

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn thuyền quá tiểu, bọn họ mười cái người lại đây căn bản trang không dưới.

Vì thế kia mười người đứng ở trên thuyền lớn liền bắt đầu đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người khởi xướng công kích.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp mở ra phòng ngự trận, chiếc phi thuyền này thượng phòng ngự trận đã bị hắn đổi thành ngũ cấp.

Cho nên trên thuyền lớn mười cái người phát ra công kích, trực tiếp bị trận pháp ngăn trở, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hoàn hảo không tổn hao gì, còn cười nhạo nhìn trên thuyền lớn mười người.

Mười người thấy vậy tình cảnh, không tin tà mà lại lần nữa phát động công kích, kết quả như cũ như thế.

Lập tức có cái Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ chạy vào khoang thuyền nội, đi tìm Hóa Thần kỳ lão đại bẩm báo việc này.

"Thịch thịch thịch" tiếng đập cửa vang lên.

"Tiến vào!" Một cái nam tử thô cuồng thanh âm truyền tới ngoài cửa.

Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ đẩy tới môn đi vào, chỉ thấy phòng nội có một người lớn lên cao lớn thô kệch nam tử, trên mặt hắn có hai điều bị kiếm vẽ ra vết thương.

Nam tử chính đại mã kim đao ngồi ở trước bàn, tay phải chính cầm chiếc đũa, tay trái bưng một cái bát rượu, đang ở ăn uống thỏa thích, hào sảng uống rượu.

"Đại ca, chúng ta gặp được ngạnh điểm tử, kia con thuyền nhỏ thượng hai người chỉ có Nguyên Anh trung kỳ tu vi, nhưng bọn họ cưỡi thuyền nhỏ lại bị bố trí ngũ cấp trận pháp."

"Hắc hắc, nói như vậy, kia hai người hẳn là rất có địa vị, xem ra Lý Tam không nhìn lầm người, kia hai người hẳn là hai chỉ dê béo." Nam tử đem bát rượu đặt lên bàn, duỗi tay lau một phen trên cằm dính rượu, hứng thú ngẩng cao nói.

"Xem kia hai người xuyên pháp y liền rất không đơn giản, bọn họ nhất định là đại tông môn hoặc là đại thế gia đệ tử." Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ lập tức phụ họa nói.

"Hành, đi, ta đi gặp bọn họ." Nói, nam tử đã đứng dậy hướng thuyền boong tàu thượng đi đến.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến thuyền lớn boong tàu thượng nhiều một người, người nọ trung đẳng dáng người, tứ phương mặt, trên mặt có hai điều sẹo. Quang xem bề ngoài liền cảm thấy này nam tử thật không tốt chọc, là cái loại này hàng năm ở mũi đao thượng hành tẩu người.

Nam tử ra tới sau, liếc mắt một cái liền gặp được thuyền nhỏ thượng đứng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người.

Hai người quả nhiên ăn mặc tốt nhất pháp y, quang xem bên ngoài liền biết nhất định là đại gia tộc bồi dưỡng ra tới tinh anh đệ tử, bằng không bọn họ trên người sẽ không có cái loại này tôn quý cao nhã khí chất.

Mà này đó, vừa lúc là nam tử ghét nhất, cho nên hắn nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sau, vô nghĩa không một câu, trực tiếp phát ra công kích.

Nam tử dùng chính là một phen đại đao, càng quan trọng là, hắn cư nhiên là Thủy linh căn, thả hắn thủy linh khí bám vào ở đao trên người lực sát thương thật lớn. Hoàn toàn không giống mặt khác Thủy linh căn tu sĩ giống nhau, công kích mềm mại vô lực.

Nam tử thấy chính mình công kích đánh vào thuyền nhỏ phòng ngự trận thượng, phòng ngự trận đều run lên một chút, hoàn toàn không giống lúc trước kia mười tên Nguyên Anh kỳ tu sĩ oanh kích không hề phản ứng.

"Đại ca, quả nhiên lợi hại, vừa rồi chúng ta đánh vào phòng ngự trận thượng, phòng ngự trận một cái bọt nước đều không có bắn khởi."

Nghe được chính mình gia tiểu đệ khoa trương, nam tử lại không có biểu hiện như vậy đắc ý. Vừa rồi công kích hắn là nén giận ra tay, trực tiếp dùng mười tầng lực đạo. Nhưng mà thuyền nhỏ phòng ngự trận chỉ là run lên một chút, xem ra muốn phá vỡ đối phương phòng ngự trận, hắn ít nhất đến không ngừng công kích mười lần trở lên.

Cái này làm cho nam tử càng thêm tức giận, này đó thế gia con cháu, vừa sinh ra liền hàm chứa chìa khóa vàng, cái gì đều không cần làm, tu luyện tài nguyên liền sẽ tự động đưa đến trong tay bọn họ. Ngay cả cưỡi thuyền, cũng là tốt nhất Bảo Khí, trận pháp đều là dùng ngũ cấp.

Nam tử càng muốn, trong lòng lửa giận càng là cọ cọ cọ hướng lên trên thoán.

Hắn một đôi mắt huyết hồng huyết hồng, thật là khủng bố.

Bất quá, nam tử bên người tiểu đệ nhìn thấy hắn cái dạng này, không những không có sợ hãi, còn dị thường hưng phấn. Bởi vì mỗi lần nam tử cái dạng này, hắn chiến lực liền sẽ bạo trướng vài lần.

"Tên kia không phải là muốn nhập ma đi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn nam tử biến hóa, ra tiếng nói.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nói: "Có điểm giống, người nọ chiến lực không thấp, ta đi gặp người nọ. Huyền Ý, ngươi đi trước đem những cái đó Nguyên Anh kỳ tu sĩ giải quyết, cẩn thận một chút, có thể cho Phệ Linh Thử cùng biến dị Thiên Ti Đằng giúp ngươi, miễn cho làm người chạy mất."

"Hảo."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đóng cửa trận pháp, hai người bay ra phi thuyền, lăng không mà đứng.

Tiêu Lăng Hàn thuận tay đem phi thuyền thu lên, rốt cuộc bọn họ hiện tại cũng chỉ có một kiện phi hành pháp khí.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn nhìn tên kia Hóa Thần kỳ nam tử, đối với hắn ngoắc ngón tay.

Đãi hắn cũng bay lên không trung, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra kiếm, triều hắn công kích qua đi.

Nam tử thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên sử dụng chính là kiếm, càng là trong cơn giận dữ.

Trên mặt hắn vết sẹo chính là bị một cái khác Hóa Thần kỳ kiếm tu lưu lại, lúc trước nếu không phải hắn chạy trốn mau, phỏng chừng đã sớm mất mạng.

Hiện giờ đối diện tiểu tử cũng là sử kiếm tu sĩ, nam tử hoàn toàn đem Tiêu Lăng Hàn trở thành phía trước bị thương hắn kiếm tu, chiêu chiêu trí mệnh công kích, công hướng về Tiêu Lăng Hàn.

Hai người đối chiến mười mấy chiêu, nam tu đã biết Tiêu Lăng Hàn căn bản không phải cái gì Nguyên Anh kỳ tu sĩ, mà là cùng hắn giống nhau Hóa Thần sơ kỳ.

Đao kiếm lẫn nhau va chạm, không ngừng mà phát ra "Keng…… Keng…… Keng" thanh âm.

Tiêu Lăng Hàn khó được gặp được một cái thực lực cường hãn đối thủ, tuy rằng hắn có thể nhẹ nhàng chiến thắng nam tu, bất quá hắn vẫn là bảo lưu lại ba phần thực lực.

Hắn đem nam tu trở thành đá mài dao, không, hắn là đá mài kiếm, hảo hảo ma lịch một chút hắn kiếm.

Này liền cho nam tu một sai lầm tin tức, nam tu cho rằng Tiêu Lăng Hàn cùng hắn chiến đến chẳng phân biệt trên dưới.

Này những thế gia con cháu đều là nuông chiều từ bé, cứ thế mãi, hắn nhất định sẽ thắng.

Hắn trải qua phong phú, chiến đấu quá vô số lần.

Nam tu sử đao thời điểm đem thủy linh khí bám vào ở mặt trên, nhìn như mềm mại vô lực thủy, lại hàm chứa kinh người lực lượng.

Nhưng mà "Ầm vang" một tiếng, Tiêu Lăng Hàn một cái lôi hệ pháp thuật ném qua đi, nam tu kiếm cùng hắn tay đều bị phách tiêu hồ.

"A…… Ngươi, ta muốn giết ngươi." Nam tử căn bản không biết Tiêu Lăng Hàn cư nhiên là lôi linh căn, chuyên môn khắc hắn lôi linh căn!

Hiện giờ hắn lại phát ra công kích khi, đã không dám lại đem thủy linh khí bám vào ở đao mặt trên.

Hắn tuy rằng bị thương tay phải, nhưng hắn tay trái giống nhau sẽ sử đao, đao pháp cùng tay phải không sai biệt mấy.

"Ngươi là cái thứ nhất kiến thức đến ta tay trái sử đao người." Nói, nam tu một đao trực tiếp huy hướng Tiêu Lăng Hàn tuấn nhan.

"Ngươi tưởng nói ta thực vinh hạnh?"

Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm tích ra, tiếp theo xoay người tránh thoát nam tử công kích ở mặt thượng một đao, gia hỏa này chuyên môn đối với chính mình mặt công kích, nhất định là hâm mộ chính mình lớn lên tuấn.

Thật là đáng chết gia hỏa!

Nam tử không bị thương Tiêu Lăng Hàn có điểm phẫn nộ, hắn tức giận nói: "Ta tưởng nói, ngươi chết chắc rồi."

"Giống nhau nói ta chết chắc rồi người, sau đó không lâu bọn họ đều sẽ chết."

Tiêu Lăng Hàn cảm giác gia hỏa này thực lực cũng liền như vậy, hắn không thể sử dụng thủy linh khí sau, thực lực giảm xuống hai tầng, thật là không thú vị.

Để ngừa đối phương chạy trốn hoặc tự bạo, một sợi màu đen sương khói lặng yên không một tiếng động mà chui vào nam tử đan điền trung.

"Hừ, thật lớn khẩu khí, cũng không sợ gió lớn lóe cục đá." Nam tử tuy rằng đang nói chuyện, nhưng trong tay động tác lại không có dừng lại, công kích như

cũ thực mãnh liệt.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, hắn chỉ là lời nói thật lời nói thật mà thôi, kết quả đối phương cư nhiên không tin.

Bên kia, Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn đã cùng Hóa Thần kỳ nam tử giao thủ, hắn cũng không hề chậm trễ, trực tiếp dừng ở trên thuyền lớn.

Mà trên thuyền lớn mười người thấy vậy, sôi nổi lộ ra tà ác tươi cười, phảng phất là thấy một con màu mỡ tiểu dê con.

"Các huynh đệ, có lộc ăn, lớn lên như vậy tuấn, cư nhiên còn tự động đưa tới cửa tới."

"Ha ha ha ha……" Mọi người sôi nổi phát ra nụ cười dâm đãng thanh.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ, những người này có phải hay không mộng tưởng hão huyền làm nhiều, thật sự cho rằng hắn chỉ có Nguyên Anh trung kỳ thực lực?

Bất quá, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy hắn vẫn là nhanh lên động thủ đem những người này giải quyết, miễn cho Tiêu Đại Ma Vương nhìn thấy những người này đối chính mình lộ ra dâm uế ánh mắt, nên muốn quất xác.

Hóa Thần kỳ uy áp trực tiếp đối với mười người thi triển qua đi, kia mười người một đám sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh đầm đìa.

Mười người thế mới biết trước mặt cái này lớn lên tuấn tiếu nam tử, cư nhiên là một vị Hóa Thần kỳ tiền bối.

Sớm biết rằng, mượn bọn họ mười cái lá gan, bọn họ cũng không dám tùy ý mở miệng đùa giỡn.

Thượng Quan Huyền Ý cũng mặc kệ bọn họ trong lòng là nghĩ như thế nào, đối Thiên Ti Đằng hạ một cái mệnh lệnh, ngay sau đó liền nhìn thấy kia mười người bị Thiên Ti Đằng đều trói lên.

Một đám không gian giới tử bị Thiên Ti Đằng đoạt lại, Thiên Ti Đằng nịnh nọt mà đem không gian giới tử nộp lên cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái trống không không gian giới tử, ở trong đó một cái không gian giới tử trung di ra 100 vạn linh thạch đặt ở trống không giới tử bên trong, lại đem giới tử đưa cho Thiên Ti Đằng.

Tuy rằng so với đoạt lại linh thạch tổng số, 100 vạn có điểm thiếu, bất quá Thiên Ti Đằng cũng không để ý.

Bởi vì nó chủ nhân là một cái đại dạ dày vương, chủ nhân thăng cấp cũng sẽ kéo nó cùng nhau thăng cấp, như vậy tính xuống dưới vẫn là nó kiếm được.

--------------DFY---------------

-------oOo------

Phần 288

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 288 Huyền Thiên đại lục

【 liều mình bồi phu quân 】 canh bốn

Thiên Ti Đằng đi theo đem mười người đều lặc chết, Thượng Quan Huyền Ý gửi ra Minh Vương Âm Hỏa trực tiếp đem mười người thi thể cùng nhau thiêu, đương nhiên bọn họ Nguyên Anh cũng không có rơi xuống.

Làm tốt này đó, Thượng Quan Huyền Ý lại ngẩng đầu nhìn về phía không trung, Tiêu Lăng Hàn cùng tên kia nam tử còn ở chiến đấu.

Bất quá xem Tiêu Lăng Hàn bộ dáng căn bản không có xuất toàn lực, hắn hẳn là đem đối phương trở thành miễn phí bồi luyện.

Một khi đã như vậy, Thượng Quan Huyền Ý liền ở một bên cảnh giới, cũng không có tiến lên đi hỗ trợ.

Mà trời cao trung, Tiêu Lăng Hàn thấy đối phương đã không có lợi hại hơn chiêu thuật, hắn cũng liền mất đi tiếp tục chiến đấu hứng thú, trực tiếp tăng lớn công kích.

Nam tử nhìn thấy hướng chính mình tới gần mũi kiếm, vội vàng lắc mình tránh né. Hắn lúc này mới phát hiện, đối phương xuất kiếm tốc độ cực nhanh, so vừa rồi nhanh ít nhất có gấp hai, hắn căn bản là trốn không thoát.

Này không phải thuyết minh vừa rồi đối phương cùng chính mình so chiêu, căn bản là không có vận dụng toàn lực.

Đến ra cái này đáp án, nam tử bị chịu đả kích.

Chỉ nghe được “Xích xích xích” vài tiếng bén nhọn kiếm khí phá tiếng gió cùng kiếm đâm vào thân thể thanh âm, nam tử cúi đầu nhìn ngực kiếm, khó thở công tâm, “Phốc” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới chính mình như vậy dễ như trở bàn tay bại, người khác tu vi cùng chính mình giống nhau, thực lực lại cao hơn chính mình một mảng lớn.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy nam tử há mồm muốn hộc máu, lập tức rút kiếm lui về phía sau, hắn nhưng không nghĩ bị bắn một thân huyết.

Nam tử trong lòng lại hận lại không cam lòng, hắn còn không có đi báo thù, cư nhiên sẽ chết.

Trong mắt châm hừng hực lửa giận, hung ác nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, bay thẳng đến hắn nhào tới.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, trực tiếp một cái thuấn di, lập tức liền ly nam tu 20 mét xa.

Hắn khoa trương vỗ vỗ bộ ngực, lời lẽ chính đáng nói: “Ta chính là có đạo lữ người, không tiếp thu bất luận kẻ nào nhào vào trong ngực.”

Nam tu nghe vậy, lại là “Phốc” một tiếng, một mồm to máu tươi từ trong miệng hắn phun ra.

Hắn vốn là tính toán tự bạo, lôi kéo Tiêu Lăng Hàn vì chính mình chôn cùng, kết quả đối phương thân pháp quỷ dị, hắn căn bản gần không được người khác thân.

Huống chi hắn phát hiện chính mình trong thân thể linh khí đang ở nhanh chóng mà trôi đi, hắn đã không thể tự bạo.

Nam tu bởi vì trúng Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm, nếu là hắn vẫn là Hóa Thần kỳ tu vi còn có thể bảo vệ tâm mạch, tạm thời bất tử. Nhưng hắn hiện tại tu vi ngã đến Luyện Khí kỳ, căn bản là hộ không được tâm mạch, không quá hai phút hắn liền mất đi ý thức.

Thu nam tu không gian giới tử, Thượng Quan Huyền Ý tiến lên dùng dị hỏa thiêu hủy nam tu thân thể, miễn cho xuất hiện đoạt xá gì đó, phiền toái.

Thần thức đảo qua nam tu không gian giới tử, bên trong ước chừng có 6000 trung phẩm linh thạch, còn có mười vạn thượng phẩm linh thạch, cũng không biết gia hỏa này đánh cướp bao nhiêu người.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý cao hứng bộ dáng, suy đoán lần này đưa tới cửa những người này là thực phì dê béo.

Những người này đem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trở thành dê béo.

Thục không biết, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng bọn họ trở thành dê béo.

Tất cả mọi người bị giải quyết, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào những cái đó hải tặc ngồi trên thuyền, đem toàn bộ thuyền trong ngoài nhìn một lần. Này con thuyền chỉ là một kiện một bậc Bảo Khí, bên trong hoàn cảnh cùng bọn họ chính mình phi thuyền hoàn toàn vô pháp so, hai người đều rất là ghét bỏ.

Bất quá tuy rằng ghét bỏ, Tiêu Lăng Hàn vẫn là đem phi thuyền thu lên, chuẩn bị nhàn rỗi thời điểm liền đem nó bán đi.

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa lấy ra bọn họ chính mình phi thuyền.

Ngồi trên phi thuyền sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra thượng phẩm linh thạch đặt ở tạp tào nội, tốc độ lập tức gia tăng rồi vài lần.

"Lăng Hàn, có phải hay không nơi này phóng linh thạch phẩm cấp càng cao tốc độ liền càng nhanh?" Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào phóng linh thạch tạp tào, hỏi.

Phía trước phi thuyền nhanh như vậy tốc độ, hắn cho rằng kia đã phi thuyền cực hạn, kết quả phi thuyền cư nhiên còn có thể càng mau.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Ân, bởi vì thượng phẩm linh thạch muốn so trung phẩm linh thạch bên trong linh khí càng nồng đậm, linh khí cũng càng tinh thuần, tốc độ tự nhiên liền phải mau một ít."

Mười ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rất xa thấy được một cái tiểu đảo, chỉ là bên ngoài sương mù nồng đậm, căn bản thấy không rõ lắm bên trong cảnh tượng.

Mười phút sau, phi thuyền đã tiếp cận tiểu đảo, chỉ là đến gần, bọn họ mới phát hiện trên đảo nhỏ sương mù, so với bọn hắn ở nơi xa nhìn đến còn muốn nồng đậm rất nhiều.

Hơn nữa càng quỷ dị chính là thần thức xuyên không ra, tựa như lúc trước ở Tử Linh bí cảnh khi gặp được giống nhau.

Bởi vì lần đó tiến vào sương mù trung, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đã bị tách ra.

Hiện giờ gặp đồng dạng tình huống, hai người đều nhíu mày.

Nếu là cùng nhau đi vào, thật sợ tới rồi bên trong lại sẽ bị tách ra.

Suy nghĩ luôn mãi, Thượng Quan Huyền Ý quyết định cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau đi vào.

Tuy rằng không biết bên trong có cái gì, nhưng hắn không có khả năng một gặp được nguy hiểm hoặc là sợ bị tách ra, liền đến Tiêu Lăng Hàn tùy thân trong không gian đi, mà không đi đối mặt nguy hiểm, như vậy bất lợi với hắn tu luyện.

Huống chi hắn muốn cùng Tiêu Lăng Hàn kề vai chiến đấu, tự nhiên không thể lùi bước.

"Thật sự muốn ta cùng cùng nhau đi vào?" Phải đi tiến sương mù bên trong, Tiêu Lăng Hàn vẫn là có chút không yên tâm lại lần nữa hỏi.

"Tự nhiên, chúng ta muốn sóng vai chiến đấu, điểm này khó khăn chỉ là chút lòng thành." Thượng Quan Huyền Ý vỗ bộ ngực, vẻ mặt hào khí can vân.

"Hành, vậy ngươi chính mình cẩn thận một chút."

“Ân, ngươi cũng chú ý an toàn.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý hôn một cái Tiêu Lăng Hàn gương mặt.

“Ha hả ~~” Tiêu Lăng Hàn trong lòng mỹ mạo phao, từ hai người song hưu sau, cơ hồ mỗi lần đều là hắn chủ động thân Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Huyền Ý rất ít có chủ động thân hắn thời điểm, trừ phi là say rượu.

Thượng Quan Huyền Ý nếu là biết Tiêu Lăng Hàn ý tưởng, phỏng chừng kêu oan.

Hắn không phải không nghĩ thân, mà là chỉ cần hắn dám thân, Tiêu Lăng Hàn xác định vững chắc sẽ nói chính mình câu dẫn hắn, lúc sau liền sẽ không khỏi phân trần kéo chính mình cùng hắn song hưu.

Lúc sau hai người nắm tay đi vào sương mù trung, sương mù trung sương mù mênh mông một mảnh, nhưng coi độ phi thường thấp, liền tính là 1 mét trong vòng sự vật xem đến cũng không phải rất rõ ràng.

Thấy vậy tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nắm tay, đều không khỏi gia tăng vài phần, rất sợ ngay sau đó hai người đã bị tách ra.

Hai người đi rồi mười phút cũng không có thể đi ra sương mù dày đặc trung, nhưng cũng không có nhìn thấy giống nhau vật còn sống, liền một con yêu thú cũng không có.

Cùng bọn họ trong tưởng tượng có băng hỏa xà lân quả địa phương hoàn toàn không giống nhau, như vậy xem ra, bọn họ hiện tại nơi cái này địa phương cũng không phải bọn họ muốn tìm kiếm đảo nhỏ.

“Sư huynh, làm sao bây giờ? Lui về vẫn là tiếp tục đi?” Thượng Quan Huyền Ý cũng phát hiện hiện tượng này, không khỏi ra tiếng hỏi.

“Hiện tại chúng ta chỉ có thể về phía trước đi, đã không có lui ra phía sau lộ.” Tiêu Lăng Hàn vừa rồi phát hiện lui về phía sau cũng là giống nhau sương mù dày đặc, căn bản không thấy, tới khi hải.

Thượng Quan Huyền Ý nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, quay đầu lại nhìn thoáng qua, quả nhiên là không lộ.

Sau nửa canh giờ, hai người như cũ không có đi sương mù dày đặc.

Lúc này, hai người đều phát hiện không đúng địa phương.

Bọn họ ở bên ngoài nhìn ra một chút sương mù dày đặc đến đảo nhỏ khoảng cách, nhiều nhất hành tẩu mười phút là có thể đạt tới.

Nhưng hai người đều đã đi rồi hơn một giờ, như cũ không có đi ra sương mù dày đặc, này rõ ràng không bình thường.

Tiêu Lăng Hàn trong đầu linh quang chợt lóe, đột nhiên nói: “Huyền Ý, chúng ta không sử dụng linh khí, trực tiếp rơi vào trong biển, xem có thể hay không từ

trong biển đi vào đi.”

Hai người vẫn luôn đều ở sử dụng linh khí, đem linh khí rót vào lòng bàn chân, như vậy hai người liền sẽ không rớt vào trong biển, có thể ở trên biển tự do hành tẩu.

Nếu không sử dụng linh khí, kia hai người hẳn là sẽ trực tiếp rớt vào trong biển, cũng không biết có thể hay không gặp được trong biển yêu thú.

“Hảo.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một viên Tị Thủy Châu, làm trên cổ tay Thiên Ti Đằng phân ra tế chi võng trụ Tị Thủy Châu.

Chờ một chút nếu có đột phát trạng huống, hắn cũng hảo ra tay.

Càng quan trọng Thiên Ti Đằng là Tiêu Lăng Hàn khiết ước linh thực, như vậy bọn họ chỉ cần một viên Tị Thủy Châu là được.

Thượng Quan Huyền Ý nắm Tiêu Lăng Hàn tay, hai người đồng thời triệt rớt trên chân linh khí, đồng thời rơi vào trong biển.

Trong biển xanh lam xanh lam nước biển, xuất hiện ở hai mắt trước mắt, hai người bị một tầng trong suốt cái chắn bao vây ở bên trong, một mảnh góc áo cũng chưa thấm ướt.

Đại giai rơi xuống 200 mét, hai người liền đến đáy biển.

Đại khái bởi vì nơi này có cái hải đảo, hai người vẫn chưa rớt vào chính thật sự biển sâu trung, bọn họ sở trạm địa phương hẳn là đảo nhỏ một bộ phận.

Làm đến nơi đến chốn cảm giác, luôn là có thể cho người một loại cảm giác an toàn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhìn nhìn chung quanh cảnh vật, đáy biển trung có không ít thực vật như: Rong đỏ, san hô, rong biển, bọt biển, tảo đuôi ngựa, dương tê đồ ăn, tảo tía từ từ, còn có một ít không chớp mắt tiểu ngư, đại chút yêu thú nhưng thật ra không có nhìn thấy.

Bọn họ trước mặt tựa hồ có một ngọn núi, mê mang một mảnh, xem không thỉnh nó toàn cảnh.

Hai người thực khẳng định này hẳn là chính là bọn họ ở bên ngoài nhìn đến đảo nhỏ, không hề do dự, hai người cùng nhau về phía trước đi đến, cảm giác vẫn luôn đều ở đi lên.

Lần này hai người dùng hai mươi phút liền đi ra mặt nước, tới đảo nhỏ bên cạnh, đã lướt qua sương mù dày đặc khu.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn không khỏi cảm thán nói: “Xem ra đây mới là chính xác tiến vào phương thức.”

“Phỏng chừng rất nhiều người cũng chưa nghĩ đến dùng phương pháp này, làm một cái tu sĩ, nếu là bất động dùng linh khí, sẽ cho người một loại không an toàn cảm giác.”

“Ân, chúng ta vào xem?”

“Hảo.”

Hai người tiểu tâm mà hướng tới đảo nhỏ bên trong đi đến, một bên chậm rãi thả ra thần thức xem xét bên trong tình cảnh.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý dừng bước đi.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, nghi hoặc hỏi: “Huyền Ý, làm sao vậy?”

“Ta phát hiện càng là tới gần bên trong, ta có thể vận dụng thần thức liền càng ít, hơn nữa trong thân thể linh khí cũng có chịu trở hiện tượng.” Thượng Quan Huyền Ý kinh nghi bất định nói, bởi vì ở Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ, hắn biết được ở gặp được Ma tộc địa chỉ cũ khi, mới có thể xuất hiện tình huống như vậy, kia chẳng phải là nói nơi này khả năng…….

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cảm thụ một chút, linh khí cũng có chịu trở, bất quá thần thức xác thật có chút chịu hạn, nhưng cũng không phải rất lớn, khó trách hắn không có phát hiện.

“Xem ra nơi này thật lâu trước kia hẳn là Ma tộc địa bàn.” Tiêu Lăng Hàn nhìn đảo nhỏ trung tâm khu vực, không biết bên trong có cái gì?

“Chúng ta đây đi thôi.” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt thấy chết không sờn bộ dáng, ngạnh cổ nói.

“Ngươi không sợ?” Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nhìn hắn, như vậy một bộ khẳng khái hy sinh bộ dáng, này lại không phải đi chịu chết, dùng đến như vậy khẩn trương sao?

Thượng Quan Huyền Ý ăn ngay nói thật: “Không thể vận dụng linh khí, là có điểm sợ, bất quá, ngươi không phải tưởng vào xem sao?” Vậy liều mình bồi quân tử.

“Ngươi đây là liều mình bồi phu quân?”

“Liều mình bồi phu quân? Ta mới là phu quân của ngươi, ngươi muốn kêu ta phu quân mới đúng.” Thượng Quan Huyền Ý đỏ mặt nói, không khỏi nghĩ đến lần đó chính mình uống say, ở song tu khi, Tiêu Đại Ma Vương chẳng những làm chính mình kêu hắn phu quân, còn có cái gì lão công, tướng công, quan nhân chờ, hắn mỗi lần nhớ tới liền cảm thấy thực xấu hổ - sỉ.

“Là, ngươi mới là ta phu quân! Ngươi là phu quân, ta đây chính là ngươi tướng công.” Tiêu Lăng Hàn cười ngâm ngâm nói, nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý khuôn mặt đỏ bừng bộ dáng, không biết hắn nghĩ tới cái gì, thò lại gần liền ở trên mặt hắn mổ một ngụm.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy chính mình mặt lửa đốt lửa đốt nhiệt, bị Tiêu Lăng Hàn hôn một cái, càng nhiệt.

Vì không cho Tiêu Đại Ma Vương nhìn ra chính mình quẫn bách, hắn trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, xoay người liền hướng đảo nhỏ trung tâm đi đến.

Tiêu Lăng Hàn bị Thượng Quan Huyền Ý trừng liếc mắt một cái, chỉ cảm thấy tâm như là bị miêu trảo bắt một chút, ngứa, làm hắn tưởng đem miêu nhi chộp vào trong lòng ngực chà đạp một phen. Bất quá thấy miêu nhi đã đi xa, chạy nhanh đuổi theo.

Hai mươi phút sau, hai người bước lên đảo nhỏ trung tâm khu vực, ở chỗ này Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình đã không thể vận dụng bất luận cái gì linh khí.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 289

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 289 Huyền Thiên đại lục

【 Mặc Ảnh tỉnh lại 】 canh một

Trung tâm khu vực bị một cái cường đại trận pháp bao vây lên, làm người nhìn không thấy bên trong cảnh tượng, mà cái kia trận pháp dùng không phải linh thạch, mà là ma thạch.

Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, thấy trận pháp trung hắc khí tán loạn, tựa hồ bên trong đóng lại một con tuyệt thế hung thú, nó một hô một hấp gian, hắc khí đều ở quay cuồng, kia hắc khí đúng là ma khí, hơn nữa vẫn là thực tinh thuần ma khí.

Tiêu Lăng Hàn thu hồi tầm mắt, đảo mắt liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý chính si ngốc nhìn chính mình, trong mắt tất cả đều là mê luyến.

Tiêu Lăng Hàn để sát vào hắn vài phần, hỏi: "Nhưng xem đủ rồi?"

Thượng Quan Huyền Ý ngốc ngốc lắc đầu, trực tiếp đem Tiêu Lăng Hàn đầu ấn hướng chính mình, ở hắn đôi mắt thượng rơi xuống một hôn. Có chút mê muội nói: "Lăng Hàn, ngươi mắt tím thật là đẹp mắt, về sau không cần cấp những người khác xem, tốt không?"

"Hảo." Nói, hắn nhắm mắt lại, lại trợn mắt khi, đôi mắt đã khôi phục thành mê người mắt đen.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn đã đóng cửa linh nhãn, tuy rằng có chút tiếc nuối, nhưng là linh nhãn vẫn luôn mở ra đối linh hồn của hắn bất lợi, ngẫu nhiên trông thấy liền hảo.

"Lăng Hàn, bên trong đều có cái gì?"

"Ma khí, tinh thuần ma khí."

Nói lời này thời điểm, Tiêu Lăng Hàn trong mắt một đạo ánh sáng hiện lên, tuy rằng mau khó có thể phác bắt, bất quá Thượng Quan Huyền Ý lại nhìn cái rõ ràng, lập tức hắn liền minh bạch Tiêu Lăng Hàn tính toán.

"Ngươi tưởng đi vào? Ta đây tại đây bên ngoài chờ ngươi."

"Nhưng ngươi hiện tại không thể vận dụng linh khí, ta có điểm không yên tâm."

"An tâm, ta sẽ không có việc gì, lại nói, ta không thể vận dụng linh khí, nếu là có người tới, không cũng giống nhau không thể vận dụng linh khí sao?" Thượng Quan Huyền Ý mở miệng trấn an nói, hắn không nghĩ trở thành Tiêu Lăng Hàn

liên lụy, ở bên trong tình huống không rõ dưới, tự nhiên là đãi ở bên ngoài chờ hắn tương đối hảo.

Đáng tiếc chính là, có ma khí địa phương, Tiêu Lăng Hàn tùy thân không gian không thể thu vật còn sống đi vào.

Lời nói là nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn vẫn là không yên tâm, suy nghĩ một chút, hắn ở không gian giới tử trung lấy ra một phen màu đen kiếm, đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, "Đây là một phen có thể giết chết Ma tộc ma kiếm, nếu là đợi chút có người hoặc là mặt khác sinh vật tới, ngươi chỉ cần huy kiếm là được."

Thượng Quan Huyền Ý cầm kiếm, cảm giác thanh kiếm này thường thường vô kỳ, không có gì chỗ đặc biệt, trừ bỏ nhan sắc khó coi, mặt khác đều còn hành.

Thanh kiếm này vẫn chưa thành hình, đây là Tiêu Lăng Hàn vì chính mình chế tạo bổn danh vũ khí, bên trong bỏ thêm các loại kim thạch, như: Hắc kim, hỏa tinh huyền kim, Ô Kim, Kim Tinh Thạch, huyền lôi thiết chờ trân quý luyện khí tài liệu, cuối cùng muốn hai dạng là biển chết gang cùng hỗn độn thạch.

"Đây là chính ngươi luyện chế kiếm?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc hỏi, Tiêu Lăng Hàn thẩm mỹ hẳn là không phải như thế đi?

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, đúng sự thật nói: "Ân, là ta vì chính mình luyện chế bổn danh vũ khí, chỉ là còn vì thành hình, còn kém không ít trân quý tài liệu, tạm thời chỉ có thể cái dạng này."

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới thanh kiếm này thật đúng là Tiêu Lăng Hàn luyện chế, hắn phẩm vị khi nào trở nên kém như vậy?

Thấy Thượng Quan Huyền Ý trên mặt một lời khó nói hết biểu tình, Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi: "Như thế nào lạp? Có cái gì không đúng?"

"Không, không có gì không đúng, khá tốt, ngươi vào đi thôi, ta sẽ chiếu cố hảo chính mình." Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ cười cười, hắn cũng không dám nói thẳng thanh kiếm này xấu, miễn cho đả kích đến kiếm chủ nhân.

Tiêu Lăng Hàn hồ nghi nhìn hắn một cái, không thấy ra hắn có chuyện gì, dặn dò nói: "Chiếu cố hảo chính mình."

"Thật dong dài, ngươi lại không đi vào, thiên đều phải đen." Thượng Quan Huyền Ý thúc giục nói.

Hảo đi, chính mình đây là bị ghét bỏ, Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía trận pháp, vận chuyển Ám linh căn, đối với trận pháp trung mắt trận đưa vào một đạo ma khí.

Một cổ hấp lực truyền đến, trực tiếp đem hắn hít vào trận pháp bên trong.

"Lăng Hàn……!" Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn biến mất ở chính mình trước mặt, sắc mặt có chút trở nên trắng.

Hắn nói cho chính mình, Tiêu Lăng Hàn qua không bao lâu liền sẽ ra tới, hắn chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi là được.

Mà tới rồi trận pháp bên trong Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy cả người thoải mái, tinh thuần ma khí phía sau tiếp trước chui vào thân thể hắn, bất quá hắn còn ngưỡng chế trụ nội tâm khát vọng, cũng không có lập tức khoanh chân ngồi xuống tu luyện.

Ngẩng đầu đánh giá trước mắt cảnh tượng, đập vào mắt chính là một tòa tàn phá cung điện.

Hắc trung mang kim kiến trúc, cho người ta một loại âm trầm lại xa hoa cổ quái cảm.

Tiêu Lăng Hàn tùy theo đi vào, trong đại sảnh có một tầng thật dày tro bụi, bên trong bài trí rất đơn giản, chính phía trên có một cái xa hoa vương tọa.

Quanh thân là một ít trân quý bài trí, từ một ít dấu vết trung có thể thấy được nguyên lai ở nơi này chủ nhân, hẳn là một cái hỉ tĩnh người.

Nơi này cơ hồ không có lưu lại vài người dấu vết, chủ nhân rút lui đến cũng thực hướng vội, rất nhiều trân quý đồ vật đều giữ lại.

Chỉ là tại thế gian tàn thực hạ, chỉ cần duỗi tay một chạm vào lập tức liền biến thành hôi phi.

Đại sảnh trừ bỏ đại môn không còn có một phiến cửa nhỏ, nhưng vừa rồi Tiêu Lăng Hàn tiến vào phía trước đã nhìn kỹ quá, bên cạnh cũng không có môn. Mà hắn tiến vào đại môn, là tiến vào này tòa cung điện duy nhất thông hướng bên ngoài địa phương.

Tiêu Lăng Hàn ở trong đại sảnh tìm lên, sở hữu đồ vật bị hắn nhẹ nhàng vừa tiếp xúc, đều hóa thành hôi phi.

Duy nhất không có biến thành hôi phi chính là chính phía trên vương tọa, Tiêu Lăng Hàn đem ánh mắt đặt ở vương tọa thượng.

Đến gần sau, hắn cẩn thận đánh giá cùng nhau, không thấy ra vương tọa có bất luận cái gì dị thường.

Hắn ngồi đi lên, tay tùy ý đặt ở trên tay vịn, tay phải vừa lúc đụng tới một cái xông ra khối vuông.

Hắn thử đè xuống, ngay sau đó, hắn cả người đã bị một trận sương đen bao vây.

Mười giây lúc sau, vương tọa thượng đã không có Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

Một trận choáng váng sau, Tiêu Lăng Hàn lại trợn mắt, hắn phát hiện chính mình đi tới một gian phòng ngủ.

Phòng ngủ cũng là thống nhất màu đen, xem đến làm nhân tâm trung có chút áp lực.

Một trương xa hoa giường lớn, lúc này đã không có nó nguyên bản bộ dáng, mặt trên dính đầy tro bụi. Một cái bàn, cái bàn bên chỉ có một ghế.

Bên cửa sổ còn có một cái án bàn, Tiêu Lăng Hàn tựa hồ thấy được một cái nam tử một mình ngồi ở chỗ kia uống trà.

Đúng lúc này, Tiêu Lăng Hàn cảm giác có cái đồ vật ở kêu gọi hắn, tựa hồ đối hắn rất quan trọng.

Cái loại này tâm mạc danh mà hung hăng nhảy lên một chút cảm giác, chỉ có ở gặp được Long Ngọc không gian tàn phiến mới có thể như vậy.

Tiêu Lăng Hàn theo cảm ứng được vị trí, trực tiếp tìm qua đi.

Ra khỏi phòng, đập vào mắt chính là một cái sân, lúc này sân đã tàn phá bất kham, phòng ốc chỉ còn lại có đổ nát thê lương, chỉ có hắn vừa rồi đi ra phòng, còn như là một gian phòng ốc.

Hắn cũng không có tại đây dừng lại, tiếp tục hướng cảm ứng chỗ tìm kiếm, hắn còn nhớ rõ Thượng Quan Huyền Ý còn ở bên ngoài chờ chính mình.

Xuyên qua một cái hành lang, lại hướng phía trước đi rồi 100 mét, Tiêu Lăng Hàn đi vào một gian nhắm chặt thạch thất trước.

Toàn bộ thạch thất đều bị một cái phòng ngự trận bao vây ở bên trong, mà lại trận pháp cấp bậc đạt tới bát cấp, lấy Tiêu Lăng Hàn hiện tại tu vi hoàn toàn mở không ra.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn khó khăn, hắn nếu muốn vào đi, trừ phi là dùng nhà mình sư tôn cấp ngọc bài.

Nhưng ngọc bài chỉ có một khối, hơn nữa còn không biết ba lần công kích, có thể hay không mở ra trước mắt trận pháp.

Lấy sư tôn cấp bậc tới xem hắn hiện tại hẳn là cửu cấp, nhưng cái này trận pháp dùng chính là ma thạch, Ma tộc trận pháp, linh khí không biết ở chỗ này có tác dụng hay không.

Từ Ma tộc rút lui này phiến đại lục, này phiến đại lục sở hữu Ma tộc đã từng đãi quá địa phương đều không thể sử dụng linh khí. Sở dĩ sẽ như vậy, hẳn là Ma tộc nhân vì bảo tồn bọn họ căn cứ địa, do đó thiết hạ một cái nguyền rủa.

Trước kia Ma tộc còn tại đây phiến Tu chân giới thời điểm, Nhân tộc cùng Ma tộc thường xuyên phát sinh cọ xát. Khi đó, Nhân tộc tới rồi Ma tộc địa bàn, như cũ có thể sử dụng linh khí.

Này hết thảy đều là từ mười vạn năm trước tiên ma đại chiến sau, phát sinh thay đổi.

Chính cái gọi là thần tiên đánh nhau phàm nhân tao ương, hẳn là chính là như vậy.

Tiêu Lăng Hàn thật sâu nhìn thoáng qua trước mặt thạch thất, hiện tại hắn là không có năng lực đi vào, chỉ có thể chờ về sau thực lực của chính mình cao lại đến thử xem.

Liền ở hắn tính toán trở về lúc đi, khiết ước không gian trung Mặc Ảnh rốt cuộc tỉnh.

Ma Long vừa tỉnh tự nhiên liền cảm giác được bên ngoài nồng đậm ma khí, làm nó hút một ngụm toàn bộ long thân đều cảm thấy thoải mái vô cùng.

【 ngươi này lại là đến nơi nào tới? Như thế nào lại có như vậy tinh thuần ma khí? 】

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Ma Long thả ra khiết ước không gian, cũng không có trả lời nó nói, mà là trước nhìn một chút nó tu vi, tức giận nói: "Ngươi đây là cái gì tu luyện? Ăn một cái tu vi như vậy cao mị, tu vi mới đến Hóa Thần kỳ đỉnh?"

Nói cái này Ma Long liền giận sôi máu, nó nghiến răng nghiến lợi nói: "Này có thể trách ta sao? Còn không phải bởi vì ngươi này chủ nhân quá cùi bắp, ta tu vi rõ ràng ít nhất có thể khôi phục đến Hợp Thể kỳ đỉnh, nhưng nề hà có một cái kéo chân sau chủ nhân."

Tiêu Lăng Hàn trầm khuôn mặt, âm trầm trầm nhìn trên cổ tay Ma Long. "Ngươi nói ai là kéo chân sau? Lúc trước cũng không biết là ai cầu muốn ta khiết ước, hiện tại hối hận? Đáng tiếc……, chậm! Nếu không ta tiễn ngươi một đoạn đường, ngươi tranh thủ kiếp sau tìm cái không kéo chân sau, chỉ cần một tu luyện, tu vi liền cọ cọ cọ hướng lên trên trướng chủ nhân. Ân? Ngươi xem coi thế nào?"

Mặc Ảnh âm thầm nuốt nuốt nước miếng, này hung tàn gia hỏa, cư nhiên tưởng trực tiếp lộng chết nó.

Nó mệnh như thế nào như vậy khổ a?

Thật vất vả thoát vây, kết quả gặp được một cái vô lương chủ nhân.

Vì sống sót, Ma Long cơ trí nói sang chuyện khác, nó gian nan nói: "Cái kia, chủ nhân, vừa rồi là không có ngủ tỉnh, chính nói nói mớ đâu, ngài nhưng ngàn vạn không nên tưởng thiệt. Nói, ngươi hiện tại ở nơi nào đâu? Nơi này ma khí so lần trước nơi đó còn muốn tinh thuần."

Dứt lời, Ma Long từ Tiêu Lăng Hàn thủ đoạn chỗ trực tiếp bay xuống dưới, nó bay đến cửa đá trước, dùng cái mũi ngửi ngửi, vẻ mặt say mê bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn lười đến cùng nó lãng phí thời gian, trực tiếp đem bọn họ tới tìm băng hỏa xà lân quả trải qua thông qua khiết ước truyền cho Ma Long, đương nhiên hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đơn độc ở chung những cái đó tự nhiên liền tỉnh lược.

Biết được sự tình trải qua Mặc Ảnh tỏ vẻ nơi này không có khả năng có băng hỏa xà lân quả, nơi này ma khí như thế tinh thuần nếu là có thiên tài địa bảo, cũng chỉ khả năng có Ma tộc thiên tài địa bảo.

"Chủ nhân, nơi này có thứ tốt, chúng ta muốn hay không vào xem?" Mặc Ảnh ánh mắt đều không có rời đi thạch thất môn, cũng không quay đầu lại nói.

"Ngươi có thể đi vào?" Tiêu Lăng Hàn kinh khởi hỏi, nơi này chính là có trận pháp, hơn nữa lấy hắn hiện tại tu vi liền mắt trận đều không thể tìm ra.

"Đương nhiên có thể, cũng không nhìn xem bổn đại gia ra sao hứa long cũng, điểm này tiểu kỹ xảo sao có thể có thể khó được trụ bản Ma tôn." Mặc Ảnh đắc ý dào dạt nói.

Mặc Ảnh một cao hứng, lại quên nó hiện tại là ở Tiêu Lăng Hàn thủ hạ kiếm ăn, liền đại gia tự xưng đều chạy ra.

"Ha hả ~~ ngươi là ai đại gia? Ngươi đây là ở cùng ai nói lời nói? Còn có, Ma Tôn là cái quỷ gì? Ngươi có phải hay không quên mới vừa khiết ước khi ta đối với ngươi nói qua nói?" Tiêu Lăng Hàn nhìn Mặc Ảnh, cười lạnh một tiếng, ngữ khí có chút lãnh.

Mặc Ảnh khô cằn cười mỉa nói: "Cái kia cái gì, ta có nói quá lớn gia cùng với Ma Tôn này hai chữ sao? Ta như thế nào không nhớ rõ?"

Tiêu Lăng Hàn lãnh "Hừ" một tiếng, này Mặc Ảnh như cũ kiệt ngạo khó thuần, hoàn toàn là một hưng phấn cái gì quy củ, cái gì thân phận, hết thảy đều quên đến không còn một mảnh.

Không theo khi gõ, sợ là ngày nào đó liền phải phía trên bóc ngói.

Hắn thu hồi nhìn về phía Mặc Ảnh lạnh băng ánh mắt, ngẩng đầu điểm hướng cửa đá chỗ, hỏi: "Như thế nào đi vào?"

Mặc Ảnh vừa thấy chính mình lập công chuộc tội cơ hội tới, lập tức tung ta tung tăng nói: "Chỉ cần dùng ta huyết là có thể đi vào, cái này trận pháp chỉ nhằm vào tu sĩ cùng cấp thấp Ma tộc, giống ta như vậy cao quý Ma tộc, chỉ cần……" Một giọt huyết, là được.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 290

Nguồn: [EbookTruyen.VN](http://ebooktruyen.vn)

Chương 290 Huyền Thiên đại lục

【 trừng phạt Mặc Ảnh 】 canh hai

Nhưng mà Ma Long nói còn không có nói xong, Tiêu Lăng Hàn đã giơ tay chém xuống.

Mặc Ảnh huyết trực tiếp tiêu ra tới, ít nhất có non nửa chén, bị Tiêu Lăng Hàn cầm một cái bình ngọc, một giọt không dư thừa nhận được bình ngọc trung.

Ma Long huyết liền ở dao nhỏ hoa khai nó làn da một cái chớp mắt chảy ra quá, ngay sau đó, nó vừa rồi bị Tiêu Lăng Hàn hoa khai miệng vết thương, lập tức liền tự động khép lại.

"Ngươi, ngươi, ngươi cư nhiên thả ta như vậy nhiều máu? Một giọt như vậy đủ rồi, như vậy nhiều máu ta phải ăn nhiều ít thứ tốt mới có thể bổ trở về?" Mặc Ảnh thương tâm muốn chết lên án nói, nó lời nói đều còn không có nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền đối nó động dao nhỏ, làm nó liền phản ứng thời gian đều không có.

Quá đáng giận, quá khi dễ long!

"Ai kêu ngươi nói chuyện chậm rì rì, trách ta lạc?" Tiêu Lăng Hàn lấy ra một giọt Mặc Ảnh huyết, làm nó phiêu phù ở giữa không trung.

Mặc Ảnh: "……" Vốn dĩ liền trách ngươi!

"Mặc Ảnh, kế tiếp, ta nên làm như thế nào?" Nhìn bởi vì mất đi non nửa chén huyết mà trở nên buồn bã ỉu xìu Mặc Ảnh, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay búng búng nó long đầu.

"Trực tiếp đem ta huyết đạn đến trận pháp thượng, ngươi cần phải ôm chặt ta, chờ một chút nếu là trận pháp chỉ đem ta một con rồng hít vào đi, vậy ngươi cũng chỉ có thể ở bên ngoài chờ ta." Mặc Ảnh nghiêm túc nhắc nhở nói, nếu là xem nhẹ nó trong mắt vui sướng khi người gặp họa, kia nhắc nhở nói thật là có vài phần thuyết phục lực.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Mặc Ảnh triền ở chính mình trên cổ tay.

Ôm một con Ma Long?

Hắn nhưng không có đặc thù đam mê, muốn ôm cũng chỉ ôm nhà mình tức phụ nhi.

Dùng ra ma khí trực tiếp đem trước mặt huyết đạn đến trận pháp thượng, qua suốt một phút, trận pháp cũng không có phản ứng.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn cho rằng Ma Long là ở nói hươu nói vượn khi, trận pháp từ trung gian mở ra một cái thông đạo, hắn nhân cơ hội đi vào.

Rốt cuộc sờ đến cửa đá, Tiêu Lăng Hàn ở cửa đá bên cạnh hai cái khe lõm chỗ rót vào ma khí.

"Ca ca ca" thanh truyền đến, cửa đá lập tức thăng đi lên.

Tiêu Lăng Hàn đi vào cửa đá nội, nơi này cư nhiên là một cái tàng bảo khố, bất quá thật nhiều đồ vật một chạm vào liền biến thành hôi phi.

Mặc Ảnh nghe nói tinh thuần ma khí phát ra phương hướng, lập tức liền tưởng từ Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay bay ra đi.

Nào biết, ngay sau đó nó đã bị Tiêu Lăng Hàn gắt gao nhéo vào trong tay.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được, kêu gọi đồ vật của hắn vừa lúc ở một góc, mà Mặc Ảnh muốn đi phương hướng, vừa lúc ở cái kia góc.

Hắn nhưng không nghĩ chính mình yêu cầu đồ vật, bị Mặc Ảnh cấp nuốt.

Vạn nhất cái kia đồ vật đối chính mình rất quan trọng, chẳng phải là hối hận thì đã muộn?

"Ngươi làm gì? Chủ nhân." Mặc Ảnh đáng thương hề hề nói.

Tiêu Lăng Hàn kiến thức quá Mặc Ảnh gương mặt thật, tự nhiên sẽ không bị nó điểm này kỹ thuật diễn cấp lừa.

"Nơi đó có ta yêu cầu đồ vật." Nói, Tiêu Lăng Hàn cảnh cáo nhìn thoáng qua Mặc Ảnh.

Gia hỏa này nhưng nhất không thành thật, hiện tại tu vi lại so Tiêu Lăng Hàn cao, nếu là nó khăng khăng muốn cướp, Tiêu Lăng Hàn đoạt không đoạt quá vẫn là một cái không biết bao nhiêu, bất quá hắn duy nhất chiếm ưu thế chính là có thể vận dụng khiết ước chi lực, trừng phạt nó.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Ma Long toàn bộ thân mình đều yên nhi bẹp. Nó vừa rồi cảm giác được cái kia đồ vật bên trong ma khí còn thực tinh thuần, đặc biệt muốn. Chính là ở trước kia không có bị phong ấn là lúc, nó cũng không có gặp qua như thế tinh thuần ma khí. Đáng tiếc……!

Tiêu Lăng Hàn đi vào góc chỗ, ngồi xổm xuống thân mình, trên mặt đất có một đống ma thạch.

Ma thạch nhất phía dưới, hẳn là mới là chính mình muốn tìm đồ vật.

Ma thạch hắn cũng có thể hấp thu luyện hóa, cho nên Tiêu Lăng Hàn đem trên mặt đất ma thạch toàn bộ thu vào không gian giới tử trung.

Hắn cái này hành động, xem một bên Mặc Ảnh thẳng trừng mắt, tốt xấu cho nó chừa chút a!

Nó hiện tại thực lực giảm xuống lợi hại như vậy, hiện giờ Tu chân giới lại không có ma khí, trước cầm ma thạch đỡ thèm cũng hảo a!

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cảm nhận được Mặc Ảnh kia ai oán ánh mắt, bất quá hắn tạm thời không có thời gian phản ứng nó.

Hắn hiện tại đã nhìn đến chính mình tìm kiếm đồ vật, đó là một khối màu đen hình vuông, năm centimet khoan.

Tiêu Lăng Hàn đem nó cầm trong tay, lập tức cảm giác được một cổ tinh thuần ma khí từ bên trong phát ra.

Bất quá hiện tại không phải nghiên cứu nó thời điểm, Tiêu Lăng Hàn vốn là tính toán đem nó bỏ vào không gian giới tử trung, nào biết không gian giới tử căn bản thu không đi vào.

“Mặc Ảnh, vì ta hộ pháp.” Tiêu Lăng Hàn đối với triền ở trên cổ tay Mặc Ảnh công đạo một tiếng.

Tâm niệm vừa động, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem khối vuông thu vào Long Ngọc không gian trung, hắn lập tức nhắm mắt.

Tâm thần chìm vào không gian trung.

Chỉ thấy, màu đen khối vuông vừa tiến vào Long Ngọc không gian sau, liền bay thẳng đến một phương hướng bay đi.

Tiêu Lăng Hàn tâm thần lập tức đi theo ở nó phía sau, không trong chốc lát, nó đi vào một chỗ đen như mực địa phương, nơi đó duỗi tay không thấy năm ngón tay.

Trong không gian cái này địa phương Tiêu Lăng Hàn còn chưa từng có đã tới, rốt cuộc nơi này đen như mực, không có gì tú lệ phong cảnh, tự nhiên cũng không có hấp dẫn hắn địa phương.

Hiện giờ xem ra, hắn sở dĩ theo bản năng xem nhẹ cái này địa phương, hẳn là cùng nơi này không hoàn chỉnh có quan hệ.

Khối vuông một đầu chui vào màu đen khu vực sau, không bao lâu, trong không gian khu vực này liền bắt đầu có chút ít ma khí, xem ra khu vực này hiện tại là hoàn chỉnh, chỉ có thể ma khí quá ít, không thích hợp tu luyện.

Đã biết khối vuông hướng đi, Tiêu Lăng Hàn không hề quan sát nơi đây, tâm thần rời khỏi Long Ngọc không gian.

Mở, hắn liền nhìn đến Mặc Ảnh gia hỏa này đang ở gõ gõ đánh đánh.

Đây là ở xì hơi?

Lấy mặt đất xì hơi?

“Ngươi đang làm gì?”

“Không nhìn thấy ta ở đào động sao?” Mặc Ảnh cũng không ngẩng đầu lên nói, móng vuốt một chút một chút trảo trên mặt đất.

“Ta đã nhìn ra, ta là hỏi ngươi vì cái gì muốn đào động?”

“Cái này mặt có một cái ma thạch quặng, ta tự nhiên là ở đào ma thạch a!”

Có điều ma thạch quặng?

Tuy rằng ma thạch là thứ tốt, nhưng Thượng Quan Huyền Ý còn ở bên ngoài chờ chính mình đâu!

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhìn về phía Mặc Ảnh, “Không được, Huyền Ý còn ở bên ngoài chờ ta, ta cần thiết lập tức đi ra ngoài. Ngươi muốn đào ma thạch, vậy ngươi chính mình ở chỗ này đào, ta trước đi ra ngoài.”

“Nơi này ma thạch không đào ra, chúng ta đây vĩnh viễn đều ra không được.” Mặc Ảnh trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, tức giận nói.

“Ra không được?”

“Bên ngoài trận pháp trực tiếp liền ở cái này ma thạch quặng thượng, muốn phá trận, phải trước đem ma khí nơi phát ra chỗ cắt đứt. Bằng không phá không được trận, chúng ta chỉ có thể bị nhốt ở chỗ này.” Mặc Ảnh quán quán móng vuốt, sao cũng được nói.

“Ta cũng là vừa mới nghĩ ra đi đi bộ thời điểm, mới phát hiện ra không được, chuyện này nhưng cùng ta không quan hệ.” Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn hắc trầm hạ tới sắc mặt, Mặc Ảnh lập tức tỏ vẻ, này không liên quan chính mình sự.

“Ta kêu ngươi cho ta hộ pháp, ngươi cư nhiên muốn đi ra ngoài đi bộ?” Tiêu Lăng Hàn ánh mắt lạnh băng, nói ra nói không có chút nào độ ấm.

Ngạnh sinh sinh làm Mặc Ảnh đánh cái rùng mình.

Ngay sau đó, Mặc Ảnh phần đầu truyền đến xuyên tim thực cốt đau, nó long trảo thượng bắt lấy cục đá, trực tiếp rơi xuống đất. Ngay sau đó nó chính mình cũng rơi xuống đất, không ngừng quay cuồng, gõ mặt đất, lấy này tới thư giải linh hồn thượng truyền đến đau.

“Ngâm…… Ngâm…… Ngâm” Ma Long trên mặt đất không ngừng rít gào, nó sợ hãi nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Ngâm…… Chủ nhân, cầu ngươi, cầu ngươi buông tha ta. Ta, ta cũng không dám nữa! Ngâm…… Về sau, về sau ngài làm ta hộ pháp, ta tuyệt đối sẽ canh giữ ở ngài bên người, chỗ nào, chỗ nào cũng không đi.” Mặc Ảnh dùng hết toàn thân sức lực đứt quãng đem một câu nói xong.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có lập tức đình chỉ đối Ma Long trừng phạt, thân là khiết ước thú, ở chủ nhân yêu cầu hộ pháp thời điểm, cư nhiên nghĩ nơi nơi đi thăm thăm.

Chân trong chân ngoài, hoàn toàn không thân là chính mình là một con khiết ước thú tự giác.

Xem ra nó trước kia tự do quán, bị trấn áp như vậy nhiều năm như cũ không có học ngoan. Nếu là bên ngoài có người nào tới, mà nên vì chính mình hộ pháp nó lại không ở.

Kia chính mình tự thân an nguy có phải hay không liền nguy rồi?

Xem ra là chính mình quá tin nại nó, chính mình tự thân an nguy xác thật không nên giao cho người khác trong tay, không phải ai đều có thể giống Thượng Quan Huyền Ý giống nhau, lo lắng chính mình an toàn.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt phát ra ra nùng liệt sát khí, nhìn về phía Ma Long ánh mắt băng hàn đến xương, làm khiết ước thú, chính mình là chủ, nó vì phó, cũng dám không nghe theo hắn chủ nhân phân phó, lưu trữ có tác dụng gì?

Ma Long tất nhiên là cảm giác được Tiêu Lăng Hàn trên người sát khí, nó đau đến run bần bật, cũng sợ tới mức run bần bật, chỉ cần Tiêu Lăng Hàn một cái ý niệm, kia nó long hồn lập tức liền sẽ hôi phi yên diệt.

Nghĩ đến đây, Mặc Ảnh càng là hối muốn chết.

Nó cho rằng nơi này không có người, nó liền có thể đi làm chính mình sự tình.

Nhưng phàm là có cái liệt ngoại, nếu là Tiêu Lăng Hàn ra chuyện gì, nó cũng giống nhau sống không được.

“Chủ nhân, lần này là Mặc Ảnh sai, cầu chủ nhân lại cấp Mặc Ảnh một lần cơ hội.”

“Ngâm…… Ngâm…… Ngâm” Mặc Ảnh đau đến trên mặt đất khắp nơi lăn lộn, không ngừng dùng nó đầu to đi trang vách tường, trang mặt đất.

Suy nghĩ luôn mãi, Tiêu Lăng Hàn quyết định tạm thời buông tha Mặc Ảnh, long đều có long cao ngạo, nó trước kia chưa bao giờ bị người khiết ước quá, huống chi vẫn là chủ tớ khiết ước.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn đình chỉ đối Mặc Ảnh tra tấn.

“Tạm thời vòng qua ngươi, về sau nhớ rõ chính ngươi thân phận, cái gì nên làm, cái gì không nên làm, ngươi hẳn là có thể phân biệt đi?”

“Tạ chủ nhân, Mặc Ảnh đã biết, Mặc Ảnh về sau chắc chắn ngoan ngoãn nghe chủ nhân nói, chủ nhân làm ta hướng đông, ta tuyệt đối sẽ không hướng tây.” Cảm giác được linh hồn rốt cuộc không đau, Mặc Ảnh thật mạnh thở dài nhẹ nhõm một hơi, nó này long mệnh tạm thời bảo vệ.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng đi thạch thất bên ngoài trận pháp kiểm tra rồi một lần, nhìn thấy, trận pháp quả nhiên như mực ảnh nói như vậy. Trong lòng chưa xảy ra nôn nóng, nhưng trước mắt muốn đi ra ngoài liền yêu cầu lập tức đem ma thạch đào ra.

Lấy ra dùng Ô Kim luyện chế xẻng, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu đào ma thạch, hắn tốc độ này so Mặc Ảnh nhưng mau nhiều, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn công cụ sử dụng đối.

Nhưng như vậy mau tốc độ, Tiêu Lăng Hàn như cũ không hài lòng.

Hắn đã ở bên trong này đào ba ngày ma thạch, dựa theo cái này tốc độ, hắn ít nhất đến yêu cầu đào một tháng mới có thể đem ma thạch đào xong.

Nghĩ đến ở bên ngoài chờ chính mình Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn không cấm có chút lo âu.

Tuy rằng hắn ở cực lực nhanh hơn chính mình chuyển phát nhanh, nhưng nhìn đến kia thật dày ma thạch quặng, hắn không ngọn nguồn một trận phiền lòng.

Ma Long nhìn thấy chủ nhân nhà mình này âm tình bất định bộ dáng, đại khí cũng không dám ra.

Nó móng vuốt thượng bắt lấy một phen xẻng, cũng ở ra sức đào ma thạch.

Không ra sức không được a! Tiêu Lăng Hàn liền ở bên cạnh, nếu là chính mình dám trộm một chút lười, tuyệt đối sẽ bị hắn hung hăng trừng phạt một phen.

Đào, đào, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên linh quang chợt lóe, chính mình vì cái gì thế nào cũng phải đem ma thạch đào ra đâu?

Chính mình tu luyện hấp thu ma khí tốc độ có thể so từng khối từng khối đào ma thạch tốc độ mau nhiều.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn lập tức đem xẻng thu vào không gian trung, lạnh lùng nhìn lướt qua Ma Long.

Mặc Ảnh bị Tiêu Lăng Hàn xem đến lưng rét run, trong lòng mao mao, ngay sau đó liền nghe được hắn nói: “Mặc Ảnh, vì ta hộ pháp, ngươi nên biết như thế nào làm đi?”

Thanh âm quạnh quẽ, thẳng tới Mặc Ảnh đáy lòng, nó lập tức đáp: “Chủ nhân yên tâm, Mặc Ảnh nhất định sẽ bảo hộ ở ngài bên người, chỗ nào cũng không đi.”

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng “Ân” một tiếng, ngay sau đó hắn liền khoanh chân ngồi ở ma thạch quặng thượng, nhắm mắt bắt đầu tu luyện lên.

Không bao lâu, hắn quanh thân đều bị ma khí bao vây, hình thành một cái thật lớn màu đen xoáy nước, những cái đó ma khí phía sau tiếp trước chui vào hắn đan điền trung.

Mặc Ảnh thấy như vậy một màn, cả kinh hai chỉ long nhãn trừng đến so chuông đồng còn muốn đại.

Toàn bộ long thân đều thạch hóa, nó đây là khiết hẹn một cái như thế nào chủ nhân?

Như vậy tu luyện phương thức, nó sống như vậy nhiều năm chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!

Quả thực chính là một cái quái vật a!

Này cũng khiến cho nó càng thêm kiêng kị Tiêu Lăng Hàn, trước kia là sợ hắn đối chính mình sử dụng khiết ước chi lực trừng phạt chính mình, hiện tại nó là từ linh hồn chỗ sâu trong sợ hãi Tiêu Lăng Hàn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 291

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 291 Huyền Thiên đại lục

【 Hỏa Lang lính đánh thuê 】 canh ba

Trận pháp bên ngoài, Thượng Quan Huyền Ý liên tục đợi ba ngày đều không thấy Tiêu Lăng Hàn ra tới, nôn nóng đến không được, mà khi hắn đụng tới trận pháp, liền sẽ bị ma khí ăn mòn.

Hiện giờ không thể sử dụng bất luận cái gì linh khí hắn, chỉ có thể ngây ngốc đứng ở trận pháp ngoại, si ngốc nhìn trận pháp nội, chỉ hy vọng nơi đó có thể đột nhiên xuất hiện hình bóng quen thuộc.

Đáng tiếc, hắn đợi ba ngày cũng không thấy đến người.

Lại là ba ngày sau, Thượng Quan Huyền Ý sợ chính mình nháy mắt liền bỏ lỡ Tiêu Lăng Hàn xuất hiện, hắn đôi mắt đều không nháy mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn biến mất địa phương.

Đáng tiếc, hắn không có chờ đến Tiêu Lăng Hàn xuất hiện, ngược lại chờ tới một đám khách không mời mà đến.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn điên cuồng hấp thu ma khí, dẫn tới cái này đảo nhỏ bên ngoài sương mù nhanh chóng biến mất, cho nên khiến cho đi ngang qua nơi này thám hiểm đội chú ý.

Một chiếc thuyền lớn chậm rãi sử gần đảo nhỏ bên cạnh, đãi thuyền lớn đình hảo sau.

Từ trên thuyền lớn xuống dưới bảy tên tu sĩ, hai nàng năm nam, bọn họ tu vi thuần một sắc Hóa Thần kỳ.

Này chi thám hiểm đội hàng năm ở Huyễn Thiên Tây Hải trung du đãng, bọn họ mỗi người thực lực cường hãn, thường xuyên cùng trong biển hải thú giao tiếp, đối với Huyễn Thiên Tây Hải cũng phi thường quen thuộc.

Hôm nay bọn họ chỉ là đi ngang qua nơi này, không nghĩ tới liền nhìn đến hàng năm bị sương trắng bao phủ đảo nhỏ, thế nhưng hiện ra nó gương mặt thật.

Vì cái gì sương trắng sẽ đột nhiên biến mất?

Có phải hay không bên trong có cái gì thiên tài địa bảo xuất thế?

Bảy người có cộng đồng ngẫm lại pháp sau, quyết định tiến đến điều tra một phen, bọn họ có thể tu luyện đến Hóa Thần kỳ tự nhiên không phải cái gì thiện nam tín nữ.

Nếu là có thiên tài địa bảo, mặc kệ dùng biện pháp gì đều phải cướp được bọn họ chính mình người trong tay.

Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn đều ở chú ý trận pháp nội tình cảnh, dẫn tới đảo nhỏ bên ngoài sương mù biến mất hắn đều không có lưu ý đến.

Bất quá, hắn vẫn luôn đều dùng thần thức ở quan sát bốn phía, tuy rằng thần thức quan sát khoảng cách chỉ có trăm mét nội, nhưng này cũng đủ làm hắn sớm một bước phát hiện có người tới cái này trên đảo, mà kia bảy người tạm thời còn không có phát hiện Thượng Quan Huyền Ý tồn tại.

Đảo nhỏ trung tâm chỗ, mọi người đều không dùng được linh khí.

Nếu quả đối phương tu vi không bằng chính mình, kia chính mình nhất định sẽ có hại, rốt cuộc bọn họ người nhiều. Nhưng, nếu là kia bảy người tu vi cùng chính mình tương đồng, hoặc là vượt qua chính mình, chính mình đến bên ngoài có linh khí địa phương, đối chính mình tất nhiên bất lợi.

Nghĩ kỹ sau, Thượng Quan Huyền Ý quyết định trước thấy rõ kia bảy người tu vi lại làm tính toán.

Hắn không bỏ được nhìn thoáng qua trận pháp chỗ, theo sau liền hướng ra phía ngoài đi đến, hắn hiện tại thần thức chỉ cần không gặp đến Hợp Thể kỳ tưởng tu sĩ, ở một đám Hóa Thần kỳ bên trong tuyệt đối coi như đứng đầu tồn tại.

Không trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý liền thông qua thần thức đã biết mấy người tu vi, Hóa Thần trung kỳ hai người, Hóa Thần sơ kỳ năm người.

Như vậy một chi cường đại đội ngũ, ở Huyền Thiên đại lục có thể nói là rất ít thấy, cố tình này mấy người Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước liền gặp qua.

Này mấy người là Hỏa Lang lính đánh thuê thành viên, đây là một cái cường đại đội ngũ.

Bọn họ lính đánh thuê cấp bậc đạt tới lam cấp, có thể tưởng tượng bọn họ hiện giờ đã đã làm rất nhiều nhiệm vụ.

Hơn nữa này mấy người, mỗi người chiến lực kinh người, tàn nhẫn độc ác, có thù tất báo.

Bọn họ tự nhiên cũng đắc tội không ít người, nhưng những người đó đều ngại với thực lực của đối phương, chỉ có thể hành quân lặng lẽ, một chút trả thù ý niệm cũng không dám dâng lên, miễn cho bị trước một bước diệt khẩu.

Cường đại như vậy dong binh đoàn tự nhiên có người thích, có người chán ghét.

Đang xem thanh tới chính là Hỏa Lang dong binh đoàn này mấy người sau, Thượng Quan Huyền Ý quyết định tạm lánh mũi nhọn. Liền tính chính mình luyện thể thuật lợi hại, đối mặt này bảy cái mãnh nhân, hắn cũng không có tất thắng nắm chắc, huống chi hiện tại Tiêu Lăng Hàn tình huống còn chưa biết.

Thượng Quan Huyền Ý trở lại đảo nhỏ trung tâm khu vực, tìm cái ẩn nấp địa phương trước giấu đi.

Ở bên trong này hắn thần thức chỉ có thể nhìn đến trăm mét xa khoảng cách, tin tưởng kia bảy người nhiều nhất có thể nhìn đến 50 mét xa.

Thượng Quan Huyền Ý tàng hảo, chẳng được bao lâu, Hỏa Lang dong binh đoàn bảy người cũng đi tới đảo nhỏ trung tâm khu, bảy người tự nhiên cũng nhìn đến nhất trung tâm địa phương bị trận pháp bao vây ở bên trong.

Trong đó một người nam tu duỗi tay chạm vào một chút trận pháp, ngay sau đó, nam tu tay lập tức phát ra "Tê ~ tê" thanh.

"Thảo!" Nam tu không nghĩ tới này trận pháp cư nhiên lợi hại như vậy, cầm lấy trong tay đao, lập tức đem bàn tay thượng bị ăn mòn rớt huyết nhục cắt rớt.

"Ma khí!"

"Xem ra nơi này trước kia hẳn là ma tu địa bàn, nhưng bên ngoài sương mù như vậy sẽ đột nhiên tan đâu?"

"Một là có Ma tộc người xuất hiện, đóng cửa bên ngoài sương mù phong tỏa; nhị là có người tiến vào bên trong, được đến thứ gì ghê gớm, bên ngoài sương mù bị hắn tắt đi." Nói lời này chính là một nữ tử, khi nói chuyện nàng ánh mắt nhìn về phía trận pháp nội, trong mắt một mảnh lửa nóng, người nọ có thể hay không là được đến Ma tộc truyền thừa?

"Đại tỷ nói có lý, cần phải như thế nào mới có thể đi vào đâu?"

Mấy người nhìn cái kia trận pháp đều có chút hết đường xoay xở, nhưng lại không cam lòng cứ như vậy rời đi.

Cuối cùng mấy người quyết định lưu lại bốn người ở chỗ này chờ, mặt khác ba người đến trên thuyền chờ đợi.

Vạn nhất bên trong người nọ được đến truyền thừa, trực tiếp bị truyền tống đi ra bên ngoài, cũng nói không nhất định.

Thượng Quan Huyền Ý thấy những người này cư nhiên ăn vạ nơi này không đi rồi, lập tức không khỏi có chút sốt ruột. Cũng không biết Tiêu Lăng Hàn ở bên trong thế nào, nếu là hắn từ đi vào địa phương ra tới, xác định vững chắc sẽ cùng kia bốn người đụng phải.

Thượng Quan Huyền Ý đôi tay gắt gao nắm chặt Tiêu Lăng Hàn cho hắn kiếm, nếu là Tiêu Lăng Hàn ra tới cùng những người đó đụng phải, kia bọn họ nhất định sẽ có một hồi ác chiến.

Dơ loạn trong thạch thất, một người ăn mặc bạch y nam tử, khoanh chân ngồi ở hắc khí trung.

Này quỷ dị cảnh tượng, nếu là để cho người khác nhìn chắc chắn tâm sinh khiếp đảm.

Lúc này khoanh chân mà ngồi nam tử khuôn mặt lãnh túc, chau mày.

Không trong chốc lát, hắn mày giãn ra, bên miệng cũng lộ ra một mạt mỉm cười.

Người này đúng là Tiêu Lăng Hàn, hắn ở đem một cái ma thạch quặng hấp thu xong sau, liền vừa mới mới, hắn tu vi đột phá Hóa Thần sơ kỳ, tới rồi Hóa Thần trung kỳ.

Mở một đôi hàn quang bắn ra bốn phía hai mắt, trong mắt xẹt qua một đạo tinh quang, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, đối chính mình thi triển một cái thanh khiết thuật.

Nhìn đến dưới chân mặt ma thạch toàn bộ hóa thành tro bụi, vừa lòng gật gật đầu.

Hắn đi vào thạch thất cửa đá chỗ, mở ra cửa đá, bên ngoài trận pháp quả nhiên không thấy.

Mà khi hắn trở lại phía trước tới khi phòng, lại khó khăn, hắn nên như thế nào đi ra ngoài đâu?

Tới thời điểm hắn là ngồi ở vương tọa thượng bị truyền tống tiến vào, nhưng trong phòng cũng không có cùng loại có thể truyền tống đồ vật hoặc là trận pháp.

Tiêu Lăng Hàn bắt đầu ở trong phòng tìm kiếm lên, đáng tiếc, hắn ở trong phòng tìm nửa canh giờ, như cũ không hề thu hoạch.

Muốn từ trong viện bay ra đi khi, hắn mới phát hiện nơi này cư nhiên là bị đại năng dùng thần thông cách ly ra tới một cái đơn độc không gian.

Người này tu vi ít nhất vượt qua Tu chân giới có thể lý giải phạm vi, bằng không vì cái gì nơi này ma khí đều bị hắn hấp thu xong rồi, cái này địa phương như cũ tồn tại?

Tuy rằng trong lòng sốt ruột, Tiêu Lăng Hàn lại không thể không kiềm chế hạ trong lòng cấp bách, hắn như cũ kiên nhẫn đem này phiến không gian một tấc một tấc kiểm tra cái biến, không tính toán buông tha một tia manh mối.

Ly Tiêu Lăng Hàn tiến vào trận pháp đã qua đi mười ngày, Thượng Quan Huyền Ý trên mặt nói không nên lời lo lắng. Mà Hỏa Lang dong binh đoàn người cũng tới bốn ngày, bọn họ cũng không có bất luận cái gì muốn rời đi tính toán, phi thường có kiên nhẫn ở một bên chờ đợi.

Thượng Quan Huyền Ý biết nếu như bị Hỏa Lang dong binh đoàn người quấn lên, kia hắn cùng Tiêu Lăng Hàn nhất định sẽ không có ngày lành quá, trừ phi có thể đem bọn họ toàn bộ xử lý. Nhưng này mấy người nếu là như vậy hảo xử lý, đã sớm đã bị người xử lý.

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý lo lắng không thôi khi, một khuôn mặt xuất hiện ở hắn trước mặt.

Hắn lúc này là ghé vào đẩy trong bụi cỏ, hắn nơi vị trí vừa lúc có thể từ cỏ dại khe hở nhìn đến Tiêu Lăng Hàn biến mất chỗ.

"Tỉnh thần." Tiêu Lăng Hàn để sát vào Thượng Quan Huyền Ý, nhẹ giọng nói.

Tiêu Lăng Hàn là hảo không dung ở một cái vứt đi trong phòng, tìm được một cái Truyền Tống Trận, may mắn trên người hắn có ma thạch, bằng không liền tính hắn tìm được rồi Truyền Tống Trận cũng ra không được.

Một truyền tống ra tới cư nhiên phát hiện chính mình xuất hiện ở đảo nhỏ bên cạnh, mà hắn xuất hiện địa phương vừa lúc là Hỏa Lang lính đánh thuê mấy người đình thuyền vị trí.

Cái loại này bị truyền tống choáng váng cảm còn không có biến mất, hắn vừa nhấc đầu liền đối thượng tam song kinh hỉ con ngươi.

Con ngươi chủ nhân lời nói không có nói một câu, đối với Tiêu Lăng Hàn liền phát động công kích.

Tiêu Lăng Hàn là ai, nhân gia đều phải giết hắn hắn tự nhiên sẽ không khách khí.

Hắn cùng Ma Long đồng loạt ra tay, không một lát liền đem kia ba người cấp giải quyết.

Còn đừng nói, kia ba người đặc biệt giàu có, mỗi người không gian giới tử trung đều có một trăm triệu trung phẩm linh thạch.

Cái này đảo nhỏ tuy rằng không phải rất lớn, nhưng cũng không nhỏ, bốn người một con rồng chiến đấu phát ra thanh âm hoàn toàn không có truyền tới đảo nhỏ trung tâm tới. Càng nhiều nguyên nhân là bởi vì ở bên trong này, đại gia thần thức có thể vận dụng đều hữu hạn.

Biết có người ngoài đến cái này trên đảo nhỏ tới, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên liền tâm hệ nhà mình tức phụ nhi an ủi, hắn lập tức bước đi như bay mà chạy tới đảo nhỏ trung tâm.

Chỉ là hắn còn chưa tới đảo nhỏ trung tâm, liền thấy được canh giữ ở trận pháp bên ngoài bốn người, mà Thượng Quan Huyền Ý lại không biết tung tích.

Vận dụng đạo lữ khiết ước, theo cảm ứng đi tìm tới.

Thấy chính là nhà mình tức phụ nhi chính ủy khuất ghé vào trên cỏ, cũng không biết hắn như vậy nằm bò qua mấy ngày. Nhưng đem Tiêu Lăng Hàn đau lòng hỏng rồi, âm thầm nghĩ, đợi chút nhất định phải đem kia bốn người hảo hảo tra tấn một phen, ra ra trong lòng ác khí.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn đôi mắt cũng không bỏ được chớp một chút, hắn còn tưởng rằng là chính mình xuất hiện ảo giác, bởi vì hắn cũng không có nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn từ trận pháp trung ra tới.

Nghe được hắn thanh âm, Thượng Quan Huyền Ý mới biết được, hắn không có xuất hiện ảo giác, trước mặt người chính là hắn chờ đợi 10 ngày người.

Ngay sau đó nghĩ đến chính mình hiện tại tư thế, khó tránh khỏi có chút ngượng ngùng, bất quá nhìn đến trận pháp trước kia bốn người.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tay, lại giơ tay chỉ chỉ bốn người vị trí hiện tại.

"Đừng sợ, bọn họ ở bên trong này không thể sử dụng linh khí, nhưng ta lại có thể sử dụng ma khí." Nói, Tiêu Lăng Hàn vươn một cái tay khác, đem Thượng Quan Huyền Ý đỡ lên, vì hắn chụp đi trên quần áo dính cỏ dại, lại đối hắn sử cái thanh khiết thuật.

Duỗi tay đôi tay, đem hắn gắt gao ủng ở trong lòng ngực, mười ngày tuy rằng không dài, nhưng đối Thượng Quan Huyền Ý mà nói khẳng định là sống một ngày bằng một năm.

Thượng Quan Huyền Ý cũng hồi ôm Tiêu Lăng Hàn, hắn cảm giác không mười ngày tâm rốt cuộc lại có tin tức, tham lam nghe trên người hắn hương vị.

Hai cái đại người sống đứng ở cỏ dại, hai người xuyên y phục cũng không phải màu xanh lục, tự nhiên thực mau đã bị canh giữ ở trận pháp bên ngoài bốn người thấy.

Nhìn thấy hai người đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, bốn người lập tức liền nhận định chính là bọn họ hai người vào trận pháp bên trong.

Bốn người đi vào Tiêu Lăng Hàn bọn họ nơi bụi cỏ trung, trong đó một người nam tu nói: "Các ngươi là từ trận pháp bên trong ra tới?"

"Là lại như thế nào? Không phải lại như thế nào?" Tiêu Lăng Hàn không tha mà buông ra Thượng Quan Huyền Ý, xoay người lạnh lùng nhìn bốn người, mặt vô biểu tình nói.

"Là, liền đem ở bên trong được đến đồ vật giao ra đây. Không phải? Nếu không phải, các ngươi như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện ở chỗ này?"

"Chúng ta tự nhiên là ở chỗ này thưởng cảnh, hẹn hò." Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tay, đặt ở chính mình trên môi hôn hôn. Lại quay đầu lại nhìn bốn người liếc mắt một cái, như vậy rõ ràng ý tứ, là cá nhân đều nên hiểu, bọn họ đúng là hẹn hò!

Bốn người bị Tiêu Lăng Hàn này không biết xấu hổ hành vi, tức giận đến không ngừng ngực phập phồng, trong mắt lửa giận hừng hực thiêu đốt.

"Hừ, xem ra các ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ." Nói, bốn người không hẹn mà cùng triều Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vây quanh lại đây.

"Ồn ào!"

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vận dụng ma khí, một cái không gian thuấn di liền xuất hiện ở một người trước mặt, ngay sau đó, người nọ đan điền chỗ liền bắt đầu không ngừng đổ máu.

Cứ như vậy hắn vận dụng thuấn di, thực mau đem bốn người đan điền đều phế đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 292

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 292 Huyền Thiên đại lục

【 trên biển phiêu đãng 】 canh bốn

Hỏa Lang lính đánh thuê bốn người thực mau nằm liệt ngồi dưới đất, vẻ mặt khó có thể tin.

Trong đó một người run rẩy ngón tay Tiêu Lăng Hàn, “Ngươi, ngươi, ngươi dùng chính là ma khí.”

Ngay sau đó, “A……” Hét thảm một tiếng tiếng vang phá chân trời.

Thượng Quan Huyền Ý nghe được nam tử tiếng kêu, nhân tài phục hồi tinh thần lại, nam nhân nhà mình hảo cường đại!

Vừa rồi động tác nhanh như tia chớp, cả người có vẻ khí phách mười phần, hắn trong mắt tất cả đều là sùng bái quang mang.

Tiêu Lăng Hàn cảm nhận được Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt, hắn có chút không được tự nhiên ho khan một tiếng. Bị chính mình tức phụ nhi sùng bái, hắn còn có điểm không thói quen.

Trên mặt như cũ mặt vô biểu tình, vừa rồi nói chuyện người tay, đã bị hắn thiết hạ, đây là hàng năm tích lũy hạ dưỡng thành thói quen.

Nhìn nam tu đang dùng phẫn hận ánh mắt trừng mắt chính mình, Tiêu Lăng Hàn khinh thường cười nhạo một tiếng, “Người chết vì tiền chim chết vì mồi, các ngươi vì bảo vật mà đến, tự nhiên liền phải trả giá tương ứng đại giới.”

Trong đó một người nữ tu nói: “Ngươi là Ma tộc, ngươi đáng chết.” Nói xong, nàng lại quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, “Hắn là Ma tộc, ngươi mau giết hắn, bằng không Tu chân giới chắc chắn đại loạn.”

Thượng Quan Huyền Ý đối nữ tử gật gật đầu, rất là tán đồng nói: “Ngươi nói có đạo lý!”

Thấy nữ tử trên mặt lộ ra vui sướng biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý tiện đà lại nói: “Nhưng ngươi như thế nào không hỏi xem ta, có phải hay không cũng là Ma tộc đâu?”

Nữ tử trên mặt lộ ra một mạt tuyệt vọng, nàng vừa rồi chỉ là muốn thử xem, không nghĩ tới thật đúng là bị bọn họ đoán trúng, này hai người đều là Ma tộc.

“Lăng Hàn, đều giết đi, nhìn phiền lòng.” Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên là biết Tiêu Lăng Hàn không có trực tiếp giết bọn hắn, là muốn vì chính mình hết

giận.

Những người này đều là râu ria người, không cần ở bọn họ trên người lãng phí thời gian.

Không thể tưởng được uy danh hiển hách Hỏa Lang dong binh đoàn, cứ như vậy vô thanh vô tức bị Tiêu Lăng Hàn một người cấp diệt.

Tiêu Lăng Hàn thủ đoạn vừa động, một trận sương đen thổi qua, trên mặt đất bốn người biến mất không thấy, mà trong tay hắn nhiều bốn cái không gian giới tử.

Thượng Quan Huyền Ý chớp chớp mắt, tầm mắt tỏa định ở Tiêu Lăng Hàn thủ đoạn chỗ, "Lăng Hàn, đây là Mặc Ảnh đi?"

Hắn còn nhớ rõ lúc trước Tiêu Lăng Hàn lo lắng cho mình gặp được nguy hiểm, đem nó trở thành vòng tay tròng lên chính mình trên cổ tay.

Mặc Ảnh nghe thấy có người kêu chính mình, ngẩng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, lập tức chó săn nói: "Phu nhân hảo."

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy cái này xưng hô, mặt lập tức liền đen.

Tiêu Lăng Hàn nghe xong, nhịn không được khóe miệng cong cong.

Mặc Ảnh rất có ánh mắt thấy Thượng Quan Huyền Ý không thích cái này xưng hô, lập tức thay đổi cái xưng hô: "Nhị chủ nhân hảo!"

Thượng Quan Huyền Ý nghe xong, sắc mặt mới đẹp một chút, đối Mặc Ảnh gật gật đầu.

Mặc Ảnh trong lòng nghẹn khuất a, chủ nhân lợi hại còn chưa tính, chủ nhân tìm cái đạo lữ cũng là hung tàn gia hỏa, nó long thân nguy rồi.

Còn không đợi nó cảm thán xong, ngay sau đó, nó lại về tới khế ước không gian trúng.

Tiêu Lăng Hàn thấy người vướng bận cùng thú đều không có, ôm Thượng Quan Huyền Ý liền hôn đi lên, tách ra này mười ngày hắn vẫn luôn đều suy nghĩ trong lòng ngực người, lo lắng hắn gặp được nguy hiểm, liền tính biết hắn chạy trốn bản lĩnh không kiên nhẫn, khả nhân không có ở trước mắt, trong lòng luôn là bất ổn.

Hai người trực tiếp ở trên đảo vượt qua ba ngày, mới khởi hành đi trước tiếp theo cái mục đích địa.

Trên phi thuyền, Tiêu Lăng Hàn đem Hỏa Lang lính đánh thuê kia bảy người không gian giới tử giao cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý thần thức đảo qua mấy cái không gian giới tử, trên mặt biểu tình từ tò mò, biến thành vui vẻ.

Hắn biết Hỏa Lang dong binh đoàn người thực giàu có, không nghĩ tới bọn họ một đám đều phì lưu du.

Sửa sang lại một chút bảy người giới tử, bên trong động có trung phẩm linh thạch 1 tỷ, thượng phẩm linh thạch 100 vạn.

Nhiều như vậy linh thạch, hơn nữa băng hỏa xà lân quả hẳn là đủ Tiêu Lăng Hàn đột phá đến hóa thân hậu kỳ đi?

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý còn trở về giới tử, thần thức quét một chút. Không rõ Thượng Quan Huyền Ý đây là có ý tứ gì, nghi hoặc nhìn hắn.

"Ta nghĩ nếu là ngươi hấp thu này đó linh thạch trung linh khí, hơn nữa băng hỏa xà lân quả, hẳn là là có thể đột phá Hóa Thần hậu kỳ."

Hai người lúc này đang ở phòng điều khiển nội, như vậy không cần bọn họ thời thời khắc khắc dùng thần thức đi xem xét, cũng có thể làm cho bọn họ phát hiện phụ cận hay không có người, hoặc là cường đại yêu thú. Cho nên hai người mới có thể đợi ở phòng điều khiển, bằng không bọn họ đã sớm về phòng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn một lòng vì chính mình tính toán Thượng Quan Huyền Ý, trong lòng ấm áp. Hắn là ở lo lắng càng đến mặt sau, chính mình tu luyện yêu cầu linh khí liền càng nhiều, sợ chính mình ở 300 năm nội đột phá không được Độ Kiếp kỳ đỉnh.

Hắn giống như một chút đều không lo lắng chính hắn tu vi, cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc khó hiểu.

"Đồ ngốc, toàn cho ta, chính ngươi không cần sao?" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình bên người ngồi xuống.

"Không có việc gì, ta tăng lên tu vi yêu cầu linh khí không nhiều lắm, lại nói ngươi thăng cấp có thời gian hạn chế, ta có thể chờ ngươi trước phi thăng, ta mặt sau lại phi thăng, đến lúc đó, ta đến Tiên giới lại đến tìm ngươi." Thượng Quan Huyền Ý nghiêm túc nói, biện pháp này là hắn mấy ngày nay một người ở trên đảo chờ Tiêu Lăng Hàn thời điểm nghĩ đến.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn đã hơn 70 tuổi, Hóa Thần trung kỳ tu vi, càng đến mặt sau hắn yêu cầu linh khí liền sẽ càng nhiều. Mặt sau còn có Hợp Thể kỳ, Luyện Hư kỳ, Đại Thừa kỳ, Độ Kiếp kỳ, còn có nhiều như vậy cảnh giới, kia đến yêu cầu nhiều ít linh khí mới được, hắn không giống chính mình, tùy tiện tìm cái linh khí nồng đậm địa phương, bế quan mấy chục thượng trăm năm tu vi là có thể đột phá.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt nhìn hắn, không nói lời nào, trong mắt lửa giận giống như gió lốc tùy thời đều sẽ bùng nổ.

Thượng Quan Huyền Ý đối thượng như vậy hai tròng mắt, trong lòng có chút hoảng loạn, hắn sợ nhất như vậy Tiêu Lăng Hàn, mạc danh cho người ta cực đại

áp lực.

Thượng Quan Huyền Ý có tâm không nghĩ để ý tới Tiêu Lăng Hàn, nhưng kia ánh mắt quá mãnh liệt, làm hắn tưởng bỏ qua đều khó.

Thật cẩn thận ngó hắn liếc mắt một cái, phát hiện hắn sắc mặt càng ngày càng đen, tựa hồ tùy thời đều phải bộc phát ra ngập trời lửa giận.

Thượng Quan Huyền Ý nhược nhược hô một tiếng: “Lăng Hàn.”

Nhưng Tiêu Lăng Hàn như cũ không nói, đôi mắt nguy hiểm híp.

Nhìn đến cái dạng này Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng là thật sự có chút luống cuống.

Hắn chính là lo lắng Tiêu Lăng Hàn không thể ở quy định thời gian tu luyện đến Độ Kiếp kỳ, nhưng không có nghĩ tới muốn cùng hắn tách ra. Cũng không dám tưởng tượng nếu là Tiêu Lăng Hàn không để ý tới chính mình, kia chính mình nên làm cái gì bây giờ?

Càng muốn trong lòng càng là không đế, Thượng Quan Huyền Ý đứng dậy trực tiếp khóa ngồi đến Tiêu Lăng Hàn trên đùi, nhắm hai mắt, ôm đầu của hắn, nhắm ngay hắn môi, liền hôn đi xuống.

Không phải nói, không có gì là lăn giường giải quyết không được sự tình sao?

Lăn một lần không có thành công, vậy nhiều lăn vài lần.

Mười ngày sau, Thượng Quan Huyền Ý mỏi mệt đã ngủ, Tiêu Lăng Hàn bình tĩnh nhìn hắn ngủ nhan, nhẹ nhàng hôn hôn hắn giữa mày.

Tu luyện tài nguyên sao?

Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua một đạo hàn quang, nếu là muốn hy sinh Thượng Quan Huyền Ý kia phân tu luyện tài nguyên trợ hắn trước thăng cấp, kia hắn thà rằng vứt bỏ, cũng không nghĩ Thượng Quan Huyền Ý vì chính mình mà làm ra bất luận cái gì hy sinh.

Muốn phi thăng, bọn họ tự nhiên là muốn cùng nhau phi thăng, ai cũng không thể ném xuống ai.

Hắn sợ hãi chờ đợi, cũng sợ hãi biến số.

Tiêu Lăng Hàn rời giường mặc tốt quần áo, vì Thượng Quan Huyền Ý dịch hảo góc chăn, tuy rằng biết hắn sẽ không lãnh, nhưng vẫn là tưởng cho hắn cái hảo.

Đi vào phòng điều khiển, Tiêu Lăng Hàn ở phóng linh thạch khe lõm chỗ phóng đầy thượng phẩm linh thạch, phi thuyền tốc độ lập tức tăng lên không ít.

Đương Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại đã là hai ngày sau, hắn mở mê mang hai mắt, còn có điểm không biết đêm nay là đêm nào cảm giác. Phát hiện chính mình không phải ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực tỉnh lại, hắn trong lòng có

điểm hoảng loạn, bất chấp mặc quần áo cùng giày, để chân trần, ăn mặc áo lót quần lót, liền chạy ra đi tìm người.

Đương thấy Tiêu Lăng Hàn đang ở phòng điều khiển trung vẽ bùa khi, hắn ngừng ở cửa chậm chạp mại không khai chân.

Tiêu Lăng Hàn ở Thượng Quan Huyền Ý ra khỏi phòng trước tiên liền biết hắn lại đây, chờ cầm trong tay phù triện họa hảo. Quay đầu lại liền thấy hắn trần trụi chân, quần áo cũng không có mặc liền chạy tới.

Đi vào hắn bên người, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem người chặn ngang ôm lên.

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng ôm Tiêu Lăng Hàn cổ, trộm xem xét sắc mặt của hắn.

Hai người tiến vào phòng, Tiêu Lăng Hàn đem người đặt ở trên giường, lấy quá một bên quần áo, vì hắn mặc vào. Trong miệng lại nói nói: "Về sau ra cửa nhớ rõ mặc quần áo, xuyên giày."

"Ta sợ ta vừa tỉnh tới ngươi đã không thấy tăm hơi, liền đi theo bí cảnh thời điểm giống nhau." Thượng Quan Huyền Ý tùy ý Tiêu Lăng Hàn vì hắn mặc quần áo, đôi mắt lại không rời đi hắn mặt.

"Bí cảnh lần đó là ngoài ý muốn, ta không phải đều cùng ngươi đã nói sao? Về sau không bao giờ biết, về sau đi chỗ nào chúng ta đều cùng nhau, phi thăng cũng cùng nhau. Linh thạch chúng ta cùng nhau dùng, về sau không cần lại nói đem tu luyện tài nguyên đều cho ta một người dùng loại này lời nói."

"Ta chính là có điểm lo lắng……,"

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý đem nói cho hết lời, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hôn lấy hắn môi, không cho hắn đem không may mắn nói xong.

"Đừng lo lắng, ngươi không phát hiện chúng ta tu luyện này vài thập niên, chưa từng có thiếu quá linh thạch dùng sao? Mỗi lần thiếu, thực mau sẽ có người đưa tới cửa tới, cho nên đừng lo lắng." Tiêu Lăng Hàn buông ra Thượng Quan Huyền Ý, duỗi tay xoa xoa đầu của hắn.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Chúng ta đây cùng nhau tu luyện, cùng nhau phi thăng, ai cũng không chuẩn bỏ xuống ai, về sau không chuẩn lại đối ta mặt đen."

"Ai làm ngươi nói những lời này đó? Ngươi nhưng nhớ rõ, chính ngươi trước kia chính là nói qua, chúng ta muốn vẫn luôn ở bên nhau, ngươi lại làm ta trước phi thăng, ngươi nói ta có thể không tức giận sao?" Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, vẫn là cùng khi còn nhỏ giống nhau xúc cảm, làn da hoạt nộn, rất có co dãn, collagen thực sung túc.

"Ta nhớ rõ kiếp trước ta tu luyện đến Độ Kiếp kỳ đều hơn bốn trăm tuổi, ta sợ chính mình sẽ kéo ngươi lui về phía sau. Lại không phải không ở cùng nhau, chỉ

là làm ngươi đến Tiên giới chờ ta mà thôi." Chụp bay Tiêu Lăng Hàn ở chính mình trên mặt tác loạn tay, Thượng Quan Huyền Ý cường tự biện giải nói.

"Đó là kiếp trước, kiếp trước đã qua đi, về sau không cần lại đi tưởng những cái đó không vui sự. Ngươi trọng sinh, ngươi đã đạt được tân sinh. Về sau ngươi chỉ là ta Tiêu Lăng Hàn Thượng Quan Huyền Ý, ta sẽ không làm ngươi lại bị người đuổi giết, sẽ không làm ngươi quá bỏ mạng thiên nhai nhật tử." Tiêu Lăng Hàn ngồi ở mép giường, đem Thượng Quan Huyền Ý kéo vào trong lòng ngực, bảo đảm nói.

"Huống chi ngươi kiếp trước hiện tại là cái gì tu vi, kiếp này ngươi lại là cái gì tu vi? Cho nên, ngươi không cần lo lắng, nếu không nữa thì chúng ta còn có không gian cái này gian lận khí, chỉ cần tìm được tu luyện tài nguyên, chúng ta tu vi đều không phải vấn đề, ngươi có kiếp trước tu luyện tâm đắc, sẽ không xuất hiện bình cảnh, ta tu luyện công pháp cũng không sẽ gặp được bình cảnh, mà chúng ta duy nhất thiếu chính là tu luyện tài nguyên, nhưng chúng ta có Phệ Linh Thử cái này làm lơ cấm chế trận pháp thần trộm ở, tu luyện tài nguyên cũng không phải vấn đề." Tiêu Lăng Hàn nói lời này thời điểm, trong mắt hiện lên một tia hàn quang.

Phệ Linh Thử còn ở Thượng Quan Huyền Ý không gian trung hô hô ngủ nhiều, hoàn toàn không biết, chính mình đã bị Tiêu Lăng Hàn cấp tính kế thượng.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý suy tư một chút, xác thật như hắn nói như vậy.

Kiếp trước lúc này chính mình chỉ có Nguyên Anh kỳ tu vi, cùng kiếp này là hoàn toàn không giống nhau kết quả.

Quan trọng nhất chính là bọn họ có không gian thời gian thêm thành, tin tưởng ở 300 năm phi thăng tuyệt đối sẽ không có cái gì vấn đề lớn.

Đến lúc đó nếu là thế giới này không thể phi thăng, kia bọn họ liền đi mặt khác tiểu thế giới phi thăng.

"Ân, về sau ai chọc tới chúng ta, chúng ta liền giống như trước đây, đi nhà hắn bảo khố thăm một lần." Thượng Quan Huyền Ý gật đầu, rất là tán đồng nói.

Đến nỗi làm như vậy đúng hay không?

Kia không phải hắn sở quan tâm sự, chính cái gọi là người không vì mình, trời tru đất diệt.

Hắn Thượng Quan Huyền Ý kiếp này chú định trở thành một cái tai họa!

Tu luyện vốn chính là đạp chồng chất bạch cốt phàn đến đỉnh, cái nào đại năng trên tay không có mạng người?

Ai cũng không thể nói chính mình là vô tội, tu hành con đường này chú định phủ kín kinh thứ.

“Chúng ta đã đi rồi hơn mười ngày, có phải hay không sắp tới rồi?” Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nghĩ đến bọn họ trước khi rời đi cái kia đảo nhỏ đã có mười ba thiên còn mười bốn thiên.

Tiêu Lăng Hàn có chút chột dạ sờ sờ cái mũi, Thượng Quan Huyền Ý chủ động nhào vào trong ngực.

Hắn vì không ở trên đường gặp phải người hoặc là cường đại yêu thú, đánh gãy bọn họ cá nước thân mật, liền đem phi thuyền ngừng ở tại chỗ.

Nói cách khác bọn họ song tu mười ngày trung, phi thuyền 1 mét đều không có chạy quá.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 293

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 293 Huyền Thiên đại lục

【 gió lốc xoáy nước 】 canh năm

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn này sờ cái mũi động tác, mỗi lần hắn chột dạ thời điểm liền sẽ theo bản năng làm cái này động tác, có lẽ liền chính hắn đều chưa từng phát giác.

Không cấm ra tiếng hỏi: "Ngươi có phải hay không làm cái gì ta không biết sự?"

"Cũng không có gì, chính là chúng ta phía trước song tu thời điểm, ta quên hướng phi thuyền trung thêm linh thạch." Tiêu Lăng Hàn mặt không đỏ, khí không suyễn bịa chuyện nói.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ta tin ngươi cái quỷ!

"Kia hiện tại đâu?" Thượng Quan Huyền Ý tức giận hỏi, cái gì quên thêm linh thạch, hắn nhất định là cố ý làm phi thuyền dừng lại.

"Phía trước ta đã hướng bên trong thêm đầy thượng phẩm linh thạch."

"Rõ ràng phóng trung phẩm linh thạch, chúng ta hiện tại nên tới rồi." Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt hận sắt không thành thép quở trách nói, xem Tiêu Lăng Hàn ánh mắt liền cùng xem một cái bại gia tử một cái dạng.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, còn không phải bởi vì bị ngươi một câu dẫn, chính mình nháy mắt liền luân hãm, cái gì tu luyện, cái gì tìm thiên tài địa bảo, này đó hết thảy đều không có cùng tức phụ nhi song tu tới quan trọng.

Tưởng quy tưởng, Tiêu Lăng Hàn cũng không dám làm trò Thượng Quan Huyền Ý mặt đem câu này nói ra tới, khó được hắn chủ động một lần, nếu là chính mình nói, nói không chừng về sau hắn đều sẽ không lại chủ động nhào vào trong ngực.

"Là, ngươi nói đều đối." Tiêu Lăng Hàn ra tiếng phù hợp nói.

"……"

Thượng Quan Huyền Ý liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, như vậy rõ ràng có lệ. Đừng tưởng rằng chính mình không biết hắn trong lòng suy nghĩ cái gì, nhất định là suy nghĩ hai người…… Song tu sự tình.

"Đúng rồi, Huyền Ý, ngươi trước nhìn phi thuyền, ta tiến không gian đi luyện chế một ít đan dược, lần này ở Hỏa Lang dong binh đoàn mấy người không gian

giới tử trung được đến không ít ngũ cấp linh thảo, còn có một ít luyện chế ngũ cấp đan dược đan phương.” Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý hai người đi tới phòng điều khiển.

Thời gian hừng hực mà qua, đảo mắt chính là bốn ngày sau.

Ngày này, trời trong nắng ấm, trên biển phong cảnh chỉ có xanh thẳm không trung, cùng với cùng không trung giống nhau nhan sắc biển rộng, nước gợn canh dạng, sóng nước lóng lánh.

Đột nhiên, tại đây bình tĩnh mặt biển thượng nhiều ra một con thuyền xanh trắng đan xen thuyền lớn, mà thuyền lớn đang ở nhanh chóng chạy, phảng phất phía sau có thứ gì đang ở đuổi theo hắn nhóm.

Phi thuyền nội, Thượng Quan Huyền Ý nhìn thao tác trên đài mâm tròn nội đột nhiên nhiều ra mười mấy cái điểm đỏ, chúng nó đang ở nhanh chóng di động.

Hắn bị hoảng sợ, chạy nhanh đối với một bên đang ở vẽ bùa Tiêu Lăng Hàn nói: “Lăng Hàn, ngươi mau đến xem xem, mâm tròn thượng đột nhiên biểu hiện ra mười mấy cái điểm đỏ, có phải hay không tỏ vẻ có mười mấy cái Hóa Thần kỳ trở lên tu vi người hoặc là yêu thú?”

Tiêu Lăng Hàn vốn là không chút để ý nghe vào Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện, nhưng nghe được hắn họa trung nội dung, lập tức buông phù bút, đi vào hắn bên người, nhìn về phía thao tác đài.

Thao tác đài mâm tròn mặt trên đích xác có mười mấy cái điểm đỏ, không thể nghi ngờ những cái đó đều là Hóa Thần kỳ trở lên yêu thú hoặc người.

Hắn ở Hằng Phong bí cảnh trung, không có việc gì thời điểm liền đem chiếc phi thuyền này làm lại luyện chế quá, đem hiện đại nguyên lý dung nhập đi vào. Có thể căn cứ quanh thân sinh vật cấp bậc tra xét đến bọn họ, đây là vận dụng radar nguyên lý.

Tiêu Lăng Hàn vì bọn họ có thể càng an toàn cưỡi phi thuyền, vì tại hành sử trung tránh đi những cái đó đẳng cấp cao sinh vật, cũng là sát phí khổ tâm.

“Huyền Ý, khởi động ẩn thân hình thức.” Thấy rõ mâm tròn mặt trên điểm đỏ độ sáng, Tiêu Lăng Hàn lập tức đối Thượng Quan Huyền Ý nói.

Điểm đỏ cũng là có sâu cạn, mâm tròn mặt trên điểm đỏ trung, rõ ràng có một cái điểm đỏ so mặt khác nhan sắc còn muốn hồng hai phân, không cần phải nói người này hoặc thú tu vi tuyệt đối vượt qua Hóa Thần kỳ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tu vi là Hóa Thần kỳ, cho nên phàm là tu vi ở Hóa Thần kỳ dưới sinh vật đều sẽ bị radar trực tiếp xem nhẹ rớt.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức ở thao tác trên đài ấn xuống một cái màu đen khối vuông.

Màu đen hòa tan hắc ám, hết thảy đều biến mất không thấy, nó là thao tác trên đài duy nhất một viên màu đen khối vuông.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chính phía trước xuất hiện một con thuyền xanh trắng đan xen thuyền lớn, nếu là ở mặt biển chạy, bọn họ tất nhiên sẽ cùng thuyền lớn trực tiếp đụng phải.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không cần Tiêu Lăng Hàn chỉ huy, lập tức khởi động phi hành hình thức, bọn họ phi thuyền lập tức rời đi mặt biển thăng đến giữa không trung.

Mà trong biển trên thuyền lớn hẳn là có ba gã Hóa Thần kỳ tu sĩ, xem trên thuyền người trang điểm cùng với trên thuyền tiêu chí, bọn họ hẳn là một cái họ Khang gia tộc người.

Thuyền lớn vừa qua khỏi đi hai phút, một đoàn hải thú liền theo sát sau đó, trong đó tên kia Hợp Thể kỳ yêu thú còn như có như không ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn bọn họ phi thuyền vị trí.

“Lăng Hàn, ta như thế nào cảm thấy vừa rồi kia chỉ Hợp Thể kỳ hải thú, nó có thể nhìn đến chúng ta.” Tuy rằng kia chỉ hải thú chỉ là tùy ý thoáng nhìn, nhưng Thượng Quan Huyền Ý liền từ hắn trên nét mặt thấy được” coi thường”.

Một loại chuỗi đồ ăn đỉnh sinh vật, xem cấp thấp sinh vật coi thường.

“Trên người hắn có một chút long cá mập huyết mạch, hẳn là long cá mập hậu đại, bất quá đều cách thực rất nhiều. Kia một tia huyết mạch khả năng ở nó trong mắt, nó chính là cao cao tại thượng Long tộc hậu đại, chúng ta này đó phàm phu tục tử tự nhiên nhập không được nó mắt. Cũng vừa lúc là nó trên người kia một tia huyết mạch, làm nó phát hiện chúng ta tồn tại. Rốt cuộc nơi này là Huyễn Thiên Tây Hải, là bọn họ hải yêu địa bàn, chúng ta trên người như vậy nồng đậm Nhân tộc hơi thở, tự nhiên trốn bất quá nó nhanh nhạy khứu giác.” Tiêu Lăng Hàn chậm rãi nói.

“Tự cho là đúng gia hỏa!” Thượng Quan Huyền Ý bĩu môi, hắn vẫn là thần thú phượng hoàng con nối dõi đâu, có gì đặc biệt hơn người.

“Làm gì cùng một con hải yêu so đo, sinh khí là lấy sai lầm của người khác trừng phạt chính mình.” Tiêu Lăng Hàn có chút buồn cười nói, bị hắn này tức giận bộ dáng đậu đến dở khóc dở cười.

“Nhất định là phía trước những người đó cầm chúng nó cái gì bảo vật, bằng không bọn người kia sẽ không chết mệnh đuổi theo những người đó.” Nói đến bảo vật thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt lóe sáng, không biết còn tưởng rằng hắn đối kia bảo vật cảm thấy hứng thú, kỳ thật hắn chính là đơn thuần tò mò.

Tiêu Lăng Hàn thấy mâm tròn thượng điểm đỏ đang ở rời xa mâm tròn trung tâm vị trí, nói: “Ân, nhìn dáng vẻ hẳn là, chúng ta vẫn là nhanh lên rời đi nơi này, miễn cho lại biến thành cá trong chậu.”

“Ân, kia nếu không chúng ta phóng một ít cực phẩm linh thạch, nhìn xem phi thuyền tốc độ như thế nào.” Thượng Quan Huyền Ý nóng lòng muốn thử nói.

“Cực phẩm linh thạch lần trước bị Sinh Linh Châu hấp thu hơn phân nửa, hiện tại liền hai vạn khối đều không đến, tạm thời vẫn là lưu trữ, nói không chừng khi nào liền phải dùng đến cực phẩm linh thạch.” Tiêu Lăng Hàn lập tức phủ định Thượng Quan Huyền Ý đề nghị, gia hỏa này phía trước chính mình dùng thượng phẩm linh thạch, hắn đều cảm thấy chính mình ở phá của, như thế nào hiện tại liền cực phẩm linh thạch đều muốn dùng.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Tiêu Lăng Hàn như thế nào đột nhiên như vậy quản gia?

“Hảo đi, nghe ngươi.” Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý lại hướng tạp tào thả một ít thượng phẩm linh thạch, phi thuyền tốc độ không thể nghi ngờ là cực nhanh, hai bên đều ở gia tốc đi tới, thực mau thao tác trên đài một cái điểm đỏ đều không có.

May mắn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi được mau, bọn họ vừa ly khai mười phút, bọn họ phía trước nơi vị trí liền đã xảy ra đại chiến. Bất quá này đó, hai người là không biết.

Lấy bọn họ hiện tại tốc độ, bọn họ ly mục đích địa chỉ cần ba cái canh giờ là có thể đạt tới.

Ba cái canh giờ sau……

Sắc trời đã tối sầm xuống dưới, mục cập chỗ là xám xịt một mảnh, bên tai truyền đến nước biển quay cuồng thanh âm, trừ cái này ra tĩnh đáng sợ.

“Huyền Ý, ngươi lại không có phát giác đến bên này độ ấm muốn so với phía trước chúng ta đãi địa phương thấp một ít?” Tiêu Lăng Hàn rõ ràng cảm giác nơi này thủy linh khí chẳng những nồng đậm, ngay cả băng linh khí đồng dạng nồng đậm.

“Ta người mang Băng Hỏa song linh căn, ở nơi nào đều cảm giác không sai biệt lắm. Bất quá nơi này có băng linh khí, này phụ cận chẳng lẽ có một tòa băng đảo?” Thượng Quan Huyền Ý buông tay, tỏ vẻ hắn linh căn sẽ tự động điều tiết hắn tự thân nhiệt độ cơ thể, hắn cảm giác không ra. Trừ phi có thực rõ ràng sai biệt, nơi này hiển nhiên không phải.

“Chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai trở lên đảo.” Tiêu Lăng Hàn nói, nhìn đến nơi xa đảo nhỏ, hắn tổng giác kia tòa đảo nhỏ cho người ta một loại quái quái cảm giác.

“Hảo, hiện tại đi, cũng thấy không rõ trên đảo cảnh tượng, nếu là có kỹ càng tỉ mỉ bản đồ, chúng ta nhưng thật ra có thể sấn đêm đi xem.”

“Ngươi tưởng trộm bảo khố a? Còn sấn đêm đi xem!” Tiêu Lăng Hàn có chút buồn cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, xem hắn lập loè tinh quang mắt đào hoa, trong mắt tràn đầy đối tương lai hướng tới.

Thượng Quan Huyền Ý tâm nói: Trộm bảo khố cũng không cần sấn đêm mới đi a? Bọn họ trộm Sở gia bảo khố còn không phải là ban ngày đi sao!

Yên tĩnh đêm tối, gió êm sóng lặng, vi ba không thịnh hành, hết thảy đều là như vậy yên lặng cùng tường hòa.

Nhưng, ngay sau đó, mặt biển thượng đột nhiên cuồng phong gào thét, biển rộng giống như là thay đổi một người dường như.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nơi phi thuyền không ngừng lắc lư ở biển rộng trung, như là một mảnh nho nhỏ lá cây, tùy ý sóng lớn bài bố. Thừa sóng gió bãi tới bãi đi, giống như ngay sau đó liền phải lật thuyền dường như, làm người cảm thấy lo lắng.

Rẽ sóng quay cuồng, kinh đào vỗ án phát ra minh vang, đáy biển cũng ở chấn động, thay đổi bất ngờ, thời tiết dị thường, này đều tỏ rõ trên biển gió lốc sắp xảy ra.

Cách đó không xa hải đảo còn sẽ phát ra từng đợt có tiết tấu ô ô tiếng vang, thanh âm tựa hồ là từ hải dương chỗ sâu trong truyền đến, lại dường như sấm rền lăn lộn, một cao một thấp, đan xen có hứng thú.

Thượng Quan Huyền Ý đây cũng là lần đầu tiên cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau ra biển, đối mặt tình huống như vậy, hắn cũng không biết nên làm cái gì bây giờ?

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng ở địa cầu thời điểm, có cưỡi quá thuyền, bất quá, hắn cũng trước nay không gặp được quá trên biển gió lốc. Đã từng ở phim truyền hình nhưng thật ra nhìn đến quá không ít, dù sao trên biển gió lốc rất dọa người, lộng không hảo liền phải thuyền hủy người vong.

Bởi vì phi thuyền ở đi theo sóng biển không ngừng lắc lư, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều có chút đứng thẳng không xong. Tiêu Lăng Hàn một tay bắt lấy trên thuyền lan can, một tay đem Thượng Quan Huyền Ý xả nhập chính mình trong lòng ngực.

Sự tình phát sinh quá mức đột nhiên, hai người thượng một khắc còn đang xem trên bầu trời sao trời, mặt biển đối chiếu ánh trăng. Tiêu Lăng Hàn còn ở cùng Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật con khỉ vớt nguyệt chuyện xưa, ngay sau đó phi thuyền liền tiến vào cuồng bạo hình thức.

Bởi vì thời gian khẩn cấp, Tiêu Lăng Hàn ngăn đón Thượng Quan Huyền Ý eo, nói: “Ôm chặt ta, chúng ta bay ra phi thuyền, trước đem phi thuyền thu hồi lại nói.”

Cảm giác được bên hông bị Thượng Quan Huyền Ý gắt gao ôm, Tiêu Lăng Hàn lập tức bay khỏi phi thuyền, ở phi thuyền cách đó không xa, một đám thủ thế đánh vào trên phi thuyền, phi thuyền lập tức thu nhỏ lại, phảng phất thành một cái mô hình bay tới Tiêu Lăng Hàn trong tay.

Thu hồi phi thuyền, nhìn đến bốn phương tám hướng quay cuồng nước biển, quanh thân cũng xuất hiện không ít gió lốc, ở như vậy hoàn cảnh hạ bọn họ cũng không có phương tiện tiến vào Long Ngọc không gian trung.

Tự nhiên tai họa là nhân loại vô pháp kháng cự lực lượng, nhưng đây là ở Tu chân giới, không phải ở trên địa cầu. Nếu là ở địa cầu, đối mặt như vậy trạng huống, người trên thuyền chỉ có thể khẩn cầu trời xanh phù hộ.

Tu chân giới đại năng có thể dời non lấp biển, vượt nóc băng tường, lăng không mà đứng.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý hai người xuyên qua ở các sóng gió trung, tránh thoát một cái loại nhỏ gió lốc.

"Huyền Ý, ta cảm giác được phía trước cái kia gió lốc xoáy nước có không gian dao động." Tiêu Lăng Hàn ở tránh né sóng biển, nhìn đến trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái thật lớn gió lốc xoáy nước, hắn ở bên trong cảm nhận được không gian pháp tắc vận hành, tựa hồ là một cái Truyền Tống Trận.

"Chúng ta đây muốn vào đi sao?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn đột nhiên xuất hiện gió lốc xoáy nước, có chút do dự, này gió lốc xoáy nước như là chuyên môn vì bọn họ hai người mà xuất hiện giống nhau.

"Ngươi nói, ngươi nói tiến chúng ta liền tiến." Tiêu Lăng Hàn ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai nói, hắn cảm thấy cái này gió lốc xoáy nước xuất hiện ở quá mức quỷ dị.

"Vậy tiến, nếu nó cố ý xuất hiện ở chúng ta trước mặt, vậy đi vào nhìn một cái." Thượng Quan Huyền Ý trên mặt có khoảnh khắc do dự, theo sau đó là kiên định, tu luyện không mạo hiểm, như thế nào cơ duyên?

"Hảo, ôm chặt ta." Tiêu Lăng Hàn hôn hôn lên quan Huyền Ý gương mặt, cảm giác được bên hông lực độ ở buộc chặt, hắn cũng hồi ôm Thượng Quan Huyền Ý.

Sau đó hắn ở hai người trên người các dán hai trương phòng ngự phù, lại mở ra phòng hộ tráo.

Làm tốt hết thảy chuẩn bị, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vọt vào gió lốc xoáy nước trung.

Bên tai truyền đến" hô hô" tiếng gió, gió lốc lưỡi dao gió, đem người quát đến gương mặt cùng với trên người làn da đều có chút đau.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 294

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 294 Huyền Thiên đại lục

【 băng hỏa xà lân quả 】 sáu càng

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trên người ngũ cấp pháp y cũng không kinh trụ lưỡi dao gió cắt, đương hai người tiến vào gió lốc trung tâm khu vực khi, trên người quần áo sớm đã bị huyết nhiễm hồng.

Hai người đều còn không có tới kịp phản ứng, một cái trời đất quay cuồng, hai người hôn mê qua đi.

Một mảnh băng thiên tuyết không gian trung, một cái ăn mặc màu tím quần áo nam tử đang nằm trên mặt đất bất tỉnh nhân sự.

Không biết qua bao lâu, nam tử tay hơi hơi động một chút, mà hắn thật dài lông mi cũng run rẩy một chút, chẳng được bao lâu, hắn liền mở nhắm chặt con ngươi.

Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại phát hiện chính mình cư nhiên ở một cái băng trong phòng, trên người miệng vết thương đã kết vảy.

Như vậy chật vật cảnh tượng làm hắn nghĩ đến chính mình lần đầu tiên ở Hoàng Cực đại lục tỉnh lại thời điểm, đối mặt cũng là như thế này một cái băng thiên tuyết địa thế giới.

Vứt bỏ trong đầu suy nghĩ, hắn ăn trước một viên đan dược, bắt đầu chữa thương.

Hiện giờ cái này băng thất trung chỉ có hắn một người, mà Tiêu Lăng Hàn lại không thấy bóng dáng, hắn muốn trước đem thương dưỡng hảo, hảo đi tìm hắn.

Bên kia, hỏa xà ở bay múa, đầy trời biển lửa ở hừng hực thiêu đốt.

Một người ăn mặc bạch y nam tử đang nằm ở biển lửa trung, hắn đôi mắt nhắm chặt, tựa hồ là ngủ rồi.

Nam tử dưới thân biển lửa như là một trương giường lớn, hắn nằm ở mặt trên ngủ thực an tường.

Kỳ dị chính là hắn đang ở biển lửa trung, hỏa lại không có thương hắn mảy may.

Bỗng nhiên, nam tử nhắm chặt hai mắt chậm rãi mở, một đôi hàn quang bắn ra bốn phía mắt đen nhìn quét một mảnh bốn phía, phát hiện chính mình hiện tại thân ở ở hừng hực liệt hỏa trung.

Tiêu Lăng Hàn trọn mắt không có nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh, khó tránh khỏi có chút thất vọng, hắn biết hai người ở truyền tống thời điểm lại bị tách ra.

Làm hắn cảm thấy kỳ quái chính là dưới thân hỏa như là vào đông ấm áp thái dương, ấm áp cũng sẽ không đem người phơi thương.

Kiểm tra rồi một chút tự thân, phát hiện trên người thương đều đã hảo. Chỉ là quần áo đã rách mướp, Tiêu Lăng Hàn trước tiên ở không gian giới tử trung lấy ra một kiện quần áo. Đổi hảo quần áo lúc sau, mới bắt đầu đánh giá hắn hiện tại vị trí địa phương.

Hắn hiện tại nơi địa phương phảng phất là ở một cái núi lửa trung, mà chính hắn liền ở biển lửa chỗ sâu nhất dung nham trung.

Cảm giác được tự thân tu vi tựa hồ đều trướng không ít, hắn sắc mặt có chút cổ quái, này ngủ một giấc còn có thể trướng tu vi?

Đối với hắn mà nói có vẻ đặc biệt mới lạ, nếu là Thượng Quan Huyền Ý gặp được tình huống như vậy, hắn còn có thể nói đây là đương nhiên.

Rốt cuộc hắn là khí vận chi tử, nói như thế nào Thiên Đạo cũng sẽ cho hắn khai cái cửa sau trong vòng.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn nghĩ không ra đây là cái gì nguyên nhân, chỉ có thể như vậy từ bỏ, hiện giờ vẫn là đi trước tìm Thượng Quan Huyền Ý mới là trọng trung chi trọng.

Mỗi lần đi cái cái gì bí cảnh trong vòng địa phương, đều phải đem tức phụ nhi làm ném.

Tiêu Lăng Hàn thật muốn đem hắn làm thành vật trang sức, vẫn luôn treo ở trên người mình, miễn cho lại đánh mất.

Vận khởi linh khí, Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị bay ra đi, kết quả nơi này cư nhiên cấm không!!!

Nhìn trên đỉnh đầu mặt chậu rửa mặt đại cửa động, bởi vì khoảng cách quá xa.

Hắn cảm giác chính mình muốn đi lên, trở nên xa xa không hẹn.

Vì cái gì nơi này liền cấm không đâu?

Cái này kêu hắn như thế nào đi lên?

Không phải là kêu hắn leo núi đi vách tường, bò lên trên đi thôi?

Nếu cấm không, vì cái gì hắn không có rớt vào hỏa phía dưới dung nham trung đi?

Mà là đứng ở ngọn lửa mặt trên, như là đạp lên bông thượng giống nhau, Tiêu Lăng Hàn nhấc chân dùng sức dậm dậm, cảm giác không có gì biến hóa.

Bốn phía vách tường vừa thấy liền rất bóng loáng, tưởng từ bốn phía bò lên trên đi là không có khả năng.

Tiêu Lăng Hàn kế không con, khoanh chân ngồi ở hỏa trên mặt.

Một tay chống cằm, thử dùng đạo lữ khiết ước cảm ứng một chút Thượng Quan Huyền Ý vị trí.

Này không cảm ứng còn hảo, một cảm ứng, hắn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý liền ở chính mình phụ cận.

Nhưng toàn bộ núi lửa trong động trừ bỏ chính mình một cái sinh mệnh thể, lại không một vật.

Chẳng lẽ Thượng Quan Huyền Ý ở sơn động bên ngoài?

Núi lửa trung Tiêu Lăng Hàn chính lung tung suy đoán, đồng thời cũng nghĩ đến chính mình nên như thế nào đi ra ngoài.

Bên kia băng thất trung Thượng Quan Huyền Ý cũng gặp được đồng dạng tình huống, hắn phát hiện chính mình tựa hồ lọt vào một cái sâu thẳm băng thất trung, đỉnh đầu ly chính mình rất xa địa phương có một cái chậu rửa mặt đại xuất khẩu.

Nhưng, hắn ở bên trong này không thể ngự không phi hành, mà bốn phía vách tường không chỉ có lạnh lẽo lạnh lẽo, còn đều thực bóng loáng, càng không thể bò đi lên.

Thượng Quan Huyền Ý cũng đồng dạng sử dụng đạo lữ khiết ước cảm ứng Tiêu Lăng Hàn vị trí, phát hiện hắn liền ở chính mình phụ cận, mà hắn giống như cùng chính mình giống nhau bị nhốt ở.

Cứ như vậy, hai người hết đường xoay xở ở từng người nơi động phủ đãi mười ngày.

Mười ngày sau, Thượng Quan Huyền Ý nằm trên mặt đất, hắn trong lúc vô tình nhìn trời, ngạc nhiên phát hiện đỉnh đầu cửa động tựa hồ biến đại gấp hai.

Bên kia Tiêu Lăng Hàn cũng là như thế, hắn phát hiện đỉnh đầu động tựa hồ mỗi một khắc đều ở biến đại.

Chỉ là biến đại tốc độ tương đối thong thả, mắt thường dưới vô pháp phân biệt.

Mà bốn phía vách tường cũng không hề là đứng thẳng, mà là có nhất định sườn dốc.

Lại là mười ngày sau……

Bỗng nhiên nằm Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở một đôi hàn quang bắn ra bốn phía con ngươi, hắn ở hiện tại nơi địa phương nghe thấy được một cổ kỳ dị mùi hoa.

Hắn sắc mặt âm trầm nhìn về phía bốn phía, trong mắt nổi lên nồng đậm sát khí.

Bởi vì hắn phát hiện này kỳ dị mùi hoa, cư nhiên có thúc giục - tình tác dụng, liền tính hắn phong bế ngũ cảm, giống nhau có thể thông qua làn da chui vào hắn trong thân thể.

Bởi vì từng có một lần trung mị - độc trải qua, Tiêu Lăng Hàn biết rõ hiện tại hắn sở trung chui- tình - dược, cùng chi mị - độc không phân cao thấp.

Ở băng thất trung Thượng Quan Huyền Ý cũng gặp được tương đồng tao ngộ, hắn cảm giác chính mình thân thể càng ngày càng nhiệt, liền tính hắn hiện tại thân ở ở độ ấm cực thấp băng thất trung cũng giảm bớt không được hắn nội tâm khô nóng.

Hắn có chút bực bội xé rách quần áo của mình, hai má ửng đỏ, một đôi mắt đào hoa trung tràn đầy xuân sắc, khóe mắt phiếm hồng, vẫn như cũ là động tình.

Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở tại chỗ, trong lòng không ngừng niệm kinh Phật. Tận lực bỏ qua thân thể không khoẻ, giữa trán rậm rạp mồ hôi, đại tích đại tích theo hắn gương mặt, nhỏ giọt trên mặt đất cùng với hắn trên quần áo.

Hắn chau mày, trong lòng cốc thiếu hỏa càng là áp chế càng là tràn đầy.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác hắn đôi mắt tựa hồ bị mồ hôi tẩm ướt, trở nên có chút mơ hồ, hắn cư nhiên thấy được Thượng Quan Huyền Ý.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý đang nằm ở một cái băng thất trung, hắn khó chịu lôi kéo quần áo của mình. Quần áo hỗn độn hắn, tản ra trí mạng lực hấp dẫn, làm Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa liền thú - tính quá độ.

Nhắm mắt, Tiêu Lăng Hàn nỗ lực không thèm nghĩ Thượng Quan Huyền Ý bộ dáng.

Chờ trong đầu thanh minh một chút, hắn mới mở, nhưng đập vào mắt lại là Thượng Quan Huyền Ý gần trong gang tấc khuôn mặt.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay xoa xoa hai mắt của mình, hắn cảm thấy trước mắt ảo giác cũng quá chân thật một chút, Thượng Quan Huyền Ý hơi thở hắn tựa hồ đều có thể cảm nhận được.

Nhưng, đương Tiêu Lăng Hàn buông tay thời điểm, phát hiện trước mắt Thượng Quan Huyền Ý cũng không có biến mất.

Hắn chạy nhanh vận dụng đạo lữ khiết ước cảm ứng một chút, quả nhiên trước mặt người chính là Thượng Quan Huyền Ý bản nhân.

Xem Thượng Quan Huyền Ý hiện tại bộ dáng, hắn hẳn là cũng nghe thấy được mùi hoa, tình huống của hắn tựa hồ so với chính mình còn muốn nghiêm trọng.

“Lăng Hàn, ta khó chịu.” Thượng Quan Huyền Ý thanh âm mềm mại, tự mang một cổ - dụ hoặc - lực.

Thượng Quan Huyền Ý ở phát hiện chính mình thân thể khó chịu thời điểm, nghĩ đến lần đó Tiêu Lăng Hàn trúng mị - độc tựa hồ cũng là cái dạng này bệnh

trạng.

Hắn liền ở trong đầu không ngừng kêu gọi Tiêu Lăng Hàn, trời xanh không phụ người có lòng.

Ngay sau đó, hắn liền thấy được Tiêu Lăng Hàn.

Cường chống thân thể không khoẻ, đi vào hắn bên người.

Kết quả hắn cư nhiên làm bộ không có thấy chính mình.

Quá đáng giận!!!

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý hiện tại cái dạng này, Tiêu Lăng Hàn hầu kết không tự giác kích thích một chút, một đôi mắt là áp chế không được cốc thiếu - hỏa.

"Đừng sợ, một lát liền không khó chịu." Nói, Tiêu Lăng Hàn khinh thân đè ở Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Thượng Quan Huyền Ý gương mặt phiếm hồng, một đôi mắt đào hoa trung là vô tận xuân tình. Kiều diễm cốc thiếu tích môi đỏ, tựa hồ đang chờ người đi hôn môi.

Nhìn hắn tình - động khi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nháy mắt cảm thấy chính mình miệng khô lưỡi khô, nhắm ngay hắn môi đỏ liền ấn đi lên.

Mười ngày sau……

Một mảnh xanh biếc trên cỏ, mặt trên nằm hai gã nam tử, bọn họ chính không mặc gì cả ôm nhau ở bên nhau. Mà bọn họ trên người cái một trương cực đại lá xanh, phảng phất là một giường chăn, che khuất bọn họ trần như nhộng thân thể.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý phát ra một tiếng "Ân" thanh âm, có chút không khoẻ mở mê mang hai mắt.

Nhìn đến gần trong gang tấc tuấn nhan, phía trước ký ức từng màn xuất hiện ở trong đầu.

Nghĩ đến hai người ở mười ngày trước cư nhiên đều trúng dược, điên cuồng mười ngày mười đêm.

Liền ở đêm qua, một trận mùi thơm lạ lùng truyền đến, hai người bởi vì còn ở song tu, hoàn toàn không có phản ứng lại đây.

Đãi hai người phản ứng lại đây khi, đầu một oai, ngay sau đó liền bất tỉnh nhân sự.

Tiêu Lăng Hàn cũng tại đây một khắc mở hai mắt, thấy Thượng Quan Huyền Ý chính nhìn chằm chằm chính mình xem, nhẹ nhàng hôn hôn hắn giữa mày.

Nhìn đến trên người cái lá cây, hai người nhìn nhau không nói gì.

Theo sau, hai người đem quần áo mặc vào, chuẩn bị hảo hảo nhìn xem này rốt cuộc là nơi nào?

Bọn họ phía trước gặp được sự tình, phảng phất là một hồi mộng xuân, chân thật lại mộng ảo.

Nếu không phải tỉnh lại thời điểm, hai người cũng không sợi nhỏ. Bọn họ thật sự muốn hoài nghi đó là bọn họ hai người làm một cái tương đồng mộng xuân.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thu thập hảo sau, phát hiện trên người sở hữu không khoẻ đều biến mất vô tung, hai người đều nét mặt toả sáng, tinh thần sáng láng.

"Lăng Hàn, này có phải hay không băng hỏa xà lân quả?" Thượng Quan Huyền Ý ở một bên trên cỏ nhìn đến hai viên đỏ rực quả tử, cùng quả táo giống nhau đại.

Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý ngón tay phương hướng nhìn lại, ở bên kia trên cỏ quả nhiên thấy hai viên băng hỏa xà lân quả.

Đi qua đi, đem trên mặt đất quả tử nhặt lên tới, cầm trong tay, cảm giác được quả tử bên trong có nồng đậm lại tinh thuần băng linh khí cùng hỏa linh khí.

"Ân, là thật sự băng hỏa xà lân quả, bất quá cùng trong truyền thuyết có chút không giống nhau." Tiêu Lăng Hàn sắc mặt có chút cổ quái, hắn đem quả tử đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận quả tử, duỗi đến cái mũi phía dưới nghe nghe, "Muốn so với ta biết đến băng hỏa xà lân quả đại không ít, còn có này băng hỏa xà lân quả hơi thở như thế nào như vậy quen thuộc?"

Thượng Quan Huyền Ý nỗ lực hồi tưởng một chút, "Như thế nào cùng……," câu nói kế tiếp, hắn có điểm nói không được nữa.

Bởi vì hắn phát hiện này hai viên băng hỏa xà lân quả có hắn cùng Tiêu Lăng Hàn trên người hơi thở, còn có một cổ quen thuộc khí vị, kia đúng là bọn họ phía trước ngửi qua mùi hoa. Bất quá hiện tại mùi hoa đã không có thúc giục - tình tác dụng.

"Như thế nào không nói?" Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, chờ mong hắn bên dưới.

Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này quá xấu rồi, nhất định là muốn cho chính mình nói ra phía trước phát sinh sự.

"Ngươi không phải đã đoán được sao? Còn hỏi ta!" Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói.

"Xem ra chúng ta nghĩ đến một khối đi, không nghĩ tới chúng ta cư nhiên bị một gốc cây thực vật cấp tính kế." Nghĩ đến phía trước trải qua, Tiêu Lăng Hàn

nghiến răng, cư nhiên bị một gốc cây thực vật vây xem hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý song tu cảnh tượng.

Thượng Quan Huyền Ý nói: "Xem ra trước kia hẳn là chưa từng có người, vừa vặn đụng tới băng hỏa xà lân cây ăn quả nở hoa kết quả; nếu là có người đụng phải, kia cũng có thể không phải đạo lữ. Bằng không vì cái gì không ai truyền ra băng hỏa xà lân quả yêu cầu hai người song tu sau mới có thể kết ra quả tử. Phỏng chừng trước kia đều là hai điều xà ở bên trong song tu, cho nên này quả tử tên bị gọi là băng hỏa xà lân quả."

"Ân, ngươi nói có lý, còn có một cái khả năng, đó chính là có hình người chúng ta giống nhau gặp được tương tự tình huống. Nhưng, bị một gốc cây thực vật vây xem hai người song tu chuyện như vậy, khẳng định là không ai nguyện ý nói ra đi, cho nên mới không có người biết." Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến, bọn họ hẳn là không phải cái thứ nhất gặp được loại chuyện này người, bằng không xem băng hỏa xà lân cây ăn quả này quen thuộc gây án thủ pháp, bị nó vây xem song tu người hẳn là không ít.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn biết chính mình hai người không phải duy nhất bị vây xem đối tượng, hắn trong lòng cuối cùng là dễ chịu chút.

Mọi người đều là nhân loại, tự nhiên phải có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 295

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 295 Huyền Thiên đại lục

【 song song thăng cấp 】 bảy càng

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lúc trước nơi địa phương đúng là băng hỏa xà lân cây ăn quả nụ hoa trung.

Một đóa hoa phân thành hai bộ phận, một bộ phận vì hỏa thuộc tính; một khác bộ phận vì băng thuộc tính.

Tiêu Lăng Hàn nơi địa phương là hỏa thuộc tính nụ hoa, mà Thượng Quan Huyền Ý nơi địa phương đó là băng thuộc tính nụ hoa.

"Lăng Hàn, chúng ta một người một viên, hiện tại liền luyện hóa đi." Thượng Quan Huyền Ý đem băng hỏa xà lân quả đệ một viên cấp Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn không có tiếp Thượng Quan Huyền Ý đưa qua quả tử, mà là nhíu mày, từ Thượng Quan Huyền Ý trong trí nhớ biết được, Hóa Thần kỳ tu sĩ muốn ăn hai viên mới có thể thăng cấp, mà nơi này tổng cộng mới hai viên.

"Ngươi ăn trước, ta vì ngươi hộ pháp, nếu là một viên không có làm ngươi thành công thăng cấp, vậy ngươi đem một khác viên cũng cùng nhau ăn." Tiêu Lăng Hàn đem băng hỏa xà lân quả đẩy trở về, hắn hiện tại đã là Hóa Thần trung kỳ, tu vi tạm thời so Thượng Quan Huyền Ý cao hơn một cái tiểu cảnh giới.

"Còn nói ta là ngốc tử, theo ta thấy ngươi mới là ngốc tử, có tu luyện tài nguyên chính mình không cần, ngược lại tặng cho ta." Thượng Quan Huyền Ý cũng không có lập tức tu luyện, tuy rằng hắn cũng rất tưởng tăng lên tu vi, nhưng hắn càng muốn đem này hai viên quả tử cấp Tiêu Lăng Hàn dùng. Bởi vì có phía trước ở trên thuyền trải qua, hắn không có nói thẳng ra tới, hắn sợ chính mình nói ra, lại nên chọc gia hỏa này sinh khí.

"Ta hiện tại tu vi đã tới rồi Hóa Thần trung kỳ, so ngươi muốn cao hơn một cái tiểu cảnh giới, ngươi không phải muốn cùng ta sóng vai sao? Vậy không cần kéo chân sau, ngươi trước luyện hóa, nếu là ngươi chỉ dùng một viên liền thăng cấp, kia dư lại kia viên ta lại ăn cũng không muộn. Huống chi nơi này có thể có hai viên, vậy thuyết minh, chúng ta hiện tại đã ở sinh trưởng băng hỏa xà lân quả trên đảo nhỏ, chờ ngươi luyện hóa, chúng ta lại đi tìm xem xem." Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý thúc giục nói, thầm nghĩ: Phép khích tướng không tin đối với ngươi không dùng được.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Không phải so với chính mình cao hơn một cái tiểu cảnh giới sao? Chính mình đây là bị ghét bỏ?

“Ta đây thật sự ăn?” Thượng Quan Huyền Ý đem băng hỏa xà lân quả đặt ở bên môi, làm bộ muốn cắn đi xuống, đôi mắt lại trộm ngắm Tiêu Lăng Hàn thần sắc.

“Ân, nhanh ăn đi! Ta trước bố trí trận pháp, ngươi ăn băng hỏa xà lân quả sau liền khoanh chân ngồi xuống luyện hóa quả tử bên trong linh khí.” Tiêu Lăng Hàn thấy hắn do dự bộ dáng, dứt khoát chuyển tới một bên đi bố trí trận pháp.

Ba tháng sau……

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác trong thân thể có một tầng bích chướng “Bính” một tiếng, liền phá khai rồi.

Hắn rốt cuộc thành công thăng cấp Hóa Thần trung kỳ!

Vững vàng tâm thần, áp chế nội tâm vui mừng.

Một lần một lần chải vuốt trong cơ thể linh khí, chờ hắn đem cảnh giới củng cố hảo, đã lại đi qua một tháng.

Chậm rãi mở mắt ra, đối thượng là Tiêu Lăng Hàn quan tâm hai tròng mắt, Thượng Quan Huyền Ý hơi hơi mỉm cười, vui vẻ nói: “Lăng Hàn, ta đã đột phá Hóa Thần trung kỳ, hơn nữa ta chỉ dùng một cái viên băng hỏa xà lân quả.” Nói, hắn đem không gian giới tử trung đặt một khác viên băng hỏa xà lân quả hộp ngọc đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Sở dĩ lấy hộp ngọc trang thượng, là sợ quả tử bên trong linh khí xói mòn.

Hộp ngọc đựng phong ấn trận pháp, có thể càng tốt khóa chặt quả tử linh khí.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận hộp ngọc, sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý đầu, ôn hòa hỏi: “Chúc mừng! Thân thể có hay không nơi nào không khoẻ?”

“Không có, thân thể thực hảo, toàn thân thoải mái. Ngươi nhanh lên luyện hóa đi, cái này nên đến lượt ta vì ngươi hộ pháp.” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, cũng thúc giục nói. Nghĩ, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn dùng băng hỏa xà lân quả có thể hay không đột phá Hóa Thần hậu kỳ.

“Hảo, chờ ta.”

Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, lấy ra trong hộp ngọc băng hỏa xà lân quả, không có chút nào do dự liền ăn đi xuống.

Băng hỏa xà lân quả hương vị có điểm đặc biệt, có cổ phía trước ngửi được mùi hoa.

Quả tử bên trong linh khí vừa tiến vào thân thể, giống như là nam yến về tổ, sôi nổi hướng tới Tiêu Lăng Hàn đan điền trung toản đi.

Sở dĩ sẽ như vậy, là bởi vì Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tại đây viên quả tử còn không có hình thành phía trước, ở nhụy hoa trung

song tu quá.

Tiêu Lăng Hàn đều không cần dẫn đường quả tử trung băng linh khí cùng hỏa linh khí, hắn chỉ cần vận chuyển công pháp là được.

Thời gian liền ở Tiêu Lăng Hàn tu luyện trung một chút xói mòn.

Một tháng sau, Tiêu Lăng Hàn tu vi lại lần nữa đột phá, hắn thành công thăng cấp, hiện giờ hắn tu vi đã là Hóa Thần hậu kỳ.

Không nghĩ tới một viên băng hỏa xà lân quả trung linh khí như thế nồng đậm, hơn nữa hắn phía trước mới vừa rơi vào băng hỏa xà lân cây ăn quả nụ hoa trung, tự động hấp thu bên trong không ít linh khí. Như vậy tích lũy dưới, mới có thể nhất cử đột phá.

Hiện tại xem ra, kia viên băng hỏa xà lân cây ăn quả đến là lục cấp linh thực.

Bằng không phía trước Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng sẽ không bị nhốt ở nụ hoa trung.

Cho nên bọn họ ăn băng hỏa xà lân quả trung linh khí mới có thể như vậy nồng đậm, do đó làm cho bọn họ hai người đều chỉ ăn một viên đã đột phá.

Thế giới này thực vật lại là như thế kỳ lạ, Tiêu Lăng Hàn luyện hóa băng hỏa xà lân quả sau được đến một ít tin tức.

Nguyên lai vây khốn bọn họ kia cây linh thực đã có vạn năm thọ mệnh, nếu là hắn lại không thăng cấp nên chết héo.

Mà nó thăng cấp liền yêu cầu kết quả, nhưng này kết quả cũng là có chú trọng. Cần thiết là một cái Hỏa linh căn tu sĩ cùng một cái Băng linh căn tu sĩ song tu, hơn nữa hai người tu vi không thể quá thấp. Ở bọn họ song tu khi chảy ra đồ vật có thể trở thành nó bản thể chất dinh dưỡng, trở thành hắn đột phá cơ hội.

Tiêu Lăng Hàn hiểu biết đến này kỳ ba đột phá phương thức cũng là say.

Con mẹ nó, hắn như thế nào cảm giác kia cây linh thực thành hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhi tử đâu?!!!

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, chạy nhanh ngừng này quái dị suy nghĩ.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn mới dùng một tháng thời gian liền luyện hóa băng hỏa xà lân quả, lại còn có đột phá Hóa Thần hậu kỳ, trong lòng tràn đầy vui mừng, như vậy cách bọn họ mục tiêu lại gần một bước.

Hai người thu thập một chút, chuẩn bị rời đi cái này địa phương.

Bọn họ hai người tu vi đều được đến tăng lên, hiện giờ bọn họ đã không có ở lưu lại nơi này tất yếu.

Hai người đi ra tạm thời sở đãi địa phương, tới rồi bên ngoài mới biết được, nguyên lai hai người là ở một cái bên trong sơn cốc. Muốn vào sơn cốc chỉ có một cái lộ, hơn nữa con đường kia bên ngoài còn bị một loạt dây đằng sở che

khuất. Chỉ là dùng mắt thường xem, căn bản sẽ không phát hiện bên trong cư nhiên có một cái sơn cốc.

Xem ra kia cây linh thực tính thượng lương tâm đại đại hảo, bọn họ hai người trợ nó kết quả, nó đem hai người đưa đến an toàn địa phương, còn đem quả tử đưa cho hai người.

Làm như vậy hẳn là chấm dứt nhân quả, phỏng chừng hiện tại kia cây linh thực chính tránh ở nơi nào thăng cấp.

Cái này đảo nhỏ muốn so với phía trước bọn họ đạt tới có ma khí cái kia đảo nhỏ đại tam lần, nơi nơi đều là cây xanh thành bóng râm, bất quá nơi này xà trùng cũng nhiều.

Độc thảo càng là vô số kể, nếu là Ân Thiên Duệ tới rồi nơi này, khẳng định sẽ luyến tiếc rời đi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hiện giờ Hóa Thần kỳ tu vi tại đây tòa trên đảo cũng không dám tùy ý loạn đi, bởi vì hai người phát hiện này tòa đảo linh khí đặc biệt nồng đậm.

Bọn họ rời đi sơn cốc không có bao lâu liền gặp phải một cái ngũ cấp hậu kỳ băng sương xà,

Tiêu Lăng Hàn cùng nó đơn độc đối chiến hai cái canh giờ, xem như chiến thắng nó.

Đương nhiên hắn cũng không có sử dụng không gian pháp thuật, không gian pháp thuật làm hắn đòn sát thủ, tự nhiên không thể tùy ý sử dụng.

Hai người ở cách đó không xa nghỉ ngơi một đêm.

Ngày kế, Thượng Quan Huyền Ý lại đi cùng băng sương xà đại chiến, một người một xà đại chiến nửa ngày, Thượng Quan Huyền Ý mới đem nó giải quyết. Thượng Quan Huyền Ý cũng vô dụng thời gian cấm này nhất chiêu, hiện giờ hắn có thể đối ngang nhau tu vi người hoặc là yêu thú thời gian cấm ba giây.

Hai người đều cùng băng sương xà đại chiến, chủ yếu là làm quen một chút chính mình hiện tại lực lượng, phải thường xuyên chiến đấu mới có thể ma lịch chính mình võ kỹ, bằng không tới rồi yêu cầu đối chiến thời điểm quang có một thân tu vi, dùng ra chiêu thuật chỉ là giàn hoa, vậy chơi xong rồi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mới vừa xuất sơn cốc liền đụng phải ngũ cấp yêu thú, lúc sau lộ, hai người đều đi phi thường cẩn thận. Trên đường đụng tới độc thảo, hai người vẫn là đem chúng nó đều thu thập lên, vạn nhất khi nào liền dùng tới rồi đâu.

Mắt thấy hai người lại đi 1000 mét liền đến đảo nhỏ bên cạnh chỗ, lại phát hiện bên cạnh chỗ nơi nơi đều là bầy rắn. Này đó xà tuy rằng chỉ có nhị cấp tam cấp, nhưng không chịu nổi chúng nó số lượng nhiều, hơn nữa đại bộ phận có độc.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn tính toán dùng thuấn di đem Thượng Quan Huyền Ý mang ly cái này đảo nhỏ khi, bên cạnh chỗ lúc này cư nhiên phát ra "Phanh phanh phanh" tiếng nổ mạnh.

Hai người liếc nhau, đây là có người tới.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn, hỏi: "Chúng ta là trốn đi, vẫn là trốn đi xem diễn?"

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ngươi đều quyết định hảo, còn hỏi ta - làm gì?

Hai người bởi vì không nghĩ đi ra ngoài đụng tới bên ngoài những người đó, cho nên hai người quyết định tạm thời trốn đi.

Tiêu Lăng Hàn đang muốn lấy ra ẩn thân phù, trên người đã bị Thượng Quan Huyền Ý dán một trương ẩn thân phù.

Bên ngoài tiếng nổ mạnh liên tục vang lên một canh giờ mới đình chỉ, xem ra bên ngoài tới những người đó, hoặc là rất có tiền, hoặc là là phù văn sư, bằng không chỗ nào tới như vậy nhiều bạo phá phù?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không có chờ bao lâu, liền nhìn đến một hàng mười bốn người xuất hiện ở bọn họ tầm mắt trong phạm vi.

Tới này nhóm người ăn mặc thống nhất màu xanh lơ pháp y, cầm đầu có hai người tu vi ở Hóa Thần sơ kỳ, còn lại người đều là Nguyên Anh kỳ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến bọn họ xuyên phục sức, lập tức biết, sau đó không lâu sẽ có đệ nhị sóng người tới nơi này.

Không nghĩ tới này một đời bản đồ bị bọn họ hai người mua đi rồi, những người này như cũ tìm được rồi nơi này.

Xem ra có một số việc, là vận mệnh chú định.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không biết chính là, khối địa đồ kia cũng không phải chỉ có Thánh Kiếm Thành Hồng Phát thương hành ở bán đấu giá.

Bởi vì bọn họ bán đấu giá thời điểm giá cả đạt tới 100 vạn linh thạch, dẫn tới mặt khác mấy trương đồ cũng biến thành nhiệt tiêu hóa.

Bất quá chuyện này phát sinh thời điểm, bọn họ vừa lúc ở bí cảnh.

Mà băng hỏa xà lân cây ăn quả là 500 năm nở hoa kết quả, năm nay vừa lúc đến 500 năm. Trong khoảng thời gian này vừa lúc là băng hỏa xà lân quả thành thục kỳ, bằng không bọn họ làm sao đụng tới.

Bởi vì hai người dán ẩn thân phù, kia một hàng mười bốn người cũng không có phát hiện Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bọn họ hai người.

Nhìn kia mười bốn người đại sát đặc giết đối phó ven đường rắn độc, làm hai người không nghĩ tới chính là, nơi này cư nhiên đều là Băng linh căn cùng Hỏa

linh căn tu sĩ, hơn nữa bọn họ giống như đều là đạo lữ.

Hai người đồng thời quay đầu nhìn về phía lẫn nhau, cảm tình song tu sau mới có thể kết quả chuyện này, biết đến người còn không ít, bằng không bọn họ vì cái gì đều là một cặp một cặp tới?

Cố tình Thượng Quan Huyền Ý liền không biết chuyện này?

Này có lẽ chính là đại tông môn cùng tán tu chi gian khác nhau.

Chẳng được bao lâu, kia một hàng mười bốn người liền lướt qua Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, bọn họ bay thẳng đến đảo nhỏ bên trong bước vào.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tạm chấp nhận những người đó đem một đường rắn độc đều giết, thừa dịp còn không có mặt khác rắn độc lại đây, hai người chạy nhanh ra đảo nhỏ.

Chỉ là hai người phi thuyền còn không có chạy rất xa, liền phát hiện một khác đàn đi hướng băng hỏa xà lân quả đảo nhỏ người. Vì không trêu chọc không cần thiết phiền toái, hai người lần này cũng đem phi thuyền ẩn thân hình thức khởi động.

Có chút người chính là, ngươi rõ ràng không có trêu chọc hắn, hắn cố tình muốn tới ngươi trước mặt tới tìm tồn tại cảm, hơn nữa người như vậy còn không ít. Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều không nghĩ đem thời gian lãng phí tại đây loại nhân thân thượng, tất nhiên là có thể tránh liền tránh.

Bọn họ lần này ra biển thu hoạch tràn đầy, hai người tu vi đều được đến tăng lên.

Ở hồi Hải Tham Thành trên đường liền có kim vũ tảo, kim vũ tảo bảo hộ yêu thú chỉ có tứ cấp.

Hai người thực thuận lợi được đến mười cây kim vũ tảo, đến lúc đó chỉ cần lấy tam cây đi giao nhiệm vụ liền thành.

Nửa tháng sau……

Hai người ở Huyễn Thiên Tây Hải nội vây lắc lư nửa tháng mới trở lại Hải Tham Thành, chủ yếu là thưởng thức trên biển phong cảnh, xem mặt trời mọc mặt trời lặn, xem đầy trời sao trời.

Giữa đường bọn họ cũng gặp được quá mấy sóng người, những người đó thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thảnh thơi thảnh thơi bộ dáng, đều dùng oán hận ánh mắt trừng mắt hai người, nhưng, lại không có tiến lên đây tìm phiền toái, hẳn là cho rằng bọn họ là những cái đó đại gia tộc con cháu, ra biển tới du ngoạn thêm rèn luyện.

Giống nhau đại gia tộc con cháu đều có bảo mệnh ngọc bài, chỉ cần không phải chuyên môn lấy đánh cướp nghề nghiệp người đều lười đến phản ứng bọn họ.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 296

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 296 Huyền Thiên đại lục

【 Trịnh Húc Luân tính kế 】 tám càng

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không có ở Hải Tham Thành nhiều đãi, mà là trực tiếp cưỡi Truyền Tống Trận trở về Thủy Mạn Thành. Không có biện pháp, bọn họ muốn tìm một chỗ hảo hảo nghỉ ngơi một chút, nhưng Hải Tham Thành không có thích hợp nghỉ ngơi địa phương.

Tới rồi Thủy Mạn Thành, hai người đầu tiên là đi giao nhiệm vụ, được đến nhiệm vụ treo giải thưởng hai trăm vạn trung phẩm linh thạch, lại đi khách điếm thuê một cái gian phòng.

Bọn họ lần này vì được đến băng hỏa xà lân quả, đi Hải Tham Thành hoa chín nguyệt tả hữu.

Cho nên hai người chuẩn bị nghỉ ngơi hai ngày lại khởi hành.

Ở Thủy Mạn Thành hai ngày, hai người đem Thủy Mạn Thành đi dạo một cái biến, còn ăn địa phương một ít đặc sản, Thủy Mạn Thành đặc sản tự nhiên là đủ loại cá.

Hai ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cưỡi Truyền Tống Trận rời đi Thủy Mạn Thành.

Trải qua hai lần đổi xe Truyền Tống Trận, bọn họ rốt cuộc tới rồi Thiên Ngưng Thành.

Lần này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị đi một cái Đại Thừa kỳ tu luyện động phủ, bất quá ở đi phía trước bọn họ còn cần chuẩn bị một ít đồ vật.

Nhìn náo nhiệt đường phố, hai người phảng phất ở trong mộng.

Bọn họ đã có đem tẫn mười tháng không có nhìn đến như vậy náo nhiệt cảnh tượng, ở Thủy Mạn Thành khi, tới tới lui lui đều là đi thuyền.

Thấy Hồng Phát thương hành tấm biển, hai người trực tiếp đi vào.

"Hai vị tiền bối tưởng mua chút cái gì?" Một cái Kim Đan kỳ nam tu, đương hắn nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bộ dạng khi, trong mắt xẹt qua một đạo u quang, nháy mắt liền khôi phục bình thường, ngay sau đó tiến lên hỏi.

“Chúng ta muốn một ít chỗ trống lá bùa, còn có.......” Tiêu Lăng Hàn báo liên tiếp tên, có linh thảo, có Luyện Khí tài liệu, cũng không biết tên kia nam tu nhớ kỹ không có.

“Hai vị tiền bối nhưng có đến bên kia ngồi chờ một chút, ta lập tức vì các ngươi chuẩn bị.” Nam tu chỉ chỉ một bên phòng nghỉ.

“Làm phiền!”

Tiêu Lăng Hàn đang định mang theo Thượng Quan Huyền Ý qua bên kia phòng nghỉ ngồi trong chốc lát, quay đầu liền phát hiện Thượng Quan Huyền Ý đang đứng ở một cái trước quầy sững sờ.

Hắn đi qua đi, theo Thượng Quan Huyền Ý nhìn chằm chằm quầy nhìn lại, kinh ngạc phát hiện bên trong cư nhiên có một mảnh lá xanh. Còn nhớ rõ năm đó ở Hoàng Cực đại lục thời điểm, hắn từng hướng Sở Mục Thần mua quá một mảnh lá xanh, liền cùng trên quầy hàng lá xanh giống nhau như đúc.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý chính si ngốc nhìn kia phiến lá xanh, hỏi: “Huyền Ý, ngươi muốn nó?”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, “Ta cảm giác nó đối ta rất quan trọng!”

“Thích liền mua tới.” Tiêu Lăng Hàn sủng nịch nhìn hắn, khó được thấy hắn như vậy thích một thứ, sảng khoái thanh toán 100 vạn trung phẩm linh thạch.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn biết sau lại phát sinh sự tình, hắn tuyệt đối sẽ không mua này đó lá xanh. Thậm chí còn sẽ ly chúng nó rất xa, nếu không liền giấu đi không cho Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến.

Hai người ở nghỉ ngơi khu không có chờ bao lâu, phía trước tên kia nam tu liền đem Tiêu Lăng Hàn yêu cầu đồ vật toàn bộ chuẩn bị đầy đủ hết, giống nhau đều không có rơi xuống.

Tuy rằng người tu chân ký ức kinh người, nhưng giống nam tu như vậy, Tiêu Lăng Hàn chỉ nói một lần, còn nói như vậy đa dạng đồ vật, hơn nữa đồ vật đều tương đối tạp dưới tình huống, hắn đều có thể nhớ kỹ. Có thể tưởng tượng người này chẳng những trong trí nhớ kinh người, hơn nữa đối linh thảo luyện khí tài liệu mấy thứ này đều phi thường quen thuộc.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều không cấm nhìn nhiều liếc mắt một cái người này, phát hiện hắn giữa mày cùng Trịnh Húc Vân có ba phần tương tự, này chẳng lẽ là Trịnh Húc Vân đệ đệ?

Tiêu Lăng Hàn cũng không có biểu hiện thực kinh ngạc, kiểm tra rồi một lần các loại đồ vật chất lượng, phát hiện không có bất luận vấn đề gì, hơn nữa đồ vật đều là lấy chất lượng thượng thừa cái loại này.

Hắn bất động thanh sắc hỏi: “Tổng cộng nhiều ít linh thạch?”

“Tổng cộng 86 vạn 3000 khối trung phẩm linh thạch.”

Thượng Quan Huyền Ý đem ngang nhau số lượng linh thạch bỏ vào một cái trống không không gian giới tử trung, sau đó cầm đưa cho nam tu.

Nam tu tiếp nhận sau, xem xét một chút, linh thạch số lượng vừa vặn tốt, thu hảo giới tử, hắn hỏi: “Hai vị tiền bối còn có cái gì yêu cầu sao?”

“Tạm thời không có.” Nói, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý hướng phòng nghỉ bên ngoài đi đến.

Chỉ là nghênh diện một nữ tử thẳng tắp trang đi lên, Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ, mang theo Thượng Quan Huyền Ý một cái xoay tròn, tên kia nữ tử liền trực tiếp ngã quỵ trên mặt đất.

“A……” Nữ tử phát ra một tiếng chói tai thét chói tai.

“Thư Mỹ, như thế nào là ngươi?” Phía trước cái kia nam tu thấy rõ nữ tử khuôn mặt, không cấm kinh ngạc hô lên khẩu. Bất quá, hắn vẫn đứng ở tại chỗ không có động, chỉ là mắt lạnh nhìn ngã trên mặt đất nữ tử.

“Húc Luân ca ca!” Thư Mỹ thanh âm đà đà gọi một tiếng, ánh mắt ai oán nhìn Trịnh Húc Luân.

“Ngươi còn nhanh đứng lên đi, ở đây người đến người đi, chờ lát nữa người khác nếu là cùng ngươi giống nhau không trường đôi mắt dẫm đến ngươi đã có thể không hảo.” Trịnh Húc Luân mặt vô biểu tình nói.

“Phụt……” Một cái tiếng cười vang lên, Thượng Quan Huyền Ý thật sự là không có nhịn xuống, tên này gọi là Húc Luân nam tu, miệng cũng quá độc.

Thượng Quan Huyền Ý thấy mấy người đều nhìn hắn, xua xua tay, “Các ngươi tiếp tục, không cần phản ứng ta.” Ta chính là một cái xem diễn người.

Thư Mỹ phẫn hận nhìn hai cái đầu sỏ gây tội, vừa rồi nàng nếu không phải đi gấp, như thế nào sẽ gặp phải này hai người. Rõ ràng nàng là tưởng nhào vào Húc Luân ca ca trong lòng ngực, ai ngờ ra tới người cũng không phải Trịnh Húc Luân. Cũng không biết này hai người cái gì tốc độ, vừa rồi chính mình đều không có dừng lại, bọn họ tẫn nhiên dễ dàng liền tránh khỏi. Nhìn không ra tu vi, hừ! Còn không phải là tu vi so với chính mình cao sao? Có gì đặc biệt hơn người.

Thư Mỹ duỗi tay một con nhỏ dài tay ngọc, “Húc Luân ca ca, ta chân uy, ngươi có thể tới đỡ ta một chút sao?”

“Nam nữ thụ thụ bất thân.” Nói, Trịnh Húc Luân đối với bên ngoài một người nữ tu kêu lên: “Lâm San, ngươi tới đem Thư Mỹ tiểu thư đỡ đến phòng nghỉ.”

“Tốt, tiểu thiếu gia!” Nữ tu cung kính trả lời nói, vội vàng lại đây đem tên là Thư Mỹ nữ tử đỡ vào phòng nghỉ.

Thư Mỹ vốn là không tình nguyện, bất quá nàng nhìn thấy Trịnh Húc Luân cũng là nghỉ ngơi, liền nữ tu tay, thuận thế đi vào phòng nghỉ.

Nào biết, nàng mới vừa ở phòng nghỉ ngồi xuống, Trịnh Húc Luân liền đi ra ngoài.

"Húc Luân ca ca!"

"Ngươi trước ngồi, ta kêu đan sư tới vì ngươi nhìn xem." Trịnh Húc Luân quay đầu lại nhìn Thư Mỹ liếc mắt một cái, trên mặt biểu tình là nói không nên lời bất đắc dĩ.

Nghe thấy Trịnh Húc Luân nói như vậy, Thư Mỹ trong lòng một trận ngọt ngào, này có phải hay không đại biểu Húc Luân ca ca là quan tâm chính mình. Nàng chính mình não bổ một đống lớn, chờ đan sư lại đây thời điểm lại không có nhìn thấy Trịnh Húc Luân, nàng không khỏi vội la lên: "Húc Luân ca ca đâu?"

Đan sư: "Tiểu thiếu gia có việc, đã rời đi."

"Cái gì?" Thư Mỹ thanh âm đề cao hai cái đề-xi-ben, kinh ngạc nói.

Mà lúc này Trịnh Húc Luân đang ở Hồng Phúc Lai tửu lầu, mở tiệc chiêu đãi Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn.

Nguyên lai hắn rời đi Hồng Phát thương hành sau, liền đuổi theo Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý. Chết quấn lấy muốn thỉnh hai người ăn cơm, vì này trước phát sinh sự nhận lỗi. Còn nói tên kia kêu Thư Mỹ nữ tử là trong nhà vì hắn an bài liên hôn đối tượng, nói chính mình cùng cái tiểu đáng thương giống nhau.

"Hôm nay sự cấp hai vị tiền bối thêm phiền toái." Trịnh Húc Luân giơ lên chén rượu, chân thành nói.

"Không sao, này cũng không phải ngươi sai." Tiêu Lăng Hàn bưng lên chén rượu tùy ý uống một ngụm, không lắm để ý nói. Trong mắt lại xẹt qua một đạo tinh quang, này thức ăn trên bàn cùng trong rượu thêm gia vị không tồi.

"Này đó đều là chúng ta Hồng Phúc Lâu chiêu bài đồ ăn, hai vị tiền bối nếu là thích, về sau có thể thường tới." Trịnh Húc Luân thấy Thượng Quan Huyền Ý một cái kính ở ăn, lập tức nhiệt tình nói.

"Ngươi cũng thật sẽ làm buôn bán, ta này bữa cơm đều còn không có ăn xong, ngươi cũng đã lại vì về sau sinh ý làm suy xét." Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười nói, này Trịnh Húc Vân đệ đệ cũng thật có ý tứ, rõ ràng sáng sớm liền nhận ra chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn, cư nhiên làm bộ hoàn toàn không quen biết bộ dáng.

Trịnh Húc Luân xấu hổ cười cười, đánh ha ha nói: "Cũng còn hảo, di truyền, gia tộc di truyền!"

"Ngươi ca còn hảo đi?" Tiêu Lăng Hàn đột nhiên ra tiếng hỏi.

"Khá tốt, hắn còn cùng ta nhắc tới quá ngươi……" Nói nơi này, Trịnh Húc Luân chạy nhanh duỗi tay bưng kín miệng mình, vẻ mặt ảo não, chính mình cái gì như vậy lanh mồm lanh miệng, một không cẩn thận liền nói lậu đâu!

"Ngươi đã sớm nhận ra chúng ta?" Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng là hỏi chuyện, nhưng nói vô cùng khẳng định.

Trịnh Húc Luân có chút ngượng ngùng mà sờ sờ chính mình đầu, thẹn thùng nói: "Ta phía trước nghe Khổng tam ca nói lên các ngươi sự, ta đặc biệt sùng bái các ngươi, cho nên liền hỏi hắn muốn các ngươi bức họa, hôm nay các ngươi tiến trong tiệm, ta kỳ thật liền nhận ra tới."

Tiêu Lăng Hàn nói tiếp nói: "Cho nên, ngươi căn bản không phải cái gì Hồng Phát thương hành người hầu? Mà là Hồng Phát thương hành tiểu thiếu gia? Cũng là Trịnh Húc Vân thân đệ đệ?"

"Hai vị tiền bối cao minh, ánh mắt thật tốt, bất quá các ngươi là như thế nào nhận ra ta tới? Ta cảm thấy chính mình biểu hiện phi thường hoàn mỹ." Trịnh Húc Luân vẻ mặt sùng bái nhìn hai người, tràn đầy nghi hoặc hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, cho Trịnh Húc Luân một cái tán thưởng ánh mắt, "Chúng ta ánh mắt hảo, điểm này ngươi nhưng thật ra nói đúng! Bất quá ngươi biểu hiện liền tạm được, ngươi kỹ thuật diễn quá vụng về, là cá nhân đều có thể nhìn ra sơ hở."

Trịnh Húc Luân: "……" Quá trát tâm!

"Chúng ta đã ăn được, cảm ơn ngươi nhiệt tình khoản đãi." Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý đã buông xuống chén đũa, liền đối với Trịnh Húc Luân nói.

"Không cần khách khí, có thể thỉnh hai vị tiền bối ăn cơm, là vinh hạnh của ta!" Trịnh Húc Luân trên mặt là nói không nên lời cao hứng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cười cười, đang định đứng dậy, lại không nghĩ mới vừa đứng lên, lập tức lại làm trở về trên ghế.

Thượng Quan Huyền Ý không thể tưởng tượng chỉ vào Trịnh Húc Luân, "Ngươi, ngươi ở đồ ăn trung hạ dược?"

"Thế nào? Hai vị tiền bối có phải hay không thực kinh hỉ?" Trịnh Húc Luân vẻ mặt trào phúng nhìn Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, trong mắt là nói không nên lời cao ngạo.

"Vì cái gì? Chúng ta cùng ngươi không oán không thù?" Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn Trịnh Húc Luân, ra tiếng chất vấn nói.

"Vì cái gì? Có thể vì cái gì? Tự nhiên là vì tài! Vốn dĩ ta đều đã được đến phụ thân tán thành, ai biết các ngươi cư nhiên đột nhiên bán như vậy nhiều đan dược, trận pháp, phù triện cho ta cái kia đã gả đi ra ngoài song nhi đại ca. Này Hồng Phát thương hành là của ta, ta mới là Hồng Phát thương hành tương lai người nối nghiệp, hắn Trịnh Húc Vân dựa vào cái gì?" Trịnh Húc Luân ra tiếng rít gào nói, trong mắt tràn đầy điên cuồng chi sắc.

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi bất quá là cái Kim Đan kỳ tu sĩ, ngươi cư nhiên dám tính kế chúng ta? Ta tưởng ngươi sau lưng hẳn là có nhân vi ngươi chống lưng đi?”

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn không có nói xong nói, tiếp tục nói: “Vừa rồi tên kia gọi là Thư Mỹ nữ tử hẳn là ngươi nhân tình? Nàng sau lưng thế lực hẳn là chính là ngươi dám đối chúng ta hạ dược tư bản đi?”

“Liền tính các ngươi hiện tại đã biết lại có thể thế nào? Hiện giờ các ngươi bất quá là ta tù nhân!”

Trịnh Húc Luân tràn đầy khinh thường, vẻ mặt nắm chắc thắng lợi, hai người kia, một cái là Hóa Thần sơ kỳ tu sĩ, một cái khác là Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ, này đó hắn đã sớm hỏi thăm hảo.

Trịnh Húc Luân đứng lên, trên cao nhìn xuống nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, bởi vì như vậy hắn liền có một loại cao cao tại thượng cảm giác. Hắn từ nhỏ liền sống ở đại ca Trịnh Húc Vân bóng ma hạ, Trịnh Húc Vân tu luyện tư chất hảo, làm buôn bán cũng có một bộ, rất được phụ thân sủng ái cùng tin nại. Hắn trong lòng đã sớm không có đối thân sinh đại ca thủ túc chi tình, ngược lại cảm thấy cùng cha khác mẹ nhị ca cùng chính mình đồng bệnh tương liên, càng thêm thân thiết, chỉ là không nghĩ tới nhị ca cư nhiên bị phụ thân đuổi ra gia tộc.

“Ngươi muốn tài? Chỉ cần ngươi thả chúng ta, chúng ta có thể đem không gian giới tử cho ngươi.” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt giận không thể át, rồi lại ở cực lực ẩn nhẫn.

“Các ngươi không gian giới tử ta muốn, nhưng là các ngươi người ta cũng muốn.” Trịnh Húc Luân không chút để ý nhìn lướt qua Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn trên tay mang không gian giới tử, ngược lại lại nhìn về phía hai người dung mạo.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 297

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 297 Huyền Thiên đại lục

【 muốn ngươi mệnh 】

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, đáy mắt bộc phát ra một cỗ sát ý, bị Thượng Quan Huyền Ý kéo một chút, mới khôi phục lại đây. Hắn thiếu chút nữa bởi vì Trịnh Húc Luân câu nói kia, không có lại diễn đi xuống.

Làm như cảm nhận được Tiêu Lăng Hàn phẫn nộ cùng lửa giận, Trịnh Húc Luân "Ha ha ha" phá lên cười.

"Tu vi cao lại như thế nào? Còn không phải giống nhau bị ta đùa bỡn với cổ chưởng, các ngươi hai người này dung mạo cũng thật không nói, đáng tiếc ta chỉ thích nữ nhân, bằng không ta liền chính mình vui lòng nhận cho. Bất quá không quan hệ, ta cho các ngươi tìm người mua chính là một cái như hoa như ngọc đại mỹ nhân. Không cần quá cảm tạ ta, xem ở các ngươi nhận thức ta đại ca phân thượng, đây là ta cố ý vì các ngươi chọn lựa người mua."

Dứt lời, Trịnh Húc Luân vỗ vỗ bàn tay, "Bạch bạch bạch" thanh sau, phòng cửa phòng bị mở ra, một người Hóa Thần sơ kỳ nữ tu đi đến.

Người tới ăn mặc một bộ màu hoa hồng phết đất yên lung hoa mai trăm thủy váy, áo khoác màu lam nhạt lụa thêu ngọc lan phi điệp sưởng y, nội sấn màu hồng nhạt gấm vóc bọc ngực, cổ tay áo thêu tinh xảo kim văn con bướm, trước ngực trên vạt áo câu ra vài tia đường viền hoa. Như vậy ăn mặc không chỉ có có vẻ nàng dáng người thon thả, thả đem nàng phập phồng quyến rũ đường cong dáng người triển lộ không thể nghi ngờ.

Lại xem nàng dung mạo, nàng quả nhiên lớn lên như hoa như ngọc, mặt trái xoan, tế mi mắt to, cái mũi nhỏ hơi kiều, môi anh đào, da thịt kiều nộn, trắng nõn như ngọc, dung sắc tuyệt lệ.

Nàng đi vào phòng, thần thái nhàn nhã tìm một cái ghế ngồi xuống, đôi mắt đẹp lưu chuyển, má đào mang cười, cười khanh khách nói: "Quả nhiên diện mạo thượng thừa, so với ta tới không hề thua kém sắc, ha hả ~~." Khi nói chuyện, nàng tròn tròn mắt to đánh giá Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, còn không ngừng gật đầu, che miệng cười duyên.

"Thi Họa tiền bối nhìn trúng liền hảo."

Trịnh Húc Luân cung kính mà vì nữ tu đổ một ly trà, đặt ở nàng trước mặt, phía trước trên bàn tiệc đồ vật đã sớm bị người triệt đi xuống.

Tiêu Lăng Hàn sao vừa nghe đến tên này, như thế nào như vậy quen tai đâu?

Suy tư một lát, đã từng một cái cảnh tượng xuất hiện ở hắn trong đầu, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc nhớ tới chính mình ở nơi nào nghe được quá tên này.

Chẳng lẽ nàng chính là Lạc Hồng Nhan trong miệng tiện nhân: Thi Họa?

Vòng đi vòng lại, không nghĩ tới, chính mình đây là bị năm đó Lạc Hồng Nhan một ngữ trở thành sự thật, chẳng qua phương thức cùng Lạc Hồng Nhan nói không giống nhau mà thôi.

"Trịnh gia tiểu tử, ngươi xác định ta thu bọn họ sẽ không gặp được cái gì phiền toái đi?" Thi Họa không yên tâm hỏi, rốt cuộc lúc trước Hằng Phong bí cảnh bên ngoài phát sinh một màn, biết đến người cũng không ít? Ai cũng không thể bảo đảm này hai người cùng vị kia đại nhân không có quan hệ.

"Tiền bối hoàn toàn không cần lo lắng, chuyện này ta đã hỏi thăm qua, tuyệt đối sẽ không có bất luận cái gì vấn đề, liền tính xảy ra chuyện cũng sẽ không liên lụy đến ngài, ngài xuất hiện ở chỗ này sự tình, ngươi biết ta biết, sẽ không lại có người thứ ba biết." Trịnh Húc Luân lập tức bảo đảm nói, rốt cuộc ai cũng không nghĩ đắc tội một cái Đại Thừa kỳ đại năng. Chuyện này hắn còn chuyên môn hướng Khổng Nhạc Trì hỏi thăm quá, Khổng Nhạc Trì đối hắn không có phòng bị, tự nhiên đem chính mình biết đến sự tình đều toàn bộ thoát ra.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn: "……" Đây là đem bọn họ hai người đương không khí đâu? Vẫn là trở thành trong suốt người?

"Hảo, bọn họ hai người ta liền trước mang theo, ta đáp ứng chuyện của ngươi, tự nhiên cũng sẽ không quên." Nói, Thi Họa buông trong tay chén trà, liền nhớ tới thân.

"Tiền bối chờ một lát." Trịnh Húc Luân lập tức ngăn cản.

"Còn có việc?"

Thi Họa cười như không cười nhìn Trịnh Húc Luân, trong mắt tràn đầy hài hước, duỗi tay câu lấy Trịnh Húc Luân đai lưng. Ở Trịnh Húc Luân kinh ngạc dưới ánh mắt, nàng dùng sức lôi kéo, Trịnh Húc Luân đai lưng bị thi họa cầm trong tay.

May mắn Trịnh Húc Luân tay mắt lanh lẹ bắt được quần của mình, bằng không đại gia nên nhìn đến hắn hai điều trơn bóng chân.

【 Lăng Hàn, bọn họ sẽ không ở chỗ này liền phải bắt đầu lăn giường đi? 】 hiện trường phát sóng trực tiếp a! Thượng Quan Huyền Ý có chút hưng phấn cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm. Hắn chính ghé vào trên bàn, thần thức quan sát đến chung quanh cảnh tượng.

Tiêu Lăng Hàn nghe ra Thượng Quan Huyền Ý trong giọng nói hưng phấn, hắn đầy mặt hắc tuyến, xem ra gia hỏa này thiếu thu thập, cư nhiên còn nghĩ xem người khác lăn giường.

【 bọn họ lăn không lăn giường, cùng ngươi có nửa khối linh thạch quan hệ? 】 Tiêu Lăng Hàn ngữ khí lạnh lùng truyền âm, hỏi.

【 ha hả, là không có quan hệ, ta chính là có điểm tò mò, tò mò, tuyệt đối không có muốn quan khán ý tứ, ta bảo đảm. 】 Thượng Quan Huyền Ý lập tức truyền âm nói, hắn vừa rồi trong nháy mắt cảm giác chính mình phía sau lưng lạnh căm căm, đây là ở bị người tính kế dấu hiệu a! Không cần phải nói, nhất định là Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến như thế nào thu thập chính mình.

Thi Họa thấy Trịnh Húc Luân vẻ mặt kinh ngạc bộ dáng, "Ha ha ha" cười duyên lên, nàng tiếng cười uyển chuyển tuyệt đẹp, tràn ngập dụ hoặc lực.

"Tiền bối đây là ý gì?" Trịnh Húc Luân trên mặt lửa đốt lửa đốt nhiệt, hắn nắm chặt quần của mình, có chút nổi giận hỏi.

"Không phải ngươi kêu ta lưu lại sao? Chẳng lẽ ngươi không phải ý tứ này?" Thi Họa thanh âm kiều trung mang yêu, nhu trung hỗn loạn vài phần mị, ngữ khí là nói không nên lời ái muội. Khi nói chuyện nàng đứng dậy đi vào Trịnh Húc Luân trước người, vươn một bàn tay khơi mào hắn cằm.

"Kỳ thật ngươi cũng lớn lên không tồi, nếu không ngươi suy xét suy xét làm tỷ tỷ nhập mạc chi tân, như thế nào?" Nói, Thi Họa còn đối Trịnh Húc Luân lỗ tai thổi một hơi, thấy hắn lỗ tai cũng đỏ, Thi Họa lại lần nữa "Ha ha ha" cười lên tiếng.

"Tạ tiền bối hảo ý, vãn bối chỉ là tưởng hảo hảo đem Hồng Phát thương hành phát dương quang đại." Trịnh Húc Luân đang nói lời này thời điểm, đem đầu rũ thấp thấp, căn bản không dám nhìn tới Thi Họa mặt, bởi vì hắn sợ chính mình một không cẩn thận sẽ trung nàng mị hoặc chi thuật.

Thi Họa cảm thấy thật là không thú vị, cầm trong tay đai lưng ném cho Trịnh Húc Luân, "Nói đi, còn có chuyện gì?"

Trịnh Húc Luân tiếp nhận đai lưng, chạy nhanh cài chốt cửa, "Phía trước ta cùng tiền bối chính là nói tốt, bọn họ hai người không gian giới tử về ta."

"Ngươi đường đường Hồng Phát thương hành tiểu thiếu gia còn thiếu linh thạch?" Thi Họa tràn đầy hoài nghi hỏi, nghĩ thầm, chẳng lẽ kia hai người trên người có cái gì làm Trịnh Húc Luân mơ ước đồ vật, nếu là có, kia chính mình muốn hay không…….

Trịnh Húc Luân sợ Thi Họa hiểu lầm, vội vàng đem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trên người có đại lượng cấp thấp phù triện, trận bàn sự tình nói. Sở dĩ không nói đan dược là bởi vì hắn nghe được, này hai người một cái là trận pháp sư, một cái khác là phù văn sư. Mà đan dược hắn là tên kia gọi là Ân Thiên Duệ người luyện chế, hiện tại nhân gia đã đi Thiên Lăng đại lục, này hai người trên người khẳng định không có đan dược.

Nghe xong Trịnh Húc Luân nói, Thi Họa không lắm để ý xua xua tay, làm Trịnh Húc Luân đi lấy không gian giới tử.

Thượng Quan Huyền Ý vốn đang muốn nhìn này hai người tới cái hiện trường phát sóng trực tiếp, kết quả này hai người cư nhiên không có sát ra hỏa hoa, cứ như vậy qua loa kết thúc cái kia đề tài.

Thấy Trịnh Húc Luân hướng chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn đi tới, chờ hắn đi đến chính mình trước mặt, không đợi hắn ra tay tới rút chính mình không gian giới tử, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu đối với hắn xán lạn cười.

Theo sau vươn nắm tay, đối với Trịnh Húc Luân vô cùng kinh ngạc mặt bộ liền tấu đi lên, trực tiếp đem hắn đánh đến máu mũi chảy ra, cái mũi cũng oai.

Thu hồi tay, Thượng Quan Huyền Ý nhìn nhìn chính mình nắm tay, rất là vô tội đối với bên cạnh Tiêu Lăng Hàn nói: "Ta rõ ràng đã thu lực đạo, ai biết hắn vẫn là như vậy không trải qua đánh, quá yếu." Nói xong, hắn còn thổi thổi chính mình tay, phảng phất mặt trên có dơ đồ vật, hắn muốn đem chúng nó đều thổi đi giống nhau.

Bên kia Thi Họa cũng đứng cùng nhau, nàng mị đánh giá Thượng Quan Huyền Ý, theo nàng hiểu biết, người này tu vi chính là cùng nàng giống nhau.

"Các ngươi căn bản không có trung mê - dược?" Thi Họa nói, ẩn chứa tức giận nhìn về phía bị Thượng Quan Huyền Ý một quyền đánh ngã xuống đất Trịnh Húc Luân. Mê - dược là nàng cung cấp cấp Trịnh Húc Luân, nếu là dùng, này hai người ít nhất muốn ngủ ba ngày ba đêm.

Trịnh Húc Luân che lại cái mũi, biện giải nói: "Không có khả năng, các ngươi như thế nào sẽ không có việc gì, mê - dược là ta tự mình hạ." Khi nói chuyện Trịnh Húc Luân tràn đầy không thể tưởng tượng nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

"Có một loại thể chất kêu bách độc bất xâm, ngươi biết không?" Tiêu Lăng Hàn chậm rì rì nói, thuận tay quơ quơ trong tay lưu ảnh thạch, trong mắt tràn đầy hài hước.

Bách độc bất xâm bọn họ hai cái nhưng thật ra không có, bất quá bởi vì bị Huyền Âm Tông người hạ quá dược, lại bị bọn họ dược trì ngâm quá, này đó bất nhập lưu mê - dược đối hai người đều không dùng được.

Trừ phi bọn họ hạ dược là Huyền Âm Tông cái loại này làm người khó lòng phòng bị có thể ngủ thật lâu mê - dược.

Đáng tiếc chính là Linh Vận Tông tương đối am hiểu chính là mị - hoặc chi thuật, tự nhiên là kia phương tiện dược tương đối lành nghề.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trong tay lưu ảnh thạch, Trịnh Húc Luân trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

Hắn biết, nếu là Tiêu Lăng Hàn trong tay lưu ảnh thạch chảy ra đi, kia hắn sau này liền xong rồi.

Phụ thân không hề tín nhiệm hắn, đại ca Trịnh Húc Vân càng là sẽ không lại hướng trước kia giống nhau đối hắn không hề phòng bị.

Tiện đà, hắn trong mắt hiện lên một tia điên cuồng, nhìn về phía Thi Họa ánh mắt cũng có chút ý vị sâu xa.

Đột nhiên Trịnh Húc Luân đối trong không khí hô: "Hai vị tiền bối, phiền toái các ngươi, không lưu một cái người sống."

Nghe xong hắn nói, Thi Họa đầy mặt tức giận, căn phòng này trung thế nhưng còn có những người khác.

Người nọ tu vi nhất định so với chính mình cao, bằng không vì sao chính mình một chút cũng không có nhận thấy được.

Hiện tại Trịnh Húc Luân là tưởng đem nàng cùng nhau giết sao?

"Trịnh gia tiểu tử, ngươi có ý tứ gì?" Thi Họa ra tiếng chất vấn nói.

"Tự nhiên là tiền bối hiểu biết cái kia ý tứ." Trịnh Húc Luân lộ ra mang huyết hàm răng, đối với Thi Họa dữ tợn cười cười.

"Quả nhiên là thương nhân, như thế xảo trá, cư nhiên đối ta cũng phòng một tay." Thi Họa cắn răng oán hận nói.

Chỉ là qua một phút, phòng nội như cũ chỉ có bọn họ bốn người, căn bản không có Trịnh Húc Luân theo như lời hai vị tiền bối xuất hiện.

Trịnh Húc Luân thấy vậy, trong lòng có chút lo sợ bất an.

Hai vị tiền bối tu vi cao thâm, hắn lời nói mới rồi không có khả năng nghe không được.

Đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Vì cái gì lâu như vậy bọn họ còn không có xuất hiện?

"Hai vị tiền bối! Tiền bối!" Trịnh Húc Luân thử tính kêu hai tiếng.

"Ha ha ha ha……" Đáp lại hắn chính là Thượng Quan Huyền Ý thoải mái tiếng cười.

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy xem kịch vui biểu tình, chế nhạo nói: "Ta nói, Trịnh Húc Luân, ngươi ở kêu ai đâu? Trong căn phòng này rõ ràng cũng chỉ có chúng ta bốn người?"

Trịnh Húc Luân đôi mắt đổi tới đổi lui, cấp tốc tự hỏi đối sách, chỉ là không đợi hắn tự hỏi xong, Thi Họa liền tưởng lập tức hướng ghế lô cửa phòng đi đến.

Thi Họa hiện tại chỉ nghĩ rời đi, nàng hiện tại hối hận tới nơi này, hối hận tới tranh vũng nước đục này.

Bởi vì nàng tựa hồ nghe thấy được âm mưu hương vị, hiện giờ nàng chỉ nghĩ rời xa nơi này.

Nếu là thật sự đánh lên tới, nàng khẳng định không phải đối diện vị kia cùng là Hóa Thần sơ kỳ người đối thủ.

Tuy rằng nàng thực thèm nhỏ dãi đối phương trên người tu vi, nhưng bảo mệnh quan trọng.

Chỉ là đương nàng muốn mở ra môn khi, lại như thế nào cũng mở không ra.

Nàng quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, thấy hai người một chút cũng không ngoài ý muốn nàng không có thể mở ra cửa phòng.

"Các ngươi muốn thế nào?" Thi Họa dựa vào trên cửa, ngoài mạnh trong yếu hỏi.

"Muốn ngươi mệnh!"

Thượng Quan Huyền Ý nói lời này thời điểm, phảng phất đang nói, hôm nay thời tiết thật tốt! Hoàn mỹ không mang một chút sát khí.

Nhưng Thi Họa tâm lại như là rớt vào rét lạnh động băng trung, nàng thử đối diện phát ra công kích, kết quả không hề phản ứng.

Đúng lúc này, Tiêu Lăng Hàn truyền âm ngọc giản sáng một chút.

Hắn mở ra vừa thấy, nguyên lai là Trịnh Húc Vân mấy người bọn họ tới rồi.

Hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn ở Thủy Mạn Thành thời điểm, Khổng Nhạc Trì liền liên hệ bọn họ, cho nên bọn họ cùng nhau hợp diễn này một vở diễn.

Vì chính là làm Trịnh Húc Luân chui đầu vô lưới, vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ đáp ứng, bọn họ còn muốn đi tìm cơ duyên, kia có như vậy nhiều thời gian lãng phí.

Bất quá hai người ở linh thạch dụ hoặc hạ, vẫn là khuất phục.

Lúc này mới có hôm nay một màn này, hiện tại Trịnh Húc Vân mấy người đã tới rồi Hồng Phúc Lai tửu lầu bên ngoài, những người đó là tới kết thúc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 298

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 298 Huyền Thiên đại lục

【 được đến lôi lân thiết 】 canh hai

Nhưng Tiêu Lăng Hàn không nghĩ làm Trịnh Húc Luân tồn tại, dám tính kế bọn họ, có lần đầu tiên sẽ có lần thứ hai.

Hắn nhưng không nghĩ chính mình sau lưng, vẫn luôn bị người lạnh lùng nhìn chăm chú vào.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn xem xong truyền âm ngọc giản, liền hỏi nói: "Khổng Nhạc Trì bọn họ tới sao?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Ân."

"Kia hai người kia làm sao bây giờ?" Thượng Quan Huyền Ý nói lời này thời điểm, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang. Hắn nhưng không nghĩ đem này hai người lưu lại, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn là nghĩ như thế nào.

"Tự nhiên là giết." Tiêu Lăng Hàn một ngữ quyết định hai người vận mệnh, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua hai cái dám can đảm tính kế bọn họ người.

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một cái thuấn di xuất hiện ở Thi Họa trước người. Ở nàng còn không có phản ứng lại đây thời điểm, nhanh chóng ra tay nhất kiếm đâm xuyên qua nàng đan điền.

Theo sau một trận sương đen thổi qua, tại chỗ đã không có Thi Họa thân ảnh.

Trịnh Húc Luân nhìn thấy cái này cảnh tượng, sợ tới mức liên tục lui về phía sau.

Thư gia hai vị tiền bối nhất định là bị hai người cấp giết, hắn hiện tại nên làm cái gì bây giờ?

Làm sao bây giờ?

Tiếp theo cái nhất định là chính mình!

Vừa rồi kia sương đen là cái gì?

Như vậy quỷ dị, lại khủng bố.

"Các ngươi, các ngươi không thể giết ta, ta chính là Hồng Phát thương hành tiểu thiếu gia." Trịnh Húc Luân run run rẩy rẩy nói.

"Ồn ào!" Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm phế đi Trịnh Húc Luân tu vi, lại đem hắn ném cho Long Ngọc không gian trung lôi văn hổ.

Trở lại Thượng Quan Huyền Ý bên người, đem Mặc Ảnh cho chính mình bốn cái không gian giới tử đưa cho hắn.

Thấy lại có thu vào, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn đầy nhảy nhót, này đó đưa tới cửa dê béo có thể nhiều tới mấy cái, miễn cho chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn còn muốn vất vả bán đan dược, trận bàn kiếm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn phía sau sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý đầu, ngăn đón hắn eo, hai người trực tiếp biến mất ở phòng nội.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa biến mất ở phòng nội, Khổng Nhạc Trì mấy người liền đẩy cửa mà vào.

Kết quả phòng không có một bóng người, trên bàn có một cái chén trà, bên kia còn có một khối lưu ảnh thạch.

Cầm lấy lưu ảnh thạch, Trịnh Húc Vân bất đắc dĩ nói: "Nghĩ đến, bọn họ đã rời đi."

"Xem ra bọn họ hẳn là đem Trịnh Húc Luân giết." Khổng Nhạc Trì chắc chắn nói.

"Phòng nếu không ai, kia hơn phân nửa chính là như thế, phỏng chừng là ta cái kia xuẩn đệ đệ chạm được bọn họ nghịch lân." Trịnh Húc Vân bất đắc dĩ nói, hắn vốn đang cho rằng Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn sẽ lưu hắn một mạng, không nghĩ tới……. Bất quá cũng không kỳ quái, nếu là chính mình, hắn là cũng sẽ không bỏ qua tính kế người một nhà.

"A, các ngươi là nói Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan đạo hữu đã rời đi? Chính là bọn họ còn không có bắt được thù lao a!" Khổng Nhạc Trì tràn đầy nghi hoặc hỏi, rốt cuộc này hai tên gia hỏa chính là thấy tiền sáng mắt gia hỏa.

Vừa mới bắt đầu chính mình tìm bọn họ hai người hỗ trợ thời điểm, hai người liền là gấp cái gì đều không hỏi, nói thẳng không rảnh.

Chờ chính mình nói một ngàn vạn trung phẩm linh thạch khi, kia hai tên gia hỏa khảo đều không có suy xét liền đồng ý.

"Phỏng chừng bọn họ đã chính mình đi lấy." Trịnh Húc Vân chua xót nói, ở bí cảnh thời điểm Thượng Quan Huyền Ý tu vi cũng đã là Hóa Thần sơ kỳ, mà Tiêu Lăng Hàn người này bọn họ vẫn luôn liền không có nhìn thấu quá.

Trịnh Húc Vân nói mới vừa nói xong, lập tức liền có một người Hóa Thần hậu kỳ lão giả tới báo: "Đại thiếu, Hồng Phát thương hành ở Thiên Ngưng Thành chi nhánh, hôm nay ném một ngàn vạn trung phẩm linh thạch, liền ở không lâu trước đây mới vứt." Hắn đầy mặt hổ thẹn, cúi đầu, chờ bị Trịnh Húc Vân răn dạy.

"Đã biết, ngươi trước đi xuống đi." Trịnh Húc Vân xua xua tay.

Đại thiếu cư nhiên không có trách cứ hắn, lão giả đầy mặt nghi hoặc trở về Hồng Phát thương hành.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp rời đi Thiên Ngưng Thành sau, là trực tiếp đi trước Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ.

Trên đường sẽ trải qua Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước được đến cơ duyên hai cái địa phương, tuy rằng đối hai người trước tiên ở tu vi không có quá lớn trợ giúp, bất quá hai người vẫn là chuẩn bị đi đem cơ duyên bắt được tay.

Bọn họ hiện tại nơi Thiên Ngưng Thành là Mạc Thừa Các địa bàn.

Lần này bọn họ chuẩn bị đi trước Yên Hà Sơn, Yên Hà Sơn ở Lạc Tuyên Thành ngoại, mà Lạc Tuyên Thành là Linh Vận Tông địa bàn.

Vì không ở gặp được Linh Vận Tông những cái đó xem mặt hạ đồ ăn nữ tu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp đem phi thuyền mở ra ẩn thân hình thức.

Bị coi trọng kỳ thật cũng không có gì, nhưng không chịu nổi nhân gia coi trọng bọn họ gương mặt kia là thứ yếu, chính yếu còn coi trọng bọn họ tu vi.

Đối với Thượng Quan Huyền Ý tới nói, Linh Vận Tông nữ tu nghèo đã chết.

Bị coi trọng sau, đánh cướp lên đều không có kính.

Kỳ thật không phải nhân gia nghèo, mà là các nàng đem linh thạch đều hoa ở mặc quần áo trang điểm lên rồi, bằng không như thế nào tìm song tu đối tượng!

Hai mươi ngày sau……

Một tòa bị mây mù bao phủ ngọn núi, trên núi hoa cỏ, cây cối chờ cảnh tượng, đều ở sương mù dày đặc trung lúc ẩn lúc hiện.

Nơi này đúng là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lần này mục đích địa —— Yên Hà Sơn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đem phi thuyền ngừng ở chân núi, thu phi thuyền, bọn họ lúc này mới có tâm tư đi xem Yên Hà Sơn, đập vào mắt chính là một tòa bị sương mù bao vây ngọn núi.

Tựa mộng tựa huyễn, cho người ta một loại thực không chân thật cảm giác, như là trong truyền thuyết nhân gian tiên cảnh.

Tiêu Lăng Hàn: "Ngọn núi này tượng trong truyền thuyết tiên sơn."

Thượng Quan Huyền Ý: "Không phải sương mù nhiều một chút sao? Nơi đó như là tiên sơn? Linh khí cũng giống nhau a?"

Tiêu Lăng Hàn: "Ân, ngươi nói có đạo lý." Ta thế nhưng không lời gì để nói!

Thượng Quan Huyền Ý: "Ta nói chẳng lẽ không phải sự thật?"

Tiêu Lăng Hàn: "Là sự thật, Huyền Ý nói cái gì đều đối."

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Như vậy rõ ràng có lệ.

“Hiện tại liền đi sao?” Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu cằm điểm điểm Yên Hà Sơn, rõ ràng là đang hỏi: Ngươi xem tiên sơn xem xong không có.

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ cười cười, Thượng Quan Huyền Ý cái dạng này so với chính mình còn muốn cao lãnh. Duỗi tay kéo qua hắn tay, đặt ở bên môi hôn một chút, mới nói nói: “Đi thôi.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Tùy thời tùy chỗ chơi lưu manh, bất quá chính mình không phải thích hắn như vậy sao?

Hai người cùng nhau đi vào Yên Hà Sơn, làm người kỳ quái chính là, từ bên ngoài xem cả tòa sơn đều bị sương mù bao vây ở bên trong. Nhưng đi vào bên trong mới phát hiện, nguyên lai, ở trong núi căn bản nhìn không tới một tia sương mù, tương phản chính là nơi này cảnh vật phi thường rõ ràng.

Thật sự xưng được với thiên nhiên kỳ quan, nhưng ở Tu chân giới như vậy kỳ quan nhiều không kể xiết.

Hai người căn cứ Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước ký ức bay thẳng đến một cái sơn động đi đến, trên đường gặp được yêu thú đều dùng uy áp đem yêu thú trấn trụ.

Một canh giờ sau, hai người liền đi tới một con lôi huyền ưng sở trụ sơn động phía dưới, lôi huyền ưng sở trụ địa phương ở huyền nhai trung gian một cái trong sơn động, mà này chỉ lôi huyền ưng năm đó chỉ là tứ cấp trung kỳ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp phi trí lôi huyền ưng động phủ chỗ, nghênh ngang đi vào. Bởi vì hai người cũng không có ở bên trong phát hiện có bất luận cái gì sinh mệnh hơi thở, xem ra kia chỉ lôi huyền ưng hẳn là đi ra ngoài kiếm ăn.

Không đi rồi trong chốc lát, hai người liền thấy được bọn họ mục tiêu lần này —— lôi lân thiết.

Đó là một khối mười bình phương lôi lân thiết, Tiêu Lăng Hàn bổn danh pháp khí vừa lúc yêu cầu như vậy luyện khí tài liệu.

Hai người trực tiếp đem lôi lân thiết thu lên, xoay người, mới vừa đi đến sơn động cửa liền đối thượng một đôi mắt ưng.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp thả ra Hóa Thần kỳ uy áp, kia chỉ lôi huyền ưng thẳng tắp đi xuống rớt.

Hắn còn nhớ rõ, năm đó hắn mới vừa cùng một con tứ cấp lúc đầu yêu thú đại chiến xong, linh khí khô kiệt, tự thân cũng bị thương. Hắn còn không có tới kịp khôi phục, ngay sau đó đã bị này chỉ lôi huyền ưng từ trên trời giáng xuống, cấp bắt được nó động phủ, đem chính mình trở thành nó dự trữ lương.

Có oán báo oán có thù báo thù, kiếp trước chính mình không có thể giết này chỉ súc sinh, mà là thừa dịp nó ra ngoài trộm trốn đi.

Kiếp này hắn muốn nếm thử này chỉ lôi huyền ưng hương vị, đây là hắn kiếp trước liền muốn làm sự tình.

Kiếp trước chính mình giống như có điểm đồ ăn, không có thể hoàn thành cái này vĩ đại chí nguyện to lớn!

Tiêu Lăng Hàn có Thượng Quan Huyền Ý ký ức, tự nhiên biết hắn muốn làm gì, hai người ăn ý phi hạ huyền nhai.

Mắt thấy lôi huyền ưng muốn rơi xuống trên mặt đất, như vậy cao ngã xuống, tuy rằng không đến mức ngã chết. Nhưng tiêu ngữ tích Lăng Hàn lo lắng ảnh hưởng thịt chất, cho nên hắn trực tiếp dùng linh khí nâng lên sắp rơi trên mặt đất lôi huyền ưng.

Lôi huyền ưng còn tưởng rằng chính mình được cứu trợ, nào biết, ngay sau đó đầu của hắn liền cùng thân thể phân gia.

Tiêu Lăng Hàn đem lôi huyền ưng yêu hạch đào ra tới, là viên lôi thuộc tính yêu hạch, đối hắn tác dụng không lớn, bất quá hắn vẫn là thu lên.

"Huyền Ý, ngươi muốn ăn nó cánh, vẫn là trên đùi mặt một chút thịt?" Tiêu Lăng Hàn đối với ở một bên nhặt củi lửa Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

"Cánh đi, nó cánh nhìn qua liền rất đại, hẳn là có rất nhiều thịt." Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại nhìn thoáng qua lôi huyền ưng thi thể.

"Hảo." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu xử lý kia chỉ lôi huyền ưng.

Không bao lâu, một trận làm người thèm nhỏ dãi mùi hương liền truyền ra tới, nướng giá thượng thịt phát ra "Tư tư tư" thanh âm. Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy trong miệng nước bọt phân bố, miệng theo bản năng giật giật, đôi mắt không chớp mắt nhìn chằm chằm thịt nướng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý này phúc thèm nhỏ dãi rất tưởng ăn bộ dáng, khóe miệng hơi hơi giơ lên, lập tức có tưởng trêu cợt tâm tư của hắn.

"Huyền Ý, ngươi khóe miệng nơi đó, giống như, tựa hồ, là chảy nước miếng." Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý chỉ chỉ khóe miệng vị trí, có chút một lời khó nói hết nói.

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, nghĩ thầm, chẳng lẽ là vừa rồi nước bọt chảy ra?

Hắn chạy nhanh duỗi tay sờ sờ, kết quả khóe miệng biên cái gì đều không có.

Hắn lập tức biết chính mình đây là bị Tiêu Lăng Hàn chơi, tức giận dưới, hắn bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn nhào tới.

Tiêu Lăng Hàn căn bản là không có nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý sẽ hướng chính mình đánh tới, cho nên hắn trực tiếp bị Thượng Quan Huyền Ý từ trên ghế phác gục trên mặt đất.

Hai người bốn mắt tương đối, đều có chút miệng khô lưỡi khô.

Thượng Quan Huyền Ý một chút tới gần, chạm đến đến Tiêu Lăng Hàn môi, nhẹ nhàng hôn lên.

Hai người vong tình ôm hôn, đột nhiên chóp mũi truyền đến cái gì hồ khí vị.

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ không nghĩ để ý tới, nhưng kia khí vị càng ngày càng gay mũi.

Hắn có chút không tha rời đi Tiêu Lăng Hàn môi, một cây chỉ bạc từ hai người tách ra địa phương bị kéo trường, dưới ánh nắng chiếu rọi xuống, phát ra năm màu quang.

Tiêu Lăng Hàn còn tưởng rằng Thượng Quan Huyền Ý là tưởng để thở, cho nên liền tùy ý hai người rời môi khai.

Thượng Quan Huyền Ý rời đi Tiêu Lăng Hàn môi sau, nghi hoặc ngẩng đầu, nhìn đến sương khói, hắn bỗng nhiên liền nghĩ tới chính mình thịt nướng.

"Xong rồi, xong rồi, ta thịt nướng." Nói, hắn liền tưởng lập tức đứng dậy qua đi giải cứu chính mình thịt nướng.

Tiêu Lăng Hàn lại không cho hắn cơ hội này, trực tiếp một cái xoay người đem hắn đè ở dưới thân, cười ngâm ngâm nói: "Bảo bối, thời khắc mấu chốt ngươi như thế nào có thể mất hứng đâu? Thịt nướng về sau ta lại vì ngươi nướng, hiện tại trước làm ta nếm nếm ngươi hương vị."

Nhìn Tiêu Lăng Hàn liền phải hướng chính mình môi đánh úp lại, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh vươn tay che lại hắn môi.

"Lăng Hàn, đừng, đừng ở chỗ này, nơi này tùy thời đều sẽ có yêu thú hoặc là người tới."

Tiêu Lăng Hàn lấy ra Thượng Quan Huyền Ý tay, "Không có việc gì, bên ngoài không phải đã bị chúng ta bố trí ngũ cấp trận pháp sao? Giống nhau Hóa Thần kỳ tu sĩ đều phá không được, huống chi nơi đó tới như vậy nhiều Hóa Thần kỳ tu sĩ."

Nào biết Tiêu Lăng Hàn nói âm vừa ra, bọn họ phòng ngự trận liền hung hăng chấn động một chút.

Vả mặt tới đột nhiên không kịp phòng ngừa!

Tiêu Lăng Hàn hắc mặt, không biết lại là cái kia tìm chết gia hỏa, chuyên môn hư người khác chuyện tốt.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không nghĩ tới chính mình chỉ là tùy tiện nói nói, không từng tưởng, lập tức liền thành hiện thực.

Nghĩ đến chính mình này há mồm, mỗi lần đều là tốt không linh, hư luôn là linh, hắn chạy nhanh che lại miệng mình.

--------------DFY---------------

-------oOo------

Phần 299

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 299 Huyền Thiên đại lục

【 đối nữ nhân không phản ứng 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ không thế nào tốt tâm tình, nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý này động tác, cũng không khỏi cười cười. Trong lòng tích tụ nháy mắt đã không thấy tăm hơi, cùng tức phụ nhi song tu về sau có rất nhiều thời gian.

Vươn tay đem Thượng Quan Huyền Ý che miệng tay vặn bung ra, ở hắn trên môi hung hăng hút một ngụm, lại cắn một chút, mới buông ra hắn, thuận tiện duỗi tay bắn một chút hắn cái trán.

Thấy hắn trừng mắt chính mình, Tiêu Lăng Hàn dường như không có việc gì đứng lên, sau đó đem hắn cũng kéo lên.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng buồn bực, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này là như thế nào làm được khi dễ chính mình, còn có thể mặt không đổi sắc, da mặt thật là tặc dày.

Nướng giá thượng thịt là không thể ăn, chỉ có thể chờ một chút lại làm lại nướng.

Nhìn đến nướng giá thượng thịt, Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt buồn bực.

Vừa rồi như vậy hương hương vị, cư nhiên liền hồ.

Đều do Tiêu Lăng Hàn, nếu không phải hắn nói chính mình khóe miệng biên có nước miếng, hắn liền sẽ không sinh khí, dưới sự tức giận liền đem hắn phác gục.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng không vui, nhưng cũng đi theo Tiêu Lăng Hàn phía sau hướng tới trận pháp bên cạnh chỗ đi đến.

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là cảm giác được phía sau Thượng Quan Huyền Ý kia u oán tầm mắt, nghĩ đợi chút nhất định phải làm lại nướng chút thịt, hảo hảo thỏa mãn một chút chính mình tức phụ nhi dạ dày.

Đi vào trận pháp bên cạnh, Tiêu Lăng Hàn híp mắt triều trận pháp bên ngoài nhìn lại, hắn nhưng thật ra muốn nhìn một chút đến tột cùng là người vẫn là thú, cư nhiên dám quấy rầy hắn chuyện tốt.

Trận pháp bên ngoài nhất hồng nhất hắc lưỡng đạo thân ảnh, khi thì trên mặt đất, khi thì ở giữa không trung.

Trong khi giao chiến hai người tu vi đều là Hóa Thần kỳ đỉnh, một nam một nữ.

Kia nữ tu rõ ràng chính là Linh Vận Tông người, chủ yếu là Linh Vận Tông người giống như đều là xuyên một loại phong cách.

Quần áo hoa mỹ, hơn nữa bại lộ, so với mặt khác môn phái nữ tu quần áo xích cốt đều nhìn không thấy, các nàng có chút liền trước ngực kênh rạch đều có thể nhìn đến. Còn thực hiện dáng người, có thể đem các nàng phập phồng quyến rũ dáng người bày ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Bất quá Linh Vận Tông nữ tu chiến lực không phải đều đặc biệt nhược sao?

Xem ra đều không phải là như thế, cũng có chiến lực cường người, chỉ là bọn hắn không có gặp được mà thôi.

Mà tên kia nam tu càng tốt nhận, hắn xuyên chính là Hắc Trạch Cung phục sức, một thân hắc y, áo ngoài là một kiện áo choàng hình quần áo, đem toàn bộ đầu đều che đậy, căn bản thấy không rõ hắn khuôn mặt.

Hai người đánh khó xá khó phân, ai cũng không nhường ai, sử dụng chiêu thuật đều là muốn đối phương mệnh, đánh nhau trung hai người căn bản là không chú ý tới phía dưới trong rừng có trận pháp.

Này hai cái đánh nhau người nhưng thật ra tuyển một cái hảo địa phương, đứng ở Yên Hà Sơn bên ngoài căn bản là thấy không rõ trong núi tình cảnh.

Hai người tùy tiện như thế nào đánh, người khác đều sẽ nghĩ lầm là Yên Hà Sơn yêu thú ở chiến đấu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đứng ở trận pháp bên trong, bên ngoài người căn bản nhìn không tới bọn họ, cho nên hai người tùy tiện đứng ở nơi đó quan chiến cũng sẽ không bị phát hiện.

Xem bên ngoài hai người tình cảnh, phỏng chừng không đánh một ngày một đêm là kết thúc không được.

Hai người chiến lực tương đương, hiện tại liền phải xem bọn họ ai có thể ngao đến cuối cùng, hoặc là có người lấy ra át chủ bài.

“Huyền Ý, ta đi cho ngươi thịt nướng, chờ bọn họ đánh đến không sai biệt lắm, chúng ta lại đi nhặt cái tiện nghi.” Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý, đem hắn hướng phía trước hai người nướng thịt nướng địa phương mang.

“Ta muốn ăn song phân, vừa rồi kia phân không có được đến ăn, ta chờ một chút muốn ăn nhiều một chút.”

“Hảo, ngươi muốn ăn nhiều ít ta cho ngươi nướng nhiều ít. Bất quá, ngươi ăn như vậy nhiều sao?” Nói, Tiêu Lăng Hàn tay hướng Thượng Quan Huyền Ý bụng sờ soạng.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn tay, gia hỏa này cũng không có việc gì chỉ biết ăn chính mình đậu hủ.

“Ta hôm nay ăn không hết, đặt ở không gian giới tử trung, đói bụng lại ăn.”

"Như thế một biện pháp tốt, bất quá kia chỉ lôi huyền ưng cấp bậc có phải hay không thấp điểm? Ngươi ăn lại nhiều, đối với ngươi tu luyện cũng sẽ không có chỗ tốt."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, muốn ăn cũng nên là ăn ngũ cấp yêu thú, tứ cấp yêu thú thịt bên trong linh khí đối bọn họ mà nói chính là như muối bỏ biển. Bất quá ngũ cấp có thể ăn yêu thú giống như không nhiều lắm, chủ yếu là chúng nó thịt quá già rồi, vẫn là những cái đó cấp thấp con thỏ thịt ăn ngon.

"Ta liền thích ăn lôi huyền ưng thịt." Thượng Quan Huyền Ý nghiến răng nghiến lợi nói, năm đó hắn không có thể ăn chính mình, hiện tại nên luận đến nó bị chính mình ăn.

Tiêu Lăng Hàn tán đồng gật gật đầu, phụ họa nói: "Có thù báo thù, ta thích."

Hai người khi nói chuyện, tân thịt nướng đã bãi ở nướng giá thượng.

Tiêu Lăng Hàn thuần thục ở thịt nướng thượng xoát các loại gia vị cùng với dầu thực vật, thịt nướng phát ra "Tư tư tư" tiếng vang.

Một giọt nhiệt du theo no đủ thịt hoa văn chậm rãi trượt xuống, làm lòng người say.

Tinh tế ngửi, chậm rãi nghe, thèm trùng nhanh chóng bị gợi lên.

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên xem thẳng nuốt nước miếng, phía trước liền muốn ăn, kết quả không ăn thành.

Hắn cảm thấy hiện tại hắn một người là có thể ăn mười cái người phân.

Không trong chốc lát, một khối sắc hương vị đều đầy đủ thịt nướng liền đưa tới Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay tiếp nhận trang thịt nướng mâm, dùng chiếc đũa kẹp lên, nhẹ nhàng cắn một ngụm. Quả nhiên cùng trong trí nhớ giống nhau trơn mềm, tiêu tô, tiên hàm, cay rát, rất lớn thỏa mãn chính mình vị giác.

Liền trong tay chiếc đũa, Thượng Quan Huyền Ý đem vừa rồi không có ăn xong thịt nướng, đưa tới Tiêu Lăng Hàn bên môi.

"Lăng Hàn, ăn rất ngon, mau nếm thử."

"Ta muốn ngươi uy ta!"

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn trên môi bởi vì vừa rồi ăn thịt nướng duyên cớ, mặt trên dính chút du cùng gia vị.

Nhìn qua du quang thủy hoạt, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy thịt nướng nhất định không có hắn môi ăn ngon.

"Ta không phải ở uy ngươi sao?" Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói, hắn căn bản liền không Tiêu Lăng Hàn tưởng" xa".

Thấy Tiêu Lăng Hàn không chút sứt mẻ, hắn tiếp tục nói: “Thịt nướng chính là muốn sấn nhiệt ăn, lạnh liền không như vậy thơm.”

Tiêu Lăng Hàn: “……” Tức phụ nhi một chút tình thú cũng đều không hiểu, ai!

Hai người đều là ngồi, Tiêu Lăng Hàn cắn một ngụm thịt, đứng dậy, nâng lên Thượng Quan Huyền Ý cằm, trực tiếp liền hôn lên đi, lại đem trong miệng thịt đút cho hắn, thuận tiện còn liếm liếm hắn môi.

Làm xong này đó, Tiêu Lăng Hàn rút về thân mình lại ngồi xuống, dường như không có việc gì nói: “Hương vị cũng không tệ lắm.”

Tiêu Lăng Hàn động tác nước chảy mây trôi.

Thượng Quan Huyền Ý còn không có phản ứng lại đây, hắn liền phát giác chính mình trong miệng nhiều một miếng thịt.

Hắn đây là lại bị Tiêu Lăng Hàn cấp đầu uy!

Nguyên lai hắn nói” uy”, là cái này uy ý tứ.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình thật đúng là làm không được, giống Tiêu Lăng Hàn đầu uy chính mình giống nhau đầu uy hắn.

Quá xấu hổ - sỉ, hắn da mặt không đủ hậu!!!

Hai người vui sướng ăn một đốn mỹ vị nướng BBQ, đương nhiên hai người thần thức cũng chú ý bên ngoài đại chiến trung một nam một nữ, để tránh bọn họ hai người bị lan đến gần.

“Kia hai người giống như đánh tới nơi xa đi.” Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình thần thức quan sát hạ, kia hai người chính cách bọn họ càng ngày càng xa.

“Chúng ta tạm thời liền tại chỗ, nói không chừng khi nào kia hai người liền đánh đã trở lại, hiện tại đi ra ngoài, khó tránh khỏi bị lan đến gần.” Tiêu Lăng Hàn vững như Thái sơn ngồi, chút nào không dao động.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại tại chỗ đãi một canh giờ.

Trong lúc ngay cả Tiêu Lăng Hàn thần thức đều quan sát không đến đại chiến trung một nam một nữ, hắn còn tưởng rằng kia hai người đã đánh tới nơi khác đi, không nghĩ tới đánh đánh lại đánh đã trở lại.

Hiện giờ tái kiến kia một nam một nữ, phát hiện hai người quần áo đều đã biến rách tung toé, hơn nữa mặt trên đều là vết máu.

Tên kia nữ tu, hiện giờ tóc hỗn độn, hiển nhiên đã biến thành một cái bà điên bộ dáng.

Mà kia nam tu cũng lộ ra hắn gương mặt thật, từ ngũ quan thượng xem, hắn là cái diện mạo tuấn mỹ nam tử. Bất quá lúc này hắn bộ dáng có chút thê thảm, đã

cùng tuấn mỹ không dính biên.

Từ hai người dùng ra pháp thuật trung, có thể thấy được hai người đều đã tinh bì lực tẫn, hơn nữa linh khí cũng có khô kiệt hiện tượng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chậm đợi kết quả, nghĩ cái này tiện nghi bọn họ hẳn là nhặt định rồi.

Ngay sau đó, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ôm Thượng Quan Huyền Ý biến mất tại chỗ.

Bọn họ lại lần nữa xuất hiện khi, đã là cây số ở ngoài.

Vừa rồi tên kia nữ tử cư nhiên sử dụng công kích ngọc bài, kia uy áp vừa ra, Tiêu Lăng Hàn lập tức cảm nhận được đó là một cổ đến từ Luyện Hư kỳ công kích.

Cho nên hắn mới ở trước tiên mang theo Thượng Quan Huyền Ý rời đi tại chỗ.

Không rời đi cũng không được a, tên kia nam tu đứng thẳng vị trí vừa lúc ở trận pháp bên ngoài. Nữ tu công kích khẳng định sẽ bay thẳng đến nam tu công kích, kia Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng ở trận pháp trung cũng sẽ bị lan đến gần.

"Phanh" một tiếng sau, tên kia nam tu đã thành vài tiệt, nhìn liền có điểm ghê tởm.

Đây là, tên kia nữ tu tự nhiên cũng phát hiện Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, bởi vì nàng phía trước công kích đem bọn họ bố trí trận pháp cùng nhau làm hỏng.

"Không nghĩ tới nơi này còn ẩn giấu hai chỉ tiểu lão thử!" Nữ tu có điểm điên khùng, nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý âm trầm trầm nói.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn: "……" Ngươi mới là lão thử, ngươi cả nhà đều là lão thử.

【 này nữ tu trên người khẳng định có Luyện Hư kỳ thần thức dấu vết, ta đợi chút xuất kỳ bất ý thuấn di đến bên người nàng, trước đem nàng đan điền huỷ hoại, miễn cho trong chốc lát nàng lại dùng công kích ngọc bài. 】 Tiêu Lăng Hàn cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói.

【 hảo, ta hấp dẫn nàng lực chú ý. Lăng Hàn, ngươi tiểu tâm chút! 】

【 ân, ngươi cũng là. 】

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thương lượng hảo sau, Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc nói: "Tiền bối hảo, chúng ta hai người chỉ là đi ngang qua nơi đây, vừa rồi chúng ta cái gì đều không có nhìn đến."

"Hừ! Liền tính các ngươi thấy được cũng không cái gọi là, các ngươi chú định là đi không ra này Yên Hà Sơn." Nữ tu thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu

Lăng Hàn hai người bất quá là Nguyên Anh kỳ tu vi, tự nhiên liền không có đem hai người để vào mắt.

Nàng nào biết đâu rằng Tiêu Lăng Hàn giả heo ăn thịt hổ tiết mục đã chơi thói quen, đối ngoại biểu hiện tu vi đều là giả.

"Tiền bối lời này ý gì, chúng ta hai người vẫn chưa đắc tội quá tiền bối." Thượng Quan Huyền Ý có chút sợ hãi về phía sau lui lui.

"Không cần đắc tội, ta xem các ngươi không vừa mắt. Trường đẹp như vậy, không đi chúng ta Linh Vận Tông nữ tu, cư nhiên tìm nam tu làm đạo lữ." Nữ tu nghĩ thầm, bọn họ Linh Vận Tông mỹ nữ đủ số, này đó đáng chết nam nhân thúi, không tìm nữ tu, cư nhiên tìm cùng là nam tử nam tu làm đạo lữ.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Lời này ta tiếp không đi xuống, cầu giải!

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ cười cười, tiện đà hắn buông tay, bất đắc dĩ nói: "Chính cái gọi là rau xanh củ cải mỗi người mỗi sở thích, ta liền trời sinh liền thích nam tử, đối nữ nhân không phản ứng."

"Hừ……" Nữ tu nói còn không có nói xong, một phen kiếm liền đâm vào nàng đan điền, ngay sau đó chính là cầm ngọc bài cái tay kia cũng bị chặt đứt.

"A……" Nữ tu phát ra hét thảm một tiếng, bất quá này còn không có xong, nàng một cái tay khác chỉ cũng bị chém đứt.

Tiêu Lăng Hàn vươn tay, nhặt lên rơi trên mặt đất ngọc bài còn có một cái tay khác thượng nhẫn không gian, thuận tiện sử cái thanh khiết thuật. Vô pháp, hắn vốn dĩ liền có thói ở sạch, hiện tại kia mặt trên còn đều là huyết, hắn tự nhiên muốn rửa sạch sạch sẽ mới cho Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn làm xong này hết thảy, Thượng Quan Huyền Ý mới bay đến hắn bên người, ngắm liếc mắt một cái trên mặt đất nữ tử, thấy nàng chính phẫn hận trừng mắt chính mình hai người.

Thượng Quan Huyền Ý đối nàng lộ ra một cái trào phúng mỉm cười, nhìn xem hiện tại là ai ra không được Yên Hà Sơn?

Nữ tu rất tưởng mở miệng mắng hai người, nhưng nàng đầu lưỡi bị Tiêu Lăng Hàn dùng kiếm trực tiếp cắn nát, hắn phát không ra bất luận cái gì thanh âm.

Nàng tiếng kêu quá sảo, Tiêu Lăng Hàn ngại nàng ồn ào, cho nên trực tiếp liền phế đi. Hắn cũng lười đến xem trên mặt đất nữ tử, trực tiếp đem nàng ném cho không gian trung lôi văn hổ.

Hai người đem cái chết đi tên kia nam tử không gian giới tử cùng nhau nhặt đi, lại đem hai người lưu lại nơi này dấu vết cùng khí tức lau đi, tránh cho bị kia nữ tu phía sau người tìm được.

Làm tốt này đó, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dán lên ẩn thân phù, lặng yên không một tiếng động rời đi Yên Hà Sơn.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 300

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 300 Huyền Thiên đại lục

【 tiến vào Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ 】 canh một

Một ngày sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tìm cái sơn động tạm thời trụ hạ.

Thượng Quan Huyền Ý đem phía trước chết đi nam tu cùng nữ tu không gian giới tử đem ra, chuẩn bị xem bọn hắn chiến lợi phẩm.

Tiêu Lăng Hàn lấy quá một cái không gian giới tử, thần thức đảo qua, đột nhiên mặt lộ vẻ cổ quái.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn biểu tình, lấy quá trên tay hắn không gian giới tử, muốn nhìn một chút bên trong rốt cuộc có cái gì, có thể làm hắn lộ ra như vậy biểu tình.

Thượng Quan Huyền Ý xem qua sau, cũng là hơi hơi sửng sốt, hắn còn tưởng rằng kia đồ vật chỉ có một khối đâu, không tưởng lại thấy đệ nhị khối.

Tâm niệm vừa động, cái kia đồ vật trực tiếp xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý trong tay, một khối màu trắng ngọc.

Hắn đem chính mình trên người kia khối lấy ra tới, cư nhiên cùng hắn ở bán đấu giá chụp được giống nhau như đúc.

Hai khối bạch ngọc đặt ở cùng nhau, căn bản phân không ra nào khối là nào khối.

Tiêu Lăng Hàn lấy quá Thượng Quan Huyền Ý trong tay ngọc, thần thức một tấc một tấc đảo qua, hai khối ngọc bên trong đều có trận pháp, hơn nữa bên trong trận pháp đều là giống nhau.

"Chúng nó hẳn là xuất từ cùng người tay, thoạt nhìn hẳn là cùng cái địa phương." Tiêu Lăng Hàn lại đem bạch ngọc đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trên tay, ý bảo hắn thu hồi tới.

"Ta hoài nghi kia hai người chính là vì thứ này mới đại đại ra tay. Lăng Hàn, ngươi xem cái này." Nói, Thượng Quan Huyền Ý trên tay lại nhiều một cái ngọc giản.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận, thần thức xem xét một chút, phát hiện là một bộ bản đồ, hơn nữa bản đồ chung điểm đúng là bọn họ lần này mục đích địa.

“Huyền Ý, chúng ta hiện tại trực tiếp đi trước cái kia Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ. Trên đường cái kia tiểu cơ duyên liền từ bỏ, dù sao đối chúng ta hiện tại trợ giúp đều không lớn.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy liền bắt đầu triệt bọn họ bố trí ở sơn động bên ngoài trận pháp.

“Hảo.” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau thu hồi trên mặt đất trận kỳ.

Hắn cũng phát hiện chính mình trọng sinh sau này một đời, có rất nhiều đồ vật đều cùng kiếp trước không giống nhau.

Không trong chốc lát hai người thu thập hảo sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra phi thuyền, hai người thượng phi thuyền.

Tiêu Lăng Hàn ở phi thuyền năng lượng tào bên trong để vào thượng phẩm linh thạch, cũng mở ra ẩn thân hình thức.

Trên đường gặp vài chiếc phi thuyền, trong đó không thiếu có đánh cướp người, bất quá bởi vì Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cưỡi phi thuyền là ẩn thân trạng thái, nhưng thật ra không có người phát hiện.

Chủ yếu vẫn là bởi vì những người đó tu vi không có vượt qua Hóa Thần kỳ, bằng không liền tính hai người phi thuyền là ẩn thân trạng thái, cũng sẽ bị phát hiện.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cứ như vậy không ngừng nghỉ lên đường, nguyên bản kế hoạch là một tháng lúc sau mới có thể tới địa phương, hiện giờ bọn họ chỉ dùng mười ngày, liền đến mục đích địa.

Một cái dòng suối nhỏ uốn lượn khúc chiết chảy về phía phương xa, hai bên cây cối xanh tươi tươi tốt, từ trên cao đi xuống xem, dòng suối nhỏ giống như là một cái ngủ say cự xà, chính phủ phục ở núi rừng gian.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng ở bên dòng suối nhỏ trên cỏ, nhìn trước mắt non xanh nước biếc cảnh tượng, cả người không cảm thấy liền thả lỏng xuống dưới.

Nhìn trong chốc lát trước mắt cảnh tượng, Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Đi thôi.”

Hưởng thụ một lát yên lặng, lại không thể không tiếp tục hướng về mục tiêu đi tới.

“Hảo.”

Hai người nắm tay hướng dòng suối nhỏ thượng du bước vào, đại giai mười phút sau, xuất hiện ở bọn họ trước mắt chính là một cái thác nước.

Chỉ thấy một cái thô mấy chục vây đại thác nước, giống một cái tức giận ngân long, từ giữa không trung mãnh đập xuống tới, thẳng đảo đàm tâm, tiếng nước rầm rầm, kích động khởi từng trận cuồng phong, phun bính chỗ như bạc cấp vũ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, gật gật đầu, đồng thời triều thác nước trung bay đi.

Hai người xuyên qua thác nước, đập vào mắt chính là một cái sâu không thấy đáy sơn động.

Vì an toàn suy xét, hai người bắt đầu tại chỗ bố trí nổi lên trận pháp.

Bọn họ đầu tiên là bố trí một cái sát trận, lại ở sát trận ngoại bố trí một cái ảo trận. Ảo trận làm người nhìn đến trước mặt cảnh vật chỉ là vách đá, nhìn không thấy bên trong còn có một cái sơn động. Chỉ cần không tiếp tục đi phía trước đi, liền sẽ không tiến vào sát trận.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc đem hai cái trận pháp bố trí hoàn thành, bởi vì một khác cái ngọc giản xuất hiện, hai người trong lòng luôn là có chút lo sợ bất an. Bố trí trận pháp sau, trong lòng bất an cuối cùng là giảm bớt không ít.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay lau Thượng Quan Huyền Ý giữa trán toát ra mồ hôi, đổi lấy chính là Thượng Quan Huyền Ý cũng duỗi tay vì chính mình lau mồ hôi.

Đột nhiên Thượng Quan Huyền Ý nói: “Rõ ràng một cái thanh khiết thuật là có thể thu phục sự tình, chúng ta hai như vậy xoa, có phải hay không có điểm làm điều thừa?”

“Chúng ta cái này kêu tình thú, có quan hệ chuyện của ngươi, ta đều tưởng tự mình thượng thủ.” Tiêu Lăng Hàn lau mồ hôi ngón tay hơi cong, trực tiếp bắn một chút Thượng Quan Huyền Ý cái trán, cỡ nào tốt đẹp không khí, bị gia hỏa này một câu liền đánh vỡ.

“Tình thú?” Thượng Quan Huyền Ý ngây thơ nhìn Tiêu Lăng Hàn, lần trước giống như Mạc Vô Nhai cũng nói qua cái này từ, đây là tình thú?

Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát vặn quá Tiêu Lăng Hàn đầu, nhìn hắn gần trong gang tấc tuấn nhan, làn da trắng nõn, bóng loáng, thò lại gần, ở trên mặt hắn hôn một cái.

“Ta này cũng kêu tình thú.”

“Hoàn cảnh như vậy, xác thật rất có tình thú.” Tiêu Lăng Hàn nói, nhìn một chút chung quanh hoàn cảnh, âm u ẩm ướt động phủ, bị đạo lữ hôn một cái mặt, này nên là tình thú sao?

Này giống như cùng tình thú không dính biên đi!

Cảm giác được Tiêu Lăng Hàn trêu ghẹo, Thượng Quan Huyền Ý tức giận ở hắn trên vai cắn một chút, “Chán ghét!”

Tiêu Lăng Hàn phát hiện hắn tức phụ nhi giống như thật là thuộc cẩu, động bất động liền phải cắn người, nên như thế nào phá?

Đương nhiên là cắn trở về!

“Ngô ~~” Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới, chính mình cư nhiên lại bị đánh lén, hơn nữa miệng mình tuyệt đối bị Tiêu Lăng Hàn tên kia giảo phá, hắn đều nếm đến mùi máu tươi.

Thật lâu sau, hai người thở hổn hển tách ra.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay sờ sờ chính mình môi, tức giận trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, đem trên tay vết máu duỗi đến trước mặt hắn, làm hắn xem. Gia hỏa này so với chính mình còn tàn nhẫn, chính mình hiện tại trên môi truyền đến nóng rát đau.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý duỗi lại đây tay hàm ở trong miệng, đem vết máu liếm rớt. Lại tiến đến hắn bên môi, nhẹ nhàng liếm rớt mặt trên vết máu, thuận tiện vận chuyển công pháp dùng hết linh khí vì hắn đem miệng vết thương chữa khỏi.

“Hảo, không tức giận, lần sau tuyệt không lại cắn ngươi.” Thấy hắn đã tức giận bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn ôn thanh nói.

“Ngươi còn tưởng có lần sau?”

“Không có lần sau, lần sau đổi ngươi cắn ta.”

“Này còn kém không nhiều lắm!”

Hai người tay nắm tay hướng sơn động bên trong đi đến.

Nửa canh giờ, tới rồi cuối đường.

Thượng Quan Huyền Ý quen cửa quen nẻo ấn một chút trên vách núi đá một cục đá.

“Ầm ầm ầm” thanh âm truyền đến, hai người trước mặt vách đá đột nhiên trượt xuống dưới động, lộ ra một cái đen nhánh cửa động.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lấy ra từng người pháp kiếm, mở ra phòng hộ tráo.

Hai người đồng thời nhìn đối phương nói một câu: “Cẩn thận!”

Lúc sau không hề do dự, cùng nhảy vào trong hắc động.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa mới rơi xuống đất, một đoàn dơi hút máu lại đột nhiên xuất hiện ở hai người trong tầm mắt. Đối với hai người liền khởi xướng công kích, hai người trong tay kiếm không ngừng chém ra, giết chết một con lại một con dơi hút máu.

Mà những cái đó dơi hút máu như là dũng mãnh không sợ chết chiến sĩ, một cái tiếp theo một cái rơi trên mặt đất, lại sẽ có nhiều hơn thay thế bổ sung thượng.

Cứ như vậy, hai người giết suốt nửa canh giờ, mới đem cuối cùng một con dơi hút máu giết chết.

Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa, đem trên mặt đất dơi hút máu thi thể thiêu cái liên can nhị tẫn.

Mới vừa quay người lại đã bị Tiêu Lăng Hàn đầu uy hai viên Bổ Linh Đan, ngay sau đó chính là hắn giàu có từ tính thanh âm dừng ở bên tai. "Trước đem linh khí khôi phục, chúng ta lại tiếp tục."

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng ngọt tư tư, ngoài miệng lại ghét bỏ nói: "Liền ăn đan dược đều phải ngươi uy, ngươi như vậy sẽ đem ta dưỡng lười."

Dứt lời, hắn đã khoanh chân ngồi ở trên mặt đất, chuẩn bị luyện hóa đan dược trung linh khí.

"Sợ cái gì, ta cũng sẽ không rời đi ngươi, về sau muốn ăn cái gì, ta liền đưa tới ngươi bên miệng. Ta cam tâm tình nguyện, vui vẻ chịu đựng!" Tiêu Lăng Hàn hôn một chút Thượng Quan Huyền Ý giữa mày, duỗi tay xoa xoa hắn đầu.

Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng "Ân" một tiếng, liền nhắm mắt lại, vứt bỏ tạp niệm, khôi phục trong cơ thể linh khí.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở một bên vì hắn hộ pháp, đây là đại dạ dày vương chỗ tốt, Thượng Quan Huyền Ý linh khí đã dùng hết một nửa, mà hắn lại chỉ dùng rớt chín trâu mất sợi lông.

Một canh giờ sau……

Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, lúc này trong thân thể hắn linh khí đã khôi phục bảy tám thành. Cả người cũng trở nên tinh thần sáng láng, cảm giác tái chiến một đám dơi hút máu cũng chính là một giây chung sự tình.

"Cảm giác thế nào?"

"Linh khí đã khôi phục không sai biệt lắm, chúng ta tiếp tục về phía trước đi thôi!" Thượng Quan Huyền Ý đứng lên, vỗ vỗ trên người tro bụi.

"Thật sự không cần lại nghỉ ngơi một chút?" Tiêu Lăng Hàn hồ nghi nhìn Thượng Quan Huyền Ý, gia hỏa này vừa rồi tiêu hao cũng không nhỏ.

"Thật dong dài!" Nói, vì biểu chính mình quyết tâm, Thượng Quan Huyền Ý bay thẳng đến trước đi đến.

Nào biết, một cái không chú ý đụng phải một tầng trong suốt kết giới.

Duỗi tay che lại cái trán, quay đầu lại u oán nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn rõ ràng nhớ rõ nơi này hẳn là không có kết giới.

Không, không phải kết giới, là trận pháp thượng phòng ngự kết giới!

Này trận pháp tuyệt đối là Tiêu Lăng Hàn mới vừa bố trí không có bao lâu.

"Chính ngươi đi đường không xem lộ, đụng vào trận pháp kết giới thượng, này nhưng chẳng trách ta!" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ sờ cái mũi, hắn có chút chột dạ, vừa rồi hắn rõ ràng có thể ra tiếng ngăn cản, lại cố ý xem đụng vào hắn đi.

Thượng Quan Huyền Ý biết, này lại là Tiêu Lăng Hàn ác thú vị, gia hỏa này một ngày không ở thân thể thượng khi dễ hắn, liền ở địa phương khác khi dễ hắn.

Quá đáng giận!!!

"Hừ!"

Thượng Quan Huyền Ý cao lãnh quay đầu, không đi xem Tiêu Lăng Hàn, kết quả phát hiện hắn cư nhiên không có lý chính mình, trong lòng tò mò, quay đầu đi xem, kết quả phát hiện hắn đang ở bố trí trận pháp.

"Ngươi này lại là muốn hố ai?" Gia hỏa này thật sự nào hư nào hư, vừa rồi hố chính mình một phen, hiện tại xem ra bị hố người không chỉ có chính mình một người. Nghĩ như vậy, trong lòng cuối cùng là thoải mái nhiều.

Tuy rằng ngoài miệng đang hỏi lời nói, Thượng Quan Huyền Ý vẫn là lấy ra trận kỳ giúp đỡ Tiêu Lăng Hàn cùng nhau bố trí trận pháp.

Lần này hai người bố trí chính là một cái vây trận, Tiêu Lăng Hàn sẽ trận pháp Thượng Quan Huyền Ý cũng đều biết, hai người thường xuyên ở bên nhau tham thảo trận pháp.

Bởi vì hai người đều tinh thông trận pháp, cho nên bọn họ còn sáng tạo không ít trận pháp.

Trước mắt bọn họ bố trí trận pháp liền không phải thường quy trận pháp, nếu là có trận pháp sư tới phá giải, cũng đến tiêu phí không ít thời gian mới có thể phá vỡ.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ đến một chỗ liền bố trí trận pháp, trừ bỏ không nghĩ mặt sau tới người, nhặt bọn họ hai người tiện nghi, càng là không nghĩ hai mặt thụ địch.

Từ nhìn đến kia cái bạch ngọc cùng bản đồ khởi, hắn liền cảm giác thứ này khẳng định không ngừng một phần hai phân.

Cơ duyên mọi người đều tưởng được đến, nếu là có người cố ý đi theo bọn họ phía sau, ở bọn họ đem hết thảy phiền toái đều giải quyết.

Đột nhiên nhảy ra đoạt cơ duyên, vậy mất nhiều hơn được.

Bố trí trận pháp không chỉ có có thể kéo dài phía sau người nện bước, nếu là có người tới, bọn họ cũng có thể cảm ứng được.

Hai người bố trí hảo trận pháp sau, tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý sở dĩ tới nơi này, là bởi vì hắn đó là vừa vặn ở phụ cận, bị mấy cái Hóa Thần kỳ tu sĩ gặp được, đem hắn lấy đảm đương pháo hôi sai sử, bằng không lấy hắn Nguyên Anh kỳ tu vi căn bản vào không được.

Tuy rằng đi vào, bất quá tận cùng bên trong rốt cuộc có cái gì cơ duyên, hắn cũng không biết, bởi vì những người đó căn bản không có làm hắn đi vào.

Trên người hắn không có bạch ngọc, tự nhiên không thể bị truyền tống đi vào.

Tuy rằng như thế, nhưng hắn cũng ở một cái thiên điện tìm được rồi một mặt mặt nạ, đúng là sau lại đã cứu hắn nhiều lần Thiên Huyễn mặt nạ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 301

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 301 Huyền Thiên đại lục

【 động phủ các loại tao ngộ 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi rồi đại giai nửa canh giờ lại lần nữa gặp yêu thú, là một đám gió mạnh chuột.

Vốn dĩ hai người đều đã làm tốt chiến đấu chuẩn bị, Phệ Linh Thử lại kêu la muốn ra tới.

Phệ Linh Thử biết Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn muốn tới sấm Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ, vẫn luôn không có ngủ say, mà là ở khiết ước trong không gian quan sát bên ngoài cảnh tượng.

Đương nhiên ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thân thiết thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý là đem Phệ Linh Thử cảm giác những cái đó đều cấp che chắn.

Phệ Linh Thử cũng tưởng tranh thủ chuột quyền, vì làm Tiêu Lăng Hàn về sau không hề có đem nó thịt kho tàu ý niệm, hắn là cực lực biểu hiện chính mình tác dụng.

Này không, thấy một đám gió mạnh chuột xuất hiện ở trước mắt, Phệ Linh Thử liền biết, nó bày ra thực lực cơ hội tới.

Thượng Quan Huyền Ý như Phệ Linh Thử nguyện, đem nó từ khiết ước không gian trung phóng ra.

Phệ Linh Thử đứng ở Thượng Quan Huyền Ý trên vai, nhìn về phía cách đó không xa rậm rạp gió mạnh chuột, lập tức liền tới rồi tinh thần.

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử không ngừng kêu to, trên người huyết mạch uy áp một đợt một đợt hướng tới trên mặt đất gió mạnh chuột, thi triển qua đi.

"Chi chi chi……"

Gió mạnh chuột, đột nhiên cảm giác được đến từ sâu trong linh hồn áp chế, một đám đều run rẩy thân mình không hề về phía trước chạy.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn thấy vừa rồi còn đối bọn họ giương nanh múa vuốt, muốn đem bọn họ ăn tươi nuốt sống gió mạnh chuột, ở Phệ Linh Thử phát ra "Chi chi chi" tiếng kêu sau, liền cùng cái ngoan bảo bảo giống nhau, một đám an tĩnh như gà.

Hơn nữa còn xếp thành chỉnh tề đội ngũ, như là ở triều bái bọn họ vương.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử lại lần nữa phát ra tiếng kêu.

Cách đó không xa, kết bè kết đội gió mạnh chuột lập tức đem trung gian nhường ra một cái hoạn lộ thênh thang, vẫn từ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý từ trung gian trải qua, bọn họ đều chỉ là yên lặng cúi đầu.

“Chi chi chi……” Nhìn xem, chuột đại gia lợi hại đi! Những cái đó nhưng tất cả đều là ta con dân.

Phệ Linh Thử ôm hai móng, thoả thuê mãn nguyện mà đứng ở Thượng Quan Huyền Ý trên vai, một bộ vênh váo tự đắc bộ dáng, nó cảm giác chính mình chính là đánh thắng trận trở về tướng quân.

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng liếc Phệ Linh Thử giống nhau, nhìn đem nó năng lực, đắc ý tiểu bộ dáng, mông mặt sau cái đuôi lay động lay động. Tiêu Lăng Hàn nắm thật chặt trong tay kiếm, hắn thật sợ chính mình một cái không chú ý liền bổ đi lên.

Phệ Linh Thử tựa cảm ứng được Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, cả người một cái giật mình.

Chính mình vừa mới rõ ràng lập công, như thế nào cái này đại phôi đản còn một bộ xem chính mình không vừa mắt bộ dáng?

Chuột ủy khuất……!!!

Hai người một chuột, không một lát liền xuyên qua gió mạnh chuột đàn, phía sau gió mạnh chuột nhưng thật ra không có đuổi theo.

Lại đi rồi đại giai mười phút, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trước mặt lại xuất hiện một cái lục cấp trận pháp.

【 chủ nhân, yêu cầu ta đi vào thăm dò đường sao? 】 Phệ Linh Thử nhìn đến trước mặt trận pháp, biết chính mình biểu hiện thời điểm lại tới nữa, lập tức chủ động hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý không có lập tức hồi phục, mà là nhíu mày suy tư lên.

Hắn nhớ rõ lúc trước, đoàn người căn bản không có phá trận. Mà là đang lẩn trốn thoán thời điểm, không biết bị ai đụng phải nơi nào, mọi người bị cùng nhau hít vào trận pháp trung.

Nhưng lúc trước đụng tới cơ quan cũng không phải hắn, cho nên, hắn hiện tại cũng có chút mờ mịt.

“Lăng Hàn, ngươi cảm thấy đâu?”

Tiêu Lăng Hàn sửa sửa ý nghĩ, hắn như thế nào nhớ rõ ở Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước trong trí nhớ, bên trong tựa hồ có một cái Truyền Tống Trận.

“Vẫn là cùng nhau đi, bên trong giống như có một cái Truyền Tống Trận, vạn nhất đợi chút bị truyền tống đến địa phương khác đi đâu?” Tiêu Lăng Hàn xem Thượng Quan Huyền Ý trên vai Phệ Linh Thử, hỏi.

【…… Hảo đi! 】 Phệ Linh Thử nhược nhược nói.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bắt đầu xem xét tiến vào trận pháp trung cơ quan, rốt cuộc tìm được cơ quan, lập tức liền sẽ bị hít vào trận pháp trung. Nếu là bọn họ phá trận nói, phỏng chừng còn phải chờ thật lâu. Rốt cuộc hai người hiện tại chỉ là ngũ cấp trận pháp sư, mà trước mặt trận pháp, lại là lục cấp.

Mặt đất vô số đá, cảm giác mỗi một cái đá đều như là cơ quan, trên vách tường lại là giống nhau bùn đất cùng với nham thạch, căn bản là nhìn không ra nơi đó giống có cơ quan dấu vết.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy nếu là cơ quan, kia hẳn là cấm bất động mới đúng, nghĩ đến này, hắn đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, ngươi trước tiên lui đến ta phía sau."

Thượng Quan Huyền Ý không biết Tiêu Lăng Hàn muốn làm gì, vẫn là gật đầu lên tiếng.

Nhìn trước mặt một đống đá, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vận khởi phong thuộc tính pháp thuật, một trận cuồng phong qua đi, mặt đất đại bộ phận đá đều bị thổi tới rồi một bên, tại chỗ chỉ còn lại có sáu cái.

Thấy vậy, hai người đi đến kia sáu cái đá trước mặt.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trên mặt đất đá, quay đầu nhìn Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ta tùy tiện dẫm một cái?"

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói: "Vẫn là ta đến đây đi."

Gia hỏa này, đây là cái gì phá thói quen? Mặc kệ có hay không nguy hiểm đều thích xông vào phía trước. Thượng Quan Huyền Ý liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, tuy rằng biết hắn đây là bảo hộ chính mình, làm ra theo bản năng hành vi, nhưng trong lòng chính là không thể nào thống khoái.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý không nói chuyện, tuyển một cái trực tiếp dẫm đi lên.

Đợi trong chốc lát thấy không có gì phản ứng, "Xem ra không phải cái này."

Hai người thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời, lại có chút mất mát.

Thượng Quan Huyền Ý cũng tuyển một cái đá, dẫm đi xuống.

Bất quá đợi trong chốc lát, hai người thấy vẫn là không có phản ứng.

Đang lúc hai người cho rằng bọn họ phương hướng sai rồi thời điểm, một trận hấp lực truyền đến.

Mắt thấy Thượng Quan Huyền Ý liền phải biến mất ở chính mình trước mặt, Tiêu Lăng Hàn một cái thuấn di, trực tiếp ôm lấy hắn, hai người một chuột cùng nhau biến mất ở trận pháp bên ngoài.

Một trận trời đất quay cuồng lúc sau, hai người bị hung hăng ném ở trên mặt đất.

Ngã trên mặt đất Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ chửi má nó, lần này hắn lại là thí cốc chấm đất. Có hay không quăng ngã đau đều là việc nhỏ, chủ yếu là quá mất mặt.

"Chủ nhân, ngươi không sao chứ?" Phệ Linh Thử từ Thượng Quan Huyền Ý trên vai nhảy xuống tới, có chút chột dạ hỏi.

Bởi vì liền ở vừa rồi, Phệ Linh Thử phát giác chính mình phải bị quăng ngã đi ra ngoài thời điểm, dùng ra ăn nãi sức lực bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý quần áo, kết quả ngũ cấp pháp y đều bị nó trảo phá.

Thượng Quan Huyền Ý mắt lé liếc mắt một cái Phệ Linh Thử, cười như không cười hỏi ngược lại: "Ngươi cảm thấy đâu?"

Thượng Quan Huyền Ý xoa bị quăng ngã đau thí cốc, nhìn thoáng qua chính mình bả vai, nơi đó quần áo rớt một khối to. Nếu là Phệ Linh Thử móng vuốt lại trường một chút, bờ vai của hắn phỏng chừng liền phải bị nó trảo ra một cái động.

"A……" Đột nhiên một tiếng thét chói tai, tại đây an tĩnh địa phương vang lên.

"Lăng Hàn, ngươi làm gì?" Thượng Quan Huyền Ý tức giận trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, lập tức rời xa hắn vài mễ xa.

"Không làm gì, ta chính là xem ngươi giống như bị quăng ngã không nhẹ, muốn đem ngươi xoa xoa." Tiêu Lăng Hàn buông tay, da mặt dày nói. Hắn cầm quyền, vừa rồi mềm mụp, lại lực đàn hồi mười phần cảm giác thật tốt, thật muốn sờ một lần nữa.

"Ngươi, ngươi chính là cái xú không biết xấu hổ!" Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ cả khuôn mặt đều đỏ, vừa rồi Tiêu Lăng Hàn đó là ở giúp chính mình xoa thí cốc sao? Rõ ràng chính là ở nhân cơ hội ăn chính mình đậu hủ.

"Vậy ngươi giúp ta xoa xoa hảo, vừa rồi ta cũng là thí cốc trước chấm đất, hiện tại còn đau đâu!" Nói, Tiêu Lăng Hàn liền phải hướng Thượng Quan Huyền Ý đi qua.

"Đừng, ngươi đừng tới đây, đồ lưu manh!" Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn đôi tay, miễn cho hắn tay không an phận.

Đột nhiên, "Tất tất tác tác" thanh âm truyền vào hai người trong tai.

Hai người lập tức đề phòng lên, thả ra thần thức đi xem thanh âm nơi phát ra chỗ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thấy rõ chung quanh cảnh tượng, cũng là hoảng sợ.

Trên mặt đất mẫu tử đại thiên tinh kiến, từ bốn phương tám hướng rậm rạp hướng tới bọn họ vây quanh lại đây.

Có hội chứng sợ mật độ cao người, xem một cái, tuyệt đối sẽ té xỉu.

Chính là không có hội chứng sợ mật độ cao Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhìn đến, đều làm hai người cảm giác da đầu tê dại.

"Tham ăn quỷ, ngươi đồ ăn tới, chúng nó giao cho ngươi, được không?" Thượng Quan Huyền Ý lập tức đối Phệ Linh Thử nói, thiên tinh kiến yêu thẩm tra đối chiếu Phệ Linh Thử tới nói, chính là đại bổ chi vật, nhiều như vậy, có thể tỉnh rất nhiều linh thạch.

【 yên tâm đi! Chủ nhân, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ. 】 Phệ Linh Thử lập tức vỗ chuột bộ ngực bảo đảm nói, rốt cuộc này đó đều là nó đồ ăn, so linh thạch còn muốn hương, nhìn khiến cho nó chảy nước miếng.

Đãi thiên tinh kiến đi đến nhất định phạm vi sau, Phệ Linh Thử lập tức đối thiên tinh kiến sử dụng bóng đè thuật.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không bao lâu liền nhìn đến rậm rạp thiên tinh kiến vừa rồi còn ở đều tốc đi tới, nhưng mới không một lát sau, chúng nó liền nhất nhất hôn mê qua đi.

Phệ vực Hi linh chuột dùng một lần thôi miên thượng vạn chỉ thiên tinh kiến, tuy rằng đều chỉ là nhị cấp tam cấp, có thể đếm được lượng không ít, tuy là nó có Hóa Thần hậu kỳ thần thức, cũng có chút mệt mỏi.

【 chủ nhân, ta muốn nghỉ ngơi một chút, mới có thể tiếp tục. 】 Phệ Linh Thử hữu khí vô lực cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm.

"Hảo, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, chúng ta trước giúp ngươi đem này đó hôn mê quá khứ thiên tinh kiến yêu hạch thu hồi tới."

Lúc sau, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp thả ra dị hỏa bắt đầu đốt cháy trên mặt đất hôn mê thiên tinh kiến, hắn khống chế được dị hỏa, chỉ thiêu hủy thiên tinh kiến thi thể, trên mặt đất chỉ để lại chúng nó yêu hạch.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái trống không không gian giới tử, đem trên mặt đất yêu hạch đều thu cùng nhau.

Trước kia đều là hắn chỉ huy Phệ Linh Thử làm việc, hiện tại Phệ Linh Thử đều không cần chỉ huy, hắn liền bắt đầu vì Phệ Linh Thử thu thập yêu hạch, thật đúng là người không bằng chuột a!

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa, mặt sau không có trung Phệ Linh Thử bóng đè thuật thiên tinh kiến cũng không dám trở lên trước, đại bộ phận đều dừng lại ở tại chỗ, chỉ có thiếu bộ phận mới bỏ chạy.

Nếu thiên tinh kiến tạm thời không tiến lên công kích bọn họ, hai người một chuột liền tại chỗ nghỉ ngơi chỉnh đốn lên.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hiện tại nơi địa phương là một cái bốn phương thông suốt lối đi nhỏ, tả hữu trước sau đều có đường.

Mỗi con đường cuối đều như là ở một con chọn người mà phệ hung thú, nhìn khiến cho người sợ hãi không thôi.

Thiên tinh kiến là từ bốn phương tám hướng bò lại đây, này mấy cái lộ cuối cùng là tương thông, đi đến cuối đều sẽ đi đến cùng cái địa phương.

Một canh giờ sau……

Phệ Linh Thử lại tinh thần sáng láng xuất hiện ở những cái đó thiên tinh kiến trước người, lần này, nó so thượng một hồi công tích muốn hảo rất nhiều, lần này trúng nó bóng đè thuật hôn mê thiên tinh kiến là lần trước gấp hai lần.

Thượng Quan Huyền Ý như cũ đem những cái đó thiên tinh kiến thi thể thiêu hủy, chỉ để lại yêu hạch.

Tiêu Lăng Hàn phụ trách trang những cái đó yêu hạch, chờ Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn vội xong, mới phát hiện nguyên lai không có trung bóng đè thuật thiên tinh kiến đều ở trở về bò.

Chúng nó kia chạy trốn bộ dáng, hẳn là sợ bị Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa cấp diệt, thấy như vậy một màn, Tiêu Lăng Hàn liền có chút buồn cười.

Lại là một canh giờ lúc sau, hai người một chuột trạng thái đều khôi phục tới rồi đỉnh, lúc này mới tính toán lại lần nữa xuất phát.

Nhìn đến trước mặt mấy cái lộ, Thượng Quan Huyền Ý có chút không xác định hỏi: "Lăng Hàn, chúng ta đi con đường kia?"

"Ngươi là muốn chạy ngươi đi qua lộ, vẫn là muốn chạy ngươi không có đi quá lộ?" Tiêu Lăng Hàn không đáp hỏi ngược lại, đi qua lộ, nơi đó mặt là tình huống như thế nào cơ bản đều biết, không có đi quá lộ đó chính là không biết, cũng liền gặp phải nguy hiểm.

"Ta phỏng chừng mặt khác lộ đều không sai biệt lắm, chỉ là gặp được tình huống không giống nhau." Nói, Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát bước lên hắn kiếp trước đi qua con đường kia.

Kiếp trước những cái đó tiến vào người căn bản là không có ở chỗ này dừng lại, mà là bị truyền tống tiến vào sau, phân biệt tuyển một cái lộ trực tiếp đi phía trước đi. Hắn cùng mặt khác vài tên bị làm như dò đường thạch Nguyên Anh kỳ tu sĩ, đều bị ném vào nơi đây.

Mấy người bọn họ đương nhiên không cam lòng, cũng tưởng giành được một phần cơ duyên, liền phân biệt tuyển một cái lộ, tới rồi bên trong đều sẽ gặp được.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 302

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 302 Huyền Thiên đại lục

【 tới người thật đúng là không ít 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn đi ở Thượng Quan Huyền Ý phía sau, hai người trong tay đều cầm kiếm, thả ra thần thức quan sát bốn phía, để tránh phát sinh đột phát trạng huống.

Đi ở im ắng lối đi nhỏ thượng, mỗi đi một bước tựa hồ đều có thể rõ ràng mà nghe được chính mình bước chân hồi âm, hai người đi rồi không sai biệt lắm 100 mét, trước mắt như cũ là trống không một vật, trước một bước rời đi thiên tinh kiến, sớm đã chẳng biết đi đâu.

“Cẩn thận!” Tiêu Lăng Hàn thấy một cái bóng đen triều Thượng Quan Huyền Ý tập, ra tiếng nhắc nhở nói.

Thượng Quan Huyền Ý giơ lên trong tay phi kiếm, trực tiếp bổ về phía triều hắn đánh úp lại hắc ảnh, “Ca ca” thanh sau, hắc ảnh rơi trên mặt đất.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới thấy rõ tập kích bọn họ đồ vật là cái gì, nguyên lai là ảo ảnh con dơi.

Ảo ảnh con dơi lớn lên cùng mặt khác con dơi giống nhau, duy nhất bất đồng chính là bọn họ xuất hiện khi vô thanh vô tức, giống như là ảo ảnh giống nhau.

“Đây là? Ảo ảnh con dơi?” Thượng Quan Huyền Ý không xác định hỏi.

“Ân, chúng nó tốc độ phi thường mau, hơn nữa xuất hiện phương thức thực quỷ dị. Không đến phụ cận, căn bản phát hiện không được, ngay cả thần thức cũng khó có thể bắt giữ, nghĩ đến nơi này hẳn là không ngừng một con ảo ảnh con dơi, cẩn thận một chút.” Tiêu Lăng Hàn dặn dò nói, rốt cuộc kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý đi con đường này thời điểm, cái gì đều không có gặp gỡ. Phỏng chừng liền tính là có cái gì nguy hiểm yêu thú, hẳn là cũng bị những cái đó Hóa Thần kỳ tu sĩ giải quyết.

Theo sau, Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa đốt cháy trên mặt đất ảo ảnh con dơi thi thể, hai người tiếp tục về phía trước bước vào.

Lần này chưa từng có trong chốc lát, hai người lại gặp vài chỉ ảo ảnh con dơi.

Này đó ảo ảnh con dơi cấp bậc chỉ có tứ cấp, hai người ứng phó lên thực nhẹ nhàng.

Nhưng không một lát liền tới đánh lén một chút, đem Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đều làm cho phiền không thắng.

Hai người đều là đầy mặt túc sát, một cái so một cái xuất kiếm tốc độ mau.

Thượng Quan Huyền Ý mắt thấy chính mình trước mặt ảo ảnh con dơi, lại lần nữa bị Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm chém đầu, bất mãn oán giận nói: “Lăng Hàn, ngươi như thế nào luôn đoạt ta quái.”

“Nga! Ta không phải sợ mệt ngươi sao? Thuận tay liền cùng nhau giải quyết.” Tiêu Lăng Hàn lắc lắc thân kiếm thượng huyết, không thèm để ý nói.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Thượng Quan Huyền Ý hoài nghi Tiêu Lăng Hàn chính là cố ý, nhưng từ trên mặt hắn nhìn không tới một tia biểu tình, vô pháp phân biệt hắn nói chính là thật là giả.

Hai người lại đi rồi mười phút, rốt cuộc thấy một cái cung điện, còn không đợi hai người tiến lên, rậm rạp thiên tinh kiến liền triều hai người vọt tới.

Lần này xuất hiện thiên tinh kiến không ở là nhị, tam cấp, mà là tam, tứ cấp, lối đi nhỏ bất quá hai mét khoan.

Thiên tinh kiến số lượng quá nhiều, liền tính hai người một chuột còn có Mặc Ảnh thêm lên cũng giết không xong.

Hơn nữa chúng nó tốc độ còn thực mau, phỏng chừng phía trước bọn họ còn không có sát xong, mặt sau cũng đã nảy lên tới.

“Trước tránh một chút.” Tiêu Lăng Hàn nói xong, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền biến mất ở tại chỗ.

Phệ Linh Thử nhìn đến như vậy nhiều là thiên tinh kiến cũng có chút ngốc, nếu là cùng phía trước giống nhau, chỉ có mấy vạn chỉ, nó còn có thể chậm rãi đối phó chúng nó. Nhưng vừa rồi kia số lượng, mắt thường thấy liền có mười mấy vạn, mặt sau còn có rậm rạp thiên tinh kiến.

Tiêu Lăng Hàn lợi dụng thuấn di mang theo Thượng Quan Huyền Ý rời đi vừa rồi nơi đó, thực mau bọn họ lại lui trở lại mới vừa bị truyền tống tiến vào cái kia lối đi nhỏ thượng.

“Huyền Ý, ta luôn có loại bị người giám thị cảm giác, ngươi có hay không?” Tiêu Lăng Hàn dừng lại, nhìn nhìn bốn phía, muốn nhìn một chút nơi nào có vấn đề.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, phía trước hắn nhưng thật ra không có hướng phương diện này suy nghĩ quá.

Hiện tại bị Tiêu Lăng Hàn nói ra, hắn cũng phát giác không đối chỗ, còn có chính là những cái đó thiên tinh kiến xuất hiện quá nhiều đột nhiên. Giống như là có người chờ hắn cùng Tiêu Lăng Hàn tới nơi nào, sau đó trực tiếp thả ra thiên tinh kiến giống nhau.

"Chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ?" Nghĩ không ra cái nguyên cớ, Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát lười đến tưởng.

"Phỏng chừng còn phải chờ!"

Tiêu Lăng Hàn thần thức thả ra đi quan sát một chút bọn họ vừa rồi rời khỏi tới lộ, vừa rồi còn theo sát ở bọn họ phía sau thiên tinh kiến, ở bọn họ trở lại nơi này sau, liền tự giác lui về.

"Ngươi là nói, còn có người lại muốn tới nơi này?" Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền phản ứng lại đây Tiêu Lăng Hàn nói chờ là như thế nào ý tứ.

"Này chỉ là ta suy đoán."

"Chúng ta đây là ở chỗ này chờ sao?"

Thượng Quan Huyền Ý vẫn là có chút không cam lòng, kiếp trước rõ ràng không phải như thế, kiếp này như thế nào liền không giống nhau đâu?

Trong đó rốt cuộc ra cái gì biến cố?

"Hiện tại chỉ có thể như thế, ra không được, đi vào tựa hồ cũng khả năng không lớn." Giống như có người ở ngăn cản bọn họ trước tiên một bước tiến vào cung điện.

Mặt sau câu nói kia Tiêu Lăng Hàn không có nói ra, bất quá hắn tin tưởng Thượng Quan Huyền Ý hiểu hắn ý tứ.

"Chúng ta trước bố trí một cái phòng ngự trận, lại chậm rãi chờ đi, chỉ mong đừng làm chúng ta chờ đến lâu lắm!" Thượng Quan Huyền Ý biểu tình uể oải nói.

Hắn hoàn toàn quên, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau ở bên ngoài bố trí trận pháp.

Vốn dĩ bên ngoài đoàn người, nên sớm một chút đến, cố tình bị bọn họ hai người bố trí trận pháp kéo dài hơn một tháng thời gian.

Bởi vì hoài nghi nơi này có người giám thị, cho nên trận pháp là từ Thượng Quan Huyền Ý một người bố trí.

Hắn đem trận pháp bố trí ở một góc, chỉ cần không có người đối với trận pháp phát động công kích, tu vi ở Hợp Thể kỳ dưới là sẽ không bị phát hiện.

Bố trí hảo trận pháp sau, hai người liền ở trận pháp trung nghỉ ngơi, cũng không có tu luyện.

Chủ yếu là hai người tu luyện trường hợp quá lớn, không xác định an toàn dưới tình huống, hai người cũng không dám tu luyện.

Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra từ không gian giới tử trung đem hắn vẽ bùa cái bàn đem ra, mà Thượng Quan Huyền Ý liền khắc hoạ trận bàn.

Phệ Linh Thử tự nhiên liền hồi Thượng Quan Huyền Ý khế ước không gian.

Hai tháng sau……

Hôm nay Tiêu Lăng Hàn đang ở họa một trương bạo phá phù, bên tai liền truyền đến vài tiếng "Bùm" tiếng vang, theo sau đó là mắng thanh.

Xem ra bọn họ phải đợi người đã tới, Tiêu Lăng Hàn không nhanh không chậm cầm trong tay phù triện họa hảo, mới thu bút.

Thượng Quan Huyền Ý sớm tại phát hiện có người bị truyền tống tiến vào, liền tới tới rồi trận pháp bên cạnh, hắn nhưng thật ra muốn nhìn một chút đến tột cùng có phải hay không đời trước những người đó.

Tiêu Lăng Hàn đem phù văn dịch, chỗ trống lá bùa, cái bàn chờ đều thu vào không gian giới tử trung.

Hắn đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên người, hai người cùng nhau nhìn về phía bên ngoài.

Bên ngoài thật đúng là có mấy trương thục gương mặt, đời trước gặp qua người một cái không ít, hơn nữa còn nhiều năm người.

Thượng Quan Huyền Ý lạnh lùng nhìn bên ngoài người, trong mắt xẹt qua một tia sát khí.

Đời trước, hắn vì thịt cá, người khác vì dao thớt.

Nếu không phải những người đó cướp muốn bảo vật, đi quá hướng vội, phỏng chừng bọn họ mấy cái đương dò đường thạch người đều đã chết đi.

"Muốn giết bọn họ?" Tiêu Lăng Hàn từ Thượng Quan Huyền Ý phía sau ôm lấy hắn, đầu gác ở trên vai hắn, tự nhiên là cảm giác được hắn trong mắt sát khí.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, nhẹ nhàng "Ân" một tiếng.

"Ta chính là ngươi kiếm, ngươi muốn ai chết, ta liền giúp ngươi giết ai." Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, nhìn về phía bên ngoài hai tên nữ tu cùng ba gã nam tu, này năm người chính là lúc trước bắt Thượng Quan Huyền Ý kia năm người.

"Ngươi không phải ta đạo lữ sao? Khi nào biến thành một phen lạnh như băng kiếm?" Tuy rằng trong lòng cao hứng, nhưng Thượng Quan Huyền Ý vẫn là nhìn Tiêu Lăng Hàn, chế nhạo nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Như vậy động lòng người lời âu yếm, tức phụ nhi cư nhiên không cảm động?

"Ta đương nhiên là ngươi đạo lữ, nhưng ta cũng có thể làm ngươi trong tay kiếm, ngươi kiếm chỗ chỉ chỗ, đó là ta chiến trường nơi ở." Nói, Tiêu Lăng Hàn rút ra trong tay kiếm, cả người trở nên túc sát lên.

"Tạm thời trước đừng giết, ta phỏng chừng nơi này hẳn là có âm mưu, bằng không bọn họ sẽ không cùng kiếp trước giống nhau, một người đều không có thiếu."

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đứng ở một bên, trong tay cầm kiếm Tiêu Lăng Hàn, cảm giác hắn ngay sau đó liền sẽ lao ra đi đem bên ngoài kia năm người cấp giết.

"Ta nghe ngươi." Tiêu Lăng Hàn thu hồi trong tay kiếm, quay đầu, đối với Thượng Quan Huyền Ý tà mị cười, sấn hắn không chú ý, ở trên mặt hắn trộm cái môi thơm.

Thượng Quan Huyền Ý oán trách nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, bên ngoài còn có như vậy nhiều người đâu, hắn tổng cảm thấy bị người khác thấy được.

Thân thân loại sự tình này, không phải hẳn là chỉ có hai người thời điểm mới làm sao?

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý tính toán triệt trận pháp, đi ra bên ngoài thời điểm, ngay sau đó lại có bốn người bị truyền tống tiến vào. Đương thấy rõ trong đó một người bộ dạng sau, hắn không cấm nhẹ "Di" một tiếng.

"Làm sao vậy?" Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt nhìn lại, cũng là rất là ngoài ý muốn, cư nhiên thấy một người quen cũ.

"Lăng Hàn, ngươi nói hắn như thế nào cũng tới nơi này?" Thượng Quan Huyền Ý trong miệng hắn đúng là Sở Mục Thần đại bá: Sở Vũ Đường.

"Ngươi còn nhớ rõ phía trước chúng ta giấu ở hắn trong phòng thời điểm, hắn nói qua Đại Thừa kỳ tu sĩ di tích sao?"

"Ý của ngươi là nói Sở Vũ Đường lúc ấy nói di tích chính là cái này?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Hẳn là."

"Chúng ta đây khi nào đi ra ngoài?" Thượng Quan Huyền Ý hỏi, bên ngoài người thật đúng là không ít.

Nguyên bản chỉ có mười ba người, trong đó năm người là đời trước bắt Thượng Quan Huyền Ý kia mấy người, có ba gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ là bọn họ trảo dò đường người, mặt khác còn có mới tới năm tên Hóa Thần kỳ tu sĩ.

Hiện tại lại tới nữa Sở Vũ Đường bốn người, hiện giờ bên ngoài cùng sở hữu mười bảy người.

Còn không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời Thượng Quan Huyền Ý vấn đề, trước hết đến kia mười tên Hóa Thần kỳ tu sĩ đã an không chịu nổi. Bọn họ cũng không có cùng Sở Vũ Đường bốn người chào hỏi, mà là trực tiếp hướng bên trong đi đến. Bọn họ có một người đi một cái lộ, cũng có hai người đi một cái lộ.

"Vẫn là như vậy cấp khó dằn nổi sao?" Thượng Quan Huyền Ý như là ở cùng Tiêu Lăng Hàn nói, lại như là ở đảo tê lầm bầm lầu bầu.

"Chờ Sở Vũ Đường bốn người đi rồi, chúng ta lại đi ra ngoài." Tiêu Lăng Hàn nhìn Sở Vũ Đường bốn người đang ở thương lượng tách ra đi vẫn là cùng nhau

đi, bởi vì có người đã dẫn đầu, bọn họ rõ ràng có chút nóng nảy.

Chẳng được bao lâu, bốn người quyết định đi một cái lộ.

Thấy sở hữu Hóa Thần kỳ tu sĩ đều đi vào, bên ngoài lưu lại ba gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ cũng có chút ngo ngoe rục rịch.

Chỉ là còn không đợi bọn họ xuất phát, quay đầu liền xem gian hai gã bộ dạng xuất chúng nam tử, xuất hiện ở bọn họ cách đó không xa.

Phát hiện chính mình nhìn không thấu hai người tu vi, ba người cũng không dám suyễn đại khí, cúi đầu, tận lực giảm bớt chính mình tồn tại cảm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không có xem kia ba người, mà là trực tiếp đi vào bọn họ lúc trước đi qua con đường kia.

Lần này hai người đi cực kỳ thuận lợi, thực mau liền đến cung điện chỗ.

Nhìn đến quen thuộc lại xa lạ cung điện, Thượng Quan Huyền Ý có loại phảng phất đã qua mấy đời cảm giác.

“Vào đi thôi!”

“Hảo!”

Tiêu Lăng Hàn đi đến trước cửa, một cái dùng sức, “Tư nha” một tiếng, môn liền khai.

Cung điện mở ra sau, hai người một trước một sau đi vào, đại môn mở ra là một cái tiểu viện tử, tiểu viện tử vẫn là cùng kiếp trước giống nhau, cái gì đều không có. Hoặc là có, chỉ là bị đi ở phía trước người lấy mất.

Hai người trực tiếp đi vào nhất bên trái một gian thiên điện.

Thượng Quan Huyền Ý đẩy cửa tiến vào sau, phát hiện bên trong vẫn là cùng kiếp trước chính mình nhìn đến giống nhau như đúc. Một cái đơn giản giường đá, một cái bàn đá, bốn cái ghế đá, còn có một cái quầy triển lãm.

Quầy triển lãm mặt trên bãi đầy đủ loại mặt nạ, đại bộ phận là thủ công điêu khắc, liếc mắt một cái xem qua đi đại giai có hơn ba mươi cái mặt nạ.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đi vào kiếp trước giúp quá hắn nhiều lần cái kia mặt nạ trước, vươn tay, chậm rãi đem Thiên Huyễn mặt nạ lấy ở trong tay.

Vẫn là giống nhau xúc cảm, quen thuộc lại xa lạ.

Cái này Thiên Huyễn mặt nạ có che giấu hơi thở kỳ hiệu, hơn nữa mặc kệ là cái gì tu vi thần thức đều xuyên không ra Thiên Huyễn mặt nạ.

Cho nên, chỉ cần Thượng Quan Huyền Ý mang lên Thiên Huyễn mặt nạ, tình hình chung là sẽ không có người, lại nhận thức hoặc là tìm được hắn.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 303

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 303 Huyền Thiên đại lục

【 Thiên Huyễn mặt nạ 】 canh một

Nhưng cố tình Thượng Quan Huyền Ý là Thượng Quan gia người, kiếp trước nếu không phải Thượng Quan gia người dựa vào huyết mạch cảm ứng tìm được hắn, hắn cũng sẽ không vẫn luôn bị những người đó đuổi giết.

"Có ta ở đây, ngươi muốn ai chết, về sau chúng ta tới rồi Địa Thâm đại lục, liền đem người nọ giết."

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cầm Thượng Quan Huyền Ý tay, nhìn hắn lâm vào trong hồi ức, cái loại này đau thương lại khổ sở biểu tình. Tiêu Lăng Hàn không thích, hắn Huyền Ý nên là vui vẻ, vui sướng, vô ưu vô lự.

"Hảo." Nói, Thượng Quan Huyền Ý cầm trong tay Thiên Huyễn mặt nạ lập tức mang ở Tiêu Lăng Hàn trên mặt.

Thượng Quan Huyền Ý đã sớm tưởng làm như vậy, che khuất Tiêu Lăng Hàn này trương thịnh thế mỹ nhan, không cho những người khác nhìn trộm.

Đương Thiên Huyễn mặt nạ dừng ở Tiêu Lăng Hàn trên mặt trong nháy mắt, hắn trong đầu lập tức liền xuất hiện vài cái hình ảnh.

Hắn có chút không khoẻ lắc đầu, đầu váng mắt hoa cảm giác đột nhiên đánh úp lại.

Mắt thấy hắn liền phải ngã quỵ trên mặt đất, Thượng Quan Huyền Ý tay mắt lanh lẹ đem Tiêu Lăng Hàn ôm lấy, làm hắn dựa vào trên người mình.

"Lăng Hàn, ngươi làm sao vậy?"

Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ, Tiêu Lăng Hàn như thế nào đột nhiên liền đứng không yên?

Tiêu Lăng Hàn có chút không khoẻ mà đem trên mặt mặt nạ bắt lấy tới, theo Thượng Quan Huyền Ý tay, làm hắn đem chính mình đỡ tới rồi một bên ghế đá ngồi.

Nhìn trên tay mặt nạ, Tiêu Lăng Hàn ở mặt trên cảm nhận được quen thuộc hơi thở, đúng là Long Ngọc không gian hơi thở, xem ra cái này mặt nạ hẳn là cùng Long Ngọc không gian dùng tương đồng tài liệu.

Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm xuống, ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn sắc mặt có chút tái nhợt, giữa trán còn xuất hiện rậm rạp mồ hôi

lạnh.

Nhìn đến hắn nhìn chằm chằm mặt nạ phát ngốc.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm, chẳng lẽ cái này mặt nạ thượng có cổ quái?

Hắn có chút bất an nhẹ giọng kêu: “Lăng Hàn, Lăng Hàn!”

“Ta không có việc gì!” Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý cười cười, ý bảo chính mình không có việc gì. Thuận tay đem hắn kéo tới, muốn cho hắn ngồi ở bên kia ghế đá thượng.

“Ngươi vừa rồi trạm đều đứng không vững, còn nói chính mình không có việc gì?” Thượng Quan Huyền Ý hồng mắt, lập tức liền ôm Tiêu Lăng Hàn không buông tay.

Cảm nhận được Thượng Quan Huyền Ý sợ hãi cùng lo lắng, Tiêu Lăng Hàn hồi ôm hắn, nhẹ nhàng vỗ hắn bối.

“Ta thật sự không có việc gì, đừng lo lắng. Ta chính là đan sư, ta có hay không sự, ta chính mình sẽ không biết sao?” Tiêu Lăng Hàn ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai nhẹ giọng nói.

Cảm giác được hắn có chút run rẩy thân thể, Tiêu Lăng Hàn ôm hắn lực đạo không khỏi tăng lớn vài phần.

“Kia vừa rồi là chuyện như thế nào?” Thượng Quan Huyền Ý thanh âm có chút rầu rĩ, cảm giác như là từ trong lỗ mũi phát ra tới.

Nghe thấy như vậy thanh âm, Tiêu Lăng Hàn hoài nghi Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này có phải hay không khóc?

“Ta hoài nghi cái này mặt nạ hẳn là cùng ta tùy thân không gian xuất từ cùng người tay. Ngươi nhìn xem, mặt nạ mặt trên hơi thở có phải hay không cùng ta tùy thân trong không gian hơi thở giống nhau?” Nói, Tiêu Lăng Hàn thuận thế đem Thượng Quan Huyền Ý đánh đổ chính mình trong lòng ngực, ngồi ở chính mình trên đùi.

Lại giơ tay cầm lấy vừa rồi đặt ở trên bàn mặt nạ, đưa cho hắn xem.

Thuận tiện quan sát một chút sắc mặt của hắn, phát hiện hắn đỏ mắt hồng hồng, cùng con thỏ đôi mắt giống nhau, cái mũi cũng hồng hồng, nhìn dáng vẻ, hắn vừa rồi thật đúng là khóc. Bởi vì mỗi lần hai người ở song tu thời điểm, chính mình đem hắn khi dễ khóc, đôi mắt cùng cái mũi đều sẽ biến thành như vậy. Tiêu Lăng Hàn trong lòng tràn đầy cảm động cùng thương tiếc, hôn hôn hắn đôi mắt, lại hôn hôn mũi hắn, cuối cùng hôn lên hắn môi.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không ngăn trở, tùy ý Tiêu Lăng Hàn hôn chính mình, hơn nữa còn chủ động hồi hôn, như vậy làm hắn có thể rõ ràng cảm nhận được Tiêu Lăng Hàn tồn tại.

Hai người hôn đến có chút vong tình, thẳng đến môn bị người từ bên ngoài đẩy một chút, phát ra "Ca ca ca" thanh âm. Hai người mới không khoẻ tách ra, Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo ám quang, vung tay lên.

Mới vừa mại một chân vào nhà người nọ còn không có thấy rõ bên trong cảnh tượng, đã bị người dùng phong linh khí tập kích.

Sau đó một cái mạnh mẽ, hung hăng ngã ở bên ngoài trong viện.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng ngắm tới rồi cửa người, hắn chạy nhanh từ Tiêu Lăng Hàn trên người xuống dưới, ngồi vào bên cạnh trên ghế.

Tiêu Lăng Hàn rất là lão hỏa, cảm giác mỗi lần cùng tức phụ nhi thân thiết đều phải bị người quấy rầy.

Ai! Thật là cái ưu thương chuyện xưa.

Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy trong tay mặt nạ quan khán lên, phát hiện xác thật có Tiêu Lăng Hàn tùy thân không hơi thở.

Kiếp trước hắn mang thời điểm nhưng thật ra không có chú ý, chỉ biết nó chất lượng thực hảo, có mấy lần đều cứu hắn mệnh.

Bởi vì Độ Kiếp kỳ người công kích nó, nó đều hoàn hảo không tổn hao gì.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không quen biết mặt nạ rốt cuộc dùng cái gì luyện khí tài liệu.

Trước kia suy đoán nó hẳn là đến từ Tiên giới, hiện tại xem ra nó sợ là đến từ Tiêu Lăng Hàn.

Nghĩ đến vừa rồi Tiêu Lăng Hàn mang lên mặt nạ khi cảnh tượng, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Lăng Hàn, ngươi đeo nó lên có cái gì đặc biệt cảm giác sao?"

"Có loại quen thuộc cảm, trong đầu còn ra mấy cái mơ hồ hình ảnh." Tiêu Lăng Hàn tự hỏi nên hình dung như thế nào.

"Thấy được một người nam tử, hắn ăn mặc một thân bạch y, mang này hai mặt cụ, một người ngồi ở một tòa tuyết sơn thượng trong cung điện đánh đàn. Còn nhìn đến tên này nam tử ngồi ở một cái phi thường khí phái trong cung điện, hắn giống như là cao cao tại thượng thần. Làm người không dám gần xem, càng không ai dám đến gần hắn bên người, thấy người của hắn đều đem đầu rũ thấp thấp. Mà hắn trụ kia tòa cung điện……," nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên liền im miệng.

Thượng Quan Huyền Ý vội vàng hỏi: "Kia tòa cung điện làm sao vậy?"

Như thế nào Tiêu Lăng Hàn cũng học xong điếu người ăn uống, nói chuyện nói một nửa.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý này cấp khó dằn nổi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cười cười, mới nói nói: "Cùng ta tùy thân trong không gian cung điện giống

nhau như đúc.”

Một cái lớn mật ý tưởng ở trong đầu hình thành.

Thượng Quan Huyền Ý càng nghĩ càng xa, càng nghĩ càng nhiều, mày càng nhăn càng chặt.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy, duỗi tay vuốt phẳng hắn nhíu chặt mày, cạo cạo mũi hắn. Sủng nịch nói: “Hiện tại đừng đi tưởng này đó, nên biết đến, tin tưởng về sau chúng ta đều sẽ biết. Hiện tại quan trọng nhất tu luyện, đem tu vi tăng lên đi lên.”

Thượng Quan Huyền Ý thiên mã hành không suy nghĩ, nháy mắt bị Tiêu Lăng Hàn kéo lại, “Ngươi nói rất đúng, chúng ta vẫn là trước hoàn thành trước mắt sự tình.”

“Đúng rồi, sư huynh, cái này mặt nạ cho ngươi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem mặt nạ đưa cho Tiêu Lăng Hàn, hắn cảm giác cái này mặt nạ chân chính chủ nhân hẳn là chính là Tiêu Lăng Hàn.

“Ngươi không thích sao?” Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc hỏi, kiếp trước này trương mặt nạ không phải nhiều lần cứu hắn sao?

Hắn hẳn là thực thích mới đúng, nhưng, hiện tại như thế nào đem nó đẩy cho chính mình?

“Ta cảm thấy hắn hẳn là thuộc về sư huynh ngươi, ngươi mang lên chính thích hợp.” Thượng Quan Huyền Ý nghiêm trang nói, phảng phất sự thật chính là hắn theo như lời như vậy.

“Ngươi xác định nó thích hợp ta, nhưng ta cảm thấy nó càng thích hợp ngươi.” Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, nhớ tới gia hỏa này thường xuyên nói muốn đem chính mình mặt che lên, nói chính mình dài quá một trương thịnh thế mỹ nhan, không nghĩ để cho người khác xem.

“Tự nhiên là thích hợp sư huynh, ta muốn mặt nạ, làm lại tuyển một cái thì tốt rồi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đứng dậy, triều phóng mặt nạ quầy triển lãm đi đến.

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt đuổi theo hắn, nhìn hắn duỗi tay đi lấy mặt nạ, kết quả……, mặt nạ trực tiếp hóa thành hôi phi.

Thượng Quan Huyền Ý còn có chút hồi không thần tới, hắn kiếp trước liếc mắt một cái liền nhìn trúng Thiên Huyễn mặt nạ, cái khác mặt nạ hắn cũng liền không có chạm vào.

“Ha ha ha……” Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý hoàn toàn là một bộ ngốc rớt biểu tình, nhịn không được phát ra tiếng cười.

“Tại sao lại như vậy?”

Thượng Quan Huyền Ý không tin tà, lại lần nữa đi bắt lấy một cái, như cũ hóa thành hôi phi.

Hắn liên tục cầm vài cái đều là như thế, không thể không tiếp thu một cái hiện thực. Đó chính là quầy triển lãm mặt nạ, trừ bỏ Thiên Huyễn mặt nạ, mặt khác đều bởi vì thời gian ăn mòn, toàn bộ hóa thành hư vô.

Tiêu Lăng Hàn ngồi trong chốc lát, cảm giác khá hơn nhiều. Lúc trước mặt nạ mang ở trên mặt, kia mấy cái hình ảnh hiển hiện ra thời điểm, hắn cảm giác chính mình thần thức bị hung hăng chấn một chút. Lúc này mới dẫn tới hắn đứng thẳng không xong, cùng với sắc mặt tái nhợt.

Nhìn đến bất lực trở về Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn đem mặt nạ mang ở trên mặt hắn.

Thiên Huyễn mặt nạ xem tên đoán nghĩa có thể thiên biến vạn hóa, làm người thấy không rõ, cũng không nhớ được ngươi diện mạo.

Thượng Quan Huyền Ý cho rằng Tiêu Lăng Hàn chỉ muốn nhìn một chút chính mình mang lên mặt nạ bộ dáng, cho nên hắn liền không có ngăn trở.

Làm hắn không nghĩ tới khi, Tiêu Lăng Hàn đem mặt nạ giúp hắn mang hảo sau, lại ngâm xướng nổi lên cổ xưa ca, dù sao hắn là nghe không hiểu.

Đương Tiêu Lăng Hàn đình chỉ ngâm xướng sau, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm giác mặt nạ cư nhiên cùng hắn làn da tương tiếp thiên y vô phùng, hoàn toàn nhìn không ra chính mình đeo mặt nạ. Tâm niệm vừa động, hắn tinh xảo mặt mày, mặt như quan ngọc khuôn mặt như cũ không có bất luận cái gì biến hóa. Mà khi hắn ngưng ra một mặt thủy kính lại nhìn lên, toàn bộ diện mạo đều có chút mơ hồ không rõ, gọi người không nhớ được.

Đời trước này trương mặt nạ theo chính mình mấy trăm năm, không nghĩ tới từ đầu tới đuôi chính mình đều không có làm hiểu nó chân chính cách dùng.

Nhưng này mặt nạ cùng chính mình mặt tương tiếp thiên y vô phùng, kia hắn nên như thế nào lấy một chút tới?

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Lăng Hàn, ngươi giúp ta đem mặt nạ gỡ xuống tới."

"Huyền Ý, ngươi đeo nó lên chính thích hợp, vì sao phải gỡ xuống tới?" Tiêu Lăng Hàn khó hiểu hỏi, chính mình chuyên môn vì hắn mang lên, chính là không nghĩ để cho người khác nhìn đến hắn chân dung, miễn cho đi chiêu chút lạn đào hoa, mỗi người đều nghĩ đến đào chính mình góc tường.

Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên nói: "Đương nhiên là làm ngươi mang a, ngươi trường một trương thịnh thế mỹ nhan, ta không nghĩ để cho người khác nhìn chằm chằm ngươi xem. Ngươi là của ta, là của một mình ta."

"Nhưng ta cũng không nghĩ để cho người khác nhìn chằm chằm ngươi xem a!"

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay sờ sờ mặt, cảm giác mặt nạ như là đã lớn lên ở chính mình trên mặt giống nhau. Duỗi tay xả một chút chính mình mặt, hoàn toàn không có mặt nạ dấu vết.

Nhưng lúc trước mặt nạ ở trong tay thời điểm, còn thực cứng, cũng có một chút độ dày.

Như thế nào bị Tiêu Lăng Hàn một làm, hoàn toàn liền thay đổi cái dạng đâu?

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ trăm lần cũng không ra, có thể luyện chế ra như vậy xuất thần nhập hóa mặt nạ, hiện tại xem ra luyện chế mặt nạ người là cái luyện khí cao thủ a! Cũng không biết chính mình sinh thời có thể hay không đạt tới như vậy trình độ.

Tưởng xa, chính mình không phải ở cùng Tiêu Lăng Hàn thảo luận mặt nạ sự tình sao?

"Kia làm sao bây giờ? Chúng ta đều không nghĩ đối phương bị người khác nhìn đi." Thượng Quan Huyền Ý còn rất là tiếc hận nhìn thoáng qua quầy triển lãm bên kia không thể dùng mặt nạ.

Nào biết, này liếc mắt một cái, thật đúng là làm hắn nhìn ra không giống nhau địa phương, Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó đứng dậy thẳng tắp triều quầy triển lãm đi đến.

Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt nhìn lại, tự nhiên cũng nhìn đến quầy triển lãm mặt trên, có cái mặt nạ không phải đặt ở mặt trên, mà là dính vào mặt trên.

Nếu không phải góc độ quan hệ, bọn họ đều phát hiện không được.

Đương hắn đứng lên khi, nhìn đến chính là sở hữu mặt nạ đều là giống nhau đặt ở quầy triển lãm mặt trên, căn bản nhìn không ra có cái mặt nạ là dính đi lên.

Thượng Quan Huyền Ý đứng dậy sau, Tiêu Lăng Hàn theo sát cũng đứng lên, cùng hắn cùng nhau đi vào quầy triển lãm trước, duỗi tay dắt lấy hắn tay.

Có thể không nắm sao?

Vạn nhất là cơ quan hoặc là đột nhiên xuất hiện một cái Truyền Tống Trận trong vòng, kia chính mình bất hòa muốn cùng Thượng Quan Huyền Ý tách ra sao?

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được bên người Tiêu Lăng Hàn nắm chặt chính mình tay, không khỏi làm đến chính hắn đều có chút khẩn trương.

Trước kia hắn một người thời điểm, trước nay liền không có nghĩ tới khẩn trương, sợ hãi linh tinh, đều là toàn bộ buồn đầu đi làm.

Đương Thượng Quan Huyền Ý tay sờ lên cái kia dính mặt nạ khi, nó cũng không có cùng mặt khác mặt nạ giống nhau, hóa thành hôi phi, mà là không chút sứt mẻ.

“Ta thế nhưng lấy bất động nó?” Thượng Quan Huyền Ý mắt lộ ra kinh ngạc nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 304

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 304 Huyền Thiên đại lục

【 trên nóc nhà bên trong cánh cửa động phủ 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi dùng mười thành lực đạo.

Tuy rằng không có vận dụng linh khí, nhưng cũng không nên a!

Chỉ bằng bọn họ hiện tại Hóa Thần kỳ thân thể, sao có thể lấy bất động như vậy một cái nho nhỏ mặt nạ.

"Ta thử xem." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ lên mặt nạ, xác thật lấy bất động.

Hắn lại thử xoay tròn, hoặc là chuyển dời, như cũ không có phản ứng.

"Tại sao lại như vậy?" Tiêu Lăng Hàn cũng nghi hoặc, hắn dứt khoát làm đi đến quầy triển lãm một bên, thử thúc đẩy quầy triển lãm, kết quả quầy triển lãm hoàn toàn không có phản ứng.

Hắn cúi đầu nhìn về phía quầy triển lãm phía dưới cùng mặt đất tiếp xúc vị trí, kết quả làm hắn kinh khởi chính là quầy triển lãm cùng mặt đất liên tiếp thiên y vô phùng.

Kia chẳng phải là nói muốn di chuyển quầy triển lãm, vậy đến đem mặt đất cùng nhau dọn khởi?

Chủ nhân nơi này tại sao lại như vậy thiết kế?

Không có khả năng chỉ cần bởi vì thích như vậy thiết kế.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau trong mắt nghi hoặc, theo sau hai người đem thiên điện trung trừ bỏ quầy triển lãm ngoài ý muốn đồ vật đều ném tới trong sân.

Kia ba gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ nghe được thanh âm, từ bên kia thiên điện dò ra cái đầu tới trộm quan khán, không biết bên trong hai vị tiền bối đang làm gì.

Không trong chốc lát, thiên điện trung chỉ còn lại có quầy triển lãm.

Đương một sợi quang xuyên thấu qua cửa sổ chiếu tiến vào là lúc, ngạc nhiên một màn đã xảy ra.

Quầy triển lãm bóng dáng ảnh ngược trên mặt đất, vừa lúc hình thành một cánh cửa, mà cái kia mặt nạ chính là then cửa tay.

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt sùng bái nhìn Tiêu Lăng Hàn, kiếp trước hắn như thế nào không nghĩ tới cái này quầy triển lãm cư nhiên còn có như vậy huyền cơ!

Hắn nhớ rõ kiếp trước, chính mình cầm đi Thiên Huyễn mặt nạ liền rời đi cái này thiên điện.

Cái này thiên điện liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, hoàn toàn không có bất luận cái gì có giá trị đồ vật.

Sau lại bọn họ mấy cái Nguyên Anh kỳ người muốn đi đại điện, lại phát hiện đại điện môn bọn họ căn bản mở không ra, lấy bọn họ tu vi chỉ có thể tiến vào thiên điện. Mỗi cái thiên điện đều bị bọn họ bốn người tìm vài biến, giống nhau có giá trị đồ vật đều không có tìm được.

Mấy người liền như vậy ở trong sân đợi mười ngày, mười ngày sau, đại gia đã bị cùng nhau truyền tống đến bên ngoài.

Đến nỗi những cái đó Hóa Thần kỳ tu sĩ sau lại thế nào, bọn họ là một chút cũng không rõ ràng lắm.

Lúc sau hắn cùng Trần Tâm Dung cùng nhau trở về Địa Thâm đại lục, cũng không tái kiến quá kia vài tên Hóa Thần kỳ người.

Thu hồi suy nghĩ, Thượng Quan Huyền Ý nhìn trên mặt đất bóng dáng, tuy rằng môn là có, nhưng hắn tổng cảm thấy còn kém điểm cái gì.

"Huyền Ý, ngươi nhìn ra cái gì không có?" Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý nhìn chằm chằm vào môn xem, khóe miệng giơ giơ lên, không khỏi mà ra tiếng hỏi.

"Ta tổng cảm thấy thiếu chút nữa cái gì, cảm giác hiện tại tuy rằng có môn hình thức ban đầu, nhưng quá hư ảo, không chân thật, giống như là trong nước ảnh ngược." Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay khoa tay múa chân một chút, bởi vì bên ngoài ánh sáng không quá lượng nguyên nhân, trên mặt đất bóng dáng thượng nhìn lại có chút mông lung, không chân thật.

"Ngươi nói đều đối, kỳ thật trên mặt đất đồ hình chính là một cái bóng dáng, hắn chân chính môn ở nó chính phía trên." Nói, Tiêu Lăng Hàn chỉ chỉ bọn họ đỉnh đầu.

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía chính mình đỉnh đầu, quả nhiên nhìn thấy nguyên bản hẳn là trống không một vật nóc nhà, hiện tại nóc nhà trên vách đá cư nhiên xuất hiện một phiến môn.

Chính mình nhưng vẫn ngây ngốc mà nhìn chằm chằm mặt đất xem, mà Tiêu Lăng Hàn đã sớm thấy được bọn họ đỉnh đầu môn.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến đây, cả người đều không tốt.

Chính mình đây là bị hắn trở thành một cái đại ngốc tử, nhìn một hồi lâu chê cười đi?

Quay đầu, quả nhiên liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn ở nơi đó cười đắc ý, vẻ mặt thiếu tấu bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý kia u oán đôi mắt nhỏ, vừa rồi chính mình là xem hắn nghiên cứu đặc biệt nghiêm túc, cho nên mới không có ra tiếng quấy rầy hắn. Tuy rằng hắn không có tìm đối phương hướng, nhưng hắn nghiêm túc lên kia cổ kính, đặc biệt mê người, chính mình chỉ là tưởng nhiều nhìn xem như vậy hắn.

"Được rồi, đừng nóng giận, là ta sai, ta ở phát hiện môn trước tiên nên nói cho ngươi." Tiêu Lăng Hàn đi qua đi, nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý mặt, lại ở hôn hôn hắn môi.

Thượng Quan Huyền Ý bất mãn nói: "Hừ! Ngươi đã sớm thấy được, lại không nói cho ta, là cố ý muốn nhìn ta ra khứu đi?"

"Tuyệt đối không có muốn xem ngươi ra khứu ý tứ, ta chính là tưởng nhiều nhìn xem ngươi, xem ngươi này mặt như quan ngọc khuôn mặt tuấn tú, đem ta mê cái gì đều quên mất." Tiêu Lăng Hàn lập tức bảo đảm nói, thấy Thượng Quan Huyền Ý nhìn qua, hắn tiếp tục nói: "Thật sự, ngươi phải tin tưởng ta ánh mắt, ta chính là thực chọn."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức bắt được Tiêu Lăng Hàn trong lời nói lỗ hổng, nổi giận đùng đùng hỏi: "Lăng Hàn, ý của ngươi là ngươi coi trọng chỉ là ta gương mặt này?"

Thượng Quan Huyền Ý sờ sờ chính mình mặt, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, hắn tiếp tục nói: "Đó có phải hay không về sau ngươi nhìn thấy so với ta người lớn lên xinh đẹp……, cũng sẽ thích thượng hắn? Cũng sẽ giống đối ta như vậy đối hắn?"

Tiêu Lăng Hàn cái này thật là bị Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái tư duy cấp chỉnh ngốc, chính mình như thế nào đột nhiên liền biến thành tra nam?

Vừa rồi chính mình rõ ràng là khen hắn lớn lên đẹp.

Như thế nào nghe vào hắn trong tai, liền biến thành một cái khác ý tứ?

"Sẽ không, tuyệt đối sẽ không! Huyền Ý, ngươi phải tin tưởng ta, ta là coi trọng ngươi toàn bộ, ngươi chỗ nào chỗ nào ta đều thích. Ta chỉ thích ngươi một người, những người khác chính là lớn lên lại đẹp, ta cũng sẽ không nhiều xem một cái."

"Tốt nhất là như vậy! Ngươi nếu là coi trọng người khác, ta nhất định sẽ làm người nọ hôi phi yên diệt, lại đem ngươi giết, ta lại tự sát. Tự sát trước ta sẽ đem chúng ta hai người táng ở cùng cái quan tài, ngươi là của ta, cho dù chết, ngươi cũng chỉ có thể thuộc về ta." Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia hồng quang, mỉm cười nói ra thị huyết nói.

"Huyền Ý, ngươi hảo hung tàn! Bất quá ta liền thích ngươi này hung tàn bộ dáng! Ngươi lời nói, cũng là ta tưởng lời nói."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn hung hăng hôn lấy Thượng Quan Huyền Ý môi, đầu lưỡi trực tiếp cạy ra hắn hàm răng, tìm được hắn lưỡi thơm, cùng chi triền miên.

Thượng Quan Huyền Ý nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, trong lòng cuối cùng không hề như vậy bất an. Hắn kỳ thật vẫn luôn sợ hãi Tiêu Lăng Hàn không thích hắn như vậy hung tàn một mặt, hiện tại xem ra thật đúng là hắn suy nghĩ nhiều.

Cảm giác được Tiêu Lăng Hàn hận không thể lập tức đem chính mình sinh nuốt, làm hắn hô hấp đều có chút không thuận. Rõ ràng chính mình đã luyện ra, chỉ là mỗi lần cảm giác chính mình mới vừa tiến bộ một chút.

Mắt thấy chính mình liền phải phản công, Tiêu Lăng Hàn lại đổi tân đa dạng.

Thượng Quan Huyền Ý tất nhiên là không cam lòng yếu thế mà hồi hôn Tiêu Lăng Hàn, thẳng đến nếm đến mùi máu tươi, hắn mới chuẩn bị buông ra.

Chỉ là còn không đợi hắn buông ra, một cổ nhu hòa mang theo trị liệu linh khí, quanh quẩn ở hai người khoang miệng trung.

Bọn họ đều là lẫn nhau duy nhất, là bất luận kẻ nào cũng không thể thay thế được tồn tại.

Vừa mới bắt đầu có lẽ ái không có như vậy thâm, chậm rãi liền đem lẫn nhau dung nhập đến tự thân huyết nhục trung, vô pháp dứt bỏ, vô pháp thay thế được.

Hai người này một phen ve vãn đánh yêu nhìn như dài lâu, kỳ thật cũng đã vượt qua vài phút mà thôi.

Một phen kích hôn qua sau, hai người đều đem tâm tư đặt ở đỉnh đầu xuất hiện trên cửa.

"Lăng Hàn, ngươi nói như thế nào sẽ có người giữ cửa làm ở nóc nhà thượng?"

"Không biết, phỏng chừng đây là phòng ốc chủ nhân đặc thù yêu thích." Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, hắn cũng rất là khó hiểu, đây cũng là hắn lần đầu tiên nhìn thấy đảo môn.

Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Chúng ta đây đi vào sao?"

Tiêu Lăng Hàn đương nhiên đáp: "Tự nhiên mau chân đến xem, không cho chính mình lưu lại tiếc nuối."

Hai người nói đi là đi, trực tiếp lăng không mà đứng, đi vào nóc nhà, đối với then cửa tay vị trí liền đè xuống.

Ngay sau đó, lại là một trận hấp lực truyền đến, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý biến mất ở thiên điện.

Lần này truyền tống lực đạo thực nhu hòa, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng rơi trên mặt đất thượng.

Đập vào mắt chính là một phương linh khí trì, linh khí trì bị một cái lục cấp trận pháp bao phủ ở bên trong.

Quay đầu, phát hiện nơi này bố trí như là một phòng, có giường, giường vẫn là hàn băng giường; có cái bàn, ghế, còn có giá sách, giá sách thượng bày biện không ít mặt nạ.

Như vậy vừa thấy, Tiêu Lăng Hàn tức khắc cảm thấy cái kia linh khí trì như thế nào như vậy giống một cái bể tắm đâu?

"Nơi này chẳng lẽ chính là cái kia Đại Thừa kỳ động phủ?" Thượng Quan Huyền Ý đánh giá một chút bốn phía, không cấm nghi hoặc nói, như thế nào cùng chính mình trong tưởng tượng không quá giống nhau đâu?

"Hẳn là không phải." Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn đi tới án thư.

Trên bàn sách mặt có một quyển bút ký, như là cá nhân nhật ký.

Thần thức kiểm tra rồi một chút, phát hiện không có vấn đề, Tiêu Lăng Hàn mới cầm lấy bút ký quan khán lên.

"Năm ấy hoa khai mùa, ta gặp một người nam tu, hắn kêu Tịch Tuấn Tùng. Hắn ôn tồn lễ độ, dí dỏm hài hước, lớn lên ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái. Cứ việc hắn có rất nhiều ưu điểm, nhưng ta đối hắn không có bất luận cái gì cảm giác. Hắn lại liếc mắt một cái nhìn trúng ta, đối ta lì lợm la liếm, ngọc hi dùng bất cứ thủ đoạn nào. Sau lại hắn dùng kế đem ta nhốt ở trong cung điện, ta mới biết được, nguyên lai hắn bên người đã có rất nhiều người làm bạn, căn bản không thiếu ta một cái. Sở dĩ sẽ quấn lấy ta, là bởi vì ta có được một đôi có thể nhìn thấu hết thảy linh nhãn. Hắn tưởng đem ta linh nhãn lấy đi, dung tiến chính hắn trong mắt. Trong lúc vô tình ta đã phát cái này động phủ, ta đem nơi này bố trí một phen, từ đây không có việc gì liền ngốc tại nơi này. Tuy rằng ta có được linh nhãn, tu luyện tư chất cũng không tồi, bất quá như cũ không địch lại hắn, hắn Đại Thừa kỳ tu vi, ta chỉ có Hợp Thể kỳ. Hôm nay ta thấy hắn đem trên đại lục nổi danh bát cấp đan sư mang vào cung điện trung, ta tưởng ta ngày chết đã không xa."

"Ngày chết đã không xa." Mấy chữ này viết đến phi thường dùng sức, có thể thấy được viết ra những lời này người trong lòng không cam lòng.

Quyển sách góc phải bên dưới chỗ lạc khoản: Âu Dương Lăng.

Lấy rớt chương 1 giấy, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nhìn lên.

"Ta trên người bị hắn hạ thần thức ấn ký, đi không ra cung điện, nhưng cái này địa phương ta không nghĩ bị hắn phát hiện. Nơi này hết thảy ta đều không nghĩ bị hắn nhúng chàm, ta ở chỗ này tổng cộng đãi 50 năm……."

Lại lần nữa lấy rớt một trương giấy, phía dưới không hề là tự, mà là một bức đồ.

Đương Tiêu Lăng Hàn thấy rõ trên bản vẽ họa chính là lúc nào, nhịn không được hít ngược một hơi khí lạnh.

Này cư nhiên là một bộ đoạt xá trận pháp đồ, hơn nữa vẫn là cái loại này mạnh mẽ đoạt xá trận pháp. Đoạt xá đều không quan trọng, quan trọng là cái này đoạt xá phương pháp cư nhiên còn muốn tế phẩm, tế phẩm tu vi cấp bậc cần thiết là giống nhau.

Là cấp bậc giống nhau, không phải cảnh giới, kia ý tứ là nói nếu hắn muốn Hóa Thần kỳ tu sĩ vì tế phẩm, kia sở hữu tu sĩ tu vi đều cần thiết là Hóa Thần kỳ, mặc kệ là Hóa Thần sơ kỳ, trung, hậu kỳ đều có thể.

Như vậy đoạt xá thành công sau, kia đoạt xá người tu vi sẽ đại trướng.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến bọn họ được đến bạch ngọc, lại nghĩ đến kiếp này bạch ngọc không ngừng xuất hiện một cái, như thế hắn có cái lớn mật suy đoán.

Đó chính là cung điện chủ nhân Tịch Tuấn Tùng đã thân vẫn, hắn muốn đoạt xá trọng sinh.

Kiếp trước Tịch Tuấn Tùng đã làm như vậy qua, hơn nữa hẳn là thành công, sau lại không biết vì cái gì sự tình lại ngã xuống.

Nhưng là bởi vì chính mình đã đến, làm hắn cũng đi theo trọng sinh.

Có kiếp trước đoạt xá trải qua, mới có thể nhiều ra như vậy nhiều khối bạch ngọc.

Hơn nữa kiếp trước tiến vào người, kiếp này một cái đều không có rơi xuống.

Xem ra kia năm người trung, nhất định có một người là Tịch Tuấn Tùng đã từng đoạt xá quá thân thể.

Như vậy xem ra, Tịch Tuấn Tùng trên người hẳn là có Long Ngọc không gian một bộ phận, bằng không liền tính hắn trọng sinh, cũng không nên có ký ức.

Thượng Quan Huyền Ý xem xét một chút chung quanh, quay đầu tới liền phát hiện Tiêu Lăng Hàn ở nơi đó phát ngốc.

Thấy trên tay hắn cầm một quyển bút ký quyển sách, Thượng Quan Huyền Ý thăm dò nhìn nhìn.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn ký ức Thượng Quan Huyền Ý cũng có, tự nhiên cũng nhìn ra cái kia trận pháp sử dụng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 305

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 305 Huyền Thiên đại lục

【 thượng phẩm linh khí trì 】 canh ba

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu thấy Tiêu Lăng Hàn chính nhìn chính mình, hắn thử tính nhẹ gọi một tiếng.

"Lăng Hàn?"

"Ân, ngươi cũng thấy rồi?" Nói, Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay thư đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, làm chính hắn chậm rãi xem.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận thư, bắt đầu lật xem lên, xem phía trước nội dung nhưng thật ra không có gì, chính là một cái bị cầm tù người viết nhật ký.

Mà khi Thượng Quan Huyền Ý lật qua kia phó trận pháp đồ sau, nhìn đến mặt sau trên giấy nội dung, cả người đều sợ ngây người.

Trên giấy họa chính là một người nam tử, nam tử mày kiếm mắt sáng, củ ấu rõ ràng hình dáng, đen nhánh thâm thúy đôi mắt, cao thẳng mũi, tuyệt mỹ môi hình, quạnh quẽ cao ngạo khuôn mặt, cao quý ưu nhã khí chất.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn xem trên giấy nam tử, lại nhìn xem Tiêu Lăng Hàn.

Này trương bản vẽ thượng họa người rõ ràng chính là Tiêu Lăng Hàn!

Tiêu Lăng Hàn đang xem trên kệ sách mặt thư, Thượng Quan Huyền Ý kia mãnh liệt ánh mắt, hắn tất nhiên là cảm giác được.

Hắn sờ sờ chính mình mặt, nghi hoặc hỏi: "Huyền Ý, ta trên mặt có cái gì sao?"

"Không phải, Lăng Hàn, ngươi lại đây, xem nơi này." Thượng Quan Huyền Ý hướng Tiêu Lăng Hàn vẫy vẫy tay, chỉ chỉ trong tay quyển sách.

Tiêu Lăng Hàn tràn đầy tò mò mà đi đến Thượng Quan Huyền Ý bên người, theo hắn ngón tay chỉ phương hướng nhìn lại.

Đương Tiêu Lăng Hàn nhìn đến quyển sách mặt trên bức họa khi, cũng là ngẩn người, như thế nào cùng chính mình giống như đâu?

"Người này có khả năng cùng ta có điểm quan hệ?" Tiêu Lăng Hàn gian nan nói, nghĩ đến tập tranh phía trước nhật ký nội dung, Tiêu Lăng Hàn thật là vô ngữ.

"Ý của ngươi là hắn là ngươi trong đó một hồn?" Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi.

"Hẳn là không phải, hắn nếu là ta trong đó một hồn cũng đã sớm nên cùng chủ hồn dung hợp, hắn tuy rằng cùng ta lớn lên giống, nhưng chúng ta không phải một người, huống chi ta có thể cảm giác được……, nơi này hẳn là có ta đồ vật." Nói, Tiêu Lăng Hàn chỉ vào nam tử đôi mắt.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức hiểu được, "Ý của ngươi là nói hắn đôi mắt là của ngươi, không, không phải đôi mắt, là linh nhãn."

"Ân! Huyền Ý thật thông minh, một điểm liền thông."

"Nhưng là, ngươi hiện tại không phải có linh nhãn sao?" Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, này như thế nào không khớp.

"Không, ta hiện tại linh nhãn không hoàn chỉnh, mỗi lần mở ra linh nhãn đều thực hao tâm tốn sức thức."

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, ngay sau đó lại đem chính mình lúc trước suy đoán cùng Thượng Quan Huyền Ý nói một lần.

"Chúng ta đây khi nào đi tìm Tịch Tuấn Tùng? Nếu là chờ hắn thành công đoạt xá, đến lúc đó chúng ta nhất định không phải đối thủ của hắn." Thượng Quan Huyền Ý không cấm có chút lo lắng, nếu Tịch Tuấn Tùng thật sự đoạt xá thành công, kia bọn họ nhất định phải dùng sư tôn cấp công kích ngọc bài, xuất kỳ bất ý dưới mới có thể giết hắn.

"Trước nhìn xem nơi này còn có cái gì hữu dụng đồ vật, rồi nói sau! Tịch Tuấn Tùng muốn thật là dùng hiến tế đoạt xá phương pháp, không thể nhanh như vậy xong việc."

Căn cứ Thượng Quan Huyền Ý ký ức, kiếp trước bọn họ ở trong sân đãi mười ngày mới bị truyền tống đi ra ngoài.

Hiện tại mới là ngày đầu tiên, hẳn là còn chưa tới mấu chốt nhất thời điểm.

Chờ đến thời điểm mấu chốt, bọn họ lại đi đánh gãy cũng không muộn.

Làm phá hư gì đó, Tiêu Lăng Hàn thích nhất.

Năm đó hắn còn không phải là phá hủy Vũ Thông thăng cấp Hóa Thần kỳ, chính mình mới có thể nhặt được tiện nghi, nhất cử đột phá Kim Đan kỳ sao.

Nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý cũng bắt đầu tại đây phiến không gian trung xem xét lên, nhưng nhìn nửa ngày, hắn liền coi trọng kia trương hàn băng giường.

"Ngươi tưởng đem giường mang đi?" Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt, trừu trừu khóe miệng hỏi.

"Ân, ta có Băng linh căn, nếu ở hàn băng trên giường mặt đả tọa tu luyện hiệu quả càng giai." Thượng Quan Huyền Ý điểm điểm đều, tràn đầy chờ mong nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Đương Tiêu Lăng Hàn đem hàn băng giường thu vào Long Ngọc không gian sau, hàn băng giường nguyên lai vị trí chính phía dưới, xuất hiện một cái 1 mét khoan động.

Hai người liếc nhau, này hiển nhiên ra ngoài hai người dự kiến, Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới dưới giường mặt còn có ám đạo.

"Huyền Ý, chúng ta trước đem đáng giá đồ vật thu đi, lại vào xem, ngươi cảm thấy thế nào?" Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý hỏi, rốt cuộc bên kia cái kia linh khí trì vẫn là thực mê người, hắn còn muốn nhìn một chút có thể hay không đem linh khí trì dọn đến không gian trung đi.

"Hảo."

Theo sau, hai người liền đem hữu dụng thư tịch đều thu vào không gian giới tử trung, Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy một cái mặt nạ mang khắp nơi Tiêu Lăng Hàn trên mặt.

"Lăng Hàn, ngươi trước mang lên mặt nạ, trong chốc lát nhất định có thể cho Tịch Tuấn Tùng một cái đại đại kinh hỉ." Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến nguyên lai ở nơi này người nọ dung mạo, lại nghĩ đến cung điện chủ nhân, nháy mắt liền có một cái ác chỉnh người chủ ý.

"Hảo, ta cũng thích xem người khác kinh ngạc lại khiếp sợ biểu tình." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, thuận tiện đem mặt khác mặt nạ cũng thu vào không gian giới tử trung.

"Ha ha ha……" Hai người đều không cấm nở nụ cười.

Bởi vì cái này động phủ linh khí nồng đậm, nơi này vật phẩm có linh khí tẩm bổ, nhưng thật ra không có giống bên ngoài giống nhau, bị thời gian ăn mòn rớt.

Chờ đem chung quanh hữu dụng đồ vật đều thu hồi tới sau, hai người liền đi tới linh khí trì bên cạnh.

"Nơi này có lục cấp trận pháp, không tốt lắm làm!"

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên biết Tiêu Lăng Hàn tưởng đem cái này linh khí trì dọn đến không gian trung đi, không gian có thời gian thêm thành, tin tưởng không cần bao lâu liền lại có thể đi linh khí trong ao tu luyện một lần.

"Chúng ta trước nhìn xem có thể hay không tìm được bạc nhược chỗ." Tiêu Lăng Hàn nói xong, liền mở ra linh nhãn, bắt đầu vây quanh linh tuyền trì xem xét lên.

Thượng Quan Huyền Ý cũng mở ra Hư Vọng Chi Nhãn, kiểm tra nổi lên trận pháp.

Hai người vây quanh linh tuyền trì tìm ba vòng, cũng không có tìm được bạc nhược chỗ.

“Nếu không dùng cái này đi?” Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một khối Hợp Thể kỳ công kích ngọc bài, hỏi Tiêu Lăng Hàn ý kiến.

“Không được, đây là để lại cho ngươi bảo mệnh dùng, linh khí trì nếu là thật sự mang không đi liền tính.” Tiêu Lăng Hàn không khỏi lạnh mặt, trong tay bọn họ Hợp Thể kỳ ngọc bài vốn dĩ cũng chỉ có hai ba cái, trong đó có hai cái vẫn là người khác dùng quá một hai lần.

Mắt thấy bọn họ liền phải đi Địa Thâm đại lục, Địa Thâm đại lục tu sĩ tu vi phổ biến muốn so Huyền Thiên đại lục cao.

Thượng Quan gia người đối Thượng Quan Huyền Ý còn không thế nào thân thiện, bọn họ trên người bảo mệnh đồ vật tự nhiên muốn nhiều chuẩn bị điểm mới được.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn sắc mặt, Thượng Quan Huyền Ý mím môi, vẫn là ngoan ngoãn đem ngọc bài thu lên.

Tiêu Lăng Hàn thử công kích một chút trận pháp, trận pháp tuy rằng không có bao lớn phản ứng, nhưng lại cũng động một chút.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, có môn!!!

Hai người bắt đầu tìm kiếm mắt trận, không trong chốc lát hai người liền tìm tới rồi mắt trận, bọn họ quyết định đối với mắt trận công kích.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một thanh kiếm, đem kim, mộc, thủy, hỏa, thổ năm loại linh khí rót vào kiếm trung, lại đem công kích rơi xuống mắt trận thượng.

“Ầm ầm ầm” thanh không ngừng, Tiêu Lăng Hàn liên tục công kích nửa canh giờ.

Mắt trận nhưng thật ra phá hủy một chút, bất quá hắn bên chân đoạn kiếm cũng có không ít.

Trên mặt đất kiếm đều là nhị cấp Bảo Khí, khá vậy thừa nhận không được kim, mộc, thủy, hỏa, thổ năm loại hỗn hợp linh khí. Tuy rằng còn không có dung hợp thành hỗn độn linh khí, nhưng cũng không phải Bảo Khí có thể thừa nhận trụ.

Cảm giác được đan điền trung linh khí liền phải thấy đáy, Tiêu Lăng Hàn đình chỉ công kích. Khoanh chân ngồi ở một bên, lấy ra linh thạch bắt đầu khôi phục trong thân thể linh khí.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở Tiêu Lăng Hàn vừa rồi chiến vị trí, bắt đầu công kích mắt trận.

Hai người cứ như vậy liên tục không ngừng công kích mắt trận chỗ, linh khí dùng xong rồi, liền ngồi ở một bên khôi phục linh khí, chờ linh khí khôi phục lại tiếp tục công kích.

Năm ngày sau……

“Oanh” một tiếng, mắt trận rốt cuộc bị Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liên tục không ngừng công kích hủy diệt rồi, trận pháp cũng tùy theo bị phá khai.

Trận pháp bị phá khai, hai người lập tức có cảm nhận được tinh thuần linh khí ập vào trước mặt.

“Thượng phẩm linh khí trì!” Thượng Quan Huyền Ý kinh hỉ nói.

Kiếp trước hắn ở một cái bí cảnh cũng gặp được quá thượng phẩm linh khí trì, chẳng qua hắn không có phao bao lâu, đã bị người đuổi đi.

Hiện tại ngẫm lại, như cũ không cam lòng.

Bất quá cái kia bí cảnh hắn là vào không được, bởi vì hạn chế Hóa Thần kỳ dưới nhân tài có thể đi vào.

Tiêu Lăng Hàn gật đầu phụ họa nói: “Quả nhiên so Hằng Phong bí cảnh linh khí trong ao linh khí nồng đậm còn càng thêm tinh thuần!”

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn người biến mất ở tại chỗ.

Long Ngọc không gian trung, Tiêu Lăng Hàn tìm được một cái bốn mùa như xuân địa phương, ở linh mạch thượng đào một cái cùng bên ngoài linh khí trì không sai biệt lắm đại ao. Sau đó lại bố trí nổi lên trận pháp, miễn cho bọn họ chính mình còn không có hưởng thụ đến, đã bị mặt khác đồ vật trước hưởng thụ.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn xuất hiện, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: “Chuẩn bị cho tốt?”

Mới vừa ra tới, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý cả người đều tiến vào linh khí trong ao, chỉ chừa một cái đầu cùng với vai ngọc ở bên ngoài.

Hắn không nghĩ tới, chính mình vào một chuyến Long Ngọc không gian, ra tới nhìn đến chính là như vậy hương diễm hình ảnh.

Đến nỗi Thượng Quan Huyền Ý nói cái gì, hắn hoàn toàn không có nghe thấy.

Hắn hiện tại mãn đầu óc đều là hoàng - sắc phế liệu, chỉ nghĩ cùng Thượng Quan Huyền Ý ở linh khí trong ao tới một phát.

Như vậy nghĩ, hắn cũng làm như vậy, một cái pháp thuật trên người quần áo toàn bộ rơi trên mặt đất.

“Bùm” một tiếng, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp nhảy vào linh khí trong ao.

Một ngày sau……

Linh tuyền trì đã trống không một vật, linh khí trì nguyên bản vị trí đã bị bùn đất đá lấp đầy.

Linh khí trì đã bị Tiêu Lăng Hàn dời đi Long Ngọc không gian trung, mà linh khí trong ao tái sinh trận pháp cũng bị Tiêu Lăng Hàn dọn vào không gian trung.

Bằng không linh khí trì không thể tuần hoàn, dùng quá một lần sau liền không hề là linh khí trì.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn đem linh khí trì di đi rồi, bất quá linh khí trì phía dưới thượng phẩm linh mạch, hắn nhưng thật ra không có đào đi. Mà là lưu tại nơi đó, tin tưởng rất nhiều năm về sau sẽ có không ít thượng phẩm linh thạch ra đời.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều mặc chỉnh tề.

Mà Thượng Quan Huyền Ý trên cổ còn có không ít lớn lớn bé bé dâu tây ấn ký, chính hắn không có Mộc linh căn cùng Quang linh căn, chỉ có thể chờ chúng nó chính mình biến mất. Rốt cuộc kia lại không phải miệng vết thương, ăn chữa thương đan dược cũng vô dụng.

Trái lại Tiêu Lăng Hàn một thân bạch y, khí chất xuất trần, trên người hoàn toàn nhìn không ra hắn có bất luận cái gì không ổn chỗ.

Nhìn đến như vậy Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng nghiến răng.

Rõ ràng chính mình thực ra sức ở Tiêu Lăng Hàn trên cổ, để lại tương đồng ấn ký, còn ở trên mặt hắn che lại một cái dấu răng.

Kết quả Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này quang linh khí đi một vòng, cái gì đều nhìn không tới, chính mình đây là làm không công.

Cùng Tiêu Lăng Hàn một đối lập, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình thật là nhược bạo.

Nơi chốn bị áp chế, không biết khi nào mới có thể xoay người.

Tiêu Lăng Hàn lúc này thần thanh khí sảng, hoàn toàn không biết Thượng Quan Huyền Ý trong lòng vẫn luôn lén lút nghĩ khi nào phản áp hắn.

Nơi đây đã không có gì quan trọng đồ vật, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái mặt nạ mang ở trên mặt, cùng Thượng Quan Huyền Ý một trước một sau đi vào dưới giường mặt ám đạo trung.

Đi vào, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện thần thức chịu trở, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh lấy ra một viên dạ minh châu chiếu sáng lên phía trước lộ.

Này thông đạo hẳn là phía trước ở nơi này tên kia gọi là Âu Dương Lăng nam tử đào. Từ thông đạo dấu vết tới xem, hắn không phải thổ linh căn. Nếu là hắn thổ linh căn nói, con đường này hẳn là trơn nhẵn, mặt tường hẳn là bóng loáng chỉnh tề mới đúng.

“Cẩn thận một chút.” Tiêu Lăng Hàn chỉ chỉ dưới chân, ý bảo Thượng Quan Huyền Ý tiểu tâm chút, lộ bất bình, gồ ghề lồi lõm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở hắc ám trong thông đạo đi rồi đại giai mười phút, liền gặp được một cái trận pháp, là một cái ảo trận.

“Cái này ảo trận hình như là lục cấp.” Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn nhìn một chút trước mặt trận pháp, biết được trận pháp cấp bậc, hắn không khỏi nhíu mày.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 306

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 306 Huyền Thiên đại lục

【 cung điện chủ nhân 】 canh bốn

Nghe nói là lục cấp trận pháp, Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt buồn bực.

“Kia chẳng phải là nói, lấy chúng ta hai cái hiện tại thực lực muốn qua đi không quá khả năng?” Nói, hắn cũng mở ra Hư Vọng Chi Nhãn xem xét lên.

Cẩn thận quan sát một phen, Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt hưng phấn nói: “Ta phát hiện cái này ảo trận cùng chúng ta ngày thường thấy ảo trận có chút không giống nhau.”

Dứt lời, hắn từ không gian giới tử trung lấy ra một quyển sách, dùng dạ minh châu chiếu sáng lên nhìn lên.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm: Tức phụ nhi như vậy chuyên tâm? Đây là muốn hiện học hiện dùng?

“Tìm được rồi.” Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình trên tay thư, đưa cho Tiêu Lăng Hàn xem.

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Tức phụ không chỉ có chính mình hiện học hiện dùng, còn muốn mang theo hắn hiện học hiện dùng! Tức phụ nghiêm túc bộ dáng cũng thật đẹp.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng chửi thầm, trên mặt bất động thanh sắc, đem đầu thò lại gần đọc sách thượng nội dung.

Nguyên lai cái này trận pháp chỉ là một cái thủ thuật che mắt, nó tác dụng là làm bên ngoài người nhìn không ra nơi đây có bất luận cái gì biến hóa, mà đứng ở trận pháp trung người sẽ không bị trận pháp bên ngoài người phát hiện.

Nếu là cái này trận pháp chỉ có ngũ cấp, Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái là có thể nhìn ra cái này trận pháp không phải chân chính ảo trận. Đáng tiếc cái này trận pháp có lục cấp, hơn nữa hắn linh nhãn không hoàn chỉnh, tự nhiên liền nhìn không ra tới.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến chính mình linh nhãn hiện tại chính là một cái tàn thứ phẩm, nếu muốn làm nó trở nên hoàn chỉnh, còn phải tìm về mất đi kia bộ phận.

Mới vừa được đến Long Ngọc không gian thời điểm, Tiêu Lăng Hàn còn tưởng rằng mở ra linh nhãn là kiện thực dễ dàng sự, chỉ cần là tu luyện giả đều có thể mở ra.

Sau lại hắn mới biết được, có được linh nhãn người vạn trung vô nhất.

Hắn có thể có được linh nhãn là linh hồn thượng tự mang, cho nên được đến linh nhãn mở ra phương pháp sau, hắn mới có thể thuận lợi mở ra.

"Nguyên lai chỉ là thủ thuật che mắt, chúng ta đây vào xem." Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, dạ minh châu tản ra xanh mượt ánh sáng, đem Thượng Quan Huyền Ý toàn bộ mặt làm nổi bật cùng lục đá quý giống nhau, phiếm mê muội người sắc thái.

"Hảo." Thượng Quan Huyền Ý lên tiếng, quay đầu liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn như lang giống nhau ánh mắt.

Hắn trong lòng chuông cảnh báo xao vang, hai người một giờ trước mới lăn quá vài lần, Tiêu Lăng Hàn chính là một cái đại - sắc - lang.

Bảo không chuẩn gia hỏa này sẽ tại chỗ động dục, Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc mà đem thư thu vào không gian giới tử trung, dẫn đầu triều trận pháp trung đi đến.

Tiêu Lăng Hàn tiếc nuối thu hồi tầm mắt, tức phụ nhi này cao lãnh bộ dáng là cùng chính mình học sao?

Còn đừng nói, như vậy Thượng Quan Huyền Ý làm hắn có điểm muốn làm cái cầm thú!!!

Hắn hoàn toàn không biết, Thượng Quan Huyền Ý đã sớm đem hắn trở thành một cái đại sắc - lang.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có lập tức đi vào đi, mà là đứng ở tại chỗ.

Hắn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý tiến vào sau, hắn liền nhìn không tới Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh.

"Lăng Hàn!" Thượng Quan Huyền Ý đi ra ngoài một đoạn đường, phát hiện Tiêu Lăng Hàn không có theo vào tới, lại lui về tới, gọi một tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý thanh âm quanh quẩn ở bên tai, Tiêu Lăng Hàn giương mắt nhìn lại, lại chưa thấy được hắn bản nhân thân ảnh, nhưng Tiêu Lăng Hàn thực khẳng định Thượng Quan Huyền Ý liền ở chính mình vài bước có hơn.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn ngốc ngốc nhìn chính mình, lại không tảo triều chính mình đi tới, nghi hoặc hỏi: "Lăng Hàn, làm sao vậy?"

"Không có việc gì, Huyền Ý lớn lên quá đẹp, làm ta cầm lòng không đậu xem ngây người." Tiêu Lăng Hàn nói, theo sát sau đó đi vào trận pháp trung, quả nhiên như thư thượng nói như vậy, tiến vào trận pháp sau, không có chút nào biến hóa, vẫn là cùng ở bên ngoài thời điểm giống nhau, cũng không có tiến vào ảo cảnh.

"Ngươi thật sự là ở khen ta? Không phải đang nói chính ngươi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn tuấn mỹ ngũ quan, rõ ràng lớn lên so với chính

mình đẹp mắt nhiều, hắn vẻ mặt hoài nghi hỏi.

"Ngươi cũng cảm thấy ta lớn lên thực anh tuấn? Chúng ta đây có thể lẫn nhau xem, ai cũng không có hại." Tiêu Lăng Hàn một bên nói, một bên nắm Thượng Quan Huyền Ý hướng phía trước đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Này da mặt độ dày, chính mình thật là thúc ngựa cũng không đuổi kịp.

Hai người chỉ đi rồi một phút liền đến ảo trận cuối, cuối bên ngoài là một cái thạch thất.

Này thông đạo ở thạch thất phía trên, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đứng ở ảo trận trung, đem phía dưới thạch thất cảnh tượng nhìn một cái không sót gì.

Sở hữu tiến vào mười bốn danh Hóa Thần kỳ đều ở thạch thất trung, bất quá bọn họ tình huống không tốt lắm.

Có năm người phân biệt bị trói ở năm căn cột đá thượng, kia năm người vừa lúc phân biệt là kim mộc thủy hỏa thổ năm loại linh căn tu sĩ. Mặt khác chín người còn lại là bị giam cầm ở một cái nhà giam trung.

Liếc mắt một cái xem đi xuống, phía dưới vừa lúc là một cái trận pháp.

Cũng chính là phía trước Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở Âu Dương Lăng bút ký thượng nhìn đến kia phúc đồ.

Không hiểu trận pháp người, chỉ có thể nhìn đến đồ trung cảnh tượng. Hiểu trận pháp người liếc mắt một cái liền nhìn ra đó là một cái trận pháp.

Xem ra Âu Dương Lăng vốn là tưởng đào ra đi thông đạo, lại không nghĩ rằng nơi này tới, hắn liền đem chính mình nhìn đến hình ảnh, vẽ ra tới.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều không có lại phát ra bất luận cái gì thanh âm, tuy rằng bọn họ ở trận pháp trung. Bên ngoài người nhìn không tới trận pháp trung cảnh tượng, nhưng thanh âm nghe được. Phía trước Thượng Quan Huyền Ý kêu Tiêu Lăng Hàn thời điểm, Tiêu Lăng Hàn liền nghe được.

Bất quá hai người giống như tới không phải thời điểm, đợi hai cái canh giờ cũng không có nhìn đến Tịch Tuấn Tùng thân ảnh.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đã sớm trạm mệt mỏi, hiện tại bọn họ một người ngồi ở một phen trên ghế.

Lại là một canh giờ sau, thạch thất trung một trận bạch quang hiện lên, lại có hai người xuất hiện ở trong thạch thất. Mà kia hai người trên tay chính cầm một khối bạch ngọc, cùng Thượng Quan Huyền Ý giới tử trung giống nhau như đúc.

Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình giới tử trung bạch ngọc lấy ra tới tới, nằm xoài trên trong lòng bàn tay đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận bạch ngọc, trực tiếp ném vào Long Ngọc không gian trung.

Hai người đều hoài nghi bạch ngọc bị người động tay chân, chỉ là bọn hắn hiện tại thần thức cùng với tu vi đều quá thấp, không có phát hiện.

Thực hiển nhiên, có được bạch ngọc người chỉ cần đi vào này tòa cung điện đại điện trung, liền sẽ bị truyền tống tiến này gian thạch thất.

Nơi này cũng xác thật là một người Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ, chỉ là vị này Đại Thừa kỳ tu sĩ còn chưa chết thấu, đang suy nghĩ sống lại.

Vừa mới bị truyền tống tiến vào hai người xuyên chính là hoàng - sắc pháp y, mặt trên còn có quen thuộc tiêu chí, này hai người hẳn là Tài Nguyên thương hội người.

Này hai người đúng là Trâu Nghiệp Giang cùng Trâu Nghiệp Vĩ, hai người là huynh đệ.

Mười năm trước, có một người đến Tài Nguyên thương hội bán ra bạch ngọc.

Lúc ấy Trâu Nghiệp Giang vừa lúc gặp phải, hắn chỉ là liếc mắt một cái, liền cho hắn một loại kỳ quái cảm giác. Lập tức hắn liền cảm thấy kia bạch ngọc bất phàm, rất có linh tính, hắn cũng liền thuận tiện liền mua.

Sau lại Trâu Nghiệp Vĩ lại được đến một trương bản đồ, không khéo bị Trâu Nghiệp Giang thấy.

Trâu Nghiệp Giang phát hiện trên bản đồ mặt họa chìa khóa, vừa lúc chính là hắn được đến bạch ngọc.

Hai huynh đệ thấy không thể gạt được đối phương, quyết định cùng nhau xem, hai người nghiên cứu qua đi phát hiện là một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ, chỉ là yêu cầu 10 năm sau mới mở ra. Hai người tính toán, liền quyết định muốn thăm dò một phen.

Trâu Nghiệp Vĩ cùng Trâu Nghiệp Giang hai người ở bên ngoài tự nhiên cũng thấy được kia ba gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ, bất quá vừa hỏi dưới, kia ba người cái gì cũng không biết, chỉ biết đã có Hóa Thần kỳ tu sĩ vào đại điện. Hai người không hề do dự, tiến vào đại điện sau, liền hướng cái kia bạch ngọc trung rót vào linh khí.

Ngay sau đó, Trâu Nghiệp Vĩ cùng Trâu Nghiệp Giang hai người liền xuất hiện ở thạch thất trung.

Đương hai người thấy rõ thạch thất trung cảnh tượng nhịn không được nhíu mày, này như thế nào cùng bọn họ tưởng không giống nhau, căn bản không có cái gì thiên tài địa bảo, linh thạch, linh đan, pháp khí cùng với truyền thừa.

Kia năm cái bị trói ở cây cột thượng người là tình huống như thế nào?

Còn có bên kia lồng sắt trung mấy người lại là sao lại thế này?

Vài người đều rất quen mắt, bọn họ chính là trước một bước tiến vào đại điện trung người?

Trâu Nghiệp Giang cùng Trâu Nghiệp Vĩ bất động thanh sắc đối diện giống nhau, đều âm thầm cảnh giác lên, hơn nữa đem từng người vũ khí lấy ở trong tay.

Hai người thật cẩn thận mà hướng tới nhốt ở lồng sắt trung mấy người đi đến.

"Sở đạo hữu, đây là đã xảy ra chuyện gì? Nơi này không phải Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ sao? Như thế nào cảm giác như là một cái bẫy?" Trâu Nghiệp Vĩ nhìn lồng sắt trung Sở Vũ Đường hỏi, bên trong có vài người bọn họ đều nhận thức, bất quá không quá thục, chỉ có cùng đối thủ một mất một còn Sở Vũ Đường muốn quen thuộc một ít.

Sở Vũ Đường lạnh lùng cười, nói: "Ha hả a, ngươi nói đúng nơi này chính là Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ."

"Này……" Trâu Nghiệp Giang chỉ chỉ bốn phía, nói: "Này cùng Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ không dính biên đi? Còn có, các ngươi như thế nào bị nhốt lại?"

Còn không đợi Sở Vũ Đường trả lời, lập tức liền có một cái nam tử sang sảng tiếng cười vang lên.

"Ha ha ha……"

Mọi người nghe thấy thanh âm, đồng thời hướng phát ra âm thanh người nhìn lại.

Một người ăn mặc màu đen quần áo nam tử, hắn lớn lên ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, cả người cho người ta cảm giác xác thật là ôn tồn lễ độ, như là đại gia tộc bồi dưỡng ra tới thế gia công tử.

Người này đúng là cung điện chủ nhân, Tịch Tuấn Tùng!

Tịch Tuấn Tùng xuất hiện trước tiên, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền thấy rõ hắn dung mạo, quả nhiên cùng Âu Dương Lăng miêu tả giống nhau như đúc.

"Ngươi là ai?"

Trâu Nghiệp Vĩ phát hiện chính mình thấy không rõ Tịch Tuấn Tùng tu vi, hắn cùng Trâu Nghiệp Giang hai người đứng chung một chỗ, cảnh giác nhìn Tịch Tuấn Tùng.

"Bản tôn chính là……," thời gian lâu lắm, Tịch Tuấn Tùng cũng quên hắn chân chính tên.

"Bản tôn là ai không quan trọng, quan trọng là hoan nghênh hai vị đã đến, đây là các ngươi vinh hạnh." Nói xong, Tịch Tuấn Tùng vung tay lên, lại xuất hiện một cái nhà giam.

Thấy nhà giam trong nháy mắt, Trâu Nghiệp Vĩ cùng Trâu Nghiệp Giang hai người đều có dự cảm bất hảo, suy đoán cái này nhà giam hơn phân nửa là vì bọn họ chuẩn bị.

Hai người lập tức có phản ứng, lấy ra không gian giới tử trung Luyện Hư kỳ công kích ngọc bài, đồng thời hướng tới Tịch Tuấn Tùng phát ra công kích.

Chỉ thấy Tịch Tuấn Tùng nhẹ nhàng một quăng ngã ống tay áo, nhẹ nhàng liền hóa giải lưỡng đạo Luyện Hư kỳ công kích.

"Hừ, lấy trứng chọi đá, không biết tự lượng sức mình!" Tịch Tuấn Tùng nói xong, vung lên ống tay áo, Trâu Nghiệp Giang cùng Trâu Nghiệp Vĩ đã bị quan vào nhà giam trung.

Bị ném vào nhà giam sau, chu nghiệp vĩ cùng Trâu Nghiệp Giang hai người phát hiện bọn họ cư nhiên không dùng được linh khí.

Bẫy rập, quả nhiên là bẫy rập!!!

"Tiền bối, vừa rồi chúng ta hai người hành vi đúng là lỗ mãng, nếu có chỗ đắc tội, mong rằng tiền bối bao dung. Chúng ta chính là Tài Nguyên thương hội trưởng lão, còn thỉnh tiền bối buông tha chúng ta huynh đệ hai người. Nếu tiền bối yêu cầu cái gì, chúng ta chắc chắn hiệu khuyển mã chi lao." Phát hiện tình huống không đúng, Trâu Nghiệp Giang lập tức đối nhà giam bên ngoài Tịch Tuấn Tùng chắp tay thi lễ, cung kính nói.

"Ha ha ha……"

Nghe xong Trâu Nghiệp Giang nói, Tịch Tuấn Tùng phát ra một trận cười to, ngược lại giống xem ngốc tử giống nhau nhìn Trâu Nghiệp Giang.

"Yên tâm, sẽ tự dùng đến các ngươi." Nói xong, Tịch Tuấn Tùng híp mắt nở nụ cười, hiển nhiên hắn tâm tình thực hảo.

Tựa hồ là cảm giác có những người khác tầm mắt, Tịch Tuấn Tùng tả hữu nhìn nhìn.

Lại cái gì đều không có nhìn đến, không cấm nghi hoặc nhíu mày.

Chẳng lẽ là chính mình cảm giác sai rồi?

Tịch Tuấn Tùng nghi hoặc thả ra thần thức xem xét một phen, như cũ cái gì đều không có phát hiện, khả năng thật là chính mình đa nghi.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người chính nhìn chằm chằm Tịch Tuấn Tùng xem, phát hiện hắn tựa hồ phát hiện hai người tồn tại, chạy nhanh thu hồi ánh mắt.

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Không hổ là Đại Thừa kỳ, trực giác như vậy chuẩn. Bất quá nhìn dáng vẻ của hắn, linh nhãn tựa hồ không dùng được, này trong đó hẳn là sai rồi cái gì sai lầm, bằng không chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý chuẩn sẽ bị hắn phát hiện.

Tịch Tuấn Tùng lắc đầu, Huyền Thiên đại lục hiện giờ tối cao tu vi cũng cũng chỉ có Luyện Hư kỳ. Hắn Đại Thừa kỳ thần thức, không ai có thể tránh được hắn tìm tòi. Vừa rồi hắn là chính mình ảo giác, tay vừa lật, trong tay hắn lập tức xuất hiện một mặt gương, hắn bắt đầu quan sát trong gương cảnh tượng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 307

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 307 Huyền Thiên đại lục

【 đoạt mệnh khóa linh trận 】 canh một

Trong gương biểu hiện chính là năm người, kia năm người vừa mới bị truyền tống tới rồi bên ngoài lối đi nhỏ thượng, nhìn đến kia năm người, Tịch Tuấn Tùng lộ ra một mạt mỉm cười.

Nhìn trong chốc lát trong gương hình ảnh sau, Tịch Tuấn Tùng liền đem gương thu lên.

Xoay người hắn lại đi hướng năm căn cột đá, này năm căn cột đá ở phía trước là đoạt xá di hồn trận. Bất quá hiện tại lại không hề là đoạt xá di hồn trận, mà là đoạt mệnh khóa linh trận.

Bởi vì Tịch Tuấn Tùng đã tìm được càng tốt biện pháp, trọng tố một khối mang theo linh khí thân hình. Như vậy liền không cần đoạt xá người khác, cũng sẽ không đổi cái dung mạo, hắn đối chính mình diện mạo thập phần vừa lòng. Này vẫn là hắn ở Ma tộc một quyển sách cấm thượng xem xét đến phương pháp, về sau hắn tốc độ tu luyện cũng sẽ nhanh hơn không ít.

Đương nhiên sách cấm mặt sau những việc cần chú ý hoàn toàn bị hắn xem nhẹ.

Sách cấm thượng thật là nội dung là: Ma tộc ma hồn tộc tu vi đạt tới nhất định cảnh giới sau, có thể dựa ma khí tu luyện ra một khối chính mình thân thể.

Kết quả, ở Ma tộc rút lui thế giới này thời điểm, quyển sách này bị đánh rơi ở Huyền Thiên đại lục.

Không biết sau lại sách này bị ai nhặt được, người nọ rất có tài, hắn trực tiếp đem bên trong nội dung cấp sửa lại.

Đương nhiên sách cấm mặt sau hắn có đánh dấu: Này phương pháp chỉ do hư cấu, chớ thực nghiệm! Nếu muốn thực nghiệm, thực nghiệm cần cẩn thận. Tạo thành bất luận cái gì bất lương hậu quả, chính mình gánh vác hết thảy trách nhiệm! Chỉ là mặt sau những lời này viết rất ít.

Tịch Tuấn Tùng trực tiếp đi đến đoạt mệnh khóa linh trận trung ương nhất, ngay sau đó, hắn liền biến mất không thấy.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thấy Tịch Tuấn Tùng đột nhiên đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một trương giấy, ở mặt trên viết nói: “Cái kia trận pháp trung hẳn là có một cái tiểu không gian, Tịch Tuấn Tùng hẳn là ở bên

trong tu luyện.”

Tiêu Lăng Hàn lấy quá bút, viết nói: “Ngươi xem phía dưới cây cột thượng năm người, bọn họ sinh cơ cùng trong thân thể linh khí đều ở nhanh chóng trôi đi.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Phía dưới cái kia trận pháp đã không phải đoạt mệnh di hồn trận.”

Tiêu Lăng Hàn: “Phía trước ta cũng không có chú ý, vừa rồi Tịch Tuấn Tùng đi vào thời điểm, ta mới phát hiện trong đó có mấy chỗ không giống nhau.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Lăng Hàn, ngươi nói kia Tịch Tuấn Tùng muốn làm gì? Nhìn dáng vẻ của hắn hẳn là sẽ không lại đoạt xá.”

Tiêu Lăng Hàn: “Tạm thời không biết hắn muốn làm gì, hắn hiện tại không giống như là có thân thể bộ dáng, nhưng lại không phải linh hồn thể. Phía trước chúng ta ở Thái Huyền Tông nhìn thấy cái kia tên là A Thư linh hồn thể cũng là Đại Thừa kỳ, nhưng cùng Tịch Tuấn Tùng so sánh với, A Thư linh hồn thể hiển nhiên liền phải kém cỏi nhiều.”

Lại qua một ngày……

Trận pháp trung năm tên tu sĩ đều đã không có sinh lợi, năm người toàn biến thành đầu bạc lão nhân bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý còn tưởng báo đời trước thù, hiện tại xem ra thù cũng không cần báo, kia năm người đã thân vẫn.

Tịch Tuấn Tùng lại lần nữa xuất hiện, hắn tùy tay vung lên, ngã xuống đất phương năm người liền biến thành hôi phi.

Những người khác đều thấy kia năm người kết cục, tất nhiên là sợ hãi không thôi. Thấy Tịch Tuấn Tùng hướng nhà giam đi tới, sôi nổi sau này lui.

Tịch Tuấn Tùng trực tiếp duỗi tay một hút, lập tức có một người linh căn vì kim thuộc tính nam tu, bị hắn hút ở trong tay.

“A…… Không cần, đừng giết ta, cầu xin ngươi đừng giết ta!……” Bị trảo tên kia tu sĩ đau khổ cầu xin nói, hoàn toàn không có một cái Hóa Thần kỳ tu sĩ sở có khí khái, ở sinh tử trước mặt, đa số người đều là sợ hãi.

“Ồn ào!” Tịch Tuấn Tùng không kiên nhẫn nói, tiện đà duỗi tay trực tiếp đem nam tu cằm tá rớt, toàn bộ thạch thất lại lần nữa trở nên yên tĩnh không tiếng động.

Tịch Tuấn Tùng dựa theo trận pháp đối ứng vị trí, trực tiếp đem nam tu đặt ở thuộc tính vì kim bên kia. Nhìn đến nam tu trong mắt sợ hãi, hắn tà mị cười cười, ở nam tu trong mắt giống như lấy mạng lệ quỷ.

Đương Tịch Tuấn Tùng lại lần nữa hướng nhà giam đi đến thời điểm, nhà giam người đều là sắc mặt như thái sắc. Một đám đều là nơm nớp lo sợ sau này lui, đôi tay trảo vào nhà giam thiết trụ.

Tịch Tuấn Tùng tựa hồ thực hưởng thụ những người khác sợ hãi, sợ hãi hắn ánh mắt, thấy bọn họ biểu hiện, cười càng vui vẻ.

"Ha ha ha……"

Lúc sau, Tịch Tuấn Tùng lại bắt linh căn vì: Mộc, thủy, hỏa, thổ bốn người cột vào cây cột thượng, hắn làm tốt này đó không bao lâu, trong thạch thất sáng lên một trận bạch quang.

Đãi bạch quang tan hết, thạch thất trung lại nhiều ra năm tên Hóa Thần kỳ tu sĩ, lần này là hai nàng tam nam.

"Lần này người lớn lên nhưng thật ra không tồi, đáng tiếc……," Tịch Tuấn Tùng nhìn nhìn chính mình hiện tại còn vì ngưng tụ thành thân thể thân thể, lắc đầu thở dài.

Hắn đã thật nhiều năm không có khai quá huân, nghĩ đến kia dục tiên dục tử tư vị. Hắn liếm liếm khóe miệng, nghĩ chờ chính mình đi ra ngoài nhất định phải thu hắn bảy cái tám tiểu sủng.

Vừa mới tiến vào mấy người còn không có lộng minh bạch là chuyện như thế nào đâu! Liền nghe thấy một câu không đầu không đuôi nói.

Mấy người ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, đều từ lẫn nhau trong mắt đến ra một đáp án, người này tu vi bọn họ nhìn không thấu.

"Tiền bối là?"

Tịch Tuấn Tùng mỉm cười nói: "Hoan nghênh các ngươi đã đến." Nói xong, hắn trực tiếp vung lên ống tay áo, đem năm người quan vào Tài Nguyên thương hội tam cái kia nhà giam.

"A…… A…… A……" Mấy người bị Tịch Tuấn Tùng đột nhiên ra tay làm cho trở tay không kịp, hung hăng ngã ở trên mặt đất.

Liền này nhất chiêu, năm người liền biết chính mình không phải nhân gia đối thủ, sôi nổi kiêng kị nhìn Tịch Tuấn Tùng.

Tịch Tuấn Tùng thấy năm người an tĩnh nếu gà, nói câu "Không thú vị!" Liền về tới đoạt mệnh khóa linh trận mắt trận trung.

Thấy Tịch Tuấn Tùng rốt cuộc đi rồi, thạch thất trung những người khác đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Duy nhất không có xả hơi chính là bị trói ở cây cột thượng năm người.

Năm người biết, bọn họ kế đó tới vận mệnh nhất định cùng phía trước bọn họ thấy kia năm người giống nhau. Muốn tự bạo, phát hiện chính mình căn bản không động đậy, trong thân thể linh khí cũng không chịu chính mình khống chế. Bọn họ chỉ có thể lẳng lặng nhìn trong thân thể linh khí xói mòn, nhìn chính mình từ song thập Niên Hoa bộ dạng biến thành từ từ già đi bộ dáng.

Mới vừa tiến vào năm người lập tức bắt đầu hỏi thăm đi lên nơi này cảnh tượng, nghe thấy Trâu gia hai người giảng thuật, mỗi người đều như trên mất cha mất mẹ.

Thừa dịp phía dưới người nói chuyện, phát ra thanh âm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại bắt đầu trên giấy đối thoại.

Tiêu Lăng Hàn: "Huyền Ý, ngươi nói gia hỏa này có phải hay không tính toán chính mình ngưng tụ thân thể?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Có điểm giống, nhưng là Nhân tộc có thể chính mình ngưng tụ thân thể sao? Không cần thiên tài địa bảo trong vòng đồ vật?"

Tiêu Lăng Hàn: "Không rõ ràng lắm, nếu là có thần trợ hắn, nhưng thật ra có thể ngưng tụ ra thân thể."

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm mắt trợn trắng, thần kia chính là trong truyền thuyết nhân vật. Bọn họ hiện tại liền tiên nhìn thấy đều chỉ là một cái thần thức hình chiếu, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu nói thần.

Huống chi thần là bọn họ này đó phàm nhân có thể dễ dàng đánh giá sao?

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đem Tiêu Lăng Hàn viết thần tự cấp đồ rớt.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý động tác, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ cười cười. Tức phụ nhi vẫn là một cái có thần luân giả, hắn chính là một cái thuyết vô thần giả.

Tiêu Lăng Hàn: "Sợ cái gì, thần ở Thần giới, sẽ không chú ý tới chúng ta này đó tiểu nhân vật."

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn viết nội dung, Thượng Quan Huyền Ý tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, lại đem thần tự bôi rớt.

Thượng Quan Huyền Ý: "Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vẫn là tiểu tâm thì tốt hơn."

Tiêu Lăng Hàn: "Nghe ngươi!"

Tiêu Lăng Hàn như vậy rõ ràng có lệ, hừ, đừng tưởng rằng hắn nhìn không ra tới. Chẳng lẽ là bởi vì hắn sinh hoạt thế giới kia không có tu luyện giả, cho nên hắn mới như vậy bất kính sợ thần.

Chính cái gọi là người không biết không sợ!

Nhất định là cái dạng này.

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết Thượng Quan Huyền Ý cho hắn tìm như vậy một cái đơn giản lại hợp lý lý do, hắn chỉ thấy được Thượng Quan Huyền Ý thượng một khắc còn trừng mắt chính mình, ngay sau đó mày liền giãn ra.

Thượng Quan Huyền Ý: "Ta cảm thấy liền tính chúng ta không ra tay, Tịch Tuấn Tùng lần này phỏng chừng cũng muốn bị té nhào."

Tiêu Lăng Hàn: “Nói!”

Thượng Quan Huyền Ý: “Vừa mới bị truyền tống tiến vào năm người trung, có một nam một nữ hai người là Địa Thâm đại lục Phong gia con cháu. Bọn họ trên tay khẳng định có Đại Thừa kỳ tu sĩ công kích ngọc bài, chúng ta chỉ cần chờ xem kịch vui liền thành.”

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý viết nói, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới con mắt đi xem nhà giam trung người, quả nhiên nhìn thấy hai trương có chút quen thuộc người mặt.

Tiêu Lăng Hàn: “Chúng ta tiểu tâm một ít, đừng bị lan đến gần.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Ân.”

Hai ngày sau……

Thạch thất trung lại lần nữa hiện lên một trận bạch quang, lần này cư nhiên tổng cộng tới bảy người.

Đãi thấy rõ sáu người bộ dạng, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liếc nhau, một trận vô ngữ.

Lần này cư nhiên tới hai cái người quen, đúng là Huyền Kiếm Các Khổng Nhạc Phong cùng Mạc Thừa Các Đỗ Vịnh Lương.

Thượng Quan Huyền Ý: “Này hai tên gia hỏa như thế nào chạy tới?”

Tiêu Lăng Hàn: “Là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi! Bọn họ hai cái hẳn là sẽ không có việc gì, ngươi xem Phong gia kia hai người đang muốn bọn họ hỗ trợ khai nhà giam đâu.”

Hai người không hề viết đối thoại, Thượng Quan Huyền Ý đem giấy thu lên.

Tiêu Lăng Hàn đem hai người ngồi ghế dựa cũng thu lên, phỏng chừng không lâu sẽ có đại chiến.

“Ầm ầm ầm” thanh không ngừng, cũng không biết kia nhà giam là dùng cái gì làm, bảy cái Hóa Thần kỳ người hợp lực một kích, nhà giam cư nhiên không hề phản ứng.

Thấy vậy tình cảnh, những người khác nôn nóng không thôi, Trâu Nghiệp Giang lập tức đem chính mình Luyện Hư kỳ công kích ngọc bài đưa cho Khổng Nhạc Phong.

“Khổng đạo hữu, ngươi kích hoạt ngọc bài công kích thử xem.”

Khổng Nhạc Trì tiếp nhận ngọc bài, nhà giam bảy người đều đi tới một góc, miễn cho bị lan đến.

“Oanh” một tiếng nổ vang, nhà giam khai.

Nhưng Tịch Tuấn Tùng cũng bị này rung trời tiếng vang gọi ra tới, đầy mặt âm trầm nhìn đầu sỏ gây tội, trong mắt một mảnh túc sát. Hắn vừa rồi tu luyện hảo

hảo, đột nhiên đã bị rung trời tiếng vang cấp đánh gãy, suýt nữa làm hắn công mệt với hội.

Trong nháy mắt yên tĩnh, tất cả mọi người không dám động, tựa hồ toàn bộ thạch thất độ ấm đều hạ thấp không ít.

Đại gia đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía Tịch Tuấn Tùng, đều đang âm thầm cảnh giác hắn, để ngừa hắn lại đột nhiên ra tay.

“Hảo, thực hảo!” Tịch Tuấn Tùng đầy mặt lệ khí, giơ tay liền triều Khổng Nhạc Phong huy đi.

Liền ở Tịch Tuấn Tùng giơ tay nháy mắt, tất cả mọi người tâm đều nhắc tới cổ họng, nhìn đến hắn công kích không phải chính mình, đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Khổng Nhạc Phong đã có thể không có như vậy vận may, đương hắn phát hiện Tịch Tuấn Tùng công kích là triều chính mình đánh úp lại thời điểm, hắn tưởng lập tức tránh né, nhưng hắn phát hiện chính mình căn bản là không động đậy, trực tiếp bị một chưởng ném đi trên mặt đất.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người cũng vì Khổng Nhạc Trì đổ mồ hôi, rốt cuộc hắn nhưng thỉnh hai người ăn cơm xong, coi như có một chút giao tình. Bất quá hai người đều cảm giác được Tịch Tuấn Tùng tuy rằng trong cơn giận dữ, lại không có đối Khổng Nhạc Trì hạ tử thủ.

Tịch Tuấn Tùng hẳn là lưu trữ Khổng Nhạc Trì còn hữu dụng, rốt cuộc thiếu một người trận pháp liền không hoàn chỉnh.

“Phốc” Khổng Nhạc Phong trực tiếp phun ra một búng máu, người ngã trên mặt đất, tay che lại ngực. Hắn cảm giác chính mình ngũ tạng lục phủ đều di vị, ngực cũng lửa đốt lửa đốt đau. Người nọ rốt cuộc là cái gì tu vi, so trong nhà lão tổ tông còn muốn lợi hại vài phần.

Những người khác thấy vậy, đại khí cũng không dám suyễn, một đám đều làm bộ chim cút.

Tịch Tuấn Tùng lãnh “Hừ” một tiếng, ngược lại lại nhất nhất đảo qua ở đây mọi người.

Xem xong sau, hắn lại ngẩng đầu khắp nơi nhìn nhìn.

Vừa rồi, ở hắn ra tay thời điểm, hắn rõ ràng cảm giác được có người ở nhìn chăm chú chính mình, cùng mấy ngày trước giống nhau tầm mắt.

Nhưng, chung quanh trừ bỏ này mười mấy người, hắn không có lại phát hiện bất luận cái gì một người tồn tại. Đã là lần thứ hai có như vậy cảm giác, vậy thuyết minh tuyệt đối không phải là chính mình ảo giác.

Tịch Tuấn Tùng tưởng nhập thần, hoàn toàn không dự đoán được ở hắn bày ra thực lực sau, cư nhiên còn có người dám đối chính mình ra tay. Càng làm cho

hắn không nghĩ tới chính là, hướng về phía hắn tới công kích cư nhiên là Đại Thừa kỳ, cùng hắn giống nhau cảnh giới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 308

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 308 Huyền Thiên đại lục

【 bị cuốn vào hắc động 】 canh hai

Phong Tử Du phát hiện Tịch Tuấn Tùng đang ở thất thần, nàng lập tức bắt lấy cơ hội này, nhắm ngay Tịch Tuấn Tùng khởi động trong nhà lão tổ tông cho chính mình oanh kích ngọc bài.

"Oanh, oanh" liên tục hai tiếng nổ vang.

Nguyên lai Phong Tử Thụy cũng theo sát Phong Tử Du khởi động công kích ngọc bài.

Tiêu Lăng Hàn thấy Phong gia kia hai người trước sau đối với Tịch Tuấn Tùng kích hoạt công kích ngọc bài, không khỏi một trận hâm mộ. Này đó đều là Tu chân giới tu nhị đại hoặc là tu tam đại, của cải phong phú, bảo mệnh thủ đoạn cũng nhiều. Đâu giống chính mình, trừ bỏ sư tôn cấp bảo mệnh ngọc bài, mặt khác công kích ngọc bài đều là đi đánh cướp tới.

"Đáng chết!" Tịch Tuấn Tùng tuy rằng cũng có Đại Thừa kỳ tu vi, nhưng hắn hiện tại đúng là ở thời khắc mấu chốt, thân thể còn có ngưng tụ hoàn thành. Bị như vậy một công đánh, hắn lúc trước nỗ lực đều uổng phí.

Tịch Tuấn Tùng lập tức phát động tự thân Đại Thừa kỳ uy áp, làm một đám người rốt cuộc không thể động đậy một chút.

Xem ra phía trước là chính mình quá nhân từ, những người này đối chính mình mà nói, hữu dụng chỉ là tu vi cùng trong thân thể sinh cơ. Chính mình nên phế đi bọn họ tứ chi, thu bọn họ không gian giới tử.

Phía trước Tịch Tuấn Tùng sở dĩ không có đoạt lại một đám người không gian giới tử, là bởi vì hắn chướng mắt.

Một cái Hóa Thần kỳ tu sĩ có thể có bao nhiêu thân gia?

Hiện tại xem ra, là chính mình có chút cuồng vọng tự đại, hắn không nên xem thường bất luận kẻ nào.

Tu vi cảnh giới chênh lệch, cũng không phải là như vậy hảo vượt qua, Hóa Thần kỳ đến Đại Thừa kỳ trung gian còn cách Hợp Thể kỳ cùng Luyện Hư kỳ.

Tịch Tuấn Tùng không hề chậm trễ thời gian, chuẩn bị trước đoạt lại mọi người không gian giới tử.

“Đem các ngươi không gian giới tử đều giao đi lên, các ngươi tốt nhất không cần khiêu chiến ta kiên nhẫn.”

Nghe thấy Tịch Tuấn Tùng nói, mọi người giận mà không dám nói gì, mạng nhỏ có giữ được hay không đều vẫn là không biết.

Tịch Tuấn Tùng ánh mắt quét đến ai, người nọ lập tức đem chính mình không gian giới tử nhổ xuống tới giao cho hắn.

Đang lúc Tịch Tuấn Tùng ánh mắt quét đến Phong gia hai người khi, trong thạch thất sáng lên một trận bạch quang, rõ ràng là lại có người bị truyền tống vào được.

Mà liền tại đây bạch quang xuất hiện một cái chớp mắt, Phong Tử Du cùng Phong Tử Thụy đồng thời nhắm ngay Tịch Tuấn Tùng kích hoạt rồi công kích ngọc bài. Phát ra công kích sau, hai người lập tức kích hoạt rồi phá vỡ không gian phong tỏa truyền tống phù.

Tịch Tuấn Tùng hoàn toàn không nghĩ tới kia hai người cư nhiên còn dám đối chính mình phát ra công kích, lúc này hắn lại lần nữa bị Đại Thừa kỳ công kích đánh trúng. Làm hắn phía trước ngưng tụ ra tới hình thái đều đã duy trì không được, hiện tại hắn lại biến thành chân chính linh hồn thể, hơn nữa còn có tám phần trong suốt.

Nhìn đến Tịch Tuấn Tùng hiện giờ bộ dáng, mọi người mới biết được đây là một cái linh hồn thể, hơn nữa hắn rất có khả năng chính là cái này cung điện chủ nhân.

Tịch Tuấn Tùng tức muốn hộc máu, lại phát hiện công kích hắn kia hai người sớm đã không thấy bóng dáng.

Đồng thời không thấy còn Khổng Nhạc Phong, khả năng bởi vì Khổng Nhạc Phong phía trước liền cùng Phong gia hai người nhận thức, mà hắn lại vừa lúc ở Phong Tử Thụy bên cạnh. Phong Tử Thụy đi ra ngoài thời điểm thuận tay lôi kéo hắn, bọn họ cùng nhau bị truyền tống đi ra ngoài.

Mà vừa mới bị truyền tống tiến vào cùng sở hữu năm người, này năm người đều còn không biết chính mình bị truyền tống tới rồi địa phương nào, trước mắt là tình huống như thế nào, đầu tiên liền nghe thấy “Rầm rầm” thanh, sau đó chính là nam tử tiếng gầm gừ.

“Cái kia ai có thể nói cho ta nơi này là chỗ nào sao?” Một cái nam tử nhược nhược thanh âm vang lên.

Mọi người theo tiếng nhìn lại, nhìn thấy nói chuyện người cư nhiên một cái song nhi, hơn nữa hắn tu vi chỉ có Nguyên Anh kỳ. Ở một cái chỉ có thể vào Hóa Thần kỳ tu sĩ địa phương, lại đột nhiên xuất hiện một cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ, mọi người đều cảm thấy không thể tưởng tượng. Hơn nữa rõ ràng biết thực lực của chính mình thấp nhất dưới tình huống, hắn cư nhiên còn có thể hỏi chuyện, mọi người càng là bội phục hắn dũng khí.

Nhìn thấy nói chuyện người bộ dáng sau, Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ nói một câu, ngọa tào, như thế nào chỗ nào đều có hắn!

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là kinh nghi bất định, chẳng lẽ hắn thật là ngụy khí vận chi tử?

Vì cái gì chính mình đến chỗ nào đều có thể gặp phải hắn?

Vừa rồi nói chuyện người đúng là Bạch Liên Kiệt, hắn hiện giờ cũng có Nguyên Anh trung kỳ tu vi. Cũng không biết hắn là như thế nào tu luyện, tu vi tẫn nhiên lớn lên nhanh như vậy, cơ hồ cùng đời trước Thượng Quan Huyền Ý tu vi ngang hàng.

"Ngươi là vào bằng cách nào?" Tịch Tuấn Tùng lạnh mặt, bay tới Bạch Liên Kiệt bên người, thượng thượng thượng hạ hạ đánh giá hắn. Nơi này rõ ràng bị chính mình thiết trí thành tu vi chỉ có Hóa Thần kỳ nhân tài có thể tiến vào, này trước mắt người này rõ ràng không phải Hóa Thần kỳ tu sĩ.

Bạch Liên Kiệt bị Tịch Tuấn Tùng như vậy đánh giá tổng cảm thấy không được tự nhiên, hắn nỗ lực làm chính mình trấn định xuống dưới. Thấp thỏm nói: "Ta cũng không biết vì cái gì đã bị truyền tống đến nơi đây."

Thấy Tịch Tuấn Tùng muốn tức giận bộ dáng, Bạch Liên Kiệt chạy nhanh bổ sung: "Ta lúc ấy ở đi dạo phố, nhìn đến một cái quầy hàng thượng phóng một cái bạch ngọc, liền cảm thấy này khối bạch ngọc phi thường phiêu. Chờ ta đem nó cầm trong tay xem xét khi, lập tức đã bị một trận bạch quang bao vây. Ngay sau đó, ta liền xuất hiện ở nơi này." Nói xong, hắn vô tội bắt tay mở ra, hắn lòng bàn tay đang lẳng lặng nằm một quả bạch ngọc.

Mọi người nghe thấy Bạch Liên Kiệt này vô cùng kỳ diệu giải thích, mọi người đều tò mò đánh giá hắn.

Mọi người ở tiến vào thời điểm, nhưng đều ở bên ngoài trải qua đủ loại yêu thú.

Mà cái này song nhi thế nhưng xa ở địa phương khác, đã bị trực tiếp truyền tống tiến vào, quá không thể tưởng tượng.

Cảm giác được tất cả mọi người đem tầm mắt đặt ở trên người mình, Bạch Liên Kiệt khẩn trương nắm chặt đôi tay, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, tò mò trộm ngắm mọi người.

Tịch Tuấn Tùng muốn lấy Bạch Liên Kiệt trong tay bạch ngọc, vươn tay đi, lại trực tiếp xuyên qua. Hắn có chút ngây người đem chính mình tay đặt ở trước mặt xem xét, hắn nhiều năm như vậy tu luyện, hiện tại thế nhưng so với hắn mới vừa thức tỉnh khi, còn muốn suy yếu.

Những người khác Tịch Tuấn Tùng như là bị đả kích bộ dáng, cũng không dám phát ra bất luận cái gì thanh âm, rất sợ bị lan đến gần.

Trong đó có hai người ngoại trừ, bọn họ đúng là Tài Nguyên thương hội Trâu Nghiệp Giang cùng Trâu Nghiệp Vĩ. Hai người ở nhìn đến Tịch Tuấn Tùng chỉ

là linh hồn thể thời điểm, đều lộ ra một mạt quỷ dị tươi cười.

Những người khác có lẽ không có phát hiện, bất quá ở trời cao trung Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại đem phía dưới mọi người biểu tình, thu hết đáy mắt.

Vừa thấy Trâu Nghiệp Vĩ cùng Trâu Nghiệp Giang hai người biểu tình, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền biết này hai người hơn phân nửa làm sự tình. Quả nhiên, ngay sau đó, bọn họ liền nhìn đến chu nghiệp vĩ từ trên người lấy ra một cái võng trạng giống nhau đồ vật, bay thẳng đến Tịch Tuấn Tùng tráo qua đi.

Tịch Tuấn Tùng một cái không ngại thật đúng là vỏ chăn ở, hơn nữa hắn hiện tại là linh hồn thể hình thái, hắn tuy rằng nhưng dùng phát ra công kích, nhưng lại chạm đến không đến vật thật.

Tuy rằng Tịch Tuấn Tùng bị dễ dàng liền bao lại, nhưng Trâu gia hai huynh đệ như cũ không dám đại ý, rốt cuộc bọn họ chi gian cảnh giới kém quá nhiều.

"Nhãi ranh, ngươi dám!" Tịch Tuấn Tùng rống giận ra tiếng, hắn phát hiện chính mình rõ ràng đụng chạm không đến vật thật. Nhưng cái này võng hắn lại có thể đụng chạm đến, kia chẳng phải là nói hắn không thể xuyên qua cái này võng sao?

Những người khác thấy vậy, sôi nổi đi nhặt trên mặt đất chính mình nhẫn trữ vật, lấy ra có thể đối phó linh hồn thể pháp khí hoặc là phù triện, triều Tịch Tuấn Tùng ném qua đi.

Bọn họ nếu muốn đi ra ngoài liền phải giết Tịch Tuấn Tùng, giải trừ không gian phong tỏa.

Bọn họ nhưng không giống Phong gia kia hai người có phá vỡ không gian phong tỏa truyền tống phù.

Cho nên lúc này đại gia nhìn thấy Tịch Tuấn Tùng vỏ chăn ở.

Vì chính mình mạng nhỏ, đều lấy ra giữ nhà bản lĩnh, chỉ vì giết Tịch Tuấn Tùng.

Bạch Liên Kiệt thấy vậy, biết chính mình đây là tới một cái hổ lang nơi. Hắn súc đến một góc, chính mình tu vi quá thấp. Nơi này tùy tiện một người tu vi đều so với hắn cao, có thể sống đến bây giờ, tự nhiên có hắn bảo mệnh phương pháp.

Thạch thất phía trên Tiêu Lăng Hàn làm Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử thả ra, cấp Phệ Linh Thử dán một trương ẩn thân phù. Làm nó đi trận pháp trung tâm chỗ, đem Tịch Tuấn Tùng sở hữu cất chứa đều cấp thu đi.

Tịch Tuấn Tùng vừa thấy liền rất giàu có, lúc trước hắn liền con mắt đều không xem những cái đó Hóa Thần kỳ không gian giới tử. Nếu không phải bị Phong gia hai người công kích, hắn đều sẽ không nghĩ thu đi mọi người giới tử.

Phệ Linh Thử vừa thấy là Tiêu Lăng Hàn làm ơn hắn đi thuận bảo vật, lập tức hưng phấn đồng ý. Chỉ cần chính mình chỗ hữu dụng, kia cái này đáng giận nhân loại, sớm muộn gì đều sẽ đánh mất thịt kho tàu chính mình ý niệm.

Phệ Linh Thử không biết chính là, Tiêu Lăng Hàn ngay từ đầu liền không có nghĩ tới ăn nó.

Này Tu chân giới có thể ăn đến yêu thú nhiều đi, hắn đối từng con có hai lượng thịt lão thử, không có chút nào thực cốc thiếu. Tuy rằng Phệ Linh Thử có thượng cổ huyết mạch, nhưng đối hắn không có chút nào tác dụng.

Bên này, Tịch Tuấn Tùng bị lưới bao lại, lại như thế nào cũng thoát khỏi không khai.

Những người khác công kích dừng ở trên người hắn, căn bản đối hắn tạo không thành bất luận cái gì thương tổn.

Đột nhiên hắn cảm ứng được có người thế nhưng tiến vào hắn phòng tu luyện, Tịch Tuấn Tùng đầu tiên là không dám tin tưởng.

Rốt cuộc hắn ở nơi đó chính là bố trí thất cấp trận pháp.

Trừ phi có thất cấp trận pháp sư, liền tính là thất cấp trận pháp sư cũng yêu cầu thời gian phá trận.

Nhưng, tiến vào tất cả nhân tu vì bất quá đều mới Hóa Thần kỳ, căn bản không có người có thể đi vào.

Làm Tịch Tuấn Tùng hoảng sợ chính là, hắn thiết trí cấm chế trận pháp đối người nọ chút nào không có tác dụng, hắn đã nhận thấy được chính mình có giống nhau bảo vật đã cùng chính mình thất liên.

“Các ngươi thật can đảm, ta nhất định phải đem các ngươi mọi người bầm thây vạn đoạn, chọc cốt dương hôi!” Tịch Tuấn Tùng dùng linh hồn lực cắt bao lại hắn võng, tuy rằng cái này võng rất lợi hại, nhưng ở hắn kiên trì không ngừng dưới, đã làm ra một cái nắm tay đại động. Tin tưởng lại cho hắn hai mươi phút, hắn định có thể thoát khỏi cái này võng.

“Đôm đốp đôm đốp” thanh âm không dứt bên tai, Tịch Tuấn Tùng tiếng gầm gừ, bị mọi người phát ra công kích trực tiếp bao phủ.

Cây cột thượng bị trói năm người, ở Phệ Linh Thử lấy đi Tịch Tuấn Tùng đặt ở mắt trận chỗ đồ vật khi, bọn họ cũng được đến tự do, mấy người đều chạy nhanh lấy ra đan dược ăn xong.

Bạch Liên Kiệt vận khí tốt ở trong góc nhặt được hai quả không gian giới tử, nhìn đến bên trong chồng chất như núi linh thạch khi. Hắn tâm không chịu khống chế nhảy lên, hưng phấn không thể miêu tả. Hắn cảm thấy chính mình này vận khí cũng thật tốt quá.

Mà bên này, Tịch Tuấn Tùng một con cánh tay đã vươn võng, hơn nữa đã có thể đối mọi người phát động uy áp. Hắn công kích chẳng những có thể đánh tới mọi

người thân thể thượng, càng là liền linh hồn cũng cùng nhau bị thương.

“A…… A…… A……”

“Ầm ầm ầm……”

Mọi người tiếng kêu thảm thiết cùng với nện ở trên mặt đất thanh âm không ngừng nhớ tới, trong lúc nhất thời tất cả mọi người bị Tịch Tuấn Tùng phát ra công kích, đẩy lui không ít. Còn có mấy cái trọng thương người, há mồm “Phốc” một tiếng, phun ra một mồm to máu tươi.

Phệ Linh Thử thừa dịp Tịch Tuấn Tùng phát động công kích, “Vèo” một chút liền thoán trở về thủ thuật che mắt bên trong.

“Cùng lắm thì cùng chết, chúng ta liều mạng với ngươi.” Trong đó một người nhìn thấy Tịch Tuấn Tùng như thế cường hãn, ôm hẳn phải chết quyết tâm. Nghĩ chính mình chết, cũng muốn lôi kéo Tịch Tuấn Tùng cùng nhau xuống địa ngục ý tưởng. Trực tiếp bay qua đi, ôm lấy Tịch Tuấn Tùng liền tự bạo.

Tịch Tuấn Tùng cũng bị mọi người này không muốn sống tự bạo, làm cho có chút mệt lấy ứng phó. Hắn tuy rằng thực lực cường, nhưng hắn hiện tại chính là một cái linh hồn thể, là bị rút nha lão hổ. Không có khả năng vẫn luôn phát động công kích, hiện tại linh hồn của hắn thể lại trong suốt hai phân.

Bởi vì phía dưới mọi người tự bạo, dẫn tới toàn bộ thạch thất đều ở không ngừng run rẩy, như là đã xảy ra thất bát cấp động đất giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng bị tung ra ảo trận trung, còn hảo Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ vì hai người dán ẩn thân phù.

Phệ Linh Thử phía trước một hồi tới, đã bị Thượng Quan Huyền Ý thu vào khế ước không gian trung.

Hiện trường một mảnh hỗn luân, đỉnh đầu cục đá, bùn đất không ngừng rơi xuống, làm người thấy không rõ chung quanh cảnh tượng.

Liền tại đây thời điểm mấu chốt, không biết là ai hướng Tịch Tuấn Tùng ném phù triện khi, cư nhiên lấy sai rồi phù triện, kích hoạt rồi một trương phá giới phù.

Một cái hắc động đột nhiên xuất hiện ở thạch thất trung, ở mọi người đều còn không có phản ứng lại đây thời điểm, đại bộ phận người đều bị quấn vào trong hắc động. Mà Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng không có may mắn thoát khỏi, bọn họ cùng mọi người cùng nhau bị hút vào trong hắc động.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 309

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 309 không gian tường kép

【 Lăng Hàn cảnh ngộ 】 canh ba

Một năm sau……

Một người tích hãn đến thôn trang nhỏ trung.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở yên lặng chân núi phóng nhãn nhìn ra xa, trên núi cây cối xanh um tươi tốt, tựa như một mảnh màu xanh lục hải dương. Đầy khắp núi đồi nở khắp đủ mọi màu sắc tiểu hoa, như là cấp sơn mặc một cái mộc mạc nhã khiết váy hoa tử.

Phía dưới còn nạm giống lục đá quý giống nhau đường viền hoa, trời xanh mây trắng chi gian chênh vênh nham thạch hình thái muôn vàn, một hoằng thanh khê theo sơn thế uốn lượn mà xuống. Suối nước va chạm ở trên nham thạch "Leng keng" rung động, đàn hát vui vẻ nhạc khúc, khê hạ bóng loáng đá cuội rõ ràng có thể thấy được, núi cao Lưu Vân cũng ảnh ngược ở trong đó. Một đám tiểu ngư ở trong nước vui sướng du, một trận gió thổi qua, trên mặt nước tạo nên từng đạo sóng gợn, từ nơi xa truyền đến chim sơn ca tiếng ca.

"Tiêu đại ca, ăn cơm."

Nghe tiếng, Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn lại, người đến là một người chín tuổi nam hài.

Hắn ăn mặc một thân mộc mạc bố y, trên quần áo mặt còn có không ít mụn vá, xuyên chính là giày rơm, đỉnh đầu trát một cái tận trời biện. Một đôi đen lúng liếng mắt to đặc biệt có thần, làn da bởi vì thường xuyên ở thái dương chiếu xạ, thành da đen nhẻm nhan sắc.

Nam hài tên gọi Tiểu Lực, bởi vì hắn sinh ra, liền trời sinh thần lực, cho nên cha mẹ hắn cho hắn lấy tên này. Người cũng như tên, Tiểu Lực lớn lên thực chắc nịch, mới chín tuổi liền có 1m6 thân cao. Đánh nhau lên đặc biệt dũng mãnh, bạn cùng lứa tuổi trung không có một cái là đối thủ của hắn. Đương nhiên, hắn ăn cơm cũng rất lợi hại, là ba cái người trưởng thành sức ăn.

"Ăn cơm sáng, lại là một cái sáng sớm sao?" Tiêu Lăng Hàn nhẹ giọng lẩm bẩm tự nói, thần sắc có chút ảm đạm.

"Tiêu đại ca, ngươi vừa rồi nói cái gì?" Tiểu Lực đào đào lỗ tai, vừa rồi Tiêu đại ca thanh âm quá nhỏ, còn phải hắn đều không có nghe rõ, Tiêu đại ca lời nói.

Vứt bỏ suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ sờ Tiểu Lực đầu, “Không có gì, Tiểu Lực, phụ thân ngươi lại ra cửa sao?”

“Ân, người trong thôn ước hảo hôm nay đi lên núi đi săn, ngày mới lượng bọn họ liền xuất phát.” Nói cái này Tiểu Lực biểu tình liền có chút mất mát, hắn rõ ràng rất lợi hại, chính là phụ thân lại không cho hắn lên núi.

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là nhìn ra Tiểu Lực mất mát, “Ngươi tưởng lên núi?”

“Ân, ta muốn vì đại gia làm điểm khả năng cho phép sự, ta rất lợi hại.” Nói, Tiểu Lực tay phải năm ngón tay nắm tay, hướng tới một bên cục đá vẫy vẫy nắm tay.

“Bính” một tiếng, một khối trường khoan phân biệt vì 1 mét cục đá, bị Tiểu Lực đánh chia năm xẻ bảy.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, sát có chuyện lạ nói: “Ân, xác thật rất lợi hại!” Nói xong, hắn bay thẳng đến trước đi đến.

“Ta liền nói ta rất lợi hại, vẫn là Tiêu đại ca ánh mắt hảo.” Tiểu Lực được Tiêu Lăng Hàn khen, là đắc ý mãn nói.

Chờ Tiêu Lăng Hàn đi xa, hắn mới đem chính mình tay phải đặt ở trước mặt, dùng sức thổi thổi. “Nương, đau chết ta!”

Đi xa Tiêu Lăng Hàn khóe miệng biên treo lên một tia như có như không tươi cười.

Tiêu Lăng Hàn là ở chín nguyệt trước tỉnh lại, đương hắn tỉnh lại thời điểm, phát hiện chính mình cái gì cũng nhìn không thấy. Duỗi tay sờ lên đôi mắt khi, phát hiện hai mắt của mình đang bị một khối bố mông lên, mà đôi mắt cũng truyền đến hơi hơi đau đớn.

Chính mình đây là mù?

Tiêu Lăng Hàn nhớ rõ chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau bị hắc động hút đi vào, hắn nắm chặt Thượng Quan Huyền Ý tay.

Trong hắc động là vô tình trận gió.

Không bao lâu, bọn họ lại gặp không gian loạn lưu; không gian cái khe; không gian gió lốc.

Hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý chính là bị không gian gió lốc tách ra, hắn ở không gian gió lốc trung nơi nơi tìm kiếm Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh.

Nhưng cuối cùng đem chính mình một thân linh khí đều hao hết, cũng không có tìm được.

Liền ở hắn lòng nóng như lửa đốt thời điểm, đột nhiên có cái hắc ảnh chui vào hắn trong ánh mắt, sau lại hắn liền mất đi ý thức.

Lại tỉnh lại liền ở cái này địa phương.

Nhìn không thấy, Tiêu Lăng Hàn theo bản năng địa chấn dùng thần thức, hắn phát hiện chính mình hiện tại ở một cái đơn sơ nhà tranh. Ngủ đến là rách nát giường ván gỗ, cái đến chính là lại phá lại cũ còn có một cổ mùi mốc chăn bông. Nhà tranh chính giữa có một trương thiếu một chân bàn vuông, còn có hai khối đầu gỗ cọc, bị thôn dân tục xưng: Ghế.

Nhìn đến cảnh tượng như vậy, hắn trong khoảng thời gian ngắn còn có chút hồi bất quá thần.

Hắn thậm chí hoài nghi chính mình có phải hay không lại xuyên qua.

Lần này là xuyên qua đến bần cùng sơn thôn!

Lúc này trong phòng vang lên "Tí tách" thanh âm, Tiêu Lăng Hàn theo tiếng nhìn lại.

Thần thức nhìn thấy ly giường 1 mét xa khoảng cách, trên mặt đất phóng một cái thiết bồn. Mà tiếng vang là từ trên nóc nhà mặt chảy xuống giọt nước, tích ở chậu trung thanh âm.

Đây là đang mưa?

Tiêu Lăng Hàn hít sâu một hơi, thả ra thần thức quan sát chính mình rốt cuộc đang ở chỗ nào, kết quả hắn phát hiện chính mình hiện tại thần thức chỉ có thể nhìn đến 10 mét xa khoảng cách.

Chẳng lẽ chính mình thần thức bị thương?

Sau đó hắn tính nhẩm một chút thời gian, phát hiện đã qua đi ba tháng.

Hắn lại bắt đầu kiểm tra thân thể của mình, phát hiện đan điền trống rỗng không như cũng, mặc kệ là linh khí vẫn là ma khí đều không có.

Tiêu Lăng Hàn kiểm tra đến chính mình ngũ tạng lục phủ đều bị trọng thương, trên mặt cũng có lớn lớn bé bé vết sẹo.

Hắn đây là hủy dung?

Gian nan mà ngồi dậy, Tiêu Lăng Hàn nửa dựa vào trên giường.

Hắn muốn nhìn thanh ngoài cửa sổ sự vật, kết quả lại gần trong chốc lát, hắn không thể không nằm xuống. Nguyên nhân vô hắn, phía sau không có có thể chống đỡ hắn thân thể rắn chắc chi vật.

Cảm thụ một chút chung quanh hơi thở, Tiêu Lăng Hàn phát hiện nơi đây không có linh khí, cũng không có ma khí.

Trên tay mang mê hoặc người khác không gian giới tử, cũng biến mất vô tung vô ảnh.

May mắn ở nhìn thấy hắc động xuất hiện trong nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn đem bình thường dùng không gian giới tử, ném vào Long Ngọc không gian trung, bằng không liền mệt lớn.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn thử liên hệ một chút Long Ngọc không gian, phát hiện Long Ngọc không gian như cũ ở chính mình thạch hải trung. Hắn tưởng từ bên trong lấy ra chữa thương đan dược, nhưng cái gì đều lấy không ra, Long Ngọc không gian cũng không hề phản ứng.

Hiện giờ hắn không xu dính túi, chỉ còn lại có một bộ rách nát thân thể.

Hắn không biết chính mình thân ở nơi nào, không biết Thượng Quan Huyền Ý lại ở nơi nào.

Tiêu Lăng Hàn không dám đi tưởng Thượng Quan Huyền Ý, hắn phát hiện chính mình tưởng tượng đến Thượng Quan Huyền Ý liền tràn đầy vô lực cùng thất bại. Tâm như là bị người hung hăng nắm giống nhau, lại đau lại làm hắn khó có thể hô hấp.

Rõ ràng nói qua kiếp này muốn cho hắn vô ưu vô lự, nhưng chính mình hiện tại đều thương thành như vậy.

Kia Thượng Quan Huyền Ý đâu?

Hắn lại nên bị nhiều trọng thương?

Hắn hay không gặp phải người hảo tâm?

Giống chính mình như vậy ít nhất có cái che mưa chắn gió địa phương.

Tiêu Lăng Hàn mãn đầu óc nghi vấn, không người có thể vì này giải thích nghi hoặc.

Thẳng đến chạng vạng, Tiểu Lực xuất hiện, Tiêu Lăng Hàn mới biết được. Hắn là ở hai tháng trước, bị Tiểu Lực phụ thân từ trên núi nhặt về tới.

Bởi vì người trong thôn tính bài ngoại, cho nên Tiểu Lực phụ thân liền đem chính mình an trí ở thôn đuôi một gian phòng trống trung. Nơi này trước kia ở một vị goá bụa lão nhân, bất quá hắn sớm đã mất đi.

Tiểu Lực phụ thân tên là Tiểu Hán Sinh, hắn trường vẻ mặt râu quai nón, thân hình cường tráng, làn da ngăm đen. Nhìn qua hàm hậu thành thật, là một vị giản dị trung niên nam tử.

Nghe Tiểu Hán Sinh nói lên, hắn lần đầu tiên nhìn thấy chính mình thời điểm, còn tưởng rằng là một đầu dã thú, bị thương ngã trên mặt đất. Lúc ấy chính mình cả người là huyết, trên mặt cũng đều là thương, đôi mắt cũng bị thương, còn không dừng đổ máu. Thấy chính mình chỉ có một hơi, hắn vốn dĩ không nghĩ xen vào việc người khác, bất quá thấy chết mà không cứu, tổng làm hắn lương tâm bất an.

Hắn đều đi xa, lại đảo trở về đem chính mình khiêng trở về hiện giờ chính mình trụ nhà tranh trung.

Thôn này không có đại phu, các thôn dân bị thương, đều là tùy tiện tìm điểm cầm máu thảo dược, phá đi sau đắp ở miệng vết thương thượng, lại dùng bố bao

lên liền tính xong việc.

Tiều Hán Sinh lúc ấy cũng liền cấp Tiêu Lăng Hàn đắp một ít bọn họ ngày thường dùng thảo dược, cũng liền không có lại nhiều quản.

Rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn toàn thân đều là thương, nếu là bọn họ người trong thôn bị như vậy trọng thương, không lâu liền sẽ chết đi.

Đương nhiên Tiều Hán Sinh cũng cho rằng Tiêu Lăng Hàn không lâu liền sẽ chết, rốt cuộc lúc ấy Tiêu Lăng Hàn tiến khí thiếu xuất khí nhiều, chỉ còn lại có một hơi, kết quả hắn chính là ở trên giường nằm hai tháng đều không có chết.

Dùng Tiều Hán Sinh nói tới nói, Tiêu Lăng Hàn tình huống như vậy có thể nói thần tích!

Vốn dĩ thôn dân đối Tiêu Lăng Hàn xuất hiện còn thực căm thù, rốt cuộc một cái người xa lạ, vô duyên vô cớ xuất hiện ở bọn họ trong thôn, vạn nhất cho bọn hắn mang đến tai nạn nên như vậy làm? Bất quá, ở một lần hắn dùng y thuật cứu một cái tiểu hài tử cùng thai phụ sau, đại gia đối hắn đề phòng chậm rãi liền thu nhỏ.

Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy lưu tại trong thôn.

Luôn luôn tính bài ngoại thôn, bởi vì hắn sẽ y thuật, đối với hắn tồn tại, đại gia cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt.

Rốt cuộc ai không có cái đau đầu não nhiệt thời điểm, huống chi nơi này thôn dân thường xuyên lên núi đi săn, bị thương không thể tránh được, có như vậy một cái đại phu ở bọn họ thôn cũng khá tốt.

Thôn này tên là: Giới Tiều Thôn, trong thôn người đều là phàm nhân, trong thôn họ Triều người nhiều nhất. Bọn họ đời đời đều sinh hoạt ở chỗ này, lấy đi săn cùng gieo trồng một ít thô lương mà sống.

Tiêu Lăng Hàn tỉnh lúc sau liền bắt đầu chậm rãi điều trị thân thể, nhưng thân thể hắn nơi nào là phàm dược có thể trị liệu?

Nhưng thật ra đôi mắt điều dưỡng ba tháng sau, liền hồi phục thị lực.

Mà thân thể hắn dưỡng chín nguyệt thời gian, hiện giờ hắn cũng chỉ có thể làm một ít đơn giản vận động.

Hắn hiện tại thân thể so một người bình thường còn không bằng, liền tỷ như phía sau đi theo Tiều Lực.

Đứa nhỏ này trời sinh thần lực, sức lực tựa hồ sử không xong.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn cùng Tiều Lực liền đến cửa thôn.

Trong thôn phòng ốc tuy rằng không có Tiêu Lăng Hàn trụ cũ nát, nhưng cũng hảo không đến chạy đi đâu.

Từng tòa phòng ốc đều là gạch mộc phòng, tầng dưới chót dùng cục đá xây lên đại giai 1 mét độ cao, mặt trên đó là dùng bùn đất xây thành tường đất. Cục đá có chút biến thành màu đen, tường đất cũng loang lổ bác bác. Có thể từ này đó dấu vết trông được ra, này đó phòng ốc đều đã đã trải qua không ít năm tháng. Dục hí

Từng nhà vực hi trên xà nhà đều treo không ít bắp, kim hoàng kim hoàng, đặc biệt thấy được.

"Tiêu đại phu, lại đi thôn ngoại rèn luyện thân thể?" Một cái ăn mặc bố y, đầu tóc hoa râm lão nhân, rất xa thấy Tiêu Lăng Hàn, liền cùng hắn đánh lên tiếp đón.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhẹ nhàng "Ân" một tiếng.

Lão nhân cũng không để bụng, rốt cuộc đã ở chung chín nguyệt, mọi người đều biết, Tiêu đại phu là một cái ít nói người.

Ngược lại lão nhân lại đối Tiểu Lực oán giận nói: "Lực oa tử, nếu là nhà ta Đông oa tử lại đi tìm ngươi đánh nhau, ngươi có thể hay không xuống tay nhẹ điểm. Đừng nhìn mặt hắn thượng tiếp đón, hắn một ngụm chỉnh tề bạch nha đều phải bị ngươi đánh rớt xong rồi. Tối hôm qua hắn ăn cơm đều là nguyên lành nuốt, hôm nay sáng sớm lên liền ngồi xổm nhà xí, không ra. Làm hại lão nhân ta tưởng thượng nhà xí cũng chưa địa phương."

Tiểu Lực xấu hổ cười cười, bọn họ hiện tại phải đi về ăn cơm, Lưu gia gia nói với hắn thượng nhà xí sự, này không phải ý định đảo hắn ăn uống sao?

Quay đầu muốn nhìn một chút Tiêu đại ca sắc mặt, kết quả chỉ nhìn đến một trương lão hổ mặt nạ.

Tiêu Lăng Hàn bởi vì trên người chữa thương đan dược lấy không ra, linh khí cũng không thể sử dụng. Trên mặt hắn khó coi vết sẹo, làm người thấy khó tránh khỏi sẽ bị dọa nhảy dựng. Đặc biệt là một ít tiểu hài tử, nhìn thấy hắn mặt liền "Oa oa" khóc lớn.

Sau lại vẫn là Tiểu Hán Sinh cho hắn tìm tới một cái lão hổ mặt nạ, lúc này mới không làm những cái đó hài tử nhìn thấy hắn liền khóc.

Tiểu Lực lộ ra một ngụm bạch sâm sâm hàm răng, cười ngây ngô đối Lưu gia gia nói: "Hảo, Lưu gia gia ta đã biết, lần sau Lưu Đông lại đến tìm ta đánh nhau, ta liền đối với hắn thí cốc đá."

"Cái này hành, đến lúc đó hắn cũng chỉ có thể nằm ở trên giường, không thể lại cùng ta đoạt nhà xí." Lưu gia gia xử một cây gậy gỗ, đương quải trượng, sờ sờ chòm râu cười tủm tỉm nói.

Tiểu Lực vẻ mặt thái sắc, Lưu gia gia nhất định là cố ý, thành thật đề nhà xí.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 310

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 310 không gian tường kép

【 Giới Tiểu Thôn sinh hoạt 】 canh bốn

"Lưu gia gia, không có việc gì, chúng ta liền đi về trước." Nói xong, Tiểu Lực chạy nhanh triều nhà mình phương hướng chạy tới, hắn sợ Lưu gia gia lại nói ra cái gì đến không được nói, kia chính mình ở Tiêu đại ca trước mặt không phải một chút mặt mũi đều không có sao?

"Hắc, cái này Lực oa tử, chạy trốn so con thỏ còn nhanh." Lưu gia gia ở một bên lầm bầm lầu bầu nói.

"Lực ca là phải đi về ăn cơm, ngài một cái kính nói với hắn nhà xí, hắn không chạy nhanh lên mới là việc lạ." Một cái tiểu nam hài, từ một bên phòng ốc cửa sổ nhỏ dò ra đầu tới, đối với lão giả trợn trắng mắt.

"Hảo ngươi cái nhãi ranh, ngươi rốt cuộc bỏ được rời đi nhà xí, xem ta hôm nay không hảo hảo thu thập ngươi." Lão giả nói xong, dẫn theo quải trượng liền hướng tiểu nam hài đánh đi.

Tiểu nam hài đối với lão giả giả trang cái mặt quỷ, lập tức liền chạy không ảnh, đem lão giả tức giận đến tại chỗ thẳng thở dốc.

Bên này, Tiêu Lăng Hàn cùng Tiểu Lực về tới Tiểu Lực gia.

Lúc này Tiểu Lực trong nhà chỉ có Tiểu Lực nãi nãi ở nhà, phụ thân hắn lên núi đi, mẫu thân đi bờ sông giặt quần áo.

Trên bàn cơm chỉ có một đại bồn khoai lang đỏ cùng một tiểu mâm lợn rừng thịt, đây là bọn họ hôm nay bữa sáng.

Tiêu Lăng Hàn chỉ ăn một cái khoai lang đỏ, chủ yếu là kia thịt hương vị một lời khó nói hết, thật sự là khó có thể nuốt xuống. Thịt chỉ bỏ thêm muối, mặt khác cái gì gia vị đều không có, thịt mặt trên còn có nồng đậm tanh hôi vị, thịt cũng đặc biệt nhai rất ngon, răng không người tốt chỉ có thể nhìn.

May mắn hắn thân thể này trải qua linh khí cải tạo, hơn nữa hắn vốn dĩ liền có Hóa Thần kỳ tu vi, bằng không hắn đã sớm bị chết đói. Bất quá nơi này không thể vận dụng linh khí, hắn cũng không thể cái gì đều không ăn, chỉ có thể số lượng vừa phải ăn ít điểm.

Hiện tại hắn ở tại trong thôn, miễn phí vì thôn dân xem bệnh, thôn dân vì hắn cung cấp đồ ăn, xem như công bằng giao dịch.

Hắn không nghĩ thiếu quá nhiều người nhân quả, rời đi phía trước, hắn chỉ cần đem thiếu Tiểu Hán Sinh ân cứu mạng còn là được.

"Khụ khụ khụ……!"

Nghe thấy ho khan thanh, Tiểu Lực thuần thục thịnh một chén nước, đem chứa đầy thủy chén đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiểu Lực thấy Tiêu Lăng Hàn ho khan qua đi, liền từ trong miệng phun ra một mồm to huyết. Hắn sờ sờ chính mình ngực, thầm nghĩ: Nếu là chính mình giống Tiêu đại ca như vậy hộc máu, phỏng chừng đã sớm chết thẳng cẳng.

Hắn đầy mặt sùng bái nhìn Tiêu Lăng Hàn, nói: "Tiêu đại ca, mạng ngươi thật ngạnh! Mỗi ngày ho ra máu, đều còn chưa có chết!"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Tiểu Lực nói, cảm giác chính mình nội thương lại trọng một phân.

Tiểu thí hài nói, quá trát tâm!

Hắn cũng không nghĩ hộc máu, nhưng nội thương nghiêm trọng. Ứ huyết chồng chất tại thân thể trung không tốt, cho nên hắn mới mỗi ngày đem thân thể trung ứ huyết nhổ ra.

Tiểu Lực oa nhi này mỗi ngày đều phải xem chính mình phun một lần huyết, Tiêu Lăng Hàn cảm giác oa nhi này một chút đồng tình tâm đều không có. Không những không quan tâm chính mình thương thế, còn ở một bên xem diễn xem mùi ngon. Nếu là chính mình ngày đó không có hộc máu, hắn còn muốn đuổi theo chính mình hỏi vì cái gì hôm nay không hộc máu!

"Cảm ơn ngươi khích lệ!" Tiêu Lăng Hàn tức giận nói, thuận tiện cầm chén trung thủy đảo rớt, lại cầm chén rửa sạch sẽ, lại phóng hảo.

"Tiêu đại ca, ngươi hôm nay còn đi tìm thảo dược sao?" Tiểu Lực trọn vẹn mặt chờ mong nhìn Tiêu Lăng Hàn, nếu là Tiêu đại ca còn muốn đi tìm thảo dược, hắn liền có thể đi theo cùng đi.

Như vậy hắn liền có chuyện làm, không cần lại đi theo một đám tiểu thí hài lăn lộn.

Đương nhiên, hắn hoàn toàn xem nhẹ chính hắn cũng là một cái tiểu thí hài.

"Tự nhiên muốn đi, ngươi cũng muốn đi?" Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm, không đi không được a! Hắn này nội thương đã kéo gần một năm.

"Ta có thể bảo hộ ngươi, ngươi biết đến, ta rất lợi hại!" Nói, Tiểu Lực trong tay đã cầm một phen tiểu cái cuốc cùng một cái trang thảo dược giỏ tre.

Tiêu Lăng Hàn đối Tiểu Lực gật gật đầu, dẫn đầu triều thôn ngoại đi đến.

Giới Tiều Thôn nơi vị trí thập phần hẻo lánh, phạm vi vạn mét nội chỉ có này một cái thôn. Nơi này thổ địa cằn cỗi, cũng không có cái gì đáng giá đồ vật. Thôn dân muốn muối ăn, vũ khí chờ đồ dùng sinh hoạt, yêu cầu liên tục đi nửa tháng lộ, mới có thành trấn, nơi đó có chợ. Thôn dân giống nhau đều sẽ không đi thành trấn, chỉ có ở sắp ăn tết thời điểm, mới có thể đi mua sắm một ít hàng tết trở về, một mua là có thể dùng một năm.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn liền chính mình hiện tại có hay không ở Tu chân giới cũng không biết, kéo như vậy rách nát thân thể, hắn không biết chính mình còn có thể sống bao lâu.

Đi rồi nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn liền có chút thở hổn hển, hắn dựa nghiêng trên một cây trên đại thụ nghỉ tạm, xuất thần nhìn phương xa.

Đột nhiên, hắn lỗ tai giật giật, trong tay một cây kim thêu hoa nhanh chóng trí ra, tinh chuẩn mà đâm vào đại thụ chạc cây thượng một cái Trúc Diệp Thanh xà bảy tấc chỗ.

"Lạch cạch" một tiếng, Trúc Diệp Thanh xà rơi trên Tiêu Lăng Hàn bên chân.

Hắn tuy rằng linh khí không thể dùng, nhưng hắn thân thủ còn ở.

Chỉ là hắn quên chính mình hiện tại thân bị trọng thương, vừa rồi theo bản năng ra tay, lại nứt toạc hắn đã bị thương nội tạng.

"Phốc" phun ra một ngụm máu tươi.

Đi xa Tiều Lực phát hiện Tiêu Lăng Hàn không có theo sau lưng mình, chạy nhanh trở về đi, kết quả còn không có đến gần, liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn hộc máu một màn, hắn hoảng sợ, chạy nhanh chạy tới.

"Tiêu đại ca, ngươi thế nào? Ngươi không sao chứ?" Tiều Lực có chút khẩn trương hỏi, rốt cuộc hôm nay buổi sáng Tiêu Lăng Hàn đã đem hôm nay huyết phun qua, hiện tại như thế nào lại hộc máu?

Tiêu Lăng Hàn nằm liệt ngồi dưới đất, vô lực xua xua tay, "Ta không có việc gì, ngươi an tĩnh điểm, làm ta chậm rãi."

"Nga!"

Tiều Lực biểu tình uể oải mà dựa vào Tiêu Lăng Hàn bên người, cùng nhau ngồi ở dưới tàng cây.

Chỉ là, hắn mới vừa ngồi xuống liền phát giác chính mình thí cốc phía dưới, giống như có cái gì mềm lộc cộc đồ vật, duỗi tay sờ sờ, mềm mụp.

Tiều Lực nghĩ thầm, này sẽ là thứ gì?

Hắn trực tiếp đem chính mình sờ đến đồ vật đem ra, đặt ở trước mặt, muốn nhìn cái đến tột cùng.

Kết quả, hắn liền nhìn đến, một cái toàn thân xanh biếc, đầu hình tam giác Trúc Diệp Thanh xà.

"A…… A……"

Tiểu Lực phát ra quỷ khóc sói gào tiếng kêu, xà cũng bị hắn vứt rất xa.

Tiêu Lăng Hàn nhíu Trâu mày, Tiểu Lực liền ngồi ở hắn bên phải. Cho nên Tiểu Lực giàu có xuyên thấu lực thanh âm, thẳng tắp truyền vào hắn trong tai.

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình màng tai đều phải bị Tiểu Lực chấn phá, duỗi tay che che lỗ tai, kết quả không dùng được.

"Câm miệng!" Tiêu Lăng Hàn đáy lòng bực bội, không khỏi liền phát ra một tia sát khí.

Tiểu Lực nghe được Tiêu Lăng Hàn không mang theo bất luận cái gì cảm tình thanh âm, ngạnh sinh sinh ngậm miệng, còn duỗi tay đem miệng che lại. Vừa rồi Tiêu đại ca trên người tản mát ra hơi thở hảo dọa người, làm hắn hiện tại liền đại khí cũng không dám suyễn.

Một lát sau, Tiểu Lực thật cẩn thận trộm ngắm liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn chính nhắm hai mắt, không biết hắn trong lòng suy nghĩ cái gì. Hắn như vậy không nói lời nào, cả người tản ra người sống chớ gần hơi thở, làm Tiểu Lực sợ hãi chỉ nghĩ thoát đi nơi đây.

"Đi, đem nó nhặt về tới."

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cảm giác được Tiểu Lực nhìn lén chính mình, nghĩ oa nhi này ngày thường lá gan không phải rất đại sao? Như thế nào liền một cái đã chết xà đều sợ hãi, liền hắn như vậy còn tưởng đi theo phụ thân hắn lên núi, sợ là đến chờ kiếp sau.

"A?" Tiểu Lực cho rằng chính mình nghe lầm, Tiêu đại ca vừa rồi là ở cùng chính mình nói chuyện?

Kia hắn ý tứ là kêu chính mình đi nhặt vừa rồi bị chính mình quăng ra ngoài xà?

"A cái gì a? Còn không mau đi đem cái kia Trúc Diệp Thanh xà nhặt về tới." Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn Tiểu Lực, oa nhi này tuy rằng nhìn hàm hậu, kỳ thật tâm nhãn nhiều thực, trong thôn oa toàn bộ thêm lên ở vũ lực cùng trí lực thượng đều so bất quá hắn.

"Có thể hay không không đi a? Tiêu đại ca, thứ đồ kia có độc, nhặt về tới cũng không có gì dùng." Tiểu Lực khó xử nói, hắn sợ nhất xà, đây cũng là hắn rõ ràng có vũ lực, phụ thân hắn lại không cho hắn đi theo lên núi duyên cớ.

"Đều đã chết, không biết ngươi ở sợ hãi cái gì? Ngươi có đi hay không? Ngươi nếu không đi, quay đầu lại ta liền nói cho Đông Tử, nói ngươi nhìn lén hắn muội muội tắm rửa." Tiêu Lăng Hàn lạnh lạnh nhìn Tiểu Lực liếc mắt một cái, nghĩ thầm: Cùng ta đấu, ngươi oa còn sửng sốt điểm.

Hắn hiện tại là đi nhiều lộ liền mệt, hắn chỉ nghĩ ngồi vào hảo hảo nghỉ ngơi trong chốc lát.

Cái kia Trúc Diệp Thanh xà hắn lấy tới còn hữu dụng, lại nói hắn kim thêu hoa ở mặt trên còn không có nhổ xuống tới.

Nơi này không có làm nghề nguội địa phương, cho nên không có ngân châm. Hắn đành phải cùng trong thôn đại thẩm muốn một cây kim thêu hoa, tạm chấp nhận dùng.

"Ta không có, ta khi nào nhìn lén Đông Tử muội muội tắm rửa? Lại nói Đông Tử muội muội mới 4 tuổi!" Tiểu Lực nỗ lực biện giải nói, hắn vẻ mặt kinh ngạc nhìn Tiêu Lăng Hàn, hắn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên nói hươu nói vượn.

Hắn tuy rằng nhìn qua có mười ba, 4 tuổi, nhưng hắn hiện tại cũng chỉ có chín tuổi a!

Hắn vẫn là một cái hài tử đâu!

Xem tiểu nữ oa tắm rửa loại sự tình này, đánh chết hắn cũng làm không ra.

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng xem xét Tiểu Lực liếc mắt một cái, im lặng không nói.

Hiển nhiên, Tiểu Lực không đi nhặt Trúc Diệp Thanh xà, sau khi trở về thực lại có thể sẽ nghe được hắn nhìn lén Đông Tử muội muội tắm rửa chuyện này.

"Tiêu đại ca, Tiêu đại ca!" Tiểu Lực thử tính kêu hai tiếng, thấy Tiêu Lăng Hàn không để ý tới chính mình, hắn cho chính mình tráng thêm can đảm. Hung hăng thôi miên chính mình một phen, mới chậm rì rì hướng tới Trúc Diệp Thanh xà thi thể đi đến.

Tiêu Lăng Hàn thấy Tiểu Lực này sợ hãi rụt rè bộ dáng, liền giận sôi máu, như vậy đại một cái khổ người thật là bạch dài quá.

Hắn quyết định hảo hảo rèn luyện một chút Tiểu Lực, làm nam nhân, lá gan như thế nào có thể tiểu đâu?

Quan trọng nhất chính là oa nhi này mỗi ngày đều ở ngóng trông hắn hộc máu, hắn không hồi báo một chút sao được?

Tiểu Lực đi vào Trúc Diệp Thanh xà thi thể bên cạnh, trong miệng mặc niệm: Đây là một cây dây mây, đây là một cây dây mây, đây là một cây dây mây! Trong tay ta cầm chính là dây mây, là dây mây.

Tiêu Lăng Hàn vốn đang cho rằng Tiểu Lực còn tính có dược nhưng cứu, mà khi hắn đến gần.

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy hắn trong miệng mặc niệm nói sau, đầy đầu hắc tuyến, gia hỏa này còn biết tự mình thôi miên!

Tiểu Lực đem đầu chuyển tới một bên, tay phải trung cầm Trúc Diệp Thanh xà duỗi ly chính mình rất xa, hỏi: "Tiêu đại ca, để chỗ nào nhi?"

"Phóng trên mặt đất."

Nghe vậy, Tiểu Lực chạy nhanh đem Trúc Diệp Thanh xà một ném. Tức khắc cảm thấy cả người sức lực đều bị rút ra, như là hoàn thành một kiện cái gì đến không được đại sự giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn đem Trúc Diệp Thanh xà bảy tấc chỗ kim thêu hoa rút ra tới, kim thêu hoa kim tiêm đã bày biện ra màu đen, rõ ràng là Trúc Diệp Thanh thân rắn thượng độc tố. Theo sau hắn thuần thục đem Trúc Diệp Thanh xà độc túi lấy ra, lại đem nó gan lấy ra, còn lại địa phương hắn đều không cần phải.

Thói quen tính tưởng phóng đem cây đuốc thi thể thiêu, kết quả, trong lòng bàn tay cái gì đều không có.

"Ha hả" lắc đầu cười khổ một tiếng, như là ở trào phúng chính hắn vô năng.

"Đi thôi!"

"Nga!"

Tiểu Lực đi theo Tiêu Lăng Hàn phía sau, cũng không dám nữa nhiều lời lời nói. Tiêu Lăng Hàn kêu hắn đào thảo dược, hắn lập tức liền hành động lên.

Tiêu Lăng Hàn sai sử lao động trẻ em, sử dụng thuận buồm xuôi gió.

Hoàn toàn không cảm thấy chính mình cách làm có cái gì không ổn, chủ yếu là nhìn đến Tiểu Lực cái đầu, theo bản năng liền xem nhẹ hắn tuổi tác.

Thấy Tiểu Lực đào xa tiền thảo đào nghiêm túc, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ngươi muốn học y sao?"

"Tiêu đại ca muốn nhận ta vì đồ đệ?"

"Ta không thu đồ đệ."

Tiêu Lăng Hàn nói xong, thấy Tiểu Lực vẻ mặt thất vọng biểu tình, tiếp tục nói: "Nhưng ta có thể giáo ngươi."

"Thật vậy chăng? Tiêu đại ca." Tiểu Lực nghe vậy, hai mắt sáng lấp lánh nhìn Tiêu Lăng Hàn.

"Tự nhiên là thật, ngươi vừa rồi đào thảo dược tên là: Xa tiền thảo, xa tiền thảo có lợi tiểu hiệu quả, hơn nữa nó còn có giảm nhiệt tác dụng; ở phát sinh ho khan hoặc là có đàm dịch khi dùng xa tiền thảo ngao thủy, còn có thể khởi đến khỏi ho khư đàm tác dụng……"

Mặt sau Tiểu Lực mỗi đào một loại thảo dược, Tiêu Lăng Hàn liền vì này giới thiệu một lần nên thảo dược công hiệu cùng tác dụng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 311

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 311 không gian tường kép

【 nhân tâm dễ biến, sơ tâm khó thủ 】 canh một

Lại là ba năm sau……

Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy lại ở Giới Tiểu Thôn ở ba năm, bởi vì thân chịu nội thương nguyên nhân, hắn xa nhất chỉ có thể đi đến thôn ngoại 1000 mét chỗ.

Sáng sớm, xanh thẳm xanh thẳm không trung mây mù lượn lờ, chung quanh cảnh vật một mảnh mông lung, thật giống như đồng thoại tiên cảnh.

Chẳng được bao lâu, thái dương từ phía đông từ từ dâng lên, sương mù cũng dần dần biến mất, trong thôn trên nóc nhà bay lượn lờ khói bếp.

Giới Tiểu Thôn thôn ngoại không xa chân núi, Tiêu Lăng Hàn ngồi ở một cục đá thượng, nhìn khắp nơi cảnh vật. Tuy rằng nơi này không có linh khí, nhưng vẫn như cũ thực mỹ, không khí thực tươi mát, khó được thế ngoại đào nguyên.

"Ta đã có bốn năm không có nhìn thấy ngươi, ngươi nhưng mạnh khỏe?" Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm một cái khắc gỗ, biểu tình nhu hòa nhìn khắc gỗ. Trong mắt là vô tận tưởng niệm, nhẹ nhàng hôn hôn khắc gỗ, thật cẩn thận đem nó đặt ở ngực chỗ.

"Khụ khụ khụ……!"

Lại lần nữa ho khan lên, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay che môi, buông tay khi, không có gì bất ngờ xảy ra trong lòng bàn tay lại có huyết.

Trước kia là mỗi ngày sáng sớm một búng máu, hiện tại biến thành mỗi ngày, sớm, trung, vãn, tam khẩu huyết.

Nhìn lòng bàn tay huyết, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt chua xót, ở chỗ này đãi mau bốn năm, hắn thói ở sạch đều bị trị hết.

Nhưng hắn thân thể lại càng ngày càng kém, nội thương bởi vì không có đan dược, nơi này lại không thể sử dụng linh khí, ngũ tạng lục phủ bị hao tổn cũng càng ngày càng nặng.

Trong lúc này, hắn vô số lần nếm thử muốn mở ra Long Ngọc không gian, kết quả đều lấy thất bại chấm dứt.

Nghĩ đến cái kia từ hắn tới Tu chân giới liền vẫn luôn bồi tại bên người người.

Tiêu Lăng Hàn hai mắt càng ngày càng mơ hồ, khuôn mặt xẹt qua một giọt trong suốt chất lỏng, tâm cũng hơi hơi đau đớn, tưởng niệm như thủy triều đem

hắn bao phủ.

Bên tai truyền đến tiếng bước chân, đem lâm vào trong hồi ức Tiêu Lăng Hàn kéo lại.

Chớp chớp có chút chua xót đôi mắt, thở nhẹ một hơi.

Nhắm mắt, lại trợn mắt khi, hắn trong mắt lại không có bất luận cái gì cảm xúc.

Nơi xa chạy tới một hình bóng quen thuộc, đúng là Tiểu Lực, mười hai tuổi hắn so ba năm trước đây cao hơn một cái đầu. Đối Tiêu Lăng Hàn cũng không như vậy sợ hãi, càng có rất nhiều tôn kính.

Hiện giờ trong thôn người có cái cảm mạo nóng lên linh tinh chứng bệnh, đều là hắn ra tay, không hổ trong thôn thông minh nhất hài tử. Lúc trước Tiêu Lăng Hàn nói lên muốn dạy Tiểu Lực y thuật khi, có vài cái cùng tuổi tiểu hài tử đều an không chịu nổi lòng hiếu kỳ, tưởng cùng nhau học.

Tiêu Lăng Hàn khó được kiên nhẫn giáo nổi lên bọn họ, này đó hài tử tương đối ầm ĩ, như vậy có thể phân tán hắn lực chú ý, làm hắn không có dư thừa tâm tư suy nghĩ Thượng Quan Huyền Ý.

Kết quả, kiên trì xuống dưới chỉ có Tiểu Lực một người, ba năm thời gian, Tiểu Lực bị Tiêu Lăng Hàn nhiều lần mệnh lệnh đi bắt xà. Hiện giờ hắn đã không còn sợ hãi xà, có đôi khi hắn cũng sẽ đi theo thôn dân cùng nhau tiến vào trong núi săn giết dã thú.

Tiểu Lực còn chưa đi gần, liền kêu: “Tiêu đại ca!”

Tiêu Lăng Hàn hiện tại ăn mặc chính là một kiện màu đen bố y, này vẫn là Tiểu Lực đi trấn trên thời điểm, giúp hắn mang về tới.

Cứ việc chỉ là một kiện giá rẻ bố y, nhưng mặc ở Tiêu Lăng Hàn trên người như cũ ngăn không được hắn quanh thân tôn quý khí chất.

“Chuyện gì?” Tiêu Lăng Hàn thanh âm thanh thanh lãnh lãnh, không mang theo bất luận cái gì cảm xúc.

Tiểu Lực đứng ở Tiêu Lăng Hàn hai mét xa địa phương, cung kính đối Tiêu Lăng Hàn nói: “Ngày hôm qua ta phụ thân bọn họ đi trên núi, nói là trong núi dã thú số lượng đột nhiên gia tăng rồi không ít. Hắn để cho ta tới nói cho ngươi một tiếng, xem ngươi có cái gì an bài.”

Tiêu Lăng Hàn tới nơi này bốn năm, tự nhiên giúp trong thôn người cải tiến không ít vũ khí.

Quan trọng nhất chính là gia tăng rồi không ít gia vị, như vậy, ít nhất dã thú thịt có thể vào khẩu.

Bằng không muốn hắn mấy năm đều không ăn một miếng thịt, kia hiển nhiên là không hiện thực.

Đồng thời Tiêu Lăng Hàn cũng giao cho thôn dân không ít đi săn phương pháp, mỗi lần thôn dân lên núi đều sẽ có thu hoạch. Cũng không biết sau núi đến tột cùng có bao nhiêu dã thú, cảm giác giống như là sát không xong, nhưng là trên núi dã thú chưa bao giờ sẽ tới trong thôn tới.

Theo lý thuyết hiện tượng này hoàn toàn không bình thường, nhưng Tiêu Lăng Hàn có nghĩ thầm đi xem cái đến tột cùng, thân thể lại không cho phép.

Có một lần hắn chỉ đi theo thôn dân đi rồi một phần tư lộ trình, người liền té xỉu.

Sau lại đại gia cũng không dám nữa làm hắn đi theo lên núi.

Hắn hiện tại thành một bộ Lâm muội muội thân thể, yếu đuối mong manh, động đều bất động liền té xỉu, hơi không chú ý liền hộc máu.

Phía trước Tiêu Lăng Hàn liền nghe Tiểu Hán Sinh nói qua, mỗi cách một đoạn thời gian sau núi thượng dã thú số lượng liền sẽ gia tăng. Hắn cố ý nói cho Tiểu Hán Sinh nếu là trên núi dã thú lại lần nữa gia tăng, nhất định phải nói cho chính mình, không nghĩ tới hắn còn nhớ rõ.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Hảo, chuyện này ta đã biết.”

“Kia Tiêu đại ca không có việc gì, ta liền đi về trước.”

“Ân, đi thôi!”

Nhìn Tiểu Lực chạy xa bóng dáng, Tiêu Lăng Hàn tựa hồ nhìn đến lúc trước Thượng Quan Huyền Ý kêu chính mình “Tiêu ca ca” khi cảnh tượng, khi đó hắn cũng vừa lúc mười hai tuổi.

Đảo mắt bọn họ đều đã hơn 70 tuổi, thời gian như thoi đưa, “Ngươi, có khỏe không?”

Tiêu Lăng Hàn gần nhất thành thật sẽ nhớ tới từ trước một chút sự tình, tựa hồ là đối thế gian nhớ nhung cùng không tha.

Loại này tình pháp, ở địa cầu thời điểm, hắn nghe những cái đó sắp chết đi lão nhân thường xuyên nói lên.

Hắn không biết chính mình có phải hay không cũng sắp chết rồi.

Kéo mỏi mệt lại tàn phá thân mình, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi đi trở về hắn ở Giới Tiểu Thôn chỗ ở.

Hắn hiện tại trụ cỏ tranh phòng đã sẽ không ở mưa dột, giường cũng không hề chỉ là một khối tấm ván gỗ, mà là hắn thỉnh thôn dân dùng sau núi hoa lê mộc, giúp hắn làm một trương trường hai mét, khoan 1 mét 5 giường. Chăn bông cũng đổi thành tân, sạch sẽ thoải mái thanh tân, nhan sắc là mang theo tươi mát lục. Cái bàn tự nhiên cũng không hề là thiếu một chân ba điều chân, mà là bốn cái chân bàn vuông.

Cứ việc nơi này bị bố trí thực ấm áp, toàn bộ phòng thực sạch sẽ, Tiêu Lăng Hàn cũng ở chỗ này ở không sai biệt lắm bốn năm thời gian.

Nhưng, hắn ở chỗ này trước sau không có cảm nhận được gia cảm giác.

Hắn biết, nơi này sở dĩ không có gia cảm giác, là bởi vì thiếu một người.

Đi vào phòng sau, Tiêu Lăng Hàn ngồi ở duy nhất một trương trên ghế, vì chính mình đổ một ly trà.

Hắn nơi này chưa bao giờ lưu khách, nếu là có người tìm hắn, hắn đều là đi ra ngoài cùng người ta nói lời nói, cho nên trong phòng chỉ có một trương ghế.

Trà vừa vào hầu, lạnh lùng cảm giác truyền khắp khắp người.

Sáng sớm ngày mới lượng thời điểm phao trà, hiện giờ đã lạnh thấu.

Thật đúng là người đi trà lạnh!

"Khụ khụ khụ" uống một ngụm trà lạnh, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa kịch liệt ho khan lên, trong miệng lại có một cổ mùi máu tươi.

Lấy ra trong lòng ngực khắc gỗ, Tiêu Lăng Hàn tinh tế miêu tả khắc gỗ hình dáng, khắc gỗ thượng điêu khắc tự nhiên là Thượng Quan Huyền Ý bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn thâm tình nhìn chăm chú khắc gỗ.

Không biết kiếp này có không tái kiến khắc gỗ thượng chủ nhân.

Tiêu Lăng Hàn ở trong phòng ngồi xuống chính là một buổi sáng.

Chờ hắn tỉnh quá thần khi, đã tới rồi ăn cơm trưa thời gian.

Hắn vì chính mình lộng điểm rau dại cùng bánh bao liền chắp vá ăn.

Cơm nước xong, hắn đem trong viện phơi nắng thảo dược đều phiên một lần.

Đãi phơi khô thảo dược bên trong hơi nước, liền có thể dùng sạch sẽ túi trang lên. Như vậy hảo bảo tồn, tránh cho dược hiệu xói mòn. Túi vẫn là trong thôn những cái đó đại thẩm khâu vá, hắn cũng sẽ không.

Bất tri bất giác cứ như vậy tới rồi chạng vạng, Tiêu Lăng Hàn lại đem sở hữu thảo dược đều thu vào trong phòng, để tránh trời mưa hoặc là dính lên sương sớm.

Ban đêm thực mau tới lâm.

Buổi tối không trung, rất mỹ lệ, ánh trăng cong cong treo ở chân trời, ngôi sao cũng ở không ngừng lập loè, phản chiếu ánh trăng.

Giờ Tý, trên bầu trời ánh trăng, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, gió thổi động nhánh cây, thụ bị gió thổi đến đông đảo tây hoảng, trên cây lá cây cũng đều phiêu phiêu dương dương mà rơi xuống.

Không bao lâu, vũ "Ào ào xôn xao" ngầm lên, đánh trên nóc nhà, phát ra "Phách phách bạch bạch" thanh âm.

Tiêu Lăng Hàn nằm ở trên giường, trằn trọc, khó có thể đi vào giấc ngủ.

Đứng dậy sau, hắn đi vào bên cửa sổ.

Bên ngoài gió lạnh đến xương, cửa sổ bị gió thổi "Bạch bạch" rung động.

Hắn tưởng duỗi tay đem cửa sổ đóng lại, nhưng mới vừa vươn tay ra, lập tức đã bị nước mưa làm ướt. Nước mưa theo cánh tay, thực mau Tiêu Lăng Hàn nửa cái thân mình đều ướt.

Hắn trước mắt có chút mơ hồ, bắt vài lần đều không có bắt lấy cửa sổ bên cạnh.

Hắn có chút cáu giận chính mình hiện tại này phúc gầy yếu thân thể, dùng sức chùy chùy tường, tường đều bị chùy lõm vào đi một chút, hắn tay lại hoàn hảo không tổn hao gì.

"Ha hả ~~" Tiêu Lăng Hàn tự giễu cười cười, hắn hiện tại thân thể mặt ngoài giống như tường đồng vách sắt, nội bộ lại đã rách nát bất kham.

Đương Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa tỉnh lại thời điểm, phát hiện chính mình đã nằm ở trên giường.

Hắn nhớ rõ tối hôm qua chính mình hình như là muốn đi quan cửa sổ.

Sau lại, sau lại chính mình cái gì cũng không biết.

"Tiêu đại ca, ngươi tỉnh?"

Tiều Lực vui sướng thanh âm truyền đến.

Tiêu Lăng Hàn theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tiều Lực chính bưng một cái chén, trong chén chính mạo nhiệt khí.

Tiều Lực đi vào Tiêu Lăng Hàn mép giường, đem trên tay chén đưa cho hắn.

Tiêu Lăng Hàn theo bản năng tiếp được, hắn nghi hoặc nhìn về phía Tiều Lực, hắn cảm giác chính mình đầu rất đau, cả người có chút vựng vựng trầm trầm.

"Hôm nay buổi sáng ta tới tìm ngươi thời điểm, phát hiện ngươi cư nhiên té xỉu ở trong phòng. Ta đem ngươi đỡ đến trên giường, phát hiện ngươi cả người nóng bỏng, ngươi hẳn là được nóng lên bệnh, nga, chính là ngươi nói sốt cao. Nơi này là ta vì ngươi ngao lui nhiệt nước thuốc, ngươi uống liền sẽ hảo."

Phát sốt sao?

Chính mình đường đường Hóa Thần kỳ tu sĩ, cư nhiên còn sẽ sinh phàm nhân mới có thể đến bệnh!

Thật sự là châm chọc!

Có phải hay không bởi vì chính mình trước nay đến Tu chân giới một đường đi được quá thuận, hiện tại liền ông trời đều xem bất quá mắt, đây là trừng phạt vẫn là báo ứng?

Tiêu Lăng Hàn trào phúng cong cong khóe miệng, một hơi đem chén thuốc dược toàn bộ uống cạn.

“Cảm ơn ngươi, Tiều Lực.” Tiêu Lăng Hàn cầm chén đưa cho Tiều Lực, đôi mắt lại không có lại nhìn về phía hắn.

Tiều Lực tiếp nhận chén, có chút muốn nói lại thôi, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt tràn đầy phức tạp. Miệng mấp máy một chút, lại cái gì cũng nói không nên lời.

“Không có việc gì ngươi liền trước đi ra ngoài đi, nhớ rõ đóng cửa lại, ta có chút mệt nhọc.” Tiêu Lăng Hàn lại nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, đối Tiều Lực nói.

Tiều Lực há miệng thở dốc, cuối cùng nói một câu, “Tiêu đại ca, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, còn có, cảm ơn ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng lại treo lạnh băng cười.

Nhân tâm dễ biến, sơ tâm khó thủ!

Mà Tiều Lực sau khi trở về, vẫn luôn tâm sự nặng nề, một không cẩn thận, đụng vào chính mình mẫu thân đều không có phát hiện.

“Tiểu tử thúi, đi cái lộ ngươi ngẩn người làm gì?”

Tiều Lực mẫu thân là một vị hiền huệ lại bưu hãn nữ nhân, tên là: Lưu Song Song, 40 tuổi không đến, ăn mặc thực mộc mạc, cao cao vóc dáng, trứng vịt trên mặt có một cái đoan chính cái mũi, khóe mắt thượng bò lên trên mơ hồ có thể thấy được mấy cái nếp nhăn nơi khoé mắt, nhưng một đôi mắt như cũ thần thái sáng láng.

“Nương!” Tiều Lực có chút thất thần gọi một tiếng, có vẻ tâm tình rất suy sút.

“Không có việc gì, liền đi tìm Đông Tử bọn họ chơi đi, đại nhân sự tình, tiểu hài tử đừng nhúng tay.” Nói, Lưu Song Song duỗi tay vỗ vỗ Tiều Lực bả vai.

Tiều Lực xoa xoa bị nhà mình bưu hãn mẫu thân chụp hồng cánh tay, không tình nguyện đáp: “Đã biết.”

Nhìn nhi tử đi ra gia môn, Lưu Song Song bất đắc dĩ lắc đầu, đi trở về trong phòng.

Trong phòng, Tiều Hán Sinh đang ở họa một ít phức tạp phù văn, mà hắn dùng đều không phải là mực nước, mà là dã thú huyết.

Đãi hắn họa hảo sau, Lưu Song Song mới mở miệng hỏi: “Hán Sinh, chúng ta thật sự muốn làm như vậy sao?”

“Nữ tắc nhân gia, tóc dài kiến thức ngắn, đây là tổ tiên chỉ thị, chúng ta làm hậu bối tự nhiên muốn vâng theo hắn lão nhân gia ý tứ.” Tiều Hán Sinh hoành liếc mắt một cái chính mình thê tử, lại bắt đầu tiếp theo họa phức tạp phù văn.

Lưu Song Song như cũ có chút không đành lòng, nhu nhu nói: “Nhưng hắn rốt cuộc đã cứu chúng ta trong thôn thật nhiều người tánh mạng, lại còn có truyền thụ Lực Nhi y thuật.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 312

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 312 Địa Thâm đại lục

【 Huyền Ý cảnh ngộ 】 canh hai

Lưu Song Song nghĩ đến người nọ vừa mới bị chính mình trượng phu cứu trở về tới thời điểm, hơi thở thoi thóp. Đối chính mình nhi tử cũng là thiệt tình thực lòng hảo, không chỉ có truyền thụ y thuật, còn dạy hắn như thế nào đi săn, khắc phục từ vừa sinh ra liền sợ hãi xà tật xấu.

Nghĩ đến này, Lưu Song Song cảm thấy chính mình đã chịu lương tâm khiển trách, càng nhiều lại là thấp thỏm cùng bất an. Tổng cảm thấy bọn họ lần này muốn làm sự tình chắc chắn không như mong muốn, cuối cùng nhất định sẽ không thành công, hơn nữa hậu quả còn rất nghiêm trọng.

"Những cái đó chỉ là nho nhỏ ân huệ, không đáng chúng ta nhớ, lại nói hắn mệnh chính là ta cứu trở về tới. Lúc trước nếu không phải ta, phỏng chừng hắn đã sớm bị dã thú ăn liền cặn bã đều không có. Còn có, hắn vì người trong thôn xem bệnh trị liệu, không phải thiên kinh địa nghĩa sự tình sao?" Tiều Hán Sinh khi nói chuyện, trong tay động tác không ngừng, từng nét bút, liền mạch lưu loát, hoàn toàn không có trúc trắc cùng đình trệ cảm.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn ở chỗ này, nhất định sẽ nhận ra, Tiều Hán Sinh họa chính là giải phong ấn phù triện, hơn nữa vẫn là hiến tế sau giải phong ấn cái loại này.

"Hán Sinh, nhưng lòng ta không đế, tổng cảm thấy……"

Không đợi Lưu Song Song đem nói cho hết lời, Tiều Hán Sinh liền không kiên nhẫn đánh gãy nàng, "Hảo, sự tình đã quyết định hảo. Ta là thôn trưởng, cần thiết muốn khởi đến đi đầu tác dụng, ngươi nhưng đừng kéo ta lui về phía sau, bằng không……," nói tới đây, Tiều Hán Sinh liền không có nói thêm gì nữa, trong mắt lại nổi lên một tia sát ý.

Lưu Song Song ngạnh sinh sinh đánh cái rùng mình, nàng lúc này mới nhớ tới chính mình phu quân cũng không phải là người bình thường, chỉ có thể hậm hực ngậm miệng không nói.

Ba ngày sau……

Tiêu Lăng Hàn nằm ở trên giường, vẫn không nhúc nhích, mở to mắt, ngơ ngác nhìn nóc nhà, đôi mắt không chớp mắt.

Tiều Lực đi vào tới, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cái dạng này, còn tưởng rằng hắn đã treo.

Bước nhanh đi đến trước giường, ấp úng kêu: "Tiêu đại ca!"

Thấy Tiêu Lăng Hàn không có phản ứng, run rẩy suy nghĩ đi thăm dò hắn hơi thở.

Lại sắp tới đem chạm vào khi, tay bị bắt lấy.

Tiêu Lăng Hàn không nói gì, chỉ là quay đầu lạnh lùng nhìn chăm chú vào Tiều Lực, trong ánh mắt không mang theo một tia cảm tình, phảng phất Tiều Lực chỉ là một cái đồ vật.

"Ta, ta, ta, không, không phải, Tiêu đại ca, ta, ta chính là, đến xem ngươi." Tiều Lực bị Tiêu Lăng Hàn như vậy nhìn, lắp bắp nói ra một câu. Tâm như nổi trống, hắn giờ phút này có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, phảng phất chính mình đang bị một con Hồng Hoang mãnh thú nhìn chằm chằm ảo giác.

Tiêu Lăng Hàn hơi chợp mắt mành, thu hồi tay.

"Ngươi đi đi!" Thanh âm không hề gợn sóng.

Tiều Lực trong lòng một cái lộp bộp, chẳng lẽ phụ thân phải làm sự tình bị Tiêu đại ca đã biết.

Nhưng Tiêu đại ca gần nhất mấy ngày mỗi ngày đều nằm ở trên giường, không có khả năng sẽ biết mới là.

Hắn trên mặt bất động thanh sắc nói: "Hảo, kia Tiêu đại ca ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, trên bàn có ta cho ngươi làm đồ ăn." Nói xong, Tiều Lực gập ghềnh đi ra ngoài, đóng lại cửa phòng sau, hắn vỗ vỗ chính mình ngực. Thở phào một hơi, hắn như thế nào cảm giác chính mình như là ở quỷ môn quan đi rồi một chuyến.

Tiêu Lăng Hàn mãn nhãn phức tạp nhìn trên bàn chén, trong mắt là một mảnh mờ mịt.

Thế giới này còn có người tốt sao?

Có người sẽ vô tư cứu người sao?

Hai năm trước Tiêu Lăng Hàn thần thức cũng đã có thể tra xét đến chung quanh 100 mét, hiện tại hắn có thể tra xét đến cây số nội mọi người nhất cử nhất động.

Thôn này mọi người, nhất cử nhất động đều trốn bất quá hắn thần thức.

Đối với Tiều Hán Sinh tính toán tự nhiên cũng biết rõ ràng, bất quá hắn cũng không tính toán phá hư.

Tiêu Lăng Hàn tính toán tới cái tương kế tựu kế, đoạn tuyệt đường lui lại xông ra!

Hắn hiện tại thân thể nếu là vẫn luôn đãi ở cái này địa phương, phỏng chừng sấn không được hai năm chính mình liền sẽ quải rớt.

Cùng với chờ chết, sao không bác một bác!

Hắn không thể chết được, hắn Huyền Ý nhất định ở chỗ nào đó chờ chính mình.

Địa Thâm đại lục

Thượng Quan gia tộc địa

Một gian tinh xảo lại xa hoa trong phòng, phòng chính giữa có một trương tốt nhất hoa lê linh mộc bàn tròn, lúc này bàn tròn thượng đang ngồi một người bộ dạng bình thường thanh niên.

Thanh niên tay trái chống nửa bên mặt, tay phải cầm một cây mộc bổng, mộc bổng cuối là một cái tượng đất, kia tượng đất bộ dáng thình lình rất giống Tiêu Lăng Hàn.

“Lăng Hàn, ngươi đi đâu? Vì sao ta cảm ứng không đến ngươi tồn tại, ta cho ngươi phát truyền âm ngọc giản ngươi cũng không có hồi ta.”

“Ngươi nói chuyện nha!”

“Ta tưởng ngươi!”

“Ngươi chừng nào thì mới có thể tới tìm ta?”

“Ta đã tại Địa Thâm đại lục đợi ngươi bốn năm, nhưng ngươi nhưng vẫn chưa xuất hiện, ngươi biết ta đều đã trải qua cái gì sao?”

“Ngươi chừng nào thì mới có thể tới tìm ta?”

Bốn năm trước……

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn bị cuốn vào trong hắc động, bởi vì kia trương phá giới phù căn bản không thể đồng thời mang đi như vậy nhiều người, dẫn tới tất cả mọi người gặp được đủ loại nguy hiểm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người gặp được cường đại không gian gió lốc, hai người bị bắt tách ra.

Hai người đều cực lực nghĩ đến dắt lấy đối phương tay, nhưng cuối cùng bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn lẫn nhau biến mất ở chính mình trước mặt.

Trải qua hơn phân nửa tháng truyền tống, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bị truyền tống tới rồi Địa Thâm đại lục.

Ở truyền tống trong lúc không phải không gian loạn lưu, chính là không gian cái khe, nếu không càng nghiêm trọng chính là không gian gió lốc.

Thượng Quan Huyền Ý dựa vào thời gian pháp tắc, hiểm hiểm tránh thoát lần lượt nguy cấp.

Đương hắn phát hiện chính mình tới rồi Địa Thâm đại lục khi, trong lòng phức tạp khó có thể miêu tả.

Thượng Quan Huyền Ý bị truyền tống đến địa phương là một mảnh thảo nguyên, hắn kiếp trước chạy trốn thời điểm đã tới nơi này, tự nhiên biết này phụ

cận có cái gì thế lực. Mà hắn hiện tại vừa đến rơi vào thỏ tộc lãnh địa, hắn dưới chân thảo tự nhiên chính là thỏ yêu nhóm chuyên ăn linh thảo.

Không nói hai lời, Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra khôi phục linh khí đan dược ăn hai viên, lại lấy ra chữa thương đan dược ăn xong.

Đợi trong chốc lát, hắn ngại đan dược khôi phục linh khí tốc quá chậm, trực tiếp lấy ra một cái tiểu hồ lô. Uống lên hai trong miệng mặt linh tuyền thủy, tức khắc cảm giác đan điền khô kiệt linh khí nháy mắt đã bị bổ đã trở lại.

Hắn trước đem chính mình xuất hiện ở chỗ này dấu vết hơi thở toàn bộ rửa sạch rớt, sau đó dán lên một trương ẩn thân phù, phân rõ một chút phương hướng, hướng tới phương đông trực tiếp bay đi.

Một canh giờ sau, Thượng Quan Huyền Ý bay ra thỏ tộc linh thảo mà, đi vào một cái ngầm động phủ.

Nếu là hắn nhớ không lầm nói bên trong hẳn là có một con tứ cấp đỉnh địa thứ tích.

Hắn hiện tại cần phải có cái một cái an tĩnh địa phương chữa thương, mà nơi này chính là một cái không tồi bế quan nơi.

Đi vào địa thứ tích huyệt động sau, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đối hắn sử dụng uy áp.

Thấy địa thứ tích bị chính mình uy áp sợ tới mức run bần bật, Thượng Quan Huyền Ý vừa lòng gật gật đầu. Đem địa thứ tích hiện tại trụ địa phương một phân thành hai, một người một thú từng người một nửa.

Sau đó Thượng Quan Huyền Ý liền ở chính mình kia một nửa bố trí nổi lên trận pháp, hắn đầu tiên là bố trí một cái phòng ngự trận, lại ở phòng ngự trận bên trong bố trí một cái sát trận.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý bố trí hảo trận pháp đã là hai cái canh giờ về sau sự tình, bởi vì hắn bị thương, bố trí trận pháp tốc độ biến chậm không ít, làm tốt này đó hắn đã là mồ hôi đầy đầu.

Phía trước xuyên y phục, ở truyền tống trong quá trình đã sớm đã rách mướp, không thể lại xuyên.

Lúc trước hắn sợ chính mình thương thế còn không có hảo, liền chọc phải thỏ tộc, vẫn luôn chịu đựng không thay quần áo. Lúc này rốt cuộc nhàn rỗi xuống dưới, Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là đối chính mình thi triển một cái thanh khiết thuật, lại thay đổi một thân sạch sẽ thoải mái thanh tân quần áo.

Toàn thân đều sảng khoái, Thượng Quan Huyền Ý mới khoanh chân ngồi xuống bắt đầu chữa thương.

Phỏng chừng người nọ kích hoạt phá giới truyền tống phù chỉ có thể truyền tống một người, bọn họ có mười người tới bị hít vào đi, có thể sống sót đã xem như mạng lớn.

Thượng Quan Huyền Ý này một chữa thương liền dùng nửa năm thời gian, nếu là Tiêu Lăng Hàn tại bên người đem hắn gieo trồng ở không gian trung bảy màu linh chi lộng một tiểu khối tới ăn. Chỉ cần hai ngày, Thượng Quan Huyền Ý thương là có thể khôi phục.

Đương nhiên Thượng Quan Huyền Ý chính mình trên người còn có một viên chữa thương thánh quả bách thánh quả, nếu là ăn bách thánh quả, hắn thương bảy ngày nội cũng có thể hảo. Bất quá hắn cảm thấy chính mình tạm thời còn dùng không ăn bách thánh quả, bách thánh quả có thể chờ đến thời khắc mấu chốt lại dùng.

Nửa năm sau, Thượng Quan Huyền Ý đi ra địa thứ tích địa bàn.

Bên ngoài ánh mặt trời hoảng đến hắn có chút không mở ra được mắt.

Địa Thâm đại lục linh khí muốn so Huyền Thiên đại lục linh khí nồng đậm không ít, Huyền Thiên đại lục tối cao chỉ có thể đột phá Hợp Thể kỳ. Những cái đó Luyện Hư kỳ tu sĩ đều là đến Địa Thâm đại lục hoặc là Thiên Lăng đại lục đột phá lại trở về.

Thượng Quan Huyền Ý không có lập tức khởi hành, mà là ở trong thức hải thông qua đạo lữ khế ước cảm ứng Tiêu Lăng Hàn vị trí.

Chỉ tiếc, hắn cái gì đều không có cảm ứng được.

Khó tránh khỏi có chút mất mát, không biết là Tiêu Lăng Hàn ly chính mình khoảng cách quá xa, vẫn là hắn căn bản là không có bị truyền tống đến Địa Thâm đại lục tới?

Lấy ra truyền âm ngọc giản, lại cấp Tiêu Lăng Hàn đã phát truyền âm.

Bởi vì không có Tiêu Lăng Hàn tin tức, Thượng Quan Huyền Ý quyết định về trước Thượng Quan gia tộc địa, trở về gặp một lần chính mình cái kia hảo đường ca.

"Thượng Quan Huyền Vũ, ngươi chuẩn bị tốt nhận lấy cái chết sao? Không, chết, quá tiện nghi ngươi! Ta muốn cho ngươi sống không bằng chết!" Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia hồng quang, đáy lòng lệ khí cũng tùy theo hiện lên.

Thượng Quan Huyền Vũ chính là hắn Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước ác mộng bắt đầu.

Kiếp này, hắn sẽ hảo hảo chiêu đãi chính mình vị này thân thân đường ca.

Nếu quyết định trở về, Thượng Quan Huyền Ý lập tức thay đổi chính mình dung mạo, Thiên Huyễn mặt nạ chỉ từ bị Tiêu Lăng Hàn mạnh mẽ cho hắn mang lên sau. Hắn sử dụng lên liền tùy tâm sở cốc thiếu, muốn biến hóa dung mạo, chỉ cần tâm niệm vừa động, là có thể đổi thành một cái người xa lạ bộ dạng.

Đổi hảo khuôn mặt sau, Thượng Quan Huyền Ý ngưng ra một mặt thủy kính nhìn nhìn, một trương xa lạ lại bình thường mặt xuất hiện ở thủy kính thượng.

Hiện giờ vẫn ai cũng nhận không ra đây là Thượng Quan gia thiên tài thiếu niên: Thượng Quan Huyền Ý.

Hết thảy chuẩn bị tốt sau, Thượng Quan Huyền Ý lập tức nhắm hướng đông trực tiếp bay đi, hắn chuẩn bị đi trước phụ cận thành trì, cưỡi Truyền Tống Trận.

Mười ngày sau……

Một tòa náo nhiệt lại phồn hoa thành trì xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, toàn bộ thành trì bị một cái lục cấp phòng ngự trận pháp sở bao phủ.

Tòa thành trì này tên là: Triều Ca Thành.

Triều Ca Thành lệ thuộc với Đông Phương gia tộc, Đông Phương gia tộc cùng Thượng Quan gia tộc giống nhau, là Địa Thâm đại lục đại thế gia.

Địa Thâm đại lục không có tông môn, cũng không có học viện, chỉ có lớn nhỏ các đại gia tộc cùng Yêu tộc.

Địa Thâm đại lục có tám đại nhất đẳng gia tộc, tự nhiên cũng có nhị đẳng gia tộc, tam đẳng gia tộc.

Thượng Quan Huyền Ý nơi Thượng Quan gia tộc chính là tám đại gia tộc chi nhất, tám đại gia tộc dòng họ phân biệt là: Thượng Quan, phương đông, Đoan Mộc, phong, Âu Dương, Thẩm, đậu, lâu.

Tám đại gia tộc người tiến vào sở hữu thành trì đều không cần giao nộp vào thành phí, chỉ cần tỏ rõ chính mình thân phận là được. Bất quá, Thượng Quan Huyền Ý hiện tại không nghĩ làm người biết hắn đã trở lại, cho nên hắn vẫn là xếp hàng, giao một trăm khối trung phẩm linh thạch vào thành phí.

Địa Thâm đại lục thông dụng tiền như cũ là trung phẩm linh thạch, nhưng thượng phẩm linh thạch cũng thực thường thấy, rất nhiều nhà đấu giá, ở bán đấu giá vật phẩm thời điểm, cũng chỉ thu thượng phẩm linh thạch.

Vừa tiến vào thành trì trung, đủ loại thanh âm truyền vào Thượng Quan Huyền Ý trong tai.

Ngẫu nhiên còn sẽ thấy một hai cái đỉnh đầu có hình thù kỳ quái lỗ tai người trải qua bên người. Bọn họ đều là Yêu tộc, bởi vì huyết mạch không thuần, cho nên hóa hình sau có rõ ràng Yêu tộc đặc thù. Có rất nhiều lỗ tai; có rất nhiều cái đuôi; còn có rất nhiều đôi mắt.

Giống thỏ tộc hóa hình sau, bọn họ hai chỉ lỗ tai liền không có biến thành nhân loại bộ dáng; còn có lang tộc, bọn họ hóa hình sau đôi mắt là màu đỏ; còn có Hồ tộc, bọn họ hóa hình sau cái đuôi thực dễ dàng lộ ra nguyên hình.

Sở hữu tu vi tới rồi Nguyên Anh kỳ Yêu tộc, trải qua lôi kiếp đều có thể hóa hình.

Nếu là không có hóa hình thành công, ăn một viên Hóa Hình Đan, cũng có thể hóa hình thành công.

Nếu là như thế này còn không được, vậy thuyết minh hắn huyết mạch quá thấp, phỏng chừng muốn trở thành yêu thú.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 313

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 313 Địa Thâm đại lục

【 Đông Phương gia cơ duyên? 】 canh ba

Bởi vì Triều Ca Thành ly thỏ tộc tương đối gần, cho nên trong thành thấy Yêu tộc cơ bản đều là thỏ tộc.

Thượng Quan Huyền Ý bởi vì đã lâu không có trở về quá, đời trước hắn vừa trở về liền thẳng đến Thượng Quan gia tộc, đối với bên ngoài tin tức, hắn trước nay không đi tìm hiểu quá.

Hắn cho rằng gia tộc vẫn là hắn mười tuổi phía trước gia tộc, sở hữu trưởng bối như cũ đối hắn hỏi han ân cần, quan tâm săn sóc. Gia tộc tài nguyên cũng tùy ý hắn ta cần ta cứ lấy, chỉ là, hắn sau khi trở về được đến tài nguyên bất quá là bình thường đệ tử số định mức.

Hắn biết hết thảy đều không giống nhau, đại gia đã không đem hắn trở thành Thượng Quan gia thiếu chủ.

Đáng tiếc, lúc trước hắn tưởng cảng tránh gió gia tộc, kết quả lại cho hắn trí mạng một kích.

Sở dĩ phía trước là cảng tránh gió, bất quá là thành lập ở chính mình gia gia còn tại gia tộc, gia gia như cũ là Thượng Quan gia tộc lớn lên dưới tình huống.

Kiếp này có thể là đi theo Tiêu Lăng Hàn bên người lâu rồi duyên cớ, Thượng Quan Huyền Ý vào thành sau, trước tiên liền vào một nhà tửu lầu.

Loại này theo bản năng hành động, chờ hắn ngồi xuống.

Hắn mới phát hiện, có một số việc đã khắc vào hắn trong xương cốt.

Có thể một cái bàn chỉ có hắn một người, có vẻ cô độc lại cô đơn.

Nếu đã vào tửu lầu, Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị nghe một chút gần nhất Địa Thâm đại lục đều có cái gì đại sự phát sinh.

Đời trước hắn chính là mọi việc sự không liên quan mình cao cao treo lên, thế cho nên hắn không có gì bằng hữu, ở bị người đuổi giết thời điểm, cũng không có một cái giúp đỡ sấn người.

Đương nhiên, bằng hữu lại có thể sẽ giúp bạn không tiếc cả mạng sống, cũng có khả năng là cắm hắn hai đao.

Ích lợi trước mặt, nhân tính xấu xí, tẫn hiện không thể nghi ngờ!

Không bao lâu, tửu lầu liền đầy ngập khách, Thượng Quan Huyền Ý một người đang ăn cơm đồ ăn.

Trước kia hắn cho rằng bên ngoài này đó tửu lầu đồ ăn là tốt nhất ăn, cũng nhất ngon miệng.

Nhưng từ ăn Tiêu Lăng Hàn làm đồ ăn sau, hắn biết, thế gian liền tính tái hảo mỹ vị, cũng không phải hắn trong lòng cái kia hương vị.

"Khách quan, ngài liền một người, bên này hai vị khách nhân có không cùng ngươi đua cái tòa?" Một người điếm tiểu nhị đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên người, thật cẩn thận hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thoáng qua muốn cùng chính mình đua tòa người, cư nhiên là hai cái người quen, thật đúng là không phải oan gia không gặp nhau.

Người đến là một nam một nữ, tu vi phân biệt là Nguyên Anh trung kỳ.

Nữ tử ăn mặc một thân lan tử la thiển sắc váy lụa, một cây huyền màu tím khoan đai lưng lặc khẩn eo nhỏ, hiện ra dáng người yểu điệu. Nàng hơi ngậm ý cười, thanh xuân mà ngây thơ một đôi linh châu, ánh mắt thanh triệt giống như băng hạ suối nước, không nhiễm một tia thế gian cát bụi, lông mi nhỏ dài mà nồng đậm.

Nam tử ăn mặc một kiện màu trắng nạm lam biên áo choàng, tựa như một khối không tì vết mỹ ngọc đúc nóng mà thành người ngọc, cho dù lẳng lặng mà đứng ở nơi đó, cũng là phong thái kỳ tú, thần vận độc đáo, cho người ta một loại cao quý Thanh Hoa cảm.

Hai người đứng chung một chỗ giống như một đôi bích nhân.

Nam tu tên là: Âu Dương Chí Minh, nữ tu tên là: Đoan Mộc Nghĩa San.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng lạnh lùng cười, rất nhiều năm trước Đoan Mộc Phong bị nhà mình gia gia đã cứu, cho nên mỗi lần hắn luyện chế cái gì tốt đan dược đều sẽ cho chính mình.

Nhưng chờ gia gia rời đi Địa Thâm đại lục sau, hắn tiện lợi làm không quen biết chính mình.

Sau lại ở biết chính mình có được phượng hoàng huyết sau, Đoan Mộc Phong nói có thể bảo hộ chính mình.

Điều kiện cư nhiên là muốn chính mình cưới nàng nữ nhi Đoan Mộc Nghĩa San, sính lễ vì phượng hoàng tinh huyết.

Thượng Quan Huyền Ý còn nhớ rõ lúc trước Đoan Mộc Nghĩa San kia cao cao tại thượng tư thái, cùng khinh thường ánh mắt.

Rút về suy nghĩ, lại nhìn về phía trước mặt cái này phong tư trác tuyệt, sinh thiên sinh lệ chất nữ tử.

Thượng Quan Huyền Ý có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

"Khách quan?" Tiểu nhị thấy Thượng Quan Huyền Ý không nói lời nào, đây là đồng ý vẫn là không đồng ý?

Thượng Quan Huyền Ý không sao cả nói: "Xin cứ tự nhiên!"

Âu Dương Chí Minh nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, cùng chính mình giống nhau tu vi, chỉ là bộ dạng có chút bình phàm, cùng hắn bản thân khí chất có chút không khoẻ. Bất quá đối phương chỉ là một cái người xa lạ, cùng chính mình không có bao lớn quan hệ.

Hắn đối Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Đa tạ!"

Thượng Quan Huyền Ý hơi hơi gật đầu, cái này Âu Dương Chí Minh nhưng thật ra một cái chính trực người, bất quá hắn giống như sống không được bao lâu liền sẽ chết thẳng cẳng.

Đối với một cái sắp chết thẳng cẳng người, Thượng Quan Huyền Ý thái độ còn tính khách khí.

Kiếp trước nếu không này Âu Dương Chí Minh đột nhiên đã chết, Đoan Mộc Phong cũng sẽ không nghĩ đem Đoan Mộc Nghĩa San hứa cho chính mình.

Bất quá lúc trước bọn họ hai cha con đều không phải thiệt tình tưởng chính mình cưới Đoan Mộc Nghĩa San, chủ yếu vẫn là bởi vì phượng hoàng tinh huyết. Đoan Mộc Phong muốn đem phượng hoàng tinh huyết luyện chế thành đan dược, mà Đoan Mộc Nghĩa San còn lại là tưởng chính mình ăn vào.

Đoan Mộc Nghĩa San còn lại là tự nhiên hào phóng đối với Thượng Quan Huyền Ý cười cười, sau đó mới cùng Âu Dương Chí Minh ngồi xuống.

Này hai người tuổi tác cùng Thượng Quan Huyền Ý không sai biệt lắm, bọn họ thuộc về cùng thời đại người.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý tu vi đã tới Hóa Thần trung kỳ, mà này hai người vẫn là Nguyên Anh trung kỳ. Nếu là kiếp này hắn không có đụng tới Tiêu Lăng Hàn, hiện tại hắn tu vi hẳn là cùng này hai người giống nhau đi!

Xoa xoa huyệt Thái Dương, như thế nào chính mình lại nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn.

Áp xuống đáy lòng tưởng niệm, Thượng Quan Huyền Ý nghiêm túc nghe nổi lên tửu lầu bát quái.

"Nghe nói Yêu tộc bên kia lại đại động tĩnh."

"Ngươi có phải hay không biết cái gì? Mau nói đến nghe một chút."

"Ta hôm qua cái nghe một cái huynh đệ nói, Phượng tộc có một con Thanh Loan thức tỉnh rồi một tia phượng hoàng huyết mạch."

"Kia nó không phải một bước lên trời?"

“Không tồi, kia chính là thần thú phượng hoàng huyết mạch, nói không chừng nó có thể bị Thiên Lăng đại lục Phượng tộc tiếp đi.”

“Thật hâm mộ!”

“……”

“Còn có mười năm chính là Thiên Lăng đại lục những cái đó đại tông môn đến chúng ta Địa Thâm đại lục tới tuyển nhận đệ tử.”

“Không tồi, còn có mười năm, huynh đệ ngươi có thể nỗ lực hơn, nói không chừng ngươi có thể ở mười năm nội đột phá Nguyên Anh kỳ, đến lúc đó ngươi liền có khả năng bị tuyển thượng.”

“Thiết, ta hiện tại mới Kim Đan hậu kỳ tu vi, ngươi này không phải ở bẩn thỉu ta sao?”

“Đại ca không nói nhị ca, chúng ta mọi người đều không sai biệt lắm.”

“……”

“Nghe nói Phong gia hai vị thiếu gia tiểu thư đi lạc, không biết có phải hay không thật sự?”

“Chuyện này ta biết, đi lạc người đúng là Phong gia nhị tiểu thư Phong Tử Du cùng tam thiếu gia Phong Tử Thụy.”

“Nói như vậy chỉ cần cung cấp bọn họ tin tức, liền cấp 50 vạn thượng phẩm linh thạch là sự thật?”

“Tự nhiên là thật, bất quá kia hai người giống như đã mất tích 5 năm.”

“Này đó đại gia tộc con cháu mệnh nhưng ngạnh thực, nói không chừng nhân gia vào cái kia bí cảnh lại hoặc là tìm được một cái linh khí nồng đậm địa phương bế quan.”

“Cho nên, ngươi cũng đừng suy nghĩ vớ vẩn kia 50 vạn thượng phẩm linh thạch.”

“Ha ha ha ha…… Trương ca, ngươi cũng thật sẽ nói cười, ta liền tùy tiện hỏi một chút.”

“……”

Nguyên lai 10 năm sau, Thiên Lăng đại lục đại tông môn liền sẽ tới Địa Thâm đại lục tuyển nhận đệ tử.

Chuyện này Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước một chút tiếng gió đều không có nghe qua, xem ra Thượng Quan gia đem tin tức phong tỏa thực bền chắc a!

Cũng không biết, tiện nghi sư tôn có thể hay không tới, đến lúc đó chính mình nhất định phải đi nhìn xem.

“Đạo hữu uống rượu sao?” Âu Dương Chí Minh thấy đại gia ngồi ở cùng nhau, không nói nói chuyện nghe xấu hổ, hắn chủ động cùng Thượng Quan Huyền Ý trò chuyện lên.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, thầm nghĩ: Này Âu Dương Chí Minh là có bệnh đi? Còn không phải là cùng nhau đua cái tòa ăn bữa cơm sao? Đại gia không phải ở các ăn các sao? Lại không quen biết, làm gì muốn cùng nhau uống rượu?

Âu Dương Chí Minh bám riết không tha tiếp tục hỏi: “Đạo hữu cũng là tới Đông Phương gia tìm kiếm cơ duyên?”

Cơ duyên?

Này hai chữ lập tức liền chiếm cứ Thượng Quan Huyền Ý trong óc.

Này Đông Phương gia hiện tại chẳng lẽ có cái gì cơ duyên cung cấp cấp mọi người?

Tâm tư trăm chuyển, Thượng Quan Huyền Ý không cần thanh sắc nói: “Đúng là.”

Nghe nói Thượng Quan Huyền Ý cũng là đến Đông Phương gia đi, Âu Dương Chí Minh lập tức tinh thần tỉnh táo.

Rốt cuộc hắn ở ra cửa trước, chính mình mẫu thân nhưng cùng chính mình nói qua, muốn giao hảo mặt khác bảy đại gia tộc con cháu. Có thể bị Đông Phương gia mời đi tìm cơ duyên người, đều là tám đại gia tộc trẻ tuổi trung xuất sắc con cháu.

Âu Dương Chí Minh lập tức hướng Thượng Quan Huyền Ý tự giới thiệu nói: “Tại hạ Âu Dương Chí Minh, đây là vị hôn thê của ta Đoan Mộc Nghĩa San.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn như thế nào từ Âu Dương Chí Minh trong mắt đọc ra thật nhiều tin tức, tựa hồ có thể bị mời người đều không phải giống nhau người.

Kia chính mình có nên hay không báo tên thật đâu?

Thượng Quan Huyền Ý rối rắm nghĩ, trong đầu linh quang chợt lóe, nháy mắt liền có chủ ý.

“Tại hạ họ Tiêu, tùy đạo lữ họ.”

Âu Dương Chí Minh sửng sốt, tám đại gia tộc không có họ Tiêu a?

Tùy đạo lữ họ?

Đó chính là nói hắn nguyên bản không họ Tiêu, làm đến như vậy thần bí, chẳng lẽ là bị gia tộc cấp xoá tên?

Âu Dương Chí Minh tuy rằng trong lòng các loại ý tưởng, bất quá hắn vẫn là rất có lễ phép nói: "Tiêu đạo hữu, hạnh ngộ hạnh ngộ!"

Đoan Mộc Nghĩa San cũng là khẽ gật đầu, một bộ phu xướng phụ tùy bộ dáng.

Nhìn đến Đoan Mộc Nghĩa San cái dạng này, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng luôn là cảm thấy quái quái.

Như vậy an tĩnh lại hiền huệ Đoan Mộc Nghĩa San, thật là đời trước cái kia vì ích lợi không này thủ đoạn người?

Còn nói nàng kỹ thuật diễn thật tốt quá, liền chính mình đều không có nhìn ra tới?

Thượng Quan Huyền Ý cũng lễ phép tính nói: "Âu Dương đạo hữu, Đoan Mộc đạo hữu hạnh ngộ!"

"Không biết Tiêu đạo hữu tính toán khi nào đi Đông Phương gia?" Âu Dương Chí Minh một bên vì Đoan Mộc Nghĩa San bố trí đồ ăn, một bên cùng Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện.

"Tạm thời không vội, ta còn muốn chờ gia tộc những người khác tới." Thượng Quan Huyền Ý tùy ý bịa chuyện, hắn hiện tại liền Đông Phương gia có cái gì cơ duyên cũng không biết, sao có thể lỗ mãng hấp tấp liền đi phía trước thấu.

"Ta còn tưởng rằng Tiêu đạo hữu cùng chúng ta giống nhau, đợi chút liền đi." Âu Dương Chí Minh có chút ngoài ý muốn, tới Triều Ca Thành cư nhiên không đi Đông Phương gia. Đông Phương gia chính là có một tòa thí luyện tháp, bọn họ sở dĩ tới sớm như vậy chính là muốn đi thí luyện tháp sấm sấm.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

"Ta đã ăn được, hai vị chậm dùng, chúng ta có duyên gặp lại."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng dậy cáo từ, này Âu Dương Chí Minh vấn đề quá nhiều, hắn sợ nói thêm gì nữa, nên lòi. Huống chi bên cạnh còn có một cái hắn không có xem minh bạch Đoan Mộc Nghĩa San ở.

Địch nhân ở minh, chính mình ở trong tối.

Như vậy mới có thể hảo hảo quan sát địch nhân nhất cử nhất động.

"Tiêu đạo hữu, ngươi muốn đi sao?" Âu Dương Chí Minh còn có mê hoặc, bọn họ mới nói hai câu lời nói, này Tiêu đạo hữu như thế nào liền phải rời đi đâu?

"Đúng vậy, chờ hạ ta còn có mặt khác sự tình muốn làm. Cáo từ!" Thượng Quan Huyền Ý bị Âu Dương Chí Minh kia Y Y không tha đôi mắt nhỏ xem nổi lên một thân nổi da gà.

"Kia sau này còn gặp lại!" Âu Dương Chí Minh lập tức cùng Thượng Quan Huyền Ý được rồi nói lễ.

Đoan Mộc Nghĩa San toàn bộ hành trình đều chỉ là an tĩnh đang ăn cơm, phảng phất nàng đã thói quen Âu Dương Chí Minh này nhìn thấy người liền phải liêu thượng vài câu thói quen.

Âu Dương Chí Minh nghĩ này Tiêu đạo hữu cũng quá lạnh, bọn họ mới nói nói mấy câu hắn liền vội vã rời đi. Mẫu thân nói nhiều cùng đại gia tộc con cháu giao lưu, hiện tại thoạt nhìn tựa hồ có điểm khó khăn.

Âu Dương Chí Minh không biết chính là, hắn gặp được Thượng Quan Huyền Ý là xem ở hắn không lâu liền sẽ chết thẳng cẳng phân thượng, đã cùng hắn nhiều trò chuyện hai câu. Nếu là đổi thành mặt khác gia tộc con cháu chỉ có thể là cao lãnh, hoặc là khinh thường, ai sẽ không có việc gì hướng hắn như vậy đi tìm người lôi kéo làm quen.

Thượng Quan Huyền Ý rời đi tửu lầu sau, tìm một khách điếm tạm thời trụ hạ.

Hắn chuẩn bị trước làm rõ ràng Đông Phương gia rốt cuộc có cái gì cơ duyên.

Nếu là đối chính mình hữu dụng, kia hắn liền không cần che giấu tung tích, nói cái gì đều phải đi Đông Phương gia đi một chuyến.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng kia sự kiện không hảo hỏi thăm, bằng không tửu lầu vì sao không ai nói đến, chỉ là không nghĩ tới cơ hội tới nhanh như vậy.

Liền ở vào lúc ban đêm, Thượng Quan Huyền Ý mới vừa ở trên giường đả tọa, không trong chốc lát cách vách phòng nói chuyện phiếm thanh liền truyền vào hắn trong tai.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 314

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 314 Địa Thâm đại lục

【 Thượng Quan gia người tới 】 canh bốn

Thượng Quan Huyền Ý cũng không phải là cố ý nghe lén, mà là cái này khách điếm trong phòng trận pháp chỉ có ngũ cấp. Nhưng hắn hiện tại thần thức đã đạt tới Hợp Thể kỳ, một không cẩn thận liền nghe trộm được cách vách người nói chuyện.

"Tam ca, thật sự không thể vì thất đệ tranh thủ đến một cái danh ngạch sao?"

"Ngũ muội, chuyện này ngươi liền không cần nhắc lại, tộc trưởng quyết định há là ngươi ta có thể thay đổi."

"Dựa vào cái gì? Lâu Cao Khiết một cái song nhi, tu luyện tư chất lại không tốt, thật muốn hắn đi vào tìm kiếm cơ duyên không phải lãng phí danh ngạch sao?"

"Liền tính Lâu Cao Khiết chỉ là một cái song nhi, nhưng phụ thân hắn năm đó đã cứu tộc trưởng mệnh, tộc trưởng nguyện ý đem danh ngạch cho hắn đó là ở báo ân."

"Hừ! Lâu Cao Khiết chính là một cái óc heo, bổn đến muốn chết, đầu óc cũng không linh quang. Liền tính làm hắn tìm được rồi ngộ đạo thụ, cũng ngộ không ra cái nguyên cớ. Thất đệ thiên tư hơn người, người cũng thông minh cơ trí, mới 40 tuổi cũng đã là Kim Đan kỳ đại viên mãn. Nếu là làm hắn đi Đông Phương gia, hắn nói không chừng chờ nhất cử đột phá Nguyên Anh kỳ. 50 tuổi không đến Nguyên Anh kỳ, phóng nhãn toàn bộ Địa Thâm đại lục có mấy cái?"

"Ngũ tỷ, nếu ngươi như vậy xem trọng thất đệ, không bằng đem ngươi danh ngạch nhường cho hắn nha!"

"Lục đệ, ta cùng tam ca nói chuyện, khi nào đến phiên ngươi xen miệng?"

"Đủ rồi, đều câm miệng, sáng mai liền phải đi Đông Phương gia, hy vọng các ngươi đến lúc đó đều thủ quy củ điểm, đừng đấu tranh nội bộ, làm còn lại gia tộc cùng thế hệ nhóm nhìn chê cười."

"Tuy rằng còn có một tháng mới tiến vào tiểu bí cảnh, nhưng ta cảnh cáo các ngươi, nhưng đừng đánh cái gì oai tâm tư."

"Đã biết, tam ca."

Thu hồi thần thức, Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc biết Âu Dương Chí Minh nói cơ duyên là cái gì.

Ngộ đạo thụ sao?

Nguyên lai Đông Phương gia có một cây ngộ đạo thụ, đây chính là thứ tốt, hơn nữa đối hắn cũng hữu dụng.

Nghe cách vách người nói chuyện, quả nhiên không phải ai có thể tiến Đông Phương gia tìm cơ duyên, còn phải bị mời, hơn nữa là có danh ngạch hạn chế.

Kia chính mình đã lâu không trở về Thượng Quan gia, liền tính chính mình phơi ra thân phận, phỏng chừng cũng không có danh ngạch.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến đây, không cấm nhíu mày.

Nếu là Thượng Quan gia người đột nhiên thiếu một cái, mà chính mình lại trùng hợp xuất hiện, như vậy khẳng định sẽ chọc người hoài nghi. Đến tưởng một cái hoàn toàn phương pháp mới được, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ chờ Thượng Quan gia người tới lại nói.

Lúc sau Thượng Quan Huyền Ý một lần nữa tìm một khách điếm ở xuống dưới, hắn lần này tìm khách điếm là, từ Truyền Tống Trận ra tới cùng vào thành người cần thiết trải qua địa phương, hắn chuẩn bị ôm cây đợi thỏ.

Hai mươi ngày sau……

Chiều hôm nay, Thượng Quan Huyền Ý chính nhàm chán ngồi ở phòng phía trước cửa sổ.

Đột nhiên hắn trước mắt sáng ngời, hắn rốt cuộc ở cửa thành vị trí nhìn đến khoan thai tới muộn Thượng Quan gia một đám người.

Đợi hai mươi ngày rốt cuộc đem Thượng Quan gia người chờ tới, hắn còn lấy Thượng Quan gia người không tới đâu!

Mỗi lần Thượng Quan gia người muốn đi đâu luôn là cuối cùng một cái trình diện, tựa hồ cuối cùng một cái đến, là có thể biểu hiện ra bọn họ cao thượng địa vị.

Thượng Quan gia tổng cộng tới tám người, có hai người là hộ vệ, tu vi đều ở Hóa Thần trung kỳ.

Còn có một cái là Thượng Quan gia trưởng lão, Hợp Thể kỳ tu vi.

Có năm người cùng Thượng Quan Huyền Ý tuổi tác xấp xỉ, bọn họ hẳn là chính là muốn đi Đông Phương gia tiểu bí cảnh năm người.

Trong đó vừa lúc có hắn cái kia hảo đường ca Thượng Quan Huyền Vũ.

Quả nhiên cùng đời trước tu vi giống nhau, Thượng Quan Huyền Vũ tu vi là Kim Đan kỳ đỉnh.

Hơn 70 tuổi, Thượng Quan Huyền Vũ còn ở Kim Đan kỳ đỉnh bồi hồi, ở cùng bối trung hắn xem như đội sổ tồn tại. Khó trách đời trước nhìn thấy Thượng

Quan Huyền Ý Nguyên Anh kỳ tu vi, sẽ ghen ghét phát cuồng, nguyên lai là chính hắn không thể gặp người khác so với hắn hảo.

Hiện tại đã là buổi chiều, xem Thượng Quan gia đoàn người bộ dáng, hẳn là một đường rèn luyện tới Triều Ca Thành. Kia bọn họ khẳng định sẽ tìm cái khách điếm ở tạm một đêm, chờ mọi người đều thu thập một phen sau, sáng mai mới có thể đi Đông Phương gia.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đi xuống lầu, ra hắn hiện tại sở trụ khách điếm, không dấu vết mà đi theo Thượng Quan gia đoàn người mặt sau.

Nhìn bọn họ vào một nhà tên là: Sớm chiều khách điếm.

Thượng Quan Huyền Ý thường thường vô kỳ trên mặt, lộ ra một mạt ý vị thanh lớn lên cười.

Theo sau Thượng Quan Huyền Ý cũng ở sớm chiều khách điếm muốn một gian thượng phòng, hắn phòng ở Thượng Quan gia đoàn người nghiêng đối diện. Hắn nơi vị trí vừa lúc ở lối đi nhỏ thượng, muốn đi Thượng Quan gia phòng phải trải qua hắn phòng.

Chờ đến buổi tối giờ Tý, khách điếm mọi người không phải ngủ, chính là ở đả tọa.

Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử từ khiết ước không gian trung phóng ra, đối nó công đạo một phen, Phệ Linh Thử lập tức chạy trốn đi ra ngoài.

Phệ Linh Thử dựa theo Thượng Quan Huyền Ý công đạo, trực tiếp thoán vào Thượng Quan Huyền Vũ trong phòng.

Thượng Quan Huyền Vũ cuộc đời này đang ngủ, hắn cảm thấy chính mình đả tọa dù sao đều không thể tăng lên tu vi, dứt khoát liền không đả tọa, hảo hảo ngủ còn có thể hưởng thụ một phen.

Phệ Linh Thử tới rồi Thượng Quan Huyền Vũ phòng sau, trực tiếp bò lên trên Thượng Quan Huyền Vũ gối đầu biên.

Nó lấy ra một viên đan dược, bóp nát hơn một nửa, đối với Thượng Quan Huyền Vũ liền đem thuốc bột thổi qua đi.

“Hắt xì, hắt xì.” Cảm giác có dị vật chui vào cái mũi, Thượng Quan Huyền Vũ cái mũi phát ngứa đánh hai cái hắt xì.

Phệ Linh Thử chính là lần đầu tiên làm loại sự tình này, nó hoàn toàn không biết, thuốc bột căn bản không cần trực tiếp thổi đến Thượng Quan Huyền Vũ trên mặt, lúc này mới tạo thành như vậy hậu quả.

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Vũ đánh hắt xì thời điểm, hắn cũng là hoảng sợ.

Đương nhiên, nó hoàn toàn quên chính mình đi theo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau thăng cấp, hiện tại đã là một con Hóa Thần kỳ Phệ Linh Thử, mà trên

giường tiểu tử bất quá mới Kim Đan kỳ mà thôi.

Qua một hồi nhi, Phệ Linh Thử phát hiện Thượng Quan Huyền Vũ hô hấp lâu dài, tựa hồ là ngủ đã chết. Bất quá nó chính là một con rất có tâm cơ chuột, nó không có lập tức hành động, mà là lại đợi trong chốc lát. Phát hiện trên giường người xác thật đã ngủ, vươn móng vuốt ở trên mặt hắn vỗ vỗ, không phản ứng.

Phệ Linh Thử lập tức đem Thượng Quan Huyền Vũ không gian giới tử trung tất cả đồ vật, hết thảy chuyển dời đến chính mình không gian giới tử trung.

Làm tốt này hết thảy, nó mới nghênh ngang trở về Thượng Quan Huyền Ý phòng.

【 chủ nhân, tên kia đồ vật đều ở bên trong này. 】 Phệ Linh Thử bò đến trên bàn, phun ra một cái giới tử.

【 hảo, vất vả ngươi. 】 Thượng Quan Huyền Ý sờ sờ Phệ Linh Thử.

Phệ Linh Thử thực hưởng thụ Thượng Quan Huyền Ý vuốt ve, cái kia đại phôi đản không ở chủ nhân bên người, thật sự là quá tốt.

Chủ nhân đều lấy con mắt nhìn nó, bằng không chủ nhân trong mắt chỉ xem tới được cái kia đại phôi đản, hoàn toàn không thấy được chính mình này chỉ đáng thương chuột.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không biết Phệ Linh Thử tâm tư, nếu là đã biết, nhất định sẽ đem nó quan tiến khiết ước không gian, không hề làm nó ra tới khoe khoang.

Cầm lấy trên bàn giới tử, Thượng Quan Huyền Ý thần thức tham nhập giới tử trung, xem xét bên trong đồ vật.

Thượng Quan Huyền Vũ rất nghèo, trung phẩm linh thạch chỉ có 120 vạn; thượng phẩm linh thạch có mười vạn; Hợp Thể kỳ công kích ngọc bài có hai cái; Luyện Hư kỳ công kích ngọc bài có một cái; lung tung rối loạn nhưng thật ra không ít; còn có không ít ngọc giản, cùng với thân phận của hắn ngọc bài.

Thượng Quan Huyền Ý tìm ra khách điếm trong phòng trận pháp ngọc giản, cầm trận pháp ngọc giản, ở trên người dán một trương ẩn thân phù.

Đương Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa xuất hiện thời điểm, đã tới rồi Thượng Quan Huyền Vũ trong phòng.

Nhìn trên giường ngủ đến cùng lợn chết giống nhau Thượng Quan Huyền Vũ.

Thượng Quan Huyền Ý trên mặt lộ ra một mạt dữ tợn cười.

Hắn đi đến mép giường, vươn tay phải, tay phải ngón trỏ điểm ở Thượng Quan Huyền Vũ giữa mày chỗ, bắt đầu đối hắn tiến hành sưu hồn.

Sưu hồn thuật vẫn là linh hồn của hắn cùng Tiêu Lăng Hàn linh hồn giao hòa sau, được đến Tiêu Lăng Hàn sở hữu ký ức, này sưu hồn chi thuật tự nhiên cũng liền biết.

Bất quá phía trước Tiêu Lăng Hàn tại bên người thời điểm, hắn không có sử dụng quá. Bởi vì Tiêu Lăng Hàn nói qua, một không cẩn thận liền sẽ bị phản phệ, vạn nhất đối phương có cái gì hồn khí trong vòng che chở linh hồn, kia sưu hồn người rất có thể sẽ bị trọng thương.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại thần thức đạt tới Hợp Thể kỳ, linh hồn lực tự nhiên cũng rất mạnh, rất dễ dàng liền đem Thượng Quan Huyền Vũ ký ức nhìn một lần.

Không nghĩ tới thế nhưng có cái thu hoạch ngoài ý muốn, nguyên lai chính mình đại bá Thượng Quan Minh Tuân căn bản không phải chính mình thân đại bá. Hắn bất quá là quá kế cấp gia gia nhi tử, hắn chân chính phụ thân là Thượng Quan Cảnh Tuyền, Thượng Quan Cảnh Tuyền là gia gia nhị ca. Khó trách khi còn nhỏ gia gia luôn là muốn ta kêu nhị bá, không chuẩn kêu đại bá, nguyên lai là như thế này.

Khó trách Thượng Quan Huyền Vũ không chỉ có có Hợp Thể kỳ công kích ngọc bài, ngay cả Luyện Hư kỳ công kích ngọc bài cũng có, nghĩ đến hắn Luyện Hư kỳ công kích ngọc bài chính là hắn thân gia gia cho hắn.

Thượng Quan Huyền Vũ tâm cơ cũng thật trọng, Thượng Quan Huyền Ý có phượng hoàng tinh huyết bí mật, hắn liền chính mình phụ thân đều không có nói. Một lòng muốn đem phượng hoàng tinh huyết chiếm cho riêng mình, hảo cải thiện chính hắn tu luyện tư chất. Bởi vì hắn sợ nói cho cho chính mình phụ thân, đến lúc đó nấu chín vịt liền bay.

Thật đúng là đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử, chính hắn là cái dạng gì người, đem người khác cũng tưởng thành cái dạng gì người.

Như thế phương tiện Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cần đem Thượng Quan Huyền Vũ biết có quan hệ phượng hoàng tinh huyết những cái đó ký ức toàn bộ xóa bỏ là được.

Đến nỗi thiếu một đoạn ký ức, đối Thượng Quan Huyền Vũ có thể hay không có ảnh hưởng?

Kia đã có thể không liên quan hắn Thượng Quan Huyền Ý sự, nghĩ đến Thượng Quan Huyền Vũ trên người có Luyện Hư kỳ thần thức dấu vết.

Muốn lộng chết hắn còn tìm một cái hoàn toàn phương pháp mới được, hắn nhưng không giống Tiêu Lăng Hàn có cái tùy thân không gian. Mọi việc trên người có thần thức dấu vết người, đều ném cho không có khế ước lôi văn hổ ăn.

Muốn lộng chết Thượng Quan Huyền Vũ không vội tại đây nhất thời, hiện tại chỉ là một cái bắt đầu, mặt sau hắn còn sẽ hảo hảo chiêu đãi Thượng Quan Huyền Vũ vị này hảo đường ca.

Không nghĩ tới năm đó mới mười mấy tuổi Thượng Quan Huyền Vũ, hắn tâm cơ liền như thế lợi hại, lòng dạ sâu.

Trọng sinh một đời chính mình, phỏng chừng đều không đuổi kịp hắn nhỏ tí tẹo.

Chẳng lẽ là bởi vì chính mình không có làm người xấu tiềm chất?

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh lắc đầu, không thể tự coi nhẹ mình, chính mình như thế nào có thể trường người khác chí khí, diệt chính mình uy phong đâu?

Bất quá, Thượng Quan Huyền Vũ chính là một cái rắn độc, giấu ở âm thầm, không biết khi nào liền sẽ ra tới cắn chính mình một ngụm.

Hiện tại chính mình đã trở về Địa Thâm đại lục, không lâu liền sẽ hồi Thượng Quan gia tộc địa.

Đến lúc đó liền tính hắn đã không có phượng hoàng tinh huyết một đoạn này ký ức, khẳng định cũng sẽ bởi vì ghen ghét do đó đối phó chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý híp mắt nhìn trên giường chính ngủ vô tri vô giác Thượng Quan Huyền Vũ, thầm nghĩ, ngươi nếu muốn đi Đông Phương gia tiểu bí cảnh đi tìm cơ duyên, ta đây liền cố tình không cho ngươi đi.

Tư cập này, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái màu đen bình sứ, đảo ra một cái màu đen đan dược, uy vào Thượng Quan Huyền Vũ trong miệng.

Đây chính là thứ tốt, Hắc Y tôn giả độc môn bí phương, Huyền Âm Tông trừ bỏ nàng, nhưng không còn có người sẽ luyện chế.

Hôm sau sáng sớm……

Thượng Quan gia còn lại người thấy Thượng Quan Huyền Vũ thật lâu không ra khỏi cửa, đi gõ hắn cửa phòng cũng không có phản ứng.

Đành phải gọi tới chưởng quầy, cầm một quả dự phòng trận pháp ngọc giản.

Mở ra cửa phòng vừa thấy, Thượng Quan Huyền Vũ còn ở trên giường hô hô ngủ nhiều.

Thấy vậy tình cảnh, Thượng Quan gia mang đội ngũ trưởng lão Thượng Quan Minh Ích liền giận sôi máu, hắn trong mắt lửa giận đằng đằng đằng thăng lên.

Mặt khác Thượng Quan gia người nhìn thấy ngũ trưởng lão này làm cho người ta sợ hãi uy áp cuồn cuộn mà đến, đều có chút sợ hãi rụt rụt cổ.

Trong đó một người Hóa Thần kỳ hộ vệ nhưng thật ra nhìn ra một chút không đúng, hắn là Thượng Quan Minh Tuân riêng phái tới bảo hộ Thượng Quan Huyền Vũ.

"Ngũ trưởng lão thỉnh bớt giận, lục thiếu gia tựa hồ không quá thích hợp." Nói xong, người này liền đỉnh ngũ trưởng lão Hợp Thể kỳ uy áp, triều Thượng Quan Huyền Vũ trên giường đi đến.

Đến gần rồi lúc sau, tên kia thủ vệ, nhẹ gọi một tiếng: "Lục thiếu gia, lục thiếu gia."

Thấy Thượng Quan Huyền Vũ không hề phản ứng, thủ vệ lại thử đẩy lui hắn, như cũ không có bất luận cái gì phản ứng, duỗi tay xem xét hơi thở, hô hấp bình thường.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 315

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 315 Địa Thâm đại lục

【 xảo ngộ Đông Phương Ngọc Kỳ 】 canh một

"Ngũ trưởng lão, lục thiếu gia không biết sao lại thế này, kêu không tỉnh." Thủ vệ xoay người đối Thượng Quan Minh Ích bẩm báo.

Thượng Quan Minh Ích nghe vậy, bước nhanh đi đến Thượng Quan Huyền Vũ trước giường. Duỗi tay đáp thượng hắn mạch đập, phát ra một đạo linh khí ở Thượng Quan Huyền Vũ trong cơ thể du tẩu một vòng, cũng không có phát hiện bất luận cái gì là khác thường.

Không có bất luận cái gì dị thường, khả nhân lại như là ngủ rồi, Thượng Quan Minh Ích không cấm nhíu mày, hắn quay đầu nhìn về phía vừa mới tên kia thị vệ. "Tối hôm qua tiểu lục nhưng có gì dị thường?"

"Hồi ngũ trưởng lão, cũng không bất luận cái gì dị thường, cùng phía trước ở trên đường khi giống nhau, tới rồi khách điếm sau, lục thiếu gia liền ở chính mình phòng ngủ."

Thượng Quan Minh Ích hiện tại cũng không biết Thượng Quan Huyền Vũ rốt cuộc là làm sao vậy? Hắn lại không phải đan sư, chỉ có thể nhìn xem có hay không chịu nội thương trong vòng, mặt khác hắn cũng nhìn không ra tới.

Thấy vậy, Thượng Quan Minh Ích đối mọi người nói: "Chúng ta hiện tại liền đi Đông Phương gia, đến lúc đó thỉnh Đông Phương gia đan sư cấp tiểu lục nhìn xem."

Thượng Quan gia đoàn người thu thập một chút, thực mau liền rời đi sớm chiều khách điếm.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở lầu hai bên cửa sổ, nhìn Thượng Quan gia đoàn người hừng hực rời đi bóng dáng.

Hắn nếu là hiện tại liền đi Đông Phương gia, rất có thể bị người hoài nghi.

Suy nghĩ một chút, Thượng Quan Huyền Ý lui phòng, hừng hực ra khỏi thành.

Thượng Quan Huyền Ý tìm một cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ bay đến Triều Ca Thành yêu cầu ba ngày núi hoang, liền ngừng lại. Phát hiện chung quanh không có người, Thượng Quan Huyền Ý tìm một cái sơn động, nói sau đổi thành hắn vốn dĩ trang phẫn, bất quá dung mạo chỉ có hắn nguyên bản ba phần tuấn lãng, như vậy không dễ dàng chọc phiền toái.

Hết thảy chuẩn bị tốt sau, hắn chỉ cần tìm vài người chứng minh, hắn thời gian này đoạn xuất hiện ở chỗ này. Chờ trở về lúc sau, Thượng Quan gia người liền không có lý do hoài nghi là hắn đối Thượng Quan Huyền Vũ động tay chân.

Nơi này thật sự là núi hoang, Thượng Quan Huyền Ý đi rồi nửa canh giờ, một bóng người đều không có nhìn đến.

Dứt khoát không đi rồi, trực tiếp bay đến Triều Ca Thành đi, hắn cũng không tin chính mình vận khí kém như vậy, trên đường một người đều không gặp được.

Thượng Quan Huyền Ý nói phi liền phi, chỉ là hắn mới vừa phi trí giữa không trung, liền nghe thấy có người ở kêu cứu mạng. Bởi vì hắn thần thức so với hắn tu vi cao, mặc dù kêu cứu mạng người ly thật sự xa, hắn vẫn là nghe đến rõ ràng.

Hắn lo liệu không nhiều lắm lo chuyện bao đồng, không trêu chọc phiền toái thái độ, làm bộ không nghe thấy.

"Ta là Đông Phương gia cửu thiếu gia, các ngươi có phải hay không không muốn sống nữa? Dám như vậy bổn thiếu gia, quay đầu lại bổn thiếu gia chắc chắn làm ta phụ thân cho các ngươi đẹp."

"Các ngươi nếu là thức thời, liền chạy nhanh đem bổn thiếu gia đưa trở về."

"Bổn thiếu gia chưa từng có đi qua như vậy lạn lộ, bổn thiếu gia không đi."

Thượng Quan Huyền Ý nghe được nơi xa tiểu thí hài nãi thanh nãi khí nói chính mình là Đông Phương gia cửu thiếu gia khi, hắn trong mắt liền bắt đầu phát sáng, thật đúng là buồn ngủ tới liền có người đưa gối đầu.

Hắn tuy rằng làm bộ nghe không thấy, nhưng hắn thần thức đã sớm nhìn đến bên kia phát ra cầu cứu thanh cảnh tượng. Thượng Quan Huyền Ý nghĩ, nếu muốn cứu người, nhưng không thể xuất sư vô danh, hắn nhưng nói qua chính mình đời này không làm người tốt.

Xem bọn họ mục đích địa hẳn là triều sơn thượng đi, này căn bản không nghĩ tầm thường bắt cóc, đảo như là một hồi dự mưu. Có người chuyên môn nhằm vào cái kia tiểu thí hài, rất có thể là gia tộc bên trong xấu xa. Bất quá này đó đều không phải Thượng Quan Huyền Ý quan tâm, hắn hiện tại quan tâm chính là, chỉ cần chính mình mang lên cái này tiểu thí hài, đến lúc đó liền thuận lý thành chương tiến vào Đông Phương gia, kia hắn liền xuất binh có danh nghĩa.

Vì đến lúc đó không bị Đông Phương gia người cắn ngược lại một cái, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một khối lưu ảnh thạch, chứng cứ tự nhiên đến chuẩn bị tốt.

Thực mau, Thượng Quan Huyền Ý liền ngừng ở một hàng hai mươi người cách đó không xa.

Đông Phương Ngọc Kỳ nghe được nhà mình tam tỷ muốn tới Triều Ca Thành làm việc, cầu nửa ngày mới làm nàng mang lên chính mình. Không nghĩ tới vừa

lơ đãng chính mình đã bị người mê choáng sau, bắt đi, thật không biết này đó thị vệ là làm cái gì ăn không biết.

Chờ hắn lại lần nữa tỉnh lại khi, liền phát hiện chính mình cư nhiên ở núi rừng.

Những người đó chẳng những cho hắn ăn ngon đồ ăn, còn chỉ cho hắn hạ phẩm Tích Cốc Đan. Không ăn phải đói, ở trong nhà hắn liền thượng phẩm Tích Cốc Đan đều ghét bỏ, mỗi ngày ăn đều là linh rau yêu thú thịt. Làm hắn một cái nhận hết sủng ái tiểu thiếu gia chịu nhiều đau khổ, cùng hắn không sai biệt lắm đại bị trảo tiểu hài tử còn có sáu cái.

Tại đây hoang sơn dã lĩnh trung căn bản không có người trải qua, cho dù có người trải qua, đa số người đều là sự không liên quan mình cao cao treo lên, khoan thai phiêu đi rồi.

Đông Phương Ngọc Kỳ thấy những người đó không thèm để ý tới chính mình cầu cứu, khí hắn khóc rất nhiều lần, liền tính Tu chân giới hài tử trưởng thành sớm, nhưng hắn rốt cuộc chỉ là một cái 6 tuổi hài tử. Ở trong nhà là bị cha mẹ ca ca tỷ tỷ phủng ở lòng bàn tay bảo, nhưng tới rồi bên ngoài hắn phát hiện chính mình thành một cây thảo.

Liền ở hắn tuyệt vọng là lúc, trước mặt xuất hiện một cái ăn mặc một thân áo tím đại ca ca, hắn chờ đợi nhìn vị kia lớn lên còn hành ca ca, hy vọng hắn có thể cứu chính mình.

Một cái lớn lên mỡ phì thể tráng nam tu tiến lên một bước, cảnh giác nhìn Thượng Quan Huyền Ý hỏi: “Ngươi là người phương nào?”

Thượng Quan Huyền Ý híp híp mắt, đối phương có mười ba cá nhân, tối cao tu vi người đó là vừa rồi hỏi chuyện người.

Hắn có Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, mặt khác còn có hai cái Nguyên Anh sơ kỳ, mười cái Kim Đan kỳ.

Còn lại bảy người đều là tiểu hài tử, vừa thấy chính là bị bắt cóc.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại tu vi chỉ hiển lộ Nguyên Anh trung kỳ, tự nhiên không thể cùng bọn họ cứng đối cứng.

Rốt cuộc hắn còn thả lưu ảnh thạch, không thể lòi, cho nên hắn trước tiên ở chỗ này bố trí một cái tứ cấp trận pháp.

“Đánh cướp, bổn thiếu gia gần nhất đỉnh đầu có điểm khẩn, ca nhi mấy cái mượn điểm linh thạch tới hoa hoa.” Thượng Quan lấy ra một phen kiếm, khí phách nói, rất có nếu ai không mượn, hắn liền phải đoạt tư thế.

“Liền ngươi, tiểu bạch kiểm một cái, ngươi còn học người khác đánh cướp! Ta xem ngươi vẫn là trở về tu luyện quá mấy chục thượng trăm năm mới xuất hiện đi.”

Nam tu nói xong, còn lại người đều phát ra “Ha ha ha……” Tiếng cười to.

Thượng Quan Huyền Ý ngưng ra một mặt thủy kính, chiếu một chút chính mình ngũ quan. Tuy rằng không có hắn vốn dĩ bộ dáng tuấn mỹ, nhưng cùng tiểu bạch kiểm hoàn toàn không dính biên a!

“Các ngươi đây là nhân sinh công kích, ta, ta chính là muốn đánh cướp các ngươi.” Hắn có chút ngoài mạnh trong yếu nói, rõ ràng một bộ thực chột dạ bộ dáng.

“Lăn, lại không lăn, cũng đừng quái lão tử không khách khí.” Nam tu lập tức đối với Thượng Quan Huyền Ý hét lớn, hắn còn muốn giao nhiệm vụ đâu, nơi đó có thời gian ứng đối cái này rõ ràng là cái 250 (đồ ngốc) gia hỏa.

Đông Phương Ngọc Kỳ vốn đang hy vọng Thượng Quan Huyền Ý cứu chính mình, có thể thấy được hắn này sợ hãi lại tức đoản bộ dáng. Hắn một lòng thật lạnh thật lạnh, cũng không biết phụ mẫu của chính mình nhóm khi nào mới có thể tìm được chính mình.

Còn lại tiểu bằng hữu đều là nước mắt lưng tròng, khuôn mặt nhỏ trắng bệch một mảnh.

“Ta đây lăn.”

Thượng Quan Huyền Ý đi rồi hai bước, quay đầu lại nói: “Ta thật sự lăn!”

“Lăn!” Nam tu rít gào nói, nghĩ thầm, đối phương thật đúng là cái 250 (đồ ngốc), cũng không biết hắn là như thế nào tu luyện đến Nguyên Anh trung kỳ.

“Ta đây lăn xa, các ngươi nhưng đừng gọi ta trở về.” Trước Huyền Ý lại lần nữa cường điệu.

“Lại không đi, lão tử liền phải rút đao.” Nam tu sờ sờ trên eo phiết đao.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý như là bị dọa tới rồi giống nhau, nhanh như chớp liền không ai ảnh.

Nam tu thấy Thượng Quan Huyền Ý bị chính mình sợ tới mức tè ra quần, khinh thường nói: “Liền điểm này lá gan còn học người cướp bóc, phi!”

“Các huynh đệ, chúng ta tiếp tục đi, còn lại một ngày liền đến.”

Đoàn người hai mươi người tiếp tục hướng phía trước đi.

Đông Phương Ngọc Kỳ thấy chính mình hi vọng cuối cùng đều chạy, vô cùng mất mát, trong lòng còn sợ đến muốn chết, hắn như vậy tiểu, một chút đều không muốn chết. Ở trong lòng yên lặng kêu gọi chính mình thân nhân, “Phụ thân, mẫu thân, ca ca, tỷ tỷ các ngươi nhanh lên tới cứu Kỳ Nhi, Kỳ Nhi sợ quá!”

Đại hán mang theo mấy người đi rồi 10 mét xa, liền phát hiện không thích hợp chỗ, bọn họ đây là bị người dùng trận pháp cùng vây khốn?

“Đại ca? Chúng ta giống như bị người dùng trận pháp cấp vây khốn.”

“Dùng ngươi nói, lão tử không trường đôi mắt sao?”

“Còn thất thần làm gì? Còn không nhanh lên đi phá trận?”

“Nga……!” Chúng ta sẽ không trận pháp, như thế nào phá trận?

Nam tu lúc này cũng nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý quỷ dị chỗ, vỗ đùi mắng: “Nương, chúng ta đây là bị cái kia tiểu tử thúi cấp tính kế.”

Không trong chốc lát trận pháp trung liền bắt đầu có sương mù tràn ngập, sở hữu tiểu hài tử đều sợ hãi co rúm lại tiểu thân mình dựa vào cùng nhau.

“Ô ô ô…… Ta tưởng cha.”

“Ô ô ô…… Ta cũng tưởng ta mẫu thân.”

“Ta tưởng tỷ tỷ, ô ô ô.”

“Ô ô ô……”

“Các ngươi có thể hay không đều đừng khóc.”

Đông Phương Ngọc Kỳ thấy mấy người khóc thành một đoàn, ồn ào đến hắn đau đầu. Mỗi lần hắn nghĩ muốn cái gì đồ vật thời điểm, mới có thể đối chính mình mẫu thân tới này nhất chiêu.

Hiện tại cha mẹ đều không ở, hắn khóc ra tới cũng không có người để ý tới hắn.

Hắn mới sẽ không giống những người này giống nhau, làm vô tri tiểu hài tử!!!

“Ô ô ô……”

Hắn nói chưa dứt lời, hắn vừa nói, mặt khác tiểu hài tử khóc lớn hơn nữa thanh.

Đông Phương Ngọc Kỳ rất tưởng kiên cường một chút, ly này mấy cái tiểu hài tử xa một chút.

Đương nhiên hắn hoàn toàn không cho rằng chính mình cũng là một cái tiểu thí hài.

Chung quanh sương mù mênh mông xem không rõ, làm hắn có chút sợ hãi, vốn dĩ hắn đều đi xa vài bước. Bất quá luôn có loại lạnh căm căm cảm giác, hắn lại không thể không lui về tới.

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên nhìn đến Đông Phương Ngọc Kỳ động tác, thiếu chút nữa liền cười lên tiếng, cái này tiểu thí hài hành vi thật đúng là có điểm khôi hài.

“Các ngươi tưởng trở về sao?”

Một thanh âm ở mấy cái tiểu bằng hữu bên tai vang lên, mấy người lập tức ngừng tiếng khóc, khắp nơi nhìn nhìn, không phát hiện có người. Tưởng chính mình nghe lầm, quay đầu ôm đầu gối tiếp tục khóc.

“Ô ô ô……”

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ, bọn họ đây là mấy cái ý tứ?

Là nguyện ý cùng chính mình đi, vẫn là không muốn cùng chính mình đi?

Nếu là này đó tiểu bằng hữu không muốn đi, kia hắn đã có thể chỉ mang đi Đông Phương Ngọc Kỳ, rốt cuộc Đông Phương Ngọc Kỳ đối hắn hữu dụng.

Tiểu hài tử quá nhiều hắn cũng không hảo mang, một hai cái còn kém không nhiều lắm, rốt cuộc hắn nhưng không có phi thuyền.

Huống chi này đó tiểu hài tử nhưng đều còn không có dẫn khí nhập thể, trảo bọn họ người khẳng định là tà tu.

Hắn tuy rằng nghe qua không ít về tà tu sự tình, nhưng hắn còn không có gặp được quá.

Rốt cuộc đời trước chính hắn chạy trốn đều còn không kịp, nơi nào còn có thể đi quản người khác nhàn sự.

Tà tu giống nhau đều ở Thiên Lăng đại lục cùng Địa Thâm đại lục, bởi vì linh khí nồng đậm, cũng có lợi cho tà tu tu luyện. Chim không thèm ỉa địa phương, tỷ như Hoàng Cực đại lục, tà tu đều không muốn đi. Địa Thâm đại lục hẳn là cũng có, bất quá bọn họ trước mắt còn không có gặp được quá.

Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát đi đến mấy cái tiểu hài tử trước mặt, hỏi: "Các ngươi muốn theo ta đi sao?"

Mấy cái tiểu hài tử ngẩng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, phát hiện là không lâu trước đây gặp qua là cái kia đại ca ca, bất quá cái này đại ca ca nhìn qua không rất giống là người tốt.

Mấy cái tiểu hài tử đều sợ hãi ly Thượng Quan Huyền Ý xa một ít.

Thượng Quan Huyền Ý há hốc mồm, tiểu thí hài nhóm đây là đem hắn trở thành người xấu?

Hắn khó được đã phát một chút thiện tâm, kết quả này đó tiểu thí hài cư nhiên không cảm kích!

Xem ra hắn vẫn là thích hợp làm người xấu.

Người tốt khó làm a!

Vốn dĩ liền không nghĩ xen vào việc người khác Thượng Quan Huyền Ý, cái này là hoàn toàn mặc kệ.

"Ngươi muốn theo ta đi sao?" Thượng Quan Huyền Ý đi đến Đông Phương Ngọc Kỳ bên người, ngồi xổm xuống nhìn hắn.

Đông Phương Ngọc Kỳ còn tưởng rằng cái này ca ca đã bị đám kia người dọa chạy, không nghĩ tới hắn lại về rồi.

Đông Phương Ngọc Kỳ kinh hỉ mà dùng sức gật gật đầu, sau đó, sau đó hắn liền vươn hai cái tiểu cánh tay, cầu ôm!

Thượng Quan Huyền Ý đầy đầu hắc tuyến, lớn như vậy hắn còn không có ôm quá hài tử, nhìn Đông Phương Ngọc Kỳ chờ đợi đôi mắt nhỏ.

Hắn cao lãnh ném ra một câu: “Tưởng rời đi, liền đuổi kịp.” Dứt lời, cũng không quay đầu lại xoay người hướng trận pháp ngoại đi đến.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 316

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 316 Địa Thâm đại lục

【 ngươi như thế nào nghèo như vậy 】 canh hai

Đông Phương Ngọc Kỳ có điểm ngốc, hắn lớn lên phấn điêu ngọc trác, nhìn qua lại ngoan lại đáng yêu.

Như thế nào cái kia đại ca ca không ôm chính mình đâu?

Tưởng hắn ở Đông Phương gia thời điểm, những cái đó ca ca, tỷ tỷ, bá bá, thẩm thẩm đều tranh nhau cướp muốn ôm hắn.

Chính mình như thế nào đã bị ghét bỏ đâu?

Bất quá tuy rằng có chút mất mát, Đông Phương Ngọc Kỳ vẫn là chạy nhanh đuổi kịp Thượng Quan Huyền Ý nện bước.

Đến nỗi mặt khác tiểu bằng hữu, chờ chính mình an toàn lại làm cha mẹ tới cứu bọn họ.

Đông Phương Ngọc Kỳ đi theo Thượng Quan Huyền Ý bảy vòng tám quải, không một lát liền đi ra trận pháp.

Quay đầu lại nhìn nhìn, hắn phát hiện phía sau cái gì cũng không có, mơ hồ sờ sờ đầu, bọn họ cứ như vậy đi ra trận pháp?

Tuy rằng Đông Phương gia cũng có trận pháp, bất quá Đông Phương Ngọc Kỳ quá nhỏ, ngọc giản đều là yêu cầu đưa vào linh khí mới có thể sử dụng.

Hắn mới vừa kiểm tra ra linh căn không lâu, còn không có có thể khiến cho nhập thể.

Cho nên hắn muốn đi chỗ đó, giống nhau đều có thị vệ đi theo.

Hắn còn chưa tới, thị vệ đã sớm đem trận pháp cho hắn mở ra.

Đông Phương Ngọc Kỳ này vẫn là lần đầu tiên, tự mình cảm thụ một mâm trận pháp.

Hắn cảm thấy rất là mới lạ, nhìn Thượng Quan Huyền Ý bóng dáng, hai mắt lóe sáng lấp lánh quang.

Hai người đi rồi một khoảng cách, Thượng Quan Huyền Ý đi một chút, lại dừng lại, không có biện pháp, tiểu thí hài chân ngắn nhỏ, đi không mau.

"Ngươi vì cái gì không mang theo ta phi? Như vậy chúng ta không phải có thể thực mau liền đến nhà ta sao?" Đông Phương Ngọc Kỳ thở hồn hển đuổi theo

quan Huyền Ý, mãn trán đều là hãn, tùy ý vươn tay áo xoa xoa.

“Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ hỏi ta, vì cái gì không mang theo thượng mặt khác tiểu bằng hữu!”

Đông Phương Ngọc Kỳ thành thật nói: “Bọn họ quá phiền, một cái kính liền biết khóc. Huống chi ngươi không phải hỏi quá bọn họ có nguyện ý không đi theo ngươi sao? Bọn họ một đám đều sợ ngươi, hẳn là cảm thấy ngươi không đáng tin cậy. Bất quá ngươi yên tâm, ta tin tưởng ngươi, chỉ cần ngươi đem ta mang về, cha mẹ ta nhất định sẽ cho ngươi hoa không xong linh thạch.”

Thượng Quan Huyền Ý tan nát cõi lòng, tiểu thí hài nói quá trát tâm, hắn không đáng tin cậy sao?

Hắn rõ ràng thực đáng tin cậy nha!

“Vậy ngươi nói, ta hỏi ngươi cha mẹ muốn nhiều ít linh thạch tương đối hảo đâu?”

“Một vạn!” Đông Phương Ngọc Kỳ vươn một ngón tay.

Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười nhìn Đông Phương Ngọc Kỳ, chế nhạo nói: “Đường đường Đông Phương gia cửu thiếu gia mới giá trị một vạn khối linh thạch?”

“Ngươi nhận thức ta?” Đông Phương Ngọc Kỳ cảnh giác nhìn Thượng Quan Huyền Ý, chính mình không phải là mới ra hang hổ lại vào ổ sói đi?

“Không quen biết.” Thượng Quan Huyền Ý thấy hắn tùng khẩu khí bộ dáng, tiếp tục nói: “Bất quá, ta biết nhà các ngươi là thổ hào!!!”

“Thổ hào? Thổ hào có ý tứ gì?”

“Chính là rất có tiền, rất có linh thạch ý tứ!” Thổ hào vẫn là Thượng Quan Huyền Ý từ Tiêu Lăng Hàn nơi đó học được từ, hắn cảm thấy cái này từ thực chuẩn xác.

“Ngươi như thế nào không đi rồi?” Thượng Quan Huyền Ý đi rồi một đoạn đường, phát giác Đông Phương Ngọc Kỳ không có theo kịp. Đảo trở về, xem hắn đang do dự không quyết bộ dáng, như là ở làm gian nan trong lòng đấu tranh.

“A? Ta, ta lập tức liền tới, ta đi mệt, tưởng nghỉ ngơi một chút.” Đông Phương Ngọc Kỳ ánh mắt có chút né tránh, lắp bắp nói.

Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái liền nhìn ra tiểu quỷ rõ ràng có chút chột dạ.

Chẳng lẽ hắn là lo lắng cho mình hỏi hắn cha mẹ muốn số tiền lớn?

Hắn vừa rồi không phải nói muốn hắn cha mẹ cấp là chính mình hoa không xong linh thạch sao?

Hiện tại liền tiểu hài tử đều thích nói hươu nói vượn sao?

"Ngươi nhưng đến chạy nhanh đuổi kịp, nếu là một không cẩn thận gặp yêu thú gì đó, vậy ngươi đã có thể đến trở thành người khác đồ ăn." Thượng Quan Huyền Ý không chút để ý nói, nói xong, đối Đông Phương Ngọc Kỳ lộ ra một cái mê người mỉm cười.

Đông Phương Ngọc Kỳ rụt rụt cổ, tả hữu nhìn nhìn, trong lòng có chút sợ hãi, bốn phía yên tĩnh một mảnh, tựa hồ cách đó không xa liền có yêu thú ở rít gào.

"Ngươi, ca ca, ngươi có thể hay không mang theo ta một khối phi a? Chúng ta như vậy đi đường rất chậm, huống chi ta chân đều khởi phao, ta thật sự đi không đặng." Đông Phương Ngọc Kỳ, nỗ lực mở to mắt to, làm chính mình thoạt nhìn càng thêm đáng yêu một chút.

"Phía trước mấy người kia như thế nào không mang theo các ngươi phi? Như vậy không phải càng mau tới mục đích địa?" Thượng Quan Huyền Ý không dao động, ngược lại hỏi.

"Bọn họ nói này phiến trên núi có một con ngũ cấp yêu thú, nó không thích có người từ nó đỉnh đầu bay qua đi." Đông Phương Ngọc Kỳ nhu nhu nói, càng nói thanh âm càng nhỏ.

"Vậy ngươi biết ta hiện tại là cái gì thực lực sao?"

Đông Phương Ngọc Kỳ lắc đầu.

"Ta là Nguyên Anh kỳ, chỉ có tứ cấp, ngươi nói chúng ta nếu là từ nó đỉnh đầu bay qua đi, nó sẽ thế nào?" Thượng Quan Huyền Ý tâm nói: Nếu không phải mang theo ngươi cái tiểu thí hài, hắn nào đã sớm bay đi.

Đông Phương Ngọc Kỳ nhỏ giọng hỏi: "Ngươi không có phi thuyền sao?"

"Ta chỉ có phi kiếm!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một phen phi kiếm ở Đông Phương Ngọc Kỳ trước mặt quơ quơ.

"Ngươi như thế nào nghèo như vậy, liền phi thuyền đều không có? Ta mỗi cái ca ca tỷ tỷ đều có một chiếc phi thuyền, hơn nữa bọn họ phi thuyền nhưng đại nhưng xinh đẹp." Nói đến chính mình ca ca tỷ tỷ Đông Phương Ngọc Kỳ mãn nhãn đều là sùng bái.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Kỳ thật hắn một chút đều không nghèo, Phệ Linh Thử trộm Tịch Tuấn Tùng toàn bộ thân gia. Nơi đó mặt nhưng có thượng phẩm linh thạch hai trăm vạn; cực phẩm linh thạch năm vạn khối; còn có hai kiện Linh Khí; cùng với một ít trân quý bày trận tài liệu.

Nhìn đến Đông Phương Ngọc Kỳ xác thật đi không đặng, đi đường đều là khập khiễng, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp nhắc tới hắn sau cổ mang theo hắn về phía trước đi.

Đông Phương Ngọc Kỳ tới lui chân, quơ chân múa tay, khóc không ra nước mắt.

Như vậy, hắn là không cần đi đường, nhưng hắn khó chịu a!

"Ca ca, ngươi liền không thể ôm ta đi sao?" Đông Phương Ngọc Kỳ tràn đầy ủy khuất hỏi.

"Vui đùa cái gì vậy, ta ôm ấp chỉ có thể để lại cho ta đạo lữ, có thể vươn một bàn tay dẫn theo ngươi, đã thực không tồi. Ngươi liền thấy đủ đi! Ngươi nếu là không muốn, ta hiện tại liền đem ngươi buông xuống, chính ngươi đi." Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy ghét bỏ nói, Tu chân giới oa đảo mắt liền trưởng thành. Đừng nhìn hắn hiện tại mới, vạn nhất sinh ra cái gì không nên có tâm tư, kia chính mình không phải lại cho chính mình đào một cái hố.

Ngăn chặn hết thảy ngoài ý muốn phát sinh, hắn mới không cần cho chính mình tìm phiền toái.

Đông Phương Ngọc Kỳ: "……"

Một canh giờ sau, hai người rốt cuộc đi ra kia phiến rừng rậm.

Đông Phương Ngọc Kỳ nhìn thấy đã rời đi ngũ cấp yêu thú địa bàn, tràn đầy hưng phấn, chờ đợi nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý thỏa mãn Đông Phương Ngọc Kỳ mang theo hắn cùng nhau ngự không phi hành, bất quá vẫn là dẫn theo hắn cổ áo.

Ba ngày sau……

Thượng Quan Huyền Ý lãnh Đông Phương Ngọc Kỳ triều Triều Ca Thành đi đến.

Chỉ là hai người vừa đến cửa thành, đã bị một đám người bao quanh vây quanh.

Dẫn đầu tên kia nam tử đang xem thanh Đông Phương Ngọc Kỳ bộ dáng sau, lập tức lấy ra truyền âm ngọc giản phát ra một đạo tin tức.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy tình cảnh lập tức biết, những người này hẳn là nhận ra Đông Phương Ngọc Kỳ, xem ra qua không bao lâu, Đông Phương Ngọc Kỳ cha mẹ nên tới.

"Ngươi là ai? Buông ra chúng ta cửu thiếu gia, bằng không đừng trách chúng ta đối với ngươi không khách khí."

Thượng Quan Huyền Ý vỗ nhẹ nhẹ một chút Đông Phương Ngọc Kỳ đầu, nói: "Tiểu quỷ, nói cho bọn họ ta là ai?"

Đông Phương Ngọc Kỳ mở to mê mang mắt to, ngẩng đầu nhìn lên Thượng Quan Huyền Ý, "Ta cũng không biết ngươi là ai a?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

"Ngươi không phải kêu ta ca ca sao?"

Đông Phương Ngọc Kỳ thành thật đáp: "Nhưng là ta xác thật không biết ngươi là ai a?"

Thượng Quan Huyền Ý buồn bực, bị Đông Phương Ngọc Kỳ vừa nói, hắn như thế nào cảm giác chính mình thành bắt cóc tiểu hài tử người xấu đâu?

Đúng lúc này, nơi xa bay tới một nam một nữ lưỡng đạo thân ảnh, thực mau hai người liền dừng lại ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

"Kỳ Nhi." Nữ tử dẫn đầu kêu gọi ra tiếng.

"Nương." Đông Phương Ngọc Kỳ hưng phấn tiến lên đầu nhập vào nữ tử ôm ấp.

"Nương, nương, nương, Kỳ Nhi cho rằng sẽ không còn được gặp lại ngài, ô ô ô……" Đông Phương Ngọc Kỳ nói nói liền oa oa khóc rống lên.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy khóe miệng không khỏi trừu trừu, chính mình cùng này tiểu quỷ đãi ba ngày, trước nay không gặp hắn đã khóc. Liền tính bị những cái đó người xấu bắt được cũng không khóc, lúc này là tìm nói tố khổ đối tượng, ghé vào hắn nương trong lòng ngực, khóc rung trời vang.

Này tiểu quỷ quả nhiên là quỷ tinh quỷ tinh, biết ở những người khác trước mặt khóc cũng vô dụng, cũng không lãng phí nước mắt.

"Tại hạ Đông Phương Hồng, đa tạ tiểu hữu đưa ta này bướng bỉnh nghiệt tử trở về?" Nam tử thanh âm ôn nhuận nhu hòa, lại cho người ta một loại không giận mà uy cảm giác.

Đông Phương Hồng là một người Hợp Thể trung kỳ tu sĩ, nhìn qua bất quá mới 27-28 tuổi bề ngoài, lớn lên tất nhiên là ngọc thụ lâm phong, ăn mặc một kiện lục cấp pháp y, trên quần áo mặt thêu lịch sự tao nhã trúc diệp hoa văn, một đầu tóc đen bị một cây dương chi ngọc trâm cài vãn khởi, xảo diệu tô đậm ra một vị tuyệt thế quý công tử phi phàm thân ảnh.

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là hướng Đông Phương Hồng hành lễ mới cung kính nói: "Vãn bối Thượng Quan Huyền Ý, gặp qua Đông Phương tiền bối, vãn bối là ở lên đường trên đường, trong lúc vô tình gặp phải Ngọc Kỳ. Thuận tay cứu hắn, liền đem hắn mang theo trở về."

Họ Thượng Quan, chẳng lẽ là Thượng Quan gia người? Nhưng Thượng Quan gia người không phải đã tới rồi Đông Phương gia sao? Đông Phương Hồng trong lòng nghi hoặc, hỏi: "Không biết tiểu hữu lệnh tôn là người phương nào?"

"Hồi tiền bối, gia phụ chính là Thượng Quan Minh Thanh."

"Thượng Quan Minh Thanh? Ngươi chính là Minh Thanh huynh nhi tử?" Đông Phương Hồng kinh nghi bất định hỏi, không phải nói Thượng Quan Minh Thanh nhi tử ở vài thập niên trước bị lão tộc trưởng tiếp đi rồi sao?

"Đúng là, đây là vãn bối thân phận ngọc bài." Nói, Thượng Quan Huyền Ý từ không gian giới tử trung lấy ra một khối ngọc giản, đưa cho Đông Phương

Hồng.

Đông Phương Hồng kết quả ngọc giản cảm thụ một chút, ngọc giản là thật sự, cùng hắn bản nhân trên người hơi thở nhất trí, nghĩ đến hẳn là bản nhân không thể nghi ngờ.

Xác nhận sau, Đông Phương Hồng lại đem ngọc giản đệ trả lại cho Thượng Quan Huyền Ý.

Đông Phương Hồng trên dưới đánh giá một phen Thượng Quan Huyền Ý, gật đầu khen: "Quả nhiên là hiền chất, hiền chất hiện giờ đã có Nguyên Anh trung kỳ thực lực, thật sự là thiếu niên thiên tài, tư chất phi phàm."

Đông Phương Hồng không cấm nhớ tới năm đó chính mình đoàn người cùng Thượng Quan Minh Thanh chi gian chênh lệch, không khỏi lắc đầu. Bọn họ rõ ràng tuổi tác xấp xỉ, tu vi lại bị Thượng Quan Minh Thanh xa xa ném ở sau người, đoàn người mưu đủ kính cũng đuổi không kịp hắn.

Thượng Quan Huyền Ý khiêm tốn nói: "Đông Phương tiền bối giây tán, thiên tài không dám nhận, chỉ là vận khí tốt, được một chút tiểu cơ duyên."

"Kêu tiền bối nhiều xa lạ, ta và ngươi phụ thân vốn dĩ chính là cùng thế hệ, đại gia lại nhận thức, về sau ngươi liền kêu ta Hồng thúc thúc liền có thể. Đây là thê tử của ta, ngươi trực tiếp kêu thẩm thẩm là được." Nói, phương đông lại chỉ chỉ một bên đùa với Đông Phương Ngọc Kỳ thê tử.

Đông Phương Hồng thê tử là một người Hóa Thần trung kỳ tu sĩ, tên là Phong Nguyệt. Dung mạo nhìn qua bất quá mười tám chín tuổi bộ dáng, lớn lên tất nhiên là trầm ngư lạc nhạn, ăn mặc một kiện màu xanh nhạt pháp y, cùng Đông Phương Hồng đứng chung một chỗ có vẻ bọn họ trai tài gái sắc.

Thượng Quan Huyền Ý hơi hơi mỉm cười, biết nghe lời phải kêu lên: "Tiểu chất gặp qua Hồng thúc thúc, gặp qua thẩm thẩm."

Đông Phương Ngọc Kỳ thấy Thượng Quan Huyền Ý này hoàn toàn giống như là thay đổi một người bộ dáng, ở một bên thẳng trợn trắng mắt. Đại ca ca cùng chính mình ở bên nhau khi, rõ ràng chính là một cái khi dễ tiểu hài tử ác ôn. Tới rồi cha mẹ trước mặt, lập tức biến thành một cái nho nhã lễ độ khiêm khiêm quân tử.

Đông Phương Hồng gật gật đầu: "Hảo."

Phong Nguyệt nắm Đông Phương Ngọc Kỳ đứng ở Đông Phương Hồng bên người, đối với Thượng Quan Huyền Ý ôn hòa cười, nói: "Thẩm thẩm liền trực tiếp gọi ngươi Huyền Ý, đa tạ ngươi cứu Ngọc Kỳ. Nơi này không phải nói chuyện địa phương, nếu ngươi đã tới rồi Triều Ca Thành, vậy đi Đông Phương gia tộc địa ngồi ngồi, vừa lúc hiện tại các đại thế gia thiên tài đệ tử đều ở tụ tập ở Đông Phương gia." Nói, Phong Nguyệt nghiêng đầu nhìn thoáng qua chính mình trượng phu.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 317

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 317 Địa Thâm đại lục

【 thành công tiến vào Đông Phương gia 】 canh ba

Sớm tại Đông Phương Hồng vợ chồng đã đến khi, vây quanh Thượng Quan Huyền Ý cùng Đông Phương Ngọc Kỳ thủ vệ liền rút lui, bọn họ hiện tại trạm vị trí vừa lúc ở cửa thành, xác thật không phải nói chuyện địa phương.

Thượng Quan Huyền Ý trên mặt lộ ra vẻ khó xử, "Đa tạ thẩm thẩm hảo ý, thật không dám giấu giếm, ta đây cũng là vừa mới trở lại Địa Thâm đại lục, còn không có tới kịp hồi Thượng Quan gia."

"Này có cái gì làm tốt khó, tu sĩ vốn là yêu cầu nơi nơi rèn luyện. Vừa lúc các ngươi Thượng Quan gia cũng có người ở chúng ta Đông Phương gia tộc địa, đến lúc đó ngươi có thể cùng bọn họ cùng nhau trở về." Đông Phương Hồng nói xong, không đợi Thượng Quan Huyền Ý cự tuyệt, bàn tay vung lên, trực tiếp mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng Phong Nguyệt cùng với Đông Phương Ngọc Kỳ rời đi tại chỗ.

Thượng Quan Huyền Ý cứ như vậy bị Đông Phương Hồng đưa tới Đông Phương gia tộc địa, không nghĩ tới sự tình so với hắn trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi.

Đông Phương gia tộc địa ở Triều Ca Thành phía sau, trong đó bao quát năm tòa linh khí nồng đậm núi lớn, có một ngọn núi là trong gia tộc tu vi đạt tới Luyện Hư kỳ trở lên người tu luyện trường sở; có một ngọn núi là tu vi tới rồi Hóa Thần kỳ trở lên người tu luyện động phủ; có một ngọn núi tu sửa tất cả đều là đình đài lầu các, đủ loại phòng ốc, mọi việc thành thân người đều có thể đến nơi nào thân lãnh một cái sân; trong đó có một ngọn núi gieo trồng tất cả đều là các loại linh thảo; một khác tòa sơn bị sương mù tràn ngập, trận pháp bao vây, làm người thấy không rõ bên trong cảnh tượng.

Này đó chỉ là năm tòa núi lớn tình huống, mặt khác Đông Phương gia còn có rất nhiều tòa tiểu sơn, có linh thạch quặng, kim loại quặng từ từ.

Mà Thượng Quan Huyền Ý còn lại là bị Đông Phương Hồng trực tiếp đưa tới một cái trong viện.

Hắn vừa mới đứng vững, còn không có tới kịp quan sát bốn phía, nghênh diện hướng bọn họ đi tới một vị lớn lên khí vũ hiên ngang nam tử, nam tử ăn mặc một thân màu lam nhạt pháp y, tu vi Nguyên Anh trung kỳ.

Thấy nam tử một cái chớp mắt, Đông Phương Ngọc Kỳ sợ hãi run run thân mình, nhược nhược gọi một tiếng: "Đại ca!"

Nam tử đối Đông Phương Ngọc Kỳ gật gật đầu, nói: "Ân, đã trở lại liền phải, về sau không cần lại tùy tiện ra tộc địa."

"Nga!"

Ngược lại nam tử lại cung kính đối Đông Phương Hồng cùng Phong Nguyệt kêu: "Phụ thân, mẫu thân."

"Ân!"

"Tới, Ngọc Khải, vị này chính là Thượng Quan Huyền Ý, là ngươi Minh Thanh bá bá nhi tử. Trong chốc lát ngươi an bài một chút hắn chỗ ở, lần này ngươi đệ đệ có thể bình an trở về, còn may mà hắn." Đông Phương Hồng lập tức liền đem tiếp đón Thượng Quan Huyền Ý sự tình giao cho chính mình đại nhi tử làm.

Đông Phương Hồng có hai tử, Đông Phương Ngọc Kỳ là hắn tiểu nhi tử, xem như một cái ngoài ý muốn chi hỉ, tu sĩ dựng dục con nối dõi vốn dĩ liền khó khăn, huống chi bọn họ tu vi đều không thấp.

Đông Phương Ngọc Khải là Đông Phương Hồng trưởng tử, tại gia tộc cùng thế hệ trung đứng hàng năm, muốn so Thượng Quan Huyền Ý đại năm tuổi, năm nay 76 tuổi.

Đông Phương Ngọc Khải tự nhiên biết chính mình cái kia nghịch ngợm gây sự đệ đệ không phải cái đèn cạn dầu, lần này sẽ bị người chui chỗ trống. Một phương diện chính là chính hắn ham chơi, về phương diện khác tự nhiên là có người cố ý làm như vậy.

Bởi vì liền ở một tháng trước, Đông Phương Ngọc Kỳ bị kiểm tra đo lường ra Thiên phẩm Lôi linh căn, gia tộc cũng tồn tại cạnh tranh, tự nhiên có nhân đố kỵ, không nghĩ làm này còn không có trưởng thành lên thiên tài như vậy chết.

Đối với cứu chính mình đệ đệ Thượng Quan Huyền Ý, Đông Phương Ngọc Khải hảo cảm đại thăng, lập tức thân thiện tự giới thiệu: "Ngươi hảo, ta tên đầy đủ Đông Phương Ngọc Khải, xem ngươi so với ta tiểu, ngươi có thể gọi ta Khải ca, hoặc là kêu tên của ta cũng đúng, ta liền trực tiếp gọi ngươi Huyền Ý."

Thượng Quan Huyền Ý trừu trừu khóe miệng, như thế nào mỗi người đều muốn làm chính mình ca ca?

Hắn cứng đờ cười cười, nói: "Ngươi hảo, ta kêu ngươi Ngọc Khải hảo." Ca ca gì đó liền thôi bỏ đi!

Kỳ thật Thượng Quan Huyền Ý là muốn kêu Đông Phương đạo hữu, bất quá nghĩ đến mấy cái đại thế gia rắc rối phức tạp quan hệ, hắn như vậy xưng hô liền có vẻ quá khách khí.

Đông Phương Ngọc Khải gật đầu nói: "Hành, tùy ngươi."

Bên này, Đông Phương Hồng cũng cùng chính mình thê tử nói nói mấy câu sau, liền đi tới, đối Thượng Quan Huyền Ý cùng Đông Phương Ngọc Khải nói: “Các ngươi người trẻ tuổi hảo hảo ở chung, Ngọc Khải ngươi mang Huyền Ý hiền chất ở trong tộc hảo hảo đi dạo, ta và ngươi nương trước mang ngươi đệ đệ trở về kiểm tra một chút thân thể.”

“Tốt, phụ thân.”

Kiểm tra thân thể? Thượng Quan Huyền Ý nghe xong Đông Phương Hồng nói, như thế nào phát hiện chính mình có chút mạc danh chột dạ cảm đâu?

Chính mình rõ ràng cứu người, không nên chột dạ mới đúng, đây là có chuyện gì?

Kia tiểu quỷ sẽ không nói cho Đông Phương Hồng vợ chồng nói chính mình ngược đãi hắn đi?

Thượng Quan Huyền Ý vừa quay đầu lại, liền nhìn đến Đông Phương Ngọc Kỳ đối chính mình lộ ra chỉnh tề tám cái răng, bạch có điểm lóa mắt. Chết tiểu quỷ xem chính mình ánh mắt, rõ ràng để lộ ra một cái tin tức, “Cáo hắc trạng!”

Liền ở mấy người muốn sôi nổi tan đi khi, sân cửa tới hai gã nữ tử.

Ở mấy người đều còn không có làm rõ ràng trạng huống là lúc, một người ăn mặc hồng nhạt váy áo nữ tử, vào sân sau, lập tức nhào hướng Đông Phương Ngọc Kỳ.

Ôm hắn, nữ tử liền khóc lóc kể lể nói: “Cửu đệ, ta nghe nói ngươi đã trở lại, lập tức liền tới nhìn xem. Không nghĩ tới ngươi là thật sự đã trở lại, ngươi có thể bình an trở về thật sự là quá tốt! Từ ngươi rời đi sau, ta mỗi ngày đều đến Triều Ca Thành đi tìm ngươi, vẫn luôn không có tìm được ngươi.”

“Cửu đệ ngươi không có việc gì, thật sự là quá tốt, lục tỷ cũng thực lo lắng ngươi.” Một khác danh ăn mặc màu hoa hồng váy áo nữ tử cũng tiến lên nói.

Trong đó xuyên hồng nhạt quần áo nữ tử tên gọi: Đông Phương Ngọc Lan, tại gia tộc cùng thế hệ trung đứng hàng tam, là Đông Phương Hồng đại ca nữ nhi.

Một khác danh ăn mặc màu hoa hồng quần áo nữ tử tên là: Đông Phương Ngọc Phỉ, tại gia tộc cùng thế hệ trung đứng hàng sáu, là Đông Phương Hồng nhị ca nữ nhi.

Đông Phương Ngọc Kỳ bị Đông Phương Ngọc Lan cùng Đông Phương Ngọc Phỉ hai người ôm, tễ đến khuôn mặt nhỏ đều nghẹn đến mức đỏ bừng.

“Khụ khụ!!” Đông Phương Hồng thấy vậy, ho khan một tiếng, nhắc nhở bọn họ trưởng bối còn ở nơi này đâu.

Đông Phương Ngọc Lan cùng Đông Phương Ngọc Phỉ hai người lúc này mới có chút hậm hực buông ra Đông Phương Ngọc Kỳ, vừa rồi rất cao hứng đều quên xem ở đây có người nào.

Nghe được quen thuộc lại không mất uy nghiêm thanh âm, thực rõ ràng, thanh âm chủ nhân là Đông Phương Hồng.

Đông Phương Ngọc Lan cùng Đông Phương Ngọc Phỉ hai người lập tức đứng dậy, đứng ở một bên, như là đã làm sai chuyện tình hài tử rũ đầu, cung kính kêu: "Tam thúc, tam thẩm."

"Ân."

Cảm giác được nồng đậm uy áp, Đông Phương Ngọc Lan có chút thấp thỏm nói: "Đều do ta, nếu không phải ta mang theo cửu đệ đi Triều Ca Thành, cửu đệ cũng sẽ không bị người xấu bắt đi. Tam thúc, tam thẩm, các ngươi muốn đánh muốn chửi, chất nữ tùy ý các ngươi xử trí."

Đông Phương Hồng híp đánh giá này Đông Phương Ngọc Lan, ngày thường này những ca ca tỷ tỷ đối Kỳ Nhi đều là yêu quý có thêm, không biết lần này Kỳ Nhi mất tích là bọn họ ai chủ ý. Bất quá làm trò người ngoài mặt, hắn cũng không dễ xử trí Đông Phương Ngọc Lan, rốt cuộc Đông Phương Ngọc Lan nói như vậy là hắn đại ca nữ nhi.

"Sự tình đều đã qua đi, ngươi cũng không cần quá tự trách. Nếu Kỳ Nhi đã bình an đã trở lại, về sau còn muốn làm phiền các ngươi nhiều hơn đảm đương." Đông Phương Hồng trong giọng nói hoàn toàn không có muốn trách cứ Đông Phương Ngọc Lan ý tứ, nhưng hắn đáy mắt cũng lộ ra một mạt sát ý.

Đông Phương Hồng không dấu vết mà đối chính mình nhi tử đưa mắt ra hiệu, Đông Phương Ngọc Khải lập tức hiểu ý, lập tức liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý rời đi này tòa sân.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên biết việc xấu trong nhà không thể ngoại dương, hắn đối Đông Phương Ngọc Kỳ như thế nào sẽ bị người bắt đi, một chút hứng thú đều không có. Chỉ cần tới Đông Phương gia, kia hắn liền có cơ hội tiến vào tiểu bí cảnh, đây mới là hắn chuyện quan tâm nhất.

Thượng Quan Huyền Ý đi theo Đông Phương Ngọc Khải xuyên qua mấy cái sân, đi rồi mười phút bộ dáng, tiến vào một cái bố trí lịch sự tao nhã sân.

"Nơi này là ta trụ sân, trừ bỏ kia gian phòng ngủ chính, mặt khác đều là phòng trống. Huyền Ý, ngươi có thể tùy ý tuyển một gian tới trụ." Đông Phương Ngọc Khải chỉ vào trước mặt các phòng, cấp Thượng Quan Huyền Ý giới thiệu nói.

"Hảo, đa tạ Ngọc Khải, ta liền tuyển này gian đi." Thượng Quan Huyền Ý tùy ý chỉ một gian, nơi này phòng cách cục không sai biệt lắm, tuyển nào gian đều giống nhau.

"Hảo." Đông Phương Ngọc Khải gật gật đầu, ngay sau đó mang theo Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở sân bàn đá trước, bắt đầu pha trà.

"Đúng rồi, ta gần nhất vài thập niên như thế nào chưa từng nghe qua tên của ngươi. Ta nhớ rõ lần đầu tiên nghe được ngươi tên khi, năm ấy ta mười một

tuổi, mọi người đều đang nói Thượng Quan gia ra một cái thiên phẩm linh căn thiên tài.”

“Cái gì thiên tài, đều là đại gia cất nhắc thôi. Ta phía trước không cẩn thận bị truyền tống đến Hoàng Cực đại lục đi, cũng là gần nhất mấy ngày mới từ Huyền Thiên đại lục trở về, này không vừa đến không bao lâu, liền đụng phải ngươi đệ đệ.” Thượng Quan Huyền Ý một ngữ che lại, dù sao hắn nói đều là sự thật, chịu được kiểm chứng.

“Nguyên lai ngươi không ở Địa Thâm đại lục, ta liền nói như thế nào chỉ nghe nói qua Thượng Quan gia những người khác, còn tưởng rằng ngươi bị Thượng Quan gia gia mang đi Thiên Lăng đại lục. Ta nghe người khác nói Hoàng Cực đại lục linh khí loãng, thuộc về hoang dã khu vực. Ngươi ở loại địa phương kia, tu vi không hề có rơi xuống, không hổ là thiên phẩm linh căn.”

Nói đến linh căn thời điểm, Đông Phương Ngọc Khải trong mắt tràn đầy hâm mộ, hắn là Kim Mộc song linh căn, hơn nữa linh căn cấp bậc chỉ có thượng phẩm.

Thượng Quan Huyền Ý khiêm tốn nói: “Còn hảo, ta chính là vận khí tương đối hảo.”

“Vận khí cũng là thực lực một bộ phận.”

Đông Phương Ngọc Khải vì Thượng Quan Huyền Ý rót một ly trà.

Thượng Quan Huyền Ý giống như tùy ý hỏi: “Đúng rồi, ta phía trước nghe Đông Phương thúc thúc nói chúng ta Thượng Quan gia cũng có người tới các ngươi Đông Phương gia tộc địa, không biết tới đều là người phương nào?”

“Đều là trẻ tuổi người xuất sắc, có Thượng Quan Huyền Thừa, Thượng Quan Huyền Hằng, Thượng Quan Huyền Thao, Thượng Quan Huyền Nhụy cùng Thượng Quan Huyền Vũ năm người.” Nói xong lời cuối cùng một cái tên thời điểm, Đông Phương Ngọc Khải trên mặt lộ ra một tia cổ quái.

Thượng Quan Huyền Ý mặt lộ vẻ vui sướng nói: “Nga, ta đường ca cũng tới.”

“Ngươi đường ca là?”

“Thượng Quan Huyền Vũ!”

“Tới là tới, bất quá, hắn hiện tại……,” nói mặt sau, Đông Phương Ngọc Khải cũng không biết nên hình dung như thế nào, là nói hắn ngủ rồi? Vẫn là nói hắn bị người hạ hôn mê dược?

“Là phát sinh sự tình gì sao? Chẳng lẽ ta đường huynh hắn bị thương?” Thượng Quan Huyền Ý khẩn trương hỏi, lập tức liền bắt được Đông Phương Ngọc Khải cánh tay, ngay sau đó liền đứng lên.

Hắn nôn nóng nói: “Không được, ta hiện tại liền phải đi xem hắn.”

“Không phải, ngươi đừng có gấp, bị thương nhưng thật ra không có, hắn chính là ở hôn mê.” Nói, Đông Phương Ngọc Khải cũng đi theo đứng lên.

Theo sau, Đông Phương Ngọc Khải liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi trước Thượng Quan gia mấy người tạm thời cư trú sân.

Thượng Quan gia tạm cư trong sân chỉ có hai gã Hóa Thần kỳ thủ vệ cùng Thượng Quan Huyền Vũ ở, ngũ trưởng lão đi cùng mặt khác gia tộc tu vi bằng nhau người luận đạo đi, mà trẻ tuổi bốn người đi Đông Phương gia thí luyện tháp thí luyện.

Đương hai gã thủ vệ nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý trước tiên cũng không có nhận ra hắn, bất quá hắn nhưng thật ra nhận thức hai người trung trong đó một người. Chỉ cần Thượng Quan Huyền Vũ ra ngoài người nọ liền sẽ đi theo hắn, đã từng nghe Thượng Quan Huyền Vũ xưng hô hắn vì Nguyên Võ.

Nguyên Võ nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đi theo Đông Phương Ngọc Khải cùng đi đến, mà Thượng Quan Huyền Ý lại thẳng tắp hướng tới Thượng Quan Huyền Vũ phòng đi đến.

Nguyên Võ lập tức ngăn ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, người này hắn cũng không nhận thức.

“Vị công tử này xin dừng bước, nhà ta lục thiếu gia hiện giờ thân thể thiếu giai, đang ở nghỉ ngơi.” Nói chuyện thời điểm hắn còn nhìn về phía Đông Phương Ngọc Khải, kia ý tứ thực rõ ràng, người kia là ai? Như thế nào người nào đều hướng bọn họ thiếu gia trong phòng mang.

“Nguyên Võ, ai cho ngươi lá gan, dám cản bổn thiếu gia lộ?” Thượng Quan Huyền Ý híp mắt nhìn Nguyên Võ, lạnh lùng chất vấn nói.

Nguyên Võ bị Thượng Quan Huyền Ý trên người phát ra tới khí thế chấn một chút, ngay sau đó thấy rõ Thượng Quan Huyền Ý tu vi, lại có chút tức giận chính mình cư nhiên bị một cái tu vi chỉ có Nguyên Anh trung kỳ người cấp trấn trụ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 318

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 318 Địa Thâm đại lục

【 tiến vào tiểu bí cảnh 】 canh bốn

Một khác danh Hóa Thần kỳ tu sĩ thấy vậy, lập tức đã đi tới.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

“Ta nghe nói đường ca hôn mê bất tỉnh, đến xem. Như thế nào? Ta không thể đi vào sao?” Thượng Quan Huyền Ý ngược lại nhìn về phía vừa rồi lại đây người nọ.

“Ngươi là?”

“Thượng Quan Huyền Ý!”

Người nọ rõ ràng sửng sốt một chút, ngay sau đó vui mừng nói: “Ngài thật là bát thiếu gia?”

“Cam đoan không giả!” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình thân phận ngọc bài ném qua đi.

Người nọ cuống quít tiếp được, xác nhận không có lầm sau, hắn một cái 1m93 tháo hán tử cư nhiên nhiệt lệ hốc mắt.

Xem Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt hắc tuyến, người này hắn cũng không có cái gì ảnh hưởng, hắn là sớm chết thẳng cẳng, bằng không hắn khẳng định nhớ rõ.

Người nọ kích động nói: “Thật tốt quá, bát thiếu gia, ngài trở về thật sự là quá tốt! Năm đó ngài ra ngoài rèn luyện sau, liền không lại trở về, nghe lục thiếu gia nói ngài là bị tộc trưởng tiếp đi. Vốn dĩ chúng ta còn nửa tin nửa ngờ, bất quá nhìn đến mạng ngươi bài còn hảo hảo, đại gia lúc này mới yên tâm lại.”

Một bên Đông Phương Ngọc Khải nhướng mày, hắn cảm thấy chính mình nghe được cái gì đến không được tin tức. Vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý nhưng đã nói với hắn, hắn không cẩn thận bị truyền tống tới rồi Hoàng Cực đại lục. Này cùng Thượng Quan gia người ta nói rõ ràng không giống nhau, không nghĩ tới Thượng Quan gia cũng không yên ổn.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày hỏi: “Ngươi là?”

“Thuộc hạ Minh Thâm, năm đó nếu không phải tộc trưởng đã cứu ta, ta đã sớm không ở trên đời. Tộc trưởng trước khi rời đi làm chúng ta bảo hộ ngài an toàn,

chỉ là năm đó ta có việc gấp trở về một chuyến gia, lại đến Thượng Quan gia liền tìm không đến ngài người.” Minh Thâm nói còn vuốt nước mắt.

Cũng không biết Minh Thâm trong nhà việc gấp có phải hay không có người cố ý vì này, bất quá những cái đó đều đi qua, lại truy cứu lại có gì ý? Quản hắn là thật là giả, nên giết người làm theo sát. Bất quá nhìn Minh Thâm bề ngoài 40 tuổi tả hữu đại thúc hình dung, ở nơi đó lau nước mắt, Thượng Quan Huyền Ý thật đúng là có điểm một lời khó nói hết.

Thượng Quan Huyền Ý tùy ý cùng Minh Thâm trò chuyện hai câu, thuận tiện lại nhìn một chút Thượng Quan Huyền Vũ. Đương nhiên hắn làm bộ một bộ thực quan tâm Thượng Quan Huyền Vũ bộ dáng, rốt cuộc trước kia ở Thượng Quan gia thời điểm, mọi người đều biết bọn họ quan hệ tốt nhất.

Ở Thượng Quan gia người trước mặt lộ một cái mặt, Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát ở tại bên này trong viện.

Rốt cuộc Thượng Quan gia người đều ở chỗ này, hắn đi cùng Đông Phương Ngọc Khải hai người trụ một cái sân tổng giác không tốt.

Vài ngày sau, ngũ trưởng lão trở về cũng cùng Thượng Quan Huyền Ý gặp mặt, Thượng Quan Huyền Ý thực thuận lợi thế thân Thượng Quan Huyền Vũ tiến vào Đông Phương gia tiểu bí cảnh danh ngạch.

Thượng Quan Huyền Ý mỗi ngày không có việc gì liền đi Thượng Quan Huyền Vũ phòng xoát xoát huynh hữu đệ cung, ít nhất đến làm Nguyên Võ thấy. Miễn cho sau khi trở về hắn nói lung tung, rốt cuộc hắn hiện tại còn không phải trong nhà những cái đó lão gia hỏa đối thủ.

Hôm nay, Đông Phương Ngọc Khải bị chính mình đệ đệ lôi kéo tới tìm Thượng Quan Huyền Ý, vốn dĩ hắn còn tưởng rằng nhà mình đệ đệ tưởng niệm cứu hắn ca ca, kết quả lại ra ngoài hắn dự kiến.

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ ở trong phòng tu luyện, bị Minh Thâm báo cho có người tìm hắn khi, còn rất là ngoài ý muốn.

“Ngọc Khải, Ngọc Kỳ?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc đi vào trong viện, thấy Đông Phương gia hai huynh đệ đang ngồi ở bàn đá trước.

Không đợi Đông Phương Ngọc Khải nói chuyện, Đông Phương Ngọc Kỳ vội vàng nói: “Huyền Ý ca ca, ta ngũ ca hắn muốn khiêu chiến ngươi.”

Đông Phương Ngọc Khải đầy đầu hắc tuyến, hắn khi nào nói qua chính mình muốn khiêu chiến Thượng Quan Huyền Ý.

Còn có, không phải Đông Phương Ngọc Kỳ chính mình muốn tới tìm Thượng Quan Huyền Ý sao?

Chính mình đây là bị thân đệ đệ hố?

Thượng Quan gia là trận pháp thế gia, chính mình nếu là cùng Thượng Quan Huyền Ý tỷ thí, hắn nếu là đem chính mình vây ở trận pháp trung. Kia chính

mình mấy ngày đều ra không được, chẳng phải là mặt trong mặt ngoài đều ném hết.

Hắn như thế nào có cái hố ca đệ đệ?

“Không có, tuyệt đối không có, ta sao có thể ỷ lớn hiếp nhỏ. Huyền Ý, ngươi đừng nghe cửu đệ nói hươu nói vượn.” Đông Phương Ngọc Khải lập tức phủ nhận nói, hắn mới không ngốc đâu, sao có thể bị một cái tiểu thí hài tính kế.

Nhìn thấy Đông Phương Ngọc Kỳ muốn nói lời nói, Đông Phương Ngọc Khải tay mắt lanh lẹ che lại hắn miệng.

Đông Phương Ngọc Kỳ hận sắt không thành thép trừng mắt chính mình ngũ ca, miệng mình bị hắn che lại, chỉ có thể phát ra “Ngô…… Ngô” thanh. Muốn đem hắn tay bẻ ra, đáng tiếc lực lượng cách xa, chính mình như thế nào cũng bẻ không khai.

Đông Phương Ngọc Khải lập tức cho Đông Phương Ngọc Kỳ một cái cảnh cáo ánh mắt, thấy hắn thành thật gật gật đầu, lúc này mới lấy ra che lại hắn tay.

Thượng Quan Huyền Ý tay chống cằm, rất có hứng thú nhìn hai huynh đệ ánh mắt giao lưu, mắt đi mày lại, thấy Đông Phương Ngọc Khải nhìn qua.

Hắn phụ họa nói: “Ân, tiểu hài tử lời nói không thể coi là thật.”

Đông Phương Ngọc Kỳ tiểu kỹ xảo còn không có dùng ra tới, liền tuyên cáo thất bại!

Hắn liền buồn bực, nhà mình ngũ ca ngày thường không phải rất uy vũ khí phách sao?

Như thế nào hiện tại như vậy túng, này vẫn là chính mình cái kia ngũ ca sao?

Đông Phương Ngọc Kỳ tâm tư không ai để ý tới, Đông Phương Ngọc Khải thấy nhà mình đệ đệ ngừng nghỉ, rốt cuộc là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái nhìn liền biết Đông Phương Ngọc Kỳ đánh cái gì chú ý, đây là muốn cho hắn ca thu thập chính mình, để báo chính mình lúc trước ninh hắn sau cổ tử thù! Còn nhớ rõ lúc ấy, hắn nói chính mình như vậy ninh hắn, hắn giống như là một cái gà con.

Tuy rằng Đông Phương Ngọc Kỳ ý tưởng rất tốt đẹp, bất quá hiển nhiên Đông Phương Ngọc Khải không mắc lừa, không tiếp hắn chiêu.

Hai người ở Thượng Quan gia bên này trong viện ngồi trong chốc lát liền rời đi, bởi vì Đông Phương Ngọc Kỳ cơm trưa đã đến giờ.

Thời gian lặng yên trôi đi, thực nhanh liền đến Đông Phương gia tiểu bí cảnh mở ra thời gian.

Hôm nay, mọi người tụ tập ở một tòa linh khí giống nhau ngọn núi trước.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên là ở Thượng Quan gia đội ngũ trung, bất quá Thượng Quan gia bốn người đều không thích hắn, đem hắn một người cô lập lên.

Hắn nhưng thật ra không sao cả, những người này từ nhỏ liền xem hắn không vừa mắt.

Làm trò gia gia mặt một đám nhưng thật ra trang ngoan ngoãn khả nhân, bối gia gia liền mắng hắn là đứa con hoang.

Chỉ vì gia gia đem cái gì thứ tốt đều cho chính mình, sở hữu thứ tốt chính mình đều là ưu tiên được đến.

Bọn họ ghen ghét.

Tuy rằng bọn họ cũng kêu Thượng Quan Cảnh Phong vì gia gia, nhưng bọn hắn lại không phải Thượng Quan Cảnh Phong ruột thịt tôn tử.

Dựa vào cái gì muốn cùng chính mình cái này ruột thịt tôn tử so?

Liền bởi vì chính mình gia gia là tộc trưởng, nên công bằng đối đãi mỗi người sao?

Bọn họ tưởng nhưng thật ra rất mỹ, đáng tiếc lớn lên chẳng ra gì!

Người đều là có tư tâm, ai có thể bảo đảm chính mình không có bất công thời điểm?

Thượng Quan gia mấy người thấy Thượng Quan Huyền Ý bị bọn họ cô lập, vẫn như cũ một bộ nhàn nhã tự đắc bộ dáng, một đám đều hận ngứa răng.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được mọi người phẫn hận ánh mắt, nghiêng đầu cho mấy người một cái khiêu khích ánh mắt.

Đem kia bốn người tức giận đến ngực phập phồng, nhưng lại ngại với người ở đây nhiều mắt tạp, nhưng thật ra không ai đứng ra.

Thượng Quan Huyền Ý thu hồi tầm mắt, nhìn về phía mặt khác thế gia người, phóng nhãn nhìn lại, hôm nay muốn vào bí cảnh người, đều là các đại gia tộc trẻ tuổi trung nhân tài kiệt xuất. Hơn nữa tuổi tác đều không vượt qua một trăm tuổi, bởi vì cái này tiểu bí cảnh thực không ổn định, chỉ có thể vào tuổi tác ở một trăm tuổi dưới tu sĩ.

Tám đại gia tộc trừ bỏ Đông Phương gia, còn lại mỗi nhà đều chỉ là năm người, Đông Phương gia có mười lăm người, cùng sở hữu 50 người.

Đông Phương Hồng gặp người đều đến đông đủ, đứng ở muốn vào bí cảnh 50 người trước mặt. Hắn đầu tiên là từng cái nhìn quét một lần, thấy đại gia chính nhón chân mong chờ nhìn hắn.

Hắn cũng không vô nghĩa, nói thẳng nói: "Đại gia tiến vào bí cảnh sau, ở trong bí cảnh không cho phép lẫn nhau chém giết. Tận lực tìm kiếm chính mình cơ

duyên, chúng ta sẽ ở bên ngoài dùng Khuy Thiên Kính quan sát các ngươi nhất cử nhất động.”

Dứt lời, Đông Phương Hồng trong tay xuất hiện một mặt cổ xưa gương, trên gương khắc đầy các loại khắc văn, xem một cái khiến cho người hoa cả mắt.

Thấy mọi người vẻ mặt nghiêm lại, Đông Phương Hồng tiếp tục nói: “Ngộ đạo dưới tàng cây chỉ có thể ngồi mười người, cho nên, không có cướp được danh ngạch người, có thể đi tìm mặt khác cơ duyên, tiểu bí cảnh còn có rất nhiều trân quý linh thảo khoáng thạch.”

Thấy mọi người đều đã chuẩn bị tốt, Đông Phương Hồng hướng tới bên kia bốn người gật gật đầu, sau đó rời xa 50 người nơi phạm vi.

Bên kia đang có bốn vị tu vi đạt tới Luyện Hư kỳ người, bọn họ đều là Đông Phương gia thái thượng trưởng lão.

Bí cảnh từ bọn họ bốn người mở ra, bọn họ mỗi người cầm trên tay ra một phen kim sắc chìa khóa. Đồng thời hướng chìa khóa đưa vào linh khí lại ném đến không trung, chìa khóa chậm rãi dung hợp thành một cái. Cuối cùng phát ra vừa đến bạch quang, bạch quang đem phía dưới đứng 50 cái muốn vào bí cảnh người đều hút đi vào.

Một trận quen thuộc thiên huyền mà chuyển sau, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình tới rồi một cái hoa thơm chim hót địa phương.

Chung quanh không ai, hắn trong lòng kỳ quái.

Phía trước hắn hướng Đông Phương Ngọc Khải hỏi thăm quá, nghe nói, mỗi lần tiến vào bí cảnh người đều sẽ bị truyền tống đến cùng cái địa phương.

Nhưng trước mắt chính mình nơi địa phương rõ ràng cũng chỉ có chính mình một người?

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ, sẽ không bởi vì chính mình là khí vận chi tử đã bị đặc thù đối đãi đi?

Vẫn là nói, bởi vì chính mình tu vi vượt qua Nguyên Anh kỳ?

Đủ loại phỏng đoán vô pháp được đến chứng thực.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không hề tưởng như vậy nhiều.

Bí cảnh mở ra thời gian vì ba năm, ba năm sau tất cả mọi người sẽ bị truyền tống đi ra ngoài.

Thượng Quan Huyền Ý cảm nhận được nơi này linh khí đặc biệt tinh thuần, hơn nữa mộc thuộc tính linh khí đặc biệt nồng đậm, không cấm nghĩ đến chẳng lẽ ngộ đạo thụ liền ở gần đây?

Lập tức, hắn liền khắp nơi xem xét lên, suy xét đến bên ngoài có người dùng Khuy Thiên Kính quan khán, cho nên Thượng Quan Huyền Ý cũng không có đem Phệ Linh Thử thả ra.

Phụ cận hoa cỏ tuy rằng đặc biệt có linh tính, nhưng đều không phải trân quý linh thảo linh hoa.

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng không có Mộc linh căn, nhưng Thiên Ti Đằng đối mộc thuộc tính linh khí đặc biệt mẫn cảm. Gia hỏa này đi theo hắn bên người vài thập niên, làm hắn đối mộc thuộc tính linh khí cũng trở nên đặc biệt mẫn cảm.

Thiên Ti Đằng ở tiến vào Địa Thâm đại lục sau, liền lâm vào ngủ say, mặc kệ Thượng Quan Huyền Ý như thế nào gọi cũng gọi không tỉnh.

Bất quá suy xét đến nó là cùng Tiêu Lăng Hàn ký kết khiết ước, nó hiện tại trạng thái không tốt, không biết có phải hay không đại biểu Tiêu Lăng Hàn tình trạng cũng không tốt.

Thượng Quan Huyền Ý ở phát hiện điểm này sau, mỗi ngày đều sẽ đem chính mình linh khí, truyền một bộ phận cấp Thiên Ti Đằng.

Chỉ cần Thiên Ti Đằng tồn tại, kia thuyết minh Tiêu Lăng Hàn cũng tồn tại.

Chỉ cần người tồn tại, Thượng Quan Huyền Ý tin tưởng bọn họ chung sẽ gặp lại.

Chỉ mong, đừng làm hắn chờ lâu lắm!

Thượng Quan Huyền Ý suy đoán mộc linh khí nhất nồng đậm địa phương, hẳn là chính là ngộ đạo thụ sở tại.

Vì thế hắn bay thẳng đến mộc linh khí nhất nồng đậm địa phương đi đến, xuyên qua biển hoa, hắn thấy được một mảnh rừng rậm.

Nhìn thấy như vậy cảnh tượng, Thượng Quan Huyền Ý không cấm nhíu mày, lớn như vậy một mảnh rừng rậm, mộc linh khí không nồng đậm mới kỳ quái.

Chẳng lẽ chính mình suy đoán là sai lầm?

Ngộ đạo rễ cây bổn không ở nơi này?

Suy tư một lát, Thượng Quan Huyền Ý thả ra thần thức, xem xét chung quanh cảnh tượng, một cây một hoa một thảo đều ở hắn thần thức trung nhất nhất bày biện ra tới.

Này như thế nào cùng chính mình nhìn đến không giống nhau?

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình dùng thần thức đi quan sát đến cảnh vật, cùng dùng đôi mắt nhìn đến cảnh vật, căn bản là không giống nhau.

Trong đầu xuất hiện một đạo linh quang, mắt thấy hắn phải bắt trụ chân tướng, đáng tiếc kia đạo quang biến mất quá nhanh.

Thượng Quan Huyền Ý buồn bực ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi.

Đột nhiên, hắn trong lòng dâng lên một tia hiểu ra.

Có chút đồ vật đôi mắt thấy, không nhất định là thật sự, đôi mắt chỉ có thể nhìn đến biểu tượng.

Phải dùng tâm đi xem, đi thể ngộ, đi cảm thụ.

Tâm linh, dễ dàng nhất nhìn thấu thế gian vạn vật.

Chỉ có dụng tâm mới có thể thấy rõ sự vật bản chất; chân chính quan trọng đồ vật là mắt thường vô pháp thấy.

Tâm linh lực lượng là cường đại, nàng vì ngươi sáng tạo ra ngươi trước mắt hết thảy.

Tựa hồ có người ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai nói cho hắn, “Muốn biết như thế nào dụng tâm đi xem thế giới, đến trước nhìn đến chính mình nội tâm.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 319

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 319 Địa Thâm đại lục

【 rời đi Đông Phương gia 】 canh một

“Hỏi một chút chính mình, ta là ai? Từ đâu ra? Sẽ trở thành ai?”

“Đương ngươi tìm được chính mình nội tâm thời điểm, ngươi liền sẽ phát hiện thế giới hoàn toàn không giống nhau biến hóa nghiêng trời lệch đất.”

“Ngươi sẽ cảm thấy nội tâm tràn ngập lực lượng!”

“Lúc này ngươi lại đi đối đãi thế gian người hoặc vật, ngươi sẽ khiêu thoát ra tới, dụng tâm đi cảm thụ mà không sa vào.”

“Ngươi sẽ vứt bỏ hết thảy nhân tính mặt trái tư duy cảm xúc.”

“Thế gian mỗi một cái sinh linh đều đáng giá người đi quan tâm, đi yêu quý.”

“Trước làm nội tâm tràn ngập ái lúc sau, lại đi ái vũ trụ vạn vật!”

“Học được bao dung, ngươi sẽ có được một cái hoàn chỉnh thế giới.”

“Có đôi khi bao dung người khác sai lầm, đối người khác tiêu tan, cũng là đối chính mình đối xử tử tế!”

“Người thiện ta, ta cũng người lương thiện; người không tốt ta, ta cũng người lương thiện.”

“Làm người muốn khoan dung, tâm dung ngàn thiếu, nhận được khởi trăm ô. Làm người muốn thiện lương, tâm tồn nhân ái, hành đến khởi trăm thiện,”

“Tu hành, chính là khoan dung. Bao dung người khác hãm hại, nhịn được khốn khổ tra tấn, phóng đến hạ giữ lại không được tốt đẹp.”

“Có thể dung tiểu nhân, phương thành quân tử.”

“……”

Những cái đó thanh âm tựa hồ không ngừng mà ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai vang lên, làm hắn làm một cái khoan dung rộng lượng người.

Tục xưng: Thánh mẫu!

“Không, không, không đúng, này đó đều không phải ta suy nghĩ, ta không cần trở thành người như vậy, ta không phải chúa cứu thế! Ta chỉ nghĩ khoái ý ân cừu, ta chỉ nghĩ cùng Lăng Hàn nắm tay cả đời.” Thượng Quan Huyền Ý lớn tiếng rít gào, theo sau “Phốc” một tiếng, hắn há mồm liền phun ra một ngụm máu tươi, tùy theo ngã xuống trên mặt đất.

Hai cái canh giờ sau……

Thượng Quan Huyền Ý từ từ chuyển tỉnh, lau khóe miệng vết máu, lấy ra hai viên trị liệu nội thương đan dược nuốt vào.

Hắn khóe miệng xả ra một tia âm lãnh tươi cười, vừa rồi hắn hiểu được đến đồ vật là có người cố ý làm hắn lĩnh ngộ. Những cái đó cùng hắn tu luyện không hề quan hệ, chỉ có thể làm hắn biến thành một cái hòa thượng.

Một cái đầy cõi lòng từ bi chi tâm hòa thượng!

Một cái lấy thiên hạ thương sinh làm trọng thánh nhân!

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn nhìn thiên, trong mắt nổi lên một tia sát khí, tựa hồ ở cùng bầu trời ai xa xa đối diện.

Mà hắn thức hải trung Hỗn Thiên Châu không ngừng xoay tròn, vừa rồi cũng là Hỗn Thiên Châu đem hắn từ ngộ đạo trung đánh thức.

Thu hồi ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa nhắm mắt khoanh chân.

Bởi vì phía trước trên đường đình chỉ ngộ đạo, bị không nhỏ nội thương, hắn hiện tại chuẩn bị đem thương dưỡng hảo lại nói mặt khác.

Hai tháng sau……

Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc đem tự thân thương dưỡng hảo, tinh thần là nói không nên lời hảo.

Hắn cũng có đứng dậy, mà là tiếp tục khoanh chân nhắm mắt.

Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị thử lại một lần, hắn cũng không tin, nhiều lần đều sẽ bị quấy nhiễu.

Thật sự là thứ gì đều bắt nạt kẻ yếu!

Tiêu Lăng Hàn ở chính mình bên người thời điểm, như thế nào không dám ra tới quấy nhiễu?

Không bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý bên tai lại lần nữa truyền đến thanh âm: "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật……."

Hai năm lại mười tháng sau……

Đương Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa mở mắt ra, phát hiện vô số đạo tầm mắt chính nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Nhìn nhìn chung quanh cảnh tượng, hắn đây là ra tới?

Hắn như thế nào cảm giác chính mình thượng một khắc vẫn là bí cảnh trung, ngay sau đó như thế nào liền xuất hiện ở chỗ này?

Bất quá hắn hiện tại da mặt cũng luyện được tương đương rắn chắc, hơn nữa hắn mang theo mặt nạ, không ai có thể nhìn đến hắn mặt kỳ thật đã đỏ.

Thượng Quan Huyền Ý dường như không có việc gì đứng dậy, vỗ vỗ trên người tro bụi, còn đối chính mình sử một cái thanh khiết thuật.

"Huynh đệ, ngươi thật ngưu a? Cư nhiên chính mình tìm cái hẻo lánh địa phương, tu luyện đến bây giờ mới tỉnh lại." Âu Dương Chí Minh đi tới, tự quen thuộc cùng Thượng Quan Huyền Ý đáp lời, mãn nhãn đều là bội phục chi sắc.

Đông Phương Ngọc Khải cũng phụ họa nói: "Đúng vậy! Huyền Ý, ngươi chạy thật mau. Ta vốn đang muốn kêu ngươi cùng ta cùng nhau, kết quả quay người lại ngươi đã không thấy tăm hơi thân ảnh."

Thượng Quan Huyền Ý ứng đối tự nhiên, mặt không đỏ khí không suyễn bịa chuyện nói: "Ta này không phải có tự mình hiểu lấy sao!"

Đúng lúc này, Đông Phương Hồng thanh âm vang lên.

"Hảo, nghĩ đến đại gia thu hoạch đều không tồi, còn thỉnh các vị tiểu hữu trở về Đông Phương gia chỗ ở lại tán gẫu. Ngọn núi này chờ một chút sẽ phong bế lên, chờ 800 năm sau mới có thể lại mở ra."

Đông Phương Hồng nói lạc, Đông Phương gia tiểu bối dẫn đầu hướng phương đông gia nơi ở bay đi, mặt khác thế gia người theo sát sau đó.

Thượng Quan Huyền Ý ngừng ở Thượng Quan gia tạm thời cư trú sân, còn lại Thượng Quan gia mấy người hoặc là trừng hắn một cái, hoặc là đối hắn hừ lạnh một tiếng, hoặc là liền làm bộ không có nhìn đến hắn.

Theo đuôi ở phía sau Âu Dương Chí Minh, nhìn thấy Thượng Quan gia mấy người đối Thượng Quan Huyền Ý thái độ, không cấm hỏi: "Huynh đệ, ngươi đây là đắc tội bọn họ?"

Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày, không đáp hỏi lại: "Ngươi như thế nào không có trở về?"

Hắn kỳ quái nhìn Âu Dương Chí Minh.

Hắn hiện tại này khổ không, bọn họ vừa rồi coi như là lần đầu tiên gặp mặt đi?

Gia hỏa này cư nhiên như vậy tự quen thuộc?

Gia hỏa này không đi tìm hắn cái kia vị hôn thê, đi theo chính mình làm gì?

Âu Dương Chí Minh chút nào không ngại Thượng Quan Huyền Ý này lãnh đạm thái độ, ít nhất hắn nguyện ý cùng chính mình nói chuyện. Như vậy sau khi trở về, mẫu thân hỏi tới, ít nhất chính mình có thể trả lời cùng Thượng Quan gia tộc Thượng Quan Huyền Ý trở thành bạn tốt.

Những người khác đều đặc biệt cao lãnh, hắn cùng những người đó nói chuyện, những người đó đều chỉ là ân một tiếng liền xong rồi, đều không cùng hắn nhiều lời lời nói.

"Trở về làm gì? Trở về nhiều nhàm chán a! Đúng rồi, chúng ta mới vừa mới gặp mặt, ta còn không có cùng ngươi đã nói tên của ta, ta kêu Âu Dương Chí Minh,

ngươi kêu ta Chí Minh liền hảo, cha mẹ ta đều là như thế này kêu ta." Âu Dương Chí Minh phi thường tự quen thuộc ngồi ở trong viện ghế đá thượng.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

"Ta nhớ rõ ngươi giống như có cái vị hôn thê đi? Ngươi như thế nào không cùng nàng ở bên nhau?" Thượng Quan Huyền Ý thấy Âu Dương Chí Minh đều ngồi xuống, cũng không hảo đuổi hắn đi, liền cùng hắn tùy ý trò chuyện lên.

"Nàng nha! Nàng nói có tu luyện thượng vấn đề không hiểu, đi tìm ta nhị ca." Nói vị hôn thê, Âu Dương Chí Minh biểu tình lập tức liền trở nên mất mát lên.

"Ngươi như thế nào một bộ thất tình biểu tình?"

"Thất tình? Sao có thể! Ta chỉ là có chút mất mát, Nghĩa San nàng có chuyện gì đều không muốn cùng ta giảng, có đôi khi ta hỏi nàng mười câu nói, nàng mới trả lời ta một câu."

Thượng Quan Huyền Ý đồng tình nhìn thoáng qua Âu Dương Chí Minh, gia hỏa này là bị người tái rồi cũng không biết.

Nghĩ đến gia hỏa này sống không được bao lâu nên chết thẳng cẳng, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền âm mưu luận, nên không phải là Đoan Mộc Nghĩa San hạ tay đi? Hoặc là nói là nàng nhân tình hạ tay, xem ra mọi người đều là đồng bệnh tương liên, bên người đều ở sài lang hổ báo.

"Ngươi như thế nào như vậy nhìn ta? Quái khiếp người!" Âu Dương Chí Minh bị Thượng Quan Huyền Ý đồng tình ánh mắt xem đến phi thường không được tự nhiên, hắn muốn tu vi có tu vi, muốn gia thế có gia thế làm gì muốn đồng tình hắn.

"Ta bấm tay tính toán, phát hiện mạng ngươi không lâu rồi!" Thượng Quan Huyền Ý tay phải mấy cái ngón tay gian giật giật, cao thâm khó lường nói.

"Ngươi không tật xấu đi? Ta đem ngươi đương bằng hữu, ngươi cư nhiên chú ta chết!!!" Âu Dương Chí Minh lập tức liền sinh khí, đứng dậy liền đi ra ngoài.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn hắn biến mất bóng dáng, lắc đầu thở dài, "Không nghe lời cụ già, có hại ở trước mắt!"

Thượng Quan Huyền Ý lầm bầm lầu bầu nói vừa ra, lập tức từ nghiêng đối diện trong phòng truyền đến cười nhạo thanh.

"Không biết cái gọi là!"

"Tự cho là đúng!"

"Tự cho mình siêu phàm!"

"Bất quá là nhảy nhót vai hề mà thôi!"

Trong phòng bốn người mỗi người tới một câu, mọi người đều là tu sĩ, bọn họ cũng không có mở ra trong phòng trận pháp, tự nhiên là cố ý nói cho Thượng

Quan Huyền Ý nghe.

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm trợn trắng mắt, hắn không chiêu ai, không trêu chọc ai!

Vì cái gì những người này chính là xem hắn không vừa mắt?

Chẳng lẽ chính là bởi vì phụ mẫu của chính mình không ở bên người, cho nên hắn tương đối hảo hảo khi dễ?

Vẫn là bởi vì chính mình có cái tộc trưởng gia gia?

Không biết những người này mỗi ngày đến chính mình trước mặt tìm cái gì tồn tại cảm?

Nhìn ghê tởm! Thật muốn đem bọn họ đều băm!

Tưởng quy tưởng, này đó lại không thể dễ dàng giết lung tung, liền cùng Tiêu Lăng Hàn lời nói giống nhau, này đó tu nhị đại, tu tam đại, sát lên thật phiền toái!

Thượng Quan Huyền Ý hoàn toàn quên chính hắn cũng là một cái tu nhị đại, tu tam đại!

Hôm sau sáng sớm.

Các đại gia tộc người sôi nổi rời đi Đông Phương gia tộc tộc địa, rốt cuộc lần này tiến bí cảnh thật nhiều người đều có thu hoạch, đều nghĩ trở về bế quan.

Thượng Quan Huyền Ý cũng cùng Thượng Quan gia người cùng nhau cưỡi phi thuyền rời đi Triều Ca Thành.

Trên phi thuyền, một cái ngắn gọn trong phòng, Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay tượng đất, mặt mày là nói không nên lời nhu hòa. Nhìn tượng đất một lát, hắn vươn trắng nõn thon dài tay nhẹ nhàng vuốt ve tượng đất khuôn mặt, trên nét mặt là nói không nên lời ôn nhu, trong lòng là tràn đầy tưởng niệm.

“Lăng Hàn, ngươi ở nơi nào?”

“Ta tưởng ngươi.”

“Ngươi chừng nào thì mới có thể tới tìm ta?”

“Ta đã có ba năm lại tám tháng chưa thấy qua ngươi.”

“Ta tưởng ngươi tuấn mỹ dung nhan, muốn nhìn đến ngươi, muốn nghe đến ngươi thanh âm, muốn ăn ngươi làm đồ ăn, tưởng ngươi hết thảy, ngươi ở nơi nào? Ngươi có khỏe không?……”

Thượng Quan Huyền Ý lẩm bẩm tự nói, nói nói, đôi mắt bịt kín một tầng hơi nước, mắt thấy có tích trong suốt chất lỏng mau dừng ở tượng đất thượng.

Hắn hoảng sợ, tâm niệm vừa động, ngay sau đó, kia tích chất lỏng biến mất không thấy.

Đột nhiên phi thuyền hung hăng lắc lư một chút, trên bàn chén trà trung thủy mắt thấy muốn tích ở tượng đất trên người, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay nhẹ nhàng vung lên, nước trà liền thay đổi một phương hướng.

Hắn thật cẩn thận đem tượng đất đặt ở trước mắt, nhìn nhìn, phát hiện nó như cũ hoàn hảo không tổn hao gì sau, cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Vừa rồi chấn động là có người, vẫn là có yêu thú công kích phi thuyền?

Mặc kệ là cái gì, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đem tượng đất thu lên, miễn cho lộng hỏng rồi.

Theo sau, Thượng Quan Huyền Ý đóng cửa trong phòng trận pháp, đi ra phòng.

Chỉ là đương hắn ra khỏi phòng khi, còn lại người đều đã tới rồi boong tàu thượng.

Ngũ trưởng lão Thượng Quan Minh Ích nhíu mày nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, rõ ràng đối hắn hiện tại mới ra tới tỏ vẻ rất bất mãn, bất quá làm trưởng bối, hắn nhưng thật ra không hảo nói nhiều cái gì.

Minh Thâm nhưng thật ra còn hảo, hắn cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý nên đãi ở trong phòng, bên ngoài như vậy nguy hiểm, như thế nào có thể làm bát thiếu gia tự mình phạm hiểm đâu!

Nguyên Võ chính yếu nhiệm vụ là bảo hộ Thượng Quan Huyền Vũ, hiện tại Thượng Quan Huyền Vũ hôn mê bất tỉnh, hắn chỉ là một cái hộ vệ tất nhiên là không có tư cách nói cái gì.

Cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng thế hệ mấy người đã có thể không có như vậy nhiều bận tâm.

Thượng Quan Huyền Thao làm mấy người trung lớn nhất một cái, lập tức xuất khẩu giáo huấn lên, “Bát đệ, chúng ta làm tu sĩ hẳn là tùy thời bảo trì cảnh giác, vừa rồi phi thuyền rõ ràng là đã chịu tập kích, cho dù có trưởng lão cùng hai vị tiền bối ở, ngươi cũng không nên thờ ơ. Ít nhất muốn ra tới nhìn xem đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Có hay không có thể giúp được địa phương?”

Thượng Quan Huyền Hằng ngay sau đó nói: “Hừ! Có một số người, cũng không biết đang làm gì? Nói không chừng chính là cố ý không ra.”

“Thất đệ, ngươi như thế nào có thể nói như vậy bát đệ đâu? Nói không chừng vừa rồi bát đệ là đả tọa nhập định không có nhận thấy được, rốt cuộc mấy năm nay hắn đều không có ở trong gia tộc sinh hoạt.” Thượng Quan Huyền Thừa tiếp nhận Thượng Quan Huyền Hằng nói nói.

Hắn nhìn như ở giữ gìn Thượng Quan Huyền Ý, kỳ thật là đang nói Thượng Quan Huyền Ý đã không còn đem Thượng Quan gia, làm như chính mình gia tộc.

Thượng Quan Huyền Nhụy liền trào mang phúng nói: “Ngũ ca, cũng không thể nói như vậy, vừa rồi ta không phải cũng ở đả tọa sao? Phi thuyền đong đưa

trước tiên ta liền tỉnh táo lại, lập tức liền ra tới. Theo ta thấy, nói không chừng có người cho rằng hắn vẫn là Thượng Quan gia thiếu chủ, loại chuyện này tự nhiên không cần phải hắn tự mình tới xem xét."

Nghe xong Thượng Quan Huyền Nhụy nói, Thượng Quan Huyền Hằng khinh thường nói: "Liền hắn? Cũng không nhìn xem chính mình hiện tại mấy cân mấy lượng!"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 320

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 320 Địa Thâm đại lục

【 tất cả đều là tìm tra 】 canh hai

Thượng Quan Huyền Thừa, Thượng Quan Huyền Thao, Thượng Quan Huyền Hằng cùng Thượng Quan Huyền Nhụy bốn người mỗi người trào phúng một câu.

Thượng Quan Huyền Ý đáy mắt hiện lên một tia sát khí, lạnh lùng nhìn mấy người liếc mắt một cái, trong mắt không mang theo chút nào cảm xúc, lạnh nhạt như là đang xem một kiện vật chết.

Bốn người bị hắn như vậy ánh mắt xem rõ ràng có chút lưng lạnh cả người, không lý do từ đáy lòng sinh ra một tia sợ hãi. Thấy hắn đi tới, theo bản năng lui về phía sau hai bước, cho hắn tránh ra con đường.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức từ mấy người bên người đi qua, trực tiếp đi vào ngũ trưởng lão bên người.

“Ngũ trưởng lão, vừa rồi là có yêu thú tập kích? Vẫn là có người tập kích?”

“Là một con ngũ cấp đỉnh thiết vũ sư thứu.” Nói, ngũ trưởng lão chỉ hướng nơi xa, nơi đó còn có thể thấy một cái điểm đen.

Thượng Quan Huyền Ý theo ngũ trưởng lão ngón tay chỉ vào phương hướng nhìn lại, thả ra một tia thần thức đi tra xét, một con cực đại thiết vũ sư thứu đang ở không trung xoay quanh.

“Chúng ta vừa rồi là từ nó đỉnh đầu bay qua tới sao?” Thượng Quan Huyền Ý xem Thượng Quan Minh Ích hỏi, rốt cuộc giống nhau cao cấp yêu thú, chỉ cần ngươi không xâm nhập nó lãnh địa, hắn là sẽ không chủ động phát ra công kích.

Thượng Quan Minh Ích lắc đầu, khẳng định nói: “Không có, chúng ta là từ nó bên cạnh vòng qua.”

Thượng Quan Huyền Ý không cấm suy đoán nói: “Chẳng lẽ có những người khác vừa rồi trải qua nó lãnh địa, nó đây là đem khí rơi tại chúng ta trên người?”

Nào biết, Thượng Quan Huyền Ý nói âm vừa ra, Thượng Quan Huyền Nhụy nhỏ giọng nói: “Ta xem là ngươi tai tinh bám vào người, liên luỵ chúng ta, chúng ta đi Đông Phương gia thời điểm, cái gì nguy hiểm đều không có gặp được.”

Nguyên lai ở Thượng Quan Huyền Ý cùng ngũ trưởng lão khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Thừa mấy người cũng đã đi tới. Bọn họ nghĩ đến vừa rồi bởi vì Thượng Quan Huyền Ý một ánh mắt, liền đem chính mình dọa tới rồi. Không cấm đều có chút ảo não, ảo não qua đi, đối Thượng Quan Huyền Ý càng là nhiều vài phần hận ý.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Nhụy nói, ngũ trưởng lão quát lớn nói: "Cái gì tai tinh bám vào người? Mọi người đều là cùng tộc huynh đệ tỷ muội, tiểu bát là ca ca của ngươi, các ngươi muốn cho nhau nâng đỡ, lẫn nhau chiếu cố, về sau loại này không có căn cứ nói tốt nhất không cần nói nữa."

Thượng Quan Huyền Nhụy không nghĩ tới ngũ trưởng lão cư nhiên sẽ mở miệng giáo huấn chính mình, đối Thượng Quan Huyền Ý trong lòng càng là ghen ghét không được. Nhưng làm trò ngũ trưởng lão mặt nàng cũng không hảo biểu hiện quá mức rõ ràng, lập tức biểu hiện ra một bộ chính mình biết sai rồi bộ dáng.

Nàng cụp mi rũ mắt nói: "Là, ngũ trưởng lão giáo huấn chính là, tiểu cửu vừa rồi chỉ là nói hươu nói vượn. Chúng ta cùng bát ca vốn chính là cùng tộc huynh muội, lý nên lẫn nhau nâng đỡ, đoàn kết một lòng."

Cùng ngũ trưởng lão nhận xong sai, Thượng Quan Huyền Nhụy ngay sau đó mở to vô tội mắt to nhìn Thượng Quan Huyền Ý, ngữ khí ngây thơ nói: "Bát ca ngươi nói ta nói rất đúng sao? Ngươi sẽ không trách tội cửu muội vừa rồi hồ ngôn loạn ngữ đi?"

Thượng Quan Huyền Nhụy là Thượng Quan gia cùng thế hệ trung vì nhị nữ tử trung một cái, ngày thường biểu hiện ra ngoài đều là đơn thuần lại ngây thơ, ngây thơ lại đáng yêu bộ dáng, chuyên sẽ thảo gia tộc trưởng bối niềm vui.

Chính yếu chính là Thượng Quan Huyền Nhụy sinh thiên sinh lệ chất, mặt trái xoan thượng có một đôi đại đại đôi mắt, lông mi tế lại trường, liên tục chớp chớp, phảng phất có thể nói giống nhau, như là một cái búp bê Barbie, đặc biệt chiêu trưởng bối yêu thích.

Liền nàng cái này bề ngoài, mặc cho ai thấy đều không đành lòng trách cứ.

Ngũ trưởng lão tự nhiên cũng không ngoại lệ, hắn thấy Thượng Quan Huyền Nhụy đã biết chính mình sai rồi, lão hoài vui mừng điểm điểm.

Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng phiên một cái đại đại xem thường, này Thượng Quan gia người mỗi người đều là nhân tinh, mỗi người đều là diễn tinh.

Cũng không biết có phải hay không nhà mình gia gia gien không tốt, hắn cùng nhà mình phụ thân đều rất thành thật, hoàn toàn sẽ không Thượng Quan gia những người này loanh quanh lòng vòng.

Bất quá lúc trước hắn cha tu luyện tư chất hảo, ở cùng thế hệ trung không người có thể cập, nhưng thật ra không có người dám ở trước mặt hắn lải nha lải nhải tìm tồn tại cảm.

Phỏng chừng Thượng Quan gia người đều đem đối hắn lão cha khí rơi tại trên người hắn.

Bởi vì năm đó Thượng Quan Minh Thanh thiên phẩm Băng linh căn tư chất, tu luyện chuyển phát nhanh cực nhanh.

Ép tới cùng thế hệ một chúng thiên kiêu đều không dám ngẩng đầu, mặc kệ là bên ngoài người, vẫn là Thượng Quan gia bổn tộc người đều là như thế.

Sau lại nghe nói Thượng Quan Minh Thanh rời đi Địa Thâm đại lục, cùng hắn cùng thế hệ người đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng ở Thượng Quan Huyền Ý 6 tuổi khi, trắc ra hắn cũng là thiên phẩm linh căn, mọi người lại vì chính mình hậu bối đổ mồ hôi. Chẳng lẽ lúc trước bọn họ bị Thượng Quan Minh Thanh một người áp chế, hiện tại bọn họ hậu bối cũng muốn bị Thượng Quan Minh Thanh nhi tử đè nặng?

Bất quá thật nhiều người nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý là Băng Hỏa song linh căn, đều ám đạo may mắn, sôi nổi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Rốt cuộc tương khắc linh căn, ở không có tương đối ứng công pháp dưới tình huống, còn không có nghe nói qua ai có thể tu luyện thực mau. Giống nhau đều là chỉ tu luyện trong đó một cây linh thực, đợi khi tìm được thích hợp công pháp lại một lần nữa tu luyện.

Nhưng nếu là tẩy rớt trong đó một cây linh căn, lại sẽ cảm thấy đáng tiếc.

Vừa lúc xác minh câu kia: Lưu trữ vô dụng, bỏ chi đáng tiếc!

Về phụ thân Thượng Quan Minh Thanh sự tình, Thượng Quan Huyền Ý cũng là ở khi còn nhỏ nghe nhà mình gia gia nhắc mãi vô số biến.

Lúc ấy gia gia đang nói khởi phụ thân thời điểm, trong mắt là tràn đầy kiêu ngạo.

Xác thật là hẳn là kiêu ngạo, một người đem sở hữu cùng thế hệ người đều ép tới thở không nổi!

Nhưng, này không phải khổ hắn cái này làm nhi tử sao?

Thật sự là hố nhi tử cha!

Thu hồi suy nghĩ, Thượng Quan Huyền Ý nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Nhụy, thấy nàng đang dùng khiêu khích ánh mắt nhìn chính mình.

Nàng đây là liệu định có ngũ trưởng lão tại bên người, chính mình không dám nói cái gì?

Nàng thật đúng là để mắt chính mình, hắn Thượng Quan Huyền Ý đã không còn là kiếp trước cái kia mềm yếu lại nhậm người khi dễ Thượng Quan Huyền Ý.

Hắn cho Thượng Quan Huyền Nhụy một cái ấm áp mỉm cười, gật đầu nói: “Nếu ngươi đều biết chính mình thích hồ ngôn loạn ngữ, về sau vẫn là ít nói lời nói,

miễn cho đắc tội với người. Ngươi nói như vậy ta, nhưng thật ra không có gì, rốt cuộc chúng ta là cùng tộc, ta lại là ngươi ca ca, tự nhiên sẽ không theo ngươi so đo. Nhưng ngươi nếu là tới rồi bên ngoài vẫn là như vậy nói hươu nói vượn, nếu là không cẩn thận vì Thượng Quan gia trêu chọc thù địch, vậy không tốt lắm. Ngũ trưởng lão, ngài cảm thấy ta nói rất đúng sao?"

Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý lại nhìn về phía ngũ trưởng lão.

Ngũ trưởng lão suy nghĩ lập tức bị Thượng Quan Huyền Ý cấp mang trật, theo hắn nói tưởng đi xuống, còn thật có khả năng vì Thượng Quan gia đưa tới không cần thiết phiền toái. Rốt cuộc Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng là tám đại thế gia chi nhất, khá vậy không phải vô địch tồn tại, rất nhiều nhị đẳng thế gia đều nhìn chằm chằm nhất đẳng thế gia cái này bảo tọa đâu!

Tiện đà ngũ trưởng lão nghiêm khắc đối Thượng Quan Huyền Nhụy nói: "Tiểu cửu, ngươi về sau nói chuyện muốn nhiều chú ý, trước mặt ngoại nhân, tận lực ít nói lời nói."

Thượng Quan Huyền Nhụy đầy mặt không cam lòng, như thế nào cũng không nghĩ tới, năm đó còn tùy ý bọn họ khi dễ Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên cũng học miệng lưỡi sắc bén, xảo lưỡi như hoàng.

"Là, tiểu cửu cẩn tuân ngũ trưởng lão dạy bảo."

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp làm lơ Thượng Quan Huyền Nhụy kia phẫn hận ánh mắt, ngược lại đối với nàng cùng với nàng phía sau ba người lộ ra ác ma mỉm cười.

Chính là đem mấy người để mắt một thân khởi da ngật đáp.

"Kia chỉ thiết vũ sư thứu tựa hồ lại lại đây." Thượng Quan Huyền Ý nhìn nơi xa, càng ngày càng gần điểm đen, nhắc nhở mọi người.

Thượng Quan gia còn lại người sôi nổi hướng tới Thượng Quan Huyền Ý sở xem phương hướng nhìn lại, quả nhiên gặp được thiết vũ sư thứu càng ngày càng gần.

Bọn họ hiện tại ngồi phi thuyền ngũ trưởng lão một con thuyền tam cấp Bảo Khí, mặt trên phòng ngự trận pháp là lục cấp.

Nếu là đụng tới giống nhau yêu thú tất nhiên là không cần lo lắng phòng ngự bị phá khai, bất quá thiết vũ sư thứu không chỉ có một thân đều như là sắt lá đồng cốt, hắn móng vuốt cùng mõm đều là tương đương sắc bén.

Phỏng chừng nó liên tục công kích cái mười tới thứ, này con tam cấp Bảo Khí nên báo hỏng.

"Các ngươi mấy tiểu bối đều đãi ở trên phi thuyền, Minh Thâm, Nguyên Võ tùy vì ta đi ra ngoài nghênh chiến." Mắt sắc thiết vũ sư thứu càng ngày càng gần, ngũ trưởng lão lập tức làm ra an bài.

Nguyên Võ cùng Minh Thâm cùng kêu lên đáp: "Là!"

“Ngũ trưởng lão, hai vị tiền bối cẩn thận.”

Theo sau ngũ trưởng lão mang theo Nguyên Võ, Minh Thâm bay ra phi thuyền, phi thuyền tiếp tục về phía trước chạy.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, đôi mắt lóe lóe, khóe miệng xẹt qua một mạt trào phúng độ cung.

Nghĩ đến Minh Thâm hẳn là chính là lần này trên đường trở về ngộ hại, bằng không kiếp trước chính mình trở lại Thượng Quan gia sau, vì cái gì không có nhìn thấy quá hắn. Vừa lúc kiếp này cùng kiếp trước hồi Thượng Quan gia tộc địa thời gian đều không sai biệt nhiều, xem ra có một số việc vẫn là cùng kiếp trước giống nhau.

Phi thuyền cấp tốc chạy, thực mau liền đem ngũ trưởng lão ba người ném ở phía sau.

Sau nửa canh giờ……

Trên phi thuyền bốn người đều nhón chân mong chờ, hy vọng ngay sau đó ngũ trưởng lão ba người liền xuất hiện. Rốt cuộc bọn họ trở về còn cần một tháng thời gian, ai cũng không biết ở trên đường còn sẽ gặp được cái gì.

Kết quả bốn người trông mòn con mắt cũng không có nhìn thấy ngũ trưởng lão, đại gia lúc này trong lòng chính thấp thỏm, không khỏi đều có chút lo lắng. Bốn người trong lòng đều nghẹn khí, Thượng Quan Huyền Thao một ánh mắt, Thượng Quan Huyền Hằng lập tức ngầm hiểu.

“Thịch thịch thịch” tiếng đập cửa vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý còn tưởng rằng là ngũ trưởng lão bọn họ đã trở lại, cũng vô dụng thần thức xem xét, trực tiếp liền mở cửa.

Nào biết hắn mới vừa mở cửa, nghênh đón hắn chính là một cái nắm tay, Thượng Quan Huyền Ý lập tức về phía sau ngưỡng, tránh thoát người tới nắm tay.

Hắn lạnh lùng nhìn về phía nắm tay chủ nhân, “Thất ca, có việc sao?”

“Dù sao đại gia không có việc gì, ta chính là muốn tìm ngươi luận bàn một chút.” Thượng Quan Huyền Hằng hoàn toàn không cảm thấy chính mình vừa rồi đánh lén có cái gì sai, ngược lại bởi vì không có đánh tới Thượng Quan Huyền Ý tâm sinh tức giận, nói ra nói cũng là chân thật đáng tin.

“Ta nếu là cự tuyệt đâu?”

“Kia nhưng không phải do ngươi, đương nhiên, ngươi nếu là cảm thấy chính mình đánh không lại, chủ động nhận thua lại từ cái này mặt chui qua đi, ta tạm tha ngươi.” Nói, Thượng Quan Huyền Hằng đem hai chân mở ra, muốn cho Thượng Quan Huyền Ý từ hắn dưới háng chui qua đi. Ý tứ không cần nói cũng biết, chính là tưởng nhục nhã hắn.

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt nửa híp, trong lòng hỏa khí cọ cọ cọ hướng lên trên trướng, không tự giác liền lộ ra một tia sát khí.

Thượng Quan Huyền Hằng bị Thượng Quan Huyền Ý trên người phát ra hơi thở đẩy lui nửa bước, bất quá ngay sau đó nghĩ đến hai người tu vi tương đương. Chính mình ở trong gia tộc cũng coi như là cùng thế hệ trung người xuất sắc, đối phó một cái vừa trở về con hoang còn không phải dễ như trở bàn tay.

Ngay sau đó hắn lại về phía trước vượt một bước, khinh miệt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý âm lãnh cười cười, nếu Thượng Quan Huyền Hằng thượng vội vàng tìm chết, kia hắn tự nhiên muốn thành toàn hắn.

“Tiến vào.” Thượng Quan Huyền Ý lui qua một bên, đầu thiên hướng bên trong cánh cửa, ý bảo Thượng Quan Huyền Hằng vào nhà.

“Hừ!” Thượng Quan Huyền Hằng, bước đi đi vào.

Chỉ là còn không đợi Thượng Quan Huyền Hằng thấy rõ trong phòng bài trí, lập tức đã bị Thượng Quan Huyền Ý đánh tơi bời một đốn.

Hơn nữa Thượng Quan Huyền Ý cũng không có triều Thượng Quan Huyền Hằng trên mặt đánh, mà là triều trên người hắn đánh.

Chờ một chút đi ra ngoài thời điểm, đem quần áo sửa sang lại một chút, hoàn toàn nhìn không ra hắn bị chính mình tấu quá.

“Thế nào? Thất ca, ngươi còn muốn cho ta từ ngươi vượt hạ chui qua đi sao?” Thượng Quan Huyền Ý đạp lên Thượng Quan Huyền Hằng trên mặt, trên cao nhìn xuống nhìn hắn.

“Ngươi, ngươi như thế nào lợi hại như vậy?” Thượng Quan Huyền Hằng còn không có từ chính mình bị hành hung trung phục hồi tinh thần lại.

“Thất ca có phải hay không hẳn là trả lời trước bát đệ vấn đề, bát đệ kiên nhẫn không thế nào hảo.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý chân di tới thượng quan Huyền Hằng cánh tay thượng, hung hăng dẫm đi lên.

“A……, buông ta ra, ngươi cái này con hoang.”

Thượng Quan Huyền Hằng trên người đau không được, Thượng Quan Huyền Ý hiện tại dẫm lên cánh tay hắn, hắn cảm giác chính mình tay đều phải phế đi. Trong lòng tràn đầy phẫn hận, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tất cả đều là thù hận, nếu có cơ hội hắn nhất định phải đem cái này con hoang đạp lên dưới chân.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Làm sao bây giờ? Hảo muốn giết hắn!

Nhẫn!!!

Nhẫn tự trên đầu một cây đao, gặp chuyện không đành lòng đem họa chiêu; nếu có thể nhịn xuống mối hận trong lòng, xong việc mới biết nhẫn tự cao!

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 321

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 321 Địa Thâm đại lục

【 trở lại Thượng Quan gia 】 canh ba

Thượng Quan Huyền Ý hít sâu một hơi, áp xuống đáy lòng sát khí, hiện tại không thể giết, về sau tổng hội có cơ hội.

“Con hoang! Thực hảo! Ta là con hoang, vậy ngươi liền con hoang đánh không lại, ngươi lại là cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý một bên nói, một bên vươn một cái chân khác dẫm hướng Thượng Quan Huyền Hằng mệnh căn tử chỗ.

“A……” Thượng Quan Huyền Hằng lại lần nữa phát ra rung trời tiếng kêu thảm thiết, đôi tay che lại hạ thân, đau hắn cung đứng lên.

“Ta muốn giết ngươi, ta nhất định phải giết ngươi!” Thượng Quan Huyền Hằng đau không kềm chế được, trong lòng đã đem Thượng Quan Huyền Ý lăng trì trăm ngàn biến.

“Hảo a! Ta chờ!”

Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm xuống, trong tay thưởng thức một phen chủy thủ, triều Thượng Quan Huyền Hằng hạ thân so đo.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì?” Thượng Quan Huyền Hằng có chút nói lắp hỏi, theo bản năng về phía sau lui lui.

Hiện tại hắn lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt đều thay đổi, hoàn toàn không có vừa rồi kiêu ngạo khí thế. Hiện giờ trong mắt hắn tất cả đều là hoảng sợ, bởi vì hắn vừa rồi thấy Thượng Quan Huyền Ý động tác rõ ràng là tưởng đem hắn mệnh căn tử cắt.

“Không có gì, ta liền muốn thử xem nơi đó thiếu hai lượng thịt, còn có thể hay không mọc ra tới.” Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý còn riêng nhìn về phía Thượng Quan Huyền Hằng hạ thân.

“Kẻ điên, ngươi mẹ nó chính là một cái kẻ điên.” Thượng Quan Huyền Hằng hiện tại chỉ nghĩ ly Thượng Quan Huyền Ý rất xa, hắn hy vọng có người tới gõ Thượng Quan Huyền Ý môn, đem hắn giải cứu đi ra ngoài.

“Ngươi không phải nói ta là con hoang sao? Như thế nào hiện tại lại biến thành kẻ điên?” Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy nghi hoặc hỏi, trong tay chủy thủ làm việc liền phải triều Thượng Quan Huyền Hằng hạ thân trí đi.

“Không, không, ngươi đừng tới đây.” Nói, Thượng Quan Huyền Hằng vẫn luôn tay che lại chính mình hạ thân, một cái tay khác chống mặt đất, tiếp tục sau này

lui.

Hắn vội vàng nói: “Bát đệ, phía trước đều là thất ca không phải, thất ca cho ngươi nhận lỗi, hy vọng ngươi đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, không cần cùng thất ca chấp nhặt.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, ngược lại lại tràn đầy bất đắc dĩ nói: “Mọi người đều là huynh đệ, chính cái gọi là vốn là cùng căn sinh, tương tiên hà thái cấp. Ta cũng rất tưởng tha thứ thất ca ngươi, nhưng nếu là về sau thất ca ngươi lại tìm ta phiền toái, nhưng làm sao bây giờ đâu?”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý tùng khẩu, Thượng Quan Huyền Hằng lập tức bảo đảm nói: “Chỉ cần ngươi buông tha thất ca, thất ca bảo đảm về sau đều không tìm phiền toái của ngươi.”

“Ta cũng rất tưởng tin tưởng thất ca, nhưng ta xem thất ca ngươi lớn lên không thế nào đáng tin cậy, cái này làm cho ta thật là lo lắng. Có câu nói nói rất đúng: Nói không giữ lời phi quân tử, thay đổi thất thường thật tiểu nhân!” Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy lo lắng nói, hoàn toàn nhìn không ra hắn lời này rốt cuộc là vô tình, vẫn là cố ý.

Thượng Quan Huyền Hằng tức giận đến gan đau, này đáng chết con hoang, cư nhiên quải cong mắng hắn là cái tiểu nhân.

“Ta Thượng Quan Huyền Hằng tại đây thề, chỉ cần Thượng Quan Huyền Ý hôm nay thả ta, từ nay về sau ta không hề nhằm vào hắn, sẽ không lại tìm hắn phiền toái.”

Thượng Quan Huyền Hằng nghiến răng nghiến lợi nói xong này đoạn lời nói.

Thấy Thượng Quan Huyền Hằng nói xong, Thượng Quan Huyền Ý lại nói một câu ông nói gà bà nói vịt nói.

“Thời gian vừa vặn tốt!”

Một phút sau, Thượng Quan Huyền Ý phòng môn lại lần nữa vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý vung tay lên, phòng môn tự động mở ra, lộ ra Minh Thâm thân ảnh.

Hắn lúc này hình tượng chật vật, trên người nhiều chỗ bị thương, một thân mùi máu tươi.

Vừa mới tiến vào phi thuyền, Minh Thâm phát hiện Thượng Quan Huyền Ý không ở bên ngoài, mà boong tàu thượng chỉ có tứ thiếu gia, ngũ thiếu gia cùng cửu tiểu thư ba người. Mà hắn tưởng tiến Thượng Quan Huyền Ý phòng lại bị kia ba người ngăn trở, hắn lập tức liền phát hiện không thích hợp địa phương.

Vội vàng đi tới, gõ vang Thượng Quan Huyền Ý phòng.

Mà khi Minh Thâm thấy rõ Thượng Quan Huyền Ý phòng nội cảnh tượng khi, rõ ràng chính là sửng sốt, này cùng hắn tưởng hoàn toàn không giống nhau.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý phòng nội, Thượng Quan Huyền Ý cùng Thượng Quan Huyền Hằng hai người chính diện đối diện ngồi, phẩm trà, một bộ huynh hữu đệ cung bộ dáng.

Cùng Minh Thâm cho rằng Tu La tràng hoàn toàn không giống nhau, hai người trên người quần áo đều sạch sẽ, cũng không giống như là từng đánh nhau.

Thấy Minh Thâm đứng ở cửa không có đi vào, Thượng Quan Huyền Thừa ba người rất là nghi hoặc, ba người liếc nhau, sôi nổi tiến lên, muốn nhìn cái đến tột cùng.

Chờ ba người thấy rõ bên trong cảnh tượng, cũng là lộ ra một tia cổ quái, này như thế nào cùng bọn họ tưởng hoàn toàn không giống nhau. Bọn họ tưởng tượng chính là, lúc này Thượng Quan Huyền Ý không phải hẳn là bị Thượng Quan Huyền Hằng đánh đến ngã trên mặt đất, răng rơi đầy đất chật vật bộ dáng sao?

"Thất đệ, ngươi ra tới." Thượng Quan Huyền Thừa trong mắt hiện lên một tia hung ác nham hiểm, xuất khẩu nói cũng là lạnh như băng. Rõ ràng hắn là phân phó Thượng Quan Huyền Hằng đi giáo huấn Thượng Quan Huyền Ý, như thế nào điểm này sự tình đều làm không xong, thật là một cái phế vật.

Thượng Quan Huyền Hằng theo lời đi ra ngoài.

Phía trước Thượng Quan Huyền Ý thần thức liền quan sát đến Minh Thâm đã trở lại, lập tức hắn liền cấp Thượng Quan Huyền Hằng ném đi hai cái thanh khiết thuật. Lại đem hắn kéo đến vị trí ngồi hạ, cho nên mọi người nhìn thấy cảnh tượng chính là hai người ở phẩm trà.

Minh Thâm thấy Thượng Quan Huyền Hằng rời đi, hắn đi vào Thượng Quan Huyền Ý phòng, cũng đem môn quan hảo.

"Bát thiếu gia." Nói, Minh Thâm liền quỳ gối trên mặt đất.

Theo sau, Minh Thâm trong tay áo chui ra một con lão thử, đây đúng là Phệ Linh Thử.

Thượng Quan Huyền Ý ở phát hiện thiết vũ sư thứu thời điểm, liền cảm thấy ra này hẳn là một cái âm mưu, một cái nhằm vào Minh Thâm âm mưu.

Tin tưởng qua nhiều năm như vậy, gia gia lúc trước lưu lại bảo hộ chính mình người, hẳn là đều đã chết không sai biệt lắm.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia hàn mang, phía trước ở Đông Phương gia thời điểm.

Hắn Hướng Minh thâm hảo hảo hiểu biết một chút gia gia năm đó lưu lại bảo hộ chính mình nhân thủ.

Tổng cộng có mười người, hiện giờ không có chết chỉ có ba người, Minh Thâm xem như trong đó một cái, còn lại hai người tuy rằng không có chết, bất quá bọn họ hẳn là đều đã thay đổi chủ tử.

Minh Thâm ở tới Đông Phương gia phía trước đã bị đại bá Thượng Quan Minh Tuân chiêu đi hỏi qua lời nói, đại bá ý tứ là muốn Minh Thâm bảo hộ Thượng Quan Huyền Vũ.

Nhưng Minh Thâm nói hắn nhận được mệnh lệnh là bảo hộ chính mình, cũng không có lý giải đến Thượng Quan Minh Tuân trong lời nói thử.

Mà Thượng Quan Minh Tuân lại cho rằng Minh Thâm đây là cự tuyệt, cho nên Nguyên Võ chuyến này mục đích có hai cái. Một cái tự nhiên là bảo hộ Thượng Quan Huyền Vũ, một cái khác chính là làm Minh Thâm ngoài ý muốn tử vong.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý mệnh bài không có toái, nói không chừng khi nào là có thể trở về. Thượng Quan Minh Tuân tự nhiên phải vì chính mình nhi tử, đem giải quyết tốt hậu quả sự tình làm tốt.

Phía trước, Thượng Quan Huyền Ý liền phát hiện thiết vũ sư thứu cũng không phải tự nguyện bay qua tới, mà là bị người siêu khống hướng bọn họ bay tới. Trong lúc vô tình quay đầu, hắn phát hiện Nguyên Võ đầy đầu là hãn, lại còn có thất thần, lập tức hắn liền có cái lớn mật suy đoán.

Vì thế, Thượng Quan Huyền Ý liền cấp Phệ Linh Thử dán lên ẩn thân phù, làm nó đi theo Minh Thâm, đúng lúc ra tay cứu hắn.

Thượng Quan Huyền Ý không gian giới tử trung đan dược phù triện đều thực sung túc, Tiêu Lăng Hàn mỗi lần luyện hảo đan đều sẽ phân hắn một nửa, phù triện cũng là.

Ở Tiêu Lăng Hàn tu vi đạt tới Hóa Thần hậu kỳ sau, liền đem một ít ngũ cấp phù triện hơn nữa khắc văn, như vậy phù triện liền có lục cấp hiệu quả, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng cũng cũng đủ Thượng Quan Huyền Ý bảo mệnh.

Thượng Quan Huyền Ý ném một viên thượng phẩm linh thạch cấp Phệ Linh Thử, đối này Minh Thâm nói: “Đứng lên đi! Nguyên Võ đã chết không có?”

“Ngũ trưởng lão phát hiện thiết vũ sư thứu là Nguyên Võ siêu khống sau, liền tự mình giải quyết hắn.” Minh Thâm đứng ở một bên cung kính trả lời, hắn hiện tại đối Thượng Quan Huyền Ý tràn ngập cảm kích, nếu không phải Thượng Quan Huyền Ý để lại Phệ Linh Thử, hắn phỏng chừng sẽ chết với thiết vũ sư thứu trảo hạ.

“Ngũ trưởng lão như thế nào không có cùng ngươi cùng nhau trở về?”

“Ngũ trưởng lão nói hắn muốn đi báo thù, đi tìm thiết vũ sư thứu tính sổ, khiến cho ta về trước tới.”

“Ân, ngươi cũng bị thương không nhẹ, liền đi về trước chữa thương đi! Về sau ngươi liền đi theo ta bên người, chuyện này ta sẽ cùng đại bá.”

“Hảo, thuộc hạ cáo lui.”

Bởi vì Thượng Quan Minh Tuân là Thượng Quan Cảnh Phong trên danh nghĩa đại nhi tử, cho nên ở Thượng Quan Cảnh Phong rời đi sau, Thượng Quan trong

gia tộc nguyên do sự việc hắn tạm thời quản lý thay. Bằng không hắn muốn lộng chết Thượng Quan Cảnh Phong lưu lại bảo hộ Thượng Quan Huyền Ý những người đó cũng không phải dễ dàng như vậy, ít nhất hắn không có điều động bọn họ quyền lợi.

Nhưng, hắn làm đại lý tộc trưởng liền không giống nhau, giống những cái đó Thượng Quan gia chuyên môn bồi dưỡng hộ vệ, tộc trưởng là có quyền lợi điều phối bọn họ làm bất luận cái gì sự.

Cũng là Thượng Quan Cảnh Phong năm đó đi quá sốt ruột, rất nhiều chuyện đều không có công đạo rõ ràng, hơn nữa hắn đánh giá cao Thượng Quan Minh Tuân nhân phẩm.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình không chỉ có có cái hố nhi tử cha, còn có một cái hố tôn tử gia gia.

Hai cái canh giờ sau ngũ trưởng lão cũng đã trở lại, Thượng Quan Huyền Ý xem hắn mặt mày hồng hào bộ dáng, hẳn là hắn ở thiết vũ sư thứu hang ổ tìm được rồi thứ tốt.

Kế tiếp lộ trình không tái ngộ đến phiền toái, một đường đều phi thành thuận lợi.

Một tháng sau……

Thượng Quan gia mọi người rốt cuộc tới rồi Thượng Quan gia tộc thế lực phạm vi, vài toà linh khí nồng đậm ngọn núi giao tương hô ứng, này đó ngọn núi đều lệ thuộc với Thượng Quan gia, thuộc về Thượng Quan gia tộc tộc địa.

Mỗi tòa sơn phong đều có nó từng người sử dụng, trong đó một tòa tương đối tương đối bình thản trên ngọn núi, kiến đầy các loại phòng ốc cùng với cung điện; ngọn núi chính giữa có một cái rộng lớn quảng trường, lúc này đang có một chiếc phi thuyền chậm rãi ngừng ở trên quảng trường.

Trên quảng trường đã có không ít người ở nôn nóng chờ đợi, trong đó cầm đầu người nọ tu vi ở Hợp Thể kỳ, hắn đúng là Thượng Quan Minh Tuân. Giờ phút này hắn trong mắt tràn đầy nôn nóng, còn có một tia lo lắng, trong mắt còn có một tia nói không nên lời phức tạp.

Không bao lâu, phi thuyền đình ổn sau, từ trên phi thuyền bay ra tám đạo thân ảnh, trong đó một người là bị người mang theo phi hạ phi thuyền, cùng sở hữu chín người.

Trên quảng trường có mấy người nhìn thấy Thượng Quan Huyền Thừa bốn người thân ảnh, trên mặt đều lộ ra vui sướng biểu tình, bọn họ đều là bốn người này ruột thịt thân nhân.

“Gặp qua đại bá.” Thượng Quan Huyền Ý theo Thượng Quan Huyền Thừa bốn người hạ phi thuyền sau, đầu tiên hướng Thượng Quan Minh Tuân hành lễ.

"Ân, không tồi, các ngươi đều là Thượng Quan gia tộc tương lai, trở về liền hảo. Đi về trước bế quan, đem lần này thu hoạch hảo hảo thể ngộ một chút." Thượng Quan Minh Tuân gật gật đầu, trên mặt một mảnh hiền từ, hòa ái đối mọi người nói.

Dứt lời, Thượng Quan Minh Tuân nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, quan tâm hỏi: "Tiểu bát cũng đã trở lại, trở về liền hảo, về sau liền ở trong tộc hảo hảo tu luyện. Nghĩ đến ngươi cũng mệt mỏi, liền đi về trước nghỉ ngơi. Chờ ngươi nghỉ ngơi tốt, lại đến tìm đại bá, hảo hảo cùng đại bá nói nói ngươi mấy năm nay trải qua."

"Là, đa tạ đại bá thông cảm. Đúng rồi, chất nhi vừa mới trở về, đối trong tộc người đều không quá quen thuộc, Minh Thâm là gia gia lưu lại bảo hộ ta người, về sau hắn liền đi theo ta bên người, đại bá cảm thấy như thế nào?" Thượng Quan Huyền Ý cung kính đứng ở Thượng Quan Minh Tuân trước mặt, nói chuyện không kiêu ngạo không siểm nịnh, trong mắt tràn đầy nhìn thấy thân nhân vui sướng.

Thượng Quan Minh Tuân vì nhíu một chút mày, bất quá ngại với nơi này là quảng trường, bọn họ đối thoại những người khác cũng đều nghe rõ ràng. Hắn híp mắt đánh giá một chút Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Huyền Ý trên mặt tràn đầy chờ mong, còn có về nhà vui sướng.

Không ở Thượng Quan Huyền Ý trên mặt nhìn ra mặt khác biểu tình, Thượng Quan Minh Tuân cũng không hiểu được Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tưởng chính là cái gì.

Thôi, nếu hắn đã qua lại, kia tương lai còn dài, tổng có thể tìm được cơ hội thu thập hắn. Nghĩ thông suốt lúc sau, Thượng Quan Minh Tuân gật đầu nói: "Là đại bá suy xét không chu toàn, vốn nên như thế, trừ bỏ Minh Thâm, ngươi cần phải yêu cầu những người khác?"

"Tạm thời Minh Thâm một người là đủ rồi, đa tạ đại bá." Thượng Quan Huyền Ý đối với Thượng Quan Minh Tuân hơi hơi làm thi lễ.

Thượng Quan Minh Tuân gật gật đầu, quay đầu lại đối Minh Thâm nói: "Minh Thâm, vậy ngươi về sau liền đi theo tiểu bát, hảo hảo chiếu cố hắn, bảo hộ hắn an toàn."

"Là!"

"Kia đại bá không có gì sự, chất nhi liền đi về trước."

"Ân, đi thôi!"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 322

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 322 Địa Thâm đại lục

【 Huyền Ý bị thẩm vấn 】 canh bốn

Thượng Quan Huyền Ý nói Thượng Quan Minh Tuân cáo biệt sau, mang theo Minh Thâm rời đi quảng trường, lập tức hướng chính mình sân đi đến. Tuy rằng nhiều năm như vậy hắn không có ở Thượng Quan gia, bất quá hắn sân như cũ giữ lại. Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý hiện tại sở cư trú sân, là trước đây phụ thân hắn trụ địa phương.

"Người kia là ai?"

"Không biết, chưa thấy qua."

"Kia hắn như thế nào sẽ cùng tứ thiếu gia bọn họ ngồi cùng chiếc phi thuyền?"

"Có thể là trở về thời điểm càng tốt đụng phải đi."

"Hắn cư nhiên kêu đại tộc trưởng đại bá!"

"Các ngươi đều không có người nhận thức hắn sao?"

"Không quen biết!"

"Chưa thấy qua."

"……"

Thượng Quan Huyền Ý chân trước vừa ly khai quảng trường, sau lưng trên quảng trường mọi người liền bắt đầu nghị luận nổi lên hắn, đều ở đoán hắn rốt cuộc là ai.

Tin tưởng không cần bao lâu, tất cả mọi người sẽ biết tộc trưởng ruột thịt tôn tử đã trở lại.

Bất quá này không phải Thượng Quan Huyền Ý hiện tại đi quan tâm, giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền.

Đời trước hắn đã trải qua quá một lần, tự nhiên sớm đã tưởng hảo ứng đối phương pháp.

Đại gia tộc chính là như vậy, địa phương khoan không nói, ở nơi ở khu vực nội không thể tùy tiện phi hành. Cho nên đương Thượng Quan Huyền Ý trở lại chính mình sân thời điểm, đã là nửa canh giờ về sau sự tình.

Thượng Quan Huyền Ý trong viện trận pháp, là năm đó Thượng Quan Cảnh Phong tự mình bố trí, nhiều năm như vậy không ai dám tự tiện xông vào.

Lấy ra một khối ngọc giản, Thượng Quan Huyền Ý hướng ngọc giản đưa vào linh khí, sau đó lại đem ngọc giản nhắm ngay đại môn phương hướng.

Thực mau sân đại môn xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, tấm biển thượng viết" Thanh Hòa Viện" ba chữ.

Minh Thâm rất có ánh mắt tiến lên đem sân môn mở ra.

Hai người vào sân sau, phát hiện trong viện cỏ dại so với bọn hắn hai người đều còn muốn cao.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại đối Minh Thâm cười nói: "Xem ra, chúng ta muốn trước quét tước sân mới được, bằng không lộ đều nhìn không tới ở đâu."

"Bát thiếu gia, này đó giao cho thuộc hạ tới xử lý liền hảo."

"Kia hành, trong viện này đó giao cho ngươi, ta đi quét tước phòng, đúng rồi trong viện còn có mấy viên linh quả thụ, ngươi nhưng đừng cùng nhau cấp trừ bỏ." Nói, Thượng Quan Huyền Ý chỉ chỉ cách đó không xa, mấy viên thụ, kia mặt trên còn treo hồng, hoàng, màu xanh lục các màu quả tử.

"Hảo, thuộc hạ minh bạch."

Thượng Quan Huyền Ý không có thổ linh căn, rút thảo gì đó, ngẫm lại liền đau đầu. Hắn vẫn là trộm một chút lười, quét tước phòng hảo, phòng chỉ cần mấy cái thanh khiết thuật, hút bụi thuật liền thu phục.

Ba ngày sau……

Sáng sớm ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu đến trong phòng, cũng chiếu tới rồi Thượng Quan Huyền Ý trên mặt, cho hắn trắng nõn trên mặt thêm vài phần ấm áp.

Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi bên cửa sổ án trước bàn, trên bàn phóng chính là một chồng thật dày thư, mà trước mặt hắn chính phóng một quyển mở ra thư.

Đúng lúc này, "Thịch thịch thịch" tiếng đập cửa vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không ngẩng đầu lên nói: "Tiến!"

"Tư nha" một tiếng, cửa phòng bị mở ra, Thượng Quan Huyền Ý nhíu nhíu mày, xem ra chính mình sân yêu cầu một lần nữa tu sửa một chút.

Minh Thâm đi đến Thượng Quan Huyền Ý án trước bàn, thấy hắn đang xem thư, cũng không có ra tiếng, mà là lẳng lặng chờ đợi.

Xem xong trước mặt kia trang thư, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía Minh Thâm, "Là gia tộc các trưởng lão muốn gặp ta?"

Minh Thâm hơi hơi sửng sốt, hắn không nghĩ tới chính mình còn không có nói, Thượng Quan Huyền Ý cũng đã đoán được.

"Đúng vậy, các trưởng lão ở Minh Thâm Điện chờ ngài."

"Ân, đi thôi" nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng dậy, hướng ngoài phòng đi đến.

Minh Thâm Điện cũng không ở Thượng Quan Huyền Ý sở trụ đỉnh núi này thượng, mà là ở một khác tòa linh khí nồng đậm trên ngọn núi. Nơi đó cư trú người đều là trong gia tộc trưởng lão cùng với quản sự, tu vi ít nhất đạt tới Hóa Thần kỳ trở lên, mới có tư cách ở tại nơi đó.

Mỗi lần Thượng Quan gia có quan trọng sự tình thương nghị thời điểm, các trưởng lão liền sẽ tụ tập ở Minh Thâm Điện.

Kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý đi qua hai lần Minh Thâm Điện, lần đầu tiên là vừa hồi tộc mà lúc ấy, lần thứ hai đó là những cái đó trưởng lão kêu hắn nộp lên phượng hoàng tinh huyết là lúc.

Kiếp này là hắn lần đầu tiên đi Minh Thâm Điện, có trưởng lão mời, nhưng thật ra không cần từng bước một đi tới đi. Thượng Quan Huyền Ý ra sân sau, trực tiếp bay về phía một khác tòa sơn.

Sau Thượng Quan Huyền Ý một bước ra tới Minh Thâm ngẩn ngơ, hắn còn tưởng rằng muốn chính mình dẫn đường, không nghĩ tới bát thiếu gia tìm đến Minh Thâm Điện vị trí.

Bất quá làm Thượng Quan Huyền Ý hiện tại hộ vệ, tự nhiên là Thượng Quan Huyền Ý đi chỗ nào, hắn liền đi chỗ nào.

Cho nên Minh Thâm chỉ là ngây người một chút, liền đi theo Thượng Quan Huyền Ý phía sau bay về phía một khác tòa sơn.

Minh Thâm Điện tu sửa thập phần khí phái, rất xa là có thể thấy một tòa cung điện tọa lạc ở sơn đỉnh.

Cung điện lấy màu đen cùng màu xám là chủ, nhìn qua hùng vĩ lại đồ sộ, cho người ta một loại thực trang nghiêm cảm giác, nhưng lại không tục tằng.

Chỉ dùng mười phút, Thượng Quan Huyền Ý liền đến Minh Thâm Điện bên ngoài, nếu là đi đường nói, phỏng chừng đến hai cái canh giờ.

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới ngừng ở Minh Thâm Điện trước, lập tức có cái Hóa Thần sơ kỳ lão giả đi vào hắn trước mặt, hắn tóc đã hoa râm, thực rõ ràng thọ nguyên sắp hết.

"Ngươi chính là bát thiếu gia đi?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Đúng là."

Lão giả đánh giá một phen Thượng Quan Huyền Ý, mới đối hắn nói: "Vậy ngươi cùng ta tới."

Thượng Quan Huyền Ý lên tiếng, quay đầu lại lại đối Minh Thâm nói: "Minh Thâm ngươi liền ở chỗ này chờ ta."

Thượng Quan Huyền Ý đi theo lão giả đi vào Minh Thâm Điện, tiến Minh Thâm Điện liền cho hắn một loại thực trang nghiêm túc mục cảm giác, còn có chính là thực áp lực.

Xuyên qua mấy cái hành lang, đi vào một gian một trăm mét vuông đại điện trung, đại điện trung đã ngồi không ít người.

Đầu bạc lão giả đem Thượng Quan Huyền Ý đưa tới sau liền rời đi.

Thượng Quan Huyền Ý đại khái quét một chút, có 60 nhiều người, tối cao tu vi chính là bốn gã Luyện Hư kỳ thái thượng trưởng lão; tiếp theo có hơn hai mươi danh Hợp Thể kỳ trưởng lão; dư lại người đều là Hóa Thần kỳ.

Thượng Quan Huyền Ý biểu tình tự nhiên đi vào đại điện, hắn đầu tiên là hướng mọi người hành lễ.

"Huyền Ý gặp qua các vị thái thượng trưởng lão, trưởng lão, cùng với các vị thúc thúc bá bá."

Mọi người đều động tác nhất trí quay đầu nhìn về phía hắn, có xem kỹ ánh mắt; có phức tạp ánh mắt; có mong đợi ánh mắt; còn có ôn hòa ánh mắt, sôi nổi dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Thượng Quan Huyền Ý lưng thẳng thắn, tùy ý mọi người đánh giá.

Trước mắt cỡ nào quen thuộc một màn, kiếp trước hắn cũng trải qua quá tương đồng cảnh tượng, chỉ là kiếp trước hắn tương đối yếu đuối cùng nhát gan. Biểu hiện liền có chút tạm được, nhưng thật ra làm không ít lão gia hỏa nhìn một tuồng kịch chơi con khỉ tiết mục.

Thượng Quan Huyền Ý tin tưởng đợi chút, nên có uy áp tới.

Cái này ý tưởng vừa mới quá, uy áp quả nhiên đúng hạn tới.

Vừa mới bắt đầu chỉ là Hóa Thần sơ kỳ uy áp, chậm rãi biến thành Hóa Thần trung kỳ…….

Thượng Quan Huyền Ý tay cầm thành quyền, âm thầm vận chuyển công pháp.

Nghẹn một tầng mồ hôi mỏng ở trên trán, dù sao bọn họ mỗi tăng lớn một phân uy áp, hắn liền nghẹn càng nhiều mồ hôi.

Thậm chí lợi dụng Thiên Huyễn mặt nạ đem sắc mặt cũng làm cho tái nhợt vài phần, dù sao này đó lão gia hỏa không dám trực tiếp lộng chết hắn.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng lại nghĩ, này những lão bất tử mỗi người đều thích dùng uy áp. Chờ hắn tu vi tới rồi Độ Kiếp kỳ thời điểm, nhất định phải hồi Thượng Quan tộc địa, hung hăng áp bọn họ một áp.

Tiểu bộ phận mắt lộ ra thất vọng, còn có mấy người trên mặt một mảnh âm trầm, bất quá đại bộ phận người đều lộ ra vừa lòng biểu tình.

Mọi người lẫn nhau gật gật đầu, thu hồi uy áp.

Uy áp biến mất, Thượng Quan Huyền Ý thở nhẹ ra một hơi.

Hắn kiếp này nhưng thật ra đem những cái đó chờ xem kịch vui, mặt lộ vẻ thất vọng cùng sắc mặt đen nhánh người, ghi tạc trong đầu. Những người này khả năng tùy thời đều sẽ nhảy ra tìm chính mình phiền toái.

Tục ngữ nói: Quả hồng muốn tìm mềm niết!

Ở mọi người trong lòng, chính mình còn không phải là nhất mềm cái kia quả hồng sao?

Gia gia tu vi Đại Thừa hậu kỳ, trừ bỏ trong nhà lão tổ tông không người có thể cập.

Phụ thân tốc độ tu luyện chuẩn cmnr, năm đó rời đi Thượng Quan gia thời điểm, tu vi đã đạt Độ Kiếp kỳ, càng là không ai dám đi niết hắn.

"Ân, ngươi thực không tồi!" Ngồi ở thượng thủ vị bốn thái thượng trưởng lão gật gật đầu, thực vừa lòng Thượng Quan Huyền Ý biểu hiện.

"Ngươi chính là Thượng Quan Minh Thanh nhi tử, Thượng Quan Huyền Ý?" Ngồi ở thượng thủ vị tam thái thượng trưởng lão, sắc mặt không vui hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý vừa nghe lời này, âm thầm nghĩ đến: Nương, gia hỏa này là bị hắn lão cha tấu quá sao? Ngữ khí như vậy hướng, sắc mặt khó coi như vậy, không biết còn vì ngươi sắp chết thẳng cẳng.

Thượng Quan Huyền Ý cung kính hành lễ, trả lời nói: "Đúng là vãn bối!"

Tam thái thượng trưởng lão thở phì phì, lãnh "Hừ" một tiếng, liền đem đầu vặn hướng về phía một lần.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, đoán tam thái thượng trưởng lão hẳn là chính là trên địa cầu theo như lời thời mãn kinh tới rồi.

Tuy rằng trong lòng chửi thầm, không hắn trên mặt lại lộ ra một mạt xấu hổ thần sắc, mặt cũng đỏ.

Nơi này liền đại thái thượng trưởng lão vị phân tối cao, thấy không có người ta nói lời nói, hắn mới nói nói: "Tiểu bát, ngươi trước ngồi xuống, chúng ta có một số việc muốn hỏi hỏi ngươi." Khi nói chuyện, hắn chỉ chỉ nhất phía dưới một cái không vị.

"Là!"

Thượng Quan Huyền Ý theo lời ngồi xuống, đời trước hắn chính là trung thực, đại thái thượng trưởng lão làm hắn ngồi, hắn lại sợ chính mình vãn bối mất lễ tiết, chính là đứng trả lời bọn họ vấn đề.

Suốt đứng hai cái canh giờ, trên đường này đó quê quán thương lượng thời điểm, cũng liền đem hắn lượng ở một bên, ngẫm đến hắn lại mới nhớ tới hỏi hai câu.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý ngồi xong sau, đại thái thượng trưởng lão dẫn đầu hỏi: "Ta nghe tiểu lục nói ngươi là ra ngoài rèn luyện khi, bị tộc trưởng tiếp đi rồi?"

"Hồi đại thái thượng trưởng lão, đích xác như thế, lúc trước rèn luyện thời điểm, trong lúc vô tình đụng phải gia gia. Gia gia nói ta ở trong gia tộc bất lợi với ta trưởng thành, liền đem ta ném tới Hoàng Cực đại lục."

Thượng Quan Huyền Ý cũng sẽ không lại giống như đời trước giống nhau từ nghèo, đời trước hắn nói chính mình là bị Thượng Quan Huyền Vũ đẩy hạ tuyệt linh chi uyên. Không ai tin không nói, một đám đều nói hắn đây là ở bôi nhọ cùng tộc huynh đệ. Còn muốn đã chịu tộc quy trừng phạt, nhưng không phải làm hắn hưởng thụ hai mươi tiên đánh hồn tiên sao!

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy trả lời, có vài người đều nhíu mày.

Này mấy người tự nhiên chính là Thượng Quan Huyền Vũ thân gia gia, phụ thân, thúc thúc.

Bởi vì bọn họ đều biết Thượng Quan Huyền Ý căn bản không có bị hắn gia gia tiếp đi, mà là bị Thượng Quan Huyền Vũ bức tới rồi tuyệt linh chi uyên. Mấy người bất động thanh sắc nhìn nhau liếc mắt một cái, đều nhìn ra lẫn nhau trong mắt âm trầm chi sắc.

Rõ ràng Thượng Quan Huyền Ý thừa nhận Thượng Quan Huyền Vũ nói, đánh bọn họ một cái trở tay không kịp.

Tam thái thượng trưởng lão mặt lộ vẻ hoài nghi chi sắc, "Nga, tộc trưởng cư nhiên đem ngươi tặng Hoàng Cực đại lục?"

Hoàng Cực đại lục tuy rằng mọi người không có đi qua, nhưng đều biết, đó chính là một khối cằn cỗi nơi.

Nhìn nhìn lại Thượng Quan Huyền Ý tu vi, Nguyên Anh trung kỳ, tu vi cùng trong gia tộc cùng thế hệ không sai biệt mấy.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, tiếp tục nói: "Ân, gia gia nói ta quá ỷ lại hắn, vì thế đem ta đặt ở Hoàng Cực đại lục. Ta còn vào Hoàng Cực đại lục Học viện Hoàng Cực, hơn nữa còn đã bái một người sư tôn."

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên ở Hoàng Cực đại lục đã bái sư, lập tức liền có vài người đều cười lên tiếng.

Bởi vì theo bọn họ hiểu biết đến tình huống, Hoàng Cực đại lục tối cao tu vi chỉ có thể đột phá Nguyên Anh kỳ.

Càng nhiều người lại là phẫn nộ, bọn họ Thượng Quan gia đường đường con vợ cả thiếu gia, cư nhiên đã bái một cái tu vi chỉ có Nguyên Anh nhân vi sư, nói ra đi, chẳng phải là làm người chế giễu.

"Nga, không biết ngươi kia sư phó năm nay bao lớn? Ra sao tu vi? Có hay không cùng ngươi cùng nhau tới Địa Thâm đại lục?"

Lần này người nói chuyện là nhị thái thượng trưởng lão, hắn phía trước vẫn luôn không có nói chuyện qua. Mà hắn vừa lúc là Thượng Quan Huyền Vũ thân gia gia: Thượng Quan Cảnh Tuyền, cũng là Thượng Quan Cảnh Phong nhị ca.

Thượng Quan Cảnh Tuyền lời này hỏi ra khẩu, mọi người đều dựng lên lỗ tai.

Thượng Quan Huyền Ý tất nhiên là thấy rõ ở đây mọi người biểu tình.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 323

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 323 Địa Thâm đại lục

【 sư tôn là đại chỗ dựa 】 canh một

Đời trước Thượng Quan Huyền Ý liền gặp qua này đàn không biết xấu hổ lão gia hỏa.

Kiếp này có sư tôn cái này cường đại chỗ dựa, tự nhiên phải hảo hảo lợi dụng lợi dụng, miễn cho có chút người lại tự cho là đúng đến trước mặt hắn tới xoát tồn tại cảm.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, suy nghĩ một chút, có chút khó xử nói: “Hồi nhị thái thượng trưởng lão nói, kỳ thật ta cũng so quá rõ ràng sư tôn hắn lão nhân gia hiện tại rốt cuộc có bao nhiêu lớn.”

“Vớ vẩn, Nguyên Anh kỳ tu sĩ chỉ có thể sống đến một ngàn tuổi, ngươi cư nhiên nói ngươi không biết hắn tuổi tác.” Nhị thái thượng trưởng lão có chút ôn giận nói, trong mắt hiện lên một tia sát khí, thực mau liền biến mất không thấy, ngay cả hắn bên người đại thái thượng trưởng lão cũng không có thể phát hiện.

“Ta khi nào nói qua ta sư tôn tu vi chỉ có Nguyên Anh kỳ?”

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mê mang nhìn về phía nhị thái thượng trưởng lão, trong mắt tất cả đều là nghi hoặc chi sắc.

Nhị thái thượng trưởng lão có chút ôn giận nói: “Mọi người đều biết Hoàng Cực đại lục tu sĩ chỉ có thể tu luyện đến Nguyên Anh kỳ, ngươi sư tôn là Hoàng Cực đại lục người, tu vi tự nhiên chỉ có Nguyên Anh kỳ, chẳng lẽ hắn còn có thể là Hóa Thần kỳ?”

“Ta giống như cũng không có nói qua ta sư tôn là Hoàng Cực đại lục bản thổ nhân sĩ đi?”

Thượng Quan Huyền Ý vô tội nhìn nhị thái thượng trưởng lão, vẻ mặt ngây thơ.

Mọi người đều phải bị này hai người cấp vòng hôn mê.

Cuối cùng vẫn là đại thái thượng trưởng lão nói: “Tiểu bát, ngươi liền không cần úp úp mở mở, ngươi sư tôn rốt cuộc là ai?”

“Hồi đại thái thượng trưởng lão, gia sư chính là Học viện Hoàng Cực viện trưởng đại nhân Âu Dương Tu Kỳ, đồng thời hắn vẫn là Thiên Lăng đại lục Lăng Kiếm Tông trưởng lão.” Hắn là trưởng lão đi? Sư tôn lúc ấy giống như chỉ nói hắn là Lăng Kiếm Tông người, không có nói chính mình ở Lăng Kiếm Tông

địa vị. Dù sao lấy hắn Độ Kiếp kỳ đỉnh thực lực, kém cỏi nhất cũng là cái trưởng lão.

Đại trưởng lão đem chính mình chòm râu đều nắm hai căn xuống dưới, vài người đều đứng lên.

Mấy người bọn họ đồng thời hỏi: "Ngươi nói ngươi sư tôn ai?"

Thượng Quan Huyền Ý sửng sốt, chẳng lẽ nhà mình sư tôn danh khí rất lớn?

Liền trong nhà này đó không ra khỏi cửa lão gia hỏa đều biết?

Xem bọn họ một bộ kinh ngạc bộ dáng, tựa hồ, không quá tin tưởng đâu?

"Hắn nói hắn kêu: Âu Dương Tu Kỳ!" Sau khi nói xong, Thượng Quan Huyền Ý còn gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình không có nói sai.

Mọi người hít hà một hơi!

Nếu nói Thượng Quan Minh Thanh là bọn họ kia bối người trung, mỗi người khát vọng mà không thể thành tồn tại.

Kia Âu Dương Tu Kỳ đó là Thượng Quan Huyền Ý gia gia kia bối người trung, mỗi người khát vọng mà không thể thành tồn tại.

Đều là ép tới cùng thế hệ thiên kiêu, không dám ngẩng đầu tàn nhẫn người.

Thượng Quan Minh Thanh còn tốt một chút, đối ngoại đều là một bộ ôn tồn lễ độ bộ dáng. Không trêu chọc đến hắn, hắn sẽ không dễ dàng ra tay.

Nhưng Âu Dương Tu Kỳ liền bất đồng, một lời không hợp liền rút kiếm. Quản ngươi ai, chẳng sợ ngươi là hắn thân lão tử, hắn cũng dám thanh kiếm.

Đại trưởng lão không xác định lại lần nữa hỏi: "Ngươi sư tôn thật nói hắn kêu Âu Dương Tu Kỳ?"

"Đúng vậy, hắn là như thế này cho ta nói, ta còn có cái sư huynh."

Nhìn thấy mọi người đều có điểm hơi sợ bộ dáng, tam trưởng lão từ từ nói: "Hoảng cái gì? Vạn nhất là trùng tên trùng họ đâu?"

"Đúng vậy, đối, đối!" Mọi người đồng thời phù hợp.

Có người kinh nghi bất định nói: "Nhưng tiểu bát đều nói hắn là Lăng Kiếm Tông trưởng lão rồi, hẳn là không sai được đi?"

Mọi người vừa mới buông đi tâm, lại nhắc lên.

Thấy mọi người này phó biểu tình, bốn thái thượng trưởng lão tức giận nói: "Đoán mò cái gì, hỏi một chút tiểu bát chẳng phải sẽ biết." Lại nói, liền tính là bọn họ biết đến cái kia Âu Dương Tu Kỳ cũng không có gì, chỉ cần đại gia an phận điểm. Không cần tìm tiểu bát phiền toái, hắn sư tôn tự nhiên sẽ không tới bọn họ Thượng Quan gia.

Đại thái thượng trưởng lão vẻ mặt ôn hoà hỏi: "Tiểu bát, ngươi sư tôn là cái gì tu vi?"

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm mắt trợn trắng, quả nhiên đều là chút bắt nạt kẻ yếu người.

Vừa nghe nói chính mình sư tôn đại danh, ngay cả vừa rồi đối hắn khinh thường nhìn lại đại thái thượng trưởng lão, đều thay đổi một bộ gương mặt.

"Cái này tiểu thế giới đỉnh núi." Thượng Quan Huyền Ý không có nói rõ ra tới, chỉ là hàm súc nói.

Bất quá, hắn tin tưởng ở đây người đều hiểu.

Mọi người được đến khẳng định đáp án, đều nhẹ nhàng ngồi trở lại trên ghế, như là toàn thân tinh khí thần đều bị rút ra giống nhau.

Nhị thái thượng trưởng lão chưa từ bỏ ý định, hùng hổ doạ người hỏi: "Tiểu bát, có chút lời nói là không thể nói bậy, ngươi nhưng có cái gì chứng cứ chứng minh ngươi nói đều là lời nói thật?"

Mọi người vừa nghe nhị thái thượng trưởng lão nói, lập tức đều dùng nghi ngờ ánh mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Nếu là Thượng Quan Huyền Ý dám nói dối lừa bọn họ, phỏng chừng ở đây không ít người, đều sẽ cho hắn một cái cả đời khó quên giáo huấn.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một đạo u quang, liếc mắt một cái nhị thái thượng trưởng lão.

Lão già này xem ra là thật sự rất tưởng lộng chết hắn!

"Tự nhiên là có, sư tôn đem ta cùng ta sư huynh thân phận ngọc bài đều cho chúng ta." Nói, Thượng Quan Huyền Ý từ không gian giới tử trung lấy ra một cái ngọc giản, đưa cho mọi người quan khán.

Mọi người sôi nổi xem qua sau, đều thực khẳng định đây là Lăng Kiếm Tông thân phận ngọc bài.

Rốt cuộc này đó đại tông môn thân phận ngọc bài, cũng không phải là dễ dàng như vậy giở trò bịp bợm.

"Tiểu bát, ngươi nói ngươi còn có một cái sư huynh? Kia hắn như thế nào không có cùng ngươi cùng nhau đâu?" Đại thái thượng trưởng lão hỏi, kỳ thật hắn tưởng nói, có phải hay không ngươi chọc Âu Dương Tu Kỳ không mau, hắn chỉ đem ngươi sư huynh mang đi Thiên Lăng đại lục, lại đem ngươi giữ lại.

Nghe được đại thái thượng trưởng lão hỏi Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý trên mặt có trong nháy mắt mất mát, bất quá thực mau liền khôi phục.

Theo sau, hắn dường như không có việc gì nói: "Ta cùng sư huynh là cùng nhau rời đi Hoàng Cực đại lục, lại cùng nhau rời đi Địa Thâm đại lục. Bất quá ở đến

Địa Thâm đại lục phía trước, chúng ta gặp được một chút việc, truyền tống thời điểm chúng ta đi rời ra.”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý không muốn nhiều lời, tuy rằng mọi người rất tưởng hỏi, bất quá đều nghẹn lại, không hỏi xuất khẩu.

Nhị thái thượng trưởng lão tiếp tục hỏi: “Ngươi sư tôn cũng chỉ cho các ngươi thân phận ngọc bài, không có cho các ngươi mặt khác đồ vật sao?”

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Ngươi là muốn hỏi sư tôn có hay không cho chúng ta bảo mệnh ngọc bài đi?

Hắn trên mặt lại không lộ mảy may, nghi hoặc nhìn về phía nhị thái thượng trưởng lão, biểu tình ngây thơ, lại vô tội.

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Ngươi muốn biết, kia chính mình liền cố tình không nói, xem ngươi sốt ruột bộ dáng liền rất thú vị!

Nhị thái thượng trưởng lão bị Thượng Quan Huyền Ý như vậy một bộ” ngươi nói cái gì, ta không hiểu bộ dáng.” Làm cho có điểm ê răng. Oán hận nghĩ, cái này con hoang như thế nào không có chết ở bên ngoài, lại là như vậy vận may, còn làm Âu Dương Tu Kỳ thu làm đồ đệ.

Đột nhiên, nhị thái thượng trưởng lão nghĩ đến Âu Dương Tu Kỳ không phải kiếm tu sao?

Mà bọn họ Thượng Quan gia chính là trận pháp thế gia, chẳng lẽ cái này con hoang đã từ bỏ trận pháp, sửa đi kiếm tu lộ?

Nghĩ đến này, nhị thái thượng trưởng lão liền hỏi nói: “Nói như vậy tiểu bát ngươi hiện tại là một cái kiếm tu?”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, nói: “Ta hiện tại xác thật là một người kiếm tu.”

Thấy nhị thái thượng trưởng lão mặt lộ vẻ tươi cười, hắn tiếp tục nói: “Đồng thời ta cũng là một người tứ cấp trận pháp sư.”

“Như vậy khả năng?” Nhị thái thượng trưởng lão không cấm đứng dậy hỏi, trong mắt tất cả đều là khó có thể tin biểu tình, trong lòng đố kỵ chi hỏa điên cuồng thiêu đốt.

Thượng Quan Cảnh Tuyền cha mẹ tổng cộng sinh ba cái hài tử, lão đại ở một lần tiến vào bí cảnh rèn luyện khi chết ở bên trong, sau lại cũng chỉ dư lại lão nhị Thượng Quan Cảnh Tuyền cùng lão tam Thượng Quan Cảnh Phong.

Mà Thượng Quan Cảnh Phong là bọn họ tam huynh đệ trung nhỏ nhất một vị, hắn so Thượng Quan Cảnh Tuyền nhỏ suốt 50 tuổi. Bất quá Thượng Quan Cảnh Phong tuy rằng là nhỏ nhất vị kia, nhưng hắn tu luyện tư chất lại là tốt nhất. Mặc kệ là thuật pháp vẫn là pháp thuật đều là vừa học liền biết, hắn xuất chúng tư chất tự nhiên thâm trưởng bối yêu thích.

Mà tư chất bình thường Thượng Quan Cảnh Tuyền tự nhiên đã bị trở thành làm nền, có thể tưởng tượng hắn trong lòng không cam lòng cùng phẫn hận.

Chỉ tiếc, mặc kệ là hắn, vẫn là con của hắn, cùng với hắn tôn tử, đều bại bởi Thượng Quan Cảnh Phong một nhà.

Hiện tại nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý như thế ưu tú, tự nhiên là hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Mọi người ở nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói sau, tự nhiên cũng không quá tin tưởng, hắn một cái kiếm tu cư nhiên còn hiểu trận pháp. Chỉ là ngại với tình cảm, nhưng thật ra không có người hỏi ra tới, bất quá nhị thái thượng trưởng lão nhưng thật ra nói ra mọi người tiếng lòng.

Đại thái thượng trưởng lão nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hỏi: "Tiểu bát, ngươi thật sự là kiếm tu? Cũng là tứ cấp trận pháp sư?"

"Tự nhiên là thật, ta có thể trước mặt mọi người bố trí một cái tứ cấp trận pháp, cấp các vị các trưởng bối xem." Thượng Quan Huyền Ý tự tin nói, hắn sở dĩ nói như vậy, tự nhiên là có mục đích của hắn.

Đại thái thượng trưởng lão gật đầu, có chút kích động nói: "Hảo, hảo, vậy ngươi hiện tại liền bố trí một cái."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý không hề vô nghĩa, từ không gian giới tử trung lấy ra trận kỳ trận bàn, liền bắt đầu bố trí nổi lên trận pháp, đương nhiên hắn cũng bảo lưu lại một nửa thực lực.

Này đều cùng Tiêu Lăng Hàn học, muốn giấu dốt, rốt cuộc ở đây còn có mấy người là tưởng chính mình chết!

Đại thái thượng trưởng lão thấy Thượng Quan Huyền Ý thuần thục bố trí trận pháp, tâm tư của hắn lập tức liền lung lay lên. Vừa lúc còn có hai năm liền đến thế gia xếp hạng tái, đến lúc đó tiểu bát có thể làm át chủ bài lên sân khấu.

Đại thái thượng trưởng lão không biết chính là, hắn ý tưởng vừa lúc là Thượng Quan Huyền Ý muốn kết quả.

Thực mau, Thượng Quan Huyền Ý liền bố trí hảo một cái tứ cấp phòng ngự trận.

Mọi người nhìn thấy hắn thuần thục bố trí trận pháp, không bao lâu liền bố trí hảo.

Như vậy tốc độ chính là bọn họ rất nhiều người đều không kịp, đều biết hắn vừa rồi lời nói phi hư.

"Hảo, hảo, hảo!" Đại thái thượng trưởng lão vuốt chòm râu, liên tục nói ba cái hảo.

Nhị thái thượng trưởng lão còn lại là đầy mặt âm trầm, trong mắt là nồng đậm sát ý.

Thượng Quan Cảnh Tuyền lần này sát ý quá rõ ràng, đại thái thượng trưởng lão lập tức liền cảm giác được, hắn quay đầu lại cảnh cáo nhìn nhị thái thượng trưởng lão liếc mắt một cái.

Nghĩ đến Thượng Quan Cảnh Tuyền cùng Thượng Quan Huyền Ý chi gian quan hệ, đại thái thượng trưởng lão cảm thấy chờ một chút muốn tìm nhị thái thượng trưởng lão hảo hảo tâm sự nhân sinh. Không thể làm nhị thái thượng trưởng lão hỏng rồi chuyện của hắn, mặt khác sự đều là việc nhỏ, gia tộc xếp hạng tái mới là trọng trung chi trọng.

Thượng Quan Huyền Ý còn không biết vẫn luôn muốn tìm chính mình phiền toái nhị gia gia, cứ như vậy bị đại thái thượng trưởng lão tạm thời cấp ngăn lại. Bất quá này cũng đúng là hắn hôm nay mục đích chi nhất, hắn nhưng không nghĩ giống kiếp trước giống nhau, đi chỗ nào đều bị người tính kế, bên người không có một cái có thể giúp chính mình người.

Đại gia trụ con cháu giống nhau chia làm hai loại, một loại là có thể vì gia tộc mang đến ích lợi, loại người này tự nhiên sẽ được đến gia tộc trọng điểm bồi dưỡng, tài nguyên giống nhau đều là tốt nhất, còn sẽ bồi người trọng điểm bảo hộ; một loại khác là không có gì lấy ra tay kỹ năng, ăn không ngồi rồi, loại người này chỉ có thể trở thành khí tử.

Gia tộc giống nhau đều là ích lợi tối thượng, nếu là ngươi không thể vì gia tộc mang đi ích lợi, lại không có trưởng bối bảo vệ, vậy ngươi chỉ có thể trở thành khí tử, trở thành mỗi người khi dễ đối tượng.

Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước chính là người như vậy, gia tộc những cái đó lão gia hỏa đều là ích lợi tối thượng.

Phát hiện Thượng Quan Huyền Ý không thể cho bọn hắn mang đi ích lợi, tự nhiên liền vứt bỏ.

Nếu là Thượng Quan Cảnh Phong như cũ tại gia tộc, liền tính Thượng Quan Huyền Ý người mang phượng hoàng tinh huyết, cũng không ai dám đánh hắn chủ ý.

Thượng Quan Huyền Ý nghe được đại thái thượng trưởng lão vừa lòng nói, khóe miệng hơi hơi cong lên, lễ phép đối với mọi người cười cười.

Hắn này tươi cười, ở người có tâm trong mắt, tự nhiên cho rằng hắn lúc này ở khoe ra, là ở cười nhạo bọn họ, càng là kiêu ngạo tự mãn biểu hiện.

Đại thái thượng trưởng lão cười tủm tỉm hỏi: “Tiểu bát, tộc trưởng nhưng còn có sự tình gì công đạo cho ngươi sao?”

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nghĩ nghĩ, lại vỗ vỗ cái trán, tựa hồ là ở nỗ lực hồi tưởng.

Hắn cái này động tác, đem mọi người xem sửng sốt sửng sốt, tộc trưởng chẳng lẽ thật sự còn có chuyện công đạo?

Thượng Quan Cảnh Tuyền kia người một nhà đã có thể đem tâm đều nhắc tới cổ họng, tổng cảm thấy có bất hảo sự tình muốn phát sinh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 324

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 324 Địa Thâm đại lục

【 Huyền Ý tính kế 】 canh hai

Quả nhiên, ngay sau đó liền nghe Thượng Quan Huyền Ý nói: "Gia gia đem ta đưa đi Hoàng Cực đại lục thời điểm, công đạo ta, phải chờ ta tu vi đột phá Nguyên Anh kỳ, mới có thể về đến gia tộc. Còn nói, nếu là ta đã trở về, hắn còn không có trở về, vậy các ngươi liền không cần chờ hắn. Hắn hẳn là đang bế quan đột phá Độ Kiếp kỳ, làm gia tộc khác tuyển tộc trưởng."

Thượng Quan Huyền Ý này một phen dứt lời, mọi người lập tức nghị luận sôi nổi, này liền đại biểu bọn họ có cơ hội được đến tộc trưởng vị trí. Có cơ hội quản lý toàn bộ Thượng Quan gia tộc, đây chính là mỗi cái trong gia tộc thích quyền lợi người, tha thiết ước mơ sự tình.

Trước kia là bởi vì có tộc trưởng cái này Đại Thừa kỳ người đè nặng, không ai dám phản đối làm Thượng Quan Minh Tuân làm đại lý tộc trưởng. Nhưng hiện tại không giống nhau, tộc trưởng đều tự mình lên tiếng, vậy đại biểu tộc trưởng cũng không xem trọng hắn cái này đại nhi tử.

"Vớ vẩn! Ngươi cái này trẻ con, thế nhưng ba hoa chích choè, nói hươu nói vượn!" Nhị thái thượng trưởng lão mắt thấy bọn họ này một phòng chưởng gia quyền nếu không bảo, kích động dưới, lập tức liền đứng lên, chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý liền khai mắng.

Hắn một mắng xuất khẩu, mới phản ứng lại đây, chính mình nói lỡ.

Thấy mọi người đều dùng kỳ quái ánh mắt nhìn chính mình, Thượng Quan Cảnh Tuyền hận không thể ở biết được Thượng Quan Huyền Ý trở lại Địa Thâm đại lục trước tiên, liền tự mình đi đem hắn giết.

Thượng Quan Minh Tuân thấy chính mình phụ thân bị mọi người nghi ngờ, ở trong lòng đem Nguyên Võ oán trách một hồi. Thầm nghĩ: Nguyên Võ cái này được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều cẩu đồ vật, chính mình Vũ Nhi không có bảo vệ tốt không nói, kêu hắn giết Minh Thâm cũng không có sát, cư nhiên còn làm cái này con hoang bình an về tới Thượng Quan gia.

"Các vị, ta biết mấy năm nay, ta làm đại tộc trưởng, không có thể thế phụ thân quản lý tốt Thượng Quan gia tộc. Ở chỗ này ta tưởng đại gia nói tiếng xin lỗi, cũng là ta tu vi thấp kém, thấp cổ bé họng, bằng không Thượng Quan gia nhất định có thể ở trong tay ta phát dương quang đại. Hôm nay ta liền đem Thượng Quan gia chưởng gia quyền giao cho các vị, làm các vị tới bình phán, tuyển định, tin tưởng đại gia nhất định có thể tuyển ra một cái tài năng xuất chúng

người, đảm nhiệm tộc trưởng chi vị.” Nói, Thượng Quan Minh Tuân lập tức liền đem đại biểu tộc trưởng lệnh bài đặt ở trên bàn.

Mọi người thấy Thượng Quan Minh Tuân nói như vậy, trong khoảng thời gian ngắn không khí có chút nặng nề, đều không có người chủ động mở miệng.

Tục ngữ nói: Súng bắn chim đầu đàn!

Lúc này nếu ai đứng ra, kia hắn nhất định là gấp không chờ nổi muốn đương tộc trưởng. Nếu là về sau có một chút không có làm hảo, nhất định sẽ bị những người khác bắt lấy nhược điểm.

Thượng Quan Huyền Ý mị mị nhãn, lão gia hỏa quả nhiên giảo hoạt, chẳng những dùng lấy lui làm tiến này nhất chiêu, còn đem phía trước Thượng Quan Cảnh Tuyền nói kia phiên lời nói che lại qua đi.

Nhưng hắn nhưng há có thể như Thượng Quan Minh Tuân ý, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng lên.

Hắn đầu tiên là đối với Thượng Quan Minh Tuân làm thi lễ, sau đó mới nói nói: “Mấy năm nay cũng vất vả đại bá, đại bá mấy năm nay quản lý Thượng Quan gia xác thật lao tâm lại lao động. Điểm này là đại gia rõ như ban ngày, không thể mạt diệt công lao.”

Mọi người sôi nổi gật đầu, tuy rằng Thượng Quan Minh Tuân này vài thập niên làm không phải thực hoàn mỹ, nhưng cơ hồ cũng mọi mặt chu đáo.

“Cũng đúng là như thế, đại bá ngài xem ngài hiện tại tu vi, cùng ta năm đó rời đi khi giống nhau như đúc. Ta năm đó rời đi là lúc, liền Trúc Cơ kỳ đều không có đột phá, nhưng hiện tại ta đã là Nguyên Anh trung kỳ.”

Thượng Quan Huyền Ý chuyên chọn người đau đớn nói, Thượng Quan Cảnh Tuyền cái này lão bất tử này một mạch, còn không phải là hâm mộ chính mình này một mạch thiên phú so với bọn hắn hảo sao?

Vậy cho các ngươi hâm mộ, hâm mộ, chỉ có thể hâm mộ!

Nhìn thấy Thượng Quan Minh Tuân sắc mặt xanh mét, Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục nói: “Có thể thấy được một người tinh lực là hữu hạn, gia gia ở cùng ta phân biệt là lúc, liền cùng ta nói hắn đặc biệt lo lắng ngài. Rốt cuộc chúng ta người một nhà tu luyện tư chất đều không tồi, lại quá mấy trăm mấy ngàn năm, mọi người đều còn sống được hảo hảo. Đến lúc đó liền đại bá ngài không còn nữa, kia gia gia hắn lão nhân gia đến nên có bao nhiêu áy náy a!”

Ngắm thấy Thượng Quan Cảnh Tuyền cơ hồ là ở dùng ăn người ánh mắt nhìn chính mình, Thượng Quan Huyền Ý không chút nào sợ hãi.

Hắn tiếp tục nói: “Cho nên gia gia trước khi đi cùng ta công đạo, làm ta hồi Thượng Quan gia lúc sau, nhất định phải làm ngài tá rớt đại tộc trưởng cái này tay nải. Về sau một lòng một dạ đều dùng ở tu luyện thượng, mặt khác việc vặt

ngài liền không cần phải xen vào. Gia tộc nhân tài đông đúc, tự nhiên sẽ có người tiếp nhận tộc trưởng vị trí.”

“Đương nhiên các vị nếu là còn nhận ông nội của ta cái này tộc trưởng, hắn cố ý đề cử mấy cái làm tộc trưởng người được chọn.”

Thượng Quan Huyền Ý nói xong, thuận thế liền ngồi hạ, chờ mọi người phát biểu ý kiến.

Thượng Quan Minh Tuân sắc mặt trong chốc lát thanh, trong chốc lát bạch, mọi người đều dùng quái dị ánh mắt nhìn về phía hắn.

Kỳ thật lúc này mới qua đi 60 nhiều năm, lấy Thượng Quan Minh Tuân hiện giờ Hợp Thể sơ kỳ tu vi, không có chút nào tiến bộ là thực bình thường sự. Nhưng nghe Thượng Quan Huyền Ý như vậy vừa nói, lại một tương đối, tựa hồ hắn không hề có tiến bộ đích xác không quá bình thường.

Tam thái thượng trưởng lão kia một mạch tuy rằng cũng thực không thích Thượng Quan Huyền Ý này một mạch, bất quá bọn họ cũng hy vọng đổi tộc trưởng. Như vậy bọn họ kia một mạch nếu là lên làm tộc trưởng, kia bọn họ là có thể được đến càng nhiều tu luyện tài nguyên.

Bốn thái thượng trưởng lão này một mạch chính là tùy tiện ai làm tộc trưởng đều là giống nhau, dù sao bọn họ đãi ngộ đều không sai biệt lắm. Bọn họ này một mạch mặt ngoài thuộc về không tranh không đoạt, thích ứng trong mọi tình cảnh cái loại này, trên thực tế bọn họ này đây đại thái thượng trưởng lão kia một mạch là chủ.

Đại thái thượng trưởng lão này một mạch địa vị đặc thù, giống nhau gia tộc có trọng đại quyết định, nếu là tộc trưởng không dưới tình huống, bọn họ có quyền lợi thay thế tộc trưởng xử lý. Nếu là tộc trưởng quyết định có thất bất công, bọn họ có trực tiếp lướt qua tộc trưởng quyền lợi, triệu khai trưởng lão hội nghị, từ các đại trưởng lão quyết định.

Mặt khác hôm nay còn có ba vị thái thượng trưởng lão không tới tràng, phân biệt là: Năm thái thượng trưởng lão, sáu quá tốt nhất lão cùng bảy thái thượng trưởng lão.

Này đó đều chỉ là Thượng Quan gia chủ mạch người, dòng bên còn có rất nhiều người, bất quá dòng bên đều là lấy chủ mạch như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Năm thái thượng trưởng lão kia một mạch nhân số tương đối thiếu, bọn họ cũng thuộc về không tranh không đoạt kia một loại người. Không có biện pháp, bọn họ này mạch nhân số thiếu, yêu cầu tài nguyên tương đối mặt khác mạch cũng liền ít đi rất nhiều, đi tranh đi đoạt lấy hoàn toàn không có ý nghĩa.

Sáu thái thượng trưởng lão kia một mạch cùng bốn thái thượng trưởng lão giống nhau, bọn họ đều là lấy đại thái thượng trưởng lão kia mạch là chủ.

Bảy thái thượng trưởng lão này một mạch thuộc về tu luyện kẻ điên, quản hắn ai làm tộc trưởng, chỉ cần cho bọn hắn tu luyện tài nguyên liền thành.

Tam thái thượng trưởng lão gấp không chờ nổi hỏi: “Tiểu bát, kia tộc trưởng đề cử người đều có này đó?”

Thượng Quan Huyền Ý đáp: “Bốn thái thượng trưởng lão: Thượng Quan Cảnh Lâm; năm thái thượng trưởng lão: Thượng Quan Cảnh Tề; sáu thái thượng trưởng lão: Thượng Quan Cảnh Thịnh.”

Tam thái thượng trưởng lão nhíu mày hỏi: “Không có?”

“Ân, không có! Tam thái thượng trưởng lão ngài cũng đừng trách gia gia không có nói đến ngài, rốt cuộc năm đó gia gia không phải cố ý phá ngài trận pháp. Nhưng ngài ghi hận hắn nhiều năm như vậy, thậm chí liền ta cũng không thế nào đãi thấy. Gia gia nói ngài quá mang thù, không thích hợp làm tộc trưởng. Tuy rằng gia gia lời nói có chút trắng ra, nhưng hắn nói đều là sự thật, mong rằng tam thái thượng trưởng lão ngài không cần so đo mới là.”

Tam thái thượng trưởng lão chán nản, trong lòng đem Thượng Quan Cảnh Phong mắng cái vô số lần, rốt cuộc ai mới là chân chính mang thù người? Rõ ràng chính là Thượng Quan Cảnh Phong cái kia tiểu nhân mang thù! Năm đó hắn trận pháp là có thể tùy tiện phá sao?

Kia chính là hắn dùng để chuyên môn săn giết yêu thú trận pháp, kết quả bị Thượng Quan Cảnh Phong tam hạ hai hạ liền cấp phá, hắn có thể không khí sao?

Mọi người thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên dám nói như vậy tam thái thượng trưởng lão, đều dùng bội phục ánh mắt nhìn hắn.

Tuổi trẻ thật là hảo a!

Cái gì đều dám nói, cái gì đều dám không bận tâm.

Hôm nay Thượng Quan Huyền Ý kéo đến một tay hảo thù hận, phỏng chừng đã bị thật nhiều người hận thượng.

Bất quá hắn không sợ, những người này không tới tìm hắn, hắn còn tìm không đến trả thù những người này lấy cớ.

Tam thái thượng trưởng lão lãnh “Hừ” một tiếng, thở phì phì đem đầu vặn đến một bên.

Đại thái thượng trưởng lão thấy kế tiếp bọn họ nên tuyển tân tộc trưởng, Thượng Quan Huyền Ý lưu lại nơi này cũng vô dụng.

“Tiểu bát, ngươi vừa trở về về sau có cái gì không hiểu, đều có thể tới tìm ta, đây là ta truyền âm ngọc giản.” Nói, đại thái thượng trưởng lão lấy ra một cái ngọc giản, vận dụng linh khí đưa đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Có đại thái thượng trưởng lão những lời này, đó chính là nói Thượng Quan Huyền Ý đã ở hắn nơi đó treo danh. Về sau chịu hắn bảo hộ, những người khác đều nên kiềm chế điểm, có cái gì tiểu tâm tư người tốt nhất là sớm một chút đánh mất những cái đó không nên có ý niệm.

"Hảo, đa tạ đại thái thượng trưởng lão." Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận truyền âm ngọc giản đối với đại thái thượng trưởng lão hành lễ.

Kỳ thật liền tính không có đại thái thượng trưởng lão che chở, ở đây lão gia hỏa cũng không dám tự mình đối Thượng Quan Huyền Ý ra tay. Rốt cuộc hắn chính là Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ, ai ngại chính mình mệnh dài quá mới có thể đi trêu chọc hắn.

"Không có việc gì, ngươi liền đi về trước đi! Nếu là có cái gì yêu cầu, sau đó ta sẽ làm ngũ trưởng lão cho ngươi đưa tới."

"Là, kia vãn bối liền trước cáo từ."

Thượng Quan Huyền Ý hướng mọi người hành lễ, liền rời đi Minh Thâm Điện.

Mọi người thấy Thượng Quan Huyền Ý cứ như vậy rời đi, đều có chút muốn nói lại thôi. Nhưng nơi này chỉ có vài vị thái thượng trưởng lão có nói chuyện tư cách, bọn họ chỉ có nghe phân. Sôi nổi nghĩ sau khi trở về làm chính mình hậu bối đi cùng Thượng Quan Huyền Ý lân la làm quen.

Chỉ là bọn hắn hoàn toàn quên phía trước bọn họ muốn chính mình bọn hậu bối, tìm Thượng Quan Huyền Ý phiền toái sự tình.

Thượng Quan Huyền Ý rời đi Minh Thâm Điện sau, trộm lau một phen hãn, ở bên trong cho người ta áp lực thật sự quá nặng.

Đừng nhìn vừa rồi hắn ở bên trong đĩnh đạc mà nói, đối mặt Luyện Hư kỳ tu sĩ không sợ chút nào, kỳ thật hắn ngực đã sớm ướt đẫm.

Đi tới cửa, phát hiện sắc trời đã tối, không nghĩ tới chính mình cư nhiên ở Minh Thâm Điện đãi một ngày.

Hoàng hôn ánh chiều tà vẩy lên người, chiếu hắn có chút không mở ra được mắt, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chắn chắn. Theo sau nhìn thấy Minh Thâm chính thẳng tắp đứng ở cách đó không xa chờ chính mình, Thượng Quan Huyền Ý kêu lên hắn cùng nhau trở về Thanh Hòa Viện.

Mười ngày sau……

Thượng Quan Huyền Ý dùng mười ngày thời gian, đem chính mình trong phòng thư tịch đều sửa sang lại một lần, đương nhiên thuận tiện cũng nhìn một lần. Có rất nhiều đều là trận pháp phương diện cơ sở tri thức, là ở hắn thí nghiệm ra có Băng linh căn sau, Thượng Quan Cảnh Phong vì hắn chuẩn bị. Chỉ là năm đó hắn liền biết chơi, nơi đó sẽ chuyên tâm ngồi xuống đọc sách, liền tu luyện đả tọa đều yêu cầu Thượng Quan Cảnh Phong giám sát.

Lại là "Tư nha" một tiếng, Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới nhớ tới chính mình sân yêu cầu tu chỉnh, ngày đó đi Minh Thâm Điện sau khi trở về liền quên mất.

Minh Thâm tiến vào sau, lập tức cung kính đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Bát thiếu gia, ngũ trưởng lão bái phỏng."

"Rốt cuộc tới sao? Ngươi đi đem hắn mời vào tới." Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý lập tức cầm trong tay tượng đất thu lên.

Hắn đang nghĩ ngợi tới tu sửa sân, nhân thủ liền đưa tới cửa tới.

Ngũ trưởng lão cấp Thượng Quan Huyền Ý mang đến mấy năm nay thuộc về hắn kia phân tu luyện tài nguyên, trả lại cho hắn một khối tiến Tàng Thư Các lệnh bài.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thật sự là buồn ngủ tới liền có người đưa gối đầu, hắn đang muốn đi Thượng Quan gia Tàng Thư Các nhìn xem, cũng đã có nhân vi hắn an bài hảo hết thảy.

Này một đời cùng kiếp trước đãi ngộ côi cút bất đồng, nhìn trong tay lệnh bài, Thượng Quan Huyền Ý trên mặt lộ ra một mạt trào phúng tươi cười.

Kiếp trước hắn trở về, mỗi tháng chỉ có thể lãnh đến bình thường tộc nhân số định mức tu luyện tài nguyên; muốn đi Tàng Thư Các, bị cho biết yêu cầu vì gia tộc làm ra trọng đại cống hiến nhân tài có thể tiến Tàng Thư Các.

Nơi chốn vấp phải trắc trở, nơi chốn bị người nhằm vào, hiện giờ hồi tưởng lên thật sự cảm thấy buồn cười thật đáng buồn!

Minh Thâm thấy Thượng Quan Huyền Ý bản thân ở nơi đó cười, không biết vì cái gì hắn cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý tiếng cười có chút khiếp người. Chọc chọc cánh tay, hắn vẫn là quản hảo chính mình sự tình liền hảo, vì Thượng Quan Huyền Ý đóng lại cửa phòng, liền đi bên ngoài thủ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 325

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 325 Địa Thâm đại lục

【 kẻ phản bội, đều đáng chết 】 canh ba

Đêm, yên tĩnh không tiếng động!

Một đạo lén lút thân ảnh thoán vào Thượng Quan Huyền Ý phòng, người đến là một người nam tử.

Trong tay hắn cầm một phen chủy thủ, nhắm ngay Thượng Quan Huyền Ý đan điền liền đâm đi xuống.

Bất quá lại giữa đường bị một bàn tay nắm chặt lấy, nam tử kinh ngạc ngẩng đầu, ngay sau đó đối thượng một đôi mãn mang ý cười mắt đào hoa.

"Chờ ngươi vài ngày, hiện tại mới đến." Thượng Quan Huyền Ý trên mặt đang cười, nói chuyện ngữ khí lại lạnh như băng sương.

"Ngươi, ngươi biết ta muốn tới?"

"Đương nhiên, ngươi trong tay mở ra Thanh Hòa Viện trận pháp ngọc giản, là ta làm Minh Thâm đưa đến ngươi trên tay."

Nam tử sợ tới mức lui về phía sau vài bước, ngay sau đó lại nghĩ tới cái gì, biến thành càn rỡ cười to, "Ha ha ha…… Ngươi đã biết thì thế nào? Nếu ngươi đem cơ hội này đưa đến trong tay ta, vậy ngươi liền đi tìm chết đi!"

Dứt lời, nam tử lại lần nữa vượt trước vài bước, cầm chủy thủ liền triều Thượng Quan Huyền Ý giết qua đi.

"Ngu xuẩn!" Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp lấy ra kiếm, nhất chiêu Trảm Quang Thời Vũ, thời gian yên lặng, kiếm không hề ngăn cản đâm vào nam tử trái tim.

Nam tử ầm ầm ngã xuống đất, Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa thiêu hủy nam tử thi thể.

Tại chỗ cái gì đều không có lưu lại, phảng phất vừa rồi phát sinh hết thảy đều chỉ là ảo giác.

"Kẻ phản bội, đều đáng chết!"

Tên này nam tử đúng là Thượng Quan Cảnh Phong lưu lại bảo hộ Thượng Quan Huyền Ý trong đó một người, hắn đã đi theo Thượng Quan Minh Tuân, phản bội Thượng Quan Cảnh Phong. Hiện tại cư nhiên còn nghe Thượng Quan Minh Tuân phân phó, tới sát Thượng Quan Huyền Ý.

"Còn có một người, chỉ mong các ngươi đừng làm ta thất vọng!"

Thượng Quan Huyền Ý vung tay lên, trận kỳ ném ra, hắn nơi phòng lập tức bị một cái ngũ cấp trận pháp bao phủ lên.

"Rốt cuộc có thể hảo hảo nghỉ ngơi một đêm!"

Thượng Quan Huyền Ý bò lên trên giường, lăn qua lộn lại, lại như thế nào cũng ngủ không được, lấy ra giống như Tiêu Lăng Hàn tượng đất nhìn nhìn.

"Lăng Hàn, ngươi ở nơi nào? Vì sao ta còn là cảm ứng không đến ngươi tồn tại?"

"Ta tưởng ngươi……."

Hôm sau sáng sớm……

Thượng Quan Huyền Ý nơi Thanh Hòa Viện sớm liền nghênh đón sáu gã thợ thủ công.

"Bát thiếu gia."

Mấy người sôi nổi hướng Thượng Quan Huyền Ý đánh xong tiếp đón, sau đó liền bắt đầu sửa chữa lại toàn bộ Thanh Hòa Viện.

Thượng Quan Huyền Ý đem Minh Thâm lưu tại trong sân giám thị kia mấy người, tin tưởng tốt như vậy cơ hội, có chút người nhất định sẽ nhịn không được lại lần nữa ra tay, mà chính hắn còn lại là đi Tàng Thư Các.

Lại qua bảy ngày.

Này bảy ngày mỗi ngày Thượng Quan Huyền Ý ban ngày đều đi Tàng Thư Các, buổi tối mới có thể trở về.

"Thanh Hòa Viện hôm nay đã tu sửa xong, ngày mai kia vài tên thợ thủ công liền sẽ không tới." Minh Thâm đứng ở trước bàn, cung kính về phía Thượng Quan Huyền Ý hồi báo.

"Hảo, ta đã biết, nhưng có người cử chỉ dị thường?"

Minh Thâm gật gật đầu, đáp: "Có, ta đều dựa theo ngươi phân phó, làm bộ cái gì cũng không biết."

Thượng Quan Huyền Ý hơi hơi gật đầu, hỏi: "Ngươi làm thực hảo, ngũ trưởng lão nhưng có đem ngươi tu luyện tài nguyên cho ngươi?"

Rốt cuộc phía trước Minh Thâm bọn họ này đó nguyện trung thành tộc trưởng người, ở tộc trưởng không ở trong khoảng thời gian này, là không có lãnh đến quá tu luyện tài nguyên, trừ phi là đầu phục Thượng Quan Minh Tuân.

"Tạ bát thiếu gia, ngũ trưởng lão đã đem phía trước tu luyện tài nguyên tất cả đều bổ toàn cho ta." Minh Thâm cảm kích nói, bọn họ thuộc về Thượng Quan gia hộ vệ, giống nhau không có an bài là không thể tùy ý rời đi Thượng Quan gia, bọn họ tự nhiên liền không có nguồn thu nhập.

“Ân, không có gì sự, ngươi trước đi ra ngoài đi.”

Chờ Minh Thâm rời đi, Thượng Quan Huyền Ý hướng tới ở trên xà nhà, đang ở hô hô ngủ nhiều Phệ Linh Thử ném đi một khối thượng phẩm linh thạch.

Phệ Linh Thử đang ngủ say, đột nhiên không kịp phòng ngừa bị đánh một chút.

Trực tiếp rời đi ngủ địa phương, thẳng tắp hướng trên mặt đất quăng ngã đi.

Ở giữa không trung, Phệ Linh Thử cảm giác gió lạnh từng trận, một cái giật mình, lập tức tỉnh táo lại.

“Chi chi chi……” Mắt thấy chính mình liền phải cùng mặt đất tới cái thân mật tiếp xúc, nó chạy nhanh vận chuyển trong cơ thể linh khí. Ngừng ở cách mặt đất năm centimet vị trí, sau đó mới nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Rơi xuống đất sau, Phệ Linh Thử vươn chân trước, vỗ nó tiểu bộ ngực, 【 hù chết chuột, thiếu chút nữa liền mặt trước chấm đất. 】

Thượng Quan Huyền Ý xem xét Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, lạnh lạnh nói: “Tham ăn quỷ, liền tính ngươi trước mặt chấm đất, cũng quăng ngã không ngươi mặt. Rốt cuộc ngươi toàn thân đều là mao, căn bản nhìn không tới mặt ở nơi nào.”

【 chủ nhân, ngươi có phải hay không không yêu ta? Ngươi trước kia cũng sẽ không như vậy thô bạo đối đãi nhân gia. 】 Phệ Linh Thử vài cái liền lẻn đến trên bàn, đáng thương vô cùng nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Trước kia đều là cái kia đại phôi đản khi dễ chuột, hiện tại đại phôi đản không ở, chủ nhân tâm tình không tốt, cũng muốn khi dễ chuột.

“Chi chi chi……” Chuột mệnh khổ!!!

Thượng Quan Huyền Ý từ trên xuống dưới đánh giá hảo một phen Phệ Linh Thử, mới từ từ nói: “Tham ăn quỷ, ngươi còn biết ái là cái gì? Không đơn giản a! Ngươi có phải hay không phát xuân? Muốn ta cho ngươi tìm một con chuột cái?”

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý lời này, Phệ Linh Thử tiểu thân mình đều run run một chút.

【 đừng nha chủ nhân, ta sai rồi, ta cũng không dám nữa nói hươu nói vượn. Ta biết ngươi chỉ ái đại phôi đản, một chút đều không thích nhân gia……. 】 Phệ Linh Thử đang ở cùng Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, bỗng nhiên cảm giác toàn bộ phòng độ ấm như thế nào càng ngày càng thấp. Chạy nhanh dừng miệng, còn cầm một móng vuốt đem miệng mình che lại.

Thượng Quan Huyền Ý lạnh lùng nhìn chăm chú vào Phệ Linh Thử, đôi mắt nguy hiểm nheo lại, gia hỏa này là càng ngày càng không có quy củ, cái gì đều dám nói bậy.

Phệ Linh Thử thật cẩn thận trộm ngắm Thượng Quan Huyền Ý, nhìn thấy hắn chính lạnh lùng nhìn chăm chú vào chính mình. Lập tức quy quy củ củ trạm hảo, không dám có cái gì động tác nhỏ.

"Mấy ngày nay nhưng có người ở ta trong phòng động tay động chân?" Thượng Quan Huyền Ý thấy Phệ Linh Thử thành thật, mới mở miệng hỏi.

【 có, bọn họ ở ngài trong viện từ trước đến nay nước suối hạ dược. 】 Phệ Linh Thử thật cẩn thận cùng Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, hắn cảm thấy chính mình chủ nhân quá đáng thương, thân đại bá một nhà cư nhiên đều muốn giết chủ nhân.

Những cái đó hết thảy đều là người xấu, tất cả đều là người xấu, so đại phôi đản còn muốn hư!!!

"Sợ tới mức cái gì dược, ngươi biết không?" Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, hắn lại không phải luyện đan sư, nếu như bị người hạ độc, chính hắn khả năng sẽ không biết.

【 nghe bọn hắn nói kia đồ vật kêu bốn căn thảo! 】

"Bốn căn thảo! Ha hả! Thật là hảo tính kế."

Bốn căn thảo cùng giống nhau thảo giống nhau, thực bình thường, chỉ là nó một viên thảo thượng có thể phát ra bốn cái cành khô, sẽ không nhiều cũng sẽ không thiếu.

Nó còn có cá biệt danh: Chết căn thảo!

Xem tên đoán nghĩa, giết chết linh căn thảo!

Đơn độc ăn một gốc cây bốn căn thảo là sẽ không có việc gì, nhưng nếu là hai cây cùng nhau ăn, liền sẽ dẫn tới tu sĩ trong cơ thể linh căn chậm rãi khô kiệt. Cuối cùng chết đi, linh căn hỏng rồi, kia cái này tu sĩ lộ cũng tới rồi cuối.

Xem ra Thượng Quan Cảnh Tuyền kia một mạch người là thật sự thực ghen ghét bọn họ này một mạch người tư chất, hủy người linh căn đều nghĩ ra được.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Phệ Linh Thử hỏi: "Kia đồ vật ngươi thu thập còn thức không?"

【 thu thập đi lên. 】

Phệ Linh Thử lập tức lấy ra một cái bình sứ, 【 đều ở bên trong. 】

Thượng Quan Huyền Ý thu hồi bình ngọc, trong mắt hiện lên một tia hàn quang.

Ngay sau đó hắn vớt lên Phệ Linh Thử, hướng chính mình cùng Phệ Linh Thử trên người dán một trương ẩn thân phù, sau đó rời đi phòng.

Không bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý đi vào một cái động phủ trước, cái này động phủ đúng là Thượng Quan Minh Tuân động phủ. Hắn là gần nhất mới dọn

đến động phủ tới trụ, phía trước hắn đều là ở tại trong viện.

Thượng Quan Minh Tuân động phủ trận pháp là lục cấp, Thượng Quan Huyền Ý ở trong khoảng thời gian ngắn tự nhiên phá không khai. Bất quá hắn có Phệ Linh Thử, hắn đem phía trước Phệ Linh Thử cho hắn bình sứ lại đưa cho Phệ Linh Thử. Đối Phệ Linh Thử thì thầm một phen, Phệ Linh Thử "Vèo" một chút liền thoán vào Thượng Quan Minh Tuân động phủ nội.

Qua mười phút, Phệ Linh Thử từ Thượng Quan Minh Tuân trong động phủ chạy trốn ra tới.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Phệ Linh Thử đối chính mình gật đầu, lập tức vớt lên Phệ Linh Thử trở về chính mình chỗ ở.

Mới vừa trở lại phòng, Phệ Linh Thử nhảy đến trên bàn, ngay sau đó phun ra ba cái không gian giới tử.

Sau đó mở to nó chuột mắt, không chớp mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý, rõ ràng là ở cầu khen ngợi.

"Làm được không tồi!" Thượng Quan Huyền Ý thực nể tình thưởng một câu.

Cầm lấy trên bàn giới tử, Thượng Quan Huyền Ý thả ra chính mình thần thức, thực mau liền đem giới tử thượng thần thức ấn ký hủy diệt.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Minh Tuân động phủ nội.

Chính khoanh chân đả tọa hắn, đột nhiên "Phốc" một tiếng, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Lập tức hắn liền xem xét nổi lên chính mình thân gia, thực mau liền phát hiện chính mình sở hữu linh, cùng với một ít tu luyện tài nguyên hết thảy không thấy.

"Là ai?"

"Ngàn vạn đừng làm ta biết là ai? Nếu không……" Thượng Quan Minh Tuân trong mắt hàn quang một mảnh, quanh thân linh khí di động, nghiễm nhiên tới rồi bùng nổ bên cạnh.

Áp xuống đáy lòng lửa giận, Thượng Quan Minh Tuân bưng lên trên bàn chén trà liền uống một hơi cạn sạch, hoàn toàn không biết ly trung trà đã bị bỏ thêm liêu.

Thượng Quan Minh Tuân Hợp Thể sơ kỳ tu vi, thần thức không cường, còn không có Thượng Quan Huyền Ý cường.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên thực dễ dàng liền hủy diệt hắn lưu tại giới tử mặt trên ấn ký.

Thượng Quan Minh Tuân sẽ như thế nào bạo nộ, Thượng Quan Huyền Ý không cần tưởng đều biết, bởi vì vừa rồi hắn xem xét một chút giới tử trung đồ vật. Thượng phẩm linh thạch cư nhiên có 300 vạn, trung phẩm linh thạch cũng có năm trăm triệu, còn có các loại thuộc tính tu luyện tài nguyên.

Phỏng chừng này đó là hắn mấy năm nay sở hữu thu vào, kết quả đều bị Phệ Linh Thử cấp trộm sạch.

Tính lên hắn này đại tộc trưởng nhiều như vậy là bạch đương, sở hữu tư tàng đều tiện nghi Thượng Quan Huyền Ý.

Nếu có thể đem Thượng Quan Cảnh Tuyền cái kia lão gia hỏa không gian giới tử, cùng nhau trộm thì tốt rồi. Chỉ tiếc lão gia hỏa kia đã là Luyện Hư kỳ, hắn cái này trứng gà tạm thời không nên đi chạm vào kia khối ngạnh cục đá.

Dục tê hôm sau sáng sớm

Thượng Quan Huyền Ý đang định đi Tàng Thư Các, vừa mới ra khỏi phòng, còn chưa tới sân, giương mắt liền nhìn đến một người xa lạ Hóa Thần kỳ tu sĩ.

Coi trọng khởi 40 tới tuổi bề ngoài, mày rậm mắt to, mặt chữ điền, diện mạo rất là bình thường.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn về phía Minh Thâm, rõ ràng là hỏi hắn, người kia là ai.

Chỉ là còn không đợi Minh Thâm nói chuyện, tên kia nam tu lập tức quỳ một gối xuống đất, "Bát thiếu gia, ngài rốt cuộc đã trở lại, phía trước ta vẫn luôn cho rằng ngài bị tộc trưởng tiếp đi rồi, ta mới có thể nghe theo đại tộc trưởng mệnh lệnh. Ta……"

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, duỗi tay đánh gãy hắn còn không có nói xong nói, không vui hỏi: "Từ từ, ngươi là ai? Ngươi tới Thanh Hòa Viện làm cái gì?"

Nam tử cúi đầu, cung kính đáp: "Thuộc hạ Minh Đức, thuộc hạ cùng Minh Thâm giống nhau là tộc trưởng lưu lại bảo hộ bát thiếu gia hộ vệ."

Thượng Quan Huyền Ý lãnh "Hừ" một tiếng, híp mắt đánh giá nam tử.

Nghe thấy tiếng hừ lạnh, Minh Đức mí mắt giựt giựt, xem ra chính mình phỏng chừng là không chiếm được trọng dụng.

Kia người nọ công đạo sự tình, chính mình chẳng phải là hoàn thành không được?

Minh Đức thật cẩn thận mà ngẩng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, thái dương lập tức toát ra mồ hôi lạnh.

"Tám, bát thiếu gia từ nay về sau thuộc hạ chỉ nghe ngài một người mệnh lệnh, ngươi muốn thuộc hạ làm cái gì, thuộc hạ tuyệt đối không nói hai lời lập tức hoàn thành."

"Thật là ta muốn ngươi làm cái gì, ngươi liền làm cái đó?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Minh Đức cười như không cười hỏi, trong mắt xẹt qua một tia hồng quang.

Minh Đức cảm giác ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, cho hắn một loại mạc danh áp lực, so Thượng Quan Minh Tuân cho hắn áp lực còn muốn đại.

Hắn nuốt nuốt nước miếng, nói: “Đương, đương nhiên.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, “Thực hảo! Ta đây nếu là muốn ngươi đi tìm chết, ngươi sẽ đi sao?”

“Tám, bát thiếu gia thật biết nói giỡn.” Minh Đức xấu hổ cười cười, một giọt mồ hôi lạnh, trực tiếp hoa nhập hắn trong mắt, hắn không dám đi sát.

“Ta chưa bao giờ nói giỡn!”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra một phen kiếm, trực tiếp đâm vào Minh Đức trái tim chỗ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 326

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 326 không gian tường kép

【 bạch y nhiễm huyết 】 canh bốn

Minh Đức ở cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý phải đối chính mình động thủ là lúc, hắn liền tưởng lập tức tránh đi.

Nhưng hắn hoảng sợ phát hiện chính mình căn bản không động đậy, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn kiếm đâm vào chính mình trái tim chỗ.

"Nhị gia gia nói cũng thật hảo sử, các ngươi một cái hai cái đều thích nghe mệnh lệnh của hắn! Kẻ phản bội, đều đáng chết!" Thượng Quan Huyền Ý bễ nghễ Minh Đức, khinh thường nói.

"Ngươi, ngươi biết!" Minh Đức phun ra một ngụm máu tươi, chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý, không cam lòng ngã xuống trên mặt đất.

Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó thả ra dị hỏa, trực tiếp đem Minh Đức thiêu cặn bã đều không dư thừa.

Làm tốt này đó, hắn lại quay đầu nhìn về phía Minh Thâm.

Minh Thâm lập tức cúi đầu, "Thuộc hạ vừa rồi cái gì đều không có thấy, cái gì cũng không có nghe thấy, thuộc hạ chỉ nghe bát thiếu gia một người mệnh lệnh."

"Thực hảo, nhớ kỹ ngươi hôm nay lời nói." Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý đi ra Thanh Hòa Viện.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đi xa bóng dáng, Minh Thâm xoa xoa thái dương mồ hôi, bát thiếu gia càng ngày càng giống phụ thân hắn.

Cứ như vậy, Thượng Quan Huyền Ý ở Thượng Quan gia bất tri bất giác đã ở bốn tháng. Hắn mỗi ngày không phải đi Tàng Thư Các, chính là ở chính mình trong viện tu luyện, cho nên bên ngoài muốn tìm hắn phiền toái, cùng với muốn người quen biết hắn hết thảy đều vô kế khả thi.

Gần nhất mấy ngày Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy tâm lý bị đè nén, khó có thể hô hấp, đặc biệt khó chịu.

Hắn lấy ra giống như Tiêu Lăng Hàn tượng đất, tinh tế đoan trang tượng đất ngũ quan, tuy rằng cùng Tiêu Lăng Hàn có vài phần tương tự, nhưng chung quy không phải bản nhân.

Thượng Quan Huyền Ý đối với tượng đất lầm bầm lầu bầu một phen sau, không hề dấu hiệu mà phun ra một búng máu.

Minh Thâm nghe được trong phòng tình huống, lập tức đẩy cửa tiến vào phòng, nhìn đến chính là Thượng Quan Huyền Ý tay phải cầm một cái tượng đất, bất quá lúc này tượng đất trên người đã dính đầy huyết. Mà hắn bản nhân lại như là choáng váng giống nhau, ngốc ngốc nhìn tượng đất.

Minh Thâm hoảng sợ, không biết Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc là làm sao vậy.

Hắn vội vàng kêu: "Bát thiếu gia, bát thiếu gia, bát thiếu gia!"

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc đương trường, thẳng đến Minh Thâm gọi vài tiếng hắn mới hồi phục tinh thần lại.

Hắn quay đầu nhìn về phía Minh Thâm, chớp chớp mắt, rốt cuộc phục hồi tinh thần lại.

"Ta không có việc gì, ngươi trước đi ra ngoài, không có ta phân phó, không cần tiến vào." Thượng Quan Huyền Ý đối với Minh Thâm nói, vừa rồi phát sinh hết thảy quá mức đột nhiên, hắn cảm giác chính mình hiện tại ngực chỗ rất đau.

Chờ Minh Thâm sau khi rời khỏi đây, Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra một trương khăn lụa nhẹ nhàng chà lau tượng đất. Đáng tiếc tượng đất màu trắng quần áo đã nhiễm màu đỏ, hắn như thế nào sát đều sát không xong. Nhưng nếu là thi triển thanh khiết thuật chắc chắn đem tượng đất trên người sở hữu thuốc màu đều xóa.

Thượng Quan Huyền Ý ngốc ngốc nhìn trong tay tượng đất, lúc này tượng đất trắng tinh quần áo bị nhiễm hồng, này có phải hay không ý nghĩa Tiêu Lăng Hàn hiện tại gặp được nguy hiểm?

"Lăng Hàn, ngươi ở đâu? Ngươi rốt cuộc ở đâu?"

"Ngươi nhất định phải tới tìm ta, ta đang đợi ngươi!"

"Bốn năm, chúng ta đã có bốn năm không có đã gặp mặt."

"Chỉ cần ngươi hảo hảo, làm ta chờ bao lâu, ta đều nguyện ý!"

"Lăng Hàn, ngươi cần phải nhanh lên tới tìm ta. Thượng Quan gia thật nhiều người đều muốn ta chết, nhưng ta cố tình bất tử, tức chết bọn họ."

……

Giới Tiểu Thôn

Một gian nhà tranh, Tiêu Lăng Hàn nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích, tựa hồ liền tim đập đều đình chỉ.

Nhà tranh ngoại truyện tới vài người nói chuyện thanh âm.

"Thôn trưởng, hắn hẳn là mau không được đi?"

"Khó mà nói, tuy rằng hắn liên tục ăn ba ngày lận tâm thảo, nếu là người thường đã sớm nên chết đi. Các ngươi cũng đừng quên, lúc trước hắn liền thừa một hơi đều sống lại đây."

"Phía trước ta liền thấy hắn ốm yếu bộ dáng, liền tính hắn không chết, hiện tại hẳn là cũng không sai biệt lắm."

"Tiểu nhị oa nói có lý, thôn trưởng liền tính hắn không chết, hẳn là cũng nhanh."

"Hành, các ngươi hai cái, đi đem hắn dọn đến trên núi đi."

Sau đó liền có hai người đẩy ra Tiêu Lăng Hàn cửa phòng, hai người đầu tiên là tay chân nhẹ nhàng mà đi vào nhà tranh nội.

Trong đó một người tráng hán đi đến mép giường, nhẹ giọng kêu: "Tiêu đại phu, Tiêu đại phu."

Thấy trên giường người không hề phản ứng, hắn vươn tay đặt ở Tiêu Lăng Hàn cái mũi phía dưới, muốn xem hắn hay không còn có hơi thở.

Một người khác thấy tráng hán thu hồi tay, hỏi: "Thế nào? Đã chết không có?"

"Cảm giác không ra, như có như không, nếu không ngươi thử xem." Tráng hán vuốt đầu, lui ra phía sau vài bước.

"Ta thí cái rắm, dù sao hắn chết không chết đều không sao cả, đều là giống nhau không có đánh trả chi lực, ngươi trước cõng hắn đi, đợi chút lại từ ta bối."

"Nga!" Tráng hán đáp ứng rồi một tiếng, lập tức đi đến trước giường.

Hai người cùng nhau động thủ thô lỗ mà đem Tiêu Lăng Hàn kéo lên, kết quả phát hiện trong tay hắn cầm một cái khắc gỗ. Hai người đều cảm thấy khắc gỗ rất vướng bận, tưởng từ trong tay hắn lấy đi.

Kết quả hai người chính là bẻ không khai Tiêu Lăng Hàn ngón tay, hắn đôi tay gắt gao nắm trong tay khắc gỗ.

"Tiểu nhị oa, các ngươi như thế nào còn không có ra tới!"

Nghe thấy bên ngoài người ở thúc giục, tên kia kêu tiểu nhị oa người, dứt khoát buông lỏng tay, nói: "Tính, hắn thích lấy khiến cho hắn cầm."

Tráng hán nghe vậy, gật gật đầu, ngồi xổm trước giường.

Tiểu nhị oa nâng dậy Tiêu Lăng Hàn, đem hắn nhét vào tráng hán hậu bối thượng.

Bên ngoài chờ mấy người nhìn thấy hai người rốt cuộc đem người làm ra tới, sôi nổi hướng cửa thôn phương hướng đi đến.

Giới Tiểu Thôn cửa thôn, toàn bộ thôn người đều đã chờ ở nơi đó.

Nhìn đến thôn trưởng mấy người đi tới, sôi nổi tránh ra một cái lộ, mọi người nhìn theo thôn trưởng một hàng hơn hai mươi người ra thôn sau, tiếp tục hướng trên núi đi đến.

Tiều Lực cũng ở lên núi đội ngũ trung, hắn nhìn đến bị tráng hán bối ở bối thượng Tiêu Lăng Hàn, thần sắc rất là phức tạp.

Không bao lâu, đoàn người liền đi vào có dã thú lui tới địa phương.

Lúc này, mọi người đều cảnh giới lên.

Tiều Hán Sinh ở phía trước dẫn đường, hắn là thôn trưởng, lần này bọn họ muốn đi địa phương chỉ có hắn một người biết.

Không biết vì cái gì, Giới Tiều Thôn đoàn người này một đường đi thập phần thuận lợi, những cái đó dã thú tựa hồ cố ý tránh bọn họ.

Hai cái canh giờ sau, mọi người tới rồi một chỗ huyền nhai phía dưới, trên đỉnh đầu có một cục đá lớn.

Đại thạch đầu phía dưới có một cái thạch động, trong thạch động mặt đen sì, hoàn toàn thấy không rõ lắm, giống như là có một con chọn người mà phệ hung thú bên trong.

Mọi người thấy sau đều có chút sởn tóc gáy cảm giác, thôn trưởng rốt cuộc ở mọi người chờ đợi hạ ngừng lại.

Tiều nhị oa lau lau cái trán mồ hôi, hỏi: "Thôn trưởng, là đến mục đích địa sao?"

"Hiện tại chỉ là tới rồi bên ngoài, bên trong mới là chúng ta lần này mục đích địa." Nói, Tiều Hán Sinh chỉ chỉ cục đá phía dưới thạch động.

Mọi người nghe được thôn trưởng nói như vậy, đều có chút sợ hãi, nhìn về phía hắc động ánh mắt tràn ngập kiêng kị.

Tuy rằng bọn họ thường xuyên cùng trong núi dã thú chém giết, vật lộn, nhưng ở trên núi đi săn là lúc, ngẫu nhiên nghe thấy trong thạch động truyền ra tới gào rống thanh, làm người lông tơ thẳng dựng.

Nhìn thấy mọi người này sợ hãi bộ dáng, Tiều Hán Sinh tức giận nói: "Các ngươi một cái hai cái ngày thường can đảm không phải đều rất đại sao? Lúc này như thế nào liền túng?"

"Kia có thể giống nhau sao? Bình thường thời điểm đại gia nhưng đều là ở quen thuộc hoàn cảnh hạ, sao có thể giống bên trong, vừa thấy khiến cho người sợ hãi."

"Thôn trưởng, ngươi hiện tại nếu là làm ta đi đối mặt một đám lang ta đều không sợ, nhưng ngươi nếu là làm ta vào bên trong đi, ta có thể xin không đi sao?"

"Thêm ta một cái!"

"Nhìn các ngươi điểm này tiền đồ, thôn trưởng, ta cùng ngươi đi vào."

"Ta cũng đi vào."

"……"

Nguyện ý đi vào người chỉ chiếm tổng nhân số một nửa, Tiều Hán Sinh không cấm nhíu mày, như vậy sao được, liền hai mươi cái đều không có.

Hắn giơ lên đôi tay, xuống phía dưới đè xuống, ý bảo mọi người đều an tĩnh.

Đều không có người ta nói lời nói, Tiều Hán Sinh mới nói nói: "Mặc kệ các ngươi nguyện ý hay không, vì chúng ta hậu bối, vì làm cho bọn họ có cái tốt tương lai. Cái này sơn động, chúng ta đều cần thiết đến đi vào."

Phía trước liền nguyện ý đi vào những người đó lập tức tiến lên một bước, những cái đó không muốn đi vào người, theo thời gian trôi qua, cũng đều tiến lên một bước.

Thấy vậy tình cảnh, Tiều Hán Sinh vừa lòng gật gật đầu, "Hảo, mỗi cách năm người lấy một cái cây đuốc, đại gia xuất phát."

Dứt lời, Tiều Hán Sinh trong tay cầm cây đuốc, dẫn đầu đi ở phía trước.

Tiều Lực theo sát sau đó, lại mặt sau chính là cõng Tiêu Lăng Hàn tráng hán.

Thạch động chỉ có 1 mét khoan, bên trong là sâu thẳm nhìn không tới cuối không biết khu vực, Tiều Hán Sinh lại như là đã tới giống nhau, quen cửa quen nẻo mà đi ở phía trước.

Hắn mang theo mọi người đi rồi đại giai hai mươi phút, mới ngừng lại được.

"Này như thế nào không có lộ?"

"Đúng vậy!"

"Thôn trưởng, chẳng lẽ nơi này chính là mục đích địa?"

Mọi người dừng lại sau, nhìn thấy phía trước đã là cục đá, cũng không có lộ, rõ ràng là đi đến đầu.

Này cùng bọn họ tưởng tượng hoàn toàn không giống nhau, mọi người đều có chút hồ nghi, chẳng lẽ nơi này thật là cái gì đều không có? Là bọn họ chính mình suy nghĩ nhiều?

Tiều Hán Sinh nói: "Đương nhiên không phải, tất cả mọi người cầm trong tay cây đuốc tắt."

Mọi người ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, này đen thui, nếu là đem cây đuốc dập tắt, bọn họ không phải liền nhìn không thấy sao?

Tiều Hán Sinh thấy mọi người, nửa ngày đều không dựa theo hắn nói làm, lãnh hạ mặt, quát lớn nói: "Thất thần làm cái gì? Còn không nhanh lên."

Mọi người bị hắn này một tiếng quát lớn, sôi nổi đều làm theo.

Cây đuốc sau khi lửa tắt, vừa rồi còn lượng sưởng động phủ, lập tức trở nên đen nhánh một mảnh.

Liền ở cây đuốc tắt kia một khắc, tráng hán bối thượng Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở một đôi đen nhánh như mực hai mắt.

Chỉ là một màn này không ai có thể thấy, lúc này mọi người đều đứng ở tại chỗ, không dám tùy ý lộn xộn.

Một trận gió lạnh thổi qua, mọi người sôi nổi nắm thật chặt trên người ăn mặc quần áo.

Mà Tiều Hán Sinh lại đi hướng một bên vách đá ra, duỗi tay ấn ở một cái nhô lên trên tảng đá.

“Ù ù” thanh sau, mọi người trước mắt xuất hiện một đạo quang, kia quang cũng không phải màu trắng, mà là u lam sắc.

Nhìn qua cực kỳ xinh đẹp, lại mang theo thần bí sắc thái.

Chậm rãi, mọi người xem đến quang càng ngày càng nhiều.

Thực mau, một phiến môn xuất hiện ở mọi người trước mắt,

Nguyên lai, vừa rồi mọi người nhìn thấy chỉ là từ trong môn mặt chiếu ra tới.

Tiều Hán Sinh quay đầu lại đối mọi người nói: “Đợi chút mặc kệ thấy cái gì đều không chuẩn phát ra một tia thanh âm, vào cửa đá sau, nhất định không cần nói nữa.”

Nói xong, Tiều Hán Sinh đi đầu đi vào.

Chờ mọi người tiến vào cửa đá bên trong sau, mới phát hiện nguyên lai bọn họ vừa rồi thấy lam quang, là trên mặt đất những cái đó lớn lớn bé bé nấm phát ra tới quang.

Một tảng lớn nấm, hết thảy phát ra lam sâu kín quang, chúng nó tựa hồ là chuyên môn dùng để chiếu sáng, vẫn luôn kéo dài tới rồi phía trước nhìn không thấy cuối.

Đương nhìn đến này một thần kỳ một màn khi, mọi người cơ hồ cả kinh đều quên đi tới, sôi nổi đứng ở tại chỗ, không có chồng động bước chân,

Tiều Hán Sinh đi đến phía trước hảo một khoảng cách, mới phát hiện phía sau không có không có một chút thanh âm, tĩnh đáng sợ. Hắn nghi hoặc quay đầu lại, nhìn thấy chính là những cái đó phía trước còn ngoan ngoãn đợi bất động nấm, lúc này đã trường tới rồi ba cái thành niên nam tử như vậy đại.

Nấm nhóm chính đem Giới Tiểu Thôn đoàn người vây quanh ở trung gian, tựa hồ không cho bọn họ tiếp tục đi tới.

Tiều Hán Sinh nhìn thấy một màn này, giữa mày chính là nhảy dựng, hắn còn nhớ rõ lão tổ tông đã từng công đạo quá một chút sự tình.

Này đó nấm đều không phải bình thường nấm, bọn họ là lam ma nấm, là muốn uống huyết nấm.

Lúc này Giới Tiểu Thôn mọi người bị vây quanh, nếu không uy những cái đó nấm huyết nói, chúng nó căn bản sẽ không tha mọi người rời đi.

Tiểu Hán Sinh không thể không đảo trở về, làm mọi người sôi nổi cắt cổ tay uy huyết.

Những cái đó uống đến huyết nấm, sôi nổi biến thành màu đỏ. Lắc lư rời đi đám người, lại lần nữa quy củ mà đứng ở bên đường.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 327

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 327 không gian tường kép

【 Lăng Hàn khôi phục 】 canh một

Chờ sở hữu nấm đều rời đi sau, mọi người đều có chút sắc mặt tái nhợt, lại hơi hơi nhẹ nhàng thở ra.

Mọi người đều không nghĩ tới, nguyên lai như vậy đẹp nấm cư nhiên muốn uống người huyết.

Lúc này đại gia lại nhìn về phía những cái đó nấm ánh mắt, đều có chút lòng còn sợ hãi. Không còn có người cảm thấy chúng nó đẹp, chỉ cảm thấy chúng nó phát ra hồng quang, nhìn qua dị thường tà ác.

Tiểu Hán Sinh hung hăng trừng mắt nhìn mọi người liếc mắt một cái, cũng không có nói lời nói, mà là mang theo mọi người tiếp tục về phía trước đi.

Lại đi rồi nửa giờ, mọi người trong tầm mắt xuất hiện một cái con sông.

Nước sông phát ra màu xanh lục quang, lần này mọi người có lúc trước trải qua, đều sôi nổi cách này chút sáng lên đồ vật xa chút.

Tiểu Hán Sinh đối cõng Tiêu Lăng Hàn tráng hán vẫy vẫy tay.

Tráng hán lập tức cõng Tiêu Lăng Hàn đi đến Tiểu Hán Sinh trước mặt, Tiểu Hán Sinh làm một cái ném động tác, ý bảo tráng hán đem Tiêu Lăng Hàn ném vào giữa sông.

Tráng hán do dự một chút, nhìn thấy Tiểu Hán Sinh lấy ra một cây gậy chuẩn bị đánh người, hắn chạy nhanh đem Tiêu Lăng Hàn ném vào giữa sông.

"Bùm" một tiếng, bắn khởi vô số màu xanh lục bọt nước, tráng hán chạy nhanh về phía sau lui lui.

Tiểu Hán Sinh lại là hướng bờ sông đến gần rồi vài bước, sau đó hắn từ tùy thân mang theo bố bao trung, lấy ra hắn phía trước ở trong nhà họa phù triện. Lại tuyển hai mươi cá nhân, hắn đem chính mình họa phù triện mỗi người đã phát một trương. Làm cho bọn họ mỗi người trong tay cầm một tấm phù triện, lại đi hướng giữa sông.

Cũng không phải tất cả mọi người tự nguyện đi vào giữa sông, có mấy người liền có chút do dự, bọn họ nhìn về phía giữa sông ánh mắt mang theo sợ hãi.

Tiểu Hán Sinh thấy vậy, trong lòng sốt ruột không được, nếu là qua canh giờ hết thảy liền đều công mệt với vỡ tan.

Đột nhiên, giữa sông phát ra rất mạnh lục quang, lượng làm người có chút không mở ra được mắt.

Thấy vậy, Tiều Hán Sinh ngạch đổ mồ hôi lạnh, hắn cầm lấy trên mặt đất gậy gộc, liền triều những cái đó trong tay cầm phù triện người đánh đi. Làm cho bọn họ chạy nhanh tiến vào giữa sông, ánh mắt không ngừng cảnh cáo mọi người.

Mọi người bị hắn xem đến có chút e ngại, bất quá nghĩ đến tới phía trước Tiều Hán Sinh công đạo mọi người nói, lại đều sôi nổi đi hướng giữa sông.

Vứt bỏ bọn họ hai mươi người, là có thể đổi toàn bộ thôn hạnh phúc sinh hoạt, đây là bọn họ vinh quang. Bị lựa chọn hai mươi người quyết tuyệt mà bước vào giữa sông, không lại quay đầu lại xem một cái.

Thực mau phát ra lục quang nước sông, liền đem kia hai mươi người bao phủ.

Hiện giờ trên bờ còn dư lại sáu cá nhân, sáu người đều dùng chờ đợi ánh mắt nhìn về phía mặt sông. Đôi mắt không chớp mắt, rất sợ bỏ lỡ cái gì dường như.

Mà Tiêu Lăng Hàn ở tiến vào thạch động không lâu hắn liền tỉnh, bởi vì nơi này có nồng đậm lại thập phần tinh thuần ma khí, so với hắn phía trước ở trên đảo hấp thu còn tinh thuần gấp mười lần.

Tiến vào cái kia thạch động sau, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện hắn Long Ngọc không gian cũng có thể mở ra. Bất quá hắn hiện tại thân thể không tốt lắm, ngũ tạng lục phủ thâm bị thương nặng. Hắn cũng không có kinh động Giới Tiều Thôn mọi người, mà là dùng ý niệm ở không gian linh thảo trong đất, đem bảy màu linh chi lộng một tiểu khối, trực tiếp uy đến trong miệng.

Đương Tiêu Lăng Hàn nghe được Tiều Hán Sinh làm tráng hán đem chính mình ném vào giữa sông khi, hắn phát hiện giữa sông ma khí nhất nồng đậm. Như vậy nồng đậm ma khí càng có lợi cho hắn khôi phục thương thế, cho nên hắn cũng có ra tiếng, mà là theo Tiều Hán Sinh ý, bị tráng hán ném vào giữa sông.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa tiến vào giữa sông, giữa sông liền truyền đến một trận hấp lực, trực tiếp đem hắn hút tới rồi đáy sông.

Đáy sông có một cái lồng giam, lồng giam mặt trên hơi thở cư nhiên cùng Long Ngọc không gian hơi thở có chút tương tự. Nhưng, lại không phải cùng loại tài liệu, hẳn là xuất từ cùng cá nhân cũng hoặc là tài liệu đến từ cùng cái địa phương.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp dừng ở lồng giam mặt trên, hắn lặng lẽ thả ra thần thức quan sát một chút chung quanh tình huống.

Phát hiện lồng giam trung đóng lại một cái nhỏ gầy thanh niên, thanh niên lớn lên mi thanh mục tú, cả người có vẻ đặc biệt có linh khí.

Lồng giam trung thanh niên tựa hồ không thể vận dụng thần thức, Tiêu Lăng Hàn dùng thần thức quan sát hắn, cũng không có bị hắn phát hiện.

Thu hồi thần thức, Tiêu Lăng Hàn suy đoán Tiều Hán Sinh hẳn là tính toán giúp lồng giam trung người thoát vây, mà chính mình hẳn là trong đó tế phẩm chi nhất.

Mị mị hai mắt, hắn tựa hồ có thể xuyên thấu qua tầng tầng nước sông nhìn đến bờ sông thượng cảnh tượng.

Qua đại giai mười phút.

"Bùm, bùm, bùm,……" Thanh, không dứt bên tai, kia hai mươi người đều thành công bị hút đến đáy sông.

Tiêu Lăng Hàn thực mau liền nhìn đến kia nhảy vào giữa sông hai mươi người, bọn họ chỉ là phàm nhân, ở giữa sông vô pháp bình thường hô hấp. Sẽ bơi lội người, theo bản năng tưởng hướng trên bờ du; sẽ không bơi lội người, vùng vẫy tay trừng mắt chân, muốn rời đi đáy sông.

Bất quá, bọn họ sở hữu nỗ lực chú định là uổng phí.

Lồng giam trung thanh niên, không cần tốn nhiều sức liền đem hai mươi người phân biệt đặt ở lồng giam chung quanh. Thực mau hai mươi nhân thủ trung cầm phù triện sôi nổi bóc ra bọn họ trong tay, hình thành một cái kỳ quái đồ hình.

Trung thanh niên thủ thế không ngừng biến hóa, lưu lại từng đạo tàn ảnh.

Bên ngoài đứng hai mươi người cũng không có bởi vì không thể hô hấp liền lập tức chết đi, tựa hồ có một cổ lực lượng treo bọn họ cuối cùng một hơi.

Lại là mười phút sau, kia hai mươi trương phù triện sôi nổi trở xuống đối ứng kia hai mươi nhân thủ trung, sau đó dung vào bọn họ trong thân thể.

Qua hai phút, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến kia hai mươi người thân thể, chậm rãi bắt đầu làm rán đi xuống. Thật giống như là tràn ngập khí khí cầu, đang ở bay hơi.

Nhưng bọn họ là có máu có thịt người, một màn này xem làm người không rét mà run.

Ngay cả Tiêu Lăng Hàn đều nhịn không được hít ngược một hơi khí lạnh.

Vì mở ra cái kia lồng giam, đây là làm kia hai mươi người sống sờ sờ hiến tế.

Bất quá cuối cùng có thể hay không mở ra, còn là một cái không biết bao nhiêu, dù sao hắn Tiêu Lăng Hàn là không có khả năng trở thành tế phẩm.

Sau nửa canh giờ, lồng giam bốn phía hai mươi người đều chỉ còn lại có một đống xương cốt rơi rụng trên mặt đất. Mà bọn họ trước mặt tắc có một trương tản ra hung thần chi khí phù triện, sôi nổi tản ra yêu dã hồng quang.

Phù triện chợt lóe chợt lóe phát ra hồng quang, Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy những cái đó phù triện đang ở hướng hắn vị trí di động.

Hắn thầm mắng một tiếng, “Đen đủi!” Sau đó trực tiếp độn vào Long Ngọc không gian trung.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý kia gian phòng tu luyện, trên người hắn có thương tích, không nên di động. Vì thế hắn dứt khoát trực tiếp nằm ở trên giường chữa thương, thuận tiện ngủ một giấc.

Phía trước hắn vẫn luôn đang đợi Tiều Hán Sinh bọn họ động thủ, cũng không dám ngủ, sợ chính mình kia một ngủ, liền thật sự ngủ đi qua.

Hiện tại hắn ăn bảy màu linh chi, hơn nữa không gian trung có linh khí, tự nhiên không cần lo lắng ngủ sau, liền rốt cuộc vẫn chưa tỉnh lại.

Đương mấy năm phàm nhân, Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn không có ngủ quá an ổn giác.

Hiện tại ở chính mình không gian trung, an toàn có bảo đảm. Nghe trên giường Thượng Quan Huyền Ý tàn lưu hơi thở, Tiêu Lăng Hàn thực mau liền ngủ rồi.

Đương Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa tỉnh lại thời điểm đã là ba ngày sau, rốt cuộc ngủ một cái hảo giác.

Hoạt động một chút thân thể, duỗi một cái lười eo, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới bắt đầu kiểm tra thân thể của mình.

Hắn khoanh chân mà ngồi, thần thức nhất biến biến mà đảo qua chính mình trong cơ thể, trải qua ba ngày thời gian Tiêu Lăng Hàn phát hiện hắn phía trước bị trọng thương ngũ tạng lục phủ đã hoàn toàn khôi phục.

Trong cơ thể linh khí đầy đủ, hắn cảm giác chính mình lại sống đến giờ.

Hắn lập tức cho chính mình làm mấy cái thanh khiết thuật, trên người rốt cuộc thoải mái thanh tân, thay đổi một thân sạch sẽ quần áo. Lại đem phía trước khẩn cấp dưới đặt ở không gian trung không gian giới tử mang ở trên tay, từ giới tử trung lấy ra một mặt gương.

Chiếu chiếu, hắn anh tuấn bề ngoài lại về rồi.

Ở Giới Tiều Thôn làm bốn năm sửu bát quái, làm hại hắn đều có bóng ma tâm lý.

Thật sợ chính mình biến thành một cái sửu bát quái, đến lúc đó tức phụ nhi không cần chính mình, nhưng không phải xong con bê!

Theo sau Tiêu Lăng Hàn lại ở không gian giới tử trung lấy ra một cái mặt nạ, nhìn nhìn, còn chắp vá.

Hắn trực tiếp đem mặt nạ mang ở trên mặt.

Này đó mặt nạ đều có che đậy thần thức tác dụng, tu vi không có cao hơn Tiêu Lăng Hàn hai cái đại cảnh giới tu sĩ đều nhìn không ra hắn chân dung.

Hiện tại hắn cảm giác chính mình thần thanh khí sảng, trên người rốt cuộc là thoải mái, vẫn là Thượng Quan Huyền Ý làm quần áo ăn mặc thoải mái. Cũng không biết tức phụ nhi hiện tại thế nào, chỉ mong hắn không cần gặp được giống chính mình như vậy sốt ruột sự.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn ở không gian trung đi qua ba ngày, nhưng là bên ngoài một canh giờ đều còn không có qua đi. Cũng không biết chính mình hiện tại đi ra ngoài, có thể hay không vừa vặn bị những cái đó phù triện đánh trúng?

Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, hắn quyết định tạm thời không ra đi.

Hắn đã có bốn năm không có cảm thụ quá tràn ngập linh khí lại khỏe mạnh thân thể, nghĩ đến phía trước chính mình đi vài bước lộ đều suyễn lợi hại. Như vậy không hề sức lực lại suy nhược thân thể, hắn không bao giờ tưởng thể hội.

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn quyết định ở trong không gian tránh thượng một đoạn thời gian, chờ bên ngoài những cái đó phù triện công hiệu qua lại đi ra ngoài.

Những cái đó hiến tế người đều chỉ là phàm nhân, phù triện nhiều nhất chỉ có thể bảo tồn một ngày, cho nên hắn quyết định ở không gian trung đãi mãn một trăm thiên lại đi ra ngoài.

Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra ở không gian trung, yên tâm thoải mái tu luyện, thịt nướng ăn, vẽ bùa, luyện đan chờ, bên ngoài người lại là nôn nóng không thôi.

Lồng giam trung thanh niên, chính kiên nhẫn chờ những cái đó phát ra hồng quang phù triện đánh vào lồng giam đỉnh người thân thể thượng. Chờ người nọ thân thể bị phù triện cắn nuốt sau, phù triện là có thể trực tiếp phá vỡ tù hắn nhà giam.

Nhưng mà làm thanh niên không thể tưởng được chính là, những cái đó phù triện đều đã lên tới đỉnh, nhưng lồng giam mặt trên cái kia nam tử lại không thấy bóng dáng.

Thanh niên liền như vậy trơ mắt nhìn những cái đó phù triện hóa thành tinh tinh điểm điểm, biến mất ở con sông trung.

Hắn chờ đợi vô số năm tự do, mắt thấy hy vọng liền ở trước mắt, ngay sau đó lại biến thành bọt nước.

Hắn trong mắt tràn đầy không cam lòng cùng hận ý, cuối cùng lại là vô lực nằm liệt ngồi ở lồng giam trung.

Long Ngọc không gian trung, Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là ở trên người dán một trương ẩn thân phù, này đều đã dưỡng thành thói quen.

Nghĩ đến bên ngoài những cái đó quỷ dị phù triện, vạn nhất không có biến mất làm sao bây giờ?

Hắn lại hướng trên người dán mấy trương phòng ngự phù.

Chuẩn bị vạn toàn sau, Tiêu Lăng Hàn mới ra Long Ngọc không gian.

Hắn vừa xuất hiện ở lồng giam đỉnh, trong nước lập tức có một trận dao động.

Lồng giam trung thanh niên lập tức liền cảm giác được lồng giam đỉnh dị thường, hắn lập tức từ trên mặt đất bò lên, bắt lấy lồng giam song sắt hướng đỉnh nhìn lại.

Nhưng hắn lại cái gì đều không có nhìn đến, ngay sau đó như là nghĩ tới cái gì, hắn khiếp sợ mở to mắt.

Ẩn thân phù!

Nơi này người như thế nào sẽ có ẩn thân phù?

Thanh niên nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn phương hướng hỏi: "Ngươi là ai?"

Úc hi Tiêu Lăng Hàn thực xác định chính mình dán ẩn thân phù, theo lý thuyết lồng giam trung thanh niên hẳn là nhìn không thấy chính mình mới đúng. Nhưng hắn xác thật là ở cùng chính mình nói chuyện, hơn nữa hắn tinh chuẩn nhìn về phía chính mình nơi vị trí.

"Ngươi có thể thấy ta?" Tiêu Lăng Hàn kỳ quái hỏi, hắn phát hiện nam tử trên người không có bất luận cái gì linh khí, cũng không có ma khí.

Kia hắn là như thế nào sống như vậy liền đều không có chết?

Hơn nữa còn vẫn duy trì tuổi trẻ bề ngoài?

Thanh niên lắc đầu, ngay sau đó nói: "Ta biết ngươi dán ẩn thân phù."

"Ngươi cư nhiên biết ẩn thân phù tồn tại! Vậy ngươi nhất định sống thật lâu?"

Lần này đến phiên Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc, người này rốt cuộc là ai?

Ẩn thân phù ở Tu chân giới đã biến mất thật lâu, chính là một ít lão gia hỏa đều không nhất định biết.

Dù sao đối phương đều đã biết ẩn thân phù tồn tại, cũng xem thấy chính mình, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát xé xuống trên người ẩn thân phù.

"Ta hẳn là sống thật lâu thật lâu đi!" Thanh niên như là ở trả lời Tiêu Lăng Hàn vấn đề, lại như là ở lầm bầm lầu bầu.

"Ngươi như thế nào sẽ bị nhốt ở nơi này? Ngươi là phạm vào cái gì sai? Vẫn là đắc tội đại nhân vật?" Tiêu Lăng Hàn giống như là một cái tò mò bảo bảo, vấn đề không ngừng.

"Đều có đi!" Thanh niên như là lâm vào nào đó hồi ức.

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hỏi: "Ngươi như thế nào một chút đều không có biến lão, hơn nữa trong thân thể không có một chút linh khí, ngươi cư nhiên còn chưa chết? Ngươi là tiên sao?"

------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 328

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 328 không gian tường kép

【 ngươi không quen biết ta? 】 canh hai

Thanh niên không trả lời Tiêu Lăng Hàn vấn đề, ngược lại nói: “Ta ngửa đầu cùng ngươi nói chuyện, mệt mỏi quá, ngươi có thể xuống dưới sao?”

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Ngươi mệt, ta cảm thấy như vậy rất thoải mái, nhìn xuống cảm giác thật tốt! Khó trách những cái đó đại nhân vật đều thích ngồi ở rất cao vị trí thượng.

Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, gia hỏa này không thể vận dụng thần thức, nhưng lại có thể vận dụng pháp thuật, kêu chính mình đi xuống nhất định không có hảo tâm.

Theo sau, hắn bất động thanh sắc nói: “Ngươi nếu mệt nói, nhìn thẳng trước mặt là được, ngươi có thể tưởng tượng một chút, ta liền ở ngươi trước mặt.”

Thanh niên nhíu mày, không nghĩ tới người này như vậy cẩn thận, thế nhưng không mắc lừa.

Ngay sau đó, thanh niên nói: “Ta kỳ thật là một cái thần.”

Tiêu Lăng Hàn hứng thú thiếu thiếu “Nga” một tiếng.

Thanh niên: “……” Như thế nào biểu hiện như vậy bình đạm, hắn không nên thực kích động, thực sùng bái chính mình sao?

Tiêu Lăng Hàn: “……” Ngươi suy nghĩ nhiều!

Tiêu Lăng Hàn: “Ta chuẩn bị đi ra ngoài, về sau có duyên gặp lại!”

Thanh niên: “Ngươi muốn đi sao? Ta một người ở chỗ này hảo nhàm chán, ngươi có thể lưu lại bồi ta tâm sự, trò chuyện, nói một chút bên ngoài sự?”

Tiêu Lăng Hàn: “Không được, bên ngoài còn có người chờ ta, ta muốn đi tìm hắn. Dù sao ngươi đã nhàm chán nhiều năm như vậy, cũng không kém này một chốc.”

Thanh niên: “……” Người này quá không biết điều, chờ chính mình thoát vây sau, nhất định phải hảo hảo giáo huấn một chút hắn.

Thanh niên: “Ngươi người muốn tìm đối với ngươi rất quan trọng sao?”

“Đương nhiên, hắn chính là ta mệnh!” Tiêu Lăng Hàn trên mặt lộ ra một tia ôn nhu, ngữ khí cũng nhu hòa không ít, không biết Huyền Ý hiện tại đang làm cái gì, hắn có khỏe không?

"Vậy ngươi biết ngươi hiện tại ở nơi nào sao?" Thanh niên trong lòng tràn đầy khinh thường, thế giới này chỉ có chính mình mới là nhất đáng tin cậy, những người khác bất quá đều là đi tới trên đường đá kê chân.

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu nói: "Không biết! Ta là ở bị truyền tống thời điểm gặp được không gian gió lốc, sau đó bị cuốn tới rồi nơi đây."

Hắn nếu là biết nơi này là chỗ nào thì tốt rồi! Phía trước thân thể vẫn luôn không tốt, bị nhốt ở Giới Tiểu Thôn bốn năm.

Đây chính là hắn từ lúc chào đời tới nay chật vật nhất thời điểm.

Này đoạn hắc lịch sử, hắn quyết định phong ấn lên, không nói cho bất luận kẻ nào.

Quá mất mặt!!!

"Ha hả a……" Thanh niên si ngốc mà nở nụ cười.

Hắn như là ở trào phúng Tiêu Lăng Hàn thiên chân, lại như là ở trào phúng Tiêu Lăng Hàn vô tri.

Thanh niên cười trong chốc lát liền ngừng lại, hắn nhìn Tiêu Lăng Hàn nghiêm túc nói: "Ngươi biết không? Ta ở chỗ này đã bị nhốt trăm vạn năm, còn chưa từng có người có thể tới cái này địa phương tới, ngươi là cái thứ nhất có thể đi vào nơi này tới người."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, chẳng lẽ nơi này đã không phải Tu chân giới?

Kia chính mình đi đâu mà tìm Thượng Quan Huyền Ý?

Càng nghĩ càng cảm thấy bất an.

Hắn dứt khoát hỏi thanh niên: "Chẳng lẽ nơi này không phải Tu chân giới?"

Thanh niên lắc đầu lại gật đầu.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn đột nhiên quỷ dị nở nụ cười, sau đó hắn mới nói nói: "Ngươi xuống dưới, ta liền nói cho ngươi nơi này là chỗ nào."

Tiêu Lăng Hàn do dự, thanh niên này một cái kính kêu chính mình đi xuống, nhất định không có hảo tâm.

Nhưng chính mình xác thật không biết nơi này là chỗ nào!

Hiện tại chính mình thân thể đã hảo, từ nơi này sau khi rời khỏi đây, có thể đi ra bên ngoài hỏi thăm.

Thanh niên như là nhìn ra Tiêu Lăng Hàn tính toán, hắn cười lạnh một tiếng nói: "Bên ngoài những người đó đều là phàm nhân, cả đời cũng không có đi qua xa hơn địa phương. Quản chi ngươi đi nhất phồn hoa hoàng thành, nơi đó cũng không có một cái tu sĩ. Bọn họ nhiều thế hệ sinh hoạt ở chỗ này, căn bản không biết Tu chân giới tồn tại."

Nghe thấy thanh niên nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn mày nhăn càng khẩn. Kia dựa theo thanh niên nói chuyện, nơi này chẳng phải là là một cái chỉ có phàm nhân thế giới.

Kia chính mình còn có thể trở về sao?

Tuy rằng trên tay hắn còn có một trương phá giới phù, nhưng, nếu là hắn hiện tại đều đã không ở Tu chân giới, kia có thể phá vỡ một cái thế giới hàng rào sao?

Nếu có thể phá vỡ hàng rào, kia phá vỡ hàng rào sau, hàng rào bên kia sẽ là hắn muốn đi cái kia Tu chân giới sao?

Hắn cuộc đời này còn có thể trở về sao?

Không, hắn nhất định phải trở về!

Nơi đó còn có hắn không bỏ xuống được người, cũng có không bỏ xuống được người của hắn.

Tiêu Lăng Hàn híp mắt nhìn thanh niên, gia hỏa này vận dụng không phải linh khí, lại có thể sử dụng pháp thuật, chẳng lẽ hắn thật là thần?

Phỏng chừng liền tính chính mình không đi xuống, chỉ cần rời đi hiện tại nơi vị trí, thanh niên cũng có biện pháp vận dụng pháp thuật, đem chính mình hút đến hắn bên người đi.

Tựa như chính mình lúc trước bị hắn đưa đến lồng giam đỉnh giống nhau.

Nghĩ thông suốt lúc sau, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình sớm muộn gì muốn đối mặt thanh niên này. Sao không hiện tại như hắn ý, vừa lúc có thể hỏi thăm một chút nơi đây là nơi nào.

Tiêu Lăng Hàn có chút lo lắng nói: “Ta nếu là xuống dưới, ngươi sẽ nói cho ta nơi này là chỗ nào, còn sẽ nói cho ta rời đi nơi này phương pháp sao?”

Thanh niên gật gật đầu, đương nhiên nói: “Đương nhiên, ngươi muốn biết hết thảy ta đều sẽ nói cho ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn giả bộ một bộ thực sợ hãi, thanh âm mang theo một chút thấp thỏm, có chút không yên tâm hỏi: “Ngươi không phải là tưởng đoạt xá ta đi?”

Thanh niên lập tức bảo đảm nói: “Tự nhiên sẽ không!” Mới là lạ!

Thanh niên nghĩ thầm, hắn thật vất vả nghĩ tới một cái phá vỡ lồng giam phương pháp, kết quả lại bị lồng giam mặt trên người phá hủy.

Một khi đã như vậy, vậy dùng ngươi tới bồi thường đi!

Vừa lúc cái này địa phương người toàn bộ đều bị nguyền rủa, không ai có linh căn, liền tính chính mình đoạt xá cũng ra không được.

Huống chi hắn vẫn là thực thích chính mình thân thể này, rốt cuộc đã là thành thần thân thể. Hiện tại xem ra không tha bỏ thân thể này là không được, chờ về

sau chính mình thành thần, lại đến lấy hồi thân thể của mình.

Thanh niên ở trong lòng đúng sự thật nghĩ đến, trên mặt lại một mảnh chân thành, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt không có một tia tham lam.

Tiêu Lăng Hàn như là thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng, nói: "Vậy là tốt rồi, kỳ thật ta lớn lên rất xấu, nghĩ đến ngươi cũng chướng mắt ta bộ dáng."

Thanh niên nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói khóe miệng nhịn không được trừu trừu. Nghĩ, chờ chính mình sau khi rời khỏi đây, sợ là muốn một lần nữa tìm một khối lớn lên đẹp thân thể.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng không biết thanh niên tính toán, nhưng hắn cũng không sợ, bởi vì hắn phát hiện thanh niên tựa hồ không thể tùy tiện sát sinh. Liền ở vừa rồi một cái địch ma cá đi cắn hắn, hắn cũng có giết nó, mà là dùng pháp thuật đem địch ma cá đuổi đi.

Này giữa sông sinh hoạt đều là một ít cấp thấp sinh vật, thanh niên thân thể nói như thế nào cũng là Thần cấp, tự nhiên không phải những cái đó cấp thấp sinh vật có thể cắn khai.

Thực mau, Tiêu Lăng Hàn liền đứng ở thanh niên trước mặt, bất quá hắn đeo một trương mặt nạ, thanh niên nhưng thật ra nhìn không tới hắn chân dung.

"Ngươi như thế nào mang mặt nạ?" Thanh niên giống như lơ đãng hỏi, hắn còn muốn nhìn một chút người này rốt cuộc lớn lên là có bao nhiêu xấu.

Tiêu Lăng Hàn tay vịn mặt trên cụ, cũng không có bắt lấy tới, mà là mang càng khẩn một ít.

Hắn vô tội nói: "Ta lớn lên quá xấu, không mang theo mặt nạ sẽ dọa đến người. Giới Tiểu Thôn những cái đó tiểu hài tử đều sợ ta, bọn họ đều kêu ta sửu bát quái, ta đành phải đem khuôn mặt che lên."

Thanh niên mí mắt giựt giựt, liền tiểu hài tử đều sợ hãi, người này lớn lên là có bao nhiêu xấu a?

Nhưng hôm nay chỉ có người này có linh căn, hắn không có lựa chọn khác, chỉ có thể tạm thời tạm chấp nhận một chút.

Thanh niên xem Tiêu Lăng Hàn có chút mất mát bộ dáng, làm bộ mở miệng an ủi: "Không quan hệ, diện mạo cũng không ngươi có thể quyết định, mang mặt nạ cũng khá tốt."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Ân, ta cũng là nghĩ như vậy. Đúng rồi, nơi này rốt cuộc là địa phương nào?"

Thanh niên suy nghĩ một chút, mới vừa nói nói: "Nơi này kỳ thật là không gian tường kép, không thuộc về bất luận cái gì một giới, nói như thế nào đâu, nó hẳn là ở ngươi nơi Tu chân giới hai cái đại lục trung gian."

Tiêu Lăng Hàn: "Không gian tường kép?"

Đây là cái quỷ gì?

Như thế nào không có nghe nói qua?

Thanh niên gật gật đầu: "Đúng vậy, không gian tường kép! Không gian ngươi hẳn là hiểu đi? Tường kép ý tứ không cần ta nói, nghĩ đến ngươi cũng minh bạch. Kỳ thật không gian tường kép chính là hai cái đại lục trung gian, bất quá người bình thường là vào không được nơi này, bởi vì bên ngoài bị người hạ phong ấn."

Tiêu Lăng Hàn trừu trừu khóe miệng, đối diện thanh niên là ở khen chính mình không phải người bình thường sao?

Hắn nhưng chỉ nghĩ làm người bình thường, không nghĩ bị đặc thù đối đãi.

Hắn không cấm hỏi: "Ngươi nói bên ngoài có phong ấn? Ta đây như thế nào sẽ bị cuốn tiến vào? Chẳng lẽ là phong ấn buông lỏng?"

Thanh niên nhíu mày, theo lý thuyết không nên a! Người nọ thiết trí phong ấn, sao có thể buông lỏng.

Theo sau, thanh niên không thèm để ý cười cười, nói: "Phong ấn có hay không buông lỏng ta không biết, bất quá, ta biết như thế nào làm có thể đi ra ngoài."

Tiêu Lăng Hàn cấp khó dằn nổi hỏi: "Như thế nào làm có thể đi ra ngoài?"

"Ngươi tới gần ta, ta lại nói cho ngươi." Thanh niên Tiêu Lăng Hàn vẫy vẫy tay, ý bảo hắn đi đến chính mình trước mặt.

"Ngươi nói đi, ta có thể nghe thấy, ta nhĩ lực thực hảo!" Nói, Tiêu Lăng Hàn còn đào đào chính mình lỗ tai.

Thanh niên bắt tay vươn lồng giam, năm ngón tay mở ra một hút, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bị hắn hút ở trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn hoảng sợ nhìn thanh niên, lắp bắp nói: "Ngươi, ngươi, ngươi muốn làm gì?"

"Hừ! Đợi chút ngươi liền biết ta muốn làm gì." Thanh niên lạnh lùng nói, cùng vừa rồi ôn hòa tưởng bộ dáng hoàn toàn bất đồng.

"Ngươi, ngươi buông ta ra, ta là có đạo lữ người, ta sẽ không như ngươi nguyện." Tiêu Lăng Hàn ra sức giãy giụa, muốn thoát khỏi thanh niên kiềm chế.

"Đã nhìn ra, tuổi còn trẻ nguyên dương liền không có, chú định tương lai thành tựu hữu hạn." Thanh niên khinh thường nói, trong đầu lại suy nghĩ cái kia cao cao tại thượng người. Lắc đầu, giống hắn như vậy cao cao tại thượng tồn tại, đó là trước mắt cái này tiểu tu sĩ có thể so sánh.

"Ta xem ngươi chính là cái vạn năm độc thân cẩu, ngươi hâm mộ ta có đạo lữ liền nói rõ. Ta đã biết, ngươi khẳng định là không có người muốn, cho nên hâm mộ ta có đạo lữ." Tiêu Lăng Hàn vươn tay, muốn đi đánh thanh niên, lại luôn là kém một chút mới có thể bắt lấy.

"Ồn ào!"

Thanh niên đầy mặt không kiên nhẫn, trực tiếp vươn một bàn tay để ở Tiêu Lăng Hàn trên trán.

Một lát sau, hai người đồng thời mềm mại ngã xuống trên mặt đất.

Mặc Ảnh lập tức từ Tiêu Lăng Hàn trong thân thể bay ra, lẳng lặng chờ đợi ở bên cạnh hắn.

Thanh niên xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn thức hải trung, đương hắn nhìn đến Tiêu Lăng Hàn mãn linh căn thời điểm, đầy mặt không dám tin tưởng, thế gian này cư nhiên còn có người thứ hai cái gì linh căn đều có.

Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở thanh niên cách đó không xa, tò mò hỏi: 【 các hạ tới ta thức hải làm cái gì? 】

Thanh niên nghe thấy Tiêu Lăng Hàn thanh âm, theo bản năng quay đầu đi xem hắn.

Đương hắn thấy rõ Tiêu Lăng Hàn dung mạo sau, sợ tới mức liên tục lui về phía sau, một mông ngồi ở trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn sờ sờ chính mình mặt, chính mình lớn lên có như vậy khủng bố sao? Rõ ràng chính mình lớn lên tuấn mỹ phi phàm.

Thanh niên thấy Tiêu Lăng Hàn từng bước một mà triều chính mình đi tới, dọa ngăn không được mà hướng phía sau dịch.

【 ngươi, ngươi đừng tới đây! 】

Tiêu Lăng Hàn mọi nơi đánh giá một phen, hài hước đối thanh niên nói: 【 nơi này hình như là địa bàn của ta đi? Ngươi lại kêu ta không cần lại đây! Ngươi có phải hay không không có làm rõ ràng trạng huống? 】

【 ngươi, ngươi không quen biết ta? 】 thanh niên nỗ lực làm chính mình trấn định xuống dưới, không xác định hỏi.

【 ta hẳn là nhận thức ngươi sao? 】 Tiêu Lăng Hàn hỏi ngược lại, chẳng lẽ chính mình lớn lên giống ai? Vẫn là nói…… Người nọ chính là chính mình!

【 thật sự không phải, xem ra là chính mình lầm. Cũng là, giống hắn nhân vật như vậy, sao có thể xuất hiện ở Tu chân giới. 】 thanh niên lầm bầm lầu bầu nói, theo sau hắn liền đứng lên.

Trước mắt người chỉ là cùng người nọ lớn lên giống mà thôi, quanh thân khí chất cùng người nọ hoàn toàn không giống nhau. Thanh niên lại nhìn nhìn Tiêu Lăng Hàn thức hải, nghĩ đến nếu là chính mình đoạt xá người này, về sau chính mình có phải hay không cũng có thể đạt tới như vậy độ cao.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 329

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 329 không gian tường kép

【 Lăng Hàn đột phá Hợp Thể kỳ 】 canh ba

Càng muốn thanh niên đôi mắt càng lượng.

Tiêu Lăng Hàn sờ sờ cái mũi, hắn này toàn linh căn, như thế nào cảm giác ở trước mặt vị này thanh niên trong mắt thành hương bánh trái đâu?

Xem thanh niên cao hứng phấn chấn bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn bị hắn sáng lấp lánh ánh mắt để mắt một thân khởi da ngật đáp.

【 ngươi là tưởng đoạt xá ta sao? 】

Tiêu Lăng Hàn ôm hai tay, dù bận vẫn ung dung nhìn thanh niên.

Thanh niên cảm thấy chính mình hiện tại đã tiến vào đối phương thức hải, bằng linh hồn của chính mình lực, thân thể này sớm muộn gì đều là chính mình.

Hắn không e dè nói: 【 đương nhiên, đoạt xá ngươi, ta là có thể rời đi cái kia lồng giam. 】

【 bên ngoài có như vậy nhiều người, vì sao ngươi nhất định phải chờ đến ta tới, mới nghĩ phá vỡ phong ấn rời đi nơi này đâu? 】 Tiêu Lăng Hàn thập phần tò mò, chẳng lẽ chính mình có cái gì chỗ đặc biệt.

【 bởi vì ngươi đến từ bên ngoài, chỉ có đem ngươi hiến tế, mới có thể phá vỡ phong ấn, những người khác chỉ là lời dẫn. 】 thanh niên phi thường dứt khoát nói ra nguyên do.

【 nếu có thể đoạt xá, vậy ngươi vì cái gì không ở nơi này tìm cái có linh căn người? Phía trước nghe ngươi nói nơi này còn có hoàng thành, nơi đó hẳn là có rất nhiều người đi? 】

【 hừ! 】 nói lên thanh niên này liền tới khí, đầy mặt vặn vẹo, oán hận trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, không nghĩ nói liền không nói, làm gì dùng như vậy thù hận ánh mắt nhìn hắn?

Thanh niên không muốn lại cùng Tiêu Lăng Hàn vô nghĩa, bay thẳng đến hắn đi qua.

Tiêu Lăng Hàn cũng muốn thử xem chính mình suy đoán, cho nên ở thanh niên hướng hắn đi tới thời điểm, hắn cũng không có tránh né. Mà hắn tay phải trong lòng bàn tay chính nắm một viên màu trắng hạt châu, hạt châu này đúng là hắn

vừa đến Tu chân giới không lâu khi, từ một cái Tiên Quân thần thức hình chiếu trung được đến. Liền ở vừa rồi, hạt châu này chính mình liền chui vào hắn trong tay, bình thường hắn cơ hồ đều là nhìn không thấy hạt châu tung tích.

Đương thanh niên nhào hướng Tiêu Lăng Hàn linh hồn thể khi, Tiêu Lăng Hàn linh hồn thể lại lần nữa phát ra một đạo kim sắc quang.

Lúc sau, thanh niên như là bị định ở tại chỗ, không thể nhúc nhích mảy may.

Kim quang chiếu vào thanh niên linh hồn thể thượng, linh hồn của hắn thể chậm rãi bắt đầu tan rã. Tuy rằng tan rã rất chậm, bất quá nhiều nhất mấy tháng thời gian, thanh niên liền sẽ biến mất.

【 không, không có khả năng, tại sao lại như vậy. 】 thanh niên hoảng sợ nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn như là biến thành một người khác, hắn trên mặt không có một tia biểu tình, cả người nhìn qua lạnh nhạt lại vô tình. Hắn chỉ là lạnh lùng nhìn thanh niên, trong mắt vô bi vô hỉ, như là đang xem một kiện vật chết giống nhau.

【 làm thần phó, ngươi phản bội thần chủ, ngươi cho rằng chỉ là đem ngươi nhốt ở nơi này liền xong rồi? Hừ! Ngươi chỉ là ta vì chính mình chuyển sinh, lưu lại một phần cơ duyên. 】 Tiêu Lăng Hàn vô tình nói, hắn nói chuyện trong giọng nói không mang một tia tình cảm.

【 ngươi, ngươi…… 】

Thanh niên nói còn không có nói xong, Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng vung tay lên, thanh niên miệng trương trương hợp hợp, nói không nên lời một câu.

Thanh niên cứ như vậy trơ mắt mà nhìn linh hồn của chính mình thể một chút bị hòa tan, tinh thuần hồn lực bị đối phương một chút hấp thu.

Thanh niên đầy mặt không cam lòng cùng phẫn nộ, đáng tiếc ở hắn đối diện nam tử trong mắt hết thảy đều coi là không có gì.

Thanh niên nhìn chính mình càng ngày càng trong suốt linh hồn thể, trong mắt tất cả đều là tuyệt vọng.

Sáu tháng sau……

Đáy hồ, một cái lồng giam bên cạnh, nằm một người nam tử, nam tử bên người bàn một cái màu đen Ma Long. Tuy rằng biết bốn phía không có nguy hiểm, nhưng Ma Long như cũ chính cảnh giác mà nhìn bốn phía.

Bỗng nhiên, nằm trên mặt đất nam tử ngón tay giật giật, theo sau hắn chậm rãi mở mắt.

Này nam tử đúng là Tiêu Lăng Hàn, hắn ngồi dậy, ngồi dậy, quay đầu nhìn về phía một bên Ma Long, hỏi: “Mặc Ảnh, qua đi đã bao lâu?”

Ma Long là ở Tiêu Lăng Hàn thân thể thương thế khôi phục sau, mới thanh tỉnh lại. Làm khế ước thú, chủ nhân bị thương, nó tự nhiên cũng đã chịu ảnh hưởng.

Ngày đó Tiêu Lăng Hàn nhận thấy được lồng giam trung nam tử muốn đoạt xá chính mình lúc sau, liền cùng Mặc Ảnh công đạo, làm nó hảo hảo vì chính mình hộ pháp. Có phía trước giáo huấn, lần này Mặc Ảnh nhưng thật ra học ngoan không ít.

Ma Long quay đầu nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, lười biếng nói: "Không lâu, mới sáu tháng mà thôi."

Không nghĩ tới đã qua đi sáu tháng.

Tiêu Lăng Hàn cuối cùng ký ức là thanh niên hướng hắn phác lại đây.

Liền ở thanh niên hướng hắn đánh tới khoảnh khắc, hắn liền mất đi ý thức.

Sau lại, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Cuối cùng thanh niên đi nơi nào?

Tiêu Lăng Hàn là một chút cũng không biết.

Lắc đầu, Tiêu Lăng Hàn xem xét một chút thân thể của mình, lại kiểm tra rồi một chút chính mình thức hải. Thân thể không có bất luận cái gì khác thường, nhưng hắn kinh khởi phát hiện, hắn thần thức bay lên tới rồi một cái khủng bố độ cao. Hiện tại hắn thần thức đến tột cùng là cái gì cấp bậc, chính hắn cũng không biết.

Thần thức được đến tăng lên, xem ra thanh niên đã hôi phi yên diệt.

Này vốn dĩ hẳn là một chuyện tốt, nhưng Tiêu Lăng Hàn lại cao hứng không đứng dậy. Bởi vì thần thức quá cao, thân thể cường độ rõ ràng theo không kịp. Xem ra hắn về sau muốn nhiều luyện thể, còn phải chạy nhanh đem tu vi đề đi lên mới được.

Việc cấp bách là rời đi cái này không gian tường kép, mặt khác về sau lại nói.

Tiêu Lăng Hàn đứng lên, đánh giá một chút bốn phía, tự nhiên cũng thấy được lồng giam trung thanh niên thi thể.

"Chủ nhân,"

Ma Long thấy Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn về phía lồng giam trung, nó nhược nhược gọi một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Ma Long, "Ngươi có việc?"

"Có."

"Có việc ngươi liền nói sự, ngươi như vậy ấp a ấp úng muốn làm sao?" Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía nơi khác, có chút ghét bỏ nói.

Này Ma Long, như thế nào trở nên ngượng ngùng xoắn xít.

Chẳng lẽ là lần trước bị chính mình giáo huấn một đốn, lá gan đều thu nhỏ?

Ma Long chỉ vào lồng giam trung thanh niên thi thể, hỏi: “Ta chính là tưởng nói, thân thể hắn có thể hay không cho ta?”

“Ngươi muốn liền cầm đi, ta lấy thi thể tới lại vô dụng.” Tiêu Lăng Hàn tức giận nói, trước kia hủy thi diệt tích nó không phải làm rất thuận tay sao? Hiện tại như thế nào còn muốn hỏi qua mới dám hạ miệng?

Ma Long một nghẹn, nó muốn, chính là nó không chiếm được a!

“Cái kia, chủ nhân, ta vào không được, ăn không đến thân thể hắn.” Ma Long có chút ủy khuất nói, nó nếu có thể đi vào, đều không cần Tiêu Lăng Hàn phân phó, đã sớm nhào lên đi.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Ngươi vào không được, chẳng lẽ ta là có thể đi vào?

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, này lồng giam vừa thấy liền rất rắn chắc.

Cái kia thanh niên nói hắn là thần, liền thần đều có thể cầm tù lồng sắt, hắn làm sao có thể mở ra?

Nhìn đến Ma Long mở to hai chỉ cực đại long nhãn, chờ đợi nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy ê răng.

Hắn lời nói thành khẩn đối Ma Long nói: “Mặc Ảnh, này lồng giam đóng lại chính là một cái thần. Ngươi hiện tại thực lực như vậy thấp, ăn khẳng định tiêu hóa không được. Chúng ta vẫn là đi ra ngoài tìm những cái đó cùng ngươi tu vi không sai biệt lắm đồ ăn đi!”

Ma Long nhìn chằm chằm lồng giam trung thi thể, mãn nhãn thèm nhỏ dãi nói: “Chính là ăn nó về sau, ta ở Tu chân giới đều có thể không cần tu luyện, mỗi ngày chỉ cần tiêu hóa hắn thì tốt rồi. Hơn nữa ta tiêu hóa càng nhiều, thực lực tăng trưởng càng nhanh, như vậy còn có thể phản hồi cho ngươi.”

Một cái thần thân thể, bên trong đến có bao nhiêu năng lượng, nghe tới liền rất hấp dẫn người.

Tiêu Lăng Hàn lập tức đã bị Ma Long nói ra nói cấp dụ hoặc tới rồi.

Chính là tuy rằng thực tâm động, nhưng thực lực nó không cho phép a!

Tiêu Lăng Hàn đi đến lồng giam biên, nhìn về phía lồng giam thanh niên thi thể.

Nếu là Ma Long hấp thu một cái thần trong thân thể năng lượng, thông qua khế ước chính mình cũng có thể được lợi. Nghĩ đến chính mình về sau yêu cầu linh khí, Tiêu Lăng Hàn liền có chút đau đầu.

Nếu là có khối này thần thi thể, kia không phải lại có thể thiếu tìm một ít tu luyện tài nguyên sao?

Chính mình rốt cuộc muốn như thế nào làm, mới có thể được đến thanh niên thi thể đâu?

Tiêu Lăng Hàn thử đem tay vói vào lồng giam, bắt lấy thanh niên cánh tay, lại lôi kéo.

Sau đó hắn ngốc ngốc nhìn bị chính mình kéo ra tới thanh niên thi thể.

Tiêu Lăng Hàn mãn đầu óc dấu chấm hỏi.

Ai có thể nói cho hắn, đây là có chuyện gì?

Vì cái gì chính mình nhẹ nhàng liền đem thanh niên thi thể làm ra tới?

Ma Long nhìn thấy một màn này, đối Tiêu Lăng Hàn càng thêm sợ hãi.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn lúc trước tỉnh lại thời điểm, Ma Long rõ ràng cảm giác được một cổ đến từ linh hồn thượng uy áp. Đừng nhìn nó biểu hiện bình thường, không có một tia khác thường, trong lòng lại sợ muốn chết.

Ma Long tiểu tâm mà xem xét liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, nó liền lồng giam cũng không dám tới gần. Tên tiểu tử thúi này cư nhiên không cần tốn nhiều sức, liền đem cái kia dê hai chân thi thể kéo ra tới. Xem ra về sau chính mình vẫn là tận lực ngoan ngoãn, tránh cho tiểu tử thúi một cái không cao hứng thật sự làm chính mình hồn phi phách tán.

Nhìn đến Mặc Ảnh gấp không chờ nổi liền phải nuốt vào thanh niên thi thể, Tiêu Lăng Hàn không yên tâm hỏi: “Mặc Ảnh, ngươi ăn hắn, thật sự không thành vấn đề?”

“Yên tâm đi, chủ nhân! Ta cùng những cái đó bình thường long là không giống nhau địa.” Nói, Ma Long chạy nhanh há mồm một hút, thanh niên thi thể liền vào Ma Long bụng.

Tiêu Lăng Hàn thấy Ma Long này cấp khó dằn nổi bộ dáng, rõ ràng là sợ chính mình muốn cùng hắn đoạt.

Nó thật là suy nghĩ nhiều, tuy rằng đó là thần thân thể, nhưng hắn không có chút nào hứng thú.

Hắn vẫn là thích thân thể của mình, nếu là thay đổi thân thể, tức phụ nhi không quen biết chính mình làm sao bây giờ?

Hắn mới sẽ không dọn khởi cục đá, tạp chính mình chân!

“Chủ nhân, nếu là không có chuyện khác, ta liền trở về tiêu hóa.” Như nguyện ăn tới rồi một khối thần thân thể, Ma Long thỏa mãn đánh cái no cách.

“Ngươi tạm thời lưu lại, giúp ta hộ pháp, ta chuẩn bị đem nơi này ma khí đều hấp thu.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ khoanh chân ngồi xuống.

Ma Long thấy Tiêu Lăng Hàn đã bắt đầu tu luyện, nó đành phải ngoan ngoãn canh giữ ở một bên.

Giữa sông ngẫu nhiên du quá một hai chỉ cá, bị nó há mồm một hút, liền vào nó trong miệng.

Không trong chốc lát, Ma Long đã bị Tiêu Lăng Hàn tu luyện sở khiến cho ma khí xoáy nước lan đến gần, nó không thể không lui ra phía sau một ít.

Đã kiến thức quá Tiêu Lăng Hàn tu luyện khi cảnh tượng, Ma Long nhưng thật ra không có nhiều ít giật mình.

Một tháng sau……

Chung quanh đã không có ma khí làm Tiêu Lăng Hàn hấp thu, hắn mở nhắm chặt con ngươi, trong mắt một đạo lưu quang hiện lên. Hiện tại hắn tu vi đã đạt tới Hóa Thần kỳ đỉnh, còn kém một chút là có thể đột phá Hợp Thể kỳ.

Đột nhiên nghĩ đến Thất Thải Liên tử, Tiêu Lăng Hàn lập tức quyết định trước đột phá Hợp Thể kỳ lại nói.

Ma Long nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn mở hai mắt, còn tưởng rằng rốt cuộc đến phiên nó bế quan.

Nào biết, ngay sau đó liền nghe được Tiêu Lăng Hàn nói: "Ta tiến không gian trung bế quan một đoạn thời gian, ngươi ở bên ngoài chờ ta."

Chờ Ma Long phản ứng lại đây khi, tại chỗ đã không có Tiêu Lăng Hàn thân ảnh, liền một tia hơi thở đều bắt giữ không đến.

Lại là sáu tháng sau……

Tiêu Lăng Hàn trống rỗng xuất hiện ở Ma Long trước mặt, hắn hiện tại tu vi đã đạt tới Hợp Thể sơ kỳ.

Tính tính thời gian, hắn đã cùng Thượng Quan Huyền Ý tách ra 5 năm nhiều.

Là thời điểm rời đi nơi này.

"Mặc Ảnh, trong khoảng thời gian này, vất vả ngươi!" Tiêu Lăng Hàn đối với một bên nhìn qua có chút đáng thương hề hề Ma Long nói, gia hỏa này gần nhất còn tính thành thật, chỉ mong nó có thể vẫn luôn bảo trì đi xuống.

Mặc Ảnh có chút thụ sủng nhược kinh nói: "Không dám, không dám, vì chủ nhân hộ pháp này đó đều là ta nên làm." Trong lòng lại nghĩ: Chỉ cần ngươi về sau đừng động một chút liền muốn diệt ta là được.

"Di, ngươi tu vi đã tới rồi lục cấp đỉnh."

Tiêu Lăng Hàn thần thức nhìn quét một lần Ma Long thân thể, mới phát hiện Mặc Ảnh gia hỏa này hiện tại đã là một cái lục cấp đỉnh long.

Nói như vậy lên, thật đúng là chính mình kéo nó lui về phía sau.

Ma Long chỉ là lười nhác liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, không nghĩ trả lời vấn đề này.

Tâm nói: Lần trước liền nói là ngươi kéo ta lui về phía sau, ngươi vẫn là không tin!

Tiêu Lăng Hàn thấy Ma Long không trả lời chính mình, cũng không thèm để ý, hỏi: “Ngươi ở bên ngoài trong khoảng thời gian này, nhưng có việc phát sinh?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 330

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 330 Địa Thâm đại lục

【 rời đi không gian tường kép 】 canh một

Ma Long lắc lắc nó long đầu, tỏ vẻ không có gì sự tình phát hiện, nó lần này là một tấc cũng không rời thủ tại chỗ này, nơi này hết thảy bình thường, không có gì sự tình phát sinh.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Này đầu long là bị cái gì đả kích, như thế nào trở nên trầm mặc ít lời?

"Ngươi là ở bên ngoài, vẫn là hồi khế ước không gian?"

Nghe nói có thể hồi khế ước không gian, Ma Long lập tức tinh thần tỉnh táo. Cái này tiểu tử thúi cư nhiên không có muốn đem chính mình lưu lại cùng hắn cùng nhau tìm về Tu chân giới phương pháp, thật sự là quá tốt. Nó nhưng không nghĩ đi bên ngoài không có linh khí, càng không có một tia ma khí Phàm gian giới.

Ma Long cấp khó dằn nổi nói: "Chủ nhân, ngươi đem ta thu vào khế ước không gian đi."

"Hảo." Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, Ma Long ngay sau đó liền biến mất ở tại chỗ.

Nhìn đến Ma Long kia cấp khó dằn nổi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không cần đoán đều biết gia hỏa này suy nghĩ cái gì. Bất quá hắn cũng không có nghĩ tới muốn dựa vào ai, mọi việc dựa vào chính mình, không dưỡng thành ỷ lại thói quen.

Hiện tại hắn gặp phải hỏi là, muốn như thế nào rời đi cái này không gian tường kép, về Tu Chân Giới đâu?

Hiện giờ nơi này ma khí đã bị Tiêu Lăng Hàn hấp thu luyện hóa, nước sông cũng trở nên thanh triệt. Những cái đó có chứa ma khí cá hẳn là thực mau liền sẽ bị đồng hóa, rốt cuộc vật cạnh thiên trạch, người thích ứng được thì sống sót!

Nhìn đến trước mặt lồng giam, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên có một cái lớn mật ý tưởng, cái này lồng giam liền thần đều có thể vây khốn, chất lượng nhất định thực hảo.

Một đạo ma khí cắt qua ngón tay, Tiêu Lăng Hàn đem ngón tay thượng huyết tích ở lồng giam thượng.

Lồng giam hấp thu Tiêu Lăng Hàn huyết sau, lập tức thu nhỏ lại, trở nên chỉ có bàn tay đại.

Tiêu Lăng Hàn nhìn trong tay bàn tay đại lồng giam, có chút há hốc mồm.

Hắn chỉ là muốn thử xem, không nghĩ tới thành công.

Nhưng làm Tiêu Lăng Hàn buồn bực chính là, hắn cư nhiên vô pháp khống chế lồng giam, lồng giam thu nhỏ sau liền bất động.

Mặc kệ Tiêu Lăng Hàn mặc niệm làm nó biến đại, vẫn là miệng niệm làm nó biến đại, lồng giam đều lẳng lặng mà nằm ở hắn lòng bàn tay, không hề phản ứng.

"Xem ra lại là chính mình tu vi không đủ!!!"

Rơi vào đường cùng, Tiêu Lăng Hàn đành phải đem lồng giam thu vào Long Ngọc không gian trung.

Ở giương mắt nhìn lại, lồng giam nguyên lai nơi địa phương cư nhiên còn có một cái phòng ngự trận.

Chẳng lẽ nơi này còn có cái gì đồ vật?

Bảo vật??

Tiêu Lăng Hàn ở phòng ngự trận quanh thân chuyển động một vòng, làm hắn thiếu chút nữa hộc máu chính là, cái này trận pháp trình độ quá cao, hắn hiện tại lý giải không được.

Mắt thường nhìn không ra tới, cũng không biết linh nhãn có thể hay không nhìn không ra.

Tiêu Lăng Hàn ôm thử xem xem tâm lý, mở ra linh nhãn.

Linh nhãn đảo qua, toàn bộ trận pháp mắt trận cùng với bạc nhược chỗ rõ ràng có thể thấy được.

Này cùng trước kia nhìn đến hoàn toàn không giống nhau, Tiêu Lăng Hàn mừng như điên. Không nghĩ tới hắn linh nhãn, ở hắn không biết dưới tình huống đã hoàn chỉnh.

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến hắn ở không gian gió lốc trung phiêu đãng khi, có một cái bóng đen tiến vào hắn đôi mắt, sau lại hắn liền mất đi ý thức.

Kia hẳn là chính là chính mình linh nhãn một khác bộ phận.

Khó trách, còn nhớ rõ vừa mới tỉnh lại thời điểm chính mình cư nhiên mù, xem ra lúc ấy linh nhãn đang ở dung hợp.

Tiêu Lăng Hàn đi đến trận pháp bạc nhược chỗ, lấy ra trận kỳ, bắt đầu phá trận. Hắn hiện tại thần thức cường đại, tuy rằng nhìn không ra trước mắt trận pháp cấp bậc, nhưng có thần thức thêm vào, thực mau hắn liền đem trận pháp phá khai rồi một cái khẩu tử.

Trực tiếp một cái thuấn di, Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở trận pháp bên trong.

Trận pháp bên trong cũng không có Tiêu Lăng Hàn trong tưởng tượng bảo vật, mà là một cái Truyền Tống Trận.

Cũng không biết Truyền Tống Trận một khác đầu là nơi nào?

Nhưng Tiêu Lăng Hàn có loại trực giác, hắn cảm giác trận pháp một khác đầu chính là Tu chân giới.

Mở ra cái này Truyền Tống Trận yêu cầu một vạn khối cực phẩm linh thạch, vừa vặn Tiêu Lăng Hàn trên người còn có một vạn nhiều khối cực phẩm linh thạch.

Bất quá, hắn cũng không có lập tức khởi động Truyền Tống Trận rời đi nơi này.

Tiêu Lăng Hàn đi ra phòng ngự trận, trực tiếp sử dụng thuấn di xuất hiện ở bờ sông biên. Hiện giờ nơi này đã không có ma khí, phía trước phát ra lục quang nước sông cũng khôi phục bình thường. Ven đường lam ma nấm không có ma khí chống đỡ, cũng đều khô héo.

Đương Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở Giới Tiểu Thôn thời điểm, phát hiện sở hữu thôn dân đều có vẻ tinh thần uể oải.

Đương nhiên, hắn cũng thấy được Tiều Lực, hiện giờ Tiều Lực đã không có thần lực. Tiêu Lăng Hàn thấy hắn bối một sọt khoai lang đỏ eo đều áp cong, trước kia hắn bối một sọt khoai lang đỏ không chút nào cố sức, còn có thể cùng chính mình vừa nói vừa cười.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có hiện thân, hắn chỉ ở nơi tối tăm nhìn Giới Tiểu Thôn người liếc mắt một cái.

Nhìn đến bọn họ quá đến không tốt, hắn liền an tâm rồi.

Tuy rằng Tiều Hán Sinh đem hắn mang về thôn, nhưng hắn có thể bất tử, cùng Tiều Hán Sinh một chút quan hệ đều không có. Liền tính Tiều Hán Sinh không đem hắn mang về thôn, trên núi những cái đó dã thú muốn ăn hắn, cũng phá không khai hắn tự thân thân thể phòng ngự. Rốt cuộc những cái đó đều chỉ là bình thường dã thú, cũng không phải yêu thú.

Vừa mới bắt đầu hắn còn cảm thấy Tiều Hán Sinh người không tồi, nghĩ về sau có chỗ nào yêu cầu hắn hỗ trợ, hắn liền giúp một chút, xem như này phân nhân quả. Hiện tại Tiêu Lăng Hàn lại hồi tưởng lên, kia hết thảy giống như liền phát sinh ở ngày hôm qua, ngẫm lại đều cảm thấy buồn cười.

Cuối cùng lại nhìn thoáng qua chính mình ở bốn năm thôn, Tiêu Lăng Hàn xoay người không hề có bất luận cái gì lưu niệm, đi nhanh rời đi tại chỗ.

Lại lần nữa tiến vào đáy sông trận pháp trung, Tiêu Lăng Hàn không có chút nào do dự, từ không gian trung lấy ra một vạn khối cực phẩm linh thạch để vào đối ứng khe lõm trung.

Đứng ở trận pháp trung ương nhất, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi phun ra một hơi, chỉ mong cái này Truyền Tống Trận có thể đem chính mình truyền tống đến

Thượng Quan Huyền Ý bên người.

Chỉ chốc lát sau, Tiêu Lăng Hàn bị một trận bạch quang bao vây, thực mau hắn liền biến mất ở tại chỗ, trận pháp cũng tùy theo hỏng mất.

Tiêu Lăng Hàn lần này lại bị truyền tống, rốt cuộc không có gặp được không gian loạn lưu cùng không gian gió lốc. Ngẫu nhiên sẽ nhìn đến một hai cái thật nhỏ không gian cái khe, bất quá hắn không có đi quản chúng nó, này đó tiểu nhân cái khe cũng không thể thương đến hắn.

Hắn ở bên trong này có thể rõ ràng cảm nhận được không gian kết cấu, theo sau hắn liền ở truyền tống thông đạo nội lĩnh ngộ nổi lên không gian pháp tắc.

Mười ngày sau……

Một tòa tên là Quảng Thâm Thành thành trì trung ương một cái trên đường phố.

Lúc này, này đường phố một cái quầy hàng trước có một nam một nữ đang ở khắc khẩu.

Khắc khẩu trung nam tử đúng là Thượng Quan Huyền Ý, nữ tử còn lại là hắn tộc muội Thượng Quan Huyền Nhụy.

Thượng Quan Huyền Ý từ một năm trước hộc máu sau, hắn liền vẫn luôn đãi ở chính mình trong viện bế quan.

Bế quan một năm, hắn vốn dĩ tính toán ra tới mua chút luyện khí tài liệu.

Rốt cuộc hắn ở Thượng Quan gia không có đã làm nhiệm vụ, cũng liền không có gia tộc cống hiến điểm, yêu cầu tài liệu chỉ có thể đến Thượng Quan gia tộc địa bên ngoài thành trì trung mua.

Nào biết, hắn mới vừa coi trọng một thứ, cầm trong tay còn không có phó linh thạch, đã bị thứ tự đến trước và sau Thượng Quan Huyền Nhụy cướp muốn mua.

“Đạo hữu, cái này giới tử bên trong có hai mươi vạn trung phẩm linh thạch, mua này khối tím tinh thiết hẳn là dư dả đi?” Nói, Thượng Quan Huyền Nhụy lấy ra một cái không gian giới tử, đưa cho trước mặt quán chủ, quán chủ là một người Nguyên Anh hậu kỳ nam tu.

“Này,” nam tu có chút khó xử nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, dù sao cũng là vị đạo hữu này trước tới.

“Như thế nào? Cửu muội là muốn đưa ta đồ vật sao? Kia ca ca liền cảm ơn ngươi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đem tím tinh thiết thu vào không gian giới tử trung.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Nhụy mở to một đôi đại đại đôi mắt, không dám tin tưởng nhìn chính mình, như là hoàn toàn không có phản ứng lại đây bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý đối nàng cười cười, sau đó tiêu sái xoay người rời đi tại chỗ.

Thượng Quan Huyền Ý này không ấn lẽ thường ra bài, trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Nhụy sững sờ ở đương trường. Thẳng đến trong tay không gian giới tử bị bán đồ vật nam tu cầm đi, nàng mới hồi phục tinh thần lại.

Thượng Quan Huyền Nhụy nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý đi xa bóng dáng, tức muốn hộc máu quát: "Ngươi, ngươi cái dã……, Thượng Quan Huyền Ý, ngươi đứng lại đó cho ta!" Nói, nàng liền đuổi theo.

Thượng Quan Huyền Nhụy thiếu chút nữa liền bật thốt lên đem" con hoang" hai chữ nói ra, may mắn thời khắc mấu chốt dừng lại. Bằng không sau khi trở về, trong nhà trưởng bối khẳng định sẽ mắng nàng.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý trở về không mấy ngày, nhà mình gia gia liền thông tri bọn họ này một mạch sở hữu tiểu bối, về sau đối Thượng Quan Huyền Ý muốn khách khí điểm, không có việc gì ít đi trêu chọc hắn.

Tòa thành trì này vốn dĩ liền lệ thuộc với Thượng Quan gia tộc, cho nên trong thành đại bộ phận người đều là Thượng Quan gia người.

Mà Thượng Quan Huyền Nhụy này một tiếng rống to, lập tức liền có thật nhiều người nhìn lại đây.

Rốt cuộc Thượng Quan Huyền Ý mới vừa trở lại trong tộc không có bao lâu, tộc trưởng liền thay đổi người.

Hiện tại Thượng Quan gia tộc trưởng biến thành bốn thái thượng trưởng lão.

Đại bộ phận người trưởng bối đều đã cảnh cáo nhà mình tiểu bối, không cần đi trêu chọc Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền ở Thượng Quan gia nổi danh, mặc kệ trước kia có nhận thức hay không hắn, dù sao hiện tại đại bộ phận người đều nhận thức hắn.

Cho nên, thực mau Thượng Quan Huyền Ý đã bị người ngăn cản đường đi.

Ngăn lại hắn đường đi người tên là: Thượng Quan Huyền Huy, hắn ở cùng thế hệ trung đứng hàng tam, xem như Thượng Quan Huyền Ý tộc huynh, đồng thời cũng là Thượng Quan Huyền Nhụy ruột thịt ca ca.

Thượng Quan Huyền Huy lớn lên dáng vẻ đường đường, dáng người cân xứng, khí vũ hiên ngang, ăn mặc một thân màu xanh ngọc pháp y. Như vậy diện mạo ở Tu chân giới cũng coi như được với là thượng thừa, có lẽ là nhà bọn họ gien hảo, rốt cuộc Thượng Quan Huyền Nhụy liền lớn lên giống búp bê Barbie.

Thượng Quan Huyền Ý đối thượng Thượng Quan Huyền Huy tầm mắt, nghi hoặc hỏi: "Tam ca, có việc sao?"

Thượng Quan Huyền Huy tràn đầy bắt bẻ nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, ra tiếng chất vấn nói: “Ngươi khi dễ cửu muội?”

“Sao có thể! Chúng ta tu vi không sai biệt lắm, ta sao có thể khi dễ cửu muội, huống chi nàng vẫn là một nữ hài tử.” Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy vô tội nhìn Thượng Quan Huyền Huy, một bộ ngươi oan uổng ta bộ dáng.

“Vậy hỏi một chút nàng.” Nói, Thượng Quan Huyền Huy nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý phía sau.

Thượng Quan Huyền Nhụy tự nhiên cũng thấy được nhà mình ca ca, nàng bước nhanh tiến lên, lôi kéo Thượng Quan Huyền Huy ống tay áo, lập tức bắt đầu cáo trạng: “Tam ca, hắn đoạt ta đồ vật.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Huy nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, chờ đợi hắn giải thích.

Thượng Quan Huyền Ý không thể tưởng tượng nhìn Thượng Quan Huyền Nhụy, chỉ vào nàng nói: “Cửu muội, ngươi như thế nào có thể oan uổng ta đâu? Tím tinh thiết rõ ràng chính là ngươi vừa mới mua tới tặng cho ta.”

“Ta khi nào nói qua muốn tặng cho ngươi?” Thượng Quan Huyền Nhụy trừng mắt Thượng Quan Huyền Ý, phẫn nộ nói.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Thượng Quan Huyền Nhụy, hỏi: “Ta phía trước cầm kia khối tím tinh thiết thời điểm, ngươi có phải hay không nói qua phải cho cái kia bán tím tinh thiết người hai mươi vạn trung phẩm linh thạch.”

Thượng Quan Huyền Nhụy gật gật đầu: “Ta là nói qua a!”

“Ta nếu đem đồ vật cầm ở trong tay không có buông, vậy thuyết minh tím tinh thiết bị ta coi trọng. Ta cho rằng cửu muội ngươi là thông cảm ta mới vừa hồi tộc trung không lâu, trên người không có gì linh thạch, cho nên muốn giúp ta đài thọ. Ta thu hảo tím tinh thiết sau, tự nhiên liền rời đi.” Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên nói.

Thượng Quan Huyền Nhụy nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, từ trên xuống dưới đánh giá một phen Thượng Quan Huyền Ý, theo sau nàng khinh thường nói: “Ngươi cho rằng ngươi là ai, ta sao có thể giúp ngươi đài thọ!”

Thượng Quan Huyền Ý trào phúng nói: “Ngươi không giúp ta đài thọ, nhưng đồ vật rõ ràng liền ở trong tay ta, nói như vậy ngươi là cố ý tiệt hồ, tìm tra?”

Thượng Quan Huyền Nhụy thấy chung quanh người đối nàng chỉ chỉ trỏ trỏ, nàng lắp bắp nói: “Ta, ta, ta cũng coi trọng, ta cũng tưởng mua, không thể sao?”

Hiện tại bọn họ ba người chung quanh đã đứng không ít xem náo nhiệt người, rốt cuộc dám ở Thượng Quan gia thành trì nháo sự người, cũng không ít thấy.

Hiện giờ khó gặp, tự nhiên muốn nhiều nhìn xem náo nhiệt.

“Cửu muội, ngươi đây là xem ta không vừa mắt, cố ý tìm tra đi?”

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt híp lại, lần trước trở về ở trên phi thuyền thời điểm, hắn liền muốn thu thập nữ nhân này. Nếu không có ngũ trưởng lão ở, hắn đều tưởng đem trên phi thuyền mấy người cùng nhau ném xuống đi uy yêu thú.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 331

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 331 Địa Thâm đại lục

【 một cái tát trừu phi 】 canh hai

“Ta, ta,” Thượng Quan Huyền Nhụy bị hỏi đến á khẩu không trả lời được, xấu hổ đầy mặt đỏ bừng, nàng xác thật chính là muốn tìm Thượng Quan Huyền Ý tra.

Thượng Quan Huyền Huy thấy Thượng Quan Huyền Nhụy cái dạng này, tự nhiên biết nàng khẳng định là cố ý đi tìm Thượng Quan Huyền Ý tra, nhưng nơi này có nhiều người như vậy, khẳng định không thể thừa nhận.

“Cửu muội, rốt cuộc là chuyện như thế nào?” Thượng Quan Huyền Huy âm thầm cấp Thượng Quan Huyền Nhụy đưa mắt ra hiệu, làm nàng đừng ngây ngốc bị Thượng Quan Huyền Ý nắm cái mũi đi

Thu được Thượng Quan Huyền Huy ánh mắt nhắc nhở, Thượng Quan Huyền Nhụy lập tức ngầm hiểu nói: “Ta cũng coi trọng kia khối tím tinh thiết, ta chỉ là tưởng cùng bát ca công bằng cạnh tranh. Nào biết bát ca cầm tím tinh thiết liền đi, liền linh thạch cũng không có phó.”

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Nhụy bị Thượng Quan Huyền Huy vừa nhắc nhở, lập tức liền thể hồ quán đỉnh, nói ra nói cũng là tuyệt.

“Nguyên lai cửu muội ngươi cũng muốn mua này khối tím tinh thiết, xem ra thật đúng là ta hiểu lầm cửu muội.”

Thượng Quan Huyền Ý lời này nói ra, Thượng Quan Huyền Nhụy lập tức lộ ra đắc ý ánh mắt.

Chỉ là còn không đợi nàng cao hứng quá hai giây, Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp: “Tím tinh thiết thực hi hữu sao? Cửu muội vì sao khăng khăng muốn cùng ta cướp mua cùng khối? Tuy rằng ta vừa trở về không lâu, bất quá ta này một đường đã nhìn đến vài cái quầy hàng thượng đều ở bán tím tinh thiết.”

Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý còn cố ý nhìn nhìn hai bên trái phải quầy hàng thượng đồ vật.

Hai bên trái phải quầy hàng thượng vừa lúc đều có tím tinh thiết, hơn nữa khổ người so Thượng Quan Huyền Ý mua kia khối còn muốn lớn hơn một chút.

Quán chủ nhóm tự nhiên cũng nghe tới rồi ba người chi gian đối thoại, kia mấy cái có tím tinh thiết quán chủ nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý nhìn qua, lập

tức lại từ không gian giới tử trung lấy ra mấy khối tím tinh thiết.

Cái này đại gia không cần lại nghe đi xuống, đều biết Thượng Quan Huyền Nhụy chính là cố ý muốn tìm Thượng Quan Huyền Ý tra.

Rõ ràng nơi nơi đều có tím tinh thiết bán, ngươi lại cố tình coi trọng nhân gia trong tay kia khối, ngươi này không phải cố ý tìm nhân gia phiền toái là cái gì?

"Còn không phải là một khối tím tinh thiết sao? Nếu đồ vật đã ở bát đệ trong tay, vậy làm như là cửu muội tặng cho ngươi hảo. Cửu muội nếu là muốn, lại mua chính là." Thượng Quan Huyền Huy thấy vây quanh người càng ngày càng nhiều, không kiên nhẫn nói.

"Này sao được, ta đây chính là hoa hai mươi vạn trung phẩm linh thạch mua tới đồ vật, như thế nào có thể tiện nghi cái này dã……."

Chỉ là không đợi Thượng Quan Huyền Nhụy nói xong, Thượng Quan Huyền Huy lập tức quát lớn nói: "Cửu muội!"

Thượng Quan Huyền Nhụy thấy nhà mình ca ca sắc mặt âm trầm, sắc mặt sợ tới mức trắng bạch. Bình thường ca ca nhất sủng nàng, không nghĩ tới hắn hiện tại lại giúp đỡ người ngoài. Hơn nữa, nàng mỗi tháng lợi tức hàng tháng cũng mới năm vạn khối trung phẩm linh thạch, vừa rồi chính là hoa nàng hai mươi vạn, nàng đến mua nhiều ít cái trận bàn mới có thể tránh trở về.

Thượng Quan Huyền Huy trong lòng cũng rất là bực bội, Thượng Quan Huyền Nhụy bình thường phạm hồ đồ cũng liền thôi. Cũng không nhìn xem hiện tại ở cái gì trường hợp, ở đây người đến người đi, thật sự là muốn cho người khác xem tẫn Thượng Quan gia chê cười sao?

Liền ở đây mặt giằng co khoảnh khắc, ba người trung gian đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang.

Bạch quang tan hết, tại chỗ nhiều một đạo thân ảnh.

Mọi người nhìn lại, xuất hiện ở ba người trung gian người, là một cái mang mặt nạ nam tử.

Chỉ thấy nam tử trên người ăn mặc màu trắng pháp y có chút rách nát, cả người có vẻ có chút chật vật.

Mọi người nghĩ đến hắn xuất hiện phương thức, không khỏi suy đoán, người này lúc trước có phải hay không ở bị người đuổi giết.

Thượng Quan Huyền Ý ở Tiêu Lăng Hàn xuất hiện nháy mắt liền ngây dại, hắn không nghĩ tới chính mình ngày đêm tơ tưởng người, cứ như vậy đột ngột xuất hiện ở chính mình trước mắt.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng chỉ nghĩ chửi má nó, hắn như thế nào bị truyền tống đến trong đám người.

Làm hắn vui sướng chính là Thượng Quan Huyền Ý liền ở trước mắt.

Nhưng làm hắn buồn bực chính là hắn hiện tại hình tượng hoàn toàn vô pháp gặp người.

Hắn đây là mất mặt ném đến tức phụ nhi trước mặt.

Tuy rằng quá tưởng tức phụ nhi, nhưng hình tượng rất quan trọng. Không đợi mọi người lấy lại tinh thần, hắn liền biến mất ở tại chỗ.

Thượng Quan Huyền Ý thấy thượng một khắc còn ở trước mắt người, ngay sau đó trước mặt liền trở nên rỗng tuếch.

Có chút nghi hoặc, chẳng lẽ vừa rồi là chính mình ảo giác?

Thượng Quan Huyền Nhụy nhìn về phía chính mình ca ca hỏi: "Vừa rồi người nọ là ai?"

Thượng Quan Huyền Huy lắc đầu, người nọ mang một trương mặt nạ, chính mình liền nhân gia mặt đều không có nhìn đến, hắn cũng muốn biết người nọ là ai?

Theo lý thuyết, Quảng Thâm Thành có lục cấp trận pháp phòng hộ, liền tính là có người dùng truyền tống phù cũng không nên bị truyền tống đến trong thành mới đúng. Vừa rồi người kia xuất hiện rõ ràng không hợp với lẽ thường, hắn đến tột cùng là như thế nào bị truyền tống đến trong thành?

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy Thượng Quan Huyền Nhụy hỏi chuyện, vừa rồi thấy Tiêu Lăng Hàn không ngừng chỉ có chính mình một người, kia vừa rồi không phải chính mình ảo giác.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn người đâu?

Như thế nào đột nhiên liền đi rồi?

Bị mọi người nhắc mãi Tiêu Lăng Hàn biến mất bất quá một phút, liền lại lần nữa xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Hắn một phen liền đem có chút sững sờ Thượng Quan Huyền Ý kéo vào chính mình trong lòng ngực, hắn tham lam nghe Thượng Quan Huyền Ý trên người hương vị.

Cái này hương vị hắn đã suy nghĩ 5 năm, không, không ngừng 5 năm!

Đối với hắn tới nói không có Thượng Quan Huyền Ý nhật tử chính là sống một ngày bằng một năm, hơn nữa hắn còn ở Long Ngọc không gian trung vượt qua vài thập niên.

Thượng Quan Huyền Ý vươn có chút run rẩy tay, hồi ôm lấy Tiêu Lăng Hàn.

Hai người gắt gao ôm nhau, đem mặt khác người qua đường đều trở thành không khí.

Đương nhiên là có người không vui, lập tức liền chạy ra tìm tồn tại cảm.

Thượng Quan Huyền Nhụy duỗi tay chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, chất vấn nói: “Ngươi là ai? Ngươi vì cái gì sẽ đột nhiên xuất hiện ở chúng ta Thượng Quan gia thành trì?”

“Ồn ào!” Tiêu Lăng Hàn không vui nhíu mày, chính mình cùng tức phụ nhi thật vất vả gặp nhau, có người khác chuyện gì.

Hắn cũng không quay đầu lại, giơ tay chính là một cái tát ném ở Thượng Quan Huyền Nhụy trên mặt, ở trên mặt nàng lưu lại năm cái thật sâu năm ngón tay ấn, hơn nữa hắn trực tiếp đem người trừu đến trên mặt đất.

Mọi người thấy vậy không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh!

Người này lá gan hảo sinh đại, dám ở Thượng Quan gia thành trì trung đánh Thượng Quan gia người.

Huống chi bị đánh người vẫn là Thượng Quan gia con vợ cả tiểu thư, không phải Thượng Quan gia vây xem đám người, đều dùng kính nể ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn ra tay tốc độ quá nhanh, vừa rồi hắn đánh Thượng Quan Huyền Nhụy thời điểm, tất cả mọi người không có phản ứng lại đây.

Thượng Quan Huyền Nhụy càng là không dám tin tưởng cư nhiên có người dám đánh nàng, nàng lớn như vậy còn chưa từng có đã chịu quá khuất nhục như vậy. Người trong nhà đều đem nàng trở thành trong tay bảo, gia tộc những cái đó bạn cùng lứa tuổi cái nào không phải a dua nịnh hót lấy lòng nàng.

“A……, ta muốn giết ngươi!” Thượng Quan Huyền Nhụy lập tức từ trên mặt đất bò dậy, lấy ra một cái roi liền muốn trừu hướng Tiêu Lăng Hàn.

Thượng Quan Huyền Huy đứng ở một bên, mặt âm trầm, người này cư nhiên dám trước công chúng đánh Thượng Quan Huyền Nhụy mặt.

Kia chẳng phải là ở đánh Thượng Quan gia mặt sao?

Cho nên Thượng Quan Huyền Huy cũng không có ra tay ngăn trở, mà là mặc kệ Thượng Quan Huyền Nhụy động tác.

Tiêu Lăng Hàn cũng không thèm nhìn tới Thượng Quan Huyền Nhụy trừu hướng chính mình roi, mà là buông ra Thượng Quan Huyền Ý, hỏi: “Có thể sát sao?”

“Trước mặt mọi người giết người không tốt lắm đâu? Nàng dù sao cũng là ta tộc muội, giáo huấn một chút là được.” Thượng Quan Huyền Ý có chút thẹn thùng nói, hắn cũng muốn giết Thượng Quan Huyền Nhụy, nhưng nơi này chứng nhân quá nhiều.

Thượng Quan Huyền Huy nghe thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đối thoại, mới nghĩ đi xem Tiêu Lăng Hàn tu vi. Này vừa thấy hắn tức khắc cảm giác không ổn, bởi vì hắn căn bản nhìn không thấu Tiêu Lăng Hàn tu vi.

Lúc này muốn ngăn cản Thượng Quan Huyền Nhụy rõ ràng đã không còn kịp rồi, Thượng Quan Huyền Huy cấp ngạch đổ mồ hôi lạnh.

Ngay sau đó, hắn liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Nhụy lại lần nữa bị trừu phi, thẳng tắp ném tới 10 mét có hơn.

"Bát đệ, người kia là ai? Tẫn dám trước công chúng đánh cửu muội, hôm nay sự ta sẽ đúng sự thật bẩm báo tộc trưởng."

Thượng Quan Huyền Huy nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, hắn hiện tại tu vi còn không phải nhân gia đối thủ, đương nhiên là đem đầu mâu nhắm ngay tu vi so với hắn thấp, thả ở Thượng Quan gia không chỗ dựa Thượng Quan Huyền Ý.

Nói xong những lời này đó, Thượng Quan Huyền Huy nhanh chóng đi qua đi, đem ngã trên mặt đất Thượng Quan Huyền Nhụy bế lên, sung sung trở về Thượng Quan gia tộc địa.

"Sẽ thực phiền toái sao?" Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía kia hai người rời đi bóng dáng, đôi mắt híp lại.

Thượng Quan gia những người này một đám đối Thượng Quan Huyền Ý đều bất an hảo tâm, này hai người ở Thượng Quan Huyền Ý trong trí nhớ cũng có. Đặc biệt là tên kia nữ tử, mỗi lần nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý liền mở miệng trào phúng hắn.

"Còn hảo. Chúng ta là về trước Thượng Quan gia, vẫn là?"

"Về trước Thượng Quan gia đi, dù sao sớm muộn gì đều phải đi, thuận tiện đi bái phỏng một chút các ngươi Thượng Quan gia người cầm quyền." Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý liền hướng lên trên quan gia tộc địa đi đến, có Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước ký ức, hắn tự nhiên biết Thượng Quan gia tộc địa vị trí.

Mọi người thấy phát sinh tranh chấp hai bên người đều đi rồi, sôi nổi cảm thấy hôm nay diễn, xem đến thực đã ghiền.

Đầu tiên là Thượng Quan Huyền Nhụy tìm tra, sau lại toát ra một cái xa lạ nam tử trực tiếp vả mặt.

Bởi vì mọi người đều không biết Tiêu Lăng Hàn tên, vì thế, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp được đến một cái mặt nạ hiệp danh hiệu. Mọi người đều cảm thấy hắn chính là một cái ngưu nhân, ăn dưa quần chúng sôi nổi đối hắn bội phục không thôi.

Tuy rằng Quảng Thâm Thành rất nhiều đều là Thượng Quan gia bổn tộc người, bất quá bình thường Thượng Quan Huyền Nhụy luôn là tự cho là đúng, cao cao tại thượng. Đối với những cái đó thân phận không bằng nàng tộc nhân đều thực coi thường, dẫn tới nàng ở trưởng bối người trong duyên hảo, nhưng ở cùng thế hệ người trong duyên liền rất kém. Rất nhiều người làm trò nàng mặt, đối nàng

nhưng thật ra cực đến lấy lòng cùng nịnh hót, bối nàng đã có thể đem nàng hận nghiến răng nghiến lợi.

Bên này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trở lại Thượng Quan gia tộc địa sau, liền trực tiếp đi bái phỏng bốn thái thượng trưởng lão.

Một gian thập phần lịch sự tao nhã trong thư phòng, bốn thái thượng trưởng lão ngồi ngay ngắn ở án thư, hắn đang ở quan khán trong tay ngọc giản, ngoài cửa liền truyền đến tiếng đập cửa.

"Tiến."

Một người Hóa Thần sơ kỳ lão giả đi đến, đứng ở án thư, cúi đầu, cung kính về phía bốn thái thượng trưởng lão hồi báo nói: "Tộc trưởng, bát thiếu gia mang theo một người mang mặt nạ nam tử bên ngoài cầu kiến."

"Nga, tiểu bát cư nhiên có thời gian tới bái phỏng, thật sự là hiếm lạ, ngươi đi đem bọn họ mời vào tới." Thượng Quan Cảnh Lâm rất là kinh ngạc, từ Thượng Quan Huyền Ý đã trở lại sau, liền vẫn luôn đãi ở hắn sân, đại môn không ra nhị môn không mại. Vừa mới bắt đầu còn đi Tàng Thư Các, sau lại nghe nói vẫn luôn liền đãi ở Thanh Hòa Viện không có ra tới quá.

Không trong chốc lát, lão giả lãnh Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liền đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là tiến lên một bước, đối Thượng Quan Cảnh Lâm hành lễ, mới nói nói: "Tiểu bát gặp qua tộc trưởng, vị này chính là ta sư huynh Tiêu Lăng Hàn."

Tiêu Lăng Hàn lập tức hành vãn bối lễ, "Vãn bối Tiêu Lăng Hàn, bái kiến Thượng Quan tộc trưởng."

Thượng Quan Cảnh Lâm ký ức thu hồi, nhớ tới phía trước ở Minh Thâm Điện thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý liền nói quá hắn còn có một vị sư huynh.

Chẳng lẽ chính là người này?

Hắn từ trên xuống dưới đại lượng một phen Tiêu Lăng Hàn, tu vi Hóa Thần kỳ, xem đến hắn mí mắt thẳng nhảy.

Như vậy tuổi trẻ tu vi liền đạt tới Hóa Thần kỳ, người này là như thế nào tu luyện?

Thượng Quan Cảnh Lâm trong lòng tuy rằng nhấc lên sóng to gió lớn, trên mặt lại không hiện.

Hắn gật đầu hỏi: "Tiểu hữu chính là Âu Dương tiền bối một vị khác cao đồ đi?"

Tiêu Lăng Hàn nho nhã lễ độ nói: "Vãn bối bất tài, gia sư đúng là Âu Dương Tu Kỳ."

Thượng Quan Cảnh Lâm khóe miệng trừu trừu, hắn như thế nào có loại trước mặt tiểu bối ở khoe ra cảm giác đâu?

Thượng Quan Cảnh Lâm đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Ân, nếu tiểu hữu là tiểu bát sư huynh, vậy đem Thượng Quan gia sản thành chính mình gia, an tâm trụ hạ."

Nói xong, hắn lại nhìn về phía một bên Thượng Quan Huyền Ý, "Tiểu bát, tiểu hữu nếu là ngươi sư huynh, vậy ngươi liền phụ trách hảo hảo chiêu đãi tiểu hữu, nếu là có cái gì yêu cầu cứ việc làm Minh Thâm tới tìm ta."

Thượng Quan Cảnh Lâm nói xong, thấy hai người đều trầm mặc, không khỏi hỏi: "Các ngươi nhưng có chuyện gì?"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 332

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 332 Địa Thâm đại lục

【 triền miên lưu luyến 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Xác thật có chút việc, ta là hôm nay vừa đến Địa Thâm đại lục. Lúc ấy ta là trực tiếp bị truyền tống đến Huyền Ý trước mặt, bất quá lúc ấy còn có mặt khác Thượng Quan gia người ở đây."

Nghe đến đó, Thượng Quan Cảnh Lâm mí mắt nhảy nhảy, tổng giác kế tiếp đã xảy ra cái gì đến không được sự tình.

Quả nhiên liền nghe Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Ta lúc ấy không có thấy rõ người nọ là ai, chỉ cảm thấy nàng đặc biệt ồn ào, một không cẩn thận duỗi tay phiến nàng một cái tát. Sau lại nàng tuyên bố muốn giết ta, ta thấy nàng hùng hổ bộ dáng, cũng liền tùy tiện giáo huấn nàng một chút. Phỏng chừng đợi chút người nhà của hắn, nên tới tìm ta muốn nói pháp."

Tiêu Lăng Hàn nói xong này đó, liền thẳng tắp nhìn về phía Thượng Quan Cảnh Lâm. Dù sao hắn không sợ, nếu là Thượng Quan gia người không thành thật, vậy đem bọn họ toàn diệt. Tiện nghi sư tôn cấp bảo mệnh ngọc bài vẫn luôn vô dụng, diệt Thượng Quan gia dư dả.

Huống chi Thượng Quan gia đại bộ phận người đối Thượng Quan Huyền Ý đều có căm thù, kiếp trước chỉ có thiếu bộ phận người không có tham dự bức bách hắn giao ra phượng hoàng tinh huyết. Nhưng những người đó cũng không có một cái vì hắn nói chuyện qua, không có một người trợ giúp quá hắn, đều lựa chọn lãnh diễm bàng quan.

Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan gia người không có một tia hảo cảm.

Thượng Quan Cảnh Lâm sâu sắc cảm giác đau đầu, ngược lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Tiểu bát, cùng ngươi sư huynh phát sinh tranh chấp người là ai?"

Thượng Quan Huyền Ý cung kính trả lời: "Hồi tộc trưởng, là cửu muội Thượng Quan Huyền Nhụy."

Thượng Quan Cảnh Lâm mày nhăn càng khẩn, nha đầu này nhưng chiêu không ít người yêu thích, ngay cả hắn đều cảm thấy nha đầu này lớn lên thủy linh, cái này nhưng không dễ làm.

Hắn lại ngẩng đầu nhìn về phía phía dưới đứng Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, nhìn thấy hai người không có sợ hãi bộ dáng. Hắn hiện tại hoài

nghi này hai người trong tay đều có Âu Dương Tu Kỳ ban cho ngọc bài, bằng không vì sao bọn họ một chút đều không sợ.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Cảnh Lâm khó xử bộ dáng, nói: "Tộc trưởng không cần vì thế sự lo lắng, chúng ta đều là không đầy trăm tuổi tiểu bối. Tiểu bối chi gian cãi nhau ầm ĩ, đương không thật. Nếu là Thượng Quan gia có cùng thế hệ muốn lĩnh giáo Tiêu mỗ kiếm pháp, Tiêu mỗ rất vui lòng phụng bồi. Tộc trưởng, cảm thấy vãn bối nói nhưng đối?"

Thượng Quan Cảnh Lâm lập tức liền vì chính mình tìm được rồi một cái mặc kệ việc này lấy cớ, vội vàng nói: "Tiểu hữu nói phi thường có lý, chuyện này vốn chính là các ngươi tiểu bối chi gian hiểu lầm, chúng ta làm trưởng bối tự nhiên không hảo nhúng tay."

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Cảnh Lâm ném nồi ném nhanh như vậy, một bộ gấp không chờ nổi bộ dáng. Âm thầm trợn trắng mắt, những người này một cái hai cái đều là giảo hoạt hồ ly.

Bị Thượng Quan Cảnh Lâm tán thưởng ánh mắt nhìn, Tiêu Lăng Hàn ho khan một tiếng, tiếp tục nói: "Nếu là đợi chút có người tới thỉnh tộc trưởng chủ trì công đạo, mong rằng tộc trưởng nhắc nhở một chút bọn họ, gọi bọn hắn bảo vệ tốt cửu tiểu thư, miễn cho bị người hạ độc thủ. Tiêu mỗ ra đến quý phủ, nhưng thật ra không có gì địch nhân. Bất quá ta phía trước nghe sư đệ nói, Thượng Quan trong gia tộc có rất nhiều người đều không thích hắn. Ta sợ có người mượn cơ hội này đối cửu tiểu thư bất lợi, sau đó giá họa cho Tiêu mỗ. Tiêu mỗ chính là trước tiên chào hỏi một cái, đến lúc đó người nếu là ra chuyện gì, Tiêu mỗ người chính là sẽ không gánh tội thay."

Thượng Quan Cảnh Lâm nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, trên mặt tươi cười cứng đờ.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn có điểm đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử, nhưng hắn nói sự tình còn thật có khả năng phát sinh.

Nghĩ đến Thượng Quan Cảnh Tuyền kia một mạch ngừng nghỉ một năm, lần này thật vất vả tìm được một cái có thể trả thù tiểu bát lấy cớ, bọn họ còn thật có khả năng sẽ hạ độc thủ.

Phía trước chính mình như thế nào không nghĩ tới, nhìn đến tiểu bát vị sư huynh này đối bọn họ Thượng Quan sự tình rõ như lòng bàn tay, bằng không sẽ không nghĩ vậy chút. Thượng Quan Cảnh Lâm quyết định nếu là đợi chút tiểu cửu cha mẹ không có tới tìm chính mình, chính mình đều đến phái người đem bọn họ gọi tới.

Thượng Quan Cảnh Lâm nghĩ thông suốt trong đó lợi hại quan hệ, đến lúc đó nếu là chính mình một cái xử lý không lo, còn sẽ vì Thượng Quan gia đưa tới mầm tai hoạ.

Hắn gật gật đầu, đối Tiêu Lăng Hàn nói: “Vẫn là tiểu hữu suy xét chu đáo, trước kia đều là gia tộc một ít người không hiểu chuyện. Hiện tại mọi người đều nghĩ cùng tiểu bát làm tốt quan hệ, nào biết tiểu bát này đã hơn một năm đãi ở Thanh Hòa Viện, liền viện môn đều không ra. Ngươi đã là hắn sư huynh, mong rằng ngươi hỗ trợ khuyên điểm, làm hắn nhiều cùng gia tộc cùng thế hệ đi lại. Rốt cuộc mọi người đều họ Thượng Quan, đánh gãy xương cốt còn hợp với gân.”

Tiêu Lăng Hàn lập tức gật đầu đáp ứng, “Tộc trưởng nói chính là, quay đầu lại ta nhất định sẽ hảo hảo khuyên nhủ sư đệ.”

Thượng Quan Cảnh Lâm lập tức đối Tiêu Lăng Hàn lộ ra một cái vừa lòng tươi cười, “Ân, các ngươi nhưng còn có mặt khác sự tình?”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức nói: “Hồi bẩm tộc trưởng, kế tiếp ta chuẩn bị bế quan một năm, một năm sau gia tộc xếp hạng tái ta lại xuất quan.”

Nghe vậy, Thượng Quan Cảnh Lâm không cấm nhíu mày, nhìn về phía một bên Tiêu Lăng Hàn. Tiểu bát bế quan, kia hắn sư huynh làm sao bây giờ?

Nhìn thấy Thượng Quan Cảnh Lâm nhìn về phía chính mình, Tiêu Lăng Hàn nói: “Vãn bối cũng tính toán bế quan.”

“Kia hành, làm tu sĩ, tu luyện mới là trọng trung chi trọng. Nếu các ngươi đã quyết định, mặt sau ta sẽ làm người không cần đi quấy rầy các ngươi, chỉ là tiểu bát không cần quên các đại thế gia tỷ thí thời gian.” Thượng Quan Cảnh Lâm không yên tâm dặn dò nói. Hắn nghĩ, này hai người bế quan cũng hảo, miễn cho trong gia tộc lại có đui mù người trêu chọc hai vị này.

“Tộc trưởng yên tâm, ta sẽ đúng giờ xuất quan.”

“Kia hành, các ngươi trở về bế quan đi!” Thượng Quan Cảnh Lâm vẫy vẫy tay, ý bảo hai người có thể rời đi.

“Vãn bối (tiểu bát) cáo từ!”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hướng Thượng Quan Cảnh Lâm từ biệt sau, liền trực tiếp trở về Thanh Hòa Viện.

Đương Tiêu Lăng Hàn đi vào Thanh Hòa Viện, nhìn đến Minh Thâm khi đầy mặt dấu chấm hỏi nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, người kia là ai? Thượng Quan Huyền Ý đời trước trong trí nhớ cũng không có người này.

Minh Thâm thấy Thượng Quan Huyền Ý trở về, cung kính kêu: “Bát thiếu gia.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, đối Minh Thâm nói: “Minh Thâm, đây là ta sư huynh Tiêu Lăng Hàn, về sau ngươi đối hắn phải hướng đối ta giống nhau cung kính.”

Minh Thâm thấy Thượng Quan Huyền Ý giới thiệu như vậy trịnh trọng, lập tức đối Tiêu Lăng Hàn cung kính nói: “Tiêu thiếu gia.”

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng “Ân” một tiếng, liền không cần phải nhiều lời nữa.

"Minh Thâm, ta cùng sư huynh kế tiếp sẽ vẫn luôn bế quan đến thế gia xếp hạng tái tới rồi mới xuất quan." Thượng Quan Huyền Ý lại đối Minh Thâm công đạo một phen.

Phía trước Thượng Quan Huyền Ý liền bế quan một năm, hiện tại hắn lại muốn bế quan, Minh Thâm một chút cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Rốt cuộc thế gia xếp hạng tái đối mỗi cái gia tộc đều rất quan trọng, Thượng Quan Huyền Ý phải vì này chuẩn bị một phen, cũng thực bình thường.

Lập tức Minh Thâm liền đáp: "Hảo, bát thiếu gia yên tâm, ta sẽ không làm người quấy rầy ngài bế quan."

Thượng Quan Huyền Ý nếu là biết Minh Thâm ý nghĩ trong lòng, phỏng chừng đến chỉ trợn trắng mắt. Hắn khả đối thượng quan gia xếp hạng tái không có bao lớn hứng thú, phía trước sở dĩ đáp ứng đại thái thượng trưởng lão, bất quá là bởi vì muốn ở chỗ này chờ Tiêu Lăng Hàn. Hiện tại Tiêu Lăng Hàn đã tìm được chính mình, chuyện khác với hắn mà nói đều không quan trọng.

Thượng Quan Huyền Ý đối Minh Thâm gật gật đầu, mang theo Tiêu Lăng Hàn liền vào hắn phòng.

Minh Thâm nhìn hai người biến mất bóng dáng, tổng cảm thấy chính mình xem nhẹ cái gì?

Bát thiếu gia không phải nói hắn muốn bế quan sao?

Kia Tiêu thiếu gia như thế nào đi theo bát thiếu gia vào hắn phòng, mà không phải đi phòng cho khách?

Minh Thâm trong lòng tuy rằng nghi hoặc, bất quá hắn cũng không nghĩ nhiều.

Tiêu Lăng Hàn thật sự quá tưởng niệm Thượng Quan Huyền Ý, tới rồi phòng, lấy rớt chính mình trên mặt mang mặt nạ sau, không nói hai lời, đem Thượng Quan Huyền Ý đè ở trên cửa. Lại duỗi tay một xé, trực tiếp đem trên mặt hắn Thiên Huyễn mặt nạ lấy rớt, nhắm ngay hắn môi liền hôn lên đi.

Thượng Quan Huyền Ý còn không có tới kịp mở ra phòng trận pháp, người đã bị Tiêu Lăng Hàn trực tiếp để ở cửa phòng thượng, nghênh diện chính là mưa rền gió dữ hôn.

Hai người đều điên cuồng cướp lấy lẫn nhau hô hấp, tựa hồ như vậy có thể đem trong lòng tưởng niệm nói tẫn.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình bị Tiêu Lăng Hàn hôn mềm cả người, đứng thẳng không xong, đôi tay leo lên thượng Tiêu Lăng Hàn trên cổ.

Tiêu Lăng Hàn thủ hạ một cái dùng sức, trực tiếp bám trụ Thượng Quan Huyền Ý mông - bộ, làm hắn hai chân - kẹp - ở chính mình bên hông.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên cảm giác được trên vai lạnh căm căm, còn như vậy đi xuống, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này phỏng chừng tại chỗ liền phải đem hắn làm.

Hắn thật vất vả tìm được một cái không đương, đẩy ra Tiêu Lăng Hàn đầu, thấy Tiêu Lăng Hàn lại muốn thấu đi lên. Hắn chạy nhanh nói: "A ~~ Lăng Hàn, chờ, chờ một chút, trận pháp, trong phòng trận pháp còn không có mở ra."

Tiêu Lăng Hàn cuối cùng là ngừng lại, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cái trán va chạm, thở hổn hển.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý đem trong phòng trận pháp mở ra, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một cái thuấn di, hai người liền đến trên giường.

Tiêu Lăng Hàn đè ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, thanh âm ám ách, "Huyền Ý, ta tưởng ngươi, ta tưởng niệm cùng ngươi ở bên nhau mỗi một ngày, tưởng ngươi môi, tưởng ngươi hôn." Nói, Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng hôn lên Thượng Quan Huyền Ý giữa mày.

Thượng Quan Huyền Ý khởi động đầu hôn một cái Tiêu Lăng Hàn môi, mới nói nói: "Lăng Hàn, ta cũng tưởng ngươi, cùng ngươi tách ra 5 năm, ta mỗi thời mỗi khắc đều suy nghĩ ngươi."

Này 5 năm tới, Thượng Quan Huyền Ý chưa từng có ngủ quá giác, chẳng sợ hắn thực vây, nhưng nằm ở trên giường chính là ngủ không được. Cái này quen thuộc lại ấm áp ôm ấp trước sau không ở bên người, làm hắn đêm không thể ngủ.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay vuốt ve Tiêu Lăng Hàn gương mặt, miêu tả hắn ngũ quan, tham lam nhìn hắn tuấn mỹ dung nhan, đây là hắn ngày đêm tơ tưởng người.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nằm ở chính mình dưới thân người, này 5 năm đến chính mình lúc nào cũng ở tưởng niệm hắn. Hắn cặp kia rực rỡ lấp lánh mắt đào hoa như cũ như thường lui tới giống nhau, mang theo câu nhân ý nhị, thâm tình nhìn chăm chú chính mình, kia trong con ngươi rõ ràng mà ảnh ngược chính mình bộ dáng.

Bọn họ lẫn nhau hôn lẫn nhau, lấy này tới tự thuật lẫn nhau trong lòng tưởng niệm.

Lưỡng đạo thân ảnh giao điệp ở bên nhau, triền miên lưu luyến, cả phòng cảnh xuân……

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người song hưu một tháng, sau đó ôm lấy lẫn nhau song song lâm vào mộng đẹp.

Ba ngày sau.

Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào phòng nội, lượng có chút chói mắt.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay chắn chắn, một lát sau, hắn mới mở nhắm chặt hai tròng mắt.

Cảm giác được trong lòng ngực quen thuộc hơi thở, hắn cúi đầu nhìn ở chính mình trong lòng ngực ngủ yên người.

Nhẹ nhàng ở hắn đỉnh đầu rơi xuống một hôn, xem ra Thượng Quan Huyền Ý cùng chính mình giống nhau, này 5 năm đều không có ngủ quá một cái hảo giác.

Dựa theo lệ thường, lại qua một lát hắn nên tỉnh.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến bọn họ đã thật lâu không có cùng nhau ăn cơm xong, ngay sau đó liền tiến vào Long Ngọc không gian, chuẩn bị làm chút đơn giản đồ ăn.

Thượng Quan Huyền Ý nhắm hai mắt, duỗi tay sờ sờ, cũng không có sờ đến người.

Mở mắt ra, dùng sức chớp chớp, mục cập chỗ rỗng tuếch.

Hắn cả kinh lập tức từ trên giường ngồi dậy, nhìn nhìn phòng, cũng không có nhìn đến cái kia hình bóng quen thuộc.

Thượng Quan Huyền Ý không cấm bắt đầu hoài nghi phía trước phát sinh hết thảy, chỉ là chính mình làm một cái mộng xuân.

Xốc lên chăn, nhìn nhìn thân thể của mình, chăn phía dưới hắn cái gì đều không có xuyên.

Toàn thân trên dưới loang lổ bác bác dấu vết, chứng minh kia không phải chính mình làm mộng.

Đúng lúc này, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên xuất hiện ở trước giường.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu liền thấy cái kia quen thuộc đến khung người, theo sau hắn không quan tâm trực tiếp đứng dậy nhào hướng Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính mình bất quá là vào trong chốc lát Long Ngọc không gian, ra tới đã bị Thượng Quan Huyền Ý nhào vào trong ngực.

Vươn hai tay tiếp được hắn trần trụi thân thể, đem hắn ôm vào trong ngực. Theo sau Tiêu Lăng Hàn không ra một bàn tay, trực tiếp sử dụng linh khí đem một bên quần áo hút ở trong tay, vì hắn phủ thêm, che khuất kia làm người huyết mạch phun trương cảnh đẹp.

Thượng Quan Huyền Ý rầu rĩ nói: “Lăng Hàn về sau ngươi tiến không gian thời điểm, có thể hay không mang lên ta? Không cần đem ta một người ném xuống.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 333

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 333 Địa Thâm đại lục

【 Huyền Ý thăng cấp Hóa Thần hậu kỳ 】 canh một

Thượng Quan Huyền Ý đôi tay gắt gao ôm chặt Tiêu Lăng Hàn eo, đem đầu vùi ở hắn ngực.

“Hảo, về sau ta sẽ không lại rời đi ngươi, chúng ta đi chỗ nào đều cùng nhau.” Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ Thượng Quan Huyền Ý vai, ôn nhu nhận lời.

Hắn đây là vừa mới tỉnh lại không có thấy chính mình, cho nên lại bắt đầu bất an sao?

Tức phụ nhi thật là suy nghĩ nhiều, chính mình cũng đồng dạng không nghĩ rời đi hắn.

Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng “Ân” một tiếng, hắn thích cứ như vậy lẳng lặng ôm Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý ôm chính mình liền không buông tay, chẳng lẽ hắn đây là là ám chỉ chính mình? Có phải hay không hắn còn muốn?

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền có chút tâm viên ý mã, tay bắt đầu không thành thật mà ở Thượng Quan Huyền Ý trên người du tẩu. Mắt thấy liền phải sờ đến hắn ấm hô hô thí cốc khi, ngang trời xuất hiện một bàn tay, đè lại tay mình.

“Lăng Hàn, ta muốn ăn ngươi làm cơm.” Thượng Quan Huyền Ý đối thượng Tiêu Lăng Hàn nhiễm tình dục hai mắt, vô tội nhìn hắn.

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này chính là một cái đại - sắc - lang, bọn họ mới song tu một tháng, hắn cư nhiên lại nghĩ đến.

Tiêu Lăng Hàn: “……” Tức phụ nhi cư nhiên không phải tưởng lại đến một phát!

Tiêu Lăng Hàn có chút tiếc nuối thu hồi tay, ngược lại ở Thượng Quan Huyền Ý trên mặt nhéo nhéo.

Thấy hắn dùng chờ đợi ánh mắt nhìn chính mình, duỗi tay cạo cạo mũi hắn, sủng nịch nói: “Đem quần áo mặc tốt là có thể ăn cơm.”

“Vậy ngươi vừa mới là tiến tùy thân không gian nấu cơm đi?” Thượng Quan Huyền Ý vừa mặc quần áo biên hỏi.

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở một bên, tùy ý lên tiếng, đôi mắt lại không chớp mắt nhìn chằm chằm hắn.

Nhìn hắn đem quần áo một kiện một kiện mặc tốt, cuối cùng một tia cảnh xuân cũng bị che lên, Tiêu Lăng Hàn mới niệm niệm không tha thu hồi ánh mắt.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn kia trần trụi ánh mắt xem cực không được tự nhiên, bất quá hắn trên mặt không biểu hiện ra ngoài, mặc quần áo động tác lại nhanh hơn không ít.

Đi vào bên cạnh bàn, nhìn đến ngồi đầy mỹ vị, Thượng Quan Huyền Ý nuốt nuốt nước miếng.

"Muốn ăn liền mau ngồi xuống." Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý kia thèm nhỏ dãi bộ dáng, đầu tiên là vì hắn thịnh một chén canh.

Thượng Quan Huyền Ý ngồi xuống sau, bưng lên trước mặt canh "Lộc cộc lộc cộc" liền uống lên hai khẩu.

"Quen thuộc hương vị, uống ngon thật." Nói, hắn còn tạp đi tạp đi hai hạ miệng.

"Ngươi thích, về sau có thời gian ta liền làm cho ngươi ăn." Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý ăn hương, chính hắn cũng ăn lên.

"Ân!" Thượng Quan Huyền Ý trong miệng ăn đồ ăn, hàm hồ đáp lời.

Hai người ăn uống no đủ sau, mới bắt đầu kể ra lẫn nhau tao ngộ.

Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình tới rồi Địa Thâm đại lục phát sinh sở hữu sự tình, đều cấp Tiêu Lăng Hàn nói một lần.

Tiêu Lăng Hàn nghe thẳng nhíu mày, như thế nào ám sát loại chuyện này đều sẽ xuất hiện?

Xem ra này Thượng Quan gia thật đúng là đầm rồng hang hổ, một năm sau thế gia đại bỉ khẳng định có không ít người sẽ đang âm thầm cấp Thượng Quan Huyền Ý ngáng chân.

Luyện Hư kỳ?

Nếu là chính mình hiện tại là Luyện Hư kỳ thì tốt rồi, liền không cần lại bận tâm Thượng Quan gia những cái đó lão bất tử.

Tính, vũ lực không được, vậy chỉ số thông minh tới đua, tổng có thể giải quyết một ít tìm chết người.

Thượng Quan Huyền Ý thấy chính mình nói xong sau, Tiêu Lăng Hàn trên người hơi thở một chút liền lạnh vài phần. Ngồi vào bên cạnh hắn, duỗi tay cầm hắn tay, tỏ vẻ chính mình không có việc gì.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình trong lòng ngực, tâm niệm vừa động, hai người tiến vào Long Ngọc không gian trung, hơn nữa trực tiếp ngồi ở một cái dây đằng biên chế bàn đu dây thượng.

Cái này bàn đu dây tự nhiên là biến dị Thiên Ti Đằng dựa theo Tiêu Lăng Hàn yêu cầu, biên chế ra tới dây đằng bàn đu dây.

Thượng Quan Huyền Ý đã đối Tiêu Lăng Hàn một lời không hợp liền đổi địa phương hành vi thấy nhiều không trách.

Nhìn chung quanh quen thuộc dây đằng, Thượng Quan Huyền Ý lại nhìn nhìn chính mình thủ đoạn, quả nhiên trên cổ tay Thiên Ti Đằng đã không thấy.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý động tác, Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Phía trước bởi vì nó cùng ta cách xa nhau đến quá xa, cho nên lâm vào ngủ say. Ta tới rồi Địa Thâm đại lục không có bao lâu, hắn liền tỉnh. Chúng ta muốn song tu, tự nhiên không thể làm nó vây xem."

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói cách đến xa, chẳng lẽ hắn lưu tại Huyền Thiên đại lục?

Nghĩ đến này, hắn không cấm hỏi: "Lăng Hàn, ngươi cũng cùng ta nói nói ngươi đều đã trải qua cái gì? Vì cái gì phía trước ta vẫn luôn cảm ứng không đến ngươi tồn tại?"

"Ngạch, một lời khó nói hết!"

"Không có việc gì, ngươi chậm rãi nói, ta nghe."

"Ta chi gian bị truyền tống tới rồi một cái không gian tường kép trung, nơi đó là Địa Thâm đại lục cùng Huyền Thiên đại lục trung gian. Hơn nữa nơi đó không có linh khí, ta đãi ở một phàm nhân trong thôn, ở nơi đó sinh sống bốn năm. Sau lại có một ngày, thôn trưởng nói bọn họ trên núi có cái Sơn Thần miếu, ta nghĩ đi xem nơi đó có hay không rời đi nơi đó phương pháp. Kết quả đi lúc sau, phát hiện nơi đó cư nhiên có ma khí. Ta ở nơi đó tu luyện một năm, lúc sau phát hiện một cái Truyền Tống Trận, ta hoa một vạn khối cực phẩm linh thạch đã bị truyền tống đến bên cạnh ngươi. Ta quá thực bình thường, không giống ngươi quá đến nước sôi lửa bỏng, ở chính mình trong nhà còn bị người ám sát."

Tiêu Lăng Hàn mặt không đỏ khí không suyễn vô căn cứ.

Thượng Quan Huyền Ý nghe xong, hồ nghi nhìn Tiêu Lăng Hàn, tổng cảm thấy gia hỏa này không có nói thật.

"Huyền Ý, ngươi như vậy nhìn ta làm gì? Chẳng lẽ ta biến soái?" Tiêu Lăng Hàn sờ sờ chính mình mặt, chẳng lẽ chính mình trên mặt có dơ đồ vật?

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, "Lăng Hàn, ngươi nói đều là thật sự?"

Tiêu Lăng Hàn trong lòng một cái lộp bộp, tức phụ nhi sẽ không nhìn ra cái gì tới đi? Bất quá chính mình nói cùng sự thật cũng không có nhiều ít khác biệt, không tính lừa gạt hắn.

Vì thế Tiêu Lăng Hàn bảo đảm nói: "Đương nhiên là thật sự, ta rơi xuống ở Giới Tiểu Thôn trên núi. Bị thôn trưởng mang về thôn, trong thôn thôn dân đều thực nhiệt tình. Bởi vì ta ở không gian gió lốc trung bị một chút thương, ta một

bên dưỡng thương, một bên giúp trong thôn những người khác xem bệnh. Bởi vì không gian tường kép không có linh khí, ta cũng tìm không thấy trở về lộ, cho nên ở Giới Tiều Thôn một trụ chính là bốn năm."

Dựa theo Tiêu Lăng Hàn này khủng bố hấp thu linh khí tốc độ, tu luyện một năm, hắn hiện tại nên là cái gì tu vi?

Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi: "Lăng Hàn, vậy ngươi hiện tại là cái gì tu vi?"

"Ta có thể không nói sao?" Tiêu Lăng Hàn có chút thẹn thùng, tức phụ nhi hiện tại mới Hóa Thần trung kỳ, chính mình hiện tại thực lực vượt qua hắn thật lớn một đoạn, nói ra có thể hay không cho hắn tạo thành áp lực?

"Đối ta còn muốn bảo mật?" Thượng Quan Huyền Ý, rời đi Tiêu Lăng Hàn ôm ấp, thẳng lăng lăng nhìn hắn.

"Hợp Thể sơ kỳ." Nói, Tiêu Lăng Hàn lại đem hắn kéo đến chính mình trong lòng ngực.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nói: "Không được!"

Tiêu Lăng Hàn không thể hiểu được nhìn Thượng Quan Huyền Ý này lúc kinh lúc rống bộ dáng, "Cái gì không được?"

"Ta hiện tại mới Hóa Thần trung kỳ tu vi, ta muốn đi bế quan." Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền hướng hắn kia gian phòng tu luyện đi đến.

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở tại chỗ, trong gió hỗn độn!

Vừa rồi còn hảo hảo hai người thế giới, lập tức cũng chỉ dư lại hắn một người!

Sớm biết rằng, hắn nên nói cho Thượng Quan Huyền Ý chính mình chỉ có Hóa Thần kỳ đỉnh tu vi.

Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động trực tiếp đi vào Thượng Quan Huyền Ý bế quan phòng tu luyện, thấy hắn đã nhập định, bên người còn thả năm trăm triệu trung phẩm linh thạch, xem ra hắn là tính toán nhất cử đột phá Hóa Thần hậu kỳ.

Tiêu Lăng Hàn không có quấy rầy hắn, trực tiếp ra Long Ngọc không gian.

Mặt trời chiều ngã về tây, màn đêm buông xuống!

Tiêu Lăng Hàn chờ đến đêm khuya tĩnh lặng, hướng trên người dán một trương ẩn thân phù, vô thanh vô tức mà rời đi Thanh Hòa Viện.

Đương hắn tái xuất hiện khi, người đã ở Thượng Quan Huyền Vũ trong phòng.

Thượng Quan Huyền Vũ hai mắt nhắm nghiền, nằm ở một trương khắc hoa đại trên giường gỗ, trong phòng bị người bố trí lục cấp trận pháp, nghĩ đến hắn là hắn gia gia vì hắn bố trí.

Tuy rằng Thượng Quan Cảnh Tuyền tu vi đã đạt tới Luyện Hư kỳ, bất quá hắn còn chỉ là lục cấp trận pháp sư. Thất cấp trận pháp hắn cũng không sẽ, thiên phú quyết định hắn thành tựu, cho nên hắn mới có thể ghen ghét thiên phú so với hắn tốt Thượng Quan Cảnh Phong kia một mạch.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại đã là Hợp Thể kỳ, trận pháp trình độ cũng tăng lên tới lục cấp, cho nên Thượng Quan Cảnh Tuyền bố trí trận pháp căn bản ngăn không được hắn.

Hắn đi vào Thượng Quan Huyền Vũ trước giường, vung tay lên Thượng Quan Huyền Vũ liền biến mất ở trên giường.

Thẳng đến ngày hôm sau buổi sáng, Thượng Quan Huyền Vũ mẫu thân tới xem hắn, mới phát hiện Thượng Quan Huyền Vũ không thấy bóng dáng.

Đương nhiên, này đó đều không liên quan Tiêu Lăng Hàn sự, hắn trực tiếp làm lôi văn hổ đem Thượng Quan Huyền Vũ cấp ăn.

Ba tháng sau……

Hôm nay Tiêu Lăng Hàn đang ở Thượng Quan Huyền Ý trong phòng vẽ bùa, đột nhiên hắn cảm giác được Long Ngọc không gian trung linh khí dao động dị thường. Chờ cầm trong tay phù họa hảo sau, hắn trực tiếp xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý phòng tu luyện.

Lúc này toàn bộ không gian linh khí cuồn cuộn không ngừng mà dũng hướng Thượng Quan Huyền Ý, trên người hắn khí thế kế tiếp bò lên.

Thượng Quan Huyền Ý phảng phất nghe thấy "Bang" một tiếng, như là trong thân thể thứ gì bị phá khai.

Hắn đây là thành công đột phá Hóa Thần hậu kỳ!

Bất quá hắn cũng không có lập tức mở mắt ra, nhưng là hắn cảm giác được Tiêu Lăng Hàn liền ở hắn cách đó không xa.

Thu liễm tâm thần, Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị lại bế quan một đoạn thời gian củng cố cảnh giới.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý tính toán, lập tức hắn liền đi qua đi.

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý nhập định, liền đem hắn phác gục ở trên giường.

Thấy dưới thân người chính ôn giận trừng mắt chính mình, Tiêu Lăng Hàn hôn hôn hắn khóe miệng, đương nhiên nói: "Huyền Ý, củng cố tu vi phương pháp tốt nhất chính là song hưu, ta rất vui lòng vì ngươi cống hiến sức lực."

"Ngươi tưởng song tu liền nói rõ! Tìm cái gì lấy cớ." Thượng Quan Huyền Ý đẩy một chút, hoàn toàn đẩy bất động trên người người. Thực lực cách xa, hắn khi nào mới có thể phản áp trở về?

Tiêu Lăng Hàn gật đầu trực tiếp thừa nhận, "Ân, ta chính là tưởng cùng ngươi song tu."

Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó nói: "Vậy ngươi làm ta ở mặt trên." Nói xong, hắn có chút chờ mong nhìn Tiêu Lăng Hàn, hai mắt mạo tinh quang.

"Kia không được, ta sợ đem ngươi mệt."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp phong bế Thượng Quan Huyền Ý môi, tức phụ nhi thường thường liền muốn phản áp chính mình.

Xem ra là thiếu thu thập.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác thực lực của chính mình thấp kém, cùng Tiêu Lăng Hàn so sánh với chính mình giống như vĩnh viễn không có xoay người cơ hội.

Không được!

Xem ra chính mình về sau còn muốn nỗ lực tu luyện, một chút phải thử một chút làm mặt trên cái kia.

Mỗi lần hai người song hưu sau, Tiêu Lăng Hàn đều là thần thanh khí sảng bộ dáng, chính mình lại eo đau bối đau, càng nghĩ càng không cam lòng.

Bất quá, thực mau Thượng Quan Huyền Ý liền không có tâm tư nghĩ nhiều, bởi vì Tiêu Lăng Hàn phát hiện nhà mình tức phụ nhi tại đây loại thời điểm cư nhiên thất thần, đánh sâu vào động tác lập tức liền nhanh hơn không ít.

Thượng Quan Huyền Ý phát tán đi ra ngoài tư duy, lập tức đã bị Tiêu Lăng Hàn này phiên mãnh công mang theo trở về. Cuối cùng hắn chỉ có thể bị Tiêu Lăng Hàn mang đến đám mây, hưởng thụ này cực hạn vui thích.

Hai người ở trong không gian không phải song tu, chính là cùng nhau nghiên cứu trận pháp.

Tiêu Lăng Hàn ngẫu nhiên còn sẽ vẽ tranh phù triện, lại nghiên cứu một chút khắc văn. Bởi vì hắn không gian trung linh thảo cấp bậc đều quá thấp, đã không có có thể làm hắn luyện tập linh thảo, hắn luyện đan thuật ngừng ở ngũ cấp.

Thực gần một năm thời gian liền đến.

Tiêu Lăng Hàn vì Thượng Quan Huyền Ý đem Thiên Huyễn mặt nạ mang hảo, chính hắn cũng đeo một cái mặt nạ.

Hết thảy chuẩn bị tốt sau, hai người lúc này mới mở ra phòng môn.

Phòng môn vừa mở ra, hai người liền nhìn đến Minh Thâm ở trong sân đi tới đi lui.

Nghe được cửa phòng mở ra thanh âm, Minh Thâm quay đầu, nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý, hắn rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi. "Bát thiếu gia, Tiêu

thiếu gia, các ngươi rốt cuộc xuất quan, tộc trưởng đã phái người tới thúc giục quá một lần, còn có mười phút nên xuất phát.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Ân, vậy đi thôi!”

Ba người cùng đi ra sân, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đi đầu bay về phía quảng trường nơi vị trí.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 334

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 334 Địa Thâm đại lục

【 tới Đan Thành 】 canh hai

Lúc này trên quảng trường, đã tụ tập mấy trăm người, tu vi từ Luyện Khí kỳ đến Hóa Thần kỳ người đều có.

Đương Thượng Quan Huyền Ý bọn họ ba người đến thời điểm, thực tự nhiên liền tiếp thu tới rồi mọi người ánh mắt tẩy lễ.

Thượng Quan Huyền Ý không thường ở trong gia tộc đi lại, biết người của hắn nhiều, người quen biết hắn lại thiếu.

Tiêu Lăng Hàn kia trương mặt nạ một mang, mọi người lập tức liền biết hắn là Quảng Thâm Thành trung người người biết đến mặt nạ hiệp.

Minh Thâm cái này Hóa Thần kỳ tu sĩ, tự động bị mọi người xem nhẹ.

Thượng Quan Huyền Ý ba người chân trước vừa đến, tộc trưởng đám người theo sau cũng tới rồi.

Cùng tộc trưởng cùng nhau trình diện chính là Thượng Quan gia tu vi tối cao kia một nhóm người, mỗi người đều đạt tới Hợp Thể kỳ trở lên.

Tộc trưởng thấy mọi người đều đến đông đủ, lập tức ấn tu vi an bài Thượng Quan gia dự thi tu sĩ thượng phi thuyền.

Lần này Thượng Quan gia đi dự thi người cùng sở hữu một trăm người, tất cả đều là trăm tuổi trong vòng tu sĩ. Luyện Khí kỳ cùng Trúc Cơ kỳ phân biệt là hai mươi người; Kim Đan kỳ cùng Nguyên Anh kỳ phân biệt là 30 người.

Thượng Quan gia xuất động tam chiếc phi thuyền, dự thi một trăm người cũng không có ngồi ở cùng chiếc phi thuyền thượng, mà là quấy rầy phân biệt cưỡi ở tam chiếc phi thuyền thượng.

Làm như vậy mục đích tự nhiên là sợ giữa đường bị người đánh lén, thế cho nên toàn quân bị diệt.

Thực sắp dự thi mọi người đều ngồi trên phi thuyền, tuy rằng dự thi người chỉ có một trăm người. Nhưng trên thực tế tổng cộng có 400 người tiến đến Đan Thành, có hơn phân nửa người đều là phụ trách bảo hộ tiểu bối cao cấp tu sĩ.

Luyện Hư kỳ tộc trưởng Thượng Quan Cảnh Lâm tự mình mang đội, mặt khác sáu thái thượng trưởng lão Thượng Quan Cảnh Thịnh cũng là Luyện Hư kỳ, hắn cũng ở đi theo nhân viên trung.

Trên quảng trường, Thượng Quan Cảnh Tuyền nhìn càng bay càng xa phi thuyền, trong mắt hiện lên một tia hung ác nham hiểm.

Theo sau hắn cũng biến mất ở trên quảng trường, nhưng hắn cũng không có hồi chính mình động phủ, mà là đi ra Thượng Quan gia tộc địa.

Đại thái thượng trưởng lão động phủ chỗ.

Lúc này, đại thái thượng trưởng lão đang ngồi ở bên cạnh bàn phẩm trà.

Chẳng được bao lâu, năm thái thượng trưởng lão liền đi đến, hắn thực tự nhiên đi tới đại thái thượng trưởng lão đối diện ngồi xuống.

“Thế nào?” Đại thái thượng trưởng lão vì năm thái thượng trưởng lão đổ một ly trà, hỏi một câu không đầu không đuôi nói.

“Quả nhiên không ra ngươi sở liệu, hắn đi theo.” Năm thái thượng trưởng lão đầu tiên là uống một ngụm trà, mới không nhanh không chậm nói.

Đại thái thượng trưởng lão hơi hơi thở dài một hơi, nói: “Vậy ngươi thông tri một chút lục đệ, nếu là nhị đệ ở xếp hạng tái phía trước động thủ, khiến cho lục đệ ngăn cản hắn.”

Năm thái thượng trưởng lão nhướng mày hỏi: “Kia nếu là nhị ca ở xếp hạng tái qua mới động thủ đâu?”

Đại thái thượng trưởng lão nhắm mắt, nửa ngày mới nói nói: “Nếu là nhị đệ ở xếp hạng tái lúc sau động thủ, vậy không cần lo cho hắn, đều tùy hắn đi.”

Năm thái thượng trưởng lão nhíu mày hỏi: “Thật sự mặc kệ? Tiểu bát không chỉ có là cửu đệ duy nhất tôn tử, vẫn là Âu Dương Tu Kỳ cái kia kiếm kẻ điên đồ đệ. Ngươi sẽ không sợ tiểu bát vạn nhất có cái tốt xấu, liên lụy đến chúng ta Thượng Quan gia?”

Năm thái thượng trưởng lão tư tâm vẫn là tưởng giữ được đứa nhỏ này, rốt cuộc đứa nhỏ này thiên phú hảo. Tuy rằng hắn đối Thượng Quan gia không có lòng trung thành, nhưng năm thái thượng trưởng lão chính là cảm thấy người này tương lai thành tựu nhất định bất phàm.

Đại thái thượng trưởng lão cười lạnh một tiếng nói: “Ai sẽ vì một cái người chết, cùng to như vậy một cái Thượng Quan gia là địch?”

Nghe xong đại thái thượng trưởng lão nói, năm thái thượng trưởng lão trực tiếp vô ngữ. Lời tuy nhiên là như thế này nói, nhưng vạn nhất người không chết đâu?

Tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng năm thái thượng trưởng lão lại sẽ không nói ra tới, rốt cuộc không có phát sinh sự tình, ai có thể nói chuẩn đâu?

“Hành, không mặt khác sự, ta đây liền đi về trước.” Năm thái thượng trưởng lão không có hứng thú lại đãi đi xuống, nói xong lời này, liền rời đi đại thái thượng trưởng lão động phủ.

Nhìn năm thái thượng trưởng lão rời đi bóng dáng, đại thái thượng trưởng lão trong mắt hiện lên một tia hàn quang. Làm Thượng Quan Huyền Ý ở Thượng Quan gia an ổn đãi hơn hai năm, xem như hắn lần này tham gia gia tộc xếp hạng tái khen thưởng.

Thượng Quan gia tộc phát sinh hết thảy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là không biết tình, bọn họ hai cái hiện tại đang ở phi thuyền trong phòng.

Bởi vì nhân số có điểm nhiều, cho nên mỗi cái phòng năm người.

Cùng Thượng Quan Huyền Ý bọn họ ba người cùng cái phòng người là một cái tên là Thượng Quan Huyền Sương nữ tử, cùng với nàng hộ vệ, nàng hộ vệ là một cái Hóa Thần ra kỳ nữ tu.

Thượng Quan Huyền Sương Kim Đan hậu kỳ tu vi, cả người có vẻ lãnh diễm cao quý, nhìn qua tương đối thanh lãnh. Ít nhất thượng phi thuyền năm ngày, nàng đều không có nói qua một câu. Nàng so Thượng Quan Huyền Ý nhỏ không sai biệt lắm 40 tuổi, ở cùng thế hệ trung đứng hàng mười lăm.

Thượng Quan Huyền Sương mỗi ngày đều ở tu luyện, phía trước những cái đó ca ca tỷ tỷ tu vi một cái so một cái cao.

Nàng không nỗ lực hơn như thế nào truy thượng bọn họ?

Đúng lúc này, nàng bên hông truyền âm ngọc giản lóe một chút.

Thượng Quan Huyền Sương tự nhiên cảm giác được, lúc này cho nàng truyền âm người hẳn là trong nhà cha mẹ. Nàng đình chỉ tu luyện, đem ngọc giản cầm trong tay, thực mau trong ngọc giản nội dung liền truyền tới nàng trong tai.

Nghe xong trong ngọc giản nội dung, Thượng Quan Huyền Sương sắc mặt có chút quái dị nhìn thoáng qua bên kia đứng ở bên cửa sổ, xem bên ngoài cảnh sắc Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Sương tu vi so Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn thấp nhiều, nàng ánh mắt, hai người tất nhiên là cảm giác được.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đồng thời quay đầu lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Sương, không rõ này năm ngày đều không có nói qua một câu, một lòng khắc khổ tu luyện nữ tử, như thế nào sẽ dùng như vậy kỳ quái ánh mắt xem Thượng Quan Huyền Ý.

"Tộc muội, có việc?" Thượng Quan Huyền Ý chủ động hỏi, trước mặt cái này tộc muội hắn không quá quen thuộc, tựa hồ không có gặp qua. Cho nên liền tên cũng không biết, đứng hàng đệ mấy, càng là không biết.

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy xưng hô chính mình, Thượng Quan Huyền Sương tự động giới thiệu nói: "Thượng Quan Huyền Sương, tên của ta. Bát ca có thể kêu ta thập ngũ muội."

"Thập ngũ muội hảo!" Thượng Quan Huyền Ý cười cười, hô một câu.

Thượng Quan Huyền Sương gật gật đầu, nói: “Gia gia làm ta chuyển cáo ngươi một sự kiện.”

“Chăm chú lắng nghe!” Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp xoay người, đối diện Thượng Quan Huyền Sương, chờ đợi nàng bên dưới.

Thượng Quan Huyền Sương ánh mắt phức tạp nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, ngay sau đó nói: “Gia gia nói, làm ngươi tiểu tâm nhị thái thượng trưởng lão, hắn đã theo tới.”

Thượng Quan Huyền Ý lộ ra vẻ tươi cười, có chút kinh hỉ hỏi: “Nhị thái thượng trưởng lão thật sự tới?”

Thượng Quan Huyền Sương thấy Thượng Quan Huyền Ý không những không có sợ hãi, còn biểu hiện ra một bộ cao hứng bộ dáng. Nàng thật sự là không thể lý giải vị này bát ca trong lòng suy nghĩ cái gì, có người muốn giết hắn, hắn cư nhiên còn như vậy cao hứng.

“Ngạch, gia gia nói ở xếp hạng tái không có kết thúc phía trước, ngươi đều không cần lo lắng, sáu thái thượng trưởng lão sẽ bảo hộ ngươi.”

“Hảo, đa tạ thập ngũ muội, xin hỏi ngươi gia gia là……?” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, đây là muốn đem chính mình dùng, liền mặc kệ chính mình ý tứ a!

“Năm thái thượng trưởng lão.”

“Hảo, phiền toái thập ngũ muội thay ta cảm ơn năm thái thượng trưởng lão.”

“Ân, ta sẽ.”

Mỗi lần gia tộc xếp hạng tái đều là tại Địa Thâm đại lục Đan Thành tổ chức, Đan Thành ở tám nhất đẳng thế gia trung tâm chỗ.

Mười lăm thiên hậu, Thượng Quan gia phi thuyền trực tiếp sử vào Đan Thành một cái trên quảng trường. Cái này quảng trường là tám đại gia tộc người chuyên môn đình phi thuyền, hạ phi thuyền địa phương. Mặt khác nhị đẳng thế gia dưới gia tộc, chỉ có thể đem phi thuyền ngừng ở Đan Thành bên ngoài, đi bộ vào thành.

Đan Thành xem tên đoán nghĩa tự nhiên là luyện đan sư thiên đường, nơi này tụ tập toàn bộ Địa Thâm đại lục ưu tú nhất luyện đan sư.

Bởi vì Đan Thành ở tám đại nhất đẳng gia tộc mảnh đất trung tâm, cho nên Đan Thành là từ tám đại thế gia cộng đồng chưởng quản.

Tám đại thế gia phân biệt phái một vị Luyện Hư kỳ tu sĩ trấn thủ Đan Thành.

Đan Thành trung linh thảo chủng loại đầy đủ hết, chủng loại phồn đa, rất nhiều Mộc linh căn tu sĩ đều tụ tập tại đây.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người hạ phi thuyền sau, theo Thượng Quan gia mọi người đi vào một cái u tĩnh ngõ nhỏ. Còn ở đầu hẻm vị

trí thượng, là có thể nhìn đến một tòa khí phái phủ đệ, phủ đệ đại môn tấm biển trên có khắc "Thượng Quan phủ" ba cái chữ to.

Không bao lâu, hai người liền đi theo Thượng Quan gia đội ngũ tiến vào này tòa khí phái lại trang nghiêm phủ đệ.

Đãi phân phối hảo phòng sau, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người ra Thượng Quan gia phủ đệ.

Đi ở người đến người đi trên đường cái, tùy ý có thể thấy được ăn mặc đan sư đạo bào luyện đan sư.

Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước không có tới quá Đan Thành, đây cũng là hắn lần đầu tiên tới.

"Lăng Hàn, chúng ta đây là muốn đi đâu nhi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn bên cạnh người, không rõ Tiêu Lăng Hàn đây là muốn dẫn hắn đi chỗ nào.

"Đi mua chút linh thảo, lại tùy tiện đi dạo, nghe nói nơi này có gia tửu lầu làm thức ăn thêm rất nhiều cao cấp linh thảo, chờ lát nữa chúng ta đi nếm thử." Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý liền đi vào một nhà bán linh thảo cửa hàng.

Hai người tiến cửa hàng, lập tức có cái Trúc Cơ kỳ người hầu nhiệt tình đón đi lên, "Hai vị tiền bối là muốn mua đan dược sao?"

"Chúng ta tưởng mua chút linh thảo." Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý đi vào bày biện linh thảo địa phương, kết quả nhìn đến đều là tứ cấp dưới linh thảo.

Người hầu hỏi: "Không biết hai vị chính là luyện đan sư?"

Nghe thấy người hầu hỏi chuyện, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhướng mày, chẳng lẽ ở chỗ này mua linh thảo còn cần thiết chính là luyện đan sư mới được?

"Này cùng chúng ta muốn mua linh thảo có quan hệ sao?" Thượng Quan Huyền Ý ra tiếng hỏi, hắn như thế nào cũng cảm giác không phải đan sư liền không thể mua linh thảo đâu?

Người hầu kiên nhẫn giải thích nói: "Tự nhiên là có quan hệ, ở Đan Thành mua linh thảo cần thiết đến là luyện đan sư mới được, hơn nữa luyện đan sư nhiều nhất có thể mua sắm so với chính mình luyện đan cấp bậc cao một bậc linh thảo."

Đúng lúc này, một cái tu vi chỉ có Kim Đan kỳ nữ tử tiến vào cửa hàng, nàng trực tiếp báo ra bản thân yêu cầu linh thảo. Mà nàng muốn đủ mua linh thảo đều là ngũ cấp, rõ ràng này không phải nàng có thể mua sắm. Nhưng cửa hàng người hầu lại rất thuần thục cho nàng chuẩn bị tốt linh thảo.

Nhìn thấy một màn này, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu, vẻ mặt bất thiện nhìn tiếp đãi bọn họ người hầu, gia hỏa này chẳng lẽ là ở khi dễ bọn họ không phải khách quen?

Người hầu rõ ràng cảm giác được chính mình bên người hai vị tiền bối sinh khí, mà chính mình quanh thân độ ấm đều giảm xuống vài độ.

Hắn chạy nhanh giải thích nói: "Hai vị tiền bối bớt giận, vừa rồi vị kia nữ tu tên là Hạ Hân Viện, là một người tam cấp luyện đan sư. Nàng sư tôn tên là Đoan Mộc Phong, Đoan Mộc tiền bối chính là một người ngũ cấp luyện đan sư, mà hạ đan sư là vì Đoan Mộc tiền bối mua sắm linh thảo."

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới kiếp này cư nhiên là này tình huống như vậy hạ nghe thấy Đoan Mộc Phong tên này, xem người hầu bộ dáng tựa hồ còn thực kính nể Đoan Mộc Phong. Cũng là, Đoan Mộc Phong luyện đan thuật xác thật không tồi, ngay cả năm đó gia gia cũng khen quá Đoan Mộc Phong trời sinh nên là luyện đan sư.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhìn người hầu hỏi: "Ý của ngươi là nói muốn muốn ở Đan Thành mua sắm linh thảo, đều phải có luyện đan sư bằng chứng mới có thể? Nếu là ta muốn mua sắm lục cấp linh thảo ta đây cần thiết là ngũ cấp đan sư, hơn nữa cần thiết là thông qua luyện đan sư hiệp hội chứng thực mới được?"

Người hầu gật gật đầu, "Xác thật là như thế này."

Người hầu nói vừa ra, lập tức liền có một cái khinh thường giọng nữ vang lên.

"Hừ, cũng không nhìn xem chính mình mấy cân mấy lượng, liền muốn mua lục cấp linh thảo."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người quay đầu nhìn lại, vừa vặn nhìn đến hai cái người quen, Thượng Quan Huyền Nhụy cùng Đoan Mộc Nghĩa San.

Vừa rồi người nói chuyện tự nhiên chính là Thượng Quan Huyền Nhụy, thật đúng là cái ái tìm tồn tại cảm nữ nhân.

Thượng Quan Huyền Nhụy thấy hai người quay đầu lại nhìn lại đây, trong mắt hiện lên một tia hận ý, đôi tay nắm chặt thành nắm tay. Khinh thường hừ lạnh nói: "Cũng không nhìn xem chính mình là ai, cũng vọng tưởng cùng Đoan Mộc tiền bối so sánh với."

Đoan Mộc Nghĩa San tuy rằng không nói gì, nhưng nàng trong mắt tất cả đều là khinh miệt, cao cao ngẩng đầu, như là một con kiêu ngạo khổng tước.

Như vậy Đoan Mộc Nghĩa San nhưng thật ra cùng Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước nhận thức cái kia Đoan Mộc Nghĩa San giống nhau như đúc, xem ra đây mới là nàng gương mặt thật.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 335

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 335 Địa Thâm đại lục

【 thực tủy biết vị 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy này hai nữ nhân liền cảm thấy bàn tay có chút ngứa, hảo tưởng phiến đi xuống.

Cầm nắm tay, hắn quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, hỏi: "Huyền Ý, ngươi nhận thức các nàng sao?"

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, "Không quen biết, không biết chỗ nào tới điên nữ nhân."

Dục kê Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa cười phun, Thượng Quan Huyền Ý cái này từ dùng thật tốt quá.

Nhìn hắn sủng nịch nói: "Nếu không quen biết, vậy không cần phản ứng."

Thượng Quan Huyền Ý tán đồng nói: "Ân, ngươi nói rất đúng. Chẳng lẽ cẩu cắn ta một ngụm, ta còn muốn cắn trở về. Ta nhưng không có loại này đặc thù đam mê."

Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, đối với hắn giảo hoạt cười.

Bên kia Thượng Quan Huyền Nhụy nghe thấy hai người đối thoại, bị chọc tức ngực phập phồng, có nghĩ thầm muốn ra tay giáo huấn một chút hai người. Ngay sau đó nghĩ đến chính mình cùng đối phương vũ lực giá trị chênh lệch, cuối cùng chỉ có thể nghẹn khuất nén giận. Nàng nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý con ngươi đều ở phun hỏa, nàng ở trong lòng âm thầm thề, rồi có một ngày nàng nhất định phải làm hai người kia đẹp.

Nhìn đến bởi vì Thượng Quan Huyền Ý một câu, đã bị khí không nhẹ Thượng Quan Huyền Nhụy, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng cũng cong cong.

Tiếp đãi bốn người người hầu chỉ có thể xấu hổ đứng ở một bên, bất quá cảnh tượng như vậy, bọn họ thường xuyên nhìn thấy, đã thói quen.

Tiêu Lăng Hàn đối người hầu gật gật đầu, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền hướng cửa hàng ngoại đi, nếu mua không được linh thảo liền đành phải trước rời đi.

Ở trải qua Thượng Quan Huyền Nhụy cùng Đoan Mộc Nghĩa San bên người thời điểm, Tiêu Lăng Hàn có thể rõ ràng cảm giác được hai người tức giận giá

trị đạt tới đỉnh núi. Nếu là này hai nữ nhân đánh thắng được bọn họ, phỏng chừng đã sớm bạo khởi giết người.

Này những không có đầu óc xuẩn nữ nhân, không hảo hảo tu luyện, không đuổi theo nam tu, thành thật chạy đến bọn họ trước mặt tới tìm tồn tại cảm. Xem ra là quá nhàn, đến cho các nàng tìm điểm sự tình làm mới được.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia hàn quang, vừa lúc nơi này là Đan Thành. Không biết hai cái hủy dung nữ nhân, những cái đó đan sư có thể hay không chữa khỏi?

Có kế hoạch, Tiêu Lăng Hàn ra cửa hàng phía sau cửa, trong tay một cổ hắc khí hỗn loạn thuốc bột, bị hắn sử dụng phong linh khí vô thanh vô tức mà thổi hướng về phía Thượng Quan Huyền Nhụy cùng Đoan Mộc Nghĩa San.

Thượng Quan Huyền Nhụy cùng Đoan Mộc Nghĩa San chỉ cảm thấy có một cổ gió nhẹ thổi qua, thổi bay các nàng bên tai tóc mái, hai người duỗi tay khảy một chút tóc, cũng không có để ý nhiều.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy một màn này, tâm tình cực hảo mà đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, chúng ta đây hiện tại là đi luyện đan sư hiệp hội chứng thực luyện đan sư cấp bậc, vẫn là đi trước ăn cái gì?"

"Đi luyện đan sư hiệp hội, dù sao luyện đan sư thẻ bài ở mấy cái đại lục đều là thông dụng."

"Hảo, nghe ngươi."

Hai người lập tức thay đổi đi tới phương hướng, trực tiếp hướng luyện đan sư hiệp hội đi đến.

Đi rồi hai mươi phút, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền đi vào một cái to như vậy quảng trường trước.

Quảng trường chính phía trước có một khối rất lớn tấm bia đá, bia đá bị người dùng kiếm điêu khắc" quảng trường Thâm Đại" bốn cái chữ to.

Thế gia xếp hạng tái cũng sẽ đến cái này trên quảng trường tới tổ chức, quảng trường Thâm Đại thập phần đại, có thể cất chứa mười vạn người.

Mà luyện đan sư hiệp hội liền ở quảng trường Thâm Đại tận cùng bên trong.

Bởi vì thế gia xếp hạng tái còn có ba ngày liền bắt đầu, cho nên quảng trường Thâm Đại trận pháp hiện tại đã bị người mở ra. Bên ngoài người nhìn không thấy quảng trường bên trong tình cảnh, hai người đều không phải luyện đan sư hiệp hội người, cho nên hai người hiện tại căn bản vào không được.

Tiêu Lăng Hàn nhìn trước mặt trận pháp, từ từ thở dài: "Xem ra chúng ta hôm nay không nên ra cửa."

"Phỏng chừng phải đợi thế gia xếp hạng tái lúc sau, mới có thể đi khảo hạch luyện đan sư cấp bậc."

Thượng Quan Huyền Ý cũng buồn bực, bọn họ còn không phải là mua cái linh thảo sao? Như thế nào sự tình nhiều như vậy? Thật là phiền toái!

“Tính, chúng ta vẫn là đi tửu lầu ăn cái gì đi.”

“Ân!”

Chờ hai người hứng thú bừng bừng tới rồi Nhất Linh tửu lầu, phát hiện tửu lầu tiếng người ồn ào, náo nhiệt phi phàm, khách và bạn ngồi đầy.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, xem ra bọn họ hôm nay là thật sự không nên ra cửa.

“Hai vị khách quan, bên trong thỉnh.” Tiểu nhị nhưng thật ra ai đến cũng không cự tuyệt, cũng không xem có thể hay không bàn, trực tiếp liền đem người hướng bên trong mang.

“Có phòng trống sao?” Tiêu Lăng Hàn nhíu mày hỏi.

“Có, có, hai vị khách quan là phải làm đại đường vẫn là phòng?” Tiểu nhị vội không ngừng gật đầu đáp.

“Chúng ta muốn một cái phòng.” Tiêu Lăng Hàn trong lòng hoài nghi tiểu nhị ở lừa dối bọn họ, bất quá hắn trên mặt không hiện.

“Lầu một lầu hai phòng nhưng thật ra còn có chỗ trống, bất quá muốn cùng người đua bàn. Nếu là hai vị khách quan tu vi đạt tới Hóa Thần kỳ, lầu 3 nhưng thật ra có đơn độc không phòng.” Tiểu nhị mặt không đỏ, khí không suyễn nói.

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, làm nửa ngày là muốn cùng người đua bàn, hắn đã nói lên minh mỗi cái bàn thượng đều có người, tiểu nhị còn cùng bọn họ nói có bàn trống. Nguyên lai tiểu nhị nói chính là không tòa, không phải bàn trống.

“Chúng ta đây đi lầu 3.”

Tiêu Lăng Hàn lời vừa ra khỏi miệng, trong đại sảnh thật nhiều người đều nhìn lại đây, đều là vẻ mặt kinh ngạc nhìn hai người.

Tiểu nhị cũng là sửng sốt, hắn liền tùy tiện nói nói, không nghĩ tới trước mắt hai người thật là có Hóa Thần kỳ tu vi.

Hắn thái độ lập tức trở nên cung kính không ít, “Kia hai vị khách quan mời theo ta tới.”

Chờ ba người rời đi sau, trong đại sảnh mọi người đều nghị luận lên.

Rốt cuộc hiện tại Đan Thành đại bộ phận người đều là tới tham gia tỷ thí, mọi người đều biết, tham gia tỷ thí người đều cần thiết trăm tuổi trong vòng tu sĩ.

Nhưng vừa rồi hai người rõ ràng 80 tuổi đều không đến, như vậy tuổi tác đừng nói nói Hóa Thần kỳ, đỉnh thiên chính là Nguyên Anh trung kỳ tu vi.

“Các ngươi nói vừa rồi kia hai người thật là Hóa Thần kỳ tiền bối sao?”

“Trong đó một người tu vi cùng ta giống nhau là Nguyên Anh trung kỳ.”

“Kia một người khác đâu?”

“Nhìn không thấu.”

“Ngươi mới Kim Đan kỳ tu vi, ngươi nhìn không thấu nhân gia tu vi, không phải thực bình thường sao?”

“Vậy ngươi hỏi hắn xem thấu sao?”

“Ta chỉ có Nguyên Anh trung kỳ, chỉ xem thấu trong đó một người, một cái khác ta cũng nhìn không thấu.”

“Các ngươi nói kia hai người không phải là lừa điếm tiểu nhị đi?”

“Vậy chờ một chút xem bọn họ hai người có thể hay không trực tiếp từ lầu 3 lăn xuống tới, sẽ biết.”

Người này nói vừa nói xong, mọi người đều rất có hứng thú nhìn về phía cửa thang lầu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng nghe tới rồi ngồi ở đại đường trung mọi người nghị luận, bất quá hai người cũng chưa để ý. Chờ tới rồi lầu 3 cửa thang lầu khi, bọn họ hai người đều cảm giác được Hóa Thần kỳ uy áp.

Tiểu nhị cho Thượng Quan Huyền Ý một khối lệnh bài, bắt được lệnh bài sau, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền không cảm giác được bất luận cái gì uy áp.

Kỳ thật có hay không lệnh bài đều giống nhau, Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ chính là Hóa Thần hậu kỳ, điểm này điểm uy áp đối hắn căn bản không có bất luận cái gì ảnh hưởng. Bất quá diễn trò phải làm toàn, hắn thật cao hứng mà đem lệnh bài lấy ở trong tay, còn ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt quơ quơ.

Tiêu Lăng Hàn có chút ê răng, còn không phải là ăn cơm sao?

Này Nhất Linh tửu lầu cư nhiên còn làm nhiều như vậy đa dạng ra tới!

Hắn liền nói, như thế nào hắn vừa nói chính mình là Hóa Thần kỳ, điếm tiểu nhị lập tức liền tin.

Cảm tình đây là có khảo nghiệm chờ hắn đâu!

Khó trách điếm tiểu nhị vừa rồi nhìn hai mắt của mình đều ở sáng lên, làm nửa ngày điếm tiểu nhị là muốn nhìn chính mình từ thang lầu thượng lăn xuống đi.

Loại này tự vả mặt cảnh tượng phỏng chừng điếm tiểu nhị không thiếu xem.

Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý biểu tình tự nhiên trên mặt đất lầu 3, sau đó vào một gian lịch sự tao nhã phòng, đóng cửa sở hữu tìm tòi nghiên cứu tầm mắt.

Mọi người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn không có từ thang lầu thượng lăn xuống đi, đều có chút tiếc nuối. Bất quá rốt cuộc không ai dám trắng trợn táo bạo đàm luận hai người, rốt cuộc nhân gia tu vi so với bọn hắn cao. Bọn họ nếu là vọng tự nghị luận tiền bối, còn không phải là ở tìm chết sao?

Không bao lâu, tiểu nhị liền đem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người điểm năm bàn đồ ăn bưng lên bàn.

"Nhìn qua cũng không tệ lắm." Tiêu Lăng Hàn vươn chiếc đũa gắp trong đó giống nhau nếm một chút.

"Thế nào?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt dò hỏi bộ dáng, hắn tạm thời còn không có động chiếc đũa.

"Du mà không nị, dứt khoát ngon miệng, cũng không tệ lắm, linh khí cũng thực tinh thuần. Bất quá……" Tiêu Lăng Hàn nói đến một nửa liền chưa nói đi xuống, ý vị thâm trường nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

"Bất quá cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý mở to một đôi sáng lấp lánh đôi mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này như thế nào cũng học được nói chuyện nói một nửa?

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, ái muội nói: "Bất quá không có ngươi mỹ vị, ngươi ở lòng ta là mỹ vị nhất, luôn là làm ta thực tủy biết vị."

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại oán trách trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này ăn một bữa cơm đều phải đùa giỡn hắn.

Nào biết hắn vừa mới kẹp lên một chiếc đũa đồ ăn, mắt thấy liền phải phóng tới trong miệng, ngay sau đó, ngang trời thò qua tới một trương miệng, trực tiếp liền đem mau đến chính mình trong miệng đồ ăn cấp đoạt đi.

Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái nhìn vũ hề Tiêu Lăng Hàn giống nhau, gia hỏa này như thế nào có điểm không bình thường đâu?

Cảm giác hảo tưởng là ở ngăn cản chính mình ăn mấy thứ này, bình thường chính mình nếu là muốn ăn đồ vật, hắn liền vì chính mình gắp đồ ăn, nơi nào sẽ đoạt chính mình bên miệng đồ ăn!

Trong đầu linh quang chợt lóe, chẳng lẽ thức ăn trên bàn…… Có vấn đề?

Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc lại gắp một chiếc đũa đồ ăn, kết quả vẫn là bị Tiêu Lăng Hàn cấp cướp đi ăn.

Hắn lập tức liền minh bạch trên bàn đồ ăn xác thật có vấn đề, hai người chi gian ăn ý không cần dư thừa ngôn ngữ, cũng đã minh bạch đây là có người muốn bọn họ mệnh.

Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa gắp một chiếc đũa đồ ăn, lại bị Tiêu Lăng Hàn tiệt hồ, hắn có chút tức giận trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, "Chính ngươi không tay sao?"

“Ta thích ăn ngươi kẹp đồ ăn, cảm giác so với ta chính mình kẹp ăn ngon nhiều.” Tiêu Lăng Hàn cười nói, một tay chống cằm, chuyên chú nhìn Thượng Quan Huyền Ý, muốn nhìn một chút kế tiếp hắn muốn như thế nào diễn.

“Không đều là xuất từ một cái mâm sao?” Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói.

“Kia như thế nào có thể giống nhau, ngươi kẹp đồ ăn bên trong có ngươi tràn đầy tình yêu.” Tiêu Lăng Hàn bưng lên trên bàn uống rượu một ngụm, nhíu một chút mày, bất quá thực mau lại buông lỏng ra.

Thượng Quan Huyền Ý một nghẹn, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này thật sẽ liêu, nói hắn đều phải tiếp không nổi nữa.

“Kia hành, đem ngươi uy no rồi ta lại ăn!” Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp một thí cốc ngồi xuống Tiêu Lăng Hàn trên đùi.

Đột nhiên không kịp phòng ngừa lại bị nhào vào trong ngực, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình muốn tao, tức phụ nhi đây là muốn cho chính mình xem, sờ, chính là ăn không được.

Còn có câu kia” đem ngươi uy no rồi ta lại ăn!” Lời này hảo có nghĩa khác, tức phụ nhi cư nhiên so với chính mình cái này hiện đại người còn sẽ liêu.

Chính mình chỉ là ngôn ngữ đùa giỡn hắn một chút, hắn cư nhiên trực tiếp thân thể đùa giỡn chính mình.

Tiêu Lăng Hàn sâu sắc cảm giác từ trước cái kia thích câu dẫn chính mình Thượng Quan Huyền Ý lại về rồi, nhưng hiện tại trường hợp không rất hợp a!

Bằng không thật muốn đem hắn ngay tại chỗ tử hình.

Kế tiếp liền thành Thượng Quan Huyền Ý đan phương mặt đầu uy, Tiêu Lăng Hàn ăn ý cười tràn đầy. Nếu là âm thầm không có người rình coi liền càng tốt, hắn là có thể chính đại quang minh ăn tức phụ đậu hủ.

Đồ ăn trúng độc tố thực mau bị Ám linh căn trực tiếp đồng hóa, Tiêu Lăng Hàn sâu sắc cảm giác chính mình Ám linh căn chính là một cái hắc động, chuyên nuốt các loại độc tố cùng ma khí hắc động.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Tiêu Lăng Hàn ăn say mê, thèm trùng đều bị hắn câu ra tới. Hắn thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, mãn nhãn thèm nhỏ dãi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy không hề chớp mắt nhìn chằm chằm chính mình, có tâm muốn thân một chút hắn, nghĩ đến còn có nhìn chằm chằm, đành phải đánh mất cái này ý niệm.

Tiến đến hắn bên tai thấp giọng nói: “Trở về cho ngươi thêm cơm.”

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nhìn Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này nói thêm cơm, là thật sự thêm cơm còn mặt khác ý tứ?

Đột nhiên, “A…… Phốc” Tiêu Lăng Hàn trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

“Lăng Hàn, ngươi làm sao vậy?” Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ, chạy nhanh rời đi Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 336

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 336 Địa Thâm đại lục

【 Thượng Quan Cảnh Tuyền chi tử 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn âm thầm nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý tay, trên mặt lại là một bộ khó chịu biểu tình.

Hắn gian nan nói: “Đồ ăn có độc.”

“Có độc? Như thế nào sẽ có độc đâu.” Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Tiêu Lăng Hàn môi xanh tím, khẩn trương không được.

“Ngươi chờ, ta đi tìm Nhất Linh tửu lầu lão bản hỏi một chút.” Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn khó chịu, nói liền phải đi ra ngoài.

“Đừng, đừng đi!” Tiêu Lăng Hàn vươn tay muốn bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý tay, lại không nghĩ, Thượng Quan Huyền Ý đi quá nhanh, làm hắn bắt cái không.

Thượng Quan Huyền Ý đi tới cửa, dùng sức lôi kéo, lại như thế nào cũng kéo không ra môn, hắn nôn nóng nói: “Như thế nào sẽ mở không ra đâu?”

Không tin tà dùng sức lắc lắc môn, như cũ không hề phản ứng.

“Ha ha ha ha……” Một cái kiêu ngạo đến cực điểm thanh âm, đột nhiên xuất hiện ở phòng trung.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại, mọi nơi nhìn xung quanh, lại phát hiện trong phòng trừ bỏ chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn không thấy mặt khác bất luận kẻ nào.

Hắn ngoài mạnh trong yếu quát: “Ai, đến tột cùng là ai? Là ai ở giả thần giả quỷ?”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều không có thấy nói chuyện người ở nơi đó, nhưng nói chuyện người rõ ràng liền ở trong phòng.

“Ha ha ha ha…… Trẻ con, hôm nay chính là ngươi ngày chết, để mạng lại!”

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên cảm giác được phô diện mà đến uy áp cùng với sát ý, ở chính mình tả phía trước vị trí.

Âm thầm người một tiết lộ hơi thở, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền đã nhận ra người này vị trí.

Phía trước hắn vẫn luôn muốn tìm ra âm thầm người, nhưng không biết âm thầm người dùng cái gì ẩn nấp thủ pháp, lấy hắn hiện tại như thế cường đại thần

thức đều không có tìm ra âm thầm người vị trí.

Nếu là mở ra linh nhãn nhưng thật ra có thể nhìn đến âm thầm người ẩn thân mà, nhưng như vậy cũng liền bại lộ hắn có được linh nhãn việc. Nếu là không cẩn thận làm người này đào thoát, chẳng phải chính là hậu hoạn vô cùng.

Hắn nhưng không nghĩ gặp được một cái giống Tịch Tuấn Tùng như vậy kẻ điên, muốn cướp lấy người khác linh nhãn. Đương nhiên hắn lúc trước cướp đi Cổ Bác Thắng Hư Vọng Chi Nhãn, cũng là vì đối phương chọc tới chính mình.

Trân quý đồ vật có rất nhiều!

Nhưng, là ngươi chung quy là ngươi, không phải ngươi cưỡng cầu cũng vô dụng.

Tiêu Lăng Hàn tự nhận chính mình không phải cái gì người tốt, nhưng ít nhất điểm mấu chốt vẫn phải có.

Đương nhiên trừ bỏ tức phụ nhi sự tình.

Trời đất bao la, tức phụ nhi lớn nhất.

Ai không có tức phụ nhi quan trọng!

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình bị Luyện Hư kỳ uy áp tỏa định, một bước cũng di động không được, cái trán nháy mắt che kín rậm rạp mồ hôi. Kia cổ uy áp càng lúc càng lớn, phảng phất có ngàn cân trọng, áp hắn thở không nổi.

Hắn cắn chặt răng, thừa nhận chậm rãi tăng thêm uy áp, trong mắt lơ đãng hiện lên một tia hồng quang.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra một khối Luyện Hư kỳ công kích ngọc bài, nhắm ngay âm thầm người vị trí liền kích hoạt rồi ngọc bài.

“Phanh” một tiếng ở phòng nội nổ vang.

Âm thầm người cho rằng Tiêu Lăng Hàn đã trúng độc, tự nhiên không có đem dư thừa tâm tư đặt ở trên người hắn.

Vừa lúc bị Tiêu Lăng Hàn chui cái chỗ trống, đánh cái trở tay không kịp.

“Phanh!”

Còn không đợi hắn phản ứng lại đây, lại là Luyện Hư kỳ công kích đánh vào trên người hắn.

Đạo thứ hai công kích trực tiếp đem âm thầm người thân ảnh đánh ra tới, cái này Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đều thấy rõ hắn khuôn mặt.

Người này đúng là nhị thái thượng trưởng lão Thượng Quan Cảnh Tuyền, cũng là Thượng Quan Huyền Ý nhị gia gia.

“Nhị gia gia, như thế nào sẽ là ngươi?” Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt không dám tin tưởng, ngơ ngác nhìn Thượng Quan Cảnh Tuyền.

Thượng Quan Cảnh Tuyền đang muốn nói cái gì, miệng mấp máy một chút, còn không có nói ra, “Phốc” một tiếng, trực tiếp hộc ra một ngụm máu tươi.

“Ai nha, nhị gia gia ngươi không sao chứ? Ta nơi này có chữa thương đan dược.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn từ không gian giới tử trung lấy ra một lọ đan dược ra tới.

“Khụ khụ khụ, tiểu súc sinh, ngươi cho ta chờ.” Thượng Quan Cảnh Tuyền phẫn hận trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Ý, chuẩn bị quay đầu đi đối phó Tiêu Lăng Hàn.

Nào biết hắn vừa chuyển đầu, chờ đợi hắn lại là Luyện Hư kỳ ngọc bài công kích.

“Phanh” một tiếng nổ vang, phòng nội trận pháp rốt cuộc chống đỡ không được, trực tiếp bị này một đạo công kích phá khai rồi.

Bụi mù nổi lên bốn phía, kêu nhận thấy không rõ phòng cảnh tượng.

Lần này Tiêu Lăng Hàn ở ngọc bài công kích phát ra sau, lập tức gửi ra một sợi ma khí theo sát sau đó, vô thanh vô tức mà tiến vào Thượng Quan Cảnh Tuyền trong cơ thể.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn phối hợp ăn ý, một cái hấp dẫn lực chú ý, một cái khác liền công kích.

Vốn dĩ liền bị thương Thượng Quan Cảnh Tuyền, lần này là thương càng thêm thương. Bất quá Luyện Hư kỳ người đó là dễ dàng chết như vậy, chỉ thấy hắn giơ tay liền triều Tiêu Lăng Hàn khởi xướng công kích.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di rời đi tại chỗ, chờ hắn đứng vững sau, lại kích hoạt rồi một đạo Luyện Hư kỳ ngọc bài công kích, lại lần nữa nhắm ngay Thượng Quan Cảnh Tuyền.

“Phanh… Phanh” có phía trước trải qua, lần này Thượng Quan Cảnh Tuyền nhưng thật ra kịp thời hóa giải công kích.

“Các ngươi hai cái tiểu súc sinh, lão phu hôm nay phi diệt các ngươi không thể.” Thượng Quan Cảnh Tuyền tức muốn hộc máu quát, chỉ là đương hắn chuẩn bị lại lần nữa nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn phát ra công kích khi, lại phát hiện chính mình đan điền linh khí đã khô kiệt.

Thượng Quan Cảnh Tuyền nghĩ đến chính mình trên người xuyên pháp y là một kiện không biết cấp bậc ẩn thân y, đặc biệt hao phí linh khí. Bất tri bất giác chính mình trong cơ thể linh khí đều bị ẩn thân y cấp rút cạn, hắn biết chính mình đây là bỏ lỡ giết chết Thượng Quan Huyền Ý thời cơ tốt nhất. Mà nơi xa đã có Luyện Hư kỳ tu sĩ hướng bên này tới rồi, hắn cần thiết lập tức rời đi mới được.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên biết thả hổ về rừng, tất có hậu hoạn.

Cho nên hắn trực tiếp lấy ra một phen phi kiếm, hướng bên trong rót vào kim, mộc, thủy, hỏa, thổ năm loại linh khí, sau đó một cái thuấn di liền đến Thượng Quan Cảnh Tuyền trước người, nhất kiếm hướng tới cổ hắn chém tới.

"Ngươi……" Thượng Quan Cảnh Tuyền chính khiếp sợ với Tiêu Lăng Hàn tốc độ, không nghĩ tới trên cổ liền truyền đến lạnh căm căm cảm giác.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Cảnh Tuyền thân thể đã hủy, chờ tiếp theo hạ nên là linh hồn.

Hắn triều Thượng Quan Huyền Ý nhìn lại, Thượng Quan Huyền Ý lập tức ngầm hiểu đã đi tới trực tiếp thả ra dị hỏa.

Thực mau Thượng Quan Cảnh Tuyền linh hồn thể liền từ hắn đỉnh đầu chui ra tới, hắn không nghĩ tới chính mình cư nhiên cứ như vậy đã chết.

Tuy rằng không cam lòng, nhưng hắn thực mau liền tiếp nhận rồi sự thật này. Vừa lúc hắn thân thể này tư chất quá kém, hắn có thể tìm một cái thiên tư tốt hậu bối đoạt xá.

Thượng Quan Cảnh Tuyền trong lòng bàn tính như ý đánh đến bạch bạch vang.

Lại không nghĩ còn không có tới kịp thực thi, sau lưng liền truyền đến một cổ hấp lực, trực tiếp đem hắn hút đi vào.

Đem Thượng Quan Cảnh Tuyền linh hồn thể hít vào đi tự nhiên là Hỗn Thiên Châu.

Từ Thượng Quan Huyền Ý đột phá Hóa Thần hậu kỳ, sẽ biết Hỗn Thiên Châu một cái khác cách dùng. Trước kia nó chỉ có thể hấp thụ Thượng Quan Huyền Ý thức hải trung linh hồn thể, hiện tại ngay cả bên ngoài cũng có thể hấp thụ.

Đương nhiên cấp bậc không thể vượt qua Thượng Quan Huyền Ý quá nhiều, nếu là một cái Độ Kiếp kỳ linh hồn thể, không ở hắn thức hải nội, Hỗn Thiên Châu vẫn là thu không được.

Chủ yếu là Thượng Quan Huyền Ý tu vi phế vật, chờ hắn tu vi đạt tới Hợp Thể kỳ, liền tính ở bên ngoài Hỗn Thiên Châu cũng có thể thu Độ Kiếp kỳ linh hồn thể.

Cảm giác được đã có người tới gần, Tiêu Lăng Hàn vung tay lên, Thượng Quan Cảnh Tuyền không bị thiêu hủy thi thể liền biến mất ở tại chỗ.

Quay đầu Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng đối Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Huyền Ý, ngươi trong tay có phải hay không có này chết lão nhân công kích ngọc bài."

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, bất quá vẫn là gật gật đầu.

"Nhanh lên lấy ra tới, nhắm ngay ta, đem ngọc bài kích hoạt." Tiêu Lăng Hàn chân thật đáng tin nói, biểu tình nghiêm túc, bởi vì hắn đã cảm giác được triều bọn họ bên này người trung, có sáu bảy cá nhân tu vi đều đạt tới Luyện Hư kỳ.

Thượng Quan Huyền Ý cắn cắn môi, hồng mắt, nói "Lăng Hàn, ai dám tìm chúng ta phiền toái, cùng lắm thì, chúng ta liền dùng sư tôn cấp ngọc bài."

Tiêu Lăng Hàn sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý mặt, trấn an nói: "Sư tôn cấp lệnh bài tuy hảo, nhưng chúng ta mỗi người chỉ có một khối, lại nói hiện tại còn chưa tới sơn cùng thủy tận thời điểm. Ngoan, nghe lời, ta sẽ không có việc gì, ngươi phải tin tưởng ta."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý còn ở do dự, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Vừa rồi chúng ta tiến Nhất Linh tửu lầu thời điểm, bị rất nhiều người gặp được. Phát sinh chiến đấu địa phương rõ ràng là ở chúng ta ăn cơm phòng, xong việc những người đó một tra, liền sẽ tra ra rất nhiều vấn đề, chúng ta hiện tại cần phải làm là yếu thế."

Thượng Quan Huyền Ý gian nan gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn lập tức một cái thuấn di, ly Thượng Quan Huyền Ý xa một ít.

Biết thời gian cấp bách, Thượng Quan Huyền Ý lập tức kích hoạt ngọc bài, công kích đánh vào Tiêu Lăng Hàn trên người.

Hắn trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, Thượng Quan Huyền Ý ba bước cũng làm hai bước đi vào Tiêu Lăng Hàn bên người. Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý phác gục trên mặt đất, tắc một viên đan dược tiến trong miệng hắn.

Hai người ai đều không có nói chuyện, lẳng lặng chờ đợi.

Bởi vì vừa rồi có Luyện Hư kỳ tu sĩ đánh nhau, Nhất Linh tửu lầu những người khác đã sớm chạy xa, để tránh bị lan đến.

Từ Thượng Quan Cảnh Tuyền sát hai người, đến Thượng Quan Cảnh Tuyền bị giết, này hết thảy nhìn như dài lâu, kỳ thật đều phát sinh ở ngắn ngủn một phút linh tinh.

Chẳng sợ Luyện Hư kỳ tu sĩ tốc độ lại mau, ở phát hiện manh mối, sau đó xác định là nơi nào ở chiến đấu, cuối cùng chạy tới cũng đắc dụng thượng hai phút. Càng đừng nói bọn họ ở nửa đường thượng sẽ gặp được người quen, còn muốn liêu hai câu, chào hỏi một cái. Chỉ có Thượng Quan gia ba vị Luyện Hư kỳ có vẻ hết sức sốt ruột, bọn họ đối những người khác chỉ là vội vàng gật đầu, sau đó liền triều sự phát mà chạy đến.

Đương Thượng Quan Cảnh Lâm cùng Thượng Quan Cảnh Thịnh cùng với Thượng Quan Cảnh Bằng đuổi tới Nhất Linh tửu lầu thời điểm, Nhất Linh tửu lầu lục cấp trận pháp đã bị phá. Tửu lầu cũng là hỗn độn một mảnh, bụi mù còn chưa tan hết.

Bất quá bọn họ ba người đều không phải người bình thường, tất nhiên là cảm giác được phế tích trung còn có hai cái người sống.

Thượng Quan Cảnh Lâm mí mắt giựt giựt, luôn có loại dự cảm bất hảo.

Đương ba người đi vào phế tích trung ương thời điểm, quả nhiên thấy được phế tích trung ương hình bóng quen thuộc.

Thượng Quan Cảnh Lâm thực mau liền biết hắn kia dự cảm bất hảo cái gì, trên mặt đất nằm hai cái nửa chết nửa sống thân ảnh. Nhìn nhìn lại bọn họ khuôn mặt, này hai người còn không phải là tiểu bát cùng hắn sư huynh sao?

Chỉ thấy tiểu bát sư huynh, đem tiểu bát gắt gao hộ trong ngực trung, mà chính hắn giữa lưng chỗ có một cái thực rõ ràng động. Mà như vậy miệng vết thương, hắn lại quen thuộc bất quá, kia đúng là Thượng Quan Cảnh Tuyền thường dùng chiêu thức.

Thượng Quan Cảnh Lâm lập tức cảm thấy đau đầu.

Một bên thấy rõ hai người bộ dáng Thượng Quan Cảnh Thịnh cũng cảm thấy đau đầu.

Hắn còn nhớ rõ Thượng Quan Cảnh Tề riêng cho hắn truyền âm nói qua, làm hắn ở xếp hạng tái chưa kết thúc trước, đều phải hảo hảo bảo hộ Thượng Quan Huyền Ý. Hắn lúc ấy hoàn toàn không để trong lòng, chỉ cảm thấy ngũ ca là buồn lo vô cớ, không nghĩ tới lúc này mới đến Đan Thành liền xảy ra chuyện.

Chỉ có một bên Thượng Quan Cảnh Bằng, vẻ mặt mạc không quan tâm, hắn còn tùy tiện nói: “Chậc chậc chậc, tiểu tử này mệnh cũng thật đại, hắn bối thượng thương hình như là nhị ca làm đi? Bị Luyện Hư kỳ tu sĩ công kích đều không có chết, mệnh thật ngạnh!”

Thượng Quan Cảnh Lâm tức giận trừng mắt nhìn Thượng Quan Cảnh Bằng liếc mắt một cái, “Thập đệ, hai vị này nhưng đều là Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ, phía dưới người nọ là tiểu bát, hắn bát đệ ruột thịt tôn tử.”

“Tứ ca, ngươi là nói, bọn họ sư tôn là cái kia kiếm kẻ điên?” Thượng Quan Cảnh Bằng rõ ràng là bị tin tức này kinh tới rồi.

“Chủ mạch người đều biết, chỉ có các ngươi này đó dòng bên không thường ở trong tộc, cho các ngươi nói cũng không có bao lớn tác dụng.” Khi nói chuyện, Thượng Quan Cảnh Lâm đã lấy ra chữa thương đan dược cấp Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn ăn vào.

Đương hắn nhìn đến hai người môi đều là xanh tím sắc thời điểm, rõ ràng hoảng sợ, nhìn dáng vẻ, này hai người còn trúng độc.

“Thập đệ, ngươi đi tìm nhà này tửu lầu chưởng quầy hiểu biết một chút tình huống.” Thượng Quan Cảnh Lâm lập tức đối Thượng Quan Cảnh Bằng nói.

Lúc này, những người khác cũng đều chạy tới, nhìn đến Thượng Quan Cảnh Lâm cùng Thượng Quan Cảnh Tề một người ôm một cái, rõ ràng bị thương người là Thượng Quan gia người.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 337

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 337 Địa Thâm đại lục

【 đến ta trong lòng ngực tới 】 canh hai

Nhìn thấy không phải nhà mình người, còn lại gia tộc mọi người đều là một bộ xem kịch vui biểu tình.

Đông Phương tộc trưởng tiến lên hỏi: “Cảnh Lâm huynh, bọn họ đây là?”

Thượng Quan Cảnh Lâm xấu hổ cười cười, bất đắc dĩ nói: “Vừa rồi nơi này có Luyện Hư kỳ tu sĩ chiến đấu, bọn họ hai cái hẳn là bị lan đến gần.”

Đoan Mộc tộc trưởng: “Cũng không biết là ai, cư nhiên dám ở trong thành chiến đấu, xem ra là không có đem chúng ta tám đại thế gia để vào mắt.”

“Đoan Mộc huynh nói chính là, hiện giờ xếp hạng tái sắp tới, trong thành tiểu bối chút đều là các gia tộc tinh anh con cháu, nếu như bị lan đến gần…… Kia hậu quả…….” Đậu tộc trưởng ý vị thâm trường nói, nói xong còn nhìn thoáng qua Thượng Quan Cảnh Lâm.

Lâu tộc trưởng phụ họa nói: “Xem ra chúng ta muốn lẫn nhau giám sát, miễn cho có ai không tuân thủ quy củ.”

Thượng Quan Cảnh Lâm cảm giác hắn nếu là lại ở chỗ này đãi đi xuống, liền phải trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Vẫn là trước kia bát ca làm tộc trưởng thời điểm hảo, mặt khác gia tộc trưởng nhìn thấy hắn đều cung cung kính kính. Không có ai dám ở trước mặt hắn lải nha lải nhải, có thực lực chính là hảo a!

Nghĩ đến này, Thượng Quan Cảnh Lâm đối vội vàng đối mọi người nói: “Các vị, nhà ta vãn bối như là trúng độc, còn vội vã trở về trị liệu, tại hạ liền trước cáo từ.”

“Ân, cứu người quan trọng.”

Thấy Thượng Quan Cảnh Lâm kia gấp không chờ nổi rời đi bộ dáng, mọi người cũng không có vạch trần hắn.

Thượng Quan Cảnh Lâm cùng Thượng Quan Cảnh Thịnh đem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mang về sau, liền lập tức tìm tới đan sư vì hai người kiểm tra, nhìn xem hai người thương thế cùng trúng độc tình huống.

Không bao lâu, một người đầu tóc hoa râm lão giả liền tới vì Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người kiểm tra thân thể.

Tên này lão giả tên là: Viên Lập, là Thượng Quan gia khách khanh trưởng lão, hắn là một người lục cấp đan sư.

Viên Lập bắt tay đáp ở Tiêu Lăng Hàn mạch đập thượng, chỉ là hắn càng kiểm tra, mày nhăn càng chặt.

Thượng Quan Cảnh Lâm thấy vậy, trong lòng lộp bộp một chút, mày cũng đi theo nhíu lại.

Theo sau Viên Lập lại vì Thượng Quan Huyền Ý kiểm tra, chờ hắn kiểm tra xong hai người thương thế sau, hơi hơi thở dài một hơi.

Thượng Quan Cảnh Lâm bị Viên Lập này liên tục tiếng thở dài làm cho có chút hoảng hốt, hắn gấp không chờ nổi hỏi: “Viên đan sư, này hai người như thế nào?”

Viên Lập nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, đối Thượng Quan Cảnh Lâm nói: “Bên này xuyên màu tím quần áo tiểu bối chỉ là trúng độc, ăn viên giải độc đan liền hảo.”

“Kia một cái khác tiểu bối đâu?” Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý không có việc gì, Thượng Quan Cảnh Lâm nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nói một người khác, Viên Lập mày lập tức liền nhíu lại, hắn có chút khó xử nói: “Tên kia tiểu bối trúng độc đến là không có gì, cùng vị này tiểu bối giống nhau, ăn một viên giải độc đan là có thể hảo. Nhưng là hắn nội thương có điểm nghiêm trọng, nếu là không có chữa thương thánh dược sợ là rất khó khôi phục, hoặc là có bát cấp đan dược hắn là cũng có thể chữa khỏi hắn.”

Nghe vậy, Thượng Quan Cảnh Lâm thần sắc phức tạp nhìn về phía nằm ở trên giường hai người, chỉ mong không cần vì bọn họ Thượng Quan gia tộc mang đến cái gì mầm tai hoạ.

Hắn hiện giờ cũng có chút thẹn thùng, trong đầu tất cả đều là dấu chấm hỏi, nhị ca cũng thật là, ở trong thành liền dám ra tay.

Thu hồi suy nghĩ, Thượng Quan Cảnh Lâm đối Viên Lập nói: “Vậy làm phiền Viên đan sư trước vì bọn họ hai người giải độc.”

Viên Lập gật gật đầu, lập tức từ không gian giới tử trung lấy ra một cái đan bình, đổ hai viên đan dược, phân biệt đút cho Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn.

Viên Lập làm tốt này đó liền ra phòng, rốt cuộc hắn là đan sư, mỗi ngày đều vội vàng luyện đan, nghiên cứu đan dược, nhưng không có thời gian ở chỗ này thủ.

Thượng Quan Cảnh Lâm hiện tại cũng không có tâm tình làm đi chuyện khác, hắn cùng Thượng Quan Cảnh Thịnh hai người đãi ở Thượng Quan Huyền Ý hai người trong phòng, mắt to trừng mắt nhỏ.

Thượng Quan Cảnh Lâm trừng mắt Thượng Quan Cảnh Tề, tức giận nói: “Ngũ ca cho ngươi gửi tin tức tới kêu ngươi bảo hộ tiểu bát, chuyện lớn như vậy,

ngươi như thế nào không cùng ta nói một tiếng?”

“Ta nghĩ nơi này nói như thế nào cũng là Đan Thành, nhị ca hẳn là sẽ không xằng bậy, cho nên…….” Thượng Quan Cảnh Thịnh có chút chột dạ nói, hắn lúc ấy xác thật không có đương một chuyện.

Thượng Quan Cảnh Lâm lãnh “Hừ” một tiếng.

Lúc này, Thượng Quan Cảnh Bằng từ bên ngoài đi đến.

Nhìn thấy hắn xuất hiện, Thượng Quan Cảnh Lâm lập tức hỏi: “Sự tình tra như thế nào?”

“Ai” Thượng Quan Cảnh Bằng đầu tiên là thở dài một hơi, mới nói nói: “Bọn họ phía trước nơi kia gian tửu lầu tên là Nhất Linh tửu lầu, ta hiện tại mới biết được này Nhất Linh tửu lầu nguyên lai là nhị ca sản nghiệp. Nhất Linh tửu lầu chưởng quầy nói cho ta, lúc trước linh trù ở vì tiểu bát bọn họ nấu ăn thời điểm, nhị ca từng vào phòng bếp. Sau lại hắn trở về chính mình phòng, chưởng quầy liền không còn có gặp qua hắn.”

Thượng Quan Cảnh Bằng khó hiểu nói: “Nói như vậy độc cũng là nhị ca hạ? Nếu hắn đã hạ độc, vì sao lại làm điều thừa tự mình ra tay đâu?”

Thượng Quan Cảnh Lâm suy đoán nói: “Hẳn là trung gian ra cái gì biến cố, bằng không hắn sẽ không ra tay, các ngươi liên hệ quá người khác sao?”

Thượng Quan Cảnh Thịnh: “Cho hắn truyền âm, bất quá hắn không có hồi.”

Thượng Quan Cảnh Thịnh nói âm vừa ra, bọn họ ba người truyền âm ngọc giản đồng thời sáng lên.

Ba người thấy vậy, từng người cầm lấy chính mình truyền âm ngọc giản xem xét lên.

“Thượng Quan Cảnh Tuyền mệnh bài đã vỡ.”

Ba người truyền âm nội dung giống nhau, chỉ có đơn giản một câu.

Ba người cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được một tia kinh ngạc.

Thượng Quan Cảnh Thịnh: “Nhị ca như thế nào liền đã chết đâu?”

Thượng Quan Cảnh Bằng: “Sẽ là ai giết hắn?”

Thượng Quan Cảnh Lâm: “Tửu lầu phế tích cũng không có hắn thi thể, có thể khẳng định hắn hẳn là không phải chết ở tửu lầu.”

“Chẳng lẽ âm thầm có người muốn đối phó chúng ta Thượng Quan gia?” Thượng Quan Cảnh Bằng lập tức liền âm mưu luận, rốt cuộc có vài cái nhị đẳng thế gia đều nhìn trộm bọn họ Thượng Quan gia nhất đẳng thế gia bảo tọa.

Thượng Quan Cảnh Thịnh không tán đồng nói: “Cũng có khả năng là âm thầm có người bảo hộ tiểu bát bọn họ.”

Thượng Quan Cảnh Lâm: "Đoán mò cũng vô dụng, vẫn là chờ tiểu bát bọn họ đã tỉnh rồi nói sau."

Ba người lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

Một canh giờ sau……

Thượng Quan Huyền Ý từ từ tỉnh lại, hắn vừa tỉnh tới lập tức nhìn về phía chính mình bên người, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn liền ở chính mình bên người, nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thượng Quan Cảnh Lâm ba người nhận thấy được Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại, đều gấp không chờ nổi đi vào trước giường.

"Tiểu bát gặp qua tộc trưởng, gặp qua hai vị thái thượng trưởng lão." Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng dậy xuống giường, cấp ba người hành lễ.

"Đều là người trong nhà, tiểu bát không cần khách khí, ngươi hiện tại cảm giác thân thể như thế nào?" Thượng Quan Cảnh Lâm giơ tay hơi hơi phù phiếm một chút Thượng Quan Huyền Ý, quan tâm hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức cảm thụ một chút thân thể của mình, cũng không có nơi nào không ổn.

"Tiểu bát cũng không lo ngại, đa tạ tộc trưởng quan tâm. Đúng rồi, không biết ta sư huynh hắn như thế nào?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý lo lắng nhìn thoáng qua trên giường Tiêu Lăng Hàn.

"Này……," Thượng Quan Cảnh Lâm có chút nghẹn lời, cái này kêu hắn như thế nào trả lời?

Thượng Quan Huyền Ý không cấm nhíu mày, khẩn trương nhìn về phía Thượng Quan Cảnh Lâm, "Làm sao vậy, tộc trưởng, có phải hay không ta sư huynh tình huống không tốt lắm? Rốt cuộc……, rốt cuộc hắn lúc ấy vì cứu ta, ngạnh sinh sinh bị nhị gia gia một kích."

"Ngươi sư huynh tình huống xác thật không tốt lắm, đúng rồi, ngươi có thể nói cho chúng ta biết lúc ấy đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì sao?" Thượng Quan Cảnh Lâm cũng không giấu giếm, ăn ngay nói thật.

Thượng Quan Huyền Ý nhắm mắt, lại trợn mắt khi, trong mắt tràn đầy đau thương.

Hắn trầm mặc trong chốc lát mới nói nói: "Hôm nay ta cùng sư huynh hai người đi Nhất Linh tửu lầu ăn cơm, chỉ là ta không nghĩ tới chúng ta ăn đồ ăn trung cư nhiên bị người hạ độc. Sư huynh ở phát hiện đồ ăn có độc thời điểm, hắn đã trúng độc, ta vốn dĩ tính toán đi ra ngoài tìm chưởng quầy hỏi một chút đến tột cùng là chuyện như thế nào. Nào biết ta như thế nào đều mở không ra phòng môn, đúng lúc này nhị gia gia đột nhiên xuất hiện ở phòng nội. Hắn không nói hai lời, đối với ta liền khởi xướng công kích, sư huynh vì bảo hộ ta, thay ta chặn

lại công kích. Sau lại chúng ta hai người đều hôn mê bất tỉnh, tỉnh lại thời điểm cũng đã ở cái này trong phòng.”

Thượng Quan Huyền Ý nói xong, thấy ba người đều cau mày, hắn hỏi: “Tộc trưởng, ngươi nói nhị gia gia hắn vì cái gì muốn giết ta? Ta một cái vãn bối, cũng cùng hắn không có nhiều ít giao thoa, hắn như thế nào sẽ muốn giết ta đâu?”

Thượng Quan Cảnh Lâm mãn nhãn phức tạp nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, khe khẽ thở dài, còn có thể vì cái gì? Đương nhiên là bởi vì các ngươi xuất từ cùng mạch, mà các ngươi lại quá ưu tú.

Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, bất quá Thượng Quan Cảnh Lâm ngoài miệng lại nói nói: “Hiện tại ngươi nhị gia gia đã đi về cõi tiên, ngươi cũng đừng nghĩ nhiều. Hảo hảo chiếu cố ngươi sư huynh, còn có ba ngày chính là gia tộc xếp hạng tái, đến lúc đó còn cần tiểu bát ngươi ra một phần lực.”

Thượng Quan Huyền Ý hơi hơi sửng sốt, không thể tưởng tượng nói: “Tộc trưởng, ngươi nói cái gì? Nhị gia gia đã chết? Sao có thể? Nhị gia gia tu vi chính là Luyện Hư kỳ, ai có thể giết hắn?”

“Ai! Hắn xác thật đã chết, đại thái thượng trưởng lão phía trước tự mình phát tới tin tức.”

Nghe thấy Thượng Quan Cảnh Lâm nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý có chút ngốc ngốc lầm bầm lầu bầu: “Như thế nào liền đã chết đâu? Nhị gia gia như thế nào liền đã chết đâu?”

Còn lại ba người thấy hắn như là bị đả kích bộ dáng, đều lặng lẽ lui đi ra ngoài.

Cảm giác được ba người đã đi xa, cũng có hay không dùng thần thức tới nhìn trộm bọn họ. Thượng Quan Huyền Ý đi vào mép giường, duỗi tay sờ sờ Tiêu Lăng Hàn có chút tái nhợt gương mặt, trong mắt tràn đầy thương tiếc.

Nếu là chính mình tu vi đạt tới Luyện Hư kỳ, vậy không cần ở lo lắng những cái đó lão gia hỏa. Tiêu Lăng Hàn cũng không cần phải dùng tự mình hại mình phương thức tới tẩy thoát hiềm nghi.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt xẹt qua một tia đau xót, theo sau là một mảnh kiên định.

Hắn ở trong lòng âm thầm thề về sau nhất định phải hảo hảo tu luyện, không bao giờ muốn cho Tiêu Lăng Hàn vì chính mình bị thương.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được có một bàn tay ở chính mình trên mặt sờ tới sờ lui, sờ hắn có chút ngứa, theo bản năng duỗi tay đi bắt lấy.

Thượng Quan Huyền Ý phát giác chính mình tay bị bắt được, kinh hỉ nói: “Lăng Hàn, ngươi tỉnh.”

Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, thấy Thượng Quan Huyền Ý gần trong gang tấc khuôn mặt, giờ phút này hắn đôi mắt có chút hồng. Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng

thở dài, tức phụ nhi đây là lại muốn khóc tiết tấu a!

"Ta không có việc gì, không cần lo lắng. Ngươi đã quên, ta có chữa thương thánh dược bảy màu linh chi sao?" Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình không nói lời nào còn hảo, hắn như vậy vừa nói, Thượng Quan Huyền Ý nước mắt trực tiếp liền tích ở trên tay hắn, cũng lọt vào hắn trong lòng.

Duỗi tay tưởng đem Thượng Quan Huyền Ý kéo vào chính mình trong lòng ngực.

Tiêu Lăng Hàn này vừa động mới phát hiện, chính mình sau lưng truyền đến nóng rát đau.

Xem ra Luyện Hư kỳ một kích, thật đúng là không phải như vậy hảo tiếp được.

"Lại đây, đến ta trong lòng ngực tới, ta muốn ôm ôm ngươi." Tiêu Lăng Hàn duỗi khai hai tay, chờ Thượng Quan Huyền Ý nhào vào trong ngực.

Thượng Quan Huyền Ý thật cẩn thận dựa gần Tiêu Lăng Hàn, rất sợ lộng tới hắn miệng vết thương.

Tiêu Lăng Hàn ôm nhà mình tức phụ nhi, hắn hơi thở liền quanh quẩn ở chính mình chóp mũi, thỏa mãn phát ra một tiếng than thở.

Ngay sau đó hỏi: "Ngươi không nghĩ tham gia gia tộc xếp hạng tái sao?"

Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng gật gật đầu, "Ân, khởi điểm đáp ứng tham gia gia tộc xếp hạng tái, là vì ở trong tộc tìm đến một tia bảo hộ, hảo chờ đến ngươi tới tìm ta. Hiện tại ngươi liền ở ta bên người, ta tưởng rời đi Thượng Quan gia, không nghĩ đi trở về. Làm ngươi cùng ta cùng nhau lưu tại Thượng Quan gia chỉ biết bị gia tộc người không ngừng tìm phiền toái, nơi đó căn bản là không giống như là một cái gia. Ta không thích nơi đó, cũng không thích gia tộc những người đó."

Chỉ cần có người địa phương liền có ân oán, có ân oán sẽ có giang hồ, người chính là giang hồ.

Huống chi Thượng Quan gia như vậy nhiều người, có rất nhiều cái giang hồ.

"Xếp hạng tái không nghĩ tham gia liền không tham gia! Nếu ở Thượng Quan gia quá không vui, chúng ta đây liền rời đi." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay khảy Thượng Quan Huyền Ý sợi tóc, không chút nào để ý nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 338

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 338 Địa Thâm đại lục

【 chuẩn bị rời đi Thượng Quan gia 】 canh ba

Xếp hạng tái đối bọn họ mà nói tham gia hay không đều không sao cả, không tham gia nơi nào sẽ bị Thượng Quan gia người oán trách một hồi. Nếu là tham gia, kết quả không lý tưởng, bọn họ nhất định sẽ cho rằng Thượng Quan Huyền Ý không có xuất toàn lực, cố ý thua trận. Nếu là thắng, bọn họ chỉ biết cảm thấy đây là đương nhiên sự tình.

Thượng Quan gia người nhìn như đoàn kết, kỳ thật năm bè bảy mảng, rất nhiều người vị lợi tâm quá nặng.

"Chúng ta đây khi nào rời đi?" Thượng Quan Huyền Ý kinh hỉ hỏi, hắn một chút đều không muốn cùng Thượng Quan gia người đãi ở bên nhau. Không nghĩ xem bọn họ rõ ràng liền rất chán ghét chính mình, còn ngạnh muốn đi lên cùng chính mình chào hỏi.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cười cười, "Không vội, lúc trước ngươi còn không có tỉnh lại thời điểm, có cái lão giả tới cấp chúng ta bắt mạch. Hắn hẳn là một người luyện đan sư, ta muốn cho hắn giúp chúng ta mua điểm linh thảo."

Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó liền nói: "Hảo, chuyện này giao cho ta tới làm, ta hiện tại liền đi tìm hắn."

Nói phong chính là vũ, lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền ra phòng.

Thượng Quan Huyền Ý mới vừa đi đến Viên Lập trụ sân ngoại, xa xa mà liền nghe thấy "Phanh" một thanh âm vang lên, không cần tưởng đều biết nhất định là tạc lò.

"Như thế nào lại tạc lò đâu?" Viên Lập bực bội mà nắm chính mình bạch chòm râu, vẻ mặt buồn bực, này đã là hắn đệ thập thứ luyện chế sinh cốt đan, nhưng mỗi lần đều ở thời điểm mấu chốt tạc lò.

"Thịch thịch thịch" tiếng đập cửa vang lên.

"Lăn!" Viên Lập cũng không quay đầu lại, cũng không hỏi xem ngoài cửa người là ai, bạo nộ khẽ quát một tiếng.

Hắn bởi vì luyện chế đan dược thất bại, trong lòng chính bực bội, lúc này ai tìm tới hắn đều không có hảo kết quả, quản chi là tộc trưởng ở hắn luyện chế đan dược thất bại là lúc, đều đến tạm lánh mũi nhọn.

“Thịch thịch thịch” tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên, Viên Lập đã tới rồi bạo nộ bên cạnh. Cũng không biết bên ngoài người là ai, cư nhiên như vậy không ánh mắt.

Vốn là muốn kêu người tiếp tục lăn, Viên Lập suy nghĩ một chút, hắn nhưng thật ra muốn nhìn đến tột cùng là ai như vậy không biết điều.

Môn vừa mở ra, liền lộ ra bên ngoài Thượng Quan Huyền Ý, Viên Lập mắng chửi người nói tới rồi bên miệng chính là nghẹn trở về. Hắn tức giận nói: “Ngươi không có việc gì không hảo hảo đãi ở chính mình phòng nghỉ ngơi, chạy đến phòng luyện đan tới làm cái gì?”

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là hướng Viên Lập hành lễ, mới nói nói: “Tiểu bát gặp qua Viên đan sư, xem Viên đan sư bộ dáng vừa rồi là lại tạc lò?”

Thượng Quan Huyền Ý nói mới vừa nói xong, liền nhìn đến Viên Lập mặt đen xuống dưới, hắn tiếp tục nói: “Ta đoán Viên đan sư hẳn là ở luyện chế sinh cốt đan?”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý một ngữ nói toạc ra chính mình luyện chế đan dược tên, Viên Lập lập tức trước mắt sáng ngời.

“Ngươi cũng là luyện đan sư?”

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu.

Liền thấy Viên Lập lộ ra thất vọng biểu tình.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không bán cái nút, nói thẳng nói: “Nhưng ta sư huynh là luyện đan sư, hắn luyện chế đan dược thời điểm, ta giống nhau đều là một bên giúp hắn trợ thủ. Cho nên, ta vừa rồi nghe thấy được huyết linh thảo, thất tinh thảo, phi cá thảo, sinh cốt hoa chờ vài vị chủ dược khí vị, ta mới có thể suy đoán ngài luyện chế đan dược là sinh cốt đan.”

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Viên Lập kích động duỗi tay bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý cánh tay.

Vội vàng hỏi nói: “Nói như vậy ngươi sư huynh là luyện đan sư, hắn có phải hay không thường xuyên luyện chế sinh cốt đan? Bằng không ngươi không có khả năng gần nhất nghe ra linh thảo khí vị, liền biết ta muốn luyện chế chính là cái gì đan dược. Mau đi đem ngươi sư huynh cho ta tìm tới. Làm hắn giúp ta nhìn xem ta đến tột cùng là nơi nào xảy ra vấn đề, vì cái gì luôn là tạc lò.”

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình cánh tay đều phải bị Viên Lập cấp bóp nát, hắn đường đường Hợp Thể hậu kỳ tu sĩ, xuống tay cũng không biết nặng nhẹ.

“Viên đan sư, ngài có thể trước buông ta ra sao?” Thượng Quan Huyền Ý biểu tình có chút u oán nhìn về phía Viên Lập, giơ lên bị hắn nắm chặt thủ đoạn.

“Nga, nga.” Viên Lập cũng nhận thấy được chính mình thất thố, lập tức buông lỏng tay.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái đan bình, bên trong đan dược tất cả đều là thượng phẩm. "Nơi này chính là ta sư huynh luyện chế đan dược, tuy rằng tỉ lệ cũng không tệ lắm, bất quá ta sư huynh vẫn là không quá vừa lòng."

Viên Lập tiếp nhận đan dược, đảo ra tới nhìn nhìn, một lọ mười viên. Bên trong tất cả đều là thượng phẩm, viên viên no đủ, dược hương vị đặc biệt nồng đậm. Chỉ cần là người thạo nghề, vừa thấy liền biết, này đó đan dược nhất định xuất từ đại sư tay.

"Ngươi sư huynh một lò đan dược có bao nhiêu viên? Lại có thể ra nhiều ít viên thượng phẩm?" Viên Lập cầm đan bình liền không nghĩ còn cấp Thượng Quan Huyền Ý, bất quá hắn vẫn là niệm niệm không tha trả lại cho hắn.

Thượng Quan Huyền Ý suy nghĩ một chút, bịa chuyện nói: "Ta sư huynh luyện đan giống nhau đều là mãn đan, thượng phẩm đan dược mỗi lần cũng có tám chín viên đi."

Tiêu Lăng Hàn giống nhau luyện chế đan dược đều là cực phẩm đan dược, thượng phẩm đan dược bọn họ giống nhau đều là lấy tới bán đi. Đương nhiên loại chuyện này người trong nhà biết liền hảo, không cần thiết lấy ra đi khoe ra, không duyên cớ vì chính mình đưa tới mầm tai hoạ.

Học vô trước sau, đạt giả vì trước. Hướng một cái tuổi so với chính mình tiểu, nhưng luyện đan thuật so với chính mình cao người thỉnh giáo, Viên Lập cũng không cảm thấy có cái gì.

Hắn mừng rỡ như điên đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Kia có thể hay không phiền toái ngươi hiện tại đi đem ngươi sư huynh gọi tới. Tính, vẫn là ta tự mình tiến đến." Nói, Viên Lập liền phải hướng sân bên ngoài đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh giữ chặt hắn, có chút tiếc nuối nói: "Viên đan sư dừng bước, ta là sư huynh tình huống hiện tại không tốt lắm, ngài phía trước không phải mới đi giúp hắn kiểm tra quá thân thể sao?"

Viên Lập một phách trán, kinh nghi bất định hỏi: "Ngươi sư huynh sẽ không chính là cái nào bị thương đặc biệt nghiêm trọng tiểu tử đi?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

Được đến Thượng Quan Huyền Ý khẳng định hồi đáp, Viên Lập giận này không tranh nói: "Người khác đánh nhau, hắn một cái luyện đan sư đi xem náo nhiệt gì? Thật là ngại chính mình mệnh quá dài. Ai!"

Sâu kín thở dài một hơi, Viên Lập lại vẻ mặt thất bại đi trở về chính mình phòng luyện đan, bắt đầu thu thập vừa rồi bởi vì tạc lò mà trở nên hỗn độn hiện trường.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không có tiến phòng luyện đan, mà là đứng ở cửa nói: "Kỳ thật ta sư huynh muốn mua một ít lục cấp linh thảo, chỉ là hắn hiện tại bị thương, không quá phương tiện. Nếu là có người nguyện ý vì hắn đi mua linh

thảo, hắn nhất định sẽ phi thường cảm kích người nọ, nói không chừng còn sẽ chỉ điểm một chút người nọ.”

Viên Lập nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, lập tức liền tới rồi tinh thần, phòng luyện đan cũng không thu thập. Hắn đi ra, hỏi: “Kia tiểu bát, ngươi biết ngươi sư huynh đều muốn mua cái gì linh thảo sao?”

“Lục cấp linh thảo đều thiếu, tốt nhất là mỗi dạng tới vài cọng, nếu là có thất cấp linh thảo vậy càng tốt. Không có có sẵn linh thảo, có linh thảo hạt giống cũng đúng. Nơi này có 100 vạn thượng phẩm linh thạch, hết thảy liền đều làm ơn Viên đan sư. Nếu là linh thạch không đủ, trở về ta lại tiếp viện ngài.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho Viên Lập.

Viên Lập ngây ngốc tiếp nhận giới tử liền hướng Thượng Quan phủ để cửa đi đến.

Đều tới cửa hắn mới tỉnh thần, một nắm râu. Lẩm bẩm tự nói: “Không đúng rồi, như thế nào cảm giác chính mình giống như vẫn luôn ở bị tiểu bát nắm cái mũi đi?”

Hắn lại cúi đầu nhìn nhìn trong tay không gian giới tử, chính mình như thế nào liền mơ màng hồ đồ đáp ứng rồi tiểu bát đâu?

Theo sau Viên Lập lại lắc đầu, tính, nếu đã đáp ứng rồi, vậy đi trước mua linh thảo đi!

Thượng Quan Huyền Ý cũng không có rời đi, mà là ở phòng luyện đan bên ngoài chờ nổi lên Viên Lập, hắn nhưng không nghĩ mắt thấy liền phải tới tay linh thảo, lại bay.

Hắn ngồi ở thềm đá thượng, một tay chống cằm, đôi mắt nhìn về phía sân cửa phương hướng.

Hai cái canh giờ sau……

Thượng Quan Huyền Ý thiếu chút nữa liền phải ngủ rồi, cũng rốt cuộc chờ đến Viên Lập đã trở lại.

Viên Lập đem không gian giới tử ném cho Thượng Quan Huyền Ý, “Đan Thành hiện có lục cấp linh thảo mỗi dạng đều phải mười cây, thất cấp linh thảo không nhiều lắm, bất quá ta toàn bộ đều mua, dư lại linh thạch ta toàn bộ lấy tới mua sắm các loại linh thảo hạt giống.”

Thượng Quan Huyền Ý thần thức đảo qua không gian giới tử, vừa lòng gật gật đầu, “Đa tạ Viên đan sư.”

Viên Lập có chút ngượng ngùng nhắc nhở nói: “Kia, chuyện của ta?”

Thượng Quan Huyền Ý ngầm hiểu, không cho là đúng nói: “Nga, còn không phải là luyện chế sinh cốt đan sao? Ngài có phải hay không mỗi lần luyện đan thời điểm đều đem sinh cốt hoa đặt ở cuối cùng.”

Viên Lập gật gật đầu, đan phương thượng không đều là như vậy viết sao? Hắn cũng là chiếu luyện chế, cũng không biết chính mình sai ở nơi nào.

“Này liền khó trách ngươi sẽ tạc lò, kỳ thật luyện chế sinh cốt đan thời điểm, sinh cốt hoa muốn đặt ở đệ nhất vị luyện chế, ngài có thể thử xem, nếu là không được lại đến tìm chúng ta.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền ra Viên đan sư sân.

Hôm sau sáng sớm.

Đương sáng sớm đệ nhất thúc quang từ cửa sổ chiếu tiến vào, Thượng Quan Cảnh Lâm chậm rãi thu công, đình chỉ tu luyện.

Hắn mới vừa xuống giường, cửa phòng đã bị gõ vang lên.

“Tiến!”

Cửa phòng bị đẩy ra, một bạch một tím lưỡng đạo thân ảnh đi vào phòng.

“Vãn bối, (tiểu bát) gặp qua tộc trưởng.” Thượng Quan Huyền Ý nâng Tiêu Lăng Hàn hai người trước hướng Thượng Quan Cảnh Lâm hành lễ.

“Tiểu bát, tiểu hữu các ngươi như thế nào tới? Tiểu hữu thương có khá hơn?” Nhìn đến người tới, Thượng Quan Cảnh Lâm rất là ngoài ý muốn.

Nói đến thương, Tiêu Lăng Hàn lập tức che miệng, ho khan vài tiếng, mới nói nói: “Tộc trưởng cũng biết, vãn bối thương thế có chút nghiêm trọng. Tin tưởng Thượng Quan gia không có có thể trị liệu ta thương thế thánh dược, ta này thương kéo cũng không phải biện pháp. Cho nên ta cùng sư đệ cố ý phương hướng tộc trưởng chào từ biệt, chuẩn bị khác tìm thuốc hay, vừa lúc tối hôm qua sư tôn đưa tin tức muốn chúng ta sớm một chút đi Thiên Lăng đại lục.”

Càng nghe Thượng Quan Cảnh Lâm là mày liền nhăn càng chặt, nghe xong toàn bộ nội dung. Thượng Quan Cảnh Lâm vẻ mặt ôn hoà trên mặt đã không có vẻ tươi cười, dư lại chỉ là một mảnh âm trầm.

Thượng Quan gia trăm tuổi nội tiểu bối tuy rằng đều thực ưu tú, nhưng nghe nói nhị đẳng thế gia Trương gia ra ba cái thiên tư đặc biệt tốt tiểu bối. Ở trận pháp thượng lực lĩnh ngộ đặc biệt cao, đã có thể nhẹ nhàng bố trí tứ cấp thượng phẩm trận pháp. Còn có Vương gia cũng có hai cái tiểu bối, ở trận pháp thượng có độc thiên đắc hậu thiên phú.

Vốn dĩ bọn họ là đem Thượng Quan Huyền Ý làm như át chủ bài, nhưng hiện tại Thượng Quan Huyền Ý phải rời khỏi, kia bọn họ Thượng Quan gia rất có khả năng ở Nguyên Anh kỳ này luân thượng thua trận.

Nếu là lần này thế gia xếp hạng đại bỉ làm tạp, kia hắn Thượng Quan Cảnh Lâm có gì thể diện lại làm Thượng Quan gia tộc trưởng? Vốn dĩ cho rằng nắm chắc sự, không nghĩ tới hiện tại trở nên có chút khó giải quyết.

“Tiểu hữu liền không thể đãi một đoạn thời gian lại rời đi sao?” Thượng Quan Cảnh Lâm có chút khó xử nhìn Tiêu Lăng Hàn hỏi.

“Thượng Quan tộc trưởng hẳn là biết ta hiện giờ thương thế là như thế nào tạo thành, tuy rằng này chỉ là các ngươi Thượng Quan gia gia sự, theo lý thuyết ta một ngoại nhân không nên quản này đó, nhưng ai làm ta là Huyền Ý sư huynh đâu? Sư tôn trước khi đi thời điểm muốn ta hảo hảo chiếu cố sư đệ, nếu là ta không thể đem sư đệ nguyên vẹn đưa tới hắn lão nhân gia trước mặt. Tin tưởng không cần ta nói, tộc trưởng cũng nên biết sư tôn hắn tính tình.”

Tiêu Lăng Hàn dựa vào Thượng Quan Huyền Ý trên người, sắc mặt tái nhợt, có vẻ thập phần suy yếu.

Thượng Quan Cảnh Lâm trầm mặc một lát, mới vừa nói nói: “Này, tiểu hữu nếu không như vậy, ngươi nếu là tưởng hiện tại liền đi Thiên Lăng đại lục, ta lập tức an bài người đưa ngươi đi. Tiểu bát liền tạm thời lưu tại Địa Thâm đại lục, rốt cuộc lần này thế gia xếp hạng đối chúng ta Thượng Quan gia rất quan trọng. Lại nói như thế nào tiểu bát cũng là Thượng Quan gia một phần tử, nếu là tiểu bát gia gia cùng phụ thân biết tiểu bát vì gia tộc thắng được tỷ thí, bọn họ nhất định sẽ vì tiểu bát cảm thấy kiêu ngạo.”

Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu, cắn môi, không nói gì, chỉ là lẳng lặng nghe. Hắn không nghĩ tới Thượng Quan Cảnh Lâm cư nhiên lấy chính mình gia gia cùng phụ thân tới nói sự, cái này làm cho hắn càng thêm chán ghét Thượng Quan gia người. Một khắc đều không nghĩ đãi ở chỗ này, chỉ nghĩ ly Thượng Quan gia người rất xa.

“Khụ khụ khụ” Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa ho khan vài tiếng.

Tiêu Lăng Hàn gật đầu nói: “Thượng Quan tộc trưởng nói chính là, tiểu bát lại nói như thế nào cũng là Thượng Quan gia người, chuyện này dung ta lại suy xét một chút, ngày mai lại cấp tộc trưởng hồi đáp.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 339

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 339 Địa Thâm đại lục

【 Huyền Ý thăng cấp Hóa Thần kỳ đỉnh 】 canh một

Thượng Quan Cảnh Lâm thấy Tiêu Lăng Hàn đã có lui bước xu hướng, sắc mặt cũng hòa hoãn một ít.

Hắn nhìn thoáng qua ở một bên mặc không lên tiếng Thượng Quan Huyền Ý, đối Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nói: "Kia hành, tiểu hữu ngươi đi về trước hảo hảo nghỉ ngơi." Ngược lại lại đối Thượng Quan Huyền Ý dặn dò nói: "Tiểu bát, hảo hảo chiếu cố ngươi sư huynh."

Thượng Quan Huyền Ý chỉ là "Ân" một tiếng, liền không hề nhiều lời.

"Kia vãn bối liền cáo từ." Tiêu Lăng Hàn nói xong đã bị Thượng Quan Huyền Ý nâng rời đi Thượng Quan Cảnh Lâm phòng.

Nhìn hai người rời đi bóng dáng, Thượng Quan Cảnh Lâm ánh mắt lộ ra một tia sát khí, thật đúng là như đại thái thượng trưởng lão nói như vậy, tiểu bát đối Thượng Quan gia tộc không có một chút lòng trung thành. Làm Thượng Quan gia con cháu, vì gia tộc xuất lực là theo lý thường hẳn là sự tình. Nếu là không thể vì gia tộc xuất lực, kia lưu trữ có tác dụng gì?

"Minh phi." Thượng Quan Cảnh Lâm đối với ngoài cửa hô một tiếng.

Lập tức có một người Hợp Thể trung kỳ trung niên nam tử đi đến.

"Ngươi đi tiểu bát sân bên ngoài thủ, nếu là tiểu bát dám can đảm tự mình rời đi Thượng Quan phủ đệ, vậy không cần lưu trữ." Thượng Quan Cảnh Lâm đầy mặt túc sát chi khí, nếu đối gia tộc vô dụng, đó chính là khí tử.

Khí tử tự nhiên là hủy chi, diệt chi.

"Là!" Nam tử vừa dứt lời, tại chỗ đã không có hắn thân ảnh.

Bên này Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn trở lại phòng, lập tức đem cửa phòng đóng lại.

Tiêu Lăng Hàn đối với Thượng Quan Huyền Ý bất đắc dĩ nói: "Xem ra chúng ta muốn chạy, đến trước đem ta thương dưỡng hảo mới được."

Thượng Quan Huyền Ý xụ mặt, tức giận nói: "Tức chết ta, Thượng Quan gia người một cái so một cái không biết xấu hổ. Sớm biết rằng chúng ta trực tiếp rời đi, không đi theo lão nhân kia chào từ biệt."

"Hảo, đừng vì những cái đó không đáng nhân sinh khí, sinh khí là lấy sai lầm của người khác trừng phạt chính mình." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, làm hắn không cần banh mặt.

Thượng Quan Huyền Ý hít sâu một hơi, cầm nắm tay, bình phục một chút tâm tình. "Lăng Hàn nói rất đúng, những người đó đều không đáng ta sinh khí."

"Ân, này liền đúng rồi, ta tiên tiến không gian đi chữa thương, ngươi ở trong phòng chờ ta trong chốc lát." Nói, Tiêu Lăng Hàn hôn hôn Thượng Quan Huyền Ý cái trán.

"Hảo."

Một canh giờ sau……

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa xuất hiện ở trong phòng, bên ngoài một canh giờ, nhưng hắn ở Long Ngọc không gian lại đãi một tuần. Hiện tại trên người hắn thương, cũng nhân ăn bảy màu linh chi hảo toàn.

Thượng Quan Huyền Ý ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn xuất hiện trước tiên liền ôm lấy hắn.

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng vỗ vỗ hắn hậu bối, "Hảo, không có việc gì, ta không phải đã hảo sao."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, rầu rĩ nói: "Về sau đều không cần lại bị thương, càng không cần lại làm ta đối với ngươi ra tay, ta sợ ta vạn nhất không cẩn thận thất thủ, vậy ngươi……," câu nói kế tiếp Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc nói không nên lời, chỉ là đem Tiêu Lăng Hàn ôm càng khẩn.

"Ân, ta đáp ứng ngươi, về sau ta sẽ bảo vệ tốt ngươi, cũng sẽ bảo vệ tốt ta chính mình." Tiêu Lăng Hàn hồi ôm Thượng Quan Huyền Ý, lẫn nhau đều tham lam nghe đối phương trên người hương vị.

Thượng Quan Huyền Ý thoáng buông ra Tiêu Lăng Hàn, đôi tay vuốt ve hắn gương mặt, nhìn hắn tuấn nhan.

Hắn con ngươi toàn là sủng nịch, trên mặt biểu tình là nói không nên lời ôn nhu.

Như vậy biểu tình hắn chưa từng có đã cho những người khác.

Hắn là trời cao ban cho chính mình lễ vật, cũng là chính mình trọng sinh cứu rỗi.

Hắn là chính mình duy nhất để ở trong lòng người, ai cũng không thể đem hắn từ chính mình bên người cướp đi.

Ai cũng không thể!

Chính mình cùng hắn chỉ thuộc về lẫn nhau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cứ như vậy lẫn nhau nhìn lẫn nhau, ai cũng không có trước nói lời nói.

Chậm rãi hôn lên đối phương môi, nhắm mắt lại, sau đó, càng thâm nhập mà thăm dò, trằn trọc.

Đương hai người lại tách ra khi, mang ra một cây trong suốt chỉ bạc.

Nhìn thấy kia căn chỉ bạc, hai người không khỏi đều cười lên tiếng.

Tiêu Lăng Hàn đôi tay ôm Thượng Quan Huyền Ý eo, tạp đi chép một chút miệng, đôi mắt như lang giống nhau nhìn chằm chằm hắn.

"Huyền Ý mùi vị thật thơm, ta còn tưởng càng thâm nhập mà nếm thử ngươi hương vị." Hắn thanh âm khàn khàn, nói không nên lời ám trầm.

Thượng Quan Huyền Ý mặt lập tức liền đỏ, xấu hổ và giận dữ trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái. Gia hỏa này nói cái gì đều nói được, xấu hổ chết người.

Bất quá hắn vẫn là nhỏ giọng trả lời: "Chúng ta trước rời đi Đan Thành lại nói."

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý mặt đỏ phác phác, hảo muốn cắn một ngụm. Nghe thấy hắn nói, trong lòng càng là mỹ tư tư.

Sân bên ngoài Hợp Thể kỳ tu sĩ vừa mới đã đến khi, hai người liền phát hiện, bất quá hai người cũng không có đi quản hắn.

Tuy rằng Thượng Quan gia người đối Thượng Quan Huyền Ý xác thật không hữu hảo, ích lợi tâm quá nặng, nhưng là Thượng Quan Huyền Ý cũng không có nghĩ tới muốn tiêu diệt toàn bộ Thượng Quan gia tộc. Những người đó không phải hâm mộ bọn họ này một mạch thiên phú hảo, không quen nhìn hắn sao? Vậy chờ hắn tu luyện đến Độ Kiếp kỳ lại trở về uy hiếp một chút mọi người, sau đó lại cùng Thượng Quan gia nhất đao lưỡng đoạn. Làm cho bọn họ có chỗ dựa không thể dựa, tin tưởng như vậy Thượng Quan gia tộc không cần chính mình ra tay, ở không lâu tương lai cũng sẽ xuống dốc.

Kiếp trước làm hại chính mình bị đuổi giết hơn phân nửa đời Thượng Quan Huyền Vũ, chính mình kiếp trước liền giết hắn một lần. Kiếp này hắn còn không có tới kịp làm chính mình bị đuổi giết, chính mình liền trước một bước tẩy đi hắn ký ức, sau lại hắn lại bị Tiêu Lăng Hàn giết.

Đến cuối cùng đều là chính mình sống được hảo hảo, như vậy tính lên chính mình mới là lớn nhất người thắng.

"Ngươi thật sự không tính toán trả thù Thượng Quan gia người sao?" Tiêu Lăng Hàn đối những cái đó Thượng Quan gia người không một chút ấn tượng tốt, chỉ có số ít ngoại trừ.

"Tạm thời không được, như vậy cũng khá tốt. Ta liền thích bọn họ không quen nhìn ta, lại làm không xong ta bộ dáng. Kia phẫn hận lại không cam lòng ánh mắt, chỉ là ngẫm lại ta đều cảm thấy vui sướng. Chờ chúng ta tu luyện đến Độ Kiếp kỳ lại trở về, đến lúc đó ta phải dùng uy áp, áp một áp những cái đó lão bất tử."

Thượng Quan Huyền Ý đang nói này đó thời điểm, trong ánh mắt lóe quang, cả người đều có vẻ thần thái phi dương. Chính hắn không chú ý, nhưng thật ra đem hắn đối diện Tiêu Lăng Hàn xem cũng ngẩn ngơ.

Hắn như là buông xuống gông xiềng, buông xuống qua đi, chính thật sự trọng sinh.

Trước mắt là chính mình yêu nhất người, cái gì thù hận, những cái đó kiếp trước ân oán, theo gió mà đi. Kiếp này hắn Thượng Quan Huyền Ý chỉ cần hảo hảo cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau, cùng nhau tu luyện, cùng nhau phi thăng.

Bọn họ muốn vĩnh viễn ở bên nhau, thần chắn sát thần, Phật chắn sát Phật!

Mặt khác cái gì đều không quan trọng.

Những cái đó râu ria người chỉ biết lãng phí bọn họ thời gian.

Đương nhiên, nếu là có người dám lại tìm tới tới, vậy không cần khách khí, trực tiếp xử lý.

Những người đó đều không đáng chính mình tốn tâm tư đi đối phó.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý rực rỡ lấp lánh con ngươi, sủng nịch nói: "Ngươi cao hứng liền hảo."

"Lăng Hàn, ta muốn, ta tưởng ngươi hung hăng khi dễ ta, liền hiện tại." Thượng Quan Huyền Ý mở to một đôi mắt đào hoa, không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm ôm lấy hắn Tiêu Lăng Hàn, vươn đầu lưỡi liếm liếm có chút khô ráo môi.

Tức phụ nhi lớn lên vốn dĩ liền câu nhân, lại làm ra liếm môi động tác. Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình miệng khô lưỡi khô, vừa mới áp xuống đi tà hỏa, lập tức liền chạy trốn đi lên.

Nhưng Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi không phải còn nói chờ rời đi Đan Thành mới……, như thế nào đột nhiên liền thay đổi chủ ý. Này đó đều không quan trọng, quan trọng là tức phụ nhi chủ động cầu hoan, làm hắn lão công, điểm này cần thiết thỏa mãn.

Tiêu Lăng Hàn yết hầu kích thích một chút, nghĩ đến không gian có thời gian thêm thành, bọn họ hiện tại tiến không gian song tu ba ngày, trở ra cũng không muộn.

Ngay sau đó, hai người liền xuất hiện ở Long Ngọc không gian trung linh khí trong hồ, chỉ nghe "Bùm" một tiếng, hai người đều rơi vào trong nước.

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ cho rằng Tiêu Lăng Hàn sẽ dẫn hắn đến trên giường đi, không nghĩ tới hắn lại mang chính mình tới linh khí trì. Còn không đợi hắn nghĩ nhiều dũ hỉ, Tiêu Lăng Hàn đã cướp lấy hắn hô hấp.

Thật vất vả tìm được một cái không đương, Thượng Quan Huyền Ý thở hổn hển hỏi: "Như thế nào không đi phòng tu luyện?"

"Mỗi lần đều đi phòng tu luyện, thích hợp đổi một chỗ, lần này chúng ta ở linh khí trong ao, lần sau chúng ta đi trên cỏ, lại lần sau chúng ta đi……," Tiêu Lăng Hàn nói còn không có nói xong, Thượng Quan Huyền Ý đã ngăn chặn hắn miệng.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng ảo não, sớm biết rằng chính mình liền không hỏi, vì không cho Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói tiếp, đành phải hôn lấy hắn lải nhải miệng.

Không trong chốc lát, hai người đã không phiến lũ, trong nước linh khí mờ mịt, rất xa chỉ có thể thấy trong nước tựa hồ có hai người ở hí thủy.

80 thiên hậu……

"Lăng Hàn, chúng ta nên đi ra ngoài." Thượng Quan Huyền Ý thần thanh khí sảng đứng ở linh khí bên cạnh ao, nhìn vẻ mặt buồn bực Tiêu Lăng Hàn, trong lòng âm thầm cười trộm.

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt đều là dục cầu bất mãn biểu tình, u oán nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

80 ngày trước, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở linh khí trong ao mới đến một lần. Lần thứ hai mới tiến hành đến một nửa, Thượng Quan Huyền Ý quanh thân linh khí kích động, rõ ràng là muốn thăng cấp dấu hiệu. Tiêu Lăng Hàn không thể không ngừng lại, ở một bên nhìn Thượng Quan Huyền Ý tu luyện thăng cấp.

Chỉ là Thượng Quan Huyền Ý này một tu luyện liền dùng 80 thiên, tu vi cũng thăng cấp đến Hóa Thần kỳ đỉnh.

"Huyền Ý, nếu không chúng ta tới một lần, lại đi ra ngoài?" Tiêu Lăng Hàn ánh mắt như lửa nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý, nội tâm nhịn không được có chút ngo ngoe rục rịch. Hắn ở bên bờ nhìn nhà mình tức phụ nhi 80 thiên, có thể xem không thể ăn, miễn bàn trong lòng có bao nhiêu nghẹn khuất.

Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, từ từ mà nói: "Đôi tình nếu đã cửu trường, cần gì sớm sớm chiều chiều thấy nhau?"

Tiêu Lăng Hàn bị đổ đến á khẩu không trả lời được.

Chính mình đây là bị tức phụ nhi phản thắng một nước cờ.

Theo sau hắn vẻ mặt nghiêm mặt nói: "Bên ngoài hẳn là ngày hôm sau sáng sớm, chúng ta dán lên ẩn thân phù, trực tiếp rời đi Thượng Quan gia phủ đệ, Huyền Ý, ngươi xem coi thế nào?"

Thượng Quan Huyền Ý lập tức thuận theo nói: "Ta nghe ngươi."

"Ân, đây là ta ở ngươi tu luyện thời điểm, họa phù triện, tất cả đều là ngũ cấp, mặt trên còn có khắc văn thêm thành." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một xấp phù triện đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận phù triện, thò lại gần, ở Tiêu Lăng Hàn trên má hôn một cái. "Vất vả ngươi."

Cảm giác được mềm mại đụng vào, Tiêu Lăng Hàn gợi lên khóe miệng, "Không nghĩ tới còn có phúc lợi, một chút đều không vất vả, về sau ngươi muốn lại nói cho ta, ta thích ngươi cấp phúc lợi."

Thượng Quan Huyền Ý ngạo kiều nói: "Xem ngươi biểu hiện."

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là phát hiện Thượng Quan Huyền Ý biến hóa, hắn hẳn là buông xuống kiếp trước thù hận. Chân chính được đến giải thoát, bằng không cũng sẽ không đột nhiên đột phá. Tuy rằng cùng chính mình song hưu đối hắn có chỗ lợi, nhưng chỗ tốt sẽ không như vậy rõ ràng.

"Kia phu quân nếu là có làm được không tốt địa phương, mong rằng phu lang nhiều hơn đảm đương." Tiêu Lăng Hàn nghiêm trang nói, theo sau còn hướng Thượng Quan Huyền Ý được rồi một cái nói lễ.

"Ai là phu lang? Ta mới không phải phu lang." Thượng Quan Huyền Ý gương mặt đà hồng, trừng mắt Tiêu Lăng Hàn nói.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý kéo vào trong lòng ngực, tà cười nói: "Ngươi không phải phu lang, vậy ngươi chính là phu nhân?"

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, phu nhân không phải hình dung nữ nhân sao? Cúi đầu liền ở Tiêu Lăng Hàn trên vai hung hăng cắn một ngụm.

"A…… Đau đau đau, Huyền Ý, buông miệng, mau buông miệng. Ta không bao giờ nói bậy, ngươi là phu quân, ngươi là của ta phu quân." Tiêu Lăng Hàn đột nhiên không kịp phòng ngừa lại bị cắn, nhà mình tức phụ nhi này động bất động liền phải cắn chính mình một ngụm, xem ra đã thành thói quen.

Hai người chơi đùa trong chốc lát, liền dán lên ẩn thân phù ra Long Ngọc không gian.

Sau đó hai người lặng yên không một tiếng động rời đi Thượng Quan gia phủ đệ, không có kinh động bất luận kẻ nào.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào Đan Thành Âu Dương gia phủ đệ trước cửa.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 340

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 340 Địa Thâm đại lục

【 tới Lôi Hải 】 canh hai

Một người tu vi ở Nguyên Anh hậu kỳ trung niên nam tử thấy hai người, ngăn ở hai người trước mặt. Hỏi: "Hai vị đạo hữu tới Âu Dương gia phủ đệ là tìm người? Vẫn là có mặt khác sự?"

Thượng Quan Huyền Ý nâng Tiêu Lăng Hàn đối với nam tử nói: "Tại hạ Thượng Quan Huyền Ý, vị này chính là ta sư huynh Tiêu Lăng Hàn, chúng ta là Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ, tiến đến bái phỏng Âu Dương tộc trưởng. Mong rằng đạo hữu thông truyền một tiếng."

Nam tử hơi hơi sửng sốt, Âu Dương Tu Kỳ đệ tử?

Nhà mình lão tổ tông cư nhiên thu đệ tử?

Hắn tò mò đánh giá một chút hai người, một người tu vi là ở Nguyên Anh trung kỳ, một người khác tu vi hắn nhìn không thấu!

Ngay sau đó hắn liền nói: "Tại hạ Âu Dương Hào, nếu Thượng Quan đạo hữu cùng Tiêu đạo hữu là tới bái phỏng tộc trưởng, kia thỉnh hai vị đi theo ta."

"Làm phiền Âu Dương đạo hữu."

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn muốn làm bộ bị thương nặng bộ dáng, cho nên một đường đều là từ Thượng Quan Huyền Ý đỡ đi.

Hai người đi theo Âu Dương Hào, xuyên qua hoa viên, núi giả, hành lang, thực mau tới đến phủ đệ chính sảnh trung.

"Hai vị đạo hữu thỉnh chờ một lát, ta đây liền đi thỉnh tộc trưởng."

Âu Dương Hào tiếp đón hai người ngồi xuống sau, lập tức hướng Âu Dương tộc trưởng sở trụ địa phương đi đến.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không chờ bao lâu, liền thấy một người ăn mặc một thân huyền sắc tay áo bó mãng bào, cổ tay áo chỗ nạm thêu chỉ vàng tường vân, bên hông màu son bạch ngọc đai lưng, tóc dùng một cây bạch ngọc trâm thúc khởi, khí chất ưu nhã trung niên nam tử đi vào đại sảnh.

Người tới đúng là Âu Dương gia đương nhiệm tộc trưởng: Âu Dương Phó.

"Vãn bối Tiêu Lăng Hàn (Thượng Quan Huyền Ý) gặp qua Âu Dương tộc trưởng." Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy người tới lập tức từ trước đến nay người hành lễ.

“Hai vị tiểu hữu không cần đa lễ, mời ngồi.” Âu Dương Phó ở thủ vị ngồi xuống, trên mặt một mảnh hiền từ, bất động thanh sắc đánh giá hai người. Hắn cái kia tính cách cổ quái tộc thúc cư nhiên thu đồ đệ, thật sự là hiếm lạ.

Đãi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngồi xuống sau, Âu Dương Phó tò mò hỏi: “Ta nghe A Hào nói các ngươi là tộc thúc đệ tử?”

“Gia sư đúng là Âu Dương Tu Kỳ.”

Âu Dương Phó nhướng mày hỏi: “Các ngươi đến từ Hoàng Cực đại lục?”

“Là!”

Thấy vậy, Âu Dương Phó nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, hỏi: “Kia vị này tiểu hữu họ Thượng Quan, ngươi là Thượng Quan gia người?”

Thượng Quan Huyền Ý cung gật gật đầu, kính đáp: “Hồi tiền bối, vãn bối Thượng Quan Huyền Ý, gia phụ Thượng Quan Minh Thanh.”

Nghe vậy, Âu Dương Phó rất có hứng thú nhìn Thượng Quan Huyền Ý, không nghĩ tới trước mắt tiểu oa nhi chính là Thượng Quan Minh Thanh nhi tử. Quả nhiên là cha nào con nấy, lão tử đều như vậy xuất chúng, làm nhi tử tự nhiên cũng sẽ không kém tới đó đi. Hắn có thể bị tộc thúc coi trọng thu làm đệ tử phảng phất cũng là đương nhiên sự, chỉ tiếc Âu Dương hậu bối không có một cái có thể vào được tộc thúc mắt.

Âu Dương Phó lập tức tưởng xa hơn, nếu là tộc thúc cưới vợ sinh con, kia hắn hài tử có thể hay không cũng hướng Thượng Quan Huyền Ý như vậy ưu tú.

Nghĩ đến đây, Âu Dương Phó hạ quyết tâm, chờ nhìn thấy tộc thúc liền thúc giục hắn chạy nhanh tìm cái đạo lữ. Dù sao bọn họ kia một mạch, hiện giờ liền hắn một cái độc đinh mầm. Đều nói hổ phụ vô khuyển tử, tin tưởng không lâu tương lai bọn họ Âu Dương gia lại sẽ nhiều ra một cái kinh tài tuyệt diễm người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không biết Âu Dương Phó suy nghĩ đã chạy đến cách xa vạn dặm ở ngoài đi. Dù sao hai người nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý nói câu nói kia sau, Âu Dương Phó đôi mắt càng ngày càng sáng, phảng phất tâm tình cũng thực tốt bộ dáng.

Âu Dương Phó cảm giác được hai cái tiểu bối xem chính mình kỳ dị ánh mắt, chạy nhanh thu hồi chạy xa suy nghĩ. Liên tục nói: “Hảo, hảo, hảo, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên.”

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ, chính mình nơi nào như là anh hùng?

Này Âu Dương tộc trưởng thật đúng là trợn tròn mắt nói dối.

Thượng Quan Huyền Ý khiêm tốn nói: “Tiền bối giây tán, vãn bối tài hèn học ít, tu vi thấp kém, đảm đương không nổi anh hùng.”

Âu Dương Phó xua tay nói: “Tiểu hữu không cần tự coi nhẹ mình, ngươi có thể bị tộc thúc coi trọng cũng thu làm đệ tử, tự nhiên là có chỗ hơn người. Tộc thúc đến nay mới thôi, đã có thể chỉ thu các ngươi hai người vì đồ đệ.”

Ngược lại hắn lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, “Tiểu hữu tựa hồ bị trọng thương?”

Tiêu Lăng Hàn gật đầu nói: “Tiền bối cao kiến, vãn bối xác thật bị trọng thương, hôm nay chúng ta sư huynh đệ hai người tiến đến bái phỏng tiền bối, cũng có chuyện muốn phiền toái tiền bối.”

“Nga, không hai vị tiểu hữu có chuyện gì yêu cầu tại hạ hỗ trợ?”

“Thật không dám giấu giếm, chúng ta là muốn mượn quý tộc Truyền Tống Trận dùng một chút.”

“Các ngươi phải rời khỏi Địa Thâm đại lục?” Âu Dương Phó có chút có chút ngoài ý muốn nhìn hai người liếc mắt một cái, hiện giờ thế gia xếp hạng tái sắp tới, hai người cư nhiên phải rời khỏi, xem ra Thượng Quan gia lưu không được nhân tài a!

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Đúng là, hiện giờ ta thân bị trọng thương, yêu cầu bát cấp chữa thương đan dược mới có thể chữa khỏi, cho nên chúng ta tưởng mau chóng đi Thiên Lăng đại lục.”

Nghe vậy, Âu Dương Phó gật gật đầu, nguyên lai là vội vã đi Thiên Lăng đại lục tìm chữa thương đan dược.

Nhưng hắn cũng không có lập tức đáp ứng, mà là có chút khó xử nói: “Nhưng chúng ta Âu Dương gia Truyền Tống Trận cũng không phải chúng ta tưởng khai là có thể mở ra, vượt giới Truyền Tống Trận yêu cầu cực phẩm linh thạch mới có thể khởi động. Các ngươi cũng biết, Địa Thâm đại lục cực phẩm linh thạch không nhiều lắm, chúng ta Âu Dương gia có cũng chỉ là thượng phẩm linh thạch.”

Tiêu Lăng Hàn nói: “Linh thạch sự chính chúng ta nghĩ cách, nếu là tiền bối đồng ý nói, một năm sau chúng ta liền đi Âu Dương gia tộc địa.”

“Nga? Hai vị tiểu hữu không phải lập tức phải rời khỏi?” Âu Dương Phó kinh ngạc nhìn hai người, chẳng lẽ bọn họ còn muốn tham gia thế gia xếp hạng tái?

Thượng Quan Huyền Ý lời nói hàm hồ nói: “Chúng ta tại Địa Thâm đại lục còn có chút việc, yêu cầu điểm thời gian đi xử lý.”

Thấy hai người không muốn nhiều lời, Âu Dương Phó cũng liền không có hỏi nhiều, gật đầu nói: “Kia hành, vậy các ngươi đến lúc đó trực tiếp tới Âu Dương gia chủ thành tìm ta đó là.”

“Đa tạ tiền bối, hôm nay mạo muội tiến đến quấy rầy tiền bối, chúng ta sư huynh đệ còn có mặt khác sự liền trước cáo từ.”

Tiêu Lăng Hàn nói xong, đã bị Thượng Quan Huyền Ý nâng đứng dậy, hai người hướng Âu Dương Phó hành lễ.

Âu Dương Phó đáp: “Kia hành, các ngươi có việc, các ngươi liền đi trước làm các ngươi sự.”

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền ra Âu Dương gia phủ đệ.

Mới vừa đi tới cửa, nghênh diện liền thiếu chút nữa đụng phải một người.

Đãi xem người nọ diện mạo sau, Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày, không tưởng gia hỏa này cư nhiên còn không có chết thẳng cẳng.

“Di, là ngươi.” Âu Dương Chí Minh nhìn thấy chính mình thiếu chút nữa đụng phải người cư nhiên là Thượng Quan Huyền Ý, trong mắt tất cả đều là thần sắc mừng rỡ.

Lần trước ở Đông Phương gia thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý nói chính mình không sống được bao lâu. Sau khi trở về hắn luôn là không dễ chịu, trong đầu không thể hiểu được luôn là hiện ra “Không sống được bao lâu” bốn chữ. Hắn lập tức liền đem chuyện này dùng truyền âm ngọc giản nói cho chính mình mẫu thân, kết quả mẫu thân phi thường nghiêm túc nói cho chính mình, muốn chính mình lập tức lập tức bế quan. Ai tới đều không được thấy, nàng tự mình đến Đông Phương gia tiếp chính mình.

Kết quả chính mình cứ như vậy không thể hiểu được tránh thoát một hồi âm mưu ám sát, nguyên lai chính mình vị hôn thê đã sớm cùng chính mình nhị ca thông đồng. Hắn thiếu chút nữa đã bị không thể hiểu được hại chết, sự tình điều tra ra sau, hắn tự nhiên cũng cùng Đoan Mộc Nghĩa San giải trừ hôn ước.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến người tới vừa thấy đến Thượng Quan Huyền Ý liền hai mắt sáng lên, còn tưởng duỗi tay tới kéo hắn.

Hắn lập tức liền đen mặt, trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý hướng chính mình trong lòng ngực mang, làm đối diện người kéo cái không.

Âu Dương Chí Minh nhìn chính mình vươn đi tay, cái gì đều không có bắt được, lại nhìn thấy trước mặt hai người tư thế. Hắn có chút xấu hổ thu hồi tay, lập tức minh bạch chính mình vừa rồi thiếu chút nữa khiến cho người khác hiểu lầm.

Âu Dương Chí Minh nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh giải thích nói: “Huynh đệ, hiểu lầm hiểu lầm, ta cùng Thượng Quan đạo hữu là cũ thức.”

“Nhận thức?” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

“Xem như nhận thức đi, không quá thục.” Thượng Quan Huyền Ý bắt bẻ nhìn Âu Dương Chí Minh liếc mắt một cái, gia hỏa này chính là một cái nhị hóa.

“Nếu không thân, chúng ta đây đi thôi.” Tiêu Lăng Hàn trực tiếp mang theo Thượng Quan Huyền Ý từ Âu Dương Chí Minh bên người trải qua.

“Hai vị huynh đệ đừng đi a, hiện tại không thân, chúng ta nhiều hiểu biết một chút liền quen thuộc. Hắc, các ngươi đừng đi a!” Âu Dương Chí Minh nhìn hai người rời đi bóng dáng lớn tiếng nói, hắn muốn giao cái bằng hữu như thế nào như vậy khó đâu?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp làm lơ Âu Dương Chí Minh kêu gọi.

Hai người xuất hiện ở Âu Dương gia, cũng không có che lấp hành tung, cho nên Thượng Quan Cảnh Lâm thực mau phải tới rồi tin tức.

Hắn không nghĩ tới hai người cư nhiên có thể ở Hợp Thể kỳ tu sĩ mí mắt phía dưới trốn đi, hiện tại hai người đã cùng Âu Dương gia đáp thượng tuyến. Hắn muốn mạnh mẽ đem Thượng Quan Huyền Ý trảo trở về hiển nhiên là không có khả năng, mặc kệ trong lòng là như thế nào không cam lòng, cũng chỉ có thể tạm thời buông, hiện giờ thế gia xếp hạng tái mới là mấu chốt.

Cũng may mắn Thượng Quan Cảnh Lâm không có lại phái người đuổi theo giết Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, bằng không hai người phỏng chừng liền phải thay đổi chủ ý, trực tiếp đi đem Thượng Quan gia cấp diệt.

Mà lúc này Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người ra Đan Thành sau, liền trực tiếp đi trước kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý thăng cấp Hợp Thể kỳ động thiên phúc địa.

Nơi đó không có một ngọn cỏ, chỉ vì ở kia khu vực trung gian có một mảnh Lôi Hải.

Sở dĩ kêu Lôi Hải, nghe nói thật lâu trước kia nơi đó là một mảnh hải. Sau lại bởi vì ở nơi đó độ kiếp người quá nhiều, bị thiên phạt, từ đây nơi đó lôi điện liền không có lại đoạn quá.

Xa xa là có thể nghe được “Ầm ầm ầm” tiếng sấm, kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý là ở bị người đuổi giết thời điểm dùng một trương truyền tống phù, trực tiếp bị truyền tống tới rồi Lôi Hải trung ương. Hắn ở nơi đó tìm được rồi mười khối cực phẩm lôi linh tinh, hấp thu luyện hóa sau, trực tiếp đột phá Hợp Thể kỳ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tới Lôi Hải đã là một tháng về sau sự tình.

Lôi Hải bên ngoài có không ít luyện thể tu sĩ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp hướng nhất trung tâm vị trí đi đến.

“Ầm ầm ầm” thanh âm không ngừng vang ở bên tai, ở sắp tiếp cận Lôi Hải trung tâm thời điểm, hai người đều ngừng lại.

Lôi điện đánh vào trên người nóng rát cảm giác, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy nơi này liền thích hợp hắn hiện tại tu luyện.

Hắn liền đối với Tiêu Lăng Hàn nói: “Lăng Hàn, ta chuẩn bị ở chỗ này tu luyện một đoạn thời gian, chính ngươi đi vào trước đi.”

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn nơi đây đến trung tâm khoảng cách không xa, chính mình hẳn là chỉ cần mấy ngày là có thể trở về.

Vì thế hắn gật gật đầu, đáp: “Hảo, chính ngươi tiểu tâm một ít, ta bắt được lôi linh tinh liền trở về.”

“Ân, ngươi cũng chú ý an toàn.”

Tiêu Lăng Hàn lập tức liền chính mình một người triều Lôi Hải trung tâm đi đến, hắn cảm giác lôi điện dừng ở trên người tê tê ngứa ngứa, còn có chút hơi đau đớn, những cái đó tinh thuần lôi linh khí thực mau đã bị hắn hấp thu luyện hóa.

Chỉ dùng ba ngày thời gian, Tiêu Lăng Hàn liền đến trung tâm khu vực, mà trung tâm khu vực là một con ngũ cấp lôi báo gấm địa bàn.

Hôm nay, lôi báo gấm mới vừa nuốt một đạo lôi điện, lôi điện ở nó trong cơ thể đấu đá lung tung, nó nhắm mắt lại chuyên tâm luyện hóa nổi lên vừa mới nuốt vào lôi điện. Chẳng được bao lâu, nó liền cảm giác được một cổ xa lạ hơi thở đang ở tiếp cận chính mình vị trí.

“Ngao ô, ngao ô, ngao ô!” Lôi báo gấm phát ra rung trời rít gào, như là cảnh cáo người tới.

Có Thượng Quan Huyền Ý ký ức, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên biết nơi này có một con ngũ cấp lôi báo gấm.

Bất quá kiếp trước nó vận khí không tốt lắm, mới vừa nuốt một đạo lôi điện đã bị từ trên trời giáng xuống Thượng Quan Huyền Ý cấp tạp đã chết. Nếu là bình thường nó không có khả năng dễ dàng chết như vậy, ai kêu nó vừa mới nuốt lôi điện. Mà Thượng Quan Huyền Ý một rơi xuống, trực tiếp liền đem đạo lôi điện kia tạp tới rồi nó yêu hạch thượng.

Này hẳn là chính là Thiên Đạo cấp khai cửa sau, bằng không lúc ấy bị thương Thượng Quan Huyền Ý, nơi nào sẽ là lôi báo gấm đối thủ.

Tiêu Lăng Hàn đi đến lôi báo gấm cách đó không xa, cùng nó bốn mắt nhìn nhau.

Đây là lôi báo gấm có bảy tám mét trường, nhìn qua uy phong lẫm lẫm, trên người ngẫu nhiên còn tản mát ra một đạo ánh sáng tím.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 341

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 341 Địa Thâm đại lục

【 Minh Thâm thân phận 】 canh ba

"Ngao ô, ngao ô." Lôi báo gấm nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn, không ngừng phát ra gầm rú, nó có thể cảm giác được trước mặt người thực lực so với chính mình cường.

Rất nhiều thời điểm này đó yêu thú đều có tránh hung xu cát bản lĩnh, ở đối mặt so với chính mình cường địch thủ khi, chỉ cần không phải phi chiến không thể, bọn họ đều sẽ lựa chọn tránh đi.

Tiêu Lăng Hàn yêu cầu lôi linh tinh vừa lúc ở lôi báo gấm cư trú oa phía dưới, cho nên hắn trực tiếp đối lôi báo gấm khởi xướng cấp bậc uy áp.

Tuy rằng cảm giác được người tới so với chính mình cường, nhưng nơi này là chính mình gia, trước mặt này nhân loại mới là người từ ngoài đến. Lôi báo gấm ở chỗ này sinh sống mấy ngàn năm, tất nhiên là không cam lòng như vậy rời đi.

Cho nên lôi báo gấm không màng Tiêu Lăng Hàn so với chính mình cao hơn một cấp bậc, trực tiếp đối hắn hộc ra một đạo lôi điện công kích.

Tiêu Lăng Hàn tùy ý lôi báo gấm lôi điện dừng ở trên người mình, cảm giác cũng không tệ lắm, so bản địa lôi điện còn mạnh hơn thượng hai phân, ít nhất có thể bổ ra hắn phòng ngự.

"Thống khoái! Lại đến."

Dùng lôi báo gấm công kích cho chính mình luyện thể, hiệu quả rõ ràng so nơi đây lôi điện hiệu quả hảo.

"Rống ~ rống ~~" lôi báo gấm gầm rú một tiếng, lại lần nữa phát ra công kích.

Tiêu Lăng Hàn như cũ không tránh không né, vẫn từ lôi báo gấm lôi điện công kích đánh vào chính mình trên người.

Lôi báo gấm liên tục phát ra năm đạo lôi điện công kích, phát hiện Tiêu Lăng Hàn đều nhẹ nhàng tiếp được. Khí nó "Ngao ô ~~~~ ngao ô ~~~" thẳng kêu to.

Cúi người một cái nhảy lên liền nhằm phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vươn nắm tay, cùng lôi báo gấm chiến thành một đoàn.

Lôi báo gấm hàng năm lôi điện hạ rèn luyện, da không phải giống nhau hậu, Tiêu Lăng Hàn nắm tay đánh vào mặt trên như là đánh vào sắt thép thượng.

Lắc lắc có chút sưng đỏ tay, nhưng đau chết hắn. Hắn cúi đầu nhìn nhìn chính mình nắm tay, có mấy chỗ đều phá da.

Lôi báo gấm nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, nó cảm thấy chính mình thắng lợi đang nhìn, lại lần nữa hướng Tiêu Lăng Hàn vọt lại đây.

Tiêu Lăng Hàn lại không phải thiếu tấu, tự nhiên sẽ không lại đi cùng lôi báo gấm cứng đối cứng, hắn trực tiếp đem chính mình Hợp Thể kỳ uy áp đối với lôi báo gấm thi triển. Lôi báo gấm trực tiếp bị hắn uy áp áp rơi xuống trên mặt đất, phủ phục trên mặt đất.

"Ngao ô, ngao ô ~" nhỏ giọng nức nở lên.

Tiêu Lăng Hàn thấy lôi báo gấm không thể nhúc nhích, trực tiếp đi đến hắn hang ổ. Lấy ra một phen kiếm, tìm được một phương hướng, trực tiếp đâm đi vào. Mặt đất da nẻ mở ra, nhếch lên quanh thân chính là khối.

Thực mau liền có một cổ tinh thuần lôi linh khí phô diện mà đến, Tiêu Lăng Hàn cũng thấy chính mình lần này mục tiêu.

"Ngao ô ~~ ngao ô ~~" lôi báo gấm tự nhiên cũng cảm giác được tinh thuần lôi linh khí.

Nó quay đầu, thẳng lăng lăng nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn phương hướng, nơi đó mặt bảo bối hảo mê người. Nó vươn móng vuốt, không ngừng bắt lấy mặt đất, tựa hồ tùy thời đều sẽ bạo khởi nhằm phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng đào trên mặt chồng chất hòn đất, nhưng lực chú ý vẫn luôn đều ở lưu ý lôi báo gấm hành động.

Lôi báo gấm thấy Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm đi xuống, như là ở lấy trong đất mặt bảo bối.

Nó rốt cuộc là nhịn không được ra tay, chỉ thấy nó cao cao nhảy lên, một cái thái sơn áp đỉnh liền triều Tiêu Lăng Hàn đè ép qua đi.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có di động, mà là đem kim mộc thủy hỏa thổ năm loại linh khí rót vào trong tay cầm kiếm trung, chờ lôi vân hướng chính mình đè xuống thời điểm, trực tiếp đâm xuyên qua nó bụng.

"Vốn định tha cho ngươi một mạng, không nghĩ tới ngươi như vậy chịu không nổi dụ hoặc." Tiêu Lăng Hàn rút về kiếm, lôi báo gấm huyết lập tức phun tới, toàn bộ thân thể cũng ngã xuống trên mặt đất.

Bảo hộ yêu thú đã chết, toàn bộ trung tâm khu vực cũng chỉ có Tiêu Lăng Hàn một người, hắn nhanh chóng mà đem dưới nền đất mặt lôi linh tinh đào ra tới.

Thâm tử sắc lôi linh kim, bên trong lôi linh khí đặc biệt nồng đậm, số lượng quả nhiên chỉ có mười khối.

Tiêu Lăng Hàn trước kia được đến lôi linh tinh chỉ là màu tím nhạt, cùng này đó so sánh với linh khí chất lượng đã có thể kém xa.

Thu hồi lôi linh tinh, lại lấy ra lôi báo gấm yêu hạch, cuối cùng đem lôi báo gấm da lột xuống dưới. Dư lại đều không có cái gì dùng, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thả ra thú lửa đốt lôi báo gấm thi thể.

Ba ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn về tới Thượng Quan Huyền Ý tu luyện địa phương, nhìn đến hắn đang ở dùng lôi điện tôi thể. Tiêu Lăng Hàn cũng không có tiến lên đi quấy rầy hắn, mà là ở hắn cách đó không xa cũng bắt đầu tu luyện lên.

Lấy ra lôi linh tinh, Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị đem chúng nó đều luyện hóa hấp thu. Tuy rằng không thể làm hắn thăng cấp, nhưng cũng có thể tiến bộ không ít.

Nửa năm sau……

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi ra Lôi Hải, hai người ở Lôi Hải tu luyện nửa năm. Trung tâm khu vực lôi điện đối hai người đã khởi không được nhiều đại tác dụng, mới quyết định rời đi.

"Kế tiếp ngươi muốn đi chỗ nào?" Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra phi thuyền, hướng trong phi thuyền rót vào linh khí, thuận tiện hỏi bên người Thượng Quan Huyền Ý.

"Địa Thâm đại lục giống như đã không có có sẵn cơ duyên, có đều là ở bí cảnh, hiện giờ còn chưa tới mở ra thời gian. Ta giống như không có nơi nào muốn đi?" Thượng Quan Huyền Ý suy nghĩ một chút, giống như Địa Thâm đại lục đã không có gì địa phương đáng giá đi.

Bỗng nhiên nghĩ đến dùng phá giới phù rời đi Huyền Thiên đại lục Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh, hắn nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Lăng Hàn, Sở sư huynh bọn họ không phải tới Địa Thâm đại lục tới sao? Chúng ta có thể đi Thẩm gia nơi bích thiên thành xem bọn họ."

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ cười cười, nói: "Bọn họ giống như đều không ở Địa Thâm đại lục, ta tới rồi Địa Thâm đại lục không lâu liền cảm ứng quá bọn họ vị trí. Bọn họ không phải đi khác đại lục, chính là vào cái gì bí cảnh."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý tiếc nuối nói: "Nga! Chúng ta đây hiện tại liền đi Âu Dương gia đi, ngồi phi thuyền đi hẳn là yêu cầu một tháng."

"Hảo, nghe ngươi."

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thượng phi thuyền, trực tiếp hướng Âu Dương gia nơi Kỳ Huyễn Thành bay đi.

Trên đường hai người ở trải qua một ít đại thành trì liền sẽ đi vào du ngoạn mấy ngày.

Như vậy chậm trễ xuống dưới, đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tới Kỳ Huyễn Thành đã là bốn tháng lúc sau.

Thu phi thuyền, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng nhau giao vào thành phí dụng, trực tiếp tới rồi một nhà tên là: Nguyệt hương tới khách điếm.

Chưởng quầy nhìn thấy hai người, thân thiện hỏi: "Hai vị khách quan là ở trọ vẫn là ăn cơm?"

"Chúng ta muốn một gian thượng phòng, tạm thời trụ năm ngày."

Chưởng quầy lập tức mặt mày hớn hở nói: "Hảo liệt, tổng cộng 5000 khối trung phẩm linh thạch."

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra 5000 trung phẩm linh thạch đưa cho chưởng quầy, chưởng quầy tiếp nhận linh thạch, lập tức lấy ra một cái mở ra trận pháp ngọc giản giao cho một bên tiểu nhị.

"Hai vị khách quan bên này thỉnh." Tiểu nhị tiếp nhận ngọc giản, rất có ánh mắt vì hai người dẫn đường.

Hai người mới đến khách điếm trụ hạ không có bao lâu, phòng môn đã bị gõ vang lên.

"Thịch thịch thịch!"

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đang ngồi ở trước bàn uống trà, phảng phất chuyên môn đang chờ gõ cửa người tiến đến.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi người, có chút hứng thú rã rời nói: "Rốt cuộc tới."

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý này lười biếng bộ dáng, có chút buồn cười duỗi tay cạo cạo mũi hắn.

Theo sau hắn vung tay lên, phòng môn trực tiếp bị mở ra.

Lộ ra ngoài cửa Minh Thâm.

Hắn chính giơ tay, nhìn dáng vẻ là đang chuẩn bị lại gõ một lần môn.

"Bát thiếu gia, Tiêu thiếu gia." Minh Thâm đi vào phòng, đứng ở một bên, cung kính gọi một tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, nhìn thoáng qua Minh Thâm, không chút để ý hỏi: "Minh Thâm, ngươi theo ta bao lâu?"

Minh Thâm không cần nghĩ ngợi đáp: "Hai năm lại sáu tháng."

"Ân, đối với chúng ta tu luyện người tới nói, điểm này thời gian bất quá chớp mắt liền đi qua." Thượng Quan Huyền Ý nói một câu giống thật mà là giả nói.

Minh Thâm không rõ Thượng Quan Huyền Ý nói lời này là có ý tứ gì, hắn rất là khó hiểu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười nói: "Minh Thâm, đại thái thượng trưởng lão lần này phái ngươi tới làm cái gì?"

Nghe vậy, Minh Thâm lập tức quỳ một gối xuống đất, kinh sợ nói: “Bát thiếu gia đây là ý gì? Minh Thâm từ theo ngài sau, tận trung cương vị công tác, chưa từng có đã làm đối bát thiếu gia bất lợi việc.”

Thượng Quan Huyền Ý uống một ngụm trà, hài hước nhìn Minh Thâm, cười ngâm ngâm nói: “Nga? Phải không? Kỳ thật ta vẫn luôn rất tò mò, ta mười một tuổi năm ấy, ngươi là thật sự có việc, vẫn là ngươi tự nguyện bị những người khác cố ý điều đi rồi?”

Thấy Minh Thâm muốn nói lời nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay ngăn trở hắn.

Tiếp tục nói: “Kỳ thật ở ta mười một tuổi năm ấy, là ngươi cố ý đem bảo hộ ta người, đều mang đi ra ngoài làm nhiệm vụ đi? Vì không làm cho những người khác hoài nghi, ngươi cố ý để lại hai người. Mà này hai người vừa lúc đã bị ta đại bá thu mua, liền tính lưu lại, cũng sẽ không tận trung cương vị công tác bảo hộ ta. Ngươi nói, ta nói rất đúng sao?”

Minh Thâm cái trán mồ hôi lạnh ngăn không được mà ra bên ngoài mạo, đôi tay gắt gao nắm thành nắm tay, cúi đầu không nói một lời.

“Ngươi hẳn là biết, phía trước phản bội ta kia hai người kết cục, ngươi vì sao còn phải về tới đâu? Ngươi nói ta đều xem ở đi theo ta hơn hai năm phân thượng, quá khứ khiến cho hắn qua đi, đã không so đo, xem như buông tha ngươi. Ngươi vì sao lại tìm tới môn tới muốn chết đâu?”

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hồng quang chợt lóe lướt qua, quanh thân sát khí bốc lên, nhìn về phía Minh Thâm ánh mắt như là đang xem một cái người chết.

Minh Thâm thấy chính mình thân phận đã bị vạch trần, cũng liền không hề che giấu, thoải mái hào phóng đứng lên.

“Không nghĩ tới cư nhiên bị ngươi đã nhìn ra, không biết ngươi là khi nào phát hiện?” Minh Thâm trên cao nhìn xuống đứng ở một bên, lần đầu tiên con mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý, xem kỹ hắn.

“Kỳ thật từ lúc bắt đầu ta liền không có tin tưởng quá ngươi, trên đời này đáng giá ta tín nhiệm người, chỉ có ít ỏi mấy người, mà ngươi tự nhiên không ở trong đó.” Thượng Huyền Ý thưởng thức này trong tay chén trà, không nhanh không chậm nói.

Minh Thâm gật gật đầu, không cấm cảm thán nói: “Xem ra ngươi là thật sự trưởng thành, trước kia ngươi chỉ cần Thượng Quan Huyền Vũ lấy một khối bánh hoa quế, là có thể đem ngươi lừa gạt xoay quanh. Ta tự nhận là mấy năm nay tận trung cương vị công tác, không nghĩ tới như cũ không có được đến ngươi tin nại.”

“Minh Thâm, ta hẳn là kêu ngươi tộc thúc đi? Ngươi là đại thái thượng trưởng lão con vợ lẽ, ta nói rất đúng sao?”

Minh Thâm ở nghe được "Con vợ lẽ" hai chữ thời điểm, khuôn mặt có trong nháy mắt vặn vẹo.

Hắn ghét nhất chính là người khác nhắc tới hắn sinh ra.

Năm đó hắn mẫu thân, chính là bị chính mình phụ thân chính thất phái người giết chết. Mà hắn cũng thiếu chút nữa đã bị giết, may mắn bị đi ngang qua nơi đó Thượng Quan Cảnh Phong gặp được, thuận tiện cứu xuống dưới.

Mấy năm nay hắn vẫn luôn đi theo Thượng Quan Cảnh Phong bên người, che giấu tung tích ẩn núp ở Thượng Quan gia.

Một trăm năm trước hắn liền tìm đến cơ hội, báo chính mình mẫu thân thù, tự nhiên cũng bị Thượng Quan Cảnh Đức tra ra chính mình thân phận.

Hắn cùng đại thái thượng trưởng lão hai người cũng tương nhận, bất quá cũng không có đối ngoại công bố chính mình thân phận.

Hắn thích đãi đang âm thầm, nhìn chính mình con mồi, đi bước một rơi vào chính mình bố trí bẫy rập trung.

Minh Thâm trầm khuôn mặt, hỏi: "Ngươi là như thế nào biết ta thân phận?"

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn Minh Thâm liếc mắt một cái, từ từ nói: "Bởi vì ngươi tên! Chúng ta Thượng Quan gia hộ vệ liền tính tư chất lại hảo, cũng không có khả năng được đến mang bối phận tự. Ngươi hẳn là biết ta phụ thân kêu Thượng Quan Minh Thanh, ta đại bá kêu Thượng Quan Minh Tuân. Nếu ta không có đoán sai, gia gia hẳn là đã sớm biết thân phận của ngươi, bằng không sẽ không ban ngươi cái này danh."

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, Minh Thâm lui về phía sau hai bước.

Hắn vẫn luôn cho rằng chính mình đem chính mình thân phận che giấu thực hảo, không nghĩ tới tộc trưởng đã sớm biết.

Kia mấy năm nay chính mình hành động có phải hay không đều bị tộc trưởng xem ở trong mắt, kia hắn làm như không thấy là có ý tứ gì?

Minh Thâm lâm vào mê mang, "Không, không phải như thế, không nên là như thế này. Là ngươi, là ngươi ở gạt ta đúng hay không?"

Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh một tiếng, nói: "Ta nói có phải hay không thật sự, chính ngươi không phải nhất rõ ràng sao?"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 342

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 342 Địa Thâm đại lục

【 tiến vào Âu Dương gia tộc địa 】 canh một

Giãy giụa một lát, Minh Thâm trong đầu vang lên lúc gần đi, Thượng Quan Cảnh Đức đối lời hắn nói, “Thượng Quan Cảnh Phong rời đi Thượng Quan gia thời điểm cũng đã thân trung kịch độc, lúc trước chính là ngươi tự mình hạ độc. Vì lấy tuyệt hậu hoạn, tiểu bát cần thiết chết. Nghe nói hắn đã hướng Âu Dương tộc trưởng mượn Truyền Tống Trận, sang năm tháng sáu liền sẽ rời đi. Ngươi đi Kỳ Huyễn Thành chờ hắn, nhìn thấy hắn sau, nhất định phải tìm một cơ hội đem hắn giết.”

Nghĩ đến này, Minh Thâm trong mắt lại trở nên ngạch tất kiên định lên.

Hắn cần thiết giết Thượng Quan Huyền Ý, mới có thể lấy tuyệt hậu hoạn.

Nếu bằng không chờ Thượng Quan Huyền Ý biết Thượng Quan Cảnh Phong năm đó rời đi Địa Thâm đại lục là bởi vì thân trung kịch độc, mới không thể không rời đi, mà độc vẫn là chính mình cho hắn hạ. Kia Thượng Quan Huyền Ý nhất định sẽ giết chính mình, nói không chừng còn sẽ liên lụy đến chính mình người nhà.

Nghĩ đến trong nhà dịu dàng mỹ lệ thê tử, đáng yêu nhi tử, Minh Thâm trong mắt sát khí tràn ngập.

Minh Thâm như thế rõ ràng sát khí, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người tự nhiên là cảm giác được.

Hai người liếc nhau, trong mắt đều lộ ra một mạt lãnh quang.

Minh Thâm trực tiếp hiển lộ ra hắn chân thật tu vi Hợp Thể trung kỳ, sau đó đối với Thượng Quan Huyền Ý âm trầm cười.

“Hừ, nhậm ngươi hoa ngôn xảo ngữ, cũng không thay đổi được hôm nay chính là ngươi ngày chết kết cục.”

Dứt lời, Minh Thâm Hợp Thể kỳ uy áp, trực tiếp nhắm ngay Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn thi triển qua đi. Đương nhiên hắn chủ yếu nhằm vào đối tượng là Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhân tiện.

Không đợi Minh Thâm ra tay, Tiêu Lăng Hàn ở cảm giác được hắn thế nhưng đối chính mình hai người thi triển uy áp khi, trực tiếp một cái thuấn di đến hắn trước mặt.

Ở Minh Thâm kinh ngạc dưới ánh mắt, nhất kiếm xuyên qua hắn đan điền.

Địch nhân liền ở trước mắt, không biết cảnh giác, còn ngây ngốc kinh ngạc, xứng đáng hắn dễ dàng như vậy bị phế. Tiêu Lăng Hàn cảm thấy gia hỏa này cũng là cái ngốc, biết rõ chính mình phải đối hắn ra tay, còn ngốc lăng nhìn chính mình.

Minh Thâm cảm giác được đan điền truyền đến quặn đau, mới hồi phục tinh thần lại.

Vươn tay trái che lại chính mình bụng, tay phải chỉ hướng Tiêu Lăng Hàn: "Ngươi, ngươi không bị thương? Còn có, ngươi tu vi cư nhiên không phải Hóa Thần sơ kỳ. Ngươi rốt cuộc là cái gì tu vi?"

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, gia hỏa này quan tâm phương hướng có phải hay không không rất hợp?

Hắn hiện tại không phải hẳn là quan tâm chính hắn thương thế sao?

Tuy rằng trong lòng phun tào, bất quá Tiêu Lăng Hàn vẫn là thực phụ trách trả lời Minh Thâm vấn đề.

"Phía trước xác thật bị thương, bất quá đã hảo. Còn có, ta tu vi đích xác không phải Hóa Thần sơ kỳ."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn lại về tới chính mình trên chỗ ngồi.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức vì hắn đổ một ly mạo nhiệt khí trà.

Nâng chung trà lên uống một ngụm, Tiêu Lăng Hàn cảm giác cả người đều ấm áp. Mỉm cười nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, hắn cũng vừa lúc nhìn về phía chính mình.

Thâm tình nhìn nhau, hai người chi gian không khí là nói không nên lời ái muội, chỉ tiếc thực mau đã bị đánh vỡ.

Minh Thâm rống giận ra tiếng: "Ngươi, ngươi dám phế đi ta tu vi, huỷ hoại ta đan điền!"

Hắn như là mới phản ứng lại đây, Tiêu Lăng Hàn kia nhất kiếm trực tiếp xuyên qua hắn đan điền.

Tiêu Lăng Hàn buông tay, vô tội nói: "Đúng vậy! Ai kêu ngươi như vậy bổn, liền đánh trả đều sẽ không."

Tiêu Lăng Hàn nói, trực tiếp đem Minh Thâm khí phun ra khẩu huyết.

Nhìn thấy trên mặt đất huyết, Thượng Quan Huyền Ý ghét bỏ nói: "Mà đều bị hắn làm dơ."

Vốn dĩ đã bị tức giận đến không nhẹ Minh Thâm, hiện tại càng là bị chọc tức nổi trận lôi đình. Bất quá hắn lại khí, hiện giờ cũng là vô kế khả thi.

Hắn không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý sư huynh lợi hại như vậy, tàng đến cũng thật thâm, sợ là Thượng Quan gia không ai thấy rõ người này.

Minh Thâm oán hận nghĩ, nếu không phải bởi vì Tiêu Lăng Hàn bị thương.

Hắn cũng sẽ không thả lỏng cảnh giác, do đó bị đánh lén.

Nói trắng ra là, vẫn là chính mình quá kiêu ngạo.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua một bên nằm liệt ngồi dưới đất Minh Thâm, đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Ngươi còn có cái gì muốn hỏi hắn sao?"

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, nên biết đến, hắn đại giai đều có thể nghĩ đến.

Vì thế hắn hứng thú thiếu thiếu nói: "Không có gì muốn hỏi."

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý không biết bởi vì hắn quyết định này, sai mất Thượng Quan Cảnh Phong rời đi chân tướng. Dẫn tới bọn họ hai người sau lại ở Thiên Lăng đại lục tìm Thượng Quan Cảnh Phong thời điểm, tìm lầm phương hướng.

Đương nhiên đây là sau lại mới phát sinh sự.

Hiện nay Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, hắn trực tiếp ra tay giết Minh Thâm.

Đến nỗi Minh Thâm kia không cam lòng lại oán hận ánh mắt, trực tiếp bị hắn làm lơ.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một cái pháp thuật nhổ Minh Thâm không gian giới tử.

Thượng Quan Huyền Ý cũng đi vào Tiêu Lăng Hàn bên người, hắn trực tiếp thả ra dị hỏa đem Minh Thâm thi thể thiêu.

Mà Minh Thâm linh hồn tự nhiên cũng là bị Thượng Quan Huyền Ý dùng Hỗn Thiên Châu cấp thu.

Chờ dùng dị hỏa nung khô sau, dư lại tinh thuần hồn lực, hắn có thể trực tiếp hấp thu.

Minh Thâm đã chết lúc sau, Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua tự thân, thực mau hắn liền nhận thấy được chính mình trên người có một mạt Luyện Hư kỳ thần thức ấn ký.

Vận chuyển công pháp, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem trên người thần thức ấn ký tiêu trừ.

Hiện tại lấy hắn thần thức, liền tính là Độ Kiếp kỳ tu sĩ lưu lại thần thức ấn ký cũng có thể lau đi.

Nói cách khác, về sau những cái đó cái gì tu nhị đại hắn cũng có thể trực tiếp giết.

Bất quá giết thời điểm, tốt nhất đừng làm bọn họ thấy chính mình chân dung.

Miễn cho những cái đó tu nhị đại trưởng bối dùng bí thuật, đem người chết sinh thời thấy một màn, nhìn đi.

Mất hứng người đã chết, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý khiêng ở trên vai.

Thượng Quan Huyền Ý đang ở xem xét Minh Thâm không gian giới tử, hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên sẽ đánh lén chính mình.

"Lăng Hàn, ngươi phóng ta xuống dưới, ta chính mình có thể đi." Thượng Quan Huyền Ý vừa dứt lời, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem hắn đặt ở trên giường.

"Hảo."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hai người ở khách điếm trong phòng một đãi chính là năm ngày.

Năm ngày sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chuẩn bị trực tiếp đi Âu Dương gia tộc địa.

Âu Dương gia tộc địa ở Kỳ Huyễn Thành phía nam.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ra khách điếm sau, bay thẳng đến nam đi.

Một canh giờ sau, hai người rốt cuộc đi tới Kỳ Huyễn Thành nhất phía nam.

Xa xa mà là có thể thấy một khối thật lớn tấm bia đá, bia đá mặt bị người dùng kiếm có khắc "Âu Dương gia tộc" bốn chữ. Tự mặt trên kiếm khí tung hoành, tu vi thấp người, xem một cái, chuẩn sẽ bị kiếm khí thương đến thức hải.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn bia đá mặt tự, nhướng mày nói: "Rất quen thuộc kiếm khí."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, phụ họa nói: "Tự nhiên quen thuộc, đây chính là chúng ta cái kia tiện nghi sư tôn lưu lại tự."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nhìn nhìn bốn phía.

Nơi này chính là Âu Dương gia, Tiêu Lăng Hàn liền dám nói bậy.

Âu Dương Tu Kỳ ở Âu Dương gia địa vị, chính là so với bọn hắn tộc trưởng địa vị còn muốn cao.

Âu Dương gia hậu bối đều thực sùng bái Âu Dương Tu Kỳ, tự nhiên nghe không được người khác nói hắn một câu không tốt lời nói.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý động tác, cười nói: "Không có việc gì, này phụ cận không có người."

"Không ai, chúng ta đây như thế nào đi vào?"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt trận pháp, chẳng lẽ bọn họ còn muốn trực tiếp phá trận?

Âu Dương gia tộc địa bên ngoài sao không có ai trông coi đâu?

Đâu giống Thượng Quan gia tộc địa, bên ngoài đứng một đám người trông coi, rất sợ chạy đi vào một cái tạp vụ người.

“Đợi chút hẳn là sẽ có người tới cho chúng ta dẫn đường, ta đã nhận thấy được có người đang theo chúng ta vị trí đi tới.”

Quả nhiên, Tiêu Lăng Hàn vừa dứt lời không trong chốc lát, liền có một cái Kim Đan trung kỳ nam tu từ trận pháp bên trong đi ra.

Nam tu đi ra trận pháp, liền đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hành lễ, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Hai vị tiền bối mời theo ta tới.”

“Làm phiền!”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chạy nhanh đuổi kịp.

Nhìn đến bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý mặt lộ vẻ khó hiểu biểu tình, Tiêu Lăng Hàn truyền âm giải thích nói 【 Âu Dương gia hẳn là có tương đương với máy theo dõi giống nhau đồ vật, chỉ cần có người tới bọn họ tộc địa trước, bên trong người liền sẽ nhìn đến. 】

【 Lăng Hàn ngươi thật lợi hại! Này đều có thể biết, Âu Dương gia thật là tài đại khí thô, không hổ là tám đại thế gia đứng đầu. 】 Thượng Quan Huyền Ý có Tiêu Lăng Hàn ký ức, tự nhiên biết máy theo dõi là cái gì.

【 ta cũng vừa đến nơi đây không lâu, mới phát hiện có bị nhìn trộm cảm giác, do đó suy đoán. 】 Tiêu Lăng Hàn cười cười, sủng nịch mà nhìn về phía bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý, thích hắn dùng sùng bái ánh mắt xem chính mình.

Không bao lâu, hai người đi theo Kim Đan kỳ nam tu liền tới rồi Âu Dương gia tộc địa.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy nặc đạt trên quảng trường phóng một mặt gương, trong gương mặt cảnh tượng đúng là Âu Dương gia tộc địa cửa.

Khó trách!

Lớn như vậy một mặt gương, chỉ cần không phải người mù đều có thể nhìn đến. Trách không được không trong chốc lát, liền có người ở tiếp bọn họ.

Trên quảng trường chờ đợi bọn họ hai người vẫn là bọn họ ở Đan Thành gặp qua Âu Dương Hào.

Âu Dương Hào thấy hai người, lập tức tiến lên chắp tay, nói: “Hoan nghênh hai vị đạo hữu quang lâm Âu Dương gia tộc địa.”

“Âu Dương đạo hữu, quấy rầy.” Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức đáp lễ.

“Hảo thuyết, tộc trưởng mệnh ta tại đây chờ hai vị, không biết hai vị tính toán khi nào rời đi? Nếu là hai vị không vội, có thể ở Âu Dương gia nhiều trụ mấy ngày.”

“Đa tạ Âu Dương đạo hữu hảo ý. Nếu là phương tiện, chúng ta tính toán hiện tại liền rời đi.” Tiêu Lăng Hàn cảm thấy bọn họ vẫn là sớm một chút đi Thiên Lăng đại lục tương đối hảo, ở Âu Dương gia trụ đi xuống khó tránh khỏi ra cái gì biến cố.

Âu Dương Hào có chút ngượng ngùng nói: “Phương tiện nhưng thật ra phương tiện, bất quá tại hạ có cái yêu cầu quá đáng.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, không biết này Âu Dương Hào sẽ có chuyện gì.

“Chỉ cần chúng ta có thể làm đến, Âu Dương đạo hữu cứ nói đừng ngại.”

“Chính là chúng ta trong tộc có vài tên Hóa Thần kỳ tiền bối, muốn cùng hai vị đạo hữu cùng cưỡi Truyền Tống Trận đi Thiên Lăng đại lục. Nhưng là bọn họ không có cực phẩm linh thạch, bất quá bọn họ có thể thượng phẩm linh thạch làm thù lao phó cấp hai vị. Không biết hai vị ý hạ như thế nào?”

Âu Dương Hào tuy rằng cảm thấy chính mình gia người có chút da mặt dày, nhưng là hắn bị mấy cái tiền bối uy hiếp. Đành phải da mặt dày giúp bọn hắn hỏi một chút.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên hỏi: “Ta nhớ không lầm nói, còn có mấy năm Thiên Lăng đại lục các đại tông môn người liền sẽ đến Địa Thâm đại lục tới tuyển nhận đệ tử. Âu Dương gia các vị tiền bối vì sao không đợi bọn họ tuyển nhận đệ tử?”

Âu Dương Hào giải thích nói: “Thật không dám giấu giếm, mỗi lần Địa Thâm đại lục tu sĩ đi Thiên Lăng đại lục, đều sẽ bị Thiên Lăng đại lục bản thổ tu sĩ kỳ thị. Nếu là tư chất hảo bị lão tổ coi trọng, có hậu đài còn hảo. Nếu là không có chỗ dựa, kia nhật tử có thể nói bước đi duy gian. Hơn nữa muốn đi Thiên Lăng đại lục các vị tiền bối, tuổi đều có chút lớn.”

Thượng Quan Huyền Ý hiểu rõ gật gật đầu: “Thì ra là thế.”

Cơ hồ mỗi cái cao đẳng đại lục người, đều chướng mắt những cái đó cấp thấp đại lục tới người. Đây cũng là nhân chi thường tình, rốt cuộc bọn họ từ nhỏ sinh hoạt ở linh khí nồng đậm địa phương. Tài nguyên các phương diện đều so cấp thấp đại lục hảo, tự nhiên có loại cao cao tại thượng tâm lý.

Chính là Địa Thâm đại lục người, cũng chướng mắt Hoàng Cực đại lục cùng Huyền Thiên đại lục tu sĩ.

Đời trước, Thượng Quan Huyền Ý không có tiến tông môn, này đó hắn nhưng thật ra không rõ ràng lắm.

Lại nói, năm đó hắn đi Thiên Lăng đại lục lúc ấy, năm đại tông môn chỉ còn lại có một cái đại tông môn, hắn đều không có cơ hội tiếp xúc quá những cái đó đại tông môn người.

Lúc ấy hắn vừa đến Thiên Lăng đại lục, liền tìm cái linh khí nồng đậm địa phương, trực tiếp bế quan tu luyện.

Đời trước Thượng Quan Huyền Ý thuộc về không để ý đến chuyện bên ngoài cái loại này.

“Không biết muốn cùng chúng ta cùng nhau rời đi người có mấy cái?” Tiêu Lăng Hàn nhìn Âu Dương Hào hỏi, rốt cuộc người nếu là quá nhiều, truyền tống thông đạo sẽ không ổn định.

Âu Dương Hào ngay sau đó giải thích nói: “Có sáu người, Âu Dương gia Truyền Tống Trận, mỗi lần có thể truyền tống mười người.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 343

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 343 Thiên Lăng đại lục

【 mới tới Thiên Lăng đại lục 】 canh hai

Rốt cuộc an toàn đệ nhất, ai cũng không nghĩ ở truyền tống trên đường gặp được cái gì ngoài ý muốn.

"Có thể." Tiêu Lăng Hàn gật đầu, người này số ở cho phép trong phạm vi.

"Hảo, đa tạ! Ta đây liền thông tri các vị tiền bối." Nói, Âu Dương Hào lập tức lấy ra truyền âm ngọc giản, hướng các vị tiền bối đưa tin.

Một lát sau, Âu Dương Hào buông truyền âm ngọc giản, đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nói: "Có thể, các vị tiền bối đã đang đi tới Truyền Tống Trận trên đường, ta đây liền mang các ngươi qua đi."

"Hảo."

Âu Dương Hào trực tiếp mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người bay về phía đông đảo ngọn núi trung, linh khí nhất nồng đậm kia tòa sơn phong.

Mười phút sau, ba người ngừng ở một tòa cung điện trước.

"Truyền Tống Trận liền ở bên trong, hai vị đạo hữu mời theo ta tới."

Âu Dương Hào mang theo hai người đi vào cung điện trước, lấy ra một khối ngọc giản, đặt ở trên cửa lớn mặt một cái khe lõm chỗ, còn tích ba giọt máu ở bên trong.

Một lát sau, cung điện đại môn mới chậm rãi mở ra.

Ba người nhanh chóng tiến vào cung điện, cung điện môn tùy theo khép lại.

Tiến vào cung điện sau, dọc theo đường đi có vài đạo thần thức ở ba người trên người quét tới quét lui. Có thể thấy được Âu Dương gia trông coi cái này Truyền Tống Trận người có vài cái, hơn nữa bọn họ cũng thực nhìn trúng cái này Truyền Tống Trận.

Lại là mười phút sau, Âu Dương Hào mang theo Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vào một gian rộng lớn tầng hầm ngầm.

Lúc này tầng hầm ngầm trung đã có tám người ở bên trong, sáu gã Hóa Thần kỳ tu sĩ, hai gã Luyện Hư kỳ tu sĩ.

Lẫn nhau gặp qua lễ sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn có kia sáu cái Hóa Thần kỳ tu sĩ, bọn họ tám người trực tiếp đi vào Truyền Tống

Trận trung.

Cái này Truyền Tống Trận chỉ cần một ngàn khối cực phẩm linh thạch là có thể khởi động.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra cực phẩm linh thạch, phân biệt đặt ở trận pháp bốn cái khe lõm trung.

Phóng hảo sau, từ kia bốn vị Hóa Thần kỳ tu sĩ phân biệt đưa vào một đạo linh khí tiến linh thạch khe lõm.

Theo sau, trận pháp sáng lên một đạo bạch quang, đem tám người bao vây ở bên trong.

Một phút sau, tại chỗ đã không có tám người thân ảnh.

Bởi vì có người ngoài ở, Tiêu Lăng Hàn như cũ giả dạng làm thực suy yếu bộ dáng, bị Thượng Quan Huyền Ý nâng. Lần này bọn họ tiến vào truyền tống thông đạo thập phần an toàn, một tia không gian cái khe đều nhìn không tới.

Tiêu Lăng Hàn hoài nghi dùng thượng phẩm linh thạch hẳn là cũng có thể khởi động cái kia Truyền Tống Trận, chỉ là thông đạo khả năng không có hiện tại thông đạo như vậy ổn định, an toàn.

Nửa tháng sau.

Một chỗ u tĩnh trong sơn cốc, dòng suối nhỏ thủy xôn xao mà chảy qua. Dòng suối nhỏ hai bên có một tảng lớn hoa dại, nở rộ ra hoa mỹ sắc thái, từng con xinh đẹp con bướm đang ở mặt trên cố tình khởi vũ.

Một trận gió nhẹ thổi qua, mãn sơn cốc đều là hoa dại mùi thơm.

Tại đây duy mĩ hình ảnh trung, đột nhiên trống rỗng nhiều ra tám người ảnh.

Này tám người đúng là Âu Dương sáu vị Hóa Thần kỳ tu sĩ, cùng với Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn.

Nhận thấy được làm đến nơi đến chốn, Tiêu Lăng Hàn lập tức thả ra thần thức cảm giác bọn họ hiện tại nơi địa phương hay không an toàn.

Phạm vi vạn dặm nội không ai loại, yêu thú nhưng thật ra có mấy chỉ, bất quá cấp bậc đều không thấp.

Nếu không phải cảm giác được nơi này linh khí, rõ ràng so Địa Thâm đại lục nồng đậm một ít, Tiêu Lăng Hàn đều phải hoài nghi bọn họ có phải hay không không có đạt tới Thiên Lăng đại lục.

“Chúng ta đây là đến Thiên Lăng đại lục?”

“Hẳn là, nơi này linh khí, rõ ràng so Địa Thâm đại lục muốn nồng đậm một ít.”

“Bởi vì không có minh xác tọa độ, nghe nói mỗi lần bị truyền tống đến Thiên Lăng đại lục vị trí đều không giống nhau, xem ra thật đúng là như thế.”

“……”

Âu Dương gia mấy người thương lượng sau một lúc, trong đó một người lão giả đi vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bên người. Hỏi: “Chúng ta mấy người chuẩn bị nơi nơi đi đi một chút nhìn xem, không biết hai vị tiểu hữu hay không muốn cùng chúng ta cùng nhau?”

Thượng Quan Huyền Ý chắp tay nói: “Ta cùng sư huynh tính toán đi tìm bát cấp đan sư, liền không cùng các vị tiền bối cùng đường.”

“Các ngươi như vậy thật sự không có vấn đề sao? Muốn hay không thông tri lão tổ, làm hắn tới đón các ngươi? Hoặc là cùng chúng ta cùng nhau đi?” Lão giả nhìn một chút hai người, một cái Nguyên Anh kỳ thực lực, một cái khác rõ ràng không có sức chiến đấu.

“Đa tạ tiền bối hảo ý, bất quá ta có thể chiếu cố hảo chính mình, chiếu cố hảo sư huynh. Sư tôn rời đi khi, cho chúng ta khảo nghiệm chính là muốn chúng ta chính mình tìm đi Lăng Kiếm Tông. Cho nên chúng ta…….” Thượng Quan Huyền Ý lời nói không có nói xong, tin tưởng đối phương đã minh bạch.

Lão giả thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, cũng không hảo nói cái gì nữa. Bọn họ tuy rằng là Hóa Thần kỳ tu sĩ, nhưng ở cao thủ tụ tập Thiên Lăng đại lục còn chưa đủ xem.

“Kia hành, các ngươi chính mình chú ý an toàn, nơi này có hai mươi vạn thượng phẩm linh thạch, xem như chúng ta sáu người truyền tống phí dụng.” Nói, lão giả lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

“Chúng ta như thế nào có thể thu tiền bối linh thạch, rốt cuộc ta cùng sư huynh vốn dĩ chính là muốn tới Thiên Lăng đại lục.” Thượng Quan Huyền Ý ra vẻ khó xử bộ dáng, đem giới tử đẩy trở về.

“Cho ngươi, ngươi liền cầm, trưởng giả ban không thể từ. Huống chi các ngươi muốn đi cầu đan dược, không có linh thạch sao được. Tuy rằng không nhiều lắm, tốt xấu cũng có thể chắp vá dùng.” Lão giả nói, liền đem giới tử cường đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

“Vậy đa tạ các vị tiền bối.” Thượng Quan Huyền Ý trên mặt một mảnh cảm kích, trong lòng lại suy nghĩ, còn tưởng rằng này mấy người quên mất lúc trước nói tốt linh thạch!

“Chúng ta như vậy tạm biệt, hai vị tiểu hữu bảo trọng!”

“Các vị tiền bối bảo trọng!”

Nhìn sáu người phi xa thân ảnh, Thượng Quan Huyền Ý cao hứng mà đem không gian giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn, bọn họ tiểu kim khố lại tiến trướng hai mươi vạn thượng phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý này được đến linh thạch liền cao hứng bộ dáng, có chút dở khóc dở cười.

Chính mình tức phụ đi theo chính mình là càng ngày càng yêu tài, cả người chính là một cái tiểu tham tiền.

Sờ sờ hắn mang cười mặt mày, Tiêu Lăng Hàn thò lại gần hôn một cái.

Hắn thích như vậy sức sống bắn ra bốn phía Thượng Quan Huyền Ý, cả người đều lộ ra một cổ người thiếu niên mới có tinh thần phấn chấn.

Tiêu Lăng Hàn mặt mày nhu hòa nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hắn chính là thế giới của chính mình.

Một đường có hắn làm bạn, con đường phía trước mênh mang cũng không hề cô đơn.

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn nói: "Huyền Ý, chúng ta vẫn là rời đi nơi này rồi nói sau. Ta cảm giác chúng ta hẳn là ở Thiên Lăng đại lục mảnh đất giáp ranh, bằng không chung quanh yêu thú cấp bậc sẽ không như vậy thấp."

"Chúng ta đây trước tìm cái thành trì hỏi thăm một chút sẽ biết."

"Hảo."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hướng tới cùng Âu Dương gia mấy người tương phản phương hướng bay đi.

Thăng đến giữa không trung, hai người mới thấy rõ bọn họ phía trước nơi địa phương là một cái sơn cốc, mà chung quanh là khu rừng rậm rạp.

Màu xanh lục đại rừng rậm như là một mảnh hải dương, nối thành một mảnh.

Bay mười phút, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên "Di" một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn theo hắn tầm mắt thả ra thần thức, nhìn đến mặt đất có một con phì phì da đặc lan heo.

"Chúng ta đi xuống." Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý biểu tình, liền biết hắn nhất định là thèm ăn.

"Hảo!" Thượng Quan Huyền Ý cao hứng đáp, hai mắt tỏa ánh sáng, sau đó liền bay thẳng đến kia chỉ da đặc lan heo phương hướng bay đi.

Sau nửa canh giờ……

Thịt nướng phát ra "Tư tư" tiếng vang, một giọt nhiệt du theo no đủ thịt hoa văn chậm rãi trượt xuống, làm lòng người say. Tinh tế ngửi, chậm rãi nghe, thèm trùng nhanh chóng bị gợi lên.

Thượng Quan Huyền Ý hai mắt thẳng lăng lăng mà nhìn nướng giá mặt trên thịt nướng, một bộ thèm nhỏ dãi biểu tình.

Nhìn thấy hắn cái dạng này, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lộng một khối nướng chín thịt đưa cho hắn.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận mâm, bất chấp năng, dùng chiếc đũa kẹp lên tới, một cắn chính là một khối to.

“Oa! Ăn ngon thật. Sảng!” Thượng Quan Huyền Ý thỏa mãn thở dài, vẻ mặt say mê bộ dáng.

“Còn có càng sảng, ngươi muốn hay không?” Tiêu Lăng Hàn nhìn hắn bởi vì kích động, khuôn mặt cũng trở nên đỏ bừng, thật muốn cắn một ngụm.

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, lập tức bưng mâm cách hắn xa một ít.

Thầm nghĩ: Gia hỏa này chẳng lẽ là lại động dục?

Thượng Quan Huyền Ý nhưng không nghĩ ăn ngon như vậy thịt nướng không ăn xong, chờ hạ lại hồ.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này có tiền án, chính mình vẫn là cách hắn xa một chút đem thịt nướng ăn lại nói.

Nhìn đến bưng mâm ly chính mình thật xa Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến. Suy nghĩ một chút chính mình vừa rồi lời nói, chính mình giống như ít nói một chữ, khó trách tức phụ nhi sẽ hiểu lầm.

“Huyền Ý, lại đây.”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức cảnh giác nhìn Tiêu Lăng Hàn, “Ngươi nói, ta nghe thấy.”

“Ta vừa rồi nói sai lời nói, ta ý tứ là còn có càng ngon miệng thịt nướng, ngươi muốn hay không?” Nói, Tiêu Lăng Hàn từ nướng giá thượng gắp một khối vừa mới nướng chín thịt.

Thượng Quan Huyền Ý thấy hắn là thật sự phải cho chính mình thịt nướng, lập tức tung ta tung tăng bưng mâm đi tới.

“Ta muốn thưởng!” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy rớt trên mặt mặt nạ, đem chính mình mặt thò lại gần.

“Thật sự muốn?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, chân thật đáng tin nói: “Nhanh lên, trong chốc lát thịt nướng hồ!”

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Chính mình chính là nhắc nhở quá ngươi, là chính ngươi muốn, đợi chút đã có thể chớ có trách ta.

Thấy vậy, hắn không hề do dự, nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn khuôn mặt tuấn tú, liền đem miệng thấu đi lên. Trong lòng lại nghĩ: Chính mình dầu mỡ miệng, đã có thể muốn hồ hắn vẻ mặt.

Tiêu Lăng Hàn lại không ấn lẽ thường ra bài, nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý môi thò qua tới. Trực tiếp một ngụm - hàm - trụ, giúp hắn đem bên miệng vấy

mỡ đều rửa sạch rớt. Tiếp theo lạnh lùng lưỡi cũng hoạt vào hắn trong miệng, tham lam mà cướp lấy thuộc về hắn hơi thở, dùng sức mà thăm dò quá mỗi một góc.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý thở hổn hển đẩy ra Tiêu Lăng Hàn. Mở to một đôi mắt đào hoa trừng mắt hắn, gia hỏa này liền biết nhân cơ hội chiếm hắn tiện nghi.

"Nhanh lên, ta thịt nướng, đợi chút lại hồ." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem mâm đưa cho Tiêu Lăng Hàn, đôi mắt lại nhìn về phía một bên nướng giá, may mắn còn không có hồ.

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Tức phụ nhi một đôi mắt đào hoa mưu hàm xuân sắc trừng mắt chính mình, hảo tưởng đem hắn ngay tại chỗ tử hình.

Hắn tiếp nhận mâm, đem nướng tốt thịt nướng kẹp nhập mâm.

"Huyền Ý, ta như thế nào cảm giác ta ở ngươi trong lòng địa vị, còn không có này mâm thịt nướng địa vị cao?"

Tiêu Lăng Hàn đem mâm đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, u oán nhìn hắn.

Thượng Quan Huyền Ý ăn thịt nướng, cũng không ngẩng đầu lên nói: "Lăng Hàn, ngươi như thế nào có thể cùng một mâm thịt nướng tranh sủng đâu? Ngươi muốn rộng lượng một ít, chúng nó đều là vật chết, yên tâm lạp! Ngươi ở lòng ta vị trí không người có thể cập, cũng không vật có thể cập."

Tức phụ nhi nói chuyện đều không xem chính mình liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình địa vị là thật sự nguy ngập nguy cơ.

Chẳng lẽ là bởi vì chính mình gần nhất thường xuyên mang mặt nạ nguyên nhân?

Kia về sau chính mình dứt khoát không đeo, dù sao Thiên Lăng đại lục yêu tu nhiều, người lớn lên xinh đẹp cũng nhiều rất nhiều.

Chính mình như vậy dung mạo tuy rằng xuất chúng, nhưng cũng sẽ không quá đục lỗ.

Hạ quyết tâm, Tiêu Lăng Hàn quyết định muốn cho tức phụ nhi thường xuyên nhìn đến chính mình tuấn mỹ dung nhan, như vậy có trợ giúp phu phu hài hòa sinh hoạt.

Sau nửa canh giờ, hai người ăn uống no đủ.

Tại chỗ cũng bị hai người thu thập sạch sẽ, hoàn toàn nhìn không ra vừa rồi nơi này có người nướng BBQ quá dấu vết.

Hai người ngồi ở đại thụ hạ nghỉ ngơi.

Tiêu Lăng Hàn từ không gian trung lấy ra một kiện màu đen pháp y, đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

“Huyền Ý, cho ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thoáng qua, vẻ mặt ghét bỏ, sở hữu hắn cũng không có duỗi tay đi tiếp.

“Lăng Hàn, ngươi lại không phải không biết ta không thích màu đen, chính ngươi xuyên màu đen không phải khá xinh đẹp sao?” Rõ ràng cái này quần áo liền rất thích hợp hắn, làm gì phải cho chính mình?

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: “Cái này quần áo là một kiện Tiên Khí, hơn nữa hắn còn có ẩn thân cùng ẩn nấp hơi thở hiệu quả.”

“Tiên Khí!” Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận tới, cầm trong tay cẩn thận quan khán.

Một đạo công kích trực tiếp đánh vào trên quần áo, quần áo hoàn hảo không tổn hao gì.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 344

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 344 Thiên Lăng đại lục

【 tiến vào Lăng Lam Thành 】 canh ba

Thượng Quan Huyền Ý kích động hỏi: “Lăng Hàn, cái này quần áo ngươi là từ đâu nhi được đến?”

Đây chính là một kiện bảo vật a!

“Là ở Thượng Quan Cảnh Tuyền trên người được đến, ngày đó ta giết hắn, liền đem hắn ném vào tùy thân không gian trung. Lôi văn hổ đem Thượng Quan Cảnh Tuyền thi thể ăn, dư lại cái này quần áo.”

“Khó trách lão gia hỏa kia giấu ở trong phòng nửa ngày, ngươi đều không có phát hiện hắn vị trí.”

Thượng Quan Huyền Ý bừng tỉnh, hắn liền nói nếu là Tiêu Lăng Hàn biết người ở đâu, không có khả năng vẫn luôn làm chính mình cùng hắn cùng nhau diễn kịch.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Thượng Quan Cảnh Tuyền có thể chết nhanh như vậy, cũng là vì hắn xuyên cái này quần áo. Tiên Khí cũng không phải là chúng ta tu sĩ có thể khống chế, hắn cũng chỉ là bước đầu nhận chủ, liền đem chính hắn trong thân thể linh khí hào không. Ta lúc ấy thả một tia ma khí tiến hắn đan điền, đều không có khởi đến tác dụng.”

“Vậy ngươi thu hồi đến đây đi, hiện tại chúng ta tu vi còn thấp, vẫn là tận lực không cần dùng nó, miễn cho trong thân thể linh khí bị nó rút cạn.”

Thượng Quan Huyền Ý nhưng nhớ rõ kiếp trước có người vì khống chế một phen tiên kiếm, kết quả tiên kiếm đem người nọ trong thân thể linh khí rút ra hơn phân nửa. Hơn nữa người nọ đã là Độ Kiếp kỳ tu vi, đương trường liền ném nửa cái mạng.

“Nghe ngươi, ta đây đặt ở tùy thân không gian trúng.” Nói Tiêu Lăng Hàn thu hồi kia kiện quần áo.

Không trong chốc lát, một người ăn mặc màu xanh lục quần áo Trúc Cơ hậu kỳ nữ tử, xâm nhập hai người tầm mắt.

Nữ tử thấy hai người, kinh hỉ hỏi: “Hai vị tiền bối có gặp qua ta Phổ La sao?”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, Phổ La là cái quỷ gì?

Hai người đều lắc đầu, tỏ vẻ không có thấy quá.

“Như thế nào sẽ không có đâu?”

Nữ tử bắt tay đặt ở bên miệng, đối với trong rừng rậm kêu gọi: “Phổ La, Phổ La, ngươi rốt cuộc đi nơi nào?”

Lúc này, lại có hai gã Nguyên Anh kỳ trung niên nam tu từ không trung rớt xuống, đương hai người thấy nữ tử hoàn hảo không tổn hao gì thời điểm, đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Phát hiện một bên còn có hai người, thấy hai người đều là Nguyên Anh trung kỳ tu vi.

Trong đó một người tới đến hai người trước mặt, chắp tay nói: “Gặp qua hai vị đạo hữu, tại hạ Từ Quyền, là Lăng Lam Thành Từ gia người.”

“Đạo hữu khách khí, tại hạ họ Tiêu, đây là ta sư đệ, họ Thượng Quan.” Tiêu Lăng Hàn đứng dậy đối Từ Quyền khách khí nói, tới Thiên Lăng đại lục, hắn lại đem chính mình tu vi điều thành cùng Thượng Quan Huyền Ý giống nhau Nguyên Anh trung kỳ.

Rốt cuộc ở Thiên Lăng đại lục trăm tuổi trong vòng Nguyên Anh trung kỳ, cũng coi như là khó gặp thiên tài.

Nếu là hắn lấy Hóa Thần kỳ tu vi xuất hiện, nhất định sẽ khiến cho một ít lão quái vật chú ý.

“Tiêu đạo hữu, Thượng Quan đạo hữu, các ngươi cũng là tới Lam Nguyệt sâm lâm rèn luyện sao?” Từ Quyền nhìn như tùy ý hỏi, kỳ thật là ở tìm hiểu hai người chi tiết.

Rốt cuộc hắn ở Lăng Lam Thành chưa từng có đã gặp mặt trước hai người, xem hai người khí chất bất phàm, không phải xuất từ đại tông môn chính là xuất từ đại thế gia.

Nếu là không có việc gì, như thế nào sẽ tới người này tích hãn đến Lam Nguyệt sâm lâm tới?

Tiêu Lăng Hàn cười khổ mà nói nói: “Thật không dám giấu giếm, ta sư đệ bướng bỉnh, kích hoạt rồi một trương tùy tức truyện tống phù. Kết quả chúng ta hai cái thượng một khắc còn ở chính mình động phủ, ngay sau đó đã bị truyền tống tới rồi nơi đây.”

Vừa mới nói xong, hắn cánh tay đã bị hung hăng nhéo một chút.

Không cần quay đầu, Tiêu Lăng Hàn đều biết, Thượng Quan Huyền Ý đây là trả thù chính mình nói hắn bướng bỉnh.

Từ Quyền gật gật đầu: “Thì ra là thế.”

“Xin hỏi Từ đạo hữu nơi đây là nơi nào?”

Từ Quyền thấy hai người xác thật không biết bộ dáng, nói: “Nơi này là Lăng Lam Thành bên ngoài Lam Nguyệt sâm lâm, thuộc về Vạn Pháp Tông phụ thuộc thế lực. Bất quá ly Vạn Pháp Tông rất xa, rốt cuộc có bao xa ta cũng không biết, bởi vì ta cũng không có đi qua Vạn Pháp Tông.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, bừng tỉnh nói: “Nguyên lai chúng ta bị truyền tống đến Vạn Pháp Tông bên này.”

Hắn một bộ chính mình biết Vạn Pháp Tông, hơn nữa còn rất quen thuộc bộ dáng, nhưng thật ra đánh mất Từ Quyền hoài nghi.

Bên kia nữ tử thấy người đến là đại ca bên người hộ vệ Từ Phí còn có Từ Quyền. Nàng đi tới, vui sướng nói: “Quyền thúc, Phí thúc, các ngươi tới vừa lúc, phiền toái các ngươi giúp ta tìm xem Phổ La, nó không thấy.”

Nghe thấy nữ tử nói, Từ Quyền cùng Từ Phí hai người đều có loại táo bón cảm giác.

Hai người phức tạp khó hiểu nhìn thoáng qua nói chuyện nữ tử.

Bọn họ liền không rõ, còn không phải là một con cấp thấp yêu thú sao?

Thật không biết này nhị tiểu thư như thế nào cả ngày đem một con nhị cấp da đặc lan heo mang theo trên người, còn đem nó đương thành bảo bối giống nhau chiếu cố, thậm chí lấy linh thảo tới nuôi nấng nó.

Từ Phí mặt vô biểu tình nói: “Nhị tiểu thư, phụ cận giống như không có Phổ La bóng dáng.”

“Chúng ta đây đi xa điểm lại đi tìm xem, nó mới nhị cấp hẳn là đi không xa. Ta là vẫn luôn đi theo nó dấu chân đi tìm tới, chúng ta lại đến phụ cận tìm xem.” Nữ tử vẻ mặt mất mát, bất quá nàng cũng không có như vậy từ bỏ.

Nữ tử tên là: Từ Văn Hân, là Từ gia gia chủ nữ nhi.

Từ Quyền cương một chút, đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cười khổ mà nói nói: “Làm hai vị đạo hữu chê cười.”

Tiêu Lăng Hàn không thèm để ý nói: “Không sao, Từ đạo hữu có không báo cho đi phương hướng nào có thể rời đi Lam Nguyệt sâm lâm?”

Từ Quyền chỉ vào phía tây, nói: “Từ cái này phương hướng vẫn luôn về phía trước phi, đại giai một canh giờ sau là có thể nhìn đến một tòa thành trì, đó chính là Lăng Lam Thành.”

Tiêu Lăng Hàn đối Từ Quyền liền ôm quyền, nói: “Hảo, đa tạ Từ đạo hữu, chúng ta liền từ biệt ở đây.”

“Hai vị đạo hữu nếu là đi Lăng Lam Thành, có thể đến Từ gia làm khách.” Từ Quyền mời phát ra mời, rốt cuộc này hai người vừa thấy chính là đại tông môn đệ tử, giao hảo hai người đối Từ gia tới nói không có chỗ hỏng.

“Đến lúc đó có thời gian nhất định đi.”

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp ngự không phi hành.

Phi xa, Thượng Quan Huyền Ý cười, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Lăng Hàn, ngươi chạy nhanh như vậy làm gì?"

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, tức giận nói: "Đừng nói cho ta, ngươi không có phát hiện."

"Phát hiện, nhưng là trời biết đất biết, ngươi biết ta biết, không bao giờ sẽ có người biết." Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến lúc trước ăn da đặc lan heo hương vị, bây giờ còn có chút dư vị vô cùng.

"Ngươi nói rất đúng, đáng thương Từ nhị tiểu thư sợ là sẽ không còn được gặp lại nàng Phổ La." Tiêu Lăng Hàn trong miệng nói đáng thương, trên mặt biểu tình hoàn toàn chính là vui sướng khi người gặp họa.

"May mắn bọn họ tới muộn, bằng không chúng ta hai cái đã bị nhân gia trảo một cái hiện hình. Dù sao cũng là người khác vất vả dưỡng yêu thú, kết quả bị chúng ta hai cái cấp nướng tới ăn."

"Sợ cái gì, dám tìm phiền toái, liền diệt bọn hắn."

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt lên án nói: "Lăng Hàn, ngươi làm người nguyên tắc đâu? Ngươi như thế nào có thể lạm sát kẻ vô tội."

Tiêu Lăng Hàn liếc Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, gia hỏa này lại diễn thượng.

"Tu chân giới, ai muốn sát - ta, ta tự nhiên muốn sát - hắn, nơi này sát - người lại không cần phụ pháp - luật trách - nhậm."

Nói pháp - luật trách - nhậm, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn sinh hoạt thế giới kia, thật muốn đi xem. Không biết sinh hoạt ở như vậy địa phương, là như thế nào một loại cảm thụ.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý lâm vào trầm tư, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Huyền Ý, ngươi suy nghĩ cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý chọn mi, học Tiêu Lăng Hàn khẩu khí: "Ngươi đoán!"

Tiêu Lăng Hàn biết nghe lời phải trả lời: "Ngươi đoán ta đoán không đoán?"

"Chán ghét!" Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này một chút đều không phối hợp.

Hai người một đường nói nói cười cười, bất tri bất giác liền bay nửa canh giờ, một tòa thành trì ánh vào hai người trong mắt.

Nguyên Anh kỳ yêu cầu một canh giờ, nhưng hai người đều không phải Nguyên Anh kỳ. Này vẫn là hai người thả chậm tốc độ, nếu là bọn họ hai người toàn lực phi hành, phỏng chừng chỉ cần mười tới phút là có thể đến.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở cửa thành bên ngoài rơi xuống đất, rốt cuộc thành trì trung giống nhau là không cho phép phi hành.

Hai người xếp hạng vào thành đội ngũ trung, tuy rằng Lăng Lam Thành hẻo lánh, nhưng như cũ thực phồn hoa. Thành trì nhân số ít nhất cũng có vài vạn, tối cao tu vi người cũng có Hợp Thể kỳ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người giao hai trăm khối trung phẩm linh thạch vào thành phí, được đến một khối thân phận lệnh bài. Cái này thân phận lệnh bài chỉ là lâm thời, nếu là tưởng trường kỳ ở tại Lăng Lam Thành, yêu cầu đến Thành chủ phủ đi xử lý. Quản lý Thành chủ phủ người, là Vạn Pháp Tông tại đây rèn luyện đệ tử.

Đi vào trong thành, phát hiện rất nhiều tuổi trẻ tu sĩ đều hướng cùng phương hướng cấp hừng hực mà bước vào.

Tiêu Lăng Hàn tùy tiện bắt một người hỏi: “Các ngươi đây là vội vã đi làm cái gì?”

Người nọ chính lên đường, vẻ mặt không kiên nhẫn, quay đầu liền muốn mắng người.

Kết quả hắn phát hiện chính mình thấy không rõ trước mặt người tu vi.

Hắn đành phải áp xuống trong lòng không kiên nhẫn, nhanh chóng giải thích nói: “Chu gia đại tiểu thư hiện trường chiêu tế, không có đối tượng người đều vội vã đi báo danh.”

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: “Liền tính vị kia đại tiểu thư lớn lên xinh đẹp như hoa, đại gia kia cũng không cần phải như vậy tích cực đi?”

“Xem ra hai vị hẳn là người bên ngoài, không hiểu biết tình huống. Này Chu gia có một vị lão tổ ở Vạn Pháp Tông làm trưởng lão, mà vị này chiêu tế đại tiểu thư đúng là những cái đó lão tổ ruột thịt hậu bối.”

“Thì ra là thế, đa tạ.” Nói, Tiêu Lăng Hàn buông ra người nọ.

“Lăng Hàn, chúng ta đổi một cái đường đi đi?” Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nói, thấy mọi người đều hướng bên kia đi, tổng cảm thấy bọn họ nếu là tới rồi bên kia, chắc chắn có bất hảo sự tình phát sinh.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nói: “Đang có ý này.”

Có thể là bị ở địa cầu ảnh hưởng, hắn tổng giác chính mình hai người qua đi, xác định vững chắc sẽ bị cái kia cái gì đại tiểu thư cấp quấn lên. Tuy rằng hắn không có vai chính quang hoàn, nhưng Thượng Quan Huyền Ý là khí vận chi tử, khó bảo toàn sẽ không gặp được phi hắn không gả cực phẩm.

Đương nhiên, Tiêu Lăng Hàn là hoàn toàn đem ở Hoàng Cực đại lục khi, phi hắn không gả Tiền Nhân Nhân quên đến không còn một mảnh. Rốt cuộc kia đã là một cái chết người, không nhớ rõ cũng thực bình thường.

Theo sau, hai người liền thay đổi một cái đường phố đi, không trong chốc lát, hai người liền nhìn đến một khách điếm trước.

"Thị phi tới!"

Nhìn đến khách điếm tên, hai người đều cảm thấy quái quái, nhưng lại không thể nói nơi nào quái.

Khách điếm tiểu nhị nhìn đến cửa tiệm đứng hai người, chủ động hỏi: "Hai vị tiền bối là muốn ở trọ sao?"

"Ngạch, trụ đi."

Hai người đi theo khách điếm tiểu nhị đi vào quầy chỗ, kết quả chưởng quầy chính ghé vào quầy mặt trên ngủ.

Tiểu nhị quay đầu lại xấu hổ đối hai người cười cười, duỗi tay gõ gõ quầy.

"Đừng sảo!" Chưởng quầy thay đổi một cái tư thế tiếp tục ngủ.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, duỗi tay lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tay, ý bảo hai người vẫn là rời đi tương đối hảo.

"Chưởng quầy, muốn gian thượng phòng!" Tiểu nhị lập tức nhắm ngay chưởng quầy lỗ tai hô to một tiếng.

"Sinh ý tới, thượng phòng có, muốn mấy gian?" Chưởng quầy lập tức tinh thần phấn chấn nói, hoàn toàn không giống như là vừa mới ngủ quá giác bộ dáng.

Hắn ngẩng đầu lên, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lúc này mới thấy rõ chưởng quầy dung mạo. Chưởng quầy là một cái hôi phát lão giả, cằm để lại một dúm chòm râu, cả người có vẻ hòa ái dễ gần.

Tiêu Lăng Hàn căng da đầu nói: "Chúng ta muốn một gian thượng phòng."

Liền ở vừa rồi, lão giả nhìn qua kia liếc mắt một cái, cho hắn lớn lao áp lực. Có thể khẳng định trước mắt chưởng quầy tu vi ít nhất cũng Đại Thừa kỳ trở lên, tuy rằng hắn ẩn tàng rồi tu vi, nhưng chính mình vừa rồi trực giác không có sai.

"Hai mươi khối linh thạch." Chưởng quầy lấy ra một khối trận pháp ngọc giản, tùy ý ném ở trên bàn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn nhau giống nhau, hai mươi khối linh thạch, chưởng quầy nói rõ ràng không phải trung phẩm linh thạch.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra hai mươi khối thượng phẩm linh thạch đặt ở quầy thượng, thuận tay đem ngọc giản cầm trong tay.

"Hai sáu, ngươi đi cho bọn hắn dẫn đường." Chưởng quầy thu linh thạch, đối một bên đứng tiểu nhị phân phó một tiếng, sau đó hắn lại ghé vào quầy thượng tiếp tục ngủ.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 345

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 345 Thiên Lăng đại lục

【 đến nơi đến chốn 】 canh một

Tiểu nhị đối với chưởng quầy hành vi đã thấy nhiều không trách, hắn lập tức vì Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn dẫn đường.

"Hai vị tiền bối cùng ta tới."

Hai người đi theo tiểu nhị trực tiếp thượng lầu 3,

Thượng Quan Huyền Ý nhẫn nại không được lòng hiếu kỳ, đối một bên tiểu nhị hỏi: "Ta như thế nào cảm giác các ngươi khách điếm thực quạnh quẽ." Trừ bỏ bọn họ hai người, tựa hồ không có mặt khác khách nhân.

"Hai vị có điều không biết, chúng ta Lăng Lam Thành vị trí hẻo lánh, tới người tương đối thiếu. Hơn nữa chúng ta trong tiệm chỉ thu thượng phẩm linh thạch, tới nơi này người chỉ có trung phẩm linh thạch. Có thể ở lại khởi chúng ta khách điếm người, thiếu chi lại thiếu. Hai vị tiền bối có thể yên tâm ở, chúng ta khách điếm tuyệt đối là toàn bộ Lăng Lam Thành an toàn nhất địa phương. Cho dù là Thành chủ phủ cũng không có chúng ta khách điếm an toàn."

Thấy tiểu nhị nói mặt mày hớn hở, nếu không phải vừa rồi nhận thấy được chưởng quầy đại giai tu vi, Tiêu Lăng Hàn đều phải hoài nghi tiểu nhị ở khoác lác.

Khách điếm phòng tuy rằng ngắn gọn, nhưng thực lịch sự tao nhã, cũng thực sạch sẽ.

Chờ tiểu nhị rời đi sau, Thượng Quan Huyền Ý đem phòng trận pháp mở ra, mới hỏi nói: "Lăng Hàn, vừa rồi ngươi thấy rõ chưởng quầy tu vi sao?"

"Cụ thể không biết, hắn là ở Đại Thừa kỳ trở lên. Hắn liền ở chúng ta trước mặt, ta nếu là ngay trước mặt hắn, đĩnh đạc mà dùng thần thức nhìn quét hắn, phỏng chừng đương trường phải bị bắt lấy. Chờ rời đi nơi này, nhưng thật ra có thể dùng thần thức xem xét. Chỉ cần ta lưu đến mau, liền sẽ không bị bắt được."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý ấn ở trên ghế ngồi xuống, vì hắn nhéo vai.

"Liền ngươi đều không có thấy rõ hắn tu vi, không nghĩ tới như vậy hẻo lánh địa phương, cư nhiên còn ở một cao thủ." Nói, Thượng Quan Huyền Ý nhắm lại mắt, hưởng thụ Tiêu Lăng Hàn phục vụ.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy thả lỏng, lười biếng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn trên tay động tác không ngừng.

Tiện đà nói: "Đúng vậy, lúc trước ta dùng thần thức đại khái quét một chút toàn bộ Lăng Lam Thành, phát hiện nơi này người tối cao tu vi chỉ tới Hợp Thể kỳ. Hiện tại xem ra còn có rất nhiều che giấu tu vi người hỗn loạn ở trong đó, nếu là không cẩn thận đi xem xét, căn bản nhìn không ra người khác tu vi."

Thượng Quan Huyền Ý đè lại Tiêu Lăng Hàn tay, gia hỏa này mát xa liền mát xa, ấn ấn tay liền không thành thật.

Quay đầu lại trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, mới tiếp tục nói: "Lăng Hàn, vậy ngươi lúc trước dùng thần thức tra xét toàn bộ Lăng Lam Thành, kia chưởng quầy này đó tu vi so ngươi cao người, bọn họ sẽ không phát hiện ngươi đi?"

"Yên tâm, ta lúc trước chỉ là đại giai đảo qua, cũng không có tra xét rõ ràng người nào đó, là sẽ không bị phát hiện. Lại nói, vừa rồi ngươi cũng thấy, chưởng quầy ở nhìn thấy chúng ta thời điểm, cũng không có biểu hiện ra một tia khác thường." Nói, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục giúp Thượng Quan Huyền Ý mát xa, cũng không có sờ loạn.

Thấy hắn lại nhắm mắt lại hưởng thụ lên, Tiêu Lăng Hàn nói tiếp: "Thiên Lăng đại lục cao thủ hẳn là có rất nhiều, xem ra chúng ta về sau hành sự phải cẩn thận một ít. Rốt cuộc Đại Thừa kỳ trở lên người còn sẽ không gian phong tỏa, nếu như bị những người đó phong tỏa ở bọn họ chính mình trong lĩnh vực. Chúng ta muốn phá vỡ không gian, cũng chỉ có thể sử dụng sư tôn ngọc bài."

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Xem ra không chính mình muốn nhiều nghiên cứu một chút phù triện, xem có thể hay không họa ra phá vỡ không gian phong tỏa phù triện. Nhớ rõ lần trước ở Tịch Tuấn Tùng động phủ, Phong gia hai tỷ đệ liền dùng phá vỡ không gian truyền tống phù.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, "Ân, ngươi nói có lý. Về sau chúng ta ở không xác định an toàn dưới tình huống, đều không cần lại tiến vào ngươi tùy thân không gian, như vậy quá dễ dàng bại lộ."

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói: "Hảo, nghe ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý phản xạ có điều kiện mà túng khởi bên kia bả vai, ngăn trở lỗ tai.

Bởi vì hắn cảm giác Tiêu Lăng Hàn kế tiếp nên liếm chính mình vành tai.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý động tác, khẽ cười một tiếng: "Huyền Ý, ngươi làm gì? Ngươi như vậy, ta như thế nào giúp ngươi mát xa?"

"Ta đã hưởng thụ qua, hiện tại nên ngươi ngồi xuống, đến lượt ta giúp ngươi mát xa." Nói Thượng Quan Huyền Ý liền đứng dậy, muốn cho Tiêu Lăng Hàn

ngồi xuống, chính mình giúp hắn mát xa bả vai.

"Không, ngươi còn có cái địa phương, ta còn không có giúp ngươi mát xa. Ta làm việc thích đến nơi đến chốn, không thích bỏ dở nửa chừng." Nói, Tiêu Lăng Hàn đã đem Thượng Quan Huyền Ý áo ngoài cởi ra.

Nghĩ vậy gia khách điếm có một cao thủ thủ, Thượng Quan Huyền Ý cũng liền tùy ý Tiêu Lăng Hàn hành động.

Duy nhất không được hoàn mỹ chính là, hắn hảo muốn làm mặt trên cái kia.

Cũng không biết chính mình khi nào mới có thể xoay người.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thuận theo bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn trong ánh mắt mạo dục vọng chi hỏa. Phủng hắn mặt, nhắm ngay hắn môi liền hôn lên đi.

Tham lam hấp thụ hắn hương vị, cướp lấy hắn hô hấp.

Thẳng đến đem hắn hôn đến mềm cả người, mới buông ra hắn.

Tiêu Lăng Hàn cởi bỏ lẫn nhau quần áo, giương mắt nhìn lại.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý gương mặt phiếm hồng, trong ánh mắt sương mù mênh mông một mảnh, ánh mắt mê ly, môi hơi hơi giương. Bởi vì vừa mới bị chính mình thân quá, môi sắc có vẻ so bình thường càng hồng, kiều diễm ướt át, tựa hồ đang chờ người đi nhấm nháp.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý này động tình bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nuốt nuốt nước miếng.

"Huyền Ý, ngươi lớn lên thật là đẹp mắt, ngươi hiện tại bộ dáng thật mê người."

"Lăng Hàn, nhanh lên, ta muốn ngươi." Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy Tiêu Lăng Hàn quá xấu rồi, đem chính mình cốc thiếu - hỏa gợi lên tới liền dừng.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý ôm ở trên giường, sau đó đè ở trên người hắn.

Cũng không có bước tiếp theo động tác, mà là tiến đến hắn bên tai, hỏi: "Ngươi muốn ta cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý hung hăng trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, tức giận nói: "Ngươi được chưa? Ngươi nếu là không được, liền đến lượt ta tới."

"A ~~ ta hiện tại khiến cho ngươi nhìn xem, ngươi lão công ta rốt cuộc được chưa." Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, vung tay lên, giường màn đã bị thả xuống dưới, che khuất trên giường kiều diễm phong cảnh.

Hôm sau sáng sớm.

Nằm ở trên giường Tiêu Lăng Hàn lông mi hơi hơi rung động một chút, ngay sau đó, hắn liền mở một đôi đen nhánh thâm thúy con ngươi.

Cảm giác Thượng Quan Huyền Ý cả người đều treo ở trên người mình, gắt gao ôm chính mình.

Tiêu Lăng Hàn một cử động cũng không dám, chỉ sợ chính mình hơi chút động một chút, liền sẽ đem hắn đánh thức.

Nhẹ nhàng hôn hôn hắn phát đỉnh, ôm lấy hắn, cảm giác chính mình nội tâm vô cùng phong phú.

Chỉnh trái tim, toàn bộ linh hồn đều viên mãn.

Tuy rằng không biết trước kia chính mình là ai!

Nhưng Tiêu Lăng Hàn có loại cảm giác, như bây giờ hắn mới là hoàn chỉnh.

Nghĩ đến chính mình ở mang lên Thiên Huyễn mặt nạ khi, nhìn đến cảnh tượng.

Cái kia ngồi ở trong cung điện đánh đàn nam tử.

Tuy rằng thấy không rõ hắn bộ dáng, nhưng Tiêu Lăng Hàn rõ ràng mà nhìn đến hắn một đôi con ngươi không có chút nào cảm tình.

Tựa hồ ở trong mắt hắn, sở hữu đồ vật đều bất quá là vật chết.

Hắn cả người đều lộ ra lạnh nhạt cô thanh khoảng cách cảm.

Đột nhiên trong lòng ngực người giật giật, lôi trở lại Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ.

Hắn cúi đầu, liền đối thượng Thượng Quan Huyền Ý mắt buồn ngủ mông lung hai mắt.

Tiêu Lăng Hàn cười cười, "Tỉnh?"

"Ân, ta muốn ăn……," câu nói kế tiếp không có nói xong, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình thanh âm nghẹn ngào, rõ ràng là tối hôm qua nói nhiều. Đều do Tiêu Lăng Hàn, một cái kính kêu chính mình bảo bối. Còn nói thích nghe chính mình thanh âm, muốn chính mình không ngừng gọi hắn.

Nghe hắn khàn khàn thanh âm, Tiêu Lăng Hàn rất là chột dạ. Rốt cuộc hắn thành như vậy, đều là chính mình sai.

"Muốn uống cháo sao? Ta đây liền rời giường giúp ngươi làm." Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng không có sau khi nói xong mặt nói, nhưng Tiêu Lăng Hàn lập tức minh bạch hắn ý tứ.

Nói động liền động, Tiêu Lăng Hàn lập tức đứng dậy mặc tốt quần áo, cúi đầu hôn hôn lên quan Huyền Ý cái trán.

"Chờ, một lát liền hảo." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn lập tức ra phòng.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn một người xuống lầu tới, tiểu nhị lập tức nhiệt tình đón lại đây, "Tiền bối, chính là có cái gì yêu cầu?"

Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Khách điếm phòng bếp ở nơi nào? Ta muốn mượn phòng bếp dùng một chút."

Tiểu nhị hơi hơi sửng sốt, hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn là tới mượn phòng bếp, bất quá hắn vẫn là thực mau liền phản ứng lại đây.

“Phòng bếp ở bên kia.” Nói, tiểu nhị chỉ chỉ một bên hành lang cuối nhà ở.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, “Đa tạ.”

Chờ Tiêu Lăng Hàn ngao hảo cháo, đã là nửa canh giờ về sau.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn bưng một cái chén, chưởng quầy cái mũi kích thích một chút.

Không có nghe ra là thứ gì, chỉ cảm thấy trong chén đồ vật thanh hương di người, thấm vào ruột gan.

Chưởng quầy dứt khoát ra tiếng hỏi: “Tiểu tử, ngươi trong tay bưng chính là thứ gì?”

Tiêu Lăng Hàn mí mắt giựt giựt, lão già này không phải là muốn đoạt thức ăn đi?

Như vậy sao được, đây chính là hắn chuyên môn vì Thượng Quan Huyền Ý ngao cháo.

“Nơi này là ta vì đạo lữ ngao cháo, bên trong bỏ thêm vài vị linh thảo, hắn giọng nói có chút không thoải mái.” Tiêu Lăng Hàn mặt dày vô sỉ nói, dù sao mọi người đều là nam nhân. Hắn nói như vậy rõ ràng, tin tưởng chưởng quầy hẳn là nghe hiểu được.

Chưởng quầy tiếc nuối “Nga” một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn lại là chạy nhanh bưng cháo lên lầu.

Đương Tiêu Lăng Hàn trở lại phòng cho khách trung khi, Thượng Quan Huyền Ý đã mặc xong rồi quần áo, đang ngồi trước bàn uống trà.

Tiêu Lăng Hàn cầm chén đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, thật mạnh thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn vô cùng lo lắng bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý còn tưởng rằng hắn là nôn nóng bưng lên cho chính mình ăn.

“Ta lại không phải không thể chờ, ngươi dùng đến đi như vậy cấp sao?” Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý vì Tiêu Lăng Hàn rót một ly trà.

Tiêu Lăng Hàn uống một ngụm trà, mới nói nói: “Không phải ngươi chờ sốt ruột hay không, ta là sợ bị người cấp đoạt đi.”

Thượng Huyền Ý uống một ngụm cháo, quen thuộc hương vị.

Hắn cảm giác chính mình yết hầu đều phải thoải mái điểm.

“Ai dám từ ngươi trên tay đoạt đồ vật?”

“Còn có thể là ai, tự nhiên là khách điếm này chưởng quầy.”

"Như vậy cháo, hắn cũng muốn uống sao?"

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt kinh ngạc, lão gia hỏa kia vừa thấy chính là cái độc thân cẩu. Cả người lôi thôi lếch thếch, khẳng định không ai muốn.

Này cháo bên trong linh thảo đều là có trợ giúp song hưu qua đi khôi phục dùng, người bình thường uống lên cũng vô dụng, sẽ chỉ làm hỏa khí càng tràn đầy.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn tự mang khôi phục Quang linh căn, này đó đại bổ linh thảo với hắn mà nói, có hay không đều không sao cả. Cho nên mỗi lần đều là chính mình ăn, chính mình cũng thích ăn hắn làm gì đó.

Tiêu Lăng Hàn ăn ngay nói thật nói: "Ta cho hắn nói công hiệu sau, hắn mới đánh mất cường đoạt ý niệm."

"Khụ khụ khụ……"

Thượng Quan Huyền Ý thành công bị Tiêu Lăng Hàn những lời này cấp làm cho sặc tới rồi, gia hỏa này thật đúng là cái gì đều dám nói.

"Ngươi ăn từ từ, lại không ai cùng ngươi đoạt." Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh cho hắn vỗ vỗ phía sau lưng.

Thượng Quan Huyền Ý liếc xéo Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, tức giận nói: "Còn không phải ngươi, loại chuyện này, ngươi cũng cầm đi nói."

Tiêu Lăng Hàn khó hiểu hỏi: "Loại chuyện này là loại nào sự? Ta liền nói với hắn này cháo là ta vì đạo lữ ngao, bên trong bỏ thêm bổ dưỡng linh thảo."

Thượng Quan Huyền Ý lần này bất hòa Tiêu Lăng Hàn nói chuyện, buồn đầu uống cháo.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này tuyệt đối là cố ý, ngẫm lại Thượng Quan Huyền Ý liền cảm thấy chính mình quá ngốc. Cố tình còn muốn cùng một con giảo hoạt hồ ly giảng đạo lý, chính mình như thế nào có thể giảng quá?

Hai người lại ở Lăng Lam Thành đãi hai ngày, hỏi thăm rõ ràng đi Thiên Lăng đại lục trung tâm khu vực lộ tuyến sau, bọn họ liền khởi hành rời đi Lăng Lam Thành.

Bởi vì Lăng Lam Thành vị trí hẻo lánh, cho nên nơi này không có Truyền Tống Trận.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người căn cứ được đến lộ tuyến, điều khiển phi thuyền một đường hướng đi về phía nam sử.

Hai ngày sau.

Phệ Linh Thử đột nhiên đối Thượng Quan Huyền Ý truyền âm 【 chủ nhân phía dưới có thứ tốt. 】

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng nghe tới rồi Phệ Linh Thử truyền âm.

Hai người ở khởi hành thời điểm, liền đem Phệ Linh Thử phóng ra.

Rốt cuộc nơi này là Thiên Lăng đại lục, thứ tốt tự nhiên không cần phải nói, khẳng định so mặt khác ba cái đại lục đều nhiều.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 346

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 346 Thiên Lăng đại lục

【 phát hiện tiểu nhân sâm 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình kỳ thật vẫn là tương đối may mắn, tới cái này tiểu thế giới linh khí còn tương đối nồng đậm. Cũng không có đi này đó linh khí đặc biệt loãng tiểu thế giới, bằng không hắn sợ là tới rồi 300 tuổi còn ở Nguyên Anh kỳ bồi hồi.

"Lăng Hàn, chúng ta muốn đi xuống nhìn xem sao?" Nghe thấy có thứ tốt, Thượng Quan Huyền Ý hai mắt liền bắt đầu sáng lên.

"Nơi này rừng núi hoang vắng, hẳn là vô chủ, chúng ta đi xuống nhìn xem." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem phi thuyền đảo trở về phía trước Phệ Linh Thử nói có bảo vật địa phương, lại quan sát một chút chung quanh hoàn cảnh.

Tiêu Lăng Hàn bọn họ hiện tại nơi địa phương là một mảnh cây tùng lâm, trong đó chỉ hỗn loạn số ít mặt khác cây cối.

Hai người một chuột, đứng ở phi thuyền boong tàu thượng.

Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn quan khán phía dưới cảnh vật, để tránh có cấm chế trận pháp linh tinh đồ vật.

"Tạm thời không phát hiện cái gì." Tiêu Lăng Hàn quay đầu đối Thượng Quan Huyền Ý nói, kết quả phát hiện hắn chính si ngốc nhìn chính mình.

"Lăng Hàn, đừng nhúc nhích." Thượng Quan Huyền Ý ôm Tiêu Lăng Hàn đầu, nhón mũi chân, nhẹ nhàng hôn hôn hắn mắt tím.

Rốt cuộc như nguyện hôn một chút, Thượng Quan Huyền Ý vừa lòng nói: "Có thể."

Phệ Linh Thử ở một bên che lại đôi mắt, nhìn lén hai người.

Nó trong lòng lại là kêu: Chủ nhân, phác gục hắn! Phác gục đại phôi đản, nhanh lên phác gục hắn!

Nhìn đến chính mình chủ nhân, chỉ là hôn Tiêu Lăng Hàn đôi mắt, liền triệt.

Phệ Linh Thử rất là tiếc nuối, chủ nhân cũng quá túng, tốt như vậy cơ hội cũng chưa phác gục đại phôi đản.

Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt lại trợn mắt, ánh mắt lại khôi phục bình thường.

Hắn lạnh lạnh liếc mắt một cái Phệ Linh Thử.

Phệ Linh Thử lập tức đánh lên mười hai phần tinh thần, cảnh giác Tiêu Lăng Hàn. Rất sợ hắn sẽ một cái không cao hứng lại muốn thịt kho tàu chuột. Nó vừa rồi rõ ràng chỉ là ở trong lòng méo mó hai câu, đại phôi đản chẳng lẽ còn sẽ thuật đọc tâm?

Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý tay, tâm tình cực hảo, lại bị tức phụ nhi chủ động hôn.

"Chúng ta đi ra ngoài đi."

"Hảo."

Lập tức hai người một chuột liền ra phi thuyền.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn thu hồi phi thuyền, bọn họ trực tiếp rớt xuống đến cây tùng trong rừng.

"Tham ăn quỷ, ngươi cảm ứng được thứ tốt ở đâu cái phương hướng?"

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Phệ Linh Thử thân mật ngồi xổm Thượng Quan Huyền Ý trên vai, có điểm chướng mắt, trực tiếp đem nó nhắc tới chính mình trên vai,.

【 ở bên kia. 】 Phệ Linh Thử móng vuốt chỉ chỉ Tây Nam phương.

Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Ly chúng ta có bao xa? Đồ vật là cái gì, ngươi có thể cảm giác đến ra tới sao?"

Phệ Linh Thử nhắm mắt lại, tinh tế cảm ứng một chút, lại mở mắt ra.

【 chủ nhân, nơi đó ly chúng ta không xa, đại giai đi mười phút liền đến. Bất quá, ta không có cảm ứng được đó là thứ gì, chỉ biết kia đồ vật linh khí phi thường nồng đậm. 】

Thượng Quan Huyền Ý không cấm suy đoán, "Liền ngươi đều không có cảm ứng được đó là thứ gì, chẳng lẽ có trận pháp?"

Phệ Linh Thử: 【……】

Thấy Phệ Linh Thử bất truyền âm, vẻ mặt khó xử lại rối rắm bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý xua xua tay, "Tính, chúng ta đi xem liền biết rốt cuộc là thứ gì."

Lập tức hai người một chuột liền về phía tây nam phương đi đến.

Đi rồi mười phút, hai người trước mặt xuất hiện một loạt chỉnh tề cây tùng.

Nhìn qua không giống như là Tu chân giới thường thấy trận pháp, có điểm như là ngũ hành bát quái trận.

"Vào xem, cẩn thận một chút, ta cảm giác cái này trận pháp không đơn giản." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem Phệ Linh Thử thả lại Thượng Quan Huyền Ý trên vai, rốt cuộc Phệ Linh Thử còn xem như có điểm tác dụng. Nếu là Thượng Quan

Huyền Ý gặp được nguy hiểm, nói không chừng có thể ở thời khắc mấu chốt cứu hắn.

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, mở ra Hư Vọng Chi Nhãn xem xét một phen.

Kết quả đối với trận pháp luôn luôn trăm thí bách linh Hư Vọng Chi Nhãn, cư nhiên nhìn không thấu trước mắt cảnh tượng.

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý cũng nghiêm túc lên, thanh kiếm lấy ở tay phải trên tay, tay trái giữ chặt Tiêu Lăng Hàn tay.

"Ta chuẩn bị tốt, đi thôi."

Hai người nắm tay rảo bước tiến lên chỉnh tề cây tùng trong rừng.

Vừa mới bắt đầu còn không có cái gì, có thể đi trong chốc lát, hai người lại quay đầu lại khi, phía trước bọn họ tới lộ đã không có.

Phía sau đã biến thành một viên cây cây tùng, mà lúc này cây tùng đã không có quy luật, lung tung rối loạn.

Hai người liếc nhau, đều cẩn thận không ít.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Phệ Linh Thử, "Tham ăn quỷ, ngươi hiện tại cảm giác đến kia đồ vật ở nơi nào sao?"

Phệ Linh Thử cảm giác một chút, chỉ vào phía đông, hai người liền hướng bên trái đi.

Một lát sau nó lại chỉ vào phía nam, hai người lại lần nữa dựa theo Phệ Linh Thử chỉ thị phương hướng đi tới.

Nhưng không đi hai phút, Phệ Linh Thử lại chỉ vào phía tây.

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nhìn chằm chằm Phệ Linh Thử, gia hỏa này là thật sự không có cảm giác đến, vẫn là ở đùa với bọn họ chơi?

Phệ Linh Thử như là phạm sai lầm hài tử, đạp đầu, nhược nhược truyền âm: 【ta cũng không biết là chuyện như thế nào, dù sao ta chính là cảm giác được kia đồ vật ở không ngừng biến hóa vị trí. 】

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, suy tư một chút, "Dựa theo ngươi ý tứ, ta có thể lý giải vì cái nào linh khí nồng đậm đồ vật là một cái vật còn sống sao?"

Nghe nói là cái vật còn sống, Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc khắp nơi nhìn xung quanh.

Đời trước sống hơn bốn trăm năm, hắn cũng không có gặp được quá, sinh ra tự mình ý thức thiên tài địa bảo.

Phệ Linh Thử kinh ngạc, nếu là một cái sống thiên tài địa bảo, kia chủ nhân bọn họ có thể trảo trụ sao?

Nó hoài nghi mà ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, đáng tiếc đại phôi đản còn chưa tới đạt Đại Thừa kỳ tu vi, còn sẽ không không gian phong tỏa kia chiêu.

Nếu là thiên tài địa bảo chạy, bọn họ không phải không vui mừng một hồi?

Kia đại phôi đản sẽ không đem trướng tính đến chính mình trên đầu đi?

Tiêu Lăng Hàn không biết Phệ Linh Thử chính mình não bổ cái gì.

Dù sao hắn cảm giác Phệ Linh Thử xem chính mình ánh mắt đầu tiên là mang theo khinh thường, sau lại lại trở nên sợ hãi.

Thượng Quan Huyền Ý trong đầu linh quang chợt lóe, nói: "Lăng Hàn lần này ngươi dùng thuấn di, xem có thể hay không bắt được kia đồ vật."

"Hảo."

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn đem ánh mắt đầu hướng Thượng Quan Huyền Ý trên vai Phệ Linh Thử.

Phệ Linh Thử hiểu ý, lập tức chỉ chỉ Tây Nam phương hướng.

Tiêu Lăng Hàn cũng vận chuyển công pháp cảm thụ một chút, hắn chỉ có thể cảm giác được linh khí nồng đậm đại giai vị trí, không thể giống Phệ Linh Thử biết đến như vậy chính xác, bất quá hắn cảm nhận được vị trí cùng Phệ Linh Thử cảm ứng được ở cùng cái phương hướng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Phệ Linh Thử hỏi: "Ly chúng ta đại giai có bao nhiêu mễ xa?"

Phệ Linh Thử ở trong lòng yên lặng tính kế một chút, có chút không xác định truyền âm: 【 đại giai ly chúng ta có 500 mễ xa. 】

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền duỗi tay ôm quá Thượng Quan Huyền Ý eo.

Ngay sau đó, hai người một chuột liền biến mất ở tại chỗ.

Mới vừa vừa đứng ổn, Tiêu Lăng Hàn liền thả ra thần thức, xem xét đến dưới nền đất có cái đồ vật đang ở di động, hắn tay mắt lanh lẹ một cái thổ hệ pháp thuật liền đánh vào trên mặt đất.

Ngay sau đó, Tiêu Lăng Hàn nhẹ "Di!" Một tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý cũng thả ra thần thức đi xem xét, lập tức hắn sắc mặt cũng trở nên thập phần cổ quái.

"Như thế nào là cái củ cải?"

"Hẳn là không phải củ cải." Nói, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa một cái thổ hệ pháp thuật, hắn trực tiếp đem mặt đất đều phiên lại đây.

【 chính là nó, ta cảm giác được tinh thuần lại nồng đậm linh khí. 】 Phệ Linh Thử vươn một móng vuốt, chỉ vào trong đất hiện ra một chút bạch đồ vật, kích động "Chi chi" gọi bậy.

Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống thân mình, duỗi tay đi lấy trong đất cái kia màu trắng đồ vật.

Ngay sau đó kia đồ vật lập tức chui vào trong đất mặt.

Lần này Tiêu Lăng Hàn trực tiếp dùng thần thức tỏa định nó, thấy nó mới một lát sau liền chạy tới 10 mét có hơn. Gia hỏa này chạy trốn bản lĩnh nhưng thật ra không tồi, khó trách lúc trước Phệ Linh Thử nói nó trong chốc lát ở đông, trong chốc lát lại ở tây.

Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, ngươi ở chỗ này chờ ta."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, thúc giục nói: "Hảo, ngươi mau đi, trong chốc lát nó lại nên chạy xa."

Lại lần nữa sử dụng thuấn di, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp tới rồi một cây cây tùng hạ. Hắn chân dẫm mặt đất, toàn bộ mặt đất tùy theo ao hãm đi xuống một khối to, lộ ra trung gian 1 mét khoan nhô lên bộ phận.

Hắn trực tiếp vươn tay phải, rút ra trong đất một cây trắng trẻo mập mạp củ cải.

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý cũng đi tới, hắn chỉ vào Tiêu Lăng Hàn trong tay đồ vật, nói: "Này còn không phải là một cái củ cải sao?"

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng run rẩy một chút, cúi đầu nhìn về phía trên tay đồ vật, sửa đúng nói: "Này hẳn là một cây thành tinh nhân sâm."

"Nhân sâm?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt hoài nghi, thứ này rõ ràng chính là một cái tròn tròn củ cải, cùng nhân sâm căn bản không dính biên.

"Ngạch, gia hỏa này hẳn là đem chính mình biến thành một cái củ cải, tưởng lừa gạt chúng ta." Nói, Tiêu Lăng Hàn vươn tay trái búng búng trong tay đồ vật.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn không chớp mắt mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn động tác.

Kết quả kia đồ vật bị Tiêu Lăng Hàn bắn một chút, vẫn cứ không chút sứt mẻ.

"Lăng Hàn, ngươi động tác quá mềm nhẹ, ngươi xem nó da đều không có phá một chút." Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt, nếu Tiêu Lăng Hàn nói nó là nhân sâm, kia nhất định không sai được.

"Nếu không ngươi tới." Tiêu Lăng Hàn trực tiếp cầm trong tay đồ vật, phóng tới Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

"Nếu không chúng ta đem nó nướng tới ăn đi?" Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay sờ sờ, cảm giác bên trong thật nhiều linh khí, hảo muốn ăn.

Tiêu Lăng Hàn tạp đi chép một chút miệng, nói: “Vì cái gì muốn nướng ăn? Hầm canh hẳn là càng tốt, ngươi xem nó lớn lên trắng trẻo mập mạp, bên trong nhất định là thịt tươi nhiều nước!”

“Hầm ăn được, ta thích! Lăng Hàn, đem nó trang lên, chờ chúng ta không liền đem nó cấp hầm.” Thượng Quan Huyền Ý tùy tay từ không gian giới tử lấy ra một cái hộp ngọc, làm bộ liền phải Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay đồ vật bỏ vào hộp.

Nhận thấy được nguy hiểm tiến đến, Tiêu Lăng Hàn trong tay đồ vật kịch liệt giãy giụa lên, đong đưa lúc lắc.

Nhìn thấy tiểu nhân sâm rốt cuộc kiềm chế không được, Thượng Quan Huyền Ý mặt mày hớn hở, hỏi: “Lăng Hàn, ngươi tính toán xử lý như thế nào nó?”

“Ngươi nói ta đem nó an trí ở tùy thân trong không gian thế nào?” Tiêu Lăng Hàn trong tay bám vào linh khí, làm tiểu nhân sâm chạy thoát không được.

“Nếu là ngươi tùy thân trong không gian nhiều nó, kia trong không gian linh thảo mọc đều sẽ biến hảo.” Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, nếu là linh thảo trong đất nhiều một cây sinh cơ bừng bừng nhân sâm, Tiêu Lăng Hàn đều không cần lại phí thời gian đi quản lý linh thảo.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý vào Long Ngọc không gian trung linh thảo trong đất.

“Ngươi thành thật đãi tại đây khu vực, chúng ta sẽ không ăn ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn nhìn trong tay tiểu nhân sâm.

Tiểu nhân sâm rõ ràng không có đôi mắt, lại như là ở cùng Tiêu Lăng Hàn đối diện, phân biệt hắn trong lời nói thật giả.

Chẳng được bao lâu, tiểu nhân sâm liền từ Tiêu Lăng Hàn trong tay nhảy tới trên mặt đất. Sau đó nó liền từ phía trước tròn tròn củ cải bộ dáng bắt đầu nhổ giò, chậm rãi kéo trường biến thành một cây nhân sâm bộ dáng, trên đỉnh đầu còn có một chuế lục lục thảo.

Tiểu nhân sâm thực nhân tính hóa đối với Tiêu Lăng Hàn điểm điểm nó đỉnh đầu cỏ xanh, lại nhổ xuống từng cây cần đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, lấy lòng chi ý lại rõ ràng bất quá.

Thượng Quan Huyền Ý cười khẽ một tiếng, hắn đây là bị một cây nhân sâm xum xoe.

Hiện tại không chỉ có là người sẽ xem sắc mặt, liền một gốc cây thực vật cũng sẽ xem người sắc mặt.

Duỗi tay tiếp nhận tiểu nhân sâm đưa qua căn cần, cảm giác được bên trong có nồng đậm linh khí cùng sinh cơ.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đem nhân sâm căn cần bỏ vào vừa rồi lấy ra tới trong hộp ngọc.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý thu hồi chính mình lễ vật, tiểu nhân sâm vui sướng dạo qua một vòng.

“Vèo” một chút, đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Chờ nó tái xuất hiện khi, đã cắm rễ ở bảy màu linh chi bên cạnh.

Tiêu Lăng Hàn nghiến răng, này một đám đều tới cùng hắn tranh sủng.

Tức phụ nhi là hắn một người, này những không ánh mắt đồ vật.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên một phách cái trán, “Nha” một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn này cả kinh một sao bộ dáng, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Ta đem tham ăn quỷ cấp quên mất.”

Tiêu Lăng Hàn: “……” May mắn tức phụ nhi không phải đem chính mình cấp đã quên!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 347

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 347 Thiên Lăng đại lục

【 Phệ Linh Thử bị trảo 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng nhớ rõ vừa rồi tên kia còn ở Thượng Quan Huyền Ý trên vai.

"Nó đi nơi nào?"

"Vừa rồi nó nói nó lại phát hiện một cái linh khí nồng đậm đồ vật, chính mình trước chạy tới dò đường."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt trầm trầm, Phệ Linh Thử cái này không tổ chức gia hỏa xem ra là thiếu thu thập.

Hắn nắm Thượng Quan Huyền Ý ra Long Ngọc không gian, theo sau hỏi: "Tham ăn quỷ ở cái kia phương hướng?"

Thượng Quan Huyền Ý lập tức thông qua chủ tớ khế ước cảm giác Phệ Linh Thử vị trí.

Một lát sau, hắn chỉ vào phương đông, "Ở bên kia."

Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý kéo vào trong lòng ngực, giây tiếp theo hai người liền xuất hiện ở cây số ở ngoài.

Thả ra thần thức, thấy rõ Phệ Linh Thử vị trí vị trí, Tiêu Lăng Hàn mí mắt giựt giựt.

Lúc này Phệ Linh Thử đang ở một tòa linh thạch quặng thượng, ôm một khối so nó thân mình đại linh thạch dùng sức túm, nhưng linh thạch như cũ không chút sứt mẻ.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng thấy được Phệ Linh Thử.

Hai người liếc nhau, đều có chút dở khóc dở cười.

Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Chúng ta đi Phệ Linh Thử vị trí hiện tại, ôm chặt ta."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức nghe lời ôm chặt Tiêu Lăng Hàn eo.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là ở quanh thân mở ra phòng hộ tráo bao phủ trụ hai người, sau đó lại vận khởi thổ hệ pháp thuật mang theo Thượng Quan Huyền Ý liền chui vào dưới nền đất.

Hai người tiến vào dưới nền đất sau, quanh thân tất cả đều là bùn đất hương vị.

Thượng Quan Huyền Ý không có thổ linh căn, hắn cảm giác phi thường không thoải mái, ôm Tiêu Lăng Hàn tay cũng buộc chặt một ít.

Tiêu Lăng Hàn một bên vận chuyển linh khí bảo vệ hai người, một bên còn muốn vận chuyển thổ hệ pháp thuật. Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý ôm chính mình lực đạo tăng thêm không ít, hắn động tác không cấm nhanh hơn một ít.

Hai phút sau, trước mắt sáng ngời, bọn họ rõ ràng là đến địa phương.

Tiêu Lăng Hàn triệt rớt phòng hộ tráo, hai người lập tức liền cảm giác được phô diện mà đến nồng đậm linh khí.

"Chi chi chi chi" Phệ Linh Thử thấy hai người, lập tức hưng phấn mà quơ chân múa tay.

【 chủ nhân, linh thạch, nơi này có thật nhiều linh thạch. 】

"Không tồi, ngươi lần này lập công lớn!" Thượng Quan Huyền Ý cho Phệ Linh Thử một cái tán thưởng ánh mắt.

Phệ Linh Thử đắc ý dào dạt biểu tình còn không có duy trì bao lâu, liền nghe thấy Tiêu Lăng Hàn lạnh băng nói.

"Về sau không cần tự tiện hành động, cần thiết được đến ngươi chủ nhân đồng ý, mới có thể rời đi."

Phệ Linh Thử đối thượng Tiêu Lăng Hàn sâu không thấy đáy mắt đen, sợ hãi co rúm lại một chút.

【 đã biết. 】

Phệ Linh Thử vừa rồi còn tinh thần phấn chấn bộ dáng.

Bị Tiêu Lăng Hàn vừa nói lại vừa thấy, nó lập tức liền có chút biểu tình uể oải.

Trong lòng kêu rên: Chuột thân không tự do!

Thượng Quan Huyền Ý đi vào linh thạch quặng trước mặt, quay đầu lại đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Lăng Hàn, chúng ta tới thi đấu đào linh thạch đi?"

Tiêu Lăng Hàn tùy ý hỏi: "Thắng người có cái gì khen thưởng?"

Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt chuyển động một chút, ngay sau đó nói: "Thắng người có thể cho thua người, đáp ứng hắn một cái yêu cầu." Nói xong, hắn có chút chờ mong nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến hai người lần đầu tiên gặp mặt khi, Thượng Quan Huyền Ý đào linh thạch liền so với chính mình lợi hại.

Lại xem hắn tròng mắt loạn chuyển, như thế nào đều cảm thấy tức phụ nhi đây là nghẹn cái gì đại chiêu đang đợi chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn do dự, tiến lên hai bước, đem đầu thò lại gần ở trên mặt hắn hôn một cái.

"Ngươi có đáp ứng hay không?"

Thượng Quan Huyền Ý chủ động hiến hôn, Tiêu Lăng Hàn trong lòng mỹ tư tư, ngoài miệng lại nói nói: "Ngươi lại thân một chút, ta liền đáp ứng."

"Da mặt thật hậu!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý lại thò lại gần, hôn một cái Tiêu Lăng Hàn môi.

Tuy rằng bị tức phụ nhi chủ động thân, Tiêu Lăng Hàn trong lòng thật cao hứng, nhưng hắn chỉ số thông minh như cũ tại tuyến.

Tức phụ nhi như vậy chủ động, hắn nếu là thắng, đưa ra yêu cầu nhất định không hợp tình lý.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn đều còn không có từ bỏ muốn phản công ý niệm, chẳng lẽ hắn thắng sẽ đưa ra làm chính mình ngoan ngoãn nằm yên yêu cầu.

Càng muốn Tiêu Lăng Hàn cảm thấy càng có khả năng, bất quá hắn cũng không sợ.

Còn không phải là đào linh thạch sao? Điểm này việc nhỏ không làm khó được hắn!

Hắn cũng không phải là năm đó vừa mới mới đến Tu chân giới tay mơ, cái gì cũng đều không hiểu.

"Ta đáp ứng rồi, chúng ta hiện tại bắt đầu sao?"

Tiêu Lăng Hàn bất động thanh sắc mà quan sát đến Thượng Quan Huyền Ý biểu tình, nhìn thấy hắn nghe thấy chính mình đáp ứng rồi, trên mặt tươi cười như thế nào đều che giấu không được.

Thượng Quan Huyền Ý cười nói: "Ta đây nhưng bắt đầu rồi."

Khi nói chuyện hắn đã lấy ra đào linh thạch công cụ.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý nhiệt tình mười phần bộ dáng, có chút buồn cười nhìn hắn động tác.

"Lăng Hàn, ngươi còn không bắt đầu đào sao?"

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được phía sau tầm mắt, quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn.

Gia hỏa này chẳng lẽ biết đào không thắng chính mình, đã tự sa ngã sao?

"Lập tức tới."

Tiêu Lăng Hàn cũng lấy ra một cái xẻng, bắt đầu ở linh thạch quặng thượng gõ gõ đánh đánh.

Hai người đều bắt đầu hết sức chuyên chú đào linh thạch.

Mười ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn đem một khối trung phẩm linh thạch lấy ra, mặt sau hiển lộ ra tới cư nhiên là một khối thượng phẩm linh thạch.

Hắn liên tục đào vài cái, đem bên ngoài thượng mấy khối trung phẩm linh thạch đào đi rồi, ánh vào mi mắt toàn bộ đều là thượng phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại, đối phía sau đang ở đào linh thạch Thượng Quan Huyền Ý kêu: "Huyền Ý, lại đây."

Thượng Quan Huyền Ý còn ở cùng chính mình trước mặt linh thạch làm đấu tranh, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn là như thế nào đào? Rõ ràng trước kia hắn đào linh thạch đều không phải chính mình đối thủ, hiện tại đào cư nhiên so với chính mình nhanh không ít. Liền nhìn ra hắn đào diện tích tới xem, liền so với chính mình nhiều một phần ba.

Nghe thấy hắn gọi chính mình, Thượng Quan Huyền Ý thu hồi trước mặt linh thạch đi qua.

Vừa đến Tiêu Lăng Hàn bên người, Thượng Quan Huyền Ý liền thấy được thượng phẩm linh thạch.

Nháy mắt hắn mắt đầy sao xẹt, cao hứng phấn chấn mà nói: "Không nghĩ tới nơi này cư nhiên còn có thượng phẩm linh thạch. Lăng Hàn, chúng ta phát tài!"

"Xác thật phát tài, chúng ta mau đào đi! Chỉ có đem linh thạch cất vào chính mình túi, chúng nó mới thuộc về chúng ta." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem chính mình đào linh thạch vị trí nhường cho Thượng Quan Huyền Ý, chính hắn lại ở một bên làm lại đào ra một cái thông đạo.

5 năm sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mỗi lần đào ra linh thạch đều cảm giác thành tựu tràn đầy, lúc này mới làm hai người đều không biết mệt mỏi mà tiếp tục đào.

Bọn họ này một đào, chính là 5 năm.

Nhìn trước mặt linh thạch quặng rốt cuộc bị đào xong rồi, thị lực có thể đạt được trống không một vật.

Thượng Quan Huyền Ý một thí cốc ngồi dưới đất.

"Rốt cuộc đào xong rồi!"

"Vất vả."

Tiêu Lăng Hàn kéo qua Thượng Quan Huyền Ý tay, quang linh khí một lần một lần chữa trị hắn bị thương lòng bàn tay.

Chẳng được bao lâu, hắn bị mài ra da lòng bàn tay lại biến thành trắng nõn bóng loáng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn đặt ở bên môi hôn hôn.

"Lăng Hàn, chúng ta tổng cộng đào nhiều ít linh thạch?" Thượng Quan Huyền Ý dựa vào Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, một ngón tay đều không nghĩ động.

Tiêu Lăng Hàn tính nhẩm một chút, "Trung phẩm linh thạch có 80 vạn, thượng phẩm linh thạch có 500 nhiều vạn."

"Có nhiều như vậy thượng phẩm linh thạch sao?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt kinh ngạc, hắn như thế nào cảm giác chính mình không đào nhiều ít thượng phẩm linh thạch đâu!

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo hắn khuôn mặt, ý cười lưu luyến nói: "Ngươi xác thật không đào nhiều ít, đại bộ phận đều là ta một người đào."

"Đúng rồi, ta nhớ rõ chúng ta mới vừa nhận thức lúc ấy, ngươi liền đào linh thạch đều không biết, hiện tại ngươi đào linh thạch như thế nào lợi hại như vậy?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, hắn còn tưởng rằng lần này chính mình thắng định rồi đâu! Không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn như là khai quải giống nhau, đào linh thạch tốc độ, mau làm hắn theo không kịp.

"Ngươi đoán!"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Nhớ rõ lần trước vẫn là chính mình đối hắn nói qua này hai chữ.

"Ngươi nói hay không?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý tay sờ đến Tiêu Lăng Hàn bên hông mềm thịt chậm rãi vặn vẹo.

"Ngươi buông tay, ta liền nói cho ngươi."

Tiêu Lăng Hàn tâm tắc, cảm giác tức phụ nhi một chút đều không yêu, xuống tay cũng thật tàn nhẫn!

Thượng Quan Huyền Ý buông lỏng tay, "Hiện tại có thể nói đi!"

"Ân, cũng không có gì bí quyết. Những cái đó bị chộp tới đào linh thạch người, giống nhau đều bị đeo cấm linh hoàn. Cho nên ta làm theo cách trái ngược, đào linh thạch thời điểm vận chuyển công pháp. Dùng kim mộc thủy hỏa thổ năm loại linh khí, không nghĩ tới hiệu quả đặc biệt hảo. Ngươi mới đào ra một khối linh thạch, ta đã đào ra mười khối linh thạch."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

"Huyền Ý."

"Ân?"

"Đào linh thạch thi đấu, ta có phải hay không thắng?"

"Ngươi thắng sao? Ngươi như vậy đào linh thạch, rõ ràng chính là gian lận!"

"Ta nơi nào có gian lận?"

“Ngươi đi ra ngoài tùy tiện cùng ai nói, đều không có giống ngươi như vậy đào linh thạch người.”

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn trong lòng ngực người, chỉ là không thấy được người mặt, chỉ nhìn đến một cái tròn tròn đầu.

“Ngươi đây là tưởng chơi xấu, không nghĩ nhận trướng?”

Thượng Quan Huyền Ý ôm Tiêu Lăng Hàn eo, đem đầu vùi ở trong lòng ngực hắn. Nghe hắn có quy luật tiếng tim đập, chỉ cảm thấy năm tháng tĩnh hảo, hảo muốn ngủ.

“Huyền Ý.”

“Ân?” Thượng Quan Huyền Ý nhắm mắt lại, từ trong lỗ mũi phát ra âm thanh.

Thanh âm như thế nào như vậy lười biếng, tức phụ nhi đây là muốn ngủ? Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, hai người liền xuất hiện ở Long Ngọc không gian.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là cấp hai người phân biệt làm một cái thanh khiết thuật, sau đó mới vì Thượng Quan Huyền Ý đem quần áo cởi.

Hắn như vậy tùy ý chính mình bài bố bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn hảo tưởng đối hắn làm điểm cái gì.

Bất quá xem hắn giữa mày mỏi mệt, Tiêu Lăng Hàn cuối cùng chỉ là ôm lấy hắn cùng nhau tiến vào mộng đẹp.

Kỳ thật ở đào linh thạch thời điểm, có rất nhiều lần Tiêu Lăng Hàn đều tưởng từ bỏ, tưởng trực tiếp tu luyện đem linh thạch quặng linh khí hấp thu.

Bất quá nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đào đến nghiêm túc, mỗi lần đào ra linh thạch kia sáng lấp lánh ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn đành phải tiếp tục đào.

Cùng thích người ở bên nhau, làm chuyện gì đều cảm thấy là vui sướng.

Còn ở bên ngoài ăn linh thạch Phệ Linh Thử, chờ cầm trong tay linh thạch ăn xong. Phát hiện bốn phía không có một bóng người, chính mình chủ nhân cư nhiên cứ như vậy bỏ xuống chính mình.

Phệ Linh Thử tâm là oa lạnh oa lạnh, khế ước cảm ứng không đến Thượng Quan Huyền Ý.

Nó lại an ủi chính mình, chủ nhân hắn là không có quên chính mình, chủ nhân hắn là bị đại phôi đản đưa tới hắn tùy thân trong không gian đi.

Chính mình vẫn là thành thành thật thật tại chỗ chờ đi!

Chờ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại lần nữa xuất hiện ở linh thạch quặng trong đất, đã là một canh giờ về sau.

Thượng Quan Huyền Ý vừa ra tới, liền phát hiện Phệ Linh Thử đang ở dùng khiết ước hướng hắn cầu cứu.

"Lăng Hàn, Phệ Linh Thử bị người bắt đi."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày hỏi: "Người nọ là cái gì tu vi?"

"Phệ Linh Thử nói nó nhìn không thấu người nọ tu vi." Thượng Quan Huyền Ý cũng là cau mày, sớm biết rằng lúc trước hắn hẳn là đem Phệ Linh Thử thu vào khiết ước trong không gian.

Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, Phệ Linh Thử cư nhiên nhìn không thấu đối phương tu vi.

Để tránh đối phương tu vi cao hơn hai người quá nhiều, Tiêu Lăng Hàn đem kia kiện Tiên cấp cấp bậc ẩn thân y đem ra.

Đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Ta mặc vào cái này ẩn thân y, ngươi dán một trương ẩn thân phù, chúng ta đi ra ngoài hành sự tùy theo hoàn cảnh. Nếu là đối phương tu vi quá cao, vậy trực tiếp dùng sư tôn cấp ngọc bài."

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn đầy lo lắng, "Nhưng cái này tiên y đặc biệt háo linh khí, ngươi mặc vào nó……," còn có thể phát ra công kích sao?

"Yên tâm, ta đan điền trung linh khí so người bình thường nhiều gấp mười lần." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay vuốt phẳng Thượng Quan Huyền Ý nhíu chặt mày.

Thượng Quan Huyền Ý không yên tâm dặn dò nói: "Vậy ngươi cẩn thận một chút, làm hết sức. Không được chúng ta liền vứt bỏ Phệ Linh Thử, ta không nghĩ ngươi xảy ra chuyện, ngươi với ta mà nói mới là quan trọng nhất."

"Hảo, ngươi cũng cẩn thận một chút. Phỏng chừng Phệ Linh Thử nếu là nghe được ngươi nói, sẽ khóc chết!" Tiêu Lăng Hàn cười cười, nghĩ đến Phệ Linh Thử đã biết sau, kia tuyệt vọng ánh mắt, khiến cho người buồn cười.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tìm được một cái có thể tiến vào cửa động, hai người trực tiếp từ nơi đó đi ra ngoài.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 348

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 348 Thiên Lăng đại lục

【 công kích ngọc bài uy lực 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sở dĩ không đi tới khi lộ, là bởi vì tiến vào nơi này thời điểm, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp dùng độn địa thuật.

Hai người trực tiếp từ cửa động đi tới bên ngoài.

Vừa đến bên ngoài, hai người liền nhìn đến ánh mặt trời xuyên thấu qua cây tùng cành lá chiếu xạ trên mặt đất.

Nguyên lai hiện tại đúng là giữa trưa, bọn họ phía trước vẫn luôn dưới nền đất đào linh thạch. Ở bên trong vẫn luôn đều đen như mực một mảnh, hai người đều mau quên thời gian.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại xuyên Tiên cấp pháp y, chỉ cần hắn không chủ động bại lộ, là không ai có thể phát hiện hắn tồn tại. Mà Thượng Quan Huyền Ý dán ẩn thân phù, chỉ cần tu vi không có đạt tới Luyện Hư kỳ, đều nhìn không tới hắn.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người cũng không có nói lời nói, cũng không có truyền âm, đây là bọn họ phía trước liền nói tốt, miễn cho bị đối phương nghe xong đi.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp hướng khiết ước cảm ứng được địa phương chạy đến.

Tiêu Lăng Hàn đem thần thức thả ra đi, nhìn xem đến tột cùng là ai bắt Phệ Linh Thử.

Nếu là đối phương tu vi quá cao, kia hắn liền đánh lén người nọ.

Nếu là tu vi không sai biệt lắm, kia hắn trực tiếp dùng thuấn di đem Phệ Linh Thử cứu tới.

Hai mươi phút sau.

Thượng Quan Huyền Ý đi ra cây tùng lâm, đi tới một mảnh trên đất trống.

Lúc này trên đất trống chính dừng lại một con thuyền xa hoa phi thuyền, phi thuyền bên ngoài đứng bốn cái mạo mỹ nữ tu. Các nàng mỗi người đều là Nguyên Anh kỳ tu vi, hơn nữa các nàng tuổi tác đều không lớn, chỉ có hai trăm hơn tuổi. Nhưng xem các nàng ăn mặc một thân hồng nhạt quần áo, những cái đó quần áo liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra, đều là nha hoàn linh tinh xuyên.

Thượng Quan Huyền Ý nháy mắt liền cảm giác sự tình đại điều, bắt đi Phệ Linh Thử người nhất định không đơn giản.

Quả nhiên, Thượng Quan Huyền Ý mới đến không trong chốc lát, liền từ trong phi thuyền đi ra một người xinh đẹp như hoa nữ tu.

Nàng người mặc một thân màu lam nhạt sa y, trên vai khoác màu trắng lụa mỏng, gió nhẹ thổi qua, cho người ta một loại phiêu phiêu dục tiên cảm giác. Một đầu tóc đen tán tán khoác ở hai bờ vai, đỉnh đầu kéo một cái Lưu Vân búi tóc, búi tóc gian cắm mấy đóa châu hoa, trên trán rũ một viên trân châu, như ngọc da thịt lộ ra ửng đỏ, nguyệt mi tinh mắt.

Có thể nói là quốc sắc thiên hương mỹ nhân, đáng tiếc nàng một bộ cao ngạo bộ dáng, phảng phất mọi người ở nàng trước mặt đều bất quá là con kiến.

Này đó đều không quan trọng, quan trọng là Thượng Quan Huyền Ý nhìn không thấu người này tu vi, mà nàng lại trực tiếp đối thượng Thượng Quan Huyền Ý hai mắt.

Thực rõ ràng, nàng đã nhìn đến dán ẩn thân phù Thượng Quan Huyền Ý.

Người này tên là: Chu Mộng Di, Đại Thừa trung kỳ tu vi. Nàng vẫn là Vạn Pháp Tông trưởng lão, mà nàng sinh ra với Lăng Lam Thành Chu gia.

Chu Mộng Di lần này ra ngoài chủ yếu mục đích là tiếp duy nhất trực hệ hậu bối đi Vạn Pháp Tông, một cái khác mục đích tự nhiên chính là ở cây tùng trong rừng mặt tiểu nhân sâm.

Tiểu nhân sâm là Chu Mộng Di ở ba ngàn năm trước trong lúc vô ý phát hiện, bất quá khi đó nàng tu vi còn tương đối thấp, trảo không được tiểu nhân sâm. Hơn nữa nơi đó bị người bố trí kỳ quái trận pháp, nàng không dám nhiều đãi, đành phải vội vàng rời đi.

Bởi vì không chiếm được, cho nên những năm gần đây nàng trong lòng vẫn luôn nhớ mong.

Không nghĩ tới trước hai ngày nàng đến kia phiến cây tùng lâm thời điểm, phát hiện tiểu nhân sâm không thấy. Thần thức đảo qua, ngoài ý muốn thấy một con đang ở ăn linh thạch lão thử.

Có thể ăn linh thạch lão thử nhất định không đơn giản, lập tức nàng liền đối với này chỉ lão thử nổi lên hứng thú.

Đáng tiếc đương nàng bắt lấy lão thử thời điểm, lại phát hiện nó đã bị người khiết hẹn.

Chu Mộng Di đành phải đem lão thử mang đi, chờ đợi nó chủ nhân.

Nói không chừng chính mình muốn nhân sâm, chính là bị nó chủ nhân cấp nhanh chân đến trước.

Không nghĩ tới qua hai ngày, này chỉ lão thử chủ nhân mới tìm tới.

Làm Chu Mộng Di rất là thất vọng chính là, nàng ở người tới trên người cũng không có cảm nhận được nhân sâm hơi thở.

Chu Mộng Di đi ra phi thuyền khi, nàng phía sau còn đi theo một người Nguyên Anh hậu kỳ nữ tu. Mà tên kia nữ tu trong tay chính cầm một cái lồng sắt, lồng sắt đóng lại đúng là Phệ Linh Thử.

Thượng Quan Huyền Ý tiến lên hai bước, đầu tiên là hướng Chu Mộng Di làm thi lễ, mới nói nói: "Gặp qua tiền bối, vãn bối thú sủng nhận được tiền bối chiếu cố, không biết có không thỉnh tiền bối đem nó còn cấp vãn bối?"

Nữ tu duỗi tay lấy quá lồng sắt, nhìn về phía lồng sắt Phệ Linh Thử, cười lạnh một tiếng.

"Cái này vật nhỏ là của ngươi? Ngươi cũng biết ta ở cây tùng trong rừng dưỡng một kiện quan trọng đồ vật? Hiện tại ta đồ vật không thấy, mà ngươi thú sủng vừa lúc ở nơi đó."

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, trong lòng mắng to: Đồ vật là của ngươi, ngươi như thế nào không loại ở chính ngươi địa bàn thượng, cố tình dưỡng tại đây hoang tàn vắng vẻ trong rừng rậm.

Đương nhiên, Thượng Quan Huyền Ý cũng không biết, tiểu nhân sâm căn bản không Chu Mộng Di gieo trồng. Nếu là đã biết, phỏng chừng đến mắng nàng không biết xấu hổ.

"Không biết tiền bối ném thứ gì? Nếu là thật sự bị ta này chỉ không nghe lời thú sủng cầm đi, ta tất nhiên sẽ kêu nó còn cấp tiền bối." Thượng Quan Huyền Ý mặt lộ vẻ nghi hoặc, chân thành nói.

Được nghe lời này, Chu Mộng Di khinh thường cười nhạo một tiếng, trên dưới đánh giá Thượng Quan Huyền Ý một phen.

Nàng gật đầu lại lắc đầu, "Hừ, đồ vật đã bị nó ăn, ngươi lấy cái gì tới còn? Ngươi có thể có thứ gì là bổn tọa nhìn trúng?"

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Kia đồ vật rõ ràng liền ở Tiêu Lăng Hàn tùy thân không gian trung, nơi đó là bị bị Phệ Linh Thử ăn! Nữ nhân này là chói lọi khi dễ Phệ Linh Thử sẽ không nói, phản bác không được, cho nên mới ăn nói bừa bãi.

Hắn bất động thanh sắc hỏi: "Không biết tiền bối muốn như thế nào? Mới bằng lòng thả ta thú sủng."

Nghe Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Chu Mộng Di trong mắt hiện lên một tia quang mang.

Ngay sau đó nàng nói: "Như thế nào? Xem ngươi tư chất cũng được, miễn cưỡng đúng quy cách làm tùy tùng của ta. Cùng các nàng giống nhau, đi theo ở ta bên người hầu hạ ta. Nếu là biểu hiện hảo, ta tất nhiên là sẽ không bạc đãi ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia khói mù, cái này chết nữ nhân cư nhiên muốn chính mình làm nàng tùy tùng.

Hơi rũ lông mi, che khuất trong mắt lãnh quang, Thượng Quan Huyền Ý ôm quyền chắp tay nói: "Đa tạ tiền bối nâng đỡ để mắt vãn bối, chỉ là vãn bối đã là Lăng Kiếm Tông đệ tử, sợ là muốn cô phụ tiền bối một phen tâm ý."

Chu Mộng Di khinh thường cười cười, lạnh lùng nói: "Nhìn không ra tới ngươi vẫn là Lăng Kiếm Tông đệ tử, nói như vậy ngươi là cự tuyệt ta?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Như vậy rõ ràng, ngươi nhìn không ra tới?

Chu Mộng Di thấy Thượng Quan Huyền Ý không nói một lời, lập tức liền hướng hắn phát ra uy áp.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên phát giác chính mình như là bối ngàn cân trọng đồ vật, áp hắn lưng đều không cấm uốn lượn một ít. Cắn chặt răng, lưng đĩnh thẳng tắp, đôi mắt đỏ lên nhìn chằm chằm Chu Mộng Di.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy có cốt khí, Chu Mộng Di trên mặt lộ ra một mạt nhàn nhạt trào phúng.

Tư chất tuy rằng không tồi, nhưng ai kêu hắn xui xẻo đụng phải chính mình đâu!

Nếu không thể vì chính mình sở dụng, vậy không cần lưu trữ.

Đến nỗi Lăng Kiếm Tông có thể hay không trách tội?

Tin tưởng những cái đó kiếm kẻ điên, sẽ không bởi vì một cái nho nhỏ Nguyên Anh kỳ tu sĩ, liền cùng một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ là địch. Xem hắn tới như vậy hẻo lánh địa phương, khẳng định cũng không có gì chỗ dựa.

Huống chi chính mình sau lưng còn có một cái Vạn Pháp Tông.

Chu Mộng Di trong mắt sát ý tràn ngập, ngược lại nhìn về phía lồng sắt Phệ Linh Thử.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng cảm giác được Chu Mộng Di sát ý, bất quá hắn cũng không lo lắng. Tin tưởng Tiêu Lăng Hàn sẽ ở Chu Mộng Di hướng chính mình ra tay trước, trước giết nàng.

"Ngươi không muốn làm tùy tùng của ta cũng không quan hệ, chỉ cần ngươi cùng này chỉ lão thử giải trừ khế ước, ta liền thả ngươi rời đi." Nói, Chu Mộng Di thu hồi đối Thượng Quan Huyền Ý uy áp.

Trong lòng lại nghĩ chờ người này một giải trừ khế ước, chính mình liền đem hắn giết.

Tiêu Lăng Hàn ở một bên cấp không được, Chu Mộng Di cầm lồng sắt liền không buông tay. Hắn sợ chính mình mở ra động ngọc bài, đợi chút kia đạo công kích sẽ đem Phệ Linh Thử cùng nhau cấp diệt.

Rốt cuộc Phệ Linh Thử là Thượng Quan Huyền Ý khế ước thú, tuy rằng có chút râu ria, nhưng còn tính có điểm tác dụng.

Nghe thấy Chu Mộng Di làm Thượng Quan Huyền Ý giải trừ hắn cùng Phệ Linh Thử chi gian khế ước, Tiêu Lăng Hàn biết chính mình chờ đợi thời cơ xuất hiện.

Thượng Quan Huyền Ý làm bộ khó xử bộ dáng, theo sau liền đáp ứng rồi Chu Mộng Di yêu cầu. Hắn đương nhiên biết nếu là chính mình thật sự giải trừ khế ước, ngay sau đó tuyệt đối sẽ chết ở Chu Mộng Di trong tay.

Nhưng đây cũng là làm Phệ Linh Thử thoát vây duy nhất biện pháp, cũng không biết Chu Mộng Di dùng để trang Phệ Linh Thử lồng sắt là dùng cái gì tài liệu chế tạo?

Hắn cư nhiên không thể trực tiếp đem Phệ Linh Thử thu vào khế ước không gian trung.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý đáp ứng rồi, Chu Mộng Di cầm trong tay trang Phệ Linh Thử lồng sắt đưa cho bên người nàng một người thị nữ.

Tiêu Lăng Hàn thấy Phệ Linh Thử rốt cuộc về tới Thượng Quan Huyền Ý trong tay, lập tức không hề do dự, nhanh chóng kích hoạt rồi Âu Dương Tu Kỳ để lại cho hắn công kích ngọc bài.

Một đạo không thể địch nổi kiếm khí, trực tiếp đem Chu Mộng Di chém thành hai nửa, hơn nữa đem Chu Mộng Di linh hồn Nguyên Anh cùng nhau diệt.

Từ này nhất kiếm trung có thể thấy được Âu Dương Tu Kỳ cường đại, Tiêu Lăng Hàn kiến thức đến này nhất kiếm uy lực sau, trong lòng đối lực lượng tràn ngập khát vọng.

Hắn nếu là có nhà mình sư tôn như vậy thực lực, cái nào không có mắt dám đến trêu chọc bọn họ?

Bên này Thượng Quan Huyền Ý thấy mặt khác nữ tu, đều bị một màn này biến cố sợ ngây người. Hắn trực tiếp lấy ra phi kiếm, cho các nàng một người một kiếm. Rốt cuộc hắn tu vi vốn dĩ liền so mấy người cao hơn một cái đại cảnh giới, cho nên kia mấy người hoàn toàn không có đánh trả thực lực.

Vừa rồi ngọc bài trung công kích quá mức cường đại, tin tưởng không cần bao lâu, phàm là ở phụ cận cao thủ đều sẽ tới rồi nơi đây.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chạy nhanh thu thập một chút hiện trường, đem hai người lưu tại nơi đây dấu vết nhất nhất lau đi sau, lập tức ngồi phi thuyền rời đi nơi đây.

Hai người vừa ly khai không có bao lâu, bọn họ phía trước nơi vị trí xuất hiện năm sáu danh tu sĩ.

Đại gia mọi nơi nhìn xem, lại tìm tòi một phen, kết quả cái gì đều không có phát hiện, đành phải sôi nổi rời đi nơi đây.

Trên phi thuyền, Thượng Quan Huyền Ý thao tác phi thuyền một đường hướng đi về phía nam sử.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là ở khôi phục đan điền linh khí.

Lúc trước hắn mới xuyên như vậy trong chốc lát ẩn thân y, đan điền trung linh khí liền đi tám chín phần mười.

Cuối cùng lại kích hoạt công kích ngọc bài, đan điền trung linh khí nháy mắt thấy đáy.

Đương Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn bộ dáng khi, hoảng sợ.

Bởi vì trong thân thể linh khí tiêu hao không còn, cho nên hắn liền bay lên phi thuyền đều làm không được, cuối cùng vẫn là Thượng Quan Huyền Ý đem hắn mang lên phi thuyền.

Vừa lên phi thuyền, Tiêu Lăng Hàn đã bị Thượng Quan Huyền Ý lệnh cưỡng chế khôi phục linh khí, hắn tới thao tác phi thuyền.

Tiêu Lăng Hàn cũng biết chính mình tình huống không tốt lắm, nếu là có khẩn cấp tình huống, lấy hắn hiện tại bộ dáng phỏng chừng phải trở thành Thượng Quan Huyền Ý trói buộc, cũng hoặc là chờ chết.

Thượng Quan Huyền Ý chuyên tâm mà nhìn thao tác trên đài mặt biểu hiện, nếu là phát hiện mặt trên có màu đỏ lượng điểm, hắn sẽ lập tức đường vòng tránh đi, để tránh cùng phía trước yêu thú hoặc người phát sinh xung đột, có thể thiếu một chuyện liền ít đi một chuyện.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn đan điền trung linh khí khôi phục như lúc ban đầu.

Nếu là thay đổi người khác, không có một hai ngày là khôi phục bất quá tới.

Bất quá Tiêu Lăng Hàn không phải người khác, người khác là một chút hấp thu linh khí, mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là trực tiếp cắn nuốt linh khí, lại nhiều linh khí hắn đều có thể hấp thu tiêu hóa.

Đương Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra khi, liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý chính hết sức chuyên chú mà nhìn thao tác trên đài.

Hắn biểu tình chuyên chú, khi thì cau mày, khi thì mày buông ra, khi thì trên mặt lại là thần sắc khẩn trương.

Tiêu Lăng Hàn không cấm tò mò hắn rốt cuộc nhìn thấy gì?

Mới hai phút thời gian, trên mặt hắn liền xuất hiện vài loại biểu tình.

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, từ Thượng Quan Huyền Ý phía sau trực tiếp ôm chặt hắn, đầu đặt ở đầu vai hắn. Cùng hắn cùng nhau nhìn về phía thao tác trên đài mâm tròn, lúc này mâm tròn thượng có mấy cái điểm đỏ. Nhan sắc cũng không diễm lệ, thực rõ ràng mấy người này đều là Hóa Thần kỳ tu vi, hắn là còn chưa tới Hóa Thần hậu kỳ.

Kia mấy cái màu đỏ viên điểm, liền ở bọn họ phía sau cách đó không xa, vẫn luôn gắt gao đi theo bọn họ phi thuyền mặt sau.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 349

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 349 Thiên Lăng đại lục

【 đạt tới Thiên Nhất Thành 】 canh hai

Cho dù là Thượng Quan Huyền Ý thay đổi cái phương hướng, những người đó cũng là theo đuổi không bỏ.

“Bọn họ ở đi theo chúng ta?” Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý hỏi, nhìn gần trong gang tấc mặt nghiêng.

Tiêu Lăng Hàn không cấm ở trong lòng cảm thán, Thượng Quan Huyền Ý làn da thật tốt, trắng nõn bóng loáng, làn da tinh tế. Lông mi hướng về phía trước cong vút, đôi mắt mỗi động đậy một chút, đều câu chính mình trong lòng ngứa. Hảo tưởng duỗi tay đi sờ sờ, kia thật dài lông mi.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thò lại gần ở trên mặt hắn hôn một cái, thượng miệng cảm giác cũng hảo, thật muốn cắn hắn một ngụm.

“Bọn họ đã theo chúng ta một hồi lâu.” Thượng Quan Huyền Ý nói xong, đợi trong chốc lát, phát hiện Tiêu Lăng Hàn không có hồi chính mình nói.

Nghiêng đầu đi xem hắn, vừa lúc đối thượng hắn như lang giống nhau ánh mắt.

Tại đây trong nháy mắt, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình phảng phất chính là hắn con mồi.

Thượng Quan Huyền Ý tâm hung hăng run một chút, này Tiêu Đại Ma Vương thật là một cái đại sắc lang, tùy thời tùy chỗ đều ở động dục.

“Tiêu Lăng Hàn!” Thượng Quan Huyền Ý có chút tức giận, không cấm tăng lớn âm lượng.

Nhìn đến gần trong gang tấc con mồi, Tiêu Lăng Hàn không màng Thượng Quan Huyền Ý tức giận. Ngược lại được một tấc lại muốn tiến một thước, trực tiếp ngậm lấy hắn môi. Ở hắn uy chấn nháy mắt, đầu lưỡi lập tức liền chen vào hắn khoang miệng. Sau đó như là tuần tra chính mình lãnh địa, mỗi một tấc đều tinh tế mà thăm dò.

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới, Tiêu Lăng Hàn cái này đại sắc lang, chẳng những động dục, còn trực tiếp nói chuyện.

Tiêu Lăng Hàn cao siêu hôn kỹ, không một lát liền đem Thượng Quan Huyền Ý hôn đông nam tây bắc đều phân không rõ. Đến nỗi mặt sau đi theo người, tự nhiên cũng quên đến không còn một mảnh.

Tiêu Lăng Hàn dư quang thấy mâm tròn thượng kia mấy cái điểm đỏ đã mau tiếp cận bọn họ phi thuyền, không tha buông ra Thượng Quan Huyền Ý.

Thấy hắn khóe mắt phiếm hồng, mặt đỏ tai hồng, ánh mắt mê ly, một bộ nhậm quân ngắt lấy bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn lại mổ một ngụm hắn môi, mới nói nói: "Ngoan, chờ ta trong chốc lát, lập tức liền trở về."

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn ra phòng điều khiển, Thượng Quan Huyền Ý sờ sờ chính mình mặt, quá mất mặt.

Hắn như thế nào một bị Tiêu Lăng Hàn hôn, liền cầm giữ không được, rõ ràng một khắc trước chính mình còn ở sinh khí!

Tiêu Lăng Hàn đi vào phi thuyền boong tàu thượng, nhìn đến nơi xa một cái điểm đen chính nhanh chóng về phía bọn họ phi thuyền sử tới.

Đợi một phút, Tiêu Lăng Hàn trước mắt xuất hiện một con thuyền độc đáo phi thuyền, mặt trên họa các loại đầu lâu. Nhìn đến mặt trên xiêu xiêu vẹo vẹo đầu lâu, Tiêu Lăng Hàn chỉ là cảm thấy dị thường buồn cười.

"Tam ca, quả nhiên có hai cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ."

"Đó là tự nhiên, cũng không nhìn xem ta là ai!"

"Đương nhiên đương nhiên, tam ca lợi hại nhất."

"Các ngươi đều thất thần làm gì? Còn không nhanh lên đem kia hai người cấp trảo lại đây."

Chỉ thấy tên này ăn mặc màu đen pháp y nam tu lên tiếng lúc sau, có bốn gã Hóa Thần sơ kỳ tu sĩ bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn bay đi.

Cách đó không xa kia chiếc phi thuyền mấy người nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên nghe rõ ràng.

Những người này ở Tiêu Lăng Hàn trong mắt, bất quá đều là chút đưa đồ ăn.

Hắn cũng bay ra phi thuyền, nhanh chóng giải quyết bên ngoài bốn người. Thu bốn người không gian giới tử, hắn liền trực tiếp phi vào đối phương trên phi thuyền.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn giết người tốc độ quá nhanh, đối phương hiển nhiên còn không có từ này biến cố trung phục hồi tinh thần lại.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đột nhiên xuất hiện ở chính mình đám người trước mặt, mấy người sôi nổi về phía sau lui.

Bọn họ giờ phút này cũng hiểu được, đối phương căn bản không phải Nguyên Anh kỳ tu sĩ, hơn nữa đối phương tu vi rõ ràng so với bọn hắn cao hơn không ít.

Trong đó một cái lớn lên đáng khinh nam tu, ngượng ngùng nói: "Tiền bối, chuyện gì cũng từ từ. Hiểu lầm, đều là hiểu lầm."

Một người khác cũng chạy nhanh nói: "Chúng ta vô tình mạo phạm tiền bối, mong rằng tiền bối đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, buông tha ta chờ."

Có phải hay không hiểu lầm, những người này lúc trước nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn vừa rồi chính là nghe rõ ràng.

Cho nên hắn cũng không có quản những người này xin tha, mà là toàn bộ giết.

Đương nhiên hắn còn để lại một người sưu hồn, chủ yếu là hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đối Thiên Lăng đại lục đều không quen thuộc.

Hiện tại thật vất vả đụng tới một đám tìm chết người, tự nhiên là muốn phế vật lợi dụng.

Từ vừa rồi người nọ trong trí nhớ, Tiêu Lăng Hàn biết bọn họ lại hướng nam đi hai ngày là có thể đạt tới Phí Nam Thành.

Phí Nam Thành gần nhất có rất nhiều Nguyên Anh kỳ cùng Kim Đan kỳ tu sĩ, đều vô duyên vô cớ mất tích.

Mà đầu sỏ gây tội chính là nhóm người này.

Bọn họ ở giúp một cái kêu Tà Chủ người làm việc, những cái đó mất tích tu sĩ đều bị những người này chộp tới đưa cho tên này kêu Tà Chủ người.

Tà Chủ?

Tiêu Lăng Hàn vừa nghe tên này, liền cảm thấy có được tên này người nhất định không phải người tốt.

Cái này làm cho hắn nhớ tới tiểu thuyết thường thấy vai ác, hắn cảm thấy người này hẳn là một cái đại vai ác.

Chuyện xấu làm tẫn, thực lực lại lợi hại.

Tiêu Lăng Hàn tự giác chính mình không có làm vai chính tiềm chất, cho nên hắn quyết định cùng Thượng Quan Huyền Ý vòng qua Phí Nam Thành, trực tiếp đi trước tiếp theo cái thành trì.

Dù sao phụ cận thành trì đều không có Truyền Tống Trận, dừng lại còn chậm trễ hai người đi tới tốc độ.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn không biết chính là, có một số việc, có chút người trốn nhất thời, lại tránh không khỏi một đời.

Giải quyết một đám người, Tiêu Lăng Hàn trở lại trên phi thuyền, làm Thượng Quan Huyền Ý trước khôi phục phía trước tiêu hao rớt linh khí.

Con đường phía trước không biết, vẫn là thời khắc bảo trì ở đỉnh trạng thái tương đối hảo.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng kỳ quái, Tiêu Lăng Hàn đi ra ngoài một chuyến, trở về, như thế nào liền đổi tính.

Phát hiện Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt lộ vẻ kỳ quái, Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi: “Huyền Ý, ngươi như vậy nhìn ta làm gì?”

“Ngươi đi ra ngoài một chuyến trở về, như thế nào không có muốn……” Song tu.

Câu nói kế tiếp Thượng Quan Huyền Ý không có nói xong, bất quá hắn tin tưởng Tiêu Lăng Hàn hắn là có thể hiểu hắn ý tứ.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem chính mình sưu hồn biết đến tin tức, báo cho Thượng Quan Huyền Ý.

Nghe qua sau, Thượng Quan Huyền Ý hiểu rõ gật gật đầu.

Hắn liền nói, Tiêu Lăng Hàn cái này đại sắc lang sẽ không vô duyên vô cớ thay đổi chú ý, hắn giống nhau đều là sắc tâm khó sửa.

Bởi vì hai người hiện giờ ở Thiên Lăng đại lục, gặp được tu sĩ cấp cao sẽ so Địa Thâm đại lục nhiều rất nhiều. Cho nên hai người đều là thay phiên điều khiển phi thuyền, để tránh một không cẩn thận liền đi vào cao giai yêu thú lãnh địa, hoặc là phụ cận có tu sĩ cấp cao lui tới.

Một tháng sau.

Một tòa cao lớn cửa thành hàng phía trước một con rồng dài, mà tòa thành này môn trung ương vị trí lại rộng lớn vô cùng.

Ngẫu nhiên có một hai cái tu sĩ trực tiếp từ trung gian tiến vào, bọn họ cũng không có gia nhập xếp hàng hàng ngũ trung. Ở vào thành thời điểm bọn họ trên người sẽ phát ra một đạo màu trắng ánh sáng, như là ở xác nhận người tới thân phận. Mà phát ra ánh sáng đồ vật chính là bọn họ bên hông treo một khối màu trắng ngọc giản.

Cửa thành chính phía trên có một khối tấm biển, tấm biển thượng điêu khắc” Thiên Nhất Thành” ba cái thiếp vàng chữ to.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người còn đứng ở thật xa, liền thấy rõ tấm biển mặt trên tự.

Trải qua một tháng không ngừng nghỉ lên đường, hai người rốt cuộc tới Thiên Lăng đại lục tiếp cận trung ương thành trì.

Nơi này cuối cùng không hề là như vậy hẻo lánh, có thể nói tiếng người ồn ào, ngay cả vào thành người cũng là nối liền không dứt.

Thật dài đội ngũ chỉ chốc lát sau liền đi vào rất nhiều người, nhưng mặt sau còn có người liên tiếp không ngừng mà tiến đến.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều là lần đầu tiên ngày qua một thành.

Bọn họ đến gần cửa thành liền cùng những người khác giống nhau bài nổi lên trường long.

"Mau xem, mau xem, đó là Vạn Pháp Tông thủ tịch đại đệ tử: Trịnh Chí Hiền."

Người này vừa dứt lời, mọi người liền nhìn đến ba gã Hóa Thần kỳ nam tu từ trên trời giáng xuống.

Bọn họ ăn mặc một thân màu lam nhạt pháp y, y quyết phiêu phiêu mà rơi xuống đất, dáng người uyển chuyển nhẹ nhàng, động tác tiêu sái tự nhiên. Lớn lên cũng là phong thần tuấn lãng, ngọc thụ lâm phong, vừa thấy liền rất có bộ tịch bộ dáng.

Ba người cũng không có gia nhập xếp hàng hàng ngũ trung, mà là trực tiếp tiến vào Thiên Nhất Thành.

"Không chỉ có là Trịnh Chí Hiền, còn có Đường Tân Minh, Viên Hoán Kỳ."

"Tam đại công tử hôm nay cư nhiên đến đông đủ!"

"Bọn họ tề tụ Thiên Nhất Thành, không biết là tới làm cái gì? Có thể đãi bao lâu?"

"Nhân gia có thể đãi bao lâu, cùng ngươi có một khối linh thạch quan hệ sao?"

"Lời nói không thể nói như vậy, nếu là bọn họ ở Thiên Nhất Thành đãi lâu, ta đây cũng ở Thiên Nhất Thành nhiều đãi hai ngày."

"Hoa si!"

"Hoa si như thế nào lạp? Lại không tốn si ngươi, ngươi quản được sao?"

"Liền ngươi, trưởng thành như vậy, còn tưởng mơ ước tam đại công tử!!!"

"Ta chính là nhìn xem, nhìn xem đều không được sao?"

"……"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa vặn đứng ở nói chuyện hai người mặt sau, nghe hai người không có dinh dưỡng cãi nhau, đều có chút vô ngữ.

Bất quá hai người nhưng thật ra nghe được một cái mới mẻ từ: Tam đại công tử!

Nhìn dáng vẻ này ba người ở Vạn Pháp Tông hẳn là rất có danh, hơn nữa bọn họ người sùng bái còn không ít.

Đội ngũ tuy rằng rất dài, bất quá không một lát liền tới rồi Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người.

"Tên là gì?" Một cái Hóa Thần kỳ trung niên nam tu hỏi, trong tay hắn cầm một khối ngọc giản, hẳn là tính toán ký lục bọn họ tin tức.

"Tiêu Lăng Hàn."

Tiêu Lăng Hàn nói âm vừa ra, nam tu lập tức ở ngọc giản trên có khắc hạ tên của hắn.

Theo sau nam tu liền đem ngọc giản đưa cho Tiêu Lăng Hàn, cũng nói: "Hai khối thượng phẩm linh thạch."

Tiêu Lăng Hàn đem linh thạch đưa cho nam tu, sau đó tiếp nhận ngọc giản.

Ngọc giản cầm trong tay, hắn lập tức cảm ứng được bên trong trận pháp thực không bền chắc, như là tùy thời đều sẽ biến mất.

Này không phải là dùng một lần vật phẩm đi?

Tiêu Lăng Hàn trong lòng nghi hoặc, hắn lập tức liền hỏi nói: "Tiền bối, xin hỏi này khối ngọc giản có thể sử dụng bao lâu?"

Nam tu kỳ quái nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Bởi vì này cơ hồ Thiên Lăng đại lục thường thức, trước mặt người cư nhiên không biết.

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc, bất quá nam tu vẫn là giải thích nói: "Này chỉ là lâm thời thân phận ngọc bài, chỉ lo ba ngày. Ngươi nếu là tưởng ở Thiên Nhất Thành thường trụ, có thể đến Thành chủ phủ đi xử lý trường kỳ thân phận ngọc bài. Còn có trong thành không cho phép tự mình đánh nhau, nếu là trái với quy định, sẽ bị Thành chủ phủ thủ vệ trực tiếp bắt lại."

"Đa tạ!" Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, tỏ vẻ hiểu biết.

Hắn đứng ở một bên, Thượng Quan Huyền Ý tiến lên một bước, trực tiếp bắt đầu báo tên, "Thượng Quan Huyền Ý."

Đãi nam tu đem thân phận ngọc bài khắc hảo sau, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp cho hắn hai khối thượng phẩm linh thạch, lấy quá ngọc bài cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau rời đi tại chỗ.

Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước còn không có tới kịp đi đại thành trì, liền tìm tới rồi một cái linh khí nồng đậm địa phương, hắn trực tiếp ở nơi đó bế quan tu luyện. Cho nên trong đại thành trì mặt một ít thường thức, hắn cũng không rõ ràng lắm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào Thiên Nhất Thành, liền vào một nhà tửu lầu, hai người chuẩn bị hảo hảo ăn một đốn lại nói.

"Hai vị khách quan là muốn phòng còn ngồi ở đại sảnh?" Tiểu nhị vừa thấy đã có khách nhân tiến đến, lập tức tiến lên nhiệt tình hô.

"Lầu hai đại sảnh."

"Tốt, hai vị mời theo ta tới."

Tiểu nhị lập tức ở phía trước vì hai người dẫn đường.

Tới rồi lầu hai, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tìm một cái dựa cửa sổ vị trí ngồi xuống.

“Nhị vị khách quan muốn ăn điểm cái gì?” Tiểu nhị lấy ra một cái thực đơn đưa cho hai người.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận thực đơn, phát hiện mặt trên thật nhiều yêu thú thịt hắn đều không có ăn qua, hận không thể mỗi dạng đều nếm thử.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý mày đều phải thắt, trên mặt một bộ thèm nhỏ dãi bộ dáng.

Này rõ ràng là xuất hiện lựa chọn vây chứng, lấy quá trong tay hắn thực đơn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đối tiểu nhị nói: “Cho chúng ta tới mấy thứ các ngươi trong tiệm chiêu bài đồ ăn.”

“Hảo lặc, hai vị khách quan thỉnh chờ một lát.”

Hai người đợi mười tới phút, tiểu nhị liền đem đồ ăn bưng lên bàn.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn một mâm bàn sắc hương vị đều đầy đủ đồ ăn, cầm lấy chiếc đũa, gắp trong đó giống nhau uy đến trong miệng.

Tiêu Lăng Hàn ở một bên nhìn hắn động tác, thấy hắn ăn xong rồi, hỏi: “Như thế nào?”

“Còn hành!” Nói, Thượng Quan Huyền Ý bắt đầu kẹp một khác nói đồ ăn.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 350

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 350 Thiên Lăng đại lục

【 đổ thạch 】 canh ba

Hai người chính ăn nổi kính, thang lầu chỗ liền xuất hiện ba người thân ảnh, này ba người chính Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở cửa thành gặp qua Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ.

Ba người liền ngồi ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cách vách, cho nên bọn họ lời nói, hai người nghe rành mạch.

"Dương sư muội cũng không biết chạy đi nơi đâu, cái này làm cho chúng ta đi nơi nào tìm người?"

"Ta nghe nói nàng là cùng một cái nam tu cùng nhau rời đi."

"Dương sư muội trước kia không phải nói phi Trịnh sư huynh không gả sao?"

"Hoán Kỳ, kia đều là mấy trăm năm trước lão hoàng lịch, liền ngươi còn nhớ rõ. Chúng ta đại gia sớm đã đã quên."

"Về ngươi mỗi một sự kiện, ta đều nhớ rõ."

"Ngươi nha!"

"Hắc, ta nói các ngươi hai cái, có thể hay không không cần làm trò ta cái này không có đạo lữ người tú ân ái."

"Đường sư huynh, không quen nhìn, ngươi cũng có thể tìm một cái a!"

"Ta? Vẫn là thôi đi! Ai, hiện tại cuối cùng muốn chính là trước đem Dương sư muội tìm được."

"Chúng ta lại không người nọ bất luận cái gì tin tức, như thế nào tìm người?"

"Nếu không chúng ta đi Thiên Cơ Các hỏi một chút?"

"Hành, cơm nước xong chúng ta liền đi Thiên Cơ Các nhìn xem."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe được Thiên Cơ Các ba chữ, nhìn nhau liếc mắt một cái.

Này Thiên Cơ Các người còn không phải là tiện nghi sư tôn trong miệng chết đòi tiền đoản mệnh quỷ sao?

Bởi vì Vạn Pháp Tông ba người xuất hiện, dẫn tới tửu lầu sinh ý lập tức liền hỏa bạo lên.

Nhìn thấy có người muốn tới cùng chính mình hai người đua bàn, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức tính tiền rời đi kia gia tửu lầu.

Bọn họ đối kia ba người nhưng không có gì sùng bái chi tâm, lại nói hai người đều đã ăn được.

Hai người ra tửu lầu, bên trái là náo nhiệt đường phố, bên phải có vài gia khách điếm.

Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, "Huyền Ý, chúng ta hiện tại đi tìm một khách điếm trụ hạ, vẫn là lại đi dạo?"

"Chúng ta đi trước đem phòng định rồi trở ra dạo, ngươi cảm thấy thế nào?" Thượng Quan Huyền Ý sở dĩ nói muốn trước đem phòng định ra, là bởi vì vào thành người tương đối nhiều.

"Hảo."

Lập tức Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền đi khách điếm định phòng, tuy là hiện tại mới giữa trưa, bọn họ cũng tìm tam gia khách điếm mới tìm được có phòng trống.

Theo sau, hai người liền đi dạo phố.

Thiên Nhất Thành lại đại lại náo nhiệt, này vẫn là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy quá nhất phồn hoa, nhất náo nhiệt thành trì. Bọn họ nếu là vẫn luôn đi đường nói, phỏng chừng đến dạo cái vài thiên, bất quá trong thành có xe ngựa, có thể ngồi xe ngựa tiến đến muốn đi địa phương.

Ở trải qua một cái đổ thạch cửa hàng thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý khế ước không gian trung Phệ Linh Thử "Chi chi chi" kêu to vài tiếng.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử thả ra, nó cao hứng cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm.

【 chủ nhân, có bảo vật. Linh khí hảo nồng đậm. 】

【 ở nơi nào? 】 bởi vì là ở trên đường cái, cho nên Thượng Quan Huyền Ý cũng là truyền âm.

【 liền ở ngươi bên trái kia gia cửa hàng. 】 Phệ Linh Thử vẻ mặt vui sướng, hắn rốt cuộc có thể lập công.

Lần trước nếu không phải chủ nhân cùng đại phôi đản tới cứu nó, nó liền phải vẫn luôn bị cái kia xú nữ nhân nhốt ở lồng sắt.

【 ta đã biết, ngươi vẫn là hồi khế ước không gian đi. Nơi này nhưng không thể so cái khác đại lục, nói không chừng sẽ đụng tới nhận thức người của ngươi. Có chuyện gì ngươi lại cho ta truyền âm, ta không liên quan bế ngươi đối ngoại giới cảm giác. 】

【 hảo đi! 】 nghe nói chính mình lại phải về đến khế ước không gian, Phệ Linh Thử đầy mặt mất mát.

Nó cũng muốn kiến thức một chút bên ngoài thế giới, bất quá chủ nhân hiện tại thực lực còn phế vật.

Nếu là lại gặp được phía trước cái kia điên nữ nhân giống nhau người, liền không hảo.

Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử thu vào khế ước không gian trung, liền cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau vào đổ thạch cửa hàng.

Đổ thạch cửa hàng bên ngoài nhìn qua rất nhỏ, đi vào bên trong lại có khác động thiên.

Toàn bộ đổ thạch cửa hàng bên trong, như là một gian rộng mở kho hàng lớn.

"Hai vị khách quan là muốn đổ thạch sao?" Một người Kim Đan trung kỳ tiểu nhị nhiệt tình tiếp đón hai người.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Chúng ta tưởng trước nhìn kỹ hẵng nói."

"Bên kia có buổi sáng tân đến nguyên thạch, hai vị có thể đến bên kia đi tuyển mua." Nói, tiểu nhị liền hướng một phương hướng đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người thuận thế cùng tiểu nhị đi vào một đống lớn cục đá phía trước.

"Hai vị khách quan nơi này chính là chúng ta cửa hàng tân hóa."

"Này đó nguyên thạch bán thế nào?" Thượng Quan Huyền Ý tùy ý chỉ chỉ trên mặt đất một cục đá.

"Không quý, giống này đó không lớn không nhỏ nguyên thạch mới một ngàn khối thượng phẩm linh thạch một khối, hơi lớn hơn một chút giá cả muốn quý một chút. Vận khí tốt tuyển đến nguyên thạch cắt ra sau, bên trong đồ vật giá trị phiên vài lần mấy chục lần đều là thường thấy." Tiểu nhị vươn một ngón tay, hướng dẫn từng bước giới thiệu.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ thầm, một ngàn khối thượng phẩm linh thạch còn không quý, kia nhiều ít mới kêu quý?

Vận khí tốt mới có thể kiếm được.

Kia nếu là vận khí không tốt, linh thạch không phải ném đá trên sông sao?

Tiểu nhị hàng năm ở cửa hàng trung, tất nhiên là kiến thức muôn hình muôn vẻ các loại người, đã sớm luyện liền một đôi hoả nhãn kim tinh.

Hắn vừa thấy hai người biểu tình, liền suy đoán này hai người hẳn là ngại quý.

Tiểu nhị một lóng tay bên trái trong một góc một đống cục đá, đối hai người nói: "Bên kia còn có tiện nghi, một trăm khối thượng phẩm linh thạch nhậm tuyển."

Tiểu nhị thái độ rõ ràng không có vừa mới bắt đầu như vậy nhiệt tình, hiển nhiên là cảm thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người là quỷ

nghèo. Liền tính hai người mua nguyên thạch, hắn cũng không chiếm được nhiều ít trích phần trăm.

Thượng Quan Huyền Ý thấy tiểu nhị hướng bọn họ giới thiệu bên kia tỉ lệ rõ ràng không tốt nguyên thạch, sắc mặt không du, trong lòng lại là vui vẻ.

Bởi vì Phệ Linh Thử nói nó cảm giác đến linh khí nồng đậm địa phương, liền ở bên kia.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, đều triều góc bên kia đi đến.

Chỉ là bọn hắn mới vừa đi hai bước, phía sau liền truyền đến một cái trào phúng thanh âm.

"Tiểu Lục Tử, đây là chỗ nào quỷ nghèo? Nên không phải là đi nhầm địa phương đi?"

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại nhìn lại.

Nói chuyện người ăn mặc một thân màu xanh ngọc cẩm y hoa phục, mặt trên thêu tinh mỹ đồ án, hơn nữa này vẫn là một kiện ngũ cấp pháp y. Trong tay hắn cầm một phen quạt xếp, chính lười biếng mà loạng choạng. Lớn lên còn tính đoan chính khuôn mặt thượng, là một bộ kiêu căng biểu tình.

Hắn lúc này chính mắt lé nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người.

Hắn bản nhân có Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, hắn phía sau còn đi theo hai gã Hóa Thần hậu kỳ tu sĩ.

Như vậy bộ tịch vừa thấy chính là đại gia tộc nhị thế tổ, hơn nữa vẫn là thực được sủng ái cái loại này.

Tiểu nhị nghe tiếng, quay đầu thấy rõ người tới diện mạo, lập tức tiến lên nịnh nọt nói: "Nguyên lai là Hồ thiếu gia đại giá quang lâm, ngài hôm nay tới cũng thật xảo, buổi sáng mới tân tới rồi một đám nguyên thạch."

Tiểu nhị trong miệng Hồ thiếu gia tên đầy đủ: Hồ Lợi.

Hắn chính là Thiên Nhất Thành Hồ gia gia chủ thân cháu trai, mà Hồ Lợi phụ thân chính là Vạn Pháp Tông ngoại môn quản sự. Cho nên Hồ Lợi ở Hồ gia cơ hồ tất cả mọi người nhường hắn, ở Thiên Nhất Thành tự nhiên cũng là không người dám chọc.

Đương nhiên, hắn cũng rõ ràng người nào có thể đắc tội, người nào đến vòng quanh đi.

Mà giống Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa thấy liền không linh thạch, tự nhiên cũng sẽ không có cái gì chỗ dựa.

Người như vậy, đắc tội cũng không cái gọi là!

Hồ Lợi vừa nghe có tân đến nguyên thạch, lập tức liền tới rồi tinh thần.

Tùy tay ném cho tiểu nhị hai khối thượng phẩm linh thạch, nói: “Còn chờ cái gì, chạy nhanh mang bổn thiếu gia đi nhìn một cái.”

Hồ Lợi cùng tiểu nhị đều đem Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn vứt tới rồi một bên, chuyên tâm đi chọn nguyên thạch.

Nhà này đổ thạch cửa hàng sinh ý cũng không tệ lắm, mặt khác tiểu nhị đều có chính mình khách nhân. Mà tiếp đãi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiểu nhị, cứ như vậy đem bọn họ vứt bỏ.

Trần trụi chê nghèo yêu giàu!

Này tiểu nhị cũng thật hiện thực!

“Chúng ta vẫn là chính mình đi tuyển đi, vừa lúc không có người đi tuyển kia đôi thứ phẩm nguyên thạch.” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay kéo qua Thượng Quan Huyền Ý liền tiếp tục triều trong một góc đi đến.

Hai người thực mau tới đến một đống lớn nhỏ không đồng nhất cục đá trước, liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra này đó cục đá đều là thứ phẩm.

Tiêu Lăng Hàn đưa lưng về phía những người khác, xoay người lại nhặt trên mặt đất cục đá. Kỳ thật hắn mở ra linh nhãn, nhất nhất đảo qua trên mặt đất cục đá.

Phệ Linh Thử nếu nói này đôi nguyên thạch có linh khí nồng đậm đồ vật, vậy không có sai.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là liên tục đảo qua năm tảng đá, bên trong cái gì đều không có.

Đương hắn quét đến thứ bảy khối thời điểm, bên trong rốt cuộc có cái gì.

Bất quá bên trong đồ vật cũng không đáng giá, chỉ là một viên hạ phẩm hỏa tinh thạch.

Hỏa tinh thạch rõ ràng cùng linh khí nồng đậm đồ vật không tương xứng.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn mấy cái cục đá, bên trong tựa hồ đều không có thứ tốt. Lập tức liền truyền âm hỏi Phệ Linh Thử, 【 tham ăn quỷ, ngươi xác định nơi này có linh khí nồng đậm đồ vật? 】

【 tuyệt đối có, chủ nhân ngươi phải tin tưởng ta huyết mạch thiên phú. 】 Phệ Linh Thử ở khế ước không gian trung cũng cấp không được, thật muốn trực tiếp từ bên trong nhảy ra, tự mình tới tuyển.

Bên này phế thạch tổng cộng có mấy chục khối, Tiêu Lăng Hàn ở trong đó thấy được không ít đồ vật. Bất quá đều là một ít không đáng giá tiền, cũng không dùng được đồ vật.

Cuối cùng quét đến tam tảng đá khi, Tiêu Lăng Hàn không khỏi nhướng mày. Không nghĩ tới này đó nguyên thạch, thứ gì đều có, cư nhiên còn có loại này thứ tốt.

Ở địa cầu khi, những cái đó nguyên thạch khai ra tới đều là đủ loại ngọc thạch.

Không nghĩ tới Tu chân giới nguyên thạch trung là đủ loại thiên tài địa bảo.

Thật sự là thế giới vô biên việc lạ gì cũng có!

Tiêu Lăng Hàn tổng cộng tuyển mười khối nguyên thạch, trong đó chỉ có một khối có thứ tốt, mặt khác đều là vì giấu người tai mắt.

Đổ thạch cửa hàng quy củ là sở hữu cục đá, đều cần thiết ở cửa hàng cắt.

Nếu là có thứ tốt, không có bối cảnh người tự nhiên giữ không nổi.

Đương cắt sư phó nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cầm mười khối bộ dạng tiểu thừa cục đá lại đây, đầy mặt ghét bỏ.

Bất quá hắn vẫn là kiên nhẫn dựa theo Tiêu Lăng Hàn chỉ ra tuyến lộ cắt.

Đương cắt năm tảng đá, bên trong cái gì đều không có khi, cắt sư phó rõ ràng có chút không nín được, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt muốn nói lại thôi.

Tiêu Lăng Hàn thấy được, bất quá hắn lại làm bộ không có nhìn đến.

Chờ hắn lại cắt hai khối, mới nói nói: “Ta tuyển mười tảng đá, sẽ không mười khối bên trong đều sao có đi?”

Cắt sư phó nhíu mày, “Này nhưng khó mà nói.”

“Hiện tại liền tam khối, nếu không ta lấy về đi chính mình thiết?” Tiêu Lăng Hàn thử tính hỏi, đầy mặt rối rắm nhìn những cái đó cái gì đều không có đá vụn.

“Này……” Cắt sư phó cũng không nghĩ thiết, nhưng này rõ ràng không phù hợp quy củ.

“Lưu sư phó, hắn tưởng lấy về đi, khiến cho hắn lấy về đi chính mình thiết, dù sao bên trong cái gì đều không có.” Hồ Lợi từ một bên đi tới, đầy mặt khinh thường.

Lưu sư phó thấy Hồ Lợi đã tuyển hảo nguyên thạch, nghĩ đem trước mặt hai người chạy nhanh đuổi rồi, làm tốt Hồ Lợi cắt nguyên thạch. Hồ Lợi chính là bọn họ đổ thạch cửa hàng khách quen, huống chi hắn cũng không kém linh thạch, tuyển nguyên thạch đều là phẩm chất tốt nhất cái loại này.

Hắn lại cười nói: “Hồ thiếu gia nói chính là, các ngươi tổng cộng tuyển mười tảng đá, một ngàn khối thượng phẩm linh thạch.”

Giống Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tuyển chính là phế liệu, đổ thạch cửa hàng lão bản cũng sẽ không để ý, liền tính không cắt nguyên thạch cầm đi cũng không cái gọi là. Cho nên Lưu sư phó mới dám tự

tiện làm chủ, làm Tiêu Lăng Hàn bọn họ trực tiếp mang đi nguyên thạch mao liêu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thanh toán linh thạch liền rời đi đổ thạch cửa hàng.

Không thể tưởng được cuối cùng vẫn là cái kia nhị thế tổ giúp bọn họ một cái đại ân, bằng không Lưu sư phó khẳng định sẽ đem dư lại tam khối nguyên thạch cùng nhau cắt.

Hai người ra đổ thạch cửa hàng không lại tiếp tục dạo, mà là trở về khách điếm.

Vừa đến phòng, Thượng Quan Huyền Ý liền cấp khó dằn nổi mà mở ra trong phòng trận pháp.

"Lăng Hàn, vừa rồi kia tảng đá bên trong đến tột cùng là cái gì bảo bối? Ta xem ngươi giống như thật cao hứng bộ dáng."

Tiêu Lăng Hàn đem có bên trong đồ vật kia khối nguyên thạch đem ra.

"Muốn biết?"

Thượng Quan Huyền Ý vội vàng gật đầu, "Muốn biết!"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 351

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 351 Thiên Lăng đại lục

【 linh tủy tinh 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn tà tà cười, đem mặt tiến đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

“Thân ta một chút, ta liền nói cho ngươi.”

“Da mặt thật hậu!” Lời tuy nói như vậy, bất quá Thượng Quan Huyền Ý vẫn là hôn một cái Tiêu Lăng Hàn.

“Da mặt không hậu, ăn không đến thịt!” Tiêu Lăng Hàn thuận miệng nói tiếp, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt tràn ngập xâm lược tính.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp làm lơ Tiêu Lăng Hàn nói, xem nhẹ hắn tầm mắt, ngồi xổm xuống thân đánh giá trên mặt đất chậu rửa mặt đại nguyên thạch.

Tiêu Lăng Hàn buồn bực, như thế nào cảm giác chính mình ở tức phụ nhi trong lòng liền một cục đá đều so ra kém?

“Lăng Hàn, bên trong rốt cuộc là cái gì?”

“Là một khối linh tủy tinh.”

“Thật là linh tủy tinh? Chúng ta đây không phải kiếm phiên?”

“Đúng vậy! Này còn may mà cái kia kêu Hồ thiếu gia nhị thế tổ, bằng không chúng ta luẩn quẩn trong lòng nguyên thạch liền rời đi, còn có chút khó khăn.”

“Chính là chúng ta không có cắt cơ, nên như thế nào mở ra này khối nguyên thạch?” Thượng Quan Huyền Ý hiện tại liền tưởng đem cục đá bổ ra, nhìn xem bên trong đến tột cùng có phải hay không linh tủy tinh.

“Ta thử xem.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một phen kiếm, rót vào linh khí sau bắt đầu cắt trên mặt đất nguyên thạch.

Kiếm chém vào trên tảng đá, phát ra “Đang đang” thanh âm.

Đương Tiêu Lăng Hàn thanh kiếm lấy ra khi, nguyên thạch hoàn hảo không tổn hao gì.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, nhíu mày nói: “Chẳng lẽ chúng ta vì một cục đá, liền phải đi mua sắm một đài cắt cơ?”

“Ta thử lại.”

Tiêu Lăng Hàn lần này hướng kiếm trung rót vào kim mộc thủy hỏa thổ năm loại linh khí, thân kiếm phát ra năm màu nhan sắc. Hắn thật cẩn thận mà thanh

kiếm tới gần nguyên thạch, lần này lại là thực nhẹ nhàng mà cắt đi vào.

Nhìn thấy biện pháp này được không.

Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, né qua linh tủy tinh vị trí. Đầu tiên là đem chung quanh dư thừa cục đá cắt bỏ, sau đó nhẹ nhàng cắt ra cục đá, lộ ra linh khí nồng đậm linh tủy tinh.

Thượng Quan Huyền Ý để sát vào, say mê hít sâu một chút, linh khí thật nồng đậm!

Tiêu Lăng Hàn có chút buồn cười mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý động tác, "Nó là cái gì khí vị?"

"Linh tủy tinh có khí vị sao?" Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Ngươi thấu như vậy gần, không phải ở nghe nó khí vị?" Nói, Tiêu Lăng Hàn tới gần Thượng Quan Huyền Ý, ở hắn cổ gian thật sâu hít một hơi.

Thượng Quan Huyền Ý đẩy ra Tiêu Lăng Hàn, tức giận nói: "Ta muốn nhìn rõ ràng một chút, không được sao?"

"Đương nhiên có thể! Cho ngươi, bớt thời giờ ngươi đem nó hấp thu luyện hóa."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái hộp ngọc đem linh tủy tinh thả đi vào, sau đó nhét vào Thượng Quan Huyền Ý trong tay.

"Ngươi cho ta làm gì? Chính ngươi sẽ không hấp thu luyện hóa sao?"

Thượng Quan Huyền Ý đem hộp ngọc lại đưa cho Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này cả ngày liền biết đem thứ tốt để lại cho chính mình. Hắn lại không phải không biết, hắn so với chính mình càng cần nữa này những thiên tài địa bảo.

"Ta đây trước phóng, đợi khi tìm được có thể làm ngươi đột phá Hợp Thể kỳ bảo vật, lại lấy ra tới cùng nhau dùng." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền đem linh tủy tinh thu lên.

"Ta……" Thượng Quan Huyền Ý tưởng nói chính mình không cần, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn kia cười như không cười biểu tình, lại ngạnh sinh sinh dừng miệng.

Lấy chính mình đối hắn hiểu biết, nếu là hiện tại chính mình dám nói không cần, hắn nhất định sẽ phác gục chính mình, buộc chính mình nói phải vì ngăn.

"Ân?" Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, như thế nào nói chuyện nói một nửa.

"Ta có chút mệt, muốn ngủ trong chốc lát."

Thượng Quan Huyền Ý tận lực bỏ qua Tiêu Lăng Hàn kia sáng quắc ánh mắt, theo sau cởi quần áo giày liền bò lên trên giường.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn bên ngoài sắc trời, hiện tại thiên còn không có hắc đâu?

Thượng Quan Huyền Ý liền nghĩ ngủ!

Hắn là đơn thuần ngủ, vẫn là là ám chỉ chính mình?

Thượng Quan Huyền Ý dò ra một cái đầu, đối đứng ở một bên sững sờ Tiêu Lăng Hàn nói: "Lăng Hàn, lại đây bồi ta ngủ, không ngươi tại bên người, ta ngủ không được."

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn sờ không rõ Thượng Quan Huyền Ý có phải hay không thật sự muốn ngủ.

Bất quá hắn vẫn là đi qua đi, cởi quần áo giày lên giường.

Mới vừa nằm xuống, Thượng Quan Huyền Ý lập tức giống cái tám trảo cá giống nhau chặt chẽ mà ôm lấy chính mình, này lại là đem chính mình trở thành hắn ôm gối!

Tiêu Lăng Hàn thuận thế ôm lấy hắn, làm hắn gối chính mình cánh tay ngủ, miễn cho bị sái cổ.

"Lăng Hàn!"

"Ân?"

"Không có việc gì, chính là tưởng gọi ngươi."

"Nga!"

Nghe Tiêu Lăng Hàn trên người quen thuộc khí vị, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy vô cùng an tâm.

Hắn thích cái này ấm áp ôm ấp, không chỉ có là ấm áp hắn thân, cũng ấm áp hắn tâm.

Cuộc đời này có Tiêu Đại Ma Vương bồi chính mình, sủng chính mình!

Hắn tưởng, hắn là may mắn!

Nếu kiếp trước trải qua đủ loại trắc trở, chỉ vì kiếp này có thể gặp được Tiêu Lăng Hàn.

Hắn tưởng, hắn là không uổng!

Hắn nguyện ý trải qua đủ loại trắc trở, chỉ vì đổi lấy Tiêu Lăng Hàn một đời làm bạn!

Có chút đồ vật có được, sẽ không bao giờ nữa tưởng buông tay.

Cứ việc hiện tại thiên còn không có hắc, chính là nằm ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, không trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý liền ngủ rồi.

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý truyền đến lâu dài tiếng hít thở, Tiêu Lăng Hàn tâm tình cực hảo, khóe miệng đều nhịn không được hơi hơi giơ lên. Nhẹ nhàng ở hắn đỉnh đầu rơi xuống một hôn, ôm lấy hắn, cảm giác trong lòng ngực không phải trống không, tâm cũng bị điền chậm rãi.

Bọn họ hai người lẫn nhau dựa sát vào nhau, lẫn nhau sưởi ấm, lẫn nhau tin cậy đối phương.

Ở đối phương trong lòng đều là lẫn nhau tâm linh ký thác, là lẫn nhau tín niệm!

Hôm sau sáng sớm.

Đương dương quang sái vào phòng, toàn bộ phòng bị chiếu ấm áp.

Nằm ở trên giường Thượng Quan Huyền Ý lông mi run nhè nhẹ một chút, hắn cũng không có mở mắt ra, mà là duỗi tay sờ sờ. Sờ đến một cánh tay, cảm giác được chính mình như cũ ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, duỗi tay đem hắn ôm chặt một ít.

"Ha hả ～～" nhận thấy được Thượng Quan Huyền Ý động tác nhỏ, Tiêu Lăng Hàn phát ra sung sướng tiếng cười.

Hắn so Thượng Quan Huyền Ý trước tỉnh mười phút, chỉ là tỉnh sau hắn vẫn luôn không nhúc nhích.

"Đừng sảo, làm ta lại ôm ngủ một lát." Thượng Quan Huyền Ý tay trực tiếp che lại Tiêu Lăng Hàn miệng, miễn cho hắn lại phát ra âm thanh.

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt nhắm chặt, miệng lại chu. Hắn đôi mắt tiệm thâm, như là nhìn chằm chằm chính mình con mồi giống nhau, đôi mắt nháy mắt cũng không nháy mắt.

Như vậy mãnh liệt lại nóng rực ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý chính là lại muốn ngủ, cũng ngủ không được.

Hắn trực tiếp một cái xoay người đè ở Tiêu Lăng Hàn trên người, ánh mắt tham lam mà nhìn dưới thân người.

Duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve kia trích tiên dường như dung nhan, như vậy hoàn mỹ người chỉ thích chính mình, hắn tươi cười chỉ vì chính mình mà nở rộ. Thượng Quan Huyền Ý thâm tình lại chuyên chú mà nhìn chăm chú Tiêu Lăng Hàn, hắn đen nhánh thâm thúy đôi mắt phảng phất muốn đem người linh hồn hít vào đi.

Thượng Quan Huyền Ý như là bị mê hoặc giống nhau, cúi đầu nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn môi liền hôn lên đi.

Chờ hắn tỉnh quá thần tới thời điểm, phát hiện chính mình một thân áo trong tẫn cởi, người cũng bị Tiêu Lăng Hàn đè ở dưới thân.

Tối hôm qua không phát sinh sự, hôm nay buổi sáng chính mình chủ động đưa tới cửa!

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cái nào buồn bực a!

Đều là sắc đẹp chọc họa!

Chính mình thật là sắc lệnh trí hôn!

Chờ hai người rời giường, đã là ngày hôm sau.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn chính mình trên người loang lổ điểm điểm dấu vết, sắc mặt đen hắc.

Trên cổ còn có như vậy rõ ràng ấn ký, cái này kêu hắn như thế nào đi ra ngoài gặp người?

Một thí cốc ngồi ở trước bàn, Thượng Quan Huyền Ý u oán mà nhìn về phía một bên tinh thần phấn chấn Tiêu Lăng Hàn.

Chỉ thấy hắn giờ phút này chính tâm tình thoải mái mà ở pha trà, khóe mắt đuôi lông mày đều là ý cười.

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt, hắn thần sắc tự nhiên, trêu ghẹo nói: "Tưởng uống trà?"

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, "Tưởng ngươi giúp ta đem trên cổ ấn ký tiêu trừ."

Tiêu Lăng Hàn không vui mà nhíu mày nói: "Này sao được! Đó là ta cố ý lưu lại đánh dấu, miễn cho có đui mù nhị hóa coi trọng ngươi, ngươi chính là ta người."

Thượng Quan Huyền Ý không phục nói: "Ta đây ở trên người của ngươi lưu lại ấn ký, ngươi vì cái gì muốn tiêu trừ rớt?"

"Đó là bởi vì ngươi không đủ ra sức, bị ta dễ dàng mà cử liền trừ đi. Này cũng không thể trách ta, lần sau ngươi nỗ lực hơn, nếu không chúng ta lại đến một lần?" Tiêu Lăng Hàn ánh mắt sáng quắc mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý, nhướng mày không nhanh không chậm nói,

Hắn lúc này bộ dáng, nhìn qua đặc biệt thiếu tấu.

"Mơ tưởng!" Thượng Quan Huyền Ý nghiến răng, tức giận mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Thật là tức chết hắn, Tiêu Lăng Hàn này rõ ràng chính là cưỡng từ đoạt lí!

Nếu là lại đến một lần, phỏng chừng bọn họ hôm nay cũng không cần ra khách điếm.

Cuối cùng Thượng Quan Huyền Ý đành phải đỉnh những người khác quái dị ánh mắt, cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau hướng Thiên Nhất Thành Truyền Tống Trận đi đến.

Hai người đi vào Truyền Tống Trận nơi địa phương, liền cùng những người khác cùng nhau xếp hàng chờ.

Tới rồi hai người khi, Tiêu Lăng Hàn đối với trông coi Truyền Tống Trận người ta nói nói: “Chúng ta đi Thiên Minh Thành.”

“Thiên Minh Thành mỗi người 500 khối thượng phẩm linh thạch.”

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một ngàn khối thượng phẩm linh thạch đưa cho trông coi Truyền Tống Trận người.

Người nọ tiếp nhận linh thạch, chỉ vào một bên nhà ở, nói: “Đến bên kia chờ, đám người số đủ rồi liền có thể xuất phát.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều triều căn nhà kia đi đến.

“Cái tiếp theo, đi chỗ nào?”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào chờ trong phòng, phát hiện bên trong đã có mấy chục người đang đợi chờ. Trong đó liền có Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ này ba người, ba người đứng ở trong phòng thập phần thấy được, có loại hạc trong bầy gà cảm giác, gọi người liếc mắt một cái là có thể nhìn đến.

Trong phòng người phần lớn đều nhận thức này ba người, bất quá ngại với bọn họ thân phận, nhưng thật ra mỗi người dám lên trước.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi vào tới, đại gia chỉ là nhìn thoáng qua liền thu hồi ánh mắt.

Chẳng được bao lâu, lại có ba người đi đến.

Người tới vẫn là cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ từng có gặp mặt một lần Hồ Lợi, cùng với hắn hai gã hộ vệ.

Theo sát ba người phía sau chính là khán hộ Truyền Tống Trận người, hắn vừa đến tới, liền lớn tiếng đối mọi người nói: “Người đã tề, hiện tại các ngươi toàn bộ đều tiến vào Truyền Tống Trận trung, chờ đợi bị truyền tống.”

Mọi người sôi nổi làm theo, Hồ Lợi vừa thấy đến Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ ba người, lập tức liền dính đi lên. Một cái kính nịnh nọt lấy lòng, tới rồi Truyền Tống Trận, cũng gắt gao đi theo ba người.

Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ ba người đều là đầy mặt không kiên nhẫn, còn có một tia chán ghét. Gật đầu ý bảo một chút, liền không hề phản ứng Hồ Lợi.

Đi theo Hồ Lợi hai gã Hóa Thần kỳ tu sĩ cũng là đầy mặt xấu hổ, bọn họ là Hồ gia bồi dưỡng ra tới, tự nhiên nghe theo Hồ gia người an bài.

Hồ Lợi lập tức từ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh trải qua, phảng phất hắn đã không nhớ rõ hai người giống nhau.

Chờ Truyền Tống Trận khởi động, quen thuộc choáng váng cảm sau, mọi người đã thay đổi một chỗ.

Hồ Lợi dị thường nhiệt tình, cũng không màng chính mình nhiệt mặt dán nhân gia lãnh thí cốc, trực tiếp đem còn lại một chúng bị truyền tống lại đây người bát đến một bên, vì Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ ba người mở đường.

Nhìn đến duỗi đến trước mặt tay, tiêu lăng không vui mà hàn nhíu nhíu mày.

Này họ Hồ nhị thế tổ có bệnh đi?

Hắn muốn đi nịnh bợ lấy lòng kia ba người, nhưng đừng chống đỡ người khác lộ a?

Chẳng lẽ này Truyền Tống Trận là nhà hắn?

Mọi người đều là ra linh thạch, còn lại một đám người cũng rõ ràng thực phản cảm cái này nhị thế tổ cách làm. Bất quá đại gia giống như đều nhận thức hắn, ngại với thân phận chênh lệch, nhưng thật ra không ai nói cái gì.

"Trịnh tiền bối, Đường tiền bối cùng Viên tiền bối các ngài thỉnh." Hồ Lợi cùng thủ hạ của hắn trực tiếp khai ra một cái hoạn lộ thênh thang, chờ kia ba người hành tẩu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xem rõ ràng, Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ ba người rõ ràng chướng mắt Hồ nhị thế tổ, rồi lại hưởng thụ hắn nịnh hót cùng lấy lòng.

Phía trước còn không có nhìn ra tới, nguyên lai này ba người thế nhưng là cái dạng này người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đem này ba người nhân phẩm ghi tạc trong lòng. Bọn họ hiện tại ở Thiên Lăng đại lục, chờ tới rồi Lăng Kiếm Tông, bọn họ không tránh được sẽ cùng này đó thiên chi kiêu tử giao tiếp.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 352

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 352 Thiên Lăng đại lục

【 tới Lăng Kiếm Tông 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hiểu biết đến Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ ba người nhân phẩm, biết này ba người đều là không thể thâm giao hạng người, về sau bọn họ cũng hảo nắm chắc đối những người này thái độ.

Mọi người chờ Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ ba người cùng với Hồ Lợi bọn họ ra Truyền Tống Trận, đại gia mới sắc mặt khó coi mà lần lượt đi ra Truyền Tống Trận.

Thiên Minh Thành cũng là thuộc về Vạn Pháp Tông thế lực phạm vi, bất quá nơi này lại là tiếp cận Thiên Lăng đại lục trung ương.

Cũng tương đương với là ở trung ương khu vực.

Vừa ra Truyền Tống Trận, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền cảm nhận được toàn bộ Thiên Minh Thành phồn hoa cùng dồi dào.

Toàn bộ đường phố phòng ốc đều là giống nhau kiến trúc, nhìn qua sạch sẽ lại mỹ quan.

Thành trì trung tùy ý có thể thấy được Nguyên Anh kỳ tu sĩ, thật sự là Nguyên Anh khắp nơi đi, Kim Đan nhiều như cẩu.

Đi ở cái này thành trì trung, tuy là lấy Tiêu Lăng Hàn Hợp Thể kỳ tu vi, cũng cảm giác được chính mình nhỏ bé.

Thành trì trung tu sĩ cấp cao nhiều đếm không xuể, hắn chỉ là thần thức thoáng xẹt qua, liền phát hiện không ít tu vi cao hơn người của hắn.

Hai người mới đến, chuẩn bị trước hiểu biết một chút cái này địa phương, lại tính toán kế tiếp hành trình.

“Lăng Hàn, chúng ta là đi trước tửu lầu ăn cơm sao?”

Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện thời điểm, nhìn trước mặt không còn chỗ ngồi tửu lầu.

Rõ ràng là cảm thấy nhà này tửu lầu sinh ý hảo, bên trong đồ vật khẳng định cũng ăn rất ngon.

Tiêu Lăng Hàn khẽ cười một tiếng, tức phụ nhi đây là thèm ăn.

Hắn gật đầu đáp: “Ân, nghe ngươi, đi trước tửu lầu.”

Hai người tiến vào tửu lầu sau, trực tiếp bị tiểu nhị dẫn đi lầu hai.

Nguyên nhân vô hắn, lầu một không rảnh vị.

Làm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rất là vô ngữ chính là, bọn họ ở lầu hai cư nhiên thấy được trước một bước ra Truyền Tống Trận Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ ba người.

"Này Thiên Minh Thành tửu lầu vô số, như thế nào cố tình cùng bọn họ lựa chọn cùng gia!" Thượng Quan Huyền Ý ngồi xuống hạ liền cùng Tiêu Lăng Hàn nói thầm.

Tiêu Lăng Hàn một bên vì Thượng Quan Huyền Ý gắp đồ ăn, một bên nói: "Không thích người, trực tiếp làm lơ liền hảo."

Hai người một bên nói chuyện, một bên nghe trong tửu lâu bát quái.

"Huynh đệ, ngươi cũng phải đi Vạn Pháp Tông sao?"

"Đương nhiên, đợi 50 năm rốt cuộc chờ tới rồi."

"Ta nghe nói năm nay khảo hạch đặc biệt nghiêm, cũng không biết ta có thể hay không tiến vào Vạn Pháp Tông?"

"Ta cũng nghe nói, tựa hồ hôm nay thiên tài đặc biệt nhiều, không tới trăm tuổi Nguyên Anh kỳ tu sĩ liền có không ít. Giống chúng ta như vậy đã qua trăm tuổi Nguyên Anh kỳ, phỏng chừng chỉ có tiến vào ngoại môn tư cách."

"Ngoại môn cũng so làm tán tu cường!"

"Điều này cũng đúng."

"Còn có mười ngày liền đến tông môn khảo hạch thời gian, các ngươi như thế nào còn ở Thiên Minh Thành?"

"Không có việc gì, chúng ta đều đã báo danh."

"Đúng vậy, chủ yếu là Vạn Pháp Tông chân núi đã vây đầy người."

Nghe đến đó, Thượng Quan Huyền Ý mới nhớ tới các đại tông môn tuyển nhận đệ tử giống như chính là gần nhất.

Vốn dĩ bọn họ tới rồi Thiên Lăng đại lục ly tuyển nhận đệ tử còn có mấy năm.

Nhưng hai người đi đào linh thạch, chậm trễ 5 năm.

Nghĩ đến Địa Thâm đại lục những người đó, cũng nên đến Thiên Lăng đại lục.

"Lăng Hàn, chúng ta……," muốn hay không đi trước Lăng Kiếm Tông?

Thượng Quan Huyền Ý nói còn không có nói xong, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn hai người truyền âm ngọc giản đồng thời sáng một chút.

Thấy vậy, hai người phân biệt lấy ra truyền âm ngọc giản.

Đãi xem xong mặt trên nội dung, hai người đều có chút ngoài ý muốn.

Cấp hai người gửi đi truyền âm người, cư nhiên là Âu Dương Tu Kỳ.

Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý bất đắc dĩ nói: "Xem ra Âu Dương gia đã người tới Lăng Kiếm Tông, còn gặp qua tiện nghi sư tôn."

Hắn vốn đang muốn mang Thượng Quan Huyền Ý hảo hảo đi dạo.

Lần đầu tiên tới Thiên Minh Thành, bọn họ còn không có kiến thức qua Thiên Minh Thành các loại cảnh quan, lập tức phải rời đi.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, "Hẳn là, bằng không sư tôn hẳn là sẽ không biết chúng ta tới Thiên Lăng đại lục."

"Đáng tiếc, còn không có gặp qua Thiên Minh Thành toàn cảnh phải rời đi." Tiêu Lăng Hàn đầy mặt tiếc nuối nói, cũng không biết nhà mình sư tôn muốn hai người chạy trở về làm cái gì.

Thượng Quan Huyền Ý ăn đồ ăn, mơ hồ không rõ mà nói: "Ngươi lại không tham luyến này đó."

Tiêu Lăng Hàn một bên vì hắn gắp đồ ăn, một bên thâm tình mà nhìn chăm chú vào hắn.

"Nhưng ta tưởng cùng ngươi cùng nhau đi qua thế giới mỗi một góc, nơi chốn đều lưu lại chúng ta hồi ức."

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn thình lình xảy ra lời âu yếm, náo loạn cái đỏ thẫm mặt.

Hắn mọi nơi nhìn nhìn, phát hiện không có người chú ý bọn họ hai cái, mới âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Trên mặt ra vẻ trấn định trả lời: "Về sau sẽ có cơ hội."

"Ân."

Tới rồi bình minh, thành Trịnh Chí Hiền, Đường Tân Minh cùng Viên Hoán Kỳ ba người nhưng thật ra không có giống là ở Thiên Nhất Thành như vậy được hoan nghênh. Hẳn là tuyển nhận tân đệ tử sắp tới, trong thành có rất nhiều người đều là muốn tiến tông môn tu sĩ, phần lớn đều không quen biết bọn họ ba người.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người này bữa cơm ăn đặc biệt thoải mái, không có người tới quấy rầy bọn họ.

Hai người ở Thiên Minh Thành ăn bữa cơm, liền vội vã mà cưỡi Truyền Tống Trận rời đi Thiên Minh Thành.

Năm ngày sau……

Trên đường đổi xe bốn lần Truyền Tống Trận, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở 5 ngày sau rốt cuộc đạt tới Thiên Kiếm Thành.

Thiên Kiếm Thành thuộc về Lăng Kiếm Tông thế lực.

Từ Thiên Kiếm Thành cửa thành hướng đi về phía nam đi mười km, đó là Lăng Kiếm Tông sơn môn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới ra Truyền Tống Trận, đã bị Lăng Kiếm Tông vài tên tu sĩ ngăn cản xuống dưới.

"Hai vị đạo hữu cũng là tới tham gia Lăng Kiếm Tông nhập môn khảo hạch sao?" Một cái phía sau cõng một phen kiếm, ăn mặc một thân màu đen pháp y tu sĩ tiến lên hỏi.

Hắn là Lăng Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, tên là Đinh Tử Vinh.

Bọn họ sở dĩ ở chỗ này, là muốn mượn sức một ít sắp tiến vào Lăng Kiếm Tông thiên tài đệ tử.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều sờ không chuẩn người này hỏi chuyện hàm nghĩa.

Không rõ đây là tình huống như thế nào?

Lại xem hắn phía sau còn đi theo một đám người, những người này tu vi đều là thuần một sắc Nguyên Anh kỳ đỉnh.

Chẳng lẽ bọn họ là tới đón người?

Trong lòng như vậy suy đoán, Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, "Chúng ta không phải tới tham gia nhập môn khảo hạch."

"Nếu các ngươi không phải tới tham gia Lăng Kiếm Tông nhập môn khảo hạch, vậy đến bên kia đi xử lý thân phận ngọc bài." Nói, Đinh Tử Vinh chỉ hướng bên cạnh một gian nhà ở, nơi đó có một cái cửa sổ nhỏ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, bọn họ có Lăng Kiếm Tông thân phận ngọc bài, hẳn là không cần lại xử lý đi?

Bất quá hai người sơ tới nơi đây, quyết định đi trước hỏi một chút.

"Đa tạ!" Tiêu Lăng Hàn như cũ đối Đinh Tử Vinh nói lời cảm tạ, theo sau liền cùng Thượng Quan Huyền Ý đi bên cạnh nhà ở chỗ.

Thấy hai người đi tới, một người lưu trữ râu cá trê quản sự lười biếng hỏi: "Các ngươi hai cái là xử lý lâm thời thân phận ngọc bài, vẫn là trường kỳ thân phận ngọc bài?"

Tiêu Lăng Hàn lấy ra tiện nghi sư tôn cấp thân phận ngọc bài, đưa cho xử lý thân phận ngọc bài người, hỏi: "Có cái này thân phận ngọc bài, còn cần xử lý sao?"

Quản sự vốn dĩ không để bụng, tùy ý liếc mắt một cái, kết quả phát hiện này ngọc bài như thế nào như vậy quen thuộc đâu?

Hắn tiếp nhận ngọc bài, cầm trong tay nhìn kỹ lên.

Chính diện là” Lăng Kiếm Tông” ba cái chữ to, mặt trái là” thân truyền đệ tử: Tiêu Lăng Hàn” mấy chữ.

Quản sự vừa rồi còn lười biếng biểu tình, lập tức liền trở nên nghiêm túc lên.

Hắn ngồi thẳng sau, chờ hắn xác định thân phận ngọc bài là thật sự sau, một cái gió xoáy liền biến mất ở cửa sổ nhỏ bên trong.

Đãi hắn tái xuất hiện khi, đã tới rồi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Quản sự đôi tay phủng Tiêu Lăng Hàn thân phận ngọc bài, cung kính mà đưa tới trước mặt hắn.

“Tiêu sư thúc, ngài thân phận ngọc bài, thỉnh thu hảo.”

Tiêu Lăng Hàn mặt không đổi sắc mà tiếp nhận chính mình thân phận ngọc bài, thiếu chút nữa bị cái này xưng hô cấp lôi tới rồi.

May mắn hắn da mặt dày, căng lại.

Trước mặt nam tử vừa thấy liền so với chính mình lớn hơn nhiều tuổi, lại kêu chính mình sư thúc, huống chi nam tử tu vi nhưng có Luyện Hư kỳ!

Quang từ tuổi tác cùng tu vi tới xem, hắn như vậy xưng hô chính mình liền không thích hợp. Bất quá nghĩ đến thân truyền đệ tử bối phận cùng thân phận hẳn là rất cao, bằng không quản sự cũng không có khả năng như thế cung kính mà đối đãi bọn họ.

Quản sự thấy Tiêu Lăng Hàn nhận lấy thân phận ngọc bài sau, liền không nói, còn lạnh cái mặt.

Hắn chưa thấy qua Tiêu Lăng Hàn, cũng không biết người này rốt cuộc là ai thân truyền đệ tử. Dù sao thân phận khẳng định so với chính mình cao, cũng không biết chính mình vừa rồi có hay không cấp đối phương lưu lại không tốt ấn tượng.

Quản sự trong lòng thấp thỏm, trên mặt chất đầy tươi cười, hỏi: “Không biết Tiêu sư thúc nhưng có muốn ta hỗ trợ địa phương?”

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, trước mặt nam tử kêu chính mình sư thúc, chính mình nên như thế nào xưng hô hắn?

Chẳng lẽ muốn kêu sư điệt?

Nhưng nhìn hắn bề ngoài, chính mình thật đúng là kêu không ra khẩu!

Dư quang thoáng nhìn hắn bên hông thân phận ngọc bài mặt trên có cái Lưu tự, Tiêu Lăng Hàn mày giãn ra, “Vậy làm phiền Lưu quản sự, thật không dám giấu giếm, ta cùng sư đệ là lần đầu tiên tới Lăng Kiếm Tông. Lúc trước sư tôn nhận lấy chúng ta sau, cấp khảo nghiệm là muốn chúng ta chính mình tìm được tông môn. Chúng ta là mới ra Truyền Tống Trận, đã bị bên kia sư huynh gọi vào nơi này tới xử lý thân phận ngọc bài.”

Nghe đến đó, Lưu quản sự ở trong lòng mắng to bên kia vài người xen vào việc người khác.

Nhưng hắn trên mặt tươi cười lại không giảm, lập tức giải thích nói: “Hai vị sư thúc chỉ cần đem thân phận ngọc bài treo ở bên hông, trong thành trận pháp sẽ tự động phân biệt, vì các ngươi mở ra ra vào thông đạo. Chờ tới rồi tông môn, yêu cầu đem linh khí đưa vào ngọc bài trung, sau đó nhắm ngay tông môn hộ sơn đại trận, đại trận mới có thể đủ mở ra ra vào thông đạo.”

Lưu quản sự lại cấp Tiêu Lăng Hàn hai người giảng giải một chút những việc cần chú ý, cuối cùng mới niệm niệm không tha mà đem hai người tiễn đi.

Phía trước ngăn lại Tiêu Lăng Hàn bọn họ Đinh Tử Vinh mấy người, nhìn đến Lưu quản sự như vậy cung kính thái độ, đều có chút không hiểu ra sao.

Đinh Tử Vinh thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rời đi, lập tức chạy đến Lưu quản sự nơi này tới.

“Lưu quản sự, kia hai người là ai? Ngài đối bọn họ như thế nào như thế cung kính?”

Lưu quản sự trong lòng chính ảo não này mấy người, thấy người này cư nhiên còn có mặt mũi tới hỏi chính mình.

Hắn lập tức liền trầm khuôn mặt, lạnh giọng nói: “Nhân gia chính là thân truyền đệ tử, là các ngươi những người này thúc ngựa cũng không đuổi kịp tồn tại.”

Đinh Tử Vinh trên mặt hiện lên một tia nan kham, rõ ràng là thân truyền đệ tử, vừa rồi lại không nói rõ.

Này rõ ràng chính là khinh thường bọn họ này đó bình thường đệ tử.

Bất quá ở quản sự trước mặt, Đinh Tử Vinh nhưng thật ra không có biểu hiện ra ngoài.

Mà là nịnh nọt đối quản sự nói: “Đa tạ Lưu quản sự báo cho.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người còn không biết bởi vì bọn họ không có lượng minh chính mình thân phận, đã bị người ghi hận thượng.

Nếu là đã biết, phỏng chừng hai người phải gọi oan, còn sẽ cảm thấy những người này có bệnh tâm thần!

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cáo biệt Lưu quản sự sau, trực tiếp xuyên qua Thiên Kiếm Thành hướng Lăng Kiếm Tông sơn môn bước vào.

Đi trước Lăng Kiếm Tông này một đường đều là tu sĩ, hai người nhưng thật ra không sợ sẽ đi nhầm.

Còn có năm ngày chính là Lăng Kiếm Tông chiêu đệ tử nhật tử, sở hữu muốn tiến Lăng Kiếm Tông tu sĩ, sớm liền ở Lăng Kiếm Tông chân núi chờ.

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tới Lăng Kiếm Tông chân núi khi, nhìn đến cơ hồ đều là kiếm tu.

Hai người ở đây khi, mọi người đều sôi nổi nhìn về phía bọn họ.

Hai người một bạch một tím, bộ dạng xuất chúng.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người phía sau không có cõng một phen kiếm, nhưng là hai người cấp mọi người đệ nhất cảm giác đó là một thanh tùy thời đều sẽ ra khỏi vỏ lợi kiếm.

Đại gia cùng là kiếm tu, loại này tự nhiên mà vậy cảm giác cũng không thể nói là bởi vì cái gì.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt nhìn không tới cuối cầu thang, không khỏi nhíu mày.

Không biết có thể hay không trực tiếp bay lên đi.

Hắn quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Lăng Hàn, chúng ta là trực tiếp tiến vào, vẫn là trước thông tri một chút sư tôn?”

“Ta hỏi trước hỏi hắn.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra truyền âm ngọc giản lập tức cấp Âu Dương Tu Kỳ đã phát tin tức.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 353

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 353 Thiên Lăng đại lục

【 nhập môn khảo hạch 】 canh ba

Không chờ hai phút, Âu Dương Tu Kỳ liền trở về tin tức.

Thấy Tiêu Lăng Hàn xem xong rồi truyền âm ngọc giản, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Sư tôn nói như thế nào?"

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem truyền âm ngọc giản đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, làm chính hắn xem.

"Ngoan đồ nhi a, các ngươi rốt cuộc tới! Xét thấy các ngươi là lần đầu tiên tới tông môn, hơn nữa vừa lúc đuổi kịp tông môn tuyển nhận tân đệ tử đại nhật tử. Vậy các ngươi liền cùng những người khác cùng nhau tham gia khảo hạch, chính đại quang minh mà tiến tông môn. Nhớ rõ đem đệ nhất danh cùng đệ nhị danh bắt được tay, bằng không vi sư liền đánh gãy các ngươi chân. Còn có, đem thân phận ngọc giản thu hồi tới."

Xem xong ngọc giản mặt trên nội dung, Thượng Quan Huyền Ý mặc.

Hắn cũng biết vì sao Tiêu Lăng Hàn làm chính mình nhìn, đánh gãy chân loại này lời nói, tiện nghi sư tôn cư nhiên đều nói được!

"Chúng ta nên không phải là đã bái một cái nhà người khác sư tôn đi?" Thượng Quan Huyền Ý đem ngọc giản đưa cho Tiêu Lăng Hàn, rất là buồn bực.

Tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đưa qua ngọc giản, Tiêu Lăng Hàn khẽ cười một tiếng.

Hắn có thể tưởng tượng đến Âu Dương Tu Kỳ nói lời này khi, kia sung sướng biểu tình.

Ở tiện nghi sư tôn trong mắt, phỏng chừng chỉ cần hai người hết lực. Kia đệ nhất đệ nhị danh đối với bọn họ tới nói, tuyệt đối là dễ như trở bàn tay.

Hai người đều đem bên hông treo thân phận ngọc bài, thu lên.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt buồn bực bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói: "Đi thôi, chúng ta trước tìm một chỗ đặt chân, năm ngày sau cùng những người khác cùng nhau lên núi."

"Hảo."

Chân núi cơ hồ đều là người, hai người chỉ có thể đến xa một chút địa phương, nhìn xem có hay không thích hợp vị trí.

Bọn họ mới vừa xoay người chuẩn bị rời đi, liền nghe thấy một cái có chút quen thuộc lại hơi mang kinh hỉ thanh âm.

"Thượng Quan đạo hữu, thật là ngươi!"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người theo tiếng nhìn lại, nhìn đến chính là một cái ăn mặc một thân màu đen pháp y, bối thượng cõng một phen kiếm nam tu.

Hắn chính hướng hai người huy xuống tay, trên mặt chất đầy tươi cười.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói: "Người này như thế nào có chút quen mắt?"

Thượng Quan Huyền Ý rất tưởng nói chính mình không quen biết cái này nhị hóa là ai, bất quá hắn vẫn là đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Hắn là Âu Dương Chí Minh!"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, bừng tỉnh nói: "Nghĩ tới, chính là ngươi nói bị người mang theo nón xanh gia hỏa kia."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tiêu Lăng Hàn là cố ý đi?

Cũng không biết Âu Dương Chí Minh nơi nào đắc tội với người hắn.

Nhìn nhìn lại chính hướng bọn họ đi tới vẻ mặt xấu hổ Âu Dương Chí Minh, hắn rõ ràng là nghe được Tiêu Lăng Hàn câu nói kia.

Âu Dương Chí Minh cảm thấy hắn kia đoạn hắc lịch sử đã sớm qua.

Như thế nào này hai người còn nhớ rõ?

Hắn đều mau đem cái kia đã từng vị hôn thê quên không còn một mảnh.

Này hai người không nói, hắn đều quên mất.

Thực mau, hắn liền tới rồi hai người trước mặt, chắp tay nói: "Thượng Quan đạo hữu, Tiêu đạo hữu, chúng ta Âu Dương gia người ở bên kia, các ngươi muốn hay không cùng chúng ta cùng nhau?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người theo Âu Dương Chí Minh ngón tay, chỉ phương hướng nhìn lại, quả nhiên thấy được vài cái quen thuộc gương mặt.

"Vậy quấy rầy."

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng đi Âu Dương gia nơi đội ngũ, nơi đó còn có mười mấy Địa Thâm đại lục mặt khác gia tộc người. Lẫn nhau gật đầu ý bảo một chút liền không nói thêm nữa cái gì, từng người khoanh chân đả tọa chờ đợi lên.

Năm ngày giây lát lướt qua.

Hôm nay, ngày mới mới vừa lộ ra bụng cá trắng, liền có một người Lăng Kiếm Tông trưởng lão xuất hiện ở cầu thang thượng.

Hắn ăn mặc một thân màu đen pháp y, Đại Thừa trung kỳ tu vi.

Vô nghĩa không nhiều lời, hắn trực tiếp làm đại gia hướng trên núi đi.

Phàm là trong vòng 3 ngày không tới đạt đỉnh núi quảng trường người, đều thuộc về khảo hạch thất bại.

Công đạo xong lúc sau, hắn trực tiếp biến mất ở thềm đá thượng.

Đại đa số người không biết cầu thang có huyền cơ, cho rằng trong vòng 3 ngày tới quảng trường là một kiện rất đơn giản, nhẹ nhàng, chuyện dễ dàng.

Bọn họ đều là tin tưởng tràn đầy mà triều thềm đá đi đến.

Chỉ là mắt thường có thể thấy được tu sĩ liền có vài vạn, hơn nữa mặt sau còn có rất nhiều ở tại trong thành, chính hướng nơi này đuổi tu sĩ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng hướng tới nhìn không tới cuối thềm đá đi đến.

"Ở thềm đá thượng vô luận nhìn đến cái gì đều không cần tin tưởng, chỉ lo đi phía trước đi, ta ở cầu thang cuối chờ ngươi." Sắp đến cầu thang thời điểm, Tiêu Lăng Hàn không yên tâm ai Thượng Quan Huyền Ý dặn dò nói.

Bởi vì hắn hoài nghi cầu thang thượng có ảo cảnh, rất có thể ở thềm đá thượng còn không thể sử dụng linh khí.

Nhìn trước mặt cầu thang, Thượng Quan Huyền Ý không phục nói: "Nói không chừng là ta ở cầu thang cuối chờ ngươi."

"Chúng ta đây muốn hay không tỷ thí một chút?"

"Thua người, đáp ứng thắng người một điều kiện!"

"Có thể, nhưng là ngươi không chuẩn vô lại."

"Hừ! Nói ngươi giống như thắng định rồi giống nhau, đừng cao hứng đến quá sớm."

"Chúng ta đây rửa mắt mong chờ."

"Lần này nhất định là ta thắng."

"Ân, ta xem trọng ngươi!"

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi mà nhìn hắn.

Hắn chẳng lẽ thật sự hy vọng chính mình thắng?

"Mượn ngươi cát ngôn!"

"Hảo thuyết hảo thuyết, bắt đầu đi, hết thảy cẩn thận."

“Ân, ngươi cũng cẩn thận.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đồng thời đi trên cái thứ nhất thềm đá.

Đương đi trên bậc thang trong nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác chính mình linh khí bị giam cầm ở đan điền nội.

Này cùng hắn tưởng không sai biệt lắm, hắn tiếp tục mại động bước thứ hai, bước thứ ba…….

Đương hắn đi lên đệ thập giai khi, lập tức có Hóa Thần sơ kỳ uy áp cuồn cuộn mà đến.

Mỗi hướng về phía trước mại động một bước, uy áp liền tăng lớn một phân.

Này đối tu vi đạt tới Hợp Thể kỳ Tiêu Lăng Hàn tới nói, quả thực chính là gian lận!

Đương hắn nghiêng đầu đi xem Thượng Quan Huyền Ý khi, phát hiện hắn cũng vừa lúc nhìn qua.

Hai người nhìn nhau cười, không hẹn mà cùng mà tiếp tục hướng cầu thang mặt trên đi đến.

Những người khác thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rõ ràng ở bọn họ phía sau hảo xa, kết quả không trong chốc lát nhân gia liền đuổi theo bọn họ không nói, thực mau liền siêu việt bọn họ.

Những người khác thấy vậy, tự nhiên là không cam lòng hạ xuống người sau.

Một đám mưu đủ kính, gia tốc hướng về phía trước đi đến.

Chỉ là bọn hắn mới đi vài bước, liền cảm giác uy áp càng ngày càng nặng, mỗi một bước đều đi gian nan hiểm trở.

Trái lại Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, càng đi càng xa.

Bọn họ hai người tựa hồ hoàn toàn không đã chịu trói buộc, không có cảm nhận được uy áp giống nhau.

Cầu thang thượng mọi người mồ hôi đầy đầu, sôi nổi ở thứ hai mươi cái bậc thang sau, chậm lại.

Một tòa đại khí hào hùng trong cung điện, bên trái biên trên vách tường được khảm một mặt thật lớn Khuy Thiên Kính.

Khuy Thiên Kính phía trước vây quanh mười mấy người.

Lúc này Khuy Thiên Kính trung biểu hiện chính thức thềm đá thượng mọi người thân ảnh.

“Di, này hai cái tiểu gia hỏa không tồi!” Một người tóc bạc trắng lão giả vuốt chòm râu gật đầu khen.

Người này tên là: Trần Vu Thành, là Lăng Kiếm Tông tam trưởng lão, Đại Thừa hậu kỳ tu vi.

“Này hai người không chịu uy áp ảnh hưởng, không phải là trên người có chống cự uy áp bảo vật đi?” Một khác danh hôi phát lão giả nhíu mày nói, trong mắt tràn đầy hoài nghi, còn có một tia chán ghét.

Người này tên là Tiết Dịch Đạo, bình sinh ghét nhất những cái đó đi cửa sau, có chỗ dựa tu sĩ. Hắn bản nhân chính là một cái không có bối cảnh tu sĩ, là Lăng Kiếm Tông thất trưởng lão, Đại Thừa trung kỳ tu vi.

“Hắn là không có đi?” Một người trung niên nam tử không xác định nói, hắn là lần này phụ trách tuyển nhận đệ tử mười bốn trưởng lão. Tên là: Bành Tường, Đại Thừa trung kỳ tu vi.

“Hừ, nếu là không có, vì sao bọn họ một chút đều không chịu ảnh hưởng?” Một người diện mạo thô khoáng nam tử, liếc xéo Bành Tường liếc mắt một cái, phụ họa thất trưởng lão nói.

Hắn ngày thường cùng Bành Tường liền không hợp, tự nhiên liền sặc trở về.

Hắn tên là: Thái Trung Hách, là Lăng Kiếm Tông ngũ trưởng lão, Đại Thừa hậu kỳ tu vi.

Ở tham gia khảo hạch trong lúc không được sử dụng gia tộc trưởng bối ban cho bảo mệnh pháp bảo, này cơ hồ là tất cả mọi người biết đến sự tình. Một khi phát hiện, nhất định sẽ bị trục xuất tông môn, vĩnh không trúng tuyển. Cho nên ở bắt đầu khảo hạch thời điểm, cũng không có đơn độc nói ra.

Nghe xong Thái Trung Hách nói, Bành Tường nhíu mày, sắc mặt khó coi.

Nói tiếp nói: “Ngươi khảo hạch thời điểm, đi không thoải mái. Chẳng lẽ liền không cho phép người khác đi nhẹ nhàng sao?”

Tuy là nói như vậy, bất quá Bành Tường trong lòng đối Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn khó tránh khỏi có chút oán hận, ấn tượng tự nhiên cũng liền không hảo. Nghĩ kế tiếp nhập môn khảo hạch, nhất định phải cấp này hai người gia tăng một chút khó khăn.

Thái Trung Hách cười nhạo một tiếng, nói: “Nói giống như ngươi lần đầu tiên tiến tông môn, đi thực dễ dàng giống nhau.”

Bành Tường phẫn hận mà trừng mắt Thái Trung Hách, “Ngươi……,”

Chỉ là Bành Tường lời nói còn chưa nói xong, đã bị người đánh gãy.

“Đủ rồi, kia hai cái tiểu gia hỏa rốt cuộc có hay không gian lận, chờ bọn họ tới rồi tông môn, hỏi lại hỏi chẳng phải sẽ biết.” Một người ngồi ở thượng thủ vị nam tử đột nhiên mở miệng.

Hắn vừa nói lời nói, còn lại người đều ngậm miệng.

Người này tên là: Kiếm Vô Phong, đúng là Lăng Kiếm Tông tông chủ, Đại Thừa kỳ đỉnh tu vi.

Hắn người mặc một thân áo đen, nhìn qua 30 tới tuổi, ôn tồn lễ độ bề ngoài, khí chất cao nhã, diện mạo tuấn lãng, lại cho người ta một loại không giận tự uy cảm giác.

Những người khác chỉ là lẳng lặng nhìn, phảng phất chuyện như vậy thường xuyên phát sinh.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn không biết bởi vì bọn họ hai người, tông môn cao tầng đều sảo đi lên. Càng không biết bởi vì hai người không chịu uy áp ảnh hưởng, đã bị cao tầng xếp vào gian lận hàng ngũ.

Thềm đá thượng uy áp tối cao cũng liền Hóa Thần trung kỳ, chẳng sợ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn ở Nguyên Anh kỳ cũng sẽ không chịu ảnh hưởng.

Nhưng người khác không biết hai người thực lực, đem bọn họ trở thành cùng những người khác giống nhau bình thường tu sĩ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi đến đệ tam trăm tầng bậc thang thời điểm, trước mặt đột nhiên xuất hiện sương mù.

Quay đầu lại đi xem đối phương thời điểm, đã nhìn không tới đối phương thân ảnh.

Quay đầu lại, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện trước mặt hắn xuất hiện một mảnh cuồn cuộn vô ngần sao trời. Mà hắn cảm giác chính mình tựa hồ cũng biến thành một ngôi sao, treo ở không trung vẫn không nhúc nhích.

Hắn muốn mại động bước chân, rời đi trước mắt địa phương.

Lại phát hiện dưới chân tựa hồ có ngàn cân trọng, hắn chân căn bản nâng không nổi tới.

Trước mặt hết thảy chỉ là ảo giác, hắn trong lòng rất rõ ràng.

Những cái đó ngôi sao bất quá là giả, hắn cảm giác cũng là giả.

Nhưng hắn lại không cách nào thoát khỏi loại này khốn cảnh.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nhìn trước mắt hết thảy, nếu là ảo giác, kia có huyễn mới có tượng.

Ngay sau đó hắn liền nhắm hai mắt lại.

Hắn trong đầu xuất hiện chính là Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

Đương hắn mở to mắt khi, trước mặt sao trời đã là không thấy. Xuất hiện ở trước mặt hắn chính là một cái mơ hồ thân ảnh, đại khái có thể thấy được là Tiêu Lăng Hàn.

Bất quá lại là chẳng ra cái gì cả, hoàn toàn không có Tiêu Lăng Hàn trên người độc hữu khí chất.

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng phiết phiết, ảo giác chung quy là ảo giác.

Hắn lại lần nữa nhắm mắt, trong đầu trống rỗng.

Lần này Thượng Quan Huyền Ý lại trợn mắt khi, trước mặt là một cái chỉ đủ một người hành tẩu thả nối thẳng đỉnh núi cầu thang.

Xem ra hắn là vượt qua ảo giác này một quan.

Cũng không biết kế tiếp còn có cái gì khảo nghiệm?

Mặc kệ có cái gì khảo nghiệm, Thượng Quan Huyền Ý đều kiên định mà cất bước hướng về phía trước đi đến. Cùng khẩu hề khẩu thoan khẩu √.

Tiêu Lăng Hàn cũng gặp được cùng Thượng Quan Huyền Ý tương tự tình huống.

Hắn cũng thực mau rời khỏi ảo giác.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn sắp đến đỉnh phong thời điểm, trước mặt lại đột nhiên xuất hiện Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh.

Thượng Quan Huyền Ý vừa thấy đến Tiêu Lăng Hàn lập tức mặt lộ vẻ mỉm cười, hắn vui sướng nói: "Lăng Hàn, ta đi mệt, chúng ta nghỉ ngơi một chút lại đi đi!"

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nhìn trước mắt Thượng Quan Huyền Ý.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc khó hiểu hỏi: "Lăng Hàn, ngươi làm sao vậy?"

Tiêu Lăng Hàn như cũ không nói lời nào, trầm khuôn mặt, thẳng tắp mà nhìn chằm chằm trước mặt người.

"Ngươi như vậy nhìn ta làm gì? Ta trên mặt có dơ đồ vật sao?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay sờ sờ chính mình mặt.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt không tự giác mà lộ ra một mạt sát ý.

Mà Thượng Quan Huyền Ý lại phảng phất chưa giác, còn vươn tay tới, muốn dắt Tiêu Lăng Hàn tay.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 354

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 354 Thiên Lăng đại lục

【 nhập môn khảo hạch nhị 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt nhìn chăm chú vào trước mắt người.

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý tay muốn đụng tới hắn khi, hắn đột nhiên vươn một chân, trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý đá hạ thềm đá.

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt kinh ngạc.

Hắn tựa hồ không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên sẽ như vậy đối hắn.

"Ta không thích người khác chạm vào ta, chẳng sợ ngươi là ảo cảnh trung hắn cũng không được."

Tiêu Lăng Hàn lạnh nhạt mà nhìn chăm chú vào Thượng Quan Huyền Ý ở chính mình trong mắt càng ngày càng nhỏ.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý biến mất không thấy, Tiêu Lăng Hàn xoay người tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Không trong chốc lát, hắn liền đi tới cầu thang cuối.

Đứng ở thềm đá đỉnh, ánh vào mi mắt chính là rộng lớn quảng trường, còn có bốn phía hùng vĩ kiến trúc.

Từng tòa tú lệ cung điện kiến trúc đàn, tọa lạc ở ngọn núi đỉnh, liếc mắt một cái vọng không đến cuối. Có thể tưởng tượng toàn bộ Lăng Kiếm Tông có bao nhiêu rộng lớn, ngọn núi một tòa hợp với một tòa.

Ngọn núi gian ngẫu nhiên có lưu quang xẹt qua, thuyết minh những cái đó địa phương đều bị trận pháp bao phủ ở bên trong.

Lăng Kiếm Tông nội linh khí tinh thuần lại nồng đậm, thật sự là tu luyện thánh địa!

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên xuất hiện, làm chờ ở Lăng Kiếm Tông sơn môn trước vài tên tu sĩ ngẩn người.

Mấy người đều dùng quái dị ánh mắt đánh giá hắn.

Dĩ vãng sớm nhất đi lên thang trời người, ít nhất cũng đắc dụng một ngày thời gian.

Nhưng hiện tại mới qua đi hai cái canh giờ, Tiêu Lăng Hàn liền đi lên tới.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng thấy được cách đó không xa mấy người, bọn họ ăn mặc thống nhất màu đen pháp y, này mấy người rõ ràng đều là Lăng Kiếm Tông đệ tử.

Thấy mấy người ánh mắt dừng ở trên người mình, Tiêu Lăng Hàn đứng ở tại chỗ tùy ý bọn họ đánh giá.

Chẳng được bao lâu, mấy người đều đánh giá đủ rồi, trong đó một người nam tu đi vào Tiêu Lăng Hàn trước người.

"Chúc mừng vị sư đệ này thành công đi xong thang trời, đi vào Lăng Kiếm Tông."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhàn nhạt nói: "Đa tạ!"

"Ân, kế tiếp sư đệ yêu cầu đến trên quảng trường chờ ba ngày."

"Hảo."

Một canh giờ sau, trên quảng trường lại lần nữa nhiều ra một người.

Người này đúng là Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý đi xong cuối cùng một cái thềm đá, nhìn đến chính là Tiêu Lăng Hàn chính khoanh chân ngồi ở chính mình chính đối diện.

Hắn đang gắt gao mà nhìn thềm đá phương hướng, rõ ràng là đang đợi chính mình.

Ở nhìn thấy chính mình một cái chớp mắt, rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng.

Làm Thượng Quan Huyền Ý tâm ấm áp.

Thượng Quan Huyền Ý bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn đi đến.

Hắn trong mắt trong lòng chỉ có mục cập chỗ người kia, đến nỗi trên quảng trường những người khác, trực tiếp bị hắn làm lơ.

Những người khác: "……" Bọn họ mấy cái đại người sống đứng ở nơi đó, như thế nào liền thành trong suốt người đâu?

Tiêu Lăng Hàn ở nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện, vẫn luôn treo tâm mới rốt cuộc rơi xuống.

Rốt cuộc cuối cùng một quan ảo cảnh, không phải như vậy dễ phá.

Ảo cảnh trung người, đủ để lấy giả đánh tráo.

Hắn là bởi vì thần thức cường đại, cho nên mới có thể liếc mắt một cái nhìn ra là ảo cảnh vẫn là chân thật.

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý thần thức cũng không yếu, nhưng là thềm đá thượng cái kia ảo cảnh nhằm vào chính là người nhược điểm.

Đây mới là làm Tiêu Lăng Hàn nhất lo lắng địa phương.

Nhìn đến người an toàn không có lầm hướng chính mình đi tới, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy mở ra hai tay.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp quăng vào Tiêu Lăng Hàn ôm ấp.

Vừa rồi ở thềm đá thượng, hắn thiếu chút nữa đã bị đột nhiên xuất hiện Tiêu Lăng Hàn lừa tới rồi.

Bất quá không bao lâu, hắn liền phát hiện không thích hợp chỗ.

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng nói qua tỷ thí xem ai tới trước đạt thềm đá cuối, nhưng trước mắt hắn rõ ràng còn chưa tới.

Quả nhiên, hắn ở ảo cảnh trung chậm trễ không ít thời gian, cái này lại là chính mình thua!

Lăng Kiếm Tông mấy người, thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không coi ai ra gì ôm nhau. Đều có chút vô ngữ, đây là đem bọn họ trở thành không khí sao?

"Khụ khụ khụ!" Trong đó một người thật sự xem bất quá mắt, ho khan vài tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy cách đó không xa thanh âm, quay đầu nhìn lại, thấy cách đó không xa đang có mấy người nhìn bọn hắn chằm chằm hai.

Hắn chạy nhanh buông ra Tiêu Lăng Hàn, mặt cũng thiêu lên.

Hắn đi lên cũng chỉ thấy được Tiêu Lăng Hàn một người, bên cạnh mấy người hoàn toàn không có chú ý tới.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn ở mặt trên, kia bên cạnh có người hắn nhất định biết.

Gia hỏa này biết rõ có người, còn đối chính mình mở ra hai tay, cũng không e lệ.

Hắn da mặt thật sự không phải giống nhau hậu!

Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, liền cùng hắn cùng nhau khoanh chân ngồi dưới đất chờ những người khác đi lên.

Thẳng đến một ngày sau, mới lục tục có người tới trên quảng trường.

Đại gia sôi nổi học Tiêu Lăng Hàn bọn họ bộ dáng, khoanh chân ngồi ở một bên chờ.

Ba ngày thời gian thoảng qua.

Trong vòng 3 ngày đi xong cầu thang, tới trên quảng trường người, chỉ có tổng nhân số một phần ba.

Tuy rằng chỉ có một phần ba, nhưng cũng có năm vạn người.

Liền ở đại gia nhón chân mong chờ khoảnh khắc, Bành Tường đột nhiên xuất hiện ở trên quảng trường.

Hắn vừa xuất hiện, tất cả mọi người động tác nhất trí mà nhìn về phía hắn.

Bành Tường duỗi tay một áp, trên quảng trường mọi người lập tức tĩnh thanh.

"Hoan nghênh các vị tiểu hữu đi vào Lăng Kiếm Tông, ta là phụ trách lần này tuyển nhận đệ tử trưởng lão, đại gia có thể gọi ta mười bốn trưởng lão hoặc Bành trưởng lão. Đầu tiên chúc mừng ở đây các vị tiểu hữu đi lên thang trời, thông qua cửa thứ nhất khảo hạch. Kế tiếp chúng ta sẽ tiến hành lần thứ hai khảo hạch, lần thứ hai khảo hạch nội dung rất đơn giản. Đợi chút ta sẽ đem các ngươi truyền tống đến một cái tiểu bí cảnh, mỗi người cần thiết ở tiểu bí cảnh trung được đến mười viên hồng tinh thạch, mới có tư cách tiến vào Lăng Kiếm Tông. Hồng tinh thạch ở địa phương nào, yêu cầu các ngươi chính mình đi thăm dò."

Bành Tường tạm dừng một chút, thấy mọi người cũng chưa nói chuyện, hắn tiếp tục nói: "Hồng tinh thạch được đến càng nhiều, xếp hạng liền càng cao. Phàm là xếp 10 danh đầu người, đều có thể bái trưởng lão vi sư. Đương nhiên, nếu là ở trong bí cảnh biểu hiện xông ra, cũng có khả năng bị trưởng lão nhìn trúng trực tiếp thu làm thân truyền đệ tử."

Nghe thấy Bành Tường nói như vậy, mọi người trên mặt đều lộ ra vui mừng.

Ở đây tu vi thấp nhất đều là Kim Đan kỳ, đối với Bành Tường nói khảo nghiệm mọi người đều tràn ngập tin tưởng.

Một lát sau, chờ mọi người khe khẽ nói nhỏ thanh nhỏ lúc sau, Bành Tường còn nói thêm: "Hiện tại mọi người đứng ở quảng trường trung ô vuông trung, mỗi người chiếm cứ một cái ô vuông, sau đó tại chỗ khoanh chân ngồi xuống."

Mọi người lập tức dựa theo Bành Tường chỉ thị làm theo.

Chờ tất cả mọi người ngồi xong sau, lập tức có Lăng Kiếm Tông đệ tử cho bọn hắn mỗi người đã phát một cái túi trữ vật.

Nhìn trong tay túi trữ vật, mọi người đều là không hiểu ra sao.

Thực mau Bành Tường liền vì đại gia giải hoặc: "Hiện tại đại gia trong tay đều có một cái túi trữ vật, các ngươi có thể đem chính mình vũ khí bỏ vào đi. Đợi chút ở trong bí cảnh được đến hồng tinh thạch người, cũng có thể đem hồng tinh thạch đặt ở túi trữ vật bên trong. Bí cảnh khảo hạch thời gian vì một tháng, một tháng sau các ngươi sẽ bị tự động truyền tống ra tới."

Ở đây tham gia khảo hạch người có hơn phân nửa đều là kiếm tu, bọn họ kiếm không phải bối ở sau người chính là ôn dưỡng ở đan điền trung.

Chỉ có số ít người dựa theo Bành Tường nói làm theo, này trong đó liền có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người là lo lắng tới rồi bí cảnh sau, nhẫn không gian liền dùng không được.

Rốt cuộc hai người ở Huyền Thiên đại lục thời điểm, liền thường xuyên gặp được chuyện như vậy.

Liền ở đại gia không rõ nguyên do thời điểm, mỗi người đều bị một tầng kết giới bảo hộ ở bên trong.

Thực mau mọi người liền phát hiện chính mình thượng một khắc rõ ràng còn ở trên quảng trường, ngay sau đó liền đã biến hóa địa phương.

Một cái chớp mắt công phu, Tiêu Lăng Hàn phát hiện chính mình đã thân ở ở trong rừng rậm. Hơn nữa hắn hiện tại hắn là không phải chân thân đến chỗ này, hắn là chỉ là một mạt hình chiếu.

Đó chính là nói tiến vào nơi này người đều sẽ không chết. Nếu là có người chết đi, như vậy người nọ chân thân ở trên quảng trường thực mau là có thể thức tỉnh lại đây.

Như vậy nhưng thật ra tránh cho thương vong.

Chính là không biết có bao nhiêu người có thể nhìn thấu, nếu là có người cho rằng ở chỗ này giết chết liền thật sự chết mất, phỏng chừng đi ra ngoài về sau đến nhiều ra một cái tử địch.

Tiêu Lăng Hàn thông qua đạo lữ khế ước cảm thụ một chút Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí, phát hiện hắn ly chính mình cũng không xa.

Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, liền phát hiện một con vùng núi hùng đối với hắn rít gào.

Bởi vì trước mặt vùng núi hùng chỉ là tứ cấp, Thượng Quan Huyền Ý chính là đứng bất động, vùng núi hùng cũng không dám công kích hắn.

Đánh giá một chút bốn phía, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình cư nhiên ở vùng núi hùng huyệt động.

“Rống rống rống ～～”

Vùng núi hùng chính gác ở cửa động, xem nó cái dạng này là không nghĩ làm Thượng Quan Huyền Ý đi ra ngoài.

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là cảm thụ một chút Tiêu Lăng Hàn nơi vị trí, phát hiện hắn chính hướng phía chính mình tới rồi.

Ngay sau đó Thượng Quan Huyền Ý lấy ra kiếm, trực tiếp nhất kiếm kết thúc vùng núi hùng.

Vùng núi hùng ngã trên mặt đất sau, thực mau nó thi thể liền biến mất ở Thượng Quan Huyền Ý trong mắt, tại chỗ để lại một viên hồng tinh thạch.

Nhặt lên hồng tinh thạch, Thượng Quan Huyền Ý rời đi nơi đây.

Mới vừa đi đến sơn động khẩu, hắn đã bị Tiêu Lăng Hàn ôm ở trong lòng ngực.

“Một khắc không thấy ngươi, khiến cho ta hồn khiên mộng nhiễu!” Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý, ngay sau đó liền ở bên tai hắn thấp thấp nói.

“Buồn nôn đã chết!”

“Ngươi không thích?”

“Thích!”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không coi ai ra gì nói lời âu yếm, hơn nữa cử chỉ thân mật.

Mà Lăng Kiếm Tông cao tầng đã có thể chịu không nổi.

Đại điện trung mọi người thông qua Khuy Thiên Kính nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mới vừa tiến bí cảnh, liền nị oai tại cùng nhau.

Một đám đều thực vô ngữ!

Tiết Dịch Đạo nhíu mày, lắc đầu nói: “Này hai người là tới tham gia khảo hạch, vẫn là tới nói chuyện yêu đương? Liền bọn họ như vậy nhi nữ tình trường, liền tính tư chất lại hảo, về sau thành tựu cũng sẽ hữu hạn.”

Thái Trung Hách cũng thực không quen nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, phụ họa: “Lão thất nói có lý, ta cũng không xem trọng bọn họ.”

Mọi người vốn là muốn nhìn một chút đệ nhất cùng cái thứ hai đi đến trên quảng trường người, có cái gì bất đồng chỗ, kết quả liền thấy được cảnh tượng như vậy.

Liên can người đều là hoàn toàn thất vọng!

Liền ngay từ đầu đối hai người ấn tượng không tồi tam trưởng lão Trần Vu Thành, cũng không khỏi mà lắc đầu thở dài.

Liền hướng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người biểu hiện tới xem, hiện tại mọi người càng là hoài nghi hai người thông qua thềm đá thời điểm dùng chống cự uy áp bảo vật.

Hai người thân thiết hình ảnh, mọi người cũng chưa mặt lại tiếp tục xem đi xuống.

Thực mau biểu hiện Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hình ảnh đã bị đổi thành những người khác.

Cảm giác được không có nhìn trộm tầm mắt sau, Tiêu Lăng Hàn mới buông lỏng ra Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, suy đoán nói: “Vừa rồi là có người ở thông qua Khuy Thiên Kính xem chúng ta sao?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Ân, hơn nữa xem chúng ta người hẳn là có không ít.”

Những người đó như thế mãnh liệt ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn mới vừa tiến vào cái này bí cảnh thời điểm liền phát hiện.

Hai người chi gian ăn ý càng ngày càng đủ.

Tiêu Lăng Hàn một cái lơ đãng động tác, Thượng Quan Huyền Ý lập tức là có thể đoán được bên trong huyền cơ.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn đem hắn phát hiện báo cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý cũng đem chính mình phát hiện cùng Tiêu Lăng Hàn nói, lấy ra vừa rồi nhặt hồng tinh thạch đưa cho hắn xem.

Hồng tinh thạch trình màu đỏ, nó tuy rằng là một loại cục đá, nhưng bên trong có thể chứa đựng linh khí, bất quá dung lượng lại hữu hạn.

"Xem ra chúng ta kế tiếp nhiệm vụ chính là đánh quái, nhặt hồng tinh thạch." Tiêu Lăng Hàn cười nói, hắn nhưng không có quên nhà mình tiện nghi sư tôn kia bá đạo yêu cầu.

"Chúng ta còn có thể đoạt hồng tinh thạch!" Thượng Quan chớp chớp mắt, đối với Tiêu Lăng Hàn giảo hoạt cười.

Muốn bọn họ chính mình đánh quái nhặt hồng tinh thạch, kia đến nhiều chậm a?

Tiến vào bí cảnh người nhưng có vài vạn!

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cạo cạo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, ái chết hắn này không chút nào làm ra vẻ hành vi.

Liền tính là đoạt, cũng nói quang minh chính đại.

"Ta đây phụ trách động thủ đánh người, ngươi phụ trách thu quát hồng tinh thạch."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, hai mắt mạo quang, "Hảo a!"

Hai người khi nói chuyện đã rời đi tại chỗ.

Không bao lâu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền đi vào bốn con Xích Viêm hổ địa bàn, bốn con Xích Viêm hổ đều là tứ cấp hậu kỳ.

Hiện giờ không có người ở nhìn trộm bọn họ, hai người cũng không cần lưu thủ, thực mau liền đem Xích Viêm hổ giải quyết.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 355

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 355 Thiên Lăng đại lục

【 nhập môn khảo hạch tam 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn thấy Xích Viêm hổ sau khi chết, chúng nó thi thể hóa thành tinh tinh điểm điểm biến mất không thấy.

Tại chỗ liền để lại bốn viên hồng tinh thạch, quả nhiên cùng Thượng Quan Huyền Ý nói giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở trong bí cảnh đãi 10 ngày, mỗi ngày bọn họ đều đi tìm yêu thú, sát yêu thú, nhặt hồng tinh thạch.

10 ngày xuống dưới, hai người đã thu hoạch 500 nhiều viên hồng tinh thạch.

Trong lúc này, hai người tự nhiên cũng đụng phải không ít tu sĩ, bất quá mọi người đều là vừa tiến bí cảnh không có bao lâu, nhưng thật ra còn không có đánh cướp người.

Tiêu Lăng Hàn cho rằng ở hắn tiến vào bí cảnh khi kia phiên tao thao tác sau, đã không ai lại có hứng thú chú ý bọn họ.

Lại không nghĩ, ở thứ mười ba thiên thời điểm, hắn lại cảm giác được nhìn trộm tầm mắt.

Không bao lâu, bọn họ lại lần nữa gặp được một con tứ cấp yêu thú.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý tưởng nhất kiếm liền kết quả yêu thú, hắn chạy nhanh giữ chặt Thượng Quan Huyền Ý. Cũng nói: "Này chỉ yêu thú giao cho ta, tiếp theo chỉ, đổi ngươi ra tay."

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn cho chính mình nháy mắt, lập tức ngầm hiểu. Gật gật đầu: "Hảo."

"Rống, rống……" Một sừng tê thấy có nhân loại xâm nhập chính mình địa bàn, không ngừng phát ra gào rống thanh.

Tiêu Lăng Hàn cầm kiếm trực tiếp tiến lên, cùng một sừng tê chiến thành một đoàn.

Bởi vì có người ở nhìn trộm, Tiêu Lăng Hàn chỉ dùng ra Nguyên Anh trung kỳ thực lực.

Tuy là như thế, hơn mười phút sau, một sừng tê cũng bị hắn nhất kiếm mất mạng, tại chỗ để lại một viên hồng tinh thạch.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức tiến lên nhặt lên trên mặt đất hồng tinh thạch.

Hai người thực mau liền rời đi tại chỗ, kế đó mấy ngày đều có người ở nhìn trộm bọn họ.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn không có dùng ra toàn lực, dẫn tới bọn họ thu hoạch đại đại co lại.

Nhìn trong túi trữ vật mấy ngày nay thu hoạch, Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, nếu là kế tiếp vẫn luôn có người nhìn trộm bọn họ, kia bọn họ thu hoạch phỏng chừng chỉ có thể là tiền mười thiên một nửa.

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý miên man suy nghĩ khoảnh khắc, phía trước truyền đến một tiếng rung trời rống giận.

"Ngao…… Ngao……"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời thả ra thần thức, phát hiện là một con ngũ cấp lúc đầu bạo phong hổ.

Hai người liếc nhau, tuy rằng kiếm tu có vượt cấp khiêu chiến năng lực, nhưng tiến vào bí cảnh trung, tu vi tối cao người cũng bất quá là Nguyên Anh trung kỳ.

Mà hiện tại, ở bọn họ phía trước xuất hiện một con ngũ cấp yêu thú, này rõ ràng không bình thường.

Hai người từ đối phương trong mắt đều thấy được một cái tin tức, đó chính là có người cố ý thả ra này chỉ ngũ cấp bạo phong hổ.

Xem ra bọn họ hai người là bị người nhớ thương thượng, cũng không biết âm thầm người chỉ là muốn thử xem thực lực của bọn họ, vẫn là có mặt khác mục đích.

Hiện tại nghĩ nhiều cũng vô dụng, hai người chỉ có thể giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền.

Bạo phong hổ thực mau liền đến hai người trước mặt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người một khối tiến lên cùng bạo phong hổ triền đấu.

Hai bên chiến đấu hai mươi phút, như cũ là chẳng phân biệt thắng bại.

Đúng lúc này, "Ngao ngao……" Lại là yêu thú rung trời rống lên một tiếng truyền đến.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bớt thời giờ dò ra thần thức xem xét một chút, phát hiện lại là một con ngũ cấp lúc đầu bạo phong hổ.

Lúc này, nó chính khí thế rào rạt về phía hai người phương hướng cấp tốc bôn mà đến.

Xem ra âm thầm người phát hiện một con ngũ cấp lúc đầu bạo phong hổ không làm gì được bọn họ, cho nên bỏ thêm một con.

Hơn nữa hai người còn phát hiện, bọn họ phạm vi vạn dặm trong vòng đều không có một cái tu sĩ.

Thấy vậy, hai người không thể không phân ra một người đi đối phó vừa mới xuất hiện kia chỉ bạo phong hổ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng bạo phong hổ chiến đấu ban ngày, mới đem hai chỉ bạo phong hổ giải quyết rớt.

Vốn dĩ hai người là muốn cho bọn họ giết hại lẫn nhau, bất quá, này hai chỉ bạo phong hổ như là đã chịu ai chỉ thị, chuyên môn nhằm vào hai người.

Vừa mới nhặt lên trên mặt đất hồng tinh thạch, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người còn không có hoãn quá khí, lập tức lại có bốn con bạo phong hổ hướng bọn họ chạy tới.

Hiện giờ xem ra âm thầm người hẳn là không ngừng muốn xem bọn hắn thực lực, còn muốn cho bọn họ bị loại trừ.

Nếu là muốn khảo nghiệm hai người, kia vừa rồi hai chỉ bạo phong hổ đã khảo nghiệm ra hai người thực lực.

Mà hiện tại lập tức liền thả ra bốn con ngũ cấp bạo phong hổ, này rõ ràng là không nghĩ bọn họ tiến vào Lăng Kiếm Tông.

Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày, bọn họ sơ tới Lăng Kiếm Tông, cũng không có đắc tội quá ai, ai sẽ nhằm vào bọn họ?

Mà ở trên quảng trường giám thị bí cảnh Bành Tường lại là sắc mặt âm trầm, trong mắt tất cả đều là hừng hực lửa giận.

Hắn không nghĩ tới chính mình thả ra hai chỉ ngũ cấp bạo phong hổ, như cũ bị kia hai cái tiểu bối giải quyết. Hơn nữa xem bọn họ bộ dáng tựa hồ còn thành thạo, cũng không có tiêu hao nhiều ít.

Thấy vậy tình cảnh, Bành Tường trong mắt hiện lên một tia âm ngoan, hắn tiếp tục thao tác bí cảnh trung yêu thú hướng đi, lần này hắn tổng cộng thả ra bốn con yêu thú.

Hắn cũng không tin, bốn con ngũ cấp bạo phong hổ, này hai cái tiểu bối còn có thể nhẹ nhàng giải quyết!

Bành Tường sở dĩ vội vã muốn đem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bức ra bí cảnh, tự nhiên là không nghĩ làm hai người thành công tiến vào Lăng Kiếm Tông.

Vạn nhất hai người thông qua khảo hạch, lại từ hai người trên người lục soát ra chống cự Hóa Thần kỳ uy áp bảo vật. Kia hắn không phải sẽ bị tông chủ trách tội, nói hắn giám thị bất lợi, đồng thời còn sẽ bị đối thủ một mất một còn Thái Trung Hách bắt lấy nhược điểm.

Trên quảng trường, ngẫu nhiên sẽ có một hai cái kết giới rách nát. Bên trong khoanh chân ngồi tu sĩ, ngay sau đó mở mắt ra.

Khi bọn hắn thấy rõ trước mắt tình cảnh khi, lập tức biết chính mình đây là bị truyền tống ra tới.

Có người thậm chí còn sờ sờ chính mình ngực, rõ ràng chính mình trúng nhất kiếm.

Nhưng hiện tại xem ra, chính mình trên người một chút thương đều không có.

Còn không đợi bọn họ làm rõ ràng trạng huống, đã bị Lăng Kiếm Tông tu sĩ thỉnh ra Lăng Kiếm Tông quảng trường.

Những người này rõ ràng là bị đào thải.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đối mặt bốn con ngũ cấp bạo phong hổ, đều có chút khó khăn.

Nếu là bọn họ đem này bốn con bạo phong hổ đều xử lý, khó tránh khỏi sẽ bại lộ thực lực của chính mình.

Ở Thiên Lăng đại lục linh khí như thế nồng đậm dưới tình huống, trăm tuổi nội tối cao tu vi cũng bất quá mới Nguyên Anh trung kỳ, ngay cả Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ đều không có.

Nếu là bọn họ bày ra ra Hóa Thần kỳ tu vi, tất nhiên sẽ bị theo dõi.

Phỏng chừng đến lúc đó liền Âu Dương Tu Kỳ đều giữ không nổi bọn họ.

Huống chi Âu Dương Tu Kỳ đã từng dặn dò quá bọn họ, nhất định không thể làm những người khác biết hai người chân thật tu vi.

Như vậy xem ra, bọn họ hiện tại thật đúng là không thể cùng trước mắt bốn con yêu thú đánh bừa.

Không gian giới tử mở không ra, phù triện không thể dùng.

Mặc kệ bên ngoài người là ai, thù này, hắn Tiêu Lăng Hàn nhớ kỹ.

Suy nghĩ trăm chuyển, Tiêu Lăng Hàn lập tức đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Chúng ta đi tìm những người khác.”

“Hảo.”

Thượng Quan Huyền Ý cũng biết bọn họ tình cảnh hiện tại không tốt, cũng không biết là ai muốn chỉnh bọn họ.

Tốt nhất đừng cho hắn cơ hội, bằng không thế nào cũng phải gậy ông đập lưng ông, ăn miếng trả miếng.

Tiêu Lăng Hàn lập tức đem thần thức khuếch tán đi ra ngoài, phụ cận tuy rằng không có người, bất quá xa một chút địa phương người nhưng thật ra có không ít.

Tìm đúng phương hướng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bước nhanh hướng cách bọn họ gần nhất đám người chạy đi.

Mặt sau bốn con bạo phong hổ thấy chính mình con mồi cư nhiên chạy, rít gào, đi theo hai người theo sát mà đi.

Lúc này, rời xa Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vạn mét xa địa phương, có hai đám người đang ở giằng co, nhìn dáng vẻ một lời không hợp liền sẽ khai chiến.

Mười phút sau, hai đám người còn không có đánh lên tới, lại nghênh đón Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người phi khẩn cấp, nhận thấy được phía dưới chính là cách bọn họ gần nhất người, hai người trực tiếp dừng ở hai đám người trung gian.

"Các ngươi là người phương nào?" Trong đó một cái lớn lên còn tính anh tuấn nam tử, hắn mặt âm trầm, ánh mắt bất thiện nhìn vừa mới xuất hiện Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người.

Người này tên là Hoắc Vân Thiên, có Nguyên Anh trung kỳ tu vi, xem như trong đó một phương dẫn đầu người.

Hoắc Vân Thiên chính là quản lý Thiên Kiếm Thành trưởng lão Hoắc Dật Thịnh con trai độc nhất, ở Thiên Kiếm Thành cũng coi như là một cái danh nhân.

"Đi ngang qua!" Cảm giác được mặt sau bốn con bạo phong hổ đã là tới gần, Tiêu Lăng Hàn bớt thời giờ nói một câu, ngay sau đó mang theo Thượng Quan Huyền Ý rời khỏi hai bên người giằng co trung gian.

"Ha ha ha……" Đứng ở Hoắc Vân Thiên đối diện mấy người, đang nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói sau, lập tức phát ra tiếng cười to.

Những người này trung, dẫn đầu trong đó một người là Ninh gia tiểu thiếu gia: Ninh Tô Uyên, cùng với Vương gia tam thiếu gia: Vương Vĩ, mặt khác tu sĩ đều là lấy bọn họ hai người như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Hoắc Vân Thiên thâm giác chính mình bị Tiêu Lăng Hàn hạ mặt mũi, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn trong mắt phát ra từng trận sát ý.

Chỉ là còn không đợi hắn phát tác, mọi người liền nghe xong "Đạp đạp đạp" tiếng bước chân.

"Cái gì thanh âm?"

"Yêu thú tiếng bước chân."

Mọi người đồng thời dò ra thần thức đi xem xét, chờ thấy rõ hướng bọn họ chạy tới yêu thú cấp bậc sau, đại gia không hẹn mà cùng mà đem ánh mắt tụ tập ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Này đó yêu thú rõ ràng là cùng này hai người đến từ cùng cái phương hướng, kia này bốn con yêu thú tự nhiên là đuổi theo bọn họ hai người lại đây.

"Như thế nào sẽ có ngũ cấp yêu thú?" Ninh Tô Uyên nhíu mày, căn cứ hắn được đến tin tức, cái này bí cảnh trung tu vi tối cao yêu thú bất quá là tứ cấp đỉnh.

"Các ngươi đi nơi nào? Như thế nào sẽ trêu chọc ngũ cấp yêu thú?" Vương Vĩ nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hỏi, hắn biết đến tình huống cùng Ninh Tô Uyên biết đến không sai biệt lắm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng thực vô tội, bọn họ nơi nào cũng không có đi, liền liên tiếp không ngừng mà có ngũ cấp yêu thú xuất hiện ở bọn họ trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn buông tay, bất đắc dĩ lắc đầu, "Cùng các ngươi giống nhau đãi ở trong bí cảnh, này đó ngũ cấp yêu thú là chính mình chạy ra."

Tiêu Lăng Hàn ở tiến vào này hai mươi mấy người trong phạm vi, rõ ràng cảm giác được nhìn trộm ánh mắt lập tức liền nhiều lên.

Loại này bị người nhìn trộm cảm giác thật là không thế nào mỹ diệu!

Hoắc Vân Thiên tròng mắt chuyển động, âm lãnh nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc mắt một cái, ngay sau đó nói: "Nên không phải là các ngươi cầm cái gì bảo vật, này đó yêu thú mới đuổi theo các ngươi chạy đi?"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người dùng hoài nghi ánh mắt nhìn hai người.

Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt ám trầm, trong mắt hồng quang chợt lóe lướt qua, thật đúng là bảo vật động nhân tâm!

Lạnh lùng liếc Hoắc Vân Thiên liếc mắt một cái, ngay sau đó hắn nói: "Bảo vật còn không phải là hồng tinh thạch sao? Chẳng lẽ nơi này còn có mặt khác bảo vật?"

Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười nhìn về phía mọi người.

Mọi người bị Thượng Quan Huyền Ý như vậy vừa nói, lập tức hoàn hồn, bọn họ thiếu chút nữa đã bị Hoắc Vân Thiên cấp mang oai.

Bí cảnh tình huống, bọn họ đại đa số người đều là hiểu biết, rốt cuộc bọn họ cũng không phải là không có bối cảnh tán tu.

Không đợi mọi người tiếp tục liêu đi xuống, bốn con ngũ cấp bạo phong hổ đã tới gần.

Nhìn thoáng qua mọi người, Ninh Tô Uyên hào khí nói: "Phía trước hai chỉ về chúng ta."

Hoắc Vân Thiên tự nhiên không cam lòng lạc hậu, ngay sau đó nói: "Mặt sau hai chỉ do chúng ta giải quyết."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, này nhóm người trực tiếp liền đem bốn con bạo phong hổ phân phối xong rồi.

Bọn họ hai người lại đứng ở chỗ này giống như có vẻ rất dư thừa!

“Lăng Hàn, hiện tại đã không có chúng ta dùng võ nơi.”

Âm thầm người sợ là phải bị tức chết rồi!

Mặt sau những lời này, Thượng Quan Huyền Ý không có nói ra, bất quá hắn tin tưởng Tiêu Lăng Hàn đã đã hiểu hắn ý tứ.

“Chúng ta đây ở một bên hãy chờ xem, nói không chừng đợi lát nữa liền có chúng ta ra tay thời điểm.” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhìn về phía trên chiến trường, bốn con bạo phong hổ cũng không phải là như vậy dễ đối phó. Rốt cuộc ở đây tối cao tu vi người cũng bất quá mới Nguyên Anh trung kỳ, đối thượng ngũ cấp yêu thú, hiển nhiên có chút không đủ xem.

Đại điện thượng mọi người, vốn là ở quan khán Hoắc Vân Thiên cùng Ninh Tô Uyên hai bên người.

Nào biết Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đột nhiên liền xuất hiện ở hình ảnh trung.

Bởi vì hai người mới vừa tiến bí cảnh khi biểu hiện, đại gia cơ hồ đều phải đem bọn họ quên mất.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 356

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 356 Thiên Lăng đại lục

【 nhập môn khảo hạch bốn 】 canh ba

Nhìn đến hai người ở một bên xem diễn, Thái Trung Hách không vui nói: "Cũng không biết Bành Tường đang làm gì? Như thế nào đem ngũ cấp yêu thú đều thả ra, còn có, này hai cái tiểu tử nên không phải là muốn làm ngư ông đi?"

"Ha hả!"

Có vài người đều phát ra một tiếng cười lạnh.

Kia ý tứ không cần nói cũng biết, này không phải rõ ràng sự tình sao?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng không biết, ở chúng đại lão trong mắt, bọn họ hai người đã bị biếm đến bụi bặm đi.

Ninh Tô Uyên bên này cùng sở hữu mười hai người, mỗi sáu cá nhân đối phó một con bạo phong hổ.

Nhưng tuy là như thế, bọn họ liên can người cũng không phải bạo phong hổ đối thủ.

Thực mau liền có người bị thương, ở trong bí cảnh bị thương cũng không có đan dược ăn, huống chi liền tính bọn họ ăn đan dược cũng sẽ không có hiệu quả.

Mắt thấy phía chính mình bị thương người càng ngày càng nhiều, Ninh Tô Uyên thừa dịp không đương, quay đầu đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xin giúp đỡ nói: "Hai vị đạo hữu, phiền toái các ngươi phụ một chút."

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, nói: "Giúp đỡ có thể, bất quá cuối cùng được đến hồng tinh thạch về ai?"

Ngũ cấp yêu thú thi thể sau khi biến mất, sẽ có mười viên hồng tinh thạch.

Hắn nhưng không nghĩ chờ lát nữa ở trước mắt bao người liền cùng này nhóm người đánh lên tới.

Ninh Tô Uyên tránh thoát bạo phong hổ tập kích, lớn tiếng nói: "Chúng ta một nửa phân, như thế nào?"

"Thành giao!"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lập tức tiến lên đi trợ giúp Ninh Tô Uyên đội ngũ.

Hai người một người cầm một phen kiếm, bọn họ phối hợp ăn ý, chuyên chọn bạo phong hổ nhược điểm công kích, thực mau liền đem bạo phong hổ thù hận giá trị kéo tràn đầy.

"Ngao ngao ~~" bạo phong hổ cũng mặc kệ người khác, chuyên môn nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người công kích.

Bạo phong hổ phát ra lưỡi dao gió luôn là làm người khó lòng phòng bị, vừa nhanh vừa chuẩn.

Nếu không phải vì diễn kịch, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý một giây liền đem nó giải quyết.

Hai người làm bộ ứng phó thực cố hết sức bộ dáng, trên đường còn chuyên môn bị vài lần thương.

Có bọn họ hai người gia nhập, chỉ dùng nửa canh giờ, một hàng sáu người liền đem bạo phong hổ giải quyết.

Vương Vĩ mắt sắc nhìn đến Ninh Tô Uyên bên kia bạo phong hổ đã bị giải quyết, lập tức cao giọng nói: "Tô Uyên lại đây giúp chúng ta một chút."

Nghe thấy Vương Vĩ gọi, Ninh Tô Uyên lau một phen cái trán hãn.

Nếu là không có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người gia nhập, bọn họ không biết còn muốn cùng bạo phong hổ ngao bao lâu.

Vừa rồi ở thời điểm chiến đấu, kia hai người mới là chủ lực, bọn họ sáu người chỉ là ở bên cạnh phối hợp tác chiến.

Bất quá Vương Vĩ dù sao cũng là chính mình huynh đệ, Ninh Tô Uyên không nói hai lời, mang theo phía chính mình sáu người liền gia nhập chiến đấu.

Bên kia, Hoắc Vân Thiên một hàng mười ba người tình huống đã có thể không thế nào diệu.

Bọn họ cũng là phân thành hai đội, phân biệt đối phó hai chỉ bạo phong hổ.

Ninh Tô Uyên bên này tình huống, Hoắc Vân Thiên tự nhiên cũng thấy.

Hắn nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý gia nhập Ninh Tô Uyên đội ngũ, cùng bọn họ cùng nhau đối phó bạo phong hổ, bạo phong hổ thực mau đã bị giải quyết.

Hoắc Vân Thiên sắc mặt khó coi, trong lòng càng là không cam lòng, trong lòng ghen ghét không được.

Rõ ràng đều là giống nhau tu vi, vì sao kia hai người chiến lực liền so với chính mình cường?

Nhìn nhìn phía chính mình đã có không ít người đều bị thương, Hoắc Vân Thiên trên mặt tràn đầy tức giận.

Hắn tiếp đón mọi người một tiếng, lập tức mang theo bọn họ rời đi tại chỗ.

Mà tại chỗ đã không có dây dưa mục tiêu hai chỉ bạo phong hổ, tự nhiên lại đem đầu mâu nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người bất đắc dĩ liếc nhau, hiện tại liền dư lại hai chỉ, bọn họ hai người một người đối phó một con nhưng thật ra vấn đề không lớn.

"Ngao ngao ~~" bạo phong hổ gầm rú, hướng hai người phát ra công kích.

Nhìn đến bay tới lưỡi dao gió, Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Chúng ta một người một con."

"Hảo." Thượng Quan Huyền Ý tùy ý dùng kiếm một, liền tiệt hạ lưỡi dao gió tập kích. Bất quá hắn biểu hiện ra chính mình thực cố hết sức bộ dáng, trên mặt biểu tình cũng thực nghiêm túc.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý cái dạng này, thiếu chút nữa liền bật cười.

Bất quá thực mau hắn liền thu hồi ánh mắt, bởi vì một khác chỉ bạo phong hổ cũng hướng hắn phát ra công kích.

Tiêu Lăng Hàn giơ kiếm ngăn cản trụ bạo phong hổ phát ra lưỡi dao gió, trực tiếp lăng không dựng lên, dừng ở bạo phong hổ bối thượng.

"Ngao ngao ngao ~~" bạo phong hổ không ngừng chuyển quyển quyển, muốn đem Tiêu Lăng Hàn ném xuống đi.

Trải qua hai cái canh giờ khổ chiến, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người phân biệt đem hai chỉ bạo phong hổ thành công giải quyết.

Kỳ thật hai người căn bản không có cái gì tiêu hao, bất quá người ở bên ngoài xem ra, hai người hiện tại đều có chút sức cùng lực kiệt.

Nếu là muốn đánh cướp bọn họ, tốt nhất chính là sấn hiện tại.

Mà Vương Vĩ bên kia đối phó kia chỉ bạo phong hổ, có Ninh Tô Uyên mấy người trợ giúp. Nhưng thật ra chỉ dùng không đến một canh giờ, liền đem nó ma đã chết.

Ninh Tô Uyên bên người có hai người đều đối hắn đưa mắt ra hiệu, ý tứ tự nhiên là hiện tại sấn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều không có đánh trả chi lực, đem trong tay bọn họ hồng tinh thạch đoạt.

Lấy bọn họ hai người biểu hiện ra ngoài chiến lực, trong tay bọn họ hồng tinh thạch hẳn là có không ít.

Bất quá Ninh Tô Uyên nhưng thật ra không có làm như vậy, ngược lại là trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái.

Người sáng suốt vừa thấy, liền biết Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chiến lực không thể so hắn kém.

Hiện giờ tạm thời không biết kia hai người là cái gì chi tiết, tốt nhất vẫn là đừng đem người cấp đắc tội.

Rốt cuộc ở bí cảnh đã chết, lại không phải thật sự đã chết.

Hắn nhưng không nghĩ vì chính mình trêu chọc hai cái cường địch.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhưng thật ra không biết Ninh Tô Uyên tâm tư, bất quá hai người thấy không có người lại đây đoạt bọn họ hồng tinh thạch đều có chút thất vọng.

Rốt cuộc bên ngoài chính là có thật nhiều đôi mắt nhìn nơi đây, chỉ có chờ người khác đoạt bọn họ, bọn họ mới hảo phản đoạt lại đi.

Bằng không chờ đại gia biết bọn họ hai người thân phận sau, có thể hay không nơi nơi lung tung bát quái.

Nói hai người cho rằng chính mình là Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ, khảo hạch thời điểm liền ở bí cảnh hoành hành ngang ngược.

Dù sao thế gian không thiếu ý xấu người.

Tiêu Lăng Hàn không biết chính là bởi vì hắn tiểu tâm cẩn thận, nhưng thật ra vì Âu Dương Tu Kỳ tránh cho không ít phiền toái.

Tuy rằng Âu Dương Tu Kỳ ở Lăng Kiếm Tông địa vị cao, tu vi cũng lợi hại.

Nhưng hắn giống nhau có đối thủ một mất một còn, tổng xem hắn không vừa mắt, lại không làm gì được hắn.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị rời đi thời điểm, Ninh Tô Uyên đột nhiên ra tiếng, gọi lại hai người.

“Tại hạ Ninh Tô Uyên, vừa rồi đa tạ hai vị đạo hữu ra tay tương trợ.”

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Ninh Tô Uyên, gật đầu nói: “Ninh đạo hữu không cần khách khí, chúng ta bất quá là công bằng giao dịch.”

Ninh Tô Uyên nghe thấy Tiêu Lăng Hàn này xa cách lại khách khí nói, không cấm nhíu mày.

Tưởng hắn đường đường Ninh gia tiểu thiếu gia, ở Thiên Kiếm Thành thời điểm, ai thấy hắn không phải nịnh bợ nịnh hót.

Trong lòng tuy rằng không vui, nhưng hắn trên mặt lại không hiện.

Ninh Tô Uyên cũng không phải là Hoắc Vân Thiên cái loại này không đầu óc người, hỉ nộ ai nhạc tất cả đều viết ở trên mặt.

Hắn chỉ là mày hơi chút nhíu một chút, liền giãn ra.

Theo sau hắn mỉm cười nói: “Bí cảnh lớn như vậy, có thể gặp được, thuyết minh đây là chúng ta duyên phận. Lấy hai vị đạo hữu thực lực, tiến Lăng Kiếm Tông hẳn là sẽ không có quá lớn vấn đề.”

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, vừa rồi hắn rõ ràng nhìn đến Ninh Tô Uyên biểu tình không vui, bất quá thực mau liền điều chỉnh lại đây.

Bởi vậy có thể thấy được người này không chỉ có tâm cơ trọng, hơn nữa lòng dạ còn rất sâu.

Người như vậy tốt nhất vẫn là không cần đắc tội.

Đều nói ninh đắc tội quân tử, không đắc tội tiểu nhân!

Tiêu Lăng Hàn trong lòng chửi thầm, trên mặt lại mặt vô biểu tình nói: “Ninh đạo hữu quá khen! Mượn ngươi cát ngôn, chỉ mong chúng ta đều có thể thuận lợi trở thành Lăng Kiếm Tông đệ tử.”

Ninh Tô Uyên cũng không biết có phải hay không cố ý, biết rõ bên ngoài có người ở nhìn trộm bọn họ, loại này còn không có kết luận sự tình cũng dám tùy tiện nói bậy.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý nắm chính mình tay khẩn một chút, nghiêng đầu nhìn hắn một cái, thấy hắn nhíu mày, nghĩ đến hai người hẳn là nghĩ đến một khối đi.

Ninh Tô Uyên hơi hơi mỉm cười, ngay sau đó nói: “Đúng rồi, còn không biết hai vị đạo hữu tôn tính đại danh.”

Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý, đem hắn hướng chính mình bên người mang theo mang, giới thiệu nói: “Tiêu Lăng Hàn, đây là ta đạo lữ Thượng Quan Huyền Ý.”

Chẳng sợ Tiêu Lăng Hàn hiện tại không nói, chờ vào Lăng Kiếm Tông Ninh Tô Uyên sớm muộn gì sẽ biết, hiện tại liền nói cho hắn cũng không sao.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Ninh Tô Uyên nhìn qua, đối với hắn khẽ gật đầu.

Này Ninh Tô Uyên bề ngoài tuy rằng lớn lên ngọc thụ lâm phong, một bộ khiêm khiêm quân tử bộ dáng. Nhưng cấp Thượng Quan Huyền Ý cảm quan lại không thế nào hảo, không nghĩ cùng người này thâm giao.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn giới thiệu, Ninh Tô Uyên gật gật đầu, bừng tỉnh nói: “Khó trách vừa rồi chiến đấu khi, ta xem Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan đạo hữu các ngươi hai phối hợp ăn ý, nguyên lai hai vị là đạo lữ.”

“Còn hảo, chúng ta chỉ là thường xuyên cùng nhau tu luyện, Ninh đạo hữu nhưng còn có mặt khác sự?” Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi, hắn nhưng không muốn cùng cái này họ Ninh ở chỗ này lãng phí thời gian, bọn họ nhưng còn có nhiệm vụ trong người.

Ninh Tô Uyên không hề đi loanh quanh, đi thẳng vào vấn đề nói: “Nghĩ đến Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan đạo hữu các ngươi tiến vào Lăng Kiếm Tông hồng tinh thạch đã đủ rồi, không biết nhị vị nhưng có nghĩ tới đem dư thừa hồng tinh thạch bán đi?”

Bán đi?

Gia hỏa này không phải là đầu óc hư rồi đi?

Chẳng lẽ hắn không có nghe thấy mười bốn trưởng lão ở mọi người tiến vào bí cảnh phía trước lời nói?

Vẫn là hắn cảm thấy hai người không có khả năng tiến vào tiền mười danh?

Thượng Quan Huyền Ý không đợi Tiêu Lăng Hàn mở miệng, giành trước nói: “A, kỳ thật chúng ta đối tiền mười danh rất có hứng thú, không biết Ninh đạo hữu hồng tinh thạch bán hay không?”

Tiêu Lăng Hàn nghe vậy, sát có chuyện lạ gật gật đầu.

Bọn họ cũng thực yêu cầu hồng tinh thạch, nếu không phải suy xét đến bên ngoài có người nhìn chằm chằm, bọn họ đều tưởng đem họ Ninh một đám người cấp đánh cướp.

Vì cái gì những người này không tới đánh cướp bọn họ đâu?

Tiêu Lăng Hàn thật đáng tiếc nghĩ đến, vừa rồi như vậy tốt cơ hội đều không ra tay.

Chỉ cần bọn họ vừa ra tay, chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý liền lập tức đem bọn họ phản đánh cướp.

Mà Tiêu Lăng Hàn không biết chính là, có người muốn ra tay, lại bị Ninh Tô Uyên ngăn cản.

Ninh Tô Uyên nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, xấu hổ cười cười, “Thượng Quan đạo hữu nói đùa, chúng ta nơi này cùng sở hữu mười mấy người, vừa rồi được đến hồng tinh thạch còn chưa đủ chúng ta đoàn người phân.”

Thượng Quan Huyền Ý trên mặt nghiêm túc, nghiêm trang nói: “Ta nhưng không có nói giỡn, ta là ở thực nghiêm túc cùng ngươi thương lượng. Nếu là các ngươi hữu dụng không hồng tinh thạch, có thể suy xét bán ra cho chúng ta. Yên tâm, giá cả từ ưu, không lừa già dối trẻ, tuyệt đối sẽ không cho các ngươi có hại.”

Nghe vậy, Ninh Tô Uyên tái hảo nhẫn nại lực cũng có chút banh không được.

Hắn vốn tưởng rằng lấy chính mình thanh danh giao hảo hai người là dễ như trở bàn tay sự, sau đó chính mình nhắc lại ra mua sắm hồng tinh thạch cũng liền thuận lý thành chương.

Không nghĩ tới hai người kia giống như hoàn toàn chưa từng nghe qua tên của hắn, theo lý thuyết tới Lăng Kiếm Tông tham gia nhập môn khảo hạch người đều sẽ trải qua Thiên Kiếm Thành.

Chỉ cần vào Thiên Kiếm Thành, hẳn là đều biết Thiên Kiếm Thành có tứ đại thiên tài.

Thu hồi suy nghĩ, Ninh Tô Uyên trong lòng tức giận không thôi, trên mặt tươi cười cũng thu lên.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Ninh Tô Uyên biến sắc mặt bộ dáng, cho rằng hắn muốn phát hỏa, chuẩn bị động thủ.

Nào biết ngay sau đó hắn lại đối với hai người vừa chắp tay, nói: “Nghĩ đến Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan đạo hữu còn vội vã đi tìm hồng tinh thạch, chúng ta đây liền từ biệt ở đây.”

“Sau này còn gặp lại!”

Tiêu Lăng Hàn nói xong, cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau rời đi tại chỗ.

Ninh Tô Uyên nhìn hai người biến mất bóng dáng, trong mắt hiện lên một tia sát khí, mau làm người khó có thể bắt giữ.

Hắn còn nhớ rõ đây là ở khảo hạch, Lăng Kiếm Tông cao tầng nhất định ở dùng Khuy Thiên Kính, nhìn trộm bí cảnh trung đã phát sinh hết thảy.

Hắn tự nhiên là phải hảo hảo biểu hiện, tranh thủ cấp cao tầng lưu lại ấn tượng tốt.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xuất hiện ở một cái trong sơn động.

Lúc này sắc trời đã tối, hai người chuẩn bị hảo hảo nghỉ tạm một đêm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 357

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 357 Thiên Lăng đại lục

【 nhập môn khảo hạch năm 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý nằm ở một khối bình thản địa phương, sau đó nhắm mắt ngủ.

Đại điện trung mọi người thu hồi nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt.

Tam trưởng lão Trần Ngọc Thành vuốt chòm râu, gật gật đầu vừa lòng nói: "Không nghĩ tới này hai cái tiểu gia hỏa thực lực còn rất không tồi."

"Nghe ngươi khẩu khí này, ngươi không phải là coi trọng bọn họ, muốn nhận bọn họ làm đồ đệ đi?" Giữa sân duy nhất một người nữ tu nhíu mày nói, nàng là Lăng Kiếm Tông chín trưởng lão Hà Tri Tuyết.

"Có gì không thể?"

"A, ngươi nhưng đừng quên chính mình là cái gì linh căn. Ta xem trong đó một người là Băng linh căn, vừa lúc cùng ta linh căn giống nhau." Hà Tri Tuyết từ từ nói, hai người có thể lấy Nguyên Anh trung kỳ tu vi giết chết Hóa Thần kỳ yêu thú, có thể thấy được hai người thiên phú không giống bình thường.

Đến nỗi hai người quá nị oai điểm này, chỉ cần bọn họ tu luyện không có rơi xuống, chính mình liền mở một con mắt nhắm một con mắt.

"Chín trưởng lão chẳng lẽ là muốn cùng ta đoạt đồ đệ?"

Trần Ngọc Thành khí trừng mắt, hắn thật vất vả coi trọng hai cái mầm, hắn dễ dàng sao?

Hà Tri Tuyết trên dưới đánh giá Trần Ngọc Thành một phen, "Ngươi một cái kim linh căn tu sĩ, giáo kia hai người sao? Ngươi đừng lầm người con cháu."

"Ta như thế nào sẽ dạy không được? Bọn họ hai người linh căn tuy rằng cùng ta không giống nhau, nhưng là ngươi nhưng đừng quên chúng ta Lăng Kiếm Tông Tàng Thư Lâu cái gì công pháp bí tịch không có?"

Trần Ngọc Thành mới vừa nói xong, Thái Trung Hách khinh thường thanh âm liền vang lên: "Các ngươi ở chỗ này tranh như vậy hăng say, có ích lợi gì? Đừng quên bọn họ hai người rất có khả năng là ở gian lận."

"Ngũ trưởng lão ngươi nói nhân gia gian lận, đến lấy ra chứng cứ mới được, đừng cái gì chứng cứ đều không có liền lung tung suy đoán." Vẫn luôn ở bên

cạnh xem diễn mười trưởng lão cũng chen vào nói nói.

Lục trưởng lão liếc ngũ trưởng lão liếc mắt một cái, “Nghĩ đến ngũ trưởng lão là nói bọn họ phía trước trời cao thang khi, gian lận việc đi?”

Thái Trung Hách thấy một đám đều ở cùng chính mình làm trái lại, nhìn về phía mọi người hỏi lại đến: “Đây là sự thật, chẳng lẽ gian lận đệ tử các ngươi cũng muốn thu vào Lăng Kiếm Tông?”

Trần Ngọc Thành không khách khí nói: “Ngươi đôi mắt nếu là không hạt, vừa rồi nên cũng nhìn đến bọn họ ở trong bí cảnh đại chiến ngũ cấp yêu thú, từ đầu đến cuối đều không có đã chịu chúng nó uy áp ảnh hưởng.”

“Bọn họ trên người không phải mang theo làm lơ uy áp……,” nói nơi này, Thái Trung Hách đột nhiên nhớ tới những cái đó tu sĩ chân thân là không có tiến vào bí cảnh, hơn nữa có thể mang đi vào đồ vật chỉ có vũ khí.

Vậy thuyết minh bọn họ hai người vốn dĩ liền không chịu Hóa Thần kỳ uy áp ảnh hưởng, cho nên mới ở thang trời thượng làm lơ Hóa Thần kỳ uy áp.

Nói cách khác kia hai người căn bản không có gian lận.

Nghĩ thông suốt sau, Thái Trung Hách trong lòng khó tránh khỏi có chút ghen ghét hai người thiên phú.

Lục trưởng lão thấy Thái Trung Hách sắc mặt không ngừng đổi tới đổi lui, hài hước nhìn hắn.

“Nói a, ngươi như thế nào không nói?”

Thái Trung Hách sắc mặt nghẹn đến mức đỏ bừng, nổi giận trừng mắt nhìn lục trưởng lão liếc mắt một cái.

Mười trưởng lão thấy ngũ trưởng lão bị dỗi không lời nào để nói, tâm tình rất tốt: “Các ngươi còn đừng nói, này đến ít nhiều mười bốn trường anh minh, lão thả ra ngũ cấp yêu thú.”

Kiếm Vô Phong gật gật đầu, “Kia hai cái tiểu tử xác thật không có gian lận, như thế làm ta nhớ tới chúng ta Lăng Kiếm Tông hai vị lão tổ năm đó nhập môn khi thành tích. Hơn nữa kia hai cái tiểu tử thần thức, hẳn là đã đạt tới Hóa Thần kỳ.”

Đại gia nghe thấy tông chủ nói như vậy, không cấm đều nhớ tới Lăng Kiếm trung kia hai vị lão tổ.

Một vị là Âu Dương Tu Kỳ, một vị khác đó là cùng Âu Dương Tu Kỳ không đối bàn Long Triển Huy.

Tuổi trẻ đệ tử khả năng không biết, phàm là thượng hai ngàn tuổi người đều nghe nói qua bọn họ quang huy sự tích.

Hai vị năm đó đều là không đến hai cái canh giờ liền đi xong rồi thang trời.

Thời gian quá quá xa xăm, đại gia cơ hồ đều phải đem hai vị truyền kỳ nhân vật thành tích cấp đã quên.

Này hai cái tiểu tử thành tích tuy rằng so với hai vị lão tổ tông còn kém thượng như vậy một chút, nhưng so với bọn hắn hảo nha!

Một đám tâm tư đều lung lay lên.

Mọi người hiện tại tranh nhau cướp muốn thu Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn vì đồ đệ, phía trước hiểu lầm hai người sự, mọi người tựa hồ hoàn toàn không nhớ rõ.

Trong đại điện phát sinh sự, Bành Tường hoàn toàn không biết tình.

Hắn càng là không biết chính mình trong lúc vô tình tao thao tác, đã giúp hắn tẩy trắng lầm thả hai gã gian lận tu sĩ hiềm nghi.

Hiện giờ hắn còn ở lo lắng tông chủ sẽ trách tội với hắn, một lòng nghĩ sấn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người còn không có thông qua khảo hạch, chạy nhanh đem hai người đuổi ra tông môn.

Này cũng liền dẫn tới hắn sau lại làm ra tìm chết hành vi.

Bí cảnh trung.

Ngày mới mới vừa lượng, Tiêu Lăng Hàn liền tỉnh.

Chẳng được bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý cũng mở hai mắt.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện những cái đó nhìn trộm tầm mắt lại xuất hiện, có chút không vui nhíu nhíu mày.

Loại này bị người nhìn chằm chằm xem cảm giác, làm hắn thập phần không mừng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn không biết bởi vì Bành Tường thả ra ngũ cấp yêu thú đối phó bọn họ, dẫn tới hai người gian lận hành vi tự sụp đổ.

Đương nhiên hai người bị hoài nghi gian lận sự, bọn họ chính mình là hoàn toàn không biết tình.

Cũng nguyên nhân chính là hai người ngày hôm qua biểu hiện xuất sắc, mới làm các vị đại lão lại lần nữa chú ý tới bọn họ.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt khó coi, suy đoán hắn là lại có người ở nhìn trộm bọn họ.

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu liền hôn lên Thượng Quan Huyền Ý môi, mắt thấy hắn liền phải cởi quần áo.

Nhưng những cái đó nhìn trộm tầm mắt như cũ tồn tại, hắn đành phải dừng động tác.

Chưa đã thèm buông ra Thượng Quan Huyền Ý.

Nhìn hắn mê ly động tình bộ dáng, thật muốn làm điểm cái gì.

"Ai!" Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể từ từ than một tiếng.

Đại điện trung mọi người, đã có thể nổ tung chảo.

Trần Ngọc Thành kinh ngạc nói: "Kia tiểu tử nhất định là phát hiện chúng ta, vừa rồi ta cảm giác hắn như là xuyên thấu qua gương nhìn ta."

Lục trưởng lão phụ họa nói: "Ngươi còn đừng nói, ta cũng có loại cảm giác này."

Vẫn luôn không nói chuyện nhị trưởng lão cũng nói: "Hảo giảo hoạt tiểu tử, hắn hẳn là mới vừa tiến bí cảnh liền phát hiện chúng ta đang xem hắn. Tiểu tử này ta coi trọng, các ngươi nhưng đều đừng cùng ta tranh."

"Cái gì ngươi coi trọng, ngươi phía trước nhưng không giúp hắn nói qua một câu."

Trần Ngọc Thành không phục nhìn về phía nhị trưởng lão, như thế nào mỗi người đều phải tới cùng hắn đoạt đồ đệ.

Nhị trưởng lão cười lạnh một tiếng, "Ta không giúp hắn nói qua một câu, chẳng lẽ ngươi liền giúp hắn nói chuyện sao?"

Hà Tri Tuyết cũng chạy nhanh tiếp một câu: "Mặc kệ ngươi coi trọng ai, một cái khác có Băng linh căn tiểu tử, là ta tuyển định đồ đệ."

"Các ngươi đều đừng tranh, theo ta thấy cái kia lôi linh căn tu sĩ nhất thích hợp cho ta đương đồ đệ, chúng ta hai người đều là lôi linh căn." Tiết Dịch Đạo cũng không chịu cô đơn nói.

"Cái gì cho ngươi đương đồ đệ? Đừng quên, ban đầu chính là ngươi đang nói bọn họ hai người gian lận." Tam trưởng lão lập tức ra tiếng phản bác.

"……"

Thấy phía dưới chúng trưởng lão sảo túi bụi, Kiếm Vô Phong nhíu mày.

"Đều đừng sảo, đến lúc đó làm cho bọn họ chính mình tuyển."

Mọi người thấy tông chủ tức giận, một đám lập tức ngậm miệng.

Bí cảnh trung.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thấy phía trước biện pháp đã đuổi không đi những cái đó nhìn trộm tầm mắt, đành phải thu thập một chút, liền rời đi sơn động.

Hai người tiếp tục tìm kiếm yêu thú, bởi vì bị người nhìn chằm chằm, hai người nhiều nhất chỉ phát huy ra ngày hôm qua như vậy thực lực.

Nhưng hai người kế tiếp đụng tới yêu thú càng ngày càng ít, có đôi khi một ngày mới đụng tới bốn năm con.

Hẳn là đại đa số yêu thú đều bị người giải quyết.

Mắt thấy ly bí cảnh đóng cửa chỉ có năm ngày.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trong tay hồng tinh thạch, thêm lên cũng chỉ có hơn bảy trăm viên.

Điểm này hồng tinh thạch, rõ ràng lấy không được tiện nghi sư tôn nói đệ nhất đệ nhị danh.

Nếu là âm thầm không có người nhìn trộm bọn họ thì tốt rồi.

Liền ở hai người mặt ủ mày chau khi, dê béo liền đưa tới cửa.

"Hắc, phía trước hai cái tiểu tử, đem các ngươi trong tay hồng tinh thạch hết thảy giao ra đây."

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn làm mặt quỷ, "Dê béo tới."

"Đúng vậy, cái này không cần sầu."

Vừa mới đạt tới nơi này bốn người nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên nói bọn họ là dê béo, một đám đều khí không được.

"Đại ca, ta đi cho bọn hắn điểm nhan sắc nhìn một cái." Trong đó một người nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phương hướng trong mắt lóe hung quang.

"Thêm ta một cái."

"Ta cũng đi."

"Vậy cùng đi."

Bốn người trung có hai người là Nguyên Anh sơ kỳ, ba người là Nguyên Anh trung kỳ.

Thực mau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đã bị năm người vây quanh ở trung gian, cầm đầu người nọ hét lớn một tiếng: "Cùng nhau thượng."

Một đám rút ra chính mình bội kiếm, liền cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ chiến ở cùng nhau.

"Đang đang đang" thanh âm không dứt bên tai.

Tuy rằng mọi người đều là kiếm tu, nhưng kiếm tu cũng phân cao thấp.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người có Long Ngọc không gian cái này gian lận khí, hai người không có việc gì thời điểm liền sẽ ở trong không gian đối luyện kiếm pháp.

Hơn nữa hai người kiếm pháp còn bị Âu Dương Tu Kỳ chỉ điểm quá, tự nhiên không phải người bình thường có thể so sánh.

Thực mau kia năm người túi trữ vật, đều tới rồi Thượng Quan Huyền Ý trong tay.

Nhìn đến năm người túi trữ vật hồng tinh thạch số lượng, Thượng Quan Huyền Ý không khỏi mà nhướng mày.

Trong đó có cái túi trữ vật bên trong hồng tinh thạch có 132 viên, mặt khác bốn cái chỉ có mười viên.

Thượng Quan Huyền Ý từ cái kia có 132 viên túi trữ vật bên trong, lấy ra 122 viên, thừa mười viên cấp người nọ.

Kia mấy người không nghĩ tới chính mình không có đánh cướp thành công, nhưng thật ra bị người ta phản đánh cướp, bất quá còn hảo cho bọn hắn để lại mười viên.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhìn lập tức liền nhiều ra một trăm nhiều viên hồng tinh thạch, hơn nữa bọn họ chính mình tổng cộng có 876 viên.

Hai người không cấm cảm thán, vẫn là đánh cướp tới nhanh.

Cứ như vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chuyên môn triều người nhiều địa phương bước vào.

Những người khác thấy bọn họ chỉ có hai người, đều cảm thấy bọn họ là mềm quả hồng.

Chủ yếu vẫn là bởi vì hai người mỗi lần nhìn đến có mấy người thời điểm, không nói hai lời xoay người liền chạy.

Tự nhiên khiến cho những người khác nghĩ lầm hai người là sợ hãi bọn họ.

Đương nhiên những người này kết quả cuối cùng đều là bị phản đánh cướp.

Người nhiều lực lượng đại!

Tỷ như: Hoắc Vân Thiên, Ninh Tô Uyên còn có Vương Vĩ, bọn họ bên người đều đi theo vài người, những người đó đều là đem chính mình dư thừa hồng tinh thạch cho bọn hắn.

Đều nói quả hồng muốn tìm mềm niết! Giống bọn họ như vậy mười mấy người đội ngũ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều là vòng quanh đi.

Huống chi người như vậy vừa thấy chính là có chỗ dựa.

Vạn nhất đối phương chỗ dựa cùng chính mình không sai biệt lắm, cũng hoặc là nhân gia số lượng nhiều, kia bọn họ không phải ở giúp nhà mình sư tôn kéo thù hận sao?

Cho nên hai người mỗi lần tìm mục tiêu cũng chưa vượt qua tám người.

Như vậy bọn họ phát huy ra tới thực lực cũng vừa vừa vặn.

Thời gian liền ở hai người đánh cướp trung đi qua bốn ngày.

Hai người hiện giờ hồng tinh thạch đã không sai biệt lắm có một ngàn năm tả hữu.

Đáng tiếc hai người đánh cướp một màn này, Bành Tường cũng không có nhìn đến.

Bởi vì kế hoạch của hắn sau khi thất bại, dẫn tới hắn thấy hai người liền tới khí, cho nên mặt sau hắn cũng không có lại chú ý hai người.

Cuối cùng một ngày, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không có tái ngộ đến những người khác.

Chủ yếu là có thể lưu đến cuối cùng tu sĩ, một đám đều giảo hoạt muốn mệnh.

Phát hiện có người tiếp cận chính mình, lập tức chạy không ảnh.

Mắt thấy bí cảnh đóng cửa sắp tới, Thượng Quan Huyền Ý đem hồng tinh thạch phân thành hai phân.

Bọn họ một người một phần, hai phân hồng tinh thạch số lượng giống nhau nhiều, sau đó hai người liền chờ bí cảnh đóng cửa.

Mười phút sau.

Trên quảng trường mọi người sôi nổi tỉnh lại, thật nhiều người còn có chút phân không rõ đêm nay là đêm nào.

Rõ ràng thượng một khắc còn có người muốn cướp bọn họ trên người hồng tinh thạch, ngay sau đó bọn họ liền thay đổi địa phương.

Mọi nơi đảo qua, lúc này mới phát hiện chính mình lại về tới trên quảng trường.

Nguyên lai trên quảng trường có mấy vạn người, hiện giờ chỉ còn lại có mấy ngàn người.

Mà che chở bọn họ kết giới cũng tùy theo biến mất.

Bành Tường thấy mọi người đã tỉnh lại, ánh mắt như có như không mà quét Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 358

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 358 Thiên Lăng đại lục

【 sư tôn, cứu mạng 】 canh hai

Bành Tường không nghĩ tới chính mình một lòng muốn làm này hai người ở bí cảnh khảo hạch thời điểm bị đào thải bị loại trừ, kết quả này hai người giảo hoạt thực.

Trong mắt khói mù chợt lóe lướt qua, thực mau hắn lại khôi phục tự nhiên.

Bành Tường thả ra uy áp, thấy mọi người lập tức tĩnh thanh, hắn mới nói nói: "Sở hữu ở bí cảnh khảo hạch trung được đến hồng tinh thạch tu sĩ, đem các ngươi trong tay túi trữ vật lấy máu nhận chủ, sau đó ở chính diện khắc lên các ngươi tên của mình."

Bành Tường nói xong, liền lưng đeo đôi tay, đứng ở một bên.

Mọi người nghe vậy, sôi nổi dựa theo Bành Tường chỉ thị đầu tiên là lấy máu nhận chủ, lại dùng ở túi trữ vật trên có khắc thượng tên của mình.

Sở hữu khắc tên hay người, tên của bọn họ cùng hồng tinh thạch số lượng, sẽ xuất hiện ở quảng trường bên phải một mặt biểu hiện trên tường.

Trong lúc vô tình, có người quay đầu liền nhìn đến tên của mình xuất hiện ở biểu hiện trên tường.

"Các ngươi mau xem bên kia."

Nghe thấy hắn lời nói người, đều triều hắn ngón tay phương hướng nhìn lại.

"Oa! Thư Thiến muội 300 viên hồng tinh thạch."

"Hoắc Vân Thiên 413 viên!"

"Tôn Vị Nhiên 506 viên!"

"Ninh Tô Uyên 428 viên!"

"Vương Vĩ 409 viên!"

"Đào Viện Viện 398 viên!"

"Ngụy Tư Nguyên 515 viên!"

Mọi người nhìn trên vách tường mặt biểu hiện, sôi nổi phát ra kinh ngạc cảm thán thanh. Phàm là xuất hiện số lượng quá nhiều người, mọi người đều nhịn không được niệm ra tới.

Nhìn phía trước thứ tự không ngừng ở biến hóa, mọi người tâm đều đi theo bất ổn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng không có lập tức lấy máu nhận chủ, thấy trước mắt hồng tinh thạch số lượng nhiều nhất người cũng liền 500 nhiều viên.

Như thế làm hai người yên tâm không ít.

Hai người liếc nhau, liền bắt đầu hướng túi trữ vật thượng lấy máu, sau đó khắc lên tên của mình.

Thực mau mọi người liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn tên vững vàng treo ở đệ nhất vị trí.

Hắn tên mặt sau hồng tinh thạch số lượng, càng là làm người táp lưỡi, 758.

"Cái này kêu Tiêu Lăng Hàn người là ai? Hắn như thế nào có như vậy nhiều hồng tinh thạch?"

"Oa! Người này là như thế nào làm được, cũng quá lợi hại!"

"Nhiều như vậy hồng tinh thạch, ta chỉ cần hắn số lẻ đều có thể thành công thông qua khảo hạch."

Những người này nghị luận thanh còn không có kết thúc, Thượng Quan Huyền Ý tên cũng xuất hiện.

"Thượng Quan Huyền Ý lại là ai?"

"Hắn cư nhiên cùng Tiêu Lăng Hàn cùng đứng hàng đệ nhất!"

"Này hai người được đến hồng tinh thạch thêm lên liền có 1516 viên, toàn bộ bí cảnh tổng cộng mới một vạn viên hồng tinh thạch."

"Kia không phải nói còn dư lại 8484 viên sao?"

"……"

Một đám tham gia khảo hạch tu sĩ, thảo luận khí thế ngất trời.

Bành Tường không hạt cũng không điếc, tự nhiên cũng biết Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người khảo hạch thành tích.

Đối với hai người được đến hồng tinh thạch số lượng, hắn thâm biểu hoài nghi.

Hắn cảm thấy hai người là được đến Lăng Kiếm Tông bên trong nhân viên trợ giúp, mới có thể được đến nhiều như vậy hồng tinh thạch.

Ngay cả tiến vào sơn môn thông qua thang trời thời điểm, cũng làm tệ.

Nếu là hắn làm hai cái gian lận người, gióng trống khua chiêng mà tiến vào Lăng Kiếm Tông, còn phải đến khảo hạch đệ nhất, đệ nhị danh.

Bành Tường không cần tưởng đều biết, kế tiếp hắn nên gặp phải chính là tông chủ trách phạt, còn có đối thủ một mất một còn cười nhạo.

Giờ phút này, hắn sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Đứng ở Bành Tường phụ cận đệ tử, nhận thấy được hắn sắc mặt càng ngày càng lạnh. Chung quanh khí áp cũng càng ngày càng nặng, làm cho bọn họ có loại không thở nổi cảm giác.

Mấy người lẫn nhau liếc nhau, đều lộ ra một tia cười khổ.

Bọn họ bất quá là Nguyên Anh kỳ đỉnh tu vi, nào chịu nổi Bành Tường một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ phát ra uy áp.

Liền tính là hắn vô tình phát ra một chút uy áp, cũng không phải bọn họ có thể thừa nhận.

Bành Tường chung quanh vài tên đệ tử đều có chút sắc mặt tái nhợt, ngạch đổ mồ hôi lạnh.

Bất quá hắn tạm thời không nhận thấy được, hắn đã lâm vào chính mình suy nghĩ trung.

Nghĩ nếu là chính mình hiện tại sấn tông chủ cùng mặt khác trưởng lão còn không có tới chọn lựa đệ tử, liền đem này hai người đuổi ra đi.

Đó có phải hay không liền sẽ không bị trách phạt?

Như vậy còn có thể lấy tuyệt hậu hoạn!

Nghĩ đến này, Bành Tường lập tức có quyết đoán.

Thu hồi suy nghĩ, nhận thấy được chung quanh vài tên đệ tử khác thường.

Hắn khinh thường lãnh "Hừ" một tiếng, phất tay áo đi hướng những cái đó thông qua khảo hạch tu sĩ trung.

Vài tên đệ tử thấy Bành Tường rời đi, đều hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Này những đại lão, động bất động liền tức giận, phát hỏa, bọn họ này đó tu sĩ cấp thấp đều là bị tai vạ cá trong chậu.

Bành Tường còn không biết, tông chủ chẳng những sẽ không trách phạt hắn, còn muốn ngợi khen hắn.

Cho nên kế tiếp, hắn liền bắt đầu chính mình tìm đường chết.

Bên kia, mọi người nhìn thấy mười bốn trưởng lão hướng chính mình một đám người đi tới, đều sôi nổi đình chỉ nghị luận. Mỗi người thẳng tắp mà đứng, hy vọng có thể cho hắn lưu lại một hảo ảnh hưởng.

Mà Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Bành Tường hùng hổ mà đi tới, bọn họ nhưng không có những người khác như vậy thô to thần kinh.

Sẽ cảm thấy này đó trưởng lão đều là sắc mặt nghiêm túc, không giận tự uy cái loại này.

Bởi vì hai người phát hiện Bành Tường là thẳng tắp hướng tới bọn họ phương hướng đi tới, hai người trong lòng đều có loại dự cảm bất hảo.

Tiêu Lăng Hàn lập tức lấy ra nhà mình sư tôn truyền âm ngọc giản, nhanh chóng mà cho hắn đã phát một cái truyền âm.

Lăng Kiếm Tông tận cùng bên trong có vài toà linh khí dị thường nồng đậm ngọn núi, trong đó một đỉnh núi tên gọi là: Kỳ Linh Sơn.

Trên đỉnh núi tọa lạc một cái không lớn sân, trong viện gieo trồng mười mấy cây tám chín cấp linh quả thụ, tận cùng bên trong còn có mấy gian phòng ốc.

Lúc này, trong viện bàn đá bên ngồi hai gã nam tử, bọn họ đang ở đối ẩm.

Đột nhiên, trong đó một người bên hông truyền âm ngọc giản sáng một chút.

Một người khác thấy vậy, trêu ghẹo nói: "Nha! Tu Kỳ huynh, cư nhiên có người cho ngươi phát truyền âm, ngươi không phải là cây vạn tuế ra hoa đi? Ha ha ha……" Nói xong, người này vỗ tay phá lên cười.

Được xưng là Tu Kỳ huynh nam tử đúng là Âu Dương Tu Kỳ, nói chuyện người còn lại là hắn chí giao hảo hữu Viêm Thành Hoa.

Viêm Thành Hoa chính là Viêm Hỏa Tông một người lão tổ, tu vi cũng là Độ Kiếp kỳ đỉnh.

Âu Dương Tu Kỳ lấy ra truyền âm ngọc giản, "Sư tôn, cứu mạng! Ta cùng sư đệ ở nhập môn khảo hạch thời điểm, bị người vô duyên vô cớ nhằm vào. Hiện tại chủ trì khảo hạch người, hắn chính khí thế rào rạt mà triều chúng ta đi tới, người nọ Đại Thừa kỳ tu vi. Ngài lại không tới, chúng ta sư huynh đệ tánh mạng nguy rồi!"

Âu Dương Tu Kỳ là trực tiếp đem truyền âm nội dung thả ra, cho nên Viêm Thành Hoa tự nhiên cũng nghe tới rồi Tiêu Lăng Hàn truyền âm nội dung.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Viêm Thành Hoa vốn dĩ liền ý cười tràn đầy trên mặt, càng là cười hợp không lộng miệng.

"Ha ha ha…… Tu Kỳ, đây là ngươi thu đồ đệ, ngươi này đồ đệ cũng thật có ý tứ."

Âu Dương Tu Kỳ lại là hắc mặt, cũng không kiêng dè bạn tốt, mở miệng liền mắng: "Cũng không biết năm nay là cái nào đui mù quy tôn tử phụ trách khảo hạch, ta Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ hắn cũng dám nhằm vào?"

Hầm hừ nói xong, Âu Dương Tu Kỳ đối Viêm Thành Hoa nói: "Ta phải rời khỏi một chút, Thành Hoa ngươi tự tiện."

"Đừng a, chúng ta cùng nhau!" Nói, Viêm Thành Hoa lập tức đứng dậy theo sát Âu Dương Tu Kỳ biến mất ở tại chỗ.

Loại này náo nhiệt không đi vây xem, không phải đáng tiếc sao?

Hiện tại bọn họ tu vi đã đạt tới này phương tiểu thế giới đỉnh núi, lại tu luyện cũng tu không ra cái nguyên cớ.

Không có việc gì liền nhìn xem náo nhiệt, tống cổ tống cổ thời gian.

Âu Dương Tu Kỳ tự nhiên biết chính mình bạn tốt tính cách, nghĩ nhà mình tông môn đây là mất mặt ném đến Viêm Hỏa Tông đi.

Bên kia, Bành Tường đi vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Lạnh lùng ném xuống một câu, "Các ngươi hai cái cùng ta tới một chút."

Nói xong, hắn cũng không quay đầu lại mà hướng trên quảng trường một bên khác không có người góc đi đến.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, nhìn gia hỏa này vẻ mặt bất thiện bộ dáng, là tính toán thu thập hai người?

Hai người đứng ở tại chỗ cũng không có động.

Bành Tường đi ra ngoài một hồi lâu, cảm giác được mặt sau cũng không có người đi theo. Quay đầu lại liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đứng ở tại chỗ không có di động một bước, hắn không cấm giận từ tâm khởi.

Trong mắt hiện lên một tia sát khí, làm trò nhiều như vậy tu sĩ mặt, này hai người thế nhưng không phối hợp.

Làm hắn đường đường Đại Thừa kỳ tu sĩ mất hết mặt mũi.

Tuy rằng Lăng Kiếm Tông không cho phép diệt sát tham gia nhập môn khảo hạch đệ tử, nhưng không giết người còn có mặt khác phương pháp.

Bành Tường đằng đằng sát khí lộn trở lại.

Mọi người nhìn thấy hắn cái dạng này, đều sợ hãi mà sau này lui lui.

Tiêu Lăng Hàn che ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Mà Thượng Quan Huyền Ý trong tay cầm Âu Dương Tu Kỳ cho hắn công kích ngọc bài, nếu là Bành Tường dám bạo khởi giết người, hắn không ngại trước mặt mọi người diệt người này.

Đến nỗi hậu quả sẽ như thế nào?

Chờ đem người diệt lại nói!

Hai người trong lòng tính kế Bành Tường tất nhiên là không biết, ở hắn xem ra trước mắt hai người bất quá mới Nguyên Anh trung kỳ tu vi, hắn tùy tiện vươn một ngón tay đầu là có thể đem hai người bóp chết.

Bành Tường tràn đầy lửa giận mà đứng ở Tiêu Lăng Hàn hai người trước mặt, híp lại con mắt, lạnh giọng chất vấn nói: "Các ngươi hai cái vừa rồi vì cái gì

không cùng lại đây?"

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt kinh ngạc, hỏi ngược lại: "Trưởng lão là ở cùng chúng ta nói chuyện sao?"

Bành Tường chán nản, làm nửa ngày, chính mình vừa rồi ở diễn kịch một vai.

Này hai người căn bản không biết chính mình kêu chính là bọn họ.

"Tự nhiên là."

Tiêu Lăng Hàn hơi hơi vừa chắp tay, "Thật là xin lỗi, vừa rồi chung quanh đều là người, ta không có tự mình đa tình đam mê. Chúng ta cũng không quen biết trưởng lão ngài, tự nhiên không cảm thấy ngài là ở cùng chúng ta nói chuyện."

Bành Tường mặt âm trầm, trên dưới nhìn quét Tiêu Lăng Hàn một lần.

Bất mãn trăm tuổi, Nguyên Anh trung kỳ tu vi.

Bất quá liền tính hắn thiên tư lại hảo, không có trưởng thành lên thiên tài liền không xem như chân chính thiên tài.

"Các ngươi hai cái hiện tại cùng ta lại đây một chút."

Tiêu Lăng Hàn như cũ không có hoạt động bước chân, thấy Bành Tường muốn xoay người rời đi, hắn chạy nhanh hỏi: "Xin hỏi trưởng lão tìm chúng ta có chuyện gì?"

Chuyện gì?

Bành Tường ở trong lòng cười lạnh, trong miệng lạnh lùng trả lời: "Đi theo lại đây sẽ biết."

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, khẽ nhíu mày.

Lão già này vẫn luôn làm cho bọn họ đi theo qua đi, là có nói cái gì sợ người khác nghe thấy sao?

Ở trong bí cảnh thả ra ngũ cấp yêu thú người, hẳn là cũng là hắn!

Thấy Bành Tường đã đi xa, chung quanh người đều dùng tìm tòi nghiên cứu ánh mắt nhìn bọn họ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đành phải căng da đầu đi theo Bành Tường phía sau.

Ba người thực mau liền đến quảng trường bên kia.

Tuy rằng đứng ở quảng trường như cũ có thể nhìn đến bọn họ, bất quá bọn họ phụ cận nhưng thật ra không có người.

Liền tính là như vậy, Bành Tường cũng không quá yên tâm, hắn lập tức đem chung quanh không gian phong tỏa lên.

Thượng Quan Huyền Ý cầm trong tay ngọc bài liền không có buông quá, Tiêu Lăng Hàn phụ trách hấp dẫn Bành Tường lực chú ý. Nếu là Bành Tường dám

làm ra thương tổn hai người sự, hắn nhất định sẽ trước tiên kích hoạt ngọc bài thượng công kích.

Bành Tường lưng đeo đôi tay, lạnh lùng mà nhìn chăm chú vào hai người, chậm rãi mở miệng: “Nói đi!”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không hiểu ra sao.

Không biết lão già này muốn bọn họ nói cái gì?

Hai người nghi hoặc nhìn nhau liếc mắt một cái.

Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Không biết Bành trưởng lão muốn chúng ta nói cái gì?”

“Hừ! Đừng trang, đúng sự thật nói ra Lăng Kiếm Tông bên trong rốt cuộc là ai ở giúp các ngươi. Nếu là các ngươi thành thật điểm, lão phu còn có thể võng khai một mặt. Nếu như bằng không, cũng đừng quái lão phu không khách khí.”

Bành Tường trong mắt hàn quang từng trận, nhìn thấy hai người còn ở giả ngu sung nộn, theo sau hắn liền bắt đầu hướng hai người phát ra uy áp.

Bành Tường bất quá chỉ phát ra Hóa Thần hậu kỳ uy áp, đối với Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều tạo không thành uy hiếp.

Bất quá hai người vẫn là đem sắc mặt bức tái nhợt một mảnh, giữa trán cũng toát ra tinh mịn mồ hôi.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo ám quang, khó hiểu hỏi: “Bành trưởng lão, Lăng Kiếm Tông cũng có người trợ giúp chúng ta, nơi này có phải hay không có cái gì hiểu lầm?”

“Hiểu lầm? Hừ! Nếu là không có người trợ giúp các ngươi, các ngươi ở trong bí cảnh có thể được đến như vậy nhiều hồng tinh thạch? Nếu là không có người giúp các ngươi, các ngươi có thể ở mấy cái canh giờ nội liền đi xong tông môn thang trời?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 359

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 359 Thiên Lăng đại lục

【 không biết cố gắng nghiệt đồ 】 canh ba

Bành Tường thấy hai người không thấy quan tài không đổ lệ, trên người uy áp không cấm tăng lớn hai phân.

"Bành trưởng lão là đang nói chúng ta gian lận sao?" Tiêu Lăng Hàn cũng ngữ khí không tốt, lạnh lùng nhìn Bành Tường.

"Chẳng lẽ không có sao? Như vậy rõ ràng bại lộ, mặc cho ai đều có thể liếc mắt một cái nhìn ra tới. Lão phu ở tông môn nhiều năm như vậy, chưa từng thấy quá ai có thể tại như vậy đoản thời gian liền đi xong thang trời. Càng không có nghe nói qua ai có thể ở bí cảnh được đến nhiều như vậy hồng tinh thạch."

Bành Tường thấy hai người còn dám trang vô tội, đem trong đó vấn đề nhất nhất chỉ ra tới.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe xong Bành Tường nói, đều có chút vô ngữ.

Trước kia không có người làm được, cũng không đại biểu vĩnh viễn cũng không có người làm được.

Phỏng chừng hiện tại hai người nói cái gì, Bành Tường cũng sẽ không tin tưởng, trừ phi hai người triển lộ ra Hóa Thần kỳ tu vi.

Chẳng lẽ người khác đồ ăn?

Bọn họ cũng muốn đi theo đồ ăn.

Mới hợp lý sao?

Nếu không phải tiện nghi sư tôn cho nhiệm vụ, hai người cũng không nghĩ quá làm nổi bật.

Một không cẩn thận chơi qua đầu.

Thành tích quá hảo, cũng là một loại tội lỗi.

Nhưng bọn họ không nỗ lực một chút, lại sợ điểm quá thấp, hai người nhưng không nghĩ bị Âu Dương Tu Kỳ đánh gãy hai chân, lại tiếp thượng.

Không biết lấy ra thân phận ngọc bài quản hay không dùng, bất quá nhìn đến Bành Tường hùng hổ bộ dáng, phỏng chừng có điểm huyền.

Lão già này rõ ràng là muốn cho bọn họ bối nồi, nhận bỉ ổi tệ một chuyện, miễn cho chính hắn bị cao tầng trách tội.

Mà lúc này Âu Dương Tu Kỳ cũng tới rồi trên quảng trường, hắn thần thức đảo qua, thực mau liền phát hiện chính mình kia hai cái đồ đệ vị trí.

Hắn vừa xuất hiện, lập tức liền kinh động trong đại điện các vị trưởng lão cùng tông chủ.

Mà một khác tòa sơn phong đang ở uống trà Long Triển Huy, đột nhiên hắn "Di" một tiếng.

Bởi vì hắn phát hiện Âu Dương Tu Kỳ cư nhiên đi trên quảng trường.

Long Triển Huy nhìn về phía ngồi ở chính mình xuống tay vị đại đồ đệ, hỏi: "Tông môn hôm nay có cái gì đại sự sao?"

"Hồi bẩm sư tôn, hôm nay hình như là tân nhập môn đệ tử bái sư nhật tử."

"Bái sư?" Long Triển Huy lẩm bẩm tự nói.

Chẳng lẽ Âu Dương Tu Kỳ tính toán thu đồ đệ?

Cái dạng gì người, mới có thể bị hắn coi trọng?

Hai người năm đó không đến hai cái giờ liền đi xong thang trời, thực lực vẫn luôn chẳng phân biệt sàn sàn như nhau.

Mấy năm nay vẫn luôn không có gặp qua tư chất siêu việt hai người tu sĩ.

Chính mình nhưng thật ra thu ba cái đồ đệ, Âu Dương Tu vì tên kia ngại này ngại kia, vẫn luôn không có tìm được thích hợp đệ tử.

Vừa rồi thấy hắn đi như vậy cấp, chẳng lẽ thật sự ra cái gì tuyệt thế thiên tài?

Không được, tiện nghi không thể làm hắn một người chiếm, chính mình cũng đến đi nhìn một cái.

Ngay sau đó, Long Triển Huy liền biến mất ở tại chỗ.

Hắn đến trên quảng trường thời điểm, không chỉ có là Âu Dương Tu Kỳ ở, còn có tông chủ cùng mười mấy trưởng lão.

Thấy mọi người sôi nổi vây quanh ở một cái không gian phong tỏa kết giới bên ngoài, hắn có chút tò mò mà đi qua.

Kết giới nội.

Tiêu Lăng Hàn thở dài, từ từ mà nói: "Quá ưu tú cũng là một loại tội lỗi!"

Nghe vậy, Bành Tường trừu trừu khóe miệng, "Trẻ con dõng dạc, rõ ràng chính là gian lận, còn hướng chính mình trên mặt thiếp vàng. Thành thật công đạo, Lăng Kiếm Tông rốt cuộc là ai ở giúp các ngươi gian lận?"

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng mắt trợn trắng, hắn chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.

“Chúng ta hai người là lần đầu tiên tới Lăng Kiếm Tông, bất quá chúng ta sư tôn nhưng thật ra Lăng Kiếm Tông người.”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Bành Tường trên mặt lộ ra quả nhiên như thế biểu tình.

Có sư tôn ở Lăng Kiếm Tông, xem ra bọn họ sư tôn chính là giúp bọn hắn gian lận người.

Còn không đợi Bành Tường trên mặt đắc ý bao lâu, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: “Chúng ta cùng sư tôn đã tách ra không sai biệt lắm 60 nhiều năm, đến nay không thể thấy thượng một mặt. Cũng không biết hắn lão nhân gia mấy năm nay quá đến được không? Kỳ thật chúng ta hai người cũng không tưởng tiến Lăng Kiếm Tông, là hắn phi buộc chúng ta tiến. Còn nói nếu là chúng ta lấy không được đệ nhất, đệ nhị danh, liền đánh gãy chúng ta chân.”

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lại tái nhợt hai phân, biểu tình nhìn qua còn có chút lòng còn sợ hãi.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Bành Tường mặt lạnh, “Biên, tiếp tục biên.”

Lăng Kiếm Tông chính là Thiên Lăng đại lục năm đại tông môn chi nhất, có thể đi vào Lăng Kiếm Tông tu luyện là nhiều ít kiếm tu tha thiết ước mơ sự tình.

Trước mặt tiểu tử này, vừa thấy chính là đang nói dối.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tiêu Lăng Hàn buồn bực nghĩ, hắn nói nhưng đều là đại lời nói thật.

Lão già này như thế nào chính là không tin đâu?

Chẳng lẽ thật sự muốn chính mình hai người nhận bỉ ổi tệ tội danh, lão già này mới cam tâm?

“Mặc kệ chúng ta hai người có hay không gian lận, Bành trưởng lão đều là muốn cho chúng ta trực tiếp nhận bỉ ổi tệ tội danh đi?”

Thượng Quan Huyền Ý nắm thật chặt trong tay ngọc bài, trực tiếp chọc thủng Bành Tường tâm tư.

Bành Tường cười lạnh, nhìn hai người: “A, biết liền hảo, các ngươi tốt nhất là nhận hạ chính mình gian lận hành vi. Cũng nói ra là ai cho các ngươi hồng tinh thạch, cho các ngươi ở khảo hạch trung trổ hết tài năng.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nơi không gian tuy rằng bị Bành Tường phong ấn, nhưng Tiêu Lăng Hàn thần thức cường đại.

Hắn đã nhận thấy được nhà mình tiện nghi sư tôn đã qua tới, lại còn có ở một bên xem diễn!

Bên ngoài xem diễn người còn không ít.

Có sư tôn cái này chỗ dựa ở bên cạnh, Tiêu Lăng Hàn nói chuyện cũng có tự tin.

"Chúng ta bằng thực lực được đến hồng tinh thạch, ngươi dựa vào cái gì bôi nhọ chúng ta gian lận? Này có lẽ có tội danh, chúng ta là sẽ không nhận hạ."

"Hừ, chê cười! Chỉ bằng các ngươi chút thực lực ấy, còn dám nói chính mình không gian lận. Các ngươi tốt nhất thành thật công đạo, đừng tự mình chuốc lấy cực khổ." Nói, Bành Tường trực tiếp đem uy áp tăng lớn tới rồi Hợp Thể kỳ.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý tay, cho hắn sử một cái ánh mắt, ý bảo hắn đem ngọc bài thu hồi tới.

Thuận thế đứng ở hắn trước mặt, vì hắn chắn đi đại bộ phận uy áp.

Cảm giác được không gian bên ngoài lại có người đang tới gần, hơn nữa người tới vẫn là cùng nhà mình sư tôn giống nhau cường đại.

Không biết người này lại là ai?

Bất quá nơi này là Lăng Kiếm Tông, lại không tốt, hẳn là cũng sẽ không kém đi nơi nào.

Rốt cuộc kiếm tu đại bộ phận đều là một cây gân, tinh thần trọng nghĩa rất mạnh.

Chỉ có thiếu bộ người phân mới tâm tư bất chính.

Tỷ như trước mắt người, chứng cứ đều không có, liền lung tung oan uổng người.

Lão già này nhất định là hâm mộ hai người tư chất!

"Như thế nào? Bành trưởng lão là tưởng lấy thế khinh người sao? Không nghĩ tới Lăng Kiếm Tông cư nhiên là cái dạng này một cái tông môn, rõ ràng chúng ta là dựa vào thực lực của chính mình thông qua khảo hạch. Trưởng lão lại trách chúng ta quá ưu tú, ta có thể lý giải vì, ngài đây là ở ghen ghét chúng ta sao? Không biết Lăng Kiếm Tông mặt khác cao tầng, có phải hay không đều giống ngài giống nhau không kiến thức."

Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục bổ đao, "Ngài là không thể gặp người khác so ngươi ưu tú đi?"

Bành Tường chán nản, duỗi tay chỉ vào Tiêu Lăng Hàn hai người, "Các ngươi, các ngươi thật can đảm, xem ta hôm nay không hảo hảo giáo huấn, giáo huấn các ngươi hai cái miệng còn hôi sữa tiểu tử thúi."

Dứt lời, hắn giơ lên tay, liền muốn phiến Tiêu Lăng Hàn một cái tát.

Chỉ là hắn bàn tay còn không có rơi xuống Tiêu Lăng Hàn trên mặt, chính mình trên mặt lại là trước ăn một cái tát.

Bành Tường đầy mặt kinh ngạc, ngơ ngác mà duỗi tay che lại chính mình bị đánh má phải, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

"Đệ tử bái kiến sư tôn."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức hướng xuất hiện ở bọn họ trước mặt Âu Dương Tu Kỳ được rồi một cái đệ tử lễ.

Kiếm Vô Phong cùng các vị trưởng lão ở nghe được Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý kêu Âu Dương Tu Kỳ sư tôn thời điểm, đều có chút kinh ngạc.

Bọn họ phía trước còn nghĩ thu này hai người vì đồ đệ, hiện giờ xem ra bọn họ là không có hy vọng.

Khó trách hai người thực lực không bình thường, nguyên lai là Âu Dương lão tổ đệ tử.

"Sư tôn, ngài tới thật kịp thời." Tiêu Lăng Hàn lòng còn sợ hãi mà vỗ vỗ ngực, còn hảo nhà mình sư tôn đáng tin cậy, bằng không bị đánh người nên là hắn.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cái dạng này, Âu Dương Tu Kỳ một cái tát chụp ở Tiêu Lăng Hàn trên vai.

Tức giận nói: "Tiền đồ, liền điểm này lá gan, về sau đừng nói ngươi là ta Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ."

Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình bả vai như là bị thiết chùy hung hăng tạp một chút, đau hắn thẳng nhíu mày. Mà khi ở đây nhiều người như vậy mặt, cũng không hảo biểu hiện quá mức rõ ràng.

Một hồi lâu Bành Tường mới hồi phục tinh thần lại, vừa rồi chính mình là bị người đánh.

Mà đánh chính mình người cư nhiên là bọn họ Lăng Kiếm Tông Âu Dương lão tổ.

Hắn nghe thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xưng hô Âu Dương lão tổ vi sư tôn.

Bành Tường chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, hận không thể tìm cái hầm ngầm như vậy biến mất tại chỗ.

Nhưng cũng không thể không tiến lên, đối Âu Dương Tu Kỳ hành lễ, "Gặp qua Âu Dương lão tổ."

Nhìn đến bên cạnh còn đứng một vị khác lão tổ, hắn tiếp tục hành lễ, "Gặp qua Long lão tổ."

Lại đối Long lão tổ bên người Kiếm Vô Phong hành lễ: "Gặp qua tông chủ."

Âu Dương Tu Kỳ lãnh "Hừ" một tiếng, ngược lại nhìn về phía tông chủ Kiếm Vô Phong.

Hỏi: “Vô Phong tiểu tử, ngươi cho rằng ta này hai cái không biết cố gắng đồ đệ, ở tham gia nhập môn khảo hạch thời điểm gian lận sao?”

Kiếm Vô Phong tiến lên một bước, “Hồi sư thúc, hai vị sư đệ tư chất phi phàm, thực lực hơn người, tự nhiên không cần gian lận.”

Âu Dương Tu Kỳ vừa lòng gật gật đầu, “Ân, tính ngươi thật tinh mắt.”

Long Triển Huy sách một tiếng, lười biếng nói: “Xú không biết xấu hổ!”

Âu Dương Tu Kỳ quay đầu trừng mắt một bên Long Triển Huy. “Họ Long, ngươi nói ai không biết xấu hổ?”

Long Triển Huy đôi tay ôm cánh tay hoàn ngực, “Ai tiếp liền nói ai!”

“Ngươi là muốn đánh nhau đúng không?”

“Đánh liền đánh, ai sợ ai?”

Bên cạnh Lăng Kiếm Tông mọi người nghe hai vị lão tổ đây là lại muốn đánh lên tới tư thế, không khỏi nhéo đem mồ hôi lạnh.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thấy bọn họ sự tình đều còn không có giải quyết, nhà mình tiện nghi sư tôn liền phải cùng người đánh nhau rồi.

Hai người hoàn toàn không biết trước mắt là tình huống như thế nào?

Kiếm Vô Phong thấy hai vị lão tổ phải rời khỏi, chạy nhanh ra tiếng gọi lại Âu Dương Tu Kỳ: “Sư thúc, ngài đây là phải đi sao? Kia sư đệ bọn họ……?”

Chủ yếu này hai người nếu là một tá giá, không cái mười ngày nửa tháng là sẽ không kết thúc.

Quan trọng nhất chính là hai vị đánh nhau, tiêu hao nhưng đều là Lăng Kiếm Tông tài nguyên.

Hắn làm tông chủ, cũng là siêu nát tâm.

Long Triển Huy nghe vậy, đối Âu Dương Tu Kỳ nói: “Tùy thời phụng bồi!”

Dứt lời, người khác đã biến mất ở tại chỗ.

Âu Dương Tu Kỳ lãnh “Hừ” một tiếng.

Theo sau hắn lại đối đứng ở một bên Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người giới thiệu nói: “Vị này chính là Lăng Kiếm Tông đương nhiệm tông chủ, còn không qua tới kêu sư huynh.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức tiến lên, đối Kiếm Vô Phong hành lễ, “Gặp qua sư huynh.”

Kiếm Vô Phong diện than một khuôn mặt, gật gật đầu.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn thoáng qua bên cạnh mắt trông mong nhìn chính mình các vị trưởng lão, “Những người khác đều là Lăng Kiếm Tông trưởng lão, kêu sư huynh sư tỷ là được.”

“Gặp qua các vị sư huynh sư tỷ.”

“Hai vị sư đệ hảo.”

“Vô Phong tiểu tử, nơi này sự tình giao cho ngươi xử lý, ngươi hai vị này sư đệ ta liền trước mang đi.” Khi nói chuyện, Âu Dương Tu Kỳ còn cố ý vô tình mà nhìn một bên nơm nớp lo sợ Bành Tường liếc mắt một cái.

Kiếm Vô Phong lập tức đáp: “Sư thúc yên tâm, ta tất nhiên sẽ theo lẽ công bằng xử lý, nhất định sẽ không ủy khuất hai vị sư đệ.”

Nghĩ thầm, giao cho chính mình liền hảo, ít nhất như vậy không cần thấy huyết.

Bất quá Bành Tường phỏng chừng phải xuất huyết nhiều.

Âu Dương Tu Kỳ gật gật đầu: “Ân!”

“Cung tiễn sư thúc.”

“Cung tiễn Âu Dương lão tổ!”

Kiếm Vô Phong cùng những người khác chạy nhanh hành lễ, thấy Âu Dương Tu Kỳ mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn biến mất ở tầm mắt nội, mọi người mới thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Âu Dương Tu Kỳ tu vi cao thâm, thực lực càng là số một số hai.

Hắn đứng ở chỗ này, chẳng sợ hắn không có thả ra uy áp nhằm vào mọi người, mọi người cũng có loại đại khí không dám suyễn cảm giác.

Kiếm Vô Phong quay đầu lại nhìn về phía một bên sợ tới mức sắc mặt tái nhợt Bành Tường, hỏi: “Mười bốn trưởng lão, ngươi là chuyện như thế nào? Bí cảnh đột nhiên xuất hiện kia mấy chỉ ngũ cấp yêu thú, là ngươi bỏ vào đi đi?”

Bành Tường thấp giọng đáp: “Đúng vậy.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 360

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 360 Thiên Lăng đại lục

【 giữa sườn núi khá tốt 】 canh một

Mặt khác trưởng lão đứng ở một bên không nói chuyện, mọi người đều dùng xem kịch vui ánh mắt nhìn Bành Tường.

Kiếm Vô Phong nhìn thấy Bành Tường cái dạng này, tức giận nói, “Nếu ngươi đã thử ra hai vị sư đệ thực lực, ngươi vì sao còn muốn nhằm vào bọn họ? Còn nói bọn họ gian lận?”

Thử thực lực?

Bành Tường mờ mịt mà nhìn về phía Kiếm Vô Phong, không rõ hắn trong lời nói ra sao hàm nghĩa.

Chính mình thả ra ngũ cấp yêu thú, chỉ là muốn cho kia hai người bị loại trừ.

Bành Tường ngược lại hỏi: “Kia hai người chẳng lẽ không có gian lận?”

“Ha hả a!”

Chúng trưởng lão đều nhịn không được nở nụ cười, như là xem ngốc tử giống nhau nhìn về phía Bành Tường.

Kiếm Vô Phong lại là từ từ thở dài một hơi.

Theo sau hắn trực tiếp đem Bành Tường giao cho Chấp Pháp Đường đại trưởng lão.

Đến nỗi tuyển nhận đệ tử sự tình, hắn tự mình chủ trì.

Quảng trường bên kia, Âu Dương gia người ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người được đến hồng tinh thạch cư nhiên có mấy trăm viên khi, đều có chút hâm mộ.

Bởi vì bọn họ có vài người hồng tinh thạch số lượng đều không đủ mười viên.

Hiện tại lại nhìn đến nhà mình lão tổ tự mình ra mặt đem hai người tiếp đi, mà bọn họ này đó ruột thịt tiểu bối, lại không chiếm được lão tổ một ánh mắt.

Đại gia trong lòng khó tránh khỏi có chút ghen ghét!

Ngay cả luôn luôn đơn xuẩn Âu Dương Chí Minh, thấy như vậy một màn, trong lòng cũng có chút không dễ chịu.

Mặc kệ trên quảng trường mọi người có như thế nào tâm tư, này đó đều không phải Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sở quan tâm.

Hai người ở bị Âu Dương Tu Kỳ mang ly quảng trường sau, mới phát hiện nguyên lai âm thầm còn ẩn tàng rồi một cái xem diễn người.

Người này bề ngoài nhìn qua cùng Âu Dương Tu Kỳ tuổi tác không sai biệt lắm, đều là 27-28 tuổi bề ngoài. Ăn mặc một thân hỏa hồng sắc pháp y, lớn lên tất nhiên là anh tuấn phi phàm. Tóc chỉ dùng một sợi tơ hồng hệ, có vẻ hắn có chút tiêu sái không kềm chế được, phong lưu phóng khoáng, hắn cho người ta cảm giác như là một đoàn hỏa.

Tới rồi Kỳ Linh Sơn, Âu Dương Tu Kỳ liền đem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thả xuống dưới.

Đối một bên Viêm Thành Hoa giới thiệu nói: "Đây là ta kia hai cái không nghe lời nghiệt đồ: Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý."

Lại đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nói: "Vị này chính là vi sư bạn tốt, các ngươi xưng hô hắn Viêm tiền bối là được."

"Viêm tiền bối hảo!"

Hai người biết nghe lời phải mà đối Viêm Thành Hoa hành lễ.

"Ân, các ngươi thực không tồi!"

Viêm Thành Hoa lập tức từ không gian giới tử trung lấy ra hai cái hộp ngọc đưa cho hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vội vàng chậm lại, cũng đem ánh mắt đầu hướng về phía Âu Dương Tu Kỳ.

Âu Dương Tu Kỳ trên mặt khó được cười một chút, "Trưởng giả ban không thể từ, cho các ngươi, các ngươi liền thu!"

"Đa tạ Viêm tiền bối!" Hai người nghe vậy, lập tức tiếp nhận Viêm Thành Hoa trong tay lễ vật.

Hai người không cấm đồng thời nghĩ đến, lúc trước bái Âu Dương Tu Kỳ vi sư thời điểm, này tiện nghi sư tôn nhưng khấu khấu sưu sưu, không nghĩ tới hắn giao bằng hữu nhưng thật ra rất hào phóng.

Âu Dương Tu Kỳ cùng Viêm Thành Hoa lại ngồi ở trong viện bàn đá bên, hai người chuẩn bị tiếp tục uống rượu chè chén một phen.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại là trợn tròn mắt.

Tiện nghi sư tôn đem bọn họ đưa tới nơi này tới, liền mặc kệ bọn họ sao?

"Sư tôn, chúng ta về sau liền ở nơi này sao?" Tiêu Lăng Hàn đánh giá chung quanh hoàn cảnh, da mặt dày nói.

Bọn họ hiện tại nơi cái này sân linh khí nồng đậm lại tinh thuần, trong sân còn có hảo mười mấy cây linh quả thụ.

Mấu chốt là những cái đó lãnh cây ăn quả đều là tám chín cấp linh quả thụ, mà hắn Long Ngọc không gian không có.

Nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý thích nhất ăn này đó linh quả ép nước trái cây, hắn hận không thể lập tức đào mấy cây di tiến chính mình Long Ngọc không gian loại.

Thượng Quan Huyền Ý ở mới vừa tiến sân thời điểm, liền phát hiện trong sân linh quả.

Ở Tiêu Lăng Hàn hỏi chuyện trong lúc, hắn đã muốn chạy tới gần nhất một cây lam linh quả dưới tàng cây.

Nhanh chóng duỗi tay hái được một viên đã thành thục lam linh quả.

Lam linh quả không có gì đặc biệt tác dụng, bất quá quả tử bên trong linh khí thập phần tràn đầy, hương vị cũng hảo.

"Ha hả!" Viêm Thành Hoa nhìn thấy hai người động tác nhỏ, không cấm cười khẽ ra tiếng.

Một cái dời đi lực chú ý, một cái trích quả tử!

Âu Dương Tu Kỳ thấy hai người bộ dáng, trừng mắt nhìn liếc mắt một cái đứng ở một bên Tiêu Lăng Hàn.

Tức giận nói: "Hảo, các ngươi hai người chính mình đi giữa sườn núi tuyển một chỗ làm động phủ, đó chính là các ngươi về sau tu luyện trường sở. Ngọn núi này đều là vi sư một người, ngày thường không có việc gì đừng lên núi đỉnh tới quấy rầy ta. Có việc tốt nhất cũng đừng đi lên, nhìn các ngươi hai cái ta liền tới khí."

Nhìn thấy bên kia bởi vì trích đến một viên quả tử, liền mặt mày hớn hở nhị đồ đệ.

Lại xem đại đồ đệ đối nhị đồ đệ giữ gìn lại sủng nịch thái độ.

Nếu là này hai người thường xuyên đi lên, kia hắn một sân linh quả còn giữ được sao?

Âu Dương Tu Kỳ quyết định chờ hai người rời đi sau, liền đi tìm trong tông môn lợi hại nhất trận pháp sư. Vì hắn cái này sân bố trí một cái đỉnh cấp trận pháp, miễn cho khi nào một sân linh quả đều không thấy.

Nhưng Âu Dương Tu Kỳ ngàn phòng vạn phòng, cuối cùng vẫn là cướp nhà khó phòng!

Rơi rớt một con coi trận pháp cấm chế vì không có gì Phệ Linh Thử.

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Âu Dương Tu Kỳ kêu hai người đi giữa sườn núi tuyển địa phương, như thế nào giống như còn yêu cầu bọn họ chính mình kiến động phủ!

"Sư tôn, giữa sườn núi có phải hay không cái gì đều không có?"

Âu Dương Tu Kỳ gật đầu nói: "Năm đó ta tới ngọn núi này thời điểm, cũng là cái gì đều không có!"

Ý tứ là nói bọn họ hiện tại trạm sân cũng là Âu Dương Tu Kỳ một người tu sửa, cho nên hai người muốn một cái trụ địa phương, tự nhiên cũng yêu cầu bọn họ chính mình đi tu sửa.

Thượng Quan Huyền Ý đem lam linh quả thu vào không gian giới tử, đi vào Tiêu Lăng Hàn bên cạnh.

Theo sau hắn đối Âu Dương Tu Kỳ cung kính nói: "Sư tôn, ngài xem, này đỉnh núi phong cảnh như thế mỹ lệ di người, bình thường ngài một người nhất định thực cô độc. Cái này trong viện phòng cũng có vài gian, ta cùng sư huynh hai người chỉ cần một phòng liền hảo."

Nghe vậy, Âu Dương Tu Kỳ cười như không cười nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hỏi: "Các ngươi thật sự muốn ở nơi này?"

Tiêu Lăng Hàn bị Âu Dương Tu Kỳ xem đứng dậy một thân nổi da gà, tổng giác tiện nghi sư tôn lời nói có ẩn ý.

Ngay sau đó hắn bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, lập tức lắc đầu, vẻ mặt kiên định nói: "Giữa sườn núi khá tốt, chúng ta liền trụ giữa sườn núi."

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này như thế nào đột nhiên liền thay đổi chủ ý?

Bất quá Thượng Quan Huyền Ý cũng không hỏi nhiều, ở nơi nào đều giống nhau, chỉ cần bên người có hắn.

Âu Dương Tu Kỳ gật đầu, "Ân, vậy ngươi có thể đi sườn núi chờ, đợi chút sẽ có Lăng Kiếm Tông phát vật tư người đi tìm các ngươi."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thấy tiện nghi sư tôn ước gì chính mình hai người lập tức biến mất bộ dáng, bọn họ hướng Âu Dương Tu Kỳ cùng với Viêm Thành Hoa cáo từ sau, thực tự giác về phía sân bên ngoài đi đến.

Kỳ Linh Sơn là Âu Dương Tu Kỳ chính mình mệnh danh, từ hắn tu vi đạt tới Độ Kiếp kỳ sau, liền chiếm cứ ngọn núi này.

Nguyên lai ở tại Kỳ Linh Sơn Độ Kiếp kỳ tu sĩ đi mặt khác tiểu thế giới.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ra sân, tùy ý có thể thấy được các loại cấp thấp các loại linh thảo, linh quả thụ, thành đôi, thành phiến mà sinh trưởng ở cả tòa sơn các nơi.

Nhìn dáng vẻ hẳn là không ai xử lý, có chút nhất nhị cấp linh thảo niên đại đã có một hai ngàn năm.

Mà linh quả thụ dưới tàng cây rớt đầy đất quả tử.

Bởi vì Kỳ Linh Sơn linh khí nồng đậm, sở hữu thực vật trướng thế đều thực hảo.

Đối với Âu Dương Tu Kỳ tới nói, này đó một hai ba cấp linh thảo, linh quả với hắn tu vi không có một chút bổ ích, tự nhiên là khinh thường nhìn lại.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy nhiều như vậy linh thảo linh quả, cư nhiên bị Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp làm lơ, đều cảm thấy bọn họ đây là nhặt được đại tiện nghi.

Chờ đem này đó thành thục linh thảo linh quả cầm đi bán, lại sẽ là một bút không nhỏ thu hoạch.

Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian tuy rằng có thể gieo trồng linh thảo, bất quá hắn giống nhau chỉ gieo trồng chính mình hai người yêu cầu linh thảo.

Long Ngọc không gian diện tích quá lớn, này đó đối bọn họ vô dụng linh thảo, nếu loại, chỉ có thể là lãng phí không gian trung linh khí.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đại khái dùng thần thức nhìn quét một chút ngọn núi này, liền trực tiếp phi đến giữa sườn núi chỗ.

"Huyền Ý, ngươi thích trụ động phủ vẫn là phòng ốc?"

Tiêu Lăng Hàn nhìn một chút bọn họ hiện tại sở trạm địa phương.

Nơi này không chỉ có thích hợp kiến tạo động phủ, cũng thích hợp tu sửa một cái tứ hợp viện.

Thượng Quan Huyền Ý suy nghĩ một chút, "Ta đều có thể, vậy ngươi tưởng trụ cái gì? Động phủ vẫn là phòng ốc?"

"Ngươi nha, khẩu thị tâm phi!" Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý tâm khẩu bất nhất, tay không nhịn xuống, ở hắn trên trán bắn một chút.

"Ta nơi nào tâm khẩu bất nhất?" Thượng Quan Huyền Ý che lại cái trán, trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Gia hỏa này đã thật lâu không có như vậy đạn quá chính mình.

Còn tưởng rằng là bởi vì chính mình đã trưởng thành duyên cớ, ngộ nhận vì hắn về sau đều sẽ không như vậy đạn chính mình.

Xem ra là chính mình suy nghĩ nhiều.

Tiêu Lăng Hàn vẫn là cái kia ái khi dễ chính mình Tiêu Đại Ma Vương, hoàn toàn không có chút nào biến hóa.

"Còn nói không có tâm khẩu bất nhất, ngươi rõ ràng liền tưởng nhà ở phòng, lại nói đều có thể!" Tiêu Lăng Hàn không màng Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt, nhéo nhéo hắn cổ khởi khuôn mặt.

"Ta này không phải muốn đem liền ngươi yêu thích sao?" Thượng Quan Huyền Ý càng nói thanh âm càng nhỏ, cúi đầu cũng không dám ngẩng đầu đi xem Tiêu

Lăng Hàn.

Gia hỏa này khẳng định lại sinh khí.

Tiêu Lăng Hàn mặt âm trầm bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy liền có điểm e ngại, quái dọa người.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý trang đà điểu, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nâng lên hắn cằm.

Nhìn hắn đôi mắt, nghiêm túc nói: "Về sau đừng ủy khuất chính mình, đặc biệt là ở trước mặt ta, nghĩ muốn cái gì, thích cái gì, tẫn nhưng nói cho ta."

Thượng Quan Huyền Ý vốn tưởng rằng sẽ nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn tức giận bộ dáng, không nghĩ tới ngẩng đầu liền trong mắt hắn thấy được nồng đậm thương tiếc.

Nghe thấy hắn ấm lòng oa tử nói, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình cả người đều hạnh phúc như là phiêu ở đám mây.

Không tự giác mà duỗi tay câu lấy cổ hắn, in lại hắn hồng nhuận lại mê người môi.

Chủ động đưa tới cửa mỹ thực, Tiêu Lăng Hàn từ bị động biến thành chủ động. Cường thế mà cạy ra Thượng Quan Huyền Ý hàm răng, xâm nhập hắn lãnh địa, một lần một lần mà càn quét.

……

Đổng Hưng Bác là Lăng Kiếm Tông nội môn đệ tử, hắn ở vật tư phát chỗ đã làm mười năm. Hôm nay hắn đột nhiên nhận được tông chủ đưa tin, muốn hắn cấp Âu Dương lão tổ hai cái thân truyền đệ tử đưa vật tư, thuận tiện hỏi lại hỏi bọn hắn có hay không cái gì yêu cầu.

Nào biết hắn vừa ra ở Kỳ Linh Sơn giữa sườn núi chỗ, ngẩng đầu liền nhìn đến hai gã nam tử đúng là ôm hôn.

Hắn giờ phút này hận không thể chính mình chưa từng có đã tới nơi đây, phía trước hắn nghĩ đến đây là Âu Dương lão tổ ngọn núi, cho nên hắn cũng không có dùng thần thức quan sát quá nơi này tình cảnh.

Tuy rằng hắn hiện giờ đã có vài trăm tuổi, bất quá hắn một lòng tu luyện. Trong lòng chỉ có trong tay kiếm, chưa từng có tiếp xúc quá tình tình ái ái.

Hiện giờ lại thấy được một màn này.

Hắn dời đi tầm mắt, xấu hổ không biết như thế nào thí hảo.

Liền ở Đổng Hưng Bác rối rắm khoảnh khắc, một thanh âm truyền vào hắn trong tai.

"Vị sư huynh này là tới cấp chúng ta đưa vật tư sao?" Tiêu Lăng Hàn ở Đổng Hưng Bác tới trước tiên liền phát hiện hắn.

Bất quá tức phụ nhi hương vị quá tốt đẹp, làm hắn có chút không bỏ được buông ra.

Cuối cùng vẫn là Thượng Quan Huyền Ý đã nhận ra người xa lạ hơi thở, cắn một ngụm Tiêu Lăng Hàn đầu lưỡi, mới làm hắn buông miệng, buông ra chính mình.

Đổng Hưng Bác theo tiếng nhìn lại, thấy hai người đều tách ra.

Hắn mới dám con mắt nhìn về phía hai người.

Chỉ thấy một người ăn mặc bạch y, khí chất xuất trần, giống như trích tiên hạ phàm.

Một người khác ăn mặc áo tím, lớn lên mặt như quan ngọc, thấy hắn ánh mắt đầu tiên, liền cho người ta một loại thực kinh diễm cảm giác.

Đổng Hưng Bác thầm nghĩ: Không hổ là Âu Dương lão tổ đồ đệ, như vậy mạo so với Âu Dương lão tổ cũng không hề thua kém sắc.

Thực mau Đổng Hưng Bác trên mặt liền khôi phục thái độ bình thường, hắn đi đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai mét xa địa phương dừng lại.

"Vãn bối Đổng Hưng Bác, gặp qua hai vị thái sư thúc." Nói, Đổng Hưng Bác liền hướng hai người hành một cái lễ.

Bị so với chính mình đại người kêu chính mình thái sư thúc, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều cảm thấy quái quái.

Bọn họ hai người đây là dính Âu Dương Tu Kỳ quang.

Bằng không dựa theo Tu chân giới lấy tu vi luận bối phận tới phân chia, hai người biểu hiện chính là Nguyên Anh trung kỳ tu vi, nên kêu Đổng Hưng Bác tiền bối.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 361

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 361 Thiên Lăng đại lục

【 giữa sườn núi, an gia 】 canh hai

Đổng Hưng Bác chính là Hóa Thần hậu kỳ tu vi.

Tiêu Lăng Hàn gật đầu nói: "Không cần đa lễ."

Làm đến hắn cũng không biết nên như thế nào xưng hô trước mắt người, kêu đạo hữu không được, kêu sư điệt giống như cũng không được.

Đổng Hưng Bác hỏi: "Không biết hai vị thái sư thúc là tưởng tu sửa phòng ốc, vẫn là kiến tạo động phủ?"

"Chúng ta tưởng tu sửa một cái tứ hợp viện."

Ngay sau đó Đổng Hưng Bác lấy ra một quyển đồ sách, làm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chính mình tuyển.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem đồ sách phóng tới Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, làm hắn làm chủ.

Thượng Quan Huyền Ý tuyển một cái không lớn lại độc đáo tứ hợp viện đồ hình.

Thấy vậy, Đổng Hưng Bác đem kiến trúc phòng ốc tài liệu cho Tiêu Lăng Hàn hai người, liền tính toán rời đi.

Bởi vì hắn đứng ở hai người trước mặt luôn có chút mất tự nhiên.

Tiêu Lăng Hàn thấy Đổng Hưng Bác đem bọn họ hai người coi như Hồng Hoang mãnh thú, chỉ nghĩ thoát đi bộ dáng, có chút dở khóc dở cười.

Hắn lấy ra linh thạch, làm Đổng Hưng Bác hỗ trợ tìm vài người vì bọn họ tu sửa phòng ốc.

Nếu là chỉ dựa vào bọn họ hai người tu sửa, ít nhất đến yêu cầu một hai tháng.

Lại nói bọn họ cũng không phải chuyên nghiệp, nói không chừng người khác chỉ cần một ngày là có thể làm tốt sự, bọn họ hai người bởi vì không có kinh nghiệm, ít nhất đến hoa ba ngày.

Tục ngữ nói: "Nghe đạo có trước sau, thuật nghiệp có chuyên tấn công."

Bọn họ hiện tại còn vội vã trụ, tự nhiên là càng nhanh tu sửa hoàn thiện càng tốt.

Mười ngày sau……

Nguyên bản vẫn là cỏ hoang mà giữa sườn núi, hiện giờ đã nhiều ra một tòa tinh mỹ lại lịch sự tao nhã sân.

Như vậy tinh xảo sân nếu là phóng tới hiện đại, phỏng chừng không có nửa năm thời gian căn bản tu sửa không tốt.

Tu chân giới chính là hảo, rất nhiều yêu cầu cưa điện, điêu khắc cơ, máy xúc đất chờ công cụ, đặt ở nơi này, các tu sĩ chỉ cần một cái pháp thuật là có thể làm được hoàn mỹ vô khuyết, hơn nữa tốc độ lại mau.

Nhìn hai người tân gia, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng hơi hơi giơ lên.

Kế tiếp có hơn phân nửa thời gian, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn đều sẽ ở chỗ này vượt qua, về sau nơi này chính là bọn họ gia.

"Tâm tình thực hảo?" Tiêu Lăng Hàn đứng ở Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh người, thấy trên mặt hắn mang theo tươi cười.

"Ân, nơi này về sau chính là nhà của chúng ta." Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, đối hắn hơi hơi mỉm cười.

"Huyền Ý, vậy ngươi nói, chúng ta có phải hay không nên chúc mừng một chút?" Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói nhỏ.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, cao hứng nói: "Hảo a, ta muốn ăn ngươi làm đồ ăn!"

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Tức phụ nhi tư duy như thế nào không cùng chính mình ở một cái kênh thượng đâu?

Hắn nói chúc mừng không phải ăn cơm!

Nội tâm tuy rằng tưởng cự tuyệt, bất quá hắn ngoài miệng vẫn là nói: "Ta đây này liền đi làm."

"Chúng ta cùng nhau."

Theo sau, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau đi vào phòng bếp.

Sau nửa canh giờ.

Một bàn sắc hương vị đều đầy đủ đồ ăn liền làm tốt.

Thượng Quan Huyền Ý mới vừa buông một mâm đồ ăn, thấy hoa mắt.

Chờ hắn nghiêng đầu muốn nhìn rõ ràng vừa rồi hư ảnh là gì đó thời điểm, liền thấy Âu Dương Tu Kỳ chính đại mã kim đao mà ngồi ở thượng thủ vị.

Âu Dương Tu Kỳ thấy Thượng Quan Huyền Ý ngốc đứng, tức giận nói: "Thất thần làm gì? Mau đi lấy chiếc đũa, chẳng lẽ ngươi tưởng đói chết vi sư?"

Trước mắt một bàn mỹ thực, không có chiếc đũa kêu hắn như thế nào nhập khẩu?

Thượng Quan Huyền Ý chán nản.

Chính mình nơi nào là ngốc đứng?

Chính mình rõ ràng chính là ở trừng mắt hắn cái này không thỉnh tự đến người.

Còn có, hắn đường đường Độ Kiếp kỳ đại tu sĩ, sớm đã tích cốc, liền tính mấy ngàn thượng vạn năm không ăn cái gì, cũng sẽ không đói chết!

Trong lòng tuy rằng ở chửi thầm, bất quá Thượng Quan Huyền Ý vẫn là lại quay trở về phòng bếp.

Không trong chốc lát, hắn liền cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau cầm chén đũa đi tới sân.

Âu Dương Tu Kỳ lấy quá chiếc đũa, mỗi món đều nếm một chút, khen: "Đại đồ đệ, nhìn không ra tới ngươi thế nhưng còn sẽ nấu cơm, hơn nữa ngươi này tay nghề còn thực không tồi!"

Tiêu Lăng Hàn trên tay gắp đồ ăn động tác không ngừng, ngoài miệng đáp: "Sư tôn giây tán, thích ăn ngài liền ăn nhiều một chút."

"Ân." Âu Dương Tu Kỳ lão hoài vui mừng, đang muốn khen Tiêu Lăng Hàn hai câu, kết quả liền nhìn đến hắn liên tục vì Thượng Quan Huyền Ý gắp đồ ăn. Muốn khen nói, lập tức liền thu hồi trong bụng.

Hai cái đồ đệ bên như không người tú ân ái.

Âu Dương Tu Kỳ cảm giác hắn cái này sư tôn ngồi ở chỗ này, như thế nào có chút dư thừa đâu?

Vốn đang muốn cho hai người nhiều ở trong tông môn đãi một đoạn thời gian. Hiện tại xem ra, chính mình vẫn là sớm một chút đem hai người tống cổ đi ra ngoài tương đối hảo.

Miễn cho này hai người cả ngày đãi ở hắn mí mắt phía dưới, bẩn hắn mắt.

Tiêu Lăng Hàn còn không biết, bởi vì hắn vì Thượng Quan Huyền Ý gắp đồ ăn hành động, đổi lấy trước tiên ra tông môn rèn luyện việc.

Đồ ăn ăn không sai biệt lắm, Âu Dương Tu Kỳ nhìn về phía hai người hỏi: "Đại đồ đệ, nhị đồ đệ các ngươi hiện tại là cái gì tu vi?"

Thượng Quan Huyền Ý đáp: "Ta là Hóa Thần kỳ đỉnh."

"Khụ khụ khụ" nghe vậy, Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp bị sặc tới rồi.

Chính mình này đồ đệ vẫn là người sao?

Chẳng sợ chính mình năm đó tư chất hơn người, cũng là hai trăm hơn tuổi mới đạt tới Hóa Thần kỳ đỉnh.

Liền tính như thế, cũng là xưa nay chưa từng có.

Nhưng cùng chính mình này nhị đồ đệ một so, Âu Dương Tu Kỳ như thế nào cảm giác chính mình tư chất bình thường thật sự đâu?

“Sư tôn, ngài không có việc gì đi?”

Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày ngắm liếc mắt một cái bị chịu đả kích Âu Dương Tu Kỳ, trong lòng tiểu nhân lại là nhạc phiên thiên.

Âu Dương Tu Kỳ xua xua tay, hoãn một chút, lại đem ánh mắt chuyển hướng Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn thấy Âu Dương Tu Kỳ nhìn qua, hắn lập tức liền nói: “Tu vi gì đó không quan trọng, sư tôn ngài yên tâm! Ta nhất định sẽ nắm chặt thời gian tu luyện, tuyệt đối sẽ không rơi ngài thanh danh.”

“Ngươi là chính mình nói, vẫn là phải vì sư buộc ngươi nói ra?” Âu Dương Tu Kỳ không dao động, liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Thầm nghĩ: Này đại đồ đệ cũng thật giảo hoạt, cư nhiên muốn lừa dối quá quan, chính mình cố tình không bằng hắn ý.

Tiêu Lăng Hàn vốn là nhìn thấy Âu Dương Tu Kỳ đã biết Thượng Quan Huyền Ý tu vi sau, như là bị đả kích tới rồi.

Hắn vốn là muốn nói sang chuyện khác, nào biết tiện nghi sư tôn chính là muốn hắn nói.

Nói liền nói đi!

Ngay sau đó hắn nghiêm mặt nói: “Hồi bẩm sư tôn, đệ tử hiện tại là Hợp Thể sơ kỳ tu vi.”

“Lạch cạch” một tiếng giòn vang.

Chỉ thấy Âu Dương Tu Kỳ trong tay cái ly, đột nhiên liền rơi xuống đất.

Hắn âm thầm cầm dắt đầu.

Chính mình này hai cái đệ tử một cái so một cái yêu nghiệt, hắn cái này sư tôn mắt thấy không mấy năm liền phải bị siêu việt.

Âu Dương Tu Kỳ cảm thấy chính mình liền không nên hỏi ra tới.

Hắn này không phải chính mình tìm tội chịu sao?

Sấn Âu Dương Tu Kỳ chính mình đưa tới cửa tới, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức hướng hắn hỏi ra chính mình ở tu luyện thượng không thể lý giải địa phương.

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng kiếp trước tu luyện tới rồi Độ Kiếp kỳ, bất quá hắn đều là chính mình sờ soạng tu luyện.

Có rất nhiều địa phương kiếp trước hắn liền không có làm minh bạch, đáng tiếc vẫn luôn không có gặp được có thể vì hắn giải thích nghi hoặc người.

Hiện tại có cơ hội, hắn tự nhiên là toàn bộ toàn hỏi ra tới.

Thầy trò ba người, hai hỏi một đáp, bất tri bất giác thời gian liền đi qua mười ngày.

Mười ngày sau.

Âu Dương Tu Kỳ thấy hai người rốt cuộc không có vấn đề muốn hỏi, hắn âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nếu là hai người hỏi lại đi xuống, hắn phỏng chừng liền chính hắn đều sẽ có rất nhiều địa phương giải đáp không được.

Vốn dĩ hắn tính toán lập tức làm hai người ra tông môn rèn luyện, bất quá xem hai người rất có thu hoạch bộ dáng. Kế tiếp bọn họ hiển nhiên là muốn bế quan hảo hảo thể ngộ một phen, rèn luyện sự chỉ có thể chờ hai người bế quan kết thúc lại nói.

Tiễn đi Âu Dương Tu Kỳ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lập tức bắt đầu bế quan.

5 năm sau.

Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu mở nhắm chặt hai tròng mắt.

Quay đầu nhìn thoáng qua bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn không có thanh tỉnh xu thế. Tiêu Lăng Hàn đành phải một cái ra phòng, cũng đem trận pháp mở ra.

Đi vào trong viện, ánh vào mi mắt chính là một sân màu xanh lục, bên trong cơ hồ đều là cỏ dại.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem biến dị Thiên Ti Đằng từ không gian trung phóng ra, đối với này đó cỏ dại vẫn là giao cho nó tương đối thích hợp.

Thuận tiện làm nó đem cả tòa Kỳ Linh Sơn thành thục linh thảo cùng linh quả, đều ngắt lấy.

Biến dị Thiên Ti Đằng thấy Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc hữu dụng đến chính mình địa phương, lập tức bắt đầu lao động lên.

Nó ở Tiêu Lăng Hàn không gian trung đãi mấy trăm năm, kết quả một chút cấp bậc đều không có tăng lên.

Vẫn là Tiêu Lăng Hàn cái này chủ nhân thăng cấp thời điểm, mang theo nó cùng nhau thăng cấp tới dễ dàng.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn có dùng đến nó địa phương, nó tự nhiên là phải hảo hảo biểu hiện.

Thiên Ti Đằng trực tiếp đem dây đằng phân thành mấy chục căn, làm như vậy sự liền mau nhiều.

Cả tòa Kỳ Linh Sơn linh thảo, linh quả, ở Thiên Ti Đằng nỗ lực hạ. Nó chỉ dùng mười ngày, liền đem thành thục linh thảo, linh quả ngắt lấy xong.

Tiêu Lăng Hàn cầm không gian giới tử, rời đi Kỳ Linh Sơn.

Hắn căn cứ từ Đổng Hưng Bác nơi đó được đến tông môn bản đồ, đi tông môn đổi đồ vật địa phương.

Hai mươi phút sau.

Tiêu Lăng Hàn đi vào một tòa kiến trúc trước, nơi đó có một loạt phòng ốc.

Mỗi cái phòng ốc đỉnh đều ghi rõ phòng ốc bên trong là làm gì đó.

Có nhiệm vụ đường, cống hiến điểm nơi trao đổi, giao dịch trung tâm, vật tư lĩnh chỗ từ từ.

Tiêu Lăng Hàn đi vào giao dịch trung tâm.

Giao dịch trung tâm bên trong cửa hàng đại bộ phận đều là Lăng Kiếm Tông sản nghiệp, chỉ có tiểu bộ phận thuộc về tư nhân sản nghiệp.

Giao dịch trung tâm bên trong thực rộng mở, liếc mắt một cái là có thể đến các loại cửa hàng, còn có rất nhiều hàng vỉa hè.

Nơi này tương đương với một cái tiểu phường thị.

Tiêu Lăng Hàn giương mắt liền thấy được một nhà tên là" linh thảo thu bán" cửa hàng, hắn trực tiếp đi vào.

Một vị Nguyên Anh hậu kỳ nam tu nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn, lập tức liền đón đi lên. Thân thiện hỏi: "Vị sư đệ này là muốn mua linh thảo, vẫn là muốn bán linh thảo."

"Bán linh thảo."

Tiêu Lăng Hàn cũng không nói nhiều vô nghĩa, trực tiếp lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho nam tu.

Nam tu tiếp nhận không gian giới tử, thần thức tham nhập bên trong.

Đãi thấy rõ bên trong đồ vật, hắn khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút.

Giới tử bên trong tất cả đều là linh thảo, hơn nữa tất cả đều là tứ cấp dưới linh thảo.

Nam tu lấy ra một bên bàn tính, bùm bùm liền cộng lại lên.

Chỉ thấy hắn năm ngón tay tung bay, đôi mắt đều không cần xem bàn tính, thực mau liền đem linh thảo giá cả tính hảo.

“Tính hảo, sư đệ là muốn linh thạch, vẫn là tưởng đổi thành tông môn cống hiến điểm?”

“Đổi thành tông môn cống hiến điểm.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem chính mình thân phận ngọc bài đưa cho nam tu.

Nam tu tiếp nhận ngọc bài, nhìn đến ngọc bài mặt trên viết” thân truyền đệ tử” bốn chữ, vội vàng cấp Tiêu Lăng Hàn nhận lỗi, “Xin lỗi, vừa rồi không biết ngài thân phận, ta hẳn là gọi ngươi sư thúc mới đúng.”

“Không sao, bất quá một cái xưng hô mà thôi.” Tiêu Lăng Hàn xua tay nói, theo lý thuyết gia hỏa này cũng nên kêu chính mình thái sư thúc mới đúng, bất quá hắn cũng không biết chính mình là Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ.

Giống nhau thân truyền đệ tử bối phận, đều phải so bình thường đệ tử bối phận cao hơn một cấp bậc. Này cũng chương hiển thân truyền đệ tử ở tông môn trung địa vị.

Nam tu không dám chậm trễ, chạy nhanh đem cống hiến điểm hoa đến Tiêu Lăng Hàn thân phận ngọc bài.

Theo sau hắn lại đôi tay cung kính đem thân phận ngọc bài đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận ngọc bài, tùy ý hỏi: “Ngươi cũng biết nhà ai cửa hàng thu linh quả.”

Nam tu nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, thật cẩn thận hỏi: “Không biết sư thúc linh quả đều ở cái gì cấp bậc?”

Căn cứ Tiêu Lăng Hàn bán ra linh thảo cấp bậc, hắn đối Tiêu Lăng Hàn trong tay linh quả cấp bậc có chút hoài nghi.

“Đều là một ít một hai ba cấp.”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn trả lời, nam tu thầm nghĩ: Quả nhiên như thế!

Hắn đi vào cửa hàng trước cửa, chỉ vào nghiêng đối diện một nhà cửa hàng, đối Tiêu Lăng Hàn nói: “Nơi đó liền ở thu linh quả.”

Tiêu Lăng Hàn theo nam tu ngón tay phương hướng nhìn lại, kia gian cửa hàng một cái tấm biển cũng không có, ai biết bên trong là đang làm gì?

May mắn hắn hỏi, bằng không hắn thật đúng là tìm không thấy.

Tiêu Lăng Hàn đi vào kia gian không có tên cửa hàng.

Vốn tưởng rằng nơi này hẳn là thực thanh tĩnh mới đúng, rốt cuộc liền cửa hàng danh đều không có. Không nghĩ tới đi vào đi, mới phát hiện bên trong người còn man nhiều.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 362

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 362 Thiên Lăng đại lục

【 ta là có đạo lữ người 】 canh ba

Cửa hàng nội cùng sở hữu mười người tới, có hai cái nữ tu đang ở khắc khẩu.

“Vu Lệ Tuệ, đừng ỷ vào ta ca thích ngươi, ngươi liền tùy ý làm bậy.”

“Vương Uyển Đình, ngươi nói chuyện có thể hay không có liêm sỉ một chút? Lại không phải ta cầu ngươi ca thích, ta còn ước gì ngươi ca ly ta rất xa.”

“Ngươi, ngươi đừng không biết tốt xấu. Có bao nhiêu người cầu tưởng cho ta ca làm đạo lữ, hắn đều khinh thường xem một cái. Hắn có thể coi trọng ngươi, là ngươi vinh hạnh.”

“Ha hả ~~ cái này vinh hạnh ai hiếm lạ ai cầm đi, ta Vu Lệ Tuệ thật đúng là đối hắn Vương Tư Phàm không có một chút hứng thú.”

“Hừ, ngươi đây là ở lạt mềm buộc chặt đi? Đừng cho là ta nhìn không ra ngươi tiểu tâm tư, ngươi nếu là thật sự không thích ta ca, ta đây ca đưa ngươi đồ vật thời điểm, ngươi vì sao phải nhận lấy?”

Vu Lệ Tuệ đôi tay ôm cánh tay, ngạo nghễ nói: “Đó là hắn tự nguyện cấp.”

Vương Uyển Đình chỉ vào Vu Lệ Tuệ, phẫn hận bất bình nói: “Ngươi, ngươi thật không biết xấu hổ! Giống ngươi loại này nữ nhân, thật không biết ta ca là trúng cái gì tà thuật, cư nhiên đối với ngươi khăng khăng một mực.”

Vu Lệ Tuệ sờ sờ chính mình gương mặt, tự tin nói: “Bổn tiên tử da bạch mạo mỹ, Thiên Tiên hạ phàm, thích ta người nhiều đi.”

Vương Uyển Đình nghe thấy Vu Lệ Tuệ này hoàng bà bán dưa, mèo khen mèo dài đuôi nói. Tức muốn hộc máu nói: “Ngươi, ngươi thật không biết xấu hổ, ta trước nay chưa thấy qua ngươi như vậy không biết xấu hổ nữ nhân.”

“Ta như thế nào không biết xấu hổ, ngươi là hâm mộ ta này tuyệt mỹ dung mạo đi?”

Vương Uyển Đình bị chọc tức ngực phập phồng, “Phi, một trương hồ ly tinh mặt, đừng tưởng rằng ai đều sẽ thích ngươi? Thiếu tự mình đa tình, chỉ có ta ca cái loại này mắt mù người, mới có thể trứ ngươi ma.”

Tiêu Lăng Hàn thấy hai người ồn ào đến túi bụi, mà những người khác đều đang xem náo nhiệt, từ bên cạnh người lời nói trung biết được hai người thân phận.

Ăn mặc một thân màu vàng váy áo nữ tu tên là Vương Uyển Đình, nàng chính là ngũ trưởng lão Thái Trung Hách thân truyền đệ tử.

Mà ăn mặc màu thủy lam váy áo nữ tu tên là Vu Lệ Tuệ, nàng chính là mười bốn trưởng lão Bành Tường thân truyền đệ tử.

Bất quá này hai người là ai, cùng hắn Tiêu Lăng Hàn hảo tưởng không có một khối linh thạch quan hệ. Hắn là tới bán linh quả, không phải tới xem náo nhiệt.

Hắn còn nghĩ bán ra linh quả liền hồi Kỳ Linh Phong.

Làm sao có thời giờ ở chỗ này nhìn cái gì náo nhiệt, trừ phi tức phụ tại bên người còn kém không nhiều lắm.

Nhìn thấy đại đa số người đều ăn mặc Lăng Kiếm Tông tông môn phục sức, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày.

Bởi vì phàm là ở trong tông môn làm nhiệm vụ, đều cần thiết ăn mặc tông môn phát phục sức.

Nơi này nhiều người như vậy đều ăn mặc tông môn phục sức, không có khả năng đều là này gian cửa hàng người phụ trách đi!

Hắn dứt khoát đề cao thanh âm hỏi: "Cửa hàng này phô ai nói tính?"

Bởi vì mọi người đều đang xem náo nhiệt, Tiêu Lăng Hàn lời kia vừa thốt ra. Thật nhiều nhân tài hoàn hồn, bọn họ là tới mua linh quả, như thế nào liền xem nổi lên náo nhiệt?

Một cái đứng ở quầy bên ngoài nam tu nhấc tay đáp: "Ta là này gian cửa hàng người phụ trách."

"Ta muốn mua ngũ cấp linh quả."

"Ta muốn mua tứ cấp linh quả."

"Ta muốn mua bát cấp linh quả."

"……"

Vài người, lập tức liền đem nam tu vây quanh lên.

Tiêu Lăng Hàn nhìn rõ ràng là chính mình hỏi nói, kết quả những người khác lại một hống mà thượng, ngược lại đem hắn tễ ở nhất bên ngoài.

Trong lòng buồn bực không thôi, những người này vừa rồi không phải xem náo nhiệt xem rất hăng hái sao?

"Mọi người đều chờ một chút."

Nam tu bị mọi người vây quanh, giơ lên đôi tay, ý bảo mọi người an tĩnh.

Chờ mọi người sôi nổi im miệng, nam tu mới nhìn về phía Vương Uyển Đình cùng Vu Lệ Tuệ. Hỏi: "Bát cấp tím linh quả, các ngươi hai người rốt cuộc ai muốn?"

"Ta muốn!"

"Ta muốn!"

Hai người không hẹn mà cùng đáp.

Thấy đối phương cùng chính mình nói giống nhau, lại oán hận trừng mắt nhìn đối phương liếc mắt một cái.

"Ngạch, nhưng nơi này chỉ đủ các ngươi trong đó một người yêu cầu số lượng." Nam tu có chút khó xử nói, này hai cái nữ tu sở dĩ sảo lên, chính là bởi vì tím linh quả số lượng không đủ.

Vu Lệ Tuệ tự nhiên mà vậy nói: "Vậy cho ta."

"Dựa vào cái gì cho ngươi, rõ ràng chính là ta trước tới." Vương Uyển Đình cũng không cam lòng yếu thế.

Vu Lệ Tuệ: "Ngươi trước tới lại như thế nào, rõ ràng chính là ta trước mở miệng muốn mua."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, này hai nữ nhân như thế nào như vậy phiền, nếu là còn như vậy đi xuống phỏng chừng lại đến sảo lên.

Hắn kiến nghị nói: "Nếu các ngươi hai người đều muốn, vậy đi ra ngoài đánh một trận, ai thắng về ai."

Còn lại người nghe vậy, xem náo nháo không chê sự đại, sôi nổi phụ họa.

Vu Lệ Tuệ cùng Vương Uyển Đình hai người nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, đồng thời quay đầu nhìn về phía hắn.

Thấy nói chuyện người dung mạo xuất chúng, khí chất phi phàm, cốt linh không lớn, tu vi cũng không yếu.

Hai người trong mắt đều hiện lên một tia kinh diễm.

Vương Uyển Đình thực mau trở về qua thần.

Trong lòng lại suy nghĩ, lớn lên lại đẹp có ích lợi gì, còn không phải chịu không nổi hồ ly tinh thông đồng.

Vu Lệ Tuệ lại nghĩ, người này dung mạo như vậy xuất chúng, nàng trước kia như thế nào chưa thấy qua?

Chẳng lẽ là 5 năm trước tân vào cửa đệ tử?

Hắn tư chất cũng không tồi, bộ dạng cũng hảo, chỉ có nhân tài như vậy xứng thượng chính mình.

Cái gì Vương Tư Phàm Lý nhớ trần tục, tư chất giống nhau, bộ dạng thường thường, kia có thể xứng thượng nàng hoa dung nguyệt mạo dung nhan.

Vu Lệ Tuệ không màng những người khác ồn ào thanh, lập tức thay đổi một bộ gương mặt. Tươi cười như hoa đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Vị sư đệ này hảo, ta

chính là mười bốn trưởng lão thân truyền đệ tử: Vu Lệ Tuệ."

Vu Lệ Tuệ có Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, tiến vào Lăng Kiếm Tông mau 60 năm.

Nếu Tiêu Lăng Hàn chỉ là bình thường đệ tử, Vu Lệ Tuệ như vậy xưng hô xem như cất nhắc hắn.

Rốt cuộc thân truyền đệ tử muốn cao hơn bình thường đệ tử một cái bối phận, mà lão tổ đệ tử muốn cao hơn bình thường đệ tử hai bối.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Nữ nhân này có bệnh đi?

Chính mình không làm nàng tự giới thiệu a?

Nữ nhân này xem chính mình ánh mắt, như thế nào như vậy làm người ghê tởm đâu?

Nàng như vậy thượng vội vàng tới kết bạn chính mình, là coi trọng chính mình?

Nhất kiến chung tình?

Nhưng vừa rồi thấy nàng như vậy hiện thực bộ dáng, không giống như là sẽ nhất kiến chung tình người a!

Tiêu Lăng Hàn trong lòng chửi thầm không thôi, trực tiếp từ Vu Lệ Tuệ bên cạnh đi qua, làm lơ nàng tồn tại. Đi vào phụ trách cửa hàng nam tu trước mặt, đưa cho hắn một cái không gian giới tử. "Phiền toái ngươi giúp ta tính tính, nơi này linh quả giá trị nhiều ít cống hiến điểm."

Nam tu theo bản năng tiếp nhận giới tử, thấy những người khác đều nhìn chính mình, nam tu dứt khoát trước vì Tiêu Lăng Hàn kết toán.

Cửa hàng trong lúc nhất thời an tĩnh châm rơi có thể nghe, chỉ có thể nghe thấy nam tử dao động bàn tính thanh âm.

Đột nhiên "Phụt ~" một tiếng, vang ở mọi người bên tai.

Mọi người nghe tiếng, sôi nổi quay đầu nhìn về phía Vương Uyển Đình.

Vương Uyển Đình thật sự là không có nhịn xuống, lần đầu tiên nhìn thấy đối với Lệ Tuệ miễn dịch nam tu.

Nàng không cấm nhìn nhiều Tiêu Lăng Hàn hai mắt.

Thầm nghĩ: Cuối cùng có người đôi mắt không mù.

Vu Lệ Tuệ sắc mặt xấu hổ, mặt cũng xấu hổ đỏ bừng.

Nàng từ vào Lăng Kiếm Tông, còn trước nay không gặp được quá không cho nàng mặt mũi nam tu.

Bên người nam tu đều không cần nàng nói thêm cái gì, liền sẽ chủ động vì nàng đi theo làm tùy tùng, mà Vương Tư Phàm chính là trong đó một người.

Tiêu Lăng Hàn như vậy đừng ra một cách nam tử, tuy rằng làm Vu Lệ Tuệ rơi xuống mặt mũi, lại làm Vu Lệ Tuệ đối hắn tới hứng thú.

Trước nay không thất qua tay Vu Lệ Tuệ bị khơi dậy hiếu thắng chi tâm.

Nàng nghĩ chính mình nhất định phải chinh phục tên này nam tử.

Dựa vào nàng đối nam nhân hiểu biết, tin tưởng chỉ cần nàng ra tay, liền không có bắt không được nam nhân.

Lăng Kiếm Tông đại đa số đều là nam tu, song nhi ít ỏi không có mấy, nữ nhân càng là thiếu đáng thương.

Thuộc về sư nhiều thịt ít.

Tuy rằng Tu chân giới nam tử có thể cùng nam tử kết làm đạo lữ, nhưng là có mềm mụp nữ nhân chủ động nhào vào trong ngực, đa số nam tu đều là vô pháp chống cự dụ hoặc.

Vu Lệ Tuệ quay đầu trừng mắt nhìn Vương Uyển Đình liếc mắt một cái, lại thấy nàng hai mắt chính chuyên chú mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Vu Lệ Tuệ lập tức cảnh giác lên.

Tuy rằng Vương Uyển Đình không có chính mình lớn lên đẹp, nhưng tu sĩ không mấy cái xấu nữ. Nàng cũng coi như là một cái bế nguyệt tu hoa mỹ nhân.

Vương Uyển Đình nếu là biết Vu Lệ Tuệ trong lòng suy nghĩ, phỏng chừng đến nôn chết.

Cũng không phải ai đều cùng nàng giống nhau trong đầu chỉ có tình tình ái ái.

Nàng xem Tiêu Lăng Hàn chỉ là thuần túy thưởng thức, hoàn toàn không có muốn nhúng chàm ý tứ.

Lại nói, xem hắn kia quanh thân khí chất, cũng không phải người bình thường có thể khống chế.

Không tốn một phút, nam tu liền thu hồi bàn tính.

Đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Đã tính hảo, tổng cộng có 342 cống hiến điểm."

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem thân phận ngọc bài đưa cho nam tu.

Vu Lệ Tuệ trạm là Tiêu Lăng Hàn phía sau không xa địa phương, nàng mắt sắc thấy được Tiêu Lăng Hàn thân phận ngọc bài thượng" thân truyền đệ tử" bốn chữ, bất quá lại không có nhìn đến Tiêu Lăng Hàn tên.

Nghĩ thầm, nguyên lai đối phương cũng là thân truyền đệ tử, như vậy bọn họ liền càng xứng đôi.

Vu Lệ Tuệ ánh mắt sáng quắc mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Ánh mắt của nàng tràn ngập xâm lược tính.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được phía sau ánh mắt, mày không vui nhíu một chút.

Đã thật lâu không có gặp được đem chính mình trở thành con mồi người.

Nữ nhân này xem ra là ngại mệnh quá dài.

Tuy rằng tông môn môn quy không được đồng môn tương tàn, bất quá minh không được, hắn có thể tới ám.

Chỉ mong nữ nhân này không cần làm ra cái gì vượt qua hành động.

Tiêu Lăng Hàn thu hảo thân phận ngọc bài liền chuẩn bị rời đi này gian cửa hàng, lại không nghĩ mới vừa đi hai bước đã bị Vu Lệ Tuệ ngăn cản đường đi.

Vương Uyển Đình thấy Vu Lệ Tuệ này hồ ly tinh lại bắt đầu tự tiến chẩm tịch, âm thầm bĩu môi.

Bất quá có người dời đi nàng lực chú ý, chính mình vừa lúc có thể nhân cơ hội đem tím linh quả đổi tới tay.

Những người khác thấy Vương Uyển Đình cùng Vu Lệ Tuệ cư nhiên không có đánh lên tới, đều có chút tiếc nuối.

Vu Lệ Tuệ ngăn ở Tiêu Lăng Hàn trước người, ngẩng đầu bày ra ra nàng tuyệt mỹ ngũ quan, đường cong duyên dáng thiên nga cổ. Không chút nào cố kỵ Tiêu Lăng Hàn lúc này chính hắc xụ mặt, đối hắn doanh doanh mỉm cười, có vẻ phong tình vạn chủng.

“Sư đệ hà tất vội vã rời đi, trước kia ta đều không có gặp qua ngươi, ngươi hẳn là 5 năm trước mới nhập tông môn đi?”

Tiêu Lăng Hàn trầm khuôn mặt, nhìn trước mặt diện mạo diễm lệ nữ tử.

Trong mắt hắn, càng mỹ đồ vật, độc tính liền càng cường.

Hắn đối lớn lên xinh đẹp nữ nhân không có một chút hứng thú, chỉ nghĩ ở cách xa xa.

“Có sự nói sự, không có việc gì nhường đường.”

Vu Lệ Tuệ thấy Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc mở miệng nói chuyện, trong lòng vui vẻ.

Nàng thật đúng là sợ đối phương là một cái đầu gỗ, trong lòng chỉ có trong tay kiếm, kia nàng thật đúng là có thủ đoạn đều sử không ra.

Phía trước nàng liền gặp được vài cái con mồi, bất quá kia mấy người trong lòng chỉ có kiếm.

Cực giác không thú vị, nàng liền từ bỏ.

“Trước đó không lâu, ta phải đến một cái lục cấp đan sư động phủ tàng bảo đồ, ta tưởng mời sư đệ cùng đi thăm dò cái kia động phủ, nghe nói bên trong có tăng lên tu vi đan dược.”

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng phun ra ba chữ, “Không có hứng thú!”

Vu Lệ Tuệ sửng sốt, ngay sau đó nói: “Như thế nào sẽ không có hứng thú đâu? Sư đệ, ngươi xem chúng ta hiện tại đều chỉ có Nguyên Anh kỳ tu vi, nếu có thể tìm được tăng lên tu vi đan dược, chúng ta đây ly Hóa Thần kỳ không phải lại gần một bước sao?”

Tiêu Lăng Hàn trên dưới đánh giá Vu Lệ Tuệ một lần, đầy mặt ghét bỏ.

Ngay sau đó nói: “Ta đối với ngươi nói tầm bảo không có hứng thú, đối với ngươi càng là không có hứng thú. Còn có, ta là có đạo lữ người, cho nên ngươi có thể đừng đứng ở ta trước mặt, ngại ta mắt, chống đỡ ta lộ sao?”

Vương Uyển Đình mới vừa lấy lòng tím linh quả, đi tới cửa liền nghe được Tiêu Lăng Hàn lời này.

Nàng vui sướng khi người gặp họa mà nhìn về phía Vu Lệ Tuệ, “Vu Lệ Tuệ có nghe thấy không, ngươi chống đỡ vị sư đệ này lộ, còn chưa tránh ra.”

Vu Lệ Tuệ phẫn hận trừng mắt nhìn Vương Uyển Đình liếc mắt một cái.

Nàng không nghĩ tới chính mình rốt cuộc lại gặp được một cái cực phẩm nam tu.

Mà người này cũng không hề là du mộc ngật đáp.

Nhưng nghe xong hắn lời nói mới rồi, hắn còn không bằng những cái đó trong lòng chỉ có kiếm đầu gỗ.

Nàng như vậy một cái như hoa như ngọc nữ nhân, hắn cư nhiên nói chính mình ngại hắn mắt.

Thật là không ánh mắt.

Cái gì ánh mắt a!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 363

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 363 Thiên Lăng đại lục

【 Huyền Ý xuất quan 】 canh một

Vu Lệ Tuệ phỏng đoán, người này đạo lữ nhất định lớn lên chẳng ra gì, bằng không hắn vì sao thưởng thức không tới chính mình như vậy mỹ nhân?

Cuối cùng Vu Lệ Tuệ đành phải không cam lòng nhường ra lộ, ai oán nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Vương Uyển Đình thấy Vu Lệ Tuệ tránh ra con đường, đoạt ở Tiêu Lăng Hàn phía trước đi ra cửa hàng.

Tím linh quả đã bị nàng mua được, nàng muốn chạy nhanh trở về giao cho nhà mình sư tôn. Miễn cho trong chốc lát nàng cái kia chẳng phân biệt thị phi ca ca, lại muốn kêu chính mình đem tím linh quả nhường cho Vu Lệ Tuệ.

Vu Lệ Tuệ chờ Tiêu Lăng Hàn đi xa mới lưu luyến thu hồi ánh mắt, ngay sau đó nàng mới nhớ tới chính mình tới nơi này mục đích.

Kết quả bị cửa hàng người phụ trách báo cho tím linh quả đã bị Vương Uyển Đình mua đi rồi.

Vu Lệ Tuệ trong lòng khó tránh khỏi đối Tiêu Lăng Hàn nổi lên một tia oán hận.

Nghĩ chờ có cơ hội tái kiến người này, nhất định phải làm chính mình những cái đó những người ái mộ cho hắn một cái giáo huấn.

Tuy rằng tím linh quả bị Vương Uyển Đình mua đi rồi, nhưng là nàng còn có Vương Tư Phàm cái này kẻ ái mộ, lập tức nàng liền có chủ ý.

Mà Tiêu Lăng Hàn ra giao dịch trung tâm, liền trực tiếp trở về Kỳ Linh Phong.

Hắn quyết định về sau ra cửa đều đem tức phụ nhi mang lên, miễn cho lại gặp được tự mình đa tình người. Cùng. Hi. Thoán. Đối. Đọc. Gia.

Này Tu chân giới nữ nhân không phải luyến ái não, chính là phiền toái tinh.

Hắn về sau vẫn là trốn tránh điểm này đó nữ nhân thì tốt hơn.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý đang bế quan, Tiêu Lăng Hàn đành phải vẽ bùa cùng nghiên cứu trận pháp.

2 năm sau.

Hôm nay Tiêu Lăng Hàn đang ở vẽ bùa, bỗng nhiên cảm giác bốn phía linh khí đều ở hướng một phương hướng hội tụ.

Bởi vì chung quanh linh khí không ổn định, trong tay hắn phù bút không thể không dừng lại, ngay sau đó lá bùa liền tự cháy lên.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía linh khí nơi hội tụ.

Nơi đó đúng là bọn họ sở trụ phòng.

Đi vào trước cửa phòng, đợi nửa canh giờ, linh khí liền đình chỉ hội tụ.

Tiêu Lăng Hàn đẩy cửa mà vào, thấy Thượng Quan Huyền Ý như cũ nhắm mắt khoanh chân ngồi ở trên giường.

Ngay sau đó hắn liền ở trước bàn ngồi xuống, đôi mắt lại nhìn chằm chằm vào Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý lần này bế quan thu hoạch rất nhiều, tu vi tuy rằng không có đột phá, bất quá cảnh giới lại càng thêm củng cố.

Cảm giác được một cổ nóng rực tầm mắt, gắt gao nhìn chằm chằm chính mình.

Như vậy mãnh liệt, liền tính Thượng Quan Huyền Ý muốn bỏ qua đều khó.

Hắn mở mắt ra nhìn về phía ánh mắt nơi phát ra.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý mở bừng mắt, đối hắn hơi hơi mỉm cười, "Tỉnh?"

"Ân, Lăng Hàn, ta bế quan bao lâu?" Nói Thượng Quan Huyền Ý muốn đứng dậy, lại phát hiện chân có điểm tê dại, lập tức không thức dậy tới.

"Ha ha ha ~" Tiêu Lăng Hàn thấy vậy không phúc hậu cười lên tiếng.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt chính mình, lập tức thu tiếng cười, đi vào bên cạnh hắn, duỗi tay bắt đầu giúp hắn mát xa cẳng chân.

"Không lâu, mới bảy năm."

"Bảy năm, là không bao lâu." Thượng Quan Huyền Ý gật đầu phụ họa nói, kiếp trước hắn mỗi lần một bế quan, ít nói cũng là mười năm, dài nhất một lần bế quan dùng một trăm nhiều năm.

"Thu hoạch như thế nào?"

"Thu hoạch rất nhiều, xem ra bái một cái sư tôn vẫn là thực chỗ tốt. Đúng rồi, Lăng Hàn, ngươi là khi nào kết thúc bế quan?"

"Ta bế quan 5 năm." Tiêu Lăng Hàn liền đem chính mình mấy năm nay phát sinh sự, một năm một mười báo cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay nhéo nhéo Tiêu Lăng Hàn mặt, đầy mặt u oán.

"Ngươi như thế nào lại bị người coi trọng?"

Trước kia hắn còn nghĩ tới nếu là ai làm Tiêu Lăng Hàn đạo lữ, khẳng định đến rầu thúi ruột.

Rốt cuộc hắn lớn lên thật sự là quá phạm quy, thực dễ dàng bị người nhớ thương.

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới cái kia rầu thúi ruột người, biến thành chính hắn.

"Ta còn là thực đoạt tay, cho nên ngươi đến đem ta xem trọng." Tiêu Lăng Hàn nghiêm túc nói, ánh mắt lửa nóng nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý.

"Ngươi là của ta, ai dám đoạt, ta liền đi diệt ai. Đúng rồi, ngươi vừa rồi nói nữ nhân kia tên gọi là gì tới."

"Hình như là kêu với cái gì Lệ Tuệ đi? Nhớ không rõ lắm."

Người tu chân ký ức tự nhiên không phải giống nhau hảo.

Hai năm trước phát sinh sự, hắn tự nhiên nhớ rõ ràng.

Tuy rằng nhớ rõ ràng, nhưng không thể biểu hiện ra ngoài.

Thượng Quan Huyền Ý bỗng nhiên cảm giác bả vai lạnh căm căm, vừa rồi cùng Tiêu Lăng Hàn nói chuyện quá nghiêm túc.

Đặc biệt là nghe được chính mình có tân tình địch xuất hiện khi, lực chú ý đều đặt ở kia mặt trên.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này khi nào không giúp chính mình ấn chân đều không có phát hiện, áo ngoài đai lưng cũng không biết khi nào bị hắn giải khai.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn tay đã duỗi tới rồi chính mình lỏa lồ trên vai, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay bắt được hắn tay. "Lăng Hàn, ta muốn ăn ngươi làm cơm."

Tiêu Lăng Hàn đợi tức phụ nhi hai năm, mới đem hắn mong xuất quan, tự nhiên sẽ không dễ dàng làm hắn chạy thoát.

"Ta cũng đói bụng, lúc này ta liền muốn ăn ngươi. Ngoan, ngươi trước đem ta uy no rồi, ta liền đi nấu cơm cho ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý phác gục ở trên giường.

"Ngươi không nấu cơm cho ta ăn, ta không sức lực." Thượng Quan Huyền Ý đẩy Tiêu Lăng Hàn, làm cuối cùng giãy giụa.

"Ngươi nằm liền hảo, lại không cần ngươi xuất lực." Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vươn tay phải đem Thượng Quan Huyền Ý tay cố định lên đỉnh đầu đoan, miễn cho vướng bận.

"Ngươi, ngươi da mặt thật hậu." Thượng Quan Huyền Ý mặt nghẹn đỏ bừng, trên tay hoàn toàn sử không thượng lực.

"Cũng không nhiều hậu, chủ yếu là da mặt không hậu, ăn không đến thịt." Tiêu Lăng Hàn cười ngâm ngâm nói, nhìn Thượng Quan Huyền Ý một đôi mắt đào

hoa, mở đại đại trừng mắt chính mình, gương mặt cũng bởi vì chính mình nói biến hồng hồng.

Hắn cái dạng này miễn bàn nhiều mê người, hiện tại Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ hóa thân thành cầm thú, hung hăng khi dễ hắn.

"Ngươi không cần……" Mặt.

Cuối cùng một chữ Thượng Quan Huyền Ý còn chưa nói ra tới, đã bị Tiêu Lăng Hàn phong bế môi.

Hai người này một đôi tu chính là ba ngày.

Ba ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn tay chân nhẹ nhàng rời giường mặc tốt quần áo.

Hắn cả người đều có vẻ thần thanh khí sảng, tinh thần phấn chấn.

Nhìn đến trên giường còn đang ngủ say Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn tâm tình cực hảo mà ra phòng.

Sau nửa canh giờ.

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa trở lại phòng.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt nhắm chặt, khóe miệng hơi hơi cong lên, hiển nhiên là làm cái gì mộng đẹp.

Thượng Quan Huyền Ý chính mơ thấy chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau ra ngoài rèn luyện, sau đó hai người phát hiện một cái linh thạch quặng.

Đang lúc hai người tính toán đi đào linh thạch, Thượng Quan Huyền Ý bỗng nhiên cảm giác chính mình cực độ thiếu oxy, hô hấp không thuận. Hắn theo bản năng hé miệng, lập tức liền cảm giác được có cái dị vật xâm nhập miệng mình. Còn cướp lấy chính mình hô hấp, cùng chính mình đầu lưỡi dây dưa ở bên nhau. Cảm giác được trong miệng quen thuộc hương vị, theo bản năng làm ra đáp lại.

Thượng Quan Huyền Ý cứ như vậy bị Tiêu Lăng Hàn hôn tỉnh.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý mở bừng mắt, liền buông hắn ra.

Nhìn đến hắn một đôi mắt đào hoa phiếm hơi nước, khóe mắt phiếm hồng, thật muốn lại khi dễ hắn một lần.

Bất quá chỉ là ngẫm lại, rốt cuộc tức phụ nhi phía trước liền nói muốn ăn cơm, đã lùi lại ba ngày.

"Tỉnh ngủ?"

"Không ngủ no, làm ta ngủ tiếp trong chốc lát!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay bắt lấy chăn trực tiếp đem đầu cùng nhau che lại, thuận thế còn cuốn một chút, đem chính mình bọc thành kén tằm.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy dở khóc dở cười, trước kia trước nay không gặp Thượng Quan Huyền Ý lại quá giường.

Hắn này lười biếng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ đem hắn từ kén tằm trảo ra tới.

Nghĩ đến liền làm, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem trong chăn Thượng Quan Huyền Ý rút ra tới, thấy gia hỏa này còn buồn ngủ còn muốn hướng trong chăn toản. Hắn từ từ nói: "Ngươi nếu là lại không đứng dậy, đồ ăn liền lạnh?"

Vừa nghe có ăn, Thượng Quan Huyền Ý lập tức tinh thần tỉnh táo.

"Lăng Hàn ngươi chừng nào thì khởi giường, đồ ăn thật sự đều làm tốt sao?" Nói, hắn còn duỗi tay xoa xoa có chút nhức mỏi eo.

Tiêu Lăng Hàn cái này đại ma vương nói chuyện một chút đều không tính toán gì hết, rõ ràng trước đó nói tốt chính mình nằm bất động. Kết quả hắn còn muốn chính mình bày ra một ít yêu cầu cao độ động tác, tuy rằng chính mình lúc ấy cũng sảng, nhưng xong việc eo đau bối đau.

Hắn chỉ nghĩ nằm thi.

Bất quá ở nằm thi cùng thức ăn chi gian, Thượng Quan Huyền Ý quyết đoán lựa chọn thức ăn.

"Ta là nửa canh giờ trước khởi giường." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý quần áo đưa cho hắn.

"Vậy ngươi có làm ta thích ăn bạo xào linh thảo thỏ, hương cay gà tây, hạt mè cá……." Thượng Quan Huyền Ý một bên nói đồ ăn danh, một bên mặc quần áo.

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở bên cạnh bàn, đôi mắt nhìn hắn động tác, lỗ tai nghe hắn dong dài.

Chờ hắn nói xong, mới có tốt hơn cười hỏi: "Huyền Ý, ngươi báo như vậy nhiều đồ ăn danh, ngươi ăn xong sao? Ngươi sẽ không sợ đem ta mệt?"

Thượng Quan Huyền Ý hệ hảo đai lưng, suy nghĩ một chút, mới nói nói "Ta hình như là báo có điểm nhiều, bất quá chỉ cần ngươi làm trong đó giống nhau, ta liền thỏa mãn."

"Ngươi cũng thật hảo dưỡng, dễ dàng như vậy liền thỏa mãn!"

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau ở ra phòng.

Hai người mới vừa mở ra cửa phòng, liền nhìn đến sân bàn đá bên đã ngồi một người.

Người nọ đưa lưng về phía bọn họ, trong tay cầm chiếc đũa, chính gắp một chiếc đũa thịt uy tiến trong miệng.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sắc mặt đều trầm trầm.

Hai người tới Kỳ Linh Phong bảy năm, Tiêu Lăng Hàn chỉ đã làm hai lần cơm.

Lần trước cũng là cơm vừa mới làm tốt, Âu Dương Tu Kỳ liền đúng giờ xuất hiện, lần này lại là.

Cũng không biết này tiện nghi sư tôn có phải hay không không có việc gì liền dùng thần thức nhìn trộm bọn họ hai người.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến phía trước ba ngày chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn hai người ở trên giường lêu lổng, tức khắc hắn cả người đều không tốt, mặt cũng thiêu lên.

Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra biết hai người ở song hưu thời điểm, Âu Dương Tu Kỳ vô dụng thần thức đảo qua hai người phòng.

Bất quá hắn ở nấu cơm thời điểm, Âu Dương Tu Kỳ cơ hồ vẫn luôn đều ở dùng thần thức nhìn trộm.

Chỉ sợ chính mình chân trước vừa mới vào phòng, sau lưng hắn liền đến trong viện.

Hắn bố trí lục cấp trận pháp, đối Âu Dương Tu Kỳ cái này Độ Kiếp kỳ người, hoàn toàn chính là thùng rỗng kêu to.

Âu Dương Tu Kỳ tuy rằng ở ăn cơm, nhưng hắn cảm giác kiểu gì nhạy bén.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mới ra cửa phòng, không quá ba giây. Hắn cảm giác được lưỡng đạo cực kỳ u oán ánh mắt, chính chặt chẽ nhìn chằm chằm chính mình.

Hắn quay đầu trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, tức giận nói: “Thất thần làm gì? Lại bất quá tới, đồ ăn liền phải bị ta ăn xong rồi.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi qua đi, đầu tiên là hướng Âu Dương Tu Kỳ hành lễ, mới ngồi xuống bắt đầu cùng hắn cùng nhau ăn cơm.

Tuy rằng Âu Dương Tu Kỳ ở năm phút trước cũng đã tới rồi, nhưng là hắn ăn tương ưu nhã, động tác cũng là thong thả ung dung, bên cạnh bàn còn thả một bầu rượu, cho nên thức ăn trên bàn cũng không có bị hắn ăn nhiều ít.

Tiêu Lăng Hàn cấp Thượng Quan Huyền Ý kẹp hảo đồ ăn, thấy hắn ăn say mê, trong lòng là nói không nên lời thỏa mãn.

Quay đầu nhìn đến trên bàn phóng bầu rượu, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền không rời được mắt.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn tròng mắt đều sắp dính ở bầu rượu thượng, nhướng mày, hắn cầm lấy bầu rượu lay động một chút, cười hỏi: “Tưởng uống?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, “Ân.”

“Tưởng uống cũng không phải không thể.”

Nghe thấy Âu Dương Tu Kỳ này rõ ràng là rơi vào nói, Tiêu Lăng Hàn cảnh giác hỏi: “Có điều kiện gì?”

Âu Dương Tu Kỳ mân một ngụm rượu, mới nói nói: “Cũng không có gì, tưởng uống liền uống đi, coi như là cho các ngươi thực tiễn.”

Thực tiễn?

Đây là muốn bọn họ ra ngoài?

Rèn luyện?

Có bí cảnh mở ra?

Làm nhiệm vụ?

Một đám từ chui vào Tiêu Lăng Hàn trong đầu.

Ngay cả ở vùi đầu dùng bữa Thượng Quan Huyền Ý đều dừng chiếc đũa, nhìn Âu Dương Tu Kỳ, chờ đợi hắn bên dưới.

Âu Dương Tu Kỳ thấy Thượng Quan Huyền Ý cũng nhìn về phía chính mình, nói: “Nhị đồ đệ ngươi cũng có thể tới một chút.”

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, nhìn về phía một bên Tiêu Lăng Hàn.

Tuy rằng sư tôn rượu thực mê người, nhưng là ở trong lòng hắn vẫn là Tiêu Lăng Hàn tương đối quan trọng.

Âu Dương Tu Kỳ thấy vậy, trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, lại đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Vi sư nói ngươi có thể uống, ngươi xem ngươi sư huynh làm gì? Hắn đều có thể uống, chẳng lẽ hắn còn không chuẩn ngươi uống rượu sao?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 364

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 364 Thiên Lăng đại lục

【 muốn sư huynh ôm 】 canh hai

Tiêu Lăng Hàn sờ sờ cái mũi, hắn cũng thực bất đắc dĩ.

Nếu là Thượng Quan Huyền Ý ngàn ly không say, chính mình tuyệt đối sẽ không quản hắn uống rượu, hắn tưởng uống nhiều ít đều không có vấn đề. Nhưng hắn chính là một ly say tửu lượng, Tiêu Lăng Hàn khẳng định không thể làm hắn tùy tiện uống rượu.

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ cười cười, lập tức nói sang chuyện khác: "Sư tôn ngươi vừa rồi nói thực tiễn là có ý tứ gì?"

"Vi sư chuẩn bị cho các ngươi hai người đi ra ngoài rèn luyện một phen." Âu Dương Tu Kỳ vừa ăn đồ ăn biên nói, trong lòng lại là nghĩ đến, đại đồ đệ tay nghề thật đúng là không lời gì để nói, chính là xuống bếp số lần quá ít. Phía trước hắn một người chính là đãi hai năm đều không có từng vào phòng bếp. Nhị đồ đệ vừa xuất quan, hắn liền vào phòng bếp, lại nói tiếp chính mình này vẫn là dính nhị đồ đệ quang.

Này một cái hai cái cũng chưa nói hảo hảo hiếu kính một chút hắn cái này sư tôn.

Tới cọ điểm cơm, này hai cái keo kiệt đồ đệ còn rất sợ chính mình cho bọn hắn ăn xong rồi.

Âu Dương Tu Kỳ càng nghĩ càng tâm tắc, nghĩ chính mình về sau nhất định phải thường xuyên tới cọ cơm.

Tiêu Lăng Hàn thấy Âu Dương Tu Kỳ bị Thượng Quan Huyền Ý lôi đi suy nghĩ, lập tức lấy ra hai cái cái ly. Phân biệt vì hai người các rót một chén rượu, trang tràn đầy, nhiều một giọt liền sẽ tràn ra cái loại này.

Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Là tùy tiện đi nơi nào rèn luyện sao?"

Âu Dương Tu Kỳ lắc đầu, chậm rãi nói: "Đương nhiên không phải, vi sư chuẩn bị cho các ngươi đi Thiên Tinh Thành, Thiên Tinh Thành là tông môn phân cho vi sư quản lý thành trì. Bất quá mấy năm gần đây Thiên Tinh Thành thu vào càng ngày càng ít, cho nên vi sư muốn cho các ngươi đi quản lý một đoạn thời gian, nhìn xem đến tột cùng là nơi nào xảy ra vấn đề."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn trong lòng hồ nghi, hỏi: "Sư tôn, ngươi không phải là đào một cái hố, làm chúng ta nhảy đi?"

Thượng Quan Huyền Ý phụ họa gật gật đầu, này sư tôn có đôi khi thật đúng là không thể nào đáng tin cậy.

“Cái gì kêu ta đào hố? Vi sư làm sao có thời giờ chuyên môn thủ Thiên Tinh Thành? Ta cũng là gần nhất mới nhớ tới chính mình còn có như vậy một cái sản nghiệp.” Âu Dương Tu Kỳ nói chính là đúng lý hợp tình, trong lòng lại có chút chột dạ.

Âu Dương Tu Kỳ chính mình rốt cuộc có bao nhiêu sản nghiệp, chính hắn đều không nhớ rõ.

Dù sao trước kia hắn vẫn luôn vội vàng tu luyện, căn bản không có thời gian xử lý. Lúc sau hắn liền đem chính mình danh nghĩa sản nghiệp chuyển giao cho trong tông môn những người khác, dù sao những người đó sẽ đúng hạn cho hắn một bút linh thạch, chỉ là này linh thạch số lượng cấp càng ngày càng ít.

Chờ Âu Dương Tu Kỳ tu vi tới rồi Độ Kiếp kỳ đỉnh sau, lại kéo không dưới mặt mũi đi thu hồi tới, huống chi phía trước là hắn cầu nhân gia giúp hắn quản lý.

Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Sư tôn là làm chúng ta sư huynh đệ hai người đi đương thành chủ sao?”

Âu Dương Tu Kỳ đánh giá hai người một phen, ghét bỏ nói: “Nơi này chính là Thiên Lăng đại lục, không phải Hoàng Cực đại lục. Liền các ngươi điểm này tu vi còn muốn làm thành chủ, đừng đi sau, ngày đầu tiên đã bị người kéo xuống mã.”

“Sư tôn, vậy ngươi kêu chúng ta đi làm gì? Không lo thành chủ, chẳng lẽ đương Thành chủ phủ quản gia?”

Nghe vậy, Âu Dương Tu Kỳ trong miệng rượu trực tiếp phun tới.

Hắn trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, “Ta Âu Dương Tu Kỳ đệ tử cư nhiên muốn đi cho người khác đương quản gia, ngươi thật đúng là tiền đồ?! Ra Kỳ Linh Phong, ngươi nhưng ngàn vạn nói ngươi là ta Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ.”

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: “Không phải muốn chúng ta đi làm quản gia, chúng ta đây lấy cái gì thân phận đi quản lý Thiên Tinh Thành?”

“Vi sư sẽ phái một cái Luyện Hư kỳ tu sĩ đến Thiên Tinh Thành đi đương thành chủ. Bên ngoài thượng là muốn các ngươi cùng hắn học tập như thế nào quản lý thành trì, trên thực tế hắn là nghe theo các ngươi an bài.”

Nghe thấy Âu Dương Tu Kỳ nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thấy hai người cái dạng này, Âu Dương Tu Kỳ lắc đầu thở dài, “Các ngươi có thể hay không có điểm tiền đồ, nhớ năm đó vi sư mới Hóa Thần kỳ thời điểm, liền dám dẫn theo kiếm cùng Luyện Hư kỳ tu sĩ đối nghịch.”

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy tò mò hỏi: “Sư tôn, vị kia Luyện Hư kỳ tiền bối là người phương nào?”

Kỳ thật Thượng Quan Huyền Ý muốn hỏi chính là: Vị kia tiền bối như thế nào không có diệt ngươi, còn làm ngươi trưởng thành lên!

Bất quá lời này, hắn cũng không dám nói xuất khẩu.

"Còn có thể là ai, tự nhiên là các ngươi sư công!"

Sư công?

Kia chẳng phải là nhà mình tiện nghi sư tôn phụ thân sao?

Lão tử còn có thể đem nhi tử diệt?

Khó trách nhà mình sư tôn đến bây giờ còn tung tăng nhảy nhót, nguyên lai khiêu chiến chính là chính hắn thân cha.

Công đạo rõ ràng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ra cửa rèn luyện công việc sau, Âu Dương Tu Kỳ liền rời đi hai người cư trú sân.

Đương nhiên, hắn trước khi đi thời điểm còn đóng gói hai bàn đồ ăn, dù sao hai cái tiểu tử thúi cũng ăn không hết, đảo rớt chẳng phải đáng tiếc.

Ở Âu Dương Tu Kỳ rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý uống lên hắn mang đến rượu. Theo sau hai người lập tức khoanh chân ngồi dưới đất, chuyên tâm luyện hóa trong rượu linh khí.

Không trong chốc lát Tiêu Lăng Hàn liền đem trong rượu linh khí toàn bộ dẫn đường đến đan điền trung, bất quá hắn tu vi không nhiều lắm biến hóa. Rốt cuộc hắn hiện tại đã là Hợp Thể kỳ, yêu cầu linh khí so Nguyên Anh kỳ thời điểm muốn nhiều đến nhiều.

Thượng Quan Huyền Ý là lần đầu tiên uống Âu Dương Tu Kỳ rượu, so với hắn trước kia uống qua rượu bên trong linh khí nhiều hơn. Ở luyện hóa trong rượu linh khí sau, hắn rõ ràng cảm giác được chính mình ly hợp thể kỳ lại gần một bước.

Bất quá, hắn cảm giác chính mình đầu có chút hôn trầm trầm, muốn đứng dậy lại phát hiện chính mình toàn thân mềm như bông.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý giống như bắt đầu phạm mơ hồ, thử tính gọi một tiếng: "Huyền Ý."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn kêu chính mình, Thượng Quan Huyền Ý lắc lắc đầu, tưởng đem chính mình diêu thanh tỉnh.

Ngẩng đầu đi xem hắn, lại phát hiện chính mình trước mặt có hai cái Tiêu Lăng Hàn.

Thượng Quan Huyền Ý nói thầm nói: "Như thế nào có hai cái Tiêu Lăng Hàn?"

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, hắn rõ ràng cũng chỉ có một cái.

Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này uống say, cư nhiên đem hắn một người xem thành hai người.

"Lăng Hàn, ta choáng váng đầu."

Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt mê ly, tầm mắt trở nên mông lung, duỗi tay xoa này cái trán.

"Ta đỡ ngươi trở về phòng nghỉ ngơi." Nói, Tiêu Lăng Hàn đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên người, muốn đem hắn nâng dậy tới.

Kết quả, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp tới một câu: "Ta không sức lực, đứng không vững."

Thấy hắn khoanh chân ngồi dưới đất, trên mặt đỏ bừng một mảnh, một đôi mắt đào hoa nhìn chằm chằm vào chính mình.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo mũi hắn, "Ngươi là muốn ta ôm ngươi đi!"

"Ân, muốn sư huynh ôm!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý mở ra hai tay.

Tiêu Lăng Hàn đối không uống rượu Thượng Quan Huyền Ý liền không một chút sức chống cự, đối uống xong rượu có chút khờ khạo hắn, liền càng không có sức chống cự.

Không phải hắn ** thượng não, mà là nhìn đến như vậy ngoan ngoãn Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, tà hỏa lập tức liền chạy trốn đi lên.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn bế lên Thượng Quan Huyền Ý liền trực tiếp trở về phòng.

Vào phòng sau Tiêu Lăng Hàn đem hắn nhẹ nhàng đặt ở trên giường, chính mình lại quay đầu lại đi quan phòng môn.

Chờ Tiêu Lăng Hàn quay đầu tới khi, liền phát hiện Thượng Quan Huyền Ý đang ở cởi quần áo.

Bất quá quần áo bị hắn làm cho hỗn độn một mảnh, hắn hiện tại quần áo bất chỉnh, nhưng là quần áo như cũ hảo hảo mà treo ở trên người hắn.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đi tới, Thượng Quan Huyền Ý vẫy vẫy tay, "Lăng Hàn, mau tới giúp ta cởi quần áo, ta như thế nào thoát không xuống dưới."

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý lời này, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt gia tăng, trực tiếp thuấn di đến trên giường, đem hắn đè ở dưới thân.

"Huyền Ý."

"Ân? Lăng Hàn, ta quần áo còn không có thoát." Thượng Quan Huyền Ý đôi tay chống Tiêu Lăng Hàn ngực, chấp nhất muốn cởi quần áo.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một cái dùng sức, "Tư lạp" một tiếng, Thượng Quan Huyền Ý trên người quần áo liền chia năm xẻ bảy.

"Tiêu Lăng Hàn, ngươi cư nhiên xả hỏng rồi ta quần áo!" Thượng Quan Huyền Ý trợn to hai mắt, bất mãn mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

“Nó quá vướng bận, cản trở tới rồi ta.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem quần áo của mình cũng cởi ra.

“Vướng bận ngươi cũng không thể xả…… Ngô ~~ ngô,”

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý nói xong, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp phong bế hắn lải nhải miệng.

Sáng sớm hoa mỹ ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ màn chiếu vào trong phòng.

Thượng Quan Huyền Ý dùng tay chắn chắn, phát hiện không thể nào dùng được. Vì thế hắn trực tiếp phiên một cái thân, bối hướng ra phía ngoài.

Tiêu Lăng Hàn vừa mới đi đến phòng cửa, liền thấy được Thượng Quan Huyền Ý động tác.

Hắn cầm trong tay bưng chén đặt lên bàn, đi vào trước giường.

“Huyền Ý, nên rời giường.” Nói, trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý vớt ra tới.

Thấy hắn nhắm mắt lại giả bộ ngủ, Tiêu Lăng Hàn từ Long Ngọc không gian lấy ra một bộ sạch sẽ quần áo, vì hắn một kiện một kiện mặc vào.

Tiêu Lăng Hàn thấy quần áo đều cho hắn mặc xong rồi, vẫn là nhắm hai mắt, tiến đến hắn bên tai, ái muội nói: “Ngươi không phải là muốn ta ôm ngươi ra Kỳ Linh Phong đi?”

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy thân thể của mình như là cùng người đại chiến ba ngày ba đêm giống nhau, cả người vô lực.

Vốn dĩ ngày hôm qua liền eo đau bối đau, tối hôm qua lại bị Tiêu Lăng Hàn hung hăng khi dễ một phen, hôm nay hắn cảm giác chính mình cả người đều đau.

Hắn một chút đều không nghĩ rời giường, chỉ nghĩ ở trên giường nằm thi.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn này tinh thần phấn chấn bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý thâm giác chính mình nhất định phải áp trở về. Muốn cho Tiêu Lăng Hàn cũng nếm thử không nghĩ rời giường, chỉ nghĩ nằm thi là bộ dáng gì cảm giác.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên không nghĩ bị Tiêu Lăng Hàn ôm ra Kỳ Linh Phong, như vậy đến bị bao nhiêu người vây xem?

Hắn nhưng không nghĩ bị mọi người trở thành con khỉ xem.

Cho nên ở Tiêu Lăng Hàn nói câu nói kia sau, hắn chỉ phải lưu luyến rời đi giường.

Đi vào bên cạnh bàn, đem Tiêu Lăng Hàn vì chính mình ngao chế cháo đều uống lên.

Sau nửa canh giờ.

Hai người thu thập hảo liền ra Kỳ Linh Phong.

Lăng Kiếm Tông nhiệm vụ đường, ở toàn bộ tông môn vẫn luôn là thực náo nhiệt, thực chịu đại gia hoan nghênh địa phương.

Tông môn đệ tử đại bộ phận thu vào đều là từ nhiệm vụ đường trung kiếm lấy.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào nhiệm vụ đường, nhiệm vụ đường bên trong thiết trí cùng Học viện Hoàng Cực không sai biệt lắm.

Sở dĩ không sai biệt lắm, hẳn là Âu Dương Tu Kỳ kiệt tác.

Hai người lần này tuy rằng là Âu Dương Tu Kỳ an bài bọn họ ra tông môn rèn luyện, nhưng vẫn là muốn ở nhiệm vụ đường quải cái danh.

Như thế bọn họ liền tương đương với là lãnh tông môn nhiệm vụ, này còn may mà bọn họ có cái lão tổ làm chỗ dựa, bằng không cho dù có như vậy nhiệm vụ, cũng không phải bọn họ hai người hiện tại có thể tiếp.

Hai người đăng ký hảo sau, liền tính toán rời đi nhiệm vụ đường.

Chỉ là hai người vừa mới đi tới cửa, liền gặp được Vu Lệ Tuệ.

Vu Lệ Tuệ bên người còn đi theo ba cái cùng nàng tu vi không sai biệt lắm nam tu, nhìn dáng vẻ bọn họ hẳn là cũng là tới tiếp nhận vụ.

Hai bên một đối mặt, từng người trong mắt thần sắc liền bất đồng, Tiêu Lăng Hàn là trực tiếp làm lơ.

Mà Vu Lệ Tuệ như cũ dùng ai oán ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, phảng phất Tiêu Lăng Hàn chính là vứt bỏ nàng tra nam.

Bên người nàng ba cái nam tu nhìn thấy một màn này, lập tức liền ghen tuông quá độ.

Ba người nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt đều có chút không tốt.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay hung hăng ở Tiêu Lăng Hàn bên hông xoay một chút.

Trước mắt nữ nhân này vừa xuất hiện, cùng với nàng kia mộ danh kỳ diệu ánh mắt.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền đoán được nàng chính là Tiêu Lăng Hàn phía trước nói lạn đào hoa.

Tiêu Lăng Hàn bị Vu Lệ Tuệ xem nổi lên một thân nổi da gà, nữ nhân này thật đúng là sẽ tự mình đa tình.

Bọn họ liền gặp qua một mặt đi?

Bị nàng như vậy nhìn, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình chính là một cái phụ lòng hán!

Hắn bị chính mình trong lòng đột nhiên dâng lên cái này ý tưởng cấp ghê tởm tới rồi.

Trực tiếp dắt Thượng Quan Huyền Ý tay, cùng Vu Lệ Tuệ bốn người gặp thoáng qua.

Vu Lệ Tuệ thấy Tiêu Lăng Hàn mắt nhìn thẳng, một ánh mắt đều không có cho chính mình. Nàng quay đầu híp mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người giao nắm tay, trong mắt hiện lên một tia hàn mang.

Đây là hắn phía trước nói đạo lữ sao?

Hừ!

Liền tính hắn đạo lữ lớn lên lại đẹp lại như thế nào, rốt cuộc kia chỉ là một người nam nhân!

Chính mình một cái mềm mụp đại mỹ nhân, thế nhưng còn so ra kém một cái ngạnh bang bang nam nhân thúi.

Vu Lệ Tuệ trong mắt tràn đầy không cam lòng cùng phẫn hận.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 365

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 365 Thiên Lăng đại lục

【 ra cửa rèn luyện 】 canh ba

Trong đó một người kêu Tằng Tài Hoằng nam tu, nhìn thấy Vu Lệ Tuệ như vậy biểu tình, trong lòng ghen tuông quay cuồng.

Trên mặt lại là quan tâm hỏi: "Lệ Tuệ, người nọ có phải hay không khi dễ quá ngươi?"

Tằng Tài Hoằng thuộc về tu tam đại, phụ thân hắn là Lăng Kiếm Tông trưởng lão Đại Thừa kỳ tu vi, hắn gia gia là Lăng Kiếm Tông thái thượng trưởng lão Độ Kiếp kỳ tu vi.

Tằng Tài Hoằng bình thường ở trong nhà bị nuông chiều, ngày thường muốn cái gì, đến cái gì.

Lần đầu tiên gặp được không chiếm được nữ nhân, vì thế hắn liền đối với Vu Lệ Tuệ theo đuổi không bỏ, trở thành nàng người theo đuổi chi nhất.

Mặt khác hai gã nam tu cũng là trong nhà có trưởng bối ở Lăng Kiếm Tông, không phải tu nhị đại, chính là tu tam đại.

Vu Lệ Tuệ chính là bị này đó nam tu phủng đến quá cao, cho rằng là cái nam tu đều trốn bất quá tay nàng lòng bàn tay. Mà Tiêu Lăng Hàn đối nàng khinh thường nhìn lại, mới có thể làm nàng trong lòng phẫn hận không thôi.

"Không có, hắn chỉ là không thích ta mà thôi." Vu Lệ Tuệ có chút khổ sở nói, trong mắt tràn đầy mất mát.

Trong lòng lại rất rõ ràng, chỉ cần nàng hơi chút biểu hiện đối cái nào nam tu có hảo cảm, kia bên người nàng này ba người đều sẽ lúc riêng tư đi tìm người nọ phiền toái.

Hiện giờ Vu Lệ Tuệ làm ra như vậy là tư thái, tự nhiên là muốn mượn trợ ba người tay, hảo hảo thu thập một chút Tiêu Lăng Hàn.

Nghe thấy Vu Lệ Tuệ nói như vậy, Tằng Tài Hoằng ba người liếc nhau, nhất trí quyết định phải cho Tiêu Lăng Hàn một cái giáo huấn.

Mà này ba người ý tưởng tự nhiên là như Vu Lệ Tuệ ý, nàng đem ba người ánh mắt giao lưu đều xem ở trong mắt. Trên mặt làm bộ không biết gì bộ dáng, trong lòng lại là đắc ý không thôi.

Bốn người tiến vào nhiệm vụ đường, trong đó có hai gã nam tu mang theo Vu Lệ Tuệ đi xem nhiệm vụ, mà Tằng Tài Hoằng còn lại là đi vào nhiệm vụ đăng ký chỗ.

Đăng ký chỗ Lưu Dần Địch nhìn thấy người tới, lập tức cung kính hỏi: "Tằng sư thúc, ngài là muốn tiếp nhiệm vụ sao?"

Tằng Tài Hoằng xua tay nói: "Nhiệm vụ sự chờ một chút lại nói, ta có chuyện này muốn phiền toái ngươi."

Lưu Dần Địch lập tức bảo đảm nói: "Tằng sư thúc có cái gì phân phó cứ việc nói, chỉ cần là ta có thể làm đến sự, chắc chắn đạo nghĩa không thể chối từ."

Tằng Tài Hoằng trong lòng vừa lòng, cho Lưu Dần Địch một cái tán thưởng ánh mắt, nói: "Chính là vừa rồi tiếp nhiệm vụ kia hai người là ai? Ta muốn bọn họ toàn bộ tin tức."

Nghe vậy, Lưu Dần Địch có chút khó xử nói: "Này không tốt lắm đâu? Rốt cuộc này không phù hợp quy củ."

Tằng Tài Hoằng thấy vậy, trực tiếp đưa cho Lưu Dần Địch một cái không gian giới tử.

Lưu Dần Địch nhìn một chút chung quanh, phát hiện không có người chú ý tới bọn họ nơi này, hắn mới tiếp nhận không gian giới tử. Thần thức đảo qua, bên trong có hai mươi vạn khối thượng phẩm linh thạch, trong lòng vui vẻ, hắn lập tức đem giới tử thu hảo.

Trong lòng lại thầm nghĩ: Cái này Tằng Tài Hoằng chính là một cái tu tam đại, không chỉ có có người chống lưng, hơn nữa hắn lão tử, hắn gia gia đều thập phần nuông chiều hắn. Hắn thân gia tự nhiên không ít, này không đồng nhất ra tay chính là thượng phẩm linh thạch. Giống chính mình như vậy bình thường đệ tử, một tháng cũng cũng chỉ có một trăm khối thượng phẩm linh thạch tài nguyên. Cũng may mắn Tần trưởng lão vừa rồi có việc rời đi, bằng không chính mình còn kiếm không đến này hai mươi vạn thượng phẩm linh thạch.

Theo sau Lưu Dần Địch đem Tằng Tài Hoằng kéo đến một bên, "Tằng sư thúc, ta chỉ biết này hai cũng là thân truyền đệ tử, trong đó một cái kêu Tiêu Lăng Hàn, một cái khác kêu Thượng Quan Huyền Ý. Bọn họ lần này tiếp chính là chỉ định nhiệm vụ, nhiệm vụ địa điểm ở Thiên Tinh Thành."

"Ngươi nơi này hẳn là lưu có có thể tìm được bọn họ đồ vật đi?"

Giống nhau thân truyền đệ tử ra ngoài đều sẽ lưu lại một có thể tìm được bọn họ đồ vật, tương đương với truy tung phù giống nhau đồ vật. Như vậy nếu là ra ngoài đệ tử gặp được bất trắc, tông môn cũng hảo phái người đi tìm.

"Có là có, bất quá……"

"Ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không nói là ngươi cho ta."

Được Tằng Tài Hoằng bảo đảm, Lưu Dần Địch đem Tiêu Lăng Hàn lưu tại hắn nơi này một khối ngọc giản, đưa cho Tằng Tài Hoằng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người còn không biết, bọn họ vừa mới rời đi nhiệm vụ đường, đã bị người nhớ thương thượng.

Hai người rời đi nhiệm vụ đường sau, trực tiếp đi vật tư lĩnh chỗ.

"Hai vị thái sư thúc hảo."

Đổng Hưng Bác nhìn đến hai người, lập tức cung kính đứng dậy, cấp hai người hành lễ.

Mỗi lần nhìn thấy Đổng Hưng Bác, hắn đều khách khí như vậy, làm đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều thực không được tự nhiên.

Tiêu Lăng Hàn lạnh một khuôn mặt, một bộ cao lãnh bộ dáng, gật đầu nói: "Ân, chúng ta là tới lĩnh phía trước bảy năm tu luyện tài nguyên."

"Hảo, ta lập tức vì các ngươi lấy." Nói, Đổng Hưng Bác liền bắt đầu xem xét hai người mỗi năm tu luyện tài nguyên đều có cái gì, sau đó lại nhất nhất tìm đủ.

Năm phút sau, Đổng Hưng Bác lấy ra hai cái không gian giới tử phân biệt đưa cho hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thần thức đảo qua không gian giới tử, đều có chút hoang mang, giới tử bên trong nhiều ra mấy thứ đồ vật. Giống nhau đồ vật cũng liền thôi, nhưng nhiều ra này mấy thứ đồ vật rõ ràng thực trân quý, tu vi không đến Đại Thừa kỳ chỉ sợ khó có thể được đến.

Hai người nghi hoặc mà nhìn về phía Đổng Hưng Bác.

"Đổng……" Đạo hữu? Sư điệt? Sư tôn? Tựa hồ đều không đúng, Tiêu Lăng Hàn lập tức từ nghèo.

Hắn không biết chính mình nên như thế nào xưng hô trước mắt người, trực tiếp kêu tên giống như lại có điểm không quá tôn kính người.

Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu, ở một bên nghẹn cười, hắn chưa từng thấy quá Tiêu Lăng Hàn cái dạng này.

Đổng Hưng Bác:???

Tiêu Lăng Hàn có chút xấu hổ sờ sờ cái mũi.

Đổng Hưng Bác phản ứng trì độn như vậy một giây, lập tức ngầm hiểu, "Thái sư thúc xưng hô tên của ta Đổng Hưng Bác liền hảo."

Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Đổng Hưng Bác, chúng ta tu luyện vật tư ngươi có phải hay không cấp sai rồi."

Tuy rằng có tiện nghi không chiếm vương bát đản, nhưng nếu là Đổng Hưng Bác lầm. Cuối cùng nháo đến Âu Dương Tu Kỳ trước mặt đi, chẳng phải là làm

đến mọi người đều rất khó xem. Cho nên vẫn là hỏi rõ ràng tương đối hảo.

Đổng Hưng Bác tiếp nhận vừa mới đưa cho Tiêu Lăng Hàn không gian giới tử, thần thức đảo qua, phát hiện chính mình không có tính sai.

Hắn cũng rất là nghi hoặc ngẩng đầu nhìn về phía hai người.

Thượng Quan Huyền Ý thấy mọi người đều thực mơ hồ bộ dáng, nén cười, nói: "Nơi này có vài dạng đồ vật, đều không phải chúng ta nên được đến tu luyện tài nguyên."

Đổng Hưng Bác lập tức bừng tỉnh đại ngộ: "Thái sư thúc nói chính là vạn năm băng ngọc, vạn năm địa hỏa châu, Tử Tinh ngọc, Tử Tinh sa, lôi linh tinh, hóa linh đan này sáu dạng đồ vật sao?"

"Đúng là!"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

"Mấy thứ này trong đó có hai dạng, là các ngươi nhập môn khảo hạch được đệ nhất đệ nhị danh khen thưởng, còn có hai dạng là Bành trưởng lão cho các ngươi bồi thường."

Đổng Hưng Bác kỳ quái nhìn về phía hai người.

Chẳng lẽ Âu Dương lão tổ không có báo cho hai vị thái sư thúc?

Nghe vậy, hai người hiểu rõ gật gật đầu.

Lúc trước nhập môn khảo hạch chuyện này, tiện nghi sư tôn giao tông chủ xử lý.

Kết quả thế nào, Âu Dương Tu Kỳ cũng không có báo cho hai người.

Làm bọn họ hai người ở Đổng Hưng Bác trước mặt náo loạn cái ô long.

Tiêu Lăng Hàn ngay sau đó hỏi: "Đúng rồi, Đổng Hưng Bác, ngươi biết Bành trưởng lão cuối cùng thế nào sao?"

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn như vậy hỏi, Đổng Hưng Bác lập tức trả lời: "Nghe nói hắn bị phạt Vong Ưu Nhai bế quan 50 năm."

Vong Ưu Nhai xem tên đoán nghĩa, làm người quên ưu sầu.

Vong Ưu Nhai ban ngày vẫn luôn đều có vô tình trận gió thổi, buổi tối gió lạnh đến xương, độ ấm thấp đến đông cứng người xương cốt.

Ở loại địa phương này ban ngày ngươi chỉ có một lòng đối kháng trận gió, buổi tối lại phải đối kháng rét lạnh.

Nơi nào còn có dư thừa tâm tư nhớ rõ cái gì ưu, cái gì sầu!

Tự nhiên liền vong ưu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý biết được Bành trưởng lão bị phạt Vong Ưu Nhai, đều cảm thấy này Lăng Kiếm Tông tông chủ làm việc còn tính

đáng tin cậy.

Đương nhiên tiền đề chính là bọn họ đến có cái đại chỗ dựa, nếu là hai người không có đại chỗ dựa, kết cục sẽ như thế nào, ai cũng nói không chừng.

Cùng Đổng Hưng Bác cáo từ sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp cưỡi Truyền Tống Trận rời đi Lăng Kiếm Tông.

Năm ngày sau.

Thiên Tinh Thành Thành chủ phủ một gian trong mật thất, đột nhiên mật thất trung ương vị trí, sáng lên một đạo bạch quang. Đãi bạch quang tan hết sau, tại chỗ nhiều ra hai người thân ảnh.

Này hai người đúng là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cưỡi Truyền Tống Trận, trải qua vài lần truyền tống, rốt cuộc ở năm ngày sau đạt tới Thiên Tinh Thành.

Hai người mới vừa vừa đứng ổn, còn không kịp đánh giá chính mình nơi địa phương, bên tai liền truyền đến một cái nam tử thanh âm.

“Tử Thuận cung nghênh hai vị sư thúc.”

Hai người theo tiếng nhìn lại.

Liền thấy cửa đứng một người ăn mặc màu xám pháp y trung niên nam tử, hắn có Luyện Hư hậu kỳ tu vi.

Nghĩ đến vị này chính là Âu Dương Tu Kỳ nói Thiên Tinh Thành thành chủ: Cao Tử Thuận.

“Thành chủ không cần đa lễ, nghĩ đến chúng ta tới nơi đây mục đích, sư tôn đã báo cho quá ngươi đi?”

Cao Tử Thuận lập tức trả lời: “Âu Dương lão tổ đã cùng ta đã nói rồi, hai vị sư thúc yên tâm, về sau các ngươi có cái gì an bài, ta chắc chắn phối hợp hai vị sư thúc hành động. Có cái gì hai vị không có phương tiện làm sự, cũng có thể giao cho ta đi làm.”

“Ân! Kia kế tiếp chúng ta liền phải phiền toái Cao thành chủ.”

Cao Tử Thuận liên tục xua tay, mỉm cười nói: “Có thể vì hai vị sư thúc hiệu lực, là vinh hạnh của ta.”

Thấy hai người ở đánh giá cái này mật thất, Cao Tử Thuận giải thích nói: “Nơi này là Thành chủ phủ một cái mật thất, chỉ có Thiên Tinh Thành Thành chủ phủ cao tầng, mới có thể hưởng dụng cái này Truyền Tống Trận. Bình thường mọi người đều là đến trong thành đi ngồi Lăng Kiếm Tông Truyền Tống Trận, người bình thường cũng không có cái này Truyền Tống Trận tọa độ.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hiểu rõ gật gật đầu, khó trách nơi này không có những người khác.

Vốn dĩ Cao Tử Thuận còn lo lắng Âu Dương lão tổ đồ đệ là cái loại này tính cách cổ quái, ngạo mạn, thanh cao, tự đại người, bất quá xem hai người bộ dáng, hẳn là không khó ở chung.

Ngay sau đó Cao Tử Thuận mang theo Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ra mật thất, đi trước hắn vì hai người an bài sân.

Trên đường Cao Tử Thuận đơn giản vì hai người giới thiệu một chút toàn bộ Thiên Tinh Thành thế lực phân bố.

Thiên Tinh Thành trừ bỏ có Thành chủ phủ, còn có tam đại gia tộc, phân biệt là: Chu gia, Hạ gia, Tằng gia.

Đương nhiên trong đó còn có không ít tiểu gia tộc, bất quá đều không có tam đại gia tộc thực lực cường.

Thiên Tinh Thành Thành chủ phủ có được tuyệt đối nói chuyện quyền, bởi vì Thành chủ phủ lệ thuộc với Lăng Kiếm Tông. Mà tam đại gia tộc phụ thuộc vào Lăng Kiếm Tông, tự nhiên về Thành chủ phủ quản lý.

Tam đại gia tộc đều có Đại Thừa kỳ tu sĩ tọa trấn, lấy Cao Tử Thuận trước mắt biết đến tình huống tới xem, giống như cũng không có Độ Kiếp kỳ tu sĩ.

Độ kiếp tu sĩ ngàn năm khó được gặp được một cái.

Không phải đang bế quan, chính là đi mặt khác tiểu thế giới.

Mà Cao Tử Thuận tới Thiên Tinh Thành bất quá cũng mới bảy năm.

Hắn vừa đến nơi này thời điểm nơi chốn bị nhằm vào, luôn có người cho hắn ngáng chân.

Rất nhiều người đều bất mãn Cao Tử Thuận cái này tân thành chủ.

Rốt cuộc mọi người đều biết Âu Dương lão tổ cơ hồ chính là một cái mặc kệ sự người, mỗi năm chỉ cần đúng hạn nộp lên linh thạch cho hắn là được.

Có thể nói Thiên Tinh Thành thành chủ vị trí này chính là một cái hương bánh trái.

Cao Tử Thuận ở Lăng Kiếm Tông biểu hiện thường thường, cũng không biết hắn như thế nào đã bị Âu Dương Tu Kỳ cấp lựa chọn.

Hắn cái này thành chủ cũng là gần nhất mới ngồi ổn, phía trước vẫn luôn có người ở tìm tra.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì biết Âu Dương Tu Kỳ muốn phái chính mình thân truyền đệ tử tiến đến, cho nên đại gia mới thu liễm duyên cớ.

Mười phút sau.

Xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trước mặt chính là một tòa tinh xảo lại xa hoa sân.

Nhìn đến toàn bộ sân bố cục cùng trong phòng trang trí, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mày đều không cấm nhíu lại.

Như vậy xa xỉ xa hoa phong cách hoàn toàn không phải hai người đồ ăn.

Hai người đều suy nghĩ, chẳng lẽ này Thành chủ phủ rất có tiền.

Cao Tử Thuận ở tiến vào sân một cái chớp mắt, liền có loại dự cảm bất hảo.

Chờ hắn thấy rõ trong phòng bố trí, lập tức biết này dự cảm bất hảo đến từ nơi nào.

Hắn rõ ràng phân phó quản gia an bài một cái tinh xảo lại an tĩnh sân, chưa nói quá muốn như thế tráng lệ huy hoàng phòng nha!

Huống chi mấy ngày hôm trước hắn tự mình tới kiểm tra quá, lúc ấy nơi này đều không phải như vậy.

Xem ra chính mình đây là bị người bày một đạo.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 366

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 366 Thiên Lăng đại lục

【 mới gặp Lư Lạc Nam 】 canh một

Cao Tử Thuận phát hiện Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt đều dừng ở trên người mình, hắn có loại khổ mà không nói nên lời cảm giác.

Hắn như thế nào cảm thấy quản lý một tòa thành trì, so tu luyện còn muốn khó khăn đâu?

Tuy rằng quản lý thành trì rất có khó khăn, nhưng đây là lão tổ an bài nhiệm vụ, chính mình cần thiết hoàn thành.

Huống chi chính mình tu vi cũng đình chỉ không trước đã lâu, nói không chừng chính mình ở chỗ này rèn luyện một phen. Sau đó đến dẫn dắt, tu vi là có thể đột phá đâu?

Thu hồi suy nghĩ, Cao Tử Thuận cười mỉa nói: "Hai vị sư thúc nếu là không thích nơi này, ta lập tức làm người đổi. Phía trước ta cố ý hỏi thăm quá hai vị sư thúc yêu thích, đặc biệt dặn dò quá phía dưới người, làm cho bọn họ đem sân bố trí đến lịch sự tao nhã ngắn gọn một ít. Nhưng trước mắt……."

Câu nói kế tiếp, Cao Tử Thuận cũng không có tiếp tục nói tiếp, tin tưởng hai người hẳn là hiểu hắn ý tứ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người biết sân sự không thể trách Cao Tử Thuận, nhưng hai người hiện giờ còn không biết muốn ở chỗ này ở bao lâu. Trước mắt cái này sân, hai người thật sự là thích không nổi.

"Nơi này tuy rằng yên lặng, nhưng ta càng thích chúng ta cách vách kia tòa sân, không biết nơi nào nhưng có người trụ?" Tiêu Lăng Hàn đột nhiên hỏi, bởi vì vừa rồi bọn họ trải qua kia tòa sân khi, hắn rõ ràng cảm giác được có người ở nhìn trộm bọn họ.

Cao Tử Thuận mày nhảy nhảy, xấu hổ cười cười.

"Bất mãn hai vị sư thúc, kia tòa sân hiện tại sở trụ người là phó thành chủ Lư Hán Nghĩa nhị công tử: Lư Lạc Nam. Từ ta tới Thiên Tinh Thành, Lư Hán Nghĩa liền vẫn luôn tìm ta tra, đến nay cũng không có ngừng nghỉ quá. Ta tuy rằng tới Thiên Tinh Thành bảy năm, nhưng hiện giờ ta ở Thiên Tinh Thành còn không có đứng vững gót chân."

Hắn trong lòng buồn bực, vị này sư thúc như thế nào liền cố tình coi trọng kia tòa sân?

Nhìn kỹ, đảo đừng nói, vị này sư thúc khí chất cùng kia Lư Lạc Nam còn có chút tương tự, khó trách sẽ coi trọng cùng cái nơi ở.

May mắn Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người không có thuật đọc tâm.

Nếu là hai người biết Cao Tử Thuận trong lòng suy nghĩ, phỏng chừng kế tiếp hắn nên bị hai người không dấu vết thu thập một đốn.

Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt chuyển động, lập tức có chủ ý, "Nếu không chúng ta đi hỏi một chút Lư Lạc Nam, xem hắn có nguyện ý hay không đem sân nhường cho chúng ta?"

"Này, kia hành đi!"

Cao Tử Thuận vốn dĩ tưởng nói không tốt lắm, có thể thấy được hai vị sư thúc trực tiếp đi ra ngoài, căn bản không phải ở trưng cầu hắn ý kiến.

Một phách chụp trán, Cao Tử Thuận lúc này mới nhớ tới, hắn bất quá là hai người tấm mộc.

Toàn bộ Thiên Tinh Thành, này hai người mới là chân chính làm chủ người.

Thực mau ba người liền tới tới rồi cách vách sân bên ngoài.

Cao Tử Thuận tiến lên xúc động viện môn khẩu trận pháp.

Không trong chốc lát, sân cửa trận pháp đã bị người mở ra một cái nhưng cung hai người tiến vào thông đạo.

Thực mau liền từ trong viện đi ra một người nam tử.

Hắn khuôn mặt tuấn tú, ăn mặc bạch y, cho người ta một loại sạch sẽ xuất trần cảm giác.

Quanh thân tản ra người sống chớ gần hơi thở, khí chất thanh lãnh, hắn có chút không vui mà nhìn về phía trước mặt ba người.

Người này đúng là Lư Lạc Nam, Hóa Thần sơ kỳ tu vi.

Hắn chỉ là thoáng liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, liền đem ánh mắt đặt ở Cao Tử Thuận trên người.

Trực tiếp chất vấn nói: "Không biết Cao thành chủ vì sao xúc động ta viện môn trước trận pháp?"

Hắn ngữ khí có chút lãnh, trên mặt hoàn toàn không có một tia cung kính chi sắc, phảng phất hắn tu vi chút nào không thua kém Cao Tử Thuận.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Lư Lạc Nam ánh mắt đầu tiên, liền cảm thấy người này chướng mắt thực.

Ăn mặc cùng Tiêu Lăng Hàn cùng sắc quần áo, liền khí chất cũng có ba phần tương tự.

Nhưng người này chính là cho hắn một loại cực kỳ không thoải mái cảm giác, hắn cũng nói không nên lời rốt cuộc là vì cái gì.

Phảng phất Lư Lạc Nam ăn mặc một thân bạch y không phải bởi vì hắn thích xuyên bạch sắc quần áo, mà là vì che khuất trên người dơ bẩn.

Thượng Quan Huyền Ý giữa mày nhíu chặt, loại cảm giác này tới mộ danh kỳ diệu.

Làm hắn có chút không hiểu ra sao.

Thượng Quan Huyền Ý không biết chính là, đây là Thiên Đạo tự cấp hắn cảnh báo.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Lư Lạc Nam ánh mắt đầu tiên, đồng tử co chặt một chút, người này chân thật tu vi đã tới rồi Độ Kiếp sơ kỳ.

Nhưng hắn cốt linh bất quá mới 300 tới tuổi.

Lư Lạc Nam như vậy tuổi tác, như vậy tu vi, ở Tu chân giới có thể nói là xưa nay chưa từng có.

Liền tính là kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý cũng không Lư Lạc Nam nhanh như vậy tốc độ tu luyện, hắn cũng là gập ghềnh mau 350 hơn tuổi mới tu luyện đến Độ Kiếp kỳ.

Nhưng hắn là khí vận chi tử, có Thiên Đạo cho hắn mở cửa sau.

Kia Lư Lạc Nam lại bằng chính là cái gì?

Giống chính mình giống nhau có Thần cấp công pháp?

Khả quan trên người hắn oán khí rất nặng.

Tuy rằng hắn ăn mặc một thân bạch y, nhưng như cũ che đậy không được hắn quanh thân lệ khí.

Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhìn Lư Lạc Nam liếc mắt một cái, liền rũ xuống con ngươi.

Giống hắn như vậy tu vi, ngũ cảm khẳng định thực mẫn cảm.

Tiêu Lăng Hàn nếu là nhiều xem hắn trong chốc lát, nhất định sẽ bị hắn phát hiện.

Cao Tử Thuận không biết vì cái gì mỗi lần nhìn thấy Lư Lạc Nam trong lòng đều có chút e ngại. Rõ ràng hắn tu vi không có chính mình cao, nhưng hắn lại cho chính mình một loại rất mạnh cảm giác áp bách.

Nghe thấy hắn chất vấn nói, Cao Tử Thuận sắc mặt có chút khó coi.

Mặc kệ nói như thế nào Lư Lạc Nam chỉ là một cái vãn bối, chính mình tốt xấu là Thiên Tinh Thành thành chủ, cũng là hắn trưởng bối.

Cao Tử Thuận trong lòng không thoải mái, cũng không cùng Lư Lạc Nam đi loanh quanh.

Hắn nói thẳng nói: “Nếu nhị công tử ngươi ở, ta đây cứ việc nói thẳng. Hai vị sư thúc hôm nay vừa đến Thành chủ phủ, tạm thời còn không có chỗ đặt chân. Bọn họ xem ngươi trụ này tòa sân thanh tĩnh lại lịch sự tao nhã, cho nên bọn họ tưởng trụ này tòa sân.”

Nghe Cao Tử Thuận nói như vậy, Lư Lạc Nam mới đem ánh mắt đặt ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Mày không cấm vừa nhíu, trong mắt hiện lên một tia sát khí, mau làm người khó có thể phác bắt.

Trước mặt hai người là Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ, nhưng hắn hiện tại còn không phải Âu Dương Tu Kỳ đối thủ.

Như vậy xem ra, chính mình tạm thời không nên động này hai người.

Bất quá muốn cho chính mình cho bọn hắn đằng sân, bọn họ sợ là còn không có tỉnh ngủ.

Lư Lạc Nam cười lạnh một tiếng, trào phúng nói: “Như thế nào, to như vậy một cái Thành chủ phủ thế nhưng không có nhưng nhập hai vị mắt sân, hiện giờ hai vị cư nhiên coi trọng ta này ở hơn 200 năm địa phương!”

Thượng Quan Huyền Ý bởi vì không biết Lư Lạc Nam chân thật tu vi, hơn nữa Lư Lạc Nam cho hắn ấn tượng đầu tiên liền không tốt.

Hắn giống cái nhị thế tổ giống nhau nói tiếp nói: “Lời nói cũng không thể nói như vậy, to như vậy một cái Thành chủ phủ địa phương khác chúng ta không thấy thượng, lại cố tình coi trọng ngươi trụ sân, kia thuyết minh ngươi sân là khối phúc địa.”

Tiêu Lăng Hàn nghe Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, hắn như thế nào có loại ăn chơi trác táng cường mua cường bán cảm giác đâu!

“Hừ! Kia nếu là ta không cho ra sân tới đâu?”

Lư Lạc Nam híp mắt, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn không đợi Thượng Quan Huyền Ý đáp lời, ánh mắt nhìn về phía sân nội.

“Chẳng lẽ này tòa sân phía dưới có bảo tàng? Vẫn là nói trong viện có cái gì nhận không ra người đồ vật? Chúng ta đại thật xa tới, ngươi cũng không mời chúng ta đi vào ngồi ngồi? Còn có, ngươi cũng đừng quên nơi này là Thành chủ phủ, tòa thành này về ai quản, thuộc về ai.”

Lư Lạc Nam cười nhạo nói: “Ngươi sức tưởng tượng cũng thật phong phú! Trong viện có thể có cái gì, ta bất quá là không thích người khác tiến vào ta lãnh địa.”

Tuy là nói như vậy, nhưng Lư Lạc Nam trong lòng lại rất là bực bội.

Này Âu Dương Tu Kỳ hai cái đồ đệ, như thế nào một cái so một cái thảo người ghét.

Ngay sau đó hắn nghĩ đến tương lai còn dài, về sau nhất định phải hảo hảo tiếp đón này hai người.

"Lãnh địa của ngươi! Cũng thật có ý tứ, nơi này chính là Thành chủ phủ, hôm nay ta cùng sư đệ hai người còn càng muốn trụ cái này sân." Nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hướng Lư Lạc Nam trong viện đi đến.

Lư Lạc Nam trong mắt hiện lên một tia sát khí.

Tuy rằng thực mau liền biến mất, nhưng lần này hắn sát khí quá mức rõ ràng, vẫn là bị Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đã nhận ra.

Cảm giác được phía sau lưng như kim chích ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn bất động thanh sắc mà cấp Thượng Quan Huyền Ý đưa mắt ra hiệu.

Hắn nhưng thật ra muốn nhìn người này đến tột cùng ra sao phương thánh thần, đãi ở Thiên Tinh Thành lại có cái gì mục đích.

Thượng Quan Huyền Ý ngầm hiểu, minh bạch Tiêu Lăng Hàn đây là làm chính mình không cần rút dây động rừng.

Tuy rằng Lư Lạc Nam rất tưởng ngăn cản Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hướng trong đi, nhưng hắn không nghĩ hiện tại liền bại lộ thực lực của chính mình, cho nên chỉ có thể trơ mắt nhìn hai người nghênh ngang mà đi vào.

Cao Tử Thuận chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, đối đứng ở viện môn khẩu trên người tức giận giá trị mau đến đỉnh phong Lư Lạc Nam, thi lấy đồng tình ánh mắt.

Hắn đây cũng là gặp vạ lây.

Nếu không phải chính mình an bài sân ra sai lầm, hắn sân cũng sẽ không bị hai vị sư thúc coi trọng.

Cao Tử Thuận không biết chính là liền tính hắn an bài sân không có ra sai lầm, Tiêu Lăng Hàn cũng muốn nghĩ cách đi lên như vậy một chuyến.

Lư Lạc Nam cảm giác được Cao Tử Thuận nhìn về phía chính mình ánh mắt, trong mắt ám trầm một mảnh. Trào phúng nói: "Như thế nào? Cao thành chủ không cùng nhau vào xem sao?"

Cao Tử Thuận như là hoàn toàn không nghe ra Lư Lạc Nam trong lời nói trào phúng chi ý, hắn tận tình khuyên bảo khuyên nhủ: "Mong rằng nhị công tử không cần cùng hai vị sư thúc chấp nhặt, rốt cuộc bọn họ tuổi tác còn nhỏ, hơn nữa bọn họ còn có cái hảo sư tôn."

"Hừ, hảo sư tôn!" Lư Lạc Nam nghiến răng nghiến lợi nói, trong mắt lại là nói không nên lời hận ý.

Cao Tử Thuận hoàn toàn không để ý tới Lư Lạc Nam khó coi sắc mặt, phụ họa nói: "Đúng vậy, hảo sư tôn."

Nói xong, hắn cũng chạy nhanh đi vào Lư Lạc Nam sân.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới vừa tiến sân, liền phát hiện này tòa trong viện linh khí, rõ ràng so vừa rồi bọn họ đi qua kia tòa sân nồng đậm gấp đôi.

Nghĩ đến nhất định là Lư Lạc Nam chính mình bố trí cao cấp Tụ Linh Trận.

Hơn nữa cái này trong viện hoa cỏ đều là linh thực.

Này đó linh thực đều có một cái cộng đồng tác dụng, đó chính là thanh tâm tĩnh khí.

Hàng năm ở như vậy hoàn cảnh hạ tu luyện, có thể tránh cho tâm ma xuất hiện, đối những cái đó có tâm ma người chỗ tốt lớn hơn nữa.

Đứng ở này tòa trong viện, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình cả người thoải mái.

Khó trách lúc trước đi ngang qua bên ngoài thời điểm, Tiêu Lăng Hàn nhìn này tòa sân vài mắt, nguyên lai này tòa trong viện còn có như vậy huyền cơ.

Tuy rằng hai người vào sân, bất quá không có vào phòng.

Rốt cuộc phòng là một người riêng tư sở tại, không có chủ nhân mời, Tiêu Lăng Hàn da mặt lại hậu cũng không hảo trực tiếp đi vào.

Hai người chỉ là ở trong sân xoay chuyển, liền tính như thế, cũng có thể nhìn ra cái này sân cùng mặt khác sân bất đồng chỗ.

Cao Tử Thuận cũng là lần đầu tiên tiến cái này sân, hắn không nghĩ tới trong phủ thành chủ cư nhiên còn có như vậy sân.

Lư Lạc Nam cuối cùng một cái tiến vào sân.

Hắn mới vừa tiến vào liền nhìn đến ba người đang ở trong viện khắp nơi xem xét, nhưng thật ra không có một người vào phòng.

Như thế làm hắn thoáng nhẹ nhàng thở ra đồng thời lại có chút tức giận.

Hắn đôi tay hoàn ở trước ngực, lạnh lùng mà nhìn ba người hành động.

"Hai vị sư thúc các ngươi thật sự muốn ở nơi này sao?" Cao Tử Thuận đi đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bên người, quay đầu lại nhìn thoáng qua Lư Lạc Nam.

Tiêu Lăng Hàn thấy Cao Tử Thuận tựa hồ có chút cố kỵ Lư Lạc Nam bộ dáng, nhướng mày hỏi: "Thành chủ phủ chẳng lẽ còn có so cái này sân càng tốt địa

phương sao?"

Trong lòng lại là hồ nghi, chẳng lẽ Cao Tử Thuận nhìn ra Lư Lạc Nam tu vi?

Căn cứ hắn phía trước biểu hiện, này tựa hồ không quá khả năng. Mà Cao Tử Thuận là sư tôn giới thiệu người, hẳn hẳn là xem như người một nhà.

Nhưng cũng không thể bài trừ trong lúc này đã xảy ra biến cố, biến cố chính là này Cao Tử Thuận đã đầu phục Lư Lạc Nam.

Mà Cao Tử Thuận hồi tưởng một chút, theo sau nghĩ đến trong đó một tòa sân, mới vừa nói nói: "Được không, khó mà nói, nhưng nơi đó cũng thực thanh tĩnh, hơn nữa cảnh trí cũng thực hảo."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý, "Huyền Ý, chúng ta muốn hay không đi xem?"

"Ta muốn đi xem, rốt cuộc nơi này ở người, ta không thích chính mình trụ địa phương có những người khác hơi thở."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Chúng ta đây liền đi xem, nếu là bên kia không tốt, chúng ta lại trở về."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 367

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 367 Thiên Lăng đại lục

【 thất cấp yêu thực 】 canh hai

Cao Tử Thuận trừu trừu khóe miệng: "Chỉ mong bên kia sân có thể làm hai vị sư thúc vừa lòng, như vậy chúng ta liền không cần qua lại chạy."

Ba người tới đột nhiên, đi cũng vội vàng.

Lư Lạc Nam đứng ở trong viện, nhìn ba người rời đi bóng dáng, trong mắt tràn đầy sát ý.

Hắn đối với không trung vẫy tay một cái, lập tức có một người hắc y nhân quỳ một gối ở trước mặt hắn.

Lư Lạc Nam đối trên mặt đất quỳ hắc y nhân nói: "Đi tra tra, là cái nào ngu xuẩn cải biến cách vách sân nguyên bản bố trí."

"Thuộc hạ lập tức đi làm!"

Dứt lời, hắc y nhân liền biến mất ở Lư Lạc Nam trước mắt.

Đi ra Lư Lạc Nam sân một đoạn thời gian sau, Cao Tử Thuận mới vỗ vỗ ngực.

Lòng còn sợ hãi nói: "Làm ta sợ muốn chết, vừa rồi ở Lư Lạc Nam trong viện khi, ta tổng cảm giác chính mình bị một đạo lạnh nhạt tầm mắt nhìn chăm chú vào."

Tiêu Lăng Hàn mày một chọn, vòng có hứng thú nhìn Cao Tử Thuận, "Nga? Chẳng lẽ là Lư Lạc Nam đang xem ngươi?"

"Không có khả năng sẽ là hắn, hắn ở ta phía sau. Ta cảm giác được tầm mắt tựa hồ ở phía trước, không, tả phương giống như có, bên phải tựa hồ cũng có."

Cao Tử Thuận mày gắt gao nhăn, duỗi tay chụp sợ đầu, hắn cảm thấy chính mình tựa hồ có điểm tố chất thần kinh.

Thượng Quan Huyền Ý khẽ cười một tiếng, "A, thành chủ ngươi không phải là sinh ra ảo giác đi?"

Cao Tử Thuận gật gật đầu, sát có chuyện lạ trả lời: "Có khả năng thật là ta sinh ra ảo giác."

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Tốt như vậy lừa dối, ngươi liền không thể kiên trì một chút?

Ba người một bên nói chuyện, một bên triều Cao Tử Thuận nói cái kia sân đi đến.

Trên đường đụng tới vài bát người, có người đối Cao Tử Thuận nhưng thật ra cung kính, có người cũng chỉ là hình thức thượng hành cái lễ, làm còn chẳng ra cái gì cả.

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đối Cao Tử Thuận tao ngộ thâm biểu đồng tình.

Tuy rằng Thiên Tinh Thành đời trước thành chủ Lư Hán Nghĩa bị hàng vì phó thành chủ, nhưng hắn như cũ ở thiên tâm thành. Mà hắn ở Thiên Tinh Thành đảm nhiệm hơn một ngàn năm thành chủ, đại đa số người tự nhiên vẫn là trung tâm với hắn.

Cao Tử Thuận cái này hàng không thành chủ đi vào Thiên Tinh Thành, rất có khả năng ảnh hưởng đến những người đó ích lợi, những người đó tự nhiên liền không thích hắn.

Ba người đi qua vài cái hành lang, mới vừa tới Cao Tử Thuận nói kia tòa sân.

Này tòa sân so với bọn hắn phía trước đi nơi đó còn muốn hẻo lánh chút, bởi vì nơi này hoàn toàn không ở Thành chủ phủ trung tâm khu vực nội.

Cao Tử Thuận ở phía trước đem trong viện trận pháp đóng cửa, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mới đi vào sân.

Tiến sân chóp mũi liền truyền đến một cổ nhàn nhạt mùi hoa, tầm mắt đảo qua trong sân cảnh vật.

Liếc mắt một cái liền thấy trên tường vây bò đầy giống như tường vi đóa hoa.

“Di, đây là cái gì hoa? Thơm quá.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý nhắm mắt, thật sâu hô hấp một chút.

Hắn nhìn đến kia hoa liền nhịn không được muốn tới gần, chỉ là hắn mới vừa đi đi ra ngoài hai bước, đã bị Tiêu Lăng Hàn duỗi tay kéo lại.

“Làm sao vậy Lăng Hàn?”

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy nghi hoặc mà quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không rõ hắn lôi kéo chính mình làm gì?

“Đừng qua đi.” Tiêu Lăng Hàn cảnh giác mà nhìn về phía tường vây chỗ kia cây thực vật.

“Kia cây thực vật có vấn đề sao? Nhưng ta như thế nào thấy nó chính là một gốc cây bình thường lá rụng bụi cây?”

Thượng Quan Huyền Ý nghiêm túc đánh giá khởi kia cây thực vật, phát hiện nó cũng không có cái gì bất đồng.

Cao Tử Thuận đem này tòa sân phòng sôi nổi kiểm tra rồi một lần, ra tới nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thẳng tắp mà nhìn chằm chằm trên tường vây những cái đó đóa hoa xem.

Hắn còn tưởng rằng hai người đây là ở thưởng thức cảnh vật, hắn cũng theo hai người tầm mắt nhìn về phía những cái đó đóa hoa.

Nhìn nhìn, hắn cư nhiên nhìn đến có một đóa đang ở mở ra hoa, chính mình đột nhiên liền khép lại.

Cao Tử Thuận duỗi tay xoa xoa đôi mắt, lại nhìn về phía kia đóa hoa, lại phát hiện kia đóa hoa như cũ là mở ra.

Hắn cho rằng vừa rồi là chính mình nhìn lầm rồi, cảm thấy chính mình hôm nay không chỉ có cảm giác xảy ra vấn đề, ngay cả đôi mắt cũng đi theo ra vấn đề.

Cao Tử Thuận nghĩ trong chốc lát đến tìm cái đan sư cho chính mình nhìn xem, chính mình như vậy rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Liền ở Cao Tử Thuận miên man suy nghĩ khoảnh khắc, Tiêu Lăng Hàn thanh âm truyền vào hắn trong tai.

"Thành chủ, trước kia ở nơi này người, có phải hay không vô duyên vô cớ mất tích?"

Cao Tử Thuận lập tức hoàn hồn, đáp: "A? Cái này ta không rõ lắm, muốn hỏi một chút trong phủ thành chủ những cái đó lão nhân mới biết được."

"Vậy ngươi kêu một người lại đây hỏi một chút."

"Hảo."

Cao Tử Thuận lập tức lấy ra truyền âm ngọc giản cấp Thành chủ phủ quản gia đã phát một tin tức.

Đại giai mười tới phút sau, một cái lớn lên béo hô hô trung niên nam tử xuất hiện ở ba người trước mặt.

Người tới đúng là Thành chủ phủ quản gia, tên là: Lương Bách, tu vi Hóa Thần trung kỳ.

Lương Bách một đường chạy chậm đi vào Cao Tử Thuận trước mặt, "Thành chủ ngài tìm ta?"

"Không phải ta tìm ngươi, là hai vị sư thúc tìm ngươi." Nói, Cao Tử Thuận nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phương hướng.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đang ngồi ở trong viện bàn đá bên, bất quá hai người dư quang nhưng vẫn chú ý tường vây bên kia.

Nghe xong Cao Tử Thuận nói, Lương Bách đi vào bàn đá bên.

Hắn đầu tiên là hướng hai người hành lễ, sau đó mới nói nói: “Lương Bách gặp qua hai vị thái sư thúc, không biết hai vị thái sư thúc tìm ta có chuyện gì?”

Lương Bách cũng coi như là Lăng Kiếm Tông đệ tử, bất quá xác thật nhân viên ngoài biên chế, địa vị cùng ngoại môn đệ tử không sai biệt lắm.

Hắn tuy rằng lớn lên béo, bất quá người lại rất thông minh. Hiểu được xem người sắc mặt, bằng không cũng sẽ không vẫn luôn chặt chẽ chiếm cứ Thành chủ phủ quản gia cái này chức vị.

Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi kêu Lương Bách?”

Lương Bách: “Đúng vậy.”

Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi ở Thành chủ phủ đương nhiều ít năm quản gia?”

Lương Bách ở trong lòng yên lặng tính một chút, trong chốc lát sau mới nói nói: “Có 600 năm.”

“Vậy ngươi biết trước kia ở tại này tòa trong viện chính là người nào sao?” Tiêu Lăng Hàn hỏi xong những lời này, đôi mắt không hề chớp mắt mà nhìn Lương Bách.

Lương Bách đồng tử co rút lại một chút, trong lòng một cái lộp bộp, này hai người không phải là phát hiện cái gì đi?

Nhưng hắn sắc mặt lại không thay đổi, như cũ trấn định tự nhiên trả lời: “Mười năm trước tại đây tòa trong viện ở người là phó thành chủ đường đệ: Lư Hán Bác.”

Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi: “Kia người khác đâu?”

Thấy hỏi chuyện người là Thượng Quan Huyền Ý, Lương Bách nhìn hắn một cái, tiếp tục nói: “Ngạch, mười năm trước cùng thành chủ sảo một trận sau, liền đi không từ giã, rời đi Thiên Tinh Thành.”

Thượng Quan Huyền Ý cười cười, ý vị thâm trường nói: “Nga, nguyên lai là rời đi a!”

Lương Bách tổng cảm thấy thượng Huyền Ý lời nói có ẩn ý, nhưng lại sờ không chuẩn hắn có phải hay không ở thử chính mình.

Ngay sau đó lại nghĩ đến, trước mặt hai vị thái sư thúc bất quá là trăm tuổi không đến thanh niên, kia sẽ có cái gì tâm cơ. Lại sao có thể cùng chính mình cái này sống hơn một ngàn năm người đánh đồng, xem ra là chính mình đem người tưởng quá phức tạp.

Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Kia ở Lư Hán Bác phía trước nơi này trụ lại là ai?”

Lương Bách không chút nghĩ ngợi nói: “Ba mươi năm trước trụ là phó thành chủ thứ đệ: Lư Hán Chương.”

Lư Hán Chương trước kia ở Thành chủ phủ tồn tại cảm quá cường, tuy rằng hắn là Lư Hán Nghĩa thứ đệ, nhưng là Lư Hán Nghĩa đối hắn so đối thân đệ đệ còn muốn hảo, cho nên Lương Bách ký ức khắc sâu.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục hỏi: "Kia người khác lại đi nơi nào?"

Lương Bách có chút không xác định nói: "Hảo tưởng cũng là cùng phó thành chủ cãi nhau, sau đó rời đi Thiên Tinh Thành. Thời gian quá có điểm lâu, ta nhớ rõ không rõ lắm."

Thượng Quan Huyền Ý: "Ngạch……!"

Nghĩ thầm: Như thế nào cùng thượng một cái kết cục giống nhau? Liền không thể tìm điểm khác tới biên sao?

Tiêu Lăng Hàn cũng thực vô ngữ, nếu là chính mình hỏi lại đi xuống, phỏng chừng tiếp theo cái cũng sẽ giống nhau kết quả.

Ngay sau đó hắn đối Lương Bách nói: "Đúng rồi, về sau ta cùng sư đệ sẽ thường trụ Thành chủ phủ, khả năng yêu cầu dùng đến ngươi địa phương có rất nhiều."

Lương Bách lập tức tỏ lòng trung thành: "Có thể vì hai vị thái sư thúc cống hiến sức lực, là vinh hạnh của ta."

Tiêu Lăng Hàn xem hắn thái độ như vậy tích cực, bất quá nơi này có vài phần thiệt tình liền khó nói.

Bất quá hắn vẫn là gật gật đầu, trên mặt lại là vừa lòng chi sắc. Lại nói: "Hôm nay chúng ta đều có chút mệt mỏi, ba ngày sau ngươi tới cái này sân tìm chúng ta."

"Hảo, kia hai vị thái sư thúc có cái gì yêu cầu cứ việc tới tìm ta, ta liền trước tiên lui hạ."

"Ân!"

Chờ Lương Bách rời đi sân sau, Tiêu Lăng Hàn lại nhìn về phía đứng ở một bên, vẫn luôn không nói gì Cao Tử Thuận.

"Thành chủ, phiền toái ngươi hiện tại đem cái này sân trận pháp mở ra."

Cao Tử Thuận tuy rằng không biết Tiêu Lăng Hàn muốn chính mình đem trong viện trận pháp mở ra làm cái gì, bất quá hắn vẫn là làm theo.

Chờ Cao Tử Thuận đem trong viện trận pháp mở ra sau, Tiêu Lăng Hàn lại đối hắn nói: "Thành chủ, ngươi hiện tại đối với bên kia thực vật phát ra một đạo công kích." Nói, hắn chỉ vào nở khắp hoa tươi tường vây biên.

Cao Tử Thuận không hiểu ra sao mà đi vào tường vây cách đó không xa, lấy ra ôn dưỡng ở đan điền trung bản mạng kiếm, sau đó đối với kia cây thực vật chém nhất kiếm.

Làm hắn kinh ngạc chính là, lấy hắn Luyện Hư kỳ tu vi, dùng ra nhất kiếm, thế nhưng không có ở kia cây thực vật cành khô thượng lưu lại một đạo vết kiếm.

Thấy vậy tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn nói: "Quả nhiên như thế!"

Cao Tử Thuận vẻ mặt nghi hoặc mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hỏi: "Tiêu sư thúc, đây là có chuyện gì?"

Thượng Quan Huyền Ý cũng rất là kinh ngạc, phía trước Tiêu Lăng Hàn kêu hắn không cần đi đến tường vây biên đi.

Hắn lúc ấy còn không biết vì cái gì, hiện tại rốt cuộc minh bạch.

Nguyên lai tường vây biên này cây thực vật là yêu thực, căn bản không phải bình thường thực vật.

"Nó có thể là một gốc cây thất cấp yêu thực!" Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, nếu là không có Lư Lạc Nam xuất hiện, kia này cây yêu thực chính là trong phủ thành chủ mặt bá chủ.

"Cái gì?"

Cao Tử Thuận không thể tưởng tượng mở to mắt, sợ tới mức liên tục lui về phía sau vài bước.

Không phải hắn nhát gan, thật sự là thực lực cách xa quá lớn.

Hắn tuy rằng cùng này cây yêu thực cấp bậc giống nhau, nhưng chiến lực tuyệt đối so với không thượng nó.

Cao Tử Thuận còn nhớ trước kia hắn gặp được quá một vị mộc hệ linh căn tu sĩ, người nọ chỉ cần không phải gặp được Hỏa linh căn cùng lôi linh căn tu sĩ, tuyệt đối là đồng cấp vô địch tồn tại.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày suy tư, bởi vì có Tiêu Lăng Hàn giám sát, hắn cơ hồ đem sở hữu về yêu thú, linh thảo, luyện khí tài liệu, các loại thiên tài địa bảo đều nhìn một lần.

Nhưng trong đầu đồ vật, không có có thể cùng trước mắt này cây thực vật trùng hợp.

"Lăng Hàn, nó là cái gì yêu thực, ta như thế nào trước nay chưa thấy qua."

"Nó phía trước hẳn là chính là một gốc cây bình thường tường vi, hẳn là được cái gì cơ duyên, sau đó biến dị."

Tiêu Lăng Hàn lúc trước liền quan sát nó hảo một trận, nó tuy rằng có linh thức, bất quá tựa hồ lá gan rất nhỏ.

"Kia hiện tại làm sao bây giờ?"

Cao Tử Thuận nhìn kia cây thực vật có chút phát sầu, chính mình giống như không phải nó đối thủ.

“Tạm thời đừng động hắn.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn về tới bàn đá bên ngồi xuống.

Cao Tử Thuận vẻ mặt kinh ngạc biểu tình.

Mặc kệ nó?

Quay đầu lại liền thấy Tiêu Lăng Hàn lại ngồi xuống, hắn chạy nhanh nói: “Hai vị sư thúc, chúng ta vẫn là đi trước đem sân tuyển hảo, lại nói mặt khác.”

“Còn tìm cái gì sân? Nơi này liền khá tốt!” Tiêu Lăng Hàn vừa nói lời nói, một bên lấy ra trà cụ bắt đầu nấu nước pha trà.

“A? Ở nơi này? Hai vị sư thúc các ngươi xác định muốn ở nơi này?”

Cao Tử Thuận vẻ mặt kinh ngạc nhìn hai người, nơi này có một gốc cây thất cấp yêu thực, hai vị sư thúc ở nơi này an toàn sao?

Nếu là hai vị sư thúc có cái tốt xấu, kia chính mình như thế nào cùng Âu Dương lão tổ công đạo?

Cao Tử Thuận càng nghĩ càng là cảm thấy không ổn, không đợi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đáp lời,

Vội vàng khuyên: “Hai vị sư thúc, Thành chủ phủ còn có rất nhiều sân, nếu không chúng ta lại đi nhìn xem? Thật sự không được, các ngươi đi trụ Lư Lạc Nam cái kia sân.”

Thấy Cao Tử Thuận tràn đầy lo lắng nhìn chính mình hai người, ánh mắt cầu xin nhìn chính mình, Thượng Quan Huyền Ý tay chống cằm, “Ta đều nghe sư huynh.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 368

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 368 Thiên Lăng đại lục

【 Mộc Linh Châu 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn trong tay pha trà động tác không ngừng, ngoài miệng lại nói nói: “Cái này địa phương hẳn là có người chuyên môn cho chúng ta tuyển, một khi đã như vậy, ta liền như người nọ ý.”

Cao Tử Thuận sửng sốt một chút, mới nhớ tới hắn phía trước an bài sân, cố ý bị người bố trí thành như vậy.

Mà này tòa sân cũng là trước hai ngày phó thành chủ ngẫu nhiên gian nhắc tới, bằng không hắn cũng căn bản không thể tưởng được.

Nói như thế tới, này hết thảy đều là phó thành chủ âm mưu.

Thiên Tinh Thành cái này thành chủ thật đúng là khó làm!

“Tiêu sư thúc biết rõ là bẫy rập còn hướng trong nhảy, nếu là gặp được nguy hiểm,…… Ta nơi ở cách nơi này lại xa?”

Cao Tử Thuận cấp ngạch đổ mồ hôi lạnh, giữa mày nếp gấp đều mau kẹp chết một con ruồi bọ.

Tiêu Lăng Hàn thấy Cao Tử Thuận cái dạng này, khẽ cười một tiếng.

Thật đúng là hoàng đế không vội thái giám cấp!

Hắn trấn an nói: “Thành chủ không cần lo lắng, tự bảo vệ mình cố gắng chúng ta vẫn phải có. Ngươi muốn uống ly trà sao?”

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn trà cũng đã phao hảo, hắn đầu tiên là vì Thượng Quan Huyền Ý rót một ly.

Cao Tử Thuận lại là tự động xem nhẹ Tiêu Lăng Hàn những lời này, hắn một phách trán, kinh hô: “Có, ta có thể dọn lại đây cùng hai vị sư thúc ở cùng một chỗ.”

Càng nghĩ càng cảm thấy biện pháp này được không.

Cao Tử Thuận gấp không chờ nổi liền phải trở về lấy chính mình đồ vật, sau đó dọn lại đây.

Cho nên nói xong câu đó, hắn lập tức liền chạy ra khỏi sân.

Lưu tại trong sân Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, lại là trong gió hỗn độn.

Bọn họ hai cái hảo hảo trụ một cái sân, ai muốn một cái bóng đèn tiến vào cùng bọn họ ở cùng một chỗ!

Chỉ là còn không đợi hai người phản ứng lại đây, trong viện đã không thấy Cao Tử Thuận thân ảnh.

Tiêu Lăng Hàn hắc trầm khuôn mặt, mắng một câu: "Thảo, này Cao Tử Thuận thật là không ánh mắt!"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía tường vây biên tường vi hỏi: "Lăng Hàn, ngươi không phải nói kia cây tường vi đã có thất cấp sao? Vậy ngươi vì sao còn muốn khăng khăng ở nơi này? Chúng ta ở nơi này an toàn sao?"

"Ngươi đem Phệ Linh Thử thả ra, liền biết ta vì sao khăng khăng muốn ở nơi này." Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nói, thuận tiện duỗi tay vuốt phẳng hắn giữa mày nếp uốn.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đem Phệ Linh Thử từ khiết ước không gian phóng ra.

Phệ Linh Thử đang ở hô hô ngủ nhiều, lập tức liền đổi địa phương, nó còn có chút như lọt vào trong sương mù.

Ngẩng đầu nhìn đến Tiêu Lăng Hàn, lập tức tinh thần chấn động.

Nó có thể ở chủ nhân nhà mình trước mặt giả chết, nhưng không thể ở đại phôi đản trước mặt giả chết.

"Chi chi chi……"

Nó đầu tiên là quay đầu nhìn nhìn chính mình hiện tại thân ở hoàn cảnh, phát hiện chính mình ở một cái sân trên bàn đá.

Thực mau Phệ Linh Thử liền phát hiện không thích hợp chỗ, ngay sau đó chính là trước mắt sáng ngời.

Nó đôi mắt thẳng lăng lăng mà nhìn về phía tường vây phương hướng.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Phệ Linh Thử hành động, tò mò hỏi: "Tham ăn quỷ, nơi nào có cái gì?"

【 bảo bối a! Nơi đó có hảo bảo bối, hảo tinh thuần mộc linh khí. 】 Phệ Linh Thử một bên cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, một bên còn làm ra thực hô hấp động tác.

Cũng không biết này Phệ Linh Thử bộ dáng này cùng ai học, nó một con chuột cư nhiên làm ra nhân loại động tác.

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, lập tức liền tới rồi hứng thú, mộc thuộc tính bảo vật Tiêu Lăng Hàn có thể hấp thu.

Ngay sau đó vấn đề lại tới nữa, nơi đó chính là có một con thất cấp yêu thực, bọn họ muốn như thế nào mới có thể được đến nơi đó bảo vật đâu?

"Lăng Hàn, ngươi chừng nào thì phát hiện nơi nào có bảo vật?"

"Tiến vào không bao lâu, gặp ngươi bị kia cây yêu thực mê hoặc, không tự chủ được mà triều nó đi đến. Ta liền cảm thấy nó có vấn đề, lúc sau mở ra linh nhãn cẩn thận quan sát một chút, mới phát hiện kia cây yêu thực hệ rễ có một viên tinh thuần Mộc Linh Châu."

Nghe nói là Mộc Linh Châu, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một đạo ánh sáng: "Ta phía trước trực giác kia hoa lớn lên đẹp, ta muốn gần gũi đi quan sát nó, không nghĩ tới ở trong bất tri bất giác liền trúng chiêu."

"Đó là bởi vì chúng ta vừa mới tiến vào, ngươi không có phòng bị, trúng chiêu cũng thực bình thường. Huống chi nó cấp bậc vẫn là thất cấp, so ngươi cao hơn hai cái đại cảnh giới."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý nhỏ giọng nói thầm nói: "Ngươi không phải không trúng chiêu sao?"

Nói trắng ra là, vẫn là chính mình quá cùi bắp!

Xem ra tu luyện không thể đình.

Tuy rằng chính mình kiếp này tu luyện tốc độ đã thực nhanh, nhưng cùng Tiêu Lăng Hàn so sánh với vẫn là kém một đoạn.

Tiêu Lăng Hàn buồn cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, "Ta nếu là trúng chiêu, chúng ta hai người đều nên trở thành nó đồ ăn."

"Cũng đúng! Chúng ta đây khi nào động thủ lấy bảo vật?"

Nói cái này Tiêu Lăng Hàn liền có chút buồn bực.

Cao Tử Thuận hảo hảo một hai phải chuyển đến cùng bọn họ cùng nhau trụ.

Nếu là hắn thật sự ở nơi này, khẳng định bất lợi với chính mình hai người kế tiếp hành động.

Huống chi, hắn vừa tới, phỏng chừng còn sẽ đem phó thành chủ kia bang nhân tầm mắt cấp mang lại đây.

"Lấy bảo vật sự, còn phải bàn bạc kỹ hơn."

"Nhìn đến lấy không được, này không phải làm người lo lắng suông sao?"

Thượng Quan Huyền Ý cũng nghĩ đến cái kia không ấn lẽ thường ra bài Cao Tử Thuận, cũng không biết gia hỏa này cọng dây thần kinh nào đáp sai rồi, thế nhưng muốn tới cùng bọn họ ở cùng một chỗ.

"Có cái gì nhưng lo lắng, dù sao đồ vật liền ở chỗ này, nó chính mình cũng sẽ không chạy trốn."

"Này cây yêu thực không thể chính mình di động vị trí sao?" Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc hỏi, hắn nhớ rõ biến dị Thiên Ti Đằng đều có thể chính mình mãn cánh rừng nơi nơi chạy.

"Ân, nó tạm thời còn không thể di động, linh trí cũng chưa hoàn toàn sinh thành. Bằng không lúc trước Cao Tử Thuận công kích nó thời điểm, nó nên đánh trả. Ta đoán trước kia ở nơi này người, hẳn là đều là bị kia cây yêu thực trong lúc vô tình phát ra mùi hoa cấp mê hoặc. Bọn họ đều là ở bất tri bất giác mà liền đi tới tường vây biên, cuối cùng trở thành nó chất dinh dưỡng."

Thượng Quan Huyền Ý nghe đến đó, ngạnh sinh sinh rùng mình một cái.

Nếu là không có Tiêu Lăng Hàn, chính mình có phải hay không cũng muốn trở thành nó chất dinh dưỡng?

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đối kia cây yêu thực sợ hãi, duỗi tay nắm lấy hắn tay.

"Sợ cái gì? Liền tính ta lúc trước không có giữ chặt ngươi, ngươi cũng sẽ không có sự. Đừng quên Hỗn Thiên Châu, ngươi bị mê hoặc, nó sẽ ở thời khắc mấu chốt đánh thức ngươi."

Nghe được đánh thức hai chữ, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nghĩ đến chính mình vừa đến Địa Thâm đại lục không lâu, ở Đông Phương gia tiểu bí cảnh ngộ đạo.

Khi đó chính mình bị Thiên Đạo ảnh hưởng, may mắn bị Hỗn Thiên Châu kịp thời đánh thức.

Bất quá ở cùng Tiêu Lăng Hàn giảng thuật chính mình trải qua thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý cố ý tỉnh đi này một bộ phận.

Cũng không biết vì cái gì, dù sao chính là không nghĩ cho hắn biết.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý nhìn chén trà xuất thần bộ dáng, không cấm hỏi: "Huyền Ý, ngươi suy nghĩ cái gì?"

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý bừng tỉnh hoàn hồn, có chút chột dạ nói: "A? Không có gì."

"Thật sự không có gì sao? Ân?"

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nâng lên Thượng Quan Huyền Ý cằm, làm hắn nhìn chính mình.

"Có thể có cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý đẩy ra Tiêu Lăng Hàn tay, trấn định tự nhiên uống một ngụm trà.

Đột nhiên suy nghĩ phía trước phát sinh sự, Thượng Quan Huyền Ý lại hỏi: "Đúng rồi, Lăng Hàn, cái kia Lư Lạc Nam có phải hay không có vấn đề?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Ân, hắn đích xác có vấn đề. Ngươi đoán, hắn là cái gì tu vi?"

"Không phải Hóa Thần kỳ sao?"

“Tự nhiên không phải, hắn chân thật tu vi là Độ Kiếp sơ kỳ.”

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc trừng lớn mắt.

Hắn lúc trước cư nhiên ở một vị Độ Kiếp kỳ đại năng mí mắt phía dưới, tìm chết lâu như vậy.

Âm thầm nuốt nuốt nước miếng, bọn họ hiện tại có thể tồn tại, thật đúng là may mắn.

Ngay sau đó hắn lại nghĩ đến, nếu Lư Lạc Nam tu vi đã là Độ Kiếp kỳ, kia hắn còn cần ẩn nhẫn sao?

Hắn sao có thể làm được nhìn mấy cái con kiến ở trước mặt hắn không ngừng nhảy nhót, cũng không ra tay.

Hắn định lực cũng thật hảo!

Nếu là thay đổi chính mình, phỏng chừng đã sớm một cái tát đem ở chính mình trước mặt nhảy nhót châu chấu cấp chụp đã chết.

Thượng Quan Huyền Ý có chút nghĩ mà sợ mà vỗ vỗ chính mình ngực.

“Lăng Hàn, kia Lư Lạc Nam năm nay bao lớn?”

“300 tuổi!”

Tiêu Lăng Hàn chậm rãi phun ra ba chữ, trong mắt một mảnh hàn mang.

Lúc trước Lư Lạc Nam mở ra sân một cái chớp mắt, trong lúc vô tình tản mát ra một tia hơi thở.

Lúc này mới bị Tiêu Lăng Hàn phát hiện hắn tu vi.

Bằng không, Tiêu Lăng Hàn vô dụng thần thức cẩn thận đảo qua, thật đúng là phát hiện không được hắn chân thật tu vi.

Thượng Quan Huyền Ý nhịn không được hít hà một hơi, đây là cái dạng gì yêu nghiệt tư chất?

Nếu là hắn có như vậy thiên tư, vì sao Thiên Lăng đại lục chưa từng có xuất hiện quá người này đồn đãi?

Nếu không phải hai người lần này bị Âu Dương Tu Kỳ phái tới rèn luyện, bọn họ cũng sẽ không cùng người này có liên quan, khẳng định cũng sẽ không biết.

Thật đúng là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!

“Kia Lư Lạc Nam sự, chúng ta muốn nói cho sư tôn sao?” Thượng Quan Huyền Ý lo lắng hỏi, nghĩ đến hai người lần này tới mục đích là giúp Âu Dương Tu Kỳ quản lý Thiên Tinh Thành,

Nhưng Thiên Tinh Thành có như vậy một cái bom không hẹn giờ ở.

Kia bọn họ kế tiếp phải làm sự tình, sẽ thuận lợi sao?

“Sư tôn nói không chừng đã sớm phát hiện Thiên Tinh Thành có không thích hợp địa phương, bằng không hắn sẽ không ở trước khi đi cho ta cái này.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái ngọc giản.

“Đây là cái gì?”

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận ngọc giản, cẩn thận xem xét một chút, phát hiện ngọc giản bên trong có trận pháp dấu vết.

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu nói: “Ta cũng không làm minh bạch, sư tôn nói gặp được không thể đối phó địch nhân, liền bóp nát này khối ngọc giản.”

Thượng Quan Huyền Ý không cấm nhướng mày, cư nhiên còn có Tiêu Lăng Hàn không biết đồ vật.

Nghĩ đến chính mình sống hai đời, không phải cũng không biết sao?

Thật đúng là thư đến dùng khi phương hận thiếu!

“Xem ra về sau chúng ta trở về Lăng Kiếm Tông, đến đi Lăng Kiếm Tông Tàng Thư Lâu đi một chút.”

Tiêu Lăng Hàn kinh khởi nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Lời này cư nhiên là từ hắn trong miệng nói ra, cảm giác có chút không chân thật.

Nhướng mày, hài hước nói: “Thật đúng là khó được!”

Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, cắn răng nói: “Ngươi đó là cái gì ánh mắt? Không hiểu liền phải nhiều học tập, này không phải ngươi nói sao?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, một bộ cổ giả khẩu khí, tràn đầy vui mừng nói: “Ân, trẻ nhỏ dễ dạy cũng!”

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn cái dạng này, bị tức giận đến ngực phập phồng.

Bỗng nhiên tròng mắt chuyển động, từ từ nói: “Tiêu giáo thụ, nhưng có cái gì chỉ giáo?”

Được nghe lời này, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem mới vừa uống đến trong miệng trà cấp phun tới.

“Khụ khụ khụ!”

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn cái dạng này, không cấm “Ha ha ha” phá lên cười.

Tiêu Lăng Hàn thật vất vả hoãn quá khí, hỏi: “Ngươi đây là cùng ai học?”

“Đương nhiên là theo ngươi học, các ngươi nơi đó không đều là như thế này xưng hô sao?” Thượng Quan Huyền Ý chớp chớp mắt, vô tội nhìn Tiêu Lăng

Hàn.

Tiêu Lăng Hàn một nghẹn, hắn trong trí nhớ hình như là có như vậy một chuyện.

Còn nhớ rõ đó là ở địa cầu thời điểm, chính mình tiếp một cái nhiệm vụ. Hình như là bởi vì có mặt khác quốc gia nhãn tuyến chạy chính mình quốc gia tới tra xét cơ mật, mà kia mấy người thân phận là một cái trường học học sinh. Vì tìm ra kia mấy người, cho nên hắn liền lấy giáo thụ thân phận tiến vào ngôi trường kia.

Nếu là Thượng Quan Huyền Ý không đề cập tới khởi, hắn đều mau đem những cái đó sự tình quên đi.

Những cái đó quá vãng phảng phất ly chính mình đã rất xa rất xa.

Suy nghĩ thu hồi, Tiêu Lăng Hàn cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, "Về sau có cơ hội lại mang ngươi đi cảm thụ một chút chân chính giáo thụ là thế nào."

Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt sáng một chút, "Hảo a! Ngươi cần phải nhớ rõ chính mình nói qua nói."

Tiêu Lăng Hàn lập tức bảo đảm, "Một ngụm nước bọt một cái đinh, ta nói rồi nói tuyệt đối giữ lời."

Thượng Quan Huyền Ý hoài nghi nói: "Không phải còn có một câu gọi là gì người miệng hai trương da, sao nói sao có lý?"

"Huyền Ý, ta như thế nào cảm thấy ngươi da ngứa, có phải hay không lại thiếu thu thập?"

Tiêu Lăng Hàn híp mắt, nguy hiểm nhìn Thượng Quan Huyền Ý, trong mắt tản ra minh minh diệt diệt cốc thiếu hỏa ánh sáng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 369

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 369 Thiên Lăng đại lục

【 sổ sách có vấn đề 】 canh một

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến đợi chút Cao Tử Thuận liền sẽ lại đây, Tiêu Lăng Hàn tuyệt đối không dám hiện tại đối hắn thế nào.

Hắn không có sợ hãi.

Không sợ chết nói: "Chẳng lẽ ta nói có cái gì không đúng sao?"

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được Cao Tử Thuận cái kia bóng đèn đã tới rồi sân bên ngoài cách đó không xa, hắn nhanh chóng ở Thượng Quan Huyền Ý trên môi mổ một ngụm.

"Không lại thu thập ngươi." Nói, lại giơ tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý khuôn mặt.

Ngồi xong sau, Tiêu Lăng Hàn lại trịnh trọng chuyện lạ bảo đảm nói: "Còn có, ta đối với ngươi nói qua mỗi câu nói, tự nhiên đều là thiệt tình, về sau ta nhất định sẽ nỗ lực đi thực hiện."

"Ta lại chưa nói không tin ngươi, vừa rồi chính là tưởng đậu một chút ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý càng nói càng nhỏ giọng, hắn làm gì muốn chột dạ?

Bình thường Tiêu Lăng Hàn chính là thường xuyên trêu đùa chính mình, cũng không thấy hắn chột dạ a?

Đúng lúc này.

Cao Tử Thuận đi vào sân, hắn phía sau còn đi theo một đội nhân mã. Bất quá những người đó cũng không có đi vào sân, mà là thẳng tắp đứng ở sân bên ngoài.

"Hai vị sư thúc, từ hôm nay trở đi ta liền cùng các ngươi cùng nhau ở nơi này, các ngươi xem ta trụ cái nào phòng tương đối thích hợp?"

Khi nói chuyện, Cao Tử Thuận thuận tiện nhìn quét một chút này tòa sân nội phòng.

Này tòa sân cùng sở hữu ba cái phòng, một gian phòng ngủ chính hai gian phòng ngủ phụ, trong phòng nhưng thật ra rất rộng mở.

Mà kia cây yêu thực ở tiền viện môn bên trái tường vây chỗ, rời khỏi phòng gian vị trí có chút xa, bất quá lại là dựa gần phòng bếp.

Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt, tức giận nói: “Chính ngươi nhìn làm!”

Cao Tử Thuận ngượng ngùng mà sờ sờ cái mũi.

Hắn đây là nhận người ngại.

Nhưng hắn cũng không có biện pháp a!

Ai kêu này hai người là Âu Dương lão tổ bảo bối đồ đệ đâu?

Này hai người nếu là xảy ra chuyện, phỏng chừng chính mình mạng nhỏ cũng liền đến đầu.

“Ta đây liền trụ này gian nhà kề.” Cao Tử Thuận lo chính mình nói, sau khi nói xong, hắn đi vào phòng đem chính mình đồ vật nhất nhất bày biện ra tới.

Chờ đồ vật thu thập hảo sau, hắn ngồi ở bên cạnh bàn.

Lấy ra sổ sách, bắt đầu nhìn lên.

Càng xem hắn mày nhăn càng chặt.

Này đó trướng mục xem hắn váng đầu hoa mắt, căn bản lý không ra cái manh mối tới.

Hắn hiện tại thật là hảo tưởng niệm ở Lăng Kiếm Tông nhật tử.

Chính là đi ra bên ngoài làm nhiệm vụ, sát yêu thú, đều so quản lý Thành chủ phủ cường.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tới Thiên Tinh Thành mục đích là quản lý toàn bộ Thiên Tinh Thành, mà Thành chủ phủ nghiệp vụ tự nhiên cũng đến quen thuộc mới được.

Hai người thần thức nhìn thấy Cao Tử Thuận như vậy hạt dụng công, đều có chút vô ngữ.

Cao Tử Thuận trên tay cầm một quyển sổ sách, nửa ngày đều không có phiên một tờ.

Hai người đều có chút hoài nghi hắn cái dạng này không phải đang xem trướng mục, mà là ở thất thần!

Cao Tử Thuận bởi vì không có đóng cửa, Tiêu Lăng Hàn gõ một chút môn, liền trực tiếp đi vào.

“Hai vị sư thúc có việc?”

Cao Tử Thuận buông trên tay phảng phất có ngàn cân trọng sổ sách, nghi hoặc nhìn hai người.

“Cao thành chủ, đem ngươi trên tay sổ sách tất cả đều lấy ra tới.”

Tiêu Lăng Hàn nói, Cao Tử Thuận nghe hiểu.

Chính là hắn lại mơ hồ.

Không biết vị này Tiêu sư thúc muốn chính mình đem sổ sách đều lấy ra tới làm gì?

Hắn không xác định hỏi: "Đều lấy ra tới?"

Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt, không nói chuyện nữa, dứt khoát ngồi ở cái bàn bên kia.

Thượng Quan Huyền Ý cười cười, Tiêu Lăng Hàn cái dạng này, là còn đang trách Cao Tử Thuận quấy rầy bọn họ hai người thế giới.

Yên lặng đồng tình một phen Cao Tử Thuận, phỏng chừng ở Cao Tử Thuận không biết dưới tình huống sẽ bị Tiêu Lăng Hàn ác chỉnh một đốn.

Theo sau Thượng Quan Huyền Ý đối Cao Tử Thuận nói: "Sư huynh, làm ngươi đem sổ sách đều lấy ra tới, ngươi làm theo chính là."

Cao Tử Thuận lập tức từ không gian giới tử trung lấy ra một trăm bổn tả hữu sổ sách, đặt ở trên bàn.

Nhìn đến nhiều như vậy sổ sách, Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi: "Đây là khi nào sổ sách?"

"Chính là mấy năm nay sổ sách."

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm líu lưỡi, hai năm liền có nhiều như vậy sổ sách, so Thượng Quan gia mười năm sổ sách còn nhiều.

Này còn chỉ là một thành trì, mà Thượng Quan gia chính là có vài tòa thành trì.

Có thể tưởng tượng này trong đó thu vào, đến nhiều đồ sộ.

Tiêu Lăng Hàn lại là nhíu mày, mở miệng hỏi: "Ngươi đã đến rồi bảy năm, kia phía trước sổ sách đâu?"

"Đều nhập kho, nói thật, ta căn bản xem không hiểu này đó trướng mục. Ta phía trước hỏi quản gia khi, quản gia nói này đó sổ sách là từ ba gã chuyên môn quản lý trướng mục tu sĩ kiểm tra quá, sẽ không có vấn đề. Cuối cùng chỉ có thể qua loa chấm dứt, nạp vào nhà kho."

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra một cái sổ sách bắt đầu nhìn lên, càng xem hắn mày nhăn càng chặt.

Sổ sách bên trong thật nhiều giả trướng không nói, có chút đồ vật có thể có có thể không như thế nào cũng mua?

Chỉ thấy hắn lấy ra hai chi bút cùng với màu đỏ thuốc màu điều chế hồng mực nước.

Tùy tay liền đệ một chi bút cấp Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn cũng không ngẩng đầu lên nói: "Huyền Ý, sổ sách ngươi hẳn là sẽ xem đi? Trước đem có vấn đề địa phương câu ra tới, lại đem thiếu hụt số lượng tổng kết ở cuối cùng."

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua bút, sổ sách hắn tự nhiên sẽ xem.

Không chỉ có là khi còn nhỏ gia gia đã dạy, còn bởi vì hắn có Tiêu Lăng Hàn ký ức.

Cao Tử Thuận cứ như vậy nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở sổ sách thượng vẽ vẽ vạch vạch.

Hắn tò mò đứng dậy đứng ở Tiêu Lăng Hàn phía sau, nhìn hắn câu họa ra sổ sách trung có vấn đề địa phương.

Hắn phía trước là hoàn toàn không có nhìn ra những cái đó địa phương có vấn đề, nhưng Tiêu Lăng Hàn dùng hồng bút tiêu ra tới, hắn cũng lập tức liền nhìn ra vấn đề nơi.

Bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý cũng như thế.

Cũng không biết này hai người đầu óc là như thế nào lớn lên, như thế nào liền như vậy thông minh đâu?

Khó trách bọn họ sẽ bị Âu Dương lão tổ nhìn trúng, thu làm thân truyền đệ tử.

Cao Tử Thuận thấy Tiêu Lăng Hàn xem trướng mục tốc độ càng lúc càng nhanh.

Hắn chỉ nhìn một phần ba, Tiêu Lăng Hàn không chỉ có đem kia trang xem xong rồi, còn đem có vấn đề địa phương đều tìm ra tới.

Hắn không cấm có chút xấu hổ, hắn thần thức tốt xấu cũng có Luyện Hư kỳ.

Mà Tiêu Lăng Hàn nhiều lắm liền Nguyên Anh kỳ đỉnh thần thức, chính mình này đọc tốc độ cư nhiên không đuổi kịp một cái thần thức so với chính mình nhược như vậy nhiều người.

Thâm chịu đả kích Cao Tử Thuận một người nằm liệt ngồi ở trên ghế, hai mắt không ánh sáng mà nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người động tác.

Hai ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đem sở hữu trướng mục đều xem xong rồi.

Cũng may mắn hai người thần thức cao hơn tu vi, bằng không liền tính bọn họ thân thể sẽ không cảm giác mệt, thần thức cũng sẽ mệt mỏi.

“Lăng Hàn, ngươi bên kia tổng cộng có bao nhiêu giả trướng?”

Thượng Quan Huyền Ý thống kê một chút chính mình kiểm tra sổ sách, nhìn đến bên trong bị tham ô con số, âm thầm kinh hãi.

Mà Tiêu Lăng Hàn so với chính mình kiểm tra nhiều ra một nửa, kia hắn bên kia lại nên có bao nhiêu?

“Đại giai có sáu trăm triệu trung phẩm linh thạch.”

“Ta nơi này cũng có ba trăm triệu.”

Cao Tử Thuận lại là chấn kinh rồi, nhiều như vậy linh thạch!

Nếu là đổi thành thượng phẩm linh thạch, cũng phân biệt không nhiều lắm một ngàn vạn.

Này đó còn chỉ là mấy năm nay trướng mục, kia hơn nữa phía trước đâu?

Cao Tử Thuận chỉ là ngẫm lại, liền cảm thấy kinh hãi.

Những người đó thế nhưng tham ô nhiều như vậy linh thạch, mà chính mình tới nơi này bảy năm, nhưng vẫn bị chẳng hay biết gì.

Phảng chừng những người đó vẫn luôn đều đem hắn trở thành một cái chê cười xem.

Cao Tử Thuận tuy rằng đầu óc không có Tiêu Lăng Hàn hai người thông minh, nhưng là hắn tốt xấu là một cái Luyện Hư kỳ tu sĩ.

Lập tức hắn liền triệu tập sở hữu tiếp xúc sang sổ mục đích người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bên ngoài thượng là tới đi theo Cao Tử Thuận học tập, tự nhiên mà vậy mà đi theo hắn bên người.

Thành chủ phủ chủ điện trong đại sảnh, Cao Tử Thuận ngồi ở thượng thủ vị.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bối phận tuy rằng so với hắn cao, bất quá hai người hiện tại là ở hướng hắn học tập, tự nhiên liền ngồi ở hắn xuống tay vị.

Chỉ chốc lát sau, liền có mười cái người từ ngoài cửa đi đến.

“Gặp qua thành chủ!”

“Ân, hai vị này là Âu Dương lão tổ thân truyền đệ tử, phân biệt họ Tiêu cùng Thượng Quan.”

Cao Tử Thuận xụ mặt, hướng vừa mới vào cửa mọi người giới thiệu Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tới hai người.

“Gặp qua hai vị sư thúc (thái sư thúc)!”

Thượng Quan Huyền Ý cắn một ngụm linh quả, mơ hồ không rõ nói: “Đại gia không cần khách khí, khi chúng ta không tồn tại liền hảo!”

Thượng Quan Huyền Ý này cà lơ phất phơ bộ dáng, lập tức cho mọi người một cái ăn chơi trác táng ấn tượng.

Thấy mọi người xem hướng Thượng Quan Huyền Ý kia khinh thường ánh mắt, Cao Tử Thuận ho khan một tiếng, “Đều ngồi đi!”

Nghe xong Cao Tử Thuận nói, có chín người đem ánh mắt đầu hướng về phía trong đó một người.

Bọn họ đều là chờ người nọ ngồi xuống sau, mới sôi nổi tìm vị trí ngồi xuống.

Mà người nọ đúng là phó thành chủ: Lư Hán Nghĩa.

Lư Hán Nghĩa có Luyện Hư trung kỳ tu vi, bộ dạng nhìn qua bất quá 30 tới tuổi, dáng vẻ đường đường, ăn mặc một thân màu xanh lơ pháp y, có vẻ văn nhã nho nhã, như là một cái khiêm khiêm quân tử.

Tiêu Lăng Hàn đánh giá ánh mắt cũng không có thu liễm, mà là làm trắng trợn táo bạo, nhất nhất đảo qua trong sân mọi người.

Mọi người bị hắn thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm, đều có chút không được tự nhiên, nhưng người ta thân phận so với bọn hắn cao, bọn họ chỉ có thể chịu đựng.

"Không biết thành chủ vội vã kêu ta chờ tiến đến cái gọi là chuyện gì?" Một cái diện mạo gầy yếu, nhìn qua có chút đáng khinh nam tử hỏi.

"Diêu Dũng, ta nhớ rõ ngươi phụ trách chính là Bình Lĩnh Sơn kia khu vực, đây là ngươi lần trước giao cho ta là sổ sách."

Cao Tử Thuận trong tay cầm năm bổn sổ sách, nhướng mày nhìn vừa rồi nói chuyện người.

Diêu Dũng vừa nghe về sổ sách việc, lập tức tố nổi lên khổ: "Thành chủ cũng đừng trách ta, thật sự là mấy năm nay thu hoạch không tốt, mọi người đều rất không dễ dàng."

"Có phải hay không thật sự thu hoạch không tốt, ta không biết. Bất quá, ta lại biết này đó trướng mục rất có ý tứ, ngươi muốn nhìn sao?"

Diêu Dũng xấu hổ cười cười, ngực nổi lên một tầng mồ hôi lạnh.

Trong lòng thấp thỏm bất an, tổng cảm thấy kia trướng mục không phải chính mình muốn nhìn thấy bộ dáng.

"Sổ sách đều là cho thành chủ ngài xem, ta liền không cần lại nhìn, ta đã xem qua."

"Này nhưng cùng ngươi cho ta không giống nhau, ngươi vẫn là trước nhìn xem cho thỏa đáng." Cao Tử Thuận ngữ khí bỗng nhiên chuyển lãnh, vô hình uy áp hướng tới Diêu Dũng mà đi.

Diêu Dũng căng da đầu, đi đến Cao Tử Thuận trước người, tiếp nhận kia năm bổn sổ sách.

Chờ hắn trở lại vị trí thượng, mở ra trang thứ nhất.

Liếc mắt một cái liền thấy được những cái đó màu đỏ đánh dấu, đồng tử không cấm phóng đại.

Những cái đó màu đỏ đánh dấu, sôi nổi câu ra trướng mục vấn đề nơi chỗ.

Diêu Dũng giữa trán mồ hôi lạnh một giọt một giọt mà đi xuống chảy.

Những người khác sôi nổi đem hắn biểu hiện xem ở trong mắt, đều rất tò mò hắn rốt cuộc nhìn thấy gì, rồi lại không dám thả ra thần thức đi xem xét.

Mọi người như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến Diêu Dũng trong tay cầm sổ sách, bên trong làm giả trướng địa phương, toàn bộ bị câu họa ra tới.

Đột nhiên, "Răng rắc, răng rắc" thanh, vang ở an tĩnh trong đại sảnh.

Mọi người theo tiếng nhìn lại, thấy Thượng Quan Huyền Ý chính mùi ngon mà ăn linh quả.

"Các ngươi đều xem ta làm gì? Đều nói khi ta không tồn tại liền hảo."

Thượng Quan Huyền Ý trắng mọi người liếc mắt một cái, đem một cái nhị thế tổ, diễn rất sống động.

Diêu Dũng vươn tay áo xoa xoa giữa trán mồ hôi lạnh, căng da đầu nhìn về phía Cao Tử Thuận.

"Cao thành chủ, sổ sách cư nhiên có nhiều như vậy vấn đề, quay đầu lại ta liền hỏi một chút thuộc hạ kia bang nhân rốt cuộc là chuyện như thế nào."

Cao Tử Thuận cười lạnh một tiếng: "Ngươi đây là muốn tìm dê thế tội sao?"

Diêu Dũng xấu hổ cười cười, "Sao có thể, thành chủ thật biết nói giỡn. Ta là thật sự không rõ ràng lắm, sổ sách thế nhưng có nhiều như vậy vấn đề."

Thấy Cao thành chủ như cũ lạnh lùng nhìn chính mình, này rõ ràng là không tin chính mình.

Hắn xoay chuyển ánh mắt, chân thành nói: "Thành chủ ngươi phải tin tưởng ta, Bình Lĩnh Sơn kia khu vực mấy năm gần đây thu hoạch xác thật không thế nào hảo."

Nói xong, Diêu Dũng ánh mắt như có như không liếc mắt một cái phó thành chủ Lư Hán Nghĩa.

Lư Hán Nghĩa mi mắt hơi hợp, rũ đầu, như là ngủ giống nhau.

Cho nên hắn căn bản không có cấp Diêu Dũng bất luận cái gì đáp lại.

Còn lại mọi người ở nghe được là sổ sách có vấn đề khi, đều không cấm căng thẳng thần kinh, rất sợ chính mình làm giả địa phương cũng bị thành chủ tìm đến.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 370

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 370 Thiên Lăng đại lục

【 hoa sen bánh 】 canh hai

“Các ngươi cũng đều đến xem chính mình nộp lên cho ta sổ sách đi?” Cao Tử Thuận nhìn về phía còn lại người, từ không gian giới tử trung lấy ra thật dày một chồng sổ sách.

Mọi người ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi.

Không ai đứng dậy, đều tứ bình bát ổn ngồi ở trên ghế.

“Như thế nào? Các ngươi đây là biết chính mình sổ sách có vấn đề, cho nên đều không cần nhìn sao?”

Cao Tử Thuận đôi mắt híp lại, cười lạnh một tiếng, những người này là đem hắn trở thành bệnh miêu sao?

“Thành chủ, lời nói cũng không thể nói như vậy, chúng ta sổ sách có thể có cái gì vấn đề. Không phải là thành chủ ngài mệt nhọc quá độ, cho nên váng đầu hoa mắt đi?”

“Ha ha ha……”

“Ha hả ~~”

“Ta xem là.”

“Thành chủ ngài vẫn là sớm một chút trở về tắm rửa ngủ đi.”

“Chính là, đừng chậm trễ đại gia thời gian.”

“……”

Mọi người ngươi một câu ta một câu, trắng trợn táo bạo không đem Cao Tử Thuận để vào mắt.

Cao Tử Thuận bị chọc tức ngực phập phồng, thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy.

Lúc trước bị hạ mặt mũi Diêu Dũng, hắn thấy đại gia này phúc thái độ, nháy mắt lại có tự tin.

“Thành chủ nếu là cảm thấy ta này phân sổ sách có vấn đề, ta đây hôm nào làm lại đưa một phần lại đây.”

Diêu Dũng thái độ phải có nhiều có lệ liền có bao nhiêu có lệ, hoàn toàn đã không có lúc trước vâng vâng dạ dạ bộ dáng.

"Hảo, hảo, các ngươi thật là rất tốt!" Cao Tử Thuận chỉ vào mọi người, nghiến răng nghiến lợi nói.

"Thác thành chủ ngài phúc, chúng ta là khá tốt."

Tiêu Lăng Hàn thấy mọi người thái độ này, lại xem Lư Hán Nghĩa sự không liên quan mình bộ dáng.

Hắn tuy rằng không có tham dự, nhưng là mọi người đang nói chuyện thời điểm, hoặc nhiều hoặc ít đều nhìn một chút sắc mặt của hắn.

Xem ra Thiên Tinh Thành quản lý nhân viên từ căn bản là đã hư rồi, trừ phi đại thanh tẩy một lần, bằng không mơ tưởng quản lý hảo toàn bộ Thiên Tinh Thành.

Này Âu Dương Tu Kỳ thật đúng là một cái hố đồ đệ sư tôn!

Như vậy một cái hủ bại địa phương, gọi bọn họ tới chỉnh đốn quản lý.

Vấn đề lớn nhất là bọn họ hiện tại không có có thể xứng đôi thực lực.

Nếu là sư tôn hắn lão nhân gia tự mình tiến đến, liền hắn kia Độ Kiếp kỳ đỉnh tu vi. Chỉ là hướng những người này Minh Tiền vừa đứng, những người này một giây liền đem nuốt vào linh thạch nhổ ra. Về sau xác định vững chắc hội quy quy củ củ.

Tiêu Lăng Hàn thấy Cao Tử Thuận bị chọc tức cả người phát run, phỏng chừng còn như vậy đi xuống, hắn nên rút kiếm.

Bỗng nhiên, Cao Tử Thuận trên người giận dữ biến mất, tâm tình còn thực tốt uống lên một ly trà.

Lư Hán Nghĩa lại là đột nhiên mở hai mắt, quay đầu nhìn về phía Cao Tử Thuận.

Hai người ánh mắt ở không trung giao hội, ánh lửa văng khắp nơi.

Một lát sau, hai người đều thu hồi tầm mắt.

Những người khác thấy vậy, sôi nổi mặc không lên tiếng, có mấy người vẫn luôn đều có lưu ý Lư Hán Nghĩa động tác.

Thấy hắn một tay để môi, trong đó một người đứng lên, "Thành chủ nếu là không có chuyện khác, ta liền trước cáo từ."

Người này nói xong, cũng không đợi Cao Tử Thuận trả lời, quản hắn là đồng ý, vẫn là không đồng ý, trực tiếp liền hướng bên ngoài đi đến.

Có người đầu tiên rời đi, mặt sau lục tục tất cả mọi người rời đi.

Lư Hán Nghĩa đi tới cửa, quay đầu lại nhìn Cao Tử Thuận liếc mắt một cái.

Kia liếc mắt một cái, tựa hồ là ở trào phúng Cao Tử Thuận hôm nay vô dụng công hành vi.

Chờ Lư Hán Nghĩa mười người đều đi xa, Cao Tử Thuận mới cầm trong tay chén trà niết dập nát.

Bình phục một chút trong lòng tức giận, hắn mới quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn. Lúc trước nếu không phải Tiêu Lăng Hàn cho hắn truyền âm, phỏng chừng hắn liền thật sự trước mặt mọi người thanh kiếm.

"Tiêu sư thúc vừa rồi vì sao phải ngăn cản ta?"

"Ngươi giết một người, ngươi giết mọi người sao? Liền tính ngươi đem ở đây tất cả mọi người giết, Thiên Tinh Thành còn có như vậy nhiều người, ngươi giết xong sao?"

"Này……," Cao Tử Thuận nhất thời nghẹn lời, vừa rồi hắn xác thật không suy xét nhiều như vậy, bị những người đó lời nói một kích, chỉ nghĩ rút kiếm giết người.

Hiện tại bị Tiêu Lăng Hàn vừa nhắc nhở, hắn mới nhớ tới, vừa rồi những người đó trung, có mấy cái đều là Thiên Tinh Thành tam đại thế gia người. Nếu là chính mình thật sự không quan tâm đem người giết người, kia hậu quả không dám tưởng tượng.

"Chính cái gọi là vật cực tất phản, bỉ cực thái lai, thịnh cực mà suy, Thiên Đạo luân hồi." Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa, trong đầu lại ở tự hỏi kế tiếp bọn họ hẳn là như thế nào làm.

Cao Tử Thuận: "……"

Cao Tử Thuận nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, ánh mắt dò hỏi: Này Tiêu sư thúc nói chính là có ý tứ gì?

Thượng Quan Huyền Ý nhún nhún vai, tỏ vẻ chính mình cũng không biết.

Không biết vì cái gì, Cao Tử Thuận như thế nào cảm giác Thiên Tinh Thành thiên muốn thay đổi đâu?

Ba người trở lại cư trú trong viện.

Nhìn đến cửa đứng đoàn người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều cảm giác cực kỳ không được tự nhiên.

"Cao thành chủ, ngươi còn hồi chính ngươi cư trú sân đi thôi. Chúng ta nơi này miếu tiểu, dung không dưới ngươi này tôn đại Phật." Tiêu Lăng Hàn dựa vào trước cửa, đối với đang ở trong phòng viết chữ Cao Tử Thuận nói.

"Nhưng trong viện không phải có một gốc cây thất cấp yêu thực sao?"

Cao Tử Thuận ngẩng đầu, không rõ nguyên do nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Trước hai ngày đại gia không phải đều trụ hảo hảo sao?

Như thế nào hôm nay đột nhiên liền phải đuổi chính mình đi rồi?

"Nó tựa hồ không thể di động, cành khô cũng sẽ không duỗi trường. Cho nên chỉ cần chúng ta chính mình không tới gần nó, chính là an toàn."

Thấy Cao Tử Thuận như cũ có chút rối rắm, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Ta cùng Huyền Ý là đạo lữ, ngươi ở nơi này thực không có phương tiện, có ngại chúng ta phu phu hài hòa sinh hoạt."

Tiêu Lăng Hàn nói như vậy minh bạch, hắn liền không được Cao Tử Thuận còn có mặt mũi ở chỗ này tiếp tục trụ đi xuống.

Cao Tử Thuận cái này hai ngàn năm độc thân cẩu, hoàn toàn không rõ Tiêu Lăng Hàn trong lời nói ý ngoài lời. Hắn không sao cả nói: "Có cái gì không có phương tiện? Các ngươi trụ một phòng, ta trụ một phòng, đại gia không can thiệp chuyện của nhau."

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, sự thật chứng minh, hắn thật đúng là đánh giá cao Cao Tử Thuận EQ.

Cho nên cùng một cái độc thân cẩu nói chuyện muốn càng trực tiếp một chút, quá hàm súc nhân gia căn bản nghe không hiểu.

"Trong phòng tuy rằng có trận pháp, nhưng ta không thể khẳng định ngươi một cái người đàn ông độc thân có thể hay không rình coi chúng ta. Tuy rằng mọi người đều là nam nhân, nhưng là ta không nghĩ ở chúng ta song tu thời điểm bị người nhìn chằm chằm."

Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn Cao Tử Thuận, hắn nói như vậy rõ ràng, cái này Cao Tử Thuận sẽ không còn nghe không hiểu đi?

Cao Tử Thuận: "……"

Cao Tử Thuận mặt lập tức liền đỏ, tu sĩ theo đuổi đại đạo, tình yêu chỉ biết lãng phí tu luyện thời gian.

Tuy rằng hắn không có đạo lữ, nhưng là song tu hắn vẫn là biết đến.

Nguyên lai vừa rồi Tiêu Lăng Hàn là ý tứ này, hắn là một chút cũng chưa hướng phương diện này suy nghĩ.

"Vậy các ngươi chú ý an toàn, có chuyện gì, nhớ rõ cho ta phát truyền âm."

Nói xong, Cao Tử Thuận chạy nhanh thu thập hảo chính mình đồ vật, trốn cũng dường như rời đi này tòa sân.

"Thành chủ đây là có việc gấp?" Thượng Quan Huyền Ý mới từ phòng ra tới, liền nhìn đến Cao Tử Thuận vội vàng rời đi bóng dáng.

"Ân, Thiên Tinh Thành sự tình." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, mặt không đỏ, khí không suyễn bịa chuyện.

"Như thế nào sân cửa những người đó cũng đi theo đi rồi?"

"Nga, Cao Tử Thuận nói ở nơi này bất lợi với hắn xử lý Thành chủ phủ sự tình. Rốt cuộc chúng ta trụ địa phương tương đối hẻo lánh, những người đó ra ra vào vào không có phương tiện."

"Nga!"

Trong viện trận pháp là thất cấp, ở Cao Tử Thuận đoàn người rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem trong sân trận pháp mở ra.

Như vậy ít nhất có thể ngăn cách đại bộ phận người nhìn trộm tầm mắt.

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn sớm mà liền ở trong sân bàn đá bên ngồi, lúc này hắn đang ở vẽ bùa.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là chính mình ở một bên khắc hoạ trận bàn.

Hoàng hôn kéo xuống màn đêm một khắc, không biết vì sao, tựa hồ tổng hội cho người một loại cảm giác cô đơn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cứ như vậy từ sáng sớm ngồi xuống chạng vạng.

Không có chờ đến nên tới người, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày.

Theo sau hắn lấy ra truyền âm ngọc giản, cấp Cao Tử Thuận đã phát một cái tin tức.

Qua một hồi lâu, Tiêu Lăng Hàn truyền âm ngọc giản mới sáng lên.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn gắt gao cau mày, không cấm hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Diêu Dũng đã chết."

"Thành chủ phủ quản gia? Ta xem người nọ rất cơ linh, không giống như là đoản mệnh quỷ."

"Ngươi chừng nào thì học được xem tướng?"

"Ta thượng biết thiên văn hạ biết địa lý, xem tướng tính cái gì, chút lòng thành." Thượng Quan Huyền Ý liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, nghiêm trang nói hươu nói vượn.

"Ha hả ~~" nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, Tiêu Lăng Hàn nhịn không được cười khẽ ra tiếng.

"Ngươi cười cái gì?"

"Khụ, không có gì. Chính là cảm thấy đêm nay khổ đoản, sắc trời không còn sớm. Huyền Ý, chúng ta có phải hay không nên đi ngủ?" Tiêu Lăng Hàn để môi ho khan một tiếng, che giấu bên miệng ý cười.

"Chính ngươi đi ngủ đi, ta muốn tu luyện!"

Khi nói chuyện, hai người đều đem từng người đồ vật thu vào không gian giới tử.

Hai người trước sau vào phòng, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đến một bên đệm hương bồ thượng khoanh chân mà ngồi.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý nói muốn tu luyện, thật đúng là chính là muốn tu luyện.

Không cấm có chút buồn bực.

Hắn đêm nay lại muốn cô gối, sau đó khó miên.

Tức phụ như vậy nỗ lực!

Chính mình có phải hay không quá lười biếng?

Nhưng hắn tưởng nỗ lực cũng đến có cũng đủ linh khí mới được a!

Bỗng nhiên nghĩ đến trong sân kia cây yêu thực căn cần chỗ Mộc Linh Châu, Tiêu Lăng Hàn nội tâm liền có chút ngo ngoe rục rịch.

Bất quá nghĩ đến Thiên Ti Đằng nói qua, phải chờ tới mười lăm ngày đó ban đêm, mới là kia cây tường vi nhất suy yếu thời điểm.

Mà bọn họ vừa mới đến Thiên Tinh Thành trước một ngày chính là mười lăm, cho nên đệ nhị ở bọn họ tiến vào sân thời điểm, mới có mê người mùi hoa.

Mặt khác thời điểm kia cây yêu thực là không thể phát ra mùi hoa tới mê hoặc người, chủ yếu vẫn là bởi vì nó tiến hóa không đủ hoàn chỉnh.

Bất quá tuy rằng không thể phát ra mùi hoa tới mê hoặc người, nhưng là nó bản thể lại giống như tường đồng vách sắt.

Tu vi không có vượt qua nó một cái đại cấp bậc người, căn bản không làm gì được nó.

Nhìn xem chính mình tu vi, Tiêu Lăng Hàn đành phải thỏa hiệp mà bò đến trên giường đi nằm, đôi mắt lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý phương hướng.

Tức phụ lớn lên cũng thật đẹp, chỗ nào chỗ nào đều lớn lên ở hắn thẩm mĩ quan thượng.

Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy nhìn nhìn, bên ngoài ánh mặt trời liền chiếu vào phòng.

Hắn dứt khoát rời giường đi làm một đốn cơm sáng, đợi chút Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại là có thể có ăn.

Tục ngữ nói: Muốn bắt trụ một người tâm, liền phải trước bắt lấy hắn dạ dày.

Chính mình muốn đem tức phụ nhi dạ dày lung lạc được, như vậy hắn liền cả đời đều không rời đi chính mình.

Ăn qua cơm sáng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền ra khỏi thành chủ phủ.

Bọn họ tới Thiên Tinh Thành ba ngày, vẫn luôn đều đãi ở trong phủ thành chủ mặt, còn không biết Thiên Tinh Thành đến tột cùng là thế nào.

Thiên Tinh Thành Thành chủ phủ ở Thiên Tinh Thành nhất phồn hoa đoạn đường, cũng là linh khí nhất nồng đậm địa phương.

Hai người vừa mới rời đi Thành chủ phủ, liền nhận thấy được có người ở đi theo bọn họ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bất động thanh sắc nhìn nhau liếc mắt một cái, theo sau thường phục làm dường như không có việc gì bộ dáng.

Hai người ở Thiên Tinh Thành trên đường phố, tùy ý đi dạo lên.

Nhìn đến cái gì chưa thấy qua đồ vật, hai người đều sẽ đi xem nhìn một cái.

"Đi mau, đi mau, nghe nói Trường Thọ cửa hàng hôm nay lại có hoa sen bánh bán ra."

"Thật vậy chăng?"

"Đương nhiên là thật sự, vừa mới Lý Tam cho ta đã phát truyền âm."

"A Minh, Trường Thọ cửa hàng hôm nay có hoa sen bánh."

"Kia còn chờ cái gì! Chạy nhanh đi xếp hàng."

"……"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thấy đại gia như thế ham thích cái gì hoa sen bánh.

Không cấm đều có chút tò mò, kia hoa sen bánh rốt cuộc có bao nhiêu ăn ngon, cư nhiên có nhiều người như vậy thượng vội vàng đi mua sắm?

"Lăng Hàn, chúng ta cũng đi xem?"

"Ân, đi theo nhìn xem."

Hai người đi theo mọi người, xuyên qua một cái đường phố, giương mắt liền nhìn đến một cái không lớn cửa hàng trước cửa bài đầy người, mọi người đều ở nhón chân mong chờ nhìn cửa hàng bên trong.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng đi theo bài nổi lên trường long.

Cửa hàng đỉnh tấm biển thượng "Trường sinh cửa hàng" ba chữ dị thường bắt mắt.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 371

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 371 Thiên Lăng đại lục

【 bị người hối lộ 】 canh ba

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thật dài đội ngũ, dị thường hoài nghi, chẳng lẽ cửa hàng này làm điểm tâm bỏ thêm cái gì duyên thọ thiên tài địa bảo?

"Nơi này hoa sen bánh ăn thật sự có thể trường sinh?"

"Có thể hay không duyên thọ, ta không biết, bất quá hương vị xác thật thực hảo." Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh xếp hàng người nghe xong hắn nói, tiếp nhận nói nói.

"Bị ngươi như vậy vừa nói, ta thật đúng là tưởng nhấm nháp một chút."

"Yên tâm, ngươi mua tuyệt đối sẽ không hối hận."

"Chỉ mong!"

Tuy rằng đội ngũ rất dài, bất quá mỗi người hạn mua một phần, cho nên thực mau liền bài đến Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người.

"Một phần hoa sen bánh hai mươi khối thượng phẩm linh thạch, cảm ơn!" Một người lớn lên thanh tú Kim Đan kỳ nữ tu, thanh âm điềm mỹ, mỉm cười đối Thượng Quan Huyền Ý nói.

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, sửng sốt một chút, hắn còn tưởng rằng một phần điểm tâm trăm tới khối trung phẩm linh thạch, đỉnh thiên.

Không nghĩ tới cư nhiên như vậy quý?

Chẳng lẽ là chính mình quá nghèo?

Nhưng chính mình rõ ràng không nghèo, vì sao vẫn là cảm thấy này điểm tâm dị thường quý đâu?

"Cấp, hai mươi khối thượng phẩm linh thạch." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem hai mươi khối thượng phẩm linh thạch, đặt ở một bên quầy chỗ.

Sau đó thuận tay tiếp nhận nữ tu đưa qua điểm tâm, hắn trực tiếp đem hoa sen bánh ném vào không gian giới tử.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại đã khí no rồi.

Không muốn ăn!

Đây là hắn từ lúc chào đời tới nay, mua quá quý nhất điểm tâm.

Hai người tiếp tục đi ở trên đường cái.

Tiêu Lăng Hàn thấy vừa rồi còn hứng thú dâng trào Thượng Quan Huyền Ý, lúc này rầu rĩ không vui, yên nhi bẹp.

"Như thế nào? Ngươi còn cùng một khối hoa sen bánh sinh khí đi lên?"

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt có chút nóng lên, hắn như thế nào có loại chính mình hiện tại biến thành một cái tam, 4 tuổi trĩ đồng cảm giác đâu?

"Không sinh khí, chính là cảm thấy này hoa sen bánh bán cũng quá quý. Nhưng như cũ có nhiều người như vậy đi mua, chẳng lẽ hôm nay tinh thành người đều rất có tiền?"

Tiêu Lăng Hàn nghẹn cười, sát có chuyện lạ gật đầu phụ họa. "Ân, ta biết ngươi không sinh khí, ngươi chỉ là đau lòng linh thạch."

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Hắn như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn ý ngoài lời, chính là hắn đặc biệt keo kiệt, còn có chút không phóng khoáng đâu?

"Lăng Hàn, ngươi ở bẩn thỉu ta?"

Tiêu Lăng Hàn lập tức lắc đầu phủ nhận: "Sao có thể! Ta là ở khen ngươi sẽ quản gia, còn thực tiết kiệm!"

Đang lúc hai người liêu hăng say khi, một người bảy tám tuổi nam hài đụng phải đi lên.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, bởi vì hắn phát hiện ở nam hài đụng phải thời điểm, âm thầm đi theo bọn họ người nọ biểu tình rõ ràng thực khẩn trương.

Vốn dĩ bọn họ có thể né qua đi, Tiêu Lăng Hàn lại làm bộ không chú ý tới tiểu nam hài, nắm Thượng Quan Huyền Ý tay dùng điểm lực.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức giống cái ăn chơi trác táng giống nhau ngạnh sinh sinh bị tiểu hài tử đụng phải.

"Ngươi là nhà ai tiểu hài tử? Đi đường như thế nào không có mắt?"

Thượng Quan Huyền Ý hùng hùng hổ hổ đẩy ra chính mình bên chân tiểu nam hài, trong tay lại bị tiểu nam hài tắc một trương tờ giấy.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi!!!"

Tiểu nam hài hoàn thành chính mình nhiệm vụ sau, lập tức chạy ra.

Hắn dáng vẻ kia, ở người khác xem ra, tựa hồ rất sợ Thượng Quan Huyền Ý tìm hắn phiền toái giống nhau.

"Ngươi có hay không sự? Chờ, ta đi thu thập cái kia nhãi ranh." Tiêu Lăng Hàn sắc mặt khó coi nhìn về phía tiểu nam hài rời đi bóng dáng, liền muốn đuổi theo qua đi.

Âm thầm người nghe đến đó, duỗi tay lau một chút giữa trán hãn!

"Lăng Hàn, tính! Ta không có việc gì."

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay giữ chặt Tiêu Lăng Hàn, kỳ thật hắn chính là làm làm bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn ngoài miệng nói giáo huấn người, bước chân lại không di động một chút.

Diễn kịch cũng quá không đi tâm!

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại trong mắt tràn đầy tò mò + bát quái, hắn hiện tại liền muốn biết chính mình trong tay tờ giấy thượng viết chính là cái gì.

Phía trước hoa sen bánh sự tình, đã bị hắn vứt tới rồi sau đầu.

Hai người đi rồi một đoạn, Thượng Quan Huyền Ý lơ đãng mà cầm lấy trên tay giấy, xem xét mặt trên nội dung.

Xem xong sau, hắn lại đem giấy đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận giấy, "Minh Hương tửu lầu, số 5 phòng."

Đây là có người muốn định ngày hẹn bọn họ, làm đến như vậy thần bí?

Muốn gặp bọn họ người rốt cuộc sẽ là ai đâu?

"Lăng Hàn, chúng ta có đi hay không?" Thượng Quan Huyền Ý hai mắt lóe quang, một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng.

"Nhìn dáng vẻ của ngươi, ngươi hẳn là rất muốn đi đi?" Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, trong mắt tất cả đều là sủng nịch.

"Đừng nói cho ta, nói ngươi không muốn biết, truyền lại tờ giấy người đến tột cùng là ai!"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Ân, ta xác thật không muốn biết."

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng trừu trừu, nhìn không ra Tiêu Lăng Hàn là thật sự không nghĩ đi, vẫn là trang.

Hắn dứt khoát nói: "Chúng ta đây liền trở về đi! Ta đã dạo mệt mỏi, Thiên Tinh Thành cũng đã bị chúng ta dạo không sai biệt lắm."

"Hảo."

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn lôi kéo hướng bên trái con phố kia đi đến, "Từ từ, Lăng Hàn, trở về không phải hẳn là đi bên phải sao?"

"Ngươi khả năng không biết, bên trái cũng có thể đạt tới."

"Nga!"

Mười phút sau.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi vào Minh Hương tửu lầu, trực tiếp đi số 5 phòng.

Thượng Quan Huyền Ý đối Tiêu Lăng Hàn trợn mắt nói dối bản lĩnh, lại có tân nhận thức.

Gia hỏa này, nói dối đôi mắt đều không nháy mắt một chút, mặt không đỏ, khí không suyễn, chính mình còn kém điểm liền tin hắn chuyện ma quỷ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đẩy cửa mà vào, giương mắt liền thấy phòng ngồi ba người, này ba người còn đều là người quen.

Bọn họ đúng là hôm trước ở Thành chủ phủ trong đại sảnh xuất hiện quá trong đó ba người.

“Hai vị thái sư thúc có thể tới đây, là chúng ta vinh hạnh, mau mau mời ngồi.”

“Ta chính là nghĩ đến nhìn xem rốt cuộc là cái kia không muốn sống gia hỏa, cũng dám muốn ta tự mình tới cửa. Chẳng lẽ hắn không biết ta thời gian là thực quý giá sao?” Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp lôi kéo Tiêu Lăng Hàn, hai người ngồi xuống chủ vị thượng.

Tiêu Lăng Hàn phụ họa: “Đúng vậy, thời gian chẳng khác nào linh thạch!”

Kia ba người nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn nói, đều xấu hổ cười cười, lẫn nhau sử ánh mắt.

Ba người trung cầm đầu người nọ lập tức lấy ra hai cái không gian giới tử, phân biệt đặt ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, đây là muốn thu mua bọn họ ý tứ?

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy có người thượng vội vàng đưa linh thạch, khóe miệng lại nhịn không được giơ lên.

Trong miệng lại nói nói: “Các ngươi đây là ý gì? Ta cùng sư huynh tới Thiên Tinh Thành mục đích là học tập, cũng sẽ không đem các ngươi dẫn tiến cho chúng ta sư tôn. Sư tôn hắn lão nhân gia chính là thực bắt bẻ, các ngươi tư chất quá kém. Hắn là sẽ không coi trọng các ngươi do đó thu các ngươi làm đồ đệ, các ngươi vẫn là đã chết này tâm đi! Chúng ta sư huynh đệ hai người cũng sẽ không giúp các ngươi!”

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, ba người đồng thời trừu trừu khóe miệng. Ai muốn gặp Âu Dương lão tổ, bọn họ trốn đều còn không kịp đâu!

Cầm đầu người, xấu hổ cười cười, “Ha hả, hai vị thái sư thúc đừng hiểu lầm! Này đó chỉ là chúng ta hiếu kính thái sư thúc, các ngươi cứ việc nhận lấy, chúng ta cái gì yêu cầu đều không có.”

“Ân, hai vị thái sư thúc cứ việc nhận lấy đó là.”

“Chỉ cần hai vị thái sư thúc không cần ở Âu Dương lão tổ trước mặt, nhắc tới chúng ta liền hảo. Chúng ta bậc này tiểu nhân vật, không đáng hắn lão nhân gia

chú ý!"

"Đúng đúng đúng!"

Ba người nói xong, đều dùng chờ đợi ánh mắt nhìn hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cầm lấy không gian giới tử, linh thạch đảo qua.

Hảo gia hỏa, bên trong cư nhiên có 300 vạn thượng phẩm linh thạch.

Hai người không gian giới tử trung linh thạch thêm lên liền có 600 vạn, này linh thạch tới cũng quá dễ dàng!

Tưởng bọn họ mệt chết mệt sống đào 5 năm linh thạch quặng, cũng mới đào đến 500 vạn, này vẫn là bọn họ vận khí tốt đụng phải thượng phẩm linh thạch quặng.

Đưa đến bên miệng thịt mỡ không ăn bạch không ăn!

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thực thong dong mà nhận lấy này mấy người hiếu kính, bất quá sự tình khả năng liền sẽ không hướng bọn họ hy vọng như vậy đi phát triển.

Theo sau năm người cộng tiến cơm trưa, hai bên khách và chủ tẫn hoan.

Chờ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rời đi phòng, phòng ba người đồng thời nhẹ nhàng thở ra.

Trong đó một người nói: "Nhanh lên nhìn xem vừa rồi phát sinh sự tình có phải hay không đều bị ký lục xuống dưới."

"Hảo!"

"Yên tâm đi! Lưu ảnh thạch là ta tự mình phóng, ở bọn họ còn không có tiến vào phía trước liền khởi động. Kia hai người tu vi lại đều so với chúng ta thấp, khẳng định phát hiện không được."

Người này nói tự tin tràn đầy, ngay sau đó liền vả mặt.

"Bên trong như thế nào cái gì đều không có?"

Trong đó một người từ phòng trên xà nhà bắt lấy lưu ảnh thạch, kích hoạt sau, phát hiện bên trong chỗ trống một mảnh.

"Sao có thể?"

"Không tin chính ngươi xem."

"Tại sao lại như vậy?"

"Đáng chết! Chúng ta đây hôm nay linh thạch không phải đều bạch cho?"

"Hừ, chúng ta linh thạch cũng không phải là như vậy hảo lấy."

"Chu huynh, nhưng đừng xằng bậy. Bọn họ chính là Âu Dương lão tổ đồ đệ, trên người khẳng định đều có Âu Dương lão tổ ban cho bảo mệnh ngọc bài."

"Hừ, căn bản không cần chúng ta động thủ, tin tưởng có người sẽ nhịn không được ra tay."

"Chu huynh lời này ý gì? Thỉnh chỉ giáo."

Một người khác cũng là tò mò nhìn họ Chu nam tu, chờ đợi hắn bên dưới.

"Ta nghe nói, bọn họ vừa đến Thành chủ phủ liền đắc tội phó thành chủ nhị công tử."

"Ngươi là nói Lư Lạc Nam?" Đảo; tịch; độc; gia.

"Bọn họ nếu là thật đắc tội nhị công tử, phỏng chừng thật đúng là sống không được đã bao lâu." Một người khác cũng phụ họa.

"Sớm biết rằng bọn họ đắc tội nhị công tử, chúng ta liền không nên cho bọn hắn linh thạch."

"Lời nói cũng không thể nói như vậy, vạn nhất bọn họ cấp Âu Dương lão tổ đưa tin tức liền không hảo."

"Ngươi nói có lý, như vậy song trọng bảo hiểm."

Ở Thiên Tinh Thành đắc tội ai đều không quan trọng, ngàn vạn đừng đắc tội Lư Lạc Nam. Nghĩ đến người này huyết tinh, ba người đều đồng thời đánh cái rùng mình.

Ngay sau đó, ba người liếc nhau, đều "Ha ha ha" phá lên cười.

Rời đi tửu lầu sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp trở về Thành chủ phủ.

Hai người trở lại sân sau, phát hiện không có nhìn trộm tầm mắt, mới rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bọn họ này đi ra ngoài một chuyến, vẫn luôn bị người nhìn chằm chằm. Làm gì đều không có phương tiện, cũng không được tự nhiên, miễn bàn có bao nhiêu nghẹn khuất.

Hai người ở trong sân bàn đá bên ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra trà cụ tới.

Thượng Quan Huyền Ý chống đầu, nhìn hắn nước chảy mây trôi lại cảnh đẹp ý vui động tác, trong lòng tràn đầy cảm khái. Lớn lên đẹp, làm cái gì đều hấp dẫn người, chính mình cứ như vậy nhìn chằm chằm hắn xem cả đời đều sẽ không cảm thấy phiền chán.

"Khả xinh đẹp?"

"Đương nhiên."

"Ta đây có phải hay không nên thu điểm chỗ tốt?"

Vừa nghe Tiêu Lăng Hàn khẩu khí, liền biết gia hỏa này lại là chiếm chính mình tiện nghi, Thượng Quan Huyền Ý cơ trí nói sang chuyện khác.

"Sư huynh, ngươi nói hôm nay từ lúc bắt đầu, liền vẫn luôn đi theo chúng ta người là ai?"

"Ân, đại giai biết là ai."

Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, "Xem ra chúng ta nghĩ đến một khối đi."

"Chúng ta cái này kêu tâm hữu linh tê nhất điểm thông!" Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn hắn, đem phao trà ngon vì hắn rót một ly.

Thượng Quan Huyền Ý đôi tay phủng chén trà, nhẹ nhàng uống một ngụm, mùi thơm phác mũi. Cũng không biết Tiêu Lăng Hàn là như thế nào phao trà, rõ ràng cái gì đều giống nhau, nhưng mỗi lần chính mình phao trước sau kém như vậy một chút.

Ngay sau đó nghĩ tới cái gì, Thượng Quan Huyền Ý từ không gian giới tử trung, lấy ra một khối lưu ảnh thạch đặt ở trên bàn đá.

Tiêu Lăng Hàn kích hoạt lưu ảnh thạch sau, lập tức liền xuất hiện Minh Hương tửu lầu số 5 phòng hình ảnh, bất quá hình ảnh lại không có nhiều ít.

Phía trước Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thấy kia ba người đưa bọn họ linh thạch khi, liền hoài nghi bọn họ mục đích không thuần.

Mọi người đều không phải kẻ ngu dốt, bọn họ khẳng định cũng sẽ lo lắng chính mình hai người cầm linh thạch sau đổi ý, ngược lại bôi nhọ bọn họ. Cho nên kia ba người trước đó liền chuẩn bị tốt lưu ảnh thạch, như vậy không chỉ có để lại chứng cứ, thời khắc mấu chốt còn có thể uy hiếp hai người giúp bọn hắn làm việc.

Chỉ là bọn hắn mộng tưởng quá hảo, hiện tại lại rất tàn khốc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 372

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 372 Thiên Lăng đại lục

【 hoa sen bánh phối liệu 】 canh một

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tiến vào phòng không bao lâu, liền phát hiện có lưu ảnh thạch tồn tại.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp làm Phệ Linh Thử dán lên ẩn thân phù, đem nó thả ra khế ước không gian, sau đó lén lút đi đem lưu ảnh thạch cấp thay đổi.

“Này ba người xuẩn là xuẩn điểm, bất quá bọn họ người thật tốt. Tùy tùy tiện tiện liền tặng chúng ta 600 vạn linh thạch, lại còn có đều là thượng phẩm.”

Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình được đến 300 vạn thượng phẩm linh thạch, đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tương đối trân quý vật phẩm, hắn đều là đặt ở Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian trung, miễn cho làm rớt, kia hắn liền mệt lớn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đưa qua không gian giới tử, trực tiếp phóng tới hắn kia gian phòng tu luyện trung.

Cũng nói: “Lần này được nhiều như vậy linh thạch, chờ đem Mộc Linh Châu bắt được tay, chúng ta liền có thể tìm cái an toàn địa phương bế quan. Ngươi cũng nên đột phá Hợp Thể kỳ.”

“Chỉ là dựa hấp thu linh thạch cùng đả tọa tu luyện, phỏng chừng ta phải yêu cầu một đoạn thời gian mới có thể đột phá.”

Thượng Quan Huyền Ý biểu tình có chút mất mát.

Hắn tuy rằng cũng có thể hướng Tiêu Lăng Hàn giống nhau điên cuồng hấp thu linh khí.

Nhưng hắn không giống Tiêu Lăng Hàn như vậy, cái gì thuộc tính linh khí đều có thể hấp thu.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cạo cạo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, sủng nịch nói: “Ngươi nha, chẳng lẽ quên chúng ta ở Hoàng Cực đại lục được đến Thất Thải Liên sao?”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt sáng ngời, kinh hỉ nói: “Thất Thải Liên lại thành thục sao?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, thấy Thượng Quan Huyền Ý cao hứng bộ dáng, hắn tâm tình cũng trở nên phá lệ hảo.

"Ân, phía trước liền thành thục, nhưng ta muốn cho ngươi nhiều củng cố một chút tu vi lại đột phá, cho nên liền không có nói cho ngươi. Ở được đến sư tôn chỉ điểm sau, ta liền phát hiện ngươi cảnh giới thập phần củng cố. Bất quá lưu tại Lăng Kiếm Tông chúng ta lại không thể tùy ý tiến vào tùy thân không gian, hơn nữa sư tôn trả lại cho chúng ta an bài nhiệm vụ. Rời đi tông môn cũng hảo, rốt cuộc trong tông môn lão quái vật có vài cái. Ngươi đột phá khi, phải trải qua lôi kiếp tẩy lễ, khó tránh khỏi sẽ không làm những cái đó lão gia hỏa nhận thấy được ngươi ta trên người dị thường."

"Lăng Hàn, ngươi suy xét thật chu đáo. Lại làm ngươi vì ta siêu tâm."

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn đầy cảm động, có nhân vi chính mình làm tốt hết thảy tính toán, cảm giác này thật tốt.

"Vậy ngươi muốn hay không khao một chút ta, ta vì ngươi thật là thao nát một viên tươi sống tâm." Tiêu Lăng Hàn sờ sờ ngực, nghiêm trang nói làm người mơ màng mấy ngày liền lời nói.

"Lăng Hàn!"

"Ân?"

"Ngươi nhân thiết, ngươi cao lãnh nhân thiết, băng rồi!"

"Ở ngươi trước mặt, ta không có gì nhân thiết. Ở ngươi trước mặt khi, ta chỉ là một cái có được thất tình lục dục phàm nhân."

"Ngươi đùa giỡn ta nói, nói rất đúng trôi chảy!"

"Ta có đùa giỡn ngươi sao? Ta chính là muốn ngủ ngươi!"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này, nói cái gì đều dám nói xuất khẩu?

Hơn nữa nói như vậy trực tiếp, hắn đều tiếp không nổi nữa.

"Huyền Ý, ngươi đây là ở đối ta liếc mắt đưa tình sao?"

Tiêu Lăng Hàn ý cười tràn đầy mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, cảm giác hắn trừng mắt chính mình thời điểm, chính mình trái tim đều mãnh nhảy một chút.

Tức phụ trừng mắt chính mình khi bộ dáng, có khác một phen phong tình.

Tiêu Lăng Hàn lại chỉ nghĩ đem hắn đè ở dưới thân, hảo hảo khi dễ một phen.

"Ngươi suy nghĩ nhiều!"

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp mắt trợn trắng, theo sau từ không gian giới tử lấy ra lúc trước ở Trường Thọ cửa hàng mua hoa sen bánh.

"Thơm quá!" Thượng Quan Huyền Ý đem điểm tâm đặt ở chóp mũi phía dưới nghe nghe, cảm giác thật sự thơm quá hảo muốn ăn.

"Cho ta nghe nghe." Tiêu Lăng Hàn cảm thấy này cổ hương khí trung hỗn loạn điểm khác khí vị, nhưng thực đạm.

Thượng Quan Huyền Ý đem hoa sen bánh hướng chính mình trước mặt cầm lấy, cảnh giác nhìn Tiêu Lăng Hàn. "Chính ngươi không phải cũng mua một phần sao?"

"Ta cũng sẽ không ăn ngươi."

"Ngươi là sẽ không ăn ta, vạn nhất đợi chút ngươi làm ta ăn ngươi nước miếng, ta đây không phải liền hương vị đều nếm không đến sao?"

Tiêu Lăng Hàn một nghẹn, chính mình giống như chỉ có vài lần khẩu đối khẩu uy quá hắn đi?

Cư nhiên bị chính mình tức phụ nhi ghét bỏ!

"Ngươi có phải hay không di tình biệt luyến?"

"Ta mỗi ngày đều cùng ngươi ở bên nhau, ta có thể di tình ai?" Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ, chính mình còn không phải là không làm hắn nghe sao?

"Tự nhiên là ngươi trong tay hoa sen bánh." Tiêu Lăng Hàn u oán nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý trong tay hoa sen bánh, bởi vì nó, chính mình mới có thể bị Thượng Quan Huyền Ý ghét bỏ.

"Ngươi liền hoa sen bánh dấm đều phải ăn?"

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này càng ngày càng nhảy nhân thiết.

"Ta có thể không ăn nó dấm sao? Ngươi cùng bao che cho con giống nhau che chở, ta nếu là không ăn dấm, chẳng phải là chứng minh ta không thích ngươi?"

"Ngươi dám không thích một cái cho ta xem!" Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hồng quang chợt lóe lướt qua, cười ngâm ngâm nói.

"Yên tâm, liền tính thiên địa nhảy, ta cũng sẽ như cũ ái ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn biểu tình chuyên chú nhìn Thượng Quan Huyền Ý, con ngươi rõ ràng ảnh ngược hắn thân ảnh, theo sau trực tiếp từ hắn trong tay lấy quá hoa sen bánh.

Tâm hoa nộ phóng Thượng Quan Huyền Ý, bị ma quỷ ám ảnh mà buông lỏng ra cầm hoa sen bánh tay.

Chờ phục hồi tinh thần lại, Thượng Quan Huyền Ý âm thầm ảo não.

Hắn đây là lại trúng Tiêu Lăng Hàn mỹ nam kế.

Thật là sắc lệnh trí hôn.

Hắn nếu là đi đương hoàng đế, tuyệt đối là một cái hôn quân.

Tiêu Đại Ma Vương chính là cái kia làm hắn làm hôn quân người.

Tiêu Lăng Hàn đem hoa sen bánh đặt ở chóp mũi hạ nghe nghe, vừa mới bắt đầu vẫn là phác mũi hương khí. Nhưng hắn càng là nghe, càng cảm thấy trong đó có cổ kỳ quái khí vị.

Tạm thời không biết là cái gì, Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, đem tham ăn quỷ thả ra."

"Lăng Hàn, hoa sen bánh có vấn đề sao?"

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn gắt gao nhíu lại mi, nghe lời đem Phệ Linh Thử từ khế ước không gian trung phóng ra.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Ân, cảm giác nơi này có cổ mùi lạ."

"Chi chi……" Phệ Linh Thử vừa ra tới, liền hưng phấn kêu hai tiếng.

Một ngày nội gọi chuột đại gia hai lần, đại phôi đản cùng chủ nhân lại là muốn chính mình làm cái gì nhận không ra người sự tình sao?

Phệ Linh Thử trong lòng đã hưng phấn lại kích động.

Tiêu Lăng Hàn thấy Phệ Linh Thử bị thả ra, duỗi tay đem nó nhắc tới hoa sen bánh trước mặt, "Tham ăn quỷ, ngươi nghe nghe nơi này có phải hay không có cái gì kỳ quái khí vị?"

Phệ Linh Thử rất tưởng nói: Nó là một con lão thử, không phải cẩu!!!

Nghe khí vị loại này việc, không phải hẳn là từ cẩu tới làm sao?

Bất quá ngại với Tiêu Lăng Hàn dâm uy, nó một con không có chuột quyền Phệ Linh Thử chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời.

Phệ Linh Thử đem đầu nhỏ tiến đến hoa sen bánh trước mặt, ngửi ngửi.

"Hắt xì!" Phệ Linh Thử trực tiếp đánh cái hắt xì.

Như thế nào như vậy xú hương vị?

【 hảo xú a! 】 Phệ Linh Thử cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm.

"Xú sao? Rõ ràng chính là rất thơm hương vị!"

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nhìn Phệ Linh Thử, chẳng lẽ lão thử khứu giác cùng nhân loại không giống nhau?

Phệ Linh Thử đối chính mình chủ nhân thực vô ngữ, quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Đại phôi đản sẽ không cùng chủ nhân ý tưởng nhất trí đi?

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhìn Phệ Linh Thử. "Vậy ngươi nghe ra là cái gì không có?"

【 chỉ nghe tới rồi một cổ thực xú hương vị. 】 Phệ Linh Thử một bên truyền âm, một bên sau này lui.

Tiêu Lăng Hàn liếc xéo liếc mắt một cái Phệ Linh Thử, đem nó động tác nhỏ thu hết đáy mắt.

Khẽ cười một tiếng, “A, không nghe rõ ràng liền lại nghe một lần.”

Phệ Linh Thử bước ra chân, liền muốn chạy trốn thoán.

Kết quả bị Tiêu Lăng Hàn vô tình mà vươn hai ngón tay kẹp lấy cái đuôi.

Đem Phệ Linh Thử bắt được trước mặt quơ quơ, Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Huyền Ý, ngươi nhất định không có ăn qua lão thử thịt, muốn hay không nếm một chút thịt kho tàu lão thử thịt.”

【 chủ nhân, cứu mạng a! Cứu chuột a!!! 】 Phệ Linh Thử mở to một đôi tròn trịa mắt nhỏ, cầu xin mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Nó liền biết, đại phôi đản vẫn luôn không có từ bỏ quá, muốn thịt kho tàu nó ý niệm.

Chuột thân nguy rồi!!!

Cũng không thể quái nó muốn chạy trốn, thật sự là vừa rồi nghe kia khí vị có điểm như là tử thi hương vị.

Thật là quá khó nghe!

“Lăng Hàn, ngươi xem nó không hai lượng thịt, vẫn là thôi đi!”

Phệ Linh Thử nghe được chính mình chủ nhân nói như vậy, cảm kích quay đầu nhìn về phía hắn.

Không đợi Phệ Linh Thử cảm động quá hai giây, ngay sau đó liền nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục nói: “Chờ dưỡng phì điểm lại ăn!”

Phệ Linh Thử nội tâm là oa lạnh oa lạnh!

【 đại hư……, 】 Phệ Linh Thử thiếu chút nữa liền đem đại phôi đản nói thẳng ra tới.

Nó chạy nhanh làm lại truyền âm 【 đại chủ nhân, chỉ cần ngươi không thịt kho tàu ta, về sau ngươi làm ta làm gì, ta liền làm gì. Ngươi làm ta hướng đông, ta tuyệt đối sẽ không hướng tây. 】

Phệ Linh Thử lập tức hướng Tiêu Lăng Hàn tỏ lòng trung thành.

Không tỏ lòng trung thành không được nha!

Chính mình chủ nhân không ôm sự, đại phôi đản mặc kệ nói cái gì, hắn đều cảm thấy là đúng.

Nó sớm nên tiếp thu một cái hiện thực, chính mình chủ nhân chính là một cái bá lỗ tai.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nhìn Phệ Linh Thử, “Ngươi xác định ta muốn ngươi làm gì, ngươi liền làm gì?”

【 xác định thêm khẳng định! 】

"Nào, nghe rõ ràng, nơi đó mặt rốt cuộc có thứ gì." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem Phệ Linh Thử đặt ở trên bàn đá.

Lần này hắn cũng không có đem Phệ Linh Thử trực tiếp phóng tới hoa sen bánh trước mặt, mà là đem nó đặt ở bàn đá bên cạnh.

Phệ Linh Thử cho chính mình cổ vũ cố lên.

Còn không phải là khó nghe khí vị sao?

Nhẫn nhẫn liền đi qua, như vậy chuột mệnh mới có thể giữ được.

Phệ Linh Thử thật cẩn thận mà lẻn đến hoa sen bánh trước mặt, rất sợ chính mình một cái dùng sức quá mãnh, bổ nhào vào mặt trên đi, vậy đại điều.

Nó hung hăng hút một chút hoa sen bánh khí vị, nỗ lực ngửi ngửi.

Chậm rãi hồi tưởng một chút, Phệ Linh Thử mới cho Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn truyền âm.

【 nơi này có thi du, còn có mật tâm phấn. 】

"Thi du?"

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nhìn Phệ Linh Thử, hoa sen bánh bên trong như thế nào sẽ có thi du?

Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra rất là bình tĩnh gật gật đầu, "Thì ra là thế!"

Thấy Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nhìn về phía chính mình, Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Phía trước ta vẫn luôn cảm thấy có cổ kỳ quái khí vị, nguyên lai kia khí vị là thi du. Ta phía trước không có đoán được, là bởi vì bên trong bỏ thêm mật tâm phấn."

Mật tâm phấn là một loại tên là truyền hoa thơm phấn hoa, cùng một loại tên là ảnh ong cái mật ong, thông qua đặc biệt bí pháp ủ mà thành.

Mật tâm phấn tác dụng là mê hoặc nhân tâm, đồng thời nó khí vị đặc biệt hương, có thể che giấu rất nhiều khó nghe khí vị.

"May mắn ta còn không có ăn." Thượng Quan Huyền Ý lòng còn sợ hãi nói, thiếu chút nữa hắn liền đem như vậy ghê tởm đồ vật ăn vào trong bụng đi.

"Không làm rõ ràng bên trong có cái gì, ta khẳng định sẽ không làm ngươi tùy tiện ăn."

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý nghĩ mà sợ biểu tình, lại nghĩ đến phía trước hắn lấy này phân hoa sen bánh đương bảo bối. Không biết như thế nào liền có điểm muốn cười, bất quá hắn vẫn là cực lực nhịn xuống.

Cùng lúc đó, một khác tòa trong viện.

Lư Lạc Nam chính hết sức chuyên chú vì hắn trong viện những cái đó linh thảo linh hoa tưới nước, rõ ràng một cái pháp thuật là có thể thu phục sự tình, hắn lại như là một phàm nhân thân thủ đi làm.

Đột nhiên, một cái hắc y nhân quỳ một gối trên mặt đất, "Tham kiến Tà Chủ!"

"Ân, giao cho ngươi làm sự tình, như thế nào?" Lư Lạc Nam cũng không quay đầu lại nói, trong mắt lại hiện lên một tia hàn mang.

Hắc y nhân cung kính đáp: "Hồi bẩm Tà Chủ, sự tình đã làm thỏa đáng. Thuộc hạ tự mình nhìn đến bọn họ hai người, mỗi người mua một phần hoa sen bánh……, sau đó bọn họ mới trở về sân."

"Ân, ngươi trước đi xuống, chỉ cần bọn họ rời đi Thành chủ phủ, liền tiếp tục giám thị bọn họ."

"Là!"

Hắc y nhân tới vô ảnh, đi vô tung.

Lư Lạc Nam tưới xong thủy sau, liền trở về phòng đả tọa tu luyện.

Này tòa sân lại lần nữa khôi phục yên lặng.

25 thiên hậu.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn mấy ngày này không có việc gì liền ở sân tu luyện, ngẫu nhiên đi Cao Tử Thuận bên kia lộ cái mặt.

Dù sao chính sự không có làm một kiện, ở trong mắt người ngoài bọn họ hai cái chính là nhị thế tổ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 373

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 373 Thiên Lăng đại lục

【 Mộc Linh Châu tới tay 】 canh hai

Trên thực tế hai người đã đem trong phủ thành chủ mọi người gốc gác đều hiểu biết một lần.

Đương nhiên ở làm này đó thời điểm, hai người đều là cõng trong phủ thành chủ vị kia. Rốt cuộc tên kia đối bọn họ có địch ý, không thể không phòng.

Giờ phút này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều ở trong sân, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là ở vẽ bùa.

Hai ngày trước hắn ở Thành chủ phủ nhà kho tìm được rồi một quyển ố vàng phù triện bút ký.

Mặt trên có mấy cái phù triện vừa lúc là hắn hiện tại yêu cầu, trong đó liền có phá vỡ Đại Thừa kỳ không gian phong tỏa truyền tống phù.

Đáng tiếc hắn đã nghiên cứu hai ngày, như cũ không có manh mối.

Thượng Quan Huyền Ý biết Tiêu Lăng Hàn muốn nghiên phù triện, tự nhiên không đi quấy rầy hắn, mà là vội vàng tu luyện.

Hắn cảm giác chính mình tu vi muốn siêu việt Tiêu Lăng Hàn có điểm xa xa không hẹn.

Mắt thấy chính mình đột phá Hợp Thể kỳ sắp tới, nhưng Tiêu Đại Ma Vương cũng sắp đột phá Hợp Thể trung kỳ.

Hắn còn tưởng chờ chính mình tu vi vượt qua Tiêu Đại Ma Vương, lại bằng thực lực phản công!

Tuy rằng nguyện vọng này có điểm xa xôi không thể với tới, nhưng là hắn còn muốn nỗ lực thực hiện.

Màn đêm buông xuống.

Đêm nay vừa lúc là mười lăm, đêm trăng tròn, cũng là tường vi hoa nhất suy yếu một đêm.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý thần thức không có đạt tới Đại Thừa kỳ, rất có thể sẽ bị tường vi hoa phát ra hương khí sở mê hoặc.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn ở trời tối thời điểm, trực tiếp đem hắn thu vào Long Ngọc không gian trung.

Để ngừa có người dùng thần thức nhìn quét bọn họ sân khi, phát hiện trong viện thiếu một người. Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ở Thành chủ phủ trung bắt một cái hạ nhân trở về, sau đó một trương hôn mê phù chụp ở trên người hắn.

Người này cùng Thượng Quan Huyền Ý thân hình xấp xỉ, vạn nhất chờ một chút gặp được nguy hiểm, người này cũng chỉ có thể tự cầu nhiều phúc. Dù sao Thành chủ phủ cũng không mấy cái người tốt, trảo người này tới làm thay thế phẩm, Tiêu Lăng Hàn một chút đều không cảm thấy đuối lý.

Tức phụ nhi an toàn quan trọng nhất!

Tiêu Lăng Hàn nhưng không nghĩ tái xuất hiện ngoài ý muốn, do đó dẫn tới hai người lại lần nữa tách ra.

Phía trước chia lìa 5 năm, cái loại này canh cánh trong lòng tư vị, hắn không bao giờ tưởng nếm thử.

Đương nhiên Tiêu Lăng Hàn còn cấp người này ăn một viên đổi nhan đan, làm hắn giả làm Thượng Quan Huyền Ý bộ dáng. Như vậy cho dù có người nhìn trộm cái này sân, cũng sẽ không phát hiện trong sân thiếu một người.

Trong phòng, Tiêu Lăng Hàn lẳng lặng ngồi bên cạnh bàn, chờ đợi đêm khuya giờ Tý đã đến.

Mau đến giờ Tý thời điểm, nhắm mắt tĩnh tọa Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở một đôi hàn quang bắn ra bốn phía đôi mắt. Theo sau hắn một cái thuấn di, người liền nằm ở trên giường.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở chỗ này ở hơn hai mươi thiên, cũng chưa người dùng thần thức đảo qua bọn họ sân. Cố tình hôm nay liền có người xem xét, là trùng hợp, vẫn là Lư Lạc Nam biết chút cái gì?

Phía trước Tiêu Lăng Hàn chỉ là để ngừa vạn nhất, không nghĩ tới thật đúng là như hắn suy đoán như vậy.

Xem ra cái này trong phủ thành chủ sở hữu sự tình, đều trốn bất quá Lư Lạc Nam đôi mắt, chính là không biết hắn đến tột cùng muốn làm cái gì?

Tiêu Lăng Hàn ở trên giường chờ đến còn có mười phút liền đến giờ sửu khi, mới rời đi giường.

Liền ở vừa rồi, Lư Lạc Nam thần thức lại xẹt qua bọn họ sân.

Cho tới bây giờ, hắn cộng nhìn quét này tòa sân ba lần, hiện tại giờ Tý liền mau đi qua.

Cũng không biết hắn còn có thể hay không lại nhìn quét một lần?

Nhưng Tiêu Lăng Hàn hiện tại, cần thiết, lập tức hành động, bằng không đã vượt qua giờ Tý, bọn họ phải chờ đến tháng sau đi.

Kia cây tường vi là thất cấp, liền tính nó hiện tại là suy yếu kỳ, cũng không phải Tiêu Lăng Hàn có thể đối phó.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra kia kiện tiên y, nhanh chóng mặc tốt sau, hắn cả người biến mất ở tại chỗ.

Tiêu Lăng Hàn ăn mặc tiên y, đi vào trong sân, trong viện tất cả đều là tường vi hoa phát ra hương khí.

Nếu là cấp bậc ở thất cấp cập dưới người đều khả năng sẽ trúng chiêu, rốt cuộc hiện tại trong sân hương khí là nhất nồng đậm thời điểm.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một độn thổ thuật, trốn vào dưới nền đất.

Lặng yên tiếp cận tường vi hoa hệ rễ, ánh vào hắn mi mắt chính là một viên tản ra màu xanh lục quang mang hạt châu.

Đây đúng là hắn lần này mục đích, Mộc Linh Châu.

Vừa mới đến gần, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác được này viên Mộc Linh Châu bên trong đựng nồng đậm mộc linh khí.

Hắn ở bên ngoài cảm giác sở dĩ không có ở bên trong này như vậy rõ ràng, là bởi vì Mộc Linh Châu bị tường vi hệ rễ chặt chẽ hộ ở bên trong.

Thấy như vậy một màn, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày, nếu là dựa theo ngày đó Cao Tử Thuận công kích tình huống tới xem, hắn muốn phá vỡ tường vi căn cần hiển nhiên là không quá khả năng.

Nhưng hiện thực tường vi là suy yếu kỳ, Tiêu Lăng Hàn đành phải thử xem.

Nếu là không thành, vậy chỉ có thể dùng Âu Dương Tu Kỳ ban cho công kích ngọc bài.

Hắn đầu tiên là uống một ngụm linh tuyền thủy, đem thân thể giữa dòng thất linh khí bổ sung đầy. Mới lấy ra một phen kiếm, hướng bên trong đưa vào kim mộc thủy hỏa thổ năm loại linh khí.

Cảm giác đan điền trung linh khí ở nhanh chóng giảm bớt, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát một bên hướng kiếm đưa vào linh khí, một bên uống linh tuyền thủy.

Hết thảy chuẩn bị tốt sau, Tiêu Lăng Hàn bay thẳng đến tường vi hệ rễ chém ra nhất kiếm.

“Bính” một tiếng, tường vi hệ rễ tuy rằng không có bị kiếm toàn bộ chém đứt, nhưng chém ra một cái nắm tay đại lỗ thủng.

Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ, duỗi tay thăm đi vào, đụng tới Mộc Linh Châu liền trực tiếp thu vào Long Ngọc không gian trung.

Theo sau hắn vận dụng thổ độn thuật thêm không gian thuấn di, nhanh chóng rời đi tường vi hệ rễ.

Vừa đến mặt đất, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện toàn bộ trong viện là mây mù quay cuồng, mà này đó mây mù đều là hồng nhạt.

Có thể thấy được này đó mây mù đều là tường vi hoa phấn hoa, có chứa rất mạnh mê hoặc dược tính.

Tiêu Lăng Hàn thần thức cường, tự nhiên không chịu này đó phấn hoa ảnh hưởng. Tùy ý chúng nó ở trong sân nhanh nhẹn khởi vũ, hắn trực tiếp trở về phòng.

Ngày mới mới vừa lượng, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo cái kia giả trang Thượng Quan Huyền Ý người, nghênh ngang rời đi sân.

Hắn là đỡ người nọ, bởi vì hai người thân phận cao, trong phủ thành chủ người đều nhận thức bọn họ. Cũng không dám con mắt xem bọn họ, như thế phương tiện Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn đem người nọ mang đi chính hắn phòng, theo sau xóa bỏ hắn ngày hôm qua nhìn thấy quá chính mình hình ảnh.

Chờ làm tốt sở hữu sự, Tiêu Lăng Hàn mới đem Thượng Quan Huyền Ý từ Long Ngọc không gian thả ra.

Thượng Quan Huyền Ý ở không gian trung đãi hơn bốn mươi thiên, vẫn luôn ở tu luyện. Tính đến bên ngoài thiên mau sáng, mới dừng lại tu luyện.

"Đây là nơi nào?"

Đột nhiên liền thay đổi địa phương, Thượng Quan Huyền Ý đánh giá một chút chung quanh cảnh tượng, phát hiện nơi này chính mình cũng không có đã tới.

"Hắn phòng." Nói, Tiêu Lăng Hàn nâng lên cằm chỉ chỉ trên giường nằm người.

"Nga, kia tối hôm qua Lư Lạc Nam xem xét quá chúng ta sân không có đâu?"

"Thăm ba lần."

"Nói như vậy, kia tòa trong viện trước kia phát sinh sự tình, hắn biết, nhưng là cũng không có đi quản."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Chúng ta vẫn là trước đem hắn đánh thức đi!"

"Hảo."

Phó Tục cảm giác chính mình một giấc này ngủ đặc biệt thơm ngọt, hắn đã hảo liền không có ngủ quá tốt như vậy giác. Từ tu luyện về sau, hắn buổi tối trên cơ bản đều là khoanh chân đả tọa.

Mở mê mang mắt buồn ngủ, thị lực có thể đạt được chỗ có hai người thân ảnh.

Này hai người hắn đặc biệt quen thuộc, bởi vì phía trước hắn thu người khác linh thạch, theo dõi hai người một ngày.

Phó Tục cho rằng nhất định là chính mình còn không có tỉnh ngủ, hai vị này sao có thể xuất hiện ở chính mình trong phòng.

Hắn duỗi tay xoa xoa đôi mắt, lại nhìn lên, phát hiện này hai người không có biến mất.

Phó Tục sợ tới mức chạy nhanh từ trên giường bò xuống giường, đối với hai người hành lễ. "Phó Tục gặp qua hai vị thái sư thúc."

"Ân, ngươi lại không có làm chuyện trái với lương tâm, không cần như thế sợ hãi."

Thượng Quan Huyền Ý nói, nói lơ đãng.

Nhưng nghe vào Phó Tục trong tai giống như sấm sét.

Hắn âm thầm nghĩ, không phải là chính mình phía trước theo dõi hai người bị phát hiện đi?

Nhưng chính mình tu vi cùng hai người không sai biệt lắm, đều là Nguyên Anh trung kỳ, hẳn là không bị phát hiện mới đúng.

Phó Tục có chút chột dạ không dám nhìn hai người, cười gượng một tiếng, nói: "Không biết hai vị thái sư thúc tới đây, là có chuyện gì sao?"

"Cũng không có gì đại sự, chính là cảm thấy nhàm chán, muốn nhìn một chút trong phủ thành chủ những người khác trụ chính là cái dạng gì địa phương." Thượng Quan Huyền Ý ở trong phòng đi tới đi lui, một bên đánh giá cái này nhà ở, một bên nói.

Phó Tục trong lòng thầm hận, này những có hậu đài người chính là hảo.

Cái gì đều không cần làm, tu luyện tài nguyên liền có người hai tay dâng lên.

Phía trước hắn theo dõi này hai người, chính là biết Chu quản sự mấy người chính là chuyên môn đưa hai người linh thạch.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên xoay người, cười như không cười mà nhìn chằm chằm Phó Tục, "Ta vừa rồi như thế nào cảm giác được có một cổ sâu đậm oán niệm chi khí đâu?"

Tiêu Lăng Hàn đôi tay hoàn cánh tay, ở một bên thưởng thức Thượng Quan Huyền Ý sắm vai nhị thế tổ.

Còn đừng nói, hắn cái dạng này diễn còn rất giống như vậy hồi sự.

Phó Tục ngạch đổ mồ hôi lạnh, trong lòng thấp thỏm, bất an đứng ở tại chỗ.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Phó Tục bị dọa thành cái dạng này, cảm thấy không thú vị.

Hắn mắng một câu: "Đồ vô dụng!"

Theo sau, hắn lại đi hướng Tiêu Lăng Hàn, duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn cánh tay, "Sư huynh chúng ta đi bên ngoài chơi đi, Thành chủ phủ ta đều đãi nị."

Hắn này làm nũng giống nhau ngữ khí, cùng vừa rồi hoàn toàn bất đồng thái độ.

Biến sắc mặt cực nhanh, Tiêu Lăng Hàn đều âm thầm khen ngợi hắn kỹ thuật diễn. Nếu là phóng tới hiện đại, phỏng chừng nên lấy thưởng. Cũng không biết có phải hay không trước kia bị Thẩm Thanh Thu ảnh hưởng, này một cái hai cái đều học xong diễn kịch.

Tiêu Lăng Hàn sủng nịch nói: “Hảo, nghe ngươi.”

Phó Tục nhìn thấy hai người rốt cuộc rời đi, phảng phất trên người sức lực đều bị rút cạn. Nằm liệt ngồi dưới đất, duỗi tay xoa xoa cái trán hãn, đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thượng Quan Huyền Ý thần thức quan sát đến một màn này, bĩu môi, “Liền điểm này bản lĩnh, cư nhiên còn có dũng khí theo dõi chúng ta.”

“Hết giận?”

“Qua loa đại khái đi!”

“Nếu là còn không có hết giận, chúng ta đảo trở về.”

“Tính, bổn thiếu gia hôm nay tâm tình hảo.”

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đã tới rồi Cao Tử Thuận chỗ ở.

Nhìn thấy hai người tiến đến, Cao Tử Thuận đã tập mãi thành thói quen, “Hai vị sư thúc, các ngươi tự tiện.”

“Cao thành chủ, chúng ta sư huynh đệ hai người phải rời khỏi Thiên Tinh Thành một đoạn thời gian.”

“Rời đi Thiên Tinh Thành? Hai vị sư thúc là muốn đi xem xét ngoài thành mặt những cái đó linh thạch quặng sao? Vậy các ngươi trước từ từ ta.” Nói, Cao Tử Thuận liền phải hướng phòng bước ra ngoài.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh ra tiếng hỏi: “Cao thành chủ, ngươi không phải là tưởng cùng chúng ta cùng đi đi?”

Cao Tử Thuận sửng sốt, “Chẳng lẽ các ngươi không tính toán làm ta cùng đi?”

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, này Cao Tử Thuận sức tưởng tượng có phải hay không quá phong phú một chút.

Bọn họ hai người thế giới, gia hỏa này như thế nào luôn nghĩ đương hai người bóng đèn đâu?

Thượng Quan Huyền Ý cười nói: “Ta cùng sư huynh chuẩn bị đi du sơn ngoạn thủy, quá hai người thế giới. Cao thành chủ muốn cùng nhau sao?”

“Ha hả, các ngươi không phải muốn đi xem xét linh thạch quặng, những cái đó sao?”

Cao Tử Thuận xấu hổ cười cười, hai vị sư thúc như thế nào cả ngày liền biết chơi?

Âu Dương lão tổ không phải nói chính mình chỉ cần làm con rối, là được sao?

Hiện tại chính mình lại cái gì đều phải quản, còn có một đại bang người cho hắn tìm việc làm, hoàn toàn không đem hắn đặt ở trong mắt.

Cao Tử Thuận ai oán nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, hai vị này sư thúc có phải hay không quá không đáng tin cậy?

Cảm giác được Cao Tử Thuận rất là oán niệm ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều làm như không thấy được.

"Đúng rồi, chúng ta rời khỏi sau, ngươi vẫn là giống như trước đây. Nếu là lấy phó thành chủ cầm đầu những người đó muốn nhảy nhót, khiến cho bọn họ trước nhảy nhót, hết thảy chờ chúng ta trở về lại nói." Tiêu Lăng Hàn cuối cùng dặn dò nói, hắn thật là có điểm sợ Cao Tử Thuận làm ra cái gì khác người hành động, bị Lư Lạc Nam cấp diệt.

"Hảo, ta đều nghe hai vị sư thúc phân phó." Cao Tử Thuận gật gật đầu, bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Cáo biệt Cao Tử Thuận, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lập tức ra khỏi thành chủ phủ.

Vừa ly khai Thành chủ phủ, Tiêu Lăng Hàn liền nhận thấy được một cổ như có như không hơi thở đi theo hai người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 374

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 374 Thiên Lăng đại lục

【 rời đi Thiên Tinh Thành 】 canh ba

Này Lư Lạc Nam thật đúng là xem đến bọn họ, cư nhiên phái một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ cấp cao tới đi theo bọn họ.

Phía sau có cái đuôi, hai người tự nhiên không thể như vậy ra khỏi thành.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trong chốc lát đi dạo đan dược cửa hàng; trong chốc lát đi dạo trang phục cửa hàng; trong chốc lát lại đi dạo phù triện cửa hàng.

Hai người chỉ xem không mua, không chỉ có là đem phía sau đi theo người xem đen mặt, ngay cả những cái đó cửa hàng trung tiểu nhị cũng là đen mặt.

Lấy toàn bộ Thành chủ phủ những người đó phúc, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hiện tại ở Thiên Tinh Thành xem như danh nhân, đại bộ phận người đều nhận thức bọn họ hai.

Hai người dạo mệt mỏi, liền đi tìm một nhà trà lâu uống trà.

Dù sao hai người lăn lộn ban ngày, sấn vị kia Đại Thừa kỳ một cái không lưu ý khoảnh khắc, hai người một giây liền thay đổi một thân trang phục.

Chờ hai người tái xuất hiện khi, Thượng Quan Huyền Ý đã biến thành một cái xa lạ trung niên nam tử bộ dáng.

Bởi vì hắn đeo Thiên Huyễn mặt nạ, liền tính là Độ Kiếp kỳ tu sĩ đều phát hiện không được hắn chân dung. Huống chi theo dõi bọn họ người, chỉ có Đại Thừa kỳ tu vi.

Tiêu Lăng Hàn cũng cầm một cái mặt nạ mang lên, tu vi đổi thành Nguyên Anh hậu kỳ.

Bất quá vì càng an toàn, chính hắn điều điểm thuốc màu đem đầu tóc nhuộm thành màu nâu. Như vậy người khác nhìn thấy hắn bộ dáng, chỉ biết cho rằng hắn là Yêu tộc.

Hai người cứ như vậy cùng cái kia Đại Thừa kỳ tu sĩ gặp thoáng qua, hắn đều không có phát hiện hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dịch dung sau, trực tiếp ra Thiên Tinh Thành.

Phía trước bọn họ ở xem xét Thành chủ phủ một ít cao tầng ký ức khi, phát hiện có vài toà không tồi linh thạch quặng.

Hai người chuẩn bị tuyển một cái khá xa một ít địa phương bế quan.

Rốt cuộc lần này Thượng Quan Huyền Ý muốn đột phá đại cảnh giới, yêu cầu độ lôi kiếp.

Nếu là tuyển địa phương thân cận quá, không phải chờ bị người quen phát hiện, sau đó vây xem sao?

Áo choàng nếu là rớt, kia bọn họ hai người phỏng chừng phải bị rất nhiều người đuổi theo chạy.

Một tháng sau.

Một tòa núi cao thượng, nơi đó quái thạch đá lởm chởm, cây cối thưa thớt, cỏ dại lớn lên ở khe đá gian. Từ xa nhìn lại, một mảnh thổ màu xám, ngẫu nhiên có một chút lục hỗn loạn trong đó.

Một con thuyền vẻ ngoài ngắn gọn phi thuyền từ xa đến gần, ngừng ở núi cao đỉnh núi chỗ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người điều khiển phi thuyền chạy một tháng, rốt cuộc tới bọn họ lần này mục đích địa.

Hai người đi ra phi thuyền sau, Tiêu Lăng Hàn tùy tay thu hồi phi thuyền.

Phân rõ một chút phương hướng, hắn liền cùng Thượng Quan Huyền Ý liền hướng phía đông nam bước vào.

Đi rồi đại giai nửa canh giờ, hai người liền ngừng lại.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đem Phệ Linh Thử phóng ra.

"Chi chi chi……"

Phệ Linh Thử biểu tình lười biếng mà ghé vào Thượng Quan Huyền Ý trên vai, trải qua lâu như vậy ở chung, Thượng Quan Huyền Ý đã sớm không sợ lão thử, đã đối Phệ Linh Thử miễn dịch.

【 chủ nhân, là muốn ta tìm bảo bối sao? 】 Phệ Linh Thử thấy rõ chung quanh cảnh tượng, lập tức cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm. Cá tỉ

Dù sao mỗi lần chủ nhân đem chính mình thả ra, đều là muốn nó làm việc.

Chính mình dứt khoát tích cực một chút, tranh thủ cấp hai người lưu lại một ấn tượng tốt.

"Ngươi cảm thụ một chút, phụ cận nơi nào linh khí nhất nồng đậm?"

Phệ Linh Thử lập tức nhắm mắt lại bắt đầu xem xét, qua một hồi lâu, nó mới mở mắt ra.

【 giống như bên kia dưới nền đất linh khí nhất nồng đậm. 】 Phệ Linh Thử một bên truyền âm, một bên chỉ vào phía tây.

"Cái gì gọi là giống như?" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhìn Phệ Linh Thử.

【 chính là bên kia dưới nền đất linh khí nhất nồng đậm. 】 Phệ Linh Thử nhìn ra Tiêu Lăng Hàn không vui, lập tức sửa miệng.

"Lăng Hàn, chúng ta hiện tại qua đi sao?"

"Không vội, chúng ta trước tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, buổi tối thời điểm lại qua đi."

Rốt cuộc trời tối sau, người thị giác hữu hạn.

Tin tưởng bên kia đào linh thạch thợ mỏ đều sẽ nghỉ ngơi, kia bọn họ đến lúc đó lại qua đi, liền không dễ dàng bị phát hiện.

"Hảo, nghe ngươi."

"Dù sao hiện tại còn sớm, có nghĩ ăn thịt nướng?"

Nghĩ đến thịt nướng hương vị, Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, gật gật đầu: "Muốn ăn!"

Lập tức hai người liền tại chỗ nhóm lửa làm thịt nướng ăn.

Giờ Hợi.

Ánh trăng chiếu rọi xuống, có lưỡng đạo lén lút thân ảnh, ở trong rừng xuyên qua.

Lưỡng đạo thân ảnh tốc độ cực nhanh.

Ở bọn họ sắp đạt tới một cái sơn cốc khi, lưỡng đạo thân ảnh đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh.

Khi bọn hắn tái xuất hiện khi, đã ở một cái linh thạch quặng mỏ trúng.

"Chúng ta đã tới rồi." Nói, Tiêu Lăng Hàn xé xuống trên người ẩn thân phù.

"Nhưng nơi này quặng mỏ là bên ngoài những người đó đào ra, chúng ta có phải hay không muốn chính mình đào một cái linh thạch quặng mỏ?"

"Ngươi tiên tiến không gian trung tu luyện, đào quặng mỏ sự giao cho ta."

"Thật sự không cần ta cùng nhau đào?"

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nhìn Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này đổi tính?

"Huyền Ý, ngươi có phải hay không đau lòng ta, cho nên không bỏ được làm ta vất vả như vậy, tưởng lưu lại cùng ta cùng nhau đào?" Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai nhẹ giọng nói, nói xong, còn ở hôn một cái hắn gương mặt.

"Có như vậy một chút đau lòng, chỉ có một chút điểm." Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay khoa tay múa chân một chút, tỏ vẻ thật sự chỉ có một chút điểm.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý này bướng bỉnh động tác, không cấm cười khẽ một tiếng. "A ~, ta biết có rất nhiều, ngươi là thẹn thùng, cho nên khó mà nói xuất khẩu. Yên tâm! Đào linh thạch quặng mỏ, chỉ là chút lòng thành. Còn dùng không ngươi ra tay, ngươi an tâm tu luyện liền hảo."

"Ai thẹn thùng? Ta mới không phải thẹn thùng!" Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này liền sẽ nói hươu nói vượn.

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng nhịn không được giơ lên, gật đầu nói: "Hảo, ngươi không thẹn thùng. Ta đây trước đem ngươi thu vào không gian trung, ngươi đi linh khí trì nơi đó tu luyện."

"Linh khí trì để lại cho ngươi, ta liền ở phòng tu luyện tu luyện liền hảo." Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu cự tuyệt.

"Ta có kia viên Mộc Linh Châu, hơn nữa nơi này còn có suốt một cái linh thạch quặng. Ta nhất định sẽ thành công thăng cấp, ngươi không cần lo lắng, ngươi chỉ cần cố hảo chính mình là được." Nói, Tiêu Lăng Hàn chỉ chỉ bọn họ hiện tại nơi địa phương.

Nghe Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, Thượng Quan Huyền Ý mới nhớ tới, bọn họ hiện tại nơi địa phương.

Hai người thương lượng hảo sau, Thượng Quan Huyền Ý tiên tiến Long Ngọc không gian tu luyện.

Tiêu Lăng Hàn tìm một cái hẻo lánh địa phương, trước bố trí một cái ảo trận, sau đó mới bắt đầu đào linh thạch.

Hắn đào linh thạch tốc độ là người khác mấy chục lần, hơn nữa hắn vẫn là hướng tới trung tâm thẳng tắp đào.

Bởi vì trong thân thể vẫn luôn có linh khí duy trì, Tiêu Lăng Hàn cũng không cảm thấy mệt mỏi.

Hắn chỉ dùng một tháng, liền đào đến này tòa linh thạch quặng trung tâm vị trí.

Đây là một tòa thượng phẩm linh thạch quặng, nhất trung tâm địa phương còn có không ít cực phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn đem cực phẩm linh thạch nhất nhất thu vào chính mình không gian giới tử trung, cuối cùng hắn đếm một chút, tổng cộng đào hai ngàn nhiều khối cực phẩm linh thạch.

Này đó cực phẩm linh thạch xem như ngoài ý muốn chi hỉ.

Trung tâm khu vực bởi vì bị Tiêu Lăng Hàn đem cực phẩm linh thạch đều lấy đi rồi, nhưng thật ra không ra tới một khối to.

Hắn tại chỗ bố trí một cái lục cấp phòng ngự trận cùng một cái lục cấp sát trận, làm tốt này đó, hắn mới tiến vào Long Ngọc không gian.

Long Ngọc không gian nội, Thượng Quan Huyền Ý đang ở linh khí trong ao tu luyện.

Trong tay hắn có Thất Thải Liên tử, cho nên hắn rất có tin tưởng chính mình có thể nhất cử đột phá Hợp Thể kỳ.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là đi linh khí bên cạnh ao nhìn thoáng qua đang ở tu luyện Thượng Quan Huyền Ý, sau đó mới trở lại phòng tu luyện.

Khắp nơi phòng tu luyện trên bàn, phóng hai cái hộp ngọc cùng một cái không gian giới tử.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là cầm lấy trong đó một cái hộp ngọc, mở ra sau, bên trong nằm đồ vật, đúng là hắn ở Thành chủ phủ được đến Mộc Linh Châu.

Khép lại hộp, hắn lại cầm lấy trên bàn một cái khác hộp ngọc.

Mở ra sau, phát hiện bên trong phóng chính là bọn họ ở Thiên Nhất Thành được đến kia khối linh tủy tinh.

Không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý thật đúng là vô dụng này khối linh tủy tinh, trong lòng ấm áp, khép lại hộp.

Cuối cùng hắn mới cầm lấy không gian giới tử.

Thần thức đảo qua, phát hiện bên trong tất cả đều là rậm rạp linh thạch, có thượng phẩm linh thạch còn có cực phẩm linh thạch.

Thực rõ ràng cái này giới tử là Thượng Quan Huyền Ý để lại cho chính mình, nơi này linh thạch phỏng chừng là hắn toàn bộ thân gia.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng cảm khái vạn ngàn, lẩm bẩm tự nói: “Cuộc đời này, có ngươi, là ta chi hạnh!”

Sau khi nói xong, hắn lại cười khẽ lên, trong lòng bị điền tràn đầy.

Thượng Quan Huyền Ý chính là một cái tiểu ngốc tử, chính mình cho hắn đồ vật đối chính mình mà nói, đều là dễ dàng là có thể được đến.

Tức phụ tốt như vậy lừa, về sau nhất định phải đem hắn xem lao.

Đừng một không tâm, đã bị lòng mang ý xấu người lừa đi.

Nhớ tới bọn họ mới gặp khi tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy này hết thảy đều là mệnh trung chú định.

Thu hồi suy nghĩ, hắn lấy ra một cái đệm hương bồ ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi.

Theo sau lại lấy ra Mộc Linh Châu, vận chuyển công pháp, bắt đầu tu luyện lên.

Thời gian như bóng câu qua khe cửa, giây lát lướt qua.

Ba tháng sau.

Khoanh chân mà ngồi Tiêu Lăng Hàn mở nhắm chặt hai tròng mắt, trong mắt một đạo lưu quang xẹt qua.

Hắn không nghĩ tới chỉ là hấp thu một viên Mộc Linh Châu, cư nhiên liền hoa hắn ba tháng thời gian.

Càng làm cho hắn buồn bực chính là, hắn tu vi cư nhiên không có đột phá.

Đứng dậy, cho chính mình thi triển một cái thanh khiết thuật, Tiêu Lăng Hàn mới biến mất phòng tu luyện trung.

Tái xuất hiện khi, hắn đã tới rồi Thượng Quan Huyền Ý tu luyện linh khí bên cạnh ao.

Xem Thượng Quan Huyền Ý bộ dáng, muốn đột phá Hợp Thể kỳ phỏng chừng yêu cầu vài thập niên.

May mắn có cái thời gian so không gian, bằng không tức phụ nhi tu vi muốn cùng chính mình đồng bộ, phỏng chừng là khó càng thêm khó.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến chính mình hiện tại đã có 90 hơn tuổi.

Nếu là đặt ở địa cầu, kia hắn hiện giờ nhất định là tóc trắng xoá, tuổi già sức yếu bộ dáng.

Tưởng tượng một chút: Một cái lưng còng đầu bạc lão nhân, khập khiễng bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lắc đầu, hắn hiện tại là tu sĩ, chỉ cần hắn hảo hảo tu luyện nhất định sẽ không thay đổi thành dáng vẻ kia.

Tu luyện!

Tiêu Lăng Hàn lập tức ra Long Ngọc không gian, đến bên ngoài sau, hắn ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi.

Ma Long bị hắn từ khế ước không gian trung phóng ra.

Vừa ra tới, Ma Long liền bắt đầu oán giận: "Ngươi lần sau muốn ta ra tới thời điểm, có thể hay không trước tiên nói một tiếng."

Tiêu Lăng Hàn không vui nói: "Cái gì ngươi a ngươi? Ngươi có phải hay không lại quên chính mình họ ai danh cực?"

Phệ Linh Thử bị chính mình khinh phiêu phiêu ánh mắt đảo qua, lập tức liền thành thật đến không được.

Mặc Ảnh gia hỏa này, mỗi lần bị chính mình giáo huấn sau, không cần bao lâu liền sẽ đắc ý vênh váo.

Ma Long đãi ở khiết ước không gian trung, vẫn luôn suy nghĩ biện pháp phá vỡ kia cụ thần nhân thi thể phòng ngự.

Mấy ngày nay nó không biết ngày đêm làm một chuyện, đều đã đem chính mình thân phận cấp quên mất.

Mắt thấy tới rồi thời khắc mấu chốt, đột nhiên liền đổi địa phương.

Nó mới vừa ra tới, có thể không tức giận sao?

Nhưng bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nhắc nhở, Mặc Ảnh lập tức hoàn hồn.

Nó chạy nhanh nhận sai, nó nhưng không nghĩ đi xúc Tiêu Lăng Hàn rủi ro. “Chủ nhân, vừa rồi là ta sai rồi.”

“Ngươi đều đang làm cái gì? Vì cái gì thời gian dài như vậy, ta còn là không có tiếp thu đến một chút linh khí hồi quỹ?” Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt quét về phía Mặc Ảnh, đánh giá nó.

Mặc Ảnh cảm giác được một cổ cường đại thần thức đảo qua thân thể của mình, nó lập tức căng thẳng thần kinh.

Nhân loại này tiểu tử thần thức như thế nào trở nên như vậy cường đại rồi?

May mắn có cái này tiểu thế giới Thiên Đạo áp chế, bằng không tiểu tử này thần thức đều đã theo kịp Thiên Tiên.

Đãi Tiêu Lăng Hàn thu hồi ánh mắt, Mặc Ảnh mới có chút tự tin không đủ nói: “Ta gần nhất vẫn luôn suy nghĩ biện pháp, phá vỡ kia cụ thần nhân thân thể phòng ngự.”

Tiêu Lăng Hàn mặt đen hắc, “Lúc trước là ai nói quá, tiêu hóa một khối thần nhân thi thể là hoàn toàn không có vấn đề?”

Mặc Ảnh chột dạ không dám nhìn tới Tiêu Lăng Hàn, gục xuống đầu.

“Vậy ngươi có tiến triển sao?” Tiêu Lăng Hàn tức giận hỏi, Mặc Ảnh gia hỏa này liền biết khoác lác, hiện tại da trâu bị thổi phá đi?

Nói đến cái này, Mặc Ảnh liền có chút sinh khí: “Vốn dĩ đã tới rồi thời khắc mấu chốt, nhưng bị ngươi đột nhiên thả ra, lại đến từ đầu đã tới.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 375

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 375 Thiên Lăng đại lục

【 tầm bảo chuột 】 canh một

“Chúng ta rời đi không gian tường kép cũng có mười mấy năm đi? Có đôi khi ta còn là ở Long Ngọc không gian trung vượt qua, ngươi này dùng thời gian có phải hay không lâu lắm điểm?”

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn còn tưởng dựa vào Mặc Ảnh phản bổ đâu!

Này đến chờ đến ngày tháng năm nào đi?

Xem ra kế tiếp thời gian, hắn còn phải nhiều tìm linh khí nồng đậm thiên tài địa bảo, nhiều đi tu luyện phúc địa.

Quả nhiên không thể đem hy vọng ký thác ở người khác trên người!

“Cho dù là tiên nhân thi thể, lấy ta hiện tại thực lực muốn phá vỡ, cũng đến phí chút thời gian. Huống chi kia vẫn là một khối thần nhân thi thể!” Mặc Ảnh bất mãn nói, nó như thế nào cảm giác ở Tiêu Lăng Hàn trong mắt, chính mình chính là cái vô dụng phế vật đâu?

Ngẫm lại cũng là, kia chính là thần nhân thân thể.

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ thở dài: “Tính, ngươi vẫn là trước giúp ta hộ pháp đi, ta muốn ở chỗ này đột phá Hợp Thể trung kỳ.”

Mặc Ảnh: “……” Nó có thể cự tuyệt sao?

Mặc Ảnh lặng lẽ ngắm liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn đã nhắm hai mắt lại.

Tự giác mà cách hắn xa một ít.

Hiện tại nơi này nhưng đều là linh khí, nó nhưng không nghĩ bị linh khí đánh sâu vào đến.

Không bao lâu, lấy Tiêu Lăng Hàn vì trung tâm 1 mét nội, hình thành một cái thật lớn linh khí xoáy nước. Tinh thuần linh khí cuồn cuộn không ngừng chui vào thân thể hắn, cuối cùng hội tụ ở hắn đan điền trung.

Thấy linh khí đang không ngừng mà mở rộng phạm vi, Mặc Ảnh lại triều lui về phía sau vài bước.

Thời gian cực nhanh.

Tiêu Lăng Hàn sở tu luyện linh thạch quặng bên ngoài.

Một cái nhìn qua 50 tới tuổi nam tử, cấp hừng hực mà chạy vào một gian đơn sơ phòng ốc trung.

Hắn vừa chạy vừa nói: “Quản sự, không hảo, không hảo!”

Phòng ốc có một người Hợp Thể hậu kỳ trung niên nam tu, chính khoanh chân ngồi ở trên giường tu luyện.

Người tới tiếng kêu, trực tiếp đem hắn trung tu luyện trung đánh thức.

Hắn hắc mặt nói: “Hạ lão tam, ngươi còn có nghĩ làm? Không nghĩ làm liền cút đi.”

Hạ lão tam ngây người một chút, mới nhớ tới chính mình tiến vào quá lỗ mãng, đều quên gõ cửa.

Xoa xoa giữa trán toát ra tới mồ hôi, nghĩ đến chính mình nhìn đến sự tình.

Hắn cũng cố không được nhiều như vậy, nói thẳng nói: “Quản sự, chúng ta hiện tại đào này tòa linh thạch quặng trung linh khí, đúng là nhanh chóng biến mất.”

Quản sự nghe vậy, cả kinh đứng lên: “Ngươi nói cái gì?”

Hạ lão tam lại lặp lại một lần vừa rồi lời nói.

“Đi, đi xem.”

Dứt lời, quản sự một trận gió xoáy liền biến mất ở phòng nội, hạ lão tam theo sát sau đó.

Chỉ chốc lát sau, quản sự cùng hạ lão tam cùng nhau đi vào linh thạch quặng mỏ trung.

Nắm lên một phen tán thành tro linh thạch, quản sự gắt gao nhíu mày. Nhìn về phía bên cạnh đi theo hạ lão tam: “Mặt khác quặng mỏ cũng là như thế này sao?”

Hạ lão tam vẻ mặt đau khổ nói: “Đúng vậy, đều biến thành cái dạng này.”

“Là khi nào bắt đầu phát sinh sự?”

“Ngày hôm qua liền dự hề có người phát hiện linh thạch trung linh khí giảm bớt không ít, mọi người đều tưởng này đó linh thạch phẩm chất không tốt, cho nên cũng chưa để ý.” Hạ lão tam càng nói càng nhỏ giọng.

Quản sự nghe vậy, giận dữ hét: “Chuyện này vì cái gì ta không biết, vì sao không có người tới báo cho ta tình huống?”

Tất cả mọi người sợ tới mức rụt rụt cổ, cúi đầu.

Nơi này phát sinh sự, Tiêu Lăng Hàn cũng không biết. Bất quá hắn có thể nghĩ đến linh thạch toàn bộ hóa thành tro sau, những cái đó mất đi này tòa linh thạch quặng người phẫn nộ mà lại vặn vẹo sắc mặt.

Thiên Tinh Thành những người đó hoàn toàn là đem Thiên Tinh Thành sản nghiệp chiếm cho riêng mình, chỉ nộp lên một chút số lẻ cấp Âu Dương Tu Kỳ.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn đã cách nơi này rất xa, hắn ở sáng sớm thời điểm liền dừng tu luyện.

Chỉ dùng nửa tháng thời gian, hắn liền đem này tòa linh thạch quặng trung linh thạch linh khí toàn bộ hấp thu không còn.

Sớm tại mười ngày trước, Tiêu Lăng Hàn cũng đã thăng cấp tới rồi Hợp Thể trung kỳ.

Hắn lần này phải đi chính là mặt khác một tòa linh thạch quặng, nơi đó linh thạch là từ Thiên Tinh Thành tam đại thế gia Chu gia ở khai thác.

Thao tác phi thuyền không ngừng nghỉ mà chạy năm ngày, đột nhiên Tiêu Lăng Hàn thấy trước mặt mâm tròn thượng xuất hiện ba cái điểm đỏ.

Hiện tại trên phi thuyền chỉ có hắn một người, cho nên kia ba cái điểm đỏ, đại biểu phía trước không xa địa phương có ba gã Hợp Thể kỳ tu sĩ.

Nếu tu vi không có vượt qua hắn, kia hắn cũng liền không có đường vòng tất yếu.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp điều khiển phi thuyền hướng phía trước mặt bước vào.

Thực mau, hắn liền thấy được kia ba gã Hợp Thể kỳ tu sĩ.

Những người đó tựa hồ đang ở giằng co, chung quanh còn có bảy cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ, nam nữ đều có.

Đang ở giằng co hai bên nhân mã phân biệt là: Thiên Linh Tông tu sĩ cùng Vạn Pháp Tông tu sĩ.

Ăn mặc màu lam nhạt pháp y nam tu đúng là Thiên Linh Tông tu sĩ, tu vi ở Hợp Thể trung kỳ, hắn tên là Phùng Hướng Viễn.

Hắn phía sau còn có năm tên nam tu, một người nữ tu.

Mà Phùng Hướng Viễn đối diện người tự nhiên chính là Vạn Pháp Tông tu sĩ.

Vạn Pháp Tông có hai gã Hợp Thể kỳ tu sĩ.

Phân biệt là: Liễu Sách, Hợp Thể trung kỳ tu vi; Liễu Văn, Hợp Thể sơ kỳ tu vi.

Bọn họ hai người phía sau còn có một người diện mạo thanh tú song nhi.

Lúc này mặt đất mấy người nói chuyện, cũng truyền vào Tiêu Lăng Hàn trong tai.

"Phùng Hướng Viễn, chỉ cần ngươi đem Huyền Lôi Châu giao ra đây, chúng ta liền tha các ngươi rời đi."

"Liễu Sách, ngươi có liêm sỉ một chút không? Huyền Lôi Châu rõ ràng chính là chúng ta trước được đến."

“Hừ, bảo vật có năng giả đến chi, ngươi nếu là không chịu giao ra Huyền Lôi Châu, kia chúng ta tiện tay thấp hèn thấy thật chiêu.”

“Này chỉ là một viên 300 năm Huyền Lôi Châu, đối với các ngươi hai người căn bản không có tác dụng! Huống chi các ngươi cũng không phải lôi linh căn tu sĩ.”

Phùng Hướng Viễn sở dĩ không nghĩ giao ra Huyền Lôi Châu, là bởi vì hắn đáp ứng rồi người khác, muốn đem Huyền Lôi Châu bán cho người nọ.

“Hừ! Ai nói Huyền Lôi Châu là chính chúng ta dùng? Phùng Hướng Viễn, mọi người đều nhận thức nhiều năm như vậy, ngươi tốt nhất chính mình thức thời điểm, chủ động đem đồ vật giao ra đây. Nếu là thật đánh lên tới, ngộ thương rồi ngươi phía sau tiểu bối đã có thể không hảo.”

Tiêu Lăng Hàn còn tưởng rằng những người này là được cái gì khó lường bảo bối đâu?

Nguyên lai chỉ là một viên 300 năm phân Huyền Lôi Châu.

Hắn hiện tại đã là Hợp Thể kỳ tu vi, 300 năm phân Huyền Lôi Châu đối hắn vô dụng.

Nguyên bản Tiêu Lăng Hàn không nghĩ xen vào việc người khác, không tính toán để ý tới những người đó. Hắn đều đã tránh đi một ít khoảng cách, từ bên cạnh qua đi, cũng không có từ những người đó đỉnh đầu bay qua đi.

Lại không nghĩ, liền ở hắn phải đi xa thời điểm, một người Hợp Thể sơ kỳ tu sĩ, đối với hắn phi thuyền phát ra công kích.

Này chói lọi khiêu khích, Tiêu Lăng Hàn nếu là lại thờ ơ, đã bị trở thành bệnh miêu.

Hắn dừng lại phi thuyền, đứng ở boong tàu thượng, trên cao nhìn xuống mà nhìn về phía vừa rồi đối hắn phi thuyền phát ra công kích người.

Mà vừa mới hướng Tiêu Lăng Hàn ra tay người đúng là Liễu Văn, hắn sở dĩ hướng Tiêu Lăng Hàn ra tay, là bởi vì hắn có một con tầm bảo chuột làm khế ước thú.

Liền ở vừa rồi, tầm bảo chuột nói cho Liễu Văn, Tiêu Lăng Hàn trên người có bảo vật, hơn nữa là giá trị liên thành bảo vật.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại mang mặt nạ, một đầu màu nâu tóc, tu vi ở Hợp Thể sơ kỳ.

“Đạo hữu đây là ý gì?” Hắn lãnh mắt nhìn quét Liễu Văn, người này nhìn qua bất quá 30 tuổi bề ngoài, ăn mặc một thân màu đen pháp y.

Liễu Văn nhướng mày, không thèm để ý nói: “Không có gì, chính là hướng đạo hữu ngươi chào hỏi một cái mà thôi. Có duyên ngàn dặm tới gặp nhau, đạo hữu hà tất đi vội vã.”

“Ha hả! Đạo hữu chào hỏi phương thức thật đặc biệt.” Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, chào hỏi chính là công kích người khác phi thuyền sao?

Người này cũng thật không biết xấu hổ, rõ ràng chính là đối chính mình có điều ý đồ, kia tham lam ánh mắt đã sớm bán đứng hắn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra kiếm, nhắm ngay Liễu Văn liền chém ra nhất kiếm.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn chỉ dùng một tầng thực lực, bất quá hắn tu vi đã là Hợp Thể trung kỳ.

Mà Liễu Văn bất quá mới Hợp Thể sơ kỳ, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn chiến lực không phải người bình thường có thể so sánh.

Chỉ thấy Liễu Văn chật vật tránh thoát tới, bất quá trên người pháp y lại là đã phá, thậm chí trên người còn thấy một chút hồng.

Đứng vững sau, Liễu Văn tức giận ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, trong mắt tràn đầy oán độc.

Người này cư nhiên dám đánh lén chính mình, chờ hắn rơi xuống chính mình trên tay, nhất định phải cho hắn đẹp.

Hắn hoàn toàn quên, vừa rồi rõ ràng chính là chính hắn trước đánh lén Tiêu Lăng Hàn.

Liễu Sách đi đến Liễu Văn bên người, quan tâm hỏi: “A Văn, ngươi có hay không sự?”

Liễu Sách cùng Liễu Văn là thân huynh đệ, hai người cảm tình rất tốt, hắn là biết Liễu Văn có một con tầm bảo chuột khế ước thú.

Ở nhìn thấy Liễu Văn chủ động công kích Tiêu Lăng Hàn phi thuyền khi, Liễu Sách cũng đã đoán được tầm bảo chuột là phát hiện Tiêu Lăng Hàn trên người có bảo vật, cho nên hắn cũng không có ngăn cản.

Làm hắn kinh ngạc chính là trên phi thuyền người rõ ràng là một cái Yêu tộc, không nghĩ tới kiếm pháp luyện tốt như vậy.

Liễu Văn lắc đầu: “Đại ca, ta không có việc gì.”

Liễu Sách nhẹ giọng nói: “Người nọ có điểm bản lĩnh, tiểu tâm một ít.”

“Ân.”

Hiện tại Liễu Sách cùng Liễu Văn hai người đều đem lực chú ý chuyển dời đến Tiêu Lăng Hàn trên người, mà một bên Phùng Hướng Viễn đã bị bọn họ vứt tới rồi sau đầu.

Rốt cuộc Phùng Hướng Viễn trong tay Huyền Lôi Châu đối hai người không có bất luận tác dụng gì, nhưng Tiêu Lăng Hàn trên người có trọng bảo, đây mới là bọn họ hiện tại quan tâm.

Bên kia Phùng Hướng Viễn lại là thừa dịp Liễu Sách cùng Liễu Văn không chú ý tới bọn họ, mang theo bên người mấy tiểu bối chạy nhanh lưu.

Vạn Pháp Tông tên kia song nhi nhưng không làm, Huyền Lôi Châu chính là hắn muốn đồ vật.

"Đại sư huynh, tam sư huynh, Thiên Linh Tông những người đó rời khỏi."

"Chạy đến không được hòa thượng, chạy không được miếu. Quay đầu lại lại đi thu thập bọn họ, ngươi trước tìm cái an toàn địa phương tránh né một chút." Liễu Sách không kiên nhẫn nói, nếu không phải xem ở Dương Văn Chân là bọn họ tiểu sư đệ phân thượng, bọn họ mới sẽ không giúp hắn đoạt Phùng Hướng Viễn Huyền Lôi Châu.

Dương Văn Chân trong lòng tuy rằng có chút không cam lòng, bất quá ra cửa bên ngoài, hiện tại hắn bên người chỉ có hai vị này sư huynh. Cũng không hảo phản bác Liễu Sách nói, đành phải hậm hực thối lui đến một bên.

Theo sau Liễu Sách cùng Liễu Văn hai người liền phi đến giữa không trung, cùng Tiêu Lăng Hàn nhìn thẳng.

Hai bên hỏa hoa văng khắp nơi, bất quá nhưng không ai dẫn đầu ra tay.

Liễu Sách nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, một bộ cao cao tại thượng miệng lưỡi nói: "Đạo hữu, ta biết trên người của ngươi có trọng bảo, chỉ cần ngươi giao ra bảo bối, chúng ta liền nước sông không phạm nước giếng."

Lấy Liễu Sách Hợp Thể trung kỳ tu vi, hơn nữa Liễu Văn Hợp Thể sơ kỳ. Phải đối phó Tiêu Lăng Hàn một cái Hợp Thể sơ kỳ, hắn tự nhận là là dễ như trở bàn tay.

Hắn chỉ là có chút kiêng kị đối phương kiếm pháp, rốt cuộc thật nhiều kiếm tu đều là có thể vượt cấp khiêu chiến, nếu là hai bên có thể không giao thủ tự nhiên tốt nhất.

"Ha ha ha……" Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bị Liễu Sách nói cấp khí cười, trên đời này mặt dày vô sỉ người thật đúng là không ít.

"Ta trên người có trọng bảo? Đạo hữu ngươi sợ không phải được vọng tưởng chứng?" Tiêu Lăng Hàn trào phúng nhìn đối diện hai người, tuy rằng không biết đối phương nói trọng bảo là cái gì, dù sao không thừa nhận là được rồi.

Liễu Văn thấy Tiêu Lăng Hàn này sủy minh bạch giả bộ hồ đồ bộ dáng, một trận buồn bực, hắn dứt khoát đem khế ước không gian trung tầm bảo chuột phóng ra.

"Tin tưởng nó, ngươi hẳn là nhận thức đi?" Liễu Văn đôi tay giơ tầm bảo chuột, đắc ý dào dạt mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, khinh thường nói: "Còn không phải là một con lão thử sao? Ai có thể không quen biết?"

Liễu Văn cười nhạo một tiếng, “Không nghĩ tới ngươi thân là Yêu tộc, liền tầm bảo chuột đều không quen biết?”

“Nó nói cho ngươi, ta trên người có trọng bảo?”

“Tầm bảo chuột tầm bảo năng lực tin tưởng không cần ta nói, ngươi cũng nên biết. Nó nói trên người của ngươi có trọng bảo, liền nhất định có trọng bảo!”

Tiêu Lăng Hàn híp mắt đánh giá một chút tầm bảo chuột, trong lòng lại nghĩ: Nếu là Phệ Linh Thử đem này chỉ tầm bảo chuột cấp ăn, kia nó tầm bảo năng lực có phải hay không muốn lợi hại một ít.

Tầm bảo chuột bị xem cực kỳ bất an, nó có loại chính mình sắp đại họa lâm đầu cảm giác.

Thân là tầm bảo chuột, nó tin tưởng chính mình trực giác tuyệt đối không sai được.

Lập tức tầm bảo chuột liền hướng Liễu Văn truyền âm, 【 Liễu Văn, nhanh lên đem ta thu hồi khiết ước không gian trung. 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 376

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 376 Thiên Lăng đại lục

【 mới gặp Long Ngạo Thiên 】 canh hai

Chỉ là còn không đợi Liễu Văn làm theo, liền nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, “Không biết ngươi khế ước thú nói ta trên người có trọng bảo, nó theo như lời trọng bảo rốt cuộc là cái gì?”

Liễu Văn nghe vậy, hắn cũng rất tưởng biết Tiêu Lăng Hàn trên người trọng bảo, rốt cuộc là cái gì.

Hắn lập tức cấp tầm bảo chuột truyền âm, 【 ngươi trước nói cho ta, trên người hắn có thứ gì, lại trở về. 】

Tầm bảo chuột nhanh chóng mà trở về Liễu Văn nói, 【 trên người hắn bảo vật không phải vật phàm, ngươi nếu là được đến, tu vi sẽ tăng trưởng thực mau. Nhanh lên đem ta thu hồi khiết ước không gian. 】

Liễu Văn cùng tầm bảo chuột ký kết chính là bình đẳng khiết ước, ngày thường tầm bảo chuột nói cái gì, Liễu Văn đều làm theo. Hắn nếu là dám không nghe, tầm bảo chuột liền không cho hắn tìm bảo vật.

Liễu Văn nghe được tầm bảo chuột truyền âm, trong lòng đại hỉ.

Tuy rằng không biết nó vì cái gì muốn vội vã hồi khế ước không gian, bất quá Liễu Văn hiện tại tâm tư tất cả tại trọng bảo thượng, tất nhiên là làm theo.

Tầm bảo chuột trở lại khế ước không gian sau, cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bất quá, nó cao hứng quá sớm một chút.

Liễu Văn cũng không trở về Tiêu Lăng Hàn nói, lập tức liền đối với Liễu Sách nói: “Đại ca, chúng ta hết thảy ra tay.”

“Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn còn muốn biết tầm bảo chuột rốt cuộc nhìn ra trên người hắn có cái gì trọng bảo, kết quả đối diện kia hai người trực tiếp thương lượng cùng nhau đối phó chính mình.

Nếu này hai người thượng vội vàng tìm chết, Tiêu Lăng Hàn đành phải thành toàn bọn họ.

Hắn trực tiếp một cái thuấn di liền đến Liễu Văn trước mặt, nhất kiếm liền kết quả hắn.

Liễu Văn hoàn toàn không phản ứng lại đây, chính mình liền đã chết.

Liễu Sách nhìn thấy chính mình đệ đệ bị giết chết rồi, khóe mắt muốn nứt ra, mở to màu đỏ tươi đôi mắt, nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn.

Nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta muốn ngươi vì A Văn chôn cùng!"

Tiêu Lăng Hàn giết Liễu Văn sau, trực tiếp thuấn di đến 10 mét xa địa phương.

Nghe thấy Liễu Sách nói, hắn ở trong lòng cười lạnh một tiếng.

Lại lần nữa một cái thuấn di, tới rồi Liễu Sách phía sau, nhất kiếm đâm vào Liễu Sách giữa lưng.

Bất quá gia hỏa này mệnh có điểm đại, tạm thời còn chưa có chết.

Hắn rất là tiếc hận mà lắc đầu, "Đáng tiếc, thiếu chút nữa!"

Liễu Sách cảm giác được giữa lưng truyền đến đau đớn, lúc này mới từ vừa rồi bạo nộ cảm xúc trung tỉnh táo lại.

Trước mắt người dùng chính là cái gì quỷ dị thân pháp?

Cư nhiên nhanh như vậy, làm người khó lòng phòng bị.

Lập tức không kịp nghĩ đến những cái đó, bởi vì Liễu Sách thấy Tiêu Lăng Hàn đệ nhị kiếm đã hướng hắn đâm tới.

Liễu Sách trong tay cầm một cây đao, cùng Tiêu Lăng Hàn kiếm chạm vào nhau, phát ra "Đương đương đương" thanh âm.

Hiểm hiểm tránh đi yếu hại, Tiêu Lăng Hàn kiếm đâm vào Liễu Sách cánh tay phải.

"Phốc" phun ra một ngụm máu tươi, Liễu Sách hận ý ngập trời mà nhìn chằm chằm cách đó không xa Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn hồn không thèm để ý, thậm chí còn đối với Liễu Sách cười cười.

Liễu Sách bị chọc tức ngực phập phồng, trong miệng lan tràn một cổ mùi máu tươi.

Cuối cùng Liễu Sách du hấp tự nhiên cũng là chết ở Tiêu Lăng Hàn trong tay.

Thu hồi hai người trên tay không gian giới tử, Tiêu Lăng Hàn đang định hủy thi diệt tích khi, nhẹ "Di" một tiếng. Ngay sau đó hắn duỗi tay điểm ở Liễu Văn giữa mày chỗ, trực tiếp từ hắn khiết ước trong không gian, đem tầm bảo chuột nắm ra tới.

Không tưởng người này cùng tầm bảo chuột thiêm cư nhiên là Bình Đẳng Khế Ước.

Lúc này tầm bảo chuột tinh thần uể oải.

Bởi vì Liễu Văn đã chết, nó tuy rằng không chết thành, bất quá cũng là thân bị trọng thương.

Đương tầm bảo chuột phát giác chính mình cư nhiên bị người dẫn theo cái đuôi khi, thân bị trọng thương nó khóe miệng lại lần nữa chảy ra một tia vết máu.

Tầm bảo chuột thấy rõ dẫn theo chính mình người là Tiêu Lăng Hàn khi, nó biết chính mình thật là đại họa lâm đầu.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái linh thú túi, đem tầm bảo chuột ném đi vào. Trực tiếp giết một chút lãng phí, chờ Thượng Quan Huyền Ý xuất quan sau, cấp Phệ Linh Thử đương điểm tâm.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn khẽ quát một tiếng: "Lăn ra đây."

Dương Văn Chân đứng ở cách đó không xa, đem phía trước chiến đấu nhìn cái rành mạch. Hắn nhìn thấy Liễu Văn cùng Liễu Sách đều bị giết lúc sau, trong lòng liền sợ hãi không được.

Nghe thấy thanh âm, hắn ở trong lòng mặc niệm: Nhìn không thấy ta, nhìn không thấy ta.

Tiêu Lăng Hàn nhưng không nghĩ đem thời gian lãng phí ở râu ria nhân thân thượng.

Hắn đem trên mặt đất hai người thi thể thiêu hủy sau, trực tiếp thuấn di đến Dương Văn Chân trước mặt.

"Ta, ta cái gì cũng không biết, ta cái gì cũng chưa thấy, cầu tiền bối đừng giết ta." Dương Văn Chân lời nói thành khẩn nói, trong mắt tràn đầy bất an, sắc mặt trắng bệch.

Trong tay hắn lại cầm một khối Đại Thừa hậu kỳ công kích ngọc bài, âm thầm hướng bên trong đưa vào linh khí, chuẩn bị xuất kỳ bất ý cấp Tiêu Lăng Hàn một kích.

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, không đợi Dương Văn Chân khởi động ngọc bài công kích.

Hắn liền nhanh chóng xuất kiếm, nhất kiếm giải quyết Dương Văn Chân.

Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống, duỗi tay đem Dương Văn Chân trên tay cầm công kích ngọc bài túm ra tới. Tập trung nhìn vào, cư nhiên là Đại Thừa kỳ công kích ngọc bài.

Không nghĩ tới bị người tìm phiền toái, còn có thu hoạch ngoài ý muốn.

Hắn như thế nào cảm giác chính mình đang ở đi vai chính lộ tuyến đâu?

Mỗi lần gặp được nguy hiểm đều có thể gặp dữ hóa lành, cuối cùng còn sẽ thu lợi, hoặc là tu vi tăng nhiều.

Kế tiếp có phải hay không nên bị người đuổi giết, bị bắt trưởng thành?

Lắc đầu, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh ngừng trong đầu này quỷ dị ý tưởng.

Hắn nhưng không nghĩ bị người đuổi giết, sau đó chinh phục biển sao trời mênh mông!

Hắn không có như vậy hùng tâm tráng chí.

Hắn chỉ nghĩ cùng tức phụ nói chuyện luyến ái, cùng nhau nhẹ nhàng vui sướng mà tu luyện thăng cấp.

Rửa sạch hảo hiện trường, Tiêu Lăng Hàn điều khiển phi thuyền rời đi tại chỗ.

Lại qua năm ngày.

Một mảnh khu rừng rậm rạp, trong rừng rất ít có lùm cây, tất cả đều là cao ngất trong mây ngàn năm cổ thụ. Cây cối cành cây đan xen, sum xuê cành lá như xanh biếc vân, đem trời xanh che cái kín mít.

Tiêu Lăng Hàn một mình đi ở như vậy trong rừng rậm, rừng rậm chỗ sâu trong đứt quãng truyền đến yêu thú rống lên một tiếng.

Này rừng rậm nơi nơi đều là thụ, cảm giác nơi nào đều giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn hướng tới linh khí nhất nồng đậm địa phương bước vào, hắn thần thức cường đại, nếu là phát hiện có ứng phó không được yêu thú liền trực tiếp tránh đi.

Ở trong rừng rậm đi qua một canh giờ sau, hắn thần thức trung rốt cuộc xuất hiện mấy cái tu sĩ.

Phát hiện tối cao tu vi người chỉ có Hóa Thần kỳ, Tiêu Lăng Hàn lặng lẽ đi theo này mấy người phía sau.

“Tiểu cửu, ngươi tu vi liền mau đột phá đi?”

“Đúng vậy, này còn may mà tứ ca. Nếu không phải tứ ca mang theo ta tránh linh thạch, phỏng chừng ta hiện tại chỉ là Nguyên Anh sơ kỳ.”

“Ta tu vi có thể tấn chức nhanh như vậy, cũng đối mệt tứ ca.”

“Nơi nào là ta công lao, đều là các ngươi nỗ lực kết quả. Tính lên còn phải ít nhiều chúng ta phó thành chủ, nếu là không hắn anh minh quyết đoán, chúng ta hiện tại khẳng định một đám đều là quỷ nghèo.”

“Nếu là phó thành chủ vẫn luôn làm thành chủ thì tốt rồi, hiện tại cái kia Cao Tử Thuận cầm lông gà đương lệnh tiễn, đối nhà của chúng ta chủ quát mắng.”

“Nói cái này, ta liền tới khí. Trước đó không lâu Cao Tử Thuận nói nhà của chúng ta nộp lên sổ sách có vấn đề, muốn ta cha đem thiếu hụt đều bổ thượng.”

“Vậy ngươi cha bổ thượng sao?”

“Bổ hắn đại gia, cha ta đương trường liền cho hắn ném sắc mặt, trực tiếp rời đi Thành chủ phủ.”

“Huynh đệ, cha ngươi thật ngưu!”

"Đó là, lúc ấy Âu Dương lão tổ hai cái đồ đệ cũng ở đây."

"Bọn họ chưa nói cái gì sao?"

"Bọn họ có thể nói cái gì, bất quá chính là hai cái nhị thế tổ."

"Đúng rồi, các ngươi lần này đi ra ngoài bắt nhiều ít cá nhân?"

"Ta bắt mười một cá nhân."

"Mười lăm cái."

"……"

Tiêu Lăng Hàn đi theo mấy người phía sau, đem bọn họ nói nghe xong cái thập toàn mười.

Vừa mới bắt đầu hắn còn đang suy nghĩ người nọ nói tránh linh thạch, là như thế nào cái tránh linh thạch pháp.

Hiện tại hắn rốt cuộc đã biết, này nhóm người phỏng chừng là đi bắt những cái đó tu vi thấp, không có bối cảnh tu sĩ tới vì bọn họ đào linh thạch.

Không bao lâu, đoàn người liền đến một mảnh trống trải trên cỏ, mặt cỏ cách đó không xa có một cái gò đất. Gò đất bên trong xác thật đen nhánh một mảnh, nơi đó rõ ràng là một cái sơn động khẩu.

Tiêu Lăng Hàn cùng mấy người chỉ đi tới rừng rậm bên cạnh, hắn rõ ràng cảm giác được nơi này linh khí so bên ngoài nồng đậm.

Thả ra thần thức, Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị tra xét một chút tình huống bên trong. Lại ở đảo qua sơn động khẩu khi, phát hiện ly cửa động cách đó không xa có cái Luyện Hư trung kỳ tu sĩ tọa trấn.

Cũng không biết bên trong còn có hay không tu vi càng cao người tồn tại, hiện giờ chỉ có tới rồi bên trong mới có thể càng tốt xem xét.

Không nghĩ tới Chu gia đem này tòa linh thạch quặng khán hộ như vậy khẩn, hiện tại hắn nên như thế nào đi vào đâu?

Ở phát hiện bên trong có một cái Luyện Hư kỳ tu sĩ sau, Tiêu Lăng Hàn không có tùy tiện đi vào.

Liền ở hắn nhíu mày trong lúc suy tư, trong đầu nhớ tới phía trước kia mấy người đối thoại, lập tức hắn liền có chú ý.

Hai ngày sau.

Hai gã Hóa Thần kỳ nam tu, lãnh 24 người đội ngũ đi vào rừng rậm.

Này 24 nhân thủ thượng đều mang theo cấm linh hoàn, một đám mặt như màu đất, bước trầm trọng bước chân về phía trước đi.

Không bao lâu, này nhóm người liền đi vào mặt cỏ đồi núi trong sơn động.

Trong sơn động cũng không phải đen nhánh một mảnh, bên trong thả không ít linh quang thạch, con đường bị chiếu sáng trưng.

Dẫn đầu trong đó một cái Hóa Thần kỳ nam tu, đem 24 người đưa tới một cái không lớn thạch thất trung.

Thạch thất cửa còn tiêu một cái dãy số: Số 5. Trong thạch thất chỉ có cơ bản giường cùng trên giường đồ dùng.

Hắn tùy tay chỉ vào năm người, "Các ngươi sáu cái trụ số 5 thạch thất, những người khác đuổi kịp."

Mỗi cái thạch thất đều bị an bài mấy người, cuối cùng còn dư lại hai người.

Hóa Thần kỳ nam tu trực tiếp đem hai người đưa tới một cái tân thạch thất trung, cái này trong thạch thất cũng không có người cư trú dấu vết.

Hắn một lóng tay thạch thất, "Các ngươi hai cái liền ở nơi này."

Hai người trung, tên kia xuyên hắc y phục nam tử hỏi: "Có phải hay không chúng ta thành thành thật thật đào linh thạch, các ngươi cuối cùng liền sẽ phóng ta rời đi?"

"Đương nhiên sẽ thả ngươi rời đi, chẳng lẽ ngươi còn tưởng lưu lại?"

"Hy vọng các ngươi nói chuyện giữ lời."

"Hừ, các ngươi tốt nhất thành thật đào linh thạch, miễn cho gặp da thịt chi khổ."

Nói xong, tên kia Hóa Thần kỳ tu sĩ cũng không quay đầu lại mà rời đi thạch thất.

"Ai!" Nhìn nhìn này không lớn thạch thất, nam tử thật mạnh thở dài.

Hắn tự quen thuộc đối một người khác nói: "Hắc, ta kêu Long Ngạo Thiên, ngươi kêu gì?"

Một người khác tự nhiên chính là Tiêu Lăng Hàn, hắn ở hai ngày trước làm bộ một người rèn luyện, sau đó liền thành công bị bắt.

Mục đích của hắn chính là tiến vào cái này quặng mỏ, hiện giờ thực hiện.

Hôm nay tiến vào thời điểm, nhưng thật ra không có nhìn đến cái kia Luyện Hư kỳ tu sĩ.

Cũng không biết đối phương là đi rồi, vẫn là tiến vào linh thạch quặng bên trong.

Hắn chuẩn bị vãn chút thời điểm lại xem xét.

Vốn dĩ hắn còn lo lắng người nhiều mắt tạp, không nghĩ tới hắn vận khí tốt như vậy.

Nghe được đối diện nam tử nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bị đối phương nói tên kinh tới rồi.

Hắn không nghĩ tới ở tu giới thật là có người kêu "Long Ngạo Thiên" tên này.

Long Ngạo Thiên thấy đối diện trên giường ngồi người, cư nhiên không để ý tới chính mình. Hắn lại lần nữa mở miệng: "Hắc, ta cùng ngươi nói chuyện đâu?"

"Tiêu Lăng Hàn."

Long Ngạo Thiên: "Tiêu Lăng Hàn, ngươi tên này thật bình thường."

Long Ngạo Thiên: "Long Ngạo Thiên, ngươi xem tên của ta có phải hay không thực khí phách? Đây chính là ta chính mình lấy."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Long Ngạo Thiên: "Ngươi cũng cảm thấy không tồi đúng không? Tên của ta lấy được như vậy khí phách, tương lai thành tựu nhất định không giống người thường."

Long Ngạo Thiên: "Huynh đệ, ngươi muốn hay không đi theo ta hỗn?"

Tiêu Lăng Hàn quái dị nhìn Long Ngạo Thiên liếc mắt một cái, hắn phát hiện gia hỏa này linh hồn có chút cổ quái.

Có điểm như là đoạt xá trọng sinh?

Không, hẳn là mượn xác hoàn hồn.

Gia hỏa này rốt cuộc là ai?

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu.

Long Ngạo Thiên: "Ngươi xem ngươi hiện tại cũng mới Nguyên Anh trung kỳ tu vi, ngươi nếu là đi theo ta hỗn, bảo đảm mang ngươi phi."

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy Long Ngạo Thiên gia hỏa này có điểm không bình thường, người bình thường ai sẽ lần đầu tiên gặp mặt liền phải thu nhân gia đương tiểu đệ?

Trong lòng tuy rằng có phán đoán, bất quá hắn trên mặt như cũ không có gì biểu tình, "Ta hiện tại là có thể ngự không phi hành."

"Không phải, ta nói mang ngươi phi, không phải ở trên trời phi ý tứ."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 377

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 377 Thiên Lăng đại lục

【 Long Ngạo Thiên trải qua 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn nhìn Long Ngạo Thiên, ý bảo hắn tiếp tục nói.

"Ta nói phi, là làm ngươi đi theo ta cùng nhau tu luyện đến Đại Thừa, độ kiếp, sau đó phi thăng, chúng ta cùng đi chinh phục biển sao trời mênh mông."

Tiêu Lăng Hàn hiện tại có thể khẳng định, cái này Long Ngạo Thiên chính là một cái người xuyên việt, hắn hẳn là linh hồn xuyên qua.

Loại này vạn trung vô nhất sự, không nghĩ tới trừ bỏ chính mình, còn có người có thể gặp được.

Lắc đầu, Tiêu Lăng Hàn nói: "Ta đối chinh phục biển sao trời mênh mông không có hứng thú."

"Huynh đệ, người sống một đời, nhiều không dễ dàng. Như thế nào có thể không có một chút khát vọng, một chút lý tưởng đâu?"

Long Ngạo Thiên vẻ mặt hận sắt không thành thép nhìn Tiêu Lăng Hàn, thầm nghĩ: Người này trăm tuổi không đến liền tu luyện tới rồi Nguyên Anh trung kỳ, thiên phú tất nhiên không tồi. Chính mình nhất định phải đem hắn kéo đến bên người làm tiểu đệ, như vậy chính mình đội ngũ liền lại nhiều ra một người.

Quan trọng nhất chính là chính mình ánh mắt đầu tiên nhìn thấy trước mắt người, liền cảm thấy hắn đặc biệt thân thiết.

"Ai nói ta không có lý tưởng? Ta cũng là có lý tưởng."

Long Ngạo Thiên lập tức tới một tia hứng thú, "Kia huynh đệ lý tưởng của ngươi là cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn: "Tự nhiên là vĩnh viễn cùng ta đạo lữ ở bên nhau!"

Long Ngạo Thiên: "Ngươi đã có đạo lữ sao?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Long Ngạo Thiên: "Ngươi như thế nào liền ở một thân cây thắt cổ đã chết đâu?"

Tiêu Lăng Hàn thái dương thình thịch thẳng nhảy, mặt cũng trở nên đen kịt.

Long Ngạo Thiên hoàn toàn không có phát hiện Tiêu Lăng Hàn dị thường, hắn lo chính mình tiếp tục nói: "Ngươi xem ta, ta có vài cái hồng nhan tri kỷ. Các nàng mỗi người đều yêu ta ái chết đi sống lại, ai cũng không rời đi ta."

Tiêu Lăng Hàn nghĩ thầm: Này Long Ngạo Thiên sẽ không chính là trong truyền thuyết Long Ngạo Thiên đi? Không chỉ có mang theo một đám tiểu đệ vượt mọi chông gai, tu luyện đến võ đạo đỉnh, bên người còn vây quanh một đoàn hồng nhan tri kỷ.

Quan trọng nhất chính là, này Long Ngạo Thiên là một cái ngựa giống nam!

Bất quá nhân gia tìm bạn đời tiêu chuẩn chính là rất cao, mỗi người hồng nhan tri kỷ xinh đẹp như hoa không nói, bối cảnh đều rất cường đại.

Tiêu Lăng Hàn càng xem trước mặt vẻ mặt chí khí ngút trời người, càng cảm thấy người này chính là trong truyền thuyết Long Ngạo Thiên.

Long Ngạo Thiên: "Hắc, ngươi như thế nào lại không nói?"

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ngươi là như thế nào bị trảo?"

Long Ngạo Thiên: "Hại, đừng nói nữa, ta vốn là cùng mấy cái huynh đệ cùng nhau đến Cô Phong Sơn rèn luyện. Không nghĩ tới nửa đường đi rời ra, kết quả liền gặp được vài người. Nhân gia tu vi so với ta cao, ta tự nhiên đã bị bắt."

Tiêu Lăng Hàn có chút vui sướng khi người gặp họa nói: "Vậy ngươi cũng thật đủ xui xẻo."

Long Ngạo Thiên gật gật đầu, phụ họa nói: "Cũng không phải là, phía trước ta đều cảm thấy ta vận khí khá tốt, đáng tiếc……, ai!"

"Đáng tiếc cái gì?" Tiêu Lăng Hàn tò mò hỏi, dù sao hiện tại không có việc gì, coi như làm là nghe chuyện xưa.

Long Ngạo Thiên vẻ mặt khổ sở bộ dáng, "Đây là một cái thực ưu thương chuyện xưa."

Tiêu Lăng Hàn: Dụ hệ "Nói nói xem, rốt cuộc có bao nhiêu ưu thương."

Long Ngạo Thiên: "Vậy ngươi không chuẩn giễu cợt ta."

Tiêu Lăng Hàn: "Ngươi như thế nào cùng cái nữ nhân giống nhau?"

Long Ngạo Thiên: "……"

Tâm hảo đau.

Lại có người nói chính mình giống nữ nhân!

Long Ngạo Thiên có chút u oán nhìn nhìn Tiêu Lăng Hàn, lúc này mới nói: "Ta bi kịch chuyện xưa, muốn từ 18 năm trước nói lên."

Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, chậm đợi bên dưới.

Hắn phát hiện gia hỏa này chính là một cái lảm nhảm, còn có điểm tố chất thần kinh.

Long Ngạo Thiên lại ho khan một tiếng, ấp ủ một chút bi thương cảm xúc, "18 năm, ta đang cùng Cố Phàm cùng với Tần Thượng Huyền ba người, ở Thiên

Linh Tông nơi Phi Dược Thành bên ngoài Tà Vân Sơn rèn luyện. Chúng ta vừa mới giết chết một con tứ cấp lúc đầu yêu thú. Ngươi biết kế tiếp đã xảy ra cái gì sao?”

Tiêu Lăng Hàn chính nghe được hăng say, gia hỏa này liền bắt đầu làm hỗ động, “Ngươi tiếp tục nói, không cần hỏi ta.”

Long Ngạo Thiên gật đầu, tỏ vẻ chính mình minh bạch.

“Đúng lúc này, không trung xuất hiện một cái hắc động, từ bên trong rớt ra tới một cái song nhi. Ta tuy rằng mới đến tu chân không lâu, nhưng ta còn là biết đây là tình huống như thế nào. Người kia hẳn là từ địa phương khác, bị truyền tống tới rồi chúng ta trước mặt.”

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, mới đến Tu chân giới không lâu loại sự tình này, hắn cũng có thể tùy tiện nói ra.

Rất sợ người khác không biết hắn là dị giới chi hồn sao?

“Ta bi kịch liền từ tên này song nhi bắt đầu, tên này song nhi có cái dễ nghe tên: Bạch Liên Kiệt. Bởi vì hắn thân bị trọng thương, ta đem hắn mang theo trở về. Còn đem chính mình toàn bộ thân gia, lấy ra tới cho hắn mua chữa thương đan dược. Hắn tu dưỡng nửa năm, thương thế liền toàn hảo. Hắn ở Thiên Lăng đại lục đưa mắt vô tình, liền vẫn luôn đi theo bên cạnh ta. Nói đến cũng kỳ quái, hắn đi theo ta bên người không lâu, ta liền gặp được ta đệ nhất vị hồng nhan tri kỷ: Mã Thiến Thiến. Sau lại ta lại lục tục gặp được Dương Văn Hi, Kiều Tích Tuyết, Dịch Mộng Tình, Hồ Thanh Nhã bốn vị hồng nhan tri kỷ. Kia đoạn thời gian ta vận khí đặc biệt hảo, ra cửa rèn luyện thường xuyên tìm được thiên tài địa bảo. Sau lại……,”

Nói nơi này, Long Ngạo Thiên có chút mất mát cúi đầu.

Tiêu Lăng Hàn thấy thế nào hắn hiện tại bộ dáng có điểm như là: Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh.

Đợi một hồi lâu, cũng chưa chờ đến bên dưới.

Tiêu Lăng Hàn không cấm nghiêng đầu đi xem Long Ngạo Thiên, kết quả liền nhìn đến hắn liền như vậy khoanh chân ngồi ở trên giường ngủ rồi.

Tâm thật đại!

Không có người ở bên tai ríu rít, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thả ra thần thức, bắt đầu tra xét linh thạch quặng bên trong tình cảnh.

Đầu tiên là nhìn đến không ít người đang ở đào linh thạch, hơn nữa bọn họ đào ra linh thạch đều là phẩm chất cực hảo thượng phẩm linh thạch, xem ra đây cũng là một tòa thượng phẩm linh thạch quặng.

Nhất trung tâm chỗ nói không chừng lại có cực phẩm linh thạch.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn thần thức liền quét tới rồi linh thạch quặng trung tâm.

Lúc này, linh thạch quặng trung tâm chỗ đang có một người nam tử khoanh chân mà ngồi.

Đương Tiêu Lăng Hàn quét đến một màn này khi, trong lòng mắng to.

Trung tâm chỗ cực phẩm linh thạch đã bị người này dùng hết một nửa, nhìn dáng vẻ của hắn hẳn là đang ở bế quan đánh sâu vào Đại Thừa kỳ.

Khó trách lúc trước bên ngoài sẽ nổi danh Luyện Hư kỳ người thủ, nghĩ đến là ở cùng người này hộ pháp.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn thần thức lại quét đến sơn động khẩu khi, tên kia Luyện Hư kỳ người lại ở nơi đó.

Thu hồi thần thức, Tiêu Lăng Hàn lâm vào trầm tư.

Những người này thật đúng là sẽ hưởng thụ, tham ô tiện nghi sư tôn linh thạch mưu đủ kính tu luyện.

Bọn họ là cho rằng Âu Dương Tu Kỳ hiện tại đã không cần tu luyện tài nguyên, cho nên mới làm như vậy trắng trợn táo bạo duyên cớ sao?

Tiện nghi sư tôn cũng thật là, bọn họ hai cái bái cái sư liền lễ gặp mặt đều nghèo lấy không ra. Vì thế hai người còn hãm hại lừa gạt, mới đến đánh bậy đánh bạ được đến mười vạn khối cực phẩm linh thạch.

Nhưng nhìn xem trước mắt, liền trống trơn là Thiên Tinh Thành, một thành trì liền giàu đến chảy mỡ.

Âu Dương Tu Kỳ còn có mặt khác thành trì, có thể thấy được hắn có bao nhiêu không đi tâm.

Những người khác đều đem hắn linh thạch cấp tham ô, hiện giờ nghĩ đến thu hồi tới, khó như lên trời.

Trải qua nhiều năm như vậy, đã đem những người này ăn uống dưỡng điêu.

Trừ phi lấy lôi đình thủ đoạn, giết sở hữu không thành thật người.

Như vậy không biết muốn lưu nhiều ít huyết, chết bao nhiêu người.

Phỏng chừng liền tính tính tình lại táo bạo Âu Dương Tu Kỳ cũng không hạ thủ được, đi khoảnh khắc sao nhiều người.

Huống chi hắn đã là có thể phi thăng người, tất nhiên là không nên lây dính quá nhiều nhân quả.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn biện pháp là rút củi dưới đáy nồi.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn trầm tư gian, bên tai lại vang lên Long Ngạo Thiên thanh âm.

"Huynh đệ, ta vừa rồi cư nhiên ngủ rồi!" Nói, hắn còn duỗi tay xoa xoa đôi mắt.

Long Ngạo Thiên: "Đúng rồi, vừa rồi ta chuyện xưa giảng đến nơi nào?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Long Ngạo Thiên một phách trán: "A, nghĩ tới, giảng đến ta sáu cái hồng nhan tri kỷ."

Tiêu Lăng Hàn: "Không phải năm cái hồng nhan tri kỷ sao?"

Long Ngạo Thiên: "Nga, đối, là năm cái hồng nhan tri kỷ. Ai! Đáng tiếc ở bảy năm trước, ta năm cái hồng nhan tri kỷ đều rời đi ta."

Tiêu Lăng Hàn: "Các nàng là không nghĩ cùng thờ một chồng?"

Long Ngạo Thiên lắc đầu: "Không phải, các nàng nói lại quá hơn 50 năm, Thiên Tài Thí Luyện liền phải mở ra. Các nàng phải đi về bế quan, hảo hảo tu luyện, tăng lên thực lực."

"Thiên Tài Thí Luyện là có ý tứ gì?" Tiêu Lăng Hàn cảm thấy này hẳn là không phải bí cảnh, ngược lại có điểm như là tuyển chọn nhân tài đâu?

Long Ngạo Thiên: "Ta cũng không biết."

Long Ngạo Thiên: "Quản hắn là cái gì, chỉ cần huynh đệ ngươi nguyện ý đi theo ta hỗn, tuyệt đối mang ngươi bay lên tới."

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng liếc Long Ngạo Thiên liếc mắt một cái, gia hỏa này có thể hay không không cần nhắc lại đi theo hắn lăn lộn.

Đi theo hắn hỗn chính là đem chính mình lộng tiến linh thạch quặng, sau đó đương cu li?

Long Ngạo Thiên: "Huynh đệ, ngươi đừng nhìn ta hiện tại có điểm nghèo túng. Ta cùng ngươi giảng, chỉ cần chờ ta những cái đó hồng nhan tri kỷ đã biết. Tùy tiện xuất hiện một cái, ta lập tức là có thể được cứu vớt."

Tiêu Lăng Hàn: "Ngươi không phải muốn chinh phục biển sao trời mênh mông sao? Như thế nào còn cần một nữ nhân tới cứu?"

Long Ngạo Thiên: "Ai! Ai làm ta hiện tại còn không có trưởng thành lên đâu!"

Long Ngạo Thiên: "Ngươi biết ta phía trước cứu cái kia song nhi, là người ra sao sao?"

Long Ngạo Thiên không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, tiến đến hắn bên người, thần thần bí bí nói: "Hắn là khí vận chi tử."

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày: "Ngươi như thế nào biết hắn là khí vận chi tử?"

Long Ngạo Thiên: "Ta nào biết đâu rằng hắn là cái gì khí vận chi tử a? Còn không phải Thiên Cơ Các kia bang nhân nói, bọn họ nói khí vận chi tử sẽ xuất hiện ở một cái dị thế người bên người."

Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi là dị thế người?”

Long Ngạo Thiên: “Xem như đi? Ta tới các ngươi nơi này cũng có 80 năm tả hữu, nhớ không rõ lắm.”

Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi là như thế nào tới cái này Tu chân giới?”

Long Ngạo Thiên: “Lại nói tiếp cũng là ta xui xẻo!”

“Ta sinh hoạt địa phương gọi là địa cầu, nơi đó không có tu luyện giả, toàn bộ đều là phàm nhân.”

“Còn nhớ rõ ngày đó trời trong nắng ấm, ta nhận được một cái đưa cơm hộp đơn tử. Ở trải qua người giàu có khu biệt thự đàn khi, bầu trời đột nhiên xuất hiện một đạo màu tím tia chớp.”

“Ầm vang một tiếng, kia đạo tia chớp trực tiếp bổ về phía trong đó một căn biệt thự.”

“Ta lúc ấy liền mắng một câu: Làm được xinh đẹp, nhất định là biệt thự bên trong người chuyện xấu làm nhiều, mới có thể tao sét đánh!”

Tiêu Lăng Hàn hắc xụ mặt, Long Ngạo Thiên gia hỏa này trong miệng chuyện xấu làm nhiều người, nói còn không phải là chính mình sao?

Long Ngạo Thiên: “Ai! Cũng không biết có phải hay không ta vui sướng khi người gặp họa qua đầu. Không trung đột nhiên liền xuất hiện một cái hắc động, đem một đoàn kim sắc đồ vật cuốn đi vào. Vốn dĩ ta còn muốn nhìn thanh cái kia kim sắc đồ vật rốt cuộc là gì đó thời điểm, ta linh hồn không chịu khống chế rời đi thân thể, ngay sau đó cũng bị hít vào trong hắc động.”

“Chờ ta tỉnh lại sau, liền phát hiện chính mình xuất hiện ở cái này kỳ quái, thả có thể tu luyện thế giới. Làm ta kinh tủng chính là, ta cư nhiên biến thành những người khác.”

“Ai! Nói nhiều đều là nước mắt, lúc ấy ta nếu là không nhiều lắm miệng thì tốt rồi.”

Tiêu Lăng Hàn:…… Ha hả!

Long Ngạo Thiên: “Vừa mới bắt đầu ta sợ bị người biết chính mình là đoạt xá trọng sinh người, vẫn luôn đều sống thật cẩn thận.”

“Sau lại tưởng tượng, chính mình hẳn là coi như là khí vận nghịch thiên.”

“Thế nhưng đuổi kịp thời thượng, đuổi kịp xuyên qua.”

“Nếu xuyên qua, ta như thế nào đều phải đứng ở thế giới đỉnh, mới không uổng công ta mặc vào như vậy một hồi. Cho nên ta cho chính mình đính một mục tiêu, chinh phục biển sao trời mênh mông vũ trụ mênh mông!”

Nói xong câu đó, Long Ngạo Thiên tay cầm thành quyền, trong mắt một mảnh kiên định.

Tiêu Lăng Hàn như là xem bệnh tâm thần giống nhau nhìn Long Ngạo Thiên, gia hỏa này là tiểu thuyết xem nhiều đi?

Liền hắn này không đàng hoàng bộ dáng, còn nghĩ chinh phục biển sao trời mênh mông?

Không phải chính mình khinh thường hắn, mà là gia hỏa này hiện tại đã 250 tuổi cốt linh. Nhưng tu vi vẫn là Nguyên Anh trung kỳ, so với giống nhau thiên tài đều kém một chút.

Tiêu Lăng Hàn thấy Long Ngạo Thiên này hùng tâm tráng chí bộ dáng, không đành lòng đả kích hắn, nhìn hắn một người ở nơi đó ý nghĩ kỳ lạ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 378

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 378 Thiên Lăng đại lục

【 đánh lén Đại Thừa kỳ tu sĩ 】 canh một

“Huynh đệ, ngươi xem ta lai lịch phi phàm, tương lai thành tựu nhất định không thể hạn lượng. Ngươi muốn hay không đi theo ta, trở thành ta cái thứ ba tiểu đệ?”

Long Ngạo Thiên hai mắt sáng lên nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, tựa hồ không đi theo hắn chính là Tiêu Lăng Hàn tổn thất.

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, thường xuyên nghe Thượng Quan Huyền Ý nói chính mình da mặt dày.

Nhưng so với người này tới, chính mình tựa hồ còn kém rất xa.

Còn có gia hỏa này sở dĩ sẽ xuyên qua, hẳn là bị chính mình vạ lây cá trong chậu.

Xuống tay khẳng định là chính mình cộng sinh thú, cũng quái gia hỏa này miệng tiện. Hắn nếu là không mắng những lời này đó, hẳn là sẽ không bị chú ý tới.

Long Ngạo Thiên thấy Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, tiếp tục nói: “Huynh đệ, ngươi hảo hảo suy xét một chút, rốt cuộc qua thôn này, đã có thể không có cái này cửa hàng. Chờ Thiên Cơ Các những người đó đem ta lai lịch công bố sau, đến lúc đó đi theo ta người khẳng định sẽ có một đống.”

Nói nói, Long Ngạo Thiên tựa hồ nhìn đến mọi người quỳ gối hắn bên chân, thần phục với hắn cảnh tượng.

“Ha ha ha……” Hắn không tự giác liền phát ra cười to.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại thực khẳng định chính mình là gặp được một cái bệnh tâm thần đồng hương.

Đều nói đồng hương thấy đồng hương, hai mắt nước mắt lưng tròng.

Hắn như thế nào chỉ nghĩ ly cái này đồng hương rất xa đâu?

Không bao lâu, những cái đó đào quặng người liền đã trở lại.

Tiêu Lăng Hàn cùng Long Ngạo Thiên hai người đứng ở thạch thất trước cửa, đánh giá những người đó.

Chỉ thấy bọn họ hai mắt vô thần, hai mắt không ánh sáng, tinh thần uể oải, một bộ bị người ngược đãi bộ dáng.

Long Ngạo Thiên lập tức liền héo, phía trước hùng tâm tráng chí cũng hoàn toàn đã không có.

Hắn tựa hồ thấy chính mình sau đó không lâu, liền sẽ trở thành một cái hình như tiều tụy người.

Tiêu Lăng Hàn ở Học viện Hoàng Cực thời điểm, liền kiến thức quá những cái đó phạm sai lầm học viên, bị phạt đi linh thạch quặng đào linh thạch. Hiện tại tái kiến này đó đào linh thạch quặng người, nhưng thật ra không có bao lớn cảm xúc. So với trước mắt những người này, lúc trước Trình Lập đã có thể thê thảm nhiều, trên người tất cả đều là vết thương không nói, trên chân còn mang xiềng xích.

Hai người trở lại thạch thất trung sau, Long Ngạo Thiên nhỏ giọng đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Huynh đệ, nếu không chúng ta trốn đi?"

Tiêu Lăng Hàn liếc xéo hắn một cái, bắt tay đặt ở hắn trước mặt.

Long Ngạo Thiên vừa mới bắt đầu còn không hiểu ra sao, không biết Tiêu Lăng Hàn đây là có ý tứ gì.

Ở Tiêu Lăng Hàn lay động một chút trên cổ tay cấm linh hoàn khi, hắn lập tức hiểu được.

Lấy bọn họ hiện giờ tu vi đừng nói là đeo cấm linh hoàn, liền tính không mang cấm linh hoàn muốn đi ra ngoài cũng là khó càng thêm khó.

Long Ngạo Thiên như cha mẹ chết, tinh khí rất giống chăng đều bị người rút ra.

Hắn biểu tình uể oải mà trở lại chính mình trên giường, lo chính mình nói: "Đừng lý ta, ta tưởng lẳng lặng, cũng đừng hỏi ta lẳng lặng là ai."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Bên cạnh thạch thất trung bởi vì có tân nhân đã đến, nhưng thật ra có vẻ phi thường náo nhiệt.

Mỗi cái thạch thất trung đều sẽ có cái lão đại, đã có tân nhân tới, tự nhiên là phải cho tân nhân một cái ngộ tích giáo huấn.

Không nghe lời tấu một đốn liền hảo, dù sao mọi người đều không có linh khí.

Những cái đó mỗi ngày đào linh thạch người, nhưng thật ra luyện liền ra một thân sức trâu.

Hôm nay tân đến người, một thân da thịt non mịn, chỉ có bị đánh phân.

Tiêu Lăng Hàn thần thức nhìn đến mặt khác thạch thất trung tình cảnh, nhìn thấy hôm nay vừa đến người thảm dạng, yên lặng vì bọn họ điểm một cây sáp.

Thật sự là có người ở địa phương, chính là giang hồ.

Tiêu Lăng Hàn chờ tất cả mọi người ngủ hạ sau, cấp Long Ngạo Thiên bỏ thêm một chút gia tăng giấc ngủ dược. Dùng ma khí đem trên tay cấm linh hoàn ăn

mòn rớt, một người dán lên ẩn thân phù hướng tới linh thạch quặng trung ương vị trí đi đến.

Chỉ cần tu vi không đạt tới Luyện Hư kỳ, đều sẽ không nhìn đến dán ẩn thân phù Tiêu Lăng Hàn.

Có một cái chuyên môn thông hướng trung tâm khu vực lộ tuyến, bất quá bên ngoài bị người bố trí một cái thất cấp phòng ngự trận.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại tuy rằng không thể bố trí thất cấp trận pháp, nhưng là ở trận pháp bạc nhược chỗ khai một cái miệng nhỏ, vẫn là làm được.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền đi đến có trận pháp địa phương.

Hắn trực tiếp mở ra linh nhãn, xem xét trận pháp bạc nhược chỗ.

Thực mau đã bị hắn tìm được rồi bạc nhược chỗ, dùng nửa canh giờ, phá vỡ một cái đủ một cái tiến vào thông đạo.

Một cái lắc mình, Tiêu Lăng Hàn tiến vào trận pháp bên trong.

Bởi vì bên trong có một cái sắp đột phá Đại Thừa kỳ tu sĩ, Tiêu Lăng Hàn mặc vào tiên y.

Hắn chuẩn bị tìm cái thích hợp cơ hội đánh lén người nọ. Loại chuyện này, hắn trước kia không thiếu làm, đã cưỡi xe nhẹ đi đường quen.

Mười phút sau.

Tiêu Lăng Hàn đi tới linh thạch quặng trung tâm khu vực, cũng thấy được tên kia Luyện Hư kỳ đỉnh tu sĩ.

Lúc này, trong tay hắn chính nắm một khối cực phẩm linh thạch, linh thạch bên trong linh khí chính từng điểm từng điểm mà bị hắn rút ra ra tới, hút vào chính mình đan điền nội.

Tiêu Lăng Hàn đi vào người này trước mặt, duỗi tay ở trước mặt hắn quơ quơ, phát hiện hắn không hề phản ứng.

Nhướng mày, âm thầm thầm nghĩ: Này nha tu luyện như vậy chuyên chú, còn không phải là đang chờ bị chính mình tể sao?

Một khi đã như vậy tự nhiên là muốn thành toàn hắn.

Tiêu Lăng Hàn không hề chậm trễ, bởi vì nhiều chậm trễ một khắc, những cái đó cực phẩm linh thạch liền ít đi một khối. Nếu như bị Thượng Quan Huyền Ý đã biết, nên đau lòng những cái đó bị dùng hết linh thạch.

Giống nhau công kích nhưng không làm gì được trước mắt người, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một phen kiếm, đưa vào kim mộc thủy hỏa thổ năm loại linh khí.

Thân kiếm quang hoa lưu chuyển, mắt thấy kiếm liền phải không chịu nổi này năm loại linh khí.

Tiêu Lăng Hàn không hề do dự, nhất kiếm bổ về phía người nọ cổ.

Đang ở tu luyện người, tên là Chu Tử Sâm.

Chu Tử Sâm vốn dĩ tu luyện hảo hảo, đột nhiên có loại mãnh liệt tim đập nhanh cảm, tựa hồ có người chính cầm kiếm nhắm ngay cổ hắn.

Loại cảm giác này tới không thể hiểu được, nhưng hắn là một cái tu sĩ, loại tình huống này chỉ có thể thuyết minh hắn đang gặp phải nguy hiểm, hoặc là nguy hiểm sắp đến.

Tâm thần đại loạn, Chu Tử Sâm há mồm trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Tùy theo mà đến chính là kiếm phong lạnh băng xúc cảm, còn không đợi hắn phản ứng, hắn liền đầu người phân gia.

Tiêu Lăng Hàn thành công giết Chu Tử Sâm sau, chạy nhanh cởi trên người tiên y.

Theo sau cầm một cái hồ lô ra tới, "Ừng ực ừng ực" uống lên hai khẩu linh tuyền thủy.

Này tiên y thật không phải người xuyên, hắn mới xuyên hai phút không đến, đan điền trung linh khí liền xói mòn hơn phân nửa.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến một cái trong suốt người, từ trên mặt đất cái kia đầu chui ra tới.

Chu Tử Sâm bị Tiêu Lăng Hàn đem thân thể giết sau, linh hồn cũng bị một chút ảnh hưởng.

Sở dĩ một lát sau mới ra tới, là bởi vì hắn phía trước ở ngưng tụ linh hồn.

Theo Tiêu Lăng Hàn tu vi gia tăng, hắn dùng ra dung hòa công kích đối linh hồn cũng sẽ có một chút ảnh hưởng.

"Ngươi là ai?"

Chu Tử Sâm cũng không có tùy tiện đối Tiêu Lăng Hàn ra tay, hắn hiện tại chỉ còn lại có linh hồn thể, việc cấp bách là tìm cá nhân đoạt xá. Bằng không theo thời gian trôi qua, linh hồn của hắn sẽ biến mất ở trong thiên địa.

"Ngươi không quen biết ta?"

Tiêu Lăng Hàn có chút kỳ quái nhìn thoáng qua trước mặt người, hắn hiện tại dùng chính là chân dung. Hơn nữa trên mặt cũng thực sạch sẽ, cũng có bôi cái gì.

Chu Tử Sâm cau mày, trước mặt người hắn không có gặp qua, chẳng lẽ chính mình lâu không ra đi, Thiên Lăng đại lục lại ra cái gì yêu nghiệt cấp bậc nhân vật.

"Ta nên nhận thức ngươi sao?"

Tiêu Lăng Hàn một nghẹn, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đến Thiên Tinh Thành ở hơn một tháng, cơ hồ mỗi người đều biết bọn họ. Hơn nữa bọn họ ra cửa cũng có vài tháng, liền tính người này một lòng tu luyện. Cũng nên có người đem chính mình hai người bức họa, dùng bí thuật truyền cho người này xem qua mới đúng.

"Âu Dương Tu Kỳ đại đồ đệ!"

"Ngươi chính là Âu Dương lão tổ đồ đệ?"

Chu Tử Sâm đồng tử co rút lại một chút.

Hắn không nghĩ tới, trước mặt người chính là Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ.

Gia tộc truyền đến tin tức, không phải nói Âu Dương lão tổ đồ đệ, chính là hai cái nhị thế tổ sao?

Người như vậy hắn căn bản là không có để ở trong lòng, cho nên bọn họ bức họa, hắn tự nhiên cũng không có hứng thú quan khán.

Nhưng trước mắt người, có thể lặng yên không một tiếng động mà sờ đến hắn tu bế quan luyện địa phương, người như vậy sẽ là nhị thế tổ sao?

Thực rõ ràng, Thiên Tinh Thành mọi người đều bị hai người chơi, này hai người là cố ý làm đại gia sai lầm cho rằng bọn họ là nhị thế tổ.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Ngươi nên lên đường."

Chu Tử Sâm còn đang suy nghĩ: Lên đường? Cái gì lên đường?

Theo sau hắn liền cảm giác được linh hồn của chính mình, không chịu khống chế mà phiêu hướng về phía đối diện người trong tay hạt châu.

Thu Chu Tử Sâm linh hồn đồ vật tự nhiên là Hỗn Thiên Châu.

Ở Thượng Quan Huyền Ý bế quan thời điểm, để ngừa chính mình gặp được tu vi cao người, giết lúc sau linh hồn đào tẩu. Như vậy không chỉ có cấp hai người tạo một cái không biết địch nhân, còn lãng phí linh hồn lực.

Cho nên Thượng Quan Huyền Ý liền đem Hỗn Thiên Châu cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng tay cầm Hỗn Thiên Châu, nhưng này chung quy không phải chính hắn pháp bảo, thu người khác linh hồn đều là nó tự chủ hoàn thành.

Thu hồi Hỗn Thiên Châu, Tiêu Lăng Hàn đem chung quanh cực phẩm linh thạch đều đào ra tới.

Hắn nhưng luyến tiếc hiện tại liền dùng cực phẩm linh thạch tu luyện.

Tuy rằng nơi này cực phẩm linh thạch bị Chu Tử Sâm đào đi rồi một nửa, nhưng Tiêu Lăng Hàn vẫn là được đến 6000 khối cực phẩm linh thạch. Hơn nữa hắn còn ở Chu Tử Sâm không gian giới tử, tìm được hai ngàn khối cực phẩm linh thạch.

Lại là một lần được mùa, nghĩ đến Thiên Tinh Thành còn có hai mươi mấy tòa linh thạch quặng, Tiêu Lăng Hàn nội tâm liền kích động không thôi.

Chờ đem sở hữu linh thạch quặng đều quét sạch, hắn tu vi nói không chừng có thể đột phá đến Luyện Hư kỳ.

Ngẫm lại liền cảm thấy chính mình tiền đồ như gấm, so với quang sẽ làm mộng tưởng hão huyền Long Ngạo Thiên thật sự nhiều.

Lúc này không phải suy nghĩ vớ vẩn thời điểm, thu hồi suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn ở chung quanh bố trí một cái lục cấp phòng ngự trận cùng một cái lục cấp sát trận.

Sau đó lại đem Mặc Ảnh từ khiết ước không gian trung phóng ra, bởi vì hiện tại Thượng Quan Huyền Ý cũng đang bế quan tu luyện, cho nên Tiêu Lăng Hàn làm Mặc Ảnh tạm thời đừng đi quản kia cụ thần nhân thân thể, chờ hắn vội xong trong khoảng thời gian này lại nói.

Theo sau, hắn liền ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi, bắt đầu tu luyện lên.

Lần này này tòa linh thạch quặng, so với phía trước kia tòa muốn lớn hơn một chút. Linh thạch nhiều một chút, linh khí tự nhiên cũng liền nhiều một ít.

Tiêu Lăng Hàn dùng suốt hơn một tháng thời gian, mới đem cả tòa linh thạch quặng bên trong linh khí toàn bộ hấp thu không còn.

Một tháng sau.

Bởi vì cả tòa linh thạch quặng bên trong linh khí đều bị rút ra, Chu gia những người đó còn tưởng rằng, nhà bọn họ lần này lại đem nhiều ra một vị Đại Thừa kỳ tu sĩ.

Một đám đều hưng phấn không thôi, nhìn đến từng khối linh khí sung túc linh thạch hóa thành hôi phi, mọi người đều không có để ý.

Nếu bọn họ Chu gia nhiều ra một người Đại Thừa kỳ tu sĩ, muốn càng nhiều linh thạch cũng không phải cái gì việc khó.

Ngay cả những cái đó bị chộp tới đào quặng thợ mỏ, có thật nhiều đều thừa cơ chạy mất, Chu gia người cũng không có để ý.

Chỉ cần bọn họ Chu gia người thực lực cường, ai dám tới cửa tìm tra?

Nhưng mà bọn họ chờ mãi chờ mãi.

Lại một tháng sau, vẫn là không thấy không trung mây đen tụ tập.

Một đám không cấm phỏng đoán, chẳng lẽ là hấp thu quá nhiều linh khí, còn không có hoàn toàn luyện hóa?

Đại gia tự nhận là nhất định là như thế này, rốt cuộc nhiều như vậy linh khí, là cá nhân đều đến đột phá.

Có chút bế quan đột phá yêu cầu mấy chục thượng trăm năm, cho nên Chu gia người còn chuyên môn để lại một đám cao thủ tại đây bảo hộ.

Chu gia người sở dĩ không phát hiện Chu Tử Sâm đã chết, là bởi vì hắn hồn đèn còn không có diệt.

Chu Tử Sâm linh hồn ở Hỗn Thiên Châu bên trong.

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý đang ở tu luyện, hắn linh hồn tự nhiên liền còn sống.

Tiêu Lăng Hàn đem toàn bộ linh thạch quặng linh khí hấp thu xong sau, liền lặng lẽ rời đi nơi đây.

Trải qua một tháng trèo đèo lội suối, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc tới lần này mục đích địa.

Kỳ thật căn bản nếu không lâu như vậy thời gian, nhưng trên đường ra một chút biến cố, chậm trễ hành trình. Đến nỗi là cái gì biến cố, tự nhiên là bị một ít bệnh tâm thần giống nhau người, phái ra tu sĩ cấp vây giết.

Tiêu Lăng Hàn trong miệng bệnh tâm thần tự nhiên chính là Tằng Tài Hoằng.

Tằng Tài Hoằng vốn dĩ tính toán cấp Tiêu Lăng Hàn một cái giáo huấn là được, rốt cuộc vị này chính là Âu Dương lão tổ đồ đệ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 379

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 379 Thiên Lăng đại lục

【 Huyền Ý thăng cấp Hợp Thể kỳ 】 canh hai

Nếu là cuối cùng bị phát hiện là chính mình ở sau lưng giở trò quỷ, liền tính chính mình lại được sủng ái, gia tộc cũng nhận không nổi Độ Kiếp kỳ lão tổ lửa giận.

Cuối cùng khẳng định là sẽ vứt bỏ hắn, hắn nhưng không nghĩ trở thành một cái khí tử.

Nhưng sau lại bị Vu Lệ Tuệ sắc đẹp dụ hoặc, nàng ám chỉ vài lần.

Tằng Tài Hoằng sọ não say xe, cư nhiên liền phái ra phụ thân hắn lưu tại hắn bên người bảo hộ người của hắn, đi sát Tiêu Lăng Hàn.

Giờ phút này Tằng Tài Hoằng bị phạt quỳ gối Kỳ Linh Phong chân núi, phụ thân hắn yêu cầu hắn được đến Âu Dương lão tổ tha thứ, mới có thể rời đi.

Âu Dương Tu Kỳ một câu: Đã chịu thương tổn người không phải ta, chỉ cần đương sự chịu tha thứ, ta tự nhiên sẽ không nhiều quản.

Từ đây Kỳ Linh Phong chân núi, liền nhiều Tằng Tài Hoằng như vậy một tôn pho tượng.

Tằng Tài Hoằng sự tình nháo đến rất đại, cơ hồ toàn bộ Lăng Kiếm Tông người đều đã biết.

Hiện giờ sở hữu nam tu nhìn thấy Vu Lệ Tuệ lập tức trốn đến rất xa, như tránh rắn rết.

Vừa lúc xác minh câu kia rắn rết mỹ nhân, từ đây Vu Lệ Tuệ liền nhiều như vậy một cái danh hiệu.

Đối với Âu Dương Tu Kỳ tới nói điểm này lông gà tính da việc nhỏ, còn không đủ để làm hắn để ở trong lòng. Hỏi một chút Tiêu Lăng Hàn tình huống, biết được bọn họ sau khi an toàn, hắn liền không có lại quản việc này.

Đương nhiên, Lăng Kiếm Tông phát sinh sự tình, Tiêu Lăng Hàn là hoàn toàn không biết. Âu Dương Tu Kỳ cho hắn phát tin tức thời điểm, đề cũng không đề Tằng Tài Hoằng tên.

Giờ phút này xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mắt chính là một bộ non xanh nước biếc, phong cảnh tú mỹ cảnh sắc.

Có trước hai lần trải qua, Tiêu Lăng Hàn lần này thực thuận lợi liền tiến vào linh thạch quặng trung tâm khu vực.

Tuy rằng thực thuận lợi, nhưng cũng hoa hắn mười lăm thiên thời gian, chủ yếu là yêu cầu chính hắn đào một cái có thể tới trung tâm thông đạo.

Này tòa khoáng thạch liền không có phía trước kia hai tòa giàu có, bên trong cũng không có cực phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn như cũ bố trí hai cái trận pháp, lại thả ra Mặc Ảnh, làm nó vì chính mình hộ pháp.

Sau đó hắn liền bắt đầu tu luyện.

Mười ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn hấp thu hoàn chỉnh tòa linh thạch quặng, mở mắt ra, hắn hiện tại tu vi đã tới rồi Hợp Thể hậu kỳ. Bất quá cảnh giới vẫn chưa ổn định, yêu cầu lại hấp thu một ít linh khí mới có thể củng cố.

Trầm tư một lát, hắn nhớ tới cách nơi này không xa địa phương giống như có một tòa trung phẩm linh thạch quặng.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đứng dậy, rời đi nơi đây.

Hai ngày sau.

Một cái uốn lượn dòng suối nhỏ, suối nước xanh miết, chạy dài ngàn dặm. Thanh triệt thấy đáy suối nước, rõ ràng có thể thấy được từng bầy con cá tự do tự tại mà truy đuổi, chơi đùa.

Đột nhiên một cái linh khí chế thành võng, trực tiếp võng nổi lên vài điều màu mỡ con cá.

Mà võng chủ nhân, khóe miệng mang theo ý cười, không biết nghĩ tới cái gì vui sướng sự.

Người này tự nhiên chính là Tiêu Lăng Hàn, hắn đem võng trung cá đều thu vào Long Ngọc không gian hồ nước. Trước kia dưỡng những cái đó cá linh khí quá ít, cấp bậc cũng thấp, đã bị hắn đào thải.

Hắn vốn là tưởng trực tiếp đi cái kia trung ngọc tịch phẩm linh thạch quặng, nhưng ở trải qua nơi này thời điểm, thần thức nhìn đến suối nước trung cá. Tự nhiên liền nghĩ tới chính mình có cái đồ tham ăn tức phụ nhi, lập tức liền hạ phi thuyền.

Thu hoạch tràn đầy, đang lúc Tiêu Lăng Hàn tính toán rời đi nơi đây, thần thức trong phạm vi xuất hiện một nam một nữ.

Ba phút sau.

Hai người đi vào nơi này.

Hai người hướng suối nước trung vừa thấy, đều có chút há hốc mồm.

Phía trước này dòng suối nhỏ trung có rất nhiều tốc cẩm cá, nhưng hiện tại một cái đều không có.

"Kính ca, ngươi lúc trước thật sự có nhìn đến tốc cẩm cá sao?"

"Đương nhiên là thật sự, ta lúc trước thấy được thật lớn một đám, ít nhất có một trăm hơn."

"Ha hả."

"Tiểu Nhu, ngươi phải tin tưởng ta, ta thật sự không có lừa ngươi."

"Nhưng hiện tại dòng suối nhỏ căn bản không có tốc cẩm cá, ngươi như thế nào giải thích?"

"Ta……, nhất định là có người hoặc là điểu không cẩn thận rơi xuống một viên đá ở suối nước trung, cho nên tốc cẩm cá đều du tẩu."

"Ha hả, lần sau chờ ngươi bắt được tốc cẩm cá, lại nói làm ta tin tưởng nói đi? Rốt cuộc ngươi nói dối đã thói quen, cũng chính là ngốc mới có thể nhiều lần đều tin ngươi."

"Tiểu Nhu, ngươi đừng đi, từ từ ta."

"……"

Chờ hai người đi xa, Tiêu Lăng Hàn mới từ chỗ tối đi ra, hắn này có phải hay không trong lúc vô ý chia rẽ một đôi tình lữ?

Đều nói: Ninh hủy đi mười tòa miếu, không hủy một cọc hôn.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng không có chút nào áy náy cảm, còn có một chút vui sướng khi người gặp họa.

Quả nhiên người khác thống khổ, chính mình liền vui sướng.

Theo sau hắn cũng rời đi nơi đây.

Một ngày sau, Tiêu Lăng Hàn liền đến chuyến này mục đích địa.

Này tòa linh thạch quặng tu vi tối cao người cũng mới chỉ có Hợp Thể kỳ, Tiêu Lăng Hàn chỉ dùng ba ngày liền đến này tòa linh thạch quặng trung tâm. Lại hoa ba ngày đem này tòa linh thạch quặng trung linh khí hấp thu không còn, hắn Hợp Thể hậu kỳ tu vi cũng được đến củng cố.

Tính tính thời gian, Thượng Quan Huyền Ý đã ở Long Ngọc không gian trung đãi không sai biệt lắm 40 năm, chính mình đến tìm một chỗ vì hắn độ kiếp làm chuẩn bị mới được.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn tìm một người tích hãn đến địa phương, bố trí hảo trận pháp, liền ở một bên chờ đợi lên.

Hắn vốn dĩ cho rằng Thượng Quan Huyền Ý liền tại đây mấy ngày là có thể ra tới, nào biết hắn này nhất đẳng liền hai tháng.

Hai tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn ở tiếp thu thu được Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, lập tức đem hắn từ Long Ngọc không gian thả ra.

Hắn mới vừa ra tới, hai người đỉnh đầu không trung lập tức bắt đầu tụ tập nổi lên mây đen.

Thái dương cũng thực mau đã bị mây đen che đậy lên, toàn bộ không trung không đến hai phút liền hắc trầm một mảnh.

Thấy vậy tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn mí mắt nhịn không được nhảy dựng, xem ra Thượng Quan Huyền Ý lần này lôi kiếp không giống bình thường. Nghĩ đến là Thiên Lăng đại lục linh khí đầy đủ, Thiên Đạo pháp tắc cũng càng hoàn thiện.

Hắn đem chính mình bản mạng kiếm lấy ra tới đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, "Trong chốc lát nếu là lôi kiếp quá lớn, liền dùng thanh kiếm này đi ngăn cản."

"Ngươi đem nó nhận chủ?"

"Tạm thời còn không có, nó còn thiếu một ít luyện khí tài liệu. Nếu là lần này bị lôi kiếp tẩy lễ, hẳn là là có thể nhận chủ."

"Nga! Vậy là tốt rồi."

Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng thở ra, hắn sợ hãi Tiêu Lăng Hàn đã thanh kiếm nhận chủ, kia chờ một chút, lôi điện thanh kiếm phách hỏng rồi, Tiêu Lăng Hàn khẳng định cũng sẽ bị thương.

"Ân, hảo hảo độ kiếp, ta ở bên ngoài chờ ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay thân mật sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý gương mặt.

"Hảo."

Nhìn theo Tiêu Lăng Hàn ra chính mình độ kiếp phạm vi, Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử phóng ra.

Phệ Linh Thử vừa ra tới liền cảm giác được thực áp lực, ngẩng đầu nhìn nhìn không trung, nó trong lòng không cấm bắt đầu kêu rên.

Chính mình đây là gặp được cái cái gì chủ nhân a?

Thường thường liền thăng cấp, động bất động đã đột phá.

Nó tuy rằng đi theo thực thơm lây, nhưng nó không nghĩ bị sét đánh!

Thật cẩn thận ngắm Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái.

Phệ Linh Thử thấy chủ nhân nhà mình tâm tình tựa hồ thực tốt bộ dáng, lập tức liền lẻn đến hắn trong tay áo mặt.

Chỉ hy vọng chủ nhân tâm tình hảo, không cần đem chính mình đá ra đi.

Nó sợ quá chính mình mao, lại bị lôi điện cấp phách trụi lủi một mảnh.

Chẳng được bao lâu, "Ầm vang" một tiếng, đinh tai nhức óc thanh âm vang lên.

Đạo thứ nhất lôi điện lấy lôi đình vạn quân chi thế, thẳng tắp mà hướng tới trận pháp trung ương Thượng Quan Huyền Ý bổ tới.

Thượng Quan Huyền Ý trận địa sẵn sàng đón quân địch, lấy thân thể tiếp được đạo thứ nhất lôi điện, lôi điện đánh vào trên người có chút hơi đau đớn cảm.

Từ trước vừa mới bắt đầu độ kiếp khi, lôi điện đánh vào trên người, chỉ có hơi hơi tê ngứa cảm.

Xem ra lần này lôi kiếp, so với hắn phía trước bất cứ lần nào vượt qua đều phải lợi hại một ít.

Cứ việc lợi hại, Thượng Quan Huyền Ý không sợ chút nào.

Một đạo một đạo chói mắt tia chớp, phảng phất muốn xé mở không trung trầm trọng màn che, không khí cũng đột nhiên trở nên ngưng trọng lên.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở nơi xa, lo lắng mà nhìn lôi kiếp trung ương Thượng Quan Huyền Ý.

Bởi vì bọn họ nơi địa phương tương đối hẻo lánh, thẳng đến nửa ngày sau, mới có mấy cái tò mò người tới nơi đây.

Chờ bọn họ đến gần, Tiêu Lăng Hàn thấy rõ bọn họ bộ dáng, mí mắt không cấm nhảy nhảy.

Bởi vì hắn gặp được trường tai mèo nữ tử; một đầu lục phát nam tử; một đôi lam đôi mắt nữ tử; một đầu hỏa hồng sắc tóc nam tử.

Tóm lại, bọn họ các có các đặc sắc.

Duy nhất tương đồng đặc điểm: Bọn họ đều là tuấn nam mỹ nữ.

Dung mạo so với chính mình tới cũng không sai biệt mấy.

Tuy rằng hắn không phải lần đầu tiên nhìn thấy Yêu tộc, nhưng diện mạo thượng thừa Yêu tộc, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Phía trước chia sẻ Thượng Quan Huyền Ý ký ức, nhưng thật ra nhìn thấy quá dài tương tuấn mỹ Yêu tộc, bất quá cùng loại này tận mắt nhìn thấy đến cảm giác lại không giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn bởi vì Thượng Quan Huyền Ý muốn độ kiếp, hơn nữa độ vẫn là Hợp Thể kỳ lôi kiếp. Để ngừa bị người nhận ra tới, hắn hiện tại lại giả thành Yêu tộc bộ dáng.

“Ầm ầm ầm” tiếng sấm như cũ ở bên tai quanh quẩn, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía đối diện mấy yêu.

Chỉ thấy mấy yêu nhìn thấy hắn, đều có chút rối rắm mà nhìn hắn.

Trong đó cái kia tai mèo nữ tử nhăn lại đẹp mày đẹp, mở miệng hỏi: “Ngươi cũng là Yêu tộc sao?”

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tiêu Lăng Hàn tưởng nói hắn là Yêu tộc, nhưng trên người hắn không có Yêu tộc độc hữu hơi thở, toàn thân đều là Nhân tộc hơi thở. Không nói đối diện mấy người không tin, chính là chính hắn cũng không có khả năng trợn tròn mắt nói dối.

Cho nên hắn chỉ là đối mấy người lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không phải.

Một đầu tóc đỏ nam tử hỏi: "Bên trong độ kiếp người là ngươi bằng hữu sao?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Tai mèo nữ tử thấy Tiêu Lăng Hàn chỉ là lắc đầu cùng gật đầu, mặt lộ vẻ đồng tình, "Ngươi không phải là một cái người câm đi?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Không nói lời nào chính là người câm sao?

Đây là cái gì logic?

Đối diện mấy người thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lạnh lùng, tựa hồ là cam chịu tai mèo nữ tử nói.

Mấy người lẫn nhau nhìn nhìn, theo sau liền rời đi nơi đây.

Tiêu Lăng Hàn đối với này mấy cái không thể hiểu được tới, lại không thể hiểu được rời đi yêu, hoàn toàn không để ở trong lòng. Rốt cuộc bọn họ đều chỉ có tứ cấp, hơn nữa bọn họ xem chính mình khi, trên người không có ác ý.

Xem bọn họ bộ dáng tựa hồ là ở tìm đồng bạn.

Lúc sau thẳng đến Thượng Quan Huyền Ý độ xong kiếp, cũng không có người lại đến quá nơi đây.

Thượng Quan Huyền Ý lần này lôi kiếp tuy rằng lợi hại, nhưng là, hắn độ cũng không vất vả.

Hắn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn thanh kiếm này, cư nhiên có thể cắn nuốt lôi điện.

Mặt sau mười đạo lôi điện quá lớn, hắn cùng Phệ Linh Thử cũng không dám đón đỡ, không nghĩ tới thanh kiếm này giúp bọn hắn vượt qua lôi kiếp.

Trước kia mỗi lần độ xong lôi kiếp đều là thân bị trọng thương, trên người quần áo cũng sẽ trở nên rách mướp. Lần này tuy rằng cũng thực phá, nhưng ít nhất hắn bản nhân thân thể trạng thái thực hảo.

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là vì chính mình thay đổi một kiện pháp y, theo sau ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi.

Lôi kiếp qua đi.

Trên bầu trời mây đen cũng tùy theo chậm rãi tan đi, lộ ra lóa mắt thái dương.

Lấy Thượng Quan Huyền Ý vì trung tâm, phạm vi cây số nội hạ linh vũ.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở trong màn mưa chờ hắn.

Không biết qua bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác linh hết mưa rồi, trên người thương cũng hảo.

Hắn chậm rãi mở hai tròng mắt, liếc mắt một cái liền thấy được trước người Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, ôm hắn.

Một cái thuấn di, hai người liền xuất hiện ở cây số ở ngoài.

Mấy cái thuấn di sau, hai người tới rồi một chỗ không người vô yêu thú trong sơn động.

Thượng Quan Huyền Ý còn không có phản ứng lại đây, bên người cảnh vật liền liên tiếp không ngừng mà biến hóa.

Cảm giác được làm đến nơi đến chốn, Thượng Quan Huyền Ý mới nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Gia hỏa này tiếp đón đều không đánh một cái, liền biết làm đánh lén.

"Lăng Hàn, ngươi làm gì?"

"Ngươi không phải mới đột phá sao? Ta tự nhiên là muốn giúp ngươi củng cố tu vi!"

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý tà tà cười, con ngươi thiêu đốt hai luồng ngọn lửa.

Hắn một người ở bên ngoài lung lay lâu như vậy, hảo tưởng tức phụ nhi.

Chỉ nghĩ đem hắn áp đảo, chậm rãi nhấm nháp hắn hương vị.

Thượng Quan Huyền Ý mắt trợn trắng.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này tưởng song tu liền nói rõ, còn tìm cái gì lấy cớ.

"Ta tuy rằng mới đột phá, bất quá ta tu vi thực củng cố."

Thượng Quan Huyền Ý vươn một bàn tay, làm Tiêu Lăng Hàn chính mình xem xét.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 380

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 380 Thiên Lăng đại lục

【 Đại Thừa kỳ động phủ 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn lại trực tiếp dắt hắn tay, đặt ở bên môi hôn hôn.

Phát hiện hắn tu vi xác thật thực củng cố, nhưng trong miệng lại nói nói: "Nơi đó củng cố, rõ ràng liền rất phù phiếm."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn lấy ra trận kỳ, bắt đầu ở sơn động khăn ăn trí nổi lên trận pháp.

Thượng Quan Huyền Ý cũng lấy ra trận kỳ, hai người hợp lực, không trong chốc lát, một cái lục cấp phòng ngự trận liền bố trí hảo.

Trận pháp bố trí hảo sau, Tiêu Lăng Hàn không cho Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện cơ hội, trực tiếp ôm hắn, hai người biến mất ở tại chỗ.

Long Ngọc không gian trung, mười ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý đè lại Tiêu Lăng Hàn không thành thật tay, "Lăng Hàn, ta muốn ngủ một giấc."

"Muốn ngủ liền ngủ."

"Vậy ngươi có thể hay không không cần lăn lộn ta."

"Ngươi ngủ ngươi, ta đụng đến ta."

"……"

Hai người ở không gian trung song tu ba tháng.

Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt thoả mãn biểu tình, tâm tình cực hảo, cũng rốt cuộc buông tha Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ nghĩ ngủ hắn cái trời đất tối sầm.

Tuy rằng thân thể thượng mệt mỏi đều bị Tiêu Lăng Hàn dùng hết linh khí tiêu trừ, nhưng hắn chính là muốn ngủ.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại đã ba ngày sau.

"A ~~" duỗi tay che che im miệng, Thượng Quan Huyền Ý đánh cái đại đại ngáp.

Giờ phút này, hắn cảm thấy chính mình tinh thần no đủ, thần thanh khí sảng.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn còn ở ngủ, Thượng Quan Huyền Ý vươn chính mình ma trảo, nắm mũi hắn.

Chỉ qua hai giây, liền thấy hắn mở bừng mắt.

"Hảo chơi sao?"

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý tay cầm khai, thuận thế đem hắn ôm vào trong lòng ngực.

"Ngươi vừa rồi là ở giả bộ ngủ?"

"Ngươi nói đi!"

"Ta đoán ngươi chỉ là ở chợp mắt! Lăng Hàn, ta muốn ăn ngươi làm cơm."

"Muốn ăn liền rời giường."

"Ngươi còn không có làm, ta lại nằm một lát." Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chặt chẽ ôm lấy Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn khẽ cười một tiếng, "Ngươi tưởng nằm liền nằm, ôm ta làm cái gì?"

"Ngươi người này thịt ôm gối ôm thoải mái."

Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, ái muội nói: "Ôm gối chính là muốn trả phí, ngươi có phải hay không tưởng lại đến một lần?"

Lại đến một lần?

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này như thế nào như là một đầu uy không no lang a!

Thượng Quan Huyền Ý lập tức ngồi dậy, ngồi dậy, "Ta muốn ăn cơm, Lăng Hàn, chúng ta rời giường đi nấu cơm đi!"

Tiêu Lăng Hàn có chút buồn cười mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý. Thượng một khắc còn muốn nằm một lát, ngay sau đó liền bởi vì chính mình một câu, lập tức muốn rời giường!

"Lúc trước ta liền rời giường đem đồ ăn ngồi xong." Nói, Tiêu Lăng Hàn xuống giường, thong thả ung dung mà đem quần áo của mình mặc tốt.

Hắn động tác không nhanh không chậm, nhìn liền cảnh đẹp ý vui.

Tiêu Lăng Hàn mặc tốt quần áo, quay đầu lại, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý chính si ngốc nhìn tự dũ tỉ mình.

"Ha ha ha……, nước miếng chảy ra."

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng duỗi tay lau lau khóe miệng, lại phát hiện cái gì đều không có.

Biết chính mình đây là bị Tiêu Lăng Hàn giễu cợt, có chút xấu hổ buồn bực trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

“Ngươi chuyển qua đi, ta muốn mặc quần áo.”

“Yên tâm, liền tính ta không chuyển qua đi, ta cũng sẽ không nhìn lén ngươi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đi vào bên cạnh bàn ngồi xuống, chính đại quang minh mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, gia hỏa này là không có nhìn trộm, nhưng lại quang minh chính đại xem.

Hắn kia giống như thực chất ánh mắt, làm Thượng Quan Huyền Ý có loại hắn đôi mắt ở khinh bạc chính mình ảo giác.

Cảm thấy cực kỳ không được tự nhiên, tổng cảm giác hắn tùy thời đều sẽ hóa thân thành lang, lại lần nữa phác gục chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý nhanh chóng mặc tốt quần áo, vừa đến bên cạnh bàn ngồi xuống, liền có một chén hương khí bốn phía canh đặt ở chính mình trước mặt.

Bưng lên chén, nhẹ nhàng ngửi một chút.

“Này canh thơm quá!”

“Ngươi trước nếm thử.”

Thượng Quan Huyền Ý nghe lời uống một ngụm.

Canh bên trong không chỉ có có một cổ tinh thuần linh khí, hương vị còn đặc biệt tươi ngon.

Hắn bất tri giác mà lại lần nữa cúi đầu, cầm chén trung canh đều uống xong bụng.

“Uống ngon thật! Lăng Hàn, đây là cái gì canh?”

“Ngươi thích liền hảo, đây là dùng tốc cầm cá ngao canh.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý không cấm tò mò, chính mình bế quan trong khoảng thời gian này Tiêu Lăng Hàn lại đã trải qua cái gì?

Liền khó gặp tốc cầm cá, cư nhiên đều bị hắn gặp gỡ.

“Lăng Hàn, mau cùng ta nói nói, ngươi này mấy tháng đều đã trải qua cái gì.”

“Ngươi ăn, ta nói.” Nói, Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử mang sang mấy thứ đồ ăn.

“Hảo!”

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem hắn gần nhất trải qua đều giảng cho Thượng Quan Huyền Ý nghe.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn giảng thuật sau, Thượng Quan Huyền Ý rất là tiếc nuối. Không nghĩ tới chính mình bế quan trong khoảng thời gian này, hắn quá như vậy xuất sắc.

“Chúng ta đây kế tiếp là tiếp tục đi thăm những cái đó linh thạch quặng sao?”

“Ân, linh thạch bên trong linh khí đều là vô thuộc tính, đến lúc đó chúng ta cùng nhau tu luyện.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Hảo a!”

Âu Dương Tu Kỳ muốn bọn họ tới quản lý Thiên Tinh Thành, bọn họ hai cái lại chạy tới đem Thiên Tinh Thành linh thạch quặng cấp soàn soạt.

Cũng không biết tiện nghi sư tôn biết sau, sẽ là như thế nào biểu tình.

Thiên Tinh Thành Thành chủ phủ ở một người Độ Kiếp kỳ tu sĩ, làm Thượng Quan Huyền Ý có loại mạng nhỏ tùy thời đều khó giữ được bất an cảm. Hắn kia một tháng sinh hoạt ở Thành chủ phủ, mỗi ngày đều quá nhắc nhở điếu gan.

Hiện tại không ở Thành chủ phủ, tự nhiên đến hảo hảo tăng lên tu vi.

Tiêu Lăng Hàn đem Hỗn Thiên Châu lấy ra tới.

“Cái này cho ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận Hỗn Thiên Châu, tự nhiên thấy được Hỗn Thiên Châu Chu Tử Sâm, nhướng mày.

“Lăng Hàn, ta tính toán tạm thời không giết hắn, nói không chừng kia Chu gia người còn tưởng rằng là hắn đem toàn bộ linh thạch quặng trung linh khí cấp hấp thu. Những người đó chính làm trong nhà nhiều ra một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ mộng đẹp!”

Thượng Quan Huyền Ý không biết, hắn trong lúc vô tình suy đoán, cư nhiên chân tướng.

“Chính ngươi nhìn xử lý liền hảo.”

“Nga, đúng rồi, ngươi kiếm.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra Tiêu Lăng Hàn phía trước độ kiếp thời điểm cho hắn kiếm.

Nhìn đến trong tay kiếm, hắn không cấm nhẹ “Di” một tiếng.

Hắn phía trước độ xong kiếp liền trước thay quần áo, sau đó khôi phục thương thế, cũng vốn là không có nhìn kỹ qua tay trung thanh kiếm này. Hiện tại hắn một lấy ra tới, liền phát hiện kiếm nhan sắc cùng phía trước không giống nhau, còn có một loại không biết nên hình dung như thế nào cảm giác.

Thượng Quan Huyền Ý còn nhớ rõ chính mình lần đầu tiên nhìn thấy thanh kiếm này thời điểm, nó toàn thân đều là đen sì, nhìn qua xấu hoắc.

Nhưng hiện tại, thanh kiếm này tay cầm chỗ là màu đen, thân kiếm lại là hắc trung mang theo tím, nhìn qua dị thường thần bí.

Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới phía trước thanh kiếm này còn cắn nuốt lôi điện, không cấm tò mò hỏi: “Lăng Hàn, ngươi là như thế nào luyện chế? Vì cái gì ngươi luyện chế ra tới kiếm, cùng ta đã thấy đều không giống nhau?”

“Chính là đem phía trước chúng ta tìm được sở hữu trân quý luyện khí tài liệu đều dùng tới, sau đó liền luyện chế ra nó. Về sau còn có thể tiếp tục luyện chế, cho nó gia nhập càng nhiều trân quý luyện khí tài liệu, nó sẽ trở nên càng cường đại, chân chính không gì chặn được. Quan trọng nhất một chút là thanh kiếm này cụ bị sở hữu thuộc tính, nhưng chỉ có toàn linh căn tu sĩ mới có thể luyện chế ra tới. Bất quá nó lại thích hợp sở hữu linh căn tu sĩ sử dụng. Đương nhiên, linh căn càng nhiều, thanh kiếm này phát huy ra tới uy lực lại càng lớn.”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay tiếp nhận kiếm, rút ra kiếm khi, phát ra “Thương lang” một thanh âm vang lên.

Nhìn nhìn thân kiếm, nghĩ thầm, nếu là Thượng Quan Huyền Ý lôi kiếp lại đại điểm thì tốt rồi.

Ngay sau đó hắn lại “Phi” một tiếng.

Nếu là lôi kiếp lại đại điểm, có hại không phải chính mình tức phụ nhi sao?

Tính.

Dù sao Thượng Quan Huyền Ý về sau còn sẽ trải qua lôi kiếp, đến lúc đó lại thanh kiếm cho hắn chính là.

Theo sau hai người liền bắt đầu ai bận việc nấy.

Thượng Quan Huyền Ý đem lục cấp trận pháp đều nghiên cứu một lần, còn dùng thu quát tài liệu, vì bọn họ hai người mỗi người luyện chế hai kiện pháp y.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là một lần nữa luyện chế một chút bọn họ phi thuyền.

Vốn dĩ bọn họ là không có gì trân quý luyện khí tài liệu, nhưng không chịu nổi có người giao hàng tận nhà.

Trong tay bọn họ vừa lúc có một con thuyền tốt nhất phi thuyền, này vẫn là lúc trước đem Phệ Linh Thử chộp tới nữ tu phi thuyền.

Tiêu Lăng Hàn đem kia chiếc phi thuyền thượng một ít cao cấp tài liệu hòa tan sau, dùng ở bọn họ chính mình trên phi thuyền.

Chờ hai người đem chính mình sự tình xử lý tốt, đã qua đi hai năm.

Ở không gian đãi hai năm lại ba tháng, hai người mới đi ra ngoài.

Vừa đến bên ngoài, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền phát hiện, cư nhiên có người ở công kích bọn họ sơn động trận pháp.

Còn không đợi bọn họ hai người xem xét bên ngoài rốt cuộc là người nào, liền nghe thấy “Oanh” một tiếng, trận pháp phá.

Tiêu Lăng Hàn thần thức chỉ tới kịp đại khái xem xét một chút bên ngoài.

Phát hiện bên ngoài có sáu người, tu vi đều ở Hợp Thể kỳ.

Hắn tay mắt lanh lẹ, lấy ra hai trương ẩn thân phù, phân biệt dán ở hai người trên người.

Bọn họ tuy rằng ở trong không gian đãi hai năm lại ba tháng, nhưng là bên ngoài cũng liền mới qua đi tám chín thiên thời gian.

Liền tính ra người là ở bọn họ mới vừa tiến Long Ngọc không gian, liền bắt đầu phá trận, cũng có thể nhìn ra người tới tuyệt đối không đơn giản.

Thực mau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, liền nhìn đến sáu gã tu sĩ trước sau chân vào bọn họ nơi trong sơn động.

Vào sơn động trung sáu người ăn mặc chính là màu lam nhạt cùng màu vàng nhạt hai loại nhan sắc quần áo, từ quần áo nhan sắc có thể nhìn này sáu người phân biệt là Vạn Pháp Tông cùng Bách Hoa Tông tu sĩ.

Sáu người tới rồi trong sơn động, liền bắt đầu khắp nơi xem xét lên, như là đang tìm kiếm thứ gì.

Một lát sau, sáu người hai bàn tay trắng hoạch.

Trong đó một nữ tử nhịn không được mở miệng hỏi: "Mạnh đạo hữu, Đại Thừa kỳ tu sĩ di tích rốt cuộc có phải hay không ở chỗ này?"

Còn lại người tuy rằng không nói gì, bất quá bọn họ đều dùng hoài nghi ánh mắt nhìn về phía họ Mạnh tu sĩ.

"Bản đồ liền ở chỗ này, các ngươi nếu là không tin, có thể chính mình cầm đi xem." Nói, hắn lấy ra một trương bản đồ.

Còn lại người nhìn thấy bản đồ, đều xúm lại ở bên nhau, bắt đầu nghiên cứu nổi lên bản đồ.

Tiêu Lăng Hàn lúc trước chỉ là tùy ý tìm một cái sơn động, làm sao như vậy xảo vừa vặn liền tuyển tới rồi Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ.

Âm thầm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng đại khái ngắm liếc mắt một cái bản đồ, chỉ là bản đồ họa xiêu xiêu vẹo vẹo.

Hai người thật đúng là không thấy ra tới, trên bản đồ họa chính là bọn họ nơi cái này sơn động.

"Các ngươi nhìn ra cái gì tới không có?"

"Ta như thế nào không thấy hiểu đâu?"

"Ta còn tưởng rằng chính là một người không thấy hiểu."

"Các ngươi xem, nơi này có phải hay không chúng ta phía trước trải qua kia tòa sơn."

"Tựa hồ có điểm giống."

"Nơi này còn có một cái hồ, phía trước chúng ta đã trải qua nơi này."

“Nghe ngươi nói như vậy, thật là có điểm giống.”

“Căn cứ ngươi chỉ cái này lộ tuyến, chung điểm thật đúng là này động phủ.”

“Nhưng nơi này cái gì đều không có?”

“Bên ngoài có cái trận pháp, còn không phải là tốt nhất chứng minh sao?”

“Ngươi nói cũng đúng.”

“Chúng ta đây lại tìm xem.”

Năm người thương lượng hảo sau, lại đem bản đồ trả lại cho Mạnh Lộ tu sĩ, tiếp tục xem xét nổi lên cái này sơn động.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đang âm thầm trao đổi một ánh mắt, vừa rồi kia bốn người rõ ràng liền ở bị ban đầu nói chuyện tên kia nữ tử nắm cái mũi đi, còn hồn nhiên bất giác.

Mấy người ở trên vách đá gõ gõ đánh đánh, tìm phi thường cẩn thận.

Sau nửa canh giờ, bọn họ như cũ không có gì thu hoạch.

“Nương, cái gì đều không có!”

“Thảo. Không tìm, nơi này đều mau bị chúng ta đào ba thước đất.”

“Các ngươi nói có thể hay không là bị người nhanh chân đến trước?”

“Ngươi là nói phía trước ở gần đây độ kiếp người?”

“Nghe ngươi như vậy vừa nói, còn thật có khả năng bị người nọ giành trước.”

Những người khác đều lâm vào trầm mặc, mọi người đều cảm thấy cái này khả năng rất lớn.

Rốt cuộc nơi này hoang tàn vắng vẻ, đặc biệt hẻo lánh, ai sẽ ăn no không có chuyện gì chuyên môn chạy đến xa như vậy địa phương tới độ kiếp?

“Ai! Bạch cao hứng một hồi.”

“Một chuyến tay không!”

Theo sau mấy người chỉ có thể mất mát rời đi cái này sơn động.

Nhìn sáu người rời đi bóng dáng.

Tiêu Lăng Hàn cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm 【 chúng ta đuổi kịp bọn họ. 】

【 hảo! 】

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 381

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 381 Thiên Lăng đại lục

【 Tinh Thần Tử Diễm 】 canh bốn

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều đã nhìn ra, những người đó trong miệng Đại Thừa kỳ động phủ rất có thể là thật sự.

Chỉ là trong đó có hai người muốn độc chiếm.

Sáu người đi ra ngoài không bao xa, liền đường ai nấy đi.

Mạnh Lộ là Vạn Pháp Tông người, cùng hắn cùng nhau rời đi còn có một khác danh Vạn Pháp Tông nam tu, hai người một đường hướng về phương đông bước vào.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người suy đoán cái này Mạnh Lộ hẳn là biết chân chính Đại Thừa kỳ động phủ ở nơi nào, cho nên hai người vẫn luôn đi theo hắn.

Nhìn đến bọn họ lấy ra phi thuyền, Tiêu Lăng Hàn chờ bọn họ đi xa sau, cũng lấy ra phi thuyền.

Hai người thượng phi thuyền sau, liền mở ra ẩn thân hình thức.

Vẫn luôn chạy nửa ngày, đều không thấy phía trước phi thuyền dừng lại.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, không cấm có chút hoài nghi có phải hay không chính mình nghĩ sai rồi.

“Lăng Hàn, không phải là chúng ta đã đoán sai đi?”

“Cái này khó mà nói, dù sao chúng ta hiện tại không có việc gì, lại cùng bọn họ một hai ngày.”

Hai ngày sau.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người muốn từ bỏ theo dõi thời điểm, Tiêu Lăng Hàn thần thức quét tới rồi thú vị một màn.

Mạnh Lộ sấn hắn sư huynh một bên điều khiển phi thuyền, một bên cùng hắn nói chuyện phiếm. Đối hắn hoàn toàn không có phòng bị là lúc, hắn đột nhiên lấy ra một phen chủy thủ đâm vào sư huynh ngực trái chỗ.

“Ngươi……,” người nọ mới nói một chữ, liền ngã xuống trên mặt đất.

Mạnh Lộ hái được này sư huynh trên tay không gian giới tử, lại thả ra một con yêu thú đem thi thể ăn luôn.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa thu hồi thần thức, liền đối thượng Thượng Quan Huyền Ý tò mò ánh mắt.

"Lăng Hàn, ngươi nhìn thấy gì?"

"Cái kia kêu Mạnh Lộ tu sĩ đem hắn sư huynh cấp giết."

"Bọn họ hai người tu vi không sai biệt lắm, hẳn là không như vậy dễ giết đi?"

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt bát quái, muốn nghe chi tiết.

"Nhất chiêu liền giải quyết."

"A?"

"Chủ yếu là một người khác đối Mạnh Lộ không có phòng bị, trực tiếp bị đánh lén."

"Nga, kia hắn cũng quá thảm, chết ở chính mình tín nhiệm nhân thủ trung."

Chẳng được bao lâu, hai người liền thấy bọn họ phía trước kia chiếc phi thuyền quay đầu trở về chạy.

Lần này kia chiếc phi thuyền chạy tốc độ rõ ràng so lúc trước mau rất nhiều.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem tạp tào trung phóng trung phẩm linh thạch lấy ra, làm lại phóng thượng thượng phẩm linh thạch.

Nếu là tiếp tục dùng trung phẩm linh thạch, bọn họ rất có khả năng sẽ cùng ném.

Chỉ dùng một ngày thời gian, lại về tới bọn họ phía trước đãi quá sơn động bên ngoài.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dán lên ẩn thân phù, thu phi thuyền, lặng lẽ đi theo Mạnh Lộ phía sau.

Thấy hắn ở một cây đại thụ hạ dừng lại, sau đó trực tiếp trốn vào trên đại thụ mặt, đại thụ cành lá tốt tươi vừa lúc che khuất hắn thân ảnh.

Qua một canh giờ, mới có một người nữ tu từ trên cao trung phi rơi xuống mặt đất.

"Mạnh Lộ, Mạnh Lộ."

Hu tấp hô hai tiếng không có người trả lời, nữ tu lại lấy ra truyền âm ngọc giản.

Đợi một hồi lâu đều không có người hồi phục, nữ tu nôn nóng mà trên mặt đất đi tới đi lui.

Thượng Quan Huyền Ý thấy trên cây Mạnh Lộ lại là như vậy trầm ổn, có chút không hiểu được hắn rốt cuộc muốn làm cái gì.

【 Lăng Hàn, ngươi nói cái kia kêu Mạnh Lộ nam tu muốn làm gì? 】

【 hẳn là muốn nhìn một chút có hay không người theo dõi tên này nữ tử, hoặc là nhìn xem tên này nữ tử có hay không mang đồng bạn tới. 】

【 người nọ tâm tư hảo phức tạp. 】

【 ân, người nọ vừa thấy liền không phải cái gì người tốt. 】

Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái nhìn thoáng qua tự nhận là chính mình là người tốt Tiêu Lăng Hàn.

Bọn họ kỳ thật cũng không phải cái gì người tốt, bằng không vì cái gì ở chỗ này đốn người khác điểm, muốn làm ngư ông.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý thẳng lăng lăng nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn sờ sờ chính mình mặt, 【 Huyền Ý, có phải hay không cảm thấy ta hiện tại bộ dáng đặc biệt mê người? 】

Thượng Quan Huyền Ý: 【 có một chút mê người, 】 bất quá tự luyến càng nhiều một chút!

Lại qua nửa canh giờ.

Mạnh Lộ thấy xác thật không có người đi theo Tô Linh Yến phía sau, mới từ trên đại thụ nhảy xuống tới.

Tô Linh Yến vốn dĩ liền ở đại thụ phía dưới, thấy trên cây đột nhiên nhảy xuống một người.

Nàng sợ tới mức lui về phía sau hai bước, đề phòng nhìn người này.

Đãi thấy rõ người này là Mạnh Lộ sau, sợ tới mức vỗ vỗ ngực: “Làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng rằng là ai ở trên cây.”

Mạnh Lộ tự biết đuối lý, xấu hổ cười cười: “Xin lỗi.”

“Đúng rồi, Mạnh Lộ, ngươi liền ở trên cây, vừa rồi ta kêu ngươi, ngươi như thế nào không trả lời ta? Hơn nữa ta còn cho ngươi đã phát truyền âm.”

“Cái kia, Linh Yến, ngượng ngùng! Vừa rồi ngồi xổm trên cây ngủ rồi. Ngươi lại không phải không biết, khi còn nhỏ ta thường xuyên bò đến trên cây đi ngủ.”

“Đã biết, chúng ta thanh mai trúc mã quan hệ, ta còn có thể không tin ngươi sao?”

“Ân, chúng ta đây hiện tại liền đi nơi đó?”

Nói đi là đi, hai người vừa đi vừa liêu.

Mạnh Lộ cùng Tô Linh Yến là cùng cái thôn ra tới, chỉ là hai người lựa chọn bất đồng tông môn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục đi theo này hai người phía sau, nhìn hai người cũng không có triều phía trước sơn động đi đến, mà là đi hướng một cái khác phương hướng.

Bốn người ở trong rừng cây xuyên qua hai mươi tới phút, liền ngừng ở một đỉnh núi trước.

Trước mặt ngọn núi có một chỗ là trụi lủi vách đá, mà Mạnh Lộ cùng Tô Linh Yến hai người liền ngừng ở vách đá trước.

"Hẳn là chính là nơi này. Linh Yến, ngươi nhìn xem nơi này có hay không trận pháp."

Mạnh Lộ sở dĩ muốn mang lên Tô Linh Yến, không chỉ có là bởi vì bọn họ từ nhỏ liền nhận thức, càng quan trọng một chút là hắn sẽ không trận pháp, mà Tô Linh Yến lại là một cái lục cấp trận pháp sư.

"Hảo."

Tô Linh Yến lập tức bắt đầu điều tra chung quanh, muốn tìm xuất trận pháp dấu vết.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở bên cạnh xem lo lắng suông, trận pháp liền ở trên vách đá mặt.

Không rõ cái này nữ tu nhìn chằm chằm vào mặt đất làm gì?

Tô Linh Yến tìm một hồi lâu một chút manh mối đều không có, phụ cận mặt đất đều phải bị nàng san bằng.

Trong lòng một trận ảo não, nàng thử đối trước mặt vách đá phát ra công kích.

Theo sau một trận quang mang hiện lên, nàng phát ra đi công kích trực tiếp bị chắn xuống dưới.

"Linh Yến, thế nào?"

Tô Linh Yến nhìn trước mặt vách tường, đầu cũng không chuyển nói: "Trận pháp liền ở chỗ này, ta trước nghiên cứu một chút như thế nào phá trận."

"Hảo, có cái gì yêu cầu ngươi liền kêu ta."

Mạnh Lộ nói xong, liền thối lui đến một bên.

Chẳng được bao lâu, Tô Linh Yến liền suy tính ra trận pháp mắt trận nơi chỗ.

Lập tức nàng liền cùng Mạnh Lộ cùng nhau công kích mắt trận, lấy hai người thực lực, phỏng chừng yêu cầu công kích hai ngày mới có thể phá vỡ trận pháp.

Tiêu Lăng Hàn đang âm thầm ra đem lực, kết quả bọn họ chỉ dùng hai cái canh giờ liền đem trận pháp phá khai rồi.

Tô Linh Yến cùng Mạnh Lộ hai người mừng rỡ như điên, hai người gấp không chờ nổi mà tiến vào sơn động.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn theo sát sau đó.

Mới vừa vào sơn động không có bao lâu, Mạnh Lộ liền dẫm tới rồi trên mặt đất một cái cơ quan, chỉ thấy vách tường hai bên rậm rạp mũi tên hướng hai người

bắn lại đây.

Hai người bị trước mắt thình lình xảy ra biến cố, làm cho trở tay không kịp, ứng phó luống cuống tay chân.

"Binh binh bang bang" thanh âm không dứt bên tai.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người may mắn ly đến có chút xa, công kích đều dừng ở phía trước kia hai người trên người.

Nhìn đến kia hai người trên người thảm dạng, Tiêu Lăng Hàn mí mắt giựt giựt.

Lúc trước hắn thiếu chút nữa liền không có kiên nhẫn tiếp tục theo dõi này hai người, tưởng trực tiếp sưu hồn.

May mắn hắn định lực đủ, nhịn xuống.

Những cái đó mũi tên cũng cũng chỉ bắn một phút liền ngừng lại.

"Ngươi không sao chứ? Ta nơi này có chữa thương đan dược." Nói, Mạnh Lộ lấy ra một lọ đan dược, đưa cho Tô Linh Yến.

"Cảm ơn, chỉ là một ít bị thương ngoài da, không đáng ngại." Lời nói là nói như vậy, Tô Linh Yến vẫn là tiếp nhận Mạnh Lộ đưa qua chữa thương đan dược.

"Cũng không biết này đó mũi tên là dùng cái gì làm, căn bản làm lơ phòng hộ tráo."

Mạnh Lộ sử dụng linh khí hút khởi một cây mũi tên, cầm trong tay tinh tế xem xét.

"Tựa hồ cũng vô dụng cái gì đặc thù tài liệu." Nhìn một hồi, Mạnh Lộ cũng không thấy ra mũi tên thượng có cái gì hi hữu tài liệu.

Tô Linh Yến đánh giá một chút bốn phía, "Hẳn là nơi này hoàn cảnh đặc thù."

"Chúng ta tiếp tục đi, tiểu tâm chút."

Tô Linh Yến cùng Mạnh Lộ lại lần nữa hướng phía trước đi đến, lần này Mạnh Lộ cũng không dám lại tùy tiện, hai người đều đi phi thường cẩn thận.

Đi rồi mười phút tới phút cũng không có phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn, liền ở hai người cho rằng chỉ có mới vừa tiến sơn động mới có mai phục khi, rậm rạp giáp cánh trùng hướng hai người bay tới.

Người xem da đầu tê dại.

Bên tai tất cả đều là "Ong ong ong" thanh âm.

"Như thế nào nhiều như vậy giáp cánh trùng?"

"Mạnh Lộ, ngươi là Hỏa linh căn, phóng hỏa thiêu bọn họ."

"Hảo."

Mạnh Lộ dứt lời, hắn lập tức dùng ra hỏa hệ pháp thuật hướng bọn họ bay tới giáp cánh trùng công kích qua đi.

"Bùm bùm" tiếng vang không ngừng vang lên, giáp cánh trùng cánh một đụng tới hỏa liền đốt lên.

Chính là liền tính chúng nó cánh bị thiêu không có, thân thể lại không có châm.

Một đám rơi trên mặt đất, tiếp tục hướng hai người bò tới.

Tô Linh Yến lập tức dùng ra đóng băng thuật, đông lại trên mặt đất giáp cánh trùng.

Hai người khổ chiến nửa canh giờ mới đem nhiều có giáp xác trùng giết chết.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tắc một bên xem náo nhiệt, còn có nhàn tâm lời bình kia hai người công kích pháp thuật dùng không tồi.

Lúc này Tô Linh Yến cùng Mạnh Lộ đều tiêu hao không ít, hai người lấy ra đan dược khôi phục một chút, mới tiếp tục về phía trước đi.

Hai người lại đi rồi trong chốc lát, xuất hiện ở bọn họ trước mặt chính là một phiến cửa đá.

Mạnh Lộ ở cửa đá chung quanh tra tìm một phen, thực mau liền tìm một cái cơ quan.

Chờ đem cửa đá mở ra, hai người nhanh chóng lóe vào cửa đá nội.

Cửa đá tùy theo khép lại.

Cửa đá nội có ba cái phòng, hai người dẫn đầu tiến vào chính là một gian phòng luyện khí. Chỉ thấy bên trong có một cái đại đại luyện khí lò, còn có không ít tàn thứ pháp bảo.

"Ta là luyện đan sư, cái này luyện khí lò đối ta vô dụng, mà Linh Yến ngươi là trận pháp sư. Ta trước cầm, chờ đi ra ngoài bán linh thạch, chúng ta lại chia đều."

Tô Linh Yến đôi mắt lóe lóe, ngay sau đó gật gật đầu: "Hảo."

Rời khỏi này gian phòng luyện khí, hai người lại đi tiếp theo gian thạch thất.

Mới vừa mở ra thạch thất môn, thạch thất lập tức có cổ sóng nhiệt nghênh diện mà đến.

Đãi hai người thấy rõ bên trong cảnh tượng khi, đều lộ ra mừng rỡ như điên biểu tình.

Chỉ thấy thạch thất trung ương có một đóa màu đỏ tím ngọn lửa, đang tản phát ra nhu hòa quang.

"Là Tinh Thần Tử Diễm."

"Hẳn là."

Thượng Quan Huyền Ý trong cơ thể Minh Vương Âm Hỏa, thiếu chút nữa liền lao tới nhào lên đi.

May mắn bị hắn kịp thời ngăn trở.

Mạnh Lộ là Hỏa linh căn, này đóa dị hỏa chính thích hợp hắn.

Hắn nghiêng đầu đối Tô Linh Yến nói: "Linh Yến, này đóa Tinh Thần Tử Diễm ta muốn. Lần sau chúng ta tái kiến thứ tốt, ngươi trước tuyển."

Tô Linh Yến vừa rồi còn vui sướng biểu tình, lập tức thu liễm, đôi mắt lóe lóe, nhàn nhạt "Ân" một tiếng.

Mạnh Lộ bởi vì rất cao hứng, hoàn toàn không có chú ý tới người bên cạnh biểu tình biến hóa.

Hắn đi bước một đi hướng Tinh Thần Tử Diễm, đột nhiên hắn chung quanh cảnh tượng biến đổi.

Mạnh Lộ phát hiện chính mình cư nhiên đặt mình trong một chỗ tràn đầy ngọn lửa thế giới, chung quanh còn có rất nhiều tu vi cùng hắn không sai biệt lắm hỏa diễm thú.

Hắn lập tức biết chính mình đây là tiến vào trận pháp trung.

Nhưng nơi này rõ ràng có trận pháp, vì sao vừa rồi Tô Linh Yến không có nói tỉnh chính mình?

Là nàng không có phát hiện, vẫn là nàng cố ý?

Không nghĩ tới chính mình suốt ngày đánh nhạn, lại bị nhạn mổ mắt bị mù.

Mạnh Lộ trong mắt hiện lên một tia âm ngoan.

Hắn đầu tiên là cùng này đó hỏa diễm thú chiến đấu một trận, kết quả hắn phát hiện này đó hỏa diễm thú căn bản là sát không xong.

Vì thế hắn dứt khoát lấy ra một khối công kích ngọc bài trực tiếp kích hoạt.

"Ầm vang" một tiếng nổ mạnh sau, trận pháp rách nát.

Bụi mù tan hết sau, lộ ra có chút chật vật Mạnh Lộ.

Hắn vừa xuất hiện, liền hung ác nhìn về phía Tô Linh Yến.

Tô Linh Yến bị hắn hung ác ánh mắt xem cực kỳ không được tự nhiên, theo bản năng về phía sau lui hai bước.

Nàng không nghĩ tới Mạnh Lộ trên người cư nhiên có Đại Thừa kỳ công kích ngọc bài.

Hắn không phải nói chính mình ở Vạn Pháp Tông thực không được sủng ái sao?

Nếu không được sủng ái, hắn sư tôn lại như thế nào sẽ cho hắn công kích ngọc bài.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 382

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 382 Thiên Lăng đại lục

【 tự nhiên là giết ngươi 】 canh một

Tô Linh Yến trong mắt xẹt qua một tia đáng tiếc chi sắc, tiện đà nói: “Mạnh Lộ, ngươi nghe ta giải thích, vừa rồi ta cũng không thấy ra nơi đó có trận pháp. Ta đang suy nghĩ biện pháp phá trận, ngươi liền ra tới.”

“Hừ, ngươi cảm thấy ta hiện tại còn sẽ tin tưởng ngươi lý do thoái thác sao?”

“Vậy ngươi muốn như thế nào?”

Tô Linh Yến đang nói chuyện thời điểm, trong tay cũng lấy ra một khối công kích ngọc bài.

Nếu là Mạnh Lộ dám dùng ngọc bài công kích nàng, nàng cũng không sợ.

Mọi người đều có ngọc bài, cùng lắm thì cá chết lưới rách.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến kia hai người trong tay công kích ngọc bài đều có chút đỏ mắt, kia chính là Đại Thừa kỳ tu sĩ công kích ngọc bài.

Bọn họ hiện tại đang cần Đại Thừa kỳ công kích ngọc bài, mà trước mắt này hai người trong tay đều có.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền cùng Thượng Quan Huyền Ý truyền âm 【 chúng ta một người một cái. 】

【 hảo, ta đối phó cái kia nữ tu. 】

Hai người lặng yên không một tiếng động mà tới gần chính mình đối thủ.

Mạnh Lộ cùng Tô Linh Yến hai người hoàn toàn không nghĩ tới, cái này thạch thất trung thế nhưng còn có những người khác tồn tại.

Hai người đều đề phòng nhìn đối phương, rất sợ đối phương đột nhiên ra tay.

Liền ở Tô Linh Yến nghĩ như thế nào mới có thể phá hiện giờ cục diện khi, nàng đột nhiên phát hiện thân thể của mình không động đậy nổi.

Có loại tim đập nhanh cảm giác, phảng phất nguy hiểm sắp xảy ra.

Còn không đợi nàng lộng minh bạch, ngực đã bị một phen kiếm thẳng tắp mà xuyên qua.

Mạnh Lộ nhìn đến Tô Linh Yến đôi mắt đột nhiên trợn to, tựa hồ đã xảy ra cái gì không thể tưởng tượng sự. Còn không đợi hắn suy nghĩ cẩn thận, liền phát

hiện chính mình ngực cắm một phen kiếm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phân biệt đem Mạnh Lộ cùng Tô Linh Yến trong tay công kích ngọc bài cùng không gian giới tử thu lên, lúc sau lại hủy thi diệt tích.

Theo sau hai người cùng nhau nhìn về phía thạch thất trung ương kia đóa lay động sinh tư dị hỏa.

Liền ở Minh Vương Âm Hỏa an không chịu nổi lại muốn lao tới khoảnh khắc, Tiêu Lăng Hàn trong thân thể lâu không thấy bóng dáng Hỗn Độn Thánh Viêm, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế hóa thành một đạo lưu quang, cuốn lên Tinh Thần Tử Diễm lại về tới Tiêu Lăng Hàn trong thân thể.

Hai người vừa rồi chỉ nhìn đến một đạo bạch quang hiện lên, sau đó Tinh Thần Tử Diễm đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Thượng Quan Huyền Ý không xác định hỏi: “Lăng Hàn, vừa rồi là Hỗn Độn Thánh Viêm sao?”

Tiêu Lăng Hàn trừu trừu khóe miệng.

Hắn còn tưởng rằng Hỗn Độn Thánh Viêm gia hỏa này đã bỏ mình.

Không nghĩ tới nhìn thấy ăn sau, nó lại sống lại.

Ngay sau đó, hắn gật gật đầu: “Ân, bất quá ta như cũ không cảm giác được nó tồn tại.”

“Nó không ở ngươi đan điền sao?”

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: “Không có.”

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ, vừa rồi Minh Vương Âm Hỏa thiếu chút nữa liền ở hổ khẩu hạ đoạt thực.

Minh Vương Âm Hỏa nhìn thấy Tinh Thần Tử Diễm cư nhiên đem Tiêu Lăng Hàn trong thân thể Hỗn Độn Thánh Viêm cấp đổi tỉnh, sợ tới mức run bần bật.

Thiếu chút nữa nó cũng thành tên kia đồ ăn, may mắn nó không có lao ra đi.

Tiêu Lăng Hàn đánh giá một chút bốn phía dục hề, này gian thạch thất tựa hồ chính là chuyên môn vì vây khốn Tinh Thần Tử Diễm mà thành lập, nơi này trận pháp đều là vây trận.

“Nơi này đã không có gì có giá trị đồ vật, chúng ta đi cuối cùng một gian thạch thất nhìn xem.”

“Hảo.”

Hai người lập tức liền ra này gian thạch thất, theo sau lại đi vào cuối cùng một gian thạch thất trung.

Chỉ thấy trong thạch thất có một cái bàn, một cái ghế, còn có một chiếc giường.

Trên giường chính khoanh chân ngồi một người tóc trắng xoá lão giả.

Lão giả rũ đầu, làm người nhìn không thấy hắn bộ dáng.

Chỉ là tên này lão giả sớm đã tọa hóa.

Trên tay hắn mang nhẫn không gian lấp lánh sáng lên, lập tức liền đem Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn tầm mắt bắt được.

Hai người liếc nhau, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Ngươi đi vẫn là ta đi?"

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, "Nếu không chúng ta cùng nhau?"

"Hảo a!"

Hai người cùng nhau đi hướng giường.

Nhìn đến gần trong gang tấc không gian giới tử.

Hai người cũng không có lập tức ra tay đi lấy.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý sắp vươn đi tay, lập tức cho hắn truyền âm: 【 Huyền Ý, giới tử có cái linh hồn thể, chờ hạ ta đi đối phó hắn. 】

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, không dấu vết gật gật đầu.

Theo sau hắn giảo hoạt cười, đối Tiêu Lăng Hàn chớp chớp mắt: "Lăng Hàn, chúng ta kéo búa bao, ai thắng cái này giới tử về ai?"

Thấy hắn chơi tâm nổi lên, Tiêu Lăng Hàn phối hợp gật gật đầu.

Hai người liền ở mép giường chơi nổi lên kéo búa bao trò chơi.

"Cục đá, kéo, bố."

Thượng Quan Huyền Ý nhắc mãi một câu, cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau ra nắm tay.

"Lại đến! Cục đá, kéo, bố."

Lần này hai người lại là cùng nhau ra bố.

"Như thế nào lại giống nhau, lại đến."

"Cục đá, kéo, bố!"

Hai người lại đồng thời ra kéo.

"……"

Mà trên giường lão giả ngón tay thượng không gian giới tử lí chính có một cái cùng hắn lớn lên giống nhau như đúc người.

Lúc này người nọ chính nôn nóng xuyên thấu qua giới tử nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người.

Phát hiện hai người cư nhiên không dứt.

Loại này tiểu hài tử chơi trò chơi đều cảm thấy hứng thú, còn chơi đến vui vẻ vô cùng.

Lão giả thầm mắng hai người ấu trĩ, là không cai sữa tiểu tử thúi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cứ như vậy chơi mười phút cục đá kéo, mỗi lần hai người ra thủ thế đều là giống nhau như đúc.

Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý: "Còn không có chơi nị?"

"Cùng ngươi ở bên nhau làm cái gì đều sẽ không nị."

"Kia còn muốn không cần tiếp tục?"

"Không được, tay đều mệt mỏi."

"Nhưng chúng ta không có phân ra thắng bại, kia cái giới tử nên về ai đâu?"

"Ngươi thích, liền đưa ngươi."

"Đính ước tín vật?"

Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, "Người chết đồ vật như thế nào làm như đính ước tín vật đâu?"

"Chỉ cần là ngươi cấp, ta đều không ngại."

"Nhưng ta để ý, chờ ta tìm được thích hợp tài liệu, tự mình vì luyện chế giống nhau đính ước tín vật."

"Ta thực chờ mong."

"Vậy ngươi tính toán đưa ta cái gì?"

"Ngươi còn nghĩ muốn cái gì? Chúng ta đều là của ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên để sát vào Thượng Quan Huyền Ý, ở bên tai hắn ái muội nói: "Vẫn là nói ngươi hiện tại liền muốn……?"

Thượng Quan Huyền Ý một phen đẩy ra Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này thật đúng là không biết xấu hổ.

Giới tử trung lão giả nhìn đến hai người cư nhiên lại ở ve vãn đánh yêu, trong lòng càng là cấp không được.

Hắn đợi lâu như vậy, rốt cuộc chờ đã có người tới.

Nhưng trước mắt này hai người đang làm gì?

Này hai người sẽ không còn phải làm hắn mặt song tu đi?

"Lăng Hàn, ngươi nhanh lên đem giới tử thu, chúng ta hảo sớm chút rời đi nơi này."

“Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn tay chậm rãi tới gần giới tử, liền ở lão giả trận địa sẵn sàng đón quân địch là lúc, hắn đột nhiên ngừng lại.

Quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, hỏi: “Huyền Ý, ngươi nói này cái giới tử thượng có thể hay không có độc?”

Lão giả nghe được Tiêu Lăng Hàn nói, thiếu chút nữa khí hộc máu.

Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt chuyển động, nói: “Nếu không, chúng ta từ bỏ, dù sao ngươi đã được đến dị hỏa.”

Lão giả nghe nói Tiêu Lăng Hàn đã được đến dị hỏa, trong lòng đã hưng phấn lại lo lắng.

Hưng phấn: Tự nhiên là chỉ cần hắn đoạt xá Tiêu Lăng Hàn, dị hỏa vẫn là hắn.

Lo lắng: Là sợ Tiêu Lăng Hàn đầu óc nóng lên, thật nghe Thượng Quan Huyền Ý nói, không cần giới tử.

Kia hắn tìm ai đoạt xá đi?

Cảm giác đem giới tử trung lão giả chơi không sai biệt lắm, Tiêu Lăng Hàn mới nói nói: “Không cần cũng quá đáng tiếc, nếu là thật sự có độc, đợi chút ta liền ăn viên giải độc đan.”

“Cũng đúng.”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhổ xuống lão giả trên tay không gian giới tử.

Liền ở hắn tiếp xúc giới tử một cái chớp mắt, lão giả lập tức vọt vào hắn thức hải trung.

“Ha ha ha……, ta rốt cuộc có thể sống lại.” Lão giả cất tiếng cười to, không cấm cảm thán một câu.

Tiêu Lăng Hàn lười biếng tới một câu. “Ngươi suy nghĩ nhiều.”

“Hừ, tiểu tử, chịu chết đi!”

Lão giả căn bản là không có thấy rõ Tiêu Lăng Hàn thức hải, càng không có phát hiện linh hồn của hắn thể kỳ thật so với chính mình còn muốn chăm chú nhìn, liền trực tiếp nhằm phía hắn.

Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải, tiếp xúc đến lão giả một cái chớp mắt, hắn tay bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Không bao lâu, hắn toàn bộ thân thể đều hóa thành tinh tinh điểm điểm.

“Hồn lực thật thiếu.” Tiêu Lăng Hàn nói thầm một câu.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, quan tâm hỏi: “Thế nào?”

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: “Ta không có việc gì, lão già này là một cái Độ Kiếp kỳ luyện khí sư, bởi vì này phương tiểu thế giới không thể phi thăng. Mà đi cái khác tiểu thế giới truyền tống thông đạo lại không ổn định, ở cảm giác được đại nạn buông xuống khi, hắn liền đem linh hồn của chính mình tách ra tới. Chờ đợi thời cơ, chuẩn bị đoạt xá trọng sinh.”

“Nguyên lai là một cái Độ Kiếp kỳ lão quái vật, khó trách ta không phát hiện.”

“Nơi này trân quý nhất đồ vật, chính là cái kia luyện khí lò cùng dị hỏa.”

“Này hai dạng đồ vật ngươi đều có thể dùng, chúng ta cũng coi như là đã phát một bút tiền của phi nghĩa. Cũng may mắn họ Mạnh đoàn người, vừa vặn xông vào ngươi tuyển cái kia sơn động loại.”

“Vận khí cho phép.”

“Là chính ngươi vận khí tốt, cùng ta không quan hệ.”

“Ngươi là khí vận chi tử, như thế nào sẽ cùng ngươi không ánh sáng? Ngươi là theo ta may mắn tinh.”

“Ta không phải ngôi sao, ta là đại người sống!”

Tức phụ nhi như thế nào lại bắt đầu sủy minh bạch giả bộ hồ đồ?

Bất quá hắn này ngạo kiều bộ dáng, thật đúng là tưởng hảo hảo khi dễ khi dễ hắn một chút.

Hai người một bên nói chuyện, một bên hướng bên ngoài đi đến.

Đi tới, đi tới, Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn đột nhiên liền ngừng lại.

Quay đầu thấy hắn chính như lang giống nhau nhìn chằm chằm chính mình.

Tức giận nói: “Sắc tự trên đầu một cây đao!”

“Thạch lựu váy hạ khó thoát mệnh!” Tiêu Lăng Hàn thuận miệng nhận được, trên dưới đánh giá Thượng Quan Huyền Ý một phen, “Nếu không, Huyền Ý, ngươi xuyên cái váy cho ta xem?”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý mặt mày mang cười, “Hắc hắc, nói đến cái này, ta còn nhớ rõ có chút người xuyên váy khi bộ dáng!”

“Có sao? Ai xuyên qua váy? Ta như thế nào không biết?” Nói Tiêu Lăng Hàn dắt Thượng Quan Huyền Ý tay hai người tiếp tục đi ra ngoài.

Hai người sắp đi đến sơn động khẩu khi, phát hiện bên ngoài chính thủ một người nam tu.

“Hắn không phải là vừa rồi cái kia nữ tu nhân tình đi?”

Thượng Quan Huyền Ý thấy kia nam tu thường thường nhìn liếc mắt một cái sơn động khẩu, kia trông mòn con mắt ánh mắt, xem người không cấm vì hắn

nóng lòng.

“Hẳn là.”

“Kia muốn giết hắn sao?”

Còn không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, tên kia nam tu thanh âm vang ở hai người bên tai: “Các ngươi là người phương nào?”

Tiêu Lăng Hàn đối với Thượng Quan Huyền Ý bất đắc dĩ cười cười: “Hắn đã phát hiện chúng ta, xem ra không giết là không được.”

Nam tu nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, lập tức đề phòng nhìn về phía hai người.

“Các ngươi muốn làm gì?”

“Tự nhiên là giết ngươi.”

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một cái thuấn di đến nam tử trước người, nhất kiếm xuyên qua thân thể hắn.

Nam tử không nghĩ tới chính mình cư nhiên cứ như vậy đã chết, đối phương thân thủ thật nhanh!

Sớm biết rằng hắn liền không qua tới, đáng tiếc không có sớm biết rằng.

Giải quyết nam tu, Tiêu Lăng Hàn lấy ra phi thuyền cùng Thượng Quan Huyền Ý rời đi nơi đây.

Một tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xuất hiện ở một thôn trang.

Hai người sở dĩ tới nơi này, là bởi vì bọn họ lạc đường.

Dựa theo hành trình, bọn họ hẳn là đã tới rồi tiếp theo cái linh thạch quặng nơi địa phương mới đúng.

Nhưng hai người ở bốn phía chuyển động hơn nửa ngày, cái gì đều không có phát hiện, chỉ thấy được một thôn trang.

Trong thôn chơi đùa hài đồng, còn có lui tới thôn dân, bọn họ trên mặt đều mang theo hạnh phúc lại thỏa mãn biểu tình.

Bất quá, làm người kỳ quái chính là, bọn họ tựa hồ đều nhìn không tới Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người.

Càng quỷ dị chính là bọn họ cư nhiên trực tiếp từ hai người trong thân thể xuyên qua đi.

Thực rõ ràng những người này đều là quỷ hồn!

Một cái thôn người đều đã chết.

Tiêu Lăng Hàn đếm một chút quỷ hồn số lượng, đại khái có 300 nhiều.

Làm người cảm thấy quái dị chính là vì sao những người này quỷ hồn còn dừng lại tại nơi đây?

Hai người vừa mới đi vào thôn, liền phát hiện thôn này không đơn giản.

Bởi vì bọn họ tiến vào sau, phát hiện phía sau là sương mù mênh mông một mảnh, đã không có có thể đường đi ra ngoài.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 383

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 383 Thiên Lăng đại lục

【 Triệu Gia Thôn chuyện cũ 】 canh hai

Lúc trước Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dùng thần thức xem xét thời điểm, cũng không có phát hiện nơi này có cái gì dị thường địa phương.

Chỉ là toàn bộ thôn tĩnh đáng sợ.

Cho dù là bọn họ nhẹ nhàng đạp lên trên mặt đất phát ra thanh âm, đều có thể nghe rất rõ ràng.

"Lăng Hàn," Thượng Quan Huyền Ý vừa mới ra tiếng gọi một chút Tiêu Lăng Hàn, liền phát hiện sở hữu quỷ hồn đều quay đầu nhìn chằm chằm vào hắn.

Hắn tuy rằng cũng làm quá quỷ, nhưng hắn hiện tại là một cái đại người sống.

Này đó quỷ hồn xem đến hắn nổi da gà đều nổi lên một thân.

Cảm giác được trên tay truyền đến độ ấm, Thượng Quan Huyền Ý lập tức hoàn hồn.

Hắn vừa rồi cư nhiên tưởng đi theo bọn họ cùng nhau đi.

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là phát hiện Thượng Quan Huyền Ý dị thường, mới có thể đột nhiên dắt lấy hắn tay.

Theo sau hắn mang theo Thượng Quan Huyền Ý thuấn di rời đi tại chỗ, cũng tránh đi những cái đó quỷ hồn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt.

Hai người ngừng ở thôn trung ương vị trí.

【 dùng truyền âm. 】

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền truyền âm: 【 Lăng Hàn, nơi này quái quái, cho ta một loại, nói không nên lời là cảm giác như thế nào. 】

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày suy tư, tổng cảm thấy chỗ nào chỗ nào đều không đúng.

【 ân, tiểu tâm chút. 】

Thấy Tiêu Lăng Hàn tầm mắt dừng ở trước mặt phòng ốc thượng, Thượng Quan Huyền Ý truyền âm hỏi: 【 ngươi tưởng vào xem? 】

【 không phải ta, là chúng ta, chúng ta cùng nhau vào xem. 】

【 hành đi, liều mình bồi quân tử! 】

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn một bộ khẳng khái phó nghĩa bộ dáng, không cấm cười khẽ một tiếng.

Hai người đi bước một đến gần trước mặt phòng ốc.

Đứng ở trước cửa phòng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay có quy luật mà gõ tam hạ môn.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là ở một bên nhìn hắn động tác, làm không rõ ràng lắm hắn này lại là đang làm cái gì.

Đợi một phút.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Bên trong cánh cửa là một gian không lớn phòng khách, chính giữa có một cái bàn, hai bên trái phải đều có một phiến môn.

Trong phòng truyền đến một cổ mùi mốc, tựa hồ đã thật lâu không có trụ người.

Tiêu Lăng Hàn vào cửa sau bay thẳng đến bên trái kia phiến môn đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý bị hắn nắm cùng nhau tiến vào kia gian trong phòng.

Trong phòng có một trương không lớn giường đệm, một cái đơn sơ bàn trang điểm, nhà ở trung còn che kín mạng nhện.

Tiêu Lăng Hàn lãnh "Hừ" một tiếng, nhìn về phía bàn trang điểm vị trí, khẽ quát một tiếng: "Còn không ra!"

Rõ ràng một người đều không có phòng, Tiêu Lăng Hàn là ở cùng ai nói lời nói?

Thượng Quan Huyền Ý nắm Tiêu Lăng Hàn tay nắm thật chặt, tổng cảm thấy chỗ tối có một đôi mắt ở nhìn chằm chằm chính mình, nhưng hắn lại tìm không thấy đôi mắt chủ nhân.

"A, như thế nào? Ngươi đem chúng ta dẫn tới nơi đây tới, chính mình không tính toán ra tới sao?" Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, trong tay tụ tập linh khí đối với bàn trang điểm vị trí liền tính toán phát ra công kích.

"Đừng đừng đừng, thiếu hiệp tha mạng! Ta đây liền ra tới." Du thịt khô

Vừa dứt lời, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước mặt lập tức xuất hiện một cái tiểu lão đầu.

Thượng Quan Huyền Ý thấy chính mình trước mặt đột nhiên nhiều ra một người, hoảng sợ, người này còn không có bất luận cái gì hơi thở.

Vừa rồi hắn nhưng thấy rõ, tên này lão giả là từ bàn trang điểm thượng trong gương chạy ra.

Chẳng lẽ hắn là kính linh?

Nhưng thấy thế nào đều không giống đâu!

Thượng Quan Huyền Ý còn không có nghĩ ra cái manh mối, liền nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói âm nhớ tới.

"Nói đi, ngươi tìm chúng ta có chuyện gì?"

Lão giả hướng về hai người vừa chắp tay, khẩn cầu nói: "Thỉnh hai vị thiếu hiệp giúp giúp Triệu Gia Thôn những cái đó quỷ hồn."

"Nơi này đều đã xảy ra chuyện gì? Vì sao những người đó quỷ hồn vẫn luôn bồi hồi ở trong thôn? Hơn nữa bọn họ quỷ hồn tựa hồ càng ngày càng chăm chú nhìn."

"Ai! Nói ra thì rất dài, này hết thảy còn phải từ hai trăm năm trước nói lên."

Thượng Quan Huyền Ý thấy cái này lão giả muốn thao thao bất tuyệt bộ dáng, "Vậy ngươi liền nói ngắn gọn."

"Sự tình phát sinh ở hai trăm 35 năm trước một cái ban đêm, đêm đó thiên thực hắc, bầu trời một ngôi sao đều không có, nơi nơi đều là đen nhánh một mảnh, duỗi tay không thấy năm ngón tay……,"

Không đợi lão giả tiếp tục nói tiếp, Tiêu Lăng Hàn hắc mặt, "Đình!"

Lão giả không rõ nguyên do mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hắn mới khai cái đầu, như thế nào liền kêu chính mình đình chỉ?

"Nói trọng điểm."

"Trọng điểm a? Trọng điểm hảo, ta thích giảng trọng điểm."

Thượng Quan Huyền Ý thấy này lão giả có điểm thần kinh hề hề bộ dáng, hắn cảm giác chính mình hai người càng là đầu óc xảy ra vấn đề, cư nhiên ở chỗ này nghe một cái bệnh tâm thần nói chuyện xưa.

"Ngày đó ban đêm, ta ngủ đến nửa đêm, mắc tiểu. Các ngươi cũng biết người tuổi lớn, thân thể không có các ngươi người trẻ tuổi hảo." Nói nơi này lão giả đáng khinh cười cười.

Tiêu Lăng Hàn thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền hướng ngoài phòng đi đến.

Lão giả trực tiếp xuất hiện ở cửa, ngăn lại hai người đường đi.

Cười làm lành nói: "Hai vị thiếu hiệp, các ngươi đừng đi! Ta chuyện xưa mới nói cái mở đầu, có phải hay không ta nói không tốt? Ta này không phải không giảng quá chuyện xưa sao, các ngươi đến cho ta ấp ủ một chút thời gian."

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy lão giả nói, "Phụt" một tiếng, trực tiếp bật cười.

Cảm giác được tay bị gắt gao nhéo một chút, hắn chạy nhanh ngừng tiếng cười.

Ngay sau đó nghiêm túc đối lão giả nói: "Ngươi đem lúc ấy phát sinh sự tình nói một lần là được. Cái gì thời tiết nha, còn có một ít lung tung rối loạn liền không cần phải nói."

Lão giả một phách đầu, vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ.

"Ta hiểu được, lần này ta chỉ nói trọng điểm."

"Hai trăm ba bốn năm trước một cái ban đêm, nửa đêm, ta mới vừa mở cửa, liền nhìn đến một cái cả người nhiễm huyết người xuất hiện ở cửa nhà ta. Ta sau lại đem hắn dọn vào phòng, vốn dĩ cho rằng hắn sắp chết rồi. Không nghĩ tới qua một tháng, hắn liền có thể xuống giường tự do hành tẩu."

"Hắn cứ như vậy ở chúng ta trong thôn ở xuống dưới. Hắn nhìn qua bất quá 21-22 tuổi, lớn lên ngọc thụ lâm phong, trùy hình tròn khuôn mặt, nồng đậm mày kiếm, mắt phải hạ có một viên lệ chí, cao thẳng cái mũi, hơi mỏng môi, làn da tất nhiên là trắng nõn không rảnh. Chúng ta thôn có thật nhiều tuổi trẻ nữ oa tử đều đối hắn khuynh tâm không thôi."

"Nửa năm sau, chúng ta trong thôn tới vài tên tu sĩ, cầm đầu thiếu niên lớn lên mi thanh mục tú, nhưng chính là thân thể không tốt lắm, luôn là ho khan, nhìn qua còn thực suy yếu. Biến cố liền phát sinh ở bọn họ tới sau ngày thứ ba."

Thượng Quan Huyền Ý chính nghe được tập trung tinh thần, kết quả lão giả liền không nói.

Thấy hắn chính nhìn về phía gương phương hướng, như là lâm vào trong hồi ức.

Đôi mắt đỏ lên, cả người nhìn qua như là tẩu hỏa nhập ma.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, một đạo linh khí đánh vào lão giả giữa mày chỗ.

"Hôm qua việc không thể truy, hôm nay việc không thể được, tương lai việc không thể biết."

Lão giả hoàn hồn, "Là ta bị biểu tượng che mắt, những cái đó sự đều đã phát sinh, thả đã không thể đổi về."

Thượng Quan Huyền Ý còn tưởng tiếp tục nghe chuyện xưa đâu, chuyện xưa vừa rồi nói đến xuất sắc địa phương liền chặt đứt. "Vậy ngươi có thể tiếp tục sao?"

"Ân. Ngày thứ ba buổi sáng, ta rời giường sau liền phát hiện ở tại nhà ta tên kia trẻ tuổi năm chẳng biết đi đâu. Mà vừa tới thôn tên kia thiếu niên lại như là thay đổi một người, thân thể không nói ở trong một đêm toàn hảo, nhưng ít ra sẽ không lại ho khan, đi đường thời điểm nhìn qua cũng là sức mạnh mười phần."

"Không quá mấy ngày, trong thôn liên tiếp phát sinh quỷ dị sự tình. Một đám mới sinh ra không lâu trẻ con đều không thể hiểu được biến mất. Khi đó, con dâu ta trong bụng chính hoài một cái sắp sinh ra hài tử, chúng ta người một nhà đều quá đến lo lắng đề phòng, sợ hãi không thôi."

“Con dâu cùng nhi tử chuẩn bị ngày hôm sau liền rời đi thôn.”

“Đã có thể ở vào lúc ban đêm, ta nghe thấy bọn họ trong phòng phát ra hét thảm một tiếng. Ta lập tức rời giường, tiến đến xem xét. Ta mới vừa đi tới cửa, liền thông qua bàn trang điểm thượng gương thấy được trong phòng phát sinh hết thảy.”

“Ta gặp được mấy ngày hôm trước mới đến chúng ta thôn không lâu tên kia thiếu niên, hắn trực tiếp từ con dâu của ta trong thân thể lấy ra một cái nhiễm huyết trẻ con. Mà ta đứa con này ngã vào mép giường trên mặt đất, con dâu cũng là hai mắt trừng lão đại. Có thể thấy được bọn họ đã không có hô hấp, chết cực kỳ không cam lòng.”

Nói tới đây, lão giả nhắm mắt.

Một lát sau mới trợn mắt, hắn tiếp tục nói: “Theo sau ta liền nhìn đến tên kia trẻ con ở thiếu niên trong tay, chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ làm rán đi xuống. Ta sợ tới mức trực tiếp hôn mê bất tỉnh, tỉnh lại lúc sau liền phát hiện chính mình thân ở ở trong gương. Mà chính mình con dâu cùng nhi tử thi thể sớm đã không thấy bóng dáng, ngay cả thân thể của mình cũng chẳng biết đi đâu.”

Thượng Quan Huyền Ý hỏi: “Kia sau lại lại đã xảy ra cái gì?”

“Sau lại, chúng ta trong thôn tất cả mọi người bị chôn sống. Liền chôn ở cửa thôn vị trí, ta không biết tên kia thiếu niên dùng cái gì phương pháp, hắn trực tiếp đem chúng ta toàn bộ thôn đều dọn tới rồi nơi đây. Ta mơ hồ nghe thấy hắn giống như nói qua, thôn dưới nền đất có thứ gì, làm chúng ta trong thôn người giúp hắn trấn thủ. Nếu là có bên ngoài người tiến vào, những người đó sẽ trực tiếp bị trong thôn quỷ hồn gặm thực rớt.”

“Ta biết kia thiếu niên cùng các ngươi giống nhau đều là tu sĩ, đã từng chúng ta thôn cũng ra quá vài tên tu sĩ. Bất quá bọn họ cảm thấy lưu tại trong thôn không tiền đồ, một đám đều rời đi.”

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên hỏi: “Tên kia thiếu niên bị ngươi cứu thanh niên cấp đoạt xá?”

Hắn vừa dứt lời, lão giả khuôn mặt vặn vẹo, trong ánh mắt lộ ra đến xương thù hận.

Cuối cùng hắn thở dài, theo sau lại phẫn hận không thôi nói: “Người nọ chính là một cái bạch nhãn lang! Ta hảo tâm cứu hắn, thu lưu hắn, hắn không báo ân liền tính. Cư nhiên còn lấy oán trả ơn, giết trong thôn mọi người.”

Hơn hai trăm năm trước!

Tiêu Lăng Hàn trong lòng có cái lớn mật suy đoán, hắn tiếp tục hỏi: “Tên kia thiếu niên tên gọi là gì?”

Lão giả nghiến răng nghiến lợi hộc ra ba chữ: “Lư Lạc Nam!”

“Ta nghe thấy những cái đó đi theo người của hắn kêu hắn nhị thiếu gia, hắn lầm bầm lầu bầu thời điểm nói qua tên này.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau.

Quả nhiên là hắn!

Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào bàn trang điểm thượng gương, tò mò hỏi: “Vậy ngươi có thể cách này mặt gương rất xa?”

“Ta chỉ có thể ở cái này trong phòng, bên ngoài đi không được.”

Lão giả cúi đầu, có vẻ rất là mất mát.

“Ngươi tưởng rời đi gương giống như bọn họ luân hồi đầu thai sao?”

Nghe vậy, lão giả kinh hỉ nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, “Nói như vậy ngươi là đáp ứng giúp chúng ta trong thôn những người đó sao?”

Lại nói tiếp, trong thôn người đều là bị chính mình làm hại, lúc trước nếu không phải chính mình tùy tiện thu lưu tên kia thanh niên, bọn họ Triệu Gia Thôn cũng sẽ không tao này đại kiếp nạn.

Lão giả nhiều năm như vậy vẫn luôn thực hối hận.

Tiêu Lăng Hàn vô tình nói: “Giúp các ngươi chỉ là thuận tay, ta đối dưới nền đất mặt đồ vật càng cảm thấy hứng thú.”

“Thật tốt quá, hai vị thiếu hiệp thật tốt là đại đại người tốt.”

Lão giả tự động đem Tiêu Lăng Hàn nói” thuận tay” hai chữ cấp xem nhẹ, hắn hiện tại cả người đều đặc biệt hưng phấn. Quơ chân múa tay, ở trong phòng đi tới đi lui.

Bị đã phát thẻ người tốt Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người là một trán hắc tuyến!

Bọn họ mới không phải người tốt, bọn họ mới không cần làm người tốt.

Người tốt không trường mệnh, tai họa để lại ngàn năm!

Cáo biệt lão giả, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền hướng thôn đuôi đi đến.

【 Lăng Hàn, ngươi tính toán như thế nào giúp trong thôn những người đó? 】

Tiêu Lăng Hàn truyền âm giải thích: 【 trước hóa giải bọn họ trên người oán khí, lại đưa bọn họ nhập luân hồi. 】

【 ngươi chừng nào thì học được này đó? Ta như thế nào không biết? 】

Bọn họ hai cái cơ hồ vẫn luôn ở bên nhau, Tiêu Lăng Hàn phía trước ký ức hắn cũng có, hắn như thế nào không nhớ rõ Tiêu Lăng Hàn khi nào học quá này đó.

【 không học quá, vừa rồi lão giả nói thời điểm, trong đầu đột nhiên liền nhiều ra này đó tri thức. 】

Tiêu Lăng Hàn chỉ chỉ chính mình đầu.

【 ngươi trước kia nhất định là cái ghê gớm nhân vật! 】

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt sùng bái, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này cái gì cũng biết, cảm giác còn không có gặp được quá cái gì là hắn sẽ không.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 384

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 384 Thiên Lăng đại lục

【 dưới nền đất mặt đồ vật 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn truyền âm hỏi: 【 vì cái gì ngươi sẽ cho rằng ta trước kia là cái thực ghê gớm nhân vật? 】

Thượng Quan Huyền Ý: 【 chẳng lẽ không phải sao? 】

Tiêu Lăng Hàn: 【 ta trước kia nếu là một cái rất lợi hại người, hiện tại khẳng định sẽ không xuất hiện ở chỗ này. Trước kia ta nhất định là quá cùi bắp, bằng không như thế nào sẽ tiến vào luân hồi. 】

Thượng Quan Huyền Ý xú mỹ truyền âm: 【 vạn nhất ngươi tiến vào luân hồi mục đích liền vì gặp được ta đâu? 】

Tiêu Lăng Hàn: 【 bị ngươi như vậy vừa nói, ta cảm thấy cái này khả năng tính rất lớn. 】

【 hắc hắc! 】

Hai người vừa đi vừa truyền âm, bất tri bất giác liền đến thôn đuôi.

Thôn đuôi có một viên đường kính ước bảy, 8 mét Thiết Hoa thụ, nó bộ rễ lan tràn ở toàn bộ thôn dưới nền đất, thẳng tới cửa thôn.

Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, nhìn đến cửa thôn dưới nền đất có một bộ màu đen quan tài.

Quan tài mặt trên là vô số tiểu quan tài, những cái đó tiểu quan tài hẳn là chính là Triệu Gia Thôn mọi người thi thể.

Hắn vốn là muốn nhìn kia phó màu đen quan tài phía dưới có gì đó, kết quả phát hiện linh nhãn căn bản nhìn không thấu.

Nghĩ đến cái kia quan tài phía dưới chính là hắn muốn tìm đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến, nếu là kia đồ vật cấp Thượng Quan Huyền Ý dùng, nó thần thức nhất định sẽ tăng trưởng không ít.

Chính là không biết rốt cuộc còn dư lại nhiều ít, chỉ mong đừng làm hắn thất vọng.

Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý truyền âm: 【 chúng ta đi dưới nền đất. 】

【 hảo. 】 nói, Thượng Quan Huyền Ý lập tức ôm chặt Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn có điểm ngốc, theo bản năng mà duỗi tay ôm Thượng Quan Huyền Ý.

Hắn đây là lại bị tức phụ nhi chủ động nhào vào trong ngực.

【 ngươi như thế nào còn không bắt đầu? 】 Thượng Quan Huyền Ý phát hiện Tiêu Lăng Hàn không có bước tiếp theo động tác, nghi hoặc nhìn về phía hắn.

【 bắt đầu cái gì? 】 Tiêu Lăng Hàn mãn đầu óc dấu chấm hỏi?

【 độn địa thuật a! 】

【 cái gì độn địa thuật? 】

【 ngươi không phải nói đi dưới nền đất sao? Ngươi không sử dụng độn địa thuật, chúng ta như thế nào đi dưới nền đất? 】

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ đỡ trán, 【 trách ta chưa nói rõ ràng, có đường, chúng ta không cần độn địa, đi thông đạo trực tiếp đi xuống. 】

【 có đường ngươi không còn sớm điểm nói. 】 nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói có đường có thể đi, Thượng Quan Huyền Ý lập tức buông ra hắn.

Cảm giác được trong lòng ngực lập tức liền không, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt tiếc nuối nhìn Thượng Quan Huyền Ý: 【 ngươi đây là dùng xong liền ném sao? 】

【 cái gì dùng xong liền ném? Ta còn vô dụng quá đâu! 】

【 vậy ngươi hiện tại muốn hay không dùng một chút? 】

【 xú không biết xấu hổ! Đúng rồi, ngươi nói lộ ở nơi nào? 】 Thượng Quan Huyền Ý mọi nơi nhìn xung quanh, mục cập chỗ chỉ có trước mặt đại thụ coi trọng như là có đường bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt nhìn về phía Thiết Hoa thụ, không khỏi mà truyền âm nói, 【 xem ra ngươi đã đoán được. 】

【 thật đúng là ở bên trong này, chúng ta đây như thế nào đi vào? 】

Thượng Quan Huyền Ý tới gần thụ, ở mặt trên sờ sờ, nhẹ nhàng gõ gõ, cảm dục hi giác một chút, phát hiện bên trong xác thật là rỗng ruột.

【 ngươi có thể thử xem hối - lộ một chút nó, nói không chừng nó thu được linh thạch lập tức liền cho chúng ta khai ra một cái lộ tới. 】

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một quả không gian giới tử đưa cho hắn, gia hỏa này trên người chỉ còn trung phẩm linh thạch, phỏng chừng này cây chướng mắt trung phẩm linh thạch.

【 ngươi không gạt ta. 】 Thượng Quan Huyền Ý nửa tin nửa ngờ mà tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua không gian giới tử, thử lấy ra mười khối thượng phẩm linh thạch đặt ở dưới tàng cây.

Qua một hồi lâu, linh thạch như cũ tại chỗ, Thiết Hoa thụ không có chút nào động tĩnh.

【 Lăng Hàn, ngươi nói biện pháp có phải hay không không được, như thế nào không phản ứng? 】

Tiêu Lăng Hàn ám đạo, tức phụ như vậy khấu, mười khối thượng phẩm linh thạch liền tưởng đem này cây sống thượng vạn năm thụ thu mua, sợ là có chút ý nghĩ kỳ lạ.

【 thử xem phóng một vạn khối thượng phẩm linh thạch. 】

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, cực không tình nguyện lại từ không gian giới tử lấy ra 9990 mau thượng phẩm linh thạch ra tới.

Lần này không chờ trong chốc lát, trên mặt đất linh thạch liền biến mất không thấy.

Thiết Hoa thụ thân cây chỗ xuất hiện một cái nhưng đủ một người thông qua hốc cây.

【 thành. 】

【 ân, cẩn thận một chút. 】 nói, Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu đi vào, Thượng Quan Huyền Ý đi theo hắn phía sau.

Hai người vừa mới bước vào hốc cây liền thẳng tắp mà đi xuống rớt.

Hai phút sau.

Tiêu Lăng Hàn thần thức quét đến chính mình lập tức muốn tới mặt đất, lập tức sử dụng linh khí làm chính mình dừng lại.

Thiếu chút nữa liền quăng ngã chó ăn cứt.

Thượng Quan Huyền Ý liền ở Tiêu Lăng Hàn phía sau, Tiêu Lăng Hàn dừng lại sau, lập tức xoay người. Không đợi Thượng Quan Huyền Ý chính mình sử dụng linh khí dừng lại, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp duỗi tay ôm lấy hắn.

Buông Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Nhưng có bị thương?"

"Ta không có việc gì, chính là cảm giác kia cây là cố ý đem chúng ta ngã xuống." Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía trên không có chút oán hận nói.

Tiêu Lăng Hàn rất là tán đồng gật gật đầu, "Hắn hẳn là ghét bỏ chúng ta cấp linh thạch quá ít."

"Không nói nó, chúng ta hiện tại là dưới nền đất sao? Đãi ở bên trong này ta cảm giác cả người đều thần thanh khí sảng!"

Thượng Quan Huyền Ý đánh giá một chút bốn phía, hắn thần thức không có Tiêu Lăng Hàn cường, cũng không có linh nhãn, không giống hắn ở mặt trên liền thấy được nơi này bộ phận tình huống.

“Chúng ta hiện giờ ở sâu dưới lòng đất, cách mặt đất ít nhất có cây số khoảng cách.”

Tiêu Lăng Hàn một bên nói một bên mang theo Thượng Quan Huyền Ý về phía trước đi đến.

“Sâu như vậy!”

“Ân, chúng ta có thể xuống dưới, còn may mà kia cây, cho nên chúng ta linh thạch hoa một chút đều không oan uổng.”

“Nơi này rốt cuộc có cái gì?”

Thượng Quan Huyền Ý tò mò đánh giá bốn phía, càng là đi phía trước đi, hắn cảm giác chính mình tinh thần càng tốt.

Tiêu Lăng Hàn đối với Thượng Quan Huyền Ý cười thần bí, “Đợi chút ngươi liền biết.”

Thượng Quan Huyền Ý buồn bực, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này cũng học được úp úp mở mở.

Biết rõ chính mình tò mò, hắn còn cố ý không nói.

Có chút sinh khí mà dùng sức nhéo một chút hắn nắm tay mình.

Kết quả, đổi lấy Tiêu Lăng Hàn sang sảng tiếng cười.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý này sinh khí lại ngạo kiều bộ dáng, là như thế sức sống bắn ra bốn phía, hắn cũng tâm sinh sung sướng.

Hai người đi rồi đại giai hai mươi phút, rốt cuộc từ đen nhánh thông đạo phía trước thấy được một tia sáng.

Hai người dưới chân nện bước không khỏi nhanh hơn chút.

Thực mau hai người đi tới sáng lên chỗ.

Bọn họ trước mặt là một gian một trăm mét vuông thạch thất, thạch thất ở giữa có một bộ màu đen quan tài.

Quan tài trường 3 mét, khoan hai mét, cao hai mét năm.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy này có một phong cách riêng quan tài, không khỏi mà trừng lớn mắt.

Kiếp trước kiếp này, hắn đều không có gặp qua như vậy quan tài.

Cùng với nói nó là quan tài, không bằng nói nó càng giống một cái đại rương gỗ.

Quan tài bốn phía bị một cái cửu cấp phòng ngự trận bao vây ở bên trong, bên ngoài còn có một cái sát trận.

“Lăng Hàn, ngươi lúc trước nói dưới nền đất có ngươi cảm thấy hứng thú đồ vật. Ngàn vạn đừng nói cho ta ngươi cảm thấy hứng thú đồ vật, chính là này

phó quan tài.” Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào quan tài, nghiêng đầu đối Tiêu Lăng Hàn nói.

Nghĩ thầm, gia hỏa này không phải là muốn nhìn quan tài trung trụ chính là ai đi?

“Đương nhiên không phải, ta như thế nào sẽ đối một cái người chết cảm thấy hứng thú. Không đúng, liền tính là người sống ta cũng sẽ không cảm thấy hứng thú.” Nói, Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói: “Cuộc đời này, ta liền đối với ngươi một người cảm thấy hứng thú.”

Thấy hắn lỗ tai mắt thường có thể thấy được đỏ, Tiêu Lăng Hàn không nhịn xuống, thấp thấp nở nụ cười.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được Tiêu Lăng Hàn thở ra nhiệt khí chiếu vào chính mình trên lỗ tai, giàu có từ tính tiếng nói ở bên tai vang lên.

Làm lỗ tai hắn không chịu khống thiêu lên.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này bất phân trường hợp địa điểm liền bắt đầu liêu nhân, Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ và giận dữ trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

“Vậy ngươi nhưng thật ra nói nơi này có thứ gì là ngươi cảm thấy hứng thú?”

Nói chính sự, Tiêu Lăng Hàn lập tức trở nên nghiêm túc lên, “Ta muốn đồ vật hẳn là ở kia phó quan tài phía dưới.”

“Nhưng này bên ngoài có trận pháp, chúng ta nên……,”

Nói còn chưa dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên liền nhớ tới tham ăn quỷ, này chỉ làm lơ cấm chế trận pháp Phệ Linh Thử.

Hắn lập tức đem Phệ Linh Thử từ khế ước không gian trung phóng ra.

Phệ Linh Thử cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau độ Hợp Thể kỳ lôi kiếp thời điểm, tuy rằng lông tóc không có bị phách quang, nhưng cũng gặp không ít tội.

Phệ Linh Thử bị thả ra còn có chút tinh thần uể oải, rõ ràng là không có khôi phục lại.

“Tham ăn quỷ, ngươi đây là không ngủ tỉnh?”

Tiêu Lăng Hàn lạnh như băng thanh âm từ đỉnh đầu truyền đến, Phệ Linh Thử sợ tới mức một cái giật mình, lập tức liền tinh thần không ít.

Nó lập tức nịnh nọt đối Tiêu Lăng Hàn truyền âm, 【 đại chủ nhân hảo. 】

“Bên kia quan tài phía dưới có cái đồ vật, ngươi đi đem nó lấy lại đây.”

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói, Phệ Linh Thử lúc này mới có thời gian xem chính mình hiện tại thân ở nơi nào.

Nhìn thấy thạch thất trung ương cư nhiên có một bộ như vậy đại quan tài, mà đại phôi đản muốn chính mình lấy đồ vật liền ở quan tài phía dưới.

Nó như thế nào cảm giác trong lòng mao mao đâu?

Tiêu Lăng Hàn như là nhìn ra Phệ Linh Thử tiểu tâm tư, từ từ nói: “Ngươi một con lão thử, nhưng đừng nói cho ta, ngươi sợ hãi một bộ quan tài, một khối thi thể.”

Phệ Linh Thử lập tức dựng thẳng tiểu bộ ngực, 【 ta là ở quan sát, xem từ phương hướng nào đi vào tương đối hảo. 】

Nó trong lòng tưởng lại là, chính mình nhất định không thể làm đại phôi đản xem thường mới được.

Nó chính là có được thượng cổ huyết mạch Phệ Linh Thử, há là những cái đó bất nhập lưu lão thử có thể so sánh?

Thượng Quan Huyền Ý một cái không nhịn xuống, “Phụt” một tiếng, bật cười.

Phệ Linh Thử u oán mà nhìn chính mình chủ nhân liếc mắt một cái.

Chủ nhân trong lòng căn bản không có chính mình này chỉ đơn thuần thiện lương chuột, hắn trong lòng chỉ có cái kia giảo hoạt đại phôi đản.

Phệ Linh Thử lại lần nữa cảm thán chính mình mệnh như thế nào như vậy khổ.

Theo sau nó từ Thượng Quan Huyền Ý trên vai chạy trốn đi xuống, trực tiếp thoán vào thạch thất trung ương.

Thấy Phệ Linh Thử cứ như vậy nghênh ngang chạy trốn đi vào, Tiêu Lăng Hàn trong lòng không cấm cảm thán, thế gian vạn vật, thật đúng là vỏ quýt dày có móng tay nhọn.

Phệ Linh Thử tiến vào trung ương sau, liền cảm giác linh hồn của chính mình một trận thoải mái thanh tân.

Bảo vật a!

Khó trách đại phôi đản muốn chính mình tới lấy, này nhưng gia tăng linh hồn lực hồn thạch.

Nhớ trước đây nó ở Huyền Thiên đại lục Cao gia bảo khố trung phải tới rồi một tiểu khối.

Chỉ là như vậy nho nhỏ một khối, khiến cho nó linh hồn lực lớn tăng, thần thức đều đột phá tới rồi Hóa Thần kỳ.

Phệ Linh Thử thật cẩn thận bào một cái hố, ngay sau đó nó chạy trốn đi vào.

Hồn thạch là đặt ở một cái trận pháp thượng, tuy rằng xem không hiểu đó là cái gì trận pháp.

Bất quá Phệ Linh Thử phỏng đoán, hẳn là một cái ngăn cách hồn thạch bên trong hồn lực lưu đi trận pháp.

Liền ở Phệ Linh Thử lấy đi hồn thạch một cái chớp mắt.

Xa ở Thái An Sơn linh thạch quặng trung tu luyện Lư Lạc Nam đột nhiên mở bừng mắt, một đôi mắt trung đằng đằng sát khí.

Liền ở vừa rồi, hắn đột nhiên cảm giác được chính mình lưu tại Triệu Gia Thôn hồn thạch bị người cầm đi.

Hắn sở dĩ có thể kịp thời phát hiện, là bởi vì hắn ở hồn thạch thượng để lại chính mình thần thức ấn ký.

Lư Lạc Nam lập tức đứng dậy, rời đi linh thạch quặng, hướng Thiên Tinh Thành chạy đến.

Thái An Sơn ở Thiên Tinh Thành lấy bắc địa phương, ly Thiên Tinh Thành cũng không tính xa.

Triệu Gia Thôn dưới nền đất.

Quá một hồi lâu, Phệ Linh Thử thân ảnh mới lại lần nữa xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong mắt.

Hiện tại nó mãn nhãn tỏa ánh sáng.

Vụt ra tới nện bước nhẹ nhàng lại mạnh mẽ, mấy cái nhảy lên liền thoán trở về Thượng Quan Huyền Ý trên vai.

Trạm hảo sau, Phệ Linh Thử lập tức tranh công: 【 đại chủ nhân, ngươi muốn đồ vật ta đã bắt được. Bởi vì không gian giới tử thu không đi vào, cho nên ta liền thu ở chính mình trong cơ thể không gian trung. 】

“Nơi đó mặt đồ vật rốt cuộc là cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, như thế nào một cái hai cái đều ở trang thần bí, liền hắn không biết.

Nghe được chính mình chủ nhân hỏi chuyện, Phệ Linh Thử kinh ngạc nhìn hắn.

Nhìn chủ nhân dò hỏi ánh mắt, nó mãn đầu óc dấu chấm hỏi.

Đại phôi đản rõ ràng biết nơi đó mặt có cái gì, cư nhiên không có báo cho chủ nhân.

Kia chính mình muốn hay không nói đi?

Hai cái đều là chủ nhân, nó làm tốt khó!

Tiêu Lăng Hàn thấy Phệ Linh Thử muốn nói không cần là bộ dáng, trực tiếp mở miệng: “Hồn thạch.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 385

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 385 Thiên Lăng đại lục

【 hữu dụng Phệ Linh Thử 】 canh một

“Hồn thạch!” Thượng Quan Huyền Ý lặp lại một lần, kinh hỉ mở to mắt, đầy mặt đều là mừng rỡ như điên biểu tình.

Không nghĩ tới bọn họ cư nhiên có thể gặp được trong truyền thuyết đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy vui vẻ, trong lòng là nói không nên lời sung sướng.

“Huyền Ý, không ngươi liền đem hồn thạch luyện hóa hấp thu.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, theo bản năng nói: “Chỉ là ta một người hấp thu luyện hóa, vậy còn ngươi?”

Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, duỗi tay vuốt phẳng hắn nhăn lại mày lá liễu.

“Ta không dùng được, ta thần thức đã siêu việt này phương tiểu thế giới. Chỉ là tạm thời bị áp chế ở Độ Kiếp kỳ đỉnh.”

“Hảo đi!”

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình giống như cùng Tiêu Lăng Hàn khoảng cách càng ngày càng xa, cái này sao được?

Như vậy đi xuống chính mình chẳng phải là muốn trở thành hắn trói buộc.

Không được, xem ra chính mình về sau còn phải nhiều hơn nỗ lực mới được.

Phệ Linh Thử đột nhiên nghĩ đến chính mình ở trận pháp nhìn thấy tình cảnh, còn không có nói cho chủ nhân cùng đại phôi đản.

Bởi vì vừa rồi ra tới thời điểm, rất cao hứng, cư nhiên cấp quên mất.

Nó muốn nói lại thôi nhìn nhìn Tiêu Lăng Hàn, đại phôi đản đợi chút đã biết, sẽ không trách phạt chính mình đi?

Tiêu Lăng Hàn phát hiện Phệ Linh Thử trộm nhìn chính mình rất nhiều lần, tựa hồ có nói cái gì muốn nói.

Nhưng xem nó kia túng dạng, tựa hồ lại sợ hãi chính mình.

Hắn tức giận đối Phệ Linh Thử nói: “Tham ăn quỷ, ngươi có chuyện liền nói, có rắm thì phóng.”

【 chính là ta vừa rồi đi lấy hồn thạch thời điểm, phát hiện quan tài trung người ở không ngừng hấp thu hồn thạch hồn lực. 】

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nhìn Phệ Linh Thử, "Ý của ngươi là nói bên trong người không có chết?"

Phệ Linh Thử tiếp tục truyền âm, 【 ân, ta còn ở bên trong phát hiện một cái Truyền Tống Trận. 】

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt khó coi mà nhìn chằm chằm Phệ Linh Thử, "Có Truyền Tống Trận ngươi như thế nào không nói sớm."

【 vừa rồi quá hưng phấn, cho nên…… 】 quên mất.

Phệ Linh Thử thấp thỏm nhìn chính mình chủ nhân, còn có một bên tản ra nguy hiểm hơi thở đại phôi đản.

Thượng Quan Huyền Ý hung hăng trừng mắt nhìn Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, "Chuyện lớn như vậy, ngươi cư nhiên có thể quên?"

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng liếc Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, gia hỏa này thật không biết nói nó cái gì hảo.

Nếu nơi này có Truyền Tống Trận, kia thuyết minh Truyền Tống Trận một khác đầu người tùy thời đều có thể đi vào nơi này.

Kia bọn họ hiện tại đãi ở chỗ này há nguy hiểm?

Không được.

Đến tưởng cái biện pháp mới được.

Ánh mắt ngó đến Thượng Quan Huyền Ý trên vai nơm nớp lo sợ Phệ Linh Thử, hắn lập tức có chú ý.

Tiêu Lăng Hàn có thể nghĩ đến sự tình, Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng nghĩ đến.

Hắn cũng đem ánh mắt đặt ở Phệ Linh Thử trên người.

Phệ Linh Thử bị chính mình chủ nhân cùng đại phôi đản cùng nhau nhìn chằm chằm, nhịn không được co rúm lại một chút.

Chủ nhân cùng đại phôi đản không phải là muốn vứt bỏ tự dư hí mình đi?

Nó vẫn là rất hữu dụng.

Không thấy được trước mắt bọn họ hai nhân loại vào không được đi trận pháp, chính mình có thể thông suốt sao?

Nó nghĩ chính mình có phải hay không nên khuyên bảo một chút đại phôi đản.

Rốt cuộc chính mình chủ nhân bị đại phôi đản ăn gắt gao, cái gì đều nghe đại phôi đản.

Chỉ cần đại phôi đản không tha bỏ chính mình, kia chính mình là có thể hảo hảo tồn tại.

【 cái kia, đại chủ nhân, ta còn là rất hữu dụng. Ngươi xem, trộm đồ vật gì đó, ta nhất lành nghề. Tìm kiếm thiên tài địa bảo, ta cũng dễ như trở bàn tay. Ta……】

Phệ Linh Thử nói còn không có nói xong, liền nghe được Tiêu Lăng Hàn thanh âm truyền vào nó lỗ tai.

"Ngươi xác thật rất hữu dụng."

Phệ Linh Thử mộng bức.

Có ý tứ gì?

Đại phôi đản đây là không có muốn vứt bỏ ý nghĩ của chính mình?

Kia chính mình vừa rồi chẳng phải là hạt não bổ một đống lớn có không?

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến chính mình thú sủng mộng bức lại ngu si biểu tình, thật là không có ánh mắt.

Chính mình như thế nào khế ước một con nhị hóa thú sủng?

Tiêu Lăng Hàn thấy Phệ Linh Thử này ngây ngốc bộ dáng, duỗi tay bắn một chút đầu của nó.

Đãi nó hoàn hồn, mới nói nói: "Tham ăn quỷ, hiện tại ngươi lại tiến trận pháp bên trong, đem bên trong cái kia Truyền Tống Trận hủy diệt. Sau đó nghĩ cách nhìn xem có thể hay không nhìn thấy quan tài trung người trông như thế nào."

Phệ Linh Thử trước mắt sáng ngời, đại phôi đản đầu óc chính là hảo sử.

Đã có Truyền Tống Trận, kia huỷ hoại không phải hảo sao?

Như vậy truyền tống một khác đầu người liền tính phát hiện linh hồn thạch không thấy, cũng không thể lợi dụng Truyền Tống Trận chạy tới.

【 hảo lặc, ta hiện tại liền đi. 】

Truyền xong âm, Phệ Linh Thử một cái nhảy lên liền chạy trốn đi ra ngoài.

Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ, ở giữa không trung chặn đứng Phệ Linh Thử, trực tiếp nắm nó cái đuôi.

"Chi chi chi……"

Phệ Linh Thử trong lòng cái kia cấp a!

Nếu là không chạy nhanh một ít, bị Truyền Tống Trận một khác đầu người phát hiện làm sao bây giờ?

Tiêu Lăng Hàn thấy Phệ Linh Thử giãy giụa lợi hại, từ từ nói: "Ngươi là tưởng dựa vào ngươi bốn con chân ngắn nhỏ bạo lực đập hư trận pháp sao?"

Nghe vậy, Phệ Linh Thử lập tức không giãy giụa.

Tiêu Lăng Hàn thông qua thần thức trực tiếp truyền tống một đoạn về Truyền Tống Trận tin tức cấp Phệ Linh Thử, sau đó nói cho nó mắt trận vị trí, cuối cùng lại đem chính mình kiếm cho nó.

Phệ Linh Thử có chút kiêng kị tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn kiếm.

Nó nho nhỏ thân mình, cầm một thanh so với chính mình thân thể đại vô số lần kiếm, thấy thế nào, như thế nào buồn cười.

Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, 80 centimet trường kiếm lập tức bắt đầu thu nhỏ lại, cuối cùng thu nhỏ lại đến cùng Phệ Linh Thử thân hình xứng đôi lớn nhỏ.

Nhìn đến cùng chính mình thân thể không sai biệt lắm đại kiếm, Phệ Linh Thử đôi mắt tỏa sáng, nếu là thanh kiếm này về sau về chính mình thì tốt rồi.

Thanh kiếm này uy lực, tuyệt đối không thể so những cái đó Độ Kiếp kỳ dùng Linh Khí kém.

Còn không đợi nó mộng đẹp nhiều làm trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý không yên tâm thanh liền truyền vào nó trong tai.

"Ngươi nhưng đừng thanh kiếm cấp lộng hỏng rồi, hoặc là lộng rớt. Liền tính ngươi rớt, kiếm cũng không thể rớt."

Phệ Linh Thử tan nát cõi lòng thành băng tra tử.

Chính mình ở chủ nhân trong lòng địa vị liền một thanh kiếm đều so ra kém.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chọc một chút Phệ Linh Thử, "Thất thần làm gì, còn không mau đi làm việc."

Xem ra chính mình ở chủ nhân trong lòng thật đúng là một chút địa vị đều không có.

Phệ Linh Thử nhận mệnh chạy trốn đi ra ngoài.

Sau nửa canh giờ.

Phệ Linh Thử lảo đảo lắc lư xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

"Như thế nào?"

Phệ Linh Thử lập tức đắc ý mà chụp này chính mình chuột ngực, 【 đại chủ nhân yên tâm, có ta ra ngựa, hết thảy đều không phải vấn đề. Ngươi giao cho ta hai việc ta đều đã làm tốt. 】

"Không ra cái gì ngoài ý muốn đi?"

Phệ Linh Thử có chút tự tin không đủ truyền âm, 【 ngạch, ra một chút ngoài ý muốn. Yên tâm, thật sự chỉ là một chút, ảnh hưởng không lớn. 】

“Nói đi, rốt cuộc ra cái gì ngoài ý muốn?” Thượng Quan Huyền Ý chấp nhất hỏi, không cho Phệ Linh Thử lừa dối quá quan.

【 ta có thể không nói sao? 】

“Kêu ngươi nói ngươi liền nói, vô nghĩa thật nhiều.” Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng xem xét Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, lấy chính mình đối Phệ Linh Thử hiểu biết, nó nhất định là gặp rắc rối.

Nghe được Tiêu Lăng Hàn thanh âm, Phệ Linh Thử theo bản năng run run.

Hai người thấy nó cái dạng này, không cấm suy đoán nó gây ra họa còn cùng Tiêu Lăng Hàn có quan hệ.

Có thể cùng tưởng Lăng Hàn có quan hệ, đó chính là nó đi vào thời điểm, Tiêu Lăng Hàn cho nó kiếm.

Nghĩ thông suốt sau, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt không vui, ánh mắt bất thiện nhìn Phệ Linh Thử: “Lăng Hàn cho ngươi kiếm đâu?”

Phệ Linh Thử bị hai người xem da đầu tê dại.

Theo sau nghĩ đến, chết thì chết đi!

Hạ quyết tâm, nó trực tiếp từ trong cơ thể không gian trung lấy ra Tiêu Lăng Hàn kiếm.

Run rẩy móng vuốt duỗi hướng Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận kiếm, mở ra linh nhãn.

Cẩn thận quan sát một trận, không cấm nhẹ “Di” một tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý cũng đem tầm mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm kiếm.

Chỉ là nhìn trong chốc lát, hắn cũng không có nhìn ra cái nguyên cớ.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn thanh âm, Thượng Quan Huyền Ý tò mò nhìn về phía hắn, chờ hắn cho chính mình giải thích.

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn chỉ vào trong tay kiếm, “Nơi này nhiều một sợi linh thức.”

“Chẳng lẽ ngươi thanh kiếm này sinh ra khí linh?”

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nhìn chuôi này kiếm, tò mò đánh giá nó.

Có thể sinh ra khí linh kiếm cũng không phải là giống nhau kiếm, tương lai theo khí linh trưởng thành, thanh kiếm này uy lực cũng sẽ gia tăng.

Hơn nữa cường đại về sau không cần chủ nhân sử dụng, nó cũng có thể tự mình ngăn địch.

Tương đương với nhiều một cái đánh nhau giúp đỡ.

“Không phải khí linh.” Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nhìn về phía Phệ Linh Thử.

Phệ Linh Thử bị xem cực kỳ không được tự nhiên, nó có chút chột dạ cúi đầu.

“Nói đi, ngươi ở bên trong rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

【 cũng không có gì đại sự, ta đi vào lúc sau, đi trước đem Truyền Tống Trận huỷ hoại. Sau đó lại liền dựa theo đại chủ nhân ngươi nói đi xem quan tài người trông như thế nào. 】

“Mặt sau đã xảy ra cái gì?”

【 ngạch, sau lại ta đem quan tài gặm một cái động, cầm lưu ảnh thạch liền bắt đầu lục hạ trong quan tài người bộ dạng. Nào biết đúng lúc này, người nọ đột nhiên liền mở bừng mắt. Ta bị hoảng sợ, theo bản năng lấy ra ngươi cho ta kiếm. Lúc sau ta liền nhìn đến người nọ giữa mày phiêu ra một đạo hư ảnh, trực tiếp vào ngươi thanh kiếm này trung. Ta không biết là chính hắn đi vào, vẫn là bị ngươi thanh kiếm này hít vào đi. 】

Phệ Linh Thử nói xong, thật cẩn thận xem xét Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Thấy trên mặt hắn không có không dự chi sắc, đại đại nhẹ nhàng thở ra.

“Như vậy thoạt nhìn, Lăng Hàn, ngươi thanh kiếm này bên trong linh thức, hẳn là quan tài trung người nọ linh hồn.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, “Ngươi nói không sai, bất quá ta thanh kiếm này trung tựa hồ chỉ có một hồn.”

“A? Chỉ có một hồn? Có ý tứ gì? Chẳng lẽ hắn còn có mặt khác hồn phách ở trong quan tài trong thân thể?” Nói, Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt nhìn về phía Phệ Linh Thử.

Phệ Linh Thử vội vàng bãi bãi chính mình móng vuốt, 【 ta thấy người nọ giữa mày phiêu ra trong suốt thân ảnh sau, quan tài trung người lập tức đã không có một tia sinh lợi. 】

Nhìn thấy chủ nhân nhà mình hoài nghi thần sắc, Phệ Linh Thử khóc không ra nước mắt.

Nó hiện tại thật là biết vậy chẳng làm, chính mình như thế nào liền khế ước như vậy một cái vô lương chủ nhân.

Ai!

Hiện giờ nói cái gì đều là hối hận thì đã muộn!

【 ta bảo đảm, ta vừa rồi lời nói những câu là thật. Đúng rồi, ta nơi này còn có lưu ảnh thạch. 】

Truyền xong âm, Phệ Linh Thử lập tức lấy ra một khối lưu ảnh thạch.

Phệ Linh Thử lại lần nữa cảm nhận được chính mình là một con không có chuột quyền chuột!

Chính mình đi theo này hai cái vô tình chủ nhân, thật là đổ tám đời mốc!

Không, bọn họ không phải vô tình.

Bọn họ chỉ đối lẫn nhau có tình.

Đối nó này chỉ chuột không có một chút trìu mến chi tình.

Đáng thương nó là một con không ai đau, không ai ái chuột!

Nếu là lúc trước chính mình không có tham ăn, kia chính mình hiện tại nhất định còn ở Học viện Hoàng Cực ăn no chờ chết, quá cá mặn giống nhau sinh hoạt.

Xem ra nó đời này chú định là lao khổ mệnh.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không biết Phệ Linh Thử ý nghĩ trong lòng, nếu là đã biết phỏng chừng sẽ hung hăng khinh bỉ nó.

Cả ngày liền biết não bổ.

Diễn cũng thật nhiều.

Tiêu Lăng Hàn kích hoạt lưu ảnh thạch, hai người liền thấy được lưu ảnh thạch bên trong ký lục hình ảnh.

Trong quan tài mặt quả nhiên có một người, hơn nữa vẫn là một người nam tử.

Hắn trùy hình tròn khuôn mặt, nồng đậm mày kiếm, cao thẳng cái mũi, hơi mỏng môi, tái nhợt sắc mặt, nhìn qua có chút bệnh trạng bạch.

Lớn lên tất nhiên là ngọc thụ lâm phong.

Nhất xông ra đặc thù là hắn mắt phải hạ có một viên lệ chí.

"Lăng Hàn, ta xem hắn như vậy dung mạo, như thế nào cảm thấy chính mình ở nơi nào nghe được quá đâu?" Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên tới như vậy một câu, hắn càng xem càng là cảm thấy quen thuộc.

Tiêu Lăng Hàn cũng cảm thấy quen thuộc, ngay sau đó hắn trong đầu linh quang chợt lóe, "Ngươi còn nhớ rõ trong gương lão bá giảng chuyện xưa sao?"

Thượng Quan Huyền Ý vỗ tay, "Ta nhớ ra rồi, là hắn, nhất định là hắn."

"Không đúng a, phía trước không phải nói hắn đoạt xá sao?" Ngay sau đó Thượng Quan Huyền Ý lại cảm thấy không đúng, hắn mãn đầu óc đều là nghi hoặc.

"Hắn thật là đoạt xá. Bất quá hiện tại xem ra, hắn hẳn là không có từ bỏ chính mình nguyên lai thân thể này."

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 386

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 386 Thiên Lăng đại lục

【 Thiết Hoa thụ 】 canh hai

Thượng Quan Huyền Ý một phách trán, bừng tỉnh nói: "Ta đã biết, hắn sở dĩ còn dùng Lư Lạc Nam thân thể, hẳn là sợ gặp được chính mình kẻ thù. Hắn hiện giờ có Độ Kiếp sơ kỳ tu vi, như cũ không có đổi về thân thể của mình, có thể thấy được hắn kẻ thù tu vi so với hắn hiện tại còn muốn cao. Mà quan tài trung kia khối thân thể trung, bị hắn để lại chính mình trong đó một hồn. Bởi vì chỉ có một hồn, cho nên mới vẫn luôn dùng linh hồn thạch ôn dưỡng."

Sau khi nói xong, Thượng Quan Huyền Ý mở to sáng lấp lánh mắt đào hoa nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Hắn cảm thấy chính mình suy đoán nhất định tám chín phần mười.

Tiêu Lăng Hàn gật đầu phụ họa: "Ngươi hẳn là trong lúc vô ý chân tướng."

"Không phải ta, là chúng ta. Chính ngươi không phải cũng là nghĩ như vậy sao? Ngươi hẳn là ngay từ đầu liền đoán được mà?" Thượng Quan Huyền Ý càng nói, càng cảm thấy chính mình nói chính xác.

Rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn chỉ số thông minh có thể so chính mình cao nhiều.

"Xem ra chúng ta là trong lúc vô ý chặt đứt Lư Lạc Nam đường lui. Thanh kiếm này trung linh thức nếu là ta hiện tại liền diệt nói, Lư Lạc Nam nhất định sẽ nhận thấy được."

"Vậy tạm thời lưu trữ, kia như vậy đối với ngươi kiếm có thể hay không có thương tổn? Đối chúng ta có thể hay không cũng là một cái uy hiếp?"

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, hắn như thế nào cảm giác này một hồn chính là một cái phỏng tay khoai lang đâu?

Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt nhìn về phía trong tay kiếm, trong mắt xẹt qua một đạo sát khí, "Nó hẳn là sinh ra tự mình ý thức, không nghĩ lại cùng Lư Lạc Nam dung hợp, cho nên mới sẽ dấn thân vào đến thanh kiếm này trung."

"Đã có tự mình ý thức sao? Vậy lưu không được."

Thượng Quan Huyền Ý cũng không phải là thiện nam tín nữ, phàm là địch nhân, nên diệt trừ cho sảng khoái.

"Ân, ngươi nói rất đúng."

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn lại nhìn về phía chính mình trong tay kiếm, lãnh "Hừ" một tiếng: "Muốn làm trong tay ta kiếm khí linh, ngươi còn chưa đủ tư cách."

"Lăng Hàn, vậy ngươi tính toán khi nào trừ bỏ hắn."

"Trước đem bên ngoài những cái đó quỷ hồn giải quyết lại nói. Nếu là Lư Lạc Nam phát hiện nơi này Truyền Tống Trận bị người huỷ hoại, hắn hẳn là sẽ mã bất đình đề chạy tới, chúng ta hiện tại đến trước nắm chặt thời gian."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn từ Long Ngọc không gian trung lấy ra một cái linh thú túi đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, "Mấy ngày hôm trước quên cho ngươi."

Rốt cuộc lần này ít nhiều Phệ Linh Thử, nó chính là lập công lớn, linh thú trong túi tầm bảo chuột coi như là đối nó ngợi khen.

Tiêu Lăng Hàn một lấy ra cái kia linh thú túi, Phệ Linh Thử cái mũi liền giật giật.

Chảy nước dãi không tự giác liền bắt đầu ra bên ngoài lưu.

Chớp mắt không chuyển nhìn chằm chằm cái kia linh thú túi.

"Chi chi chi." Chủ nhân tốt nhất, chủ nhân mau cho ta đi.

Thượng Quan Huyền Ý cũng sẽ không lão thử ngôn ngữ, bất quá thấy Phệ Linh Thử mắt trông mong nhìn linh thú túi, tự nhiên cũng nhìn ra nó khát vọng.

Như thế làm Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới lúc trước gia hỏa này làm trò Tiêu Lăng Hàn mặt, liền dám cùng Mặc Ảnh đoạt Mộng Mô sự tình.

Lại xem nó này phó đáng thương hề hề bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý cũng không đùa nó, trực tiếp đem linh thú túi duật tắt cho nó, sau đó đem nó thu vào khế ước trong không gian.

Thượng Quan Huyền Ý có một con tầm bảo năng lực chút nào không kém gì tầm bảo chuột Phệ Linh Thử, này chỉ tầm bảo chuột hắn tự nhiên không cần.

Mà Tiêu Lăng Hàn bản thân là có thể đại giai cảm nhận được linh khí nồng đậm chi vật đại khái vị trí, hắn cũng không cần.

Hắn nhưng không có tâm tư lại đi dưỡng một con trừ bỏ tầm bảo năng lực, mặt khác mọi thứ không được Phệ Linh Thử.

Quan trọng nhất chính là nó chính là một cái cọng bún sức chiến đấu bằng 5.

Nếu là làm những người khác biết, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đem một con có thể tầm bảo tầm bảo chuột cứ như vậy cho một con Phệ Linh Thử ăn, phỏng chừng đến khí hộc máu thật nhiều người.

Kia chính là bao nhiêu người tha thiết ước mơ linh thú.

Có nó, sấm bí cảnh linh tinh nhất phương tiện.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem bọn họ xuất hiện dưới nền đất sở hữu dấu vết cùng khí tức đều nhất nhất lau đi, mới cùng nhau thượng mặt đất.

Trên bầu trời đầy sao điểm điểm, một vòng cong cong ánh trăng treo ở bầu trời.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa mới đi vào mặt đất, liền thấy được như vậy cảnh sắc.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn chung quanh đen nhánh một mảnh, hắn cảm giác hai người chỉ ở dưới đãi một canh giờ. 【 không nghĩ tới, trời đã tối rồi. 】

Đi vào mặt đất, hai người lại đắc dụng truyền âm giao lưu.

Bởi vì Triệu Gia Thôn những cái đó quỷ hồn, hiện tại còn ở vào vô ý thức trạng thái. Chỉ biết theo bản năng triều phát ra âm thanh địa phương thổi đi, sau đó phát ra công kích.

Hai người tuy rằng có thể đối phó quỷ hồn, nhưng Tiêu Lăng Hàn đã đáp ứng rồi lão giả, muốn giúp này đó quỷ hồn, kia hai người tự nhiên không thể ra tay diệt bọn hắn.

Tiêu Lăng Hàn phụ họa: 【 xem ra chúng ta dưới nền đất hạ chậm trễ ba bốn canh giờ. 】

【 Lăng Hàn, vậy ngươi khi nào bắt đầu giúp Triệu Gia Thôn những người này, sai rồi, không phải người, là này đó quỷ. 】

Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một lát, mới hồi truyền âm: 【 ngày mai chính ngọ đi. Rốt cuộc hiện tại là buổi tối, âm khí trọng, thực lực của bọn họ cũng sẽ là ban ngày gấp hai. Nếu là bọn họ tới công kích chúng ta, chúng ta ra tay không cẩn thận bị thương bọn họ liền không tốt lắm. Huống chi ta còn muốn chuẩn bị một chút. 】

【 chúng ta đây hiện tại đi phía trước cái kia lão giả trong nhà sao? 】

【 không, chúng ta liền đi Thiết Hoa thụ. 】

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức minh bạch, hắn đây là ở đề phòng lão giả.

【 hảo. 】

Đi vào Thiết Hoa thụ hạ, Tiêu Lăng Hàn đối bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý truyền âm: 【 Huyền Ý, vì ta hộ pháp. 】

【 hảo. 】

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đề phòng nhìn về phía bốn phía.

Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải đáp ở trên thân cây, sau đó đem thần thức tham nhập Thiết Hoa thụ nội.

Tìm được một đoàn màu xanh lục như bông giống nhau đồ vật, nó hẳn là chính là Thiết Hoa thụ linh thức.

Tiêu Lăng Hàn lập tức cho nó truyền âm: 【 chúng ta muốn ở trong thân thể ngươi ở nhờ một đêm. 】

【 ngươi, ngươi, ngươi là vào bằng cách nào? 】

Thiết Hoa thụ linh thức rõ ràng bị đột nhiên xuất hiện tại nơi đây Tiêu Lăng Hàn hoảng sợ.

Nó thanh âm nghe đi lên có chút mờ mịt, phảng phất đến từ viễn cổ.

Tiêu Lăng Hàn nhún nhún vai: 【 thực dễ dàng a, ta nghĩ muốn tìm được ngươi, sau đó liền trực tiếp xuất hiện ở ngươi trước mặt. 】

Thiết Hoa thụ linh thức nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, có vẻ đặc biệt kích động, 【 không, không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng! Ngươi biết ta là cái gì thụ sao? 】

【 ngươi còn không phải là một cây vạn năm Thiết Hoa thụ sao? Bằng không còn có thể là cái gì thụ? 】

Tiêu Lăng Hàn lời tuy nói như vậy, trong lòng lại suy nghĩ, chẳng lẽ này không phải một viên Thiết Hoa thụ, mà là cái gì đặc biệt, quý trọng, cao cấp thụ?

Không phải là cái gì thiên tài địa bảo đi?

Nhưng nhìn nó không giống như là thiên tài địa bảo a!

Cũng không giống như là bất lão thụ?

Rốt cuộc sẽ là cái gì thụ?

Nghe được Tiêu Lăng Hàn những lời này, Thiết Hoa thụ linh thức như là đã chịu cực đại vũ nhục giống nhau.

Nó nói chuyện thanh âm đều cất cao mấy cái đề-xi-ben: 【 ta sao có thể là những cái đó phàm thụ! Ta chính là……. 】

Tiêu Lăng Hàn thấy nó nói mấu chốt chỗ cư nhiên dừng lại, thuận miệng nhận được: 【 là cái gì? 】

【 là……, ta sẽ không nói cho ngươi, các ngươi này đó giảo hoạt nhân loại. 】 thiếu chút nữa liền thoát ra mà ra, may mắn thời khắc mấu chốt dừng lại.

【 không nói liền tính, ta cũng không muốn biết. Dù sao ngươi ở trong mắt ta chính là một cây vạn năm Thiết Hoa thụ. 】

【 ngươi, ngươi, đáng giận nhân loại. Ta thụ nội không cho các ngươi mượn trụ. 】

Thiết Hoa thụ linh thức chợt cao chợt thấp chuyển động, có vẻ cực kỳ táo bạo.

Tiêu Lăng Hàn không sao cả nói: 【 không mượn liền tính, bên ngoài trời giá rét. Dù sao ngươi cành lá tốt tươi, ta thuận tiện chém chút xuống dưới đương củi lửa thiêu. 】

Thiết Hoa thụ linh thức khinh thường hừ hừ nói: 【 hừ, muốn chém ngươi liền đi chém đi! Ngươi cho rằng ta thật là Thiết Hoa thụ sao? Nói cho ngươi, ta cũng không phải là các ngươi này đó phàm phu tục tử có thể chém động. 】

【 chém bất động sao? Không quan hệ, chém bất động, vậy trực tiếp thiêu hảo. 】

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thiết Hoa thụ linh thức cười nhạo nói: 【 a, ngươi cho rằng ta là cái gì hỏa đều có thể bậc lửa sao? 】

【 bình thường hỏa không được vậy dùng dị hỏa hảo, dù sao ta đạo lữ có liền linh hồn đều có thể đốt cháy Minh Vương Âm Hỏa. 】

【……】

Xong rồi, xong rồi!

Gia hỏa này nên sẽ không thật sự muốn cho hắn đạo lữ đem chính mình cấp thiêu đi?

Thiết Hoa thụ linh thức bất an ở bay tới thổi đi.

Thoáng nhìn Tiêu Lăng Hàn phải đi, nó chạy nhanh ra tiếng nói: 【 cho các ngươi trụ cũng không phải không thể, bất quá ta muốn 200 vạn thượng phẩm linh thạch. 】

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, nói: 【 linh thạch không có, dị hỏa có một đóa, ngươi muốn hay không? 】

Gia hỏa này rõ ràng liền sợ Thượng Quan Huyền Ý dùng dị hỏa thiêu nó, mới chuẩn bị làm hai người trụ hạ, nhưng nó cư nhiên dám công phu sư tử ngoạm.

【 ngươi, ngươi khi dễ thụ! 】

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn một trận vô ngữ.

Một cái lão nhân thanh âm, cư nhiên nói ra tiểu hài tử mới nói nói.

Nhìn trước mặt bông vân đoàn, hỏi: 【 các ngươi rốt cuộc muốn hay không tới chúng ta tiến vào ở một đêm? Ta thời gian quý giá, đã cùng ngươi vô nghĩa thật lâu. Huống chi ta đạo lữ vẫn là bên ngoài chờ ta. 】

Thiết Hoa thụ linh thức thiếu chút nữa bị Tiêu Lăng Hàn tức giận đến phun ra một ngụm lão huyết, may mắn hắn không có huyết.

Nó ngữ khí không tốt trả lời: 【 tưởng trụ liền trụ. 】

Nếu Thiết Hoa thụ đã đáp ứng, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên liền thu hồi chính mình thần thức.

Vừa mở mắt, liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đang đứng ở chính mình bên người cảnh giới bốn phía.

【 Huyền Ý, vất vả. 】

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, ý bảo chính mình không vất vả, 【 như thế nào? 】

【 có thể. 】

Tiêu Lăng Hàn vừa mới truyền âm xong, bọn họ trước mặt thụ liền khai ra một cái nhưng cung một người tiến vào thông đạo.

Nghĩ đến phía trước trải qua, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh duỗi tay kéo lại Tiêu Lăng Hàn.

Hai người nắm tay, một trước một sau tiến vào hốc cây nội.

Bên ngoài nhìn này cây cũng không lớn, nhưng bên trong không gian lại rất rộng mở.

Hai người vừa đi vào bên trong, liền phát hiện bọn họ tựa hồ là ở một cái dùng đầu gỗ làm thành phòng nội. Bên trong còn có một cái bàn, một cái ghế.

Bởi vì chỉ có một ghế, Tiêu Lăng Hàn lại không Long Ngọc không gian trung lấy ra một cái ghế.

Hai người cùng nhau ngồi ở trước bàn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra chính mình phù bút, lá bùa, phù văn dịch, bày biện ở trên bàn.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý làm ngồi ở một bên, ngây ngốc bồi chính mình.

Tiêu Lăng Hàn từ trong không gian lấy ra mấy quyển thư, lại cầm hai viên huyết long quả đặt ở trước mặt hắn.

“Chờ cũng nhàm chán, ngươi có thể tùy tiện đọc sách coi như tống cổ thời gian.”

Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt, trực tiếp đã bị Tiêu Lăng Hàn lấy ra tới huyết long quả cấp hấp dẫn.

Đến nỗi lời hắn nói, Thượng Quan Huyền Ý nghe xong đại giai, hàm hồ gật đầu.

Duỗi tay cầm lấy trên bàn huyết long quả, gấp không chờ nổi nhấm nháp lên.

Tiêu Lăng Hàn tắc bắt đầu vẽ bùa.

Đảo mắt liền đến ngày hôm sau.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là đôi tay chống ở trên mặt, không chớp mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Hắn nghiêm túc chuyên chú bộ dáng, đặc biệt hấp dẫn người.

Hơn nữa hắn kia trương thịnh thế mỹ nhan.

Thượng Quan Huyền Ý giác thế gian lại mỹ phong cảnh, cũng không kịp trước mắt người 1% đẹp.

Thẳng đến buổi sáng 10 điểm, Tiêu Lăng Hàn mới dừng lại trong tay phù bút.

Ngẩng đầu đối thượng Thượng Quan Huyền Ý kia giống như đầy trời sao trời mắt đào hoa, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, ở hắn giữa mày rơi xuống một hôn.

Thuận tay sờ sờ đỉnh đầu hắn, sủng nịch nói: “Chờ lâu rồi đi!”

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, “Không có. Chỉ cần có thể cùng ngươi ở bên nhau, làm cái gì ta đều là nguyện ý.”

“Ân, có ngươi thật tốt.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem trên bàn đồ vật đều thu lên.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn ở thu thập đồ vật, Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình ngồi ghế cũng thu lên.

Mà Thiết Hoa thụ linh thức nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn ở thu đồ vật, biết bọn họ đây là tính toán rời đi.

Nó trực tiếp xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, đối hắn nói: “Ngươi không thể đi.”

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến.

Gia hỏa này khẩu khí như thế nào như vậy như là chính mình bạch phiêu nó, lại không nghĩ phụ trách nhiệm?

Thượng Quan Huyền Ý lần đầu tiên nhìn thấy Thiết Hoa thụ linh thức, hắn tò mò trên dưới đánh giá nó, thậm chí còn duỗi tay chọc chọc nó.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 387

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 387 Thiên Lăng đại lục

【 giải quyết Triệu Gia Thôn một chuyện 】 canh ba

Thiết Hoa thụ linh thức sợ tới mức một cử động cũng không dám.

Tùy ý Thượng Quan Huyền Ý móng vuốt dừng ở trên người mình.

Nó phía trước nhưng nghe đối diện nhân loại kia nói qua, hắn đạo lữ trên người có xếp hạng đệ nhị Minh Vương Âm Hỏa.

Kia chính là Minh Vương Âm Hỏa, chỉ cần Hỗn Độn Thánh Viêm không ra, Minh Vương Âm Hỏa chính là lão đại.

Hơn nữa Minh Vương Âm Hỏa không chỉ có có thể thiêu chết nó thân, còn có thể thiêu hủy nó hảo không dung mới khôi phục một chút linh thức.

Tiêu Lăng Hàn thấy gia hỏa này như vậy bò lên trên quan Huyền Ý, mà Thượng Quan Huyền Ý còn chơi vui vẻ vô cùng.

Khó được không có phát hỏa: "Nói đi, ngươi lại muốn làm gì?"

"Trên người của ngươi có ta quen thuộc hơi thở, ngươi rốt cuộc là ai?" Thiết Hoa thụ linh thức nhân cơ hội chạy ra Thượng Quan Huyền Ý ma trảo.

"Cái gì quen thuộc hơi thở? Chúng ta đây là lần đầu tiên gặp mặt, ngươi cũng đừng nói loại này làm người hiểu lầm nói. Ta chính là có đạo lữ người." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình bên người, duỗi tay ôm hắn eo.

"Chính là ngươi ở lấy đồ vật ra tới thời điểm, ta cảm giác được một cổ quen thuộc hơi thở."

Tiêu Lăng Hàn nghe được Thiết Hoa thụ linh thức nói như vậy, mí mắt giựt giựt, "Nga! Kia hẳn là không gian giới tử hơi thở."

"Không có khả năng, tuyệt đối không phải. Nói, ngươi rốt cuộc là ai?"

Thiết Hoa thụ linh thức tả hữu lắc lư, nó thanh âm có vẻ rất là kích động.

"Tiêu Lăng Hàn!"

"Như thế nào liền tên đều giống nhau như đúc?"

Thiết Hoa thụ thanh âm thấp thấp, nói ngôn ngữ Tiêu Lăng Hàn cùng trước Huyền Ý đều nghe không hiểu.

Không biết nó lầm bầm lầu bầu nói thầm cái cái gì.

“Ngươi còn có cái gì vấn đề?” Tiêu Lăng Hàn nhíu mày hỏi, hắn nhưng không có thời gian tiếp tục cùng gia hỏa này ở chỗ này háo, lại qua một lát nên đến giữa trưa.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn không kiên nhẫn thanh âm, Thiết Hoa thụ linh thức lập tức hồi qua thần.

Nó có chút kích động nói: “Ngươi có phải hay không có cái tùy thân không gian?”

Nghe thấy nó như vậy hỏi, Thượng Quan Huyền Ý tâm đều đi theo khẩn một chút.

Tùy thân không gian là Tiêu Lăng Hàn lớn nhất bí mật, nếu là làm những người khác đã biết, kia bọn họ đem vĩnh vô ngày yên tĩnh.

“Tùy thân không gian không có, bất quá không gian giới tử nhưng thật ra có không ít, ngươi muốn sao?”

Không đợi Tiêu Lăng Hàn nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý mang theo một chút sát khí nói liền ra khẩu.

“Các ngươi đừng hiểu lầm, ngươi nếu là có tùy thân không gian, vậy làm ta đi theo, đem ta mang đi.” Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý sát ý, Thiết Hoa thụ chạy nhanh nói.

Những người khác nó nhưng thật ra không sợ, nhưng trước mặt người này trong thân thể có Minh Vương Âm Hỏa, kia chính là nó khắc tinh.

“A, ngươi bất quá chính là một gốc cây sinh ra linh thức Thiết Hoa thụ, ngươi còn muốn đi theo chúng ta nơi nơi chạy?” Tiêu Lăng Hàn cười lạnh nói, muốn cùng hắn đi, lại không chịu mặt ngoài chính mình thân phận, hắn nơi này cũng không phải là rác rưởi trạm thu về.

“Ta đều nói ta không phải Thiết Hoa thụ.”

Tiêu Lăng Hàn hồi lấy cười lạnh: “Ha hả!” Ngung khê

“Vậy ngươi rốt cuộc là cái gì thụ?”

Thượng Quan Huyền Ý đều vì nó chỉ số thông minh bắt cấp, nó không nói ra tới, bọn họ nào dám làm nó đi theo.

“Ngươi nếu là thật sự có tùy thân không gian, ta đây liền nói cho các ngươi ta là cái gì thụ.”

Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt nói: “Xin lỗi, chúng ta đối với ngươi là cái gì thụ, một chút hứng thú đều không có. Cảm tạ ngươi thu lưu chúng ta một đêm, còn thỉnh ngươi mở ra một cái thông đạo, làm chúng ta đi ra ngoài.”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói phải đi, Thiết Hoa thụ cấp tại chỗ đánh quyển quyển.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn nó chuyển, cảm giác chính mình choáng váng đầu. Nó nếu là còn như vậy chuyển đi xuống, phỏng chừng sẽ đem nó chính mình cấp chuyển vựng tại chỗ.

Qua một phút, Thiết Hoa thụ linh thức mới như là hạ định rồi cái gì quyết tâm, bay tới Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

“Ta kỳ thật là một cây Thế Giới Thụ, chỉ cần ngươi đem ta thu vào ngươi tùy thân không gian trung. Ta là có thể vì ngươi tùy thân không gian toả sáng sinh cơ, tự động thăng cấp, cũng làm bên trong quy tắc càng ngày càng hoàn thiện.”

Tiêu Lăng Hàn hoài nghi nhìn trước mắt bông đoàn, “Ngươi thật là một cây Thế Giới Thụ?”

“Ta thật là một cây Thế Giới Thụ, đến nỗi ta vì cái gì sẽ biến thành như vậy, chờ ngươi về sau phi thân Thần giới ta lại nói cho ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, hắn hiện tại người còn ở Tu chân giới, gia hỏa này liền ở nói với hắn Thần giới sự tình.

Thật đúng là để mắt hắn!

Tuy rằng hắn biết chính mình chỉ cần có linh khí là có thể đột phá, nhưng hiện tại hắn liền cái này tiểu thế giới đều không thể đột phá.

Cái gì Thần giới?

Cái kia, ly chính mình quá xa.

Hắn tạm thời vẫn là không cần suy nghĩ cho thỏa đáng, miễn cho ảnh hưởng chính mình tâm cảnh.

“Ha hả!” Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa hồi nó một nụ cười lạnh.

Thượng Quan Huyền Ý lại là nghe đôi mắt tỏa sáng.

Xem ra này cây, rất có địa vị.

Thần giới a!

Ngẫm lại đều cảm thấy tốt đẹp, kia chính là nhiều ít tu sĩ hướng tới địa phương!

“Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào mới bằng lòng dẫn ta đi.” Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn thái độ này, thế giới chi thụ linh thức, gấp đến độ không được.

Nó trong giọng nói nôn nóng cùng lo lắng là cá nhân đều có thể nghe ra tới.

Nếu là nó có thể khóc nói, phỏng chừng hiện tại đã đào đào khóc lớn.

“Ta đây nên làm như thế nào, mới có thể mang ngươi rời đi?”

“A?” Kinh hỉ tới quá nhanh, thế giới chi thụ linh thức trong lúc nhất thời còn phản ứng không kịp.

“A cái gì a? Lăng Hàn đã đồng ý mang ngươi đi rồi.” Thượng Quan Huyền Ý không nhịn xuống, lại duỗi thân ra móng vuốt đi chọc chọc nó.

Thế giới chi thụ linh thức lập tức kinh hỉ nói: "Ta trước đưa các ngươi đi ra ngoài, chờ các ngươi đem bên ngoài sự tình giải quyết, lại đến tiếp ta."

Nó nói âm vừa ra, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền xuất hiện ở thế giới chi thụ bên ngoài.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn sắc trời, thấy còn có không đến nửa canh giờ liền đến buổi trưa. Hắn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý tay, thực mau hai người liền xuất hiện ở cửa thôn.

Tiêu Lăng Hàn lập tức lấy ra trận kỳ, 【 Huyền Ý, chúng ta trước tiên ở nơi này bố trí một cái khóa hồn trận. 】

【 hảo. 】

Hai người không cần phải nhiều lời nữa, lập tức bố trí nổi lên trận pháp.

Bởi vì thời gian khẩn cấp, hai người bố trí trận pháp tốc độ nhanh hơn không ít.

Qua đại giai hai mươi phút sau.

Một cái đem toàn bộ cửa thôn đều bao quát ở bên trong khóa hồn trận, đã bị hai người bố trí hảo.

Tiêu Lăng Hàn lại lấy ra phía trước họa tốt phù triện, ở mắt trận vị trí lại bố trí ra một cái tụ ác trận.

Kỳ thật chính là Tụ Linh Trận phiên bản, bất quá hắn đem vẽ tiêu trừ oán khí phù triện dán ở mặt trên, liền thành một cái tụ ác trận.

Hết thảy chuẩn bị tốt sau, Tiêu Lăng Hàn lại mang theo Thượng Quan Huyền Ý về tới trong gương lão giả trong nhà.

"Các ngươi còn chưa đi?"

Thấy hai người đã đến, lão giả đầy mặt kinh ngạc.

Tối hôm qua cả đêm đều không thấy này hai người, hắn còn tưởng rằng này hai người đã đi rồi.

"Ngươi hỏi nói hảo sinh kỳ quái, không phải ngươi làm chúng ta lưu lại giúp Triệu Gia Thôn…… Quỷ sao?" Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói, này lão giả nên sẽ không cho rằng bọn họ trốn chạy đi!

Bọn họ có như vậy không đáng tin cậy sao?

Lão giả ngượng ngùng cười cười.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hỏi: "Ngươi muốn cùng bọn họ cùng nhau sao?"

"Ta nghiệp chướng nặng nề, chẳng lẽ cũng có thể đi đầu thai luân hồi chuyển thế sao?"

Lão giả có chút bất an nhìn hai người, rốt cuộc Triệu Gia Thôn trận này tai họa đều là bởi vì hắn dựng lên.

"Ngươi tư tưởng giác ngộ như vậy cao, Phật Tổ nói hắn tha thứ ngươi. Chỉ cần ngươi bảo trì một viên thiện tâm liền hảo, đừng bởi vì cá biệt người, về sau liền không cứu người."

Tiêu Lăng Hàn một quyển bình thường bịa chuyện, người này rõ ràng không có phạm sai lầm.

Có sai lại không phải hắn, hắn chỉ là cứu cái bạch nhãn lang.

Ngay sau đó lão giả lại nghĩ tới một vấn đề nghiêm trọng, nhíu mày nói: "Nhưng ta ở trong gương, ngươi có thể siêu độ ta sao?"

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp dùng thần thức chặt đứt lão giả cùng gương chi gian liên hệ.

"Có thể, đi thôi."

Lão giả có chút khẩn trương, hoài thấp thỏm tâm tình một chân liền bước ra phòng, trong lòng rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn tự do, hơn 200 năm, hắn rốt cuộc rời đi kia mặt gương.

Chỉ chốc lát sau, hai người một quỷ liền đến cửa thôn.

Tiêu Lăng Hàn lập tức lấy ra một cái thiết bồn, gõ lên.

Thiết bồn phát ra "Binh binh bang bang" thanh âm.

Thực mau trong thôn các nơi thôn dân quỷ hồn, đều hướng tới cửa thôn vị trí tụ tập lại đây.

Mười phút sau.

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua trong thôn mỗi một góc, phát hiện sở hữu quỷ hồn đều đã tiến vào trận pháp trung.

Hắn thu hồi thiết bồn, mở ra trận pháp.

Sau đó tại chỗ vẽ một vòng tròn.

Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý đem hắn mang vào trong vòng, "Huyền Ý, đợi chút mặc kệ phát sinh cái gì, ngươi đều không cần ra cái này vòng."

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng không biết đợi chút phát sinh cái gì, bất quá xem Tiêu Lăng Hàn nghiêm túc sắc mặt.

Hắn lập tức đáp ứng: "Hảo."

"Thiếu hiệp, ta đây đâu?"

Lão giả thấy hai người đều tiến vào cái kia trong vòng, nhìn đến bốn phía đều là hung thần ác sát cùng thôn người, sợ hãi rụt rụt cổ.

"Ngươi nếu có thể tiến vào, ngươi liền chính mình vào đi." Tiêu Lăng Hàn liếc lão giả liếc mắt một cái, mặt vô biểu tình đáp.

Lão giả nghe vậy, không chút nghĩ ngợi, vươn chân liền muốn rảo bước tiến lên đi.

Nào biết, ngay sau đó hắn lòng bàn chân liền tự cháy lên.

Dọa hắn chạy nhanh thu hồi chân, trên mặt đất dùng sức dậm dậm.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy lão giả chật vật bộ dáng, ở một bên che miệng cười trộm.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là bắt đầu đọc diễn cảm nổi lên kinh Phật, tiêu trừ những cái đó thôn dân trên người oán khí.

Vừa mới bắt đầu những cái đó thôn dân còn không có cái gì phản ứng, qua không trong chốc lát số ít thôn dân trên mặt liền xuất hiện vặn vẹo dữ tợn biểu tình.

Mà bọn họ đỉnh đầu cũng toát ra từng sợi hắc khí.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn nhắm mắt niệm tụng kinh Phật Tiêu Lăng Hàn, chỉ cảm thấy hắn cái dạng này cùng những cái đó hòa thượng không có gì khác nhau.

Nếu là lại đem tóc của hắn cạo rớt, vậy càng giống.

Mà vòng tròn ngoại lão giả còn lại là sợ hãi tránh ở ở một bên.

Bởi vì những cái đó thôn dân hiện tại như cũ là thần chí không rõ bộ dáng, có vẻ so ngày thường càng thêm đáng sợ.

Lão giả hiện tại là thuần túy quỷ hồn, hắn thần trí thanh tỉnh, cũng không có bị oán khí quấn thân.

Nếu như bị các thôn dân mang theo màu đen oán khí tay trảo một chút, đã có thể có hắn chịu.

Càng ngày càng nhiều hắc khí từ các thôn dân đỉnh đầu chui ra, hội tụ tới rồi tụ ác trong trận.

Một canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn mở bừng mắt, ngay sau đó hắn mở ra linh nhãn.

Nhìn đến sở hữu thôn dân trên người không hề có hắc khí, thuyết minh bọn họ trên người oán khí đều đã bị hắn thanh trừ sạch sẽ.

Vừa lòng gật gật đầu, hắn tiếp tục nhắm mắt lại.

Bắt đầu niệm Vãng Sinh Chú, đưa sở hữu thôn dân nhập luân hồi.

Những cái đó thôn dân tỉnh lại sau, sôi nổi hướng Tiêu Lăng Hàn quỳ lạy hành lễ, sau đó mới bước vào luân hồi xoáy nước trung.

Nhìn đến nửa ngày không chồng động bước chân lão giả, Thượng Quan Huyền Ý hảo tâm nhắc nhở nói: “Lão bá, ngươi như thế nào còn không đi? Lại cọ xát

đi xuống ngươi liền đi không được."

Lão giả đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thật sâu cúc một cung, "Đa tạ hai vị thiếu hiệp, hai vị thiếu hiệp đối chúng ta Triệu Gia Thôn đại ân đại đức, kiếp sau làm trâu làm ngựa ta tất nhiên sẽ báo……" Đáp hai vị.

"Đình." Không đợi lão giả đem cuối cùng mấy chữ nói ra, Thượng Quan Huyền Ý lập tức duỗi tay ngăn lại.

Ngay sau đó hắn còn nói thêm: "Tâm ý của ngươi chúng ta đã biết, báo đáp gì đó liền không cần. Ngươi hiện tại có thể lên đường."

Lão giả nghe vậy, chỉ có thể thở dài.

Hai vị thiếu hiệp đều là tu sĩ, là tiên nhân.

Kia yêu cầu hắn một cái phàm phu tục tử đi vì bọn họ làm cái gì.

Cuối cùng nhìn thoáng qua Triệu Gia Thôn, lão giả dứt khoát kiên quyết bước vào xoáy nước trung.

"Ai! Cuối cùng thu phục."

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý thở dài thanh, buồn cười nhìn hắn, "Rõ ràng làm việc người là ta, ngươi cái gì cũng chưa làm, như thế nào cảm giác ngươi so với ta còn mệt?"

"Chúng ta như thế nào không có làm việc? Ngươi niệm kinh siêu độ thời điểm, ta chính là vẫn luôn ở một bên nhìn ngươi."

"Ngươi xem ta, chẳng lẽ không nên cảm thấy cảnh đẹp ý vui, tâm tình rất tốt đẹp sao?"

"Ngươi cũng thật xú mỹ!" Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, tiện đà lại nói: "Lăng Hàn, ta phát hiện ngươi rất có làm hòa thượng tiềm chất."

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy vỗ vỗ trên người không tồn tại tro bụi, buồn cười nhìn hắn: "A, ta nếu là đi làm hòa thượng, ngươi nên ở góa trong khi chồng còn sống."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 388

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 388 Thiên Lăng đại lục

【 Lư Lạc Nam tới 】 canh bốn

Thượng Quan Huyền Ý không thèm để ý nói: "Không có việc gì, ngươi có thể làm một cái phá sắc giới hòa thượng, ta không ngại ta đạo lữ là cái hòa thượng."

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt đen hắc, Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này có biết hay không chính mình đang nói cái gì?

Hắn hảo hảo đạo tu không làm, chạy tới làm hòa thượng!

Còn phải làm cái phá sắc giới hòa thượng!

Thật muốn là như vậy, sợ là những cái đó Phật môn cao tăng, một đám đều sẽ đuổi theo hắn đánh.

"Huyền Ý, ngươi có phải hay không da ngứa, thiếu thu thập?"

"Quân tử động khẩu bất động thủ."

"……"

Hai người khi nói chuyện, cửa thôn trận pháp đã bị bọn họ triệt bỏ.

Những cái đó oán khí, trực tiếp bị Tiêu Lăng Hàn hấp thu sau, chuyển hóa thành linh khí.

Đang lúc Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tính toán đi thôn đuôi tìm Thế Giới Thụ khi, lưỡng đạo màu trắng quang từ trên trời giáng xuống, phân biệt dung nhập hai người linh hồn trung.

"Lăng Hàn, vừa rồi là có thứ gì tiến vào ta thức hải sao? Ta như thế nào đột nhiên cảm giác ta linh hồn ấm áp, thực thoải mái?"

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, hắn cảm giác vừa rồi tựa hồ có cái gì nhìn không thấy đồ vật, trực tiếp tiến vào linh hồn của hắn trung.

"Phản ứng trì độn." Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu nhìn về phía không trung, từ từ tới một câu.

"A?" Thượng Quan Huyền Ý học Tiêu Lăng Hàn bộ dáng, ngẩng đầu xem bầu trời.

"Vừa rồi tiến vào ngươi thức hải hẳn là công đức ánh sáng, nó hẳn là dung nhập ngươi linh hồn trung. Bởi vì chúng ta siêu độ Triệu Gia Thôn người, cho nên này phương tiểu thế giới Thiên Đạo mới có thể cho chúng ta công đức hồi quỹ."

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý học chính mình động tác, tay liền phát ngứa, duỗi tay búng búng hắn trán.

"Ai da." Thượng Huyền Ý duỗi tay che lại chính mình cái trán, u oán nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này không có việc gì lại đạn chính mình.

Ngay sau đó, hắn khó hiểu nói: "Nhưng siêu độ những cái đó quỷ hồn người là ngươi, vì cái gì ta cũng được đến chỗ tốt?"

"Bởi vì ngươi cũng có hỗ trợ, lại nói ngươi là ta đạo lữ, được đến chỗ tốt không phải hẳn là sao?" Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý hướng thôn đuôi đi đến.

"Ta gặp ngươi bộ dáng này, tựa hồ Thiên Đạo không cho ta công đức, ngươi liền phải đi tìm nó tính sổ giống nhau."

Thượng Quan Huyền Ý nghe Tiêu Lăng Hàn này theo lý thường hẳn là khẩu khí, không biết Thiên Đạo biết nhà này như vậy kiêu ngạo, có thể hay không khí đem vừa mới cấp bọn họ công đức ánh sáng cấp thu hồi đi.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Đúng vậy, khẳng định sẽ giúp ngươi xuất khẩu ác khí. Thế nào, có hay không bị ta cảm động đến? Có phải hay không tính toán lấy thân báo đáp?"

"Thiếu xú mỹ! Đúng rồi, ngươi phía trước như thế nào đột nhiên liền thay đổi chủ ý, nguyện ý mang Thế Giới Thụ rời đi?"

Theo hắn hiểu biết, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này chính là một cái không có lợi thì không dậy sớm người.

Liền tính thế giới chi thụ nói có thể giúp hắn không gian thăng cấp, hắn đều không dao động.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày hồi tưởng một chút ngay lúc đó tình cảnh, "Trong đầu có cái thanh âm kêu ta nhất định phải mang lên Thế Giới Thụ, tựa như lúc trước ta lần đầu tiên thấy dư Hi Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai bọn họ giống nhau."

"Như vậy a, xem ra hẳn là cùng ngươi kiếp trước có quan hệ."

Nói lời này thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý nắm Tiêu Lăng Hàn tay không cấm nắm thật chặt.

Nội tâm có chút sợ hãi cùng bất an.

Một phương diện muốn cho Tiêu Lăng Hàn làm rõ ràng chính hắn rốt cuộc là ai, về phương diện khác lại sợ hãi hắn đã biết chính mình quá khứ.

Sợ hắn kiếp trước không có chính mình.

Hắn nếu là khôi phục kiếp trước ký ức, có thể hay không quên kiếp này ký ức?

Thượng Quan Huyền Ý tâm loạn như ma, căn bản không chú ý tới trước mắt cảnh vật, lập tức liền đâm vào Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực.

Tiêu Lăng Hàn ở nghe được Thượng Quan Huyền Ý phía trước câu nói kia sau, liền phát hiện hắn có chút không thích hợp.

Quả nhiên ngay sau đó, chính mình tay đã bị hắn gắt gao nắm chặt.

Nghiêng đầu thấy hắn đột nhiên liền trở nên hồn không tư Thục.

Cũng không biết hắn rốt cuộc suy nghĩ cái gì, liền đi đường đều là theo bản năng động tác.

Nghiêng người che ở hắn trước người, hắn quả thực trực tiếp đụng phải đi lên.

"Lộ đều không xem, ngươi suy nghĩ ai?"

Tiêu Lăng Hàn nâng lên Thượng Quan Huyền Ý cằm, làm hắn nhìn chính mình.

Chụp bay Tiêu Lăng Hàn tay, Thượng Quan Huyền Ý rầu rĩ nói: "Trừ bỏ ngươi, ta còn có thể tưởng ai!"

"Ta liền ở bên cạnh ngươi, có cái gì hảo tưởng? Chỉ cần ngươi nghiêng đầu là có thể nhìn đến ta."

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn ngôn ngữ, dỗi á khẩu không trả lời được, hắn nói đích xác thật là sự thật.

Chính mình lo lắng những cái đó đều không có phát sinh sự, có phải hay không có chút làm điều thừa?

Lại nói, sự tình có thể hay không phát sinh? Ai cũng không biết.

Đến lúc đó nếu là thật sự đã xảy ra, gặp chiêu nào thì phá giải chiêu đó đó là.

Tiêu Lăng Hàn là hắn Thượng Quan Huyền Ý người, đời này chỉ có thể là hắn Thượng Quan Huyền Ý người.

Mặc kệ Tiêu Lăng Hàn kiếp trước là ai, kiếp này đều là hắn một người.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý không nói lời nào, chỉ là mê luyến nhìn chằm chằm chính mình, duỗi tay nhéo nhéo hắn mặt. "Không chuẩn lại miên man suy nghĩ, hảo sinh xem lộ."

"Đã biết, mặt đều bị ngươi niết biến hình, đừng thành thật niết ta mặt."

Duỗi tay đem Tiêu Lăng Hàn ở chính mình trên mặt tác quái tay cầm ở trong tay, hai người tiếp tục về phía trước đi.

Chẳng được bao lâu, hai người liền đến thôn đuôi.

Hai người mới vừa đi đến thôn đuôi, liền thấy nguyên bản đường kính bảy, 8 mét đại thụ, chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở thu nhỏ lại.

Cuối cùng thu nhỏ lại tới rồi đường kính đại giai chỉ có 50 centimet.

Thế Giới Thụ cảm thấy lớn nhỏ không sai biệt lắm, liền cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm, 【 ngươi trực tiếp đem ta thu vào ngươi tùy thân không gian là được. 】

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn bắt tay đáp tại thế giới thụ trên thân cây, tâm niệm vừa động, liền đem nó thu vào Long Ngọc không gian trung.

Thế Giới Thụ tiến vào Long Ngọc không gian sau, lập tức liền cảm nhận được quen thuộc hơi thở.

Mà khi nó thấy rõ Long Ngọc không gian nội cảnh tượng khi, lập tức liền héo.

Xem ra không thể quá nóng vội, hết thảy chỉ có thể từng bước một tới.

Lập tức nó trực tiếp tìm được một chỗ có linh mạch địa phương, liền ở nơi đó cắm rễ an gia.

Thế Giới Thụ đã thu vào Long Ngọc không gian, Triệu Gia Thôn sự đã xong, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp ra Triệu Gia Thôn.

Hai người đi ra Triệu Gia Thôn không có rất xa, liền nghe thấy phía sau “Oanh” một tiếng vang lớn.

Tiêu Lăng Hàn không nói hai lời, một phen kéo qua Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp xuất hiện ở Long Ngọc không gian trung.

Thượng Quan Huyền Ý đang muốn quay đầu lại đi xem mặt sau đã xảy ra chuyện gì, ngay sau đó liền phát hiện chính mình đổi địa phương.

“Hù chết, may mắn lưu đến mau.”

Tiêu Lăng Hàn thái dương đổ mồ hôi, lòng còn sợ hãi vỗ vỗ ngực.

Thượng Quan Huyền Ý nhưng không có gặp qua Tiêu Lăng Hàn bị ai dọa đến quá, thấy hắn một bộ sống sót sau tai nạn bộ dáng, tò mò hỏi: “Có phải hay không Lư Lạc Nam tới?”

“Ân, ta thần thức chỉ nhìn hắn một cái, thấy hắn toàn thân bị hắc khí bao phủ, hai mắt phiếm hồng, ở vào bạo nộ trạng thái. Chúng ta hai người nếu là hiện tại xuất hiện ở trước mặt hắn, phỏng chừng sẽ bị hắn xé thành dập nát, liền kích hoạt ngọc bài cơ hội đều sẽ không có.”

Đó chính là Độ Kiếp kỳ uy lực sao?

Nhất chiêu.

Gần là nhất chiêu.

Một thôn trang, nháy mắt bị hóa thành bụi mù.

Tiêu Lăng Hàn âm thầm cầm nắm tay, hắn hiện tại cùng Lư Lạc Nam thực lực kém quá lớn, chỉ có thể tránh đi mũi nhọn.

Huống chi loại này vai ác nhân vật, vẫn là giao cho những cái đó chính nghĩa nhân sĩ đi làm!

Hắn vẫn là sống tạm tương đối hảo, không có việc gì liền lôi kéo tức phụ nhi song tu, đây mới là nhân sinh mỹ sự.

"Không nghĩ tới hắn tới nhanh như vậy!"

Thượng Quan Huyền Ý nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, tự nhiên cũng biết, nếu là Lư Lạc Nam một lòng muốn bọn họ chết, bọn họ căn bản là không có thời gian hướng Âu Dương Tu Kỳ cầu cứu.

Độ Kiếp kỳ tu sĩ một cái uy áp, là có thể ép tới bọn họ không thể động đậy, càng đừng nói kích hoạt ngọc bài công kích.

"Đúng vậy, không hổ là Độ Kiếp kỳ! Từ Phệ Linh Thử phá hư trận pháp, đến bây giờ mới qua đi không đến một ngày thời gian."

Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt hướng tới, tuy rằng hắn không muốn làm anh hùng, nhưng có được cường đại thực lực là hắn tha thiết ước mơ sự.

"Ta muốn đi tu luyện."

Thượng Quan Huyền Ý cầm nắm tay, vẻ mặt kiên định.

Nếu là bọn họ hai người cũng là Độ Kiếp kỳ, căn bản là không cần phải trốn đi.

Hắn muốn nỗ lực làm chính mình cường đại lên mới được.

"Hảo, chúng ta cùng nhau." Nói, Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau vào phòng tu luyện.

Bọn họ hiện tại trên người còn có không ít thượng phẩm linh thạch, đủ bọn họ tu luyện một đoạn thời gian.

Tới rồi phòng tu luyện, Thượng Quan Huyền Ý thả ra Phệ Linh Thử, làm nó đem hồn thạch lấy ra.

Hồn thạch mới vừa đến tay, Thượng Quan Huyền Ý liền nhẹ "Di" một tiếng.

"Làm sao vậy?"

"Này mặt trên có một đạo thần thức ấn ký." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem hồn thạch đưa cho Tiêu Lăng Hàn xem.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận hồn thạch, quả nhiên ở mặt trên cảm nhận được một tia thần thức, hắn vận chuyển công pháp lập tức lau đi kia đạo thần thức ấn ký.

Tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua hồn thạch, Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi ở trên giường, bắt đầu hấp thu luyện hóa hồn thạch bên trong tinh thuần hồn lực.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý đã tiến vào tu luyện trạng thái, hắn trực tiếp đi lôi đình khu vực nơi đó tu luyện.

Triệu Gia Thôn.

Lư Lạc Nam ở nhận thấy được hồn thạch bị người lấy đi sau, liền lập tức hướng Thiên Tinh Thành trung đuổi.

Chờ trở lại chính mình cư trú sân sau, đang lúc hắn tính toán sử dụng Truyền Tống Trận đi Triệu Gia Thôn khi, Truyền Tống Trận ánh sáng đến một nửa liền dập tắt.

Thực rõ ràng là hắn bố trí ở Triệu Gia Thôn Truyền Tống Trận bị người huỷ hoại, lập tức hắn liền mã bất đình đề hướng Triệu Gia Thôn bên này đuổi.

Không nghĩ tới không ngừng đẩy nhanh tốc độ, vẫn là tới trễ một bước.

Hắn đặt ở chính mình thân thể phía dưới hồn thạch, đã là không thấy bóng dáng, mà lưu tại trong thân thể kia một hồn cũng biến mất không thấy.

Hiện tại hắn hồn phách không được đầy đủ, trừ phi tìm được mất đi hồn phách, hoặc là tu bổ hảo linh hồn, bằng không hắn kiếp này đều vô vọng phi thăng.

Mà Triệu Gia Thôn nơi này thứ gì cũng chưa lưu lại.

Hắn chỉ ở cửa thôn tìm được rồi vài lần dùng hư trận kỳ, trận pháp sư đại đa số trận kỳ đều không sai biệt lắm.

Này liền tương đương với biển rộng tìm kim, kêu hắn đi nơi nào tra tìm?

Phẫn nộ chém ra một chưởng, toàn bộ Triệu Gia Thôn, bị hắn di vì đất bằng, cho dù như vậy cũng khó tiêu hắn trong lòng chi hận.

Là ai?

Rốt cuộc là ai?

“A! A……” Lư Lạc Nam điên khùng dường như, phát ra phẫn nộ rít gào.

Bốn phía điểu thú đều bị hắn thật lớn uy áp, ép tới từ không trung rơi xuống. Có chút cấp bậc thấp, thậm chí trực tiếp mất mạng.

Trong rừng có điểm thực lực yêu thú cảm giác được này cổ làm cho người ta sợ hãi uy áp, chạy nhanh khắp nơi chạy trốn.

Lúc này, Lư Lạc Nam trước mặt quỳ một loạt hắc y nhân, cùng sở hữu mười người, hết thảy đều có Đại Thừa kỳ tu vi.

Bễ nghễ mọi người, hắn lạnh lùng nói: “Tra, đi cho ta tra, nhìn xem gần nhất một đoạn thời gian đều có ai đã tới nơi này?”

Phía dưới một đám hắc y nhân, lập tức theo tiếng, theo sau biến mất tại chỗ.

Lư Lạc Nam ở Triệu Gia Thôn đãi suốt ba ngày mới rời đi.

Thời gian liền ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tu luyện trung một chút xói mòn.

Trong không gian đảo mắt liền đi qua 20 năm.

Thượng Quan Huyền Ý đã đem hồn thạch bên trong hồn lực toàn bộ hấp thu thả luyện hóa, hiện giờ hắn thần thức đã đạt tới Luyện Hư kỳ hậu kỳ, tu vi cũng đã tới rồi Hợp Thể trung kỳ.

Mở mắt ra phát hiện phòng tu luyện trung chỉ có chính mình một người.

Hắn lập tức thả ra thần thức xem xét Tiêu Lăng Hàn vị trí.

Chỉ là còn không đợi Thượng Quan Huyền Ý tìm thấy được Tiêu Lăng Hàn vị trí, ngay sau đó Tiêu Lăng Hàn trực tiếp xuất hiện ở hắn trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn trên dưới đánh giá một phen Thượng Quan Huyền Ý, gật đầu khen: "Không tồi, tu vi cùng thần thức đều được đến đột phá, chúc mừng."

"Ta điểm này điểm đột phá, sao có thể cùng ngươi so." Lời nói là nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng lại không tự giác giơ lên.

Tính xuống dưới, kỳ thật so với kiếp trước hắn tu vi hắn là xem như tiến độ tương đối chậm.

Rốt cuộc kiếp trước không có không gian cái này gian lận khí, hắn đều ở hơn bốn trăm không tới 500 tuổi liền trực tiếp đột phá Độ Kiếp kỳ đỉnh.

Mà nay có không gian, hắn rốt cuộc ở không gian trung tu luyện bao lâu, chính hắn đều không có cẩn thận tính quá.

Dù sao phía trước phía sau thêm lên đã có vài trăm năm đi.

"Ngươi đã thực ưu tú, không cần tự coi nhẹ mình. Ở lòng ta ngươi là ưu tú nhất."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 389

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 389 Thiên Lăng đại lục

【 gặp được Đại Thừa kỳ tu sĩ 】 canh năm

“Hắc hắc, ta đây có phải hay không so ngươi còn muốn ưu tú?” Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười nhìn Tiêu Lăng Hàn, xem hắn như thế nào trợn mắt nói dối.

“So với ta tới, ngươi còn kém thượng như vậy một chút. Bất quá ngươi còn trẻ, cố lên, ta xem trọng ngươi.”

“Ha hả, ngươi thật đúng là một chút đều không khiêm tốn.” Nói Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay nhéo nhéo Tiêu Lăng Hàn mặt.

“Ngươi làm gì?”

Đột nhiên bị Thượng Quan Huyền Ý đánh lén, Tiêu Lăng Hàn còn có điểm ngốc, trước kia không đều là chính mình niết hắn mặt sao?

Hôm nay như thế nào trái ngược?

“Đương nhiên là nhìn xem ngươi da mặt rốt cuộc có bao nhiêu hậu a.” Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên nói, trong lòng tưởng lại là, Tiêu Lăng Hàn mặt nhéo lên tới thật là thoải mái, lại hoạt lại nộn.

Nguyên lai niết người khác mặt cảm giác là tốt như vậy, khó trách Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này thành thật niết chính mình mặt.

“Ngươi đối ta động tay động chân, có phải hay không ở hướng ta ám chỉ cái gì?”

Tiêu Lăng Hàn để sát vào Thượng Quan Huyền Ý, ở hắn bên tai nhẹ nhàng thổi một hơi, duỗi tay nhẹ nhàng nhéo nhéo hắn kia phấn nộn đáng yêu vành tai.

“Ta nhưng không ám chỉ ngươi cái gì, huống chi ta lại không thoát ngươi quần áo.”

“Ý của ngươi là nói, ngươi còn tưởng thoát ta quần áo?”

Tiêu Lăng Hàn thành công nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý bị chính mình đùa giỡn lỗ tai đỏ bừng một mảnh, một đôi câu nhân mắt đào hoa thẳng tắp trừng mắt chính mình.

“Phi, ta ý tứ là nói, ta nếu là cởi ngươi quần áo, kia mới là là ám chỉ ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý che lại chính mình lỗ tai, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này quá xấu rồi, chuyên môn triều chính mình mẫn cảm lỗ tai xuống tay.

“Ta đây cho ngươi một cái thoát ta quần áo cơ hội, ngươi muốn hay không?”

“Ý của ngươi là…… Đồng ý ta ở mặt trên?” Thượng Quan Huyền Ý lập tức đôi mắt tỏa sáng, nội tâm có chút ngo ngoe rục rịch.

Tiêu Lăng Hàn bĩ bĩ cười cười, tức phụ nhi đây là da ngứa, lại tưởng bị thu thập.

Hắn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý phác gục ở trên giường, trên cao nhìn xuống nhìn hắn, nguy hiểm nheo lại hai mắt, “Huyền Ý, ngươi tưởng ở mặt trên?”

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn cái dạng này, cảm giác chính mình muốn tao.

Vừa rồi một không cẩn thận liền bại lộ chính mình tưởng ở mặt trên tiểu tâm tư.

Nghĩ đến lần trước chính là chính mình nói chính mình muốn ở mặt trên, kết quả bị Tiêu Lăng Hàn cái này đại ma vương khinh hung hăng khi dễ một đốn.

Không cần lại tưởng, hắn đều biết, phỏng chừng kế tiếp hắn muốn thật dài một đoạn thời gian không xuống giường được.

Thượng Quan Huyền Ý ngượng ngùng cười cười, âm thầm nuốt nuốt nước miếng.

“Lăng Hàn, cái kia ta chính là cảm thấy ngươi ở mặt trên quá mệt mỏi. Không bằng chúng ta thay đổi, hôm nay đến lượt ta hầu hạ ngươi. Ngươi cảm thấy thế nào?” Nói xong, hắn chờ mong nhìn Tiêu Lăng Hàn.

“Song tu là rất tốt đẹp một sự kiện, như thế nào sẽ mệt? Huyền Ý, ngươi bế quan 20 năm, ta đều sắp thành hòn vọng phu.”

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng hôn hôn lên quan Huyền Ý cái trán, cùng hắn đầu chạm trán.

Thượng Quan Huyền Ý biết chính mình hiện giờ chỉ có thể bị hắn úc hy áp, thực dứt khoát nằm yên, “Vậy đến đây đi.”

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này nói một đống lớn vô nghĩa, còn không phải là muốn cho chính mình chủ động điểm sao?

Song tu xác thật là một kiện rất tốt đẹp sự, nhưng đến một vừa hai phải.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này chính là một con uy không no lang, căn bản không biết cái gì kêu một vừa hai phải.

Một khi song hưu lên liền không dứt.

Không biết chính mình lần này lại muốn bao lâu mới có thể xuống giường.

Tiêu Lăng Hàn thấy tức phụ nhi này ngoan ngoãn nằm yên tùy ý chính mình muốn làm gì thì làm bộ dáng, dưới thân tà hỏa lập tức liền chạy trốn đi lên.

Tuy rằng không biết hắn như thế nào lập tức liền chuyển biến thái độ, nhưng Tiêu Lăng Hàn vẫn là gấp không chờ nổi bắt đầu hôn môi hắn.

Tức phụ nhi hương vị quá tốt đẹp, làm hắn cốc thiếu bãi không thể, ngàn lần vạn lần hắn cũng không cảm thấy ghét.

Thượng Quan Huyền Ý phỏng đoán quả nhiên được đến chứng thực.

Lần này, hắn lại là ba tháng sau mới hạ giường.

Hai người làm một đốn ngon miệng đồ ăn ăn lúc sau, liền nắm tay ra Long Ngọc không gian.

Tuy rằng hai người ở Long Ngọc không gian trung đãi hơn hai mươi năm, nhưng là bên ngoài mới qua đi mấy tháng.

Hai người thần thức quét cho tới bây giờ Triệu Gia Thôn đã bị cỏ dại bao trùm, hoàn toàn nhìn không ra nguyên lai bộ dáng, mà Lư Lạc Nam cũng sớm đã chẳng biết đi đâu.

"Đi thôi."

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn lấy ra phi thuyền, hai người thực mau liền rời đi tại chỗ.

Lần này không có đồ vật can thiệp hai người, bọn họ thực mau liền tìm được phía trước định đi linh thạch quặng.

Vẫn là dựa theo phía trước phương pháp, hai người lặng yên không một tiếng động mà tiến vào linh thạch quặng bên trong, ở trung ương nhất tu luyện.

Hai người cứ như vậy bắt đầu ở các linh thạch quặng chi gian du tẩu.

10 năm sau.

Một tòa linh khí đã khô kiệt linh thạch quặng nội, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan hai người đồng thời mở bừng mắt.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý tu vi đã đạt tới Hợp Thể kỳ đỉnh, mà Tiêu Lăng Hàn tu vi cũng tới rồi Hợp Thể kỳ đỉnh.

Hai người này mười năm gian không phải ở các linh thạch quặng trung tu luyện, chính là ở linh thạch quặng phụ cận du sơn ngoạn thủy.

Bọn họ hiện giờ đã soàn soạt mười mấy tòa linh thạch quặng, mỗi tòa linh thạch quặng trung đại bộ phận linh khí đều bị Tiêu Lăng Hàn cấp hấp thu.

Mà Thượng Quan Huyền Ý chỉ hấp thu một bộ phận nhỏ, tuy là như thế, hiện giờ hắn cảm giác chính mình lại muốn thăng cấp, chỉ là còn kém một cái cơ hội.

"Đi thôi, chúng ta trước đi ra ngoài, khắp nơi nhìn xem. Xem có thể hay không đụng tới cái gì thiên tài địa bảo, làm ngươi trước thăng cấp."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, thuận thế đem Thượng Quan Huyền Ý cũng kéo lên.

Nói cái này, Thượng Quan Huyền Ý nhưng thật ra nghĩ tới hắn kiếp trước tới Thiên Lăng đại lục sở đến nơi đó.

Tiêu Lăng Hàn vừa thấy hắn biểu tình liền biết hắn suy nghĩ cái gì, bất đắc dĩ nói: "Nơi đó cách nơi này quá xa, chỉ có thể chờ cái gì thời điểm không lại đi."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, "Hảo, ta chính là suy nghĩ chúng ta khi nào đi tương đối thích hợp, chờ chúng ta đem Thiên Tinh Thành sự tình chải vuốt lại, hẳn là là có thể đi."

"Đến lúc đó rồi nói sau, có câu nói gọi là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa."

Tiêu Lăng Hàn hướng hai người trên người các dán một trương ẩn thân phù, dựa theo tiến vào khi thông đạo triều linh thạch quặng bên ngoài đi đến.

Chỉ là hai người còn không có đi đến bên ngoài đi, bọn họ thần thức liền quét đến bên ngoài có vài cái Luyện Hư kỳ tu sĩ.

Hai người tiến linh thạch quặng thời điểm đều không có.

Nghĩ đến hẳn là này mười năm gian, linh thạch quặng liên tiếp xuất hiện vấn đề. Những người đó phát hiện này tòa linh thạch quặng trung linh thạch linh khí cũng ở chậm rãi xói mòn, cho nên đây là nghĩ đến thăm cái đến tột cùng.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn tu vi đã đạt tới Hợp Thể kỳ đỉnh, tuy rằng họa phù triện vẫn là lục cấp, nhưng là hơn nữa khắc văn, lục cấp phù triện cũng có thất cấp uy lực. Cho nên dán ẩn thân phù hai người liền như vậy nghênh ngang xuất hiện ở những người đó trước mặt, những người đó cũng không có phát hiện bọn họ.

Rời xa linh thạch quặng, Tiêu Lăng Hàn lấy ra phi thuyền, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý tính toán lập tức rời xa nơi đây.

"Lăng Hàn, vừa rồi có người trước sau nhìn chằm chằm ta phương hướng xem, ta cảm thấy hắn có thể nhìn đến ta." Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nói, tổng cảm thấy người nọ có chút cổ quái.

"Ân, chúng ta đem phi thuyền tốc độ thêm đến nhanh nhất, trước rời đi nơi này lại nói."

Vừa rồi hắn cũng cảm giác được người nọ tầm mắt vẫn luôn dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, chỉ là không biết người nọ có hay không nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý, lại có cái gì mục đích.

"Hảo, là phải dùng cực phẩm linh thạch sao?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc hỏi, bọn họ hiện tại phi thuyền dùng chính là trung phẩm linh thạch, nếu là muốn cho phi thuyền bằng mau tốc độ chạy, vậy đắc dụng cực phẩm linh thạch.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: “Ngươi bỏ được?”

“Không phải chính ngươi nói muốn nhanh nhất tốc độ sao?” Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

“Ai! Xem ra chúng ta tạm thời là đi không được.” Nói, Tiêu Lăng Hàn dừng phi thuyền.

“Vì cái gì?”

“Thực mau ngươi sẽ biết.”

Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, nếu là dùng Đại Thừa kỳ công kích ngọc bài, khẳng định không thể nhất chiêu giải quyết. Vạn nhất đem phụ cận người dẫn lại đây, vậy phiền toái. Cuối cùng hắn dứt khoát lấy ra Âu Dương Tu Kỳ cho hắn công kích ngọc giản.

Thấy Tiêu Lăng Hàn biểu tình nghiêm túc, lại xem hắn động tác, Thượng Quan Huyền Ý lập tức phản ứng lại đây, bọn họ sợ là đã rơi vào người khác rơi vào trung.

“Hai cái tiểu tử thúi, các ngươi còn không tính toán ra tới sao?”

Một cái trung khí mười phần thanh âm, vang ở hai người bên tai.

Tiêu Lăng Hàn lưng đeo đôi tay dẫn đầu đi ra ngoài, Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó.

Hai người đi vào boong tàu thượng, liếc mắt một cái liền nhìn đến phi thuyền bên ngoài đứng hai gã nam tu, trong đó một người đúng là bọn họ phía trước thảo luận người nọ.

“Không biết hai vị tiền bối phong bế chúng ta đường đi, có việc gì sao?”

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lạnh lùng, bất động thanh sắc hỏi, âm thầm đem linh khí đưa vào công kích ngọc bài trung.

Trước mặt hai người trung có một người tu vi là Đại Thừa hậu kỳ, một người khác còn lại là Luyện Hư kỳ đỉnh.

Này phiến không gian đã bị vị kia Đại Thừa hậu kỳ nam tu phong tỏa lên, hiện giờ bọn họ muốn rời đi nhất định phải trước phá vỡ không gian phong tỏa.

Biện pháp tốt nhất chính là giết trước mặt nam tu, lấy tuyệt hậu hoạn.

“Ha ha, đơn giản! Chỉ cần các ngươi nói ra linh thạch quặng trung linh thạch linh khí đều đi nơi nào, chúng ta liền tha các ngươi rời đi.”

Đại Thừa kỳ nam tu bễ nghễ hai người, nói chuyện chính là hắn bên người Luyện Hư kỳ tu sĩ.

“Không biết tiền bối lời này ý gì? Chúng ta bất quá là vừa rồi tới nơi này.”

“A, xem ra các ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ.”

Nam tu nói lời này thời điểm trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, trên mặt tươi cười có vẻ phá lệ âm trầm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sợ tới mức sắc mặt trắng hai phân, hắn ngoài mạnh trong yếu nói: “Chúng ta chính là Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ, các ngươi muốn làm cái gì?”

“Hừ, ai biết các ngươi có hay không nói dối, huống chi Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ không phải ở Thiên Tinh Thành sao?”

Tuy là nói như vậy, nhưng nam tu ở nghe được Âu Dương Tu Kỳ bốn chữ thời điểm, đôi mắt rõ ràng lập loè một chút.

Lúc này hắn bên người tên kia Đại Thừa hậu kỳ nam tử không kiên nhẫn nói: “Cùng bọn họ vô nghĩa cái gì? Mang về, đến lúc đó cái gì bí mật không thể nhổ ra.”

Kéo dài như vậy trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn đã đem công kích ngọc bài kích hoạt. Ở Đại Thừa kỳ nam tu vừa dứt lời khi, hắn lập tức đem công kích ngọc bài nhắm ngay người này.

Linh khí bị hắn khống chế tinh tế tỉ mỉ, nhưng thật ra không có bị đối diện kia hai người phát giác một tia khác thường.

Ở nam tử kinh ngạc trong ánh mắt, một đạo không thể địch nổi kiếm chiêu, thẳng tắp mà bổ về phía bọn họ.

“Oanh” một tiếng vang lớn.

Cảm giác được kia nhất kiếm uy lực, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn ngập hướng tới.

Cũng không biết bọn họ khi nào mới có thể có Âu Dương Tu Kỳ như vậy thực lực.

Đối diện hai gã nam tử, trực tiếp bị Âu Dương Tu Kỳ kiếm chiêu cấp diệt.

Bốn phía không gian tự động giải phong, Tiêu Lăng Hàn lập tức mang theo Thượng Quan Huyền Ý ra phi thuyền, đem phi thuyền thu hồi sau, hai người rơi xuống mặt đất.

Nhìn thấy chia năm xẻ bảy thi thể, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp thả ra dị hỏa thiêu hủy.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là thả ra thần thức tra tìm kia hai người không gian giới tử, lãng phí một lần ngọc bài công kích, chiến lợi phẩm cũng không thể rơi xuống.

Thực mau hắn liền ở một đống cỏ dại trung tìm được rồi hai quả không gian giới tử.

Giới tử vừa đến tay, Tiêu Lăng Hàn thần thức trong phạm vi liền xuất hiện vài tên Luyện Hư kỳ tu sĩ.

"Huyền Ý, chúng ta trước rời đi nơi này." Nói, Tiêu Lăng Hàn lập tức từ không gian giới tử lấy ra mấy trương truyền tống phù.

Không nhanh lên đi bọn họ liền phải bị người vây quanh, bởi vì hắn phát hiện kia vài tên Luyện Hư kỳ tu sĩ, đang ở hướng bọn họ vị trí hiện tại cấp tốc tới rồi.

Tuy rằng hai người có ẩn thân phù có thể dùng, nhưng ai cũng không biết đợi chút có thể hay không có càng cao tu vi người lại đây.

Vẫn là 36 kế, tẩu vi thượng kế.

"Hảo." Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đi vào Tiêu Lăng Hàn bên người, duỗi tay ôm chặt lấy hắn eo.

Tiêu Lăng Hàn thuận tay hồi ôm hắn, lập tức kích hoạt rồi truyền tống phù.

Ngay sau đó, một đạo bạch quang bao bọc lấy hai người, hai người thực mau biến mất ở tại chỗ.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 390

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 390 Thiên Lăng đại lục

【 tái ngộ Long Ngạo Thiên 】 canh một

Hai người liên tục truyền tống ba lần, Tiêu Lăng Hàn mới không có tiếp tục kích hoạt truyền tống phù.

"Chúng ta đây là đến chỗ nào rồi?" Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc lại có loại làm đến nơi đến chốn cảm giác, lập tức bắt đầu đánh giá bốn phía.

"Hẳn là ly lúc trước địa phương rất xa."

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn bốn phía cảnh vật, nơi này đã không còn là rừng cây, mà là một mảnh cỏ hoang địa.

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hỏi: "Chúng ta không cần lại truyền tống đi?"

"Không cần, trước nhìn xem nơi này là chỗ nào."

"Nếu không cần lại truyền tống, ngươi có phải hay không nên buông ta ra?"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn đặt ở chính mình bên hông tay, rõ ràng phía trước hắn đều là ôm vào chính mình trên vai.

Cũng không biết gia hỏa này khi nào bất tri bất giác liền bắt tay hoạt đến chính mình trên eo tới.

Nếu không phải hắn tay không thành thật trên dưới vuốt ve, chính mình căn bản phát hiện không được.

"Xúc cảm tốt làm ta không nghĩ buông."

Lời tuy nói như vậy, bất quá Tiêu Lăng Hàn vẫn là thu hồi tay mình.

Tức phụ nhi eo sờ lên chính là hảo, hắn tay không chịu khống chế mà sờ soạng đi lên.

"Trước công chúng, ngươi tốt xấu chú ý điểm, lôi lôi kéo kéo nhiều không tốt!" Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này thành thật ăn chính mình đậu hủ.

Ghê tởm hơn chính là chính mình này thân thể bị hắn dạy dỗ đến mẫn cảm không được.

Hắn sờ đến nơi đó, nơi đó giống như là trứ hỏa dường như.

Bọn họ hiện tại trạm địa phương là một chỗ cỏ hoang mà, đại thật xa là có thể thấy hai người động tác.

Huống chi chính mình thần thức đã phát hiện nơi xa có vài người, chính hướng bọn họ bên này đi tới.

Tiêu Lăng Hàn sát có chuyện lạ gật gật đầu, "Ân, ngươi nói có đạo lý, lôi lôi kéo kéo loại sự tình này hẳn là đóng cửa lại tới làm."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở trên một cục đá lớn, chuẩn bị chờ cây số ở ngoài mấy người đã đến, hỏi lại hỏi bọn hắn nơi này là địa phương nào.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Quá không biết xấu hổ.

Trước kia như thế nào không thấy ra tới, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này hoàn toàn chính là một kẻ lưu manh phôi.

Thượng Quan Huyền Ý phiên cái đại đại xem thường, đối với Tiêu Lăng Hàn lời nói, hắn lại là không lời gì để nói.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý trợn trắng mắt động tác đều làm có khác một phen phong tình, bĩ bĩ nói: "Huyền Ý, ngươi đây là đang câu dẫn ta, đối ta vứt mị nhãn?"

Thượng Quan Huyền Ý:???

Trợn trắng mắt tương đương vứt mị nhãn?

Còn có thể như vậy lý giải?

"Lăng Hàn, ngươi lời nói, cùng ngươi quanh thân khí chất hoàn toàn không tương xứng, đại đại phá hủy ngươi trọc thế giai công tử hình tượng."

"Ta đây ở ngươi trong lòng là cái dạng gì hình tượng?"

Thượng Quan Huyền Ý biểu tình phức tạp nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Cái gì hình tượng?

Đại sắc lang!

Nhưng này ba chữ hắn không dám nói.

Hắn nếu là nói, dư thịt khô Tiêu Lăng Hàn tuyệt đối sẽ làm trầm trọng thêm.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chống đầu, "Ngươi làm ta ngẫm lại……."

"Này còn cần tưởng? Ta ở ngươi trong lòng không phải là ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, phong độ nhẹ nhàng, khí vũ hiên ngang, đa mưu túc trí, tuyệt thế vô song……."

Tiêu Lăng Hàn một bên nói, một bên nắm Thượng Quan Huyền Ý tay.

Nói một cái thành ngữ, hắn vặn hạ Thượng Quan Huyền Ý một đầu ngón tay.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói này đó, Thượng Quan Huyền Ý suy nghĩ lập tức về tới bọn họ còn ở Hoàng Cực đại lục thời điểm.

Khi đó, Tiêu Lăng Hàn liền đặc biệt tự luyến, bất quá hắn xác thật có tự luyến tư bản.

"Huyền Ý, ngươi suy nghĩ cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn nói nửa ngày, thấy Thượng Quan Huyền Ý không có một tia phản ứng. Quay đầu xem hắn, phát hiện hắn cư nhiên đang ngẩn người.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình tay bị không nhẹ không nặng nhéo một chút, lập tức hoàn hồn, cười nói: "Ta đột nhiên nhớ tới chúng ta ở Hoàng Cực đại lục thời điểm, khi đó chúng ta đều vẫn là thiếu niên bộ dáng."

"Ân, ta nhớ rõ khi đó ngươi không có việc gì liền luôn câu dẫn ta. Nếu không phải xem ngươi không thành niên, ta nào đã sớm đem ngươi ăn." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý gương mặt.

Thượng Quan Huyền Ý nổi giận trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, "Khi đó ta nếu là không câu dẫn ngươi, ngươi có phải hay không liền sẽ không coi trọng ta?"

Tiêu Lăng Hàn lập tức đoan chính thái độ, "Sao có thể, ngươi chính là ta mệnh trung chú định bạn lữ, chúng ta sớm muộn gì sẽ ở bên nhau."

Đột nhiên, hắn chuyện vừa chuyển, nói: "Huống chi khi đó ngươi chính là một cái tiểu đậu đinh, ngươi làm ta thấy thế nào thượng ngươi? Ta lại không có sở thích luyến đồng."

Thượng Quan Huyền Ý không phục nói: "Ta khi đó nơi đó nhỏ, nói như thế nào cũng có mười bốn, năm tuổi."

"Mười bốn, năm tuổi ở chúng ta nơi đó vẫn là học sinh trung học, là tổ quốc đóa hoa. Huống chi ngươi khi đó xác thật tiểu, nơi nào đều tiểu." Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn tầm mắt đảo qua Thượng Quan Huyền Ý, cố ý ở hắn bụng nhỏ vị trí tạm dừng một chút.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn như vậy nhìn, mặt "Đằng" thiêu lên, lập tức nói không lựa lời: "Ngươi khi đó còn không phải giống nhau tiểu, nơi đó cũng tiểu!"

Khi nói chuyện, hắn cũng hồi ngắm liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn bụng nhỏ chỗ.

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chờ chính mình nói xong, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt đen nhánh một mảnh.

Nháy mắt hắn liền tâm tình rất tốt, tiếp tục nói: "Đừng không thừa nhận, ta khi đó còn sờ qua."

Thượng Quan Huyền Ý nói xong câu đó, thành công nhìn đến Tiêu Lăng Hàn nhĩ tiêm phiếm hồng.

Tiêu Đại Ma Vương cư nhiên thẹn thùng!

Hắn thế nhưng thẹn thùng!

Ngày thường không biết xấu hổ một người, cư nhiên cũng có thẹn thùng thời điểm.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trắng nõn nhĩ tiêm nhiễm một chút ửng đỏ, móng vuốt liền có chút ngứa.

Tưởng duỗi tay đi sờ sờ, chỉ là hắn tay vừa mới duỗi đến một nửa đã bị Tiêu Lăng Hàn chặn đứng.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý tay, mỉm cười nhìn hắn.

Cười như không cười hỏi: "Ngươi hiện tại muốn hay không sờ sờ, nhìn xem nó có phải hay không vẫn là lúc trước như vậy tiểu?" Nói, Tiêu Lăng Hàn liền phải đem Thượng Quan Huyền Ý tay hướng chính mình bụng nhỏ chỗ tìm kiếm.

"Ngươi, ngươi không biết xấu hổ."

Thượng Quan Huyền Ý nỗ lực giãy giụa, muốn lùi về chính mình tay, nhưng Tiêu Lăng Hàn sức lực quá lớn.

"Mặt vẫn là muốn, rốt cuộc ta mặt, lớn lên rất đẹp mắt."

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý bị nghẹn đỏ bừng gương mặt, lôi kéo hắn tay lực đạo tăng lên không ít.

"Ngươi buông tay, Tiêu Lăng Hàn, ngươi cho ta buông tay."

Nhìn chính mình tay càng ngày càng tới gần hắn hạ bụng chỗ, Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ và giận dữ muốn chết.

Ban ngày ban mặt, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu chơi lưu manh.

"Tiêu Lăng Hàn, nhanh lên buông tay, có người lại đây."

Đúng lúc này, một kinh hỉ thanh âm truyền vào hai người trong tai.

"Huynh đệ, thật là ngươi a!"

Tiêu Lăng Hàn đành phải buông lỏng ra Thượng Quan Huyền Ý tay, hai người theo tiếng nhìn lại.

Nhìn thấy một người ăn mặc màu đen pháp y nam tử, một đầu tóc đen toàn bộ thúc với đỉnh đầu, cương nghị ngũ quan, có vẻ hắn thực ánh mặt trời, cả người cho người ta một loại tinh thần phấn chấn cảm giác.

Hắn phía sau còn đi theo hai gã nam tử, kia hai người một cái béo, một cái sưu.

Nhìn đến người tới, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng nhịn không được trừu trừu.

Không vì cái gì khác, chính là bởi vì người đến là hắn địa cầu đồng hương, Long Ngạo Thiên!

Chỉ chốc lát sau, Long Ngạo Thiên liền đi tới hai người trước mặt.

"Huynh đệ, vị này chính là ngươi đệ đệ đi? Bất quá các ngươi hai lớn lên như thế nào một chút đều không giống?"

Long Ngạo Thiên vừa nói, một bên cầm trong tay cầm một phen đại đao, trở thành quải trượng chống được mặt đất, thuận tiện còn duỗi tay xoa xoa thái dương hãn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe được Long Ngạo Thiên nói, mặt đều đen hắc.

Tiêu Lăng Hàn lập tức giới thiệu nói: "Long đạo hữu, đây là ta đạo lữ Thượng Quan Huyền Ý."

Sau khi nói xong, lại lạnh lùng liếc Long Ngạo Thiên liếc mắt một cái, gia hỏa này tưởng tượng thật đúng là phong phú.

"Huyền Ý, hắn chính là ta cho ngươi đề qua Long Ngạo Thiên."

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, nhìn về phía Long Ngạo Thiên, đây là Tiêu Lăng Hàn nói cái kia xui xẻo gia hỏa, chỉ là mắng một câu liền không thể hiểu được đi vào nơi này người.

Nhìn qua xác thật có điểm tố chất thần kinh.

Long Ngạo Thiên nghe được Tiêu Lăng Hàn giới thiệu, lập tức liền nhớ tới hắn từng nói qua chính mình có đạo lữ.

"Huynh đệ, nguyên lai vị tiểu huynh đệ này chính là ngươi đạo lữ a? Hảo thuyết hảo thuyết, đó chính là đệ muội."

Ngay sau đó Long Ngạo Thiên lại tự quen thuộc cùng Thượng Quan Huyền Ý chào hỏi: "Đệ muội ngươi hảo, ta kêu Long Ngạo Thiên, ngươi có thể kêu ta Long ca. Về sau đi theo Long ca hỗn, Long ca che chở ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý mặt lại lần nữa đen hắc.

Hắn không tốt.

Hắn một chút đều không tốt.

Đệ muội là cái quỷ gì?

Hắn lại không phải nữ nhân.

Long ca lại là cái quỷ gì?

Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt khó coi đối với Long Ngạo Thiên nhe răng, gia hỏa này quả nhiên chính là một cái bệnh tâm thần.

Long Ngạo Thiên thấy Thượng Quan Huyền Ý không nói chuyện, chỉ là đối chính mình lộ ra tám viên chỉnh tề hàm răng.

Trong lòng suy đoán, này tiểu huynh đệ không phải là một cái người câm đi?

Tuy rằng lớn lên so với chính mình đẹp một chút, nhưng nếu thật là một cái người câm, cũng quá đáng tiếc.

Lúc này, Long Ngạo Thiên phía sau kia một béo một gầy cũng đã đi tới.

"Đại ca."

Hai người đồng thời gọi một tiếng.

"Ân, vị này huynh đệ kêu Tiêu Lăng Hàn, là ta lần trước bị chộp tới đào quặng khi nhận thức. Hắn bên cạnh tiểu huynh đệ là hắn đạo lữ, kêu……, gọi là gì thượng cái gì tới?" Nói, Long Ngạo Thiên nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Bởi vì hắn vừa rồi căn bản liền không có nghe rõ Tiêu Lăng Hàn giới thiệu, chính yếu chính là cái tên kia có điểm trường.

"Thượng Quan Huyền Ý."

"Đúng vậy, vị tiểu huynh đệ này kêu Thượng Quan Huyền Ý."

Sau đó Long Ngạo Thiên lại đối Tiêu Lăng Hàn hai người giới thiệu: "Huynh đệ, này hai người chính là ta cùng ngươi đã nói ta thu tiểu đệ, Cố Phàm cùng Tần Thượng Huyền."

"Gặp qua hai vị đạo hữu."

Cố Phàm cùng Tần Thượng Huyền tuy rằng lớn lên có điểm khái sầm, bất quá bọn họ hai người hiển nhiên muốn so cái này Long Ngạo Thiên bình thường nhiều.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Thượng Quan Huyền Ý đối hai người hơi hơi gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Đúng rồi, các ngươi cũng biết nơi này là địa phương nào?"

Nghe được Tiêu Lăng Hàn hỏi chuyện, Long Ngạo Thiên lập tức tinh thần tỉnh táo, "Nơi này là hoang vu sườn núi, nghe nói nơi này có một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ, chúng ta là cố ý tới tìm tìm hắn động phủ."

Nghe nói Long Ngạo Thiên như vậy trắng ra nói, bên cạnh hắn Cố Phàm cùng Tần Thượng Huyền đều có vẻ có chút bất đắc dĩ.

Mỗi lần chỉ cần người khác hỏi cái cái gì, hắn đều sẽ thành thật trả lời.

Nhưng hắn vận khí lại tốt cực kỳ, mỗi lần mắt thấy liền phải cúp, lập tức liền sẽ xuất hiện biến chuyển.

Nếu không phải Thiên Tinh Các người ta nói Bạch Liên Kiệt mới là khí vận chi tử, bọn họ hai người đều phải hoài nghi Long Ngạo Thiên mới là chân chính khí

vận chi tử.

Chính là bởi vì hắn vận khí tốt, hai người mới có thể đi theo hắn, bằng không ai nguyện ý cùng một cái bệnh tâm thần đãi ở bên nhau.

“Kia hai vị đạo hữu các ngươi biết này phụ cận có cái gì thành trì sao?”

Tiêu Lăng Hàn lần này trực tiếp nhìn về phía Cố Phàm cùng Tần Thượng Huyền, hắn cảm thấy chính mình nếu là hỏi Long Ngạo Thiên nói, phỏng chừng lại phải được đến một đống vô nghĩa.

Cố Phàm chỉ vào phía tây phương hướng, “Hướng tây ngự không phi hành hai ngày là có thể đạt tới Thiên Tinh Thành.”

“Đa tạ, chúng ta còn có việc, liền trước cáo từ.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền chuẩn bị rời đi.

Long Ngạo Thiên thấy hai người nhanh như vậy liền phải rời đi, chạy nhanh nói: “Hắc, huynh đệ, ngươi lại suy xét suy xét đi theo ta đi?”

Hắn còn không có thành công thuyết phục Tiêu Lăng Hàn đi theo chính mình, bọn họ như thế nào liền phải rời đi.

Tu chân giới lớn như vậy, lần sau gặp mặt không biết sẽ là khi nào.

Nghe được Long Ngạo Thiên nói, Tiêu Lăng Hàn thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy, “Các vị bảo trọng, sau này còn gặp lại.”

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý hóa thành một đạo lưu quang, biến mất ở ba người trước mặt.

“Ai! Tiêu huynh đệ lớn lên đẹp như vậy, nếu là gia nhập chúng ta, về sau chúng ta đội ngũ nhân khí tất nhiên sẽ thình thịch đi lên trên.” Nhìn hai người biến mất phương hướng, Long Ngạo Thiên cảm thán nói.

“Đại ca, cái gì là nhân khí a?” Tần Thượng Huyền tò mò hỏi, bọn họ cũng đều biết Long Ngạo Thiên là dị thế người. Đối trong miệng hắn thường xuyên toát ra một ít chưa từng nghe qua từ, đều đã tập mãi thành thói quen.

“Nhân khí?”

Long Ngạo Thiên: “……”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 391

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 391 Thiên Lăng đại lục

【 trở lại Thiên Tinh Thành 】 canh hai

Long Ngạo Thiên nhíu mày, nơi này không phải địa cầu, không có người truy tinh, kia người này khí nên như thế nào giải thích?

Nếu giải thích không được, vậy không giải thích.

"……"

"Hắn lớn lên như vậy đẹp. Đại ca, ngươi nếu là đem hắn thu được chúng ta đội ngũ trung, về sau vài vị tẩu tử thấy hắn không phải đến di tình biệt luyến sao?"

"Hắn là không thể nào? Tuyết Nhi các nàng đều là thiệt tình thích ta, mới sẽ không dễ dàng thay lòng đổi dạ." Long Ngạo Thiên không xác định nói, theo sau hắn lại không vui mà trừng mắt nhìn nói chuyện Cố Phàm liếc mắt một cái.

Cố Phàm bị trừng không thể hiểu được, hắn nói đều là sự thật.

Rốt cuộc kia vài vị nhưng đều là thiên chi kiều nữ, cùng Long Ngạo Thiên này tố chất thần kinh giống nhau người càng căn bản không xứng đôi.

Huống chi, hắn nhưng không thấy ra kia mấy người thích Long Ngạo Thiên, các nàng trong mắt là tràn đầy ghét bỏ cùng chán ghét.

Tuy rằng Long Ngạo Thiên nghe xong Cố Phàm nói trong lòng có chút không thoải mái, nhưng hắn nói lại là sự thật.

Cho nên Long Ngạo Thiên vẫn là quyết định về sau tái kiến Tiêu Lăng Hàn đều không hề đề thu hắn làm tiểu đệ sự, miễn cho cho chính mình tìm cái tình địch.

Bất quá, hắn thực mau liền sẽ tự vả mặt.

Bên kia.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chỉ dùng một canh giờ liền đạt tới Thiên Tinh Thành cửa thành.

Rốt cuộc hai người thật là tu vi đều là Hợp Thể kỳ, cùng Nguyên Anh kỳ tốc độ tự nhiên không thể đánh đồng.

Hai người trên người có Lăng Kiếm Tông thân truyền đệ tử thân phận ngọc bài, cho nên không cần xếp hàng giao vào thành phí.

Phàm là Lăng Kiếm Tông quản hạt thành trì, chỉ cần có Lăng Kiếm Tông thân phận ngọc bài đều có thể không cần giao vào thành phí.

Đương nhiên những cái đó nhân viên ngoài biên chế ngoại trừ, tỷ như: Phụ thuộc vào Lăng Kiếm Tông tông môn hoặc là gia tộc.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vào Thiên Tinh Thành sau, các loại ầm ĩ thanh truyền vào trong tai.

Hai người mười năm không có xuất hiện ở Thiên Tinh Thành, cảm giác Thiên Tinh Thành người đều đem bọn họ quên đi giống nhau.

Hơn nữa trên đường còn nhiều ra rất nhiều tân gương mặt, hai người hiện tại chỉ nghĩ hảo hảo nghỉ ngơi một chút, cho nên bọn họ bay thẳng đến Thành chủ phủ đi đến.

Chỉ là hai người vừa mới đi đến Thành chủ phủ cửa, liền nhìn đến nhiệt tình chào đón Cao Tử Thuận.

"Hai vị tiểu tổ tông, các ngươi rốt cuộc đã trở lại."

Sách!

Liền xưng hô đều thay đổi.

"Cao thành chủ, ngươi đây là có việc?"

Nhìn Cao Tử Thuận đầy mặt u sầu bộ dáng, đây là gặp được phiền toái?

Cao Tử Thuận chọc đôi tay, xấu hổ cười cười: "Hai vị sư thúc vừa trở về, vẫn là chờ các ngươi nghỉ ngơi tốt, chúng ta lại thương lượng mặt khác sự."

"Ân, vậy ngươi sáng mai lại đến chúng ta trụ sân." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp trở về bọn họ phía trước cư trú quá sân.

Cao Tử Thuận nhìn hai người cầm tay rời đi bóng dáng, lộ ra một tia cười khổ.

Hắn vừa rồi chính là khách khí nói câu, không nghĩ tới Tiêu sư thúc cư nhiên thật sự.

Đi xa sau Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc không có nhịn xuống, "Ha ha ha" phá lên cười. Ngung 唽

"Có tốt như vậy cười sao?"

"Đương nhiên, ngươi rõ ràng nhìn ra Cao Tử Thuận có việc gấp tìm chúng ta. Lại thấy hắn nói khách khí, ngươi thật đúng là liền theo hắn nói tiếp được. Ta xem hắn nghẹn mặt đều đỏ, kia Y Y không tha ánh mắt vẫn luôn đuổi theo chúng ta."

Thượng Quan Huyền Ý nói mặt mày hớn hở, nghĩ đến vừa rồi Cao Tử Thuận kia vẻ mặt táo bón biểu tình, liền nhịn không được muốn cười.

"Ai kêu hắn do do dự dự, muốn nói không nói bộ dáng."

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý cười như vậy vui vẻ, xem ra Cao Tử Thuận còn có điểm tác dụng, ít nhất lấy lòng chính mình tức phụ nhi.

Không trong chốc lát, hai người liền về tới trong viện.

Trong viện cảnh vật vẫn là cùng bọn họ rời đi thời điểm không sai biệt mấy, xem ra Cao Tử Thuận có phái người tới cấp bọn họ quét tước, bằng không mười năm thời gian trong viện hẳn là cỏ dại lan tràn.

Hôm sau sáng sớm.

Cao Tử Thuận sớm mà liền tới đến Tiêu Lăng Hàn bọn họ cư trú sân bên ngoài chờ.

Qua nửa canh giờ, trong viện trận pháp mới bị người mở ra một cái thông đạo.

Cao Tử Thuận lập tức đi vào.

Mới vừa tiến sân, một cổ đồ ăn mùi hương liền bay tới hắn chóp mũi, làm hắn không tự giác nuốt một chút nước miếng.

Theo mùi hương truyền đến phương hướng nhìn lại.

Liền nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đang ngồi ở bàn đá bên ăn bữa sáng.

"Gặp qua hai vị sư thúc."

"Thành chủ muốn ăn chút sao?"

Tiêu Lăng Hàn xem ở Cao Tử Thuận ngày hôm qua biểu hiện không tồi phân thượng, thuận miệng hỏi một câu.

Nghe vậy, Cao Tử Thuận đôi mắt lập tức thẳng.

Đến nỗi hắn tới tìm hai người chân chính mục đích, ăn lại nói.

Trời đất bao la, ăn cơm lớn nhất!

Mỹ thực ở phía trước, Cao Tử Thuận cũng không cùng Tiêu Lăng Hàn khách khí.

Ngồi ở trong đó một cái không vị thượng, duỗi tay liền cầm một cái mạo nhiệt khí bánh bao, gấp không chờ nổi mà cắn một ngụm.

"Cách, cách"

Cao Tử Thuận ăn bụng đều tròn trịa, hắn đã thật nhiều năm không có ăn qua như vậy no rồi. Từ tu vi đột phá Kim Đan kỳ, có thể tích cốc sau, ăn không ăn cái gì đều không sao cả.

Hắn trước kia vẫn luôn cho rằng chính mình là không có ăn uống chi dục.

Nhưng hắn vừa rồi xác thật là bị Tiêu Lăng Hàn bọn họ bữa sáng mùi hương cấp dụ hoặc tới rồi.

Nguyên lai hắn cũng là có ăn uống chi dục, chỉ là trước kia không có gặp được đặc biệt muốn ăn đồ ăn mà thôi.

Cao Tử Thuận thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều buông xuống chiếc đũa, thực tự hiểu là cầm chén đũa thu được phòng bếp nhỏ rửa sạch sẽ.

Chờ Cao Tử Thuận ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Nói đi, ngươi tìm chúng ta chuyện gì?"

"Cũng không phải cái gì đại sự, chính là trong thành tam đại gia tộc nộp lên linh thạch số lượng so dĩ vãng thiếu gấp ba."

Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi: "Kia bọn họ dĩ vãng nộp lên nhiều ít linh thạch?"

Cao Tử Thuận thật cẩn thận nhìn hai người liếc mắt một cái, lúc này mới nói: "Cũng không nhiều ít, dĩ vãng mỗi năm nộp lên trung phẩm linh thạch 100 vạn, thượng phẩm linh thạch mười vạn."

Thượng Quan Huyền Ý kích động lập tức liền từ trên chỗ ngồi đứng lên: "Thiên Tinh Thành quản hạt khu vực như vậy quảng, chẳng những có linh thạch quặng, còn có các loại khoáng thạch chờ tài nguyên, cư nhiên mới nộp lên như vậy điểm?"

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn kích động như vậy, không biết người chỉ sợ muốn cho rằng những người này tham ô chính là hắn linh thạch.

Duỗi tay đem hắn kéo về trên ghế ngồi xuống.

Rồi sau đó lại nhìn về phía Cao Tử Thuận hỏi: "Tam đại gia tộc là từ khi nào bắt đầu nộp lên linh thạch so dĩ vãng thiếu?"

Cao Tử Thuận chính nhíu mày, không biết nên như thế nào trả lời Thượng Quan Huyền Ý vấn đề, liền nghe thấy được Tiêu Lăng Hàn hỏi chuyện.

Hắn lập tức đáp: "5 năm trước, tam đại gia tộc người ta nói bọn họ tiếp quản linh thạch quặng trung, linh thạch bên trong linh khí vô duyên vô cớ liền không có."

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, "Tam đại gia tộc bọn họ mỗi nhà đại giai có bao nhiêu tòa linh thạch quặng?"

Cao tử nghe được Tiêu Lăng Hàn tiếng cười, chỉ cảm thấy lưng phát mao.

Chạy nhanh đáp: "Thượng phẩm linh thạch quặng ít nhất có bảy tòa trở lên, trung phẩm linh thạch quặng có mười tòa trở lên, đương nhiên còn có mặt khác một ít sản nghiệp."

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng tính nhẩm một chút, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý tổng cộng soàn soạt mười tòa thượng phẩm linh thạch quặng, ba tòa trung

phẩm linh thạch quặng. Bọn họ cũng không phải lựa chọn cùng gia hạ tay, đó chính là nói tam người nhà đều có tổn thất.

Mặc dù như vậy, bọn họ như cũ thực giàu có mới đúng.

Nộp lên cấp Thành chủ phủ linh thạch, bất quá là bọn họ thu vào thập phần chi đô không đến.

Bọn họ đây là tính toán hoàn toàn không nộp lên linh thạch, muốn toàn bộ độc chiếm!?

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia hàn quang, những người này nếu hưởng thụ tiện nghi sư tôn che chở, nên hảo hảo vì hắn làm việc.

Nếu những người này ghét bỏ Thiên Tinh Thành, không muốn nộp lên linh thạch, vậy dọn đi hảo.

Nhưng muốn giải quyết những người này, đến trước đem Thiên Tinh Thành trung vấn đề lớn nhất trước giải quyết.

Hắn nhưng không có quên lần đầu tiên gặp mặt, liền đối bọn họ lộ ra sát ý người nọ.

"Đúng rồi, Lư Lạc Nam hiện giờ ở Thành chủ phủ sao?"

Cao Tử Thuận sửng sốt, bọn họ hiện tại không phải đang nói tam đại gia tộc sự tình sao?

Như thế nào đột nhiên liền chuyển tới Lư Lạc Nam trên người đi?

Không hiểu ra sao hắn theo bản năng nói: "Không ở Thành chủ phủ."

"Kia hắn là khi nào rời đi Thành chủ phủ?"

Cao Tử Thuận chính mình sự tình liền có một đống, nơi đó có thời gian đi chú ý phó thành chủ nhị công tử sự tình.

"Cái này, ta phải hỏi một chút."

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt hận sắt không thành thép nhìn nói xong câu đó, liền ngây ngốc Cao Tử Thuận, "Vậy ngươi chạy nhanh hỏi một chút."

Cao Tử Thuận chỉ phải lấy ra truyền âm ngọc giản, cấp mới nhậm chức quản gia đã phát một cái truyền âm, hỏi rõ tình huống.

Chẳng được bao lâu, hắn phải tới rồi đáp án.

Chỉ là thời gian này so với hắn biết đến còn muốn sớm, hắn cũng là gần nhất mới phát hiện Thành chủ phủ thiếu như vậy một người.

Buông truyền âm ngọc giản, Cao Tử Thuận nói: "Lư Lạc Nam là mười năm trước rời đi, nghe nói lúc ấy hắn đi thực vội vàng."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau.

Xem ra năm đó Lư Lạc Nam rời đi sau liền không có lại trở về, chỉ là hắn sẽ đi chỗ nào đâu?

Hắn hiện giờ còn có một tia hồn phách ở Tiêu Lăng Hàn nơi này, nếu là lợi dụng bí thuật đến là có thể tìm được hắn.

Nhưng tìm được hắn, lại giết không được hắn.

"Huyền Ý, xem ra chúng ta có thể buông tay bắt đầu bố cục."

Thượng Quan Huyền Ý điểm điểm, "Ân, đã qua đi mười năm, tuy rằng sư tôn lúc ấy không có nói qua cụ thể cho chúng ta bao lâu thời gian, nhưng tóm lại là sớm một chút hoàn thành tương đối hảo."

Cao Tử Thuận ở một bên nghe như lọt vào trong sương mù, không biết hai vị sư thúc đang thương lượng cái gì.

"Cao thành chủ."

"Tiêu sư thúc có cái gì phân phó?"

"Chúng ta yêu cầu Thiên Tinh Thành các gia tộc tư liệu, càng kỹ càng tỉ mỉ càng tốt."

"Hành, ta đợi chút đi chuẩn bị."

Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái nhìn Cao Tử Thuận, "Đợi chút? Vậy ngươi hiện tại muốn làm cái gì?"

"Về tam đại gia tộc nộp lên linh thạch số lượng giảm bớt sự, hai vị sư thúc xem ta kế tiếp nên làm như thế nào?"

Cao Tử Thuận chờ mong nhìn đối diện ngồi hai người, hắn tới nơi này mục đích còn không phải là cái này sao?

Thấy thế nào hai người bộ dáng, tựa hồ căn bản không đem chuyện này để ở trong lòng?

"Chuyện này về sau chúng ta sẽ xử lý." Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn đều chuẩn bị đổi đi tam đại gia tộc, tam đại gia tộc thượng không nộp lên linh thạch đều không sao cả.

Cao Tử Thuận lại là vẻ mặt dấu chấm hỏi.

Về sau sẽ xử lý?

Về sau khi nào xử lý?

Cao Tử Thuận hảo muốn hỏi cái minh bạch, có thể thấy được Tiêu Lăng Hàn lạnh cái mặt, rõ ràng có chút không vui, hắn chỉ phải hậm hực rời đi này tòa sân.

"Ta thấy Cao thành chủ muốn biến thành mười vạn cái vì cái gì."

"Ta lại không phải bách khoa thư, hắn muốn đáp án ta nơi này không có."

"Hắc hắc, Lăng Hàn, ta đây muốn đáp án, ngươi nơi này có hay không?"

“Nói nói xem, chỉ cần là không khó, ta là có thể vì ngươi giải thích nghi hoặc.”

“Vậy ngươi nói Lư Lạc Nam sẽ đi nơi nào?”

“Minh giới!”

“Ý của ngươi là nói hắn đi tìm một khác hồn đi?”

“Hắn đi Minh giới hắn là có hai cái mục đích:

Một, là tìm trong đó một hồn.

Nhị, đi tìm tu bổ linh hồn biện pháp.”

“Còn thật có khả năng bị ngươi nói trúng rồi.”

Minh giới.

Có thể đi vào Minh giới đều là quỷ hồn.

Mà Lư Lạc Nam hiện giờ vẫn là người sống, hắn lại xuất hiện ở Minh giới.

Chỉ là hắn toàn thân đều mạo hắc khí, nhìn qua có chút khủng bố.

Hắn cái dạng này, ngay cả những cái đó quỷ thấy hắn đều cách khá xa xa.

Xem chuẩn một phương hướng, Lư Lạc Nam hóa thành một đạo lưu quang trực tiếp bay về phía bên kia.

“Gia hỏa này là người vẫn là quỷ?”

“Không biết, nhìn qua có điểm không giống như là quỷ.”

“Nhưng hắn trên người cũng không có người khí vị.”

“Không người không quỷ gia hỏa.”

“Hắn đi phương hướng không phải Viêm Nham quỷ vực?”

“Bên kia xác thật là Viêm Nham quỷ vực.”

“Nơi đó trừ bỏ độ ấm cao điểm, giống như cũng không có gì chỗ đặc biệt đi?”

“Quản hắn, dù sao cùng chúng ta này đó tiểu quỷ tu không quan hệ.”

……

Ba ngày sau.

Cao Tử Thuận cầm một đại đẩy tư liệu đi vào Tiêu Lăng Hàn hai người cư trú sân.

Nhìn thấy Cao Tử Thuận buông tư liệu sau, cũng không có lập tức rời đi, mà là muốn nói lại thôi đứng ở một bên.

Thượng Quan Huyền Ý thấy hắn bộ dáng này, liền nhịn không được muốn cười.

“Ngươi có việc liền nói.”

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 392

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 392 Thiên Lăng đại lục

【 dò hỏi Điền gia 】 canh ba

Tiêu Lăng Hàn liếc Cao Tử Thuận liếc mắt một cái, gia hỏa này một bộ muốn cự còn nghênh bộ dáng, như thế nào cùng cái nữ nhân giống nhau?

Cao Tử Thuận được đến thích lệnh, thật cẩn thận hỏi: “Không biết hai vị sư thúc muốn này đó tư liệu làm cái gì?”

Tiêu Lăng Hàn cười như không cười nhìn về phía Cao Tử Thuận, “Ngươi muốn biết?”

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy nhìn, Cao Tử Thuận luôn có chút không được tự nhiên, cảm giác Tiêu Lăng Hàn ở tính kế cái gì.

Hắn đột nhiên liền hối hận hỏi.

Hiện tại hắn không muốn biết, làm sao bây giờ?

Có thể hay không thu hồi vừa rồi câu nói kia?

Ngượng ngùng nói: “Chính là tùy tiện hỏi hỏi, không quá muốn biết.”

“Thứ cho không tiễn xa được!”

Đây là ở đuổi người ý tứ.

Cao Tử Thuận lại là như được đại xá, trốn cũng dường như rời đi này tòa sân.

“Lăng Hàn, ngươi không có việc gì dọa Cao thành chủ làm cái gì?”

“Ta nào có dọa hắn, rõ ràng chính là chính hắn lá gan quá tiểu nhân duyên cớ.”

“Ngươi đây là xem nhân gia thành thật dễ khi dễ đi?”

“Hắn thành thật sao? Không thấy ra tới.”

“Hắc hắc, xác thật không thành thật, nếu là người thành thật đã sớm bị người ăn tươi nuốt sống!”

Tiêu Lăng Hàn cho Thượng Quan Huyền Ý một cái tán thưởng ánh mắt, “Ngươi biết liền hảo.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hai người một bên nói chuyện, một bên lật xem trên bàn tư liệu. Bọn họ này ngồi xuống liền từ buổi sáng ngồi xuống buổi chiều.

Xem xong cuối cùng một trang giấy, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi phun ra một hơi.

"Huyền Ý, thế nào? Có thu hoạch sao?"

"Ta nơi này tuyển hai cái phẩm hạnh không tồi gia tộc, bất quá còn nếu là đi khảo sát một phen, vạn nhất tư liệu mặt trên đồ vật không chuẩn xác đâu." Nói Thượng Quan Huyền Ý đem kia hai nhà người tư liệu đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận tư liệu, thuận tiện đem chính mình trong tầm tay một chồng tư liệu đưa cho qua đi. "Ta nơi này cũng tuyển hai nhà, ngươi cũng nhìn xem."

Xem xong trong tay tư liệu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phát hiện đối phương lựa chọn gia tộc cùng chính mình lựa chọn không sai biệt lắm.

Tiêu Lăng Hàn lựa chọn chính là Điền gia cùng cố gia, mà thượng Huyền Ý lựa chọn Đoạn gia cùng Vạn gia.

Hai người quyết định dán lên ẩn thân phù, đi quan sát một chút này bốn gia tình huống.

Kỳ thật ở đông đảo trong gia tộc, này bốn gia biểu hiện thường thường, cũng không có cái gì đặc biệt xuất chúng địa phương.

Hai người sở dĩ lựa chọn bọn họ, chủ yếu nguyên nhân là bởi vì bọn họ cùng phó thành chủ không hợp.

Địch nhân của địch nhân tuy rằng không phải bằng hữu, nhưng ít ra có ích lợi liên lụy, cũng không đến mức trở thành địch nhân.

Nói làm liền làm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tưởng sấn Lư Lạc Nam không ở Thiên Tinh Thành trong khoảng thời gian này, nhanh chóng đem Thiên Tinh Thành thế lực một lần nữa tẩy bài.

Hai người cũng mặc kệ lúc này sắc trời đã tối, trực tiếp dán lên ẩn thân phù, liền rời đi Thành chủ phủ.

Một tòa loang lổ phủ đệ tọa lạc ở Thiên Tinh Thành Đông Bắc giác, phủ đệ đại môn đỉnh tấm biển thượng điêu khắc "Điền phủ" hai chữ.

Du hệ phủ đệ nội, một gian không lớn trong phòng, lúc này đang có tám người ngồi ở phòng hai bên trên ghế, còn có một cái đầy mặt u sầu trung niên nam tử ngồi ở thượng thủ vị.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vô thanh vô tức xuất hiện phòng này.

Nghe trong phòng mọi người nghị luận thanh.

"Gia chủ, không được nói, chúng ta liền rời đi Thiên Tinh Thành đi."

“Ta đồng ý, hiện giờ phó thành chủ giống nhau thế đại, thành chủ căn bản không được việc.”

“Ai!” Ngồi ở thượng thủ vị trung niên nam tử, cũng chính là Điền gia hiện giờ gia chủ: Điền phong hoa, khẽ thở dài một cái.

Một cái lưu trữ râu dê lão giả, một phách bên cạnh người án bàn, tức giận không thôi nói: “Dựa vào cái gì rời đi người là chúng ta, chúng ta lại không có làm sai cái gì.”

“Dùng võ vi tôn, chúng ta nắm tay không có nhân gia đại, đây là chúng ta sai.”

“Nhà của chúng ta không phải còn có lão tổ tông sao?”

“Lão tổ tông tuổi tác đã cao, không thích hợp lại động thủ.”

Điền phong hoa vô lực vẫy vẫy tay, xem ra bọn họ lần này là thật sự phải rời khỏi Thiên Tinh Thành.

“Rõ ràng chính là Chu gia khinh người quá đáng, Điền gia thôn miếng đất kia là chúng ta Điền gia tổ địa. Liền tính nơi đó có linh thạch quặng, cũng nên là chúng ta Điền gia. Dựa vào cái gì hắn Chu gia một câu đó là Thành chủ phủ sản nghiệp, chúng ta phải nhường ra đi?”

“Đúng vậy, đến lúc đó thu hoạch là cho Thành chủ phủ, vẫn là đều vào hắn Chu gia người hầu bao, ai lại biết?”

“Đáng giận!”

Ở đây tám người sắc mặt đều rất khó xem.

Điền phong hoa duỗi tay xoa xoa giữa mày, vô lực nói: “Thông tri đi xuống, làm gia tộc tiểu bối đều thu thập một chút, đêm nay liền đem bọn họ tiễn đi.”

Theo sau hắn lại nhìn về phía xuống tay vị bên tay trái một người lão giả: “Tam trưởng lão đến lúc đó liền phiền toái ngươi mang đội, che chở bọn họ rời đi.”

“Gia chủ yên tâm, ta nhất định sẽ bảo vệ tốt sở hữu tiểu bối.”

“Ân, đại gia không có việc gì đều tan đi.”

Một đám ủ rũ cụp đuôi rời đi phòng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng đi theo mọi người cùng nhau rời đi phòng.

Thượng Quan Huyền Ý đối Tiêu Lăng Hàn truyền âm: 【 nhìn cái không đầu không đuôi, này Điền gia nhìn qua là muốn xuống dốc. 】

【 nơi này diễn không thấy toàn, đợi chút hẳn là sẽ có càng xuất sắc diễn, muốn hay không xem? 】

Nghe nói có càng xuất sắc diễn, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền tới rồi tinh thần, một đôi tràn ngập khát vọng mắt đào hoa thẳng tắp mà nhìn về phía Tiêu

Lăng Hàn.

Tuy rằng hắn cái gì đều không có nói, nhưng Tiêu Lăng Hàn nháy mắt đều đã hiểu hắn ý tứ.

Sủng nịch mà duỗi tay quát một chút hắn kia cao thẳng cái mũi, thuận thế nắm hắn tay, đuổi kịp phía trước tên kia được xưng là tam trưởng lão người.

Điền gia tam trưởng lão tên là Điền Mạnh Lỗi, Luyện Hư hậu kỳ tu vi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi theo hắn đi vào một tòa cũ nát sân bên ngoài.

Đợi đại giai nửa canh giờ, liền có 50 nhiều danh thanh niên nam nữ đã đi tới.

"Gặp qua tam trưởng lão."

"Ân." Điền Mạnh Lỗi gật gật đầu, này đó tiểu bối đều là Điền gia tương lai hy vọng.

"Các ngươi đều cùng ta tới." Nói, Điền Mạnh Lỗi ở phía trước dẫn đường, đi vào trước mắt này tòa vứt đi sân.

Trong viện cỏ dại lan tràn, bên trong phòng ốc cũng là cũ nát bất kham, thậm chí còn có rất nhiều mạng nhện.

Liếc mắt một cái là có thể nhìn ra nơi này đã thật lâu không ai trụ qua.

Điền gia tiểu bối đều không biết tam trưởng lão dẫn bọn hắn tới nơi này làm gì?

Không phải nói đêm nay dẫn bọn hắn rời đi Thiên Tinh Thành sao?

Mỗi người đều mang theo nghi hoặc theo sát tam trưởng lão nện bước.

Không nghĩ tới bọn họ Điền gia cư nhiên còn có như vậy sân, mọi người đều tò mò nhìn đông nhìn tây.

Điền Mạnh Lỗi mang theo mọi người tới đến sân mặt sau một ngụm giếng nước bên.

Hắn trực tiếp sử dụng pháp thuật đem nắp giếng dịch khai, lộ ra 20 mét thâm giếng nước.

"Mọi người cùng ta cùng nhau tiến vào trong giếng, giảm xuống đến 10 mét khoảng cách khi, liền dừng lại. Các ngươi đều nghe hiểu chưa?"

Mọi người cùng kêu lên đáp: "Minh bạch."

Điền Mạnh Lỗi đi đầu nhảy vào giếng nước bên trong, mặt sau người lục tục đuổi kịp.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào bên cạnh giếng, liền thấy nhảy vào trong giếng người, một đám biến mất ở giếng nước trung.

Hai người liếc nhau, cũng đi theo cùng nhau nhảy đi vào.

Thực mau hai người liền nhìn đến Điền gia mọi người, nguyên lai này nước miếng giếng nội có càn khôn.

Hai người ở tiến vào giếng giảm xuống đến 10 mét khi, liền ngừng lại. Xuất hiện ở bọn họ trước mặt là một cái sâu không thấy đáy thông đạo, hai người không chút do dự vượt đi vào.

Bọn họ hiện tại ở một gian thạch thất, thạch thất ở giữa có một cái đơn hướng Truyền Tống Trận.

Này chỉ là một cái loại nhỏ Truyền Tống Trận, mỗi lần chỉ có thể truyền tống mười người,

Mà Điền gia người chính từng nhóm tiến vào Truyền Tống Trận.

Có mười cái người sau, Điền Mạnh Lỗi lập tức lấy ra trung phẩm linh thạch để vào tương đối ứng khe lõm trung.

Một trận bạch quang hiện lên, trận pháp trung người không thấy bóng dáng.

Chờ đến cuối cùng một nhóm người truyền tống thời điểm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở cuối cùng một khắc bước vào Truyền Tống Trận trung.

Quen thuộc choáng váng cảm sau, Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, đập vào mắt cảnh tượng vẫn là một cái thạch thất.

【 Lăng Hàn, chúng ta hẳn là còn ở Thiên Tinh Thành trong phạm vi đi? 】

【 nơi này hẳn là rời thành trì không bao xa, rốt cuộc kia chỉ là một cái loại nhỏ cự ly ngắn Truyền Tống Trận. 】

【 vậy là tốt rồi. 】

Thượng Quan Huyền Ý thật sợ bởi vì hắn chơi tâm nổi lên, dẫn tới hai người ly Thiên Tinh Thành có cách xa vạn dặm xa, vậy thảm.

Đúng lúc vào lúc này.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác thứ gì cộm chính mình chân, hắn dùng sức dẫm một chút.

Cảm giác mềm mại, nhấc chân vừa thấy, chính mình vừa rồi cư nhiên là dẫm đến một người!

“Ai nha, ai dẫm ta một chân?”

Một nữ tử thanh âm truyền vào ở đây người trong tai.

“Mười muội, ngươi xem ta làm gì? Dẫm ngươi người lại không phải ta.” Điền Mộng Khiết thấy chính mình mười muội đem hoài nghi ánh mắt nhìn về phía chính mình, lập tức sinh ra chất vấn nói.

Nàng rõ ràng không có dẫm đến quá Điền Mộng Hàm, loại này không phải nàng làm sự, tự nhiên không thể thừa nhận.

Bởi vì Điền Mộng Khiết liền ở Điền Mộng Hàm phía trước, nếu là ai có thể dẫm đến Điền Mộng Hàm, thật đúng là phi Điền Mộng Khiết mạc chúc.

"Không phải ngươi, kia có thể là ai? Xem ta trên chân còn có một cái dấu giày."

Nghe thấy Điền Mộng Hàm nói như vậy, mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía nàng chân.

Quả nhiên ở nàng trắng tinh giày trên mặt, thấy được một cái đen nhánh dấu chân.

Điền Mộng Khiết biết không phải chính mình dẫm, xem Điền Mộng Hàm giày thời điểm, xem liền đặc biệt nghiêm túc, thật đúng là bị nàng phát hiện manh mối.

"Mười muội, xem ngươi giày thượng dấu chân rõ ràng chính là một cái nam tử dấu giày, sao có thể là ta dẫm?"

Điền Mộng Hàm nghe vậy cúi đầu nhìn nhìn chính mình giày mặt, thật đúng là giống Điền Mộng Khiết nói như vậy. Nói như vậy thật đúng là chính mình oan uổng nàng, cũng quái nàng ngày thường luôn là cùng chính mình đối nghịch.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý trên mặt kia vui sướng khi người gặp họa biểu tình, không nghĩ dùng đều biết, nhất định là gia hỏa này làm.

Mà hắn lúc này chính xem diễn xem mùi ngon.

Đúng lúc này, thạch thất trung vang lên một cái lão giả có chút uy nghiêm thanh âm: "Các ngươi đều đang làm gì?"

Điền Mạnh Lỗi mới từ thạch thất bên ngoài đi vào tới, liền nhìn đến mọi người tụ tập ở bên nhau.

Đại gia thấy tam trưởng lão sắc mặt không tốt lắm, đều rụt rụt cổ, sôi nổi cúi đầu.

Điền Mộng Hàm nhìn đến chính mình trắng tinh giày mặt có cái đại đại màu đen dấu chân, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu nghẹn khuất.

Chỉ có thể âm thầm cắn răng, sử cái thanh khiết thuật.

Thầm nghĩ, chính mình hung thủ còn không có tìm được, tam trưởng lão liền tới rồi, tới thật đúng là không phải thời điểm.

Lúc này, tam trưởng lão thanh âm lại lần nữa truyền vào mọi người trong tai: "Nếu là không có việc gì đại gia liền tại đây nghỉ ngơi một đêm, chờ hừng đông chúng ta lại tiếp tục lên đường."

Mọi người sôi nổi hẳn là, không ai nhắc lại chuyện vừa rồi, rốt cuộc về điểm này việc nhỏ không đáng đại gia chú ý.

Thượng Quan Huyền Ý thấy không có trò hay nhìn thầm cảm thấy đáng tiếc.

【 thực mau liền lại có trò hay nhìn. 】

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý trên mặt tiếc nuối nháy mắt bị tò mò sở đại lấy.

【 còn phải đợi bao lâu? 】

Hắn hiện tại đã có chút gấp không chờ nổi, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn trong miệng trò hay là cái gì?

【 nhanh thì nửa canh giờ, chậm thì một canh giờ. 】

Tiêu Lăng Hàn thần thức đã quan sát đến đoàn người chính hướng bọn họ bên này tới rồi, bên trong có mấy người vừa lúc là hắn phía trước ở Chu gia linh thạch quặng gặp qua.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tìm cái góc, cùng những người khác giống nhau khoanh chân mà ngồi, chờ đợi lên.

Cùng Điền gia người chờ đợi bình minh không giống nhau chính là, bọn họ là đang chờ đợi trò hay trình diễn.

Sau nửa canh giờ.

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở bừng mắt, 【 tới. 】

Tới?

Cái gì tới?

Thượng Quan Huyền Ý lập tức thả ra thần thức khắp nơi quan sát, thực mau hắn liền nhìn đến thạch thất bên ngoài là một cái một rừng cây, lúc này trong rừng cây tới một đám thân xuyên hắc y người.

Đại giai qua mười phút, một trận mùi thơm lạ lùng phiêu vào thạch thất trung.

Tam trưởng lão cái mũi giật giật, lập tức đứng dậy, hét lớn một tiếng: "Mọi người phong bế khứu giác cảm quan."

Điền gia mọi người nghe vậy lập tức làm theo, nhưng vẫn là có không ít người trúng chiêu.

Hai phút sau, tu vi thấp một ít người sôi nổi ngã trên mặt đất.

"Đáng chết!"

Tam trưởng lão lập tức tiến lên xem xét té xỉu người tình huống, phát hiện bọn họ chỉ là loại mi dược. Ngủ thượng mấy cái giờ liền sẽ không có việc gì, lúc này mới thoáng nhẹ nhàng thở ra.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 393

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 393 nói chuyện yêu đương

Điền Mạnh Lỗi thả ra thần thức, phát hiện bên ngoài tới mười mấy người, lúc này những người đó đang ở bố trí trận pháp.

Nếu là trận pháp bị bọn họ bố trí hoàn thành, kia chính mình đám người chỉ có thể trở thành ung trung ba ba.

Nghĩ đến này, tam trưởng lão đầu tiên là chọn lựa mấy cái tu vi đã đạt tới Nguyên Anh kỳ đỉnh Điền gia tiểu bối, làm cho bọn họ bảo hộ dư lại người.

Hắn còn lại là một mình đi ra thạch thất.

Điền gia tiểu bối thấy tam trưởng lão khuôn mặt nghiêm túc, quanh thân còn tản ra sát khí, cứ như vậy đơn thương độc mã đi ra ngoài.

Mọi người đều là lo lắng không thôi.

"Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ? Chẳng lẽ liền ở chỗ này chờ chết sao?"

"Đúng vậy, bên ngoài Chu gia tới không ít người, tam trưởng lão một người sợ là……" Có đi mà không có về.

"Nếu là tam trưởng lão ra chuyện gì, chúng ta phỏng chừng cũng khó khó thoát vừa chết."

"Chu gia đây là muốn đuổi tận giết tuyệt sao?"

"Hiện tại ra Thiên Tinh Thành bọn họ càng là hảo động thủ, nếu là ở Thiên Tinh Thành bọn họ còn sẽ có điều cố kỵ, sớm biết rằng ta liền không ra."

Người này nói vừa xong, đã bị mọi người khiển trách ánh mắt thẳng tắp mà nhìn chằm chằm.

"Các ngươi như vậy nhìn ta làm gì? Chẳng lẽ ta nói không đúng? Hừ! Đừng cho là ta không biết, các ngươi cũng có rất nhiều người đều là như thế này tưởng đi?"

Hắn vừa dứt lời, xác thật có vài người sắc mặt đều có chút đỏ lên, hiển nhiên bọn họ chính là nghĩ như vậy.

Đương nhiên cũng có người không phải nghĩ như vậy.

"Đừng tưởng rằng ai đều cùng ngươi giống nhau tham sống sợ chết, cùng lắm thì liền chết, ta đi ra ngoài cùng bọn họ liều mạng."

"Đúng vậy, cùng lắm thì chính là chết, chúng ta cùng nhau đi ra ngoài."

“Đại ca, ngươi nói như thế nào.”

Thấy mọi người ý kiến không hợp, trong đó một người đem ánh mắt nhìn về phía bọn họ nơi này tuổi tác lớn nhất một vị nam tử.

“Chúng ta Điền gia không có tham sống sợ chết người, nếu dù sao đều là chết, sao không đi ra ngoài cùng bọn họ chém giết một bác.”

“Đúng vậy, chúng ta Điền gia không có một cái là nạo loại.”

“Giết chết hắn nha, sát một cái đủ, sát hai cái liền kiếm một cái.”

“Đại gia không có ý nghĩa liền cùng nhau đi ra ngoài, mười muội, ngươi lưu lại chiếu cố kia vài tên té xỉu người.”

Nói xong, nam tử dẫn đầu đi ra thạch thất.

【 Lăng Hàn, những người này quần chúng tình cảm trào dâng bộ dáng, nhìn qua hảo có hỉ cảm. 】

【 ngươi là tưởng nói, bọn họ đây là bánh bao thịt đánh chó có đi mà không có về đi! 】

Bên ngoài Chu gia những người đó tu vi thấp nhất đều là Hóa Thần kỳ, nhưng Điền gia này nhóm người tu vi tối cao mới Nguyên Anh kỳ đỉnh, trong đó còn có vài cái tu vi là Kim Đan kỳ người, Trúc Cơ kỳ đã té xỉu trên mặt đất.

【 ân ân, đi, chúng ta xem diễn đi. 】

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng dậy, thúc giục Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn này hân hoan nhảy nhót bộ dáng, lập tức đứng dậy, duỗi tay ôm hắn eo, nháy mắt liền biến mất ở thạch thất trung.

Bên ngoài Điền Mạnh Lỗi đã cùng hai gã Luyện Hư kỳ lão giả ở giữa không trung, chiến khó khăn chia lìa.

Trong rừng cây trên mặt đất, dục tức Điền gia mọi người bị Chu gia một người Hóa Thần hậu kỳ tu sĩ trực tiếp dùng uy áp, ép tới không thể động đậy.

Điền gia tiểu bối một đám phẫn nộ trừng mắt đối diện một đám như là đang xem xiếc khỉ giống nhau người.

【 bọn họ đây là xuất sư chưa tiệp thân chết trước. 】

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn vừa ra tới liền thấy được như vậy một bộ cảnh tượng.

【……】

【 Lăng Hàn, ngươi nói Chu gia người sẽ giết bọn họ sao? 】

【 sẽ không. 】

【 ta cũng cảm thấy sẽ không, nếu là muốn giết bọn họ, phía trước liền sẽ không dùng mê hương. 】

【 vậy ngươi đoán xem, Chu gia người tính toán như thế nào dàn xếp Điền gia này nhóm người? 】

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý đầu óc bay nhanh vận chuyển lên.

Như thế nào dàn xếp?

Đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, 【 ta đã biết. 】

【 biết cái gì? 】

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt tỏa sáng, nghĩ đến hắn hẳn là đoán được Điền gia người cuối cùng nơi đi.

【 ta biết Điền gia những người này nơi đi, Chu gia người nhất định sẽ đem bọn họ chộp tới đào quặng. Thật tốt thợ mỏ a, chính mình liền đưa tới cửa. 】

Thượng Quan Huyền Ý tưởng, hắn nếu là Chu gia người cũng nhất định sẽ làm như vậy.

Từ bên ngoài tiêu tiền thỉnh thợ mỏ, tốn thời gian lại phí linh thạch.

Còn không bằng tìm này đó có sẵn, không cần cấp linh thạch không nói, nếu là bọn họ không hảo hảo làm việc, còn có thể dùng roi hầu hạ.

Ngẫm lại liền cảm thấy sảng.

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình không biết khi nào liền trở nên như vậy hỏng rồi đâu?

Thật cẩn thận ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, phát hiện hắn chính thâm tình nhìn chăm chú vào chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy chính mình tim đập đều không chịu khống chế nhanh hơn vài phần.

Duỗi tay sờ sờ chính mình ngực.

【 làm sao vậy? Không thoải mái? 】 Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý động tác, quan tâm hỏi.

【 liền mới vừa hạ bị ngươi như vậy nhìn, cảm giác chính mình tâm, nhảy thực mau. Trong lòng còn thực sung sướng. 】

Thượng Quan Huyền Ý trên mặt chậm rãi bò lên trên một mạt đỏ ửng, chính hắn nhưng thật ra không có phát giác.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến khuôn mặt hắn lại trở nên đỏ bừng một mảnh, không nhịn xuống, thò lại gần hôn một cái.

Thần thức lại ở cùng hắn truyền âm: 【 Huyền Ý, ngươi đây là ở hướng ta thổ lộ sao? 】

Thượng Quan Huyền Ý hồi tưởng một chút chính mình vừa mới cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm nội dung. 【 ta vừa rồi lời nói trung, không có một chữ cùng

thích có quan hệ đi? 】

【 tim đập nhanh hơn, còn không phải là ở hướng ta ám chỉ, ngươi đối lòng ta động sao? 】

【 ta không phải đã sớm đối với ngươi tâm động sao? 】

【 vừa rồi là lại lần nữa tâm động. 】

【 không đúng, chúng ta không phải tới xem diễn sao? Như thế nào biến thành nói chuyện yêu đương? 】

Thượng Quan Huyền Ý mọi nơi nhìn xung quanh, vừa rồi cùng Tiêu Lăng Hàn truyền âm cùng với xem hắn đều quá nghiêm túc, hiện tại trong rừng cây chỉ còn lại có bọn họ hai người.

Những người khác khi nào rời đi, hắn đều không có phát giác.

Xem ra có Tiêu Lăng Hàn bên người, chính mình theo bản năng liền dựa vào hắn, đối chung quanh hết thảy cũng đều thả lỏng cảnh giác, cũng đem sở hữu phòng bị sự tình đều để lại cho hắn đi làm.

Chỉ vì chính mình biết, mặc kệ đã xảy ra cái gì, Tiêu Lăng Hàn đều sẽ bảo vệ tốt chính mình.

Nhưng như vậy sao được?

Bọn họ là tu sĩ, tại đây nguy cơ tứ phía Tu chân giới, chính mình có thể dựa vào hắn, nhưng không thể trở thành đương nhiên.

Rốt cuộc chính mình cũng là nam nhân, hắn có thể bảo hộ chính mình, chính mình cũng có thể bảo hộ hắn.

Thượng Quan Huyền Ý nhắc nhở chính mình, về sau nhất định phải cảnh giác điểm.

Xem ra tu luyện không thể đình, chỉ có cường đại rồi bọn họ mới có thể lẫn nhau dựa vào, vĩnh viễn ở bên nhau.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc phản ứng lại đây những người khác không thấy, trên mặt tuy rằng không có gì biểu tình, trong lòng lại âm thầm thở dài.

Mỗi lần hắn cùng chính mình ở bên nhau đều là toàn thân tâm đầu nhập, tự động liền đem chung quanh hết thảy đều cách ly. Tuy rằng biết như vậy cho thấy hắn thực để ý chính mình, theo bản năng mà xem nhẹ chung quanh hết thảy, nhưng như vậy cũng liền ý nghĩa hắn gặp được nguy hiểm sẽ nhiều một phân.

Xem ra chính mình đến hảo hảo tu luyện, nhất định phải bảo vệ hắn.

Làm hắn vĩnh viễn dựa vào.

Giờ khắc này, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người ý tưởng cực kỳ nhất trí.

Nghĩ thông suốt sau, Tiêu Lăng Hàn bĩ bĩ nói: "Diễn có cái gì đẹp, nói chuyện yêu đương mới là đứng đắn sự."

Thượng Quan Huyền Ý thiếu chút nữa bị Tiêu Lăng Hàn ngôn luận cấp sặc, hắn tới nơi này mục đích còn không phải là xem diễn sao?

Kết quả diễn nhìn một nửa, hát tuồng người không thấy.

Hắn cái này xem diễn người lại không hề sở giác.

Không tán đồng Tiêu Lăng Hàn ngụy biện, Thượng Quan Huyền Ý lời lẽ chính đáng nói: "Làm tu sĩ, tu luyện mới là đứng đắn sự!"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, tu luyện xác thật là đứng đắn sự, nhưng cùng tức phụ nhi yêu đương cũng là đứng đắn sự.

Yêu đương có thể làm nhân thân tâm đều cảm thấy sung sướng, tu luyện lên cũng càng thêm có động lực.

Cho nên hắn nói: "Nói chuyện yêu đương cùng tu luyện đều là đứng đắn sự, một chút đều không xung đột."

"Chúng ta đây hiện tại muốn đi đâu?"

Thượng Quan Huyền Ý tự động dời đi đề tài, hắn cảm thấy chính mình nếu là ở cùng Tiêu Lăng Hàn thảo luận đi xuống, phỏng chừng thiên nên sáng.

Nói chính sự thượng, Tiêu Lăng Hàn lập tức trở nên nghiêm túc không ít, "Chúng ta đi trước đem Điền gia người giải cứu, sau đó lại đi cố gia, Đoạn gia, Vạn gia khảo sát một chút."

"Vậy ngươi vừa rồi như thế nào không cứu người?"

Tuy rằng vừa rồi Chu gia có hai gã Luyện Hư kỳ tu sĩ, nhưng hắn tin tưởng chỉ cần Tiêu Lăng Hàn ra tay, hắn là vẫn là có thể đem Điền gia người cứu tới.

"Nếu là vừa mới cứu, bọn họ có lẽ lúc ấy sẽ cảm động một cái chớp mắt, xong việc không lâu liền sẽ quên. Chỉ có chờ bọn họ thâm nhập vũng bùn, đau khổ giãy giụa, tuyệt vọng khoảnh khắc cứu bọn họ, bọn họ mới có thể thiệt tình cho chúng ta làm việc. Về sau cũng có thể càng tốt quản lý Thiên Tinh Thành, ta nhưng không nghĩ dưỡng ra một cái bạch nhãn lang."

Cứu người là cái kỹ thuật sống.

Cứu sớm: Nhân gia sẽ cảm thấy liền tính ngươi không cứu hắn, hắn cũng sẽ không có việc gì. Mà ngươi cứu hắn, ngược lại làm hắn thiếu một ân tình, hắn khẳng định sẽ tâm sinh phản cảm.

Cứu đã muộn: Phỏng chừng người liền giá hạc tây đi.

Đừng ân nhân không trở thành, ngược lại liền thành kẻ thù.

"Vậy ngươi biết bọn họ đi nơi nào sao?"

Hai người ở chỗ này chậm trễ lâu như vậy, phỏng chừng vừa rồi những người đó đã sớm đi không ảnh.

"Tự nhiên biết, ta ở trong đó một người trên người để lại cái thần thức ấn ký."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý triều sơn đỉnh bay đi.

Thượng Quan Huyền Ý còn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn là dẫn hắn đi cứu người, cũng liền không có hỏi nhiều, chờ hắn mang theo chính mình.

Chờ tới rồi đỉnh núi, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện đỉnh núi im ắng một mảnh. Trừ bỏ bọn họ hai người, rốt cuộc nhìn không tới bất luận kẻ nào.

Hắn nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này không phải nói cứu người sao?

Người đâu?

"Huyền Ý, tuy rằng ta lớn lên rất đẹp, nhưng ngươi cũng không cần nhìn chằm chằm vào ta xem. Rốt cuộc người là có thẩm mỹ mệt nhọc, nếu là ngươi ngày đó xem ghét ta, làm sao bây giờ?" Tiêu Lăng Hàn sờ sờ chính mình mặt, cười ngâm ngâm nói.

"Ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi gương mặt này, ta xem cả đời đều xem không đủ."

"Vậy là tốt rồi." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một trương chiếu cửa hàng trên cỏ.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn này phiên hành động, Thượng Quan Huyền Ý càng ngốc.

"Huyền Ý, thất thần làm gì, mau tới đây ngồi."

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở trên chiếu, đối với còn đứng ở một bên Thượng Quan Huyền Ý vẫy tay.

"A? Nga."

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng liền đi tới Tiêu Lăng Hàn bên người, cùng hắn vai sát vai ngồi ở cùng nhau.

Tiêu Lăng Hàn thực tự nhiên vươn cánh tay, làm Thượng Quan Huyền Ý dựa vào tử trên vai, "Muốn ngủ, có thể mị một hồi."

Ngủ?

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy cẩn thận ôn nhu che chở, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền đắm chìm đi vào.

Cái gì cứu người?

Bọn họ vì cái gì tới đỉnh núi?

Tới nơi này làm gì?

Sở hữu vấn đề hết thảy bị hắn vứt tới rồi sau đầu.

Hắn thích cùng Tiêu Lăng Hàn đãi ở bên nhau.

Chẳng sợ hai người cái gì đều không làm, cứ như vậy lẫn nhau dựa sát vào nhau.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt hơi hợp, cong vút lông mi ngẫu nhiên còn sẽ rung động một chút, giống như là một phen tiểu bàn chải ở hắn trái tim chỗ quét qua, hắn tâm cũng sẽ đi theo rung động một chút.

Một canh giờ sau.

Phương đông phía chân trời hiện lên một mảnh bụng cá trắng, đại địa cũng dần dần ánh địa quang sáng lên.

Cùng ngày biên xuất hiện một mạt hoàng thời điểm, Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn thấy chính tiến vào mộng đẹp Thượng Quan Huyền Ý, nhẹ gọi một tiếng.

Phát hiện hắn lông mi giật giật, mày có chút không vui nhăn lại.

Hắn cái dạng này rõ ràng là còn muốn ngủ.

Tiêu Lăng Hàn không có lại tiếp tục kêu hắn.

Chờ phía chân trời xuất hiện một mạt màu cam hồng khi, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp cúi đầu hôn lên Thượng Quan Huyền Ý có chút khẽ nhếch môi.

Một lát sau, cảm giác được trong lòng ngực người cực độ thiếu oxy, đã ở cắn chính mình đầu lưỡi, Tiêu Lăng Hàn mới liên tục không tha buông ra Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý được đến tự do, đại đại hô hấp một chút, bất mãn trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Gia hỏa này luôn ở chính mình ngủ thời điểm tới hôn chính mình, mỗi lần đem chính mình hôn không thể hô hấp cũng không chịu buông ra chính mình.

Vừa muốn duỗi tay lau bên môi lưu lại nước miếng, tay mới duỗi đến một nửa, đã bị Tiêu Lăng Hàn cấp chặn đứng. “Lăng Hàn, ngươi làm gì?”

Tiêu Lăng Hàn nhìn kia lúc đóng lúc mở môi, hơn nữa trên môi còn có bọn họ vừa rồi hôn môi khi lưu lại vệt nước. Màu cam hồng quang đánh vào mặt trên, tản mát ra điểm điểm tinh mang.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 394

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 394 công đức ánh sáng

Như vậy mê người Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn giờ phút này duy nhất muốn làm sự, chính là lập tức phác gục hắn, chiếm hữu hắn, hung hăng khi dễ hắn.

Hầu kết lăn lộn một chút, tà hỏa cũng chạy trốn ra tới.

Thượng Quan Huyền Ý không đợi đến Tiêu Lăng Hàn hồi đáp, ngay sau đó, hắn phát hiện chính mình thẳng tắp triều phía sau đảo đi.

Tiêu Lăng Hàn một cái xoay người liền đè ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, đối thượng hắn có chút kinh ngạc ánh mắt.

Bĩ bĩ cười cười: "Huyền Ý, ngươi thật mê người, ta hiện tại muốn ngươi."

Duỗi tay sờ sờ hắn trắng nõn bóng loáng gò má, ngược lại lại nhẹ nhàng vuốt ve hắn kia tinh xảo đáng yêu vành tai. Rõ ràng nhìn đến hắn run lên một chút, cười khẽ một tiếng.

"Ngươi không nói lời nào, ta coi như ngươi là cam chịu."

Thượng Quan Huyền Ý là ở vào mộng bức cùng khiếp sợ trung.

Bọn họ hiện tại ở đỉnh núi, tuy rằng tạm thời phụ cận không có người, nhưng tùy thời đều khả năng sẽ có người tới nơi đây.

Tiêu Lăng Hàn cư nhiên nói hiện tại muốn hắn!

Ở chỗ này?

Hắn nếu là không có lý giải sai nói, Tiêu Lăng Hàn là không có tính toán tiến tùy thân không gian.

Kia bọn họ không phải liền ở……, quang ngẫm lại Thượng Quan Huyền Ý liền cảm thấy hảo cảm thấy thẹn.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này thật đúng là chẳng phân biệt thời gian địa điểm liền bắt đầu tùy tiện động dục, chính mình không có làm cái gì câu dẫn hắn động tác đi?

Nhìn đến gần trong gang tấc tuấn nhan, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay ngăn trở miệng mình.

"Lăng Hàn, bình tĩnh, bình tĩnh! Xúc động là ma quỷ, chúng ta trước tiên ở còn ở bên ngoài. Chờ chúng ta trở về Thành chủ phủ, lại song tu được không?"

“Ta đã dùng thần thức xem xét qua, phạm vi vạn dặm không ai.”

Này không phải có hay không người vấn đề!!!

Tại đây lộ thiên hạ làm loại chuyện này, chỉ là ngẫm lại, Thượng Quan Huyền Ý cả người đều không tốt.

“Đúng rồi, ngươi ngày hôm qua đem ta đưa tới đỉnh núi tới làm cái gì?”

Thượng Quan Huyền Ý cực lực dời đi Tiêu Lăng Hàn chú ý, tim đập lại không chịu khống chế nhanh hơn. Rất sợ hắn sẽ nói mang chính mình tới đỉnh núi chính là muốn cùng chính mình song hưu, kia hắn thật đúng là cái hay không nói, nói cái dở.

Tiêu Lăng Hàn bị Thượng Quan Huyền Ý như vậy vừa nhắc nhở, mới nhớ tới chính mình mang lên quan Huyền Ý tới đỉnh núi mục đích.

“Ta mang ngươi tới đỉnh núi, tự nhiên là xem mặt trời mọc.”

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Ngay sau đó hắn nói: “Ta đây hiện tại muốn nhìn mặt trời mọc.”

“Nhưng ta hiện tại muốn ngươi.” Tiêu Lăng Hàn có chút ủy khuất nói, tức phụ nhi lớn lên quá mê người, hắn liền tưởng khi dễ khi dễ.

Bụng nhỏ chỗ bị một cái đồ vật đỉnh, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác Tiêu Lăng Hàn ngay sau đó liền sẽ hóa thân thành một đầu sói đói, liền tại chỗ đem chính mình hủy đi ăn nhập bụng.

Sợ tới mức hắn đánh cái giật mình.

Chịu đựng cảm thấy thẹn, Thượng Quan Huyền Ý hồng bên tai, nhỏ giọng nói: “Lăng Hàn, ta dùng tay giúp ngươi, có thể hay không?”

Tuy rằng rất tưởng hưởng thụ tức phụ nhi phục vụ, bất quá Tiêu Lăng Hàn vẫn là cự tuyệt.

Hắn trước đứng dậy, theo sau lại đem Thượng Quan Huyền Ý kéo lên.

Vực tỉ Thượng Quan Huyền Ý ngắm liếc mắt một cái vừa rồi còn tưởng đem chính mình nuốt ăn nhập bụng người, hiện tại lại cùng cái giống như người không có việc gì.

Hồ nghi hỏi: “Thật sự không cần ta giúp ngươi sao?”

“Ân, yên tâm! Điểm này nhẫn nại lực ta còn là có, chỉ là nhìn đến ngươi liền có chút không chịu khống chế. Cho nên, trở về ngươi đến hảo hảo bồi thường ta!”

Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới chính mình mãn 18 tuổi trước, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này nhẫn nại lực chính là tương đương hảo.

“Trở về rồi nói sau!”

Lời tuy nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý lại biết, sau khi trở về, phỏng chừng chính mình lại đến mấy ngày không xuống giường được.

Hai người ngồi ở đỉnh núi xem mây cuộn mây tan, xem huyến lệ nhiều vẻ ánh bình minh.

Thẳng đến thái dương lộ ra chói mắt quang, hai người mới đứng dậy, rời đi tới đỉnh núi.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý ở bên ngoài lắc lư năm ngày, mới chậm rì rì đi cứu Điền gia người.

Điền gia mọi người bị nhốt ở Điền gia thôn linh thạch quặng trung, Chu gia người làm cho bọn họ ở nơi đó đào quặng. Rốt cuộc nơi đó là Điền gia người tổ địa, làm Điền gia người ở Điền gia thôn đào quặng cũng coi như là làm cho bọn họ chính mình nguyện.

Ở Điền gia thôn trông coi Chu gia người trung cùng sở hữu năm tên Luyện Hư kỳ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên không có khả năng cùng bọn họ cứng đối cứng.

Lợi dụng ẩn thân phù tiện lợi, hơn nữa Thượng Quan Huyền Ý sẽ một chút thời gian pháp tắc. Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đem này năm người phân hoá tan rã, từng cái đánh bại.

Thượng Quan Huyền Ý ở sử dụng" Trảm Quang Thời Vũ" này nhất chiêu khi, tuy rằng không thể giống đối đãi đồng cấp tu sĩ như vậy làm Luyện Hư kỳ tu sĩ tạm dừng năm giây, nhưng cũng có thể làm cho bọn họ tạm dừng một vài giây. Tiêu Lăng Hàn liền lợi dụng này một vài giây khe hở, trực tiếp liền lấy đi rồi bọn họ tánh mạng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem Điền gia người cứu ra sau, liền đi gặp Điền gia gia chủ.

Nhìn thấy hướng chính mình vứt tới cành ôliu hai người, Điền gia gia chủ không chút do dự đồng ý. Cũng cùng hai người ký kết khiết ước, bảo đảm sẽ không tham ô, cũng sẽ tận tâm tẫn trách quản lý Thành chủ phủ phân cho bọn họ khu vực.

Thu phục Điền gia, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại đi mặt khác tam gia.

Bất quá, cố gia, Đoạn gia, Vạn gia này tam gia, chỉ có Vạn gia vào hai người mắt.

Nếu đã tìm hảo tiếp quản Chu gia, Hạ gia, Tằng gia tam gia gia tộc, kia này tam gia cũng liền không có tồn tại tất yếu.

Đương nhiên ở giải quyết này tam gia phía trước, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tự nhiên là đi trước thăm một chuyến này tam gia bảo khố.

Nhìn đến giới tử trung đồ vật, Thượng Quan Huyền Ý từ buổi sáng vẫn luôn cười tới rồi buổi tối.

Chu gia, Hạ gia cùng Tằng gia này tam gia, tuy rằng dùng hết đại bộ phận linh thạch, nhưng dư lại tiểu bộ phận cũng là một cái phi thường đồ sộ con số.

Chỉ là trung phẩm linh thạch liền có 60 trăm triệu, thượng phẩm linh thạch có năm trăm triệu, cực phẩm linh thạch chỉ có một ngàn.

Cực phẩm linh thạch sở dĩ ít như vậy, là bởi vì này tam gia đem cực phẩm linh thạch đều dùng hết, mỗi lần có người đột phá Đại Thừa kỳ đều là dùng cực phẩm linh thạch.

Chu gia, Hạ gia, Tằng gia tam gia đều đầu phục phó thành chủ, nói cách khác bọn họ đều là Lư Lạc Nam người. Mấy năm nay bọn họ lợi dụng cực phẩm linh thạch tu luyện, chỉ là Đại Thừa kỳ mỗi nhà liền có năm sáu cái, tam gia liền có mười mấy cái.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người còn tưởng rằng phải hướng Âu Dương Tu Kỳ mượn điểm cao thủ tới dùng, nào biết này tam gia Đại Thừa kỳ toàn bộ bị trọng thương. Đến nỗi thương thế là như thế nào tới, Thượng Quan Huyền Ý nhìn thoáng qua, liền biết bọn họ đây là tưởng lấy người sống thân thể đi độ Hoàng Tuyền hà.

Này không phải tìm chết sao?

Đều không cần bọn họ ra tay, này mười mấy người cũng không bao lâu nhưng sống.

Trong lúc này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn đem" Trường Thọ cửa hàng" cấp phong, cũng báo cho đại gia hoa sen bánh trung có làm nhân thần trí không thanh tỉnh trở thành con rối dược. Làm sở hữu ăn qua hoa sen bánh người đều đến Thành chủ phủ mua giải dược.

Đương nhiên giải dược giá cả là hoa sen bánh gấp hai, linh thảo chính là thực quý.

Tiêu Lăng Hàn ở nghiên cứu giải dược thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý cũng không có nhàn rỗi.

Hắn chuyên môn nghiên cứu một cái nhằm vào mật tâm phấn kiểm tra đo lường trận bàn, tất cả mọi người cần thiết kiểm tra đo lường chính mình trong thân thể không chứa mật tâm phấn mới có thể đãi ở Thiên Tinh Thành nội.

Nói cách khác giải dược là cưỡng chế tính, không nghĩ mua giải dược cũng có thể, vậy thỉnh ngươi rời đi Thiên Tinh Thành.

Có người còn nói chính mình không có như vậy nhiều linh thạch mua giải dược.

Đối này, yêu tiền Thượng Quan Huyền Ý cho một cái "Ha hả" tiếng cười, liền phiêu nhiên mà đi.

Vui đùa cái gì vậy.

Lúc trước mua hoa sen bánh linh thạch đều có, hiện tại mua giải dược linh thạch không có!

Vậy thực xin lỗi, bọn họ nơi này không phải từ thiện cơ cấu.

Cửa thành đang ở hướng ngươi vẫy tay,

Đi thong thả không tiễn.

Kỳ thật những người này chết sống cùng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều không có cái gì quan hệ, bọn họ kỳ thật có thể mặc kệ. Nhưng Thiên Tinh Thành trung có hơn phân nửa người đều ăn hoa sen bánh, bọn họ nếu là mặc kệ, những người này nếu như bị ai khống chế.

Kia Thiên Tinh Thành còn tồn tại sao?

Bọn họ vòng đi vòng lại làm nhiều như vậy, không phải đều làm không công sao?

Liền ở cuối cùng một người trên người thi du cùng mật tâm phấn bị thanh trừ không có bao lâu, không trung giáng xuống lưỡng đạo màu trắng quang, thẳng tắp mà chiếu vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trên người, cuối cùng hoàn toàn đi vào bọn họ giữa mày.

Hai người nguyên bản đang ở trong viện uống trà, đột nhiên đã bị ban công đức ánh sáng.

Qua một hồi lâu, Thượng Quan Huyền Ý mới từ ấm áp cảm giác trung phục hồi tinh thần lại, ngẩng đầu nhìn nhìn không trung.

Sau đó lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hồ nghi nói: “Lăng Hàn, chúng ta đây là lại làm cái gì thiên đại chuyện tốt sao?”

Bọn họ hai cái rõ ràng cái gì đều không có làm, lại không siêu độ oan hồn, hai người liền ngồi ở trong sân uống cái trà.

Cứ như vậy, đều có thể bị ban công đức ánh sáng?

Công đức ánh sáng không phải nên làm có lợi cho thương sinh rất tốt sự, mới có thể bị ban cho sao?

“Xem ra chính ngươi là đã quên mất.”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay điểm điểm Thượng Quan Huyền Ý cái trán, gia hỏa này chính mình làm cái gì chuyện tốt chính mình cũng không biết.

“Rốt cuộc là chuyện gì, nói nhanh lên.”

Thượng Quan Huyền Ý làm ra một bộ chăm chú lắng nghe tư thế, hắn là thật sự không nhớ rõ chính mình đã làm cái gì chuyện tốt.

Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn hắn: “Ngươi quên hoa sen bánh sự tình sao?”

"Hoa sen bánh?"

Thượng Quan Huyền Ý lặp lại một lần, theo sau nghĩ đến một cái khả năng, không thể tưởng tượng mở to mắt.

"Ngươi là ý tứ là nói, nếu là chúng ta không có xuất hiện, kia này đó ăn hoa sen bánh người, cùng với Thiên Tinh Thành hơn một trăm vạn người rất có khả năng đều sẽ……." Chết!

Cuối cùng một chữ Thượng Quan Huyền Ý không có nói ra, Tiêu Lăng Hàn lại là gật gật đầu, chứng thực hắn suy đoán.

Hơn một trăm vạn người toàn đã chết.

Đây là cái gì cảnh tượng?

Ngẫm lại đều có điểm khủng bố.

Tuy rằng bọn họ giết người cũng có không ít, nhưng nghĩ đến này con số, Thượng Quan Huyền Ý vẫn là nhịn không được đánh cái rùng mình.

Hôm sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào Thiên Tinh Thành trên đường.

Toàn bộ đường phố đều có vẻ có chút tiêu điều.

Bởi vì Thiên Tinh Thành đầu nhập vào phó thành chủ Lư Hán Nghĩa người quá nhiều, dẫn tới bọn họ một rửa sạch, toàn bộ thành trì cũng chỉ dư lại một phần ba người.

Này trong đó còn có một nửa là người bên ngoài.

"Cảm giác hảo quạnh quẽ."

Nhìn đến thật nhiều cửa hàng đều đóng lại, trên đường phố người đi đường cũng ít đáng thương.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, ít người, tuy rằng hảo quản lý, nhưng hắn như thế nào chính là cảm thấy không dễ chịu đâu?

"Chỉ là tạm thời, tin tưởng không cần bao lâu, toàn bộ Thiên Tinh Thành sẽ lại lần nữa náo nhiệt lên."

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến trên đường thật nhiều cửa hàng đều đã có chút năm đầu, là nên phiên tân một chút.

"Ngươi lại có chủ ý?"

"Ân, Huyền Ý, ngươi còn nhớ rõ Thiên Minh Thành sao?"

"Nhớ rõ lúc ấy chúng ta chỉ ở Thiên Minh Thành ăn bữa cơm, sau đó liền rời đi."

Ngay sau đó hắn lập tức nghĩ đến một loại khả năng, kinh nghi bất định nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Chẳng lẽ ngươi tưởng đem Thiên Tinh Thành kiến trúc, đều dựa theo Thiên Minh Thành như vậy, kiến tạo thống nhất hình thức?"

"Cũng không nhất định phải toàn bộ đều một lần nữa kiến tạo, chúng ta có thể đem trong đó một ít cũ nát hủy đi một lần nữa kiến tạo là được."

"Ta xem hành, chuyện này có thể giao cho Vạn gia đi làm, vừa lúc gia tộc bọn họ thổ linh căn cùng Mộc linh căn tu sĩ tương đối nhiều."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Chính mình liền suy nghĩ cái đại giai, tức phụ nhi liền sự tình giao cho ai làm đều nghĩ tới.

Có tức phụ nhi thật tốt.

Hắn không chỉ có một cái hiền nội trợ vẫn là một cái hiền ngoại trợ.

Nữ nhân gì đó, nào có Thượng Quan Huyền Ý hảo!

Song nhi gì đó, nào có Thượng Quan Huyền Ý hảo!

Nam nhân gì đó, chỉ có Thượng Quan Huyền Ý hảo!

Hiện giờ ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng, ngàn hảo vạn hảo, chỉ có Thượng Quan Huyền Ý tốt nhất.

Mỗi lần cùng hắn ở bên nhau, hắn đều sẽ mang cho chính mình không giống nhau kinh hỉ.

Cùng hắn ở bên nhau cả người đều cảm thấy ấm áp.

Hắn giống như là ánh mặt trời, hòa tan chính mình đóng băng tâm.

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên ngừng lại, xoay người nhìn Thượng Quan Huyền Ý, nghiêm túc nói: "Huyền Ý, ta yêu ngươi!"

Trên đường cái tuy rằng người không nhiều lắm, nhưng cũng có người a!

Huống hồ những người này trung đại bộ phận đều là tu sĩ, Tiêu Lăng Hàn không biết là kia căn thần kinh đáp sai rồi, đột nhiên lại hướng chính mình thổ lộ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 395

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 395 kinh hỉ kinh hách

Nhìn đến chung quanh người kỳ dị ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý mặt lập tức liền thiêu lên.

Hai người hiện tại đã là Thiên Tinh Thành danh nhân rồi, ngay cả trên đường chạy tiểu hài tử đều nhận thức bọn họ.

Bị mọi người đương con khỉ giống nhau vây xem, Thượng Quan Huyền Ý tu quẫn trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, xoay người liền chạy ra.

Tiêu Lăng Hàn bị trừng mộ danh kỳ diệu, hắn vừa rồi cũng là cầm lòng không đậu liền nói ra tới.

Thấy thế nào Thượng Quan Huyền Ý bộ dáng như là không cao hứng đâu?

Bị chính mình thổ lộ, hắn không phải hẳn là vui vẻ mới đúng không?

"Đại ca ca, ngươi lại không đuổi theo, xinh đẹp ca ca liền phải chạy theo người khác."

"Mau đuổi theo, mau đuổi theo, mau đuổi theo!"

Năm sáu cái tiểu hài tử, ở một bên vui sướng vỗ tay, rất có tiết tấu niệm.

Tiêu Lăng Hàn mặt đen hắc, hắn đây là bị một đám tiểu thí hài nhìn chê cười, còn trêu chọc?

Cũng là hai người tuấn mỹ bề ngoài, lập tức liền đem Thiên Tinh Thành trung tiểu thí hài cấp bắt được, bọn họ chẳng những không sợ hai người. Mỗi lần thấy hai người liền sẽ đại ca ca, xinh đẹp ca ca gọi.

Một trận gió thổi qua, Tiêu Lăng Hàn biến mất tại chỗ.

Tại chỗ chỉ còn lại có mấy cái tiểu hài tử vui sướng tiếng cười.

Lúc sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền đem tâm tư đặt ở trùng kiến Thiên Tinh Thành thượng.

Bọn họ chỉ cần hạ đạt mệnh lệnh, phía dưới tự nhiên có một đống người cướp vì này làm việc.

Cho nên cải tạo Thiên Tinh Thành nội kiến trúc, so hai người trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi.

Từ tu sĩ tới làm kiến trúc, kia tốc độ không phải giống nhau mau. Gần chỉ dùng một tháng thời gian, Thiên Tinh Thành trung phòng ốc liền rực rỡ hẳn lên.

Thiên Tinh Thành chỉ tiêu điều nửa năm, liền chậm rãi hưng thịnh lên.

Trong lúc này, lại có không ít tân gia tộc lục tục dọn vào Thiên Tinh Thành.

Thiên Tinh Thành vốn dĩ liền rất giàu có, các loại tài nguyên cũng không ít. Hiện giờ Thiên Tinh Thành đang cần người, sớm một chút đi vào ở được đến chỗ tốt liền càng nhiều.

Rất nhiều tiểu địa phương gia tộc đều nguyện ý tới Thiên Tinh Thành cư trú, rốt cuộc Thiên Tinh Thành lưng dựa Lăng Kiếm Tông.

10 năm sau.

Hiện giờ Thiên Tinh Thành so Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa đến Thiên Tinh Thành thời điểm, còn muốn náo nhiệt vài phần.

Còn chưa đi vào Thiên Tinh Thành, quang xem ra ra vào vào người đi đường, liền biết tòa thành trì này phi thường náo nhiệt.

Một cái trăm mét lớn lên đội ngũ chính xếp hạng Thiên Tinh Thành cửa thành, chờ đợi vào thành.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người cũng tại đây một hàng đội ngũ trung, hai người là cố ý đường vòng tới nơi đây.

"Vô Nhai, ta phía trước nghe sư huynh sư tỷ nói Thiên Tinh Thành đồ vật đặc biệt ăn ngon, lại còn có có rất nhiều đặc sắc ăn vặt. Chúng ta có thể hay không ở chỗ này nhiều ở vài ngày?"

"Hai ngày, nhiều nhất hai ngày."

"Ba ngày, ba ngày được chưa?"

"Ai! Ngươi nha, thật bắt ngươi không có biện pháp."

"Hắc hắc, ta liền biết, Vô Nhai ngươi đối ta tốt nhất."

"Ba ngày sau chúng ta cần thiết rời đi, bằng không liền không đuổi kịp luyện đan đại tái."

"Biết vực hi nói, biết. Ba ngày sau, ta nhất định sẽ không lại quấn lấy ngươi, làm ngươi lưu lại."

Mạc Vô Nhai nghĩ thầm, hiện tại nói thật dễ nghe, liền sợ đến lúc đó ngươi lại thay đổi.

Thực mau Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người liền vào Thiên Tinh Thành.

Nhìn đến người đến người đi đường cái, đường phố hai bên độc đáo kiến trúc phong cách. Cho người ta một loại thực mới mẻ độc đáo cảm giác, muốn đi vào thăm dò một phen.

"Kỳ Huyễn tửu lầu, tên này hảo độc đáo."

Ân Thiên Duệ hai mắt sáng lấp lánh mà nhìn cách đó không xa kín người hết chỗ tửu lầu.

"Bên trong đồ ăn hẳn là cũng thực độc đáo." Mạc Vô Nhai thấy Ân Thiên Duệ kia thèm nhỏ dãi ánh mắt, từ từ tiếp một câu.

"Chúng ta đây muốn hay không đi vào nếm thử?"

Nói lời này khi, Ân Thiên Duệ còn âm thầm nuốt nuốt nước miếng, hắn tựa hồ đã nghe thấy được đồ ăn mùi hương.

Chủ yếu là này một cái phố đều là mua ăn, các loại mùi hương chui vào chóp mũi.

Chẳng sợ ngươi sớm đã tích cốc, đều nhịn không được muốn nếm thử chúng nó ra sao hương vị.

Mạc Vô Nhai thấy chính mình tức phụ nhi đôi mắt đều sắp dính ở mặt trên, dứt khoát nắm hắn liền hướng Kỳ Huyễn tửu lầu đi đến.

"Nhị vị khách quan bên trong thỉnh."

"Còn có bàn trống không vị sao? Không phải đua bàn cái loại này."

Ân Thiên Duệ cố ý giải thích một chút, bởi vì hắn không thích cùng người đua bàn, có mấy lần cùng người đua bàn, những người đó thấy chính mình một cái song nhi như vậy có thể ăn, đều dùng cổ quái ánh mắt nhìn chính mình.

"Có, lầu hai còn có đại sảnh cùng với phòng."

"Vậy ngươi phía trước dẫn đường, chúng ta muốn một cái phòng."

"Hảo lặc, nhị vị mời theo ta tới."

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đi theo tiểu nhị tiến vào tửu lầu sau, liền nhìn đến tửu lầu các loại mới lạ trang trí, xa hoa lộng lẫy, nhìn qua cảnh đẹp ý vui.

Ở như vậy địa phương ăn cơm, Ân Thiên Duệ cảm giác hắn nhất định có thể ăn nhiều hai chén.

Kỳ Huyễn tửu lầu nghiêng đối diện có một nhà tên là thăng tinh tài liệu cửa hàng.

Lúc này có hai người từ thăng tinh tài liệu trong tiệm đi ra, này hai người đúng là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý dư quang nhìn đến hai cái hình bóng quen thuộc, chờ hắn quay đầu muốn đi thấy rõ ràng khi, nơi đó sớm đã rỗng tuếch.

"Ngươi đang xem cái gì?" Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý nhìn bên kia xuất thần, nghi hoặc hỏi.

"Ta vừa rồi giống như nhìn đến Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người."

“Ngươi xác định?”

“Không xác định, khả năng chỉ là giống bọn họ đi?”

“Nếu không phải ta dùng thần thức xem xét một chút.”

“Tính, ngươi nhưng đừng quên là chính ngươi quy định mọi người ở Thiên Tinh Thành nội đều không chuẩn sử dụng thần thức.”

“Ta trộm dùng, cũng sẽ không bị người phát hiện.”

“Ngươi này chẳng lẽ liền kêu chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho dân chúng thắp đèn?”

Như thế nào bị Thượng Quan Huyền Ý như vậy vừa nói, Tiêu Lăng Hàn mạc danh có loại chột dạ cảm đâu?

Thượng Quan Huyền Ý không cho chính mình sử dụng thần thức xem xét, kia chính mình liền không cần thần thức.

Nhưng hắn còn có mặt khác phương pháp.

Trong chốc lát sau, Tiêu Lăng Hàn nhẹ “Di” một tiếng.

“Làm sao vậy?” Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trên mặt kinh ngạc biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

“Thật đúng là Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người.”

“Ngươi dùng thần thức?”

“Không phải, dùng khế ước.”

“Bọn họ có phải hay không vào kia gia tửu lầu?” Nói, Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào cách đó không xa Kỳ Huyễn tửu lầu.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Ân, kia hai người đúng là bên trong.”

“Kia còn chờ cái gì, đi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo Tiêu Lăng Hàn liền phải hướng Kỳ Huyễn tửu lầu đi đến.

“Huyền Ý, từ từ.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Ngươi có nghĩ cho bọn hắn một kinh hỉ?”

Kinh hỉ?

Thượng Quan Huyền Ý như thế nào cảm thấy Tiêu Lăng Hàn phải cho Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người không phải kinh hỉ, mà là kinh hách đâu?

“Ngươi nói trước nói xem.”

Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai thì thầm một phen.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nhìn hắn một cái.

Nghĩ đến chờ hạ Ân Thiên Duệ tên kia biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng liền nhịn không được hơi hơi giơ lên.

Bên này Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người tiến vào ghế lô sau, Ân Thiên Duệ tùy ý điểm mấy thứ chiêu bài đồ ăn.

Chẳng được bao lâu hương khí bốn phía đồ ăn đã bị điếm tiểu nhị bưng lên bàn.

Ân Thiên Duệ gấp không chờ nổi mà gắp một chiếc đũa bỏ vào trong miệng, "Tuy rằng so với Tiêu đại ca làm đồ ăn, hương vị kém hơn như vậy một chút, nhưng giống nhau ăn rất ngon."

"Ta xem ở ngươi trong mắt, trừ bỏ ta làm đồ ăn, những người khác làm đều ăn ngon đi?" Mạc Vô Nhai oán khí mười phần nói, hắn phía trước thật vất vả hạ quyết tâm vì Ân Thiên Duệ nấu cơm.

Kết quả làm suốt ba năm đồ ăn, mỗi lần Ân Thiên Duệ chỉ ăn một ngụm sẽ không ăn.

Sau lại hắn dứt khoát không làm, nghĩ đến hắn là thật sự không có nấu cơm thiên phú.

"Kia cũng không thể oán ta nha! Vô Nhai, ngươi mỗi lần xào rau không phải đem muối phóng nhiều, chính là đem đường trở thành muối. Có đôi khi dứt khoát cái gì đều không bỏ, ta một cái không kén ăn người đều ăn không vô đi, ngươi có thể tưởng tượng một chút ngươi làm có bao nhiêu khó ăn."

Ân Thiên Duệ đại lời nói thật há mồm liền tới, hoàn toàn không có nhìn đến một bên hắc mặt Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai cảm thấy chính mình liền không nên nhắc tới việc này.

Nói như thế nào hắn cũng kiên trì ba năm, không có công lao cũng có khổ lao!

Nhưng Ân Thiên Duệ từ đầu tới đuôi đều ở quở trách hắn, một lần đều không có khen ngợi quá.

Mạc Vô Nhai còn ở u oán nghĩ, bên tai lại truyền đến Ân Thiên Duệ nói. "Ngươi nói ngươi cùng ca phu cùng nhau bắt đầu học làm cơm, nhân gia làm có thể so ngươi làm ăn ngon nhiều."

Mạc Vô Nhai tâm lại lần nữa bị Ân Thiên Duệ hung hăng đâm một chút, hắn giờ phút này tâm là oa lạnh oa lạnh.

Sở Mục Thần là cùng chính mình cùng nhau học làm đồ ăn sao?

Căn bản không phải.

Tên kia trước kia ở Học viện Hoàng Cực thời điểm, ở tại Tiêu Lăng Hàn bọn họ trong viện. Tiêu Lăng Hàn chính là đã dạy hắn, chính mình mới là từ cái gì cũng

đều không hiểu tay mơ bắt đầu học.

Ân Thiên Duệ chính ăn hương, cảm giác được một đạo oán khí mười phần tầm mắt.

Hắn ho nhẹ một tiếng, “Vô Nhai, ngươi cũng đừng khổ sở, rốt cuộc chúng ta đều đã tích cốc. Về sau nếu là muốn ăn nói, chúng ta liền tới tửu lầu.”

“Ân, ngươi cao hứng liền hảo.”

Mạc Vô Nhai nghiến răng, chuyên tâm ăn xong rồi đồ ăn.

Đem sở hữu oán khí đều phát tiết tới rồi đồ ăn thượng.

Sau nửa canh giờ, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người đi vào quầy.

“Chưởng quầy, số 6 phòng tính tiền.”

“Chờ một lát.”

Ngay sau đó chính là bàn tính phát ra “Đôm đốp đôm đốp” thanh âm.

“Tám vạn 9000 trung phẩm linh thạch.”

“Nhiều ít?”

Ân Thiên Duệ trừng lớn mắt, âm lượng đều cất cao hai phân.

Chưởng quầy nghe vậy, kỳ quái nhìn Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, tiểu gia hỏa có Nguyên Anh kỳ tu vi, nhĩ lực hẳn là thực hảo mới đúng.

“Tám vạn 9000 trung phẩm linh thạch.” Chưởng quầy lại lặp lại một lần.

“Chưởng quầy, chúng ta là ngày đầu tiên tới Thiên Tinh Thành, ngươi nơi này không phải hắc điếm đi?”

Ân Thiên Duệ hồ nghi nhìn chưởng quầy, bọn họ điểm đồ ăn rõ ràng không có nhiều như vậy linh thạch.

Nhiều nhất cũng liền một hai vạn đi!

Kia dư lại chính là từ nơi nào nhiều ra tới?

Hắn như thế nào cảm giác chính mình hai người mắc mưu bị lừa đâu?

Chưởng quầy chỉ chỉ cửa câu đối, “Giá cả thống nhất, không lừa già dối trẻ!”

“Chưởng quầy, có thể phiền toái ngươi đem chúng ta ăn cơm giấy tờ, cho ta xem một chút sao?”

Mạc Vô Nhai cũng cảm thấy này trong đó có vấn đề, vừa rồi gọi món ăn thời điểm, hắn cũng tính nhẩm quá, rõ ràng không có nhiều như vậy linh thạch.

Bọn họ tuy rằng không thiếu linh thạch, nhưng bọn hắn linh thạch cũng không phải gió to quát tới.

“Cấp.” Chưởng quầy lập tức đưa ra hai tờ giấy.

Mạc Vô Nhai tiếp nhận tờ giấy, mặt trên đích xác thật là bọn họ điểm đồ ăn, không có sai.

Từ từ!

Phía dưới như thế nào còn có một trương?

Lấy ra đệ nhất trương, Mạc Vô Nhai lập tức xem nổi lên phía dưới kia tờ giấy thượng giấy tờ.

Cộng lại: Sáu vạn nhất ngàn

Đây là cái quỷ gì?

Mạc Vô Nhai cầm lấy giấy tờ, đưa tới chưởng quầy trước mặt, "Chưởng quầy này trương đơn tử thượng đồ ăn rõ ràng không phải chúng ta điểm."

Chưởng quầy tiếp nhận tới vừa thấy, "Nga, đây là các ngươi bằng hữu điểm, bọn họ nói nhớ các ngươi trướng thượng."

Bằng hữu?

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai liếc nhau, bọn họ ở Thiên Tinh Thành căn bản không có gì bằng hữu.

"Chưởng quầy, chúng ta là lần đầu tiên tới Thiên Tinh Thành, ở Thiên Tinh Thành căn bản là không có gì bằng hữu."

Nghe nói lời này, chưởng quầy không cao hứng, này hai người chẳng lẽ là tưởng quỵt nợ.

"Ta hỏi các ngươi."

"Ngươi hỏi."

"Ngươi có phải hay không kêu Ân Thiên Duệ?" Chưởng quầy nhìn về phía Ân Thiên Duệ, hắn nhưng nhớ rõ sư thúc nói qua, cái này song nhi liền kêu tên này.

Ân Thiên Duệ kinh ngạc một cái chớp mắt, ngay sau đó gật gật đầu.

Chưởng quầy lại nhìn về phía Mạc Vô Nhai, "Ngươi có phải hay không kêu Mạc Vô Nhai?"

Sở Vô Nhai máy móc gật gật đầu.

"Kia không phải kết, nhân gia đem các ngươi tên đều nói một chữ không kém, chẳng lẽ còn không phải các ngươi bằng hữu?"

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai đều trầm mặc, rốt cuộc sẽ là ai đâu?

"Phía trước, các ngươi rốt cuộc có hay không linh thạch, không linh thạch cũng đừng tới nơi này ăn cơm."

"Chính là!"

"Bọn họ nên không phải là muốn ăn bá vương cơm đi?"

“Xem bọn họ lớn lên nhân mô cẩu dạng, không nghĩ tới cơm nước xong, cư nhiên không nghĩ cấp linh thạch.”

“Hai cái quỷ nghèo!”

Nghe được mặt sau chờ tính tiền người ngôn luận, Ân Thiên Duệ khí sắc mặt bạo hồng, hận không thể tìm cái hầm ngầm chui vào đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 396

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 396 bốn người gặp nhau

Mạc Vô Nhai thấy vậy, chạy nhanh đệ một cái trang có chín vạn khối trung phẩm linh thạch không gian giới tử cấp chưởng quầy.

Sau đó lôi kéo Ân Thiên Duệ liền tưởng rời đi tửu lầu, cái này ám khuy xem ra bọn họ hôm nay là ăn định rồi.

"Hai vị tiểu hữu xin dừng bước."

"Kia một ngàn khối trung phẩm linh thạch không cần thối lại, coi như là chúng ta cấp tiền thưởng." Mạc Vô Nhai cho rằng chưởng quầy muốn còn hắn nhiều cấp kia một ngàn mau linh thạch, hào khí nói.

Hắn sở dĩ nhiều cấp một ngàn khối linh thạch, chính là không nghĩ bị phía sau người ta nói bọn họ là quỷ nghèo, còn có cái gì ăn bá vương cơm.

Nghe được Mạc Vô Nhai nói, chưởng quầy trừu trừu khóe miệng, theo sau nói: "Hai vị là Thành chủ phủ khách quý, đây là Thành chủ phủ cấp hai vị thư mời."

Thành chủ phủ?

Mạc Vô Nhai cũng không có tiếp chưởng quầy trong tay thư mời, bọn họ lần đầu tiên tới Thiên Tinh Thành, căn bản là không quen biết Thành chủ phủ người.

Như thế nào sẽ có người cho bọn hắn phát thư mời?

Chưởng quầy tựa hồ nhìn ra hai người do dự, cười nói: "Hai vị không phải muốn biết một khác trương thực đơn là ai điểm sao? Người nọ liền ở tại Thành chủ phủ."

Nghe nói làm cho bọn họ mua đơn gia hỏa liền ở tại Thành chủ phủ, Ân Thiên Duệ không chút nghĩ ngợi duỗi tay liền tiếp nhận chưởng quầy trong tay thư mời.

Mạc Vô Nhai muốn ngăn cản đều không kịp, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài.

Xem ra này Thành chủ phủ bọn họ đến đi đi một chuyến.

Phía trước còn mắng hai người trả không nổi linh thạch người, lúc này thấy đến hai người trong tay thư mời, đều dùng hâm mộ ánh mắt nhìn hai người.

Tự nhiên cũng không có người lại không biết điều mắng hai người là quỷ nghèo.

Rốt cuộc này hai người hiện tại chính là Thành chủ phủ khách quý, nịnh bợ còn không kịp, ai dám lại không biết điều đi đắc tội.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai đi ra Kỳ Huyễn tửu lầu thật xa, còn có thể cảm nhận được những người khác kia hâm mộ ánh mắt.

Bọn họ hai người hôm nay tâm tình như là tàu lượn siêu tốc giống nhau, trong chốc lát cao, trong chốc lát thấp.

"Bọn họ giống như thực hâm mộ chúng ta có được cái này." Nói, Ân Thiên Duệ quơ quơ trong tay thư mời.

"Rốt cuộc Thành chủ phủ địa vị cao cả, hâm mộ thực bình thường."

"Vậy ngươi phía trước như thế nào còn không nghĩ tiếp?"

"Chúng ta ở Thiên Tinh Thành lại không có nhận thức người, vạn nhất là cái gì rơi vào, làm sao bây giờ?"

"Chúng ta này đó tiểu nhân vật, ai sẽ đến tính kế chúng ta?"

"Đừng tự coi nhẹ mình, ngươi luyện đan thuật ở Vạn Pháp Tông chính là bị tông chủ chính miệng khen quá."

"Ta điểm này luyện đan thuật liền Tiêu đại ca một ngón tay đầu đều so thượng. Vô Nhai, ngươi cũng đừng mỉa mai ta."

Khi nói chuyện hai người đã tới rồi Thành chủ phủ trước đại môn.

"Muốn vào đi sao?" Mạc Vô Nhai thấy Ân Thiên Duệ đã đứng ở Thành chủ phủ cửa năm phút, còn không di động một chút bước chân.

"Tiến, tới cũng tới rồi, đương nhiên muốn vào đi."

Lời nói là nói như vậy, nhưng Ân Thiên Duệ bước chân lại một bước cũng không có bán ra đi.

Mạc Vô Nhai đi rồi hai bước, phát hiện Ân Thiên Duệ cũng không có theo tới, không cấm quay đầu lại nhìn lại, phát hiện hắn còn tại chỗ không du hi có chồng động một chút.

Mạc Vô Nhai bất đắc dĩ đảo trở về.

"Thiên Duệ, nếu không chúng ta hôm nay đi trước tìm gian khách điếm trụ hạ, ngày mai lại đến?"

"Đừng, tới cũng tới rồi, như thế nào cũng đến vào xem."

Ân Thiên Duệ nhìn đến rồng bay phượng múa Thành chủ phủ ba chữ, trong lòng vô cớ dâng lên một tia sợ hãi. Theo lý thuyết ở Vạn Pháp Tông thời điểm, hắn liền tông chủ đều gặp qua. Hiện giờ này nho nhỏ Thành chủ phủ, lại không phải cái gì Hồng Hoang mãnh thú, hắn hẳn là không sợ mới đúng.

Ân Thiên Duệ không biết chính là, Thiên Tinh Thành Thành chủ phủ tấm biển Âu Dương Tu Kỳ thân thủ điêu khắc đi lên, người khác xem một cái liền chạy nhanh dời đi tầm mắt.

Nhưng Ân Thiên Duệ không biết, cho nên hắn nhìn vài mắt.

Giống nhau đảm nhiệm thành chủ tu sĩ đều là Luyện Hư kỳ, cho nên tấm biển giống nhau đều là Luyện Hư kỳ tu sĩ đề, nhưng Thiên Tinh Thành nó cố tình không phải giống nhau thành trì.

Mạc Vô Nhai thâm biểu hoài nghi: “Ngươi có thể được không?”

“Vô Nhai, ngươi đỡ ta một chút.”

Mạc Vô Nhai không nghi ngờ có hắn, duỗi tay đỡ hắn, hai người triều Thành chủ phủ nội đi đến.

Tới cửa thời điểm, Mạc Vô Nhai cầm trong tay thiệp mời đưa cho bảo vệ cửa.

Bảo vệ cửa xem qua sau, lại đưa cho bên cạnh một người trung niên nam tử.

Nam tử nhìn thấy Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người, lập tức cười ha hả tiến lên làm tự giới thiệu.

“Hai vị tiểu hữu hảo, ta là trong phủ thành chủ quản gia, hai vị có thể kêu ta Chung bá.”

“Chung bá.”

“Hai vị tiểu hữu mời theo ta tới.”

Chung bá nói xong, lập tức liền ở phía trước dẫn đường.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đành phải căng da đầu đi theo hắn phía sau.

Mười phút sau.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người phát hiện bọn họ như thế nào càng đi càng thiên, hơn nữa đã rời xa Thành chủ phủ chủ kiến trúc.

Hai người lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, ăn ý đồng thời dừng bước chân.

Chung bá ở phía trước đi thật xa, đột nhiên phát hiện phía sau không có một chút tiếng vang.

Hắn lập tức quay đầu lại nhìn lại, nhìn thấy Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người đứng cách hắn 10 mét có hơn địa phương, hai người cũng không có theo kịp.

“Hai vị tiểu hữu vì sao không đi rồi?”

Chung bá đảo trở về, nghi hoặc nhìn hai người.

Vừa rồi không phải còn đi hảo hảo sao?

Như thế nào đột nhiên liền không đi rồi?

Mạc Vô Nhai cảnh giác nhìn Chung bá, hỏi: “Không biết Chung bá đây là muốn mang chúng ta đi chỗ nào?”

Chung bá có chút buồn cười nhìn hai người, “Đi các ngươi sẽ biết, yên tâm đi, sẽ không đem các ngươi bán.”

Nghe vậy, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đều có chút xấu hổ cười cười.

“Các ngươi đuổi kịp, thực mau liền đến.” Nói xong, Chung bá tiếp tục ở phía trước dẫn đường.

Hai người đành phải tiếp tục đuổi kịp.

Ở Thành chủ phủ bảy vòng tám quải, hai người rốt cuộc nhìn thấy Chung bá ở một tòa hẻo lánh sân bên ngoài ngừng lại.

“Tới rồi, hai vị tiểu hữu thỉnh tự tiện.”

Chung bá chỉ chỉ phía trước sân, ý bảo một chút, sau đó hắn liền tiêu sái xoay người rời đi.

Đem vẻ mặt mộng bức Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người lưu tại tại chỗ.

Nhìn đến Chung bá đi xa bóng dáng, Ân Thiên Duệ không thể tưởng tượng trừng mắt, “Hắn cứ như vậy ném xuống chúng ta?”

Mạc Vô Nhai điểm điểm, khẳng định Ân Thiên Duệ đáp án.

“Này cũng quá không đáng tin cậy.”

“Xác thật không quá đáng tin cậy, ta cảm giác từ chúng ta từ tiến vào Kỳ Huyễn tửu lầu sau, liền vẫn luôn bị người nắm cái mũi đi.”

“Ngươi không nói ta còn không cảm thấy, ngươi như vậy vừa nói, thật đúng là như thế.”

“Thiên Duệ, ngươi nói sẽ là ai ở sau lưng thao tác này hết thảy?” Mạc Vô Nhai nói mới vừa hỏi xong, còn nói thêm: “Tính, loại này hao tổn tâm trí sự, hỏi ngươi cũng vô dụng.”

Ân Thiên Duệ: “……”

Hắn có như vậy không đáng tin cậy sao?

Tuy rằng hắn đầu óc là bổn một chút, nhưng Mạc Vô Nhai gia hỏa này liền không thể uyển chuyển một chút nói sao?

U oán nhìn Mạc Vô Nhai liếc mắt một cái.

Mạc Vô Nhai nhìn như không thấy, dù sao Ân Thiên Duệ chính là thiếu thu thập, không lại hảo hảo quản giáo.

Theo sau hai người lại đem ánh mắt chuyển hướng trước mặt sân.

Nhìn đến bị trận pháp bao phủ sân, hai người không biết muốn hay không tiến lên đi xúc động trận pháp.

Bên trong ở lại sẽ là người nào?

Sân nội.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ngồi ở bàn đá bên, trên bàn đá phóng một khối lưu ảnh thạch. Lưu ảnh thạch bên trong nội dung đúng là Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người ở Kỳ Huyễn tửu lầu, tính tiền khi trải qua.

Hai người rời đi tửu lầu không bao lâu, liền có người đem lưu ảnh thạch đưa đến Tiêu Lăng Hàn trong tay.

Thượng Quan Huyền Ý xem qua lưu ảnh thạch bên trong nội dung sau, cười eo đều thẳng không đứng dậy.

Hắn có thể tưởng tượng Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người lúc ấy khẳng định là một bụng ủy khuất thêm buồn bực.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này hư lên thật đúng là không người có thể cập, chính mình thuộc hạ nói hố liền hố.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý như vậy cao hứng, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy ủy khuất một chút Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ cũng là đáng giá. Chỉ cần tức phụ nhi cao hứng, chính mình làm cái gì đều là nguyện ý.

"Bọn họ tới." Thượng Quan Huyền Ý như là có thể xuyên thấu qua trận pháp, nhìn đến sân bên ngoài giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức, liếc mắt một cái liền nhìn đến hai người do do dự dự bộ dáng.

Hắn trực tiếp vung tay lên, ngay sau đó viện môn khẩu trận pháp trực tiếp khai ra một cái thẳng tới trong viện thông đạo.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người chính rối rắm trung, đột nhiên liền nhìn đến trong viện trận pháp bị mở ra một cái nhưng cung hai người tiến vào thông đạo.

Hai người liếc nhau, bay thẳng đến trong viện đi đến. Dù sao tới cũng tới rồi, sớm muộn gì đều là muốn vào đi.

Mạc Vô Nhai đem Ân Thiên Duệ hộ ở sau người, hắn đi ở phía trước.

Chẳng được bao lâu, hai người liền đi vào sân.

Thấy rõ trong viện cảnh tượng khi, hai người trực tiếp sững sờ ở tại chỗ.

Hai người như thế nào cũng không nghĩ tới, trong viện ở người cư nhiên là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Bọn họ đã có hơn bốn mươi năm không có gặp qua đối phương.

"Các ngươi hai cái ngây ngốc làm gì? Còn không mau lại đây ngồi." Thượng Quan Huyền Ý thấy Ân Thiên Duệ hai người nhìn chằm chằm vào chính mình hai người, một bộ ngốc lăng bộ dáng.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người lập tức hoàn hồn.

Mạc Vô Nhai nắm Ân Thiên Duệ, cười đi hướng hai người, "Tiêu sư đệ, tiểu sư đệ, không nghĩ tới mời chúng ta người cư nhiên sẽ là các ngươi."

"Tiêu đại ca, Huyền Ý, đã lâu không thấy, các ngươi có khỏe không? Các ngươi như thế nào ở tại Thành chủ phủ? Các ngươi đến đây lúc nào Thiên Lăng đại lục? Các ngươi……?"

Ân Thiên Duệ giống như là mười vạn cái vì cái gì giống nhau, lập tức tung ra một đống lớn vấn đề.

"Đình, ngươi hỏi nhiều như vậy, ngươi làm chúng ta trả lời trước cái nào hảo?" Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh duỗi tay, ngăn lại còn muốn lải nhải Ân Thiên Duệ.

Chờ hai người ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn vì hai người các đổ một ly trà.

Sau đó bốn người liền bắt đầu kể ra lẫn nhau trải qua.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người đi theo Ân gia gia cùng nhau tới rồi Thiên Lăng đại lục sau, trực tiếp vào Vạn Pháp Tông.

Bởi vì hai người thiên phú hảo, ở Vạn Pháp Tông nhưng thật ra pha chịu coi trọng.

Tuy rằng bọn họ không có bái sư, nhưng là đãi ngộ cùng những cái đó thân truyền đệ tử không có gì hai dạng.

Chủ yếu là hai người đều có chính mình truyền thừa, Ân Thiên Duệ đã từng có hai vị sư tôn, Mạc Vô Nhai còn lại là không nghĩ bái sư.

Làm Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người ngoài ý muốn chính là, bọn họ cư nhiên ở Vạn Pháp Tông gặp được Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần hai người.

Nguyên lai lúc trước Sở Mục Thần bọn họ ba người một hổ trở lại Địa Thâm đại lục không bao lâu, đã bị hắn ông ngoại thông qua huyết mạch cảm ứng tìm được rồi.

Lúc sau bọn họ ba người một hổ đã bị Thẩm Thiên Túng đưa tới Thiên Lăng đại lục. Mà Thẩm Thiên Túng còn lại là Vạn Pháp Tông trưởng lão, ba người một hổ tự nhiên cũng đều vào Vạn Pháp Tông.

Hiện giờ Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai tu vi đều đã tới Hóa Thần kỳ hậu kỳ.

Hai người tu vi sở dĩ tăng lên nhanh như vậy, là bởi vì bọn họ vừa tới Thiên Lăng đại lục không lâu, liền đuổi kịp Thời Gian Tháp mở ra.

Thời Gian Tháp nội một năm, bên ngoài mười năm.

Tuy rằng Thời Gian Tháp thời gian so không có Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian đại, nhưng cũng là Thiên Lăng đại lục duy nhất một kiện có được thời gian kém bảo vật.

Tưởng đi vào người tất nhiên là nhiều đếm không xuể, nhưng có thể đi vào người tuổi tác muốn ở trăm tuổi nội, tu vi đạt tới Nguyên Anh kỳ, vừa lúc bọn họ hai điều kiện đều đạt tới.

Hai bên trải qua sau khi nói xong, Ân Thiên Duệ ngay sau đó nghĩ đến phía trước sự tình. Lập tức tức giận nhìn hai người: "Đúng rồi, các ngươi như thế nào có thể ăn cơm không tính tiền liền đi rồi?"

"Này không phải nhìn đến các ngươi tới, muốn cho các ngươi một kinh hỉ sao?"

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới nói xong, liền thu được Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người u oán ánh mắt.

Hắn lập tức nhìn về phía một bên Tiêu Lăng Hàn, "Này cũng không phải là ta chủ ý, là Lăng Hàn nói phải cho các ngươi một cái đặc biệt kinh hỉ."

Đối thượng hai người rõ ràng không tin ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý duỗi chân hung hăng dẫm một chút Tiêu Lăng Hàn.

"Là ta chủ ý." Bị Thượng Quan Huyền Ý không nhẹ không nặng dẫm một chút, Tiêu Lăng Hàn từ từ mở miệng nói.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người hoàn toàn không nghĩ tới, cư nhiên thật sự sẽ là Tiêu Lăng Hàn chủ ý.

Tiêu Lăng Hàn ở bọn họ trong lòng luôn luôn là, sự không liên quan mình cao cao treo lên.

Chỉnh người loại sự tình này, không có đắc tội hắn, hắn giống nhau đều lười đến phản ứng ngươi.

Hai người không cấm bắt đầu nghĩ lại, bọn họ phía trước ở Huyền Thiên đại lục thời điểm, có phải hay không có đắc tội quá Tiêu Lăng Hàn?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 397

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 397 đến Vô Vọng Thành

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người nghĩ tới nghĩ lui, đều cảm thấy chính mình không có đắc tội quá Tiêu Lăng Hàn, đại gia đi thời điểm còn trò chuyện với nhau thật vui.

"Cái kia, Tiêu đại ca, ta có thể hỏi một chút, chúng ta có phải hay không có chỗ nào đắc tội ngươi?" Ân Thiên Duệ thật cẩn thận hỏi.

Mạc Vô Nhai cũng thâm chấp nhận gật gật đầu.

"Không có a! Các ngươi như thế nào sẽ như vậy tưởng?" Tiêu Lăng Hàn kỳ quái nhìn hai người, bọn họ hôm nay không phải mới gặp lại sao?

Không có?

Nếu không có, như thế nào đột nhiên nghĩ cho bọn hắn kinh hỉ?

Huống chi này không phải kinh hỉ, là kinh hách!

Như là nhìn ra hai người nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn ngay sau đó nói: "Ta chính là muốn nhìn ngươi một chút nhóm được đến kinh hỉ sau biểu tình."

Nghe được Tiêu Lăng Hàn như vậy trả lời, hai người càng là vẻ mặt nghi hoặc.

Không rõ Tiêu Lăng Hàn lời này là có ý tứ gì.

Tiêu Lăng Hàn cũng lười đến giải thích, hắn chính là muốn cho Thượng Quan Huyền Ý cao hứng một chút, cho nên liền làm như vậy.

Chu U Vương vì bác mỹ nhân cười, "Phong hỏa hí chư hầu."

Đường Huyền Tông vì bác Dương Quý Phi cười, "Nhất kỵ hồng trần phi tử tiếu, không người biết là quả vải tới."

Hắn Tiêu Lăng Hàn vì bác Thượng Quan Huyền Ý cười, chẳng sợ khuynh tẫn sở hữu, hắn cũng không tiếc.

Tiêu Lăng Hàn ngược lại hỏi: "Đúng rồi, Thiên Duệ, Vô Nhai các ngươi lần này tính toán ở Thiên Tinh Thành đãi bao lâu?"

Mạc Vô Nhai: "Ba ngày."

Ân Thiên Duệ: "Không biết!"

Mạc Vô Nhai quay đầu nhìn về phía một bên Ân Thiên Duệ, bọn họ ở vào thành thời điểm không phải nói tốt chỉ đợi ba ngày sao?

Hắn như thế nào cảm giác chính mình tức phụ nhi lại muốn thay đổi?

Thượng Quan Huyền Ý thấy hai người ý kiến không hợp, hỏi: “Các ngươi kế tiếp là có cái gì việc gấp muốn đi làm sao?”

Mạc Vô Nhai đáp: “Chúng ta muốn đi Vô Vọng Thành tham gia luyện đan đại tái.”

Vô Vọng Thành không thuộc về bất luận cái gì một cái thế lực, nơi đó tụ tập Nhân tộc, Yêu tộc, là một cái phi thường náo nhiệt thả phồn hoa thành trì.

Vô Vọng Thành thành chủ là một người Độ Kiếp kỳ đỉnh tu sĩ.

Vô Vọng Thành không chừng khi liền sẽ tổ chức một ít thi đấu, cổ vũ các tộc tiểu bối.

“Không chỉ có có luyện đan đại tái, mặt khác thuật pháp cũng có đại tái.” Ân Thiên Duệ bổ sung nói, nói xong hắn ánh mắt sáng quắc nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tới hai người.

Này hai người đều có am hiểu thuật pháp, nếu là bọn họ cùng đi dự thi thì tốt rồi.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp làm lơ Ân Thiên Duệ ân cần ánh mắt, nhìn về phía Mạc Vô Nhai hỏi: “Khen thưởng thực phong phú?”

Mạc Vô Nhai gật gật đầu: “Tự nhiên thực phong phú, Độ Kiếp kỳ tu sĩ lấy ra tới bảo vật, nghĩ đến cũng không có khả năng là cái gì tầm thường đồ vật.”

Nói lời này thời điểm, Mạc Vô Nhai ngữ khí là nói không nên lời hâm mộ.

Hắn cũng muốn đi tham gia, đáng tiếc hắn một loại thuật pháp đều sẽ không.

Đã từng hắn cho rằng chính mình Băng linh căn thích hợp học tập trận pháp, chờ học về sau hắn mới biết được, chính mình căn bản không phải học trận pháp liêu.

“Lăng Hàn, chúng ta cũng đi thôi.” Ngạch sái

Thượng Quan Huyền Ý nghe nói khen thưởng thực phong phú, lập tức liền động tâm.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý nghe nói có bảo vật, một đôi mắt đào hoa lấp lánh tỏa sáng, mỉm cười nói: “Ngươi muốn đi, chúng ta đây liền đi.”

Ngay sau đó Thượng Quan Huyền Ý lại nghĩ đến một vấn đề nghiêm trọng, hỏi: “Nhưng, Thiên Tinh Thành bên này làm sao bây giờ?”

“Thiên Tinh Thành bên này giao cho Cao Tử Thuận hẳn là không nhiều lắm vấn đề, ta trước hết mời kỳ một chút sư tôn.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra truyền âm ngọc giản.

Chỉ là hắn tin tức còn không có phát ra đi, ngọc giản liền trước sáng lên.

Di!

Lúc này sẽ là ai?

Mang theo nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem truyền âm nội dung phóng ra.

"Đại đồ đệ, căn cứ vào các ngươi này 20 năm biểu hiện còn có thể, vi sư cố ý vì các ngươi phóng một năm giả. Còn có ba tháng Vô Vọng Thành sẽ tổ chức thuật pháp thi đấu, ngươi đem ngươi sư đệ mang lên cùng đi kiến thức một chút. Thuận tiện nhiều nhìn xem Thiên Lăng đại lục mặt khác thiên tài, đừng một bộ không kiến thức bộ dáng. Nga, đúng rồi, ngươi vẽ bùa giống như còn không tồi, nhị đồ đệ trận pháp tựa hồ cũng không tồi, các ngươi nhớ rõ lấy cái tiền tam danh trở về, đừng cho vi sư mất mặt biết không?"

"Đến, xem ra ta đã không cần hỏi." Nói, Tiêu Lăng Hàn thu hồi ngọc giản

Lúc sau Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai ở Thiên Tinh Thành du ngoạn bảy ngày.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng đem Thiên Tinh Thành sự tình toàn bộ giao tiếp cho Cao Tử Thuận.

Bảy ngày sau.

Thiên Tinh Thành cửa thành.

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai bốn người ra khỏi thành, Tiêu Lăng Hàn liền lấy ra phi thuyền. Mấy người thượng phi thuyền không quá lâu, phi thuyền thực mau biến thành một cái điểm đen, biến mất ở không trung.

Phi thuyền mới vừa sử đi ra ngoài không bao lâu, Ân Thiên Duệ liền khen: "Oa, thật nhanh tốc độ."

Mạc Vô Nhai gật gật đầu: "Xác thật rất nhanh, như vậy tính xuống dưới chúng ta không dùng được bao lâu là có thể đạt tới Vô Vọng Thành."

Phía trước hắn còn lo lắng, hắn cùng Ân Thiên Duệ hai người tới Vô Vọng Thành thời điểm, nhân gia thi đấu đều đã qua. Y hiện tại cái này tốc độ tới xem, chờ bọn họ tới Vô Vọng Thành hẳn là còn sớm.

"Các ngươi nói Vô Vọng Thành vì cái gì không tu sửa một cái Truyền Tống Trận đâu?"

"Còn có thể vì cái gì, đương nhiên là vì có thể càng tốt kiếm tiền a." Thượng Quan Huyền Ý trắng Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, đơn giản như vậy vấn đề còn cần hỏi sao?

"Tu sửa Truyền Tống Trận, không phải giống nhau có thể kiếm tiền sao?"

"Kia chính là Yêu tộc cùng Nhân tộc hỗn hợp thành trì!"

“……”

Thời gian liền ở Ân Thiên Duệ cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ồn ào nhốn nháo gian vượt qua.

Hai tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn bốn người còn ở trên phi thuyền, rất xa liền thấy được Vô Vọng Thành cửa thành.

Cửa thành chính phía trên rồng bay phượng múa điêu khắc” Vô Vọng Thành” ba chữ, thiết họa ngân câu. Có thể từ chữ viết thượng nhìn ra điêu khắc này ba chữ người là một người tu vi cao thâm kiếm tu.

Tiêu Lăng Hàn đem phi thuyền ngừng ở cửa thành bên ngoài một cái trên quảng trường lớn.

Mấy người mới vừa đi ra phi thuyền, lập tức liền có một người Hợp Thể sơ kỳ nam tu đón đi lên.

Hắn một đôi mắt sáng long lanh nhìn mấy người, cười ha hả nói: “Hoan nghênh các vị đi vào Vô Vọng Thành, phi thuyền dừng lại một lần, mười khối thượng phẩm linh thạch.”

Có ý tứ gì?

Bốn người lẫn nhau nhìn nhìn, đều thấy được lẫn nhau trong mắt nghi hoặc.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nhìn về phía nam tu: “Ý của ngươi là chỉ cần chúng ta ở cái này trên quảng trường dừng lại một chút phi thuyền, ngươi liền phải thu mười khối thượng phẩm linh thạch?”

Nam tu chụp một chút tay, vượt khen: “Đúng vậy, chính là như vậy.”

Gần nhất Vô Vọng Thành tới thật nhiều trước kia không có tới quá tu sĩ, nam tu cơ hồ mỗi cái đều phải giải thích một chút. Mau đem hắn mồm mép đều ma phá, hôm nay lại tới nữa một cái người thông minh. Hắn không chút nào bủn xỉn chính mình tán thưởng ánh mắt, thẳng tắp nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Nhưng ở Tiêu Lăng Hàn mấy người trong lòng, hắn cái này ánh mắt nhóm rõ ràng chính là” mau cho ta linh thạch” tín hiệu.

Thượng Quan Huyền Ý lưu luyến cho nam tu mười khối thượng phẩm linh thạch.

Hắn kia mắt trông mong ánh mắt vẫn luôn dừng lại ở linh thạch thượng, xem nam tu chỉ nghĩ trợn trắng mắt.

Này vài vị ăn mặc đều là tốt nhất pháp y, vừa thấy liền rất giàu có.

Như thế nào mới mười khối thượng phẩm linh thạch liền đau lòng thành như vậy?

Nam tu thu hảo linh thạch, ngược lại đi hướng vừa mới đạt tới một khác chiếc phi thuyền.

"Sớm biết rằng chúng ta hẳn là ở nơi xa hạ phi thuyền lại qua đây."

Thượng Quan Huyền Ý một bộ ảo não biểu tình, không biết, còn tưởng rằng hắn có bao nhiêu nghèo đâu!

Ân Thiên Duệ gật đầu, "Khó trách không thành lập Truyền Tống Trận, mỗi ngày có nhiều như vậy phi thuyền tại đây dừng lại, ngày này đến có bao nhiêu thu vào?"

Bốn người nhìn mặt khác lục tục tới nơi này tu sĩ, có người thực dứt khoát cho linh thạch, tự nhiên cũng có người không nghĩ cấp, bất quá cuối cùng vẫn là ngoan ngoãn cho.

"Chúng ta vẫn là đi trước xếp hàng vào thành đi." Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn về phía Vô Vọng Thành cửa thành.

Lúc này, Vô Vọng Thành cửa thành bài đầy muốn vào thành nhân tu cùng yêu tu.

Nhìn đến như vậy nhiều người muốn vào Vô Vọng Thành, Tiêu Lăng Hàn còn không có đi vào, cũng đã cảm nhận được Vô Vọng Thành náo nhiệt.

"Thiên! Như vậy nhiều người."

Ân Thiên Duệ không khỏi phát ra một tiếng kinh hô, hắn tới Thiên Lăng đại lục lâu như vậy. Vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có nhiều người như vậy đồng thời tiến vào một thành trì, quản chi là Vạn Pháp Tông chủ thành cũng không có nhiều người như vậy.

Thượng Quan Huyền Ý liếc Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, "Đại kinh tiểu quái! Đừng quên trong thành không có Truyền Tống Trận, tất cả mọi người đến từ cửa thành tiến vào,"

Ân Thiên Duệ: "……"

Hảo đi!

Là hắn kiến thức thiển cận!

Bốn người xếp hạng đội ngũ mặt sau cùng.

Tuy rằng người nhiều, bất quá lần đầu tiên vào thành người chỉ có một phần ba, cho nên thực mau liền đến phiên Tiêu Lăng Hàn bốn người.

Một cái trung niên đại thúc trực tiếp mở miệng hỏi: "Có hay không thân phận ngọc bài?"

Tiêu Lăng Hàn đem chính mình Lăng Kiếm Tông thân phận ngọc bài đưa cho lão giả, lão giả ở tiếp nhận sau, hướng bên trong đánh vào một đạo linh khí.

"Có thể."

Tiêu Lăng Hàn hồ nghi tiếp nhận lệnh bài.

Như vậy là được?

Không cần cấp linh thạch?

Thấy lão giả vẻ mặt không kiên nhẫn, Tiêu Lăng Hàn nói tới rồi bên miệng, lại không có hỏi ra khẩu.

Thượng Quan Huyền Ý cũng là không có hoa một khối linh thạch liền vào thành.

Chờ tới rồi Ân Thiên Duệ thời điểm, lão giả hướng hắn thân phận ngọc bài đánh vào một đạo linh khí, ngọc bài lại phát ra một trận hồng quang.

"Hai mươi khối thượng phẩm linh thạch."

Ân Thiên Duệ kinh ngạc nhìn lão giả, có ý tứ gì?

Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người một khối linh thạch cũng chưa muốn, liền đi vào.

Tới rồi hắn nơi này, liền phải hai mươi khối thượng phẩm linh thạch!

"Tiền bối, không phải không cần linh thạch sao?"

Lão giả nhíu mày, sắc mặt không vui nhìn trước mặt song nhi, "Ai nói cho ngươi không cần linh thạch?"

"Kia bọn họ như thế nào không có giao linh thạch liền đi vào?" Nói, Ân Thiên Duệ chỉ hướng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

"Nhân gia chính là Độ Kiếp kỳ tu sĩ thân truyền đệ tử, ngươi bất quá là cái bình thường nội môn đệ tử, có thể giống nhau sao?" Lão giả nhìn thoáng qua Ân Thiên Duệ ngón tay phương hướng, không chút khách khí nói.

Thân truyền đệ tử còn có như vậy đãi ngộ?

Ân Thiên Duệ cảm thấy chính mình mệt lớn!

Vừa đến Vạn Pháp Tông thời điểm, có cái Độ Kiếp kỳ lão gia hỏa liền phải thu hắn vì đồ đệ, bất quá bị hắn cự tuyệt.

Cuối cùng Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người phân biệt nộp lên hai mươi khối thượng phẩm linh thạch mới vào thành.

Bốn người vào thành sau, vốn dĩ tính toán tìm một gian khách điếm trụ, kết quả bốn người dò hỏi năm sáu gia khách điếm đều là mãn phòng.

Cuối cùng bốn người đành phải đi cho thuê động phủ địa phương.

Thuê một cái chỉ có hai gian phòng tu luyện động phủ, tuy rằng địa phương tiểu, nhưng giá cả lại rất mỹ lệ.

"Vô Vọng Thành chính là tấc đất tấc vàng." Nhìn đến trước mắt phòng tu luyện, Thượng Quan Huyền Ý không khỏi cảm thán nói.

Ân Thiên Duệ nói tiếp nói: “Vô Vọng Thành người nhìn qua đều là thổ tài chủ.”

“Nói ngươi giống như thực nghèo giống nhau?”

“So với bọn họ ta cảm giác chính mình là rất nghèo.”

Tiêu Lăng Hàn đánh gãy Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người không có dinh dưỡng đối thoại. “Chúng ta trước đem trụ địa phương quét tước một chút, nghỉ ngơi một đêm, ngày mai đi báo danh.”

“Hảo.”

Bốn người tách ra, từng người quét tước chính mình nơi ở.

Đem phòng quét tước sạch sẽ sau, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bò đến trên giường đi, “Vây chết ta, ta phải hảo hảo ngủ một giấc.”

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý ở trên giường lăn qua lăn lại, Tiêu Lăng Hàn trong đầu hiện ra lại là chính mình ôm lấy hắn ở trên giường lăn hình ảnh.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình sa đọa, mỗi ngày chỉ nghĩ cùng Thượng Quan Huyền Ý song tu.

Thượng Quan Huyền Ý giãn ra một chút thân mình, trốn vào ổ chăn sau, dò ra cái đầu liền thấy Tiêu Lăng Hàn đứng ở một bên sững sờ, “Lăng Hàn, đứng làm gì, nhanh lên lại đây bồi ta ngủ.”

“Hảo.” Tiêu Lăng Hàn liếm liếm khô khốc môi, gian nan nói một chữ.

Chờ Tiêu Lăng Hàn nằm xuống sau, Thượng Quan Huyền Ý lập tức ở trong lòng ngực hắn tìm cái thoải mái vị trí, tay chân cùng sử dụng ôm hắn.

Nhìn đến trong lòng ngực chỉ nghĩ ngủ Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn cho dù có nghĩ đến một phát xúc động, cũng bị hắn đè ép đi xuống.

Hai người ôm nhau cùng nhau tiến vào mộng đẹp.

Hôm sau sáng sớm.

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi mở hai tròng mắt, nhìn đến chính mình như cũ ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, khóe miệng không tự giác giơ lên một mạt mỉm cười.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 398

Nguồn: [EbookTruyen.VN](http://ebooktruyen.vn)

Chương 398 ngộ Bạch Liên Kiệt

Mỗi ngày sáng sớm tỉnh lại ánh mắt đầu tiên là có thể nhìn đến người mình thích, là một kiện làm nhân tâm tình phi thường sung sướng sự.

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi ngồi dậy, phát hiện Tiêu Lăng Hàn đang ngủ say.

Hắn nhắm mắt lại, không nói lời nào bộ dáng, nhìn qua giống như là một cái ngủ mỹ nhân.

Tựa hồ là đang chờ đợi ai, đem hắn đánh thức người.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền nghĩ đến chính mình mỗi lần đang ngủ say, đều bị Tiêu Lăng Hàn thân tỉnh.

Nhìn đến hắn kia no đủ hơi mang đạm hồng môi, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, theo bản năng nuốt khẩu nuốt nước miếng.

Chậm rãi cúi người, nhắm ngay hắn môi liền hôn lên đi. Nhẹ nhàng miêu tả hắn môi hình, lại chậm rãi công thành đoạt đất.

Chỉ chốc lát sau, Thượng Quan Huyền Ý từ chủ động hôn người kia, biến thành bị hôn người.

“Ngô ~~ ô ~~ ngô.”

Hai người mồm miệng gián đoạn đứt quãng tục phát ra ái muội thanh âm.

Thẳng đến Thượng Quan Huyền Ý một khuôn mặt bị nghẹn đỏ bừng, Tiêu Lăng Hàn mới buông hắn ra.

Nhìn hắn khóe mắt phiếm hồng, ánh mắt mê - ly, một trương phấn môi bởi vì vừa mới bị dễ chịu quá, có vẻ phá lệ kiều diễm ướt át.

Tiêu Lăng Hàn hầu kết không khỏi hoạt động một chút.

Đột nhiên, hắn lỗ tai giật giật, ngay sau đó nhắm mắt, giấu đi đáy lòng dâng lên dục niệm.

Lại trợn mắt khi, hắn trong mắt một mảnh bình tĩnh, duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi. “Lá gan càng lúc càng lớn, sáng tinh mơ liền dám câu dẫn ta.”

“Rõ ràng chính là ngươi câu dẫn ta!”

“Nga? Ta nhưng thật ra muốn biết ta như thế nào câu dẫn ngươi?”

Tiêu Lăng Hàn cười ngâm ngâm nhìn Thượng Quan Huyền Ý, xem hắn như thế nào biên.

"Ta vừa tỉnh tới, liền nhìn đến ngươi tuyệt thế dung nhan. Ngươi ngủ ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, còn không phải là đang chờ ta tới đem ngươi hôn tỉnh sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Thượng Quan Huyền Ý cái này giải thích thực hoàn mỹ, Tiêu Lăng Hàn trong lúc nhất thời thật đúng là tìm không thấy lời nói tới phản bác hắn.

Rốt cuộc chính mình cũng là thường xuyên ở hắn đang ngủ say khi, đem hắn hôn tỉnh.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, Thượng Quan Huyền Ý giảo hoạt cười cười. "Ta nói nhưng đối?"

"Ân, ngươi nói đều đối."

"Hừ!"

Thấy hắn ngạo kiều bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn khẽ cười một tiếng.

Chậm rãi từ trên mặt hắn chuyển qua hắn bên hông, trêu ghẹo nói: "Ngươi đây là ở hướng ta cầu hoan sao?"

Cầu hoan?

Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn nhìn chính mình, lại nhìn nhìn hắn.

Chính mình chính khóa ngồi ở trên người hắn, tư thế này dễ dàng làm người mơ màng hết bài này đến bài khác.

Phát hiện hai người hiện tại tư thế xác thật thực ái muội.

Chạy nhanh từ trên người hắn xuống dưới, thuận tiện sờ soạng một phen hắn trước ngực cơ bụng.

Thật hâm mộ!

Rõ ràng chính mình cùng hắn giống nhau luyện pháp, chính mình lại như thế nào cũng luyện không ra hắn như vậy rắn chắc hữu lực cơ bụng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý âm thầm động tác nhỏ, khóe miệng nhịn không được trừu trừu.

Đem quần áo rộng mở, nắm lên Thượng Quan Huyền Ý dự tẩy tay, liền hướng chính mình trên người phóng.

"Ngươi làm gì?" Thượng Quan Huyền Ý tay lại như là bị năng tới rồi, chạy nhanh rút về tới.

Hắn thật sợ Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này sáng tinh mơ liền tưởng song tu.

“Ngươi không phải tưởng sờ sao? Tự nhiên là làm ngươi sờ qua đủ.”

“Ta nơi nào tưởng sờ soạng? Thiếu xú mỹ!” Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nói, trong lòng lại chột dạ, gương mặt ửng hồng một mảnh.

Tiêu Lăng Hàn sát có chuyện lạ gật gật đầu, “Ân, ngươi không có tưởng sờ. Chúng ta đây hiện tại có thể rời giường sao? Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đã ở môn ** có mười tới phút.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức thả ra thần thức, quả nhiên nhìn đến kia hai người đã mặc chỉnh tề, tinh thần no đủ đứng ở động phủ cửa.

“Kia còn chờ cái gì, rời giường.”

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy mặc tốt quần áo, quay đầu lại phát hiện Thượng Quan Huyền Ý còn oa trong ổ chăn.

“Huyền Ý, ngươi là tính toán ôm chăn lên phố sao?”

“Ta muốn ngươi giúp ta xuyên.” Thượng Quan Huyền Ý thanh âm từ trong chăn phát ra tới.

“Vậy ngươi đến rời giường, ta mới hảo giúp ngươi xuyên a! Ngươi bọc thành một đoàn, kêu ta như thế nào giúp ngươi xuyên?” Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nhìn một đoàn chăn, không thấy được Thượng Quan Huyền Ý người.

“Nga.”

Hai người cọ tới cọ lui, rốt cuộc ở mười phút sau ra cửa.

Bốn người đi vào đại tái cư nhiên trên quảng trường, liếc mắt một cái liền thấy được báo danh chỗ.

Luyện đan đại tái báo danh ở vào nhất bên phải, mà trận pháp đại tái báo danh ở vào nhất bên trái, mặt khác ba loại thuật pháp số ở bên trong.

Nhìn đến các thuật pháp phía trước đều bài đoàn người, trong đó luyện đan sư báo danh chỗ cùng trận pháp sư báo danh chỗ người nhiều nhất.

“Chúng ta có phải hay không muốn đi trước chứng thực cấp bậc, được đến ngọc bài, sau đó mới có thể báo danh?” Thượng Quan Huyền Ý mắt sắc nhìn đến những cái đó báo danh người, đều cầm chính mình cấp bậc ngọc bài.

“Các ngươi không có đi hiệp hội xử lý cấp bậc ngọc bài sao?” Ân Thiên Duệ kỳ quái nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

“Lăng Hàn, chúng ta hiện tại đi khảo cấp bậc ngọc bài.”

“Hảo.” Tiêu Lăng Hàn gật đầu trả lời, lại quay đầu đối Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai nói: “Thiên Duệ cùng Vô Nhai các ngươi trong chốc lát báo hảo danh,

các ngươi đi về trước, không cần chờ ta cùng Huyền Ý."

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp đi hướng quảng trường một cái khác phương hướng.

"Chúng ta đi trước khảo hạch trận pháp, sau đó lại đi khảo hạch phù triện."

"Hành, Lăng Hàn, ngươi nói đợi chút ta khảo hạch, khảo nhiều ít cấp trận pháp tương đối thích hợp?"

Tiêu Lăng Hàn suy tư một lát, mới nói nói: "Khảo ngũ cấp đi, cảm giác tứ cấp quá phổ biến, có rất nhiều không mãn trăm tuổi Nguyên Anh kỳ chính là tứ cấp. Chúng ta hiện giờ đã qua một trăm tuổi, sư tôn làm chúng ta đối ngoại biểu hiện Hóa Thần kỳ tu vi."

"Hảo."

Hai cái canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người một cái bắt được ngũ cấp trận pháp thân phận ngọc bài, một cái khác bắt được ngũ cấp phù triện thân phận ngọc bài.

Theo sau hai người lại đi báo danh chỗ.

Bởi vì tham gia phù triện đại tái người cũng không nhiều, Tiêu Lăng Hàn thực mau liền báo hảo danh.

Đi vào trận pháp báo danh chỗ, phát hiện còn có mười người tới mới đến phiên Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn đành phải đứng ở một bên chờ hắn.

"Đạo hữu, ngươi cũng là tới báo danh tham gia đại tái sao?"

Một cái nam tử thanh âm ở bên tai vang lên, Tiêu Lăng Hàn lười biếng ngẩng đầu nhìn nói chuyện người liếc mắt một cái.

Cư nhiên là một cái người quen.

Bạch Liên Kiệt!

Lúc này bạch liên kiệt phía sau còn cùng ba gã Hóa Thần kỳ nam tử, ba gã nam tử xem hắn ánh mắt đều mang theo ôn nhu cùng với không chút nào che giấu chiếm hữu dục.

Liếc mắt một cái là có thể nhìn ra bọn họ quan hệ không bình thường.

Nhất thụ đa công!

Này bạch liên kiệt hẳn là nhận ra chính mình, hắn vì sao sẽ chủ động tới cùng chính mình chào hỏi?

Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày.

“Hắc, A Kiệt cùng ngươi nói chuyện, ngươi người câm sao?” Bạch Liên Kiệt phía sau một người lớn lên giống nhau nam tử, không vui đối Tiêu Lăng Hàn quát.

Tiêu Lăng Hàn chỉ là ngẩng đầu nhìn mấy người liếc mắt một cái, liền đem đầu chuyển tới một Thượng Quan Huyền Ý phương hướng.

Hắn vẫn là cảm thấy chính mình tức phụ nhi đẹp, nhiều cấp những người này một ánh mắt đều là lãng phí.

Bạch Liên Kiệt khẽ cắn môi, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn qua nhu nhược bất lực.

Ánh mắt u oán nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, phảng phất Tiêu Lăng Hàn làm cái gì thực xin lỗi chuyện của hắn giống nhau.

Bạch Liên Kiệt không nghĩ tới chính mình cư nhiên còn có thể tại sinh thời nhìn thấy trước mắt nam tử. Năm đó ở Học viện Hoàng Cực thời điểm, hắn liếc mắt một cái liền coi trọng người này. Đáng tiếc khi đó hắn thân phận không tốt, thanh danh cũng không tốt.

Vốn dĩ hắn đều từ bỏ, cho rằng đời này đều không thể tái ngộ thấy Tiêu Lăng Hàn.

Không nghĩ tới ở hắn xuân phong đắc ý là lúc, lại gặp Tiêu Lăng Hàn.

Hiện tại hắn bên người đi theo ba gã nam tu, này ba người tuy rằng đối hắn thực hảo, nhưng đều là hướng về phía hắn khí vận chi tử thân phận tới. Không một cái có thể làm hắn vừa lòng, không một cái có Tiêu Lăng Hàn như vậy tuyệt thế dung nhan.

Đến nỗi Tiêu Lăng Hàn có đạo lữ sự tình, trực tiếp đã bị Bạch Liên Kiệt cấp xem nhẹ.

Bạch Liên Kiệt bên người ba gã nam tu nhìn thấy bạch liên cái dạng này, đều đau lòng không được, sôi nổi dùng khiển trách ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, sắc mặt đen nhánh.

Hắn trước kia còn cảm thấy này Bạch Liên Kiệt rất thức thời, hiểu được xem xét thời thế.

Hiện tại xem ra quả nhiên là phồn hoa mê người mắt.

Bị lá che mắt.

Hắn cho rằng chính mình là khí vận chi tử.

Cho rằng chính mình là cứu vớt toàn bộ Tu chân giới chúa cứu thế.

Đắc ý vênh váo đều quên chính hắn rốt cuộc là ai.

Bạch Liên Kiệt thấy Tiêu Lăng Hàn phải đi, dưới tình thế cấp bách liền tưởng gọi hắn tên, "Tiêu……,"

Chỉ là hắn mới kêu ra cái thứ nhất tự, đã bị Tiêu Lăng Hàn kia hàn triệt tận xương ánh mắt, xem run run một chút, ngạnh sinh sinh dừng miệng.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý đã báo hảo danh, liền cùng hắn cùng nhau rời đi quảng trường.

"A Kiệt, người này không biết tốt xấu. Ngươi có thể coi trọng hắn, là phúc khí của hắn, nếu hắn không cảm kích liền tính. Dù sao chờ thuật pháp đại tái sau khi kết thúc, sẽ có rất nhiều thanh niên tài tuấn chờ ngươi chọn lựa tuyển."

"Đúng vậy, A Kiệt."

Không chiếm được mới là tốt nhất.

Bạch Liên Kiệt si ngốc nhìn Tiêu Lăng Hàn rời đi bóng dáng, trong mắt tràn đầy nhất định phải được.

Tương lai còn dài, hắn nghĩ đến chính mình hiện tại thân phận, chờ Tiêu Lăng Hàn biết hắn là khí vận chi tử sau, nhất định sẽ hồi tâm chuyển ý.

Tiêu Lăng Hàn còn không biết Bạch Liên Kiệt chính làm làm hắn hồi tâm chuyển ý mộng đẹp, nếu là đã biết nhất định sẽ một cái tát đem người chụp phi.

Lúc này hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chính đi ở náo nhiệt Vô Vọng Thành trung.

Ở đi ngang qua một nhà tiệm tạp hóa thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý hình như có sở cảm mà nghiêng đầu nhìn về phía tiệm tạp hóa bên trong.

"Huyền Ý, làm sao vậy?" Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt nhìn lại, chỉ có thấy một gian bình thường cửa hàng.

"Cảm giác bên trong có ta yêu cầu đồ vật." Thượng Quan Huyền Ý có chút không xác định nói, nhìn về phía kia gian cửa hàng ánh mắt mang theo nghi hoặc.

Liền ở vừa rồi, hắn đột nhiên cảm ứng được có cái gì đối chính mình rất quan trọng đồ vật ở bên trong, nếu là chính mình không đi mua tới nhất định sẽ hối hận.

"Đã có ngươi yêu cầu đồ vật, chúng ta đây liền vào xem."

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào tiệm tạp hóa.

Tiệm tạp hóa bên trong đồ vật lung tung rối loạn, như là một cái rác rưởi trạm thu về.

Cửa hàng bên trong không có một người khách nhân, cũng không có một cái tiểu nhị, chỉ có một lão bản.

Lão bản là một người lưu tại râu hôi phát lão giả, hắn lười biếng nằm ở trên ghế nằm. Cảm giác được Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tiến vào, chỉ là nghiêng đầu liếc mắt một cái, sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Thượng Quan Huyền Ý tiến cửa hàng, liền bắt đầu tìm kiếm chính mình cảm ứng được đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn không biết Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc muốn tìm cái gì, hắn đành phải tùy ý nhìn xem.

Đột nhiên, một cái màu xanh lục đồ vật xuất hiện ở hắn dư quang trung.

Hắn quay đầu nhìn lại, quả nhiên gặp được quen thuộc lá xanh.

Đi lên trước, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cầm lấy lá xanh, thượng thủ khuynh hướng cảm xúc cùng phía trước được đến quá hai mảnh lá cây giống nhau như đúc.

Thượng Quan Huyền Ý ở nhìn đến Tiêu Lăng Hàn động tác sau, liền vẫn luôn chặt chẽ tỏa định hắn.

Ở nhìn thấy trong tay hắn màu xanh lục khi, có một loại nhẹ nhàng thở ra cảm giác.

"Lão bản, cái này sao mua?"

Tiêu Lăng Hàn đi vào lão giả trước mặt, lộ ra trong tay lá xanh.

"Một ngàn khối thượng phẩm linh thạch, chắc giá." Lão giả vươn một ngón tay, chân thật đáng tin nói.

Tiêu Lăng Hàn thanh toán linh thạch, quay đầu lại liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý chính nhìn chằm chằm chính mình trong tay lá cây xem.

Duỗi tay nắm hắn ra cửa hàng, chờ ly cửa hàng có chút xa, Tiêu Lăng Hàn mới hỏi nói: "Thích?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Ân, cảm giác nó đối ta rất quan trọng."

"Muốn?"

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng gật gật đầu, tổng cảm thấy hắn lời nói có ẩn ý.

Ngẩng đầu đối thượng hắn cặp kia sâu không thấy đáy đôi mắt, tim đập không khỏi lỡ một nhịp.

Duỗi tay sờ sờ chính mình ngực, thấy hắn chính mỉm cười nhìn chính mình, Thượng Quan Huyền Ý thầm mắng một tiếng "Yêu nghiệt!"

"Muốn nói, trở về lại cho ngươi, ta nhất định thỏa mãn ngươi bất luận cái gì yêu cầu." Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, ái muội nói.

Trên đường cái người đến người đi, Tiêu Lăng Hàn như vậy thân mật động tác, làm Thượng Quan Huyền Ý bên tai đều hồng thấu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 399

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 399 giải quyết phiền toái

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nghiêng đối diện lầu hai phòng, đang có một người đem hai người thân mật khăng khít động tác xem ở trong mắt.

Người này đúng là Bạch Liên Kiệt.

Hắn thấy hai người ở trên đường cái liền bắt đầu ve vãn đánh yêu, khí đôi mắt đỏ bừng, đôi tay nắm chặt.

Bởi vì ở trong lòng hắn, Tiêu Lăng Hàn sớm muộn gì đều là người của hắn, đó chính là hắn tư hữu vật.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại hành vi, chính là đối hắn phản bội.

Bạch Liên Kiệt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt tràn đầy ác ý, cùng với nói không nên lời hận ý.

Đang ở đi đường Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên cảm giác được một cổ oán độc tầm mắt dừng ở trên người mình.

Hắn ngẩng đầu tinh chuẩn mà triều Bạch Liên Kiệt nơi vị trí nhìn lại.

Chỉ tiếc Bạch Liên Kiệt sớm một bước rời đi bên cửa sổ, Thượng Quan Huyền Ý cái gì đều không có nhìn đến.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia hàn quang, tuy rằng toàn bộ Vô Vọng Thành trận pháp đạt tới bát cấp, nhưng Tiêu Lăng Hàn thần thức cường đại. Vừa rồi Bạch Liên Kiệt đối Thượng Quan Huyền Ý ác ý, bị hắn thu hết đáy mắt.

Hắn tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn Thượng Quan Huyền Ý.

“Lăng Hàn, vừa rồi ta cảm giác được có người đang xem ta, vẫn là ác ý tràn đầy cái loại này.” Thượng Quan Huyền Ý quay đầu ủy khuất đối Tiêu Lăng Hàn kể ra.

“Yên tâm, ta sẽ bảo hộ ngươi.” Tiêu Lăng Hàn cười nói, trên đường muôn vàn người đi đường, hiện giờ trong mắt hắn chỉ có Thượng Quan Huyền Ý một cái.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn chính mình thâm tình lại ngu si bộ dáng, một cái không có nhịn xuống “Phụt” một tiếng, liền bật cười.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý triều bọn họ sở thuê động phủ bước vào.

“Lăng Hàn, ngươi làm gì? Ta còn tưởng nếm thử vừa rồi kia gia trong tiệm bán bánh rán.”

“Ta hiện tại liền muốn làm ngươi.” Tiêu Lăng Hàn thanh âm tựa một trận gió, trực tiếp bay tới Thượng Quan Huyền Ý trong tai.

Thượng Quan Huyền Ý tả hữu nhìn nhìn, phát hiện bên người người đi đường đều không có chú ý chính mình hai người. Bọn họ như là không có nghe thấy Tiêu Lăng Hàn vừa rồi nói câu nói kia giống nhau, mới vừa rồi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này thật sự là quá đáng giận, người đến người đi trên đường cái liền dám nói loại này không biết xấu hổ nói.

“Yên tâm, trừ bỏ ngươi, không ai có thể nghe thấy.” Tiêu Lăng Hàn mang theo tà khí thanh âm, lại lần nữa lặng yên không một tiếng động mà truyền vào Thượng Quan Huyền Ý trong tai.

“Lăng Hàn, ngươi là như thế nào làm được?” Thượng Quan Huyền Ý một đôi con ngươi sáng lấp lánh nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, mãn nhãn sùng bái.

“Trước kia không phải cùng ngươi đã nói sao, lợi dụng phong linh khí.”

Tiêu Lăng Hàn thực hưởng thụ loại này bị Thượng Quan Huyền Ý sùng bái cảm giác, phảng phất chính mình chính là hắn toàn bộ thế giới.

Thượng Quan Huyền Ý hồi tưởng một chút, “Dường như ở Huyền Thiên đại lục thời điểm, ngươi là nói qua.”

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đã về tới bọn họ tạm thuê động phủ.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai đang ở phòng tu luyện nói chuyện phiếm, cảm giác được động phủ trận pháp bị người xúc động, biết là Tiêu Lăng Hàn hai người đã trở lại.

Mạc Vô Nhai mới vừa đi tới cửa, liền nhìn đến hai người thân ảnh biến mất ở một khác gian phòng tu luyện du tế trung.

Sở Vô Nhai: “……”

Ân Thiên Duệ thấy Mạc Vô Nhai nhanh như vậy liền đã trở lại, kỳ quái hỏi: “Tiêu đại ca không cùng ngươi nói cái gì sao? Bọn họ báo danh không có?”

Mạc Vô Nhai buông tay, “Ta cũng muốn biết bọn họ báo danh danh không có.”

“Ngươi đây là ăn bế môn canh?” Ân Thiên Duệ nén cười, tấm tắc hai tiếng, chế nhạo nói: “Không nghĩ tới ở Vạn Pháp Tông thâm chịu mọi người yêu thích Mạc sư đệ, cư nhiên sẽ bị sập cửa vào mặt?”

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ ở Vạn Pháp Tông tu vi đột phá đến Hóa Thần kỳ sau, thành sở hữu Hóa Thần kỳ tu sĩ trung tuổi nhỏ nhất kia mấy người, đi đến chỗ nào đều bị người kêu sư đệ.

Bị Ân Thiên Duệ như vậy trêu chọc, Mạc Vô Nhai mặt già không cấm đỏ lên, "Thiên Duệ."

"Ân?"

"Ngươi biết Tiêu sư đệ bọn họ vội vã trở về phòng làm gì đi sao?"

Ân Thiên Duệ: "???"

"Thực mau ngươi sẽ biết."

Ân Thiên Duệ không rõ nguyên do mà nhìn về phía Mạc Vô Nhai, thấy Mạc Vô Nhai chính không nói hai lời, trực tiếp đem chính mình ôm đến trên giường.

"Mạc Vô Nhai, ban ngày ban mặt ngươi muốn làm gì?"

Ân Thiên Duệ mới vừa bị đặt ở trên giường liền hướng giường tận cùng bên trong trốn, cảnh giác nhìn Mạc Vô Nhai.

Gia hỏa này ban ngày ban mặt sẽ không liền muốn song tu đi?

"Ngươi nói ta muốn làm sao? Ngươi không phải đều đoán được sao?" Mạc Vô Nhai bắt đầu một kiện một kiện thoát quần áo của mình.

"Ngươi, ngươi, ngươi đừng tới đây." Ân Thiên Duệ nỗ lực hướng giường bên trong súc, Mạc Vô Nhai gia hỏa này song hưu lên không có mười ngày tuyệt đối sẽ không đình.

Mạc Vô Nhai trực tiếp bắt lấy Ân Thiên Duệ cổ chân chỗ, dùng sức hướng chính mình trước mặt lôi kéo.

Ân Thiên Duệ giống như là một con mặc người xâu xé gà con, trực tiếp bị Mạc Vô Nhai đè ở dưới thân.

Ba ngày sau.

Nhìn đến ở chính mình trong lòng ngực mỏi mệt liền đôi mắt đều không mở ra được Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua một tia thương tiếc.

Rõ ràng chính mình không phải một cái tham hoan túng cốc thiếu người, nhưng mỗi lần cùng Thượng Quan Huyền Ý song tu, đều khống chế không được chính mình tưởng không ngừng muốn hắn, tưởng hai người vĩnh viễn hợp hai làm một.

Nhìn đến hắn bị chính mình khi dễ khóe mắt phiếm hồng, một đôi xinh đẹp mắt đào hoa giữa dòng sinh ra lý tính nước mắt. Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ đem hắn nuốt ăn nhập bụng, nhất biến biến hôn môi hắn.

Nhẹ nhàng mơn trớn hắn mặt mày, vuốt phẳng hắn giữa mày nếp uốn, lại hôn hôn đỉnh đầu hắn.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý ngủ say sau, Tiêu Lăng Hàn lại đem Thiên Ti Đằng thả ra chờ đợi hắn.

Sau đó mới lặng yên không một tiếng động mà rời đi phòng.

Một nhà tên là" bằng tới" trong khách sạn, lầu hai một gian lịch sự tao nhã trong phòng. Bạch Liên Kiệt đứng ở bên cửa sổ, ánh mắt chính nhìn về phía đối diện tửu lầu.

Tửu lầu lầu hai dựa cửa sổ vị trí thượng đang ngồi một người thân xuyên bạch y tuấn mỹ nam tử, hắn ăn cơm động tác ưu nhã, mỗi một cái trong lúc lơ đãng động tác đều là cảnh đẹp ý vui.

Làm chung quanh nữ tu đối hắn liên tiếp ghé mắt.

Lại không người tiến lên cùng hắn đến gần.

Hắn như kia sáng tỏ minh nguyệt, chỉ khả quan thưởng, vô pháp làm người sinh ra khinh nhờn ý niệm.

Hắn quanh thân tản ra người sống chớ gần lạnh băng hơi thở.

Không bao lâu, một người thân xuyên bạch y song nhi đi đến nam tử trước người, "Tiêu đạo hữu, ta có thể ngồi ở chỗ này sao?"

Nam tử nhướng mày, khóe miệng biên lộ ra một mạt như có như không mỉm cười: "Ta tưởng ngươi càng muốn cùng ta đi phòng nói chuyện."

Song nhi bị nam tử trắng ra nói, nói bên tai nóng lên, hai má nhiễm một mạt ửng đỏ.

Không đợi hắn trả lời, nam tử đã đứng dậy hướng trong đó một gian phòng đi đến.

Song nhi thấy cửa phòng liền phải khép lại, lập tức đi mau hai bước, ở phòng môn khép lại phía trước đạp đi vào.

"Phanh" một tiếng, phòng môn khép lại, phòng trận pháp bị mở ra.

Mới vừa khai còn ôn tồn lễ độ nam tử, sắc mặt bỗng nhiên chuyển lãnh, trong mắt tràn đầy ngập trời sát ý, hắn trên cao nhìn xuống xem kỹ vừa mới vào cửa song nhi.

Tên này song nhi tự nhiên chính là Bạch Liên Kiệt, hắn đối diện nam tử đúng là Tiêu Lăng Hàn.

Bạch Liên Kiệt bị Tiêu Lăng Hàn này hung ác ánh mắt nhìn chằm chằm, không tự giác liền muốn sau này lui, muốn thoát đi.

Trong lòng vô cớ dâng lên một tia sợ hãi, phảng phất trước mặt đứng không phải một người, mà là một con chọn người mà phệ hung thú.

"Ngươi kêu Bạch Liên Kiệt đúng không?"

Bạch Liên Kiệt theo bản năng gật gật đầu, giờ khắc này, hắn trong lòng sinh không dậy nổi chút nào muốn đem Tiêu Lăng Hàn chiếm cho riêng mình tâm tư.

Giờ phút này, hắn chỉ nghĩ rời đi.

Rời đi nơi này.

Rời đi cái này phòng.

Ly Tiêu Lăng Hàn rất xa.

Trước mặt người căn bản không phải bề ngoài nhìn đến như vậy ôn tồn lễ độ, nho nhã lễ độ.

Hắn túi da hạ bề ngoài, chỉ là biểu tượng.

Bạch liên tâm như là bị người kéo vào vực sâu, giãy giụa không được, sợ hãi không thôi.

Làm hắn nội tâm bất an đạt tới đỉnh điểm.

"Ngươi coi trọng ta?"

Dễ nghe lại giàu có từ tính thanh âm từ Tiêu Lăng Hàn trong miệng phun ra.

Nhưng ở Bạch Liên Kiệt nghe tới thanh âm này phảng phất là đến từ trong địa ngục ác ma, sợ tới mức hắn liên tục lắc đầu.

"Hừ! Ngươi tính cái thứ gì, ta bất quá là xem ở ngươi có thể vì Huyền Ý chắn tai phân thượng, mới vẫn luôn lưu trữ ngươi. Ngươi lại không biết tốt xấu, dám đối hắn nổi lên ác độc tâm tư."

Tiêu Lăng Hàn trong mắt chịu tải hừng hực thiêu đốt ngọn lửa, tựa hồ ngay sau đó liền phải đem Bạch Liên Kiệt đốt thành tro tẫn.

Bạch Liên Kiệt bị Tiêu Lăng Hàn sợ tới mức dựa ở trên cửa, thân mình không ngừng run run, ngoài mạnh trong yếu nói: "Ngươi, ngươi muốn làm cái gì? Nói cho ngươi, ta chính là khí vận chi tử! Ngươi nếu là dám đối với ta bất lợi, toàn bộ Tu chân giới người đều sẽ không bỏ qua ngươi."

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt khinh thường, nhìn xuống Bạch Liên Kiệt.

Cười lạnh nói: "Hừ, khí vận chi tử! Kẻ hèn một cái tiểu thế giới khí vận chi tử tính thứ gì? Dám thương tổn Huyền Ý, chẳng sợ hắn là cao cao tại thượng thần minh, ta cũng sẽ đem hắn kéo xuống thần đàn."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, Bạch Liên Kiệt thâm giác chính mình mắt mù, phía trước như thế nào sẽ coi trọng như vậy một người.

Hắn rõ ràng chính là một cái kẻ điên.

Một cái không đem bất luận kẻ nào đặt ở trong mắt kẻ điên!

"Ngươi, ngươi, ngươi chính là người điên, phóng ta rời đi, ta muốn đi ra ngoài."

"Muốn thương tổn Huyền Ý, ngươi cảm thấy ngươi hôm nay còn có thể bình an rời đi sao?"

Bạch Liên Kiệt đối thượng Tiêu Lăng Hàn kia sâu không thấy đáy mắt đen, cảm giác chính mình như là bị một con viễn cổ hung thú cấp nhìn chằm chằm.

Liên tục lắc đầu, bùm một tiếng quỳ trên mặt đất.

Hắn run rẩy thanh âm nói: "Không, ta không có, ta cái gì đều không có làm. Cầu ngươi không cần sát, đừng giết ta."

"Yên tâm, ta tạm thời sẽ không giết ngươi, ngươi còn hữu dụng, giết chẳng phải là quá đáng tiếc."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, Bạch Liên Kiệt trong lòng vui vẻ.

Chỉ cần hắn có thể tồn tại đi ra ngoài, kia hắn nhất định sẽ làm đến Tiêu Lăng Hàn hối hận hôm nay hành động.

Hắn Bạch Liên Kiệt đã không còn là trước đây cái kia Bạch Liên Kiệt, không cần lại đi lấy lòng bất luận kẻ nào, hiện tại đều là người khác thượng vội vàng lấy lòng hắn.

Bạch Liên Kiệt trong lòng bàn tính đánh đến đùng vang, đáng tiếc hết thảy đều bất quá là hắn tự cho là đúng ý tưởng.

Tiêu Lăng Hàn như thế nào nhìn không ra Bạch Liên Kiệt trong mắt tính kế, bất quá hắn không thèm để ý.

Đợi chút tẩy đi Bạch Liên Kiệt ký ức, lại cho hắn ký ức thêm chút đồ vật.

Ra cái này môn, hắn không bao giờ sẽ nhớ rõ chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Về sau thấy chính mình hai người cũng sẽ theo bản năng tránh đi.

Nếu là ngụy khí vận chi tử, vậy phải làm hảo tùy thời bị hy sinh chuẩn bị.

Thiên Đạo an bài sao?

Hừ!

Nhưng thật ra muốn nhìn Thiên Đạo vì sao phải làm như vậy.

Tiêu Lăng Hàn xuyên thấu qua nóc nhà, như là ở cùng trên bầu trời ai giằng co.

Trên bầu trời một đoàn thấy không rõ hình dạng đồ vật, như là vân, lại như là sương mù, trên dưới quay cuồng một chút, như là ở run bần bật.

Đương nhiên một màn này không ai có thể thấy, càng sẽ không có người biết.

Liền ở Bạch Liên Kiệt trong lòng vui mừng là lúc, Tiêu Lăng Hàn ngón trỏ điểm ở hắn giữa mày chỗ.

Thực mau Bạch Liên Kiệt ký ức xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu.

Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa bị Bạch Liên Kiệt trong trí nhớ kia vài cái trần trụi thân thể người, dây dưa ở bên nhau hình ảnh cấp ghê tởm tới rồi. Nhanh chóng lược quá những cái đó hình ảnh, thực mau Bạch Liên Kiệt trong trí nhớ

phàm là xuất hiện quá Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hình ảnh, đều bị nhất nhất thanh trừ.

Mười phút sau.

Đương Bạch Liên Kiệt tỉnh táo lại thời điểm, phòng chỉ còn lại có hắn một người.

Hắn tràn đầy nghi hoặc nhìn nhìn bốn phía, không rõ chính mình vì sao lại ở chỗ này?

Hoang mang lắc đầu, đang lúc hắn muốn đi hồi tưởng, đầu liền bắt đầu ẩn ẩn làm đau.

"A Kiệt, nguyên lai ngươi ở chỗ này."

Bạch Liên Kiệt ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện nói chuyện người là hắn trong đó một người kẻ ái mộ.

"Minh Tường, ta đầu có chút đau."

Minh Tường tiến lên một bước, đem Bạch Liên Kiệt ôm vào trong lòng ngực, quan tâm nói: "Không thoải mái sao? Ta hiện tại liền mang ngươi đi tìm đan sư."

"Hảo."

Nói chuyện, hai người thực mau liền rời đi tửu lầu.

Thượng Quan Huyền Ý đang ngủ say, cái mũi bỗng nhiên kích thích một chút, tựa hồ nghe thấy được một cổ thơm ngào ngạt bánh rán vị.

Hắn cảm giác chính mình còn ở trên giường, nghĩ đến ngày đó chính mình muốn ăn bánh rán, kết quả bị Tiêu Lăng Hàn trực tiếp kéo trở về song tu.

Hắn tưởng hắn nhất định là bởi vì không có ăn đến, cho nên mới sẽ đặc biệt tưởng niệm.

Liền chính mình nằm mơ đều là bánh rán mùi hương.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 400

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 400 giải quyết mâu thuẫn

Tạp đi chép một chút miệng, Thượng Quan Huyền Ý nhắm hai mắt, nói thầm nói: “Thơm quá, hảo muốn ăn.”

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở mép giường, nhìn đến hắn này phó thèm nhỏ dãi muốn ăn bộ dáng, không cấm cười lên tiếng.

“Ha ha ha……”

“Đừng sảo, làm ta ngủ tiếp một lát nhi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng liền tưởng duỗi tay đi che Tiêu Lăng Hàn miệng.

Kết quả sờ soạng nửa bên, rỗng tuếch, chính mình giờ phút này tựa hồ cũng không có ôm hắn.

Thượng Quan Huyền Ý dọa lập tức liền từ trên giường đạn ngồi dậy, không cấm ra tiếng kêu: “Lăng Hàn.”

“Ân, làm sao vậy? Ta liền ở chỗ này?”

Tiêu Lăng Hàn đang ở thưởng thức Thượng Quan Huyền Ý ngủ nhan, thấy hắn đột nhiên lúc kinh lúc rống bộ dáng, có chút không rõ nguyên do.

Thượng Quan Huyền Ý theo tiếng, quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn chính mỉm cười nhìn chính mình.

Cũng không màng chính mình không có mặc quần áo, trực tiếp nhào qua đi ôm lấy hắn.

Tiêu Lăng Hàn phản xạ có điều kiện duỗi khai hai tay, đem hắn vòng ở chính mình trong lòng ngực.

Tay vuốt ve đến hắn bóng loáng phía sau lưng, đôi mắt ám ám.

“Ngươi chừng nào thì rời giường? Ta vừa rồi phát hiện trên giường không có ngươi, trong lòng có chút sợ hãi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn hướng Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực rụt rụt.

Tiêu Lăng Hàn âm thầm nuốt nuốt nước miếng, tức phụ nhi hiện tại trần như nhộng oa ở chính mình trong lòng ngực.

Hắn cảm giác chính mình thân thể nào đó bộ vị, lại có chút ngo ngoe rục rịch.

Nỗ lực áp xuống trong lòng kiều diễm tâm tư, ra tiếng trấn an nói: “Đừng sợ, ta cũng sẽ không ném xuống ngươi, chúng ta không phải nói tốt muốn vẫn luôn ở bên nhau sao?”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, xuyên thấu qua Tiêu Lăng Hàn vai nhìn đến trên bàn phóng bánh rán, đôi mắt lập tức liền sáng.

Không chút nghĩ ngợi, liền tưởng sử dụng pháp thuật hút một cái tới tay trung.

Nửa đường lại bị Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cầm thủ đoạn, làm hắn linh khí tới rồi chỉ gian liền tiêu tán.

Tiêu Lăng Hàn kéo ra cùng Thượng Quan Huyền Ý chỉ gian khoảng cách, trên dưới nhìn quét một lần hắn cảnh xuân.

Cười như không cười nói: "Ngươi xác định muốn như vậy ăn cái gì? Ngươi nếu là dám như vậy ăn cái gì, kia chờ ngươi ăn cái gì thời điểm, ta liền đem ngươi ăn."

Tức phụ nhi quần áo cũng không mặc, đĩnh đạc ở chính mình trước mắt hoảng.

Chói lọi câu dẫn.

Hắn lại không phải thánh nhân, nơi nào có thể nhịn xuống.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn vừa nhắc nhở, cúi đầu vừa thấy, chính mình trên người tất cả đều là phía trước hoan ái quá dấu vết.

Hắn lúc này mới nhớ tới chính mình còn không có mặc quần áo, một lộc cộc súc vào ổ chăn.

Tiêu Lăng Hàn vừa rồi kia ẩn nhẫn lại khắc chế biểu tình, chính mình nếu là dám ở lại trước mặt hắn lắc lư, hắn tuyệt đối sẽ lôi kéo chính mình lại lần nữa song tu.

"Lăng Hàn, ngươi trước chuyển qua đi, chờ ta đem quần áo mặc tốt, ngươi lại chuyển qua tới."

"Ta muốn nhìn ngươi xuyên, ta bảo đảm không đối với ngươi làm cái gì."

Vì làm chính mình lời nói nhiều một ít tin phục lực, Tiêu Lăng Hàn nói xong câu đó, còn cố ý thối lui đến bên cạnh bàn ngồi xuống.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Có Tiêu Lăng Hàn bảo đảm, biết hắn sẽ không loạn phát tình. Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới lấy quá mép giường quần áo, một kiện một kiện mà mặc vào.

Mặc tốt quần áo sau, Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi cầm một khối bánh rán bỏ vào trong miệng.

"Ăn ngon thật."

Tiêu Lăng Hàn đổ một ly trà, đưa cho hắn, "Chậm đã điểm ăn, ngươi nhưng đừng trở thành cái thứ nhất bị sặc tử tu sĩ."

"Khụ khụ khụ……"

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ ăn ngon tốt, bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, trực tiếp liền sặc tới rồi.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt mang theo ý cười, duỗi tay vì Thượng Quan Huyền Ý vỗ nhẹ phía sau lưng: "Đều nói kêu ngươi từ từ ăn, ngươi còn không nghe."

Thượng Quan Huyền Ý có loại Tiêu Lăng Hàn là cố ý cảm giác, nhưng lại tìm không thấy chứng cứ.

Trộm ngắm hắn liếc mắt một cái, không từ hắn trong mắt tìm được đáp án.

Thượng Quan Huyền Ý đành phải đem khí rải tử bánh rán thượng.

Tiêu Lăng Hàn mua bốn cái bánh rán, tất cả đều vào hắn bụng.

Vuốt có chút tròn trịa bụng, Thượng Quan Huyền Ý bị căng có chút khó chịu.

Đột nhiên chính mình trên bụng nhiều ra một bàn tay, Thượng Quan Huyền Ý bắt lấy cái tay kia, cảnh giác nhìn Tiêu Lăng Hàn. "Ngươi muốn làm gì?"

"Gặp ngươi không thoải mái, tưởng giúp ngươi xoa xoa." Tiêu Lăng Hàn nghiêm trang nói hươu nói vượn.

"Ha hả ~~"

Thượng Quan Huyền Ý cười một tiếng, đi đến Tiêu Lăng Hàn đối diện trên ghế ngồi xuống. Hắn cái dạng này, rõ ràng là không tin Tiêu Lăng Hàn nói.

Tiêu Lăng Hàn rất là tiếc nuối nhìn nhìn tay mình.

"Đúng rồi, Lăng Hàn, ngươi chừng nào thì đi mua bánh rán?"

"Buổi sáng, ta đi gặp Bạch Liên Kiệt một mặt."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức tới hứng thú, "Ngươi đối hắn làm cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nghi hoặc nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: "Ta đi gặp những người khác, ngươi như thế nào không có một tia không cao hứng, không có một chút ghen bộ dáng?"

"Bởi vì ta tin tưởng ngươi, ta tin ngươi sẽ không làm cái gì thực xin lỗi ta sự, ta tin ngươi sẽ không thương tổn ta." Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên nói, trong lòng lại suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn nếu là dám làm đối không chính mình sự, chính mình nhất định sẽ lôi kéo hắn cùng nhau vào địa ngục.

Tiêu Lăng Hàn không biết Thượng Quan Huyền Ý ý nghĩ trong lòng, nghe xong hắn nói, tràn đầy cảm động.

Thâm tình nhìn chăm chú hắn, "Ta chỉ nghĩ đem ngươi đặt ở đầu quả tim đau, tự nhiên sẽ không thương tổn ngươi, càng sẽ không làm thực xin lỗi chuyện của ngươi."

“Ân, ta biết. Cho nên, hiện tại có thể nói nói ngươi đối Bạch Liên Kiệt làm cái gì sao?”

Hảo hảo không khí, lập tức liền không có, tức phụ nhi thật đúng là một cái phá hư không khí cao thủ.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn liền đem chính mình thấy Bạch Liên Kiệt chuyện sau đó, cùng Thượng Quan Huyền Ý nói một lần.

Hai người vốn là muốn kêu Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai cùng nhau đi ra ngoài du ngoạn một chút, hảo hảo dạo một chút Vô Vọng Thành.

Kết quả, kia hai người cửa phòng bảy tám thiên, chính là không có muốn mở ra dấu hiệu.

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng nhau đem Vô Vọng Thành đi dạo cái biến, đem sở hữu bọn họ cho rằng ăn ngon đồ vật đều nếm một lần.

Chờ Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người xuất quan khi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại bế quan.

Vốn là bốn người tính toán cùng nhau đi dạo phố du ngoạn, kết quả bị bọn họ tách ra tới, từng người chơi từng người.

Kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Hôm nay, Tiêu Lăng Hàn mới vừa đem phòng tu luyện cửa phòng mở ra, bên tai liền truyền đến nam tử chất vấn thanh âm.

“Tiểu sư đệ, ngươi như thế nào có thể như vậy ích kỷ, tốt xấu tông môn cũng bồi dưỡng ngươi nhiều năm như vậy?”

Tiêu Lăng Hàn theo tiếng nhìn lại, liền nhìn đến bọn họ động phủ trước cửa vây quanh bốn người, kia bốn người tựa hồ đang ở cùng Mạc Vô Nhai hai người giằng co.

Một bộ giương cung bạt kiếm cảnh tượng.

Tiêu Lăng Hàn lười biếng mà nghiêng dựa là khung cửa biên, đối với cửa Mạc Vô Nhai hỏi: “Vô Nhai, phát sinh chuyện gì?”

Mọi người nghe được hắn thanh âm, đình chỉ nói chuyện, sôi nổi triều hắn xem ra.

Ánh sáng mặt trời chiếu vào Tiêu Lăng Hàn trên người, hắn thân xuyên bạch y, nhìn qua nhiều một phần thần bí sắc thái.

Hơn nữa hắn tuấn mỹ dung nhan, thanh lãnh lại sạch sẽ khí chất.

Làm người nhìn thấy ánh mắt đầu tiên, trong đầu liền sẽ tự động toát ra: Nhẹ nhàng trọc thế giai công tử, mấy chữ.

Còn không đợi Mạc Vô Nhai trả lời, ngoài cửa trong đó một người nam tử không vui hỏi: “Ngươi là người phương nào?”

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng liếc mắt một cái nam tử, liền đem ánh mắt đầu hướng Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ.

Vừa rồi nói chuyện nam tử thấy không có người để ý đến hắn, tức giận trừng hướng Tiêu Lăng Hàn.

Nam tử tên là: Thiệu Nhất Quân, ở Vạn Pháp Tông không chỉ có là thân truyền đệ tử, phụ thân hắn vẫn là Đại Thừa kỳ tu sĩ, là Vạn Pháp Tông trưởng lão.

Hắn chính là cái tu nhị đại.

Không khí mạc danh có chút xấu hổ.

Ân Thiên Duệ sắc mặt không vui, đối Tiêu Lăng Hàn miễn cưỡng cười cười, “Tiêu đại ca, ngươi xuất quan.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhẹ nhàng “Ân” một tiếng.

Mạc Vô Nhai thấy Tiêu Lăng Hàn thẳng tắp nhìn chằm chằm chính mình, ngượng ngùng nói: “Này vài vị là Vạn Pháp Tông đệ tử, là chúng ta sư huynh sư tỷ, chúng ta chi gian có điểm tiểu hiểu lầm.”

Lúc này, lại có một người nam tử nhìn Tiêu Lăng Hàn, hỏi: “Chúng ta có phải hay không ở nơi nào gặp qua?”

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, nhìn về phía nói chuyện người.

Nha.

Cư nhiên vẫn là một cái người quen.

Đường Tân Minh.

Bất quá người này nhân phẩm giống nhau, Tiêu Lăng Hàn đối hắn không có ấn tượng tốt.

Lập tức liền nổi lên lừa gạt người này tâm tư, Tiêu Lăng Hàn đôi tay hoàn cánh tay, khóe miệng hơi hơi cong lên. Nhìn qua có ba phần tà khí: “Có thể là ta lớn lên tương đối xuất chúng, rất nhiều lần đầu gặp mặt người đều là giống ngươi như vậy cùng ta đến gần.”

Tiêu Lăng Hàn nói xong câu đó, cảm giác không khí đều tĩnh như vậy một cái chớp mắt.

Mọi người đều dùng quỷ dị ánh mắt nhìn về phía Đường Tân Minh.

Phía trước bị rơi xuống mặt mũi Thiệu Nhất Quân cũng không cảm thấy xấu hổ, Đường Tân Minh ở tông môn vẫn luôn đều đè ép hắn một đầu.

Nhìn đến Đường Tân Minh ăn mệt, hắn trong lòng là nói không nên lời vui sướng.

Đường Tân Minh sắc mặt khó coi, hắn còn trước nay không bị người như vậy đối đãi quá.

Ở Vạn Pháp Tông hắn, Trịnh Chí Hiền cùng Viên Hoán Kỳ cũng xưng tam công tử, là đông đảo sư đệ sư muội sùng bái đối tượng.

Mà nay bị người trước mặt mọi người trêu chọc, làm hắn mặt mũi quét rác. Ở đây tuy rằng không có người ngoài, nhưng đều là chính mình sư đệ sư muội.

Đường Tân Minh hiện tại thật muốn trừu chính mình một phen chưởng, hận không thể thời gian chảy ngược, câu nói kia hắn cũng chưa từng hỏi qua.

Vừa rồi nhìn đến đối diện nam tử, hắn bị ma quỷ ám ảnh liền hỏi ra câu nói kia.

Tuy rằng đại gia trước kia xác thật gặp qua, nhưng người khác không nhớ rõ, hắn ngược lại lần nữa nhắc tới liền có vẻ hắn dụng tâm kín đáo.

Cho nên ở Tiêu Lăng Hàn nói câu nói kia sau, Đường Tân Minh trong lòng tuy rằng bực bội, nhưng dưỡng khí công phu vẫn phải có.

Mặt không đổi sắc trả lời: “Xin lỗi, có thể là ta nhớ lầm.”

Tiêu Lăng Hàn không thèm để ý xua xua tay, “Không sao.”

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới từ phòng tu luyện ra tới, thiếu chút nữa liền đụng phải Tiêu Lăng Hàn, “Lăng Hàn, ngươi ở cửa đứng ở làm gì?”

Hỏi xong lời nói sau, liền thấy Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nhìn về phía động phủ cửa, hắn cũng tùy theo nhìn lại.

Nhìn thấy bốn gã xa lạ tu sĩ, không, hẳn là ba gã xa lạ tu sĩ, trong đó một người trước kia giống như gặp qua.

Động phủ cửa duy nhất một nữ tử nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, “Tiểu sư đệ, Mạc sư đệ, bọn họ là các ngươi bằng hữu sao?”

Nếu người khác đều hỏi, Mạc Vô Nhai đành phải bất đắc dĩ giới thiệu: “Hai vị này là Lăng Kiếm Tông Âu Dương lão tổ thân truyền đệ tử Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.”

“Tiêu sư đệ, tiểu sư đệ, này bốn vị là Vạn Pháp Tông thân truyền đệ tử, Đường Tân Minh, Trần Hoán Đông, Dương Văn Hi cùng Thiệu Nhất Quân.”

Thiệu Nhất Quân bởi vì vừa rồi Tiêu Lăng Hàn không có phản ứng hắn, hiện tại hắn cũng không nghĩ phản ứng Tiêu Lăng Hàn bọn họ, trực tiếp lãnh “Hừ” một tiếng xoay đầu.

Mọi người sôi nổi gật đầu, xem như chào hỏi.

“Chúng ta thuê động phủ đơn sơ, vài vị đạo hữu không chê nói có thể tiến vào ngồi, có nói cái gì đại gia hảo hảo nói.” Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn giống như vô tình nhìn nhìn động phủ bên ngoài những cái đó xem náo nhiệt người.

Bị người vây xem, Dương Văn Hi hoàn toàn không cảm thấy xấu hổ, nàng từ nhỏ liền sinh hoạt ở người khác trong tầm mắt.

Cười trả lời: "Chúng ta còn có việc, liền không quấy rầy."

Ngược lại lại đối Mạc Vô Nhai hai người nói: "Mạc sư đệ, tiểu sư đệ chúng ta liền đi về trước, tiểu sư đệ ngươi hảo hảo chuẩn bị một chút kế tiếp dự thi công việc."

Tiễn đi bốn người, Thượng Quan Huyền Ý mở ra động phủ trận pháp.

Tiêu Lăng Hàn mới nhìn về phía Mạc Vô Nhai, hỏi: "Vừa rồi các ngươi ở tranh chấp cái gì?"

Nói cái này, Ân Thiên Duệ liền có chút tức giận, không đợi Mạc Vô Nhai trả lời, giành trước nói: "Vài vị sư huynh sư tỷ nói ta không nên lấy chính mình danh nghĩa tham gia luyện đan đại tái, hẳn là lấy tông môn danh nghĩa dự thi."

Ân Thiên Duệ vốn chính là Vạn Pháp Tông đệ tử, theo đạo lý là hẳn là lấy tông môn danh nghĩa dự thi. Nếu hắn là tán tu, dùng cá nhân danh nghĩa dự thi đảo cũng không có gì.

"Có cái gì khác nhau?" Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy lấy ai danh nghĩa dự thi đều giống nhau, dù sao đi tỷ thí người đều là dự thi người.

Ân Thiên Duệ gật gật đầu: "Nếu là ta lấy cá nhân danh nghĩa dự thi, kia được đến sở hữu khen thưởng chính là ta chính mình."

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói: "Khen thưởng không về chính ngươi, chẳng lẽ còn muốn nộp lên cấp tông môn?"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 401

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 401 đại tái bắt đầu

Này Vạn Pháp Tông không đến mức nhìn trộm đệ tử dự thi được đến khen thưởng đi?

Tiêu Lăng Hàn như suy tư gì, "Này trong đó là có cái gì đặc biệt khen thưởng đi?"

Mạc Vô Nhai: "Chẳng lẽ các ngươi không biết?"

Cái này đến phiên Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người dùng kỳ quái ánh mắt, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người.

Thượng Quan Huyền Ý trắng hai người liếc mắt một cái, "Vô Vọng Thành tổ chức đại tái vẫn là các ngươi nói cho chúng ta biết, này một đường các ngươi đều cùng chúng ta ở bên nhau, chúng ta từ đâu biết được?"

Ân Thiên Duệ: "Vậy các ngươi báo danh thời điểm, không thấy mục thông báo thượng khen thưởng?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Nơi nào có mục thông báo?"

Mạc Vô Nhai: "Mỗi cái thuật pháp báo danh chỗ đều có một cái mục thông báo."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hai người báo danh liền đi rồi, nơi nào có thời gian đi chú ý chung quanh sự vật!

Tiêu Lăng Hàn xem xét Mạc Vô Nhai hai người liếc mắt một cái, "Vô nghĩa thật nhiều, nói thẳng."

Ân Thiên Duệ rụt rụt cổ, Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt bộ dáng thực sự có chút dọa người.

Cuối cùng vẫn là Mạc Vô Nhai nói: "Phàm là tham gia đại tái tiến vào trước hai mươi danh người, đều có một cái tiến vào Thiên Tài Thí Luyện danh ngạch; nếu là tiến vào trước năm tên, mỗi người có hai cái danh ngạch."

"Thiên Tài Thí Luyện là cái gì?"

"Chẳng lẽ cái này danh ngạch muốn quy tông môn?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đồng thời hỏi, hỏi xong đều nhìn về phía đối phương.

Ân Thiên Duệ: "Các ngươi liền Thiên Tài Thí Luyện cũng không biết?"

Bị Ân Thiên Duệ như vậy vừa nói, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người như thế nào có loại chính mình là đồ quê mùa ảo giác đâu?

Thượng Quan Huyền Ý: "Thiên Tài Thí Luyện thực nổi danh sao? Không biết có cái gì ngạc nhiên? Đại kinh tiểu quái!"

Ân Thiên Duệ: "Các ngươi làm viện trưởng đại nhân thân truyền đệ tử, liền Thiên Tài Thí Luyện cũng không biết?"

Tiêu Lăng Hàn: "Các ngươi rốt cuộc nói hay không?"

Mạc Vô Nhai: "Thiên Tài Thí Luyện chính là sở hữu thiên tài đi vào thí luyện địa phương, nơi này thiên tài bao gồm mặt khác tiểu thế giới người. Phàm là không đầy 300 tuổi, tu vi đạt tới Hóa Thần kỳ trở lên tu sĩ đều có cơ hội tiến Thiên Tài Thí Luyện địa. Thiên Tài Thí Luyện địa là Tiên giới người sáng lập một cái độc lập không gian, chuyên môn dùng để chọn lựa thiên tài đệ tử. Bên trong có rất nhiều có thể làm người thăng cấp thiên tài địa bảo, là sở hữu tu sĩ đều tưởng đi vào địa phương. Nghe nói viện trưởng đại nhân năm đó cũng từng vào Thiên Tài Thí Luyện địa."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Thì ra là thế."

Khó trách tiện nghi sư tôn làm chính mình hai người tới dự thi, còn muốn bắt đến thứ tự, nguyên lai huyền cơ ở chỗ này.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Ân Thiên Duệ: "Tiếp tục nói về danh ngạch vấn đề."

"Trừ bỏ cá nhân được đến danh ngạch ngoài ý muốn, nếu ngươi này đây tông môn danh nghĩa tham gia đại tái, cuối cùng vào trước năm tên, tông môn sẽ thêm vào được đến một cái danh ngạch."

"Xem ra bọn họ thực xem trọng ngươi, cho rằng ngươi sẽ tiến trước năm tên." Nói, Thượng Quan Huyền Ý trên dưới đánh giá một phen Ân Thiên Duệ, vẫn là trước kia cái kia nhị hóa Ân Thiên Duệ, không có gì biến hóa. Úc hấp

Ân Thiên Duệ đắc ý dào dạt nói: "Đó là, cũng không nhìn xem ta là ai."

Thượng Quan Huyền Ý: "Khen ngươi một câu, ngươi còn thuận cột hướng lên trên bò."

Ân Thiên Duệ: "Khó được bị ngươi khen, bình thường ngươi không đều ở tổn hại ta sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "Kia đã báo danh người, còn có thể đem cá nhân dự thi đổi thành tông môn dự thi sao?"

Sở Vô Nhai: "Ngạch, giống như ở dự thi trước trước năm ngày có thể sửa."

Tiêu Lăng Hàn: “Ngày mai liền bắt đầu thi đấu, bọn họ hôm nay mới đến tìm các ngươi, có phải hay không tới có điểm muộn?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Bọn họ cái này kêu mã hậu pháo!”

“Nhưng còn không phải là mã hậu pháo, tức chết ta. Lúc ấy ta báo danh thời điểm, đăng ký người nọ nói, nếu là ta lấy tông môn danh nghĩa dự thi, cần phải có tông môn trưởng lão ra mặt chứng minh, hoặc là có thân truyền đệ tử thân phận ngọc bài cũng đúng. Bình thường nội môn đệ tử ngọc bài, nhân gia căn bản liền không nhận, ta có thể có biện pháp nào?”

Càng muốn, Ân Thiên Duệ liền càng là tức giận.

Hiện tại sự tình đã thành kết cục đã định, những người này lại chạy tới chỉ trích hắn.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nghĩ đến, hắn báo danh thời điểm giống như cũng không có nói qua chính mình Lăng Kiếm Tông tu sĩ.

“Lăng Hàn, ta cũng không có lấy tông môn danh nghĩa dự thi, Lăng Kiếm Tông người có thể hay không cũng tới chỉ trích ta?”

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt nóng lòng muốn thử, hoàn toàn không lo lắng có người tới chỉ trích hắn, ngược lại thực chờ mong có người tìm tới môn tới.

Thật muốn duỗi tay xoa bóp hắn mặt, bất quá còn có Mạc Vô Nhai hai người ở đây, chỉ có thể thầm nghĩ: Đáng tiếc!

“Phỏng chừng ngươi là đợi không được Lăng Kiếm Tông người tới tìm tra, báo danh thời điểm ta gặp ngươi là đem thân phận ngọc bài trực tiếp đưa cho đăng ký người, bọn họ hẳn là sẽ đem chúng ta về vì tông môn dự thi.”

Vốn dĩ Ân Thiên Duệ trên mặt còn lộ ra vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Nghĩ, đại gia như vậy thục, tự nhiên là nên có nạn cùng chịu, có khổ cùng hưởng.

Tiêu Lăng Hàn nói làm trên mặt hắn tươi cười lập tức liền cứng lại rồi, làm nửa ngày chính mình mới là nhất bi thôi cái kia.

“Còn có như vậy.” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, báo danh đăng ký thời điểm hắn ngại phiền toái liền đem chính mình thân phận ngọc bài đệ đi ra ngoài.

Hắn đây là vô tâm cắm liễu liễu lên xanh, Ân Thiên Duệ gia hỏa này là cố tình trồng hoa hoa không nở.

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn bốn người dậy thật sớm, sớm mà liền tới tới rồi đại tái quảng trường.

Mạc Vô Nhai sẽ không thuật pháp, hắn tự nhiên là đi luyện đan thi đấu bên kia chờ đợi Ân Thiên Duệ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng đi từng người dự thi khu vực.

Lần này đại tái chính là vì ba mươi năm sau Thiên Tài Thí Luyện làm chuẩn bị, cho nên tham gia đại tái tu sĩ tuổi tác đều ở hai trăm 70 tuổi dưới.

Trong đó Hóa Thần kỳ tu sĩ chiếm hơn phân nửa, Hợp Thể kỳ chỉ có bảy tám người, dư lại đều là Nguyên Anh kỳ.

Tham gia phù triện đại tái tu sĩ đại giai có 500 người tới, Tiêu Lăng Hàn cùng mặt khác dự thi tu sĩ cùng nhau tiến vào chuyên môn khảo hạch một cái gấp không gian trung.

Bên ngoài người có thể thông qua Khuy Thiên Kính xem xét khảo hạch người nhất cử nhất động.

Mới vừa tiến vào gấp không gian trung, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện nơi này linh khí chỉ có bên ngoài một nửa.

Nếu là thói quen ở linh khí nồng đậm địa phương vẽ bùa, đột nhiên tại đây loại linh khí không đủ địa phương họa, kia xác suất thành công khẳng định sẽ hạ thấp rất nhiều.

Tiêu Lăng Hàn nhìn trước mặt lá bùa, phù bút cùng với phù văn dịch, lại nhìn nhìn bốn phía, lâm vào trầm tư.

Bọn họ một đám người vừa mới trạm hảo, đã bị truyền tống vào cái này gấp không gian trung.

Khảo hạch nội dung là cái gì cũng không có tuyên bố, tổng không có khả năng là muốn bọn họ tự do phát huy đi?

Trên quảng trường.

Nặc đạt quảng trường tận cùng bên trong có một chỗ cao hơn địa phương khác 1 mét đài cao, lúc này trên đài cao ngồi đầy người.

Âu Dương Tu Kỳ liền ngồi ở trong đó một vị trí thượng, hắn hai bên trái phải ngồi người cũng là Lăng Kiếm trung Độ Kiếp kỳ lão tổ.

Mà ở hắn nghiêng đối diện ngồi chính là Thiên Cơ Các người.

Thiên Cơ Các hôm nay tới ba cái trưởng lão, phân biệt là: Đại trưởng lão Tinh Kinh Dịch; nhị trưởng lão Tinh Kinh Vĩ; tam trưởng lão Tinh Kinh Lâm.

Âu Dương Tu Kỳ chỉ vào Khuy Thiên Kính bên trong Tiêu Lăng Hàn, đối Tinh Kinh Dịch nói: “Tinh lão quỷ, cái kia xuyên bạch sắc pháp y Hóa Thần kỳ tu sĩ chính là ta kia đại đồ đệ.”

Hắn một bộ khoe ra miệng lưỡi, đắc ý dào dạt biểu tình, xem chung quanh mấy người sôi nổi mắt trợn trắng.

Âu Dương Tu Kỳ vừa đến nơi này liền có người cho hắn giới thiệu đồ đệ, hắn lập tức liền đem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lôi ra tới khoe ra một phen. Lúc này hắn sở dĩ đem Tiêu Lăng Hàn chỉ cấp Tinh Kinh Dịch xem, là muốn cho Tinh Kinh Dịch cấp nhìn xem Tiêu Lăng Hàn vận thế như thế nào.

Tuy rằng Âu Dương Tu Kỳ rất lợi hại, nhưng nhậm có người không quen nhìn hắn.

Hắn nói âm vừa ra, lập tức liền có một cái trào phúng thanh âm vang lên: "A, những người khác đều đã tìm được khảo hạch đề mục, ngươi đại đồ đệ còn cùng cái đầu gỗ cọc giống nhau xử tại nơi đó."

Nói chuyện người chính là Thiên Linh Tông lão tổ Lục Trác.

Hắn sở dĩ không quen nhìn Âu Dương Tu Kỳ, là bởi vì vài thập niên trước Âu Dương Tu Kỳ không chỉ có chính mình đổi ý không đi mặt khác Tu chân giới, còn nói động vài cá nhân cùng hắn cùng nhau không đồng ý rời đi.

Dẫn tới Thiên Linh Tông muốn xưng bá Tu chân giới kế hoạch rơi vào khoảng không.

Sau lại thật vất vả khuyên động mấy cái Độ Kiếp kỳ lão tổ cùng nhau rời đi, đã có thể vào lúc này, Thiên Cơ Các người cư nhiên lại đem khí vận chi tử cấp tìm được rồi.

Thiên Linh Tông lần thứ hai tính toán lại rơi vào khoảng không, cái này làm cho Lục Trác như thế nào xem đến quán Âu Dương Tu Kỳ.

"Ngươi hiểu cái rắm, ta đại đồ đệ cái này kêu tư thâm phương ích xa, mưu định rồi sau đó động." Âu Dương Tu Kỳ không chút khách khí sặc trở về, trong lòng lại có chút chột dạ.

Cũng không biết Tiêu Lăng Hàn tên tiểu tử thúi này rốt cuộc được chưa?

Ngày thường nhìn không phải rất giảo hoạt một người sao?

Như thế nào thời khắc mấu chốt liền rớt dây xích?

Nhìn thấy những người khác đều đã bắt đầu vẽ bùa, Tiêu Lăng Hàn còn ở nơi đó cúi đầu trầm tư, Âu Dương Tu Kỳ trong lòng cấp không được.

Lục Trác cười nhạo nói: "Ngươi xem hắn hiện tại đều còn không có động, người khác đều đã họa hảo một tấm phù triện. Chỉ sợ hắn là một chút manh mối đều không có, muốn cô phụ ngươi đối hắn khổ tâm tài bồi."

Âu Dương Tu Kỳ lãnh "Hừ" một tiếng, trong lòng lại bắt đầu vì Tiêu Lăng Hàn lo lắng, ngược lại lại nhìn về phía Thiên Cơ Các phương hướng.

Cảm nhận được Âu Dương Tu Kỳ tầm mắt, Tinh Kinh Dịch thở dài một hơi, "Ngươi đại đồ đệ trên người một chút khí vận đều không có, hắn về sau lộ phỏng chừng không quá thuận."

Nghe được Tinh Kinh Dịch nói, Lục Trác "Ha ha" cười to ra tiếng.

Âu Dương Tu Kỳ có chút tức giận trừng mắt nhìn Lục Trác liếc mắt một cái, nếu không phải trường hợp không đúng, hắn đều phải rút kiếm chém này nha.

"Tinh lão quỷ, vậy ngươi nhìn nhìn lại ta nhị đồ đệ, liền bên kia trận pháp khảo hạch trung xuyên màu tím quần áo, lớn lên đẹp nhất cái kia." Nói, Âu Dương Tu Kỳ chỉ vào trận pháp khảo hạch trung Thượng Quan Huyền Ý.

Tinh Kinh Dịch theo Âu Dương Tu Kỳ ngón tay địa phương nhìn lại, nhìn thấy một cái mặt như quan ngọc thanh niên.

Xem hắn tướng mạo, hẳn là một cái vận khí cực hảo người.

Nhưng Tinh Kinh Dịch càng xem, mày nhăn càng chặt, như thế nào này một cái hai cái đều không có khí vận.

Vì chứng thực không phải chính mình vấn đề, Tinh Kinh Dịch lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh người nọ.

Phát hiện người nọ khí vận tuy rằng không tính là nghịch thiên, đảo cũng không tồi, ít nhất kỳ ngộ không ít, tu luyện chi lộ thực thuận.

Tinh Kinh Dịch lúc này mới khẳng định không phải chính mình vấn đề, mà là Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn giống nhau, không có bất luận cái gì khí vận.

"Thế nào?" Thấy Tinh Kinh Dịch thu hồi ánh mắt, Âu Dương Tu Kỳ gấp không chờ nổi hỏi.

Tinh Kinh Dịch thần sắc phức tạp nhìn về phía Âu Dương Tu Kỳ, gia hỏa này thu đồ đệ một cái hai người đều không có bất luận cái gì khí vận.

Hắn cũng quá xui xẻo điểm, tuy rằng có chút đồng tình hắn, nhưng nghĩ đến gia hỏa này hung tàn, Tinh Kinh Dịch lập tức thu hồi chính mình đồng tình.

Hiện tại hắn có điểm lo lắng cho mình nói ra lời nói thật, Âu Dương Tu Kỳ gia hỏa này có thể hay không trực tiếp rút kiếm tới chém hắn.

"Ngươi như vậy nhìn ta làm gì? Rốt cuộc như thế nào, ngươi cấp cái lời chắc chắn. Dong dong dài dài như thế nào cùng cái đàn bà giống nhau."

Âu Dương Tu Kỳ bị Tinh Kinh Dịch kia đồng tình ánh mắt xem đến rất là không được tự nhiên, trong lòng cũng có một tia không tốt suy đoán.

Bị Âu Dương Tu Kỳ nói thành đàn bà, Tinh Kinh Dịch sắc mặt lập tức liền trở nên khó coi lên.

Hắn tức giận nói: "Không có bất luận cái gì khí vận, tu luyện chi lộ nhấp nhô vô cùng, xem ra ngươi đến nhiều vì bọn họ chuẩn bị điểm bảo mệnh đồ vật mới được."

"Ngươi nói cái gì?" Âu Dương Tu Kỳ cho rằng chính mình nghe lầm, thanh âm đều tăng lớn vài phần.

“Ha ha ha……, Tinh huynh ý tứ thực minh xác, ngươi hai cái đồ đệ cũng chưa khí vận. Tu luyện chi lộ nhấp nhô vô cùng, nói không chừng ngay sau đó liền đầu mình hai nơi.” Lục Trác ở một bên ý cười tràn đầy nói, trong mắt tất cả đều là vui sướng khi người gặp họa.

Âu Dương Tu Kỳ hoàn toàn không tiếp thu được Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người không có bất luận cái gì khí vận cách nói.

Hai cái tiểu tử thúi quả thực chính là yêu nghiệt làm thiên phú, 20 năm không gặp, hai người hiện giờ tu vi như thế nào, ngay cả hắn cũng không biết.

Bọn họ loại này tốc độ tu luyện toàn Tu chân giới đều không có quá trước liệt, ai dám nói bọn họ tu luyện chi lộ nhấp nhô?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 402

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 402 hồi Lăng Kiếm Tông

Âu Dương Tu Kỳ thầm nghĩ: Nếu là nào hai cái tiểu tử thúi tu luyện chi lộ đều nhấp nhô, kia trên thế giới liền không có người tu luyện chi lộ thông thuận.

Hắn tưởng, nhất định là Tinh lão quỷ không thấy ra tới, hoặc là nhìn lầm rồi. Lúc trước chính mình linh thạch rớt, gia hỏa này không phải không có tính ra tới sao?

Âu Dương Tu Kỳ trong lòng như thế nào rối rắm, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn là không biết.

Trận pháp khảo hạch cũng là ở một cái gấp không gian trung, bên trong sớm bị người bố trí hảo các loại trận pháp.

Tham gia khảo hạch người chỉ cần ở quy định thời gian nội phá trận, cửa thứ nhất liền tính thông qua.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mắt trận pháp, này bất quá là một cái ngũ cấp vây trận.

Đối hắn mà nói đơn giản đến không thể đơn giản hơn.

Bất quá vì không biểu hiện quá mức xuất chúng, hắn đem phá trận tốc độ thả chậm hơn phân nửa.

Một canh giờ sau, hắn phá khai rồi ngũ cấp vây trận, xem như qua cửa thứ nhất.

Kế tiếp chính là cửa thứ hai.

Cửa thứ hai khảo nghiệm là phá một cái trận trung trận.

Cái gọi là trận trung trận chính là bên ngoài có một cái vây trận, vây trận bên trong còn có một cái sát trận.

Thượng Quan Huyền Ý biểu hiện trung quy trung củ, cùng những người khác phá trận dùng thời gian không sai biệt lắm.

Phía trước năm quan đều là phá trận, mặt sau năm quan còn lại là bày trận.

Gấp không gian bên kia Tiêu Lăng Hàn cũng rốt cuộc động.

Hắn đi vào bên cạnh bàn, cầm lấy phù bút, thực mau liền họa hảo một trương ngũ cấp thiên lôi phù.

Những người khác còn lại là vẽ rất nhiều lần mới đem phù triện họa hảo, mà Tiêu Lăng Hàn chỉ dùng một lần liền họa hảo. Này còn may mà hắn là từ Hoàng

Cực đại lục cái kia linh khí loãng nơi ra tới.

Tiêu Lăng Hàn cầm lấy mới vừa họa tốt thiên lôi phù, đi vào gấp không gian trung duy nhất một cây cột đá trước.

Kích hoạt phù triện sau, hắn trực tiếp đem phù triện ném hướng cột đá.

"Oanh" một tiếng sau, cột đá bị tạc ra một cái hố to.

Nhìn thấy phù triện công kích ở cột đá thượng hiệu quả sau, Tiêu Lăng Hàn lần này tổng cộng vẽ năm trương phù triện.

Đi vào cột đá trước, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp kích hoạt rồi hai trương, sau đó đem phù triện ném hướng cột đá.

"Rầm rầm" thanh sau, cột đá đã trở nên lung lay sắp đổ.

Lại lần nữa sử dụng một tấm phù triện, cột đá rốt cuộc sập.

Cửa thứ nhất cứ như vậy đơn giản thông qua.

Kế tiếp là cửa thứ hai, cửa thứ ba……, dù sao chính là họa các loại công kích cùng với phòng ngự phóng phù triện. Thậm chí cuối cùng một quan còn thả ra ngũ cấp yêu thú, hơn nữa ở đối chiến yêu thú thời điểm chỉ có thể sử dụng phù triện.

Một tháng sau.

Tất cả tham gia khảo hạch tu sĩ đều từ gấp không gian về tới trên quảng trường, mọi người sắc mặt đều có chút mỏi mệt. Bất quá đại gia tinh thần trạng thái lại rất hảo, bởi vì kế tiếp liền phải công bố thành tích cùng với thứ tự.

Tiêu Lăng Hàn phù triện thi đấu đạt được đệ tam danh, này trong đó tự nhiên là bởi vì hắn giấu dốt duyên cớ. Được đến một con phù bút làm khen thưởng, cùng với hai cái tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa danh ngạch.

Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng không có đem hết toàn lực, lại vẫn là một không cẩn thận liền đạt được đệ nhất danh. Được đến một cái xem ngữ tất không nổi danh đường trận bàn làm khen thưởng, cùng với hai cái tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa danh ngạch.

Ân Thiên Duệ ở luyện đan trong lúc thi đấu đạt được thứ bảy danh, được đến một cái đan lô làm khen thưởng. Đan lô là kiện Linh Khí, chờ hắn tu vi tới rồi Luyện Hư kỳ liền có thể dùng cái này đan lô. Đương nhiên hắn cũng được đến hai cái đi Thiên Tài Thí Luyện địa danh ngạch.

Kỳ thật hắn thứ tự có thể càng tốt, bất quá vì không bị trong tông môn những người khác nghị luận, hắn cố ý chưa đi đến trước năm.

Ân Thiên Duệ nhưng không có quên Dương Văn Hi mấy người tới tu luyện động phủ tìm hắn phiền toái sự, hắn mới sẽ không lại cấp những người đó tìm tra cơ hội.

Tất cả tham gia thi đấu được trước hai mươi tu sĩ, đều có thể đến Vô Vọng Thành trong phủ thành chủ tiểu bí cảnh trung đi tu luyện 20 năm.

Mạc Vô Nhai bởi vì không có tham gia thi đấu, cho nên hắn không thể đi vào. Ân Thiên Duệ thấy vậy, chỉ có thể cùng cái kia tiểu bí cảnh nói tái kiến. Cùng Mạc Vô Nhai cùng nhau trở về Vạn Pháp Tông.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng bị Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp mang về Lăng Kiếm Tông.

Vui đùa cái gì vậy.

Vô Vọng Thành trong phủ thành chủ tiểu bí cảnh bị Vô Vọng Thành cái kia lão gia hỏa chưởng quản, tiểu bí cảnh có bất luận cái gì gió thổi cỏ lay đều sẽ bị hắn xem ở trong mắt. Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tu luyện khi khiến cho linh khí xoáy nước, nếu như bị lão gia hỏa kia đã biết, hậu quả còn không biết sẽ như thế nào?

Kỳ Linh Phong.

Âu Dương Tu Kỳ trong viện.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở Âu Dương Tu Kỳ xuống tay vị.

Nhìn hai người, Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp hỏi: "Đại đồ đệ, nhị đồ đệ các ngươi sẽ không trách vi sư trực tiếp đem các ngươi mang về tới đi?"

Phía trước ở vô vọng, thành Âu Dương Tu Kỳ là trực tiếp mang đi hai người, cũng không có cùng bọn họ thương lượng, khó tránh khỏi hai cái tiểu tử thúi không hiểu hắn một phen khổ tâm.

Hắn tuy rằng có chút đại quê mùa, nhưng đồ đệ là chính mình, có một số việc vẫn là nói rõ ràng tương đối hảo, miễn cho bọn họ oán hận chính mình.

"Nghĩ đến sư tôn làm như vậy là cho chúng ta hảo, ta cùng sư đệ cảm kích ngài còn không kịp, như thế nào quái ngài."

Tiêu Lăng Hàn đang nói chuyện gian vì Âu Dương Tu Kỳ rót một ly trà, cung kính đưa cho hắn.

Âu Dương Tu Kỳ tiếp nhận trà, lại đem ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Đại đồ đệ luôn luôn giảo hoạt không được, liền tính chính mình không mang theo hắn đi, hắn cũng sẽ không đi cái kia bí cảnh.

Nghĩ đến nhị đồ đệ ý tưởng cũng không sai biệt lắm, rốt cuộc ở bên ngoài nhị đồ đệ giống nhau đều là nghe đại đồ đệ.

"Sư huynh nói cũng là ta tưởng, đa tạ sư tôn cho chúng ta suy xét, làm ngài cho chúng ta lo lắng."

Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đồng thời đứng dậy, hướng Âu Dương Tu Kỳ hành lễ.

"Hảo, đều ngồi xuống."

Âu Dương Tu Kỳ trên mặt tuy rằng không có gì biểu tình, trong lòng lại rất là vui mừng, cuối cùng không có bạch thu này hai cái tiểu tử thúi.

Chờ hai người ngồi xong sau, Âu Dương Tu Kỳ tràn đầy tò mò nhìn hai người: "Đúng rồi, các ngươi hiện tại là cái gì tu vi?"

"Có thể không nói sao?"

"Liền từ ngươi bắt đầu."

Âu Dương Tu Kỳ trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn như thế nào cảm giác đại đồ đệ là ở chói lọi mà khoe ra chính mình thiên phú đâu?

"Hợp Thể kỳ đỉnh."

Nếu tiện nghi sư tôn muốn tìm ngược, Tiêu Lăng Hàn cũng liền nói thẳng.

Hắn vừa dứt lời, Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp đem mới vừa uống trà cấp phun tới.

Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ ở hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước mặt bố trí một tầng phòng hộ tráo.

Liền biết Âu Dương Tu Kỳ sẽ là cái này phản ứng, không biết trong chốc lát hắn biết được Thượng Quan Huyền Ý tu vi sau, có thể hay không lại lần nữa dọa nhảy dựng.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, khí thiếu chút nữa hộc máu.

Chính mình phun trà động tác vừa mới mới thủy, tiểu tử này đã đem phòng hộ tráo cấp khởi động.

Kia ý tứ không phải nói hắn biết chính mình sẽ phun trà sao?

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Âu Dương này giận sôi máu bộ dáng, nén cười, hỏi: "Sư tôn, ngài không có việc gì đi?"

Âu Dương Tu Kỳ cắn răng nói: "Vi sư hảo thật sự!"

"Vậy là tốt rồi!"

Nói xong câu đó, Thượng Quan Huyền Ý như là thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng.

Âu Dương Tu Kỳ một nghẹn, trước kia nhị đồ đệ cũng không dám dỗi chính mình.

Hiện tại nhị đồ đệ bị đại đồ đệ cấp dạy hư, cũng học xong không đánh mà thắng này nhất chiêu, khí hắn đều sắp nội thương.

Làm đủ chuẩn bị tâm lý, Âu Dương Tu Kỳ mới hỏi nói: “Nhị đồ đệ, ngươi hiện tại lại là cái gì tu vi?”

Thượng Quan Huyền Ý cũng không cất giấu, trắng ra nói: “Cùng sư huynh giống nhau.”

“Giống nhau a, giống nhau hảo, cái gì? Giống nhau?”

Âu Dương Tu Kỳ nhớ tới lần trước thấy Thượng Quan Huyền Ý khi, hắn tu vi liền Hợp Thể kỳ đều không có đột phá đi?

Hiện tại hắn cư nhiên có Hợp Thể kỳ đỉnh tu vi!

Ngắn ngủn 20 năm thời gian.

Chính mình này hai cái đồ đệ rốt cuộc là như thế nào tu luyện?

Âu Dương Tu Kỳ cảm thấy chính mình yêu cầu lẳng lặng.

“Hảo, vi sư đã biết, các ngươi đi về trước. Có việc vi sư sẽ cho các ngươi phát truyền âm.” Âu Dương Tu Kỳ xua xua tay, đem hai người đuổi ra sân.

Hai cái đồ đệ quá yêu nghiệt, hắn yêu cầu bình tĩnh một chút.

Âu Dương Tu Kỳ ngồi ở bàn đá trước, âm thầm nghĩ đến: Tinh lão quỷ thật không phải cái đồ vật, làm hắn cho chính mình đồ đệ nhìn xem khí vận. Cư nhiên nói chính mình đồ đệ không có khí vận, tu luyện chi lộ nhấp nhô vô cùng.

Đi hắn nương!

Tinh lão quỷ rõ ràng chính là ở trợn tròn mắt nói dối.

Chính mình này hai cái đồ đệ rõ ràng khí vận vô song. Tinh lão quỷ nhìn không ra tới, thuyết minh hắn đạo hạnh không được.

Xem ra về sau chính mình không bao giờ có thể tin tưởng Thiên Cơ Các chuyện ma quỷ.

Nói không chừng bọn họ trong miệng khí vận chi tử cũng là giả.

Muốn thật là có khí vận chi tử, kia phi chính mình này hai cái đồ đệ mạc chúc.

Hắn lấy ra một bầu rượu, một mình uống nổi lên buồn rượu.

Âu Dương Tu Kỳ còn không biết hắn trong lúc vô tình suy đoán chân tướng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trở lại giữa sườn núi trong viện sau, liền trở lại phòng mỹ mỹ ngủ một giấc.

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn vừa mới làm tốt cơm sáng, hắn đang định đem bữa sáng bắt được trong phòng đi ăn.

Vừa đến phòng cửa, đã bị Âu Dương Tu Kỳ cấp chặn đứng.

“Tiểu tử thúi, ngươi hướng chỗ nào đoan.”

“Sư tôn buổi sáng tốt lành, ngài tới sớm như vậy là có chuyện gì sao?”

Âu Dương Tu Kỳ thoáng nhìn Tiêu Lăng Hàn khay trung bưng đồ ăn, âm thầm nuốt một ngụm nước miếng.

Cái này tiểu tử thúi một chút ánh mắt đều không có, chính mình đều hỏi hắn hướng nơi nào bưng, hắn cư nhiên còn nghĩ hướng phòng đi, một chút cũng không biết hiếu kính chính mình cái này sư tôn.

“Là có chút việc, đồ ăn liền đặt ở trong viện, chúng ta thầy trò ba người cùng nhau hưởng dụng.” Nói xong, Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp hướng trong viện duy nhất một cái bàn đá đi đến, không cho Tiêu Lăng Hàn cự tuyệt cơ hội.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tiện nghi sư tôn này cọ cơm thủ đoạn một chút đều không cao minh, nhưng lại rất thực dụng.

Tiêu Lăng Hàn không có biện pháp đành phải đem đồ ăn bưng lên trên bàn, trong miệng lại nói nói: “Sư tôn, không nghĩ tới ngài tu vi đều như vậy cao, cư nhiên còn muốn ăn cơm sáng.”

“Ăn uống chi dục, các ngươi không phải cũng tích cốc sao?” Âu Dương Tu Kỳ trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, tiểu tử thúi cư nhiên dám nói móc chính mình!

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Nguyên lai tiện nghi sư tôn ngoài miệng công phu cũng không kém.

“Ta đi kêu Huyền Ý, sư tôn ngài có thể trước dùng.” Buông đồ ăn sau, Tiêu Lăng Hàn nhanh như chớp liền trở về phòng.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý ôm chăn, đôi mắt nhắm chặt, đang ngủ say.

Tiêu Lăng Hàn đều không nghĩ đánh thức hắn.

Bất quá, Tiêu Lăng Hàn vẫn là đi vào mép giường, cúi người nhắm ngay hắn mê người môi đỏ hôn lên đi.

Không trong chốc lát hai người trong miệng liền phát ra “Tấm tắc” tiếng nước.

Buông ra Thượng Quan Huyền Ý, thấy hai má ửng đỏ, đôi mắt đã mở, chính nổi giận trừng mắt chính mình.

Tiêu Lăng Hàn sung sướng cười cười, “Cơm sáng ta đã làm tốt, sư tôn hiện tại liền ở trong sân.”

Nghe nói Âu Dương Tu Kỳ tới, Thượng Quan Huyền Ý bất chấp trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, chạy nhanh rời giường mặc quần áo.

Mặc tốt quần áo sau ngồi ở trước bàn trang điểm ghế gỗ thượng, chờ Tiêu Lăng Hàn vì chính mình vấn tóc.

Hắn một đầu tóc đen như mực rơi rụng ở màu tím pháp y thượng, Tiêu Lăng Hàn chỉ hơi chút dùng một cái màu tím dải lụa, giúp hắn đem phía trước tóc thúc ở sau đầu, lộ ra hắn mặt như quan ngọc tuấn nhan.

"Có thể."

Buông cây lược gỗ, Tiêu Lăng Hàn từ phía sau đem Thượng Quan Huyền Ý cả người đều vòng vào chính mình trong lòng ngực.

"Ngươi không phải nói sư tôn tới sao?" Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay vặn bung ra Tiêu Lăng Hàn ôm lấy chính mình đôi tay.

"Nhưng ta chính là muốn ôm ngươi."

Thấy Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này ôm chính mình không buông tay, Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt chuyển động, lập tức nói: "Nhưng ta hiện tại muốn ăn ngươi làm cơm."

Hai người cọ tới cọ lui mười tới phút mới ra khỏi phòng.

Âu Dương Tu Kỳ thấy hai người rốt cuộc ra tới, tức giận nói: "Như thế nào cùng cái nữ nhân giống nhau, dây dưa dây cà."

Tiêu Lăng Hàn không biết xấu hổ nói: "Sư tôn hiện giờ không có đạo lữ, ngài không hiểu."

Mới vừa nói xong, bên hông đã bị Thượng Quan Huyền Ý xoay một chút.

Âu Dương Tu Kỳ nghẹn lời, hai cái tiểu tử thúi làm trò hắn lão nhân gia mặt liền ở tú ân ái, càng ngày càng không quy củ.

Tức chết hắn.

Thật là hai cái nghiệt đồ!

Cũng không biết chính mình đạo lữ hiện tại ở cái kia góc xó xỉnh.

Ai!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 403

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 403 linh cống hiến điểm

Thượng Quan Huyền Ý thấy tiện nghi sư tôn bị Tiêu Lăng Hàn một câu dỗi á khẩu không trả lời được, cắn môi, cúi đầu, rất sợ chính mình một không cẩn thận liền cười lên tiếng.

Ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử trung lại bưng hai dạng đồ ăn, còn vì Thượng Quan Huyền Ý thịnh một chén cháo.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn mang sang tới hai dạng đồ ăn, Âu Dương Tu Kỳ khí ngực phập phồng. Làm vài cái hít sâu, mới áp xuống muốn một cái tát chụp ở trên bàn xúc động.

Cái này tiểu tử thúi nhất định là cố ý, vừa rồi sở dĩ không mang sang tới là sợ chính mình cấp ăn sạch.

Âu Dương Tu Kỳ trong lòng buồn bực không được, hắn thật là tự làm bậy.

Như thế nào liền thu như vậy hai cái nghiệt đồ!

Người khác đồ đệ đều là thượng vội vàng lấy lòng hiếu kính chính mình sư tôn.

Chính mình này hai cái đồ đệ trong mắt, nơi đó có hắn cái này sư tôn?

Này hai người trong mắt chỉ có bọn họ lẫn nhau.

Chính mình một cái đại người sống làm ở chỗ này, hai người cư nhiên đem hắn trở thành không khí.

Như là cảm nhận được Âu Dương Tu Kỳ kia mãn hàm oán khí ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu đối hắn hơi hơi mỉm cười. Vô tội nói: “Sư tôn, vừa rồi ngài tới quá đột nhiên, ta quên chính mình không gian giới tử còn có đồ ăn.”

“Không sao.” Âu Dương Tu Kỳ không thèm để ý nói, trong lòng lại đem Tiêu Lăng Hàn mắng cái vô số lần.

Chính mình cái này đại đồ đệ, nhìn qua như là một con tiểu diện hổ, so với những cái đó lão gia hỏa chút nào không kém.

Âu Dương Tu Kỳ hoàn toàn không cho rằng chính hắn cũng là một cái lão gia hỏa.

“Đúng rồi, sư tôn ngài lúc trước nói tìm chúng ta có việc, không biết là chuyện gì?”

“Cũng không có gì đại sự, không phải phía trước có người đi ám sát ngươi sao? Những người đó là Tằng lão quỷ tôn tử phái đi, hiện tại hắn kia tôn tử còn ở

chân núi quỳ đâu.”

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, này đều bao lâu sự tình, tiện nghi sư tôn hiện tại mới nói.

Thượng Quan Huyền Ý hỏi: “Kia hắn quỳ đã bao lâu?”

“Cũng không lâu, hơn hai mươi năm đi!”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời trừu trừu khóe miệng.

Hơn hai mươi năm!

Này còn gọi không lâu?

Cũng không biết ở Âu Dương Tu Kỳ trong mắt bao lâu mới tính lâu!

“Sư tôn, kia Tằng gia người là có ý tứ gì?”

“Nói là phải đợi các ngươi tha thứ, mới có thể làm hắn rời đi. Tha thứ hay không các ngươi chính mình nhìn làm, dù sao Tằng lão quỷ không thiếu tôn tử.”

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Cơm sáng qua đi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng đi nhìn một chút tên kia kêu Tằng Tài Hoằng người.

Nhìn thấy hắn, hai người liền nhớ tới lúc trước gia hỏa này cùng cái liếm cẩu giống nhau đi theo Vu Lệ Tuệ bên người.

Hiện giờ hắn hai mắt không ánh sáng, cả người như là một tôn điêu khắc.

Tiêu Lăng Hàn chỉ gian một sợi tối sầm khí vô thanh vô tức mà tiến vào hắn đan điền trung.

Tằng Tài Hoằng tuy rằng muốn chết, nhưng không thể ở trước công chúng.

Huống chi hắn quỳ gối nơi này có 20 năm, trong tông môn người đều biết, nếu là chính mình hai người còn không tha thứ hắn. Kia không phải ngu hệ làm trong tông môn người cảm thấy bọn họ hai người quá không nhân tình vị, nhất định sẽ bị người ta nói ba đạo bốn.

Tuy rằng hai người không để bụng chính mình thanh danh, nhưng hai người đều không hy vọng bọn họ lẫn nhau bị người khác chỉ chỉ trỏ trỏ.

Minh có thể tha thứ, nhưng âm thầm sao, lại có ai biết là bọn họ làm đâu?

Đến lúc đó liền tính đại gia có phán đoán, không có chứng cứ sự tình, ai cũng không dám nói bậy.

Kế tiếp hai người liền quá thượng hai điểm một đường sinh hoạt, ban ngày hai người liền đi Tàng Thư Lâu đọc sách, buổi tối trở lại sân tu luyện.

Ba tháng sau.

Hôm nay Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trước sau như một mà tiến đến Tàng Thư Lâu, chỉ là hai người mới vừa đi đến Tàng Thư Lâu cửa, đã bị trông giữ Tàng Thư Lâu trưởng lão ngăn ở bên ngoài.

"Trưởng lão, đây là ý gì?"

"Hai vị sư đệ cống hiến điểm đã không thể đủ lại tiến Tàng Thư Lâu."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lấy ra chính mình thân phận ngọc bài, đưa vào linh khí sau, mặt trên xuất hiện cống hiến điểm linh.

Mất mặt ném lớn!

Hai người chỉ lo đọc sách, căn bản không chú ý chính mình cống hiến điểm.

Hai người phía trước có thể có cống hiến điểm tới Tàng Thư Lâu đọc sách, vẫn là bọn họ tiếp Âu Dương Tu Kỳ sai khiến đi quản lý Thiên Tinh Thành nhiệm vụ, kiếm tới.

Tương đương với Âu Dương Tu Kỳ lấy một loại khác phương thức đưa cho bọn họ.

Hai người đọc sách xem đến quá quên mình, đều đem đọc sách yêu cầu cống hiến điểm chuyện này cấp quên mất.

Bên trong có rất nhiều tiền bối lưu lại tu luyện tâm đắc, còn có rất nhiều bọn họ hai người trước kia không biết mật tân.

Cuối cùng hai người chỉ có thể Y Y không tha rời đi Tàng Thư Lâu.

Hai người đi ở trên đường trở về, Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói: "Lăng Hàn, chúng ta đi làm nhiệm vụ, kiếm cống hiến điểm, ngươi cảm thấy thế nào?"

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói: "Tông môn cống hiến điểm nhưng không thế nào hảo kiếm."

"Vậy ngươi nói nói, lần trước đi nhiệm vụ đường thời điểm, ta không lưu ý."

"Nhiệm vụ nhưng thật ra có rất nhiều, bất quá……,"

"Bất quá cái gì?"

"Bất quá cống hiến điểm lại rất thiếu, sư tôn phái chúng ta đi quản lý Thiên Tinh Thành hẳn là chính hắn ra cống hiến điểm, bằng không sẽ không nhiều như vậy."

"A! Nguyên lai là như thế này." Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt buồn bực, nguyên lai tiện nghi sư tôn còn cho bọn hắn khai cửa sau.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ xem hắn thất vọng bộ dáng, liền nói: "Nếu không chúng ta đi xem, vạn nhất có cống hiến điểm cao thả lại thích hợp chúng ta nhiệm vụ đâu?"

"Kia hảo, chỉ mong chúng ta vận khí có thể hảo một chút."

Nói, hai người liền thay đổi nói, hướng nhiệm vụ đường phương hướng đi đến.

Nhiệm vụ đường vẫn là trước sau như một náo nhiệt.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng bởi vì 20 năm trước Tằng Tài Hoằng một chuyện, mọi người đều biết bọn họ. Nhưng chân chính nhận thức bọn họ người không mấy cái, cho nên hai người vào nhiệm vụ đường cũng không có đã chịu quá nhiều chú ý.

Nhìn đến trên vách tường rậm rạp các loại nhiệm vụ, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người nghiêm túc nhìn lên.

Trông coi linh thảo phô một tháng, hai mươi cái cống hiến điểm.

Nuôi nấng linh thú, mỗi tháng hai mươi cái cống hiến điểm.

Gieo trồng linh thảo, một cái quý 50 cái cống hiến điểm.

Quét tước tông môn cầu thang, một tháng mười cái cống hiến điểm.

300 năm trở lên bích linh thảo, 40 cái cống hiến điểm.

Ngũ cấp thạch qua loa da, 30 cái cống hiến điểm.

……

Nhìn đến những cái đó nhiệm vụ toàn bộ đều chỉ có mấy chục cái cống hiến điểm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều nhấc không nổi một tia hứng thú.

"Đi thôi, xem ra không có thích hợp chúng ta nhiệm vụ."

"Ân."

Hai người mới vừa đi tới cửa, phía sau liền truyền đến tiếng kinh hô.

"Oa! Một ngàn cái cống hiến điểm."

"Nơi nào có một ngàn cái cống hiến điểm nhiệm vụ?"

"Chính là trên cùng cái kia nhiệm vụ."

Mọi người sôi nổi triều trên cùng nhiệm vụ nhìn lại, đầu tiên ánh vào mi mắt chính là mặt sau cống hiến điểm, nhiệm vụ nội dung nhưng thật ra tiếp theo.

"Đã có 50 năm chưa từng thấy một ngàn cái cống hiến điểm nhiệm vụ."

"Đúng vậy."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy có người nói một ngàn cái cống hiến điểm khi, liền quay trở về nhiệm vụ đại sảnh.

Thấy rõ nhiệm vụ nội dung, mọi người đều không khỏi nhíu mày.

Này nhiệm vụ hẳn là nào đó lão tổ tuyên bố, nhiệm vụ nội dung là: Giải độc.

Nhìn đến nhiệm vụ này, tất cả mọi người trợn tròn mắt.

Lăng Kiếm Tông cũng là có đan tu, cửu cấp đan sư có một cái, bát cấp đan sư có hai cái, thất cấp đan sư có bốn cái.

Nhiều như vậy cống hiến điểm, nếu là cái này độc như vậy hảo giải, khẳng định đã sớm bị trong tông môn thất bát cấp đan sư cấp giải.

Nhìn kia làm người thèm nhỏ dãi cống hiến điểm, một đám tu sĩ đều bóp cổ tay thở dài.

"Lăng Hàn, ngươi muốn hay không tiếp?"

"Tiếp, nhiều như vậy cống hiến điểm, không cần chẳng phải là đáng tiếc."

Tiêu Lăng Hàn nói âm vừa ra, liền có người phát ra cười nhạo thanh, "Không biết tự lượng sức mình!"

"Chính là, liền tông môn luyện đan đại sư cũng chưa biện pháp giải độc, bằng ngươi một cái Hóa Thần kỳ tu sĩ cũng tưởng giải độc? Đừng đến lúc đó độc không có giải, bị lão tổ một phen chưởng cấp chụp đã chết."

"Đúng rồi, tuyên bố nhiệm vụ người chính là Tằng lão tổ, nghe nói Tằng lão tổ tính tình không tốt lắm."

"Vị sư đệ này, ta khuyên ngươi vẫn là suy xét rõ ràng lại nói, đừng đến lúc đó cống hiến điểm không có được đến, ngược lại bồi thượng chính mình tánh mạng."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn nhiệm vụ còn không có tiếp, những người này như thế nào liền khẳng định hắn không làm không đến đâu?

Cố tình nhân gia vẫn là hảo tâm, hắn còn vô pháp phản bác.

Đối với mọi người vừa chắp tay, "Đa tạ các vị sư huynh sư đệ, ta sẽ suy xét rõ ràng lại quyết định."

Một người lớn lên ôn tồn lễ độ nam tu, đứng dậy, đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Ân, vậy là tốt rồi. Sư đệ nếu là vội vã muốn cống hiến điểm, có thể cùng chúng ta tổ đội. Chúng ta tiếp cái kia giáp sắt sư hổ thú nhiệm vụ, hoàn thành nhiệm vụ được đến cống hiến điểm, lấy xuất lực nhiều ít phương thức tới phân phối."

Khi nói chuyện, hắn còn chỉ chỉ trên tường, nơi đó xác thật có cái giáp sắt sư hổ thú nhiệm vụ, mặt sau cống hiến điểm là 500.

Nam tu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý khi, trong con ngươi xẹt qua một đạo tinh quang.

Tiêu Lăng Hàn khách khí lại xa cách trả lời: "Đa tạ vị sư huynh này hảo ý, chúng ta tạm thời không có phải rời khỏi tông môn tính toán."

"Không sao, ta kêu Bành Thiên Võ, sư đệ về sau muốn làm cái gì nhiệm vụ đều có thể cùng chúng ta tổ đội, đây là ta truyền âm ngọc giản." Nói, Bành Thiên

Võ lấy ra chính mình truyền âm ngọc giản đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Bành Thiên Võ Hóa Thần hậu kỳ tu vi, hắn sư tôn là Diêm Minh Sơn, cùng Âu Dương Tu Kỳ giống nhau là một người Độ Kiếp kỳ đỉnh tu sĩ.

Làm trò nhiều người như vậy mặt, Tiêu Lăng Hàn cũng không hảo cự tuyệt, đành phải duỗi tay tiếp nhận Bành Thiên Võ đưa qua truyền âm ngọc giản.

"Vậy trước đa tạ Bành sư huynh."

"Sư đệ nghĩ kỹ rồi có thể cho ta truyền âm, chúng ta còn có việc, liền trước rời đi." Nói xong, Bành Thiên Võ liền mang theo đi theo hắn hai gã tu sĩ rời đi nhiệm vụ đường.

Đi xa một ít, Bành Thiên Võ bên người một người kêu nhậm đào tu sĩ mới nghi hoặc hỏi: "Bành sư huynh, vừa rồi kia hai người bất quá mới Hóa Thần sơ kỳ tu vi, ngươi vì sao sẽ mời bọn họ?"

"Đúng sự thật ta không đoán sai nói, bọn họ hai cái hẳn là chính là Âu Dương lão tổ đồ đệ."

Một người khác, tên là Duyên Sơn, hắn chua lòm nói: "Liền tính bọn họ là Âu Dương lão tổ đồ đệ, cũng không có gì ghê gớm."

"Nếu bọn họ gần chỉ là Âu Dương lão tổ đồ đệ điểm này, ta tự nhiên sẽ không đem bọn họ để vào mắt. Nhưng là bọn họ hai người một cái là trận pháp sư, một cái khác là phù sư."

Bành Thiên Võ ánh mắt lộ ra một mạt tính kế, này hai người tu vi tuy rằng không bằng chính mình, nhưng bọn hắn cũng có chỗ đáng khen.

Nghe được Bành Thiên Võ nói như vậy, nhậm đào lập tức liền nghĩ tới ba mươi năm sau đại sự, "Nga, ta đã biết. Bành sư huynh là ở vì Thiên Tài Thí Luyện làm tính toán."

Bành Thiên Võ gật gật đầu: "Không tồi."

"Bành sư huynh như vậy xem trọng xem bọn họ?" Duyên Sơn lại có chút khinh thường, nếu là thuật pháp sư, kia bọn họ hai người chiến lực nhất định không cường.

"Ân, này hai người ở Vô Vọng Thành tham gia đại tái thời điểm một cái được đệ tam danh, một cái khác được đệ nhất danh. Còn vì tông môn thắng được hai cái tiến vào Thiên Tài Thí Luyện danh ngạch."

Nghe vậy, Duyên Sơn trước mắt sáng ngời: "Nói như vậy trong tay bọn họ tổng cộng có bốn cái danh ngạch?"

Nghiêm Đào liếc mắt một cái liền nhìn ra Duyên Sơn tiểu tâm tư, nhắc nhở nói: "Duyên Sơn, nhân gia có bốn cái danh ngạch cũng cùng ngươi không có một khối linh thạch quan hệ, ngươi vẫn là đem ngươi về điểm này tiểu tâm tư thu hồi."

Bành Thiên Võ nghe nói Nghiêm Đào nói, lạnh lùng liếc Duyên Sơn liếc mắt một cái, ánh mắt kia trung mang theo rõ ràng cảnh cáo.

Hắn hiện tại còn tưởng giao hảo hai người, chờ đến Thiên Tài Thí Luyện địa kia hai người mới làm tốt hắn sở dụng. Đừng đến lúc đó người không có giao hảo, ngược lại đắc tội hai người, vậy mất nhiều hơn được.

Duyên Sơn tiếp thu đến Bành Thiên Võ cảnh cáo, lập tức thu hồi chính mình về điểm này tiểu tâm tư. Tuy rằng hắn cũng rất muốn đi Thiên Tài Thí Luyện địa, nhưng cùng mạng nhỏ so sánh với, tự nhiên là mạng nhỏ càng vì quan trọng.

Hắn lập tức bảo đảm nói: “Bành sư huynh yên tâm, ta không tuyệt đối sẽ không phá hư ngươi kế hoạch.”

Bành Thiên Võ nhàn nhạt “Ân” một tiếng.

Nhiệm vụ đại sảnh.

Nhìn Bành Thiên Võ ba người rời đi bóng dáng, Tiêu Lăng Hàn lâm vào trầm tư.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 404

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 404 nhiệm vụ giải độc

Cái này kêu Bành Thiên Võ người, thực rõ ràng là nhận ra Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Kia hắn vừa rồi kỳ hảo sau lưng là cái gì?

Những người khác nhìn thấy Bành Thiên Võ chủ động cùng Tiêu Lăng Hàn hai người nói chuyện, đều dùng hâm mộ ánh mắt nhìn hai người. Bành Thiên Võ nhưng không giống Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người giống nhau, không thường ở tông môn đi lại. Nhận thức bọn họ người ít ỏi không có mấy, Bành Thiên Võ ở Lăng Kiếm Tông cũng coi như là một cái danh nhân. Rốt cuộc lão tổ thân truyền đệ tử, đã chịu chú ý tương đối người khác muốn nhiều một ít, người quen biết hắn tự nhiên liền có không ít.

Bị mặt khác dùng hâm mộ ánh mắt nhìn, Thượng Quan Huyền Ý thật là vô ngữ, lôi kéo Tiêu Lăng Hàn đi vào tiếp nhiệm vụ cửa sổ.

“Phiền toái Tần trưởng lão, ta tiếp cái thứ nhất nhiệm vụ.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem bên hông treo thân phận ngọc bài từ cửa sổ đệ đi vào.

Tần trưởng lão tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn thân phận ngọc bài, nghiêm túc hỏi: “Tiêu sư đệ, ngươi xác định muốn tiếp Tằng lão tổ tuyên bố nhiệm vụ sao?”

“Tất nhiên là thật sự.”

Được đến Tiêu Lăng Hàn khẳng định trả lời, Tần trưởng lão lập tức vì hắn đăng ký.

Đăng ký hảo sau, lại đem thân phận ngọc bài cùng nhiệm vụ bài cùng nhau cho hắn.

Nhiệm vụ đường người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiếp hảo nhiệm vụ, lập tức có người chạy đến cửa sổ nhỏ hỏi Tần trưởng lão.

“Tần trưởng lão, vừa rồi kia hai người có phải hay không tiếp Tằng lão tổ nhiệm vụ?”

“Nhân gia tiếp ai nhiệm vụ cùng các ngươi có quan hệ gì? Các ngươi có phải hay không đều tuyển hảo nhiệm vụ?”

Trong đó một người ngượng ngùng nói: “Chúng ta này không phải tò mò sao.”

“Không muốn làm nhiệm vụ liền cấp lão tử lăn trở về đi luyện kiếm, một đám tu vi không trướng, lòng hiếu kỳ nhưng thật ra trướng không ít.”

Tần trưởng lão trừng mắt nhìn chuyện tốt mấy người liếc mắt một cái, kỳ thật hắn cũng thực hảo hảo kỳ vừa rồi tiếp nhiệm vụ sư đệ có thể hay không bị Tằng lão tổ một cái tát cấp chụp được sơn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rời đi nhiệm vụ đường sau, lại đi cách vách vật tư lĩnh chỗ.

Hai người vừa mới đi vào phòng, Đổng Hưng Bác lập tức liền đón đi lên: "Gặp qua thái sư thúc, các ngươi là tới lãnh tu luyện tài nguyên sao?"

"Ân."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều đem chính mình thân phận ngọc bài đưa cho Đổng Hưng Bác.

Đổng Hưng Bác tiếp nhận thân phận ngọc bài, lập tức vì hai người chuẩn bị qua đi 20 năm linh thạch cùng đan dược.

Chờ hai người bắt được thân phận ngọc bài, phát hiện mặt trên nhiều không ít cống hiến điểm.

"Tông môn cho tu luyện tài nguyên, chẳng lẽ còn sẽ cho cống hiến điểm?"

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, Đổng Hưng Bác trừu trừu khóe miệng, "Hai vị thái sư thúc hiểu lầm, cống hiến điểm là bởi vì các ngươi vì tông môn làm ra cống hiến."

"Nguyện nghe kỹ càng?"

Đổng Hưng Bác giải thích nói: "Hai vị thái sư thúc ở Vô Vọng Thành tham gia đại tái, vì tông môn thêm vào được đến hai cái danh ngạch."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền tới rồi hứng thú, "Hai cái danh ngạch giá trị nhiều như vậy cống hiến điểm?"

Đổng Hưng Bác lập tức liền nhìn ra hai người cố ý đem danh ngạch chuyển nhượng ra tới, hắn lập tức nói: "Đúng vậy, nếu là hai vị thái sư thúc nguyện ý cầm trong tay danh ngạch bán ra cấp dư tất tông môn, tông môn nguyện ý phó tương ứng linh thạch."

"Nếu là đổi thành cống hiến điểm cũng là nhiều như vậy sao?" Thượng Quan Huyền Ý quơ quơ chính mình thân phận ngọc bài.

"Đúng vậy."

Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai khối tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa lệnh bài đưa cho Đổng Hưng Bác.

Đổng Hưng Bác kích động tiếp nhận lệnh bài, ngay sau đó liền đem tương ứng cống hiến điểm hoa tới rồi hai người thân phận ngọc bài thượng.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thân phận ngọc bài thượng cống hiến điểm, cười hợp không lộng miệng.

Mắt thấy Thượng Quan Huyền Ý muốn đụng vào phía trước một thân cây, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem hắn kéo đến chính mình trong lòng ngực. “Nhìn ngươi, còn không phải là một chút cống hiến điểm sao? Đem ngươi cao hứng lộ đều sẽ không đi rồi.”

Bị Tiêu Lăng Hàn đột nhiên lôi kéo, Thượng Quan Huyền Ý phản xạ có điều kiện ôm lấy hắn, không phục nói: “Cái gì kêu một chút? Này cũng không phải là một chút, là có thật nhiều điểm!”

“Ân, ngươi nói đều đối. Ở đây người đến người đi, ngươi nói chúng ta nếu là còn như vậy ôm, đợi chút có thể hay không bị mọi người vây xem?”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh buông ra Tiêu Lăng Hàn, thuận tiện tả hữu nhìn nhìn, phát hiện phụ cận không có người, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý động tác, không cấm trêu đùa: “Huyền Ý, ngươi có tật giật mình bộ dáng, làm ta cảm giác ngươi là ở cùng ta yêu đương vụng trộm.”

Thượng Quan Huyền Ý trên dưới đánh giá Tiêu Lăng Hàn một phen, “Môi hồng răng trắng, dung nhan tuấn mỹ, khí chất thanh lãnh cao quý, cấm dục cảm mười phần.”

Theo sau hắn lại gật gật đầu: “Không tồi, ngươi chính là ta dưỡng tiểu tình nhân.”

Tiêu Lăng Hàn mặt đen hắc, chính mình đùa giỡn không thành, phản bị đùa giỡn.

“Trở về lại thu thập ngươi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ôm Thượng Quan Huyền Ý eo, hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại chỗ.

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sớm mà liền ở Âu Dương Tu Kỳ sân bên ngoài chờ.

Âu Dương Tu Kỳ đi ra sân, thấy hai người liền giận sôi máu, tức giận hỏi: “Nói đi, sáng tinh mơ tới tìm vi sư lại có chuyện gì?”

“Không biết sư tôn hôm nay nhưng có mặt khác an bài?”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Âu Dương Tu Kỳ lập tức cảnh giác lên, chính mình thu này hai cái đồ đệ chính là tới đòi nợ. “Các ngươi muốn làm cái gì?”

“Tưởng phiền toái sư tôn cho chúng ta tráng tráng gan.”

Thêm can đảm?

Âu Dương Tu Kỳ trên dưới đánh giá một phen hai người, này hai cái tiểu tử thúi không phải không sợ trời không sợ đất sao?

Hiện tại cư nhiên muốn chính mình giúp bọn hắn thêm can đảm?

Nhìn hai người như là muốn làm cái gì đại sự bộ dáng, Âu Dương Tu Kỳ kỳ quái hỏi: “Các ngươi đây là lại muốn đi làm cái gì chuyện xấu?”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức phản bác: “Cái gì gọi là lại muốn làm cái gì chuyện xấu? Sư tôn, chúng ta giống như chưa làm qua cái gì chuyện xấu đi?”

“Ha hả!” Âu Dương Tu Kỳ rõ ràng là không tin Thượng Quan Huyền Ý lời nói.

Tiêu Lăng Hàn không hề quanh co lòng vòng, nói thẳng nói: “Sư tôn, là cái dạng này, ngày hôm qua ta tiếp một cái nhiệm vụ. Nhiệm vụ này có điểm đặc thù, hôm nay tới tìm sư tôn chính là muốn cho sư tôn cùng chúng ta cùng đi hoàn thành nhiệm vụ này.”

“Rốt cuộc là cái gì nhiệm vụ, còn phải vì sư bồi ngươi mới có thể hoàn thành.” Âu Dương Tu Kỳ nhíu mày, Lăng Kiếm Tông có thể tuyên bố ra tới nhiệm vụ giống nhau đều là đệ tử có thể làm đến.

“Chính là giúp Tằng lão tổ đạo lữ giải độc.”

“Ngươi một cái phù sư, muốn đi làm đan sư đều hoàn thành không được là sự?”

“Kỳ thật quên cùng sư tôn nói, ta luyện đan thuật cũng không tồi.”

Âu Dương Tu Kỳ cổ quái nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, đại đồ đệ sẽ không mới là chân chính khí vận chi tử đi?

Trong lòng nghĩ như vậy, Âu Dương Tu Kỳ lại không có hỏi ra tới, có một số việc vẫn là sủy minh bạch giả bộ hồ đồ tương đối hảo.

Theo sau Âu Dương Tu Kỳ liền mang theo Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rời đi Kỳ Linh Phong, đi Vân Độ Phong.

Chân mới vừa chiếm địa, Âu Dương Tu Kỳ vẫn là có chút không yên tâm hỏi: “Tằng lão quỷ tính tình nhưng không tốt lắm, đại đồ đệ ngươi thật sự có thể cứu người sao?”

“Ta lại chưa thấy qua người bệnh, lại không biết nhân gia trung chính là cái gì độc, tự nhiên trước muốn xem lúc sau, mới biết được chính mình có thể hay không cứu.”

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ, nếu là xác định chính mình có thể cứu, liền sẽ không đem ngài lão nhân gia cấp tìm tới.

Hắn sở dĩ làm Âu Dương Tu Kỳ cùng nhau bồi tới, chính là sợ chính mình cứu không được, chọc Tằng lão tổ sinh khí, một cái tát đem chính mình cấp chụp bay.

“Vậy ngươi chính mình trong chốc lát xem tình thế không đúng, mang theo ngươi sư đệ chạy nhanh hồi Kỳ Linh Phong.”

“Hảo.”

Thầy trò ba người mới vừa thương lượng hảo, ngẩng đầu liền nhìn đến một người tuấn mỹ nam tử chính mặt âm trầm, không vui nhìn chằm chằm ba người.

Làm trò người khác mặt nói đến ai khác tính tình không tốt, tuy là Âu Dương Tu Kỳ da mặt dày, cũng cảm thấy có chút xấu hổ.

Hắn ho khan một tiếng, “Cái kia Tằng đạo hữu, gần đây tốt không?”

Tằng Độ cùng hắn đạo lữ là thầy trò luyến, năm đó hai người ở bên nhau lọt vào không ít người phê bình. Hai người sau lại dứt khoát ẩn cư ở Vân Độ Phong, không có gì trọng đại sự tình, hai người cơ hồ không ra khỏi cửa.

Bên ngoài người sở dĩ đồn đãi hắn tính tình không tốt, là bởi vì phía trước có người lầm vào Vân Độ Phong, hắn trực tiếp đem người nọ tu vi cấp phế đi. Kỳ thật Vân Độ Phong có trận pháp bảo hộ, giống nhau người căn bản vào không được.

Cho nên cái gì tu sĩ lầm sấm đều là giả, đây đều là Tằng Độ chính mình làm ra tới, hắn chỉ là không nghĩ có người tới quấy rầy bọn họ hai người thế giới.

Tằng Độ gật gật đầu, đại gia tu vi giống nhau, huống chi thầy trò ba người vừa rồi đối thoại, hắn cũng đều nghe được, tự nhiên không hảo lại ném sắc mặt, rốt cuộc nhân gia là tới cứu hắn đạo lữ.

“Âu Dương đạo hữu, hai vị tiểu hữu, các ngươi đi theo ta.”

Âu Dương Tu Kỳ mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đi theo Tằng Độ phía sau, thực mau bốn người tiến vào một tòa trong viện.

Sân bố trí lịch sự tao nhã lại ấm áp, trong viện trồng đầy hoa thơm thụ.

Rất xa là có thể nghe thấy được một cổ thấm vào ruột gan mùi thơm.

Thượng Quan Huyền Ý kích thích một chút cái mũi, khen: “Thơm quá a!”

“Ngươi thích?” Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý hỏi, nếu là hắn thích nói, trở về liền đem bọn họ trụ sân cũng trồng đầy hoa thơm thụ.

“Không chán ghét!”

“Ân.” Hai người chi gian ăn ý, Thượng Quan Huyền Ý như vậy trả lời, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền minh bạch hắn ý tứ.

Tiến vào sân sau, Tằng Độ trực tiếp đem ba người mang đi bọn họ phòng ngủ.

Trong phòng ngủ trên giường đang nằm một người diện mạo thanh tú nam tử, lúc này hắn môi xanh tím, sắc mặt có chút tái nhợt, hai tròng mắt nhắm chặt, cau mày.

“Phiền toái tiếp ta nhiệm vụ tiểu hữu vì Khánh Nhi nhìn xem.”

Tiêu Lăng Hàn tiến lên, tay đáp ở tên kia kêu Khánh Nhi thủ đoạn chỗ, đưa vào một sợi quang linh khí tiến vào hắn trong cơ thể, xem xét hắn bệnh tình.

Một phút sau, Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay.

Tằng Độ trong mắt mang theo một chút chờ đợi, gấp không chờ nổi hỏi: "Như thế nào?"

Tiêu Lăng Hàn không có chính diện trả lời Tằng Độ nói, mà là nói: "Hắn đi không nên đi địa phương."

Tằng Độ có chút kích động nói: "Tiểu hữu, ngươi nhất định có thể cứu hắn, đúng hay không?" Nói, liền vươn tay, muốn đi bắt Tiêu Lăng Hàn hai cái cánh tay.

Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ trốn đến Âu Dương Tu Kỳ phía sau.

Hắn nhưng không nghĩ nếm thử bị một cái cảm xúc kích động Độ Kiếp kỳ lão quái trảo một chút ra sao tư vị.

"Tằng lão hữu, chú ý ngươi hành vi, ta đồ đệ còn nhỏ, bị ngươi dọa tới rồi."

Tằng Độ lập tức phản ứng lại đây, chính mình vừa rồi hành vi là có chút không ổn.

Ổn ổn tâm thần, hắn mới xin lỗi đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Xin lỗi, vừa rồi ta có chút kích động."

Âu Dương Tu Kỳ lãnh "Hừ" một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

"Ba vị chúng ta đến đại sảnh đi nói." Nói, Tằng Độ đem ba người thỉnh tới rồi bên ngoài trong đại sảnh.

Bốn người ngồi xuống sau, Tằng Độ nóng bỏng mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: "Tiểu hữu, ngươi có phải hay không có biện pháp cứu trị Khánh Nhi?"

"Biện pháp là có, bất quá……" Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn không khỏi nhăn lại mi.

Tằng Độ lập tức nói tiếp nói: "Bất quá cái gì? Chỉ cần tiểu hữu có thể cứu Khánh Nhi, ta nguyện ý hứa hẹn ngươi một điều kiện."

Tiêu Lăng Hàn không hề chớp mắt nhìn Tằng Độ: "Kỳ thật muốn cứu tiền bối ái nhân cũng không phải rất khó, bất quá ta muốn biết tiền bối xảy ra chuyện phía trước đi qua chỗ nào."

Nghe nói Tiêu Lăng Hàn nói, Tằng Độ đồng tử không cấm co rút lại một chút.

Ngay sau đó hắn liền lâm vào trầm tư.

Một bên Âu Dương Tu Kỳ cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe hai người như lọt vào trong sương mù đối thoại, sư đệ hai người liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được một tia mờ mịt. Đều muốn biết Tiêu Lăng Hàn cùng Tằng Độ hai người ở đánh cái gì bí hiểm.

Qua một hồi lâu, Tằng Độ mới nói nói: “Kỳ thật ta cũng không biết Khánh Nhi phía trước đi nơi nào.”

Thầy trò ba người vẻ mặt không tin biểu tình nhìn về phía Tằng Độ.

Phảng phất là đang nói: Biên, tiếp tục biên.

“Ta là ở Khánh Nhi gia tổ trạch tìm được hắn. Ta tìm được hắn thời điểm, hắn cũng đã biến thành như vậy.”

Thấy ba người không nói lời nào, rõ ràng một bộ không tin chính mình bộ dáng, Tằng Độ có chút bực bội gãi gãi chính mình tóc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 405

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 405 bị mê hoặc

Tằng Độ ngay sau đó nói: “Ta có thể thề, vừa rồi lời nói những câu là thật.”

“Tiền bối nói quá lời, chúng ta không có không tin ngài ý tứ.”

Tằng Độ: “……”

Lời này lừa quỷ đâu!

Vừa rồi thầy trò ba người biểu tình rõ ràng chính là không tin hắn.

“Kia tiểu hữu, có thể phiền toái ngươi trước cứu trị Khánh Nhi sao? Chờ hắn tỉnh lại, ta nhất định làm hắn nói cho ngươi, hắn đã từng đi nơi nào.”

Được Tằng Độ bảo đảm, Tiêu Lăng Hàn lập tức đứng dậy, “Cứu người quan trọng, ta hiện tại liền đi cứu trị tiền bối ái nhân. Huyền Ý ta yêu cầu ngươi giúp ta, sư tôn cùng tiền bối ở bên ngoài chờ chúng ta là được.”

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý lại vào vừa rồi cái kia phòng.

Tằng Độ muốn nói lại thôi, hắn cũng muốn theo vào đi. Chỉ là mới vừa đi hai bước, đã bị ngăn cản xuống dưới.

Âu Dương Tu Kỳ ngăn ở Tằng Độ phía trước: “Tằng đạo hữu, chúng ta vẫn là ngồi xuống chậm rãi chờ tương đối hảo. Ta đồ đệ nếu nói hắn có biện pháp cứu trị ngươi đạo lữ, nhất định sẽ không nuốt lời. Ngươi nếu là theo vào đi, hắn khẩn trương dưới, không cẩn thận thất thủ, kia hậu quả nên do ai gánh vác.”

Âu Dương Tu Kỳ lời nói là nói như vậy, kỳ thật hắn trong lòng cũng không dám bảo đảm Tiêu Lăng Hàn thật sự là có thể đem người cứu. Nhưng kia dù sao cũng là hắn đồ đệ, khẳng định không thể kéo lui về phía sau.

Tằng Độ rất tưởng xông vào, nhưng một phương diện hắn không phải Âu Dương Tu Kỳ đối thủ; về phương diện khác hắn cũng sợ chính mình tiến vào sau, quấy rầy Tiêu Lăng Hàn cứu trị.

Hiện giờ hắn giống như là bắt được cuối cùng một cây cứu mạng rơm rạ, mặc kệ Tiêu Lăng Hàn có phải hay không thật sự có thể cứu trị hắn Khánh Nhi.

Tóm lại là một hy vọng, chỉ mong hy vọng không cần trở thành thất vọng.

Bên kia, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiến vào phòng sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức bắt đầu vì tên kia kêu Khánh Nhi người giải độc.

Thượng Quan Huyền Ý liền ở một bên vì hắn hộ pháp.

Kỳ thật tên này kêu Khánh Nhi nam tử trúng độc nhưng thật ra không nghiêm trọng, bất quá Tu chân giới đan sư lại giải không được, bởi vì hắn sở trung chính là Ma tộc độc. Hắn sở dĩ vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, còn có một nguyên nhân chính là trong thân thể hắn có đại lượng ma khí.

Tiêu Lăng Hàn chỉ dùng nửa canh giờ, liền đem Khánh Nhi trong thân thể ma khí cùng độc thanh trừ sạch sẽ.

Bởi vì cứu người, hắn cũng tiêu hao không ít, dẫn tới giờ phút này hắn sắc mặt có chút tái nhợt, gò má thượng đều là hãn.

Thượng Quan Huyền Ý thấy hắn sắc mặt không tốt, đau lòng mà vươn tay nhẹ nhàng vì hắn lau đi thái dương biên toát ra mồ hôi.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý tay nhẹ nhàng đỡ quá chính mình gò má, băng băng lương lương mang theo một chút tê dại cảm, hắn rất là hưởng thụ nhắm mắt lại.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý thu hồi tay, ngốc ngốc nhìn Tiêu Lăng Hàn tuấn mỹ dung nhan.

Theo bản năng nói: "Hảo."

Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, nhìn thấy hắn ngốc lăng bộ dáng, sấn hắn chưa chuẩn bị, ở trên mặt hắn hôn một cái.

Thượng Quan Huyền Ý bị đánh lén, lập tức hoàn hồn: "Chán ghét, nơi này còn có những người khác."

Thẹn thùng trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, lại nhìn nhìn trên giường nằm người.

"Yên tâm, hắn tạm ngạch hi khi tỉnh không được."

"Nhìn dáng vẻ của hắn tựa hồ đã không có việc gì, kia hắn đại giai khi nào có thể tỉnh?"

"Một canh giờ sau."

"Chúng ta đây hiện tại liền đi ra ngoài sao?"

"Ân."

Tằng Độ vừa thấy đến Tiêu Lăng Hàn hai người từ trong phòng ra tới, lập tức hỏi: "Tiểu hữu, như thế nào?"

"May mắn không làm nhục mệnh, đại giai một canh giờ sau tiền bối đạo lữ hẳn là liền sẽ tỉnh lại."

"Đa tạ, ta hiện tại có thể vào xem hắn sao?"

"Đương nhiên có thể."

Được đến đáp án, Tằng Độ gấp không chờ nổi mà biến mất ở tại chỗ.

Thầy trò ba người lại ở Vân Độ Phong chờ đến Khánh Nhi tỉnh lại sau, kiểm tra hắn xác thật đã không có bất luận cái gì sự, mới rời đi.

Đương nhiên, trước khi đi thời điểm, Tằng Độ cho Tiêu Lăng Hàn một cái ngọc giản.

Ngọc giản bên trong họa chính là một bộ bản đồ, nơi đó đúng là Khánh Nhi xảy ra chuyện địa phương.

Đối với người khác tới nói có ma khí địa phương chính là nguy hiểm mảnh đất.

Nhưng đối Tiêu Lăng Hàn tới nói, đó chính là hắn tu luyện phúc địa.

Tằng Độ tuyên bố nhiệm vụ, Tiêu Lăng Hàn xem như hoàn thành.

Ngày kế, hắn liền đi nhiệm vụ đường đổi giao nhiệm vụ, được đến một ngàn cái cống hiến điểm, hơn nữa tông môn khen thưởng, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thân phận ngọc bài mặt trên cống hiến điểm lại đủ bọn họ tiêu xài một trận.

Khi cách ba ngày, trông coi Tàng Thư Lâu trưởng lão nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại tới nữa.

Không cấm có chút đau đầu, bất quá hắn vẫn là căng da đầu cản lại hai người: "Hai vị sư đệ, không có cống hiến điểm là không thể tiến Tàng Thư Lâu."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình bên hông thân phận ngọc bài đưa cho hắn.

Trưởng lão có chút không rõ nguyên do tiếp nhận hai người thân phận ngọc bài, "Hai vị sư đệ đây là ý gì?"

"Chúng ta muốn vào Tàng Thư Lâu." Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày, ý có điều chỉ nhìn nhìn trưởng lão trong tay cầm thân phận ngọc bài.

Trưởng lão ngây người một chút, ôm thử xem xem tâm thái, đem linh khí đưa vào trong tay thân phận ngọc bài trung.

Đương hắn nhìn đến ngọc bài mặt trên biểu hiện cống hiến điểm khi, không thể tưởng tượng mở to mắt.

Mới ba ngày thời gian, hai vị sư đệ thân phận ngọc bài bên trong cống hiến điểm liền lại có nhiều như vậy.

Lui tới người đem bọn họ đương hầu xem, Tiêu Lăng Hàn có chút không kiên nhẫn hỏi: "Sư huynh, chúng ta có thể đi vào sao?"

"A? Nga, có thể, có thể." Nói, trưởng lão đem hai người hôm nay tiến vào Tàng Thư Lâu yêu cầu cống hiến điểm vạch tới, lại đem ngọc bài đệ trả lại cho hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người theo sau liền vào Tàng Thư Lâu.

Hai tháng sau.

Hai người thân phận ngọc bài mặt trên cống hiến điểm lại lần nữa bị quét sạch.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại nhìn nhìn Tàng Thư Lâu, lại cúi đầu nhìn nhìn trong tay cống hiến điểm bằng không thân phận ngọc bài.

Cảm thán nói: "Xem ra ngày mai không thể lại đến Tàng Thư Lâu, bất quá nên xem nội dung đều đã xem không sai biệt lắm."

Mặt trời chiều ngã về tây, hai người cùng nhau hướng Kỳ Linh Phong bước vào, trên mặt đất bóng dáng gắt gao kề tại cùng nhau, mật không thể phân.

"Huyền Ý, ta chuẩn bị bế quan tiêu hóa một chút trong khoảng thời gian này đoạt được, ngươi đâu?"

"Vừa lúc, ta cũng tưởng bế quan."

"Chúng ta đây trước nghỉ ngơi hai ngày lại bế quan, ngày mai ta cho ngươi làm ăn ngon."

"Hảo a!"

Đi đến có thể ngự không phi hành địa phương sau, hai người thân ảnh hóa thành lưỡng đạo lưu quang, bay về phía Kỳ Linh Phong.

10 năm sau.

Tiêu Lăng Hàn chậm rãi mở nhắm chặt con ngươi.

Hắn không nghĩ tới chính mình này một bế quan cư nhiên liền dùng mười năm thời gian, trước kia rất nhiều làm không rõ vấn đề đều bị hắn lý giải.

Quay đầu lại phát hiện Thượng Quan Huyền Ý cũng không có tại bên người, dĩ vãng mỗi lần chính mình tỉnh lại, hắn đều sẽ ở bên người.

Loại này tỉnh lại ánh mắt đầu tiên nhìn không tới hắn cảm giác mất mát, làm Tiêu Lăng Hàn có chút không vui nhíu nhíu mày.

Nghi hoặc thả ra thần thức, phát hiện hắn đang ở phòng luyện khí luyện khí.

Trong tay hắn cầm chính là một kiện màu trắng pháp y, Tiêu Lăng Hàn không cần tưởng đều biết, này nhất định là cho chính mình luyện chế. Trong lòng hơi ấm, thần thức vẫn luôn xem hắn nhất cử nhất động, phát hiện hắn ở luyện khí thời điểm đặc biệt nghiêm túc.

Kia bộ dáng như là ở làm một kiện đặc biệt thánh thần sự tình, quần áo ở trong tay hắn một chút thành hình.

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy như vậy Thượng Quan Huyền Ý toàn thân đều tản ra ánh sáng, làm người không rời được mắt.

Hai cái canh giờ sau, Thượng Quan Huyền Ý trong tay pháp y rốt cuộc thành hình, hắn vui vẻ thu lên.

Chờ hắn trở lại phòng thời điểm, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn còn đang bế quan, trong mắt xẹt qua một tia mất mát.

Đóng lại cửa phòng, tay chân nhẹ nhàng mà đi hướng giường.

Thượng Quan Huyền Ý không dám phát ra một tia thanh âm, sợ quấy rầy đến Tiêu Lăng Hàn bế quan.

Cho chính mình thi triển hai cái thanh khiết thuật, hắn mới bò đến giường sườn, để nguyên quần áo mà ngủ.

Nhắm hai mắt Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên cảm giác đỉnh đầu có cái bóng ma, còn không đợi hắn mở mắt ra, chính mình môi đã bị người phong bế.

Tiêu Lăng Hàn thấy tức phụ nhi sau khi trở về, ngoan ngoãn nằm yên, này không phải đang chờ chính mình lâm hạnh sao?

Không nói hai lời trực tiếp liền hôn lên hắn môi, bọn họ đã có mười năm không có song tu. Tiêu Lăng Hàn tưởng niệm tức phụ nhi trên người hương vị, tưởng niệm hắn mỗi một tấc da thịt, muốn hung hăng chiếm hữu hắn.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được quen thuộc hơi thở chính xâm nhập chính mình trong miệng, hắn hé miệng, tham lam hấp thụ đối phương hương vị.

Hắn là ở ba năm trước đây tỉnh lại, tỉnh lại sau phát hiện Tiêu Lăng Hàn vẫn là bế quan, hắn cho rằng chính mình chờ không được mấy ngày Tiêu Lăng Hàn liền sẽ tỉnh lại.

Rốt cuộc mỗi lần hai người cùng nhau bế quan, Tiêu Lăng Hàn đều so với chính mình trước tỉnh lại.

Nhưng hắn từng ngày chờ đợi, chờ đợi, Tiêu Lăng Hàn chính là không trợn mắt.

Này nhất đẳng chính là ba năm.

Tiêu Lăng Hàn được đến Thượng Quan Huyền Ý đáp lại, nhẹ nhàng hôn môi hắn, coi nếu trân bảo.

Hai người đều quá tưởng niệm lẫn nhau, tưởng niệm đối phương.

Thực mau phòng trên mặt đất chồng chất từng cái quần áo, trên giường lưỡng đạo thân ảnh đan xen trùng điệp.

Trong phòng truyền ra làm người mặt đỏ tim đập thanh âm, nhà ở bên ngoài đen nhánh một mảnh. Trên bầu trời trăng tròn tựa hồ đều bởi vì thẹn thùng mà trốn vào tầng mây.

Mười ngày sau.

Từng đạo làm người nước miếng chảy ròng mỹ vị bị bưng lên bàn, hương khí bốn phía, Thượng Quan Huyền Ý còn ngủ ở trên giường đã nghe nói làm người ngón trỏ đại động mỹ thực.

Cái mũi kích thích một chút, hắn lập tức liền mở bừng mắt.

Phát hiện trên giường chỉ có chính mình một người, mà phía bên ngoài cửa sổ phiêu đãng đồ ăn hương khí, không cần phải nói, nhất định là Tiêu Lăng Hàn ở nấu cơm.

Lập tức hắn liền một lộc cộc bò lên, nhanh chóng mà mặc tốt quần áo.

Vừa mới mặc tốt giày, phòng môn đã bị người từ bên ngoài mở ra.

Tiêu Lăng Hàn ăn mặc một thân bạch y, ngoài phòng ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người hắn, hắn nghịch quang đi hướng đang ở phát ngốc Thượng Quan Huyền Ý.

"Bị mê hoặc?"

Trầm thấp giàu có từ tính thanh âm ở bên tai vang lên, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nói: "Lớn lên đẹp chính là có ưu thế, một không cẩn thận ta liền xem ngây người."

"Ha ha ha……"

Tiêu Lăng Hàn phát ra sang sảng tiếng cười, duỗi tay nâng lên Thượng Quan Huyền Ý cằm.

Thấy hắn nhìn chính mình kia mê luyến ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn tâm tình rất tốt, nhắm ngay hắn môi thân mổ một chút.

Hai người nắm tay ra phòng.

Mới ra phòng, hai người liền nhìn đến nhà mình tiện nghi sư tôn đã ngồi ngay ngắn ở thượng thủ vị.

Mỗi lần Tiêu Lăng Hàn nấu cơm Âu Dương Tu Kỳ đều có thể bóp điểm đuổi tới, tái kiến hắn, hai người đã tập mãi thành thói quen.

"Sư tôn, sớm."

Âu Dương Tu Kỳ nhướng mày, ngẩng đầu nhìn nhìn thiên, thái dương không đánh phía tây ra tới a!

Hôm nay tới cọ cơm, hai cái tiểu tử thúi cư nhiên không có cho chính mình ném sắc mặt, Âu Dương Tu Kỳ rất là ngoài ý muốn, còn có điểm không thích ứng.

Hắn cảm thấy chính mình đây là có chịu ngược khuynh hướng.

"Ân, đều ngồi xuống đi."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ngồi xuống sau, thầy trò ba người khó được hài hòa, cùng nhau ấm áp ăn xong rồi trên bàn mỹ thực.

Thấy ăn đến không sai biệt lắm, Tiêu Lăng Hàn đối Âu Dương Tu Kỳ nói: "Sư tôn, ta cùng sư đệ chuẩn bị ra cửa du lịch một phen."

Âu Dương Tu Kỳ nhíu mày: "Tính toán khi nào đi?"

"Ngày mai."

“Quyết định hảo?” Âu Dương Tu Kỳ nhìn thoáng qua không nói lời nào nhị đồ đệ, một bộ mọi việc đều từ đại đồ đệ làm chủ bộ dáng, biết hỏi hắn cũng là hỏi không.

Tiêu Lăng Hàn sủng nịch nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, nói: “Ân, Huyền Ý tu vi hẳn là sắp đột phá Luyện Hư kỳ, tiếp tục đãi ở tông môn không có phương tiện.”

Nghe vậy, Âu Dương Tu Kỳ khóe miệng không khỏi trừu trừu, đại đồ đệ không phải là cố ý nói ra đả kích chính mình đi?

Liền nói này hai cái tiểu tử thúi một ngày không khí hắn liền không bình thường.

Quả nhiên như thế, nguyên lai là ở chỗ này chờ chính mình.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, “Bắt tay duỗi lại đây, vi sư vì ngươi nhìn xem.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, tu sĩ mệnh môn không thể tùy ý cho người khác xem.

Tuy rằng đối phương là chính mình sư tôn, nhưng Thượng Quan Huyền Ý vẫn là muốn hỏi một chút Tiêu Lăng Hàn ý kiến.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý hành động, Âu Dương Tu Kỳ khí thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy.

Tiêu Lăng Hàn xông lên quan Huyền Ý gật gật đầu, Âu Dương Tu Kỳ muốn đối bọn họ bất lợi, hai người căn bản không có đánh trả chi lực.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 406

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 406 ra cửa rèn luyện

Huống chi ở chung lâu như vậy, tiện nghi sư tôn nhân phẩm hắn vẫn là tin được.

Thượng Quan Huyền Ý được đến Tiêu Lăng Hàn cho phép, lúc này mới không tình nguyện bắt tay duỗi hướng về phía Âu Dương Tu Kỳ.

Âu Dương Tu Kỳ tuy rằng có chút tức giận này hai cái tiểu tử thúi biểu hiện, luôn là không lớn không nhỏ, không đem hắn để vào mắt.

Bất quá ai kêu lúc trước là chính mình thượng vội vàng muốn thu đồ đệ đâu!

Đồ đệ đều là nợ!

Hắn lúc ấy cũng là tâm huyết dâng trào, liền thu hai cái đòi nợ quỷ.

Lần đầu tiên giáo đồ đệ, hắn cũng không có gì kinh nghiệm, trong lòng tưởng tự nhiên là phải hảo hảo tài bồi hai người.

Kết quả hai người thiên phú bãi tại nơi đó, lại thực tự giác, căn bản không cần hắn siêu tâm.

Đồ đệ quá bớt lo, làm hắn không có một tia làm sư tôn cảm giác về sự ưu việt.

Nhưng mà như thế tỉnh hắn không ít chuyện.

Thu hồi suy nghĩ, Âu Dương Tu Kỳ lập tức vì Thượng Quan Huyền Ý xem xét đứng lên.

Một lát sau, mới buông ra hắn tay, vừa lòng gật gật đầu: “Không tồi, cảnh giới thực củng cố, xác thật đã tới rồi Hợp Thể kỳ đỉnh ngưng kết điểm.”

Ngược lại Âu Dương Tu Kỳ lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: “Đại đồ đệ, ngươi đâu? Muốn hay không vi sư vì ngươi nhìn xem.”

Hắn nhớ rõ đại đồ đệ giống như so nhị đồ đệ trước đột phá Hợp Thể kỳ đi?

Như thế nào thấy hai người bộ dáng, tựa hồ đại đồ đệ còn không có thăng cấp dấu hiệu, mà nhị đồ đệ cũng chỉ yêu cầu một cái cơ hội?

“Không cần, đa tạ sư tôn, đệ tử có chừng mực.” Tiêu Lăng Hàn lập tức trả lời, vui đùa cái gì vậy, hắn một cái toàn linh căn, quản chi Âu Dương Tu Kỳ đối hắn không có một tia ác ý, hắn cũng không dám làm này xem xét thân thể của mình.

Nghe vậy, Âu Dương Tu Kỳ cũng không miễn cưỡng, rốt cuộc đại đồ đệ là cái có chủ ý, nhị đồ đệ bị hắn đắn đo gắt gao.

Âu Dương Tu Kỳ gật đầu: "Ân, ngươi có chừng mực liền hảo, vậy các ngươi tưởng hảo đi nơi nào du lịch sao?"

"Hồi sư tôn, chúng ta chuẩn bị đi Bồn Hà Sơn."

"Bồn Hà Sơn? Nghĩ như thế nào đi nơi đó?"

Bồn Hà Sơn ở Thiên Lăng đại lục Tây Nam phương, bên kia Yêu tộc chiếm đa số.

Yêu tộc giống nhau lãnh địa ý thức rất mạnh, nếu là không có được đến mời liền tùy ý đặt chân, rất có thể bị coi là Nhân tộc đối Yêu tộc khiêu khích.

Trừ phi là luyện đan sư, luyện đan sư mặc kệ là ở Nhân tộc vẫn là Yêu tộc đều thực nổi tiếng.

Âu Dương Tu Kỳ không nghĩ tới chính mình này hai cái đồ đệ lá gan lớn như vậy, cư nhiên muốn đi Yêu tộc địa bàn.

Đại đồ đệ nói hắn còn sẽ luyện đan, nếu như bị cái nào Yêu tộc cấp coi trọng cầm tù lên, muốn hắn hỗ trợ luyện cả đời đan.

Kia hắn này không phải chui đầu vô lưới sao?

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Bởi vì Bồn Hà Sơn là Nhân tộc cùng Yêu tộc chỗ giao giới, sư đệ nếu là đi nơi đó đột phá nói, hẳn là sẽ không gặp được người quen."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn giải thích, Âu Dương Tu Kỳ nhíu chặt mày mới hơi chút buông ra một chút.

Bất quá hắn vẫn là có chút không yên tâm dặn dò nói: "Ra cửa bên ngoài, hảo hảo chiếu cố ngươi sư đệ. Phát hiện không đối phó được địch nhân, trước giữ được tánh mạng lại nói. Đừng tranh cường háo thắng dự tỉ, không biết trời cao đất dày, mạng nhỏ nhưng chỉ có một cái. Mặc kệ đối phương tu vi có hay không các ngươi cao, đều không cần coi khinh bất luận kẻ nào. Nếu là có khẩn cấp tình huống, liền bóp nát ta lần trước cho ngươi ngọc bài."

Nghe được Âu Dương Tu Kỳ này phiên ấm lòng oa nói, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong lòng bị cảm động rối tinh rối mù.

Hai người từ nhỏ liền không có chí thân thân nhân tại bên người, loại này bị trưởng bối yêu quý, quan tâm, lo lắng cảm giác, làm hai người lập tức đỏ hốc mắt.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn thấy hai người biểu tình, không biết chính mình vừa rồi câu nói kia nói sai rồi.

Như thế nào vừa rồi còn hảo hảo hai người, đột nhiên liền phải khóc ra tới bộ dáng.

Sợ tới mức hắn chạy nhanh lòng bàn chân mạt du, "Vi sư còn có việc, liền trước rời đi. Các ngươi đi thời điểm liền không cần hướng đi vi sư chào từ biệt."

Nói xong, Âu Dương Tu Kỳ lập tức biến mất ở tại chỗ.

Trở lại chính mình sân sau, hắn mới có chút nghĩ mà sợ vỗ vỗ ngực.

Vừa rồi hai cái đồ đệ biểu tình quá dọa người, hắn vẫn là thích hai cái tiểu tử thúi cùng chính mình đấu võ mồm khi bộ dáng.

Đột nhiên Âu Dương Tu Kỳ một phách đầu, "Ai nha" một tiếng.

Vừa rồi chỉ lo trốn, quên kêu hai người sớm một chút trở về, nhưng ngàn vạn đừng bỏ lỡ Thiên Tài Thí Luyện.

Lấy ra truyền âm ngọc giản cấp hai người đã phát cái tin tức, Âu Dương Tu Kỳ liền rời đi Kỳ Linh Phong.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thấy thượng một khắc còn cùng cái lão mụ tử giống nhau, lải nhải cái không dứt Âu Dương Tu Kỳ, ngay sau đó liền biến mất không thấy.

Hai người lấy lại tinh thần, lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái.

Nhìn thấy đối phương lúc này bộ dáng sau, lập tức minh bạch Âu Dương Tu Kỳ vì sao sẽ đoạt môn mà chạy.

Tiêu Lăng Hàn mở ra hai tay, đem Thượng Quan Huyền Ý ôm vào trong lòng ngực, "Yên tâm, ta nhất định sẽ giúp ngươi tìm được cha mẹ, còn có gia gia."

"Ân, ta tin ngươi. Chờ chúng ta tới rồi Tiên giới, ta cũng sẽ giúp ngươi tìm được ngươi cha mẹ."

Tiêu Lăng Hàn ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói: "Không phải cha mẹ ta, là chúng ta cha mẹ."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng vui mừng, ngoài miệng lại nói nói: "Chúng ta lại không tổ chức hợp tịch đại điển."

"Đợi khi tìm được chúng ta hai bên cha mẹ, chúng ta liền tổ chức hợp tịch đại điển tốt không?"

Thượng Quan Huyền Ý xác thật nhíu mày, Tiêu Lăng Hàn lời nói ngoại chi ý có phải hay không không tìm được cha mẹ liền không tổ chức?

Há mồm cắn Tiêu Lăng Hàn một ngụm, hung tợn nói: "Vạn nhất vẫn luôn không tìm được, ngươi có phải hay không liền không tính toán cùng ta tổ chức hợp tịch đại điển?"

Tức phụ nhi sinh khí.

Tức phụ nhi hảo hung tàn.

Bả vai bị cắn hảo toan sảng.

Tiêu Lăng Hàn yêu thương nâng lên Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, hôn hôn hắn đô khởi môi đỏ.

Một đôi mắt đen thâm tình mà nhìn chăm chú hắn: "Sao có thể, ta nằm mơ đều tưởng cùng ngươi tổ chức hợp tịch đại điển. Nhưng ta muốn cho tất cả mọi người chúc phúc chúng ta, có cha mẹ ở hợp tịch đại điển mới tính hoàn chỉnh. Đương nhiên, nếu là ngươi nguyện ý nói, chúng ta hiện tại liền có thể tổ chức một lần, làm sư tôn cho chúng ta chủ trì. Chờ về sau tìm được cha mẹ, lại tổ chức một lần. Huyền Ý cảm thấy như thế nào?"

Thượng Quan Huyền Ý suy tư một chút, cuối cùng lắc đầu, "Tính, hợp tịch đại điển tổ chức một lần liền hảo, về sau rồi nói sau. Việc cấp bách trước đem tu vi tăng lên đi lên."

Biết Tiêu Lăng Hàn không phải không muốn cùng chính mình tổ chức hợp tịch đại điển, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng liền không như vậy khó chịu.

Lòng bàn tay xẹt qua Thượng Quan Huyền Ý lúc đóng lúc mở môi, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt thâm thâm, thanh âm nói không nên lời ám ách: "Hảo, ta đều nghe ngươi."

Tức phụ nhi nói cái gì chính là cái gì.

Tức phụ nhi lớn nhất.

Tức phụ hương vị hảo ngọt, hảo tưởng lại đem hắn phác gục.

Nghĩ đến phía trước hắn mới bị chính mình lăn lộn một phen, Tiêu Lăng Hàn đành phải áp xuống nội tâm ngo ngoe rục rịch.

Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái liền nhìn ra Tiêu Lăng Hàn tiểu tâm tư, gia hỏa này chính là một đầu uy không no lang.

Hắn chạy nhanh nói sang chuyện khác, "Chúng ta vẫn là trước đem mặt bàn thu thập một chút, sau đó đi tông môn giao dịch trung tâm, mua sắm một ít ra ngoài yêu cầu dùng đến vật phẩm."

"Hảo." Tiêu Lăng Hàn có chút lưu luyến buông ra Thượng Quan Huyền Ý.

Quãng đời còn lại còn trường.

Bọn họ còn có rất nhiều về sau.

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hết thảy chuẩn bị thỏa đáng, mới vừa đi đến sân cửa. Tiêu Lăng Hàn đột nhiên liền nghĩ tới tiện nghi sư tôn trong viện linh quả.

Hắn lập tức mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi tới Kỳ Linh Sơn đỉnh núi, xúc động Âu Dương Tu Kỳ trong viện trận pháp.

Kết quả phát hiện tiện nghi sư tôn không ở.

Thật là trời cho cơ hội tốt.

Hắn lập tức đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Huyền Ý, đem Phệ Linh Thử thả ra.”

Thượng Quan Huyền Ý biết Tiêu Lăng Hàn đây là mang chính mình tới làm tặc, chạy nhanh đem Phệ Linh Thử phóng ra. Hắn như là có thể xuyên thấu qua trận pháp, nhìn đến trong sân rắn chắc no đủ linh quả, có chút kích động liếm liếm môi.

Tận dụng thời cơ thất không hề tới!

Vạn nhất đợi chút tiện nghi sư tôn trở về đã có thể phiền toái.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử vui sướng kêu hai tiếng, đại phôi đản cùng vô lương chủ nhân, đây là lại muốn chính mình làm cái gì chuyện xấu.

Hảo hưng phấn.

Hảo kích động.

Làm chuyện xấu gì đó, nó thích nhất.

Tiêu Lăng Hàn nhắc tới Phệ Linh Thử, chỉ chỉ trước mặt sân: “Tham ăn quỷ, ngươi đi vào đem bên trong thành thục linh quả, trích chút ra tới, đừng trích xong rồi, nhớ rõ chừa chút.”

【 đại chủ nhân yên tâm, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ. 】

Phệ Linh Thử nói xong, lập tức liền chạy trốn đi ra ngoài.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều ở bên ngoài nhón chân mong chờ chờ Phệ Linh Thử, rất sợ Âu Dương Tu Kỳ đột nhiên đã trở lại.

Mà Phệ Linh Thử tiến vào sân sau, nhìn đến trên cây các loại nhan sắc linh quả, lập tức bắt đầu lao động lên.

Thực mau, từng cây linh quả trên cây linh quả, đã bị nó trích tới chỉ còn lại có một viên.

Nó còn nhớ rõ Tiêu Lăng Hàn nói qua muốn chừa chút, vậy chừa chút, một cái ý tứ hẳn là chính là một chút.

Tiêu Lăng Hàn hoàn toàn không biết Phệ Linh Thử là như thế này lý giải hắn họa trung hàm nghĩa, dẫn tới sau lại bị Âu Dương Tu Kỳ hung hăng huấn một đốn. Hắn mới biết được, Phệ Linh Thử gia hỏa này làm chuyện tốt.

10 ngày sau.

Đương Âu Dương Tu Kỳ cao hứng phấn chấn mà trở lại chính mình sân khi, liền nhìn đến chính mình trong sân một mảnh điêu tàn cảnh tượng.

Nguyên bản linh quả trên cây quả lớn chồng chất, hiện giờ chỉ còn ít ỏi không có mấy mấy viên.

“Là ai!”

Gầm lên giận dữ xuyên phá tận trời, tựa hồ cả tòa Kỳ Linh Sơn đều đi theo run lên một chút.

Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp biến mất tại chỗ, đương hắn lại lần nữa xuất hiện khi, người đã tới rồi chân núi.

Hắn trực tiếp xuất hiện ở chân núi thủ sơn đệ tử trước mặt.

"Mấy ngày nay đều có ai thượng quá sơn?"

Thủ sơn đệ tử nhìn thấy tức giận tràn đầy Âu Dương Tu Kỳ, trên người uy áp vô hình phát ra, sợ tới mức run bần bật.

Nói chuyện đều có chút không nhanh nhẹn: "Không, không có, người, thượng quá sơn."

"Thật sự không ai lên núi?"

"Đúng vậy, lão tổ, gần nhất không ai thượng quá Kỳ Linh Sơn."

Cư nhiên không có người thượng quá Kỳ Linh Sơn?

Kia chính mình trong viện quả tử như thế nào không thấy?

Hai người tiểu tử thúi bất quá mới Hợp Thể kỳ tu vi, hẳn là phá không khai cửu cấp trận pháp mới đúng.

Hiện tại hai người lại không ở, xem ra chỉ có chờ bọn họ đã trở lại hỏi lại hỏi.

Âu Dương Tu Kỳ tới mau, đi cũng mau.

Lúc này bị Âu Dương Tu Kỳ nhớ thương Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người, đã ly Lăng Kiếm Tông cách xa vạn dặm xa.

Một cái thanh triệt thấy đáy sông nhỏ uốn lượn chảy về phía phương xa, gió nhẹ từ từ thổi qua, mặt sông tạo nên một tầng tầng sóng gợn.

Bờ sông thạch đôn thượng đang ngồi một người thân xuyên màu tím quần áo nam tử, hắn ánh mắt chuyên chú mà nhìn về phía cách đó không xa đang ở xử lý cá bạch y nam tử.

Cảm giác được một cổ nóng rực tầm mắt chặt chẽ mà tỏa định chính mình, Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu nhìn về phía tầm mắt chủ nhân. Đối với hắn hơi hơi mỉm cười, "Huyền Ý, ngươi còn có nghĩ ăn cá?"

"Tưởng."

"Tưởng! Ngươi còn ngồi ở chỗ kia làm gì? Đợi chút ta cá đều xử lý tốt, ngươi củi lửa còn không có chuẩn bị tốt."

"Nhưng ta cảm thấy ngươi thoạt nhìn càng thêm cảnh đẹp ý vui, muốn ăn ngươi."

"Ha ha ha, vậy ngươi rốt cuộc là muốn ăn cá vẫn là muốn ăn ta?"

"Đều muốn ăn."

“Hai người không thể kiêm đến, tuyển thứ nhất.”

“Ta đây vẫn là đi nhặt củi lửa.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền đứng lên, chỉ là còn không đợi hắn đi xa, phía sau liền truyền đến Tiêu Lăng Hàn từ từ thở dài thanh.

“Ai! Nguyên lai ở Huyền Ý trong lòng, ta còn không có một con cá quan trọng!”

Thượng Quan Huyền Ý cắn răng nói: “Dân dĩ thực vi thiên!”

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý biến mất bóng dáng, Tiêu Lăng Hàn lắc đầu bật cười, khó được hắn cư nhiên không có nói chính mình cư nhiên cùng một con cá tranh sủng.

Không trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý liền nhặt một đống làm củi gỗ trở về.

Thực mau đống lửa mặt trên nướng giá thượng, tản mát ra hương khí bốn phía cá nướng vị.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng trảo quá nướng giá thượng cá, mang theo Thượng Quan Huyền Ý liền rời xa tại chỗ.

“Tiền bối, quân tử bất đoạt nhân sở hảo.” Nói, Tiêu Lăng Hàn cảnh giác nhìn về phía bốn phía, liền ở vừa rồi hắn cảm giác chính mình cách đó không xa có một cổ linh khí dao động.

Tuy rằng đối phương chỉ tiết lộ một tia hơi thở, nhưng Tiêu Lăng Hàn vẫn là nhận thấy được người tới tu vi rõ ràng so với bọn hắn muốn cao hơn rất nhiều.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 407

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 407 cá nướng gây hoạ

Đối phương vừa rồi mục tiêu là trước mặt hắn cá nướng.

Tức phụ nhi đều không có ăn đến đồ vật, hắn nhưng không nghĩ tới cho người khác. Lại nói hắn cũng không có làm người phục vụ yêu thích.

"Ha ha ha, tiểu gia hỏa, phản ứng nhưng thật ra rất nhanh. Ta nếu khăng khăng muốn đoạt, ngươi có thể như thế nào?"

Nghe thấy nói chuyện thanh âm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý theo tiếng nhìn lại, nhìn thấy ở bọn họ cách đó không xa một thân cây thượng, đang có một cái cằm để lại một dúm chòm râu hôi phát lão giả, lười biếng nằm nghiêng ở cành khô thượng.

Người này hai người đều gặp qua, đúng là Lăng Lam Thành thị phi tới khách sạn chưởng quầy, không nghĩ tới bọn họ cư nhiên còn sẽ gặp được.

Tiêu Lăng Hàn thấy lão giả đột nhiên biến mất ở trên cây, một trận kình phong hướng chính mình trên tay cá nướng đánh úp lại. Hắn trực tiếp cầm lấy cá nướng, nhanh chóng "Phi phi" hai hạ.

Kình phong còn chưa tới đạt, ở 1 mét xa địa phương liền tự động tiêu tán.

"Thật ghê tởm, ngươi cái này tiểu oa nhi, như thế nào như vậy ghê tởm." Lão giả xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn bọn họ hai mét xa, trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, tức muốn hộc máu quát.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem trên tay cá nướng đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không chê, trực tiếp cầm lấy liền khai ăn.

"Tiểu tử, ngươi trên tay cá nướng bị ngươi bên cạnh tiểu tử thúi phun ra nước miếng ở mặt trên, ngươi còn ăn?"

Lão giả nhìn thấy vừa rồi thiếu chút nữa liền đến tay cá nướng, kết quả bị một mẩu cứt chuột cấp hỏng rồi, trong lòng khí không được.

"Ta không chê." Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn mùi ngon ăn lên.

Vui đùa cái gì vậy, ăn ngon như vậy cá, hắn làm gì không ăn.

Vừa rồi nếu không phải Tiêu Lăng Hàn động tác mau, hiện tại trên tay hắn cá nướng nên ở lão giả trong tay.

Bọn họ hai người thường xuyên ngươi uy ta, ta uy ngươi.

Còn không phải là một chút nước miếng sao, hắn ăn cam tâm tình nguyện.

Chỉ cần là Tiêu Lăng Hàn trên người đồ vật hắn đều thích.

Huống chi Tiêu Lăng Hàn chính là toàn hệ linh căn, vừa rồi phun đến nước miếng căn bản không có chiếm được cá mặt trên, ở sắp đạt tới cá thượng khi, đã bị hắn lợi dụng hỏa linh khí bốc hơi rớt.

Bất quá đứng ở nơi xa xem nói, liền sẽ nghĩ lầm hắn nước miếng rơi trên cá thượng.

Người bình thường đều sẽ vào trước là chủ nghĩ như vậy, lão giả chính là vào trước là chủ trong đó một người.

Thượng Quan Huyền Ý động tác, xem một bên lão giả khóe miệng co giật.

"Tiểu tử, chúng ta đánh cái thương lượng, ngươi giúp ta cá nướng, ta cho ngươi linh thạch."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý ăn hương, một cổ hương khí vẫn luôn quay chung quanh ở hắn chóp mũi. Lão giả âm thầm nuốt nuốt nước miếng, thèm nhỏ dãi mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý trong tay cá nướng.

Tiêu Lăng Hàn không tự ti không kiêu ngạo hỏi: "Tiền bối chuẩn bị cho ta nhiều ít linh thạch?"

"Một vạn thượng phẩm linh thạch một cái."

"Tiền bối muốn ta nướng mấy cái?"

"Không nhiều lắm, 180 điều đi, chờ ta ăn ghét, ngươi liền không cần nướng."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

"Tiền bối, chúng ta còn có việc gấp, liền trước cáo từ." Nói, tiêu du hấp Lăng Hàn liền phải mang theo Thượng Quan Huyền Ý rời đi.

Cái này lão giả nhất định là tới tiêu khiển hắn.

180 điều, phỏng chừng lão giả còn không có ăn phun, hắn liền nướng phun ra.

Lão nhân trực tiếp xuất hiện ở hai người trước mặt, bá đạo nói: "Ngươi nếu là không cho ta cá nướng, ta liền không chuẩn các ngươi rời đi."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn phía trước còn tưởng rằng này lão giả dễ nói chuyện, xem ra là hắn suy nghĩ nhiều.

Này những tiền bối một đám đều là xú không biết xấu hổ gia hỏa.

Nơi đó có cái gì cao nhân phong phạm, tất cả đều tưởng bức lương vì xướng.

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn oán khí mười phần cấp lão giả cá nướng, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý bị lão giả mạnh mẽ giữ lại.

Lão giả cũng không có thương tổn hai người, dù sao chính là muốn hắn cá nướng, nướng yêu thú thịt.

Không nghĩ tới lão giả cũng là một cái Độ Kiếp kỳ lão quái vật, phía trước còn tưởng rằng cái này lão giả chỉ là một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ.

Cứ như vậy.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bị lão giả mang theo trên người du sơn ngoạn thủy một tháng.

Trong lúc này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng nghĩ tới trốn đi, đáng tiếc mỗi lần đều bị bắt trở về.

Trảo trở về đại giới chính là không chuẩn hai người đãi ở một khối, lão giả đem hai người cấp ngăn cách.

Tiêu Lăng Hàn miễn bàn nhiều buồn bực, không nghĩ tới hắn chính là tùy tiện nướng cái cá ăn, kết quả đưa tới một cái lão gia hỏa.

Kỳ thật hắn rất tưởng cấp lão giả tới điểm thuốc xổ trong vòng đồ vật, đáng tiếc đối phương là Độ Kiếp kỳ, tương đương với cửu cấp, trên tay hắn nhưng không có cửu cấp linh thảo.

Bất quá lão giả bởi vì không có muốn đi địa phương, nhưng thật ra đi theo Tiêu Lăng Hàn hai người, tùy tiện hai người hướng phương hướng nào đi, chỉ cần mỗi ngày cho hắn nướng một lần thịt là được.

Tuy rằng hai người thế giới đã không có, bất quá nhiều một cái Độ Kiếp kỳ bảo tiêu, cũng không tính quá tao.

Hôm nay, ba người vừa mới ở một cây đại thụ hạ dàn xếp xuống dưới, nơi xa liền truyền đến tiếng đánh nhau.

Ba người ai đều không có để ý tới, từng người làm từng người sự tình.

Tiêu Lăng Hàn thịt nướng, Thượng Quan Huyền Ý nhóm lửa.

Lão giả tự nhiên là uống tiểu rượu, nghe nghe thịt nướng hương khí, thần thức quan sát đến nơi xa, nhìn tuồng, nhật tử quá hảo không thích ý.

“Tiền bối, thịt nướng đã hảo.”

Tiêu Lăng Hàn đem thịt nướng trang ở một cái mâm, đưa cho lão giả.

Lão giả tiếp nhận mâm, quay đầu khi, quả nhiên liền nhìn đến bên kia Thượng Quan Huyền Ý đã ăn một hồi lâu.

Lão giả thở phì phì “Hừ” một tiếng, liền cúi đầu bắt đầu ăn chính mình trong chén thịt nướng.

Mỗi lần Tiêu Lăng Hàn thịt nướng đều là đem trước hết nướng tốt kia phân cấp Thượng Quan Huyền Ý ăn.

Lão giả đoạt hai lần, kết quả mỗi lần đều cướp được Tiêu Lăng Hàn phun ra nước miếng thịt.

Sau lại hắn dứt khoát không đoạt, dù sao đều sẽ có chính mình ăn phân, bất quá chính là muộn một chút ăn mà thôi.

Đang lúc lão giả ăn cao hứng khi, một trận bụi mù liền hướng bọn họ lan tràn lại đây.

Bọn họ đây là gặp cá trong chậu, vừa rồi chiến đấu hai bên đã đánh tới bọn họ cách đó không xa.

Lão giả nhìn nhìn trong tay đã dính lên tro bụi thịt nướng, mặt trầm như nước.

Ngẩng đầu, ánh mắt như băng mà nhìn về phía trong chiến đấu hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy tình cảnh, yên lặng vì trạm đấu trung hai người châm cây nến.

Trong chiến đấu hai người đều là Hợp Thể hậu kỳ tu vi, tùy tiện một cái pháp thuật là có thể làm chung quanh thành phiến cây cối đồng thời ngã xuống.

Hai người đánh quá mức đầu nhập, căn bản không nghĩ tới phụ cận sẽ có người. Rốt cuộc tu vi không bằng hai người người, nhìn thấy hai người chiến đấu, chỉ biết rất xa tránh đi. Tu vi vượt qua hai người người, khẳng định sẽ không nhàm chán ở chỗ này quan chiến.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người hiện tại hiển lộ bên ngoài tu vi chỉ có Hóa Thần sơ kỳ, cho nên hai người nhìn thấy bên kia chiến đấu càng ngày càng gần khi, quyết đoán chạy đến lão giả phía sau trốn tránh.

Như vậy một cái đại năng, không cần liền đáng tiếc.

Lão giả chỉ là lười nhác mà liếc Tiêu Lăng Hàn hai người liếc mắt một cái, liền đứng ở tại chỗ đồ sộ bất động.

Thấy kia hai người càng đánh càng hăng hái, mắt thấy có nói công kích liền phải dừng ở lão giả trên người.

Lão giả chỉ là nhẹ nhàng vung tay lên, kia đạo công kích liền biến thành vô hình.

Mà trong chiến đấu hai người hoàn toàn không có phát hiện nơi này bất đồng.

“Rầm rầm!”

“Chạm vào, chạm vào.”

Các loại tiếng vang không ngừng ở bên tai quanh quẩn.

Thấy kia hai người đánh không sai biệt lắm, lão giả mới nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, sau đó duỗi tay một trảo. Kia hai người liền cùng hai chỉ gà con giống nhau, bị lão giả bắt được bên chân.

Hai người còn có chút làm không rõ trạng huống.

Mọi nơi nhìn nhìn, nhìn thấy trước mặt đứng lão giả.

Lập tức minh bạch vừa rồi đem bọn họ chộp tới nơi đây chính là trước mắt lão giả, nhìn không thấu lão giả tu vi, rõ ràng so với bọn hắn lợi hại.

Hai người lập tức đối lão giả hành lễ, cung kính nói: "Gặp qua tiền bối, không biết tiền bối có gì chỉ giáo?"

Lão giả giơ giơ lên trong tay thịt nướng, "Hừ, không gian giới tử giao ra đây, bồi thường ta tổn thất."

Hai người đồng thời nhìn về phía lão giả trong tay thịt nướng, tuy rằng thịt nướng đã lãnh rớt, nhưng mặt trên làm theo còn tản ra làm người thèm nhỏ dãi mùi thịt.

Hai người đều có chút do dự, liền như vậy một chuỗi thịt nướng, cư nhiên muốn bọn họ toàn bộ gia sản tới bồi. Nhưng trước mặt người là bọn họ không thể trêu vào tồn tại, hai người cực kỳ không cam lòng mà đem trên tay không gian giới tử hái được xuống dưới.

"Tiền bối."

"Tiểu tử thúi, thu hảo." Lão giả quay đầu lại đối Tiêu Lăng Hàn nói, này đó tiểu bối không gian giới tử hắn lại không hiếm lạ, coi như là phó cấp tiểu tử thúi vất vả phí.

Tiêu Lăng Hàn mặt đen hắc, này lão giả là chói lọi tự cấp chính mình kéo thù hận, nếu là về sau chính mình lại đụng vào thấy này hai người, này hai người nhất định sẽ không bỏ qua chính mình.

Lão giả rõ ràng không có muốn giết này hai người ý tứ, Tiêu Lăng Hàn đỉnh kia hai người ăn người ánh mắt, tiếp nhận hai người không gian giới tử.

"Tiền bối, nếu là không có việc gì, vãn bối liền trước cáo từ."

Lão giả không kiên nhẫn mà vẫy vẫy tay, ý bảo hai người chạy nhanh rời đi.

Chờ vướng bận hai người đi rồi lúc sau, lão giả lại đem ánh mắt đầu hướng về phía tưởng Lăng Hàn, "Thù lao ta đã trả tiền rồi, tiểu tử, có phải hay không nên lại cho ta nướng một phần thịt nướng?"

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn đành phải chịu thương chịu khó lại lần nữa giúp lão giả nướng thịt nướng.

Lại qua ba ngày.

Hôm nay Tiêu Lăng Hàn vừa mới giúp lão giả nướng hảo một con cá.

Lão giả còn không có tới kịp ăn, trực tiếp ném một khối ngọc bài cấp Tiêu Lăng Hàn, "Tiểu tử hảo hảo tu luyện, sau này còn gặp lại."

Dứt lời, tại chỗ đã không có lão giả thân ảnh.

Lưu tại tại chỗ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không hiểu ra sao.

"Này liền đi rồi?" Thượng Quan Huyền Ý còn có chút không dám tin tưởng nhìn lão giả biến mất phương hướng.

"Hình như là đi rồi, đi còn rất sốt ruột."

Tiêu Lăng Hàn thần thức trong phạm vi thực mau liền nhìn không tới lão giả bóng người, có thể tưởng tượng này tốc độ cực nhanh.

"Ta thấy hắn vừa rồi giống như ném một cái đồ vật cho ngươi." Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực.

Tiêu Lăng Hàn cầm lấy trong lòng ngực ngọc bài, cảm thụ một chút, "Là Độ Kiếp hậu kỳ công kích ngọc bài."

"Nói như vậy chúng ta kiếm được." Thượng Quan Huyền Ý hai tròng mắt tỏa sáng, mắt thấy Tiêu Lăng Hàn trong tay Độ Kiếp kỳ ngọc bài công kích chỉ còn lại có một lần. Không nghĩ tới chỉ là giúp lão giả nướng một cái nhiều nguyệt thịt, phải tới rồi hắn như vậy quý trọng lễ vật.

Tu sĩ nếu muốn chế tác một khối công kích ngọc bài, yêu cầu hao phí mười năm công lực. Không phải chí thân người, ai sẽ vô duyên vô cớ cho ngươi công kích ngọc bài bảo mệnh.

"Đúng vậy, kiếm được."

Tiêu Lăng Hàn tâm tình cũng thực hảo, nhiều ngày tích tụ cũng một tán mà không, chính là không biết này lão giả rốt cuộc là ai. Ở chung lâu như vậy, hai người cũng không biết tên của hắn, hắn giống như là hai người lữ trình trung một cái khách qua đường.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn thần thức quan sát đến nơi xa có người chính lấy cực nhanh tốc độ tới gần bọn họ nơi này.

Hắn chạy nhanh đem ngọc bài thu hảo.

Sau đó lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở đống lửa bên, hai người dường như không có việc gì nướng nổi lên thịt.

Chẳng được bao lâu, hai người liền nhìn đến một cái lớn lên nho nhã trung niên nam tử đạp không mà đến, tiêu sái từ không trung bay xuống ở hai người trước mặt.

Hai người vẻ mặt mờ mịt nhìn về phía người tới.

Trong lúc nhất thời không khí phá lệ an tĩnh, nướng giá thượng thịt phát ra "Tư tư" tiếng vang.

Nam tử ánh mắt lạnh lẽo, chăm chú nhìn hai người một lát, liền thu trở về.

Theo sau hắn quay đầu khắp nơi nhìn nhìn, mày không khỏi mà nhăn lại. Vừa mới rõ ràng cảm nhận được người nọ hơi thở ở chỗ này, vì sao hiện tại lại đã không có đâu?

"Vừa rồi nơi này hay không còn có những người khác?" Nam tử nhìn về phía một bên ngồi thịt nướng hai người, lạnh lùng hỏi.

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, không kiêu ngạo không siểm nịnh đạo đạo: "Hồi tiền bối, vừa rồi nơi này xác thật tới một vị hôi phát lão giả. Bất quá, hắn cầm chúng ta thịt nướng sau, liền rời đi."

Nghe vậy, nam tử khinh thường lãnh "Hừ" một tiếng, "Vẫn là như vậy thích lấy người khác ăn đồ vật." Ngược lại lại hỏi: "Các ngươi có biết hắn đi phương hướng nào?"

"Hồi tiền bối, vãn bối hai người tu vi thấp kém, nháy mắt công phu, vị kia lão giả đã không thấy tăm hơi bóng dáng. Cho nên…… Chúng ta cũng không biết hắn là từ đâu cái phương hướng rời đi." Tiêu Lăng Hàn xin lỗi nói, trên mặt một mảnh thản nhiên, hoàn toàn nhìn không ra hắn đang nói dối.

Trung niên nam tử tự nhiên cũng cho rằng Tiêu Lăng Hàn không có lá gan dám lừa hắn, nghĩ đến là cái kia lão gia hỏa chạy quá nhanh, này hai người không có thấy rõ cũng đúng là bình thường.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 408

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 408 còn có thể nhịn xuống

Biết lưu tại nơi đây cũng vô dụng, nam tử không lại nhiều xem hai người liếc mắt một cái, hóa thành một đạo lưu quang, biến mất tại chỗ.

Chờ thần thức nhìn không tới nam tử thân ảnh, Tiêu Lăng Hàn mới hướng trên mặt biểu tình rối rắm Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, tỏ vẻ nam tử đã rời đi.

Chợt Thượng Quan Huyền Ý thở dài nói: “Ai! Nghẹn chết ta.”

Hắn bả vai một khen, đôi tay chống cằm, khuỷu tay đáp ở đầu gối.

Đôi mắt nhìn về phía đống lửa, ánh lửa chiếu vào trên mặt hắn, minh minh diệt diệt thấy không rõ hắn chân thật biểu tình.

Thượng Quan Huyền Ý chán ghét loại này bị người nhìn xuống cảm giác.

Chán ghét người khác dùng xem con kiến ánh mắt nhìn về phía bọn họ.

Chán ghét như thế nhỏ yếu chính mình.

Hắn Lăng Hàn hẳn là cao cao tại thượng, làm người nhìn lên tồn tại. Vì cái gì phải đối người khác cung cung kính kính, khom lưng uốn gối?

Thực lực!

Nói đến cùng, vẫn là bọn họ thực lực không đủ, tu vi quá thấp.

Như vậy bọn họ ở người khác trong mắt chỉ là bé nhỏ không đáng kể tồn tại, sinh tử bất quá là ở người khác nhất niệm chi gian.

Nhất định phải cường đại lên, Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng âm thầm thề.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý thả lỏng lại, lại không thấy được hắn rũ mắt khi biểu tình, bỏ lỡ hắn trong mắt đối chính mình đau lòng, còn có đối thực lực khát vọng.

Duỗi tay sờ sờ đầu của hắn, Tiêu Lăng Hàn ngữ khí nhu hòa nói: “Vậy ngươi hiện tại có thể tận tình nói ra ngươi tưởng nói.”

“Phía trước là có thật nhiều tưởng nói, bất quá đều quên mất. Hiện tại ngươi kêu ta nói, ta ngược lại không biết nói cái gì.” Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu, cười nhìn Tiêu Lăng Hàn nói.

Trong lòng lại nghĩ, về sau muốn gia tăng tu luyện, chờ bọn họ tu vi đạt tới đỉnh núi, liền không cần lại sợ hãi bất luận kẻ nào. Ai cũng không thể cho bọn hắn

sắc mặt xem, chỉ có bọn họ cho người khác sắc mặt xem thời điểm.

“Không biết nói cái gì, vậy ăn thịt nướng.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem vừa mới nướng tốt thịt đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Tiếp nhận mâm, nghe thơm ngào ngạt thịt nướng, cái gì phiền não tựa hồ đều biến mất.

Há mồm cắn một ngụm tươi mới ngon miệng thịt nướng, Thượng Quan Huyền Ý thỏa mãn phát ra một tiếng than thở.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn ăn quai hàm cố lấy, như là một con sóc con, kia bộ dáng quả thực có thể dùng ngây thơ chất phác tới hình dung.

Ôn nhu nhìn hắn, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng cũng không khỏi lộ ra một tia mỉm cười.

Năm tháng tĩnh hảo, Niên Hoa như cũ.

Ngẫm lại bọn họ đều đã hơn một trăm tuổi, nhưng dung mạo như cũ dừng lại ở 18 tuổi khi bộ dáng.

Tin tưởng mặc kệ về sau trải qua nhiều ít năm tháng, chỉ cần bọn họ tu vi không ngừng tăng trưởng, kia bọn họ dung mạo vĩnh viễn cũng sẽ không thay đổi.

Thượng Quan Huyền Ý trong miệng nhai thịt, mơ hồ không rõ nói: “Lăng Hàn, vừa rồi người nọ hẳn là đuổi theo phía trước cùng chúng ta ở bên nhau tiền bối đi?”

“Ân, nhìn dáng vẻ hẳn là tiền bối tham ăn, ăn hắn thứ gì.” Tiêu Lăng Hàn hồi tưởng khởi điểm trước nam tử lầm bầm lầu bầu nói, lại nghĩ tới mới gặp lão giả khi đã phát sinh sự.

“Vừa rồi người nọ là cái gì tu vi?” Thượng Quan Huyền Ý cá hi đọc già nhớ tới vừa rồi người nọ khinh thường ánh mắt, còn có cao cao tại thượng tư thái, suy đoán hắn tu vi hẳn là cũng là Độ Kiếp kỳ trở lên.

“Hắn cũng là một cái Độ Kiếp hậu kỳ tu sĩ.” Nói cái này, Tiêu Lăng Hàn mày không khỏi nhăn lại, bọn họ lần này ra tới còn không đến hai tháng, liền đụng phải hai gã Độ Kiếp kỳ tu sĩ.

Hắn như thế nào cảm giác này đó Độ Kiếp kỳ đại năng đều đặc biệt nhàn đâu?

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, nhàn nhạt “Nga” một tiếng, tiếp tục ăn thịt nướng.

Kế tiếp không có lão giả cái này bóng đèn ở bên, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rốt cuộc không có việc gì thời điểm có thể ôm ấp hôn hít, không cần cố kỵ cái gì.

Phía trước có cái lão giả ở, càng quan trọng là nhân gia tu vi còn cao hơn bọn họ. Hai người không thể truyền âm, liền mặt mày đưa tình đều phải bị lão giả nước miếng tung bay lải nhải nửa ngày.

Lại là một tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rốt cuộc ở một ngày ban đêm tới Bồn Hà Sơn.

Bồn Hà Sơn cũng không phải chỉ có một ngọn núi, mà là rất nhiều tòa sơn trùng trùng điệp điệp đan xen ở bên nhau.

Hai người lúc này ở một con ngũ cấp yêu thú động phủ, bọn họ là trực tiếp tu hú chiếm tổ.

Nguyên bản động phủ chủ nhân đã bị hai người đuổi đi ra ngoài.

Bốn phía yên tĩnh một mảnh, trong rừng ngẫu nhiên có thú tiếng hô truyền ra.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở động phủ bên ngoài bố trí lục cấp phòng ngự trận cùng lục cấp sát trận, lúc sau liền vào Long Ngọc không gian.

Vừa đến phòng tu luyện, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp nằm ở trên giường, bọn họ đuổi hơn hai tháng lộ, rốt cuộc tới Bồn Hà Sơn. Hiện tại hắn liền tưởng hảo hảo ngủ một giấc, mặt khác cái gì đều mặc kệ.

Thấy hắn như là mệt muốn chết rồi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn vì hắn cởi ra áo ngoài. Theo sau chính mình cũng lên giường, thuận tay đem hắn vớt nhập trong lòng ngực.

Hai người ôm nhau mà ngủ, nghỉ ngơi một đêm.

Ngày thứ hai, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm giác chính mình thần thanh khí sảng, tinh thần no đủ.

Mới vừa mặc tốt quần áo, liền thấy trên bàn mâm phóng năm viên huyết long quả. Thượng Quan Huyền Ý không biết cố gắng nuốt nuốt nước miếng, một bộ thèm nhỏ dãi bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, không cấm cười khẽ ra tiếng.

"Lăng Hàn, này đó toàn bộ đều là cho ăn ta sao?" Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào huyết long quả, có chút không xác định hỏi.

Rốt cuộc dĩ vãng Tiêu Lăng Hàn đều là một viên một viên cấp, hôm nay trên bàn có năm viên, hắn là tính toán cùng nhau cho chính mình sao?

"Tự nhiên đều cho ngươi ăn, bằng không ta lấy ra tới làm gì?" Nói, Tiêu Lăng Hàn đem mâm đẩy đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

"Không có âm mưu?" Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy một viên, cắn một ngụm, hồ nghi nói.

"Tưởng cái gì đâu? Ta là hạng người như vậy sao?" Tiêu Lăng Hàn mặt không đỏ khí không suyễn nói, đôi mắt lại không hề chớp mắt nhìn chằm chằm hắn động tác.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng nghi hoặc, lại cũng không có nghĩ nhiều, dù sao Tiêu Lăng Hàn sẽ không hại chính mình.

Mới vừa ăn xong một viên, liếm liếm môi, hương vị quá hảo, hắn còn muốn ăn.

Đôi mắt không tự giác mà nhìn dư lại huyết long quả: "Lăng Hàn, ta có thể dùng một lần ăn xong sao?"

"Tự nhiên có thể, đều là cho ngươi, ngươi tưởng khi nào ăn xong đều tùy ngươi."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức lại cầm lấy một viên huyết long quả ăn lên. Trong bất tri bất giác năm viên huyết long quả đều bị hắn ăn xong rồi.

"Cách, cách."

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý đánh cách thanh, Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nói: "Ăn no?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Ân, ăn ngon thật. Nếu là lần sau cũng có thể năm viên cùng nhau ăn thì tốt rồi."

"Có thể, chỉ cần ngươi tưởng, lần sau ta chuẩn ngươi năm viên cùng nhau ăn."

"Thật sự?"

"Tự nhiên là thật."

"Lăng Hàn, ngươi thật tốt." Nói, Thượng Quan Huyền Ý cúi người, ở Tiêu Lăng Hàn trên mặt hôn một cái.

Tiêu Lăng Hàn phao một hồ trà, vì Thượng Quan Huyền Ý rót một ly, "Uống một ngụm trà, miễn cho còn đánh cách."

Đánh cách xác thật rất khó chịu, Thượng Quan Huyền Ý mang trà lên, đem một chỉnh ly đều uống xong sau, lúc này mới cảm thấy dễ chịu nhiều.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình có chút nhiệt, kéo kéo quần áo của mình.

"Lăng Hàn, ta như thế nào cảm giác có điểm nhiệt đâu?"

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn buông trong tay chén trà, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý. Thấy hắn gương mặt ửng đỏ, bởi vì hắn xả quần áo động tác, tinh mỹ xương quai xanh như ảnh như hiện.

Rõ ràng ở uống trà, Tiêu Lăng Hàn lại cảm giác như cũ chính mình miệng khô lưỡi khô, đôi mắt chặt chẽ khóa ở Thượng Quan Huyền Ý trên tay.

Trên người hắn quần áo, theo hắn động tác cổ áo càng khai càng lớn. Tiêu Lăng Hàn hận không thể tiến lên, một phen xé xuống trên người hắn chướng mắt quần áo.

Bất quá hắn lại ngồi ở bên cạnh bàn không có bất luận cái gì động tác, chỉ là lẳng lặng nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Trầm ngâm một lát, nói: "Ta cảm thấy độ ấm vừa vặn tốt, một chút cũng không nhiệt."

Thượng Quan Huyền Ý lại là nhăn lại mày, liền như vậy một lát sau, hắn cảm giác chính mình toàn thân đều như là trứ hỏa giống nhau, nhiệt đến không được.

Còn có…… Phía sau cảm giác hư không không được, hơn nữa chính mình hạ thân cũng nổi lên phản ứng.

Như vậy trải qua hắn từng có một lần, chính là ở băng hỏa xà lân quả nụ hoa nội.

Càng muốn, hắn càng là cảm thấy khó chịu.

Nhìn đến tứ bình bát ổn ngồi Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy chính mình xem nhẹ cái gì.

"Lăng Hàn, ta như là trúng xuân dược!"

"Lại đây, ta nhìn xem."

Thượng Quan Huyền Ý thực nghe lời đứng dậy đi vào Tiêu Lăng Hàn bên người.

Tiêu Lăng Hàn một phen đem hắn kéo đến chính mình trên đùi ngồi, duỗi tay sờ lên hắn ửng đỏ gương mặt. Thanh âm ám trầm: "Huyền Ý, ngươi biết dùng một lần ăn xong năm viên huyết long quả, sẽ có cái gì tác dụng phụ sao?"

Huyết long quả?

Tác dụng phụ?

Chẳng lẽ……

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ vậy loại khả năng, mà Tiêu Lăng Hàn khẳng định là cố ý làm chính mình dùng một lần ăn năm viên.

Ý đồ đáng chết!

Dụng tâm chi hiểm ác!

Nghĩ thông suốt sự tình tiền căn sau, Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ nhìn ôm chính mình người. Chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn trong mắt thiêu đốt hai luồng ngọn lửa, tựa hồ là muốn đem hắn cả người đều thiêu đốt hầu như không còn.

Trên mặt chói lọi viết: Cầu hoan, hai chữ!

Nếu không phải trong lòng khát vọng, cùng trên người truyền đến không khoẻ cảm ở nhắc nhở chính mình, Thượng Quan Huyền Ý đều phải cho rằng trúng dược người là Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này.

Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý, trên người hắn nhiệt độ cơ hồ truyền khắp chính mình toàn thân. Tà hỏa sớm bị bậc lửa, hiện tại chỉ nghĩ đem hắn đè ở trên giường, hung hăng khi dễ một phen.

"Huyền Ý, muốn sao?" Giàu có từ tính thanh âm, mang theo dụ hoặc miệng lưỡi ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai vang lên.

"Ta…… Còn có thể nhịn được." Thượng Quan Huyền Ý lời nói là nói như vậy, thân thể lại không an phận ở Tiêu Lăng Hàn trên đùi vặn vẹo. Tay cũng không thành thật vói vào Tiêu Lăng Hàn trong quần áo, hắn chỉ cảm thấy Tiêu Lăng Hàn thân thể băng băng lương lương, sờ lên thật thoải mái.

"Chính là ta muốn ngươi, hiện tại liền tưởng hung hăng muốn ngươi."

Vốn dĩ trên người tà hỏa liền phải áp không được, Thượng Quan Huyền Ý còn ở chính mình trên người loạn đốt lửa. Tiêu Lăng Hàn cảm thấy ăn huyết long quả người không phải Thượng Quan Huyền Ý, mà là chính mình.

"Vậy ngươi còn chờ cái gì? Nhanh lên……"

Thượng Quan Huyền Ý vừa nói, một bên giải Tiêu Lăng Hàn quần áo. Gấp không chờ nổi liền tưởng cùng hắn song hưu, cùng hắn hợp hai làm một. Trúng xuân dược, thật sự là quá khó tiếp thu rồi, hiện tại chỉ nghĩ cùng hắn tới mấy phát.

"Ha ha ha……"

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn luống cuống tay chân giúp chính mình cởi áo, cấp cái trán đều toát ra hãn. Còn là không có cởi bỏ, nhịn không được phá lên cười.

"Đừng cười, Lăng Hàn, ta khó chịu……" Lời nói còn chưa nói xong, Thượng Quan Huyền Ý đã an không chịu nổi trong lòng khát vọng, nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn môi, liền ấn đi lên.

Hai người trên người quần áo từng cái rơi xuống trên mặt đất…….

Mười ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý vừa mở mắt, liền cảm giác bên hông bị một con hữu lực tay chặt chẽ ôm.

Biết chính mình là ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực tỉnh lại, tâm lập tức liền yên ổn không ít.

Nghĩ đến phía trước chính mình lôi kéo hắn, không ngừng hướng hắn cầu hoan, Thượng Quan Huyền Ý mặt liền có chút nóng lên.

Nhẹ nhàng kéo ra chăn xem xét liếc mắt một cái, quả nhiên nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn toàn thân đều là vết trảo, dấu cắn, trong lòng mạc danh có chút chột dạ.

Không nghĩ tới chính mình trúng dược, cư nhiên mạnh như vậy!

Bất quá nghĩ đến nếu không phải bởi vì Tiêu Đại Ma Vương, chính mình cũng sẽ không trung dược, Thượng Quan Huyền Ý lại trở nên đúng lý hợp tình.

Tiêu Lăng Hàn sớm tại nửa canh giờ trước liền tỉnh, Thượng Quan Huyền Ý mới vừa tỉnh lại, hắn liền cảm giác được.

Nhìn thấy tức phụ nhi động tác nhỏ, hắn có chút dở khóc dở cười.

Âm thầm vận chuyển công pháp, quang linh khí nhất biến biến du tẩu ở toàn thân.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn xương quai xanh thượng ấn ký càng đổi càng đạm, vừa mới bắt đầu hắn còn tưởng rằng chính mình hoa mắt. Dùng sức chớp hai hạ, định nhãn nhìn lại, đã đạm mấy không thể thấy.

Ngẩng đầu liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn mãn mang ý cười dung nhan.

"Ngươi, ngươi chừng nào thì tỉnh lại?" Thượng Quan Huyền Ý có chút nói lắp hỏi.

Nguyên lai Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này đã sớm tỉnh, kia chính mình vừa rồi xốc chăn động tác chẳng phải là bị hắn thấy?

Thượng Quan Huyền Ý đại 囧!

Hận không thể thời gian chảy ngược.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn hai má đỏ bừng, trên mặt biểu tình đổi tới đổi lui, cười ngâm ngâm nói: "Ngươi đoán."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 409

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 409 uống trà xem diễn

“Ta mới không cần đoán!”

“Bắt tay cho ta.”

“Ngươi muốn làm gì?” Thượng Quan Huyền Ý một bên hỏi, một bên đem chính mình tay đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

“Đợi chút nói cho ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tay, trong tay một đạo nhìn không thấy linh khí theo cổ tay của hắn, tiến vào thân thể hắn, du tẩu ở hắn toàn thân.

Nhắm mắt lại, tinh tế cảm thụ Thượng Quan Huyền Ý trong thân thể biến hóa.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn mở hai mắt.

Thượng Quan Huyền Ý tò mò nhìn Tiêu Lăng Hàn, tràn đầy ham học hỏi cốc thiếu.

Tiêu Lăng Hàn khẽ cười một tiếng, duỗi tay cạo cạo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, làm hắn dựa vào chính mình ngực.

Mới hỏi nói: “Muốn biết phía trước ta vì cái gì làm ngươi dùng một lần ăn năm viên huyết long quả sao?”

“Chẳng lẽ ngươi không phải cố ý?” Thượng Quan Huyền Ý nghĩ, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này chính là một cái đại sắc lang, nói không chừng hắn chính là tưởng đổi cái đa dạng song tu đâu?

“Tuy rằng ta là cố ý làm ngươi ăn, nhưng cùng ngươi lý giải cố ý hai chữ không giống nhau.”

“Vậy ngươi nói nói xem, như thế nào không giống nhau, ta muốn biết nguyên nhân.” Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhướng mày nhìn Tiêu Lăng Hàn, trong mắt chói lọi viết không tin ba chữ.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là thấy được Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hoài nghi, tin tưởng đợi chút chính mình nói nguyên nhân sau, hắn nên tin. Duỗi tay lại đem hắn đầu nhỏ ấn hồi chính mình ngực chỗ, như vậy tránh cho chờ một chút hắn cổ đau nhức.

Sau đó mới bắt đầu giải thích: “Ngươi hẳn là biết ngươi trong cơ thể có phong ấn đi?”

“Ân, biết. Bất quá ta không biết nên như thế nào cởi bỏ.”

“Đã biết ngươi cũng không giải được, Tu chân giới không ai có thể cởi bỏ.”

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói: “Lăng Hàn, ý của ngươi là nói……”

“Ân, cho ngươi hạ phong ấn người hẳn là đến từ Tiên giới.” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, duỗi tay thưởng thức hắn nhu thuận lại đen bóng tóc đen.

“Ta nhớ rõ khi còn nhỏ từng nghe gia gia nói qua, ta trên người phong ấn là vừa lúc sinh ra, mẫu thân tự mình vì ta hạ. Nói như vậy, mẫu thân của ta, nàng đến từ Tiên giới?”

Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới lúc trước gia gia nói lên phụ thân mẫu thân khi kia ưu thương biểu tình, cùng xem chính mình kia phức tạp ánh mắt. Ngay lúc đó chính mình căn bản không hiểu đó là vì cái gì, tự nhiên cũng không biết gia gia phiền não cùng lo lắng.

Nghĩ đến gia gia hẳn là biết mẫu thân thân phận, mà cái này tiểu thế giới vô pháp phi thăng, phụ thân chỉ có thể đi khác tiểu thế giới phi thăng.

Kia kia từ biệt sau, khả năng còn sẽ gặp mặt, cũng có khả năng là vĩnh biệt.

Đột nhiên rất tưởng gia gia, cũng không biết hắn hiện giờ ở nơi nào?

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục trầm xâm ở hồi ức, bên tai liền truyền đến Tiêu Lăng Hàn thanh âm.

“Ân, hẳn là không sai được. Ngươi trong thân thể phượng hoàng huyết mạch bị phong ấn lên, bằng không ngươi tốc độ tu luyện sẽ càng mau.”

Phượng hoàng chính là thần thú, bọn họ trực hệ hậu bối sao có thể kém đi nơi nào?

Bị Tiêu Lăng Hàn kéo về suy nghĩ, Thượng Quan Huyền Ý mới phản ứng lại đây, bọn họ hai cái vừa mới bắt đầu dục tức thảo luận giống như không phải cái này đi?

Chính mình đây là bị Tiêu Lăng Hàn cấp mang trật!

Không cấm hỏi: “Kia này cùng ta ăn năm viên huyết long quả có quan hệ gì?”

“Ngươi hẳn là còn nhớ rõ huyết long quả tác dụng đi?”

“Nhớ rõ. Nhưng, này cùng ngươi dùng một lần muốn ta ăn năm viên có quan hệ sao?”

Tiêu Lăng Hàn trong lòng cảm thấy buồn cười, ra tiếng hỏi: “Ta đem huyết long quả đặt ở trên bàn, tuy rằng đồng ý ngươi dùng một lần ăn xong, nhưng là ta không cưỡng bách ngươi ăn đi?”

“Nhưng ngươi rõ ràng biết ta một khi ăn lên liền dừng không được tới, này không phải tương đương là ngươi muốn ta ăn sao?”

“Ngươi đây là ở cưỡng từ đoạt lí!”

"Hừ! Dù sao chính là ngươi muốn ta ăn."

"Thành đi, ngươi nói cái gì chính là cái gì." Tiêu Lăng Hàn hảo tính tình nói, ai làm cuối cùng thu lợi người là chính mình đâu!

Nghĩ đến kia mất hồn thực cốt tư vị, hắn cảm giác chính mình lại có chút tâm viên ý mã.

Không thể tưởng, không thể tưởng!

Thượng Quan Huyền Ý ngạo kiều trở về một câu: "Này còn kém không nhiều lắm!"

"Huyền Ý, ngươi còn nhớ rõ ta lần đầu tiên gặp ngươi khi cho ngươi ăn qua cái gì đan dược sao?"

Thượng Quan Huyền Ý hồi tưởng một chút, mới đáp: "Niết bàn trọng sinh đan, Dưỡng Hồn Đan còn có cửu chuyển hoàn hồn đan!" Sau khi nói xong, hắn lại rực rỡ hiểu ra, "Lăng Hàn, ngươi chỉ chính là niết bàn trọng sinh đan?"

"Không tồi, niết bàn trọng sinh đan bên trong đựng phượng hoàng tinh huyết, mà ngươi trong thân thể cũng có phượng hoàng huyết. Theo lý thuyết ngươi ăn niết bàn trọng sinh đan lúc sau, ngươi trong thân thể phượng hoàng huyết sẽ bởi vậy bị đánh thức mới đúng. Đáng tiếc nhiều năm như vậy đều đi qua, một chút phản ứng đều không có. Phía trước ta cẩn thận vì ngươi kiểm tra quá thân thể, phát hiện ở ngươi ngực nơi đó có một cái phong ấn. Chỉ tiếc lấy ta hiện giờ thực lực vô pháp giúp ngươi cởi bỏ, cho nên ta mới muốn ngươi ăn huyết long quả. Có huyết long quả trợ giúp, xem có thể hay không vì ngươi trong thân thể phong ấn mở ra một cái tiểu chỗ hổng. Như vậy ngươi tu luyện lên sẽ so hiện tại mau, ít nhất sẽ vẫn luôn cùng ta ngang hàng."

"Từ từ! Lăng Hàn, ngươi nói ngang hàng? Là có ý tứ gì?"

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đem Tiêu Lăng Hàn phía trước lời nói cấp xem nhẹ, trực tiếp đã bị mặt sau những lời này cấp kích thích tới rồi.

Ngang hàng?

Không phải là chính mình tưởng như vậy đi?

Kia chính mình năm nào tháng nào mới có thể vượt qua Tiêu Đại Ma Vương a!

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn kích động bộ dáng, cười nói: "Tự nhiên là ngươi lý giải cái kia ý tứ."

Thượng Quan Huyền Ý có chút gian nan hỏi: "Chẳng lẽ ngươi tu vi không phải Hợp Thể kỳ đỉnh?"

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: "Ta hiện tại là Luyện Hư trung kỳ."

"Ngươi là khi nào đột phá Luyện Hư kỳ? Ta như thế nào một chút cũng không biết?" Thượng Quan Huyền Ý là thật sự kinh ngạc, Tiêu Lăng Hàn nhà này tu vi bất tri bất giác liền vượt qua chính mình nhiều như vậy.

“Phía trước ta không phải bế quan mười năm sao? Liền khi đó đột phá.”

Tiêu Lăng Hàn có thể liên tục đột phá một phương diện bởi vì hắn ở Lăng Kiếm Tông Tàng Thư Lâu nhìn không ít tiền bối tu luyện tâm đắc; trước kia không hiểu địa phương, lý giải thông thấu sau, tu vi tự nhiên đã đột phá.

Về phương diện khác là bởi vì hắn phía trước ở Thiên Tinh Thành linh thạch quặng trung, hấp thu đại lượng linh thạch trung linh khí.

Lúc ấy hắn còn tưởng rằng sở hữu linh khí đều bị hắn hấp thu luyện hóa, thẳng đến đột phá Luyện Hư kỳ khi, hắn mới biết được có đại bộ phận linh khí lúc ấy cũng không có bị luyện hóa.

Này liền cùng một người ăn nhiều giống nhau, nhiều ra tới kia bộ phận, căn bản là tiêu hóa không được.

“Lăng Hàn, ngươi thật lợi hại.” Thượng Quan Huyền Ý khen, liên tục đột phá hai cấp, huống chi còn có một cái đại cảnh giới.

“Ngươi cũng không kém.” Tiêu Lăng Hàn là thật sự cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý không kém, rốt cuộc hắn không cấm muốn tăng lên tu vi, còn muốn học tập luyện khí cùng trận pháp.

Thượng Quan Huyền Ý lại là biểu tình uể oải nói: “Chính là so với ngươi tới, ta cảm giác chính mình kém xa.”

Tiêu Lăng Hàn không chỉ có năm môn thuật pháp toàn sẽ, tu vi cũng không bỏ xuống, kiếm pháp còn như vậy hảo.

Nếu là làm những người khác biết, nhất định sẽ ghen ghét nổi điên.

May mắn bọn họ điệu thấp, bằng không kia hậu quả không dám tưởng tượng.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn uể oải ỉu xìu bộ dáng, liền biết hắn lo lắng bị chính mình rơi xuống quá xa, sợ trở thành chính mình trói buộc.

Sớm biết rằng liền không nói cho chính hắn tu vi.

Nhưng lại không nghĩ gạt hắn.

Nghĩ đến hắn hiện tại tình huống thân thể, Tiêu Lăng Hàn đúng sự thật nói: “Ta vừa rồi giúp ngươi kiểm tra thân thể thời điểm, phát hiện phong ấn đã xuất hiện một cái cái miệng nhỏ, tin tưởng ngươi về sau tốc độ tu luyện chỉ biết càng lúc càng nhanh.”

“Thật sự?”

“Tự nhiên là thật, ta khi nào đã lừa gạt ngươi?”

“Ta đây phía trước ăn huyết long quả thời điểm, ngươi như thế nào không đem nó tác dụng phụ nói cho ta?”

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này còn nói không có lừa chính mình, lừa chính mình thời điểm nhiều đi, chỉ là không nghĩ vạch

trần hắn mà thôi.

“Ta nếu là nói cho ngươi, ngươi sẽ ăn sao? Ngươi khẳng định sẽ cho rằng ta bất an hảo tâm, muốn thừa cơ nhiều chiếm chút ngươi tiện nghi.”

“Ngươi cũng chưa nói, như thế nào biết ta là nghĩ như thế nào?”

“Bởi vì chúng ta tâm hữu linh tê, ngươi tưởng cái gì, ta còn có thể không biết sao?”

“Hừ, ngươi rõ ràng chính là ở oan uổng ta.” Thượng Quan Huyền Ý không cần nghĩ ngợi nói, tuy rằng chính mình chính là nghĩ như vậy, nhưng loại sự tình này đánh chết cũng không thể thừa nhận.

“……”

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chờ đến bên ngoài trời đã sáng, mới từ Long Ngọc không gian nội ra tới.

Chỉ là hai người mới ra tới liền nghe được động phủ bên ngoài có đánh nhau thanh âm.

“Chạm vào…… Chạm vào.”

“Rống ~ rống ~”

“Oanh!”

Động phủ ngoại đánh nhau là hai bên phân biệt là đêm qua bị Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đuổi ra đi ngũ cấp Xích Viêm hổ, cùng hai gã Hóa Thần kỳ nữ tu.

Hai gã Hóa Thần kỳ nữ tu phân biệt là Tân Noãn cùng Bùi Vân Khê, Tân Noãn có Hóa Thần hậu kỳ tu vi, mà Bùi Vân Khê là Hóa Thần sơ kỳ, hai người đều là Bách Hoa Tông đệ tử.

Tân Noãn bớt thời giờ nhìn thoáng qua vừa rồi bị Xích Viêm hổ chụp phi ngã trên mặt đất Bùi Vân Khê, thấy nàng đã là thâm bị thương nặng, lưu lại cũng không giúp được chính mình, còn không bằng làm nàng trước rời đi.

Vì thế nàng đối Bùi Vân Khê nói: “Sư muội, ngươi đi trước, ta cản phía sau.”

“Sư tỷ, ngươi một người có thể được không? Ta, ta còn có một trận chiến chi lực.” Bùi Vân Khê nói chuyện ngữ khí rõ ràng có chút tự tin không đủ, trong mắt xẹt qua một tia lo lắng, trong lòng lại là vui vẻ.

Tân Noãn ở Bách Hoa Tông thâm trong tông môn trưởng bối yêu thích, là mỗi người khen đối tượng. Nàng không chỉ có người lớn lên đẹp, tính cách cũng hảo, ôn nhu thiện lương, đối ai đều là hòa hòa khí khí.

Nhưng người này là nàng Bùi Vân Khê ác mộng, có nàng Tân Noãn ở, ánh mắt mọi người vĩnh viễn đều nhìn không tới nàng.

Bùi Vân Khê tưởng, nếu là Tân Noãn đã chết, kia nàng sở có được hết thảy có phải hay không đều sẽ thuộc về chính mình?

Hai người đều là Độ Kiếp hậu kỳ Tử Linh lão tổ đồ đệ, trên người tự nhiên có nàng ban cho bảo mệnh ngọc giản.

Liền ở tối hôm qua, Bùi Vân Khê đã đem Tân Noãn công kích ngọc bài trộm cầm đi, có thể như vậy thành công vẫn là bởi vì Tân Noãn đối nàng chưa bao giờ bố trí phòng vệ.

Rốt cuộc hai người từ nhỏ liền cùng nhau tu luyện, không phải thân tỷ muội, lại hơn hẳn thân tỷ muội.

Tân Noãn như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, chính mình coi như thân muội muội người, thế nhưng một lòng muốn chính mình chết.

Hiện tại nàng một lòng chỉ nghĩ hảo hảo cùng trước mắt Xích Viêm hổ đại chiến một hồi, rốt cuộc khó được tìm được một cái như vậy thích hợp bồi luyện đối tượng.

Bùi Vân Khê hiện giờ bộ dáng vừa thấy liền biết là ở cậy mạnh, Tân Noãn tự nhiên không nghĩ làm chính mình sư muội bị thương. Vì thế nàng kiên định nói: "Sư muội ngươi yên tâm trước rời đi, trong chốc lát ta thật sự không đối phó được này chỉ Xích Viêm hổ, liền dùng sư tôn cấp bảo mệnh ngọc bài."

Nghe thấy Tân Noãn nói như vậy, Bùi Vân Khê đành phải đáp: "Kia hảo, sư tỷ, ta liền ở cách đó không xa chờ ngươi, ngươi tiểu tâm chút."

Thấy Bùi Vân Khê đã rời đi, Tân Noãn liền chuyên tâm đối phó nổi lên trước mắt Xích Viêm hổ.

Tân Noãn là băng thuộc tính linh căn, đối chiến hỏa thuộc tính Xích Viêm hổ vừa lúc tương khắc, trong lúc nhất thời nhưng thật ra không có rơi vào hạ phong.

Nàng trong tay Băng Tiễn Thuật như là dài quá đôi mắt giống nhau, mỗi lần đều có thể đâm trúng thứ viêm hổ. Mà thứ viêm hổ phát ra ngọn lửa công kích, cũng là đem Tân Noãn làm cho chật vật không thôi, một người một thú đánh túi bụi.

Động phủ nội.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thần thức quét đến bên ngoài cảnh tượng sau, hai người liền lấy ra bàn ghế, một bên uống trà, một bên xem diễn.

Còn đừng nói, chân nhân biểu diễn, so với phim truyền hình xuất sắc nhiều.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xem diễn xem hứng thú dạt dào, ngẫu nhiên còn thảo luận một chút.

Nếu như bị Tân Noãn biết Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đem nàng sinh tử chiến đấu coi như là biểu diễn, phỏng chừng nàng tái

hảo tính tình đều sẽ bị chọc tức đương trường hộc máu.

“Lăng Hàn, ngươi nói cuối cùng ai sẽ thắng?”

“Xích Viêm hổ.”

Bên ngoài một người một thú chiến đấu tuy rằng tạm thời nhìn qua chẳng phân biệt sàn sàn như nhau, bất quá lúc trước tên kia nữ tử lúc gần đi ánh mắt, tin tưởng nàng nhất định lưu có hậu tay.

“Cùng ta tưởng giống nhau.” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn vừa rồi hẳn là cũng thấy rõ bên ngoài tình cảnh, quả nhiên độc nhất phụ nhân tâm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 410

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 410 trò hay không ngừng

Tiêu Lăng Hàn nhẹ giọng cười nhạt nói: “Bởi vì chúng ta tâm hữu linh tê.”

“Thiếu lừa dối ta, ngươi còn không phải bởi vì vừa rồi thấy rõ bên ngoài phát sinh sự tình, mới có thể nói như vậy.”

“Ngươi thoạt nhìn thực hảo lừa dối sao?”

“Không hảo lừa dối!”

Tiêu Lăng Hàn nén cười, nghiêm trang đáp: “Ân, này liền đúng rồi.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn như thế nào có loại càng bôi càng đen cảm giác đâu?

Chính mình nhất định là bị Tiêu Lăng Hàn đưa tới mương đi, mới có thể như vậy tưởng.

Động phủ bên ngoài.

Tân Noãn vốn dĩ cùng Xích Viêm hổ chiến hảo hảo, đột nhiên nàng cảm giác đan điền trung linh khí vận chuyển càng ngày càng chậm, như là đã chịu cực đại trở ngại.

Một cái không lưu ý, đã bị Xích Viêm hổ cái đuôi ném đi trên mặt đất.

“Phốc” một tiếng, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

“Rống ~~ rống ~~ rống.”

Xích Viêm hổ trong lòng cái nào khí a, tối hôm qua nó bị hai cái cấp bậc so với chính mình cao nhân loại đuổi ra động phủ. Hôm nay sáng sớm lại bị hai nhân loại tìm phiền toái, nó hiện giờ chỉ nghĩ giết trước mắt nhân loại để giải nó trong lòng chi hận.

Thấy đối diện nhân loại bị chính mình ném phiên trên mặt đất, Xích Viêm hổ đắc ý rống to, liền chuẩn bị nhào hướng người nọ.

Thấy bên ngoài nữ tu sẽ chết ở Xích Viêm hổ móng vuốt hạ, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: “Lăng Hàn, chúng ta muốn hay không đi anh hùng cứu mỹ nhân?”

Tiêu Lăng Hàn nguy hiểm nhìn hắn, ngữ khí có chút lãnh: “Ngươi tưởng cứu mỹ nhân?”

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn như vậy nhìn, cầu sinh dục cực cường chạy nhanh lắc đầu: “Ta không nghĩ, ta chỉ là muốn biết suy nghĩ của ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn cho Thượng Quan Huyền Ý một cái tính ngươi thức thời ánh mắt, mới nói nói: “Vẫn là tính, ta sợ lại cứu ra một cái lấy thân báo đáp, vậy phiền toái.”

“Ngươi, ngươi đây là hối hận lúc trước cứu ta?”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói lấy thân báo đáp, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền nghĩ đến hai người mới gặp mặt khi, chính mình nói kia phiên lời nói.

Tiêu Lăng Hàn ý vị thâm trường cười nói: “Không có, ta hiện tại duy nhất may mắn chính là lúc trước ma xui quỷ khiến cứu ngươi như vậy một cái tiểu tuỳ tùng.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Tiêu Lăng Hàn đây là bẩn thỉu hắn đương tuỳ tùng đương không đủ tiêu chuẩn không nói, cuối cùng còn bò đến lão đại trên giường đi?

“Di, có người tới.” Thượng Quan Huyền Ý thần thức quét đến bên ngoài một người thân xuyên màu lam pháp y nam tử, chính lấy cực nhanh tốc độ hướng nữ tử chạy đi.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, đáp: “Anh hùng cứu mỹ nhân người tới.”

Đương hai người thấy rõ nam tử diện mạo sau, biểu tình đều trở nên cổ quái lên.

Xích Viêm hổ chính hưng phấn lập tức liền có thịt ăn, chỉ là nó mới đến bổ nhào vào một nửa, bên cạnh lại sát ra một nhân loại.

Tân Noãn thấy Xích Viêm hổ hướng chính mình đánh tới, lập tức liền tưởng lấy ra không gian giới tử công kích ngọc bài.

Nào biết, ở thời khắc mấu chốt nàng phát hiện chính mình không gian giới tử ngọc bài thế nhưng không cánh mà bay. Liền ở nàng cho rằng chính mình lần này chạy trời không khỏi nắng, không nghĩ tới thời khắc mấu chốt có người dục tích chắn chính mình trước người.

Người tới vạt áo phiêu phiêu, lớn lên tất nhiên là anh tuấn phi phàm.

Như tiên nhân hạ phàm xuất hiện ở Tân Noãn trước người, hắn cao lớn bóng dáng thật sâu ánh vào Tân Noãn trong mắt, làm nàng một lòng không chịu khống chế kinh hoàng lên.

Giờ khắc này nàng biết nàng luân hãm.

Người tới Hóa Thần hậu kỳ tu vi, trong tay hắn kiếm phảng phất không gì chặn được, nhất kiếm liền tước đi Xích Viêm hổ một chân.

“Rống rống! ~” Xích Viêm hổ đau đến trên mặt đất lăn lộn, không ngừng rít gào.

Thiếu một chân, làm Xích Viêm hổ càng thêm phẫn nộ, trong miệng phun ra vô số ngọn lửa cầu triều này trước mặt nam tử công kích mà đi.

Nam tử không sợ chút nào, rút kiếm liền bổ qua đi, trực tiếp đem hỏa cầu chém thành hai làm. Kiếm khí như cũ không giảm mũi nhọn, bổ tới Xích Viêm hổ ngoài miệng, ở mặt trên lưu lại một đạo thật sâu vết kiếm.

Nam tử cũng không có cấp Xích Viêm hổ khôi phục cơ hội, mà là rút kiếm lại lần nữa chém về phía nó.

Một người một hổ chi chiến đấu không trong chốc lát, nam tử liền đem Xích Viêm hổ giải quyết.

“Oanh” một tiếng, Xích Viêm hổ cao lớn thân hình ầm ầm ngã xuống đất.

“Đáng tiếc, một trương da hổ đều bị chém hỏng rồi.” Nam tử nhìn trên mặt đất Xích Viêm hổ, tràn đầy đáng tiếc nói.

“Đa tạ vị đạo hữu này trượng nghĩa ra tay, ta chính là Bách Hoa Tông đệ tử Tân Noãn.” Tân Noãn đi đến nam tử trước mặt, vừa chắp tay tự nhiên hào phóng nói.

Lúc này nàng mới thấy rõ nam tử diện mạo, nam tử mày rậm mắt to, một đôi mắt sáng ngời có thần, lớn lên tất nhiên là phong độ nhẹ nhàng, khí vũ hiên ngang.

Bị đối phương thẳng tắp nhìn chằm chằm, nàng mặt không tự giác mà đỏ hồng.

Ngay sau đó liền nghe nam tử nói: “Gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, là ta bị tu sĩ lý nên làm sự.”

Nam tử trên mặt là không chút nào để ý biểu tình, liền ở Tân Noãn vừa muốn nói cái gì thời điểm, nam tử tiếp tục nói: “Ngươi nếu là thật sự tưởng tạ, liền cho ta linh thạch đi, ta gần nhất thiếu linh thạch.”

Tân Noãn trên mặt mỉm cười biểu tình lập tức liền da nẻ, nguyên lai nam tử trong lòng nàng cao lớn uy mãnh hình tượng lập tức liền giảm bớt một nửa.

“Lẽ ra nên như vậy.” Nói, Tân Noãn lấy ra một cái trang có mười vạn thượng phẩm linh thạch không gian giới tử đưa cho đối phương.

Nam tử tiếp nhận không gian giới tử, thần thức đảo qua, phát hiện không gian giới tử trung có mười vạn khối thượng phẩm linh thạch, hắn lập tức mặt mày hớn hở thu hồi giới tử.

Tân Noãn nhìn thấy nam tử thấy linh thạch liền cao hứng bộ dáng, lại nghĩ tới hắn phía trước dùng chính là kiếm, đều nói kiếm tu nghèo, xem ra thật đúng là như thế.

Tuy rằng có điểm nghèo điểm, bất quá chiến lực cường, người cũng lớn lên đẹp, Tân Noãn như cũ tâm động không thôi.

Thấy hắn bắt đầu xử lý trên mặt đất Xích Viêm hổ thi thể, liền chủ động hỏi: "Còn chưa thỉnh giáo đạo hữu tôn tính đại danh."

Ân Thiên Thịnh xem ở Tân Noãn cho chính mình linh thạch phân thượng, trở về một câu: "Ta kêu Ân Thiên Thịnh."

Thấy Ân Thiên Duệ không có muốn cùng chính mình nói chuyện ý đồ, Tân Noãn chủ động đáp lời: "Ân đạo hữu là một người tới đây rèn luyện sao?"

Nghe thấy hỏi chuyện, Ân Thiên Thịnh có chút không vui nhíu nhíu mày, nữ nhân thật là phiền toái!

Bất quá người ở bên ngoài xem ra, hai người một cái đứng, một cái ngồi xổm, có vẻ là như thế hài hòa.

Đúng lúc này, một cái lỗi thời thanh âm xoa tiến vào.

"Sư tỷ ngươi không đi?"

Nghe thấy thanh âm, Tân Noãn thân thể rõ ràng chính là cứng đờ.

Này quen thuộc không thể lại quen thuộc thanh âm, làm nàng lập tức liền nghĩ tới phía trước sự.

Bởi vì mấy ngày này nàng vẫn luôn cùng Bùi Vân Khê đãi ở bên nhau, trước không nói chính mình trúng dược, mới đưa đến chính mình đan điền trung linh khí vô pháp vận chuyển; liền nói không gian giới tử trung ngọc bài không thấy một chuyện, khẳng định cũng cùng Bùi Vân Khê thoát không được quan hệ.

Hiện giờ Bùi Vân Khê lại như là giống như người không có việc gì quan tâm chính mình, làm Tân Noãn cảm thấy đặc biệt cách ứng.

Không đợi Tân Noãn trả lời, Bùi Vân Khê nhìn về phía Ân Thiên Thịnh, cười khanh khách nói: "Vị đạo hữu này ngươi hảo, ta là Tân Noãn sư muội Bùi Vân Khê, đa tạ ngươi vừa rồi đã cứu ta sư tỷ."

Bùi Vân Khê nói nghe Tân Noãn mày nhăn lại, trước kia nàng không cảm thấy Bùi Vân Khê nói như vậy có cái gì vấn đề. Nhưng đã trải qua phía trước sự, nàng đột nhiên phát hiện chính mình một chút đều không hiểu biết chính mình cái này sư muội.

Bùi Vân Khê vốn là nghĩ tới đến xem Tân Noãn bị Xích Viêm hổ giết chết không có, không nghĩ tới cư nhiên nhìn đến nàng cùng một người nam tử đứng chung một chỗ.

Đương nàng thấy nam tử diện mạo sau, càng là ghen ghét không được.

Tân Noãn mệnh thật đúng là hảo, như vậy đều không chết được, còn có thể bị người cứu.

Như vậy ưu tú nam tử, nàng Bùi Vân Khê cũng coi trọng!

Cho nên nàng không chút nghĩ ngợi mà đi tới, cùng Ân Thiên Thịnh chào hỏi.

Ân Thiên Thịnh ngẩng đầu nhìn Bùi Vân Khê liếc mắt một cái, xuyên tốt như vậy nhất định thực giàu có.

"Ngươi thật sự muốn cảm tạ ta?" Ân Thiên Thịnh đôi mắt tỏa sáng nhìn Bùi Vân Khê, mở miệng hỏi.

Bùi Vân Khê sửng sốt, trước mặt nam tu cư nhiên hỏi như vậy trực tiếp, nàng có chút ngượng ngùng đỏ mặt. Cúi đầu, nhỏ giọng đáp: "Ngươi muốn như thế nào đều có thể."

Tân Noãn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy chính mình hảo sư muội, cư nhiên còn có như vậy e lệ ngượng ngùng một mặt. Nàng có chút khẩn trương nhìn về phía Ân Thiên Thịnh, rất sợ hắn cứ như vậy tiếp nhận rồi sư muội nhào vào trong ngực.

Hai nữ nhân từng người hoài bất đồng tâm tư, chờ Ân Thiên Thịnh hồi đáp.

Ân Thiên Duệ ý nghĩ hoàn toàn cùng hai nữ nhân không ở cùng mặt.

Nghe xong Bùi Vân Khê nói, lập tức hắn liền cảm thấy chính mình vừa rồi là thật không cứu lầm người. Nhìn xem, này hai nữ nhân đều là có linh thạch chủ.

Hắn lập tức nói: "Nếu như vậy, vậy ngươi cũng cho ta mười vạn khối thượng phẩm linh thạch."

Bùi Vân Khê ngẩng đầu kinh ngạc nhìn về phía Ân Thiên Thịnh, hoàn toàn không rõ hắn nói chính là có ý tứ gì.

Chính mình đều đáp ứng hắn, hắn không phải hẳn là lập tức đáp ứng cùng chính mình ở bên nhau sao?

Nàng ngốc đứng ở tại chỗ.

Một bên Tân Noãn lại là nghe minh bạch, nàng ánh mắt lộ ra một tia ý cười, trong lòng vui mừng không thôi.

Tuy rằng nàng cùng Ân Thiên Thịnh bát tự còn không có một phiết, bất quá nàng tin tưởng lấy nàng dung mạo cùng thủ đoạn, nhất định có thể đả động Ân Thiên Thịnh.

Tương lai còn dài!

Ân Thiên Thịnh thấy chính mình nói câu nói kia sau, trước mặt nữ tử cứ như vậy ngốc ngốc nhìn chính mình.

Hắn có chút không kiên nhẫn hỏi: "Ngươi rốt cuộc có cho hay không, vẫn là nói ngươi không có? Không có liền trạm một bên đi, đừng chống đỡ ta làm việc."

Bùi Vân Khê rốt cuộc phản ứng lại đây, nàng trong lòng thầm hận, nguyên lai là một cái ăn cơm mềm quỷ nghèo.

Bất quá nghĩ đến hắn là Tân Noãn nhìn trúng người, nếu là chính mình đem hắn đoạt lại đây, chẳng phải là chứng minh chính mình so Tân Noãn có mị lực!

Nghĩ thông suốt sau, nàng trực tiếp lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho Ân Thiên Thịnh.

Ở Ân Thiên Thịnh tiếp giới tử khi, nàng không dấu vết cọ quá hắn tay.

Nhưng mà trong lòng chỉ có linh thạch Ân Thiên Thịnh bị người ăn đậu hủ đặc biệt không biết, hắn vui mừng mà dùng thần thức đảo qua không gian giới tử. Phát hiện bên trong vừa lúc có mười vạn khối thượng phẩm linh thạch, ngẩng đầu thưởng Bùi Vân Khê một cái xuân phong ấm áp mỉm cười.

Hoàn toàn không hiểu rõ Bùi Vân Khê thấy Ân Thiên Thịnh đối chính mình cười, lập tức liền trở về hắn một cái xán lạn tươi cười.

Người ở bên ngoài xem ra, bọn họ đây là ở mặt mày đưa tình.

Lang cố ý, thiếp có tình.

Động phủ nội, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn ở dùng thần thức quan khán bên ngoài tình huống.

“Lăng Hàn, không nghĩ tới Ân sư huynh như vậy có nữ nhân duyên, lập tức liền có hai nữ nhân đối hắn nhào vào trong ngực.”

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, cười như không cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý: “Ngươi hâm mộ?”

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn xem đến lưng phát mao, chạy nhanh lắc đầu: “Không có, ta chính là tò mò Ân sư huynh đều ở chỗ này, kia Sở sư huynh đi nơi nào đâu?”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn thần thức lan tràn đi ra ngoài, thực mau liền nhìn đến Sở Mục Thần cùng một cái đầu bạc nam tử chính triều bọn họ bên này tới rồi. “Ở cách đó không xa, đang ở hướng bên này đuổi.”

Thượng Quan Huyền Ý thần thức không có Tiêu Lăng Hàn cao, quan sát không đến như vậy xa. Tất nhiên là không có nhìn thấy kia hai người, bất quá hiện tại hắn trong lòng lại mừng rỡ không được.

“Nghe ngươi nói như vậy, ta hảo chờ mong.”

Chờ một chút Sở Mục Thần nếu là biết chính mình lập tức lại nhiều ra hai cái tình địch, không biết sẽ là cái dạng gì biểu tình.

Nhị nữ tranh một nam!

Đợi chút này hai nữ nhân phát hiện nhà trai nguyên lai là có chủ, không biết các nàng nên làm gì cảm tưởng.

Ngẫm lại đều cảm thấy xuất sắc!

“……”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chậm đợi bên ngoài trò hay trình diễn.

Ân Thiên Thịnh được đến hai mươi vạn thượng phẩm linh thạch, trong lòng cao hứng không được. Nghĩ, đợi chút Sở Mục Thần tới nhất định phải hướng hắn huyễn khốc một phen.

Nhanh chóng thu thập hảo trên mặt đất Xích Viêm hổ, Ân Thiên Thịnh ngẩng đầu liền nhìn đến Tân Noãn cùng Bùi Vân Khê còn đứng ở một bên.

Hắn nghi hoặc nhìn về phía hai người: "Các ngươi như thế nào còn ở nơi này?"

Tân Noãn cùng Bùi Vân Khê đều có chút xấu hổ, hai người ở bên cạnh đợi nửa ngày, nguyên lai Ân Thiên Thịnh căn bản là đương các nàng không tồn tại.

Tân Noãn thực mau phản ứng lại đây, bất chấp rụt rè, nàng chủ động hỏi: "Ân đạo hữu là một người tới Bồn Hà Sơn rèn luyện sao?"

Hỏi xong sau, nàng một đôi đôi mắt đẹp chờ đợi nhìn Ân Thiên Duệ. Phía trước nàng liền hỏi qua, chỉ là bị Bùi Vân Khê đột nhiên xuất hiện cấp đánh gãy.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 411

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 411 Mặc Thần Cửu Tiêu

Ân Thiên Thịnh nhíu nhíu mày, mặt vô biểu tình đáp: “Không phải.”

Đáp xong sau, hắn bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn bọn họ nơi sơn động đi đến.

Hắn sở dĩ tới bên này, chính là bởi vì cảm ứng được Tiêu Lăng Hàn ở chỗ này. Không nghĩ tới gần nhất liền đụng tới Xích Viêm hổ cùng một cái nữ tu ở chiến đấu, kỳ thật hắn không tính toán cứu người, hắn chỉ nghĩ muốn Xích Viêm hổ da.

Hết thảy đều là mỹ lệ hiểu lầm.

Bất quá hắn cũng không lỗ, bạch được một bút linh thạch.

Thấy Ân Thiên Thịnh phải rời khỏi, Tân Noãn nhịn không được tiếp tục hỏi: “Ân đạo hữu là muốn đi tìm ngươi đồng bạn sao?”

Ân Thiên Thịnh đứng yên, nhìn Tân Noãn liếc mắt một cái.

Nghĩ thầm: Này nữ tu vấn đề thật nhiều, phiền đều phiền đã chết.

Sớm biết rằng vừa rồi nên chờ Xích Viêm hổ đem nàng ăn, chính mình lại động thủ.

Tân Noãn cũng không biết Ân Thiên Thịnh lúc này ý tưởng, nàng chỉ cảm thấy Ân Thiên Thịnh vừa rồi xem chính mình ánh mắt như là đang xem một con phiền nhân ruồi bọ.

Cái này phát hiện làm nàng trong lòng chợt lạnh, còn không đợi nàng tiếp tục tưởng đi xuống, liền thấy hai gã nam tu từ xa đến gần.

“Thiên Thịnh.”

Nghe thấy quen thuộc thanh âm, Ân Thiên Thịnh quay đầu lại nhìn lại, liền thấy Sở Mục Thần cùng Bạch Thiên Huyền hai người chính hướng chính mình đi tới.

“Mục Thần, Thiên Huyền.”

“Ân, các nàng là ai?” Sở Mục Thần điểm điểm, lại nhìn về phía đứng ở một bên Tân Noãn cùng Bùi Vân Khê hai người.

Ân Thiên Thịnh theo Sở Mục Thần ánh mắt nhìn về phía Tân Noãn cùng Bùi Vân Khê, nhíu mày suy nghĩ một chút. Này hai người giống như có nói qua các nàng tên, bất quá chính mình không nhớ rõ.

Hắn dứt khoát đáp: "Không quen biết."

Tân Noãn cùng Bùi Vân Khê sư tỷ muội nhìn thấy Ân Thiên Thịnh hai cái đồng bạn đã đến, thấy hai người cũng là lớn lên thập phần tuấn mỹ. Chính chờ mong hắn lẫn nhau giới thiệu, kết quả liền nghe thấy hắn nói không quen biết chính mình hai người.

Hai người giờ phút này sắc mặt đều không đẹp, đặc biệt là Tân Noãn, phía trước nàng còn tưởng rằng chính mình đụng phải lương nhân. Kết quả Ân Thiên Thịnh cư nhiên cùng vừa đến nơi này trong đó một người tay nắm tay, này thuyết minh hai người quan hệ không giống bình thường.

Nàng khuynh mộ người cư nhiên sớm có đạo lữ, hơn nữa vẫn là một người nam tử.

Mà Bùi Vân Khê trong lòng miễn bàn có bao nhiêu vui sướng, phía trước nàng liền nhìn ra Tân Noãn đối Ân Thiên Thịnh có như vậy một chút ái mộ.

Chỉ tiếc hoa rơi cố ý nước chảy vô tình.

Nàng tràn đầy trào phúng nhìn về phía Tân Noãn, trên mặt biểu tình là nói không nên lời vui sướng khi người gặp họa.

Cảm giác được Bùi Vân Khê ánh mắt, Tân Noãn trong lòng nói không nên lời là cái gì tư vị. Nghĩ đến trước kia nàng đi nơi nào đều sẽ mang lên Bùi Vân Khê, hiện giờ hai người đã thế cùng nước lửa. Về sau không bao giờ dùng cố kỵ Bùi Vân Khê cảm thụ, ngược lại làm nàng có loại rốt cuộc giải thoát rồi nhẹ nhàng cảm.

Nhìn đến Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần hai người thân mật hỗ động, nàng trong lòng về điểm này nhi nữ chi tình trong khoảnh khắc hóa thành hư ảo.

Cũng không biết phía trước Bùi Vân Khê cho chính mình hạ chính là cái gì dược, hiện tại Tân Noãn phát hiện chính mình đan điền trung linh khí lại có thể vận chuyển tự nhiên.

Đẩy ra mây mù thấy minh nguyệt.

Tân Noãn đã thấy ra sau, tâm cảnh lập tức tăng lên không ít.

Nàng hiện tại yêu cầu ngục tích lập tức trở về bế quan.

Nàng tưởng, về sau nàng hẳn là đều sẽ không lại đối cái nào nam tu dễ dàng động tâm.

Hiện tại nàng chỉ nghĩ hảo hảo tu luyện, đi đạo của mình.

Theo sau Tân Noãn đi tới Ân Thiên Thịnh trước người, đối hắn hành lễ.

"Ân đạo hữu, phía trước đa tạ ngươi ra tay cứu giúp, chúng ta sau này còn gặp lại." Nói xong, nàng lại đối một bên Sở Mục Thần cùng Bạch Thiên Huyền gật gật đầu, theo sau liền hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở trước mặt mọi người.

Sở Mục Thần còn tưởng rằng chính mình lại nhiều một cái tình địch, chỉ là không nghĩ tới hắn còn không có ra tay, tình địch liền chính mình chặt đứt ý niệm.

Bùi Vân Khê thấy Tân Noãn đi rồi, mà chính mình lưu lại nơi này cũng chỉ là nhận người ngại. Cho nên ở Tân Noãn rời đi sau, nàng cũng đi theo rời đi.

Trong sơn động.

Thượng Quan Huyền Ý vốn đang muốn nhìn trò hay, kết quả liền trò hay còn không có trình diễn, cứ như vậy qua loa kết thúc.

"Ta phía trước rõ ràng nhìn đến tên kia kêu Tân Noãn nữ tu đối Ân sư huynh có ý tứ, như thế nào đột nhiên liền thay đổi chủ ý?" Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt tiếc nuối, không khỏi thở dài: "Ai! Nữ nhân tâm, đáy biển châm!"

"Nữ nhân tâm tư ngươi đừng đoán, đoán tới đoán đi cũng đoán không rõ."

"Những lời này là…… Một bài hát đi?" Thượng Quan Huyền Ý nghe có chút quen tai, hẳn là Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ xuất hiện quá.

"Ân, xác thật là một bài hát."

Tiêu Lăng Hàn nói âm vừa ra, bọn họ bố trí ở bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động.

"Tới, ta đi thả bọn họ tiến vào." Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền đứng lên.

Thượng Quan Huyền Ý đem bố trí ở sơn động khẩu sát trận cùng phòng ngự trận đều đóng cửa sau, liếc mắt một cái liền thấy được Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần, còn có một người xa lạ nam tử.

"Huyền Ý, đã lâu không thấy."

"Ân, Ân sư huynh, Sở sư huynh, còn có vị này bằng hữu cùng nhau tiến vào lại nói."

Ba người theo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau hướng trong sơn động bước vào, tuy rằng đây là một con yêu thú động phủ, bất quá đã bị Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xử lý quá. Bên trong đã không có yêu thú trên người mùi lạ, ngược lại trong không khí có loại nhàn nhạt linh thảo mùi hương.

Đi vào sơn động, Ân Thiên Thịnh, Sở Mục Thần cùng Bạch Thiên Huyền ba người liền thấy Tiêu Lăng Hàn ngồi ngay ngắn một cái bàn đá bên, trên bàn có linh quả, có trà. Vừa thấy này tư thế, không cần đoán đều biết, vừa rồi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhất định là ở bên trong này nhìn một hồi trò hay.

Nhìn đến mấy người tiến vào, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nhìn về phía tên kia xa lạ nam tử.

Hắn có một đầu màu ngân bạch tóc, trên mặt làn da có chút bạch, ngũ quan cương nghị, giữa mày chỗ có một cái” vương” tự, đạm mấy không thể thấy.

Bạch Thiên Huyền bị Tiêu Lăng Hàn như vậy thẳng tắp nhìn chằm chằm, một cử động cũng không dám, trong lòng có chút thấp thỏm, năm đó hắn liền đặc biệt kiêng kị trước mắt người này.

Bạch Thiên Huyền vừa đến Thiên Lăng đại lục không lâu, đã bị tiếp trở về Bạch Hổ tộc.

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt bỗng nhiên biến thành màu tím, ngay sau đó hắn liền thấy rõ Bạch Thiên Huyền bản thể.

Nhướng mày nói: “Ngươi là lúc trước kia chỉ Thiên Quang Bạch Hổ?”

Tuy rằng có chút khẩn trương, bất quá Bạch Thiên Huyền còn trấn định tự nhiên đáp: “Là, ta danh Bạch Thiên Huyền.”

“Ân, đều ngồi xuống rồi nói sau.” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhìn thoáng qua bên cạnh Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần.

Năm người ngồi xuống sau, Sở Mục Thần đơn giản giảng thuật một chút bọn họ trải qua.

Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần liền như Mạc Vô Nhai bọn họ nói như vậy, sáng sớm liền tới rồi Thiên Lăng đại lục.

Hai người ở đột phá Hóa Thần kỳ sau liền rời đi Vạn Pháp Tông ra cửa du lịch, mấy năm nay vẫn luôn không trở về quá. Chủ yếu là bởi vì hai người cùng Vạn Pháp Tông tam đại công tử không hợp, hơn nữa bọn họ lúc trước tu vi không bằng nhân gia, vẫn luôn đều bị đè nặng.

Hai người dứt khoát rời đi tông môn, nơi nơi du lịch. Nhưng thật ra vận khí tốt, được đến không ít cơ duyên, tu vi cũng đạt tới Hóa Thần hậu kỳ.

Lần này bọn họ chuẩn bị đi Bạch Thiên Huyền tộc địa, Bạch Thiên Huyền chính là chuyên môn tới nơi đây tiếp bọn họ hai người.

Nào biết vừa vặn phát hiện Tiêu Lăng Hàn cũng ở cách đó không xa, cho nên dứt khoát trước tới tìm hắn.

Sở Mục Thần nhìn hai người hỏi: “Lăng Hàn cùng Huyền Ý, các ngươi muốn hay không cùng chúng ta cùng đi Bạch Hổ tộc?”

Tiêu Lăng Hàn lời nói dịu dàng cự tuyệt: “Chúng ta còn có mặt khác sự muốn làm, các ngươi đi thôi.”

Ân Thiên Thịnh chậc lưỡi, trong lòng có chút tiếc nuối. Lần này không có thể ăn đến Tiêu Lăng Hàn làm đồ ăn, lần sau không biết phải đợi khi nào mới có thể ăn tới rồi.

Hắn chưa từ bỏ ý định lại lần nữa hỏi: “Các ngươi hai người thật sự bất hòa chúng ta cùng đi sao?”

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: “Tự nhiên là thật.”

Vừa thấy Ân Thiên Thịnh tạp miệng động tác, Thượng Quan Huyền Ý liền biết hắn là tưởng niệm Lăng Hàn làm đồ ăn. Hắn chính là một cái đoạt chính mình đồ ăn chủ, mỗi lần liền hắn ăn nhiều nhất.

Huống chi bọn họ kế tiếp còn muốn tu luyện, Lăng Hàn làm sao có thời giờ làm thức ăn.

Biết không có thể ở bên nhau, Ân Thiên Thịnh bởi vì lúc trước cướp trước tới nhiệt tình kính lập tức liền lui xuống, có vẻ có chút uể oải ỉu xìu.

Sở Mục Thần thấy Ân Thiên Thịnh bộ dáng này, cảm thấy chính mình trù nghệ còn chờ tăng lên. Bằng không tức phụ nhi thành thật nghĩ người khác làm thức ăn, kia như thế nào có thể hành.

Liền ở Sở Mục Thần chuẩn bị đứng dậy rời đi khi, Tiêu Lăng Hàn lại gọi lại hắn.

“Mục Thần lưu lại, Thiên Thịnh cùng Thiên Huyền các ngươi tới trước bên ngoài đi.” Tiêu Lăng Hàn nhìn ba người nói, vừa rồi nhìn thấy Sở Mục Thần khi, Long Ngọc không gian đột nhiên liền chấn động một chút.

Tựa hồ là ở triệu hoán hắn, cho nên Tiêu Lăng Hàn mới đem hắn lưu lại, muốn nhìn một chút đến tột cùng là chuyện như thế nào.

Ba người nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, đều không biết hắn muốn làm sao, bất quá ba người vẫn là ngoan ngoãn làm theo.

Chờ Ân Thiên Thịnh cùng Bạch Thiên Huyền ra sơn động, Tiêu Lăng Hàn mở ra trong sơn động trận pháp.

“Huyền Ý, ta muốn mang Mục Thần tiến tùy thân không gian, ngươi là ở bên ngoài chờ vẫn là cùng chúng ta cùng nhau đi vào?” Tiêu Lăng Hàn nhìn bên người Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

“Ta vì các ngươi hộ pháp.”

Tuy rằng bên ngoài có Ân Thiên Thịnh, bất quá Bạch Thiên Huyền nhưng không cùng Tiêu Lăng Hàn ký kết khế ước, hắn nhưng không yên tâm.

Cho nên Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình vẫn là lưu tại bên ngoài tương đối hảo.

“Hảo, ta thực mau liền ra tới.”

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bắt lấy Sở Mục Thần cánh tay, hai người lập tức biến mất tại chỗ.

Vừa đến Long Ngọc không gian, một cái màu đen vật thể liền từ cung điện trung bay ra tới, thẳng tắp triều Sở Mục Thần bay tới.

Sở Mục Thần là lần đầu tiên tiến Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian, hắn còn không có làm rõ ràng trạng huống. Phát hiện có cái gì hướng chính mình bay tới, định nhãn vừa thấy, thế nhưng là một sàng cầm, hắn theo bản năng duỗi tay tiếp được.

Nhìn đến trong tay lẳng lặng nằm Thất Huyền Cầm, hắn không hiểu ra sao nhìn về phía bên người Tiêu Lăng Hàn.

Bởi vì có Ân Thiên Thịnh phía trước trải qua, Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra có vẻ rất là bình tĩnh.

Trong lòng lại là suy nghĩ, này rõ ràng là chính mình không gian, vì cái gì có thứ tốt đều không cho chính mình?

Sở Mục Thần trong tay cầm như là nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn tâm tình, nó trực tiếp bay ra Sở Mục Thần trong tay, thân mật mà cọ cọ Tiêu Lăng Hàn cánh tay.

Tiêu Lăng Hàn "Hừ" một tiếng, không có lý nó.

Thất Huyền Cầm đành phải trở lại Sở Mục Thần là trước người, vây quanh hắn dạo qua một vòng. Cầm huyền đột nhiên phát ra "Tranh" một tiếng vang nhỏ, như kim qua thiết mã.

Một đạo nhìn không thấy công kích bay thẳng đến Sở Mục Thần mà đi.

Ngay sau đó, hắn giữa mày liền phiêu ra một giọt máu tươi, trực tiếp dung vào Thất Huyền Cầm trung.

Hồng quang chợt lóe, Thất Huyền Cầm cái đáy xuất hiện "Mặc Thần Cửu Tiêu" bốn cái rồng bay phượng múa tự.

Sở Mục Thần theo bản năng thì thầm: "Mặc Thần Cửu Tiêu."

"Cửu Tiêu, Cửu Tiêu vân ngoại, hẳn là ý tứ này." Tiêu Lăng Hàn lẩm bẩm nói nhỏ, hắn tựa hồ thấy được một tòa thân ở ở đám mây cung điện.

Quay đầu nhìn nhìn trước mặt cung điện, tương tự lại không phải.

Lắc đầu, quản hắn có phải hay không, về sau tổng hội có đáp án.

Sở Mục Thần có chút không xác định hỏi: "Nó đây là nhận ta là chủ?"

Hắn đến nay còn không có chính mình bản mạng pháp khí, vẫn luôn không biết dùng cái gì hảo, phía trước hắn vẫn luôn đem cây quạt trở thành vũ khí.

Cũng nghĩ tới dùng cây quạt làm chính mình bản mạng pháp khí, nhưng hắn tổng cảm giác không đúng chỗ nào.

Hiện giờ này sàng cầm xuất hiện, làm hắn có loại chính mình cùng này sàng cầm huyết mạch tương liên kỳ quái cảm.

Tựa hồ hắn chính là này sàng cầm, này sàng cầm chính là hắn.

"Nó là của ngươi."

Tiêu Lăng Hàn nói âm vừa ra, Mặc Thần Cửu Tiêu Cầm hóa thành một đạo lưu quang chui vào Sở Mục Thần đan điền trung.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn lập tức minh bạch lúc trước nhìn thấy Sở Mục Thần khi, nhắc nhở đồ vật của hắn nên là này sàng cầm.

Nó đây là tìm được chính mình chủ nhân?

Nhưng Tiêu Lăng Hàn như thế nào cảm giác chính mình cũng có thể tùy tâm sở dục sử dụng nó đâu?

Tựa như Ân Thiên Thịnh Mặc Thịnh Kiếm giống nhau.

Vẫy vẫy đầu, đem này đó kỳ quái ý niệm vứt bỏ, Tiêu Lăng Hàn lại đem Sở Mục Thần mang ra Long Ngọc không gian.

Nhìn thấy hai người xuất hiện, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc hỏi: "Như thế nào nhanh như vậy liền ra tới?"

Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn muốn đơn độc mang Sở Mục Thần tiến tùy thân không gian, hắn liền đoán được nguyên nhân.

Nhưng lúc trước Ân Thiên Thịnh không phải ở tùy thân không gian trung đãi đã lâu, mới ra tới sao?

Chẳng lẽ Sở Mục Thần tiến trong không gian nguyên nhân, không phải chính mình tưởng như vậy?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 412

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 412 động thiên phúc địa

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục tưởng đi xuống, Tiêu Lăng Hàn thanh âm liền nhớ tới: "Sự tình đã làm tốt."

"Nhanh như vậy."

"Ân, chờ một chút lại cùng ngươi nói tỉ mỉ."

Theo sau ba người liền cùng nhau đi ra sơn động.

Vừa ra tới liền đối thượng Ân Thiên Thịnh nghi hoặc ánh mắt, Sở Mục Thần cho hắn một cái tạm thời đừng nóng nảy ánh mắt.

Xoay người đối Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn nói: "Chúng ta đây liền đi trước, Lăng Hàn, Huyền Ý các ngươi bảo trọng, sau này còn gặp lại."

"Bảo trọng, sau này còn gặp lại."

Tiễn đi Sở Mục Thần ba người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền trực tiếp đi Ngũ Lĩnh hẻm núi.

Ngũ Lĩnh hẻm núi chính là Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước đi qua động thiên phúc địa.

Nơi đó không chỉ có linh khí nồng đậm, còn có bảy tám cửu cấp linh thảo.

Kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý sẽ không luyện đan, này đó linh thảo hắn đều là trực tiếp dùng. Tuy rằng cũng có hiệu quả, nhưng cùng luyện thành đan dược hiệu quả liền kém khá xa.

Ba ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rốt cuộc tới rồi Ngũ Lĩnh hẻm núi, Ngũ Lĩnh hẻm núi ở Bồn Hà Sơn Tây Nam phương.

Thuộc về là Nhân tộc cùng Yêu tộc giao tiếp chỗ.

Nếu là Thượng Quan Huyền Ý muốn độ kiếp nói, ở chỗ này nhất thích hợp.

Kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý trong lúc vô ý bị truyền tống tới rồi Thiên Lăng đại lục, vừa lúc nơi đó liền ở Bồn Hà Sơn cách đó không xa.

Bởi vì bị quá nhiều người đuổi giết quá, dẫn tới hắn không nghĩ đi nhân loại thành trì. Cho nên trực tiếp vào Bồn Hà Sơn, ở Ngũ Lĩnh hẻm núi cùng một cái hắc trạch mãng đánh nhau khi, trong lúc vô ý rớt vào một cái động thiên phúc

địa. Từ đây hắn liền ở nơi đó mặt tu luyện, thẳng đến tu vi đạt tới Độ Kiếp kỳ đỉnh mới ra tới.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đứng ở một cây đại thụ hạ, nhìn về phía phía trước cửa cốc phương hướng.

"Lăng Hàn, phía trước hẳn là chính là cái kia bát cấp hắc trạch mãng địa bàn, chúng ta là giết nó vẫn là lưu trữ nó?"

Nếu là muốn sát nó nói, liền phải dùng ngọc bài.

Bất quá cũng may trong tay bọn họ có vài khối Đại Thừa kỳ công kích ngọc bài.

"Ta cảm thấy lưu trữ nó muốn so giết nó càng tốt, kiếp trước ngươi sở dĩ có thể ở bên trong vẫn luôn an tĩnh tu luyện, nhiều ít là bởi vì nó canh giữ ở bên ngoài duyên cớ."

Một con bát cấp yêu thú cũng không phải là như vậy dễ đối phó, liền tính là cùng cảnh giới tu sĩ ra tay, cũng khó chiến thắng nó.

Yêu thú da dày thịt béo, chiến lực giống nhau cao hơn nhân tu.

"Nghe ngươi nói như vậy, ta như thế nào có loại nó là cố ý làm ta rơi vào cái kia động thiên phúc địa bên trong ý tưởng?"

"Ngươi suy nghĩ nhiều, nếu là nó biết bên trong có cái động thiên phúc địa, chính mình đã sớm đi vào hưởng dụng. Nơi nào còn sẽ đến phiên ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay điểm điểm Tiêu Lăng Hàn đầu, gia hỏa này liền sẽ ý nghĩ kỳ lạ.

"Ta liền tùy tiện ngẫm lại." Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay đem Tiêu Lăng Hàn điểm ở chính mình giữa trán tay cầm xuống dưới, xì hơi há mồm cắn một chút.

"Tê, Huyền Ý ngươi đây là chơi với lửa!"

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt thâm thâm, nguy hiểm nhìn Thượng Quan Huyền Ý, trong mắt minh minh diệt diệt thiêu đốt hai thốc ngọn lửa.

Xong rồi, xong rồi.

Tiêu Đại Ma Vương sẽ không lại muốn song tu đi?

Thượng Quan Huyền Ý lập tức dời đi hắn lực chú ý, nghiêm trang nói: "Lăng Hàn, chúng ta vẫn là nhanh lên vào đi thôi, ta cảm giác chính mình liền sắp thăng cấp." Nói xong, hắn chờ mong nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tuy rằng biết Thượng Quan Huyền Ý đây là ở bịa chuyện, nhưng Tiêu Lăng Hàn vẫn là rất phối hợp đáp: "Hảo, ngươi thăng cấp quan trọng."

Thấy hắn nhẹ nhàng thở ra bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nhoẻn miệng cười nói: "Chờ, ta trước nhìn xem cái kia hắc trạch mãng hiện tại cái nào vị trí?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Ân."

Hắn thần thức chỉ có Luyện Hư kỳ, nếu là hắn thả ra thần thức đi xem xét, nhất định sẽ bị hắc trạch mãng phát hiện.

Cho nên hắn đứng ở một bên lẳng lặng chờ Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức, một tấc tấc lan tràn tiến Ngũ Lĩnh hẻm núi nội, không trong chốc lát hắn liền nhìn đến hắc trạch mãng thân ảnh.

Hắc trạch mãng giờ phút này chính chiếm cứ ở mặt cỏ thượng, lười biếng phơi nắng, nó bộ dáng nói không nên lời thích ý.

Mà Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước rớt động thiên phúc địa địa phương liền ở nó phía sau.

Thấy như vậy một màn Tiêu Lăng Hàn không khỏi nhíu mày.

Mãng xà thị lực phi thường kém, nhưng chúng nó đều có chính mình chiêu số, đó chính là có "Thị lực làm cho thẳng khí" chi xưng độ ấm cảm giác khí quan. Ở mãng xà đôi mắt cùng lỗ mũi chi gian có có thể cảm giác độ ấm biến hóa khí quan, này đó khí quan làm mãng xà có thể cảm giác đến cái khác động vật phát ra độ ấm, do đó chuẩn xác không có lầm mà bắt giữ đến con mồi.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn thu hồi thần thức, mày lại trói chặt, không khỏi hỏi: "Lăng Hàn, ngươi nhìn đến cái gì?"

"Hắc trạch mãng ở mặt cỏ thượng nghỉ ngơi, bất quá nó nghỉ ngơi phía sau lại là ta muốn đi địa phương."

"…… Chúng ta đây muốn như thế nào qua đi?"

Nếu là nó là thất cấp bọn họ còn có thể dán ẩn thân phù, nhưng gia hỏa này đã có bát cấp.

Trầm ngâm một lát, Tiêu Lăng Hàn nói: "Ta đem ngươi thu vào tùy thân không gian, ta xuyên Tiên cấp tiên y đi vào."

"Như vậy có thể được không? Ta có điểm không yên tâm ngươi." Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, lo lắng nói.

"Yên tâm, ta sẽ cẩn thận. Nếu là thật sự bị nó phát hiện, ta cũng tiến tùy thân không gian. Dù sao phụ cận hẳn là không ai, sẽ không có người phát hiện."

"Vậy được rồi, ngươi đừng cậy mạnh, vừa thấy tình huống không đối liền lập tức đến trong không gian tới." Thượng Quan Huyền Ý muốn cự tuyệt, nhưng Tiêu Lăng Hàn biện pháp này trước mắt tới xem là tốt nhất, đành phải bất đắc dĩ thỏa hiệp.

Được đến Thượng Quan Huyền Ý đồng ý sau, Tiêu Lăng Hàn đem hắn thu vào Long Ngọc không gian trung, sau đó lấy ra tiên y lập tức mặc vào.

Hết thảy chuẩn bị tốt sau, Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là uống một ngụm linh tuyền thủy, sau đó mới hướng Ngũ Lĩnh hẻm núi nội đi đến.

Bởi vì xuyên tiên y cực kỳ tiêu hao linh khí, Tiêu Lăng Hàn nện bước không khỏi nhanh hơn vài phần.

"Kẽo kẹt" một thanh âm vang lên.

Tiêu Lăng Hàn dọa một cử động nhỏ cũng không dám, hắn hiện tại đang ở hắc trạch mãng bên cạnh người cách đó không xa. Vừa rồi một không cẩn thận dẫm tới rồi một cây nhánh cây khô, nếu không phải sợ vận khởi linh khí bị phát hiện, hắn cũng không đến mức làm ra tiếng vang tới.

Hắc trạch mãng nhắm chặt hai tròng mắt chậm rãi mở, đầu tả hữu lay động một chút, như là ở cảm giác thứ gì.

Lại đây mười giây, nó tựa hồ cái gì cũng không có phát hiện, lại chậm rãi nhắm lại mắt.

Tiêu Lăng Hàn đại khí đều không suyễn, nhìn thấy hắc trạch mãng không có bất luận cái gì động tác, hắn lần này càng kêu cẩn thận nhấc chân, để tránh lại làm ra tiếng vang.

Rõ ràng không có rất xa khoảng cách, Tiêu Lăng Hàn lại cảm giác chính mình đi rồi cách xa vạn dặm, phía sau lưng tâm đều toát ra hãn. Nếu không phải hắn vẫn luôn ở vận chuyển công pháp, làm thân thể độ ấm cùng chung quanh giống nhau, phỏng chừng đã sớm bị phát hiện.

Một phút sau.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trước mắt lõm vào đi một cái tiểu hắc động, bên trong chính là bọn họ chuyến này mục đích địa.

Hồi tưởng một chút Thượng Quan Huyền Ý ký ức, hắn lúc trước là bị hắc trạch mãng một cái vẫy đuôi liền trừu đi vào.

Ở bị đánh vào cái này tiểu hắc động thời điểm, thủ hạ của hắn ý thức bắt một chút bên cạnh vách đá, sau đó mới rớt đi vào.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ hướng vách đá, tra tìm lên.

Không trong chốc lát, hắn liền tìm tới rồi một cái nhô lên hòn đá, nếu hắn sở liệu không tồi, này hẳn là chính là tiến vào cái kia động thiên phúc địa cơ quan.

Tìm được cơ quan sau, Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là uống một ngụm linh tuyền thủy, bổ sung đan điền trung linh khí. Sau đó lấy ra mấy trương bạo phá phù, trực tiếp một cái thuấn di đến hắc trạch mãng phía trước, kích hoạt bạo phá phù sau, đối với nó liền ném qua đi.

Ở hắc trạch mãng còn không có phản ứng lại đây thời điểm, Tiêu Lăng Hàn lại một cái thuấn di. Trực tiếp về tới tiểu hắc trước động, nhanh chóng ấn xuống cơ quan, người khác đã bị hít vào tiểu hắc trong động.

Hắc trạch mãng mới vừa phát hiện nó địa bàn thượng nhiều ra một cái khách không mời mà đến, ngay sau đó nó đã bị một phen phù triện vây quanh. Phù

triện chỉ có thất cấp uy lực, căn bản không gây thương tổn nó. Chỉ là nó tạm thời không hảo cảm biết địch nhân vị trí. Chờ bạo phá phù tạo thành tiếng vang dừng lại sau, nó phát hiện chính mình địa bàn thượng đã không có mặt khác vật còn sống hơi thở.

Vì thế nó thay đổi cái tư thế, tiếp tục phơi nắng.

Cảm giác được không khí tươi mát, linh khí nồng đậm. Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, phát hiện chính mình hiện tại cư nhiên thân ở ở một mảnh linh thảo trong vườn.

Thả ra thần thức, xem xét một chút chung quanh hoàn cảnh, này phiến trong không gian cảnh tượng nhất nhất ánh vào Tiêu Lăng Hàn thức hải trung.

Hắn cảm thấy nơi này hẳn là một cái đại năng sáng lập ra tới tiểu không gian.

Phát hiện không có nguy hiểm sau, mới đem Thượng Quan Huyền Ý từ Long Ngọc không gian trung phóng ra.

Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn ở phòng tu luyện trung tiêu cấp chờ đợi, Tiêu Lăng Hàn tuy rằng không một lát liền đem hắn thả ra, nhưng hắn ở không gian lại là vượt qua một ngày.

Vừa ra tới, Thượng Quan Huyền Ý liền phát hiện hắn hiện tại nơi địa phương, chính là bọn họ chuyến này mục đích địa.

Nhìn nhìn bên cạnh Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn không có bị thương, vẫn luôn treo tâm, cuối cùng rơi xuống đất.

, Tiêu Lăng Hàn nhận thấy được Thượng Quan Huyền Ý động tác sau, cười nói: “Yên tâm, ta không có việc gì.”

“Không thấy được, luôn là không yên tâm.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp duỗi tay ôm lấy Tiêu Lăng Hàn, nghe trên người hắn độc hữu hương khí, cảm giác an lòng không ít.

“Hảo, địa phương đã tới rồi, ngươi trước tu luyện, ta giúp ngươi hộ pháp.” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay vỗ vỗ Thượng Quan Huyền Ý phía sau lưng, lúc này mới tách ra trong chốc lát, không nghĩ tới tức phụ nhi cư nhiên chủ động nhào vào trong ngực.

Hắn tu vi đã tới rồi ngưng kết điểm, tin tưởng không cần bao lâu nên có thể đột phá.

Cái này địa phương thật đúng là một cái động thiên phúc địa.

Linh khí đầy đủ, là tuyệt hảo bế quan nơi.

“Không cần, chúng ta cùng nhau tu luyện. Hộ pháp sự giao cho tham ăn quỷ.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đem Phệ Linh Thử từ khiết ước không gian trung phóng ra.

Bọn họ còn có không đến 20 năm liền phải tiến Thiên Tài Thí Luyện địa, nơi đó mặt là tình huống như thế nào đều còn không biết, đương nhiên là thực lực càng cao càng tốt.

"Chi chi chi……"

Này lại là muốn chuột đại gia trộm thứ gì?

Phệ Linh Thử chuyển đầu nhìn chung quanh cảnh vật, nơi này linh khí thật nồng đậm.

【 chủ nhân các ngươi lại muốn ta trộm thứ gì? 】 Phệ Linh Thử không chút nghĩ ngợi truyền âm hỏi, không thứ chủ nhân phóng chính mình ra tới đều là kêu chính mình làm việc.

Nhìn nhìn chung quanh cảnh tượng, Phệ Linh Thử nghĩ thầm, lần này tới cái này địa phương thật đúng là không tồi.

Nghe thấy Phệ Linh Thử truyền âm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mặt đều đen hắc.

Gia hỏa này nói bọn họ giống như trừ bỏ trộm, liền sẽ không khác giống nhau.

"Lần này không cần ngươi trộm đồ vật."

Không trộm đồ vật?

Chẳng lẽ nhà mình chủ nhân cùng đại phôi đản lương tâm phát hiện?

Bọn họ phải làm người tốt?

【 kia chủ nhân ngươi muốn ta làm cái gì? 】 Phệ Linh Thử tò mò truyền âm hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý không chút để ý nói: "Cũng không có gì, chính là muốn ngươi cho chúng ta hộ pháp."

Hộ pháp?

Chính mình đây là đổi chức nghiệp?

Không làm tặc, sửa làm hộ vệ?

Phệ Linh Thử cảm thấy chính mình là một cái toàn năng chuột, không chỉ có có thể trộm đồ vật, còn có thể tìm bảo vật, hiện tại còn có thể làm hộ vệ.

Nó tác dụng rất nhiều, tin tưởng về sau đại phôi đản nhất định sẽ không lại tưởng thịt kho tàu chính mình.

Tiêu Lăng Hàn thấy Phệ Linh Thử tròng mắt loạn chuyển, liền đoán được nó nhất định não bổ một đống lớn, lạnh lùng xem xét nó liếc mắt một cái.

Phệ Linh Thử như là cảm giác được Tiêu Lăng Hàn kia lạnh như băng ánh mắt, lập tức hoàn hồn, 【 chủ nhân yên tâm, ta nhất định hoàn thành nhiệm vụ. 】

“Ân, ngươi nhưng đừng lười biếng ngủ gà ngủ gật.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý ném một cái không gian giới tử cấp Phệ Linh Thử.

Phệ Linh Thử mắt tật khẩu mau, trực tiếp đem không gian giới tử nuốt vào trong cơ thể không gian trung. Vừa lúc nó thượng phẩm linh thạch sắp ăn xong rồi, chủ nhân cấp đồ ăn tới vừa vặn tốt.

【 yên tâm đi, ta chính là một con rất có danh dự chuột, tuyệt không nửa câu hư ngôn. 】

Truyền xong âm, Phệ Linh Thử liền tự giác mà chạy đến một bên ngồi xổm ăn linh thạch, không quấy rầy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lấy ra trận kỳ, trước bố trí một cái phòng ngự trận cùng một cái sát trận.

Vạn nhất thật sự có người lầm xông tới, Phệ Linh Thử không dùng được lời nói, ít nhất còn có trận pháp ngăn cản một vài.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 413

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 413 Độ Kiếp trung kỳ

Chờ hết thảy chuẩn bị tốt sau, Tiêu Lăng Hàn mới nói nói: “Huyền Ý, ngươi trước tu luyện, ta đem bên này linh thảo dọn đến trong không gian đi, vừa lúc chúng ta hiện tại không có cao cấp linh thảo.”

“Hảo.”

Chờ Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân nhập định sau, Tiêu Lăng Hàn mới đem biến dị Thiên Ti Đằng phóng ra, làm nó hỗ trợ thu linh thảo.

10 năm sau.

Thượng Quan Huyền Ý bỗng nhiên mở nhắm chặt con ngươi, thái dương biên toát ra đại tích đại tích mồ hôi, trên người hơi thở không ngừng bò lên.

Tiêu Lăng Hàn liền ở hắn bên người, trước tiên phát hiện hắn khác thường.

Đi vào hắn bên người, duỗi tay kéo qua cổ tay của hắn, vì hắn kiểm tra.

Trong chốc lát sau, Tiêu Lăng Hàn mày không khỏi nhăn lại, “Huyền Ý, ngươi đây là linh khí ở trong cơ thể chồng chất quá nhiều, yêu cầu lập tức đột phá mới được.”

“Chúng ta đây hiện tại đi ra ngoài, tìm một chỗ đột phá?” Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt có chút né tránh, có chút chột dạ nói.

Kỳ thật sớm tại 5 năm trước hắn nên đột phá, chỉ là vẫn luôn bị hắn đè nặng. Dùng sức đem linh khí áp súc lại áp súc, hiện tại là thật sự áp không được.

“Đột phá cảnh giới chuyện lớn như vậy ngươi cư nhiên vẫn luôn đè nặng, quay đầu lại lại thu thập ngươi.” Tiêu Lăng Hàn liếc Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, áp xuống trong lòng hỏa khí.

Theo sau hắn trực tiếp sử dụng sức lực đem một bên đại khí cũng không dám ra Phệ Linh Thử hút tới tay trung, thuận tay đặt ở trên vai.

Lại giơ tay ôm Thượng Quan Huyền Ý eo, hai người một thú biến mất tại chỗ.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp mang theo Thượng Quan Huyền Ý thuấn di đến này phiến không gian bên cạnh chỗ.

Nơi này có một cái thi đơn Truyền Tống Trận.

Chỉ có thể ra, không thể tiến.

Thượng Quan Huyền Ý vừa định sử dụng linh khí đem linh thạch đưa vào Truyền Tống Trận tạp tào chỗ, đã bị Tiêu Lăng Hàn ra tiếng ngăn trở: "Đừng sử dụng linh khí."

Nghe được Tiêu Lăng Hàn không mang theo bất luận cái gì độ ấm nói, Thượng Quan Huyền Ý đành phải thu hồi trong tay linh thạch.

Thật cẩn thận ngắm hắn liếc mắt một cái, thấy hắn trầm khuôn mặt, sắc mặt đen nhánh vô cùng.

Tiêu Đại Ma Vương sinh khí!

Xem hắn cái dạng này, chẳng những sinh khí, còn thực tức giận.

Cái này chính mình thật sự phải bị thu thập.

Tiêu Lăng Hàn làm bộ không nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý động tác nhỏ, hắn đem linh thạch bỏ vào tạp tào sau, một đạo linh khí đánh vào mặt trên. Truyền Tống Trận lập tức sáng lên một đạo bạch quang bao vây lấy hai người, thực mau hai người liền biến mất ở tại chỗ.

Quen thuộc choáng váng cảm sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mở mắt ra, thấy chính là tùng sơn trùng điệp.

Quen thuộc lại xa lạ địa phương, căn cứ Thượng Quan Huyền Ý ký ức, Tiêu Lăng Hàn biết này phụ cận đều không có cường đại yêu thú.

Bởi vì bên này địa thế tương đối hiểm trở, những cái đó rèn luyện tu sĩ cũng rất ít tới nơi đây. Cho nên Thượng Quan Huyền Ý ở chỗ này độ kiếp, so sánh với địa phương khác càng an toàn.

"Ngươi trước khoanh chân đả tọa, ta lập tức giúp ngươi bố trí trận pháp." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn lập tức lấy ra trận kỳ bắt đầu bố trí phòng ngự trận.

Phệ Linh Thử rất có ánh mắt mà từ Tiêu Lăng Hàn trên vai nhảy xuống tới, lại lẻn đến Thượng Quan Huyền Ý cách đó không xa nằm bò.

Đại vực tích người xấu cái dạng này thật là đáng sợ, Phệ Linh Thử co rúm lại một chút, dựa Thượng Quan Huyền Ý gần một ít.

Thượng Quan Huyền Ý nghe lời tại chỗ khoanh chân đả tọa.

Qua hai mươi phút, Tiêu Lăng Hàn liền bố trí hảo trận pháp.

Đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên người, đem chính mình ôn dưỡng ở đan điền trung kiếm đưa cho hắn.

"Mặt sau lôi kiếp không chịu nổi, liền dùng kiếm đi ngăn cản."

"Nga!" Thượng Quan Huyền Ý ngoan ngoãn mà tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua kiếm, thuận tay liền đặt ở bên chân.

"Hảo hảo độ kiếp, ta đi ra bên ngoài chờ ngươi."

“Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn đi rồi hai bước, nhớ tới còn có một việc không có công đạo: “Thiên Huyễn mặt nạ đâu?”

“Ở chỗ này.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý từ không gian giới tử trung lấy ra Thiên Huyễn mặt nạ.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận mặt nạ, một bên vì hắn mang, một bên nói: “Để ngừa ở ngươi độ kiếp thời điểm có người lại đây, ngươi vẫn là mang lên Thiên Huyễn mặt nạ.”

Thấy Tiêu Lăng Hàn đã rời đi độ kiếp phạm vi, Thượng Quan Huyền Ý không hề áp chế đan điền trung linh khí. Không có gông cùm xiềng xích sau, hắn hơi thở kế tiếp bò lên.

Trên bầu trời, mây đen quay cuồng, lao nhanh, từ bốn phương tám hướng hội tụ lại đây, chỉnh đống chỉnh đống mà chồng chất, càng ngày càng mật, giống thiên quân vạn mã hướng tới Thượng Quan Huyền Ý đè ép xuống dưới.

Một bó lóa mắt ánh sáng xẹt qua phía chân trời, cùng với một tiếng “Ầm ầm ầm” tiếng vang.

Một đạo lôi điện thẳng tắp mà hướng tới trận pháp trung ương Thượng Quan Huyền Ý bổ xuống dưới.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở lôi điện trung ương vươn một cái nắm tay, trực tiếp cùng lôi điện chạm vào nhau. Lôi điện đánh vào trên người hắn, ban đầu cảm giác là ma, sau đó là ngứa, cuối cùng là đau.

“Ầm ầm ầm……”

Thiên lôi không biết độ kiếp người khổ tật ấm lạnh, chỉ là một đạo một đạo mà đánh xuống.

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới bắt đầu còn có sức lực đón đỡ lôi kiếp, đến mặt sau lôi kiếp càng ngày càng thô to, uy lực tự nhiên cũng càng lúc càng lớn, hắn bị phách chật vật bất kham.

Phệ Linh Thử cũng ăn vài đạo lôi điện, cả người mao đều ở phát ra một cổ tiêu hồ vị. Nó có thể tưởng tượng chờ độ xong lôi kiếp sau, chính mình khẳng định lại là một con không có mao chuột.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại độ chính là Luyện Hư kỳ lôi kiếp, tổng cộng có 54 nói.

Mặt sau còn có Đại Thừa kỳ lôi kiếp 63 nói, Độ Kiếp kỳ lôi kiếp 72 nói, phi thăng lôi kiếp 81 đạo.

“Ù ù” thanh không ngừng vang vọng ở bên tai, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình muốn thất thông.

Hắn đều quên chính mình rốt cuộc bị bổ nhiều ít hạ, mơ màng hồ đồ, đột nhiên nhớ tới Tiêu Lăng Hàn cho chính mình kiếm. Sấn tiếp theo đạo lôi kiếp còn ở ấp ủ, hắn chạy nhanh mọi nơi tìm kiếm một phen, cuối cùng ở một đống trong đất thanh kiếm tìm ra tới.

"Ầm ầm ầm" lôi điện lại lần nữa rơi xuống, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp cầm trong tay kiếm giơ lên. Lôi điện như là đã chịu lôi kéo, trực tiếp bổ vào trên thân kiếm. Thân kiếm phát ra màu tím quang mang, ngay lập tức liền đem sở hữu lôi điện đều hút đi vào.

Tiêu Lăng Hàn ở bên ngoài đợi một ngày một đêm, Thượng Quan Huyền Ý lôi kiếp như cũ không có kết thúc.

Tùng sơn trùng điệp phía đông có ba đạo thân ảnh chính từ xa đến gần, không bao lâu, ba người liền bay xuống ở Tiêu Lăng Hàn 5 mét xa địa phương.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn đeo một cái mặt nạ, người tới nhưng thật ra không biết hắn trông như thế nào.

Bất quá hắn nhưng thật ra nhận thức vừa đến tới ba người.

Này ba người đúng là Vạn Pháp Tông tam đại công tử, Trịnh Chí Hiền, Viên Hoán Kỳ cùng Đường Tân Minh ba người.

Trịnh Chí Hiền, Viên Hoán Kỳ cùng Đường Tân Minh ba người là nghe thấy bên này có tiếng sấm, mới nghĩ lại đây nhìn xem.

Vốn dĩ tưởng cái gì yêu thú ở độ kiếp, rốt cuộc bên này cơ hồ không có tu sĩ tới bên này, hơn nữa nơi này lại dựa gần Yêu tộc, chỉ là không nghĩ tới độ kiếp cư nhiên là nhân tu.

Thấy Tiêu Lăng Hàn thời điểm, bọn họ phát hiện chính mình cư nhiên nhìn không thấu đối phương tưởng tu vi.

Ba người lập tức chắp tay chắp tay thi lễ, "Bái kiến tiền bối, vãn bối ba người chỉ là đi ngang qua, này liền rời đi."

Cũng không đợi Tiêu Lăng Hàn lên tiếng, ba người xoay người liền hóa thành ba đạo lưu quang biến mất ở hắn trong tầm mắt.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn cái gì đều còn chưa nói, này ba người nhưng thật ra lưu đến mau.

Như thế nào mọi người đều tới Bồn Hà Sơn?

Chẳng lẽ gần nhất bên này có cái gì thiên tài địa bảo xuất hiện?

Xem ra chờ Huyền Ý độ xong kiếp, bọn họ tốt đi hỏi thăm một chút.

Lại qua hai cái canh giờ, trên bầu trời mây đen rốt cuộc tan đi, một đạo chói mắt ánh mặt trời chiếu ở trên mặt đất.

Linh vũ tí tách tí tách rơi xuống, Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân mà ngồi, hưởng thụ linh vũ mang cho chính mình chỗ tốt.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở cách đó không xa nhìn hắn, lẳng lặng chờ đợi.

Cảm giác được linh vũ lập tức liền phải ngừng, Phệ Linh Thử kéo kéo chính mình chủ nhân tay áo, ý bảo hắn đem chính mình thu vào khế ước không gian trung.

Nếu là nó truyền âm nói, Tiêu Lăng Hàn cũng có thể nghe thấy.

Cho nên nó đành phải đáng thương hề hề nhìn chính mình chủ nhân.

Phệ Linh Thử hiện tại toàn thân mao chỉ còn lại có thưa thớt mấy thốc, nhìn qua đặc biệt buồn cười, rất có hỉ cảm.

Thượng Quan Huyền Ý nghẹn cười, dường như không có việc gì mà đem nó thu vào khiết ước không gian trung.

Nhìn đến cách đó không xa đứng Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý có chút không biết làm sao, cũng không biết gia hỏa này hiện tại còn sinh không giận mình.

Vì thế, hắn đành phải đãi tại chỗ không có động.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý cái dạng này, tức giận nói: “Kiếp đều độ xong rồi, còn không đi, ngươi phải ở lại chỗ này qua đêm sao?”

“Vậy ngươi còn giận ta sao?” Thượng Quan Huyền Ý thử tính hỏi, hỏi xong sau, quan sát đến Tiêu Lăng Hàn sắc mặt.

“Ta nếu là nói ta còn sinh khí, ngươi có phải hay không liền phải lưu lại nơi này qua đêm?”

Thượng Quan Huyền Ý thấy hắn sắc mặt không có chút nào biến hóa, như cũ thanh thanh lãnh lãnh bộ dáng.

Ngập ngừng nói: “Ngươi nếu là muốn cho ta lưu lại nơi này qua đêm, ta đây liền lưu lại.”

Tiêu Lăng Hàn trong lòng cảm thấy buồn cười, Thượng Quan Huyền Ý cái dạng này giống như là bị ủy khuất tiểu tức phụ.

Trên mặt vẫn là mặt vô biểu tình nói: “Lại đây.”

“Nga.”

Chờ Thượng Quan Huyền Ý đi đến trước mặt, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo hắn mặt: “Ngươi có biết hay không ngươi phía trước như vậy rất nguy hiểm? Vốn dĩ đã sớm nên đột phá, ngươi nhưng vẫn đè nặng. Vạn nhất linh khí tán loạn, dẫn tới kinh mạch bị hao tổn, nên làm cái gì bây giờ?”

Thượng Quan Huyền Ý nhỏ giọng giải thích nói: “Ta là nghĩ nơi đó chúng ta chỉ có thể đi một lần, cho nên muốn muốn nhiều tích góp một chút linh khí.”

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói, Tiêu Lăng Hàn thái dương gân xanh đều ở thình thịch thẳng nhảy, "Động thiên phúc địa lại không phải chỉ có nơi đó mới có, thế gian khó có lưỡng toàn chi sách, phải hiểu được lấy hay bỏ, không tham công cấp tiến."

Thấy hắn rũ đầu không nói lời nào, Tiêu Lăng Hàn nâng lên hắn cằm, "Về sau còn có bắt hay không thân thể của mình không để trong lòng?"

"Ta biết lần này ta cách làm có chút mạo hiểm, nhưng vẫn là có thu hoạch. Ngươi xem, ta hiện tại đã có Luyện Hư trung kỳ tu vi." Thượng Quan Huyền Ý càng nói càng là đúng lý hợp tình, nói xong lời cuối cùng còn đắc ý lên.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lại là càng thêm khó coi.

Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này, căn bản không có đem chính mình lời nói nghe đi vào.

Nghĩ, đây là chính mình tức phụ nhi, không phải chính mình cấp dưới, không thể dùng mệnh lệnh khẩu khí cùng hắn nói.

Duỗi tay xoa xoa giữa mày, áp xuống trong lòng hỏa khí.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem hắn ủng ở trong ngực, bám vào hắn bên tai, nhẹ giọng nói: "Về sau đừng lại mạo hiểm, ta lo lắng ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý nói câu nói kia sau, liền có chút hối hận. Vốn dĩ cho rằng sẽ bị Tiêu Lăng Hàn hung hăng huấn một đốn, không nghĩ tới liền chờ tới rồi những lời này.

Nhẹ nhàng "Ân" một tiếng, duỗi tay hồi ôm lấy Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Ta biết ngươi lo lắng tu vi bị ta bỏ xuống quá xa, trở thành ta trói buộc. Ngươi vĩnh viễn không phải trói buộc, ngươi là của ta đạo lữ, là ta tu luyện động lực."

"Ân."

"Huyền Ý, nếu là ta tu vi không có ngươi cao, ngươi sẽ ghét bỏ ta sao?"

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, "Ta sẽ không ghét bỏ ngươi, mặc kệ ngươi là như thế nào, ngươi đều là ta thích bộ dáng. Ngươi là duy nhất, ai cũng không thể thay thế được."

"Đó chính là, nếu như vậy, liền tính ngươi tu vi so với ta thấp, ngươi vẫn như cũ là trong lòng ta duy nhất. Ta muốn trở nên cường đại, là bởi vì ta muốn bảo hộ ngươi, không bị bất luận kẻ nào khi dễ."

"Chính là ta muốn đứng ở cạnh ngươi, muốn cùng ngươi sánh vai. Gặp được nguy hiểm thời điểm cùng ngươi cùng nhau đối mặt, mà không phải tránh ở ngươi phía sau."

"Ta biết, suy nghĩ của ngươi ta đều biết. Nhưng tu luyện sự tình cấp không được, cần từ từ tiến dần. Đáp ứng ta, về sau đừng lại mạo hiểm. Ta không nghĩ

ngươi xảy ra chuyện," ta không thể mất đi ngươi.

Tiêu Lăng Hàn không dám tưởng không có Thượng Quan Huyền Ý nhật tử hắn nên như thế nào quá, không tự giác hắn lại nghĩ tới chính mình một người ở Giới Tiểu Thôn kia mấy năm.

Bởi vì có được quá, cho nên càng hiểu được quý trọng, cũng sợ hãi mất đi.

Không có chờ đến Thượng Quan Huyền Ý trả lời, Tiêu Lăng Hàn bướng bỉnh tiếp tục nói: "Huyền Ý, đáp ứng ta, về sau đều không cần lại mạo hiểm. Có chuyện gì một muốn cùng ta thương lượng?"

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác Tiêu Lăng Hàn ôm chính mình lực đạo càng lúc càng lớn, ôm đến càng ngày càng gấp, khẩn đến hắn đều phải thở không nổi.

"Ta đáp ứng ngươi, đáp ứng ngươi. Lăng Hàn, ngươi có thể hay không tùng điểm lực đạo, ta phải bị ngươi lặc chết."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 414

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 414 bản mạng pháp khí

Nghe được vừa lòng hồi đáp, Tiêu Lăng Hàn mới chậm rãi buông lỏng ra Thượng Quan Huyền Ý.

Thấy hắn bởi vì bị chính mình ôm đến thật chặt, một khuôn mặt đều nghẹn đỏ bừng.

Duỗi tay sờ sờ, nóng bỏng độ ấm thông qua lòng bàn tay tựa hồ truyền tới trong lòng, "Ha hả ~~ Huyền Ý, ngươi có phải hay không phát tao?"

Thượng Quan Huyền Ý hoàn toàn không biết Tiêu Lăng Hàn nói tao, là quấy rầy tao.

Theo bản năng giải thích một câu: "Ta mới không phát sốt, ta mặt là bởi vì vừa rồi bị ngươi ôm thật chặt, nghẹn hồng."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, ý vị thanh lớn lên nói: "Nga, nguyên lai là như thế này."

"Đúng rồi, lúc trước ta độ kiếp thời điểm, có phải hay không có người đã tới?" Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng ở độ kiếp, bất quá hắn vẫn là phân một tia tâm thần quan sát bên ngoài.

"Ân, xác thật tới người, vẫn là ba cái người quen, ngươi cũng nhận thức."

Hắn cũng nhận thức?

Ba người?

Hẳn là không phải là Ân Thiên Thịnh, Sở Mục Thần cùng Bạch Thiên Huyền ba người?

Nếu là bọn họ ba người nói khẳng định sẽ lưu lại.

Trầm ngâm một lát, Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới hắn phía trước ngó đến ba người xuyên y phục là màu lam. Ở Thiên Lăng đại lục, màu lam quần áo cơ bản đều là Vạn Pháp Tông đệ tử ở xuyên.

Trong đầu hiện lên bọn họ mới tới Thiên Nhất Thành khi, gặp qua ba cái thân ảnh, "Chẳng lẽ là Trịnh Chí Hiền, Viên Hoán Kỳ cùng Đường Tân Minh ba người?"

"Không sai, chính là này ba người."

"Thiên Lăng đại lục lớn như vậy, này ba người như thế nào cũng tới Bồn Hà Sơn?" Thượng Quan Huyền Ý đối ba người ấn tượng không tốt, theo bản năng

liền không nghĩ nhìn thấy ba người.

“Ta cũng muốn biết, như thế nào mọi người đều tới Bồn Hà Sơn.”

“Lăng Hàn, ý của ngươi là nói, Bồn Hà Sơn khả năng xuất hiện cái gì khó lường thiên tài địa bảo?” Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến này khả năng, đôi mắt nháy mắt tỏa sáng.

“Rốt cuộc có phải hay không, chúng ta tìm cá nhân hỏi một chút sẽ biết.”

“Kia còn chờ cái gì, chúng ta hiện tại liền đi.”

Thấy hắn sốt ruột bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nghiêm trang nói: “Gấp cái gì, ngươi còn không có củng cố tu vi. Nếu là ngươi như bây giờ đi ra ngoài, là cá nhân đều biết ngươi vừa mới đột phá.”

Vừa nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý liền biết gia hỏa này đánh cái gì chủ ý.

Hắn dứt khoát hỏi: “Chúng ta đây tìm cái an toàn địa phương, ngươi giúp ta củng cố tu vi?”

“Hảo a, ta rất vui lòng vì ngươi cống hiến sức lực.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Quả nhiên gia hỏa này một lòng tưởng đều là song tu.

Hai người ở phụ cận tìm cá nhân sơn động, bố trí hảo trận pháp, liền vào Long Ngọc không gian.

Mới vừa tiến không gian, Thượng Quan Huyền Ý liền từ chính mình không gian giới tử trung lấy ra một cái trận bàn.

“Này không phải ngươi ở Vô Vọng Thành được đến khen thưởng sao? Ngươi lấy nó làm cái gì?” Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý động tác, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc hỏi.

Bọn họ không phải muốn song tu sao?

Ở trong không gian lại không cần bố trí trận pháp, Thượng Quan Huyền Ý lấy một cái trận bàn ra tới làm cái gì?

Cá tây thoan đôi Tiêu Lăng Hàn hiện tại là mãn đầu óc dấu chấm hỏi, còn ẩn ẩn cảm giác cái này trận bàn sẽ phá hư hắn song tu chuyện tốt.

Thượng Quan Huyền Ý giải thích nói: “Chính là lúc trước gặp ngươi bố trí trận pháp thời điểm, bỗng nhiên nghĩ đến, nếu là ta có một cái trận bàn, bên trong bao hàm vây trận, sát trận, phòng ngự trận chờ. Kia bố trí trận pháp thời điểm, có phải hay không liền không cần như vậy phiền toái?”

“Kia cùng ngươi trong tay trận bàn có quan hệ gì?” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nếu là thật sự có cái gì trận pháp đều bao hàm ở bên trong trận bàn thì tốt rồi.

Bất quá trước mắt mới thôi, Tu chân giới trận bàn mặt trên đều chỉ có thể điêu khắc một loại trận pháp, cũng không thể điêu khắc hai cái cập trở lên là trận pháp.

Theo hắn hiểu biết còn không có người có thể đem sở hữu trận pháp kiêm dung, điêu khắc ở cùng cái trận bàn thượng.

"Ta cảm giác nó chính là như vậy trận bàn." Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt tỏa sáng, nói ra chính mình phía trước kỳ quái cảm giác.

Nhướng mày, Tiêu Lăng Hàn tức khắc tới hứng thú, "Cho ta xem."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý cầm trong tay trận bàn đưa cho Tiêu Lăng Hàn: "Cấp."

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận trận bàn, nghiêm túc mà quan sát lên.

Kết quả nhìn nửa ngày không có nhìn ra nó có cái gì bất đồng, cuối cùng hắn dứt khoát mở ra linh nhãn.

Linh nhãn một mở ra, trong tay trận bàn lập tức liền thay đổi bộ dáng.

Trận bàn phía trước nhìn qua tuy rằng cổ xưa chút, nhưng cũng không có gì cực kỳ địa phương.

Nhưng hiện tại lại xem.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện luyện chế trận bàn tài liệu đều thực đặc thù, Tu chân giới căn bản tìm không ra này đó tài liệu.

Xem ra cái này trận bàn lai lịch còn không đơn giản.

Hắn thử đánh ra một đạo Nguyên Anh kỳ công kích ở mặt trên, kết quả trận bàn hoàn hảo không tổn hao gì.

Kế tiếp hắn lại chậm rãi đem công kích tăng lớn, thẳng đến dùng ra hắn hiện tại toàn lực một kích, trận bàn như cũ không có gì biến hóa.

Chất lượng cư nhiên tốt như vậy!

"Lăng Hàn, thế nào?" Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn đem trong tay trận bàn không hề biện pháp, trong lòng nhảy nhót.

"Xem ra ngươi vận khí thật đúng là không tồi, cái này trận bàn không đơn giản." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem trận bàn đệ trả lại cho Thượng Quan Huyền Ý.

Tiếp nhận trận bàn, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Lăng Hàn, ngươi nói ta lấy nó làm bản mạng pháp khí thế nào?"

"Hiện tại chỉ có thể nói nó thực không bình thường, nhưng uy lực thế nào đều còn không biết, ngươi liền muốn lấy nó làm bản mạng pháp khí, có phải hay không quá qua loa?"

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy ít nhất muốn nói trước cái này trận bàn, có phải hay không một cái đẹp chứ không xài được đồ vật, lại quyết định, vạn nhất nó chính là tài chất tương đối hảo đâu?

"Ân, ngươi nói có đạo lý, ta đây hiện tại trước thử xem nó hiệu quả." Nói, Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy trận bàn liền hướng phòng tu luyện bên ngoài đi đến.

Tiêu Lăng Hàn há miệng thở dốc, cuối cùng cái gì cũng chưa nói. Chỉ có thể đi theo hắn cùng nhau đi ra bên ngoài xem trận bàn công hiệu.

Hắn liền biết cái này trận bàn sẽ phá hư hắn chuyện tốt, không nghĩ tới nhanh như vậy liền ứng nghiệm.

Hai người đi vào bên ngoài trên đất trống, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bắt đầu sử dụng trận bàn bố trí trận pháp.

Hắn hiện tại có Luyện Hư kỳ tu vi, có thể bố trí thất cấp trận pháp.

Bất quá, hắn vừa mới mới đột phá, kiếp trước kiếp này đều không có bố trí quá thất cấp trận pháp, cho nên hắn dứt khoát bố trí lục cấp trận pháp.

Lấy ra một phen trận kỳ, lấy trận bàn vì trung tâm, phân biệt cắm ở các điểm thượng.

Không bao lâu, một cái lục cấp phòng ngự trận đã bị Thượng Quan Huyền Ý bố trí hoàn thành.

Vốn dĩ hắn là tưởng bố trí sát trận, bất quá, hiện tại tựa hồ chỉ có thể bố trí phòng ngự trận.

Mở ra trận pháp, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đều đứng ở trận pháp bên ngoài.

"Ta vừa rồi bố trí thời điểm, cảm giác so giống nhau trận pháp phòng ngự hiệu quả muốn hảo."

"Thử xem liền biết nó hiệu quả, rốt cuộc như thế nào."

"Hảo." Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó dùng ra một đạo băng tiễn công kích ở trận pháp thượng, bởi vì bố trí chính là lục cấp trận pháp, cho nên hắn đem công kích cũng khống chế ở Hợp Thể kỳ.

Trong suốt trận pháp kết giới thượng bị đánh đến ao hãm một chút, ngay sau đó lại khôi phục bình thường.

"Ta thử lại." Nói, Thượng Quan Huyền Ý không cấm đem công kích lực đạo gia tăng rồi hai phân, kết quả vẫn là giống nhau.

Sau lại hắn lại liên tục thử vài hạ, trận pháp phòng ngự kết giới đều là hoàn hảo không tổn hao gì.

"Ta tới thử xem." Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý nửa ngày đều phá không khai tử hình, có điểm hoài nghi hắn ở phóng thủy.

"Hảo, vậy ngươi tới thử xem."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng ở một bên.

Hắn nhưng thật ra muốn biết, Tiêu Lăng Hàn dùng ra một kích, trận pháp có thể hay không ở trong khoảnh khắc liền tan rã.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một đạo lôi điện đánh vào trận pháp thượng, trận pháp hiện lên một đạo quang, trực tiếp đem hắn công kích cấp cắn nuốt.

"Có điểm ý tứ."

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy hứng thú.

Cái này trận pháp cư nhiên cùng hắn kiếm không có sai biệt, đều có cắn nuốt năng lực.

Thượng Quan Huyền Ý có chút đắc ý hỏi: "Thế nào?"

Thấy hắn đắc ý bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nhoẻn miệng cười nói: "Trận bàn xác thật không tồi. Ít nhất ngươi bố trí cái này phòng ngự trận liền kỳ lạ, nếu là không thể một kích phá vỡ trận pháp, kia trận pháp liền sẽ hấp thu công kích chuyển hóa vì tự thân phòng ngự."

"Vậy ngươi nói ta dùng nó làm bản mạng pháp bảo thế nào?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý tiến lên đóng cửa trận pháp.

Tiêu Lăng Hàn kiến nghị nói: "Từ mặt ngoài xem, nó tựa hồ chỉ có thể bố trí phòng ngự trận. Ngươi trước đem nó nhận chủ, nhìn xem nó có phải hay không thật sự có thể bố trí mặt khác trận pháp lại nói."

"Hảo, ta đây trước nhận chủ."

Cắt qua ngón tay, Thượng Quan Huyền Ý đem huyết tích ở trận bàn thượng, theo sau lại ở trận bàn thượng lưu lại một đạo thần thức ấn ký.

Thực mau trận bàn tin tức liền hiện lên ở hắn trong đầu.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Như thế nào?"

Thượng Quan Huyền Ý đuôi lông mày mang cười, vui vẻ ra mặt nói: "Lăng Hàn, xem ra ta thật đúng là chính là khí vận chi tử, vận khí tốt nghịch thiên."

"Nói trọng điểm."

"Nga, chính là cái này trận bàn là một cái Thần Khí, tên là Càn Khôn Thần Trận Bàn. Bên trong có thất thất 49 cái vây trận, chín chín tám mươi mốt cái sát trận. Bất quá bởi vì trận bàn bị hao tổn, hiện tại bên trong có thể sử dụng chỉ có mười mấy trận pháp."

Nhìn trên tay trận bàn, Thượng Quan Huyền Ý có chút yêu thích không buông tay. Nghĩ, nếu là đem trận bàn chữa trị hoàn chỉnh, nơi đó mặt trận pháp có thể cho chính mình hai người rất lớn trợ giúp.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý như thế thích cái này trận bàn, không khỏi hỏi: "Như thế nào chữa trị trận bàn?"

"Dùng linh khí tẩm bổ, còn có thể dùng đặc thù tài liệu chữa trị. Biện pháp tốt nhất chính là làm nó làm ta bổn danh pháp khí, như vậy nó chẳng những có thể một bên chữa trị, còn có thể cùng ta cùng nhau trưởng thành."

"Xem ra ngươi đã có quyết đoán."

"Hì hì, ta cảm thấy nó chính là ta mệnh trung chú định bản mạng pháp khí."

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý lời này, Tiêu Lăng Hàn trong lòng ứa ra toan khí, "Nó là mệnh trung chú định, ta đây đâu?"

"A?" Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn đột nhiên vấn đề, hỏi không thể hiểu được.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mờ mịt biểu tình, Tiêu Lăng Hàn bá đạo nói: "Ta mới là ngươi mệnh trung chú định, cái khác đều là có thể có có thể không."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý mới biết được vừa rồi Tiêu Lăng Hàn nói câu nói kia là có ý tứ gì.

Làm nửa ngày, gia hỏa này là ghen tị.

Một kiện pháp khí dấm đều phải ăn!

Bất quá trong lòng lại rất vui mừng, hắn sát có chuyện lạ gật gật đầu: "Là, ngươi mới là ta mệnh trung chú định, mặt khác đều xếp hạng ngươi mặt sau."

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý mặt, "Này còn kém không nhiều lắm."

Thượng Quan Huyền Ý tức giận vươn tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn ở chính mình trên mặt tác quái tay, "Theo như ngươi nói thật nhiều lần, đừng niết mặt, mặt đều bị ngươi niết biến hình."

"Ta nhìn xem." Nói, Tiêu Lăng Hàn ly Thượng Quan Huyền Ý xa một ít, đối với hắn mặt khoa tay múa chân một chút.

Theo sau thở dài nói: "Giống như bên phải mặt thật sự muốn so bên trái mặt lớn hơn một chút."

"Thật sự?" Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi hỏi, hẳn là sẽ không bị như vậy nhẹ nhàng niết vài cái liền biến hình đi?

Tiêu Lăng Hàn biểu tình nói không nên lời nghiêm túc, nghiêm túc nói: "Tự nhiên là thật."

Xem Tiêu Lăng Hàn không giống như là đang nói dối, Thượng Quan Huyền Ý kinh nghi bất định ngưng ra một mặt thủy kính chiếu lên.

Nhìn một hồi lâu, lại giơ tay sờ sờ chính mình mặt.

Hắn mày đều phải thắt, vẫn như cũ không có nhìn ra chính mình hai bên mặt, có nơi đó không đối xứng.

"Ha ha ha……"

Nghe được tiếng cười, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn cười hảo không thoải mái.

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền minh bạch, chính mình đây là bị Tiêu Lăng Hàn cấp chơi.

"Tiêu Lăng Hàn, ta muốn cùng ngươi quyết đấu."

"Hảo a, vui phụng bồi."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra một phen kiếm, thanh kiếm này đúng là lúc trước Tiêu Lăng Hàn độ kiếp phía trước cho hắn.

Cười ngâm ngâm nhìn Tiêu Lăng Hàn, đắc ý dào dạt nói: "Lăng Hàn, ta liền dùng nó cùng ngươi đánh."

Dùng Tiêu Lăng Hàn kiếm cùng hắn đánh, chỉ là ngẫm lại Thượng Quan Huyền Ý trong lòng liền nhạc nở hoa.

Tiêu Lăng Hàn không sao cả nói: "Có thể."

Đã lâu không có cùng Thượng Quan Huyền Ý quá so chiêu, Tiêu Lăng Hàn cũng rất là chờ mong.

"Đúng rồi, ngươi thanh kiếm này giống như còn không có tên?"

"Vậy làm phiền Thượng Quan thiếu gia vì ta kiếm, ban cái tên."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 415

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 415 ngộ Cố Minh Huy

“Làm ta ngẫm lại……” Thượng Quan Huyền Ý trầm ngâm một lát, nói: “Không bằng liền kêu nó Mặc Hàn, Mặc Hàn Kiếm.”

“Nó vinh hạnh. Chúng ta đây có thể bắt đầu rồi sao?”

“Ngươi không thể chơi trá, không thể dùng khiết ước chi lực ước thúc Mặc Hàn Kiếm.” Thượng Quan Huyền Ý không yên tâm tiếp tục công đạo, hắn sợ đợi chút chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn chiến đến thời khắc mấu chốt, gia hỏa này liền dùng khiết ước chi lực thanh kiếm gọi trở về đi, kia hắn còn đánh cái gì đánh.

Tiêu Lăng Hàn bảo đảm nói: “Yên tâm, ta nói cho ngươi dùng, tuyệt đối sẽ không ở cùng ngươi quyết đấu thời điểm sử dụng nó.”

Theo sau hai người liền tới rồi bọn họ ngày thường luyện kiếm khu vực.

Tiêu Lăng Hàn làm lại lấy ra một thanh kiếm, “Điểm đến thì dừng, không cần cậy mạnh.”

“Hừ, thiếu xem thường người, trong chốc lát ngươi nhưng đừng bại bởi ta.” Thượng Quan Huyền Ý cầm trong tay Mặc Hàn Kiếm, tin tưởng tràn đầy nói. Bằng trong tay kiếm, nghĩ đến hắn cũng sẽ không có hại.

“Chúng ta thuộc hạ thấy thật chiêu.”

“Bắt đầu đi.”

Thượng Quan Huyền Ý đem hỏa linh khí rót vào Mặc Hàn Kiếm trung, Mặc Hàn Kiếm mặt ngoài hiện ra một tầng hừng hực thiêu đốt ngọn lửa.

Tiêu Lăng Hàn sử dụng chính là lôi linh khí, chỉ thấy trong tay hắn kiếm, thân kiếm thượng lôi quang lập loè.

Chiến đấu chạm vào là nổ ngay.

“Xem chiêu.”

“Phóng ngựa lại đây.”

Hai người đồng thời hướng đối phương chém ra nhất kiếm, “Keng keng” hai kiếm đụng vào, ánh lửa văng khắp nơi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhìn về phía đối phương ánh mắt đều là chiến ý tràn đầy, hai người chiêu thứ nhất chỉ là thử, ai cũng không chiếm được tiện nghi.

“Lại đến.”

Thượng Quan Huyền Ý nắm thật chặt trong tay kiếm, hắn cũng không tin tốt như vậy vũ khí ở chính mình trong tay, cư nhiên còn chiến thắng không được Tiêu Lăng Hàn trong tay một phen bình thường kiếm.

Cầm Mặc Hàn Kiếm lại lần nữa hướng Tiêu Lăng Hàn đâm tới, mắt thấy liền phải đâm đến Tiêu Lăng Hàn khi, ngay sau đó, Thượng Quan Huyền Ý lại phát hiện chính mình kiếm không hề ngăn cản thứ hướng về phía phía trước, mà chính mình phía trước đã không có Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

Thượng Quan Huyền Ý nghiến răng, “Lăng Hàn, ngươi không chuẩn sử dụng không gian thuấn di.”

“Hành, vậy ngươi cũng không thể sử dụng thời gian pháp tắc.” Tiêu Lăng Hàn cũng nhân cơ hội đưa ra yêu cầu, tuy rằng không biết Thượng Quan Huyền Ý chiêu này đối chính mình quản hay không dùng. Bất quá hắn còn nói ra tương đối hảo, miễn cho đợi chút chính mình ở tức phụ nhi trước mặt mất mặt.

“Hảo.”

Ước định hảo sau, hai người lại lần nữa xuất kiếm, thực mau chiến thành một đoàn.

Một bạch một tím lưỡng đạo thân ảnh tại đây phiến không gian trung không ngừng di động vị trí, trong chốc lát tách ra, trong chốc lát lại trùng điệp.

Sau nửa canh giờ.

Hai người trên người quần áo đều có chút rách nát, đã không có phía trước phiên phiên giai công tử hình tượng.

“A!” Đột nhiên Thượng Quan Huyền Ý ngã trên mặt đất, phát ra một tiếng thống khổ tiếng kêu.

Tiêu Lăng Hàn hoảng sợ, chạy nhanh ngừng tay trung động tác, ném xuống trong tay kiếm.

Chạy đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, duỗi tay nâng dậy hắn.

Nhíu mày hỏi: “Ngươi thế nào? Có hay không sự? Ta thương đến ngươi nơi nào vũ tích? Mau làm ta nhìn xem…….”

Tiêu Lăng Hàn nói còn không có nói xong, một phen kiếm trực tiếp đặt tại trên cổ hắn.

Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày, đắc ý cười nói: “Ta thắng.”

“Ngươi chơi trá.” Nhìn nhìn đặt tại chính mình trên cổ kiếm, Tiêu Lăng Hàn mặt đen hắc, tức phụ nhi cư nhiên lừa chính mình.

“Binh bất yếm trá, lại nói, phía trước ngươi nhưng chưa nói quá ta không thể chơi trá.”

Tiêu Lăng Hàn: "……"

"Nhanh lên thừa nhận ta thắng." Thượng Quan Huyền Ý trong tay kiếm không có lập tức bắt lấy tới, bất quá hắn lại vươn tay đi chọc chọc Tiêu Lăng Hàn lạnh khuôn mặt tuấn tú.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắt lấy hắn ở chính mình trên mặt tác quái tay, "Hảo, ngươi thắng."

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tức khắc mỹ tư tư, ngay sau đó hắn liền phát ra một tiếng thét chói tai: "A……!"

Đột nhiên không kịp phòng ngừa đã bị Tiêu Lăng Hàn chặn ngang ôm lên, trong tay kiếm cũng biến mất không thấy.

"Hiện tại đừng kêu, đợi chút lại kêu." Tiêu Lăng Hàn ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai ái muội nói, ngay sau đó hai người liền biến mất ở tại chỗ.

"Bùm" một thanh âm vang lên, hai người trực tiếp rơi xuống linh khí trong ao.

"Khụ khụ khụ!" Thượng Quan Huyền Ý hoàn toàn không có chú ý, một không cẩn thận liền uống lên mấy ngụm nước, sặc đến hắn khó chịu không được.

Chờ đem thủy khụ ra tới, nổi giận trừng mắt đầu sỏ gây tội, "Tiêu Lăng Hàn, ngươi lần sau có thể hay không nhắc nhở một chút. Ngươi như vậy, ta hoài nghi ngươi là muốn mưu sát thân phu."

Tiêu Lăng Hàn giúp hắn vỗ phía sau lưng, theo khí, "Vừa rồi chỉ là sai lầm, lần sau tuyệt đối sẽ không còn như vậy, ta bảo đảm."

Thượng Quan Huyền Ý tức giận đến không được, "Ngươi còn tưởng có lần sau?"

"Không có lần sau, tuyệt đối không có lần sau. Về sau ta trực tiếp mang ngươi đi tu luyện trên giường, không tới linh khí trì. Hôm nay chủ yếu là chúng ta hai người vừa rồi đối chiến một hồi, trên người đều đổ mồ hôi. Làm ngươi bị sặc, hoàn toàn là ngoài ý muốn!" Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh giải thích nói, tức phụ nhi bộ dáng thực tức giận!

Bởi vì vừa rồi bị sặc duyên cớ, Thượng Quan Huyền Ý giờ phút này sắc mặt có chút tái nhợt, khóe mắt phiếm hồng, một đôi mắt đào hoa đựng đầy nước mắt, mang theo một tia mị sắc.

Hắn cái dạng này, đem Tiêu Lăng Hàn xem đến miệng khô lưỡi khô, "Xé kéo" một tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý trên người quần áo trực tiếp bị xé dập nát.

Tiêu Lăng Hàn mê luyến nhìn Thượng Quan Huyền Ý thân thể, "Huyền Ý, ngươi bộ dáng này thật mê người, ta hiện tại liền giúp ngươi củng cố tu vi."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp phong bế hắn khẽ nhếch môi, đầu lưỡi nhân cơ hội trượt đi vào.

Trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý còn không có tới kịp nói chuyện, miệng đã bị đánh bạc.

Cuối cùng chỉ có thể ghé vào bên cạnh ao, thừa nhận hắn lần lượt đòi lấy.

Cảm giác như là sóng biển chụp phủi mặt biển, trong chốc lát kịch liệt, trong chốc lát ôn nhu, phù phù trầm trầm, làm người không tự giác trầm luân ở trong đó, vô pháp tự kềm chế.

Ba ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý hai chân nhũn ra, thấy Tiêu Lăng Hàn đem chính mình ôm trở về trên giường.

Nghĩ thầm, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi.

Nào biết, hắn vẫn là cao hứng quá sớm, bọn họ chỉ là đổi cái địa phương mà thôi.

Ba tháng sau.

Thượng Quan Huyền Ý từ hôn hôn trầm trầm trung tỉnh lại, hắn có chút phân không rõ đêm nay là đêm nào.

"Tỉnh? Muốn ăn cái gì sao?" Tiêu Lăng Hàn ôn nhu giàu có từ tính thanh âm, ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai nổ vang.

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng ôm chặt trên người chăn, cảnh giác nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Gia hỏa này quá xấu rồi, phía trước hắn khóc lóc, cầu từ bỏ.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn lại nói: Ngươi nói không cần, chính là còn muốn; nói chậm một chút, chính là nhanh lên; nói dừng lại, chính là đừng có ngừng ý tứ.

Ngụy biện một đống, hắn cuối cùng là trực tiếp bị làm hôn mê.

Đường đường Luyện Hư kỳ tu sĩ, cư nhiên ở song tu thời điểm, bị làm hôn mê.

Phỏng chừng hắn là Tu chân giới đệ nhất nhân.

Thượng Quan Huyền Ý không cấm bắt đầu hoài nghi Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc có phải hay không Nhân tộc, càng là muốn biết cha mẹ hắn là ai.

Ở song tu phương diện này, gia hỏa này cường liền không giống như là cá nhân tộc.

Thượng Quan Huyền Ý còn không biết hắn trong lúc vô tình đoán trúng một nửa chân tướng.

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý đặc biệt tưởng thức tỉnh phượng hoàng huyết mạch, như vậy hắn ít nhất không đến mức ở song tu thời điểm ngất xỉu đi. Đáng tiếc, cởi bỏ phong ấn, ít nhất phải chờ tới Tiên giới về sau mới có khả năng làm được.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý này cảnh giác bộ dáng, có chút chột dạ sờ sờ cái mũi. Mỗi lần cùng Thượng Quan Huyền Ý song tu hắn đều dừng không được tới, liền tưởng vẫn luôn cùng hắn làm, thẳng đến đến thiên hoang địa lão.

Đôi tay chống ở trên giường, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía chỉ lộ ra một cái sọ não Thượng Quan Huyền Ý.

Cười ngâm ngâm hỏi: "Ta vì ngươi ngao dược cháo, ngươi muốn hiện tại muốn ăn sao?"

"Ta……" Vừa mới nói ra một chữ, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm thấy chính mình giọng nói có chút đau.

Nghe thấy hắn nói chuyện thanh âm khàn khàn, hơn nữa sờ cổ động tác, Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi: "Có phải hay không giọng nói không thoải mái?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

Thấy hắn này ủy khuất bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn càng thêm chột dạ. Cũng cảm thấy chính mình thật là thật quá đáng, về sau nhất định phải tiết chế một ít.

Lấy quá một bên quần áo, hướng hắn vẫy vẫy tay: "Lại đây, ta giúp ngươi mặc quần áo. Ta bảo đảm chỉ mặc quần áo, mặt khác cái gì đều không làm."

Mười phút sau.

Thượng Quan Huyền Ý uống xong một chén cháo, rốt cuộc cảm giác chính mình lại sống đến giờ, giọng nói cũng không đau.

"Lăng Hàn, hôm nay cháo so dĩ vãng đều ăn ngon." Thượng Quan Huyền Ý không cấm khen nói, thuận tiện đem không chén đưa cho Tiêu Lăng Hàn, rõ ràng là tưởng lại đến một chén.

Có thể không thể ăn sao?

Hôm nay cháo bên trong thêm nhưng đều là thất cấp linh thảo.

Tiếp nhận chén, Tiêu Lăng Hàn ý vị không rõ hỏi: "Còn muốn?"

Lời này nghe như thế nào cảm giác có chút nghĩa khác đâu?

Nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, không từ trên mặt hắn nhìn ra cái gì khác biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Ân, lại đến một chén."

"Chờ."

Lại mười phút sau.

Thượng Quan Huyền Ý buông trong tay chén, "Ta ăn no."

"Ân, vậy ngươi hiện tại đem Càn Khôn Thần Trận Bàn một lần nữa nhận một chút chủ, chờ chuẩn bị cho tốt, chúng ta lại đi ra ngoài."

"Nga, đối, ngươi không nói, ta đều quên mất."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra Càn Khôn Thần Trận Bàn, lấy ra một giọt giữa mày huyết tích ở mặt trên. Mới vừa khai là trận bàn không có phản ứng, nhìn qua giống như là không thừa nhận hắn cái này chủ nhân giống nhau.

Một lát sau, kia lấy máu mới dung nhập trận bàn nội.

Ngay sau đó, trận bàn phát ra một đạo bạch quang, trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý bao vây ở bên trong.

Tiêu Lăng Hàn liền ngồi ở một bên chờ đợi lên, Thượng Quan Huyền Ý như vậy rõ ràng là được đến trận bàn mặt trên trận pháp truyền thừa.

Chỉ là, hắn này nhất đẳng, chính là một tháng.

Một tháng sau.

Bao vây lấy Thượng Quan Huyền Ý bạch quang chậm rãi tan hết, thực mau liền lộ ra hắn thân hình.

Chậm rãi mở mắt ra, còn không đợi Tiêu Lăng Hàn hỏi cái gì, hắn liền nói: "Lăng Hàn, ta muốn bế quan một đoạn thời gian."

"Hảo." Tiêu Lăng Hàn có thể làm sao bây giờ, tức phụ nhi quá tiến tới, hắn chỉ có thể duy trì.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi ở trên giường, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát đi gieo trồng linh thảo địa phương, hái được một ít thất cấp linh thảo, chuẩn bị luyện chế một ít thường dùng đan dược.

Một năm sau.

Thượng Quan Huyền Ý vừa xuất quan, liền lôi kéo Tiêu Lăng Hàn nghiên cứu nổi lên trận pháp.

Hai người này một nghiên cứu, không gian trung lại qua ba tháng thời gian.

Hai người ở không gian trung đãi đã hơn một năm, ngoại giới bất quá mới qua đi sáu ngày.

Hôm nay.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa mới giết chết một con thất cấp một sừng tê, phía sau liền vang lên "Bạch bạch" vỗ tay.

Hai người theo thanh âm quay đầu lại nhìn lại, nhìn thấy một người ăn mặc huyền sắc quần áo nam tu, đứng ở một cây trên đại thụ, chính trên cao nhìn xuống nhìn bọn họ.

Nam tu nhìn qua hơn bốn mươi tuổi bề ngoài, tứ phương mặt, mặt ngoài có vẻ rất là nho nhã, tu vi Đại Thừa trung kỳ.

"Tiền bối có việc?"

“Khặc khặc khặc!” Cố Minh Huy cười quái dị hai tiếng, mới sâu kín mở miệng: “Các ngươi hai cái tiểu bối đều rất không tồi, tu vi không tồi, diện mạo không tồi.”

Cố Minh Huy một bên nói, một bên gật đầu, bộ dáng của hắn hình như là ở đánh giá hàng hóa.

Làm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mày đều không khỏi nhăn lại, nhìn dáng vẻ là người tới không có ý tốt.

Hai người trầm mặc mà nhìn về phía Cố Minh Huy.

Cố Minh Huy đột nhiên biến mất ở trên đại thụ, tái xuất hiện khi, hắn đã đứng ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trước người.

“Hôm nay vận khí thật tốt, chạy mất ba cái xảo quyệt, không nghĩ tới cư nhiên gặp được hai cái cực phẩm.” Cố Minh Huy sắc mị mị nhìn hai người, trong mắt tràn đầy thèm nhỏ dãi chi sắc.

Ly gần, Tiêu Lăng Hàn mới thấy rõ nam tử diện mạo, tổng giác người này có chút quen mặt. Nhưng hắn nhớ rõ chính mình hẳn là không có gặp qua người này mới đúng, bằng không vì sao nhớ không nổi.

Trong đầu hiện lên một cái hình ảnh, Tiêu Lăng Hàn lập tức nhớ tới người này ai.

Người này tên là Cố Minh Huy, là cái kia kêu Tà Chủ người trong đó một người thủ hạ.

Cố Minh Huy gia hỏa này đặc biệt ghê tởm, chuyên chọn lớn lên đẹp nam tu song tu, sau đó hút đi bọn họ tu vi.

Lúc trước vừa tới Thiên Lăng đại lục không lâu, trên đường gặp được một đám muốn trảo hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý người. Trong đó một người được xưng là tam ca, tam ca trong trí nhớ liền có Cố Minh Huy. Mà cái này kêu tam ca người vừa lúc là Cố Minh Huy thủ hạ, may mắn nhìn thấy quá Cố Minh Huy vài lần.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 416

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 416 Tà Chủ là ai

Cố Minh Huy liếm liếm khô khốc môi, nhìn Tiêu Lăng Hàn kia thanh lãnh tuấn nhan, duỗi tay liền muốn đi sờ.

Tiêu Lăng Hàn lui một bước, làm Cố Minh Huy sờ soạng cái không.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Cố Minh Huy cư nhiên muốn sờ Tiêu Lăng Hàn mặt, trong mắt hồng quang chợt lóe lướt qua.

Đôi tay nắm tay, cực lực ẩn trong lòng tức giận, không nhanh không chậm hỏi: "Không biết tiền bối có gì chỉ giáo? Chúng ta là tùy sư tôn cùng nhau tiến đến Bồn Hà Sơn rèn luyện, nếu là tiền bối muốn đi tìm chiêu đối thủ, ta có thể lập tức thông tri gia sư."

Nghe nói lời này, Cố Minh Huy lập tức thả ra thần thức, muốn xem xét phụ cận có hay không tu vi vượt qua chính mình tu sĩ.

Liền ở hắn phân thần nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đồng thời kích hoạt rồi một cái Đại Thừa kỳ công kích ngọc bài.

Một cái khí phách chưởng ấn cùng một đạo kim sắc kiếm chiêu, nhanh chóng mà hướng tới Cố Minh Huy công kích mà đi.

"Oanh" một thanh âm vang lên.

Cố Minh Huy trực tiếp bị lưỡng đạo Đại Thừa kỳ công kích, đánh bại trên mặt đất, hắn hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cư nhiên dám đánh lén hắn.

Phạm vi trăm dặm không gian đã bị hắn phong tỏa, hắn khởi điểm chỉ sợ hai người nhân cơ hội chạy trốn. Hơn nữa hai người tu vi so với hắn thấp rất nhiều, cho nên đối hai người cũng không có bố trí phòng vệ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mới sẽ không cấp Cố Minh Huy tự hỏi thời gian, nhìn thấy hắn thừa nhận rồi một cái Đại Thừa hậu kỳ cùng một cái Đại Thừa kỳ trung kỳ một kích, như cũ không có chết, chỉ là phun ra một búng máu.

Hai người biết rõ sấn ngươi bệnh muốn mạng ngươi.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một cái không gian thuấn di liền tới đến Cố Minh Huy trước người cách đó không xa, lấy ra năm trương các loại công kích phù triện kích hoạt sau, hướng tới hắn ném qua đi.

"Rầm rầm…… Chạm vào……"

Cố Minh Huy khóe miệng vết máu còn không có tới cập sát, đã bị một phen phù triện tạc quần áo tổn hại, chật vật bất kham.

"Đáng chết! Các ngươi hai cái tiểu tử thúi chết chắc rồi."

Hắn lửa giận tăng vọt, cả người lộ ra một cổ hung ác nham hiểm chi khí.

Xoa xoa khóe miệng vết máu, Cố Minh Huy lòng bàn tay hướng về phía trước, đại lượng phong linh khí bị hắn tụ tập ở trong tay, thủ đoạn vừa chuyển, vô số lưỡi dao gió hướng tới Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bay đi.

Nhìn đến vô số lưỡi dao gió thẳng tiến không lùi mà triều chính mình hai người đánh úp lại, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp mang theo Thượng Quan Huyền Ý thuấn di đến Cố Minh Huy phía sau.

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý trong tay ngọc bài lại lần nữa kích hoạt, nhắm ngay Cố Minh Huy liền công kích qua đi.

Một cái cực đại chưởng ấn, mang theo không thể địch nổi khí thế hướng tới Cố Minh Huy đánh.

Cố Minh Huy vốn đang ở đáng tiếc hai cái lớn lên như thế tuyệt sắc người, liền phải như vậy tiêu hương ngọc vẫn, hắn đều còn không có tới kịp hưởng dụng.

Nhưng ngay sau đó, liền thấy hai người biến mất ở tại chỗ.

Chẳng sợ lấy hắn Đại Thừa trung kỳ tu vi, cũng không thấy ra kia hai người là như thế nào biến mất.

Bất quá hắn cũng không lo lắng hai người sẽ chạy trốn, rốt cuộc này phiến không gian đã bị hắn phong tỏa.

Liền ở hắn đắc ý khoảnh khắc, hắn cảm giác được chính mình phía sau xuất hiện một cổ kình phong, còn không có tới kịp tránh né, lại lần nữa bị chưởng phong chụp ngã xuống đất.

Du hi "Phốc……" Cố Minh Huy lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Như vậy một lát sau, Tiêu Lăng Hàn trong tay ngọc bài cũng lại lần nữa bị hắn kích hoạt. Nhắm ngay trên mặt đất còn không có tới kịp bò dậy Cố Minh Huy liền công kích qua đi.

Cố Minh Huy cảm giác được trí mạng nguy hiểm, trong tay đột nhiên nhiều ra một cái ngọc giản.

Ngọc giản sáng một chút, hắn lập tức biến mất ở tại chỗ.

Bụi mù tan hết, tại chỗ không có một bóng người.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tức giận không thôi, "Đáng chết! Cư nhiên làm hắn chạy."

“Đừng nóng vội, hắn chạy không được.” Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia hàn quang, người này đã biết bọn họ chân chính tu vi, còn nhìn đến hắn sử dụng không gian thuấn di, như thế nào có thể làm hắn tồn tại!

Sớm tại lần đầu tiên đối Cố Minh Huy ra tay là lúc, hắn liền tại đây nhân thân thượng để lại một đạo thần thức ấn ký. Lúc ấy chỉ là vì để ngừa vạn nhất, không nghĩ tới thật đúng là phái thượng công dụng.

Hai người đem tại chỗ thu thập một phen, lại đem phía trước giết chết yêu thú xử lý tốt, Tiêu Lăng Hàn mới mang theo Thượng Quan Huyền Ý triều thần thức cảm ứng được phương hướng bước vào.

Một cái đen nhánh trong sơn động.

Cố Minh Huy thay đổi một thân sạch sẽ pháp y, lấy ra chữa thương đan dược ăn hai viên sau, ngay tại chỗ khoanh chân đả tọa, khôi phục thương thế.

Lần này, là hắn xem thường kia hai cái nhãi ranh, chờ hắn khôi phục lại, đem hai người bắt lại. Lại hung hăng tra tấn kia hai người một phen, Cố Minh Huy trong lòng đúng sự thật nghĩ.

Một canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chạy tới Cố Minh Huy tạm đãi sơn động bên ngoài.

Cố Minh Huy lúc này nhất định ở đả tọa khôi phục thương thế, Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử trung lấy ra mê hồn đan. Bóp nát nửa viên, vận dụng phong linh khí vô thanh vô tức phiêu vào trong sơn động.

Hắn còn thuận tiện đem đan điền trung ma khí rút ra một tia hỗn loạn ở trong đó.

Vừa lúc Cố Minh Huy cũng là Phong linh căn, hắn ở hấp thu phong linh khí thời điểm nhất định sẽ đem mê hồn đan cùng nhau hấp thu.

Này đó mê hồn đan đều là Tiêu Lăng Hàn phía trước sấn Thượng Quan Huyền Ý bế quan thời điểm, dùng thất bát cấp linh thảo luyện chế ra tới. Đối Độ Kiếp kỳ tu sĩ khả năng vô dụng, bất quá đối Đại Thừa kỳ tu sĩ nhất định hữu dụng, huống chi Cố Minh Huy bất quá chỉ là Đại Thừa trung kỳ.

Trong sơn động.

Đang ở nhắm mắt khoanh chân đả tọa chữa thương Cố Minh Huy, đột nhiên mở mắt ra.

Dùng sức lắc lắc đầu, hắn thế nhưng cảm thấy chính mình có chút vây, muốn ngủ.

Hắn hiện giờ đã là Đại Thừa kỳ tu vi, chẳng sợ mấy tháng không ngủ được, cũng sẽ không thấy buồn ngủ.

Chỉ cần linh khí du tẩu một bên toàn thân, cả người lập tức liền sẽ thần thanh khí sảng, giống bọn họ giống nhau đều là đả tọa thay thế ngủ.

Nhưng hiện tại, hắn như thế nào sẽ muốn ngủ đâu?

Cố Minh Huy lập tức liền đã nhận ra không thích hợp địa phương, hắn vừa mới đứng lên, dưới chân mềm nhũn, lập tức ngã quỵ trên mặt đất.

"Bính" một thanh âm vang lên.

Sơn động bên ngoài Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người nghe rành mạch.

Đây là thành?

Hai người liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được một tia ý cười.

Lại tại chỗ đãi mười lăm phút, hai người lúc này mới đứng dậy hướng động phủ nội đi đến.

Đương hai người vào sơn động khi, còn chưa tới gần liền phát hiện Cố Minh Huy nằm trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra chính mình kiếm, trực tiếp một cái thuấn di đi tới Cố Minh Huy trước mặt.

Thân kiếm rực rỡ lung linh, nhìn qua trông rất đẹp mắt, lại mang theo trí mạng nguy hiểm, nhất kiếm đâm vào Cố Minh Huy đan điền trung.

Cố Minh Huy vô lực mở hai mắt, trơ mắt mà nhìn Tiêu Lăng Hàn lấy kiếm thứ hướng về phía chính mình. Hắn lại không thể nề hà, mí mắt hình như có ngàn cân trọng, cả người vô lực. Đan điền trung linh khí dường như không tồn tại giống nhau, không chiếm được bất luận cái gì đáp lại.

"Nhìn cái gì mà nhìn, lại xem đem ngươi tròng mắt đào xuống dưới." Thượng Quan Huyền Ý đi tới nhìn thấy Cố Minh Huy còn nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn xem, hung ba ba nói.

Phía trước Cố Minh Huy là có xấu xa ý tưởng, ánh mắt sắc mị mị, là cá nhân đều có thể nhìn ra tới.

Hiện tại hắn kia có tâm tư tưởng này đó, có thể hay không sống sót cũng không biết.

Hiện giờ hắn là oán hận trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Hận không thể ăn này thịt, uống này huyết, gặm này cốt!

Thượng Quan Huyền Ý ngược lại lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Lăng Hàn, ngươi như thế nào không giết gia hỏa này?"

"Đừng nóng vội, đợi chút lại sát." Nói, Tiêu Lăng Hàn rút ra kiếm, đối kiếm làm cái thanh khiết thuật mới thu lên.

Tiện đà lại nói: "Huyền Ý, ngươi vì ta hộ pháp, ta xem xét một chút gia hỏa này ký ức."

Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày, Tiêu Lăng Hàn làm như vậy, hẳn là muốn biết cái kia nghe kỳ danh, không thấy một thân Tà Chủ là ai đi!

Hắn lập tức đáp: "Hảo."

Cố Minh Huy nghe thấy hai người đối thoại, không dám tin tưởng trừng lớn mắt. Ở Tu chân giới cư nhiên còn có người sẽ sưu hồn thuật cái này bí thuật, hắn sợ tới mức muốn lui về phía sau, lại phát hiện chính mình di động không được nửa phần, bụng còn ở đổ máu.

Ngay sau đó hắn tưởng tượng, chính mình có Đại Thừa kỳ tu vi, trước mặt tiểu tử bất quá mới Luyện Hư kỳ, đợi lát nữa sấn hắn không chú ý, chính mình dứt khoát đoạt xá hắn.

Cố Minh Huy trong mắt hiện lên một tia âm ngoan, để ngừa bị trước mặt hai người nhìn ra tới, hắn lập tức rũ xuống con ngươi.

Trong lòng âm thầm tính toán, chậm đợi thời cơ tốt nhất.

Cố Minh Huy tự cho là chính mình che giấu thực hảo, kỳ thật hắn điểm này tiểu tâm tư, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc mắt một cái liền đã nhìn ra.

Chỉ là hai người đều không thèm để ý, bởi vì bọn họ nhất không sợ chính là bị người đoạt xá.

Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống, vươn tay, ngón trỏ điểm ở Cố Minh Huy giữa mày chỗ. Thần thức mạnh mẽ tiến vào hắn thức hải, tìm được linh hồn của hắn thể, bắt đầu xem xét khởi hắn ký ức.

Cố Minh Huy cảm giác linh hồn của chính mình như là bị người mạnh mẽ bẻ ra, đau đến linh hồn của hắn thể lớn tiếng rít gào.

"A ~~ a ~~"

Xem xét xong Cố Minh Huy ký ức, thấy hắn như là điên rồi giống nhau, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát trực tiếp đem linh hồn của hắn cấp diệt.

Qua mười phút.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn mở bừng mắt, tò mò hỏi: "Lăng Hàn, thế nào?"

Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay, sắc mặt có chút cổ quái, "Ngươi đoán bọn họ trong miệng Tà Chủ là ai?"

"Chúng ta đây nhận thức sao?"

"Tự nhiên nhận thức, bằng không ta kêu ngươi đoán cái gì."

Nhận thức?

Có thể khống chế Đại Thừa kỳ người, chỉ có Độ Kiếp kỳ tu sĩ.

Bọn họ nhận thức Độ Kiếp kỳ liền như vậy mấy cái.

Thượng Quan Huyền Ý trong đầu nhất nhất lược quá những cái đó nhận thức Độ Kiếp kỳ tu sĩ……

Bỗng nhiên, hắn hô nhỏ một tiếng: "Ta biết Tà Chủ là ai."

"Nga?"

Hai người khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn nhổ xuống Cố Minh Huy không gian giới tử, Thượng Quan Huyền Ý thả ra đan điền trung dị hỏa hủy thi diệt tích.

"Lư Lạc Nam, là Lư Lạc Nam, đúng hay không?"

"Thông minh!" Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắn một chút Thượng Quan Huyền Ý cái trán.

"A!" Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay che lại chính mình cái trán, tức giận trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này liền biết khi dễ người.

"Đạn đau? Muốn hay không ta cho ngươi thổi một chút, hoặc là trị liệu một chút, lập tức là có thể hảo."

"Hừ, chồn cấp gà chúc tết!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý lui về phía sau một bước, cảnh giác nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, tức phụ nhi đây là đem chính mình trở thành Hồng Hoang mãnh thú?

Chính mình còn không có làm cái gì, hắn liền ly đến như vậy xa.

"Lại đây."

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, không chỉ có không về phía trước, thậm chí còn về phía sau lui hai bước.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý hành động, đầy đầu hắc tuyến, "Có muốn biết hay không, gần nhất vì cái gì mọi người đều tới Bồn Hà Sơn?"

Thượng Quan Huyền Ý không dao động, đôi tay hoàn cánh tay, nâng lên cằm, ngạo kiều nói: "Ngươi nói, ta hiện tại là Luyện Hư kỳ tu sĩ, nhĩ lực rất tốt."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn vẫn là cùng Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật hắn từ Cố Minh Huy nơi đó biết đến sự.

Nguyên lai đại gia sở dĩ tới Bồn Hà Sơn cũng không phải bởi vì có cái gì thiên tài địa bảo, mà là khí vận chi tử bị Tà Chủ lược đi rồi.

Thiên Tinh Các người tính ra khí vận chi tử hiện giờ ở Bồn Hà Sơn, cho nên đại gia mới có thể tề tụ Bồn Hà Sơn, tìm kiếm khí vận tử tử rơi xuống.

Những cái đó đại năng đều đem chính mình đồ đệ cùng với hậu bối phái ra, bọn họ còn lại là chờ đợi tin tức.

Khí vận chi tử có thể hay không phá vỡ phi thăng thông đạo phong ấn, vẫn là một cái không biết bao nhiêu.

Những cái đó đại năng tự nhiên sẽ không bởi vì một cái tu vi thấp kém tiểu bối, liền tự mình tiến đến tìm kiếm. Có thể phái ra nhà mình tiểu bối đã thực không tồi, huống chi bọn họ nếu tới phỏng chừng càng tìm không thấy.

Mà Cố Minh Huy là Tà Chủ cấp dưới, hắn phía trước là biết khí vận chi tử ở nơi nào, bất quá hiện tại đã không biết.

Mấy ngày trước, bởi vì hắn coi trọng mấy cái tu sĩ, tự mình đem bọn họ mang về động phủ. Dẫn tới có người trộm hướng tông môn đã phát tin tức, mà cái kia động phủ vừa lúc là Tà Chủ tạm thời cư trú địa phương.

Cho nên Lư Lạc Nam cuối cùng đem Bạch Liên Kiệt mang đi nơi đó, Cố Minh Huy cũng không rõ ràng lắm.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn giảng thuật, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: "Lư Lạc Nam vì cái gì muốn mang đi Bạch Liên Kiệt?"

"Khả năng bởi vì hắn là khí vận chi tử, Lư Lạc Nam tưởng dính dính hắn khí vận." Tiêu Lăng Hàn tùy ý nói, hắn kỳ thật cũng muốn biết Lư Lạc Nam bắt đi Bạch Liên Kiệt rốt cuộc muốn làm cái gì.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 417

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 417 ngàn dặm tìm thân

Rốt cuộc Bạch Liên Kiệt bất quá là một cái ngụy khí vận chi tử, chân chính khí vận chi tử chính là chính mình tức phụ nhi.

Tiêu Lăng Hàn nhưng không hy vọng có người đem chủ ý đánh tới Thượng Quan Huyền Ý trên đầu.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Chỉ là tưởng dính khí vận sao?

Sợ không phải đơn giản như vậy đi?

Tính.

Hiện tại xui xẻo lại không phải chính mình.

Chính cái gọi là sự không liên quan mình cao cao treo lên.

"Chúng ta đây hiện tại đi nơi nào? Hồi tông môn vẫn là tiếp tục ở Bồn Hà Sơn rèn luyện?"

"Chúng ta đi tìm người."

"Tìm người? Lăng Hàn, ngươi muốn tìm ai?"

"Tìm gia gia."

"Ngươi tìm gia gia?"

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này có gia gia ở Thiên Lăng đại lục?

Hắn gia gia không phải ở Tiên giới sao?

Thấy Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở nói: "Tìm chúng ta gia gia, Thượng Quan lão gia tử, ngươi không phải rất tưởng hắn sao?"

"……"

Bất tri bất giác thiên liền tối sầm xuống dưới, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đành phải ở cái này trong sơn động ở tạm một đêm, tính toán ngày mai lại rời đi Bồn Hà Sơn.

Hôm sau.

Tia nắng ban mai từ từ kéo ra màn che, chim chóc nhóm ở chi đầu vui sướng mà kêu to, tựa hồ xướng không biết tên ca khúc.

Lúc này, rừng cây bên cạnh một cái trong sơn động đi ra hai người, hai người đột nhiên xuất hiện, sợ quá chạy mất trên ngọn cây chim chóc.

Đi vào một mảnh trên đất trống, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra phi thuyền, đưa vào linh khí sau, hai người thượng phi thuyền, liền trực tiếp rời đi Bồn Hà Sơn.

Một tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rốt cuộc tới Thiên Linh Tông.

Lúc này hai người đang đứng ở Thiên Linh Tông sơn môn trước, Thiên Linh Tông sơn môn là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người gặp qua nhất giàu có sơn môn.

Trước mặt ngọn núi này bị một cái bát cấp trận pháp bao vây ở bên trong, liền tính như thế, bọn họ đứng ở trận pháp bên ngoài cũng có thể cảm nhận được phô diện mà đến nồng đậm linh khí, ít nhất so Lăng Kiếm Tông cao hơn gấp đôi.

Sơn môn hai bên gieo trồng thụ đều là hàng ngàn hàng vạn các loại linh thụ, này đó linh thụ cơ bản đều có thể dùng để luyện khí.

Sơn môn trước viết" Thiên Linh Tông" ba chữ tấm bia đá, cũng là một loại tốt nhất luyện khí tài liệu. Chỉ là sơn môn trước, liền tùy ý có thể thấy được đáng giá đồ vật.

Càng đừng nói trong tông môn lại nên là như thế nào giàu có.

Cùng Thiên Linh Tông so sánh với, Lăng Kiếm Tông đã có thể nhược bạo.

Nhìn thấy hai người đã đến, trông coi sơn môn Nguyên Anh kỳ tu sĩ lập tức tiến lên hướng hai người hành lễ: "Gặp qua hai vị tiền bối, không biết hai vị tiền bối là muốn tìm người vẫn là……?"

"Làm phiền thông truyền một chút quý tông Bành Tường Bành trưởng lão, liền nói cố nhân lúc sau tới chơi."

"Hai vị tiền bối thỉnh chờ một lát." Nói xong, tên kia đệ tử lập tức lấy ra một cái truyền âm ngọc giản đã phát một cái tin tức.

Đại giai thập phần sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trước mặt xuất hiện một người nam tử.

Hắn ăn mặc một thân màu xanh lơ đạo bào, một đầu đảo tích tóc đen dùng một cây bạch ngọc trâm vãn lên đỉnh đầu, con mắt sáng mày đẹp, hào hoa phong nhã, bề ngoài nhìn qua bất quá 30 tới tuổi, bất quá thực tế tuổi tác cũng không biết.

Người này đúng là Bành Tường, hắn chính là Thượng Quan Cảnh Phong bạn tốt.

Từng đi qua Địa Thâm đại lục, Thượng Quan Huyền Ý ở bảy tuổi năm ấy may mắn gặp qua một mặt.

"Vãn bối gặp qua Bành tiền bối." Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy người tới, lập tức hướng hắn hành lễ.

"Các ngươi tìm ta?" Bành Tường nghi hoặc mà nhìn trước mặt hai người, này hai người hắn đều không quen biết.

"Vãn bối Thượng Quan Huyền Ý, không biết tiền bối còn nhớ rõ? Vãn bối gia gia chính là Thượng Quan Cảnh Phong?"

"Thượng Quan Huyền Ý? Ngươi là Cảnh Phong huynh tôn tử?"

Bành Tường trên dưới đánh giá một phen Thượng Quan Huyền Ý, nhớ tới chính mình trước kia nhìn thấy hắn thời điểm, hắn còn chỉ là một cái củ cải nhỏ.

Không nghĩ tới nhiều năm không thấy, đều đã lớn như vậy.

"Đúng là."

Thấy Bành Tường ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý lập tức giới thiệu nói: "Vị này chính là ta sư huynh: Tiêu Lăng Hàn, cũng là ta đạo lữ. Chúng ta hiện giờ là Lăng Kiếm Tông đệ tử, bái ở Âu Dương Tu Kỳ môn hạ."

"Vãn bối Tiêu Lăng Hàn gặp qua Bành tiền bối."

Bành Tường gật đầu, khen nói: "Ân, không tồi, không tồi! Thiên tư phi phàm, tuấn tú lịch sự."

"Tiền bối quá khen."

"Đúng rồi, nhiều năm không thấy, không biết Cảnh Phong huynh hiện tại tốt không?" Bành Tường nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý hỏi, hắn còn nhớ rõ lần trước gặp mặt đã có một trăm nhiều năm.

Nghe được Bành Tường hỏi chuyện, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng lộp bộp một chút, nghe hắn ý tứ giống như nhà mình gia gia không có tới tìm quá hắn.

Trong lòng không khỏi mà lo lắng lên.

"Tiền bối, thật không dám giấu giếm, hôm nay ta cùng sư huynh tiến đến tìm tiền bối, chính là tưởng hướng tiền bối hỏi thăm ông nội của ta rơi xuống."

Bành Tường nhíu mày nói: "Cảnh Phong huynh tới Thiên Lăng đại lục? Nhưng hắn cũng không có tới đi tìm ta, năm đó ta từ Địa Thâm đại lục rời đi sau, trở lại tông môn liền bế quan, ta cũng là gần nhất mới xuất quan."

Tiện đà lại hỏi: "Cảnh Phong huynh là cái gì tới Thiên Lăng đại lục?"

“Liền tại tiền bối rời đi Địa Thâm đại lục năm thứ ba.”

“Đều có một trăm nhiều năm! Hắn chưa từng có liên hệ quá các ngươi sao?”

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu: “Không có.”

“Ngươi xác định Cảnh Phong huynh là tới Thiên Lăng đại lục sao?” Bành Tường nhíu mày, nếu là Thượng Quan Cảnh Phong thật sự tới Thiên Lăng đại lục, khẳng định sẽ tìm đến chính mình mới đúng.

“Gia gia rời đi trước hai tháng, từng cùng ta đề qua hắn sẽ đến Thiên Lăng đại lục.”

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại cũng có chút không xác định lên, nhưng gia gia nếu là không có tới Thiên Lăng đại lục sẽ đi chỗ nào đâu?

“Kia hắn mệnh bài còn ở?”

Thượng Quan Huyền Ý áp xuống trong lòng bất an, đáp: “Còn ở.”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý mặt lộ vẻ lo lắng, Bành Tường an ủi nói: “Nếu hắn mệnh bài còn ở, kia người khác hẳn là không có việc gì, nói không chừng là ở nơi nào bế quan.”

“Ta hỏi những người khác có hay không Cảnh Phong huynh rơi xuống, các ngươi thả chờ ta một chút.” Nói, Bành Tường lập tức lấy ra truyền âm ngọc giản, bắt đầu cùng hai người giao hảo nhân từng cái phát tin tức.

Sau nửa canh giờ.

Đối thượng Thượng Quan Huyền Ý chờ đợi ánh mắt, Bành Tường vẫn là ăn ngay nói thật: “Huyền Ý, ta hỏi qua mặt khác nhận thức Cảnh Phong huynh người, bọn họ đều nói không có gặp qua hắn. Ngươi cũng đừng có gấp, ta đã gọi bọn hắn nhiều lưu ý, nếu là có Cảnh Phong huynh tin tức, ta sẽ lập tức báo cho ngươi.”

“Đa tạ Bành tiền bối.”

“Chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi, các ngươi khó được tới một chuyến, không bằng tùy ta tiến Thiên Linh Tông chơi chút thời gian lại rời đi.”

Tuy rằng thực tâm động, rất tưởng vào xem Thiên Linh Tông bên trong là bộ dáng gì, bất quá hiện tại rõ ràng còn không phải thời điểm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý uốn lượn cự tuyệt: “Không được, đa tạ Bành tiền bối hảo ý.”

Nhìn thấy hai người cũng không muốn lưu lại tính toán, Bành Tường lấy ra một cái ngọc giản: “Đây là ta truyền âm ngọc giản, nếu là ta có Cảnh Phong huynh tin tức, liền nói cho các ngươi. Các ngươi nếu là gặp được khó khăn, cũng có thể hướng ta phát truyền âm.”

Nhận lấy ngọc giản, Thượng Quan Huyền Ý chắp tay nói: “Đa tạ Bành tiền bối, kia vãn bối hai người liền trước cáo từ.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đầy cõi lòng hy vọng mà đi vào Thiên Linh Tông, cuối cùng lại mang theo thất vọng rời đi.

Rời đi Thiên Linh Tông sau, hai người về tới Thiên Linh Tông phụ thuộc thành trì: Thiên An Thành.

Thiên An Thành là một tòa phi thường phồn hoa thả dồi dào thành trì, thành trì kiến trúc độc đáo lại độc đáo, cùng mặt khác thành trì kiến trúc phong cách đều không giống nhau.

Hai người phía trước đi Thiên Linh Tông thời điểm, liền ở Thiên An Thành ở một đêm.

Tiến vào Thiên An Thành sau, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý vào một nhà tên là” hài lòng” tửu lầu.

Hài lòng tửu lầu môn là một cái hình tròn cổng vòm, từ bên ngoài xem, căn bản nhìn không ra tửu lầu bên trong rốt cuộc có bao nhiêu đại. Chỉ có tiến vào bên trong mới biết được, nguyên lai bên trong có khác động thiên.

“Hai vị khách quan bên trong thỉnh.” Tiểu nhị nhìn thấy hai người, lập tức nhiệt tình tiếp đón.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đi lầu hai, ngồi ở lầu hai vừa lúc có thể đem lầu một hết thảy thu hết đáy mắt.

Lầu một chính giữa có một cái đài, lúc này, đài mặt trên có một nữ tử đang ở đánh đàn.

Thanh triệt trong vắt tiếng đàn róc rách lưu động, giống như đến từ thâm cốc u sơn; như núi gian dòng suối nhỏ lẳng lặng mà chảy; như vào đông ánh sáng mặt trời chiếu ở người trên người ấm áp.

Khiến người bất tri bất giác chậm rãi thả lỏng lại, lẳng lặng nghe, tựa hồ kinh mạch tắc nghẽn địa phương đều biến lưu sướng lên, có người thậm chí cảm thấy chính mình tu vi đều có điều tăng lên.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm trên đài nữ tử xem, trong mắt hiện lên một tia hồng quang.

Ngoài cười nhưng trong không cười hỏi: “Coi trọng?”

“Coi trọng cái gì?” Tiêu Lăng Hàn bị hỏi không thể hiểu được, quay đầu nhìn về phía hắn.

Vừa rồi hắn thấy nữ tử đánh đàn bộ dáng, bỗng nhiên liền nhớ tới chính mình trong đầu đã từng xuất hiện quá hình ảnh, nam tử một mình ngồi ở tuyết sơn cung điện trung đánh đàn tình cảnh.

“Nhạ.” Thượng Quan Huyền Ý nâng lên cằm, chỉ chỉ trên đài nữ tử.

Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý chỉ thị nhìn lại, liền nhìn đến trên đài đánh đàn nữ tu.

Nghi hoặc nói: "Nàng là ai?"

"Ta nào biết nàng là ai? Ngươi muốn biết chính mình đi hỏi." Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói, hung hăng trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này thật đúng là hăng hái.

Nghe này vị chua mười phần nói, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng cong cong, cười ngâm ngâm hỏi: "Ngươi đây là ghen tị?"

"Ai ghen tị? Ta mới không có ghen."

Tiêu Lăng Hàn bưng lên trên bàn chén trà, uống một ngụm trà, cười nói: "Còn nói không có, ta cảm giác chính mình cái ly bên trong nước trà, đều là ê ẩm hương vị."

"Hừ!"

"Yên tâm, thế gian này chỉ có ngươi một người vào ta mắt, vào ta tâm."

Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục lãnh "Hừ" một tiếng, trong lòng lại là ngọt tư tư.

"Này nữ tu là một người âm tu, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy âm tu. Nhìn đến nàng ta nhớ tới phía trước trong đầu xuất hiện quá hình ảnh, cho nên vừa rồi ta cũng không phải đang xem nàng." Nói, Tiêu Lăng Hàn vì Thượng Quan Huyền Ý gắp một chiếc đũa đồ ăn.

Thượng Quan Huyền Ý ăn trong chén đồ ăn, mơ hồ không rõ đáp: "Tạm thời tin ngươi."

Ở hài lòng tửu lầu ăn cơm người ta nói lời nói đều rất nhỏ thanh, cũng không có người cao đàm khoát luận.

Bất quá mọi người đều là tu sĩ, chỉ cần dụng tâm nghe, vẫn là có thể nghe thấy mặt khác nói chuyện.

Từ những người này nói chuyện trung Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý biết được đánh đàn nữ tu thân phận, nàng chính là Thiên Linh Tông Độ Kiếp kỳ tu sĩ Lục Trác thân truyền đệ tử, tên là Mã Thiến Thiến.

Đại bộ phận người tới hài lòng tửu lầu, không phải bởi vì ăn cơm, mà là tới nghe Mã Thiến Thiến đánh đàn.

Mã Thiến Thiến?

Tiêu Lăng Hàn tổng cảm thấy chính mình giống như ở nơi nào nghe thấy quá tên này, trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra.

Trong lòng mặc niệm mấy lần người này danh, bỗng nhiên nhớ tới một cái lải nhải người tới.

Long Ngạo Thiên!

Cái này Mã Thiến Thiến còn không phải là Long Ngạo Thiên trong miệng hồng nhan tri kỷ sao?

Trùng hợp vào lúc này, Long Ngạo Thiên từ hài lòng tửu lầu cửa đi đến.

Hắn vừa tiến đến liền đứng ở lầu một đại đường, si ngốc mà nhìn Mã Thiến Thiến, một bộ si hán bộ dáng.

"Gia hỏa này như thế nào tới." Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, hắn còn nhớ rõ Long Ngạo Thiên kêu chính mình đệ muội, đem chính mình trở thành một nữ nhân.

Gia hỏa này nhất định mắt mù!

"Hẳn là vì hắn hồng nhan tri kỷ mà đến."

Tiêu Lăng Hàn cũng nhìn về phía Long Ngạo Thiên, chỉ là hắn hiện giờ bộ dáng, có điểm làm người một lời khó nói hết. Vốn dĩ liền không xuất chúng là trên mặt, hiện tại là thanh một khối tím một khối, tựa hồ là bị người đánh tơi bời quá.

Nhìn thấy Long Ngạo Thiên lúc này bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý vui sướng khi người gặp họa nói: "Xem ra gia hỏa này không chỉ có bị người vứt bỏ, còn bị người tấu."

Đáng tiếc hắn bị tấu thời điểm, chính mình không ở đây.

Chính mình tuy rằng không hảo tự mình tiến lên tấu, nhìn xem người khác tấu hắn cũng hảo a!

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý trên mặt tràn đầy đáng tiếc chi sắc, không cấm mỉm cười, "Huyền Ý, ta xem ngươi biểu tình tựa hồ cũng muốn đi tấu hắn một đốn?"

"Sao có thể? Hắn đều bị người vứt bỏ, lại bị người tấu, đã thực đáng thương. Ta là cái loại này bỏ đá xuống giếng người sao?"

Ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tưởng lại là nếu là có cơ hội, thật đúng là tưởng tấu gia hỏa này một đốn, kêu hắn loạn xưng hô.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 418

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 418 Thượng Quan Huyền Thao

Long Ngạo Thiên mới vừa vừa xuất hiện ở đại đường, Mã Thiến Thiến trên mặt liền hiện lên một tia chán ghét.

Lúc trước nàng bất quá là làm bộ khuynh mộ Long Ngạo Thiên, chỉ là tưởng đi theo hắn bên người, xem có thể hay không biết hắn nơi thế giới là cái cái dạng gì thế giới.

Kết quả đó chính là một cái không thể tu luyện cấp thấp tiểu thế giới, được đến muốn tin tức, tự nhiên không có cùng hắn tiếp tục diễn đi xuống tất yếu.

Hiện giờ đều đã cùng hắn phân rõ giới hạn, đường ai nấy đi, không nghĩ tới hiện tại hắn cư nhiên đối chính mình lì lợm la liếm, dây dưa không thôi.

Mã Thiến Thiến trong lòng thật là bực bội, nàng hôm nay vốn dĩ tính toán ở hài lòng tửu lầu đạn một ngày cầm, làm đến nàng hiện tại nhìn đến Long Ngạo Thiên liền không có tâm tình lại đạn đi xuống.

Long Ngạo Thiên đứng ở dưới đài nhìn về phía trên đài rực rỡ lóa mắt như tiên nữ Mã Thiến Thiến, trong lòng khó chịu lợi hại.

Lúc này tâm tình của hắn không ai có thể lý giải.

Hắn nghĩ đến những cái đó xuyên qua nhân sĩ thành công trên đường đều có đủ loại mỹ nhân làm bạn, tả hữu ôm tẫn hưởng Tề nhân chi phúc.

Kia hắn hành trình làm sao có thể thiếu hồng nhan tri kỷ làm bạn đâu?

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Long Ngạo Thiên kia si hán biểu tình, lại nghĩ đến hắn có chút thần kinh hề hề bộ dáng, không khỏi đánh cái rùng mình.

Quay đầu đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Chúng ta chờ hắn đi rồi lại đi xuống, miễn cho trong chốc lát gặp phải.”

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn kia e sợ cho tránh còn không kịp bộ dáng, không cấm cười nói: “Ngươi là sợ hắn lại muốn thu ngươi làm tiểu đệ đi.”

Tiêu Lăng Hàn mặt đen hắc, tức phụ nhi đây là ở bản thỉu chính mình?

Hai người đồ ăn đều ăn không sai biệt lắm, nhưng Long Ngạo Thiên như cũ ở đại đường.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, nhàm chán cực kỳ mà nhìn về phía lầu một, “Cũng không biết cái này Mã Thiến Thiến còn muốn đạn bao lâu?”

Long Ngạo Thiên rõ ràng là đang đợi Mã Thiến Thiến, chỉ cần Mã Thiến Thiến rời đi, hắn hẳn là cũng sẽ rời đi.

"Hẳn là nhanh, Mã Thiến Thiến hiện tại đạn khúc rõ ràng đã chạy điều, hoàn toàn không đạt được làm người thanh tâm tĩnh khí hiệu quả."

Thượng Quan Huyền Ý tay chống cằm, có chút mất mát nói: "Cũng không biết ông nội của ta chạy đi đâu?"

"Đừng lo lắng, chúng ta nhất định sẽ tìm được gia gia."

"Ân."

"Nếu không ngươi dùng huyết mạch cảm ứng một chút, xem hắn có ở đây không phụ cận?"

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, "Đúng vậy, ta như thế nào không nghĩ tới." Nói xong, hắn lập tức nhắm mắt lại, khởi động huyết mạch chi lực bắt đầu cảm ứng lên.

Mười phút sau.

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi mở mắt ra, trên mặt biểu tình là nói không nên lời vui sướng.

"Lăng Hàn, ta cảm ứng được ly chúng ta không xa địa phương, liền có một cái có thể làm ta huyết mạch sinh ra cộng minh người."

"Ngươi có thể cảm ứng được hắn cụ thể vị trí sao?"

"Có thể."

"Kia còn chờ cái gì, đi."

"Ngươi không sợ gặp được Long Ngạo Thiên sao?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía lầu một, kết quả lầu một đã không có Long Ngạo Thiên cùng với Mã Thiến Thiến thân ảnh.

Không khỏi nói: "Nha, đã đi rồi." Ẩu hi

"Ân, hai phút trước mới rời đi."

Tính tiền sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền ra hài lòng tửu lầu, hai người hướng tới Thượng Quan Huyền Ý cảm ứng được địa phương bước vào.

Nhìn đến gần trong gang tấc cửa thành, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: "Ngươi cảm ứng được người ở ngoài thành?"

"Ân, liền ở ngoài thành cách đó không xa."

Nói xong, hai người liền ra Thiên An Thành.

Đi rồi đại giai hai mươi phút còn chưa tới, Tiêu Lăng Hàn không khỏi hỏi: "Huyền Ý, ngươi xác định ngươi không có cảm ứng sai?"

Thượng Quan Huyền Ý cũng có chút hoài nghi là chính mình lầm, lại lần nữa nhắm mắt lại, cẩn thận cảm ứng lên.

Một lát sau, mở mắt ra, nhíu mày nói: "Người nọ hiện tại đang ở nhanh chóng mà di động."

"Nhanh chóng? Ngự không phi hành?"

Người khác ở trên trời phi, bọn họ hai người trên mặt đất đi, này khoảng cách không phải càng ngày càng xa sao?

Khó trách hai người đi rồi xa như vậy đều không có nhìn đến người.

"Lăng Hàn, chúng ta chạy nhanh theo sau, đợi chút ta liền phải cảm ứng không đến hắn." Thượng Quan Huyền Ý phát hiện người nọ khoảng cách bọn họ càng ngày càng xa, không cấm có chút sốt ruột.

"Hảo."

Hai người lập tức ngự không phi hành, hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại chỗ.

Năm phút sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chính cấp tốc đi tới, bỗng nhiên bên tai truyền đến tiếng đánh nhau.

Hai người liếc nhau, đáp xuống ở trên mặt đất, ngay sau đó thả ra thần thức đi xem xét.

"Phanh ~~"

"Oanh!"

Phù triện cùng pháp thuật va chạm đâm, phát ra đinh tai nhức óc thanh âm.

Chỉ thấy bốn gã ăn mặc màu vàng nhạt quần áo tu sĩ đang ở giữa không trung đánh nhau.

Trong đó một người phi ở đằng trước, hắn một bên phi, một bên hướng duỗi tay ném phù triện. Mặt sau có ba người một bên về phía trước mặt nam tử phát ra công kích, một bên tránh né hắn ném ra phù triện.

"Thượng Quan Huyền Thao, ngươi hôm nay mơ tưởng chạy thoát, ngươi giết Trần sư muội, hôm nay chúng ta sẽ vì hắn báo thù."

Thượng Quan Huyền Thao ném ra hai trương phù triện, cực lực biện giải nói: "Lý sư huynh, Trần sư muội không phải ta giết, ta cũng muốn vì nàng báo thù."

"Ngươi phải vì Trần sư muội báo thù, vậy ngươi hiện tại liền có thể đi tìm chết." Nói, nam tử trong tay ngưng kết ra một con ngọn lửa chim bay, nhắm ngay Thượng Quan Huyền Thao liền phát ra công kích.

Ngọn lửa chim bay mang theo đốt cháy hết thảy tư thế thẳng tắp mà nhằm phía Thượng Quan Huyền Thao.

Thượng Quan Huyền Thao ngưng kết ra một mảnh thủy mạc, chỉ cản trở một lát chim bay, bất quá có điểm này giảm xóc thời gian, hắn nhưng thật ra tránh thoát ngọn lửa chim bay công kích.

Theo sau hắn tức muốn hộc máu quát: "Dịch Hoán, ngươi thiếu hồ ngôn loạn ngữ, nói không chừng Trần sư muội chính là bị ngươi giết. Ngươi lại đổi trắng thay đen, nói là ta giết, ngươi rõ ràng chính là trả đũa. Ngươi hiện tại đối ta xuống tay như vậy tàn nhẫn, chính là muốn giết người diệt khẩu, làm cho ta làm người chịu tội thay."

Dịch Hoán bị chọc tức cả người phát run, ngón tay chỉ vào Thượng Quan Huyền Thao, run thân nói: "Ngươi, ngươi……"

"Dịch sư huynh, đừng cùng hắn vô nghĩa, chúng ta hiện tại liền giết hắn, Trần sư muội chính là bị hắn giết, hắn mơ tưởng giảo biện."

"Tô sư đệ nói chính là, chúng ta đồng tâm hiệp lực cùng nhau giết hắn."

Thượng Quan Huyền Thao thấy chính mình châm ngòi không có thành công, trong mắt hiện lên một tia âm ngoan. Lại lần nữa tránh thoát một đạo công kích, lấy ra gia tộc trưởng bối ban cho công kích ngọc bài.

"Lý sư huynh, làm sao vậy?" Nhìn đến ngăn đón chính mình hai người trước mặt Lý Thái, Dịch Hoán khó hiểu hỏi.

Lý Thái giải thích nói: "Trong tay hắn khả năng có gia tộc trưởng bối ban cho bảo mệnh ngọc bài, đại gia cẩn thận một chút, nếu là thấy tình huống không đối liền triệt."

"Hảo."

Thượng Quan Huyền Thao thấy ba người ở phía sau thương thảo cái gì, cũng không có để ý tới, tiếp tục về phía trước phi.

Ở được đến Lý Thái nhắc nhở sau, Dịch Hoán cũng lấy ra gia tộc trưởng bối ban cho chính mình ngọc bài công kích.

Mấy người trong miệng Trần sư muội tên là Trần Tuệ Chi, Dịch Hoán nhìn thấy nàng ánh mắt đầu tiên liền thích nàng.

Hiện giờ ái mộ nữ tử bị người hại chết, hắn tự nhiên muốn vì này báo thù.

Lý Thái ba người tiếp tục hướng Thượng Quan Huyền Thao đuổi theo.

Thượng Quan Huyền Thao thấy ba người lại đuổi theo, lập tức đem linh khí đưa vào ngọc bài nội, liền chờ ba người tới gần.

Thượng Quan Huyền Thao không nghĩ tới có người đánh cùng hắn giống nhau chủ ý, liền ở hắn đối Lý Thái ba người sử dụng ngọc bài công kích thời điểm, Dịch Hoán cũng đối hắn sử dụng ngọc bài công kích.

"Oanh…… Oanh……"

Rung trời tiếng vang kinh bay trong rừng điểu.

Lưỡng đạo Luyện Hư kỳ công kích chạm vào nhau, bốn người đều ly đến gần, tự nhiên là đều bị lan đến gần.

Bốn người đồng thời lạc hướng mặt đất, rốt cuộc đều là tu sĩ, ở mau đến mặt đất thời điểm, đều dùng linh khí hộ thể ở quanh thân bố trí phòng hộ tráo.

Thượng Quan Huyền Thao trực tiếp phun ra một búng máu, bởi vì hắn sử dụng ngọc bài công kích là Luyện Hư hậu kỳ, mà Dịch Hoán ngọc bài công kích là Luyện Hư kỳ đỉnh, hắn đã chịu thương bị mặt khác ba người đều trọng.

Vừa đến mặt đất, hắn không chút nghĩ ngợi, chạy nhanh bò dậy, tuyển một phương hướng buồn đầu chạy tới.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thấy như vậy một màn, liền thu hồi thần thức.

Nghĩ đến Thượng Quan Huyền Thao cũng là Thượng Quan gia người, kia trên người hắn chảy cũng Thượng Quan gia huyết. Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi: "Huyền Ý, ngươi cảm ứng được người không phải là Thượng Quan Huyền Thao đi?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Thấy Thượng Quan Huyền Ý trầm khuôn mặt, không nói lời nào.

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, xem ra thật đúng là bị chính mình nói trúng rồi.

Cũng không biết Thượng Quan lão gia tử rốt cuộc chạy đi đâu?

Như vậy xem ra, phỏng chừng Thượng Quan Huyền Ý dùng huyết mạch cảm ứng tìm được người, cơ hồ đều sẽ là Thượng Quan gia những người khác.

Trong lúc nhất thời hai người đều không có nói chuyện, lẫn nhau lâm vào trầm mặc.

Đột nhiên một cái vội vàng lại mang theo cầu xin thanh âm đánh vỡ này phân yên lặng: "Hai vị tiền bối cứu ta! Cầu các ngươi cứu cứu ta, ta kia ba vị sư huynh cướp đi ta bảo vật không nói, hiện giờ còn muốn giết người diệt khẩu."

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người nghe thấy quen thuộc thanh âm, đồng thời quay đầu nhìn về phía nói chuyện người.

Nếu không phải lúc trước phát sinh một màn bị hai người thu hết đáy mắt, hai người có lẽ sẽ tin tưởng hắn chuyện ma quỷ.

Này nha, trợn tròn mắt nói dối.

Cư nhiên đối bọn họ chơi tâm nhãn.

Còn muốn lợi dụng hai người giúp hắn giết người.

Đánh đến thật đúng là một tay hảo bàn tính.

Chẳng qua, hắn sợ là muốn hoàn toàn thất vọng.

Thượng Quan Huyền Thao căn bản không có thấy rõ chính mình trước mặt chính là người nào, rất xa hắn phát hiện chính mình nhìn không thấu hai người tu vi. Ôm ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa tâm thái, liền hướng hai người cầu cứu.

Người bình thường nghe được bảo vật đều sẽ không quan tâm giết người đoạt bảo, hắn chính là muốn lợi dụng điểm này, làm hai người giết mặt sau đuổi sát hắn không bỏ Lý Thái ba người.

Nào biết, đương hắn thấy rõ chính mình trước mặt trong đó một người bộ dạng sau, cả người đều ngây dại.

Cư nhiên là Thượng Quan Huyền Ý!

Cư nhiên là đứa con hoang kia!

Cư nhiên ở chính mình như vậy chật vật dưới tình huống, gặp được Thượng Quan Huyền Ý!

Thượng Quan Huyền Thao trong lòng thật là phức tạp, thậm chí có điểm hỏng mất.

Hắn chẳng thể nghĩ tới chính mình vừa rồi cầu cứu người trung, có một cái cư nhiên là hắn đã từng nhất khinh thường người.

Như vậy khác biệt làm hắn không tiếp thu được đồng thời, trong lòng càng nhiều lại là điên cuồng ghen ghét.

“Thượng Quan Huyền Thao hôm nay chính là ngươi ngày chết!”

Lúc này, Lý Thái ba người cũng vội vàng đuổi theo lại đây, ba người tự nhiên cũng thấy được đứng ở một bên Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người.

Phát hiện chính mình nhìn không thấu hai người tu vi, ba người không có tùy tiện hành động, mà là dừng lại ở tại chỗ.

Thượng Quan Huyền Thao biết hắn hiện tại muốn giữ được mạng nhỏ, liền phải lấy lòng Thượng Quan Huyền Ý.

Vứt bỏ trong lòng chán ghét, trên mặt lộ ra một tia gãi đúng chỗ ngứa mỉm cười.

Dùng thục lạc miệng lưỡi kêu: “Bát đệ, đã lâu không thấy.”

Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày, kinh ngạc mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Thao, nghi hoặc hỏi: “Ngươi là người phương nào? Ngươi nhận thức chúng ta?”

Thượng Quan Huyền Thao trong lòng đã sớm làm tốt các loại tính toán, Thượng Quan Huyền Ý như vậy phản ứng tự nhiên cũng ở hắn dự kiến trung.

Rốt cuộc hắn năm đó cũng không thiếu khi dễ Thượng Quan Huyền Ý, tuy rằng cơ bản đều không phải hắn tự mình động tay, nhưng đại gia lẫn nhau trong lòng hẳn là đều biết được.

Trên mặt xẹt qua một mạt bị thương biểu tình, hắn chân thành nói: “Bát đệ, ta là tứ ca, mấy năm nay ngươi quá có khỏe không? Gia tộc trưởng bối đều thực lo lắng ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Thượng Quan Huyền Thao thay đổi thất thường sắc mặt, cực giác thú vị. Trước kia ở Thượng Quan gia thời điểm hắn tuy rằng bên ngoài thượng không có khi dễ chính mình, nhưng ngầm không thiếu xui khiến những người khác đối phó chính mình.

Trong mắt xẹt qua một tia lãnh quang, Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh một tiếng, trào phúng nói: “Tứ ca? Ha hả, ta mẫu thân chỉ sinh ta một cái, ngươi là nơi nào tới tứ ca? Ngươi nhưng đừng loạn nhận đệ đệ.”

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói, Thượng Quan Huyền Thao trong lòng” lộp bộp” một chút, xem ra cái này con hoang là không nghĩ giúp chính mình.

Không được, hắn nếu là không giúp chính mình, kia chính mình liền tính hôm nay bất tử, về sau cũng khó thoát Thiên Linh Tông đuổi giết.

Tàn hại đồng môn, đây là ở bất luận cái gì một cái tông môn đều không thể chịu đựng sự.

Thượng Quan Huyền Thao đầu óc cấp tốc vận chuyển, tự hỏi như thế nào mới có thể làm Thượng Quan Huyền Ý giúp chính mình.

Đột nhiên nghĩ đến chính mình phụ thân đã từng trộm cùng gia gia nói qua nói, hắn lập tức có tự tin, “Bát đệ chẳng lẽ không muốn biết tộc trưởng năm đó vì sao sẽ đột nhiên rời đi Địa Thâm đại lục sao?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 419

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 419 hắn sa đọa

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt híp lại, “Ngươi muốn nói cái gì?”

“Chỉ cần ngươi giúp ta giết bọn họ ba cái ta liền nói cho ngươi.” Nói, Thượng Quan Huyền Thao nhìn về phía đứng ở một bên vẫn luôn không có rời đi Lý Thái ba người.

Lý Thái ba người vốn dĩ thấy Thượng Quan Huyền Thao loạn nhận thân thích, đang ở một bên xem kịch vui. Nghĩ, trong chốc lát chọc đến kia hai vị tiền bối tức giận trực tiếp đem hắn cấp giết.

Không nghĩ tới đốm lửa này, nhanh như vậy liền đốt tới bọn họ ba người trên người.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý nhìn qua, ba người đều khẩn trương lên.

Rất sợ Thượng Quan Huyền Ý thật sự nghe xong Thượng Quan Huyền Thao nói, một chưởng đem bọn họ cấp diệt.

Thượng Quan Huyền Ý nhàn nhạt quét ba người liếc mắt một cái, liền thu hồi ánh mắt, lạnh lùng mà nhìn chăm chú Thượng Quan Huyền Thao, “A, ngươi uy hiếp ta?”

“Uy hiếp chưa nói tới, này bất quá là đôi bên cùng có lợi sự, tin tưởng bát đệ biết nên như thế nào lựa chọn.”

Thượng Quan Huyền Thao tự cho là bắt chẹt Thượng Quan Huyền Ý, nói chuyện cũng liền trở nên không kiêng nể gì, không hề sợ hãi rụt rè.

Tiêu Lăng Hàn nhẫn gia hỏa này thật lâu, hiện tại thấy hắn cư nhiên không biết sống chết uy hiếp Thượng Quan Huyền Ý. Nhẹ nhàng vung tay lên, Thượng Quan Huyền Thao đã bị phiến bay đi ra ngoài.

Thượng Quan Huyền Thao hoàn toàn không có phòng bị liền bay ngược đi ra ngoài, “Bính” một tiếng, rơi trên mặt đất, lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn ngẩng đầu khóe mắt muốn nứt ra mà nhìn về phía đầu sỏ gây tội, lại thấy Tiêu Lăng Hàn như là đang xem vật chết giống nhau nhìn chăm chú vào chính mình.

Thượng Quan Huyền Thao cảm giác chính mình cả người máu tựa hồ đều phải đọng lại.

Lưng vô cớ lạnh cả người, người này ánh mắt thật đáng sợ.

Cố nén trong lòng sợ hãi, sai mở mắt, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: "Khụ khụ…… Bát đệ, xem ra ngươi là không muốn biết tộc trưởng rời đi Địa Thâm đại lục chân chính nguyên nhân."

Thượng Quan Huyền Ý không có phản ứng Thượng Quan Huyền Thao, mà là nhìn về phía Thiên Linh Tông mặt khác ba người, "Các ngươi còn có việc?"

Lý Thái lập tức cười làm lành nói: "Tiền bối quấy rầy, chúng ta này liền rời đi." Nói xong, xoay người liền chuẩn bị rời đi, chỉ là đi rồi hai bước, phát hiện chỉ có tô sư đệ đi theo chính mình, mà Dịch Hoán còn đãi tại chỗ.

Quay đầu lại, lôi kéo Dịch Hoán mạnh mẽ đem hắn mang đi.

Sấn hiện tại hai vị tiền bối không có muốn giết bọn hắn ý tứ, bọn họ vẫn là chạy nhanh rời đi.

Dịch Hoán lòng tràn đầy không cam lòng.

Thiếu chút nữa.

Liền thiếu chút nữa!

Hắn là có thể tự mình vì Trần sư muội báo thù.

Nếu là kia hai vị tiền bối không có xuất hiện tại nơi đây, lúc này hắn đã chính tay đâm kẻ thù.

Cuối cùng oán hận nhìn Thượng Quan Huyền Thao liếc mắt một cái, liền đi theo Lý Thái hai người cùng nhau rời đi nơi đây.

Thượng Quan Huyền Ý đi vào Thượng Quan Huyền Thao trước người, nhìn thoáng qua Lý Thái mấy người rời đi phương tây, hài hước nói: "Nhìn đến người kia không có, hắn ánh mắt kia như là muốn đem ngươi ăn giống nhau."

Hừ!

Muốn cho chính mình giết kia ba người.

Môn đều không có.

Thượng Quan Huyền Ý chính là cố ý phóng kia ba người rời đi.

"Bát đệ, mặc kệ nói như thế nào chúng ta đều là cùng tộc huynh đệ, ngươi cò tích như thế nào có thể đem chúng ta kẻ thù thả chạy?" Thượng Quan Huyền Thao một bộ ca ca khẩu khí, như là ở răn dạy không nghe lời đệ đệ.

"Ha ha ha……"

Thượng Quan Huyền Ý như là nghe được cái gì chê cười giống nhau, phóng sinh phá lên cười.

"Kẻ thù? Thượng Quan Huyền Thao ngươi cũng thật có ý tứ, đó là ngươi kẻ thù, cùng ta Thượng Quan Huyền Ý không có chút nào quan hệ."

Tiêu Lăng Hàn đi tới liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Thao, xem hắn bộ dáng hẳn là sấn không được bao lâu.

"Huyền Ý, bắt đầu đi, ta vì ngươi hộ pháp."

"Hảo."

Thượng Quan Huyền Thao còn không có làm minh bạch hai người lời nói là có ý tứ gì, liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm xuống, vươn ngón trỏ điểm ở chính mình giữa mày.

Thực mau Thượng Quan Huyền Thao liền cảm giác được tê tâm liệt phế đau, so thân thể thượng thương còn muốn đau một trăm lần đau đớn.

Thượng Quan Huyền Ý sưu hồn nhưng không nghĩ Tiêu Lăng Hàn như vậy ôn nhu, hắn là trực tiếp bạo lực tra tìm chính mình muốn tin tức.

Thực mau hắn liền tìm tới rồi chính mình muốn tin tức.

Đáng tiếc Thượng Quan Huyền Thao biết đến cũng không nhiều lắm, hắn chỉ biết năm đó chính mình gia gia rời đi Địa Thâm đại lục cùng đại quá tốt nhất lão có quan hệ.

Xem ra về sau cần thiết hồi Địa Thâm đại lục một chuyến.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý xem xét Thượng Quan Huyền Thao ký ức sau, mày nhăn càng khẩn. Không khỏi hỏi: "Là có cái gì không tốt tin tức sao?"

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đem chính mình xem xét đến tin tức, báo cho Tiêu Lăng Hàn.

"Không có việc gì, chờ chúng ta tu vi lại cao chút, liền hồi Địa Thâm đại lục."

"Hảo, ta cũng là nghĩ như vậy."

Thượng Quan Huyền Thao bởi vì không chịu nổi Thượng Quan Huyền Ý bạo lực sưu hồn, đã sinh tử đạo tiêu.

Theo sau, Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa, đem Thượng Quan Huyền Thao thiêu hôi đều không dư thừa.

Hai người quyết định tạm thời nơi nơi đi một chút nhìn xem, xem có thể hay không gặp được cơ duyên, thuận tiện lại tìm xem Thượng Quan Cảnh Phong là rơi xuống.

Tám năm sau.

Sáng sớm, xanh thẳm không trung giống vừa mới bị nước trong tẩy quá ngọc bích giống nhau. Kia giống hỏa giống nhau thái dương, tưới một mảnh đỏ rực ánh bình minh.

Ánh mặt trời từ cửa sổ chỗ xuyên thấu qua cửa sổ màn, chiếu vào phòng, làm cho cả phòng đều đi theo sáng ngời lên.

Thượng Quan Huyền Ý có chút không khoẻ nhăn lại, theo sau lại duỗi thân ra tay che khuất đôi mắt.

Cảm giác kia ánh sáng tựa hồ có thể xuyên thấu qua mí mắt, trực tiếp chiếu tiến trong ánh mắt giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn nghiêng thân mình, một tay chống đầu, nhìn Thượng Quan Huyền Ý nhất cử nhất động.

"Ha ha ha……" Không khỏi mà đúng vậy cười lên tiếng.

Hai người này tám năm đi không ít địa phương, đặc biệt là những cái đó đại tông môn thành trì.

Năm đó Thượng Quan Cảnh Phong rời đi Địa Thâm đại lục thời điểm, tu vi đã là Đại Thừa kỳ đỉnh. Nếu nói hắn có khả năng nhất ở Thiên Lăng đại lục địa phương nào, kia phi tông môn mạc chúc. Rốt cuộc lấy thực lực của hắn, ở đại tông môn ít nhất cũng có thể đương cái trưởng lão.

Đáng tiếc hai người ngần ấy năm trước sau không có tìm được hắn, nhưng thật ra gặp được quá không ít Thượng Quan gia những người khác.

Bởi vì còn có không đến một năm Thiên Tài Thí Luyện liền phải mở ra, Âu Dương Tu Kỳ liền truyền âm làm hai người hồi tông môn.

Hai người cũng là ngày hôm qua mới vừa hồi Lăng Kiếm Tông, thấy hai người phong trần mệt mỏi bộ dáng, Âu Dương Tu Kỳ làm hai người nghỉ ngơi tốt, lại đi thấy hắn.

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng vươn tay, liền triều Tiêu Lăng Hàn miệng che đi.

Sau đó, lòng bàn tay liền bị mềm mại đồ vật nhẹ nhàng đụng vào, tê dại cảm truyền khắp toàn thân, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh thu hồi tay.

Trộm mở một con mắt, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn chính mỉm cười nhìn chính mình, dường như không có việc gì lại nhắm hai mắt lại.

"Huyền Ý, ngươi còn không tính toán rời giường sao?"

"Không nghĩ, ta tưởng ở ngủ một lát."

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau, hắn sa đọa.

Trước kia chưa từng có ngủ cái này thói quen, đều là đả tọa.

Từ trọng sinh trở về đi theo Tiêu Lăng Hàn, bởi vì hắn vừa đến buổi tối chuẩn sẽ ngủ, làm đến chính mình đều cùng hắn giống nhau, tới rồi buổi tối liền nghĩ ngủ.

"Vậy ngươi muốn ăn cái gì? Ta đi giúp ngươi làm."

"Không cần, ta muốn ngươi bồi ta ngủ." Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay ôm lấy Tiêu Lăng Hàn một con cánh tay, chân cũng đáp ở trên người hắn.

“Ngủ tiếp, đợi chút sư tôn nên tới.” Tiêu Lăng Hàn ánh mắt ám ám, duỗi tay nắm Thượng Quan Huyền Ý cái mũi.

Vừa nghe Tiêu Lăng Hàn nói Âu Dương Tu Kỳ muốn tới, Thượng Quan Huyền Ý” vèo” ngồi dậy.

“Rời giường!”

“Thất thần làm cái gì, còn không nhanh lên cấp bổn thiếu gia mặc quần áo.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tức phụ nhi đây là lại diễn thượng!

“Ta chỉ nghĩ giúp ngươi cởi quần áo, không nghĩ giúp ngươi mặc quần áo.”

Thượng Quan Huyền Ý vươn ngón trỏ, khơi mào Tiêu Lăng Hàn cằm: “Ngươi hiện tại giúp thiếu gia ta mặc quần áo, buổi tối thiếu gia lâm hạnh ngươi.” Nói xong, còn đối Tiêu Lăng Hàn chớp chớp mắt.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay che lại ngực, tức phụ nhi cái dạng này thật muốn mệnh.

Hảo tưởng hiện tại liền đem hắn phác gục.

Duỗi tay kéo qua Thượng Quan Huyền Ý, nhắm ngay hắn môi, hung hăng hôn một cái, mới buông ra hắn.

“Đây là vì ngươi mặc quần áo thu tiền boa.”

Thượng Quan Huyền Ý khóe mắt phiếm hồng, trừng mắt Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi dám khinh bạc bổn thiếu gia, bổn thiếu gia quyết định đêm nay không lâm hạnh ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nghiêm trang trả lời: “Ân, ngươi là không thể lâm hạnh ta, bởi vì ngươi đang chờ ta lâm hạnh.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hai người mặc tốt quần áo, thu thập hảo đã là nửa giờ sau.

Vừa đi tiến Âu Dương Tu Kỳ cư trú sân, hai người liền có loại mưa gió sắp tới cảm giác.

“Bái kiến sư tôn.”

Hai người hướng đang ngồi ở bàn đá bên Âu Dương Tu Kỳ hành lễ.

Nhìn đến hai người mắt nhìn thẳng, Âu Dương Tu Kỳ nhướng mày: “Ngồi xuống lại nói.”

Không từ Âu Dương Tu Kỳ trong giọng nói nghe ra bất luận cái gì không vui, hai người đi đến Âu Dương Tu Kỳ xuống tay vị ngồi xuống.

“Đại đồ đệ, nhị đồ đệ, các ngươi hiện tại cái gì tu vi?” Thấy hai người quy quy củ củ ngồi, Âu Dương Tu Kỳ bất động thanh sắc hỏi, kỳ thật trong lòng đã làm tốt bị đả kích chuẩn bị.

Hai người lần này rời đi không đến 20 năm, cho dù có đột phá hẳn là sẽ không quá lớn.

Nhiều nhất chính là một cái tiểu cảnh giới, Âu Dương Tu Kỳ đúng sự thật nghĩ đến.

Tiêu Lăng Hàn sờ sờ cái mũi, như thế nào mỗi cách một đoạn thời gian không thấy, Âu Dương Tu vì liền phải hỏi bọn hắn tu vi?

Lấy ra trà cụ, vì Âu Dương Tu Kỳ pha trà, ngoài miệng lại nói hỏi: "Sư tôn, có thể hay không không nói?"

"Ngươi cảm thấy đâu?" Âu Dương Tu Kỳ không có tức giận nói, ngược lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: "Nhị đồ đệ vẫn là ngươi nói trước."

Nhị đồ đệ có thể so đại đồ đệ thành thật nhiều, ít nhất sẽ không cùng chính mình làm trái lại.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn đây là biến thành mềm quả hồng!

Liền sư tôn đều phải tìm hắn xuống tay trước.

Tiện đà Thượng Quan Huyền Ý không lắm để ý nói: "Hồi sư tôn, đệ tử hiện tại bất quá là Luyện Hư trung kỳ tu vi."

Âu Dương Tu Kỳ trừu trừu khóe miệng, nghe Thượng Quan Huyền Ý ngữ khí tựa hồ đối hiện tại tu vi rất bất mãn. Hắn lời này nếu như bị những người khác đã biết, xác định vững chắc sẽ đuổi theo hắn chạy.

"Ngươi đâu?" Âu Dương Tu Kỳ lại đem ánh mắt chuyển hướng Tiêu Lăng Hàn.

"Sư tôn, đệ tử hiện tại Luyện Hư kỳ……"

Có Thượng Quan Huyền Ý làm trải chăn, lần này Âu Dương Tu Kỳ phản ứng nhưng thật ra bình đạm nhiều.

Hắn gật gật đầu, lại hỏi: "Ân, Luyện Hư kỳ, trung kỳ còn lúc đầu?"

"Luyện Hư kỳ đỉnh."

"Ngươi đột phá nhanh như vậy?" Âu Dương Tu Kỳ không cấm nhíu mày, đại đồ đệ đột phá nhanh như vậy, sẽ không lưu lại cái gì di chứng đi?

"Hồi bẩm sư tôn, đệ tử cùng mặt khác người tu luyện bất đồng, đệ tử chỉ cần linh khí cũng đủ là có thể đột phá." Tiêu Lăng Hàn biết Âu Dương Tu Kỳ đối hai người không có ác ý, liền đúng sự thật nói.

"Vậy là tốt rồi." Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Âu Dương Tu vì mày giãn ra.

Nhớ tới lúc trước ở Học viện Hoàng Cực, thấy hắn tu luyện quá một lần, xác thật chỉ cần có linh khí là có thể đột phá.

Hai cái đồ đệ mới hơn một trăm tuổi, hai trăm tuổi không đến, hiện giờ liền có Luyện Hư kỳ tu vi. Xem ra này hai cái tiểu tử thúi sợ là 300 tuổi tả hữu, là có thể tu luyện đến Độ Kiếp kỳ.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn trà cũng phao hảo, đệ một ly cấp Âu Dương Tu Kỳ, lại vì Thượng Quan Huyền Ý rót một ly.

Tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua chén trà, Âu Dương Tu Kỳ uống một ngụm. Mới nói nói: "Các ngươi biết chúng ta cái này tiểu thế giới gọi là gì sao?"

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc hỏi: "Không phải thống nhất kêu Tu chân giới sao?"

Trầm mặc một lát, Âu Dương Tu Kỳ giải thích nói: "Tu chân giới ý tứ là nói chúng ta ở cái này tiểu thế giới có thể tu luyện, chúng ta nơi tiểu thế giới kêu Thiên Huyền Giới."

"Thiên Huyền Giới!" Hai người không cấm nhắc mãi một lần.

"Ân, các ngươi biết Thiên Tài Thí Luyện ý nghĩa cái gì sao?"

"Thỉnh sư tôn minh kỳ."

Tuy rằng nghe Mạc Vô Nhai nói một chút, nhưng tiện nghi sư tôn biết đến khẳng định càng kỹ càng tỉ mỉ.

Âu Dương Tu Kỳ chậm rãi nói: "Năm đó vi sư cũng tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa, lần đó chúng ta Thiên Huyền Giới tổng cộng đi 5000 người. Nhưng cuối cùng tồn tại đi ra người, chỉ có 50 cái không đến."

"Bên trong rất nguy hiểm?"

Tỉ lệ tử vong như vậy cao, không sai biệt lắm là một trăm người chỉ có một người có thể tồn tại.

"Tự nhiên rất nguy hiểm, bên trong có rất nhiều chúng ta Thiên Huyền Giới không có yêu thú, còn có ma thú. Này đó đều không phải nguy hiểm nhất, nguy hiểm nhất chính là người, mặt khác Tu chân giới người."

Nói nơi này, Âu Dương Tu Kỳ đột nhiên ngừng lại, như là lâm vào mỗ đoạn hồi ức.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 420

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 420 sư tôn trải qua

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nghe chuyện xưa nghe được một nửa, nghe tâm ngứa khó cào.

Chính đến xuất sắc bộ phận, tiện nghi sư tôn đột nhiên liền tĩnh thanh.

Hai người đều nhớ tới thân đem hắn diêu tỉnh, làm hắn tiếp tục nói tiếp, bất quá hai người đều không có cái kia lá gan.

Qua một hồi lâu, Âu Dương Tu Kỳ mới từ trong hồi ức rút ra ra tới.

Cảm giác được lưỡng đạo tràn ngập khát vọng ánh mắt, chính nhìn chăm chú vào chính mình, Âu Dương Tu Kỳ liếc hai người liếc mắt một cái. "Vừa rồi nói chỗ nào rồi?"

Thượng Quan Huyền Ý lập tức nói tiếp: "Ngạch, sư tôn ngươi vừa rồi nói đến nguy hiểm nhất người, mặt khác Tu chân giới người."

"Đúng vậy, các ngươi phải cẩn thận mặt khác Tu chân giới người. Bởi vì chúng ta cái này tiểu thế giới phi thăng thông đạo bị phong ấn, tu luyện giả còn tính an phận thành thật. Mặt khác Tu chân giới đã có thể không giống nhau, bọn họ phi thăng thông đạo hoàn hảo. Vậy ý nghĩa bọn họ chỉ cần nỗ lực tu luyện, rồi có một ngày có thể phi thăng. Nhưng là luôn có một ít người muốn đi lối tắt, cướp đoạt tu luyện tài nguyên cũng tùy ý có thể thấy được. Cho dù là đồng môn sư huynh đệ, sau lưng hạ độc thủ người cũng chỗ nào cũng có."

Nghe xong Âu Dương Tu Kỳ lời này, Tiêu Lăng Hàn mới bừng tỉnh đại ngộ.

Hắn liền nói cái này Tu chân giới người như thế nào như vậy hòa khí, cái gì giết người đoạt bảo, cái gì tà tu ma tu, chủng tộc đại chiến này đó cơ hồ không có.

Làm nửa ngày là bởi vì không thể phi thăng, mọi người đều ôm được chăng hay chớ tâm tư.

Chỉ cần tu vi tới rồi nhất định cảnh giới là có thể sống thật lâu, khó trách đoạt xá người sẽ có nhiều như vậy, giết người đoạt bảo người ngược lại thiếu.

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: "Sư tôn nói này đó, chúng ta Thiên Huyền Giới không phải giống nhau tồn tại sao?"

Âu Dương Tu Kỳ thở dài, "Thiên Huyền Giới này đó, bất quá là tiểu đánh tiểu nháo, hoàn toàn lên không được mặt bàn. Mặt khác Tu chân giới, vì một kiện bảo vật có thể diệt nhân mãn môn, thậm chí là hủy diệt một cái tông môn.

Thượng một khắc còn cùng ngươi thân mật khăng khít đạo lữ, nói không chừng ngay sau đó là có thể cho ngươi một đao."

Nghe thấy cái này Thượng Quan Huyền Ý rụt rụt cổ, trộm ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Tiêu Lăng Hàn đặt ở bàn đá hạ tay, vươn đi nắm hắn tay, không nhẹ không nặng nhéo một chút.

Âu Dương Tu Kỳ ý vị thâm trường mà nhìn hai người liếc mắt một cái, tiện đà nói tiếp: "Cho nên các ngươi đi Thiên Tài Thí Luyện địa, không cần tin tưởng mặt khác bất luận kẻ nào, đến nỗi các ngươi lẫn nhau……"

Nói nơi này, Âu Dương Tu Kỳ tạm dừng một chút, cười nhìn hai người tiếp tục nói: "Nếu là chỉ có một người trở về, ta đây nhất định đánh gãy người nọ chân. Làm hắn vĩnh viễn đi không được lộ, hạ không được Kỳ Linh Sơn."

Sư tôn hảo hung tàn!

Tiêu Lăng Hàn lập tức bảo đảm nói: "Sư tôn yên tâm, ta nhất định sẽ chiếu cố hảo sư đệ. Sư đệ ở, ta ở."

Âu Dương Tu Kỳ vừa lòng gật gật đầu, ngược lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý cũng nói: "Ta cũng sẽ bảo vệ tốt sư huynh, hắn ở, ta ở."

"Ân, các ngươi đã là sư huynh đệ, lại là đạo lữ, tới rồi Thiên Tài Thí Luyện địa muốn lẫn nhau nâng đỡ, cộng đồng tiến bộ. Chỉ cần các ngươi đồng tâm hiệp lực, tin tưởng chờ các ngươi ra tới thời điểm, tu vi nhất định có thể cùng vi sư tương đảo tích so sánh."

Nghe thấy Âu Dương Tu Kỳ nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó hỏi: "Sư tôn, bên trong có phải hay không có rất nhiều tu luyện tài nguyên?"

"Tự nhiên là có rất nhiều tu luyện tài nguyên, chẳng sợ bên trong đồ vật là Tiên giới người chướng mắt, nhưng tùy tiện giống nhau, đều có thể đủ làm Tu chân giới người tăng lên một cái đại cảnh giới."

"Còn có, các ngươi nếu là ở bên trong đụng tới cái gì truyền thừa linh tinh địa phương, liền trốn xa một chút."

"Sư tôn, truyền thừa không hảo sao? Chúng ta vì cái gì muốn trốn tránh điểm?" Thượng Quan Huyền Ý trong lòng có cái suy đoán, đột nhiên liền nghĩ đến, làm hắn kiếp trước sinh tử đầu sỏ gây tội.

Âu Dương Tu Kỳ cảm thấy tâm mệt, nhị đồ đệ như thế nào nhiều như vậy vấn đề, bất quá vẫn là kiên nhẫn giải thích nói: "Ngươi cho rằng những cái đó truyền thừa là như vậy hảo lấy, đừng đến lúc đó bị người hạ ấn ký, còn ngây ngốc mà cho rằng chính mình được đến thiên đại chỗ tốt."

"Hạ ấn ký?"

“Không tồi, giống nô ấn giống nhau ấn ký, sẽ trực tiếp đánh vào tu sĩ linh hồn thể thượng. Nếu là các ngươi bị đánh thượng, bởi vì các ngươi hiện tại tu vi thấp, cũng phát hiện không được. Chờ các ngươi tới rồi Tiên giới, tu vi cao, tự nhiên là có thể phát hiện. Nhưng khi đó phát hiện đã muộn rồi, bởi vì ấn ký đã cùng các ngươi dung hợp, các ngươi cũng chỉ sẽ nhậm người sử dụng, chịu người bài bố.”

“Kia sư tôn ngươi gặp được quá sao?” Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, tiện nghi sư tôn nếu là không có gặp được quá, hẳn là sẽ không biết nhiều như vậy đi?

Hắn sẽ không đã bị người hạ ấn ký đi?

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến đây, nhìn về phía Âu Dương Tu vì ánh mắt trở nên cổ quái lên.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng là, nếu là tiện nghi sư tôn bị người hạ ấn ký, về sau bọn họ phỏng chừng còn phải giải cứu hắn mới được. Nói như thế nào cũng là hai người sư tôn, đối bọn họ cũng khá tốt.

Âu Dương Tu Kỳ cảm nhận được hai cái đồ đệ này quỷ dị ánh mắt, ác hàn một phen, run run thân mình.

Tức giận nói: “Các ngươi sư tôn ta như là có thể bị thao tác người sao? Cũng không nhìn xem vi sư là ai.”

“Kia sư tôn ngươi là như thế nào biết chuyện này?” Cái này ngay cả Tiêu Lăng Hàn đều tò mò.

Theo lý thuyết nếu là Tiên giới người mới có thể thủ đoạn, Âu Dương Tu Kỳ không nên biết mới đúng.

Tiên giới người muốn cấp Tu chân giới người đánh thượng linh hồn ấn ký, người bình thường muốn tránh khẳng định là trốn không được.

Liền tính bị đánh thượng ấn ký, phỏng chừng đương sự cũng là vô tri vô giác.

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa hỏi, Âu Dương Tu Kỳ không cấm ho khan một tiếng.

Mới nói nói: “Nói đến vi sư cũng rất tò mò, năm đó chúng ta tổng cộng có mười người, cùng nhau tiến vào một cái truyện thừa nơi. Ở nơi đó tiếp thu truyền thừa tu sĩ đều sẽ bị đánh thượng linh hồn ấn ký, đương sự là nhìn không tới những cái đó tiên nhân như thế nào gian lận. Bất quá, không biết vì cái gì, ta lại đem những cái đó tiên nhân động tác nhìn cái rành mạch. Đương có tiên nhân muốn tới cho ta hạ ấn ký khi, lòng ta là thập phần sợ hãi cùng khủng hoảng. Người khác bị hạ ấn ký thời điểm đều nhìn không tới đối phương, vô tri vô giác liền trúng chiêu. Ta lại có thể nhìn đến, này không phải cho ta gia tăng gánh nặng tâm lý sao?”

Nói tới đây thời điểm, Âu Dương Tu Kỳ trên mặt toàn là oán trách chi sắc.

Hắn cái dạng này tựa hồ là đang trách tiên nhân làm hắn thấy giống nhau, một bên chính nghe xuất sắc Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý một trận vô ngữ.

"Sư tôn, kia sau lại lại như thế nào?"

"Sau lại a, sau lại trong đó một cái tiên nhân muốn tới cho ta hạ linh hồn ấn ký thời điểm, ta biết tránh không khỏi, liền thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm hắn. Hắn ở cùng ta ánh mắt đối thượng là lúc, ta trong đầu đột nhiên liền biết hắn kế tiếp phải đối ta làm cái gì. Lòng ta cái kia khí a! Ở Thiên Huyền Giới nói như thế nào ta cũng là mọi người đều biết thiên chi kiêu tử, chẳng sợ ở thiên tài tụ tập Thiên Tài Thí Luyện địa, ta cũng là trong đó người xuất sắc. Như thế nào nguyện ý làm người khác chó săn! Ta dẫn theo kiếm liền triều hắn bổ tới, cũng triều hắn quát:" Quản ngươi là người phương nào, xem lão tử hôm nay không làm thịt ngươi." Người nọ như là bị ta dọa tới rồi giống nhau, kinh hoảng thất thố mà trốn đi."

Nói nơi này, Âu Dương Tu Kỳ trong lòng đặc biệt đắc ý, rốt cuộc khi đó hắn tu vi bất quá mới Luyện Hư kỳ. Luyện Hư kỳ hắn là có thể đem một cái tiên nhân một mạt thần thức cấp dọa đi, hắn có thể không được ý sao?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại cảm thấy nhà mình sư tôn sợ là rất có địa vị, cái kia tiên nhân căn bản không phải bị ngay lúc đó hắn cấp dọa đi, mà là mặt khác nguyên nhân.

Tiêu Lăng Hàn nhớ tới bọn họ vừa đến Huyền Thiên đại lục thời điểm, đụng tới cái kia tiểu nam hài" Xích Viêm".

Chẳng lẽ sư tôn cùng Xích Viêm giống nhau đều là thượng giới người, hiện giờ chỉ là tới Tu chân giới rèn luyện?

Thượng Quan Huyền Ý đôi tay chống cằm, hai mắt lóe bát quái ánh sáng: "Sư tôn, vậy ngươi đem tiên nhân dọa chạy lúc sau, lại đã xảy ra cái gì?"

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý hỏi chuyện, Tiêu Lăng Hàn thu hồi suy nghĩ, nhận nghe Âu Dương Tu Kỳ kế tiếp giảng thuật.

Nói cái này, Âu Dương Tu Kỳ liền tới khí.

Thủ hạ ý thức mà phách về phía cái bàn, "Bính" một tiếng, bàn đá chia năm xẻ bảy.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn đều ở lưu ý Âu Dương Tu Kỳ động tác, nhìn thấy hắn tay nâng lên, lập tức lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý đứng ở một bên.

Đã lâu không có nhìn thấy tiện nghi sư tôn chụp quá cái bàn, có thể tưởng tượng kế tiếp phát sinh sự tình, nhất định làm hắn phi thường bực bội.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn thấy bàn đá bị chính mình một không cẩn thận lại chụp hỏng rồi một trương, không thèm để ý mà vung tay lên, trên mặt đất lớn nhỏ không đồng nhất hòn đá nháy mắt hóa thành hôi phi.

Hắn lại lấy ra một cái bàn đá, đặt ở phía trước phóng bàn đá vị trí thượng.

Ngẩng đầu trả lại cho Tiêu Lăng Hàn một cái tán thưởng ánh mắt, phảng phất là ở khen hắn phản ứng nhanh nhạy.

Chờ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngồi xuống sau, Âu Dương Tu Kỳ ho khan một tiếng, buồn bã nói: "Đã lâu không có nói qua nhiều như vậy lời nói."

Tiện nghi sư tôn đây là là ám chỉ hắn khát?

Trà cụ vừa rồi đều bị quăng ngã nát.

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử làm lại lấy ra một bộ trà cụ, bắt đầu pha trà.

Thấy vậy, Âu Dương Tu Kỳ thập phần vừa lòng, đại đồ đệ vẫn là có chỗ đáng khen, cũng không phải hoàn toàn không có hiếu tâm.

Vì thế hắn nói tiếp: "Chờ ta đem cái kia tiên nhân dọa chạy sau, mặt khác tiên nhân cũng đi theo chạy. Nhưng cùng ta cùng nhau đi vào mặt khác chín người liền không bình tĩnh, bọn họ như là xem kẻ điên giống nhau nhìn ta."

"Bởi vì bọn họ căn bản nhìn không tới những cái đó tiên nhân thần thức, đồng thời cho rằng ta là một cái kẻ điên. Sôi nổi ly ta rất xa, cho nên sau lại ta ở Thiên Tài Thí Luyện địa trung khó gặp gỡ đối thủ. Nguyên nhân chủ yếu là bọn họ vừa thấy đến ta, liền trốn đến rất xa, lúc ấy nhưng đem ta buồn bực hỏng rồi, muốn tìm cá nhân đánh nhau đều tìm không thấy."

"Sau lại ta đành phải đi giết này đó yêu thú, ma thú, kết quả ta phát hiện những cái đó cao cấp yêu thú, ma thú chiếm cứ mà đều có thiên tài địa bảo. Cho nên các ngươi tiến vào sau, đi tìm những cái đó yêu thú, ma thú liền hảo, cách này một ít người đều rất xa.

Đừng nhìn chúng ta Thiên Huyền Giới tu sĩ tâm tư đơn thuần, chờ vào Thiên Tài Thí Luyện địa, tâm tư đơn thuần người đều sẽ là trước hết bị đào thải kia phê. Sống sót người đều sẽ bị Thiên Tài Thí Luyện địa cái kia đại chảo nhuộm cấp tiêm nhiễm, các ngươi về sau cách bọn họ xa một chút, nếu là tránh không được, nhớ rõ muốn tùy thời phòng bị bọn họ."

"Đa tạ sư tôn đề điểm, chúng ta đã biết."

"Ân, vi sư cũng không có gì hảo giáo của các ngươi, các ngươi có chính mình tu luyện phương thức, nếu là có cái gì không hiểu liền tới hỏi vi sư."

"Hảo, tạ sư tôn."

"Sư tôn, ngài biết cái kia kêu Tà Chủ người là ai sao?" Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến bọn họ phía trước đụng tới Cố Minh Huy, Tà Chủ thủ hạ.

Hắn tổng giác cái kia Lư Lạc Nam đối bọn họ địch ý tới không thể hiểu được, lần đầu gặp mặt liền muốn giết bọn họ.

Hai người lại không đắc tội quá người này, nên sẽ không tên kia là tiện nghi sư tôn địch nhân, bọn họ hai người chỉ là gặp tiện nghi sư tôn cá trong chậu!

Âu Dương Tu Kỳ nhíu mày nói: "Vi sư trước kia cũng chưa thấy qua hắn, dựa theo các ngươi nói 300 tuổi hắn liền có Độ Kiếp kỳ tu vi, không nên bừa bãi vô danh mới đúng."

"Sư tôn ta nơi này có hắn nguyên bản diện mạo, ngài xem ngài có phải hay không nhận thức." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một khối lưu ảnh thạch.

Đãi lưu ảnh thạch kích hoạt, Âu Dương Tu Kỳ lại là hai mắt trừng đến lão đại, thẳng tắp mà nhìn trong hình người.

Người nọ lớn lên ngọc thụ lâm phong, trùy hình tròn khuôn mặt, nồng đậm mày kiếm, mắt phải hạ có một viên lệ chí, cao thẳng cái mũi, hơi mỏng môi.

Hắn kích động một phách cái bàn, mắng to nói: "Thảo, này không phải Tôn Khang cái kia quy tôn tử sao?"

"Bính" một tiếng, bàn đá lại lần nữa bốn phần vô nứt.

Ở phát hiện Âu Dương Tu Kỳ biểu tình không đối khi, Tiêu Lăng Hàn liền cấp Thượng Quan Huyền Ý đưa mắt ra hiệu.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức ngầm hiểu, lần này không muốn Tiêu Lăng Hàn kéo hắn, chính hắn liền đứng ở một bên.

Tiêu Lăng Hàn cũng rốt cuộc đem trên bàn đá trà cụ cấp giải cứu.

Nhìn tiện nghi sư tôn cái này phản ánh, cái này kêu Tôn Khang người nhất định là hắn kẻ thù.

Chính mình hai người năm đó đi Thiên Tinh Thành không có bị người này trực tiếp xử lý, thật đúng là vạn hạnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 421

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 421 Trang tử là ai

Chờ hết thảy thu thập hảo sau, Âu Dương Tu Kỳ mới cùng hai người giảng thuật nổi lên hắn cùng Tôn Khang ân oán.

Nguyên lai năm đó Tôn Khang cũng cùng Âu Dương Tu Kỳ cùng nhau tiến vào Thiên Tài Thí Luyện.

Vừa mới bắt đầu ở Thiên Tài Thí Luyện địa hai người ở chung còn tính hòa hợp, tuy rằng không thể xưng là chí giao hảo hữu, nhưng cũng thường xuyên cùng nhau kề vai chiến đấu.

Nhưng từ bọn họ nhận thức một người kêu Đường Thiến Nguyệt nữ tu sau, hai người quan hệ liền trở nên khẩn trương lên. Nguyên nhân chủ yếu vẫn là tên kia kêu Đường Thiến Nguyệt nữ tu thích Âu Dương Tu Kỳ, mà Tôn Khang lại thích Đường Thiến Nguyệt.

Này liền tạo thành Tôn Khang đối Âu Dương Tu Kỳ càng ngày càng ghen ghét, đến sau lại là thực ý ngập trời. Nghĩ nếu là Âu Dương Tu Kỳ đã chết, kia Đường Thiến Nguyệt nói không chừng là có thể coi trọng hắn.

Có mấy lần đều tưởng ám hại Âu Dương Tu Kỳ, kết quả Âu Dương Tu Kỳ không có việc gì, chính hắn ngược lại ăn không ít đau khổ.

Ra Thiên Tài Thí Luyện sau, Âu Dương Tu Kỳ đã sớm đem cái này kêu Tôn Khang người vứt tới rồi sau đầu.

Hơn ba trăm năm trước ngày nọ, hắn đột nhiên thu được Sâm Ngọc Thành xin giúp đỡ tin tức.

Sâm Ngọc Thành cũng là Âu Dương Tu Kỳ quản hạt trong đó một thành trì.

Chờ hắn chạy đến thời điểm đã muộn rồi, Sâm Ngọc Thành trung sở hữu tu vi đạt tới Hóa Thần kỳ trở lên tu sĩ toàn bộ bị Tôn Khang dùng tà thuật hút đi tu vi. Tất cả mọi người thành phế nhân, mà Tôn Khang tu vi cũng đột phá tới rồi Độ Kiếp kỳ đỉnh.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn thấy Tôn Khang, không nói hai lời, rút kiếm liền cùng hắn đánh lên, hai người đại chiến ba ngày ba đêm. Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng Tôn Khang này nha đã sớm đã chết, không nghĩ tới gia hỏa này cư nhiên còn sống. Hiện giờ cư nhiên còn đoạt xá người khác, như cũ ở hắn địa bàn thượng tác oai tác phúc.

Xem hắn hiện tại tuổi tác cùng tu vi, gia hỏa này nhất định lại soàn soạt không ít tu sĩ. Năm đó ở Thiên Tài Thí Luyện trung, hắn nhất định là được đến cái gì tà thuật truyền thừa.

Thật đúng là con rết trăm chân, chết mà không ngã!

Gia hỏa này mệnh cũng thật ngạnh, chẳng lẽ thật là tai họa để lại ngàn năm không thành?

Nghe xong Âu Dương Tu Kỳ giảng thuật, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời nghĩ đến bọn họ vừa tới Thiên Lăng đại lục không lâu khi, gặp được Tà Chủ thủ hạ đang ở trảo Kim Đan kỳ cùng Nguyên Anh kỳ tu sĩ, bị trảo những người đó phỏng chừng chính là vì Tôn Khang chuẩn bị.

Nghĩ đến tiện nghi sư tôn đào hoa, Thượng Quan Huyền Ý tò mò ôn đới: "Sư tôn, kia ngài thích vị kia kêu Đường Thiến Nguyệt tiền bối sao?"

"Khụ khụ khụ……"

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý những lời này, Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp đem vừa mới uống đi vào trà cấp phun ra.

Sặc đến hắn ho khan không ngừng ho khan.

"Sư tôn, này trà lại không năng, ngài là không thích uống sao?"

Âu Dương Tu Kỳ mới vừa hoãn lại đây, liền nghe được Tiêu Lăng Hàn những lời này.

Tức giận đến hắn thiếu chút nữa hộc máu, hung hăng trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, hắn đây là tạo cái gì nghiệt?

Như thế nào liền thu như vậy hai cái không bớt lo ngoạn ý, đương đồ đệ.

Người khác sư tôn muốn bị sặc tới rồi, nhất định sẽ được đến đồ đệ quan tâm ngôn ngữ.

Nhưng hắn bị sặc đến, không có người quan tâm liền tính, đại đồ đệ cư nhiên còn nói móc hắn.

Tiêu lăng ngộ tất hàn làm lơ Âu Dương Tu Kỳ trừng mắt, lại vì hắn rót một ly trà.

Thấy Âu Dương Tu Kỳ đã hoãn lại đây, Thượng Quan Huyền Ý thay đổi cái vấn đề, hỏi tiếp nói: "Sư tôn, cái kia Đường Thiến Nguyệt tiền bối không phải chúng ta Thiên Huyền Giới người sao?"

"Không phải, nàng là Hạo Thiên Giới tu sĩ."

"Kia ngài thích nàng sao?"

Âu Dương Tu Kỳ nhíu mày, ghét bỏ nói: "Đường Thiến Nguyệt quá yếu, động bất động liền kêu mệt, bị một chút thương liền kêu đau. Là cái thực phiền toái nữ nhân, nói chuyện còn đà thanh đà khí. Nghe được ta cả người không thoải

mái, hơn nữa trên tay còn nổi lên một tầng nổi da gà. Ta ước gì cách nàng xa xa, cũng không biết Tôn Khang thích nàng cái gì, ta coi nàng toàn thân không có một chỗ ưu điểm. Nhất đáng giận chính là nàng còn thành thật hướng ta bên người thấu, đuổi đều đuổi không đi.”

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Người khác kêu mệt là muốn cho ngươi hỏi han ân cần, kêu đau là muốn cho ngươi nói hai câu dễ nghe lời nói hống hống, nói chuyện đà thanh đà khí là ở cùng ngươi làm nũng, thích ngươi mới hướng ngươi trước mặt thấu.

Kết quả…… Ngươi trong lòng chỉ có tràn đầy ghét bỏ!

“Sư tôn, ta nhớ rõ ngài phía trước nói ngài là trong nhà độc đinh mầm, kia ngài về sau tưởng giúp chúng ta tìm cái cái dạng gì sư nương?”

Nghe vậy, Âu Dương Tu Kỳ lập tức chính chính thần sắc, nghiêm túc nói: “Kháng đánh kinh quăng ngã, sức chiến đấu không thể so với ta nhược, ít nhất muốn cùng ta không sai biệt lắm, như vậy không có việc gì chúng ta liền có thể cùng nhau luận bàn. Quá dính người cũng không được, giống các ngươi hai cái như vậy mỗi ngày nị oai tại cùng nhau, ta nhất định sẽ ngại phiền.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người một trận vô ngữ, tiện nghi sư tôn này nơi nào là ở tìm đạo lữ, hắn rõ ràng là ở tìm đối thủ.

Bọn họ hai cái mỗi ngày ở bên nhau cũng không có cảm thấy phiền nha!

Bọn họ còn cảm thấy thời gian không đủ, tưởng từng phút từng giây đều nị ở bên nhau.

Tiện nghi sư tôn như vậy hà khắc yêu cầu, hắn sợ là muốn đánh đồng lứa quang côn.

Âu Dương Tu Kỳ thấy hai người ngu si bộ dáng, tiếp tục nói: “Phía trước Âu Dương Phó kia tiểu tử thúi cư nhiên muốn ta nhanh lên tìm cái đạo lữ, hảo lưu cái sau. Đừng cho là ta không biết hắn đây là đánh cái gì chủ ý, hừ, ta mới không thượng hắn đương.”

Tiện nghi sư tôn này tức chết người không đền mạng ý tưởng, Âu Dương tộc trưởng khẳng định không biết, hắn phải biết rằng khẳng định sẽ vứt bỏ làm sư tôn tìm đạo lữ ý tưởng.

Rốt cuộc Thiên Huyền Giới có thể cùng Âu Dương Tu Kỳ so chiêu không mấy cái, nữ tu, song nhi càng là một cái đều không có.

Tiện nghi sư tôn còn muốn truyền tông tiếp đãi, khẳng định sẽ không tìm nam tu.

Lộng không tốt, hắn về sau đạo lữ sẽ là một cái cọp mẹ, bằng không ai chịu được hắn tấu.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến Tôn Khang cái này bom không hẹn giờ, thử tính hỏi: “Sư tôn, cái kia kêu Tôn Khang người vừa thấy chính là muốn sát ngài báo thù,

ngài muốn hay không đi đem hắn giải quyết."

Có thượng một lần trải qua, nếu là tiện nghi sư tôn lại ra tay, hắn là sẽ không lại làm người này trốn thoát rớt.

"Nghe nói hiện tại toàn Tu chân giới người đều ở tìm hắn, nhưng đến nay cũng không có người tìm được hắn rốt cuộc ở nơi nào." Nói lên này Tôn Khang, Âu Dương Tu Kỳ chính là một bụng hỏa, năm đó chính mình như thế nào liền không có thể giết chết hắn đâu!

"Sư tôn ngài nếu là muốn giết hắn, ta có thể giúp ngài tìm ra hắn vị trí."

"Ngươi?" Âu Dương Tu Kỳ hoài nghi nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, ngay cả Thiên Tinh Các người đều làm không được sự, chính mình này đồ đệ có thể làm đến?

Bị hoài nghi, Tiêu Lăng Hàn một chút đều không ngoài ý muốn.

Hắn gật gật đầu: "Sư tôn nếu là không tin, hiện tại chúng ta liền có thể thử xem."

Nghe vậy, Âu Dương Tu Kỳ lập tức tới hứng thú, "Ngươi thật sự có biện pháp?"

"Tự nhiên là thật." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái trong suốt cái chai, bên trong có một đoàn màu trắng vật thể, như là một người hình thái.

"Cái này cái chai bên trong chính là cái quỷ gì đồ vật?" Âu Dương Tu Kỳ nhíu mày nhìn về phía trên bàn đá mặt cái chai.

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Nơi này trang chính là Tôn Khang trong đó một hồn."

Nghe nói là Tôn Khang kia quy tôn tử trong đó một hồn, Âu Dương Tu Kỳ lập tức cầm lấy tới quan khán. "Đại đồ đệ, ngươi nơi nào tới thứ này?"

Tiêu Lăng Hàn lập tức đem hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau ở Triệu Gia Thôn phát sinh sự cấp Âu Dương Tu Kỳ tự thuật một lần. Đương nhiên về Thế Giới Thụ sự bị hắn giấu đi, rốt cuộc Thế Giới Thụ sự không phải là nhỏ.

"Đại đồ đệ, cái này tạm thời giao cho vi sư." Âu Dương Tu Kỳ nhìn cái chai đồ vật, trong mắt sâm hàn một mảnh, tràn ngập sát khí.

Có người tiếp nhận vai ác này đại Boss, Tiêu Lăng Hàn cầu mà không được, lập tức liền đáp ứng rồi.

Tiêu Lăng Hàn tự cho là chính mình ném xuống tay nải, trong lòng âm thầm cao hứng.

Hiện tại hắn hoàn toàn không nghĩ tới kết quả là, vai ác này vẫn là muốn hắn tới giải quyết.

Thượng Quan Huyền Ý nhắc nhở nói: "Sư tôn, tuy rằng ngài thực lực rất mạnh, nhưng vẫn là phải cẩn thận một chút, đừng cống ngầm lật thuyền."

Rốt cuộc Tôn Khang năm đó bị như vậy trọng thương đều không có chết, thuyết minh gia hỏa này vẫn là có chút thủ đoạn.

Hơn nữa nhà mình sư tôn có điểm xuẩn, còn có điểm tự đại, nói không chừng một không cẩn thận liền sẽ trung người khác ám chiêu.

Huống chi tên kia còn có không ít thủ hạ, đừng đến lúc đó người không có giết đến, ngược lại chính mình cấp rơi vào đi.

Vậy…… Ha hả.

"Tiểu tử ngươi nói cái gì, vi sư còn không có nhích người, ngươi liền chú vi sư lật thuyền trong mương." Âu Dương Tu Kỳ bất mãn mà trừng mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, chính mình này nhị đồ đệ là ghét bỏ chính mình quá ngu ngốc.

Ai!

Làm sư tôn thật khó!

Tiêu Lăng Hàn thấy Âu Dương Tu Kỳ cái dạng này, cũng có chút không yên tâm, tổng giác sư tôn lần này sẽ ăn cái ám khuy.

Phi!

Tiện nghi sư tôn còn không có ra tay, chính mình đây là nơi nào toát ra tới quỷ dị trực giác?

Bất quá, hắn vẫn là nói thẳng không cố kỵ nói: "Sư tôn ra ngựa định là dễ dàng mà cử, dễ như trở bàn tay. Trang tử từng nói: Cẩn thận có thể bắt thiên thu ve, tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền. Sư đệ nhắc nhở không phải không có đạo lý, sư tôn không cần ỷ vào chính mình tu vi cao, liền đắc ý……" Vong hình.

Âu Dương Tu Kỳ lạnh lùng nhìn Tiêu Lăng Hàn, cười có điểm khiếp người.

Tiêu Lăng Hàn nói, nói nửa đường liền tạp trụ.

Đối thượng Âu Dương Tu Kỳ lãnh u u ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn xấu hổ cười cười.

Nhớ tới chính mình vừa rồi lời nói, hắn như thế nào có loại hắn mới là sư tôn, Âu Dương Tu Kỳ là đồ đệ ly kỳ ý tưởng?

Xong rồi, xong rồi.

Chính mình đều nghĩ như vậy, kia tiện nghi sư tôn nhất định cũng là như thế này tưởng.

"Ha hả!" Âu Dương Tu Kỳ cười như không cười mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, "Ngươi cũng cảm thấy vi sư sẽ cống ngầm lật thuyền?"

Tiêu Lăng Hàn cầu sinh dục cực cường mà lắc đầu: "Không có, tuyệt đối không có, sư tôn ngài suy nghĩ nhiều."

Âu Dương Tu Kỳ đột nhiên hỏi: "Trang tử là ai?"

"Ngạch…… Trang tử là một cái rất lợi hại nhân vật."

Lợi hại?

Vì cái gì chính mình chưa từng nghe nói qua?

Âu Dương Tu Kỳ lại lần nữa hỏi: "Có bao nhiêu lợi hại? Cái gì tu vi? Ta như thế nào chưa từng nghe nói qua người này?"

Tiêu Lăng Hàn nào biết đâu rằng hắn chỉ là tùy tiện nói một chút thôn trang, tiện nghi sư tôn liền nhớ kỹ.

Sớm biết rằng cũng không nhắc lại.

Sờ soạng một phen trên trán không tồn tại hãn, ngắm đến bên người Thượng Quan Huyền Ý ở một bên che miệng cười trộm.

Hắn đây là bị tức phụ nhi chế giễu.

Trong đầu bay nhanh vận chuyển, nghĩ nên như thế nào lừa dối tiện nghi sư tôn.

"Ngạch…… Trang tử hắn không có tu vi, sẽ không phi thiên độn địa. Hắn chính là cái phàm nhân, từng dạy rất nhiều học sinh, viết rất nhiều kinh điển ngôn luận, thực chịu thế nhân kính ngưỡng."

Sau khi nói xong, Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn nhìn Âu Dương Tu Kỳ phản ứng.

Thấy hắn nghe nói Trang tử là một cái không có tu vi phàm nhân sau, lập tức liền mất đi hứng thú. Tiêu Lăng Hàn lúc này mới âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Chính mình thiếu chút nữa đào một cái hố, đem chính mình cấp chôn.

Âu Dương Tu Kỳ gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình hiểu biết. Nguyên lai cái này kêu Trang tử người là một phàm nhân, khó trách chính mình không có nghe nói qua.

"Đúng rồi, nửa năm sau xuất phát đi trước Thiên Tài Thí Luyện địa, các ngươi trở về hảo hảo nghỉ ngơi chỉnh đốn một phen, lại chuẩn bị một chút."

"Hảo, kia sư tôn ngươi tính khi nào đi tìm kia Tôn Khang?"

"Chờ các ngươi vào Thiên Tài Thí Luyện địa, ta lại đi. Lần này tông môn an bài ta hộ tống các ngươi đi Thiên Tài Thí Luyện lối vào."

"Rất xa sao?" Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi, thế nhưng yêu cầu trước tiên mấy tháng đi.

"Đến lúc đó sẽ biết, hiện tại hỏi như vậy nhiều cũng vô dụng." Âu Dương Tu Kỳ nói, phất phất tay, ý bảo hai người có thể rời đi.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi đến viện môn khẩu thời điểm, Âu Dương Tu Kỳ thanh âm từ phía sau truyền đến.

"Đại đồ đệ ngươi lưu lại."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, như thế nào cảm giác lời này lạnh buốt đâu?

“Ngươi đi về trước, ta một lát liền trở về.”

Tuy rằng Âu Dương Tu Kỳ khẩu khí không tốt lắm, nhưng hắn hẳn là sẽ không thương tổn Tiêu Lăng Hàn. Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, đáp: “Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn lại đi trở về trong viện, ở Âu Dương Tu Kỳ hai mét xa địa phương đứng yên, “Sư tôn, ngài tìm ta còn có việc?”

“Ân.” Âu Dương Tu Kỳ gật gật đầu, nâng lên cằm chỉ chỉ trong viện các phương hướng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 422

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 422 bị giáo huấn

Tiêu Lăng Hàn theo Âu Dương Tu Kỳ chỉ thị nhìn lại, thấy rõ ràng sau, mí mắt không cấm nhảy nhảy.

Phía trước quả lớn chồng chất linh quả thụ, hiện giờ mặt trên chỉ có một viên lẻ loi treo, hơn nữa cơ hồ trên mỗi cây đều chỉ có một quả.

Này không phải là Phệ Linh Thử tên kia giở trò quỷ đi?

Chính mình phía trước kêu nó trích linh quả thời điểm, không phải kêu nó lưu một chút sao?

Như thế nào liền để lại một viên?

Tiêu Lăng Hàn trên mặt bất động thanh sắc, biết rõ cố hỏi: “Di, sư tôn, ngài trong viện linh quả trên cây linh quả đi đâu vậy? Là bị ngài trích tới ủ rượu sao?”

Âu Dương Tu Kỳ trong lỗ mũi phát ra lãnh “Hừ” thanh, lạnh lùng liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

“Đừng cho là ta không biết, ta trong viện này đó linh quả đều là bị các ngươi hái được. Hừ! Nói đi, các ngươi là như thế nào lưu tiến vào.”

“Sư tôn, không có chứng cứ sự tình, ngài nhưng đừng nói bậy.”

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đánh chết cũng không thể thừa nhận, trộm chính mình sư tôn linh quả loại sự tình này, tốt nhất vẫn là lạn ở trong bụng.

Rốt cuộc linh quả đều bị tức phụ nhi ăn, tiện nghi sư tôn cũng tìm không thấy chứng cứ.

“Hừ, ngươi còn không thừa nhận, muốn chứng cứ đúng không?”

Âu Dương Tu Kỳ chậm rì rì mà từ không gian giới tử lấy ra một khối lưu ảnh thạch, ở trên tay vứt vứt.

Ngay sau đó liền nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đổi tới đổi lui sắc mặt, trong lòng đắc ý cười cười.

Hừ! Tiểu tử thúi tưởng cùng hắn ra vẻ, chung quy còn nộn điểm.

Nhìn đến lưu ảnh thạch nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Xong rồi, sư tôn đây là bắt cả người lẫn tang vật, không thừa nhận cũng không được.

Hắn ôm cuối cùng một tia hy vọng, làm cuối cùng giãy giụa: “Sư tôn, ngài lấy một khối lưu ảnh thạch ra tới làm cái gì?”

Âu Dương Tu Kỳ cười như không cười mà nhìn Tiêu Lăng Hàn: “Lưu ảnh thạch ký lục một con lão thử gây án toàn bộ quá trình, ngươi muốn hay không nhìn xem?”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Chẳng lẽ Phệ Linh Thử thật đúng là để lại chứng cứ?

Không phải là sư tôn cố ý tạc chính mình đi?

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: “Cái gì lão thử?”

Âu Dương Tu Kỳ liền biết chính mình này đại đồ đệ sẽ không thừa nhận, hắn tiếp tục nói: “Nghe nói nhị đồ đệ khiết ước thú là một con lão thử, không biết kia chỉ lão thử trông như thế nào, nếu không kêu nhị đồ đệ đi lên, thả ra nhìn xem.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Thượng Quan Huyền Ý giống như không có trước mặt ngoại nhân lộ ra quá Phệ Linh Thử đi?

Tiện nghi sư tôn là làm sao mà biết được?

“Không biết sư tôn là nghe ai nói?”

“Ai nói không quan trọng, hiện tại ngươi còn không thừa nhận vi sư trong sân linh quả, là bị các ngươi trộm sao?”

“Sư tôn nếu là có chứng cứ, kia đệ tử tất nhiên là không lời nào để nói.”

“Thực hảo, dưỡng khí công phu không tồi, như vậy đều tạc không ra ngươi lời nói thật.”

Âu Dương Tu Kỳ ngoài dự đoán khích lệ Tiêu Lăng Hàn.

Cái này làm cho đang chuẩn bị chờ ai huấn Tiêu Lăng Hàn có điểm không hiểu ra sao, không biết Âu Dương Tu Kỳ lại ở úp úp mở mở cái gì.

Ngọc hệ “Về sau đều phải nhớ kỹ, mặc kệ có phải hay không ngươi làm, chỉ cần người khác không có chứng cứ, đánh chết cũng không thể thừa nhận.” Âu Dương Tu Kỳ hướng dẫn từng bước nói, nghĩ loại chuyện này muốn thay đổi hắn, hắn cũng sẽ không thừa nhận.

Không có chứng cứ chính là bôi nhọ!

Vừa lòng mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không hổ là hắn Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ, điểm này thật đúng là cùng hắn giống.

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, hắn đây là gặp được một cái tam quan bất chính sư tôn?

Không giáo chính mình đệ tử thừa nhận sai lầm liền tính, cư nhiên còn làm chính mình đệ tử một sai rốt cuộc.

Bất quá hắn như thế nào có chút tán đồng nhà mình sư tôn lời nói đâu?

Xem ra tam quan bất chính sư tôn dạy ra đồ đệ cũng là tam quan bất chính.

Ngượng ngùng cười cười, nói tiếp nói: "Sư tôn nói cái gì chính là cái gì."

Âu Dương Tu thầm nghĩ: Đại đồ đệ lời này tiếp thiên y vô phùng, tựa hồ chính mình trong viện linh quả thật sự không phải bọn họ trộm giống nhau.

Tuy rằng đại đồ đệ không thừa nhận linh quả là bị bọn họ trộm, nhưng này, một chút cũng không ảnh hưởng chính mình thu thập hắn một đốn.

Đại đồ đệ nào hư nào hư, nếu là thu thập nhị đồ đệ, nhất định sẽ bị hắn tìm được cơ hội trả thù trở về.

Long có nghịch lân xúc chi hẳn phải chết, nhị đồ đệ chính là hắn nghịch lân.

Chẳng sợ chính mình cái này sư tôn ở đại đồ đệ trong lòng, phỏng chừng liền nhị đồ đệ một ngón tay đầu đều so ra kém.

Cho nên dứt khoát đối hắn bản nhân xuống tay, trộm chính mình như vậy nhiều linh quả, kế tiếp……

Âu Dương Tu Kỳ nhìn trấn định tự nhiên Tiêu Lăng Hàn, khóe miệng lộ ra một mạt ý vị không rõ ý cười.

"Đại đồ đệ, vi sư muốn nhìn ngươi một chút kiếm pháp luyện như thế nào."

Nhìn đến tiện nghi sư tôn kia mạt không có hảo ý cười, Tiêu Lăng Hàn trong lòng chuông cảnh báo xao vang.

Hắn cảm thấy chính mình kế tiếp sẽ bị ngược thực thảm.

Âu Dương Tu Kỳ ninh Tiêu Lăng Hàn quần áo, hai người lập tức biến mất ở trong sân.

Kỳ Linh Phong sau núi.

"Rút ra ngươi kiếm." Âu Dương Tu Kỳ tùy ý ở một bên nhặt căn nhánh cây cầm trong tay.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có lấy Mặc Hàn Kiếm, mà là từ không gian giới tử tùy ý cầm một phen kiếm.

Nhìn đến chính mình cầm chính là kiếm, tiện nghi sư tôn lấy chính là nhánh cây. Vũ khí khác biệt lớn như vậy, tin tưởng đợi chút chính mình hẳn là sẽ không bị ngược thực thảm.

Nhìn đến Âu Dương Tu Kỳ tay cầm nhánh cây triều chính mình công kích lại đây, Tiêu Lăng Hàn dẫn theo kiếm lập tức đón đi lên.

“Tay lại nâng lên một chút……” Một đạo công kích đánh vào Tiêu Lăng Hàn cánh tay thượng.

“Hạ bàn không xong……” Một đạo công kích đánh vào Tiêu Lăng Hàn trên đùi.

“Khom lưng, khom lưng…… Ngươi không khom lưng như thế nào tránh thoát ta kiếm.” Một đạo công kích đánh vào Tiêu Lăng Hàn ngực phía dưới một chút.

“Xoay người, thủ đoạn quay cuồng……” Lại là một đạo công kích đánh vào eo sườn cùng trên tay.

“……”

Mặt trời chiều ngã về tây.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn trên người quần áo rách nát, trên người còn thấy không ít huyết, bộ dáng phải có nhiều chật vật liền có bao nhiêu chật vật.

Mắt thấy sắc trời đã tối, Âu Dương Tu Kỳ còn không dừng tay.

Hắn vội vàng la lớn: “Sư tôn, thủ hạ lưu tình!”

Nhìn thấy Âu Dương Tu Kỳ quả nhiên ngừng lại, Tiêu Lăng Hàn lại vội vàng nói: “Sắc trời đã tối, nói vậy sư tôn cũng mệt mỏi, đệ tử liền trước cáo từ.” Nói xong, xoay người liền chạy, rất sợ lại bị trảo trở về.

“Sáng mai đem ngươi sư đệ cùng nhau đưa tới nơi này tới.”

Âu Dương Tu Kỳ thanh âm rất xa truyền tiến Tiêu Lăng Hàn trong tai.

Giữa sườn núi.

Thượng Quan Huyền Ý ở trong sân ngồi bốn cái canh giờ cũng không thấy Tiêu Lăng Hàn trở về, hắn có chút đứng ngồi không yên, đứng dậy đi vào viện môn khẩu, nhìn về phía đỉnh núi phương hướng.

Mặt trời sắp lặn, sắc trời càng ngày càng ám.

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý kiềm chế không được muốn đi đỉnh núi nhìn xem thời điểm, Tiêu Lăng Hàn thân ảnh rốt cuộc xuất hiện ở hắn trong tầm mắt.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn đã thay đổi một kiện quần áo, trên người bị thương ngoài da cũng đều không thấy, hoàn toàn nhìn không ra phía trước bị ngược chật vật bộ dáng.

Nhìn đến tức phụ nhi ở cửa chờ chính mình, Tiêu Lăng Hàn trong lòng ấm áp. Cảm giác cả người đều bị hạnh phúc vây quanh, tiến lên một phen liền ôm lấy hắn.

Thượng Quan Huyền Ý hồi ôm Tiêu Lăng Hàn, nghi hoặc nói: “Sư tôn tìm ngươi làm cái gì? Như thế nào hiện tại mới trở về?”

“Không có gì, chính là chỉ điểm một chút kiếm pháp của ta.”

"Quần áo đều thay đổi, sợ không phải chỉ điểm đơn giản như vậy đi?"

Buông ra Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý ở trên người hắn sờ sờ, không phát hiện có vết thương.

Hồ nghi nói: "Ngươi không phải là thương quá nặng, đem thương chữa khỏi, lại đem quần áo thay đổi mới trở về đi?"

Tiêu Lăng Hàn vội vàng phủ nhận, "Sao có thể, sư tôn xuống tay rất có đúng mực. Ta phía trước xuyên y phục mặt trên tất cả đều là mồ hôi, ăn mặc không thoải mái, cho nên ta mới đổi đi."

Thượng Quan Huyền Ý nửa tin nửa ngờ "Nga" một tiếng.

"Đúng rồi, sư tôn làm ta kêu lên ngươi, ngày mai chúng ta cùng đi sau núi." Hai người cầm tay triều trong viện đi đến.

"Ta cũng phải đi!"

"Ân."

Khi nói chuyện hai người đã về tới phòng.

Tiêu Lăng Hàn hôm nay bị tiện nghi sư tôn ngược ban ngày, nghĩ đến ngày mai còn muốn đi bị ngược, liền có điểm tuyệt vọng.

Hôm sau sáng sớm.

Toàn bộ Kỳ Linh Phong bị một tầng hơi mỏng sương mù che khuất, lúc ẩn lúc hiện, thoạt nhìn có chút không chân thật, ở tia nắng ban mai chiếu rọi xuống, giống như nhân gian tiên cảnh.

Như thế mỹ lệ cảnh sắc, đáng tiếc không ai thưởng thức, Tiêu Lăng Hàn tiếc nuối nghĩ đến. Ngay sau đó bên tai liền truyền đến Âu Dương Tu Kỳ thanh âm: "Phát cái gì lăng, còn không nhanh lên lại đây cùng ngươi sư đệ đối luyện."

"Tới."

Cứ như vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bắt đầu đối luyện kiếm pháp. Nếu là có chiêu thuật không đến vị địa phương, Âu Dương Tu Kỳ đều sẽ nhất nhất chỉ ra.

Gần chỉ dùng một tháng thời gian, hai người kiếm pháp đều tinh tiến không ít.

Ngày này.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi vào sau núi, thấy Âu Dương Tu Kỳ ngồi ở đình hóng gió uống trà. Hai người cũng có quấy rầy hắn, mà là tính toán trực tiếp bắt đầu luyện kiếm, rốt cuộc này một tháng bọn họ đều là như thế này lại đây.

Chỉ là hai người mới vừa thanh kiếm lấy ra tới, bên tai liền truyền đến Âu Dương Tu Kỳ thanh âm: "Đại đồ đệ, nhị đồ đệ các ngươi trước lại đây, hôm nay không luyện kiếm."

Hai người liếc nhau, không biết tiện nghi sư tôn lại muốn làm gì.

Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt dò hỏi: [Lăng Hàn, ngươi nói sư tôn muốn làm gì?]

[cảm giác là chuyện tốt!]

Sáng sớm lên liền có hỉ thước ở trong sân ríu rít mà kêu cái không ngừng, nhưng còn không phải là có chuyện tốt.

Thượng Quan Huyền Ý: [……]

Chuyện tốt?

Hắn như thế nào không thấy ra tới?

Hai người ánh mắt giao lưu thời gian đã đi vào đình hóng gió, ở Âu Dương Tu Kỳ ý bảo hạ, ngồi ở hắn xuống tay vị.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn hai người hỏi: "Đại đồ đệ, nhị đồ đệ ngươi cũng biết như thế nào là kiếm tu?"

Suy tư một lát, Tiêu Lăng Hàn đáp: "Không sợ khó khăn, không sợ cường địch, thẳng tiến không lùi."

Âu Dương Tu Kỳ gật gật đầu, lại đem ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Bị Âu Dương Tu Kỳ có cảm giác áp bách ánh mắt thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy áp lực gấp bội.

Ngập ngừng nhỏ giọng nói: "Kiếm tu……"

Âu Dương Tu Kỳ dựng lỗ tai, nghe xong nửa ngày, cũng chưa chờ đến Thượng Quan Huyền Ý bên dưới.

Không cấm nhíu mày, nghi hoặc nói: "Nhị đồ đệ ngươi liền cái gì là kiếm tu cũng không biết, vậy ngươi vì sao phải tu luyện kiếm pháp?"

Bị Âu Dương Tu Kỳ như vậy vừa nói, Thượng Quan Huyền Ý toàn bộ mặt đều thiêu lên, có loại không chỗ dung thân hổ thẹn cảm. Trộm ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, thấy hắn chính lo lắng mà nhìn chính mình, Thượng Quan Huyền Ý một viên bất an tâm, lại bình tĩnh xuống dưới.

"Đương nhiên là vì tự bảo vệ mình, cùng với bảo hộ ta tưởng bảo hộ người."

Âu Dương Tu Kỳ gật gật đầu, tuy rằng nhị đồ đệ cái này trả lời không phải thực lý tưởng. Nhưng hắn không phải chân chính kiếm tu, có như vậy giác ngộ đã thực không tồi. Ít nhất ở gặp được địch nhân thời điểm, hắn biết đem sở hữu ngăn ở trước người địch nhân nhất kiếm trảm chi.

"Các ngươi hôm nay không cần tiếp tục luyện kiếm. Chúng ta Lăng Kiếm Tông có rất nhiều tu luyện thánh địa, các ngươi cũng chưa đi qua." Nói tới đây, Âu Dương Tu Kỳ lấy ra hai khối lệnh bài đặt ở trên bàn.

Sau đó tiếp tục nói: “Hiện giờ Thiên Tài Thí Luyện sắp tới, tông chủ cho phép sở hữu tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa đệ tử miễn phí đi Tu Luyện Tháp, Kiếm Ý Tháp, Kiếm Thế Tháp chờ mà tu luyện. Thời gian vì ba tháng, có thể thu hoạch nhiều ít liền xem các ngươi từng người lĩnh ngộ.”

Bầu trời đột nhiên liền rớt bánh có nhân.

Cư nhiên có chuyện tốt như vậy, Thượng Quan Huyền Ý không xác định hỏi: “Thật là miễn phí?”

Âu Dương Tu Kỳ liếc hai người liếc mắt một cái, thấy hai người đều một bộ nửa tin nửa ngờ bộ dáng.

Mới giải thích nói: “Tự nhiên là thật, tông môn không keo kiệt như vậy. Tông môn hiện tại bồi dưỡng các ngươi, là hy vọng tông môn có thể cho các ngươi có lòng trung thành, đem nơi này trở thành chính mình gia. Nếu là về sau tông môn gặp được khó khăn, các ngươi có thể đem tông môn trở thành chính mình gia giống nhau bảo hộ.”

Kinh hỉ tới quá đột nhiên, hai người đã sớm nghĩ đến tông môn những cái đó tu luyện trường sở đi xem.

Chỉ tiếc, hai người không có cống hiến điểm.

Phía trước đi Tàng Thư Lâu đọc sách, trực tiếp liền đem sở hữu cống hiến điểm đều xài hết.

“Sư tôn yên tâm, tông môn bồi dưỡng chúng ta. Nơi này chính là nhà của chúng ta, nếu là tông môn gặp được khó khăn, chúng ta nhất định đạo nghĩa không thể chối từ bảo hộ tông môn.” Tiêu Lăng Hàn lập tức bảo đảm nói, bọn họ không chỉ có đã chịu tông môn che chở, tông môn mỗi tháng còn sẽ cho bọn họ phát tu luyện tài nguyên. Chỉ bằng này hai điểm, nếu là tông môn thật sự gặp được khó khăn, bọn họ khẳng định sẽ không bỏ mặc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 423

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 423 không hẹn ngày gặp lại

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Âu Dương Tu Kỳ vui mừng gật gật đầu.

Đại đồ đệ tuy rằng ngày thường thường xuyên khí hắn, có điểm không đàng hoàng, còn không có một chút làm đồ đệ nên có bộ dáng, nhưng ở chính sự thượng hắn vẫn là biết đúng mực, có cái nhìn đại cục.

"Các ngươi có thể đi trước Kiếm Ý Tháp, nhìn xem chính mình kiếm ý cùng người khác có cái gì bất đồng. Chờ các ngươi thanh kiếm ý làm minh bạch, nên là khống chế kiếm thế, cuối cùng ngưng luyện kiếm vực."

Hai cái đồ đệ sớm liền thanh kiếm ý lĩnh ngộ, làm hắn cái này sư tôn căn bản không biết dạy bọn họ cái gì hảo.

"Đa tạ sư tôn, đệ tử cáo lui."

Âu Dương Tu Kỳ vẫy vẫy tay, ý bảo hai người có thể rời đi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cầm lấy trên bàn lệnh bài, liền rời đi Kỳ Linh Phong.

Hai người tuy rằng đều không phải thuần kiếm tu, bất quá hai người kiếm pháp chút nào không thua những cái đó thuần túy kiếm tu.

Ở trải qua trong đó một đỉnh núi thời điểm, bên tai truyền đến đinh tai nhức óc "Ù ù" thanh. Rất xa liền nhìn đến đầy trời mây đen áp đỉnh, có loại thiên sắp sập xuống cảm giác.

Phía trước hai người vẫn luôn đãi ở Kỳ Linh Phong, ly bên này khá xa, hơn nữa lại có trận pháp quấy nhiễu, nhưng thật ra không có nghe được tiếng sấm.

Trên ngọn núi trên quảng trường, một đám ăn mặc màu trắng pháp y, tay cầm bội kiếm Trúc Cơ kỳ tu sĩ, đều hâm mộ mà nhìn về phía lôi kiếp phương hướng.

"Đây là có người ở độ Hóa Thần kỳ lôi kiếp đi?"

"Giống như còn không ngừng một cái."

"Nếu là trong đó có một người là ta thì tốt rồi."

"Đánh đổ đi ngươi, ngươi mới Trúc Cơ kỳ liền tưởng thăng cấp Hóa Thần kỳ, mỹ đến ngươi!"

"Nghe nói là bởi vì Thiên Tài Thí Luyện sắp đến, tông môn hiện tại cực lực bồi dưỡng một đám Hóa Thần kỳ tu sĩ hảo tiến Thiên Tài Thí Luyện địa."

"Thật hâm mộ!"

"……"

Liền ở một đám người chính xem náo nhiệt xem hăng say khi, một cái không mất uy nghiêm thanh âm vang lên: "Các ngươi đang làm cái gì? Một đám không biết cần thêm tu luyện, không hảo hảo luyện kiếm. Hôm nay mỗi người cần thiết huy kiếm một vạn thứ mới có thể rời đi."

Một đám Trúc Cơ kỳ tu sĩ kêu rên một tiếng, bắt đầu huy kiếm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tất nhiên là nghe thấy được kia một đám Trúc Cơ kỳ tu sĩ nói chuyện.

Thượng Quan Huyền Ý cười nói: "Xem ra lần này tông môn là xuất huyết nhiều."

"Đúng vậy, hẳn là không vượt qua tuổi tác Hóa Thần kỳ tu sĩ quá ít."

Chỉ chốc lát sau, hai người liền đến Kiếm Ý Tháp.

Hiện giờ trông coi Kiếm Ý Tháp trưởng lão là tam trưởng lão Trần Vu Thành.

Hắn ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước tiên, liền nhận ra hai người.

Hãy còn nhớ rõ năm đó hai người tham gia tông môn khảo hạch thời điểm, hắn còn thực xem trọng hai người. Muốn nhận hai người vì đồ đệ tới, đáng tiếc hắn chậm một bước.

Thu hồi suy nghĩ, Trần Vu Thành thực thân thiện cùng hai người chào hỏi: "Hai vị sư đệ đem lệnh bài cho ta, các ngươi liền có thể đi vào."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đem lệnh bài đưa cho hắn.

"Vị sư huynh này, xin hỏi tiến vào Kiếm Ý Tháp sau, có hay không dụ hi cái gì yêu cầu chú ý?"

Tam trưởng lão còn tưởng rằng hai người biết, liền không có báo cho. Lại không nghĩ rằng hai người cái gì cũng không biết liền tới rồi.

Hắn vội vàng giải thích nói: "Tiến vào Kiếm Ý Tháp tất cả mọi người sẽ bị tách ra, như vậy có trợ giúp tu sĩ lĩnh ngộ kiếm ý. Các ngươi nếu là cảm thấy chính mình lĩnh ngộ không sai biệt lắm, khởi động thạch thất Truyền Tống Trận là có thể ra tới. Nếu là đầy ba tháng các ngươi còn không có ra tới, sẽ bị Kiếm Ý Tháp ném ra."

"Đa tạ sư huynh báo cho."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đồng thời cất bước, tiến vào Kiếm Ý Tháp, tiến vào sau hai người đã bị tách ra.

Tiêu Lăng Hàn đơn độc xuất hiện ở một cái thạch thất, trên vách tường có đủ loại vết kiếm.

Mỗi đạo vết kiếm thượng đều lưu có kiếm ý, kiếm chiêu không giống nhau, lĩnh ngộ kiếm ý cũng không giống nhau. Có khi đồng dạng kiếm chiêu, cũng sẽ xuất hiện bất đồng kiếm ý.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ lên những cái đó vết kiếm, nhắm mắt lại, tinh tế cảm thụ lên.

Không bao lâu, hắn tựa hồ thấy một cái tay cầm bội kiếm tu sĩ, đối với vách tường liền chém ra nhất kiếm.

Mười ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn đem trên vách tường vết kiếm cơ hồ đều thể ngộ một lần.

Hắn bản thân liền lĩnh ngộ kiếm ý, tất nhiên là không cần lại đi lĩnh ngộ người khác kiếm ý. Hắn chỉ ở thể ngộ trên tường kiếm ý cùng chính mình có cái gì khác nhau. Lấy thừa bù thiếu, như vậy có thể làm hắn kiếm pháp càng tinh tiến.

Đương Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở Kiếm Ý Tháp bên ngoài thời điểm, tam trưởng lão sửng sốt một chút, không nghĩ tới vị sư đệ này cư nhiên nhanh như vậy liền ra tới.

“Xin hỏi sư huynh, cùng ta cùng nhau tiến Kiếm Ý Tháp người ra tới sao?”

“Không có, đây là ngươi lệnh bài.” Nói, tam trưởng lão liền đem lệnh bài đệ trả lại cho Tiêu Lăng Hàn.

“Đa tạ.” Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận lệnh bài sau, cấp Thượng Quan Huyền Ý đã phát cái truyền âm, liền rời đi Kiếm Ý Tháp.

Chỉ có ba tháng miễn phí thời gian, hắn quyết định đem có thể đi địa phương đều thăm một lần.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn đi vào Kiếm Thế Tháp.

Vừa mới tiến vào Kiếm Thế Tháp, nghênh diện liền đánh tới một con ngũ cấp yêu thú, Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi rút kiếm liền bổ qua đi.

Nhất kiếm liền đem yêu thú chém thành hai đoạn.

Thực mau yêu thú liền biến mất không thấy, thay thế chính là hai chỉ yêu thú. Này đó bất quá đều là ngũ cấp yêu thú, đối với hiện tại Tiêu Lăng Hàn tới nói, hắn chỉ cần vẫy vẫy tay là có thể tiêu diệt. Bất quá hắn như cũ sử dụng chính là kiếm, dùng như vậy phương thức, tới tôi luyện hắn kiếm ý.

Thực mau hai chỉ ngũ cấp yêu thú liền bị hắn giết, lại ra tới bốn con……

Chờ hắn đem mười chỉ ngũ cấp yêu thú cùng nhau giết sau, ra tới đó là lục cấp yêu thú. Lục cấp yêu thú sát xong sau, lại đón nhận thất cấp yêu thú.

Thẳng đến hơn hai tháng sau, Tiêu Lăng Hàn bị truyền tống ra Kiếm Thế Tháp. Trong tay hắn còn cầm kiếm, toàn thân đều lộ ra lăng liệt sát khí, khí thế như hồng, rất có một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông tư thế.

Bảo hộ Kiếm Thế Tháp trưởng lão, lập tức cười ha hả đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Chúc mừng sư đệ, lĩnh ngộ kiếm thế."

Một khắc trước Tiêu Lăng Hàn đang cùng tám chỉ thất cấp yêu thú chiến đấu, mắt thấy chính mình liền phải giết chết trong đó một con, ngay sau đó yêu thú không thấy, người khác cũng thay đổi địa phương.

Nghe thấy thanh âm, hắn lập tức hoàn hồn.

Đây là kiếm thế sao?

Nguyên lai thông qua giết chóc tế điện ra tới chính là khí thế, một loại dũng hướng vô địch khí thế.

Khó trách trước kia hắn luôn là tìm không thấy loại cảm giác này, kiếm vốn là giết chóc chi đạo. Này hơn hai tháng thời gian chính hắn cũng không biết chính mình tổng cộng giết chết nhiều ít chỉ yêu thú. Hiện giờ xem ra kiếm tu tu luyện phương thức tốt nhất quả nhiên chính là chiến đấu.

Thiên Tài Thí Luyện.

Thực chờ mong.

Thu hồi trong tay kiếm, cáo biệt bảo hộ Kiếm Thế Tháp trưởng lão, Tiêu Lăng Hàn liền hướng Kỳ Linh Phong phương hướng bước vào.

Vốn dĩ hắn còn muốn đi mặt khác tu luyện trường sở nhìn xem, kết quả chỉ là Kiếm Thế Tháp liền đãi hơn hai tháng.

Bay một đoạn thời gian, còn chưa tới Kỳ Linh Phong, Tiêu Lăng Hàn liền thấy được Thượng Quan Huyền Ý, hắn lúc này đang ở một cái trên quảng trường.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp phi rơi xuống bên cạnh hắn.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý đối diện đứng ba người, này ba người Tiêu Lăng Hàn còn đều gặp qua, đúng là phía trước ở nhiệm vụ đường từng có gặp mặt một lần Bành Thiên Võ cùng hắn hai cái tuỳ tùng.

"Lăng Hàn." Thượng Quan Huyền Ý vừa thấy đến Tiêu Lăng Hàn, liền đem hắn đối diện đứng ba người vứt tới rồi sau đầu.

Hắn là ngày hôm qua rời đi Tu Luyện Tháp, ban đầu hắn ở Kiếm Ý Tháp đãi mười lăm thiên, lúc sau lại đi vài cái tu luyện trường sở, cuối cùng lưu tại Tu Luyện Tháp tu luyện.

"Ân, ngươi như thế nào ở chỗ này?"

“Ta vốn dĩ tính toán đi giao dịch trung tâm, kết quả vừa đến nơi này liền gặp Bành đạo hữu ba người.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý nhìn Bành Thiên Võ ba người liếc mắt một cái, trên mặt tựa hồ còn viết” thực không cao hứng” bốn chữ.

Hắn hảo hảo ở trên đường đi, này ba người đột nhiên xuất hiện ngăn trở hắn đường đi. Tự quen thuộc cùng hắn nói chuyện, không biết người còn tưởng rằng bọn họ có bao nhiêu thục đâu!

Bành Thiên Võ ba người giờ phút này đều thực vui sướng, chủ yếu là Bành Thiên Võ phía trước liền tính toán hảo, muốn kết giao Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người. Chờ tới rồi Thiên Tài Thí Luyện địa, hai người mới làm tốt hắn sở dụng.

Nhưng hắn vẫn luôn không chờ đến cơ hội.

Mắt thấy Thiên Tài Thí Luyện nhật tử vẫn như cũ tới gần, không nghĩ tới hôm nay cư nhiên ở trên quảng trường gặp được Thượng Quan Huyền Ý, tự nhiên là muốn tiến lên đây bắt chuyện một phen.

“Tiêu sư đệ, đã lâu không thấy.” Bành Thiên Võ thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn qua, chủ động mở miệng nói.

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt đáp: “Bành sư huynh.”

Người này trong mắt tính kế quá mức với rõ ràng, Tiêu Lăng Hàn không muốn cùng người như vậy giao tiếp. Mỗi lần nói cái gì còn muốn cố sức đi suy đoán, một không cẩn thận khả năng đã bị đối phương bán.

“Khó được đụng tới hai vị sư đệ, hôm nay ta làm ông chủ thỉnh hai vị sư đệ đến đoàn tụ lâu tụ tụ, hy vọng hai vị sư đệ thưởng cái mặt.”

Khó được gặp được như vậy cơ hội, Bành Thiên Võ tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Tiêu Lăng Hàn khách khí lại xa cách nói: “Xin lỗi, Bành sư huynh, chúng ta hiện tại muốn đi giao dịch trung tâm một chuyến.”

“Không có việc gì, ta có thể cùng các ngươi cùng đi, chờ các ngươi đem sự tình làm tốt, chúng ta lại đi đoàn tụ lâu.” Bành Thiên Võ rộng lượng nói, hoàn toàn là một bộ lấy các ngươi thời gian vì chuẩn tư thế.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong lòng đều có chút không vui, vừa rồi Tiêu Lăng Hàn nói đã nói như vậy rõ ràng.

Người này như thế nào cùng cái thuốc cao bôi trên da chó giống nhau?

Trong lòng tuy rằng bực bội, Tiêu Lăng Hàn trên mặt lại không hiện, hắn xin lỗi nói: “Bành sư huynh, thật sự xin lỗi! Ta hôm nay mới vừa từ Kiếm Thế Tháp ra tới, đợi chút đi giao dịch trung tâm liền tính toán trở về bế quan.”

Tiêu Lăng Hàn cự tuyệt chi ý như vậy rõ ràng, Bành Thiên Võ tuy rằng rất tưởng giao hảo hai người, nhưng cũng biết tốt quá hoá lốp. Bất đắc dĩ cười

cười: “Không có việc gì, tu luyện quan trọng. Nếu là lần sau lại đụng vào đến hai vị sư đệ, hy vọng hai vị sư đệ có thể vui lòng nhận cho.”

“Lần sau tất nhiên sẽ không cự tuyệt Bành sư huynh.”

Lời nói là nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn trong lòng tưởng lại là hôm nay qua đi, bọn họ đều không cần lại ra Kỳ Linh Phong, miễn cho tái ngộ đến đây người.

“Hành, liền nói như vậy định rồi. Chúng ta đây như vậy tạm biệt, sau này còn gặp lại.”

“Sau này còn gặp lại.” Không hẹn ngày gặp lại mới đúng!

Xoay người, Bành Thiên Võ vừa rồi còn mặt mang mỉm cười mặt, lập tức suy sụp xuống dưới, trong mắt một mảnh hung ác nham hiểm.

Hắn vốn tưởng rằng bằng thân phận của hắn, này hai người khẳng định sẽ vui vẻ giao hảo hắn. Tuy rằng bọn họ đều là Độ Kiếp kỳ lão tổ thân truyền đệ tử, thân phận không sai biệt mấy, nhưng Âu Dương lão tổ hành sự quá mức bá đạo, ở tông môn cũng không có cái gì giao hảo bằng hữu, tương phản cùng hắn trở mặt người nhưng thật ra có không ít.

Này cũng liền dẫn tới mặt khác lão tổ thân truyền đệ tử đều không muốn giao hảo Tiêu Lăng Hàn hai người, mà hắn chủ động tung ra cành ôliu, không nghĩ tới hai người như vậy không biết tốt xấu, thế nhưng cự tuyệt.

Hắn lập tức đối bên người trong đó một người phân phó nói: “Duyên Sơn, ngươi tìm người cho ta nhìn chằm chằm Kỳ Linh Phong, chỉ cần bọn họ vừa ly khai Kỳ Linh Phong, liền cho ta biết.”

Duyên Sơn lập tức bảo đảm nói: “Hảo, Bành sư huynh yên tâm, ta nhất định hảo hảo làm chuyện này.”

Bành Thiên Võ không yên tâm dặn dò nói: “Ngươi đừng chính mình tự mình đi, miễn cho bị bọn họ phát hiện là ta kêu ngươi đi giám thị bọn họ, ngươi tìm hai cái cơ linh điểm sư đệ đi.”

“Hảo.”

Bành Thiên Võ không biết chính là hắn này nhất đẳng, liền trực tiếp chờ đến xuất phát ngày ấy mới nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người.

Bên này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cáo biệt Bành Thiên Võ ba người sau, liền đi giao dịch trung tâm.

Hai người nếu chuẩn bị kế tiếp hai tháng đều không ra khỏi cửa, tự nhiên muốn đem yêu cầu đồ vật nhất nhất mua tề.

Thiên Tài Thí Luyện mở ra thời gian vì một trăm năm, một trăm năm sau sở hữu tồn tại tu sĩ, mới có thể bị truyền tống ra tới.

Năm đó Âu Dương Tu Kỳ chính là ở Thiên Tài Thí Luyện bên trong đột phá Độ Kiếp kỳ, sở hữu Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mua sắm đồ vật bao gồm bát cấp cùng cửu cấp.

Hai người đi trước bán phù triện cửa hàng, Tiêu Lăng Hàn ở bên trong bán năm vạn thất cấp lá bùa, mười vạn trương bát cấp lá bùa, năm vạn trương cửu cấp lá bùa. Kỳ thật hắn còn muốn nhiều mua điểm, chỉ là cửa hàng trữ hàng chỉ có nhiều như vậy.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 424

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 424 cuối cùng là đạt tới

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại đi tài liệu cửa hàng, linh thảo cửa hàng, đem đồ vật mua tề sau, hai người liền trở về Kỳ Linh Phong.

Thời gian trôi mau, đảo mắt hai tháng thời gian liền đến.

Hôm nay Lăng Kiếm Tông trên quảng trường, tụ tập một số lớn Hóa Thần kỳ tu sĩ, vội vàng đảo qua, có hai trăm nhiều người, trong đó còn hỗn loạn 30 tới cái Hợp Thể kỳ tu sĩ.

Mọi người đều ăn mặc thống nhất màu đen tông môn phục sức, cơ hồ mỗi người phía sau đều bối một phen kiếm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa đến trên quảng trường, ánh mắt mọi người đều dừng ở bọn họ trên người.

Nguyên nhân vô hắn, chỉ vì hai người một cái ăn mặc một thân bạch y, một cái ăn mặc một thân áo tím, như vậy ăn mặc rõ ràng cùng đại gia không hợp nhau.

Giống nhau tông môn tập thể ra ngoài làm nhiệm vụ chờ, đều sẽ ăn mặc thống nhất tông môn phục sức.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy đại gia xuyên đều là tông môn phát quần áo, lại cúi đầu nhìn nhìn chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn xuyên y phục.

Không cấm ra tiếng hỏi: “Lăng Hàn, chúng ta có phải hay không xuyên sai quần áo?”

“Hình như là.” Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng cảm nhận được mọi người ánh mắt lộ vẻ kỳ quái.

Bị mọi người đánh giá ánh mắt vẫn luôn nhìn chăm chú vào, hai người trấn định tự nhiên.

Duy nhất làm người cảm thấy khó chịu chính là này trong đó cư nhiên có người dùng thần thức, nhìn quét bọn họ.

Này thuộc về chói lọi khiêu khích, bất quá hai người hiện tại biểu hiện tu vi đều là Hóa Thần sơ kỳ, mà kia đạo thần thức có Hợp Thể kỳ. Làm trò nhiều người như vậy mặt, hai người làm bộ chính mình không có phát hiện, bất quá lại đem người này bộ dạng nhớ xuống dưới.

Chẳng được bao lâu liền có vài tên Đại Thừa kỳ trưởng lão đã đến, mấy người đầu tiên là nhìn thoáng qua ăn mặc không giống người thường Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, bất quá đang xem thanh hai người bộ dạng sau, đều không có nói cái gì.

Theo sát mấy người đã đến chính là Lăng Kiếm Tông tông chủ Kiếm Vô Phong, Kiếm Vô Phong dừng ở trên đài cao.

Mọi người ánh mắt không tự chủ được mà nhìn về phía hắn, chỉ thấy hắn đôi tay đi xuống một áp, mọi người lập tức cấm thanh.

Hắn nói chuyện thanh âm không lớn, lại truyền vào mọi người trong tai: "Các vị đều là ta Lăng Kiếm Tông tinh anh đệ tử, lần này đi trước Thiên Tài Thí Luyện địa, hy vọng các ngươi có thể lẫn nhau đoàn kết, giúp đỡ cho nhau, cấm đồng môn đệ tử lẫn nhau tàn sát. Một khi phát hiện, huỷ bỏ tu vi cũng trục xuất tông môn. Thiên Tài Thí Luyện địa kỳ ngộ cùng nguy hiểm cùng tồn tại, mọi việc tận lực là được. Hy vọng đứng ở trên quảng trường mọi người, một trăm năm sau, các ngươi vẫn có thể đứng ở chỗ này."

Kiếm Vô Phong đứng ở trên đài, ánh mắt phức tạp mà nhìn về phía dưới đài một chúng tu sĩ, những người này trung không biết có bao nhiêu người có thể tồn tại trở về?

Thu hồi tâm tư, ngay sau đó hắn đối bên cạnh đại trưởng lão Nghiêm Thâm nói: "Chuyến này liền làm phiền đại trưởng lão mang đội, nếu là gặp được giải quyết không được sự, có thể đi tìm sư thúc."

"Tông chủ yên tâm, ta biết nên làm như thế nào."

Nghiêm Thâm đi vào quảng trường một chỗ trên đất trống, từ không gian giới tử trung lấy ra một chiếc phi thuyền, lập tức đem linh khí rót vào phi thuyền trung.

Theo sau hắn hỗn loạn linh khí thanh âm, truyền tiến mọi người trong tai.

"Mọi người xếp thành hai bài, từng cái thượng Ngọc Hi phi thuyền, lại căn cứ các ngươi chính mình thân phận ngọc giản, tìm được chính mình chỗ ở."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xen lẫn trong mọi người trung, cũng đi theo thượng phi thuyền.

Trên phi thuyền phòng hữu hạn, sở hữu thân truyền đệ tử đều là hai người một phòng, còn lại đệ tử bốn người một phòng.

Đi vào trên phi thuyền, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lấy ra chính mình thân phận ngọc bài. Phát hiện bọn họ bị phân ở cùng cái phòng, nếu là sở liệu không tồi hẳn là phân phòng người cho bọn hắn khai tiểu táo.

Chờ tất cả mọi người thượng phi thuyền, Âu Dương Tu Kỳ mới khoan thai tới muộn.

Bất quá hắn là lão tổ, thực lực lại bãi tại nơi đó, không ai dám có ý kiến.

Nhưng thật ra có không ít người đã biết Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền hắn đồ đệ, chủ yếu bởi vì hai người hôm nay xuyên y phục cùng mọi người không giống nhau, lúc này mới làm đại bộ phận lưu ý tới rồi bọn họ.

Trong đó liền có vài đạo không có hảo ý tầm mắt đảo qua hai người phòng.

Không bao lâu, phi thuyền thăng đến giữa không trung, chậm rãi biến thành một cái điểm đen nhỏ, biến mất ở trên quảng trường mọi người trong mắt.

Ba ngày sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa mới tiễn đi Âu Dương Tu Kỳ, không bao lâu, bọn họ cửa phòng lại lần nữa bị người gõ vang.

"Thịch thịch thịch……"

Hai người thả ra thần thức, nhìn đến ngoài cửa mặt đứng người khi, đều có chút ngoài ý muốn.

"Hắn như thế nào trở về?"

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, không nghĩ làm người này tiến vào, làm sao bây giờ?

Bất quá xem ở nhà mình sư tôn mặt mũi thượng, Tiêu Lăng Hàn vẫn là mở ra cửa phòng.

Cửa phòng đứng người đúng là Âu Dương Chí Minh, hắn là nhìn thấy Âu Dương Tu Kỳ rời đi sau, mới lại đây.

Vừa vào cửa, đầu tiên là hướng hai người hành lễ: "Gặp qua hai vị sư thúc."

Thượng Quan Huyền Ý trừu trừu khóe miệng, "Âu Dương đạo hữu không cần khách khí, ngươi vẫn là giống như trước giống nhau gọi chúng ta đạo hữu là được."

"Thượng Quan đạo hữu, Tiêu đạo hữu."

"Ân, mời ngồi."

Chờ Âu Dương Chí Minh ngồi xuống sau, Thượng Quan Huyền Ý vì hắn đổ một ly trà, theo sau mới hỏi nói: "Không biết Âu Dương đạo hữu tiến đến là có chuyện gì?"

Âu Dương Chí Minh tiếp nhận nước trà, đầu tiên là nhẹ nhàng uống một ngụm, nếm đến linh trà hương vị sau, trong lòng ghen ghét không được. Này hai người mệnh chính là hảo, không chỉ có đã bái nhà mình sư thúc tổ vi sư, ngay cả uống linh trà đều là tốt nhất trúc linh trà.

Trúc linh trà là bát cấp linh trà, bên trong đựng nồng đậm linh khí, đối Đại Thừa kỳ dưới tu vi người đều có chỗ lợi.

Này trúc linh trà vẫn là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở Bồn Hà Sơn nơi đó phúc địa động thiên trung được đến, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem

nó dọn tới rồi Long Ngọc không gian trung.

Âu Dương Chí Minh tham lam lại uống một ngụm, áp xuống trong lòng ghen tỵ, lúc này mới nói: “Cũng không có gì đại sự, chính là tưởng cùng các ngươi thương lượng một chút, chờ vào Thiên Tài Thí Luyện địa đại gia cùng nhau hành động.”

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, cùng nhau hành động?

Hừ!

Những người này tưởng cũng thật hảo.

Mang theo một đám kéo chân sau, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn còn như thế nào tìm cơ duyên?

Nếu là tìm được cơ duyên không cho bọn họ, bọn họ khẳng định sẽ đỏ mắt.

Nói không chừng cõng chính mình hai người, liền đem bọn họ tin tức bán cho mặt khác tiểu thế giới người.

Trong mắt hồng quang chợt lóe lướt qua, Thượng Quan Huyền Ý lời nói dịu dàng cự tuyệt nói: “Bên trong là tình huống như thế nào chúng ta hiện tại còn không rõ ràng lắm, hết thảy đều chờ tiến vào sau rồi nói sau.”

“Chúng ta đã hỏi thăm qua, mặt khác tiểu thế giới tu sĩ đều sẽ bài xích không phải chính mình tiểu thế giới tu sĩ, cho nên ta cảm thấy chúng ta vẫn là ở bên nhau tương đối an toàn.” Âu Dương Chí Minh làm bộ không có nghe hiểu, lo chính mình nói.

Hắn hôm nay tới nơi này mục đích, liền phải hai người đáp ứng tới rồi bên trong cùng bọn họ cùng nhau hành động.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng không vui, hắn vừa rồi đều đã uyển chuyển cự tuyệt, nhưng Âu Dương Chí Minh tựa hồ nghe không hiểu giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn thưởng thức trong tay chén trà, không chút để ý hỏi: “Không biết ngươi theo như lời các ngươi là chỉ người nào?”

Vừa thấy hỏi chuyện người là Tiêu Lăng Hàn, Âu Dương Chí Minh liền có chút e ngại, bất quá bị Tiêu Lăng Hàn kia sâu không thấy đáy mắt đen nhìn chăm chú vào, hắn chỉ có thể căng da đầu đáp: “Chính là chúng ta Âu Dương vài người, còn có trong tông môn mặt khác vài vị sư huynh.”

Sau khi nói xong, Âu Dương Chí Minh không dám nhìn tới Tiêu Lăng Hàn sắc mặt, cúi đầu thưởng thức trong tay chén trà, lòng bàn tay lại toát ra một tầng mồ hôi mỏng.

Tiêu Lăng Hàn híp lại mắt, nhìn Âu Dương Chí Minh trong chốc lát, mới thu hồi ánh mắt.

Đều nói hoàn cảnh tạo người, quả nhiên không giả, trước kia không có một tia tâm cơ người, cũng biết sử dụng quỷ kế.

Vừa rồi hắn hỏi vấn đề, Âu Dương Chí Minh nhìn như trả lời, kỳ thật cùng không có trả lời giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn vung tay lên, phòng môn liền bị hắn mở ra: "Âu Dương đạo hữu, thời gian không còn sớm, chúng ta còn muốn tu luyện, thứ không đưa tiễn,."

"Kia tiến vào thiên tài……"

Không đợi Âu Dương Chí Minh đem nói cho hết lời, Thượng Quan Huyền Ý liền nói: "Âu Dương đạo hữu, tiến vào Thiên Tài Thí Luyện bên trong sự tình, chờ tiến vào sau rồi nói sau. Hiện tại nói lại nhiều, đến lúc đó cũng có khả năng sẽ biến."

Âu Dương Chí Minh còn tưởng lại nói điểm cái gì, vừa nhấc đầu, liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn lãnh u u ánh mắt. Sợ tới mức hắn đánh cái giật mình, chạy nhanh thu hồi tầm mắt.

"Kia tại hạ liền trước cáo từ." Sau khi nói xong, Âu Dương Chí Minh cơ hồ là chạy trối chết.

Đóng lại cửa phòng, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, từ trên xuống dưới cẩn thận đánh giá một vài biến.

Tiêu Lăng Hàn tùy ý hắn đánh giá, trong chốc lát sau hỏi: "Nhìn ra cái gì không?"

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, ngồi vào Tiêu Lăng Hàn bên người, "Cái gì đều không có nhìn ra tới. Vì cái gì ngươi vừa nói lời nói, kia Âu Dương Chí Minh liền run đến cùng run rẩy giống nhau; ta nói chuyện, hắn lại trở thành gió thoảng bên tai?"

"Có thể là bởi vì ta trên người khí thế đi."

"Khí thế?"

"Ta như thế nào không có cảm giác ra tới?"

"Chúng ta mỗi ngày đều đãi ở bên nhau, ngươi không cảm giác được cũng bình thường. Lại nói đối mặt ngươi thời điểm, ta tự nhiên mà vậy liền thu hồi cả người khí thế. Đối với ngươi, ta không bố trí phòng vệ."

"Thịch thịch thịch……" Có là tiếng đập cửa vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý vừa đến bên miệng nói lại cấp nuốt đi xuống, ngược lại nói: "Hôm nay là ngày mấy? Như thế nào đều lựa chọn hôm nay tới chúng ta nơi này?"

Tiêu Lăng Hàn thần thức quét đến bên ngoài đứng người, không khỏi nói: "Bên ngoài tên kia tới mục đích phỏng chừng cùng Âu Dương Chí Minh giống nhau."

"Ta không thích người này, hắn ánh mắt làm ta thực chán ghét." Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng thấy được cửa phòng đứng người.

“Xác thật thực chán ghét, ánh mắt lập loè, tràn ngập tính kế, ta đi đem hắn đuổi rồi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, ở Thượng Quan Huyền Ý trên mặt hôn một cái, mới hướng cửa phòng đi đến.

Mở ra cửa phòng sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đứng cửa, hắn như vậy hiển nhiên là không tính toán làm người tới vào nhà.

Nhìn về phía người tới, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: “Bành sư huynh, ngươi có việc?”

“Tiêu sư đệ, ta nơi này mang theo chút rượu đồ ăn, tưởng thỉnh hai vị cùng nhau nhấm nháp.” Nói, Bành Thiên Võ giơ giơ lên trên tay dẫn theo vò rượu.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Thượng Quan Huyền Ý thanh âm liền từ trong phòng truyền ra tới.

“Lăng Hàn, nhanh lên tiến vào, ta quần áo đều cởi……”

Người sáng suốt vừa nghe liền biết là chuyện như thế nào, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh giữ cửa kéo một chút, bằng không bên ngoài người nhìn đến phòng trong cảnh tượng.

Chợt hắn xin lỗi mà nhìn về phía Bành Thiên Võ: “Xin lỗi Bành sư huynh, chúng ta hiện tại có điểm việc gấp, chúng ta hôm nào lại ước.”

Bành Thiên Võ xấu hổ cười cười: “Ngươi vội, ngươi vội.” Kế hoạch lại lần nữa thất bại, nhưng hắn lại không thể không rời đi.

Vì tránh cho ở gặp được cái gì lung tung rối loạn tới cửa bái phỏng người, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát ở ngoài cửa treo một cái bế quan thẻ bài.

Tiến vào phòng, nhướng mày nhìn về phía ngồi ở bên trái uống trà người nào đó.

Hài hước nói: “Ngươi không phải nói ngươi đem quần áo đều cởi sao?”

“Là cởi, ngày hôm qua cởi. Hôm nay buổi sáng không phải lại mặc vào sao?” Thượng Quan Huyền Ý tay chống đầu, nghiêng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“…… Ta còn tưởng rằng tiến vào có thể nhìn đến cái gì hương diễm hình ảnh!” Nói, Tiêu Lăng Hàn đi đến Thượng Quan Huyền Ý trước người, duỗi tay vuốt ve hắn gương mặt, nâng lên hắn cằm, cúi người hôn lên đi.

“……”

Ba tháng sau.

Mênh mông vô bờ biển cát trung, điểm xuyết từng bụi cây cối, chờ tới gần, mới phát hiện này đó căn bản không phải cái gì cây cối, mà là từng cây cao lớn xương rồng bà. Này đó xương rồng bà chừng ba bốn mễ cao, mở ra màu vàng đóa hoa, dưới ánh nắng chiếu rọi xuống, phát ra khó nghe khí vị.

Giờ phút này này đó xương rồng bà bên cạnh, dừng lại mười mấy con đủ loại kiểu dáng phi thuyền.

Lúc này, lại có một chiếc phi thuyền từ xa đến gần, trên phi thuyền có một thanh kiếm tiêu chí, không cần người khác nói mọi người đều biết, đây là Lăng Kiếm Tông người tới.

Một cái nhị đẳng tông môn người phụ trách chua lòm nói: “Mỗi lần làm gì, Lăng Kiếm Tông người luôn là cuối cùng một cái đến.”

Hắn bên cạnh một người cười nhạo một tiếng: “Nhân gia có cái kia thực lực, ngươi nếu là có cái kia thực lực, ngươi cũng có thể cuối cùng đến!”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 425

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 425 Thiên Tài Thí Luyện

“Hừ! Chung có thiên chúng ta tông môn cũng sẽ trở thành nhất đẳng tông môn.”

“…… Kia chờ các ngươi tông môn thành công rồi nói sau.”

“……”

“Không nghĩ tới lần này Lăng Kiếm Tông tới người cư nhiên là Âu Dương tiền bối.”

Nhị đẳng tông môn người phụ trách theo mọi người ánh mắt nhìn lại, nhìn thấy cầm đầu người nọ quả nhiên là Âu Dương Tu Kỳ, hắn lập tức tĩnh thanh, rụt rụt cổ, trốn đến trong đám người đi.

Lăng Kiếm Tông người vừa xuất hiện, chờ đợi tại đây mọi người sôi nổi nhìn về phía bọn họ.

Chỉ thấy Lăng Kiếm Tông mọi người xuyên đều là thuần một sắc màu đen pháp y, mỗi người lớn lên ngọc thụ lâm phong, vây xem trung hảo chút nữ tu đôi mắt đều sắp dính lên rồi.

Âu Dương Tu Kỳ vừa xuất hiện lập tức liền có người quen biết hắn, cùng hắn chào hỏi. Công đạo đại trưởng lão một tiếng, hắn liền cùng người tới rời đi.

Chờ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người từ trong phi thuyền đi ra, nhìn đến chính là Âu Dương Tu Kỳ rời đi bóng dáng.

Bởi vì hai người ăn mặc cùng Lăng Kiếm Tông những người khác bất đồng, hơn nữa hai người tuấn mỹ bề ngoài. Một cái khí chất thanh lãnh tựa trích tiên; một cái lớn lên mặt như quan ngọc, làm người vô cùng kinh diễm. Bọn họ hai người vừa xuất hiện, liền mang đi đại bộ phận nữ tu tầm mắt.

Bất quá nhưng thật ra không có người tiến lên đây tìm tồn tại cảm, như thế làm hai người thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nơi này không chỉ có có nhân tu còn có một phần ba yêu tu, yêu tu cùng nhân tu ranh giới rõ ràng, trung gian cách ra một tảng lớn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn thấy được không ít người quen, giống Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ, Sở Mục Thần, Mạc Vô Nhai, bốn người này tự nhiên liếc mắt một cái liền thấy được. Mặt khác hai người còn thấy được Địa Thâm đại lục tới không ít người quen, Huyền Thiên đại lục nhận thức người cũng có mấy cái.

Cảm giác được một đạo lửa nóng tầm mắt vẫn luôn nhìn chăm chú vào bọn họ bên này, Tiêu Lăng Hàn theo triều tầm mắt chủ nhân nhìn lại. Nhìn thấy một cái ăn mặc một thân hồng y nam tử, màu đen tóc đen ưu nhã mà thúc lên đỉnh đầu, một sợi theo trắng nõn khuôn mặt buông xuống, một đôi đơn phượng nhãn trung, là một tia làm người vô pháp chạy thoát yêu diễm.

Phát hiện người nọ tầm mắt tựa hồ là nhìn về phía chính mình tức phụ nhi, Tiêu Lăng Hàn không dấu vết sườn nghiêng người, ngăn trở người nọ tầm mắt.

Bởi vì Lăng Kiếm Tông là bóp điểm tới, cho nên Tiêu Lăng Hàn đám người tới không bao lâu, Thiên Tài Thí Luyện địa liền mở ra.

Thiên Tài Thí Luyện địa nhập khẩu liền ở những cái đó xương rồng bà trung gian, phàm là tuổi tác không có vượt qua 300 tuổi, tu vi đạt tới Hóa Thần kỳ người đều có thể đi vào, bất quá danh ngạch chỉ có 5000 cái.

Tiên tiến nhất nhập người, tự nhiên là năm đại tông môn tu sĩ, tiếp theo là Yêu tộc, cuối cùng mới là nhị đẳng tông môn, tam đẳng tông môn cùng với một ít thế gia con cháu cùng tán tu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý theo Lăng Kiếm Tông mọi người cùng đi vào một đạo quang môn trung, ở tiến vào quang môn nháy mắt, lập tức có loại bị người dùng thần thức trên dưới nhìn quét cảm giác, này hẳn là chính là ở thí nghiệm một người tu vi cùng tuổi tác.

Tiến vào quang phía sau cửa, một cổ hấp lực truyền đến, nếu là ngăn cản, sẽ có loại bị lôi kéo cảm giác, tựa hồ muốn đem người chia năm xẻ bảy.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý ủng tiến trong lòng ngực, Thượng Quan Huyền Ý cũng là đôi tay ôm chặt tiêu ngu tịch Lăng Hàn eo, hai người đều không có chống cự kia cổ hấp lực, thực mau liền có loại trời đất quay cuồng cảm giác truyền đến.

Không biết qua bao lâu, hai người ở hôn hôn trầm trầm trong bóng đêm, bỗng nhiên có đạo ánh sáng thứ người không mở ra được mắt.

Hai người còn không có thói quen bên ngoài quang, thực mau liền truyền đến không trọng cảm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức mở mắt ra, phát hiện bọn họ chính vuông góc đi xuống rớt, hai người lập tức vận khí linh khí, dừng lại tại chỗ.

Hai người lúc này mới có thời gian đánh giá bọn họ hiện giờ nơi địa phương. Hai người hiện tại ở giữa không trung, phía dưới là một mảnh xanh mượt thảo nguyên.

Thượng Quan Huyền Ý thâm hô một hơi, “Nơi này linh khí hảo nồng đậm, chúng ta hẳn là tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa.”

“Ân, chúng ta trước đi xuống nhìn xem.” Nói, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau rớt xuống đến mặt đất.

Hai người vừa mới dừng ở trên cỏ, lập tức liền cảm giác được không thích hợp chỗ.

Thượng Quan Huyền Ý trước tiên thả ra Minh Vương Âm Hỏa, ngay sau đó hai người liền nghe được “Tư tư tư” thanh âm, tựa hồ là thứ gì đang ở bị thiêu đốt.

Định nhãn nhìn lại, trên mặt đất thảo trung rậm rạp tất cả đều là phệ thảo kiến.

Cái đầu có đại nhân mẫu tử đại, một loại chuyên môn ăn cỏ con kiến.

Đương nhiên, nếu là có thịt ăn, chúng nó cũng sẽ không để ý.

Nhìn đến nhiều như vậy con kiến, hai người đều không cấm có chút da đầu tê dại, cả người lông tơ dựng ngược, nổi da gà đều nổi lên một thân.

Tiêu Lăng Hàn nhịn không được bạo một câu thô: “Thảo, như thế nào nhiều như vậy phệ thảo kiến.”

Thượng Quan Huyền Ý cũng muốn mắng nương, mới vừa tiến vào liền nhìn đến nhiều như vậy phệ thảo kiến, bọn họ đây là xuất sư bất lợi.

“Chúng ta không phải là vào phệ thảo kiến hang ổ đi?”

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý lời này, Tiêu Lăng Hàn từ từ mà nhìn hắn một cái. Tức phụ chính là cái miệng quạ đen, thường thường đều là tốt không linh, hư linh.

Thượng Quan Huyền Ý cũng lập tức phản ứng lại đây, hắn này trương tổng nói chuẩn sự thật miệng, chạy nhanh duỗi tay che lại.

Một lát sau, hai người dưới chân đã bị Minh Vương Âm Hỏa thiêu ra một tảng lớn đất trống. Nhưng như cũ có nối liền không dứt phệ thảo kiến triều hai người bò tới, tre già măng mọc, không sợ sinh tử.

Thượng Quan Huyền Ý một chân dẫm đã chết một con bò đến trước mặt phệ thảo kiến, nói: “Bọn người kia biết rõ sẽ chết, như cũ chưa từ bỏ ý định.”

Tiêu Lăng Hàn lại là nói: “Ta cảm thấy chúng nó không nên kêu phệ thảo kiến, hẳn là kêu phệ thịt kiến mới đúng.”

“A? Vì sao?”

“Ngoài miệng đang ăn cỏ, trong lòng lại nghĩ thịt.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Thật đúng là như Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, bằng không này đó phệ thảo kiến vì sao nghe trên người chúng nó khí vị, liền không màng tất cả về phía trước bò.

Bất quá hắn tổng cảm giác Tiêu Lăng Hàn nói trung có nghĩa khác.

Duy nhất may mắn chính là này đó phệ thảo kiến không có cánh, hai người lập tức lên tới giữa không trung.

Tiêu Lăng Hàn thần thức quét vòng, nghi hoặc khó hiểu: "Phụ cận cư nhiên không ai, theo lý thuyết chúng ta hai người không có bị tách ra, cùng chúng ta cùng nhau tiến vào những người đó hẳn là đều ở phụ cận mới đúng."

"Loại tình huống này ta cũng không kinh nghiệm, chẳng lẽ chúng ta không có bị truyền tiến Thiên Tài Thí Luyện địa?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Còn thật có khả năng."

Nói không chừng ở truyền tống thời điểm, Thiên Tài Thí Luyện địa cùng cái gì bí cảnh chạm vào nhau, bọn họ hai cái đã bị hút vào cái kia bí cảnh, cũng nói không nhất định.

"Không thể nào? Chúng ta vận khí hẳn là không có như vậy kém đi?"

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng bồn chồn, bọn họ nếu là thật sự bị truyền tống đến không biết tên bí cảnh trúng nên làm cái gì bây giờ?

"Mượn ngươi cát ngôn."

Thượng Quan Huyền Ý mí mắt giựt giựt, hắn vừa rồi liền tùy tiện nói nói mà thôi, sẽ không này cũng bị chính mình cấp nói trúng rồi đi? "…… Ta vừa rồi có nói cái gì sao?"

Tiêu Lăng Hàn thấy tức phụ nhi bịt tai trộm chuông cách làm, không nhịn được mà bật cười: "Ngươi nha, chúng ta trước rời đi nơi này."

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tuyển một phương hướng liền triều bên kia bay đi.

Có lần trước giáo huấn, lần này Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức xem xét rõ ràng, lại nói rơi xuống đất nói.

Nếu là có một chút gió thổi cỏ lay, hai người đều lựa chọn vòng qua.

Rời đi phệ thảo kiến không có bao lâu, Tiêu Lăng Hàn thần thức liền nhìn đến một con bát cấp hậu kỳ song đầu sài lang. Hắn chạy nhanh mang theo Thượng Quan Huyền Ý vòng đến nơi xa đi, loại này cấp bậc gia hỏa bọn họ hiện tại không thể trêu vào, nhưng trốn đến khởi.

Bởi vì tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa sau công kích ngọc bài liền không thể sử dụng, hết thảy đều chỉ có dựa vào tự thân thực lực, này đó hẳn là thượng giới người vì chọn lựa ra chân chính thiên tài cố ý thiết trí thành như vậy.

Cho nên ở Tiêu Lăng Hàn thực lực còn không có đạt tới Đại Thừa kỳ trước kia, tốt nhất vẫn là đừng đi trêu chọc bát cấp trở lên yêu thú.

Vừa mới vòng qua song đầu sài lang không phi bao lâu, Tiêu Lăng Hàn thần thức trung liền xuất hiện một con bát cấp trung kỳ Xích Viêm thiên ưng. Hắn không chút nghĩ ngợi duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý kéo vào trong lòng ngực, một cái thuấn di, hai người liền biến mất ở tại chỗ.

Liền ở vừa rồi Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Xích Viêm thiên ưng thời điểm, nó tinh chuẩn mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn. Loại tình huống này rõ ràng là bị nó phát hiện, hai người đương nhiên muốn lập tức bỏ trốn mất dạng.

Bay nửa giờ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều cảm giác bọn họ tới rồi một cái hổ lang nơi.

Kia chỉ Xích Viêm phi ưng vẫn luôn đi theo hai người.

Tiêu Lăng Hàn lại thuấn di vài lần, xác định đã cách này chỉ Xích Viêm thiên ưng rất xa, hơn nữa hắn thần thức cũng nhìn không tới nó. Hắn mới đình chỉ thuấn di, bắt đầu đánh giá trước mắt bọn họ nơi địa phương.

"Huyền Ý, phía trước giống như có một thành trì, không biết có phải hay không ta nhìn lầm rồi, hoặc là nơi nào là hải thị thận lâu?" Tiêu Lăng Hàn có chút không xác định nói, rốt cuộc tiện nghi sư tôn nhưng chưa nói qua Thiên Tài Thí Luyện trong đất mặt sẽ có cái gì thành trì.

Nên sẽ không hai người thật sự vào khác bí cảnh đi?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người không biết chính là, Thiên Huyền Giới người cũng không biết Thiên Tài Thí Luyện địa có thành trì một chuyện. Đại gia mới vừa tiến vào thời điểm, cũng không có tìm thành trì đặt chân. Sau lại chờ mọi người đều biết có thành trì thời điểm, Âu Dương Tu Kỳ lại một người một mình hành động.

Cho nên từ đầu tới đuôi Âu Dương Tu Kỳ đều không có từng vào thành trì, càng là không biết có thành trì một chuyện.

"Chúng ta đây muốn hay không đi xem." Thượng Quan Huyền Ý thần thức không có Tiêu Lăng Hàn cao, tự nhiên cũng liền không biết Tiêu Lăng Hàn theo như lời thành trì là thế nào tử.

"Tiểu tâm một ít, chúng ta đi trước nhìn xem."

"Hảo, không biết những cái đó cùng chúng ta cùng nhau tiến vào tu sĩ đều bị truyền tống đi nơi nào." Thượng Quan Huyền Ý trong lòng thật là có điểm lo lắng bọn họ không có bị truyền tống tiến Thiên Tài Thí Luyện địa.

"…… Tổng hội đụng tới." Đương nhiên, tiền đề là bọn họ muốn ở cùng cái không gian trung.

Hai mươi phút sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào một tòa cao lớn cổ xưa thành trì bên ngoài.

Cửa thành chính phía trên tấm biển thượng viết" Thái Nguyên Cổ Thành" bốn cái chữ to.

Lúc này, có không ít tu sĩ đều triều Thái Nguyên Cổ Thành bên trong bước vào, bọn họ đi thực vội vàng, tựa hồ mặt sau có thứ gì ở truy bọn họ giống nhau.

Những người đó ăn mặc đủ loại quần áo, cùng Tiêu Lăng Hàn hai người trên người xuyên hình thức rõ ràng bất đồng.

Từ điểm đó có thể thấy được những người đó không phải cùng bọn họ đến chính mình cùng cái tiểu thế giới.

“Chúng ta cũng đi vào.”

“Hảo.”

Hai người theo những người khác triều Thái Nguyên Cổ Thành bên trong đi đến.

Chỉ là hai người mới vừa đi vào thành môn, lập tức đã bị một người Hợp Thể trung kỳ nam tu chặn đường đi.

“Có việc?”

“Mỗi người nộp lên một vạn khối linh thạch vào thành phí.”

Vào thành phí?

Tòa thành này liền phòng ngự trận pháp đều không có mở ra, rõ ràng chính là vô chủ chi thành. Gia hỏa này thu cái gì vào thành phí?

Tiêu Lăng Hàn nghĩ một vạn khối trung phẩm linh thạch cũng không nhiều lắm, liền lấy ra hai vạn khối trung phẩm linh thạch đưa cho nam tu.

Nam tu tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua không gian giới tử, thần thức đảo qua, vốn đang bình tĩnh sắc mặt, lập tức liền trở nên tức giận không thôi.

Trực tiếp đem không gian giới tử ném cho Tiêu Lăng Hàn, “Nơi nào tới đồ nhà quê, các ngươi đây là ở tống cổ ăn mày?”

Tiêu Lăng Hàn: “???”

Thấy hai người đầy mặt mờ mịt bộ dáng, nam tu phẫn nộ sắc mặt nhưng thật ra lập tức bình tĩnh xuống dưới. Tràn đầy thương hại nhìn hai người liếc mắt một cái, “Đại gia nói chính là thượng phẩm linh thạch, ai sẽ muốn loại này cấp thấp linh thạch.”

Trung phẩm linh thạch cư nhiên được xưng là cấp thấp linh thạch!

Một vạn khối thượng phẩm linh thạch chính là 100 vạn trung phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi: “Vì sao phải nhiều như vậy thượng phẩm linh thạch?”

Nam tu nhíu mày, không kiên nhẫn mà giải thích nói: “Buổi tối sẽ có yêu thú đột kích thành, này đó linh thạch tự nhiên là dùng để mở ra trong thành trận pháp.”

Nghe xong nam tu giải thích, Tiêu Lăng Hàn hai người mỗi người mới giao một vạn khối thượng phẩm linh thạch cho hắn.

Nam tu tiếp nhận không gian giới tử, cho hai người một cái tính các ngươi thức thời ánh mắt.

Nam tu không cho cái này ánh mắt còn hảo, hắn cái này ánh mắt, làm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều cảm thấy chính mình kia một vạn khối thượng phẩm linh thạch, như là ném đá trên sông cảm giác đâu?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 426

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 426 Thái Nguyên Cổ Thành

Thái Nguyên Cổ Thành là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đến nay mới thôi, đi qua sở hữu thành trì trung, vào thành phí quý nhất thành trì.

“Thất thần làm gì? Giao linh thạch liền chạy nhanh đi vào, nhắc nhở các ngươi, thành trung tâm phụ cận phòng ở không phải các ngươi có thể ở lại, tốt nhất là cách này xa một chút.” Nghĩ hai người khẳng định đến từ mặt khác cấp thấp tiểu thế giới, nam tu không khỏi nhắc nhở nói.

Hướng nam tu nói một tiếng tạ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lập tức rời đi cửa thành, triều trong thành đi đến.

Quá xa cổ thành trong thành phòng ốc đều thực cũ nát, nhưng chỉ cần không ở trong thành chiến đấu, trụ người vẫn là hoàn toàn không thành vấn đề.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở trong thành nhìn đến có khách điếm, còn có mặt khác mua bán đồ vật cửa hàng, quan trọng nhất chính là này đó cửa hàng đều ở buôn bán.

Từ bọn họ bị truyền tống tiến vào bắt đầu tính, nhiều nhất cũng liền ba cái canh giờ, nhưng những người này thế nhưng liền cửa hàng đều khai thượng.

Thượng Quan Huyền Ý càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp, nghi hoặc nói: “Lăng Hàn, ngươi nói nơi này rốt cuộc có phải hay không Thiên Tài Thí Luyện địa?”

“Tìm cá nhân hỏi một chút, sẽ biết.” Nhìn đến trong thành tình huống, Tiêu Lăng Hàn càng ngày càng hoài nghi bọn họ là tiến vào cái gì bí cảnh.

“Người khác sẽ không đem chúng ta trở thành ngốc tử giống nhau xem đi?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Còn thật có khả năng.”

Mặc kệ nơi này có phải hay không Thiên Tài Thí Luyện địa, người khác nhất định sẽ đem bọn họ trở thành ngốc tử. Rốt cuộc hai người đều bị truyền tống vào được, cư nhiên liền nơi này là chỗ nào đều không rõ ràng lắm.

Nghĩ đến bị trở thành ngốc tử giống nhau xem, Thượng Quan Huyền Ý liền cả người không thoải mái. “Kia vẫn là không cần đi hỏi, chúng ta đi trước tìm cái trụ địa phương, nói không chừng có thể được đến chúng ta muốn tin tức.”

“Có thể.”

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tuyển một nhà tên là" Dư Thịnh" khách điếm, đi vào.

Tiến vào khách điếm hai người liền thấy to như vậy khách điếm mặt tựa hồ chỉ hai người, trong đó một người có Hợp Thể hậu kỳ tu vi, một người khác là Hợp Thể trung kỳ. Hơn nữa bọn họ tuổi tác đều không lớn, bề ngoài đều là thanh niên bộ dáng, đương khách điếm lão bản cùng tiểu nhị có vẻ có chút không hợp nhau.

Dư Thịnh thấy chính mình khai khách điếm rốt cuộc nghênh đón hai cái khách nhân, không cấm hỏi: "Hai vị đạo hữu là muốn ở trọ?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Ân, một phòng là được."

Dư Thịnh lập tức mặt mày hớn hở nói: "Hai ngàn linh thạch."

Có phía trước kinh nghiệm, hai người cảm giác cái này địa phương giống như không có hạ phẩm linh thạch cùng trung phẩm linh thạch, suy đoán chưởng quầy nói cũng nên là thượng phẩm linh thạch.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai ngàn thượng phẩm linh thạch đặt ở quầy thượng.

Dư Thịnh thu hồi linh thạch, đối một bên đang ở bày biện linh tửu Trương Lộ Sinh nói: "Trương sư đệ, ngươi trước đem hai vị đạo hữu mang đi số 3 phòng."

"Hảo, Dư sư huynh."

Trương Lộ Sinh lập tức buông trong tay việc, đi vào Tiêu Lăng Hàn hai người trước mặt: "Hai vị đạo hữu mời theo ta tới."

"Làm phiền."

Trương Lộ Sinh mang theo hai người xuyên qua đại đường, đi vào mặt sau một tòa lâu.

Hắn vừa đi, một bên nói: "Tại hạ Trương Lộ Sinh, xin hỏi hai vị đạo hữu đến từ cái nào tiểu thế giới?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc liếc nhau, hiện tại xem ra bọn họ thật đúng là vào Thiên Tài Thí Luyện địa.

Ngay sau đó Tiêu Lăng Hàn đáp: "Tại hạ Tiêu Lăng Hàn, đây là tại hạ đạo lữ Thượng Quan Huyền Ý. Chúng ta đến từ một cái tương đối lạc hậu tiểu thế giới, nói ra phỏng chừng Trương đạo hữu cũng không có nghe nói qua. Không biết Trương đạo hữu các ngươi đến từ cái nào thế giới?"

Trương Lộ Sinh đến từ đại thế giới, nghe Tiêu Lăng Hàn nói bọn họ đến từ tiểu thế giới, tự nhiên liền cho rằng hai người là không có kiến thức đồ nhà quê.

Lập tức liền nổi lên khoe ra một phen tâm tư, toàn bộ liền nói ra tới.

"Ta đến từ Hạo Thiên Giới, Hạo Thiên Giới xem như một cái đại thế giới, lần này chúng ta Hạo Thiên Giới tới hai vạn người. Danh ngạch phi thường khẩn

trương, ta thiếu chút nữa liền không có thể tiến vào.”

Hai vạn người?

Bọn họ Thiên Huyền Giới mới 5000 người, chỉ có người khác một phần tư.

“Đúng rồi, chúng ta vào thành thời điểm, thu vào thành phí đạo hữu nói cho chúng ta biết rời thành trung tâm vị trí xa một ít, Trương đạo hữu cũng biết nơi đó trụ đều là chút người nào?”

“Nơi đó trụ đều là chút thiên chi kiêu tử, cho các ngươi không đi nơi đó là vì các ngươi hảo. Lấy Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan đạo hữu tu vi, xác thật không nên đi nơi đó.”

Nói lên thành trung tâm trụ người khi, Trương Lộ Sinh là vẻ mặt hướng tới.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa đến Thái Nguyên Cổ Thành liền phát hiện đại bộ phận tu vi đều là Hợp Thể kỳ trở lên, hai người liền đem hiển lộ bên ngoài tu vi sửa vì Hợp Thể sơ kỳ.

Thực rõ ràng, hai người Hợp Thể sơ kỳ tu vi ở Trương Lộ Sinh trong mắt rất thấp, phi thường thấp.

Khi nói chuyện ba người đã vào một phòng, mắt thấy Trương Lộ Sinh phải rời khỏi, Tiêu Lăng Hàn đệ một cái không gian giới tử cho hắn: “Chúng ta sơ tới nơi đây, hơn nữa trong nhà trưởng bối đối nơi này không thân, cái gì cũng đều không hiểu, mong rằng Trương đạo hữu chỉ điểm một vài. Để tránh chúng ta đắc tội không thể trêu vào người, bạch bạch mất đi tính mạng.”

Trương Lộ Sinh tiếp nhận không gian giới tử, thần thức đảo qua, phát hiện bên trong có mười vạn khối thượng phẩm linh thạch. Nhận lấy giới tử, mở ra trong phòng trận pháp, hắn mới nói nói: “Chúng ta Hạo Thiên Giới thuộc về đại thế giới, so tiểu thế giới người sớm tiến vào mười ngày. Giống chúng ta như vậy đại thế giới còn có vài cái, bất quá đều phân chia đến bất đồng khu vực. Thái Nguyên Cổ Thành phạm vi vạn dặm nội xem như chúng ta Hạo Thiên Giới thế lực, còn lại thành trì cũng có đại thế giới tu sĩ bắt tay. Còn có không ít khu vực nguy hiểm, những cái đó địa phương nhưng thật ra không có người đi chiếm lĩnh.”

Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi: “Vì cái gì muốn chiếm lĩnh một thành trì? Chúng ta tiến vào không phải tìm tu luyện tài nguyên sao?”

Trương Lộ Sinh nhìn thấy hai người tràn đầy ham học hỏi ánh mắt, thầm nghĩ trong lòng: Cũng không biết này hai người là từ đâu tới đồ nhà quê, liền này đó thường thức cũng không biết.

Ho khan một tiếng, hắn mới nói nói: “Nơi này là Thiên Tài Thí Luyện, không chỉ có có cơ duyên, còn có rất nhiều khảo nghiệm. Mỗi cách mười năm nguyệt sẽ có một lần thú triều, có thể hay không bảo vệ cho thành, liền phải xem thiên

tài nhóm lãnh đạo lực, ứng biến lực, sức chiến đấu từ từ. Nếu là biểu hiện ưu dị, rất có thể sẽ được đến tiên nhân ban cho thiên tài địa bảo cùng với truyền thừa.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Cho nên năm đó tiện nghi sư tôn ở bên trong này một trăm năm rốt cuộc là như thế nào vượt qua?

Như vậy trọng đại, chuyện quan trọng, hắn cư nhiên không biết gì!

Thấy hai người như là ở bị chính mình tin tức này cấp khiếp sợ đến bộ dáng, Trương Lộ Sinh trong lòng âm thầm đắc ý, nói tiếp: “Thành trung tâm trụ đều là tam đại tông môn thiên tài đệ tử, những người đó mới là thiên chi kiêu tử, trời cao sủng nhi.”

Trương Lộ Sinh cố ý nói chuyện nói một nửa, điếu khởi hai người lòng hiếu kỳ, trên mặt phảng phất còn viết” mau tới hỏi ta nha!”

“Nguyện nghe kỹ càng.”

Trương Lộ Sinh tràn đầy hâm mộ nói: “Những người đó tu vi thấp nhất đều có Hợp Thể kỳ đỉnh, tối cao tu vi đã đạt tới Luyện Hư kỳ đỉnh. Tin tưởng không cần bao lâu sẽ có người đột phá Đại Thừa kỳ, nếu là vận khí tốt bị tiên nhân nhìn trúng, phỏng chừng sau khi rời khỏi đây, là có thể trực tiếp phi thăng.”

Hắn hiện tại đã có 290 tuổi, mới Hợp Thể trung kỳ tu vi, mà những người đó cùng hắn không sai biệt lắm tuổi tác, tu vi lại so với hắn cao hơn một cái đại cấp bậc còn muốn nhiều.

Chênh lệch quá xa, làm người đố kỵ đều ghen ghét không đứng dậy.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người âm thầm kinh ngạc một phen, tuy rằng tốc độ tu luyện so với Lư Lạc Nam kém một đoạn. Nhưng này đó đều là chính đạo tu sĩ, đều là làm từng bước tu luyện, có thể có như vậy tu vi xác thật tính thượng là thiên tài.

Bất quá tiện nghi sư tôn chính là nói qua nơi này có không ít tà tu cùng ma tu, không có khả năng liền điểm này tu vi.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hỏi: “Liền không có tu vi càng cao một ít tu sĩ sao?”

“Như vậy cao còn không tính cao, ngươi còn tưởng bọn họ tu vi có bao nhiêu cao?” Trương Lộ Sinh kinh ngạc nhìn Tiêu Lăng Hàn, 300 tuổi không đến liền có như vậy tu vi đã thực yêu nghiệt.

Chẳng lẽ như vậy tu vi còn thấp?

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Trương Lộ Sinh lớn như vậy phản ứng, xem ra hắn là không biết tà tu tồn tại.

“Kia Trương đạo hữu biết lần đầu tiên thú triều là khi nào tiến đến sao?”

“Cụ thể thời gian không biết, dù sao ở ba năm trong vòng.” Trương Lộ Sinh vươn ba ngón tay khoa tay múa chân một chút.

“Nhanh như vậy?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói, mỗi cách mười năm mới có thể xuất hiện một lần thú triều, lần đầu tiên thú triều không nên là ở 10 năm sau sao?

Nhìn ra hai người nghi hoặc, Trương Lộ Sinh thần bí nói: “Này trong đó đương nhiên là có nguyên nhân.”

“Mong rằng Trương đạo hữu không tiếc chỉ giáo.”

Tiêu Lăng Hàn thấy gia hỏa này nói chuyện nói một nửa, liền biết úp úp mở mở, đều muốn trực tiếp sưu hồn.

Bất quá nghĩ đến sưu hồn chung quy đối người linh hồn có ảnh hưởng, hơn nữa gia hỏa này nguyện ý nói.

Duy nhất khuyết điểm chính là nét mực điểm.

Trương Lộ Sinh hơi chút kéo vào ba người gian khoảng cách, mới nhỏ giọng nói: “Lần đầu tiên thú triều chủ yếu là đào thải một ít tu vi thấp, vận khí không người tốt, tỷ như giống những cái đó tiểu thế giới tới cấp bậc thấp một ít tu sĩ.”

Lời vừa ra khỏi miệng, Trương Lộ Sinh mới nhớ tới chính mình trước mặt hai người cũng là tiểu thế giới người. Lập tức cười làm lành nói: “Đương nhiên, ta nói tiểu thế giới tu sĩ, tự nhiên không bao khẩu Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan Huyền Ý đạo hữu. Giống hai vị đạo hữu có thể ở tiểu thế giới liền tu luyện đến Hợp Thể kỳ, nói như thế nào cũng là thiên tư xuất chúng, khí vận phi phàm, càng không phải những cái đó Hóa Thần kỳ tu sĩ nhưng so sánh với.”

Nguyên lai là như thế này sao!

Khó trách mỗi lần Thiên Huyền Giới tiến vào tu sĩ có thể tồn tại đi ra ngoài người, chỉ có tổng số 1%, này 1% người, phỏng chừng còn đều là đi rồi cứt chó vận.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến này liền có điểm tâm tắc, này hoàn toàn chính là đem bọn họ tiểu thế giới người, trở thành pháo hôi giống nhau tồn tại. Hắn lại hỏi lại: “Trương đạo hữu trong nhà là khai khách điếm sao?”

“Không phải! Ngươi như thế nào hỏi như vậy?”

“Không phải sao? Kia Trương đạo hữu hai người nghĩ như thế nào ở chỗ này khai khách điếm?”

“Sư tôn làm chúng ta tiến vào sau liền tới nơi này khai khách điếm, như vậy chờ yêu thú tới công thành thời điểm, chúng ta liền không cần đi ra ngoài chiến đấu.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Tiêu Lăng Hàn: "……"

"Ngươi thực sự có một cái hảo sư tôn! Đó có phải hay không khai cửa hàng người liền không cần đi ra ngoài đối phó yêu thú?" Tiêu Lăng Hàn biểu tình phức tạp nhìn Trương Lộ Sinh, cảm giác bọn họ sư tôn là đem bọn họ trở thành kiều hoa ở dưỡng.

"Mỗi cái cửa hàng chỉ có một người có thể không cần đi ra ngoài tham gia chiến đấu, Dư sư huynh nói ta tu vi thấp, chỉ cần đãi ở khách điếm liền hảo."

Trương Lộ Sinh mới vừa nói Dư Thịnh, Dư Thịnh liền cho hắn đã phát một cái truyền âm.

Trương Lộ Sinh lập tức đứng dậy: "Hai vị đạo hữu, buổi tối tốt nhất đãi ở trong phòng, không cần đi ra ngoài. Ta liền đi trước, có yêu cầu các ngươi lại kêu ta."

"Đa tạ Trương đạo hữu."

Chờ đem Trương Lộ Sinh tiễn đi sau, Thượng Quan Huyền Ý mới hồ nghi nói: "Lăng Hàn, ngươi nói sư tôn không phải là vào một cái giả Thiên Tài Thí Luyện địa đi?"

Bằng không như thế nào cùng người khác nói hoàn toàn không giống nhau?

Hơn nữa sư tôn trải qua tựa hồ cùng" Thiên Tài Thí Luyện" tên này hoàn toàn không dính biên.

"Có khả năng." Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến Âu Dương Tu Kỳ trải qua, thật đúng là cùng" Thiên Tài Thí Luyện" không có chút nào quan hệ.

"Tính, không nghĩ, dù sao có một trăm năm thời gian. Hôm nay trước nghỉ ngơi, mặt khác ngày mai lại nói." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đã cởi ra quần áo cùng giày, người cũng bò đến trên giường đi.

Tiêu Lăng Hàn nhìn tức phụ nhi này liền mạch lưu loát động tác, có chút dở khóc dở cười. Theo sau cũng đi theo lên giường, ôm hắn cùng nhau hưởng thụ này một lát yên lặng.

Này phiến không gian chỉ có đêm tối cùng ban ngày, bất quá không có ngôi sao, ánh trăng cùng thái dương.

Đêm.

Đen kịt đêm, phảng phất vô biên nùng mặc nặng nề mà bôi trên phía chân trời, toàn bộ thế giới tựa hồ đều yên lặng, không có một tia tiếng vang.

Yên tĩnh Thái Nguyên Cổ Thành, đột nhiên truyền ra hét thảm một tiếng: "A a a……"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 427

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 427 thế lực phân bố

Tiếng kêu thảm thiết, bừng tỉnh đại bộ phận ở trong thành tu sĩ. Có chút địa phương có trận pháp cách trở, tu vi thấp tu sĩ nhưng thật ra hoàn toàn không có nghe được.

Chính làm mộng đẹp Tiêu Lăng Hàn, bỗng nhiên mở một đôi hàn quang bắn ra bốn phía hai tròng mắt.

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý còn ở chính mình trong lòng ngực, cúi đầu thấy hắn đang ngủ say, Tiêu Lăng Hàn ôm hắn tay nắm thật chặt.

Thần thức vô hình lan tràn ra khỏi phòng, hướng tới vừa rồi phát ra âm thanh địa phương tìm kiếm.

Thái Nguyên Cổ Thành một nhà đan dược phô nội.

Lúc này, đan dược phô nội viện trong đó một phòng trung nằm ba gã đã sinh tử nam tu, bọn họ mỗi người đều là Luyện Hư kỳ tu sĩ.

Lúc này, có năm, sáu cá nhân từ đan dược phô đi vào phòng này trung.

Một người ăn mặc màu xanh lơ pháp y nam tu, ngồi xổm xuống thân nhìn kỹ một chút trên mặt đất mấy người. Hai phút sau, mới đối những người khác nói: “Này ba người toàn bộ là một kích mất mạng, liền linh hồn cũng bị đánh tan.”

Nói chuyện người tên là Diệp Trác Nhiên, Luyện Hư kỳ đỉnh tu vi.

“Lấy bọn họ ba người tu vi, ai có bản lĩnh đem bọn họ một kích mất mạng?” Lúc này một cái ăn mặc màu đen pháp y nam tu nghi hoặc nói, hắn kêu Vương Gia Thắng, cũng là một người Luyện Hư kỳ đỉnh tu sĩ

Mấy người đều lâm vào trầm mặc.

Lúc này, đột nhiên lại một người đi vào phòng, hắn ngữ khí có chút sốt ruột: “Ta ca, hắn, hắn không thấy.” Người này tên là Ninh Thành Dương, tu vi Hợp Thể hậu kỳ.

Hắn trong miệng ca ca tên là Ninh Thành Văn, là một người thất cấp luyện đan sư.

Hai người đều là song nhi, là cùng cha khác mẹ huynh đệ.

“Cái gì? Ngươi nói Thành Văn hắn không thấy?” Một cái ăn mặc huyền sắc pháp y nam tử, duỗi tay bắt lấy Ninh Thành Dương cổ áo, ngữ khí cấp bách hỏi. Hắn kêu Lục Chi Ly, cũng là một người Luyện Hư kỳ đỉnh tu sĩ.

Ninh Thành Dương cảm giác chính mình như là bị một tòa núi lớn đè nặng, trên mặt không cấm toát ra tinh mịn mồ hôi. Hắn bị Lục Chi Ly trên người phát ra uy áp, áp có chút thở không nổi. Duỗi tay bắt lấy Lục Chi Ly tay, gian nan nói: "Lục đại ca, ngươi làm đau ta."

Lục Chi Ly ghét bỏ buông lỏng tay ra, trên người sát khí ngăn không được ra bên ngoài tiết. Lãnh mắt nhìn quét Ninh Thành Dương liếc mắt một cái, xoay người liền hướng ngoài cửa đi đến.

Trong phòng những người khác lẫn nhau nhìn nhìn, đều hướng ngoài cửa đi đến.

Lục Chi Ly đi vào Ninh Thành Văn phòng, quả nhiên phát hiện trong phòng không có một bóng người. Mà trên bàn còn bày linh thảo, rõ ràng hắn phía trước là ở sửa sang lại linh thảo.

Nhìn thấy phía sau theo vào tới mấy người, Lục Chi Ly trực tiếp nhìn về phía Ninh Thành Dương: "Ngươi ca đi đâu vậy?"

Bị Lục Chi Ly như vậy nhìn chằm chằm, Ninh Thành Dương tâm không chịu khống chế kinh hoàng. Trong lòng là lại suy nghĩ, Lục đại ca rốt cuộc chịu đem tầm mắt đặt ở trên người hắn, đáng tiếc như vậy chuyên chú ánh mắt bất quá là bởi vì Ninh Thành Văn cái kia tiện nhân.

"Ta, ta cũng không biết, ta cũng là vừa mới mới phát hiện, ta ca không thấy. Hôm nay đi xuống ta đi Vương đại ca trong viện, lúc sau vẫn luôn ở hắn nơi đó học tập trận pháp." Nói, Ninh Thành Dương nhìn về phía một bên đứng Vương Gia Thắng.

Thấy mọi người đều nhìn chính mình, vương ngọc hi gia thắng gật gật đầu.

"Hiện giờ xem ra chúng ta Thái Nguyên Cổ Thành sợ là tới một cái, tu vi đã đạt tới Đại Thừa kỳ tu sĩ."

Nghe xong Diệp Trác Nhiên nói, mọi người đều lâm vào trầm mặc.

Có thể ở quá ngắn thời gian nội giết chết ba gã Luyện Hư kỳ tu sĩ, lại còn có đều là một kích mất mạng, đổi thành bọn họ giữa bất luận cái gì một người đều làm không được.

Như thế xem ra, còn thật có khả năng là Đại Thừa kỳ tu sĩ làm.

Vương Gia Thắng nghi hoặc ra tiếng: "Nếu hắn đã là Đại Thừa kỳ tu sĩ, kia hắn bắt đi Ninh đan sư làm cái gì?"

Lục Chi Ly càng nghĩ càng bất an: "Không được, hiện tại liền phái người toàn thành điều tra Thành Văn rơi xuống, thuận tiện tra tìm ra hung phạm."

Hắn cùng Ninh Thành Văn là vị hôn phu phu, vốn dĩ hai người tính toán ra Thiên Tài Thí Luyện địa liền tổ chức hợp tịch đại điển, nhưng hiện tại……

Diệp Trác Nhiên đề nghị nói: "Chúng ta đây hiện tại liền trở về triệu tập nhân thủ, sau đó tìm kiếm Ninh đan sư." Đến nỗi tra tìm hung phạm liền tính, rốt cuộc bọn họ mọi người thêm lên cũng không phải nhân gia Đại Thừa kỳ đối thủ.

Mắt thấy đại gia liền phải rời đi, Ninh Thành Dương chạy nhanh nói: "Ta đây lưu lại, vạn nhất ta ca đột nhiên đã trở lại, ta cũng hảo thông tri các ngươi. Nếu là các ngươi tìm được rồi ta ca, phiền toái Lục đại ca các ngươi báo cho ta một tiếng."

Lục Chi Ly nhìn hắn một cái, không lên tiếng.

Ninh Thành Dương cùng Ninh Thành Văn quan hệ cũng không như thế nào hảo, bên ngoài người đều truyền Ninh Thành Văn tự xưng là luyện đan thiên phú lợi hại, liền không đem những người khác đặt ở trong mắt. Tính tình cao ngạo, tự đại, thường xuyên khi dễ cùng cha khác mẹ đệ đệ.

Này hết thảy bất quá là Ninh Thành Dương cố ý làm ra tới, bại hoại Ninh Thành Văn thanh danh xiếc. Lục Chi Ly thân là Ninh Thành Văn vị hôn phu, này đó tự nhiên bị hắn điều tra rành mạch. Tuy rằng hắn rất tưởng vì Ninh Thành Văn báo thù, nhưng Ninh Thành Văn nói chuyện này chính hắn sẽ giải quyết.

Nghĩ vậy chút, Lục Chi Ly nhìn về phía Ninh Thành Dương ánh mắt càng thêm không tốt.

Cảm giác được không khí không đúng, Vương Gia Thắng chạy nhanh đi ra hoà giải, "Kia Thành Dương ngươi liền lưu lại, chúng ta liền đi trước."

Một đám người ngay sau đó liền rời đi nơi đây.

Chờ tất cả mọi người đi rồi, Ninh Thành Dương đóng lại cửa phòng, dựa ở trên cửa, trên mặt cũng lộ ra một mạt quỷ dị tươi cười.

Không bao lâu, liền nghe được cách vách truyền đến tiếng đập cửa.

Ninh Thành Dương ngay sau đó đi vào Ninh Thành Văn phòng, đóng cửa cho kỹ sau, hắn đi vào mép giường, đem trên giường chăn đều xốc đến một bên. Lúc sau đi vào giường đuôi, ở điêu khắc trúc diệp hoa văn chỗ, duỗi tay ấn hướng về phía trong đó hai mảnh lá cây trùng điệp địa phương.

"Cạc cạc" thanh sau, trên giường xuất hiện một cái mễ khoan nhập khẩu.

Ninh Thành Dương trực tiếp đi vào, thực mau nhập khẩu lại khép lại.

Không biết bên trong là có cách trở thần thức trận pháp, vẫn là có cái gì. Nhập khẩu bên trong tình cảnh hoàn toàn nhìn không tới, Tiêu Lăng Hàn không thể không thu hồi thần thức.

Bất quá hắn suy đoán Ninh Thành Văn hẳn là liền ở bên trong, nhưng này đều không liên quan chuyện của hắn.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa thu hồi thần thức, bọn họ sở trụ phòng môn đã bị người gõ vang lên.

"Thịch thịch thịch……"

Thượng Quan Huyền Ý nghe được cửa phòng tiếng vang, duỗi tay xoa xoa đôi mắt, nhỏ giọng nói thầm nói: "Hơn phân nửa đêm ai nha?"

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay mà sờ sờ đầu của hắn, sủng nịch nói: "Ngươi tiếp tục ngủ, ta đi xem, hẳn là Trương đạo hữu."

Thượng Quan Huyền Ý "Ân" một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi ôm chính mình không buông tay, hắn nên như thế nào đi mở cửa nhìn xem?

"Thịch thịch thịch……"

Bên ngoài tiếng đập cửa giống như là bùa đòi mạng giống nhau, một chút tiếp theo một chút.

"Huyền Ý, buông tay." Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý lỏng lực đạo, Tiêu Lăng Hàn đem hắn tay nhẹ nhàng bẻ ra.

Mở ra cửa phòng, Tiêu Lăng Hàn liền thấy ngoài cửa trừ bỏ Trương Lộ Sinh, còn có một người xa lạ nam tu, người này có Luyện Hư kỳ lúc đầu tu vi.

"Trương đạo hữu, hơn phân nửa đêm không ngủ được không tu luyện, đây là đã xảy ra chuyện gì?"

Trương Lộ Sinh xấu hổ cười cười: "Xin lỗi Tiêu đạo hữu, đại buổi tối quấy rầy các ngươi nghỉ ngơi. Vị tiền bối này muốn xem xét một chút các ngươi phòng, bởi vì trong thành có một vị đan sư mất tích. Nói vậy ngươi cũng biết, ở bên trong này mỗi một vị đan sư đều là thập phần trân quý."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, không vui nói: "Nhưng ta đạo lữ lúc này đang ngủ……"

Nghe vậy, Trương Lộ Sinh khóe miệng không khỏi trừu trừu, không biết người sợ là muốn cho rằng Tiêu Lăng Hàn đến đạo lữ là nữ tu.

Vừa lúc đứng ở một bên không nói gì nam tu liền ở như vậy tưởng, hắn tu vi tuy rằng so Tiêu Lăng Hàn cao, bất quá thủ thành, yêu cầu nhân thủ. Nếu là phàm là tới một cái nhìn không thuận mắt người, đều giết, kia đến lúc đó ai tới thủ thành?

Hắn hảo tính tình nói: "Ngươi đem trận pháp đóng, ta liền dùng thần thức xem xét một chút liền hảo."

"Hành." Tiêu Lăng Hàn không nghĩ làm hai người đi vào, chờ chính là cái này đáp án.

Nam tu xem xét xong phòng, sắc mặt cổ quái nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái. Người này không cần hắn đi vào, hắn còn tưởng rằng trong phòng ở chính

là một vị nữ tu.

Nam tu ý tưởng Tiêu Lăng Hàn là không biết, hắn chỉ là không nghĩ làm những người khác chính mắt nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý ngủ bộ dáng.

Tiễn đi hai người, Tiêu Lăng Hàn vừa mới ngủ hạ, Thượng Quan Huyền Ý liền chui vào hắn trong lòng ngực.

Mơ mơ màng màng hỏi: “Là có chuyện gì sao?”

“Dù sao không liên quan chuyện của chúng ta, ngày mai ta lại nói cho ngươi, ngủ đi.”

Không bao lâu, hai người song song tiến vào mộng đẹp.

Hôm sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thu thập hảo sau, liền rời đi khách điếm. Rời giường khi Tiêu Lăng Hàn đã đem tối hôm qua hắn nhìn đến một màn báo cho Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người hiện tại tính toán đến trong thành mặt đi dạo, nhìn xem nơi này đều có chút cái gì bán.

Đi vào Thái Nguyên Cổ Thành đường phố, hai người đại khái nhìn một chút, trong thành những cái đó cửa hàng bán cơ bản đều là đan dược, phù triện, trận bàn, vũ khí này đó. Mở ra cửa hàng thêm lên cũng không có mười gia, khai cửa hàng không chỉ có phải có nguồn cung cấp, còn phải có thực lực.

Hai người đem toàn bộ Thái Nguyên Cổ Thành đi dạo một lần, cũng không đụng tới một cái Thiên Huyền Giới người.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào một cái đặc biệt tiêu điều đường phố, đầu đường tiêu” Vĩnh Ninh phố” ba chữ.

“Lăng Hàn, chúng ta muốn hay không vào xem?”

“Tới cũng tới rồi, đi xem cũng không sao.”

Theo sau hai người liền đi vào Vĩnh Ninh phố, mới vừa vừa đi đi vào, liền cảm giác nơi này tĩnh đáng sợ, tựa hồ bên trong không có một cái người sống. Từng nhà cửa sổ nhắm chặt, sân bên ngoài tựa hồ có một tầng thủy mạc, thủy mạc thượng lưu quang chuyển động, thực rõ ràng mọi người đều mở ra trận pháp.

Đứng ở Vĩnh Ninh phố trung ương vị trí, hai người đều đem thần thức lan tràn đi ra ngoài, thực mau liền đem toàn bộ Vĩnh Ninh phố trung tình cảnh xem rõ ràng.

Nhận thấy được ở tại Vĩnh Ninh phố những người đó tu vi cơ hồ đều ở Hóa Thần kỳ, chỉ có bọn họ trước mặt này tòa nhìn qua tốt nhất trong sân ở ba người tu vi ở Hợp Thể kỳ.

Hai người lẫn nhau liếc nhau, hướng tới sân đi đến.

Trong viện.

Có hai người đang ngồi ở bàn đá bên uống trà, đột nhiên, sân bên ngoài trận pháp bị người xúc động.

Hai người liếc nhau, trong đó một người nói: “Có người tới, ta đi xem là ai?” Nói, hắn trực tiếp đứng dậy đi vào sân cửa.

Mở ra trận pháp, liền nhìn đến hai gã bộ dạng xuất chúng Hợp Thể sơ kỳ tu sĩ đứng ở sân trước.

Nghi hoặc nhìn hai người hỏi: “Hai vị đạo hữu có việc?”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhìn thấy trước mặt trận pháp bị mở ra, ra tới người là một cái ăn mặc màu xanh ngọc quần áo nam tử, hắn vừa ra tới liền cảnh giác nhìn hai người.

Nghe thấy hắn hỏi chuyện, Thượng Quan Huyền Ý khách khí nói: “Không có việc gì, chúng ta chính là tùy tiện đi dạo, kết quả phát hiện bên này ở người trừ bỏ các ngươi, mặt khác đều là Hóa Thần kỳ. Tò mò dưới, nghĩ đến hỏi một chút.”

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý hỏi chuyện, nam tử nhướng mày: “Nghĩ đến hai vị đạo hữu hẳn là vừa tới Thái Nguyên Cổ Thành?”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Chúng ta ngày hôm qua vừa đến.”

Nam tử hiểu rõ nói: “Khó trách, không biết hai vị đạo hữu đến từ nào thế giới?”

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ trong lòng: Hảo gia hỏa một vấn đề tiếp theo một vấn đề tới, chính mình hỏi vấn đề còn không có trả lời đâu?

Ngay sau đó hắn bất động thanh sắc nói: “Chúng ta đến từ một cái tiểu thế giới, nói ra đạo hữu hẳn là cũng chưa nghe nói qua.”

Nghe thấy hai người cũng là đến từ tiểu thế giới, nam tử lập tức trở nên thân thiện lên: “Xảo, chúng ta cũng đến từ tiểu thế giới, hai vị đạo hữu nếu là không chê, có không tiến viện một tự.”

“Tự nhiên có thể.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý theo nam tử tiến vào sân, mới vừa tiến sân liền nhìn đến bàn đá bên còn ngồi một người nam tu.

“Hai vị đạo hữu mời ngồi.”

Đãi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ngồi xuống sau, nam tử mới giới thiệu nói: “Tại hạ Quách Tử Nguyên, vị này chính là ta nhị đệ Quách Tử Khải, chúng ta đến từ Khánh Nguyên Giới.”

“Tiêu Lăng Hàn!”

“Thượng Quan Huyền Ý!”

Quách Tử Nguyên vì hai người rót một ly trà, mới nói nói: “Thượng Quan đạo hữu phía trước không phải hỏi ta, vì cái gì nơi này ở tu sĩ trừ bỏ chúng ta đều là Hóa Thần kỳ sao?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 428

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 428 bốn người tao ngộ

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Vì sao?”

“Bởi vì chúng ta tu vi thấp, đều là đến từ tiểu thế giới. Trong thành mặt khác hảo điểm địa phương bị trung đẳng thế giới tu sĩ chiếm cứ; thành trung tâm bị đại thế giới tu sĩ chiếm lĩnh; chúng ta tiểu thế giới tu sĩ, chỉ có thể tới bên này.”

Nói lời này thời điểm, Quách Tử Nguyên trong mắt tràn đầy không cam lòng, cùng với phẫn hận.

“Thì ra là thế!”

Quách Tử Nguyên thấy hai người thần sắc nhàn nhạt, không có dư thừa biểu tình, đoán không ra hai người tâm tư.

Suy nghĩ trăm chuyển, hắn hỏi: “Hai vị đạo hữu hiện tại hẳn là ở tại khách điếm đi?”

“Đúng vậy.”

Quách Tử Nguyên lại hỏi: “Hai vị đạo hữu có nghĩ tới kế tiếp tính toán sao?”

Bọn họ vừa tới nơi này, liền nơi này là tình huống như thế nào cũng không biết, có thể có tính toán gì không?

Gia hỏa này xem ra là tưởng kéo lộng bọn họ.

Chính là không biết người này tồn chính là cái gì tâm tư.

Bất quá, hắn như vậy chủ động, khẳng định đánh mưu ma chước quỷ.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn đang ở uống trà, một bộ tùy ý chính mình làm chủ bộ dáng, đành phải nói: “Ngạch, Quách đạo hữu, thật không dám giấu giếm, chúng ta mới vừa tiến Thiên Tài Thí Luyện địa. Nơi này là tình huống như thế nào ta đều còn không biết, cho nên……” Không có tính toán!

Quách Tử Nguyên thầm nghĩ trong lòng: Cho nên là không tính toán, không tính toán mới hảo, như vậy liền có thể vì bọn họ sở dụng.

Chợt hắn nói: “Tin tưởng hai vị cũng biết nơi này yêu thú cấp bậc đều rất cao, một không cẩn thận đụng tới liền sẽ bỏ mạng. Chúng ta vừa tới ngày đầu tiên, liền đã chết 5-60 người.”

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt kinh ngạc, nghi hoặc nói: “Nơi này yêu thú cấp bậc đều rất cao sao? Chúng ta tiến vào thời điểm là trực tiếp bị truyền tống đến

Thái Nguyên Cổ Thành phụ cận, căn bản không có nhìn thấy một con yêu thú." Mới là lạ!

Quách Tử Nguyên: "……"

Vốn dĩ Quách Tử Nguyên đã tưởng hảo kế tiếp nói, kết quả Thượng Quan Huyền Ý như vậy vừa nói, làm đến hắn không biết như thế nào tiếp theo.

Muốn hai người gia nhập bọn họ nói, nếu là nói thẳng ra tới, khẳng định không có thuyết phục lực.

Trừ phi làm cho bọn họ chính mình đi ngoài thành cảm thụ một chút bên ngoài yêu thú có bao nhiêu cường đại.

"Kia hai vị đạo hữu vận khí thật tốt." Quách Tử Nguyên nói lời này thời điểm, sắc mặt có trong nháy mắt vặn vẹo. Trong lòng lại là phẫn hận bất bình, vì cái gì bọn họ vừa tiến đến liền đụng phải như vậy cường đại yêu thú.

Này hai người thật đúng là hảo mệnh!

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Quách Tử Nguyên ghen ghét ánh mắt, tức chết người không đền mạng nói: "Còn hảo, còn hảo, kỳ thật ta khác không tốt, chính là vận khí có điểm hảo."

Quách Tử Khải thấy nhà mình đại ca tức giận đến tay đều đang run rẩy, hắn trong mắt hiện lên một tia sát khí, cười nói: "Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan đạo hữu hẳn là cũng nghe nói qua thú triều tập thành nói đi?"

Tới.

Rốt cuộc không nín được.

"Nghe nói một chút."

"Kia hai vị cũng nên biết giống chúng ta này đó tiểu thế giới tới tu sĩ, giống nhau đều là làm trước hết xuất chiến kia một đám." Quách Tử Khải nhìn hai người nói thẳng không cố kỵ nói, cùng với làm dự tỉ bọn họ từ người khác nơi đó nghe nói việc này, không bằng chủ động báo cho bọn họ.

Vốn dĩ cho rằng hai người sẽ phẫn nộ, kết quả Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng chỉ là bình tĩnh gật gật đầu.

Cái này làm cho chuẩn bị khuyên bảo hai người gia nhập bọn họ Quách Tử Nguyên có chút há hốc mồm.

Hai anh em liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được một tia bất đắc dĩ. Xem ra đến làm này hai người chính mình tự mình đi thể hội một chút những cái đó yêu thú cường đại, bọn họ mới có thể sợ hãi.

Chính cái gọi là người không biết không sợ, biết mà thật sâu sợ.

Hai anh em còn không có nghĩ ra cái đối sách, liền nghe Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên nói: "Chúng ta thực lực thấp kém, trước xuất chiến là hẳn là."

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý những lời này, hai anh em thiếu chút nữa không có đương trường hộc máu.

Trên thế giới này còn có ngu như vậy người?

Người khác đều lấy hắn đương pháo hôi, hắn còn cảm thấy đây là đạo nghĩa không thể chối từ sự!

Quách Tử Nguyên xấu hổ cười cười: "Thượng Quan đạo hữu lòng dạ rộng rãi, là chúng ta hẹp hòi."

Trong lòng lại là nghĩ đến, chờ các ngươi bị yêu thú xé ăn liền xương cốt bột phấn đều không dư thừa thời điểm, xem các ngươi còn có cảm thấy hay không đây là thiên kinh địa nghĩa sự.

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, nhưng hai anh em như cũ không có đánh mất kéo lộng hai người ý tưởng. Như vậy xuẩn người, vừa lúc có thể hảo hảo lợi dụng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy hai người trong mắt tính kế, trong mắt xẹt qua một mạt hàn quang. Hắn ghét nhất cùng này đó động bất động liền nghĩ tính kế người khác người giao tiếp, phí trí nhớ, có thời gian này còn không bằng cùng chính mình tức phụ song tu.

Thượng Quan Huyền Ý cực cảm không thú vị, cùng Tiêu Lăng Hàn trao đổi một ánh mắt, lập tức đứng dậy, đối hai người nói: "Hai vị đạo hữu, thời điểm không còn sớm, chúng ta liền đi về trước."

"Dù sao cũng không có gì thời điểm, không bằng lại ngồi ngồi."

"Không được, chúng ta vừa tới Thái Nguyên Cổ Thành, chờ một chút còn muốn đi địa phương khác đi dạo, có rảnh lại tụ, cáo từ."

Tiễn đi hai người, Quách gia hai huynh đệ liền vào này tòa trong viện tốt nhất một phòng.

Trong phòng trên giường đang nằm một người nam tu, hắn sắc mặt có chút bệnh trạng tái nhợt, không đợi Quách gia hai huynh đệ nói chuyện, hắn liền đối với hai người nói: "Này hai người có thể mượn sức, đến lúc đó hảo hảo lợi dụng. Tiểu thế giới ra tới người tuy rằng không có gì kiến thức, nhưng có thể tu luyện đến Hợp Thể kỳ, nhất định sẽ không giống bọn họ mặt ngoài nhìn đến đơn giản như vậy, không cần đại ý."

"Là, chúng ta minh bạch."

"Đại sư huynh, ngươi thương có khá hơn?"

"Không ngại."

Nơi này ba người đối thoại Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng không biết, bất quá hai người vốn là không tính toán cùng Quách gia hai huynh đệ thâm giao.

Hai người rời đi Vĩnh Ninh phố liền trở về Dư Thịnh khách điếm.

Ngày hôm qua còn chỉ có hai người khách điếm, hôm nay bọn họ trở lại khách điếm khi, liền nhìn đến ghế khách mãn đường. Xem những người này phong trần mệt mỏi bộ dáng, hẳn là mới đuổi tới Thái Nguyên Cổ Thành.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp cho Dư Thịnh hai ngàn khối thượng phẩm linh thạch, liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý trở về bọn họ phía trước phòng.

Nhớ tới Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi xem những cái đó linh thạch kia lưu luyến ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn liền nhịn không được muốn cười. Biết hắn đây là đau lòng linh thạch, duỗi tay đem hắn kéo đến chính mình bên cạnh ngồi xuống.

"Huyền Ý, ngày mai chúng ta đi trong thành tìm cái cư trú sân, chờ thú triều kết thúc chúng ta liền rời đi Thái Nguyên Cổ Thành."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức cao hứng đáp: "Hảo a, như vậy chúng ta liền có thể tiết kiệm được không ít linh thạch."

Nếu là bọn họ vẫn luôn trụ khách điếm, mỗi ngày hai ngàn thượng phẩm linh thạch, lại nhiều linh thạch cũng chịu không nổi như vậy hoa.

Mỗi lần nhìn đến chính mình linh thạch tới rồi người khác hầu bao, hắn thật muốn duỗi tay đoạt lấy tới.

"Ngươi nha!" Tiêu Lăng Hàn thấy hắn vừa nói đến linh thạch liền hai mắt tỏa ánh sáng, sủng nịch nhéo nhéo hắn gương mặt. "Ta nghe nói nơi này có linh thạch quặng, vận khí tốt nói có thể tìm được tiên thạch."

"Thật sự?" Thượng Quan Huyền Ý kinh nghi bất định hỏi, hắn như thế nào không biết nơi này còn có tiên thạch!

Tiên thạch a!

Chỉ là ngẫm lại khiến cho hắn hưng phấn ngủ không được.

"Hẳn là thật sự, hôm nay chúng ta ở trong thành đi dạo thời điểm, ta thả ra thần thức, nghe được những người khác nói."

"Chúng ta đây có thể hay không ngày mai liền ra khỏi thành?" Thượng Quan Huyền Ý kỳ thật tưởng hiện tại liền ra khỏi thành, chỉ là bên ngoài sắc trời đã tối, buổi tối đều là yêu thú đi săn tràng.

Nếu là được đến tiên thạch, kia bọn họ tu vi chẳng phải là" cọ cọ cọ" hướng lên trên trướng!

Nơi này người đều là thiên tài, trên cơ bản đều là Đơn linh căn, chỉ có thiếu bộ phận là Song linh căn, nếu là không nỗ lực tu luyện rất có thể liền sẽ bị những người khác bỏ xuống.

Ở cái này không nói lý địa phương, nếu là người khác một cái nhìn không thuận mắt, bọn họ đánh không lại, không phải liền phải chết thẳng cẳng.

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý đề nghị, Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi cự tuyệt nói: “Không được, nghe bọn hắn nói thú triều sắp sửa tiến đến trong lúc, yêu thú đều thực không an phận. Chúng ta hiện tại đi ra ngoài, rất có thể sẽ tao ngộ thú triều. Chờ thú triều kết thúc chúng ta lại rời đi, đến lúc đó rất nhiều người đều sẽ đi ra ngoài tìm kiếm cơ duyên. Còn có, ngươi nhưng đừng quên chúng ta tới Thái Nguyên Cổ Thành thời điểm, trên đường gặp được vài chỉ bát cấp yêu thú.”

“Ai!”

“Ngươi than cái gì khí? Xem ngươi mày đều thắt, tiểu tâm mọc ra nếp nhăn, biến thành tiểu lão đầu.” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay vuốt phẳng hắn giữa mày nếp uốn.

Tiểu lão đầu?

Thượng Quan Huyền Ý trong đầu không tự chủ được xuất hiện một cái tiểu lão đầu xấu xí bộ dáng, sợ tới mức hắn đánh cái giật mình. Lắc lắc đầu, chạy nhanh đem trong đầu hình ảnh xua đuổi đi.

Thiên Tài Thí Luyện bên kia.

Mênh mông vô bờ mặt hồ lượng như gương sáng, hồ nước thanh triệt thấy đáy, con cá ở trong hồ vui sướng bơi qua bơi lại, chúng nó quá hảo không thích ý.

Đột nhiên, liên tiếp “Bùm, bùm, bùm……” Thanh âm vang lên.

Thiên Huyền Giới Vạn Pháp Tông tu sĩ một cái tiếp theo một cái rớt vào trong hồ nước, này trong đó liền bao gồm: Ân Thiên Duệ, sờ Vô Nhai, Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần bốn người.

Hai phút sau, một đám người từ trong hồ nước du lên bờ, một đám đều thành gà rớt vào nồi canh.

Bất quá thực mau bọn họ liền đem chính mình thu thập thỏa đáng, lại khôi phục anh tuấn tiêu sái, phong độ nhẹ nhàng tuấn mỹ bộ dáng.

Lúc này, một người Hợp Thể trung kỳ nam tu đứng ra, đối Vạn Pháp Tông mọi người nói: “Đại gia trước tiên ở tại chỗ tu chỉnh nửa giờ.”

Hắn tên là Viên Dương, xem như Vạn Pháp Tông mọi người trung tu vi tối cao mấy người chi nhất.

Theo sau hắn lại đối bên người một người khác nói: “Tằng sư đệ ngươi mang vài người ở phụ cận xem xét một chút.”

“Đúng vậy.” thực mau tên kia họ từng tu sĩ liền mang theo hai người rời đi.

Nghe xong Viên Dương nói, Vạn Pháp Tông mọi người lập tức liền tại chỗ tu chỉnh.

Ân Thiên Duệ khắp nơi nhìn nhìn, không khỏi phát ra cảm thán: “Nơi này chính là Thiên Tài Thí Luyện sao? Cảm giác linh khí so Thiên Lăng đại lục nồng đậm

thật nhiều, hút một ngụm liền cảm giác cả người thoải mái.”

Mạc Vô Nhai nhìn về phía Sở Mục Thần hỏi: “Chúng ta chờ một chút là đi theo Vạn Pháp Tông mọi người cùng nhau rời đi, vẫn là đơn độc hành động?”

“Các ngươi cảm thấy đâu?” Sở Mục Thần nhìn thoáng qua Ân gia hai huynh đệ.

Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh một bộ ngươi nói cái gì chính là gì đó bộ dáng, làm Sở Mục Thần một trận vô ngữ, bất đắc dĩ đỡ trán. Hắn vẫn là trực tiếp cùng Mạc Vô Nhai thương lượng hảo, chờ hai người thương lượng hảo, trực tiếp nói cho bọn họ kết quả.

Hai người thương lượng một trận, nhất trí quyết định tạm thời cùng Vạn Pháp Tông mọi người cùng nhau hành động. Rốt cuộc mọi người đều là lần đầu tiên tiến vào, nơi này là tình huống như thế nào đều còn không biết, ở bên nhau ít nhất lẫn nhau gian có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Chỉ là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Mọi người nghỉ ngơi đại giai thập phần, lúc trước đi xem xét tình huống từng họ tu sĩ cùng mặt khác hai người nhanh chóng mà triều mọi người bay lại đây.

Mới vừa vừa rơi xuống đất, bọn họ liền hô to: “Mau, nhanh lên, đại gia nhanh lên đi, đi.”

Ba người đều là một bộ kinh hoảng thất thố bộ dáng, tựa hồ nhìn thấy gì cực kỳ khủng bố đồ vật.

Nói nói năng lộn xộn.

Viên Dương tiến lên hỏi: “Tằng sư đệ, đã xảy ra chuyện gì?”

Chỉ là hắn nói mới vừa hỏi ra khẩu, mọi người liền nghe thấy được “Ong ong ong” thanh âm, từ xa đến gần.

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy rậm rạp hắc ngưu ong che trời lấp đất hướng mọi người bay tới.

Một con hắc ngưu ong cái đầu liền có thành niên người hai cái mẫu tử như vậy lớn nhỏ.

Nếu như bị lớn như vậy hắc ngưu ong chập một chút, chỉ là ngẫm lại kia toan sảng tư vị, khiến cho người nhịn không được đánh một cái rùng mình, huống chi chúng nó còn mang độc.

Quan trọng nhất chính là này đó hắc ngưu ong cơ hồ đều ở tứ cấp trở lên, trung gian còn kèm theo có ngũ cấp, thậm chí càng cao cấp bậc cũng có.

Vạn Pháp Tông mọi người lập tức làm điểu thú tán, “Bùm…… Bùm…… Bùm……” Thanh không ngừng vang lên.

Mọi người vừa mới mới từ trong hồ ra tới, hiện tại lại sôi nổi hướng trong nước nhảy.

Nhìn đến hắc ngưu ong chỉ trên mặt hồ thượng bồi hồi, không dám vào trong nước, mọi người đều nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng mà khẩu khí này còn không có tùng bao lâu, trong hồ lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết.

"A…… A……"

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy phía trước những người đó súc vô hại cá, giờ phút này chính kết bè kết đội triều bọn họ lội tới. Ly gần mấy người trên người đã treo đầy cá, màu đỏ huyết chậm rãi vựng nhiễm mở ra.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 429

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 429 tìm được chỗ ở

Mọi người chỉ cảm thấy da đầu tê dại, lưng lạnh cả người, cả người máu tựa hồ đều đọng lại.

"Là kiếm răng cá." Một cái hoảng sợ mang theo run rẩy thanh âm vang ở mọi người bên tai.

"Không cần, cứu ta, cứu ta."

"Viên sư huynh, cứu ta."

"Không, cút ngay, cút ngay, đều cút ngay cho ta."

"Không cần ăn ta, ta chân……"

"A ~~ a ~ cứu mạng!"

"Đi tìm chết, hết thảy đều đi tìm chết!"

"Oanh…… Oanh……"

"Chạm vào……"

Các loại thanh âm không dứt bên tai.

Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần bốn người vẫn luôn đãi ở bên nhau, bọn họ cũng đồng dạng tao ngộ kiếm răng cá tập kích.

Cơ hồ mọi người công kích ở trong hồ nước đều chỉ có thể phát huy ra bốn thành uy lực, chỉ có Thủy linh căn tu sĩ muốn tốt một chút. Nhưng Thủy linh căn tu sĩ công kích quá yếu, căn bản khởi không đến cái gì tác dụng.

Mạc Vô Nhai là Băng linh căn, hắn ở trong nước chiến lực chẳng những không giảm, tương phản chính là có thủy làm yểm hộ, ngẫu nhiên còn có thể thả ra Quảng Hàn Băng Diễm đi công kích những cái đó kiếm răng cá.

Sở Mục Thần bốn người làm thành một cái vòng nhỏ, không ngừng công kích muốn tới gần bọn họ kiếm răng cá.

Trước mặt vừa mới chết một đám, mặt sau lại có tân kiếm răng cá xông tới.

Thấy vậy tình cảnh, Sở Mục Thần không cấm nhíu mày, chờ Mạc Vô Nhai đem linh khí háo quang, phỏng chừng bọn họ đều đến chơi chơi. "Như vậy đi xuống cũng không phải biện pháp, chúng ta đi ra ngoài, rời đi hồ nước."

"Mục Thần, nhưng bên ngoài những cái đó hắc ngưu ong còn không có rời đi." Ân Thiên Thịnh huy trong tay kiếm, hai chỉ kiếm răng cá trực tiếp bị hắn chém

thành hai đoạn.

So với bị hắc ngưu ong chập, hắn tình nguyện đối phó trong nước kiếm răng cá.

“Nói cái gì mê sảng, ngươi nhìn xem, cùng chúng ta cùng nhau tiến vào tu sĩ, hiện tại còn sống phỏng chừng chỉ có một nửa.”

Ân Thiên Thịnh vẫn luôn lo chính mình sát kiếm răng cá, những người khác như thế nào, hắn nơi nào có công phu đi xem.

Bị Sở Mục Thần vừa nhắc nhở, hắn mới thả ra thần thức đi xem xét những người khác tình huống. Không xem còn hảo, này vừa thấy làm hắn sắc mặt đều trắng hai phân. Chỉ thấy mười phút trước còn tung tăng nhảy nhót người, hiện tại toàn bộ bị kiếm răng cá vây quanh, cắn xé, gặm thực.

Nhìn đến những người đó thảm dạng lúc sau, Ân Thiên Thịnh cảm thấy hắn vẫn là bị hắc ngưu ong chập, đều phải so với bị kiếm răng cá ăn tươi nuốt sống tới cường.

Nếu làm tốt quyết định, lập tức Mạc Vô Nhai liền đối với ba người nói: “Ta yểm hộ các ngươi, các ngươi trước đi ra ngoài.”

“Hảo, chính ngươi cẩn thận một chút.”

Bốn người chậm rãi tới gần bên bờ, Mạc Vô Nhai trực tiếp dùng ra băng hệ pháp thuật, đông lại bọn họ trước mặt hồ nước, kiếm răng cá tự nhiên cũng bị đông cứng.

Chỉ là chẳng được bao lâu, những cái đó kiếm răng cá liền tránh ra trói buộc. Lớp băng dung nhập trong hồ, kiếm răng cá càng hung mãnh mà triều bọn họ lội tới.

Mười phút sau.

Sở Mục Thần bốn người rốt cuộc lên bờ, nghênh đón bọn họ tự nhiên là hắc ngưu ong.

Bọn họ đây là mới ra cá oa, lại nhập tổ ong.

Bốn người lại lần nữa cùng hắc ngưu ong chiến du tiển đấu lên.

Ân Thiên Thịnh trong tay kiếm không ngừng múa may, sở hữu ở hắn hai mét trong phạm vi hắc ngưu ong đều bị hắn trảm với dưới kiếm.

Ân Thiên Duệ sử dụng ra hỏa hệ pháp thuật công kích, kết quả hắn phát hiện chính mình ngọn lửa chỉ đối những cái đó tứ cấp hắc ngưu ong hữu dụng. Linh cơ vừa động, hắn đem dị hỏa hỗn loạn ở trong đó, lần này những cái đó ngũ cấp hắc ngưu ong cũng bị trực tiếp thiêu chết.

Mạc Vô Nhai bởi vì vừa rồi ở đáy hồ tiêu hao quá lớn, đan điền trung linh khí đã còn thừa không có mấy, chiến đấu lên có chút băn khoăn, lực sát thương ngược lại không lớn.

Sở Mục Thần trực tiếp dùng ra phong hệ pháp thuật, một đám lưỡi dao gió, không ngừng cắt trước mắt hắc ngưu ong.

Ân Thiên Duệ một bên phóng hỏa thiêu trước mắt hắc ngưu ong, một bên nói: "Còn như vậy đi xuống, chúng ta đan điền trung linh khí liền phải hết sạch. Vô Nhai, ca phu các ngươi nhanh lên tưởng cái biện pháp."

Bọn họ hiện giờ bị hắc ngưu ong vây quanh ở bên trong, căn bản đột phá không được chúng nó phong tỏa.

Tưởng rời đi cũng làm không được.

Sở Mục Thần nhìn nhìn Mạc Vô Nhai, thấy hắn ứng phó rất là cố hết sức, nghĩ đến là linh khí còn thừa không có mấy. Hắn dứt khoát gọi ra Mặc Thần Cửu Tiêu, tại chỗ khoanh chân ngồi xuống.

Ân Thiên Duệ nhìn thấy Sở Mục Thần đều lúc này, cư nhiên còn lấy cầm ra tới đạn, cấp hô to: "Ca phu, sống chết trước mắt, đánh đàn loại này phong nhã việc, chờ chúng ta an toàn, ngươi lại đạn cũng không muộn nha!"

Ân Thiên Thịnh bớt thời giờ liếc liếc mắt một cái Sở Mục Thần, thấy hắn muốn đánh đàn, hai tròng mắt chính là sáng ngời.

Nghe thấy nhà mình đệ đệ nói, sặc thanh nói: "Không kiến thức! Mục Thần đánh đàn chính là rất lợi hại."

Ân Thiên Duệ chán nản, nhà mình đại ca này tâm thiên thật là không biên.

Chính mình cái này đệ đệ, ở trong lòng hắn phỏng chừng liền Sở Mục Thần một sợi tóc đều so ra kém.

Ân Thiên Duệ vội la lên: "Ta biết ca phu đánh đàn rất lợi hại, trước kia chúng ta đi Sở phủ thời điểm, không phải còn nghe qua sao? Nhưng hiện tại không phải đánh đàn thời điểm a!"

Hắn nói âm vừa ra, du dương tiếng đàn liền bay vào trong tai.

Sau đó hắn liền thấy được không thể tưởng tượng một màn, chỉ thấy trước mặt hắn hắc ngưu ong, có một bộ phận nhỏ cư nhiên thẳng tắp mà rơi xuống trên mặt đất.

Trợn to mắt, Ân Thiên Duệ kinh hô: "Này tiếng đàn cư nhiên còn mang theo công kích."

"Đương nhiên, ngươi xem, ta liền nói Mục Thần đánh đàn rất lợi hại đi!" Ân Thiên Thịnh huy động trong tay kiếm, đắc ý dào dạt nói.

Ân Thiên Duệ rất là oán niệm mà trừng mắt nhìn nhà mình đại ca liếc mắt một cái, có thể thấy được hắn chính chuyên chú mà sát hắc ngưu ong, căn bản không có thời gian xem chính mình.

Lãnh "Hừ" một tiếng, đem oán khí rơi tại hắc ngưu ong trên người..

Mạc Vô Nhai lại là thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn đan điền trung linh khí đã thấy đáy.

"Vô Nhai, ngươi trước khôi phục linh khí, ta vì ngươi hộ pháp." Ân Thiên Duệ đứng ở Mạc Vô Nhai trước người, dị hỏa trải ra mở ra, không cho một con hắc ngưu ong chui vào đi.

"Hảo, vất vả ngươi."

Có Sở Mục Thần âm công phụ trợ, Ân gia hai huynh đệ sát khởi hắc ngưu ong so với phía trước nhanh gấp hai.

Mà Vạn Pháp Tông những người khác nhìn thấy Sở Mục Thần cư nhiên vẫn là một người âm tu, đều rất là kinh ngạc.

Rốt cuộc âm tu đã rất nhiều năm không có xuất hiện qua, hơn nữa Sở Mục Thần ở Vạn Pháp Tông, thuật pháp tu luyện vẫn luôn là khắc văn.

Nhìn thấy tiếng đàn lực sát thương lớn như vậy, mọi người sôi nổi đầu đi hâm mộ ánh mắt.

Chợt nghe Cửu Tiêu Cầm trung đột nhiên phát ra keng keng chi âm, hình như có sát phạt chi ý, hai âm chợt cao chợt thấp, bỗng dưng cầm vận tiếng tiêu đột nhiên thay đổi, hình như có thiên quân vạn mã đột kích.

Vạn Pháp Tông mọi người lập tức tinh thần chấn động, vừa rồi còn mệt mỏi mọi người, giờ phút này giống như là tiêm máu gà giống nhau. Sôi nổi lấy ra chính mình vũ khí, công hướng hắc ngưu ong.

Sau nửa canh giờ.

Vạn Pháp Tông tu sĩ chỉ còn lại có bảy tám chục người, vừa đến bí cảnh liền đã chết không sai biệt lắm hai phần ba, mọi người tâm tình đều có chút hạ xuống.

Hiện giờ Vạn Pháp Tông mọi người, đều là chút tàn binh thương đem, yêu cầu lập tức chữa thương. Nhưng bọn họ vừa mới ở chỗ này đại chiến một hồi, tại chỗ lưu có mùi máu tươi, thực mau liền sẽ đưa tới mặt khác yêu thú.

Viên Dương đứng ra đối dư lại mọi người nói: "Các vị sư đệ, chúng ta vẫn là trước rời đi nơi này, trước tìm cái an toàn địa phương, lại chữa thương."

Nói lời này thời điểm, Viên Dương cố ý nhìn về phía Sở Mục Thần mấy người vị trí, trải qua vừa rồi một trận chiến, hắn tự nhiên là nhìn ra bốn người chiến lực đều không thấp. Kế tiếp bọn họ nếu là cùng nhau hành động nói, an toàn sẽ càng có bảo đảm.

Sở Mục Thần phát hiện Viên Dương tầm mắt dừng ở trên người mình, nhẹ nhàng gật gật đầu, xem như đáp ứng rồi Viên Dương đề nghị.

Mọi người thấy Sở Mục Thần bọn họ đều đáp ứng rồi, tự nhiên cũng không có ý kiến. Trải qua chuyện vừa rồi, hiện tại cũng cũng không có ai dám tìm chết nói chính mình đơn độc hành động.

Mà kiến thức đến Sở Mục Thần bốn người sức chiến đấu sau, mọi người cơ hồ tưởng đều là muốn đi theo bọn họ. Rốt cuộc đại gia là đồng môn, nếu là gặp được nguy hiểm, bọn họ khẳng định sẽ ra tay tương trợ.

Trong đám người Trịnh Chí Hiền, Viên Hoán Kỳ, Đường Tân Minh ba người sắc mặt liền không phải như vậy đẹp.

Ở Vạn Pháp Tông bọn họ tự xưng là chính mình là trẻ tuổi dẫn đầu người, nhưng từ Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần tới lúc sau. Hai người tu vi tăng trưởng cực nhanh, từ Kim Đan kỳ nhất cử đột phá Nguyên Anh kỳ. Rồi sau đó liền một phát không thể vãn hồi, mỗi cách mấy năm liền sẽ đột phá một cái cảnh giới.

Hiện giờ bọn họ tu vi là Hóa Thần kỳ đỉnh, nhưng kia mấy người cái sau vượt cái trước, tu vi đã cùng bọn họ ngang hàng. Quang xem mấy người vừa rồi chiến đấu, đối chiến lên, bọn họ đã không phải Sở Mục Thần mấy người đối thủ.

Trải qua vừa rồi một trận chiến, Sở Mục Thần bốn người thành ở đây tồn tại người ân nhân cứu mạng.

Cái này làm cho Trịnh Chí Hiền, Viên Hoán Kỳ, Đường Tân Minh ba người trong lòng đều dâng lên một tia ghen ghét, trong lòng đánh từng người bàn tính nhỏ.

Đặc biệt là Đường Tân Minh nhìn về phía Ân Thiên Duệ ánh mắt, vô cùng nóng rực. Hắn cũng là Hỏa linh căn, nếu là vừa mới hắn không có nhìn lầm nói, Ân Thiên Duệ hẳn là dùng dị hỏa.

Dị hỏa a!

Đường Tân Minh nghĩ, nếu là dị hỏa bị hắn được đến, kia hắn chiến lực khẳng định so Ân Thiên Duệ cường ra vài lần.

Mà Viên Hoán Kỳ còn lại là không hề chớp mắt mà nhìn về phía Sở Mục Thần đan điền chỗ, hắn vừa rồi thấy rõ, Sở Mục Thần đạn xong cầm sau, liền đem cầm thu vào đan điền trung.

Một cái tu sĩ có thể lấy một sàng cầm, trở thành chính mình bản mạng pháp khí, kia thuyết minh này sàng cầm nhất định không đơn giản. Nhớ tới vừa rồi Sở Mục Thần đánh đàn lực sát thương, Viên Hoán Kỳ trong lòng là nói không nên lời cuồng nhiệt, nếu là này sàng cầm là chính mình nên có bao nhiêu hảo.

Vạn Pháp Tông mọi người các hoài tâm tư, đi theo Viên Dương ở cách đó không xa tìm một cái sơn động, tạm thời dàn xếp xuống dưới.

Thái Nguyên Cổ Thành.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sớm mà liền càng đi thành trung tâm hành tẩu, càng là tới gần thành trung tâm ở tu sĩ tu vi liền càng cao.

Giống nhau có người cư trú phòng ốc đều mở ra trận pháp, hai người vẫn luôn đi đến thành trung tâm, rốt cuộc ở Thành chủ phủ bên cạnh tìm được một cái tinh xảo điển nhã sân.

"Nơi này hẳn là không có người trụ. Lăng Hàn, chúng ta liền ở nơi này, ngươi xem thế nào?" Thượng Quan Huyền Ý đánh giá trước mặt sân, càng xem càng thích, cùng bọn họ ở Kỳ Linh Phong sân không sai biệt lắm.

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn cũng cảm thấy nơi này khá tốt, phong thuỷ hảo a! Dựa gần Thành chủ phủ, có cái gì tân tin tức, bọn họ trước tiên là có thể biết.

Hai người lập tức tiến vào sân quét tước lên.

Chỉ dùng nửa canh giờ, hai người liền đem viện trong ngoài thu thập hảo.

Chỉ là hai người mới vừa đem sân sửa sang lại ra tới, liền tới rồi hai cái khách không mời mà đến.

Một cái diện mạo thô cuồng đại hán, cầm một cây lang nha bổng gõ ở viện môn thượng.

Viện môn phát ra "Thịch thịch thịch" tiếng vang.

Còn có một thân hình gầy yếu lớn lên lấm la lấm lét nam tu, một đôi mắt ục ục loạn chuyển, vừa thấy liền biết ở đánh cái quỷ gì chủ ý.

Hắn đứng ở đại hán bên cạnh, liếc xéo hai người hỏi: "Các ngươi là cái nào thế giới người?"

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy sân đại môn bởi vì đại hán động tác, trở nên lung lay. Vốn dĩ thực tốt tâm tình, lập tức đã bị phá hư hầu như không còn, thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy.

Nơi này là hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý tân gia, bọn họ vừa mới thu thập hảo, liền có người tới cửa tới tìm tồn tại cảm.

Đây là cảm thấy bọn họ dễ khi dễ!

Hắn gầm lên một tiếng: "Lăn!"

Đại hán bị Tiêu Lăng Hàn kia thâm hàn ánh mắt xem dừng trong tay động tác, nhịn không được nuốt nuốt nước miếng. Hắn như thế nào cảm giác chính mình đang bị một con Hồng Hoang mãnh thú cấp nhìn chằm chằm kỳ quái cảm?

Gầy yếu nam tu cũng bị Tiêu Lăng Hàn này quát khẽ một tiếng, hoảng sợ. Bất quá thấy rõ hai người tu vi, lập tức lại trở nên không có sợ hãi.

Hắn khinh thường nói: "Hừ, còn tưởng rằng có bao nhiêu ghê gớm, bất quá là hai cái Hợp Thể sơ kỳ tiểu tử, cũng dám ở đại gia trước cửa chơi uy phong, các ngươi……" Có phải hay không sống không kiên nhẫn.

Câu nói kế tiếp còn không có nói xong, hắn cả người bay ngược đi ra ngoài, thẳng tắp mà nện ở trên đường phố, hãm đi xuống một người hình hố.

Từ hai gã nam tu tìm tới, nơi xa liền có vài đạo thần thức quan sát đến bọn họ nơi này. Những người đó cho rằng thực lực của bọn họ cao, cũng không có che giấu, chính đại quang minh rình coi.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua một đạo sát khí, liền biết nơi này không phải như vậy hảo trụ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 430

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 430 thật thật giả giả

Tiêu Lăng Hàn tưởng chính là giết gà dọa khỉ, nhất lao vĩnh dật, xuống tay tự nhiên không nhẹ.

Miễn cho thường thường liền có người tới tìm bọn họ phiền toái, nghĩ đến đánh bọn họ cái này sân chủ ý.

Kia bọn họ không phải cả ngày đều phải ứng phó đủ loại người, chẳng phải là phải bị phiền chết?

"Ầm" một tiếng.

Đại hán trong tay lang nha bổng trực tiếp bị hắn ném xuống đất, quay đầu liền chạy.

Không chạy không được a!

Vừa rồi trong viện tên kia nam tu là như thế nào ra tay, hắn căn bản liền không có thấy rõ ràng.

Hắn hiện tại tốt xấu là Hợp Thể kỳ đỉnh tu vi, nhưng vừa rồi một cái Hợp Thể sơ kỳ tu sĩ động tác, hắn thế nhưng không có thấy rõ ràng.

Này thuyết minh cái gì?

Thuyết minh nhân gia căn bản không phải cái gì Hợp Thể kỳ tu sĩ, tu vi khẳng định so với chính mình cao hơn thật nhiều.

Không chạy!

Không chạy, liền chờ cùng người gầy giống nhau kết cục, hắn nhưng không nghĩ quỳ rạp trên mặt đất, đợi chút khấu đều khấu không ra.

"Này cũng quá vô dụng, tốt xấu quá so chiêu mới đi nha!" Thượng Quan Huyền Ý nhặt lên trên mặt đất lang nha bổng, đặt ở trong tay ước lượng một chút.

Trọng lượng không tồi, có năm sáu trăm cân!

Dùng cái này đánh người hẳn là thực sảng.

Những cái đó dùng thần thức rình coi nơi này người, đều nhịn không được trừu trừu khóe miệng.

Thượng Quan Huyền Ý vừa thấy liền không phải thể tu, nhưng một cây mấy trăm cân trọng lang nha bổng, ở trong tay hắn liền cùng cầm một cây gậy gỗ giống nhau, nhẹ như hồng mao.

Xem ra này hai người đều không đơn giản.

Như thế, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xem như ở Thái Nguyên Cổ Thành an gia.

Trừ bỏ ngày đầu tiên tới tìm tra đại hán cùng người gầy ngoại, sau lại không còn có người tới tìm hai người phiền toái.

Vào Thiên Tài Thí Luyện địa, bên ngoài dùng truyền âm ngọc giản ở bên trong này là không dùng được.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người có nghĩ thầm muốn tìm Sở Mục Thần bốn người, nhưng mỗi cách một đoạn thời gian Tiêu Lăng Hàn dùng khế ước cảm ứng, chỉ có thể cảm ứng được đại khái phương hướng, xem ra bọn họ hẳn là ly Thái Nguyên Cổ Thành rất xa.

Một tháng sau.

Hôm nay, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sớm liền ngủ hạ, bởi vì lo lắng yêu thú tùy thời sẽ đến tập thành, hai người đều không có bế quan.

Ngủ đến nửa đêm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đồng thời mở mắt.

Lúc này, có cái cả người là huyết người ngã vào hai người sân trước cửa, vừa rồi hẳn là người này xúc động trong viện trận pháp.

“Chúng ta muốn hay không đi xem?”

“Tò mò hại chết miêu, không đi.”

“Nga!”

Tiêu Lăng Hàn thần thức lan tràn đi ra ngoài, một lát sau, hắn thần thức trong phạm vi xuất hiện một cái ngoài ý muốn ở ngoài người.

Đúng là Ninh Thành Dương.

Nhớ rõ một tháng trước, Tiêu Lăng Hàn nhìn người nọ tu vi còn ở Hợp Thể hậu kỳ, mới qua đi một tháng, người này tu vi cũng đã đạt tới Hợp Thể kỳ đỉnh.

Tu luyện tốc độ…… Không thể tưởng tượng mau.

Chẳng lẽ người này có cái gì kỳ ngộ?

Lúc này, Ninh Thành Dương chính lấy cực nhanh tốc độ triều bọn họ sân đuổi ngọc tích tới, xem ra hắn là đuổi theo bên ngoài người nọ lại đây.

Tiêu Lăng Hàn tức khắc tới hứng thú, “Huyền Ý, chúng ta đi ra ngoài nhìn xem.”

“Ngươi không phải nói tốt kỳ hại chết miêu sao? Không đi!” Nói, Thượng Quan Huyền Ý như là một con bạch tuộc, tay chân cùng sử dụng ôm lấy Tiêu Lăng

Hàn.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Vả mặt tới có điểm mau.

Hắn hiện tại đổi ý được chưa?

"Thật sự không đi? Có trò hay trình diễn ngươi cũng không đi xem?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Trò hay?

Thượng Quan Huyền Ý một lộc cộc bò dậy, duỗi tay một hút, trực tiếp đem quầy thượng quần áo hút ở trong tay. Quay đầu thấy Tiêu Lăng Hàn chính ngây ngốc nhìn chính mình, "Thất thần làm gì? Không phải nói xem kịch vui sao?"

"Ta đột nhiên cảm thấy đi ra ngoài xem diễn, còn không bằng xem ngươi."

"Ta, ngươi tùy thời đều có thể xem, trò hay không nhất định vẫn luôn đều có." Khi nói chuyện Thượng Quan Huyền Ý đã mặc xong rồi quần áo.

Hai người dán lên ẩn thân phù, xuất hiện ở viện môn khẩu.

Đợi đại giai hai phút, một người ăn mặc một thân màu trắng pháp y song nhi, liền xuất hiện ở hai người trong tầm mắt.

Người tới đúng là Ninh Thành Dương.

Lúc này hắn cả người tản ra sát khí, tay phải cầm một cái roi, roi thượng nhuộm đầy máu tươi, tản ra một cổ khó nghe mùi máu tươi.

Mà hắn tay trái cầm một cái trận bàn, hắn sở đi phương hướng là căn cứ trận bàn thượng chỉ thị đi tới.

Không bao lâu, hắn liền tới tới rồi Tiêu Lăng Hàn bọn họ viện môn khẩu.

Nhìn đến trên mặt đất nằm người, Ninh Thành Dương trong mắt hận ý cơ hồ muốn hóa thành thực chất, áp xuống trong lòng lệ khí. Nhanh chóng thu hồi trận bàn, duỗi tay đem trên mặt đất nằm người đỡ lên.

Hắn đang muốn rời đi, xoay người liền nhìn đến Lục Chi Ly.

"Chi Ly." Ninh Thành Dương cơ hồ là buột miệng thốt ra.

Lục Chi Ly lãnh mắt nhìn quét trước mắt người, đôi mắt nguy hiểm mà nheo lại, "Ngươi vừa rồi kêu ta cái gì?"

Ninh Thành Dương trong mắt xẹt qua một tia phức tạp, há miệng thở dốc, lại không biết từ đâu mà nói lên.

Nhìn Ninh Thành Dương muốn nói lại thôi biểu tình, Lục Chi Ly trong mắt hiện lên một tia chán ghét. Ngược lại nhìn về phía hắn đỡ người, "Hắn là ai?"

Ninh Thành Dương theo bản năng mà sau này lui hai bước, lắp bắp nói: "Hắn, hắn là ta một cái bằng hữu."

"Hắn tựa hồ bị thương?" Lục Chi Ly muốn thấy rõ người nọ bộ dạng, chỉ tiếc, người nọ không chỉ có rũ đầu, trên mặt còn đều là huyết ô, tóc rối tung, gọi người căn bản thấy không rõ hắn khuôn mặt.

"Ân, Lục đại ca, ta trước dẫn hắn trở về chữa thương." Nói, Ninh Thành Dương lại lui hai bước, tránh đi Lục Chi Ly, chuẩn bị lui tới lộ bước vào.

Liền ở bọn họ cắm vai mà qua nháy mắt, Ninh Thành Dương đỡ người đột nhiên "Ưm ư" một tiếng.

Quen thuộc thanh âm truyền vào trong đầu, Lục Chi Ly bỗng nhiên quay đầu lại gắt gao nhìn chằm chằm Ninh Thành Dương đỡ người.

Hắn từng bước một hướng tới Ninh Thành Dương đi đến, bước chân không nhanh không chậm.

Nhưng ở Ninh Thành Dương xem ra, Lục Chi Ly mỗi một bước đều đạp ở hắn trong lòng.

Ninh Thành Dương lắc đầu, "Đừng, đừng tới đây, chi……"

Hắn lời nói còn chưa nói xong, bị Lục Chi Ly lạnh băng ánh mắt đảo qua, ngạnh sinh sinh ngạnh trụ yết hầu, phát không ra bất luận cái gì thanh âm.

Lục Chi Ly đi đến Ninh Thành Dương trước mặt, duỗi tay nâng lên hắn đỡ người đầu. Ánh vào mi mắt chính là hắn mấy ngày nay thương nhớ ngày đêm người, "Thành Văn, Thành Văn."

Ninh Thành Văn gian nan mà mở mắt ra, hơi thở mong manh kêu: "Chi Ly, chi……" Nói còn chưa dứt lời, lại hôn mê bất tỉnh.

Lục Chi Ly một phen đoạt quá Ninh Thành Dương đỡ Ninh Thành Văn.

Ninh Thành Dương nhìn rỗng tuếch tay, nôn nóng nói: "Chi Ly, ngươi nghe ta giải thích, chi……"

"Ai cho phép ngươi như vậy gọi ta?"

Lục Chi Ly nói như là một cái búa tạ, nặng nề mà nện ở Ninh Thành Dương trong lòng. Trong mắt nước mắt không chịu khống chế rơi xuống, trên mặt biểu tình là che giấu không được bị thương.

Lục Chi Ly nhìn thấy như vậy Ninh Thành Dương tâm sinh bực bội, cũng không biết hắn hôm nay là làm sao vậy, dĩ vãng hắn nhìn thấy Ninh Thành Dương căn bản không muốn phản ứng hắn.

"Khụ khụ khụ……" Dựa vào Lục Chi Ly trong lòng ngực Ninh Thành Văn đột nhiên ho khan vài tiếng.

Lục Chi Ly thật cẩn thận mà đỡ trong lòng ngực người, nhẹ giọng nói: "Thành Văn, ngươi cảm giác như thế nào?"

"Không, không nên trách Thành Dương, ta không có việc gì."

"Hảo, hảo, ta hiện tại mang ngươi trở về chữa thương."

"Ân…… Khụ khụ khụ."

"Đúng rồi, ngươi như thế nào thương như vậy trọng, phía trước ngươi đi đâu nhi?"

Nghe được rực rỡ chi hỏi chuyện, Ninh Thành Văn run rẩy một chút, quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn bọn họ sở trụ sân.

Tuy rằng hắn cái gì cũng chưa nói, nhưng hắn kia mịt mờ ánh mắt đã biểu đạt thực rõ ràng.

Đang xem diễn Thượng Quan Huyền Ý nhịn không được mắng: 【 thảo, cái này song nhi là có ý tứ gì? 】

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một mạt hàn quang, truyền âm trả lời: 【 hắn hẳn là ở trả thù chúng ta lúc trước không có ra tay cứu giúp. 】

【 hắn một không là linh thạch, nhị không phải thiên tài địa bảo, chúng ta cứu hắn làm gì?! 】 Thượng Quan Huyền Ý tức giận cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm.

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, Tiêu Lăng Hàn có chút dở khóc dở cười.

Bên này, Lục Chi Ly trong mắt hiện lên một tia lãnh quang, liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn bọn họ nơi sân, sau đó đỡ Ninh Thành Văn chuẩn bị về trước Thành chủ phủ. Đến nỗi bị thương Ninh Thành Văn sự, hắn tính toán mặt sau lại đến tìm bọn họ tính sổ.

Ninh Thành Dương thấy hai người phải rời khỏi, ngăn ở Lục Chi Ly trước người, "Ngươi, ngươi không thể dẫn hắn đi."

"Sấn ta không có tức giận phía trước, cút cho ta!" Lục Chi Ly trong mắt hiện lên một tia giãy giụa, cánh tay đột nhiên bị Ninh Thành Văn kéo một chút. Lập tức hoàn hồn, hắn không rõ chính mình như thế nào sẽ đối Ninh Thành Dương tâm sinh không đành lòng. Loại này kỳ quái cảm giác, làm hắn trong lòng sinh ra một tia hoài nghi.

Cúi đầu nhìn nhìn trong lòng ngực Ninh Thành Văn, tổng cảm thấy chính mình xem nhẹ cái gì.

Còn không đợi Lục Chi Ly suy nghĩ cẩn thận, Ninh Thành Dương đột nhiên tiến lên ôm lấy hắn một con cánh tay. Hắn phản xạ có điều kiện mà ném ra, kết quả tự nhiên là Ninh Thành Dương bị trực tiếp ném đi trên mặt đất.

Đối thượng cặp kia tràn ngập bị thương đôi mắt, Lục Chi Ly cảm thấy chính mình lòng đang ẩn ẩn làm đau. Hắn rõ ràng thích người là Ninh Thành Văn,

như thế nào sẽ đối Ninh Thành Dương sinh ra loại này kỳ quái cảm giác.

“Khụ khụ khụ……”

Nghe thấy trong lòng ngực người ho khan, Lục Chi Ly lập tức nhìn về phía Ninh Thành Văn.

Ninh Thành Văn khóe miệng biên chảy ra một tia máu tươi, suy yếu cười cười: “Chi Ly, ta không có việc gì, văn dương hắn……”

Không đợi Ninh Thành Văn nói xong, Lục Chi Ly đánh gãy hắn nói: “Ta hiện tại liền mang ngươi trở về.” Nói xong, chặn ngang bế lên hắn liền hướng Thành chủ phủ đi đến.

Ở Lục Chi Ly nhìn không tới phía sau, Ninh Thành Văn đối với ngã trên mặt đất Ninh Thành Dương lộ ra một mạt đắc ý cười.

Ninh Thành Dương khóe mắt muốn nứt ra, thân thể ngăn không được run rẩy, nước mắt súc súc mà xuống.

Nhìn theo chạm đất Chi Ly ôm Ninh Thành Văn càng đi càng xa, tâm như là bị đao, một đao một đao đào giống nhau đau.

Nhìn lay động nhoáng lên đi xa Ninh Thành Dương, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: 【 Lăng Hàn, ta như thế nào có điểm xem không hiểu đâu? 】

Hắn nhớ rõ phía trước Tiêu Lăng Hàn nói Ninh Thành Văn vốn dĩ cùng Lục Chi Ly hẳn là một đôi, nhưng y theo vừa rồi tình cảnh, hắn như thế nào cảm thấy cái này Lục Chi Ly cùng Ninh Thành Dương cũng có một chân đâu?

Tiêu Lăng Hàn trầm ngâm một lát nói: 【 hai người kia linh hồn không bình thường, ngươi về sau ly hai người kia xa một chút. 】

【 sao lại thế này? 】

【 trở về nói. 】

Thành chủ phủ.

Lục Chi Ly đem Ninh Thành Văn mang về sau, trực tiếp đem hắn đặt ở chính mình trên giường. “Thành Văn, ngươi trước đợi chút, ta lập tức đi kêu Đỗ sư muội tới vì ngươi xem xét thương thế.”

Rực rỡ chi trong miệng Đỗ sư muội tên đầy đủ Đỗ Vũ Vi, là một người thất cấp đan sư, cùng hắn là đồng môn.

Mắt nhìn Lục Chi Ly liền phải rời đi, Ninh Thành Văn chạy nhanh duỗi tay bắt được cổ tay của hắn, “Đừng, Chi Ly đừng đi! Ta không có việc gì, thật sự! Ta chính mình chính là đan sư, thân thể của ta, ta rõ ràng.” Nói xong, Ninh Thành Văn liền dùng cầu xin ánh mắt nhìn về phía hắn.

Lục Chi Ly hồ nghi nói: “Ngươi thật sự không có việc gì?”

“Thật sự không có việc gì.” Ninh Thành Văn sắc mặt tái nhợt, hắn nói ra nói không có một tia thuyết phục lực.

“Ta đây trước nhìn xem.” Nhìn Ninh Thành Văn trên người huyết y, Lục Chi Ly ánh mắt ám ám, nói liền phải đi rút hắn quần áo.

“Đừng, khụ khụ khụ……” Đột nhiên Ninh Thành Văn lại ho khan lên, liền ở Lục Chi Ly muốn vì này chụp phía sau lưng khi, hắn đột nhiên phun ra một búng máu.

“Thành Văn, Thành Văn……” Lục Chi Ly sợ tới mức kinh hoảng thất thố, Ninh Thành Văn đã hôn mê bất tỉnh.

“Thành Văn, ngươi chờ, ta đây liền đi kêu Đỗ sư muội tới cấp ngươi nhìn xem.” Nói, Lục Chi Ly lập tức chạy ra khỏi phòng.

Lục Chi Ly đi xa sau, vốn dĩ đã hôn mê Ninh Thành Văn đột nhiên mở hai mắt, trong mắt là che giấu không được ý cười.

【 thế nào? Ta nói hắn sẽ không nhận ra tới, ngươi còn không tin. 】 một cái lão giả thanh âm ở Ninh Thành Văn trong đầu vang lên.

【 hôm nay là bởi vì tình huống tình thế cấp bách, thời gian một lâu, nói không chừng hắn liền sẽ nhận ra tới. 】 Ninh Thành Văn vẫn là không yên tâm trả lời.

Lão giả: 【 ngươi nếu là sợ nói, liền sớm một chút cùng hắn song tu, này so cái gì đều cường. 】

Ninh Thành Văn: 【 trừ phi chúng ta đã tổ chức hợp tịch đại điển, bằng không hắn khẳng định sẽ không chạm vào ta. 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 431

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 431 thụ sủng nhược kinh

Lão giả: 【 nếu hắn thanh tỉnh thời điểm không chạm vào ngươi, nếu là hắn không thanh tỉnh đâu? Hoặc là có cái khác không thể không chạm vào ngươi nguyên nhân đâu! 】

Ninh Thành Văn: 【 ta hiểu ngươi ý tứ, ta sẽ nhìn làm. Thật sự không thể giết Ninh Thành Văn cái kia tiện nhân sao? 】

Lão giả: 【 đừng quên hiện tại ngươi mới là Ninh Thành Văn! Hắn là khí vận chi tử mệnh định đạo lữ, ở ngươi không có thay thế được hắn ở Lục Chi Ly trong lòng vị trí trước, hắn đều không thể chết. 】

Ninh Thành Văn, mãn nhãn phẫn hận cùng không cam lòng.

Lão giả như là có thể đọc hiểu tâm tư của hắn giống nhau, 【 kẻ hèn một cái Ninh Thành Văn liền rối loạn ngươi tâm, về sau còn như thế nào làm nhiệm vụ? 】

Ninh Thành Văn: 【 hảo, ta đã biết, ta sẽ hảo hảo hoàn thành nhiệm vụ, ta rõ ràng chính mình nghĩ muốn cái gì. 】

Lão giả: 【 ngươi biết liền hảo. Đúng rồi, ngươi không có việc gì nhiều tiếp xúc một chút mấy ngày hôm trước ở trên phố gặp qua tên kia xuyên màu tím quần áo nam tu, chính là mua hàn tuệ băng tơ tằm người nọ. 】

Ninh Thành Văn tràn đầy hoang mang: 【 hảo hảo, tiếp xúc hắn làm cái gì? 】

Tuy rằng kia hai người lớn lên đều thực tuấn mỹ, hắn cũng thực tâm động, nhưng hiện tại Lục Chi Ly nơi này còn không có thu phục.

Lão giả giải thích nói: 【 người nọ cũng là khí vận chi tử, tuy rằng chỉ là một cái tiểu thế giới khí vận chi tử, nhưng hắn trên người khí vận một chút đều không thể so Lục Chi Ly trên người thiếu. 】 nói nơi này, lão giả cũng tràn đầy khó hiểu cùng hoang mang.

Ninh Thành Văn nghe vậy, trong mắt tỏa ánh sáng: 【 hắn thật là khí vận chi tử? 】

Lão giả: 【 hệ thống kiểm tra đo lường ra tới, tuyệt đối không sai được. Bất quá, trên người hắn giống như có cái gì bảo vật, che khuất trên người hắn khí vận. Nếu là thay đổi những người khác, cho dù là Tiên Đế đều nhìn không ra hắn khí vận. 】

Bảo vật?

Cái gì bảo vật liền Tiên Đế đều nhìn không ra tới?

Ninh Thành Văn hiện tại mãn đầu óc đều là bảo vật, bảo vật, bảo vật! Nếu là kia kiện bảo vật có thể bị hắn được đến liền hảo.

Chợt hắn lại nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn, mấy ngày hôm trước ở trên phố vội vàng thoáng nhìn, liếc mắt một cái liền thấy được Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người. Bởi vì hai người dung mạo xuất chúng, ở trong đám người luôn có một loại hạc trong bầy gà cảm giác, so với Lục Chi Ly, hai người cũng không hề thua kém sắc.

Ninh Thành Văn nghĩ đến này, không cấm hỏi: 【 kia cùng xuyên màu tím quần áo đứng chung một chỗ một cái khác xuyên bạch sắc quần áo nam tu đâu? 】

Lão giả phát ra cảnh cáo: 【 ngươi tốt nhất cách hắn xa một chút, ta nhìn không thấu hắn. 】

Ninh Thành Văn kinh ngạc nói: 【 hắn là người nào? Liền ngươi đều nhìn không thấu. 】

Lão giả: 【 tóm lại, ngươi cách hắn xa một chút, nếu là hắn cùng xuyên màu tím quần áo người ở bên nhau, ngươi không hảo xuống tay, liền sử kế đem người lộng đi rồi, ngươi lại ra tay. 】

Ninh Thành Văn: 【 đã biết. 】

Lão giả như là nghe ra hắn không cho là đúng, không yên tâm dặn dò nói: 【 nhớ kỹ lời nói của ta, không cần tới gần xuyên bạch sắc pháp y tên kia nam tu. Lục Chi Ly tới, có việc lại kêu ta. 】

Đương Lục Chi Ly tiến vào phòng khi, Ninh Thành Văn vẫn là phía trước ngất xỉu khi bộ dáng. Tựa hồ hắn chưa bao giờ tỉnh quá, vừa rồi hắn cùng lão giả đối thoại, cũng chưa bao giờ phát sinh quá giống nhau.

Theo sát Lục Chi Ly du thịt khô vào phòng chính là Đỗ Vũ Vi cùng Diệp Trác Nhiên, Diệp Trác Nhiên vẻ mặt dục cầu bất mãn biểu tình. Thực rõ ràng vừa rồi Lục Chi Ly đi kêu Đỗ Vũ Vi, quấy rầy hắn chuyện tốt.

"Đỗ sư muội, phiền toái ngươi giúp Thành Văn nhìn xem."

"Hảo."

Đỗ Vũ Vi tiến lên, duỗi tay đáp ở Ninh Thành Văn trên cổ tay, lập tức vì hắn kiểm tra nổi lên thương thế.

Một lát sau, Đỗ Vũ Vi mới buông ra tay.

Lục Chi Ly gấp không chờ nổi hỏi: "Đỗ sư muội, Thành Văn hắn cái dạng gì?"

Đỗ Vũ Vi nhăn nhăn mày, rối rắm một chút, mới nói nói: "Ngoại thương nhưng thật ra không nghiêm trọng, bất quá hắn……"

Lục Chi Ly khẩn trương hỏi: "Bất quá cái gì?"

Đỗ Vũ Vi cắn răng một cái, nói: "Bất quá hắn…… Đan điền bị hao tổn."

Chinh lăng một lát, Lục Chi Ly có chút gian nan mở miệng: "Ngươi là nói……"

Đỗ Vũ Vi gật gật đầu: "Không sai, nếu là không có có thể chữa trị đan điền đan dược, Ninh sư đệ khả năng…… Về sau đều không thể lại tu luyện."

Lục Chi Ly cảm thấy thế giới của chính mình tựa hồ đều sụp xuống, hắn quỳ gối trước giường, ngơ ngác mà nhìn trên giường ngủ người.

"Lục sư huynh, vẫn là trước đem Ninh sư đệ ngoại thương chữa khỏi, đan điền sự về sau lại nghĩ cách. Đừng quên nơi này chính là Thiên Tài Thí Luyện địa, nói không chừng có thể tìm được chữa trị Ninh sư đệ đan điền đan dược."

Đỗ Vũ Vi lấy ra một cái đan bình đặt ở trên bàn, liền cùng Diệp Trác Nhiên cùng nhau rời đi phòng.

Nhìn trên giường an tĩnh nằm người, Lục Chi Ly nghĩ đến tạo thành này hết thảy đầu sỏ gây tội, trong mắt là không chút nào che giấu sát ý.

Ở Lục Chi Ly xoay người đi lấy trên bàn đan dược khi, trên giường Ninh Thành Văn đột nhiên mở bừng mắt. Trong mắt là tràn đầy ghen tỵ, ngay sau đó khóe miệng hơi hơi cong lên.

Chờ Lục Chi Ly trở lại mép giường khi, Ninh Thành Văn lại khôi phục phía trước hôn mê khi bộ dáng. Hưởng thụ chạm đất Chi Ly phục vụ, chờ hắn vì chính mình thay quần áo chờ sự.

Bên kia.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sau khi trở về, mới vừa nằm ở trên giường.

Thượng Quan Huyền Ý liền gấp không chờ nổi hỏi: "Lăng Hàn, ngươi phía trước nói kia hai người linh hồn không bình thường, là chuyện như thế nào?"

"Ta phát hiện kia hai người linh hồn cùng thân thể thực không đáp, như là đoạt xá, nhưng lại không giống." Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn có chút đau đầu mà duỗi tay nhéo nhéo giữa mày, cái loại này kỳ quái cảm giác rốt cuộc là cái gì?

"Ngươi làm sao vậy?" Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn động tác, Thượng Quan lo lắng hỏi.

Vừa rồi không phải còn hảo hảo sao?

Duỗi tay sờ sờ hắn cái trán.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý tay, ngữ khí nhu hòa nói: "Ta không có việc gì. Chính là cảm thấy Ninh Thành Văn cùng Ninh Thành Dương hai người rất quái dị, cho ta một loại thực không khoẻ cảm giác."

"Ngươi nói bọn họ không phải đoạt xá, như thế nào sẽ có không khoẻ cảm?"

"Ta cũng nói không rõ, khả năng nhiều tiếp xúc hai lần sẽ biết."

“Ngươi không phải kêu ta không cần cùng bọn họ tiếp xúc sao? Vậy ngươi còn đi cùng bọn họ tiếp xúc?” Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay ở Tiêu Lăng Hàn bên hông hung hăng xoay một phen.

“Tê……, đau đau. Ta nói sai rồi, ta không đi cùng bọn họ tiếp xúc, thấy bọn họ ta liền trốn rất xa, được rồi đi?”

“Hừ! Này còn kém không nhiều lắm!”

“Hảo, không tức giận.”

“Hừ!”

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý tức giận bĩu môi, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ngậm lấy hắn kia mê người cánh môi.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn còn đang tức giận đâu, Tiêu Lăng Hàn nhà này liền bắt đầu khi dễ hắn.

“Ngô…… Ngô.”

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý bị chính mình thân sắc mặt đỏ lên, một đôi mắt đào hoa mở đại đại trừng mắt chính mình. Buông ra hắn, nghi hoặc nói: “Như thế nào lâu như vậy, liên tiếp hôn để thở còn sẽ không?”

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, hắn thiếu chút nữa lại bị nghẹn đã chết.

Tiêu Đại Ma Vương tuyệt đối là cố ý, căn bản không cho hắn để thở cơ hội.

“Không được! Huyền Ý, xem ra chúng ta còn phải nhiều luyện luyện.” Nói Tiêu Lăng Hàn lại triều Thượng Quan Huyền Ý thấu qua đi.

Thượng Quan Huyền Ý vươn tay che lại chính mình môi, “Lăng Hàn, đợi chút, chúng ta có phải hay không còn đã quên một sự kiện?”

“Có chuyện gì? Tính, quản hắn chuyện gì! Dù sao không có gì sự đại quá chúng ta song tu.”

“Đứng đắn điểm, ta và ngươi nói chính sự đâu.”

“Ta thực đứng đắn, ngươi xem ta khi nào không đứng đắn.”

“Ngươi tay không thành thật, ngươi hướng chỗ nào sờ đâu?” Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn đặt ở chính mình thí cốc thượng tay.

“Vừa rồi phóng sai địa phương.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Chờ Tiêu Lăng Hàn tay không hề sờ loạn, Thượng Quan Huyền Ý mới nói nói: “Ta cảm thấy cái nào kêu lục gì đó, ngày mai khả năng sẽ tìm đến chúng ta phiền toái.”

Tiêu Lăng Hàn không thèm để ý nói: “Sợ cái gì, tới đem hắn đánh trở về.”

"Đánh trở về?"

Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này như thế nào không nói trực tiếp giết đâu?

Nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Tốt xấu là một cái đại thế giới khí vận chi tử, ta nếu là cứ như vậy giết, sẽ tạo hạ ác nghiệp. Nếu là ta một người, nhưng thật ra không sợ, nhưng ta còn có ngươi."

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn nói mơ hồ không rõ, nhưng Thượng Quan Huyền Ý lại đã hiểu, hắn là sợ báo ứng ở trên người mình.

Từ từ!

Khí vận chi tử?

"Lăng Hàn, ngươi là nói cái kia kêu lục gì đó cũng là khí vận chi tử?"

"Ân, chính là ngươi tưởng như vậy, hắn cùng ngươi đều là một cái thế giới khí vận chi tử."

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: "Ngươi như thế nào biết? Hắn đỉnh đầu lại không viết hắn là khí vận chi tử mấy chữ."

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ sờ hắn trốn ánh sáng đôi mắt, giải thích nói: "Ngày đầu tiên tới Thái Nguyên Cổ Thành, mở ra linh nhãn nhìn quét một chút toàn thành, kết quả liền phát hiện trong thành có vài cá nhân khí vận đều đặc biệt nồng đậm."

Kỳ thật lúc ấy hắn liền muốn nhìn một chút này tòa cổ thành có hay không cái gì bảo vật linh tinh, kết quả liền thấy được vài cổ tận trời khí vận.

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc mở to mắt, kinh hô: "Vài cái?"

"Đúng vậy, đại giai có năm sáu cái đi."

Cái này Thượng Quan Huyền Ý lập tức tới hứng thú, hắn trừ bỏ gặp qua Lục Chi Ly cái này khí vận chi tử ngoại, kiếp trước còn gặp qua Tôn Minh Diệu cái kia quỷ tu khí vận chi tử.

Đối với Tiêu Lăng Hàn nói trong thành mặt khác khí vận chi tử, hắn cũng rất tò mò.

"Lăng Hàn, ngươi có thể hay không……"

"Có thể."

"Ngươi biết ta muốn nói gì sao? Ngươi liền đáp ứng rồi."

"Chỉ cần là ngươi làm ta làm sự, mặc kệ có thể làm được hay không đều cần thiết có thể. Nếu là không thể, cũng muốn đem nó biến thành có thể."

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy cảm động, chỉ là không đợi hắn nhiều cảm động hai giây, lập tức liền cảm giác chính mình hạ thân chợt lạnh, ngay sau đó

cả người đã bị Tiêu Lăng Hàn đè ở dưới thân.

Gia hỏa này vừa rồi nói như vậy nhiều liền vì làm chính mình thả lỏng cảnh giác.

Đại ý!

"Tưởng cái gì đâu? Lúc này còn không chuyên tâm." Nói, Tiêu Lăng Hàn trừng phạt tính ở ngực hắn chu ngọc thượng nhẹ nhàng cắn một chút.

"A……, ngươi có thể hay không nhẹ điểm, thuộc cẩu sao?" Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình ngực chỗ truyền đến tê rần đau đớn, mới vừa nói xong, ngực chỗ lại truyền đến tê tê ngứa ngứa cảm giác.

Thực mau hắn đã bị một đợt lại một đợt bọt sóng bao phủ, như là phiêu đãng ở trong biển thuyền, phù phù trầm trầm, phiêu phiêu đãng đãng dựa không được ngạn; lại như là bị ném vào bọt biển trung, thoải mái chỉ nghĩ rên khẩu nay.

Hôm sau sáng sớm.

Thượng Quan Huyền Ý mới vừa nhắm mắt lại, sân bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động.

Hắn có chút mỏi mệt trở mình, đưa lưng về phía Tiêu Lăng Hàn, cả người đều oa tiến trong lòng ngực hắn.

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ sung sướng tâm tình, bởi vì sân bên ngoài khách không mời mà đến, một chút liền té ngã đáy cốc.

Hôn hôn lên quan Huyền Ý gương mặt, "Huyền Ý, ta đi ra ngoài một chút, một lát liền trở về."

Thượng Quan Huyền Ý nhắm hai mắt, nhẹ nhàng "Ân" một tiếng. Hắn hiện tại chỉ nghĩ ngủ, tối hôm qua bị Tiêu Lăng Hàn lăn lộn một buổi tối, cả người toan sảng.

Sân bên ngoài, Lục Chi Ly mang theo năm, sáu cái Luyện Hư kỳ tu sĩ, đang ở công kích Tiêu Lăng Hàn bọn họ sân, trận pháp kết giới phát ra từng đợt ánh sáng.

"Vài vị đạo hữu hảo nhã hứng! Sáng tinh mơ liền tới bái phỏng Tiêu mỗ, các ngươi như vậy nhiệt tình, làm Tiêu mỗ thụ sủng nhược kinh."

Một cái lãnh liệt thanh âm, giống như ngàn năm hàn băng ở mọi người phía sau vang lên.

Nghe thấy này băng triệt tận xương thanh âm, mọi người đều nhịn không được đánh một cái rùng mình.

Mấy người trở về thân nhìn lại, liền thấy một cái ăn mặc bạch y, khuôn mặt tuấn mỹ nam tử, đôi tay hoàn cánh tay, chính lạnh lùng mà nhìn chăm chú bọn họ.

Người này là khi nào xuất hiện ở bọn họ phía sau?

Vì cái gì bọn họ không một người nhận thấy được?

Người này lại sẽ là cái gì tu vi?

Một đám vấn đề tùy theo xuất hiện ở mọi người trong đầu.

Đứng ở chỗ này người đều là thiên chi kiêu tử, ai cũng không thể so ai kém.

Nhưng trước mắt người này cốt linh so với bọn hắn tiểu, tu vi: Hợp Thể sơ kỳ?

Này rõ ràng không phải hắn chân thật tu vi.

Mọi người đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía Lục Chi Ly, Lục Chi Ly là bọn họ đại sư huynh, cũng hắn kêu mọi người lại đây.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 432

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 432 nước sôi lửa bỏng

Lục Chi Ly quanh thân sát khí cuồn cuộn, mặt vô biểu tình hỏi: “Ngươi chính là cái này sân chủ nhân?”

Tiêu Lăng Hàn không khỏi nhướng mày, nếu là Thượng Quan Huyền Ý bị ai bị thương, hắn trực tiếp liền thượng thủ, làm sao nói nhiều như vậy vô nghĩa!

Trong lòng bực bội, những người này sáng tinh mơ không ngủ được, liền biết nhiễu người thanh mộng.

Ngữ khí không kiên nhẫn nói: “Rõ ràng.”

Áp xuống đáy lòng lửa giận, Lục Chi Ly lại lần nữa mở miệng, chất vấn nói: “Thành Văn cùng ngươi có cái gì thù hận? Vì sao phải thương hắn?”

Kỳ thật ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn trước tiên, hắn liền muốn ra tay. Bất quá hắn lý trí còn ở, nơi này là Thiên Tài Thí Luyện. Bọn họ nhất cử nhất động đều có khả năng bị người nhìn chăm chú vào, hắn không thể mất lý trí.

Tiêu Lăng Hàn không đáp hỏi lại: “Ngươi trong miệng Thành Văn là người phương nào?”

Thấy Lục Chi Ly nghe thấy chính mình nói, tức giận đến trên tay gân xanh bạo khởi, nắm tay nắm chặt, Tiêu Lăng Hàn tâm tình nháy mắt hảo không ít, thầm nghĩ: Quả nhiên vẫn là để cho người khác không thoải mái, chính mình mới thoải mái.

Những người khác thấy Lục Chi Ly đã ở bùng nổ bên cạnh, đều là đại khí cũng không dám suyễn.

“Ngươi thiếu giả ngu, Thành Văn chính là tối hôm qua ngã vào các ngươi sân cửa người?”

Tiêu Lăng Hàn mờ mịt mà nhìn Lục Chi Ly, “Ngạch…… Tối hôm qua có người ngã vào chúng ta sân cửa sao?”

Thấy một thân cũng là vẻ mặt cổ quái nhìn Lục Chi Ly, Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng vì bọn họ điểm cái tán. Những người này cũng quá cấp lực, Lục Chi Ly đã bị dỗi á khẩu không trả lời được, sắc mặt đỏ lên.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ở sân trên vách tường hút tiếp theo khối lưu ảnh thạch, cầm trong tay.

Sau đó dùng hoài nghi ánh mắt nhìn về phía Lục Chi Ly, tiện đà nói: "Ngươi từ từ, ta xem một chút tối hôm qua có phải hay không thật sự có người đã tới chúng ta sân." Nói, Tiêu Lăng Hàn kích hoạt rồi trong tay lưu ảnh thạch.

Phía trước một ít râu ria hình ảnh, trực tiếp bị hắn lược quá.

Thực mau mọi người liền nhìn đến một cái cả người là huyết người, thẳng tắp mà hướng tới trước mặt này tòa sân đi tới. Tới rồi viện môn khẩu, người tới liền xúc động trong viện trận pháp, nhưng hắn đợi một hồi lâu cũng không thấy có người ra tới.

Lúc sau, hắn lại liên tục xúc động vài hạ trận pháp, như cũ không có người ra tới.

Ngay sau đó lại có một người xuất hiện ở hình ảnh trung, kế tiếp hình ảnh mọi người chỉ có thể dùng một lời khó nói hết bốn chữ tới hình dung.

Còn không đợi toàn bộ xem xong, trong đó có hai người, rất có ánh mắt đối Lục Chi Ly ôm quyền nói: "Lục sư huynh, chúng ta còn muốn tuần tra, liền đi trước."

Nhìn đến có hai người rời đi, những người khác cũng sôi nổi cáo từ rời đi.

Cuối cùng tại chỗ cũng chỉ dư lại Tiêu Lăng Hàn cùng Lục Chi Ly hai người.

Xem hoàn chỉnh cái quá trình Lục Chi Ly, sắc mặt đen nhánh như mực, hắn không nghĩ tới Ninh Thành Văn cư nhiên lừa hắn.

Ngày hôm qua lúc gần đi Ninh Thành Văn cái kia ánh mắt rõ ràng là đang nói: Ở tại này tòa trong viện người bị thương hắn.

Hiện giờ xem ra căn bản là không phải chính mình tưởng như vậy một chuyện.

Nhưng Ninh Thành Văn vì cái gì muốn gạt chính mình đâu?

Mục đích của hắn là cái gì?

Rốt cuộc lại là ai bị thương hắn?

Còn không đợi Lục Chi Ly tiếp tục tưởng đi xuống, Tiêu Lăng Hàn thanh âm liền ở bên tai hắn vang lên.

"Đạo hữu, sáng tinh mơ ngươi liền nhiễu người thanh mộng, vô duyên vô cớ công kích nhà ta sân, có phải hay không nên cấp cái cách nói?"

"Ngươi đãi như thế nào?"

"Không phải ta tưởng như thế nào, là ngươi tưởng như thế nào?"

"Vừa rồi là ta không làm rõ ràng sự tình trải qua, liền vô cớ công kích các ngươi trong viện, thật là chúng ta không đúng. Ở chỗ này, ta hướng đạo hữu bồi cái không phải." Nói, Lục Chi Ly hướng Tiêu Lăng Hàn làm thi lễ.

"Ha hả ~~" Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, cũng không tiếp hắn nói.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn tiếng cười nhạo, Lục Chi Ly không khỏi mà nhíu mày. Ở Hạo Thiên Giới hạo vân tông hắn là thiên chi kiêu tử, trưởng bối trong mắt kiêu ngạo, là cùng thế hệ người tấm gương. Hắn còn trước nay không cùng ai thấp hèn nói quá khiêm tốn, hiện giờ hắn có thể làm được này một bước, đã thực không tồi.

Khả quan trước mắt người bộ dáng, tựa hồ không mua chính mình trướng?

Xoay người nhìn nhìn chính mình đám người vừa rồi công kích sân, trận pháp như cũ hoàn hảo không tổn hao gì, người này căn bản là không có gì tổn thất.

Không nghĩ cùng trước mắt người dây dưa không thôi, Lục Chi Ly suy nghĩ một chút, từ không gian giới tử lấy ra một cái hộp.

Thuận tay đem hộp đưa cho đối phương, cũng nói: "Đạo hữu, phía trước xác thật là chúng ta không đúng, vì biểu xin lỗi, này phân tiểu lễ vật đưa cho đạo hữu."

Tiêu Lăng Hàn ngoài ý muốn nhảy nhảy mi, tay còn không có vươn đi, lập tức có cái lỗi thời thanh âm vang lên.

"Không thể cho hắn!"

Hai người đồng thời xoay người nhìn về phía nói chuyện người, người tới đúng là tối hôm qua chật vật rời đi Ninh Thành Dương.

Lúc này, hắn thần sắc nôn nóng, đôi mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm hộp, đôi tay gắt gao mà nắm chặt.

"A ~~" Tiêu Lăng Hàn không khỏi phát ra một tiếng cười nhạo.

Lục Chi Ly nhìn Ninh Thành Dương liếc mắt một cái, hắn cư nhiên xem đã hiểu Ninh Thành Dương ánh mắt, bên trong tất cả đều là đối chính mình lo lắng, còn có cấp. Lục Chi Ly cảm thấy hắn nhất định là gặp quỷ, từ tối hôm qua nhìn thấy Ninh Thành Dương khởi, hắn liền cảm thấy chính mình không bình thường, trong đầu luôn xuất hiện Ninh Thành Dương kia ánh mắt đau thương.

Thật sâu thở ra một hơi, áp xuống đáy lòng cái loại này quái dị cảm, Lục Chi Ly lại lần nữa đem hộp hướng Tiêu Lăng Hàn trước người đệ đệ. "Tại hạ Lục Chi Ly, đến từ Hạo Thiên Giới, hôm nay sự là cái hiểu lầm, còn hướng đạo hữu không cần chú ý."

"Chi Ly, đó là ngươi đột phá đại……" Thừa kỳ dùng thiên tài địa bảo, như thế nào có thể cho người khác?

Ninh Thành Dương còn chưa xuất khẩu nói, trực tiếp bị Lục Chi Ly một cái mắt lạnh, cấp ngừng.

Há miệng thở dốc, Ninh Thành Dương bi ai phát hiện, hiện tại hắn vô lực ngăn cản, cũng không lập trường ngăn cản.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận Lục Chi Ly trong tay hộp, ngay sau đó nói: "Tiêu Lăng Hàn, chỉ cần đạo hữu về sau không cần nhiễu người thanh mộng, cái gì cũng tốt nói."

Không nghĩ tới này Lục Chi Ly lại là một cái rộng rãi người, như vậy quý trọng tu luyện tài nguyên nói đưa liền đưa.

Vừa rồi nghe Ninh Thành Dương nói, hộp đồ vật hẳn là Lục Chi Ly chuẩn bị dùng để đột phá Đại Thừa kỳ. Nhìn thấy trên mặt hắn không có một tia không tình nguyện biểu tình, xem ra người này nhân phẩm hẳn là không tồi. Nếu bằng không chính là hắn lòng dạ sâu đậm, làm người nhìn không ra bất luận cái gì manh mối.

"Tiêu đạo hữu, tại hạ còn có việc, liền trước cáo từ." Lục Chi Ly liền ôm quyền nói, theo sau xoay người liền đi.

Hắn không thể lại đãi ở chỗ này, bởi vì hắn phát hiện hai mắt của mình không chịu khống chế mà muốn đi xem Ninh Thành Dương. Như vậy quỷ dị ý tưởng, làm hắn có chút hoảng loạn. Rõ ràng hắn chỉ thích Ninh Thành Văn, trước kia hắn là thực chán ghét Ninh Thành Dương.

Nhưng từ tối hôm qua khởi, loại này không chịu khống chế cảm giác, làm hắn phiền muộn không thôi.

Mắt thấy Lục Chi Ly rời đi, Ninh Thành Dương vội vàng đuổi theo.

Lục Chi Ly phát hiện Ninh Thành Dương đuổi theo, bước chân không khỏi nhanh hơn vài phần.

Tới rồi Thành chủ phủ cửa, Lục Chi Ly mới thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn vội vàng đối canh giữ ở cửa hai người nói: "Đừng làm cho Ninh Thành Dương tiến vào."

Thủ vệ hai người đều có chút sờ không được đầu, bất quá vẫn là theo tiếng đáp: "Là, đại sư huynh."

Mắt thấy Lục Chi Ly liền phải biến mất ở đại môn nội, mà cửa hai người lại không cần chính mình đi vào, Ninh Thành Dương vội vàng ra tiếng nói: "Chi Ly, không, Lục đại ca, ngươi đừng tin tưởng Ninh Thành Văn lời nói, bất luận cái gì lời nói đều không cần tin tưởng, nhất định không cần tin tưởng lời hắn nói."

Thấy Lục Chi Ly bởi vì chính mình nói dừng lại một cái chớp mắt, nhưng lại không có xoay người. Thực mau liền biến mất ở Thành chủ phủ đại môn nội, Ninh Thành Dương thất hồn lạc phách mà đứng ở cửa.

Bên này, Tiêu Lăng Hàn trở lại phòng, phát hiện Thượng Quan Huyền Ý đã ngủ rồi. Cởi ra quần áo, tay chân nhẹ nhàng mà lên giường, duỗi tay đem hắn vớt tiến trong lòng ngực.

Trong lúc ngủ mơ Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng mà ôm lấy Tiêu Lăng Hàn eo, cả người đều treo ở trên người hắn, sau đó tiếp tục ngủ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý động tác, khóe miệng hơi hơi cong lên. Ôm lấy hắn, cảm giác chính mình như là ôm lấy một cái thế giới, cái gì cũng không thiếu, cái gì đều không cần, có hắn đủ rồi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhật tử quá đến phải có nhiều thích ý, liền có bao nhiêu thích ý. Mà bên kia Sở Mục Thần bốn người đã có thể quá đến nước sôi lửa bỏng.

Một chỗ u tĩnh trong hạp cốc.

Ân Thiên Thịnh cùng Ân Thiên Duệ hai người cả người là huyết, ngồi dưới đất, mà Mạc Vô Nhai còn lại là an tĩnh mà nằm ở một bên trên mặt đất.

Chẳng được bao lâu, Sở Mục Thần thân ảnh xuất hiện ở hẻm núi khẩu.

"Mục Thần, thế nào? Thiết bối thương hùng có hay không truy lại đây?" Nhìn đến Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh không cấm hỏi.

Lúc này, Sở Mục Thần cũng cả người là huyết, đầy mặt mỏi mệt, chậm rãi đi đến Ân Thiên Thịnh bên người, thuận thế mà ngồi dưới đất. Hoãn khẩu khí, mới đáp: "Không có, bất quá còn canh giữ ở bên ngoài, cũng không có phải rời khỏi tính toán."

"Đáng chết! Đừng làm cho ta lại đụng vào đến kia ba cái vong ân phụ nghĩa tiểu nhân, bằng không ta phi đem bọn họ toàn bộ băm uy yêu thú không thể." Ân Thiên Thịnh thanh kiếm cắm trên mặt đất, nghiến răng nghiến lợi mắng.

Phía trước bọn họ vẫn luôn cùng Vạn Pháp Tông mọi người ở bên nhau, đại gia đồng tâm hiệp lực, nhưng thật ra không có người lại tử vong.

Đã có thể ở ba ngày trước, hai chỉ thiết bối thương hùng đột nhiên xuất hiện, đánh mọi người một cái trở tay không kịp.

Vốn dĩ mọi người đều tưởng bọn họ lầm xông vào thiết bối thương hùng địa bàn, nhưng ở đối phó thiết bối thương hùng khi, mọi người phát hiện thiết bối thương hùng chuyên môn công kích Sở Mục Thần bốn người. Cái này Vạn Pháp Tông mọi người đều hoài nghi là bọn họ cầm thiết bối thương hùng cái gì bảo vật, sôi nổi cách bọn họ rất xa, thậm chí còn làm cho bọn họ đem bảo vật giao ra đây.

Bốn người một bụng buồn bực, bọn họ gần nhất vẫn luôn cùng mọi người ở bên nhau, có hay không đi lấy thiết bối thương hùng bảo vật, đại gia trong lòng đều hiểu rõ. Có thể là kia đoạn thời gian không có gặp được nguy hiểm, mọi người đã quên bọn họ ngày đầu tiên đạt tới nơi này khi thảm dạng. Bởi vì bốn người chiến lực không tầm thường, sợ kế tiếp gặp được cái gì thiên tài địa bảo, sẽ bị bọn họ bốn người độc chiếm.

Cho nên mặc kệ bốn người có hay không lấy quá thiết bối thương hùng đồ vật, Vạn Pháp Tông những người khác đều không tính toán ra tay tương trợ. Thậm chí ở tất yếu thời khắc, còn sẽ đưa bọn họ đoạn đường.

Bốn người tự nhiên là nhìn ra đại gia tâm tư, ở đối phó thiết bối thương hùng thời điểm, một bên đánh, một bên rời xa mọi người.

Kia hai chỉ thiết bối thương hùng một con là ngũ cấp đỉnh, một khác chỉ là lục cấp trung kỳ. Bốn người không nói giết chúng nó, chạy trốn bảo mệnh vẫn là có thể làm được.

Đã có thể ở Ân Thiên Duệ đối phó thiết bối thương hùng thời điểm, Đường Tân Minh đột nhiên xuất hiện ở hắn phía sau, không nói hai lời liền cho hắn một chưởng. Ân Thiên Duệ hoàn toàn không có phòng bị, thẳng tắp mà bay về phía thiết bối thương hùng. Mắt thấy thiết bối thương hùng công kích liền phải dừng ở trên người hắn, Mạc Vô Nhai trực tiếp đem hắn phác gục trên mặt đất.

Kết quả thiết bối thương hùng công kích trực tiếp dừng ở Mạc Vô Nhai trên người, làm hắn ngũ tạng lục phủ đều thâm bị thương nặng.

Sở Mục Thần, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh ba người một bên tránh né thiết bối thương hùng công kích, một bên ứng phó Đường Tân Minh, Trịnh Chí Hiền cùng Viên Hoán Kỳ ba người.

Sở Mục Thần ba người tự nhiên cũng biết thiết bối thương hùng sở dĩ đối phó bọn họ, chính là Đường Tân Minh ba người giở trò quỷ.

Đánh không bao lâu, Đường Tân Minh ba người phát hiện tạm thời bắt không được Sở Mục Thần ba người, nói không chừng còn sẽ bị phản sát, đành phải vội vàng rời đi.

Sở Mục Thần ba người mang theo bị trọng thương Mạc Vô Nhai đào vong ba ngày, mới tìm được cái này cửa cốc rất nhỏ hẻm núi.

Sở Mục Thần lấy ra một lọ chữa thương đan dược, ăn hai viên, lại đem bình sứ cho Ân Thiên Thịnh.

Nhìn thoáng qua nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích Mạc Vô Nhai, nhíu mày nói: “Thiết bối thương hùng tạm thời không thể lấy chúng ta như thế nào, chúng ta vẫn là trước đem thương liệu hảo lại nói. Thiên Duệ, Vô Nhai thế nào?”

Ân Thiên Duệ hốc mắt phiếm hồng, cực lực không cho chính mình khóc ra tới, thanh âm nức nở nói: “Vô Nhai thương có điểm trọng, phỏng chừng muốn dưỡng buổi sáng.”

Mạc Vô Nhai thế nhưng thương như vậy trọng, Sở Mục Thần đột nhiên cảm giác chính mình trên vai lá gan lập tức liền trọng không ít. Tạm thời cũng không có gì hảo biện pháp, nhìn một bên hoàn toàn lấy không ra chủ ý Ân gia hai huynh đệ, bất đắc dĩ thở dài.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 433

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 433 mùi vị thật thơm

Tiện đà Sở Mục Thần đối Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh nói: "Chúng ta đây tạm thời trước đãi ở chỗ này, các ngươi hai cái trước chữa thương, ta vì các ngươi hộ pháp."

Bốn cái giờ sau.

Sở Mục Thần mở mắt ra, phát hiện tại chỗ liền dư lại Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người. "Thiên Duệ, đại ca ngươi đâu?"

"A? Vừa rồi không phải còn ở nơi này sao?" Ân Thiên Duệ chính không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm Mạc Vô Nhai, cho nên Ân Thiên Thịnh khi nào rời đi, hắn căn bản không chú ý.

Sở Mục Thần bất đắc dĩ đỡ trán, sâu sắc cảm giác vô lực.

Thả ra thần thức, thực mau liền tìm được Ân Thiên Thịnh.

Đi vào Ân Thiên Thịnh trước mặt, Sở Mục Thần nhìn trên mặt đất tứ tung ngang dọc nhánh cây, mặt đen hắc, "Ngươi đang làm cái gì?"

"Mục Thần, ta ở luyện kiếm pháp."

"Ha hả ~~" Sở Mục Thần cười lạnh một tiếng, nửa híp mắt, nguy hiểm mà nhìn Ân Thiên Thịnh: "Ta làm ngươi giúp ta hộ pháp, ngươi lại chạy tới luyện kiếm."

Nhìn thấy Sở Mục Thần kia muốn ăn thịt người ánh mắt, Ân Thiên Thịnh chạy nhanh ra tiếng giải thích nói: "Ta lại đây thời điểm có công đạo tiểu đệ, làm hắn nhìn điểm. Lại nói, ta nơi này ly cũng không xa, thần thức vẫn luôn đều có chú ý ngươi bên kia."

Sở Mục Thần từng bước một tới gần Ân Thiên Thịnh, "Cho nên đâu?"

"Cho nên…… Cho nên……" Ân Thiên Thịnh theo bản năng sau này lui.

Lui lại mấy bước liền thối lui đến vách đá chỗ, lui không thể lui, cười làm lành nói: "Mục Thần, thương thế của ngươi hảo sao?"

"Ta thương hảo không hảo, ngươi thử xem chẳng phải sẽ biết." Nói, Sở Mục Thần duỗi tay đem Ân Thiên Thịnh vây ở chính mình cái vách đá chi gian.

"Cái kia, chúng ta có thể không……" Có thể đánh cái thương lượng,……

Liền ở Sở Mục Thần muốn hôn lên Ân Thiên Thịnh thời điểm, Ân Thiên Thịnh phía sau vách đá đột nhiên run lên một chút, thực mau liền xuất hiện một cái cửa đá.

Hai người liếc nhau, Sở Mục Thần nói: “Ngươi đi nói cho Thiên Duệ một tiếng, đừng quên đem Mạc Vô Nhai cùng nhau mang lại đây.”

“Hảo.” Ân Thiên Thịnh vừa mới nói một chữ hảo, Sở Mục Thần liền trực tiếp hôn lên hắn môi, cường thế mà sấm hắn lãnh địa, thẳng đến nếm đến mùi máu tươi mới buông ra hắn.

Liếm liếm môi, Sở Mục Thần mới nói nói: “Đây là đối với ngươi trừng phạt, về sau nếu là còn dám không nghe lời, ta coi như ngươi đệ đệ mặt hôn ngươi.”

Ân Thiên Thịnh sắc mặt bạo hồng, duỗi tay xoa xoa môi, chờ nhìn đến mu bàn tay thượng vết máu khi, nổi giận mà trừng mắt nhìn Sở Mục Thần liếc mắt một cái. Nắm kiếm tay phải không cấm nắm thật chặt, hắn hiện tại còn đánh không lại Sở Mục Thần, chỉ có thể bị khi dễ.

Sở Mục Thần ở cửa đá bên ngoài tra xét một phen, phát hiện vừa rồi Ân Thiên Thịnh dựa lưng vào trên vách đá có một cái nhô lên tiểu hòn đá. Duỗi tay ấn một chút, cửa đá lập tức khép lại; lại ấn một chút, cửa đá lại bị mở ra.

Sở Mục Thần trong lòng nghi hoặc, cư nhiên không có trận pháp, mà là cơ quan.

Trận pháp cũng chưa một cái, xem ra bên trong hẳn là không có gì bảo vật.

Chờ Ân Thiên Thịnh đem Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai đưa tới, Sở Mục Thần chỉ vào cửa đá: “Ta muốn vào xem một chút, các ngươi đâu?”

“Ta muốn cùng ngươi cùng nhau.” Ân Thiên Thịnh như là một con sợ bị chủ nhân vứt bỏ tiểu cẩu, với khẩu chỉnh khẩu hi khẩu lý khẩu mắt trông mong nhìn Sở Mục Thần nói.

Sở Mục Thần tùy ý Ân Thiên Thịnh bắt lấy chính mình tay, ngược lại nhìn về phía Ân Thiên Duệ: “Thiên Duệ các ngươi đâu?”

“Vậy cùng nhau vào đi thôi.” Nói, Ân Thiên Duệ trực tiếp đem Mạc Vô Nhai thu vào tùy thân không gian trung.

Sở Mục Thần gật gật đầu, “Kia hảo, ta đi lên mặt, Thiên Duệ đi trung gian.”

Không đợi đến Sở Mục Thần nói xong, Ân Thiên Thịnh giành trước nói: “Ta đi cuối cùng.”

“Đều cẩn thận một chút.” Nói xong, Sở Mục Thần dẫn đầu đi hướng cửa đá.

Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh theo sát sau đó.

Thái Nguyên Cổ Thành.

Thành chủ phủ hoa viên trung ương có một tòa đình, đình nhan sắc là màu đỏ thẫm, lửa đỏ lửa đỏ, có vẻ tinh thần phấn chấn bồng bột, cũng phá lệ dẫn nhân chú mục.

Giờ phút này trong đình đang ngồi hai gã nam tử, hai người trước mặt trên bàn đá bày một bộ trà cụ, ấm trà trung ít ỏi dâng lên một cổ khói trắng.

Hai gã nam tử đúng là Lục Chi Ly cùng Vương Gia Thắng, hai người đang ngồi ở đình hóng gió phẩm trà.

Lúc này, một cái ăn mặc màu lam nhạt quần áo người từ xa đến gần, trong tay hắn chính bưng một cái khay.

Vương Gia Thắng nhìn đến người tới, đối Lục Chi Ly giơ giơ lên cằm, trêu chọc nói: "Giai nhân hiện tại đã vì ngươi rửa tay làm canh thang."

Lục Chi Ly theo Vương Gia Thắng ánh mắt quay đầu nhìn lại, quả nhiên liền nhìn đến Ninh Thành Văn bưng một cái khay chính siêu bọn họ bên này đi tới.

"Lục huynh, ta liền về trước phòng, không quấy rầy các ngươi vợ chồng son ân ân ái ái." Nói, Vương Gia Thắng lập tức đứng dậy, xoay người rời đi đình.

Thấy Vương Gia Thắng nhìn đến chính mình tới, liền tự giác mà rời đi. Ninh Thành Văn thầm nghĩ: Còn cái Vương Gia Thắng còn tính thức thời, miễn cho chính mình chỉ bưng một chén canh, đợi chút gặp mặt còn xấu hổ.

Chỉ chốc lát sau, Ninh Thành Văn đi đến trong đình, hắn trước đem trên tay canh chén đặt ở trên bàn đá, sau đó mới nói nói: "Chi Ly, đây là ta chuyên môn vì ngươi ngao canh."

"Hảo, ngươi có tâm. Thành Văn, kỳ thật ngươi không cần thiết làm này đó, chúng ta hiện tại là tu sĩ, đã sớm……" Đã tích cốc.

Lục Chi Ly nói còn không có nói xong, đột nhiên nghĩ đến Ninh Thành Văn hiện giờ đan điền bị hao tổn. Tuy rằng còn xem như cái tu sĩ, nhưng lại không thể sử dụng linh khí, cũng không thể luyện đan. Hắn trừ bỏ làm này đó, cái khác đã không có thích hợp hắn làm sự tình.

Nhìn đến hắn mất mát mà rũ đầu, Lục Chi Ly đột nhiên thấy đau lòng khó có thể hô hấp, duỗi tay giữ chặt hắn tay. Nhìn hắn, xin lỗi nói: "Xin lỗi, Thành Văn, ngươi biết ta không phải cái kia ý tứ."

Ninh Thành Văn lắc đầu, miễn cưỡng bài trừ vẻ tươi cười: "Ta biết này không phải ngươi bổn ý, ta không có trách cứ ngươi ý tứ."

Trong lòng lại nói: May mắn chính mình chỉ là làm bộ phế đi, nếu là thật phế đi còn không không được khóc chết.

"Đúng rồi, gần nhất vẫn luôn không tìm thích hợp thời gian hỏi ngươi, ngươi phía trước đến tột cùng đã xảy ra cái gì? Ngươi vì cái gì sẽ ngã vào cách vách sân bên ngoài?"

Kỳ thật Lục Chi Ly là tưởng nói: Thành chủ phủ rõ ràng so cách vách kia gia muốn gần chút, vì cái gì ngươi không tới Thành chủ phủ, ngược lại đi cách vách cầu cứu.

Ninh Thành Văn nghe thấy Lục Chi Ly hỏi cái này sự kiện, thân mình liền nhịn không được co rúm lại một chút. Trong đầu lại đối với lão giả nói: 【 xem ra hắn đã biết, ta cũng không phải cách vách kia người nhà đả thương. 】

Lão giả: 【 hừ, đã sớm kêu ngươi trực tiếp tới Thành chủ phủ, ngươi càng không hành, còn nói dùng cái gì khổ nhục kế. Đây chính là Tu chân giới, làm sao có cái gì người tốt. 】

Ninh Thành Văn: 【 cũng không biết cách vách trụ rốt cuộc là ai? 】

Lão giả: 【 ngươi vẫn là trước ứng phó rồi Lục Chi Ly rồi nói sau. 】

Lục Chi Ly thấy Ninh Thành Văn như là hồi ức tới rồi không tốt sự tình, thân thể sợ hãi mà run rẩy, duỗi tay đem hắn ủng ở trong ngực. Nhẹ nhàng vỗ hắn phía sau lưng, ôn thanh trấn an nói: "Hảo, không có việc gì, ngươi đã an toàn. Nếu là ngươi không muốn nói, ta không hỏi chính là."

"Ân, ta không có việc gì, chờ thêm chút thời gian ta lại báo cho ngươi. Đúng rồi, ngươi còn không có ăn canh, lại không uống, một lát liền nên lạnh." Nói, Ninh Thành Văn bưng lên trên bàn canh chén đưa tới Lục Chi Ly bên miệng.

Lục Chi Ly tiếp nhận canh chén, đang muốn uống xong khi, tổng cảm thấy này canh quái quái, làm hắn mày không khỏi mà nhăn lại.

Ninh Thành Văn khẩn trương mà nhìn chằm chằm Lục Chi Ly động tác, đôi tay đặt ở bàn đá hạ, gắt gao mà nắm chặt góc áo.

Thấy hắn do dự, không nghĩ uống bộ dáng, Ninh Thành Văn tâm đều nhắc tới cổ họng.

"Chi Ly, có phải hay không rất khó uống, nếu là rất khó uống ngươi cũng đừng uống lên. Ta hiện tại chính là một cái phế nhân, cái gì đều làm không được. Ta thật vô dụng, muốn vì ngươi ngao một chén canh đều làm không tốt." Nói, Ninh Thành Văn thanh âm mang theo một tia nghẹn ngào, hốc mắt đỏ bừng, tựa hồ ngay sau đó liền phải khóc ra tới.

Lục Chi Ly thấy người trong lòng cái dạng này, phía trước nghi hoặc lập tức đã bị hắn vứt đến sau đầu. Bưng chén tay hơi hơi nghiêng, bên trong canh toàn bộ bị hắn uống một giọt không dư thừa.

"Thành Văn, ai nói ngươi vô dụng, ngươi ngao canh thực hảo uống, ngươi xem ta đều uống xong rồi." Nói, Lục Chi Ly cầm chén quay cuồng tới cấp Ninh Thành Văn xem.

Kỳ thật kia canh vừa nghe liền có mùi lạ, hắn căn bản nuốt không đi xuống, bất quá thấy Ninh Thành Văn không cao hứng, hắn đành phải căng da đầu, phong bế ngũ cảm mới uống xong.

Nghe vậy, Ninh Thành Văn lập tức mặt mày hớn hở, thẹn thùng cúi đầu: "Ngươi thích liền hảo, hôm nào ta lại vì ngươi làm."

Lục Chi Ly: "……"

Hắn chỉ là tùy tiện nói nói, cũng không tưởng uống nữa.

"Ta đây đi trước phóng chén, Chi Ly, ngươi đi trong phòng chờ ta một chút, ta có việc muốn cùng ngươi nói." Ninh Thành Văn đỏ mặt, nói xong liền mau chân chạy ra.

Lục Chi Ly: "……"

Như thế nào tổng cảm giác hắn Thành Văn cùng trước kia không giống nhau đâu?

Rốt cuộc là nơi nào ra sai?

Một lát sau, Lục Chi Ly kéo kéo quần áo, trong lòng có chút bực bội, đột nhiên cảm giác có chút oi bức.

Đứng ngồi không yên, hắn dứt khoát đứng dậy rời đi đình.

Cùng Thành chủ phủ một tường chi cách trong viện.

Tiêu Lăng Hàn đang ngồi ở trong viện bàn đá bên vẽ bùa, hiện giờ hắn đã có thể họa ra phá vỡ Đại Thừa kỳ không gian phong tỏa truyền tống phù.

Trước kia họa không ra hẳn là bởi vì hắn tu vi quá thấp duyên cớ, hiện tại hắn tu vi đã tới rồi Luyện Hư kỳ đỉnh, hơn nữa hắn còn lĩnh ngộ một bộ phận không gian pháp tắc, họa ra tới truyền tống phù nhìn qua so một ít Đại Thừa kỳ họa ra tới hiệu quả còn muốn hảo.

Bất quá hiệu quả rốt cuộc như thế nào, còn muốn thử mới biết được.

Phòng luyện khí nội, Thượng Quan Huyền Ý thu dị hỏa, thu hồi luyện khí lò, lấy quá một bên phóng màu trắng pháp y, ngay sau đó liền đi ra phòng luyện khí.

Tiêu Lăng Hàn bút tẩu du long, liền mạch lưu loát, một trương truyền tống phù chỉ dùng mười tới phút liền họa hảo. Buông phù bút, mỉm cười nhìn ngồi ở chính mình đối diện người, "Luyện chế hảo?"

"Ân, ngươi muốn hay không thí?" Thượng Quan Huyền Ý đôi tay phủng pháp y, chờ mong nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Cái này pháp y là dùng hàn tuệ băng tơ tằm luyện chế mà thành, hai ngày trước bọn họ đi bên ngoài đi dạo thời điểm, nhìn thấy có gia cửa hàng ở bán ra hàn tuệ băng tơ tằm, lập tức liền mua trở về.

"Hảo a!"

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, cởi ra trên người áo ngoài, Thượng Quan Huyền Ý lập tức cầm trong tay quần áo vì hắn mặc vào.

Pháp y thuần trắng sắc, cổ tay áo cùng cổ áo có phức tạp liền vân văn, tính chất mềm nhẹ.

Tiêu Lăng Hàn 1m9 thân cao, trời sinh giá áo tử, quần áo mặc ở hắn trên người là nói không nên lời thanh nhã cao quý. Hơn nữa thuần trắng nhan sắc, sấn đến hắn tiên khí phiêu phiêu, liếc mắt một cái liền cảm thấy là trích tiên vào nhầm phàm trần.

"Lớn lên đẹp, mặc gì cũng đẹp." Thượng Quan Huyền Ý chua lòm nói, trên mặt lại là một bộ đắc ý biểu tình.

Đây là hắn thân thủ luyện chế quần áo, mặc ở thích nhân thân thượng, hắn cảm thấy tràn đầy cảm giác thành tựu.

Càng xem càng vui mừng.

Tiêu Lăng Hàn thâm tình mà nhìn chăm chú Thượng Quan Huyền Ý, ngữ khí ái muội: "Kích cỡ đắn đo vừa vặn tốt, không hổ là thân thủ lượng quá."

Hoạt động một chút, quần áo lớn nhỏ vừa vặn thích hợp, mặc vào cũng thực thoải mái.

Tiêu Lăng Hàn phi thường vừa lòng, tức phụ nhi tay thật xảo, thích xuyên hắn luyện chế quần áo.

Duỗi tay ôm lấy hắn, ở hắn trên môi mổ một ngụm.

"Mùi vị thật thơm!"

"Cái gì hương vị?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc hỏi, bọn họ hôm nay cái gì đều không có ăn, căn bản không có cái gì hương vị.

"Hạnh phúc hương vị!"

"Miệng lưỡi trơn tru."

Tiêu Lăng Hàn phủng Thượng Quan Huyền Ý mặt, lại ở hắn trên môi mổ một ngụm. "Lần này nếm đến không có?"

"Cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn như thế nào cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý cố ý đâu?

"Lại đây,…… Này đó ngươi đều thu hồi tới." Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý đưa tới ghế đá ngồi hạ, lại đem trên bàn đá phóng một xấp phù triện đều phóng tới hắn trước mặt.

Thượng Quan Huyền Ý thô sơ giản lược đếm một chút, ít nói cũng có hai trăm nhiều trương. Bên trong các loại phù triện đều có, hơn nữa toàn bộ đều khắc hoạ khắc văn ở mặt trên. Đó chính là nói này đó thất cấp phù triện, có bát cấp phù triện uy lực.

"Nhiều như vậy đều cho ta? Vậy ngươi chính mình đâu?"

"Này đó đều là cho ngươi, ta chính mình để lại một phần."

“Hảo đi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem trên bàn kia một xấp phù triện đều thu vào không gian giới tử trung.

“Ngày mai ta muốn đi trong thành nhìn xem có hay không thất cấp yêu thú huyết.”

“Không có phù văn dịch sao?”

“Ân, ta……” Tiêu Lăng Hàn nói còn chưa nói xong, bọn họ trong viện trận pháp đã bị người xúc động.

Hai người đồng thời thả ra thần thức đi viện môn khẩu xem xét, không nghĩ tới người tới cư nhiên là Lục Chi Ly.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 434

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 434 gặp được người quen

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, mấy ngày hôm trước họ Lục sáng tinh mơ liền tới công kích bọn họ sân, tuy rằng sau lại cho một viên 5000 năm Huyền Lôi Châu làm nhận lỗi. Nhưng người này cách làm vẫn là làm hắn thực khó chịu, “Họ Lục lại đây làm cái gì?”

“Bộ dáng của hắn tựa hồ có điểm không thích hợp.”

“Chúng ta đây muốn hay không phóng hắn tiến vào?”

“Trợ giúp hắn, có lẽ về sau đối chúng ta sẽ có chỗ lợi.” Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, vừa rồi trong đầu có cái thanh âm cư nhiên muốn chính mình giúp hắn.

“Lăng Hàn, ngươi sẽ đoán mệnh?”

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nhìn Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này liền không phải một cái xen vào việc người khác người.

Như thế nào đột nhiên liền lạn hảo tâm?

Này hoàn toàn không giống hắn!

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: “Ta không tu luyện mệnh chi thuật, sẽ không đoán mệnh.”

Những cái đó đoán mệnh người liền thích nói hươu nói vượn, theo sau lại nói: “Trước làm người tiến vào lại nói.” Nói, vung tay lên, trong viện trận pháp liền mở ra một cái chỉ cung một người hành tẩu thông đạo.

Lục Chi Ly lung lay mà đi vào sân, hắn cảm giác chính mình đầu choáng váng hôn trầm trầm, trong thân thể tựa hồ có một đoàn hỏa, mau đem hắn cả người đều bốc cháy lên.

Theo lý thuyết hắn hẳn là đi tìm Ninh Thành Văn, cũng không biết sao, cố tình liền tới tới rồi nơi này.

Hắn chỉ thấy quá Tiêu Lăng Hàn hai lần, một lần là vô cớ công kích nhân gia trận pháp, còn có một lần là ở trong thành mua đồ vật khi, gặp được quá.

Mạc danh, hắn liền cảm thấy người này có thể tin nại.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nhìn đứng thẳng không xong Lục Chi Ly, hắn cái dạng này như là trúng xuân dược, Tu chân giới có chuyên môn nhằm vào tu sĩ xuân dược. Chẳng sợ ngươi tu vi lại cao, cũng không thể tránh cho.

Chẳng lẽ ai phải đối Lục Chi Ly bá vương ngạnh thượng cung?

Này cũng thật có ý tứ!

Tiểu thế giới khí vận chi tử bị người tính kế, còn về tình cảm có thể tha thứ.

Đại thế giới khí vận chi tử nếu là cũng bị người tính kế, kia tính kế người của hắn sẽ là ai?

Người này có mục đích gì?

Xem hắn cái dạng này, tính kế hắn chỉ có thể là hắn bên người người.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến ngày đó ban đêm nhìn thấy Ninh Thành Văn, còn có Ninh Thành Dương, tổng cảm thấy này hai người có vấn đề.

Nghĩ vậy hai người, trong lòng tổng cảm thấy có chút bất an, xem ra về sau muốn nhiều lưu ý một chút này hai người mới được.

"Lăng Hàn, gia hỏa này sắc mặt đỏ bừng, còn xả quần áo của mình, thấy thế nào, đều như là……" Trúng xuân dược.

Mặt sau mấy chữ Thượng Quan Huyền Ý chưa nói minh, bất quá hắn đoán Tiêu Lăng Hàn hẳn là cũng đã nhìn ra.

"Như là cái gì?" Lục Chi Ly duỗi tay xoa đầu, hiện tại hắn cảm thấy trước mắt hai người lớn lên đặc biệt tú sắc khả xan. Làm hắn không tự giác liếm liếm môi, trong mắt thiêu đốt hai luồng ngọn lửa.

Nhìn đến Lục Chi Ly kia cơ hồ theo bản năng động tác, Tiêu Lăng Hàn híp híp mắt, gia hỏa này xem ra muốn nhịn không được. Nghiêng đầu đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, cho hắn một cái đóng băng thuật."

"Hảo."

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp một cái băng hệ pháp thuật, đem Lục Chi Ly cấp đóng băng lên. Du hệ

Hai người đợi mười tới phút, đóng băng trụ Lục Chi Ly khối băng bắt đầu một tấc tấc da nẻ.

Lục Chi Ly mở mắt ra, liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chính không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm chính mình nhìn. Lúc này hắn hai mắt đã khôi phục thanh minh, nghĩ đến chính mình vừa rồi quẫn bách bộ dáng, gương mặt không cấm có chút nóng lên.

Chợt hắn liền ôm quyền, đối hai người nói: "Đa tạ hai vị đạo hữu ra tay tương trợ."

Hiện tại hắn còn có cái gì không rõ, phía trước hắn uống canh tuyệt đối có vấn đề. Chỉ là không biết Ninh Thành Văn vì sao phải làm như vậy, còn chưa tiến Thiên Tài Thí Luyện địa, bọn họ cũng đã nói tốt, sau khi rời khỏi đây liền tổ chức hợp tịch đại điển.

“Không sao, tùy tay vì này.” Thượng Quan Huyền Ý xua xua tay, không thèm để ý nói.

Thầm nghĩ: Nếu không phải Lăng Hàn làm ta ra tay, ta mới lười đến phản ứng ngươi.

“Lục đạo hữu, ngươi thân thể vấn đề cũng không có hoàn toàn giải quyết, ta đề ý ngươi vẫn là tìm cái đan sư nhìn một cái.” Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở nói, Lục Chi Ly tuy rằng trung dược, liều thuốc không nhiều lắm, nhưng không hoàn toàn bài xuất ra, tóm lại là cái tai hoạ ngầm.

“Đa tạ, hôm nay chi ân, tại hạ ghi nhớ trong lòng. Ngày sau hai vị nếu có yêu cầu Lục mỗ địa phương cứ việc mở miệng, nhất định đạo nghĩa không thể chối từ. Tại hạ còn có việc, đi trước cáo từ.” Nói, Lục Chi Ly đối hai người làm thi lễ, liền hướng sân bên ngoài bước vào.

Đương Lục Chi Ly mới vừa đi đến Thành chủ phủ cửa, liền nhìn đến vẻ mặt lo lắng Ninh Thành Văn.

“Chi Ly, ngươi đi nơi nào? Như thế nào cũng bất hòa ta nói một tiếng, ta ở phòng đợi ngươi đã lâu đều đợi không được ngươi.” Ninh Thành Văn đầy mặt quan tâm hỏi, lời nói khẩn thiết, sắc mặt còn có chút tái nhợt, nói không nên lời nhu nhược.

Cái này làm cho Lục Chi Ly trong lúc nhất thời phân không rõ ràng lắm, hắn rốt cuộc là cố ý cho chính mình hạ dược, vẫn là vô tình.

“Ngươi cùng ta tới một chút.” Nói xong, Lục Chi Ly dẫn đầu triều chính mình phòng bước vào, cũng mặc kệ Ninh Thành Văn rốt cuộc có hay không đuổi kịp.

Trở lại phòng sau, Lục Chi Ly đứng ở phía trước cửa sổ, lưng đeo đôi tay, ánh mắt trông về phía xa.

Ninh Thành Văn thấp thỏm mà triều Lục Chi Ly phòng bước vào, 【 ngươi không phải nói vạn vô nhất thất sao? Ngươi cho ta rốt cuộc là cái gì dược, ngươi xem Lục Chi Ly hiện tại một chút việc đều không có. 】

Lão giả: 【 nói như vậy xác thật hẳn là vạn vô nhất thất, hẳn là hắn khí vận quá cường, ngươi tạm thời còn không làm gì được hắn. 】

Ninh Thành Văn: 【 kia làm sao bây giờ? Ta lúc này đi vào, hắn sẽ không trực tiếp đem ta giết đi? 】

Lão giả: 【 giết ngươi làm gì? Đừng quên ngươi hiện tại là Ninh Thành Văn, là Lục Chi Ly yêu nhất người. Ngươi nói thẳng nói cho hắn, liền nói ngươi tưởng cùng hắn song hưu. Dù sao hắn biết ngươi hiện tại thân thể không tốt, có thể sống bao lâu vẫn là một cái không biết bao nhiêu. Tin tưởng ngươi như vậy vừa nói, hắn khẳng định sẽ không lại hoài nghi ngươi. 】

Không bao lâu, Ninh Thành Văn liền đến Lục Chi Ly phòng, hắn đi Lục Chi Ly bên người, trực tiếp từ phía sau ôm lấy hắn.

Lục Chi Ly thân thể không khỏi cương một chút, hắn hoàn toàn không nghĩ tới Ninh Thành Văn sẽ chủ động ôm hắn.

"Chi Ly, ngươi đừng rời đi ta, ta hiện tại cũng chỉ có ngươi. Ta tưởng cùng ngươi song tu, sợ ngươi không đồng ý, mới tự tiện làm chủ cho ngươi hạ dược. Thực xin lỗi!, Ta không nên không trưng cầu ngươi ý kiến, liền tự mình làm quyết định. Tha thứ ta, được không? Chúng ta muốn ở bên trong này nghỉ ngơi một trăm năm, ta không biết ta còn không thể sống đến đi ra ngoài thời điểm……?" Ninh Thành Văn sâu kín nói, ngữ khí cực kỳ cầu xin, nhưng hắn khóe miệng lại hơi hơi gợi lên một mạt độ cung.

Lục Chi Ly xoay người ôm lấy Ninh Thành Văn, ở hắn giữa mày rơi xuống một hôn.

"Hảo, ta đã biết. Ngươi trước nghỉ ngơi, ta tưởng một người lẳng lặng. Đừng nghĩ nhiều, ta sẽ không không cần ngươi." Nói xong, Lục Chi Ly trốn cũng dường như rời đi phòng.

Ninh Thành Văn nhìn Lục Chi Ly rời đi bóng dáng, không tiếng động cười cười, biểu tình là nói không nên lời đắc ý.

Thành chủ phủ cách vách sân.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn mở bừng mắt, Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi hỏi: "Lăng Hàn, thế nào? Ngươi nhìn thấy gì?"

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn như thế nào cảm giác Ninh Thành Văn lúc trước ở đi đường thời điểm, như là cùng ai nói lời nói. Nhưng hắn cũng không có nhìn đến trừ bỏ Ninh Thành Văn bên ngoài bất luận kẻ nào, chẳng lẽ…….

Nghĩ đến một loại khả năng, Tiêu Lăng Hàn tức khắc cảm giác một trận ác hàn.

"Lăng Hàn." Thượng Quan Huyền Ý phát hiện Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra liền ở nơi nào phát ngốc. Chính mình hỏi hắn vấn đề tựa hồ cũng không nghe được, không khỏi mà duỗi tay lôi kéo hắn tay áo.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay xoa xoa giữa mày, "Có chuyện ta còn cần xác nhận một chút, ngươi nhìn đến Ninh Thành Văn thời điểm nhất định phải cách hắn xa một chút."

"Ninh Thành Văn? Chính là ngươi cảm thấy linh hồn của hắn có vấn đề người kia?"

"Ân, ta hoài nghi hắn thức hải trừ bỏ chính hắn linh hồn ngoại, còn ở một cái lão quái vật. Lúc trước ta dùng thần thức quan sát hắn thời điểm, tổng cảm thấy quái quái. Còn có Lục Chi Ly xuân dược, cư nhiên cũng là hắn hạ."

"A? Bọn họ không phải một đôi sao? Loại chuyện này còn cần hạ dược?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt nghi hoặc, chẳng lẽ Ninh Thành Văn cũng có cái gì đặc thù đam mê?

“Ngươi không phát hiện bọn họ nguyên dương cũng không tiết sao?” Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý mãn nhãn tò mò, vẻ mặt bát quái bộ dáng, duỗi tay cạo cạo cái mũi.

“Ngạch…… Ta chỉ thấy rõ bọn họ diện mạo, mặt khác không chú ý xem.”

“……”

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sáng sớm liền rời đi sân, hai người đi ở trong thành trên đường phố.

Hôm nay bọn họ chuẩn bị đi mua chút thất cấp yêu thú huyết, Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị nhiều họa chút phù triện. Bởi vì ngoài thành đã có yêu thú ở đại quy mô tụ tập, thuyết minh yêu thú sắp đến tập.

Hai người vừa mới từ bán ra tài liệu cửa hàng ra tới, nghênh diện liền đụng phải một cái ngoài ý liệu người.

Âu Dương Chí Minh nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, trên mặt chất đầy tươi cười, lập tức thục lạc chào hỏi: “Thượng Quan đạo hữu, Tiêu đạo hữu, không nghĩ tới có thể ở chỗ này gặp được các ngươi, thật sự là quá tốt.”

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Vốn là khá tốt.

Bất quá, nhìn thấy ngươi liền không tốt lắm.

“Âu Dương đạo hữu, liền ngươi một người sao?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn nhìn Âu Dương Chí Minh phía sau, hắn phía sau đi theo hai cái người xa lạ, này hai người hẳn là không phải Thiên Huyền Giới tu sĩ.

“Cùng ta cùng nhau tới Thái Nguyên Cổ Thành còn có mặt khác sư huynh sư đệ, bọn họ hiện tại ở Vĩnh Ninh phố. Các ngươi cũng biết, không có việc gì nói, tiểu thế giới người rất ít sẽ ra tới đi lại.” Âu Dương Chí Minh xấu hổ nói, trong mắt tràn đầy cực kỳ hâm mộ.

Này hai người mệnh chính là hảo.

Mặc kệ ở đâu đều có thể hỗn đến hô mưa gọi gió.

Bọn họ vừa tới ngày đầu tiên liền nghe nói có hai cái tiểu thế giới người, ở tại Thành chủ phủ cách vách. Sau lại nhiều mặt hỏi thăm, mới biết được, kia hai người đúng là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Kỳ thật hắn phía trước còn đi đi tìm hai người, chỉ là ở tại Thành chủ phủ người chung quanh ít nhất đều là Hợp Thể kỳ. Thành chủ phủ chung quanh còn có tuần tra người, giống bọn họ này đó tiểu thế giới tu vi thấp người căn bản là tới gần không được.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, tỏ vẻ hiểu biết, “Âu Dương đạo hữu là muốn vào đi mua đồ vật sao? Chúng ta đây sau này còn gặp lại.”

Thấy hai người phải đi, Âu Dương Chí Minh vội vàng nói: "Có thể hay không phiền toái……"

Chỉ là hắn nói còn không có nói xong, đã bị Tiêu Lăng Hàn lạnh buốt ánh mắt xem dừng lại thanh.

"Phiền toái cái gì?"

"Không, không có gì."

"Kia sau này còn gặp lại."

"Sau này còn gặp lại!"

Âu Dương Chí Minh nhìn theo hai người rời đi bóng dáng, trong mắt tràn đầy không cam lòng, còn mang theo điểm oán hận.

Lúc này, bên cạnh một cái ngõ nhỏ đi ra một người, người này đúng là Ninh Thành Văn. Hắn không tưởng chính mình chỉ là tùy tiện ra tới đi một chút, liền có thu hoạch ngoài ý muốn.

Nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn hai người biến mất phương hướng, hắn bay thẳng đến Âu Dương Chí Minh đi đến.

Ba ngày sau.

Ngày này giữa trưa, Tiêu Lăng Hàn đang ở trong viện vẽ bùa, sân bên ngoài trận pháp bỗng nhiên bị người xúc động. Hắn đem trên tay phù triện họa hảo, mới đi đến viện môn khẩu. Chỉ là viện môn khẩu sớm đã không có bóng người, bất quá trên mặt đất lại có một phong thơ.

Phong thư mặt trên viết: Thượng Quan Huyền Ý thân khải, sáu cái tự.

Tiêu Lăng Hàn cầm tin vào sân.

"Lăng Hàn, vừa rồi ai tới?"

Thượng Quan Huyền Ý ăn mặc một thân áo trong liền đi ra, bởi vì vừa mới tắm rồi duyên cớ, tóc của hắn còn ở tích thủy.

"Không ai."

Tiêu Lăng Hàn thu hồi trong tay phong thư, đi vào Thượng Quan Huyền Ý phía sau, "Như thế nào không đem đầu tóc hong khô?" Nói, duỗi tay sờ lên tóc của hắn, vì này hong khô.

"Vừa rồi ngươi trong tay lấy chính là cái gì?"

"Một phong cho ngươi tin."

"Cho ta?"

"Ân."

"Ngươi muốn xem sao?"

Thượng Quan Huyền Ý xoay đầu, nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn sắc mặt, thấy hắn không sinh khí. Mới đáp: "Không phải rất tưởng xem."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn vừa lòng gật gật đầu: "Vậy không xem, không chừng là cái gì rơi vào!"

Tiêu Lăng Hàn còn không biết hắn tùy ý một câu, cư nhiên chân tướng.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn chỉ là tùy tiện nói nói, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này cư nhiên thật sự.

Kỳ thật hắn rất tưởng biết tin trung nội dung là cái gì, lại là ai viết.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 435

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 435 yêu thú tập thành

Chợt Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến hắn ở bên trong này cũng có cái gì giao hảo bằng hữu, cho nên hắn là không phải cái gì mấu chốt người cho chính mình tin, không xem cũng thế.

Một ngày sau.

Âu Dương Chí Minh ở một khách điếm chờ mãi chờ mãi, chính là không thấy Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh.

Một canh giờ sau, hắn đi vào một cái yên lặng ngõ nhỏ, đi vào một gian cũ nát phòng ốc.

Lúc này phòng ốc lí chính ngồi ở một người song nhi, hắn chính nhàn nhã uống trà.

Nhìn thấy Âu Dương Chí Minh tiến vào, song nhi trên mặt lộ ra một tia vui mừng. Ngay sau đó nhìn về phía hắn phía sau, kết quả hắn phía sau cái gì đều không có. Lập tức liền có một tia dự cảm bất hảo, không khỏi hỏi: “Người đâu?”

Âu Dương Chí Minh cúi đầu, cắn chặt răng, mới không cam lòng nói: “Thượng Quan Huyền Ý không có tới phó ước.”

Song nhi một phách cái bàn, cái bàn bị chấn đến dập nát. Hắn không chút nào quan tâm, lại chỉ vào Âu Dương Chí Minh, phẫn nộ mà mắng: “Phế vật, ngươi không phải nói các ngươi quan hệ thực hảo sao?”

Tên này song nhi đúng là Ninh Thành Văn.

“Mới vừa nhận thức thời điểm hắn còn đã cứu ta, huống hồ nhà ta lão tổ vẫn là bọn họ sư phó.” Âu Dương Chí Minh sợ chính mình trở thành khí tử, chạy nhanh nói.

Bọn họ tiểu thế giới người, ở Thái Nguyên Cổ Thành thật sự là quá gian nan xuất đầu. Thật vất vả đáp thượng Ninh Thành Văn này tuyến, hắn tự nhiên không nghĩ như vậy mất đi cái này có thể cho hắn đương chỗ dựa người.

Ninh Thành Văn híp mắt đánh giá Âu Dương Chí Minh như là ở phân biệt hắn trong lời nói thật giả. Trên thực tế hắn lại ở cùng lão giả truyền âm 【 làm sao bây giờ? Thượng Quan Huyền Ý căn bản không ra, hắn vẫn luôn cũng một người khác ở bên nhau. 】

Lão giả: 【 các ngươi không phải muốn ở bên trong này đãi một trăm năm sao? Tổng hội tìm được cơ hội. 】

Ninh Thành Văn: 【 hy vọng đừng làm ta chờ lâu lắm, này một cái hai cái thật khó làm, ta còn không bằng đi tìm mặt khác tiểu thế giới khí vận chi tử. 】

Lão giả từ từ truyền âm: 【 mặt khác tiểu thế giới khí vận chi tử, ngươi muốn tìm mười cái, mới có thể để thượng Lục Chi Ly một người. 】

Nghe được lão giả nói như vậy, Ninh Thành Văn trong lòng cho dù có lại nhiều không cam lòng cũng chỉ có thể chịu đựng.

"Ngươi kêu Âu Dương Chí Minh đúng không?"

"Đúng vậy."

"Hôm nay trước như vậy, mặt sau có yêu cầu ta lại thông tri ngươi." Nói xong, Ninh Thành Văn xoay người liền ra cửa phòng.

Âu Dương Chí Minh lại là vui sướng như cuồng, có Ninh Thành Văn những lời này, hắn biết chính mình không có trở thành khí tử.

Mười ngày sau.

Thành chủ phủ trong hoa viên, một mảnh trên đất trống.

Lúc này trên đất trống trạm có hai trăm nhiều danh tu sĩ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cũng ở trong đó, nơi này mỗi người tu vi đều đạt tới Luyện Hư kỳ.

Lục Chi Ly đứng ở mọi người đằng trước, thấy mọi người tĩnh thanh, mới mở miệng: "Tại hạ Lục Chi Ly, đến từ Hạo Thiên Giới. Tin tưởng các ngươi cũng đều phát hiện đứng ở chỗ này người đều là đỉnh cấp thiên tài. Đại gia nếu tới Thiên Tài Thí Luyện, nên biết tiến vào ý nghĩa nơi. Kế tiếp ta muốn an bài mỗi ngày thủ thành nhân thủ, đại gia nhưng có ý nghĩa?"

Đợi trong chốc lát, thấy không ai nói chuyện, Lục Chi Ly tiếp tục nói: "Mọi người mỗi dục thịt khô cách ba ngày, cần thiết ra khỏi thành sát một lần yêu thú, còn lại thời gian các ngươi chính mình an bài."

Lục Chi Ly nói mới vừa nói xong, lập tức có người lấy ra một trương bàn trống, sau đó ở mặt trên đảo mãn ngọc giản.

"Hiện tại các ngươi mỗi người đi lên lĩnh một khối thân phận ngọc giản, ngọc giản có thể ký lục các ngươi tổng cộng giết nhiều ít yêu thú. Cuối cùng tích phân tối cao hai mươi người, rất có khả năng đến sẽ tới tiên nhân truyền thừa."

Nghe được có thể được đến tiên nhân truyền thừa, mọi người không cấm vui mừng khôn xiết.

Bắt được thân phận ngọc giản sau, sôi nổi lấy máu nhận chủ, thực mau ngọc giản thượng liền xuất hiện bọn họ từng người tin tức, bao gồm đến từ kia một

giới đều viết rành mạch, mặt khác còn có một cái dãy số.

Lập tức liền có người hỏi: “Lục đạo hữu, không biết ngọc giản mặt trên dãy số có ích lợi gì?”

Nhìn thấy có người hỏi ra tới, những người khác cũng đều sôi nổi dựng lên lỗ tai.

Lục Chi Ly giải thích nói: “Con số đại biểu chính là các ngươi chính mình đánh số, Thành chủ phủ bên ngoài có một mặt biểu hiện tường. Trên tường sẽ biểu hiện đánh số cùng với sát yêu thú tích phân, làm như vậy là vì bảo hộ đại gia cá nhân tin tức.”

Nghe vậy, mọi người sôi nổi thả ra thần thức đi xem Thành chủ phủ bên ngoài biểu hiện tường, kết quả nhìn đến tự hào cư nhiên đã bài đến hai ngàn nhiều, lại còn có ở gia tăng.

“Như thế nào sẽ có như vậy nhiều người?”

“Đúng vậy, chúng ta nơi này tổng cộng cũng liền hai trăm nhiều người.”

“Chẳng lẽ đem Hợp Thể kỳ cùng với dưới tu vi tu sĩ đều tính thượng?”

“Không rõ ràng lắm.”

“……”

Nghe thấy mọi người nghị luận, Lục Chi Ly lớn tiếng nói: “Đại gia an tĩnh một chút, nghe ta nói,”

Chờ tất cả mọi người an tĩnh, hắn mới tiếp tục nói: “Sở hữu tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa tu sĩ, phàm là tu vi đạt tới Luyện Hư kỳ trở lên, đều sẽ bị ký lục. Chỉ là những cái đó không có thân phận ngọc giản người không thể xem xét chính mình tích phân, nhưng là bọn họ giết chết yêu thú tích phân vẫn như cũ hữu hiệu. Bên ngoài vách tường tạm thời chỉ biểu hiện được đến thân phận ngọc giản tu sĩ, nơi này còn bao khẩu mặt khác mấy cái thành trì trung tu sĩ. Những cái đó không có thân phận ngọc giản tu sĩ, chỉ cần bọn họ giết chết một con yêu thú cũng sẽ bị ký lục. Cho nên cạnh tranh phi thường kịch liệt, các ngươi được đến thân phận ngọc giản có thể tùy thời xem xét chính mình tích phân.”

“Lục đạo hữu, những cái đó tu vi thấp hơn Luyện Hư kỳ tu sĩ, có phải hay không mặc kệ bọn họ sát nhiều ít yêu thú đều sẽ không bị ký lục?”

Lục Chi Ly chậm rãi nói: “Không, nếu là bọn họ giết chết yêu thú tích phân vượt qua nhất định con số cũng sẽ bị ký lục, bất quá hiện giờ tiêu chuẩn cụ thể là nhiều ít ta tạm thời không biết, dĩ vãng chỉ cần tu vi ở Luyện Hư kỳ dưới tu sĩ tích phân vượt qua một vạn liền sẽ bị ký lục.”

Một vạn tích phân cũng không phải là một cái số lượng nhỏ, Hợp Thể kỳ tu sĩ nhiều nhất cũng là có thể đối phó lục cấp yêu thú, có thể nói này cơ hồ là không có khả năng hoàn thành sự.

Lục Chi Ly nhìn về phía mọi người, hỏi: “Các ngươi nhưng còn có mặt khác vấn đề?”

“Ta có cái vấn đề, chính là những cái đó không có thân phận ngọc giản người, chỉ cần bọn họ tích phân tiến vào trước hai mươi, chẳng sợ bọn họ không có thân phận ngọc giản, cũng sẽ bị tuyển vì truyền thừa người sao?”

Lục Chi Ly thấy mọi người đều nhìn chằm chằm chính mình, nghĩ đến mọi người đều rất tò mò, lập tức liền giải thích nói: “Ta phía trước liền có nói qua, mọi người tích phân đều sẽ bị ký lục. Cho nên mặc kệ trên người có hay không ngọc giản, phàm là tích phân tiến vào trước hai mươi tu sĩ đều sẽ bị truyền tống đến truyền thừa cung điện.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến Âu Dương Tu Kỳ nói hắn năm đó cũng bị truyền tống vào truyền thừa nơi. Nghĩ đến hắn hẳn là giết chết không ít yêu thú, tích phân rất nhiều mới có thể bị lựa chọn.

Nói cách khác chẳng sợ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không cần ngọc giản, nhưng nếu là hai người giết yêu thú tích phân đủ nhiều, như cũ sẽ bị truyền tống tiến truyền thừa nơi.

Nguyên lai ở mọi người tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa thời khắc đó khởi, cũng đã bị tính kế ở bên trong, cho nên đây là tránh không được sự.

Lúc sau Lục Chi Ly lại đem ở đây hai trăm nhiều người phân thành tam đội, mỗi đội thủ thành một ngày.

Hôm sau.

Thái Nguyên Cổ Thành trên tường thành đứng đầy tu sĩ, mà tường thành phía dưới là vô số chỉ yêu thú, lúc này chúng nó đang ở điên cuồng mà công kích phòng ngự trận.

“Ầm ầm ầm…… Ngao ngao ngao…… Rống rống rống…… Phanh phanh phanh……”

Các loại thanh âm không ngừng vang vọng ở mọi người bên tai.

Tường thành hạ đủ loại yêu thú, cấp bậc thấp nhất đều ở tứ cấp, trước mắt tối cao cấp bậc chính là thất cấp.

Nhưng nơi này chính là có bát cấp, thậm chí cửu cấp yêu thú.

Nếu tới một con bát cấp hoặc là cửu cấp, phỏng chừng cái này thành trì nháy mắt đã bị san thành bình địa.

Bất quá trước mắt xem ra, tới công thành yêu thú tối cao cấp bậc ở thất cấp.

Phỏng chừng nhân tu bên này chỉ cần có người tu vi đạt tới Đại Thừa kỳ, lần sau tới công thành yêu thú, tuyệt đối sẽ có bát cấp.

“Lục đạo hữu, nếu là thành trì không có bảo vệ cho, sẽ như thế nào?” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía bên cạnh Lục Chi Ly hỏi, rốt cuộc phía dưới có vài chỉ thất

cấp yêu thú, nếu là bọn họ cùng nhau công kích nói, thành trì có thể hay không bảo vệ cho còn cũng còn chưa biết.

Lục Chi Ly thần sắc phức tạp mà nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, mới nói nói: "Nếu là Thái Nguyên Cổ Thành không có bảo vệ cho, chúng ta đây Hạo Thiên Giới tu sĩ sẽ mất đi tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa tư cách."

Ngạch……

Tiêu Lăng Hàn phát hiện chính mình giống như hỏi một cái không nên hỏi vấn đề.

Theo lý thuyết bậc này mật tân, Lục Chi Ly không nên nói cho hắn mới đúng.

Đây là ở báo ân?

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng nghĩ đến điểm này, thấy Tiêu Lăng Hàn không hảo tiếp tục hỏi lại, hắn nói tiếp hỏi: "Chúng ta đây tiểu thế giới cùng trung đẳng thế giới đâu?"

Lục Chi Ly trầm ngâm một lát mới nói nói: "Trung đẳng thế giới sẽ cùng chúng ta giống nhau mất đi tiến vào Thiên Tài Thí Luyện địa tư cách, bất quá này đối tiểu thế giới tu sĩ nhưng thật ra không có gì ảnh hưởng."

Từ Tiêu Lăng Hàn vừa rồi hỏi chuyện khởi, Lục Chi Ly liền dùng linh khí ngăn cách chung quanh người thám thính.

Bậc này mật tân nghĩ đến nếu là làm tiểu thế giới người đã biết, phỏng chừng một đám đều sẽ ở yêu thú công thành thời điểm trốn đến rất xa.

Khó trách đại thế giới cùng trung đẳng thế giới tu sĩ sẽ làm tiểu thế giới người đi đương pháo hôi.

Mắt thấy mặt sau còn có cuồn cuộn không ngừng tới rồi yêu thú, Lục Chi Ly lập tức an bài một đám tu sĩ ra khỏi thành sát yêu thú.

Hắn an bài người đều là Hóa Thần kỳ hòa hợp thể kỳ tu sĩ, Luyện Hư kỳ tu sĩ hắn cũng không có an bài. Đương nhiên những người này cũng không cần hắn an bài, rốt cuộc muốn được đến tích phân phải ra khỏi thành sát yêu thú. Đại đa số người đều muốn được đến truyền thừa, rốt cuộc được đến truyền thừa tương đương với một bước lên trời.

Rất nhiều Hóa Thần kỳ tu sĩ đều không muốn tham chiến, bởi vì bên ngoài yêu thú số lượng nhiều không nói, cấp bậc còn cao, nếu là một cái không chú ý đương trường phải bỏ mạng.

Nhưng bọn hắn tu vi thấp, không có quyền lên tiếng, hoặc là sát yêu thú, hoặc là lập tức chết.

Lại không muốn cũng chỉ có thể căng da đầu thượng.

"Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan đạo hữu không ra thành sát yêu thú sao?" Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tựa hồ không

có ra khỏi thành tính toán, Lục Chi Ly nghi hoặc nói.

Bởi vì hai người đối ngoại hiển lộ tu vi chỉ có Hợp Thể kỳ, hắn ngày hôm qua đem hai người gọi vào Thành chủ phủ thời điểm, có rất nhiều người đều không phục. Sôi nổi cảm thấy này hai người là lấy hắn quan hệ, hơn nữa hai người còn đến từ tiểu thế giới. Hắn chỉ có thể ở trong lòng cười khổ, kỳ thật hắn cũng muốn biết hai người thật là tu vi, nhưng người ta không hiển lộ bên ngoài, bọn họ lại không thể nào thục, loại sự tình này tự nhiên không hảo hỏi ra khẩu.

Hôm nay nhưng có rất nhiều người đều chờ xem hai người thực lực, cũng có thể nói là xem hai người chê cười.

Tiêu Lăng Hàn đáp: "Ngạch…… Chúng ta trước nhìn xem tình huống lại nói."

Đây là ở thúc giục bọn họ nhanh lên đi sát yêu thú?

Cảm giác được chung quanh người đều ở dùng mịt mờ ánh mắt đánh giá bọn họ, xem ra những người này đều tưởng bọn họ hiện tại đi sát yêu thú!

Hắn liền cố tình không bằng những người này ý!

Lục Chi Ly thấy hai người đều một bộ lão thần khắp nơi bộ dáng, trong lòng không khỏi có chút sốt ruột.

Lời nói dịu dàng nói: "Giống chúng ta có thân phận ngọc giản tu sĩ, lần đầu tiên sát yêu thú tích phân không được thấp hơn hai trăm, nếu là thấp hơn hai trăm sẽ bị mọi người liên hợp đuổi ra thành."

Tin tưởng chính mình nói như vậy rõ ràng, này hai người hẳn là có thể hiểu hắn ý tứ đi? Rốt cuộc này hai người giúp quá hắn, hắn đối hai người ảnh hưởng cũng không tồi, cho nên nên nhắc nhở vẫn là nhắc nhở một chút.

Sau khi nói xong, Lục Chi Ly liền chờ mong mà nhìn hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nghe vậy, liếc nhau, cư nhiên còn sẽ bị đuổi ra thành?

Hiện tại loại tình huống này bị đuổi ra thành, còn có thể sống sao?

Người bình thường là không thể sống, nhưng Tiêu Lăng Hàn có Long Ngọc không gian ở, hai người căn bản không cần lo lắng bên ngoài những cái đó yêu thú. Huống chi hắn còn sẽ thuấn di, thật sự không được, lại thuấn di rời đi, hoặc là dùng truyền tống phù.

Nhưng này đó đều là bảo mệnh át chủ bài, đặc biệt là Long Ngọc không gian, nếu là làm những người khác biết Tiêu Lăng Hàn có cái có thể tiến người sống không gian, phỏng chừng mọi người đều không hề đi đối phó yêu thú, sửa vì vây công bọn họ.

Yêu thú tự nhiên là muốn đi sát, bất quá bọn họ tưởng trước nhìn xem mặt khác Luyện Hư kỳ tu sĩ thực lực như thế nào.

Nhưng những người này một đám không đi sát yêu thú, lại đem bọn họ hai người nhìn chằm chằm, tính chuyện gì?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 436

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 436 hợp lực sát lang

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Nguyên lai còn có như vậy quy định, đa tạ Lục đạo hữu báo cho.”

Lục Chi Ly: “……”

Cho nên đâu?

Này liền xong rồi?

Tính.

Nên nhắc nhở, chính mình đã nhắc nhở qua.

Lập tức Lục Chi Ly liền nói: “Hai vị đạo hữu thỉnh tự tiện, tại hạ còn có việc.”

“Lục đạo hữu không cần phải xen vào chúng ta, ngươi cứ việc đi vội ngươi.”

Chờ Lục Chi Ly đi xa Thượng Quan Huyền Ý mới kỳ quái nói: “Ta như thế nào cảm thấy này Lục Chi Ly đối chúng ta thái độ tựa hồ thật tốt quá điểm.”

“Ngươi là tưởng nói nhân gia rắp tâm bất lương đi?” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, có chút đau lòng hắn.

Thượng Quan Huyền Ý là chưa bao giờ gặp được quá sẽ vô duyên vô cớ liền đối hắn người tốt, bởi vì kiếp trước trải qua, khó tránh khỏi sẽ đối những cái đó chủ động kỳ hảo người dâng lên phòng bị tâm.

“Không phải đều nói vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo sao?”

“Xác thật là như vậy cái lý, bất quá, Lục Chi Ly hẳn là không có gì ý xấu, hắn hẳn là cảm tạ chúng ta phía trước không so đo hiềm khích trước đây, thậm chí còn giúp hắn.”

“Không nói hắn, chúng ta khi nào đi sát yêu thú.” Nói lời này thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt lại nhìn về phía ngoài thành một con thất cấp băng sương cự lang.

Băng sương cự lang là băng thuộc tính yêu thú, yêu đan có thể luyện chế thành thích hợp Băng linh căn tu sĩ dùng đan dược, da lông có thể dùng để luyện chế pháp y.

Hiện giờ hai người đều là Luyện Hư kỳ, chỉ có một hai kiện thích hợp bọn họ tu vi xuyên pháp y.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên là coi trọng băng sương cự lang da lông, như vậy đại một con hẳn là có thể luyện chế hai ba kiện pháp y.

"Tạm thời không vội, trước nhìn xem những người khác thực lực, lại đi cũng không muộn."

Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý xem phương hướng nhìn lại, liếc mắt một cái liền thấy được băng sương cự lang, tự nhiên biết hắn ở đánh cái gì chủ ý.

Thượng Quan Huyền Ý có chút thất vọng "Nga" một tiếng.

Như vậy tốt luyện khí tài liệu, phỏng chừng phải bị những người khác nhanh chân đến trước!

Ai!

Thấy hắn rầu rĩ không vui bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cười nói: "Yên tâm, kia chính là một con thất cấp hậu kỳ yêu thú, người bình thường bắt không được nó."

Hai người nói chuyện công phu, ngoài thành đã chết không ít người cùng yêu thú.

Lúc này cũng có Luyện Hư kỳ tu sĩ kiềm chế không được, ra khỏi thành.

Khôn khéo người đều vững như Thái sơn, một đám đứng ở trên tường thành đồ sộ bất động.

Sôi nổi quan sát những người khác chiến đấu.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào chiến trường trung một người một hổ, đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Lăng Hàn, ngươi xem người nọ hảo sinh lợi hại!"

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý sở chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một người ăn mặc màu đen quần áo nam tu cùng một con thất cấp lúc đầu Liệt Diễm Hổ chiến thành một đoàn.

Nam tu chính là Phong linh căn, mà Liệt Diễm Hổ chính là hỏa thuộc tính yêu thú.

Mỗi lần Liệt Diễm Hổ phát ra ngọn lửa, mắt thấy liền phải đốt tới nam tu, nam tu trực tiếp một cái phong hệ pháp thuật liền đem ngọn lửa thổi tới rồi bên kia.

Lửa cháy ngọc tích hổ ngược lại bị nam tu dùng ra lưỡi dao gió cắt cả người là thương.

Một người một hổ chiến đấu rời xa mặt khác yêu thú cùng tu sĩ, tới gần hai người chỉ biết trở thành pháo hôi. Rốt cuộc những cái đó pháp thuật công kích nhưng không trường đôi mắt, sẽ không bởi vì ngươi vô tội, liền không công kích ngươi.

Trên tường thành không ít tu sĩ đều đang xem một người một hổ chiến đấu.

Từ người khác trong miệng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý biết được trong chiến đấu người nọ tên là Tiền Phong, là trung đẳng thế giới tu sĩ, tu vi Luyện Hư trung kỳ.

Ngoài thành các loại pháp thuật công kích, đủ mọi màu sắc, huyến lệ nhiều màu. Thân ở ở trên tường thành, nhìn lại giống như là ở chơi trò chơi. Chỉ tiếc những người đó không phải NPC, đều là có máu có thịt người, đã chết liền không thể lại sống lại.

Rất nhiều còn không có xuất chiến tu sĩ, xem nhiệt chút sôi trào; đương nhiên cũng có người nhát gan, xem kinh hồn táng đảm.

Tới rồi giữa trưa, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mới ra khỏi thành đi sát yêu thú.

Hai người trước thí nghiệm một chút, phát hiện giết chết một con tứ cấp yêu thú chỉ có năm tích phân; ngũ cấp yêu thú mười tích phân; lục cấp yêu thú mười lăm tích phân; thất cấp yêu thú hai mươi tích phân.

Bọn họ phải được đến hai trăm tích phân, tứ cấp yêu thú chỉ cần giết 40 chỉ là được. Đối với hai người tới nói, như thế thực dễ dàng.

Tiêu Lăng Hàn ở đối phó yêu thú khi, vẫn cứ chỉ sử dụng lôi hệ pháp thuật cùng kiếm thuật.

“Rống rống rống…… Ngao ngao ngao……”

“Phanh phanh phanh…… Rầm rầm……”

Các loại thanh âm vang vọng ở hai người bên tai, hai người một đường giết đến băng sương cự lang trước mặt, nó mới là hai người mục đích.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trước thử công kích một chút băng sương cự lang, phát hiện băng thuộc tính linh khí đối nó hiệu quả không lớn. Nếu là sử dụng hỏa thuộc tính linh khí phỏng chừng sẽ đem một thân da lông thiêu hủy, lôi thuộc tính công kích khẳng định cũng không được.

“Lăng Hàn, làm sao bây giờ? Gia hỏa này nhìn qua khó đối phó.” Thượng Quan Huyền Ý tránh thoát băng sương cự lang công kích, đứng ở Tiêu Lăng Hàn bên người hỏi.

“Xác thật không dễ làm.” Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, này thật đúng là cái nan đề.

Trước công chúng, hắn lại không thể bại lộ mặt khác linh căn.

Thượng Quan Huyền Ý dư quang thấy có Mộc linh căn tu sĩ, dùng dây mây đem yêu thú giết chết.

Trước mắt sáng ngời: “Lăng Hàn, chúng ta không dùng tốt pháp thuật công kích nó, có thể cho biến dị Thiên Ti Đằng đem nó vây khốn, chúng ta lại dùng kiếm đối phó nó.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Biến dị Thiên Ti Đằng gia hỏa này đã sớm bị hắn quên đi ở góc xó xỉnh.

Hiện giờ hắn đã có Luyện Hư đỉnh tu vi, biến dị Thiên Ti Đằng cũng coi như là dính hắn quang, đi theo hắn liền lôi kiếp cũng chưa vượt qua, liền tấn chức tới rồi thất cấp.

Chiến lực tuy rằng không có những cái đó vượt qua lôi kiếp linh thực cường, nhưng tốt xấu cũng là thất cấp đỉnh linh thực. Đối phó so nó cấp bậc thấp một cái tiểu cảnh giới yêu thú, không nói giết chết, vây khốn hẳn là hoàn toàn không có vấn đề.

Lập tức, Tiêu Lăng Hàn liền đem biến dị Thiên Ti Đằng từ Long Ngọc không gian trung phóng ra.

Nhìn đến biến dị Thiên Ti Đằng hiện giờ bộ dáng, hắn không cấm nhẹ "Di" một tiếng.

Gia hỏa này hơi thở rõ ràng so với phía trước cường không được không ít, chẳng lẽ nó ở không gian trung ăn vụng thứ gì?

【 chủ nhân, là thụ gia gia dạy ta tu luyện phương pháp. 】 như là đã nhận ra Tiêu Lăng Hàn ý tưởng, biến dị Thiên Ti Đằng chạy nhanh truyền âm.

Nãi thanh nãi khí thanh âm quanh quẩn ở Tiêu Lăng Hàn thức hải.

"Không tồi, linh thức gần như hoàn chỉnh." Hắn còn nhớ rõ mới gặp biến dị Thiên Ti Đằng thời điểm, nó còn không thể truyền âm. "Ngươi nói thụ gia gia là Thế Giới Thụ?"

【 ân……. 】

"Được rồi, có chuyện gì mặt sau lại nói, hiện tại ngươi đi đem kia chỉ băng sương cự lang vây khốn, chúng ta muốn nó da lông."

【 tốt, chủ nhân. 】

Biến dị Thiên Ti Đằng lấy cực nhanh tốc độ lớn lên, từng cây dây mây lại thô lại thạch càng, không sợ chút nào băng sương cự lang phát ra công kích, bay thẳng đến nó lan tràn qua đi.

"Ngao ô ~~ ngao ô ~~" băng sương cự lang một bên tru lên, một bên hướng tới Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phát ra công kích.

Nhìn đến một cây màu xanh lục thực vật triều chính mình quấn tới, băng sương cự lang một cái nhảy lên tránh đi sau, móng vuốt gắt gao mà đạp lên trên mặt đất dây đằng thượng. Đáng tiếc dây đằng quá nhiều, nó căn bản là dẫm không xong, không trong chốc lát dây đằng liền đem nó chân trước cuốn lấy.

Biến dị Thiên Ti Đằng hạ quyết tâm phải hảo hảo biểu hiện chính mình, tự nhiên là toàn lực ứng phó. Nó cuốn lấy băng sương cự lang chân sau, lại vừa thu lại, băng sương cự lang thật lớn thân thể trực tiếp bị vướng ngã trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cầm kiếm nhân cơ hội triều băng sương cự lang công kích qua đi, hai người kiếm tự nhiên là nhắm ngay nó nhược điểm eo bụng chỗ, dù sao muốn lột da thời điểm, trên bụng sớm muộn gì sẽ khai một đao.

Băng sương cự lang cảm giác được trí mạng nguy hiểm, "Ngao ô ~~~ ngao ô ~~" trong miệng phát ra phẫn nộ tiếng kêu, giãy giụa suy nghĩ muốn chạy trốn ly.

Trong miệng còn không dừng phun ra băng trùy, lấy băng sương cự lang vì trung tâm trăm mét nội độ ấm hạ thấp không ít.

"Phốc" một tiếng, băng sương cự lang trên bụng vững chắc ăn Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm.

"Ngao ô ~~ ngao ô ~~ ngao ô ~~" đau băng sương cự lang không ngừng kêu rên, kim đâm suy nghĩ muốn bò dậy. Đáng tiếc liền như vậy một lát sau, nó mặt khác ba con chân cũng bị biến dị Thiên Ti Đằng cấp cuốn lấy.

Thượng Quan Huyền Ý liền Tiêu Lăng Hàn vừa rồi đâm xuống vị trí, lại lần nữa đâm nhất kiếm.

"Ngao ô ~~ ngao ô ~~"

Đau đớn lại lần nữa truyền đến, băng sương cự lang hoàn toàn bùng nổ tiến vào cuồng bạo trạng thái, trên người quấn lấy dây mây nhất nhất bị nó đứt đoạn.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn đối bên người Thượng Quan Huyền Ý dặn dò nói: "Băng sương cự lang cuồng hóa, cẩn thận một chút."

"Hảo, ngươi cũng cẩn thận."

Sau khi cuồng hóa băng sương cự lang ít nhất có thất cấp đỉnh thực lực, hiện tại nó mặc kệ ngươi là ai, phàm là xuất hiện ở nó cảm giác trong phạm vi sinh mệnh thể, đều đem coi là địch nhân, vô khác biệt công kích.

Vô số băng trùy triều Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đâm tới, hai người phi đến giữa không trung, trong chốc lát tả, trong chốc lát hữu, không ngừng hiện lên.

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý băng thuộc tính pháp thuật đối băng sương cự lang thương tổn không lớn, nhưng hắn chuyên môn nhắm ngay băng sương cự lang đôi mắt công kích.

Chỉ thấy hắn lập giữa không trung, từng cây lóe hàn quang băng tiễn bị hắn cô đọng ra tới, thế như chẻ tre mà thứ hướng băng sương cự lang. Chẳng sợ băng sương cự lang né qua đại bộ phận băng tiễn, cũng có mấy cây đâm vào nó trong mắt.

Mà Tiêu Lăng Hàn kiếm, bay thẳng đến băng sương cự lang không mù một khác con mắt đâm tới. Đáng thương băng sương cự lang thân thể lại một lần bị

Thiên Ti Đằng cuốn lấy, làm nó có nghĩ thầm trốn, lại trốn không thoát, Mặc Hàn Kiếm không hề trở ngại đâm vào nó trong mắt.

Đến tận đây, băng sương cự lang hai con mắt đều hạt rớt.

Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, Mặc Hàn Kiếm lại về tới trong tay hắn. Từ hắn đem Mặc Hàn Kiếm nhận chủ sau, sử dụng tới càng ngày càng thuận buồm xuôi gió.

"Ngao ô ~" băng sương cự lang phát ra thống khổ than khóc, máu tươi chảy đầy đất.

Tuy rằng nó bộ dáng thực thê thảm, bất quá Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại không có buông tha nó tính toán.

Hai người cầm kiếm lại lần nữa triều băng sương cự lang bay đi.

Sau nửa canh giờ.

"Ngao ô……" Băng sương cự lang không cam lòng mà than khóc một tiếng, liền chặt đứt khí.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sợ đem băng sương cự lang da lông hư hao, dẫn tới trận chiến đấu này bọn họ ba cái đánh băng sương cự lang một cái, cũng dùng nửa canh giờ mới đem nó giải quyết.

Đương nhiên người ở bên ngoài xem ra bọn họ ứng phó thực cố hết sức, phí chín trâu hai hổ mới đem băng sương cự lang giết chết.

Kỳ thật chính yếu phóng nguyên nhân vẫn là bởi vì hai người cũng chưa đem hết toàn lực, rốt cuộc bọn họ ở chỗ này trời xa đất lạ, cùng mặt khác tất cả mọi người xem như cạnh tranh quan hệ, tự nhiên không thể bại lộ toàn lực, trở thành những người khác nhằm vào đối tượng.

Lần này cùng nhau chiến đấu nhưng thật ra ngoài ý muốn ma hợp Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng Thiên Ti Đằng phối hợp, này đối bọn họ về sau cùng nhau chiến đấu cũng có chỗ lợi.

Tiêu Lăng Hàn thu hồi băng sương cự lang thi thể, hai người liền hướng cửa thành phương hướng bay đi.

Sắp đến cửa thành khi, hai người thấy vài tên Lăng Kiếm Tông đệ tử. Thấy bọn họ bị yêu thú vây quanh, ứng phó đến rất là cố hết sức, hai người thuận tay liền đem kia mấy chỉ yêu thú cấp diệt.

Mấy người đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phải rời khỏi khi, trong đó một người gọi lại bọn họ.

"Tiêu sư thúc, Thượng Quan sư thúc xin dừng bước."

Hai người theo tiếng nhìn lại, nói chuyện người nhìn qua có điểm quen mặt. Hồi tưởng một chút, người này không phải tông chủ Kiếm Vô Phong đồ đệ sao?

Không biết người này muốn làm sao, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nhìn về phía nói chuyện người, “Ngươi có việc?”

Tiêu Vạn Vinh nhìn nhìn bốn phía, có chút khó xử nói: “Có không thỉnh hai vị sư thúc mượn một bước nói chuyện?”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, theo sau Tiêu Lăng Hàn vung tay lên, Tiêu Vạn Vinh liền cùng bọn họ cùng nhau xuất hiện ở trên tường thành.

Đột nhiên liền thay đổi địa phương, Tiêu Vạn Vinh còn có chút hồi bất quá thần.

Bởi vì Thái Nguyên Cổ Thành hiện tại có trận pháp bảo hộ, giống nhau giống bọn họ này đó cấp thấp tu sĩ đều yêu cầu từ cửa chính tiến. Nhưng vừa rồi hắn là trực tiếp bị hai người mang theo từ trên tường vây liền bay tiến vào, vậy nói hai vị sư thúc trên người có có thể tùy ý ra vào Thái Nguyên Cổ Thành lệnh bài.

Nghĩ đến này, hắn đối hai người càng thêm bội phục, không hổ là có thể trở thành lão tổ đồ đệ người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 437

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 437 khách không mời mà đến

Tiêu Lăng Hàn thấy Tiêu Vạn Vinh tới rồi trên tường thành, thế nhưng khởi xướng ngốc! “Nói đi.”

Lạnh như băng thanh âm vang vọng ở bên tai, Tiêu Vạn Vinh lập tức hoàn hồn, vội vàng nói: “Hai vị sư thúc hảo, ta kêu Tiêu Vạn Vinh, gia sư Kiếm Vô Phong. Mấy ngày hôm trước ta trong lúc vô ý nghe thấy Âu Dương Chí Minh cùng Khánh Nguyên Giới Quách Tử Nguyên, Quách Tử Khải hai người thương lượng phải đối phó Thượng Quan sư thúc. Lúc ấy ta liền nghĩ đến nói cho hai vị sư thúc, chỉ là ta thấp cổ bé họng, hơn nữa tu vi thấp, cho nên…… Vô pháp đi hai vị sư thúc nơi ở.”

Nói nơi này hắn thật cẩn thận mà quan sát đến hai người sắc mặt, trong lòng thấp thỏm không thôi.

Cũng không biết chính mình tùy tiện nói ra này đó, hai vị sư thúc có thể hay không tin hắn?

Nên sẽ không cho rằng hắn là ở bàn lộng thị phi, châm ngòi ly gián đi?

Kia như vậy chính mình chẳng phải là vác đá nện vào chân mình?

Vô cớ nằm cũng trúng đạn Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: “Đối phó ta làm cái gì? Ta cùng những người này giống như đều không có thù đi.”

Hắn mỗi ngày đều cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau, phải đối phó hắn là liền Tiêu Lăng Hàn cùng nhau đối phó, vì cái gì chỉ cần chỉ nghĩ đối phó hắn một người?

Thật sự cho rằng hắn là mềm quả hồng?

“Cái này ta cũng không biết, bất quá phía trước ta thấy Âu Dương Chí Minh lén lút mà đi ra ngoài quá hai lần, sau khi trở về hắn liền đặc biệt cao hứng.” Tiêu Vạn Vinh bị hai người xem ngạch đổ mồ hôi lạnh, căng da đầu tiếp tục nói.

Trong lòng âm thầm kêu khổ, hai vị sư thúc vô hình trung phát ra uy thế, làm hắn một cái Hóa Thần kỳ tu sĩ hoàn toàn chịu không nổi, cũng không biết hai người đến tột cùng là cái gì tu vi?

Hơn nữa hai người vừa mới giết không ít yêu thú, trên người còn mang theo một cổ hung thần chi khí.

Rất sợ hai người không tin, Tiêu Vạn Vinh lập tức bảo đảm nói: “Hai vị sư thúc, ta thề, vừa rồi ta sở chi ngôn những câu là thật.”

Còn ở Lăng Kiếm Tông là lúc, Kiếm Vô Phong khiến cho hắn giao hảo Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, chỉ là khi đó hắn vẫn luôn vô duyên nhìn thấy hai người.

Hắn nhưng nghe nhà mình sư tôn nói qua, hai vị sư thúc nhập môn khảo hạch đi xong thang trời mới dùng mấy cái canh giờ, chỉ so hai vị lão tổ chậm như vậy một chút.

Nếu là có thể tồn tại đi ra ngoài nói, hắn sẽ là Lăng Kiếm Tông đời kế tiếp chưởng môn.

Về sau Lăng Kiếm Tông còn muốn dựa này đó thiên phú tốt sư thúc chút che chở, hắn tự nhiên không hy vọng hai người bị tiểu nhân tính kế đi.

"Được rồi, chưa nói không tin ngươi." Thấy Tiêu Vạn Vinh khẩn trương hề hề bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn liếc hắn liếc mắt một cái.

"Kia Thượng Quan sư thúc……"

Tiêu Lăng Hàn không đợi hắn nói xong, liền nói: "Không chuyện của ngươi, chuyện này ngươi coi như làm không biết, phía trước như thế nào, về sau vẫn là như thế nào."

"Hảo, ta hiểu được." Tiêu Vạn Vinh gật đầu tỏ vẻ chính mình đã hiểu, rốt cuộc hắn hiện tại tu vi thấp, nơi này tất cả đều là thiên tài đệ tử, hắn nơi này tu vi chỉ có thể xem như lót đế tồn tại.

"Này đó cho ngươi lưu trữ bảo mệnh, ngươi hiện tại là ra khỏi thành, vẫn là hồi chỗ ở?" Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra mười trương truyền tống phù đưa cho Tiêu Vạn Vinh, tính làm là đối hắn đáp tạ.

"Đây đều là ta nên làm, sao dám thu sư thúc đồ vật." Tiêu Vạn Vinh vội vàng chậm lại, nhưng tầm mắt lại mắt trông mong mà khóa ở Tiêu Lăng Hàn trong tay phù triện thượng.

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên nhìn thấy Tiêu Vạn Vinh tâm khẩu bất nhất bộ dáng, trực tiếp "Phụt" một tiếng, bật cười.

Tiêu Vạn Vinh biết chính mình vừa rồi biểu hiện quá mức rõ ràng, gương mặt không cấm có chút nóng lên, cực kỳ quẫn bách.

"Cho ngươi ngươi liền cầm, trưởng giả ban không thể từ." Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình nói, kỳ thật nói lời này thời điểm, hắn trong lòng còn cảm thấy quái quái, chủ yếu là Tiêu Vạn Vinh muốn so với hắn rất tốt mấy chục tuổi, rõ ràng chính mình hẳn là vãn bối mới đúng.

"Vậy đa tạ Tiêu sư thúc."

Tiêu Vạn Vinh vui sướng mà tiếp nhận phù triện, tiểu tâm mà thu lên. Mới nói tiếp: "Liền không quấy rầy hai vị sư thúc, ta về trước chỗ ở đi."

"Ân."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chờ Tiêu Vạn Vinh rời đi sau, liền tính toán trở về.

Chỉ là hai người mới đi đến tường thành bên cạnh, đã bị người gọi lại.

“Hai vị đạo hữu dừng bước.”

Hai người nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy sáu gã ăn mặc hắc bạch giao nhau phục sức nam tu triều hai người đi tới.

Đám người tới gần, Tiêu Lăng Hàn mới hỏi nói: “Vài vị đạo hữu có việc?”

Trong đó một người vừa chắp tay nói: “Vừa rồi thấy hai vị đạo hữu giết một con thất cấp băng sương cự lang, nhị vị hảo bản lĩnh.”

Nghe không ra người này là ở khen bọn họ vẫn là ở biếm bọn họ, Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nói: “Đạo hữu giây mâu tán, nói ra thật xấu hổ, chúng ta là ba đối một, thắng ở nhân số nhiều.”

“Hai vị đạo hữu không cần khiêm tốn, lần này chúng ta chủ yếu là muốn hỏi kia chỉ băng sương cự lang thi thể, hai vị bán hay không?”

Nguyên lai những người này là coi trọng băng sương cự lang, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên sẽ không bán, rốt cuộc băng sương cự lang thi thể bọn họ lưu trữ còn hữu dụng. “Xin lỗi, chúng ta cũng không tính toán bán băng sương cự lang thi thể.”

“Một khi đã như vậy, vậy không quấy rầy hai vị đạo hữu.” Nói xong, sáu người xoay người rời đi.

Nhìn sáu người đi xa bóng dáng, Tiêu Lăng Hàn đôi mắt hơi hơi nheo lại.

“Lăng Hàn, đêm nay chúng ta sợ là phải có khách nhân tới.”

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng nhìn ra mấy người trong mắt khinh thường, còn có kia che giấu không được tham lam.

“Đi thôi, trở về thu thập một chút, chuẩn bị đón khách.” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý vai, hai người cùng nhau phi hạ tường thành.

“Lăng Hàn, ta như thế nào cảm thấy ngươi lời này nghe tới quái quái?”

“Có sao?”

“Có điểm giống……” Thanh lâu chiêu khách nữ tử.

“Giống cái gì?”

“Không có gì.”

“……”

Không bao lâu, hai người liền trở lại bọn họ cư trú sân.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là đem băng sương cự lang thi thể lấy ra tới.

“Phía trước ở bên ngoài sát băng sương cự lang thời điểm, không cảm thấy nó có bao nhiêu cao lớn. Hiện tại lại đem toàn bộ sân đều phải chiếm đầy, đột nhiên cảm thấy nó hảo cao lớn.”

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra kiếm, chuẩn bị trước lột da, lại đem mặt khác hữu dụng tài liệu rửa sạch ra tới.

Tiêu Lăng Hàn cười nói: “Đại, chẳng phải càng tốt, thuyết minh tài liệu nhiều.”

Theo sau hắn cũng đi đến băng sương cự lang thi thể bên, lấy ra một cái thùng, sấn hiện tại nó thi thể còn không có lạnh thấu, chuẩn bị đem nó huyết thu thập lên.

Chờ hai người đem băng sương cự lang thi thể xử lý tốt, đã là một canh giờ về sau.

“Mệt mỏi quá, hảo muốn ngủ!”

Thượng Quan Huyền Ý một thí cốc ngồi ở ghế đá thượng, bưng lên Tiêu Lăng Hàn đưa qua trà liền uống một ngụm.

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến buổi tối khả năng còn có chiến đấu, mà hôm nay bọn họ đi ra ngoài sát yêu thú tiêu hao linh khí cũng còn không có khôi phục.

Dặn dò nói: “Trước đem trong cơ thể linh khí khôi phục, lại đi ngủ.”

“Ân, ta cảm giác chính mình sa đọa, từ trước ta nhưng cho tới bây giờ không ngủ được, đều là đả tọa thay thế ngủ.”

“Ngủ không có gì không tốt, có thể thả lỏng, còn có thể……” Song tu!

“Đình chỉ.” Không đợi Tiêu Lăng Hàn nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền vươn tay che lại hắn miệng. Gia hỏa này, nhất định lại muốn nói chút không biết xấu hổ nói.

Đêm.

Bởi vì có yêu thú tập thành, Thái Nguyên Cổ Thành ban đêm cũng không quạnh quẽ, tương phản tương đương náo nhiệt, đặc biệt là cửa thành bên kia.

Tương đối tới nói, ở vào thành trung tâm Thành chủ phủ phụ cận liền phải quạnh quẽ nhiều.

An tĩnh trên đường phố, ngẫu nhiên sẽ có một hai cái người đi đường đi ngang qua.

Lúc này, trên đường phố đột nhiên xuất hiện mấy cái lén lút thân ảnh, bọn họ chính hướng tới Tiêu Lăng Hàn hai người sở trụ sân bước vào.

Nằm ở trên giường Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đột nhiên mở mắt ra, lẫn nhau lẫn nhau nhìn thoáng qua.

“Có khách đến cửa.”

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt nhắm chặt, trong miệng lẩm bẩm: "Thật phiền nhân, hơn phân nửa đêm không ngủ được, nhiễu người thanh mộng."

Cả người lại súc tiến Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, gắt gao mà ôm lấy hắn.

Nghĩ, bên ngoài những người đó cũng thật là, còn không phải là một con thất cấp băng sương cự lang sao?

Cần thiết nửa đêm không ngủ được, chạy tới giết người đoạt bảo sao?

Sinh hoạt cũng quá không theo đuổi.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay vuốt ve Thượng Quan Huyền Ý tóc, sủng nịch nói: "Vậy ngươi tiếp tục ngủ, ta một người đi thu thập bọn họ."

"Như vậy sao được, nói tốt muốn cùng nhau, như thế nào có thể làm ngươi một mình đi đối mặt."

Lời nói là nói như vậy, nhưng Thượng Quan Huyền Ý ôm Tiêu Lăng Hàn tay càng khẩn.

Tiêu Lăng Hàn buồn cười mà nhìn hắn động tác, cười ngâm ngâm nói: "Nhưng ngươi ôm ta không buông tay, chúng ta như thế nào đi ra ngoài? Chẳng lẽ phải đợi bọn họ giết đến trong phòng tới?"

"Bọn họ không phải vừa tới sao? Muốn phá trận còn cần hảo muốn trong chốc lát." Thượng Quan Huyền Ý không thèm để ý nói, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau bố trí trận pháp, tự tin bên ngoài mấy người không có khả năng dễ dàng như vậy phá vỡ.

"Phàm là đều có liệt ngoại, trong tay bọn họ giống như có cái có thể cắn nuốt trận pháp bảo vật, phỏng chừng lại có mười lăm phút nên phá trận."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức thả ra thần thức đi xem xét, quả nhiên liền nhìn đến bọn họ trong đó một người trong tay cầm một cái mâm tròn, mà cái kia mâm tròn đang ở cắn nuốt bọn họ trong viện trận pháp.

Thấy vậy, hắn hai mắt tỏa ánh sáng, lập tức liền ngồi lên, trong miệng khen: "Bảo bối nha, thứ tốt!"

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn dáng vẻ này, liền biết hắn đây là coi trọng cái kia nam tu trong tay đồ vật.

"Hiện tại muốn rời giường?"

"Đương nhiên, nếu là đợi chút làm cho bọn họ đánh tới trong phòng tới, phá hủy bàn ghế liền không hảo."

Lấy quá một bên trên quần áo quan Huyền Ý lập tức khoác ở trên người, theo sau đem Tiêu Lăng Hàn quần áo cũng cầm lại đây.

Hai người thu thập hảo sau, cùng nhau đi vào trong viện.

“Chúng ta trước bố trí một cái vây trận, miễn cho trong chốc lát động tĩnh quá lớn, phòng ốc bị đánh hư, chúng ta hai nên ăn ngủ đầu đường.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một phen trận kỳ, chuẩn bị bắt đầu bày trận, thuận tay phân một nửa cấp Thượng Quan Huyền Ý.

Tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua trận kỳ, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra chính mình bổn danh pháp khí, “Lăng Hàn, chúng ta dùng cái này trận bàn tới bố trí trận pháp, tốt không?”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn mày nhíu chặt, đối phương trong tay có cái có thể cắn nuốt trận pháp đồ vật, nếu là Thượng Quan Huyền Ý bản mạng pháp khí bị nuốt làm sao bây giờ?

Tiêu Lăng Hàn không tán đồng nói: “Có phải hay không có điểm quá mạo hiểm?”

“Đến lúc đó là ai nuốt ai, còn khó mà nói!”

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt xẹt qua một đạo kim quang, hắn trực giác cái kia đồ vật đối Càn Khôn Thần Trận Bàn có chỗ lợi.

“Ngươi suy xét hảo?”

“Ân, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ không có hại. Lại nói, ngươi khẳng định cũng sẽ không làm ta có hại.”

“Thật bắt ngươi không có biện pháp.”

Thương lượng hảo sau, hai người liền bắt đầu bố trí trận pháp.

Hai mươi phút sau.

Trong viện phòng ngự trận rốt cuộc bị phá khai, sáu người vui mừng khôn xiết, nếu không phải sợ bị trong phòng hai người nghe thấy, bọn họ đều tưởng cười lớn một tiếng.

Sáu người tay chân nhẹ nhàng mà đến gần sân, phát hiện trong viện im ắng một mảnh.

Suy đoán hai người hẳn là ở tu luyện, rốt cuộc bọn họ ban ngày đối phó yêu thú tiêu hao không ít, hiện tại khẳng định là ở khôi phục đan điền trung linh khí.

Sáu người ăn ý mà đi hướng phòng ngủ chính.

Chỉ là sáu người mới đi đến một nửa, liền phát hiện chính mình tựa hồ vẫn luôn tại chỗ đảo quanh. Trong đó có cái hiểu trận pháp người, lập tức minh bạch bọn họ đây là lại đi vào một cái trận pháp trúng.

Chợt hắn lấy ra phía trước cái kia mâm tròn, bắt đầu làm này cắn nuốt vây khốn bọn họ trận pháp.

Đang ở mấy người nghị luận gian, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền xuất hiện ở bọn họ trước mặt.

Nhìn thấy hai người sau, trong đó một người xấu hổ cười nói: “Hai vị đạo hữu thật xảo.”

Tiêu Lăng Hàn khoanh tay trước ngực, dù bận vẫn ung dung nhìn mấy người, cười lạnh nói: “Là đĩnh xảo, vài vị nhã hứng cũng thật hảo, nửa đêm canh ba chạy đến chúng ta nơi ở tới, có việc gì sao?”

Mấy người lẫn nhau đưa mắt ra hiệu, chuẩn bị sấn hiện tại trận pháp còn chưa phá vỡ, thanh âm sẽ không truyền tới bên ngoài đi, nhân cơ hội giết trước mắt hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tự nhiên là thấy mấy người ánh mắt gian giao lưu, hai người cũng không nghĩ lại cùng này mấy cái người sắp chết vô nghĩa.

Bọn họ phân biệt lấy ra kiếm, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di đến trong đó một người trước mặt, ở hắn còn không có phản ứng lại đây khoảnh khắc, nhất kiếm cắt qua hắn yết hầu, theo sau đầu liền rơi xuống đất.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 438

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 438 Huyền Ý mất tích

Thượng Quan Huyền Ý bên kia cũng động, hắn rút ra kiếm, nhất chiêu Trảm Quang Thời Vũ, thời gian yên lặng. Mà trước mặt hắn tu sĩ chỉ có thể trơ mắt mà nhìn phiếm hàn quang kiếm, đâm vào chính mình ngực.

Còn lại người tự nhiên sẽ không làm nhìn chính mình đồng môn bị giết, đang muốn tiến lên đi cứu người khi, lại phát hiện mặt đất không biết từ nơi nào chạy ra vô số căn dây đằng, đem bọn họ gắt gao mà cuốn lấy.

Lúc này mấy người mới nhớ tới, phía trước này hai người cùng băng sương cự lang đại chiến thời điểm, có một gốc cây rất lợi hại yêu thực cũng ra tay.

“Cháy rực, thả ra dị hỏa thiêu chết này đó dây đằng.”

“Hảo.”

Biến dị Thiên Ti Đằng hiện tại linh trí toàn bộ khai hỏa, tự nhiên là nghe hiểu hai người đối thoại, nghe được” dị hỏa” hai chữ, chạy nhanh cùng Tiêu Lăng Hàn truyền âm 【 chủ nhân, bọn họ có dị hỏa, tiểu đằng thiên địch. 】

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng cười.

Có dị hỏa.

Vừa lúc.

Hỗn Độn Thánh Viêm tựa hồ là bị trọng thương, cho nên mới không điều chính mình. Nếu là có có thể cắn nuốt dị hỏa, phỏng chừng nó lập tức liền sẽ ra tới kiếm ăn.

Rốt cuộc ăn dị hỏa có trợ nó khôi phục.

Chợt hắn cấp Thiên Ti Đằng truyền âm 【 đừng động dị hỏa sự, trước cuốn lấy bọn họ. 】

Tuy rằng thân mình sợ hãi run bần bật, nhưng biến dị Thiên Ti Đằng không dám ngỗ nghịch Tiêu Lăng Hàn ý tứ, chỉ phải vâng theo.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhanh chóng giết một người sau, lập tức xuống phía dưới một người đi đến.

“Đừng, đừng giết ta, đây là ta không gian giới tử, ta đem ta sở hữu cất chứa đều cho các ngươi, cầu các ngươi đừng giết ta.” Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đằng đằng sát khí mà triều chính mình đi tới, trong đó một người nhịn không được xin tha nói.

Hiện tại hắn cả người đều bị dây đằng cuốn lấy, tạm thời không có cách nào tránh thoát khai, chỉ có thể trước giữ được tánh mạng lại nói.

"Rất có tự mình hiểu lấy." Tiêu Lăng Hàn nói xong, trực tiếp vận khởi linh khí, duỗi tay một hút, đoạt quá người nọ trong tay không gian giới tử. Ở hắn kinh hỉ trong ánh mắt, trong tay kiếm hướng tới cổ hắn chém tới.

Hắn hoảng sợ mà trừng lớn mắt, lắp bắp nói: "Ngươi, ngươi……" Nói chuyện không tính toán gì hết.

Máu tươi văng khắp nơi, lại không một giọt dừng ở Tiêu Lăng Hàn trên người.

Kẻ giết người, người hằng sát chi!

Tiêu Lăng Hàn cũng không phải là thánh nhân, người khác đều phải giết hắn, hắn còn buông tha người nọ.

Tương phản, hắn lạnh nhạt thả vô tình.

Bên này Thượng Quan Huyền Ý cũng lại lần nữa giết chết một người.

Có dị hỏa tên kia tu sĩ đã thả ra dị hỏa, bắt đầu đốt cháy quấn quanh ở trên người hắn dây đằng.

Người này có được dị hỏa chính là chụp danh mười ba Lưu Li Lưu Tinh Viêm.

Thiên Ti Đằng tuy rằng cực kỳ thống khổ, bất quá nó lại không dám thu hồi dây đằng, chỉ có thể nhịn đau gắt gao mà cuốn lấy còn thừa hai người.

Cảm nhận được dị hỏa hơi thở, Tiêu Lăng Hàn trong thân thể Hỗn Độn Thánh Viêm lập tức lao tới, hướng tới Lưu Li Lưu Tinh Viêm bay đi. Ở mọi người cũng chưa thấy rõ dưới tình huống, Hỗn Độn Thánh Viêm bao vây lấy Lưu Li Lưu Tinh Viêm," vèo" mà lưu lại một đạo tàn ảnh, toản hồi Tiêu Lăng Hàn trong thân thể.

Tên kia có được dị hỏa tu sĩ đang nghĩ ngợi tới, đợi chút chính mình thoát vây sau, liền đem trước mắt này hai người cùng nhau đốt cháy thành tro tẫn.

Ngay sau đó hắn liền cảm giác chính mình cùng Lưu Li Lưu Tinh Viêm chi gian khế ước tách ra, há mồm liền phun ra một ngụm máu tươi.

Mất đi dị hỏa, hắn cũng liền không có dựa vào, cùng một người khác thực mau liền bị Tiêu Lăng Hàn hai người cùng nhau giải quyết rớt.

Thu hồi mấy người không gian giới tử, Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa hủy thi diệt tích.

Hai người làm tốt này đó, mới nhớ tới cái kia có thể cắn nuốt trận pháp mâm tròn.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức cảm ứng Càn Khôn Thần Trận Bàn lúc này trạng huống, ngay sau đó trên mặt hắn liền lộ ra vui mừng, không nghĩ tới cái kia mâm tròn thật sự có thể bị Càn Khôn Thần Trận Bàn phản hấp thu.

Nhìn trận bàn còn có trong chốc lát mới có thể hấp thu hoàn thành, hai người liền đem vừa rồi sáu người không gian giới tử sửa sang lại một chút.

Không gian giới tử trung thượng phẩm linh thạch cùng sở hữu không sai biệt lắm mười hai trăm triệu, hơn nữa bên trong còn có năm vạn nhiều cực phẩm linh thạch.

Này sáu người như thế giàu có, ít nhất cũng là trung đẳng thế giới tu sĩ.

Trong đó có một cái là luyện đan sư, giới tử bên trong tất cả đều là các loại thất cấp linh thảo, bát cấp chỉ có vài loại, còn có không ít đan dược; còn có một người là trận pháp sư, giới tử bên trong còn có không ít trận kỳ trận bàn; mặt khác còn có một cái là luyện khí sư, tên kia có được dị hỏa người hẳn là chính là luyện khí sư.

Này sáu người hẳn là cũng là coi trọng băng sương cự lang da lông, mua không được liền muốn giết người đoạt bảo.

Chỉ là đoạt bảo không thành, ngược lại bị giết.

Đợi nửa canh giờ, Càn Khôn Thần Trận Bàn mới hấp thu xong cái kia mâm tròn, lúc này nó cấp bậc lại khôi phục một ít. Hiện giờ không chỉ có có thể bố trí phòng ngự trận cùng vây trận, còn có thể bố trí hai cái sát trận.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đem sân khôi phục nguyên trạng sau, liền trở về phòng.

Hôm sau.

Hai người hôm nay cũng không có đi ngoài thành sát yêu thú, dựa theo Lục Chi Ly phân phối, bọn họ có thể nghỉ ngơi hai ngày. Cho nên hai người dứt khoát ở trong phòng tu luyện, rốt cuộc tối hôm qua được đến không ít linh thạch.

Hai người này một tu luyện chính là hai ngày, thẳng đến ngày thứ ba hai người mới đi bên ngoài sát yêu thú.

Mỗi lần thú triều thời gian đều không giống nhau, khả năng chỉ cần nửa tháng yêu thú liền sẽ thối lui, cũng có khả năng là một tháng, hoặc là ba tháng đều có khả năng.

Cứ như vậy lại qua một tháng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hiện giờ tích phân đã có 5000 nhiều.

Ở đông đảo thiên tài trung, bọn họ biểu hiện chỉ có thể xem như thường thường vô kỳ.

Ngày này.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cứ theo lẽ thường ra khỏi thành giết ban ngày yêu thú, chỉ là hai người mới vừa trở về thành đứng ở trên tường thành, lập tức liền cảm giác âm thầm có người ở nhìn trộm bọn họ.

Nhưng hai người thả ra thần thức đi xem xét, lại phát hiện bất luận cái gì khả nghi người.

Theo sau hai người liền trở về bọn họ cư trú sân.

Lúc này, hai người đang ngồi ở trong viện uống trà.

Hai người tuy rằng đều thay đổi một bộ quần áo, còn sử dụng thanh khiết thuật, nhưng Tiêu Lăng Hàn liền cảm thấy kia gay mũi mùi máu tươi như cũ hướng trong lỗ mũi toản.

Hắn không khoẻ mà nhíu nhíu mày, chợt đứng dậy, đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, ta muốn đi tắm rửa một cái, ngươi muốn hay không tẩy, chúng ta cùng nhau."

"Hắc hắc ~~" Thượng Quan Huyền Ý cười nhìn Tiêu Lăng Hàn, ngồi ở ghế đá thượng cũng không có đứng dậy ý tứ.

Tức phụ nhi này rõ ràng là cự tuyệt ý tứ, uyên ương tắm không trông cậy vào, Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể một người vào phòng.

Tiêu Lăng Hàn vào phòng không trong chốc lát, trong viện trận pháp đã bị người xúc động.

Đương Thượng Quan Huyền Ý đi vào sân bên ngoài thời điểm, phát hiện Âu Dương Chí Minh chính đầy mặt khuôn mặt u sầu mà ở bọn họ viện môn khẩu đi tới đi lui.

Lập tức liền nghi hoặc hỏi: "Âu Dương đạo hữu sao ngươi lại tới đây?"

Âu Dương Chí Minh thấy Thượng Quan Huyền Ý ra tới, lập tức vui sướng tiến lên hai bước, hồng mắt nói: "Không dối gạt Thượng Quan đạo hữu, chúng ta Lăng Kiếm Tông mọi người bị mặt khác tiểu thế giới tu sĩ bắt lên, nói là muốn đem bọn họ cầm đi uy yêu thú. Cầu Thượng Quan đạo hữu xem ở mọi người đều đến từ Thiên Huyền Giới, hơn nữa vẫn là đồng môn phân thượng, đi cứu cứu bọn họ."

Sau khi nói xong, Âu Dương Chí Minh chờ mong mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, chờ đợi hắn hồi đáp.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, khó hiểu mà nhìn về phía Âu Dương Chí Minh: "Nếu mọi người đều bị bắt, vì sao ngươi sẽ không có việc gì?"

Nói đến cái này, Âu Dương Tu Kỳ không cấm đỏ mặt, ngập ngừng nói: "Lúc ấy những cái đó tu sĩ tới bắt người thời điểm, ta không ở chỗ ở, ta đi cách vách sân."

Rất sợ Thượng Quan Huyền Ý không tin, hắn tiếp tục nói: "Cách vách sân Quách Tử Nguyên cùng Quách Tử Khải hai vị tiền bối có thể giúp ta làm chứng."

Thượng Quan Huyền Ý thấy hắn mặt đỏ bộ dáng, không cấm nhướng mày, gia hỏa này một bộ xuân tâm nhộn nhạo bộ dáng, chẳng lẽ là cách vách trong viện có hắn thân mật?

Còn nhớ rõ chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn đã từng đi qua nơi đó, cái kia trong viện cộng ở ba người, trừ bỏ Quách gia hai huynh đệ còn có một người. Tuy rằng chưa thấy được người nọ, nhưng hai người đều dùng thần thức tra xét quá người này. Người nọ có Hợp Thể hậu kỳ tu vi, bất quá lại bị thương, xem Âu Dương Chí Minh bộ dáng hẳn là cùng hắn cặp với nhau.

Thượng Quan Huyền Ý chợt nói: "Vậy ngươi đợi chút, chờ Lăng Hàn ra tới, chúng ta lại cùng ngươi cùng đi nhìn xem."

Nghe vậy, Âu Dương Chí Minh trong mắt hiện lên một mạt tối tăm không rõ quang, sau đó hắn từ không gian giới tử trung lấy ra một cái hộp đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, cũng nói: "Đây là trong đó một người sư huynh trên người đồ vật, cầm cái này có thể tìm được bọn họ vị trí hiện tại."

Tiếp nhận hộp, Thượng Quan Huyền Ý liền chuẩn bị thu vào không gian giới tử trung.

Thấy vậy, Âu Dương Chí Minh vội la lên: "Thượng Quan đạo hữu, ngươi không trước nhìn xem hộp bên trong là thứ gì sao? Vạn nhất bên trong đồ vật tìm không thấy bọn họ đâu?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Ân, ngươi nói có đạo lý."

Ở Âu Dương Chí Minh chờ mong dưới ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi mở ra hộp, chỉ là hộp vừa mới mở ra, bên trong liền phun ra một cổ khói trắng.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức cảm giác sự tình không thích hợp, lập tức phong bế năm thức, lại vẫn là đã muộn một bước. Té xỉu trước, hắn nhìn thấy Âu Dương Chí Minh đối chính mình lộ ra một mạt dữ tợn cười.

Đương Tiêu Lăng Hàn tắm rửa xong ra tới, phát hiện Thượng Quan Huyền Ý cũng không ở trong sân.

Hắn ngay sau đó liền rời đi sân.

Đương hắn lại lần nữa xuất hiện khi, người đã đứng ở trên tường thành, không khỏi phân trần liền đem Lục Chi Ly mang theo, rời đi tại chỗ.

Lục Chi Ly vốn dĩ không nghĩ cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau đi, rốt cuộc hắn còn muốn giám sát những người khác, đây là hắn lần này tiến Thiên Tài Thí Luyện địa nhiệm vụ. Nhưng hắn phát hiện chính mình ở Tiêu Lăng Hàn trong tay thế nhưng không hề có sức phản kháng.

Không bao lâu, hai người liền tới đến một gian đan dược cửa hàng trước, Lục Chi Ly khó hiểu mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: "Tiêu đạo hữu, ngươi dẫn ta tới nơi này làm cái gì?"

"Đợi chút ngươi sẽ biết."

"Không phải, ta còn có nhiệm vụ trong người. Ngươi nếu là có việc, chờ ta nhàn rỗi xuống dưới lại bồi ngươi nơi nơi dạo, ngươi xem được không?"

Lục Chi Ly có chút buồn rầu mà xoa xoa huyệt Thái Dương, hắn gần nhất mỗi ngày đều rất bận, là thật sự không công phu bồi Tiêu Lăng Hàn hạt hồ nháo.

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn đã phá khai rồi đan dược phô trận pháp, hắn quay đầu lại cười như không cười mà nhìn Lục Chi Ly. "Ngươi xác định hiện tại phải rời khỏi?"

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy nhìn, Lục Chi Ly đột nhiên có loại hắn hôm nay nếu là thật sự cứ như vậy rời đi, tương lai nhất định sẽ hối hận quỷ dị ý tưởng.

Bởi vì phía trước ở gặp được nguy hiểm khi, hắn liền có cùng loại trải qua, cho nên hắn tin tưởng chính mình trực tiếp, cũng không có như vậy rời đi, mà là cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau tiến vào đan dược phô.

Này gian đan dược phô đúng là Ninh Thành Văn khai, chỉ là từ hắn đột nhiên sau khi biến mất, liền đóng cửa. Sau lại Ninh Thành Văn tuy rằng đã trở lại, nhưng nhân hắn đan điền bị hao tổn, không thể lại luyện đan, này gian cửa hàng đến nay còn đóng lại.

Lục Chi Ly nhìn thoáng qua bên cạnh Tiêu Lăng Hàn, không biết hắn mang chính mình tới nơi này làm cái gì?

Mãn đầu óc nghi vấn, nhìn thấy hắn lạnh lùng khuôn mặt khi, hết thảy chôn ở đáy lòng, chỉ phải theo sát hắn cùng nhau tiến vào sân.

Tiến vào sân sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hướng trong đó một phòng đi đến.

Sau hắn một bước Lục Chi Ly thấy vậy, bước nhanh tiến lên che ở hắn trước người. "Tiêu đạo hữu, ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?"

"Đi theo ngươi sẽ biết."

Lục Chi Ly đành phải nói: "Phòng này là ta vị hôn phu Ninh Thành Văn nơi ở, hắn hiện tại tuy rằng không ở nơi này, nhưng hắn dù sao cũng là một cái song nhi, ngươi như vậy không trải qua hắn đồng ý liền tiến hắn phòng, có phải hay không không tốt lắm?"

Ở Tu chân giới cư nhiên còn có loại này cách nói?

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên có loại chính mình ở tư sấm dân trạch tội ác cảm, lắc đầu, chạy nhanh đem cái này quỷ dị ý tưởng ném ra.

Híp mắt nhìn chăm chú Lục Chi Ly, Tiêu Lăng Hàn không mang theo bất luận cái gì cảm tình lời nói xuất khẩu: "Lục đạo hữu, ngươi cảm thấy ngươi ngăn được ta?"

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy nhìn, Lục Chi Ly có loại hắn đang xem vật chết ảo giác.

Cuối cùng Lục Chi Ly không thắng nổi Tiêu Lăng Hàn uy hiếp, chỉ có thể đi theo hắn cùng nhau tiến vào phòng.

Một canh giờ sau.

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi mở mắt ra, trong mắt hiện lên một tia hồng quang, thực mau liền biến mất không thấy.

Quay đầu đánh giá một chút bốn phía, hắn phát hiện chính mình đang nằm ở một trương khắc hoa đại trên giường gỗ, hiện tại hắn nơi địa phương là một gian thạch thất.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 439

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 439 linh hồn trao đổi

Trong thạch thất bố trí đơn giản, trừ bỏ giường bên ngoài còn có bàn ghế cộng thêm một cái bàn trang điểm, mặt khác góc tường biên còn có một cái té xỉu trên mặt đất người.

Người nọ tóc rối tung, che khuất ngũ quan, gọi người thấy không rõ hắn dung mạo.

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục quan sát, bên tai truyền đến nói chuyện thanh.

“Ninh tiền bối, người ta đã cho ngươi mang đến, phía trước ngươi đáp ứng chuyện của ta sẽ không nuốt lời đi?”

“Đương nhiên sẽ không nuốt lời.”

Theo sau Thượng Quan Huyền Ý liền nghe được “Phốc” một tiếng, theo sát một cổ huyết tinh khí chui vào hắn chóp mũi.

“Ngu xuẩn, người chết là không cần cái gì hứa hẹn.”

“Ngươi, ngươi cư nhiên giết hắn! Nói như vậy ngươi đáp ứng chúng ta hai anh em đan dược xem ra cũng sẽ không cho chúng ta?”

“Tự nhiên, ta lại không phải chân chính Ninh Thành Văn, kia sẽ luyện chế cái gì đan dược.”

“Ngươi này rõ ràng là tá ma giết lừa.”

“Là có thế nào?”

“Hừ, hươu chết về tay ai còn không nhất định đâu, ngươi đừng quá đắc ý.”

“Đại ca, chúng ta cùng nhau thượng.”

“Hảo.”

“Phù du hám thụ!”

“Phốc…… A…… A……”

Chẳng được bao lâu, càng nồng đậm huyết tinh khí bay vào Thượng Quan Huyền Ý trong mũi.

Vừa rồi hắn nghe thấy thanh âm đều rất quen thuộc, đúng là Âu Dương Chí Minh, Ninh Thành Văn, Quách Tử Nguyên, Quách Tử Khải bốn người. Nếu

hắn sở liệu không tồi, hiện tại tồn tại người hắn là chỉ còn Ninh Thành Văn một người.

Không đúng.

Người nọ nói hắn không phải Ninh Thành Văn.

Kia hắn sẽ là ai?

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý nghĩ nhiều, hắn liền nghe thấy được tiếng bước chân. Người nọ chính chậm rãi triều hắn nơi thạch thất đi tới, hắn lập tức nhắm lại mắt.

Tiếng bước chân càng lúc càng lớn, tựa hồ vang vọng ở bên tai.

Thượng Quan Huyền Ý còn cảm giác một cổ làm người chán ghét tầm mắt, chính chặt chẽ mà khóa ở trên người mình, không vui mà nhíu nhíu mày.

Ninh Thành Văn nhìn đến gần trong gang tấc tuấn mỹ thanh niên, trong lòng tràn đầy kích động. 【 hắn như vậy nồng đậm khí vận, ta cùng hắn song tu, tu vi có thể gia tăng nhiều ít? 】

Lão giả: 【 ngươi hiện tại rốt cuộc là muốn nào khối thân thể? 】

Ninh Thành Văn: 【 đương nhiên là hiện tại khối này, thân thể này thiên phú so với ta nguyên lai hảo, ngốc tử đều biết nên như thế nào tuyển. 】

Lão giả: 【 thân thể này hiện tại có Luyện Hư sơ kỳ tu vi, chờ ngươi cùng trên giường kia tiểu tử song tu sau, tu vi hắn là có thể tăng trưởng đến Luyện Hư trung kỳ. 】

Ninh Thành Văn bất mãn mà truyền âm hỏi: 【 như thế nào mới gia tăng một cái tiểu cảnh giới? 】

Lão giả tức giận trả lời: 【 người bình thường đột phá một cái tiểu cảnh giới, ngươi biết yêu cầu tu luyện bao lâu sao? Mấy chục thượng trăm năm hoặc là hơn một ngàn năm đều có, huống chi ngươi hiện giờ chính là không làm mà hưởng. 】

Hừ!

Như thế nào có thể tính không làm mà hưởng?

Hắn chính là hoa hảo một phen tâm tư, mới đem người lộng tới nơi này tới.

Trong lòng tuy rằng bất mãn, nhưng Ninh Thành Văn cũng không có biểu hiện ra ngoài, rốt cuộc hắn còn cần lão giả hỗ trợ, hắn cùng lão giả xem như đôi bên cùng có lợi.

Ninh Thành Văn đầu tiên là đi vào góc tường biên, dùng chân đá đá trên mặt đất nằm người.

“Ô ~~” trên mặt đất nằm người ưm ư một tiếng, cũng không có tỉnh lại, ngược lại dùng đôi tay ôm chặt lấy chính mình.

Ninh Thành Văn cười nhạo một tiếng, lần này đặt chân đá lực độ gia tăng rồi không ít.

"A ~~" địa phương người cảm giác được đau đớn, từ từ tỉnh lại, mặt vô biểu tình mà nhìn vừa rồi đá chính mình người.

"A, lại nhìn chằm chằm ta cũng không làm nên chuyện gì, ta hiện tại liền phải dùng thân thể này đi cùng người khác song tu, ngươi thành thành thật thật mở to mắt cho ta nhìn." Ninh Thành Văn oán hận mà nhìn trên mặt đất người ta nói nói, bởi vì hắn hung ác biểu tình, ngũ quan đều có chút vặn vẹo.

"Ngươi dám!" Trên mặt đất người phát ra nghẹn thanh thanh âm, rõ ràng là bởi vì thật lâu không có uống nước, yết hầu thực làm duyên cớ.

"Như thế nào? Còn ở nhớ thương Lục Chi Ly? A, đáng tiếc hắn liền ta không phải ngươi cũng chưa có thể nhận ra tới, còn nói cái gì thích ngươi, kiếp này duy ngươi không cưới. Hừ! Khẩu thị tâm phi mà thôi." Ninh Thành Văn khoanh tay trước ngực, trên cao nhìn xuống mà nhìn xuống trên mặt đất người.

Từ khuôn mặt thượng xem, trên mặt đất người diện mạo đúng là Ninh Thành Dương.

Hắn nghe thấy Ninh Thành Văn nói, tâm như là bị hung hăng nắm giống nhau, mặt lộ vẻ thống khổ chi sắc.

Nhìn đến Ninh Thành Dương như vậy khó chịu, Ninh Thành Văn trong lòng miễn bàn có bao nhiêu hưng phấn, khóe mắt đuôi lông mày đều mang theo ý cười, cùng vừa rồi dữ tợn khuôn mặt hoàn toàn khác nhau như hai người.

Theo sau, Ninh Thành Văn đi vào mép giường, nhìn Thượng Quan Huyền Ý mặt như quan ngọc tuấn nhan, trong mắt tràn đầy kinh diễm, tay không tự giác mà vươn đi, muốn vuốt ve hắn mặt.

Chỉ tiếc hắn mánh khoé xem liền phải sờ đến khi, thân mình lại bay ngược đi ra ngoài.

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi thu hồi chân, "Tấm tắc" hai tiếng.

Nguyên lai đá người cảm giác như vậy sảng, khó trách vừa rồi thấy Ninh Thành Văn đá như vậy hưng phấn.

Phía trước Tiêu Vạn Vinh báo cho hắn cùng Tiêu Lăng Hàn có người muốn tính kế hắn thời điểm, hai người liền âm thầm đi tìm Âu Dương Chí Minh. Đem sự tình làm rõ ràng sau, hai người vẫn luôn đang đợi đối phương động thủ, nào biết này nhất đẳng chính là một tháng.

Ở Âu Dương Chí Minh tới cửa tìm tới khi, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn liền thông khí, sau đó cố ý bị trảo.

Bằng không chỉ bằng Âu Dương Chí Minh về điểm này kỹ thuật diễn, Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái liền nhìn thấu, nơi đó còn sẽ mắc mưu bị lừa.

Nhìn thấy người nọ đánh vào đối diện trên vách tường, sau đó lại rơi xuống trên mặt đất, kia thảm dạng chỉ là nhìn đều cảm thấy đau.

"A ~~~ chạm vào ~~"

Ninh Thành Văn vốn tưởng rằng Thượng Quan Huyền Ý còn ở hôn mê, xong không có dự đoán được hắn cư nhiên là tỉnh, lại còn có đột nhiên đối chính mình ra tay.

Hắn chậm rãi ngẩng đầu ngẩng đầu lên, con ngươi là che giấu không được lửa giận, oán độc mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý. 【 sao lại thế này? Ngươi không phải nói ngươi dùng ngươi cung cấp dược, hắn ít nhất muốn ngủ thượng ba cái canh giờ sao? Hiện tại mới một canh giờ, hắn như thế nào liền tỉnh? 】

Lão giả: 【 không nên, tại sao lại như vậy? Hắn tựa hồ hoàn toàn không có trung dược? 】

Ninh Thành Văn: 【 ý của ngươi là ta tìm người ở trong đó động tay chân? 】

Nghĩ đến là bởi vì nguyên nhân này, Ninh Thành Văn hận không thể đem Âu Dương Chí Minh ba người lôi ra tới lại sát một lần.

Đáng giận!

Thật là tiện nghi bọn họ.

Ninh Thành Văn tiện đà lại hỏi: 【 ta đây hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Hắn tu vi so với ta cao, nếu là động khởi tay tới, ta tất nhiên không phải đối thủ của hắn. 】

Lão giả: 【 đừng nóng vội, ta cho ngươi một cái vạn nhân mê quang hoàn, đến lúc đó hắn khẳng định luyến tiếc giết ngươi. 】

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi ngồi dậy, nhìn về phía đối diện đang dùng phẫn hận ánh mắt trừng mắt chính mình Ninh Thành Văn.

Chỉ là một cái chớp mắt công phu.

Thượng một khắc hắn còn cảm thấy người này bộ dạng trung đẳng thiên thượng; ngay sau đó hắn cư nhiên cảm thấy người này lớn lên thật là hợp hắn tâm ý. Tựa hồ chỗ nào chỗ nào đều lớn lên ở hắn trong lòng, thậm chí có loại muốn đem này chiếm cho riêng mình ý tưởng.

Chậm rãi rũ xuống con ngươi.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia hồng quang, theo sau trong đầu truyền đến một tia mát lạnh cảm, Hỗn Thiên Châu ở hắn thức hải trung không ngừng chuyển động.

Hắn đi bước một đi đến Ninh Thành Văn trước mặt, ngồi xổm xuống, duỗi tay như là muốn khơi mào hắn cằm, chỉ là duỗi đến một nửa, ở Ninh Thành Văn chờ mong dưới ánh mắt, lại thu hồi tay.

Ninh Thành Văn: 【 sao lại thế này? Hắn tựa hồ không có bị ta vạn nhân mê quang hoàn cấp mê đảo. 】

Lão giả: 【 này không khoa học! Như thế nào sẽ có người không chịu vạn nhân mê quang hoàn ảnh hưởng? 】

Thượng Quan Huyền Ý thấy Ninh Thành Văn chính si ngốc nhìn chằm chằm chính mình, thật sâu bị ác hàn một phen, chạy nhanh đứng dậy cách hắn xa một chút.

Ninh Thành Văn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía chính mình ánh mắt càng ngày càng không tốt, vội vàng hỏi nói: 【 nhanh lên, kế tiếp ta nên làm cái gì bây giờ? 】

Lão giả: Thật là một cái ngu xuẩn!

Hắn như thế nào tuyển như vậy một cái được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều người đương ký chủ?

Nếu cái này ký chủ không dùng được, hắn còn không bằng một lần nữa tìm một cái ký chủ.

Nghĩ đến này, hắn tựa hồ có thể xuyên thấu qua Ninh Thành Văn đôi mắt nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý, lập tức liền hưng phấn lóe lóe.

【 vãng sinh muốn cùng ngươi giải trừ trói định, có đồng ý hay không? 】

Ninh Thành Văn kinh hãi.

Có ý tứ gì?

Giải trừ trói định?

Không.

Tuyệt đối không được.

Hắn lập tức ở trong đầu hô to: 【 không đồng ý, không đồng ý, ta không đồng ý! 】

Hệ thống lạnh như băng thanh âm ở Ninh Thành Văn trong đầu vang lên: 【 ký chủ không đồng ý giải trừ trói định, hệ thống đem áp dụng cưỡng chế thi thố, hệ thống đan phương mặt cưỡng chế giải trừ trói định. 】

Ninh Thành Văn che lại đầu, ở trong đầu quát lớn: 【 không, không, ta không cần, ta không cần tiếp xúc trói định. 】

Hệ thống cũng không lý Ninh Thành Văn rít gào, chỉ lo tự mà nói: 【 giải trừ trói định đếm ngược: Mười, chín, tám, bảy…… 】

【 ba, hai, một, chúc mừng ký chủ ngươi đã đạt được tự do, vãng sinh hệ thống đã cùng ngươi giải trừ trói định. 】

Ninh Thành Văn lắc đầu: 【 không, không, ngươi trở về, trở về…… 】

“Không, không, trở về, ngươi cho ta trở về…….”

Thượng Quan Huyền Ý thấy thượng một khắc còn nghĩ câu dẫn chính mình người, ngay sau đó giống như là điên rồi giống nhau, chạy nhanh lại ly Ninh Thành Văn xa một ít.

Ninh Thành Văn hoảng sợ mà hét lớn: “Không, không, ta không cần trở về, ta không cần trở về.”

Qua không trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý liền thấy Ninh Thành Văn đỉnh đầu phiêu ra một cái lớn lên cùng Ninh Thành Dương giống nhau song nhi; mà bên kia Ninh Thành Dương trong thân thể cũng phiêu ra một cái lớn lên giống Ninh Thành Văn song nhi.

Hai cái linh hồn ở không trung giao hội, theo sau từng người thân thể truyền đến một trận lôi kéo chi lực, phân biệt đem hai người linh hồn kéo vào từng người trong thân thể.

Linh hồn trao đổi!

Nguyên lai Ninh Thành Văn cùng Ninh Thành Dương hai người là linh hồn trao đổi.

Khó trách Tiêu Lăng Hàn phía trước nói hai người kia đều có vấn đề, không giống như là đoạt xá, nhưng không thấy ra là cái gì nguyên nhân.

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý kinh nghi bất định khi, một cái nhìn không thấy màu đen vật thể thẳng tắp mà triều hắn vọt tới.

Mắt thấy liền phải vọt vào hắn trong đầu khi, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên xuất hiện, một phen liền đem Thượng Quan Huyền Ý kéo vào trong lòng ngực.

Nhưng cái kia đồ vật không có từ bỏ, nó như là nhận chuẩn Thượng Quan Huyền Ý giống nhau, một lần không được liền lần thứ hai, lần thứ hai không được liền ba lần.

Tiêu Lăng Hàn lợi dụng không gian thuấn di, lần lượt tránh thoát cái kia đồ vật.

Hắn ở nhìn thấy cái kia đồ vật một cái chớp mắt, trong đầu có cái thanh âm nói cho hắn, nhất định không thể làm kia đồ vật tiến vào Thượng Quan Huyền Ý thức hải, nếu không sẽ có không tưởng được hậu quả phát sinh.

Chiến cuộc trong lúc nhất thời lâm vào cục diện bế tắc, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay muốn đi bắt, lại bắt một cái không.

Hắn sắc mặt âm trầm, quanh thân tản mát ra làm cho người ta sợ hãi áp suất thấp.

Sau một bước tiến vào Lục Chi Ly không dám tới gần Tiêu Lăng Hàn, hiện giờ hắn đã biết sự tình toàn bộ chân tướng.

Khó sửa hắn phía trước tổng cảm thấy cái kia Ninh Thành Văn không giống như là hắn nhận thức Ninh Thành Văn, cảm giác thượng luôn là thiếu chút cái

gì. May mắn yêu thú tập thành, làm hắn miễn với thường xuyên đối mặt cái kia Ninh Thành Văn.

Lục Chi Ly bước nhanh đi đến Ninh Thành Dương trước mặt, tràn đầy áy náy nhìn hắn. Hơi hơi hé miệng, lại không biết chính mình nên nói chút cái gì. Muốn duỗi tay đi ôm hắn, duỗi đến một nửa lại do dự.

Ninh Thành Văn lại là trực tiếp nhào vào Lục Chi Ly trong lòng ngực, tham lam mà hô hấp trên người hắn hương vị.

Cái này đã lâu ôm ấp, hắn quá tưởng niệm, phía trước hắn chỉ có thể xa xa mà nhìn, trong lòng đau không người có thể lý giải.

Lục Chi Ly hồi ôm Ninh Thành Văn, tràn đầy áy náy mà nói: "Thành Văn, thực xin lỗi, ta phía trước không có thể nhận ra ngươi, là ta sai."

"Không trách ngươi, loại này chưa bao giờ nghe thấy sự, nói ra cũng sẽ không có người tin tưởng. Nếu chuyện này phát sinh ở trên người của ngươi, liền tính ngươi nói ra, ta khả năng cũng sẽ không tin."

Ninh Thành Văn biết, chẳng sợ chính mình cùng Ninh Thành Dương trao đổi linh hồn, Lục Chi Ly đối Ninh Thành Dương trong thân thể hắn cũng là có cảm giác. Bằng không vì sao mỗi lần gặp mặt đều trốn tránh chính mình, nếu là đổi trước kia, hắn đã sớm ra tay giáo huấn Ninh Thành Dương.

Bởi vì Ninh Thành Dương trong thân thể linh hồn là Ninh Thành Văn, cho nên Lục Chi Ly mới có thể biểu hiện như vậy rối rắm.

Lục Chi Ly hốc mắt phiếm hồng, hắn Thành Văn rốt cuộc đã trở lại.

Thật tốt!

Hắn thâm tình mà nhìn chăm chú Ninh Thành Văn, trịnh trọng chuyện lạ nói: "Ngữ: Mộc khẩu hi: Mộc. Thành Văn, cảm ơn ngươi còn nguyện ý tin tưởng ta, lần này đều là ta sai. Ta về sau nhất định sẽ không làm ngươi lại bị thương, ta sẽ dùng ta sinh mệnh đi bảo hộ ngươi."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 440

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 440 hệ thống thân phận

Bên này Lục Chi Ly hai người ấm áp đoàn tụ, mà Tiêu Lăng Hàn bên kia lại lâm vào xưa nay chưa từng có nguy hiểm cục diện.

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng nhìn không thấy trước mặt có thứ gì, nhưng hắn có thể cảm giác được Tiêu Lăng Hàn khẩn trương cùng sợ hãi.

"Huyền Ý, ngươi tin tưởng ta sao?" Tiêu Lăng Hàn cảnh giác mà nhìn cách đó không xa màu đen vật thể, đầu cũng không quay lại hỏi.

"Tất nhiên là tin tưởng."

"Hảo, ta biết nên làm như thế nào."

Ở tránh né cái kia đồ vật khi, Tiêu Lăng Hàn thuận tay lấy ra một viên mê hồn đan, thoáng lộng chút bột phấn, lại sử dụng phong linh khí thổi hướng một bên chính ôm nhau Lục Chi Ly hai người.

Không bao lâu Lục Chi Ly hai người liền té xỉu trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là làm bộ không có né qua kia đồ vật tập kích, mắt thấy hắn liền phải vọt vào Thượng Quan Huyền Ý thức hải khi, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên biến mất không thấy.

Bởi vì quán tính nó không có thể dừng lại xe, trực tiếp vọt vào Tiêu Lăng Hàn thức hải trung.

Tiêu Lăng Hàn làm biến dị ngàn ti ở bên ngoài thủ, chính hắn cũng vào không gian trung.

Hắn trực tiếp tới rồi trong không gian Lôi Trì trung, khoanh chân ngồi xong sau, tâm thần lập tức chìm vào thức hải.

Cái kia màu đen vật thể ở tiến vào Tiêu Lăng Hàn thức hải sau, liền vẫn không nhúc nhích mà huyền phù ở giữa không trung.

"Tư tư tư" phảng phất là radio ra sai phát ra thanh âm, phá lệ chói tai.

【 kiểm tra đến tân ký chủ, có đồng ý hay không trói định? 】

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, hắn đây là gặp một hệ thống?

Thế gian này thật là có hệ thống tồn tại!

Chỉ là cái này hệ thống thoạt nhìn không thế nào đáng tin cậy đâu?

【 ngươi là hệ thống? 】

【 đúng vậy, ta có thể giúp ký chủ cướp lấy thế giới chi tử khí vận, làm ký chủ trở thành tân khí vận chi tử. 】

【 cướp lấy khí vận có ích lợi gì? 】

【 ta có thể giúp ký chủ đạt được chí cao vô thượng địa vị, mỹ nhân, vinh hoa phú quý, cái gì cần có đều có. Không, không đối nơi này là Tu chân giới, ta có thể giúp ký chủ đi lên đỉnh cao nhân sinh, được đến đỉnh cấp tu luyện công pháp, pháp bảo, đan dược, thiên tài địa bảo, hẳn là tẫn có. Ký chủ nghĩ muốn cái gì, ta đều có thể vì ngươi làm được. 】

Tốt như vậy?

Cảm giác có được cái này hệ thống, thỏa thỏa mà trở thành nhân sinh người thắng.

Thế gian có thể có mấy người có thể chịu được dụ hoặc?

【 ngươi như vậy có thể, chính mình liền có thể bay, vì sao còn muốn mang lên ta? 】

【 tư tư tư…… Hay không trói định? 】

Đây là…… Không có chính mình vấn đề đáp án?

Cho nên, trực tiếp nhảy qua?

【 không đồng ý trói định. 】

Thấy kia đồ vật muốn chạy, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đóng cửa thức hải, làm nó trốn không thể trốn.

Phía trước tại ngoại giới thời điểm, thứ này tại thứ nguyên không gian, Tiêu Lăng Hàn căn bản là sờ không tới nó bản thể. Hiện tại nếu đã vào hắn thức hải, nơi này chính là hắn địa bàn, tự nhiên là hắn định đoạt.

Huống chi thứ này đối Thượng Quan Huyền Ý có uy hiếp, hắn tự nhiên không thể làm như vậy nguy hiểm đồ vật tồn tại.

【 tư tư tư…… Hệ thống đã chịu quấy nhiễu, có nguy hiểm đang ở tới gần, hệ thống sẽ bị mạt sát. Khởi động khẩn cấp hình thức, trợ Thần Tôn thức tỉnh ký ức. 】

Một lát sau, một cái già nua thanh âm vang lên. 【 đã xảy ra chuyện gì? Đây là nơi nào? Bản tôn vì sao tại đây? 】 lão giả thanh âm mang theo một tia mờ mịt.

Đương kia đoàn màu đen đồ vật thấy rõ Tiêu Lăng Hàn diện mạo khi, kinh hô: 【 ngươi, ngươi, ngươi như thế nào không chết? 】

Tiêu Lăng Hàn đang ở đánh giá trước mắt tự xưng hệ thống đồ vật, nghĩ chính mình muốn như thế nào làm mới có thể hủy diệt nó.

Nghe thấy nó hỏi chuyện, nghi hoặc nói: 【 ngươi nhận thức ta? 】

Hắn một cái đại người sống, vì cái gì muốn nói hắn đã chết?

Một cái hai cái đều không nghĩ làm hắn hảo sống!

Kia đoàn màu đen đồ vật trên dưới phiêu động, 【 không có khả năng, không có khả năng! Năm đó ngươi thần hồn tự bạo, không có khả năng còn sống. 】 lão giả lẩm bẩm tự nói, thanh âm cực tiểu.

Tiêu Lăng Hàn muốn nghe rõ nó nói chính là cái gì, lại phát hiện giống như có tầng vách ngăn cách trở hắn thính lực, làm hắn căn bản nghe không rõ.

Chẳng lẽ còn có cái gì mật tân là hắn hiện tại không thể biết đến?

Trong lòng nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay liền đem vật kia niết ở trong tay, rõ ràng trong tay hắn là có cái gì, nhưng lại cảm giác cái gì đều không có nắm lấy.

Xem thấy, nhưng không cảm giác được, thứ này muốn hủy diệt sợ không phải dễ dàng như vậy?

Chính trầm tư gian, Tiêu Lăng Hàn trong tay màu đen vật thể lập tức hóa thành một cái trung niên nam tử bộ dáng, trạm hắn hai mét có hơn, cùng hắn xa xa giằng co.

Tiêu Lăng Hàn vừa rồi còn có chút mê mang ánh mắt, đột nhiên liền trở nên tự cao tự đại, trong mắt không có một tia nhân loại nên có được tình cảm, bình tĩnh không gợn sóng, lạnh nhạt lại vô tình.

Hắn lạnh lùng mà nhìn chăm chú vào trước mặt trung niên nam tử, khẽ mở môi mỏng nói: 【 không thể tưởng được ngươi như thế ti tiện, cư nhiên trộm tiểu thế giới khí vận tới chữa trị tự thân linh hồn. 】

【 hừ! Nếu không phải ngươi, ta như thế nào bị thương? 】

【 là ngươi vượt rào. 】

【 hừ! 】

Tiêu Lăng Hàn chậm rãi vươn một bàn tay, chỉ hướng nam tử.

Nam tử muốn né tránh, lại phát hiện chính mình căn bản không động đậy, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn Tiêu Lăng Hàn tay tới gần chính mình.

Hiện tại hắn chỉ là hắn bản thể trong đó một hồn, tự nhiên không phải Tiêu Lăng Hàn đối thủ.

Tiêu Lăng Hàn chạm vào nam tử sau, nam tử thực mau liền hóa thành quang điểm, biến mất không thấy.

Một lát sau, Tiêu Lăng Hàn hai tròng mắt lại lần nữa bị mờ mịt thay thế được, ai có thể nói cho hắn vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Còn có, phía trước cái kia trung niên nam tử lại đi nơi nào?

Đảo qua thức hải mỗi một tấc, cũng không có phát hiện nam tử bất luận cái gì tung tích.

Này đã là hắn lần thứ hai gặp được chuyện như vậy.

Tuy rằng rất tưởng biết sở hữu chân tướng, nhưng hiện nay rõ ràng là thời cơ chưa tới.

Rời khỏi thức hải, Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, người liền đến phòng tu luyện trung.

Chỉ thấy Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở trên giường, đôi tay ôm đầu gối, đầu đặt ở đầu gối, lẳng lặng mà nhìn một chỗ xuất thần.

"Huyền Ý." Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng gọi một tiếng.

Nghe tiếng, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở chính mình trước mặt. Không chút nghĩ ngợi trực tiếp đứng dậy ôm lấy hắn, hai chân bàn ở hắn bên hông, cả người đều treo ở trên người hắn.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính mình lại bị tức phụ nhi chủ động nhào vào trong ngực, duỗi tay nâng hắn cái mông. Còn không có thấy rõ hắn khuôn mặt, liền nghênh đón hắn môi đỏ.

Hai người một phen kịch liệt hôn sâu sau, mới lưu luyến mà tách ra.

Cảm giác được Tiêu Lăng Hàn không an phận tay đang sờ chính mình thí cốc, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay bắt lấy hắn ở chính mình trên người tác quái tay, cũng nói: "Mau phóng ta đi xuống."

Muốn lại làm hắn sờ hai hạ, phỏng chừng liền phải sờ đến trên giường đi.

"Không nghĩ phóng." Tiêu Lăng Hàn gắt gao ôm Thượng Quan Huyền Ý, hoàn toàn không có buông tư thế.

Thượng Quan Huyền Ý vô pháp, đành phải sử dụng lão biện pháp, dời đi Tiêu Lăng Hàn lực chú ý. "Vừa rồi rốt cuộc là chuyện như thế nào? Ngươi mang theo ta ở tránh né thứ gì?"

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền tìm một cái ghế ngồi xuống, làm Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở chính mình trên đùi, lại nhất nhất giải đáp hắn hỏi vấn đề.

Tiêu Lăng Hàn hai người ở Long Ngọc không gian đãi hơn một giờ, bên ngoài bất quá mới qua đi trong chốc lát.

Ra Long Ngọc không gian, hắn trước đem Lục Chi Ly cùng Ninh Thành Văn đánh thức, sau đó liền cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau trở về bọn họ cư trú sân.

Bởi vì lần này trải qua, Lục Chi Ly cùng Ninh Thành Văn hai người nhưng thật ra thường xuyên tới Tiêu Lăng Hàn bọn họ sân làm khách.

Vì thế Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cứ như vậy có hai cái dị giới bằng hữu.

Thời gian liền ở bọn họ sát yêu thú cùng tu luyện trung lặng yên trôi đi, chỉ chớp mắt liền đi qua ba tháng.

Ba tháng sau.

Thú triều kết thúc cũng có ba ngày.

Hôm nay.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đang ở ăn cơm trưa, sân bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, nói thầm nói: "Đoạt thực gia hỏa lại tới nữa."

Tuy rằng hắn ngoài miệng nói ghét bỏ nói, kỳ thật trong lòng đặc biệt cao hứng, đại gia cùng nhau ăn cơm mới náo nhiệt.

Trước kia là Ân Thiên Thịnh mấy người tổng hoà chính mình đoạt thực, hiện tại bọn họ không có tại bên người, không nghĩ tới lại xuất hiện tân đoạt thực giả.

Có người cướp ăn, cảm giác đồ ăn đều phải hương một ít.

"Ngươi nha! Về sau muốn ăn cái gì, ta đơn độc cho ngươi làm. Lục đạo hữu bọn họ hẳn là nghe nói chúng ta ngày mai phải rời khỏi, cố ý tới từ biệt."

Tiêu Lăng Hàn cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, duỗi tay sờ sờ hắn đầu.

"Ân."

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn vung tay lên, trận pháp tự động tách ra một cái thông đạo.

Chỉ thấy Lục Chi Ly cùng Ninh Thành Văn hai người đi ở phía trước, bọn họ phía sau còn đi theo Đỗ Vũ Vi, Diệp Trác Nhiên cùng Vương Gia Thắng.

Không nghĩ tới mặt khác ba người cũng tới, may mắn Tiêu Lăng Hàn đoán được Lục Chi Ly hai người sẽ qua tới cọ cơm, chuẩn bị không ít đồ ăn.

Mấy người lẫn nhau gặp qua lễ sau, liền ngồi xuống cùng nhau ăn cơm.

Diệp Trác Nhiên cùng Vương Gia Thắng đều đem bọn họ từ Hạo Thiên Giới mang đến rượu ngon, đem ra.

Đại thế giới sản vật tự nhiên so tiểu thế giới phong phú, cho nên hai người lấy ra tới tự nhiên là rượu ngon. Không chỉ có hương vị cam thuần, hương vị tuyệt hảo, linh khí cũng là tương đương nồng đậm.

Rượu quá ba tuần, chờ Tiêu Lăng Hàn đem năm người tiễn đi sau, quay đầu lại, thấy Thượng Quan Huyền Ý đã ghé vào trên bàn ngủ rồi.

Tức phụ nhi này uống rượu liền say thể chất, cũng thật không thế nào hảo.

Mỗi lần tưởng chè chén một phen, uống không bao nhiêu liền say bất tỉnh nhân sự. Thật đúng là như Ân Thiên Duệ nói như vậy, cho dù có người đem hắn bán, hắn cũng không biết.

Đem mặt bàn thu thập một phen sau, Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý trở về phòng.

Giúp hắn đem áo ngoài cùng giày rút đi, lại sử cái thanh khiết thuật, trừ khư một thân mùi rượu. Toàn bộ quá trình hắn đều là nhắm hai mắt, nhậm chính mình muốn làm gì thì làm.

Đáng tiếc hắn ngủ trời đất tối tăm, liền cũng sẽ không chủ động hướng chính mình cầu hoan.

Chính mình phúc lợi cứ như vậy đã không có.

Nghĩ, lần sau làm hắn uống cái say chuếnh choáng liền hảo.

Hôm sau sáng sớm.

Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại liền cảm giác chính mình đầu đau muốn nứt ra, toàn bộ đầu óc đều hôn hôn trầm trầm.

Duỗi tay xoa xoa huyệt Thái Dương, mỗi lần vừa uống rượu ngày hôm sau chuẩn sẽ khó chịu. Nhưng uống thời điểm hoàn toàn không có suy xét điểm này, chỉ cảm thấy kia ly trung rượu là như thế mê người, uống lên một ly còn tưởng lại đến một ly.

“Rất khó chịu?” Tiêu Lăng Hàn mới vừa đi vào nhà liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý động tác, đi vào mép giường, vì hắn nhẹ nhàng xoa huyệt Thái Dương.

“Không thoải mái.” Thượng Quan Huyền Ý nhắm hai mắt, hưởng thụ Tiêu Lăng Hàn phục vụ.

Lại đây trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác khá hơn nhiều, mới rời giường.

Uống lên Tiêu Lăng Hàn ngao dược cháo, cảm giác dạ dày ấm áp, đầu cũng không hôn mê, cả người tựa lại sống đến giờ.

Hắn quyết định về sau không bao giờ muốn uống rượu, quá khó tiếp thu rồi.

Hai người thu thập hảo sau, liền hướng Thái Nguyên Cổ Thành cửa thành đi đến.

Từ thú triều kết thúc, liền có rất nhiều người kết bạn ra khỏi thành tìm kiếm tu luyện tài nguyên.

Giống Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý như vậy chỉ có hai người đội ngũ cơ hồ không có. Chủ yếu vẫn là bởi vì nơi này mặt yêu thú cấp bậc cao, tu sĩ cấp bậc thấp, ít người chỉ có chờ trở thành yêu thú đồ ăn phân.

Chính cái gọi là người nhiều người cường, kiến nhiều cắn chết tượng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ra Thái Nguyên Cổ Thành, liền trực tiếp hướng Tây Nam phương hướng đi. Chủ yếu là bởi vì bọn họ vừa đến nơi này thời điểm, Tiêu Lăng Hàn từng cảm ứng được Sở Mục Thần bốn người ở bên kia.

"Lăng Hàn, hiện tại Thiên Duệ bọn họ còn ở bên này sao? Đừng chờ chúng ta đuổi tới, bọn họ lại đổi địa phương."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại, bởi vì hắn hiện tại cảm ứng không đến kia bốn người vị trí.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh duỗi tay che lại miệng mình, hắn này miệng quạ đen sẽ không lại truyền thuyết chân tướng đi?

Xem ra chính mình về sau đến ít nói đại lời nói thật mới được.

Tiêu Lăng Hàn nhìn hắn hậu tri hậu giác bộ dáng, trầm ngâm một lát nói: "Bọn họ hẳn là vào một chỗ ngăn cách cảm ứng địa phương, ta hiện giờ cảm ứng không đến bọn họ ở nơi nào. Bất quá khiết ước còn tại, vậy thuyết minh bọn họ hiện tại không có việc gì."

Thượng Quan Huyền Ý gật đầu phụ họa: "Không có việc gì liền hảo, xem bọn họ cũng không giống đoản mệnh quỷ, chắc chắn gặp dữ hóa lành."

Này mấy người vận khí luôn luôn không tồi, đặc biệt là Ân Thiên Duệ, vận khí tốt làm hắn cái này khí vận chi tử đều có chút ghen ghét.

Tiện đà lại nói: "Dù sao chúng ta cũng không phương hướng, không bằng liền triều cái này phương hướng đi, nói không chừng khi nào là có thể gặp gỡ."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 441

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 441 tìm được linh tuyền

Thượng Quan Huyền Ý nói phương hướng đúng là Tây Nam phương, chợt nghĩ đến đây mặt yêu thú cấp bậc đều không thấp, chỉ mong bọn họ mấy cái cứt chó vận vẫn luôn hảo đi xuống.

Tiêu Lăng Hàn gật đầu, ngay sau đó nhìn nhìn bốn phía, cảm giác được vài chỗ linh khí nồng đậm địa phương.

Chợt đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, đem Phệ Linh Thử thả ra, nơi này hẳn là có không ít thiên tài địa bảo."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý chính là trước mắt sáng ngời, hắn như thế nào luôn đem chính mình khế ước thú cấp quên, tốt như vậy tài nguyên không cần, quá lãng phí.

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử vừa ra khiết ước không gian, lập tức quan sát chính mình nơi địa phương.

【 chủ nhân, các ngươi đây là lại vào động Thiên Phúc địa? 】 Phệ Linh Thử truyền âm hỏi, cảm giác nơi này linh khí so lần trước cái kia động thiên phúc địa linh khí còn muốn nồng đậm, bảo bối cũng nhất định có không ít.

"Nơi này không phải cái gì động thiên phúc địa, là thượng giới người làm ra tới Thiên Tài Thí Luyện địa. Đợi chút ngươi nếu là cảm ứng được nơi nào có bảo vật, liền cho chúng ta biết."

【 tìm bảo vật, ta nhất lành nghề, việc này bao ở ta trên người. 】 Phệ Linh Thử vỗ chuột ngực, lập tức bảo đảm nói.

Trong lòng nghĩ, đợi chút chính mình nhất định phải hảo hảo biểu hiện, tuyệt đối không thể làm chủ nhân cùng đại phôi đản cảm thấy nó là một con vô dụng chuột.

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đã bay ra vài cây số khoảng cách.

Tiêu Lăng Hàn thần thức vẫn luôn ngoại phóng, chủ yếu là sợ gặp được tám chín cấp yêu thú.

Hai cái canh giờ sau.

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử vui sướng mà kêu lên.

Hảo nồng đậm linh khí, nhất định có bảo bối.

“Phát hiện cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý thấy Phệ Linh Thử cao hứng bộ dáng, không cấm ra tiếng hỏi.

【 có bảo bối, tả phía trước cách đó không xa có bảo bối. 】 Phệ Linh Thử lập tức truyền âm nói, đầy mặt hưng phấn.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền hướng Phệ Linh Thử nói địa phương chạy đến.

Không trong chốc lát, hai người dừng ở một chỗ thác nước trước.

Thác nước hai mươi tới trượng khoan, mười bảy tám trượng cao, từ trên giường đá thẳng tiết mà xuống, tựa như sóng lớn vỡ, biển rộng treo ngược. Dòng nước vọt vào hồ sâu trung, bọt nước văng khắp nơi, mây mù lượn lờ, cảnh sắc di người.

Phệ Linh Thử vươn một móng vuốt, chỉ vào thác nước phương hướng, truyền âm nói: 【 bảo bối liền ở thác nước bên trong. 】

Nghe vậy, hai người lập tức thả ra thần thức đi xem xét, kết quả dòng nước quá nhanh, thần thức một không chú ý liền sẽ bị đánh tan. Hơn nữa bên trong có trở thần thức đồ vật, hai người cái gì cũng không có phát hiện.

Bất quá Phệ Linh Thử nếu nói bên trong có bảo bối, hai người tự nhiên không nghĩ bỏ lỡ.

Tiêu Lăng Hàn đi đầu triều thác nước bên trong bay đi, còn không có tới gần, hắn liền cảm giác được nồng đậm thủy linh khí.

Bên tai truyền đến “Ào ào xôn xao” tiếng nước, ở quanh thân ngưng kết ra một cái phòng hộ tráo, hai người mới phi tiến thác nước bên trong.

Thác nước bên trong có khác động thiên, một cái rộng lớn ngôi cao thượng có một cái bàn đá, còn có bốn cái ghế đá.

“Nhìn dáng vẻ, trước kia nơi này hẳn là trụ hơn người.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, “Tiểu tâm dưới chân.”

Nơi này không khí ẩm ướt, dưới chân trên thạch đài mọc đầy rêu xanh, một không cẩn thận liền sẽ trượt.

Ngôi cao dựa hữu trên vách đá có một cái cửa đá, Phệ Linh Thử vươn móng vuốt chỉ vào nơi đó, truyền âm nói: 【 bảo bối liền ở bên trong. 】

Phệ Linh Thử vừa nói, hai người đều triều nó chỉ phương hướng nhìn lại.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía nơi đó, lập tức liền cảm ứng được trận pháp dao động. “Nơi đó có trận pháp.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Không sai, lại còn có một cái cửu cấp trận pháp.”

“Thử xem nó có thể hay không phá trận.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra chính mình bổn danh pháp khí.

Từ lần trước Càn Khôn Thần Trận Bàn đem cái kia mâm tròn cắn nuốt sau, nó tựa hồ liền có mâm tròn cái kia cắn nuốt trận pháp công năng.

"Thử một chút, nếu là không được, kịp thời thu hồi. Nó là ngươi bản mạng pháp khí, nếu là nó bị hao tổn ngươi cũng sẽ đi theo bị thương."

"Hảo, ta đã biết."

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, tìm được mắt trận, liền báo cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đem trận bàn phóng tới mắt trận chỗ.

Nhưng qua năm phút cũng không thấy bàn trận có bất luận cái gì phản ứng, hai người không cấm có chút thất vọng.

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý tính toán thu hồi trận bàn khi, cửa đá bên ngoài trận pháp đột nhiên run rẩy một chút. Ngay sau đó hai người liền nhìn đến phòng ngự trận pháp kết giới, bắt đầu trở nên loãng, chậm rãi càng ngày càng mỏng.

Mười lăm phút sau.

"Bính" một thanh âm vang lên, rõ ràng là trận pháp phá.

Thượng Quan Huyền Ý cao hứng nói: "Thành."

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng cũng nhịn không được giơ giơ lên, hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý cái này trận bàn chính là một cái phá trận Thần Khí.

Này thật đúng là ít nhiều kia mấy người tự mình đưa tới cửa tới.

Nếu là không có cái này Càn Khôn Thần Trận Bàn, hai người muốn phá trận, phỏng chừng yêu cầu mười ngày nửa tháng.

Thượng Quan Huyền Ý tiến lên thu hồi trận bàn, phát hiện cửa đá bên tay phải có một cái hòn đá rõ ràng không giống người thường.

"Lăng Hàn, ngươi lại đây xem nơi này."

Tiêu Lăng Hàn theo lời đi đến Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh, theo hắn ngón tay địa phương nhìn lại, nhìn thấy một cái bàn tay đại hòn đá rõ ràng muốn so địa phương khác nhan sắc thâm.

"Này hẳn là đi vào cơ quan, chúng ta trước khôi phục một chút lại đi vào."

"Hảo."

Hai người tại chỗ nghỉ ngơi một lát, chờ thân thể trung linh khí khôi phục sau, mới hướng cửa đá phương hướng đi đến.

Đi vào cửa đá trước, Tiêu Lăng Hàn tay đụng tới kia khối nhan sắc so thâm hòn đá, dùng sức nhấn một cái.

Ngay sau đó, "Rầm rầm" thanh truyền đến, cửa đá chậm rãi mở ra.

Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu đối bên người Thượng Quan Huyền Ý dặn dò nói: “Cẩn thận một chút.”

“Hảo, ngươi cũng cẩn thận một chút.”

Theo sau, hai người lấy ra kiếm cùng triều cửa đá nội đi đến.

Cửa đá nội đen nhánh một mảnh, chỉ nghe thấy “Tích táp” thanh âm.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một viên dạ minh châu, chiếu sáng lên chung quanh cảnh tượng.

Chỉ thấy hai người trước mặt là một cái đen nhánh thông đạo, thẳng tắp thông hướng phương xa, trên vách đá có bọt nước ở nhỏ giọt.

Hai người tiểu tâm mà hướng phía trước đi đến, vốn dĩ bọn họ còn lo lắng có bẫy rập trận pháp linh tinh. Kết quả hai người đi rồi mười tới phút cái gì cũng không có đụng tới.

“Lăng Hàn, ta cảm giác chúng ta hiện tại là ở triều dưới nền đất đi.”

“Thật là ở triều hạ đi.”

Lại đi rồi mười lăm phút.

Thượng Quan Huyền Ý nhịn không được nói: “Lăng Hàn, ta như thế nào cảm giác con đường này không có cuối dường như?”

Tính lên bọn họ đã đến dưới nền đất rất sâu địa phương, nhưng phía trước lộ tựa hồ như cũ không có cuối.

“Dù sao không có việc gì, ngươi nếu là đi mệt, ta cõng ngươi, bằng không ôm ngươi cũng đúng.” Tiêu Lăng Hàn cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, trong mắt quang, ý vị không rõ.

Thượng Quan Huyền Ý “Ha hả a ~~” cười hai tiếng.

Phệ Linh Thử thấy hai người ve vãn đánh yêu, lập tức thu nhỏ lại chính mình tồn tại cảm. Miễn cho trong chốc lát phá hủy đại phôi đản chuyện tốt, hắn tìm chính mình phiền toái.

“Huyền Ý, ngươi đây là đồng ý ta ôm ngươi đi rồi?”

“Đứng đắn điểm, vạn nhất đột nhiên xuất hiện một cái bẫy cơ quan linh tinh, chúng ta không phải phải chơi xong.”

Thượng Quan Huyền Ý nói âm vừa ra, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên ngừng lại.

Thấy Tiêu Lăng Hàn dừng lại, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: “Như thế nào không đi rồi?”

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, bất đắc dĩ nói: “Thật đúng là làm ngươi nói trúng rồi.”

Chính mình tức phụ này miệng quạ đen, thật sự là so quạ đen còn lợi hại.

Không phục đều không được!

“Cái gì nói trúng rồi?”

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt mờ mịt, hắn vừa rồi giống như không nói gì thêm…… Đi?

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn chính mình dưới chân, nói: “Ta giống như dẫm tới rồi một cái cơ quan.”

“A? Này……” Cũng quá xảo!

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút, hắn vừa mới nói xong, lập tức liền thực hiện.

Hiện tại hắn đều phải hoài nghi chính mình có phải hay không trong truyền thuyết ngôn linh sư, nói cái gì, là cái gì.

Còn không đợi hai người nghĩ đến giải quyết phương pháp, bọn họ nơi thông đạo lập tức xuất hiện một cái động lớn, hai người thẳng tắp mà đi xuống rơi xuống.

Hai người phản xạ có điều kiện ôm lấy đối phương.

Phệ Linh Thử nắm chặt Thượng Quan Huyền Ý quần áo, hai cái chủ nhân chỉ lo đối phương, hoàn toàn quên nó này chỉ là chuột.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn thần thức quét đến bọn họ cách mặt đất không đến cây số khoảng cách, lập tức vận khởi linh khí hai người liền đình chỉ rơi xuống.

Phệ Linh Thử khoa trương mà vỗ vỗ chính mình bộ ngực, hù chết chuột, thiếu chút nữa cho rằng chính mình muốn trở thành đệ nhất chỉ bị ngã chết chuột.

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng mà xem xét Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, duỗi tay nhắc tới nó cái đuôi, sau đó hướng lên trên ném đi, Phệ Linh Thử lập tức thành một cái đường parabol hướng mặt đất trụy đi.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử múa may bốn con chân ngắn nhỏ, trong miệng không ngừng kêu la.

Phệ Linh Thử trong lòng cái kia khí a!

Nó lại không đắc tội đại phôi đản, đại phôi đản cư nhiên tưởng ngã chết nó.

Đại phôi đản quả nhiên là đại phôi đản!

Thượng Quan Huyền Ý xem mí mắt giựt giựt, “Tham ăn quỷ sẽ không trở thành đệ nhất chỉ bị ngã chết chuột đi?”

“Gia hỏa này lười biếng thành tánh, đã quên nó hiện tại là một con thất cấp yêu thú.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Lười sao?

Giống như Phệ Linh Thử lười đều là chính mình cấp quán, trừ bỏ yêu cầu nó thời điểm, đem nó thả ra, còn lại thời điểm nó đều đãi ở khiết ước không gian trung!

Kia kế tiếp, chính mình có phải hay không hẳn là làm nó nhiều ở bên ngoài đãi đãi.

Tiêu Lăng Hàn còn không biết, bởi vì hắn trong lúc vô tình một câu, bọn họ kế tiếp hành trình đều phải nhiều một con bóng đèn chuột.

Mắt nhìn chính mình liền phải quăng ngã cái hình chữ X, Phệ Linh Thử chạy nhanh vận khí linh khí làm chính mình dừng lại, sau đó lại nhẹ nhàng chấm đất.

Hù chết chuột.

Nó thiếu chút nữa quên chính mình hiện giờ là một con thất cấp yêu thú, liền tính như vậy cao ngã xuống, xác định vững chắc cũng sẽ không ngã chết, nhiều nhất chính là quăng ngã tàn.

Tiêu Lăng Hàn ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý eo, hai người một cái xoay người, động tác tiêu sái phiêu dật mà rớt xuống đến mặt đất.

Phệ Linh Thử thấy hai người động tác, âm thầm mắt trợn trắng.

Thầm nghĩ: Đại phôi đản liền biết ở nó trước mặt rải cẩu lương, còn ghét bỏ nó là một cái bóng đèn.

Vừa đến mặt đất Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lập tức cảm nhận được nồng đậm linh khí phô diện mà đến, lại còn có thực tinh thuần.

Tiêu Lăng Hàn cảm ứng một chút, nơi này trừ bỏ bọn họ ba cái, không còn có vật còn sống hơi thở.

Đánh giá một chút bốn phía, liếc mắt một cái liền nhìn đến ly hai người không xa địa phương có một phương ao nhỏ, bên trong thủy nhìn qua như là linh tuyền thủy.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng thấy được, hắn không xác định hỏi: “Lăng Hàn, đó là…… Linh tuyền trì?”

Cái này ao cùng Tiêu Lăng Hàn không gian trung linh tuyền trì không sai biệt lắm đại, bất quá linh khí lại muốn nồng đậm rất nhiều.

“Đi xem.” Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý liền triều ao đi đến.

Phệ Linh Thử vốn đang ở giả chết, nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, lập tức liền tới rồi tinh thần.

Nó đi theo chủ nhân là tới nơi này là tìm bảo bối, hiện giờ bảo bối liền ở trước mắt, Phệ Linh Thử hai mắt nháy mắt liền sáng. Không chút nghĩ ngợi nó lập tức

liền chạy trốn đi ra ngoài, mắt thấy chính mình liền phải hạnh phúc mà nhào vào trong ao, lại đột nhiên ngừng ở giữa không trung.

Phệ Linh Thử giương nanh múa vuốt mà vùng vẫy móng vuốt, đôi mắt thẳng lăng lăng mà nhìn đầu phía dưới ao.

Cảm giác được nồng đậm linh khí, Phệ Linh Thử một đôi mắt nhỏ trung tràn đầy khát vọng.

Tiêu Lăng Hàn ở cảm giác được một cổ kình phong phía sau phác lại đây khi, lập tức liền biết Phệ Linh Thử gia hỏa này lại không thành thật.

Lắc lắc trên tay Phệ Linh Thử, Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "May mắn ta nhanh tay, bằng không chúng ta liền phải uống gia hỏa này nước tắm."

Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt không tốt lắm, nghĩ đến nếu không phải Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ, Phệ Linh Thử hiện tại nên linh tuyền trong ao.

Từ Tiêu Lăng Hàn trong tay tiếp nhận Phệ Linh Thử, Thượng Quan Huyền Ý lạnh lùng nhìn nó, không có hảo ý mà nói: "Đến một bên thành thật đợi, ngươi nếu là dám tới gần cái này ao, ta làm Lăng Hàn lập tức đem ngươi thịt kho tàu."

Phệ Linh Thử đánh cái giật mình, chủ nhân còn chưa từng có như vậy đối đãi quá chính mình, chính mình hiện tại là hoàn toàn thất sủng.

"Chi chi chi……"

【 đã biết. Chủ nhân, vừa rồi tuyệt phi ta bổn ý, thật sự! Ta là bởi vì trong ao linh khí quá nồng đậm, hoàn toàn là bị dụ hoặc. 】

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 442

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 442 từng người tình trạng

Phệ Linh Thử đáng thương hề hề nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hy vọng hắn có thể xin thương xót, xem ở chính mình ra lực phân thượng, có thể phân một ly canh.

Nghe xong Phệ Linh Thử nói, Thượng Quan Huyền Ý cổ quái mà nhìn nó, "Ngươi không phải chỉ ăn linh thạch sao?"

【 lời đồn, tuyệt đối là lời đồn. Ta một chút đều không kén ăn, chỉ cần là linh khí nồng đậm thiên tài địa bảo ta đều ăn. 】 nói, Phệ Linh Thử kia thèm nhỏ dãi ánh mắt còn liếc về phía một bên linh khí trì.

"Ha hả ~!"

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên là nhìn ra Phệ Linh Thử tiểu tâm tư, bất quá hắn cũng không có làm thỏa mãn nó nguyện.

Một đôi mắt đào hoa liếc xéo nó: "Đi một bên đợi, cho chúng ta hộ pháp."

Phệ Linh Thử mắt trông mong mà nhìn hai người, kết quả hai cái vô lương chủ nhân chưa cho chính mình một ánh mắt. Nó đành phải ủy khuất mà ngồi xổm một bên, lấy ra một khối linh thạch" rốp rốp" cắn, như là ở phát tiết trong lòng oán khí.

Bên này, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái cái ly, thịnh một ly linh tuyền thủy.

Chính hắn trước nếm một ngụm, linh khí nồng đậm, xác định thủy không thành vấn đề, hắn mới đem cái ly đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận cái ly, uống một ngụm, kinh hỉ nói: "Lăng Hàn, cái này linh tuyền trong hồ mặt linh khí hảo nồng đậm."

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Có thể không nồng đậm sao?

Ít nhất có thượng vạn năm.

Theo sau hắn đề nghị nói: "Chúng ta đây lưu lại nơi này bế quan được không?"

Thượng Quan Huyền Ý gật đầu như đảo tỏi: "Có thể, đồ vật lại hảo, cũng có khả năng bị người đoạt đi, chỉ có tu vi mới là chính mình."

Bọn họ hiện tại tu vi tuy rằng không tồi, nhưng ở cái này động bất động liền sẽ đụng tới bát cấp yêu thú địa phương tới nói, thực lực của bọn họ còn kém điểm.

Lập tức, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý một người lấy ra một cái hồ lô, bắt đầu thu ao trung linh tuyền thủy.

Hồ lô tuy rằng nhìn tiểu, nhưng nội có càn khôn.

Hai người thi triển pháp thuật, linh tuyền trong ao thủy như là đã chịu triệu hoán, hết thảy hướng trong hồ lô toản.

Chờ hai người đem linh tuyền thủy đều cất vào hồ lô sau, phát hiện đáy ao cư nhiên có một tầng màu trắng ngà chất lỏng.

Hồ lô căn bản hút không đứng dậy, bên trong chất lỏng thực đặc sệt.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía đáy ao, lắp bắp mà nói: "Đây là linh tuyền nhũ, không, không phải, là linh nhũ."

Vốn dĩ cho rằng nơi này chỉ có linh tuyền thủy, không nghĩ tới còn có kinh hỉ bất ngờ.

"Xác thật là linh nhũ, hơn nữa vẫn là vạn năm linh nhũ." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái cái muỗng, vận khởi linh khí chỉ huy cái muỗng ở đáy ao đào một cái muỗng.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trong tay cái muỗng, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt không chớp mắt mà nhìn chằm chằm, còn không tự giác nuốt nuốt nước miếng.

Tiêu Lăng Hàn liếc đến Thượng Quan Huyền Ý động tác, buồn cười mà lắc lắc đầu, đem cái muỗng đưa tới hắn bên miệng.

Thượng Quan Huyền Ý xem xét liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn chính mỉm cười nhìn chính mình, há mồm liền đem cái muỗng hàm ở trong miệng. Chỉ là cũng không có lập tức nuốt vào, mà là nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn dấu môi đi lên, đem trong miệng linh nhũ phân một nửa cho hắn.

Tiêu Lăng Hàn sửng sốt một chút mới phản ứng lại đây, hôm nay vẫn là lần đầu tiên bị đầu uy, mỗi lần đều là chính mình đầu uy Thượng Quan Huyền Ý. Duỗi tay thủ sẵn hắn cái ót, gia tăng nụ hôn này.

Tách ra sau, Thượng Quan Huyền Ý gương mặt ửng đỏ, hô hấp đều có chút loạn. Nhưng linh khí vừa mới nhập thể, hắn cần thiết lập tức luyện hóa mới được, bằng không linh khí sẽ ở trong cơ thể tán loạn.

Áp xuống trong lòng kiều diễm tâm tư, giương mắt liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn như lang tựa hổ ánh mắt, giờ phút này chính chặt chẽ mà khóa chặt chính mình.

Hắn chạy nhanh nói: "Lăng Hàn, ta muốn đả tọa luyện hóa vừa mới ăn xong linh nhũ."

"Hảo." Tiêu Lăng Hàn thanh âm có chút ám ách, tiếc nuối mà thu hồi tầm mắt.

Tức phụ nhi khó được chủ động một lần, đáng tiếc thời cơ không đúng.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức khoanh chân luyện hóa trong cơ thể nồng đậm linh khí.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, lấy ra trang đan dược bình sứ, bắt đầu trang trong ao linh nhũ.

Có linh khí phụ trợ, không trong chốc lát hắn liền đem trong ao sở hữu linh nhũ đều trang hảo.

Quay đầu liền đối thượng Phệ Linh Thử mắt trông mong ánh mắt, nghĩ đến có thể tìm được cái này linh tuyền trì còn may mà gia hỏa này. Nếu là thay đổi chính hắn tìm nói, khẳng định là tìm không thấy nơi này. Rốt cuộc cái này địa phương dưới nền đất rất sâu vị trí, linh khí căn bản là không tiết ra ngoài.

Chợt, Tiêu Lăng Hàn liền sử dụng linh khí cầm trong tay bình sứ tặng một cái đến Phệ Linh Thử trước mặt.

Phệ Linh Thử hoan thiên hỉ địa tiếp nhận, ôm chỉ so nó tiểu tam phần có một bình sứ trên mặt đất lăn lộn.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn liền lấy ra trận kỳ bắt đầu bày trận, tuy rằng cái này địa phương không hảo tìm, nhưng nói không chừng có người vận khí tốt, vừa lúc tìm được!

Sau nửa canh giờ.

Thượng Quan Huyền Ý mở bừng mắt, thấy Tiêu Lăng Hàn đang ở cách đó không xa bố trí trận pháp, mà bên cạnh đáy ao đã rỗng tuếch, suy đoán linh nhũ hẳn là đã bị hắn thu hồi tới.

“Như thế nào?” Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý lại đây, Tiêu Lăng Hàn hỏi.

“Không hổ là vạn năm linh nhũ, ta cảm giác đan điền trung linh khí gia tăng rồi không ít.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý cũng lấy ra trận kỳ, cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau bày trận.

Chờ bố trí hảo trận pháp, Tiêu Lăng Hàn lại đem biến dị Thiên Ti Đằng thả ra hộ pháp, hắn mới cùng Thượng Quan Huyền Ý bắt đầu bế quan tu luyện.

10 năm sau.

Một chỗ u tĩnh trong hạp cốc.

Sở Mục Thần, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh bốn người từ trong sơn động đi ra, hiện tại mấy người tu vi đều đạt tới Hợp Thể kỳ.

Mười năm trước vì tránh né yêu thú, bốn người tiến vào cái này hẻm núi. Trong lúc vô ý phát hiện nơi đó có cái sơn động, vốn dĩ mấy người cho rằng kia bất quá là một cái bình thường sơn động.

Không nghĩ tới tiến vào sau, mới phát hiện bên trong thế nhưng là một cái đan sư động phủ.

Chẳng những có một cái linh khí nồng đậm linh khí trì, còn có không ít tăng lên tu vi đan dược.

Bốn người lập tức liền quyết định ở bên trong bế quan tu luyện.

Chỉ là bọn hắn này một tu luyện chính là mười năm, bước ra động mấy người có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Ân Thiên Duệ nhìn về phía xám xịt không trung, cảm thán nói: "Nơi này cái gì cũng tốt, chính là không có ánh mặt trời, không có sao trời, không có trăng tròn."

Còn lại ba người: "……"

Bọn họ cảm giác Ân Thiên Duệ không phải tới tham gia Thiên Tài Thí Luyện, mà là tới du sơn ngoạn thủy.

Không ai tiếp Ân Thiên Duệ nói, nguyên nhân vô hắn, Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai ba người đều đột phá tới rồi Hợp Thể hậu kỳ, mà Ân Thiên Duệ còn dừng lại ở Hợp Thể trung kỳ.

Ba người nếu ai dám tiếp hắn nói, phỏng chừng đợi chút lại nên tiếp thu hắn kia cực kỳ u oán ánh mắt.

Liền từ sơn động đi tới này một đường, Ân Thiên Duệ kia hâm mộ ánh mắt liền không từ ba người trên người rời đi quá.

Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai ba người đều là Đơn linh căn, thả linh căn đều là thiên phẩm. Mà Ân Thiên Duệ là Song linh căn, tuy rằng hắn linh căn thông qua hậu thiên tinh luyện đã là thiên phẩm, nhưng cùng bẩm sinh thiên phẩm linh căn chung quy là kém một chút.

"Hắc, các ngươi ba cái không nghĩa khí gia hỏa, từ từ ta." Ân Thiên Duệ cảm thán xong, quay đầu, phát hiện Mạc Vô Nhai ba người đã đi xa.

Ân Thiên Duệ một bên chạy, một bên oán giận: Một cái là chính mình đạo lữ, một cái là chính mình thân đại ca, còn có một cái là thân ca phu, ba người cư nhiên liên hợp lại không đợi hắn. Hắn quyết định lần sau luyện đan thời điểm thêm chút ngứa phấn ở bên trong, xem ba người về sau còn dám không dám không đợi hắn.

Phía trước đi tới ba người đồng thời đánh rùng mình.

Mạc Vô Nhai nhìn về phía Sở Mục Thần, nghi hoặc nói: "Ta như thế nào cảm giác có người ở tính kế ta."

Sở Mục Thần kinh ngạc nói: "Nguyên lai không ngừng ta một người có như vậy cảm giác."

"Vừa rồi ta cũng cảm giác phía sau lưng lạnh căm căm." Ân Thiên Thịnh cũng tới một câu.

Ba người lẫn nhau nhìn nhìn, lập tức ý thức không thích hợp.

Đồng thời quay đầu lại nhìn về phía Ân Thiên Duệ, kết quả liền thấy hắn cười vẻ mặt gian trá.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh nhất hiểu biết Ân Thiên Duệ, thấy hắn cái dạng này, rõ ràng là muốn làm chuyện xấu.

Ân Thiên Duệ thấy mấy người trở về đầu xem chính mình, lập tức thu hồi đắc ý cười, có chút Miến Điện nói: "Các ngươi như thế nào không đi rồi?"

"Chúng ta tính toán đi trước hẻm núi bên ngoài nhìn xem tình huống, ngươi tu vi muốn thấp một chút. Chúng ta chính là muốn bảo hộ ngươi, không nghĩ làm ngươi bị thương." Mạc Vô Nhai bịa chuyện nói, không biên nói dối hống hống Ân Thiên Duệ, liền sợ chính mình ở trong bất tri bất giác trúng hắn chiêu.

Tuy rằng tức phụ nhi vũ lực không bằng chính mình, nhưng hắn sẽ luyện đan, còn còn luyện chế không ít độc đan. Nghĩ đến này, Mạc Vô Nhai liền cảm thấy chính mình lưng lạnh cả người.

Sở Mục Thần lập tức phụ họa nói: "Chúng ta đều là đại nam nhân, ngươi một cái song nhi nên bị chúng ta bảo hộ."

"Ta kiếm pháp lợi hại." Ân Thiên Thịnh cũng tới một câu.

Ân Thiên Duệ bừng tỉnh nói: "Nguyên lai các ngươi vừa rồi là vội vã đi dò đường, xem ra là ta hiểu lầm các ngươi."

Sở Mục Thần ba người đồng thời gật đầu.

Ân Thiên Duệ tiện đà nói: "Một khi đã như vậy, hiện tại chúng ta đã đến hẻm núi khẩu. Các ngươi ba cái đi dò đường, ta liền ở chỗ này chờ các ngươi."

Ba người: "……"

Bọn họ đây là dọn khởi cục đá tạp chính mình chân!

Đã qua mười năm, theo lý thuyết phía trước đuổi theo bốn người hai chỉ thiết bối thương hùng hẳn là đã sớm rời đi mới đúng. Nhưng mà Sở Mục Thần ba người vừa mới một ngoi đầu, bọn họ cách đó không xa liền truyền đến một tiếng thú rống.

"Ngao ~~ ngao ~~~"

"Thảo, này hai chỉ yêu thú cư nhiên còn ở!" Ân Thiên Thịnh nhịn không được mắng một câu, nghe được thanh âm này, lập tức khiến cho hắn nhớ tới mười năm trước bốn người bị đuổi giết cảnh tượng.

Ân Thiên Thịnh trực tiếp rút ra kiếm, đi rồi hai bước, lại quay đầu lại đối Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần nói: "Các ngươi đều đừng cùng ta đoạt, kia chỉ lục cấp yêu thú giao cho ta."

Sở Mục Thần phất phất tay, ý bảo hắn chạy nhanh đi.

Mạc Vô Nhai trừu trừu khóe miệng, hắn cũng muốn đúng đúng phó kia chỉ lục cấp thiết bối thương hùng. Bởi vì mười năm chính là nó thương chính mình, nhưng đại cữu ca đã lên tiếng, hắn đành phải đi đối phó kia chỉ ngũ cấp.

Không trong chốc lát Ân Thiên Duệ cũng đi ra, hắn cùng Sở Mục Thần đứng ở cách đó không xa cảnh giới bốn phía, để tránh đột nhiên chạy ra cá nhân hoặc là yêu thú hạ độc thủ.

Chủ yếu vẫn là mười năm trước bọn họ bị Đường Tân Minh ba người hạ độc thủ, hiện giờ còn làm cho bọn họ canh cánh trong lòng. Hiện tại bốn người phỏng chừng trừ bỏ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, ở Thiên Tài Thí Luyện địa những người khác, bọn họ đều sẽ không tin.

Ân Thiên Thịnh đi vào thiết bối thương hùng cách đó không xa, nhìn đến ngày xưa kẻ thù, Ân Thiên Thịnh thập phần vui vẻ. Hiện giờ hắn tu vi so thiết bối thương hùng cao hơn một cái tiểu cảnh giới, lúc này nên đến phiên hắn hành hung thiết bối thương hùng.

Mặc Thịnh Kiếm cảm giác được chủ nhân vui sướng tâm tình, phát ra rồng ngâm kiếm minh thanh.

Thấy thiết bối thương hùng hướng chính mình vọt lại đây, Ân Thiên Thịnh vận khởi linh khí thăng đến giữa không trung, giơ lên trong tay kiếm liền triều thiết bối thương hùng huy đi.

Một đạo hơn mười mét trường kiếm ảnh, mang theo thế như chẻ tre uy thế theo kiếm khí dừng ở thiết bối thương hùng trên người.

Chỉ nghe "Đang đang" tiếng vang, như là đánh ở sắt thép thượng phát ra thanh âm.

Ân Thiên Thịnh này nhất kiếm nhìn như lợi hại, nhưng lại đánh vào thiết bối thương hùng sọ thượng, không có thể làm thiết bối thương hùng chịu một chút thương.

"Ngao ~~ ngao ngao ~~ ngao" nhìn như lợi hại nhất kiếm, kết quả chỉ là sấm to mưa nhỏ, thùng rỗng kêu to, nó không có chịu một chút thương. Thiết bối thương hùng cao hứng mà hoan hô, như là ở cười nhạo Ân Thiên Thịnh vô năng.

Ân Thiên Thịnh chán nản, giơ lên trong tay kiếm, quát to: "Lại đến, xem ta không chém chết ngươi nha."

Vừa rồi đã lĩnh giáo qua Ân Thiên Thịnh biện pháp hay thiết bối thương hùng khinh thường mà "Ngao ngao ~~" thẳng kêu. Phảng phất đang nói: Ngươi tới nha, ngươi tới nha!

Ân Thiên Thịnh không hiểu thú ngữ, tự nhiên không biết thiết bối thương hùng ở cười nhạo chính mình.

Bởi vì có vừa rồi giáo huấn, hắn biết này đó yêu thú đại bộ phận trí mạng nhược điểm đều ở bụng. Hắn cao cao giơ lên kiếm chuẩn bị chém xuống đi động tác, bất quá là vì mê hoặc thiết bối thương hùng.

Tuy rằng hắn không hiểu âm mưu quỷ kế, nhưng hắn biết kiếm nên đi nơi đó thứ, mới có thể đâm trúng địch nhân yếu hại.

Cho nên thiết bối thương hùng thượng một khắc còn ở hoan hô mà rung đùi đắc ý, ngay sau đó một phen kiếm liền đâm vào nó bụng.

Bên kia.

Mạc Vô Nhai đi vào một khác chỉ ngũ cấp đỉnh thiết bối thương hùng trước mặt, hắn bay thẳng đến thiết bối thương hùng vọt qua đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 443

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 443 hai hai tranh chấp

Thiết bối thương hùng nghĩ tới thật tốt, vừa lúc nó một chân dẫm bẹp này nhân loại.

Nhưng Mạc Vô Nhai vọt tới ly thiết bối thương hùng chỉ có 1 mét khi, đột nhiên liền sửa lại nói từ nó bên cạnh di đi ra ngoài, thành công tránh đi thiết bối thương hùng tay gấu. Trong tay hắn Ẩn Liên Chi Băng lại là bay về phía thiết bối thương hùng bụng, mà hắn bản nhân cũng dùng ra băng hệ pháp thuật, trực tiếp đông lạnh trụ thiết bối thương hùng, làm nó không thể động đậy.

Ẩn Liên Chi Băng phi tiến lại bay ra, mang ra liên tiếp huyết châu.

Chỉ dùng hai phút Mạc Vô Nhai liền đem thiết bối thương hùng giải quyết.

Cách đó không xa.

Mặc Thịnh Kiếm ngay sau đó bay ra, thiết bối thương hùng bụng máu tươi văng khắp nơi, đau đến nó "Ngao ngao" kêu cái không ngừng.

Mặc Thịnh Kiếm vốn dĩ chính là Ân Thiên Thịnh bản mạng kiếm, siêu khống lên tự nhiên là tùy tâm sở dục.

Ân Thiên Thịnh phát hiện ngự kiếm đối phó thiết bối thương hùng cũng không sảng, bởi vì hắn không cảm giác được kiếm đâm vào thân thể cái loại này vui sướng cảm. Vì thế hắn cầm kiếm trực tiếp phi rơi xuống thiết bối thương hùng phía sau lưng thượng, bắt lấy nó da lông, cầm kiếm liền triều thân thể hắn trung đâm tới.

"Ngao ngao ngao ~~" thiết bối thương hùng loạng choạng thân thể, muốn đem trên người nhân loại ném tới mà đi lên. Kết quả người không có ngã xuống đi, kia nhân loại cư nhiên cầm kiếm vẫn luôn đâm vào chính mình. Không màng trên bụng thương thế, thiết bối thương hùng đứng thẳng thân thể, rít gào hai tiếng, ngay tại chỗ đánh lên lăn.

Ân Thiên Thịnh thấy vậy tất nhiên là không thể lại đãi ở thiết bối thương hùng bối thượng, lập tức phi rơi xuống một bên, tìm đúng thời cơ, cầm kiếm liền triều thiết bối thương hùng lộ ở bên ngoài bụng đâm tới.

Không bao lâu, thiết bối thương hùng đã bị Ân Thiên Thịnh giết chết.

Chờ hắn vừa chuyển đầu, liền nhìn đến Mạc Vô Nhai ba người đang ở một bên nhìn hắn phương hướng, xoi mói.

Ân Thiên Thịnh: "……"

Hắn đang làm cái gì?

Vì cái gì kia ba người ở một bên xem diễn, hắn lại muốn vất vả sát yêu thú?

Hắc mặt, Ân Thiên Thịnh đem thiết bối thương hùng yêu đan cùng da lông đều thu lên.

Thấy Ân Thiên Thịnh đi tới, phát hiện hắn sắc mặt không tốt, Sở Mục Thần nghi hoặc nói: “Thiên Thịnh, ngươi bị thương?”

“Không có.”

Không có bị thương, mà thiết bối thương hùng lại bị hắn giết, như thế nào còn xú cái mặt đâu?

Sở Mục Thần làm không rõ, phía trước hắn nói lên muốn đi sát yêu thú khi, không phải rất cao hứng sao?

Như thế nào đem yêu thú giết, ngược lại không cao hứng đâu?

Sở Mục Thần không biết chính là, bọn họ phía trước nói chuyện phiếm, Ân Thiên Thịnh nghĩ lầm ba người ở cười nhạo hắn, nửa ngày đều giết không chết một con lục cấp yêu thú. Cho nên hắn trong lòng không dễ chịu, tự nhiên liền trầm khuôn mặt.

Sở Mục Thần không nghĩ thông suốt, chỉ có thể tạm thời đặt ở một bên, chuẩn bị tìm một cơ hội, chờ chỉ có hai người ở chung thời điểm hỏi lại hỏi. “Vậy ngươi trước khôi phục, chờ ngươi khôi phục hảo, chúng ta lại rời đi nơi này.”

“Nga!”

Ở bên trong này tùy thời đều khả năng sẽ gặp được cường đại yêu thú, rất cần thiết bảo trì đỉnh chiến lực.

Một giờ sau.

Mấy người rời đi hẻm núi sau, đi rồi mười lăm phút đi vào một mảnh tầm nhìn trống trải trên cỏ.

Ân Thiên Duệ nhìn về phía Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần hỏi: “Chúng ta triều phương hướng nào đi?”

“Hướng phương đông đi?” Sở Mục Thần nhìn về phía Mạc Vô Nhai, hỏi hắn ý kiến.

Bởi vì mới vừa tiến bí cảnh không lâu, bọn họ liền từng cảm ứng quá Tiêu Lăng Hàn hai người vị trí. Phát hiện hai người ở phương đông, chỉ là cách khá xa, chỉ có thể cảm ứng được đại khái phương hướng.

Mạc Vô Nhai hỏi ngược lại: “Vậy ngươi biết phương hướng nào là phương đông sao?”

Phía trước bọn họ còn biết hướng bên kia, nhưng hiện tại bọn họ đã phân không rõ phương hướng rồi.

Sở Mục Thần ngẩng đầu nhìn về phía xám xịt không trung, nơi này không phải ban ngày chính là đêm tối.

Hắn hiện tại cũng muốn hỏi: Vì cái gì nơi này không có ánh mặt trời, không có sao trời, không có trăng tròn?

Làm cho bọn họ liền cái phương hướng đều phân không rõ.

Bởi vì nơi này mặt là thượng giới người liên hợp sáng lập ra tới không gian, cũng không có Thiên Đạo, cho nên ở bên trong này đột phá đại cảnh giới tu sĩ đều sẽ không gặp được lôi kiếp.

Thấy vậy, Ân Thiên Duệ đề nghị nói: “Nếu không ta đi đầu, ta vận khí luôn luôn tương đối hảo.”

Ba người đối với Ân Thiên Duệ vận khí tốt việc này đều là chính mắt kiến thức quá, thấy hắn nói như vậy, ba người đều đồng ý làm hắn lựa chọn đi bên kia.

Lập tức Ân Thiên Duệ nhắm mắt lại, một lát sau mới mở, sau đó cất bước hướng tới một phương hướng đi đến.

Ba người không biết hắn đây là đang làm cái quỷ gì, bất quá vẫn là đi theo hắn phía sau.

Bởi vì nơi này yêu thú cấp bậc cao, bốn người chỉ có thể đi bộ, không dám ngự không phi hành, cho nên bọn họ đi rồi ban ngày cũng không có đi đi ra ngoài rất xa.

Ba ngày sau.

Bốn người không cẩn thận đi vào một con thất cấp sơ một sừng kim xà địa bàn, khi bọn hắn phát hiện sau, muốn rời khỏi tới khi đã chậm.

Thật lớn một sừng kim xà, trên người kim quang lấp lánh, thân thể ước chừng hơn hai mươi mễ trường. Nó phần đầu cao cao giơ lên, nhìn xuống Sở Mục Thần bốn người, giống như là đang xem nhỏ yếu con kiến. Cả người tản ra khí thế cường đại, cho người ta một loại cực cường cảm giác áp bách.

Bốn người một xà lẫn nhau giằng co, ai cũng không có trước động, trong lúc nhất thời không khí tựa hồ đều đọng lại.

Giằng co mấy tức, Sở Mục Thần đột nhiên hét lớn một tiếng: “Chạy.”

Ngay sau đó bốn người lập tức cất bước chạy như điên, xuyên qua ở trong rừng cây.

Bọn họ tu vi tuy rằng không có một sừng kim xà cao, nhưng thắng tại thân mình tiểu, lại linh hoạt, hơn nữa nơi này là rừng cây lại hảo tránh né. Chỉ nghe thấy phía sau truyền đến “Rầm rầm” thanh, này hẳn là một sừng kim xà trên mặt đất du hành khi, cây cối bị đánh ngã thanh âm.

Chỉ thấy phía trước có bốn nhân ảnh ở không ngừng chạy vội, mặt sau một cái đại xà ở không ngừng truy đuổi. Cây cối theo đại xà du tẩu quỹ đạo, tứ tung

ngang dọc đổ đầy đất.

Mấy người phía trước đến Huyền Thiên đại lục, bởi vì tu vi thấp, một không cẩn thận liền sẽ gặp được so với chính mình tu vi cao hơn thật nhiều người, khác không như thế nào học, chạy trốn bản lĩnh nhưng thật ra nhất lưu.

Đặc biệt Ân Thiên Duệ, đừng nhìn hắn là mấy người trung tu vi thấp nhất, nhưng bốn người trung trừ bỏ Sở Mục Thần, còn lại hai người đều chạy bất quá hắn.

Sở Mục Thần là Phong linh căn, hắn tốc độ là bốn người trung nhanh nhất, hắn chạy ở đằng trước dò đường. Mấy người đã chạy ra một sừng kim xà địa bàn, nhưng nó như cũ theo đuổi không bỏ. Thực mau Sở Mục Thần liền nhận thấy được phía trước có một cổ cường đại hơi thở, hắn mang theo ba người không chút do dự vọt vào kia khu vực.

Chờ một sừng kim xà phát hiện chính mình ở truy đuổi mấy chỉ con kiến khi, thế nhưng không cẩn thận chạy đến lão đối đầu địa bàn thượng, muốn triệt phía sau lui đã muộn.

Cữu xỉ cự ưng đã sớm muốn ăn một sừng kim xà, đáng tiếc một sừng kim xà vẫn luôn co đầu rút cổ ở chính mình địa bàn thượng, làm nó không có xuống tay cơ hội.

Hơn nữa một sừng kim xà còn sẽ chui vào dưới nền đất, cái này làm cho cữu xỉ cự ưng càng là không hề biện pháp.

Từ cữu xỉ cự ưng phát hiện nơi này có một con một sừng kim xà, nó liền đem oa dọn tới rồi bên này, tưởng chính là gần quan được ban lộc. Tin tưởng một ngày nào đó một sừng kim xà sẽ rời đi chính mình sào huyệt, đến lúc đó nó liền có cơ hội.

Vốn dĩ cữu xỉ cự ưng cho rằng chính mình còn phải đợi thật lâu, không nghĩ tới một sừng kim xà hôm nay cư nhiên chủ động đưa tới cửa tới.

Cữu xỉ cự ưng vừa thấy đến một sừng kim xà hai mắt liền bắt đầu tỏa ánh sáng, khóe miệng còn chảy không rõ chất lỏng.

Thực mau một xà một ưng liền đánh lên, hai chỉ thất cấp yêu thú chiến đấu, kinh thiên động địa, chung quanh cây cối sôi nổi ngã xuống đất, "Rầm rầm" thanh không dứt bên tai.

Cữu xỉ cự ưng mõm đặc biệt tiêm trường, mỗi một chút mổ ở một sừng kim xà trên người đều mang ra liên tiếp huyết châu.

Bởi vì nơi này không phải một sừng kim xà địa bàn, không có địa huyệt làm nó tránh né. Dẫn tới ở đối phó có thể phi hành cữu xỉ cự ưng tới nói, nó ở vào nhược thế một phương.

Cuối cùng một sừng kim xà cùng cữu xỉ cự ưng lưỡng bại câu thương, bất quá cữu xỉ cự ưng tình huống muốn so một sừng kim xà hảo rất nhiều.

Liền ở một sừng kim xà tính toán tự bạo khi, một đóa nhìn không thấy hoa sen chui vào nó trong mắt, cắn nát nó xương sọ.

Cảm ứng được chính mình đồ ăn đã không có sinh lợi, cữu xỉ cự ưng lập tức hưng phấn lên. Thèm nhỏ dãi mà nhìn một sừng kim xà yêu đan vị trí, nó nếu là ăn một sừng kim xà yêu đan, thực mau liền sẽ thăng cấp.

Nghĩ đến này, cữu xỉ cự ưng lập tức bay lên triều một sừng kim xà đánh tới, nhắm ngay nó yêu đan vị trí liền mổ đi xuống, tưởng một ngụm đem yêu đan hàm ở trong miệng. Chỉ tiếc nó ý tưởng là tốt, nhưng ngoài ý muốn tổng hội phát sinh. Chỉ thấy nó hé miệng một cái chớp mắt, từng đóa nhìn không thấy cánh hoa trực tiếp theo nó mõm chui vào nó bụng trung.

"Bính" một tiếng, cữu xỉ cự ưng ầm ầm ngã xuống đất.

Lúc này, tại chỗ đột nhiên xuất hiện Sở Mục Thần bốn người thân ảnh.

Phía trước bốn người tới cữu xỉ cự ưng địa bàn sau, lập tức trốn vào Ân Thiên Duệ tùy thân không gian trung.

May mắn Ân Thiên Duệ có như vậy một cái tùy thân không gian, bằng không bọn họ lần này sợ là chạy trời không khỏi nắng.

Hiện giờ bọn họ không chỉ có đem đuổi theo bọn họ không bỏ một sừng kim xà cấp hố chết, còn thuận tiện thu hoạch cữu xỉ cự ưng yêu đan.

Bởi vì bên này chiến đấu động tĩnh rất lớn, khẳng định không cần bao lâu liền sẽ đưa tới cái khác muốn nhặt tiện nghi yêu thú. Bốn người thu hồi trên mặt đất hai chỉ yêu thú thi thể, lập tức bắt đầu tìm kiếm cữu xỉ cự ưng hang ổ.

Thực mau Sở Mục Thần bốn người liền tìm tới rồi cữu xỉ cự ưng hang ổ.

"Đây là thứ gì?" Ân Thiên Duệ nhặt lên trên mặt đất cục đá, hỏi mặt khác ba người.

Mạc Vô Nhai tiếp nhận Ân Thiên Duệ trong tay cục đá, lập tức liền cảm giác được bên trong nồng đậm linh khí, hắn đem cục đá đưa cho Sở Mục Thần.

Sở Mục Thần tự nhiên cũng cảm giác được cục đá bên trong nồng đậm linh khí, không khỏi nghi hoặc nói: "Này không giống như là cực phẩm linh thạch, tựa hồ nó so cực phẩm linh thạch càng cao cấp một ít."

"Quản hắn là cái gì, dù sao là thứ tốt. Nơi này còn có vài khối, chúng ta mấy cái đem nó phân?" Ân Thiên Thịnh thấy trên mặt đất còn có cái loại này cục đá, ngồi xổm xuống thân toàn bộ nhặt lên.

Bốn người ở cữu xỉ cự ưng sào huyệt cũng chỉ tìm được mấy khối linh khí nồng đậm cục đá, không khỏi có chút thất vọng. Bất quá nghĩ đến còn có một con một sừng kim xà hang ổ, bốn người lập tức chờ mong lên.

Chờ bốn người tìm được một sừng kim xà hang ổ khi, phát hiện bên trong như cũ chỉ có linh khí nồng đậm cục đá, bốn người đều hoàn toàn thất vọng.

Bất quá một sừng kim xà hang ổ trên mặt đất, nhưng thật ra thực an toàn. Bốn người lập tức quyết định tại chỗ tu chỉnh mấy ngày, tùy tiện đem bọn họ được đến cục đá linh khí hấp thu.

Làm bốn người không nghĩ tới chính là bọn họ này một tu chỉnh, liền dùng hơn nửa năm thời gian.

Đương Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai ba người từ tu luyện trung tỉnh lại, liền nhìn đến Ân Thiên Duệ trên mặt tươi cười như thế nào áp đều áp không được.

Đều suy nghĩ, Ân Thiên Duệ đây là gặp cái gì chuyện tốt?

Như thế nào vô duyên vô cớ đều đang cười?

Hơn nữa hắn cười đến có điểm ngu ngốc.

Ân Thiên Thịnh:…… Nhà mình đệ đệ cười ngu như vậy, sẽ không bị Mạc Vô Nhai cấp đá đi?,

Sở Mục Thần:…… Chính mình tức phụ nhi này đệ đệ giống như choáng váng!

Mạc Vô Nhai:…… Tức phụ nhi đây là nhặt được bảo bối?

Mạc Vô Nhai ho khan một tiếng, dẫn tới Ân Thiên Duệ nhìn về phía hắn, hắn mới hỏi nói: “Thiên Duệ, chuyện gì như vậy cao hứng?”

Ân Thiên Duệ thấy ba người đều nhìn về phía chính mình, đắc ý cười nói: “Các ngươi xem ta hiện tại tu vi.”

Bốn người đồng thời triều hắn nhìn lại, lúc này mới phát hiện Ân Thiên Duệ không biết ở khi nào đã thăng cấp đến Hợp Thể hậu kỳ.

Ân Thiên Thịnh kinh ngạc nói: “Tiểu đệ, ngươi lại là như vậy mau đã đột phá?”

“Đó là, cũng không nhìn xem ta là ai!”

Sở Mục Thần trong tay cầm phía trước được đến cục đá, không chút để ý hỏi: “Ngươi hấp thu nhiều ít khối cái này cục đá?”

“Cũng không nhiều ít, ta kia tám khối chỉ hấp thu năm khối.”

Sở Mục Thần bừng tỉnh nói: “Khó trách ngươi có thể đột phá.”

“Ta cảm thấy cái này cục đá bên trong linh khí hảo nồng đậm, lại còn có thực tinh thuần.”

Ba người đều tán đồng gật gật đầu.

Lập tức bốn người liền quyết định kế tiếp liền đi sát yêu thú, bởi vì có phía trước tương đối, đương đạn giết chết một con lục cấp yêu thú, phát hiện ở nó sào huyệt trung chỉ tìm ba bốn khối cái loại này cục đá khi, bốn người không khỏi có chút thất vọng. Bất quá thực lực của bọn họ bãi tại nơi đó, hiện giờ cũng chỉ có thể đối phó lục cấp yêu thú.

Đảo mắt lại qua mười năm.

Dưới nền đất chỗ sâu trong.

Bế quan mười năm Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc mở nhắm chặt hai mắt, trong mắt rực rỡ lung linh, trên người khí thế rõ ràng so bế quan trước cường không ít.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 444

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 444 ngộ phệ mộc điểu

Thượng Quan Huyền Ý giương mắt liền thấy Tiêu Lăng Hàn đang ngồi ở cách đó không xa bàn đá bên, trong tay hắn cầm phù bút, biểu tình chuyên chú, đang ở họa cái gì.

Tiêu Lăng Hàn ở Thượng Quan Huyền Ý trợn mắt trước tiên liền đã nhận ra, vẽ bùa động tác không cấm nhanh hơn vài phần.

Một lát sau, Tiêu Lăng Hàn họa hảo phù, buông trong tay phù bút. Quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, đối hắn vẫy vẫy tay. “Lại đây.”

Thượng Quan Huyền Ý bởi vì Tiêu Lăng Hàn vừa rồi ở vẽ bùa, cho nên cũng không có qua đi quấy rầy hắn, hiện tại thấy hắn họa hảo, lập tức đứng dậy đi vào bên cạnh hắn.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình trên đùi ngồi xong, cùng hắn bốn mắt nhìn nhau, duỗi tay sờ sờ hắn mặt như quan ngọc khuôn mặt tuấn tú.

Hai người chậm rãi tới gần, trong mắt đều là đối lẫn nhau tưởng niệm, thực mau liền hôn ở bên nhau.

Liền ở Phệ Linh Thử che lại mắt, từ móng vuốt nhìn lén khi, hai người đột nhiên liền biến mất tại chỗ.

“Chi chi chi……” Hai cái vô lương chủ nhân, lại phải làm không biết xấu hổ sự.

Long Ngọc không gian trung.

Một tháng sau.

Thượng Quan Huyền Ý mỹ mỹ mà ngủ một giấc, đương hắn mở mắt ra, phát hiện Tiêu Lăng Hàn cũng không ở bên người. Ngẩng đầu liền nhìn đến trên bàn phóng mười viên huyết long quả, kia nhan sắc hồng có chút chói mắt. Âm thầm nuốt nuốt nước miếng, phát hiện Tiêu Lăng Hàn cũng không có ở trong phòng, không khỏi mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nghĩ đến lần trước chính mình ăn năm viên huyết long quả sau phát sinh sự, Thượng Quan Huyền Ý cả người đều không tốt.

Bọn họ vừa mới mới song tu một tháng, hắn còn không có hoãn lại đây, tạm thời không nghĩ song tu.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này không phải là muốn cho hắn dùng một lần đem trên bàn huyết long quả toàn bộ ăn xong đi?

Nghĩ đến này khả năng, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình cúc hoa mạc danh có chút ngứa.

Xong rồi, xong rồi.

Chính mình chỉ là nhìn, còn không có ăn, liền có như vậy cảm giác. Kia ăn lúc sau, còn không được biến thành cái dạng gì?

Không thể tưởng, không thể tưởng!

Quá cảm thấy thẹn.

Trung dược sau chính mình, giống như là đã phát tình yêu thú, không ngừng muốn cùng khác phái giao phối.

Chỉ là ngẫm lại, hắn liền cảm giác chính mình cả người nóng lên.

"Chi sửu" mở cửa tiếng vang lên.

Lập tức đem trầm tư trung Thượng Quan Huyền Ý kéo về hiện thực.

Tiêu Lăng Hàn đẩy cửa đi vào phòng, liếc mắt một cái liền nhìn đến trên giường nửa ngồi nửa nằm Thượng Quan Huyền Ý.

Vừa lúc hắn cũng ngẩng đầu nhìn về phía chính mình, chỉ là giờ phút này hắn gương mặt phiếm hồng, trong mắt một mảnh xuân sắc.

Đây là đã xảy ra chuyện gì?

Vì cái gì chính mình mới rời đi bất quá mười lăm phút, tức phụ nhi bộ dáng giống như là trúng xuân dược?

Nhưng trên bàn huyết long quả một viên cũng không thiếu?

Tiêu Lăng Hàn mãn đầu óc nghi vấn, tuy rằng phía trước mới ăn no nê một đốn, nhưng nếu là tức phụ nhi chủ động cầu hoan, hắn là cầu mà không được.

Đi đến mép giường, Tiêu Lăng Hàn yết hầu không tự giác kích thích một chút, thanh âm có vài phần ám ách: "Huyền Ý."

Thượng Quan Huyền Ý bởi vì vừa rồi nghĩ đến sự, vốn đang có chút tu quẫn, không dám nhìn tới Tiêu Lăng Hàn, nghe thấy hắn gọi chính mình, hạ ý tứ mà ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

"Ân?"

Tức phụ nhi bộ dáng này quá mê người.

Một đôi mắt đào hoa trung tràn đầy dục sắc, khóe mắt phiếm hồng, hơn nữa nghi hoặc biểu tình, ở Tiêu Lăng Hàn xem ra, này rõ ràng chính là không tiếng động mời.

Hắn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói: "Huyền Ý, ngươi cái dạng này thật là đẹp mắt, làm ta cầm giữ không được, hiện tại liền muốn làm ngươi."

Nói xong, duỗi tay khơi mào Thượng Quan Huyền Ý cằm, cùng hắn bốn mắt nhìn nhau.

Kia khóe mắt phiếm hồng mắt đào hoa, đứng thẳng quỳnh mũi, mê người môi đỏ, bao gồm kia trắng nõn không rảnh da thịt, tựa hồ đều ở không tiếng động mà mời chính mình đi hôn môi. Tiêu Lăng Hàn một đôi mắt như lang giống nhau, thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ liền có chút nóng lên thân thể, giờ phút này càng năng.

Nguyên bản liền có chút động tình, bị Tiêu Lăng Hàn như vậy không e dè nhìn, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình mỗi một tấc da thịt đều muốn đến hắn vuốt ve, kêu gào làm hắn hôn môi.

Thân thể càng là muốn cùng hắn hợp mà làm một, tuy hai mà một.

Thực mau trên giường liền nhiều một đạo thân ảnh, lưỡng đạo thân ảnh lẫn nhau đan xen trùng điệp, mật không thể phân.

Làm người mặt đỏ tim đập thanh âm vang vọng ở cả phòng cảnh xuân phòng.

Chỉ là, trừ bỏ đương sự, không người nghe thấy.

Ba ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào trên bàn huyết long quả, nhìn về phía bên cạnh Tiêu Lăng Hàn chất vấn nói: "Nói, ngươi đem huyết long quả đặt ở nơi này ý muốn như thế nào là?"

"Đương nhiên là cho ngươi ăn, nào có cái gì ý muốn?" Tiêu Lăng Hàn giờ phút này thần thanh khí sảng, một bộ thoả mãn biểu tình, nhưng nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt như cũ tràn ngập xâm lược tính.

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói: "Tùy tiện ta ăn mấy viên?"

Tiêu Lăng Hàn thực khẳng định đáp: "Đương nhiên."

Hắn phía trước đem huyết long quả đặt ở trên bàn, là thật sự không nhúc nhích cái gì oai tâm tư.

Phía trước hắn trích quá một lần, nhưng ba ngày trước huyết long quả lại thành thục, cho nên hắn liền dứt khoát cùng nhau đặt ở trên bàn.

"Không phải dùng một lần toàn ăn xong, hoặc là ăn năm viên?" Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói.

"Đương nhiên không phải, tùy tiện ngươi ăn mấy viên đều được."

“Tạm thời tin ngươi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái hộp ngọc, đem huyết long quả toàn bộ bỏ vào đi.

“Đúng rồi, Lăng Hàn, ta đột phá đến Đại Thừa kỳ.”

“Chúc mừng ngươi.”

“Vậy ngươi hiện tại là cái gì tu vi?”

“Cùng ngươi giống nhau.”

“Thật sự giống nhau?”

“Tự nhiên là thật.”

Hai người ở không gian lại đãi ba năm.

Thượng Quan Huyền Ý đem bát cấp trận pháp đều quen thuộc một lần.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là luyện chế mấy trung bình dùng bát cấp đan dược, lại vẽ không ít phù triện, trận pháp cũng cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau quen thuộc một lần.

Làm tốt này đó, hai người mới cùng ra Long Ngọc không gian.

Phệ Linh Thử nhìn thấy hai người hiện thân, thầm nghĩ: Này hai cái cẩu nam nam rốt cuộc lăn xong khăn trải giường, đều không cho nó vây xem, quá không phóng khoáng.

Thực mau Tiêu Lăng Hàn liền phát giác không thích hợp, tính một chút, hắn phát hiện trong không gian thời gian cư nhiên cùng bên ngoài giống nhau. Xem ra nơi này không có Thiên Đạo, pháp tắc cũng không hoàn toàn, ngay cả Long Ngọc không gian thời gian kém đều phát huy không được tác dụng.

Ba ngày sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rốt cuộc trở lại mặt đất.

Hai người lúc trước đi dưới nền đất thời điểm, nửa canh giờ cũng chưa hoa liền đến. Kia vẫn là bởi vì Tiêu Lăng Hàn dẫm trung cơ quan trực tiếp ngã xuống, bằng không bọn họ đi xuống khẳng định cũng sẽ hoa ba ngày thời gian.

Lúc này hai người đang ở một mảnh trên cỏ cá nướng ăn, ngẩng đầu là có thể nhìn đến kia phi lưu thẳng hạ thác nước.

Dưới nền đất đãi hơn hai mươi năm, mới ra tới, hai người đều muốn nhìn xem bên ngoài ánh mặt trời, gió nhẹ, mưa phùn, đáng tiếc nơi này giống nhau đều không có.

Nghe nói mỗi năm không trung đều sẽ hàng vài lần linh vũ, tẩm bổ bí cảnh trung thực vật, bất quá hai người còn chưa từng có gặp được quá.

Hai người ăn xong cá nướng thu thập hảo, đã là một canh giờ về sau.

"Lăng Hàn, chúng ta kế tiếp vẫn là triều bên kia đi sao?" Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào Tây Nam phương, hỏi Tiêu Lăng Hàn.

"Từ từ, ta xem hiện tại có thể hay không cảm ứng được Thiên Duệ bọn họ hiện giờ vị trí." Nói, Tiêu Lăng Hàn lập tức nhắm mắt lại, thông qua khiết ước cảm ứng mấy người nơi vị trí.

Thượng Quan Huyền Ý tùy ý nói: "Cũng hảo, nói không chừng bọn họ đã không còn Tây Nam phương."

Hắn nói âm vừa ra không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn quỷ dị nhìn hắn giống nhau.

"Lăng Hàn, ngươi như vậy nhìn ta làm gì? Ta trên mặt có dơ đồ vật."

Lập tức, Thượng Quan Huyền Ý liền ngưng ra một mặt thủy kính nhìn lên, rốt cuộc vừa mới ăn qua cá nướng, thật đúng là nói không chừng có cái gì dính vào trên mặt.

Ngó trái ngó phải, sắc mặt trắng nõn, làn da bóng loáng, ngũ quan tuấn mỹ, hoàn toàn không có nơi nào không ổn.

"Ta trên mặt không có đồ vật a!" Thượng Quan Huyền Ý vuốt chính mình mặt, còn nghiêng đầu nhìn thoáng qua chạy tới cùng chính mình cùng khung Tiêu Lăng Hàn.

"Ta nhưng chưa nói quá ngươi trên mặt có dơ đồ vật."

Tiêu Lăng Hàn phủng Thượng Quan Huyền Ý mặt, nhắm ngay hắn môi liền mổ một ngụm.

"Thiếu tới, ta trên mặt nếu là không có dơ đồ vật, ngươi vừa rồi đó là cái gì ánh mắt?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay đẩy ra Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này chính là một cái sắc quỷ, thật sợ trong chốc lát lại thân ra hỏa khí.

Tiêu Lăng Hàn bị đẩy ra cũng không giận, sửa vì nắm hắn tay, cười nói: "Tự nhiên là bởi vì ngươi lại một lần tiên đoán trở thành sự thật."

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: "Cái gì?"

Hắn vừa rồi lại nói cái gì?

"Thiên Duệ bốn người hiện tại đã không ở Tây Nam phương, bọn họ hiện tại ở Tây Bắc phương."

Thượng Quan Huyền Ý nhịn không được muốn che mặt, hắn vừa rồi liền tùy tiện nói nói, không nghĩ tới lại thực hiện. "Chỉ do ngoài ý muốn, tuyệt đối là trùng hợp."

"Ngươi không cần giải thích, ta biết là trùng hợp."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn như thế nào có loại lạy ông tôi ở bụi này cảm giác đâu?

Tách ra đề tài, hắn vội vàng hỏi: "Chúng ta đây kế tiếp hướng Tây Bắc phương hướng đi?"

Nếu là lại tiếp tục đề tài vừa rồi, hắn đều hoài nghi hắn thật sự sẽ ngôn linh thuật.

Nói là làm ngay, này nhưng tương đương với Thiên Đạo giống nhau tồn tại.

Kia hắn còn tu cái gì chân?

Trực tiếp chính là đứng ở thế giới đỉnh, xem ai không vừa mắt, kim khẩu một khai, người nọ tự nhiên liền sẽ vận đen vào đầu.

Phỏng chừng trên đời người đều hy vọng chính mình là ngôn linh sư.

"Có thể."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đối một bên nằm thi Phệ Linh Thử nói: "Tham ăn quỷ, đi rồi."

Phệ Linh Thử lập tức một cái giật mình tỉnh táo lại, sau đó mấy cái nhảy lên, liền lẻn đến Thượng Quan Huyền Ý trên vai.

Hai người một chuột hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại chỗ.

Hiện giờ hai người tu vi đều đạt tới Đại Thừa kỳ, đối thượng bát cấp lúc đầu, trung kỳ yêu thú đều có thể chiến thắng. Tự nhiên không hề có bao nhiêu băn khoăn, cho nên bọn họ hiện tại là không kiêng nể gì mà ở trên bầu trời phi hành.

Đương nhiên, dọc theo đường đi Tiêu Lăng Hàn đều ở dùng thần thức tra xét, nếu là gặp được cửu cấp yêu thú, hắn liền sẽ mang theo Thượng Quan Huyền Ý trước tiên tránh đi.

Sau nửa canh giờ.

Tiêu Lăng Hàn thần thức quét đến một con thất cấp đỉnh phệ mộc điểu, kỳ thật cùng hiện đại chim gõ kiến không sai biệt lắm, đều thích mổ cây cối.

Bất quá phệ mộc điểu tuy rằng cũng thích mổ cây cối, nhưng nó không phải vì ăn sâu, mà là ăn cây cối. Phàm là bị phệ mộc điểu coi trọng thụ, nhất định là luyện khí hảo tài liệu.

Phệ mộc điểu tìm được một cây có thể vì thực thụ sau, liền sẽ đem sào huyệt an trí này cây thượng, sau đó lại chậm rãi hưởng dụng này cây.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp dừng ở phệ mộc điểu sống ở cây đại thụ kia thượng.

Đại thụ đường kính có 3 mét, hai người vừa ra hạ, bên tai liền truyền đến "Thịch thịch thịch" thanh âm.

Rõ ràng là phệ mộc điểu đang ở quên mình mà mổ cây cối, này cây chủng loại là thiết mộc sam, đầu gỗ cứng rắn trình độ tương đương với thiết. Đặc biệt thích

hợp làm gia cụ, chẳng những có đầu gỗ độc hữu thanh hương, còn thực cứng rắn, nói cách khác làm thành gia cụ không dễ dàng hư.

Tu sĩ giống nhau tự thân đều mang theo linh khí, đặc biệt là có chút vừa mới đột phá tu vi người, tự thân linh khí thực dễ dàng tiết ra ngoài. Chất lượng không thế nào tốt gia cụ, hơi chút bị linh khí một đánh sâu vào, lập tức liền sẽ hư rớt.

Tiêu Lăng Hàn hai người hiện tại dưới chân này cây thiết mộc sam, phỏng chừng có 8000 vòng tuổi. Nếu là làm thành gia cụ, cho dù là Độ Kiếp kỳ tu sĩ, chỉ cần không cố ý công kích, trong tình huống bình thường sẽ không hư hao.

“Lăng Hàn, đem nó giao cho ta.”

Thượng Quan Huyền Ý nói nó tự nhiên là phệ mộc điểu, đương nhiên, hắn cũng nhận ra dưới chân này cây.

“Hành, đừng đại ý, cẩn thận một chút.” Tiêu Lăng Hàn đáp ứng, rốt cuộc Thượng Quan Huyền Ý cao hơn phệ mộc điểu một cái đại cảnh giới, muốn đối phó nó vẫn là thực dễ dàng.

Nhưng mà sự thật chứng minh, Tiêu Lăng Hàn yên tâm quá sớm.

Thượng Quan Huyền Ý vận khởi linh khí, lấy ra một phen kiếm, phi thân dừng lại ở thiết mộc sam 5 mét cao vị trí, nhắm ngay đang ở mổ thụ phệ mộc điểu nhất kiếm đâm tới.

Nào biết phệ mộc điểu lại linh hoạt mà né tránh, làm Thượng Quan Huyền Ý này nhất kiếm rơi vào khoảng không.

Phệ mộc điểu cái đầu có bóng rổ như vậy đại, cánh cùng đuôi bộ lông chim hắc bạch giao nhau, nửa người trên là thổ hoàng sắc, đỉnh đầu còn có một thốc hắc bạch giao nhau lông chim, nhìn qua rất là uy vũ. Nó thân mình linh hoạt, điểu mõm thon dài thả sắc bén, nếu như bị nó mổ một chút, tuyệt đối sẽ bị mổ xuống một miếng thịt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 445

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 445 dọa đến ta

“Di, ngươi cư nhiên tránh thoát, có điểm bản lĩnh.” Thượng Quan Huyền Ý không cấm kinh ngạc nói, rốt cuộc lấy hắn hiện tại tu vi, theo lý thuyết phệ mộc điểu không nên có thể tránh thoát mới đúng.

Vì không cho phệ mộc điểu chạy trốn, hắn mở ra không gian phong tỏa.

Phệ mộc điểu kéo ra cùng Thượng Quan Huyền Ý khoảng cách sau, cảnh giác mà nhìn hắn.

Thượng Quan Huyền Ý muốn làm quen một chút chính mình hiện tại tu vi, cho nên cũng có sử dụng toàn lực.

Hắn dẫn theo kiếm lại lần nữa triều phệ mộc điểu chém tới, phệ mộc điểu lại lần nữa hoàn mỹ mà tránh thoát.

Một người một chim ở trong rừng cây truy đuổi lên.

Đánh nhau mười lăm phút, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình cư nhiên lấy trước mắt này chỉ phệ mộc điểu không hề biện pháp. Nhưng trên người hắn đã bị phệ mộc điểu mổ ra vài cái động, đau hắn sắp cắn một ngụm ngân nha.

Mỗi lần công kích mắt thấy liền phải đánh tới nó trên người, kết quả đều bị nó hoàn mỹ né tránh.

Thượng Quan Huyền Ý một kích đóng băng thuật lại lần nữa đánh úp về phía phệ mộc điểu, phệ mộc điểu ở pháp thuật sắp rơi xuống nó trên người khi, thân mình linh hoạt xoay tròn phi hành, lại hoàn mỹ mà tránh đi.

Hiện giờ xem ra hắn nếu là không sử dụng thời gian pháp tắc, thật đúng là không làm gì được trước mắt này chỉ điểu.

Tuy rằng thực không cam lòng cứ như vậy nhận thua, nhưng Thượng Quan Huyền Ý vẫn là dùng ra” Trảm Quang Thời Vũ” này nhất kiếm, đầy trời kiếm vũ rơi xuống, thời gian yên lặng.

Phệ mộc điểu phát hiện chính mình không thể động, hoảng sợ mà trừng mắt tròn xoe hai mắt, trơ mắt mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý kiếm dừng ở trên người mình.

Nhìn đến không có đầu, chỉ còn lại có thân thể phệ mộc điểu, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện nó thật đúng là như là một cái cầu.

Sử dụng linh khí đem phệ mộc điểu thân thể thác ở giữa không trung, nhất kiếm hoa khai nó bụng, lấy ra yêu đan.

Làm tốt này hết thảy, hắn mới giải trừ không gian phong tỏa.

Tiêu Lăng Hàn thấy không gian phong tỏa rốt cuộc giải trừ, giương mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, đãi thấy rõ bộ dáng của hắn sau, đồng tử không cấm co rụt lại.

Chỉ thấy Thượng Quan Huyền Ý trên người pháp y đều đã biến thành màu tím đen, pháp y mặt trên còn có vài cái động.

Xem Tiêu Lăng Hàn tâm một trận co rút đau đớn, dư lại chính là ngập trời tức giận.

Một con thất cấp đỉnh yêu thú, bằng Thượng Quan Huyền Ý thực lực, muốn đối phó, hẳn là thực dễ dàng mới đúng.

Chính là bởi vì tin tưởng chính hắn có thể thực tốt giải quyết, cho nên Tiêu Lăng Hàn mới không ra tay, mà là lựa chọn ở bên ngoài an tĩnh chờ đợi.

Nhưng hiện tại, Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng chiến thắng phệ mộc điểu. Chính hắn lại cũng làm cho như thế chật vật, hơn nữa trên người còn có vài cái động.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý trên người động, Tiêu Lăng Hàn tổng giác kia động hồng chói mắt.

Tâm tựa hồ cũng bị hung hăng trát mấy cái động, làm hắn đau có chút khó có thể hô hấp.

Từ Thượng Quan Huyền Ý cùng hắn ở bên nhau, này đã là lần thứ ba thấy hắn bị thương. Tuy rằng một lần so một lần nhẹ, nhưng Tiêu Lăng Hàn lại cảm giác một lần so một lần làm hắn đau lòng.

Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt, thuấn di đến Thượng Quan Huyền Ý bên người, lấy ra chữa thương đan dược không khỏi phân trần nhét vào trong miệng hắn.

Từ đầu đến cuối không có nhìn hắn liếc mắt một cái, quanh thân độ ấm không ngừng hạ thấp.

"Thứ lạp" một tiếng, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý trên người ăn mặc quần áo xé nát.

"A……!" Đột nhiên không kịp phòng ngừa bị bị lột cái tinh quang, Thượng Quan Huyền Ý phát ra một tiếng thét chói tai.

Lập tức không khỏi hỏi: "Lăng Hàn, ngươi làm gì?"

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng mà xem xét hắn liếc mắt một cái, cũng không có nói lời nói.

Bị Tiêu Lăng Hàn đông lạnh ánh mắt đảo qua, lại phát hiện hắn quanh thân áp suất thấp. Thượng Quan Huyền Ý nguyên bản còn tưởng bán cái thảm, tưởng lời nói, trực tiếp bị nghẹn trở về.

Hậm hực mà nhìn chăm chú vào hắn, chỉ có thể tùy ý hắn vì cái gọi là dục.

Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý dùng ra một cái thanh khiết thuật, giúp hắn loại trừ huyết ô.

Hắn thân thể thượng bị phệ mộc điểu mổ thương địa phương liền trở nên bắt mắt lên.

Nhìn kia một đám huyết bộ xương khô, Tiêu Lăng Hàn hận không thể những cái đó huyết động lớn lên ở trên người mình.

Run rẩy xuống tay sờ lên trên người hắn huyết động, tuy rằng uy hắn ăn đan dược, nhưng Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy này đó huyết động, liền cảm thấy khó chịu.

Trên tay bám vào quang linh khí chậm rãi phát ra, một chút chữa khỏi những cái đó thương.

Thượng Quan Huyền Ý rất nhiều lần đều muốn nói chuyện, hắn tưởng nói chính mình không có việc gì, chỉ là một chút tiểu thương. Có thể thấy được Tiêu Lăng Hàn kia chuyên chú biểu tình, còn có hoàn toàn không phản ứng chính mình bộ dáng. Làm hắn muốn xuất khẩu nói, ngạnh sinh sinh tới rồi yết hầu, lại nuốt đi xuống.

Sau nửa canh giờ.

Tiêu Lăng Hàn vì Thượng Quan Huyền Ý mặc tốt quần áo, liền một người buồn đầu đi đốn cây.

Tuy rằng trên người thương hảo, nhưng Thượng Quan Huyền Ý chính là không dễ chịu. Nguyên nhân vô hắn, Tiêu Lăng Hàn sinh chính mình khí, hắn không để ý tới chính mình.

Lập tức không biết như thế nào thí tốt Thượng Quan Huyền Ý, chỉ có thể chất phác mà đứng ở tại chỗ.

Tiêu Đại Ma Vương sinh khí.

Thực tức giận.

Rất có vẫn luôn không để ý tới chính mình tư thế.

Vậy phải làm sao bây giờ?

Thượng Quan Huyền Ý chân trên mặt đất họa quyển quyển, trong đầu hiện ra hắn cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau điểm điểm tích tích.

Nhớ tới bọn họ một đường lẫn nhau nâng đỡ đi đến hiện tại, hắn hoàn toàn không dám tưởng, nếu là về sau Tiêu Lăng Hàn đều không để ý tới chính mình,

hắn nên làm cái gì bây giờ?

Nghĩ nghĩ, hắn cảm thấy chính mình ủy khuất cực kỳ.

Phía trước còn hảo hảo, Tiêu Đại Ma Vương như thế nào đột nhiên liền sinh khí?

"Oanh" một tiếng, thiết mộc sam ngã xuống trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn theo sau đem thiết mộc sam chém thành một đoạn một đoạn bó củi.

Đương hắn chém tới phệ mộc tổ chim huyệt kia chỗ khi, "Ào ào xôn xao" từ bên trong rớt ra hai mươi mấy tảng đá.

Này đó cục đá có ngón tay cái như vậy đại, thoạt nhìn có chút giống linh thạch. Nhưng hắn nhan sắc lại không phải cùng linh thạch giống nhau màu đen, mà là màu xám trắng.

Tiêu Lăng Hàn nhặt lên một khối cầm trong tay cảm thụ một chút, bên trong linh khí so cực phẩm linh thạch trung muốn nồng đậm, lại còn có thực tinh thuần.

Chẳng lẽ đây là những người khác trong miệng tiên thạch?

Nhưng hắn ở Long Ngọc không gian ngọc giản thượng, nhìn đến tiên thạch là màu xanh lục! Nhan sắc càng sâu, bên trong tiên linh khí liền càng là nồng đậm.

Này xám trắng xám trắng cục đá, nên sẽ không chính là tiện nghi sư tôn trong miệng Tiên giới không cần rác rưởi đi?

Tiêu Lăng Hàn cảm thấy hắn hẳn là chân tướng.

Quả nhiên như sư tôn nói như vậy, tiên nhân tuy rằng chướng mắt, nhưng đối Tu chân giới người tới nói xác thật là bảo vật.

Đem trên mặt đất cục đá toàn bộ thu vào không gian giới tử trung, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục chém thiết mộc sam.

Chờ hắn đem thiết mộc sam chuẩn bị cho tốt, trong lòng hỏa khí cũng tiêu không ít.

Tiêu Lăng Hàn đảo không phải sinh Thượng Quan Huyền Ý khí, mà là khí chính mình không có bảo hộ hắn.

Xoay người, thấy hắn đáng thương vô cùng đứng ở nơi đó, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ mà thở dài.

Đi đến Thượng Quan Huyền Ý bên người, duỗi tay nâng lên đầu của hắn. Thấy hắn hốc mắt đỏ bừng, mắt nhìn như là muốn khóc ra tới tư thế.

Tiêu Lăng Hàn thầm mắng chính mình chuyện bé xé ra to, rõ ràng người liền bị thương, chính mình còn cho hắn sắc mặt xem.

Tuy rằng thực thích thấy hắn ở trên giường khóc lóc xin tha bộ dáng, nhưng Tiêu Lăng Hàn nhưng không thích hắn ở bình thường thời điểm khóc.

Nhẹ nhàng đem hắn kéo vào trong lòng ngực, gắt gao mà ôm chặt hắn.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý rầu rĩ thanh âm truyền vào Tiêu Lăng Hàn trong tai.

"Lăng Hàn, ngươi đừng giận ta, đừng không để ý tới ta."

Duỗi tay vỗ nhẹ hắn bối, không tiếng động mà trấn an hắn, Tiêu Lăng Hàn mới từ từ nói: "Ta không có giận ngươi, ta chỉ là ở sinh chính mình khí. Khí chính mình vì cái gì không có bảo vệ tốt ngươi, còn làm ngươi bị thương. Thấy trên người của ngươi thương, ta cảm giác so với ta chính mình bị thương còn muốn khó chịu. Đáp ứng ta, về sau đừng lại dễ dàng bị thương, đừng làm cho ta lo lắng."

Thượng Quan Huyền Ý kinh nghi bất định hỏi: "Ngươi thật sự không giận ta?"

Tiêu Lăng Hàn buông ra hắn, phủng hắn mặt, nhẹ nhàng hôn hôn hắn giữa mày.

"Thật sự không có giận ngươi, cũng sẽ không không để ý tới ngươi."

"Nhưng ngươi vừa mới như vậy, dọa đến ta."

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến vừa rồi Tiêu Lăng Hàn vì chính mình xử lý tốt miệng vết thương, mặc xong quần áo sau, cũng không quay đầu lại mà rời đi. Trong lòng liền có chút khó chịu, khó chịu hắn coi chính mình vì không có gì.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn như cũ hồng mắt, ủy khuất ba ba mà nói chuyện, đau lòng nói: "Ta bảo đảm về sau đều không như vậy đối với ngươi, tốt không?"

Được đến Tiêu Lăng Hàn bảo đảm, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cuối cùng dễ chịu một ít, chỉ cần hắn không cần lại không để ý tới chính mình liền hảo.

Trong miệng lại nói nói: "Xem ngươi biểu hiện đi, vạn nhất ngươi nói chuyện không tính toán gì hết đâu!"

Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Nguyên lai chính mình ở tức phụ nhi trong lòng như vậy không tín dụng.

Hắn tựa hồ không nói gì không tính toán gì hết thời điểm đi?

"Chỉ cần ngươi không làm cái gì làm ta tức giận sự tình, ta liền sẽ không như vậy đối với ngươi."

"Nhanh như vậy liền đổi ý?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay nắm Tiêu Lăng Hàn bên hông mềm thịt, chậm rãi vặn vẹo.

Cảm giác được bên hông truyền đến đau đớn, Tiêu Lăng Hàn vội vàng nói: "Ta về sau đều không sinh ngươi khí, muốn sinh khí là ngươi giận ta."

Tức phụ nhi xuống tay cũng quá độc ác, bên hông màu da tuyệt đối đã biến thành dưa hấu hồng.

Bất quá xem ở hắn mau khóc ra tới phân thượng, tạm thời bỏ qua cho hắn, chờ đến trên giường lại hảo hảo thu thập hắn.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng âm thầm tính toán, trên mặt biểu tình không có chút nào khác thường.

Buông ra tay, Thượng Quan Huyền Ý mặt mày rốt cuộc giãn ra, trên mặt cũng mang theo một tia ý cười: "Này còn kém không nhiều lắm."

Gặp người rốt cuộc có tươi cười, Tiêu Lăng Hàn âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Nếu là người lại hống không tốt, hắn liền phải gia pháp hầu hạ, rốt cuộc không có gì sự là lăn giường giải quyết không được.

Thầm nghĩ trong lòng: Đáng tiếc!

Đáp thượng tức phụ nhi thủ đoạn, bắt đầu kiểm tra thân thể hắn, phát hiện trên người hắn thương đã đem tốt không sai biệt lắm, đan điền trung linh khí còn có hai phần ba.

Tiêu Lăng Hàn liền nói: "Chậm trễ lâu như vậy, ngươi trước đem đan điền trung tiêu hao linh khí khôi phục sau, chúng ta lại rời đi nơi đây."

"Hảo."

Một canh giờ sau.

Thượng Quan Huyền Ý trợn mắt liền nhìn thấy ngồi ở chính mình bên cạnh người, thấy trong tay hắn chính điêu khắc cái gì.

Tò mò hỏi: "Lăng Hàn, ngươi ở điêu khắc thứ gì?"

"Về sau lại nói cho ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay đồ vật thu hồi tới.

"Làm đến như vậy thần bí, ta càng thêm tò mò."

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn ngón tay thượng không gian giới tử, tựa hồ muốn xuyên thấu qua giới tử thấy rõ bên trong đồ vật.

"Có chờ mong, là chuyện tốt."

Tiêu Lăng Hàn lấy ra mười mấy tảng đá, đặt ở Thượng Quan Huyền Ý lòng bàn tay.

"Đây là cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy một khối, tò mò mà đánh giá.

"Ta nếu là không đoán sai, này hẳn là chính là những cái đó đại thế giới tu sĩ, trong miệng tiên thạch."

"Tiên thạch? Ngươi xác định?"

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng hồ nghi, nhớ rõ ở Tiêu Lăng Hàn cấp trong ngọc giản hắn nhìn thấy quá tiên thạch bộ dáng, kia mặt trên miêu tả tiên thạch không phải màu xanh lục sao?

Này xám xịt nhan sắc, thấy thế nào đều không giống như là tiên thạch, một chút cũng không tiên.

"Hẳn là thượng giới người lừa dối hạ giới tu sĩ không hiểu biết Tiên giới tình huống, vô căn cứ tên."

"Như thế có khả năng." Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, thực tán đồng Tiêu Lăng Hàn cách nói.

"Kia này đó tiên thạch, ngươi từ nơi nào được đến?"

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía thiết mộc sam những cái đó không cần cành khô, nói: "Thụ bên trong được đến."

"Chẳng lẽ thụ bên trong sẽ sản tiên thạch?"

Duỗi tay điểm điểm Thượng Quan Huyền Ý đầu, Tiêu Lăng Hàn tức giận nói: "Ngươi cũng thật sẽ ý nghĩ kỳ lạ."

"Nha, nói chuyện thì nói chuyện, ngươi đừng động thủ động cước. Ta này không phải chỉ đùa một chút sao?" Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay che lại chính mình cái trán, trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

"Ta này cũng kêu động tay động chân? Ngươi là không có gặp qua chân chính động tay động chân đi?" Tiêu Lăng Hàn mang theo không có hảo ý ánh mắt, nhìn quét Thượng Quan Huyền Ý toàn thân.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức duỗi tay bảo vệ tự thân, đề phòng nói: "Ban ngày ban mặt, lanh lảnh càn khôn, ngươi muốn làm gì?"

Nhìn thấy tức phụ nhi cái dạng này, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình chính là một cái đùa giỡn phụ nữ nhà lành ác bá.

Hắn để sát vào Thượng Quan Huyền Ý vài phần, bĩ khí mười phần mà nói: "Bích thủy thiên sơn, nhỏ dài thế giới, ta chỉ nghĩ làm ngươi."

"Không biết xấu hổ, không biết xấu hổ." Một phen đẩy ra Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý nổi giận mà trừng hắn liếc mắt một cái.

Tiêu Lăng Hàn sờ sờ chính mình mặt, tự tin nói: "Ta gương mặt này rất đẹp mắt, vẫn là lưu trữ đến hảo. Huyền Ý, vừa rồi chính là ngươi hỏi ta muốn làm gì, ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 446

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 446 tích phân bằng không

“Hì hì ~~ ta có hỏi qua sao? Ta như thế nào không nhớ rõ?” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mờ mịt mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, phảng phất đang nói: Ngươi biên, ngươi tiếp tục biên.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tức phụ nhi đây là ở giả vờ mất trí nhớ!

Rõ ràng vừa mới mới nói quá nói, hiện tại hắn cư nhiên nói hắn không nhớ rõ!

Tức phụ nhi đây là vô tội bộ dáng, trang thật đúng là như là như vậy hồi sự.

Tiêu Lăng Hàn than thở nói: “Không nhớ rõ liền không nhớ rõ đi, ngươi trước nhìn xem này đó tiên thạch.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu đem tâm tư đặt ở trong tay tiên thạch thượng, nhắm mắt lại yên lặng cảm thụ lên.

Một lát sau, hắn mở mắt ra, kinh hỉ nói: “Lăng Hàn, tiên thạch trung linh khí hảo nồng đậm.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhẹ giọng cười nhạt nói: “Một khối tiên thạch trung linh khí tương đương với một ngàn khối cực phẩm linh thạch trung linh khí, hơn nữa tiên thạch trung linh khí không chứa một tia tạp chất. Tu sĩ hấp thu sau, không cần lo lắng có tạp chất chồng chất ở trong thân thể.”

Thượng Quan Huyền Ý cầm trong tay tiên thạch thu lên, lập tức liền đề nghị nói: “Lăng Hàn, kế tiếp chúng ta không bằng chuyên môn đi đánh cướp những cái đó yêu thú, ngươi cảm thấy thế nào?”

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn nói tiên thạch, hai mắt tỏa ánh sáng bộ dáng, cười ngâm ngâm nói: “Xem ra chúng ta quả nhiên là trời sinh một đôi, tâm hữu linh tê.”

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng không khỏi trừu trừu, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này lời âu yếm một câu tiếp một câu. Ho khan một tiếng, làm bộ không có nghe hiểu hắn nói, lãnh đạm nói: “Đứng đắn điểm, ta và ngươi nói chính sự.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Hắn đều đã biểu đạt như vậy rõ ràng, tức phụ nhi vì cái gì không nghe hiểu?

Rõ ràng bọn họ chính là tâm hữu linh tê.

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt bất đắc dĩ: “Ta cũng là nghĩ như vậy.”

"Kia còn chờ cái gì." Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền đứng lên.

Theo sau hắn liền kéo Tiêu Lăng Hàn hai người lập tức bay lên không mà đi.

Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy chính mình giống như quên mất cái gì, nhất thời nửa nhi lại nghĩ không ra. Nhíu mày suy tư một lát, như cũ không có đầu mối, cuối cùng chỉ có thể nhìn về phía bên cạnh Tiêu Lăng Hàn. "Lăng Hàn, ta giống như quên mất cái gì…… Quan trọng…… Sự vẫn là cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Lưu tại tại chỗ Phệ Linh Thử, trơ mắt nhìn chính mình chủ nhân lôi kéo đại phôi đản liền bay đi, liền một cái dư quang đều không có cho chính mình.

Nó đây là bị vứt bỏ?

Quả nhiên chủ nhân vẫn là ghét bỏ nó vô dụng.

Phệ Linh Thử ngẩng đầu nhìn về phía hai cái chủ nhân biến mất phương hướng, ưu thương nghĩ, kia hai người sẽ không muốn đem chính mình lưu lại nơi này mặt đi?

Mười phút sau, phi xa Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại đổ trở về.

Hai người đảo trở về liền nhìn đến một mình ngồi xổm một cục đá thượng, đáng thương vô cùng nhìn bọn họ Phệ Linh Thử.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại mãn tâm mãn nhãn đều là tiên thạch, căn bản liền không chú ý tới Phệ Linh Thử kia ưu thương lại ai oán đôi mắt nhỏ. Hắn trực tiếp vận khởi linh khí đem Phệ Linh Thử hút ở trên tay, lập tức đối nàng nói: "Thiếu chút nữa liền đem ngươi quên mất, lần sau thấy chúng ta phải rời khỏi nhớ rõ chi cái thanh."

"Chi chi chi……" Đáng thương nó còn tưởng rằng chính mình bị vứt bỏ.

Trải qua chuyện vừa rồi, Phệ Linh Thử hạ quyết tâm nhất định phải gắt gao đi theo Thượng Quan Huyền Ý. Vạn nhất lần sau hắn thật sự đem chính mình quên mất, kia nó không phải muốn vĩnh viễn lưu lại nơi này mặt sao?

Nơi này trừ bỏ linh khí nồng đậm điểm, bảo bối nhiều một chút, mặt khác không giống nhau tốt.

Không có thái dương, ánh trăng, liền bình thường bốn mùa cũng không có.

Phệ Linh Thử tính toán, Thượng Quan Huyền Ý không biết, hắn đem Phệ Linh Thử đặt ở trên vai, liền cùng Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hướng Tây Bắc phương hướng bay đi.

Tiêu Lăng Hàn như cũ thả ra thần thức, xem xét chung quanh hay không có cao giai yêu thú.

Bởi vì hai người dưới nền đất đãi 20 năm, dẫn tới phụ cận yêu thú đều đã bị người giải quyết.

Hai người bay hai ngày, một con cao giai yêu thú đều không có nhìn đến.

Giờ phút này hai người đang ngồi ở bờ sông trên một cục đá lớn nghỉ ngơi.

Thượng Quan Huyền Ý đầu gối lên Tiêu Lăng Hàn trên đùi, thích ý mà nhắm mắt lại.

Vốn dĩ tính toán đại làm một hồi Thượng Quan Huyền Ý, hiện giờ liền một con yêu thú đều không có nhìn đến, lập tức hắn suy đoán nói: "Lăng Hàn, ngươi nói có thể hay không là này đó yêu thú hiện tại đều đi công thành?"

Tiêu Lăng Hàn thưởng thức Thượng Quan Huyền Ý tóc, con ngươi thâm tình mà nhìn chăm chú hắn.

Nghe thấy hắn hỏi chuyện, trầm tư một chút, mới đáp: "Tính tính thời gian, chúng ta tiến nơi này đã có hơn hai mươi năm, cho nên yêu thú tập thành ít nhất có ba lần. Gần nhất yêu thú đều sẽ không lại đi tập thành. Phụ cận không có yêu thú, chủ yếu là bởi vì nơi này ly Thái Nguyên Cổ Thành không phải rất xa, những cái đó yêu thú hẳn là đều bị ở tại Thái Nguyên Cổ Thành tu sĩ giải quyết. Phía trước chúng ta đụng tới phệ mộc điểu hẳn là gần nhất mới dọn đến bên này, bất quá hắn vận khí không tốt lắm."

"Nguyên lai là như thế này."

Nói lên tập thành, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền nghĩ đến bọn họ mấy năm nay cũng chưa sát yêu thú, kia những người khác tích phân phỏng chừng cao hơn bọn họ vài lần.

Lấy ra ngọc giản, mở mắt ra, kết quả liền nhìn đến ngọc giản mặt trên đánh dấu Thiên Huyền Giới, tên họ: Thượng Quan Huyền Ý, 136 hào, tích phân: Hai mươi.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp há hốc mồm, hắn phía trước giết như vậy nhiều yêu thú, tích phân thế nhưng không cánh mà bay.

Nghĩ đến này, hắn một lộc cộc ngồi dậy, đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Lăng Hàn, mau đem ngươi ngọc giản cho ta xem."

Vừa rồi còn ở trong tay tóc đen, bởi vì Thượng Quan Huyền Ý động tác, toàn bộ rời đi lòng bàn tay. Tiêu Lăng Hàn chính sướng nhiên gian, liền nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, lập tức từ không gian giới tử trung lấy ra ngọc giản đưa vào linh khí sau, đưa cho hắn.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận ngọc giản, tập trung nhìn vào, Thiên Huyền Giới, tên họ: Tiêu Lăng Hàn, 135 hào, tích phân: Linh.

Linh?

Cư nhiên là linh!

Tiêu Lăng Hàn giết yêu thú ít nhất so với chính mình giết nhiều một phần ba, hiện tại hắn ngọc giản thượng biểu hiện không có một cái tích phân.

Sao có thể?

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý kia phó gặp quỷ bộ dáng, nghi hoặc nói: "Phát sinh chuyện gì?"

"Chính ngươi xem." Thượng Quan Huyền Ý đem Tiêu Lăng Hàn ngọc giản lại đệ còn cho hắn, tin tưởng đợi chút hắn cũng sẽ bị kinh ngạc đến.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận ngọc giản, lật qua tới lại lật qua đi, nhìn mấy lần, vẫn chưa phát hiện có cái gì đặc biệt địa phương. Ngẩng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, không khỏi hỏi: "Này ngọc giản có cái gì vấn đề?"

Thượng Quan Huyền Ý ngạc nhiên nói: "Ngạch…… Ngươi không thấy ra tới?"

Tích phân đánh dấu rõ ràng, liền tính lại thô tâm đại ý người đều hẳn là phát hiện mới đúng.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này không chỉ có không phải thô tâm đại ý người, tương phản hắn tâm tư tỉ mỉ, không có khả năng phát hiện không đến.

Tiêu Lăng Hàn nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, phi thường buồn bực, liền Thượng Quan Huyền Ý đều nhìn ra vấn đề nơi, hắn lại không phát hiện, chẳng lẽ hắn chỉ số thông minh giảm xuống?

Cầm lấy ngọc giản lại lần nữa tinh tế nhìn một lần, như cũ không có manh mối.

Khó hiểu nói: "Huyền Ý, này ngọc giản rốt cuộc có gì vấn đề?"

"Ngươi không phát hiện ngươi hiện tại tích phân bằng không sao?"

"Thấy được, nhưng này có cái gì kỳ quái?"

"Chúng ta phía trước giết như vậy nhiều yêu thú, tích phân cư nhiên bị thanh linh, chẳng lẽ này còn không kỳ quái sao?"

"Mỗi lần thú triều đêm trước, tích phân đều sẽ bị thanh linh, Thành chủ phủ bên ngoài biểu hiện trên tường có đánh dấu."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Làm nửa ngày là chính mình không biết tình.

Liền nói Tiêu Lăng Hàn sao có thể không phát hiện hắn tích phân bằng không, nguyên lai hắn biết sự nhân. Chỉ có chính mình không làm rõ ràng trạng huống, hạt sốt ruột nửa ngày.

Theo sau Thượng Quan Huyền Ý lại nghĩ đến về truyền thừa sự, "Kia nếu mỗi lần thú triều tích phân đều thanh linh, sau đó lại một lần nữa tính toán, như vậy không phải có rất nhiều người sẽ lại lần nữa tiến vào trước hai mươi sao? Kia nói như vậy, không phải nhiều lần đều là bọn họ được đến truyền thừa, kia những người khác còn có cơ hội sao?"

"Ngươi có thể nghĩ đến vấn đề, những cái đó tiên nhân như thế nào không thể tưởng được, bọn họ khẳng định đều có biện pháp giải quyết. Ngươi nha! Hà tất lo sợ không đâu." Nói, Tiêu Lăng Hàn điểm điểm Thượng Quan Huyền Ý đầu.

Lại bị tập kích, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn tay. "Đừng điểm, ta đã thực bổn, nếu là lại bị ngươi điểm vài cái, liền càng bổn."

Tiêu Lăng Hàn đạm đạm cười, nói: "Không có việc gì, ngươi lại bổn ta cũng thích."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, hắn cảm giác chính mình giống như thật sự thực bổn!

Hiện giờ xem ra chính mình ở vũ lực thượng, tạm thời không thể vượt qua Tiêu Lăng Hàn; ở chỉ số thông minh thượng, tựa hồ cũng bị nghiền áp.

Hắn xuất đầu ngày, thoạt nhìn là xa xa không hẹn…….

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng dậy, ý chí chiến đấu sục sôi nói: "Lăng Hàn, chúng ta đã nghỉ ngơi tốt trong chốc lát, nên xuất phát đi."

Lập tức tìm kiếm thiên tài địa bảo, tăng lên thực lực mới là trọng trung chi trọng.

Mặt khác đều là mây bay!

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên liền phải rời đi, cho rằng hắn là vội vã kiếm tích phân. Rốt cuộc hai người phía trước nói tốt muốn tại nơi đây nghỉ ngơi chỉnh đốn nửa ngày, hiện giờ bọn họ mới nghỉ ngơi mười lăm phút.

"Hảo."

Phệ Linh Thử ở nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói muốn lập tức, lập tức liền lẻn đến hắn trên vai ngồi xổm, miễn cho đợi chút lại bị bỏ xuống.

Thượng Quan Huyền Ý vừa lòng mà cho Phệ Linh Thử một cái" ngươi thực thức thời ánh mắt", ngay sau đó nói: "Tham ăn quỷ, kế tiếp liền dựa ngươi, hảo hảo biểu hiện, chỉ cần là có thể tăng lên thực lực thiên tài địa bảo giống nhau đều không cần buông tha."

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử ở trong lòng âm thầm nghĩ đến: Hiện tại yêu cầu thiên tài địa bảo vô lương chủ nhân lại nhớ lại chính mình này chỉ chuột. Không cần thiên tài địa bảo thời điểm, trực tiếp đem nó quên đi đến Cửu Tiêu vân ngoại.

Chuột mệnh khổ!

Vốn dĩ cho rằng đi theo vô lương chủ nhân, nó chỉ cần chờ nằm thắng là được, rốt cuộc chủ nhân tốc độ tu luyện là thật không lời gì để nói.

Tuy rằng chủ nhân một chút đều không coi trọng chính mình, mỗi lần đều là muốn thiên tài địa bảo thời điểm mới có thể nghĩ đến chính mình, nhưng nó làm chủ nhân khiết ước thú này đó đều là nó nên làm, huống chi đây là nó thiên phú bản lĩnh, những việc này đối nó tới nói một chút đều không khó.

Nhưng hiện tại nó thế nhưng còn muốn gặp phải bị quên đi nguy hiểm.

Làm từng con tưởng hưởng thụ chuột, nó thật là quá không dễ dàng.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Phệ Linh Thử không trở về truyền âm, duỗi tay điểm điểm nó chuột đầu. "Tham ăn quỷ, ta cùng ngươi nói chuyện, ngươi chi chi chi chính là mấy cái ý tứ? Có phải hay không nguyện ý?"

Phệ Linh Thử đánh cái giật mình, chạy nhanh truyền âm nói: 【 không có không muốn, ta rất vui lòng vì chủ nhân cống hiến sức lực, tìm kiếm thiên tài địa bảo sự liền bao ở ta trên người. 】

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

Hai người trực tiếp bay lên trời, hóa thành lưỡng đạo lưu quang biến mất tại chỗ.

Bên kia.

Sở Mục Thần bốn người, lại trải qua mười năm, hiện tại bốn người tu vi đều đạt tới Hợp Thể kỳ đỉnh.

Bọn họ bốn người đánh bậy đánh bạ đi lên Âu Dương Tu Kỳ năm đó đi qua lộ, trên đường rất ít đụng tới người, hơn nữa đến nay bốn người đều còn không biết có thành trì tồn tại.

Bốn người ở biết được yêu thú sào huyệt trung có so cực phẩm linh thạch còn muốn tốt cục đá, bọn họ liền vẫn luôn vây quanh yêu thú ở đảo quanh.

Hôm nay.

Sở Mục Thần bốn người mới vừa hợp lực giết chết một con thất cấp yêu thú, nó sào huyệt bọn họ đều còn không có tới kịp đi điều tra, bốn người đã bị một trận bạch quang bao vây, không bao lâu bốn người đồng thời biến mất tại chỗ.

"A……!" Ân Thiên Thịnh phát ra hét thảm một tiếng.

Hắn vừa mới chấm đất, còn không có thấy rõ ràng chính mình rốt cuộc ở nơi đó, theo sau Sở Mục Thần trực tiếp đè ở trên người hắn.

Sở Mục Thần cũng không phải cố ý đè ở Ân Thiên Thịnh trên người, chính là hắn còn không có tới kịp lên, Mạc Vô Nhai lại đè ở hắn trên người.

Mạc Vô Nhai cũng không nghĩ đè ở Sở Mục Thần trên người, liền ở hắn phát hiện chính mình đang ở nhanh chóng rớt xuống khi, muốn vận khởi linh khí sử chính mình dừng lại, kết quả hắn phát hiện chính mình cư nhiên không thể vận dụng linh khí.

Mạc Vô Nhai còn không có tới kịp lên, liền nhìn đến Ân Thiên Duệ vuông góc rơi xuống.

Hắn có thể như vậy làm?

Chỉ có thể mở ra hai tay nghênh đón sắp rơi xuống Ân Thiên Duệ.

Này đã có thể khổ nhất phía dưới Ân Thiên Thịnh.

Chờ mọi người sôi nổi đứng dậy, Ân Thiên Thịnh xoa chính mình thí cốc, đau chết hắn. U oán mà nhìn về phía Sở Mục Thần, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai người, này ba người mỗi người đều đem chính mình trở thành thịt người lót, thật là thật quá đáng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 447

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 447 tiên nhân truyền thừa

Bị Ân Thiên Thịnh u oán ánh mắt nhìn, Sở Mục Thần có chút chột dạ mà nhìn về phía bốn phía, bất hòa hắn đối diện.

Mạc Vô Nhai bị Ân Thiên Thịnh như vậy nhìn, xấu hổ mà sờ sờ cái mũi. Hắn cũng không nghĩ nện ở bọn họ trên người, cũng không thể sử dụng linh khí, hắn cũng không có cách.

Ân Thiên Duệ thấy Ân Thiên Thịnh như vậy nhìn chính mình, trừng mắt nhìn trở về. Bọn họ đều không phải cố ý, đại ca đây là cái gì ánh mắt, việc này lại không thể oán bọn họ!

Bốn người hiện tại nơi địa phương là một cái đại điện, đại điện chính diện trên tường có một bộ thật lớn họa.

Chỉnh bức họa chiếm cứ chỉnh mặt tường hai phần ba.

Họa thượng có mười cái người, hai nàng tám nam.

Xem bọn họ trên người ăn mặc quần áo liền biết bọn họ tuyệt phi kẻ đầu đường xó chợ, cả người lộ ra một cổ tử tiên khí, cho người ta một loại cao không thể phàn cảm giác. Phảng phất bọn họ là kia cao cao tại thượng chí cường giả, mà những người khác đều là con kiến.

Sở Mục Thần bốn người tò mò mà nhìn về phía họa trung nhân, chỉ là vô luận bọn họ thấy thế nào, trước sau thấy không rõ họa trung nhân bộ dạng.

Đại điện trừ bỏ trên tường họa tương đối bắt mắt ngoại, chính giữa còn có một cái trận pháp, bốn người không một cái hiểu trận pháp, cho nên cũng không biết đây là một cái cái gì trận pháp, cũng không dám tùy tiện bước vào đi.

Bên trái cùng bên phải phân biệt có mười cái cái rương, bất quá đều có trận pháp bảo hộ, bốn người tuy rằng thấy, lại không có tùy tiện đi lấy.

Chẳng được bao lâu, bốn người liền nghe được “Bính” một thanh âm vang lên.

Sôi nổi quay đầu triều phát ra âm thanh địa phương nhìn lại, chỉ thấy một người ăn mặc màu nâu quần áo nam tử chính quỳ rạp trên mặt đất.

Bốn người đồng thời trừu trừu khóe miệng, người này so với bọn hắn rơi còn thảm, cư nhiên là mặt chấm đất.

Ân Thiên Thịnh theo bản năng duỗi tay sờ sờ chính mình mông, cảm giác mông đều không có như vậy đau. Nhìn nhìn lại trên mặt đất người thảm dạng, nháy

mắt hắn cảm thấy chính mình thực may mắn, ít nhất không giống người này giống nhau mặt chấm đất.

Trên mặt đất nằm nam tử vừa định bò dậy, ngay sau đó, "Bính" một tiếng, một người trực tiếp đè ở trên người hắn.

Thấy vậy, Sở Mục Thần bốn người mí mắt đều không cấm nhảy nhảy, ngẫm lại đều cảm thấy đau.

"A ~…… Thảo mẹ hắn, ai con mẹ nó áp lão tử." Nam tử không khỏi mà rít gào ra tiếng.

Đè ở nam tử trên người người là một người ăn mặc hắc y nữ tử, lúc này tay nữ tử trung còn cầm kiếm, trên thân kiếm còn có chưa khô khô vết máu. Một thân sát khí tiết ra ngoài, thực hiển nhiên, nàng ở bị truyền tống tiến vào phía trước còn ở chiến đấu.

Nữ tử nhìn thoáng qua chính mình nơi nơi, liền bình tĩnh tự nhiên mà từ nam tử bối thượng xuống dưới.

Nam tử vốn đang muốn mắng, bất quá nhìn thấy nữ tử trên thân kiếm chính nhỏ huyết khi, hắn quyết đoán cấm thanh.

Chờ nam tử đứng dậy quay đầu tới khi, Sở Mục Thần bốn người liền nhìn đến hắn trên trán có một khối xanh tím thương, cái mũi thượng cũng là ô thanh một mảnh, máu mũi chính theo lỗ mũi ra bên ngoài mạo.

Nam tử phát hiện mọi người ánh mắt đều dừng ở chính mình trên mặt, đồng thời hắn cũng cảm giác được cái mũi của mình ngứa. Duỗi tay một sờ, đầy tay máu tươi. Vốn định sử một cái thanh khiết thuật, kết quả nam tử phát hiện chính mình căn bản sử không ra linh khí.

Không khỏi đại kinh thất sắc, sắc mặt nháy mắt biến trắng bệch một mảnh. Rất sợ chính mình này một quăng ngã, đem đan điền cấp té bị thương. Chạy nhanh duỗi tay sờ sờ, phát hiện trên người hoàn hảo.

Ngay sau đó hắn nhìn về phía mấy người bật thốt lên nói: "Vài vị đạo hữu, các ngươi có thể sử dụng linh khí sao?"

Sở Mục Thần bốn người đều lắc đầu.

Thấy không phải chính mình vấn đề, nam tử bất an tâm mới rốt cuộc buông, lúc này mới bắt đầu xử lý chính mình thương thế.

Cứ như vậy lục tục không ngừng có người bị truyền tống tiến vào, thẳng đến trong đại điện cùng sở hữu hai mươi người sau, mới không ai lại bị truyền tống tiến vào.

Sở Mục Thần bốn người thấy những người khác đều khoanh chân ngồi ở một bên, như là đang chờ đợi cái gì.

Bốn người không hiểu ra sao, không biết kế tiếp sẽ phát sinh cái gì? Bất quá thấy những người khác đều thật cao hứng bộ dáng, hẳn là chuyện tốt, cho nên bốn người cũng học bọn họ bộ dáng khoanh chân ngồi dưới đất chờ đợi lên.

Bọn họ này nhất đẳng chính là ba ngày.

Ba ngày sau.

Mọi người chính khoanh chân nhắm mắt khi, chói mắt quang xuất hiện ở trong đại điện. Cho dù là nhắm mắt lại, cũng có thể cảm giác được, tất cả mọi người không cấm mở mắt ra.

Sôi nổi hướng tới sáng lên ngọn nguồn nhìn lại, chỉ thấy trên vách tường kia phó họa chính phát ra một đạo quang mang chói mắt.

Chẳng được bao lâu, quang mang ám đi xuống, mọi người liền thấy họa trung có một người nam tử sống lại đây.

Hắn đầu tiên là ở họa trung đi lại vài bước, sau đó liền từ họa trung bay ra, lăng không mà đứng, bễ nghễ mọi người.

Nam tử ăn mặc một thân màu thủy lam trường bào, khí chất xuất trần, cho người ta một loại cao cao tại thượng cảm giác, phảng phất hắn chính là kia chí cao vô thượng tồn tại.

Mọi người như cũ thấy không rõ nam tử khuôn mặt, mặt khác bộ vị nhưng thật ra rõ ràng có thể thấy được, đang xem hướng hắn mặt bộ thời điểm, chỉ cảm thấy mông lung một mảnh.

Nam tử tên là Lục Hằng, tu vi Tiên Quân, Tiên giới người đều xưng hắn vì lục Tiên Quân.

Lục Hằng nhìn quét mọi người liếc mắt một cái, vừa lòng gật gật đầu, lẩm bẩm tự nói: "Thực hảo, lần này tiến vào mầm đều không tồi."

Hắn chỉ là nhẹ nhàng vung tay lên, mọi người liền bị hắn đưa vào đại điện trung ương cái kia trận pháp trung.

Liền ở mọi người đều còn không có phản ứng lại đây, có chút ngốc thời điểm, Lục Hằng thanh âm vang vọng ở mọi người bên tai.

"Mọi người nhắm mắt khoanh chân đả tọa, chờ đợi tiếp thu truyền thừa."

Nghe thấy những lời này, trừ bỏ Sở Mục Thần bốn người bên ngoài, đại gia trên mặt đều lộ ra vui mừng, sôi nổi lập tức làm theo.

Sở Mục Thần bốn người vẻ mặt mờ mịt, lẫn nhau nhìn nhìn.

Truyền thừa?

Bọn họ căn bản là không cần truyền thừa.

Người này tốt xấu hỏi một chút bọn họ có nguyện ý không nha?

Một câu không có liền đem bọn họ lộng tới nơi này tới, hiện tại nói cho bọn họ tiến vào nơi này người đều có thể được đến truyền thừa.

Bốn người đều là buồn bực không thôi, bọn họ không chỉ có không có có thể được đến truyền thừa vui sướng, tương phản còn thực bực bội.

Phía trước bọn họ chính là mới vừa giết chết một con thất cấp yêu thú, nó sào huyệt bốn người đều còn không có tới kịp đi thăm, đã bị lộng tới nơi đây.

Thấy còn có bốn người không có dựa theo chính mình nói làm theo, Lục Hằng không vui mà nhíu mày.

"Các ngươi bốn người là chuyện như thế nào?"

Phát hiện có một đạo mãnh liệt thả làm người không thể bỏ qua tầm mắt dừng ở trên người mình, Ân Thiên Thịnh cảm giác cả người không thoải mái. Hắn nhìn xem chung quanh người, thấy mọi người đều nhắm mắt khoanh chân, cuối cùng lại nhìn về phía Mạc Vô Nhai, Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Duệ ba người, nghi hoặc nói: "Người nọ là ở cùng chúng ta nói chuyện sao?"

Ân Thiên Duệ thu được chính mình sư công Chung Ly Cô Minh truyền âm, nói bên ngoài người nọ hiện giờ chỉ là một mạt thần thức, hơn nữa này mạt thần thức với hắn mà nói vẫn là đại bổ chi vật.

Chờ một chút tìm cái thích hợp thời cơ, muốn nuốt hắn.

Nghe thấy Chung Ly Cô Minh lời này, Ân Thiên Duệ âm thầm nuốt nuốt nước miếng, nhà mình sư công cũng quá hung tàn, liền người đều phải ăn, tuy rằng chỉ là một đạo hư ảnh, nhưng ở trong lòng hắn kia như cũ là người!

Biết bên ngoài người nọ không thể đem chính mình đám người như thế nào, lập tức hắn liền có tự tin.

Ân Thiên Duệ tiếp nhận nhà mình đại ca nói, nói: "Hắn lại không điểm danh nói họ, ai biết."

"Kia hắn như thế nào nhìn chằm chằm vào chúng ta xem?" Ân Thiên Thịnh cảm thấy chính mình toàn bộ thân thể đều bị người nọ nhìn thấu, trong lòng còn có loại mao mao cảm giác.

Ân Thiên Duệ sờ sờ chính mình mặt, tự tin nói: "Có thể là bởi vì chúng ta diện mạo xuất sắc, các ngươi xem ta, nói như thế nào cũng là ngọc thụ lâm phong, tướng mạo đường đường, tuấn mỹ phi phàm, tuấn tú lịch sự, phong độ nhẹ nhàng……"

YU cùng. XIク. Mạc Vô Nhai che che mặt, chính mình tức phụ nhi khen người là chính hắn sao? Hắn nhiều nhất chính là mi thanh mục tú, diện mạo trung thượng thừa. Cái gì phong độ nhẹ nhàng, tuấn mỹ phi phàm này đó từ cùng hắn căn bản không dính biên.

Sở Mục Thần còn lại là dùng cây quạt chống đỡ mặt, ở một bên cười trộm không thôi.

Cố tình Ân Thiên Thịnh còn cảm thấy Ân Thiên Duệ nói rất có đạo lý, liên tiếp gật đầu, nhận đồng hắn quan niệm.

Khoanh chân đả tọa mười sáu người tự nhiên cũng nghe thấy Ân Thiên Duệ này phiên tự biên tự diễn nói, một đám như cũ nhắm hai mắt. Trong lòng lại là suy nghĩ, người này cũng thật đủ không biết xấu hổ, cũng không biết hắn là như thế nào che lại lương tâm nói những lời này đó. Bất quá ai cũng không có mở mắt ra đi xem, rốt cuộc bọn họ hiện tại đang ở chờ đợi truyền thừa. Vạn nhất một cái không biểu hiện hảo, chọc giận tiên nhân, vậy mất nhiều hơn được.

Lục Hằng tự nhiên cũng nghe thấy Ân gia hai huynh đệ đối thoại, vốn dĩ hắn còn thực tức giận, bất quá nghe thấy Ân Thiên Duệ câu nói kế tiếp, hắn mí mắt đều không cấm nhảy nhảy, chỉ cảm thấy này đó tiểu gia hỏa là vô tri giả không sợ.

“Bổn quân nói chính là các ngươi bốn người, ngươi chờ còn không mau mau cùng những người khác giống nhau, nhắm mắt khoanh chân, chờ tiếp thu truyền thừa.” Lục Hằng lấy một loại bố thí miệng lưỡi nói, ở trong mắt hắn những người này có thể được đến hắn truyền thừa, hẳn là cám ơn trời đất, thả quỳ lạy hắn.

Cố tình Sở Mục Thần bốn người đều có chính mình truyền thừa, căn bản là không hiếm lạ hắn truyền thừa.

Ân Thiên Thịnh giơ lên tay, nhìn về phía Lục Hằng, nói: “Cái kia, ngươi có thể hay không đem chúng ta đưa về chúng ta phía trước sở đãi địa phương?” Chúng ta đối với ngươi truyền thừa không có hứng thú.

Nghe vậy, Lục Hằng hư híp mắt, hỏi: “Các ngươi không nghĩ muốn truyền thừa?”

Bốn người đồng thời lắc đầu.

Lục Hằng không vui mà nhíu nhíu mi, hạ giới cư nhiên có không nghĩ muốn truyền thừa người, này vẫn là nhiều năm như vậy tới lần đầu tiên gặp được.

“Các ngươi vì sao không nghĩ muốn truyền thừa? Phàm là được đến truyền thừa tu sĩ, đều có hi vọng có thể ở 500 năm nội phi thăng đến Tiên giới, chẳng lẽ các ngươi không nghĩ phi thăng Tiên giới?”

Cảm giác được Ân Thiên Thịnh ở xả chính mình tay áo, liền biết hắn đây là không biết nên như thế nào trả lời. Lập tức Sở Mục Thần liền nói: “Xin lỗi tiền bối, chúng ta chỉ nghĩ làm đến nơi đến chốn.” Không nghĩ một bước lên trời.

Những người khác nghe được Sở Mục Thần nói, có chút người cảm thấy hắn chính là một cái ngốc tử.

Nghĩ, nếu bốn người này không nghĩ được đến truyền thừa, tiên nhân vẫn là sớm một chút đem bọn họ đưa ra đi, miễn cho lãng phí đại gia thời gian.

Tuy rằng vài người đều là như thế này tưởng, nhưng lại không ai tìm chết mở miệng; đương nhiên, còn có mấy người từ giữa nhìn ra một tia không tầm thường ý vị, này mấy người sôi nổi mở bừng mắt, bọn họ chuẩn bị tĩnh xem này biến.

Nghe thấy Sở Mục Thần nói, Lục Hằng hoài nghi bốn người sợ là đã biết chân tướng, chủ yếu vẫn là trước kia phát sinh kia sự kiện, còn rõ ràng trước mắt.

Nhưng mà biết chân tướng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người kỳ thật cũng không tại đây, này hoàn toàn là một cái mỹ lệ hiểu lầm.

"Hừ, này nhưng không phải do các ngươi!" Nói xong, rực rỡ lại nhìn về phía còn lại người.

Hắn ánh mắt sắc bén lại lạnh băng, mọi người đối thượng hắn hai tròng mắt, không khỏi đánh cái rùng mình, kia ánh mắt thứ bọn họ dường như làn da đều ở sinh đau.

Lập tức Lục Hằng cũng mặc kệ mọi người là ý tưởng gì, hắn trực tiếp đem đại điện trung ương trận pháp mở ra. Ngay sau đó liền nói: "Trận pháp đã mở ra, trừ phi các ngươi hấp thu xong trận pháp trung linh khí, bằng không trận pháp sẽ không đình chỉ, các ngươi cũng mơ tưởng rời đi trận pháp. Đương nhiên, nếu là các ngươi vận khí tốt, nói không chừng có thể trực tiếp đột phá đến Đại Thừa kỳ. Trong lúc này biểu hiện ưu dị người, ta có truyền thừa công pháp cho hắn."

Nói xong lời nói, Lục Hằng liền phiêu hồi họa trung.

Có chút người cảm nhận được như vậy nồng đậm linh khí, lập tức liền tu luyện lên. Trong đó có mấy người lại là muốn nhìn một chút Sở Mục Thần mấy người phản ứng, cho nên bọn họ tuy rằng khoanh chân nhắm mắt, lại không có trực tiếp tu luyện.

Ân Thiên Thịnh thấy chính mình bốn người hiện tại thế nhưng ra không được, nhíu mày nhìn về phía Sở Mục Thần: "Mục Thần, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Cảm nhận được chung quanh nồng đậm linh khí, Sở Mục Thần nhìn về phía Mạc Vô Nhai nói: "Chúng ta cũng tu luyện đi, hắn nói biểu hiện ưu dị nhân tài sẽ cho truyền thừa công pháp, nghĩ đến lấy chúng ta mấy cái vừa rồi biểu hiện hắn hẳn là chướng mắt chúng ta."

Sở Mục Thần lời này hiển nhiên là đang hỏi Mạc Vô Nhai ý kiến.

Mạc Vô Nhai gật gật đầu: "Ta cũng là nghĩ như vậy."

Ân Thiên Duệ: "……"

Mấy người như thế nào đều không hỏi xem hắn ý kiến?

Vốn đang tưởng khoe ra một chút chính mình sư công năng lực, nhưng hôm nay xem ra hắn đã không có khoe ra tất yếu.

Làm tốt quyết định, bốn người lập tức khoanh chân đả tọa, bắt đầu tu luyện.

Còn lại mấy người nhìn thấy Sở Mục Thần bốn người không có muốn đi ra ngoài tính toán, mà là trực tiếp bắt đầu tu luyện lên. Bọn họ đành phải cũng bắt đầu tu luyện, rốt cuộc nơi này linh khí nồng đậm, không tu luyện chính là ở quá lãng phí. Trải qua việc này, này mấy người đối tiên nhân trong miệng truyền thừa nhưng thật ra thiếu vài phần nhiệt tình.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 448

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 448 biến mất không thấy

Thời gian liền ở đoàn người tu luyện trung vượt qua ba tháng.

Ba tháng sau.

Hôm nay, đại điện trên vách tường treo bức họa lại lần nữa phát ra một trận mãnh liệt quang mang.

Không bao lâu, quang mang biến mất, có hai gã nam tử từ bức họa trung phiêu ra tới, trong đó một người tự nhiên là Lục Hằng, một người khác còn lại là Lục Hằng bạn tốt Diêu Quan Húc.

Phía trước Lục Hằng trở lại bức họa trung, chính là trở về một chuyến Tiên giới, tìm được chính mình bạn tốt, cũng đem chính mình suy đoán đủ số báo cho.

Chuyện này khả đại khả tiểu, Diêu Quan Húc nghe xong sự tình trải qua sau, liền chuẩn bị cùng nhau hạ giới xem cái đến tột cùng.

Cho nên lúc này đại điện trung mới có thể xuất hiện hai người thân ảnh.

Ở hai người xuất hiện trước tiên, Ân Thiên Duệ đặt ở trong lòng ngực bức họa run rẩy một chút.

"Chính là bên kia bốn người." Lục Hằng chỉ vào Sở Mục Thần bốn người, đối bên người Diêu Quan Húc nói.

"Vào xem."

Lập tức hai người liền trực tiếp xuyên qua trận pháp, tiến vào trận pháp bên trong.

Sở Mục Thần bốn người hoàn toàn không biết có người chính triều bọn họ đi tới, bốn người đã tiến vào quên mình tu luyện trung.

Ở trận pháp bên trong chỉ cần tiến vào tu luyện trạng thái, liền sẽ bị một cái kết giới bao vây bảo vệ lại tới. Cho nên đại gia mới có thể yên tâm mà tu luyện, không lo lắng bị những người khác quấy rầy.

Lục Hằng cùng Diêu Quan Húc đi vào Sở Mục Thần bốn người trước mặt, nhìn thấy bốn người hấp thu linh khí tốc độ rõ ràng so những người khác muốn mau ra gấp hai.

Hai người lẫn nhau liếc nhau.

Diêu Quan Húc nhướng mày nói: "Lục huynh, xem ra thật đúng là bị ngươi đoán trúng, không nghĩ tới ngươi vận khí tốt như vậy, năm đó cũng là ngươi gặp

vị kia, trước mặt này bốn cái tiểu oa nhi hắn là vị kia đồ đệ."

Rốt cuộc hạ giới nhưng không có gì lợi hại công pháp, có thể làm người ở tu luyện thời điểm chuyển phát nhanh mà hấp thu linh khí, trừ phi là Tiên cấp công pháp.

Hai người trong miệng vị kia đúng là Âu Dương Tu Kỳ, hiện tại hai người đều hoài nghi Sở Mục Thần bốn người là hắn đồ đệ.

Lục Hằng cười khổ nói: "Diêu đại ca ngươi cũng đừng lại giễu cợt ta, mau giúp ta ngẫm lại kế tiếp ta nên làm cái gì bây giờ?"

"Qua đi nhiều năm như vậy cũng chưa truyền ra vị kia trở về tin tức, có thể hay không là hắn lịch kiếp xuất hiện ngoài ý muốn?" Thấy chính mình bạn tốt như thế sốt ruột, Diêu Quan Húc không cấm suy đoán nói.

Rốt cuộc ly người nọ tiến vào nơi này đã qua đi hơn một ngàn năm, theo lý thuyết hắn sớm nên trở về đến Tiên giới mới đúng.

Nghe thấy Diêu Quan Húc nói, Lục Hằng cũng cảm thấy cái này khả năng tính cực đại, nhưng như cũ không yên tâm. "Nếu là có biện pháp nào có thể xác định người nọ là thật sự lịch kiếp thất bại, thì tốt rồi."

"Này có khó gì, trước đó không lâu ta học được một môn bí thuật, có thể nhìn trộm tu vi so với chính mình thấp người ký ức, ta đây liền vì Lục huynh xem xét một chút này mấy người ký ức."

Diêu Quan Húc nói bí pháp kỳ thật chính là sưu hồn, hắn sở dĩ không nói thẳng sưu hồn, là bởi vì tên này vừa nghe liền biết là đang làm gì. Rốt cuộc sưu hồn cũng không phải cái gì sáng rọi sự, ở Tiên giới đã rất ít có sẽ cửa này bí thuật.

"Vậy làm phiền Diêu huynh."

"Không sao, bất quá là chuyện nhỏ không tốn sức gì sự." Diêu Quan Húc không thèm để ý nói, rốt cuộc Sở Mục Thần mấy người hiện tại tu vi so với hắn thấp quá nhiều, hắn muốn lục soát mấy người hồn là dễ dàng mà cử sự.

Nhưng thường thường càng là dễ dàng sự, càng sẽ phát sinh ngoài ý muốn.

Chung Ly Cô Minh vốn dĩ cho rằng có thể hấp thu một người một mạt thần thức, tại hạ giới với hắn mà nói đều đã xem như đi rồi cứt chó vận. Như thế nào cũng không nghĩ tới, khi cách ba tháng, cư nhiên lại tới nữa một vị. Nếu là hai người thần thức đều bị hắn hấp thu, kia hắn về sau tại hạ giới không có việc gì khi, cũng có thể ra tới đi một chút.

Diêu Quan Húc nhìn bốn người liếc mắt một cái, phát hiện Ân Thiên Duệ khí vận cực kỳ hảo, so với khí vận chi tử cũng không nhường một tấc. Đối Ân Thiên Duệ lập tức tới một tia hứng thú, dẫn đầu đi đến hắn trước người.

Liền ở Diêu Quan Húc tay sắp đặt ở Ân Thiên Duệ giữa mày khi, hắn thân ảnh đột nhiên biến mất không thấy.

Cũng là Diêu Quan Húc xui xẻo, ai không đi chạm vào, cố tình chạm vào Ân Thiên Duệ.

Chung Ly Cô Minh đang ở Ân Thiên Duệ trong lòng ngực bức họa ôm cây đợi thỏ, con mồi liền tự động đưa tới cửa tới.

Lập tức hắn liền trực tiếp đem người kéo vào họa trung.

Mà đứng ở bên ngoài chờ đợi Lục Hằng thấy Diêu Quan Húc đột nhiên không thấy, còn tưởng rằng hắn là ở thi triển cái gì bí thuật.

Sưu hồn thuật ở Tiên giới cũng là không mỗi người đều biết, rốt cuộc thật lâu trước kia Tiên giới từng cấm mọi người sử dụng cửa này bí thuật, biết sưu hồn thuật người chỉ chiếm số ít.

Vừa lúc Lục Hằng liền thuộc về không biết trung một viên, cho nên hắn ở nhìn thấy Diêu Quan Húc không thấy, cũng không có sinh ra hoài nghi, mà là đứng ở một bên lẳng lặng chờ đợi lên.

Này cũng liền cho Chung Ly Cô Minh tiêu hóa Diêu Quan Húc thần thức thời gian.

Một canh giờ sau.

Lục Hằng thấy Diêu Quan Húc còn không có xuất hiện, mày không cấm càng túc càng chặt, sớm biết rằng phía trước hắn là hỏi một chút, thi triển cái này bí thuật đại giai yêu cầu đã bao lâu.

Tùy tiện tiến lên, Lục Hằng lại sợ quấy rầy đến Diêu Quan Húc, chỉ có thể nhẫn nại tính tình tiếp tục chờ.

Này nhất đẳng lại đi qua một canh giờ.

Lâu không thấy Diêu Quan Húc xuất hiện, Lục Hằng trong lòng bắt đầu bất an lên, tổng cảm thấy đã xảy ra cái gì không tốt sự. Nghĩ, nếu là Diêu Quan Húc có cái gì ngoài ý muốn, chờ trở lại Tiên giới tuyệt đối không hắn hảo quả tử ăn.

Tư cập này, Lục Hằng không bao giờ có thể an tâm chờ đợi.

Nhấc chân liền triều Ân Thiên Duệ trước mặt đi đến, Ân Thiên Duệ hiện tại ở vào chiều sâu tu luyện trung, hoàn toàn không biết chính mình trước mặt đứng một vị đại lão, nếu là biết hắn khẳng định vô pháp an tâm tu luyện, tuyệt đối sẽ một nhảy ba thước cao.

Chung Ly Cô Minh thấy con mồi lại chủ động đưa tới cửa, tự nhiên sẽ không khách khí. Hắn từ Ân Thiên Duệ trong lòng ngực họa trung vươn một bàn tay, trực tiếp đem Lục Hằng hút tới tay trung, túm vào bức họa.

Cũng may mắn này Lục Hằng cùng Diêu Quan Húc tới hạ giới chỉ là một mạt thần thức, nếu là hai người bản thể hoặc là linh hồn thể trực tiếp xuống dưới, lấy Chung Ly Cô Minh hiện tại thực lực đã có thể không làm gì được hai người.

Tu luyện trung hai mươi người hoàn toàn không biết vừa rồi đã phát sinh sự, mọi người sớm đã tiến vào quên mình tu luyện trung.

Có thể đi vào nơi này người đều là thiên tư trác tuyệt hạng người, cũng coi như kia mười sáu vận khí tốt, lấy Ân Thiên Duệ phúc, miễn với bị nhân chủng hạ ấn ký.

Bên kia.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bay mười ngày, mới thấy đệ nhất chỉ yêu thú, đó là một con bát cấp sắt lá man ngưu.

Sắt lá man ngưu cái chân dung là một tòa tiểu sơn, đỉnh đầu hai cái cong cong như là một phen lưỡi hái, quanh thân trình nâu đen sắc, trên người da đặc biệt cứng rắn, là thượng đẳng luyện khí tài liệu.

"Rốt cuộc nhìn đến một con yêu thú!" Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy sắt lá man ngưu, không cấm cảm thán nói.

"Nghĩ đến hẳn là những người khác không đối phó được nó, cho nên chúng ta mới có thể gặp gỡ."

"Đã qua đi 20 năm, chẳng lẽ Thái Nguyên Cổ Thành không ai thăng cấp Đại Thừa kỳ?"

"Chúng ta đi thời điểm liền có vài người ở đột phá bên cạnh, theo lý thuyết hẳn là có người đột phá mới đúng. Hiện tại sắt lá man ngưu còn sống, nói không chừng những người đó là ở tới rồi trên đường."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn giảng thuật, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy sự tình tám chín phần mười chính là như vậy, lập tức hắn liền có chút bối rối. "Kia còn chờ cái gì? Chúng ta chạy nhanh đi xuống."

Ngay sau đó Tiêu Lăng Hàn một cái thuấn di, hai người trực tiếp xuất hiện ở sắt lá man ngưu cách đó không xa.

Đột nhiên liền thay đổi địa phương, trước mặt còn có một cái đại gia hỏa, giương mắt liền trực tiếp đối thượng nó tròn trịa hai mắt, làm không có chút nào chuẩn bị Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ.

"Lăng Hàn, ngươi muốn xuống dưới, trước đó như thế nào không nói một tiếng?"

"Không phải ngươi nói muốn ta chạy nhanh xuống dưới sao? Thuấn di xuống dưới tốc độ tự nhiên nhanh nhất."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Chính mình nói đi xuống, tự nhiên là hai người phi xuống dưới, không phải thuấn di trực tiếp xuất hiện ở yêu thú trước mặt.

Hắn hoài nghi Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này là cố ý xuyên tạc hắn trong lời nói ý tứ, chính là hắn không có chứng cứ.

"Mu ~ mu ~" sắt lá man ngưu thấy chính mình trước mặt đột nhiên xuất hiện hai nhân loại, phát ra thấp thấp rít gào, cảnh giác mà nhìn hai người.

Từng bước một triều hai người đi tới, nó mỗi đi hai bước, mặt đất đều đi theo run rẩy.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra kiếm, đồng thời Tiêu Lăng Hàn đem Thiên Ti Đằng cũng phóng ra.

Thiên Ti Đằng nhưng thật ra thật cao hứng, trước kia nó ở trong rừng rậm tu luyện thời điểm liền thường xuyên chiến đấu. Từ theo Tiêu Lăng Hàn cái này chủ nhân, nó có thể chiến đấu cơ hội liền rất thiếu, nó đều phải từ chiến sủng biến thành xem xét tính thực vật.

Phệ Linh Thử thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía chính mình, nhịn không được run run một chút.

Đại phôi đản cái này ánh mắt là có ý tứ gì?

Lạnh lùng, quái dọa chuột, còn mang theo không có hảo ý thành phần.

Ngay sau đó liền nghe thấy hắn kia làm chuột run rẩy thanh âm, "Tham ăn quỷ, mọi người đều muốn chiến đấu, ngươi không biết xấu hổ đến một bên lười nhác đi?"

Phệ Linh Thử tưởng nói: Nó không biết xấu hổ, bởi vì nó da mặt tặc hậu, hoàn toàn không có cảm thấy biệt nữu, ngược lại còn thực hưởng thụ.

Nhưng bị đại phôi đản lạnh buốt ánh mắt nhìn chăm chú vào, chính là mượn nó là cái lá gan, nó cũng không dám đem đại lời nói thật nói ra.

【 ta là Phệ Linh Thử, không phải chiến đấu chuột. 】 Phệ Linh Thử nghĩ, chính mình tuy rằng không thể minh nói, nhưng có thể quanh co lòng vòng nói.

"Chính ngươi nhìn làm." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn cầm kiếm đón nhận sắt lá man ngưu, nháy mắt liền cùng nó triền đấu lên.

Phệ Linh Thử dám tự mình nhìn làm sao?

Rõ ràng là không thể!

Thầm nghĩ: Xem ra chính mình đến đổi nghề làm vẫn luôn chiến đấu chuột, từ nay về sau tiêu dao ngủ nhật tử phỏng chừng liền phải ly chính mình đi xa.

Phệ Linh Thử móng vuốt chặt chẽ bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý quần áo, miễn cho Thượng Quan Huyền Ý ở đối chiến sắt lá man ngưu thời điểm, nó một cái không trảo ổn, trực tiếp ngã xuống.

Thấy Tiêu Lăng Hàn đã đón nhận sắt lá man ngưu, Thượng Quan Huyền Ý không nhường một tấc, ngay sau đó liền đuổi kịp.

Sắt lá man ngưu da thực cứng, giống nhau công kích căn bản phá không khai nó phòng ngự, cho nên hai người đều là hướng tới nó nhược điểm công kích.

Tuy rằng sắt lá man ngưu nhược điểm thực thấy được, nhưng nó cũng không phải ăn chay, nhìn thấy hai người triều chính mình trên mặt tiếp đón, lập tức liền dùng sừng trâu phản công đánh hai người.

Kiếm cùng sắt lá man ngưu sừng trâu chạm vào nhau, phát ra “Đang đang” tiếng vang.

Tiêu Lăng Hàn hai người kiếm, như là chém vào đồng dạng binh khí thượng.

Phệ Linh Thử tuy rằng không tham gia quá đứng đắn chiến đấu, nhưng nó dù sao cũng là Thượng Quan Huyền Ý khế ước thú, ở Thượng Quan Huyền Ý chiến đấu khi, nó tự nhiên mà vậy mà đối sắt lá man ngưu khởi xướng bóng đè thuật.

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ cho rằng Phệ Linh Thử chỉ biết xem diễn, lại bỗng nhiên phát hiện đối diện sắt lá man ngưu tạm dừng một cái chớp mắt, hắn lập tức liền biết là Phệ Linh Thử đối này khởi xướng công kích. Thừa dịp cái này thời cơ, Thượng Quan Huyền Ý ở trên thân kiếm bám vào hỏa linh khí, sau đó thứ hướng sắt lá man ngưu cái mũi.

“Mu mu mu ~~~” bị Thượng Quan Huyền Ý kiếm đâm trúng, sắt lá man ngưu lập tức từ mơ màng hồ đồ trung tỉnh táo lại, cảm giác được cái mũi truyền đến tê tâm liệt phế đau, nó phát ra phẫn nộ tiếng gầm gừ.

Thượng Quan Huyền Ý thu hồi kiếm, lập tức rời xa sắt lá man ngưu, chỉ thấy sắt lá man ngưu cái mũi thượng không ngừng có máu tươi toát ra.

Sắt lá man ngưu cái đầu quá lớn, Thiên Ti Đằng ngược lại đã không có dùng võ nơi, nhìn thấy Phệ Linh Thử cùng nhị chủ nhân phối hợp thiên y vô phùng, thật là hâm mộ, quyết định về sau cũng muốn cùng hai vị chủ nhân hảo hảo phối hợp chiến đấu.

Trước mắt nó có thể sinh trưởng ra vô số dây mây, cuốn lấy sắt lá man ngưu bốn chân.

Sắt lá man ngưu bị Thượng Quan Huyền Ý đâm trúng, muốn sống nuốt hắn tâm đều có. Cho nên dưới tình thế cấp bách, nó không chút nghĩ ngợi liền triều Thượng Quan Huyền Ý đi đến, kết quả “Bính” một tiếng, nó trực tiếp té ngã trên đất.

Thiên Ti Đằng bởi vì sắt lá man ngưu quá lớn, lại quá nặng, vừa rồi liền muốn đem nó vướng ngã mà, nhưng phía trước Thiên Ti Đằng chính là không kéo động nó. Không nghĩ tới chính mình không có làm được sự, sắt lá man ngưu lại giúp nó thực hiện.

Thượng Quan Huyền Ý thấy sắt lá man ngưu té ngã trên đất sau liền không có động tĩnh, nghi hoặc nói: “Sẽ không liền như vậy ngã chết đi? Tốt xấu cũng là một con bát cấp yêu thú, không nên như vậy nhược!”

Hắn vừa dứt lời, liền thấy một phen kiếm từ sắt lá man ngưu đầu nội bay ra tới, mang theo một chuỗi huyết châu, kiếm trực tiếp bay đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 449

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 449 Đại Thừa trung kỳ

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Mặc Hàn Kiếm mặt trên dính dơ bẩn, mày không khỏi mà nhăn lại, đối kiếm dùng ra một cái thanh khiết thuật. Hắn cũng không có đem Mặc Hàn Kiếm thu hồi đan điền, mà là cầm trong tay. Hiện tại hắn thật sự không nghĩ thanh kiếm thu vào trong thân thể, tổng cảm giác không thoải mái.

“Lăng Hàn, Mặc Hàn Kiếm khi nào bị ngươi đâm vào sắt lá man ngưu đầu nội, ta như thế nào không thấy được?”

“Liền ở nó ngã xuống đất là lúc, ta tính chuẩn nó ngã xuống đất vị trí, sau đó thanh kiếm đứng ở trên mặt đất.”

Thượng Quan Huyền Ý ngạc nhiên nói: “Liền đơn giản như vậy?” Vừa rồi hắn chỉ lo trạm xa một ít, miễn cho sắt lá man ngưu ngã xuống khi tạp đến chính mình.

“Bằng không ngươi cho rằng có bao nhiêu phức tạp? Nắm chắc thời cơ rất quan trọng, chiến đấu phía trước ta cũng không nghĩ tới chúng ta bất quá chỉ tốn mười phút không đến, liền đem nó giải quyết.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đi đến sắt lá man ngưu thi thể bên, bắt đầu thu thập nó trên người tài liệu.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Vốn dĩ cho rằng chiến đấu chỉ cần động động tay là được, hiện tại xem ra, chiến đấu trừ bỏ động thủ còn cần động não. Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy chính mình trí lực còn chờ tăng lên, từ chính mình đãi ở Tiêu Lăng Hàn bên người, không chỉ có người trở nên lười biếng, ngay cả đầu óc cũng không nghĩ chuyển động.

Không được, không được, như vậy đi xuống hắn chẳng phải là muốn thói quen thành tự nhiên? Về sau muốn động não, phỏng chừng đều không động đậy, rốt cuộc đầu óc đã dưỡng thành không thích tự hỏi thói quen.

Hai người đem sắt lá man ngưu trên người tài liệu thu thập hảo sau, liền triều nó động phủ bước vào.

Tuy rằng sắt lá man ngưu cái đầu đại, nhưng hắn trụ địa phương như cũ là sơn động, một tòa lại cao lại hậu chân núi chỗ chính là sắt lá man ngưu chỗ ở.

Hai người trực tiếp đi vào, bên trong thực rộng lớn, hơn nữa linh khí còn thực nồng đậm.

"Chi chi chi" Phệ Linh Thử vào sơn động sau, lập tức từ Thượng Quan Huyền Ý trên vai chạy trốn đi xuống.

【 chủ nhân, mau tới đây, có bảo bối. 】

Không bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý liền thu được Phệ Linh Thử truyền âm.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng nghe thấy.

Hai người ngay sau đó triều Phệ Linh Thử nơi vị trí đi đến, thực mau ở một đống cỏ dại thượng nhìn thấy ôm một khối tiên thạch chảy nước miếng tham ăn quỷ.

Nhìn thấy Phệ Linh Thử giờ phút này bộ dáng sau, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng không khỏi trừu trừu. Phệ Linh Thử xem tiên thạch ánh mắt như là đang xem tình nhân, ánh mắt kia chuyên chú lại thâm tình.

Hai người ở sắt lá man ngưu ngủ địa phương tổng cộng tìm được 50 nhiều khối tiên thạch, số lượng ngoài dự đoán nhiều. Bất quá hai người phía trước chỉ gặp được vẫn luôn thất cấp phệ mộc điểu, đối mặt khác yêu thú cất chứa còn không quá hiểu biết.

Thấy sở hữu tiên thạch đều bị thu hồi tới, Phệ Linh Thử lưu luyến mà đem chính mình trong tay kia khối cũng đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Phệ Linh Thử động tác, ngoài ý muốn nhìn nó liếc mắt một cái, trả lại cho nó một cái tán thưởng ánh mắt.

Thượng Quan Huyền Ý lại không có nhận lấy Phệ Linh Thử tiên thạch, nói: "Ngươi lần này biểu hiện không tồi, này khối tiên thạch liền tính là cho ngươi khen thưởng."

Sở dĩ chỉ cấp Phệ Linh Thử một khối tiên thạch, đảo không phải Thượng Quan Huyền Ý hai người keo kiệt, mà là Phệ Linh Thử liền tính ăn tiên thạch, tu vi cũng gia tăng không bao nhiêu. Còn không bằng làm Thượng Quan Huyền Ý hấp thu, như vậy Thượng Quan Huyền Ý thăng cấp, nó còn có thể đáp cái đi nhờ xe.

"Chi chi chi……" Quá không dễ dàng, chủ nhân rốt cuộc lương tâm phát hiện.

Phệ Linh Thử vui sướng mà thu hồi trong tay tiên thạch, lại chỉ vào chính mình dưới chân, truyền âm nói: 【 chủ nhân, cái này mặt có cái gì, linh khí nồng đậm bảo bối. Bất quá, ta không cảm ứng ra cụ thể là thứ gì. 】

Nghe thấy có bảo bối, Thượng Quan Huyền Ý lập tức tới hứng thú, "Lăng Hàn, thử xem ngươi có thể hay không nhìn ra dưới nền đất bảo vật là cái gì?"

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn lập tức mở ra linh nhãn, triều dưới nền đất nhìn lại, thực mau hắn liền xuyên thấu qua trên mặt đất bùn đất thấy rõ ngầm mặt đồ vật.

Thu hồi tầm mắt, phát hiện Thượng Quan Huyền Ý chính ngốc ngốc mà nhìn chính mình.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ở bên tai hắn đánh ra một cái vang chỉ, "Bang" một tiếng.

Nghe thấy thanh âm, Thượng Quan Huyền Ý lập tức hoàn hồn, hắn vừa rồi lại bị Tiêu Lăng Hàn màu tím đôi mắt cấp mê hoặc.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn chung quanh hoàn cảnh, tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói: "Nơi này đen thui, ngươi nếu muốn nhìn, chờ ta tìm cái ánh sáng hảo điểm địa phương, ngươi lại chậm rãi xem."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn tưởng nói hắn không nghĩ xem, nhưng vừa rồi xem nhập thần người rõ ràng là hắn, phủ nhận cũng vô dụng.

Nếu là lại giải thích chính là lạy ông tôi ở bụi này.

Vì thế Thượng Quan Huyền Ý đành phải nói sang chuyện khác, nhìn về phía mặt đất, hỏi: "Dưới nền đất mặt có thứ gì?"

"Phía dưới là một cái tiên thạch quặng, bất quá xem tỉ lệ, phẩm chất không phải thực hảo."

"Được không đào ra nhìn xem sẽ biết."

"Có lý."

Lập tức hai người liền đi vào sơn động lối vào, lấy ra trận kỳ liền bắt đầu bố trí.

Lần này bọn họ bố trí chính là một cái ảo trận, một cái phòng ngự trận, cùng một cái sát trận.

Hai người bố trí chính là bát cấp trận pháp, có ảo trận tồn tại, tin tưởng người bình thường căn bản phát hiện không được cái này sơn động.

Một canh giờ sau, ba cái trận pháp bị hai người hợp lực bố trí hoàn thành.

Thượng Quan Huyền Ý đem một trăm khối thượng phẩm linh thạch bỏ vào mắt trận chỗ một cái chuyên môn phóng linh thạch khe lõm, một tầng giống thủy mạc giống nhau cái chắn xuất hiện ở sơn động khẩu, giây lát gian biến mất không thấy. Tuy rằng tạm thời nhìn không thấy, nhưng chỉ cần có người công kích trận pháp, kia đạo thủy mạc sẽ lập tức xuất hiện.

Một trăm khối thượng phẩm linh thạch chỉ đủ trận pháp vận hành ba ngày, hai người tính toán trước nhìn xem dưới nền đất tiên thạch phẩm chất lại quyết định muốn hay không lưu lại nơi này.

Vào sơn động sau, Tiêu Lăng Hàn sử dụng thổ hệ pháp thuật, trực tiếp ở tiên thạch quặng mặt trên đào ra một cái hố to, hố to đào đến 10 mét thâm vị trí liền hiển lộ ra dưới nền đất tiên thạch.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn không ở đào động, hai người trực tiếp nhảy vào trong hầm, đứng vững sau, giương mắt liền thấy được khe đá bên trong tiên thạch.

Thượng Quan Huyền Ý đem không gian giới tử trung tiên thạch lấy ra cùng khe đá trung tiên thạch đối lập một chút, phát hiện vách đá trung tiên thạch nhan sắc càng tạp, mặt trên có không ít điểm đen, không giống như là trong tay tiên thạch nhan sắc thuần túy.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là đào ra một khối tới, nhắm mắt lại, thử hấp thu bên trong linh khí.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, không khỏi hỏi: "Thế nào?"

"Nhìn lên mình chẳng bằng ai, nhìn xuống lại chẳng thấy ai bằng mình."

Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, "Nói tiếng người."

Tiêu Lăng Hàn sờ sờ cái mũi, hắn vừa rồi nói rõ ràng là tiếng người, bất đắc dĩ giải thích nói: "Cùng ngươi trong tay tiên thạch so sánh với, linh khí muốn kém một ít, bất quá so cực phẩm linh thạch trung linh khí lại nồng đậm không ít."

Gật gật đầu, Thượng Quan Huyền Ý tới một câu: "Quả nhiên là nhìn lên mình chẳng bằng ai, nhìn xuống lại chẳng thấy ai bằng mình."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Như thế nào cảm giác tức phụ nhi đây là ở bẩn thỉu chính mình đâu?

Muốn nhìn rõ ràng trên mặt hắn biểu tình, lại không phát hiện bất luận cái gì dị thường, chỉ có thể từ bỏ.

Thượng Quan Huyền Ý ngắm đến Tiêu Lăng Hàn đang dùng tìm tòi nghiên cứu ánh mắt quan sát chính mình, trong lòng âm thầm bật cười, trên mặt lại không có bất luận cái gì dị thường.

Ngược lại hỏi: "Lăng Hàn, chúng ta đây kế tiếp là đào tiên thạch, vẫn là trực tiếp ở chỗ này tu luyện?"

"Chúng ta liền ở chỗ này tu luyện, dù sao tiên thạch đào ra cũng là lấy tới tu luyện, lấy ra đi phỏng chừng cũng không địa phương hoa, còn lãng phí thời gian."

"Kia hảo, chúng ta đại giai muốn ở chỗ này đãi bao lâu?"

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng tính ra một chút này tòa tiên thạch quặng lớn nhỏ, lại ở trong lòng tính toán Thượng Quan Huyền Ý hấp thu linh khí tốc độ. Thực mau tính ra hai người phỏng chừng muốn ở chỗ này ít nhất muốn nghỉ ngơi mười năm, bất quá hắn không tính toán nói cho Thượng Quan Huyền Ý, ngược lại hỏi: "Chúng ta lại không gấp, ngươi hỏi cái này làm cái gì?"

“Đương nhiên là đi sơn động khẩu, hướng trong mắt trận phóng thượng cũng đủ linh thạch.” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc mà nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, phía trước chính mình phóng linh thạch thời điểm, hắn không thấy sao? Chẳng lẽ hắn đem chuyện này cấp quên mất? Không nên nha!

“Phóng linh thạch sự, làm Thiên Ti Đằng đi làm. Chúng ta trước đào một cái thông đạo đến tiên thạch quặng trung tâm, ở trung tâm chỗ tu luyện mới có thể càng tốt mà hấp thu linh khí.”

Thiên Ti Đằng nghe thấy hai người đối thoại, lập tức từ Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay nhảy đến mặt đất.

Đột nhiên nhìn đến một gốc cây sẽ hành tẩu dây đằng, nếu là phóng tới hiện đại phỏng chừng sẽ dọa vựng một tảng lớn.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho Thiên Ti Đằng, cũng làm nó liền canh giữ ở sơn động khẩu.

Theo sau, hắn lấy ra một cái xẻng, chuẩn bị bắt đầu đào thông đạo.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng lấy ra xẻng cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau đào động, nghĩ nếu là có quặng địa phương có thể sử dụng pháp thuật thì tốt rồi, đáng tiếc chỉ là ngẫm lại.

Hai tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rốt cuộc đào đến tiên thạch quặng trung tâm khu vực, kỳ thật cái này tiên thạch quặng cũng không lớn, chỉ là tiên thạch quặng so linh thạch quặng còn muốn khó đào, bên trong hòn đá cùng thổ đều thực cứng rắn, nói như thế nào cũng chiếm một cái tiên tự.

Hai người tại chỗ nghỉ ngơi sau nửa canh giờ, liền bắt đầu tu luyện.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý tiến vào chiều sâu tu luyện sau, Tiêu Lăng Hàn bỗng nhiên mở hai mắt, ánh vào mi mắt chính là Thượng Quan Huyền Ý kia trương mặt như quan ngọc mặt, thâm tình mà chăm chú nhìn hắn một lát, Tiêu Lăng Hàn lấy ra cái bàn cùng ghế.

Ngồi ở bên cạnh bàn sau, lại lấy ra vài cọng bát cấp linh thảo cùng sắt lá man ngưu huyết, cùng với mặt khác một ít phụ trợ dược liệu, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu điều chế bát cấp phù văn dịch.

Hiện tại hắn không cần tiên thạch, linh thạch, thiên tài địa bảo chờ tu luyện tài nguyên, tu vi cũng có thể thực mau đột phá đến Độ Kiếp kỳ đỉnh.

Bởi vì Mặc Ảnh không lâu trước đây liền phá vỡ cái kia thần thân thể phòng ngự, đã bắt đầu ở hấp thu trong thân thể hắn năng lượng.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại đã có Đại Thừa kỳ hậu kỳ tu vi, bất quá lại không có nói cho Thượng Quan Huyền Ý hắn chân thật tu vi, miễn cho gia tăng hắn tâm lý gánh nặng.

Điều chế hảo phù văn dịch, vũ khẩu chỉnh khẩu hề khẩu lý khẩu. Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu vẽ bùa.

Lúc sau thời gian hắn liền ở vẽ bùa cùng với học tập cái khác thuật pháp trung vượt qua.

Năm tháng như thoi đưa, mười năm thời gian, vội vàng mà qua.

Nhắm chặt hai mắt Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên mở bừng mắt, trong mắt xẹt qua một đạo lưu quang.

Còn không đợi hắn thấy rõ chung quanh cảnh tượng, bên tai liền vang lên Tiêu Lăng Hàn nói, "Đại Thừa trung kỳ, chúc mừng."

Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý đối diện, mỉm cười nhìn hắn.

Cuối cùng chờ đến tức phụ nhi xuất quan, tu luyện thật đúng là yêu cầu chịu được tịch mịch, thủ được cô độc.

Đặc biệt là có đạo lữ dưới tình huống, may mắn tức phụ nhi bế quan liền ở chính mình trước mắt, tưởng hắn chỉ cần ngẩng đầu là có thể nhìn đến hắn.

Cũng không biết này đó bạn lữ một phương bế quan, một bên khác là như thế nào quá?

Tiêu Lăng Hàn quyết định về sau hai người bế quan đều ở bên nhau, miễn cho nhìn không thấy người còn muốn chịu đựng nỗi khổ tương tư.

Cái gì khoảng cách sinh ra mỹ, tiểu biệt thắng tân hôn, này đó hết thảy đều vô nghĩa.

Hắn cảm thấy khoảng cách sinh ra không phải mỹ, mà là tiểu tam, là tình địch.

Tiểu biệt thắng không phải tân hôn, mà là vô tận tương tư cùng dài dòng chờ đợi.

Thượng Quan Huyền Ý trợn mắt liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trong lòng tự nhiên là vui mừng, nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, cười nói: "Ta cũng không nghĩ tới như vậy liền lại đột phá. Đúng rồi, Lăng Hàn, ngươi tỉnh đã bao lâu?"

"Ta mới so ngươi sớm tỉnh mấy năm, phía trước vẫn luôn vẽ bùa cùng học tập mặt khác thuật pháp." Nói, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, đem Thượng Quan Huyền Ý từ trên mặt đất kéo lên.

Bởi vì khoanh chân đả tọa thời gian có chút lâu, Thượng Quan Huyền Ý mới vừa đứng lên, cẳng chân tê dại, dưới chân mềm nhũn, mắt thấy muốn ngã quỵ trên mặt đất, phản xạ có điều kiện mà ôm lấy Tiêu Lăng Hàn eo.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý hướng chính mình đánh tới, tự nhiên mà vậy mà duỗi tay ôm hắn. "Vừa mới xuất quan liền nhào vào trong ngực, Huyền Ý, ngươi có phải hay không là ám chỉ ta?"

“Nói bừa cái gì, ta là cẳng chân đã tê rần.”

“Không cần giải thích, giải thích chính là che giấu, ta biết tâm ý của ngươi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái ghế, làm hắn ngồi xuống sau, vì hắn xoa cẳng chân.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Chính mình nói rõ ràng chính là sự thật!

Không bao lâu, hai người liền ra tiên thạch quặng, đi vào động phủ khẩu.

Hai người vừa ra tới liền nhìn đến trận pháp có bị người phá hư quá dấu vết, bất quá, người tới giống như vô pháp phá vỡ trận pháp.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 450

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 450 đến hỏa lựu quả

Thiên Ti Đằng thấy Tiêu Lăng Hàn hai người ra tới, lập tức truyền âm nói: 【 chủ nhân, tám năm trước có ba người từng đã tới nơi này, bọn họ ở bên ngoài công kích ba ngày trận pháp, phát hiện trận pháp không hề phản ứng, sau lại liền rời đi. 】

"Ân, vất vả ngươi."

Phệ Linh Thử từ một bên thảo đôi thượng thoán xuống dưới, không đợi Thượng Quan Huyền Ý lên tiếng, chính mình liền mấy cái nhảy lên, lẻn đến trên vai hắn.

Thiên Ti Đằng cũng chủ động triền đến Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay.

Hai người triệt rớt trận pháp sau, lại lần nữa hướng tây bắc phương hướng bước vào.

Mặt sau hai người vận khí liền không như vậy hảo, tuy rằng có đụng tới yêu thú, nhưng là tiên thạch đều không nhiều lắm.

Ba tháng sau.

Ngày này, hai người mới vừa đem một con thất cấp đỉnh yêu thú huyệt động thu quát xong, đi đến sơn động khẩu, nghênh diện liền gặp được tám gã tu sĩ.

Này tám người ăn mặc cùng khoản pháp y, trong đó một người tu vi đạt tới Đại Thừa kỳ, mặt khác bảy người đều là thuần một sắc Luyện Hư kỳ đỉnh.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở Thái Nguyên Cổ Thành cũng chưa thấy qua những người này, đó chính là nói những người này hẳn là cái khác thành trì.

Trong bất tri bất giác hai người liền rời xa Thái Nguyên Cổ Thành.

Đối phương rõ ràng cùng bọn họ đánh giống nhau chủ ý, trải qua hơn ba mươi năm, đại bộ phận người hẳn là đều biết cao cấp yêu thú sào huyệt có tiên thạch.

Nhìn đối phương mấy người liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Nhìn thấy hai người cứ như vậy nghênh ngang mà cùng bọn họ gặp thoáng qua, tám người sắc mặt đều không đẹp. Lại không có một người nhảy ra ngăn trở hai người, ai đều không phải ngốc tử, có thể ở thất cấp yêu thú huyệt động lấy đi

tiên thạch, mà yêu thú còn không dám cổ họng một tiếng, rõ ràng này hai người trung ít nhất có một người tu vi đạt tới Đại Thừa kỳ.

Bọn họ nơi này tuy rằng cũng có một người Đại Thừa kỳ, nhưng ai cũng không xác định một người khác tu vi liền không phải Đại Thừa kỳ, tự nhiên không dám tùy tiện ra tay.

Mà tên kia Đại Thừa kỳ tu sĩ đầy mặt sương lạnh, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người biến mất phương hướng trong mắt tràn đầy hung ác nham hiểm.

Đồng dạng là Đại Thừa kỳ, nếu là đối phương chỉ có một người nói, hắn còn có thể liều một lần. Nhưng đối phương có hai người, hơn nữa hắn phát hiện đến một người khác, hắn căn bản nhìn không thấu, thuyết minh người nọ tu vi tuyệt đối không ở hắn dưới.

Bất quá hai người dung mạo hắn đều nhớ kỹ, chỉ cần hai người dám vào Đông Thăng Cổ Thành, kia hắn tuyệt đối sẽ không làm kia hai người tồn tại rời đi. Nghĩ đến trên người chúng nó hẳn là có không ít tiên thạch, tin tưởng chỉ cần hắn vừa nói, sẽ có rất nhiều người sẽ đối hai người cảm thấy hứng thú.

Đối với nam tu tính kế, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tất nhiên là không biết. Bất quá liền tính hai người biết cũng không thèm để ý, nhiều lắm chính là lập tức ra tay đem hắn giải quyết, tới cái tiên hạ thủ vi cường.

Thấy vừa rồi người đông thế mạnh, những người đó cư nhiên không có đối chính mình hai người động thủ, Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt tiếc nuối.

Không cấm oán giận nói: "Đáng tiếc, bọn họ cư nhiên không có chủ động ra tay."

Nghĩ, nếu là bọn họ chủ động ra tay, chính mình còn có hứng thú cướp bóc một chút kia mấy người.

"Ngươi muốn cho những người khác chủ động cướp bóc, còn không đơn giản, chỉ cần đem tu vi điều thấp điểm liền thành."

"Vậy ngươi như thế nào không đem tu vi điều thấp điểm."

"Ngươi có thể nhìn ra ta hiện tại là cái gì tu vi sao?"

"Nhìn không ra tới."

"Vậy đúng rồi, ta chính là phải cho người một loại sâu không lường được cảm giác."

Kỳ thật phía trước Tiêu Lăng Hàn có nghĩ tới đem tu vi điều thấp điểm, kết quả hắn phát hiện từ hắn đột phá Đại Thừa kỳ sau, tu vi tạm thời vô pháp biểu hiện.

"Chỉ cần ngươi không nói lời nào, lạnh một khuôn mặt, cũng đã cho người ta một loại sâu không lường được cảm giác, cho nên không cần ở tu vi thượng làm văn."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi đây là ở khen hắn vẫn là ở biếm hắn?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thực mau liền rời đi tại chỗ.

Liền ở hai người phi hành không sai biệt lắm hai cái canh giờ khi, Phệ Linh Thử đột nhiên truyền âm nói: 【 hữu phía trước có bảo vật, hình như là linh quả, thơm quá hương vị. 】

Nghe vậy, hai người lập tức rớt xuống đến mặt đất.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền thả ra thần thức đi xem xét, Thượng Quan Huyền Ý thì tại một bên hộ pháp.

Nhìn thấy Phệ Linh Thử vẻ mặt say mê bộ dáng, tựa hồ quả tử gần ngay trước mắt.

"Đến hành, thu hồi ngươi nước miếng." Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái Phệ Linh Thử, thấy nó khóe miệng biên xuất hiện trong suốt chất lỏng, không khỏi ra tiếng nhắc nhở nói.

Trước kia vẫn luôn cho rằng Phệ Linh Thử chỉ ăn linh thạch, đương nhiên huyết long quả ngoại trừ, huyết long quả là có thể tăng lên yêu thú huyết mạch linh quả.

Vào nơi này mới biết được, nguyên lai gia hỏa này trước kia không ăn những cái đó linh quả trong vòng đồ vật, là ghét bỏ cấp bậc thấp, linh khí thiếu nguyên nhân.

Hiện tại thấy Phệ Linh Thử dáng vẻ này, nghĩ đến nó trong miệng linh quả cấp bậc tất nhiên không thấp.

Không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn thần thức trong phạm vi xuất hiện vài bát tu sĩ, sau đó lại nhìn đến một đám yêu thú vây quanh một thân cây, trên cây kết tám viên màu cam hồng quả tử.

Thấy rõ quả tử bộ dáng sau, Tiêu Lăng Hàn trong lòng vui vẻ.

Phát hiện Tiêu Lăng Hàn thu hồi thần thức, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền hỏi nói: "Lăng Hàn, phía trước là cái gì thứ tốt?"

Thấy Tiêu Lăng Hàn trên mặt khó được lộ ra vẻ tươi cười, Thượng Quan Huyền Ý không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, liền duỗi tay ngăn trở hắn. "Làm ta đoán xem, nghĩ đến kia linh quả hẳn là có thể tăng lên tu vi, hơn nữa thích hợp ta dùng, không phải bát cấp chính là cửu cấp. Nơi này hoàn cảnh muốn dựng dục ra băng thuộc tính linh quả không quá khả năng, kia linh quả nên là hỏa thuộc tính."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Tiếp tục."

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, hắn cảm thấy vài loại đều có khả năng là, "Tám, cửu cấp hỏa thuộc tính linh quả có vài loại,…… Một chốc đoán không được. Nếu là ta đoán đúng rồi, ngươi đáp ứng ta một cái yêu cầu tốt không?"

Tiêu Lăng Hàn lập tức cảnh giác lên, tức phụ nhi đã thật lâu không có cùng hắn tới chiêu này. Lời này một câu, không cần đoán, hắn khẳng định lại nghẹn cái gì ý đồ xấu.

"Nếu là ngươi đoán không đúng, có phải hay không nên ngươi đáp ứng ta một cái yêu cầu?"

"A?…… Này,"

"Ân? Ngươi không muốn? Ngươi tưởng tay không bộ bạch lang?" Nói, Tiêu Lăng Hàn thấu Thượng Quan Huyền Ý hai phân, thấy hắn bởi vì chính mình nói, trướng sắc mặt đỏ bừng, không khỏi mỉm cười.

Ở trên mặt hắn hôn một cái, cười ngâm ngâm nói: "Chỉ cần ngươi một lần liền đoán đối, ta liền đáp ứng ngươi một cái yêu cầu."

"Giữ lời nói?"

"Tự nhiên giữ lời nói."

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày suy tư lên, nghĩ chờ hạ chính mình nếu là thật sự đoán trúng, lần sau song tu thời điểm nhất định phải làm mặt trên cái kia.

Càng nghĩ càng vui vẻ, đáp án còn không có nghĩ ra được, Thượng Quan Huyền Ý trên mặt đã treo đầy tươi cười.

Tiêu Lăng Hàn vừa mới bắt đầu còn thấy thượng Huyền Ý ở trầm tư, nhưng qua mười mấy giây, liền thấy hắn cười đến vẻ mặt đáng khinh. Không biết hắn nghĩ đến cái gì, suy đoán khẳng định không phải cái gì chính đại quang minh sự.

Đương nhiên, Tiêu Lăng Hàn còn không biết Thượng Quan Huyền Ý lúc này chính làm áp chính mình mộng đẹp, cho nên trên mặt tươi cười mới có thể như vậy xán lạn, rốt cuộc đây chính là hắn cho tới nay nguyện vọng.

Tiêu Lăng Hàn cũng không quấy rầy Thượng Quan Huyền Ý mơ màng, hắn lại lần nữa đem thần thức vô thanh vô tức mà thả đi ra ngoài. Lần này hắn đem linh quả xem càng rõ ràng, theo hắn quan sát linh quả một chốc còn thành thục không được, những người đó cùng yêu thú tựa hồ đều đang đợi linh quả thành thục.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý thanh âm mới truyền vào Tiêu Lăng Hàn trong tai.

"Lăng Hàn, ta đoán hẳn là hỏa nguyên quả."

Hỏa nguyên quả cụ hàm phong phú hỏa linh khí, thuộc về bát cấp linh quả. Đại Thừa kỳ tu sĩ ăn một viên, có thể trực tiếp đột phá một cái tiểu cấp bậc.

Cũng không trách Thượng Quan Huyền Ý sẽ suy đoán là hỏa nguyên quả, nếu là làm Tiêu Lăng Hàn đoán, phỏng chừng hắn cũng sẽ đoán hỏa nguyên quả. Rốt cuộc hỏa nguyên quả tương đối thường thấy, theo hắn biết Lăng Kiếm Tông liền có một cây hỏa nguyên cây ăn quả.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, Thượng Quan Huyền Ý vội la lên: "Ta đoán nhưng đối?"

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, tràn đầy tiếc hận nói: "Thật đáng tiếc, ngươi đã đoán sai."

Trong miệng nói tiếc hận, trên mặt biểu tình lại là vui sướng khi người gặp họa, ẩn ẩn còn có một tia hơi không thể thấy ý cười.

Vốn đang vẻ mặt vui sướng Thượng Quan Huyền Ý, trên mặt tươi cười nháy mắt da nẻ, như thế nào liền không phải hỏa nguyên quả đâu? "Kia rốt cuộc là cái gì linh quả?"

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt phun ra ba chữ: "Hỏa lựu quả."

"Như thế nào sẽ là hỏa lựu quả? Thế gian cư nhiên còn có hỏa lựu quả tồn tại, không phải sớm tại mười vạn năm trước nó liền tuyệt chủng sao?" Thượng Quan Huyền Ý không dám tin tưởng hỏi, nghĩ đến đây là những cái đó tiên nhân sáng lập ra tới không gian. Hỏa lựu quả ở Thiên Huyền Giới tuy rằng tuyệt chủng, nhưng đối mặt khác thế giới mà nói, nó vẫn luôn tồn tại.

"Đã đánh cuộc thì phải chịu thua, nhớ hảo ngươi hiện tại lại kém ta một cái yêu cầu, ngươi đã thiếu ta hai cái vẫn là ba cái yêu cầu."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Có việc này sao?

Hắn như vậy không nhớ rõ?

Ngay sau đó Tiêu Lăng Hàn liền đem chính mình thần thức quan sát đến tình huống, cấp Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật một lần.

Hiện giờ hỏa lựu quả còn có ba ngày mới có thể thành thục, hai người quyết định tại chỗ tu chỉnh, chờ hỏa lựu quả mau thành thục thời điểm ở qua đi.

Ba ngày giây lát lướt qua.

Tuy rằng hai người hiện tại tu vi đều không yếu, so với hỏa lựu thụ chung quanh chờ đợi mọi người tu vi đều phải cao, nhưng là hai người vẫn là quyết định dán lên ẩn thân phù, lặng lẽ đi trích hỏa lựu quả. Hỏa lựu thụ chung quanh không chỉ có có tu sĩ, còn có bảy tám chỉ bát cấp yêu thú, bọn họ nhưng không nghĩ trong chốc lát bị người cùng yêu thú cộng đồng vây công.

Thấy hỏa lựu quả hẳn là còn có nửa canh giờ liền sẽ thành thục, Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử thu vào khiết ước không gian trung, liền cùng Tiêu Lăng Hàn hai người dán lên thân ảnh phù, triều hỏa lựu thụ vị trí bay đi.

Hai người bay đại giai mười tới phút, liền nhìn đến bị lũ yêu thú chúng tinh củng nguyệt vây quanh hỏa lựu thụ.

Chỉ thấy hỏa lựu trên cây sáu viên hỏa lựu quả so ba ngày trước nhan sắc càng sâu, thậm chí còn mang theo điểm hồng.

Hỏa lựu trên cây còn chiếm cứ một cái bát cấp hậu kỳ liệt dương xà, nó chính phun xà tin, cảnh giác mà nhìn vây quanh nó yêu thú cùng người.

Phía trước không thấy được liệt dương xà, vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn còn tính toán đến dưới tàng cây mặt đi chờ, hiện tại xem ra chỉ có thể từ bỏ. Nếu là bọn họ hiện tại qua đi, chẳng sợ bọn họ hiện tại dán ẩn thân phù hẳn là cũng sẽ bị liệt dương xà phát hiện.

Cùng yêu thú giằng co nhân tu có mười mấy tu vi đều là Đại Thừa kỳ, Luyện Hư kỳ người cũng có không ít. Trong đó còn có một cái người quen, đúng là ba ngày trước hai người ở yêu thú sào huyệt bên ngoài gặp được tên kia Đại Thừa kỳ nam tu.

Thời gian một phút một giây mà qua đi, mọi người cùng yêu thú đều đánh lên mười hai phần tinh thần, chuẩn bị chờ hỏa lựu quả một thành thục, liền xông lên đi.

Chẳng được bao lâu, chung quanh linh khí điên cuồng mà triều hỏa lựu thụ bên kia dũng đi, mà hỏa lựu quả bởi vì hiện tại còn không có thành thục, cho nên bị một cái kết giới bao vây lấy.

Đến nỗi liệt dương xà là như thế nào chui vào đi, vậy không thể hiểu hết.

Lúc này đúng là khẩn trương thời khắc, tất cả mọi người đem tầm mắt chặt chẽ khóa ở hỏa lựu quả thượng.

Linh khí kích động, trạm mà gần yêu thú cùng người, đều rất là hưởng thụ những cái đó nồng đậm linh khí đè ép.

Mười phút sau.

Chỉ thấy hỏa lựu cây ăn quả thượng hỏa lựu quả phát ra chói mắt hồng quang, hồng quang giằng co ba giây liền bị hỏa lựu quả chậm rãi thu vào quả tử, ở hồng quang biến mất một cái chớp mắt, mọi người cùng yêu thú đều động.

Sôi nổi triều hỏa lựu quả thượng quả tử chạy đi.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp một cái thuấn di liền đến hỏa lựu dưới tàng cây, hai người phía trước liền thương lượng hảo bọn họ chỉ cần ba viên.

Rốt cuộc cái khác yêu thú cùng người đều thủ thực vất vả, bọn họ dùng bữa, tốt xấu cho người ta lưu khẩu canh.

Kỳ thật chính yếu chính là hai người chỉ cần ba viên là đủ rồi, cái gì hảo tâm lưu khẩu canh đều là vô nghĩa.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đến hỏa lựu dưới tàng cây sau, một người đầu tiên là hái được một viên. Bởi vì hai người là thuấn di quá khứ, hơn nữa dán ẩn thân phù, những người khác cùng yêu thú liền thấy trên cây quả tử đột nhiên liền biến mất hai viên. Còn không đợi bọn họ nghĩ nhiều, lập tức lại có hai viên biến mất không thấy.

Hỏa lựu trên cây tổng cộng liền kết sáu viên, nháy mắt liền ít đi bốn viên, cái khác yêu thú cùng người đều nóng nảy, sôi nổi triều hỏa lựu thụ bên kia phát ra công kích.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý hai người đã được đến ba cái hỏa lựu quả, Tiêu Lăng Hàn lập tức thuấn di đến bên ngoài.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 451

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 451 thanh tâm quả dục

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người quay đầu lại liền nhìn đến đủ mọi màu sắc công kích dừng ở hỏa lựu dưới tàng cây, sẽ không thuấn di liệt dương xà đã có thể tao ương. Nó tuy rằng cũng được đến một viên hỏa lựu quả, bất quá có thể hay không tồn tại rời đi chính là một cái không biết bao nhiêu.

Hai người đã được đến hỏa lựu quả, lập tức liền tính toán rời đi nơi đây. Bọn họ hiện tại nhưng không có hứng thú quan chiến, miễn cho dẫn lửa thiêu thân.

Hai người chỉ nghĩ không cần dẫn lửa thiêu thân, lại chưa từng tưởng, có chút phiền phức tránh là tránh bất quá.

Rời đi hỏa lựu thụ nơi địa phương sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp tìm một cái không người sơn động.

Ở sơn động ngoại bố trí hảo trận pháp, lại đem Phệ Linh Thử cùng Thiên Ti Đằng thả ra. Muốn chúng nó vì chính mình hai người hộ pháp, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền bắt đầu bế quan.

Một tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn mở bừng mắt, luyện hóa hỏa lựu quả sau, hắn hiện tại tu vi đã đạt tới Đại Thừa kỳ đỉnh.

Tin tưởng không ra ba mươi năm, hắn hẳn là là có thể đột phá Độ Kiếp kỳ.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý còn ở tu luyện, Tiêu Lăng Hàn đi đến một bên, lấy ra một khối đầu gỗ, liền điêu khắc lên.

Lại qua hai tháng.

Hôm nay Tiêu Lăng Hàn mới vừa cầm trong tay khắc đao thu hồi tới, liền cảm giác được chung quanh linh khí một trận kích động. Chẳng được bao lâu, liền sôi nổi ùa vào trong tay hắn khắc gỗ trung.

Chờ linh khí đình chỉ kích động sau, Tiêu Lăng Hàn cảm giác trong tay khắc gỗ lộ ra một cổ linh tính. Nếu là phàm nhân mang ở trên người, tất nhiên có thể khu bệnh dưỡng người, thậm chí thọ nguyên cũng sẽ gia tăng.

Nhìn đến khắc gỗ thượng hình người, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng hơi hơi cong lên.

Lại qua một canh giờ, Tiêu Lăng Hàn chung quanh linh khí lại lần nữa kích động, sôi nổi dũng hướng cách đó không xa khoanh chân mà ngồi Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh từ không gian giới tử lấy ra linh thạch, đặt ở Thượng Quan Huyền Ý chung quanh.

Hắn liền canh giữ ở Thượng Quan Huyền Ý cách đó không xa, nhìn đến phía trước phóng một trăm triệu thượng phẩm linh thạch không bao lâu liền hóa thành bột phấn. Hắn lại lần nữa lấy ra một trăm triệu thượng phẩm linh thạch, dù sao hiện tại bọn họ trên người thượng phẩm linh thạch rất nhiều, không sợ không đủ. Nếu là thượng phẩm linh thạch không đủ, vậy lấy cực phẩm linh thạch.

Phía trước phía sau Tiêu Lăng Hàn tổng cộng lấy ra năm trăm triệu thượng phẩm linh thạch, nếu như bị Thượng Quan Huyền Ý biết, chính hắn tu luyện dùng nhiều như vậy linh thạch, phỏng chừng nên đau lòng.

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ mới đột phá Đại Thừa trung kỳ không lâu, theo lý thuyết gần nhất một đoạn thời gian, hắn đều không thích hợp lại đột phá.

Bất quá ai du tây đốc thêm. Làm hắn bên người đi theo một cái cái gì đều sẽ đạo lữ đâu!

Tiêu Lăng Hàn biết ở bên trong này cơ duyên khả năng tùy thời đều sẽ gặp được, cho nên ở Thượng Quan Huyền Ý đột phá Đại Thừa trung kỳ thời điểm, hắn liền vì này luyện chế không ít cố bổn bồi nguyên đan dược, miễn cho gặp được cơ duyên lại nhân tu vi không vững chắc, mất đi đột phá cơ hội.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý giờ phút này thuận lợi đột phá Đại Thừa hậu kỳ, Tiêu Lăng Hàn thầm nghĩ: Quả nhiên cơ hội chỉ là cấp chuẩn bị tốt người.

Thượng Quan Huyền Ý luyện hóa xong hỏa lựu quả, lập tức có muốn đột phá dự triệu, nhưng hắn cảm giác chính mình tựa hồ còn kém một chút, vì thế hắn nỗ lực hấp thu chung quanh linh khí, sau đó đi đánh sâu vào Đại Thừa hậu kỳ hàng rào, đang lúc hắn cảm giác linh khí không đủ khi, lập tức có liền có cuồn cuộn không ngừng linh khí tiến vào hắn đan điền, đoán được nhất định là Tiêu Lăng Hàn ở giúp chính mình, hắn lập tức thu liễm tâm thần, điên cuồng hấp thu linh khí, chờ tích góp đến nhất định lượng sau, lập tức hắn liền một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, đánh sâu vào Đại Thừa hậu kỳ hàng rào, bởi vì linh khí tích góp thực đủ, hắn như là nghe thấy” phốc” một tiếng, hắn liền thuận lợi tiến vào Đại Thừa hậu kỳ.

Tiêu Lăng Hàn đợi không trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý liền mở bừng mắt.

Quan tâm hỏi: “Cảm giác thế nào?”

Thượng Quan Huyền Ý cầm quyền tay, cảm giác chính mình cả người đều tràn ngập lực lượng, cao hứng mà nói: “Thực hảo, trước nói không có hảo, ta đã đột

phá Đại Thừa hậu kỳ."

"Bắt tay cho ta, ta cho ngươi kiểm tra một chút."

Thượng Quan Huyền Ý nghe lời mà bắt tay duỗi tới rồi Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn đáp thượng Thượng Quan Huyền Ý mạch môn, lập tức kiểm tra thân thể hắn trạng huống. Tuy rằng đối chính mình luyện chế đan dược rất có tin tưởng, nhưng không kiểm tra một chút, còn không cho nhân tâm bất an.

Một lát sau, Tiêu Lăng Hàn buông ra Thượng Quan Huyền Ý tay, "Không tồi, cảnh giới thực ổn, không có phù phiếm hiện tượng."

Thượng Quan Huyền Ý ý cười tràn đầy nói: "Ngươi phải đối chính ngươi luyện chế đan dược có tin tưởng."

Tiêu Lăng Hàn luyện chế đan dược cơ hồ đều là cực phẩm, hắn luyện đan thuật nếu như bị người đã biết, phỏng chừng đến khiếp sợ toàn bộ Thiên Tài Thí Luyện địa.

Đáng tiếc, hắn không thích cao điệu, không thích phiền toái. Cho nên chuyện này, chú định biết đến người chỉ có mấy cái,

"Nhìn dáng vẻ của ngươi, ngươi tựa hồ đối ta rất có tin tưởng?"

"Đương nhiên, ngươi chính là tuyệt vô cận hữu quỷ tài, những cái đó thiên tài gì đó cùng ngươi so sánh với, trực tiếp bị ngươi ném đến cách xa vạn dặm bên ngoài."

"Bị ngươi như vậy khen, ta như thế nào có điểm chột dạ, ngươi nói người là ta sao?" Tiêu Lăng Hàn khóe miệng gợi lên, mặt mày nhu hòa, thả ẩn ẩn có tia ý cười.

"Hừ, đem ngươi trên mặt đắc ý biểu tình thu hồi tới, ta là được ngươi chuyện ma quỷ." Thượng Quan Huyền Ý âm thầm mắt trợn trắng, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này tâm khẩu bất nhất, trong lòng rõ ràng liền rất vui vẻ, đừng tưởng rằng có thể lừa dối hắn.

"Ta cười có như vậy rõ ràng sao? Rõ ràng ta cười liền rất hàm súc."

"Lăng Hàn, ngươi sợ là đối hàm súc cái này từ, có cái gì hiểu lầm?"

Gia hỏa này cùng chính mình ở bên nhau, nhân thiết nhảy không biên.

Chỉ là xem hắn bề ngoài, liền cảm thấy người này khí chất xuất trần, cho người ta một loại cao ngạo thanh lãnh khoảng cách cảm. Trên thực tế hắn cùng chính mình ở bên nhau, biểu hiện đến không chỉ có bá đạo, thực dong dài, còn thực sắc, động bất động liền động dục.

Bất quá, gần nhất bọn họ hai giống như có mười năm sau không song tu, hắn tựa hồ đều không có phát hiện.

Chẳng lẽ hắn phía trước cùng chính mình song tu số lần quá thường xuyên, hiện giờ hắn thận không được?

Cho nên hiện tại mới có thể trở nên thanh tâm quả dục?

Nghĩ đến đây, Thượng Quan Huyền Ý không cấm dùng quỷ dị ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, đặc biệt là nhìn về phía hắn hạ bụng chỗ.

May mắn Tiêu Lăng Hàn không biết Thượng Quan Huyền Ý này quỷ dị ý tưởng, bằng không thế nào cũng phải đem hắn ngay tại chỗ tử hình.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ không lại lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý song tu, là bởi vì hắn nghĩ đến Long Ngọc không gian ở bên trong này không có thời gian so tiện lợi. Vì không chậm trễ Thượng Quan Huyền Ý tu luyện, không cho hắn tu vi rơi xuống chính mình quá nhiều, đành phải tận lực tìm kiếm tăng lên tu vi thiên tài địa bảo, rốt cuộc nơi này tu luyện tài nguyên có thể so Thiên Huyền Giới phong phú nhiều.

Nhận thấy được Thượng Quan Huyền Ý kia quỷ dị ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn sờ sờ chính mình mặt, nghi hoặc nói: “Ta trên mặt có dơ đồ vật?”

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, tỏ vẻ trên mặt hắn không có dơ đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn lại cúi đầu, nhìn về phía chính mình bụng nhỏ chỗ, cái gì đều không có, phía trước điêu khắc khắc gỗ vụn gỗ đều bị hắn rửa sạch sạch sẽ.

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: “Cái gì đều không có, vậy ngươi dùng như thế nào như vậy quỷ dị ánh mắt nhìn ta?”

“Không có, chính là cảm thấy ngươi này trương thịnh thế mỹ nhan, ta như thế nào đều xem không đủ.” Thượng Quan Huyền Ý tâm khẩu bất nhất nói, chính mình hoài nghi hắn thận mệt sự lạn ở trong bụng, ai cũng không thể nói.

Không cấm lại bắt đầu ảo tưởng, nếu là Tiêu Lăng Hàn thật sự không được, kia chính mình có phải hay không liền có cơ hội áp hắn?

May mắn Tiêu Lăng Hàn sẽ không thuật đọc tâm, bằng không thế nào cũng phải làm Thượng Quan Huyền Ý xem hắn rốt cuộc được chưa.

“Tạm thời tin ngươi.” Tiêu Lăng Hàn mới vừa nói xong câu đó, lập tức đứng lên.

Thượng Quan Huyền Ý cũng đi theo đứng lên.

Sơn động bên ngoài, đang có năm cái tu sĩ công kích tới Tiêu Lăng Hàn hai người bố trí trận pháp.

Từng đạo công kích đánh vào trận pháp kết giới thượng, kết giới như là một tầng nhìn không thấy thủy mạc chính lóe hơi hơi quang mang.

Công kích đình chỉ quang mang biến mất.

Thủy thuộc tính công kích đánh vào kết giới thượng, kết giới phát ra một đạo màu lam ánh sáng nhạt; lôi điện công kích ở kết giới thượng, kết giới phát ra một đạo màu tím quang.

Chỉ là dùng thưởng thức ánh mắt đi xem, những cái đó công kích đánh vào trận pháp thượng, thủy mạc kết giới rất là huyến lệ bắt mắt.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào sơn động khẩu, nhìn về phía trận pháp ngoại năm người.

Năm người đều có Đại Thừa kỳ tu vi, một nữ bốn nam, lúc này bọn họ công kích địa phương đúng là trận pháp mắt trận, thuyết minh trong đó có một người là trận pháp sư.

Theo lý thuyết hai người bố trí trận pháp thực tân, vừa thấy liền biết là không lâu trước đây mới bố trí. Liền tính đi ngang qua tu sĩ thấy, hoài nghi bên trong có bảo bối, hiện tại bảo bối cũng trở thành có chủ chi vật, nhìn không thấu người khác chi tiết, đều sẽ không tùy tiện tiến đến quấy rầy.

Càng sẽ không hướng ra phía ngoài mặt những người đó giống nhau, liều mạng mà công kích người khác bố trí trận pháp.

Bọn họ đây là ỷ vào người nhiều?

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng nghĩ đến điểm này, nghi hoặc nói: "Những người đó là tới tầm bảo?"

Hai người không nghĩ tới chính là, bên ngoài những người đó chính là hướng về phía bọn họ tới.

Quan sát một lát, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói: "Ta xem bọn họ có điểm như là muốn giết người đoạt bảo."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra kiếm, đằng đằng sát khí mà nói: "Chúng ta đây là đi ra ngoài toàn bộ giết chết, vẫn là dịu ngoan như miên dương giống nhau, trộm mà rời đi?"

Tiêu Lăng Hàn xem xét Thượng Quan Huyền Ý trong tay kiếm liếc mắt một cái, hắn kiếm đều cầm trong tay, rõ ràng là muốn đi ra ngoài đánh nhau giết người.

Hắn đây là đang hỏi chính mình ý kiến sao?

Như thế nào cảm giác hắn tùy thời đều sẽ lao ra đi, chỉ là như vậy đứng trơ, đều đã chiến ý dạt dào.

"Gặp bọn họ cũng hảo."

Được đến Tiêu Lăng Hàn đồng ý, lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền đi vào bọn họ bố trí trận pháp trung, lập tức thay đổi trận pháp, đem mắt trận cũng thay đổi cái địa phương.

Năm người chính công kích hăng say, đột nhiên liền phát hiện phía trước có chút dao động trận pháp, hiện giờ đã nhìn không tới mắt trận ở nơi nào.

Trong đó một người nghi hoặc nói: “Sao lại thế này?”

“Hẳn là bên trong có người chủ trì trận pháp, vừa rồi hắn thay đổi trận pháp bố cục.”

“Kia hiện tại làm sao bây giờ?”

“Trác Dương, ngươi còn có thể tìm ra mắt trận nơi vị trí sao?”

“Có thể là có thể, ta liền sợ……,”

“Sợ cái gì? Có cái gì sợ quá, mọi người đều ở chỗ này.”

“Ta sợ gặp được một cái trận pháp thực lực tương đương người, chúng ta đây ở bên ngoài phá trận, hắn tùy thời đều khả năng sẽ thay đổi mắt trận.”

“……”

Năm người đều lâm vào trầm mặc.

Thượng Quan Huyền Ý thấy chính mình bất quá là thay đổi một chút mắt trận, những người đó vừa rồi ý chí chiến đấu đã bị chính mình cấp sửa không có.

Hắn không cấm có chút há hốc mồm, này cũng không phải là hắn muốn nhìn đến, rốt cuộc hắn còn tưởng phản sát những người này đâu!

Một lát sau.

Năm người trung trung trong đó một người nói: “Trác Dương ngươi trước tìm ra mắt trận, chúng ta lại công kích thử xem.”

Hắn nói âm vừa ra, lập tức liền có một người nam tử hướng tới trận pháp đi tới, ngay sau đó hắn liền bắt đầu tính toán.

Sau nửa canh giờ.

Tên kia kêu Trác Dương người rốt cuộc tính toán xuất trận mắt nơi chỗ, năm người lập tức liền tiếp tục công kích trận pháp.

Mà trận pháp Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người lại là lấy ra bàn ghế, linh quả, trà bánh chờ, một bên ngồi xem diễn, một bên chậm đợi mấy người phá trận.

Nếu như bị bên ngoài kia năm người nhìn đến hai người giờ phút này đang làm cái gì, phỏng chừng sẽ khí trực tiếp hộc máu.

Lần này Thượng Quan Huyền Ý cũng không có lại đổi mắt trận, năm người thấy trận pháp đều phải phá, mắt trận cũng không đổi, lập tức công kích liền tăng lớn vài phần.

“Bính” một tiếng, phòng ngự trận bị phá khai.

Năm người thấy trận pháp rốt cuộc phá khai rồi, không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Ngay sau đó năm người đó là cảnh giác mà triều sơn động đi tới, chỉ là hắn vừa mới đi vào sơn động cửa, lập tức lại tiến vào một cái trận pháp trung.

Vô số kiếm khí triều năm người đâm tới, làm người khó lòng phòng bị, càng đáng sợ chính là bọn họ phòng hộ tráo căn bản chắn không dưới này đó kiếm khí công kích. Thực mau liền có người trên người thấy hồng.

“Ngọa tào, này rốt cuộc là ai bố trí trận pháp, chờ ta thoát vây, phi làm thịt người nọ không thể.”

Những người khác sắc mặt cũng khó coi, rốt cuộc hắn từ tới nơi này khởi, thật giống như vẫn luôn lâm vào bị động trung.

“Trác Dương, ngươi có thể phá trận sao?”

“Ta đang ở tính toán mắt trận nơi chỗ.”

Tên kia kêu Trác Dương người mới vừa nói xong câu đó, lập tức đã bị một đạo kiếm khí vết cắt cánh tay.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 452

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 452 hưng sư vấn tội

Mỗi lần mọi người có thể tránh thoát này đạo kiếm khí, tiếp theo đạo kiếm khí còn không có thấy rõ ràng liền khẩn tiếp mà đến, làm năm người đều có chút đáp ứng không xuể.

Trận pháp nội, "Ầm ầm ầm" tiếng vang không ngừng.

Một canh giờ sau.

Xem đem năm người ngược không sai biệt lắm, Thượng Quan Huyền Ý mới đem trận pháp đóng cửa.

Chung quanh kiếm khí đột nhiên liền biến mất không thấy, làm năm người đều không cấm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Mấy người ngẩng đầu liền nhìn đến ngồi ở cách đó không xa Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người.

Cùng đối phương sạch sẽ tuấn mỹ bề ngoài so sánh với, bọn họ một thân vết máu liền có vẻ có chút chật vật bất kham.

"Vài vị đạo hữu vì sao phải công kích chúng ta bố trí trận pháp?" Thượng Quan Huyền Ý tay phải chống cằm, tò mò hỏi.

Rốt cuộc này mấy người bọn họ đều không có gặp qua, khẳng định cũng sẽ không đắc tội, cho nên hẳn là không phải kẻ thù.

Nếu là vì bảo vật mà đến, kia bọn họ như thế nào biết hai người trên người có bảo vật?

"Thức thời liền đem các ngươi được đến hỏa lựu quả hết thảy giao ra đây."

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liếc nhau, những người này thật đúng là vì bảo vật mà đến.

Chỉ là hỏa lựu quả ở bọn họ trên người sự, theo lý thuyết không nên có người biết mới đúng. Nhưng hiện tại đã có người tìm tới môn, muốn bọn họ giao ra đây.

"Xin lỗi, chúng ta trên người cũng không có hỏa lựu quả." Tiêu Lăng Hàn ngoài miệng nói xin lỗi, trên mặt lại không có chút nào áy náy biểu tình.

"Ta xem các ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ." Nói chuyện người trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn sắc, tựa hồ ngay sau đó liền phải nhằm phía hai người.

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: "Không biết vài vị là nghe ai nói chúng ta trên người có hỏa lựu quả?"

"Hừ, tự nhiên là có người tận mắt nhìn thấy đến."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn còn tưởng sáo sáo người nói đâu, gia hỏa này thế nhưng cũng sẽ quanh co lòng vòng kia nhất chiêu.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận lời nói: "Chúng ta nếu là không giao ra hỏa lựu quả, các ngươi đãi như thế nào?"

"Hừ! Vốn định giữ các ngươi một mạng, không từng tưởng các ngươi cư nhiên như vậy không biết điều, vậy đừng trách chúng ta không khách khí."

Thượng Quan Huyền Ý buông tay, không thể nề hà nói: "Chúng ta trên người căn bản là không có hỏa lựu quả, ngươi làm chúng ta như thế nào giao ra đây?"

"Thiếu giả ngu."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

"Đừng lại cùng bọn họ nói vô nghĩa, động thủ."

Người này vừa dứt lời, đối diện năm người đồng thời lấy ra chính mình pháp khí, sôi nổi triều ngồi ở chỗ kia Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người phát ra công kích.

Nhìn đến các loại công kích pháp thuật hướng tới hai người thẳng đến mà đến, Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, sở hữu công kích đều bị nó cô đọng ra tới tấm chắn ngăn trở.

Công kích mở ra tấm chắn thượng, "Phanh phanh phanh" thanh âm không ngừng vang lên.

Tuy rằng năm người bởi vì phá trận tiêu hao không ít linh khí, bất quá hiện giờ bọn họ đan điền trung linh khí còn có sáu bảy tầng. Nguyên bản cho rằng đối phó hai cái cùng là Đại Thừa sơ kỳ tu sĩ dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới đối phương chỉ là nhẹ nhàng vung tay lên liền đem bọn họ năm người liên hợp một kích cấp chặn.

Như vậy thực lực nơi đó sẽ là cái gì Đại Thừa sơ kỳ, ít nhất đều ở Đại Thừa hậu kỳ cập trở lên.

Hiện tại năm người biết bọn họ đây là chọc không nên dây vào người.

Sôi nổi đều có chút oán trách cho bọn hắn tin tức người nọ.

Năm người phát ra một lần công kích sau, thấy không có hiệu quả, tự nhiên liền đình chỉ công kích, sôi nổi triều lui về phía sau một bước, cảnh giác mà nhìn hai người.

Phía trước nói chuyện người nọ càng là ngạch đổ mồ hôi lạnh, thấy còn lại bốn người đều ly chính mình xa một chút. Trong lòng minh bạch, bọn họ đây là sợ bị chính mình liên lụy, càng là muốn cho chính mình làm kia đại tội sơn dương.

Thượng Quan Huyền Ý thấy mọi người bị Tiêu Lăng Hàn vung tay lên uy thế, cấp dọa sợ. Cười tủm tỉm mà nói: "Các ngươi cách này sao xa, đợi chút công kích không đến chúng ta làm sao bây giờ?"

Năm người đồng thời trừu trừu khóe miệng, hiện tại bọn họ ai còn dám tìm chết mà phát ra công kích, chẳng lẽ còn sợ chính mình chết không đủ mau sao?

Trong đó một người xấu hổ mà cười giải thích nói: "Hiểu lầm, vừa rồi đều là hiểu lầm."

Tiêu Lăng Hàn hơi gật đầu: "Nguyên lai chỉ là hiểu lầm, vậy các ngươi có thể đi rồi."

Năm người nghe thấy lời này, đều cho rằng chính mình lỗ tai xảy ra vấn đề, lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều từ lẫn nhau trong mắt nhìn đến một tia kinh ngạc.

Duy nhất tên kia nữ tử đĩnh đĩnh nàng kia ngạo nhân dáng người, mới giật mình nghi không chừng nói: "Đạo hữu thật sự cứ như vậy làm chúng ta rời đi?"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy nói chuyện nữ tử hai mắt tỏa ánh sáng mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, rõ ràng là xuân tâm nhộn nhạo. Lạnh lùng xuy một tiếng nói: "Như thế nào? Ngươi còn muốn lưu lại?"

Bị Thượng Quan Huyền Ý thượng chọn mắt đào hoa nhìn, nữ tử theo bản năng đánh cái rùng mình.

Nàng như thế nào cảm giác chính mình bị địa ngục tới ác ma cấp theo dõi?

Chạy nhanh lắc đầu, cười mỉa nói: "Chúng ta này liền đi, lập tức liền rời đi."

Vừa mới bắt đầu năm người còn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn nói thả bọn họ rời đi, bất quá là tưởng đợi chút hưởng thụ mèo vờn chuột trò chơi. Lại không tưởng năm người đã ly thật sự xa, như cũ không thấy hai người đuổi theo.

Trong đó một người vỗ chính mình bộ ngực, lòng còn sợ hãi mà nói: "Xem ra bọn họ là thật sự không tính toán giết chúng ta."

"Không nghĩ tới Thiên Tài Thí Luyện địa còn có như vậy ngốc tử!"

"Cũng không phải là, nếu là bọn họ không ngốc, phỏng chừng chúng ta hôm nay đều phải công đạo ở nơi đó."

"Hừ, Cao Lợi Khánh cái kia vương bát đản, cư nhiên bán tin tức giả cho chúng ta, trở về xem ta không làm thịt hắn."

"Cũng không nhất định là người ta bán tin tức giả, vạn nhất hỏa lựu quả đã bị kia hai người luyện hóa đâu?"

"Cũng không phải không cái này khả năng, rốt cuộc kia hai người tu vi ta một cái đều nhìn không thấu."

Năm người nghĩ đến này khả năng, trong lòng liền ứa ra toan khí, mắt thấy hỏa lựu quả gần ngay trước mắt, lại cùng bọn họ gặp thoáng qua, nhậm là ai cũng sẽ không cam tâm.

“Chúng ta kế tiếp đi nơi nào?”

“Còn có thể đi nơi nào, tự nhiên là về trước thành. Ta muốn đi tìm kia họ Cao vương bát dê con tính sổ, lần này chúng ta thiếu chút nữa liền tài.”

“Tiểu tử này cố ý cho chúng ta tin tức giả, không phải là muốn mượn người khác tay, diệt chúng ta đi?”

“Thật là có cái này khả năng, rốt cuộc lần trước chúng ta giành trước được đến tiên thạch.”

Nghĩ đến này, năm người trên mặt một mảnh nghiêm nghị, trong mắt đều lộ ra một mạt sát cơ. Không nghĩ tới bọn họ năm nhận thiếu chút nữa đã bị Cao Lợi Khánh cấp tính kế.

Thực mau năm người liền nhắm hướng đông thăng cổ thành phương hướng bay đi.

Năm người rời đi không lâu, bọn họ vừa rồi đãi quá địa phương tùy theo lộ ra hai người thân ảnh.

Này hai người chính Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, hai người một đường theo đuôi ở năm người phía sau, tự nhiên là muốn nhìn một chút bọn họ là này bị ai cấp nhớ thương thượng.

“Cao Lợi Khánh? Này nha chính là là người phương nào?” Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói, hắn cũng chưa nghe nói qua người này, người này cư nhiên vô duyên vô cớ mà tính kế bọn họ.

“Đi theo bọn họ, liền biết người này rốt cuộc là phương thánh thần.”

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia sát khí, bọn họ bất quá là đóng ba tháng, như thế nào đã bị người cấp nhớ thương thượng đâu?

Huống chi những người này rõ ràng là phụ cận thành trì tu sĩ, bọn họ hiện tại trừ bỏ Thái Nguyên Cổ Thành, cũng chưa đi qua mặt khác thành trì, không nên cùng ai kết thù mới đúng.

Muốn nói bọn họ ở phụ cận cũng gặp không ít tu sĩ, đại gia tựa hồ đều là nước sông không phạm nước giếng, cũng không có cùng ai từng có mâu thuẫn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó hướng tới năm người biến mất phương hướng bay nhanh mà đi.

Đông Thăng Cổ Thành.

Đông Thăng Cổ Thành ở vào một chỗ bồn địa, bồn địa ba mặt núi vây quanh, cửa thành thành lập ở không có sơn kia phương. Đông Thăng Cổ Thành chiếm địa lý ưu thế, nó là một tòa dễ thủ khó công thành trì.

Trác Dương năm người thực mau liền tới rồi Đông Thăng Cổ Thành, mấy người vào thành sau, lập tức liền đi thành trung tâm một chỗ sân.

Cao Lợi Khánh chính vui vẻ thoải mái mà ở trong hoa viên đình hóng gió trung uống trà, bên người còn vây quanh hai gã như hoa như ngọc nữ tu. Hai gã nữ tu bất quá chỉ là Hóa Thần kỳ tu vi, một người đang ở vì hắn niết vai, còn có một người ở vì hắn đấm chân.

Hắn này tiểu nhật tử quá đến phải có nhiều sảng khoái liền có bao nhiêu sảng khoái.

Hoàn toàn không biết chính mình sắp tai vạ đến nơi.

Chẳng được bao lâu, liền có một người Luyện Hư hậu kỳ nam tu đi vào đình trung.

"Gặp qua đại sư huynh."

"Tìm ta có việc?" Cao Lợi Khánh lười biếng mà giương mắt nhìn người tới liếc mắt một cái.

"Sân bên ngoài có năm vị tiền bối muốn tới bái phỏng ngươi." Nam tu cúi đầu, thật cẩn thận mà đáp.

Nghe vậy, Cao Lợi Khánh lập tức tới hứng thú, duỗi tay ngăn cản nữ tu tiếp tục vì hắn niết chân. Đoan chính ngồi xong sau, mới hỏi nói: "Nga, ngươi nhưng nhận thức bọn họ?"

"Ta chỉ nhận thức trong đó một cái, đó chính là Hằng Nguyên cửa hàng lão bản, Trác Dương tiền bối."

Nam tu sở dĩ nhận thức Trác Dương, vẫn là bởi vì hắn là Đông Thăng Cổ Thành trung vì nhị, bát cấp trận pháp sư trung một cái, hơn nữa hắn gần nhất Đông Thăng Cổ Thành liền khai một cái cửa hàng.

Cao Lợi Khánh nghe nói tới người có Trác Dương, lập tức liền đoán được cùng hắn ở bên nhau mặt khác bốn người là ai.

Hắn vội vàng đối Luyện Hư kỳ nam tu nói: "Mau mau đi đem Trác đạo hữu năm người mời vào tới."

Nam tu nghe vậy muốn nói lại thôi.

"Thất thần làm gì? Cùng cái đầu gỗ cọc dường như, kêu ngươi đi, ngươi liền mau đi." Thấy nam tu không có nghe chính mình nói, Cao Lợi Khánh không vui mà nói.

Nam tu vốn định phải nhắc nhở Cao Lợi Khánh nói, bởi vì hắn mắng chính mình là đầu gỗ cọc, cho nên vừa muốn xuất khẩu nói, chính là bị nghẹn trở về.

Nam tu phát hiện kia năm vị tiền bối nhưng không giống như là tới bái phỏng bằng hữu, đảo như là tới tìm phiền toái, hắn cách thật xa đều cùng cảm giác được mấy người quanh thân sát khí.

Bất quá Cao Lợi Khánh chính mình muốn tìm chết, kia cũng không liên quan chuyện của hắn.

Không bao lâu, nam tu liền mang theo Trác Dương năm người đi vào Cao Lợi Khánh nơi đình hóng gió chỗ. Còn chưa đi gần, hắn thấy các vị tiền bối đằng đằng sát khí mà triều đình hóng gió đi đến. Hắn dứt khoát trực tiếp độn, miễn cho gặp vạ lây.

Trác Dương năm người mục tiêu là Cao Lợi Khánh, thấy nam tu trốn cũng dường như rời đi, bọn họ cũng không có ngăn cản.

Vốn dĩ cao hứng phấn chấn Cao Lợi Khánh, đang chuẩn bị nghênh đón Trác Dương năm người. Kết quả nhìn đến năm người mặt trầm như nước, nhìn hắn ánh mắt như là muốn ăn tươi nuốt sống hắn giống nhau. Mí mắt không cấm nhảy nhảy, giờ phút này hắn có một loại dự cảm bất hảo.

Còn không đợi hắn nghĩ nhiều, Trác Dương năm người đã tới rồi phụ cận.

Hắn chạy nhanh ôm quyền nói: "Vài vị đạo hữu sơ lâm hàn xá, bên này mời ngồi."

"Hừ!"

"Họ Cao, ta hỏi ngươi, ngươi vì sao phải gạt chúng ta?"

Cao Lợi Khánh bị hỏi không thể hiểu được, nghi hoặc nói: "…… Chương đạo hữu, lời này từ đâu mà nói lên?"

"Hừ, ta hỏi ngươi, ngươi là như thế nào biết được hỏa lựu quả ở kia hai người trên người?"

"Nguyên lai là việc này, ta nếu có thể đem tin tức thả ra đi, chuyện này tự nhiên ta là tận mắt nhìn thấy. Bằng không Đông Thăng Cổ Thành như vậy nhiều tu sĩ, biết ta nghỉ tin tức, đại gia không được lột ta da." Cao Lợi Khánh bừng tỉnh nói, trên mặt biểu tình một mảnh chân thành tha thiết, hoàn toàn làm người nhìn không ra hắn đang nói lời nói dối.

Năm người không cấm lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, chẳng lẽ Cao Lợi Khánh thật sự không có lừa đại gia.

Đi theo năm người đến chỗ này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đã ngồi ở trong đình ghế đá thượng.

Nhìn hai bên người giằng co, bọn họ không cấm đều vì kia năm người nôn nóng lên. Vô nghĩa tên kia nhiều làm cái gì, ra tay thấy thực lực mới là báo thù mở ra chính xác hình thức.

"Thiếu tới, vậy ngươi vì cái gì nói bọn họ tu vi ở Đại Thừa kỳ?" Duy nhất tên kia nữ tu đứng ra chất vấn nói, trong mắt tràn đầy hoài nghi.

"Là Đại Thừa kỳ không sai a! Chẳng lẽ nơi này hiện giờ có người đã đột phá đến Độ Kiếp kỳ?" Cao Lợi Khánh một bộ chính mình nói đều là sự thật bộ

dáng, đem nữ tu dỗi á khẩu không trả lời được.

Trong lòng lại ở cười nhạo năm người xuẩn hết thuốc chữa.

Trác Dương năm người cũng cảm thấy Cao Lợi Khánh nói Đại Thừa kỳ xác thật không sai!

Đại Thừa sơ kỳ là Đại Thừa kỳ, Đại Thừa trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh, này đó cũng đều là Đại Thừa kỳ.

Nghĩ kỹ sau, năm người phát hiện bọn họ tới nơi này tìm Cao Lợi Khánh, có vẻ bọn họ đã vô tri, lại như là ở vô cớ gây rối.

Trường hợp lập tức trở nên xấu hổ vô cùng.

Vẫn luôn chưa nói nói chuyện tên kia gầy yếu nam tu đứng ra, nói: "Nếu Cao đạo hữu tự nhận chính mình không có nói sai, không ngại thỉnh Cao đạo hữu phát cái Thiên Đạo lời thề, chứng minh ngươi đã nói nói đều là lời nói thật."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 453

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 453 xuất hiện tâm ma

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe được nam tu nói, đều nhịn không được muốn vì hắn điểm cái tán, lời này nói quá xinh đẹp. Hai người tự tin bọn họ dán lên ẩn thân phù đi trích hỏa lựu quả, không bị bất luận kẻ nào phát hiện.

Cao Lợi Khánh nói như vậy, tự nhiên là muốn trả thù hai người.

Cao Lợi Khánh đúng là hai người phía trước thu quát một con thất cấp yêu thú cất chứa, từ nó sào huyệt ra tới khi, đụng tới kia người đi đường trung duy nhất tên kia Đại Thừa kỳ tu sĩ.

Không cần phải nói, này nha đối bọn họ trước tiên thu đi tiên thạch rất bất mãn, từ không thành có, muốn trả thù bọn họ.

Gia hỏa này bản lĩnh không có, tâm nhãn lại so với lỗ kim còn nhỏ.

Cao Lợi Khánh nghe xong nam tu nói, không cấm nhíu mày nói: "Đạo hữu có phải hay không có điểm làm khó người khác? Rốt cuộc lời thề không phải có thể tùy tiện phát."

"Như thế nào? Ngươi không muốn? Chỉ cần ngươi nói chính là nói thật, Thiên Đạo lời thề căn bản sẽ không đối với ngươi có bất luận cái gì ảnh hưởng. Cao đạo hữu, ngươi nói, ta nói nhưng đối?"

"Này……" Cao Lợi Khánh mặt lộ vẻ vẻ khó xử, trong lòng sớm đã đem nói lời này tên kia nam tu tổ tông mười tám đại thăm hỏi một lần.

Năm người phía trước còn cảm thấy chính mình oan uổng Cao Lợi Khánh, nhưng hôm nay thấy hắn có chút chột dạ thần sắc, rõ ràng là ở trong đó trộn lẫn lời nói dối.

Nhìn thấy Cao Lợi Khánh do do dự dự bộ dáng, họ chương nam tu thúc giục nói: "Cao đạo hữu, vẫn là nhanh lên làm ra quyết định đến hảo, rốt cuộc đại gia thời gian đều thực quý giá."

Cao Lợi Khánh đôi tay nắm chặt, trong lòng lại ở tính toán chính mình nên như thế nào thề mới có thể tránh đi nói láo kia bộ phận.

Liền ở năm người đều có chút không kiên nhẫn khi, Cao Lợi Khánh rốt cuộc mở miệng nói chuyện.

Chỉ thấy hắn giơ lên tam căn tay, đối với không trung, cao giọng nói: "Ta Cao Lợi Khánh tại đây thề, phía trước ta tuyên bố nhiệm vụ trung, nói có được hỏa

lựu quả kia hai người tu vi là Đại Thừa kỳ, lời này là thật. Nếu là có nửa câu lời nói dối, ta đem thiên lôi đánh xuống, tu vi từ đây không được tiến thêm.”

Năm người nghe xong Cao Lợi Khánh nói, đều nhíu mày.

Lời này sao vừa nghe, tựa hồ không có gì. Nhưng cẩn thận một phân tích, tổng cảm thấy nơi đó quái quái.

Nhưng bọn hắn một chốc thật đúng là tìm không ra rốt cuộc nơi nào kỳ quái.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở một bên xem khóe miệng co giật, họ Cao quả nhiên giảo hoạt. Hắn chỉ nói có được hỏa lựu quả kia hai người tu vi là Đại Thừa kỳ, nhưng lại chưa nói kia hai người là ai, càng là không có nói hắn xác định hỏa lựu quả liền ở hai người trong tay.

Bất quá này đó, kia năm người hiển nhiên tạm thời còn không có nghĩ đến, phỏng chừng năm người trung liền tên kia người gầy muốn thông minh chút, bất quá hắn phản xạ hình cung giống như có điểm trì độn.

Hai người thật sâu vì kia năm người chỉ số thông minh sốt ruột, tuy rằng đồng tình năm người, bất quá nên xuống tay khi, hai người tuyệt đối sẽ không nhân từ nương tay.

Một lát sau, không trung một mảnh bình tĩnh, cũng không có giáng xuống thiên địa quy tắc.

Mọi người ngẩng đầu nhìn trời, trong đó một người “Nha” một tiếng. Thấy những người khác nhìn về phía chính mình, hắn một phách trán, hậu tri hậu giác nói: “Chúng ta hiện giờ chính là ở Thiên Tài Thí Luyện địa, nơi này căn bản không có Thiên Đạo. Quy tắc không được đầy đủ, liền đột phá đại cảnh giới đều không có lôi kiếp, cho nên căn bản sẽ không giáng xuống thiên địa quy tắc. Thề gì đó, hoàn toàn chính là đánh rắm.”

Cái này năm người càng là không tin Cao Lợi Khánh lời nói, nói không chừng hắn đã sớm biết, ở chỗ này thề vô dụng. Cho nên mới phát lời thề, hảo đánh mất bọn họ nghi hoặc, lừa dối quá quan.

Cao Lợi Khánh lại là âm thầm kêu khổ, vừa rồi hắn suy nghĩ cả buổi mới nghĩ ra tìm từ. Kết quả hiện tại nói cho hắn, hắn làm hết thảy đều là vô dụng công.

Năm người không hề vô nghĩa, trực tiếp tiến lên, nhắm ngay Cao Lợi Khánh chính là một đốn béo tấu. Bởi vì ở trong thành không chuẩn bị sử dụng linh khí, nếu muốn sử dụng pháp thuật công kích cũng có thể, tổn hại phòng ốc không chỉ có muốn giá cao bồi thường, còn muốn toàn bộ một lần nữa kiến hảo.

Năm người tuy rằng thực tức giận Cao Lợi Khánh, nhưng bọn hắn hiện tại rốt cuộc không có việc gì, cho nên không tính toán lập tức giết hắn. Muốn giết hắn, có rất nhiều cơ hội, trừ phi hắn cả đời không ra thành.

Nhưng Cao Lợi Khánh không biết năm người ý tưởng, thấy Trác Dương năm người không có trực tiếp động thủ giết người, hắn nhưng thật ra âm thầm thở

dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng mà hắn này một hơi tùng quá sớm với tây độc gia, Trác Dương năm người tuy rằng không tính toán hiện tại giết hắn, nhưng có người đã gấp không chờ nổi tưởng lấy tánh mạng của hắn.

Năm người béo tấu Cao Lợi Khánh một đốn sau, liền tiêu sái mà rời đi, chuẩn bị chờ Cao Lợi Khánh khi nào ra khỏi thành sau đó là giết hắn.

"Phi." Cao Lợi Khánh phun rớt trong miệng máu loãng, một mông ngồi ở đình hóng gió trung ghế đá thượng, lấy ra một lọ đan dược đang định ăn, dư quang lại phát hiện hắn đối diện tựa hồ nhiều ra hai người.

Tưởng chính mình xem hoa mắt, Cao Lợi Khánh ngẩng đầu lại nhìn lại, liền nhìn đến chính mình đối diện thật sự ngồi hai gã tuấn mỹ nam tử. Hơn nữa này hai người hắn còn rất quen thuộc, đúng là hắn tuyên bố treo giải thưởng muốn tróc nã kia hai người.

Không biết hai người khi nào xuất hiện, sợ tới mức hắn sau này một lui, trực tiếp ngã trên mặt đất.

Ba tháng trước, nhân bọn họ đoàn người không hề thu hoạch, nguyên lai tính toán đi lấy kia thất cấp yêu thú sào huyệt trung đồ vật. Nào biết bị này hai người nhanh chân đến trước, sau lại hắn lại đi đoạt lấy hỏa lựu quả, như cũ không hề thu hoạch.

Sau khi trở về hắn liền đem đầy ngập oán hận, quái ở Tiêu Lăng Hàn hai người trên người. Lập tức liền công bố hai người diện mạo, còn cố ý nói bọn họ được đến hỏa lựu quả.

Hắn nghĩ chính mình không đối phó được, luôn có người sẽ vì hỏa lựu quả đi tìm hai người.

Nhưng hiện tại hai người không những không chết, còn lặng yên không một tiếng động mà tìm tới môn tới, kia hắn còn có thể mạng sống sao?

Hắn hảo không dung ở Trác Dương năm người thủ hạ nhặt về một cái mệnh, chẳng lẽ chính mình hôm nay thật sự muốn ôm hận mà chết?

Này hai người có thể vô thanh vô tức đi vào trước mặt hắn, tu vi khẳng định so với hắn cao. Xem hai người tư thế, nhất định là tới tìm chính mình báo thù.

Cao Lợi Khánh không muốn chết, ôm cuối cùng một tia hy vọng, thấp thỏm hỏi: "Không biết hai vị đạo hữu đại giá quang lâm, có việc gì sao?"

"Tự nhiên là muốn ngươi mệnh!" Thượng Quan Huyền Ý lộ ra một cái mê người tươi cười, nhếch miệng nói.

Cao Lợi Khánh thân mình run run, theo lý thuyết hắn tốt xấu là Đại Thừa sơ kỳ tu sĩ, không ứng như vậy sợ hai người mới là. Nhưng hắn thấy hai người một cái chớp mắt, căn bản hưng không dậy nổi một tia lòng phản kháng. So với ba tháng trước, hai người hơi thở lại cường không ít.

“Đạo hữu thật biết nói giỡn.” Cao Lợi Khánh xấu hổ mà cười nói, trong tay lại nhéo một trương truyền tống phù, chuẩn bị chờ hai người không chú ý liền truyền tống rời đi.

“Lăng Hàn, ta vừa rồi lời nói, như là ở nói giỡn sao?” Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, đối hắn chớp chớp mắt.

Thấy hắn đối chính mình nháy mắt, đây là tưởng chính mình phối hợp hắn diễn kịch, trêu đùa Cao Lợi Khánh, Tiêu Lăng Hàn nhoẻn miệng cười. Nói: “Ngươi lời nói, tự nhiên là thật.”

“Hắc, ngươi là chính mình kết thúc, vẫn là muốn ta tiễn ngươi một đoạn đường?” Thượng Quan Huyền Ý nghiền ngẫm mà nhìn về phía Cao Lợi Khánh, trong mắt tràn đầy hài hước.

Cao Lợi Khánh nắm thật chặt trong tay truyền tống phù, buông xuống mặt mày, trong mắt tràn đầy tàn nhẫn. Nghĩ chờ chính mình tu vi vượt qua hai người, nhất định phải đem hai người bầm thây vạn đoạn, hồn phi phách tán.

Thực mau hắn đã bị một trận bạch quang bao vây, chỉ là bạch quang xuất hiện hai tức, thực mau liền ảm đạm xuống dưới.

Cao Lợi Khánh trong mắt một mảnh mờ mịt, hắn rõ ràng khởi động truyền tống phù, vì cái gì chính mình không có bị truyền tống đi?

“Ha ha ha……” Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, không cấm cười to ra tiếng.

Nhìn đến Cao Lợi Khánh vẻ mặt mộng bức biểu tình, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng cũng không cấm cong cong.

“Có phải hay không thực kinh hỉ, còn thực ngoài ý muốn?”

Thượng Quan Huyền Ý lưng đeo đôi tay, đi đến Cao Lợi Khánh trước người, trên cao nhìn xuống mà nhìn xuống hắn.

Cao Lợi Khánh lắc đầu nói: “Không có khả năng, các ngươi làm cái gì? Vì cái gì ta không có bị truyền tống đi?”

“Khả năng ngươi trên tay truyền tống phù chỉ là một trương bán thành phẩm, cho nên ngươi mới không có thể bị truyền tống đi ra ngoài?” Thượng Quan Huyền Ý nghiêm trang mà lừa dối Cao Lợi Khánh.

Cao Lợi Khánh sở dĩ không bị truyền tống đi ra ngoài, tự nhiên là bởi vì Tiêu Lăng Hàn mở ra không gian phong tỏa. Hắn không gian phong tỏa cùng người khác không giống nhau, bên trong mang theo một tia không gian pháp tắc. Giống nhau có thể phá vỡ kết giới truyền tống phù, ở hắn không gian phong tỏa không có hiệu quả.

Cao Lợi Khánh trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, đột nhiên, hắn trong mắt đột nhiên hiện lên một tia âm ngoan. Trên người linh khí kích động, rõ ràng là tưởng tự bạo lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng nhau lên đường.

Thượng Quan Huyền Ý lại là không nhanh không chậm thấp lấy ra một phen kiếm, buồn bã nói: “Ta ghét nhất có người ở sau lưng tính kế ta, chán ghét bị người đuổi giết. Ngươi đáng chết!”

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy, khẽ nhíu mày, hắn này rõ ràng là nhớ tới kiếp trước bị đuổi giết cảnh tượng.

Cũng là, nếu không phải chính mình hai người tu vi cao, thật đúng là sẽ bị Cao Lợi Khánh tính kế đi.

Cao Lợi Khánh thấy Thượng Quan Huyền Ý quanh thân đột nhiên tản mát ra làm cho người ta sợ hãi khí thế, trong mắt huyết hồng một mảnh, phảng phất điên cuồng giống nhau, sợ tới mức hắn đều quên tiếp tục vận chuyển linh khí tự bạo.

Thượng Quan Huyền Ý cầm kiếm, nhất kiếm Trảm Quang Thời Vũ rơi xuống, trực tiếp đâm xuyên qua Cao Lợi Khánh đan điền, làm hắn vô pháp tiếp tục tự bạo, sau đó liền nhất kiếm tiếp theo nhất kiếm triều hắn chém tới.

“A a a……” Cao Lợi Khánh đau đến lớn tiếng tru lên, Thượng Quan Huyền Ý lại là mắt điếc tai ngơ, như cũ múa may trong tay kiếm.

Năm phút sau.

Trên mặt đất máu tươi văng khắp nơi, thịt nát bay tứ tung, nhưng Thượng Quan Huyền Ý như cũ không có ngừng tay trung động tác.

Tiêu Lăng Hàn đi qua đi, từ phía sau ôm lấy hắn, khiến cho hắn ngừng tay trung động tác.

Tiến đến hắn bên tai, ôn thanh nói: “Huyền Ý, không có việc gì, đã không có việc gì. Những cái đó đều đi qua, ngươi hiện tại có ta, ta sẽ vẫn luôn bồi ở bên cạnh ngươi…….”

Một hồi lâu, Thượng Quan Huyền Ý mới tỉnh quá thần, màu đỏ tròng mắt lại lần nữa biến thành nâu thẫm, nhìn đến trước mặt cảnh tượng, một phen ném xuống trong tay kiếm.

Hắn nhìn Tiêu Lăng Hàn không xác định hỏi: “Lăng Hàn, đây là ta làm?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, không nói chuyện.

Trong lòng lại là phức tạp vạn phần, Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên ở bất tri bất giác trung sinh ra tâm ma.

Căn cứ vừa rồi tình huống tới xem, tâm ma ở trong thân thể hắn đã không thua một hai trăm năm, bằng không vừa rồi sẽ không khống chế được hắn tâm thần.

Xem ra bọn họ sau khi rời khỏi đây, cần thiết hồi một chuyến Địa Thâm đại lục.

Trong mắt tràn đầy đối hắn thương tiếc, ôm lấy cánh tay hắn không cấm bỏ thêm vài phần lực.

“Vừa rồi đã xảy ra cái gì? Vì cái gì ta không nhớ rõ?” Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay xoa xoa đầu, tràn đầy hoang mang nói.

Như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn giống như thực khẩn trương?

Hơn nữa hắn tay càng thu càng chặt, nha, đây là muốn lặc chết chính mình tiết tấu?

“Lăng Hàn, ngươi tưởng lặc chết ta sao?” Thượng Quan Huyền Ý quay đầu trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, gia hỏa này là tưởng đem chính mình xoa tiến hắn trong thân thể đi sao?

“Đương nhiên không phải, liền tính ta lặc chết chính mình cũng sẽ không lặc chết ngươi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý lực đạo cũng lỏng một ít.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý nhu cầu cấp bách muốn biết đáp án, Tiêu Lăng Hàn thần sắc phức tạp mà nhìn hắn, chậm rãi nói: “Ngươi có tâm ma, ngươi biết không?”

“Tâm ma?”

Thượng Quan Huyền Ý nhớ rõ ở Lăng Kiếm Tông Tàng Thư Lâu gặp qua đối tâm ma miêu tả.

Một niệm chấp nhất, một niệm thành ma, một niệm buông, tất cả tự tại.

Tâm ma toàn nhân chấp niệm dựng lên.

Kia chính mình chấp niệm là cái gì?

Tiêu Lăng Hàn?

Không, không phải.

Nếu là chính mình tâm ma là Tiêu Lăng Hàn, liền sẽ không quất xác Cao Lợi Khánh, mà là quấn lấy hắn.

Huống chi bọn họ hiện tại đã là đạo lữ, chính mình đã như nguyện cùng hắn ở bên nhau.

Là thù hận!

Là bị chí thân người phản bội hận, là bị vô số người đuổi giết thù.

Nghĩ nghĩ, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt lại bắt đầu biến hồng.

“Huyền Ý, tỉnh tỉnh. Huyền Ý……” Tiêu Lăng Hàn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý không thích hợp, chạy nhanh ở bên tai kêu.

“Ta……” Thượng Quan Huyền Ý tỉnh quá thần, có chút kinh hoảng thất thố, hắn vừa rồi thiếu chút nữa lại bị tâm ma khống chế.

Như vậy chính mình còn xứng đứng ở Tiêu Lăng Hàn bên người sao?

Hắn có thể hay không ghét bỏ chính mình?

Nếu là có một ngày chính mình bị tâm ma khống chế, thương tổn hắn làm sao bây giờ?

Không được, không thể!

Tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn hắn, chính mình liền càng không thể đi thương tổn hắn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 454

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 454 bốn người bị bắt

Thượng Quan Huyền Ý tâm loạn như ma, miên man suy nghĩ gian, bên tai truyền đến Tiêu Lăng Hàn ôn hòa giàu có từ tính thanh âm.

"Đừng sợ, ta sẽ bồi ngươi, vẫn luôn bồi ngươi. Tâm ma đều là trong lòng chấp niệm biến thành, ngươi trong lòng có không bỏ xuống được chấp niệm, mới có thể làm thành ngươi sinh ra tâm ma."

"Hẳn là ngươi kiếp trước bị tộc huynh phản bội, sau lại bị những cái đó tham lam ích kỷ người đuổi giết, mới có thể làm ngươi nảy sinh ra tâm ma. Chờ sau khi rời khỏi đây, chúng ta liền hồi một chuyến Địa Thâm đại lục, đem những cái đó người đáng chết đều nhất nhất giải quyết rớt."

"Lần này còn may mà trên mặt đất người này, nếu không phải hắn tâm sinh ác ý, làm ra như vậy sự, chúng ta còn phát hiện không đến tâm ma tồn tại."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý như cũ không hé răng, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Kỳ thật chúng ta mỗi người trong lòng đều có một cái ma, chỉ là có người không có như vậy nhiều thù hận, tham lam, ghen ghét, cuồng vọng, chấp niệm, tà niệm chờ, thường thường những người này ở tu hành thượng không có bình cảnh. Cùng chi tương phản chính là có người nội tâm tràn đầy thù hận, tham lam, ghen ghét, cuồng vọng, chấp niệm, tà niệm chờ, thường thường những người này dễ dàng nhất sinh ra tâm ma. Nhưng là tâm ma cũng là tiến bộ bình cảnh, đột phá tâm ma mới có thể khiến người tu vi tiến bộ vượt bậc."

"Huyền Ý, ngươi thuộc về người sau, ngươi trong lòng có thù hận, có chấp niệm, ngươi không bỏ xuống được, cho nên ngươi tâm ma mới có thể càng ngày càng cường, thậm chí hiện tại đã có thể khống chế ngươi hành vi."

"Ta hy vọng ngươi có thể chịu được khảo nghiệm, dùng tâm ma tới mài giũa chính mình, chiến thắng tâm ma. Ngẫm lại chúng ta còn có rất nhiều cái ngày mai, còn có rất nhiều về sau, ngươi không nghĩ ta về sau đều là một người cô đơn đi?"

Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc bởi vì Tiêu Lăng Hàn cuối cùng một câu, xoay người ngẩng đầu ngơ ngác mà nhìn hắn.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve hắn gương mặt, ôn nhu nói: "Huyền Ý, đừng sợ, có ta, ta sẽ giúp ngươi chiến thắng tâm ma, chém hết tâm ma."

Tiêu Lăng Hàn lời thề nói: "Ta sẽ không làm bất luận kẻ nào thương tổn ngươi, ai cũng không thể, tuyệt đối không thể lấy!"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, duỗi tay ôm lấy Tiêu Lăng Hàn, đầu dựa vào hắn cổ chỗ, tham lam mà hấp thụ thuộc về hắn hơi thở.

Chính mình muốn cùng Tiêu Lăng Hàn trường tương thủ, tự nhiên là muốn chém tận tâm ma.

Tâm ma: Thực hảo, ngươi tốt nhất chờ mong lần sau đừng làm ta bắt được ngươi. Nếu không…… Định làm ngươi hối hận xuất hiện.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hồng quang lại lần nữa chợt lóe lướt qua, mau liền nhìn chằm chằm vào hắn xem Tiêu Lăng Hàn đều không có phát hiện.

"Lăng Hàn, chúng ta có thể hay không trước rời đi nơi này?" Thượng Quan Huyền Ý chóp mũi vẫn luôn tràn ngập huyết tinh khí, hơn nữa trên mặt đất những cái đó thịt nát khối, nhìn thấy khiến cho hắn tâm phiền ý loạn.

"Hảo, trước đem nơi này thu thập một chút."

"Nga!"

Thượng Quan Huyền Ý thả ra dị hỏa đem trên mặt đất thịt nát đốt thành tro tẫn, lại đem hai người xuất hiện ở chỗ này hơi thở cùng với dấu vết nhất nhất thanh trừ sau, hai người mới rời đi tại chỗ.

Hai người đi ra ngoài thời điểm vẫn như cũ dán lên ẩn thân phù, cho nên từ đầu đến cuối trừ bỏ chết đi Cao Lợi Khánh biết hai người đã tới, mặt khác không có một người biết hai người đã từng xuất hiện ở Đông Thăng Cổ Thành.

Rời đi Cao Lợi Khánh sân sau, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý căn cứ lưu tại Trác Dương mấy người trên người thần thức ấn ký, tìm được năm người.

Năm người nhìn thấy người tới, tràn đầy kinh ngạc, không biết này hai người như thế nào đột nhiên xuất hiện ở bọn họ trong viện.

"Hai vị đạo hữu có việc?"

"Tự nhiên là có việc."

"Nguyện nghe kỹ càng."

Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó lấy ra một phen kiếm, cười tủm tỉm mà nói: "Muốn các ngươi mệnh sự."

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, năm người lập tức khẩn trương lên, bọn họ hôm nay sẽ không chết ở chỗ này đi?

Vốn đang cho rằng này hai người phía trước là thật sự buông tha bọn họ, bọn họ lúc ấy còn đang cười nhân gia ngốc, hiện tại xem ra hai người nơi nào là ngốc? Hai người buông tha bọn họ chỉ là lấy cớ, mục đích là hảo đi theo bọn họ đến Đông Thăng Cổ Thành trung tới.

Năm người: "……"

Năm người sắc mặt khó coi, ai cũng không nói nữa, cảnh giác mà nhìn hai người, rất sợ hai người sẽ đột nhiên ra tay.

“Nhân sinh tự cổ ai không chết, sớm chết vãn chết đều phải chết. Hôm nay ta liền đưa các ngươi đoạn đường, không cần quá cảm tạ.”

Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý bay thẳng đến mấy người sát đi, hắn hiện tại trong lòng nghẹn một cổ khí, không phát tiết, không thoải mái. Đặc biệt là nghĩ đến hắn phía trước cư nhiên bị tâm ma khống chế hành vi, liền cả người không dễ chịu.

Tiêu Lăng Hàn lập tức đem này một mảnh không gian phong tỏa, cũng đi hướng trong đó một người.

Này năm người đều bất quá là Đại Thừa sơ kỳ tu vi, lấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hiện tại tu vi bắt lấy năm người tự nhiên dễ dàng mà cử.

Hai người chỉ dùng vài phần liền đem năm người giải quyết rớt.

Thu hồi năm người không gian giới tử, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào Thành chủ phủ.

Đông Thăng Cổ Thành Thành chủ phủ cũng ở thành trung tâm.

Thành chủ phủ có một cái nhiệm vụ đại sảnh, mặt trên liền có rất nhiều treo giải thưởng nhiệm vụ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tới nơi này, tự nhiên là đem bọn họ hai người treo giải thưởng nhiệm vụ cấp thanh trừ.

Bọn họ nhưng không nghĩ vẫn luôn bị người đuổi theo chạy, tuy rằng không sợ những người này, nhưng vẫn luôn bị người đuổi giết tính chuyện gì?

Hiện giờ vẫn là ban ngày, nhiệm vụ đại sảnh tu sĩ tương đối nhiều, hai người không dễ làm nhiều người như vậy mặt liền triều công bố nhiệm vụ người ra tay. Vì thế hai người ở Thành chủ phủ tìm một cái hẻo lánh địa phương nghỉ ngơi, chuẩn bị chờ buổi tối lại ra tay.

Thực mau thiên liền tối sầm xuống dưới.

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại lần nữa đi vào nhiệm vụ đại sảnh khi, nhiệm vụ trong đại sảnh chỉ có một Luyện Hư hậu kỳ tu sĩ ở.

Hai người thực dễ dàng liền đem liên quan tới bọn họ treo giải thưởng nhiệm vụ cấp hủy bỏ.

Chờ đến bình minh, bọn họ liền có thể ra khỏi thành.

Hiện tại còn chưa tới yêu thú tập thành thời gian, hộ thành đại trận chỉ có buổi tối mới mở ra, ban ngày đều là đóng cửa.

Đảo mắt lại qua ba năm.

Hai năm gian, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn hướng tới Tây Bắc phương hướng đi trước.

Rời đi Đông Thăng Cổ Thành sau, bọn họ lại đến quá một cái kêu Thừa Thiên Cổ Thành thành trì, ở nơi đó tu chỉnh mấy tháng. Lúc sau liền không tái ngộ đến quá thành trì, nhưng thật ra gặp được không ít yêu thú, làm hai người được đến không ít tiên thạch.

Ngày này.

Hai người mới vừa đi ra sơn động, lập tức liền nhận thấy được một tia không thích hợp.

Trong không khí tựa hồ hỗn loạn một cổ thô bạo hơi thở, làm người cảm giác thực không thoải mái, còn tâm sinh bực bội.

"Lăng Hàn, một buổi tối thời gian, ta như thế nào cảm giác thiên địa thay đổi giống nhau."

Tiêu Lăng Hàn gật đầu nói: "Xác thật thay đổi."

"Ngươi phát hiện cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý vươn tay, cảm thụ một chút, kết quả cái gì đều không có phát hiện.

Trầm tư một lát, Tiêu Lăng Hàn trả lời: "Thú triều hẳn là liền tại đây mấy ngày."

"Thú triều?"

Thượng Quan Huyền Ý ký ức thu hồi, Tiêu Lăng Hàn không nói hắn đều phải đem thú triều chuyện này cấp quên mất. Rốt cuộc bọn họ tiến vào nơi này ít nói cũng có hơn ba mươi mau 40 năm, mà bọn họ chỉ ở mới vừa tiến vào đầu một năm tao ngộ thú triều.

"Xem ra chúng ta muốn ở chỗ này nghỉ ngơi một đoạn thời gian." Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ mà nói, rốt cuộc này phụ cận yêu thú đều đã bị bọn họ thăm quá, Phệ Linh Thử cũng tra xét quá phụ cận không có gì thiên tài địa bảo.

Nếu là ở thú triều trong lúc đi ra ngoài, gặp được thú triều, chẳng sợ hai người hiện tại tu vi đều không thấp, phỏng chừng cũng chỉ có thể trốn vào Long Ngọc không gian trung.

Thượng Quan Huyền Ý không sao cả nói: "Dù sao nơi nào đều giống nhau, ngươi đi đâu, ta liền đi nơi nào."

Tiêu Lăng Hàn cười nhìn hắn, "Ngươi đây là lấy chồng theo chồng lấy chó theo chó sao?"

"Tưởng mỹ, lại nói ngươi lại không cưới ta. Cái gì gà nha cẩu, ta mới không phải."

Thượng Quan Huyền Ý hung hăng trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, trên mặt lại không biết cố gắng mà thiêu lên.

Bị hắn trần trụi ánh mắt nhìn chằm chằm cực kỳ không được tự nhiên, dứt khoát xoay người đi vào sơn động.

Tiêu Lăng Hàn thuấn di rời đi tại chỗ, chờ hắn tái xuất hiện khi, trong tay nhiều một bó củi gỗ.

Không bao lâu, một trận mê người hương khí liền phiêu vào Thượng Quan Huyền Ý chóp mũi,

Cái mũi kích thích một chút, lập tức nghe ra là nướng thỏ mùi hương.

Tu luyện gì đó, nào có ăn nướng thỏ quan trọng.

Hai người cứ như vậy ở trong sơn động tiếp tục trụ hạ.

Không có việc gì thời điểm Tiêu Lăng Hàn liền lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý song tu, chờ đem người lăn lộn tàn nhẫn, lại làm chút mỹ thực khao hắn.

Ăn đến mỹ thực Thượng Quan Huyền Ý, nháy mắt liền đem Tiêu Lăng Hàn khi dễ chuyện của hắn vứt đến Cửu Tiêu vân ngoại đi.

Ngẫu nhiên sơn động ngoại còn sẽ truyền đến "Rầm rầm" tiếng vang, đây là có vô số yêu thú đi ngang qua khi phát ra tiếng bước chân.

Hai người cũng từng đến sơn động khẩu xem qua thú triều là bộ dáng gì, đó là một đám yêu thú đồng thời triều một chỗ chạy đi. Kia trường hợp tương đương đồ sộ, đủ loại yêu thú đều có, một ít vận khí không tốt, trực tiếp đã bị dẫm đã chết.

Lần này thú triều giằng co một năm mới kết thúc.

Một ngày.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người chuẩn bị tiếp tục đi trước Tây Bắc phương.

Cũng không biết cái này không gian rốt cuộc có bao nhiêu đại, hai người cảm thấy liền bọn họ phía trước đi qua lộ trình, không sai biệt lắm đều có Huyền Thiên đại lục một nửa như vậy lớn. Nhưng bọn hắn liền này phiến không gian một phần năm, tựa hồ đều còn không có đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói: "Lăng Hàn, nếu không ngươi trước cảm thụ một chút Thiên Duệ bọn họ hiện tại ở nơi nào?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, hắn đã có rất nhiều năm không có cảm ứng được bốn người cụ thể vị trí.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn mở bừng mắt, không khỏi hỏi: "Thế nào?"

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, "Vẫn là cảm ứng không đến."

"Bốn người này rốt cuộc chạy đi đâu? Bọn họ không phải là tiến truyền thừa điện đi?" Thượng Quan Huyền Ý lung tung suy đoán nói, chỉ mong bọn họ hay

là bị người trói đi. Rốt cuộc bọn họ tiến vào thời điểm chính là nghe tiện nghi sư tôn nói qua, nơi này chính là có tà tu ma tu.

Thượng Quan Huyền Ý còn không biết, hắn tùy tiện vừa nói, lại chân tướng.

Xa ở bên kia một cái hắc động.

Trong hắc động, có vô số nhà tù, nhà tù trung giam giữ rất nhiều tu sĩ.

Mà bị Tiêu Lăng Hàn hai người nhớ thương Sở Mục Thần bốn người vừa lúc cũng ở trong đó.

Bốn người ở truyền thừa điện tu luyện 20 năm, đi thời điểm còn đem truyền thừa trong điện mặt bảo vật thu quát đi rồi.

Này hết thảy ít nhiều có Chung Ly Cô Minh, bằng không liền bốn người không một cái hiểu trận tình huống, liền tính bọn họ thấy được bảo vật, cũng lấy không được.

Hiện giờ bốn người tu vi đều đã tới Luyện Hư hậu kỳ.

Bốn người bị truyền tống ra tới không bao lâu, liền gặp được ma tu.

Bởi vì một con yêu thú, hai bên nổi lên tranh chấp, tuy rằng sau lại Sở Mục Thần bọn họ thắng, nhưng lại làm ma tu bên kia người chạy hai cái.

Bởi vì bốn người phân không rõ phương hướng, chỉ có thể tùy tiện tuyển một phương hướng đi tới.

Cũng là bốn người xui xẻo, mỗi lần ở cảm ứng Tiêu Lăng Hàn vị trí khi, người khác ở Long Ngọc không gian trung.

Cứ như vậy, bốn người trong lúc vô tình đi vào ma tu địa bàn.

Vừa mới bắt đầu, bọn họ cũng không biết chính mình thân ở nơi nào, cũng không biết những người đó là ma tu, chỉ cảm thấy bọn họ trên người hơi thở cùng chính mình đám người không giống nhau.

Không đợi bốn người thăm dò nơi đây là tình huống như thế nào, bọn họ liền gặp được lần trước chạy trốn hai cái ma tu. Hiện tại bọn họ ở nhân gia địa bàn, vì thế bốn người thành công bị bắt.

Cho nên bọn họ hiện tại mới có thể bị nhốt ở cái này trong hắc động.

Cái này hắc động bên trong tất cả đều là ma khí, tu luyện linh khí tu sĩ ở bên trong đừng nói tu luyện, có thể bảo đảm không cho ma khí nhập thể liền không tồi.

Tuy rằng Sở Mục Thần bốn người bị bắt, bất quá bốn người tạm thời không có sinh mệnh nguy hiểm.

Bên này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người phát hiện bọn họ tựa hồ đi vào yêu thú địa bàn, nguyên nhân vô hắn, bọn họ đã thực liền không có gặp qua những người khác.

Bất quá này cũng làm hai người thu hoạch không ít tiên thạch.

Phi ở không trung Tiêu Lăng Hàn đột nhiên ngừng lại.

“Có tình huống?” Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn dừng lại, lập tức hỏi.

“Có điểm tình huống, phía trước là một con cửu cấp yêu thú địa bàn.” Tiêu Lăng Hàn gật đầu đáp, hắn thần thức đảo qua một con liệt thiên giáp.

Liệt thiên giáp thân bị màu nâu chất sừng vảy, giống như khôi giáp, trừ phần đầu, bụng cùng tứ chi nội sườn có thô mà ngạnh sơ mao ngoại, lân giáp gian cũng có trường mà ngạnh hi mao.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 455

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 455 Huyền Ý bị thương

Liệt thiên giáp toàn dài chừng 3 mét liệt thiên giáp, đầu tiểu trình hình nón trạng; mõm trường vô xỉ; mắt tiểu mà viên, tứ chi thô đoản, năm ngón chân cụ cường trảo.

Lúc này nó đang ở chính mình sào huyệt trung ngủ.

"Cửu cấp yêu thú!" Thượng Quan Huyền Ý bất tri giác mà nuốt nuốt nước miếng, hai người ở bên trong này trải qua hảo chút địa phương, này vẫn là bọn họ lần đầu tiên đụng tới cửu cấp yêu thú.

"Chúng ta là đường vòng, vẫn là đi đánh cướp nó?" Tiêu Lăng Hàn chợt hỏi, kỳ thật hắn là muốn đi đánh cướp liệt thiên giáp.

Liệt thiên giáp có thể đào huyệt động, đào thành động, kia nó huyệt động nhất định có không ít thứ tốt.

Chỉ là ngẫm lại, Tiêu Lăng Hàn liền tâm động không thôi. Hiện giờ bọn họ tìm được tiên thạch, còn không đủ để làm Thượng Quan Huyền Ý đột phá đến Đại Thừa hậu kỳ đỉnh.

Thượng Quan Huyền Ý nghe được Tiêu Lăng Hàn như vậy hỏi, cũng có chút tâm động. Bất quá, ngay sau đó lại nghĩ đến chính mình hiện tại tu vi, nếu là đi theo Tiêu Lăng Hàn cùng đi nói, phỏng chừng chỉ biết kéo hắn chân sau.

Chính mình không thể đi, nếu là làm Tiêu Lăng Hàn một người đi, Thượng Quan Huyền Ý cũng không yên tâm.

Duy nhất biện pháp chính là hai người đều không đi. "Lăng Hàn, nếu không tính, chúng ta đối phó bát cấp yêu thú ổn đánh ổn thắng, cửu cấp sợ là có điểm huyền."

"Ngươi sợ kéo ta chân sau?" Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hỏi, Thượng Quan Huyền Ý tâm tư hắn tất nhiên là liếc mắt một cái liền đã nhìn ra, rõ ràng chính hắn cũng thực động tâm.

Thượng Quan Huyền Ý sửng sốt một chút, "Ngạch...... Có điểm."

Gia hỏa này thật là, chính mình biết là được, làm gì muốn nói ra tới.

"Sợ cái gì, chúng ta buổi tối chờ liệt thiên giáp đi ra ngoài săn thú, lại đi." Nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp mang theo Thượng Quan Huyền Ý dừng ở trên mặt đất.

Nơi này ly liệt thiên giáp có điểm xa, ly nó địa bàn ít nhất có mấy ngàn đến một vạn mễ. Cho nên hai người ở bên này chờ, tuyệt đối sẽ không bị liệt thiên giáp phát hiện.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn còn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này hiện tại liền muốn đi, cho nên ngay từ đầu chính là hắn hiểu lầm?!

Lập tức hai người ở một cái dưới tàng cây tu chỉnh, thuận tiện chờ đợi ban đêm tiến đến.

Thực mau màn đêm buông xuống, Tiêu Lăng Hàn thần thức vẫn luôn chú ý liệt thiên giáp động tĩnh, cũng không biết nó đêm nay có thể hay không đi ra ngoài săn thực.

Thượng Quan Huyền Ý dựa vào Tiêu Lăng Hàn trên vai, nhắm hai mắt, cảm giác được gió nhẹ thổi qua khuôn mặt, mơn trớn ngọn tóc, cuối cùng phiêu hướng về phía phương xa.

Cảm giác được trên vai truyền đến trọng lượng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ôm quá Thượng Quan Huyền Ý vai. Hai người song song ngồi, ai cũng không nói chuyện, lẳng lặng hưởng thụ giờ khắc này yên tĩnh hai người thời gian.

Hai người gắn bó hình ảnh, là như thế hài hòa, đáng tiếc không ai thấy.

Thực mau liền đến đêm khuya, thấy liệt thiên giáp như cũ không có động tĩnh, Tiêu Lăng Hàn thậm chí đều tại hoài nghi nó đêm nay có phải hay không không đi đi săn.

"A!" Thượng Quan Huyền Ý ngáp một cái, thiếu chút nữa liền ngủ rồi. "Liệt thiên giáp vẫn là huyệt động bên trong sao?"

"Ân, phỏng chừng đêm nay nó là sẽ không đi ra ngoài, muốn ngủ liền dựa vào ta trên đùi mị trong chốc lát." Tiêu Lăng Hàn thấy hắn đôi mắt hơi hợp, ngáp liên miên, hướng thiên canh giờ này, bọn họ xác thật đã ngủ. Khả năng dưỡng thành thói quen, chỉ cần bọn họ không tu luyện, vừa đến buổi tối đều sẽ ngủ. Hiện tại bọn họ lại không tu luyện, làm ngồi, xác thật nhàm chán.

Thượng Quan Huyền Ý lười biếng mà nói: "Nói không chừng liệt thiên giáp lập tức liền phải đi ra ngoài kiếm ăn, vừa rồi nó chỉ là ngủ rồi."

Thượng Quan Huyền Ý nói âm vừa ra, liệt thiên giáp thật đúng là liền đứng lên, nó đầu tiên là duỗi thân một chút bốn con, tại chỗ hoạt động một chút, mới đi ra huyệt động.

Đừng nhìn nó chân đoản, nhưng nó đi lại rất mau, chẳng được bao lâu liền ở cây số ở ngoài.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía dựa vào chính mình trên vai vô tri vô giác Thượng Quan Huyền Ý, trong mắt xẹt qua một tia nghi hoặc.

Hắn như thế nào cảm giác tức phụ nhi này miệng, nói cái gì liền linh cái gì?

Trước kia chỉ là linh hư, hiện tại liền tốt cũng bắt đầu linh nghiệm.

Tức phụ nhi này miệng có phải hay không khai quá quang?

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ liền không có không ngủ, vẫn luôn nhắm hai mắt chợp mắt. Phát giác chính mình nói lời nói sau, Tiêu Lăng Hàn cũng không hồi chính mình.

Cảm giác được hắn ánh mắt chăm chú nhìn, mở mắt ra, nghi hoặc mà nâng ngôn nhìn về phía hắn.

"Làm sao vậy Lăng Hàn?"

"Thật đúng là bị ngươi nói trúng rồi."

"A?"

"Liệt thiên giáp mới ra đi kiếm ăn đi."

"Kia còn chờ cái gì? Tận dụng thời cơ thất không hề tới, nhanh lên." Nói, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng lên, thuận tiện duỗi tay kéo lão thần khắp nơi Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra tam trương liễm tức phù, ở hai người trên người các dán một trương, Phệ Linh Thử trên người cũng dán một trương. Để tránh đợi lát nữa đem tự thân hơi thở, lưu tại liệt thiên giáp huyệt động, bị nó thiên lí truy sát.

Không bao lâu, hai người một chuột liền tới đến liệt thiên giáp huyệt động trung.

So với mặt khác yêu thú liệt thiên giáp huyệt động sạch sẽ nhiều, hơn nữa nơi này còn không có mùi lạ.

【 đi bên trái. 】 Phệ Linh Thử ở Thượng Quan Huyền Ý trên vai vì hai người chỉ lộ.

Đi rồi hai phút, Phệ Linh Thử lại truyền âm nói: 【 hướng hữu. 】

Hai người theo lời hướng bên phải ngã rẽ đi đến.

Thực mau hai người liền đi tới cuối, cuối có một cái huyệt động, nhìn qua như là một phòng.

【 linh khí nồng đậm bảo vật liền ở bên trong. 】 Phệ Linh Thử chỉ vào cái kia phòng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng nhau đi vào, vào nhà liền nhìn đến một đống tiên thạch, còn có vài cọng khô khốc linh thảo. Dù sao một gian nhà ở phóng đầy đồ vật, còn có một ít tạm thời không biết là cái gì.

Nhìn đến kia hai cây đã khô khốc linh thảo, Tiêu Lăng Hàn thầm mắng liệt thiên giáp là cái bại gia tử, rốt cuộc kia vài cọng linh thảo đều là cửu cấp. Bởi vì bị liệt thiên giáp tùy ý phóng, hiện giờ mặt trên dược hiệu cùng với linh khí đều xói mòn.

"Đây là cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý nhặt một viên xám xịt hạt châu, nghi hoặc nói.

"Trước mặc kệ nó là cái gì, phàm là cảm giác không tồi đồ vật đều thu hồi, tốc độ đến nhanh lên, miễn cho liệt thiên giáp đã trở lại." Tiêu Lăng Hàn cũng không ngẩng đầu lên mà nói.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn vừa rồi liền tùy tiện phun tào một chút, căn bản không hỏi Tiêu Lăng Hàn.

Thực mau hai người đem trong phòng đồ vật thu quát đi hơn phân nửa, dư lại đều là tốt hơn xem không còn dùng được đồ vật.

Hai người lần này chuyến đi này không tệ, thu hoạch tràn đầy.

Thực mau hai người liền đi ra liệt thiên giáp huyệt động, về phía tây phương bắc phi hành mấy ngàn mét khoảng cách, rời xa liệt thiên giáp địa bàn, hai người mới dừng lại tới, tìm cái vô yêu thú sơn động cư trú.

Mới vừa ở sơn động ngồi xuống, Thượng Quan Huyền Ý liền tưởng đem vừa rồi thu hoạch lấy ra tới nhìn, Tiêu Lăng Hàn lại ngăn trở hắn.

"Hiện tại đừng nhìn, chờ chúng ta rời xa liệt thiên giáp, lại xem, miễn cho bị nó theo khí vị đi tìm tới."

"Hành đi, ta chính là tò mò cái kia hạt châu là cái gì? Ta cảm thấy nó đối với ngươi hữu dụng."

Biết Tiêu Lăng Hàn nói có lý, Thượng Quan Huyền Ý đành phải thu hồi chính mình lòng hiếu kỳ.

"Trước nghỉ ngơi đi, chờ hừng đông chúng ta liền rời đi." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai cái đệm hương bồ,

Hiện tại bên ngoài đều là yêu thú, bọn họ nếu là hiện tại liền rời đi, khác không nói, nếu là gặp phải liệt thiên giáp kia bọn họ chính là chui đầu vô lưới.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ngay tại chỗ khoanh chân đả tọa, bọn họ chỉ là thiển trình tự mà tu luyện, chỉ cần có điểm động tĩnh, hai người liền sẽ tỉnh, hơn nữa như vậy sẽ không tẩu hỏa nhập ma.

Thiên vẫn là xám xịt một mảnh khi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bên tai liền nghe được "Oanh" một tiếng, như là sơn thể sập thanh âm.

Hai người lập tức từ tu luyện trung tỉnh lại.

"Cái gì thanh âm?"

Tiêu Lăng Hàn lập tức thả ra thần thức đi xem xét, chẳng được bao lâu, hắn liền nhìn đến bạo nộ liệt thiên giáp đúng là không ngừng đụng phải sơn thể.

Xem đến hắn khóe miệng đều không khỏi mà trừu trừu, gia hỏa này không nghĩ tìm đầu sỏ gây tội, cư nhiên ở nơi đó lấy núi đá xì hơi.

Thu hồi thần thức, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý chính tò mò mà nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn lắc đầu bật cười nói: "Là liệt thiên giáp đâm sơn thể khi, sơn thể sụp đổ phát ra thanh âm."

"A! Gia hỏa này tinh lực thật tốt."

"Thiên không sai biệt lắm mau sáng, chúng ta thu thập một chút, lập tức rời đi." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền đứng dậy chuẩn bị đem sơn động bên ngoài trận pháp triệt rớt.

Ba ngày sau.

"Oanh" một tiếng, một con thật lớn băng tuyết cự tích ngã vào tuyết địa thượng, lộ ra nó phía sau Tiêu Lăng Hàn.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn khuôn mặt lạnh lùng, một thân bạch y theo gió lay động, một mình lập giữa không trung trung, trong tay cầm một phen mang huyết kiếm, quanh thân sát khí cơ hồ muốn ngưng vì thực chất.

Cảm giác được băng tuyết cự tích đã không có một tia sinh lợi, hắn mới thu hồi kiếm, một cái xoay người phi rơi xuống trên mặt đất.

Nơi đó, Thượng Quan Huyền Ý đang nằm trên mặt đất, hắn màu tím pháp y đã biến thành thâm tử sắc, chung quanh trắng tinh tuyết cũng bị nhuộm thành chói mắt màu đỏ.

Tiêu Lăng Hàn đi mau hai bước đi vào bên cạnh hắn, ngồi quỳ trên mặt đất, nhẹ nhàng nâng dậy hắn, làm hắn nằm ở chính mình trong lòng ngực.

Hai người ba ngày trước rời đi cái kia sơn động sau, liền một sớm Tây Bắc phương phi hành. Trên đường nhưng thật ra không có gặp được nguy hiểm, thực thuận lợi mà đi vào này phiến tuyết vực.

Lúc ấy Tiêu Lăng Hàn thần thức cũng không có phát hiện phụ cận có bất luận cái gì yêu thú, liền ở hai người vừa nói vừa cười gian, băng tuyết cự tích đột nhiên xuất hiện. Một cái vẫy đuôi liền triều hai người ném lại đây, Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu đang ở cùng Tiêu Lăng Hàn nói chuyện, vừa vặn thấy như vậy một màn. Hắn không chút nghĩ ngợi liền trực tiếp đem Tiêu Lăng Hàn đẩy đến một bên, mà chính hắn lại bị băng tuyết cự tích vững chắc trừu bay đi ra ngoài.

Kia chỉ băng tuyết cự tích chẳng những là băng thuộc tính, nó vẫn là một con cửu cấp thả rất biết che giấu hơi thở yêu thú. Bằng không nó cũng không có khả năng né tránh Tiêu Lăng Hàn thần thức tra xét.

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng thường xuyên luyện thể, nhưng hắn rốt cuộc còn chỉ có Đại Thừa hậu kỳ tu vi, sao có thể cùng một con cửu cấp yêu thú chống chọi. Bị vững chắc trừu trung, hắn ngũ tạng lục phủ đều di vị, lúc ấy cả người liền hôn mê qua đi.

Tiêu Lăng Hàn bị Thượng Quan Huyền Ý đẩy đến một bên, chờ hắn quay người lại, liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý bị trừu phi, hung hăng quăng ngã ở trên mặt tuyết hình ảnh.

Hắn khóe mắt muốn nứt ra, cảm giác trái tim ở kia một khắc tựa hồ đều đình chỉ nhảy lên.

Không làm hắn tưởng, trực tiếp thuấn di đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh.

Nhìn đến mặt đất những cái đó bị máu tươi nhiễm hồng tuyết, hồng như vậy chói mắt, thứ Tiêu Lăng Hàn hai tròng mắt phát đau.

Hắn vươn run rẩy đôi tay, đem đã hôn mê quá khứ Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng nâng dậy tới dựa vào trên người mình.

Ngay sau đó liền đáp thượng cổ tay hắn, vì này kiểm tra thương thế.

Phát hiện hắn bị nghiêm trọng nội thương, Tiêu Lăng Hàn trong lòng độn đau, lập tức từ Long Ngọc không gian trung tháo xuống một tiểu khối bảy màu linh chi uy đến trong miệng hắn.

Bởi vì bảy màu linh chi bên trong giàu có nồng đậm linh khí cùng với sinh cơ, còn có kỳ lạ trị liệu công hiệu. Băng tuyết cự tích giống như là ngửi được mùi tanh miêu, bay thẳng đến hai người đi tới, hơn nữa còn không dừng mà phát ra công kích, một đôi mắt tham lam mà nhìn hai người.

Tiêu Lăng Hàn nguyên bản là muốn mang Thượng Quan Huyền Ý rời đi nơi này, chờ hắn đem thương dưỡng hảo lại nói.

Kết quả kia chỉ đáng chết băng tuyết cự tích không thuận theo không buông tha, này đã có thể chọc giận ở vào bùng nổ bên cạnh Tiêu Lăng Hàn.

Vốn dĩ hắn liền oa một bụng hỏa, bị băng tuyết cự tích công kích, tức phụ nhi đem hắn đẩy ra chính mình lại bị như vậy trọng thương. Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn như thế nào tiêu tan, hắn tình nguyện bị thương nặng người là hắn, cũng không hy vọng Thượng Quan Huyền Ý chịu một chút thương.

Ngay sau đó Tiêu Lăng Hàn thuấn di đem Thượng Quan Huyền Ý mang xa chút, làm Thiên Ti Đằng cùng Phệ Linh Thử bảo hộ hắn, xoay người liền cùng băng tuyết cự tích đánh lên.

Bởi vì hắn trong lòng tức giận giá trị đạt tới đỉnh núi, động khởi tay tới tàn nhẫn lại bạo lực, hắn một người chỉ dùng một canh giờ liền giết băng tuyết cự tích.

Cúi đầu nhìn đến nằm ở chính mình trong lòng ngực sắc mặt tái nhợt Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng hôn hôn hắn giữa mày.

"Chúng ta trước tìm cái an toàn chút địa phương, lại chậm rãi chữa thương."
Nói, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý chặn ngang ôm lên.

Liền ở hắn chuẩn bị dùng thuấn di rời đi thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý lại duỗi tay ra một bàn tay, kéo kéo hắn tay áo.

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu, nghi hoặc mà nhìn hắn, thấy hắn lúc này đã mở hai mắt, "Huyền Ý, làm sao vậy? Là nơi nào không thoải mái sao?"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 456

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 456 địa lão thiên hoang

Thượng Quan Huyền Ý cố sức mà lắc đầu, “Vừa rồi công kích ta yêu thú có phải hay không đã bị ngươi giết chết?”

“Yên tâm, nó đã chết không thể lại chết, sẽ không lại thương đến ngươi.”

“Kia nó thi thể đâu?”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tức phụ nhi bị như vậy trọng thương, cư nhiên còn nhớ thương băng tuyết cự tích thi thể!

“Ngươi là muốn dùng nó trên người tài liệu tới luyện khí?”

“Ân, nó trên người mỗi một cái bộ kiện ta đều phải dùng để luyện khí, nhất định vật tẫn kỳ dụng, không lãng phí chút nào.” Thượng Quan Huyền Ý nghiến răng nghiến lợi mà nói, trong lòng đã bắt đầu tính toán, đến lúc đó muốn luyện chế một ít thứ gì.

Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý đi vào băng tuyết cự tích thi thể bên, trực tiếp dùng thần thức bao vây lấy thật lớn thi thể thu vào không gian giới tử trung.

“Hiện tại có thể đi tìm địa phương chữa thương đi?”

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý vừa lòng gật gật đầu: “Ân, đi thôi.”

Thực mau hai người liền tìm đến một cái ngầm sào huyệt, nghĩ đến nơi này hẳn là băng tuyết cự tích chỗ ở.

“A ~~ đau ~~ nhẹ điểm ~~ a ~~”

“Ta tận lực nhẹ chút, lại đau, ta cho ngươi thổi thổi, yên tâm, sẽ không đem ngươi làm đau.”

“Ngô ~~ a! Ngươi không nói nhẹ điểm sao? Ngươi cái đại kẻ lừa đảo.”

“Liền đau một chút, mặt sau liền sẽ không đau, ngươi phải tin tưởng ta.”

“Ta tin ngươi cái quỷ, ngươi liền không thể nhanh lên sao?”

“Xương cốt đều sai vị, ta không sờ một chút, vạn nhất tiếp sai rồi, làm sao bây giờ?”

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục kêu đau, Tiêu Lăng Hàn nói tiếp: “Xương cốt tiếp hảo liền không đau, chờ hạ ta giúp ngươi đem trong cơ thể bảy

màu linh chi dược hiệu hóa giải khai, trên người của ngươi xương cốt chỉ cần hai ngày là có thể trường hảo.”

“Như thế nào đột nhiên liền biến kiều khí đâu?” Tiêu Lăng Hàn lại nhỏ giọng nói thầm một câu.

“Ngươi vừa mới đang nói cái gì?”

“Không có gì, chính là tưởng cùng ngươi nói về sau có nguy hiểm đừng đem ta đẩy ra, chính mình đi thừa nhận. Ta da dày thịt béo, so ngươi khiêng tấu, về sau ngươi có thể lấy ta đương thịt người thuẫn.”

Thượng Quan Huyền Ý lãnh” hừ” một tiếng, thở dài nói: “Ai! Ta khi đó cũng không biết là kia căn thần kinh trừu phong, như thế nào đem liền đem ngươi đẩy ra đâu? Sớm biết rằng khiến cho ngươi che ở ta phía trước, ít nhất hiện tại nằm người nên là ngươi.”

Ngoài miệng nói như vậy, trong lòng cũng hiểu được, chẳng sợ lại có trăm ngàn lần, chính mình cũng sẽ làm ra tương đồng hành động.

Tin tưởng nếu là lúc ấy nhìn đến nguy hiểm người là Tiêu Lăng Hàn, hắn cũng sẽ không chút do dự đẩy ra chính mình.

“Hừ, lần sau nhớ rõ đừng chính mình một cái cậy mạnh là được.”

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ mà lắc đầu, tức phụ nhi rõ ràng là khẩu thị tâm phi, nếu là thật sự có nguy hiểm xác định vững chắc lại sẽ đem chính mình đẩy ra.

Giúp hắn đem phía sau lưng xương cốt tiếp hảo sau, lại uy hắn ăn một viên Tục Cốt Đan.

“Hiện tại ta vì ngươi hóa giải dược hiệu.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý nâng dậy tới khoanh chân ngồi xong, theo sau chính hắn khoanh chân ngồi vào tới rồi Thượng Quan Huyền Ý phía sau. Đôi tay đặt ở hắn phía sau lưng, một bên vì hắn hóa giải dược lực, một bên dùng hết linh khí vì hắn chữa trị trong cơ thể thương thế.

Có bảy màu linh chi vị này chữa thương thánh dược, lại có Tiêu Lăng Hàn quang linh khí phụ trợ, hai ngày sau, Thượng Quan Huyền Ý liền khôi phục như lúc ban đầu.

Thượng Quan Huyền Ý chém ra nắm tay, trong miệng nhắc mãi: “Hắc, hắc, hắc.”

“Ngươi đang làm gì?” Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý vừa vặn tốt, liền ở có điểm đắc ý vênh váo.

“Luyện quyền a, ngươi không phải thấy sao?”

Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hiện tại hắn thương thế hảo, đương nhiên là muốn hoạt động một chút tay chân.

Hắn còn nhớ rõ ngày đó chính mình bị trừu phi, rõ ràng ý thức là thanh tỉnh, chính là không động đậy.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn như là một cái sát thần giáng thế, cứ việc kia chỉ băng tuyết cự tích cấp bậc so với hắn cao, như cũ bị hắn đè nặng đánh.

Trong lòng đã lo lắng, lại sùng bái.

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, gia hỏa này thương vừa vặn tốt, luyện cái gì quyền pháp! Không khỏi phân trần trực tiếp đem hắn chặn ngang bế lên tới, triều một bên giường đi đến.

“A! Ngươi làm gì?” Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn đột nhiên công chúa ôm, theo bản năng kinh hô một tiếng, chạy nhanh duỗi tay ôm cổ hắn.

“Lại tu dưỡng 10 ngày, mặc kệ ngươi là đi luyện quyền pháp, vẫn là lên trời xuống đất, ta đều mặc kệ ngươi. Nhưng là, hiện tại ngươi cần thiết hảo hảo đãi ở trên giường.” Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt, không dung cự tuyệt nói.

“Ta thật sự đã tốt không thể lại hảo, không được chính ngươi nhìn một cái.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình tay phải duỗi đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, làm hắn kiểm tra thân thể của mình.

“Không được, ngươi phía sau lưng xương cốt mới vừa trường hảo, cần thiết tu dưỡng 10 ngày.” Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý tay thả lại đi, không đi kiểm tra.

Hắn đương nhiên biết Thượng Quan Huyền Ý hiện tại thân thể đã hảo. Rốt cuộc đây là ở Tu chân giới, có bảy màu linh chi này vị chữa thương thánh dược ở, lại trọng thương đều có thể chữa khỏi. Nhưng trên người xương cốt xác thật là một lần nữa trường hảo, tạm thời không nên động võ.

“Ta lại không phải búp bê sứ, một chạm vào liền toái.” Thượng Quan Huyền Ý nhỏ giọng nói thầm nói.

10 ngày liền 10 ngày đi, không tính thật lâu.

Phỏng chừng là bởi vì chính mình lúc ấy nhìn thương trọng, đem Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này cấp dọa tới rồi.

Nghĩ thông suốt sau, Thượng Quan Huyền Ý cũng không hề rối rắm, thành thành thật thật mà nằm ở trên giường, chờ Tiêu Lăng Hàn mỗi ngày đều cho chính mình làm tốt ăn.

Xem ra chính mình cái này thương chịu cũng không lỗ, ít nhất ăn thật nhiều bình thường Tiêu Lăng Hàn không có thời gian làm mỹ thực.

10 ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý một chút giường, liền mang theo Phệ Linh Thử bắt đầu ở cái này huyệt động trung thăm dò lên.

Mấy ngày nay Phệ Linh Thử vẫn luôn đều bồi ở Thượng Quan Huyền Ý bên người, nào cũng không có thể đi. Nó trách nhiệm chính là giám sát Thượng Quan Huyền Ý, không cho hắn nơi nơi đi.

Kỳ thật vừa đến cái này huyệt động nó liền phát hiện có vài chỗ linh khí đặc biệt nồng đậm địa phương, nhưng đại phôi đản khi đó liền cùng cái hỏa dược giống nhau, một chút chuẩn tạc, nó chỉ có thể đem tò mò đè ở đáy lòng.

Tiêu Lăng Hàn nơi nào không biết thất Phệ Linh Thử tiểu tâm tư, hắn chính là cố ý theo Phệ Linh Thử không chuẩn nó đi tầm bảo. Vì chính là chờ Thượng Quan Huyền Ý thương hảo, hảo cùng đi.

【 chủ nhân, phía trước có cái băng thuộc tính bảo bối đặc biệt thích hợp ngươi. 】 Phệ Linh Thử đứng ở Thượng Quan Huyền Ý đầu vai, chỉ vào phía trước, hưng phấn mà nói.

Thượng Quan Huyền Ý theo Phệ Linh Thử chỉ vào phương hướng nhìn lại, nơi đó cái gì đều không có, chỉ có một mặt trống trơn tường băng.

"Tham ăn quỷ, ngươi xác định đồ vật ở nơi đó?" Nói Thượng Quan Huyền Ý triều kia mặt tường đi đến.

【 thật sự có, ta chính là một con có được thượng cổ huyết mạch Phệ Linh Thử. Chủ nhân, ngươi phải tin tưởng ta thiên phú bản lĩnh. 】 chính mình cư nhiên bị hoài nghi, Phệ Linh Thử lời thề son sắt mà nói.

"Đừng kích động, ta liền tùy tiện nói nói mà thôi."

Đi vào tường băng biên, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay sờ sờ, chỉ cảm thấy kia tường băng dị thường lãnh, có loại lãnh thấu xương tủy cảm giác.

"Như thế nào như vậy lãnh."

【 có bảo bối, độ ấm thấp không phải thực bình thường sao? 】 Phệ Linh Thử ông cụ non truyền âm nói, một bộ Thượng Quan Huyền Ý kiến thức thiển bạc bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý nghe ê răng, nắm tay còn có chút ngứa.

Hắn đây là bị chính mình khiết ước thú cấp trào phúng.

Hảo tưởng cho nó một quyền, chính là không biết nó có thể hay không thừa nhận trụ?

Cẩn thận tưởng tượng, nếu là đem nó đả thương, ra đan dược cho nó chữa thương người chính là chính mình.

Kia chính mình không phải mệt lớn!

Loại này lỗ vốn mua bán tuyệt đối không thể làm.

Phệ Linh Thử vẫn là một bộ đắc ý dào dạt biểu tình, hoàn toàn không biết Thượng Quan Huyền Ý giờ phút này chỉ nghĩ cho nó một quyền.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt tường băng, không cấm nhăn lại mày.

Phệ Linh Thử nghi hoặc truyền âm: 【 chủ nhân, ngươi đây là ở tự hỏi nhân sinh? 】

Duỗi tay nhắc tới Phệ Linh Thử, Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt lạnh lùng mà nhìn nó, thật sự hảo tưởng cho nó một quyền, bất quá cuối cùng vẫn là nhịn xuống. "Ta là suy nghĩ nên như thế nào thông qua này mặt tường băng, ngươi không phải nói bảo bối ở bên trong này sao?"

【 đơn giản như vậy vấn đề, còn cần tưởng? Trực tiếp đem tường băng đánh nát không phải được rồi? 】 Phệ Linh Thử khinh bỉ nói, chính mình cái này chủ nhân như thế nào càng ngày càng xuẩn.

Nhìn Phệ Linh Thử kia khinh bỉ đôi mắt nhỏ, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đem nó ném đi ra ngoài. "Tham ăn quỷ, đi đem Lăng Hàn kêu lên tới."

Nếu có thể trực tiếp đem tường băng đánh nát, hắn còn cần đứng ở chỗ này tự hỏi sao?

Phệ Linh Thử gia hỏa này thật đúng là đứng nói chuyện không eo đau, vạn nhất vách tường đánh nát sau, chỉnh mặt tường đều sụp xuống. Kia bảo bối không phải bị chôn ở bên trong, kia hắn chẳng phải là làm một kiện ngu xuẩn sự?

Phệ Linh Thử không nghĩ tới kế đại phôi đản lúc sau, chủ nhân cũng bắt đầu như vậy ném nó.

Bởi vì nơi này là dưới nền đất, bọn họ vừa rồi đi mặt đất đều là băng, Phệ Linh Thử rơi trên mặt đất sau, trực tiếp hoạt đi ra ngoài gần mười mét mới dừng lại. Đầy ngập ủy khuất, còn không có tới kịp kể rõ, bên tai liền truyền đến Thượng Quan Huyền Ý nói.

Đến, nó hiện tại lại thành một cái chạy chân.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Phệ Linh Thử đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên người.

"Ta nghe Phệ Linh Thử nói nơi này có bảo bối?"

"Ân, Phệ Linh Thử tên kia nói ở bên trong này, ngươi nhìn xem bên trong rốt cuộc có cái gì bảo bối."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, ngay sau đó mở ra linh nhãn, màu đen con ngươi lập tức biến thành hoa mỹ màu tím.

Thực mau hắn liền thấy rõ bên trong rốt cuộc có cái gì, hơn nữa này mặt tường không thể dùng bạo lực phá hư, bằng không toàn bộ huyệt động đều sẽ sụp xuống. Băng tuyết cự tích hẳn là cảm ứng được bên trong có bảo vật, mới có thể đem nơi này trở thành nó chính mình huyệt động.

Thấy Tiêu Lăng Hàn con ngươi lại biến trở về màu đen, Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó hỏi: "Thế nào?"

"Bên trong xác thật có bảo vật, thả thích hợp ngươi dùng."

"Rốt cuộc là cái gì?" Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý càng thêm tò mò.

"Chờ nhìn thấy, ngươi liền biết là cái gì. Chúng ta vẫn là trước hết nghĩ biện pháp đi vào lại nói." Tiêu Lăng Hàn thấy hắn cấp khó dằn nổi muốn biết đến bộ dáng, cố tình không nói cho hắn.

Thượng Quan Huyền Ý u oán mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, hắn tuyệt đối là cố ý điếu chính mình ăn uống, thấy chính mình muốn biết, cố tình chính là không nói.

Chói lọi mà khi dễ người!

Nhưng chính mình lại không hề biện pháp.

Nghĩ, dù sao chờ một chút chính mình cũng sẽ biết, không nói liền không nói.

Chợt hỏi: "Ngươi có biện pháp đi vào?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Có là có, bất quá yêu cầu ngươi ra tay hỗ trợ."

"Còn muốn ta hỗ trợ?"

Thượng Quan Huyền Ý lại là vẻ mặt mờ mịt, hắn có lợi hại như vậy sao? Tiêu Lăng Hàn cư nhiên còn cần hắn hỗ trợ!

"Thực mau ngươi sẽ biết." Nói, Tiêu Lăng Hàn vòng qua cao lớn tường băng, đi vào tường băng phía bên phải.

Ngồi xổm xuống, trên tay bám vào một tầng băng linh khí, duỗi tay một hút, trực tiếp ở trên tường băng hút ra mấy khối kem gói. Sau đó lấy ra hai khối tiên thạch bỏ vào vừa rồi phóng kem gói địa phương, cuối cùng mới lại đem kem gói ấn đi lên.

Thượng Quan Huyền Ý không biết Tiêu Lăng Hàn muốn làm gì, bất quá lại là vẫn luôn nhìn hắn động tác.

Nếu không phải hắn đem kem gói hút ra tới, chính mình đều không biết nơi đó cư nhiên còn có có thể lấy ra kem gói.

Chẳng được bao lâu, hai người liền thấy, vừa rồi vẫn là thường thường vô kỳ tường băng, hiện tại đã bị một tầng kết giới bao vây ở bên trong.

"Ngươi đây là đem trận pháp mở ra?" Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói, hắn đến bây giờ đều còn không có xem hiểu Tiêu Lăng Hàn này phiên thao tác là muốn làm gì?

"Ân, chỉ có đem trận pháp mở ra, chúng ta mới có thể đi vào." Nói, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi vào tường băng bên trái, chỉ vào mặt đất, "Hiện tại liền yêu cầu ngươi hỗ trợ, đem ngươi bản mạng pháp khí đặt ở nơi này."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức gọi ra Càn Khôn Thần Trận Bàn, đặt ở Tiêu Lăng Hàn sở chỉ địa phương.

Phóng hảo sau, hai người liền lẳng lặng chờ đợi lên.

Hai cái canh giờ sau, bốn phía như cũ là im ắng, tường băng cũng không có một tia động tĩnh, Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt rối rắm mà nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Bọn họ có phải hay không muốn ở chỗ này chờ đến địa lão thiên hoang?

Không biết Tiêu Lăng Hàn này lại là ở úp úp mở mở cái gì?

Hỏi hắn đâu, hắn chỉ nói chờ.

"Lăng Hàn, ngươi có thể hay không cấp cái lời chắc chắn, chúng ta rốt cuộc phải đợi bao lâu? Hiện giờ chúng ta đã đợi hai cái canh giờ."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 457

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 457 bốn người cảnh ngộ

“Mới hai cái canh giờ mà thôi, muốn thứ tốt liền phải có kiên nhẫn.” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cạo cạo mũi hắn.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn nơi nào là không có kiên nhẫn, hắn chỉ là muốn biết một cái tinh chuẩn thời gian mà thôi.

Còn có, nghe Tiêu Lăng Hàn trong lời nói ý tứ, bậc này đãi tựa hồ còn có thật lâu.

Hắn như thế nào có loại xa xa không hẹn cảm giác.

Cứ như vậy lại đợi ba ngày, trận pháp như cũ không có gì phản ứng.

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền mang theo Phệ Linh Thử đi địa phương khác tầm bảo, một người một chuột đem toàn bộ huyệt động đều tìm kiếm một lần, tổng cộng tìm được 80 nhiều khối tiên thạch.

Băng tuyết cự tích còn hiểu đến thỏ khôn có ba hang, nó bắt được tiên thạch cũng không đặt ở cùng chỗ. Nếu không có Phệ Linh Thử, hắn đều tìm được nhiều như vậy tiên thạch.

Đương nhiên, có thể được đến nhiều như vậy tiên thạch, Phệ Linh Thử công không thể không, cho nên Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng rất hào phóng mà thưởng Phệ Linh Thử năm khối.

Nhưng đem Phệ Linh Thử cảm động không muốn không muốn, nó cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc lương tâm phát hiện, không hề ngược đãi nó.

Hoan thiên hỉ địa!

Ôm vừa đến tay tiên thạch, Phệ Linh Thử ở tiên thạch thượng lăn qua lăn lại, miễn bàn có bao nhiêu hưng phấn.

“Nó đây là ăn hưng phấn dược?” Tiêu Lăng Hàn nhìn hành động có chút thất thường Phệ Linh Thử, chỉ cảm thấy nó hiện tại liền cùng những cái đó hút phấn người giống nhau.

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng run rẩy một chút, ba phải cái nào cũng được đáp: “Hẳn là, khả năng, đúng không?”

Phệ Linh Thử rõ ràng chính là rất cao hứng mới có thể như vậy, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này là thật sự nhìn không ra, vẫn là cố ý nói cho Phệ

Linh Thử nghe.

Phệ Linh Thử tự nhiên là nghe thấy được hai người đối thoại, bất quá nó vào tai này ra tai kia. Nó biết, đại phôi đản nhất định là ở hâm mộ nó, nó lại được đến chủ nhân lọt mắt xanh. Chủ nhân trừ bỏ thích đại phôi đản, cũng vẫn là thích chính mình.

May mắn Tiêu Lăng Hàn không biết Phệ Linh Thử nội tâm chân thật ý tưởng, bằng không phi lột nó da không thể.

Bởi vì nơi này băng linh khí nồng đậm, mà Tiêu Lăng Hàn lại không nói rốt cuộc phải đợi bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát tại chỗ khoanh chân đả tọa tu luyện lên.

Kỳ thật không phải Tiêu Lăng Hàn không nói, là chính hắn cũng không biết rốt cuộc yêu cầu bao lâu.

Thời gian phỏng tựa một cái thẳng tắp, không có khởi điểm, cũng không chung điểm.

Không biết qua bao lâu, khoanh chân ngồi dưới đất Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở mắt ra.

Giương mắt liền nhìn đến trên tường băng xuất hiện một phiến môn, hắn lập tức đứng dậy.

Một bên Thượng Quan Huyền Ý hình như có cảm ứng, cũng mở mắt ra.

“Di, cư nhiên xuất hiện một phiến môn.”

Thượng Quan Huyền Ý tò mò mà nhìn về phía trên tường băng môn, cũng không biết nó là như thế nào xuất hiện. Phía trước này mặt tường băng, rõ ràng liền trọn vẹn một khối, căn bản không giống như là có môn bộ dáng.

“Lăng Hàn, ngay từ đầu ngươi liền biết nơi này sẽ xuất hiện một phiến môn?” Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói, bằng không hắn làm gì kêu chính mình chờ, chờ, chờ!

“Khởi điểm ta cũng chỉ là suy đoán.”

Nghe thấy lời này, Thượng Quan Huyền Ý chỉ là “Ha hả” hai tiếng, rõ ràng không tin Tiêu Lăng Hàn lời nói.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Chính mình rõ ràng nói chính là lời nói thật, tức phụ nhi như thế nào chính là không tin đâu?

Ban đầu hắn dùng linh nhãn cũng chỉ là nhìn đến trên tường băng có kết giới bảo hộ, khi đó môn là thật không có, cũng không biết cửa này là như thế nào xuất hiện.

Bởi vì cái kia trận pháp kết giới đã vượt qua Tu chân giới phạm vi, nếu là làm cho bọn họ hai người tự mình động thủ phá, không biết trăm năm có thể hay không phá vỡ?

Nghĩ đến Càn Khôn Thần Trận Bàn kỳ diệu tác dụng, hắn cũng là ôm thử xem xem tâm thái. Phía trước Thượng Quan Huyền Ý liền đã nói với hắn, nếu là gặp được trận bàn cắn nuốt không được trận pháp, trận bàn sẽ không bị hao tổn, đãi ở trận pháp trung ngược lại có thể giúp nó khôi phục.

Vốn dĩ hắn cho rằng liền tính trận bàn có thể làm được, ít nhất cũng muốn chờ cái mười mấy 20 năm, không nghĩ tới mới ba năm liền thành.

Không hổ là Thần Khí!

Không cấm nghĩ đến, Càn Khôn Thần Trận Bàn ở đỉnh khi, nó lại nên là kiểu gì lợi hại?

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn có chút chờ mong nó khôi phục đến đỉnh khi bộ dáng.

“Chúng ta khi nào mới đi vào?” Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn chỉ là đứng ở trước cửa, cũng không có muốn vào đi tính toán, không cấm ra tiếng hỏi.

Gia hỏa này không phải là lại muốn chính mình chờ đi?

Nói bọn họ phía trước ở chỗ này chờ đã bao lâu?

Tính nhẩm một chút, Thượng Quan Huyền Ý kinh hô: “Chúng ta thế nhưng ở chỗ này đãi ba năm!”

Thấy hắn lúc kinh lúc rống bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói: “Mới ba năm mà thôi, lại không phải thật lâu, lại nói ba năm chờ đợi vẫn là đáng giá, ít nhất chúng ta chúng ta hiện tại có thể đi vào.”

Bên kia ma tu địa giới chỗ.

Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai bốn người đã bị quan bốn năm.

Ngày này, bốn người giống thường lui tới giống nhau, yên lặng mà tu luyện, chống cự ma khí xâm lấn trong cơ thể.

“Này bốn cái cùng nhau.”

Đột nhiên, một cái nam tử thanh âm đem tu luyện trung bốn người đánh thức.

Bốn người mở mắt ra, liền thấy giam giữ bọn họ bốn năm cửa lao ở một trận bạch quang hiện lên sau, cửa lao tự động mở ra.

“Thất thần làm gì, quản sự kêu các ngươi, còn không nhanh lên ra tới?” Một cái diện mạo đáng khinh nam tử, đối bốn người thét to nói.

Bốn người liếc nhau, không biết những người này lại là muốn dẫn bọn hắn đi nơi nào.

Bất quá mặc kệ là đi nơi nào, tổng so ở chỗ này cường, đãi ở chỗ này bọn họ Liên Xuất đi cơ hội đều không có.

Lập tức Sở Mục Thần đi đầu đi ra ngoài, còn lại ba người theo sát sau đó.

Giống như bọn họ bị thả ra còn có mười người tới, mười người tới duy nhất đặc điểm là lớn lên đều không tồi.

Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần bất động thanh sắc mà đối diện giống nhau, hai người đều đoán được một cái khả năng.

Đúng lúc này, ban đầu nói chuyện tên kia nam tử, lấy ra vài cái cấm linh hoàn. Một bộ cao cao tại thượng miệng lưỡi: "Mỗi người một cái, mang lên là có thể đi ra ngoài, không muốn mang liền trở về."

Nhìn đến cấm linh hoàn, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh ba người nháy mắt nghĩ đến không thế nào tốt đẹp qua đi, đặc biệt là Ân Thiên Duệ, hắn chính là mang quá hai lần cấm linh hoàn.

Sở Mục Thần nhìn thấy ba người thần sắc, liền đoán được ba người khẳng định không muốn mang. Nhưng đây cũng là bọn họ duy nhất có thể đi ra ngoài cơ hội, hắn dẫn đầu cầm lấy cấm linh hoàn mang lên.

Mạc Vô Nhai ba người thấy Sở Mục Thần đã mang lên cấm linh hoàn, vô pháp, đành phải không tình nguyện mà đi theo mang lên.

Theo sau một hàng mười mấy người đi theo tên kia lớn lên đáng khinh nam tử đi ra ngoài.

Người này tên là Hà Vệ Kim, phụ trách trông giữ nhà tù trung linh tu.

Đi rồi mười tới phút, đoàn người liền đi ra đen như mực sơn động. Chói mắt bạch quang chiếu người không mở ra được mắt, thích ứng trong chốc lát, ngẩng đầu liền nhìn đến xám trắng không trung. Mọi người đều có một loại đẩy ra mây đen thấy thanh thiên cảm giác, tuy rằng không có ánh mặt trời, nhưng bọn hắn lại cảm thấy thực ấm áp.

Rốt cuộc rời đi giam giữ bọn họ bốn năm địa phương.

"Thất thần làm gì? Nhanh lên đuổi kịp." Hà Vệ Kim trong tay đột nhiên nhiều ra một cái roi, nhìn thấy nếu ai không đi, trên tay roi lập tức liền tiếp đón đi lên.

Mọi người không biết Hà Vệ Kim muốn bọn họ đi nơi nào, nhưng lại không thể không đuổi kịp.

Lại đi rồi mười tới phút, mọi người liền nhìn đến lui tới tu sĩ, lại quay đầu lại, nơi nào còn có bọn họ con đường từng đi qua.

Bọn họ phía trước sở đợi đến địa phương rõ ràng bị một cái trận pháp bao vây ở bên trong.

Những cái đó tu sĩ nhìn thấy Sở Mục Thần đám người trên tay mang cấm linh hoàn, đều dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn bọn họ.

Một hàng mười mấy người lại là không hiểu ra sao, bọn họ hiện tại sở đãi địa phương rõ ràng là một thành trì.

Sở Mục Thần bốn người phía trước liền nghĩ đến thành trì trung đi, nhưng mấy người chính là cùng thành trì hoàn mỹ bỏ lỡ, vẫn luôn không có thể đi vào thành trì.

Bọn họ bốn người biết đến sự tình, nhưng thật ra muốn so Tiêu Lăng Hàn hai người nhiều.

Chủ yếu là Âu Dương Tu Kỳ kỳ lạ trải qua cùng tất cả mọi người không giống nhau, lúc này mới dẫn tới Tiêu Lăng Hàn hai người biết đến tin tức, cùng gặp được tình huống hoàn toàn không giống nhau.

Hiện tại bốn người là như nguyện vào thành, nhưng lại cùng bọn họ tưởng tượng một trời một vực, hơn nữa nơi này tu sĩ giống như đều là ma tu.

Thực mau đoàn người đã bị đưa tới một cái trong viện.

"Mỗi người một phòng, trong phòng có thủy, có quần áo. Cho các ngươi nửa canh giờ, đem chính mình thu thập sạch sẽ. Nếu là không hoàn thành người…… Ha hả." Câu nói kế tiếp chưa nói xong, Hà Vệ Kim đem roi ném trên mặt đất, phát ra" bạch bạch" tiếng vang.

Hiển nhiên là không thu thập người tốt, liền dùng roi hầu hạ.

Nửa canh giờ, nhìn như lâu, bất quá cũng liền một lát sau, bọn họ hiện tại không thể sử dụng linh khí, rất nhiều chuyện làm lên khẳng định không có phương tiện.

Vì thế, Hà Vệ Kim nói âm vừa ra, mười mấy người lập tức làm điểu thú tán.

Ân Thiên Duệ thu thập hảo, liền đi Mạc Vô Nhai phòng, kết quả hắn phát hiện chính mình là cuối cùng một cái đến.

Mạc Vô Nhai ý bảo Ân Thiên Duệ ngồi vào chính mình bên người, mới mở miệng nói: "Đều đến đông đủ, thương lượng một chút chúng ta kế tiếp nên làm cái gì bây giờ."

"Hiện tại chúng ta mang cấm linh hoàn, muốn chạy phỏng chừng cũng đi không xong." Ân Thiên Thịnh duỗi tay giơ giơ lên chính mình thủ đoạn, nói xong còn rất là u oán mà nhìn về phía Sở Mục Thần. Lúc trước chính là hắn đi đầu mang cấm linh hoàn, bọn họ mới đi theo mang.

"Ngốc tử, mang lên cấm linh hoàn tuy rằng không thể dùng linh khí, nhưng là ít nhất ra tới, chỉ cần ra tới liền có cơ hội rời đi." Nói, Sở Mục Thần duỗi tay gõ một chút Ân Thiên Thịnh đầu.

Mạc Vô Nhai tán đồng nói: "Mục Thần nói rất đúng, huống chi chúng ta nếu là tiếp tục đãi cá hi đọc giả ở bên trong, ma khí sớm muộn gì sẽ nhập thể, nếu là không có đuổi ma đan, chúng ta tu vi phỏng chừng cũng đến cùng."

“Các ngươi nói bọn họ muốn cho chúng ta làm cái gì?” Ân Thiên Duệ nhìn mấy người hỏi.

“Còn có thể làm cái gì? Tắm rửa sạch sẽ, ngươi nói có thể làm cái gì?” Mạc Vô Nhai đảo qua Ân Thiên Duệ thân thể, cười như không cười mà nói.

“Không thể nào?” Ân Thiên Duệ không xác định nói, phía trước nhưng thật ra không có liền cảm thấy, bị Mạc Vô Nhai như vậy vừa nói, hắn mới nhớ tới vừa rồi cùng bọn họ cùng nhau bị thả ra người lớn lên đều không kém. “Nếu là sư công hiện tại tỉnh lại thì tốt rồi.”

“Tiền bối có nói qua hắn khi nào tỉnh lại sao?”

“Chưa nói.”

“Thiên Duệ, không sử dụng linh khí, ngươi còn có thể tiến tùy thân không gian sao?”

“Không biết, ta thử xem.” Nói, Ân Thiên Duệ tâm niệm vừa động, người liền biến mất tại chỗ.

Thấy như vậy một màn Sở Mục Thần ba người cuối cùng không như vậy lo lắng, thật sự không được, bọn họ liền trốn đến không gian trung đi, chờ Thiên Tài Thí Luyện mau kết thúc khi trở ra.

“Thịch thịch thịch!”

Nghe thấy tiếng đập cửa, xem ra là nửa canh giờ đã tới rồi.

“Chúng ta đây hiện tại là đi ra ngoài, vẫn là trực tiếp đi ta tùy thân không gian?” Ân Thiên Duệ hỏi, hắn sợ chờ hạ đi ra ngoài phát sinh cái gì biến cố, đem bọn họ tách ra, kia hắn như thế nào thu ba người tiến không gian?

“Trước nhìn xem tình huống lại nói, ngươi tùy thân không gian làm át chủ bài, không đến vạn bất đắc dĩ, có thể không cần liền không cần.”

Nghe thấy Sở Mục Thần nói như vậy, Ân Thiên Duệ đành phải đồng ý.

Ra phòng, bốn người cùng còn lại mười mấy người đi theo Hà Vệ Kim đi ra sân.

Không bao lâu, đoàn người đi qua quái thạch san sát núi giả, hồ sen, xuyên qua núi vây quanh hàm thủy, trải qua đình đài lâu tạ, chuyển qua hành lang. Nơi này kiến trúc tuy rằng thực cũ nát, nhưng loại này kiến trúc phong cách ở Thiên Tài Thí Luyện địa chỉ có một địa phương kiến trúc là cái dạng này, đó chính là Thành chủ phủ.

Cho nên, bọn họ hiện tại ở Thành chủ phủ.

Có thể ở lại vào thành chủ phủ nhân tu vì ít nhất đều là Luyện Hư kỳ, huống chi trải qua vài thập niên, có người tu vi khẳng định đã là Đại Thừa kỳ.

Ở cao thủ nhìn chung quanh Thành chủ phủ, bọn họ có hy vọng chạy đi sao?

Sở Mục Thần bốn người đang xem ra nơi này là Thành chủ phủ sau, đối với có thể rời đi tòa thành trì này đã không ôm hy vọng.

Nghĩ bọn họ vẫn là tìm cái thời gian cùng nhau trốn vào Ân Thiên Duệ tùy thân không gian, tương đối thật sự.

Thành chủ phủ một chỗ yên lặng sân.

Hồ nước biên một tòa đình hóng gió, bàn đá bên đang ngồi một người nam tử, nam tử trước mặt trừ bỏ trà cụ còn phóng một viên màu đỏ cục đá.

Đúng lúc này, kia khối màu đỏ cục đá bỗng nhiên lập loè một chút, tuy rằng không rõ ràng, nhưng lại bị nam tử nhìn vừa vặn.

Nam tử kích động mà cầm lấy màu đỏ cục đá, xoay người liền ra đình hóng gió.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 458

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 458 Thân Đồ công tử

Sở Mục Thần đoàn người mới vừa chuyển qua một cái hành lang, nghênh diện liền đi tới một người nam tử, dẫn đường Hà Vệ Kim nhìn thấy hắn, lập tức hành lễ.

"Gặp qua Thân Đồ công tử."

Hà Vệ Kim trong miệng Thân Đồ công tử tên đầy đủ: Thân Đồ Thạc.

Thân Đồ Thạc lý cũng chưa lý Hà Vệ Kim, bay thẳng đến hắn phía sau đám người đi đến.

Thân Đồ Thạc lấy ra màu đỏ cục đá, mỗi đi ngang qua một người, hắn liền xem một chút trong tay cục đá.

Sở Mục Thần bốn người tự nhiên cũng thấy Thân Đồ Thạc, Thân Đồ Thạc người mặc một thân hắc y, thon dài đĩnh bạt dáng người, một đầu màu đen tóc dài bị phát quan bao vây thúc lên đỉnh đầu, củ ấu rõ ràng ngũ quan, lớn lên tất nhiên là anh tuấn bất phàm.

Thực mau Thân Đồ Thạc liền đi đến Sở Mục Thần bốn người trước mặt, đương hắn đem màu đỏ cục đá đặt ở Sở Mục Thần trước mặt khi, màu đỏ cục đá lập tức phát ra hồng quang, không giống phía trước chỉ là lập loè một chút.

Nhìn thấy một màn này, Thân Đồ Thạc kích động mà muốn đi bắt Sở Mục Thần, chỉ là còn không đợi hắn đụng tới Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh liền đem Sở Mục Thần kéo đến chính mình bên người, Thân Đồ Thạc tay bắt cái không.

Ân Thiên Thịnh cảnh giác mà nhìn Thân Đồ Thạc, gia hỏa này là muốn cùng hắn đoạt nam nhân?

Hừ!

Đừng tưởng rằng lớn lên đẹp, là có thể đem hắn Mục Thần thông đồng đi.

"Thân Đồ công tử chính là bọn họ đắc tội ngài? Ngài xem bọn họ đều là ngũ thiếu gia muốn người, có thể hay không thỉnh ngài khoan dung một vài, dù sao bọn họ cũng sống không được bao lâu." Hà Vệ Kim không kiêu ngạo không siểm nịnh mà nói.

"Ngũ thiếu gia muốn người?" Thân Đồ Thạc híp lại mắt lạnh lùng mà nhìn Hà Vệ Kim, trong mắt một mảnh sương lạnh.

“Hắn, ta muốn.” Thân Đồ Thạc chỉ vào Sở Mục Thần nói.

Còn không đợi Hà Vệ Kim nói chuyện, Ân Thiên Thịnh trước không làm.

“Không được!” Hắn nói năng có khí phách nói, liền biết, người này là tới cùng hắn đoạt nam nhân.

“Ngươi hạt đúc kết cái gì? Một bên đợi đi.” Hà Vệ Kim thấy vậy, ngó Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái, không kiên nhẫn nói.

“Ta nào có hạt đúc kết? Chúng ta là đạo lữ, hắn là ta nam nhân, ta mới không đi một bên đợi.” Ân Thiên Thịnh hiện tại đã quên hắn không thể sử dụng linh khí, đôi tay cắm ở trên eo, trực tiếp cùng Hà Vệ Kim gọi nhịp.

Một màn này xem Sở Mục Thần, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai ba người một trận vô ngữ, đều thế hắn đổ mồ hôi. Thật sợ cái kia Hà Vệ Kim xúc động dưới, trực tiếp ra tay, kia Ân Thiên Thịnh nên xúi quẩy.

Thân Đồ Thạc nhưng thật ra ngoài ý muốn nhìn Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái, trong mắt tràn đầy tán thưởng.

“Ngươi…… Tìm chết!” Hà Vệ Kim ngón tay chỉ vào Ân Thiên Thịnh, sắc mặt trướng đến đỏ bừng.

Nói liền muốn ra tay giáo huấn Ân Thiên Thịnh, lại bị bên cạnh Thân Đồ Thạc nhẹ nhàng vung tay lên liền chắn trở về.

Thấy vậy, Hà Vệ Kim trầm khuôn mặt hỏi: “Thân Đồ công tử là tưởng cùng ngũ công tử là địch?”

“Hừ, ngươi thiếu ở chỗ này châm ngòi ly gián, bọn họ hai cái ta đều phải.” Khi nói chuyện, Thân Đồ Thạc chỉ chỉ Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh hai người.

“Cái gì? Ngươi liền ta cũng cùng nhau muốn!?” Ân Thiên Thịnh khí hai mắt trừng mắt Thân Đồ Thạc, thanh âm đều cất cao hai phân.

Phía trước chỉ là muốn một cái Hà Vệ Kim liền bất đồng ý, hiện tại muốn hai cái, Hà Vệ Kim càng thêm sẽ không đồng ý. “Thân Đồ công tử muốn người nói, chờ ta đem bọn họ đưa đến ngũ công tử nơi đó sau, lại đi vì ngươi tuyển mấy cái lớn lên đẹp cho ngươi đưa qua đi. Hiện tại phiền toái Thân Đồ công tử nhường đường, ngũ công tử đang chờ.”

“Hừ! Ngươi tính cái thứ gì, ngay cả Biện Vĩ bản thân đều không dám như vậy cùng ta nói chuyện.” Khi nói chuyện, Thân Đồ Thạc trực tiếp chế trụ Hà Vệ Kim cổ, đem hắn nhắc lên.

“Ta, ta……” Hà Vệ Kim bị chế trụ cổ, phát ra” uống uống” thanh âm, đôi mắt nhắm thẳng thượng phiên.

Gặp người sắp không khí, Thân Đồ Thạc mới chán ghét mà đem Hà Vệ Kim ném tới một bên.

Thấy Thân Đồ Thạc nhìn qua, Sở Mục Thần chỉ vào Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai, chạy nhanh nói: “Bọn họ hai cái là cùng chúng ta cùng nhau.”

Nhìn ra Thân Đồ Thạc đối chính mình cũng không có ác ý, nói không chừng đây là một cái chuyển cơ, nhìn thân phận của hắn ở Thành chủ phủ hẳn là không thấp. Cho nên Sở Mục Thần tưởng đánh cuộc một phen, nói không chừng bọn họ có thể dựa vào người này thành công rời đi nơi này cũng nói không chừng.

Thân Đồ Thạc gật gật đầu: “Hảo, đuổi kịp.”

Nói xong, Thân Đồ Thạc xoay người muốn đi, Ân Thiên Thịnh nhân cơ hội nói: “Cái kia, ngươi có thể hay không làm hắn trước giúp chúng ta đem cấm linh hoàn cởi bỏ.”

Thân Đồ Thạc cúi đầu nhìn thoáng qua mấy người trên tay mang cấm linh hoàn, theo sau lại quay đầu nhìn về phía Hà Vệ Kim, rõ ràng là làm hắn mở ra cấm linh hoàn.

Hà Vệ Kim sao lại nguyện ý, ánh mắt lập loè một chút, hắn liền nói: “Xin lỗi Thân Đồ công tử, thứ ta bất lực, mở ra cấm linh hoàn chìa khóa không ở ta nơi này.”

Chìa khóa xác thật không ở hắn nơi này, chìa khóa ở phía trước đi nhà tù trúng tuyển người người kia trong tay.

“Vậy dẫn đường.” Thân Đồ Thạc không kiên nhẫn nói, không có chìa khóa hắn cũng mở không ra, tổng không thể kêu bốn người vẫn luôn mang cấm linh hoàn đi.

Hà Vệ Kim trong mắt hiện lên một tia tính kế, nghĩ, nếu ngươi như vậy chướng mắt ngũ công tử, đợi chút tới rồi hắn nơi đó chính mình nhất định phải cáo thượng một cáo.

Đoàn người thực mau liền rời đi tại chỗ.

Không bao lâu, bọn họ liền tới đến một cái tráng lệ lại xa hoa lãng phí sân.

Ra tới tiếp bọn họ người đúng là lúc trước đi tuyển người tên kia quản sự.

Đứng ở trong viện, bên tai loáng thoáng truyền đến nam tử kêu thảm thiết, xin tha, mắng chờ thanh âm.

“Nha, cái gì phong đem Thân Đồ huynh cấp thổi tới?”

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một cái ăn mặc một thân màu xanh ngọc quần áo nam tử đứng ở trong đó một phòng cửa, vừa rồi thanh âm chính là từ hắn phía sau trong phòng truyền ra tới.

Nam tử lớn lên nhưng thật ra không tồi, đáng tiếc chính là ánh mắt không tốt lắm, xem người thời điểm ánh mắt trôi nổi không chừng.

Người này đúng là Hà Vệ Kim trong miệng ngũ công tử, hắn tên là Biện Vĩ.

"Biện Vĩ, bọn họ bốn người, ta muốn." Thân Đồ Thạc nhìn Biện Vĩ, nói thẳng không cố kỵ nói.

"Đây là chuyện tốt a! Chỉ cần Thân Đồ huynh xem thượng, chẳng sợ nơi này mọi người ngươi muốn cũng không sao." Biện Vĩ hỗn không thèm để ý nói.

"Nếu ngươi không có ý kiến, vậy đem bọn họ trên tay mang đồ vật cởi bỏ."

"Sao lại thế này?" Biện Vĩ nhìn về phía Hà Vệ Kim, trong mắt hiện lên một tia cảnh cáo.

Thu được Biện Vĩ cảnh cáo, vừa rồi hắn tưởng cáo trạng nói, trực tiếp bị hắn nuốt trở lại bụng. Ngay sau đó đáp: "Ngũ công tử, chìa khóa không ở ta nơi này."

"Nếu không ở ngươi nơi đó, kia sẽ ở nơi nào?"

"Cái này……" Hà Vệ Kim nhìn thoáng qua Biện Vĩ, lập tức liền minh bạch hắn đây là muốn ở chìa khóa thượng làm văn. "Muốn tra tra mới biết được, giống nhau mang lên cấm linh hoàn người liền không có gỡ xuống tới trước liệt, cho nên chìa khóa mọi người đều không như thế nào chú ý."

"Thân Đồ huynh, xin lỗi, chìa khóa tạm thời không có……. Nếu không chờ ta bên này tìm được chìa khóa lại đem người cho ngươi đưa qua đi? Hoặc là ngươi trước đem người mang về, chờ ta tìm được chìa khóa cho ngươi đưa lại đây?" Biện Vĩ xin lỗi mà nói, trên mặt một mảnh vẻ khó xử.

Nghe vậy, Thân Đồ Thạc không cấm nhíu mày, việc này nên làm cái gì bây giờ? Hắn quay đầu nhìn về phía Sở Mục Thần đoàn người.

"Như thế nào sẽ không có chìa khóa đâu? Chúng ta phía trước chính là tận mắt nhìn thấy đến hắn lấy cấm linh hoàn ra tới thời điểm, chìa khóa cùng nhau rơi trên mặt đất, đã bị hắn nhặt lên tới thu vào không gian giới tử trúng." Ân Thiên Duệ đứng ra nói, khi nói chuyện, hắn còn chỉ hướng vừa mới đem bọn họ nghênh tiến sân quản sự.

"Ngươi đừng nói bậy, chìa khóa sao có thể ở ta nơi này." Quản sự che giấu tính mà sờ sờ chính mình giới tử, rõ ràng có chút tự tin không đủ.

"Nếu ngươi như vậy khẳng định chìa khóa không ở trên người của ngươi, ngươi dám bộ dám đem ngươi không gian giới tử cấp Thân Đồ tiền bối kiểm tra." Mạc Vô Nhai cũng đứng ra nói, bọn họ nếu hiện tại không thừa dịp cái này thời cơ, đem cấm linh hoàn mở ra, phỏng chừng mặt sau muốn mở ra liền càng khó.

Quản sự cầu cứu mà nhìn về phía Biện Vĩ.

Biện Vĩ sắc mặt trầm trầm, ở Thân Đồ Thạc nhìn qua thời điểm, lại lộ ra ôn hòa cười. Vốn dĩ hắn còn tưởng ở chìa khóa ngồi tay chân, hiện tại xem ra là không được.

Cảm giác được quản sự ánh mắt, Biện Vĩ tức giận mà trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, không vui nói: "Ngươi xem ta làm cái gì? Có chìa khóa ngươi liền

lấy ra tới, không có ngươi liền đem không gian giới tử cấp Thân Đồ huynh kiểm tra.”

Cuối cùng Sở Mục Thần bốn người trên tay cấm linh hoàn thành công gỡ xuống, đương nhiên bọn họ cũng coi như là đắc tội Biện Vĩ. Bất quá bọn họ tạm thời quan không được nhiều như vậy, rốt cuộc trước được đến tự do cùng thực lực lại nói mặt khác.

Chờ bốn người cấm linh hoàn đều gỡ xuống tới sau, Thân Đồ Thạc trực tiếp mang theo bốn người hướng chính mình cư trú sân đi đến.

Thân Đồ Thạc sân tương đối hẻo lánh, nhưng trang hoàng thật sự lịch sự tao nhã. Trong viện vườn hoa trung loại một ít thường thấy hoa cỏ, tường vây bên cạnh có một cái hồ nước, đình hóng gió tọa lạc ở hồ nước biên.

Thân Đồ Thạc tuyển nơi này làm chính mình chỗ ở nguyên nhân chính là bên này thanh tĩnh, thả hoàn cảnh cũng không tồi.

Đem bốn người đưa tới đình hóng gió, chờ bốn người đều ngồi xuống sau, hắn mới tự giới thiệu: “Tại hạ Thân Đồ Thạc, vài vị có thể gọi ta Thân Đồ đạo hữu hoặc là Thân Đồ huynh.”

Bốn người: “……”

Mạc Vô Nhai ba người đồng thời đem ánh mắt chuyển hướng Sở Mục Thần, Thân Đồ Thạc dẫn bọn hắn tới hắn chỗ ở, chủ yếu là bởi vì Sở Mục Thần, bọn họ ba cái đều là nhân tiện.

Bị tam nhìn chằm chằm, Sở Mục Thần ho khan một tiếng mới giới thiệu nói: “Tại hạ Sở Mục Thần, vị này chính là ta đạo lữ Ân Thiên Thịnh; vị này chính là Mạc Vô Nhai cùng hắn đạo lữ Ân Thiên Duệ.”

Thân Đồ Thạc gật gật đầu, “Vài vị đạo hữu có lễ, kế tiếp một đoạn thời gian các ngươi có thể đem nơi này trở thành chính mình gia, chỉ cần không ra cái này sân, các ngươi chính là an toàn.”

Sở Mục Thần bốn người nhịn không được trừu trừu khóe miệng, bọn họ cũng không dám đem nơi này trở thành chính mình gia, bọn họ chỉ nghĩ rời đi nơi này.

Thấy bốn người không nói chuyện, Thân Đồ Thạc đem ánh mắt chuyển hướng đối diện kia bài phòng ốc, chỉ vào trong đó một phòng, nói: “Trừ bỏ kia gian là ta trụ phòng, mặt khác phòng tùy ý các ngươi tuyển.”

Bốn người theo hắn ánh mắt quay đầu nhìn lại, thấy hắn sở chỉ phòng là nhất biên kia gian, dư lại tổng cộng còn có bốn cái phòng.

Cũng không biết cái này Thân Đồ Thạc rốt cuộc có cái gì mục đích, bốn người cũng không dám ở tình huống không rõ khi liền an tâm trụ hạ.

Thân Đồ Thạc thấy bốn người đối chính mình rất là phòng bị, hơn nữa coi chăng thực mâu thuẫn ở nơi này, hắn bất đắc dĩ mà nhìn về phía Sở Mục Thần:

"Sở đạo hữu, ta có chút việc tưởng cùng ngươi đơn độc nói chuyện, không biết ngươi có bằng lòng hay không?"

Sở Mục Thần mỉm cười nói: "Thân Đồ đạo hữu có nói cái gì liền ở chỗ này nói đi, bọn họ đều không phải người ngoài."

Nếu Sở Mục Thần tin được bọn họ, Thân Đồ Thạc đành phải thôi.

Hắn trực tiếp lấy ra phía trước gặp được Sở Mục Thần liền ra quang kia tảng đá, "Thứ này nghĩ đến các ngươi hẳn là nhận thức đi?"

"Đây là cái gì?" Ân Thiên Duệ theo bản năng hỏi, thứ này hắn xác thật không quen biết.

Ân Thiên Thịnh cũng tràn đầy tò mò nhìn Thân Đồ Thạc, hiển nhiên là đang đợi hắn trả lời.

Thân Đồ Thạc nhất nhất xem qua bốn người biểu tình, ngay sau đó nói: "Nghĩ đến Sở đạo hữu cùng Mạc đạo hữu hẳn là nhận thức."

"Này hẳn là cảm ứng thạch, lại xưng tìm thân thạch, không biết ta nói nhưng đối."

"Mạc đạo hữu lời nói không tồi, này thật là tìm thân thạch."

"Kia hắn hiện tại ở sáng lên là có ý tứ gì?" Ân Thiên Thịnh chỉ vào cục đá hỏi.

Thân Đồ Thạc giải thích nói: "Thuyết minh chúng ta nơi này có người cùng cục đá huyết chủ nhân là thân nhân."

Mọi người đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía Sở Mục Thần, lúc trước phát sinh sự bọn họ nhưng đều nhớ rõ, cục đá ở Sở Mục Thần trước mặt thời điểm mới có thể sáng lên.

Sở Mục Thần nhìn thấy Thân Đồ Thạc cầm cục đá thời điểm, liền đoán được, bất quá hắn lại tỏ vẻ hứng thú thiếu thiếu. Tuy rằng hắn đã biết Sở Vũ Ngạn không phải hắn thân sinh phụ thân, nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới muốn tìm cái gọi là thân sinh phụ thân.

Rốt cuộc nhiều năm như vậy hắn đều vắng họp, hiện tại chính mình đã qua yêu cầu phụ thân tuổi tác.

Mạc Vô Nhai ba người thấy Sở Mục Thần không nghĩ nói cập việc này, cũng chưa lại mở miệng.

Đặt mình vào hoàn cảnh người khác ngẫm lại, nếu là bọn họ là Sở Mục Thần, phỏng chừng cũng sẽ cùng hắn giống nhau.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 459

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 459 Độ Kiếp trung kỳ

Thân Đồ Thạc lại là nhíu mày, hắn thấy bốn người cái này phản ứng, trong lòng có loại dự cảm bất hảo. Lập tức hỏi: "Sở đạo hữu nói vậy hẳn là đoán được muốn tìm ngươi người là ai đi?"

"Muốn nghe lời nói thật sao?"

"Cứ nói đừng ngại."

"Nói thật, không quá cảm thấy hứng thú."

Thân Đồ Thạc: "……"

Sớm biết rằng liền không hỏi, cái này làm cho hắn kế tiếp nên nói như thế nào?

"Sở đạo hữu, ngươi đối với ngươi phụ thân có phải hay không có cái gì hiểu lầm?"

"Không có, chúng ta cũng chưa gặp qua, đâu ra hiểu lầm?"

Thân Đồ Thạc thầm nghĩ: Không có hiểu lầm, ngươi biểu hiện như vậy mâu thuẫn làm cái gì, này không phải giấu đầu lòi đuôi sao?

Không hề quản Sở Mục Thần ý tưởng, Thân Đồ Thạc lo chính mình nói: "Năm đó Sở thúc vốn là phải về Sở gia tiếp mẫu thân ngươi, nhưng ở trở về trên đường hắn bị một đám thân phận không rõ hắc y nhân gây thương tích. Thật vất vả chạy thoát, nhưng hắn bởi vì thương thế quá nặng, trực tiếp chết ngất qua đi. Lúc sau hắn bị một cái người hảo tâm cứu, trời xui đất khiến lại bị cứu người của hắn mang ly các ngươi nơi tiểu thế giới. Sau lại hắn vẫn luôn tưởng trở về, nhưng hắn lại không cách nào xuyên qua mênh mang hư không, lại càng không biết ngươi nơi tiểu thế giới vị trí."

Thân Đồ Thạc nói nơi này liền ngừng lại, nhưng thật ra đem Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Thịnh cùng Ân Thiên Duệ ba người hứng thú cấp điếu ra tới.

Ân Thiên Duệ thấy hắn cư nhiên không nói, lập tức liền hỏi nói: "Sau đó đâu?"

"Sau đó, Sở thúc đành phải tưởng biện pháp khác trở về."

"Kia hắn hiện tại cũng chưa trở về, sẽ không đã……" Đã chết đi?

Thân Đồ Thạc biết chính mình vừa rồi không đem nói cho hết lời, tạo thành hiểu lầm, chạy nhanh giải thích nói: "Sở thúc hiện tại sống được hảo hảo, hắn ở một trăm năm trước cũng đã phi thăng Ma Vực. Bởi vì cứu người của hắn đến

từ Ma Vực, hắn tưởng nhanh lên tu luyện đến người nọ như vậy cảnh giới, lại hồi các ngươi nơi tiểu thế giới tìm kiếm hắn thê tử cùng nhi tử.”

Ân Thiên Duệ sau khi nghe xong, tổng kết nói: “Phỏng chừng chờ hắn trở về, dưa leo đồ ăn đều lạnh.”

Nghĩ đến nếu là Tiêu Lăng Hàn không xuất hiện, Sở Mục Thần kết cục chính là bị người đoạt xá, thật đúng là vô lực xoay chuyển trời đất.

Nghe thấy Ân Thiên Duệ nói, Thân Đồ Thạc khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút.

Tuy rằng hắn cũng cảm thấy chờ Sở thúc tu luyện đến như vậy cảnh giới, lại trở về phỏng chừng cũng là gắn liền với thời gian muộn rồi. Bất quá thấy hắn tin tưởng tràn đầy bộ dáng, trong tộc nhưng thật ra không ai đả kích hắn.

“Ngươi kêu hắn Sở thúc, các ngươi ra sao quan hệ?” Sở Mục Thần đột nhiên hỏi, rốt cuộc quan hệ không người tốt khẳng định sẽ không như vậy xưng hô.

“Ngươi bà ngoại là ta tổ phụ thân muội muội, này trong đó nguyên do nói ba ngày ba đêm cũng nói không xong.”

Ân Thiên Duệ lập tức tới hứng thú: “Chúng ta có thời gian.”

Một bên Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh đồng thời gật đầu, cảm giác này trong đó thật nhiều chuyện xưa.

Thân Đồ Thạc: “……”

……

Chờ Thân Đồ Thạc nói xong Sở Mục Thần bà ngoại sự, đã là ba ngày sau.

Theo sau Sở Mục Thần bốn người liền ở Thân Đồ Thạc nơi này trụ hạ, hơn nữa Thân Đồ Thạc còn đem chính mình bắt được tiên thạch đều cho bốn người. Vừa rồi thủy bốn người đều ngượng ngùng tiếp, sôi nổi cự tuyệt, nhưng Thân Đồ Thạc nói hắn tu luyện dùng chính là ma thạch, tiên thạch đối bọn họ tới nói vô dụng, bốn người đành phải nhận lấy hắn hảo ý.

Ở xác nhận là Sở Mục Thần thân phận sau, Thân Đồ Thạc liền phái người nơi nơi đi thu thập tiên thạch cùng với linh tu yêu cầu dùng thiên tài địa bảo.

Trong phủ thành chủ Thân Đồ Thạc thân phận tôn quý nhất, tu vi cũng là tối cao.

Vừa mới bắt đầu Biện Vĩ còn tưởng liên hợp những người khác tìm Thân Đồ Thạc phiền toái, ở biết được thân phận của hắn sau, chạy nhanh thu hồi chính mình về điểm này tiểu tâm tư.

Lấy lòng hắn đều không kịp, ai sẽ ăn no căng đi đắc tội hắn.

Sở Mục Thần bốn người không nghĩ tới bọn họ từ tù nhân, lập tức liền trở thành tòa thượng tân.

Lại còn có có miễn phí tài nguyên tùy tiện bọn họ dùng, rất nhiều vì giao hảo Thân Đồ Thạc người, sôi nổi đem chính mình được đến tiên thạch đều đưa lại đây.

Chẳng sợ tạm thời không thể được đến Thân Đồ Thạc ưu ái, đến trước mặt hắn hỗn cái mặt thục cũng đúng.

Cho nên Sở Mục Thần bốn người liền nhìn đến những cái đó nguyên bản ở bọn họ trước mặt hung thần ác sát ma tu, hiện giờ một đám đều trở nên dịu ngoan lại nịnh nọt.

Thấy Thân Đồ Thạc mặt không đổi sắc mà nhận lấy những người đó hiếu kính, Sở Mục Thần bốn người sôi nổi bội phục hắn dưỡng khí công phu.

Phía trước đem bốn người bắt lại mấy người kia, ở biết được bọn họ là Thân Đồ Thạc che chở người sau, sôi nổi tìm cơ hội ra khỏi thành, núp vào, rất sợ bị bốn người thu sau tính sổ.

Năm tháng như thoi đưa, thời gian trôi mau, đảo mắt liền qua đi 50 năm.

50 năm sau.

Một gian băng trong phòng, Thượng Quan Huyền Ý chính khoanh chân ngồi ở hàn băng trên giường.

Đột nhiên, toàn bộ thạch thất linh khí kích động, sôi nổi triều hắn trong thân thể toản đi, bên ngoài còn có cuồn cuộn không ngừng băng linh khí hướng tới thạch thất vọt tới.

Thạch thất bên ngoài thủ Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, chạy nhanh đi vào thạch thất, đem không gian giới tử trung sở hữu linh thạch toàn bộ lấy ra tới đặt ở Thượng Quan Huyền Ý bên người.

Thực mau Thượng Quan Huyền Ý đã bị nồng đậm linh khí bao vây, lấy hắn vì trung tâm, hình thành một cái linh khí lốc xoáy.

50 năm trước, hai người thông qua trên tường băng xuất hiện kia phiến môn đi vào nơi này, ở bên trong này phát hiện một khối thành nhân nắm tay như vậy đại vạn năm tuyết ngọc tủy. Bất quá tuyết ngọc tủy lại bị một cái trận pháp kết giới bảo hộ lên, Thượng Quan Huyền Ý lại dùng Càn Khôn Thần Trận Bàn hoa 28 năm thời gian mới đem trận pháp phá vỡ.

Hai người đều suy đoán đó là một cái tiên trận, nếu không phải bởi vì nơi này mặt không có tiên linh khí, trận pháp thoái hóa, bọn họ cũng không thể may mắn như vậy mà đem trận pháp phá vỡ.

Được đến tuyết ngọc tủy hai người liền đem nó phân thành hai phân, một người luyện hóa một phần.

Tiêu Lăng Hàn sớm tại mười mấy năm trước liền luyện hóa xong.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là ở 5 năm trước luyện hóa xong, bất quá hắn lại không tỉnh lại, mà là tiếp tục bế quan.

Ba tháng sau.

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi mở mắt ra, trong mắt hiện lên một đạo lưu quang, hiện giờ hắn tu vi đã đạt tới Độ Kiếp trung kỳ.

Không hổ là vạn năm tuyết ngọc tủy, tuyết ngọc tủy chính là Tiên giới thiên tài địa bảo.

Nếu không phải tuyết ngọc tủy bên trong tiên linh khí đều xói mòn, lấy hai người hiện tại thân thể phàm thai thân thể căn bản là thừa nhận không được.

"Huyền Ý, chúc mừng ngươi." Thượng Quan Huyền Ý còn không có tới kịp thấy rõ chung quanh cảnh tượng, bên tai liền vang lên Tiêu Lăng Hàn thanh âm.

"Cùng vui! Lăng Hàn, ngươi hiện tại là cái gì tu vi?"

"Cùng ngươi giống nhau." Mới là lạ!

"Thật sự?" Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói.

"Tự nhiên là thật, ta lừa ngươi làm cái gì?" Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nâng lên Thượng Quan Huyền Ý cằm, nhắm ngay hắn môi, nhẹ mổ một ngụm.

"Nói chuyện thì nói chuyện, quân tử động khẩu bất động thủ."

"Ta không đối với ngươi động thủ, ta vừa rồi thật là ở đối với ngươi dùng tài hùng biện."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Chính mình vừa rồi đều nói cái gì?

Như thế nào đem chính mình cấp bộ đi vào?

Thất sách!

"Huyền Ý, ngươi biết ngươi đóng bao lâu quan sao?"

Thượng Quan Huyền Ý tính một chút, mới trả lời: "Không phải thật lâu, mới 22 năm."

"22 năm còn không lâu, đặt ở hiện đại một cái thanh xuân liền không có."

Thượng Quan Huyền Ý đầy đầu hắc tuyến, "Nói tiếng người."

"Ta giúp ngươi củng cố tu vi!"

"Tưởng song tu cứ việc nói thẳng, ngươi da mặt không phải rất hậu sao? Hôm nay như thế nào như vậy hàm súc?"

"Ta cái này kêu văn nhã."

"Rõ ràng chính là cái lưu manh, cư nhiên còn muốn làm cái văn nhã người." Thượng Quan Huyền Ý nhỏ giọng nói thầm.

"Ngươi vừa rồi nói cái gì?"

"Không có gì, ta nói ngươi lớn lên tuấn, phong hoa tuyệt đại."

"Ngươi xác định phong hoa tuyệt đại có thể sử dụng tới hình dung ta?" Tiêu Lăng Hàn nheo lại mắt, nguy hiểm mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Cảm giác được Tiêu Lăng Hàn trong mắt gió lốc, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng kinh hô: "A ~! Cứu mạng!"

Tiêu Lăng Hàn một cái xoay người đem hắn đè ở dưới thân.

"Gọi là gì cứu mạng, ngoan ngoãn nằm yên." Nói xong liền hôn lên hắn môi.

Thượng Quan Huyền Ý:…… Hắn giống như lại giãy giụa một chút.

"……"

Ba tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng với Phệ Linh Thử đi ra băng tuyết cự tích huyệt động.

"Vài thập niên qua đi, bên ngoài tựa hồ không có gì biến hóa." Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn nhìn xám xịt không trung, không cấm cảm thán nói.

"Là không trung không có gì biến hóa, ngươi nhìn xem chung quanh tuyết đều hòa tan."

Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu vừa thấy, thật đúng là như Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, phía trước hắn nhưng thật ra không có chú ý tới.

Từ hai người đem tuyết ngọc tủy lấy đi rồi, khu vực này độ ấm liền ở một chút tăng trở lại. Trước kia vẫn là một mảnh bạch địa phương, hiện tại đều biến thành một mảnh lục.

"Còn có mấy năm chúng ta nên đi ra ngoài, Lăng Hàn, chúng ta còn đi tìm Thiên Duệ bọn họ sao?"

"Ta xem có thể hay không cảm nhận được bọn họ vị trí." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền nhắm lại mắt, bắt đầu thông qua khế ước cảm ứng Sở Mục Thần mấy người vị trí.

Một lát sau, hắn mở bừng mắt.

"Thế nào?"

"Bọn họ hiện tại ở chúng ta phương tây, lấy chúng ta hiện giờ tu vi, hẳn là không cần bao lâu là có thể đạt tới."

"Không cần bao lâu là bao lâu?" Thượng Quan Huyền Ý không yên tâm hỏi, rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn nói mấy ngày là không lâu, mấy năm vẫn là không lâu.

Hắn hiện tại lại nói không cần bao lâu, chính là không biết lại nên là bao lâu!

"Ngạch…… Không xác định, nhanh thì một tháng, chậm thì một năm." Tiêu Lăng Hàn không xác định nói, nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ biểu tình, hắn nói tiếp: "Chủ yếu là sợ ở trên đường gặp được mặt khác trạng huống, tựa như chúng ta lần này giống nhau."

Thượng Quan Huyền Ý suy nghĩ một chút, thật đúng là như Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, gật gật đầu nói: "Ngươi nói rất đúng, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, chúng ta coi như là đang tìm kiếm tu luyện tài nguyên."

Theo sau hai người liền về phía tây phương bay đi.

Bên kia ma tu tụ tập địa.

Sở Mục Thần bốn người ở Thân Đồ Thạc dưới sự trợ giúp, tu vi kế tiếp bò lên, hiện giờ đã là Đại Thừa kỳ tu sĩ.

Tuy rằng linh tu cùng ma tu cho tới nay đều là thế bất lưỡng lập, nhưng ma tu tuy rằng tàn bạo tàn nhẫn, nhưng không có linh tu như vậy nhiều tâm địa gian giảo. Bọn họ càng thừa hành thực lực vi tôn, ai nắm tay đại liền nghe ai, cho nên Sở Mục Thần bốn cái linh tu ở tại Thành chủ phủ, chúng ma tu nhưng thật ra chưa nói cái gì. Thật sự không quen nhìn, nhiều nhất chính là thấy xong xuôi làm không nhìn thấy.

Ngày này sáng sớm.

"Biểu đệ, mắt nhìn không mấy năm Thiên Tài Thí Luyện địa liền phải đóng cửa, các ngươi không bằng chờ đến Thiên Tài Thí Luyện địa đóng cửa trực tiếp bị truyền tống đi ra ngoài." Thân Đồ Thạc nhìn về phía ngồi ở chính mình đối diện Sở Mục Thần kiến nghị nói.

Nhiều năm ở chung, Thân Đồ Thạc đã từ xưng hô Sở đạo hữu, trực tiếp sửa vì biểu đệ.

Đương nhiên Sở Mục Thần thấy người khác đều đã kêu chính mình biểu đệ, hắn cũng chỉ cứng quá da đầu kêu biểu ca. Rốt cuộc ăn ké chột dạ, của cho là của nợ, bọn họ mấy năm nay nhưng được Thân Đồ Thạc không ít thứ tốt.

"Không được, đa tạ biểu ca hảo ý, chúng ta còn nghĩ đến chỗ đi xem."

Thấy Sở Mục Thần đi ý đã quyết, Thân Đồ Thạc không lại khuyên bảo, tự mình đem bốn người đưa ra thành.

Quay đầu lại nhìn thoáng qua phía sau thành trì, bọn họ ở chỗ này đãi hơn 50 năm, cơ hồ thật sự sắp đem nơi này trở thành chính mình gia, rời đi thật là có điểm luyến tiếc.

"Ân đạo hữu nếu là luyến tiếc, có thể lưu lại." Thân Đồ Thạc nhìn thấy Ân Thiên Duệ ánh mắt, trêu chọc nói.

Ân Thiên Duệ xấu hổ mà cười cười, lời nói dịu dàng nói: "Đa tạ Thân Đồ đạo hữu hảo ý, tục ngữ nói, lấy chồng theo chồng lấy chó theo chó." Nói, còn nhìn thoáng qua bên cạnh Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai: “……”

Mấy người khi nói chuyện đã rời đi ma tu địa giới, Sở Mục Thần đối vẫn luôn đi theo bọn họ Thân Đồ Thạc nói: “Đa tạ biểu ca một đường hộ tống, chúng ta liền từ biệt ở đây.”

Thân Đồ Thạc chắp tay nói: “Biểu đệ bảo trọng, vài vị đạo hữu bảo trọng.”

“Thân Đồ đạo hữu (biểu ca) bảo trọng.”

Thân Đồ Thạc nhìn Sở Mục Thần bốn người rời đi phương hướng thật lâu xuất thần.

Không bao lâu, có hai gã ăn mặc hắc y nam tử xuất hiện ở trước mặt hắn, đối hắn làm thi lễ.

“Có bao nhiêu người tham gia?” Thân Đồ Thạc hướng trước mặt hai người hỏi một câu không đầu không đuôi nói.

“Có Biện Vĩ còn có bình thường mấy cái không quen nhìn biểu thiếu gia bọn họ người, thêm lên hẳn là có bảy tám cá nhân.” Trong đó một người đúng sự thật đáp.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 460

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 460 quần ma loạn vũ

Thân Đồ Thạc gật gật đầu: “Xác thật không nhiều lắm, trở về đi.”

Một người khác muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là nhịn không được mở miệng nói: “Chúng ta thật sự không cần đi bảo hộ biểu thiếu gia sao?”

“Ta cái này biểu đệ cũng không phải là các ngươi thoạt nhìn như vậy thuần lương vô hại, muốn thật đánh lên tới, ta khả năng đều không phải đối thủ của hắn.” Thân Đồ Thạc bất đắc dĩ nói, có lẽ mới vừa gặp mặt thời điểm, chính mình chiếm tu vi thượng ưu thế, nhưng thật ra có thể chiến thắng hắn. Nhưng từ Sở Mục Thần đột phá Đại Thừa kỳ, chính mình liền ẩn ẩn từ trên người hắn cảm giác được một cổ hơi thở nguy hiểm.

Nghe vậy, hai người rất là kinh ngạc, lẫn nhau liếc nhau, đều có chút không tin. Rốt cuộc Thân Đồ Thạc hiện tại tu vi đã là Đại Thừa hậu kỳ, mà Sở Mục Thần bất quá mới Đại Thừa sơ kỳ.

Thân Đồ Thạc tất nhiên là nhìn ra hai người hoài nghi, khóe miệng không cấm ngoéo một cái, “Các ngươi nếu là không yên tâm, có thể đi theo nhìn xem, nhớ rõ ly xa một ít, miễn cho bị phát hiện.”

“Đúng vậy.”

Hai người là Thân Đồ Thạc ám vệ, đều có một bộ ẩn tức công pháp, tự tin sẽ không bị phát hiện, bất quá hai người vẫn là tính toán hơi chút ly xa một chút.

Ba ngày sau.

“Di, nơi này chúng ta vừa rồi có phải hay không đã đi qua.” Ân Thiên Duệ nhìn trước mặt một cây mở ra hoa hồng cây nhỏ, hồ nghi nói.

Nhớ rõ ở mười lăm phút trước, hắn liền nhìn đến quá như vậy một thân cây. Lúc ấy cảm thấy nó hoa, khai rất đẹp, cho nên hắn cố ý đếm một chút mặt trên đóa hoa, cùng trước mặt này nhưng trên cây giống nhau nhiều.

“Có sao? Ta như thế nào không cảm giác được.” Ân Thiên Thịnh mặt lộ vẻ hoài nghi, nhìn về phía nhà mình đệ đệ ánh mắt chói lọi mà viết” không tin” ba chữ.

Không phải là hắn đi mệt muốn nghỉ ngơi, cho nên mới nói như vậy đi?

Rốt cuộc chuyện như vậy phía trước cũng phát sinh quá.

Ân Thiên Duệ trừng mắt nhìn nhà mình ca ca liếc mắt một cái, liền biết hủy đi hắn đài. Lại quay đầu nhìn về phía một bên Mạc Vô Nhai, hy vọng hắn có thể

tin tưởng chính mình.

Mạc Vô Nhai có chút chột dạ mà tránh đi Ân Thiên Duệ tầm mắt, vừa rồi hắn vẫn luôn ở cùng Sở Mục Thần nói chuyện. Căn bản là không lưu ý chung quanh hoàn cảnh, chỉ là chú ý chung quanh có hay không mặt khác sinh mệnh thể xuất hiện, bảo đảm bọn họ sẽ không có nguy hiểm.

Thấy Mạc Vô Nhai cái dạng này, Ân Thiên Duệ liền biết, hắn cũng không tin chính mình. Cuối cùng đem tầm mắt đầu hướng về phía Sở Mục Thần, hy vọng chính mình ca phu có thể đáng tin cậy một chút.

Kết quả Sở Mục Thần chỉ chừa cho hắn một cái cái ót.

Ân Thiên Duệ trong lòng cái kia khí nha, này một cái hai cái cư nhiên đều không tin hắn.

Dậm dậm chân, chỉ vào trước mặt kia cây, "Các ngươi thấy rõ ràng, trong chốc lát chúng ta khẳng định sẽ lại trở về."

Kết quả Ân Thiên Duệ vừa dứt lời, kia cây mở ra hoa hồng thụ, trực tiếp cắt thành hai đoạn.

Ân Thiên Thịnh thấy nhà mình đệ đệ dùng ăn người ánh mắt nhìn về phía chính mình, bất đắc dĩ mà nhún nhún vai, "Ta đây là ở làm đánh dấu, trong chốc lát lại trải qua nơi này, ta nhất định sẽ biết." Nói xong, cũng không màng Ân Thiên Duệ vỉ pha màu giống nhau sắc mặt, đi mau vài bước, đuổi theo Sở Mục Thần.

Mười lăm phút sau.

Bốn người lại lần nữa tụ tập ở phía trước kia viên mở ra hoa hồng thụ trước, đóa hoa rơi xuống trên mặt đất, như cũ khai đến hồng diễm diễm, trên thân cây còn có Ân Thiên Thịnh chém quá vết kiếm.

"Thế nào? Ta liền nói phía trước chúng ta đi qua nơi này, các ngươi một cái hai cái đều không tin, hiện tại như thế nào?" Ân Thiên Duệ đôi tay hoàn cánh tay, đứng ở một cục đá thượng, bễ nghễ ba người nói.

Phía trước này ba người không một người tin tưởng hắn, hiện tại sự thật thắng với hùng biện.

Nhưng mà Ân Thiên Thịnh gia hỏa này căn bản là không ấn kịch bản đi, hắn như là không có nghe được nhà mình đệ đệ nói móc, duỗi tay hướng Ân Thiên Duệ vẫy vẫy, "Tiểu đệ, chỗ cao không thắng hàn, ngươi mau xuống dưới."

Nghe vậy, Ân Thiên Duệ sắc mặt đỏ lên, mà Sở Mục Thần cùng Mạc Vô Nhai hai người ở một bên cười hảo không thoải mái.

Thấy chính mình khoe ra không thành, ngược lại bị ba người cười nhạo một phen, Ân Thiên Duệ từ trên tảng đá nhảy xuống.

Đi vào ba người trước mặt, nghiêm túc nói "Các ngươi đừng cười, chúng ta có phải hay không đi vào trận pháp trúng?"

Ba người: "……"

Sở Mục Thần nhìn về phía trong hư không nơi nào đó, trầm giọng nói: "Vài vị đạo hữu nếu tới, sao không hiện thân."

Nghe xong Sở Mục Thần nói, Ân Thiên Duệ mới hậu tri hậu giác phát hiện bọn họ hiện tại nơi địa phương không chỉ có có trận pháp, chung quanh không gian còn bị người phong tỏa đi lên.

Thấy những người đó thế nhưng không hiện thân, hẳn là cho rằng bốn người không có phát hiện bọn họ.

Kỳ thật những cái đó ma tu trên người có một cổ đặc biệt hơi thở, mới đầu gặp được ma tu thời điểm, bọn họ nơi nào không rõ ràng lắm, chỉ cảm thấy bọn họ có chút quái quái. Sau lại ở Thành chủ phủ tiếp xúc đến ma tu nhiều, bốn người mới phát hiện, đặc biệt Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần hai người đối ma tu trên người hơi thở nhất mẫn cảm.

Ân Thiên Thịnh gọi ra Mặc Thịnh Kiếm, đối ba người nói: "Ta đi đem bọn họ bổ ra tới."

"Cẩn thận một chút."

"Yên tâm đi, ta rất lợi hại!"

Ân Thiên Duệ âm thầm mắt trợn trắng, nhà mình đại ca cũng liền so với chính mình lợi hại một chút.

Ân Thiên Thịnh nói xong trực tiếp phi trí giữa không trung, giơ lên trong tay kiếm, đối với phía trước hư không liền trực tiếp chém xuống đi.

"Bính" một tiếng, rõ ràng là thứ gì phá vỡ thanh âm.

Ngay sau đó, vừa rồi còn trống không một vật giữa không trung, đột nhiên xuất hiện tám người thân ảnh.

Cầm đầu người đúng là Biện Vĩ, hắn tu vi tuy rằng không phải này nhóm người trung tối cao, nhưng hắn thân phận lại là này nhóm người trung tôn quý nhất.

Còn lại bảy người rõ ràng đều lấy hắn cầm đầu, sôi nổi đứng ở hắn phía sau.

"Không nghĩ tới ngươi thế nhưng chỉ dùng nhất kiếm liền phá khai rồi ta không gian phong tỏa." Biện Vĩ loạng choạng trong tay quạt xếp, khen.

"Các ngươi là chuyên môn đến tiễn ta nhóm sao?" Ân Thiên Thịnh không tiếp hắn nói, ngược lại hỏi, hai mắt tràn đầy chiến ý.

Này mấy cái đều không phải thứ tốt, không phải phía trước đóng bọn họ người, chính là bọn họ ở tại Thành chủ phủ khi, nói chuyện luôn âm dương quái khí, làm đến như là bọn họ thiếu những người này rất nhiều linh thạch không còn giống nhau. Cầm đầu người liền càng là chán ghét, cư nhiên không nghĩ giúp bọn hắn cởi bỏ cấm linh hoàn.

Hắn nhưng một bút bút đều nhớ kỹ đâu, hiện tại rốt cuộc có thể tìm về bãi.

Mặc Thịnh Kiếm ở Ân Thiên Thịnh trong tay run rẩy một chút, như là đã gấp không chờ nổi muốn bay ra trong tay hắn, chính mình đi đại chiến.

"Đúng vậy, chúng ta chính là chuyên môn tới đưa các ngươi đoạn đường." Một cái diện mạo thô cuồng nam tử tà cười nói.

Cố tình Ân Thiên Thịnh còn gật gật đầu, tràn đầy tán đồng mà nói: "Ta cảm thấy cũng là."

"Ha ha ha ha……" Đối diện tám người đồng thời phát ra một trận cười to, đều suy nghĩ người này chẳng lẽ là cái ngốc tử.

Một lát sau, Biện Vĩ tay phải giơ lên, còn lại người thấy vậy, sôi nổi đình chỉ tiếng cười.

Hắn mới có chút không kiên nhẫn mà nói: "Được rồi, không cần lại cùng một cái ngốc tử vô nghĩa, trực tiếp động thủ đi."

"Ngọa tào, các ngươi lấy nhiều khi ít!" Nói, Ân Thiên Thịnh trực tiếp bay trở về Sở Mục Thần ba người bên người, hắn lại không ngốc, mới không cần một người cùng bảy người đánh.

Bảy người mới vừa đi ra, còn không có động thủ đâu, đối diện người liền trực tiếp biến mất ở bọn họ trước mặt.

Lúc trước còn cảm thấy người này ngốc, hiện tại xem ra, người này cũng không phải hoàn toàn ngốc, ít nhất biết bằng hắn một người không đối phó được phía chính mình bảy người.

"Ta đi đối phó cái kia gọi là gì Biện Vĩ người, còn lại người các ngươi trước ứng phó." Ân Thiên Duệ lắc lắc trong tay roi, nhìn về phía trong hư không không tính toán ra tay Biện Vĩ.

"Tiểu đệ, ngươi có thể được không?"

Ân Thiên Duệ hung hăng trừng mắt nhìn Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái, nhà mình đại ca như thế nào thành thật phá đám, nếu không phải bọn họ vẫn luôn ở bên nhau, hắn đều phải hoài nghi nhà mình đại ca thay đổi người.

"Cẩn thận một chút." Mạc Vô Nhai dặn dò nói, nghĩ nếu là trong chốc lát Ân Thiên Duệ có nguy hiểm, hắn liền đánh lén cái kia họ biện.

Lúc này, kia bảy người cũng đuổi theo Ân Thiên Thịnh phi thân dừng ở bốn người cách đó không xa, hai bên nhân mã xa xa giằng co.

Sở Mục Thần trực tiếp bay đến vừa rồi Ân Thiên Duệ đã đứng cái kia trên tảng đá, khoanh chân mà ngồi, gọi ra Cửu Tiêu Cầm.

Bảy người thấy Sở Mục Thần cư nhiên lấy ra một sàng cầm, này rõ ràng là tưởng đánh đàn, sôi nổi phát ra cười nhạo thanh.

"A, có ý tứ."

"Đây là phải vì chúng ta đánh đàn trợ hứng?"

"Hắc hắc, hắn nên không phải là muốn cho chúng ta nhìn hắn sẽ đạn khúc phân thượng, tha cho hắn một mạng đi?"

"Còn thật có khả năng."

"Lớn lên không tồi, ngũ thiếu gia hẳn là sẽ thích."

"Ha ha ha……"

"……"

Ân Thiên Thịnh nghe thấy đối diện những người đó ô ngôn toái ngữ, mặt hắc trầm hắc trầm, nắm tay kiếm không cấm nắm thật chặt.

Nghĩ thầm, trong chốc lát chờ các ngươi kiến thức đến Mục Thần lợi hại, xem các ngươi còn cười không cười ra tới.

"Tranh tranh tranh……"

Tiếng đàn đột nhiên vang ở bên tai, nó như là một cái tín hiệu, Mạc Vô Nhai ba người đồng thời hướng tới đối diện người phát ra công kích.

Rậm rạp băng thứ lấy Mạc Vô Nhai vì khởi điểm, hướng tới đối diện bảy người bay vụt hơn nữa qua đi, mang theo đến xương hàn ý.

Ân Thiên Thịnh còn lại là giơ lên trong tay kiếm, lấy trong tay hắn Mặc Thịnh Kiếm vì trung tâm, vô số kiếm vũ hướng tới đối diện người chém tới.

Chiêu thứ nhất chỉ là thử, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh đều chỉ dùng bảy thành thực lực.

Chỉ thấy đối phương sôi nổi ngưng tụ khởi phòng hộ tráo, lại lấy ra chính mình pháp bảo tới ngăn cản.

Biện Vĩ còn lại là chậm rãi rớt xuống đến một bên, rất có hứng thú mà nhìn về phía đang ở đánh đàn Sở Mục Thần.

Ân Thiên Duệ ném roi dài, đi vào Biện Vĩ cách đó không xa. Thấy hắn đang dùng sắc mị mị đôi mắt thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm Sở Mục Thần xem, lãnh đạm nói: "Hừ, thật đúng là cẩu không đổi được ăn phân."

Bốn người ở tại Thành chủ phủ lâu như vậy, tự nhiên cũng biết Biện Vĩ là một cái bộ dáng gì người.

Biện Vĩ nghe thấy Ân Thiên Duệ nói, lộ ra một cái dâm đãng tươi cười, nói: "A, ta nếu là cẩu, vậy các ngươi có phải hay không chính là phân?"

Ân Thiên Duệ: "……"

Hắn như thế nào đem chính mình cấp mắng đi vào?

Phi!

Ân Thiên Duệ ném trong tay roi, mặt trên mang theo điểm điểm hoả tinh, triều Biện Vĩ bay múa qua đi.

“Hừ, không biết tự lượng sức mình, làm đại gia tới giáo giáo ngươi roi là như thế nào huy.” Biện Vĩ cũng lấy ra một cây roi, vứt ra” bạch bạch” tiếng vang, trong mắt hiện lên hưng phấn quang.

Hai căn roi ở giữa không trung giao hội, lẫn nhau quấn lên, roi thượng hoả tinh văng khắp nơi, màu đen sương khói hết thảy bị hỏa xà cắn nuốt.

Biện Vĩ ngay từ đầu không chút để ý, hắn không cho rằng Ân Thiên Duệ có thể nề hà được hắn, nhưng này một giao thủ, hắn liền biết chính mình là xem thường cái này song nhi.

“Không nghĩ tới, ngươi còn có điểm bản lĩnh.”

Biện Vĩ phát ra một tia hưng phấn cười, bên trong lại mang theo thị huyết hương vị, trong mắt là nồng đậm thú vị.

Quá yếu, chơi lên không có gì ý tứ, vẫn là có điểm bản lĩnh chơi lên mới nghiện.

“Ta bản lĩnh nhiều lắm đâu, chờ một chút khiến cho ngươi chôn cốt tha hương.” Ân Thiên Duệ việc nhân đức không nhường ai hồi dỗi Biện Vĩ, trong lòng lại nghĩ, này bạo lực cuồng sức lực cũng thật đại. Nương, roi đều sắp bị hắn túm đi rồi.

Biện Vĩ tức giận đến không được, đối diện song nhi cư nhiên chú hắn chết.

“Hừ! Đợi chút xem ngươi còn có thể hay không như vậy mạnh miệng.” Nói, thủ hạ một cái dùng sức, trực tiếp đem Ân Thiên Duệ kéo một cái lảo đảo.

May mắn thời khắc mấu chốt, Ân Thiên Duệ huy động một chút roi, làm hai người roi kịp thời tách ra, lúc này mới làm hắn không đến mức té ngã trên đất.

Bên kia Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Thịnh hai người đối phó đối phương bảy người, tuy rằng bọn họ có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng cũng song quyền khó địch bốn tay. May mắn còn có Sở Mục Thần âm công tương trợ, chỉ thấy hắn cặp kia thon dài tay ở cầm huyền thượng bay múa, từng đạo nhìn không thấy công kích, hướng tới giữa sân những cái đó ma tu bay đi.

Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần pháp khí đến từ Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian, tuy rằng không biết là cái gì cấp bậc, nhưng đối này đó ma tu công kích miễn dịch, không sợ chút nào những cái đó ma khí.

Mà Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai pháp khí bên trong hơn nữa Ô Kim, cũng không sợ ma khí, hơn nữa hai người còn có dị hỏa, tự nhiên liền càng không sợ.

Sau nửa canh giờ.

Hai bên người như cũ không phân ra thắng bại, hai bên trên người đều đổ máu.

Mạc Vô Nhai cấp Ân Thiên Thịnh đưa mắt ra hiệu, Ân Thiên Thịnh lập tức ngầm hiểu, thối lui đến Mạc Vô Nhai phía sau.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 461

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 461 một cái manh vật

Ma tu bên kia thấy bọn họ như vậy, sôi nổi cảnh giác lên. Rốt cuộc ở bên ta người nhiều dưới tình huống, đối phương như cũ không bại, kia thuyết minh đối phương chiến lực một chút đều không thể so bọn họ nhược.

Mạc Vô Nhai trực tiếp gọi ra Quảng Hàn Băng Diễm, đôi tay giơ lên, đem Quảng Hàn Băng Diễm đẩy đến giữa không trung. Ở mọi người nghi hoặc dưới ánh mắt, Quảng Hàn Băng Diễm đột nhiên như sao băng giống nhau rơi xuống.

Tinh tinh điểm điểm màu lam quang mang sái hướng đại địa, quang mang huyến lệ nhiều màu, trông rất đẹp mắt, mang theo trí mạng lực hấp dẫn, lại lộ ra đến xương lạnh lẽo chui vào ở đây ma tu trong thân thể.

Những cái đó ma tu vừa mới bắt đầu còn cảm thấy những cái đó màu lam quang điểm xa hoa lộng lẫy, chờ những cái đó quang điểm tiến vào trong thân thể sau, bọn họ mới là biết, thứ này thế nhưng ở đông lại bọn họ huyết nhục.

Thật sự là càng mỹ đồ vật càng có độc.

Ân Thiên Thịnh thấy vậy, lập tức huy động trong tay kiếm, một đám thu hoạch ma tu đầu người.

Sở Mục Thần ngón tay tung bay, Cửu Tiêu Cầm thượng phát ra vô số vô hình lưỡi dao sắc bén, ở phong linh khí thêm vào hạ hướng tới những cái đó ma tu yếu hại đâm tới.

Ba người phối hợp ăn ý, mười giây thời gian giữa sân bảy người đã chết năm người, dư lại hai người tuy rằng không chết, nhưng cũng thân bị trọng thương.

Mạc Vô Nhai chiêu này chỉ có mười giây thời gian, mười giây nội có thể làm địch nhân máu tươi cùng huyết nhục như là bị đông lại giống nhau, làm này phát ra công kích uy lực đại đại yếu bớt. Tiền đề là đối phương tu vi không thể cao hơn hắn quá nhiều, bằng không liền tính hắn dùng ra tới, cũng phát huy không được cái gì hiệu quả.

Mạc Vô Nhai chỉ cần sử dụng chiêu này, hắn sẽ trong tương lai ba ngày đều không thể sử dụng linh khí.

Tiếng đàn lại lần nữa vang lên, cũng dương cũng tỏa, thâm trầm, uyển chuyển mà không mất trào dâng.

Sở Mục Thần lại lần nữa kích thích cầm huyền, từng đạo xem vô hình công kích triều Biện Vĩ đâm tới.

Ân Thiên Thịnh bởi vì có dị hỏa bàng thân, cùng Biện Vĩ chiến đấu nhưng thật ra không có hại, khá vậy không làm gì được đối phương.

Hiện tại được đến Sở Mục Thần tương trợ, hắn lập tức như là tiêm máu gà, trong tay roi bị huy uy vũ sinh phong, hướng tới Biện Vĩ rút đi.

Biện Vĩ vừa mới bắt đầu cũng không có phát hiện Sở Mục Thần tiếng đàn mang theo công kích, chờ trên người bị đâm một cái động, hắn mới phát hiện. Nhìn về phía Sở Mục Thần ánh mắt tràn đầy kiêng kị, dư quang phát hiện phía chính mình bảy người, hiện giờ là có hai người còn ở miễn cưỡng chiến đấu.

Hắn tâm không cấm trầm trầm, những người đó thật là một đám phế vật, thật là được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều.

Nhưng hiện nay hắn nếu là lại lưu lại nơi này phỏng chừng kết cục sẽ không quá hảo, nghĩ đến này, Biện Vĩ lập tức có lui ý.

Hắn muốn chạy, Ân Thiên Duệ nhưng không nghĩ làm hắn đi, đánh nửa ngày đều không làm gì được người này.

Làm đến Ân Thiên Duệ đều cảm thấy chính mình giống như rất kém cỏi, cho nên, hắn hôm nay thế tất muốn bắt lấy Biện Vĩ.

Thấy Biện Vĩ cư nhiên lấy ra truyền tống phù muốn đào tẩu, Ân Thiên Duệ trực tiếp thả ra dị hỏa, đem Biện Vĩ trong tay truyền tống phù cấp thiêu, cái này xem hắn còn đi như thế nào!

Biện Vĩ thấy chính mình duy nhất một trương truyền tống phù đều bị thiêu hủy, khóe mắt muốn nứt ra, phẫn nộ mà nhìn chằm chằm Ân Thiên Duệ, trong mắt cơ hồ có thể phun ra hỏa tới.

“Lại xem, lại xem, ngươi hôm nay cũng đến chôn cốt tha hương.” Ân Thiên Duệ tức chết người không đền mạng mà nói.

Phía trước hai người vừa mới bắt đầu thời điểm chiến đấu, đối phương liền nói quá những lời này, lúc ấy Biện Vĩ cảm thấy đối phương ý nghĩ kỳ lạ. Hiện tại hắn lại cảm thấy đối phương nói những lời này, rất có khả năng sẽ thực hiện.

Không cẩn thận đi rồi một chút thần, Biện Vĩ toàn bộ thân mình đều Ân Thiên Duệ trong tay roi cuốn lấy, còn không đợi hắn tránh thoát roi, Sở Mục Thần công kích liền xẹt qua hắn cổ.

Đến tận đây, Biện Vĩ chết.

Ân Thiên Duệ nhổ xuống hắn không gian giới tử, trực tiếp thả ra dị hỏa đem hắn thiêu liền cặn bã đều không dư thừa.

Trở lại Mạc Vô Nhai bọn họ bên này, chỉ thấy hắn đang ngồi ở một bên nhìn đại ca giết người. Hắn bên chân đầy đất khối băng, huyết nhục, tàn chi, hỗn độn một mảnh. Mà hắn xem diễn còn xem mùi ngon, Ân Thiên Duệ khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút.

Ân Thiên Thịnh sát xong cuối cùng một người, liền bắt đầu rút bọn họ ngón tay thượng không gian giới tử.

Đi đến trong đó một người bên người thời điểm, thấy hắn còn chưa có chết thấu, Ân Thiên Thịnh đối với hắn nhếch miệng cười: "Xem đi, phía trước ta liền nói các ngươi là đến tiễn ta nhóm, quả nhiên như ta nói như vậy. Cảm ơn các ngươi đưa không gian giới tử, ta liền toàn bộ vui lòng nhận cho."

Vốn dĩ người nọ còn có một hơi, nghe xong Ân Thiên Thịnh nói sau, trực tiếp bị tức chết rồi.

Ân Thiên Thịnh: "……"

Hắn liền nói cái đại lời nói thật mà thôi, người này độ lượng cũng quá nhỏ.

Quay đầu đối mới vừa đi lại đây Ân Thiên Duệ kêu: "Tiểu đệ, mau đem này đó đều thiêu, quá ghê tởm người."

Ân Thiên Duệ: "……"

Đem trên mặt đất hỗn độn đều xử lý tốt, bốn người liền lại lần nữa lên đường.

Chờ bốn người đi xa sau, bọn họ vừa rồi đại chiến mặt đất xuất hiện hai gã nam tử.

"Ta như thế nào cảm giác chúng ta bị phát hiện." Trong đó một người kinh nghi bất định mà nói, lúc gần đi, Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh đồng thời hướng bọn họ hai người ẩn thân địa phương nhìn thoáng qua.

"Khẳng định là bị phát hiện, đi thôi, trở về, biểu thiếu gia mấy người đều rất lợi hại."

Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần tự nhiên là phát hiện này hai người, bất quá bọn họ ở hai người trên người không cảm giác được ác ý, bọn họ cũng liền không đi quản.

Một tháng sau.

Một ngày sáng sớm.

Một cái phiến xanh biếc rừng trúc, rừng trúc xanh um tươi tốt, trúc diệp thượng treo đầy thần lộ, có vẻ thanh nộn trúc diệp giống một khối xanh biếc, lại mang theo một chút chỉ có bọt nước mới có trong suốt sắc thái.

Tiêu Lăng Hàn đang ở sử dụng thủy hệ pháp thuật, thu thập này đó thần lộ.

Tối hôm qua bọn họ nhóm ở cách đó không xa một cái trong sơn động ngủ đến nửa đêm, bên ngoài liền truyền đến" tích táp" hạt mưa thanh.

Sáng sớm lên liền cảm giác được trong không khí mang theo ẩm ướt hơi thở, mặt đất cũng là ướt, tối hôm qua hiển nhiên là hạ một hồi nhân công linh vũ.

Đương hai người đi đến này phiến rừng trúc thời điểm, liền phát hiện lá cây thượng tất cả đều là linh khí nồng đậm linh tuyền thủy, lập tức Tiêu Lăng Hàn

liền bắt đầu thu thập.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện cách đó không xa trên cỏ có một mảnh bạch đồ vật, cảm ứng được kia bất quá là một con tứ cấp yêu thú, hắn liền không lại chú ý.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền thu thập hảo trúc diệp thượng thần lộ.

Hai người đang định rời đi khi, một mảnh bạch tiến vào hai người trong mắt, Thượng Quan Huyền Ý lập tức biết đây là vừa rồi hắn thấy kia chỉ tiểu yêu thú.

Tiểu yêu thú bước chân ngắn nhỏ, ưu nhã mà đi ở bụi cỏ trung, toàn bộ thú chính là một cái manh vật.

Thượng Quan Huyền Ý thấy rõ nó bộ dáng sau, đôi mắt lóe lóe, lập tức chạy tới, ngồi xổm xuống, duỗi tay nhẹ nhàng sờ sờ tiểu yêu thú đầu.

Cảm giác được tiểu yêu thú đối chính mình thân mật, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng vui mừng, “Lăng Hàn, ngươi xem nó lớn lên hảo đáng yêu.”

Tiêu Lăng Hàn lại là chuông cảnh báo xao vang, tiểu yêu thú lớn lên trắng trẻo mập mạp, chợt mắt vừa thấy còn tưởng rằng là một con mèo. Bất quá nó khẳng định không phải miêu, khóe miệng phát ra “Chít chít tức” thanh âm.

Đãi Tiêu Lăng Hàn thấy rõ nó bộ dáng sau, lập tức nhận ra tiểu yêu thú thân phận, đây là một con linh long miêu.

Đặt ở hiện đại nói, nó chính là một con long miêu.

Này yêu thú quán sẽ la lối khóc lóc lăn lộn, bán manh làm nũng, tuyệt đối kình địch. Hơn nữa nó vẫn là một con linh thú, hiện tại đã là tứ cấp yêu thú. Nếu là đặt ở bên ngoài, nó hiện tại đều đã hóa hình. Tiêu Lăng Hàn tuyệt đối không cho phép có như vậy một cái gia hỏa xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý bên người.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử cũng tràn đầy địch ý mà nhìn trên mặt đất đang ở bán manh linh long miêu.

Nó đều không có được đến quá chủ nhân như vậy ôn nhu ánh mắt, gia hỏa này còn không phải là thịt so với chính mình lớn lên nhiều một chút; màu lông so với chính mình bạch một chút; trang khởi đáng thương tới so với chính mình đẹp như vậy một chút. Nhưng nó sẽ không chiến đấu, sẽ không tầm bảo, cảm giác vẫn là chính mình hữu dụng nhiều một chút, chủ nhân ngàn vạn không cần đem này chán ghét gia hỏa mang lên.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử bất an ở Thượng Quan Huyền Ý trên vai kêu, mãn nhãn hung quang mà nhìn trên mặt đất linh long miêu.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp nắm linh long miêu sau cổ mềm thịt, nhắc lên, cười nói: “Lớn lên xác thật rất đáng yêu, trắng trẻo mập mạp, vừa thấy liền rất ăn ngon. Nàng chính là một con linh thú, chúng ta chỉ ăn qua yêu thú, còn không có ăn qua linh thú, không biết này linh thú sẽ là cái gì hương vị.”

Nói, hắn còn chép một chút miệng.

Linh long miêu ở Tiêu Lăng Hàn tầm mắt dừng ở chính mình trên người thời điểm, liền cảm giác được căm thù. Thực mau liền biến thành tràn đầy ác ý, quả nhiên ngay sau đó, nó đã bị nhắc lên.

Phệ Linh Thử nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, lập tức dùng sùng bái ánh mắt nhìn hắn.

Diệu a!

Còn đại phôi đản chiêu này tuyệt a!

Lúc này Phệ Linh Thử đã quên Tiêu Lăng Hàn ở nhìn thấy nó một lần, cũng là như thế này đánh giá nó.

Chỉ thấy linh long miêu nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói sau, sợ tới mức run bần bật, bốn con chân ngắn nhỏ không ngừng múa may.

Thượng Quan Huyền Ý mí mắt không cấm nhảy nhảy, Tiêu Đại Ma Vương gia hỏa này sẽ không thật sự muốn đem linh long miêu trở thành nguyên liệu nấu ăn, làm tới ăn đi?

"Lăng Hàn, ngươi muốn hay không lại suy xét một chút, ngươi xem nó lớn lên như vậy đáng yêu, không bằng chúng ta đem nó dưỡng tại bên người? Chờ ta chơi chán rồi, ngươi lại suy xét sát nó?"

Phệ Linh Thử nghe thấy chính mình chủ nhân lời này, thiếu chút nữa không khí ngất đi. Nếu là đại phôi đản thật sự dựa theo chủ nhân nói làm, kia sau này còn có nó xuất đầu ngày sao?

Phệ Linh Thử móng vuốt nắm chặt Thượng Quan Huyền Ý quần áo, trong lòng khẩn trương không thôi, nó thật sợ đại phôi đản không có chịu đựng, đầu óc vừa kéo liền đáp ứng rồi.

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, nhìn về phía linh long miêu ánh mắt càng thêm không tốt.

"Huyền Ý, ngươi xem nó như vậy tiểu, hiện tại còn chỉ là một cái ấu tể, thịt nhất định thực tươi ngon. Nếu là dưỡng dưỡng lại ăn, ta sợ đem nó dưỡng lão, đến lúc đó nó thịt liền không hề là tươi ngon hoạt nộn, mà là có ngạnh có xú."

Phệ Linh Thử cảm thấy đại phôi đản nói quá đúng, đầu nhỏ không ngừng điểm, tràn đầy mà tán đồng.

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt rối rắm nói: "Xem nó như vậy đáng yêu, ta có chút không thể đi xuống khẩu."

Này chỉ linh long miêu mao sờ lên thật thoải mái, giống như lại loát một phen.

Vươn tay, liền muốn lại đi sờ, lại sờ soạng một cái không.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên còn muốn đi sờ linh long miêu, không chút nghĩ ngợi liền tránh đi.

Chính mình tức phụ thuộc tính lại là nam a!? Hắn như thế nào sẽ thích này đó nữ nhân thích tiểu động vật?

Nghĩ, về sau nếu là tái kiến lớn lên đẹp mao nhung tiểu động vật, nhất định phải ở trước tiên đem tức phụ nhi lôi đi.

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý u oán ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Nó trên người dơ, tất cả đều là vi khuẩn. Huống chi, nó kéo đại tiện cũng sẽ không sát."

Nói, hắn còn đem linh long miêu lấy ly chính mình xa một ít, duỗi tay che lại cái mũi, tựa hồ đã ngửi được nó trên người xú vị.

Linh long miêu một đôi tròn xoe mắt to, mặt trên hỗn loạn một chút hơi nước, đáng thương hề hề mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý con ngươi chỗ sâu trong hiện lên thật sâu ý cười, trên mặt lại là một bộ không đành lòng chi sắc.

Tiêu Lăng Hàn con ngươi hiện lên một tia sát khí, này chỉ tiểu yêu thú thế nhưng còn tưởng trang đáng thương, lừa gạt tức phụ nhi đồng tình.

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Huyền Ý, ngươi xem chúng ta đã có hai ngày chưa làm qua thức ăn, trùng hợp lúc này nó liền chủ động đưa tới cửa tới. Ngẫm lại thịt kho tàu, ớt gà, gà Cung Bảo, nướng thỏ, hương cay xương sườn, nếu là đem linh long miêu làm thành trong đó một mặt đồ ăn, hương vị nhất định phi thường bổng."

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền động tâm, nhìn về phía linh long miêu trong mắt tràn đầy thèm nhỏ dãi.

Linh long miêu cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt, thân mình không cấm cứng đờ. Nó vốn là muốn cho trước mặt cái này xuyên áo tím phục người mang chính mình đi ra ngoài, hiện tại xem ra nó tựa hồ tìm lầm người.

Cảm giác chính mình nếu là tiếp tục đãi đi xuống, khả năng thật sự liền phải khó giữ được cái mạng nhỏ này.

"Chít chít tức" linh long miêu không cấm nôn nóng mà kêu to lên.

Ánh mắt khẽ nhúc nhích, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Ngươi muốn sống?"

Thấy là Thượng Quan Huyền Ý hỏi chuyện, linh long miêu lập tức gật gật đầu, bất quá bởi vì nó đang bị Tiêu Lăng Hàn đề ở trong tay, gật đầu độ cung mấy không thể thấy.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 462

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 462 đầu chuột hỏi đường

Thượng Quan Huyền Ý nói cười yến yến mà nhìn linh long miêu, trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt, khẽ mở môi đỏ nói: “Chỉ cần ngươi đem ngươi cất chứa giao ra đây, chúng ta sẽ tha cho ngươi.”

Linh long miêu có chút không thể tưởng tượng mà trừng lớn mắt, tựa hồ là không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên là cái dạng này một người.

“Nhìn ta làm gì? Nộp lên bảo vật là có thể mạng sống, không cho…… Hiện tại liền đem ngươi nướng tới ăn.” Thượng Quan Huyền Ý mắt trợn trắng, vừa rồi trình diễn quá đầu nhập, không chỉ có đem Tiêu Lăng Hàn cùng Phệ Linh Thử lừa đến, linh long miêu tự nhiên cũng bị dỗ dành.

Linh long miêu thấy Thượng Quan Huyền Ý hiện giờ bộ dáng cùng vừa rồi khác nhau như hai người, không cấm âm thầm trách cứ chính mình quá lỗ mãng, thế nhưng mắt mù mà không thấy rõ người này chính diện mục.

Nghĩ thầm: Quả nhiên là nhân loại, dối trá, gian trá, giảo hoạt, tham lam, vì đạt được mục đích, không này thủ đoạn.

Thấy linh long miêu không có chút nào phản ứng, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem nó đặt ở trên mặt đất.

Đợi trong chốc lát, thấy nó như cũ không có phản ứng.

Tiêu Lăng Hàn” tấm tắc” hai tiếng, đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Nó tựa hồ rất tưởng trở thành chúng ta đồ ăn.”

Chỉ là hắn vừa dứt lời, linh long miêu liền xông ra ngoài, sau đó liền nghe thấy “Phanh” một thanh âm vang lên.

Phệ Linh Thử lập tức che mặt, không mắt thấy, này linh long mao như vậy bổn, cư nhiên còn tưởng tính kế đại phôi đản.

Linh long miêu phát hiện chính mình được đến tự do, cho rằng dựa vào nó tốc độ nhất định sẽ chạy ra sinh thiên.

Nào biết đón đầu liền đánh vào một đổ nhìn không thấy trên tường, giờ phút này nó mắt đầy sao xẹt.

Chỉ có bốn chữ ở trong đầu quanh quẩn: “Mạng ta xong rồi!”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi vào linh long miêu trước người.

Duỗi chân đá đá nó, Tiêu Lăng Hàn ghét bỏ nói: “Trên người của ngươi thịt cũng quá ít, chúng ta quyết định không ăn ngươi. Nhưng là, ngươi muốn đem ngươi cất chứa đều cho chúng ta.”

“Tưởng hảo liền giao ra đây, nếu là ngươi lại nghĩ chạy trốn, vậy chớ trách chúng ta tâm tàn nhẫn. Linh thú tuy rằng hiếm thấy, nhưng nhiều ngươi một con không nhiều lắm, thiếu ngươi một con không ít.”

Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình như là một cái thu bảo hộ phí ác bá, chuyên môn khi dễ nhỏ yếu.

Cuối cùng linh long miêu không cam lòng mà phun ra mấy thứ mấy thứ đồ vật, nơi này có tiên thạch, còn có hai cây thất cấp linh thảo, cùng với một phen chìa khóa.

Nhìn đến chìa khóa một cái chớp mắt, hai người trong lòng đều có chút kích động, bọn họ còn tưởng rằng chìa khóa còn phải đợi mấy năm mới có thể xuất hiện, không nghĩ tới hiện tại cũng đã có.

Linh long miêu thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bắt được đồ vật liền trực tiếp rời đi. Đi không chút do dự, không có một chút muốn đảo trở về ý tứ, xem ra hai người bọn họ là thật sự không nghĩ tới muốn mang chính mình đi ra ngoài.

Tốt xấu chính mình là một con linh thú, linh thú a!

Hai cái mắt mù nhân loại, cư nhiên liền linh thú đều không thu.

Linh long miêu mở to giống nhau tròn xoe mắt to, u oán mà nhìn hai người rời đi phương hướng.

Nó hảo nghĩ ra đi, không nghĩ lại ở chỗ này giúp những người đó làm việc,…… Hảo tưởng hồi Tiên giới.

Cảm giác được linh long miêu kia niệm niệm không tha ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp làm lơ.

“Ta vốn tưởng rằng muốn mang nó rời đi, nó mới nguyện ý đem đem chìa khóa cho chúng ta.” Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay ánh vàng rực rỡ chìa khóa, không phải không có cảm khái nói.

Còn Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này đơn giản thô bạo phương pháp hữu dụng.

Bởi vì Thiên Tài Thí Luyện địa không có Thiên Đạo, không thể độ kiếp, chờ những cái đó đột phá tu vi người một truyền tống đi ra ngoài, lập tức liền sẽ gặp phải lôi kiếp. Chỉ tăng lên một cái đại cảnh giới tu sĩ còn hảo, nếu là tăng lên hai cái cập thượng đại cảnh giới, những người này khẳng định không kịp chuẩn bị độ kiếp khi yêu cầu đồ vật, kia bọn họ khẳng định sẽ bị phách hoài nghi nhân sinh.

Thượng giới người nếu sáng lập cái này không gian, chuyên môn tuyển chọn thiên tài, tự nhiên không hy vọng chính mình chọn lựa tốt thiên tài chết vào lôi

kiếp dưới. Vì thế liền có cái này chìa khóa xuất hiện, phàm là tu vi ở trong bí cảnh liên tục đột phá hai cái đại cảnh giới tu sĩ, đều có cơ hội gặp được chìa khóa.

Nhưng không phải mỗi người đều có thể bắt lấy cơ hội này, có khi chìa khóa liền ở ngươi trước mặt, ngươi cũng không biết vô giác.

Phàm là được đến chìa khóa tu sĩ, sẽ ở cuối cùng một năm bị truyền tống tiến một cái Tàng Bảo Lâu, Tàng Bảo Lâu trung phóng rất nhiều chuyên môn vì tu sĩ chuẩn bị pháp bảo, này đó pháp bảo cơ hồ đều là phòng ngự pháp bảo, độ kiếp sở dụng.

"Linh long miêu nhưng thật ra nghĩ rời đi, nhưng nó trên người đã bị đánh thượng đánh dấu, liền tính mang đi nó, phỏng chừng kết quả là cũng là một con dưỡng không thân bạch nhãn lang. Hà tất cho chính mình tìm phiền toái!"

Vừa mới bắt đầu Tiêu Lăng Hàn cũng cho rằng linh long miêu chỉ là một con bình thường linh thú, chờ đem nó đề ở trong tay khi, mới phát hiện nó trên người sớm bị người hạ dấu vết.

"Ta lại không phải thật sự muốn mang nó rời đi, tùy tiện nói nói mà thôi, hết thảy đều là vì chìa khóa." Thượng Quan Huyền Ý giơ giơ lên trong tay chìa khóa, giải thích nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi tùy tiện nói nói, chính mình thiếu chút nữa coi như thật.

Tức phụ nhi hiện tại là càng ngày càng hội diễn.

"Đúng rồi, Huyền Ý, ngươi như thế nào biết nó trên người có chìa khóa?"

"Vừa mới bắt đầu ta cũng không chú ý, chỉ là giống nhau cấp thấp yêu thú nhìn thấy tu vi so với chính mình cao người hoặc thú, đều sẽ sợ tới mức chạy nhanh chạy trốn. Nhưng linh long miêu thấy chúng ta chẳng những không trốn đi, ngược lại như là đang đợi chúng ta, này liền ý vị sâu xa. Nghĩ đến phía trước ở Đông Thăng Cổ Thành nghe được tin tức, cho nên ta mới suy đoán nó trên người có chìa khóa." Thượng Quan Huyền Ý giải thích nói.

【 chủ nhân ngươi vừa rồi là đang diễn trò sao? Diễn thật tốt, ta thiếu chút nữa đều tin. 】 Phệ Linh Thử đầy mặt sùng bái nhìn Thượng Quan Huyền Ý, vỗ không cần linh thạch mông ngựa.

Vừa rồi thật là hù chết nó.

Làm nửa ngày hết thảy đều là chính mình cái này vô lương chủ nhân ở diễn kịch.

Không có việc gì, diễn cái gì diễn?

Lăn lộn mù quáng!

Phệ Linh Thử trong lòng chửi thầm, trên mặt lại là hết sức nịnh nọt.

Tâm khẩu bất nhất nói chính là hiện tại Phệ Linh Thử.

Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn ra Phệ Linh Thử gia hỏa này tiểu tâm tư, phía trước thấy nó chính là đã sinh khí, lại sốt ruột.

Bị Phệ Linh Thử khen, Thượng Quan Huyền Ý không có chút nào dị sắc, ngược lại nói: "Tham ăn quỷ, chúng ta lần này đã đi rồi hơn một tháng, ngươi tựa hồ một kiện bảo bối đều không có phát hiện."

【 này cũng không thể trách ta, chủ nhân ngươi xem, chúng ta phía trước ở băng tuyết cự tích sào huyệt trung đãi suốt hơn 50 năm, mới ra tới, bảo bối đã sớm bị người nhanh chân đến trước. 】 Phệ Linh Thử quán quán móng vuốt, tỏ vẻ chính mình vô tội.

"Không tồi a, tham ăn quỷ, liền thành ngữ đều dùng giống mô giống dạng." Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày liếc Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, gia hỏa này đến chỗ nào học này đó? Cảm giác so với chính mình này nhân loại hiểu đều nhiều.

【 cũng không có gì, chính là nhàm chán thời điểm nhìn nhiều mấy quyển họa vở mà thôi. 】

Thượng Quan Huyền Ý trầm khuôn mặt hỏi: "Ngươi chỗ nào tới họa vở?"

【 ta không có đi trộm, ta nhặt được. 】 Phệ Linh Thử chạy nhanh giải thích nói.

Chỉ là nó này giải thích còn không bằng không giải thích, rõ ràng chính là bịt tai trộm chuông.

Thượng Quan Huyền Ý "Ha hả" hai tiếng, nhắc tới Phệ Linh Thử cái đuôi, thành một cái đường parabol liền ném đi ra ngoài.

"Chi chi chi……"

Xong rồi, xong rồi, không cẩn thận nói cái lời nói dối, chọc vô lương chủ nhân sinh khí.

Phệ Linh Thử dư quang thấy một cái hồ, trong lòng cầu nguyện, ngàn vạn đừng rơi vào trong hồ.

"Bùm" một tiếng.

Sợ cái gì liền tới cái gì, Phệ Linh Thử hoa lệ lệ mà rơi vào trong hồ, vừa vặn nện ở một cái nam tu trên người.

"Ngọa tào, cái quỷ gì đồ vật." Lý Nam Phi đang ở trong hồ tắm rửa, đột nhiên đã bị một cái từ trên trời giáng xuống không rõ vật thể cấp tập kích, không cấm mắng to nói.

Duỗi tay vớt lên vừa thấy, đãi thấy rõ ràng chính mình trong tay nhéo chính là cái gì sau, sợ tới mức hắn kêu to "A, a……" Theo sau trực tiếp cầm trong tay đồ vật ném văng ra.

Lại là “Bùm” một tiếng.

Phệ Linh Thử chính cao hứng chính mình bị cứu, nghĩ chính mình có phải hay không phải cho nhân gia một chút cảm tạ phí. Kết quả còn không đợi nó thấy rõ nam tử diện mạo, nó cư nhiên lại lần nữa bị ném văng ra.

Phệ Linh Thử vùng vẫy tiểu thân mình, nó sẽ không bơi lội.

【 chủ nhân, cứu chuột a! Chủ nhân, ta sẽ không bơi lội, nhanh lên tới theo ta nha! Ta còn là rất hữu dụng chỗ, ngươi nhưng đừng thấy chết mà không cứu a! Chủ nhân, chủ nhân tốt, anh tuấn tiêu sái chủ nhân, tuấn mỹ vô song chủ nhân……. 】

Phệ Linh Thử còn không có nhắc mãi xong, ngay sau đó, nó đã bị một cổ hấp lực trực tiếp hút ly mặt nước.

Thượng Quan Huyền Ý ngắm trong tay Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, ghét bỏ nói: “Xuẩn đã chết, ngươi chính là một con bát cấp yêu thú, cư nhiên thiếu chút nữa bị chết đuối.”

Phệ Linh Thử ủy khuất nóng nảy, phía trước bị thủy như vậy một yêm, nó thật là cái gì đều nhớ không nổi, biết cầu cứu đã thực không tồi.

Chủ nhân bộ dáng này rõ ràng là dùng xong liền ném!

Muốn chính mình thời điểm, lập tức phân phó; không cần chính mình thời điểm, liền đem chính mình ném văng ra.

Nó hẳn là từ trước tới nay nhất bi thôi Phệ Linh Thử, nó thật là mất hết tổ tông mặt.

Cũng tự trách mình lúc trước chính mình nhận chủ.

Một lỡ lời thành thiên cổ hận!

Nhìn cả người ướt đẫm Phệ Linh Thử, Thượng Quan Huyền Ý lương tâm rốt cuộc phát hiện, đối nó sử dụng một cái hong khô thuật.

Liền cùng Tiêu Lăng Hàn ngồi ở một khối sạch sẽ đại thạch đầu thượng, chờ giữa sông người.

Giữa sông người nếu trăm phương nghìn kế muốn hai người gặp gỡ hắn, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình là người tốt, tự nhiên không thể làm này bạch chờ.

Phía trước hai người liền phát hiện bọn họ đi vào khu vực này sau, có người ở theo dõi bọn họ, không nhiều lắm hai người cũng không vạch trần, mà là tương kế tựu kế.

Cho nên Thượng Quan Huyền Ý tới nhất chiêu đầu chuột hỏi đường.

Không trong chốc lát, ở trong hồ tắm rửa Lý Nam Phi rốt cuộc lên bờ.

Hắn vừa lên ngạn, liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, đương nhiên cũng thấy Phệ Linh Thử.

Nhìn thấy hai người nháy mắt, Lý Nam Phi liền có chút ngượng ngùng, Phệ Linh Thử khởi điểm không cẩn thận tạp đến trên người hắn, nhưng hắn lại đem Phệ Linh Thử toàn bộ cấp ném đi ra ngoài, làm hại nó thiếu chút nữa bị chết đuối.

Hiện tại nó chủ nhân liền ở chỗ này, Lý Nam Phi cảm thấy chính mình vẫn là cần thiết đi nói một chút.

Đi rồi vài bước, ly hai người gần một ít, mới ôm quyền nói: "Tại hạ lâm bay về phía nam, gặp qua hai vị đạo hữu." Không đợi hai người trả lời, tiện đà lại hỏi: "Các hạ trong tay lão thử là ngươi khế ước thú sao?"

Lý Nam Phi tuy rằng ly hai người gần chút, lại như cũ đứng ở Tiêu Lăng Hàn hai người 5 mét có hơn.

Nói như vậy, lần đầu tiên gặp mặt, khoảng cách không cần kéo đến thân cận quá, nhưng cũng đến nỗi như vậy xa.

Bất quá hai người nhìn thấy Lý Nam Phi nhìn về phía Phệ Linh Thử có chút e ngại ánh mắt, lập tức liền minh bạch hắn vì sao ly đến như vậy xa.

Lý Nam Phi thân hình cao lớn, là một cái to con, nhưng hắn lại nhất sợ hãi lão thử, cho nên phía trước nhìn thấy Phệ Linh Thử mới có như vậy phản ứng.

"Tại hạ Thượng Quan Huyền Ý, hắn là ta đạo lữ Tiêu Lăng Hàn, này chỉ lão thử xác thật là ta khiết ước thú. Nó có chút bất hảo, vừa rồi không cẩn thận rơi xuống Lý đạo hữu trên người, mong rằng Lý đạo hữu không lấy làm phiền lòng."

Lý Nam Phi thầm nghĩ: Hắn nào dám trách móc, hắn một cái Đại Thừa kỳ, nhưng các ngươi hai người đều là Đại Thừa kỳ, nếu là hai người một cái không cao hứng, tưởng cùng hắn luận bàn một chút, kia hắn có thể chiếm được hảo sao?

Cười mỉa nói: "Nơi đó, không đáng ngại, chỉ là ta trời sinh liền sợ chuột, cho nên vừa rồi thấy nó trước tiên, ta theo bản năng liền đem nó ném văng ra, thật sự xin lỗi."

Thượng Quan Huyền Ý không thèm để ý mà nói: "Không sao, dù sao nó da dày thịt béo, hơn nữa lại là ở trong nước, nó cũng không bị thương."

Phệ Linh Thử:…… Nó da một chút đều không thô ráp, cũng không hậu, liền bởi vì ở trong nước, mới càng có sự!

Thấy vậy, Lý Nam Phi yên lòng, gật gật đầu: "Này liền hảo."

Tiện đà lại nói: "Mạo muội hỏi một chút, không biết hai vị đạo hữu kế tiếp là muốn đi hướng phương hướng nào?"

Tuy rằng kỳ quái Lý Nam Phi như vậy hỏi, bất quá Tiêu Lăng Hàn vẫn là chỉ vào một phương hướng, nói: “Bên kia.”

Thấy vậy, Lý Nam Phi thần sắc có chút rối rắm không biết chính mình có nên hay không nói, mày gắt gao mà nhăn.

Nhìn thấy Lý Nam Phi trên mặt thay đổi thất thường biểu tình, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: “Lý đạo hữu hay không biết chút cái gì? Nếu là Lý đạo hữu biết cái gì, không tiếc chỉ giáo.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 463

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 463 ngu đần mười phần

Bị hai người thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm, Lý Nam Phi có chút không được tự nhiên mà ho khan một tiếng, mới bắt đầu tự thuật: "Kỳ thật ta phía trước đi qua bên kia. Ba ngày trước, ta mới vừa giết chết một con thất cấp yêu thú, còn không có tới kịp thu thập, liền tới rồi mười mấy cá nhân. Bọn họ đem ta đuổi ra kia khu vực, thả bọn họ đều là Đại Thừa kỳ tu sĩ. Ta biết bên kia cách đó không xa có một con cửu cấp yêu thú, nếu là ta không đoán sai nói, những người đó hẳn là ở đánh kia chỉ cửu cấp yêu thú chủ ý, hiện giờ bọn họ hẳn là còn ở đâu biên bố trí rơi vào, cho nên ta kiến nghị hai vị đạo hữu tốt nhất không cần qua bên kia."

"Cư nhiên còn có chuyện như vậy, đa tạ Lý đạo hữu báo cho, xem ra chúng ta xác thật muốn đổi nói mới được, miễn cho bị lan đến gần."

Lý Nam Phi xua xua tay, không cho là đúng nói: "Không cần khách khí, tương phùng tức là có duyên, hôm nay có thể gặp được Tiêu đạo hữu cùng Thượng Quan đạo hữu, đây là chúng ta duyên phận."

Hai người lại cùng Lý Nam Phi tùy ý trò chuyện vài câu, liền tách ra, các đi các.

Hai người nếu nói không đi phía trước quy định tốt nói, nhưng thật ra thật đi một con đường khác.

"Lăng Hàn, ngươi cảm thấy cái này Lý Nam Phi lời nói có vài phần thật giả?"

Tiêu Lăng Hàn đáp: "Ba phần thật, bảy phần giả."

Lý Nam Phi nhìn như một bộ thành thật hàm hậu bề ngoài, cần phải thật là thành thật hàm hậu, hắn có thể sống đến bây giờ? Còn có thể tu luyện đến Đại Thừa kỳ?

Ha hả!

Phỏng chừng đã sớm không biết đã chết bao nhiêu lần.

"Ta cũng cảm thấy gia hỏa này miệng đầy lời nói dối, nói chuyện thời điểm, thủ hạ của hắn ý thức khẩn lại tùng, cơ hồ hắn mỗi lần nói láo thời điểm đều là như thế này một động tác."

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt đen tối không rõ mà liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Ý, nhàn nhạt nói: "Ngươi quan sát thật cẩn thận."

Vừa nghe này chua lòm khẩu khí, Thượng Quan Huyền Ý liền biết Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này ghen tị.

Bĩu môi nói: "Ta nhưng không cố ý đi quan sát hắn, ngồi ở trên tảng đá, trợn mắt nhìn đến chính là hắn tay, muốn ngẩng đầu mới có thể nhìn đến hắn mặt."

【 chủ nhân, các ngươi như thế nào đổi nói? 】 Phệ Linh Thử ghé vào Tiêu Lăng Hàn trên vai, phát hiện bọn họ hiện tại đi vị trí, cùng phía trước định đi địa phương, đã càng ngày càng xa.

"Cảm tình ngươi phía trước vẫn luôn đang ngủ?" Thượng Quan Huyền Ý xem xét Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, buồn bã nói.

Phệ Linh Thử: Này cùng ngủ có quan hệ gì?

Nó có phải hay không bỏ lỡ cái gì?

Không đúng, nó từ bị vô lương chủ nhân ném vào trong hồ sau, liền không quá ngủ!

【 các ngươi muốn hay không suy xét đảo trở về? 】 Phệ Linh Thử rối rắm một chút, cuối cùng vẫn là truyền âm nói.

"Làm gì muốn đảo trở về?" Tuy rằng bọn họ là chuẩn bị buổi tối đảo trở về, bất quá Thượng Quan Huyền Ý lại không tính toán nói ra.

【 phía trước đi cái kia phương hướng giống như có thứ tốt. 】

"A, có thứ tốt vì cái gì ngươi hiện tại mới nói?" Thượng Quan Huyền Ý híp mắt nhìn Phệ Linh Thử, ngữ khí không tốt lắm.

Thầm nghĩ: Phệ Linh Thử gia hỏa này không phải là mang thù phía trước chính mình đem nó ném vào trong hồ, cho nên cố ý không nói đi?

Phệ Linh Thử:…… Chủ nhân ngươi chân tướng!

【 ta cho rằng các ngươi sẽ không nghe cái kia to con lời đồn, cho nên mới không có nói ra. Nghĩ chúng ta sớm muộn gì đều sẽ tới đó, nhưng ta coi chúng ta như thế nào càng đi càng xa? 】 Phệ Linh Thử mở to vô tội chuột mắt, hồi nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Nó kỳ thật chính là cố ý hiện tại mới nói, chính là tưởng khí khí này vô lương chủ nhân.

Thượng Quan Huyền Ý lãnh "Hừ" một tiếng, đừng tưởng rằng hắn không thấy ra tới, Phệ Linh Thử gia hỏa này chính là cố ý.

Phệ Linh Thử thấy chính mình nói bên kia có bảo vật, hai cái chủ nhân như cũ không dao động, phương hướng cũng không có đổi, này hoàn toàn không nghĩ tham tài chủ nhân phong cách.

Lập tức không khỏi nghi hoặc truyền âm 【 chủ nhân, các ngươi như thế nào còn đi bên này? 】

"Bên này phong cảnh tuyệt đẹp, chúng ta thưởng cảnh, có thể hay không?"

Phệ Linh Thử chuyển động chuột đầu, đánh giá một chút bốn phía, bên này cây cối ngã trên mặt đất, một mảnh tiêu điều cảnh tượng. Liếc mắt một cái là có thể nhìn ra nơi này trước đó không lâu có người tại đây đại chiến quá, nó hoàn toàn nhìn không ra bên này phong cảnh hảo tại nơi nào?

Chẳng lẽ nhân loại thẩm mĩ quan cùng chuột không giống nhau?

Nhất định là như thế này, bằng không vô lương chủ nhân như thế nào sẽ cảm thấy bên này phong cảnh hảo?!

Màn đêm buông xuống.

Xám xịt trời càng ngày càng ám, cuối cùng một tia ánh sáng cũng biến mất, nơi nhìn đến đen nhánh một mảnh.

Khắp rừng rậm yên tĩnh có chút đáng sợ, ở kia nhìn không thấy tấm màn đen trung phảng phất có chỉ dữ tợn hung thú chính ẩn núp, tùy thời đều sẽ lao tới chọn người mà phệ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dán lên ẩn thân phù ở không trung bay vọt qua đi, nguyên bản ba ngày lộ trình, hai người chỉ dùng hai cái canh giờ liền tới rồi.

Lúc này, bọn họ dưới chân một khối trên đất bằng, đang có mười mấy người khoanh chân mà ngồi, mà bọn họ phía sau là một cái gò đất, gò đất đang bị một cái trận pháp bao phủ.

【 chủ nhân, nơi đó mặt có linh khí nồng đậm bảo bối. 】 Phệ Linh Thử chỉ vào gò đất, truyền âm nói.

Không cần Phệ Linh Thử nói, bọn họ cũng thấy được, bị trận pháp bao vây, không phải có bảo bối, chính là có phong ấn, bất quá nhìn bên trong xác thật hẳn là có bảo bối, Tiêu Lăng Hàn cũng cảm ứng nên đến bên trong linh khí thực nồng đậm.

Chỉ là cái kia trận pháp, không tốt lắm làm.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền truyền âm hỏi: 【 tham ăn quỷ, cái này trận pháp ngươi có thể đi vào sao? 】

Phệ Linh Thử lập tức liền trở nên uể oải ỉu xìu, 【 đại chủ nhân, ta hiện tại chính là một con thân thể phàm thai chuột, loại này vượt qua Tu chân giới trận pháp, ta vào không được. 】 nói, Phệ Linh Thử ủy khuất cực kỳ, dĩ vãng nó đều là làm lơ cấm chế trận pháp, nhưng trước mắt nó đã là lần thứ hai gặp được tình huống như vậy.

Phía trước ở băng tuyết cự tích sào huyệt khi, nó vốn đang tin tưởng tràn đầy mà muốn đi giúp Thượng Quan Huyền Ý lấy tuyết ngọc tủy. Kết quả nó không có mặc quá trận pháp, ngược lại bị trận pháp bắn ra đi thật xa, tu dưỡng ba tháng mới hảo.

【 Lăng Hàn, chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ? 】

【 biết rõ trận pháp mở không ra, những người này còn muốn canh giữ ở ở chỗ này chờ đợi, không tiếc đem phải trải qua nơi này người đều đuổi đi, ngươi nói đây là vì cái gì? 】

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt sáng ngời, 【 chẳng lẽ bọn họ biết như thế nào đi vào? 】

【 chúng ta tìm một chỗ, ở chỗ này trụ hạ. Thiên Duệ bọn họ hẳn là mau đến nơi đây. 】

【 thật tốt quá, rốt cuộc muốn gặp đến bọn họ. Đều sắp có một trăm năm không thấy bọn họ, không biết bọn họ hiện tại đều là cái gì tu vi? 】

Khi nói chuyện, hai người đã rớt xuống tới rồi mặt đất. Hai người tuyển một cái cách này những người này xa một chút địa phương, sau đó bố trí một cái cửu cấp trận pháp, chỉ cần không ai công kích trận pháp, liền sẽ không có người phát hiện cái này trận pháp tồn tại.

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trợn mắt, liền nhìn đến Lý Nam Phi lúc này đang theo kia mười mấy người vừa nói vừa cười, một bộ rất quen thuộc bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý bĩu môi nói: “Họ Lý rõ ràng cùng những người đó là một đám, ngày hôm qua cư nhiên nói dối lừa chúng ta.”

“Phỏng chừng mặt khác mấy cái phương hướng cũng có người đang bảo vệ, vì chính là không cho mặt khác tu sĩ trải qua nơi này, lấy phương có người phát hiện cái kia đồi núi cổ quái.” Nói, Tiêu Lăng Hàn tầm mắt rơi xuống bên kia đồi núi thượng.

Đồi núi thượng mọc đầy cỏ dại, cùng cái khác địa phương không có gì hai dạng, chỉ cần người không đi đến nơi đó đi, liền sẽ không phát hiện dị thường.

Cứ như vậy lại đợi ba ngày.

Ngày này đêm khuya, một đạo tia chớp cắt qua phía chân trời, bên tai đột nhiên nhớ tới một trận tiếng sấm thanh.

Chính khoanh chân nhắm mắt Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đột nhiên mở ra mắt.

Tiêu Lăng Hàn thần thức lan tràn đi ra ngoài, trong chốc lát sau, hắn nói: “Tới.”

“Cái gì tới?” Thượng Quan Huyền Ý thần thức không có Tiêu Lăng Hàn như vậy cao, tự nhiên không Tiêu Lăng Hàn xem xa, tự nhiên cũng không biết cái gì tới.

“Vô Nhai bọn họ bốn người tới, lại còn có cùng người đánh nhau rồi.”

Tiêu Lăng Hàn vừa dứt lời, liền thấy bọn họ cách đó không xa kia mười mấy người sôi nổi đứng lên.

Thực mau liền có hai người bay về phía vừa rồi phát ra tiếng sấm thanh địa phương.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: “Chúng ta muốn hay không đi giúp Thiên Duệ bọn họ?”

“Tạm thời không cần, bên kia chỉ có một người, hơn nữa vừa rồi hai người, cũng mới ba người.” Tiêu Lăng Hàn như cũ khoanh chân mà ngồi, không có muốn đứng dậy tính toán.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Bên kia.

Mắt nhìn một đạo lôi điện thẳng tắp triều Ân Thiên Duệ rơi xuống, hắn chạy nhanh cấp Mạc Vô Nhai nháy mắt, làm hắn không cần lại đây. Ngay sau đó liền nghe được “Oanh” một tiếng, một đạo lôi điện công kích dừng ở Ân Thiên Duệ trên người, liền lần này, hắn toàn bộ mặt thành than cốc, tóc căn căn dựng ngược, hé miệng liền phun ra một ngụm khói trắng.

Nhìn thấy hắn cái này thảm dạng, Mạc Vô Nhai có chút lo lắng hỏi: “Thiên Duệ, ngươi không sao chứ?”

Ân Thiên Duệ rất tưởng nói chính mình không có việc gì, nhưng hắn phát hiện cổ họng làm thực, hoàn toàn nói không ra lời. Chỉ phải xua xua tay, ý bảo chính mình không có việc gì.

Đừng nhìn ân mỗi ngày duệ giờ phút này thảm như vậy, kỳ thật hắn là bốn người trung hình tượng tốt nhất một cái, mặt khác ba người so với hắn bộ dáng chật vật nhiều.

Bốn người là căn cứ cùng Tiêu Lăng Hàn khiết ước một đường đi tìm tới.

Nửa canh giờ trước, bốn người tới nơi này, kết quả liền đụng tới một người lôi linh căn tu sĩ, hắn trực tiếp ngăn lại bốn người đường đi.

Một bộ núi này là ta mở, cây này do ta trồng, muốn từ đây đi ngang qua lưu lại mua lộ tài tư thế.

Ân Thiên Thịnh thấy hắn hơn phân nửa đêm còn thủ tại chỗ này đánh cướp, man vất vả, móc ra một khối trung phẩm linh thạch ném cho hắn.

Nào biết nam tu cư nhiên rất là ghét bỏ tránh đi, còn khinh bỉ nhìn về phía Ân Thiên Thịnh.

Ân Thiên Thịnh đã có thể sinh khí, trung phẩm linh thạch cũng là linh thạch, gia hỏa này cư nhiên không cần!

Lập tức bốn người mặc kệ hắn tiếp tục đi, nào biết người nọ vừa ra tay chính là một đạo lóe mù người mắt lôi điện.

Bốn người thấy đối diện tu sĩ thế nhưng phát lôi điện, lập tức liền biết gia hỏa này là một cái lôi linh căn tu sĩ, lập tức bốn người liền nổi lên muốn người này giúp bọn hắn luyện thể ý tưởng.

Không có biện pháp, bốn người ở bên trong này tổng cộng đột phá ba cái đại cảnh giới, nếu là không luyện thể, phỏng chừng bị truyền tống sau khi rời khỏi đây, không cần bao lâu chuẩn sẽ bị phách cặn bã đều không dư thừa.

Hơn nữa bốn người lôi điện so người bình thường còn mạnh hơn, cái này làm cho bốn người như thế nào không vội, bọn họ cũng là tưởng nhanh lên tìm được Tiêu Lăng Hàn đến hắn không gian lợi dụng thời gian kém hảo hảo luyện một chút thể.

Bốn người hiện tại còn không biết Tiêu Lăng Hàn trong không gian thời gian kém, ở bên trong này không có tác dụng.

Bốn người thực mau liền cùng nam tu triền đấu lên, mỗi lần bọn họ đều là thiếu chút nữa mới có thể tránh đi lôi điện công kích. Thế cho nên bọn họ chiến đấu nửa canh giờ, nam tu lôi điện công kích một lần cũng chưa thất bại quá. Hơn nữa nam tu trên người lại không có gì thương, cái này làm cho hắn càng thêm đắc ý, cho rằng chính mình có thể lấy một địch bốn, sử dụng lôi hệ pháp thuật thời điểm càng thêm ra sức.

Không bao lâu, Sở Mục Thần bốn người phát hiện đối phương lại tới nữa hai người, nam tu lập tức thối lui đến một bên, đình chỉ đối bốn người công kích.

Vừa đến tới hai người nhìn thấy Sở Mục Thần bốn người bộ dáng, đồng thời trừu trừu khóe miệng. Bốn người này sợ không phải tới khôi hài, thả than đen trình độ đều không sai biệt lắm, lão tam lôi hệ pháp thuật xem ra là càng ngày càng thành thạo.

Sở Mục Thần bốn người liếc nhau, nhanh như vậy liền tới rồi hai người, nói không chừng bọn họ còn có đồng bạn ở phụ cận, kia chính mình chờ là giết bọn họ đâu, vẫn là giết bọn họ?

Sở Mục Thần nhìn về phía Mạc Vô Nhai, lúc này Mạc Vô Nhai cũng vừa lúc nhìn về phía hắn.

Hai người ánh mắt không tiếng động giao lưu.

“Các ngươi là người phương nào? Muốn linh thạch không có, muốn mệnh có bốn điều.” Ân Thiên Thịnh liền kiếm cũng chưa lấy ra tới, xử một cây gậy.

Bộ dáng của hắn, thoạt nhìn ngu đần mười phần.

Ba người: “……”

Trong đó một người đứng ra hỏi: “Bốn vị đạo hữu các ngươi có phải hay không có cái gì hiểu lầm?”

Ân Thiên Thịnh nghi hoặc nói: “Hiểu lầm? Các ngươi chẳng lẽ không phải muốn đánh cướp chúng ta?”

Thấy hai vị sư huynh nhìn qua, lôi linh căn nam tu lập tức phản bác nói: “Ta khi nào nói qua muốn đánh cướp các ngươi?”

Ân Thiên Duệ nói tiếp nói: “Ngươi không đánh cướp chúng ta, ngươi ngăn đón chúng ta lộ làm gì?”

Nam tu: “……”

“Hiểu lầm, đều là hiểu lầm. Sư đệ sở dĩ ngăn đón vài vị là bởi vì phía trước có một con cửu cấp yêu thú, chúng ta đang suy nghĩ biện pháp đối phó nó. Ngăn đón các ngươi là sợ đánh lên tới sau lan đến gần các ngươi, rốt cuộc kia chính là một con cửu cấp yêu thú.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 464

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 464 sáu cánh kim liên

“Có cửu cấp yêu thú, đó có phải hay không rất lợi hại?” Ân Thiên Thịnh lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, bọn họ này một đường liền một con cấp thấp yêu thú đều rất ít gặp phải, cao giai yêu thú càng là liền bóng dáng cũng chưa thấy quá.

Ba người: “……”

Này như thế nào cùng bọn họ tưởng không giống nhau đâu?

Nghe được cửu cấp yêu thú, những người này không nên là bị dọa đến tè ra quần sao?

Như thế nào còn một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng?

Thậm chí còn dị thường hưng phấn.

Bọn họ chẳng lẽ là đụng tới mấy cái bệnh tâm thần?

Hiện tại nơi này liền bọn họ ba người, ấn lẽ thường, mặt khác sư huynh đệ khẳng định sẽ không lại đây, nếu là thật sự đánh lên tới, bọn họ bên này sợ là muốn có hại. Đừng nhìn kia mấy người hiện tại như thế chật vật, trên thực tế vừa rồi nhân gia căn bản không đánh trả. Nếu là nhân gia thật đánh trả, phỏng chừng sư đệ đã sớm bại.

Sau lại hai gã tu sĩ liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt nhìn đến giống nhau ý tưởng, đó chính là lấy mấy người đi đương pháo hôi.

Ý kiến đạt thành, trong đó một người nói: “Cửu cấp yêu thú xác thật rất lợi hại, vài vị đạo hữu muốn hay không cùng chúng ta cùng đi đối phó kia chỉ yêu thú?”

Ân Thiên Thịnh lập tức cảnh giác lên, rốt cuộc vừa rồi những người này không nhường nhường chính mình đám người qua đi, hiện tại lại muốn bọn họ đi, nhất định không có hảo tâm.

Chờ Ân Thiên Thịnh trả lời, Sở Mục Thần giành trước nói: “Xin lỗi, nếu bên kia có cửu cấp yêu thú, chúng ta thực lực thấp kém, liền không đi xem náo nhiệt.”

Sở Mục Thần là thật sợ Ân Thiên Thịnh vừa nghe đã có giá đánh liền không quan tâm mà đồng ý.

Lôi linh căn tu sĩ, liếc mấy người nói: “Tính các ngươi có tự mình hiểu lấy.”

Này nha thiếu thu thập, đáng tiếc vừa rồi chính mình đám người chỉ lo dùng hắn công kích tới luyện thể, sớm biết rằng liền tấu hắn một đốn.

Bốn người lập tức rời đi tại chỗ, tìm cái sơn động tạm thời cư trú xuống dưới.

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn một mình dán lên ẩn thân phù, đem Sở Mục Thần bốn người cùng nhau nhận lấy, sáu người liền cùng nhau ở trận pháp trung chờ đợi lên.

Bọn họ này nhất đẳng chính là một tháng.

Ngày này Tiêu Lăng Hàn sáu người giống thường lui tới giống nhau ở trận pháp trung tu luyện, đột nhiên bên tai truyền đến tiếng kinh hô.

"Khai, khai."

"Rốt cuộc khai."

Sáu người lập tức đứng dậy triều trận pháp bên ngoài nhìn lại, chỉ thấy bên kia đồi núi chính phát ra chói mắt kim quang, kim quang chiếu sáng khu vực này, ước chừng tam tức sau kim quang mới biến mất.

Ân Thiên Thịnh: "Này kim quang không phải rõ ràng nói cho mọi người nơi này có bảo vật sao?"

Thượng Quan Huyền Ý: "Giống nhau có dị tượng đều tỏ rõ bảo vật hiện thế, hoặc là sắp hiện thế. Phỏng chừng đợi chút tới nơi này người tuyệt đối không ở số ít."

Mạc Vô Nhai nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Bên trong sẽ là cái gì bảo vật?"

Thấy năm người đều nhìn về phía chính mình, Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, bọn họ đây là đem chính mình trở thành bách khoa toàn thư. Buông tay, bất đắc dĩ nói: "Bên trong có trở ngại thần thức, cách trở linh nhãn đồ vật, ta cũng muốn biết bên trong có cái gì."

Thấy Tiêu Lăng Hàn cũng không có đáp án, mấy người tiếc nuối mà thu hồi tầm mắt, lại lần nữa nhìn về phía bên ngoài.

Ân Thiên Thịnh tò mò hỏi: "Các ngươi nói phải đợi bao lâu, mới có thể đi vào?"

Thượng Quan Huyền Ý đáp: "Ít nhất một canh giờ."

"Lâu như vậy?"

"Đương nhiên, chủ yếu là chờ xa một chút tu sĩ chạy tới, rốt cuộc bảo vật muốn đại gia tranh đoạt mới có thể thể hiện ra nó giá trị."

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý giải thích, Ân Thiên Thịnh gật gật đầu: "Giống như còn thật là như vậy."

Không bao lâu, lục tục có người đã đến.

Vừa mới bắt đầu Lý Nam Phi đoàn người còn tưởng đem nghe tin mà đến người đều đuổi đi, đáng tiếc chậm rãi người tới càng ngày càng nhiều, bọn họ cũng

không có thể ra sức, cuối cùng chỉ có thể chiếm theo một cái dựa trước vị trí.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn sáu người ở trận pháp trung, thả bọn họ nơi địa phương ly đồi núi có điểm xa, nhưng thật ra không có người phát hiện bọn họ.

Một giờ sau.

Bao phủ đồi núi trận pháp phát ra một đạo bạch quang, mọi người liền thấy trận pháp khai ra một cái nhưng cung năm người hành tẩu thông đạo.

Cách nơi này gần tu sĩ cơ hồ đều đuổi lại đây, tới tu sĩ không chỉ có có Đại Thừa kỳ còn có Luyện Hư kỳ, thêm lên không sai biệt lắm có hai trăm cá nhân.

Có năm cái Luyện Hư kỳ xui xẻo quỷ, bị một chúng Đại Thừa kỳ tu sĩ lấy ra đương dò đường thạch.

Năm người mới vừa đi vài bước, đã bị trận pháp bên trong bay ra tới mũi tên bắn cái đối xuyên.

Nhìn đến năm người kết cục, Luyện Hư kỳ tu sĩ sôi nổi sau này lui, bảo vật lại hảo cũng đến có mệnh lấy mới được.

Đảo cũng có khinh thường lấy tu sĩ cấp thấp làm pháo hôi Đại Thừa kỳ tu sĩ, mấy người kẻ tài cao gan cũng lớn, cầm chính mình pháp khí liền hướng bên trong đi đến.

Bay ra tới mũi tên bị sôi nổi đánh rớt trên mặt đất, xem bọn họ bộ dáng ứng phó thành thạo.

Kỳ thật phía trước kia năm người nếu là trước đó chuẩn bị tốt, cũng không đến mức ở mũi tên bay tới thời điểm, liền phản ứng thời gian đều không có.

Lần này có Đại Thừa kỳ tu sĩ mang đội, nhưng thật ra không có người lại rời đi, Tiêu Lăng Hàn sáu người xen lẫn trong trong đám người đi theo mọi người trong triều đi.

Mười lăm phút sau.

Xuất hiện ở trước mặt mọi người chính là một tòa cung điện, cung điện mặt trên tất cả đều là tro bụi, đã nhìn không ra nó nguyên lai bộ dáng.

Tiến vào cung điện, mọi người liền tứ tán mở ra.

Tiêu Lăng Hàn sáu người trực tiếp xuyên qua đại điện đi đến mặt sau, lại xuyên qua hành lang, bảy vòng tám quải đi vào hậu viện. Ánh vào sáu người trong mắt chính là một phương hồ nước, hồ nước có một gốc cây khai đến chính diễm hoa sen.

Hoa sen trình kim sắc, có 36 cánh hoa cánh, cánh hoa đang tản phát ra kim sắc quang mang, quang mang lúc sáng lúc tối rất là mê người.

Tiêu Lăng Hàn: “Xem ra lúc trước đại gia ở bên ngoài thấy kim quang, hẳn là chính là nó phát ra tới.”

Đãi thấy rõ hoa sen bộ dáng sau, Thượng Quan Huyền Ý kinh hô ra tiếng: “Sáu cánh kim liên.”

Ân Thiên Duệ nghi hoặc nói: “Sáu cánh kim liên? Đây là thiên tài địa bảo sao? Vì cái gì ta trước nay không nghe nói qua?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Hiện tại không phải nói cái này thời điểm, chúng ta trước hết nghĩ biện pháp đem nó lộng tới tay lại nói.”

“Nga, đúng đúng đúng, chạy nhanh, đợi chút nên có những người khác tới.” Nói, Ân Thiên Duệ liền muốn tiến lên đi trích.

Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ một phen giữ chặt hắn, trầm khuôn mặt hỏi: “Ngươi muốn làm gì?”

Thấy Tiêu Lăng Hàn dáng vẻ này, Ân Thiên Duệ lập tức trở nên khí đoản, nhược nhược nói: “Không phải đi trích hoa sen sao?”

“Hừ, liền ngươi, còn muốn đi trích hoa sen, đừng bị yêu thú một ngụm cấp nuốt.” Tiêu Lăng Hàn trên dưới đánh giá Ân Thiên Duệ một phen, rất là ghét bỏ mà nói.

“Yêu thú? Chỗ nào có yêu thú?” Ân Thiên Duệ nghi hoặc nói, hắn như thế nào không có nhìn đến yêu thú ở đâu?

“Đáy ao có một con cửu cấp đỉnh bích nhãn thiềm thừ, ngươi có phải hay không muốn đi chiêm ngưỡng một chút nó anh vĩ bất phàm dáng người, xem nó có phải hay không thật sự có thể đem ngươi một ngụm cấp nuốt?” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra trận kỳ, chuẩn bị ở chỗ này bố trí một cái vây trận, để tránh chờ một chút bọn họ đem sáu cánh kim liên trích đi, bích nhãn thiềm thừ nổi điên, đem tiến vào tu sĩ toàn bộ xử lý, hoặc là chạy đến bên ngoài đi.

Kia việc vui có thể to lắm, nói không chừng sẽ đem thượng giới người đưa tới.

Nghe nói có cửu cấp đỉnh yêu thú, Ân Thiên Duệ sợ tới mức sắc mặt một mảnh trắng bệch, kia chính là cửu cấp yêu thú. Vừa rồi hắn không đầu óc mà đi phía trước hướng, hiện tại nghĩ đến liền có chút chân mềm.

“Huyền Ý lưu lại cùng ta cùng nhau bày trận, còn lại người đi bên ngoài giao lộ thủ, đừng làm bất luận kẻ nào tiến vào, để tránh đem bích nhãn thiềm thừ đánh thức.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một xấp bát cấp phù triện đưa cho mấy người.

Hiện tại hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều đã là Độ Kiếp kỳ, bát cấp dưới phù triện đều đã không dùng được.

Tiếp nhận phù triện, Sở Mục Thần, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai bốn người lập tức hướng ra phía ngoài đi đến.

Bốn người mới đi đến bên ngoài trên hành lang, liền có tu sĩ đi tìm tới.

Người tới nhìn thấy bốn người đổ ở chỗ này không cho tiến, liền đoán được bên trong nhất định phải miêu nị, nói không chừng đại gia muốn tìm bảo vật liền ở

bên trong.

Không nói hai lời liền đấu võ, vừa mới bắt đầu ít người còn hảo, bốn người ứng phó thành thạo, chậm rãi người nhiều lên liền có chút lực bất tòng tâm.

May mắn còn có Tiêu Lăng Hàn cấp phù triện, Ân Thiên Duệ ném ra một tấm phù triện, trực tiếp nổ bay hai người. Vốn đang thẳng tiến không lùi mọi người, lập tức mà đình chỉ công kích, ánh mắt lộ ra tràn đầy kiêng kị. Nhìn đến Ân Thiên Duệ trong tay ít nhất có 5-60 trương phù triện, mọi người đều nhịn không được nuốt nuốt nước miếng.

Cứ như vậy, bốn người cùng một đám người giằng co lên.

Trong đó tự nhiên có người tưởng chế tạo hỗn loạn, do đó đục nước béo cò, chỉ là người nọ động tác nhỏ mới dùng ra tới, bên tai liền vang lên một tiếng tiếng đàn, sau đó hắn đã bị một đạo nhìn không thấy công kích đánh vào ngực chỗ, bay ngược đi ra ngoài, trực tiếp phun ra một búng máu.

Người nọ là một người Luyện Hư chờ mong tu sĩ, mọi người nhìn thấy hắn thảm dạng, sôi nổi lắc đầu thở dài. Bọn họ Đại Thừa kỳ người cũng không dám tùy ý ra tay, liền hắn cũng không ước lượng ước lượng chính mình cân lượng.

Hồ nước biên, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vây quanh hồ nước bố trí ra một cái cửu cấp vây trận.

Hai người chỉ tốn mười lăm phút liền đem trận pháp bố trí hoàn thành, tuy rằng có chút thô ráp, nhưng vây khốn bích nhãn thiềm thừ mấy năm vẫn là có thể.

Làm tốt này đó, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái hộp ngọc, đem sáu cánh kim liên tháo xuống sau bỏ vào đi vào.

Quả nhiên, sáu cánh kim liên mới vừa bị tháo xuống, trong ao ngủ say bích nhãn thiềm thừ lập tức liền mở một đôi xanh mượt mắt, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn hai người nháy mắt, trực tiếp vươn thon dài đầu lưỡi triều hai người cuốn tới. Chỉ là sắp tới hai người trước người khi, bị một tầng nhìn không thấy cái chắn ngăn trở, phát ra "Bính" một thanh âm vang lên.

Tiêu Lăng Hàn hai người thấy vậy, không hề lưu lại, lập tức rời đi hậu viện.

Trên hành lang thế cục chính lâm vào cục diện bế tắc, đột nhiên nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn hai người từ bên trong đi ra, mọi người sôi nổi suy đoán đồ vật hẳn là ở hai người trên người.

Nhìn hai người ánh mắt đều trở nên lửa nóng vô cùng, nội tâm ngo ngoe rục rịch, nếu là được đến như vậy bảo vật nói không chừng là có thể làm cho bọn họ tu vi càng tiến thêm một bước.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vừa hiện thân liền cảm nhận được mọi người kia tham lam tầm mắt, cơ hồ muốn đem hai người ăn tươi nuốt sống.

Đi vào Sở Mục Thần mấy người trước người, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía đổ ở trên hành lang một trăm nhiều người, hỏi: "Các vị đạo hữu có việc?"

“Thiếu giả ngu, đem các ngươi được đến bảo vật giao ra đây, nếu không hôm nay mơ tưởng rời đi.” Thanh âm từ trong đám người truyền ra, làm người không biết nói chuyện người đến tột cùng là ai.

Hiển nhiên là có người muốn làm sự tình, lại sợ bị theo dõi, chỉ có thể giấu ở trong đám người.

Nghe được người này nói, mọi người sôi nổi phụ họa.

“Thực hảo, ở đây đều có ai muốn trong tay ta bảo vật?” Nói, Tiêu Lăng Hàn trong tay xuất hiện một cái hộp ngọc, nhìn về phía mọi người, con ngươi một mảnh thâm hàn.

Thấy Tiêu Lăng Hàn như vậy, tựa hồ thật sự muốn đem bảo vật giao ra đây, mọi người đều có chút không dám tin tưởng, ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, đều hoài nghi trong đó có trá.

“Ngươi, ngươi đem hộp mở ra, làm ta nhìn xem bên trong liền đến tột cùng là thứ gì, vạn nhất ngươi gạt chúng ta đâu?”

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, trào phúng nói: “Kia còn muốn không cần ta uy đến ngươi trong miệng?”

“Phụt” một tiếng, Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Duệ hai người đều không phúc hậu mà nở nụ cười.

Hỏi chuyện người, bị nghẹn sắc mặt đỏ bừng.

“Ngươi không muốn mở ra hộp, có phải hay không hộp bên trong căn bản là không phải ngươi ở bên trong được đến thiên tài địa bảo?” Lại là phía trước cái kia thanh âm vang vọng ở trong đám người.

“A, ngươi tính thứ gì, bất quá là một cái giấu đầu lòi đuôi bọn chuột nhắt.”

Phệ Linh Thử:…… Hắn không có như vậy cùng tộc!

Tiêu Lăng Hàn nói xong, vươn triều trong đám người một trảo.

Mọi người thấy hắn như vậy, sôi nổi đề phòng lên, bất quá thực mau bọn họ liền phát hiện nhân gia muốn bắt đối tượng căn bản không chính mình.

Một trận không dung chống cự hấp lực truyền đến, Trương Triển Minh phát hiện chính mình không chịu khống chế mà bay ra đám người.

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng giơ lên, trên mặt lộ ra một mạt lạnh băng cười, người này muốn tránh ở trong đám người ngồi mát ăn bát vàng, châm ngòi mọi người tới cướp đoạt bảo vật, ý tưởng không tồi, chỉ là hắn tìm lầm đối tượng.

Nơi này nhiều người như vậy, đại bộ phận đều là Đại Thừa kỳ, nếu là toàn giết, phỏng chừng sẽ khiến cho thượng giới người hoài nghi. Rốt cuộc Đại Thừa kỳ tu sĩ, lập tức liền đã chết hơn một trăm, tưởng không cho người hoài nghi đều khó.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 465

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 465 nhập Tàng Bảo Lâu

Huống chi Thượng Quan Huyền Ý có tâm ma, tốt nhất làm hắn hiếm thấy huyết.

Nếu người này muốn làm sự tình, vừa lúc có thể lấy người này khai đao, giết gà dọa khỉ.

Trương Triển Minh ngã ra đám người, trực tiếp quăng ngã ở hai bên người trung gian mặt đất.

Mọi người sôi nổi nhìn về phía hắn, chỉ thấy hắn một bộ thanh y, mày kiếm mắt phượng, mũi chính môi mỏng, ngũ quan sinh cực hảo, quang xem hắn bề ngoài liền cấp một loại ôn nhuận như ngọc cảm giác.

Mặc cho ai cũng sẽ không nghĩ vậy dạng một người, cư nhiên là một cái châm ngòi thị phi tiểu nhân.

“Này không Trương Triển Minh sao?”

“Di, thật đúng là hắn.”

“Hắn như thế nào ngã trên mặt đất? Cũng quá không cẩn thận.”

Người này trong giọng nói là tràn đầy vui sướng khi người gặp họa.

Đường đường Đại Thừa kỳ tu sĩ, sao có thể té ngã?

Mọi người: “……”

Trương Triển Minh bị ngã trên mặt đất còn có điểm ngốc, nghe thấy có người ở nhắc tới tên của hắn, lập tức hoàn hồn. Ở mọi người xem kịch vui trong ánh mắt đứng lên, đỏ ngầu một đôi mắt, phẫn nộ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, ra tiếng chất vấn nói: “Tại hạ vẫn chưa đắc tội quá các hạ, cũng không quen biết các hạ, các hạ làm như vậy, có phải hay không khinh người quá đáng?”

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, “A, không đắc tội ta? Giấu đầu lòi đuôi bọn chuột nhắt!”

Phệ Linh Thử:…… Vô tội nằm cũng trúng đạn!

Trương Triển Minh bởi vì có tật giật mình, trong lòng khẩn trương không thôi, trước mặt người thực lực rõ ràng so với chính mình cao hơn không ít, bất quá ở nhìn đến chính mình phía sau mọi người khi, hắn lại có tự tin. Nơi này nhiều người như vậy nhìn, muốn bảo bối người chỗ nào cũng có, hắn cũng không tin

chính mình châm ngòi không được. “Các hạ đây là ý gì? Là không nghĩ giao ra bảo vật, mới tìm khác lấy cớ?”

Tiêu Lăng Hàn thấy Trương Triển Minh cư nhiên không nghĩ thừa nhận, nói thẳng nói: “Ngươi sẽ phúc ngữ, vừa rồi tránh ở trong đám người đi đầu người nói chuyện chính là ngươi.”

Không đợi hắn cãi lại, Tiêu Lăng Hàn tiện đà lại nói: “Đừng phủ nhận, bởi vì ngươi phủ nhận cũng vô dụng.”

Cùng Trương Triển Minh quen biết người nghe nói hắn cư nhiên sẽ phúc ngữ, đều dùng quái dị ánh mắt nhìn hắn, rốt cuộc đại gia ở quen biết nhiều năm như vậy, trước nay liền không biết hắn cư nhiên còn sẽ phúc ngữ.

“Ta……” Trương Triển Minh vừa mới nói một chữ, hai đầu gối mềm nhũn, trực tiếp quỳ trên mặt đất.

Hoảng sợ mà ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, người này tu vi tuyệt đối không phải Đại Thừa kỳ! Có cái này nhận tri, hắn hối hận không thôi, vừa rồi chính mình như thế nào liền bị ma quỷ ám ảnh mà đứng ra nói chuyện.

Tiêu Lăng Hàn uy áp cũng không có nhằm vào Trương Triển Minh một người, mà là hướng mọi người thi triển.

Mọi người đồng thời lui về phía sau hai bước, sôi nổi dùng hoảng sợ ánh mắt nhìn về phía hắn, người này tu vi ít nhất đều là Độ Kiếp kỳ.

Bọn họ vừa rồi cư nhiên dám để cho một cái độ kiếp tiền bối giao ra bảo vật!

Bọn họ chẳng lẽ là chán sống?

Cảm giác được chính mình đầu còn ở trên cổ hảo hảo trường, thật dài nhẹ nhàng thở ra.

“Vừa rồi không biết tiền bối tu vi, là ta chờ mạo phạm, mong rằng tiền bối không nên trách tội, chúng ta này liền rời đi.”

Người này nói xong, thử tính mà đi ra ngoài, phát hiện Tiêu Lăng Hàn cũng không có muốn truy cứu ý tứ, treo tâm mới trở xuống chỗ cũ.

Những người khác thấy vậy, học theo, sôi nổi cáo từ rời đi.

Đến nỗi trên mặt đất Trương Triển Minh, ai quản hắn, có thể hay không ở Độ Kiếp kỳ tiền bối thủ hạ tồn tại, liền xem chính hắn vận khí.

Chờ mọi người đều rời đi, trên mặt đất Trương Triển Minh vẫn như cũ mặt xám như tro tàn, nằm liệt ngồi dưới đất.

“Vô Nhai, ngươi đem hắn giải quyết.” Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái Trương Triển Minh, đối phía sau Mạc Vô Nhai nói.

"Hảo." Mạc Vô Nhai Ẩn Liên Chi Băng vô thanh vô tức mà tiến vào Trương Triển Minh thân thể, mang ra liên tiếp huyết châu.

Thu hồi người này không gian giới tử, lại thả một phen hỏa, xoay người liền đem không gian giới tử đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận giới tử, cho Mạc Vô Nhai một cái" ngươi rất biết điều ánh mắt."

Đột nhiên hắn "Nha" một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn mấy người đều xoay người nhìn hắn.

Thượng Quan Huyền Ý vỗ tay một cái, vô cùng ảo não mà nói: "Vừa rồi những người đó liền như vậy làm cho bọn họ đi rồi, thật là tiện nghi bọn họ. Sớm biết rằng nên gọi bọn hắn đem không gian giới tử lưu lại, mới chuẩn rời đi."

Duỗi tay liền cho hắn một cái bạo lực, Tiêu Lăng Hàn tức giận nói: "Cũng không nghĩ không mấy năm đại gia nên đi ra ngoài, những người đó trên người nếu là có thứ tốt, đã sớm hẳn là dùng."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức xem xét trong tay không gian giới tử, xem xong sau, ánh mắt bất thiện nhìn về phía Mạc Vô Nhai.

Thầm nghĩ: Mạc Vô Nhai gia hỏa này nên sẽ không biết giới tử trung không có thứ tốt, mới nộp lên đi?

Mạc Vô Nhai cảm thấy chính mình so Đậu Nga còn oan, vẻ mặt đau khổ, hắn phía trước như thế nào liền không có nghĩ đến này vấn đề?

Bất quá hắn cũng không có giải thích, bởi vì càng giải thích, thuyết minh hắn càng chột dạ.

"Hảo, chúng ta đi ra ngoài lại nói." Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tay liền đi ra ngoài.

Thượng Quan Huyền Ý giãy giụa hai lần đều không có tránh thoát khai, cuối cùng chỉ có thể bị Tiêu Lăng Hàn nắm đi. Nghĩ đến phía sau đi theo bốn cái bóng đèn, mặt không cấm có chút nóng lên.

Hai người đi ở phía trước, Ân Thiên Duệ thanh âm từ phía sau truyền đến, "Chúng ta không đi địa phương khác nhìn xem sao?"

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay một bàn tay lắc lắc, nơi này trân quý nhất đồ vật đều bị bọn họ được đến, cái khác đồ vật phỏng chừng đã sớm bị người thu quát không. Lại nói, nếu là thực sự có thứ tốt, phỏng chừng Phệ Linh Thử đã sớm nhảy ra ngoài.

Thực mau sáu người lại trở về bọn họ phía trước sở đãi cái kia trận pháp trung.

Ngồi xuống sau, Ân Thiên Duệ gấp không chờ nổi hỏi: "Hiện tại có thể nói sáu cánh kim liên rốt cuộc là thứ gì đi?"

Còn lại tam cũng đều dựng lỗ tai nghe xong lên, hiển nhiên là đối sáu cánh kim liên tác dụng thực cảm thấy hứng thú.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua chén trà, chậm rì rì mà uống một ngụm, điếu đủ bốn người ăn uống, mới nói nói: "Sáu cánh kim liên không phải Tu chân giới linh thực, nó đến từ Tiên giới, ở Tiên giới đều coi như là hiếm thấy thiên tài địa bảo. Trực tiếp dùng, nó nhưng trợ người đột phá tu vi. Sáu cánh kim liên cùng sở hữu 36 cánh hoa cánh, mỗi sáu cánh hoa cánh vì một tổ, nó mỗi lần nở hoa yêu cầu 3600 năm."

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật, bốn người đều bị khiếp sợ tới rồi, Tiên giới linh thực, kia chẳng phải là nói sáu cánh kim liên là một gốc cây tiên thực.

Ân Thiên Duệ nghe xong Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật, nội tâm liền có chút ngo ngoe rục rịch. "Tiêu đại ca, cái kia, có thể hay không cùng ngươi thương lượng chuyện này?"

Tiên thực, kia chính là Tiên giới bảo vật!

Thấy Ân Thiên Duệ kia sàm dạng, Tiêu Lăng Hàn không cần tưởng đều biết hắn muốn nói gì.

Lập tức liền nói: "Sáu cánh kim liên không ai chỉ có thể dùng một tổ, ăn nhiều cũng vô dụng, ta tùy thân không gian ở bên trong này không có thời gian kém, chờ đi ra ngoài đại gia lại cùng nhau bế quan."

Nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý luyện hóa tuyết ngọc tủy dùng mười bảy năm, cũng không biết luyện hóa sáu cánh kim liên yêu cầu bao lâu?

Không khỏi đại gia còn ở luyện hóa liền đến đi ra ngoài thời gian, cho nên vẫn là đi ra ngoài lại luyện hóa tương đối hảo.

Nghe Tiêu Lăng Hàn trong lời nói ý tứ là muốn phân cho bọn họ, Sở Mục Thần bốn người đều thật cao hứng.

"Cảm ơn."

"Cảm tạ cái gì? Đại gia cùng đi trích, lại nói các ngươi cũng ra lực. Nếu là các ngươi thật sự là ngượng ngùng, có thể cấp điểm tiên thạch, bảo vật gì đó." Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười nhìn bốn người nói.

Ân Thiên Thịnh rối rắm một chút, lấy ra một phen chìa khóa, "Nếu không ta đem cái này cho các ngươi?"

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn vừa thấy, thứ này như thế nào như vậy quen mắt.

Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy chìa khóa, tò mò hỏi: "Này đem chìa khóa, các ngươi là từ đâu được đến?"

Sở Mục Thần đáp: "Ở một con yêu thú sào huyệt trung tìm được, bất quá chúng ta cũng không biết nó có ích lợi gì."

"Ta nơi này cũng có một phen." Nói, Ân Thiên Duệ cũng cầm một phen tương đồng chìa khóa ra tới.

"Ngươi lại là như thế nào được đến chìa khóa?"

"Một con bảy màu lộc thấy ta sau, liền đem chìa khóa tặng cho ta, sau đó nó liền đi rồi." Ân Thiên Duệ lúc ấy bắt được chìa khóa thời điểm, cảm thấy rất không thể hiểu được.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liếc nhau, tràn đầy mà bất đắc dĩ, Ân Thiên Duệ vận khí tốt làm nhân đố kỵ.

Ngẫm lại bọn họ vẫn là cùng một con linh long miêu đấu trí đấu dũng cuối cùng uy hiếp nó một phen, nó mới không tình nguyện mà đem chìa khóa cho bọn hắn.

"Kỳ thật chúng ta cũng có." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem Ân Thiên Thịnh lấy ra tới chìa khóa thả lại trước mặt hắn, lại từ chính mình không gian giới tử trung lấy ra một phen tới.

Mạc Vô Nhai kinh ngạc nói: "Như thế nào các ngươi cũng có? Này chìa khóa rốt cuộc có ích lợi gì?"

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem chìa khóa tác dụng báo cho bốn người.

Một phen chìa khóa nhưng truyền tống hai người, bọn họ sáu cá nhân, có ba chiếc chìa khóa, vừa vặn tốt.

Lúc sau sáu người liền đi tìm cửu cấp yêu thú, sát cửu cấp yêu thú.

Đương nhiên, trong cung điện kia chỉ bích nhãn thiềm thừ, mấy người theo bản năng đem nó lược quá, rốt cuộc kia chỉ yêu thú lớn lên xấu không nói còn mang độc, trên người hắn trừ bỏ yêu đan, mặt khác liền không có gì giá trị.

Tuy rằng cuối cùng một năm bọn họ sẽ bị truyền tống đến Tàng Bảo Lâu chọn lựa một kiện chống cự lôi kiếp bảo vật, nhưng Sở Mục Thần bốn người lôi kiếp đều không phải người bình thường có thể so sánh, bọn họ cảm thấy không nhiều lắm lộng điểm chống cự lôi kiếp đồ vật, đều không có dũng khí đi độ kiếp, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng muốn tìm cửu cấp yêu thú tôi luyện chính mình chiến lực.

Thời gian vội vàng, lại là đã nhiều năm qua đi.

Hôm nay, Tiêu Lăng Hàn sáu người đang ở thịt nướng.

Liền ở đại gia vừa nói vừa cười khi, đột nhiên, có chìa khóa nhân thân thượng đều sáng lên một đạo bạch quang. Tiêu Lăng Hàn đem thượng Huyền Ý kéo đến chính mình trong lòng ngực, vung tay lên liền đem trên mặt đất nướng giá, thịt nướng cái bàn chờ, toàn bộ mà thu vào không gian giới tử trung.

Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần động tác cũng mau, các loại đem chính mình tức phụ nhi ôm lấy.

Thực mau, sáu người liền biến mất ở tại chỗ.

Một trận trời đất quay cuồng sau, sáu người lại mở mắt, phát hiện bọn họ hiện tại nơi địa phương là một cái hình tròn đại sảnh. Cái này đại sảnh diện tích đại giai hai cái sân bóng rổ như vậy đại, trong đại sảnh trừ bỏ bọn họ còn có hơn bốn mươi người, hơn nữa còn có người chính lục tục bị truyền tống tiến vào.

Mười lăm phút sau, liền không có người lại bị truyền tống tiến vào, lúc này, trong đại sảnh tổng cộng có hơn bốn trăm người.

Thực mau liền có một cái già nua lại uy nghiêm thanh âm, vang ở mọi người bên tai: "Hoan nghênh các vị đi vào Tàng Bảo Lâu, hiện tại các ngươi mọi người lựa chọn một cái cùng chính mình thuộc tính tương đối ứng cửa phòng đi vào, đến nỗi các ngươi có thể bắt được cái dạng gì bảo vật liền xem các ngươi chính mình tạo hóa."

Nghe vậy, mọi người sôi nổi nhìn về phía đại sảnh bốn phía, quả nhiên nhìn thấy rất nhiều cái phòng, phòng nội linh khí đều chỉ có một loại, cho nên thực hảo phân biệt.

Mọi người đều sợ người khác đem tốt pháp bảo cầm đi, sôi nổi phía sau tiếp trước cướp muốn vào đi.

Chỉ là mọi người mới vừa đi đến cửa phòng, lão giả thanh âm lại lần nữa truyền đến: "Nhắc nhở các ngươi, chuyển biến tốt liền thu, đừng kết quả là cái gì đều không chiếm được, không vui mừng một hồi."

Sở Mục Thần tự nhiên vào phong thuộc tính cái kia phòng; Ân Thiên Thịnh vào kim thuộc tính phòng; Mạc Vô Nhai đi băng thuộc tính phòng; Ân Thiên Duệ rối rắm một phen cuối cùng đi hỏa thuộc tính phòng; Thượng Quan Huyền Ý cũng là đi hỏa thuộc tính phòng.

Cuối cùng trong đại sảnh chỉ còn lại có Tiêu Lăng Hàn một người.

"Di, tiểu gia hỏa, ngươi như thế nào không đi tuyển?"

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút, hắn đều hai trăm hơn tuổi, cư nhiên còn gọi hắn tiểu gia hỏa!

Bất quá hắn vẫn là khách khí xưng hô: "Vãn bối gặp qua khí linh tiền bối."

"A, a, a…… Ngươi, ngươi thế nhưng biết ta là khí linh!" Lão giả có chút kích động thanh âm truyền ra.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Kích động qua đi, lão giả tò mò hỏi: "Ngươi như thế nào biết ta là khí linh?"

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nói: "Đoán."

“Đoán, chẳng lẽ nói dĩ vãng không ai biết ta là khí linh, là bởi vì không ai đoán?” Lão giả nói thầm một câu, theo sau lại nói: “Không đúng, ngươi ở nói sang chuyện khác. Tiểu tử thúi, ta phía trước hỏi ngươi vấn đề ngươi còn không có trả lời ta đâu?”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Vừa rồi vẫn là tiểu gia hỏa, hiện tại lại biến thành tiểu tử thúi, không biết đợi chút còn sẽ biến thành cái gì?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 466

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 466 hồi Thiên Huyền Giới

Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua một đạo tinh quang, tiếc hận nói: “Ta muốn đi môn, ngươi nơi này không có, đó chính là nói ta muốn đồ vật, ngươi nơi này khẳng định cũng không có.”

Nghe vậy, lão giả có chút kích động mà nói: “Không có khả năng! Ta nơi này đem sở hữu thuộc tính pháp bảo đều gom đủ, không có khả năng không có ngươi muốn.”

“Ta muốn một kiện ám thuộc tính pháp bảo, hoặc là luyện khí tài liệu cũng đúng, nhưng là ngươi nơi này không có ám thuộc tính…… Môn.” Nói, Tiêu Lăng Hàn tràn đầy bất đắc dĩ hàng vỉa hè buông tay.

“Ngươi lại không phải Ám linh căn, ngươi muốn ám thuộc tính pháp bảo làm cái gì?”

“Ta tuy rằng không phải Ám linh căn, nhưng ta liền muốn một kiện ám thuộc tính pháp bảo.”

Tiêu Lăng Hàn một bộ cái khác thuộc tính pháp bảo, hắn đều chướng mắt bộ dáng, đem lão giả khí quá sức.

Lão giả lãnh “Hừ” một tiếng, không hề mở miệng.

Ba ngày sau.

Lão giả nhịn không được lại bắt đầu tìm Tiêu Lăng Hàn nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn lại không phản ứng nó, làm bộ ở tu luyện.

Cuối cùng lão giả không có biện pháp, đáp ứng cấp Tiêu Lăng Hàn một kiện ám thuộc tính luyện khí tài liệu, điều kiện khiến cho hắn bồi chính mình nói chuyện phiếm hoặc là giảng bên ngoài phát sinh sự.

Nó một cái khí linh đãi ở Tàng Bảo Lâu bên trong không thể đi ra ngoài, cô đơn, tịch mịch, rất tưởng có người bồi nó trò chuyện. Mỗi lần tiến vào người đều là một bộ gấp không chờ nổi muốn tuyển pháp bảo bộ dáng, cũng chưa người phản ứng nó. Hơn nữa nó không thể chủ động đối những người khác thuyết minh chính mình thân phận, để tránh có nhân tâm tư thuần.

Hiện giờ nó nhưng xem như gặp được một cái biết được nó thân phận, đối nó lại không ý đồ người, lập tức liền tưởng hảo hảo khuynh thuật một chút chính mình ủy khuất.

Ở cùng khí linh nói chuyện với nhau trung, Tiêu Lăng Hàn biết tuyển pháp bảo cũng không phải đem sở hữu pháp bảo đều đặt ở ngươi trước mặt, nhậm ngươi chọn lựa tuyển, mà là mỗi người tiến vào phòng sau, đều sẽ bị truyền tống đến đơn độc một phòng trung. Tiến vào sau gặp mặt lâm các loại ảo cảnh khảo nghiệm, mỗi thành công vượt qua một cái ảo cảnh sẽ có một kiện pháp bảo hiện thân, phàm là tuyển hảo pháp bảo người đều sẽ bị truyền tống đi ra ngoài.

Thời gian vội vàng, đảo mắt ly Thiên Tài Thí Luyện đóng cửa chỉ còn cuối cùng mấy ngày.

Ngày này, lão giả thấy Tàng Bảo Lâu bên trong người đều đi ra ngoài, liền hỏi Tiêu Lăng Hàn: “Tiểu tử, tất cả mọi người đi ra ngoài, ngươi muốn hay không đi ra ngoài?”

Kỳ thật khí linh còn có chút luyến tiếc Tiêu Lăng Hàn đi, rốt cuộc hai người cùng nhau ở chung gần một năm. Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn tự cấp nó kể chuyện xưa khi, một chút cũng không nghiêm túc, cư nhiên còn lấy ra giấy bút ra tới viết viết vẽ vẽ, nhưng ít ra có người bồi nói chuyện.

“Tiền bối nguyện ý hiện tại liền phóng ta đi ra ngoài?” Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói, phía trước hắn ở phát hiện Thượng Quan Huyền Ý đã rời đi Tàng Bảo Lâu khi, liền nghĩ ra đi.

“Hừ! Dù sao ngươi sớm muộn gì đều sẽ rời đi, ta cũng không phải cái loại này không hiểu đạo lý đối nhân xử thế khí linh, ngươi kia tiểu đạo lữ nhưng mỗi ngày ở bên ngoài thủ.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Khí linh đều phải thành tinh, cư nhiên còn biết đạo lý đối nhân xử thế!

“Vãn bối cảm tạ tiền bối!”

Tiêu Lăng Hàn lập tức đứng dậy, có thể hiện tại đi ra ngoài tự nhiên càng tốt, hắn còn tưởng rằng lão giả phải chờ tới Thiên Tài Thí Luyện đóng cửa mới bằng lòng phóng hắn rời đi.

Bên tai truyền đến lãnh “Hừ” thanh, ngay sau đó Tiêu Lăng Hàn phát hiện chính mình đã rời đi Tàng Bảo Lâu.

Tàng Bảo Lâu bên ngoài, Thượng Quan Huyền Ý đang ở một tòa lâu trước đả tọa tu luyện, hắn là ba tháng trước bị truyền tống ra tới. Đương hắn dựa vào đạo lữ khế ước đi tìm tới khi, phát hiện Tiêu Lăng Hàn tại đây tòa trong lâu. Hắn biết đây là kia tòa Tàng Bảo Lâu, nếu là không có đạo lữ khế ước, hắn căn bản là tìm không thấy nơi này. Nhưng tìm được rồi địa phương, hắn phát hiện chính mình vào không được, không có biện pháp đành phải ở bên ngoài chờ.

Đột nhiên trước mặt hiện lên một đạo bạch quang, hắn theo bản năng trợn mắt, bạch quang tan hết, liền nhìn đến cái kia làm hắn thương nhớ ngày đêm người.

Thượng Quan Huyền Ý kinh hỉ mà kêu: “Lăng Hàn!”

Tiêu Lăng Hàn hơi hơi mỉm cười, mở ra hai tay, Thượng Quan Huyền Ý không chút nghĩ ngợi liền thân nhào vào hắn trong lòng ngực.

Hai người gắt gao ôm nhau, đúng là ôn nhu thời khắc, đột nhiên hai tiếng lỗi thời ho khan tiếng vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức hoàn hồn, ở chỗ này chờ Tiêu Lăng Hàn người nhưng không ngừng hắn một cái, còn có Sở Mục Thần bốn người.

Hắn chạy nhanh buông ra Tiêu Lăng Hàn, mặt cũng đi theo thiêu lên.

Quá mất mặt, bị này mấy người nhìn chê cười.

Tiêu Lăng Hàn lãnh u u ánh mắt quét về phía ở một bên xem náo nhiệt mấy người.

Mấy người đồng thời đánh cái rùng mình, sôi nổi xoay người sang chỗ khác, làm như cái gì cũng chưa nhìn đến, bả vai lại là không ngừng run rẩy.

"Chúng ta trước rời đi nơi này, tìm một chỗ chờ bị truyền tống đi ra ngoài." Tiêu Lăng Hàn lười đến phản ứng kia bốn người, nắm Thượng Quan Huyền Ý liền đi ra ngoài.

"Hảo, Lăng Hàn ngươi như thế nào hiện tại mới ra tới?"

"Nói ra thì rất dài."

"Vậy ngươi liền nói ngắn gọn."

"Kỳ thật ta không có tiến bất luận cái gì một cánh cửa, vẫn luôn đều đãi ở trong đại sảnh, bồi lão giả nói chuyện phiếm. Lão giả chính là Tàng Bảo Lâu khí linh."

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói: "Khí linh? Kia không phải nói Tàng Bảo Lâu là một kiện rất lợi hại pháp bảo? Nói không chừng là Tiên Khí? Thậm chí càng cao cấp bậc?"

Như vậy vấn đề tới, nếu nó lợi hại vì cái gì lại ở chỗ này mặt?

Đặt ở nơi này không phải đại tài tiểu dụng sao?

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc, giải thích nói: "Tàng Bảo Lâu kỳ thật là một kiện Thần Khí, không biết ra sao nguyên nhân bị thương, còn hàng cấp bậc, hiện tại chỉ là một kiện Tiên Khí. Nó sở dĩ sẽ ở Thiên Tài Thí Luyện địa bên trong, là bởi vì khí linh cùng Tiên giới đại năng làm giao dịch. Nó ở bên trong này giúp những người đó làm việc, những người đó muốn giúp nó tìm chữa trị sở yêu cầu tài liệu."

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút, rất là đồng tình mà nói: "Kia nó cũng quá thảm, nó vì sao không tìm cá nhân nhận chủ, nói như vậy không thể có thể khôi phục càng mau!"

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ mà nói: "Nó lúc ấy cũng muốn tìm cá nhân nhận chủ, nhưng nó mới vừa tìm được tân chủ nhân không bao lâu, tân chủ nhân liền cúp. Nó lại tìm đời kế tiếp, kết quả vẫn là không bao lâu lại lần nữa quải rớt. Lặp đi lặp lại nó tìm mười cái chủ nhân, kết quả mười cái chủ nhân đều là đoản mệnh quỷ. Sau lại liền có người cùng nó nói, chỉ cần nó hỗ trợ làm việc, liền sẽ vì nó tìm đủ chữa trị nó tài liệu, cuối cùng nó đã bị đưa đến nơi này tới."

Nghe đến đó, Thượng Quan Huyền Ý rất là vô ngữ, "Lăng Hàn, ta như thế nào cảm giác cái này khí linh ngây ngốc, hắn những cái đó chủ nhân rõ ràng đều là bị người giết người đoạt bảo cấp giết, làm nó chủ nhân những người đó cũng quá xui xẻo. Ta phỏng chừng hiện tại nó là bị Tiên giới những cái đó đại năng cấp lừa dối, những người đó có thể nói tài liệu tạm thời không tìm được, làm nó an tâm làm việc, đợi khi tìm được tài liệu liền cho nó đưa lại đây. Cứ như vậy vẫn luôn chờ a chờ, ta đoán nó đã đợi rất nhiều rất nhiều năm."

Tiêu Lăng Hàn cũng cảm thấy cái này Tàng Bảo Lâu khí linh rất ngốc, gật gật đầu nói: "Nó ở bên trong này đãi đại giai có hơn ba mươi vạn năm! Bởi vì nơi này mặt chỉ có linh khí, không tiên linh khí, cho nên nó hiện tại đã từ nguyên lai cửu cấp Tiên Khí, hàng đến ngũ cấp."

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng lại lần nữa run rẩy một chút, này Tàng Bảo Lâu khí linh cũng quá xui xẻo.

Ngây ngốc bị người lừa, còn ở giúp nhân gia đếm tiền.

Ngốc không cứu.

Thượng Quan Huyền Ý còn không biết, hắn trong lòng ngốc không cứu Tàng Bảo Lâu khí linh thực mau liền sẽ tìm tới hắn.

Theo sau sáu người tìm một cái sơn động tạm thời cư trú xuống dưới.

Mắt thấy liền phải bị truyền tống đi ra ngoài, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía mấy người hỏi: "Các ngươi độ kiếp đồ vật đều tuyển hảo sao?"

Năm phần sôi nổi đem chính mình tuyển pháp bảo đem ra.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra chính là một kiện pháp y; Sở Mục Thần lấy ra tới chính là một kiện hình chữ nhật tấm chắn; Ân Thiên Thịnh lấy ra tới chính là một kiện áo choàng; Mạc Vô Nhai lấy ra tới chính là một kiện hình tròn tấm chắn; Ân Thiên Duệ lấy ra tới chính là một cái mai rùa đen.

Nhìn đến Ân Thiên Duệ mai rùa đen, Thượng Quan Huyền Ý cười đến eo đều thẳng không đứng dậy.

Ân Thiên Duệ thấy Thượng Quan Huyền Ý cái dạng này, không phục mà nói: "Huyền Ý, ngươi đừng cao hứng quá sớm, nói cho ngươi ta cái này pháp bảo lực phòng ngự chính là rất mạnh, ta dùng dị hỏa thiêu nó, nó đều không có một chút biến hóa."

Nói nơi này, hắn lại nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý trước mặt quần áo, rất là ghét bỏ mà nói: "Nhưng thật ra ngươi cái này pháp y, ta vừa thấy liền biết nó là một kiện trông được không cần quần áo."

"Ngươi biết cái gì, ta cái này pháp y không chỉ có đẹp, hơn nữa lực phòng ngự không thể so ngươi mai rùa đen kém."

Hai người cho nhau ghét bỏ, đồng thời lãnh "Hừ" một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn nhất nhất xem qua mấy người pháp bảo sau, đem mặt trên bám vào thần thức ấn ký cấp hủy diệt, may mắn đối phương chỉ là tùy ý lưu lại thần thức ấn ký, mới Huyền Tiên tu vi. Nếu là đối phương lưu lại thần thức ấn ký lại thâm điểm, phỏng chừng lấy hắn hiện tại thực lực cũng lau đi không được.

Nhà này kiện pháp bảo tuy rằng không tồi, nhưng là Tiêu Lăng Hàn vẫn là có chút không yên tâm, đặc biệt là Ân Thiên Thịnh bốn người, bốn người này lôi kiếp nhưng không thể so Thượng Quan Huyền Ý kém. Lấy ra một xấp dẫn lôi phù, phân cho năm người; lại lấy ra vài món Linh Khí, phân cho mấy người, dù sao này đó hắn lưu tại cũng vô dụng.

"Sau khi rời khỏi đây, nhớ rõ áp chế hảo các ngươi trên người hơi thở, đừng ghé vào cùng nhau độ kiếp."

"Hảo."

Từng người thu hảo chính mình đồ vật, liền chờ đợi lên.

"Rốt cuộc phải rời khỏi cái này địa phương quỷ quái." Ân Thiên Duệ nói âm vừa ra, ngay sau đó hắn liền biến mất tại chỗ.

Thấy vậy, còn lại năm người sôi nổi chuẩn bị sẵn sàng, thực mau bọn họ cũng đi theo cùng nhau biến mất ở chỗ này.

Thượng Quan Huyền Ý ở biến mất khoảnh khắc, một tòa bàn tay đại lâu lấy cực nhanh tốc độ chui vào hắn thức hải. Một màn này ai cũng không có nhìn đến, ngay cả hắn bản thân đều không phát hiện.

Một trận trời đất quay cuồng sau, mọi người sôi nổi cảm giác chính mình đang ở đi xuống rơi xuống, không đợi rơi xuống mặt đất, sôi nổi vận khởi linh khí, dừng lại giữa không trung, lại chậm rãi rơi xuống.

Đi vào 5000 người, ra tới lại chỉ có sáu bảy chục người.

Bên ngoài các đại tông môn người chính nhón chân mong chờ, tuy rằng tồn tại ra tới người chỉ có số ít, nhưng có thể ra tới người tương lai rất có khả năng trở thành Thiên Lăng đại lục hô mưa gọi gió tồn tại, người như vậy tự nhiên đáng giá tông môn phái người tới đón tiếp.

Tiêu Lăng Hàn vừa đến mặt đất liền phát hiện Thượng Quan Huyền Ý không ở bên cạnh, lập tức bắt đầu sưu tầm hắn rơi xuống.

Kết quả chính mình tìm nửa ngày, phát hiện hắn đang cùng một người ăn mặc hồng y nam tử nói chuyện. Tiêu Lăng Hàn nháy mắt ghen tuông quá độ, vài bước đi vào hắn bên người, cũng mặc kệ những người khác cái nhìn, trực tiếp duỗi tay ôm quá vai hắn.

"Lăng Hàn." Thượng Quan Huyền Ý kinh hỉ mà kêu, hoàn toàn không chú ý tới Tiêu Lăng Hàn lúc này sắc mặt có bao nhiêu xú.

Tiếp theo, hắn nhìn về phía đối diện xuyên hồng y nam tử, hỏi: "Ngươi đoán hắn là ai?"

Tiêu Lăng Hàn híp mắt đánh giá nam tu, chỉ cảm thấy người này có chút quen thuộc.

Trong đầu một cái hình ảnh hiện lên, tiến Thiên Tài Thí Luyện phía trước tên này nam tử liền từng thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý nhìn quá.

Hảo gia hỏa, sấn chính mình không chú ý, cư nhiên liền nghĩ đến đào chính mình góc tường.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt thanh lãnh, nhàn nhạt nói: "Không quen biết."

"Như thế nào sẽ không quen biết đâu? Ngươi trước kia còn gặp qua hắn." Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói, Tiêu Lăng Hàn có chính mình kiếp trước ký ức, hẳn là nhớ rõ người này mới đúng.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Chính mình gặp qua?

Tiêu Lăng Hàn hồi ức một chút chính mình ký ức, phát hiện hắn trong trí nhớ cũng có như vậy một cái lớn lên cùng cái yêu tinh dường như nam tử.

Đối phương diện mạo tuy rằng không có chính mình tuấn mỹ, nhưng đồng dạng lớn lên tuyệt thế vô song, cho người ta một loại thực yêu diễm, có thể mê hoặc nhân tâm cảm giác.

Thượng Quan Huyền Ý nhận tri như vậy một người, đối Tiêu Lăng Hàn tới nói người này có thể nói là số một kình địch. Rốt cuộc có thể làm tức phụ nhi tán thành người không mấy cái, nghe hắn khẩu khí, hiển nhiên đem người này trở thành bằng hữu.

Lắc đầu, Tiêu Lăng Hàn cần Thượng Quan Huyền Ý nói: "Ta không nhớ rõ chính mình khi nào gặp qua người này."

"Hắn chính là Xích Viêm, chúng ta vừa đến Huyền Thiên đại lục cho chúng ta dẫn đường cái kia tiểu nam hài." Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn là thật sự không nhớ rõ, đành phải giới thiệu nói.

Bị Thượng Quan Huyền Ý vừa nhắc nhở, Tiêu Lăng Hàn lập tức nhớ lại Xích Viêm người này, nghĩ đến người này rất có thể là thượng giới xuống dưới lịch

kiếp tiên nhân. Tuy rằng không biết hắn ở thượng giới sẽ là cái gì thân phận, nhưng này cũng làm Tiêu Lăng Hàn càng thêm cảnh giác lên.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 467

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 467 kẻ thù gặp mặt

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt mà đối Xích Viêm gật gật đầu, xem như chào hỏi qua.

Xích Viêm nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lại đây, đôi mắt không chịu khống chế mà nhìn về phía hắn, thấy Thượng Quan Huyền Ý giới thiệu chính mình, vốn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn sẽ nhiệt tình mà cùng chính mình chào hỏi, nào biết Tiêu Lăng Hàn là một câu cũng chưa cùng chính mình nói, chỉ là khẽ gật đầu.

Che khuất trong mắt mất mát, mỉm cười nói: "Ta hiện tại ở Viêm Hỏa Tông, nếu là hai vị tiền bối phương tiện nói, có thể theo ta đi Viêm Hỏa Tông."

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý trả lời, Tiêu Lăng Hàn liền nói tiếp nói: "Không cần, chúng ta còn có việc, liền trước cáo từ."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý hướng Lăng Kiếm Tông phương hướng đi, bọn họ phải vì Sở Mục Thần bốn người hộ pháp, hơn nữa Thượng Quan Huyền Ý cũng muốn độ kiếp, chuẩn bị đi cùng ở chỗ này chờ đợi trưởng lão chào hỏi một cái liền rời đi nơi đây.

Thấy hai người liền phải rời đi, Xích Viêm vội vàng nói: "Kia hai vị tiền bối có rảnh có thể tới Viêm Hỏa Tông tới xem ta sao?"

"Có thời gian chúng ta liền tới."

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại đối viêm hỏa nói một câu, lại không phát hiện viêm hỏa đang xem hướng Tiêu Lăng Hàn khi, đáy mắt chỗ sâu trong kia nóng rực quang.

Nếu là biết, phỏng chừng hắn không chút nghĩ ngợi lôi kéo Tiêu Lăng Hàn liền đi, quản ngươi kêu gì viêm, kiếp trước ân cứu mạng hắn cũng đã báo qua, bọn họ hiện tại có thể nói là không ai nợ ai.

Đáng tiếc Thượng Quan Huyền Ý cũng không có phát hiện, hắn nhớ rõ kiếp trước Xích Viêm nhân phẩm liền không tồi, là nhưng kết giao người. Nhưng là hắn lại quên, kiếp này đã không còn là kiếp trước, có một số người, có một số việc, đã thay đổi.

Mà Tiêu Lăng Hàn thấy Xích Viêm cười như vậy câu nhân, cho rằng hắn là ở đối Thượng Quan Huyền Ý cười, quyết định về sau thấy người này liền trốn xa một chút, tuyệt không có thể làm hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý có đơn độc gặp mặt cơ hội.

Thực mau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền đi vào Lăng Kiếm Tông trên phi thuyền bên ngoài.

"Gặp qua Tiêu sư thúc, Thượng Quan sư thúc, các ngươi muốn cùng chúng ta cùng nhau hồi tông môn sao?"

Tiêu Vạn Vinh nhìn thấy hai người lập tức liền đón đi lên, bọn họ Lăng Kiếm Tông mấy người ở Thái Nguyên Cổ Thành có thể tồn tại, còn may mà hai vị sư thúc giao hảo Lục tiền bối, làm cho bọn họ đi theo được đến Thành chủ phủ một ít chiếu cố.

"Chúng ta tạm thời không quay về, ngươi ở chỗ này vừa lúc, phiền toái ngươi chuyển cáo một chút mang đội trưởng lão, nói cho hắn chúng ta còn có việc, tạm thời không trở về Lăng Kiếm Tông."

"Lần này mang đội người vẫn là đại trưởng lão, ta đây liền đi nói cho hắn." Nói, Tiêu Vạn Vinh lập tức triều Lăng Kiếm Tông trong phi thuyền đi đến.

Mà Sở Mục Thần bốn người mới vừa đi đến Vạn Pháp Tông phi thuyền bên ngoài, liền nhìn đến Trịnh chí minh, Viên Hoán Kỳ cùng đường chí minh ba người, kẻ thù khách khí có thể nói là hết sức đỏ mắt.

Trường hợp giương cung bạt kiếm, đại chiến chạm vào là nổ ngay.

Đúng lúc này một cái bao hàm uy nghiêm thanh âm từ trên phi thuyền truyền đến: "Hoán Kỳ, đều tới rồi, như thế nào còn không thượng phi thuyền."

Viên Hoán Kỳ đối đứng ở trên phi thuyền nam tử làm thi lễ, mới nói nói: "Gặp qua phụ thân, chúng ta vừa định thượng phi thuyền liền đụng tới Sở sư đệ bốn người, tùy tiện trò chuyện vài câu."

Nói xong, hắn dùng khiêu khích ánh mắt nhìn về phía Sở Mục Thần bốn người, trong mắt tràn đầy khinh thường. Ở trong bí cảnh không có thể giết chết bốn người, thật là quá đáng tiếc. Bất quá hiện tại hắn đã biết bốn người này trên người có bảo vật, tin tưởng nhà mình phụ thân nếu là đã biết chắc chắn động tâm.

"Gặp qua mười hai trưởng lão."

Viên Hoán Kỳ phụ thân kêu Viên Thạc, là Vạn Pháp Tông mười hai trưởng lão.

Viên Thạc vừa lòng gật gật đầu: "Ân, đồng môn nên hảo hảo ở chung, nếu đều đã trở lại, liền nhanh lên thượng phi thuyền đi."

Hắn trước kia nghe nói chính mình đứa con trai này cùng Sở Mục Thần mấy người tựa cùng nước lửa, hiện tại thấy bọn họ ở chung cũng không tệ lắm, xem ra trước kia những cái đó đều là lời đồn.

Nhìn đến tới đón bọn họ người cư nhiên là Viên Hoán Kỳ phụ thân, Sở Mục Thần bốn người vốn định thượng phi thuyền tính toán lập tức thay đổi. Bọn họ nếu là thượng chiếc phi thuyền này, phỏng chừng đi lên sau, liền hạ không tới.

Sở Mục Thần tiến lên một bước, ôm quyền cung kính mà nói: “Mười hai trưởng lão, chúng ta bốn người chuẩn bị cùng hai vị bằng hữu đi rèn luyện, tạm thời không trở về tông môn.”

Một bên Viên Hoán Kỳ ba người liếc nhau, trong mắt hiện lên một tia tối nghĩa, tuyệt không có thể làm bốn người rời đi.

Đường Tân Minh tròng mắt chuyển động, không đợi Viên Thạc đồng ý, lập tức khuyên: “Sở sư đệ, chúng ta thật vất vả trở về, có phải hay không hẳn là trước sẽ một chuyến tông môn, hướng tông môn báo bị một chút?”

Kinh hắn như vậy vừa nói, người chung quanh sôi nổi gật gật đầu, đều cảm thấy hắn nói có lý.

Mặt khác từ Thiên Tài Thí Luyện địa tồn tại ra tới người, nhưng thật ra biết mấy người chi gian xấu xa. Bất quá mười hai trưởng lão lần hai, hơn nữa Đường Tân Minh ba người ở Vạn Pháp Tông đều có chỗ dựa. Bọn họ nhưng không nghĩ tự rước lấy họa, sôi nổi lựa chọn trầm mặc.

“Tân Minh nói có lý, các ngươi bốn người muốn đi rèn luyện, hồi tranh tông môn lại đi cũng không muộn.” Viên Thạc vốn là tưởng đồng ý, bất quá bị Đường Tân Minh như vậy vừa nói, hắn lập tức liền thay đổi chú ý.

Sở Mục Thần bốn người liếc nhau, chẳng lẽ bọn họ muốn ở chỗ này động thủ?

Nhưng bọn họ nếu là hiện tại động thủ, nhất định phải toàn lực ứng phó, như vậy khẳng định sẽ tiết lộ trên người hơi thở, phỏng chừng lập tức liền sẽ nghênh đón lôi kiếp.

Vì cái gì cố tình tới đón người chính là Viên Hoán Kỳ phụ thân?

Mà Viên Hoán Kỳ mấy người hại bọn họ sự, lại không chứng cứ. Xem những đệ tử khác trốn tránh ánh mắt, liền biết bọn họ sẽ không đứng ra làm chứng. Này còn tính tốt, nói không chừng tình huống nghiêm trọng còn sẽ trả đũa.

Mạc Vô Nhai chắp tay nhìn Viên Thạc, vẻ mặt khó xử nói: “Nhưng chúng ta đã cùng người khác ước hảo, không nghĩ thất tín với người.”

Viên Hoán Kỳ xen mồm nói: “Kia có cái gì, nếu là các ngươi bằng hữu, có thể gọi bọn hắn đi Vạn Pháp Tông làm khách.” Nói, hắn còn nhìn về phía Viên Thạc: “Phụ thân, ngài cảm thấy ta như vậy đề nghị tốt không?”

“Ân, này thật đúng là một cái đẹp cả đôi đàng biện pháp, ngươi kêu Mạc Vô Nhai đúng không? Trong chốc lát các ngươi bằng hữu tới, khiến cho bọn họ cùng nhau hồi Vạn Pháp Tông.” Nói xong, hắn liền chuẩn bị hồi phi thuyền nội.

“Viên trưởng lão xin dừng bước.”

Nghe được thanh âm này, Viên Hoán Kỳ ba người trên mặt đắc ý biểu tình lập tức đọng lại, ba người biết hôm nay sợ là không thể đem Sở Mục Thần bốn người mang về.

Viên Thạc nghi hoặc xoay người nhìn về phía gọi lại chính mình người, chỉ thấy hai vị tuấn mỹ thanh niên chậm rãi triều bọn họ phi thuyền đi tới.

Tiêu Lăng Hàn hai người đi vào Sở Mục Thần bốn người bên người, ngẩng đầu nhìn về phía Viên Thạc, trực tiếp mở miệng nói: "Viên trưởng lão, ta chính là Lăng Kiếm Tông Âu Dương Tu Kỳ môn hạ đệ tử Tiêu Lăng Hàn, vị này chính là ta sư đệ Thượng Quan Huyền Ý. Chúng ta cùng quý tông Sở Mục Thần, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh bốn người ở Hoàng Cực đại lục liền nhận thức, xem như sống chết có nhau bằng hữu, chúng ta phía trước liền ước hảo ra Thiên Tài Thí Luyện địa, cùng đi thăm một cái Đại Thừa kỳ tu sĩ di tích. Tin tưởng loại này tìm kiếm cơ duyên tăng lên tu vi sự, Viên trưởng lão sẽ không trở ngại đi?"

Người khác đều nói như vậy rõ ràng, Viên Thạc khẳng định không hảo lại nói làm Sở Mục Thần bốn người về trước tông môn nói. Bất quá hắn sắc mặt lại không thế nào đẹp, xụ mặt nói: "Nếu các ngươi sớm đã ước hảo, vậy đi sớm về sớm, hết thảy lấy tự thân an toàn làm trọng."

"Đa tạ mười hai trưởng lão."

Viên Hoán Kỳ ba người chỉ có thể không cam lòng mà nhìn Sở Mục Thần bốn người cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ cùng nhau rời đi.

Vừa ly khai Vạn Pháp Tông phi thuyền không bao xa, cách đó không xa liền có tiếng sấm nhớ tới, xem ra là có người đã bắt đầu độ kiếp.

Chờ rời đi mọi người tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn lập tức đối Sở Mục Thần bốn người nói: "Các ngươi hiện tại cho chính mình thân nhân phát cái tin tức, làm cho bọn họ lập tức tìm cái lý do ra cửa rèn luyện, sau đó tìm địa phương trốn đi."

Mới vừa nói xong, Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới cái gì, còn nói thêm: "Không, có Thiên Cơ Các người ở, gọi bọn hắn đi Bạch Hổ tộc tộc địa."

Ân Thiên Duệ hồ nghi nói: "Sự tình có như vậy nghiêm trọng?"

Mạc Vô Nhai thúc giục nói: "Để ngừa vạn nhất, ngươi vẫn là nhanh lên cấp gia gia bọn họ truyền tin tức."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng lấy ra ngọc giản hướng Âu Dương Tu Kỳ báo bình an.

Chờ đại gia từng người đem tin tức phát ra sau, Ân Thiên Duệ hỏi: "Chúng ta đây hiện tại là muốn đi thăm Đại Thừa kỳ tu sĩ động phủ sao?"

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt quét hắn liếc mắt một cái, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở mấy người trước mặt.

Ân Thiên Duệ: "……"

Hắn có nói sai cái gì sao?

Như thế nào kia hai người không rên một tiếng liền đi rồi?

Nghi hoặc mà nhìn về phía Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai trực tiếp lôi kéo hắn đuổi theo Tiêu Lăng Hàn hai người biến mất phương hướng cấp tốc bay đi. Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn kia lời nói rõ ràng chính là lừa dối Viên Thạc nói, chính mình tức phụ nhi cư nhiên còn thật sự.

Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh cũng theo sát sau đó.

Ba ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn sáu người bay ra sa mạc, đi vào một chỗ dãy núi phập phồng, biển rừng mênh mông địa phương. Bởi vì muốn chiếu cố Sở Mục Thần bốn người phi hành chuyển phát nhanh, Tiêu Lăng Hàn cũng chỉ dùng dùng ra Hóa Thần kỳ thực lực phi hành, bằng không bọn họ nào dùng đến ba ngày mới bay ra sa mạc.

Tuyển hảo độ kiếp địa phương, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức bắt đầu bày trận.

Chờ trận pháp bố trí hảo, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía năm người: "Các ngươi ai trước tới?"

Nói đến độ kiếp, năm người đều có chút e ngại, không cấm rụt rụt cổ, lẫn nhau nhìn nhìn, rõ ràng đều không muốn làm đệ nhất độ kiếp người.

Sở Mục Thần bốn người muốn độ Hóa Thần kỳ đến Hợp Thể kỳ lôi kiếp, hòa hợp thể kỳ đến Luyện Hư kỳ lôi kiếp, còn có Luyện Hư kỳ đến Đại Thừa kỳ lôi kiếp.

Thượng Quan Huyền Ý muốn độ Luyện Hư kỳ đến Đại Thừa kỳ lôi kiếp, còn có Đại Thừa kỳ đến Độ Kiếp kỳ lôi kiếp.

Cảm giác Thượng Quan Huyền Ý muốn độ lôi kiếp chỉ có hai người đại cảnh giới, bốn người sôi nổi đem tầm mắt đặt ở trên người hắn.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ nghĩ trợn trắng mắt, bất quá hắn không sợ chút nào, "Ta trước tới."

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn đã chuẩn bị tốt, lại đem chính mình kiếm đưa cho hắn.

"Lăng Hàn, ta lần này phải độ lôi kiếp có thể so dĩ vãng đều lợi hại, có thể hay không đem ngươi kiếm phách hư?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn kiếm, không dám duỗi tay đi tiếp.

"Yên tâm đi, phách không xấu, ngươi quên nó có thể hấp thu lôi điện sao." Nói, Tiêu Lăng Hàn thanh kiếm nhét vào trên tay hắn.

Tiêu Lăng Hàn dặn dò một phen, liền đi ra Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp phạm vi.

Theo sau, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra chính mình bản mạng pháp khí, nhanh chóng bố trí một cái phòng ngự trận.

Làm tốt này hết thảy, hắn mới buông ra trên người khí thế, tiết lộ tự thân hơi thở.

Không trong chốc lát, vừa rồi vẫn là vạn dặm không mây trời xanh, thực mau liền tụ tập khởi thật dày mây đen, thái dương cũng trốn vào tầng mây.

Mây đen giăng đầy, mây đen đè nặng không trung, chỉ thấy một đạo tia chớp như cự long bay vút lên cắt qua phía chân trời hắc ám, thẳng tắp mà bổ về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở lôi điện trung tâm, đồ sộ bất động, như là ở nghênh đón nó đã đến.

Phệ Linh Thử còn lại là súc tiểu thân mình, chạy đến Thượng Quan Huyền Ý trong tay áo đi.

"Ầm vang" một tiếng vang lớn, ở bên tai nổ vang.

Thượng Quan Huyền Ý trên người tuy rằng ăn mặc pháp y, nhưng tóc của hắn cùng mặt còn lộ ở bên ngoài, cho nên bị như vậy phách một chút. Hắn hình tượng toàn vô, một đầu mặc phát liền rơi rụng với phía sau, mặt cũng biến thành than đen nhan sắc.

Giờ phút này hắn nghĩ đến không phải độ lôi kiếp, mà là hắn tuấn mỹ mặt cư nhiên bị lôi điện cấp bổ.

Bất quá, không đợi hắn lại tưởng cái gì, "Ầm ầm ầm" một tiếng tiếng sấm, đạo thứ hai lôi điện lại lần nữa triều hắn rơi xuống, ngay sau đó hắn cảm giác chính mình trên người như là bị người hung hăng đánh một chút.

Đau đến hắn thử nhe răng, nhanh chóng dùng lôi điện tôi thể.

"Ầm ầm ầm……"

Điện quang chợt lóe lại chợt lóe, sấm sét một cái lại một cái, đem động đất đến run bần bật, nhưng lôi điện trung ương người như cũ thẳng tắp đứng thẳng.

Phía trước ba mươi mấy đạo lôi điện, Thượng Quan Huyền Ý đều là dùng thân thể khiêng qua đi, chậm rãi hắn liền có chút lực bất tòng tâm.

Lập tức hắn liền mở ra trận pháp, thực mau lôi điện uy lực giảm bớt không ít, như vậy hắn lại có thể căng một đoạn thời gian.

Lại ai quá hơn ba mươi đạo lôi điện sau, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình toàn thân, chỗ nào chỗ nào đều đau.

Bên ngoài hắn cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau bố trí trận pháp đã bị lôi điện bổ ra.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 468

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 468 đồng thời độ kiếp

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đem Càn Khôn Thần Trận Bàn trận pháp mở ra.

"Ầm ầm ầm……"

Lôi điện đánh vào trận pháp thượng, trực tiếp bị hấp thu, Thượng Quan Huyền Ý nhân cơ hội ăn mấy viên chữa thương đan dược.

Lôi kiếp bên ngoài Sở Mục Thần, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai bốn người thấy Thượng Quan Huyền Ý lôi kiếp như thế mãnh liệt, đều nhịn không được co rúm lại một chút.

Nghĩ đến đợi chút bọn họ chính mình còn muốn độ kiếp, một đám sắc mặt đều có chút tái nhợt.

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm lôi kiếp trung ương Thượng Quan Huyền Ý, sắc mặt thanh lãnh, tay không tự giác mà nắm chặt.

"Ầm ầm ầm!" Thượng Quan Huyền Ý đã đem hắn bản mạng pháp khí thu vào đan điền trung, lần này Càn Khôn Thần Trận Bàn hấp thu không ít lôi điện, hắn là lại có thể khôi phục một chút. Đáng tiếc mặt sau mười mấy đạo lôi điện quá cường, Càn Khôn Thần Trận Bàn không thể tiếp tục lại hấp thu lôi điện, bằng không không thể trợ giúp khôi phục, ngược lại bị hao tổn sẽ càng trọng.

Nhìn đến chừng cánh tay thô lôi điện hướng chính mình bổ tới, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra Tiêu Lăng Hàn Mặc Hàn Kiếm, chỉ hướng không trung, nhắm ngay vừa ra hạ lôi điện. Lôi điện đánh vào Mặc Hàn Kiếm thượng, bị Mặc Hàn Kiếm hấp thu hơn phân nửa, dư thừa lôi điện trực tiếp đánh vào Thượng Quan Huyền Ý trên tay, hắn toàn bộ cánh tay đều bị chấn tê dại.

Lôi kiếp đã qua đi hơn phân nửa, mắt thấy lại có mười tới nói nên kết thúc, nào biết lúc này chính súc thân mình ở Thượng Quan Huyền Ý tay áo trung Phệ Linh Thử trực tiếp bị lôi điện đánh trúng, làm nó cả người mao đều tạc lên, căn căn dựng ngược.

Nguyên bản cho rằng thẳng đến lôi điện kết thúc, chính mình đều sẽ bình yên vô sự Phệ Linh Thử, bị cuối cùng vài đạo lôi điện, phách ngoại tiêu lí nộn, thiếu chút nữa liền chín. Trên người xinh đẹp mao cũng toàn bộ rơi xuống, toàn bộ thân mình cũng biến thành đen thui.

Mây đen tan đi, lôi kiếp kết thúc.

Đương Tiêu Lăng Hàn đến gần Thượng Quan Huyền Ý thân độ kiếp giờ địa phương, phát hiện hắn đã thay đổi một bộ quần áo, một vũ hi nghé ＋. Đầu vuông góc đen bóng tóc đen khoác ở sau người.

Cảm giác được Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nhìn chăm chú, Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, đối hắn hơi hơi mỉm cười.

Bị Thượng Quan Huyền Ý câu nhân mắt đào hoa vừa thấy, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình tim đập đều lỡ một nhịp.

Chỉ cảm thấy hắn cười rộ lên so quang dương còn xán lạn, ấm áp hắn toàn bộ thế giới.

Tâm tình cũng trở nên dị thường sung sướng!

Chỉ chốc lát sau, "Tí tách tí tách" linh vũ rơi xuống, Thượng Quan Huyền Ý nhắm lại con ngươi, chuyên tâm mà hấp thu linh vũ.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý độ xong kiếp, tiếp theo nên Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ bốn người.

Bốn người kiến thức đến Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp khi cảnh tượng, đều bị dọa tới rồi. Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng vẫn là nhẹ nhàng liền vượt qua, nhưng bốn người hồi tưởng lên như cũ có chút lòng còn sợ hãi.

Bọn họ nghĩ đến chính mình lôi kiếp muốn so Thượng Quan Huyền Ý nhiều ra mấy chục đạo, liền đều có điểm không nghĩ độ kiếp.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem phòng ngự trận pháp một lần nữa bố trí một lần, bởi vì phía trước bố trí đã bị lôi điện phách hỏng rồi.

Nhìn thấy bốn người xử tại tại chỗ, Tiêu Lăng Hàn tức giận nói: "Các ngươi có phải hay không cảm thấy chính mình rất kém cỏi?"

Bốn người đồng thời lắc đầu, Ân Thiên Duệ đỏ mặt nói: "Kỳ thật ta cảm thấy chính mình còn rất ưu tú, mặt khác luyện đan sư đều là nhược kê, ta không chỉ có có thể luyện đan còn có thể đánh nhau."

Thượng Quan Huyền Ý bổ sung nói: "Ngươi còn thực có thể ăn."

Ân Thiên Duệ bị Thượng Quan Huyền Ý vừa nhắc nhở, mặt càng đỏ hơn, trắng Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái.

Đều nói đánh người không vả mặt, mắng chửi người không nói rõ chỗ yếu.

Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này thành thật hủy đi chính mình đài, đời trước bọn họ nhất định thiên địch.

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Nếu các ngươi cảm thấy chính mình thực không tồi, còn không phải là độ cái lôi kiếp sao? Như thế nào liền túng?"

Bốn người trong lòng chửi thầm: Độ kiếp người không phải ngươi, ngươi tự nhiên không túng.

Rõ ràng là đứng nói chuyện, không eo đau.

Người no không biết người đói khổ!

Đó là giống nhau lôi kiếp sao?

Kia chính là ba cái đại cảnh giới lôi kiếp chồng lên ở bên nhau!!!

Bốn người trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng không một người dám nói ra.

Tiêu Lăng Hàn như thế nào nhìn không ra bốn người tâm tư, một đám đều là có lá gan trong lòng hồi dỗi, lại không một cái dám nói ra.

"Các ngươi càng là sợ, liền càng không thể vượt qua lôi kiếp, các ngươi muốn ôm như bây giờ tâm tình, đừng nói là ba cái đại cảnh giới lôi kiếp chồng lên ở bên nhau độ, ta xem một cái đại cảnh giới lôi kiếp, các ngươi sợ là cũng độ bất quá. Trong lòng không sợ, mới không sợ! Sớm độ kiếp, vãn độ kiếp, đều là muốn độ kiếp, các ngươi ai trước tới?"

Nói xong, hắn nhất nhất đảo qua bốn người.

Bốn người bị hắn có áp bách tính ánh mắt vừa thấy, sôi nổi muốn lui về phía sau một bước.

"Vẫn là ta trước tới." Sở Mục Thần đứng dậy, bởi vì bốn người trung hắn lớn nhất, tiếp theo chính là Ân Thiên Thịnh, hắn tổng không thể làm tức phụ nhi trước đến đây đi!

Sở Mục Thần đứng ở Tiêu Lăng Hàn hai người bố trí tốt trung ương, buông ra trên người áp chế hơi thở sau, hắn tu vi từ Hóa Thần kỳ bắt đầu kế tiếp bò lên, lướt qua Hợp Thể kỳ, Luyện Hư kỳ, cuối cùng dừng lại ở Đại Thừa sơ kỳ.

Thực mau ở hắn trên đỉnh đầu không tụ tập khởi thật dày mây đen, một tầng điệp một tầng, trong nháy mắt cảm giác toàn bộ thiên đều đêm đen tới, cho người ta cực cường cảm giác áp bách.

Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai ba người khẩn trương mà nhìn Sở Mục Thần phương hướng, bởi vì đợi chút bọn họ lôi kiếp hẳn là cùng hắn không sai biệt lắm.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……"

Rung trời tiếng sấm tiếng vang ở mấy người bên tai, cũng đập vào bọn họ trong lòng.

Sở Mục Thần đứng ở lôi điện trung tâm, hắn cả người cơ hồ đều phải bị lôi điện bao phủ, không ngừng có lôi điện đập ở trên người hắn.

Vượt qua 80 nhiều đạo lôi điện sau, hắn liền cảm giác đã tới rồi cực hạn, lấy ra phía trước ở Tàng Bảo Lâu trung được đến tấm chắn, che ở trước người.

“Ầm ầm ầm……” Lôi cá hi đọc già điện trực tiếp đập ở tấm chắn thượng, tấm chắn hỏa hoa văng khắp nơi. Lôi điện tan hết, tấm chắn hoàn hảo không tổn hao gì. Nhìn thấy một màn này, nhưng thật ra làm Sở Mục Thần âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cái này tấm chắn nhìn qua tạm thời còn dùng được.

Thứ một trăm 27 đạo lôi kiếp, “Ầm ầm ầm……” Lôi điện lại lần nữa đánh vào tấm chắn thượng, chỉ nghe “Ca ca ca” thanh sau, tấm chắn bốn phần vô nứt.

Sở Mục Thần nhìn thấy một màn này, chỉ cảm thấy da đầu tê dại. Bỗng nhiên nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn cấp phù triện, chạy nhanh lấy ra dẫn lôi phù, đối với vừa mới rơi xuống lôi điện ném qua đi.

Thứ một trăm 42 đạo lôi kiếp, phù triện dùng xong.

“Ầm ầm ầm!”

Sở Mục Thần lại lấy ra những cái đó vô dụng pháp bảo, hết thảy nhắm ngay đánh xuống tới lôi điện ném đi.

Thứ một trăm 55 đạo lôi kiếp, pháp bảo dùng xong.

Sở Mục Thần cái này xem như đã hết bản lĩnh, chính không biết như thế nào thí hảo khi, Cửu Tiêu Cầm từ hắn đan điền trung tự động chui ra tới.

“Thần Khí bảo vệ?” Sở Mục Thần lẩm bẩm nói nhỏ.

Nhìn đến như thế cao quý duyên dáng Cửu Tiêu Cầm, Sở Mục Thần nhẹ nhàng mà vuốt ve, ngay từ đầu hắn liền không có nghĩ tới lấy nó chống cự lôi kiếp, không nghĩ tới hiện tại nó chính mình chui ra tới, như thế xem ra nó hẳn là có thể chống cự lôi kiếp.

Sở Mục Thần khoanh chân ngồi dưới đất, ngón tay chậm rãi mơn trớn cầm huyền, tuyệt đẹp êm tai tiếng nhạc vang lên.

“Ầm ầm ầm……” Lôi điện nhắm ngay Sở Mục Thần bổ tới, chỉ là lôi điện ở 3 mét xa khoảng cách bị chặn. Lấy Sở Mục Thần vì trung tâm, 3 mét nội bị một tầng nhìn không thấy kết giới bảo hộ lên.

Ở bên ngoài thấy như vậy một màn mấy người đều sợ ngây người, phía trước bọn họ nhìn thấy Sở Mục Thần đem pháp bảo đều ném xong rồi, không cấm vì hắn nhéo đem mồ hôi lạnh, không nghĩ tới lại quanh co.

Cuối cùng một đạo lôi kiếp đánh vào kết giới thượng, kết giới không chút sứt mẻ.

Trên bầu trời mây đen dần dần tan đi.

Sở Mục Thần cũng dừng tay, kết giới tùy theo biến mất.

“Cảm ơn.” Nhẹ nhàng mơn trớn cầm huyền, Sở Mục Thần tự đáy lòng cảm tạ.

Chờ Sở Mục Thần lại lần nữa xuất hiện ở mấy người trước mặt khi, mấy người sôi nổi nhìn chằm chằm hắn đan điền chỗ nhìn.

“Các ngươi làm gì? Ta chính là có tức phụ nhi người.” Sở Mục Thần bị mọi người xem nổi da gà nổi lên một thân, kéo qua một bên đồng dạng đang xem náo nhiệt Ân Thiên Thịnh che ở trước người.

“Ta không phải ngươi tức……” Phụ nhi.

Ân Thiên Thịnh nói còn chưa nói xong, thí cốc đã bị vỗ nhẹ nhẹ một chút, hắn chạy nhanh ngăn nhắm chặt miệng.

Ân Thiên Duệ cười hì hì nói: “Cái kia, ca phu, chúng ta đối với ngươi bản nhân không có hứng thú, chúng ta chỉ đối với ngươi bản mạng pháp bảo cảm thấy hứng thú. Có thể hay không……”

Không thể Ân Thiên Duệ nói xong, Sở Mục Thần lập tức nói tiếp nói: “Không thể!”

Ân Thiên Duệ bĩu môi: “Thiết, keo kiệt!…… Hừ!”

“Ngươi cũng muốn nhìn?” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn đôi mắt đều sắp dính đến Sở Mục Thần trên người, không cấm nhíu mày nói.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Muốn nhìn, vừa rồi đó là cái gì? Pháp bảo tự động hộ chủ sao?”

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn khẽ quát một tiếng: “Cửu Tiêu ra tới.”

Sở Mục Thần vẫn luôn ở cảnh giác Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn mở miệng, chạy nhanh che lại chính mình bụng.

“Ngươi làm sao vậy?” Ân Thiên Thịnh thấy hắn che lại bụng, cho rằng hắn không thoải mái, quan tâm hỏi.

Ân Thiên Thịnh nói âm vừa ra, liền nhìn đến Sở Mục Thần bản mạng pháp bảo từ hắn đan điền bay ra tới, sau đó bay đến Tiêu Lăng Hàn trước người, dừng ở trong tay hắn.

“Ngọa tào!” Nhìn thấy Sở Mục Thần bản mạng pháp bảo cùng chính mình giống nhau đều nghe theo Tiêu Lăng Hàn nói, Ân Thiên Duệ nhịn không được mắng một câu.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai thấy cầm đã ở Tiêu Lăng Hàn trong tay, sôi nổi vây qua đi quan khán.

“Không thấy ra nó có cái gì chỗ đặc biệt?” Nhìn nửa ngày Ân Thiên Duệ nói như vậy một câu.

“Không thấy ra tới, thuyết minh ngươi mắt vụng về.” Thượng Quan Huyền Ý sặc thanh nói.

“Ha hả, chẳng lẽ ngươi đã nhìn ra?”

“Tự nhiên, nhưng là…… Ta không nói cho ngươi.”

Chờ mấy người thưởng thức đủ rồi, Tiêu Lăng Hàn lại đem cầm trả lại cho Sở Mục Thần.

Sở Mục Thần bất đắc dĩ mà thu lên.

Lúc sau độ kiếp người là Mạc Vô Nhai, Mạc Vô Nhai độ xong kiếp chỉ còn lại có cuối cùng một hơi, ở linh vũ dễ chịu hạ, hắn mới sống lại đây, bất quá trên người vẫn là có chút thương, phỏng chừng muốn dưỡng mấy tháng, kỳ thật thân thể thượng thương không quan trọng, quan trọng là tâm lý thượng thương, lần này độ kiếp với hắn mà nói có thể nói là cửu tử nhất sinh.

Hiện tại là Ân Thiên Thịnh ở độ kiếp, nhưng Mạc Vô Nhai cảm giác kia lôi điện tựa hồ ngay sau đó liền phải bổ vào trên người hắn, thân mình còn theo bản năng mà run run.

Mấy người thấy hắn cái dạng này đều không biết nói cái gì hảo, chỉ có thể làm chính hắn một người yên lặng đợi.

Ân Thiên Thịnh lôi kiếp cũng là thật đánh thật, hắn là kiếm tu, tay cầm bội kiếm, nhất kiếm lại nhất kiếm giơ kiếm chém xuống. Tuy rằng cuối cùng cũng chỉ dư lại một hơi, nhưng là bị linh vũ xối qua đi, người khác lập tức liền lại tung tăng nhảy nhót, tinh thần phấn chấn, một bộ không có việc gì người bộ dáng. Thừa nhận lực so Mạc Vô Nhai cường nhiều, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn tâm tư đơn giản, không quan trọng sự tình qua đi liền đã quên, không giống Mạc Vô Nhai muốn ở trong lòng cân nhắc nửa ngày.

Cuối cùng mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía Ân Thiên Duệ.

Mạc Vô Nhai bởi vì chính mình có độ kiếp trải qua, nghĩ đến tức phụ nhi liền hắn còn không bằng, lo lắng không thôi, muốn khuyên hắn đừng độ kiếp, nhưng lời này hắn lại nói không nên lời.

Tu sĩ cùng thiên tranh danh, không tiến tắc lui, độ kiếp là mỗi người đều cần thiết phải trải qua.

Cuối cùng chỉ có thể nhìn theo hắn tiến trận pháp trung ương, khẩn trương tâm vẫn luôn nắm.

Ân Thiên Duệ hoài thấy chết không sờn tâm tình, đi vào trận pháp trung tâm.

Thực mau mây đen tụ tập, lôi điện cũng đúng hạn tới.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……"

Ân Thiên Duệ lôi kiếp cùng Mạc Vô Nhai ba người giống nhau, đều là giống nhau số lượng, giống nhau chất lượng.

Những cái đó lôi điện nhắm ngay Ân Thiên Duệ liều mạng phách, phảng phất không đem hắn đánh chết, thề không bỏ qua giống nhau.

Trước ăn 70 nhiều đạo lôi kiếp, thật sự chịu không nổi sau, Ân Thiên Thịnh lấy ra mai rùa đen, cả người liền trốn rồi đi vào.

“Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……”

Tùy ý lôi điện vô tình mà rơi xuống, hắn chính là tránh ở bên trong đồ sộ bất động.

Thấy lôi điện không làm gì được chính mình, Ân Thiên Duệ tâm còn ở mặc niệm: Phách đi! Phách đi! Lôi kiếp ngươi lại mãnh liệt một chút, ta chút nào cũng không sợ.

Khả năng thật là lôi điện nghe được hắn cầu xin, “Ầm ầm ầm” một tiếng nổ vang vang vọng ở Ân Thiên Duệ bên tai, sau đó chính là “Răng rắc” một thanh âm vang lên.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 469

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 469 hồi Lăng Kiếm Tông

“A…… A…… A……” Nhìn đến chính mình mai rùa đen hỏng rồi, Ân Thiên Duệ phát ra tiếng kinh hô.

Bên ngoài nhìn hắn độ kiếp Tiêu Lăng Hàn năm người, không cấm cảm thấy hắn cái dạng này có chút buồn cười, sôi nổi muốn cười lại cảm thấy hiện tại cái này trường hợp tựa hồ không nên cười.

“Xong rồi! Xong rồi! Xong rồi! Cái này ta muốn xong đời, thật sự muốn xong đời!” Ân Thiên Duệ gấp đến độ vội vàng từ không gian giới tử trung tìm đồ vật, phàm là có thể sử dụng tới chống cự lôi kiếp đồ vật, đều bị hắn toàn bộ mà đem ra.

“Ầm ầm ầm……”

Ân Thiên Duệ nhìn không trung xẹt qua một đạo ánh sáng, lòng bàn tay khẩn trương mà đổ mồ hôi, đem pháp bảo từng cái ném hướng lôi điện.

Pháp bảo toàn bộ ném xong, kết quả hắn phát hiện mây đen cũng không có tan đi, đó chính là nói hắn còn không có độ xong lôi kiếp.

Vừa rồi còn có thể cứu chữa, cái này là thật sự muốn xong đời.

“Nên làm cái gì bây giờ? Rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?”

Ân Thiên Duệ cấp xoay quanh, nhìn trên bầu trời lôi điện tựa hồ ngay sau đó liền phải đánh vào trên người hắn, sợ tới mức hắn cả người đều co rúm lại một chút.

Bỗng nhiên nghĩ đến mọi người đều ở dùng bản mạng pháp bảo ngăn cản lôi kiếp, tựa hồ hắn cũng có bản mạng pháp bảo.

Nghĩ đến này, hắn lập tức đem ôn dưỡng ở đan điền trung Tử Kim Hồ Lô đem ra.

Nhìn trong tay trẻ con cánh tay đại hồ lô, Ân Thiên Duệ lại khó khăn, hắn hiện tại tu vi mới Đại Thừa kỳ, căn bản là không thể sử dụng cái này hồ lô.

Bên tai truyền đến “Ầm ầm ầm……” Thanh âm, lôi điện buông xuống, Ân Thiên Duệ theo bản năng đem hồ lô ném đi ra ngoài.

Tử Kim Hồ Lô ngay sau đó bắt đầu biến đại, càng lúc càng lớn, cuối cùng biến thành một cái đan lô lớn nhỏ, trên bầu trời lôi kiếp sôi nổi bị Tử Kim Hồ Lô tiếp được.

Tốt xấu là Tiên Khí, luyện chế tiên đan thời điểm sẽ đưa tới lôi kiếp, Tiên giới lôi tự nhiên không phải Tu chân giới phàm lôi có thể so, cho nên Tử Kim Hồ Lô tiếp được này đó lôi kiếp hoàn toàn không nói chơi.

Nhìn đến Tử Kim Hồ Lô ánh mắt đầu tiên, Thượng Quan Huyền Ý liền nhận ra tới. Hắn còn nhớ rõ khi đó bọn họ vẫn là Hoàng Cực đại lục khi, trên vỉa hè đào bảo.

Cứ như vậy, Ân Thiên Duệ cứt chó vận bạo lều, nhẹ nhàng liền vượt qua lôi kiếp.

Bên ngoài năm người xem đến khóe mắt giật tăng tăng, phía trước mọi người còn vì hắn lo lắng không thôi, kết quả hắn lại là mấy người trung độ kiếp độ nhẹ nhàng nhất một cái.

Kỳ thật bốn người lôi kiếp tuy rằng có điểm nhiều, bất quá so với Thượng Quan Huyền Ý lôi kiếp còn kém một chút, rốt cuộc Thượng Quan Huyền Ý có một cái Độ Kiếp kỳ lôi kiếp. Bọn họ nhiều nhất mới là Đại Thừa kỳ lôi kiếp, tất nhiên là không thể so sánh với.

Chờ mọi người độ xong lôi kiếp đã qua đi một tháng.

Mà Sở Mục Thần cũng thu được Thẩm Thiên Túng phát tới truyền âm.

Nguyên lai ngày đó Thẩm Thiên Túng ở nhìn đến Sở Mục Thần phát tới tin tức sau, lập tức mang theo Thẩm Thanh Thu, Ân gia gia, cùng với Ân Hoành Minh cùng Lâm Thấm Thấm trở về Địa Thâm đại lục. Mà bọn họ chân trước vừa ly khai, Viên Hoán Kỳ gia gia liền tìm tới cửa. May mắn bọn họ đi kịp thời, bằng không thật sự phải bị lưu lại đương con tin, biến thành uy hiếp bọn họ lợi thế.

Bất quá Vạn Pháp Tông có rất nhiều người đều biết Thẩm Thiên Túng là Địa Thâm đại lục người.

Vì không bị Vạn Pháp Tông những người đó tìm được, hắn không mang mọi người hồi Thẩm gia, mà là đi một cái khác địa phương.

Cụ thể là nơi nào, Thẩm Thiên Túng cũng không có nói cho Sở Mục Thần.

Phỏng chừng ở trong lòng hắn nhà mình cháu ngoại thiên phú lại hảo, cũng yêu cầu thời gian trưởng thành. Cùng với làm hắn lòng có nhớ mong, không bằng làm hắn an tâm tu luyện.

Không có nỗi lo về sau Sở Mục Thần bốn người, dứt khoát vào Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian tu luyện.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tu vi đều đã đạt tới Độ Kiếp kỳ, bốn người áp lực tăng gấp bội, nói không nên lời gấp gáp cảm.

Tiêu Lăng Hàn mừng rỡ không có bóng đèn tại bên người, lập tức hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền tính toán hồi Lăng Kiếm Tông.

Hai tháng sau.

Kỳ Linh Phong.

Một trăm năm ăn tết, lúc trước bị Phệ Linh Thử trích trống rỗng linh quả trên cây, hiện giờ lại kết mãn các loại nhan sắc linh quả.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mới vừa đi tiến sân, linh quả thơm ngọt hơi thở phô diện mà đến.

Âu Dương Tu Kỳ thấy hai người tiến sân, hắn cái này đại người sống ngồi ở chỗ này, hai người liền một cái dư quang cũng chưa cho hắn, mà là nhìn chằm chằm hắn trong viện những cái đó linh quả một cái kính nhìn, thấy thế nào đều như là ở điều nghiên địa hình.

Trong lòng cảm thấy buồn cười, khẩu thượng lại là mắng: "Nhìn cái gì mà nhìn, hai cái nghiệt đồ, còn không nhanh lên lăn lại đây."

Nghe thấy Âu Dương Tu Kỳ quen thuộc thanh âm, Thượng Quan Huyền Ý cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức hoàn hồn.

Vừa rồi nhìn đến trong viện lại kết đầy linh quả, lập tức khiến cho hai người nhớ tới hơn một trăm năm trước sự tình, nhưng thật ra làm cho bọn họ quên nhà mình tiện nghi sư tôn còn ở một bên ngồi.

"Đệ tử gặp qua sư tôn." Hai người đi vào bên cạnh bàn, hướng Âu Dương Tu Kỳ hành lễ.

"Ân, ngồi xuống lại nói."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý theo lời ngồi xuống.

Nhìn đến trên bàn trà cụ, trà đều bày biện hảo, Tiêu Lăng Hàn tự giác mà bắt đầu nấu nước pha trà.

Âu Dương Tu Kỳ thấy vậy, vừa lòng gật gật đầu, đại đồ đệ chính là điểm này hảo, thực tự giác.

"Các ngươi sao lại thế này? Ta nghe nói cùng các ngươi cùng nhau kia mấy tiểu tử kia đang ở bị Vạn Pháp Tông truy nã, nói bọn họ cầm Vạn Pháp Tông trấn tông chi bảo."

"A?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mờ mịt.

Bọn họ ra Thiên Tài Thí Luyện địa liền vội vàng độ kiếp, độ xong kiếp lại vội vàng trở về đuổi, một đường phong trần mệt mỏi, vừa đến Kỳ Linh Phong liền nghe thế sao một cái nổ mạnh tính tin tức, hắn còn có điểm phản ứng không kịp.

"A cái gì a?" Âu Dương Tu Kỳ tức giận mà trừng mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: "Đại đồ đệ, vẫn là ngươi tới nói nói đến tột cùng là chuyện như thế nào."

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem Sở Mục Thần bốn người mới vừa tiến Thiên Tài Thí Luyện địa phát sinh sự tình, một năm một mười mà nói cho cho Âu Dương Tu Kỳ.

Âu Dương Tu Kỳ nghe được lại là thẳng nhíu mày.

“Chiếu các ngươi nói như vậy, là kia cái gì Viên Hoán Kỳ ba người ham Sở Mục Thần bốn người pháp bảo cùng dị hỏa, trước tính kế Sở Mục Thần bốn người. Sở Mục Thần bốn người bổn hẳn là người bị hại, nhưng hiện tại bọn họ bốn người không hiện thân, thân nhân lại biến mất không thấy, hiện giờ bạch cũng biến thành hắc.”

“Sư tôn không cần lo lắng, chờ bọn họ bốn người tu vi lại cao một chút, ai dám ở bọn họ trước mặt làm càn.”

Âu Dương Tu Kỳ duỗi tay một phen chưởng chụp ở Tiêu Lăng Hàn trên vai, tức giận nói: “Ngươi cho rằng ai đều cùng các ngươi hai cái tiểu tử thúi giống nhau, tu luyện cùng uống nước giống nhau đơn giản. Cách một đoạn thời gian không thấy, tu vi liền cọ cọ cọ hướng lên trên thoán thượng một mảng lớn.”

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Âu Dương Tu Kỳ tay muốn rơi xuống thời điểm rất tưởng né tránh, bất quá nghĩ đến hắn tốt xấu là chính mình sư tôn, hẳn là sẽ không hạ nặng tay.

Vì thế hắn lại đồ sộ bất động mà ngồi, chờ đến Âu Dương Tu Kỳ bàn tay dừng ở trên vai thời điểm, hắn mới biết được chính mình tưởng sai rồi, tiện nghi sư tôn này một cái tát ít nhất dùng chín tầng lực đạo.

Hắn cảm giác chính mình xương bả vai đều phải tan thành từng mảnh, sư tôn cũng quá độc ác.

Âu Dương Tu Kỳ thấy chính mình lớn như vậy lực đạo, đại đồ đệ cư nhiên không chút sứt mẻ, không khỏi mà nhướng mày.

Thượng Quan Huyền Ý lại hoàn toàn không biết nhà mình sư tôn cùng Tiêu Lăng Hàn chi gian sóng ngầm kích động.

Nghĩ đến Sở Mục Thần bốn người chi gian sự tình, hắn hỏi: “Sư tôn, hiện tại chúng ta đã trở lại, nhưng Sở Mục Thần mấy người không hiện thân, Vạn Pháp Tông người có thể hay không tới Lăng Kiếm Tông hỏi chúng ta muốn người a?”

“Này còn dùng nói, lấy những người đó ích kỷ lại tham lam sắc mặt, nhất định sẽ đến Lăng Kiếm Tông tìm phiền toái.” Âu Dương Tu Kỳ nói cái này, trong lòng hỏa khí liền cọ cọ hướng lên trên thoán.

“A, chúng ta đây muốn hay không rời đi vạn kiếm tông?”

“Rời đi làm cái gì? Đều nói nơi này là các ngươi gia, hảo hảo đợi, ta nhưng thật ra muốn nhìn ai dám tới tìm phiền toái.” Âu Dương Tu Kỳ trong mắt hiện lên một tia sát khí, tay phải nắm chặt thành quyền.

“Vạn nhất đến lúc đó vạn kiếm tông những cái đó lão tổ muốn đem chúng ta giao ra đi làm sao bây giờ?” Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục hỏi, rốt cuộc bỏ xe bảo soái sự tình, phàm là lấy đại cục làm trọng người đều sẽ làm như vậy.

“Thiếu nhọc lòng những cái đó có không, Lăng Kiếm Tông tuy rằng có nội đấu, nhưng đối ngoại vẫn luôn thực đoàn kết.”

Âu Dương Tu Kỳ liếc Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, chính mình nhị đồ đệ có phải hay không đối tông môn có điều hiểu lầm?

Như thế nào cảm giác ở trong lòng hắn tông môn thực không đáng tin cậy đâu?

Thượng Quan Huyền Ý sửng sốt, này như thế nào cùng chính mình tưởng không không quá giống nhau đâu?

Chẳng lẽ bọn họ thật sự vào một cái hảo tông môn?

Cuối cùng hắn khô cằn tới một câu: “Ngạch, không nghĩ tới chúng ta tông môn như vậy có nhân tình vị.”

Âu Dương Tu Kỳ: “……”

Nhị đồ đệ lời nói, nghe tới như thế nào có điểm quái đâu?

Tính, nhị đồ đệ tưởng cái gì đều là uổng công, chỉ cần đem đại đồ đệ thu phục là được.

“Đúng rồi, đại đồ đệ, nhị đồ đệ các ngươi hiện tại là cái gì tu vi?” Âu Dương Tu Kỳ ban đầu liền tưởng dò hỏi, chỉ là bị mặt khác sự tình cấp đoạt câu chuyện, hiện tại rốt cuộc trở lại chuyện chính.

“Cũng không phải rất cao, liền Độ Kiếp kỳ mà thôi.” Thượng Quan Huyền Ý uống một ngụm Tiêu Lăng Hàn đưa qua trà, không lắm để ý mà nói.

“Ân, cùng ta tưởng không sai biệt lắm.” Bởi vì biết đến hai người tu luyện tốc độ, lần này Âu Dương Tu Kỳ nhưng thật ra không có quá mức kinh ngạc, ngược lại cảm thấy theo lý thường hẳn là.

Theo sau hắn lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: “Đại đồ đệ cũng là?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, hàm hồ nói: “Ân, không sai biệt lắm.”

Âu Dương Tu Kỳ cho rằng thật sự không sai biệt lắm cũng liền không hỏi nhiều.

Sau lại hắn mới biết được, chính mình đại đồ đệ tu vi cư nhiên vô thanh vô tức mà đuổi kịp chính mình.

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên hỏi: “Sư tôn, cái kia gọi là gì Tà Chủ người bị ngươi giết sao?”

“Đừng nói nữa, nói lên chuyện này ta liền tới khí.” Âu Dương Tu Kỳ xua xua tay, vẻ mặt thất bại, như là bị tức giận đến không nhẹ bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý yên lặng liếc nhau, xem ra đây là lại phát sinh ngoài ý liệu tình huống?

“Sư tôn, nói nhanh lên rốt cuộc sao lại thế này?”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức tới hứng thú, trong mắt là che giấu không được hưng phấn.

Tiện nghi sư tôn cái dạng này vừa thấy, liền biết là cống ngầm phiên thuyền.

"Các ngươi đi rồi vi sư liền trực tiếp đi tìm Tôn Khang, tìm được hắn sau, liền cùng hắn đánh lên. Mắt thấy vi sư liền phải giết chết hắn, đã có thể vào lúc này, tới một đám lão bất tử, chết sống không cho lão tử giết người. Nói cái gì Tôn Khang hiện tại là khí vận chi tử đạo lữ, không thể giết. Hiện giờ hắn vận khí cùng khí vận chi tử khí vận tương liên. Nếu không phải bọn họ người đông thế mạnh, lão tử mới không sợ bọn họ." Âu Dương Tu Kỳ trong mắt tràn đầy phẫn hận, chỉ là thực mau hắn lại bình tĩnh trở lại.

Thượng Quan Huyền Ý tổng kết nói: "Hắn mệnh thật đúng là ngạnh, như là đánh không chết tiểu cường."

Âu Dương Tu Kỳ rất là tán đồng gật gật đầu, nhưng còn không phải là đánh không chết tiểu cường.

Thượng Quan Huyền Ý: "Nói như vậy Tôn Khang hiện tại ở Thiên Cơ Các?"

"Không, bọn họ hiện tại ở Thiên Linh Tông." Âu Dương Tu Kỳ đôi mắt híp lại, nói lời này thời điểm có chút nghiến răng nghiến lợi hương vị.

Tiêu Lăng Hàn chắc chắn nói: "Thiên Linh Tông sao? Nói như vậy, ngăn cản sư tôn sát Tôn Khang người, còn có Thiên Linh Tông Độ Kiếp kỳ tu sĩ?"

"Không tồi, ngày đó chỉ là Thiên Linh Tông liền đi sáu cái lão quái vật, mặt khác tông môn lão quái vật chỉ là nhìn, nhưng thật ra không đối ta động thủ, động thủ đều là Thiên Linh Tông những cái đó lão bất tử."

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, nói: "Sư tôn, liền tính bọn họ không có động thủ đối phó ngươi, nhưng bọn họ cũng không có ra tay trợ ngươi. Nếu bọn họ đều đã tới rồi nơi đó, thuyết minh hắn đã cam chịu Thiên Linh Tông sơn mộc. Cùng mộc. Tam chỉnh. Hi lý. Những người đó cách làm. Nếu là tất cả mọi người động thủ đối phó ngươi, bọn họ hẳn là sợ là vô cớ xuất binh, bị Tu chân giới những người khác giễu cợt."

Âu Dương Tu Kỳ trên dưới nhìn quét Tiêu Lăng Hàn một phen, hầm hừ mà nói: "Liền ngươi năng lực, vi sư trước kia như vậy không thấy ra tới, ngươi cư nhiên còn có châm ngòi ly gián bản lĩnh?"

Tiêu Lăng Hàn tùy ý Âu Dương Tu Kỳ đánh giá, lão thần khắp nơi nói: "Sư tôn chính mình trong lòng không phải cũng là nghĩ như vậy sao? Chỉ là không hảo nói thẳng ra tới mà thôi."

Âu Dương Tu Kỳ tâm tư trực tiếp bị chọc phá, lãnh "Hừ" một tiếng.

Chỉ cảm thấy đại đồ đệ chính là chuyên môn tới khí hắn, liền không thể cho hắn giữ lại một chút ảo tưởng sao?

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 470

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 470 mưu trí gần yêu

Âu Dương Tu Kỳ khuôn mặt có chút tái nhợt, không kiên nhẫn mà đối hai người vẫy vẫy tay, “Được rồi, không có gì sự các ngươi liền đi về trước.”

Thấy Âu Dương Tu Kỳ bắt đầu đuổi người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng dậy hướng hắn hành lễ, hai người liền về tới giữa sườn núi.

Trở lại chỗ ở sau, nhìn đến mãn viện tử cỏ dại so với bọn hắn bản nhân còn muốn cao, Tiêu Lăng Hàn lập tức đem Thiên Ti Đằng thả ra quét tước trong sân cỏ dại.

Theo sau hắn lại cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đem toàn bộ trong phòng vệ sinh quét tước một lần.

Nhìn đến chỉnh tề sạch sẽ chỗ ở, hai người mới cảm thấy thoải mái.

Kỳ Linh Phong chỉ có thầy trò ba người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không ở, Âu Dương Tu Kỳ oa ở đỉnh núi căn bản liền không xuống dưới quá, liền tính hắn tới hai người sân, nhìn đến mãn viện tử cỏ dại phỏng chừng cũng lười đến động thủ.

Thượng Quan Huyền Ý cởi ra quần áo giày bò lên trên giường, ở trên giường lăn hai vòng, mới cảm thấy thoải mái.

Tiêu Lăng Hàn cười nhìn hắn động tác, cảm giác hết thảy đều là như vậy tốt đẹp.

“Thất thần làm gì, mau lên đây.” Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn ngốc đứng ở trước giường, đối hắn vẫy tay.

Tiêu Lăng Hàn nhìn một chút trên giường tức phụ nhi lưu ra tới không vị, lại xem xét liếc mắt một cái hắn trên người, ý vị không rõ hỏi: “Thượng nơi nào tới?”

“Đương nhiên là trên giường, bằng không ngươi tưởng nơi nào?”

“Trên giường sao?” Nói, Tiêu Lăng Hàn khom lưng để sát vào Thượng Quan Huyền Ý, ở hắn nghi hoặc trong ánh mắt, tiến đến hắn bên tai nói nhỏ: “Kỳ thật ta càng muốn đến trên người của ngươi tới, càng muốn……”

Tiêu Lăng Hàn lời nói còn chưa nói xong, đã bị Thượng Quan Huyền Ý che lại miệng, nhướng mày nghi hoặc mà nhìn về phía hắn.

“Vô nghĩa thật nhiều, ta mệt nhọc.” Nói, liền buông ra tay, cả người đều súc vào trong chăn.

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ, duỗi tay đem đầu của hắn rút ra, sờ sờ hắn mặt. “Đừng che lại đầu ngủ, ta có chính sự ngươi thương lượng.”

Nghe thấy là chính sự, Thượng Quan Huyền Ý ngồi dậy nửa nằm ở trên giường, nghi hoặc nói: “Chuyện gì, làm ngươi biểu tình như vậy nghiêm túc?”

“Sư tôn bị thực trọng nội thương.”

Tiêu Lăng Hàn nhíu nhíu mày, chỉ cảm thấy tiện nghi sư tôn lúc trước nói kia đoạn trải qua thời điểm giảng không minh không bạch, phảng phất cố ý ở giấu giếm cái gì.

“Khó trách, hôm nay ta thấy hắn rõ ràng thực tức giận, lại không chụp cái bàn, làm hại ta còn vẫn luôn âm thầm chuẩn bị.” Thượng Quan Huyền Ý bừng tỉnh nói, hắn liền nói dựa theo lệ thường, tiện nghi sư tôn hắn là sớm chụp cái bàn mới đúng.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn bộ dáng này, thò lại gần hôn một cái hắn gương mặt.

“Không phải hẳn là thân nơi này sao?” Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào chính mình môi, bất mãn nói.

“Trong chốc lát trở về lại thân, ta đi trước đưa điểm chữa thương dùng đan dược cấp sư tôn.” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay treo quải mũi hắn, sủng nịch nói.

Thấy Tiêu Lăng Hàn phải đi, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh duỗi tay giữ chặt hắn tay.

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc quay đầu lại nhìn hắn, ánh mắt dò hỏi hắn có chuyện gì?

“Nột, ngươi đem cái này cầm đi cấp sư tôn.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái hộp ngọc nhét vào Tiêu Lăng Hàn trong tay.

“Đây là……?”

“Bách thánh quả.”

“Ngươi bỏ được, ngươi không phải muốn nếm thử nó hương vị sao? Chúng ta hiện tại có bảy màu linh chi, bách thánh quả nhưng lưu trữ.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lại muốn đem hộp ngọc nhét trở lại cấp Thượng Quan Huyền Ý.

“Cho ngươi, ngươi liền cầm, lại nói lại không phải cho ngươi.”

“Nhưng……”

“Bà bà mụ mụ cùng cái nữ nhân giống nhau, bảy màu linh chi tuy rằng chữa thương hiệu quả hảo, nhưng trước đó không lâu ngươi mới hái được một khối cho ta, hiện tại nó còn không có khôi phục lại, tạm thời không nên động nó.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tức phụ nhi lá gan càng lúc càng lớn, cư nhiên nói chính mình giống cái nữ nhân!

“Hành đi, chờ ta trở lại.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem hộp ngọc thu hảo, xoay người liền rời đi phòng.

Khi cách một canh giờ.

Âu Dương Tu Kỳ nhìn trước mặt đi mà quay lại Tiêu Lăng Hàn, tức giận hỏi: “Nói đi, lại có chuyện gì?”

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái hộp ngọc, đẩy đến Âu Dương Tu Kỳ trước mặt, “Sư tôn, cái này cho ngươi.”

“Hiếu kính ta?”

Âu Dương Tu Kỳ đầy mặt nghi hoặc, chẳng lẽ hôm nay mặt trời mọc từ hướng Tây?

Ngẩng đầu nhìn nhìn thiên, lúc này ánh nắng chiều đầy trời, thái dương không từ phía tây ra tới, ngược lại đang ở rơi xuống.

Chẳng lẽ hai cái đồ đệ lương tâm phát hiện?

Biết hiếu kính hắn cái này sư tôn?

Hoài nghi hoặc tâm tình, Âu Dương Tu Kỳ mở ra hộp, chờ thấy rõ hộp đồ vật, hắn lại chạy nhanh khép lại.

“Các ngươi ở Thiên Tài Thí Luyện bên trong được đến?” Âu Dương Tu Kỳ suy đoán nói, rốt cuộc như vậy quý trọng đồ vật nếu là bên ngoài có, hắn hẳn là biết mới đúng.

“Không phải, đây là chúng ta trước kia ở Huyền Thiên đại lục khi, ngẫu nhiên đoạt được.” Tiêu Lăng Hàn đáp, hắn cũng không có nói là ở Sở gia được đến. Rốt cuộc thứ này là bọn họ trộm, nếu là nói ra, phỏng chừng lần trước trộm mãn viện tử linh quả sự tình liền thành không đánh đã khai.

Nghe vậy, Âu Dương Tu Kỳ thở dài, đem hộp ngọc nhẹ nhàng thả lại trên bàn, bất đắc dĩ nói: “Các ngươi đã nhìn ra?”

Tuy rằng là câu nghi vấn, nhưng Âu Dương Tu Kỳ nói vô cùng khẳng định.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, tràn đầy tò mò hỏi: “Sư tôn có thể nói nói rốt cuộc là chuyện như thế nào sao? Đệ tử tin tưởng sư tôn tuy rằng tính cách có chút hào sảng, nhưng không giống như là thô tâm đại ý người. Ngài đi sát Tôn Khang hẳn là không ai biết mới đúng, kia những người đó vì sao sẽ ở thời khắc mấu chốt đuổi tới? Thiên Cơ Các phía trước không có thể tìm được Tôn Khang vị trí, không có khả năng vừa lúc là sư tôn ngài đi giết hắn, Thiên Cơ Các người cũng vừa lúc tìm ra hắn vị trí! Này trung gian đến tột cùng còn đã xảy ra cái gì?”

“Ai!”

Tiêu Lăng Hàn:…… Ngài lão có thể đừng thở dài sao? Ngài nhưng thật ra nói a!

Trầm mặc trong chốc lát, Âu Dương Tu Kỳ mới chậm rãi nói: "Kỳ thật vi sư đi sát Tôn Khang còn có một người biết."

Tiêu Lăng Hàn lập tức tinh thần tỉnh táo, "Xem ra là người này bán đứng sư tôn ngài, sư tôn bạn tốt không nhiều lắm, có thể làm sư tôn thành thật với nhau không có mấy cái. Làm ta đoán xem sẽ là ai, Thiên Linh Tông Ngô tiền bối, khẳng định không phải hắn. Sư tôn chỉ từ biết Thiên Linh Tông ý đồ sau, liền rời xa hắn, không có khả năng đem như vậy chuyện quan trọng nói cho hắn."

"Vạn Pháp Tông Tằng tiền bối, khẳng định cũng không phải hắn. Hắn tuy rằng cũng là sư tôn chí giao hảo hữu, nhưng hắn là cái miệng rộng, thủ không được bí mật. Như vậy chuyện quan trọng, sư tôn ở sự không thành phía trước khẳng định sẽ không cho hắn biết."

"Thiên Cơ Các đại trưởng lão, khẳng định cũng không phải hắn. Khí vận chi tử ở thuận khang trong tay, ngươi đối khí vận chi tử sự không cảm mạo, cho nên ngươi sẽ không bởi vì khí vận chi tử an nguy, liền không giết Tôn Khang."

"Chúng ta tông môn người hẳn là cũng không phải, sư tôn cho rằng Tôn Khang là ngài một người kẻ thù. Chuyện này ngài khẳng định sẽ không nói cho trong tông môn bất luận kẻ nào, miễn cho bọn họ muốn giúp ngài."

"Cuối cùng cũng chỉ dư lại Viêm Hỏa Tông Viêm Thành Hoa, Viêm tiền bối. Cho nên, đệ tử suy đoán cái kia bán đứng ngài người nhất định là hắn."

Âu Dương Tu Kỳ lẳng lặng nghe Tiêu Lăng Hàn phân tích, không thể không nói chính mình cái này đại đồ đệ đem chỉnh chuyện phân tích chút nào không kém.

Mưu trí gần yêu.

Nếu là làm như vậy một người lãnh đạo Lăng Kiếm Tông, Lăng Kiếm Tông nhất định sẽ nâng cao một bước.

Đáng tiếc tiểu tử này cả ngày liền biết cùng nhị đồ đệ nị oai, hoàn toàn không có hoành đồ bá nghiệp ý tưởng.

Tiêu Lăng Hàn nói xong, liền thấy Âu Dương Tu Kỳ nhìn chằm chằm hắn phát ngốc, cái loại này hận thiết không thành bộ dáng, làm hắn không cấm có chút xấu hổ.

Hắn ho khan một tiếng, mới nói nói: "Sư tôn, tuy rằng ta biết ta lớn lên tuấn mỹ phi phàm, nhưng ngài cũng không cần như vậy nhìn chằm chằm ta xem, ngài cũng biết, ta là có đạo lữ người."

Âu Dương Tu Kỳ vốn đang ở cảm thán Tiêu Lăng Hàn thông minh, ngay sau đó liền nghe được hắn này không biết xấu hổ nói.

Liếc xéo Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, ghét bỏ nói: "Ngươi yên tâm, tuy rằng ngươi lớn lên nhân mô cẩu dạng, nhưng vi sư ánh mắt cao đâu, ngươi còn nhập

không được vi sư mắt.”

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút, nhân mô cẩu dạng có thể cùng hắn đánh đồng sao? Tiện nghi sư tôn cũng quá sẽ không dùng từ.

Liền tiện nghi sư tôn kia tìm bạn đời tiêu chuẩn, hắn sợ là nhất định phải đánh cả đời quang côn.

“Sư tôn, ta phía trước đoán nhưng đối?”

Âu Dương Tu Kỳ trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, “Ngươi nói đi?”

“Sư tôn, theo lý thuyết các ngươi quan hệ tốt như vậy, hắn không nên bán đứng ngài mới đúng, rốt cuộc là cái gì nguyên nhân làm hắn làm như vậy?” Tiêu Lăng Hàn tò mò hỏi, rốt cuộc bọn họ hai người hiện giờ đều là Thiên Lăng đại lục đứng đầu tồn tại, có thể làm cho bọn họ động tâm đồ vật cơ hồ không có.

“Ngươi không phải thực thông minh sao? Chính mình đoán!”

Tiêu Lăng Hàn: “Ngạch……”

Hắn có nói qua chính mình thực thông minh sao?

Tiện nghi sư tôn như thế nào có thể loạn cho hắn mang cao mũ đâu?

Âu Dương Tu Kỳ không nói, hắn chỉ có thể chính mình tự hỏi.

Suy nghĩ trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn mới nhíu mày hỏi: “Không phải là bởi vì phi thăng thông đạo sự đi?”

Rốt cuộc bọn họ hiện tại đều đã có độ kiếp đỉnh tu vi, theo lý thuyết sớm nên độ kiếp phi thăng, chỉ là bởi vì này phương tiểu thế giới phi thăng thông đạo bị phong ấn, đi mặt khác tiểu thế giới lại không quá an toàn.

Thấy Tiêu Lăng Hàn đem sự tình ngọn nguồn đều đoán bỏ ra tới, Âu Dương Tu Kỳ lập tức đuổi người. “Được rồi, sự tình ngươi đều đã biết, chạy nhanh lăn trở về đi.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Chính mình đây là bị ghét bỏ.

Tiêu Lăng Hàn lập tức đứng dậy hành lễ: “Kia đệ tử cáo lui.”

Đi đến sân cửa, phía sau lại truyền đến Âu Dương Tu Kỳ thanh âm.

“Vi sư muốn bế quan một tháng, nếu là tông môn có người tới tìm vi sư, ngươi thế vi sư tiếp theo.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn phản xạ có điều kiện xoay người nhìn lại, lại chỉ nhìn đến phòng môn bị đóng lại.

Tiện nghi sư tôn đây là muốn ném nồi tiết tấu?

Hắn còn tưởng bồi tức phụ nhi đi Địa Thâm đại lục đâu!

Xem ra đi Địa Thâm đại lục sự tình chỉ có thể chậm rãi.

Đương Tiêu Lăng Hàn trở lại phòng khi, Thượng Quan Huyền Ý đã ngủ rồi.

Cởi quần áo giày, tay chân nhẹ nhàng lên giường, mới vừa nằm xuống, đã bị Thượng Quan Huyền Ý trở thành ôm gối.

"Như thế nào mới trở về?" Theo sau liền nghe thấy trong miệng hắn nói thầm một câu.

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu đi xem hắn, phát hiện hắn đôi mắt như cũ nhắm chặt, thử tính mà kêu: "Huyền Ý, Huyền Ý." Kết quả không hề phản ứng, xem ra vừa rồi là đang nói nói mớ.

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau sáng sớm.

Đã lâu ánh mặt trời sái vào phòng, chiếu người trong lòng cũng đi theo ấm áp.

Thượng Quan Huyền Ý mới vừa tỉnh ngủ, người còn có chút mơ hồ, không cấm nghi hoặc nói: "Di, cư nhiên ra thái dương!"

Nhắm hai mắt đều có thể cảm nhận được kia chói mắt ánh mặt trời, làm người có chút không mở ra được mắt, duỗi tay che khuất hai mắt.

"Ha hả ~~"

Tiêu Lăng Hàn sung sướng tiếng cười từ đỉnh đầu truyền đến, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu, nghi hoặc nói: "Lăng Hàn, ngươi cười cái gì?"

"Ngươi nói chúng ta hiện tại ở nơi nào?" Tiêu Lăng Hàn không đáp hỏi lại, hắn cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý là không ngủ tỉnh, hẳn là cho rằng bọn họ hiện tại còn ở Thiên Tài Thí Luyện bên trong.

"Chúng ta đương nhiên là ở thiên……"

"Ân?"

Thượng Quan Huyền Ý mới nói được một nửa, suy nghĩ lập tức thu hồi, nhớ tới bọn họ sớm tại ba tháng trước cũng đã ra tới, hơn nữa ngày hôm qua liền hồi Kỳ Linh Phong. Giọng nói vừa chuyển: "Chúng ta đương nhiên là ở Lăng Kiếm Tông."

"Tỉnh ngủ."

"Ân, ngày hôm qua ngươi như thế nào nửa ngày cũng chưa trở về, chờ chờ ta liền ngủ rồi."

"Cùng sư tôn trò chuyện một ít việc."

Tiêu Lăng Hàn ngay sau đó đem ngày hôm qua hắn cùng Âu Dương Tu Kỳ nói chuyện, nói cho Thượng Quan Huyền Ý nghe.

Sau khi nghe xong, Thượng Quan Huyền Ý tức giận bất bình mà mắng: "Họ Viêm thật không phải cái đồ vật, chúng ta vừa tới Lăng Kiếm Tông gặp được người này thời điểm, hắn trả lại cho chúng ta lễ gặp mặt. Lúc ấy ta còn cảm thấy hắn là người tốt, không nghĩ tới nhanh như vậy liền từ người tốt biến thành người xấu."

Càng nghĩ càng giận, Thượng Quan Huyền Ý hận không thể bắt được Viêm Thành Hoa phiến hắn hai nhĩ quát.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn như vậy sinh khí, tự nhiên biết là bởi vì hắn đồng cảm như bản thân mình cũng bị, minh bạch bị nhất tin nại người bối bản là như thế nào tuyệt vọng cùng thương tâm.

Nhẹ nhàng vỗ hắn phía sau lưng, ôn thanh nói: "Đừng nóng giận, cùng cái loại này người có cái gì hảo sinh khí. Đừng tức giận hỏng rồi chính mình, sung sướng người khác."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 471

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 471 triền miên lưu luyến

Thấy Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt hòa hoãn một ít, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Kỳ thật đây đều là nhân chi thường tình sự, tu sĩ tu luyện còn không phải là vì phi thăng, có thể có được càng dài lâu sinh mệnh. Sống được càng lâu, càng không muốn chết. Dụ hoặc quá lớn, tin tưởng đại bộ phận người đều kháng cự không được."

Nghĩ đến Âu Dương Tu Kỳ tao ngộ, Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy đồng tình nói: "Sư tôn cũng quá đáng thương."

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, nhắc nhở nói: "Lời này ngươi ngay trước mặt ta nói nói là được, nhưng ngàn vạn đừng làm trò tiện nghi sư tôn mặt nói, bằng không hắn thế nào cũng phải chỉ điểm ngươi kiếm pháp."

Thượng Quan Huyền Ý khó hiểu nói: "Chỉ điểm kiếm pháp của ta, không phải chuyện tốt sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Xong rồi, muốn lòi.

Còn nhớ rõ lần trước chính mình bị kêu chỉ điểm mấy cái giờ, kia tư vị có thể nói là cả người toan sảng.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh nói sang chuyện khác: "Sư tôn hiện tại bị thương, chỉ điểm không được ngươi kiếm pháp. Trước không nói cái này, đợi chút chúng ta đi gặp một chút chưởng môn, nói cho hắn sư tôn bế quan sự."

"Nga, chúng ta đây hiện tại rời giường sao?"

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý lại chui vào trong ổ chăn, "Chẳng lẽ ngươi còn muốn ngủ?"

Thượng Quan Huyền Ý không cần nghĩ ngợi đáp: "Tưởng a!"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Vậy ngươi ngủ đi, ta một người đi gặp chưởng môn."

Thấy hắn thật đúng là tính toán tiếp tục ngủ, Tiêu Lăng Hàn một bên mặc quần áo, một bên từ từ cảm thán nói: "Nghe nói chúng ta không ở này một trăm năm trung, Lăng Kiếm Tông tới không ít tân đệ tử, hơn nữa chưởng môn lại thu hai cái lớn lên ngoan ngoãn đồ đệ."

Thượng Quan Huyền Ý vốn là thật sự tính toán ngủ tiếp một giấc, ở Thiên Tài Thí Luyện địa, cả ngày nghĩ tìm thiên tài địa bảo, muốn tìm tiên thạch, hắn liền không có hảo hảo nghỉ ngơi quá. Ra tới sau, độ cái lôi kiếp độ hắn lá gan muốn nứt ra, hiện tại hắn liền muốn ngủ nó cái ba ngày ba đêm.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình nháy mắt liền tinh thần sáng láng, ngủ gì đó, không có Tiêu Lăng Hàn tại bên người, hắn cũng ngủ không yên ổn.

Lớn lên ngoan ngoãn đồ đệ?

Hắn nhưng thật ra mau chân đến xem rốt cuộc trưởng thành cái gì bộ dáng, bị Tiêu Lăng Hàn nói thành ngoan ngoãn.

Phát hiện Thượng Quan Huyền Ý đã bắt đầu mặc quần áo, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng hơi không thể thấy mà ngoéo một cái.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý mặc tốt quần áo, lại thấy Tiêu Lăng Hàn còn lão thần khắp nơi ngồi ở bên cạnh bàn uống trà, thúc giục nói: "Lăng Hàn, ngươi không phải nói muốn đi gặp chưởng môn sao? Còn không đi?"

"Không vội, chưởng môn buổi chiều mới có không."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Cho nên hắn đây là đang làm cái gì?

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn mặt mày đều mang theo một tia ý cười, Thượng Quan Huyền Ý lập tức biết chính mình đây là bị hắn tính kế.

"Tiêu Lăng Hàn, ngươi là cố ý?"

Nghe thấy tức phụ nhi cả tên lẫn họ kêu chính mình, Tiêu Lăng Hàn sờ sờ cái mũi, tức phụ nhi đây là sinh khí. Đầy mặt khó hiểu mà nhìn hắn, "Cái gì cố ý?"

"Không có gì, lại đây giúp ta vấn tóc, tốt không?" Hơi chút tưởng tượng, Thượng Quan Huyền Ý liền minh bạch, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này chính là tưởng chính mình cùng hắn cùng đi thấy chưởng môn, chính mình lại nói muốn ngủ, kết quả hắn liền thay đổi cái phương thức kêu chính mình.

Đừng nói, hắn biện pháp này còn rất dùng được, ai làm chính mình để ý hắn đâu!

"Hảo."

Hai người đứng dậy đi vào trước bàn trang điểm, Thượng Quan Huyền Ý ngồi xuống, Tiêu Lăng Hàn cầm một phen cây lược gỗ, đi vào hắn phía sau.

"Huyền Ý."

"Ân?"

"Xin lỗi, phía trước nói qua, ra tới liền cùng ngươi cùng nhau hồi Địa Thâm đại lục, hiện tại xem ra ta muốn nuốt lời." Tiêu Lăng Hàn xin lỗi nói, hiện giờ tiện

nghi sư tôn đang bế quan chữa thương, bọn họ nếu là cứ như vậy rời đi khẳng định không ổn.

“Không có việc gì, quá đoạn thời gian chúng ta lại trở về, cũng là giống nhau. Dù sao như vậy nhiều năm đều đợi, lại chờ mấy tháng cũng không sao.” Thượng Quan Huyền Ý không thèm để ý mà nói, bọn họ hiện tại xác thật không nên rời đi Lăng Kiếm Tông.

Trong gương hai người hình ảnh là như thế hài hòa, Thượng Quan Huyền Ý không hề chớp mắt mà nhìn trong gương Tiêu Lăng Hàn. Thấy hắn biểu tình rất là hưởng thụ, trong tay cầm tựa hồ không phải tóc, mà là trân bảo. Động tác mềm nhẹ, rất sợ đem chính mình làm đau, hắn thon dài trắng nõn ngón tay xẹt qua chính mình da đầu, cấp Thượng Quan Huyền Ý một loại vô cớ rùng mình cảm.

Nhẹ nhàng nhắm mắt lại, lần này cái loại cảm giác này càng rõ ràng, làm Thượng Quan Huyền Ý cả người lỗ chân lông đều giãn ra.

Không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn liền đem Thượng Quan Huyền Ý đằng trước phát, dùng một cây màu tím dây cột tóc thúc với sau đầu, lộ ra hắn tinh xảo ngũ quan.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên cảm giác cổ hơi lạnh, mở mắt ra, cúi đầu vừa thấy, chỉ thấy chính mình trên cổ nhiều một người hình vật trang sức. Duỗi tay sờ sờ, sau đó hắn nhìn về phía kính mặt, chờ hắn thấy rõ mặt trên là lúc nào, không cấm cười lên tiếng.

Vật trang sức chỉ có ngón út đại, mặt trên điêu khắc chính là cái diện mạo tuấn mỹ nam tử, hắn một thân bạch y, khí chất xuất trần, chính ôn nhu mà nhìn chính mình.

“Thích sao?” Tiêu Lăng Hàn từ phía sau ôm lấy hắn, cùng nhau nhìn về phía trong gương hai người.

“Thích, đây là ngươi phía trước cất giấu điêu khắc, không cho ta xem đồ vật?” Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên thích, Tiêu Lăng Hàn đem chính hắn điêu khắc ra tới đưa cho chính mình, sao kêu chính mình không thích.

“Ân, ta đem chính mình điêu khắc ra tới, tặng cho ngươi, như vậy về sau ngươi làm cái gì đều có thể đem ta mang ở trên người. Đương nhiên ta bản nhân ngươi cũng muốn mang theo trên người, ngươi không thể có một cái hàng giả, liền không cần ta chân nhân.”

Thượng Quan Huyền Ý bỡn cợt nói: “Ta đây có phải hay không cũng muốn điêu khắc một cái chính mình, sau đó tặng cho ngươi?”

“Không cần, chúng ta vốn dĩ chính là một đôi. Ngươi, ta cũng đã điêu khắc hảo.” Nói, Tiêu Lăng Hàn trong tay cũng nhiều ra một người hình vật trang sức.

Nhìn đến vật trang sức thượng y phục trên người nhan sắc, Thượng Quan Huyền Ý sửng sốt, khóe miệng không cấm run rẩy một chút. “Ngươi xác định ngươi điêu khắc người là ta?”

“Đương nhiên là ngươi.”

“Vì cái gì nó xuyên y phục là màu đỏ? Ta nhớ rõ chính mình giống như không có mặc quá màu đỏ quần áo đi?”

Thượng Quan Huyền Ý còn nhớ rõ Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này lần đầu tiên đưa chính mình quần áo, liền tặng hai kiện màu đỏ, hai kiện màu tím. Đến bây giờ kia hai kiện màu đỏ quần áo còn nằm ở hắn không gian giới tử trung, đều mau mốc meo.

“Ta cảm thấy ngươi mặc màu đỏ càng đẹp mắt, cho nên ngày đó ở nhuộm màu thời điểm liền nhuộm thành màu đỏ.” Tiêu Lăng Hàn có chút chờ mong mà nói, hắn hảo muốn nhìn một chút Thượng Quan Huyền Ý mặc màu đỏ sẽ là bộ dáng gì, nhất định phi thường kinh diễm.

“Ha hả! Lăng Hàn, kỳ thật ta cũng muốn nhìn ngươi một chút mặc màu đỏ sẽ là bộ dáng gì.” Thượng Quan Huyền Ý cười khanh khách mà nói, trong mắt hiện lên một đạo quang. Tiêu Lăng Hàn nếu là mặc vào màu đỏ quần áo, khẳng định là trích tiên rơi vào phàm trần, hơn nữa hắn thường xuyên lạnh mặt, thanh lãnh khí chất, nhất định cấm dục cảm mười phần.

Chỉ là ngẫm lại, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm thấy chính mình cả người hưng phấn đến không được, đến lúc đó nếu có thể phác gục hắn liền càng tốt.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý cười ngu đần bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ở trên mặt hắn nhéo hai hạ, trong miệng lại nói nói: “Về sau rồi nói sau, sẽ có cơ hội.”

Không thấy ra Tiêu Lăng Hàn nói lời này khi có bất luận cái gì có lệ, Thượng Quan Huyền Ý lập tức chờ mong kỳ tới, thật hy vọng ngày đó nhanh lên đã đến.

Hắn lại không biết Tiêu Lăng Hàn nói cơ hội là ở thật lâu về sau đi.

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn trong tay vật trang sức, nhìn kỹ một chút, phát hiện quả nhiên hắn xuyên hồng y hắn là sẽ càng đẹp mắt. Bất quá như vậy có vẻ hắn có điểm yêu diễm, không quá thích, vẫn là xuyên màu tím liền hảo.

“Ta giúp ngươi mang lên?” Giơ giơ lên trong tay vật trang sức, Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

“Hảo a.”

Lập tức hai người liền thay đổi vị trí, sửa vì Tiêu Lăng Hàn ngồi, Thượng Quan Huyền Ý đứng.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trên cổ treo chính mình pho tượng, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng tươi cười nhịn không được tăng lớn.

"Ngươi thật cao hứng?" Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay trực tiếp đem Thượng Quan kéo đến chính mình trên đùi ngồi, cùng hắn bốn mắt nhìn nhau, duỗi tay vòng lấy hắn gầy nhưng rắn chắc vòng eo, hai người chi gian khoảng cách văn ti hợp phùng, tựa hồ có thể xuyên thấu qua vải dệt cảm nhận được lẫn nhau nhiệt độ cơ thể đang ở chậm rãi bay lên.

"Đương nhiên." Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu là có thể nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trên cổ vật trang sức, duỗi tay đem vật trang sức hướng trong quần áo phóng, cứ như vậy đặt ở bên ngoài cũng không mỹ quan, lại nói, hắn cũng không nghĩ để cho người khác thấy.

Kết quả phát hiện Tiêu Lăng Hàn quần áo xuyên quá chỉnh tề, căn bản là không hảo bỏ vào đi, biện pháp tốt nhất chính là đem bên ngoài y thả lỏng khai một chút. Vì thế, hắn không chút suy nghĩ liền bắt đầu giải Tiêu Lăng Hàn đai lưng, sau đó duỗi tay sờ lên hắn cổ áo.

Cảm giác được trên cổ ấm áp đụng vào, Tiêu Lăng Hàn đôi mắt ám ám, thanh âm có chút ám ách: "Huyền Ý, ngươi đang làm cái gì?"

"Không có gì, ta chính là tưởng giúp ngươi đem vật trang sức bỏ vào bên trong quần áo." Thượng Quan Huyền Ý thủ hạ động tác không ngừng, nghiêm trang nói. Ngón tay lại ở trong lúc lơ đãng xẹt qua Tiêu Lăng Hàn hầu kết, nhìn hắn hầu kết bởi vì chính mình động tác mà lăn lộn một chút, hắn ma xui quỷ khiến cúi đầu liền đem nó hàm vào trong miệng.

Tiêu Lăng Hàn vốn đang cho rằng Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này thật sự chỉ là giúp chính mình đem vật trang sức phóng trong quần áo.

Rốt cuộc tại đây Tu chân giới, tùy thời đều có khả năng sẽ phát sinh chiến đấu, đặt ở trong quần áo tự nhiên hảo chút, miễn cho lộng rơi xuống, hoặc là lộng hỏng rồi. Lại không nghĩ rằng, gia hỏa này lá gan cư nhiên lớn như vậy, ôm hắn eo tay không cấm bỏ thêm vài phần lực đạo, tựa hồ muốn đem hắn cả người đều dung tiến chính mình trong cốt nhục.

Bên hông truyền đến đau đớn, Thượng Quan Huyền Ý lập tức biết chính mình làm cái gì. Nhưng hắn lại không nhả ra, mà là theo Tiêu Lăng Hàn cổ chậm rãi hướng về phía trước, ở hắn cằm chỗ không nhẹ không nặng mà cắn một chút, lại chuyển qua hắn trên môi.

Không bao lâu, hai người thân ảnh liền biến mất ở trước gương, trong gương chỉ có thể nhìn đến hai người phía trước mặc ở trên người quần áo rơi xuống trên mặt đất.

Ba ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý như nguyện ở trên giường nằm ba ngày, đáng tiếc chỉ là nằm, không phải ngủ. Giờ phút này hắn nằm ở trên giường, chậm rãi hồi ức ba

ngày trước phát sinh sự, ngày đó ngay từ đầu rõ ràng là Tiêu Lăng Hàn vì hắn vấn tóc, nhưng sau lại…… Sau lại hắn cư nhiên chủ động cầu hoan!!!

"Huyền Ý, ngươi không phải nói muốn ngủ sao?" Tiêu Lăng Hàn nhìn bên người bởi vì mệt mỏi, trong mắt tràn đầy mỏi mệt Thượng Quan Huyền Ý, giờ phút này lại mở to hai mắt, nhìn một chỗ suy nghĩ xuất thần.

Thượng Quan Huyền Ý vốn là nằm thẳng, đột nhiên Tiêu Lăng Hàn một cái xoay người lại đè ở trên người hắn, hắn còn cảm giác được này đầu lang có cái địa phương lại có thức tỉnh dấu hiệu. Sợ tới mức hắn một cái run run, nuốt nuốt nước miếng, "Lăng Hàn, ngươi……"

Chỉ nói hai chữ, Thượng Quan Huyền Ý liền nghe ra chính mình thanh âm không thích hợp, chạy nhanh câm miệng, ánh mắt hung ác mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, ý bảo hắn đi xuống.

Tiêu Lăng Hàn thấy tức phụ nhi tuy rằng làm ra hung thần ác sát biểu tình, nhưng hắn cái dạng này hoàn toàn không có một tia hung ác bộ dáng. Thân thể trần trụi, cổ dưới tất cả đều là màu đỏ tím ấn ký, thấy thế nào đều là bị người yêu thương quá bộ dáng.

【 ngươi không phải nói muốn đi gặp chưởng môn sao? Này đều đã qua đi ba ngày. 】 không thể nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý đành phải truyền âm.

Phía trước thật vất vả thuyết phục Tiêu Lăng Hàn, nói chính mình muốn ngủ, mới khiến cho hắn tạm thời buông tha chính mình.

Nhưng hiện tại gia hỏa này rõ ràng có muốn đổi ý dấu hiệu, Thượng Quan Huyền Ý đã cảm giác được kia đồ vật đã thức tỉnh, chính không an phận mà chống chính mình, chỉ có thể dời đi Tiêu Lăng Hàn chủ ý lực.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý kia lập loè ánh mắt, liền biết gia hỏa này ở nói sang chuyện khác.

"Phía trước ta đã cấp chưởng môn sư huynh phát truyền âm nói qua, hiện tại không vội mà đi gặp hắn." Tiêu Lăng Hàn trong miệng nói, dưới thân động tác lại không ngừng.

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là nhíu mày, ngay sau đó mày buông ra, đôi tay gắt gao ôm Tiêu Lăng Hàn vòng eo, kia mượt mà móng tay tựa hồ đều phải véo tiến hắn bối thượng làn da.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý hai má đã bò mãn rặng mây đỏ sớm, một đôi mắt đào hoa trung tràn đầy tình dục, trên mặt không tự giác liền lộ ra sung sướng biểu tình.

Thân thể thượng sảng khoái, làm hắn cả người như là phiêu phù ở đám mây, linh hồn tựa hồ đều ở bị va chạm, tê tê dại dại cảm giác truyền khắp khắp người. Làm hắn mỗi cái lỗ chân lông đều ở kêu gào, rên rỉ.

Tiêu Lăng Hàn ở Thượng Quan Huyền Ý trên người nhất biến biến rong ruổi, chinh chiến, tuần tra thuộc về hắn mỗi một tấc lãnh địa, càng là sâu thẳm địa phương thăm dò càng cẩn thận.

Một ngày lại một ngày, ngoài cửa sổ thái dương dâng lên lại rơi xuống.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 472

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 472 giá trị liên thành

Một tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn biểu tình thoả mãn, mãn nhãn nhu hòa mà nhìn nằm ở chính mình trong lòng ngực sớm đã ngủ Thượng Quan Huyền Ý.

Duỗi tay nhẹ nhàng mơn trớn hắn mặt mày, cúi đầu hôn hôn hắn giữa mày, liền một mình một người mặc xong quần áo rời đi phòng.

Chờ hắn tái xuất hiện khi, trong tay chính cầm một con như là tiểu con nhím giống nhau đồ vật.

Cái này tiểu con nhím đúng là Phệ Linh Thử, phía trước độ kiếp thời điểm, nó một thân rậm rạp da lông cao cấp, đều bị phách rớt hết. Hiện tại này thân đoản mao vẫn là gần nhất mới mọc ra tới, lóa mắt vừa thấy, nhưng còn không phải là một con tiểu con nhím!

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử phát ra bất mãn kháng nghị.

Phía trước nó bất quá là đến trong viện nghỉ ngơi một lát, kết quả tưởng lại vào phòng khi, liền phát hiện chính mình cư nhiên vào không được. Phòng kia phiến không gian cư nhiên bị đại phôi đản cấp phong tỏa, làm nó một con chuột ở bên ngoài đãi hơn ba mươi thiên.

"Hư, đừng sảo, chờ hạ nếu là đem ngươi chủ nhân đánh thức, ta cũng sẽ không nhẹ tha cho ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhẹ bắn một chút Phệ Linh Thử, làm hắn an phận điểm.

Phệ Linh Thử lúc này mới phát hiện chính mình chủ nhân đang ở trên giường nằm thi.

Làm nhắm chặt miệng, nó nhưng không nghĩ bị đại phôi đản thu thập.

"Ngươi ở chỗ này vì Huyền Ý hộ pháp, ta muốn đi một chuyến chưởng môn nơi đó. Đợi chút phàm là có người dám tới gần cái này sân, ngươi liền dùng bóng đè thuật đối phó bọn họ. Nhớ kỹ, là bất luận kẻ nào."

Cùng Phệ Linh Thử công đạo một phen sau, Tiêu Lăng Hàn đem nó đặt ở bên giường biên tủ thượng.

Phệ Linh Thử kỳ thật hảo muốn hỏi Tiêu Lăng Hàn nói bất luận kẻ nào, nếu là hắn vốn dĩ trở về, chính mình có phải hay không cũng muốn đối hắn sử dụng bóng đè thuật.

Bất quá cuối cùng nó vẫn là không có can đảm hỏi ra khẩu.

Lại nói, liền tính nó dùng bóng đè thuật phỏng chừng cũng không làm gì được đại phôi đản.

Đem Phệ Linh Thử an bài hảo sau, Tiêu Lăng Hàn ra phòng, đi vào trong viện, đem Thiên Ti Đằng lưu tại trong sân, hắn mới một người rời đi Kỳ Linh Phong.

Một tòa đại khí hào hùng cung điện tọa lạc ở dãy núi đỉnh, đỉnh núi mây mù lượn lờ, linh khí nồng đậm, cái khác ngọn núi quay chung quanh bên ngoài, doanh doanh có lấy nó cầm đầu xu thế.

Lúc này, này tòa cung điện ở giữa trong đại điện chính truyện tới khắc khẩu thanh âm.

"Còn thỉnh quý tông giao ra ta Vạn Pháp Tông kia bốn gã phản đồ."

"Không tồi, chuyện này quan hệ ta Vạn Pháp Tông danh dự, nếu là quý tông không giao ra người tới, ta chờ tuyệt không thiện bãi cam hưu."

"Hai vị đạo hữu, ta đã nói qua rất nhiều lần, quý tông phản đồ không ở chúng ta Lăng Kiếm Tông, một tháng trước quy tông người chỉ có ta hai vị sư đệ." Kiếm Vô Phong đau đầu mà xoa giữa mày, kiên nhẫn giải thích nói.

"Vậy đem hai vị tiểu hữu tìm tới giáp mặt đối chất."

"Ta nhưng nghe Viên Thạc nói qua, lúc trước kia bốn cái phản đồ chính là đi theo ngươi kia hai cái sư đệ cùng nhau đi."

Kiếm Vô Phong lại lần nữa nói: "Ta đã đưa tin thông tri bọn họ, một lát liền có thể tới."

"Hôm nay bọn họ thật sự có thể tới?"

"Đúng vậy, hôm trước ngươi liền nói quá tương đồng nói."

"……"

Đúng lúc này, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi đi vào đại điện, còn ở nơi xa khi, hắn liền dùng thần thức quét đến nơi đây phát sinh hết thảy.

Phát hiện có người triều đại điện đi tới, mọi người đồng thời hướng cửa nhìn lại.

Chỉ thấy người tới ăn mặc một thân bạch y, dáng người đĩnh bạt, lớn lên tuấn mỹ vô trù, hắn khuôn mặt lãnh túc, một bàn tay bối với phía sau, một bàn tay phóng với bên cạnh người, tu vi…… Nhìn không thấu.

Tiêu Lăng Hàn thong thả ung dung triều mọi người đi tới, bước chân không nhanh không chậm.

Tiến đại điện liền nhìn đến Kiếm Vô Phong chính đầy mặt tiều tụy mà ngồi ở đại điện chủ vị thượng, nhìn đến hắn xuất hiện nháy mắt, ánh mắt lộ ra một tia nhỏ đến không thể phát hiện lo lắng.

Đại điện hai bên cũng ngồi đầy người.

Phân biệt là: Vạn Pháp Tông hai vị trưởng lão, Viêm Hỏa Tông hai gã trưởng lão, Thiên Linh Tông hai gã trưởng lão, Bách Hoa Tông hai gã trưởng lão, còn có một vị là Thiên Cơ Các nhị trưởng lão.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, Thiên Lăng đại lục thế lực lớn người đều đến đông đủ, những người này là tới Lăng Kiếm Tông muốn người, vẫn là tới……?

"Gặp qua chưởng môn sư huynh." Tiêu Lăng Hàn đứng ở đại điện trung ương, đối Kiếm Vô Phong hơi hơi liền ôm quyền.

Kiếm Vô Phong luôn luôn nghiêm túc trên mặt, miễn cưỡng bài trừ một tia cứng đờ tươi cười: "Sư đệ, ngươi đã đến rồi."

Tiêu Lăng Hàn hơi hơi gật đầu.

Kiếm Vô Phong lại nói: "Tới, ta vì ngươi giới thiệu một chút, hai vị này là Vạn Pháp Tông trưởng lão……"

Kiếm Vô Phong nhất nhất vì Tiêu Lăng Hàn đem trong đại sảnh người giới thiệu một lần.

Vạn Pháp Tông đại trưởng lão Tống Minh dẫn đầu nói: "Ngươi chính là Âu Dương tiền bối đồ đệ Tiêu Lăng Hàn?"

Tiêu Lăng Hàn nghiêng người nhìn Tống Minh liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: "Đúng vậy."

Tống Minh thấy Tiêu Lăng Hàn không kiêu ngạo không siểm nịnh biểu tình, trong lòng dâng lên một tia không vui, nói như thế nào chính mình cũng là Đại Thừa kỳ đỉnh tu sĩ, trước mặt tiểu tử cũng quá không biết lễ nghĩa.

Lập tức hắn bản cái mặt, chất vấn ra tiếng: "Ta tông phản đồ Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ Mạc Vô Nhai bốn người ngươi đem bọn họ tàng nơi nào? Ngươi nếu thức thời, tốt nhất thành thành thật thật mà đem bọn họ giao ra đây."

Tiêu Lăng Hàn: Tàng nơi nào? Đương nhiên là ở ta Long Ngọc không gian trung.

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, trào phúng nói: "Phản đồ? Thực sự có ý tứ, ta rất tưởng hỏi một chút bọn họ làm cái gì khi sư diệt tổ sự tình, như thế nào đi một chuyến Thiên Tài Thí Luyện địa, liền tông môn đều còn không có hồi, liền thành phản đồ?"

Nghe nói Tiêu Lăng Hàn nói, Tống Minh mày không cấm nhăn lại, tiểu tử này thoạt nhìn không thế nào dễ ứng phó bộ dáng.

"Hừ, ta tông trấn tông chi bảo ở một trăm năm trước bị bọn họ bốn người ăn trộm, vốn định chờ bọn họ hồi tông giao ra trấn tông chi bảo liền tha thứ bốn người. Tiểu trừng đại giới, ý tứ một chút là được, cũng không tưởng đối ngoại

tuyên dương. Rốt cuộc bọn họ thiên phú không tồi, ở tông môn thời điểm biểu hiện đáng giá thưởng thức. Nhưng là bốn người bởi vì có tật giật mình, ra Thiên Tài Thí Luyện địa sau, liền tông môn cũng không dám hồi. Ngày đó đi tiếp bọn họ Viên trưởng lão không biết tình, cho nên mới sẽ làm ngươi mang đi bọn họ."

Tống Minh trong mắt hiện lên một tia giãy giụa, cuối cùng nói ra những lời này.

Nghe xong Tống Minh giảng thuật, Tiêu Lăng Hàn đều nhịn không được vì hắn vỗ tay.

"Bạch bạch bạch" vỗ tay vang vọng ở yên tĩnh đại điện, mọi người đều nhịn không được nhìn về phía hắn, tò mò hắn vì sao sẽ vỗ tay.

Chụp xong chưởng, Tiêu Lăng Hàn khen nói: "Chuyện xưa giảng không tồi."

"Ngươi……"

Vạn Pháp Tông tam trưởng lão Phan Huân vừa mới nói một chữ, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ngăn trở hắn tiếp được nói.

Cũng nói: "Đừng nóng vội, chờ một chút sẽ đến phiên ngươi."

Sau đó hắn lại nhìn về phía Tống Minh, tiếp tục hỏi: "Từ đại trưởng lão nói trung ta nghe ra mấy chỗ lỗ hổng, mong rằng đại trưởng lão vì ta giải thích nghi hoặc, xin hỏi quý tông trấn tông chi bảo là giá trị liên thành, vẫn là không đáng một đồng? Là phòng ngự pháp bảo vẫn là công kích pháp bảo? Cũng hoặc là mặt khác?"

Tống Minh không cần nghĩ ngợi mà đáp: "Tự nhiên là giá trị liên thành, ta tông trấn tông chi bảo là một sàng cầm, thuộc về công kích pháp bảo."

Tiêu Lăng Hàn trong lòng cười lạnh, Vạn Pháp Tông người cũng thật không biết xấu hổ!

Xem ra bọn họ là coi trọng Sở Mục Thần bản mạng pháp bảo.

Cũng là, Cửu Tiêu Cầm thuộc về công kích pháp bảo, càng là quần công một đại trợ lực.

Thấy Tiêu Lăng Hàn lại muốn hỏi chuyện, Tống Minh trong lòng tổng cảm thấy bất an.

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa hỏi: "Nếu thực trân quý nói vậy nhất định đặt ở thủ vệ thật mạnh địa phương, hẳn là sẽ không tha ở trước công chúng, mỗi người đều có thể sờ đến địa phương đi?"

Nghe xong vấn đề sau, Tống Minh lập tức liền ngây ngẩn cả người, này muốn hắn như thế nào trả lời?

Nếu là trả lời đặt ở thủ vệ thật mạnh địa phương, kia lấy Sở Mục Thần bốn người Hóa Thần kỳ tu vi như thế nào ăn trộm?

Nhưng nếu là đặt ở trước công chúng, kia không phải nói tông môn đối này sàng cầm không để bụng?

Giá trị liên thành cầm! Sao có thể không để bụng?

Những người khác thấy Tống Minh liền như vậy rơi vào Tiêu Lăng Hàn đào tốt hố, đều ở trong lòng mắng hắn vô dụng.

"Thời gian thực quý giá, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám. Từ lúc bắt đầu các ngươi Vạn Pháp Tông mục đích chính là Sở Mục Thần cầm, nhưng là các ngươi biết hắn là khi nào có được này sàng cầm sao? Các ngươi chỉ nghĩ ham đệ tử trên người bảo vật, tin vào tiểu nhân lời nói của một bên, liền đối tông môn mang ơn đội nghĩa đệ tử định lấy phản đồ chi tội."

Tiêu Lăng Hàn nói đem Tống Minh nói sắc mặt bạo hồng, hắn vốn dĩ liền không thể nào thiện ngôn từ, phía trước nói những cái đó vẫn là ở Vạn Pháp Tông lúc gần đi, tông chủ cố ý giáo.

Lúc này, Phan Huân đứng dậy, hắn biết không có thể lại làm Tiêu Lăng Hàn nói thêm gì nữa, bằng không Vạn Pháp Tông thanh danh liền phải xú.

"Ngươi thiếu ở nơi đó cưỡng từ đoạt lí, ngươi nói hết thảy bất quá đều là ở vì bốn người giải vây hành vi phạm tội, bọn họ chính là ăn trộm Vạn Pháp Tông trấn tông chi bảo người, mặc kệ ngươi nói lại nhiều, cũng không làm nên chuyện gì. Hiện tại bọn họ là ở chạy án, không dám lộ diện, đây là sự thật." Phan Huân nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói, trên mặt không gợn sóng, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn trong mắt tràn đầy khinh thường.

Nghe xong Phan Huân này phiên ngôn luận, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy cái này quê quán quá không biết xấu hổ, cưỡng từ đoạt lí người đến tột cùng là ai? Rõ ràng chính là hắn, hắn còn ở nơi đó vừa ăn cướp vừa la làng.

Tiêu Lăng Hàn mặc kệ Phan Huân cái này không biết xấu hổ lão gia hỏa, trực tiếp vòng qua hắn, nhìn về phía Thiên Linh Tông người, "Không biết Thiên Linh Tông hai vị trưởng lão tới ta Lăng Kiếm Tông, lại là là vì chuyện gì?"

Có thể làm sao?

Đương nhiên là tới xem náo nhiệt, thuận tiện lửa cháy đổ thêm dầu.

Bất quá lời này, bọn họ khẳng định sẽ không nói ra tới.

Thiên Linh Tông đại trưởng lão Cố Tư Thần đáp: "Chúng ta chính là tới quý tông làm khách, thuận tiện mang mấy cái đệ tử lại đây lẫn nhau giao lưu một chút."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, Cố Tư Thần nói chuyện thời điểm ánh mắt không ngừng lập loè, vừa thấy liền biết là ở bịa chuyện.

Sau đó Tiêu Lăng Hàn lại đem ánh mắt nhìn về phía Viêm Hỏa Tông hai gã tu sĩ, "Nghĩ đến Viêm Hỏa Tông hai vị trưởng lão cũng là tới Lăng Kiếm Tông tới làm khách, thuận tiện lại mang theo đệ tử tới giao lưu luận bàn một chút?"

Viêm Hỏa Tông hai người xấu hổ mà cười cười. Cũng không có nói thêm cái gì.

Bách Hoa Tông tới Lăng Kiếm Tông hai gã trưởng lão đều là nữ tử, nhìn lại các nàng đều lớn lên giống yêu tinh, thực tuổi trẻ, thật xinh đẹp.

Bất quá Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lược qua hai người, nghĩ đến bọn họ lý do thoái thác đều giống nhau.

Cuối cùng nhìn về phía Thiên Cơ Các nhị trưởng lão Tinh Kinh Vĩ, "Không biết nhị trưởng lão tới Lăng Kiếm Tông có việc gì sao?"

"Ta vốn là ở Thiên Linh Tông làm khách, thấy bọn họ muốn tới Lăng Kiếm Tông, cho nên liền đi theo tới." Nói, Tinh Kinh Vĩ còn nhìn thoáng qua ngồi ở nghiêng đối diện Cố Tư Thần.

"Không tồi, các ngươi lý do thực không tồi." Tiêu Lăng Hàn vừa nói một bên vỗ tay.

Mọi người ánh mắt sôi nổi dừng ở trên người hắn, Kiếm Vô Phong cũng không hiểu được cái này sư đệ muốn làm cái gì.

Liền ở Vạn Pháp Tông Phan Huân muốn nói cái gì thời điểm, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra một trương chân ngôn phù kích hoạt sau vỗ vào trên người hắn, sau đó uy áp hướng hắn đè ép qua đi, làm hắn không thể động đậy.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một khối lưu ảnh thạch, trực tiếp vận khí linh khí nâng lên, làm nó huyền phù ở giữa không trung, ký lục chờ hạ sẽ phát sinh sự.

Theo sau hắn mới nhìn về phía Phan Huân: "Nói đi, các ngươi tới Lăng Kiếm Tông chân chính mục đích là cái gì?"

Vốn dĩ Phan Huân là không nghĩ nói, nhưng là hắn phát hiện miệng mình, tẫn nhiên không chịu khống chế đã mở miệng.

"Chúng ta là tới chèn ép Lăng Kiếm Tông, ám sát Âu Dương Tu Kỳ, suy yếu Lăng Kiếm Tông thực lực, tốt nhất có thể diệt Lăng Kiếm Tông."

Tiêu Lăng Hàn vừa lòng gật gật đầu: "Không tồi, đây mới là chân chính đáp án."

Kiếm vô song nghe thấy lời này, tức giận đến song quyền nắm chặt, đôi mắt gắt gao mà trừng mắt Phan Huân, hận không thể ăn hắn. Những người này tẫn nhiên đánh huỷ diệt Lăng Kiếm Tông ý tưởng, mệt hắn mấy ngày này còn làm mặt khác trưởng lão cùng đi bọn họ, rất sợ chậm trễ mấy người.

Tống Minh liền ở Phan Huân bên cạnh, tự nhiên đem Tiêu Lăng Hàn động tác nhìn cái rành mạch.

Nhìn thấy hắn chỉ là hướng Phan Huân trên người dán một lá bùa, sau đó hỏi Phan Huân cái gì, Phan Huân liền thành thành thật thật đáp cái gì.

Không dám tin tưởng mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, Tống Minh hai mắt trừng đến lão đại, tự cho là đúng Phan Huân cư nhiên đem sự tình hợp bàn thoát ra. "Ngươi,

ngươi đối hắn làm cái gì?"

"Không có làm cái gì, chính là làm hắn nói thật ra mà thôi." Tiêu Lăng Hàn buông tay, vô tội nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 473

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 473 khắp nơi tâm tư

Bách Hoa Tông một người nữ tu nhịn không được đứng ra, hoài nghi nói: “Ngươi nên không phải là dùng cái gì tà thuật khống chế Phan Huân đi?”

“Đúng vậy, Phan huynh bọn họ chỉ là muốn cho Lăng Kiếm Tông giao ra tông môn phản đồ mà thôi.”

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, chậm rãi nói: “Các ngươi đừng nóng vội, một lát liền nên đến phiên các ngươi. Các ngươi mỗi người đều có thẳng thắn cơ hội,”

Dư lại mấy người nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, không khỏi mà ở trong lòng cười lạnh, đều cảm thấy hắn bất quá là cái miệng còn hôi sữa tiểu tử, dám ba hoa chích choè, cũng không sợ gió lớn lóe đầu lưỡi

Bọn họ nhưng thật ra muốn nhìn, cái này Âu Dương Tu Kỳ thật vất vả thu đệ tử đến tột cùng có gì bản lĩnh.

Mọi người lão thần khắp nơi chờ xem Tiêu Lăng Hàn muốn làm cái gì tên tuổi, thẳng đến sự tình phát hiện ở bọn họ trên người, bọn họ mới hối hận thì đã muộn, sớm biết rằng nên sớm một chút trốn đi.

“Kia Vạn Pháp Tông truy nã Sở Mục Thần bốn người lại là sao lại thế này?”

Phan Huân thực không nghĩ mở miệng nói chuyện, nhưng miệng lại không tự chủ được mở ra, sau đó nói ra làm hắn tuyệt vọng nói. “Là Viên Hoán Kỳ, Đường Tân Minh, Trịnh Chí Hiền ba người nói Sở Mục Thần trên người có một kiện rất lợi hại pháp bảo, là một sàng cầm. Hơn nữa vẫn là hắn bản mạng pháp khí, đàn sát uy lực thật lớn. Tông chủ ái nữ vừa lúc là một người âm tu, đối Viên Hoán Kỳ ba người nói kia sàng cầm thực cảm thấy hứng thú.”

Nói xong này đó, Phan Huân mặt xám như tro tàn, sắc mặt tái nhợt.

Hắn không nghĩ tới chính mình thế nhưng đem tông môn như vậy xấu xa cách làm, một năm một mười mà nói ra, hiện giờ hắn còn có thể sẽ Vạn Pháp Tông sao?

Cuối cùng hắn chỉ có thể nằm liệt ngồi ở trên ghế, hai mắt vô thần mà nhìn phía trước.

Tiêu Lăng Hàn nói tiếp nói: “Cho nên các ngươi Vạn Pháp Tông đối Sở Mục Thần cầm mới có thể nhất định phải được, mới có thể oan uổng bọn họ bốn người ăn trộm tông môn trấn tông chi bảo.”

Phan Huân chết lặng gật đầu, đáp: “Đúng vậy.”

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia sát khí, này Vạn Pháp Tông người thật đúng là hảo tính kế.

Tống Minh lại ở một bên kinh một câu đều nói không nên lời, hắn ngơ ngác mà nhìn Phan Huân. Dư quang nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lại lấy ra một trương dán ở Phan Huân trên người phù triện, hắn theo bản năng liền muốn né tránh, nhưng làm hắn hoảng sợ chính là, hắn phát hiện chính mình cư nhiên không thể di động một bước.

“Ngươi, ngươi, ngươi đừng, đừng tới đây.” Tống Minh lắp bắp mà nói, đầy mặt hoảng sợ mà nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Kết quả, phù triện vẫn là không có bất luận cái gì trở ngại mà dán ở trên người hắn.

“Phan Huân vừa rồi nói những lời này đó, nhưng là thật?”

Tiêu Lăng Hàn nói quanh quẩn ở Tống Minh trong tai, làm hắn run rẩy chính là, hắn hiện tại cùng phía trước Phan Huân giống nhau, không tự chủ được mà trả lời Tiêu Lăng Hàn bất luận vấn đề gì.

“Là, toàn bộ là thật.”

Đem Vạn Pháp Tông hai người thẩm lúc sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào Thiên Linh Tông hai vị trưởng lão trước người.

Thiên Linh Tông hai vị trưởng lão thấy hắn hướng chính mình đi tới, theo bản năng mà tưởng về phía sau lui, lại phát hiện bọn họ hiện giờ là ngồi ở trên ghế, căn bản vô pháp lui về phía sau.

“Không có làm chuyện trái với lương tâm, không cần lo lắng, ta chính là muốn cho các ngươi nói vài câu nói thật mà thôi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn trong tay lại xuất hiện hai trương chân ngôn phù.

Trước kia mấy thứ này hắn không dám bại lộ, rốt cuộc hắn có thể lấy ra tới đồ vật quá mức quan trọng, một không cẩn thận liền sẽ làm hắn vạn kiếp bất phục. Nhưng là hiện tại không giống nhau, hiện giờ hắn tu vi đã đạt tới Tu chân giới đỉnh, có một số việc làm lên tự nhiên không cần lại giống như từ trước giống nhau lo trước lo sau.

“Đừng tới đây, ngươi trên tay cầm chính là cái gì ngoạn ý?”

Cố Tư Thần tràn đầy nếp uốn trên mặt, một mảnh hoảng sợ chi sắc.

Bởi vì hắn phát hiện chính mình rõ ràng có Độ Kiếp sơ kỳ tu vi, nhưng hiện tại hắn thế nhưng vô pháp nhúc nhích một chút.

Phía trước hắn còn tự tin mười phần, rốt cuộc Kiếm Vô Phong tu vi bất quá mới Đại Thừa kỳ đỉnh, liền tính kiếm tu chiến lực không tầm thường, nhưng bọn hắn

bên này có ba người tu vi đều đạt tới Độ Kiếp kỳ, nhưng hiện thực lại cho hắn hung hăng một cái tát.

Thấy Cố Tư Thần khẩn trương hề hề bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn khó được mà cười cười, chậm rãi phun ra ba chữ: "Chân ngôn phù."

Vừa nghe tên này liền không phải cái gì thứ tốt.

Chân ngôn! Chân ngôn!

Khẳng định là làm đại gia nói thật ra, thế gian thế nhưng còn có như vậy phù triện tồn tại.

Những người khác đều cảm thấy Tiêu Lăng Hàn có điểm tà môn, thấy hắn nhìn về phía chính mình, luôn có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, phảng phất chính mình đang bị một con dữ tợn hung thú nhìn chằm chằm cảm giác.

Phía trước hắn tiến vào thời điểm, đại gia chỉ cảm thấy hắn bất quá là một cái tương đối xuất sắc tiểu bối, cũng không có phát hiện hắn có cái gì chỗ đặc biệt.

Đã có thể vừa mới biểu hiện tới xem, này nơi nào chỉ là một cái tiểu bối?

Này rõ ràng là Lăng Kiếm Tông một cái khác kẻ điên.

Quả nhiên kẻ điên thu đồ đệ tất nhiên vẫn là kẻ điên.

Giang sơn đại có tài người ra, đồng lứa tân nhân đổi người xưa.

Rõ ràng cái này kêu Tiêu Lăng Hàn người so với Âu Dương Tu Kỳ cái kia kiếm kẻ điên không hề thua kém sắc.

Còn lại mấy người cảm giác tiếp tục đãi ở chỗ này, khẳng định sẽ có bất hảo sự tình phát sinh.

Đều là tu sĩ, loại này đột nhiên xuất hiện dự triệu tuyệt không sẽ hư không tới phong.

Mấy người liếc nhau, đều muốn rời đi.

"Kiếm tông chủ, chúng ta còn có việc, liền trước cáo từ." Nói, sôi nổi triều đại điện bên ngoài đi đến.

Có thể đi tới cửa, mấy người phát hiện chính mình rõ ràng thấy được bên ngoài, lại như thế nào cũng mại không ra bước chân.

Lúc này, bọn họ mới phát hiện toàn bộ đại điện, đều người dùng không gian phong tỏa cách ly.

Hiện tại bọn họ là muốn chạy cũng đi không được.

Quay đầu lại nhìn đến Kiếm Vô Phong cũng là vẻ mặt nghi hoặc mà nhìn về phía bọn họ, minh bạch này kết giới không phải Kiếm Vô Phong giở trò quỷ. Lại đem tầm mắt dời về phía Tiêu Lăng Hàn, phát hiện hắn thế nhưng đối diện

bọn họ lộ ra một mạt quỷ dị cười, như là là cười nhạo mọi người không biết tự lượng sức mình.

"Lăng Kiếm Tông đây là có ý tứ gì?" Lập tức có người đem manh mối đối thượng Kiếm Vô Phong, ra tiếng chất vấn nói.

"Không, không phải Lăng Kiếm Tông ý tứ, là ta cá nhân ý tứ. Ta đối chư vị tới Lăng Kiếm Tông mục đích, thực cảm thấy hứng thú." Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt nghiêm túc mà nói.

Hiện tại hắn cả người nhìn qua ôn nhuận như ngọc, như là một cái trọc thế giai công tử, không giống mới vừa tiến vào khi lạnh một khuôn mặt, cho người ta một loại lạnh nhạt cao ngạo khoảng cách cảm. Nhưng mọi người lại cảm thấy hắn hiện tại bộ dáng, còn không bằng vừa rồi như vậy thân thiết.

"Bất quá là cái miệng còn hôi sữa tiểu tử thúi, ngươi cho rằng ngươi thật sự nề hà được chúng ta sao?" Nói, người nọ lấy ra phá vỡ không gian phong tỏa truyền tống phù, lập tức kích hoạt.

Tiêu Lăng Hàn liền đứng ở Cố Tư Thần trước người, liền bước chân cũng không di động một chút, liền như vậy lẳng lặng mà nhìn người này động tác.

Thực mau người nọ bị bạch quang bao vây, chỉ là bất quá ba giây, bạch quang biến mất, người nọ như cũ đứng ở tại chỗ.

Lập tức hắn liền ngốc, như thế nào sự?

Hắn như thế nào không có bị truyền tống đi.

Không tin tà hắn, lại lấy ra một trương phá vỡ không gian phong tỏa truyền tống phù, kích hoạt sau, hiệu quả cùng phía trước giống nhau.

"Ngươi, ngươi, chúng ta có phải hay không ở tiểu bí cảnh?" Nói, người nọ khắp nơi nhìn xung quanh.

Những người khác nghe xong hắn lời nói, cũng bắt đầu khắp nơi xem xét, rốt cuộc chỉ có ở bí cảnh, phá vỡ không gian truyền tống phù mới có thể mất đi hiệu quả.

Nghe xong người này nói, Tiêu Lăng Hàn lại là vô ngữ.

Hắn chỉ là đem chính mình lĩnh ngộ đến không gian pháp tắc, thêm chú ở hắn thiết hạ không gian phong tỏa kết giới thượng, có một tia pháp tắc ở, truyền tống phù phá không khai không phải thực bình thường sao?

Kiếm Vô Phong hiện tại cả người đều ngốc, cái gì tiểu bí cảnh, hắn là hoàn toàn nghe bộ hiểu. Nhìn thấy Viêm Hỏa Tông tu sĩ lấy ra truyền tống phù cũng chưa có thể truyền tống đi ra ngoài, trong lòng khiếp sợ không thôi, chính mình cái này sư đệ hiện tại là cái gì tu vi?

"Ồn ào."

Những người này thuần túy là ở lãng phí hắn thời gian, Tiêu Lăng Hàn vung tay lên, mọi người bị bắt trở lại nguyên lai vị trí ngồi hạ.

Xoay người lại đem ánh mắt nhìn về phía trước mặt Cố Tư Thần, ở hắn sợ hãi không thôi dưới ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn lãnh đạm nói: "Ta nếu là không có đoán sai, ngươi hẳn là thọ mệnh đem tẫn, mà ngươi vẫn luôn ở tìm thích hợp ngươi đoạt xá người. Lần này ngươi sở dĩ sẽ đến là bởi vì Sở Mục Thần là Phong linh căn, ngươi coi trọng thân thể hắn, ta nói nhưng đối, Cố trưởng lão?"

Cố Tư Thần trong mắt một mảnh tuyệt vọng, miệng không tự chủ được mà mở ra: "Hừ! Không tồi, hắn còn lúc còn rất nhỏ, cũng đã là ta dự định tốt đoạt xá đối tượng. Chỉ là không nghĩ tới trời xui đất khiến, hắn đan điền tổn hại, đã không còn thích hợp đoạt xá. Không nghĩ tới quanh co, hiện tại hắn đan điền không chỉ có chữa trị hảo, hơn nữa tư chất càng hơn dĩ vãng."

Tiêu Lăng Hàn ác liệt mà cười cười: "Thực thẳng thắn thành khẩn, trả lời phi thường hảo."

"Kế tiếp hỏi lại ngươi cái thứ hai vấn đề, các ngươi Thiên Linh Tông lần này tới quá Lăng Kiếm mục đích là cái gì?"

Vấn đề này hắn tuyệt không có thể nói, Cố Tư Thần gắt gao cắn môi, môi đều bị hắn cắn xuất huyết, hắn hoàn toàn không cảm thấy đau.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn như vậy, rất có cắn tuyệt không nhả ra tư thế.

Xem ra chính mình vấn đề này đáp án thực kinh người, nếu là đúng như Vạn Pháp Tông Phan Huân nói như vậy, Cố Tư Thần hẳn là không đến mức không dám mở miệng.

Tuy rằng chân ngôn phù có thể làm người ta nói ra nói thật, nhưng nếu là người nọ đem chính mình đầu lưỡi cắn, liền tính hắn nói ra chính là nói thật, mơ hồ không rõ, cũng không ai có thể nghe được rõ ràng.

Cố Tư Thần cắn chặt môi không cho chính mình nói ra, hiện tại hắn đã đầy miệng là huyết, Tiêu Lăng Hàn hoài nghi đợi chút hắn liền phải cắn được chính mình đầu lưỡi.

Tiêu Lăng Hàn đem ánh mắt chuyển hướng Cố Tư Thần bên cạnh, đây cũng là một vị Độ Kiếp kỳ tu sĩ. Nhưng hắn hiển lộ bên ngoài tu vi chỉ có Đại Thừa kỳ đỉnh, nhưng hắn chân thật tu vi là Độ Kiếp hậu kỳ.

Từ đầu đến cuối trên mặt hắn biểu tình đều là bình tĩnh không gợn sóng, phảng phất hết thảy đều ở hắn khống chế trung. Tiêu Lăng Hàn suy đoán hắn này phân bình tĩnh hẳn là nguyên với thực lực của hắn, chính là không biết đợi chút bị vả mặt, hắn còn có thể hay không như vậy mặt không đổi sắc.

Ngô Xương Vinh thấy Tiêu Lăng Hàn đem ánh mắt đặt ở trên người mình, chính mình nhàn nhạt mà đối hắn đối diện. Nghĩ vậy tiểu gia hỏa trên tay phù triện cư nhiên có như vậy kỳ hiệu, nếu là bọn họ Thiên Linh Tông có như vậy

phù triện, chỉ sợ đã sớm xưng bá Thiên Lăng đại lục. Cho nên lúc này hắn tuy rằng sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng tham lam đã đem Tiêu Lăng Hàn tỏa định. Hắn cảm thấy chờ hồi tông môn sau, liền thương lượng vô luận trả giá cái dạng gì là đại giới đều phải từ tiểu tử này trong tay được đến chân ngôn phù họa pháp.

Ngô Xương Vinh ý tưởng Tiêu Lăng Hàn không biết, bất quá hắn đáy mắt ác ý lại bị Tiêu Lăng Hàn bắt được vừa vặn.

Không cần đoán, Tiêu Lăng Hàn cũng biết người này trong lòng tưởng chính là cái gì. Bất quá hắn không thèm để ý, chờ những người này đi ra cái này đại điện liền sẽ đem chân ngôn phù sự tình quên đến không còn một mảnh.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trong tay chân ngôn phù liền phải dán ở trên người mình, Ngô Xương Vinh tuy rằng rất tưởng nếm thử một chút chân ngôn phù rốt cuộc có hay không như vậy thần kỳ hiệu quả, bất quá hiện tại khẳng định không thể mạo như vậy hiểm.

Cho nên ở chân ngôn phù sắp dán ở trên người hắn thời điểm, hắn động.

Thuộc về Độ Kiếp hậu kỳ cường đại hơi thở chậm rãi từ hắn trong thân thể phóng xuất ra tới.

Những người khác đều là ngạc nhiên mà nhìn Ngô Xương Vinh, không nghĩ tới phía trước ở bọn họ trước mặt cẩn thận chặt chẽ người, cư nhiên là một cái Độ Kiếp hậu kỳ tu sĩ.

Tiêu Lăng Hàn lại là cười cười, trực tiếp đối Ngô Xương Vinh thi triển uy áp, làm hắn vừa mới trướng lên khí thế một chút lập tức liền uể oải đi xuống.

Ngô Xương Vinh trợn to hai mắt, không dám tin tưởng mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Hắn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn tu vi cư nhiên ở hắn tối thượng, hơn nữa dễ dàng mà cử liền áp chế hắn. Ngay cả bọn họ Thiên Linh Tông Độ Kiếp kỳ đỉnh lão tổ cũng không thể tưởng Tiêu Lăng Hàn như vậy không cần tốn nhiều sức liền áp chế hắn.

Kia người này tu vi còn ở Tu chân giới trong phạm vi sao?

Chân ngôn phù làm theo không hề trở ngại mà dán ở Ngô Xương Vinh trên người.

Nhìn đến hắn một bộ gặp quỷ bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cực giác thú vị, “Có phải hay không thực kinh hỉ?”

Ngô Xương Vinh:…… Không có kinh hỉ, tất cả đều là kinh hách.

“Hảo, không lãng phí thời gian, chúng ta nói chính sự.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đang muốn duỗi tay hút một phen ghế dựa lại đây ngồi, ngay sau đó hắn phía sau đã phóng hảo một phen ghế dựa.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 474

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 474 chồng lên hiệu quả

“Sư đệ mời ngồi.” Kiếm Vô Phong nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, liền biết hắn muốn tìm ghế, cho nên mau hắn một bước thả một phen ghế dựa ở hắn phía sau.

Hiện tại Kiếm Vô Phong phát hiện Tiêu Lăng Hàn tu vi sâu không lường được, tại tiền bối cùng sư đệ gian, hắn rối rắm một chút, vẫn là cảm thấy gọi sư đệ muốn thân thiết một ít.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại chính là bọn họ Lăng Kiếm Tông trụ cột, ba mươi năm trước Lăng Kiếm Tông có năm tên Độ Kiếp kỳ lão tổ đi mặt khác tiểu thế giới, làm đến bọn họ Lăng Kiếm Tông hiện tại tu sĩ cấp thấp nhiều, tu sĩ cấp cao không mấy cái.

Cho nên mặt khác tông môn mới dám bắt nạt tới cửa, còn tưởng đem Lăng Kiếm Tông cấp diệt!

Hiện giờ chỉ cần có Tiêu Lăng Hàn ở, tin tưởng không mấy người còn dám đánh Lăng Kiếm Tông chủ ý.

Xem hắn này đó thủ đoạn liền không phải thường nhân có thể làm đến, nếu là làm hắn tới làm Lăng Kiếm Tông tông chủ, nhất định so với chính mình càng thích hợp.

Cái này ý tưởng một nảy sinh, Kiếm Vô Phong liền tưởng lập tức đem tông chủ cái này gánh nặng giao cho Tiêu Lăng Hàn.

Như thế nghĩ, Kiếm Vô Phong nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nhiều vài phần nóng bỏng.

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết, Kiếm Vô Phong đã đem hắn trở thành Lăng Kiếm Tông bảo hộ thần, không chỉ có đem toàn bộ Lăng Kiếm Tông sinh tử tồn vong đè ở trên người hắn, còn muốn cho hắn làm tông chủ.

Nếu là cho hắn biết Kiếm Vô Phong ý tưởng, phỏng chừng sẽ mang theo Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh bỏ chạy, loại này cứu vớt một cái tông môn cái vĩ đại sự tích, hắn cảm thấy chính mình khẳng định làm không tới. Nếu là ra ra tiểu lực, hắn khẳng định sẽ đạo nghĩa không thể chối từ, nhưng là đương đại anh hùng, liền tính.

Bởi vì hắn ích kỷ, hắn chỉ nghĩ hộ hảo bên người người là đủ rồi, những người khác chết sống cùng hắn có quan hệ gì đâu?

“Đa tạ sư huynh.” Có người tự nguyện phục vụ, Tiêu Lăng Hàn cũng không khách khí, trực tiếp liền ngồi hạ.

“Nói nói các ngươi Thiên Lăng tính toán.”

Ngô Xương Vinh phát hiện chính mình thế nhưng không tự chủ được liền muốn mở miệng trả lời Tiêu Lăng Hàn vấn đề, hắn chạy nhanh cùng Cố Tư Thần giống nhau, cắn chặt môi.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn cười nhạo nói: “A, không nghĩ tới các ngươi Thiên Linh Tông người một đám đều như vậy có cốt khí.”

“Bất quá, các ngươi không nói ta cũng đoán đến, các ngươi hẳn là muốn mượn trợ Vạn Pháp Tông chuyện này đẩy bát trợ lan, đúng lúc khơi mào hai cái tông môn mâu thuẫn, sau đó các ngươi hảo ngồi thu ngư ông thủ lợi.”

Ngô Xương Vinh tuy rằng cắn môi, nhưng hắn biểu tình những người khác đều xem ở trong mắt, từ hắn biểu tình trung, những người khác không khó suy đoán Thiên Linh Tông chính là làm này tính toán.

Tiêu Lăng Hàn thấy Ngô Xương Vinh không nói lời nào, lại lấy ra một trương chân ngôn phù.

“Không biết có hay không chồng lên hiệu quả.” Hắn nhỏ giọng nói thầm một câu, lại hướng Ngô Xương Vinh trên người dán đi.

“Ngươi, ngươi như thế nào biết?”

Tiêu Lăng Hàn đệ nhị trương chân ngôn phù một dán lên đi, Ngô Xương Vinh liền khống chế không được nói chuyện.

Không nghĩ tới chân ngôn phù còn có chồng lên hiệu quả, này vẫn là cái thu hoạch ngoài ý muốn.

“Tự nhiên là đoán, các ngươi Thiên Linh Tông không phải vẫn luôn đều tưởng thống nhất Thiên Lăng đại lục, trở thành Thiên Lăng đại lục bá chủ sao? Muốn đoán được, hẳn là không khó đi?”

Ngô Xương Vinh nghi hoặc nói: “Ngươi, ngươi như thế nào biết Thiên Linh Tông muốn xưng bá Thiên Lăng đại lục?”

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, bọn họ có phải hay không làm phản, không phải hẳn là hắn hỏi chuyện, đối phương trả lời sao?

Không vui mà nói: “Nói nói các ngươi lần này có cái gì kế hoạch?”

Ngô Xương Vinh chạy nhanh cắn chính mình môi.

Rõ ràng vừa rồi phương pháp này còn dùng được, nhưng hiện tại cũng không để ý dùng.

Làm mọi người khiếp sợ nói, không ngừng mà từ trong miệng hắn toát ra: “Đương nhiên là làm Lăng Kiếm Tông cùng Vạn Pháp Tông chi gian mâu thuẫn

gia tăng, chúng ta lại từ mặt bên trợ giúp Vạn Pháp Tông chèn ép Lăng Kiếm Tông, lại xem có thể hay không nhất cử diệt Lăng Kiếm Tông. Như vậy năm đại tông môn cân bằng thực mau liền sẽ bị đánh vỡ, chúng ta lại khơi mào mặt khác tông môn chi gian mâu thuẫn, cuối cùng là có thể thực hiện chúng ta Thiên Linh Tông xưng bá Thiên Lăng đại lục tâm nguyện."

Không đề cập tới những người khác nghe thấy cái này tin tức có bao nhiêu khiếp sợ, lập tức Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hỏi: "Các ngươi Thiên Linh Tông hiện tại có bao nhiêu Độ Kiếp kỳ tu sĩ?"

"Không sai biệt lắm có hai mươi cái."

Nghe thấy cái này số lượng, những người khác nhịn không được hít hà một hơi.

Bởi vì Thiên Lăng đại lục không thể phi thăng, rất nhiều tu sĩ ở tu vi đạt tới Độ Kiếp kỳ sau, đều sẽ nghĩ cách rời đi Thiên Lăng đại lục. Cho nên đại tông môn trung có bảy tám cái Độ Kiếp kỳ tu sĩ liền đỉnh thiên, nhưng Thiên Linh Tông lại có hai mươi tới cái, này như thế nào không cho những người khác khiếp sợ.

Tiêu Lăng Hàn được đến chính mình muốn tin tức, lại cấp Thiên Linh Tông đào một cái hố, sau đó đem ở đây người có quan hệ chân ngôn phù ký ức đều xóa bỏ.

Thiên Linh Tông có hai mươi tới cái Độ Kiếp kỳ tu sĩ, hắn nhưng không nghĩ bị vây công, vẫn là điệu thấp điểm hảo.

Nguyên lai hắn còn tưởng rằng có thực lực là có thể cao điệu lên sân khấu, hiện tại xem ra điệu thấp mới có thể quá ư thư thả.

Chờ mọi người phục hồi tinh thần lại, đại điện trung sớm đã không có Tiêu Lăng Hàn thân ảnh, mà Kiếm Vô Phong bên người nhiều ra một người Độ Kiếp kỳ đỉnh tu sĩ.

Ở đây người trung nhưng có một cái là Độ Kiếp hậu kỳ, nếu là hắn đem tất cả mọi người giết, lại vu oan giá họa cho Lăng Kiếm Tông, kia Lăng Kiếm Tông không phải có lý cũng nói không rõ sao?

Tục ngữ nói: Đất đỏ ba rơi vào quần, không phải phân cũng là phân.

Mọi người hiện tại đã biết Thiên Linh Tông âm mưu, tự nhiên không thể lại đãi ở Lăng Kiếm Tông, sôi nổi hướng Kiếm Vô Phong chào từ biệt.

Trong đó Vạn Pháp Tông Tống Minh cùng Phan Huân hai người đi nhất cấp.

Hai người mới vừa trở lại bọn họ ở Lăng Kiếm Tông chỗ ở, vội vàng gọi tới một người đệ tử.

"Hai vị lão tổ có ở đây không phòng?"

"Hồi đại trưởng lão, Khâu lão tổ cùng Bạch lão tổ ở nửa canh giờ trước liền rời đi chỗ ở." Tên kia đệ tử thật cẩn thận nói.

Tống Minh cùng Phan Huân liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt nhìn đến một tia bất an.

"Hiện tại làm sao bây giờ?"

"Trước cấp lão tổ truyền âm, xem bọn hắn ở nơi nào."

Nói, hai người lập tức lấy ra truyền âm ngọc giản, cấp Khâu lão tổ cùng Bạch lão tổ phát truyền âm, cấp này hai người phát xong truyền âm lại cấp đem hôm nay biết được tin tức truyền quay lại tông môn.

Mười lăm phút sau.

"Thế nào, Khâu lão tổ hồi ngươi truyền âm sao?"

"Không có, kia Bạch lão tổ hồi ngươi sao?"

"Cũng không có."

Hai người lại lần nữa lâm vào trầm mặc, trong lòng bất an cảm lại càng ngày càng cường.

Chẳng được bao lâu, hai người truyền âm ngọc giản đồng thời sáng một chút.

Xem xong truyền âm, hai người lập tức thu thập đồ vật, rời đi Lăng Kiếm Tông.

Mà bị hai người nhớ thương Khâu lão tổ cùng Bạch lão tổ hai người lúc này đang ở Âu Dương Tu Kỳ trong viện trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa trở lại Kỳ Linh Phong, liền phát hiện Kỳ Linh Phong một mảnh tĩnh mịch, tựa hồ là bão táp tiến đến trước dấu hiệu.

Thần thức đảo qua cả tòa ngọn núi, phát hiện Thượng Quan Huyền Ý lúc này ở tiện nghi sư tôn trong viện.

Vì thế hắn trực tiếp đáp xuống ở đỉnh núi.

Âu Dương Tu Kỳ kỳ thật ở hai ngày trước liền xuất quan, bất quá hắn cũng không rời đi sân, mà là tiếp tục làm bộ thương thế chưa tốt bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn hôm nay sẽ đi đại điện, tự nhiên cũng là hắn bày mưu đặt kế.

Mà Tiêu Lăng Hàn rời đi Kỳ Linh Phong không trong chốc lát Thượng Quan Huyền Ý liền tỉnh, hắn mới vừa mặc tốt quần áo, sân bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động. Còn không đợi hắn đi ra ngoài, xâm nhập sân người đã bị Thiên Ti Đằng bó thành bánh chưng.

Thiên Ti Đằng hiện tại trở nên cực kỳ hung tàn thị huyết, này đó vẫn là Thiên Tài Thí Luyện địa rèn luyện ra tới. Nó đã không còn giống như trước như vậy Phật hệ, không chủ động sát sinh. Có Tiêu Lăng Hàn lúc gần đi công đạo, xông vào trong viện nam tử đã có thể bi kịch.

Lúc sau Thượng Quan Huyền Ý thu được Âu Dương Tu Kỳ truyền âm, lập tức đem nam tử đưa tới tới đỉnh núi, kết quả liền phát hiện tiện nghi sư tôn trong

viện đã nằm có một người.

Đương Tiêu Lăng Hàn đi vào sân khi, đầu tiên ánh vào mi mắt chính là trên mặt đất hai cái cả người là huyết người.

Xem ra bão táp đã đã tới, hắn đây là bỏ lỡ.

“Đệ tử bái kiến sư tôn.” Tiêu Lăng Hàn trước hướng ngồi ở thượng thủ vì Âu Dương Tu Kỳ hành lễ.

Âu Dương Tu Kỳ gật gật đầu: “Ân, lại đây ngồi.”

Tiêu Lăng Hàn giương mắt xem xét liếc mắt một cái nhà mình sư tôn, phát hiện hắn hôm nay khí sắc thực hảo, mặt mày hồng hào, nhìn qua còn thật cao hứng.

Đi vào Âu Dương Tu Kỳ xuống tay vị, Tiêu Lăng Hàn ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh, thấy hắn vẫn luôn buông xuống đầu.

Liền chính mình đã đến, đều không ngẩng đầu xem một cái, không cấm hoài nghi hắn có phải hay không bị tiện nghi sư tôn cấp huấn.

Duỗi tay lặng lẽ cầm tay hắn.

Thượng Quan Huyền Ý lại là hoảng sợ, chạy nhanh ném ra, ngẩng đầu trộm ngắm Âu Dương Tu Kỳ liếc mắt một cái, thấy hắn đang ở hướng trên bàn phóng đồ vật, cũng không có chú ý hai người động tác nhỏ, lúc này mới thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn vừa đến Kỳ Linh Phong thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm thụ đến, chỉ là phía trước bị tiện nghi sư tôn trêu chọc một phen, làm hắn có chút xấu hổ với gặp người. Hắn trên cổ tất cả đều là tím tím xanh xanh dấu vết, người sáng suốt vừa thấy liền biết là chuyện như thế nào, bị Âu Dương Tu Kỳ thấy trêu chọc, cũng thực bình thường.

Nhìn đến tiện nghi sư tôn thấy chính mình tới, liền bắt đầu hướng trên bàn đá phóng lá trà cùng trà cụ, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng trừu trừu, tự giác mà bắt đầu nấu nước pha trà.

Âu Dương Tu Kỳ thấy vậy, vừa lòng gật gật đầu, sau đó hỏi: “Sự tình làm như thế nào?”

Tiêu Lăng Hàn trên tay động tác không ngừng, trong miệng đáp: “Hồi sư tôn, sự tình đã làm tốt, ít ngày nữa mặt khác tông môn người hẳn là đều sẽ rời đi Lăng Kiếm Tông.”

“Làm không tồi, về sau Lăng Kiếm Tông gánh nặng liền phải dừng ở các ngươi trên người.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ, như thế nào nghe sư tôn lời này ý tứ như là ở công đạo di ngôn?

Phi.

Âu Dương Tu Kỳ hiện tại tráng cùng con trâu giống nhau, từ đâu ra di ngôn?

Chẳng lẽ hắn muốn đi mặt khác tiểu thế giới?

Nghĩ đến này khả năng, Tiêu Lăng Hàn không thể không mở miệng: "Sư tôn, kỳ thật có chuyện, ta tưởng cùng ngài nói."

"Chuyện gì?"

Trầm ngâm một chút, Tiêu Lăng Hàn mới nói nói: "Ngạch…… Chính là ta cần thiết muốn ở 300 tuổi phía trước phi thăng Tiên giới, bằng không sẽ bị tiểu thế giới Thiên Đạo mạt sát."

Nghe vậy, Âu Dương Tu Kỳ không cấm nhíu mày, "Vậy ngươi hiện tại nhiều ít tuổi?"

"Hai trăm 56 tuổi."

Âu Dương Tu Kỳ tính nhẩm một chút, dựa theo đại đồ đệ tu luyện đặc thù chỗ, tin tưởng chỉ cần linh khí hắn hẳn là có thể ở 300 tuổi phía trước đạt tới Độ Kiếp kỳ đỉnh.

Âu Dương Tu Kỳ còn không biết Tiêu Lăng Hàn hiện tại tu vi đã là Độ Kiếp kỳ đỉnh.

Tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua trà, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, Âu Dương Tu Kỳ mới nói: "Kia tính, tông môn sự, các ngươi liền không cần lo cho, an tâm tu luyện liền hảo."

Âu Dương Tu Kỳ cư nhiên không hỏi nguyên do, liền trực tiếp tin! Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn có điểm ngoài ý muốn, hắn còn đang suy nghĩ chính mình muốn hay không đem thân thế nói ra, kết quả tiện nghi sư tôn cái gì cũng chưa hỏi.

"Vừa rồi nghe sư tôn trong lời nói ý tứ, ngài là tính toán rời đi Thiên Huyền Giới?"

"Không thể nào, ta chỉ là tưởng hảo hảo nghỉ ngơi một chút." Âu Dương Tu Kỳ nói xong lời này, thấy hai cái đồ đệ rõ ràng không tin, lại nói: "Vi sư biết đại đồ đệ ngươi mưu ma chước quỷ nhiều, nghĩ đến ngươi cùng những cái đó lão gia hỏa giao tiếp nhất định sẽ không có hại. Hiện tại xem ra, những việc này vẫn là chỉ có thể vi sư tự mình thượng."

Tuy rằng biết tiện nghi sư tôn là ở vô căn cứ, bất quá Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không tính toán vạch trần.

"Sư tôn, chúng ta tông môn hiện tại có mấy cái Độ Kiếp kỳ?"

Âu Dương Tu Kỳ vươn ba ngón tay.

Thượng Quan Huyền Ý: "Ba cái?"

Tiêu Lăng Hàn: "Như thế nào mới ba cái?"

Âu Dương Tu Kỳ thở dài nói: “Mấy năm trước có năm người cùng nhau rời đi Thiên Huyền Giới.”

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: “Như thế nào lập tức đi rồi năm cái?”

“Có người phát hiện một cái thực hoàn chỉnh vượt giới Truyền Tống Trận, bất quá lại là dùng một lần, mọi người đều không nghĩ bỏ lỡ cơ hội này, trừ bỏ chúng ta Lăng Kiếm Tông đi năm người, mặt khác tông môn cũng đồng dạng đi bốn, năm người.” Âu Dương Tu Kỳ giải thích nói, lúc trước nếu không phải hắn bị thương, phỏng chừng cũng sẽ đi theo cùng nhau rời đi.

Thượng Quan Huyền Ý: “Nguyên lai là như thế này, sư tôn lúc ấy có phải hay không cũng tính toán rời đi?”

Âu Dương Tu Kỳ có chút chột dạ nói: “Sao có thể, các ngươi đều còn không có trở về, vi sư như là cái loại này không phụ trách nhiệm người sao? Lại nói ta lúc ấy còn có nội thương trong người, sao có thể đi?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 475

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 475 Thượng Quan Huyền Nhụy

Âu Dương Tu Kỳ nói xong câu đó, mới phát hiện, hắn đây là không đánh đã khai. Bất quá hắn da mặt dày, trên mặt như cũ là trấn định tự nhiên.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn cũng không khẩn bắt lấy vấn đề này không bỏ, rốt cuộc năm đó nếu không phải hai người cầm Âu Dương Tu Kỳ cực phẩm linh thạch, hắn sớm nên rời đi Thiên Lăng đại lục, bất quá có thể hay không bình an tới các thế giới khác cũng không biết.

Nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý có tâm ma trong người, Tiêu Lăng Hàn trong lòng luôn có chút bất an, lập tức liền đối với Âu Dương Tu Kỳ nói: “Sư tôn, ta cùng Huyền Ý tính toán đi một chuyến Địa Thâm đại lục.”

“Có việc?” Âu Dương Tu Kỳ nhíu mày hỏi, ấn đại đồ đệ tình huống không phải hẳn là đi trước tìm tu luyện tài nguyên sao? Địa Thâm đại lục có thể có cái gì tu luyện tài nguyên?

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: “Chúng ta tưởng hồi nhìn xem ông nội của ta có hay không hồi Thượng Quan gia.”

“Mấy năm nay vi sư cũng đi hỏi thăm quá, chỉ là từ Thượng Quan Cảnh Phong rời đi Địa Thâm đại lục sau, liền không có người tái kiến quá hắn.” Âu Dương Tu Kỳ tiếc nuối nói, hắn còn nhớ rõ năm đó vốn dĩ Thượng Quan Cảnh Phong cũng nên cùng hắn cùng nhau tới Thiên Lăng đại lục, chỉ là không biết năm đó ra chuyện gì, Thượng Quan Cảnh Phong cũng không có rời đi Địa Thâm đại lục.

“Đa tạ sư tôn.” Thượng Quan Huyền Ý đối Âu Dương Tu Kỳ hành lễ, hắn không nghĩ tới tiện nghi sư tôn cư nhiên còn giúp hắn đi tìm gia gia.

Âu Dương Tu Kỳ không thèm để ý nói: “Có cái gì hảo tạ, chúng ta là thầy trò, lại nói người không phải không tìm được người sao? Chờ thật sự tìm được, ngươi lại đến tạ, cũng không muộn.”

Lúc trước nghe Tiêu Lăng Hàn nói qua bọn họ ở bên ngoài tìm Thượng Quan Cảnh Phong thời điểm, Âu Dương Tu Kỳ liền bớt thời giờ đem mấy cái đại tông môn đều tìm một lần bất quá lại không tìm được người.

Tiện đà hắn lại hỏi: “Các ngươi tính toán khi nào rời đi?”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không biết Tiêu Lăng Hàn là như thế nào tính toán.

Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ một chút, liền đáp: “Ba ngày sau.”

Thầy trò ba người lại trò chuyện trong chốc lát, Âu Dương Tu Kỳ mới bắt đầu đuổi người.

Tiêu Lăng Hàn vừa mới đứng dậy mới đi hai bước, trong đầu liền vang lên Âu Dương Tu Kỳ thanh âm. 【 đại đồ đệ, các ngươi còn trẻ, tu luyện là chủ, song tu phương diện tiết chế điểm, đừng cả ngày khi dễ nhị đồ đệ. 】

【 sư tôn, ngài đây là ăn không đến quả nho ngại quả nho toan. 】

【 hừ! Lúc trước nhị đồ đệ mới vừa tiến sân thời điểm, thiếu chút nữa té ngã một cái, ngươi còn nói không phải ngươi đem người khác khi dễ tàn nhẫn. Hảo tâm nhắc nhở ngươi, ngươi cư nhiên nói móc vi sư, chính mình kiềm chế điểm. Hiện tại ngươi có thể lăn! 】

Hai người vừa mới đi ra sân, viện môn “Oanh” một tiếng liền đóng lại.

“Sư tôn đây là sinh khí?” Nhìn nhắm chặt viện môn, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói, vừa rồi không đều còn hảo hảo sao?

“Không có việc gì, sư tôn cái này sân môn chất lượng không tồi, hắn hẳn là nghĩ cũ không đi mới sẽ không tới, mới có thể như vậy mạnh mẽ đóng cửa.” Nói, nắm Thượng Quan Huyền Ý hướng giữa sườn núi mà đi.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Trở lại trong viện, Tiêu Lăng Hàn phát hiện trong viện lưu có đánh nhau dấu vết, bất quá phá hư không phải rất nghiêm trọng.

Thiên Ti Đằng lập tức hiện thân, đem phía trước phát sinh sự cấp Tiêu Lăng Hàn nói một lần.

Sau khi nghe xong, Tiêu Lăng Hàn khen ngợi một phen Thiên Ti Đằng, lại làm Thiên Ti Đằng tiếp tục thủ, hắn trực tiếp chặn ngang bế lên Thượng Quan Huyền Ý đi vào phòng.

“A…… Tiêu Lăng Hàn, ngươi làm gì?” Đột nhiên không kịp phòng ngừa lại bị Tiêu Lăng Hàn đánh lén, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng ôm lấy Tiêu Lăng Hàn cổ.

Tiêu Lăng Hàn tức giận nói: “Còn có thể làm gì? Ta nghe sư tôn nói ngươi hôm nay vừa đến hắn sân liền thiếu chút nữa té ngã. Trong viện ta lưu có Thiên Ti Đằng vì ngươi hộ pháp, trong phòng ta làm Phệ Linh Thử nhìn, khẳng định sẽ không làm trừ bỏ ta bên ngoài người tiến vào. Ngươi an tâm ngủ liền hảo, sư tôn nơi đó liền tính ngươi không đi, hắn cũng sẽ không nói cái gì.”

Nghĩ đến phía trước vừa mới đạt tới Âu Dương Tu Kỳ sân, liền xấu mặt, Thượng Quan Huyền Ý mặt lập tức liền thiêu lên, mất mặt ném đến sư tôn trước mặt. Bất quá hắn vẫn là ăn ngay nói thật: “Ngươi không ở, ta một người ngủ không yên ổn.”

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn ủy khuất ba ba bộ dáng, lại nói tiếp này hết thảy đều do chính mình.

"Hiện tại ta bồi ngươi ngủ, cái này ngươi nên ngủ kiên định?"

"Ân."

Khi nói chuyện, hai người đã tới rồi trên giường.

Thượng Quan Huyền Ý ngáp một cái, cả người đều chui vào Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, ôm hắn, nghe trên người hắn hương vị, không bao lâu liền ngủ rồi.

Ba ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cáo biệt Âu Dương Tu Kỳ sau, liền rời đi Lăng Kiếm Tông.

Một tháng sau, Địa Thâm đại lục.

Trải qua một tháng lộ trình Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rốt cuộc ở hôm nay đạt tới Thượng Quan gia thế lực phạm vi.

Hai người đứng ở Quảng Thâm Thành cửa thành, phát hiện trên tường thành cư nhiên dán Thượng Quan Huyền Ý truy nã bức họa.

Tiêu Lăng Hàn chỉ vào bức họa, ghét bỏ nói: "Tên giống nhau, bất quá trên bức họa người diện mạo cùng Huyền Ý ngươi quả thực chính là một cái trên trời một cái dưới đất, hoàn toàn vô pháp so."

"Ngươi đây là ở khen ta đẹp?"

"Tự nhiên là."

"Cùng ngươi so sánh với đâu?"

"Tự nhiên kém như vậy một chút."

"Xú không mặt."

"……"

Khi nói chuyện hai người đã đi vào Quảng Thâm Thành, Quảng Thâm Thành vẫn là giống nhau náo nhiệt, kiến trúc cũng không có gì biến hóa, chỉ là một trăm nhiều năm qua đi, làm người cảm giác cảnh còn người mất.

Hai người đầu tiên là đi một nhà tửu lầu, ăn bữa cơm, mới đi trước Thượng Quan gia tộc địa.

Thượng Quan gia tộc địa trận pháp đều là thất cấp, phá trận đối hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn tới nói bất quá là một giây chung sự.

Hai người trực tiếp xuyên qua trận pháp, đi vào Thượng Quan Huyền Ý phía trước cư trú sân.

Đáng tiếc Thanh Hòa Viện đã bị người dỡ xuống, hiện giờ chót vót ở hai người trước mặt chính là một tòa so Thanh Hòa Viện lớn hơn nữa sân. Trong viện trồng đầy hi hữu xem xét hoa, ngay cả tường viện thượng cũng bò đầy hồng nhạt tiểu hoa, trông rất đẹp mắt, xa xa là có thể ngửi được hoa thanh hương.

Thực rõ ràng, hiện giờ này tòa sân ở một nữ tử.

Thượng Quan Huyền Nhụy mới vừa kết thúc tu luyện, mở ra cửa sổ liền nhìn đến chính mình sân bên ngoài đứng hai gã xa lạ nam tử. Làm nàng nghi hoặc chính là mặc kệ nàng thấy thế nào, đều thấy không rõ lắm hai người diện mạo, chỉ có thể nhìn đến hai người một người ăn mặc bạch y, một người khác ăn mặc áo tím.

Áo tím!

Nhìn áo tím, làm nguyên bản tâm tình thực tốt Thượng Quan Huyền Nhụy lập tức liền trầm hạ mặt, bởi vì cái này làm cho nàng nhớ tới cuộc đời này nàng chán ghét nhất một người.

Khẽ kêu một tiếng: "Các ngươi là người phương nào? Dám can đảm tự tiện xông vào Thượng Quan gia tộc địa?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý theo tiếng ngẩng đầu nhìn về phía thanh âm nơi phát ra chỗ.

Chỉ thấy một người ăn mặc màu hồng nhạt quần áo nữ tử đứng ở lầu hai phía trước cửa sổ, lúc này, nàng giảo hảo khuôn mặt thượng che kín sương lạnh, một đôi lại đại lại viên trong mắt tràn đầy lạnh lẽo, đôi tay đáp ở trên bệ cửa, chính lạnh lùng chăm chú nhìn bọn họ.

"Ngươi nữ nhân là ai tới, ta nhớ rõ ta đã thấy nàng." Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, chủ yếu là hắn cảm thấy xinh đẹp nữ nhân đều lớn lên không sai biệt lắm, không cẩn thận phân biệt thật đúng là nhìn không ra tới.

"Ngươi còn nhớ rõ ngươi lần đầu tiên tới Địa Thâm đại lục sao?" Thượng Quan Huyền Ý nhắc nhở nói, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này lúc trước vừa thấy mặt liền cho người khác một cái tát, hiện tại hắn cư nhiên không nhớ rõ đương sự.

Phỏng chừng Thượng Quan Huyền Nhụy lại là vừa lúc xấp xỉ, thời thời khắc khắc đều đem hắn ghi tạc trong đầu, nghĩ khi nào trả thù trở về.

Tiêu Lăng Hàn cẩn thận hồi tưởng một chút, bừng tỉnh nói: "Nghĩ tới, chính là cái kia quá ồn ào nữ nhân. Kêu Thượng Quan…… Huyền Nhụy, đã từng ở Đan Thành thời điểm còn chạy đến chúng ta trước mặt tới tìm tồn tại cảm."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn còn gật gật đầu, "Hẳn là chính là nàng, không sai được."

Thượng Quan Huyền Nhụy thấy chính mình hỏi chuyện sau, phía dưới hai người cư nhiên không để ý tới chính mình, trong lòng tức giận không thôi. Mấy

năm nay nàng ở Thượng Quan gia hỗn như cá gặp nước, cơ hồ không có ai dám cho hắn sắc mặt xem.

Nàng có thể ở Thượng Quan gia quá đến càng ngày càng tốt, vẫn là bởi vì một cái nam tử.

Phía trước có cái Thiên Lăng đại lục nam tu tới Địa Thâm đại lục du lịch, kết quả hắn cùng một con yêu thú đại chiến hậu thân bị thương nặng, hôn mê qua đi.

Đúng lúc vào lúc này, nghe được động tĩnh Thượng Quan Huyền Nhụy lại đây xem xét, liền nhìn đến ngã trên mặt đất nam tử. Thấy hắn ăn mặc bất phàm, hắn là đại gia tộc con cháu, mà trên tay hắn mang không gian giới tử, lập tức liền đâm vào Thượng Quan Huyền Nhụy trong mắt. Đó là một quả thủ công tinh xảo, thả mặt trên còn khắc có hoa văn, thực độc đáo không gian giới tử. Cùng Thượng Quan Huyền Nhụy trên tay mang hoàn toàn không thể so, lập tức nàng liền nổi lên chiếm cho riêng mình tâm tư.

Đi vào nam tử bên người, tiểu tâm mà ngồi xổm xuống, đang muốn duỗi tay đem nam chính mình giới tử rút đi, đã có thể vào lúc này, nam tử đột nhiên liền tỉnh.

Thượng Quan Huyền Nhụy lúc ấy dọa một chút, bất quá thực mau nàng liền bình tĩnh lại, lập tức liền tâm sinh một kế, liền làm bộ chính mình hảo tâm muốn cứu nam tử, còn lấy ra chính mình đan dược cho hắn ăn.

Sau lại nam tử liền nhận Thượng Quan Huyền Nhụy làm nghĩa muội, nam tử chính là Thiên Lăng đại lục Huyền Thừa Tông thiếu tông chủ, tên là Ngô Thiên Từ. Huyền Thừa Tông tuy rằng chỉ là một cái nhị đẳng tông môn, nhưng cũng so với Địa Thâm đại lục một cái nhất đẳng gia tộc cường ra mấy chục lần.

Thượng Quan Huyền Nhụy có Ngô Thiên Từ như vậy một cái thiếu tông chủ làm chỗ dựa, Thượng Quan gia những cái đó lão gia hỏa nhìn ra nàng giá trị, tự nhiên vui phủng nàng. Cho nên ở nàng đưa ra muốn một lần nữa tu sửa một tòa sân khi, Thượng Quan gia những cái đó lão gia hỏa mới có thể đồng ý.

Mặc dù Thượng Quan Huyền Nhụy muốn đem tân sân kiến ở Thanh Hòa Viện vị trí, bọn họ cũng nguyện ý cấp hủy đi.

Rốt cuộc Thượng Quan Huyền Ý đã không thể vì Thượng Quan gia mang đến ích lợi, tự nhiên không cần lại lưu tại hắn sân.

Thượng Quan Huyền Nhụy lập tức liền một cái xoay người hướng dưới lầu bay đi, nàng động tác tuyệt đẹp, như cửu thiên tiên nữ vạt áo phiêu phiêu uyển chuyển nhẹ nhàng mà dừng ở trong viện.

Một trương mặt đẹp thượng che kín sương lạnh, nhanh chóng đi vào viện môn khẩu.

Mở ra viện môn, một bạch một tím lưỡng đạo thân ảnh ánh vào Thượng Quan Huyền Nhụy mi mắt, nàng trong mắt hiện lên một tia chán ghét, không vui nói: "Các ngươi là người phương nào? Vì sao xuất hiện ở Thượng Quan gia? Lén lút, hơn nữa che che giấu giấu, không dám lấy gương mặt thật kỳ người, có phải hay không có cái gì gây rối ý đồ?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang ở thảo luận đương sự, đương sự liền xuất hiện ở bọn họ trước mặt.

Trước mặt cái này kiêu căng ngạo mạn, không coi ai ra gì, từ không thành có nữ nhân quả nhiên cùng năm đó giống nhau.

Hừ!

Lén lút?

Bọn họ rõ ràng là chính đại quang minh!

Che che giấu giấu?

Đó là bởi vì nàng chính mình tu vi phế vật, cho nên mới thấy không rõ bọn họ dung mạo.

Gây rối ý đồ?

Bọn họ muốn diệt Thượng Quan gia có tính không?

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Nữ nhân này đầu óc có phải hay không không bình thường?"

"A? Hình như là không quá bình thường, đợi chút lại đến thu thập nàng."

"Hảo, chúng ta đi trước tìm Thượng Quan Cảnh Đức."

"Ân."

Thượng Quan Huyền Nhụy thấy chính mình hỏi lời nói, trước mặt hai người ngươi không để ý tới chính mình liền tính, cư nhiên còn nói nàng đầu óc không bình thường. Tức giận đến nàng cả người phát run, chỉ vào Tiêu Lăng Hàn hai người, "Ai chuẩn các ngươi rời đi, cho ta đứng lại."

Thượng Quan Huyền Ý xoay người không kiên nhẫn nói: "Ngươi còn có việc?"

"Hừ! Hôm nay ta nếu là không giáo huấn các ngươi, ta liền không gọi Thượng Quan Huyền Nhụy." Nói, Thượng Quan Huyền Nhụy lấy ra một cái roi, giơ lên tay liền triều Tiêu Lăng Hàn hai người trừu qua đi.

"Tìm chết!" Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng vung tay lên, Thượng Quan Huyền Nhụy trực tiếp bị hắn phiến phi, nặng nề mà ngã vào trong viện.

Hắn vốn dĩ không tính toán hiện tại liền thu thập Thượng Quan Huyền Nhụy, rốt cuộc hiện tại nữ nhân này tu vi bất quá mới là Nguyên Anh kỳ đỉnh. Ở trong mắt hắn chỉ là con kiến mà thôi, nhưng con kiến luôn là tới tìm tồn tại cảm, này

liền làm người ghê tởm không thôi. Nếu nàng muốn tìm chết, vậy thành toàn nàng hảo.

Chỉ có thể "Bính" một tiếng!

"A……" Thượng Quan Huyền Nhụy ngã trên mặt đất, nàng cảm giác chính mình gia ngũ tạng lục phủ đều lệch vị trí.

"Phốc" trong miệng thốt ra một ngụm máu tươi, nàng không nghĩ tới bên ngoài hai người cư nhiên lợi hại như vậy.

Thực mau nàng tiếng kêu thảm thiết, liền truyền tới phụ cận người trong tai, bất quá phụ cận trụ người đều cảm thấy cái này cửu tiểu thư rất làm, đều không nghĩ phản ứng nàng, đại gia ăn ý mà làm bộ không có nghe được.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 476

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 476 Thượng Quan Cảnh Đức

Nhưng không bao lâu, lại là "Oanh" một tiếng, cái này phụ cận trụ người không thể lại làm bộ không nghe được, rốt cuộc lớn như vậy động tĩnh, phỏng chừng cả tòa ngọn núi người đều nghe thấy được.

Thượng Quan Huyền Nhụy khởi động nửa cái thân mình, ngơ ngác mà nhìn chính mình phía sau lầu các hóa thành bột phấn, liền trên người đau đều quên mất.

Đây là nàng thích nhất gác mái, nàng hoa rất nhiều tâm tư ở mặt trên, hơn nữa nàng ở chỗ này ở mau 70 năm.

Nhưng đột nhiên nó liền như vậy không có.

Không có!

"A a…… Ta Thượng Quan gia nhất định sẽ không buông tha các ngươi, các ngươi liền chờ bị chúng ta Thượng Quan gia đại tá tám khối, rút gân lột da, nhất định sẽ làm ngươi chết không có chỗ chôn……"

"Lăng Hàn, nàng giống như điên rồi? Ta vừa rồi công kích rõ ràng chỉ nhằm vào nàng đan điền." Thượng Quan Huyền Ý vô tội nói, hắn chính là cố ý để lại Thượng Quan Huyền Nhụy một mạng, nhưng lại phế đi nàng đan điền.

"Ngươi nha!" Tiêu Lăng Hàn cười lắc đầu, tức phụ nhi rõ ràng là ngại Thượng Quan Huyền Nhụy còn không có điên hoàn toàn, chuyên môn nói ra kích thích nàng.

Quả nhiên đang nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói sau, Thượng Quan Huyền Nhụy lập tức xem xét chính mình đan điền, không xem không biết, vừa thấy dọa nhảy dựng, hắn đan điền chỗ có một cái động, lúc này linh khí chính không ngừng ra bên ngoài toản, còn như vậy đi xuống, đừng nói tu luyện, nàng hiện tại tu vi phỏng chừng đều giữ không nổi.

Thượng Quan Huyền Nhụy không còn có kêu đánh kêu giết tâm tư, chạy nhanh lấy ra chữa thương đan dược hướng miệng tắc.

Đúng lúc vào lúc này, phụ cận ở người cũng đã đã đến, bọn họ không phải một người đơn độc tới, mà là vài cá nhân kết bạn tiến đến. Đến nỗi vì sao phải kết bạn tiến đến, tự nhiên là bởi vì phía trước một người lại đây thời điểm ăn ám khuy.

Xa xa mà bọn họ liền nghe được Thượng Quan Huyền Ý câu nói kia, không khỏi đều ở trong lòng trầm trồ khen ngợi.

Nghĩ, nếu là Thượng Quan Huyền Nhụy thật sự phế đi, về sau liền tính nàng làm, cũng làm không ra cái đa dạng tới.

Mấy người ở không có làm rõ ràng Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người thân phận khi, chỉ là đứng ở nơi xa, cũng không có tiến lên. Tuy rằng bọn họ hy vọng hai người không phải địch nhân, mà là bạn bè, nhưng ở Thượng Quan gia tộc địa liền dám đối với Thượng Quan gia người ra tay, thấy thế nào địch nhân khả năng tính đều phải lớn hơn một chút.

Bởi vì nhìn không ra hai người tu vi, cho nên mấy người không có tùy tiện hành động. Bọn họ cũng không phải là Thượng Quan Huyền Nhụy cái kia tự cho là đúng nữ nhân, cho rằng nơi này là Thượng Quan gia, đối phương cũng không dám động thủ.

Xa xa mà cùng hai người giằng co.

Giằng co chỉ là bọn hắn tự cho là đúng cho rằng, kỳ thật lúc này Tiêu Lăng Hàn đang ở tra tìm Thượng Quan Cảnh Đức ở nơi đó, mà Thượng Quan Huyền Ý đang ở vì hắn hộ pháp.

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua Thượng Quan gia không một góc, cuối cùng rốt cuộc ở một tòa linh khí nồng đậm ngọn núi tìm được rồi Thượng Quan Cảnh Đức.

Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: “Tìm được rồi, hiện tại qua đi sao?”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Hảo, ta muốn biết gia gia năm đó đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, vì cái gì đột nhiên liền rời đi Địa Thâm đại lục.”

Thượng Quan gia lại đây mấy người đang muốn hỏi một chút đối phương là người phương nào, kết quả một cái chớp mắt, trước mặt hai người đã không thấy tăm hơi.

Mấy người lẫn nhau liếc nhau, này hai người tu vi sâu không lường được, Thượng Quan gia sợ là chọc phải kình địch, lúc này mấy người đều hy vọng đối phương mục đích chỉ có Thượng Quan Huyền Nhụy một người.

“Hiện tại làm sao bây giờ?”

“Ta đi tìm tộc trưởng.”

Người nọ nói xong, liền phi thân rời đi tại chỗ.

“Nàng làm sao bây giờ? Muốn hay không đi đỡ nàng?” Nói chuyện người nọ tầm mắt dừng ở Thượng Quan Huyền Nhụy trên người.

“Muốn đi ngươi đi, ta mới không đi, vạn nhất chờ hạ đỡ nàng không thành, ngược lại chọc đến một thân tao liền xui xẻo.”

Ở tại khu vực này người đều là Thượng Quan Huyền Nhụy kia đồng lứa, những người này tu vi cũng đều không sai biệt lắm. Bình thường Thượng Quan Huyền Nhụy luôn là khinh thường những người này, một bộ cao cao tại thượng tư thái, mà cùng nàng cùng thế hệ người hơi chút chịu điểm sủng đã bị nàng các loại vu oan hãm hại chèn ép. Cho nên hiện tại đại gia thấy nàng bị thương, cũng không ai dám đi đỡ nàng, vạn nhất đợi lát nữa nàng lại vô căn cứ làm sao bây giờ?

Mặt khác mấy người vốn dĩ muốn đi đỡ, bị người này như vậy vừa nói, sôi nổi nghỉ ngơi đỡ người tâm tư.

Bất quá thực mau Thượng Quan Huyền Nhụy cha mẹ liền tới rồi, cũng không cần phải bọn họ đỡ.

Bên kia.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý thuấn di đi một khác tòa sơn phong, đỉnh núi này không có quá nhiều vật kiến trúc, thưa thớt có mấy cái động phủ, hơn nữa đều cách có điểm xa.

Hoa thơm chim hót, non xanh nước biếc, cây xanh thành bóng râm, sương trắng lượn lờ, linh khí nồng đậm, nơi này phong cảnh tú mỹ, hoàn cảnh như thế hảo, ở như vậy địa phương tu luyện, tâm tình hẳn là đều là sung sướng.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đi vào một cái thất cấp trận pháp trước mặt.

"Người ở bên trong?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía trận pháp bên trong hỏi, hắn hỏi người tự nhiên là Thượng Quan Cảnh Đức.

"Ân."

Thượng Quan Huyền Ý lúc này tâm tình có điểm phức tạp, cũng có chút khẩn trương, hắn muốn biết đáp án, lại sợ biết đáp án.

"Đừng lo lắng, có ta, ta sẽ vẫn luôn bồi ngươi." Tiêu Lăng Hàn dắt Thượng Quan Huyền Ý tay, đặt ở bên môi hôn hôn.

"Ân, chúng ta đây đi vào."

Thượng Quan Huyền Ý nói mới vừa nói xong, bên hông đã bị một bàn tay ôm, ngay sau đó, bọn họ liền biến mất tại chỗ.

Thượng Quan Cảnh Đức vốn dĩ ở chính mình động phủ tu luyện, đột nhiên, hắn cảm giác chính mình phòng tu luyện trung nhiều ra lưỡng đạo xa lạ hơi thở.

Cái này phát hiện, làm hắn thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma.

Rõ ràng hắn động phủ bên ngoài bố trí thất cấp phòng ngự trận, ai có thể vô thanh vô tức đi vào hắn động phủ? Ở phát hiện kia hai người tựa hồ không có muốn làm hại hắn ý tứ sau, hắn mới thu liễm tâm thần, bình phục đan điền trung hỗn loạn linh khí.

Mười lăm phút sau.

Thượng Quan Cảnh Đức chậm rãi kết thúc công việc, mở mắt ra, liền nhìn đến cách đó không xa bàn đá trước ngồi hai người.

Chờ hắn thấy rõ hai người bộ dạng sau, đồng tử không cấm co rụt lại.

Thượng Quan Huyền Ý!

Cư nhiên là Thượng Quan Huyền Ý cái này tiểu tạp toái, hắn cư nhiên còn chưa chết.

"Đại thái thượng trưởng lão biệt lai vô dạng, ngươi sắc mặt kém như vậy, biểu tình như vậy khó coi, là bị thương vẫn là sinh bệnh?" Thượng Quan Huyền Ý ngồi ngay ngắn ở bàn đá bên, trong tay phủng một ly trà, hắn ngồi vị trí vừa lúc là đối mặt Thượng Quan Cảnh Đức.

Thượng Quan Minh Đức ở Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện thời điểm liền vẫn luôn ở quan sát hai người, hắn muốn thấy rõ hai người tu vi, làm hắn thất vọng chính là, hắn cũng không thấy ra hai người hiện giờ ra sao tu vi. Không cấm phỏng đoán hắn là hai người trên người dùng cái gì che lấp tu vi pháp bảo.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Thượng Quan Minh Đức không nói chuyện, nhướng mày tiếp tục nói: "Ngươi hiện giờ xụ mặt bộ dáng tiểu bát vẫn là lần đầu tiên thấy, nhớ rõ trước kia mỗi lần nhìn thấy ngươi, ngươi đều là một bộ cười ha hả bộ dáng. Đại thái thượng trưởng lão ngươi đây là không chào đón tiểu bát trở về sao?"

"Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, nói đi, Thượng Quan Huyền Ý, ngươi lần này trở về muốn làm gì?" Thượng Quan Cảnh Đức đáy mắt hiện lên một tia âm ngoan, âm thầm phòng bị hai người.

Hai người có thể lặng yên không một tiếng động đi vào hắn động phủ, mặc kệ bọn họ dùng cái gì pháp bảo, rõ ràng hai người đều là tới không tốt. Cùng với suy đoán, không bằng trực tiếp hỏi ra tới, huống chi hắn tin tưởng thực lực của chính mình, chỉ cần không cho hai người dùng ra ngọc bài công kích, này hai người liền tùy ý chính mình nặn tròn bóp dẹp.

"Ta cho rằng đại thái thượng trưởng lão biết ta trở về mục đích, xem ra là ta tưởng sai rồi. Ngươi còn nhớ rõ Minh Thâm?"

"Minh Thâm là ngươi giết?"

Thượng Quan Cảnh Đức trong mắt bộc phát ra một cổ mãnh liệt sát ý, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý. Tuy rằng Minh Thâm là con vợ lẽ, nhưng như cũ là hắn Thượng Quan Cảnh Đức nhi tử, hắn tuyệt không cho phép giết con của hắn người còn tiêu dao mà tồn tại.

Thượng Quan Huyền Ý cười ngâm ngâm mà nói: "Trả lời chính xác! Tấm tắc, hắn chết nhưng thảm."

Nhìn thấy Thượng Quan Cảnh Đức bởi vì chính mình nói, khí đôi mắt đỏ lên, thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy.

"Ha ha ha……" Thượng Quan Huyền Ý vui sướng mà cười lên tiếng.

"Hừ, tiểu súc sinh, không cần cao hứng đến quá sớm, ta hiện tại liền giết ngươi, làm ngươi vì ta nhi chôn cùng." Nói, Thượng Quan Cảnh Đức Luyện Hư kỳ đỉnh uy áp trực tiếp hướng hai người thi triển qua đi, hắn nghĩ trước hạn chế hai người hành động, để tránh hai người lấy ra ngọc bài.

Đáng tiếc hắn ý tưởng tuy hảo, hiện tại lại rất tàn khốc.

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu thở dài: "Quá yếu!"

Ở Thượng Quan Cảnh Đức khiếp sợ dưới ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi đứng dậy, đi bước một triều hắn đi đến.

"Đại thái thượng trưởng lão, ngươi tu luyện một ngàn nhiều hai ngàn năm mới điểm này tu vi, có thể thấy được ngươi tư chất bình thường đến loại nào nông nỗi."

"Ngươi, ngươi, ngươi……" Thượng Quan Cảnh Đức run rẩy xuống tay, chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý, nửa ngày nói không nên lời một câu.

Ngay sau đó, Thượng Quan Cảnh Đức phát ra hét thảm một tiếng: "A……"

Chỉ thấy hắn vừa rồi chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý ngón tay rơi xuống trên mặt đất, mà hắn tay phải ngón trỏ đã bị liền căn cắt đứt.

Thượng Quan Cảnh Đức phẫn nộ mà trừng mắt Thượng Quan Huyền Ý, không biết Thượng Quan Huyền Ý tu vi là thật sự vượt qua chính mình, vẫn là dùng cái gì chống cự uy áp pháp bảo, cho nên hắn tuy rằng rất tưởng lập tức giết Thượng Quan Huyền Ý, lại không có tùy tiện động thủ.

"Ngươi nhìn chằm chằm ta làm gì? Vừa rồi cũng không phải là ta ra tay." Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý đã khoảng cách Thượng Quan Cảnh Đức bất quá 1 mét khoảng cách.

"Ta muốn biết năm đó ông nội của ta đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, đoán được ngươi sẽ không thành thật nói cho ta, cho nên ta chính mình tới tìm đáp án."

"Ngươi, ngươi muốn làm cái gì?"

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói, Thượng Quan Cảnh Đức theo bản năng mà lui về phía sau, trong lòng vô cùng ảo não, sớm biết rằng, ở lúc trước Thượng Quan Huyền Ý mới vừa hồi Thượng Quan gia thời điểm liền đem hắn giết.

"Ngươi thực mau sẽ biết."

Thượng Quan Huyền Ý nhếch miệng cười, tươi cười hồn nhiên lại ánh mặt trời.

Nhưng ở Thượng Quan Cảnh Đức trong mắt, nụ cười này giống như ác ma mỉm cười, làm hắn trong lòng vô cớ phát lên một tia sợ hãi.

Ngay sau đó, Thượng Quan Cảnh Đức liền thấy Thượng Quan Huyền Ý vươn tay, hắn ngón trỏ hướng tới chính mình giữa mày chậm rãi tới gần. Hắn muốn thoát đi, nhưng làm hắn tuyệt vọng chính là hắn hiện tại thế nhưng vô pháp nhúc nhích một chút.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đối Thượng Quan Cảnh Đức sưu hồn, tìm kiếm năm đó chân tướng.

Mười phút sau, Thượng Quan Huyền Ý thu hồi ngón tay, hai mắt bịt kín một tầng sương mù, một giọt trong suốt chất lỏng từ trong mắt dứt lời.

"Làm sao vậy?"

Tiêu Lăng Hàn sớm tại Thượng Quan Huyền Ý xem xét Thượng Quan Cảnh Đức ký ức thời điểm, liền phát hiện hắn cảm xúc không xong. Sau lại thấy hắn như vậy, đau lòng mà đem hắn ủng trong ngực trung, nhẹ nhàng vỗ hắn hậu bối. Không cấm suy đoán năm đó Thượng Quan lão gia tử rời đi hẳn là có khác ẩn tình.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn ôm, cảm thụ được hắn nhiệt độ cơ thể, nghe trên người hắn hương vị, cảm xúc chậm rãi ổn định xuống dưới.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý mới đem Thượng Quan Cảnh Phong năm đó phát sinh sự tình cấp Tiêu Lăng Hàn giảng thuật một lần.

Nguyên lai năm đó Thượng Quan Cảnh Phong cũng không phải tự nguyện rời đi Địa Thâm đại lục, mà là bởi vì trúng độc, không thể không rời đi. Hắn trung không phải giống nhau độc, mà là sẽ ăn mòn thức hải hải la thảo, cũng chính là người não bộ thần kinh. Dùng hải la thảo người sẽ trở nên điên điên khùng khùng, tình huống nghiêm trọng giả sẽ trở nên lục thân không nhận.

Vốn dĩ rời đi trước, Thượng Quan Cảnh Phong là tưởng đem Thượng Quan Huyền Ý đưa đến Thiên Lăng đại lục đi. Đáng tiếc liền ở hắn vì thế làm chuẩn bị khi, đột nhiên liền đã phát bệnh. Cuối cùng hắn chỉ có thể thừa dịp thần trí tạm thời còn thanh tỉnh, đem Thượng Quan Huyền Ý phó thác cho Thượng Quan Cảnh Đức, cũng làm Minh Thâm đoàn người âm thầm bảo hộ.

Có thể Thượng Quan Cảnh Phong không biết chính là, hắn sở dĩ sẽ trúng độc chính là Minh Thâm hạ tay. Minh Thâm sở dĩ sẽ đối Thượng Quan Cảnh Phong động thủ, tự nhiên là bị Thượng Quan Cảnh Đức lầm đạo.

Thượng Quan Cảnh Đức nói cho Minh Thâm, năm đó hắn sở dĩ không có đem bọn họ mẫu tử nhận được bên người chính là bị Thượng Quan Cảnh Phong cản trở. Thượng Quan Cảnh Phong chính là tộc trưởng, hắn nói Minh Thâm mẫu thân sinh ra không tốt, không xứng nhập Thượng Quan gia môn, quản chi là cái thiếp cũng không xứng.

Minh Thâm bị Thượng Quan Cảnh Đức một châm ngòi, rõ ràng là ân nhân Thượng Quan Cảnh Phong lập tức liền biến thành kẻ thù. Hơn nữa hắn vẫn luôn cho rằng Thượng Quan Cảnh Phong cũng biết thân phận của hắn, bằng không vì

sao sẽ cứu hắn. Cho nên hắn mới có thể không chút do dự cấp không có phòng bị hắn Thượng Quan Cảnh Phong hạ độc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 477

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 477 Thượng Quan lão tổ

Thượng Quan Cảnh Phong sẽ đột nhiên phát bệnh cũng là Thượng Quan Cảnh Đức ra tay, hắn sao có thể làm Thượng Quan Cảnh Phong đem Thượng Quan Huyền Ý tiễn đi. Vạn nhất tương lai Thượng Quan Huyền Ý đã biết sở hữu chân tướng, kia bọn họ này một mạch không phải đều phải chết.

Thượng Quan Huyền Ý nhưng không thể so phụ thân hắn Thượng Quan Minh Thanh, Thượng Quan Minh Thanh là bị hạ nhân mang đại, tính tình thanh lãnh, cùng Thượng Quan Cảnh Phong cũng không thân cận. Nhưng Thượng Quan Huyền Ý liền không giống nhau, Thượng Quan Huyền Ý là bị Thượng Quan Cảnh Phong một tay mang đại, cảm tình tất nhiên là không cần phải nói.

Sau lại Thượng Quan Huyền Ý ở Thượng Quan gia tao ngộ hết thảy, cũng có Thượng Quan Cảnh Đức bóng dáng. Hắn tam phiên hai lần ở Thượng Quan Cảnh Tuyền trước mặt nói Thượng Quan Huyền Ý linh căn là thiên phẩm, tư chất hảo, tương lai thành tựu nhất định so với hắn gia gia cùng phụ thân cao, cái này làm cho vốn dĩ liền ghen ghét Thượng Quan Cảnh Phong Thượng Quan Cảnh Tuyền như thế nào cam tâm.

Nguyên lai chân chính ghen ghét bọn họ một nhà người là đại thái thượng trưởng lão một mạch, hắn sợ Thượng Quan Cảnh Phong thực lực quá cao, ở Thượng Quan gia một tay che trời. Mà hắn cái này đại thái thượng trưởng lão chỉ có thể làm bài trí, cái này làm cho hắn như thế nào có thể cam tâm. Thượng Quan Cảnh Tuyền sở dĩ hội trưởng oai, ghen ghét tâm càng ngày càng nặng, sau lưng đều là Thượng Quan Cảnh Đức ở xúi giục.

Đến nỗi Thượng Quan Cảnh Phong rốt cuộc đi nơi nào, ngay cả Thượng Quan Cảnh Đức cũng không biết.

Năm đó Thượng Quan Cảnh Đức vốn là có phái người theo dõi Thượng Quan Cảnh Phong, có thể phái đi nhân tu vì quá thấp, ở Thượng Quan Cảnh Phong nổi điên sau cũng không dám ly đến thân cận quá, sau lại tự nhiên cũng liền cùng ném.

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ cho rằng có thể từ Thượng Quan Cảnh Đức nơi này biết được chính mình gia gia rơi xuống, nhưng hôm nay lại thành một cái mê. Hơn nữa tình huống so với bọn hắn tưởng tượng còn muốn tao, đã điên mất Thượng Quan Cảnh Phong sẽ gặp được cái gì, ai cũng không biết. Người khác lại ở nơi nào, càng là không người biết được.

“Không nghĩ tới Thượng Quan gia che giấu đến sâu nhất người, thế nhưng là lão gia hỏa này.”

Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt nhìn về phía trên mặt đất Thượng Quan Cảnh Đức, nguyên lai Thượng Quan Huyền Ý sẽ tao ngộ này hết thảy đều là Thượng Quan Cảnh Đức ở sau lưng giở trò quỷ.

Tin tưởng kiếp trước Thượng Quan Cảnh Đức cũng nhất định ra tay, bằng không chỉ dựa vào Thượng Quan Huyền Vũ một cái tiểu bối, sao có thể có như vậy đại năng lượng làm Địa Thâm đại lục những cái đó đại năng vẫn luôn đuổi giết Thượng Quan Huyền Ý.

“Đúng vậy, trước kia ta vẫn luôn cho rằng Thượng Quan gia liền nhị gia gia kia một mạch nhất ghen ghét chúng ta này mạch. Hôm nay ta mới biết được, nguyên lai chân chính ghen ghét chúng ta này một mạch người cư nhiên là đức cao vọng trọng đại thái thượng trưởng lão một mạch.”

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn đầy châm chọc, lúc trước nếu không phải ở Thiên Lăng đại lục gặp được Thượng Quan Huyền Thao, bọn họ liền tính trở về Địa Thâm đại lục cũng sẽ không hoài nghi Thượng Quan Cảnh Đức, càng sẽ không đối hắn sưu hồn.

Có lẽ này hết thảy vận mệnh chú định sớm đã chú định.

Kiếp trước không biết chân tướng, kiếp này rốt cuộc biết được.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hỏi: “Kia này quê quán xử lý như thế nào, trực tiếp giết sao?”

Thượng Quan Cảnh Đức bởi vì Thượng Quan Huyền Ý ở sưu hồn khi, càng xem hắn ký ức liền càng tức giận, vốn dĩ đi nắm tốt đúng mực cũng mất cân bằng, dẫn tới sưu hồn khi Thượng Quan Cảnh Đức linh hồn bị thương, tỉnh lại sau, có thể hay không trở thành ngốc tử đều là một vấn đề.

“Lăng Hàn, những người này đều từ ta tự mình động thủ được không?”

“Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là minh bạch Thượng Quan Huyền Ý nói những người này, trừ bỏ Thượng Quan gia người ngoài ý muốn, còn bao gồm kiếp trước đuổi giết quá người của hắn.

Đem Thượng Quan Cảnh Đức giết sau, hai người vừa mới đi ra động phủ, đã bị một đám người vây quanh.

Hiện tại hai người đều không có cố tình che lấp dung mạo, cho nên bên ngoài tới người tự nhiên liếc mắt một cái liền nhận ra Thượng Quan Huyền Ý. Tuy rằng năm đó hắn dùng Thiên Huyễn mặt nạ, hạ thấp chính mình nhan giá trị, nhưng ngũ quan hình dáng sẽ không thay đổi.

“Thượng Quan Huyền Ý.”

"Tiểu bát."

"Tiểu bát, ngươi chừng nào thì trở về? Các ngươi như thế nào sẽ ở đại thái thượng trưởng lão động phủ?" Thượng Quan Cảnh Lâm đứng ở một đám người phía trước nhất, kinh ngạc ra tiếng hỏi.

"Tộc trưởng, ngươi cùng bọn họ vô nghĩa cái gì, đại thái thượng trưởng lão hồn bài đã vỡ, hai người kia rất có thể chính là giết chết hắn hung thủ."

Người nọ vừa dứt lời, Thượng Quan Cảnh Lâm lập tức ra tiếng biện giải nói: "Sao có thể, tiểu bát sao có thể là hung thủ, hắn cùng đại thái thượng trưởng lão không oán không thù, sao có thể giết hắn. Tiểu bát nhất định là tới thăm đại thái thượng trưởng lão."

"Hắn không phải hung thủ, kia vì cái gì đại thái thượng trưởng lão hồn bài đột nhiên nát?"

"Này……"

"Không sai, Thượng Quan Cảnh Đức chính là ta giết, các ngươi là muốn vì hắn báo thù sao?"

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới muốn giấu giếm chuyện này, rốt cuộc hắn là trở về thống thống khoái khoái báo thù, sao có thể che che giấu giấu, lấy bọn họ hiện tại tu vi cũng không cần thật cẩn thận.

"Quả nhiên là ngươi cái này tiểu súc sinh, ngươi liền cùng ngươi cái kia súc sinh cha giống nhau là cái dưỡng không thân bạch nhãn lang."

"Giết hắn."

"Đúng vậy, giết hắn, vì đại thái thượng trưởng lão báo thù."

"Còn có hắn bên người người kia nhất định là hắn đồng lõa, hai người một cái đều không thể buông tha, cùng nhau giết."

"Giết hắn quá tiện nghi hắn, đem hồn rút ra, trấn áp ở Thượng Quan gia từ đường."

"Đúng vậy, trấn áp hắn, làm hắn vĩnh thế không được siêu sinh."

"……"

Tiêu Lăng Hàn ở nghe được có người mắng Thượng Quan Huyền Ý súc sinh thời điểm, thật muốn đem nơi này tất cả mọi người bóp nát. Bất quá hắn rốt cuộc là nhịn xuống, hắn đáp ứng quá Thượng Quan Huyền Ý, những người này từ Thượng Quan Huyền Ý chính mình tự mình ra tay xử lý.

Chờ một đám người cùng trào dâng lung tung rối loạn nói một đống lớn sau, Thượng Quan Cảnh Lâm mới nâng lên một bàn tay, ý bảo mọi người đều an tĩnh.

Khắc khẩu thanh chậm rãi đình chỉ sau, Thượng Quan Cảnh Lâm mới vô cùng đau đớn mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, hỏi: "Tiểu bát, ngươi vì sao làm như vậy? Đại thái thượng trưởng lão luôn luôn đối với ngươi không tệ, ngươi có phải hay không có cái gì khổ trung?"

"Tộc trưởng, ngươi cũng đừng giúp hắn giải vây, hắn chính là một cái bạch nhãn lang."

"Quả nhiên con hoang chính là con hoang, Thượng Quan gia lại đối hắn như thế nào hảo đều dưỡng không thân."

"……"

Thượng Quan Cảnh Lâm thanh âm to lớn vang dội, truyền vào ở đây người trong tai: "Hảo, mọi người đều bớt tranh cãi, chúng ta trước hết nghe nghe tiểu bát nói như thế nào?"

Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh nói: "Thượng Quan Cảnh Lâm, ngươi không cần ở chúng ta trước mặt diễn kịch, ngươi luôn luôn lấy đại thái thượng trưởng lão như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, ngươi sẽ không biết ta vì cái gì muốn giết hắn?"

Thấy Thượng Quan Cảnh Lâm muốn nói chuyện phản bác, Thượng Quan Huyền Ý nâng nâng tay, "Ngươi cũng không cần phải gấp gáp cãi lại, ta nếu ra tay giết Thượng Quan Cảnh Đức, thuyết minh ta đã biết được toàn bộ chân tướng. Ngươi hẳn là còn nhớ rõ ngươi cái này tộc trưởng chi vị là như thế nào tới đi?"

Nói nơi này Thượng Quan Huyền Ý ngừng lại, ý vị thâm trường mà nhìn Thượng Quan Cảnh Lâm liếc mắt một cái.

Thượng Quan Cảnh Lâm bị Thượng Quan Huyền Ý như vậy nhìn, chỉ cảm thấy đáy lòng sở hữu bí mật đều bị hắn đã biết.

Một đám người nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói, sôi nổi đều đem tò mò ánh mắt đầu hướng Thượng Quan Cảnh Lâm.

"Đừng nghe hắn nói hươu nói vượn, hắn rõ ràng chính là ở kéo dài thời gian, sấn hiện tại chạy nhanh giết hắn."

"Đúng vậy, giết hắn, bất quá là cái trẻ con."

"Nhất định phải giết cái này tiểu súc sinh, hắn đem Nhụy Nhi đan điền phế đi." Lúc này, lại có một cái to lớn vang dội thanh âm từ nơi xa truyền đến.

Người tới đúng là Thượng Quan Huyền Nhụy phụ thân Thượng Quan Minh Duệ, giờ phút này hắn đầy mặt vẻ mặt phẫn nộ, đỏ ngầu một đôi mắt, oán hận mà trừng mắt Thượng Quan Huyền Ý hai người.

"Tiểu cửu nàng làm sao vậy?"

"Nhụy Nhi đan điền bị cái này tiểu súc sinh phế đi."

Còn lại người nghe vậy, sôi nổi dùng khiển trách ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Huyền Nhụy trước tiên ở chính là bọn họ Thượng Quan gia tộc bảo, bởi vì có Thượng Quan Huyền Nhụy tầng này quan hệ, mấy năm nay mới có thể Thượng Quan gia tộc từ cuối cùng vị trí, ẩn ẩn có muốn trở thành tám đại gia tộc đứng đầu xu thế.

Chủ yếu vẫn là bởi vì Ngô Thiên Từ thường xuyên tới Địa Thâm đại lục, Địa Thâm đại lục người không sai biệt lắm đều biết Thượng Quan gia có như vậy một cái chỗ dựa.

Tuy rằng Âu Dương gia có Âu Dương Tu Kỳ cái này chỗ dựa, bất quá Âu Dương Tu Kỳ đã thật lâu không có trở về quá. Lại nói hiện tại hắn còn ở đây không Thiên Lăng đại lục đều là cái dấu chấm hỏi, vạn nhất hắn đã đi khác tiểu thế giới đâu? Địa Thâm đại lục mọi người trong lòng chính là nghĩ như vậy, lại xem nhân gia Ngô Thiên Từ ba ngày hai đầu liền tới Địa Thâm đại lục.

Cho nên lúc này mọi người ở biết được Thượng Quan Huyền Nhụy đan điền bị phế, mới có thể dùng như vậy ánh mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

"Thượng Quan Huyền Ý, nữ nhi của ta đến tột cùng cùng ngươi có gì thù hận? Ngươi vì sao phải như vậy đối nàng, nàng chỉ là một cái nhu nhược nữ tu, không nghĩ tới ngươi cư nhiên như thế ngoan độc, hủy người đan điền loại sự tình này ngươi đều làm được. Hôm nay ta muốn giết ngươi, thay ta nữ nhi báo thù. Chúng ta Thượng Quan gia tuyệt không có thể lưu lại ngươi loại này như thế ác độc người, ai biết tiếp theo cái tao ương lại là ai."

Thượng Quan Minh Duệ phẫn nộ mà rít gào xong, trong tay cầm kiếm đi không có bay thẳng đến Thượng Quan Huyền Ý động thủ, mà là cổ động những người khác đồng loạt ra tay.

Bị Thượng Quan Minh Duệ như vậy vùng động, lập tức liền có mấy người nhảy ra, phải đối Thượng Quan Huyền Ý hai người ra tay.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến đủ mọi màu sắc công kích, cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng vung tay lên, những cái đó công kích toàn bộ đủ số phản hồi, theo sau hắn thả ra uy áp.

Vây quanh bọn họ mọi người sôi nổi không chịu nổi ngữ: Mộc khẩu hi: Mộc. Hắn uy áp, một cái tiếp theo một cái mà quỳ xuống.

Mà vừa rồi công kích Thượng Quan Huyền Ý kia mấy người sôi nổi bay ngược đi ra ngoài, một đám sắc mặt trắng bệch, miệng phun máu tươi, thật mạnh ngã trên mặt đất, đã toàn bộ thành phế nhân.

Mọi người sôi nổi bị Thượng Quan Huyền Ý ra tay cấp khiếp sợ tới rồi, ai cũng không dự đoán được, Thượng Quan Huyền Ý tu vi thế nhưng đã vượt qua bọn họ mọi người.

Nhưng như cũ có người cậy già lên mặt, xem không nhẹ tình thế.

“Thượng Quan Huyền Ý, chúng ta là trưởng bối của ngươi, ngươi cư nhiên như vậy đối chúng ta? Còn làm chúng ta cho ngươi quỳ xuống, ngươi cái này vong bản trục mạt súc sinh, còn không nhanh lên dừng tay.”

“Chính là, ta chính là ngươi tam gia gia, Thượng Quan Huyền Ý ngươi còn không nhanh lên thu hồi uy áp, cấp lão phu nhận lỗi.” Tam thái thượng trưởng lão cũng phụ họa nói.

“……”

Thượng Quan Huyền Ý thấy những người này thấy không rõ tình thế, lo chính mình nói, một phen cao đàm khoát luận, nhịn không được cười lên tiếng: “Ha ha ha…….”

Cũng không biết những người này nơi nào thể diện, dám tự xưng chính mình trưởng bối. Trước kia ở Thượng Quan thời điểm, có ai đem hắn trở thành quá vãn bối?

Đúng lúc này, một cái đầu bạc lão giả đạp không mà đến, ở Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người trước mặt rơi xuống, đứng yên sau, hắn trên dưới đánh giá Thượng Quan Huyền Ý một phen, không được gật đầu, một bộ thực vừa lòng bộ dáng.

Theo sau, hắn chính chính sắc mặt, khuôn mặt nghiêm túc mà nói: “Ngươi kêu Thượng Quan Huyền Ý đúng không? Ta là ngươi lão tổ tông, ngươi trực tiếp gọi ta kêu tổ tông là được. Huyền Ý, hiện giờ ngươi tu vi như vậy cao, về sau liền lưu tại Thượng Quan gia. Ngươi nếu là Thượng Quan gia một phần tử, cũng nên vì Thượng Quan gia ra một phần lực. Có ngươi ở, tin tưởng Thượng Quan gia có thể nâng cao một bước.”

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn ở lão giả còn không có tới gần, cũng đã phát hiện hắn.

Hắn hẳn là chính là Thượng Quan gia vị kia Đại Thừa kỳ lão tổ, chỉ là làm hai người cũng chưa nghĩ đến chính là hắn cư nhiên có thể nói ra như vậy không biết xấu hổ nói.

Thượng Quan Huyền Ý ở lão giả nói xong này phiên sau, thật sự không nhịn xuống, “Phụt” một tiếng liền bật cười.

Đầu bạc lão giả không vui mà nhíu mày nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, cảm thấy trước mặt tiểu bối thật sự vô lý, về sau phải hảo hảo quản giáo mới được.

Những người khác ở nghe được Thượng Quan lão tổ nói sau, sôi nổi sắc mặt đại biến, bọn họ đã đắc tội Thượng Quan Huyền Ý, nếu là lại làm hắn trở lại Thượng Quan gia, kia về sau còn có bọn họ ngày lành quá sao?

Lập tức liền có người nhịn không được hướng Thượng Quan lão tổ góp lời.

"Lão tổ tông hắn giết đại thái thượng trưởng lão, nhất định không thể buông tha hắn, chúng ta Thượng Quan gia có Huyền Thừa Tông làm chỗ dựa, không cần Thượng Quan Huyền Ý cái này tiểu súc sinh."

"Đúng vậy, lão tổ tông. Chúng ta thực lực thấp kém, thỉnh lão tổ tông ra tay, rửa sạch gia tộc bại hoại."

"Thỉnh lão tổ tông ra tay hiểu biết người này."

"Lão tổ tông có điều không biết, Thượng Quan Huyền Ý từ nhỏ liền không ở Thượng Quan gia trưởng đại, trong lòng căn bản không có chúng ta Thượng Quan gia."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 478

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 478 khi sư diệt tổ

“Không sai, bằng không hắn cũng sẽ không giết đại thái thượng trưởng lão.”

“Hắn hơn một trăm năm trước hồi Thượng Quan gia thời điểm, đại trưởng lão còn cho hắn che chở, không nghĩ tới…… Hiện giờ hắn thế nhưng lấy oán trả ơn.”

“Đúng vậy, tâm tư như vậy ác độc, không thể lưu trữ hắn.”

“……”

Thượng Quan lão tổ ở nghe được mọi người nói sau, cũng không có lập tức động thủ, mà là ở suy xét trong đó lợi và hại. Hắn thọ mệnh đem tẫn, qua không bao lâu liền không thể lại che chở gia tộc, nếu là làm những người khác biết được Thượng Quan gia không có Đại Thừa kỳ tu sĩ che chở, tin tưởng không cần bao lâu, Thượng Quan gia nhất định sẽ trở thành nhị đẳng gia tộc.

Tuy rằng hiện tại Huyền Thừa Tông có thể làm Thượng Quan gia chỗ dựa, nhưng chung quy nước xa không giải được cái khát ở gần.

Nhưng hôm nay hắn muốn lưu lại Thượng Quan Huyền Ý, giống như có điểm khó khăn, rốt cuộc nên làm như thế nào đâu?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền đứng ở một bên, nhìn mọi người lòng đầy căm phẫn bộ dáng, tựa hồ Thượng Quan Huyền Ý chính là một cái tội ác tày trời đại ma đầu.

Sôi nổi kể ra hắn hành vi phạm tội, muốn thảo phạt hắn, rồi lại không cái kia thực lực.

Một đám đều dùng hận thấu xương ánh mắt trừng mắt bọn họ hai cái, không biết người sợ là muốn cho rằng hai người cùng những người này có mối thù giết cha đoạt thê chi hận, cũng hoặc là đào bọn họ phần mộ tổ tiên.

Trên thực tế đại thái thượng trưởng lão vừa chết, ở đây mọi người thương tâm không hai cái. Đại đa số nhân tâm chỉ sợ càng có rất nhiều hưng phấn, rốt cuộc thiếu một cái thái thượng trưởng lão, hắn kia phân tài nguyên liền sẽ phân chia ra tới, làm lại phân phối.

Ở đây phàm là mắng Thượng Quan người đều đã bị Tiêu Lăng Hàn ghi tạc trong lòng, chuẩn bị đợi chút Thượng Quan Huyền Ý giải quyết xong còn có cá lọt lưới hắn liền ra tay, sở hữu thương tổn quá Thượng Quan Huyền Ý người hắn một cái đều sẽ không bỏ qua.

Trầm tư một lát, Thượng Quan lão tổ đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, ngươi hiện tại cấp mọi người nói lời xin lỗi, cầu được bọn họ tha thứ. Sau đó ngươi liền lưu tại Thượng Quan gia, về sau ngươi sẽ là Thượng Quan gia tân người thủ hộ."

Những người khác nghe được Thượng Quan lão tổ nói như vậy, sôi nổi ách thanh.

Người thủ hộ!

Đó là một cái gia tộc mạnh nhất chiến lực vinh quang xưng hô.

Hiện tại lão tổ cư nhiên muốn đem cái này vinh quang xưng hô cấp Thượng Quan Huyền Ý, kia lão tổ ý đồ đã thực rõ ràng. Nhưng bọn họ không nghĩ muốn Thượng Quan Huyền Ý người này bảo hộ, không nghĩ làm hắn người thủ hộ, nhưng lại yêu cầu thực lực của hắn.

Mọi người trong lòng rối rắm không thôi, một mặt muốn Thượng Quan Huyền Ý thực lực bảo hộ, một mặt lại chán ghét hắn người này.

Thượng Quan Huyền Ý ở nghe được Thượng Quan gia vị này lão tổ lo chính mình an bài, đã vô lực phun tào.

Thượng Quan lão tổ đang muốn lại nói điểm gì đó thời điểm, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở miệng: "Thượng Quan gia tựa hồ có khách tới."

Thượng Quan lão tổ nghe vậy, ngẩng đầu theo Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía phương hướng nhìn lại, lại là cái gì cũng chưa nhìn đến.

Thả ra thần thức cũng không có thấy bất luận cái gì người xa lạ, thần thức trong phạm vi toàn bộ đều là Thượng Quan gia con cháu, nơi nào có khách tới?

Thượng Quan lão tổ không cấm hoài nghi Tiêu Lăng Hàn ở giả thần giả quỷ.

"Ai?" Thượng Quan Huyền Ý lại là tò mò hỏi, rốt cuộc có thể làm Tiêu Lăng Hàn nói ra, kia người tới nhất định không đơn giản.

"Không quen biết! Người tới tu vi không tầm thường, cư nhiên có hai cái Đại Thừa kỳ."

Nguyên lai là có Đại Thừa kỳ tu sĩ tiến đến, khó trách Tiêu Lăng Hàn sẽ kinh ngạc, rốt cuộc theo hắn hiểu biết đến tình huống, Thượng Quan gia cũng có cái gì giao hảo cao thủ.

Xem ra bọn họ đi Thiên Lăng đại lục trong khoảng thời gian này, Thượng Quan gia đã xảy ra không ít chuyện.

Thượng Quan Huyền Ý nhàn nhạt "Nga" một tiếng, cũng không để ở trong lòng.

Liền ở một đám người các hoài tâm tư gian, đoàn người từ xa đến gần.

Thực mau mọi người liền thấy rõ người tới diện mạo, cầm đầu nam tử lớn lên tất nhiên là anh tuấn tiêu sái, hắn ăn mặc một thân màu xanh lơ pháp y, cả người nhìn qua chính là một cái ôn nhuận ngọc quân tử.

Người này đúng là Huyền Thừa Tông thiếu chủ Ngô Thiên Từ, Hóa Thần hậu kỳ tu vi.

Hắn phía sau đi theo hai vị Hợp Thể kỳ tu sĩ; hai người Luyện Hư kỳ tu sĩ; hai gã Đại Thừa kỳ tu sĩ. Trang bị đầy đủ hết, không hổ là thiếu tông chủ, ra cửa bên ngoài một đường đều có cao thủ hộ giá hộ tống.

Thượng Quan gia mọi người nhìn thấy người tới trên mặt đều lộ ra vui mừng.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc, chẳng lẽ người tới rất có địa vị?

"Này mấy người Thiên Lăng đại lục nhị đẳng tông môn Huyền Thừa Tông tu sĩ, tu vi thấp nhất người nọ là Huyền Thừa Tông thiếu tông chủ." Thượng Quan Huyền Ý phía trước đối Thượng Quan Cảnh Đức sưu hồn, nhưng thật ra biết người tới thân phận, lập tức liền cấp Tiêu Lăng Hàn giới thiệu.

Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện thanh âm cũng không có cố tình đè thấp, cho nên vừa đến Huyền Thừa Tông bảy người đem hắn nói nghe xong cái rõ ràng.

Ngô Thiên Từ nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý giới thiệu nói hắn tu vi là thấp nhất, sắc mặt không cấm trầm trầm, ngẩng đầu híp mắt đánh giá hai người.

Thượng Quan Minh Duệ thấy Ngô Thiên Từ rốt cuộc tới rồi, cảm thấy chính mình có chỗ dựa, như là tìm được người tâm phúc, lập tức liền cùng hắn cáo nổi lên trạng.

Bên này, Tiêu Lăng Hàn nâng lên cằm chỉ chỉ Thượng Quan lão tổ, hỏi Thượng Quan Huyền Ý: "Muốn giết hắn sao?"

"Ta xem hắn đã không mấy năm hảo sống, giết hay không đều không sao cả."

"Hành, chính ngươi nhìn làm."

Thượng Quan gia lão tổ tự nhiên là nghe thấy được Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đối thoại, thấy hai người cư nhiên làm trò hắn bản nhân mặt liền nói muốn giết hắn. Cũng không biết hai cái tiểu bối nơi đó tới tự tin, còn tuổi nhỏ liền khẩu xuất cuồng ngôn. Hắn đường đường Đại Thừa kỳ tu sĩ, há là hai cái 300 tuổi không đến tiểu oa nhi muốn giết là có thể giết.

Còn lại trung mọi người tự nhiên cũng nghe đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đối thoại, có nhân tâm trung lại là âm thầm mừng thầm. Này hai cái không biết trời cao đất dày tiểu tử thúi, làm trò lão tổ mặt nói muốn giết hắn. Lão tổ nhất định sẽ không lại làm Thượng Quan Huyền Ý lưu tại Thượng Quan gia, nói không chừng còn sẽ ra tay đối phó hắn.

Những người này trong lòng chính cao hứng, hoàn toàn không nghĩ tới bọn họ lão tổ tông có phải hay không Thượng Quan Huyền Ý hai người đối thủ. Ở bọn

họ trong lòng nhà mình lão tổ tự nhiên là cường giả, mà Thượng Quan Huyền Ý hai người trên người nhất định là mang theo cái gì pháp bảo, mới có thể làm cho bọn họ tất cả mọi người không hề chống cự chi lực mà quỳ trên mặt đất.

Hai người chỉ ở Huyền Thừa Tông mấy người vừa đến tới thời điểm, quét bọn họ liếc mắt một cái, sau lại liền không lại phản ứng.

Thượng Quan Huyền Ý nhưng thật ra muốn nhìn, hắn hiện tại ra tay, Huyền Thừa Tông người có thể hay không nhúng tay. Phía trước Thượng Quan gia những người này không hề cố kỵ mắng hắn, không phải ỷ vào có Huyền Thừa Tông làm chỗ dựa sao?

Hắn cũng muốn dùng thực tế hành động tới nói cho mọi người, chỗ dựa cũng có không đáng tin cậy thời điểm.

Một đạo băng trùy từ Thượng Quan Huyền Ý trong tay bay ra.

Ngay sau đó liền nghe thấy hét thảm một tiếng, “A……!”

Chỉ thấy vừa rồi còn quỳ trên mặt đất người, hiện tại đã ngã vào một bên, giữa mày chỗ có một cái khối băng trùy xuyên qua dấu vết.

Chết người này là vừa mới kêu la lợi hại nhất trung một cái.

Ai cũng không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý sẽ đột nhiên ra tay, hắn này vừa ra tay hấp dẫn mọi người lực chú ý, cơ hồ ánh mắt mọi người đều nhìn về phía hắn.

“Buồn cười, ngươi cái tiểu súc sinh, lão tổ ta còn chưa có chết, ngươi dám ngay trước mặt ta liền dám tùy ý giết người.” Thượng Quan lão tổ vươn tay, chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý giận không thể át.

“Yên tâm, nếu là chết người không ngừng hắn một cái, phàm là năm đó tham dự tính kế ông nội của ta người đều phải chết.”

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt bộc phát ra nồng đậm sát khí, lạnh lùng mà nhìn về phía mọi người, tựa hồ là ở tìm tiếp theo cái xuống tay mục tiêu.

Nhìn đến mọi người bi phẫn đan xen biểu tình, hắn vui sướng mà cười cười.

Hiện tại xuất hiện ở Thượng Quan Cảnh Đức động phủ trước người, cơ hồ đều là Thượng Quan gia cao tầng, hơn nữa đều là cùng Thượng Quan Cảnh Đức quan hệ tương đối tốt người. Sở hữu tham dự tính kế chính mình gia gia người cơ hồ đều đến đông đủ, không tới người đều đã treo.

Vừa lúc tất cả mọi người ở, tỉnh hắn chờ hạ còn muốn một đám đi tìm.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tính toán ở đây người cơ hồ đều biết, bất quá biết, cũng không làm nên chuyện gì, chỉ có thể làm cho bọn họ trong lòng càng khủng hoảng.

Tiện đà hắn lại đối Thượng Quan lão tổ nói: “Thượng Quan lão tổ, ngươi còn có ra tay cứu giúp cơ hội, bất quá ngươi động tác đến nhanh lên.”

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý trong tay ngưng tụ băng trùy đã triều hạ một người bay đi.

Đây cũng là một vị Luyện Hư kỳ tu sĩ, tên là Thượng Quan Cảnh Bình.

Thượng Quan Huyền Ý đối người này không có gì ảnh hưởng, bất quá lại ở Thượng Quan Cảnh Đức trong trí nhớ thường xuyên nhìn thấy hắn, hắn thế Thượng Quan Cảnh Đức làm qua không hiếm thấy không được quang sự.

Nhìn đến cùng vừa rồi giống nhau băng trùy hướng chính mình bay tới, Thượng Quan Cảnh Bình sợ tới mức lá gan muốn nứt ra, bởi vì hắn phát hiện chính mình cư nhiên không động đậy, cái này làm cho hắn như thế nào tránh đi?

Cảm giác tử vong hơi thở đang ở tới gần chính mình, Thượng Quan Cảnh Bình sợ tới mức liên tục kêu cứu: "Không, không, không cần, cứu ta, cứu cứu ta!"

Thượng Quan lão tổ vẫn luôn ở chú ý Thượng Quan Huyền Ý động tác, thấy hắn lại lần nữa ngưng tụ linh khí, biết hắn đây là lại muốn ra tay. Thượng Quan lão tổ lập tức ngưng tụ linh khí muốn nhắm ngay Thượng Quan Huyền Ý khởi xướng công kích, kết quả hắn khiếp sợ phát hiện hắn mới vừa ngưng tụ khởi linh khí, thế nhưng vô duyên vô cớ mà tiêu tán.

Nhưng là ở mọi người trong mắt, chính là lão tổ vừa mới rõ ràng có thể ngăn cản, lại đột nhiên rút về công kích.

Đứng ở một bên Ngô Thiên Từ đối bên cạnh hắn một người Đại Thừa kỳ tu sĩ đưa mắt ra hiệu, tên kia Đại Thừa kỳ tu sĩ ngầm hiểu, lập tức gắn kết linh khí một đạo ngọn lửa công kích hướng tới Thượng Quan Huyền Ý phát ra băng trùy mà đi.

Thực mau mọi người liền nhìn thấy một đạo thanh lãnh màu lam cùng một đoàn hoa mỹ màu đỏ đánh vào cùng nhau, phát ra "Tư tư tư" thanh âm, chạm vào nhau địa phương xuất hiện một mảnh sương trắng.

Liền ở Thượng Quan Cảnh Bình cho rằng chính mình được cứu trợ khi, băng trùy lại từ sương trắng trung hiện thân, ngay sau đó thẳng chỉ hắn giữa mày.

Thượng Quan Cảnh Bình chết!

Không đến một phút lại chết một người, giờ phút này mọi người trong lòng sợ hãi không thôi.

Ngay cả Huyền Thừa Tông Đại Thừa kỳ tu sĩ ra tay, cũng chưa có thể cứu Thượng Quan Cảnh Bình, kia không phải thuyết minh, Thượng Quan Huyền Ý thực lực đã siêu việt vị kia Đại Thừa kỳ tu sĩ.

Tuy rằng trong lòng xác định này hơn phân nửa chính là sự thật, bất quá mọi người đều không muốn tin tưởng đây là sự thật. Ở bọn họ nội chỗ sâu trong cho rằng Thượng Quan Huyền Ý cho dù có điểm thiên phú, cũng không có khả năng chỉ tu luyện ngắn ngủn hơn 200 năm, tu vi liền đến bọn họ vô pháp với tới nông nỗi.

Mọi người không muốn tin tưởng, cũng không nghĩ đi tin tưởng.

Giờ phút này tử vong bóng ma bao phủ ở mọi người đỉnh đầu, đặc biệt là những cái đó năm đó tham dự tính kế Thượng Quan Cảnh Phong người.

Mà tên kia ra tay Đại Thừa kỳ tu sĩ, cũng là khiếp sợ không thôi, hắn vừa rồi rõ ràng đã vận dụng toàn lực, nghĩ chính mình toàn lực một kích, không chỉ có muốn cản hạ đối phương công kích, còn muốn đánh trả đối phương. Nào biết hắn toàn lực một kích đừng nói phản công đánh đối phương, liền ngăn trở cũng chưa làm được.

Tên này Đại Thừa kỳ tu sĩ tiểu tâm tư, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tất nhiên là nhìn rõ ràng.

"Huyền Ý, giết ngươi muốn giết người, những người khác giao cho ta."

"Hảo."

"Không có khả năng, Thượng Quan Huyền Ý ngươi rốt cuộc là cái gì tu vi?" Thượng Quan lão tổ không dám tin tưởng mà nhìn ngã trên mặt đất Thượng Quan Cảnh Bình, Thượng Quan gia thế nhưng ra cái như thế ưu tú con cháu! Nhưng người này tâm lại không ở Thượng Quan gia, không ở Thượng Quan gia còn chưa tính, cư nhiên còn nghĩ sát Thượng Quan gia người. Không đúng, là đã ở sát Thượng Quan gia người.

Thượng Quan Huyền Ý bĩu môi nói: "Vì sao ta muốn nói cho ngươi?"

Thượng Quan lão tổ theo bản năng nói tiếp: "Bởi vì ta là ngươi lão tổ."

Thượng Quan Huyền Ý không khách khí mà nói: "Ta tưởng khi sư diệt tổ!"

Thượng Quan lão tổ chán nản: "Ngươi……"

Không đợi Thượng Quan lão tổ nói xong, Thượng Quan Huyền Ý cười ngâm ngâm nói: "Ta thực hảo!"

"Đúng rồi, ngươi còn muốn ra tay ngăn trở ta giết người sao? Bất quá ngươi chút thực lực ấy sợ không có tâm vô lực." Thượng Quan Huyền Ý trên dưới nhìn quét Thượng Quan lão tổ một phen, rất là ghét bỏ mà nói.

Thượng Quan lão tổ hàng năm bế quan, chỉ cần gia tộc không có phát sinh diệt tộc đại sự, giống nhau hắn đều sẽ không xuất quan.

Lần này có thể trùng hợp xuất hiện, là bởi vì hắn cảm thấy chính mình đại nạn buông xuống, cố ý ra tới xem Thượng Quan gia có hay không thích hợp bồi dưỡng đệ tử.

Đương nhiên hắn ánh mắt đầu tiên liền nhìn trúng Thượng Quan Huyền Ý, đáng tiếc Thượng Quan Huyền Ý chẳng những sẽ không bảo hộ Thượng Quan gia, chiếu trước mắt tình huống tới xem, còn có khả năng diệt Thượng Quan gia.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 479

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 479 anh hùng vô danh

Thượng Quan lão tổ đầy mặt bi thiết, hắn đương nhiên tưởng ngăn cản Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục giết người, nhưng hắn là đúng như Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, hữu tâm vô lực. Như thế đại nghịch bất đạo con cháu, khi sư diệt tổ nói như vậy, đều nói cùng ăn cơm uống nước giống nhau nhẹ nhàng. Có thể thấy được hắn trong lòng căn bản không có Thượng Quan gia, đối Thượng Quan gia chỉ có lòng tràn đầy thù hận.

Thượng Quan Huyền Ý cũng sẽ không bởi vì Thượng Quan lão tổ thương tâm khổ sở liền thay đổi ước nguyện ban đầu, hắn chỉ là nhàn nhạt nhìn Thượng Quan lão tổ liếc mắt một cái, vung tay lên, vô số căn băng trùy mang theo lạnh băng đến xương hàn mang, bay về phía vây quanh bọn họ Thượng Quan gia mọi người.

Một đám mang theo thù hận ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý, không cam lòng mà ngã xuống trên mặt đất.

Những cái đó không có tham dự tính kế Thượng Quan Cảnh Phong, cũng không giúp đỡ quá người của hắn, Thượng Quan Huyền Ý nhưng thật ra không có quản.

Bất quá vừa rồi mắng quá hắn tiểu súc sinh người, đều bị hắn phế đi đan điền.

Tiêu Lăng Hàn bên này trực tiếp phế đi vừa rồi ra tay tên kia Đại Thừa kỳ tu sĩ một tay, cảnh cáo nói: “Lần sau nếu là lại ra tay, muốn liền không chỉ là ngươi một cái cánh tay.”

Ngô Thiên Từ nhìn đến chính mình người bị phế đi một tay, hai mắt đỏ đậm, song quyền nắm chặt, lại chỉ có thể buông xuống đầu, không dám làm đối phương nhìn đến hắn hiện giờ bộ dáng, miễn cho đưa tới họa sát thân.

Những cái đó khi dễ quá Thượng Quan Huyền Ý người, không phải bị phế chính là bị giết.

Đây là Tu chân giới, không có gì công không công bằng.

Cường giả thế giới, ai nắm tay đại, ai nói tính.

Hai người theo sau đi Thượng Quan gia từ đường, đem Thượng Quan Cảnh Phong cùng Thượng Quan Huyền Ý mệnh bài đều thu lên, lưu tại Thượng Quan gia cũng vô dụng.

Mới vừa đi ra từ đường, ngoài ý muốn đụng tới tới rồi một cái người quen Thượng Quan Huyền Sương, đây là ở Thượng Quan gia duy nhất đối Thượng Quan Huyền Ý ôm có thiện ý năm thái thượng trưởng lão một mạch.

Vốn dĩ năm thái thượng trưởng lão này một mạch tính toán rời đi, chuẩn bị đi Thiên Lăng đại lục, bất quá lại bị Thượng Quan Huyền Ý khuyên lại.

Hiện giờ Thiên Lăng đại lục đúng là rung chuyển khoảnh khắc, năm đại tông môn chi gian đại chiến chạm vào là nổ ngay, bọn họ hiện tại vội vàng đi Thiên Lăng đại lục không phải đi tìm chết sao?

Rời đi Thượng Quan gia sau, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn lại đi đem kiếp trước tham dự đuổi giết Thượng Quan Huyền Ý những cái đó chủ mưu nhất nhất tìm ra, những người đó cơ bản đều là nhân phẩm có vấn đề, không nói tội ác tày trời, nhưng giết bọn họ cũng coi như thay trời hành đạo.

Không bao lâu, rất nhiều người liền phát hiện Địa Thâm đại lục gần nhất chết không ít trung thượng tầng cao thủ.

Bất quá những người này tuy rằng đã chết, nhưng không có bao nhiêu người thế bọn họ thương tâm, ngược lại có không ít người vỗ tay tỏ ý vui mừng, sôi nổi kêu giết hảo.

Tuy rằng có chút bị giết người có bối cảnh, nhưng là có người nhàn rỗi nhàm chán, làm một cái thống kê, phát hiện chết người đều không phải cái gì người tốt. Cái này phát hiện một công bố, những cái đó có bối cảnh có uy tín danh dự người sôi nổi nói sửa miệng, nói bọn họ nhà mình trưởng lão, đệ tử là bên ngoài ra rèn luyện khi bị yêu thú sát.

Nghe đến mấy cái này tin tức Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đều có chút buồn cười.

Lúc này hai người đang ở một gian trà lâu, nghe trong trà lâu tu sĩ thảo luận cái kia âm thầm xuống tay người dụng ý.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ra tay giết người, cũng không có gióng trống khua chiêng, gặp qua bọn họ chỉ có những cái đó đã chết người. Này liền làm đến những cái đó làm không ít chuyện xấu người, gần nhất đều quá đến nhắc nhở điếu gan. Cho rằng âm thầm người thật sự liền như những người đó thảo luận giống nhau, chuyên môn trừng ác dương thiện, làm đến thật nhiều người môn cũng không dám ra.

“Lưu Đông ỷ vào có cái Hóa Thần cha, chuyện xấu làm tẫn, cũng không ai dám đem hắn như thế nào. Hiện tại Lưu trưởng lão đã chết, nghe nói Lưu gia đã đem Lưu Đông đuổi ra Lưu gia.”

“Lưu Đông đã chết, nghe nói là bị phía trước hắn đạp hư một cái nữ tu ca ca giết chết.”

“Hừ, chết hảo!”

"Nghe nói Ngô Thiên lão tổ cũng đã chết."

"Ngô Thiên đã chết nửa tháng, cái này chúng ta sớm biết rằng."

"Còn có một người cũng là đã chết, các ngươi tuyệt đối không thể tưởng được sẽ là ai?"

"Huynh đệ, ngươi cũng đừng úp úp mở mở, mau nói ra nghe một chút."

"Đúng vậy, đừng điếu chúng ta ăn uống."

"Đoan Mộc đại sư cùng hắn nữ nhi cũng đã chết."

"Ngươi nói Đoan Mộc đại sư không phải là Đoan Mộc Phong đi?"

"Chính là hắn. Các ngươi khả năng không biết Đoan Mộc Phong đừng nhìn là cái ngũ cấp luyện đan sư, trước mặt người khác nhân mô cẩu dạng, kỳ thật hắn có thể trở thành ngũ cấp đan sư vẫn là bởi vì cướp đoạt thân đệ đệ cơ duyên. Mà hắn đệ đệ luôn luôn kính trọng hắn, nơi nào sẽ đối hắn bố trí phòng vệ. Đáng thương hắn đệ đệ chẳng những bị đoạt đi rồi cơ duyên, thành một cái đan điền bị phế người, liền chính mình thê tử đều cùng Đoan Mộc Phong cái này ca ca có một chân."

"Thiệt hay giả?"

"Tự nhiên là thật, tuy rằng Đoan Mộc gia tộc người muốn giả tạo Đoan Mộc Phong là ở luyện đan thời điểm bị nổ chết, nhưng sự tình chân tướng đã sớm bị rất nhiều người đã biết. Hơn nữa hắn mỗi lần nhìn đến có tốt nhất linh thảo, đều không muốn hoa linh thạch mua, ngầm lại gọi người giết người đoạt bảo."

"Khó trách, phía trước có vài cái được đến quý trọng linh thảo người không thể hiểu được liền mất tích, nguyên lai là bị giết."

"Hắn nữ nhi Đoan Mộc Nghĩa San cùng hắn giống nhau, thích đồ vật người khác liền cấp liền giết người đoạt bảo, phàm là bị này hai cha con theo dõi người đều không có kết cục tốt."

"Không tưởng Đoan Mộc đại sư thế nhưng là cái dạng này người."

"Còn đại sư đâu, chó má đại sư, chết hảo!"

"Cũng không biết tiếp theo cái chết người sẽ là ai?"

"Khẳng định là những cái đó chuyện xấu làm tẫn người."

"Cũng không biết vị này anh hùng vô danh là ai?"

"Nếu có thể thấy hắn một mặt thì tốt rồi."

"……"

"Không thể tưởng được ta trong lúc vô ý thế nhưng trở thành những người này trong miệng anh hùng." Thượng Quan Huyền Ý tay chống cằm, mùi ngon mà nghe những người khác nói ngoa giảng thuật.

"Vậy ngươi muốn hay không đi theo ngươi fans thấy trước mặt."

"Thấy cái gì mặt a! Càng thần bí, ta đây ở bọn họ trong lòng hình tượng liền càng cao đại."

"……"

"Mục tiêu tới." Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía trà lâu cửa phương hướng nói.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu theo Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt nhìn lại, chỉ thấy một cái dung mạo tú lệ nữ tử ăn mặc một thân màu vàng váy áo, dáng người lay động mà đi vào trà lâu.

Nữ tử đi vào trà lâu sau, trực tiếp hướng lầu hai một cái phòng đi đến.

Nàng ở trải qua cửa thang lầu thời điểm, cố ý quay đầu lại nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý nơi phương hướng, sau đó mới tiếp tục đi hướng lầu hai.

"Tuy nói mục tiêu của ta là nàng, nhưng ta cũng có đối hắn lộ ra sát khí, nàng vì sao phải quay đầu lại xem ta?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói, tuy rằng vừa rồi hắn không có ngẩng đầu, nhưng hắn tu vi vốn là so nữ tử cao, tự nhiên đem nàng động tác thu hết đáy mắt.

Tiêu Lăng Hàn khẽ cười một tiếng, trêu chọc nói: "Nàng hẳn là coi trọng ngươi."

"Nàng nếu là coi trọng ta, ngươi không phải hẳn là thực tức giận sao?" Thượng Quan Huyền Ý mới không tin nữ nhân kia là thật sự coi trọng chính mình, tuy rằng hắn rất có mị lực, nhưng cùng Tiêu Lăng Hàn đi cùng một chỗ, đại đa số người trước chú ý tới nhất định là hắn.

"Ta vì cái gì muốn sinh khí?"

"Ngươi có tình địch xuất hiện, ngươi không tức giận?"

"Kia thuyết minh ta ánh mắt hảo."

"Không nên là ta ánh mắt hảo sao?"

"Chúng ta ánh mắt đều hảo."

Vui đùa sau, Tiêu Lăng Hàn thu hồi trêu đùa biểu tình, chính chính thần sắc nói: "Ta cảm thấy nàng hẳn là cảm ứng được ngươi trong thân thể huyết mạch không bình thường, tin tưởng liền tính chúng ta không đi sát nàng, nàng hẳn là cũng tới tìm chúng ta phiền toái."

"Chúng ta đây chờ nàng tới tìm phiền toái khi, lại sát nàng hảo."

"Ân."

Tức phụ nhi nếu thích chơi, kia chính mình liền bồi hắn.

Tiêu Lăng Hàn ở nữ tử xuất hiện thời điểm, liền ở trên người nàng để lại một mạt thần thức ấn ký.

Thượng Quan Huyền Ý nếu nói chờ nàng tự động đưa tới cửa, hai người liền không có tiếp tục đãi ở trà lâu tất yếu, lập tức hai người liền cùng nhau rời đi trà lâu.

Hai người ở trong thành đi dạo một vòng, liền ra khỏi thành.

Sau nửa canh giờ.

Hai người đột nhiên đáp xuống ở một cái khe núi, chỉ thấy khe núi trường một cây mở ra màu tím đóa hoa thụ, trên cây hoa tràn đầy nhàn nhạt hương khí.

Này cây tên là tím doanh thụ, là một gốc cây tứ cấp linh thực, khai tím doanh hoa có thể chế tác thành hoa trà. Ở phao linh trà thời điểm, thêm một hai đóa đi vào, có thể cho linh trà hương vị càng tiên đồng thời còn mang theo một cổ thanh hương vị.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị đi trích tím doanh hoa thời điểm, đột nhiên tím doanh thụ tự cháy lên, tím doanh trên cây mặt tím doanh hoa thực mau bị hỏa xà bao phủ.

Thấy như vậy một màn, Tiêu Lăng Hàn lập tức đối tím doanh thụ thi triển một cái thủy hệ pháp thuật, một cổ thanh tuyền tưới ở tím doanh trên cây, tím doanh thụ phát ra "Tư tư tư" tiếng vang.

Khói trắng tan hết, tím doanh thụ đã nửa chết nửa sống, tím doanh hoa cũng bị thiêu không có.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lưng tựa lưng, lập tức cảnh giác mà nhìn về phía bốn phía.

Tiêu Lăng Hàn quát lạnh một tiếng: "Là ai? Lăn ra đây."

Khi nói chuyện còn không quên nắm Thượng Quan Huyền Ý tay, ở hắn lòng bàn tay cào một chút.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này sắc tâm không thay đổi, bọn họ hiện tại ở diễn kịch đâu! Cũng không biết chú ý một chút, hơi không lưu ý phỏng chừng phải lộ tẩy, vậy không thú vị.

"Ha hả a……" Tiếng cười như chuông bạc, vang ở hai người trong tai, chỉ nghe thanh không thấy một thân.

"Thiếu giả thần giả quỷ, chúng ta nhưng không sợ ngươi." Thượng Quan Huyền Ý mang theo âm rung nói, rõ ràng có chút tự tin không đủ.

"Ha hả……"

Tiếng cười qua đi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến cách đó không xa một thân cây thượng, một con hoàng oanh điểu phe phẩy cánh

bay đến bọn họ cách đó không xa, sau đó biến thành một cái mỹ mạo nữ tử.

Mà tên này nữ tử đúng là bọn họ phía trước ở trà lâu nhìn thấy tên kia ăn mặc màu vàng váy áo nữ tử.

"Yêu tộc, ngươi, ngươi muốn làm gì?" Thượng Quan Huyền Ý có chút nói lắp hỏi, thân mình còn hướng Tiêu Lăng Hàn bên người nhích lại gần, rõ ràng là thực sợ hãi bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy tức phụ nhi phù hoa biểu diễn, banh mặt, đáy mắt chỗ sâu trong mang theo nhè nhẹ ý cười.

Đối diện nữ tử thấy Thượng Quan Huyền Ý nhát như chuột bộ dáng, trong mắt tràn đầy khinh thường, lại hỏi: "Ta ở trên người của ngươi cảm nhận được huyết mạch uy áp, ngươi là chủng tộc gì?"

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nói tiếp: "Ta không biết ngươi đang nói cái gì? Ta chính là Nhân tộc, còn có thể là cái gì?"

"Không có khả năng, tuy rằng uy áp như có như không, nhưng ta tuyệt đối sẽ không cảm giác sai." Nữ tử có vẻ có chút kích động, lập tức ra tiếng phản bác.

"Điên nữ nhân, chúng ta nhưng không có thời gian bồi ngươi." Thượng Quan Huyền Ý nói xong, lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Sư huynh chúng ta đi."

"Hừ! Muốn chạy, không dễ dàng như vậy."

Nữ tử bay thẳng đến hai người khởi xướng công kích, một tảng lớn biển lửa mang theo đốt cháy hết thảy cực nóng bao vây lấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người, tựa hồ là muốn đem hai người sống sờ sờ thiêu chết.

"Xú nữ nhân, cư nhiên tưởng đem chúng ta thiêu chết." Thượng Quan Huyền Ý bĩu môi nói, nữ nhân này chơi cái gì không tốt, cố tình chơi hỏa. Hắn cùng Tiêu Lăng Hàn không chỉ có là Hỏa linh căn, hơn nữa đều còn có dị hỏa bàng thân, như thế nào sợ như vậy một chút hoả tinh tử.

Mười phút sau.

Nữ tử cảm thấy biển lửa trung hai người hẳn là bị thiêu không sai biệt lắm, nếu là lại thiêu đi xuống, đợi lát nữa nàng muốn đồ vật nên thiêu không có.

Thu hồi hỏa, nữ tử liền nhìn đến nguyên bản hẳn là bị thiêu hơi thở thoi thóp hai người, thế nhưng lông tóc không tổn hao gì.

Nữ tử không dám tin tưởng mà chỉ vào hai người: "Ngươi, các ngươi……"

Thượng Quan Huyền Ý cười khanh khách nói: "Chúng ta thực hảo! Ai, ngươi hỏa độ ấm quá thấp, cho chúng ta ấm thân đều không đủ."

"Không, không, sao có thể? Các ngươi, các ngươi sao có thể chống cự được ta bản mạng hỏa?"

“Sự thật không phải bãi ở trước mắt sao?” Thượng Quan Huyền Ý buông tay, kẻ hèn một con ngũ cấp hoàng oanh điểu liền tưởng nề hà bọn họ.

Nữ tử không tin tà mà lại lần nữa đối hai người khởi xướng công kích, chỉ thấy nàng đôi tay vũ động, ngưng tụ ra hai chỉ ngọn lửa chim bay, chỉ hướng hai người, khẽ quát một tiếng: “Đi!”

Sau đó liền thấy ngọn lửa chim bay hướng tới hai người cấp tốc bay đi.

Chờ hai chỉ ngọn lửa chim bay đến trước mặt, Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng vung tay lên, ngọn lửa chim bay lập tức biến mất đến không còn một mảnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 480

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 480 gần trong gang tấc

Lúc này nữ tử mới ý thức được không đúng, nàng lập tức hóa thành một con hoàng oanh điểu liền muốn bay đi. Chỉ là nàng mới vừa bay không rất cao, "Bính" một tiếng, đụng vào thứ gì thượng.

Hoàng oanh điểu lập tức cảm giác chính mình mắt đầy sao xẹt, đau đầu không thôi, lắc lắc đầu, hơi chút hảo điểm, nàng mới ý thức được chính mình hôm nay sợ là muốn tài. Quay đầu thấy đến kia hai người chính lão thần khắp nơi mà nhìn chính mình, hoàng oanh điểu lại hóa thành nữ tử, rơi trên mặt đất.

"Các ngươi ở chỗ này bố trí trận pháp."

"Không có a, ngươi không phải vẫn luôn đi theo chúng ta sao? Chúng ta có hay không bố trí trận pháp, ngươi không phải nhất rõ ràng sao?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt vô tội mà nói.

"Không có khả năng, các ngươi như thế nào biết ta vẫn luôn đi theo các ngươi?" Nữ tử kinh nghi bất định mà nhìn hai người, chậm rãi về phía sau lui.

Này hai người biết chính mình đi theo, còn hướng hẻo lánh địa phương phi, thuyết minh hai người tu vi không thể so chính mình thấp. Kia vừa rồi bọn họ thấy tím doanh thụ kia vui sướng biểu tình cũng giả, chính mình vừa rồi thiêu tím doanh thụ bọn họ là hoàn toàn có thể ngăn cản, lại không có ra tay ngăn cản.

Từ lúc bắt đầu chính mình liền rơi vào hai người bố trí tốt bẫy rập trung, "Các ngươi rốt cuộc là ai?"

"Huyền Ý, chơi đủ rồi, liền thu thập."

"Nga!"

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay một hút, trực tiếp đem nữ tử hút đến trước mặt, tà khí mười phần mà cười nói: "Ngươi không phải thích dùng lửa đốt người sao? Ta hiện tại khiến cho ngươi nếm thử bị lửa đốt là như thế nào tư vị."

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền thả ra Minh Vương Âm Hỏa, nữ tử cảm giác được trí mạng nguy hiểm, nhưng nàng phát hiện chính mình chút nào không thể nhúc nhích, thực mau nữ tử toàn thân đều bị hỏa vây quanh, ngay sau đó nữ tử liền biến thành một con hoàng oanh điểu.

Nghe thịt nướng mùi hương, Thượng Quan Huyền Ý tiếc nuối nói: "Nếu là không thấy được nàng biến thành người sau bộ dáng, ta thật đúng là tưởng đem

nàng nướng ăn.”

“Thèm ăn?”

“Muốn ăn.”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý liếm môi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt ám ám, duỗi tay nhéo hắn cằm, nhắm ngay hắn môi liền ấn đi lên. Tùy theo cạy ra hắn hàm răng, tìm hắn lưỡi thơm, truy đuổi, trêu chọc.

Chỉ nghĩ cùng hắn triền miên lâm li, chẳng sợ tới rồi tận cùng của thời gian cũng không buông tay.

Thượng Quan Huyền Ý không biết chính mình như thế nào lại bị đánh lén, vừa rồi bọn họ không phải còn ở thảo luận ăn sao?

Bị Tiêu Lăng Hàn hôn, làm Thượng Quan Huyền Ý linh hồn đều có loại tê dại cảm, cả người đều như là phiêu ở đám mây. Thuần thục mà đáp lại, thân mình cũng đi theo nhũn ra, đôi tay leo lên Tiêu Lăng Hàn cổ, miễn cho chính mình đứng thẳng không xong.

Trong chốc lát sau, hai người mới không tha mà tách ra.

Nhìn tức phụ nhi khóe mắt phiếm hồng, trong mắt một mảnh xuân sắc, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt như lang, gắt gao nhìn chằm chằm hắn môi. Bởi vì hai người vừa rồi kích hôn, hắn môi đã từ đạm hồng biến thành ửng đỏ, tức phụ nhi hương vị vĩnh viễn đều là như vậy mỹ vị.

Nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn kia trần trụi ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý cảm chạy nhanh nói: “Lăng Hàn, ta muốn ăn thịt nướng.”

“Nhưng ta muốn ăn ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Bị Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt, Tiêu Lăng Hàn sung sướng mà cười cười, duỗi tay nhéo nhéo hắn gương mặt, mới nói tiếp: “Chúng ta đây hiện tại làm thịt nướng ăn, vẫn là……?”

Không đợi Tiêu Lăng Hàn đem câu nói kế tiếp nói ra, Thượng Quan Huyền Ý vội vàng nói: “Làm thịt nướng ăn.”

Vì thế hai người ở cách đó không xa tìm được một cái bình thản địa phương, bắt đầu nhóm lửa, nướng thịt nướng.

Chờ ăn đến không sai biệt lắm sau, Thượng Quan Huyền Ý mới đem kia chỉ hoàng oanh điểu không gian giới tử lấy ra tới.

Thần thức quét đến bên trong đồ vật, Thượng Quan Huyền Ý không cấm phát ra nhẹ “Di” một tiếng.

“Thứ gì, làm ngươi như vậy kinh ngạc?”

“Chính ngươi xem.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem không gian giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận giới tử, thần thức đảo qua, cư nhiên ở bên trong nhìn đến một cái quen thuộc đồ vật.

Tâm niệm vừa động, kia đồ vật liền xuất hiện ở trong tay hắn.

Đó là một mảnh màu xanh lục lá cây.

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý đem trước kia được đến mặt khác tam phiến lá cây cũng đem ra, bốn phiến lá cây giống nhau như đúc.

Liền ở hai người quan sát gian, bốn phiến lá cây bỗng nhiên phát ra oánh oánh lục quang, lục quang giao tương hô ứng.

Chậm rãi lá cây thăng lên giữa không trung, ở Thượng Quan Huyền Ý đỉnh đầu đảo quanh.

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Lăng Hàn mày nhăn chết khẩn, chỉ là còn không đợi hắn có bước tiếp theo động tác, Thượng Quan Huyền Ý đã bị bốn phiến lá cây phát ra lục quang bao vây.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay muốn đi dắt Thượng Quan Huyền Ý tay, lại bị lục quang ngăn cản bên ngoài.

Ngay sau đó, hắn liền thấy Thượng Quan Huyền Ý tại chỗ khoanh chân mà ngồi, đã nhập định.

Làm không rõ ràng lắm trạng huống, Tiêu Lăng Hàn đành phải đứng ở một bên chờ đợi lên.

Thiên Lăng đại lục.

Thiên Linh Tông linh khí nhất nồng đậm một đỉnh núi thượng, trong đó một gian tu luyện động phủ bên ngoài đang đứng rất nhiều người.

Những người này tu vi không phải Đại Thừa kỳ chính là Độ Kiếp kỳ, tuy rằng hắn ở động phủ bên ngoài chờ, nhưng bọn hắn lại không có một chút không kiên nhẫn. Thậm chí bọn họ trên mặt còn treo tươi cười, tựa hồ ở chờ mong cái gì.

Nhưng những người này chờ mãi chờ mãi, lại qua đi một tháng, động phủ nội như cũ không có động tĩnh, cái này làm cho mọi người trong lòng đều dâng lên một tia nghi hoặc.

Lập tức liền có người nhịn không được mở miệng nói: “Thời gian có phải hay không lâu lắm? Còn không phải là củng cố tu vi sao? Như thế nào đến bây giờ đều còn không có ra tới?”

“Ta cũng cảm thấy kỳ quái, theo lý thuyết đã sớm nên ra tới mới đúng.”

“Muốn hay không vào xem, không phải là ra chuyện gì đi?”

“Muốn vào đi, các ngươi đi vào, nhân gia đạo lữ còn ở bên trong, vạn nhất đi vào nhìn đến cái gì không nên nhìn đến…… Hình ảnh……!”

Vốn dĩ phía trước còn có người tính toán vào xem, kết quả bị vừa rồi người này như vậy vừa nói, tức khắc liền đánh mất đi vào ý niệm.

Vì thế mọi người lại ở động phủ bên ngoài chờ đợi lên.

Thực mau lại là một tháng qua đi, nhưng động phủ như cũ không có phản ứng.

“Không thể lại đợi, ta vào xem, các ngươi còn có người muốn vào đi sao?”

“Cùng nhau.”

Thương lượng hảo sau, tổng cộng có sáu người cùng nhau đi vào động phủ, bọn họ ở tiếp cận phòng tu luyện thời điểm, đi thực nhẹ, rất sợ quấy rầy đến bên trong đang ở tu luyện người.

Chỉ là, khi bọn hắn mở ra trận pháp, tiến vào phòng nhìn đến một màn, làm sáu người đều nhịn không được hít ngược một hơi khí lạnh.

Chỉ thấy phòng tu luyện trên giường nằm một cái thân thể làm rán người, người này trên người chỉ còn da bọc xương, đã nhìn không ra hắn vốn dĩ diện mạo, người này sớm đã đã không có hô hấp.

Bất quá nhìn người nọ trên người ăn mặc quần áo, tiến vào người nhưng thật ra đều nhận ra hắn.

Trong đó một người lập tức liền nghi hoặc ra tiếng: “Bạch Liên Kiệt như thế nào biến thành như vậy, lại còn có đã chết?”

Một người khác tiến lên xem xét Bạch Liên Kiệt thi thể, một bên xem một bên trả lời: “Người đã chết ít nhất có 40 thiên, một thân tu vi toàn đã không có.”

“Đại ý, xem ra chỗ tốt đều bị Tôn Khang cái kia tiểu nhân đến đi.”

“Khí vận chi tử đã chết, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

“Khí vận chi tử như thế nào sẽ chết đâu?”

“Hỏi trước hỏi Thiên Cơ Các, xem bọn họ nói như thế nào.”

“Chẳng lẽ liền mặc kệ Tôn Khang cái kia tiểu nhân sao? Hắn chính là chúng ta toàn lực tài bồi ra tới.”

“Hảo cương phải dùng ở lưỡi dao thượng. Hắn không phải cùng Âu Dương Tu Kỳ có thù oán sao? Tin tưởng qua không bao lâu, Lăng Kiếm Tông liền sẽ loạn đi lên.”

Bị người này một phân tích, mọi người sôi nổi gật đầu.

Thực mau Thiên Cơ Các người liền phát truyền âm hồi phục Thiên Linh Tông bên này người.

Được đến truyền âm người nọ, trực tiếp đem truyền âm nội dung phóng ra, cung mọi người quan khán.

"Khí vận chi tử có khác một thân, bất quá tính không ra người kia là ai, tinh bàn thượng sương mù thật mạnh, kêu thấy không rõ chân tướng."

Xem xong Thiên Cơ Các phát tới truyền âm, Thiên Linh Tông trong đó một người khó chịu nói: "Khí vận chi tử cư nhiên có khác một thân? Ta như thế nào cảm giác chúng ta bị trêu chọc?"

"Nói như vậy Thiên Cơ Các người, ngay từ đầu liền tìm sai khí vận chi tử."

"Quả nhiên khí vận chi tử không phải như vậy hảo tìm được."

"Hiện tại làm sao bây giờ? Khí vận chi tử tìm không thấy, phi thăng thông đạo phong ấn liền vô pháp phá vỡ, chẳng lẽ mọi người đều muốn đi mặt khác tiểu thế giới phi thăng sao?"

"Hoảng cái gì, nói không chừng chân chính khí vận chi tử sẽ cho chúng ta một cái đại đại kinh hỉ! Nếu hiện tại tìm không thấy, tạm thời không đi quản. Chúng ta vẫn là kế hoạch một chút nên như thế nào trở thành Thiên Lăng đại lục duy nhất đại tông môn."

"……"

Địa Thâm đại lục.

Tiêu Lăng Hàn này nhất đẳng, chính là ba năm.

Ba năm sau.

Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý đối diện, hai người thấy cách một tầng hơi mỏng màu xanh lục cái chắn.

Mỗi quá một đoạn thời gian, Tiêu Lăng Hàn liền sẽ trợn mắt nhìn xem Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn như cũ ở chính mình trước mặt, bất an tâm lại trở xuống chỗ cũ.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn chính khoanh chân nhắm mắt dưỡng thần, đột nhiên hắn phát hiện chung quanh linh khí dao động dị thường, lập tức mở mắt ra.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý như cũ khoanh chân nhắm mắt, mà trên người hắn hơi thở kế tiếp bò lên.

Từ Độ Kiếp trung kỳ, chậm rãi thăng đến Độ Kiếp hậu kỳ, lại từ Độ Kiếp hậu kỳ thăng đến độ kiếp đỉnh.

Mười lăm phút sau, hắn rốt cuộc mở bừng mắt.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, lập tức đứng dậy, đi ra phía trước, lại phát hiện kia lục quang như cũ tồn tại.

Phảng phất một tầng màu xanh lục pha lê, hơi mỏng cái chắn cách trở hai người.

Làm hai người xem tới được, lại sờ không tới.

Gần trong gang tấc, lại xa ở thiên nhai.

Tiêu Lăng Hàn tưởng khởi xướng pháp thuật công kích, lại sợ thương đến Thượng Quan Huyền Ý, cuối cùng chỉ có thể tay cầm thành quyền, nhắm ngay màu xanh lục cái chắn chính là một quyền.

Một quyền sau, Tiêu Lăng Hàn ngón tay khớp xương chỗ ẩn ẩn mang theo nhè nhẹ vết máu, nhưng cái chắn lại không hề phản ứng.

Cảm giác được cái chắn cứng rắn, hắn ngưng tụ khởi linh khí, một đạo lôi điện lóe màu tím hàn mang, bổ vào màu xanh lục cái chắn thượng, kết quả hắn phát ra lôi điện công kích trực tiếp bị cái chắn hấp thu rớt.

Như thế xem ra không thể dùng pháp thuật công kích.

Bỗng nhiên hắn cảm giác chính mình ngực chỗ ẩn ẩn ở làm đau, phảng phất có cái gì quan trọng đồ vật sắp mất đi.

Tiêu Lăng Hàn đồng tử co rụt lại, trong mắt tràn đầy nôn nóng, trong lòng không ngọn nguồn một trận khủng hoảng.

Lập tức hắn liền múa may nắm tay, một quyền tiếp theo một quyền đập ở cái chắn thượng.

Chẳng sợ trên tay máu tươi đầm đìa, hắn cũng chút nào không cảm giác được đau, trên tay động tác như cũ không ngừng.

"Huyền Ý, chờ ta, ta nhất định sẽ mở ra tầng này bích chướng. Chờ ta!"

Thượng Quan Huyền Ý cũng nghĩ ra đi, nhưng hắn phát hiện chính mình căn bản ra không được.

Trong mắt sắc thái dần dần bị Tiêu Lăng Hàn trên tay máu tươi sở thay thế được, tái kiến hắn nôn nóng thần sắc, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình tâm như là bị người hung hăng mà nắm chặt ở trong tay xoa bóp.

Nghẹn ngào thanh âm kêu: "Lăng Hàn, đừng gõ! Lăng Hàn, ngươi tay đều bị thương, đừng đánh……"

Này đến cái chắn không cấm cách trở hai người thân thể, liền thanh âm cũng cùng ngăn cách.

Hai người kêu gọi, đối phương đều nghe không thấy.

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt dần dần biến thành xích hồng sắc, trong tay ngưng tụ khởi linh khí, đối với màu xanh lục cái chắn phát ra một đạo ngọn lửa công kích.

Một con ngọn lửa phượng hoàng đập ở cái chắn thượng, cái chắn không những không có bị công hủy, ngược lại là hấp thu Thượng Quan Huyền Ý linh khí.

Nhìn thấy một màn này, Thượng Quan Huyền Ý đồng tử kịch liệt co rút lại, đôi mắt lại lần nữa khôi phục thành nâu thẫm.

Trong lòng bực mình không thôi, vừa rồi hắn rõ ràng không nghĩ phát ra công kích, nhưng loại nào không chịu khống chế cảm giác lại lần nữa xuất hiện, làm hắn không tự giác mà liền phát ra một đạo công kích.

Hiện tại hắn vạn phần hối hận lấy ra màu xanh lục, những cái đó lá xanh tuy rằng làm hắn tu vi thăng cấp tới rồi Độ Kiếp kỳ đỉnh, nhưng hắn hiện tại không có một chút thăng cấp sau vui sướng, ngược lại trong lòng là nói không nên lời phiền muộn.

Sớm biết rằng hắn liền không cần những cái đó lá xanh, cũng không biết lúc trước chính mình như thế nào liền ma xui quỷ khiến cảm thấy kia màu xanh lục thật là hợp chính mình tâm ý?

Hiện giờ hồi tưởng lên, hắn chỉ cảm thấy những cái đó lá xanh cho hắn một loại nói không nên lời chán ghét cảm.

Mà Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi phát ra linh khí nói công kích như là một cái chốt mở, đỉnh đầu hắn chậm rãi xuất hiện một cái hắc động xoáy nước. Từ mẫu tử đại viên điểm chậm rãi trở nên càng lúc càng lớn, chờ hắc động chừng 1 mét khoan mới đình chỉ khuếch tán.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng phát hiện Thượng Quan Huyền Ý đỉnh đầu hắc động, cái này hắc động cùng phá giới phù kích hoạt khi xuất hiện hắc động giống nhau.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 481

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 481 tách ra điềm báo

“Huyền Ý, Huyền Ý, Huyền Ý……!” Tiêu Lăng Hàn lớn tiếng kêu gọi, trong lòng có cái thanh âm nói cho hắn, nhất định không thể làm Thượng Quan Huyền Ý cứ như vậy rời đi.

Hắn kêu gọi, Thượng Quan Huyền Ý nghe không thấy, lại có thể từ khẩu hình thượng phân biệt ra tới.

Theo Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía chính mình đỉnh đầu, nhìn thấy chính mình đỉnh đầu cư nhiên xuất hiện một cái truyền tống xoáy nước.

Nhìn đến cái này hắc động xoáy nước xuất hiện, hắn cảm giác chính mình lập tức liền sẽ bị truyền tống đi.

Quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, vội la lên: “Lăng Hàn, Thiên Lăng đại lục. Lăng Hàn, đi Thiên Lăng đại lục…….”

Chỉ là hắn nói còn không có nói xong, ngay sau đó hắn trực tiếp bị hít vào trong hắc động.

“Không, không, Huyền Ý, Huyền Ý……!”

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Lăng Hàn khóe mắt muốn nứt ra, hắn đỏ ngầu hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm cái kia hắc động. Hắc động đem Thượng Quan Huyền Ý mang tiến vào sau, chậm rãi thu nhỏ lại, cho đến biến mất.

Cùng nhau biến mất còn có màu xanh lục lá cây cùng cái chắn.

Này phiến đại lục rốt cuộc cảm thụ không đến Thượng Quan Huyền Ý hơi thở, Tiêu Lăng Hàn lập tức lấy ra trước kia Thẩm Thanh Thu cho hắn phá giới phù, lập tức kích hoạt.

Không bao lâu, một cái hắc động xoáy nước xuất hiện ở hắn đỉnh đầu, hắn không chút do dự đi vào.

Hoàng Cực đại lục.

“Mua bánh nướng.”

“Mua bánh bao, lại đại lại hương bánh bao.”

“Các loại phù triện, đi ngang qua dạo ngang qua ngàn vạn không cần bỏ lỡ.”

“……”

Không gian một trận vặn vẹo, Tiêu Lăng Hàn trống rỗng xuất hiện ở trên đường cái, các loại ồn ào thanh truyền vào hắn trong tai.

Hắn xuất hiện phương thức tuy rằng quỷ dị, bất quá đại gia tựa hồ đều tập mãi thành thói quen, cũng không có quá mức chú ý.

Cảm ứng được hắn hiện tại sở đãi địa phương linh khí loãng, vốn tưởng rằng kia trương truyền tống phù sẽ đem hắn truyền tống đến Thiên Lăng đại lục đi, hiển nhiên nơi này không phải, nếu hắn không đoán sai nói, hắn hiện tại hẳn là ở Hoàng Cực đại lục.

Biết được sự thật này, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt trầm trầm, nhìn nhìn chính mình thân ở địa phương, hắn hiện tại ở vào ở trên đường cái.

Lập tức hắn quyết định trước tìm an tĩnh địa phương, họa đã phá giới phù.

Đi rồi không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến một cái quen thuộc tửu lầu: Vượng Phúc tửu lầu.

Lại quay đầu nhìn nhìn bốn phía cảnh vật, còn có cách đó không xa cửa thành, Tiêu Lăng Hàn có loại dường như đã có mấy đời cảm giác, hắn thế nhưng bị truyền tống tới rồi thịnh thiên thành.

“Đi, đi, nơi đó ăn mày.”

“Lăn, các ngươi mấy cái cho ta nhìn điểm, hắn nếu là còn dám tiến vào, liền cùng ta hảo hảo giáo huấn một chút hắn.”

“Yên tâm đi, lục thiếu gia, chúng ta tất nhiên sẽ không làm người này hỏng rồi ngài nhã hứng.”

Vượng Phúc tửu lầu cửa đang có một cái quần áo tả tơi khất cái, bị mấy cái Luyện Khí kỳ tu sĩ ngăn ở tửu lầu trước cửa.

Khất cái mục mang khát vọng mà xem tưởng tửu lầu, miệng giật giật theo bản năng mà nuốt nuốt nước miếng.

“Ca nhi mấy cái xem trọng, đừng làm cho gia hỏa này lưu đi vào.”

“Nhất định xem trọng.”

“Cũng không biết gia hỏa này mệnh như thế nào như vậy ngạnh, như thế nào đánh đều đánh không chết, thật sự kỳ quái.”

Người nọ nói mới vừa nói xong, liền thấy khất cái hướng tửu lầu hướng, lập tức người nọ liền hét lớn một tiếng: “Nhanh lên ngăn đón hắn.”

Kia vài tên Luyện Khí kỳ tu sĩ sôi nổi tiến lên ngăn ở khất cái trước người, đem hắn ra bên ngoài đẩy.

Khất cái bị mấy người đẩy một cái lảo đảo, mắt thấy hắn liền phải ngã quỵ trên mặt đất, đột nhiên bị một đạo linh khí bám trụ, hắn sau này đảo thân mình chậm rãi đứng vững.

“Hắc hắc…… Hắc hắc……” Khất cái phát hiện chính mình không có ngã trên mặt đất, đối với trước mặt mấy cái Luyện Khí kỳ tu sĩ, ngây ngô cười một trận.

“Phi, đen đủi!”

“Các huynh đệ, đi, trở về.”

Mấy cái Luyện Khí kỳ tu sĩ lại trạm biết tửu lầu trước cửa, gắt gao mà nhìn chằm chằm khất cái, hẳn là sợ hắn lại hướng tửu lầu bên trong sấm.

Vừa rồi khất cái sở dĩ không ngã quỵ trên mặt đất, tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn ra tay. Mà khất cái ngã xuống phương hướng vừa lúc là hắn sở đứng vị trí, rõ ràng hắn có thể tránh đi, lại không biết như thế nào liền theo bản năng ra tay.

Nhìn nhìn chính mình tay, Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, đem sở hữu tạp niệm đều diêu đi. Hiện tại quan trọng nhất chính là đi Thiên Lăng đại lục tìm được Thượng Quan Huyền Ý, cái khác sự về sau lại nói.

Xoay người chuẩn bị tiếp tục triều cửa thành đi đến, dư quang lược quá khất cái thời điểm, không khỏi dừng lại một chút.

Bất quá hắn cũng không có dừng lại, mà là tiếp tục triều cửa thành vị trí đi đến.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ sẽ ở khất cái trên người dừng lại một cái chớp mắt, là bởi vì hắn phát hiện khất cái trên người cư nhiên có phong ấn, hắn vốn là một cái Đại Thừa kỳ đỉnh tu sĩ.

Như vậy cao tu vi như thế nào sẽ bị phong ấn?

Còn có, nhìn dáng vẻ của hắn tựa hồ là cái ngốc tử?

Ngốc tử có thể tu luyện đến Đại Thừa kỳ đỉnh?

Nếu là cái Đại Thừa kỳ tu sĩ kia hắn nhất định không phải Hoàng Cực đại lục bản thổ người.

Chỉ là hắn vì sao sẽ xuất hiện ở Hoàng Cực đại lục?

Bất quá này đó đều cùng Tiêu Lăng Hàn không quan hệ, cho nên hắn không chút do dự xoay người rời đi.

Dẫn tới hắn bỏ lỡ một cái quan trọng người.

Tiêu Lăng Hàn ra khỏi thành, trực tiếp thuấn di đến một mảnh núi hoang thượng, thần thức quét đến chung quanh không có một cái vật còn sống, ngay sau đó hắn liền xuất hiện ở Long Ngọc không gian, sau đó bắt đầu vẽ bùa.

Bởi vì hắn trước kia không họa quá phá giới phù, hiện tại là lần đầu tiên họa, bất quá còn hảo hắn ở Lăng Kiếm Tông thời điểm xem qua không ít ngọc giản, phá giới phù họa pháp cũng không phải cái gì bí mật, bất quá sẽ họa người lại là số ít.

Tiêu Lăng Hàn cũng dùng ba ngày thời gian, mới họa ra đệ nhất trương phá giới phù, liên tục vẽ mười trương phá giới phù hắn mới dừng lại tới.

Vừa mới chuẩn bị rời đi không gian, liền thu được Mạc Vô Nhai mấy người truyền âm.

Đi vào mấy người tu luyện địa phương, quét mấy người liếc mắt một cái, phát hiện bốn người hiện tại tu vi đã tới rồi Độ Kiếp kỳ đỉnh.

Cũng là, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở bên ngoài đãi không sai biệt lắm bốn năm, ở không gian trung chính là 400 năm.

"Tiêu đại ca, Lăng Hàn."

Bốn người nhìn thấy hắn, sôi nổi cùng hắn chào hỏi.

"Ân, các ngươi là nghĩ ra đi độ kiếp?"

"Đúng vậy."

"Ta hiện tại ở Hoàng Cực đại lục, các ngươi muốn hiện tại đi ra ngoài, vẫn là chờ ta đi Thiên Lăng đại lục mới đi ra ngoài?"

"Tiêu đại ca, phát sinh chuyện gì? Ngươi như thế nào tới Hoàng Cực đại lục?" Ân Thiên Duệ trong lòng tò mò, không cấm ra tiếng hỏi.

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt quét hắn liếc mắt một cái, cũng không có nói lời nói, mà là nhìn về phía Mạc Vô Nhai, rốt cuộc Hoàng Cực đại lục có cha mẹ hắn.

Mạc Vô Nhai lập tức nói: "Chúng ta hiện tại đi ra ngoài, ta tưởng ở Hoàng Cực đại lục nghỉ ngơi mấy ngày."

Sở Mục Thần cũng chạy nhanh nói: "Chúng ta cũng chuẩn bị ở Hoàng Cực đại lục đãi mấy ngày."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Ân Thiên Thịnh: "……"

Ân Thiên Duệ: "……"

Hai huynh đệ liếc nhau, bọn họ đây là bị hoàn toàn làm lơ.

Tiêu Lăng Hàn vung tay lên, năm người liền xuất hiện ở núi hoang thượng.

Cho bốn người mỗi người một trương phá giới phù, Tiêu Lăng Hàn không nói hai lời kích hoạt một trương phá giới phù liền rời đi Hoàng Cực đại lục.

Nhìn đến biến mất hắc động, Ân Thiên Duệ vỗ vỗ ngực, "Làm ta sợ muốn chết, nhất định là Huyền Ý gặp được chuyện gì."

Còn lại ba người liếc hắn một cái, hai cái như hình với bóng người không có ở bên nhau, không phải gặp được sự, còn có thể là cái gì?

Ngốc tử đều biết đến vấn đề, gia hỏa này còn hỏi!

Không thấy được Tiêu Lăng Hàn quanh thân khí áp thấp đến có thể đông chết người sao?

Đứng ở hắn hai mét có hơn, đều cảm giác trên người hắn hàn khí ngăn không được ra bên ngoài mạo.

Ân Thiên Duệ bị ba người dùng xem ngốc tử giống nhau ánh mắt nhìn, chỉ cảm thấy chính mình trong lòng nghẹn một hơi, này ba người hiện tại là thường xuyên hợp nhau tới khi dễ hắn. Hắn lập tức cúi đầu, lại ngẩng đầu khi, hốc mắt hồng hồng, nhìn qua lập tức liền phải khóc ra tới bộ dáng.

Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai ba người thấy hắn cái dạng này, sôi nổi cảm thấy đầu đại.

Mạc Vô Nhai chạy nhanh nói: “Đã lâu không có tới quá Hoàng Cực đại lục, chúng ta đi trước Huyễn Thiên Thành nhìn xem, các ngươi cảm thấy như thế nào?”

Sở Mục Thần: “Có thể.”

Ân Thiên Thịnh: “Ta cũng có thể.”

Hai người nói xong, ăn ý mà bay đi.

Tại chỗ liền dư lại Ân Thiên Duệ Mạc Vô Nhai.

Mạc Vô Nhai bất đắc dĩ, chính mình tức phụ nhi chính mình hống.

Huyền Thiên đại lục.

Một mảnh rậm rạp trong rừng cây, một trận bạch quang hiện lên, trống rỗng xuất hiện một người, người này đúng là Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng phi thường bực bội, hắn suy nghĩ chính mình có phải hay không đắc tội nào lộ thần tiên, vì cái gì vận khí như vậy bối?

Giờ phút này hắn cư nhiên ở Huyền Thiên đại lục.

Lần trước dùng kia trương phá giới phù hắn rõ ràng định vị chính là Thiên Lăng đại lục, lại xuất hiện ở Hoàng Cực đại lục. Lần này phá giới phù hắn vẫn là định vị chính là Thiên Lăng đại lục, lại xuất hiện ở Huyền Thiên đại lục.

Ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, trong mắt hiện lên một mạt tàn khốc, trong lòng ẩn ẩn có cái suy đoán, bất quá hiện tại hắn còn không dám khẳng định.

Lại lần nữa lấy ra một trương phá giới phù, mặt trên định vị tọa độ như cũ là Thiên Lăng đại lục, lần này Tiêu Lăng Hàn đem chính mình thần thức bám vào một tia phù triện thượng.

Kích hoạt phù triện trong nháy mắt, hắn lập tức liền cảm giác được có một khác cổ thần thức muốn thay đổi phù triện tọa độ.

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là không chút do dự ra tay, đang lúc hắn truy tung kia đạo thần thức nơi phát ra chỗ khi, kia đạo thần thức cư nhiên hư không tiêu thất.

“Có ý tứ!” Tiêu Lăng Hàn lạnh băng thanh âm, vang vọng ở yên tĩnh trong rừng cây.

Trong mắt xẹt qua một mạt suy nghĩ sâu xa, thay đổi truyền tống vị trí mục đích là muốn ngăn cản hắn đi Thiên Lăng đại lục.

Hiện giờ hắn tu vi toàn bộ Thiên Huyền Giới xem như tối cao, có thể ở hắn mí mắt phía dưới thay đổi phù triện định vị người, này Thiên Huyền Giới không có một người có thể làm đến. Trừ bỏ…….

Nghĩ đến đây, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa nhìn về phía không trung, trong mắt mang theo nhè nhẹ hàn quang.

Lúc này hắc động xoáy nước cũng xuất hiện, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa cất bước đi vào truyền tống xoáy nước trung.

Thiên Lăng đại lục.

Phi Dược Thành thành trung tâm có một cái quảng trường, lúc này trên quảng trường náo nhiệt phi phàm.

Quảng trường trung tâm dựng có mười cái lôi đài, lúc này mỗi cái trên lôi đài đều có người ở tỷ thí.

Trong đó một cái trên lôi đài có hai gã nam tu chính đánh không thể giao, ngươi một cái hỏa hệ pháp thuật, ta một cái băng hệ pháp thuật, ai cũng không làm gì được ai.

Đúng lúc vào lúc này, lôi đài trung ương sáng lên một trận bạch quang, bạch quang tan hết, mọi người liền nhìn thấy một cái diện mạo tuấn mỹ nam tử đứng thẳng ở trung ương.

“Người kia là ai?”

“Không biết?”

“Tỷ thí bắt đầu sau, không phải mở ra trận pháp sao? Hắn như thế nào sẽ xuất hiện ở trên lôi đài?”

“……”

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp xem nhẹ mọi người nghị luận thanh, lập tức thông qua khiết ước cảm ứng Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí, lại phát hiện bọn họ đạo lữ khiết ước bị thứ gì cấp cách trở, ánh mắt tiệm thâm, quanh thân độ ấm đột nhiên đều giảm xuống mấy độ.

Trên lôi đài tỷ thí hai người, ở Tiêu Lăng Hàn xuất hiện một cái chớp mắt, liền đình chỉ tỷ thí, sôi nổi cảnh giác mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, người này thế nhưng trống rỗng xuất hiện ở bọn họ đối chiến trên lôi đài, tuyệt không đơn giản. Mới hai tức thời gian, hai người liền cảm giác trên lôi đài độ ấm đều giảm xuống vài độ.

Tuy rằng đạo lữ khế ước bị che chắn, nhưng là Tiêu Lăng Hàn còn có mặt khác biện pháp.

Chỉ thấy hắn đem trên cổ vật trang sức gỡ xuống tới đặt ở lòng bàn tay, đối với nó đánh ra vài đạo pháp quyết. Chẳng được bao lâu, vật trang sức liền chỉ hướng một phương hướng. Tiêu Lăng Hàn không hề do dự, thu hồi vật trang sức, ngay sau đó liền biến mất ở tại chỗ.

Tại chỗ mọi người vẻ mặt mộng bức, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Đương nhiên, có kiến thức rộng khắp tu sĩ lại là minh bạch, đối phương hẳn là dùng phá giới phù bị lầm truyền tới nơi đây.

“Số 6 lôi đài tiếp tục tỷ thí.”

Thực mau số 6 lôi đài người chung quanh lại đem tâm tư đều đặt ở trên lôi đài.

Mà Tiêu Lăng Hàn ra phi duyệt thành, lập tức sử dụng thuấn di, triều Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí cấp tốc chạy đến.

Xa ở Thiên Lăng đại lục một cái khác phương hướng.

“Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……”

Đinh tai nhức óc tiếng sấm vang vọng tại đây phiến thiên địa, phạm vi vạn mét nội trừ bỏ lôi kiếp trung tâm đứng người lại không một cái vật còn sống.

Chẳng sợ cách rất xa đều có thể nghe được bên này lôi kiếp tiếng vang.

Lôi kiếp trung tâm người đúng là Thượng Quan Huyền Ý, hắn tại Địa Thâm đại lục bị trực tiếp truyền tống đến Thiên Lăng đại lộ, sau đó bị bắt bắt đầu độ kiếp.

Hắn cũng không nghĩ độ kiếp, khả thân thượng hơi thở căn bản thu không được, tới rồi Thiên Lăng đại lục không bao lâu, hắn đã bị lôi kiếp tỏa định, chỉ có thể đem hết toàn lực ứng đối lôi kiếp.

------------DFY-------------

------oOo------

Phần 482

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 482 bị bắt tách ra

Suốt bổ ba ngày ba đêm, phi thăng lôi kiếp mới kết thúc.

Lôi kiếp là vượt qua, nhưng Thiên Lăng đại lục phi thăng thông qua bị phong ấn, kia hắn nên làm cái gì bây giờ?

Thiên Đạo vì cái gì muốn cho hắn ở ngay lúc này độ kiếp?

Chẳng lẽ là muốn hắn đi phá vỡ phi thăng thông đạo?

Hắn một người là có thể phá vỡ phi thăng thông đạo?

Chính mình bị truyền tống đến Thiên Lăng đại lục, kia Tiêu Lăng Hàn đâu?

Đi thời điểm cho hắn nói tới Thiên Lăng đại lục tìm chính mình, cũng không biết hắn có nghe thấy không?

Đủ loại ý niệm ở Thượng Quan Huyền Ý trong đầu quanh quẩn.

Thay đổi thân sạch sẽ quần áo, linh vũ tí tách tí tách rớt xuống.

Đúng lúc này, Thượng Quan Huyền Ý liền nghe được một cái quen thuộc thanh.

"Huyền Ý, Huyền Ý……"

Quay đầu nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn từ xa đến gần, hắn ăn mặc một thân trắng tinh pháp y. Lúc này trắng tinh pháp y thượng đã che kín vết bẩn, nhưng hắn tựa hồ hoàn toàn không để bụng, hắn trong mắt chỉ có chính mình.

Tiêu Lăng Hàn tốc độ cực nhanh, thượng một khắc còn ở cây số ở ngoài, ngay sau đó liền đến Thượng Quan Huyền Ý phụ cận.

"Lăng Hàn!"

Hai người trên mặt vui sướng tươi cười còn không kịp nở rộ, đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa bị bốn phiến lá xanh bao phủ ở trong đó.

Thình lình xảy ra biến cố, làm không có chuẩn bị hai người, đồng thời đánh vào màu xanh lục cái chắn thượng, bị chấn lui về phía sau vài bước mới đứng vững thân hình.

Đánh sâu vào lực đạo quá lớn, hai người cái trán đều đổ máu, bất quá hai người cũng chưa để ý. Giờ phút này hai người trong mắt ảnh ngược lẫn nhau bộ dáng, trong lòng không ngọn nguồn bất an, nhìn về phía đối phương trong mắt tràn đầy kinh hoảng cùng sợ hãi.

"Huyền Ý, Huyền Ý……" Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa tiến lên, duỗi tay đấm đánh kia tầng cái chắn, nhất biến biến gọi Thượng Quan Huyền Ý tên.

"Lăng Hàn, Lăng Hàn……"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, trong mắt nước mắt không tự giác mà chảy xuống. Hắn muốn đi ra ngoài, chính là vô luận bọn họ như thế nào chụp đánh kia đạo màu xanh lục cái chắn đều không hề phản ứng.

Đúng lúc này, hắn bên tai vang lên một đạo lỗi thời thanh âm, "Ngươi phải nghĩ kỹ, hiện giờ liền ngươi một người có thể phá vỡ phi thăng thông đạo phong ấn, ngươi đạo lữ tu vi đã sớm đạt tới Độ Kiếp kỳ đỉnh. Hắn nếu là ở 300 tuổi phía trước không thể phi thăng Tiên giới, sẽ bị mạt sát, hồn phi phách tán cái loại này, không bao giờ khả năng may mắn mà đầu thai chuyển thế. Ngươi hẳn là biết hắn không phải Tu chân giới người, trừ bỏ Thiên Huyền Giới, các thế giới khác căn bản sẽ không làm hắn đi vào. Nếu là ngươi không muốn đi phá vỡ phong ấn, Thiên Huyền Giới cũng không miễn cưỡng ngươi, hiện tại liền có thể thả ngươi đi ra ngoài. Ngươi nếu tưởng hảo lại nói cho ta đáp án."

"Ngươi là Thiên Huyền Giới Thiên Đạo?"

"Đúng vậy."

"Vì sao là ta? Vì cái gì cố tình là ta?"

"Bởi vì ngươi là bị lựa chọn người."

"Vì cái gì muốn lựa chọn ta?"

"Đây là ngươi mệnh!"

"Hảo một cái ta mệnh! Có phải hay không ta phá khai rồi phi thăng thông đạo, từ đây ta liền phải biến mất?"

"…… Đây là ngươi sứ mệnh!"

"Cái gì chó má sứ mệnh, ta không cần đi làm cái này sứ mệnh, ta chỉ cần cùng Lăng Hàn ở bên nhau, ta chỉ nghĩ cùng hắn ở bên nhau, chẳng sợ chết ta cũng muốn cùng hắn chết cùng một chỗ."

"……"

"Ngươi không phải nói chỉ cần ta không muốn, ngươi liền sẽ phóng ta rời đi sao? Vậy ngươi hiện tại liền phóng ta đi ra ngoài, ta không muốn!"

"Phá vỡ phi thăng thông đạo, ngươi đạo lữ là có thể phi thăng Tiên giới, ngươi không muốn vì hắn hy sinh sao?"

"Cái gì chó má phi thăng, nếu là Lăng Hàn biết hắn phi thăng là dùng ta mệnh đổi lấy, hắn nhất định sẽ đau đớn muốn chết. Ta không cần hắn khổ sở, liền tính hắn chỉ có thể sống đến 300 tuổi, ta cũng muốn cùng hắn cùng nhau độ xong dư lại vài thập niên. Chúng ta đồng sinh đồng tử, ai cũng không thể chia rẽ chúng ta, ngươi mau phóng ta đi ra ngoài."

"Chẳng lẽ ngươi không thể vì đại nghĩa, vì thương sinh, tự nguyện hy sinh sao? Chỉ cần ngươi tự nguyện đi cởi bỏ phong ấn, Thiên Huyền Giới liền được cứu rồi."

"Dựa vào cái gì ta phải vì những cái đó không liên quan người hy sinh? Ta không muốn, ta không cần làm thánh mẫu! Ta chỉ cần Lăng Hàn, ngươi phóng ta đi ra ngoài, ta chỉ cần Lăng Hàn!"

"Vốn đang nghĩ ngươi sẽ tự nguyện hy sinh, xem ra ngươi là không muốn. Ngươi nghĩ ra đi, này nhưng không phải do ngươi……."

"Ngươi muốn làm gì?" Thượng Quan Huyền Ý cảnh giác hỏi, mọi nơi nhìn xung quanh, căn bản không có thấy cái gọi là Thiên Đạo ở nơi nào.

"Ngươi là ta lựa chọn người, ta đã sớm ở trên người của ngươi đánh hạ Thiên Đạo ấn ký, ngươi không muốn làm cũng đến làm."

"Không có khả năng, nếu là ta trên người bị đánh hạ ấn ký, Lăng Hàn không có khả năng không phát hiện."

"Ta vẫn luôn liền ở ngươi thức hải chỗ sâu trong, các ngươi chỉ linh hồn song tu quá một lần, khi đó hắn linh hồn lực còn chưa đủ cường, đương nhiên không có khả năng phát hiện ta. Sau lại hắn đi một chuyến không gian tường kép, linh hồn lực gia tăng rồi một mảng lớn, nếu là lúc này lại cùng ngươi linh hồn song tu, kia hắn nhất định sẽ phát hiện ta, chỉ là…… Linh hồn của hắn đã không thể lại cùng ngươi song tu."

"Ngươi có ý tứ gì? Ngươi tưởng châm ngòi chúng ta chi gian quan hệ? Ta sẽ không thượng ngươi đương." Thượng Quan Huyền Ý một bên hỏi, một bên kiểm tra chính mình thức hải, kết quả lại là cái gì đều không có phát hiện.

"Hừ, ngươi một phàm nhân linh hồn, vọng tưởng cùng * linh hồn song tu, ngươi là tưởng hắn thân thủ giết ngươi sao? Không biết tự lượng sức mình!"

"Ý của ngươi là ta linh hồn lực quá yếu, hắn không dám cùng ta linh hồn song tu, hắn nếu là cùng ta linh hồn song tu, một đụng tới ta, ta sẽ chết, đúng không?"

"Hừ!"

"Ta đã biết, chỉ cần hắn không đụng tới ta linh hồn thể, nếu là tiến vào ta thức hải khẳng định có thể tìm ra ngươi đúng hay không?"

"……"

"Nói như vậy, ta đoán đúng rồi."

"Đoán đúng rồi lại như thế nào, ta sẽ không làm ngươi đi ra ngoài, hiện tại ta liền đưa ngươi đi phá vỡ Thiên Huyền Giới phi thăng thông đạo."

Thượng Quan Huyền Ý không được lắc đầu, "Không, ngươi vừa rồi nói qua, ta nếu là không muốn ngươi sẽ không miễn cưỡng ta, ngươi phóng ta đi ra ngoài."

"Ngây thơ!"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn như cũ ở chụp đánh cái chắn Tiêu Lăng Hàn, hắn tay sớm đã da tróc thịt bong, cái chắn thượng đều là hắn huyết.

Không biết khi nào, chính mình hai mắt bất tri bất giác đã bị nước mắt mơ hồ, trước mắt bóng người, lờ mờ.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay xoa xoa mơ hồ song vũ -/ tây +| chỉnh mắt, lại ở cái chắn thượng miêu tả hắn hình dáng. Trong miệng nhất biến biến kêu gọi tên của hắn: "Lăng Hàn, Lăng Hàn……"

"Huyền Ý, chờ ta, ta nhất định sẽ đem ngươi cứu ra." Tiêu Lăng Hàn hồng mắt, nhẹ giọng nói nhỏ, tay hung hăng đấm đánh vào cái chắn thượng.

Không đợi hai người tiếp tục nhìn nhau, không trung giáng xuống tiếp dẫn ánh sáng, ngay sau đó, bao vây lấy Thượng Quan Huyền Ý màu xanh lục cái chắn trực tiếp đem hắn đưa vào tiếp dẫn ánh sáng trung.

Mà Tiêu Lăng Hàn lại bị chẳng lẽ màu xanh lục cái chắn ngăn cản ở bên trong, phía trước quan trụ Thượng Quan Huyền Ý, hiện tại đổi thành Tiêu Lăng Hàn bị nhốt ở bên trong, vì chính là không cho hắn phá hư Thượng Quan Huyền Ý tiến vào phi thăng trong thông đạo.

"Không…… Huyền Ý, không cần…… Không……" Tiêu Lăng Hàn mang theo run rẩy, khủng hoảng, phẫn nộ, không cam lòng thanh âm vang ở Thượng Quan Huyền Ý trong tai.

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý không bị nhốt ở lá xanh hình thành cái chắn kết giới trung, rốt cuộc được tự do, hắn không chút nghĩ ngợi liền phải thoát ly tiếp dẫn ánh sáng.

Liền ở hắn nửa cái thân mình đều ở tiếp dẫn ánh sáng bên ngoài khi, đột nhiên, hắn hai mắt lại lần nữa biến thành đỏ như máu.

Thượng Quan Huyền Ý lại ngẩng đầu cùng Tiêu Lăng Hàn xa xa nhìn nhau khi, trong mắt đã không có bất luận cái gì tình nghĩa, chỉ có lạnh nhạt chăm chú nhìn.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy như vậy Thượng Quan Huyền Ý khi, kia còn không rõ.

Thượng Quan Huyền Ý căn bản không có tâm ma, tâm ma chỉ là Thiên Đạo làm ra tới nghe nhìn lẫn lộn, làm cho bọn họ hai người không đối nó tồn tại sinh ra hoài nghi. Kia chỉ là Thiên Đạo một đạo ý chí, hiện giờ nó khống chế Thượng Quan Huyền Ý, nó đây là muốn buộc Thượng Quan Huyền Ý đi cởi bỏ phong ấn.

"Ngươi dám tính kế hắn, ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi! Nhất định sẽ không!"

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt âm trầm, trong mắt tất cả đều là ngập trời lửa giận, mang theo tàn nhẫn cùng hung quang thẳng tắp nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không có nói lời nói, mà là máy móc mà xoay người cả người đều bị tiếp dẫn ánh sáng bao phủ, thực mau liền biến mất ở Tiêu Lăng Hàn trong mắt.

Tiêu Lăng Hàn suy sụp mà ngồi dưới đất, ngơ ngác mà nhìn tiếp dẫn ánh sáng biến mất phương hướng, thật lâu vô pháp hoàn hồn.

Không bao lâu, ngồi dưới đất Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa động, hắn từ không gian giới tử lấy ra phía trước đi Thiên Tinh Thành khi, Âu Dương Tu Kỳ cấp kia khối ngọc bài.

Nhìn nhìn ngọc bài, Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia kiên định, lập tức liền hướng ngọc bài rót vào linh khí.

Ngay sau đó, ngọc bài phát ra một đạo bạch quang, Tiêu Lăng Hàn trước mặt không gian một trận vặn vẹo.

Mà xa ở Lăng Kiếm Tông Kỳ Linh Phong trên đỉnh núi kia tòa sân, lúc này Âu Dương Tu Kỳ đang ngồi ở bên cạnh bàn uống trà, đột nhiên hắn buông trong tay cái ly, cả người biến mất ở trong sân.

Đương Âu Dương Tu Kỳ tái xuất hiện khi, người khác đã đứng ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

"Tiểu tử thúi, ngươi đem gọi tới làm cái gì?"

Âu Dương Tu Kỳ vừa đến liền dùng thần thức tra xét chung quanh, phát hiện vạn mét nội liền Tiêu Lăng Hàn một người. Trên người hắn lại không có gì thương, rõ ràng không có gặp được sinh tử nguy cấp, nhưng hắn lại chỉ dùng truyền tống ngọc bài.

Tiêu Lăng Hàn không có trả lời, mà là thẳng tắp mà quỳ gối Âu Dương Tu Kỳ trước mặt.

Âu Dương Tu Kỳ lại là hoảng sợ, chính mình này đại đồ đệ ở trừu cái gì phong. "Đứng lên mà nói, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Sư tôn, cầu ngươi giúp ta." Tiêu Lăng Hàn đem đầu nặng nề khái trên mặt đất.

Âu Dương Tu Kỳ xem thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy, có thể đại đồ đệ như vậy, phỏng chừng là nhị đồ đệ ra chuyện gì. Bất đắc dĩ mà thở dài, nói: "Có nói cái gì, ngươi trước lên."

"Không, đệ tử vẫn là quỳ nói."

"Tùy ngươi, ngươi thích quỳ, ngươi liền quỳ đi."

Âu Dương Tu Kỳ lưng đeo đôi tay, liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, thấy hắn đáy mắt tất cả đều là tơ máu, khuôn mặt tiều tụy, ánh mắt ảm đạm không ánh sáng.

Tiêu Lăng Hàn dáng vẻ này, Âu Dương Tu Kỳ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Dĩ vãng, hắn liền tính hình tượng lại chật vật, cũng là tinh thần sáng láng, hai mắt sáng ngời có thần.

Bất quá mới bốn năm không gặp, đại đồ đệ như thế nào liền biến thành bộ dáng này?

Theo lý thuyết lấy thực lực của bọn họ, hiện tại ở Thiên Lăng đại lục hẳn là không ai có thể nề hà được bọn họ mới là, liền tính đánh không lại, chạy vẫn là không có vấn đề.

Cũng không biết nhị đồ đệ đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

"Ta tưởng cầu sư tôn hiện tại độ phi thăng lôi kiếp."

"Ngươi nói cái gì?" Âu Dương Tu Kỳ theo bản năng kinh hô một tiếng, hắn cho rằng chính mình nghe lầm.

"Ta tưởng cầu sư tôn hiện tại độ phi thăng lôi kiếp." Tiêu Lăng Hàn lại lặp lại một lần.

Xác định chính mình vừa rồi không nghe lầm, Âu Dương Tu Kỳ yên lặng nhìn Tiêu Lăng Hàn, nửa ngày mới nói nói: "Vi sư phải biết rằng nguyên nhân."

"Ta muốn vào phi thăng thông đạo, cho nên muốn thỉnh sư tôn độ phi thăng lôi kiếp, vì ta mở ra phi thăng thông đạo. Ta vốn không phải Thiên Huyền Giới người, đột phá tu vi không có lôi kiếp, cho nên sẽ không đưa tới tiếp dẫn ánh sáng. Đương nhiên, sư tôn nếu là độ phi thăng lôi kiếp, ta sẽ vì sư tôn an bài đi mặt khác Tu chân giới phi thăng."

"Từ từ, ngươi làm vi sư trước loát loát suy nghĩ." Âu Dương Tu Kỳ lập tức liền nhíu mày suy tư lên.

Nhìn đến nơi này rõ ràng bị sét đánh quá dấu vết, Âu Dương Tu Kỳ trong lòng lập tức có cái lớn mật suy đoán.

"Nhị đồ đệ hiện tại ở phi thăng trong thông đạo mặt?"

"Là, Huyền Ý là khí vận chi tử, hắn vừa mới ở chỗ này bị bắt độ phi thăng lôi kiếp, bị bức vào phi thăng thông đạo." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, đôi tay nắm thành quyền, ngăn chặn trong lòng lửa giận, cực lực làm chính mình thanh âm trở nên bằng phẳng một ít.

Âu Dương Tu Kỳ trong lòng càng là nghi hoặc, khó hiểu nói: "Bị bắt?"

"Đúng vậy, bị bắt."

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem bọn họ phía trước tại Địa Thâm đại lục cùng với vừa rồi phát sinh sự, cấp Âu Dương Tu Kỳ giảng thuật một lần.

Âu Dương Tu Kỳ nghe được hít hà một hơi, này thiên đạo xem ra thật đúng là không phải cái ngoạn ý, thế nhưng như vậy phí thời gian chính mình đồ đệ.

“Vi sư độ phi thăng lôi kiếp, còn có thể đi mặt khác Tu chân giới phi thăng?”

“Có thể, đây là ta cùng thế giới kia Thiên Đạo làm giao dịch, vốn dĩ ta là tính toán chờ Thiên Huyền Giới sự tình xong xuôi, liền mang theo Huyền Ý rời đi Thiên Huyền Giới, không nghĩ tới trung gian vẫn là ra sai lầm.”

Nói nơi này thời điểm, Tiêu Lăng Hàn trong mắt tràn đầy thất bại. Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý trong tay lá xanh, cơ hồ đều là hắn thân thủ đưa tới này trong tay.

Không nghĩ tới này hết thảy từ lúc bắt đầu chính là một cái cục, một cái nhằm vào Thượng Quan Huyền Ý cục, mà chính mình vẫn là đồng lõa. Mỗi khi nghĩ đến, đều làm Tiêu Lăng Hàn hối hận không thôi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 483

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 483 Huyền Ý chi tử

Âu Dương Tu Kỳ đi qua đi lại, tự hỏi một hồi lâu, mới nói nói: “Vi sư đáp ứng ngươi, bất quá, ngươi cũng muốn đáp ứng vi sư một cái yêu cầu.”

“Sư tôn mời nói.”

Âu Dương Tu Kỳ trịnh trọng chuyện lạ mà nói: “Vi sư nếu là rời đi Thiên Huyền Giới, Lăng Kiếm Tông giao từ ngươi bảo hộ, thẳng đến ngươi cũng rời đi Thiên Huyền Giới mới thôi.”

“Lăng Kiếm vốn chính là đệ tử tông môn, bảo hộ tông môn vốn chính là đệ tử chức trách. Sư tôn yên tâm, đệ tử sẽ hảo hảo bảo hộ Lăng Kiếm Tông.”

“Nhớ kỹ ngươi đã nói nói.”

“Đệ tử nhất định khắc trong tâm khảm.”

“Hảo, ngươi trước tiên lui xa một ít.”

Tiêu Lăng Hàn theo lời đi ra Âu Dương Tu Kỳ độ kiếp phạm vi.

Không bao lâu, không trung liền che kín mây đen, đen nghìn nghịt một mảnh, toàn bộ thiên tại đây một khắc tựa hồ đều tối sầm xuống dưới. Không biết người còn tưởng rằng là đêm tối tiến đến, kỳ thật giờ phút này vẫn là chính ngọ thời gian.

Thực mau, mây đen chính giữa nhất vị trí, có một chỗ quang điểm, càng lúc càng lớn, càng ngày càng sáng, lượng đến chói mắt, bên tai vào lúc này cũng truyền đến “Ầm ầm ầm” tiếng vang.

Chỉ thấy một đạo tia chớp cắt qua phía chân trời, bổ tới đại địa thượng đứng bất động như núi Âu Dương Tu Kỳ trên người.

Đối với Âu Dương Tu Kỳ tới nói, vừa mới bắt đầu lôi kiếp bất quá là khai vị đồ ăn, hắn liền chính mình kiếm đều không có lấy ra tới.

Cảm giác lôi điện ở toàn thân du tẩu, Âu Dương Tu Kỳ hoạt động một chút xương ống chân, đối hắn mà nói, như vậy cảm giác thật sảng!

Những người khác độ lôi kiếp, không phải muốn chuẩn bị như vậy phòng ngự pháp bảo, liền phải là chuẩn bị như vậy phòng ngự trận, nhưng Âu Dương Tu Kỳ lại cái gì đều không cần chuẩn bị. Đối hắn mà nói, lôi kiếp chính là một lần tẩy lễ, làm hắn trở nên càng cường cơ hội. Ở trong lòng hắn chỉ có toàn bộ hành trình cùng lôi kiếp ngạnh hám, thực lực mới là thật đánh thật.

Tiêu Lăng Hàn phía trước nói giúp Âu Dương Tu Kỳ bố trí phòng ngự trận, lại bị hắn lời nói chuẩn xác mà cự tuyệt.

Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn có loại tiện nghi sư tôn thực lực đều là bị lôi kiếp cấp bổ ra tới quái dị cảm giác.

"Ầm ầm ầm……"

Âu Dương Tu Kỳ nhắm ngay đánh xuống tới lôi điện chính là một quyền, ánh lửa văng khắp nơi, một cổ thịt hương vị phiêu ra, rõ ràng hắn trên tay đã bị lôi điện nướng tiêu một tầng, nhưng hắn không hề có cảm giác được đau đớn, trên mặt ngược lại mang theo một tia hưng phấn.

Một màn này nếu là làm những người khác thấy, nhất định sẽ mắng hắn không chỉ có là người điên, còn thực biến thái.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……"

Lôi điện một đạo tiếp theo một đạo mà rơi xuống, chút nào không cho Âu Dương Tu Kỳ thở dốc cơ hội.

Hiện giờ hắn độ chính là phi thăng lôi kiếp, đó chính là chín chín tám mươi mốt đạo.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở nơi xa không hề chớp mắt mà nhìn về phía Âu Dương Tu Kỳ độ kiếp vị trí, hắn trong mắt tựa hồ xuất hiện Thượng Quan Huyền Ý phía trước đứng ở nơi đó độ kiếp khi cảnh tượng.

Không biết qua bao lâu, tiếng sấm đình chỉ, Tiêu Lăng Hàn trong mắt màu tím thân ảnh mới chậm rãi tiêu tán.

Rũ mắt, che khuất trong mắt khó chịu cùng mất mát.

Lúc này Âu Dương Tu Kỳ đã ở xối linh vũ, chờ hắn thương thế khôi phục, tiếp dẫn ánh sáng liền sẽ xuất hiện.

Tiêu Lăng Hàn đi vào Âu Dương Tu Kỳ bên người, lấy ra một khối ngọc giản, "Sư tôn, ngài đem cái này mang lên."

Âu Dương Tu Kỳ tò mò mà tiếp nhận, "Đây là cái gì?"

"Đây là Hạo Thiên Giới khí vận chi tử một giọt tâm đầu huyết, dùng nó làm lộ dẫn, Hạo Thiên Giới Thiên Đạo sẽ cho ngài khai một đạo phương tiện chi môn, tới rồi Hạo Thiên Giới, ngài cần thiết ở một năm nội độ kiếp phi thăng."

"Hảo, vi sư đã biết." Âu Dương Tu Kỳ lập tức đem ngọc bài thu hảo.

"Còn có này đó ngài cũng cầm, đợi chút mở ra trận pháp dùng." Tiêu Lăng Hàn lại lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho Âu Dương Tu Kỳ.

Âu Dương Tu Kỳ tiếp nhận vừa thấy, nhướng mày nói: "Tiên thạch."

"Đợi lát nữa sư tôn nhớ rõ đem tiên thạch để vào trận pháp trung linh thạch tạp tào nội."

"Hảo, ngươi có tâm."

"Là ta muốn cảm tạ sư tôn, cảm giác ngài nhiều năm như vậy đối chúng ta sư huynh đệ chiếu cố, cảm tạ ngài nguyện ý tin tưởng đệ tử, cũng mạo không thể phi thăng nguy hiểm, độ phi thăng lôi kiếp, vì đệ tử mở ra phi thăng thông đạo." Nói, Tiêu Lăng Hàn quỳ trên mặt đất, đối Âu Dương hiếm lạ thật mạnh khái tam sáu cái đầu.

Mặt khác ba cái tự nhiên là giúp Thượng Quan Huyền Ý khái.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ bắt đầu bố trí trận pháp, hắn lấy ra trận kỳ, bày trận thủ pháp thuần thục lại nhanh chóng.

Một bên đang ở chữa thương Âu Dương Tu Kỳ thấy như vậy một màn, khóe miệng không khỏi mà trừu trừu.

Hắn đây là thu một cái cái gì yêu nghiệt đệ tử?

Cho tới nay hắn đều cho rằng chỉ có nhị đồ đệ mới là sẽ trận pháp, không nghĩ tới đại đồ đệ cũng sẽ trận pháp, hơn nữa xem hắn này thuần thục trình độ, sợ là cùng nhị đồ đệ không phân cao thấp.

Một canh giờ sau, linh vũ kết thúc, tiếp dẫn ánh sáng chậm rãi từ phía chân trời rớt xuống.

Âu Dương Tu Kỳ thực mau bị tiếp dẫn ánh sáng bao phủ ở bên trong, Tiêu Lăng Hàn theo sát ở Âu Dương Tu Kỳ phía sau.

Mắt thấy liền phải tới đến phi thăng cửa thông đạo, lúc này, Tiêu Lăng Hàn đã bay đến Âu Dương Tu Kỳ phía trước, hắn không chút do dự tiến vào phi thăng trong thông đạo.

Mà Âu Dương Tu Kỳ lại không có lại đi tới, hắn vận khí công pháp, ngăn cản kia cổ hấp lực, chậm rãi rời khỏi tiếp dẫn ánh sáng.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại đối Âu Dương Tu Kỳ thật sâu cúc một cung, "Sư tôn bảo trọng."

"Vi sư đi trước Tiên giới xung phong, đến lúc đó các ngươi lại phi thăng Tiên giới, cũng hảo có cái chỗ dựa."

"Hảo, mong ước sư tôn một đường thuận phong."

Âu Dương Tu Kỳ chậm rãi lạc hướng mặt đất, đi vào Tiêu Lăng Hàn bố trí vượt giới Truyền Tống Trận trước, đem tiên thạch bỏ vào tạp tào trung. Làm tốt này đó, hắn lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua không trung, chỉ là giờ phút này không trung cái gì cũng không có, Tiêu Lăng Hàn cũng đã biến mất không thấy.

"Ai!" Âu Dương Tu Kỳ phát ra nhỏ không thể nghe thấy một tiếng thở dài, cũng không biết chính mình này hai cái đồ đệ kế tiếp vận mệnh sẽ như thế nào, hiện giờ hết thảy đều đến dựa bọn họ chính mình.

Thu hồi suy nghĩ, Âu Dương Tu Kỳ hướng tiên thạch trung đưa vào linh khí, thực mau trận pháp sáng lên một trận bạch quang bao vây lấy hắn.

Chờ bạch quang tan hết, tại chỗ đã không có Âu Dương Tu Kỳ thân ảnh, mà trận pháp cũng biến thành bột phấn.

Đương Tiêu Lăng Hàn bước vào phi thăng thông đạo sau, đã bị một cổ hấp lực trực tiếp kéo lại phong ấn nơi địa phương, tin tưởng nếu thông đạo không bị phong ấn, hắn hẳn là nhưng trực tiếp đi Tiên giới.

Chỉ tiếc, thông đạo không thông!

Ở trong thông đạo hắn còn thấy vô số nhân loại cùng yêu thú bạch cốt, tin tưởng những người này đều là vượt qua phi thăng lôi kiếp, tới nơi này sau, vô pháp đi tới, cũng vô pháp lui về phía sau, chỉ có thể tạp ở bên trong, chờ đợi tử vong.

Thực mau, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến kia mạt quen thuộc màu tím thân ảnh, chỉ là hắn hiện tại đầy người thương, cả người bị khóa ở một cái trận pháp thượng.

Thấy rõ trước mắt hết thảy, Tiêu Lăng Hàn đồng tử cấp tốc co rút lại, lớn tiếng kêu: “Huyền Ý!”

Thượng Quan Huyền Ý lúc này sắc mặt trắng bệch, liền môi nhan sắc đều là màu trắng, nhìn qua không hề sinh lợi.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình tâm, như là bị người hung hăng nắm. Hắn không dám thần thức đi xem Thượng Quan Huyền Ý còn có hay không hô hấp, không dám dùng cảm giác đi cảm thụ hắn còn có hay không tim đập.

Thượng Quan Huyền Ý đầu choáng váng hôn trầm trầm, hắn tựa hồ nghe đến Tiêu Lăng Hàn ở kêu chính mình. Hắn tự giễu mà cười cười, cảm thấy chính mình nhất định là ảo giác. Nơi này là phi thăng thông đạo, Tiêu Lăng Hàn sao có thể đi vào tới?

Phía trước hắn rõ ràng có thể đi ra tiếp dẫn ánh sáng, nhưng lại bị Thiên Đạo khống chế, lại lần nữa bước vào tiếp dẫn ánh sáng trung.

Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới biết được hắn ở Thiên Tài Thí Luyện xuất hiện tâm ma, đều là Thiên Đạo cố ý an bài. Mà hắn căn bản không có tâm ma, sớm tại Đan Thành thời điểm, hắn cũng đã đã thấy ra hết thảy, sao có thể còn sẽ xuất hiện tâm ma?

Thiên Đạo sở dĩ sẽ an bài tâm ma, là bởi vì nó nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên cùng đại thế giới Thiên Đạo đạt thành giao dịch, nó sợ chính mình hai người hồi Thiên Huyền Giới sau, trực tiếp rời đi đi Hạo Thiên Giới.

Cho nên Thiên Đạo mới có thể khống chế thân thể của mình, sắm vai tâm ma. Chỉ là nó cũng không dám xuất hiện lâu lắm, sợ bị Tiêu Lăng Hàn phát hiện, nó tựa hồ rất sợ Tiêu Lăng Hàn. Thiên Đạo mục đích chính là muốn cho chính

mình hồi Địa Thâm đại lục, bởi vì cuối cùng một mảnh lá cây tại Địa Thâm đại lục.

Vào phi thăng thông đạo sau, Thiên Đạo liền không lại khống chế Thượng Quan Huyền Ý thân thể, tựa hồ nơi này Thiên Đạo cũng vào không được. Thượng Quan Huyền Ý lại phát hiện hắn đan điền cư nhiên bị phong, vô pháp sử dụng linh khí, ngay cả dị hỏa cũng triệu hoán không ra.

Vừa mới đạt tới nơi này, hắn đã bị nguyên lai đãi ở bên trong này sáu người đánh tơi bời một đốn, sáu người có một nữ năm nam. Đến nỗi đánh chính mình nguyên nhân, nói chính mình cái này khí vận chi tử làm cho bọn họ chờ đến lâu lắm, đánh chính mình xả xả giận.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy cái này lý do siêu cấp buồn cười, thật đáng buồn chính là hắn không hề có sức phản kháng.

Thiên Đạo hẳn là biết hắn chiến lực, sở mới có thể phong hắn đan điền.

Bằng không chính mình chỉ cần bố trí một cái trận pháp, này sáu người toàn bộ đều sẽ bị nhốt trụ, chậm rãi chờ chết hoặc là bị chính mình trực tiếp giết chết.

Thiên Đạo, thật là hảo tính kế.

Giờ phút này, Thượng Quan Huyền Ý phía sau trận pháp đã vận chuyển ba ngày ba đêm, mà hắn ý thức càng ngày càng mơ hồ.

Duy nhất chống đỡ hắn lưu có một tia sinh lợi chính là hắn chấp niệm.

Thượng Quan Huyền Ý trong đầu nhất biến biến hồi ức hắn cùng Tiêu Lăng Hàn mới gặp, bọn họ lúc sau ở bên nhau mỗi một ngày.

Hắn Lăng Hàn nhìn không thấy hắn sau, sẽ tưởng hắn sao?

Chờ phi thăng thông đạo phong ấn phá vỡ, Tiêu Lăng Hàn sẽ phi thăng Tiên giới, về sau hắn có thể hay không đã quên chính mình?

Nếu nhân sinh chỉ là một giấc mộng, nguyện chính mình ở có hắn trong mộng, vĩnh không thức tỉnh.

Tuy rằng thực không cam lòng, nhưng thế gian sinh tử ai có thể khống chế?

“Lăng Hàn, đáp ứng cùng ngươi cùng nhau phi thăng, cùng nhau tìm kiếm sinh thế, hiện tại ta muốn nuốt lời.”

“Mệnh trung đẹp nhất gặp được, là ngươi.”

“Cộng đầu bạc, trường tương thủ. Chung quy là ta vọng tưởng. Lăng Hàn, thực xin lỗi, ta không thể tiếp tục bồi ngươi.”

“Lăng Hàn, nếu có kiếp sau, thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền ta nhất định sẽ tìm được ngươi.”

Ở hấp hối khoảnh khắc, thượng Huyền Ý cảm giác chính mình bên tai truyền đến Tiêu Lăng Hàn quen thuộc lại bao hàm tưởng niệm kêu gọi. Hắn tưởng, này

hẳn là chính là hồi quang phản chiếu đi!

Nhất định là chính mình quá tưởng hắn, quá tưởng niệm hắn, cho nên xuất hiện ảo giác.

Thực mau, Thượng Quan Huyền Ý liền nghe không thấy bất luận cái gì thanh âm, cảm ứng không đến bất luận kẻ nào tồn tại.

Hắn thân thể độ ấm, dần dần làm lạnh, mà hắn còn bị chặt chẽ mà cố định ở trận pháp thượng.

Bên này.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn thanh âm, còn lại sáu người mà triều hắn xem ra.

Lập tức có người nghi hoặc nói: "Không phải nói khí vận chi tử chỉ có một người sao? Như thế nào lại tới nữa một người?"

"Cái kia mặc quần áo trắng người hẳn là không phải khí vận chi tử, cái này xuyên màu tím quần áo nhân tài là."

"Phi thăng thông đạo còn không có phá vỡ, hắn hiện tại tới làm cái gì?"

Người này nói âm vừa ra, phía trước bị phong ấn thông đạo, đánh úp lại một trận cơn lốc, bạch quang tùy theo xuyên thấu lại đây, hoảng đến người có chút không mở ra được mắt.

"Phong ấn đã cởi bỏ, thông đạo đang ở khơi thông, thật tốt quá!"

"Hiến tế phương pháp này quả nhiên hữu dụng."

"Dễ dàng như vậy hoàn thành sự, cũng không biết trước kia những cái đó khí vận chi tử như thế nào đều sống không đến Độ Kiếp kỳ đỉnh lôi kiếp."

"Quản trước kia làm gì, hiện tại thông đạo đã mở ra, tin tưởng không cần bao lâu, chúng ta liền có thể phi thăng Tiên giới."

"……"

Bên này mấy người chính thảo luận mùi ngon, trên mặt tất cả đều là vui sướng chi sắc, lại không biết bọn họ sắp đại họa lâm đầu.

Tiêu Lăng Hàn thấy rõ Thượng Quan Huyền Ý bộ dáng sau, trực tiếp một cái thuấn di đi vào hắn bên người.

Chỉ là còn không đợi hắn đụng tới Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Huyền Ý phía sau liền truyền đến một trận hấp lực, trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý hướng nguồn sáng chỗ hút đi.

"Không, Huyền Ý." Tiêu Lăng Hàn hét lớn một tiếng, theo sát mà đi, hắn trực tiếp hóa thành một đạo khói đen biến mất tại chỗ.

Chờ Tiêu Lăng Hàn tái xuất hiện khi, người đã tới rồi Thượng Quan Huyền Ý phía sau, phía trước vây khốn hắn trận pháp cũng đã rách nát.

Duỗi tay thật cẩn thận đem hắn nhẹ nhàng ôm vào trong lòng ngực, lại ở trên người hắn cảm nhận được đến xương lãnh. Lãnh làm Tiêu Lăng Hàn tâm một tấc tấc đông lại, làm hắn cả người như là rơi vào vạn năm hàn đàm.

"Không!" Tiêu Lăng Hàn phát ra tê tâm liệt phế tiếng hô.

Bởi vì hắn rống giận, quanh thân linh khí kích động, cuồng phong đều đình chỉ một cái chớp mắt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 484

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 484 Lăng Hàn đau lòng

Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý, nằm liệt ngồi dưới đất, trong đầu trống rỗng, vươn run rẩy tay, nhẹ nhàng vuốt ve kia trương tái nhợt khuôn mặt nhỏ.

Qua một hồi lâu, hắn mới nhẹ giọng nói: "Huyền Ý, ngươi tỉnh tỉnh được không, ngươi mở to mắt nhìn xem ta."

Thấy trong lòng ngực người như cũ không hề phản ứng, Tiêu Lăng Hàn yết hầu khô khốc, thanh âm nghẹn ngào: "Ta là Tiêu Lăng Hàn, là ngươi một người Lăng Hàn. Ta tới tìm ngươi, Huyền Ý, ngươi nghe thấy được sao?"

Tiêu Lăng Hàn đem người gắt gao ôm vào trong ngực, ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai kêu gọi nói: "Huyền Ý, đừng ngủ, ngươi mau tỉnh lại được không?"

"Ngươi có phải hay không trách ta đến chậm, cho nên cố ý giả bộ ngủ không để ý tới ta?"

Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình hai mắt chua xót lợi hại, trong mắt một giọt chất lỏng theo gương mặt chảy xuống, hắn lại không hề phản ứng, chỉ là ngốc ngốc nhìn trong lòng ngực người, cầu xin nói: "Huyền Ý, cầu ngươi tỉnh lại được không? Huyền Ý, đừng ném xuống ta……"

Thấy trong lòng ngực người không để ý tới chính mình, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Huyền Ý, ngươi đáp ứng quá muốn cùng ta cộng đầu bạc, trường tương thủ, ngươi không thể nói chuyện không tính toán gì hết."

Tiêu Lăng Hàn thấy trong lòng ngực người trước sau không cho chính mình một chút đáp lại, vẫn không nhúc nhích, vô sinh lợi.

Nhìn hắn trắng bệch khuôn mặt nhỏ thượng, dĩ vãng lộng lẫy hai tròng mắt, hiện giờ lại nhắm chặt; dĩ vãng mê người môi đỏ, hiện giờ lại không hề huyết sắc.

Hắn nhẹ gọi ra tiếng: "Huyền Ý, thực xin lỗi, là ta đến chậm. Ngươi đừng ngủ, mau tỉnh lại nhìn xem ta được không?"

"……"

Tiêu Lăng Hàn nhất biến biến cầu xin, nhất biến biến kêu gọi, nhưng trước sau không chiếm được Thượng Quan Huyền Ý đáp lại.

"A a……" Tiêu Lăng Hàn ngửa mặt lên trời rống giận! Phía sau cuồng phong thổi đến hắn quần áo súc súc rung động, một đầu tóc đen phất phới phi dương.

Đột nhiên, hắn há mồm phun ra một ngụm máu tươi, đôi tay lại ôm chặt lấy trong lòng ngực người, rối tung ở sau người kia như mực tóc dài một tấc tấc biến bạch.

Bên ngoài mấy người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn bộ dáng, đều ở trong lòng suy đoán, người này sợ là điên rồi. Ở bên kia lầm bầm lầu bầu không nói, cũng không nghĩ, dùng để coi như tế phẩm người còn có thể sống sao?

Đãi thấy rõ hắn hiện giờ bộ dáng, mấy người còn tưởng rằng hai mắt của mình hoa. Xoa nhẹ một chút, tiếp tục nhìn lại, phát hiện quả nhiên như vừa rồi nhìn thấy như vậy, người nọ tóc đang ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ biến bạch.

Thực mau mấy người lực chú ý đã bị dời đi, bởi vì bọn họ cảm giác được bất đồng với Tu chân giới linh khí, kia hẳn là chính là tiên linh khí.

Nói như thế tới, bọn họ có thể phi thăng Tiên giới.

Nhiều năm như vậy chờ đến, rốt cuộc thành.

Đến nỗi Tiêu Lăng Hàn, bọn họ chính là nhãn hiệu lâu đời Độ Kiếp kỳ tu sĩ, vẫn là vượt qua lôi kiếp, tự nhiên không đem hắn để ở trong lòng. Mà Thượng Quan Huyền Ý ở bọn họ trong lòng chính là một cái mở cửa chìa khóa, nếu môn đã khai, kia chìa khóa có hay không đều không sao cả.

Cùng lúc đó, Thiên Lăng đại lục các đại môn phái những cái đó Độ Kiếp kỳ đỉnh tu sĩ, sôi nổi tại đây một khắc mở bừng mắt.

Phi thăng thông đạo thông!!!

Tất cả mọi người có thể cảm giác được bọn họ hiện tại có thể độ kiếp trực tiếp phi thăng, hơn nữa nhất định sẽ thành công.

Bất quá ai cũng không có lập tức độ kiếp, mà là tìm kiếm chính mình quen biết người, bắt đầu lẫn nhau tìm hiểu tình huống.

Phi thăng thông đạo nội, Tiêu Lăng Hàn một đầu tóc đen đã biến thành tuyết giống nhau bạch, hắn ôm Thượng Quan Huyền Ý đứng ở phi thăng thông đạo trung gian, cùng bên ngoài sáu người xa xa đối diện.

Thượng Quan Huyền Ý phía trước bị khóa ở trận pháp thượng, nhất định là những người này làm, là những người này thương tổn hắn Huyền Ý, những người này hết thảy đều đáng chết, tất cả mọi người nên xuống địa ngục.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lạnh lùng, trong mắt không có một tia cảm xúc, nhìn về phía đối diện sáu người như là đang xem một kiện vật chết.

Làm trò sáu người mặt, Tiêu Lăng Hàn từ Thượng Quan Huyền Ý không gian trung lấy ra một bộ băng quan, sau đó lại đem Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng thả đi vào.

Này phó băng quan vẫn là bọn họ vừa đến Huyền Thiên đại lục khi, ở Thái Huyền Tông di chỉ được đến.

Lúc trước Thượng Quan Huyền Ý chỉ là cảm thấy này phó băng quan tài liệu thực hảo, lại không nghĩ rằng có một ngày chính hắn cư nhiên dùng tới.

Sáu người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác nhưng thật ra không có ngăn cản.

Chờ hắn đem băng quan thu hồi tới sau, sáu người liếc nhau, sôi nổi triều hắn bay đi.

Tiêu Lăng Hàn vung tay lên, phía sau lập tức bị hắn bố trí một cái kết giới, đây là hắn dùng không gian pháp tắc bố trí, ai cũng đừng nghĩ qua đi.

Sáu người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, đồng thời triều hắn phát ra công kích.

Đủ mọi màu sắc công kích ở thông đạo nội nở rộ mở ra, thật là huyến lệ, nhưng không ai thưởng thức.

"Phanh phanh phanh" thanh không ngừng vang lên, sáu cá nhân đối phó Tiêu Lăng Hàn một cái.

Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình mà nhìn sáu người, lấy ra Mặc Hàn Kiếm, hắn chỉ công kích không phòng thủ, mặc cho những cái đó pháp thuật đánh vào trên người hắn.

Tìm đúng mục tiêu, lợi dụng thuấn di đi vào một người trung niên nam tử phía sau, nhất kiếm đâm thủng nam tử ngực, thực mau người này liền ngã xuống trên mặt đất.

Còn lại năm người thấy hắn lợi hại như vậy, cư nhiên vừa ra tay liền nháy mắt hạ gục một người, đều có chút sợ hãi.

Bất quá bọn họ nghĩ đến phi thăng thông đạo đã thông, chỉ cần giết Tiêu Lăng Hàn, bọn họ là có thể phi thăng Tiên giới, một đám lại hưng phấn lên.

Nhìn đến hướng chính mình bay tới hỏa xà, Tiêu Lăng Hàn xem cũng không có xem một cái, vung tay lên, cái kia hỏa xà liền lấy vừa rồi bay tới còn nhanh gấp đôi tốc độ bay ngược trở về.

"Chạm vào, a……" Người nọ không nghĩ tới chính mình công kích phi phàm không có dừng ở đối phương trên người, ngược lại là đem chính mình đả thương.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di đến một khác tu sĩ bên người, ở hắn còn chưa phản ứng lại đây khoảnh khắc, nhất kiếm cắt vỡ hắn yết hầu.

Tiêu Lăng Hàn giống như là sinh mệnh thu hoạch cơ, thực mau lại là một người ngã trên mặt đất.

Cứ như vậy, mười lăm phút sau, sáu người đều bị Tiêu Lăng Hàn giải quyết.

Xoay người nhìn phi thăng thông đạo, Tiêu Lăng Hàn đôi mắt lập loè một chút.

Thiên Đạo!

Thực hảo!

"Ngươi lợi dụng Huyền Ý mở ra phi thăng thông đạo, muốn thăng cấp, ta đây cố tình không bằng ngươi ý."

Tiêu Lăng Hàn đáy lòng sát ý quay cuồng, nếu là có thể, hắn hiện tại rất muốn đi đem Thiên Đạo cấp mạt sát.

Phi thăng!

Hảo dụ hoặc từ!

Có hắn Tiêu Lăng Hàn ở, Thiên Huyền Giới ai cũng đừng nghĩ phi thăng.

Trong tay ngưng tụ khởi ngũ sắc linh khí, thực mau ngũ sắc linh khí dung hợp ở bên nhau, đây là hỗn độn linh khí, cũng bị xưng là hỗn độn chi lực.

Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy lợi dụng hỗn độn chi khí bắt đầu phong ấn thông đạo. Đan điền trung linh khí dùng xong, hắn liền đả tọa khôi phục.

Cứ như vậy, bảy bảy bốn mươi chín ngày sau, thật vất vả bị Thiên Đạo tính kế phá vỡ thông đạo, lại lần nữa bị phong ấn.

Có phong ấn còn không tính, Tiêu Lăng Hàn lại tại nơi đây bố trí phong ấn trận pháp.

Tin tưởng mặc kệ ai tới cũng mơ tưởng phá vỡ, trừ phi hắn tự mình cởi bỏ phong ấn.

Chờ phong ấn bố trí hảo sau, Tiêu Lăng Hàn lại tại chỗ tìm lên, hắn muốn nhìn xem nơi này có hay không Thượng Quan Huyền Ý hồn phách, chỉ tiếc hắn ở bên trong đãi thật lâu, cũng không có không có bất luận cái gì thu hoạch.

Rũ xuống đôi mắt, che khuất trong mắt mất mát.

Tiêu Lăng Hàn không tin Thượng Quan Huyền Ý sẽ như vậy biến mất, nhưng hồn phách của hắn không ở trong thân thể, phi thăng thông đạo cũng không có, kia rốt cuộc ở nơi nào?

"Hồn phi phách tán" bốn chữ là Tiêu Lăng Hàn không dám đi tưởng từ, hắn một lần một lần mà nói cho chính mình, Thượng Quan Huyền Ý chỉ là tạm thời ngủ rồi.

Đối! Chỉ là tạm thời ngủ rồi, hắn nhất định sẽ tỉnh lại.

Tiêu Lăng Hàn tin tưởng chờ chính mình tìm được Thượng Quan Huyền Ý hồn phách, hắn nhất định sẽ tỉnh lại.

Tiêu Lăng Hàn không ngừng thôi miên chính mình, tức phụ nhi nhất định sẽ tỉnh lại, hắn nhất định sẽ sống lại, còn sẽ giống như trước như vậy bồi chính

mình, thèm ăn liền muốn ăn chính mình làm thức ăn.

Nhìn băng quan trung ngủ nhan điềm tĩnh Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một kiện mới tinh quần áo vì hắn thay.

Theo sau, từ Long Ngọc không gian trung hái được một tiểu khối bảy màu linh chi, rút hai căn tiểu nhân sâm căn cần.

Trước đem bảy màu linh chi đưa vào Thượng Quan Huyền Ý trong thân thể, vì hắn hóa giải dược lực, bảo trì thân thể cơ năng, chữa trị hắn thương thế, trong tay quang linh khí nhất biến biến chữa trị hắn thân thể thượng thương.

Nhân sâm căn cần bị Tiêu Lăng Hàn luyện chế thành đan dược, mỗi cách một tháng uy Thượng Quan Huyền Ý ăn một viên, làm thân thể hắn bảo trì sinh cơ.

"Huyền Ý, ta mang ngươi về nhà. Ngươi muốn ngủ liền ngủ, ta không sảo ngươi. Sư tôn đã đi Hạo Thiên Giới, về sau Kỳ Linh Phong liền chúng ta hai người, không bao giờ sẽ có người tới quấy rầy chúng ta. Ta hiện tại liền mang ngươi trở về, đừng sợ, ta sẽ vẫn luôn bồi ngươi."

Tiêu Lăng Hàn nhìn quan tài trung người, biểu tình nhu hòa, thanh âm thực nhẹ, tựa hồ là sợ quấy nhiễu hắn mộng đẹp.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn khép lại băng quan, cắt vỡ ngón giữa, đem huyết tích đến băng quan thượng, lại lưu lại một đạo thần thức ấn ký ở mặt trên, băng quan bị hắn nhận chủ.

Phía trước còn rất lớn băng quan, Tiêu Lăng Hàn hướng lên trên mặt đánh vài đạo pháp quyết, băng quan liền trở nên chỉ có một quyển sách như vậy đại.

Ngay sau đó băng quan tự động bay đến Tiêu Lăng Hàn trong tay, trắng nõn thon dài tay chặt chẽ nắm băng quan. Đương hắn nhìn về phía quan tài khi, biểu tình hoảng hốt, hắn tựa hồ lại nhìn đến cái kia tung tăng nhảy nhót thiếu niên, hầm hừ mà kêu hắn" Tiêu ca ca" khi bộ dáng.

Nhẹ nhàng vuốt ve băng quan, trong mắt là nói không nên lời tưởng niệm.

"Huyền Ý, ta đây liền mang ngươi về nhà."

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một trương phá giới phù, kích hoạt sau, thực mau ở trước mặt hắn xuất hiện một cái hắc động xoáy nước, hắn chỉ về phía trước đi rồi một bước, liền tiến vào trong hắc động.

Phi thăng thông đạo chỉ có thể vào không thể ra, giống nhau vào phi thăng thông đạo người đều là về phía trước bay đi, không có người sẽ lui về, cũng không có trở về đi lộ.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn mới có thể dùng phá giới phù rời đi, còn có phía trước bị nhốt ở bên trong những người đó chết đi người, đều là bởi vì vào phi thăng thông đạo, liền không thể đi ra ngoài.

……

Sở Mục Thần, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Thịnh cùng Ân Thiên Duệ bốn người ở Hoàng Cực đại lục đãi mười ngày.

Mười ngày sau, bốn người liền trở lại Thiên Lăng đại lục.

Sau đó bốn người tìm một cái hẻo lánh địa phương độ kiếp, chờ đem Độ Kiếp kỳ lôi kiếp độ xong, đã qua đi hơn phân nửa tháng. May mắn Độ Kiếp kỳ lôi kiếp cùng phi thăng lôi kiếp không thể hợp với độ, bằng không bọn họ thật đúng là không dám độ kiếp.

Bốn người vừa đến Thiên Lăng đại lục liền thu được Tiêu Lăng Hàn truyền âm, hắn làm mấy người độ xong kiếp liền đi Lăng Kiếm Tông.

Bốn người dựa theo Tiêu Lăng Hàn chỉ thị, độ xong kiếp liền hướng Lăng Kiếm Tông đuổi. Chỉ là bốn người còn không có đạt tới Lăng Kiếm Tông, xa xa mà liền nghe được tiếng đánh nhau, tiếng kêu, nhục mạ thanh.

Lập tức bốn người liếc nhau, xem ra là Lăng Kiếm Tông đã xảy ra chuyện, khó trách Tiêu Lăng Hàn gọi bọn hắn độ xong kiếp liền đi Lăng Kiếm Tông.

Bốn người không hề do dự, phi hành tốc độ nhanh hơn không ít.

Đương bốn người tới gần Lăng Kiếm Tông khi, liền nhìn đến trời cao trung vô số người đang ở đánh nhau, không ngừng có người từ trên cao trung rơi xuống.

Đầy trời đều là đủ mọi màu sắc công kích, máu tươi nhiễm hồng này phiến thiên địa.

“Tới công kích Lăng Kiếm Tông những người đó, hình như là Thiên Linh Tông tu sĩ.”

Mạc Vô Nhai thấy rõ hai bên y phục trên người nhan sắc, từ giữa có thể thấy được trong chiến đấu người đến từ cái nào thế lực.

“Thiên Linh Tông vì cái gì muốn công kích Lăng Kiếm Tông?” Ân Thiên Duệ nghi hoặc khó hiểu, này hai cái tông môn quăng tám sào cũng không tới, như thế nào đánh lên tới?

“Không biết, chúng ta đi trước giúp Lăng Kiếm Tông, đối phương tới Độ Kiếp kỳ tu sĩ có bảy tám cái, Lăng Kiếm Tông như thế nào chỉ có ba cái Độ Kiếp kỳ?” Sở Mục Thần nhíu mày, đối phương cơ hồ là ở tàn sát Lăng Kiếm Tông tu sĩ, Thiên Linh Tông tu sĩ tu vi phổ biến so Lăng Kiếm Tông tu sĩ tu vi cao, này như thế nào đánh?

Thời gian dài phỏng chừng Lăng Kiếm Tông liền phải bị diệt môn.

Lập tức bốn người không chần chờ, sôi nổi lấy ra chính mình pháp bảo gia nhập chiến đấu.

Ân Thiên Thịnh nhất kiếm bổ về phía một cái Độ Kiếp trung kỳ lão giả, lão giả vốn dĩ đang ở đối phó Kiếm Vô Phong, tuy rằng Kiếm Vô Phong có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng tu vi không có người khác cao, này liền thành hắn ngạnh

thương, nếu là Ân Thiên Thịnh không tới, vừa rồi hắn đã bị lão giả phát ra ngọn lửa công kích đánh trúng.

Lão giả lại là trong cơn giận dữ, mắt thấy Lăng Kiếm Tông tông chủ liền phải bị chính mình xử lý, nửa đường cư nhiên sát ra cái xen vào việc người khác người. Lão giả không hề chần chờ, ngưng tụ linh khí, một con ngọn lửa cự sư rít gào nhằm phía Ân Thiên Thịnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 485

Nguồn: [EbookTruyen.VN](http://ebooktruyen.vn)

Chương 485 Lăng Kiếm Tông nguy

Ân Thiên Thịnh thấy vậy cầm Mặc Thịnh Kiếm, nhắm ngay ngọn lửa cự sư chính là nhất chiêu chém hết phong tuyết. Chỉ thấy ở Mặc Thịnh Kiếm mặt trên ngưng tụ ra một thanh cùng nó hình thức giống nhau, lại đánh ra vô số lần kiếm, người sở hữu chém hết hết thảy uy thế dừng ở ngọn lửa cự sư trên người. Ngọn lửa cự sư chạy như điên thân thể ầm ầm sập, hóa thành vô số nhỏ vụn ngọn lửa chậm rãi tiêu tán. Nhưng Ân Thiên Thịnh này nhất kiếm không ngừng trảm ở ngọn lửa cự sư trên người, liên quan phát ra ngọn lửa cự sư lão giả cũng cùng bị trảm thành hai đoạn.

"Kiếm khí hóa hình!" Kiếm Vô Phong lẩm bẩm tự nói.

Thấy lão giả chết không thể lại chết, Kiếm Vô Phong thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Tiến lên hai bước đối Ân Thiên Thịnh vừa chắp tay, nói: "Đa tạ tiền bối ra tay tương trợ."

"Không dám, không dám." Ân Thiên Thịnh có chút ngượng ngùng sờ sờ đầu, hắn lập tức liền trở thành tiền bối, còn có điểm không thói quen.

Giương mắt liền nhìn đến bên kia còn có một cái Độ Kiếp hậu kỳ tu sĩ, đôi mắt lập tức liền tỏa định người nọ, quay đầu lại đối Kiếm Vô Phong nói: "Bên kia có cái lợi hại hơn, ta đi trước tìm hắn so so."

Ân Thiên Thịnh nói xong, cũng không đợi Kiếm Vô Phong trả lời, lập tức liền bay về phía người nọ.

Kiếm Vô Phong thấy vậy, khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút, người này tính cách có điểm giống Âu Dương sư thúc, đều thích đánh nhau.

Bất quá người này rốt cuộc là ai?

Như thế nào sẽ đến giúp bọn hắn Lăng Kiếm Tông?

Người này lớn lên còn có điểm quen mặt, cảm giác giống như ở nơi nào gặp qua, trong lúc nhất thời lại nhớ không nổi.

Nhìn đến trên mặt đất toàn là thi thể, bọn họ Lăng Kiếm Tông tu sĩ chiếm hơn phân nửa, Thiên Linh Tông tu sĩ chỉ chiếm non nửa, Kiếm Vô Phong hai mắt mang theo tàn nhẫn, lập tức lại gia nhập chiến đấu.

Ân Thiên Duệ biết chính mình mấy cân mấy lượng, hắn tuy rằng cũng có Độ Kiếp kỳ đỉnh thực lực, bất quá hắn mới độ kiếp, hơn nữa còn không có cùng Độ

Kiếp kỳ tu sĩ chiến đấu quá, cho nên hắn trực tiếp tìm tới một người Độ Kiếp sơ kỳ nam tu.

Nam tu nhận thấy được Ân Thiên Duệ trên người linh khí kích động, hắn như vậy hiện tượng hẳn là vừa mới độ xong kiếp, còn không có tới kịp củng cố cảnh giới liền chạy tới tham gia chiến đấu, cho nên nam tu căn bản không đem ân mỗi ngày duệ để vào mắt.

Ân Thiên Duệ một bàn tay cầm roi hướng đối phương công kích, một cái tay khác ngưng tụ pháp thuật hướng đối phương công kích. Vừa mới bắt đầu hắn rơi vào hạ phong, một lát sau, chờ hắn quen thuộc Độ Kiếp kỳ công kích phương thức, liền không hề bị nam tu đè nặng đánh. Thực mau hai người liền ngang hàng, chậm rãi Ân Thiên Duệ liền đè nặng đối phương đánh.

Mạc Vô Nhai còn lại là trực tiếp đối thượng một cái Độ Kiếp hậu kỳ trung niên nam tu, nam tu vũ khí là một phen đại đao. Đại đao thượng bị hắn hơn nữa hậu thổ chi lực, một đao chặt bỏ, không gian đều có trong nháy mắt vặn vẹo, có thể thấy được hắn này một đao uy lực có bao nhiêu đại.

Đối phương là một cái thổ linh căn tu sĩ, Mạc Vô Nhai đem đối phương dẫn tới giữa không trung chiến đấu. Nếu là trên mặt đất chiến đấu, trung niên nam tu chiếm cứ thổ linh căn ưu thế, Mạc Vô Nhai tuy rằng không sợ, nhưng không nghĩ cùng nam tu đau khổ dây dưa. Rốt cuộc Lăng Kiếm Tông đã chết không ít người, bọn họ muốn nhanh lên giải quyết này đó tu sĩ cấp cao. Bằng không những người này vừa ra tay, tu sĩ cấp thấp sẽ chết một tảng lớn.

Nhìn đến đối phương đại đao hướng chính mình chém tới, Mạc Vô Nhai cảm giác chính mình lỏa lồ ở bên ngoài làn da, đều bị quát sinh đau. Một cái băng hệ pháp thuật đem đối phương đóng băng ở, Mạc Vô Nhai thừa cơ rời đi đại đao công kích phạm vi. Chờ trung niên nam tu giải phong khi, Ẩn Liên Chi Băng trực tiếp xuyên qua hắn ngực.

Sở Mục Thần đối thủ là một người Độ Kiếp kỳ đỉnh hôi phát lão giả, vừa mới bắt đầu hắn dùng cây quạt cùng đối phương chiến đấu. Nhưng chiến đấu nửa giờ, hắn một chút tiện nghi không chiếm được không nói, còn bị điểm thương.

Không hổ là nhãn hiệu lâu đời Độ Kiếp kỳ đỉnh tu sĩ!

Hắn cái này mới vừa thăng cấp không lâu người, quả nhiên còn kém như vậy một chút.

Theo sau Sở Mục Thần gọi ra Cửu Tiêu Cầm, cây quạt đánh không thắng, chỉ có thể dùng bản mạng pháp khí.

"Tranh tranh tranh……" Tiếng đàn truyền ra, trên chiến trường tất cả mọi người nghi hoặc mà ngẩng đầu nhìn về phía huyền phù ở giữa không trung khoanh chân đả tọa người.

Chỉ thấy người nọ ăn mặc một thân màu xanh ngọc pháp y, diện mạo tuấn dật, một đầu tóc đen rối tung ở sau người, ngón tay ở cầm huyền thượng kích thích,

hắn biểu tình chuyên chú, cho người ta một loại này không phải chiến trường ảo giác, làm người cảm thấy đây là phong hoa tuyết nguyệt nơi.

Ngay sau đó một tiếng chói tai tiếng đàn truyền vào trong tai, Thiên Linh Tông mọi người chỉ cảm thấy màng tai tựa hồ đều phải bị chấn phá, sôi nổi đóng cửa thính lực.

“Ngươi là Vạn Pháp Tông phản đồ Sở Mục Thần.” Hôi phát lão giả nhìn thấy Sở Mục Thần lấy ra cầm tới, lập tức liền nhận ra hắn.

Sở Mục Thần nhíu mày, bất quá hắn cũng không có trả lời hôi phát lão giả vấn đề, mà là tiếp tục đánh đàn, từng đạo vô hình công kích triều triều lão giả đâm tới.

Làm người khó lòng phòng bị, bất quá lão giả vẫn là nhẹ nhàng liền tránh đi, rốt cuộc hắn tu vi tuy rằng cùng Sở Mục Thần giống nhau, nhưng là hắn tu vi hồn hậu, tự nhiên không phải Sở Mục Thần có thể so.

Nhưng hắn cũng không làm gì được Sở Mục Thần.

Hai người bất tri bất giác lại chiến đấu nửa canh giờ.

Lúc này, Ân Thiên Thịnh lại đem tên kia Độ Kiếp hậu kỳ tu sĩ cấp giết, hắn nhìn quét một chút chiến trường, thực mau liền phát hiện tên kia hôi phát lão giả, Ân Thiên Thịnh không nói hai lời dẫn theo kiếm liền nhằm phía người nọ.

Hôi phát lão giả nhìn thấy một người kiếm tu hướng chính mình đánh tới, lập tức liền sinh ra lui bước chi tâm, chủ yếu bởi vì hắn phát hiện chính mình căn bản không làm gì được Sở Mục Thần, mà Sở Mục Thần lại nương hắn ở luyện cầm.

Vốn dĩ Thiên Linh Tông ổn thắng cục diện, bởi vì Sở Mục Thần bốn người gia nhập, tình hình chiến đấu lập tức đã bị san bằng.

Theo thời gian chuyển dời, Lăng Kiếm Tông đã có thắng được xu thế.

Cùng Ân Thiên Thịnh qua mấy chiêu, hôi phát lão giả phát hiện, không chỉ có Sở Mục Thần lợi hại, dùng kiếm Ân Thiên Thịnh đồng dạng lợi hại, hai người cùng nhau giáp công hắn, làm hắn khổ mà không nói nên lời.

Hư hoảng nhất chiêu, lão giả lập tức rút lui, theo hắn rời đi, Thiên Linh Tông mọi người cũng sôi nổi rời khỏi chiến trường.

Lăng Kiếm Tông ba vị Độ Kiếp kỳ trưởng lão đều thâm bị thương nặng, phức tạp mà nhìn Sở Mục Thần bốn người liếc mắt một cái, lại cùng Kiếm Vô Phong công đạo một phen ba người liền đi chữa thương.

“Lần này ít nhiều bốn vị tiền bối, nếu không phải các ngươi kịp thời đuổi tới, Lăng Kiếm Tông sợ là đã……, ai!” Kiếm Vô Phong đi vào Sở Mục Thần bốn người trước người đối bốn người hành lễ, tự đáy lòng cảm kích nói.

"Tông chủ không cần đa lễ, không cần xưng hô tiền bối, chúng ta cùng Lăng Hàn là bằng hữu, lần này cũng là hắn làm chúng ta lại đây, may mắn chúng ta tới không tính vãn." Sở Mục Thần chạy nhanh hướng Kiếm Vô Phong đáp lễ lại, hắn chính là biết Kiếm Vô Phong xưng hô Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vì sư đệ, bọn họ khả năng không cho Kiếm Vô Phong xưng hô tiền bối.

"Không biết vài vị nhưng có ta kia hai vị sư đệ rơi xuống?"

"Chúng ta cũng không biết bọn họ đi nơi nào, bọn họ chỉ làm chúng ta tới Lăng Kiếm Tông."

Nghe vậy, Kiếm Vô Phong trên mặt xẹt qua một mạt thất vọng chi sắc, Tiêu Lăng Hàn bản lĩnh hắn vẫn là biết một chút, nếu là hắn ở tông môn thì tốt rồi.

Thu hồi suy nghĩ, đánh lên tinh thần, Kiếm Vô Phong lại lần nữa hỏi: "Vài vị kế tiếp là lưu tại Lăng Kiếm Tông chờ sư đệ bọn họ, vẫn là có khác tính toán?"

"Chúng ta chuẩn bị tạm thời lưu tại Lăng Kiếm Tông, không biết hay không phương tiện?"

"Tự nhiên là phương tiện."

"Vậy làm phiền tông chủ an bài một cái chỗ ở."

"Hảo." Kiếm Vô Phong tất nhiên là mừng rỡ mấy người lưu tại Lăng Kiếm Tông, lập tức gọi tới chính mình đồ đệ vì bốn người dẫn đường, dẫn bọn hắn đi nghỉ ngơi.

"Kiếm tông chủ, ta là một người luyện đan sư, nếu là quý tông yêu cầu luyện đan, cứ việc tới tìm ta." Ân Thiên Duệ cũng không có vội vã rời đi, mà là đối Kiếm Vô Phong nói.

Kiếm Vô Phong lại là sửng sốt một chút, ngay sau đó phản ứng lại đây, thật đúng là buồn ngủ tới liền có người đưa gối đầu. Hôm nay đại chiến bọn họ Lăng Kiếm Tông đệ tử thương vong không ít, đúng là yêu cầu đan dược thời điểm, hơn nữa bọn họ Lăng Kiếm Tông luyện đan sư vốn dĩ liền không nhiều lắm, hiện tại có cái có sẵn đưa đến trước mặt, có thể nào kêu hắn không cao hứng.

Hắn vội vàng tạ nói: "Vậy đa tạ Ân đạo hữu, chờ một chút ta sẽ làm đệ tử đem linh thảo cho ngươi đưa đi."

"Hảo."

Bốn người sau khi rời đi, Kiếm Vô Phong lại bắt đầu công việc lu bù lên, Lăng Kiếm Tông nguyên bản ở trong tông môn đệ tử có năm sáu vạn, trải qua lần này đại chiến còn thừa một nửa không đến, mặt khác tài nguyên phong phú thành trì, tin tưởng đã bị Thiên Linh Tông cướp đi.

Lăng Kiếm Tông hiện tại nguyên khí đại thương, lại không có tu sĩ cấp cao nhưng dùng, những cái đó bị cướp đi thành trì, nhất thời nửa nhi là đừng nghĩ lấy về tới.

Thiên Linh Tông sở dĩ sẽ đột nhiên công kích Lăng Kiếm Tông vẫn là bởi vì Tôn Khang tiềm nhập Lăng Kiếm Tông, hắn tưởng tìm kiếm thời cơ giết Âu Dương Tu Kỳ.

Vì có thể thành công giết chết Âu Dương Tu Kỳ, ba năm trước đây Tôn Khang rời đi Thiên Linh Tông sau, liền tới đến Lăng Kiếm Tông. Hắn vẫn luôn giấu ở âm thầm. Tùy thời xuống tay, nào biết liền ở hắn chuẩn bị động thủ thời điểm, lại phát hiện Âu Dương Tu Kỳ cư nhiên mất tích.

Vì tìm ra Âu Dương Tu Kỳ, lập tức hắn liền đem Âu Dương Tu Kỳ không ở Lăng Kiếm Tông tin tức truyền cho Thiên Linh Tông, mới có lần này Thiên Linh Tông tấn công Lăng Kiếm Tông sự.

Mà Thiên Linh Tông lần này vốn dĩ hẳn là có thể thuận lợi bắt lấy Lăng Kiếm Tông, nhưng chính là bởi vì Sở Mục Thần bốn người nhúng tay, làm cho bọn họ kế hoạch công mệt với hội.

Hiện tại Thiên Linh Tông mọi người đều hận chết Sở Mục Thần bốn người, chuẩn bị đi tìm Vạn Pháp Tông cùng bọn họ liên hợp bắt lấy Lăng Kiếm Tông.

Sở Mục Thần bốn người ở Lăng Kiếm Tông trụ hạ sau, mới có thời gian hỏi thăm mấy năm gần đây Thiên Lăng đại lục đã phát sinh sự.

Ở biết được bọn họ bốn người quả nhiên bị Vạn Pháp Tông bôi nhọ, sau đó truy nã, bốn người đều có loại muốn đi đem Vạn Pháp Tông diệt xúc động, đặc biệt là Viên Hoán Kỳ, Đường Tân Minh, Trịnh trí hiền ba người.

Ly Lăng Kiếm Tông bị Thiên Linh Tông tập kích đã qua đi ba ngày.

Sở Mục Thần bốn người bị an bài ở một tòa phó phong trong đó một tòa trong viện, chủ yếu là Lăng Kiếm Tông chủ phong kiến trúc đại bộ phận đều bị hủy, không bị hủy trừ bỏ phó phong cũng chỉ có những cái đó bố trí cửu cấp trận pháp kiến trúc.

Bất quá Kỳ Linh Phong nhưng thật ra một cái liệt ngoại, tuy rằng Kỳ Linh Phong cũng bố trí cửu cấp trận pháp, nhưng là bởi vì phía trước Tôn Khang không tìm được Âu Dương Tu Kỳ, liền lấy Kỳ Linh Phong xì hơi, dẫn tới Kỳ Linh Phong kiến trúc cũng bị phá hủy.

Lúc này Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần ba người đang ngồi ở trong viện bàn đá bên, Ân Thiên Duệ còn lại là ở một bên phòng luyện đan luyện đan.

Ân Thiên Thịnh vuốt ve trong tay kiếm, nhìn Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần hai người, đề nghị nói: “Nếu không chúng ta hiện tại hồi Vạn Pháp Tông một chuyến?”

Ân Thiên Thịnh nói vừa ra, đầu đã bị Sở Mục Thần dùng cây quạt gõ một chút. “Hiện tại đi Vạn Pháp Tông, Lăng Kiếm Tông làm sao bây giờ?”

“Quân tử động khẩu bất động thủ! Huống chi Lăng Kiếm Tông hiện tại không phải hảo hảo sao?” Ân Thiên Thịnh duỗi tay che lại đầu, ủy khuất mà nhìn Sở Mục Thần.

“Hết thảy bất quá là bão táp trước yên lặng, Thiên Linh Tông nhất định sẽ không từ bỏ, khẳng định sẽ ngóc đầu trở lại.” Sở Mục Thần duỗi tay giúp Ân Thiên Thịnh xoa nhẹ một chút vừa rồi bị hắn gõ quá địa phương.

“Ngươi như thế nào biết?”

“Ân…… Đoán.”

“Oa, Mục Thần ngươi thật là lợi hại!”

“Ân, ta đương nhiên lợi hại.”

“……”

Mạc Vô Nhai ở một bên chết lặng mà nhìn hai người ve vãn đánh yêu, tắc hắn một miệng cẩu lương.

Hắn tưởng rời đi đều không được, Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh hai người lời lẽ chính đáng nói bọn họ ở chỗ này là ở giúp Ân Thiên Duệ hộ pháp, nếu là có người không cẩn thận xông tới bọn họ hảo trước tiên biết.

Nhíu mày tự hỏi thật lâu sau, Mạc Vô Nhai mới nói nói: “Đại ca, Mục Thần các ngươi lưu tại Lăng Kiếm Tông vì Thiên Duệ hộ pháp, thuận tiện chờ Lăng Hàn, ta chuẩn bị đi ra ngoài tìm hiểu một chút tin tức.”

Rốt cuộc bọn họ hiện tại ở Lăng Kiếm Tông làm chờ cũng không phải biện pháp, vạn nhất Thiên Linh Tông tìm mặt khác tông môn liên thủ, kia Lăng Kiếm Tông khẳng định giữ không nổi.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn trở về, nhìn đến Lăng Kiếm Tông không có. Không nói những cái đó diệt Lăng Kiếm Tông là người, bọn họ bốn cái tuyệt đối chiếm không được hảo.

Sở Mục Thần suy nghĩ một chút, cảm thấy Mạc Vô Nhai biện pháp này rất không tồi, rốt cuộc bọn họ đãi ở Lăng Kiếm Tông bên trong, cái gì biến mất đều không chiếm được, tựa hồ đang chờ địch nhân đánh tới cửa tới. “Chuyện này ngươi cùng Thiên Duệ nói qua sao?”

“Còn không có, chờ hắn ra tới ta liền cùng hắn nói.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 486

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 486 tìm hiểu tin tức

“Ta cũng phải đi.” Ân Thiên Thịnh lập tức hai tròng mắt tỏa sáng.

Mạc Vô Nhai bất đắc dĩ nói: “Đại ca, ta không phải đi đánh nhau, ta là đi tìm hiểu tin tức.”

Sở Mục Thần cũng nói: “Vô Nhai là đi làm chính sự, ngươi đi theo đi làm cái gì?”

“Tưởng ma ma ta kiếm.” Ân Thiên Thịnh nhìn Mặc Thịnh Kiếm nói.

“Đại ca, ngươi kiếm pháp đã thực hảo. Tưởng ma kiếm, về sau có rất nhiều cơ hội.” Mạc Vô Nhai lập tức khuyên, hắn nhưng không nghĩ đem Ân Thiên Thịnh mang theo bên người. Vạn nhất gia hỏa này cọng dây thần kinh nào không đáp đối, đột nhiên muốn tìm chính mình tỷ thí, này không phải chậm trễ chính mình thời gian sao?

Lại nói, hắn nhưng không nghĩ bị Sở Mục Thần cấp nhớ thượng, vạn nhất hai người hợp nhau tới tìm hắn tỷ thí, hắn không phải muốn ngậm bồ hòn!

“Không tốt, ta cảm thấy ta còn kém điểm là có thể đạt tới nhân kiếm hợp nhất cảnh giới. Ta tổng cảm thấy chuôi này hẳn là chính là ta, ta chính là thanh kiếm này, nhưng chính là không thể làm được nhân kiếm hợp nhất.” Ân Thiên Thịnh lập tức lắc đầu phản đối, hắn đứng lên, Mặc Thịnh Kiếm ở trong tay hắn linh hoạt mà quay cuồng.

Mạc Vô Nhai nghe khóe miệng đều nhịn không được trừu không trừu, lời này hắn vô pháp tiếp, hắn lại không phải kiếm tu, nào biết cái gì nhân kiếm hợp nhất.

“Gấp cái gì, chờ thời cơ tới rồi, tự nhiên sẽ nhân kiếm hợp nhất, đến lúc đó, phỏng chừng ta đều không phải đối thủ của ngươi.” Sở Mục Thần nhưng không nghĩ làm chính mình tức phụ nhi đi theo người khác đi, chẳng sợ người kia là đệ phu hảo huynh đệ cũng không được.

Ân Thiên Thịnh nghe xong Sở Mục Thần nói, lại là hai tròng mắt sáng lên, mỗi lần tỷ thí đều bại bởi Sở Mục Thần, chính mình thật sự có thể thắng hắn?

Ân Thiên Thịnh không cấm bắt đầu chờ mong lên.

Sở Mục Thần khẳng định là sợ chính mình chiến lực vượt qua hắn, mới không cho chính mình ra ngoài, sáng mai hắn liền lặng lẽ đi theo Mạc Vô Nhai rời đi.

Ân Thiên Thịnh tự cho là ý nghĩ của chính mình thực hoàn mỹ, lập tức liền không có lại rối rắm vấn đề này.

Ba người lại liêu nổi lên mặt khác.

Hôm sau.

Trời còn chưa sáng, Mạc Vô Nhai liền một mình rời đi Lăng Kiếm Tông.

Vốn dĩ Ân Thiên Thịnh là hạ quyết tâm, mặc kệ phát sinh cái gì đều phải đi theo Mạc Vô Nhai.

Kết quả, chờ hắn đi ra cửa phòng, đã là ba ngày sau.

Mạc Vô Nhai đã sớm không biết đi nơi nào.

Sở Mục Thần đã sớm đoán được Ân Thiên Thịnh gia hỏa này sẽ không chết tâm, vì thế đem hắn vây ở trên giường, hai người song hưu ba ngày. Quả nhiên chờ bọn họ từ phòng ra tới khi, Mạc Vô Nhai sớm đã không ở Lăng Kiếm Tông.

Bất tri bất giác lại qua đi hai mươi ngày.

Ngày này, Sở Mục Thần cùng Ân gia hai huynh đệ đang ở trong viện uống trà.

Đột nhiên, một cổ gay mũi mùi máu tươi phiêu tiến ba người trong mũi, theo sau ba người liền nhìn đến Mạc Vô Nhai cả người nhiễm huyết mà xuất hiện ở sân trước cửa.

Ân Thiên Duệ phản ứng nhanh hơn đại não, người lập tức liền chạy tới Mạc Vô Nhai trước người, đỡ lấy hắn. Ân Thiên Thịnh cũng chạy nhanh tiến lên phụ một chút, đem hắn đỡ đến ghế đá trước ngồi xuống.

Giờ phút này Mạc Vô Nhai màu lam trên quần áo tất cả đều là vết máu, trên người còn có lớn lớn bé bé miệng vết thương, sắc mặt tái nhợt, cả người nhìn qua rất là chật vật.

Ân Thiên Duệ đáp thượng cổ tay của hắn, vì hắn kiểm tra thương thế.

Một lát sau Ân Thiên Duệ mới buông ra tay, "Còn hảo đều là bị thương ngoài da, bất quá Vô Nhai, ngươi như thế nào còn trúng độc? Rốt cuộc phát sinh chuyện gì?"

Khi nói chuyện, Ân Thiên Duệ lấy ra hai cái bình sứ, phân biệt đảo ra một viên đan dược, uy Mạc Vô Nhai ăn xong.

Mạc Vô Nhai hoãn khẩu khí, mới nói nói: "Nói ra thì rất dài, chi tiết đợi chút ta lại cùng các ngươi nói. Ta tìm hiểu đến một cái quan trọng tin tức, Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông hai cái tông môn đã liên thủ, bọn họ sẽ ở cái này nguyệt mười sáu tới tấn công Lăng Kiếm Tông. Ta phỏng đoán hai cái tông môn hẳn là đều coi trọng Mục Thần cầm, lần này bọn họ hẳn là nhất định phải được."

Ân Thiên Thịnh lập tức liền miệng vỡ mắng: “Thảo, này đó đều là người nào a, người khác bản mạng pháp bảo bọn họ cũng nhìn trộm?”

Sở Mục Thần cười lạnh một tiếng, “A, nhất định phải được sao? Xem ra bọn họ lần này sẽ phái không ít Độ Kiếp kỳ tu sĩ tiến đến.”

“Vì cái gì đều nhìn chằm chằm ca phu cầm? Đại ca kiếm không tồi, Vô Nhai Ẩn Liên Chi Băng cũng thực hảo, bọn họ đây là mắt mù sao?” Ân Thiên Duệ hiếu kỳ nói, đại ca kiếm cùng ca phu cầm đều đến từ Tiêu đại ca tùy thân không gian, theo lý thuyết giống nhau trân quý mới đúng. Còn có Vô Nhai Ẩn Liên Chi Băng càng là không kém, có thể phân giải có thể khép lại, còn có thể ẩn thân.

Sở Mục Thần cũng thực bất đắc dĩ, đại gia dùng vũ khí đều thực hảo, vì cái gì những người đó chỉ cần nhìn chằm chằm hắn không bỏ đâu?

Ân Thiên Thịnh nói tiếp nói: “Này còn dùng nói, kiếm chỉ có kiếm tu mới dùng, huống chi kiếm tu trên cơ bản đều là ở Kim Đan kỳ thời điểm liền có chính mình bản mạng kiếm. Hơn nữa ta thanh kiếm này đến nay còn không có phát huy ra nó uy lực chân chính, thoạt nhìn cùng mặt khác kiếm không sai biệt lắm, tự nhiên không có người tranh đoạt.”

Mạc Vô Nhai cũng nói: “Ta pháp bảo muốn Băng linh căn tu sĩ mới có thể dùng, huống chi cùng ta đã giao thủ người đều đã chết. Không cùng ta đã giao thủ người, hẳn là đều không có thấy rõ ta vũ khí.”

Tạm dừng một chút, Mạc Vô Nhai lại nói ra hắn phỏng đoán: “Ta hoài nghi những người đó sở dĩ tưởng được đến Mục Thần cầm, là bởi vì bọn họ hoài nghi Cửu Tiêu Cầm trung có truyền thừa. Rốt cuộc Mục Thần ở đối địch khi, phát ra công kích đại gia rõ như ban ngày.”

Bị Mạc Vô Nhai như vậy một phân tích, tựa hồ sự tình thật đúng là như hắn nói như vậy, hiện tại những cái đó tu luyện âm công người, phổ phiến đều là làm phụ trợ, bang nhân xua tan tâm ma, tăng lên tâm cảnh chờ. Giống Sở Mục Thần như vậy có thể phát ra cường đại công kích âm tu, trước mắt Thiên Lăng đại lục liền hắn một người.

Sở Mục Thần trong mắt hiện lên một tia hàn quang, cười nhạo nói: “Tin tưởng hiện giờ muốn được đến âm tu công kích công pháp người tuyệt đối không ở số ít, phỏng chừng Thiên Linh Tông những người đó cũng động tâm. Vạn Pháp Tông người hiện tại cùng bọn họ hợp tác, tuyệt đối là bảo hổ lột da.”

Mạc Vô Nhai: “Tuy rằng là bảo hổ lột da, nhưng Vạn Pháp Tông người khẳng định tự cho là đúng cho rằng chính mình có thể trở thành cuối cùng người thắng.”

“Mọi người đều muốn ca phu cầm, chúng ta muốn hay không rời đi Lăng Kiếm Tông? Nếu là chúng ta tiếp tục lưu tại Lăng Kiếm Tông có thể hay không liên lụy bọn họ?” Ân Thiên Duệ lo lắng nói, vốn dĩ bọn họ là hảo tâm tới trợ giúp

Lăng Kiếm Tông, nếu là bởi vì bọn họ ngược lại hại Lăng Kiếm Tông, kia bọn họ chẳng phải là hảo tâm làm chuyện xấu?

Sở Mục Thần trầm ngâm một lát, mới nói nói: "Chúng ta hiện tại rời đi cũng không làm nên chuyện gì, Thiên Duệ ngươi xem có thể hay không lại điều phối điểm độc dược. Vô Nhai ngươi đi trước chữa thương, Thiên Thịnh vì bọn họ hai người hộ pháp. Ta đi tìm Kiếm tông chủ thương lượng một chút đối sách, rốt cuộc còn có năm ngày chính là mười sáu."

Mạc Vô Nhai gật gật đầu, tuy rằng hắn thương đều là ngoại thương, nhưng cũng yêu cầu hóa giải dược lực.

Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh cũng không ý kiến.

Ba ngày sau.

Mạc Vô Nhai trên người thương tốt thất thất bát bát, mới vừa mở ra cửa phòng, liền đón nhận nhiệt tình Ân Thiên Thịnh.

Ân Thiên Thịnh ngồi ở trong viện bàn đá bên, hắn ngồi vị trí vừa lúc đối với Mạc Vô Nhai cửa phòng. Nhìn thấy Mạc Vô Nhai cửa phòng mở ra, lập tức nhiệt tình mà hô: "Vô Nhai, ngươi không có việc gì?"

Mạc Vô Nhai tâm sinh cảnh giác, Ân Thiên Thịnh cái này đại ca không phải là muốn chính mình cùng hắn tỷ thí đi?

Lập tức hắn ho khan một chút, ra vẻ suy yếu, hữu khí vô lực mà nói: "Tạ đại ca quan tâm, ta thân thể còn có điểm không thoải mái, hẳn là còn muốn tu dưỡng hai ngày, ta ra tới là muốn nhìn một chút Thiên Duệ có hay không bổ khí huyết đan dược. Đại ca, ngươi tìm ta có việc?"

"Là có chút việc, dù sao tiểu đệ hiện tại còn ở luyện đan. Vô Nhai, ngươi trước lại đây cùng ta nói nói ba ngày trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Nói, Ân Thiên Thịnh hướng Mạc Vô Nhai vẫy vẫy tay.

Mạc Vô Nhai âm thầm nhẹ nhàng thở ra, may mắn không phải tìm hắn tỷ thí.

Hắn vừa mới ngồi xuống, Ân Thiên Duệ nơi phòng luyện đan cửa phòng đã bị mở ra, mà Sở Mục Thần cũng ở ngay lúc này từ sân bên ngoài đi vào tới.

Không biết người đều phải cho rằng bọn họ ba người ước hảo, bởi vì ba người cư nhiên trước sau chân đến sân.

Bốn người đều ngồi xuống sau, Mạc Vô Nhai liền bắt đầu tự thuật hắn phía trước tao ngộ.

Nguyên lai Mạc Vô Nhai vừa mới bắt đầu liền thẳng đến Thiên Linh Tông, chỉ là hắn còn chưa tới đạt Thiên Linh Tông liền đụng tới Vạn Pháp Tông người. Vì thế hắn thay đổi chủ ý, lúc sau liền đi theo Vạn Pháp Tông người. Trong lúc vô tình nghe được Vạn Pháp Tông cùng Thiên Linh Tông chuẩn bị liên hợp, sau lại lại theo dõi bọn họ một đoạn thời gian, mới tìm hiểu đến bọn họ cụ thể tấn công Lăng Kiếm Tông thời gian.

Tin tức nếu đã tìm hiểu đến, Mạc Vô Nhai cũng liền khởi hành phản hồi Lăng Kiếm Tông.

Nhưng hắn mới vừa tiến vào Lăng Kiếm Tông phạm vi không bao lâu, liền gặp được một người diện mạo tuấn tú nam tử, nam tử tu vi cùng hắn giống nhau đều là Độ Kiếp kỳ đỉnh.

Mạc Vô Nhai lúc ấy còn nghĩ khi nào Độ Kiếp kỳ đỉnh tu sĩ đều thành cải trắng, tùy tiện ra cái môn đều có thể đụng tới. Đương nhiên hắn cũng không để ý, rốt cuộc đều là Độ Kiếp kỳ đỉnh, hai người lại không thù hận. Lại nói liền tính thật đánh lên tới, hắn đối thực lực của chính mình vẫn là rất có tin tưởng.

Ở trải qua một chỗ không người sơn cốc khi, Mạc Vô Nhai phát hiện chính mình ở phi hành khi linh khí tựa hồ đã chịu trở ngại.

Lập tức hắn liền ngừng ở trong sơn cốc, chuẩn bị hảo hảo kiểm tra một chút là chuyện như thế nào.

Kết quả, hắn vừa mới rơi xuống đất liền lọt vào công kích, công kích người của hắn đúng là phía trước gặp được quá tên kia Độ Kiếp kỳ đỉnh nam tu.

Hai người thực mau liền đánh lên, Mạc Vô Nhai càng đánh càng cảm thấy sự tình không thích hợp, bởi vì hắn phát hiện đối phương ở kéo dài thời gian.

Nam tu vì sao sẽ trùng hợp như vậy xuất hiện tại đây, Mạc Vô Nhai đầu óc vừa chuyển liền minh bạch hắn hẳn là sớm bị đối phương theo dõi.

Sờ không rõ đối phương lai lịch, Mạc Vô Nhai sấn đối phương không chú ý kích hoạt truyền tống phù liền trước độn. Bởi vì thân thể xảy ra vấn đề, hắn không dám ở bên ngoài nhiều đãi, lập tức liền hồi Lăng Kiếm Tông.

Chờ Mạc Vô Nhai nói xong, mấy người đều tò mò nhìn hắn.

Sở Mục Thần nghi hoặc nói: “Vô Nhai, ngươi như vậy khôn khéo cư nhiên sẽ bị người ám toán?”

Mạc Vô Nhai lắc đầu cười khổ nói: “Đừng nói ngươi, liền ta chính mình đều không tin chính mình cư nhiên sẽ bị ám toán. Làm ta khó hiểu chính là chính mình rốt cuộc đảo. Tịch *} độc,- gia là ở khi nào bị người ám toán, ta một chút đều không rõ ràng lắm?”

Mạc Vô Nhai cũng cảm thấy chuyện này rất mơ hồ, hiện tại hồi tưởng lên, hắn đều còn làm không rõ ràng lắm chính mình là khi nào trúng chiêu.

Ân Thiên Thịnh: “Kia ám toán ngươi người rốt cuộc là ai?”

“Ta cũng muốn biết ám toán ta người rốt cuộc là ai? Người nọ ta chưa từng có gặp qua, bất quá tuổi tác không lớn, theo lý thuyết người như vậy ở Thiên Lăng đại lục hẳn là rất có danh mới đúng.” Nói, Mạc Vô Nhai lập tức căn cứ ký ức sử dụng pháp thuật ngưng ra người nọ diện mạo.

Sở Mục Thần, Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh ba người đều đồng thời nhìn về phía Mạc Vô Nhai họa ra tới người.

Ân Thiên Thịnh: “Chưa thấy qua.”

Ân Thiên Duệ: “Ta cũng chưa thấy qua.”

Sở Mục Thần: “Không bằng ta đi hỏi một chút Kiếm tông chủ là phủ nhận thức.”

“Có thể.”

Mạc Vô Nhai đem tên kia nam tử diện mạo dùng lưu ảnh thạch ký lục xuống dưới sau, đưa cho Sở Mục Thần.

Hắn rất tưởng biết, tính kế chính mình người đến tột cùng là ai.

Mười lăm phút sau.

Nhìn đến Sở Mục Thần trở về, Mạc Vô Nhai ba người lập tức hỏi: “Thế nào?”

“Ngươi tuyệt đối nghĩ đến không đến người này là ai.” Sở Mục Thần vẻ mặt thần bí bộ dáng.

Ân Thiên Duệ vội la lên: “Ca phu, ngươi cũng đừng úp úp mở mở, nhanh lên nói nói người nọ đến tột cùng là ai.”

“Người nọ tên là Tôn Khang.” Sở Mục Thần chậm rãi nói.

“Tôn Khang!” Mạc Vô Nhai lặp lại một bên tên này.

“Tôn Khang là ai?” Ân Thiên Thịnh tò mò hỏi.

Xem mấy người vẻ mặt tò mò bộ dáng, Sở Mục Thần chậm rãi nói: “Tôn Khang chính là Tà Chủ, phía trước bắt đi khí vận chi tử cái kia Tà Chủ.”

“Nguyên lai là hắn! Ta nghe nói Bạch Liên Kiệt căn bản không phải khí vận chi tử, hơn nữa đã bị cái này kêu Tôn Khang người cấp giết.” Mạc Vô Nhai nói tiếp nói, này vẫn là hắn ở Thiên Linh Tông địa bàn thượng khi, trong lúc vô tình nghe người ta nói đến.

“Ta đã sớm cảm thấy Bạch Liên Kiệt không phải cái gì khí vận chi tử, xem ta vận khí tốt như vậy, ta cảm thấy chính mình rất có làm khí vận chi tử tiềm lực.” Ân Thiên Duệ không chút nào khiêm tốn nói, hơn nữa hắn khí vận xác thật tốt không lời gì để nói.

Ân Thiên Duệ như vậy vừa nói, Sở Mục Thần ba người đều dùng quái dị ánh mắt nhìn.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 487

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 487 Lăng Kiếm Tông chiến

“Các ngươi như vậy nhìn ta làm gì?” Ân Thiên Duệ bị ba người xem trong lòng phát mao.

Ân Thiên Thịnh nói ra ba người tiếng lòng: “Tiểu đệ, ngươi nên không phải là thật sự chính là khí vận chi tử đi?”

Ân Thiên Duệ thở dài nói: “Ai! Đáng tiếc ta không phải, sư công đã sớm cho ta xem qua.”

“Còn hảo Thiên Duệ không phải khí vận chi tử.” Mạc Vô Nhai lại là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Khí vận chi tử không hảo sao?” Ân Thiên Duệ nghi hoặc nói, phía trước truyền ra Bạch Liên Kiệt là khí vận chi tử thời điểm, những cái đó đại nhân vật không phải đều che chở hắn sao? Hơn nữa những cái đó thiên tài mỗi người tranh nhau cướp cùng hắn kết giao.

“Phía trước ta nghe được một tin tức, nghe nói khí vận chi tử gánh vác phá vỡ phi thăng thông đạo phong ấn sứ mệnh.” Mạc Vô Nhai đem phía trước hắn đi Thiên Cơ Các mua tới tin tức nói cho mọi người.

Mạc Vô Nhai đang nghe nói trắng ra Liên Kiệt không phải khí vận chi tử thời điểm, liền lo lắng Ân Thiên Duệ là khí vận chi tử, rốt cuộc chính mình tức phụ nhi vận khí thật sự là quá hảo, rất khó làm người không nghi ngờ.

“Còn có như vậy cách nói.” Ân Thiên Duệ khóe miệng không khỏi mà trừu trừu, kia như vậy thoạt nhìn chính mình vận khí tốt, còn không phải khí vận chi tử, còn rất may mắn.

Cũng không biết cái nào xui xẻo quỷ là khí vận chi tử?

…… Xui xẻo quỷ Thượng Quan Huyền Ý!!!

Sở Mục Thần tiếp theo lúc trước vấn đề, hỏi: “Vô Nhai ngươi như thế nào sẽ bị Tôn Khang theo dõi?”

Rốt cuộc cái này kêu Tôn Khang người nhưng không bình thường, nếu như bị hắn theo dõi, Mạc Vô Nhai kế tiếp đều sợ muốn quá đến lo lắng đề phòng.

“Ta cũng muốn biết, chính mình như thế nào đã bị hắn theo dõi!” Nói đến cái này, Mạc Vô Nhai thực bất đắc dĩ.

Thực mau liền đến mười sáu hào hôm nay.

Kiếm Vô Phong đã đem Lăng Kiếm Tông những cái đó tu sĩ cấp thấp phân phát đi rồi, rốt cuộc làm cho bọn họ lưu lại chỉ có thể bạch bạch hy sinh.

Có chút tu sĩ cấp cao, muốn chạy Kiếm Vô Phong cũng không ngăn trở, nguyện ý rời đi đều có thể rời đi, tuy rằng Kiếm Vô Phong nói như vậy, nhưng là rời đi lại không một người.

Giờ Thìn vừa đến, Kiếm Vô Phong mang theo còn lưu tại Lăng Kiếm Tông đệ tử đứng ở nặc đạt trên quảng trường.

Mỗi người trên mặt đều lộ ra thấy chết không sờn biểu tình, bọn họ ở quyết định lưu lại thời khắc đó, cũng đã làm tốt cùng tông môn cùng tồn vong ý tưởng.

Hiện giờ trên quảng trường cùng sở hữu một ngàn nhiều người, tu vi thấp nhất đều là Hợp Thể kỳ.

Không bao lâu, trên quảng trường mọi người liền nhìn đến rậm rạp điểm đen từ xa đến gần.

Những cái đó điểm đen đều là một đám người, những người này thân xuyên màu lam cùng màu xanh lơ pháp y, thực rõ ràng bọn họ chính là Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông tu sĩ.

Kiếm Vô Phong nhìn thấy hai cái tông môn người cùng nhau tiến đến, tâm không khỏi trầm trầm, quả nhiên như Mạc Vô Nhai nghe được như vậy, hai cái tông môn đã liên hợp.

Dẫn đầu người nọ đúng là lần trước tấn công Lăng Kiếm Tông vị kia Độ Kiếp kỳ đỉnh hôi phát lão giả.

Người này tên là tạ với hải, hắn mang theo mọi người không hề trở ngại mà đáp xuống ở Lăng Kiếm Tông trên quảng trường.

Không nghĩ tới Lăng Kiếm Tông cư nhiên không có mở ra phòng ngự trận, nhìn dáng vẻ hẳn là đang chờ đợi bọn họ.

Tạ với hải không có vô nghĩa, trực tiếp mở miệng nói: “Kiếm Vô Phong, chỉ cần các ngươi Lăng Kiếm Tông nguyện ý trở thành chúng ta Thiên Linh Tông phụ thuộc tông môn, kia Lăng Kiếm Tông tất cả mọi người có thể tồn tại.”

Nghe vậy, Kiếm Vô Phong trong mắt là áp lực không được lửa giận, Thiên Linh Tông quả nhiên đánh đến một tay hảo bàn tính.

Hít sâu một hơi, Kiếm Vô Phong nói: “Tạ tiền bối có phải hay không khinh người quá đáng? Chúng ta Lăng Kiếm Tông tốt xấu cũng là năm đại tông môn chi nhất.”

Tạ với hải khoanh tay mà đứng, ngạo nghễ nói: “Ngày xưa năm đại tông môn, hiện giờ ngươi cảm thấy các ngươi Lăng Kiếm Tông còn xứng cùng chúng ta còn lại tứ đại tông môn cùng ngồi cùng ăn sao? Kiếm Vô Phong, ta là xem ngươi quản lý năng lực không tồi phân thượng mới cùng ngươi hảo ngôn

thương lượng, hy vọng ngươi nghĩ kỹ lại trả lời. Ngươi phía sau những người đó mệnh nhưng đều nắm giữ ở trong tay ngươi."

Nếu là không động thủ là có thể thu phục Lăng Kiếm Tông kia tự nhiên tốt nhất, rốt cuộc động thủ liền cho rằng thương vong.

Chỉ cần Lăng Kiếm Tông quy thuận, về sau tưởng đem Lăng Kiếm Tông như thế nào, còn không phải bọn họ Thiên Linh Tông định đoạt.

Tạ với hải trong lòng tính toán.

Kiếm Vô Phong sắc mặt khó coi, phía trước Thiên Linh Tông người, giết bọn họ Lăng Kiếm Tông như vậy nhiều đệ tử, hiện tại cư nhiên muốn cho bọn họ đầu nhập vào kẻ thù, kia những cái đó đệ tử đã chết tính cái gì?

Kiếm Vô Phong còn không có tới kịp nói cái gì, Vạn Pháp Tông một người trung niên nam tử liền đứng dậy.

Hắn đối với Kiếm Vô Phong ôm ôm quyền, tươi cười đầy mặt nói: "Kiếm tông chủ, dương mỗ không thỉnh tự đến, mong rằng giải lượng. Chủ yếu là ta nghe tạ huynh nói chúng ta Vạn Pháp Tông phản đồ liền ở quý tông, hôm nay chúng ta Vạn Pháp Tông người chính là chuyên môn tiến đến tróc nã phản đồ. Còn thỉnh Kiếm tông chủ hành cái phương tiện, đem Vạn Pháp Tông phản đồ Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai bốn người giao ra đây."

Người này tên là dương cảnh hoán, Độ Kiếp sơ kỳ tu vi, đúng là Vạn Pháp Tông hiện giờ tông chủ.

Hắn bên người đứng một người xinh đẹp như hoa nữ tu, đúng là hắn nữ nhi Dương Văn Hi.

Kiếm Vô Phong cười lạnh một tiếng, trào phúng nói: "Dương tông chủ, thật đúng là quý nhân hay quên sự, phía trước Tống trưởng lão cùng Phan trưởng lão chính là chính miệng thừa nhận quá, Sở đạo hữu bốn người căn bản không có phạm vạn kiếm tông tông quy. Ngươi luôn mồm công bố bọn họ là phản đồ, không biết này phản bội từ đâu mà đến?"

Dương cảnh hoán không cam lòng yếu thế, hồi dỗi nói: "Đây là ta Vạn Pháp Tông bên trong sự tình, liền không nhọc Kiếm tông chủ siêu tâm. Kiếm tông chủ vẫn là nhiều suy nghĩ kế tiếp vạn kiếm tông nên đi nơi nào."

Không đợi Kiếm Vô Phong lại cùng dương cảnh hoán nói chuyện, tạ với hải lại hỏi: "Kiếm Vô Phong, ngươi có thể tưởng tượng hảo?"

"Tạ trưởng lão, các ngươi lại nhiều lần bắt nạt tới cửa, sẽ không sợ Âu Dương sư thúc sau khi trở về, tới tìm các ngươi tính sổ sao?" Kiếm Vô Phong tuy rằng chỉ có Đại Thừa kỳ đỉnh tu vi, nhưng hắn đứng ở hai vị Độ Kiếp kỳ tu sĩ trước mặt, đồ sộ bất động, trên mặt không có một tia sợ hãi.

"Hừ! Gàn bướng hồ đồ, Âu Dương Tu Kỳ hiện giờ còn ở đây không Thiên Lăng đại lục đều khó nói, huống chi liền tính hắn thật sự đã trở lại, chúng ta cũng

không sợ hắn."

Tạ với hải trong lòng tuy rằng vẫn là có điểm sợ Âu Dương Tu Kỳ, nhưng nhớ tới bọn họ lần trước tấn công Lăng Kiếm Tông thời điểm, Âu Dương Tu Kỳ cũng chưa xuất hiện, nói không chừng người khác đã sớm không ở Thiên Lăng đại lục.

Tạ với hải vừa dứt lời, liền phát hiện bọn họ Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông mọi người bị trận pháp bao phủ ở bên trong.

Lập tức hắn còn có cái gì không rõ, vừa rồi Kiếm Vô Phong cùng bọn họ nói như vậy nhiều chính là ở kéo dài thời gian.

Ở biết Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông liên thủ sau, Lăng Kiếm Tông mọi người liền suy nghĩ đối sách.

Kiếm tu chưa bao giờ sợ sinh tử!

Nhưng cho dù chết, bọn họ cũng muốn kéo những người này đệm lưng.

Chủ yếu là lần trước đại chiến, Lăng Kiếm Tông chết tu sĩ quá nhiều, cái này làm cho Lăng Kiếm Tông tồn tại tu sĩ trong lòng tích góp sâu đậm oán khí, hận không thể đem Thiên Linh Tông người chọc cốt dương hôi, không có người nguyện ý Lăng Kiếm Tông trở thành Thiên Linh Tông phụ thuộc tông môn.

Bọn họ không nghĩ tham sống sợ chết!

Ở trên quảng trường bố trí trận pháp cái này chủ ý còn Sở Mục Thần nói ra.

Càng là thấy được địa phương, càng dễ dàng làm người xem nhẹ.

Hơn nữa Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông những người đó mắt cao hơn đỉnh, cho rằng Lăng Kiếm Tông hiện giờ chính là trên cái thớt cá, mặc người xâu xé.

Tự nhiên sẽ không nghĩ đến Lăng Kiếm Tông người, cư nhiên sẽ bố trí trận pháp đối phó bọn họ.

Vì bố trí cái này cửu cấp sát trận, Lăng Kiếm Tông vị kia cửu cấp trận pháp sư, bố trí xong trận pháp sau, cả người đều hư thoát té xỉu.

Chỉ dựa vào sát trận khẳng định giết không được vài người, huống chi đối phương còn có mười tên Độ Kiếp kỳ tu sĩ, nếu là mười người liên thủ công kích trận pháp, phỏng chừng không ra nửa canh giờ, trận pháp liền sẽ bị công phá.

Cho nên Sở Mục Thần bốn người, hơn nữa Lăng Kiếm Tông kia ba gã Độ Kiếp kỳ tu sĩ cùng nhau tiến vào trận pháp trung.

Trận pháp nội.

Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông mọi người đột nhiên bị trận pháp bao phủ, đại bộ phận người còn không rõ ràng lắm là chuyện như thế nào, lập tức đã bị vô số phi kiếm công kích, tu vi thấp những người đó trực tiếp mất mạng.

“Đại gia cẩn thận, đây là một cái cửu cấp kiếm trận, thuộc về sát trận trung một loại.” Độ Kiếp kỳ tu sĩ trước hết phản ứng lại đây, lập tức nhắc nhở mọi người.

“A…… A……”

“Đang đang…… Keng keng……”

Các loại thanh âm không ngừng vang vọng ở mọi người bên tai.

Nhìn đến bên người người đột nhiên ngã xuống, thật nhiều người đều không rõ nguyên do.

Thẳng đến Đại Thừa kỳ dưới tu sĩ toàn bộ ngã xuống sau, mới có người phát hiện không đối chỗ.

Đáng tiếc bọn họ lúc này phát hiện, đã vì khi đã muộn.

Lúc này, Sở Mục Thần bốn người cùng Lăng Kiếm Tông ba người cũng gia nhập chiến đấu, đối phương có mười tên Độ Kiếp kỳ, còn có 50 nhiều danh Đại Thừa kỳ, đánh lên tới bọn họ không chỉ có ở nhân số thượng có hại, ở trên thực lực cũng thực có hại.

Đối phương có sáu người tu vi đều đạt tới Độ Kiếp kỳ đỉnh, thực rõ ràng này sáu người chính là chuyên môn vì đối phó Sở Mục Thần bốn người chuẩn bị.

Sở Mục Thần lấy ra Cửu Tiêu Cầm, khởi xướng quần công, phối hợp mọi người cùng nhau đối địch.

Một canh giờ sau.

“Oanh” một tiếng, trận pháp bị phá khai, lộ ra trận pháp trung mọi người.

Chỉ thấy đứng mọi người trên người hoặc nhiều hoặc ít đều đổ máu, trên mặt đất còn nằm một tảng lớn, những người đó có đã chết, có rất nhiều trúng Ẩn Thiên Duệ độc, tạm thời chết ngất qua đi.

Trận pháp tuy rằng phá vỡ, nhưng mọi người cũng không có đình chỉ chiến đấu.

“Tranh tranh tranh……” Không có bất luận cái gì quy luật tiếng đàn vang ở mọi người bên tai, Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông tu sĩ sôi nổi triều Sở Mục Thần khởi xướng công kích. Hai cái tông môn người đều kiến thức đến hắn này sàng cầm lợi hại chỗ, hai bên nhân mã giờ phút này đều muốn trước đối phương một bước được đến Sở Mục Thần cầm.

Kiếm Vô Phong nhìn thấy trận pháp bị phá khai, mang theo Lăng Kiếm Tông mọi người lấy ra kiếm liền gia nhập chiến đấu. Trên mặt đất những cái đó không chết người, bọn họ nhìn thấy sau đều sẽ bổ thượng nhất kiếm. Chẳng sợ bọn họ đối thượng nhân tu vì so với bọn hắn cao hơn rất nhiều, bọn họ cũng không sợ, liền tính chỉ là tặng người đầu, Lăng Kiếm Tông cũng không ai lùi bước.

Thậm chí còn có người biết rõ chính mình không địch lại, ôm địch nhân liền tự bạo, nghĩ liền tính chính mình muốn chết, cũng sẽ không đối phương hảo quá.

Đủ mọi màu sắc công kích mãn thiên phi vũ, "Phanh phanh" thanh không dứt bên tai.

Giờ phút này mọi người đều đã giết đỏ cả mắt rồi.

Lăng Kiếm Tông kia ba gã Độ Kiếp kỳ tu sĩ đã ngã xuống một người.

Hiện giờ Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông còn có sáu gã Độ Kiếp kỳ tu sĩ, mà Lăng Kiếm Tông bên này cũng có sáu gã, nếu là cứ như vậy cứ thế mãi đi xuống, Lăng Kiếm Tông bên này hôm nay chưa chắc không thể phiên bàn.

Nhưng thường thường sự tình ở thời khắc mấu chốt đều sẽ phát sinh ngoài ý muốn.

Liền tỷ như hiện tại.

Hai bên đang ở đại chiến, trên quảng trường không biết khi nào nhiều ra một người, người này ăn mặc một thân bạch y, hắn xuất hiện đang ở đại chiến trung mọi người không có một người chú ý tới.

Mười lăm phút sau.

Mọi người sôi nổi nhìn lăng không mà đứng bạch y nam tử, giờ phút này trong tay hắn chính cầm Sở Mục Thần Cửu Tiêu Cầm.

Ngón tay nhẹ nhàng kích thích cầm huyền, phát ra "Tranh tranh" thanh thúy thanh âm.

"Quả nhiên là kiện bảo vật, khó trách các ngươi mọi người đều ở tranh đoạt." Nam tử cảm thán nói, ngón tay nhẹ nhàng mơn trớn cầm huyền, hắn thế nhưng nhìn không ra này sàng cầm dùng chính là cái gì tài liệu, quả nhiên có ý tứ.

Vạn Pháp Tông cùng Thiên Linh Tông người đứng ở một bên, mà Lăng Kiếm Tông người đứng ở bên kia.

Vừa rồi hai bên chính đánh túi bụi khi, bạch y nam tử đột nhiên xuất hiện ở Sở Mục Thần trước người, đối với hắn liền chụp đi một chưởng. Vốn dĩ Sở Mục Thần là có thể cho khai, nhưng Ân Thiên Thịnh liền hắn phía sau, hắn nếu là tránh ra, kia đối phương một chưởng nhất định sẽ đánh vào Ân Thiên Thịnh trên người. Sở Mục Thần đương nhiên không thể làm chính mình tức phụ nhi bị thương, vội vàng cùng nam tử đúng rồi một chưởng.

Kết quả đem hắn chấn đến lui về phía sau hai bước, ngẩng đầu thấy rõ nam tử diện mạo sau, Sở Mục Thần lập tức đề phòng lên.

Tên này bạch y nam tử đúng là Tôn Khang.

Thấy Tôn Khang lại hướng chính mình công kích lại đây, Sở Mục Thần tay trái ôm cầm, tay phải kích thích cầm huyền, từng đạo vô hình công kích, triều Tôn Khang phi nước đại mà đi.

Tôn Khang nhẹ nhàng tránh thoát, sau đó đối với Sở Mục Thần quỷ dị mà cười cười.

Nhìn thấy Tôn Khang cái dạng này, Sở Mục Thần ám đạo không tốt, không đợi hắn nghĩ nhiều, há mồm liền phun ra một ngụm máu tươi.

Đáng chết!

Vừa rồi cư nhiên trứ Tôn Khang nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 488

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 488 Lăng Hàn quy tông

Đan điền trung linh khí cũng vô pháp vận chuyển, Sở Mục Thần vừa muốn kêu Ân Thiên Thịnh khi, Tôn Khang lại nhân cơ hội cướp đi trong tay hắn Cửu Tiêu Cầm.

Hơn nữa không biết Tôn Khang dùng cái gì phương pháp, Sở Mục Thần phát hiện hắn hiện tại cư nhiên cùng Cửu Tiêu Cầm mất đi liên hệ.

Tôn Khang đem Cửu Tiêu Cầm cướp đi, là tất cả mọi người không nghĩ tới sự.

Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông người thấy Cửu Tiêu Cầm ở Tôn Khang trong tay, sôi nổi dừng lại đối Lăng Kiếm mọi người công kích.

Hai bên giằng co.

Ân Thiên Thịnh đỡ Sở Mục Thần, "Tiểu đệ, mau nhìn xem Mục Thần hắn làm sao vậy?"

Ân Thiên Duệ duỗi tay đáp ở Sở Mục Thần trên cổ tay, mày lại là dần dần nhăn lại.

Một lát sau thấy Ân Thiên Duệ buông xuống tay, Ân Thiên Thịnh khẩn trương hỏi: "Mục Thần hắn thế nào?"

"Ca phu trúng một loại áp chế linh khí độc, cùng lần trước Vô Nhai trúng độc có điểm cùng loại, bất quá lại càng bá đạo, lợi hại hơn. Trong tay ta tạm thời không có giải dược, chỉ có thể ăn trước một viên Thanh Độc Đan áp chế một chút." Nói, Ân Thiên Duệ từ không gian giới tử trung lấy ra một cái bình sứ, đổ một viên đan dược cấp Sở Mục Thần.

Ân Thiên Thịnh một đôi mắt trung tràn đầy lành lạnh hàn quang, lạnh lùng mà nhìn chăm chú vào giữa không trung Tôn Khang.

"Tiểu đệ, ngươi chiếu cố một chút Mục Thần, ta đi làm thịt người nọ." Nói, Ân Thiên Thịnh liền phải đem Sở Mục Thần giao cho Ân Thiên Duệ.

Sở Mục Thần lại là duỗi tay bắt lấy hắn, vội vàng nói: "Đừng đi, cái này Tôn Khang là cái âm hiểm tiểu nhân, ta cùng Vô Nhai đều ở trên tay hắn ăn mệt. Ngươi đi khẳng định cũng chiếm không được hảo, hiện tại chúng ta còn muốn phòng bị Vạn Pháp Tông những người đó, ngươi nếu đi rồi, ai tới bảo hộ ta?"

Ân Thiên Thịnh nghĩ đến Sở Mục Thần hiện tại không thể sử dụng linh khí, xác thật yêu cầu chính mình bảo hộ, lập tức liền gật đầu đáp ứng không đi tìm Tôn Khang.

Rốt cuộc Tôn Khang khi nào đi sát đều thành, nơi này còn có Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông người đối bọn họ như hổ rình mồi, Sở Mục Thần an nguy càng quan trọng.

Sở Mục Thần nhìn về phía Mạc Vô Nhai, hỏi: “Vô Nhai, ngươi thấy thế nào?”

Mạc Vô Nhai đáp: “Thời gian kéo càng lâu, đối chúng ta càng bất lợi.”

“Xác thật như thế, nhưng hiện tại…… Ai!” Sở Mục Thần nói đến một nửa, lại nặng nề mà thở dài.

Rõ ràng lại qua một lát bọn họ là có thể thắng, vì sao cố tình lúc này xuất hiện một cái ngoài ý liệu người tới làm phá hư?

Mấy người lại đem tầm mắt đặt ở Tôn Khang trên người, không biết kế tiếp, người này muốn làm cái gì?

Tôn Khang trực tiếp hướng mọi người tuyên bố: “Này sàng cầm không tồi, về ta.”

“Tôn Khang, đừng quên ngươi phía trước cũng đã gia nhập Thiên Linh Tông, hiện tại ngươi chính là Thiên Linh Tông người.” Tạ với hải nhắc nhở nói.

“Có chuyện này sao? Chúng ta không nhớ rõ?” Tôn Khang nghi hoặc nói, trên mặt lại là trào phúng.

“Ngươi……”

Tạ với hải nhất thời nghẹn lời, phía trước Thiên Linh Tông đem Bạch Liên Kiệt cùng Tôn Khang mang về, dùng hết không ít trân quý thiên tài địa bảo, thật vất vả đem hai người tu vi chồng chất đến Độ Kiếp kỳ đỉnh, kết quả Tôn Khang còn đem Bạch Liên Kiệt cấp giết.

Ai cũng không biết này Tôn Khang là nghĩ như thế nào, đây là một cái không ấn lẽ thường ra bài người, lại còn có thực tà môn.

Ngay cả Âu Dương Tu Kỳ đều trên người hắn tài đại té ngã, Thiên Linh Tông mọi người cũng không dám dùng cái gì cường ngạnh thủ đoạn.

Vạn nhất đem người bức nóng nảy, kia xui xẻo không còn không phải là Thiên Linh Tông sao?

Hiện tại Cửu Tiêu Cầm ở hắn thượng, tạ với hải trong khoảng thời gian ngắn thật đúng là không biết nên làm cái gì bây giờ. Thấy những người khác sôi nổi đem ánh mắt đầu hướng chính mình, hắn đành phải hồi lấy bọn họ tạm thời đừng nóng nảy ánh mắt.

Cùng là Độ Kiếp kỳ đỉnh tu sĩ, tạ với hải rõ ràng thực kiêng kị Tôn Khang.

Như thế làm Sở Mục Thần cùng Mạc Vô Nhai hai người có chút ngoài ý muốn, rốt cuộc ở bọn họ trong ấn tượng Thiên Linh Tông Độ Kiếp kỳ tu sĩ cũng không ít. Một người đánh không lại, bọn họ có thể quần công, vì sao sẽ sợ một cái Tôn Khang?

Hai người hiện tại còn không biết là bởi vì Âu Dương Tu Kỳ ở Tôn Khang trên tay ăn mệt, lúc này mới dẫn tới tạ với hải đám người kiêng kị Tôn Khang.

Tôn Khang chơi một chút Cửu Tiêu Cầm, liền đem lực chú ý đặt ở quảng trường mọi người trên người, hắn tầm mắt ở Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai bốn người trên người nhất nhất đảo qua, đáy mắt là áp lực không được đố ghét.

Phía trước hắn trong lúc vô tình đụng tới Mạc Vô Nhai liền nhìn ra hắn cốt linh cùng tu vi, như thế thiên tài người nên bị mạt sát, kết quả lại làm hắn chạy mất.

Tôn Khang là bởi vì tu luyện tà thuật, mới có thể làm chính mình tu vi cọ cọ cọ mà hướng lên trên trướng.

Ở trẻ tuổi trung có thể nói là không người có thể cập.

Nhưng Mạc Vô Nhai bốn người cốt linh không đến 300 tuổi, tu vi đều đạt tới Độ Kiếp kỳ đỉnh. Hơn nữa bọn họ trên người hơi thở thuần tịnh, hiển nhiên bọn họ tu vi đều là thật đánh thật tu luyện ra tới, cũng không sử dụng cái gì tà thuật.

Tôn Khang hạ quyết tâm muốn giết chết bốn người, vì thế hắn nhìn về phía tạ với hải: "Họ Tạ, chúng ta liên thủ giết bọn họ."

Nói lời này thời điểm, Tôn Khang ánh mắt nhìn về phía Lăng Kiếm Tông mọi người phương hướng.

Tạ với hải sửng sốt, hắn không nghĩ tới Tôn Khang cư nhiên sẽ chủ động đưa ra muốn sát Lăng Kiếm Tông người.

Vốn dĩ bọn họ bên này đang đứng ở nhược thế, nếu là Tôn Khang chủ động gia nhập bọn họ, kia bọn họ muốn tiêu diệt Lăng Kiếm Tông còn không phải dễ như trở bàn tay sự. Hơn nữa Sở Mục Thần hiện tại không có cầm phụ trợ, tin tưởng phía chính mình hẳn là thực mau là có thể đại hoạch toàn thắng.

Vạn Pháp Tông người tới nơi này mục đích là Cửu Tiêu Cầm, hiện tại Cửu Tiêu Cầm rơi xuống Tôn Khang trong tay, kia bọn họ chẳng phải là bạch bận việc một hồi, lập tức Vạn Pháp Tông mọi người thấy không có ích lợi nhưng đồ, liền đánh lên lui trống lớn.

Loại này tốn công vô ích sự, bọn họ nhưng không muốn làm.

Tạ với hải tự nhiên là nhìn ra Vạn Pháp Tông mọi người tâm tư, lập tức hắn liền đối với dương cảnh hoán nói: "Dương tông chủ, chúng ta liên thủ tiêu diệt Lăng Kiếm Tông, Lăng Kiếm Tông tài nguyên phân các ngươi ba tầng."

Lăng Kiếm Tông mọi người nghe thấy tạ với hải nói, sôi nổi tức giận đến đôi mắt đỏ lên.

Khinh người quá đáng!

Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông cùng với Tôn Khang ý kiến đạt thành sau, đồng thời triều Lăng Kiếm Tông mọi người ra tay.

Đối phương nhiều ra một cái Tôn Khang không nói, Lăng Kiếm Tông bên này không chỉ có thiếu Sở Mục Thần cái này chiến lực, còn phải có người chuyên môn bảo hộ hắn, cái này làm cho Ân Thiên Thịnh đánh rất là nghẹn khuất, hắn lại không dám rời đi Sở Mục Thần bên người.

Liền ở hai bên chiến như đồ như hỏa thời điểm, một người đầy đầu đầu bạc, một thân bạch y nam tử xuất hiện ở chiến trường trung ương.

Bởi vì hắn xuất hiện quá mức đột ngột, mọi người không tự chủ được mà nhìn về phía hắn, đãi thấy rõ hắn dung mạo sau, Lăng Kiếm Tông mọi người còn lại là mừng như điên.

Người tới đúng là Tiêu Lăng Hàn, hắn rời đi phi thăng thông đạo sau, bị truyền tống đến một cái xa xôi tiểu thành trì. Đuổi ba ngày lộ, kết quả người khác còn không có đạt tới Lăng Kiếm Tông, liền phát hiện Lăng Kiếm Tông có người ở chiến đấu. Lập tức hắn một cái thuấn di liền xuất hiện ở đại chiến trung ương, nhìn đến bốn phía hỗn độn cảnh tượng, thậm chí còn có người tìm chết về phía hắn phát ra công kích.

Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhẹ nhàng vung lên ống tay áo liền đem trước mặt công kích hóa giải, quay đầu nhìn thấy Sở Mục Thần bốn người trên người đều là huyết, hơn nữa thấy bọn họ tình huống đều không tốt lắm, lại nhìn đến đầy đất thi thể, cái này làm cho hắn mày nhăn càng khẩn.

Kiếm Vô Phong nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn xuất hiện, cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra.

"Sư đệ ngươi cuối cùng đã trở lại."

Tuy rằng hắn rất tò mò Tiêu Lăng Hàn tóc như thế nào toàn trắng, bất quá hiện tại vẫn là trước giải quyết Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông người lại nói.

Nhưng hắn còn không có tới kịp cùng Tiêu Lăng Hàn nói đã xảy ra chuyện gì, trước mặt liền có một cây dây mây hướng hắn quấn tới, không có biện pháp, Kiếm Vô Phong đành phải trước ứng đối chính mình trước mặt công kích.

Tiêu Lăng Hàn nhìn quét giữa sân mọi người tình huống, trực tiếp đem Thiên Ti Đằng thả ra.

Thiên Ti Đằng vừa xuất hiện liền đón gió tăng vọt, nháy mắt hấp dẫn mọi người lực chú ý. Còn không đợi mọi người phản ứng, Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông mọi người đã bị Thiên Ti Đằng phân ra dây đằng cấp bó trụ.

Liền Độ Kiếp kỳ đỉnh mấy người còn còn ở giãy giụa.

Tôn Khang liếc mắt một cái liền nhận ra Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng thấy được Tôn Khang.

Hai người cách không khí xa xa nhìn nhau.

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ cho rằng Tôn Khang sẽ bị Âu Dương Tu Kỳ giết chết, nào biết người này mệnh không phải giống nhau ngạnh, cuối cùng vẫn là đến phiên hắn tới giải quyết.

Tôn Khang dẫn đầu hỏi: "Ngươi là Âu Dương Tu Kỳ đồ đệ, Âu Dương Tu Kỳ hiện tại người ở nơi nào?"

Tiêu Lăng Hàn không phản ứng Tôn Khang, mà là nhìn về phía trong tay hắn ôm cầm, quát khẽ: "Cửu Tiêu."

Phía trước còn ngoan ngoãn bị Tôn Khang ôm cầm, nghe thấy Tiêu Lăng Hàn kêu gọi, trực tiếp tránh thoát Tôn Khang kiềm chế, bay đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, ngoan ngoãn dừng lại, không đi cọ hắn.

Tiêu Lăng Hàn cấp Cửu Tiêu Cầm dùng ra hai cái thanh khiết thuật, Cửu Tiêu Cầm mới thân mật mà cọ cọ Tiêu Lăng Hàn tay.

"Trở về."

Cửu Tiêu Cầm ngoan ngoãn mà bay trở về Sở Mục Thần bên người.

Tôn Khang còn lại là khiếp sợ mà nhìn một màn này, lúc trước hắn rõ ràng hữu dụng bí pháp tạm thời che giấu Cửu Tiêu Cầm cùng Sở Mục Thần chi gian liên hệ. Vì sao Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhẹ gọi một tiếng, Cửu Tiêu Cầm liền ngoan ngoãn trở lại hắn bên người?

Hơn nữa Cửu Tiêu Cầm rõ ràng không phải hắn pháp bảo.

Tôn Khang là như thế nào cũng không nghĩ ra.

Tiêu Lăng Hàn nhưng chưa cho Tôn Khang nghĩ lại thời gian, cũng không tính toán cùng Tôn Khang vô nghĩa, trực tiếp một cái thuấn di đến Tôn Khang trước người, nhất kiếm hướng hắn đâm tới.

Tôn Khang cảm giác được trí mạng nguy hiểm, lập tức về phía sau triệt.

Tuy rằng hắn triệt kịp thời, nhưng Tiêu Lăng Hàn tốc độ rất nhanh, Mặc Hàn Kiếm vẫn là kiếm đâm trúng hắn, nhưng thật ra không có thương tổn đến yếu hại.

Duỗi tay sờ hướng bị thương eo sườn, nhìn đến trong tay huyết, Tôn Khang đặt ở trước mặt, vươn đầu lưỡi liếm liếm. Cảm giác được đầu lưỡi tanh ngọt cùng gay mũi mùi máu tươi, Tôn Khang trong mắt tràn đầy tàn nhẫn.

Hắn sắc mặt vặn vẹo, hung ác nham hiểm mà cười nói: "Đã thật lâu không ai làm ta chịu quá bị thương. Ngươi, cũng biết chọc tới ta kết cục?"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Tôn Khang tiếp tục nói: "Ngươi, đáng chết! Hôm nay ngươi không thể không chết!"

"Ồn ào!"

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, Tôn Khang không hổ là vai ác giống nhau nhân vật, vô nghĩa thật nhiều. Lại lần nữa một cái thuấn di đi vào Tôn Khang phía sau, trong tay kiếm thứ hướng hắn giữa lưng.

Tôn Khang lại lần nữa né qua yếu hại, trên người lại nhiều ra một cái miệng vết thương.

Hai người cứ như vậy một đuổi một chạy.

Mười lăm phút sau.

Tôn Khang phát hiện chính mình trên người tất cả đều là vết thương, lớn lớn bé bé thêm lên không dưới trăm nói.

Mỗi lần đều có thể vừa lúc tránh đi yếu hại.

Hắn lúc này mới phát hiện không thích hợp chỗ, tiện đà đầy mặt khiếp sợ mà nhìn Tiêu Lăng Hàn: "Ngươi là cố ý?"

Cố ý không giết hắn.

Cố ý đùa với hắn chơi.

Cố ý nhục nhã hắn!

"Giao cho ngươi." Tiêu Lăng Hàn cũng không có phản ứng Tôn Khang, thu hồi kiếm, đối một bên Ân Thiên Thịnh nói.

Tiêu Lăng Hàn đã sớm phát hiện Ân Thiên Thịnh nhìn về phía Tôn Khang kia thù hận ánh mắt, cho nên mới sẽ đem hắn giao cho Ân Thiên Thịnh.

Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông còn sống cũng chỉ dư lại vài tên Độ Kiếp kỳ tu sĩ, bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới vừa mới đã đến người kia, cư nhiên lợi hại như vậy.

Còn có kia cây yêu thực cư nhiên đã đạt tới cửu cấp đỉnh, lập tức mấy người liền quyết định trước rời đi, bàn bạc kỹ hơn.

Rõ ràng lập tức là có thể đem Lăng Kiếm Tông xoá tên, lại không nghĩ lại là ở thời khắc mấu chốt phát sinh biến cố, cùng lần trước giống nhau.

Tạ với hải trong lòng ảo não không thôi, rồi lại bất lực.

Trước mắt bọn họ rõ ràng không phải đối phương đối thủ, vẫn là nhân lúc còn sớm rời đi đến hảo.

Chỉ là bọn hắn ý tưởng tuy hảo, nhưng Tiêu Lăng Hàn nhưng không chuẩn bị phóng những người này rời đi. Hắn đáp ứng quá Âu Dương Tu Kỳ sẽ bảo hộ tông môn, mà những người này cũng dám đánh Lăng Kiếm Tông chủ ý, hắn tất nhiên là sẽ không bỏ qua.

Không có trêu chọc những người này tính toán, hắn ra tay tàn nhẫn, thả nhanh chóng, thực mau tất cả mọi người bị hắn giết cái sạch sẽ.

Hắn tựa như một cái sát thần, giết người thời điểm trên mặt không có một tia biểu tình, phảng phất chết đi không phải người.

Hắn bạch y như tuyết, giết như vậy nhiều người, trên người hắn như cũ sạch sẽ không có một tia bụi bặm.

Lăng Kiếm Tông những cái đó đệ tử nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lợi hại như vậy, sôi nổi hai mắt tỏa ánh sáng, sùng bái mà ánh mắt đuổi theo hắn.

Tiêu Lăng Hàn ngoảnh mặt làm ngơ, thu hồi Thiên Ti Đằng, ngay sau đó, hắn cả người biến mất ở trên quảng trường.

Đương hắn lại lần nữa xuất hiện khi, người đã đứng ở Kỳ Linh Phong.

Mà khi hắn thấy rõ Kỳ Linh Phong hiện giờ cảnh tượng khi, trong mắt là ngập trời lửa giận.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 489

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 489 Tôn Khang chi tử

Âu Dương Tu Kỳ sân đã bị người san thành bình địa.

Mà hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cư trú giữa sườn núi cũng thành trụi lủi một mảnh, bọn họ cư trú sân sớm đã không còn nữa tồn tại.

Đứng ở cái gì đều không có giữa sườn núi, Tiêu Lăng Hàn trong mắt là che giấu không được sát khí, trong lòng lệ khí một chút gia tăng.

Đương hắn nhìn về phía trên tay trái hộp khi, ánh mắt lại trở nên vô cùng ôn nhu.

"Huyền Ý, nhà của chúng ta bị người huỷ hoại. Không quan hệ, ta sẽ một lần nữa kiến một cái, chờ một lần nữa kiến hảo, ta lại làm ngươi ra tới."

Lăng Kiếm Tông trên quảng trường.

Kiếm Vô Phong chính mang theo bị thương so nhẹ đệ tử rửa sạch trên quảng trường hỗn độn, bị thương trọng đều trở về chữa thương.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di đến Kiếm Vô Phong trước người, nhíu mày nhìn về phía hắn, theo sau ném một cái bình sứ cho hắn.

Kiếm Vô Phong theo bản năng duỗi tay tiếp được, theo sau bên tai liền vang lên Tiêu Lăng Hàn nói: "Chữa thương đan dược, tông môn đã xảy ra chuyện gì? Còn có, Kỳ Linh Phong là bị ai hủy?"

Kiếm Vô Phong lập tức liền đem phía trước phát sinh sự tình nhất nhất cùng Tiêu Lăng Hàn giảng thuật một lần.

Biết được là Tôn Khang huỷ hoại Kỳ Linh Phong, Tiêu Lăng Hàn trên người sát khí ngăn không được ra bên ngoài mạo.

"Tôn Khang người đâu?"

Kiếm Vô Phong ngẩn người, chợt nói: "Bị Ân đạo hữu mang đi."

"Hảo, ta đã biết. Ngươi trước đem tông môn những người khác đều gọi trở về tới, nếu là Đồng Hưng Bác trở về, ngươi làm hắn dẫn người đi Kỳ Linh Phong, ở giữa sườn núi kiến một tòa cùng trước kia giống nhau như đúc sân."

Kiếm Vô Phong nghi hoặc nói: "Hiện tại liền phải đem bọn họ gọi trở về tới sao? Nếu là Thiên Linh Tông người lại đến làm sao bây giờ?"

Tiêu Lăng Hàn cũng không có nói tiếp, chỉ là quay đầu nhàn nhạt mà nhìn Kiếm Vô Phong liếc mắt một cái.

Bị Tiêu Lăng Hàn kia đạm mạc ánh mắt đảo qua, Kiếm Vô Phong nháy mắt cảm giác áp lực tăng gấp bội, đành phải căng da đầu nói: "Hảo, ta hiện tại khiến cho còn lại đệ tử đều trở về."

Hắn vốn đang muốn hỏi một chút Âu Dương Tu Kỳ rơi xuống, nhưng đối mặt như vậy Tiêu Lăng Hàn, Kiếm Vô Phong nhất quán mặt vô biểu tình trên mặt đều lộ ra khổ tướng.

Lại nhiều vấn đề đều chỉ có thể nuốt trở lại bụng.

Ân Thiên Thịnh kéo Tôn Khang, cùng Sở Mục Thần, Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai vừa mới trở lại sân, bọn họ trước mặt đột nhiên xuất hiện một người.

"Làm ta sợ muốn chết."

Ân Thiên Duệ vỗ vỗ chính mình bộ ngực, vừa rồi thật là hù chết hắn, Tiêu Lăng Hàn xuất hiện không hề dấu hiệu.

"Ta lớn lên dọa người?"

Bị Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt nhìn chăm chú, Ân Thiên Duệ xấu hổ mà cười cười, chạy nhanh nói: "Không, không phải, bởi vì ngươi xuất hiện quá mức đột nhiên, ta nhát gan, mới có thể bị dọa đến."

Tiêu Lăng Hàn đem ánh mắt chuyển hướng Ân Thiên Thịnh kéo Tôn Khang trên người, một đôi màu đen con ngươi dần dần biến thành màu tím, hắn ở Tôn Khang trên người nhìn đến vô số nghiệp chướng, còn có rất nhiều oan hồn đi theo hắn bên người.

"Thiên Thịnh, đem hắn giao cho ta."

"A?…… Nga."

Ân Thiên Thịnh vốn dĩ tưởng lưu trữ Tôn Khang hảo hảo tra tấn một phen, bất quá Tiêu Lăng Hàn muốn, hắn vẫn là lập tức bỏ qua Tôn Khang.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay một trảo, Tôn Khang trực tiếp bị hắn hút đến trước mặt.

Thấy Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, Sở Mục Thần giải thích nói: "Vừa rồi hắn quá sảo, Thiên Thịnh liền cắt đầu lưỡi của hắn."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, hắn liền nói người này như thế nào như vậy an tĩnh.

Thấy Tôn Khang dùng phẫn hận ánh mắt nhìn chằm chằm chính mình, Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình mà nhìn lại hắn.

Nghĩ đến lần đầu tiên thấy Tôn Khang thời điểm, hắn cũng là dùng loại này thù hận ánh mắt nhìn chính mình, bất quá khi đó hắn làm thực mịt mờ.

Hết thảy đều phảng phất ở ngày hôm qua, khi đó Thượng Quan Huyền Ý còn ở chính mình bên người.

Nghĩ đến hai người ở Thiên Tinh Thành nhật tử, Tiêu Lăng Hàn cảm giác ngực bị đè nén, tâm cũng ẩn ẩn co rút đau đớn.

Hơi chợp mắt mành, che khuất trong mắt tưởng niệm.

Nhận thấy được bốn đạo như đèn pha giống nhau ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía bốn người, "Có việc?"

Sở Mục Thần chỉ chỉ Tiêu Lăng Hàn tóc, hỏi: "Lăng Hàn, xảy ra chuyện gì?"

"Không có việc gì."

Bốn người thấy hắn không nghĩ nói, cũng không hảo hỏi lại.

Bất quá thấy hắn cái dạng này, bốn người suy đoán hẳn là cùng Thượng Quan Huyền Ý thoát không được quan hệ.

Chính yếu chính là bọn họ đã thật lâu chưa thấy qua Thượng Quan Huyền Ý.

Ân Thiên Duệ nhưng thật ra muốn hỏi, bất quá nhìn thấy như vậy Tiêu Lăng Hàn, hắn thật đúng là không dám hỏi.

Tiêu Lăng Hàn đi vào bàn đá bên, lấy ra phù triện cùng phù bút, bắt đầu vẽ bùa.

"Các ngươi đều nhìn ta làm gì? Không cần đi chữa thương sao?" Tiêu Lăng Hàn nhất tâm nhị dụng, một bên vẽ bùa, một bên hỏi.

"Chúng ta chính là muốn nhìn ngươi một chút như thế nào xử lý Tôn Khang, phía trước hắn ám toán quá Vô Nhai, hôm nay lại ám toán ca phu." Ân Thiên Duệ tận lực bỏ qua rớt Tiêu Lăng Hàn quanh thân phát ra khí lạnh.

Không trong chốc lát Tiêu Lăng Hàn liền đem phù triện họa hảo, bốn người đều tò mò mà nhìn hắn động tác.

Chỉ thấy hắn đem vừa mới họa tốt phù triện vận dụng linh khí thác ở trước mặt, sau đó kháp mấy cái pháp quyết đánh vào phù triện thượng, phù triện lập tức như là có sinh mệnh giống nhau hướng tới Tôn Khang bên người bay đi.

Ngay sau đó, bốn người liền nhìn đến, trong viện đột nhiên nhiều ra mười mấy người.

Ân Thiên Duệ âm thầm nuốt nuốt nước miếng, trốn đến Mạc Vô Nhai phía sau.

Ân Thiên Thịnh tự phát mà đương ở Sở Mục Thần trước người, Sở Mục Thần hiện tại còn không thể vận dụng linh khí, tự nhiên phải bảo vệ hắn.

Kia mười mấy người hiện thân sau, bay thẳng đến Tôn Khang đánh tới, cắn xé hắn.

Tôn Khang trên người rõ ràng không có miệng vết thương, nhưng trên mặt hắn kia vẻ mặt thống khổ, tỏ rõ những người đó xác thật là ở cắn xé hắn.

Tôn Khang không nghĩ tới hắn phía trước hại chết người thường, cư nhiên có mười mấy vẫn luôn đi theo hắn bên người. Nếu là hắn tu vi còn ở tự nhiên không sợ này mười mấy chỉ quỷ, nhưng hắn tu vi bị Tiêu Lăng Hàn phế bỏ, linh hồn không biết bị hắn dùng cái gì phương pháp giam cầm tại đây khối thịt thân trung ra không được.

Này mười mấy chỉ quỷ cắn xé không phải hắn huyết nhục, mà là linh hồn của hắn. Loại này đau đớn muốn chết cảm giác, làm hắn nhớ tới năm đó phân ra một hồn tẩm bổ thân thể khi thống khổ.

Thù lớn chưa trả, hiện giờ hắn liền phải thua tại lúc trước coi thường tiểu tử thúi trên tay, sớm biết rằng lúc trước mới gặp khi nên giết người này.

Đáng tiếc không có sớm biết rằng.

Sở Mục Thần bốn người nhìn thấy Tôn Khang đau đầy đất lăn lộn, duỗi tay muốn đem những cái đó quỷ chụp bay, lại chỉ có thể xuyên qua bọn họ thân thể.

Mà những cái đó quỷ trong mắt tràn đầy thù hận, một đám quỷ ùa lên.

Mười lăm phút sau, Tôn Khang thân thể hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng linh hồn của hắn lại đã tiêu tán.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn lại đem Tôn Khang thi thể thiêu cái sạch sẽ.

Nghĩ đến bọn họ ở Kỳ Linh Phong gia bị Tôn Khang cấp hủy diệt, hắn trong lòng lệ khí như thế nào cũng tiêu tán không được.

Lúc trước nếu không phải Viêm Thành Hoa, Âu Dương Tu Kỳ đã sớm đem Tôn Khang giết, làm sao có hiện tại sự.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn không thể ức chế mà muốn đi đem Viêm Thành Hoa cấp làm thịt.

Bình phục một chút trong lòng nảy sinh ra thô bạo, Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Sở Mục Thần, "Bắt tay vươn tới."

Sở Mục Thần không biết Tiêu Lăng Hàn muốn làm gì, bất quá hắn vẫn là vươn tay phải.

Đáp thượng Sở Mục Thần thủ đoạn, linh khí ở hắn đan điền du tẩu một vòng, phát hiện hắn hắn đan điền chiếm cứ một đoàn màu đen đồ vật.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem kia đoàn màu đen đồ vật hút đến chính mình trong thân thể, vận chuyển công pháp, kia đoàn màu đen đồ vật thực mau biến mất không thấy.

"Ta phải rời khỏi Lăng Kiếm Tông một đoạn thời gian, các ngươi lưu tại Lăng Kiếm Tông, có việc liền cho ta phát truyền âm."

Bốn người đồng thời đáp: "Hảo."

Ân Thiên Thịnh thấy Tiêu Lăng Hàn tay trái vẫn luôn cầm hộp, tò mò hỏi: "Lăng Hàn, ngươi trong tay cầm chính là cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt mà quét Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái, cũng không có trả lời, mà là trực tiếp biến mất ở trong sân.

Không được đến đáp án, thấy Tiêu Lăng Hàn như vậy rời đi, Ân Thiên Thịnh nói thầm một câu: "Tiêu Lăng Hàn như thế nào càng ngày càng âm tình bất

định.”

“Ngươi lời này nhưng đừng làm trò hắn nói, bằng không bị thu thập, cũng đừng trách ta không nhắc nhở ngươi.”

“Bị thu thập, hắn là muốn cùng ta tỷ thí sao?” Ân Thiên Thịnh lập tức hai mắt sáng lên, nếu có thể cùng Tiêu Lăng Hàn tỷ thí một lần thì tốt rồi.

“Đại ca, ngươi có phải hay không quên chính mình lần đầu tiên cùng Tiêu đại ca tỷ thí kết quả?” Ân Thiên Duệ nhắc nhở nói, khi đó nhà mình đại ca mỗi ngày nói muốn khiêu chiến Tiêu Lăng Hàn, kết quả bị ngược không muốn không muốn.

Ân Thiên Thịnh: “……”

Thật lâu sự tình trước kia, hắn đều quên mất, không nghĩ tới nhà mình đệ đệ thế nhưng còn nhớ rõ.

Quá đả kích người!

“Các ngươi có hay không cảm thấy Lăng Hàn trong tay cầm cái kia hộp thực quen mắt? Ta cảm giác chính mình tựa hồ đã từng ở nơi nào nhìn thấy quá.” Mạc Vô Nhai đột nhiên nói, cùng sử dụng dò hỏi ánh mắt nhìn về phía Sở Mục Thần.

Kết quả, Sở Mục Thần trực tiếp tới một câu: “Chưa thấy qua.”

Sở Mục Thần đương nhiên chưa thấy qua, hắn vừa đến Huyền Thiên đại lục đã bị Sở Vũ Ngạn phái người tiếp trở về Sở gia.

Đi Thái Huyền Tông di chỉ người chỉ có Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, khi đó Sở Mục Thần cũng không cùng bọn họ ở bên nhau.

Mạc Vô Nhai quay đầu nhìn về phía Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh, thấy hai người vẻ mặt mờ mịt, hắn liền biết chính mình không nên hỏi này hai người.

Tiêu Lăng Hàn rời đi Lăng Kiếm Tông sau, trực tiếp đi Thiên Linh Tông.

Hắn không che giấu chính mình hành tung, nghênh ngang mà đi vào Thiên Linh Tông.

Thiên Linh Tông người cư nhiên dám đi tấn công Lăng Kiếm Tông, xem ra bọn họ là sống không kiên nhẫn. Vừa lúc hắn muốn bảo tồn Thượng Quan Huyền Ý thân thể, yêu cầu linh khí vẫn luôn tẩm bổ, Thiên Linh Tông hẳn là Thiên Lăng đại lục nhất giàu có tông môn.

Thiên Linh Tông một vị trưởng lão nhìn thấy đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Tiêu Lăng Hàn, trầm giọng quát: “Người tới người nào?”

“Lăng Kiếm Tông Tiêu Lăng Hàn.”

Vị kia trưởng lão nghe vậy, sắc mặt đại biến, bọn họ Thiên Linh Tông người đi tấn công Lăng Kiếm Tông còn không có trở về, hiện tại Lăng Kiếm Tông người cư nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn.

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua Thiên Linh Tông, thực mau liền tìm Thiên Linh Tông tàng bảo khố, trực tiếp một cái thuấn di biến mất tại chỗ.

Lão giả lấy ra ngọc giản mới vừa phát xong truyền âm, ngẩng đầu đã không thấy Tiêu Lăng Hàn bóng người. Sợ tới mức hắn đem ngọc giản đều rơi xuống đất, chạy nhanh nhặt lên tới tiếp tục phát truyền âm.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn đã đến, Thiên Linh Tông lập tức đề phòng lên.

Kết quả qua đi một canh giờ, bọn họ liền người đều không có nhìn đến ở nơi nào.

“Chu trưởng lão, ngươi xác định ngươi không có nhìn lầm?”

“Ta sao có thể nhìn lầm, hơn nữa hắn còn tự báo gia môn.”

“Tông chủ, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

“Phàm là tông môn trọng địa nhất nhất bài tra một lần.”

Thực mau Thiên Linh Tông mọi người phân tán mở ra, sôi nổi tìm kiếm Tiêu Lăng Hàn tung tích.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn là tính toán trực tiếp đi tàng bảo khố, kết quả hắn vừa đến tàng bảo khố phụ cận, đã nghe đến một cổ thấm nhân tâm phi thanh hương. Lập tức hắn liền quải cái cong, triều phát ra thanh hương địa phương đi đến.

Đồ vật không tới tay, miễn cho bị người phát hiện làm phá hư, hắn hướng chính mình trên người dán một trương ẩn thân phù.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn đi vào một phiến hình tròn cổng vòm trước, trong môn cảnh vật bị trận pháp che khuất.

Đem trận pháp phá vỡ đủ một người thông qua thông đạo, Tiêu Lăng Hàn xuyên qua trận pháp, đi vào bên trong cánh cửa.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng bên trong cánh cửa là một cái sân, không nghĩ tới bên trong cánh cửa cư nhiên là một cái linh thảo viên.

Nơi này gieo trồng linh thảo đều là bát cấp cửu cấp, Tiêu Lăng Hàn không có lập tức thu thập những cái đó linh thảo, mà là tiếp tục hướng bên trong bước vào.

Lại đi rồi hai phút, chóp mũi ngửi được thanh hương càng ngày càng nùng, Tiêu Lăng Hàn dưới chân bước chân không cấm nhanh hơn vài phần.

Thực mau ánh vào Tiêu Lăng Hàn mi mắt là một viên 5 mét cao thụ, trên cây chính treo ba cái tròn tròn quả tử, quả tử trình màu trắng, tinh oánh dịch thấu, xem một cái khiến cho người muốn nếm thử nó hương vị.

Nhìn đến trên cây quả tử, Tiêu Lăng Hàn căng chặt mặt, khó được buông lỏng một phân.

Trên cây quả tử tên là bạch linh tham quả, nó cùng nhân sâm giống nhau, đều đựng đại lượng sinh cơ. Ăn một viên có thể duyên thọ hai trăm năm, ăn đệ nhị viên chỉ duyên thọ một trăm năm, ăn đệ tam viên chỉ duyên thọ 50 năm.

Tuy rằng hắn còn có tiểu nhân sâm, nhưng mỗi rút một cây tiểu nhân sâm căn cần, nó liền phải khôi phục một trăm năm. Cứ việc Long Ngọc không gian có thời gian thêm thành, còn là không đủ. Từng cây cần chỉ có thể luyện chế mười viên đan dược, mỗi cây đan dược chỉ lo một tháng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 490

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 490 bạch linh tham quả

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới hắn lâm thời nảy lòng tham tới Thiên Linh Tông, còn có thu hoạch ngoài ý muốn.

Có bạch linh tham quả, kia Thượng Quan Huyền Ý trong thân thể sinh cơ là có thể duy trì đi xuống, có thể bảo đảm thân thể không hư thối. Chỉ cần tìm được Thượng Quan Huyền Ý linh hồn, lại làm linh hồn của hắn trở lại trong thân thể, hắn là có thể thức tỉnh lại đây.

Tiền đề là có thể tìm được linh hồn của hắn, linh hồn của hắn còn ở Thiên Huyền Giới.

Đến nỗi Thượng Quan Huyền Ý linh hồn đã không tồn tại, cái này ý tưởng Tiêu Lăng Hàn không dám có, cũng trốn tránh cái này ý tưởng.

Trước mắt bạch linh tham quả còn vì thành thục, thành thục bạch linh tham quả, bạch sáng trong, chiếu trên cây quả tử nhan sắc tới xem, thành thục kỳ hẳn là liền tại đây mấy ngày.

Tiêu Lăng Hàn thả ra Thiên Ti Đằng, làm nó đem nơi này linh thảo hết thảy thu thập lên, mà hắn trực tiếp dưới tàng cây chờ đợi bạch linh tham quả thành thục.

Ba ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn không có chờ đến bạch linh tham quả thành thục, ngược lại chờ tới Thiên Linh Tông ba gã lão giả. Ba người tu vi đều là Độ Kiếp kỳ đỉnh, xem bọn họ bộ dáng rõ ràng là thọ nguyên sắp hết, kia này ba người tới nơi đây mục đích không cần nói cũng biết.

Ba người ở Tiêu Lăng Hàn cách đó không xa khoanh chân ngồi xuống, chờ đợi bạch linh tham quả thành thục.

Ba người nhìn thấy mãn vườn linh thảo không thấy, cũng không có cảm thấy kỳ quái. Bởi vì mỗi lần bạch linh tham quả thành thục, đều sẽ đại lượng hấp thu linh khí, nếu là những cái đó linh thảo còn ở, khẳng định sẽ bị hút rớt một bộ phận linh khí, dẫn tới dược hiệu giảm đi. Cho nên ba người cho rằng nơi này linh thảo là bị Thiên Linh Tông đệ tử thải đi rồi.

Thẳng đến ngày hôm sau, lại có hai người đi vào linh thảo viên.

Đương hai người nhìn đến trụi lủi linh thảo viên khi, đều có chút há hốc mồm.

Thực mau hai người tìm được bạch linh tham cây ăn quả cách đó không xa khoanh chân đả tọa ba gã lão giả.

“Gặp qua ba vị lão tổ.”

“Chuyện gì?”

“Hồi bẩm lão tổ, chúng ta hai người là tới linh thảo viên thu thập linh thảo, không biết ba vị lão tổ tiến vào thời điểm linh thảo còn ở?”

Trong đó một cái đầu bạc lão giả lạnh lùng nói: “Ngươi tại hoài nghi chúng ta?”

“Lão tổ bớt giận, ta không phải ý tứ này.” Hai người hoảng sợ, chạy nhanh quỳ xuống.

“Chúng ta tiến vào khi, nơi này linh thảo cũng đã bị người ngắt lấy đi rồi.”

“A?!”

Tiến vào thu linh thảo hai người lại là ngây ngẩn cả người, này muốn bọn họ làm sao bây giờ?

Những cái đó nhưng đều là cao cấp linh thảo!

“A cái gì a? Nơi này không có linh thảo, các ngươi còn không mau đi ra ngoài, đi tra tra có phải hay không đã bị người thải đi, lại không có nộp lên.” Đầu bạc lão giả không kiên nhẫn nói.

Hai người cáo từ sau, vội vàng rời đi.

“Cũng không biết lần này là ai ở phụ trách này khối linh thảo viên, linh thảo bị người thải đi rồi cũng không biết.”

“Phỏng chừng là có người làm xong nhiệm vụ, quên nộp lên.”

“Hừ!”

“Ăn bạch linh tham quả lại có thể nhiều ra hai trăm năm thọ mệnh, không biết phi thăng thông đạo là xảy ra chuyện gì? Rõ ràng phía trước ta đều đã cảm nhận được phi thăng cơ hội.”

“Chỉ mong phi thăng thông đạo có thể nhanh lên cởi bỏ phong ấn, như vậy chúng ta cũng không cần lại tốn tâm tư tìm kiếm đoạt xá thân thể.”

“Ta đã tìm được một cái tân thân thể, bất quá người nọ hiện tại mới chín tuổi, chờ hắn tu luyện đến Kim Đan kỳ, nếu là phi thăng thông đạo còn không có thông, liền đoạt xá hắn.”

“Tộc của ta trung có cái thiên phú không tồi tiểu bối, ta chuẩn bị thu hắn vì quan môn đệ tử.”

“Các ngươi đều tìm được rồi, xem ra ta cũng muốn nắm chặt.”

“……”

Ba người lo chính mình thảo luận, hoàn toàn không biết bọn họ nói chuyện đã rơi vào những người khác trong tai.

Lại qua đi một ngày.

Chính khoanh chân mà ngồi Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở mắt ra, trong mắt xẹt qua một mạt tàn khốc.

Bốn phương tám hướng linh khí hướng tới bạch linh tham cây ăn quả tụ tập mà đến, rõ ràng là bạch linh tham quả muốn thành thục.

Bạch linh tham quả tốt nhất là hái xuống liền lập tức ăn luôn.

Hiện giờ này cây thượng tổng cộng có ba viên quả tử, Tiêu Lăng Hàn muốn một viên, hiện giờ nơi này có bốn người, rõ ràng không đủ phân.

Nhận thấy được bạch linh tham quả mau thành thục, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía đối diện ba người ánh mắt mang theo thị huyết hàn mang.

Ngay sau đó, không có phòng bị ba người trực tiếp bị Tiêu Lăng Hàn cùng nhau giết chết, thu ba người không gian giới tử, lại đem ba người thi thể thiêu hủy.

Lúc này, bạch linh tham quả cũng thành thục.

Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay băng quan vận dụng linh khí nhẹ nhàng nâng lên, sau đó đánh ra mấy cái pháp quyết, thực mau băng quan biến thành nguyên lai lớn nhỏ, thật cẩn thận mà đem băng quan đặt ở trên mặt đất.

Tháo xuống một viên bạch linh tham quả, Tiêu Lăng Hàn mở ra băng quan, đem bạch linh tham quả nhẹ nhàng hoa khai một cái khẩu tử, vận khởi linh khí đem bạch linh tham quả nước sốt một chút đưa vào Thượng Quan Huyền Ý trong miệng, lại theo thực quản tiến vào thân thể hắn trung.

Quyền tay đại một viên quả tử, Tiêu Lăng Hàn uy mười lăm phút mới hoàn thành.

Nhìn băng quan trung như cũ không chút sứt mẻ Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống, vì hắn lau đi khóe miệng vừa rồi không cẩn thận tràn ra tới nước trái cây.

Duỗi tay đáp thượng cổ tay của hắn, kiểm tra thân thể hắn.

Một lát sau, Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt.

Người sống ăn một viên bạch linh tham quả có thể kéo dài hai trăm năm thọ mệnh.

Nhưng cấp không có linh hồn Thượng Quan Huyền Ý ăn xong, một viên chỉ có thể bảo đảm thân thể hắn mười năm nội không hư thối.

Tiêu Lăng Hàn chớp chớp có chút chua xót đôi mắt, đứng dậy đem dư lại hai viên bạch linh tham quả cùng nhau tháo xuống, đút cho Thượng Quan Huyền Ý.

Lại lần nữa đáp thượng cổ tay của hắn, lần này nhiều ra một năm lại hai tháng.

Cuối cùng lưu niệm mà nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn lại đem băng quan khép lại.

Lại lần nữa đánh ra mấy cái pháp quyết, băng quan lại biến thành một quyển sách như vậy lớn nhỏ.

Cầm băng quan, Tiêu Lăng Hàn rời đi này phiến linh thảo viên.

Mười ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn trở lại Lăng Kiếm Tông.

"Sư đệ, ngươi đã trở lại." Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đột nhiên xuất hiện ở nghị sự đại điện thượng, Kiếm Vô Phong đầu tiên là sửng sốt một chút, ngay sau đó mở miệng nói.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, lấy ra một cái không gian giới tử vận khởi linh khí đưa đến Kiếm Vô Phong trước mặt.

"Sư đệ, ngươi đây là……?"

"Ta đi một chuyến Thiên Linh Tông, thuận tiện mang theo một chút bọn họ cất chứa trở về."

Mới vừa tiếp nhận giới tử Kiếm Vô Phong, thiếu chút nữa liền đem giới tử quăng ra ngoài. Nếu hắn không lý giải sai nói, sư đệ hắn là đi đánh cướp Thiên Linh Tông.

Kiếm Vô Phong còn không biết, Thiên Linh Tông Độ Kiếp kỳ lão tổ đã bị Tiêu Lăng Hàn giết được chỉ còn hai cái.

Ngày đó Tiêu Lăng Hàn từ linh thảo viên sau khi rời khỏi đây, liền trực tiếp đi tàng bảo khố.

Kết quả, nơi đó đã sớm mai phục người tốt, chỉ chờ hắn vừa hiện thân liền lập tức đem hắn bắt lấy.

Sau lại hắn cùng Thiên Linh Tông những cái đó Độ Kiếp kỳ tu sĩ đại chiến ban ngày, đem Thiên Linh Tông mọi người giết kinh hồn táng đảm.

Tham chiến người không ai sống sót.

Cuối cùng Thiên Linh Tông chỉ còn lại có hai gã Độ Kiếp kỳ tu sĩ, vẫn là bởi vì hai người tu vi chỉ có Độ Kiếp sơ kỳ, tự nhận là chính mình không phải Tiêu Lăng Hàn đối thủ, không có tham dự vây công hắn, hai người lúc này mới lưu một mạng.

Kiếm Vô Phong trên dưới đánh giá Tiêu Lăng Hàn một phen, tuy rằng Tiêu Lăng Hàn rất lợi hại, nhưng kia rốt cuộc ở người khác địa bàn thượng. Hơn nữa đối phương còn người đông thế mạnh, hắn tất nhiên là không yên tâm.

Không nhìn ra Tiêu Lăng Hàn có chỗ nào bị thương, hắn vẫn là hỏi câu: "Sư đệ, ngươi không bị thương đi?"

"Không."

"Đúng rồi, các ngươi trụ sân đã tu sửa hảo, bất quá tạm thời còn không có bố trí trận pháp. Chủ yếu là tông môn trận pháp sư vốn dĩ liền ít đi, phía trước còn bị Thiên Linh Tông giết mấy cái. Hiện giờ dư lại mấy người đều ở gia tăng tu bổ hộ tông đại trận, chờ bọn họ đem hộ tông đại trận tu hảo, ta khiến cho bọn họ đi trước Kỳ Linh Phong bố trí trận pháp."

"Không cần."

"Sư đệ là muốn cho Thượng Quan sư đệ bố trí sao, kia cũng đúng. Đúng rồi, ta như thế nào không thấy Thượng Quan sư đệ cùng ngươi cùng nhau trở về." Kiếm Vô Phong biết Thượng Quan Huyền Ý là danh trận pháp sư, tự nhiên cho rằng Kỳ Linh Phong trận pháp Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị làm Thượng Quan Huyền Ý tới bố trí.

"Hắn quá đoạn thời gian mới trở về, sư huynh, nếu là không có việc gì ta liền đi về trước." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền chuẩn bị rời đi đại điện.

"Sư đệ, chờ một chút."

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nhìn về phía Kiếm Vô Phong.

Kiếm Vô Phong có chút ngượng ngùng, ho khan một tiếng mới nói nói: "Là cái dạng này, Viêm Hỏa Tông vẫn luôn cùng chúng ta Lăng Kiếm Tông giao hảo, nghe nói chúng ta Lăng Kiếm Tông bị Thiên Linh Tông công kích, Viêm lão tổ mang theo hắn đệ tử tới chúng ta Lăng Kiếm Tông, xem có hay không cái gì có thể giúp đỡ. Sư đệ ngươi xem có thể hay không đằng ra thời gian tới bồi một chút Viêm lão tổ, hiện giờ chúng ta tông môn hơn nữa ngươi cũng chỉ có ba gã Độ Kiếp kỳ. Mà mặt khác hai vị lão tổ ở phía trước đại chiến thời điểm đều bị thương không nhẹ, hiện tại bọn họ đang ở bế quan chữa thương."

"Viêm Thành Hoa?"

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia sát ý, hắn là tới hỗ trợ vẫn là tới hỏi thăm sư tôn rơi xuống?

"Ân, chính là hắn."

"Nói cho hắn, Lăng Kiếm Tông hiện tại trăm phế đãi tân, không có thời gian chiêu đãi hắn."

Hừ!

Muốn chính mình đi bồi hắn, Tiêu Lăng Hàn sợ hắn nhịn không được đối này rút kiếm.

Kiếm Vô Phong không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn sẽ nói như vậy, khẽ nhíu mày, nói: "…… Hắn chính là sư thúc bạn tốt, sư đệ, ngươi……" Muốn hay không lại suy xét một chút?

"Hừ, nếu không phải xem ở hắn đã từng là sư tôn bạn tốt phân thượng, hiện tại hắn đã là một khối thi thể." Tiêu Lăng Hàn trong mắt là không chút nào che giấu chán ghét, trầm giọng nói.

Nếu không phải phía trước Âu Dương Tu Kỳ nói không cần để ý tới, hắn đã sớm đi đem Viêm Thành Hoa diệt.

Âu Dương Tu Kỳ sở dĩ nói như vậy, là bởi vì hắn biết chuyện này đã ở Viêm Thành Hoa trong lòng chôn xuống hạt giống, trở thành hắn tâm ma. Tin tưởng liền tính hắn bất tử ở lôi kiếp hạ, may mắn mà phi thăng thành công, về sau tu vi cũng sẽ không lại có đột phá.

"Là đã xảy ra cái gì ta không biết sự tình sao?" Kiếm Vô Phong tò mò hỏi, xem Tiêu Lăng Hàn bộ dáng rõ ràng là thực chán ghét Viêm Thành Hoa.

"Sư huynh vẫn là đừng hỏi hảo, luôn là kia không phải cái nhưng kết giao người, sư tôn đã cùng hắn đoạn tuyệt lui tới. Hắn hiện tại tới Lăng Kiếm Tông hơn phân nửa là tới hỏi thăm sư tôn rơi xuống. Hừ, chồn cấp gà chúc tết."

Thấy Tiêu Lăng Hàn nói một chút lưu hơn phân nửa, Kiếm Vô Phong tò mò ruột gan cồn cào, lại không hảo hỏi lại.

Nghĩ đến đột nhiên mất tích Âu Dương Tu Kỳ, Kiếm Vô Phong nghi hoặc nói: "Sư đệ, kia sư thúc rốt cuộc đi nơi nào? Hắn như thế nào không cùng ta nói một tiếng liền rời đi tông môn, trước kia hắn muốn ra ngoài đều sẽ tới thông báo ta."

【 sư tôn đi mặt khác Tu chân giới. 】 Tiêu Lăng Hàn trực tiếp cấp Kiếm Vô Phong truyền âm.

Lúc trước Tiêu Lăng Hàn là dùng ngọc bài đem Âu Dương Tu Kỳ trực tiếp truyền tống qua đi, Âu Dương Tu Kỳ làm sao có thời giờ tới cùng Kiếm Vô Phong cáo biệt.

Kiếm Vô Phong gật gật đầu: "Thì ra là thế."

Cáo biệt Kiếm Vô Phong, Tiêu Lăng Hàn trở lại Kỳ Linh Phong.

Liếc mắt một cái liền nhìn đến quen thuộc sân, Tiêu Lăng Hàn cất bước chậm rãi đi vào sân.

Quen thuộc ký ức xuất hiện ở trong óc, khôn kể tư vị nảy lên trong lòng, hắn tựa hồ nhìn đến chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau ngồi ở bàn đá bên dùng bữa tình cảnh…….

Chờ Tiêu Lăng Hàn lấy lại tinh thần khi, phát hiện thiên đều đã đen.

Đem Thiên Ti Đằng gọi ra tới, cũng công đạo: "Tiểu đằng, xem trọng sân, từ hôm nay trở đi, không chuẩn bất luận kẻ nào tiến vào cái này sân. Nếu tới người là Lăng Kiếm Tông đệ tử ngăn trở có thể, nếu là không nhận tri người, trực tiếp ném văng ra."

【 chủ nhân yên tâm, tiểu đằng chắc chắn bảo hộ hảo sân. 】

Đem Thiên Ti Đằng lưu tại trong viện, Tiêu Lăng Hàn đi vào phòng trước cửa, nhẹ nhàng đẩy ra cửa phòng, đi vào phòng.

Trong phòng bài trí cơ hồ cùng trước kia không có gì hai dạng, liền gia cụ đều là giống nhau.

Đi đến một chỗ trên đất trống, Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay băng quan buông.

Mở ra băng quan, ngồi vào băng quan trước, duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve Thượng Quan Huyền Ý dung nhan, Tiêu Lăng Hàn lo chính mình nói: "Huyền Ý, chúng ta về đến nhà."

"Chúng ta trước tiên ở Lăng Kiếm Tông ở vài ngày, ta lại mang ngươi khắp nơi đi một chút."

"Ngươi đã ngủ hai tháng, khi nào mới có thể tỉnh lại?"

"……"

Tiêu Lăng Hàn nhìn chăm chú Thượng Quan Huyền Ý tái nhợt dung nhan, trong mắt ôn nhu lưu luyến.

Hắn cứ như vậy lẳng lặng mà ngồi ở băng quan trước.

Mặt trời mọc lại mặt trời lặn.

Hắn phảng phất quên mất thời gian trôi đi.

Ngày ngày tĩnh tọa ở băng quan trước.

Hai tròng mắt trước sau nhìn chăm chú băng quan trung nằm Thượng Quan Huyền Ý.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 491

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 491 tìm kiếm linh hồn

Thẳng đến trong viện phát ra tiếng vang, Tiêu Lăng Hàn cứng đờ thân thể mới động một chút.

Lại lần nữa đem băng quan khép lại, chờ băng quan thu nhỏ lại sau, bị hắn gắt gao cầm trong tay.

Đi vào sân ngoại, kiến giải thượng nằm một người thân xuyên màu đỏ quần áo nam tử.

Lúc này, hắn chính mặt chấm đất, cho nên Tiêu Lăng Hàn cũng không có nhìn đến nam tử bộ dáng.

Đợi trong chốc lát, nam tử chậm rãi đứng dậy, quay đầu liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn. Hắn ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đầy đầu đầu bạc nháy mắt, nam tử đồng tử sậu rụt một chút.

Tên này nam tử đúng là Xích Viêm, hắn chạy nhanh đứng dậy, hướng Tiêu Lăng Hàn hành lễ: "Tiêu tiền bối."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Có việc?"

Xích Viêm có chút quẫn bách, mặt bị quần áo sấn đến đỏ bừng, nghiêm nghị nói: "Ta là bồi sư tôn cùng nhau tới Lăng Kiếm Tông, đều tới vài thiên. Vẫn luôn muốn tới gặp ngài, bất quá, phía trước ngài cũng chưa ở tông môn."

Tiêu Lăng Hàn không kiên nhẫn mà nhíu nhíu mày, lại lần nữa hỏi: "Có việc?"

Xích Viêm rũ đầu, hoàn toàn không chú ý tới Tiêu Lăng Hàn mãn nhãn phiền chán, theo bản năng nói tiếp nói: "A?...... Ta chính là nghĩ đến trông thấy tiền bối, ta......"

Không đợi Xích Viêm nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền đánh gãy hắn nói: "Nếu là không có việc gì, thỉnh ngươi rời đi Kỳ Linh Phong."

Xích Viêm sắc mặt bởi vì Tiêu Lăng Hàn những lời này, nháy mắt trở nên tái nhợt, cắn cắn môi, nhỏ giọng ứng câu "Hảo."

Sau đó, hắn xoay người mất mát mà rời đi Kỳ Linh Phong.

Tiêu Lăng Hàn trở lại sân, luyện chế một trăm nhiều mặt trận kỳ, sau đó bắt đầu bố trí trận pháp.

Dùng hai ngày thời gian, hắn bố trí một cái cửu cấp phòng ngự trận, đem cả tòa Kỳ Linh Phong bao vây ở bên trong, miễn cho có không có mắt người lại lần

nữa xông tới.

Lại ở Lăng Kiếm Tông đãi mười ngày, Tiêu Lăng Hàn mang theo trang có Thượng Quan Huyền Ý băng quan rời đi Lăng Kiếm Tông.

Hoàng Cực đại lục.

Tiêu Lăng Hàn đi vào Hoàng Cực đại lục bắt đầu tìm kiếm Thượng Quan Huyền Ý linh hồn.

Từ hai người lần đầu tương ngộ Hồ Quang Cốc bên trong truyền thừa trong cung điện tìm khởi; trải qua Thiên Huệ Thành; lại đến Vũ Hội Thành; lại đến Cốc Vũ Thành; cuối cùng lại đến Vân Hoàng Thành; sau đó là Học viện Hoàng Cực; lúc sau là hai người ra cửa tiếp nhiệm vụ địa phương.

Một tháng thời gian, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý ở Hoàng Cực đại lục sở đến quá mỗi một chỗ đều đi rồi một lần, lại không hề thu hoạch.

Huyền Thiên đại lục.

Tiêu Lăng Hàn rời đi Hoàng Cực đại lục, đi vào Huyền Thiên đại lục, từ bọn họ mới tới Phi Thiên Thành bắt đầu tìm khởi.

Ở Huyền Thiên đại lục tìm ba tháng, Tiêu Lăng Hàn như cũ không hề thu hoạch.

Lấy ra phá giới phù, kích hoạt sau, đi vào truyền tống xoáy nước.

Địa Thâm đại lục.

Tiêu Lăng Hàn tới Địa Thâm đại lục sau, từ Thượng Quan Huyền Ý phía trước mới tới Kỳ Huyễn Thành tìm khởi, hắn đi qua Thượng Quan Huyền Ý đi qua mỗi một góc.

Đáng tiếc, tìm kiếm một tháng, không có bất luận cái gì về Thượng Quan Huyền Ý linh hồn bóng dáng.

Tuy rằng tìm ba cái đại lục cũng không có tìm được, Tiêu Lăng Hàn lại không nản lòng, hắn tin tưởng vững chắc Thượng Quan Huyền Ý nhất định ở địa phương nào chờ chính mình.

Nhìn trong tay băng quan, hắn tin tưởng Thượng Quan Huyền Ý sẽ không bỏ xuống hắn một người.

Bọn họ còn có rất nhiều về sau, hắn lời hứa đều còn không có thực hiện, Thượng Quan Huyền Ý sao có thể cách hắn mà đi?

Bọn họ còn không có phi thăng, còn không có tìm được hai bên cha mẹ, còn không có cởi bỏ hắn thân thế chi mê.

Bọn họ hứa hẹn quá lẫn nhau rất nhiều chuyện đều còn không có đi hoàn thành, sao có thể chia lìa?

Lấy ra phá giới phù, Tiêu Lăng Hàn kích hoạt sau, đi vào truyền tống xoáy nước.

Thiên Lăng đại lục.

Tiêu Lăng Hàn đi vào bọn họ mới tới Thiên Lăng đại lục Lam Nguyệt sâm lâm bắt đầu tìm kiếm.

Mệt mỏi, hắn liền khoanh chân đả tọa, linh khí ở bên trong thân thể du tẩu hai vòng.

Mệt nhọc, hắn cũng khoanh chân đả tọa, chỉ cần một canh giờ, hắn lại có thể tinh thần sáng láng.

Khát, hắn liền trang một ly trong không gian linh tuyền thủy uống.

Tìm kiếm Thượng Quan Huyền Ý linh hồn bước chân chưa từng đình chỉ quá.

Ba tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn suy sụp mà trở lại Kỳ Linh Phong, đem chính mình nhốt ở trong phòng.

Hắn cầm trong tay băng quan nhẹ nhàng buông, trong tay pháp quyết biến hóa, băng quan lại lần nữa biến trở về nguyên lai lớn nhỏ.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý điềm tĩnh dung nhan, không có một tia độ ấm thân thể, Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ xuất thần.

Hắn ngơ ngác mà ngồi ở băng quan bên, cả người như là không có linh hồn điêu khắc, vẫn không nhúc nhích.

Hắn tìm khắp bốn cái đại lục cũng không có tìm được Thượng Quan Huyền Ý linh hồn, phía trước hắn còn ôm có một tia hy vọng, tâm tồn may mắn. Tìm một vòng, cái gì đều không có tìm được, giờ phút này hắn cảm giác thế giới của chính mình đang ở một tấc tấc mà sụp đổ.

"Huyền Ý, ngươi đi nơi đó?"

"Ta tìm không thấy ngươi."

"Ngươi tỉnh lại, được không?"

"Không cần ngủ tiếp, ngươi đều ngủ một năm."

"Huyền Ý, chúng ta nói tốt cùng nhau xem mặt trời mọc mặt trời lặn, xem mây cuộn mây tan, nghe thủy triều lên xuống, phẩm nhân sinh trăm vị."

"Ngươi như thế nào có thể ném xuống ta một người?"

"……"

Tiêu Lăng Hàn đối với Thượng Quan Huyền Ý thân thể lẩm bẩm tự nói.

Cả người là nói không nên lời cô đơn.

Bên kia trong viện.

Sở Mục Thần bốn người chính vây quanh bàn đá ngồi.

"Cái kia triền người gia hỏa rốt cuộc đi rồi." Ân Thiên Duệ cười nói, thuận tay tiếp nhận Mạc Vô Nhai đưa qua nước trà, uống một ngụm, cảm giác trong tay nước trà so dĩ vãng đều hảo uống.

"Ta tổng giác Xích Viêm mục đích không thuần, các ngươi không nói gì thêm không nên nói đi?" Nói lời này thời điểm, Sở Mục Thần là nhìn về phía Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh hai người, rõ ràng là đang hỏi bọn họ.

Ân Thiên Duệ: "Ca phu, ta là cái loại này người sao? Đừng xem thường người."

Ân Thiên Duệ nói âm vừa ra, Ân Thiên Thịnh liền phá đám: "Tiểu đệ, không thể nói lời quá vẹn toàn, ngươi không phải có rất nhiều lần cùng kia tiểu tử nói chuyện khi, đầu lưỡi đều thắt sao?"

"Ta đó là không có tưởng hảo nên nói cái gì." Ân Thiên Duệ có chút chột dạ nói.

Nhìn đến Ân Thiên Duệ cái dạng này, ba người nào còn không biết, hắn nghĩ sao nói vậy, thiếu chút nữa đã bị người bộ lời nói.

Bất quá có Tiêu Lăng Hàn hạ cấm chế ở, Ân Thiên Duệ liền tính là tưởng nói điểm cái gì cũng nói không nên lời.

"Về sau ly Xích Viêm xa một chút." Mạc Vô Nhai đối Ân Thiên Duệ nói, tuy rằng Xích Viêm đối Ân Thiên Duệ không có gì ý đồ, nhưng hắn dù sao cũng là cái nam. Ân Thiên Duệ chính là chính mình tức phụ nhi, hơn nữa hắn vẫn là một cái song nhi.

Ân Thiên Duệ vội vàng gật đầu đáp ứng: "Biết rồi, tên kia đều rời đi Lăng Kiếm Tông, không có gì bất ngờ xảy ra về sau hẳn là sẽ không có giao thoa."

"Nói chúng ta hiện tại không cần tu luyện, cả ngày ăn không ngồi rồi, không bằng chúng ta……" Đi ra ngoài chơi.

Ân Thiên Duệ lời nói còn không có nói xong, đã bị Sở Mục Thần đánh gãy, "Ta xem ngươi là da ngứa? Nếu là làm Tiêu Lăng Hàn đã biết, phỏng chừng liền Mạc Vô Nhai cũng không thể nào cứu được ngươi."

Bị Sở Mục Thần vừa nhắc nhở, Ân Thiên Duệ đột nhiên liền tưởng Tôn Khang kết cục, thân mình không khỏi mà run lập cập.

Sở Mục Thần đề nghị nói: "Nhàm chán, ngươi có thể thu mấy cái đồ đệ, dù sao Lăng Kiếm Tông thiếu luyện đan sư, tin tưởng ngươi nếu là nói cho Kiếm tông chủ muốn thu đồ đệ, hắn nhất định sẽ đem ngươi cung lên."

"Cái này chú ý không tồi, ta hiện tại liền đi tìm Kiếm Vô Phong." Nói, Ân Thiên Duệ lập tức ra sân.

Chờ nhìn không thấy Ân Thiên Duệ thân ảnh, Sở Mục Thần mới nói nói: "Vô Nhai, ngươi lưu tại Lăng Kiếm Tông, ta cùng Thiên Thịnh đi một chuyến Địa Thâm đại lục."

Mạc Vô Nhai: "……"

Hắn như thế nào cảm giác Sở Mục Thần vừa rồi chính là cố ý chi khai Ân Thiên Duệ, mục đích chính là sợ hắn sẽ đi theo bọn họ cùng đi.

"Hảo, ngươi muốn hay không đi theo Tiêu Lăng Hàn nói một chút."

Hồi tưởng khởi Tiêu Lăng Hàn hiện giờ dáng vẻ lạnh như băng, Sở Mục Thần chạy nhanh lắc đầu: "Vẫn là không đi nói, ta cho hắn phát cái truyền âm, nói cho hắn một tiếng."

Lúc sau, Sở Mục Thần liền cùng Ân Thiên Thịnh hai người trở về Địa Thâm đại lục, hiện tại Vạn Pháp Tông đã đối bọn họ cấu không thành uy hiếp, tự nhiên muốn đi đem bọn họ thân nhân nhận được Thiên Lăng đại lục.

Vạn Pháp Tông tông chủ đã bị Tiêu Lăng Hàn diệt, còn có vài tên Độ Kiếp kỳ cũng cùng bị giết. Hiện giờ Vạn Pháp Tông đã co đầu rút cổ lên. Phía trước nghe nói Tiêu Lăng Hàn đi một chuyến Thiên Linh Tông, sợ tới mức bọn họ kia mấy tháng vẫn luôn đem hộ sơn đại trận mở ra.

Nửa năm cũng chưa chờ đến Tiêu Lăng Hàn quang lâm, bọn họ mới xem như thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cuối cùng còn chủ động cấp Lăng Kiếm Tông đưa tới không ít tu luyện tài nguyên, lấy cầu hai tông về sau hoà bình ở chung.

Trước kia thực lực mạnh nhất Thiên Linh Tông, hiện tại thành năm đại tông môn yếu nhất.

Một năm sau.

Tiêu Lăng Hàn ở trong sân đãi một năm, mỗi ngày liền như vậy lẳng lặng mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

"Huyền Ý, ngươi cũng biết ta đối với ngươi trông mòn con mắt chờ đợi, chỉ nguyện ngươi có thể mở mắt ra, giống như trước như vậy bồi ở ta bên người."

Có người nói: Lâm thâm khi thấy lộc, xanh nước biển khi thấy kình, mộng tỉnh khi gặp ngươi.

Nhưng mà, lâm thâm khi sương mù bay, xanh nước biển khi dâng lên, mộng tỉnh khi đêm tục; không thấy lộc, không thấy kình, cũng không gặp ngươi.

Gió thổi khởi cát bụi, vân dũng khi vũ lạc, vũ nghỉ sau phong đình; không thấy vũ, không thấy sa, tội gì gặp ngươi.

"Chính là ta thấy ngươi, lại kêu không tỉnh ngươi."

"Khi nào, ngươi mới có thể giống như trước như vậy sống sờ sờ mà trạm ta trước mặt, đáp lại ta, ôm ta."

"Nhìn ngươi nằm ở lạnh như băng băng quan, hảo tưởng cùng ngươi cùng nhau nằm ở bên trong, ít nhất như vậy chúng ta liền không cần lại tách ra."

"…… Ngươi nghe được ta đối với ngươi kêu gọi sao?"

"Huyền Ý…… Ngươi linh hồn đến tột cùng đi nơi nào?"

"Ta nên đi nơi nào tìm ngươi……?"

Không chiếm được Thượng Quan Huyền Ý đáp lại, Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy lẳng lặng mà nhìn hắn dung nhan, trong mắt là nói không nên lời nhớ nhung, trong lòng phiếm chua xót.

Dựa vào hồi ức bọn họ từ trước ở bên nhau điểm điểm tích tích vượt qua mỗi một ngày.

Hắn từng nói qua Thượng Quan Huyền Ý là hắn mệnh, xác thật giống như hắn mệnh.

Hiện tại hắn tuy rằng còn sống, tâm lại đã chết.

Linh hồn của hắn tựa hồ cũng bị Thượng Quan Huyền Ý mang đi, mà hắn giống như cái xác không hồn.

Sớm biết rằng liền không nên bởi vì Thượng Quan Huyền Ý thích, liền đem những cái đó nhìn như vô hại lá xanh đưa cho hắn.

Đáng tiếc, hối hận thì đã muộn.

Những cái đó cùng hắn ở bên nhau tốt đẹp thời gian, phảng phất liền ở ngày hôm qua.

Rồi lại xa xôi không thể với tới!

……

Ngày này, bên hông truyền âm ngọc giản đột nhiên sáng một chút, Tiêu Lăng Hàn cầm lấy ngọc giản, click mở vừa thấy, nguyên lai Kiếm Vô Phong tìm hắn.

Không quá quá lâu, Kiếm Vô Phong liền tới đến Tiêu Lăng Hàn cư trú sân.

Kiếm Vô Phong ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Sư huynh, tìm ta có chuyện gì?"

Kiếm Vô Phong trầm ngâm một lát mới nói nói: "Là có một chuyện muốn phiền toái sư đệ."

"Chuyện gì?"

"Hai năm tông môn đại chiến, không phải đã chết rất nhiều đệ tử sao? Bọn họ có linh hồn bị thương, cũng không có hồn phi phách tán, ở tông môn tu dưỡng hai năm, hiện tại đã không sai biệt lắm đều đã khôi phục. Chúng ta kiếm tu đều

là bằng phẳng, khinh thường đi đoạt xá, bọn họ muốn đi Quỷ giới, cho nên ta tưởng phiền toái sư đệ đem bọn họ đưa đến Hoàng Tuyền bờ sông.”

Kiếm Vô Phong nói âm vừa ra, liền nghe được “Bính” một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn lúc này mới phát hiện hắn có chút kích động, phía trước hắn như thế nào không nghĩ tới Quỷ giới. Thiên Huyền Giới sở hữu địa phương hắn đều đi tìm, còn có Quỷ giới hắn không đi đi tìm.

“Trượt tay!”

Kiếm Vô Phong không để ý, còn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn thật là không cẩn thận, bởi vì Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt, hoàn toàn nhìn không ra trên mặt hắn biểu tình.

Sờ không rõ Tiêu Lăng Hàn thái độ, Kiếm Vô Phong còn nói thêm: “Sư đệ ngươi cũng biết, bọn họ hiện tại thành linh hồn trạng thái, nếu là không đợi ở riêng địa phương, lấy bọn họ tình huống hiện tại, rất có thể sẽ hồn phi phách tán. Nếu là để cho người khác đi làm chuyện này, ta lại không yên tâm, cho nên…….”

“Bọn họ hồn phách ngươi đều mang đến sao?” Tiêu Lăng Hàn trong lòng lại lần nữa dâng lên một tia hy vọng, lập tức hắn liền tính toán tiếp được nhiệm vụ này.

“A?” Kiếm Vô Phong còn có chút phản ứng không kịp, vốn dĩ hắn còn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn sẽ cự tuyệt, không nghĩ tới hắn cứ như vậy đáp ứng rồi. “Nga, không mang đến, ta đây liền trở về lấy.”

Mới vừa đứng dậy, đột nhiên nghĩ đến cái gì, Kiếm Vô Phong lại ngồi xuống.

Hắn có chút buồn rầu mà nói: “Phân biệt không nhiều lắm một vạn cái đệ tử hồn phách, Lăng Kiếm Tông không có có thể trang bọn họ hồn phách khí cụ.”

“Một vạn nhiều sao! Kia ngày mai ta tới tìm ngươi, hiện tại ta chuẩn bị trang bọn họ hồn phách đồ vật.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 492

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 492 tiến vào Quỷ giới

Chờ Kiếm Vô Phong rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn lấy ra lá bùa bắt đầu vẽ bùa, hắn chuẩn bị đem những cái đó đệ tử hồn phách đều cất vào phù triện.

Hôm sau.

Tiêu Lăng Hàn đem Lăng Kiếm Tông các đệ tử hồn phách thu vào phù triện sau, cáo biệt Kiếm Vô Phong, một mình đi trước Quỷ giới.

Quỷ giới vị trí dựa gần Yêu tộc.

Này vẫn là hắn từ Thượng Quan Huyền Ý trong trí nhớ biết được, kiếp trước Thượng Quan Huyền Ý ở bị Tiên giới người tính kế sau, quyết đoán vứt bỏ thân thể, thông qua Hoàng Tuyền bờ sông tiến vào Quỷ giới.

Bởi vì bức thiết mà muốn tìm được Thượng Quan Huyền Ý linh hồn, dọc theo đường đi Tiêu Lăng Hàn đều là dùng thuấn di.

Nguyên bản muốn năm ngày mới có thể tới Bồn Hà Sơn, Tiêu Lăng Hàn chỉ dùng một ngày liền đến.

Tại chỗ nghỉ ngơi chỉnh đốn hai cái canh giờ, chờ đan điền trung linh khí khôi phục, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hướng Yêu tộc bước vào.

Yêu tộc lãnh địa chút nào không thể so Nhân tộc tiểu, tương phản, bọn họ lãnh địa thực khoan, hơn nữa cơ bản đều là rừng rậm.

Bởi vì hiện tại Tiêu Lăng Hàn đầy đầu đầu bạc, hắn ở tiến vào Yêu tộc sau, nhưng thật ra không có Yêu tộc tới tìm tra. Một phương diện là hắn hiện tại thực lực cao, về phương diện khác chính là những cái đó yêu cho rằng hắn cũng là Yêu tộc.

Cho nên, hắn thực thuận lợi mà thông qua Yêu tộc.

Chờ hắn đạt tới Hoàng Tuyền bờ sông đã là nửa tháng sau.

Hoàng Tuyền hà chỉ độ hồn phách không độ người sống.

Người sống muốn tiến Hoàng Tuyền hà cũng không phải không thể, chỉ cần được đến bỉ ngạn hoa.

Đem bỉ ngạn hoa luyện chế thành hoa hồn đan, hoa hồn đan có thể che giấu người sống hơi thở, làm Hoàng Tuyền hà nghĩ lầm tiến vào giữa sông chỉ là hồn phách.

Hoa hồn đan cần thiết dùng hồn lực luyện đan thuật tới luyện chế, luyện đan thời điểm không thể tham một tia linh khí, bằng không luyện chế thất bại, hoặc là luyện chế ra tới căn bản không phải hoa hồn đan.

Hiện giờ Tu chân giới đã không có người sẽ hồn lực luyện đan thuật, tuy rằng người không thể làm được, nhưng quỷ tu có thể làm được. Bất quá không có cái nào quỷ tu nguyện ý luyện chế loại này đan dược, bởi vì bọn họ ở Quỷ giới, luyện chế loại này đan dược không có quỷ yêu cầu.

Bỉ ngạn hoa sinh trưởng ở Hoàng Tuyền hà bờ sông biên, một năm có thể khai hai lần hoa. Lần đầu tiên nở hoa là ở hai tháng phân đến tháng 3; lần thứ hai nở hoa là là tháng 7 đến tháng 9. So sánh với dưới, số tháng 7 hoa, khai tốt nhất, là bỉ ngạn hoa thịnh hoa kỳ.

Nói như vậy, bỉ ngạn hoa nở hoa là thập phần đúng giờ, lần đầu tiên khai hoa được xưng là xuân bờ đối diện, lần thứ hai khai hoa được xưng là thu bờ đối diện.

Hiện giờ là chín tháng mạt, Tiêu Lăng Hàn sở dĩ, bằng mau tốc độ lên đường, chính là sợ bỏ lỡ bỉ ngạn hoa hoa kỳ.

Tiêu Lăng Hàn đến Hoàng Tuyền bờ sông sau, đầu tiên là đem thu vào phù triện trung Lăng Kiếm Tông đệ tử hồn phách thả ra, làm cho bọn họ chính mình độ Hoàng Tuyền hà, đi hướng Quỷ giới.

Chờ sở hữu quỷ đều tiến vào Hoàng Tuyền hà sau, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu tìm kiếm bỉ ngạn hoa.

Bỉ ngạn hoa nhan sắc diễm lệ, màu đỏ rực, ở một mảnh cỏ xanh mà trung thực dễ dàng nhìn đến.

Chỉ là, Tiêu Lăng Hàn tìm mười lăm phút cũng không tìm được một gốc cây bỉ ngạn hoa. Hắn dọc theo Hoàng Tuyền hà từ thượng du đi xuống du tẩu, đã muốn chạy tới Quỷ giới lối vào, lại liền một đóa hoa cái vỗ đều không có nhìn đến.

Nhìn mạo sương trắng Hoàng Tuyền hà, Tiêu Lăng Hàn tiểu tâm mà vươn một bàn tay, ngón tay vừa đến giữa sông, lập tức phát ra "Tư tư tư" thanh âm.

Phảng phất là thủy bắn tới rồi nóng bỏng du trung, ngón tay truyền đến xuyên tim thực cốt đau.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh bắt tay lùi về tới, ngón tay đã bắt đầu hư thối, vận khởi linh khí đem hư thối kia tầng thịt xóa, lại lợi dụng Quang linh căn chữa trị bị thương ngón tay.

Ở làm này đó thời điểm Tiêu Lăng Hàn trên mặt không có chút nào biểu tình, tựa hồ kia căn bị ăn mòn rớt ngón tay không phải hắn giống nhau.

Sau lại hắn lại thử đem các loại tài liệu ném vào giữa sông, đáng tiếc đều là một cái kết quả, toàn bộ cấp ăn mòn rớt.

Tìm không thấy bỉ ngạn hoa, Hoàng Tuyền hà người sống căn bản độ bất quá đi, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Hoàng Tuyền con sông hướng phương hướng, tựa hồ muốn nhìn thấu cuối đều có cái gì.

Trạm tại chỗ, thật lâu không thấy hắn hoạt động một chút.

Mặt trời chiều ngã về tây, sắc trời ám xuống dưới, Tiêu Lăng Hàn mới thu hồi ánh mắt, rũ mắt nhìn về phía trong tay băng quan.

Tưởng niệm, luôn là ở trong lúc lơ đãng lặng yên mà sinh, tách ra nhật tử càng lâu, tưởng niệm chi tình liền càng nùng.

"Huyền Ý, ngươi nhất định phải tỉnh lại."

"Hiện giờ làm ngươi tỉnh lại, đã thành ta chấp niệm."

Tiêu Lăng Hàn quyết định ở Hoàng Tuyền bờ sông chờ đợi bỉ ngạn hoa khai.

Mỗi ngày hắn đều phải dùng thần thức nhìn quét mấy lần bờ sông, để ngừa chính mình xem lậu.

Còn có hai ngày chính là mười tháng, không có bất luận cái gì thu hoạch, không khỏi làm Tiêu Lăng Hàn nội tâm trở nên nôn nóng lên.

Trải qua suy nghĩ cặn kẽ, hắn quyết định tại chỗ bố trí trận pháp, đem thân thể bảo vệ lại tới. Sau đó hắn linh hồn ly thể, lấy linh hồn phương thức đi Quỷ giới.

Hắn tưởng nhanh lên tới Quỷ giới, chờ đợi Thượng Quan Huyền Ý linh hồn liền ở Quỷ giới nơi nào đó chờ hắn.

Một ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn đem trận pháp bố trí hảo, để ngừa có người hiểu lầm nơi này có trọng bảo, công kích trận pháp, hắn còn đem Thiên Ti Đằng lưu lại.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn linh hồn ly thể, chuẩn bị tiến vào Hoàng Tuyền hà khi, dư quang nhìn đến một mạt màu đỏ. Hắn chậm rãi quay đầu nhìn lại, liền thấy một đóa nụ hoa đãi phóng bỉ ngạn hoa.

Vốn dĩ cho rằng bỉ ngạn hoa đã không có hy vọng được đến, không từng tưởng hắn đều đã từ bỏ, bỉ ngạn hoa lại xuất hiện.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền trở lại trong thân thể, ở bên bờ chờ đợi hoa khai.

Màu xanh non chi côn thượng trường năm cái nho nhỏ nụ hoa, theo thời gian trôi qua, nụ hoa chậm rãi nở rộ mở ra. Không bao lâu, một đóa đỏ thẫm bỉ ngạn hoa xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong mắt, nó hồng diễm lệ, hồng kinh diễm, hồng tựa máu tươi.

Sấn bỉ ngạn hoa vừa mới nở rộ, hoa chính tiên, Tiêu Lăng Hàn dùng linh hồn lực tháo xuống nó, sau đó dùng hồn lực bắt đầu luyện đan. Này vẫn là hắn lần đầu tiên dùng hồn lực luyện đan, luyện đan phương pháp là hắn vừa đến Hoàng Cực đại lục khi ở không gian trung ngọc giản thượng nhìn đến quá.

Nhưng hắn còn chưa từng có thực tiễn quá, cho nên ở luyện đan thời điểm, đặc biệt nghiêm túc, một chút cũng không dám qua loa. Rất sợ luyện chế thất bại, rốt cuộc trong tay hắn chỉ có này một đóa bỉ ngạn hoa.

Thả ra thú hỏa, dùng hồn lực khống chế thú hỏa độ ấm, bỉ ngạn hoa bị Tiêu Lăng Hàn để vào đan lô trung, vẫn luôn tiểu tâm mà dùng thần thức bao vây lấy bỉ ngạn hoa, một chút luyện hóa, chỉ luyện chế đến một nửa, hắn đã là mồ hôi đầy đầu.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn chưa từng dùng hồn lực luyện quá đan, hắn chỉ có thể một chút sờ soạng, hồn lực cũng không dám lập tức phóng xuất ra tới. Thần thức quan sát đến bỉ ngạn hoa đã tinh luyện xuất tinh hoa bộ phận, Tiêu Lăng Hàn lấy quá một bên phía trước liền chuẩn bị tốt phụ trợ linh thảo cùng nhau để vào lò luyện đan nội, lần này Tiêu Lăng Hàn lại đem thần thức phân thành vài cổ, mỗi cổ thần thức khống chế một phần linh thảo.

Chờ đem sở hữu linh thảo đều tinh luyện ra tới, Tiêu Lăng Hàn đem thần thức bao vây lấy bỉ ngạn hoa tinh hoa buông ra, cùng mặt khác linh thảo tinh hoa hợp ở bên nhau.

Qua lại trải qua Hoàng Tuyền hà chỉ cần hai viên đan dược, cho nên Tiêu Lăng Hàn chỉ luyện chế hai viên.

Rốt cuộc bỉ ngạn hoa chỉ có một đóa, có thể luyện chế ra hai viên đan dược đã thực không tồi.

Lại qua nửa canh giờ, đan lô truyền ra một cổ nồng đậm dược hương vị, rõ ràng là đan dược luyện chế thành công.

Tiểu tâm mà thu hồi thú hỏa, thu hồi thần thức, mở ra đan lô, bên trong hai viên tiểu mẫu tử đại đan dược lẳng lặng mà nằm ở đan lô cái đáy.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái bình sứ, đem hai viên đan dược đều cất vào bình sứ, tiếc nuối chính là tuy rằng hắn lần đầu tiên dùng hồn lực luyện đan thành công, nhưng lại là một viên hạ phẩm, một viên trung phẩm.

Thu hồi đan lô, Tiêu Lăng Hàn trên người ăn mặc quần áo ở luyện đan thời điểm trong bất tri bất giác đã bị ướt nhẹp, thay đổi thân sạch sẽ quần áo, hắn liền tại chỗ khoanh chân nghỉ ngơi, tuy rằng vô dụng linh khí, nhưng dùng linh hồn lực, cái này làm cho hắn cả người nhìn qua đều thực mỏi mệt.

Một ngày sau, Tiêu Lăng Hàn ăn xong một viên hoa hồn đan, đi vào Hoàng Tuyền hà.

Hoàng Tuyền trên sông mặt là cấm không khu, cho nên chỉ có thể từ giữa sông vượt qua, thả quỷ hồn từ Hoàng Tuyền giữa sông du qua đi đối hồn thể có chỗ lợi.

Những cái đó trong suốt linh hồn ở Hoàng Tuyền giữa sông đi một vòng, sẽ làm hồn phách ngưng thật một ít.

Ăn hoa hồn đan, Tiêu Lăng Hàn ở Hoàng Tuyền giữa sông cũng có thể sử dụng linh khí. Hắn tay trái cầm băng quan, tay phải phóng với phía trước, mở ra phòng ngự tráo, cả người như là một chi ly huyền mũi tên, ở trong nước bay nhanh.

Mà Tiêu Lăng Hàn không phát hiện chính là hắn tả hữu cầm băng quan, đang ở cuồn cuộn không ngừng mà hấp thụ Hoàng Tuyền giữa sông hồn lực.

Nếu là hắn mở ra linh nhãn là có thể nhìn đến, một cổ màu tím thả thuần tịnh hồn lực chính phía sau tiếp trước mà triều băng quan trung dũng đi, sôi nổi chui vào Thượng Quan Huyền Ý giữa mày.

Thượng Quan Huyền Ý thức hải trung Hỗn Thiên Châu đang điên cuồng mà xoay tròn, nếu là nhìn kỹ, có thể nhìn đến Hỗn Thiên Châu bên trong có một mạt màu tím bóng người.

Màu tím bóng người đúng là Thượng Quan Huyền Ý linh hồn, thuần tịnh hồn lực cuồn cuộn không ngừng mà chữa trị linh hồn của hắn, linh hồn của hắn đang ở chậm rãi ngưng thật.

Mà hết thảy này Tiêu Lăng Hàn cũng không biết, lúc này, hắn chính hướng tới Hoàng Tuyền hà bờ bên kia bơi đi.

Mười lăm phút sau.

Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đạt tới Quỷ giới, Quỷ giới thiên là xám xịt một mảnh, hàng năm đều là ám hắc sắc, xem đồ vật đều là xem cái đại giai hình dáng.

Quỷ giới mà là tro đen sắc, đương nhiên Quỷ giới cũng là có sơn có thụ có thảo, bất quá Quỷ giới thụ đều lộ ra một cổ tử khí, cũng không có sinh cơ.

Quỷ giới không có dưỡng khí, chỉ có quỷ khí cùng với tử khí.

Tu sĩ có thể làm được bế khí, nhưng thật ra không lo lắng bởi vì thiếu oxy mà cơn sốc.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn ăn hoa hồn đan, trên người người sống hơi thở bị che giấu, Quỷ giới trung quỷ nhìn thấy hắn đều cho rằng hắn cũng là quỷ, nhưng thật ra không có người nhiều lưu ý hắn.

Vận chuyển công pháp, đan điền trung linh khí trực tiếp thay đổi thành quỷ khí.

Loại này tự nhiên mà vậy thay đổi, làm Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc một cái chớp mắt.

Bởi vì hắn trước kia chưa từng có hấp thu quá quỷ khí, theo lý thuyết lần đầu tiên thay đổi hắn là sẽ tương đối khó khăn mới đúng.

Giống vậy lúc trước hắn thay đổi ma khí, hắn có thể nhẹ nhàng đem ma khí thay đổi thành linh khí, lại như thế nào cũng làm không đến đem linh khí thay đổi thành ma khí.

Vẫn là sau lại hắn nhiều lần thí nghiệm, mới có thể thành công thay đổi.

Nhưng vừa rồi hắn thay đổi quỷ khí khi, như là làm mấy trăm hơn một ngàn thứ như vậy tự nhiên.

Tiêu Lăng Hàn hiện giờ ở Quỷ giới đi theo bên ngoài không có bất luận cái gì khác nhau, hơn nữa hắn tu vi cũng không thay đổi.

Có Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước ký ức, Tiêu Lăng Hàn đối Quỷ giới có loại quen thuộc lại xa lạ cảm giác.

Hắn căn cứ năm đó Thượng Quan Huyền Ý đi địa phương, bắt đầu tìm kiếm linh hồn của hắn.

Một viên hoa hồn đan chỉ có hai cái canh giờ dược hiệu, cho nên Tiêu Lăng Hàn ở Quỷ giới hành tẩu hai cái canh giờ sau, trên người hắn người sống hơi thở liền hiển hiện ra.

Đi ở quỷ thị thượng, bắt đầu có quỷ tu đối hắn liên tiếp ghé mắt, thả nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

Tiêu Lăng Hàn ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục đi chính mình lộ.

Mỗi cách một đoạn thời gian, hắn liền sẽ lợi dụng đạo lữ khế ước cảm ứng Thượng Quan Huyền Ý vị trí, chỉ là vô luận hắn như thế nào cảm ứng đều không có bất luận cái gì đáp lại.

Hắn chỉ có thể an ủi chính mình, nhất định là khoảng cách ly quá xa, cho nên mới không cảm giác được.

Hắn từ Quỷ giới này đầu tìm được một khác đầu, ngay cả lúc trước Thượng Quan Huyền Ý được đến Minh Vương Âm Hỏa Viêm Nham quỷ vực cũng đi đi tìm.

Trước sau không có một tia Thượng Quan Huyền Ý linh hồn tung tích.

Quỷ giới thiên vẫn luôn là một cái nhan sắc, Tiêu Lăng Hàn không tính quá hắn rốt cuộc ở Quỷ giới đãi bao lâu.

Dù sao hắn mỗi ngày đều đi ở bất đồng địa phương, cả người đều có chút mơ màng hồ đồ, trong đầu tưởng đều là tìm kiếm Thượng Quan Huyền Ý linh hồn.

Ngày này, hắn đi ở một ngọn núi thượng.

Đột nhiên, hắn phát hiện trang Thượng Quan Huyền Ý băng quan sáng một chút, tựa hồ một đạo màu lam quang từ băng quan trung phát ra. Chờ Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn kỹ đi khi, lại cái gì cũng chưa nhìn đến, băng quan vẫn là băng quan, không có chút nào biến hóa.

Đúng lúc này, bên tai nhớ tới đánh giết thanh.

Không bao lâu, mười mấy quỷ tu xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn tả phía trước. Những người đó đang ở lẫn nhau công kích, bọn họ tựa hồ là ở tranh đoạt thứ gì.

Tiêu Lăng Hàn không để ý đến những cái đó đánh nhau trung quỷ tu, lo chính mình hướng phía trước đi đến.

Liền ở hắn cùng đám kia quỷ tu gặp thoáng qua khi, một viên màu tím nhạt hạt châu triều hắn thẳng tắp bay tới.

Tiêu Lăng Hàn vốn định né tránh, đột nhiên trong lòng dâng lên một cổ kỳ quái cảm giác, hắn cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý hẳn là sẽ thích hạt châu này.

Ma xui quỷ khiến mà vươn tay, vững vàng tiếp được hạt châu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 493

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 493 đột phá Huyền Tiên

Hạt châu mới vừa vào tay, Tiêu Lăng Hàn linh hồn nháy mắt liền có loại thấm nhân tâm phi sảng khoái cảm.

Đang lúc hắn tính toán nhìn xem trong tay hạt châu là vật gì khi, một đạo lỗi thời thanh âm vang lên.

“Thức thời, chạy nhanh giao ra tím hồn châu.”

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía thanh âm nơi phát ra chỗ, còn không đợi hắn nói cái gì, lại có quỷ tu mở miệng.

“Tím hồn châu cũng không phải là ngươi có thể có được đồ vật, nhanh lên giao ra đây.”

“Đúng vậy, giao ra đây, tha cho ngươi bất tử.”

Mười mấy quỷ đứng ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, sôi nổi nhìn chằm chằm hắn trong tay tím hồn châu, trong mắt toàn là tham lam.

Tím hồn châu chính là Quỷ giới tu vi đạt tới Quỷ Vương, Quỷ Vương ở tọa hóa sau, một thân tu vi chuyển hóa thành hồn lực ngưng tụ ra hạt châu.

Quỷ Vương cũng chính là linh tu đối ứng Độ Kiếp kỳ tu sĩ.

Mười cái Quỷ Vương tọa hóa, trong đó chỉ có một Quỷ Vương tọa hóa sau tu vi có thể chuyển hóa thành hồn lực, ngưng tụ ra tím hồn châu.

Tím hồn châu bên trong tất cả đều là tinh thuần hồn lực, mặc kệ là linh tu vẫn là quỷ tu đều có thể luyện hóa, quỷ tu luyện hóa tăng lên tu vi, linh tu luyện hóa tăng lên linh hồn lực, gia tăng thần thức.

Tiêu Lăng Hàn cầm tím hồn châu, rũ mắt nhìn về phía băng quan, lẩm bẩm tự nói: “Huyền Ý, ngươi có phải hay không muốn?”

“Ngươi nếu thích, chờ rời đi Quỷ giới sau, ta liền đem nó tặng cho ngươi.”

“Chỉ cần ngươi có thể tỉnh lại, ngươi nghĩ muốn cái gì, ta đều có thể vì ngươi tìm tới.”

“Chỉ cần ngươi có thể tỉnh lại!”

Kia mười mấy chỉ quỷ thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên đối với một cái hộp lẩm bẩm lầu bầu, lẫn nhau liếc nhau, đều cảm thấy hắn là người điên.

Cũng đúng!

Nếu không phải kẻ điên, một cái người sống sao có thể đến Quỷ giới tới.

Trong đó một con quỷ, không kiên nhẫn nói: "Hắc, cùng ngươi nói chuyện đâu, ngươi một cái người sống dám chạy đến Quỷ giới tới, nói cho ngươi, tím hồn châu cũng không phải là ngươi có thể mơ ước đồ vật, khuyên ngươi vẫn là sớm một chút giao ra đây thì tốt hơn."

Mười mấy chỉ quỷ vừa mới còn đánh túi bụi, hiện tại tím hồn châu tới rồi Tiêu Lăng Hàn trong tay, mười mấy chỉ quỷ lập tức liên hợp lại, chuẩn bị trước đem hắn giải quyết rớt, lại quyết định tím hồn châu thuộc sở hữu.

Mười mấy chỉ quỷ dựa theo linh tu cấp bậc phân chia hẳn là đều là Đại Thừa kỳ tu vi.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay một hút, một cái quỷ tu trực tiếp bị hắn hút đến trước mặt.

Bởi vì nhìn không ra Tiêu Lăng Hàn tu vi, mười mấy quỷ tu cũng chưa đem hắn để ở trong lòng, thẳng đến giờ khắc này, bọn họ thấy cùng chính mình tu vi tương đồng quỷ tu, thế nhưng không hề sức phản kháng mà bị đối phương trực tiếp nắm cổ, bọn họ mới biết được, đối phương tu vi xa xa vượt qua bọn họ, tím hồn châu hơn phân nửa là nếu không đã trở lại.

Có mấy cái quỷ tu lặng lẽ lui về phía sau, bọn họ nhưng không nghĩ bảo vật không chiếm được không nói, còn đem mệnh ném ở chỗ này.

Tiêu Lăng Hàn không đi quản mặt khác quỷ tu, mà là nhìn về phía chính mình trước mặt quỷ tu, hỏi: "Biết nơi nào còn có tím hồn châu sao?"

"Tím hồn châu vốn là thưa thớt, sinh thời có thể nhìn thấy một viên đã xem như đi đại vận." Quỷ tu trong mắt tràn đầy hoảng sợ, theo bản năng mà nói.

Nói xong lúc sau, liền hối hận chính mình thái độ, rất sợ Tiêu Lăng Hàn một cái nhìn không thuận mắt, làm hắn hồn phi phách tán.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn không khỏi nhíu mày, ngược lại nhìn về phía mặt khác quỷ tu: "Các ngươi cũng biết nơi nào còn có tím hồn châu?"

Mặt khác quỷ tu âm thầm kêu khổ, đồng thời lắc đầu, tỏ vẻ không biết.

Tiêu Lăng Hàn buông tay, ngược lại làm lại bắt một cái quỷ tu, "Ngươi nói, nơi nào còn có tím hồn châu."

Vừa rồi này đó quỷ tu ở trả lời thời điểm, cái này quỷ tu ánh mắt né tránh, rõ ràng biết những người khác không biết tin tức.

"Ta không biết."

"A, nếu ngươi không nói, ta chỉ có thể chính mình tìm."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đối tên này quỷ tu sưu hồn.

Thực mau, quỷ tu trải qua quá từng màn xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu.

Cuối cùng hình ảnh dừng hình ảnh ở một cái lớn lên ánh mặt trời thanh niên trên người, quỷ tu trong trí nhớ, tên này thanh niên may mắn được đến quá một viên tím hồn châu. Mà tên này thanh niên ở Thượng Quan Huyền Ý trong trí nhớ đã từng xuất hiện quá, hắn đúng là Tôn Minh Diệu, đời trước khí vận chi tử.

Tiêu Lăng Hàn buông ra quỷ tu, nếu tím hồn châu ở Tôn Minh Diệu trên người, Tiêu Lăng Hàn cũng liền không tính toán đi đoạt.

Nguyên nhân chủ yếu là Thượng Quan Huyền Ý kiếp trước thành quỷ tu khi, cùng Tôn Minh Diệu giao hảo. Nếu là chính mình đi đoạt Tôn Minh Diệu tím hồn châu lại đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, kia tức phụ nhi nhất định sẽ không cao hứng.

"Cái kia đại nhân, ta biết nơi nào có tím hồn châu."

Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu nhìn lại, nói lời này quỷ tu lớn lên mỏ chuột tai khỉ, tròng mắt loạn chuyển.

Thế nhưng đối hắn động nổi lên oai tâm tư, này quỷ tu chẳng lẽ là chán sống.

Tiêu Lăng Hàn rất có thú vị hỏi: "Ở nơi nào?"

"Quỷ Minh Uyên."

"Quỷ Minh Uyên?"

"Đúng vậy."

"Quỷ Minh Uyên ở nơi nào?"

Hắn lời này hỏi ra, vài cái quỷ tu đều lộ ra hoảng sợ thần sắc, rõ ràng đối cái này địa phương rất là kiêng kị.

"Ân?"

Vô hình uy áp tản mát ra đi, sở hữu quỷ tu đồng thời quỳ gối địa phương, run bần bật, đều ở trong lòng mắng to vừa rồi nói Quỷ Minh Uyên tên kia quỷ tu.

"Không nói, là tưởng ta tự mình tới tìm?"

Làm Tiêu Lăng Hàn tiếc nuối chính là vừa rồi sưu hồn cái kia quỷ tu, cũng không biết Quỷ Minh Uyên ở nơi nào.

"Đại nhân, ta biết Quỷ Minh Uyên ở nơi nào, ta có thể vì đại nhân dẫn đường." Nói chuyện như cũ là tên kia lớn lên mỏ chuột tai khỉ quỷ tu.

"Ngươi kêu gì?"

"Hồi đại nhân, tiểu nhân Viên Khải."

Duyên khởi duyên diệt!

Là ý tứ này sao?

Viên Khải trong lòng về điểm này tiểu tâm tư, Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn thấu.

Bất quá hắn cũng không có điểm ra tới, mà là làm bộ không biết, thuận theo Viên Khải ý tứ, làm này vì chính mình dẫn đường.

Nhìn đến một người một quỷ đi xa, còn lại quỷ tu đều nhẹ nhàng thở ra.

"Các ngươi nói Viên Khải đây là có ý tứ gì?"

"Còn có thể là có ý tứ gì, muốn độc chiếm tím hồn châu bái."

"Hắn như thế nào độc chiếm? Người kia tu chính là một cái Độ Kiếp kỳ."

"Đó là bởi vì ngươi đối Quỷ Minh Uyên không hiểu biết, mới có thể cho là như vậy."

"Quỷ Minh Uyên đến tột cùng là cái cái dạng gì địa phương?"

"Đi vào người thập tử vô sinh!"

"A?"

Không biết nội tình bốn cái quỷ tu như cũ là biểu tình mờ mịt.

Biết đến quỷ tu lại giữ kín như bưng.

Tiêu Lăng Hàn thu hồi thần thức.

Thập tử vô sinh sao?

Giương mắt nhìn về phía Viên Khải bóng dáng, trong mắt mang theo lãnh quang.

Viên Khải phi ở Tiêu Lăng Hàn phía trước, đột nhiên có loại tim đập nhanh cảm giác, phảng phất chính mình sắp tai vạ đến nơi. Quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, thấy trên mặt hắn như cũ không có gì biểu tình, chỉ là lạnh lùng mà liếc chính mình liếc mắt một cái. Hắn vội vàng bồi cười nói: "Đại nhân, còn có ba ngày là có thể tới."

Quay lại đầu, Viên Khải thu hồi trên mặt tươi cười, vừa rồi những cái đó quỷ tu người này đều không có đánh giết, nhất định là chính mình suy nghĩ nhiều, người này hẳn là không phải một cái tàn nhẫn độc ác chủ. Chờ tới rồi Quỷ Minh Uyên, chỉ cần chính mình làm ẩn nấp, nhất định có thể hố chết người này. Đến lúc đó người này trên người tím hồn châu chính là chính mình, nói không chừng trăm ngàn năm sau, người này cũng có thể trở thành một viên tím hồn châu.

Viên Khải càng nghĩ càng cảm thấy chính mình biện pháp này hảo.

Nếu là làm Tiêu Lăng Hàn biết Viên Khải cảm thấy hắn không phải tàn nhẫn độc ác chủ, liền muốn tính kế hắn, phỏng chừng hắn lập tức liền sẽ làm Viên Khải biết hoa nhi vì sao như vậy hồng.

Ba ngày sau.

Xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt chính là một cái vực sâu, còn không có tới gần, hắn liền cảm giác được bên trong từ trường hỗn loạn, có ma khí, linh khí, quỷ khí, tử khí, oán khí chờ. Như vậy địa phương, mặc kệ là người hay quỷ, chỉ cần tiến vào, phỏng chừng liền xương cốt bột phấn đều sẽ không thừa.

Hắn làm bộ không phát hiện cái gì dị thường, nhìn về phía Viên Khải, hỏi: "Nơi này chính là ngươi nói Quỷ Minh Uyên?"

"Đúng là, nghe nói Quỷ Minh Uyên nhất trung tâm địa phương có rất nhiều tím hồn châu, hơn nữa Quỷ giới sở hữu tím hồn châu đều đến từ Quỷ Minh Uyên."

Khi nói chuyện, Viên Khải không dấu vết mà triều Tiêu Lăng Hàn dựa sát.

Tiêu Lăng Hàn toàn đương không phát hiện, mà là hướng tới sâu không thấy đáy Quỷ Minh Uyên nhìn lại.

Tìm đúng thời cơ, Viên Khải sấn Tiêu Lăng Hàn không chú ý, liền muốn đem hắn hướng vực sâu phía dưới đẩy.

"Đi tìm chết đi! Ha ha ha……"

Viên Khải đắc ý mà cười lên tiếng.

Tiêu Lăng Hàn một cái thuấn di, liền đến Viên Khải phía sau.

Viên Khải lúc này mới phát hiện chính mình cái gì đều không có đụng tới, định nhãn nhìn về phía chính mình trước mặt nơi nào còn có cái gì người.

Một tiếng lãnh "Hừ" giống như sấm sét vang ở Viên Khải trong đầu, vốn dĩ hắn bởi vì không có đẩy đến Tiêu Lăng Hàn, bởi vì quán tính toàn bộ thân mình trực tiếp hướng phía trước tài đi, mà Tiêu Lăng Hàn ở hắn phía sau, thuận thế trả lại cho hắn một chân.

Cái này làm cho Viên Khải vốn dĩ không đến mức ngã xuống thân mình, trực tiếp bay đi ra ngoài.

"A a a……"

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng mà nhìn chăm chú vào Viên Khải bay ngược đi ra ngoài thân mình, dám tính kế người của hắn, còn không có tính kế thành công sau, an an ổn ổn tồn tại.

Viên Khải như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình tính kế không thành, phản bị đẩy mạnh Quỷ Minh Uyên.

Quay đầu thấy đến Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt chăm chú nhìn, cùng phía trước hắn quay đầu lại khi nhìn thấy biểu tình giống nhau như đúc.

Nguyên lai từ lúc bắt đầu người này liền biết chính mình tính kế, nhân gia bất quá là tương kế tựu kế, cũng không có rút dây động rừng.

Mà hắn lại như là một cái nhảy nhót vai hề.

Dưới thân cuồng phong gào thét, thực mau Viên Khải bởi vì không chịu nổi các loại khí thể đánh sâu vào, hồn phách càng lúc càng mờ nhạt, cho đến cuối cùng biến mất không còn một mảnh.

Không tìm đường chết, sẽ không phải chết.

Viên Khải nếu là không nhúc nhích cái gì oai tâm tư, hảo sinh vì Tiêu Lăng Hàn dẫn đường, Tiêu Lăng Hàn có lẽ còn sẽ tha cho hắn một mạng.

Cảm nhận được vực sâu phía dưới có tinh thuần hồn lực dao động, Tiêu Lăng Hàn không có chút nào do dự, trực tiếp một cái thả người nhảy xuống. Đang ở đi xuống rớt trên đường, tím hồn châu cư nhiên từ không gian giới tử bên trong bay ra tới, hướng Quỷ Minh Uyên bên ngoài bay đi.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay một hút, tím hồn châu lại bị hắn vững vàng cầm trong tay, lần này hắn trực tiếp đem tím hồn châu thu vào Long Ngọc không gian trung.

Quỷ Minh Uyên khí tràng đặc thù, chỉ cần tím hồn châu một hình thành, nhất định sẽ bay ra đi.

Mới vừa vừa tiến vào Quỷ Minh Uyên Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu vận chuyển công pháp, nơi này đối với người khác tới nói, xác thật là có trí mạng nguy hiểm, nhưng đối Tiêu Lăng Hàn lại không có bất luận cái gì ảnh hưởng.

Bên tai là gào thét mà qua cuồng phong, kia phong hỗn loạn các loại khí thể, này đó khí thể trực tiếp Tiêu Lăng Hàn hấp thu.

Những cái đó nhìn như muốn mạng người khí thể, đối hắn mà nói chính là đại bổ chi vật.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có vội vã hạ trụy, mà là dừng lại ở từ trường hỗn loạn nhất, gió lốc lớn nhất trung tâm khu vực. Bởi vì nơi này mặc kệ là linh khí, vẫn là ma khí, cũng hoặc là quỷ khí đều đặc biệt nồng đậm.

Muốn cùng Thiên Đạo đối kháng, không có tương ứng thực lực không thể được.

Tiêu Lăng Hàn khoanh chân huyền phù ở giữa không trung, trên người quần áo bị gió thổi xôn xao vang lên, trong lòng ngực phóng băng quan, trên đỉnh đầu hình thành một cổ xoáy nước, cuồn cuộn không ngừng có linh khí, ma khí, quỷ khí chờ tiến vào hắn đan điền, hết thảy bị đồng hóa thành tinh thuần linh khí, trên người hắn hơi thở cũng ở kế tiếp bò lên.

Không biết qua quá lâu, Tiêu Lăng Hàn khẽ quát một tiếng: “Phá!”

Ngay sau đó, hắn cảm giác chính mình như là tá rớt một tầng thật mạnh gông xiềng, cả người đều nhẹ nhàng không ít.

Tiêu Lăng Hàn không biết chính là, đây là bởi vì hiện tại trên người hắn đã không có Thiên Đạo trói buộc.

Hiện giờ hắn tu vi đã đột phá đến Huyền Tiên, ở Tu chân giới là có thể đột phá Huyền Tiên, đây là tự cổ chí kim đều không có người có thể làm được sự.

Tiêu Lăng Hàn có thể đột phá, vẫn là bởi vì hắn tình huống đặc thù.

Hắn hiện tại cùng Tiên giới những cái đó Huyền Tiên tu sĩ không giống nhau chính là, hắn còn không có trải qua phi thăng trì tẩy lễ, đan điền trung tồn tại như cũ là Tu chân giới linh khí, mà không phải Tiên giới tiên linh khí.

Thiên Huyền Giới Thiên Đạo nhưng thật ra tưởng ngăn cản Tiêu Lăng Hàn đột phá, đáng tiếc nó làm không được.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại sở đãi địa phương, từ trường hỗn loạn, ngay cả Thiên Đạo cũng theo dõi không đến.

Đúng là bởi vì nơi này đặc thù hoàn cảnh, mới có thể làm Tiêu Lăng Hàn có cơ hội thừa nước đục thả câu, đột phá đến Huyền Tiên.

Trong mắt hàn mang hiện lên, hiện giờ hắn lại đi ra ngoài, chỉ cần Thiên Đạo lộ ra một chút manh mối, hắn nhất định có thể tinh chuẩn mà tìm được Thiên Đạo sở ẩn thân vị trí.

Cúi đầu nháy mắt, trong mắt toàn là nhu sắc, nhẹ nhàng vuốt ve băng quan, trong lòng là nói bất tận tưởng niệm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 494

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 494 Huyền Ý linh hồn

Tiêu Lăng Hàn mi mắt hơi hợp, che khuất trong mắt lạc tịch.

Thu liễm khởi sở hữu tưởng niệm, hắn đem ánh mắt đặt ở chính mình dưới thân mặt vực sâu thượng.

Hiện tại hắn càng có thể rõ ràng mà cảm giác đến phía dưới kia cổ tinh thuần hồn lực.

Một canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn tới vực sâu cái đáy.

Vực sâu cái đáy cũng không có hỗn loạn từ trường, yên tĩnh một mảnh, ngay cả gió nhẹ nhẹ nhàng thổi qua bên tai, tựa hồ đều có thể nghe được nó thanh âm, nơi này phảng phất là một khác phiến thiên địa.

Lục ý dạt dào cây cối, các loại nhan sắc hoa dại, không khí tươi mát, linh khí nồng đậm, nơi này hết thảy đều tản ra bừng bừng sinh cơ. Nếu không phải rõ ràng mà cảm ứng được 50 mét cao vị trí đang có cuồng phong tàn sát bừa bãi, từ trường như cũ hỗn loạn, Tiêu Lăng Hàn đều phải hoài nghi hắn đã không còn Quỷ giới.

Quỷ Minh Uyên chính là một cái tứ phía núi vây quanh vực sâu, cái đáy diện tích cũng không lớn, mắt thường có thể thấy được.

May mắn gặp qua Quỷ Minh Uyên chính thật bộ dáng người, cho tới nay mới thôi chỉ có Tiêu Lăng Hàn một cái.

Quỷ Minh Uyên ngay trung tâm chỗ có một ngụm giếng, Tiêu Lăng Hàn nhấc chân liền triều kia khẩu giếng vị trí đi đến.

Càng là tới gần, linh hồn cảm giác càng thoải mái.

Đi vào bên cạnh giếng, ánh vào mi mắt chính là một ngụm thanh tuyền.

Linh hồn thủy!

Không nghĩ tới Quỷ Minh Uyên dưới nền đất có Thiên Huyền Giới mỗi người đều muốn được đến linh hồn thủy, hơn nữa trong giếng linh hồn thủy phẩm chất hẳn là đã đạt tới thượng phẩm.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn cảm giác tay trái cầm băng quan chấn động một chút.

Nghi hoặc mà đem tầm mắt đặt ở băng quan thượng, băng quan giờ phút này đang tản phát ra hơi hơi lam quang.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn dùng linh khí nâng lên băng quan, thủ thế biến hóa, vài đạo pháp quyết đánh vào băng quan thượng, thực mau băng quan lại biến trở về bình thường lớn nhỏ.

Bởi vì băng quan vừa rồi khác thường, làm hắn gấp không chờ nổi mà mở ra băng quan, ngay sau đó hắn liền nhìn đến một viên hạt châu từ Thượng Quan Huyền Ý giữa mày bay ra, huyền phù ở giếng chính phía trên.

Giếng hồn lực cuồn cuộn không ngừng mà ùa vào hạt châu.

Này biến cố chỉ ở trong nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn tầm mắt từ Thượng Quan Huyền Ý trên mặt, chuyển qua từ hắn giữa mày bay ra tới hạt châu thượng.

Hạt châu di động, hắn cũng đi theo di động, đôi mắt trước sau gắt gao mà nhìn chằm chằm hạt châu.

Hạt châu này đúng là hắn ở Hoàng Cực đại lục khi được đến Hỗn Thiên Châu.

Bởi vì chính hắn không dùng được, sau lại liền đem nó đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Đương Tiêu Lăng Hàn ở Hỗn Thiên Châu nhìn thấy một đạo như ảnh như hiện màu tím thân ảnh khi, hắn đồng tử không cấm phóng đại, hô hấp dồn dập, tâm đi theo "Phanh phanh phanh" mà thẳng nhảy, một cái phỏng đoán hiện lên ở trong đầu.

Đi mau hai bước, hắn bức thiết mà muốn thấy rõ Hỗn Thiên Châu bên trong kia đạo thân ảnh, muốn xác định đó có phải hay không chính là chính mình vẫn luôn đau khổ tìm Thượng Quan Huyền Ý linh hồn.

Chỉ là mới vừa đi hai bước, hắn liền ngừng lại.

Đôi tay không tự giác mà nắm chặt, tiết lộ hắn giờ phút này khẩn trương nội tâm.

Hỗn Thiên Châu tình huống hiện tại rõ ràng là ở hấp thu hồn lực, hơn nữa theo nó hấp thu hồn lực càng nhiều, nó bên trong kia đạo thân ảnh cũng dần dần trở nên rõ ràng lên.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở tại chỗ, ngơ ngác mà nhìn Hỗn Thiên Châu bên trong kia đạo thân ảnh, đám người ảnh rõ ràng sau, hắn rốt cuộc thấy rõ bên trong người diện mạo.

Bên trong người quả nhiên là Thượng Quan Huyền Ý.

Kinh hỉ tới quá đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt tham lam mà nhìn Hỗn Thiên Châu Thượng Quan Huyền Ý linh hồn.

Nhìn thấy hắn linh hồn cũng không ngưng thật, Tiêu Lăng Hàn rất tưởng biết hắn ở phi thăng trong thông đạo sở tao ngộ hết thảy.

Hiện tại xem ra Thượng Quan Huyền Ý linh hồn rõ ràng là bị thương, giờ phút này Hỗn Thiên Châu hẳn là ở hấp thu trong giếng hồn lực, vì hắn chữa trị

thương thế.

Nguyên lai Thượng Quan Huyền Ý linh hồn vẫn luôn ở hắn thức hải Hỗn Thiên Châu bên trong, khó trách, chính mình tìm khắp huyền thiên giới cũng không có tìm được.

Tiêu Lăng Hàn hiện tại phi thường may mắn lúc trước đem Hỗn Thiên Châu đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, bằng không linh hồn của hắn đến tột cùng sẽ như thế nào thật đúng là khó mà nói.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý linh hồn, Tiêu Lăng Hàn cả người dường như linh hồn quy vị, trong mắt không hề là tĩnh mịch.

Trong lòng có hy vọng, hắn cảm giác chính mình lại sống đến giờ.

Thời gian từng ngày qua đi.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở bên cạnh giếng tựa như một tôn điêu khắc.

Mười năm vội vàng mà qua.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn mới vừa lấy ra một viên dùng tiểu nhân sâm luyện chế đan dược uy tiến Thượng Quan Huyền Ý trong miệng, giếng thượng dừng lại mười năm Hỗn Thiên Châu rốt cuộc động. Chỉ thấy Hỗn Thiên Châu tản ra doanh doanh lam quang hướng tới Thượng Quan Huyền Ý bay tới, ở Thượng Quan Huyền Ý đỉnh đầu vị trí ngừng lại.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Hỗn Thiên Châu, Hỗn Thiên Châu tựa hồ cũng đang xem hắn.

Chỉ là Hỗn Thiên Châu trung Thượng Quan Huyền Ý linh hồn như cũ nhắm chặt hai mắt.

Có thể thấy được hắn linh hồn thượng thương đã hảo, nhưng hắn vì sao còn chưa tỉnh lại?

Tiêu Lăng Hàn mày nhíu chặt, vươn tay, Hỗn Thiên Châu chậm rãi dừng ở trên tay hắn.

“Ngươi tưởng nói cho ta cái gì?”

Hỗn Thiên Châu dạo qua một vòng.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Đây là có ý tứ gì?

Hắn mày càng túc càng chặt, đầy mặt nghi hoặc.

“Huyền Ý vì cái gì không có tỉnh lại?”

Hỗn Thiên Châu cái này trên dưới lay động, như là ở gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay xoa xoa giữa mày, suy đoán nói: “Ngươi là tưởng nói cho ta Huyền Ý không có tỉnh lại, linh hồn không thể rời đi Hỗn Thiên Châu?”

Hỗn Thiên Châu lại lần nữa trên dưới lay động, rõ ràng là đồng ý Tiêu Lăng Hàn cách nói.

"Ta đây muốn như thế nào làm, mới có thể làm hắn tỉnh lại?"

Hỗn Thiên Châu chần chờ một lát, liền tả hữu lay động hai hạ.

Không biết sao?

Tiêu Lăng Hàn nhìn Hỗn Thiên Châu trung Thượng Quan Huyền Ý linh hồn, trong lòng khôn kể bi thương, cả người sức lực tựa hồ đều bị rút ra giống nhau.

"Huyền Ý, đừng ngủ, tỉnh lại được không?"

Ánh mắt quyến luyến mà dừng lại ở hắn khuôn mặt thượng, nhìn hạt châu trung linh hồn cùng hắn thân thể giống nhau, vẫn không nhúc nhích, hai tròng mắt nhắm chặt, Tiêu Lăng Hàn tâm một chút đi xuống trầm.

"Huyền Ý, ngươi còn nhớ rõ ngươi đệ nhất nhìn thấy ta khi bộ dáng sao?"

"Khi đó ngươi mới mười hai tuổi, toàn thân trần trụi, ngơ ngác mà nhìn chằm chằm ta xem. Sau lại ngươi nói muốn lấy thân báo đáp, lúc ấy ta tràn đầy ghét bỏ cự tuyệt ngươi, gặp ngươi buồn bực lại hối hận bộ dáng, trong lòng ta thật là vui sướng, cảm thấy đem ngươi mang theo trên người, về sau nhật tử nhất định rất thú vị,……"

Tiêu Lăng Hàn phủng Hỗn Thiên Châu, giảng thuật khởi hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở bên nhau điểm điểm tích tích.

"Ta thích ngươi tinh thần phấn chấn bồng bột bộ dáng; thích xem ngươi nhất tần nhất tiếu; thích ngươi sinh khí vận may phình phình bộ dáng; thích ngươi ăn đến mỹ thực khi, kia thỏa mãn biểu tình;…… Huyền Ý, tỉnh lại được không?"

"Ta nên làm như thế nào mới có thể làm ngươi tỉnh lại?"

"Ngươi đừng ngủ, ngươi nhìn xem ta, được không?"

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt sáng quắc mà nhìn về phía Hỗn Thiên Châu, hắn tưởng, nếu là linh hồn của hắn cũng tiến vào Hỗn Thiên Châu trung, có phải hay không có thể càng tốt mà đánh thức Thượng Quan Huyền Ý.

Hỗn Thiên Châu như là nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn ý đồ, "Vèo" mà một chút liền bay ra hắn lòng bàn tay.

Ngừng ở cách đó không xa cùng hắn xa xa giằng co.

Tiêu Lăng Hàn thấy Hỗn Thiên Châu cư nhiên trốn đi, trầm giọng quát: "Lại đây."

Hỗn Thiên Châu ngoảnh mặt làm ngơ.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt, không cấm trầm trầm, nửa híp con ngươi nhìn về phía Hỗn Thiên Châu, trong mắt tàn khốc chợt lóe lướt qua.

Hỗn Thiên Châu run rẩy một chút, không đợi Tiêu Lăng Hàn ra tay, xẹt qua một đạo xinh đẹp màu lam đường cong, chui vào Thượng Quan Huyền Ý thức hải trung.

Nhìn trống không một vật giữa không trung, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy buồn bã mất mát.

Tầm mắt chuyển hướng băng quan trung, Tiêu Lăng Hàn trong đầu phi thường mau mà nghĩ như thế nào mới có thể đánh thức Thượng Quan Huyền Ý.

Tĩnh tọa ba ngày, hắn cũng không từ phía trước học được trong tri thức tìm ra muốn đáp án, không khỏi có chút ủ rũ.

Đang lúc hắn không có đầu mối khi, Long Ngọc không gian trung Thế Giới Thụ cho hắn truyền âm.

【 ngươi đạo lữ linh hồn thương tới rồi căn nguyên, hơn nữa hắn hồn phách cũng không được đầy đủ. Tuy rằng bề ngoài nhìn qua không có việc gì, nhưng hắn linh hồn căn nguyên thiếu hụt một khối, hồn phách không được đầy đủ, lúc này mới dẫn tới hắn vẫn chưa tỉnh lại. 】

Tiêu Lăng Hàn thần thức tiến vào Long Ngọc không gian trung, đi vào Thế Giới Thụ trước mặt.

"Ta nếu là tìm toàn hồn phách của hắn, lại ta đem linh hồn của chính mình căn nguyên phân ra một khối cho hắn, hắn có phải hay không là có thể tỉnh lại?"

【 bổn! 】

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn bổn?

Thế Giới Thụ xác định là đang nói hắn?

"Ta nói không đúng sao? Nếu thiếu hụt một khối, bổ thượng không phải có thể."

【 nói ngươi bổn, ngươi là không thừa nhận. 】

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn ăn mệt, Thế Giới Thụ linh thức vui sướng thượng hạ vũ động, như là đánh một hồi thắng trận giống nhau.

Sấn hiện giờ Tiêu Lăng Hàn không khôi phục ký ức, có thể ở ngoài miệng chiếm tiện nghi, liền nhiều chiếm chút.

Thế Giới Thụ khoe khoang nghĩ.

Tuy rằng nhìn không tới Thế Giới Thụ biểu tình, nhưng Tiêu Lăng Hàn có thể cảm giác được Thế Giới Thụ hiện tại thật cao hứng.

Nguyên lai tổn hại chính mình, có thể làm nó cao hứng, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không cấm đen hắc. "Chẳng lẽ ngươi có càng tốt biện pháp?"

【 đương nhiên là có. 】

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Này nha cư nhiên còn bán nổi lên cái nút.

"Có, ngươi cứ việc nói thẳng. Tin hay không ta một cái không cao hứng, liền đem ngươi lưu lại nơi này."

Lưu lại nơi này kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay.

Thế Giới Thụ linh thức run rẩy một chút, nó mới không cần lưu lại nơi này. 【 từ nơi nào té ngã, liền từ nơi nào bò dậy. 】

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi dư vị những lời này ý tứ.

Trầm tư một lát, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ý của ngươi là kêu ta đi tính kế Thiên Đạo?"

【 đối, đối, đối! Nếu nó dám tính kế, kia chúng ta cũng có thể phản tính kế nó. 】

"Nhưng ta tìm khắp Thiên Huyền Giới cũng không tìm được hắn một tia hồn phách, ta cho rằng Hỗn Thiên Châu có hắn toàn bộ linh hồn. Nếu muốn tính kế Thiên Đạo, đến đem hồn phách của hắn tìm toàn tài hành."

【 ngươi tìm không thấy hắn còn lại hồn phách, thuyết minh đã tiêu tán ở trong thiên địa. 】

"Ngươi vừa mới nói cái gì?"

Hàn triệt tận xương thanh âm truyền tiến Thế Giới Thụ linh thức trung, làm Thế Giới Thụ chỉnh cây đều run run, nó giờ phút này có loại Tiêu Lăng Hàn đã khôi phục ký ức ảo giác.

Chạy nhanh truyền âm nói: 【 ngươi đừng vội, tiêu tán hồn phách không phải không thể tề tựu, chỉ là người bình thường làm không được mà thôi. Nhưng là Thiên Đạo có thể, ngươi chiếu ta nói làm, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ giúp ngươi đạo lữ tụ tập những cái đó rơi rụng hồn phách. 】

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền cùng Thế Giới Thụ cùng nhau thảo luận như thế nào tính kế Thiên Đạo.

Thương lượng hảo sau, Tiêu Lăng Hàn trong lòng chủ ý định ra, theo sau liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý ra Quỷ Minh Uyên, hướng tới Hoàng Tuyền bờ sông đi đến.

Phàm là vào Quỷ giới quỷ tu chỉ có ở tiến vào thời điểm có thể nhìn đến Hoàng Tuyền hà, mặt sau liền sẽ không còn được gặp lại, đây là một cái chế ước, bằng không quỷ tu tùy thời đều có thể ra vào Quỷ giới, kia Tu chân giới còn không được lộn xộn.

Bất quá người sống muốn tìm được Hoàng Tuyền hà lại rất dễ dàng, chỉ cần vẫn luôn nhắm hướng đông đi là có thể nhìn thấy. Nhưng quỷ tu liền tính vẫn luôn nhắm hướng đông đi, cũng không thấy được Hoàng Tuyền hà.

Ba ngày sau.

Nước sông giống hắc đến tỏa sáng nhung tơ, ở liệt dương chiếu rọi xuống phiếm u quang.

Đột nhiên mặt sông tạo nên từng vòng gợn sóng, một người từ giữa sông toát ra đầu, chậm rãi hiển lộ ra hắn toàn bộ thân hình. Tuy rằng hắn đang ở giữa sông, nhưng hắn một thân bạch y như cũ khô mát, không dính một chút vệt nước.

Trời trong nắng ấm, ánh mặt trời vừa lúc.

Tiêu Lăng Hàn đi ra Hoàng Tuyền hà, giờ phút này tâm tình của hắn cùng đi vào khi hoàn toàn tương phản. Bởi vì tìm được rồi Thượng Quan Huyền Ý linh hồn, còn nghĩ đến làm hắn thức tỉnh biện pháp.

Trong lòng có hi vọng, Tiêu Lăng Hàn cả người đều có vẻ tinh thần sáng láng.

Nhìn đến bờ sông cỏ xanh, cỏ lau cùng hồng, bạch, tím hoa dại, cũng cảm thấy chúng nó thật là đáng yêu, vô cùng thuận mắt.

Đúng lúc vào lúc này, Tiêu Lăng Hàn bên hông truyền âm ngọc giản liên tục lóe quang.

Tính nhẩm một chút thời gian, hắn thế nhưng ở Quỷ giới đãi mười một năm.

Lấy ra truyền âm ngọc giản nhất nhất xem qua mặt trên tin tức.

Kiếm Vô Phong đã phát năm điều, đều là hỏi hắn người ở nơi nào, rất sợ hắn cùng Âu Dương Tu Kỳ giống nhau, tiếp đón đều không đánh một tiếng liền đi khác tiểu thế giới.

Dư lại tin tức đều là Sở Mục Thần bốn người phát tới.

Bốn người hiện tại đều đã gia nhập Lăng Kiếm Tông, đã là Lăng Kiếm Tông lão tổ.

Tự nhiên cũng hỏi hắn khi nào hồi Lăng Kiếm Tông, bốn người hắn là cùng Kiếm Vô Phong tưởng giống nhau, đều sợ hắn đi không từ giã.

Tiêu Lăng Hàn phân biệt cấp mấy người báo bình an, liền hướng hắn lần này mục đích địa bước vào.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 495

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 495 trời giáng hồng vũ

Lần này Tiêu Lăng Hàn muốn đi địa phương chính là Tằng Độ đạo lữ Khánh Nhi gia tổ trạch.

Ba ngày sau.

Địa Thâm đại lục.

Tiêu Lăng Hàn căn cứ Tằng Độ cấp bản đồ, đi vào một chỗ trên vách núi.

Nhìn nhìn chung quanh cảnh vật, hắn có loại giống như đã từng tương tự cảm giác, nhưng hắn thực xác định chính mình trước nay không có tới quá nơi này.

Thủ hạ ý thức mà vuốt ve băng quan, trong đầu hiện lên một cái hình ảnh, một người thiếu niên bị một khác danh thiếu niên mang theo mười mấy người vây quanh ở trên vách núi.

Không sai, chính là nơi này, phía trước hắn như thế nào không nghĩ tới!

Nguyên lai là nơi này.

Khó trách hắn sẽ cảm thấy quen thuộc.

Nơi này đúng là tuyệt linh chi uyên đỉnh núi, huyền nhai phía dưới chính là làm sở hữu tu sĩ không dám đặt chân tuyệt linh chi uyên, cũng là Thượng Quan Huyền Ý bị Thượng Quan Huyền Vũ bức nhảy vực địa phương.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở huyền nhai biên cảm thụ một chút, gió nhẹ từ từ thổi qua, đáy vực phía dưới trong không khí không có chút nào linh khí.

Không hổ là tuyệt linh chi uyên.

Nếu là hắn không đoán sai, thật lâu trước kia phía dưới hẳn là Ma tộc địa bàn.

Tới nơi này phía trước Tiêu Lăng Hàn liền chuẩn bị một cây rất dài dây thừng, này tự nhiên là lúc trước Tằng Độ tự cấp hắn bản đồ khi nhắc nhở hắn, nếu muốn đi xuống cần thiết phải dùng đến đồ vật.

Đem dây thừng cột vào một cây trên đại thụ, Tiêu Lăng Hàn một tay nắm dây thừng, hướng tới tuyệt linh chi uyên nhảy xuống.

Chỉ chốc lát sau, Tiêu Lăng Hàn liền giảm xuống đến 100 mét độ cao, chậm rãi dừng lại.

Chuẩn bị sẵn sàng, lại lần nữa buông ra một đoạn dây thừng, mũi chân đặng ở huyền nhai trên vách đá, lại giảm xuống 100 mét.

Như thế lặp lại vài lần, thực mau Tiêu Lăng Hàn liền đến tuyệt linh chi uyên.

Tuyệt linh chi uyên quả nhiên không thể vận dụng linh khí, đan điền rỗng tuếch, phảng phất chưa từng có tu luyện quá giống nhau.

Đảo qua trước mắt cảnh tượng, xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong mắt chính là cao thấp không đồng nhất cây cối, bên tai tựa hồ còn có thể nghe được ào ào lạp lạp nước chảy thanh, lại tựa kinh đào chụp ngạn.

Dựa theo Tằng Độ đạo lữ tình huống tới xem, cái này mặt hẳn là có một chỗ ma khí thực nồng đậm mới đúng.

Tiếng nước là từ trước mặt truyền đến, nếu là tổ trạch, kia khẳng định có phòng ở, phía trước khẳng định không phải là hắn muốn đi mục đích địa.

Tiêu Lăng Hàn cẩn thận cảm thụ một chút hai bên trái phải trong không khí hỗn loạn hơi thở, cuối cùng hắn lựa chọn hướng tả đi.

Hai cái canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc cảm nhận được một tia ít ỏi ma khí, thấy vậy, hắn dưới chân nện bước không cấm nhanh hơn vài phần.

Không bao lâu, một thôn trang ánh vào Tiêu Lăng Hàn trong mắt.

Thôn đầu bảng hiệu thượng viết “Đại Trại Thôn” ba chữ.

Thôn trang bị một cái trận pháp bao vây ở bên trong, bên trong sương đen quay cuồng, làm người thấy không rõ bên trong cảnh tượng.

Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, phát hiện trong thôn mặt ma khí thập phần nồng đậm, mà trong thôn trong đất còn mọc ra rất nhiều ma thực.

Lấy ma thực tràn đầy trình độ, tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn là có thể trưởng thành, có chút ma thực đã có mấy trăm năm niên đại.

Trận pháp bên cạnh có một cái chỗ hổng, hẳn là năm đó Khánh Nhi đi vào khi làm ra tới.

Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị trước nhìn xem bên trong là tình huống như thế nào, lại làm tính toán.

Xuyên qua trận pháp, đi vào Đại Trại Thôn.

Đại Trại Thôn phòng ốc đã bị ma khí ăn mòn, một mảnh tiêu điều cảnh tượng, đổ nát thê lương.

Cảm ứng được ma khí nhất nồng đậm địa phương ở thôn đuôi, Tiêu Lăng Hàn bay thẳng đến thôn đuôi đi đến.

Ven đường có ma thực muốn công kích hắn, hắn chỉ là nhẹ nhàng vung tay lên, một cổ tinh thuần ma khí từ trong tay chém ra, trực tiếp đem những cái đó ma thực ném đi trên mặt đất, toàn bộ trên đường ma thực tựa hồ cảm ứng được thực lực của hắn rất mạnh, cũng không dám nữa dễ dàng trêu chọc hắn.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền đến thôn đuôi, đi vào một gian tổn hại nhà gỗ.

Thực mau hắn liền ở nhà gỗ tận cùng bên trong một gian trong phòng, cảm nhận được có cuồn cuộn không ngừng ma khí này đang từ bên trong chui ra tới.

Đến gần vừa thấy, phòng trong một góc đang có một cái hắc động, ma khí chính là từ bên trong chui ra tới.

Hắn không cấm suy đoán, hắc động bên trong hẳn là liên tiếp cái nào thế giới Ma tộc, bằng không từ đâu ra ma khí.

Biết nơi này tình huống cùng hắn phía trước tưởng không sai biệt lắm, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền hành động lên, hắn đầu tiên là đem bao phủ toàn bộ thôn trang trận pháp phá hư, lại ở hắc động khăn ăn trí một cái hấp thụ ma khí trận pháp, làm ma khí lấy càng mau tốc độ trào ra tới, mà hắn bản nhân còn lại là ở một bên lẳng lặng mà nhìn.

Ba cái canh giờ sau.

Địa Thâm đại lục tu sĩ đều nhìn một cổ tận trời hắc khí, đang ở lấy cực nhanh tốc độ lan tràn. Phàm là bị hắc khí đụng tới thụ đều sẽ nhất nhất khô héo.

Bất quá những cái đó hắc khí như là có sinh mệnh giống nhau, cũng không có hướng dân cư tụ tập nơi dũng đi.

Vừa mới bắt đầu mọi người đều không biết này hắc khí là cái gì, thẳng đến có người không sợ chết mà đi xem xét, mới biết được kia tận trời hắc khí, cư nhiên là ma khí.

Ở biết những cái đó hắc khí là ma khí thời điểm, tất cả mọi người luống cuống, không rõ đã biến mất mau mười vạn năm ma khí như thế nào lại đột nhiên xuất hiện.

Hiện tại phi thăng thông đạo không thông, linh khí vốn dĩ liền ở giảm bớt, nếu là ở ngay lúc này tái xuất hiện ma khí, kia về sau Thiên Huyền Giới còn có linh khí sao?

Những người khác tâm tư, Tiêu Lăng Hàn cũng không biết, ở ma khí tận trời thời khắc đó, hắn nháy mắt cảm giác được bầu trời có một cổ không giống bình thường dao động.

Đôi mắt hơi lóe, hắn biết kế hoạch của chính mình thành công một nửa.

Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi dưới đất, cúi đầu nhìn về phía trong lòng ngực băng quan, trên mặt là tác phẩm văn xuôi ra cô đơn, trong mắt tất cả đều là bi thương thần sắc, mà trên người hắn hơi thở bắt đầu kế tiếp bò lên, trên bầu trời mây đen giăng đầy, cuồng phong tàn sát bừa bãi.

Hắn con ngươi không tự giác mà trượt xuống nước mắt, trên bầu trời sấm sét ầm ầm, mặc kệ là Hoàng Cực đại lục, Huyền Thiên đại lục, Địa Thâm đại lục vẫn là Thiên Lăng đại lục, giờ phút này đều hạ hồng vũ.

Thiên Cơ Các vài vị trưởng lão nhìn thấy trời giáng hồng vũ, thầm kêu không tốt.

Mấy người trong mắt tất cả đều là hoảng sợ chi sắc.

Nhị trưởng lão Tinh Kinh Vĩ nhìn về phía bên cạnh đại trưởng lão Tinh Kinh Dịch, hỏi: "Chúng ta hiện tại rút lui tới kịp sao?"

Đại trưởng lão lắc đầu, đầy mặt bi thiết: "Quá đột nhiên, nói không chừng ngay sau đó liền sẽ……"

Tuy rằng Tinh Kinh Dịch lời nói không có nói xong, nhưng Tinh Kinh Vĩ lập tức liền minh bạch hắn không nói ra tới nói ý tứ.

Còn lại người nghe nói đều là chùy đầu ủ rũ.

"Ai!"

"Tại sao lại như vậy?" Tinh Kinh Vĩ lẩm bẩm tự nói.

Thượng một khắc rõ ràng vẫn là mặt trời lên cao, trời trong nắng ấm, một mảnh Hân Hân hướng vinh cảnh tượng.

Vì sao ngay sau đó không trung sẽ hạ khởi hồng vũ?

"Xong rồi, xong rồi!" Tam trưởng lão đầy mặt chua xót, không được mà lắc đầu.

"Ngươi truyền âm ngọc giản sáng." Tinh Kinh Vĩ nhìn về phía Tinh Kinh Dịch bên hông ngọc giản, đối hắn nói.

Tinh Kinh Dịch lấy ra ngọc giản trực tiếp thả ra truyền âm: "Tinh huynh, hôm nay như thế nào đột nhiên trời mưa, trời mưa đều không quan trọng, quan trọng là này vũ như thế nào sẽ là màu đỏ? Tinh huynh biết trời giáng hồng vũ là chuyện như thế nào sao?"

Tinh Kinh Dịch than nhẹ một tiếng, cả người phảng phất lập tức liền già rồi mấy trăm tuổi.

Viêm Hỏa Tông nghị sự trong đại điện, đang có hai mươi mấy người đứng yên.

Ngồi ở chính phía trên nam tử trầm mặc mà nhìn đại điện hai bên đứng người, mỗi người trên mặt đều mang theo sốt ruột chi sắc, thấp thỏm lo âu.

Ngồi nam tử đúng là Viêm Hỏa Tông tông chủ Lâm Hàng Thắng.

Không biết qua bao lâu, rốt cuộc có người mở miệng nói chuyện, đánh vỡ đại điện trung trầm trọng không khí.

"Tông chủ, sáng lên, ngươi truyền âm ngọc giản sáng, mau nhìn xem." Trong đó một người chỉ vào Lâm Hàng Thắng bên hông ngọc giản nhắc nhở nói.

Nghe vậy, Lâm Hàng Thắng lập tức đem truyền âm ngọc giản nội dung thả ra, làm tất cả mọi người có thể nghe thấy.

“Trời giáng hồng vũ, diệt thế hiện ra.”

Ngắn ngủn tám chữ phảng phất một kích búa tạ, đánh ở mỗi người trong lòng.

“Lạch cạch” Lâm Hàng Thắng trong tay ngọc giản rơi xuống trên mặt đất, quăng ngã chia năm xẻ bảy.

Đại điện đột nhiên trở nên tĩnh mịch một mảnh.

Mọi người tựa hồ đều như là bị ấn nút tạm dừng.

Một lát sau, Lâm Hàng Thắng dẫn đầu đứng dậy, “Mau, đi Truyền Tống Trận, rời đi Thiên Huyền Giới.”

Một màn này không ngừng phát sinh ở Viêm Hỏa Tông, mặt khác tông môn cùng với đại thế gia đồng dạng ở trình diễn một màn này.

Lăng Kiếm Tông.

“Sư tôn, sư tôn……”

Một người thiếu niên sốt ruột mà chạy tiến Đan Viện, một bên chạy, trong miệng còn một bên kêu.

Một cái diện mạo thanh tú song nhi, từ một gian phòng luyện đan đi ra, đứng ở trên hành lang, đối với vừa mới đi vào sân thiếu niên quát khẽ nói: “Bình tĩnh, bình tĩnh!”

Bị chính mình sư tôn quát lớn, thiếu niên chạy nhanh duỗi tay che miệng lại, đôi mắt mở rất lớn, đáng thương hề hề mà nhìn bậc thang người.

Ân Thiên Duệ duỗi tay đỡ trán, hắn như thế nào liền thu một cái sao sao hồ hồ đồ đệ?

Một chút đều không rụt rè, cùng cái không lớn lên hài tử giống nhau.

Kỳ thật thiếu niên bất quá mới mười ba tuổi, xác thật tính thượng là hài tử.

Thiếu niên tên là Thân Hòa Đạo, là Ân Thiên Duệ ở 5 năm trước thu thân truyền đệ tử.

“Nói đi, lại có chuyện gì?”

Thân Hòa Đạo lấy ra tay, ngón tay chỉ bầu trời, lại chỉ chỉ trên mặt đất.

Ý bảo Ân Thiên Duệ chính mình xem.

Ân Thiên Duệ mới vừa luyện xong một lò đan, nghe được Thân Hòa Đạo thanh âm mới ra khỏi phòng, bên ngoài cảnh tượng hắn còn không có tới kịp xem. Theo Thân Hòa Đạo ngón tay phương hướng nhìn nhìn không trung, lại nhìn nhìn mặt đất.

Hắn dứt khoát đi ra hành lang, đi vào trong viện, vươn tay, một giọt màu đỏ chất lỏng dừng ở hắn trong tay.

“A! Thiên đổ máu.”

Thân Hòa Đạo: "……"

Sư tôn như thế nào sẽ có như vậy kỳ ba ý tưởng?

Rõ ràng chính là trời mưa, sư tôn lại nói là đổ máu!

"Thiên như thế nào sẽ đổ máu?" Ân Thiên Duệ lẩm bẩm tự nói.

Thân Hòa Đạo mở miệng sửa đúng: "Sư tôn này không phải thiên ở đổ máu, đây là trời giáng hồng vũ."

"Trời giáng hồng vũ?"

"Đúng vậy, ta vừa mới nghe mặt khác sư huynh nói, trời giáng hồng vũ là diệt thế hiện ra."

Ân Thiên Duệ căn bản không tin, hạ ý tứ phản bác nói: "Cái gì diệt thế hiện ra, ai lại ở nói bừa, nói bậy, bịa đặt?"

Thấy Ân Thiên Duệ không tin, Thân Hòa Đạo sốt ruột mà giải thích nói: "Là thật sự, bọn họ nói lời này là Thiên Cơ Các trưởng lão nói, kia khẳng định không sai được."

Ân Thiên Duệ lạnh lùng xem xét chính mình xuẩn đồ đệ liếc mắt một cái, thấy hắn đáy mắt tràn đầy sợ hãi cùng lo lắng.

Nhếch miệng cười nói: "Ngươi sợ hãi?"

"Sư tôn chẳng lẽ không sợ sao? Diệt thế nha!!!"

"Được rồi, nhìn ngươi về điểm này tiền đồ, còn không phải là diệt thế hiện ra sao, lại không phải thật sự diệt thế. Thiên sập xuống còn có cái cao người đỉnh, ngươi sợ cái gì? Hoảng cái gì? Trấn định điểm! Đi, luyện đan." Nói, Ân Thiên Duệ nâng lên cằm, chỉ chỉ phòng luyện đan phương hướng.

"A?" Thân Hòa Đạo cho rằng chính mình nghe lầm, này đều sắp diệt thế, chính mình ngốc sư tôn cư nhiên muốn chính mình đi luyện đan?

Hiện tại luyện đan có ích lợi gì?

Sư tôn nên không phải là cảm thấy hắn là ở nói hươu nói vượn đi?

Sớm biết rằng chính mình nên đi trước nói cho sư công, sau đó lại đến nói cho sư tôn.

Nếu là sư công ở chỗ này thì tốt rồi.

"A cái gì a? Diệt thế tự nhiên sẽ có người cứu thế, nhưng người kia nhất định không phải là ngươi. Ngươi một cái nho nhỏ Luyện Khí kỳ tu sĩ, đi liền pháo hôi đều không tính là. Vi sư kêu ngươi đi luyện đan, ngươi rốt cuộc có đi hay không?" Ân Thiên Duệ duỗi tay gõ một chút Thân Hòa Đạo đầu, hảo tức giận nói.

Thân Hòa Đạo duỗi tay che lại đầu, u oán mà nhìn nhà mình sư tôn.

Sư tôn lời này cũng quá đả kích người, bất quá hắn nói giống như là sự thật.

"Luyện đan, ta hiện tại liền đi luyện đan. Vốn dĩ ta rất thông minh, lại theo một cái ngốc sư tôn, kết quả ngốc sư tôn đem hắn ngu đần đều truyền cho chính mình, chính mình mệnh như thế nào như vậy khổ a? Ta……" Thân Hòa Đạo một bên triều phòng luyện đan đi đến, trong miệng một bên nói thầm.

"Ngươi ở nói thầm cái cái gì?" Ân Thiên Duệ âm trắc trắc thanh âm từ phía sau truyền đến, Thân Hòa Đạo sợ tới mức đánh cái giật mình, quay đầu lại liên tục xua tay, "Không có gì, không có gì. Sư tôn, ta đi luyện đan."

Nói xong, hắn nhanh như chớp mà vào phòng luyện đan trung.

Ân Thiên Duệ ngẩng đầu nhìn nhìn sắc trời, theo sau liền triều nơi ở bước vào.

Chẳng được bao lâu, hắn liền trở lại mấy người sở trụ sân, trực tiếp đẩy ra cửa phòng, nhà mình đại ca, ca phu còn có Mạc Vô Nhai đã ở trong phòng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 496

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 496 tính kế Thiên Đạo

Ân Thiên Thịnh thấy Ân Thiên Duệ hướng hắn vẫy vẫy tay, “Tiểu đệ, ngươi cuối cùng đã trở lại.”

“Các ngươi đang đợi ta?” Ân Thiên Duệ đi vào bên cạnh bàn ngồi xuống, nghi hoặc mà nhìn về phía ba người.

“Cho ngươi phát truyền âm, ngươi có phải hay không lại không thấy?” Mạc Vô Nhai hỏi, khi nói chuyện nhìn về phía Ân Thiên Duệ bên hông, quả nhiên ở hắn bên hông không có nhìn đến truyền âm ngọc giản.

Nghe vậy, Ân Thiên Duệ từ không gian giới tử trung lấy ra truyền âm ngọc giản, mới vừa lấy ra tới, ngọc giản ngay cả liền chớp động.

Cảm giác được ba người không chút nào che giấu trách cứ ánh mắt, Ân Thiên Duệ giải thích nói: “Ta vì ở luyện đan thời điểm không bị quấy rầy, đều là đem ngọc giản thu vào không gian giới tử trung.”

Nghe hắn nói như vậy, ba người chậm rãi thu hồi tầm mắt.

“Chuyện này, các ngươi thấy thế nào?” Sở Mục Thần nhìn về phía mấy người đột nhiên hỏi.

Ân Thiên Duệ nghi hoặc nói: “Chuyện gì?”

“Trời giáng hồng vũ.”

“Nga, ta vừa mới nghe ta kia xuẩn đồ đệ nói trời giáng hồng vũ, chính là diệt thế hiện ra.”

Mạc Vô Nhai nhíu mày nói: “Ta tổng cảm thấy trời giáng hồng vũ, cái này hình ảnh có chút quen thuộc.”

Sở Mục Thần duỗi tay xoa xoa huyệt Thái Dương, nói tiếp nói: “Kỳ thật ta cũng cảm giác có điểm quen thuộc.”

“Các ngươi đều quen thuộc, ta cũng có loại quen thuộc cảm.” Ân Thiên Thịnh cũng nói.

Ân Thiên Duệ: “Như thế nào đều cảm thấy quen thuộc?”

Mạc Vô Nhai: “Thiên Duệ, ngươi cũng cảm thấy quen thuộc?”

Ân Thiên Duệ: “Không phải cảm thấy quen thuộc, là đến từ linh hồn thượng quen thuộc, có loại chính mình đã từng trải qua quá cảm giác.”

Nghe vậy, bốn người lẫn nhau nhìn nhìn.

Đột nhiên, Ân Thiên Duệ một phách cái bàn, kinh hô: "Nên không phải là chúng ta ở kiếp trước trải qua quá đi?"

Sở Mục Thần nghiêm túc gật gật đầu: "Thật là có cái này khả năng."

Ân Thiên Duệ khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút, hắn liền tùy tiện nói nói, như thế nào ca phu nhìn qua còn thật sự.

Làm hắn…… Cảm giác thực vô ngữ.

Bốn người chính liêu hăng say, hoàn toàn không có phát hiện bọn họ phía sau không gian một trận vặn vẹo. Ngay sau đó một cổ hấp lực truyền đến, bốn người không tự chủ được mà bị hít vào phía sau không gian trung.

Thình lình xảy ra biến cố, làm bốn người đều đột nhiên không kịp phòng ngừa.

Vừa rồi còn vây quanh ở bên cạnh bàn bốn người, thực mau liền biến mất vô tung vô ảnh. Nếu không phải trên bàn chính phóng bốn cái chén trà, đều phải cho rằng trong phòng cũng không ai đã tới.

……

Địa Thâm đại lục.

Hắc khí quay cuồng, trên bầu trời sấm sét ầm ầm, hồng vũ không ngừng rớt xuống. Mặt khác ba cái đại lục tuy rằng cũng trời giáng hồng vũ, nhưng không có hắc khí, sấm sét ầm ầm, nhìn qua cũng không khủng bố.

Giờ phút này sở hữu Địa Thâm đại lục người, từ đáy lòng phát lên một cổ khôn kể bi thương, phàm là xối hồng vũ người, trong mắt nước mắt không chịu khống chế mà rơi xuống.

Tiêu Lăng Hàn chính khoanh chân ngồi ở một cái trận pháp trung.

Bỗng nhiên, hắn chung quanh không gian một trận vặn vẹo, bốn người từ vặn vẹo không gian trung rớt ra tới.

"Ai da!"

"A!"

Bốn người này đúng là Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai.

Bốn người không hề hình tượng mà ngã trên mặt đất.

Mới vừa vừa xuất hiện, bốn người liền cảm giác được linh hồn thượng ràng buộc, không cần đoán đều biết, bọn họ sẽ xuất hiện tại nơi đây khẳng định cùng Tiêu Lăng Hàn thoát không được quan hệ.

Đương Sở Mục Thần bốn người thấy rõ chung quanh cảnh tượng khi, đồng thời hít ngược một hơi khí lạnh.

Bốn người lúc này đang ở một vòng tròn nội.

Vòng tròn nội là nồng đậm linh khí, vòng tròn ngoại là nồng đậm ma khí.

Nhìn nhìn lại không trung, mây đen giăng đầy, sấm sét ầm ầm, giữa không trung tất cả đều là màu đen sương mù ở quay quanh, nổi lơ lửng.

Bốn người gian nan mà nuốt nuốt nước miếng, trong lòng đồng thời suy đoán, Thiên Huyền Giới diệt thế hiện ra, không phải là Tiêu Lăng Hàn làm ra tới đi?

Quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, chỉ thấy trên mặt hắn đang có hai hàng huyết lệ theo gương mặt chảy xuống.

Bốn người lẫn nhau nhìn nhìn, cũng không dám lên tiếng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn bốn người liếc mắt một cái, liền nói: "Các ngươi bốn cái phân biệt đứng ở này bốn cái vòng trung." Khi nói chuyện, hắn chỉ chỉ trên mặt đất đông tây nam bắc bốn cái phương hướng một cái tiểu vòng tròn.

Sở Mục Thần bốn người phân biệt tuyển một vòng tròn.

Trạm hảo sau, Sở Mục Thần hỏi: "Lăng Hàn, ngươi là muốn tính toán diệt thế sao?"

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng "Ân" một tiếng.

Sở Mục Thần tiếp tục hỏi: "Là Huyền Ý ra chuyện gì sao?"

Gật gật đầu, Tiêu Lăng Hàn cũng không có nói nói chuyện.

Mạc Vô Nhai hỏi: "Chúng ta đây tiếp được nên làm như thế nào?"

"Đợi lát nữa các ngươi toàn bộ hướng ta sở trạm trong vòng đưa vào linh khí."

Nghe vậy, bốn người đều nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn nơi vị trí, thấy hắn đang đứng ở một cái đường kính vì 1 mét vòng tròn nội. Mà trong tay hắn chính cầm một chi thực thô phù bút, mặt đất bị hắn họa đầy rậm rạp phù văn cùng khắc văn.

Bốn người nhìn đến những cái đó phù văn cùng khắc văn, chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa.

Tiêu Lăng Hàn cũng không ngẩng đầu, thần thức đảo qua liền biết bốn người tình huống. Hắn trầm giọng quát: "Khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt lại, phóng không suy nghĩ, cái gì cũng đừng nghĩ."

Tiêu Lăng Hàn quát lớn thanh, quanh quẩn ở trong đầu, bốn người theo bản năng mà làm theo.

Qua mười lăm phút, bốn người đồng thời mở mắt ra, vừa rồi cái loại này đầu váng mắt hoa cảm giác đã không có.

Băng quan đặt ở Tiêu Lăng Hàn trên đùi, hắn chính khoanh chân mà ngồi, thấy bốn người đều tỉnh táo lại, mới nói nói: "Các ngươi hiện tại bắt đầu hướng vòng

tròn nội đưa vào linh khí.”

“Hảo.” Bốn người lập tức làm theo.

Theo bốn người linh khí đưa vào, Tiêu Lăng Hàn chung quanh khắc văn cùng phù văn như là sống lại đây giống nhau.

Sôi nổi vặn vẹo thân mình, biến hóa hình dạng, chúng nó giờ phút này tựa hồ bị giao cho sinh mệnh.

Trong rừng rậm yêu thú, bất an mà rít gào; ấu tiểu hài đồng, sợ hãi mà khóc thút thít; bế quan trung tu sĩ hình như có sở cảm, một đám đều mở bừng mắt.

Diệt thế hiện ra!

Thiên Đạo tựa hồ biết kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, đang cố gắng thử cùng Tiêu Lăng Hàn câu thông.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn đã lâm vào chính mình suy nghĩ trung, như là hoàn toàn cảm ứng không đến Thiên Đạo tồn tại.

Trong mắt hắn, trong lòng, chỉ có trong lòng ngực lẳng lặng nằm ở băng quan trung người.

Không bao lâu, toàn bộ Địa Thâm đại lục đều bắt đầu tiểu biên độ mà run rẩy lên.

Mà Tiêu Lăng Hàn trên người hơi thở đã tăng lên đến Huyền Tiên, toàn bộ Đại Trại Thôn bởi vì không chịu nổi hắn quanh thân quay cuồng ma khí, đã bị san thành bình địa.

Chỉ có Sở Mục Thần bốn người nơi trong vòng không có đã chịu chút nào ảnh hưởng, mà bọn họ bốn người phía sau phân biệt xuất hiện kỳ lân, Bạch Trạch, kiếm, cầm hư ảnh.

Đại Trại Thôn bên ngoài cây cối chính từng cây mà ngã xuống, cây cối bên ngoài là một mảnh biển rộng. Biển rộng trung nước biển chính quay cuồng, rít gào, bọt sóng một cái tiếp theo một cái, không ngừng chụp phủi bờ biển.

Trong biển yêu thú bất an mà khắp nơi tán loạn.

Thiên Đạo ở tầng mây trung qua lại bồi hồi, như là một người không ngừng ở đi dạo bước.

Thiên Đạo không có hình thể, mọi người đều biết có Thiên Đạo tồn tại, lại nhìn không thấy nó, cũng sờ không được nó.

Rốt cuộc, Thiên Đạo ở tuyệt linh chi uyên vách núi phụ cận nhìn thấy một nhân loại.

Không bao lâu, liền thấy một người trung niên nam tử bước đi tập tễnh mà triều Tiêu Lăng Hàn năm người đi đến. Trên người hắn quần áo sớm đã rách nát, trên người vết máu loang lổ, tóc lộn xộn, cả người có vẻ rất là chật vật.

Ngắn ngủn 200 mét khoảng cách, nam tử chính là đi rồi nửa canh giờ mới đến gần Tiêu Lăng Hàn bọn họ. Nam tử tưởng tới gần Tiêu Lăng Hàn, lại bị trận pháp ngăn ở vòng tròn ngoại.

Nhìn đến biểu tình tự nhiên, trên mặt không có một tia biểu tình Tiêu Lăng Hàn, nam tử không cấm nhíu mày.

Đương hắn nhìn đến Sở Mục Thần, Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai bốn người phía sau hư ảnh khi, mí mắt không cấm nhảy nhảy.

Nỗ lực bảo trì trấn định, xem nhẹ trong lòng bất an, nam tử nôn nóng mà lớn tiếng nói: "Tiêu Lăng Hàn, ngươi dừng tay, ngươi mau dừng lại."

Hắn nói âm vừa ra hạ, toàn bộ Địa Thâm đại lục đều run rẩy một chút, nam tử lập tức liền té ngã trên đất.

Tiêu Lăng Hàn xốc lên mí mắt, khinh miệt mà nhìn nam tử liếc mắt một cái, trong mắt tràn đầy trào phúng.

Nam tử một trận buồn bực sau, lại không thể không mở miệng: "Tiêu Lăng Hàn, chúng ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, rốt cuộc như thế nào, ngươi mới bằng lòng dừng lại?"

Tiêu Lăng Hàn đạm mạc mà nhìn nam tử, mặt vô biểu tình hỏi: "Ta vì sao phải dừng lại?"

"Ngươi còn như vậy đi xuống, toàn bộ Thiên Huyền Giới liền phải không còn nữa tồn tại."

"Vừa lúc, ta Huyền Ý đều không còn nữa. Nếu muốn chết, vậy cùng chết hảo."

Nam tử nghe vậy, thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Một người có thể cùng ngàn ngàn vạn vạn người so sánh với sao?

"Ngươi không thể như vậy, ngươi như thế nào có thể làm mọi người cho hắn một người chôn cùng đâu? Ngươi làm như vậy là không đúng! Ngươi tu vi nếu đã vượt qua Tu chân giới phạm vi, ngươi vẫn là sớm một chút hồi Tiên giới đi."

"Ha ha ha……"

Tiêu Lăng Hàn lớn tiếng nở nụ cười, cười nước mắt đều chảy ra.

Hắn nhìn về phía nam tử, bi phẫn nói: "Mọi người thêm lên cũng cập ta Huyền Ý một đầu ngón tay, bọn họ chết sống, ngươi cảm thấy ta sẽ để ý?"

"Ngây thơ!"

"Hồi Tiên giới?"

"Chẳng lẽ ngươi không phát hiện phi thăng thông đạo lại bị phong ấn sao?"

Nghe vậy, nam tử sắc mặt đột biến.

Đột nhiên, hắn vẫn không nhúc nhích mà đứng ở tại chỗ, đôi mắt thẳng tắp nhìn nơi nào đó, lại không có tiêu cự.

Qua một hồi lâu, nam tử thân mình mới động một chút.

Tiêu Lăng Hàn biết, vừa rồi Thiên Đạo hẳn là đi xác nhận phi thăng thông đạo hay không thật sự bị phong ấn.

Nam tử ánh mắt phức tạp mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, nó như thế nào cũng không nghĩ tới, thật vất vả tính kế một hồi, kết quả là lại rơi xuống cái không. Hiện tại còn muốn gặp phải tiểu thế giới hỏng mất thế cục, sớm biết rằng năm đó liền không nên làm Tiêu Lăng Hàn tiến vào Thiên Huyền Giới.

Đáng tiếc, không có sớm biết rằng!

"Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?"

"Ta tưởng diệt thế."

Nam tử một nghẹn, không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn trả lời như vậy trực tiếp.

Nam tử tại chỗ qua lại đi dạo bước.

Đúng lúc này, mặt đất lại kịch liệt mà run rẩy một chút.

Nam tử thân hình không xong, lại lần nữa chật vật mà té lăn trên đất.

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng mà nhìn chăm chú vào nam tử, trong mắt xẹt qua một đạo quang.

Nam tử chống mặt đất chậm rãi đứng lên, trong mắt hiện lên một tia giãy giụa, thực mau lại kiên định nói: "Ta vì ngươi đem Thượng Quan Huyền Ý rơi rụng hồn phách một lần nữa tụ tập lên, ngươi dừng lại diệt thế cử chỉ."

"Lời này thật sự?"

"Ta cũng không nói láo."

"Ha hả! ~~"

Bị Tiêu Lăng Hàn một cười nhạo, Thiên Đạo mới nhớ tới phía trước hắn liền nói quá lời nói dối lừa Thượng Quan Huyền Ý.

"Ngươi đáp ứng không?"

"Muốn ta đáp ứng cũng có thể, ngươi trước vì Thượng Quan Huyền Ý tụ tập hồn phách lại nói."

"Ngươi……"

"Ngươi hẳn là biết, Thượng Quan Huyền Ý nếu là hảo hảo sinh sôi mà tồn tại, ta sẽ không nghĩ diệt thế."

"Hảo, ta có thể trước vì Thượng Quan Huyền Ý tụ tập hồn phách, nhưng ngươi đến trước đáp ứng ta một điều kiện."

"Úc?" Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, bởi vì Thiên Đạo đáp ứng vì Thượng Quan Huyền Ý tụ tập hồn phách, hắn tâm tình cũng đi theo hảo một ít. "Nói đến nghe một chút."

"Ngươi đem phi thăng thông đạo phong ấn cởi bỏ."

"Nếu là Huyền Ý sống lại, ta tự nhiên sẽ cởi bỏ phong ấn, bằng không chúng ta như thế nào phi thăng?"

Thiên Đạo tưởng nói: Ngươi không phải cùng đại thế giới Thiên Đạo làm giao dịch sao? Các ngươi có thể đi đại thế giới phi thăng.

Bất quá lời này nó chưa nói xuất khẩu.

Cùng Thiên Đạo nói hảo điều kiện, Tiêu Lăng Hàn liền đem trang có Thượng Quan Huyền Ý băng quan đặt ở trên mặt đất.

Lúc này, Mạc Vô Nhai mấy người mới nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực vẫn luôn cầm đồ vật là một bộ băng quan.

Từ vừa rồi hắn cùng tên kia nam tử đối thoại trung, không khó đoán ra Thượng Quan Huyền Ý sớm đã sinh tử đạo tiêu.

Nghe được tên kia nam tử nói chính mình là Thiên Đạo thời điểm, bốn người đều có chút không dám tin tưởng, bọn họ sinh thời cư nhiên nhìn đến Thiên Đạo! Bất quá bọn họ không dám nói lung tung, sợ hỏng rồi Tiêu Lăng Hàn sự, chỉ có thể lẳng lặng đãi ở một bên.

"Tiêu Lăng Hàn, ngươi đem trận pháp đóng, phóng ta đi vào." Nam tử đứng ở trận pháp vòng tròn ngoại, nhìn về phía trong vòng mặt đất phù văn cùng khắc văn đáy mắt có thật sâu kiêng kị.

"Ngươi tiến vào làm cái gì?" Tiêu Lăng Hàn trầm giọng hỏi, cũng có muốn quan trận pháp hành động.

"Đương nhiên là vì Thượng Quan Huyền Ý tụ tập hồn phách." Nam tử đương nhiên mà nói, chờ Tiêu Lăng Hàn vì chính mình mở ra trận pháp, đáy mắt hiện lên một đạo ám quang.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 497

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 497 Huyền Ý niết bàn

Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, ngồi quỳ ở Thượng Quan Huyền Ý băng quan trước, quay đầu lại cách trận pháp, nhìn chăm chú nam tử.

Thiên Đạo trong lòng bồn chồn, suy đoán chính mình tiểu tâm tư chẳng lẽ bị đối phương phát hiện?

Nó vốn đang tính toán chờ một chút sấn Tiêu Lăng Hàn không chú ý, cướp lấy Thượng Quan Huyền Ý thân thể, dùng hắn tới uy hiếp Tiêu Lăng Hàn, làm Tiêu Lăng Hàn rời đi Thiên Huyền Giới.

Hiện tại xem ra Tiêu Lăng Hàn hơn phân nửa sẽ không làm chính mình tiếp cận Thượng Quan Huyền Ý thân thể, tính toán của chính mình sợ là muốn thất bại.

Muốn tụ tập Thượng Quan Huyền Ý hồn phách, liền phải tiêu hao thế giới chi lực. Thiên Đạo đương nhiên không muốn tiêu hao thế giới chi lực tới vì Thượng Quan Huyền Ý tụ tập hồn phách.

Nếu là có thể có cái gì phương pháp đem Tiêu Lăng Hàn đá ra Thiên Huyền Giới thì tốt rồi.

Ai!

Thiên Đạo không cấm ở trong lòng thở dài.

Thiên Đạo nghĩ như thế nào đem Tiêu Lăng Hàn đá ra Thiên Huyền Giới.

Mà Tiêu Lăng Hàn tưởng lại là như thế nào hủy diệt Thiên Đạo ý thức, làm Thiên Huyền Giới làm lại ra đời một cái tân Thiên Đạo.

Làm Thiên Đạo, hẳn là không có bất luận cái gì tình cảm, làm việc công bằng, không bất công bất luận cái gì một người, không tự tiện cùng nhân loại thành lập liên tiếp.

Trái lại Thiên Huyền Giới Thiên Đạo rõ ràng đã đi lên lạc lối, như vậy tiểu thế giới đừng nói thăng cấp thành đại thế giới, phỏng chừng muốn thăng cấp thành trung đẳng thế giới đều khó khăn.

Tiêu Lăng Hàn triều Sở Mục Thần bốn người đưa mắt ra hiệu, bốn người lập tức khoanh chân mà ngồi, sau đó hướng trận pháp trung tâm đưa vào linh khí. Bọn họ bên người còn lại là phóng một đống linh thạch, đương trong thân thể linh khí tiêu hao không sai biệt lắm, bọn họ liền sẽ hấp thu linh thạch trung linh khí bổ sung.

Mà Tiêu Lăng Hàn cũng lại lần nữa buông ra trên người khí thế, trên người hơi thở kế tiếp bò lên, Huyền Tiên tu vi tiểu thế giới vô pháp chịu tải, trận pháp bên ngoài lập tức quát lên cuồng phong, còn có nơi nơi tán loạn ma khí.

Thiên Đạo bám vào người nam tử bị cuồng phong trực tiếp ném đi trên mặt đất.

Trong lòng buồn bực.

Cái này Tiêu Lăng Hàn thật đúng là không dễ ứng phó.

Xem ra không vì Thượng Quan Huyền Ý tụ tập hồn phách, hắn còn thật có khả năng sẽ diệt thế.

Thiên Đạo bám vào người nam tử trong thân thể đã lây dính ma khí, hơn nữa người khác còn bị thương, thấy Tiêu Lăng Hàn không hảo lừa dối, Thiên Đạo chỉ có thể tạm thời thỏa hiệp.

"Tiêu Lăng Hàn, ngươi trước dừng lại, ta lập tức vì Thượng Quan Huyền Ý tụ tập hồn phách."

"Ta kiên nhẫn hữu hạn, cho ngươi một canh giờ, nếu là một canh giờ sau, Huyền Ý còn không có tỉnh lại, ha hả ~~ kia đại gia liền cùng đi chết, hảo." Tiêu Lăng Hàn nói tùy ý, tựa hồ sinh hoặc tử đối hắn mà nói đều không quan trọng.

Thiên Đạo gật đầu đồng ý, lập tức nó liền rời đi nam tử thân thể.

Phàm là sinh ra ở Thiên Huyền Giới người, chỉ cần linh hồn của hắn là tự nhiên tiêu tán, mà không phải giống bị Thượng Quan Huyền Ý dùng Minh Vương Âm Hỏa thiêu hủy, hoặc là bị Hỗn Thiên Châu linh tinh đem linh hồn trung hồn lực đơn độc tinh luyện ra tới, Thiên Đạo đều có thể vì này tụ tập khởi rơi rụng phá hồn.

Qua hơn nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến một đạo Thượng Quan Huyền Ý hư ảnh, chậm rãi từ phía chân trời rớt xuống, sau đó tiến vào hắn giữa mày.

Tiêu Lăng Hàn hai mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý, song quyền nắm chặt, trong lòng đã chờ đợi, lại khẩn trương, còn có một chút sợ hãi.

Sợ hãi cho hy vọng, lại làm hắn thất vọng.

Thiên Đạo phát hiện nó tiêu hao một bộ phận thế giới chi lực, cư nhiên chỉ vì Thượng Quan Huyền Ý ngưng tụ ra một chút hồn phách.

Lòng tràn đầy nghi hoặc, không người có thể giải.

Lại lần nữa vận dụng thế giới chi lực, bắt đầu vì Thượng Quan Huyền Ý tụ tập rơi rụng hồn phách.

Tiêu Lăng Hàn lại là biết Thượng Quan Huyền Ý hiện tại linh hồn đã toàn.

Bất quá, hắn cũng không có biểu hiện ra ngoài, mà là ở Thiên Đạo lại lần nữa vì Thượng Quan Huyền Ý ngưng tụ linh hồn thời điểm, linh hồn ly thể bay thẳng đến Thiên Đạo bay đi.

Thiên Đạo hoàn toàn không nghĩ tới, Tiêu Lăng Hàn cư nhiên sẽ đánh lén hắn.

Trong lòng giận không thể át, rồi lại không thể không thoát đi.

Hiện tại nó hoàn toàn không phải Tiêu Lăng Hàn đối thủ.

Tiêu Lăng Hàn linh hồn tản ra kim sắc quang mang, nếu như bị hắn sợ chạm vào hạ, kia chính mình thật vất vả sinh ra linh thức, nháy mắt đem không còn nữa tồn tại.

Một đóa mây trắng, ở không trung nhanh chóng mà bay tới thổi đi.

Tiêu Lăng Hàn vận dụng không gian pháp tắc, xây dựng ra một cái không gian, đem kia đóa có giấu Thiên Đạo ý thức mây trắng vây ở trong không gian.

Sau đó liền thấy kia đóa mây trắng trên dưới tả hữu không ngừng bay tới bay lui, chính là ra không được vây nó không gian.

Một cái thuấn di, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi vào Thiên Đạo bên cạnh.

Mây trắng ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn một cái chớp mắt, lập tức thay đổi phương hướng nhanh chân liền chạy. Chỉ là nó hiện giờ bị Tiêu Lăng Hàn vây ở hắn xây dựng không gian trung, muốn chạy cũng chạy không thoát.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay trực tiếp điểm ở kia đóa vân thượng, ngay sau đó, đám mây chậm rãi phân tán, thực mau Thiên Đạo liền hóa thành hư ảo.

Hắn bên tai tựa hồ vang lên than khóc, còn có không cam lòng rít gào.

Toàn bộ Thiên Huyền Giới tại đây một khắc lâm vào đen nhánh một mảnh.

Thiên Đạo vẫn.

Tiểu thế giới ở rên rỉ.

Tựa hồ chính thật sự tận thế sắp sửa tiến đến, thế giới đem không còn nữa tồn tại, “Diệt thế” hai chữ càng là ở mỗi người trong đầu quanh quẩn.

Liền ở tất cả mọi người lâm vào tuyệt vọng thời điểm, phân tán đám mây rồi lại chậm rãi tụ tập. Không bao lâu, những cái đó rơi rụng đám mây đã bị tụ tập hoàn chỉnh, Thiên Huyền Giới sinh ra tân Thiên Đạo.

Tân sinh ra Thiên Đạo tạm thời còn không có ý thức.

Theo thời gian trôi qua, tân Thiên Đạo cũng sẽ sinh ra linh thức, bất quá kia sẽ là thật lâu về sau sự.

Tân ra đời Thiên Đạo bám vào người ở mây trắng thượng, thân mật mà sấn sấn Tiêu Lăng Hàn cánh tay, nó là bởi vì Tiêu Lăng Hàn mới có thể ra đời, cho nên đối Tiêu Lăng Hàn thực thân cận.

Thiên Đạo hình thành, Thiên Huyền Giới lại lần nữa khôi phục quang minh, nhưng diệt thế hiện ra như cũ không có biến mất.

Tiêu Lăng Hàn linh hồn cũng không có vội vã trở lại trong thân thể đi, mà là huyền phù ở không trung, vươn đôi tay, bắt đầu tụ tập vừa rồi Thiên Đạo phân ra đi Thiên Đạo chi lực.

Không bao lâu, một cổ trong suốt năng lượng bị Tiêu Lăng Hàn dùng không gian pháp tắc giam cầm ở trong tay, chậm rãi lạc hướng mặt đất, đứng ở băng quan trước, sau đó hắn cầm trong tay được đến Thiên Đạo chi lực đưa vào Thượng Quan Huyền Ý thức hải trung.

Làm tốt này đó, linh hồn của hắn mới trở lại trong thân thể.

Mở mắt ra, hắn lập tức đi vào băng quan trước.

Sở Mục Thần bốn người cũng đi theo đứng ở băng quan trước, năm người đôi mắt không chớp mắt mà nhìn băng quan trung Thượng Quan Huyền Ý.

Thẳng đến qua đi một canh giờ, cũng không thấy Thượng Quan Huyền Ý có chút tỉnh lại dấu hiệu.

Tiêu Lăng Hàn nội tâm bị chịu dày vò, ngồi xổm ngồi ở băng quan trước, đôi tay nắm chặt ở băng quan thượng.

Tâm thần chìm vào Long Ngọc không gian trung, tìm được Thế Giới Thụ.

【 ngươi không phải nói chỉ cần tụ tập tề Huyền Ý hồn phách, được đến tiểu thế giới thế giới chi lực là có thể chữa trị hảo linh hồn của hắn, làm hắn tỉnh lại sao? Vì cái gì lâu như vậy, hắn còn không có tỉnh lại? 】

【 gấp cái gì, kiên nhẫn điểm. Mười mấy nhiều năm đợi, lại nhiều đợi chút, cũng sẽ không thiếu một miếng thịt. 】

Thế Giới Thụ lời nói là nói như vậy, nhưng nó cũng thật là nghi hoặc, theo lý thuyết Thượng Quan Huyền Ý hẳn là đã sớm tỉnh lại mới đúng, vì sao hơn một canh giờ còn không có tỉnh đâu?

Không từ Thế Giới Thụ nơi này được đến chính mình muốn đáp án, Tiêu Lăng Hàn chỉ cần rời khỏi Long Ngọc không gian.

Mà Hỗn Thiên Châu nội, Thượng Quan Huyền Ý linh hồn ở tụ tập đầy đủ hết thời khắc đó, hắn nhắm chặt hai tròng mắt liền chậm rãi mở. Vừa mới tỉnh lại hắn còn có chút mờ mịt, hắn nhớ rõ chính mình không phải đã chết sao? Hiện tại lại là sao lại thế này?

Thực mau hắn liền không có tâm tư suy nghĩ chuyện khác, bởi vì hắn cảm giác được một cổ lực lượng cường đại, đang ở dung nhập linh hồn của hắn trung, hắn lập tức khoanh chân đả tọa, bắt đầu hấp thu luyện hóa cổ lực lượng này.

Chờ hắn đem sở hữu lực lượng đều hấp thu, linh hồn cũng rời đi Hỗn Thiên Châu.

Trở lại trong thân thể, Thượng Quan Huyền Ý còn không có tới kịp thích ứng thân thể, liền cảm giác ngực chỗ truyền đến “Bang” một thanh âm vang lên, ngay sau đó hắn toàn bộ thân mình đều tự cháy lên.

Tiêu Lăng Hàn năm người vây quanh ở băng quan bên, chính nhìn không chớp mắt mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, đột nhiên liền thấy hắn toàn bộ thân mình đều trứ hỏa.

Hỏa xà nhảy lên, kia hỏa độ ấm cao thái quá, đứng ở băng quan trước năm người còn không có đụng tới hỏa, lại cảm giác được bị bỏng cháy đau.

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Lăng Hàn đồng tử không cấm co rút lại, đang muốn muốn vận dụng pháp thuật đem hỏa diệt, trong đầu vang lên Thế Giới Thụ thanh âm. 【Tiêu Lăng Hàn đừng nhúc nhích, đây là phượng hoàng niết bàn, dục hỏa trùng sinh. Thì ra là thế, nguyên lai là như thế này.】

Nguyên lai Thượng Quan Huyền Ý trên người có phượng hoàng huyết mạch, mà hắn này huyết mạch Thế Giới Thụ cảm giác rất quen thuộc, rồi lại nghĩ không ra ở nơi nào gặp qua.

Tiêu Lăng Hàn bởi vì lo lắng sẽ có cái gì biến cố, cho nên cũng không có cắt đứt Thế Giới Thụ đối ngoại giới cảm giác.

Nghe được thế giới thụ nói, Tiêu Lăng Hàn mới nhớ tới, chính mình tức phụ nhi không chỉ có có nhân loại huyết mạch, còn có thần thú phượng hoàng huyết mạch.

Ở một bên nhìn Sở Mục Thần bốn người đã có thể không bình tĩnh.

Đặc biệt là Ân Thiên Duệ, hắn thấy Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên liền đốt lên, sốt ruột không được. Có thể thấy được Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm ngồi vẫn không nhúc nhích, hắn cũng chỉ có thể lo lắng suông.

Bốn người lo lắng mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không từ trên mặt hắn nhìn đến bất luận cái gì biểu tình, đoán không ra hắn trong lòng suy nghĩ cái gì. Bốn người là thật lo lắng Thượng Quan Huyền Ý thật sự cứ như vậy bị thiêu không có, kia Tiêu Lăng Hàn chẳng phải là muốn tiếp theo diệt thế?

Hỏa thiêu đốt mà thực tràn đầy, liền ở Thượng Quan Huyền Ý thân thể bị thiêu không thời điểm, trong hư không truyền ra một tiếng cao vút phượng minh, một con phượng hoàng hư ảnh chiếm cứ hơn phân nửa cái không trung.

Toàn bộ Địa Thâm đại lục người, đều đem trên bầu trời phượng hoàng hư ảnh nhìn cái rành mạch.

Phượng hoàng hư ảnh cúi đầu bễ nghễ mọi người, theo sau nó liền chậm rãi tiêu tán.

Lúc này, biển lửa trung truyền đến “Keng keng” thanh âm.

Tiêu Lăng Hàn năm người đồng thời cúi đầu triều biển lửa trông được đi, chỉ thấy một con màu đỏ chim nhỏ, bàn tay đại.

Nó vừa lúc cũng ngẩng đầu nhìn về phía mấy người.

"Lăng Hàn."

"A, khẩu ra nhân ngôn điểu." Ân Thiên Duệ thấy biển lửa trung điểu cư nhiên nói chuyện, không khỏi kinh hô ra tiếng.

"Đại kinh tiểu quái."

"Hắn thế nhưng khinh bỉ ta, còn đối ta trợn trắng mắt!" Ân Thiên Duệ một đôi mắt mở to đại đại, không dám tin tưởng mà nói.

Tiêu Lăng Hàn thử tính mà kêu: "Huyền Ý."

Sau đó hắn liền ngừng thở, rất sợ cùng chính mình tưởng không giống nhau.

"Ân, Lăng Hàn."

Được đến đáp lại, Tiêu Lăng Hàn băng sơn trên mặt rốt cuộc lộ ra một tia ý cười, treo tâm cũng chậm rãi trở xuống chỗ cũ.

Sở Mục Thần cùng Mạc Vô Nhai liếc nhau, đều có loại quả nhiên như thế cảm giác.

Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Duệ nghe thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên gọi kia chỉ điểu Huyền Ý, đều có chút không hiểu ra sao.

Thượng Quan Huyền Ý không phải Nhân tộc sao?

Chẳng lẽ này chỉ điểu cũng kêu Huyền Ý?

"Huyền Ý, lại đây." Tiêu Lăng Hàn vươn tay, ý bảo Thượng Quan Huyền Ý bay đến hắn trong lòng bàn tay.

Thượng Quan Huyền Ý thực dễ dàng liền tiếp thu chính mình biến thành một con phượng hoàng sự thật, trước kia Tiêu Lăng Hàn liền nói quá sẽ không bởi vì hắn không phải Nhân tộc liền không thích hắn. Cho nên hắn tin tưởng, mặc kệ hắn biến thành bộ dáng gì, Tiêu Lăng Hàn vẫn là giống nhau thích hắn.

Chụp phủi cánh, Thượng Quan Huyền Ý bay đến Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay.

"Lăng Hàn, ngươi tóc như thế nào toàn trắng?" Thấy Tiêu Lăng Hàn hiện tại một đầu tóc bạc, Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy khó hiểu hỏi.

"Nhớ ngươi."

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt tò mò mà nhìn trong tay tiểu phượng hoàng, hắn hiện tại mãn tâm mãn nhãn chỉ có tiểu phượng hoàng. Đến nỗi bên cạnh bốn người, trực tiếp bị hắn che chắn.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý chuyển động đầu nhỏ nhìn nhìn bên cạnh bốn người, nếu hắn hiện tại là hình người, khẳng định đã xấu hổ đầy mặt đỏ bừng.

"Chúng ta đây là ở đâu?"

“Nơi này là tuyệt linh chi uyên, chờ ta trước đem nơi này sự tình giải quyết hảo, liền mang ngươi về nhà.”

“Hảo.”

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại biến thành một con phượng hoàng, phượng hoàng tượng trưng cho quang minh, mà bên ngoài nơi nơi đều là ma khí, làm hắn cảm giác thực không thoải mái.

Thân mật mà cọ cọ Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay, Thượng Quan Huyền Ý bay đến Ân Thiên Duệ trên vai.

“Chiếu cố hảo hắn.” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Ân Thiên Duệ, nói.

Ân Thiên Duệ theo bản năng gật gật đầu, khóe miệng lại nhịn không được trừu trừu, hắn hiện tại đã làm rõ ràng, Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này thế nhưng biến thành một con chim, sự thật này làm hắn muốn cười lại không dám cười.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 498

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 498 Thần cấp khế ước

Tiêu Lăng Hàn còn lại là đi vào ma khí trào ra hắc động khẩu, hắn đầu tiên là đem hấp thụ ma khí trận pháp triệt rớt, sau đó mới sử dụng hỗn độn linh khí đem cái kia hắc động cấp bổ thượng.

Làm tốt này đó, hắn đi vào trên đất trống, khoanh chân mà ngồi, bắt đầu điên cuồng mà hấp thu toàn bộ Địa Thâm đại lục ma khí.

Hiện tại hắn chỉ hấp thu ma khí, lấy hắn hiện giờ tu vi, Tu chân giới đã không có có thể làm hắn thăng cấp đồ vật.

Sở Mục Thần bốn người hơn nữa Thượng Quan Huyền Ý này chỉ phượng hoàng, đều đãi ở phía trước Tiêu Lăng Hàn bố trí vòng tròn nội, chỉ có nơi này là thuần tịnh linh khí, không có ma khí.

"Huyền Ý, ngươi như thế nào biến thành một con chim?" Ân Thiên Duệ nhìn chính mình trên vai điểu, tò mò hỏi.

"Ngươi mới là điểu, ngươi cả nhà đều là điểu." Thượng Quan Huyền Ý đối với Ân Thiên Duệ quát.

"Ngươi nhìn xem ngươi hiện tại bộ dáng, còn không thừa nhận chính mình là một con chim." Nói, Ân Thiên Duệ lấy ra một mặt gương, đối với Thượng Quan Huyền Ý, làm chính hắn xem.

Nhìn đến trong gương chính mình hiện tại bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý thân mình cương một chút.

Hắn không phải phượng hoàng sao?

Không phải hắn là có xinh đẹp vũ đuôi, năm màu cánh sao?

Chính mình hiện tại như thế nào lớn lên giống một con chim sẻ?

Muốn chết, muốn chết.

Hiện tại chính mình lớn lên như vậy xấu, Tiêu Lăng Hàn sẽ không không thích chính mình đi?

Thấy Thượng Quan Huyền Ý bị chính hắn hiện giờ bộ dáng đả kích không nhẹ, Ân Thiên Duệ vui sướng khi người gặp họa mà nói: "Thế nào? Ta không lừa ngươi đi?"

"Ta mới không phải điểu, ta là phượng hoàng, phượng hoàng!" Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt vẻ mặt đắc ý Ân Thiên Duệ, lớn tiếng sửa đúng nói.

“Thần thú phượng hoàng? Ngươi thật là thần thú phượng hoàng?”

Thượng Quan Huyền Ý đắc ý mà ngưỡng đầu nhỏ.

Thấy hắn lại khoe khoang lên, Ân Thiên Duệ tiếp tục nói: “Phượng hoàng giống như cũng là điểu đi? Lại nói, ngươi nhìn xem ngươi hiện tại bộ dáng, ngươi nếu là đi cùng người khác nói ngươi là một con phượng hoàng, nhìn xem ai sẽ tin tưởng ngươi. Đừng đến lúc đó bị người nướng tới ăn.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Một đoạn thời gian không thấy, Ân Thiên Duệ ngoài miệng công phu càng ngày càng lợi hại.

Gia hỏa này nhất định là hâm mộ chính mình là một con thần thú, mới có thể như vậy châm chọc chính mình.

“Ta hiện tại vẫn là ấu tể, không lớn lên phượng hoàng ấu tể đều là cái dạng này. Ngươi cái không kiến thức đồ quê mùa, ta mới lười đến cùng nói.” Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bay đến Sở Mục Thần trên vai đứng.

Ân Thiên Duệ: “……”

Chính mình thế nhưng thành một cái đồ quê mùa?

Hiện giờ hắn đọc nhiều sách vở, cùng đồ quê mùa hoàn toàn xả không thượng quan hệ.

Huống chi hắn ở Lăng Kiếm Tông Tàng Thư Lâu nhìn đến phượng hoàng nhưng không giống Thượng Quan Huyền Ý như bây giờ, là một con chim sẻ!!!

“Đúng rồi, các ngươi biết ta đã chết có bao nhiêu lâu sao?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn bốn người hỏi.

“Ngươi chừng nào thì chết? Là chết như thế nào?” Ân Thiên Thịnh tò mò mà nhìn Sở Mục Thần trên vai chim nhỏ, liên tục hỏi.

Này con chim nhỏ thật là Thượng Quan Huyền Ý?

Thượng Quan Huyền Ý không phải một người sao?

Hắn hiện tại như thế nào biến thành một con chim nhỏ?

Ân Thiên Thịnh đầy mặt bát quái, trên đỉnh đầu tất cả đều là dấu chấm hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý có chút nghiến răng nghiến lợi mà nói: “Ta bị Thiên Đạo tính kế, dùng để hiến tế phá vỡ phi thăng thông đạo phong ấn. Chính là các ngươi ở Lăng Hàn tùy thân trong không gian bế quan bốn năm sau, chết.”

“Nói như vậy ngươi chính là cái kia xui xẻo khí vận chi tử?” Ân Thiên Duệ bừng tỉnh nói.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Xác thật rất xui xẻo.

Thiếu chút nữa hắn liền thật sự rốt cuộc nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn.

"Ly ngươi chết, đã qua đi mười ba năm." Sở Mục Thần tính một chút, nói.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình chỉ là ngủ vừa cảm giác, không nghĩ tới cư nhiên đã qua đi mười ba.

Quay đầu nhìn về phía khoanh chân đả tọa Tiêu Lăng Hàn, tổng giác hắn kia một đầu tóc bạc bạch chói mắt.

"Các ngươi biết Lăng Hàn tóc vì cái gì toàn trắng sao?"

Ân Thiên Thịnh nói: "Ta chỉ nhớ rõ mười ba năm trước một ngày, Lăng Kiếm Tông bị Thiên Linh Tông cùng Vạn Pháp Tông người liên thủ công kích, Lăng Hàn liền như vậy trống rỗng xuất hiện ở trên chiến trường, khi đó hắn chính là một đầu tóc bạc."

Không nghĩ tới bọn họ không ở, Lăng Kiếm Tông cư nhiên còn đã xảy ra như vậy sự.

Thượng Quan Huyền Ý ngược lại nhìn về phía mặt khác ba người.

Ân Thiên Duệ giơ tay, "Ta biết, ta biết."

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu nhìn về phía hắn, chờ đợi hắn bên dưới.

"Đau lòng, thuốc và kim châm cứu vô y. Ta ở một quyển đan thư thượng nhìn đến."

Nguyên lai là đau lòng!

Xem ra là bởi vì chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng đã cảm động, lại đau lòng.

Hết thảy đều do kia đáng chết Thiên Đạo.

"Thật sự không phương pháp, có thể trị liệu đau lòng?"

Ân Thiên Duệ sờ sờ đầu, có chút tiếc nuối mà nói: "Khả năng có biện pháp đi, bất quá ta là không biết."

Theo sau mấy người lại liêu khởi bọn họ này mười mấy năm trải qua.

Bên kia.

Tiêu Lăng Hàn chỉ dùng một ngày liền đem ích tràn ra đi ma khí toàn bộ hấp thu luyện hóa.

Không trung không biết khi nào xuất hiện tươi đẹp ánh mặt trời, trời xanh mây trắng, non xanh nước biếc, hoa thơm chim hót, hôm qua kia diệt thế cảnh tượng phảng phất chỉ là mọi người ảo giác.

Nhìn thoáng qua nửa chết nửa sống bị Thiên Đạo bám vào người nam tử, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay một hút, liền đem người này trong thân thể ma khí hút ra tới, lại cấp bắn một viên chữa thương đan dược tiến hắn trong miệng. Bị Thiên Đạo

lựa chọn bám vào người, cũng coi như là vì Thượng Quan Huyền Ý niết bàn ra một phần lực, cho nên thuận tay cứu hắn, xem như hiểu biết nhân quả.

Làm tốt này đó, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp xé mở không gian, mang theo bốn người một con phượng hoàng biến mất ở tuyệt linh chi uyên.

Thiên Lăng đại lục.

Lăng Kiếm Tông trong đó một tòa sân, phía trước Sở Mục Thần bốn người biến mất trong phòng.

Ân gia gia cùng Thẩm Thiên Túng hai người đang ngồi ở trước bàn mắt to trừng mắt nhỏ.

“Thẩm huynh, ngươi nói kia bốn cái tiểu tử thúi, rốt cuộc đi nơi nào?”

Thẩm ông ngoại nhìn về phía trên bàn bốn cái chén trà, tổng kết nói: “Xem trong phòng bài trí, bọn họ hình như là bị trực tiếp truyền tống đi.”

Ân gia gia tràn đầy buồn rầu mà nói: “Liền tính là diệt thế, bọn họ không có khả năng liền cái tiếp đón đều không đánh, liền trực tiếp trốn chạy đi?”

Thẩm ông ngoại nhướng mày nói: “Ta cháu ngoại khẳng định không có khả năng, bất quá ngươi kia hai cái tôn tử đã có thể không nhất định.”

Thẩm lão nhân đây là ở khinh bỉ hắn tôn tử bổn, không lương tâm.

Ân gia gia không cam lòng yếu thế, trả lời: “Liền tính ta tôn tử không chào hỏi, khẳng định cũng là bị ngươi cháu ngoại bắt cóc.”

Thẩm ông ngoại: “……”

Hai người chính ngươi một câu ta một câu lẫn nhau dỗi, đột nhiên, bọn họ nơi giữa phòng, không gian một trận vặn vẹo, theo sau liền từ bên trong đi ra năm người.

Nhìn đến đột nhiên ở trong phòng năm người, đang ở trong phòng nôn nóng chờ đợi Ân gia gia cùng Thẩm ông ngoại hai người hoảng sợ.

“Tiểu tử thúi, các ngươi ngày hôm qua đi nơi nào, tiếp đón cũng không đánh một cái.”

Tiêu Lăng Hàn năm người vừa mới đứng vững, bên tai liền truyền đến Ân gia gia nói.

Thấy trong phòng cư nhiên có hai người ở, Tiêu Lăng Hàn sờ sờ cái mũi, sớm biết rằng hắn liền không chừng vị nơi này.

Hắn cũng là vì phía trước đem Sở Mục Thần bốn người từ phòng này kéo qua đi, cho nên trở về thời điểm, tạm chấp nhận cái này tọa độ.

Tiêu Lăng Hàn hướng Ân gia gia cùng Thẩm ông ngoại chào hỏi, liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý hồi Kỳ Linh Phong.

Trong phòng, một người ngồi ở bên cạnh bàn, một con chim ngồi xổm ngồi ở trên bàn.

Nhìn biến thành một con chim tức phụ nhi, Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt đau khổ, mày gắt gao nhăn.

Tức phụ nhi hiện tại cái dạng này, không thể ôm, không thể hôn môi, không thể song tu.

Hắn hiện tại vẫn là một con ấu tể, muốn chờ đến hắn thành niên, đến năm nào tháng nào?

Lúc trước thật vất vả đem hắn mong đến 18 tuổi, thành niên.

Hiện giờ, nhất chiêu niết bàn, hết thảy lại về tới trước giải phóng.

Lại muốn bắt đầu chơi dưỡng thành!!!

Trước kia là dưỡng người, hiện tại đổi thành dưỡng điểu.

"Lăng Hàn, ta hiện tại bộ dáng có phải hay không thực xấu?" Thấy Tiêu Lăng Hàn mày gắt gao nhăn, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng thấp thỏm, nhìn nhau trong chốc lát, vẫn là nhịn không được hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, Tiêu Lăng Hàn sở dĩ nhíu mày, là bởi vì không thể cùng hắn triền miên, không thể cùng hắn song tu.

"Không có. Ngươi ở lòng ta mặc kệ biến thành bộ dáng gì, vĩnh viễn đều là lớn lên đệ nhị đẹp cái kia." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay, nhẹ nhàng vuốt ve Thượng Quan Huyền Ý lông chim.

"Vì cái gì không phải đệ nhất đẹp?"

"Bởi vì ta mới là đệ nhất đẹp người kia."

Tiêu Lăng Hàn vừa dứt lời, liền cảm giác chính mình tay bị điểu mõm nhẹ nhàng mổ một chút.

"Ha ha ha……"

Cảm giác được tức phụ chân thật tồn tại, loại cảm giác này thật tốt, duy nhất không tốt là hắn hiện tại không thể hóa thành hình người.

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng đem Thượng Quan Huyền Ý phủng ở lòng bàn tay, phóng tới chính mình trước mặt, nhẹ kêu: "Huyền Ý."

"Ân?"

"Chúng ta một lần nữa lập khế ước, được không?"

"Đạo lữ khế ước?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc, bọn họ không phải kết khế sao?

“Ân. Chúng ta một lần nữa ký kết một loại đạo lữ chi gian tối cao khiết ước, thuộc về Thần cấp khế ước, đời đời kiếp kiếp đều không thể phản bội lẫn nhau, đồng sinh cộng tử. Ngươi nguyện ý sao?”

Thượng Quan Huyền Ý chim nhỏ đầu điểm điểm.

Nhìn đến như vậy ngoan ngoãn chim nhỏ, Tiêu Lăng Hàn vươn ngón trỏ nhẹ nhàng sờ sờ chim nhỏ đầu.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được thật lớn ngón tay hướng chính mình đánh úp lại, rất tưởng tránh đi, bất quá cuối cùng vẫn là nhịn xuống. Trước kia Tiêu Lăng Hàn liền thích sờ chính mình đầu, thật vất vả trường đến cùng hắn không sai biệt lắm cao, hắn rốt cuộc không hề sờ chính mình đầu. Nhưng hiện tại chính mình lại trở nên càng tiểu, lại phương tiện hắn sờ đầu.

“Ký kết khiết ước sau, ngươi khả năng sẽ suy yếu mấy ngày, chúng ta hiện tại bắt đầu sao?”

“Hảo, ta muốn như thế nào làm?”

“Ngươi chỉ cần nghĩ nguyện ý cùng ta ký kết đạo lữ khiết ước liền hảo, mặt khác từ ta tới làm.”

“Nga!”

“Ký kết Thần cấp đạo lữ khế ước hai người cần thiết toàn thân tâm tin nại đối phương, ái đối phương, là lẫn nhau trong lòng duy nhất. Mặc kệ là tâm, vẫn là thân, cùng với linh hồn đều không chấp nhận được một chút phản bội. Mặc kệ là ai đều không thể chen chân ký kết Thần cấp đạo lữ khế ước bạn lữ trung, nếu là có người muốn cưỡng chế chen chân, kia chen chân người cuối cùng kết quả là sinh tử đạo tiêu, nghiêm trọng giả sẽ hồn phi phách tán.”

“Nga!”

“Có hay không cảm thấy ta thực bá đạo?”

“Không có, ta tưởng cùng ngươi ký kết Thần cấp đạo lữ khế ước. Lăng Hàn, ta thích ngươi, thích ngươi như vậy bá đạo.”

Có như vậy khế ước Tiêu Lăng Hàn không còn sớm điểm lấy ra tới, cũng không biết hắn là khi nào biết loại này khế ước. Liền hắn kia trương thịnh thế mỹ nhan, đặt ở bên ngoài xác thật không an toàn, dễ dàng bị người nhớ thương, có cái này khế ước chính mình sẽ không bao giờ nữa dùng lo lắng.

Hắn bá đạo muốn bá chiếm chính mình, chính mình làm sao không phải muốn độc chiếm hắn.

Đột nhiên hảo tưởng biến thành hình người, như vậy là có thể hôn môi hắn.

Nghĩ đến chính mình hiện tại bàn tay đại thân thể, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tràn đầy ảo não.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn một đầu tóc đen biến thành tuyết trắng, nhưng hắn tuấn mỹ bề ngoài không những không có giảm bớt, ngược lại đem hắn cả người sấn đến tiên phong đạo cốt, nhìn qua càng thêm tiên khí phiêu phiêu.

"Hảo, ta đây bắt đầu rồi."

Tiêu Lăng Hàn trước tiên ở chính mình giữa trán lấy ra một giọt giữa mày huyết, theo sau lại từ Thượng Quan Huyền Ý cái trán chỗ lấy ra một giọt hắn giữa mày huyết.

Hai giọt tinh huyết huyền phù ở giữa không trung.

Tiêu Lăng Hàn trong miệng niệm Thượng Quan Huyền Ý nghe không hiểu cổ xưa chú ngữ, dần dần mà hai giọt tinh huyết chậm rãi dựa sát, lại dung hợp. Ở Tiêu Lăng Hàn chú ngữ dưới, hai giọt tinh huyết lẫn nhau giao triền, biến thành một cái phù văn, phù văn một phân thành hai phân, đừng phi tiến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý giữa mày.

Sở dĩ lấy giữa mày huyết, mà không phải tâm đầu huyết, là bởi vì giữa mày huyết hợp với linh hồn, so tâm đầu huyết càng tốt.

Giữa mày huyết dung hợp, khế ước xem như hoàn thành một nửa, một nửa kia tự nhiên là muốn linh hồn ký kết khiết ước.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn linh hồn ly thể, trực tiếp phi tiến Thượng Quan Huyền Ý thức hải trung.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thức hải trung cảnh tượng, Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại.

Theo lý thuyết Thượng Quan Huyền Ý hiện tại đã niết bàn thành một con Hỏa phượng hoàng, kia Băng linh căn hẳn là không tồn tại mới đúng.

Vì cái gì hắn thức hải giống như trước đây, một nửa biển lửa, một nửa sông băng?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 499

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 499 nhanh lên lớn lên

Chẳng lẽ phụ thân hắn cũng có cùng phượng hoàng cùng so sánh huyết mạch không thành?

【 Lăng Hàn, làm sao vậy? 】

Nghe được thanh âm, Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn về phía thanh âm nơi phát ra chỗ, kết quả nhìn đến một cái ba tuổi tả hữu tiểu thí hài.

Hắn ăn mặc một thân màu đỏ quần áo, khuôn mặt nhỏ tròn tròn, mắt đào hoa mở to đại đại, chính ngẩng đầu nhìn lên chính mình.

Tiêu Lăng Hàn nháy mắt đã bị manh đến, vừa rồi rối rắm sự cũng bị hắn vứt đến sau đầu.

Tức phụ nhi thân thể biến thành một con chim nhỏ, linh hồn thành một cái tiểu manh oa.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý linh hồn thượng có thế giới chi lực thêm vào, Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra có thể chạm vào hắn.

【 không như thế nào. 】 nói, Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống, bế lên Thượng Quan Huyền Ý, lớn lên quá đáng yêu, không nhịn xuống ở trên mặt hắn hôn một cái.

Nháy mắt linh hồn rùng mình một chút, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh mặc niệm thanh tâm chú.

Linh hồn chi gian đụng vào, quả nhiên không phải có thể dễ dàng ngăn cản trụ, tư vị quá mỹ diệu, thật muốn ôm linh hồn của hắn lăn thượng một vòng.

Tức phụ nhi hiện tại chính là cái tiểu manh oa, chính mình cư nhiên còn có tâm tư suy nghĩ màu vàng phế liệu, quá cầm thú!!!

Ở trong lòng khinh bỉ chính mình một phen, nghĩ muốn nhanh lên đem tức phụ nhi nuôi lớn mới được, bằng không chính mình khi nào mới có thể ăn đến thịt.

Trong lòng tuy rằng suy nghĩ không phù hợp với trẻ em hình ảnh, nhưng Tiêu Lăng Hàn trên mặt biểu tình không có gì biến hóa, làm người nhìn không ra hắn trong lòng rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn bế lên, cảm giác đặc biệt biệt nữu, có loại chính mình là con của hắn quỷ dị cảm giác.

Hai người cái trán chống cái trán, Tiêu Lăng Hàn trong tay pháp quyết liên tục biến hóa, một đám vòng sáng bao phủ hai người, khế ước một chút hình thành, thực mau hai người bị một cái màu lam vòng sáng vây quanh.

Qua hai phút, vòng sáng mới tiêu tán.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều cảm giác có một cây nhìn không thấy sợi dây gắn kết tiếp theo lẫn nhau.

Tuy rằng hai người không có linh hồn song tu, nhưng, ở ký kết khế ước khi, phải đối lẫn nhau mở rộng cửa lòng, cho nên phía trước hai người từng người trải qua đều bị đối phương biết được.

Nguyên lai Thượng Quan Huyền Ý ở tiến vào phi thăng thông đạo sau, bên trong kia mấy người được đến Thiên Đạo nhắc nhở biết hắn chính là khí vận chi tử, cũng biết hắn không phải tâm cam tình hy sinh, cho nên liền đem hắn khóa ở hiến tế cái kia trận pháp thượng.

Vốn dĩ dùng để hiến tế người linh hồn cùng thân thể hắn là đều sẽ bị cắn nuốt, bằng không vô pháp phá vỡ phong ấn.

Liền ở trận pháp muốn cắn nuốt Thượng Quan Huyền Ý linh hồn khi, Tàng Bảo Lâu khí linh cùng Hỗn Thiên Châu khí linh cùng ra tay. Tàng Bảo Lâu khí linh dùng tự thân lực lượng đi phá hư thông đạo phong ấn, lấy này tới trợ giúp Thượng Quan Huyền Ý; mà Hỗn Thiên Châu liền phụ trách bảo hộ Thượng Quan Huyền Ý linh hồn, không cho trận pháp cắn nuốt.

Ở Hỗn Thiên Châu kéo Thượng Quan Huyền Ý linh hồn tiến hạt châu bên trong khi, lôi kéo thời điểm có một bộ phận hồn phách không có thể giữ được, mới có sau lại Thiên Đạo giúp hắn tụ tập hồn phách một chuyện.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn vãn đi một bước, liền tính Thượng Quan Huyền Ý linh hồn bị giữ được, thân thể hắn phỏng chừng cũng không giữ được. Tàng Bảo Lâu khí linh ở phá vỡ phong ấn sau, trực tiếp lâm vào hôn mê, tự nhiên liền không thể lại đem Thượng Quan Huyền Ý thân thể thu vào Tàng Bảo Lâu trung.

Mà Tàng Bảo Lâu cấp bậc bi thôi từ ngũ cấp Tiên Khí, giáng đến một bậc Tiên Khí.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng biết hắn sau khi chết, Tiêu Lăng Hàn sở trải qua hết thảy. Nhìn đến hắn vẫn luôn đem chính mình mang theo trên người; nhìn đến hắn mãn thế giới tìm kiếm linh hồn của chính mình; nhìn đến hắn vì chính mình rơi lệ; nhìn đến vì chính mình đau lòng; nhìn đến hắn lạc tịch ánh mắt, cô độc bóng dáng.

Trong lòng là nói không đau lòng, còn có khôn kể cảm động.

Cuộc đời này có như vậy một người niệm chính mình, nghĩ chính mình, ái chính mình, mãn tâm mãn nhãn đều là chính mình, chính mình là như thế may mắn.

Nhậm năm tháng biến thiên, chính mình đều phải bồi hắn, thẳng đến thiên hoang địa lão, sông cạn đá mòn, cuộc đời này vĩnh không chia lìa.

Từ từ.

Chính mình giống như để sót cái gì quan trọng hình ảnh.

【 Huyền Ý. 】 thấy Thượng Quan Huyền Ý ở sững sờ, Tiêu Lăng Hàn thử tính kêu.

Mới vừa có điểm mặt mày, bị Tiêu Lăng Hàn như vậy một gọi, cái gì cũng nhớ không nổi. 【 ân, làm gì? 】

【 ngươi suy nghĩ cái gì? 】

【 vừa rồi tổng cảm thấy có cái gì chuyện quan trọng bị ta để sót, đang ở trong lúc suy tư, thời khắc mấu chốt bị ngươi đánh gãy. 】

【 chậm rãi tưởng, chúng ta có rất nhiều thời gian. 】

【 ân. 】

【 khiết ước đã hoàn thành, ta trước đi ra ngoài. 】

【 hảo. 】

Trước khi đi, nhìn thoáng qua tiểu manh oa, ngốc manh làm người chỉ nghĩ ôm vào trong ngực, duỗi tay nhéo nhéo manh oa mặt. Ở hắn trừng mắt dưới, phiêu ra hắn thức hải.

Vừa ra tới liền nhìn đến trong lòng bàn tay suy yếu tiểu phượng hoàng, nhưng đem Tiêu Lăng Hàn đau lòng hỏng rồi.

Sớm biết rằng nên chờ Thượng Quan Huyền Ý lại lớn lên điểm, hắn nhắc lại ra một lần nữa ký kết khế ước sự.

Dùng hết tinh huyết, đến chậm rãi bổ trở về, bằng không sẽ ảnh hưởng về sau tu luyện.

Nhớ tới chính mình phía trước ở Thiên Linh Tông bắt được tám chín cấp linh thảo, trong không gian đều để lại một phần, hiện tại vừa lúc có thể sử dụng thượng. Tiêu Lăng Hàn nhìn trong lòng bàn tay Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Ta đi luyện chế một ít đan dược cho ngươi bổ bổ, ngươi là cùng ta cùng nhau, vẫn là đãi ở trong phòng."

"Ta muốn cùng ngươi cùng nhau."

Thật vất vả tỉnh lại, hắn mới không cần cùng Tiêu Lăng Hàn tách ra.

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi vào phòng luyện đan, nhẹ nhàng mà đem Thượng Quan Huyền Ý đặt ở bàn trống tử thượng. Hắn liền ở

Long Ngọc không gian có ích ý niệm đem yêu cầu dùng đến linh thảo đều rút ra tới.

Chờ đem linh thảo đều xử lý sạch sẽ, Tiêu Lăng Hàn mới bắt đầu luyện đan.

Hắn trước lấy ra lò luyện đan, gửi ra thú hỏa, lấy quá một bên chuẩn bị tốt linh thảo, toàn bộ ném vào lò luyện đan trung, đem thần thức phân thành vài cổ, mỗi cổ khống chế một loại linh thảo, sau đó bắt đầu tinh luyện tinh hoa.

Sau nửa canh giờ.

Sở hữu linh thảo tinh hoa đều bị tinh luyện ra tới, kế tiếp chính là ngưng đan.

Tiêu Lăng Hàn đem tinh luyện ra tới tinh hoa toàn bộ dung hợp ở bên nhau, sau đó phân thành thập phần. Lúc sau liền dùng linh khí khống chế được hỏa độ ấm, dùng tiểu hỏa chậm rãi luyện chế, trung gian thêm quá hai lần lửa lớn. Mỗi cái luyện đan bước đi đối Tiêu Lăng Hàn tới nói, đều là như thế đơn giản lại có loại quen thuộc cảm giác, tựa hồ trước kia hắn liền đã làm vô số lần như vậy sự.

Lại qua một canh giờ, đan lô phiêu ra như có như không đan hương, tuy rằng thực đạm, nhưng vẫn là bị Thượng Quan Huyền Ý bắt giữ đến.

Hắn lập tức kích động cánh bay đến Tiêu Lăng Hàn trên vai, hai mắt phóng tinh quang, thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm đan lô.

Tiêu Lăng Hàn quan sát đến Thượng Quan biểu tình, khóe miệng không cấm ngoéo một cái.

Đôi tay không ngừng phiên động, đánh ra một đám pháp quyết.

Thực mau cuối cùng một cái thu đan pháp quyết đánh ra, nguyên bản ở đan lô trung quay cuồng đan dược lập tức đình chỉ vận động, lẳng lặng mà nằm ở đan lô cái đáy.

“Hảo sao?”

Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi mà duỗi đầu nhìn về phía đan lô, tựa hồ muốn thông qua đan lô thấy rõ bên trong đan dược.

“Hảo.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra đan lô cái nắp, lộ ra bên trong mượt mà no đủ đan dược.

Đan dược trình màu đỏ sậm, mặt trên còn có hoa văn, cộng mười viên, tất cả đều là cực phẩm.

“Đây là bổ huyết đan?”

“Ân.”

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một viên đặt ở lòng bàn tay, bắt tay đưa tới Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý còn có chút ngượng ngùng, dù sao cũng là chính mình ái nhân, tự nhiên là tưởng đem chính mình tốt nhất một mặt để lại

cho hắn.

Nhưng chính mình hiện tại cái này điểu bộ dáng, tưởng cho hắn lưu lại ấn tượng tốt đều không được.

Cũng không dám ngẩng đầu đi xem hắn, hắn nếu là nhìn thấy chính mình như vậy rối rắm biểu tình, nhất định sẽ chê cười chính mình.

Cuối cùng, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp vươn điểu mõm đem bổ huyết đan mổ tiến trong miệng.

Đan dược nhập khẩu đã hóa, cùng hắn trước kia ăn qua đan dược đều không giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn sủng nịch mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, quyết định về sau mỗi ngày đều lấy đan dược đầu uy hắn.

Tức phụ nhi hiện tại là thần thú, mặc kệ ăn nhiều ít đan dược đều có thể tiêu hóa, có thể đem đan dược đương đường đậu ăn.

Xem ra về sau muốn nhiều luyện đan mới được, bằng không tức phụ nhi không có ăn. Tiêu Lăng Hàn quyết định không xuống dưới liền đi những cái đó đại tông môn đi một chuyến, hắn trong không gian tám chín cấp linh thảo cũng không nhiều.

“Như thế nào cùng ta trước kia ăn đan dược không giống nhau?” Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến liền hỏi.

Tiêu Lăng Hàn cười nói: “Đây là ta chuyên môn vì ngươi luyện chế Huyền Ý chuyên chúc đan dược.”

Tức phụ nhi tồn tại thật tốt!

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Đột nhiên không kịp phòng ngừa bị liêu.

Đáng tiếc chính mình hiện tại là chỉ điểu, bằng không có thể hồi hắn một cái hôn.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra bình sứ, đem dư lại chín viên đan dược đều cất vào bình sứ trung, sau đó hắn lại luyện chế mười lò đan dược.

Màn đêm buông xuống, bầu trời chuế đầy lấp lánh sáng lên ngôi sao, giống nhỏ vụn lưu sa phô thành ngân hà nằm nghiêng ở màu xanh lơ vòm trời thượng. Cong cong ánh trăng treo cao ở không trung, màu ngân bạch ánh trăng chiếu vào rộng lớn đại địa thượng.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi ra phòng luyện đan liền nhìn đến như vậy mê người cảnh đêm.

“Hảo mỹ đêm.”

“Vậy ngươi là thưởng thức cảnh đêm, vẫn là buồn ngủ?”

“Đương nhiên là ngủ, ta hiện tại còn là một con ấu thú, không nhiều lắm ngủ nhiều giác như thế nào lớn lên. Chẳng lẽ ngươi không hy vọng ta nhanh lên lớn lên, hảo hóa hình?”

“Ta hy vọng ngươi hiện tại liền hóa hình.”

“Hừ! Buổi tối gối đầu lót chút.”

“Nói không chừng thật đúng là có thể mơ thấy.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Không cứu, chính mình châm chọc hắn nói, hắn đều tiếp như vậy thuận miệng, đột nhiên có điểm sợ hãi lớn lên.

Không bao lâu, một người một chim liền nằm ở trên giường.

Đã lâu không ngủ quá giác, nhưng Tiêu Lăng Hàn nằm ở trên giường tổng cảm thấy thiếu điểm cái gì.

Cảm giác chỗ nào chỗ nào đều không thích hợp.

“Lăng Hàn, ngươi ngủ rồi sao?”

“Không có, muốn ngủ, nhưng ngủ không được!”

“Có phải hay không bởi vì ta không ôm ngươi, cho nên ngươi ngủ không được?”

“Thật đúng là bị ngươi nói trúng rồi.”

Tức phụ nhi mười hai tuổi đi theo chính mình thời điểm, liền bắt đầu bò giường, ôm chính mình ngủ, nhiều năm như vậy đã sớm dưỡng thành thói quen. Phía trước bởi vì hắn không ở, chính mình cũng không có tâm tình ngủ, nhưng thật ra không cảm thấy có cái gì.

Nhưng hiện tại dụng tâm tình ngủ, trong lòng ngực rỗng tuếch, tổng cảm thấy thiếu điểm cái gì.

“Huyền Ý.”

Không được đến đáp lại, Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn về phía chính mình ngực vị trí, liền thấy tiểu phượng hoàng đã tiến vào mộng đẹp.

Tức phụ nhi khi nào mới có thể lớn lên?

Nhìn đến ăn không đến, thật là muốn mệnh!

Hiện giờ làm Thượng Quan Huyền Ý nhanh lên lớn lên, thành Tiêu Lăng Hàn hàng đầu mục tiêu.

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau.

Một đạo kim sắc ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào phòng, vì toàn bộ phòng thêm một tầng sắc màu ấm, có vẻ phá lệ ấm áp.

Hôm nay lại là một cái trời trong nắng ấm thời tiết.

Thu hồi tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn về phía chui vào chính mình trong quần áo tiểu phượng hoàng, trong mắt mang theo nhè nhẹ ý cười. Tiểu phượng hoàng trên người lông chim dừng ở trên ngực, nhiễu đến hắn tâm đều đi theo ngứa.

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy mặc tốt quần áo, đem Thượng Quan Huyền Ý bỏ vào ống tay áo, cũng không biết hắn sẽ ngủ bao lâu.

Đi ra cửa phòng, rời đi Kỳ Linh Phong, Tiêu Lăng Hàn đi vào Lăng Kiếm Tông nghị sự đại sảnh.

Nghe nói Tiêu Lăng Hàn trở về, Kiếm Vô Phong ngày hôm qua liền muốn thấy hắn, đáng tiếc hắn không rảnh.

Ước hảo hôm nay gặp mặt, cho nên sáng sớm Kiếm Vô Phong liền mang theo chính mình thân truyền đệ tử Tiêu Vạn Vinh tại đây chờ.

“Sư đệ ngươi đã đến rồi.”

“Sư huynh tìm ta có việc?”

“Là có chút việc. Sư đệ, ngươi xem ta tu vi đã sớm tới Đại Thừa kỳ đỉnh, phía trước liền muốn đột phá, nhưng vẫn luôn không có tìm được thích hợp thời gian bế quan.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, ý bảo hắn tiếp tục nói.

“Hiện tại ta tính toán làm Vạn Vinh tạm thời quản lý tông môn, hy vọng sư đệ ngươi có thể hỗ trợ nhìn điểm, ta chuẩn bị bế quan đột phá Độ Kiếp kỳ.”

Nói xong, kiếm vô đối Tiêu Vạn Vinh đưa mắt ra hiệu.

Tiêu Vạn Vinh lập tức ngầm hiểu, đi vào Tiêu Lăng Hàn trước mặt: “Vạn Vinh bái kiến Tiêu sư thúc, còn thỉnh Tiêu sư thúc chiếu cố nhiều hơn.”

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng nhịn không được trừu trừu, Kiếm Vô Phong đây là muốn kéo chính mình làm cu li a!

Tông môn như vậy nhiều người, vì sao Kiếm Vô Phong cố tình tuyển chính mình?

“Gần nhất Thiên Lăng đại lục có cái gì đại sự muốn phát sinh sao?”

Tiêu Lăng Hàn nhưng không tin, Kiếm Vô Phong sẽ vô duyên vô cớ bế quan, này trong đó khẳng định có cái gì chính mình không biết sự.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 500

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 500 giống như đã từng quen biết

Kiếm Vô Phong xấu hổ mà cười cười, thấy Tiêu Lăng Hàn quả nhiên không hảo lừa dối, đành phải ăn ngay nói thật: "Là như thế này, trăm năm một lần tông môn đại bỉ liền phải tới rồi. Mỗi năm chúng ta tông môn trừ bỏ võ tu tỷ thí hơi chút lấy đến ra tay, mặt khác thuật pháp thuật đều là năm đại tông môn trung lót đế tồn tại."

Hiện giờ Lăng Kiếm Tông đại đa số người đều sùng bái Tiêu Lăng Hàn, Kiếm Vô Phong nghĩ, dù sao Tiêu Lăng Hàn sẽ phù thuật, nếu là có xem đến thuận mắt đệ tử, hắn tùy tiện chỉ điểm một chút, nói không chừng ở tông môn đại bỉ thời điểm có thể vượt xa người thường phát huy.

Còn có Thượng Quan Huyền Ý trận pháp cũng không tồi, đáng tiếc người khác không hề tông môn.

Luyện đan phương diện có Ân Thiên Duệ, khắc văn có Sở Mục Thần, hiện tại phù thuật có Tiêu Lăng Hàn, nếu là lại tìm được trận pháp cùng luyện khí phương diện cao thủ thì tốt rồi. Kiếm Vô Phong trong lòng bàn tính đánh đến bạch bạch vang, nghĩ thế nào mới có thể vì tông môn vớt đến càng nhiều ích lợi.

Thấy Kiếm Vô Phong kia tỏa ánh sáng ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn liền biết, gia hỏa này ở tính kế cái gì. "Chẳng lẽ tông môn đại bỉ có cái gì đặc thù khen thưởng?"

"Công cộng tài nguyên phân phối quyền quản lý cùng tiến vào Thiên Nguyên bí cảnh danh ngạch."

Tiêu Lăng Hàn điểm điểm, nguyên lai là vì tu luyện tài nguyên, này liền khó trách Kiếm Vô Phong muốn tính kế.

"Kia sư huynh ngươi bế quan sự tình là thật sự vẫn là……?"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn nói xong, Kiếm Vô Phong chạy nhanh nói tiếp nói: "Bế quan sự tự nhiên là thật, ta đoán các ngươi ở Thiên Huyền Giới hẳn là đãi không được bao lâu, liền nghĩ ở các ngươi trước khi rời đi đem tu vi tăng lên tới Độ Kiếp kỳ."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cũng cảm thấy Kiếm Vô Phong tu vi xác thật nên tăng lên, liền gật đầu đáp ứng: "Kia hành, ngươi đi bế quan đi, tông môn ta nhìn."

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý đã sống lại, hắn tâm tình rất tốt.

Còn không phải là tông môn đại bỉ sao?

Đến lúc đó nếu ai không phục, trực tiếp vũ lực trấn áp.

Thấy Tiêu Lăng Hàn đáp ứng xuống dưới, Kiếm Vô Phong ở chính mình đệ tử kia Y Y không tha dưới ánh mắt, trực tiếp đi bế quan.

Tiêu Vạn Vinh hiện tại cũng có Luyện Hư kỳ tu vi, chỉ là hắn chút thực lực ấy làm một cái đại tông môn chưởng môn, vẫn là có chút không đủ xem.

Sư tôn ném nồi ném đương nhiên, hắn chỉ có thể khổ ha ha mà tiếp được cái này gánh nặng.

Mặt khác tông môn vì tranh đoạt tông chủ chi vị, các loại lục đục với nhau, kéo bè kéo cánh. Nhưng Lăng Kiếm Tông khen ngược, căn bản là không có người nguyện ý làm tông chủ. Bởi vì bọn họ cảm thấy làm tông chủ muốn xử lý tông môn lớn nhỏ sự vụ, thuần túy là chậm trễ luyện kiếm cùng tu luyện thời gian.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Tiêu Vạn Vinh hỏi: “Tông môn đại bỉ còn có bao nhiêu lâu?”

“Hồi sư thúc, các đại tông môn đại bỉ là ở một năm sau, chúng ta Lăng Kiếm Tông ở nửa năm sau trước cử hành một lần bên trong cánh cửa tỷ thí, sau đó làm những cái đó ở tỷ thí trung thành tích ưu tú đệ tử đi tham gia các đại tông môn đại bỉ.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, tỏ vẻ minh bạch.

Sau đó hắn lấy ra một cái truyền âm ngọc giản đưa cho Tiêu Vạn Vinh: “Đây là ta truyền âm ngọc giản, có việc ngươi liền cho ta truyền âm.”

Tiêu Vạn Vinh chạy nhanh vươn tay đôi tay tiếp nhận ngọc giản, gật đầu đáp: “Hảo.”

Cáo biệt Tiêu Vạn Vinh, Tiêu Lăng Hàn lại về tới Kỳ Linh Phong.

Thượng Quan Huyền Ý như cũ ở ngủ, xem ra hẳn là hắn vừa mới niết bàn, còn rất nhỏ, tương đối thích ngủ.

Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị rời đi Thiên Huyền Giới trước, cấp Lăng Kiếm Tông chừa chút đồ vật.

Rốt cuộc lúc trước tiện nghi sư tôn hắn là không tính toán nhanh như vậy liền phi thăng, là chính mình cầu hắn độ kiếp, hắn mới không thể không độ kiếp, sau đó đi Hạo Thiên Giới.

Chờ bọn họ vừa ly khai, Lăng Kiếm Tông Độ Kiếp kỳ tu sĩ cũng chỉ có ba người, một cái đại tông môn chỉ có ba cái Độ Kiếp kỳ tu sĩ, lại còn có đều là sơ trung kỳ, xác thật có điểm keo kiệt.

Cho nên, chừa chút bảo mệnh đồ vật rất cần thiết.

Lấy ra phù bút lá bùa, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu vẽ bùa. Trừ bỏ phù triện, còn có pháp bảo, đan dược, trận bàn, hắn chuẩn bị mỗi dạng đều cấp Lăng Kiếm Tông lưu một chút.

Năm ngày sau.

Đang ở vẽ bùa Tiêu Lăng Hàn đột nhiên cảm giác ngực có cái gì đang ở mấp máy, trên tay hắn động tác không cấm nhanh hơn vài phần, phù bút nhanh chóng du tẩu, thực mau liền họa hảo một tấm phù triện.

Buông phù bút, cúi đầu nhìn về phía chính mình ngực chỗ, thấy Thượng Quan Huyền Ý chính ló đầu ra nhìn chính mình.

"Tỉnh?"

"Ân, Lăng Hàn, ta ngủ bao lâu?"

"Năm ngày."

"Ta cư nhiên như vậy có thể ngủ!"

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ, trước kia hắn luôn muốn ngủ hắn cái ba ngày ba đêm, vẫn luôn không có thời gian thực hiện. Không tưởng chính mình niết bàn sau ngày đầu tiên, liền thực hiện nguyện vọng này.

"Nha! Thiếu chút nữa lại quên mất một kiện chuyện quan trọng. Lăng Hàn, chúng ta hiện tại đi một chuyến Hoàng Cực đại lục."

"Như thế nào lúc kinh lúc rống, đi Hoàng Cực đại lục làm cái gì?"

"Ngươi còn nhớ rõ chúng ta trên mặt đất thâm bị bắt tách ra sau, ngươi dùng phá giới phù bị truyền tống đến Hoàng Cực đại lục. Ở Hoàng Cực đại lục ở Thịnh Thiên Thành nhìn thấy cái kia khất cái sao?"

Tiêu Lăng Hàn hồi tưởng một chút, gật gật đầu nói: "Nhớ rõ, ta nhớ rõ lúc ấy ta còn cố ý nhìn nhiều hắn liếc mắt một cái. Chỉ vì hắn tu vi là Đại Thừa kỳ, bất quá bị người cấp phong ấn, hơn nữa hắn giống như còn là cái ngốc tử."

"Người nọ là ông nội của ta."

"A?"

Tiêu Lăng Hàn há hốc mồm.

Người nọ cư nhiên là Thượng Quan lão gia tử?

Hắn lúc ấy hoàn toàn không đem như vậy chật vật khất cái, cùng trời quang trăng sáng Thượng Quan Cảnh Phong liên hệ đến cùng nhau.

Bị Thượng Quan Huyền Ý như vậy vừa nhắc nhở, Tiêu Lăng Hàn trong đầu khất cái cùng Thượng Quan Cảnh Phong thân ảnh trùng hợp.

Như vậy thoạt nhìn, cái kia khất cái còn thật có khả năng là Thượng Quan lão gia tử, người sở dĩ ngây ngốc, rất có khả năng là bởi vì trung hải la thảo độc dẫn

tới.

“Đi sao?” Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

“Đi, đương nhiên đi, hiện tại liền đi.”

Tức phụ nhi gia gia không đi tìm trở về sao được!

Hoàng Cực đại lục.

Một tòa cũ nát trong viện ở hai người, một người trung niên nam tử, còn có một người thoạt nhìn chỉ có 30 tới tuổi khất cái.

Lúc này, trung niên nam tử đang cùng bột mì, mà khất cái đang ở trong viện đấu khúc khúc.

Đúng lúc này, sân bên ngoài tới ba gã khách không mời mà đến.

“Thịch thịch thịch!”

Sân đại môn, bị gõ lung lay, tựa hồ ngay sau đó liền phải thọ chung đi ngủ.

“Tới rồi.”

Trung niên nam tử một bên trả lời, một bên rửa tay, đem trên tay dính bột mì tẩy rớt sau, thuận thế ở trước mặt trên tạp dề xoa xoa tay.

Đi vào viện môn khẩu, mới vừa đem cửa mở ra, ngang trời bay tới một chân, trực tiếp đem hắn đá đến bay ngược tiến trong viện.

“Khụ khụ” trung niên nam tử ho khan hai tiếng, phun ra một búng máu.

Sân bên ngoài ba người theo sát trung niên nam tử đi vào sân.

Đang ở đấu khúc khúc khất cái nhìn thấy trung niên nam tử ngã trên mặt đất, lập tức ném xuống khúc khúc, chạy đến trung niên nam tử bên này, che ở hắn trước người.

“Các ngươi tới làm gì? Ngày hôm qua thu vào ta tất cả đều giao cho các ngươi.” Trung niên nam tử chậm rãi đứng lên, tay che lại ngực.

“Hừ, tới làm gì? Cái này địa phương ca nhi mấy cái coi trọng, hiện tại các ngươi liền cấp lão tử cút đi.”

“Đúng vậy, giống các ngươi như vậy người thường nên ở tại ngoài thành, trong thành cũng không phải là các ngươi nên đãi địa phương.”

“Nhìn cái gì mà nhìn, cho các ngươi nửa giờ thu thập đồ vật, sau nửa canh giờ, chúng ta lại đến.”

Ba người nói xong, bước sáu tình không nhận bát tự chạy bộ ra sân.

“Hắc hắc……”

Khất cái thấy tìm tra người đi rồi, quay đầu lại đối trung niên nam tử lộ ra một cái ngây ngô cười.

“Ai, thật là một cái ngốc tử.” Trung niên nam tử bất đắc dĩ thở dài.

Nhìn về phía này tòa nhà chỉ có bốn bức tường sân, hiện tại bọn họ liền phải rời đi nơi này.

Rời đi sau bọn họ nên đi nơi nào?

Nơi nào là về chỗ?

Trung niên nam tử, ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng ai khóc: Ông trời, liền như vậy một cái che mưa chắn gió địa phương ngươi đều phải cho ta cướp đi sao?

Không người đáp lại, trung niên nam tử loạng choạng thân mình phòng nghỉ trung đi đến.

Không bao lâu, trung niên nam tử liền thu thập hảo hai cái tay nải.

Một cái là của hắn, một cái khác tự nhiên là tên kia khất cái.

Cuối cùng hắn lưu luyến mà nhìn thoáng qua sân trên bàn đá phóng bột mì, nhắm mắt, cũng không quay đầu lại mà dẫn dắt khất cái hướng sân ngoại đi đến.

Đúng lúc vào lúc này, trong viện không gian dao động một chút, thực mau trong viện trống rỗng xuất hiện một người ăn mặc bạch y đầu bạc nam tử.

Đi đến viện môn khẩu trung niên nam tử cùng khất cái hình như có sở cảm, đồng thời quay đầu lại nhìn về phía trong viện.

Nhìn thấy đầu bạc nam tử diện mạo khi, trung niên nam tử đồng tử không cấm co rút lại một chút, chỉ là một cái chớp mắt, hắn liền khôi phục bình thường.

Đầu bạc bạch y nam tử đúng là Tiêu Lăng Hàn,

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt trực tiếp dừng ở khất cái trên người, nhưng thật ra không chú ý tới một bên trung niên nam tử biểu tình biến ảo.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại đã thành một con phượng hoàng, trong cơ thể đã không có Thượng Quan gia huyết mạch, tự nhiên không thể vận dụng huyết mạch cảm ứng. “Lăng Hàn, ngươi đem ông nội của ta mệnh bài lấy ra tới.”

Tiêu Lăng Hàn lập tức liền minh bạch Thượng Quan Huyền Ý là tưởng xác nhận cái kia khất cái rốt cuộc có phải hay không Thượng Quan Cảnh Phong.

Lấy ra mệnh bài, Tiêu Lăng Hàn thần thức thăm tiến mệnh bài trung, thực mau, mệnh bài trung bay ra một giọt tinh huyết.

Tiêu Lăng Hàn đánh ra hai cái pháp quyết, tinh huyết lập tức như là có sinh mệnh giống nhau, thẳng tắp triều viện môn khẩu khất cái bay đi.

Nhìn thấy một màn này, Thượng Quan Huyền Ý cao hứng mà bay về phía khất cái.

Khất cái nhìn thấy vẫn luôn điểu hướng chính mình bay tới, tò mò mà nhìn chằm chằm điểu xem, trong miệng còn “Hắc hắc” mà ngây ngô cười.

Trung niên nam tử ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn ngực bay ra một con miệng phun nhân ngôn điểu khi, liền ngốc lăng tại chỗ.

"Gia gia."

Khất cái hoàn toàn không biết trước mặt điểu là ở kêu chính mình, hắn thử tính mà duỗi tay đi bắt trước mặt điểu.

Vốn dĩ cho rằng rất khó bắt được, nào biết kia chỉ điểu thế nhưng không có bay đi, mà là ngây ngốc mà ngừng ở tại chỗ bất động.

Chim chóc thực dễ dàng đã bị chộp vào trong tay, khất cái tò mò mà duỗi tay điểm điểm chim nhỏ đầu.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy một màn này tâm đều nhắc tới cổ họng.

Thủ hạ ý thức mà nắm chặt, vừa rồi hắn thiếu chút nữa không có nhịn xuống một chưởng triều Thượng Quan Cảnh Phong chụp đi.

Tức phụ nhi gia gia, tức phụ nhi gia gia, không thể đánh, không thể đánh!

Bất quá ở nhìn đến bị Thượng Quan Cảnh Phong niết ở trong tay tránh thoát không được tiểu phượng hoàng khi, nắm tay lại có chút ngứa.

"Hắc hắc…… Hắc hắc……"

Khất cái lại cảm thấy chim nhỏ đáng yêu khẩn, so với kia chút khúc khúc hảo chơi.

Đúng lúc này, phía trước rời đi kia ba người lại đi vào này tòa sân.

Trong đó một người nhìn thấy trung niên nam tử, khinh miệt nói: "Nha, ngươi như thế nào còn chưa đi."

"Lập tức liền đi."

Nói, trung niên nam tử liền phải đi ra ngoài.

Chỉ là, hắn vừa đi, khất cái cũng cùng đi.

Khất cái trong tay còn cầm Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên không có khả năng làm Thượng Quan Cảnh Phong đem chính mình tức phụ nhi cấp mang đi.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt lúc này mới nhìn về phía tên kia trung niên nam tử, ở nhìn thấy nam tử khuôn mặt khi. Hắn tổng cảm thấy có chút quen thuộc, rồi lại nhớ không nổi chính mình rốt cuộc ở nơi nào gặp qua.

Bất quá nam tử lại rất sợ bị Tiêu Lăng Hàn nhận ra tới, buông xuống đầu, tránh né hắn tầm mắt.

Nam tử cái này hành động làm Tiêu Lăng Hàn càng thêm nghi hoặc, không cấm suy đoán chính mình có phải hay không nhận thức hắn.

Tu sĩ ký ức thực hảo, nếu là chính mình thật sự gặp qua hắn, không có khả năng không nhớ rõ mới là.

"Ngươi là người phương nào? Nơi này không chuyện của ngươi, khuyên ngươi tốt nhất bớt lo chuyện người." Ba người trung trong đó một người nói.

Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại, hắn cũng không nghĩ lo chuyện bao đồng, nhưng nhà mình tức phụ nhi ở Thượng Quan Cảnh Phong trong tay, Thượng Quan Cảnh Phong rõ ràng là muốn đi theo trung niên nam tử đi.

Này nhàn sự hắn còn cần thiết đến quản.

Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt nhìn chăm chú ba người, "Ta nếu càng muốn quản đâu?"

"Xem ngươi ăn mặc liền không giống như là người thường, nói cho ngươi cũng không sao, người này là là mặt trên người công đạo chúng ta phải hảo hảo chiếu cố. Mặt trên người cũng không phải là ngươi có thể đắc tội, ta khuyên ngươi vẫn là bớt lo chuyện người."

"Mặt trên người? Thiên Đạo?" Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu nhìn nhìn thiên.

Ba người: "……"

"Mặt khác cao cấp đại lục người."

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng "Nga" một tiếng.

Trung niên nam tử nghe được lời này trả lời, nắm tay lại là gắt gao nắm chặt, trong mắt tràn đầy bi thương.

Ba người thấy Tiêu Lăng Hàn không hỏi lại cái gì, cho rằng hắn là không tính toán quản, lập tức lại đối trung niên nam tử quát: "Còn không mau cút đi!"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 501

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 501 Long Ngạo Thiên suy

Trung niên nam tử theo bản năng liền phải đi ra ngoài, chỉ là hắn đột nhiên phát hiện thân thể của mình thế nhưng không thể động.

Trên mặt tràn đầy chua xót, lại có chút bất đắc dĩ, hắn quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Ngươi là người phương nào? Vì sao ta sẽ cảm thấy ngươi giống như đã từng tương tự, rồi lại không nhớ rõ chính mình ở nơi nào gặp qua ngươi.” Tiêu Lăng Hàn thấy trung niên nam tử quay đầu lại nhìn về phía chính mình, nhíu mày hỏi.

Trung niên nam tử mí mắt giựt giựt, rất sợ Tiêu Lăng Hàn nhận ra chính mình, nỗ lực bảo trì trấn định. Cung kính nói: “Ta người như vậy tiền bối như thế nào sẽ nhận thức, tiền bối vẫn là phóng ta rời đi!”

Ba người không kiên nhẫn mà quát: “Hắc, ngươi còn thất thần làm gì, còn không mau cút đi!”

Trung niên nam tử lại là tất cả bất đắc dĩ, hắn muốn đi, chỉ là hắn cũng thân bất do kỷ.

“Các ngươi nhận thức hắn?” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía kia ba gã du côn giống nhau người.

“Lão tử có nhận thức hay không hắn, quản ngươi……” Đánh rắm!

Nam tử là lời nói còn không có nói xong, người trực tiếp quỳ gối trên mặt đất.

Hắn tràn đầy hoảng sợ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, người này tu vi sâu không lường được, xem ra bọn họ hôm nay là đá đến ván sắt.

Còn lại hai người cũng đi theo quỳ gối trên mặt đất, ba người đầy mặt hoảng sợ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn đôi tay hoàn cánh tay, bễ nghễ ba người, hỏi: “Hiện tại có thể nói sao?”

Ba người liếc nhau, ánh mắt giao lưu, xem ra bọn họ hôm nay là gặp được ngạnh tra. Trước mắt tình huống, bọn họ chỉ có thể nói ra tình hình thực tế mới có thể bảo mệnh.

“Tiền bối, ta nói, ta nói.”

“Mười năm trước, có cái mang lụa che mặt tiên tử tìm được chúng ta ba người. Nàng cho chúng ta một bút linh thạch, muốn chúng ta lâu lâu đi tìm vị này đại

thúc phiền toái, nhất định không thể làm hắn hảo quá, nhưng lại không thể làm hắn dễ dàng chết.”

“Chúng ta cũng là dựa theo tên kia tiên tử yêu cầu làm việc, cũng không có đã làm cái gì thương thiên hại người sự, còn thỉnh tiền bối bỏ qua cho ta chờ.”

“Thỉnh tiền bối bỏ qua cho chúng ta ba người.”

Ba người đồng thời hướng Tiêu Lăng Hàn dập đầu.

Tiêu Lăng Hàn nhìn ba người, chỉ hướng trung niên nam tử hỏi: “Cho nên, các ngươi cũng không biết hắn là ai?”

Trong đó một người vội vàng nói: “Ta nhớ rõ lúc ấy tên kia tiên tử nói: Cái gì cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, cũng không chiếu chiếu gương, nhìn xem chính mình là cái gì đức hạnh, bổn tiên tử há là ngươi có thể mơ ước.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt cổ quái mà nhìn về phía trung niên nam tử.

Trung niên nam tử sắc mặt bạo hồng, cúi đầu, có vẻ cực kỳ quẫn bách.

Trên dưới đánh giá trung niên nam tử, phát hiện hắn đan điền bị thương, một thân tu vi toàn vô, nói như vậy hắn trước kia là danh tu sĩ.

Tu sĩ?

Kia hắn trước kia rõ ràng diện mạo khẳng định không phải như bây giờ, Tiêu Lăng Hàn cẩn thận quan sát trung niên nam tử hình dáng, bỗng nhiên, trong đầu hiện lên một người thân ảnh.

Long Ngạo Thiên!

Hiện tại vị này trung niên đại thúc, thế nhưng chính là năm đó ồn ào, lòng tự tin bạo lều, tự mình cảm giác tốt đẹp, thả ra lời nói hùng hồn —— muốn đi chinh phục biển sao trời mênh mông, vẻ mặt hào khí can vân Long Ngạo Thiên!

“Long Ngạo Thiên!”

Trung niên nam tử nghe thấy cái này tên, thân thể rõ ràng cương một chút.

“Thật đúng là ngươi, nói ngươi như thế nào biến thành cái dạng này?”

“Bọn họ trong miệng tiên tử, sẽ không chính là ngươi hồng nhan tri kỷ đi?”

Thượng Quan Huyền Ý nghe vậy, cũng nhịn không được chuyển qua đầu khai nhìn trúng niên đại thúc, chỉ là hắn bị Thượng Quan Cảnh Phong niết ở trong tay, thật sự là không động đậy.

“Hắc hắc…… Hắc hắc……”

Thượng Quan Cảnh Phong sao có thể làm chính mình món đồ chơi mới cứ như vậy trốn đi, cho nên bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý thân mình tay, không cấm nắm thật chặt.

Thượng Quan Huyền Ý bị chính mình gia gia niết khó chịu, nếu người đã tìm được rồi, kia bọn họ vẫn là đi về trước, nhìn xem có thể hay không đem gia gia chữa khỏi.

"Lăng Hàn, chúng ta trước đem gia gia mang về, lại nói mặt khác."

"Hảo."

Quỳ trên mặt đất ba người thấy một con chim cư nhiên miệng phun nhân ngôn, đều có chút khiếp sợ, chỉ là còn không đợi bọn họ cẩn thận đi xem, một trận gió quát tới, ba người đồng thời ngã trên mặt đất.

Một canh giờ sau, ba người tỉnh lại.

"Nương, chúng ta như thế nào lại ở chỗ này ngủ rồi?"

"Nhanh lên đi xem cái kia bán bánh nướng rời đi này tòa sân không có?"

Ba người nói chuyện, đồng thời triều trong viện đi đến, bọn họ tựa hồ chưa từng có gặp qua Tiêu Lăng Hàn Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Này tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn đem ba người gặp qua bọn họ ký ức cấp xóa bỏ.

Thiên Lăng đại lục.

Lăng Kiếm Tông Kỳ Linh Phong giữa sườn núi.

Nhìn đã rực rỡ hẳn lên gia gia, tựa hồ hắn lại biến thành cái kia trời quang trăng sáng Thượng Quan Cảnh Phong, nếu là xem nhẹ rớt trong ánh mắt chất phác, cùng với trên mặt ngây ngô cười, vậy càng giống nguyên lai Thượng Quan tộc trưởng.

Thấy Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay, Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi hỏi: "Thế nào?"

"Tuy rằng có điểm phiền toái, nhưng là có thể trị hảo."

"Vậy là tốt rồi, lại muốn vất vả ngươi."

"Vậy ngươi có phải hay không muốn khao ta một chút."

Thượng Quan Huyền Ý ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt bay một vòng, ý có điều chỉ hỏi: "Ngươi tưởng ta như thế nào khao ngươi?"

Nhìn thấy tức phụ nhi kia hài hước ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn trong lòng nghĩ chờ hắn hóa thành hình người, nhất định phải hung hăng thu thập hắn một đốn.

Ho khan một tiếng, Tiêu Lăng Hàn làm bộ không thèm để ý nói: "Tính, ngươi gia gia chính là ông nội của ta, chúng ta là người một nhà, đây đều là ta nên làm."

Sách!

Nếu không phải mắt sắc mà thấy Tiêu Lăng Hàn đáy mắt dục vọng, thật đúng là phải tin hắn chuyện ma quỷ.

Thượng Quan Huyền Ý bay đến Tiêu Lăng Hàn trên vai, "Lăng Hàn, đại giai muốn bao lâu mới có thể chữa khỏi gia gia?"

"Ngươi muốn hiện tại liền hóa hình, ta lập tức là có thể chữa khỏi gia gia."

"Thiên còn không có hắc!"

Tẫn làm mộng tưởng hão huyền!

Một bên Long Ngạo Thiên chỉ có thể đương cái phông nền, yên lặng mà nhìn một người một chim. Bởi vì phía trước trải qua, làm hắn cả người đều trở nên trầm mặc ít lời. Nếu là thay đổi trước kia ở nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý biến thành một con chim, đã sớm sao sao hồ hồ nói cái không ngừng.

Hắn không biết Tiêu Lăng Hàn vì cái gì đem hắn cùng nhau mang đến nơi đây, bất quá với hắn mà nói, ở nơi nào đều giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn phía trước rời đi Hoàng Cực đại lục xóa bỏ ba người ký ức thời điểm, nhìn đến Long Ngạo Thiên tới rồi Hoàng Cực đại lục không lâu liền bắt đầu bán bánh nướng. Thượng Quan Cảnh Phong mỗi ngày đều chạy đến hắn bánh nướng sạp đi lên muốn bánh nướng ăn. Sau lại có một ngày kia ba người ẩu đả Long Ngạo Thiên thời điểm, Thượng Quan Cảnh Phong có thể là sợ chính mình về sau không bánh nướng ăn, chạy tới che ở Long Ngạo Thiên trước người. Long Ngạo Thiên cảm động dưới, liền thu lưu ngốc rớt Thượng Quan Cảnh Phong.

Nếu Long Ngạo Thiên có ân với Thượng Quan Cảnh Phong, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên không có khả năng ném xuống hắn mặc kệ. Đến nỗi kia ba gã khi dễ bọn họ người, chờ Thượng Quan Cảnh Phong khôi phục, xem chính hắn ý tưởng.

Tiêu Lăng Hàn ném một cái bình sứ cấp Long Ngạo Thiên, "Ăn nó."

Long Ngạo Thiên cũng không hỏi bên trong là cái gì, mở ra bình sứ, đảo ra đan dược, trực tiếp nuốt đi xuống.

Bằng Tiêu Lăng Hàn thực lực, muốn hắn chết, căn bản không cần như vậy phiền toái, cho nên hắn cũng không hỏi nhiều.

Thượng Quan Huyền Ý tấm tắc cảm thán nói: "Ngươi nhưng thật ra dứt khoát, cũng không sợ là độc dược."

"Dù sao ta liền lạn mệnh một cái, chết cũng không sao."

"Giác ngộ rất cao! Rất có tự mình hiểu lấy."

"Đã trải qua nhiều như vậy, nếu là còn nhận không rõ chính mình, vậy thật sự uổng công đi này một chuyến."

"Ngươi đây là đại triệt hiểu ra, tương lai tiền đồ không thể hạn lượng."

"Ha hả, tiền bối thật biết nói giỡn, ta hiện tại chính là một người bình thường, nào có cái gì tiền đồ, có thể tồn tại liền không tồi." Long Ngạo Thiên tràn đầy bất đắc dĩ mà nói, thế giới này dùng võ vi tôn, hắn không thể tu luyện, làm một

người bình thường, chỉ có thể sinh hoạt ở tầng chót nhất, nào có cái gì tiền đồ đáng nói?

"Đừng tự coi nhẹ mình, nói không chừng qua không bao lâu, sẽ có không tưởng được kinh hỉ chờ ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý chính là biết Tiêu Lăng Hàn vừa mới cấp Long Ngạo Thiên ăn chính là cái gì đan dược.

Bổ Thiên Đan.

Chuyên môn tu bổ đan điền đan dược, chỉ cần nửa năm là có thể đem hắn bị hao tổn đan điền chữa trị hảo, đến lúc đó hắn liền lại có thể tu luyện.

"Chỉ mong đi!" Long Ngạo Thiên chua xót mà cười cười.

"Đúng rồi, ngươi như thế nào sẽ xuất hiện ở Hoàng Cực đại lục?" Tiêu Lăng Hàn tò mò hỏi, suy đoán Long Ngạo Thiên có phải hay không lại làm cái gì kinh người hành động, nghĩ đến hắn phía trước đối Mã Thiến Thiến lì lợm la liếm, thật là có cái này khả năng.

Nói đến cái này, Long Ngạo Thiên mặt không cấm thiêu lên, đồng thời lại có chút tức giận. "Ai! Nói ra sẽ chỉ làm tiền bối chê cười."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức tới hứng thú, "Vậy ngươi liền nói ra tới làm ta cười một cái."

Nghe vậy, Long Ngạo Thiên khóe miệng không khỏi mà run rẩy một chút.

Nguyên lai Long Ngạo Thiên sở dĩ ở Hoàng Cực đại lục, thật đúng là hắn trong đó một vị hồng nhan tri kỷ làm. Người nọ đúng là Mã Thiến Thiến, Mã Thiến Thiến nhưng không giống này nàng nữ tu như vậy dễ nói chuyện. Nàng không chỉ có làm trò toàn bộ Viêm Hỏa Tông mọi người mặt, hung hăng nhục nhã Long Ngạo Thiên một đốn, cuối cùng còn phế đi hắn tu vi, bị thương hắn đan điền. Làm hắn về sau không bao giờ có thể tu luyện, chỉ có thể làm một người bình thường.

Này đều không tính xong, Mã Thiến Thiến nghĩ đến chính mình năm đó cư nhiên cùng mấy cái nữ nhân cùng nhau sắm vai khuynh tâm Long Ngạo Thiên sự, cả người liền ghê tởm không được, cho nên nàng đem Long Ngạo Thiên ném tới Hoàng Cực đại lục sau, còn hoa linh thạch thỉnh người không ngừng khinh nhục hắn.

Long Ngạo Thiên như vậy kỳ thật cũng coi như là tự làm tự chịu, vốn dĩ năm đó Mã Thiến Thiến đều không nhớ rõ hắn nhân vật này, nhưng gia hỏa này không có thể vãn hồi mặt khác hồng nhan tri kỷ, lại chạy đến Mã Thiến Thiến trước mặt đi xoát tồn tại cảm. Mã Thiến Thiến vốn dĩ chính là thiên chi kiều nữ, lúc trước là tông môn trưởng bối làm nàng đi tiếp cận Long Ngạo Thiên, một đoạn này chính là nàng hắc lịch sử. Nhìn đến Long Ngạo Thiên không ngừng ở chính

mình trước mặt nhảy nhót, nàng cũng liền không lưu tình chút nào mà ra tay đối phó Long Ngạo Thiên.

Cũng là Long Ngạo Thiên tự cho là đúng, mới đưa đến hắn kế tiếp bi kịch.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn đem Long Ngạo Thiên giao cho Sở Mục Thần, làm Sở Mục Thần giúp hắn tìm cái chỗ ở, đừng đem người chết đói, nói không chừng chờ Thượng Quan Cảnh Phong hảo sau, còn muốn tìm tên kia báo ân.

Kỳ Linh Phong là hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý gia, hắn không nghĩ làm người ngoài trụ tiến vào, Thượng Quan Cảnh Phong là Thượng Quan Huyền Ý gia gia, miễn miễn cưỡng cưỡng có thể tiếp thu.

Đem Long Ngạo Thiên an bài hảo, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu vì Thượng Quan Cảnh Phong khu độc.

Bởi vì Thượng Quan Cảnh Phong độc tố ở trong đầu, nếu là một không cẩn thận, rất có khả năng làm hắn biến thành chân chính ngốc tử, Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị ước chừng 10 ngày, mới bắt đầu động thủ.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở trên bàn, đôi mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn động tác.

Giờ phút này, Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm một phen ngân châm, chính một cây một cây mà hướng lên trên quan Cảnh Phong trên đầu trát, mỗi một cây đều trát ở một cái huyệt vị thượng.

Nhìn đến nhắm chặt hai tròng mắt Thượng Quan Cảnh Phong, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tất cả đều là chờ đợi, hy vọng gia gia có thể mau chóng khôi phục lại.

Chờ cầm trong tay ngân châm đều trát ở Thượng Quan Cảnh Phong trên đỉnh đầu sau, Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải ấn ở hắn cái trán, mở ra linh nhãn, quang linh khí lặng yên tiến vào hắn trong đầu.

Nhìn đến những cái đó màu đen dơ bẩn, Tiêu Lăng Hàn biết, này đó chính là độc tố, theo sau hắn liền dùng hết linh khí một lần một lần mà cọ rửa.

Không bao lâu, trát ở Thượng Quan Cảnh Phong trên đầu ngân châm đỉnh, toát ra nhè nhẹ màu đen vật thể, những cái đó tất cả đều là độc tố.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay.

"Lăng Hàn, hảo sao?" Thượng Quan Huyền Ý bay đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt bất đắc dĩ: "Nào có nhanh như vậy, rốt cuộc những cái đó độc tố ở gia gia trong đầu đã chiếm cứ 300 năm sau, nơi nào là một sớm một chiều là có thể thanh trừ."

"Nga, kia yêu cầu bao lâu?"

"Phỏng chừng muốn đã nhiều năm."

“Còn muốn lâu như vậy a!” Thượng Quan Huyền Ý không cấm có chút thất vọng.

“Như vậy nhiều năm đều đợi, mấy năm ngươi còn chờ không được?”

“Ngươi nói rất đúng, là lòng ta nóng nảy.”

Vì không cho độc tố khuếch tán, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp làm Thượng Quan Cảnh Phong hôn mê, miễn cho hắn đột nhiên đã chịu cái gì kích thích, vậy công mệt với hội.

Thực mau liền qua đi nửa năm.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi vào Lăng Kiếm Tông trên quảng trường, lúc này trên quảng trường biển người tấp nập, cơ hồ sở hữu Lăng Kiếm Tông đệ tử đều tại đây.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 502

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 502 các tông đại bỉ

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ngồi ở đài cao chỗ một vị trí thượng, dưới đài chúng đệ tử nhìn thấy hắn đã đến, sôi nổi kích động mà nhìn hắn, trong mắt tràn đầy cuồng nhiệt.

Hắn nhìn qua mặt vô biểu tình, mắt nhìn thẳng.

Kỳ thật là ở cùng Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, có thể miệng phun nhân ngôn yêu thú, nhưng không nhiều lắm thấy, tuy rằng bọn họ hiện tại tu vi không e ngại bất luận kẻ nào nhìn trộm, nhưng hắn cũng không nghĩ để cho người khác đem ánh mắt đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn liền cùng Thượng Quan Huyền Ý ước định ở người nhiều địa phương, bọn họ liền truyền âm.

【 không nghĩ tới tông môn trải qua diệt môn một chuyện, đệ tử không những không có giảm bớt, ngược lại còn gia tăng rồi không ít. 】

Thượng Quan Huyền Ý nhìn ra một chút trên quảng trường người, ít nói cũng có bảy tám vạn.

【 có chút là người ngoài biên chế đệ tử, phần lớn đều là bên ngoài đệ tử, nội môn đệ tử một vạn không đến. 】 Tiêu Lăng Hàn giải thích nói, người ngoài biên chế đệ tử chỉ có thể tính nửa cái Lăng Kiếm Tông người, ngoại môn đệ tử cơ hồ đều là mới tiến tông môn không lâu.

Các tông chi gian đại bỉ là Nguyên Anh kỳ, Kim Đan kỳ, Trúc Cơ kỳ, ba cái cấp bậc tỷ thí.

Sở hữu Lăng Kiếm Tông cũng chỉ cử hành này ba cái cấp bậc tỷ thí, sở hữu Nguyên Anh kỳ cập dưới đệ tử đều có thể tham gia.

Tông môn tỷ thí tổng cộng dùng bảy ngày, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý chỉ ở ngày đầu tiên đi quan khán tỷ thí, sau lại liền không có lại đi.

Kỳ thật chính yếu nguyên nhân là Thượng Quan Huyền Ý hiện tại đặc biệt thích ngủ, Tiêu Lăng Hàn sợ đi trên quảng trường, thanh âm quá lớn, sảo đến hắn ngủ, liền không lại đi.

Lấy Tiêu Lăng Hàn thần thức liền tính người khác ở Kỳ Linh Phong, cũng có thể đem trên quảng trường phát sinh sự tình, xem rành mạch.

Tông môn tỷ thí sau khi kết thúc, Tiêu Lăng Hàn ngẫu nhiên đi chỉ điểm những cái đó muốn tham gia các tông tỷ thí đệ tử.

Tuy rằng hắn không thường đi, nhưng hắn mỗi lần đi, những cái đó đệ tử đều nghe phi thường nghiêm túc. Chủ yếu là hắn lấy hiện đại lý niệm giảng thuật, thông tục dễ hiểu, các đệ tử tự nhiên liền thích hắn đi dạy dỗ.

Cứ việc Tiêu Lăng Hàn chỉ dạy dỗ đại gia nửa năm thời gian, nhưng mỗi người tiến bộ đều rất lớn.

Lại là nửa năm sau.

Viêm Hỏa Tông một tòa hẻo lánh trong viện.

Thượng Quan Huyền Ý ở trong phòng bay một vòng, tràn đầy tức giận mà nói: "Viêm Hỏa Tông cư nhiên an bài chúng ta Lăng Kiếm Tông trụ như vậy địa phương, quả thực khinh người quá đáng."

"Hảo, đừng nóng giận, sinh khí là lấy sai lầm của người khác tới trừng phạt chính mình." Tiêu Lăng Hàn ra tiếng trấn an nói, kỳ thật hắn trong lòng cũng rất khí. Nếu không phải suy xét đến bọn họ không lâu liền sẽ phi thăng, không nên cấp Lăng Kiếm Tông gây thù chuốc oán, hắn đều muốn ra tay diệt Viêm Hỏa Tông.

Bọn họ sở dĩ xuất hiện ở Viêm Hỏa Tông, là bởi vì lần này tông môn đại bỉ ở Viêm Hỏa Tông cử hành. Nếu không phải phía trước đáp ứng quá Kiếm Vô Phong, Tiêu Lăng Hàn đều không nghĩ đi này một chuyến.

Bọn họ hiện tại trụ sân không chỉ có hẻo lánh, phòng còn thực đơn sơ.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia hàn mang, tuy rằng không thể diệt Viêm Hỏa Tông, nhưng là giáo huấn một ít không biết trời cao đất dày người vẫn là có thể.

Không quá quá bao lâu, phòng môn đã bị người gõ vang.

"Thịch thịch thịch!"

Mở ra cửa phòng, cửa đứng chính là một người Lăng Kiếm Tông đệ tử.

"Gặp qua lão tổ."

"Có việc?"

"Sân ngoại lai một vị Viêm Hỏa Tông tiền bối nói là muốn gặp ngài."

"Hắn có nói cái gì sự sao?"

"Chưa nói."

"Mang ta đi nhìn xem."

Tiêu Lăng Hàn đi theo tên kia đệ tử phía sau, triều sân cửa đi đến.

【 có thể hay không là Xích Viêm? 】 Thượng Quan Huyền Ý đứng ở Tiêu Lăng Hàn trên vai, đối hắn truyền âm.

【 ta ở Viêm Hỏa Tông không có nhận thức người, có thể là hắn đi. 】

Thực mau hai người liền đến viện môn khẩu.

Sân bên ngoài đứng một người người mặc hồng y thanh niên, hắn chính chờ đợi mà nhìn về phía trong viện.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn một cái chớp mắt, thanh niên trong mắt xuất hiện một mạt quang.

Hắn đi mau hai bước, đi vào Tiêu Lăng Hàn trước mặt hành lễ: “Gặp qua tiền bối.”

“Có việc?” Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, không nghĩ tới tìm chính mình người thật đúng là Xích Viêm.

“Là như thế này, Lăng Kiếm Tông chỗ ở không phải nơi này, là môn nội đệ tử lầm. Ta là riêng phương hướng tiền bối xin lỗi, còn đi phía trước bối không nên trách tội.”

“Không sao.” Tiêu Lăng Hàn xua xua tay, không thèm để ý nói.

【 Lăng Hàn, thật là Xích Viêm, ta có thể cùng hắn nói chuyện sao? 】 Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy người tới có chút kích động cùng Tiêu Lăng Hàn truyền âm.

【 không được. 】 phát hiện chính mình phản ứng quá kích động, Tiêu Lăng Hàn bằng phẳng một chút, truyền âm nói: 【 Viêm Hỏa Tông hiện tại người nhiều mắt tạp, tốt nhất đừng làm cho người biết ngươi là Thượng Quan Huyền Ý. 】

Tiêu Lăng Hàn nhưng không quên, phía trước bọn họ mới ra Thiên Tài Thí Luyện khi, Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Xích Viêm kia nhảy nhót bộ dáng.

【 hảo đi! 】

“Ta đây hiện tại liền mang tiền bối các ngươi, tiến đến phía trước liền vì Lăng Kiếm Tông an bài tốt sân.”

Xích Viêm sắc mặt nhìn như bình tĩnh, tay lại không tự giác mà nắm chặt, bại lộ hắn lúc này nội tâm khẩn trương.

Lăng Kiếm Tông sở dĩ sẽ bị đưa tới nơi này tới, chính là hắn cố ý an bài, bằng không hắn như thế nào tìm lấy cớ tiếp cận Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có cẩn thận đi xem Xích Viêm, cho nên cũng không có nhìn đến Xích Viêm nhìn về phía hắn khi, đáy mắt chỗ sâu trong có một tia nóng rực. Ở trong lòng hắn ngay từ đầu liền đem Xích Viêm trở thành tình địch, nếu là tình địch tự nhiên sẽ không có sắc mặt tốt.

Kỳ thật đây là cái mỹ lệ hiểu lầm, Tiêu Lăng Hàn vào trước là chủ đem Xích Viêm trở thành tình địch, hoàn toàn không nghĩ tới Xích Viêm sẽ khuynh tâm với hắn.

"Không cần, ta cảm thấy nơi này liền rất hảo, an tĩnh."

Thấy Tiêu Lăng Hàn nói xong câu đó, xoay người liền triều trong viện đi đến, Xích Viêm trong lòng sốt ruột, đi mau hai bước, liền tưởng duỗi tay đi kéo hắn.

Tiêu Lăng Hàn phía sau như là dài quá đôi mắt, không đợi Xích Viêm đụng tới chính mình, trực tiếp một cái thuấn di, xuất hiện ở Xích Viêm 5 mét xa địa phương.

Quay đầu lại lãnh mắt nhìn chăm chú Xích Viêm.

"Ta, ta, ta vừa rồi, ta chính là tưởng thỉnh tiền bối đổi cái chỗ ở." Xích Viêm sắc mặt bạo hồng, lắp bắp mà giải thích nói.

Hắn biết vừa rồi theo bản năng hành động, nhất định dẫn tới Tiêu Lăng Hàn trong lòng không mau.

Nói xong lời nói, liền thật cẩn thận mà quan sát đến Tiêu Lăng Hàn sắc mặt.

"Không cần, nơi này khá tốt." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn mặt âm trầm xoay người triều hắn phòng đi đến.

"Tiền bối, ngài vẫn là mời trở về đi! Nếu chúng ta lão tổ nói nơi này khá tốt, chúng ta đây kế tiếp liền ở nơi này." Phía trước tên kia đệ tử nhìn như khách khí nói, lại là vô cùng châm chọc.

Một cái đại tông môn sao có thể đem một cái khác đại tông môn chỗ ở an bài sai? Trừ phi đối phương là cố ý. Nghe nói Viêm Hỏa Tông cùng bọn họ Lăng Kiếm Tông giao hảo, nhìn xem này đãi ngộ, plastic giao tình còn kém không nhiều lắm.

Tên kia đệ tử trong lòng chửi thầm, quyết định chờ một chút đi tìm mặt khác đồng môn nói nói chuyện này.

Nghe vậy, Xích Viêm sắc mặt không cấm càng hồng, hắn không rõ sự tình phát triển, vì sao sẽ cùng hắn tưởng tượng đi ngược lại.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn biến mất bóng dáng, Xích Viêm trong mắt tràn đầy mất mát, cuối cùng chỉ có thể hậm hực mà rời đi.

Tiêu Lăng Hàn vừa rồi không có chú ý tới Xích Viêm biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý lại là đem Xích Viêm biểu tình nhìn cái rành mạch.

Hảo gia hỏa!

Chính mình đem hắn bằng hữu, hắn cư nhiên muốn đào chính mình góc tường.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng hỏa khí khó tiêu, há mồm liền phun ra một ngụm hỏa.

"Huyền Ý, ngươi làm gì?"

"Sai lầm!"

Thượng Quan Huyền Ý đại 囧, vừa rồi cư nhiên quên chính mình là một con phượng hoàng, may mắn chỉ là phun ra một chút tiểu hỏa.

"Ta còn tưởng rằng ngươi là bất mãn ở nơi này, muốn đem nơi này thiêu!"

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý cầm trong tay, duỗi tay trêu đùa hắn.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn nhưng thật ra tưởng đem nơi này thiêu, chỉ là thượng một khắc Tiêu Lăng Hàn mới nói ở nơi này khá tốt, ngay sau đó hắn liền đem nơi này thiêu, này không phải ở đánh gia hỏa này mặt sao?

"Tiêu Lăng Hàn, ngươi làm gì?" Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên kinh hô một tiếng.

"Ta chính là nhìn xem điểu sinh a thực a khí a quan." Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý toàn bộ đều đảo lại.

"Ngươi cái không biết xấu hổ đồ lưu manh, đem ta buông xuống." Thượng Quan Huyền Ý chán nản, nếu là hắn là hình người nói, sắc mặt nhất định bạo hồng.

"Liền tính ta lưu manh, ta cũng chỉ đối với ngươi chơi lưu manh."

"Tiêu Lăng Hàn, buông ta ra! Ta hiện tại chẳng những là chỉ phượng hoàng, lại còn có chỉ là ấu tể!"

"Huyền Ý, ngươi như vậy tiểu, khi nào mới có thể lớn lên?"

"Ta như thế nào biết."

"Không có truyền thừa ký ức sao?"

"Khả năng ta niết bàn phương thức có điểm kỳ lạ, không có tiếp thu đến truyền thừa." Thượng Quan Huyền Ý có chút chột dạ nói, trên thực tế ở niết bàn thời điểm hắn cũng đã tiếp thu đến truyền thừa ký ức.

Huyết mạch càng cao phượng hoàng thành niên yêu cầu thời gian liền càng dài, những cái đó huyết mạch bình thường phượng hoàng thành niên đều yêu cầu một hai ngàn năm. Nếu là hắn đem cái này đáp án nói cho Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Lăng Hàn sợ là muốn điên mất.

Cho nên hắn vẫn là không nói cho thỏa đáng.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý hiện tại chính là một con chim bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn thật sự vô pháp từ một con chim trên mặt nhìn ra cái gì biểu tình. Ngẫm lại cũng cảm thấy hắn niết bàn phương thức xác thật có chút kỳ lạ, liền

cũng tiếp nhận rồi hắn không có truyền thừa sự thật, chuẩn bị chờ có cơ hội lại nhiều hỏi thăm một ít về phượng hoàng sự.

Thời gian luôn là ở trong lúc lơ đãng xói mòn.

Lúc sau mấy ngày Xích Viêm lại lấy các loại lấy cớ tới đi tìm Tiêu Lăng Hàn ba lần, bất quá Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ cùng chính mình tức phụ nhi đãi ở bên nhau, không nghĩ xem tình địch, cho nên liền không gặp hắn.

Thực mau liền đến các tông đại bỉ nhật tử.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Lăng Kiếm Tông đệ tử vừa xuất hiện ở Viêm Hỏa Tông trên quảng trường, liền thu được đại bộ phận người ánh mắt tẩy lễ.

Hắn mắt nhìn thẳng trực tiếp phi thăng dừng ở trên đài cao, nhìn nhìn thuộc về Lăng Kiếm Tông ghế dựa vị trí.

Nhướng mày, quay đầu nhìn về phía Viêm Hỏa Tông tông chủ, cười như không cười mà nói: “Khó được Lâm tông chủ không quên Lăng Kiếm Tông, cư nhiên cho ta an bài như vậy dựa trước vị trí.”

Lâm Hàng Thắng mặt già không cấm đỏ lên, nghiêm nghị nói: “Chỗ ở sự là cái hiểu lầm, là tại hạ quản lý không lo. Mong rằng Tiêu đạo hữu không cần để ý.”

Tiêu Lăng Hàn ngồi vào vị trí thượng, liếc Lâm Hàng Thắng liếc mắt một cái, “Có phải hay không hiểu lầm, tin tưởng Lâm tông chủ so với ta càng rõ ràng.”

Nghe vậy, Lâm Hàng Thắng chỉ có thể xấu hổ mà cười cười.

Hắn đương nhiên rõ ràng, chính là bởi vì rõ ràng hắn mới cảm thấy đuối lý.

Mặt khác tông môn người thấy hỏa không đốt tới chính mình gia, đều là sự không liên quan mình cao cao treo lên, ở một bên xem náo nhiệt.

Tiêu Lăng Hàn một hàng Độ Kiếp kỳ ngồi địa phương vừa lúc có thể xem lan toàn trường, trên quảng trường các đệ tử biểu hiện đều có thể thu hết đáy mắt.

Thực mau tỷ thí bắt đầu, vì tiết kiệm thời gian, thuật pháp thuật cùng võ tu tỷ thí là cùng nhau tiến hành.

Một chúng Độ Kiếp kỳ chỉ phụ trách xem, trừ phi có người trái với quy định, nếu không bọn họ là sẽ không nhúng tay.

Vốn dĩ đại gia cho rằng Lăng Kiếm Tông thuật pháp tỷ thí lần này lại muốn trở thành cuối cùng một người, cho nên mọi người đều nghĩ có cái lót đế Lăng Kiếm Tông ở, dù sao bọn họ tông môn sẽ không trở thành cuối cùng một người, một đám đều lão thần khắp nơi mà chờ lại lần nữa xem Lăng Kiếm Tông chê cười.

Nhưng chờ tỷ thí kết thúc. Thành tích ra tới, một đám người đều kinh rớt cằm.

Ai cũng không nghĩ tới Lăng Kiếm Tông đan thuật đệ nhất danh; phù thuật đệ nhị danh; trận pháp đệ tam danh; khắc văn đệ nhị danh; luyện khí đệ tứ danh.

Luyện khí sở dĩ mới đến đệ tứ danh, vẫn là bởi vì Lăng Kiếm Tông đệ tử bình thường thời điểm luyện khí giống nhau đều là luyện kiếm, mặt khác pháp bảo căn bản là không thể nào sẽ luyện chế, lúc này mới chỉ phải đệ tứ danh.

Ngay cả võ tu tỷ thí trước kia luôn là đến đệ nhị danh, lần này thế nhưng là đệ nhất danh.

Có thể được đến tốt như vậy thành tích, vẫn là bởi vì Ân Thiên Thịnh không có việc gì liền đi thao luyện những cái đó đệ tử. Chủ yếu là hắn tìm không thấy thực lực tương đương người tỷ thí, thực lực tương đương người thấy hắn một đám đều cùng chuột thấy mèo giống nhau, trốn đến rất xa. Cho nên hắn chỉ có thể đem tu vi áp chế cùng những cái đó đệ tử giống nhau, cùng bọn họ tỷ thí, đem những cái đó đệ tử một đám ngược kêu trời khóc đất, lại không dám bất hòa hắn tỷ thí.

Tỷ thí kết quả mới vừa tuyên bố xong, một nữ tử thanh âm truyền vào Tiêu Lăng Hàn trong tai: "Chúc mừng Tiêu đạo hữu, không nghĩ tới Lăng Kiếm Tông hiện giờ đã là nhân tài xuất hiện lớp lớp, thật đúng là kẻ sĩ ba ngày không gặp đương lau mắt mà nhìn."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 503

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 503 cuối cùng người thắng

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn lại, liền thấy một người ăn mặc màu đỏ váy áo nữ tử, trứng ngỗng mặt, mặt ngưng ngỗng chi, môi nếu điểm anh, mi như mặc họa, thần nếu thu thủy, trên đầu cắm đầy các loại đồ trang sức, giảo hảo khuôn mặt một trận vặn vẹo, nàng chính ghen ghét mà nhìn chính mình.

Người này là là Viêm Hỏa Tông tu sĩ, Tạ Phỉ Yên, Độ Kiếp trung kỳ.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn giống như không có đắc tội quá nữ nhân này đi?

Nàng này liền trào mang phúng nói là mấy cái ý tứ?

Cố tình nhân gia trong lời nói còn không có mắng chửi người chữ.

Tiêu Lăng Hàn ngoài cười nhưng trong không cười mà nói: "Tạ đạo hữu quá khen, chỉ do may mắn. Lần này chúng ta tông môn tham gia tỷ thí đệ tử cơ hồ đều là gần mấy năm mới nhập môn tân đệ tử, đều là bọn họ thiên phú hảo, bằng không liền chúng ta Lăng Kiếm Tông chỉ biết dạy dỗ đệ tử luyện kiếm kỹ thuật, sao có thể dạy ra như vậy kiệt xuất đệ tử."

Hắn lời này, không nói Tạ Phỉ Yên, liền chỉ là người ở chung quanh nghe đều hâm mộ không được.

Không nghĩ tới Lăng Kiếm Tông thế nhưng đi rồi cứt chó vận, chiêu đến nhiều như vậy có thiên phú đệ tử.

Nghĩ đến Lăng Kiếm Tông thuật pháp thuật không được, một đám đều ở trong lòng tính toán lên, nghĩ, đợi chút kêu nhà mình đệ tử đi cạy góc tường, miễn cho những cái đó đệ tử đãi ở Lăng Kiếm Tông lãng phí bọn họ thiên phú.

Tạ Phỉ Yên không nghĩ tới chính mình trào phúng không thành, ngược lại làm Tiêu Lăng Hàn khoe ra một phen.

Trong lòng tức giận bất bình, sắc mặt khó coi.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay, đầu nhỏ nhìn về phía Tạ Phỉ Yên, 【 Lăng Hàn, ngươi xem cái kia họ Tạ nữ tu cái mũi đều bị ngươi khí oai. 】

【 nữ nhân này có bệnh, đừng nhìn nàng, ô đôi mắt. 】 Tiêu Lăng Hàn một bên truyền âm, một bên đem Thượng Quan Huyền Ý đầu vặn lại đây.

Thượng Quan Huyền Ý:…… Ô đôi mắt???

Rõ ràng Tạ Phỉ Yên lớn lên xinh đẹp như hoa, thiên tư quốc sắc, thực đẹp mắt.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này trợn tròn mắt nói dối.

“Lăng Kiếm Tông kiếm pháp xác thật lợi hại, bất quá mặt khác thuật pháp liền khó nói, nếu là làm những cái đó thiên phú tốt đệ tử tiếp tục đãi ở Lăng Kiếm Tông, thuần túy là hủy nhân đạo đồ.” Tạ Phỉ Yên thấy mọi người đều có chút ngo ngoe rục rịch, lại mở miệng nói.

Hủy nhân đạo đồ?

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ, hắn liền tùy tiện nói nói, nữ nhân này còn thật sự?

Theo sau hắn không sao cả mà nói: “Nếu là bọn họ cảm thấy đãi ở Lăng Kiếm Tông không có tiền đồ, tùy thời đều có thể rời đi, Lăng Kiếm Tông tuyệt không ngăn trở.”

“Tiêu đạo hữu lời này thật sự?”

Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua nói tiếp người, cư nhiên là Bách Hoa Tông Độ Kiếp kỳ tu sĩ, xem ra Lăng Kiếm Tông có đệ tử vào nàng mắt.

Đối nàng gật gật đầu: “Tuyệt vô hư ngôn.”

Những người khác vốn đang tưởng âm thầm kêu đệ tử đi đào góc tường, bất quá có Tiêu Lăng Hàn những lời này, bọn họ quyết định quang minh chính đại mà thuyết phục Lăng Kiếm Tông đệ tử gia nhập bọn họ tông môn.

Đáng tiếc những người này ý tưởng tuy hảo, nhưng sự thật lại không dựa theo bọn họ dự đoán tới.

Lần này tỷ thí Lăng Kiếm Tông thành lớn nhất người thắng, không chỉ có được đến công cộng tài nguyên phân phối quyền quản lý, ngay cả đi Thiên Nguyên bí cảnh danh ngạch cũng là nhiều nhất.

Mặt khác tông môn tuy rằng không cam lòng lớn nhất chỗ tốt đều bị Lăng Kiếm Tông được đi. Nhưng, khi bọn hắn nhìn đến ngồi ở chỗ kia nhàn nhã tự đắc Tiêu Lăng Hàn khi, lại không thể không đôi khởi gương mặt tươi cười nói chúc mừng.

Nghĩ đến bọn họ có thể đi đào Lăng Kiếm Tông góc tường, tâm tình lại hảo không ít.

Trở lại chỗ ở, Tiêu Lăng Hàn khiến cho đệ tử đi đem Tiêu Vạn Vinh gọi tới.

“Sư thúc tìm ta có việc?”

“Ngươi hỏi thăm một chút Tạ Phỉ Yên người này.”

Nghe vậy, Tiêu Vạn Vinh đầy mặt rối rắm mà nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu sư thúc cư nhiên làm hắn đi hỏi thăm một cái nữ tu, kia Thượng Quan sư thúc làm sao bây giờ?

Nếu như bị Thượng Quan sư thúc đã biết, chính mình kết cục nhất định sẽ thực thảm.

Thấy Tiêu Vạn Vinh nửa ngày không nói lời nào, Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi: “Có cái gì vấn đề sao?”

Tiêu Vạn Vinh chạy nhanh lắc đầu: “Không, không thành vấn đề.”

Nói xong, hắn nhanh như chớp liền ra cửa phòng.

Thấy trong phòng đã không có những người khác, Thượng Quan Huyền Ý cười hì hì nói: “Lăng Hàn, Tiêu Vạn Vinh hiện tại nhất định cho rằng ngươi là một cái tra nam.”

“Tra nam? Ngươi xác định là đang nói ta?”

“Chẳng lẽ ngươi không thấy được, hắn vừa rồi xem ngươi khi, kia rối rắm đôi mắt nhỏ sao?”

“Ta trong mắt trong lòng chỉ có ngươi, nơi nào còn xem tới được những người khác?”

“Ngạch……”

Sau nửa canh giờ, Tiêu Vạn Vinh đi mà quay lại.

So với phía trước đi ra ngoài khi đầy mặt u sầu, hiện tại nhưng chính là đầy mặt hồng quang, không biết người còn tưởng rằng hắn đây là có cái gì hỉ sự đâu!

Tiêu Lăng Hàn liếc mắt nhìn hắn, hỏi: “Hỏi thăm rõ ràng?”

Tiêu Vạn Vinh gật gật đầu, lập tức nói: “Ân, Tiêu sư thúc, Tạ tiền bối đã có yêu thích người.”

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không cấm đen hắc, Tiêu Vạn Vinh đây là có ý tứ gì?

Thật đúng là như tức phụ nhi nói như vậy, hắn đây là đem chính mình trở thành tra nam?

Thượng Quan Huyền Ý hết sức vui mừng: 【 ha ha ha…… Lăng Hàn, thế nào? Ta chưa nói sai đi! 】

Tiêu Lăng Hàn sủng nịch mà nhìn trong tay tiểu phượng hoàng, đầy mặt bất đắc dĩ.

Ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Vạn Vinh khi, tràn đầy ghét bỏ mà nói “Nàng có hay không thích người cùng ta có quan hệ gì đâu? Cho ngươi đi hỏi thăm, ngươi liền hỏi thăm ra như vậy cái tin tức?”

Chẳng lẽ là hắn hiểu lầm?

Tiêu sư thúc không có coi trọng Tạ tiền bối?

Tiêu Vạn Vinh phát hiện là chính mình nghĩ sai rồi, xấu hổ mà cười cười.

“Kỳ thật còn có cái tin tức.”

“Ngươi có thể hay không dùng một lần nói xong, đừng giống nặn kem đánh răng giống nhau, tễ một chút nói một chút.”

“A? Sư thúc, kem đánh răng là cái gì?”

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, vừa rồi khẩu mau, đem hiện đại đồ vật đều mang ra.

“Không có gì, nói ngươi biết đến.”

Cảm giác được lòng bàn tay bị nhẹ nhàng mổ một chút, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

【 kem đánh răng là cái gì hương vị? 】

Tiêu Lăng Hàn: “……”

【 ngoan, đợi chút lại cùng ngươi nói. 】

Thấy Tiêu Lăng Hàn không nói cho chính mình cái gì là kem đánh răng, Tiêu Vạn Vinh quyết định sau khi trở về hỏi nhà mình sư tôn.

Theo sau hắn liền nói lên chính mình mới vừa nghe được tin tức: “Chính là Tạ tiền bối thích người là Xích Viêm tiền bối, Xích Viêm tiền bối giống như phạm vào cái gì sai, bị Lâm tông chủ xử phạt đi Viêm Kỳ Sơn.”

Viêm Kỳ Sơn chính là Viêm Hỏa Tông một chỗ cấm địa, là một tòa Hỏa Diệm Sơn, nơi đó độ ấm đặc biệt cao, hơn nữa ở bên trong còn không thể sử dụng linh khí.

Đãi ở Viêm Kỳ Sơn người, có thể nói mỗi quá một ngày đều sống một ngày bằng một năm.

Nghe Tiêu Vạn Vinh như vậy vừa nói, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền biết lúc trước Tạ Phỉ Yên vì sao âm dương quái khí cùng chính mình nói chuyện, làm nửa ngày nàng đây là ở giúp tình lang hết giận.

Liền bởi vì chính mình không đồng ý Xích Viêm đổi địa phương, dẫn tới Xích Viêm tự mình cấp Lăng Kiếm Tông đổi chỗ ở sự tình bại lộ.

Lời nói lại nói trở về, đây đều là Xích Viêm tự tìm, bọn họ Lăng Kiếm Tông rõ ràng hẳn là ở tại hoàn cảnh tuyệt đẹp, linh khí nồng đậm địa phương, cố tình đem bọn họ an bài tại đây đơn sơ lại hẻo lánh địa phương, Lâm tông chủ sở dĩ trừng phạt hắn, hẳn là làm cho chính mình xem, bằng không Tiêu Vạn Vinh như thế nào mới đi ra ngoài như vậy một lát liền nghe được.

“Hảo, không có gì, ngươi đi vội ngươi, nếu là có người khi dễ ngươi, nhớ rõ cho ta phát truyền âm.”

“Là, kia sư thúc ngươi nghỉ ngơi.”

Cái gì công cộng tài nguyên phân phối quyền quản lý cùng với bí cảnh danh ngạch những việc này đều phải Tiêu Vạn Vinh đi xử lý, rốt cuộc hắn là đại tông chủ. Tiêu Lăng Hàn phụ trách cho hắn giữ thể diện, có Tiêu Lăng Hàn ở, tin tưởng cũng không ai dám làm khó hắn.

Thấy Tiêu Vạn Vinh rời đi, Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi hỏi: "Lăng Hàn, kem đánh răng là cái gì hương vị?"

"Kem đánh răng lại không thể ăn, ta cũng không biết nó là hương vị."

"Ngươi gạt người, ta nhớ rõ ngươi trong trí nhớ không phải có bạc hà vị, chanh vị, mạt trà vị, muối tre……"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

"Về sau chúng ta đi địa cầu, chính ngươi tự mình cảm thụ sẽ biết."

"Hảo đi, hảo chờ mong cùng ngươi cùng đi địa cầu nhìn xem."

"Sẽ có cơ hội."

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn đoàn người lại ở Viêm Hỏa Tông ở mấy ngày, vốn dĩ cho rằng Tạ Phỉ Yên sẽ tìm đến hắn phiền toái, kết quả, bóng người tử cũng chưa nhìn đến.

Mặt khác tông môn người cho rằng Lăng Kiếm Tông góc tường thực hảo đào, một đám tin tưởng mười phần mà tìm được Lăng Kiếm Tông những cái đó thiên phú tốt đệ tử, kết quả những cái đó đệ tử vừa nghe là muốn bọn họ thoát ly Lăng Kiếm Tông, gia nhập mặt khác tông môn. Lăng Kiếm Tông đệ tử như là xem ngốc tử giống nhau mà nhìn mặt khác tông môn người, làm những người đó một đám đều không hiểu ra sao, đều ở trong lòng nói thầm, không biết Lăng Kiếm Tông rốt cuộc cấp môn hạ đệ tử ăn cái gì mê hồn dược, cư nhiên làm những cái đó đệ tử đối Lăng Kiếm Tông khăng khăng một mực.

Bọn họ nào biết đâu rằng nguyên nhân trong đó, là bởi vì Tiêu Lăng Hàn phía trước ở Lăng Kiếm Tông khi dạy dỗ quá những cái đó đệ tử, năm môn thuật pháp hắn dào dạt tinh thông. Mỗi người hỏi vấn đề hắn đều tiện tay niết tới, làm Lăng Kiếm Tông đệ tử đối hắn sùng bái không thôi, toàn thành hắn fan não tàn.

Bọn họ mới không cần thoát ly Lăng Kiếm Tông, có một cái tốt như vậy dạy dỗ sư phó, ai sẽ ngốc rời đi Lăng Kiếm Tông.

Chờ tông môn đại bỉ kế tiếp sự tình giải quyết hảo sau, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Lăng Kiếm Tông mọi người trở về tông môn.

Kỳ Linh Phong.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa làm tốt một đạo hương khí bốn phía làm rán con thỏ, Thượng Quan Huyền Ý ở hắn trên vai không ngừng nuốt nước miếng, đôi mắt thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm con thỏ thịt.

Thấy tức phụ nhi này tham ăn bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không tự giác mà gợi lên.

"Ngươi ăn từ từ."

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý vừa mới nuốt vào một khối đầu thịt, liền gấp không chờ nổi mà mổ đệ nhị khối, rất sợ hắn bị tạp trụ. Tuy rằng

Tiêu Lăng Hàn đã đem thịt thiết rất nhỏ khối, nhưng thấy hắn cái này ăn pháp, không lo lắng đều không được.

"Lăng Hàn làm gì đó tốt nhất ăn, cảm giác như thế nào ăn đều ăn không đủ, nếu không ngươi lại đi làm một mâm?"

"Này đã là đệ tam bàn, muốn ăn, ngày mai lại cho ngươi làm."

"Hảo đi!"

Thượng Quan Huyền Ý cũng phát hiện hắn giống như quá có thể ăn, chỉ là một mâm thịt phân lượng liền so với hắn toàn bộ thân thể đều đại, cũng không biết thịt đều ăn đi nơi nào.

Hiện giờ không cần tu luyện, Tiêu Lăng Hàn mỗi ngày đều quá thực thích ý, mỗi cách một tháng vì Thượng Quan Cảnh Phong thanh trừ một lần độc tố. Tâm tình tốt thời điểm liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi cấp tông môn đệ tử giảng đạo, truyền thụ thuật pháp, ngẫu nhiên cùng Sở Mục Thần mấy người tụ tụ.

Nháy mắt, thời gian trong lúc lơ đãng liền trốn đi.

Ba năm sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn giống như trước đây, vì Thượng Quan Cảnh Phong đuổi độc.

Linh nhãn nhìn đến hắn trong đầu cuối cùng một chút màu đen vết bẩn bị bức ra, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi thở ra một hơi. Trị liệu ba năm, rốt cuộc đem Thượng Quan Cảnh Phong trong đầu hải la thảo độc toàn bộ thanh trừ sạch sẽ.

Nhổ Thượng Quan Cảnh Phong trên đầu ngân châm, Tiêu Lăng Hàn lại bắt tay đặt ở hắn trên trán. Quang linh khí thông qua bàn tay tiến vào hắn trong đầu, nhất biến biến chữa trị những cái đó bị độc ăn mòn xương cốt kinh mạch.

Lại qua nửa giờ, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi thu hồi tay, giờ phút này hắn giữa trán đã toát ra rậm rạp mồ hôi, còn không đợi hắn có bước tiếp theo động tác, Thượng Quan Huyền Ý liền ngậm một trương màu trắng ti lụa vì hắn lau mồ hôi.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận ti lụa, nhẹ nhàng sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý đầu nhỏ.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn lại lấy ra một viên đan dược, uy tiến Thượng Quan Cảnh Phong trong miệng.

"Gia gia thật sự đã hảo?" Ba năm trị liệu, đột nhiên Tiêu Lăng Hàn nói đã hảo, Thượng Quan Huyền Ý còn có chút không dám tin tưởng.

"Tự nhiên là thật, quá trong chốc lát hắn là là có thể tỉnh lại."

"Lăng Hàn, ta hiện tại biến thành một con xấu hoắc điểu, gia gia có thể hay không nhận không ra ta tới?"

Thượng Quan Huyền Ý có chút bất an mà ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng bàn tay đi tới đi lui.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn tiểu phượng hoàng, thâm chấp nhận địa điểm điểm, "Gia gia còn thật có khả năng nhận không ra ngươi, đáng tiếc, ngươi hiện tại còn không thể hóa hình. Nếu không đợi chút gia gia tỉnh, ta nói cho hắn, ta là Thượng Quan Huyền Ý."

"Ha hả! Ngươi có thể thử xem."

"Kia đợi chút ngươi trước đừng nói chuyện."

"Hành, xem ngươi biểu diễn."

"Ta này không gọi biểu diễn."

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, này như thế nào có thể bị nói thành là biểu diễn đâu?

Qua không trong chốc lát, trên giường nằm Thượng Quan Cảnh Phong tay phải ngón tay động một chút, theo sát hắn lông mi cũng hơi hơi run rẩy lên, thực mau hắn liền mở hai mắt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 504

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 504 gia gia tỉnh lại

Thượng Quan Cảnh Phong mở mắt ra, còn có chút phân không rõ đêm nay là đêm nào.

Hắn nhớ rõ chính mình trúng độc sau, đã phát một lần điên, đem chung quanh cây cối toàn bộ chém rơi rớt tan tác, may mắn lúc ấy phụ cận không có người. Sau lại vì không thương tổn cập vô tội, hắn đi Hoàng Cực đại lục, còn đem một thân tu vi cấp phong ấn.

Khẽ cau mày, thực mau hắn mất đi lý trí sau trải qua, từng màn hiện ra ở hắn trong đầu. Nhìn đến chính mình cư nhiên thành một cái ngốc tử khất cái, Thượng Quan Cảnh Phong sắc mặt không cấm đen hắc. Đặc biệt là vì một đốn thức ăn, bị người đuổi theo đánh, hắn càng là cảm thấy mất mặt ném lớn. Tưởng hắn đường đường Thượng Quan gia tộc trưởng, khi nào như vậy chật vật quá?

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Cảnh Phong tỉnh lại sau, sắc mặt giống như vỉ pha màu giống nhau, đổi tới đổi lui, trong lòng không cấm suy đoán hắn hẳn là nghĩ đến chính mình biến thành ngốc tử sau đã trải qua.

Thử tính mà kêu: "Gia gia."

Thượng Quan Cảnh Phong suy nghĩ bị này thanh kêu gọi đánh gãy, hắn quay đầu triều thanh âm nơi phát ra chỗ nhìn lại, nhìn thấy một cái diện mạo tuấn mỹ, một đầu tóc bạc thanh niên, người này ở hắn trở thành ngốc tử thời điểm xuất hiện quá.

"Ngươi là?"

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là bưng một ly trà cấp Thượng Quan Cảnh Phong, mới đáp: "Vãn bối Tiêu Lăng Hàn, là Thượng Quan Huyền Ý đạo lữ."

Một bên nói, hắn một bên quan sát Thượng Quan lão gia tử phản ứng.

"Ý Nhi đạo lữ?"

Thượng Quan Cảnh Phong chau mày, suy nghĩ của hắn còn dừng lại ở hắn rời đi Thượng Quan gia thời điểm, khi đó, Thượng Quan Huyền Ý chỉ có mười tuổi.

Hiện tại Ý Nhi liền đạo lữ đều có, chính mình rốt cuộc mơ màng hồ đồ vượt qua nhiều ít năm?

Năm đó chính mình rời đi thời điểm, Ý Nhi còn như vậy tiểu, mấy năm nay hắn đều là như thế nào quá?

“Ý Nhi có khỏe không?” Nói, Thượng Quan Cảnh Phong nhìn nhìn bốn phía, cũng không có nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh.

Tiêu Lăng Hàn nhìn lướt qua trong lòng bàn tay tiểu phượng hoàng, đáp: “Hắn, khá tốt.”

“Đúng rồi, ngươi kêu tiêu……”

“Gia gia gọi ta Lăng Hàn, liền hảo.”

“Lăng Hàn, Ý Nhi hiện tại ở nơi nào?”

“Hắn, liền ở chỗ này.” Nói, Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay tiểu phượng hoàng phóng tới Thượng Quan Cảnh Phong trước mặt.

“Gia gia!”

Nhìn thấy tiểu phượng hoàng thời khắc đó, Thượng Quan Cảnh Phong đồng tử không cấm co rút lại một chút, yết hầu có chút nghẹn ngào, nhẹ kêu: “Ý Nhi.”

“Gia gia.”

Nghe thế thanh kêu gọi, Thượng Quan Cảnh Phong anh tuấn trên mặt không cấm chảy xuống nước mắt, hắn tôn nhi trên người rõ ràng có phong ấn, sao có thể ở Tu chân giới liền thức tỉnh phượng hoàng huyết mạch?

Ý Nhi rốt cuộc đã trải qua cái gì, mới làm hắn biến thành một con phượng hoàng?

Tiêu Lăng Hàn thấy gia tôn hai có chuyện muốn nói, tự giác mà ra phòng, đem không gian để lại cho hai người.

“Gia gia, ngài đừng khóc, ngài khóc ta cũng muốn khóc.”

“Hảo, gia gia không khóc, gia gia chính là quá tưởng ngươi.”

Thượng Quan Cảnh Phong cuống quít lau sạch trên mặt nước mắt, đem chén trà đặt ở bên cạnh người quầy thượng, sau đó vươn tay thật cẩn thận mà đem Thượng Quan Huyền Ý phủng ở lòng bàn tay.

“Ý Nhi, ta không phải trúng độc sao? Như thế nào đột nhiên thì tốt rồi?”

“Là Lăng Hàn giúp ngài giải độc.”

“Làm hắn lo lắng.”

Không tưởng thế gian thế nhưng còn có người có thể giải hải la thảo độc, ở hắn mới vừa phát hiện chính mình trúng độc, liền khắp nơi tìm kiếm quá giải độc phương pháp, chỉ tiếc, dùng đã nhiều năm đều không thu hoạch được gì.

“Hắn là ngài tôn tế, gia gia không cần để ở trong lòng, ngài chỉ cần đem hắn trở thành cùng ta giống nhau tôn tử liền hảo.”

“Ngươi nha! Cùng gia gia nói nói, ta rời đi Thượng Quan gia về sau, ngươi là như thế nào quá, còn có ngươi cùng Lăng Hàn chi gian sự.”

“Hảo a, gia gia ngài là không biết, từ ngài rời đi Thượng Quan gia sau, bọn họ đều khi dễ ta,……”

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi giảng thuật khởi hắn trải qua, hắn chỉ nói thuật này một đời. Về hắn trọng sinh trước kia một đời, hắn cũng không có nói, cũng không có nói cho Thượng Quan Cảnh Phong hắn là trọng sinh giả sự. Rốt cuộc nơi này bao hàm quá nhiều sự, quan trọng nhất chính là Tiêu Lăng Hàn thân thế, ở hắn thân thế không có làm rõ ràng phía trước, vẫn là đừng làm quá nhiều người biết hắn không phải Thiên Huyền Giới nhân vi hảo.

Ba ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn đánh giá gia tôn hai hắn là sắp ra tới, liền đi phòng bếp nấu cơm. Chờ hắn mới vừa làm tốt trong chốc lát, Thượng Quan Cảnh Phong phòng môn, đã bị người từ bên trong mở ra.

“Gia gia.”

“Ân.”

“Thơm quá a, Lăng Hàn, ngươi nấu cơm sao?”

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở Thượng Quan Cảnh Phong trên vai, cửa phòng vừa mở ra hắn đã nghe đến làm người ngón trỏ đại động đồ ăn hương khí.

“Ân.” Tiêu Lăng Hàn cười gật gật đầu, vươn tay, Thượng Quan Huyền Ý tự giác mà phi dừng ở hắn lòng bàn tay.

“Gia gia, chúng ta ăn cơm trước, ăn cơm lại nói mặt khác.”

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là nhìn thấy Thượng Quan Cảnh Phong thấy chính mình khi phức tạp ánh mắt, cùng với muốn nói lại thôi biểu tình.

“Hảo, vất vả ngươi.”

Nghĩ đến những cái đó năm ăn chút đồ ăn đều không dễ dàng, hơn nữa ăn cũng không tốt, hiện tại nghe Tiêu Lăng Hàn làm đồ ăn, Thượng Quan Cảnh Phong thế nhưng cảm thấy chính mình có chút đói bụng. Trên bàn một mâm bàn mỹ thực có thể nói là sắc hương vị đều đầy đủ, làm người ngón trỏ đại động.

Khi nói chuyện, hai người một con phượng hoàng đã tới rồi bàn đá trước.

“Gia gia, ngài chính mình gắp đồ ăn.”

“Hảo.”

Bị một cái người xa lạ gia gia, gia gia mà kêu, Thượng Quan Cảnh Phong còn có điểm không thói quen.

Bất quá ở ăn đến trên bàn đồ ăn khi, về điểm này không thói quen lập tức đã bị hắn vứt đến Cửu Tiêu vân ngoại.

Tiêu Lăng Hàn một bên chính mình ăn, một bên vì Thượng Quan Huyền Ý gắp đồ ăn.

Nhìn đến hai người ở chung hình thức, Thượng Quan Cảnh Phong cảm thấy nhà mình tôn tử thật là đi rồi đại vận, cuộc đời này thế nhưng có thể gặp được một cái đối hắn tốt như vậy người.

Chính cái gọi là ngốc người có ngốc phúc đi!

Nếu là Thượng Quan Huyền Ý biết chính mình bị nhà mình gia gia tiêu thượng ngốc tử nhãn, nhất định sẽ đúng đúng hắn dựng thẳng lên bà tử, nếu không phải chính mình trọng sinh, thật đúng là chính là một cái ngốc tử.

“Lăng Hàn, ngươi tay nghề thật không sai, ta còn trước nay không ăn qua như vậy ngon miệng đồ ăn.” Buông chiếc đũa, Thượng Quan Cảnh Phong không chút nào bủn xỉn mà khen.

“Gia gia thích ăn, về sau ta thường xuyên làm cho ngài ăn.”

“Không cần, tu sĩ lấy tu luyện là chủ, ngẫu nhiên thỏa mãn một chút ăn uống chi dục là được.” Thượng Quan Cảnh Phong chạy nhanh cự tuyệt, tuy rằng Tiêu Lăng Hàn là chính mình tôn tế, nhưng cũng không thể bởi vì chính mình muốn ăn, liền đương nhiên muốn hắn làm.

“Kia gia gia muốn ăn thời điểm nói cho ta, ta vì ngài làm.”

“Ân. Đúng rồi, cái kia phía trước chiếu cố quá ta người, hắn hiện tại ở nơi nào?”

“Gia gia nói chính là Long Ngạo Thiên?”

“Ta không biết hắn gọi là gì, chính là mua bánh nướng người kia.”

“Đó chính là Long Ngạo Thiên, hắn hiện tại liền ở Lăng Kiếm Tông, gia gia hiện tại muốn gặp hắn sao?”

“Ân, ngươi nếu là có việc nói, làm Ý Nhi bồi ta đi liền hảo.” Thượng Quan Cảnh Phong nhưng thật ra tưởng chính mình một người đi, bất quá nơi này là Lăng Kiếm Tông, hắn vừa không là Lăng Kiếm Tông người, đối Lăng Kiếm Tông cũng không quen thuộc.

“Ta không có việc gì, gia gia ngài trước chờ ta một chút.”

“Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn lập tức cầm chén đũa thu vào phòng bếp.

Thượng Quan Cảnh Phong thấy Thượng Quan Huyền Ý lười biếng mà ngồi xổm trên bàn, tức giận nói: “Ngươi xem ngươi, ham ăn biếng làm, vẫn là tôn tế hảo.”

Sách!

Tiêu Lăng Hàn một bữa cơm liền đem nhà mình gia gia thu mua.

Hiện tại hắn liền chính mình cái này thân tôn tử đều bắt đầu ghét bỏ.

Thật là phượng hoàng không bằng người!

Lăng Kiếm Tông ngoại môn đệ tử nơi ở, ở quảng trường bên phải kia hai tòa trên ngọn núi.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Cảnh Phong trực tiếp đi vào trong đó một đỉnh núi thượng, hai người cũng không có che lấp thân hình, mới vừa vừa rơi xuống đất liền có đệ tử nhìn đến bọn họ.

Lập tức liền có đệ tử tiến lên hướng Tiêu Lăng Hàn vấn an.

"Lão tổ hảo."

"Gặp qua lão tổ."

"……"

Thượng Quan Cảnh Phong nghe thấy những cái đó đệ tử đối Tiêu Lăng Hàn xưng hô, khóe miệng không khỏi mà trừu trừu, tôn tế đều thành lão tổ, hắn tu vi còn ở Đại Thừa kỳ đỉnh dừng lại.

Đột nhiên liền tưởng trực tiếp đi bế quan, không nghĩ đi tìm Long Ngạo Thiên.

Tu vi quá thấp, chờ tôn nhi, tôn tế đều rời đi sau, hắn không phải thành người cô đơn?

Không được, cần thiết đến tu luyện, đột phá, như vậy cũng hảo đi tìm nhi tử.

Tiêu Lăng Hàn đối những cái đó đệ tử hơi hơi gật đầu, hoàn toàn không biết bên cạnh Thượng Quan Cảnh Phong có muốn dẹp đường hồi phủ ý tưởng.

Thượng Quan Huyền Ý thấy nhà mình gia gia, như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại bộ dáng, tò mò mà truyền âm hỏi: 【 gia gia, ngươi suy nghĩ cái gì đâu? 】

【 không có gì. 】 Thượng Quan Cảnh Phong tự nhiên không thể nói hắn hiện tại không nghĩ đi tìm Long Ngạo Thiên, nếu là thật nói như vậy, tôn tử, tôn tế sợ sẽ cho rằng hắn là cái không lương tâm người.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Cảnh Phong đi vào một tòa động phủ trước.

Trận pháp khai ra một cái thông đạo, hai người đi vào động phủ.

"Gặp qua lão tổ, gặp qua tiền bối." Long Ngạo Thiên nhìn thấy hai người tiến đến, lập tức hướng hai người hành lễ.

"Không cần đa lễ."

Hiện giờ Long Ngạo Thiên lại trở nên thần thái sáng láng.

Ba năm trước đây một ngày, hắn bỗng nhiên phát hiện chính mình đan điền không biết ở khi nào thì tốt rồi. Đợi khi tìm được Tiêu Lăng Hàn vừa hỏi, mới biết được, lúc trước chính mình mới tới Lăng Kiếm Tông khi, hắn cho chính mình ăn đan dược chính là chuyên môn trị liệu đan điền.

Sau lại hắn liền bắt đầu tu luyện, cũng là từ khi đó khởi hắn chính thức gia nhập Lăng Kiếm Tông. Tuy rằng hắn hoàn toàn không có đạt tới tiến vào Lăng Kiếm Tông yêu cầu, nhưng có Tiêu Lăng Hàn như vậy một cái cửa sau ở, muốn gia nhập tự nhiên không thành vấn đề.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng chính mình dựa cửa sau nhập tông môn sẽ bị người xa lánh, bất quá sau lại chứng minh là hắn suy nghĩ nhiều. Lăng Kiếm Tông người đem Tiêu Lăng Hàn trở thành thần tượng, cơ hồ đều là hắn fan não tàn. Đối với chính mình cái này bị Tiêu Lăng Hàn tự mình mang tiến tông môn người, cũng liền rất dễ dàng tiếp thu.

Hơn nữa hắn một lần nữa tu luyện sau, tu vi tăng lên thực mau, ngắn ngủn ba năm, liền từ dẫn khí nhập thể thăng cấp đến Kim Đan kỳ.

“Ngươi kêu Long Ngạo Thiên đúng không?”

“Đúng vậy.”

“Ta danh Thượng Quan Cảnh Phong, là Thượng Quan Huyền Ý gia gia. Hôm nay ta tới là riêng cảm tạ ngươi ở ta trúng độc người ngốc thời điểm cho ta ăn, trả lại cho ta trụ địa phương, ngươi nếu là có cái gì nhu cầu có thể nói cho ta, ta sẽ tận lực làm được.”

Long Ngạo Thiên liên tục xua tay: “Không cần, không cần! Lúc trước là tiền bối ngài trước che ở ta trước người, sau lại ta mới mang ngài trở về, cho ngài ăn. Ngài thật sự không cần lại cảm tạ ta, huống chi lão tổ đã giúp ta đem đan điền chữa trị hảo, ta hiện tại lại có thể tu luyện, đã thực thấy đủ.”

Nếu là đặt ở trước kia, hắn có lẽ thật đúng là sẽ đưa ra một ít quá mức yêu cầu. Bất quá ở trải qua như vậy nhiều chuyện sau, hắn đã hiểu được thấy đủ thường nhạc, người không thể đua đòi.

Sống ở lập tức, hành tại hôm nay.

Thượng Quan Cảnh Phong gật gật đầu, thấy Long Ngạo Thiên ánh mắt thanh minh, không có nói sai dấu hiệu, nhưng thật ra đối hắn nhiều một tia hảo cảm. Rốt cuộc nếu là đối phương là một cái lòng tham không đáy người, chính mình thật đúng là không dễ làm.

Thượng Quan Cảnh Phong hiện tại vội vã trở về bế quan, hơn nữa hắn hiện tại còn không có gia nhập Lăng Kiếm Tông, cho nên hắn chuẩn bị chờ chính mình gia nhập Lăng Kiếm Tông liền thu Long Ngạo Thiên vì đồ đệ, như vậy Long Ngạo Thiên ở tông môn cũng hảo có cái chỗ dựa.

Cùng Long Ngạo Thiên tuỳ ý trò chuyện vài câu, thuận tiện cho hắn một ít tu luyện tài nguyên, Thượng Quan Cảnh Phong liền cùng Tiêu Lăng Hàn trở lại Kỳ Linh Phong.

“Gia gia là có cái gì việc gấp sao?” Vừa đến sân, Tiêu Lăng Hàn liền tò mò hỏi. Bởi vì vừa rồi còn ở Long Ngạo Thiên nơi đó khi, hắn liền cảm giác được

Thượng Quan Cảnh Phong bức thiết mà muốn trở về.

"Là có chút việc."

Thượng Quan Cảnh Phong sờ sờ chính mình mặt, hắn có biểu hiện như vậy rõ ràng sao?

Như thế nào Tiêu Lăng Hàn như là sẽ thuật đọc tâm giống nhau?

"Đảo,! Tịch ' đoàn) đội gia gia cứ nói đừng ngại."

"Ngươi cũng biết, ta phía trước bởi vì trúng độc nguyên nhân, tu vi đã 300 năm không có nói thăng quá."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền minh bạch Thượng Quan Cảnh Phong ý tưởng: "Gia gia là tưởng bế quan?"

"Ân, kỳ thật ở 300 năm trước ta nên đột phá Độ Kiếp kỳ, chỉ vì trúng độc, thăng cấp sự liền như vậy trì hoãn."

"Kia gia gia ngài chạy nhanh đi bế quan, bên ngoài có ta." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho Thượng Quan Cảnh Phong.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 505

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 505 gia gia thăng cấp

“Huyền Ý liền phiền toái ngươi chiếu cố, mấy thứ này ta không thể muốn.” Thượng Quan Cảnh Phong lại đem Tiêu Lăng Hàn đặt ở trước mặt giới tử đẩy cho hắn.

“Gia gia, chúng ta là người một nhà, này đó là ta cùng Huyền Ý hiếu kính ngài, ngài yên tâm dùng, lại nói mấy thứ này chúng ta hiện tại đều không dùng được.” Tiêu Lăng Hàn lại đem không gian giới tử đẩy cho Thượng Quan Cảnh Phong, sớm tại ba năm trước đây đem Thượng Quan Cảnh Phong tiếp trở về, hắn liền cùng Thượng Quan Huyền Ý liền bắt đầu vì này chuẩn bị tu luyện tài nguyên. Rốt cuộc bọn họ hai người không có khả năng chờ Thượng Quan Cảnh Phong tu vi đạt tới Độ Kiếp kỳ đỉnh mới phi thăng, cho nên chỉ có thể vì hắn làm chút.

Nhìn đến ngủ trời đất tối tăm tôn tử, Thượng Quan Cảnh Phong lại lần nữa cảm thán nhà mình tôn tử tìm cái hảo đạo lữ.

Thời gian trôi mau, 10 năm sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng thường lui tới giống nhau đi cấp tông môn đệ tử truyền thụ phù thuật, hắn mới vừa giảng thuật xong vẽ bùa khi những việc cần chú ý, liền cảm giác sáng ngời không trung đột nhiên tối sầm xuống dưới.

Đi vào tầm nhìn trống trải địa phương, ngẩng đầu nhìn về phía không trung, liền thấy tảng lớn tảng lớn mây đen, chính lấy cực nhanh tốc độ tụ tập ở một đỉnh núi trên không.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở Tiêu Lăng Hàn trên vai, 【 đây là có người muốn độ kiếp. 】

【 ân. 】

“Bên kia hình như là chưởng môn bế quan địa phương.”

“Xem ra là chưởng môn muốn đột phá Độ Kiếp kỳ.”

“Thật tốt quá, chúng ta tông môn lại muốn nhiều ra một người Độ Kiếp kỳ tu sĩ.”

“……”

Đi theo Tiêu Lăng Hàn cùng nhau ra tới đệ tử, một đám cao hứng phấn chấn nghị luận.

“Hảo, Độ Kiếp kỳ tu sĩ lôi kiếp, không phải các ngươi hiện tại có thể quan sát, mọi người đều trở về đem ta vừa rồi giảng thuật vẽ bùa kỹ xảo hảo hảo thực tiễn một chút.”

“Là, lão tổ.”

Một đám Nguyên Anh kỳ đệ tử lập tức làm điểu thú tán.

【 chúng ta đi xem? 】

【 hảo a! 】

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý triều Kiếm Vô Phong bế quan ngọn núi bay đi.

Chờ hai người bọn họ đến thời điểm, Lăng Kiếm Tông cao tầng cơ hồ đều tới rồi.

Sở Mục Thần, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai bốn người cũng đều ở.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đã đến, bốn người đi vào hắn bên người. Sở Mục Thần hỏi: “Lăng Hàn, chờ tông chủ độ xong kiếp chúng ta có phải hay không liền phải rời đi Thiên Huyền Giới?”

Tiêu Lăng Hàn hơi nhíu một chút mày, mới vừa nói nói: “Không vội, chờ một chút.”

Thượng Quan Huyền Ý thật vất vả tìm được Thượng Quan lão gia tử, ít nhất phải đợi hắn xuất quan, lại bồi hắn một đoạn thời gian.

Tiêu Lăng Hàn vừa dứt lời, Ân Thiên Duệ cao hứng nói: “Gia, chúng ta đây còn có thể ở Thiên Huyền Giới nhiều chơi một đoạn thời gian.”

Hiện giờ bọn họ đều không cần tu luyện, mỗi ngày giáo giáo tiểu đồ đệ, nếu không liền đi ra ngoài đi bộ đi bộ, dù sao lấy bọn họ hiện tại tu vi, không hề lo lắng gặp được tu vi cao thả không có mắt người.

Nếu là phi thăng Tiên giới, kia bọn họ lại đến trở thành nhỏ yếu nhất kia bộ phận người, cả ngày quá đến lo lắng đề phòng, rất sợ một không cẩn thận chính mình đám người liền phải bị pháo hôi.

【 đức hạnh, liền biết chơi. 】

“Lẫn nhau, lẫn nhau.” Nói, Ân Thiên Duệ vươn móng vuốt liền muốn đi xả tiểu phượng hoàng lông chim.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lạnh lùng mà nhìn hắn.

“Hắc hắc, đầu ngứa.” Ân Thiên Duệ cười gượng hai tiếng, chạy nhanh đem móng vuốt thu hồi tới, làm bộ vòng một chút đầu. Nhất thời đắc ý, thế nhưng quên Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này chính là Tiêu Lăng Hàn mệnh, thiếu chút nữa liền chạm được long nghịch lân.

Một đạo tia chớp chiếu sáng lên mọi người mắt, bên tai truyền đến "Ầm ầm ầm……" Tiếng sấm thanh.

Mọi người đồng thời triều lôi điện rơi xuống trung tâm nhìn lại, chỉ thấy Kiếm Vô Phong tay cầm bội kiếm, nhẹ nhàng liền tiếp được đạo thứ nhất lôi kiếp.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……" Liên tiếp không ngừng mà lôi điện rơi xuống, mọi người thấy hắn tiếp nhẹ nhàng, đều nhẹ nhàng thở ra.

Nhìn đến Kiếm Vô Phong lôi kiếp uy lực, Sở Mục Thần bốn người đều rất là hâm mộ, nếu là bọn họ lôi kiếp cũng giống Kiếm Vô Phong như vậy tiểu thì tốt rồi. Bọn họ độ kiếp khi lôi điện, so hiện tại Kiếm Vô Phong độ kiếp khi lôi điện thô suốt gấp đôi.

Một ngày sau.

Liền ở Kiếm Vô Phong độ kiếp cách đó không xa, một khác tòa sơn phong trên không, cũng bắt đầu tụ tập mây đen.

"Bên kia là…… Lại có người muốn độ kiếp?"

"Xem kia mây đen tụ tập trình độ, rõ ràng cũng là Độ Kiếp kỳ lôi kiếp."

"Không nghe nói qua trừ bỏ Kiếm tông chủ bên ngoài có ai đang bế quan thăng cấp Độ Kiếp kỳ a?"

"Kia tòa sơn phong là ai ở cư trú?"

"Bên kia, hình như là……"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng nhìn về phía bên kia.

【 Lăng Hàn, hình như là Kỳ Linh Phong. 】

【 không phải giống như, đó chính là Kỳ Linh Phong. 】

Tiêu Lăng Hàn nói âm vừa ra, người liền biến mất tại chỗ.

Chờ hắn lại hiện thân khi, người đã đứng ở Kỳ Linh Phong đỉnh núi trên đất bằng.

Lúc này, Thượng Quan Cảnh Phong chính khoanh chân ngồi ở đỉnh núi trung ương.

Từ đỉnh núi bị Tôn Khang san thành bình địa sau, Tiêu Lăng Hàn cũng có một lần nữa tu sửa sân. Âu Dương Tu Kỳ đã rời đi Thiên Huyền Giới, liền tính kiến tòa sân cũng không ai trụ.

Hiện tại xem ra không kiến sân quả nhiên là chính xác, vừa lúc phương tiện Thượng Quan Cảnh Phong độ kiếp.

Cảm giác được có người đã đến, Thượng Quan Cảnh Phong mở mắt ra, nhìn thấy là Tiêu Lăng Hàn, lập tức hướng hắn vẫy tay.

Tiêu Lăng Hàn một cái thuấn di đi vào Thượng Quan Cảnh Phong trước mặt: "Gia gia tìm ta có việc?"

"Ân, ta đợi lát nữa muốn độ kiếp, ngươi đem hộ sơn đại trận đóng."

"Gia gia ngươi xác định?"

"Yên tâm, ta bộ xương già này ngạnh đâu, phách bất tử!"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

"Gia gia, muốn hay không dùng ta bản mạng pháp khí? Bố trí trận pháp thực phương tiện." Nói, Thượng Quan Huyền Ý từ trong cơ thể không gian lấy ra Càn Khôn Thần Trận Bàn.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên đem chính hắn bản mạng pháp khí lấy ra, còn phải cho chính mình dùng, Thượng Quan Cảnh Phong trong lòng đã cảm động, lại lo lắng. Ra vẻ cả giận nói: "Tu sĩ bản mạng pháp khí tương đương với bọn họ nửa cái mạng, bản mạng pháp khí như thế nào có thể tùy tiện mượn cho người khác dùng. Còn không nhanh lên cho ta thu hồi đi, về sau không chuẩn lại đem bản mạng pháp khí lấy ra tới mượn cấp những người khác dùng."

"Nga!"

Không nghĩ tới chính mình hảo tâm, kết quả sự tình không hoàn thành, ngược lại bị gia gia giáo huấn một đốn, Thượng Quan Huyền Ý hậm hực mà đem trận bàn thu hồi trong cơ thể không gian.

"Phi xa chút, trong chốc lát ta muốn độ kiếp, ngươi nếu là ngừng ở nơi này, ta xác định vững chắc sẽ bị ngươi liên lụy." Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý như là cái phạm sai lầm hài tử, mất mát bộ dáng, Thượng Quan Cảnh Phong nhịn xuống muốn an ủi tâm tư, ra vẻ ghét bỏ nói.

"Hừ, ta còn lo lắng bị ngài liên lụy đâu!"

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý kích động cánh, ngạo kiều mà bay đi.

Thượng Quan Cảnh Phong thấy vậy, mỉm cười, bất đắc dĩ mà lắc đầu.

Tiêu Lăng Hàn đóng cửa trận pháp trở về, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý thật chỉ điểu thân đều viết "Ta không cao hứng" bốn chữ.

"Phát sinh chuyện gì?"

"Không có gì, chính là ta tưởng đem chính mình bản mạng pháp khí mượn cấp gia gia dùng, kết quả bị hắn huấn một đốn."

"Gia gia là lo lắng ngươi, sợ ngươi không biết nặng nhẹ, tùy tiện đem bản mạng pháp khí mượn cấp những người khác dùng."

"Ta nào có tùy tiện cấp những người khác dùng."

"Hắn chính là cho ngươi đề cái tỉnh, ngươi biết liền hảo, này có cái gì không cao hứng."

“Làm ta một mình tiêu hóa trong chốc lát, ta cảm thấy hiện tại gia gia một chút đều không thích ta, hắn chỉ thích ngươi. Hắn luôn nói ta ham ăn biếng làm, nói ngươi là bầu trời có trên mặt đất vô hảo tôn tế.”

“Gia gia thực sự có như vậy khen ta? Hắn thật sao không lo ta mặt khen, như vậy cũng làm cho ta cao hứng cao hứng.”

“Ngươi liền khoe khoang đi!”

“Gia gia thích ta, ta đương nhiên muốn khoe khoang.”

“Hừ!”

Thực mau, cả tòa Kỳ Linh Phong bị trên bầu trời mây đen bao phủ.

“Ầm ầm ầm……” Một tiếng rung trời tiếng sấm tiếng vang triệt ở Kỳ Linh Phong.

Tiêu Lăng Hàn đứng trên mặt đất, rõ ràng cảm giác cả tòa ngọn núi đều đi theo run rẩy một chút, Thượng Quan Cảnh Phong lôi kiếp rõ ràng muốn so kiếm không gió lôi kiếp uy lực muốn thật lớn một ít.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở Tiêu Lăng Hàn trên vai, lo lắng mà nhìn về phía lôi kiếp trung tâm.

Lôi kiếp trung tâm Thượng Quan Cảnh Phong lấy ra một cây đao, không chút hoang mang mà triều rơi xuống lôi kiếp chém tới. Ở Thượng Quan gia rất nhiều người đều biết hắn trận pháp thuật hảo, nhưng không ai biết hắn đao pháp càng tốt.

Đối với Thượng Quan Cảnh Phong tới nói, không phải hắn phách lôi điện, chính là lôi điện phách hắn.

Dù sao hắn không nghĩ bị lôi điện phách, cho nên mỗi lần có lôi điện rơi xuống, hắn đều chém ra trong tay đao. Lôi điện cùng đao tiếp xúc một cái chớp mắt, hỏa hoa văng khắp nơi, chiếu sáng Thượng Quan Cảnh Phong anh tuấn khuôn mặt. Hắn mặt bộ hình dáng cương nghị, trên mặt chỉ có kiên định biểu tình.

“Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……”

Đứng ở lôi kiếp bên ngoài Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy Kỳ Linh Phong ngọn núi này trong chốc lát lay động một chút, trong chốc lát lại lay động một chút.

Nếu là phóng tới hiện đại, phỏng chừng đại gia đã sớm chạy đến bình thản địa phương đợi.

Này lay động nhoáng lên, cùng động đất không có gì khác nhau.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến lôi kiếp trung chỗ Thượng Quan Cảnh Phong ứng phó gỡ mìn kiếp thành thạo, không cấm mở to mắt. “Gia gia khi nào sẽ đao pháp? Hơn nữa hắn này đao pháp khiến cho xuất thần nhập hóa.”

“Khả năng gia gia vẫn luôn ở giả heo ăn thịt hổ.”

"Không nghĩ tới gia gia vẫn luôn đều đề phòng Thượng Quan gia người, hắn sẽ đao pháp sự, Thượng Quan gia không ai biết."

"Thuyết minh gia gia rất có dự kiến trước."

"Cái gì dự kiến trước, rõ ràng chính là một cái cáo già."

"Chờ gia gia độ xong kiếp, ngươi dám ngay trước mặt hắn, nói hắn là cáo già sao?"

"Ngạch…… Ta có nói quá gia gia cáo già sao? Ta như thế nào không nhớ rõ?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi đây là có gián tiếp tính quên đi chứng?

Giả ngây giả dại!

"Không nhớ rõ liền không nhớ rõ đi!" Chính mình tức phụ nhi chính mình sủng.

"Gia gia cũng quá ngốc, đều biết muốn đề phòng Thượng Quan gia người, lại không biết đề phòng bên người người."

"Người xấu phải làm chuyện xấu, luôn là làm người khó lòng phòng bị."

"Cũng là!"

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Cảnh Phong độ kiếp khi, kia chém lôi điện tư thế, cùng Âu Dương Tu Kỳ độ lôi kiếp dùng kiếm phách lôi điện khi không hề thua kém. Nếu là Thượng Quan Cảnh Phong sớm chút năm qua Thiên Lăng đại lục, phỏng chừng có thể cùng Âu Dương Tu Kỳ tề danh.

Một ngày sau, độ xong kiếp Kiếm Vô Phong đi vào Kỳ Linh Phong.

"Sư đệ, này lại là ai ở độ kiếp?" Kiếm Vô Phong nhìn về phía lôi kiếp trung tâm, hỏi một bên Tiêu Lăng Hàn.

"Ông nội của ta."

"Ngươi gia gia?"

"Huyền Ý gia gia, cũng là theo ta gia gia."

"Nga, các ngươi tìm được hắn?"

Kiếm Vô Phong là biết phía trước Thượng Quan Huyền Ý hai người cùng đi tìm Thượng Quan Cảnh Phong sự. Nghe Âu Dương sư thúc nói, đó là một cái thiên phú không thua người của hắn, hơn nữa người này thực thích giấu dốt.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Ân."

Kiếm Vô Phong thấy Thượng Quan Cảnh Phong cùng chính mình giống nhau độ Độ Kiếp kỳ lôi kiếp, bất quá hắn lôi kiếp so với chính mình lôi kiếp uy lực đại ra không ít, có thể thấy được thiên phú so với chính mình hảo. Quả nhiên cùng Âu Dương sư thúc giống nhau, đều là mãnh nhân, độ kiếp đều không khai trận pháp ngăn cản, cũng không cần phòng ngự pháp bảo.

Độ xong lôi kiếp Thượng Quan Cảnh Phong nên là một người Độ Kiếp kỳ tu sĩ.

Hiện giờ Thượng Quan sư đệ duy nhất thân nhân cũng tìm được rồi, phỏng chừng bọn họ thực mau liền sẽ rời đi Thiên Huyền Giới, đến lúc đó bọn họ đoàn người vừa đi, Lăng Kiếm Tông liền ít đi sáu cái Độ Kiếp kỳ.

Nhìn đến lôi kiếp trung tâm Thượng Quan Cảnh Phong, Kiếm Vô Phong đầu óc lập tức liền lung lay lên.

Hắn lập tức hỏi Tiêu Lăng Hàn: "Thượng Quan tiền bối có gia nhập cái gì tông môn sao?"

"Giống như không có đi?" Tiêu Lăng Hàn không xác định mà đáp.

"Sư đệ, nếu là tiền bối không có gia nhập mặt khác tông môn, khiến cho hắn suy xét một chút Lăng Kiếm Tông."

Vì tông môn, hắn đem chính mình mặt già đều bất cứ giá nào, liền hy vọng tông môn ở hắn dẫn dắt hạ càng ngày càng tốt, về sau hắn phi thăng Tiên giới cũng có mặt đi tìm Lăng Kiếm Tông lão tổ tông.

"Sư huynh yên tâm, ta sẽ khuyên bảo gia gia gia nhập Lăng Kiếm Tông." Tiêu Lăng Hàn lập tức bảo đảm nói, nếu là bọn họ đi rồi, Lăng Kiếm Tông xác thật là Thượng Quan Cảnh Phong lựa chọn tốt nhất. Rốt cuộc Lăng Kiếm Tông hiểu tận gốc rễ, lục đục với nhau tuy rằng có, nhưng cùng mặt khác tông môn so sánh với muốn hảo rất nhiều.

Được đến Tiêu Lăng Hàn bảo đảm, Kiếm Vô Phong vừa lòng mà cười cười.

"Kia hành, các ngươi hảo hảo chiêu đãi tiền bối, ta đi về trước củng cố tu vi." Nói, hắn liền tính toán phi thân rời đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 506

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 506 phi thăng Tiên giới

Thấy hắn phải đi, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh hỏi: “Sư huynh ngươi lần này củng cố tu vi, đại giai yêu cầu bao lâu?”

Suy tư một lát, Kiếm Vô Phong đáp: “Ba tháng.”

“Kia hành, ngươi đi bế quan đi.”

Tiêu Lăng Hàn còn chính sợ Kiếm Vô Phong lại bế quá mười mấy năm quan, kia đến lúc đó dưa leo đồ ăn đều lạnh, bọn họ cũng không hề Thiên Huyền Giới.

Một ngày sau.

Bên tai rốt cuộc đã không có tiếng sấm thanh, Thượng Quan Cảnh Phong thành công vượt qua lôi kiếp, trên bầu trời mây đen cũng dần dần tiêu tán, lộ ra hoa mỹ ánh mặt trời, linh vũ dưới ánh nắng chiếu rọi xuống tản ra năm màu nhan sắc.

Thượng Quan Cảnh Phong xối xong linh vũ, trên người thương, cũng tốt thất thất bát bát. Cả người đều có vẻ thần thái phi dương, tinh thần phấn chấn, một đôi mắt hổ 囧 囧 có thần, ngay cả hắn bề ngoài nhìn qua đều tuổi trẻ vài tuổi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng chúc mừng: “Chúc mừng gia gia.”

“Có cái gì nhưng chúc mừng, so với các ngươi tu vi ta còn muốn kém hơn một mảng lớn.” Thượng Quan Cảnh Phong không thèm để ý mà nói, khóe miệng lại mang theo ý cười.

Nhìn đến nhà mình gia gia tâm khẩu bất nhất nói, Thượng Quan Huyền Ý lập tức nói: “Vốn dĩ chúng ta còn tính toán vì ngươi chúc mừng một chút, nếu gia gia cảm thấy không có gì hảo chúc mừng, vậy quên đi.”

Chúc mừng không phải tương đương có ăn ngon sao?

Ý thức được muốn cùng mỹ thực gặp thoáng qua, Thượng Quan Cảnh Phong lập tức liền nói: “Là nên chúc mừng một chút, rốt cuộc ta chính là từ Đại Thừa kỳ đỉnh lập tức đã đột phá đến Độ Kiếp trung kỳ.”

Nói lời này thời điểm Thượng Quan Cảnh Phong là nhìn Tiêu Lăng Hàn, hiển nhiên là ở nói với hắn, trực tiếp đem phi ở chính mình trước mặt Thượng Quan Huyền Ý cấp làm lơ.

Rốt cuộc tôn tế có thể làm tốt ăn, nhà mình tôn tử chính là cái há mồm liền ăn gia hỏa.

Tiêu Lăng Hàn lập tức nói tiếp nói: “Gia gia nói chính là.”

Một canh giờ sau.

Một mâm bàn sắc hương vị đều đầy đủ đồ ăn bị Thượng Quan Cảnh Phong bưng lên bàn, Thượng Quan Huyền Ý gắt gao đi theo hắn bên người.

Thượng Quan Cảnh Phong nhìn thấy chính mình tôn tử đôi mắt đều sắp dính đến mâm thượng, tức giận nói: “Ý Nhi, ngươi có thể hay không ở một bên chờ, ngươi phi không mệt, ta nhìn đều mệt.”

Thượng Quan Huyền Ý lại lời nói chuẩn xác mà cự tuyệt: “Không được, vạn nhất ngươi ăn vụng làm sao bây giờ?”

Hắn lời này nói ra, trực tiếp đem Thượng Quan Cảnh Phong chọc cười.

“Ta xem là ngươi tưởng ăn vụng đi?”

“Ngươi chừng nào thì thấy ta ăn vụng? Đừng vừa ăn cướp vừa la làng.” Thượng Quan Huyền Ý có chút chột dạ nói, ánh mắt rõ ràng ở lập loè.

“Ngươi đây là không đánh đã khai!”

Thượng Quan Cảnh Phong liếc Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, chính mình cái này tôn tử khi còn nhỏ nói dối khi, tròng mắt liền thích hướng bên trái xem, hắn cái này thói quen, phỏng chừng liền chính hắn đều chưa từng phát hiện.

Tiêu Lăng Hàn cười nhìn gia tôn hai ngươi một câu ta một câu cãi nhau, chỉ cảm thấy ấm áp vô cùng. Nếu là lại tìm được hai bên cha mẹ, người một nhà ngồi ở cùng nhau ăn cơm, cùng nhau sinh hoạt, kia khẳng định sẽ càng náo nhiệt.

Đồ ăn chuẩn bị tốt, hai người một con phượng hoàng liền ngồi vây quanh ở bên cạnh bàn ăn xong rồi mỹ thực, uống nổi lên rượu ngon.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Cảnh Phong một lần dùng bữa, một bên uống rượu, kia rượu hương khí không ngừng hướng lên trên quan Huyền Ý trong lỗ mũi toản. Hắn hung hăng nuốt khẩu nước miếng, giống như lơ đãng mà tiến đến Tiêu Lăng Hàn chén rượu bên, tưởng sấn hắn không chú ý khi uống thượng một ngụm. Mắt thấy chính mình điểu mõm liền phải với vào hắn chén rượu, lại vào lúc này ngang trời xuất hiện một bàn tay, trực tiếp đem cái ly đoan đi rồi.

Thượng Quan Huyền Ý theo tay, hướng tay chủ nhân nhìn lại, đối thượng Tiêu Lăng Hàn cười như không cười đôi mắt. Nghiêm nghị nói: “Ta chính là tưởng nếm thử này rượu là cái gì hương vị.”

"Ta nhớ không lầm nói, ngươi hiện tại còn chỉ là ấu tể, ngươi gặp qua nhà ai tiểu hài tử muốn uống rượu?"

"Thần thú thân thể cùng Nhân tộc không giống nhau, mới sẽ không giống Nhân tộc giống nhau như vậy yếu ớt."

"Ha hả!"

"Gia gia ngươi nói, thần thú có phải hay không nại đánh kháng tấu, hơn nữa thân thể đặc hảo." Thấy Tiêu Lăng Hàn nơi này không thể thực hiện được, Thượng Quan Huyền Ý lập tức quay đầu đối nhà mình gia gia nói.

"Gia gia là cá nhân tộc, không quá hiểu biết Yêu tộc."

Thượng Quan Huyền Ý:…… Đây là chính mình thân gia gia sao?

"Lăng Hàn, ta liền nếm một ngụm, hiện giờ ta là thần thú, nói không chừng có ngàn ly không say tửu lượng." Thượng Quan bay đến Tiêu Lăng Hàn trên vai, ý đồ thuyết phục hắn.

"Không được, ngươi hiện tại chính là một cái vị thành niên, vị thành niên uống rượu có ngại thân thể phát dục, vạn nhất ngươi uống rượu sau, một ngàn năm đều trường không lớn đâu?"

Ha hả!

Liền tính chính mình không uống rượu, một ngàn năm cũng trường không lớn!

Nhưng lời này hắn không dám cùng Tiêu Lăng Hàn nói.

Thượng Quan Huyền Ý đành phải bay đến trên bàn, tiếp tục dùng bữa.

Xem ra hắn ở không thành niên phía trước đều đừng nghĩ nếm đến rượu hương vị.

Rượu đủ cơm no sau.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Cảnh Phong hỏi: "Gia gia kế tiếp có tính toán gì không?"

"Ta tính toán gia nhập Lăng Kiếm Tông, chính là không biết Lăng Kiếm Tông những người khác có thể hay không đồng ý." Thượng Quan Cảnh Phong nhíu mày nói, rốt cuộc hắn hiện tại là Độ Kiếp kỳ, xem như nửa đường gia nhập. Hắn gia nhập nói nhất định sẽ ảnh hưởng đến những người khác ích lợi, nói không chừng Lăng Kiếm Tông nguyên lai Độ Kiếp kỳ tu sĩ liền không chào đón hắn gia nhập.

Có chút tông môn cho rằng nửa đường gia nhập tu sĩ đối tông môn không có lòng trung thành, không muốn tuyển nhận.

Tuy rằng tôn tế ở Lăng Kiếm Tông có quyền lên tiếng, trên cơ bản chỉ cần là hắn nói ra nói, cũng chưa người phản đối, nhưng việc này nếu là làm hắn khó làm nói, chính mình còn không bằng làm tán tu.

“Lăng Kiếm Tông trừ bỏ chúng ta mấy cái cùng tông chủ, cũng chỉ có hai gã Độ Kiếp kỳ tu sĩ, bọn họ thích hàng năm bế quan, chỉ cần tông môn không có gì đại sự, bọn họ đều không xuất quan. Lăng Kiếm Tông người không thích tranh quyền đoạt lợi, cho nên gia gia không cần lo lắng.”

Thấy Thượng Quan Cảnh Phong như là nhẹ nhàng thở ra bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nói tiếp: “Ngày hôm qua sư huynh còn cùng ta nói, nhất định phải khuyên ngài lưu lại gia nhập Lăng Kiếm Tông. Không nghĩ tới ta còn không có khuyên, gia gia ngài cũng đã tính toán gia nhập Lăng Kiếm Tông.”

Nghe vậy, Thượng Quan Cảnh Phong ha ha cười nói: “Nếu không ta hiện tại cự tuyệt, ngươi lại khuyên nhủ ta?”

“Gia gia, xem ở ta là ngài tôn tế phân thượng, ngài liền đồng ý gia nhập Lăng Kiếm Tông tốt không?”

“Ha ha ha……”

Trong viện tràn ngập hoan thanh tiếu ngữ.

Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, hắn như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Cảnh Phong hai người mới là thân gia tôn, hắn chính là cái người ngoài!

Hôm sau.

Ánh sáng mặt trời như lửa, tưới xuống đạo đạo kim quang dừng ở Kỳ Linh Phong trên ngọn cây, trên cỏ, ngói lưu ly thượng, cả tòa ngọn núi đều bay màu trắng sương mù, như ảnh như hiện, từ xa nhìn lại, tựa như tiên cảnh.

Mới vừa đi ra sân Thượng Quan Cảnh Phong liền nhìn đến như vậy một bộ hình ảnh.

“Kỳ Linh Phong thật không sai, hoàn cảnh tốt, linh khí nồng đậm, các ngươi sư tôn ánh mắt thật đúng là không lời gì để nói.”

“Gia gia nếu là thích, về sau có thể vẫn luôn ở nơi này.”

“Các ngươi liền không cảm thấy ta chướng mắt?”

“Gia gia nói đùa, nhà có một lão như có một bảo, chúng ta sao có thể cảm thấy ngài chướng mắt?”

“Ý của ngươi là ta thực lão?”

“So với ta cùng Huyền Ý, ngài xác thật lão.” Tiêu Lăng Hàn ăn ngay nói thật.

“Có ngươi nói như vậy sao?”

Thượng Quan Cảnh Phong trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, tôn tế tịnh nói đại lời nói thật, quá đả kích người.

“Ha ha ha…… Lão đầu nhi.” Thượng Quan Huyền Ý mới từ đỉnh núi phi xuống dưới, liền nghe được hai người đối thoại, hết sức vui mừng mà nói.

“Ngươi kêu ai lão đầu nhi?” Thượng Quan Cảnh Phong một đôi mắt hổ trừng mắt tiểu phượng hoàng, ngữ khí bất thiện hỏi.

“Ai ứng liền kêu ai.”

“Tin hay không ta rút ngươi kia một thân lông chim.”

“Kia cũng muốn ngươi đuổi kịp ta mới được.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đã bay đến Tiêu Lăng Hàn phía sau.

“Ngươi cái bất hiếu tử tôn, khí sát lão phu!” Thượng Quan Cảnh Phong vô cùng đau đớn mà nói, đáy mắt lại mang theo ý cười.

Hắn hiện tại mới Độ Kiếp trung kỳ, Thượng Quan Huyền Ý đã là cửu cấp đỉnh, hơn nữa Ý Nhi vẫn là loài chim bay, này muốn hắn như thế nào truy, trừ phi chính mình sẽ tôn tế không gian thuấn di, kia nhưng thật ra có một chút hy vọng đuổi theo.

Tiêu Lăng Hàn nhấp miệng, nghẹn cười.

Thượng Quan Cảnh Phong chính là một cái hiền từ trưởng bối, cùng hắn ở chung đặc biệt nhẹ nhàng, làm Tiêu Lăng Hàn cảm giác hắn chính là chính mình thân gia gia. Nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý cha mẹ hắn là cũng cùng Thượng Quan gia gia giống nhau hảo ở chung, rốt cuộc cha nào con nấy.

Làm Tiêu Lăng Hàn nhất vừa lòng chính là Thượng Quan Cảnh Phong cũng không để ý Thượng Quan Huyền Ý đạo lữ là nam tử, liền tính hai người về sau không có con nối dõi hắn cũng không thèm để ý, chỉ cần hai người hợp nhau, lẫn nhau thích liền hảo.

Tu chân giới dụ hoặc rất lớn, một phần chân thành tha thiết cảm tình có thể nói so thiên tài địa bảo còn thưa thớt.

Không bao lâu, hai người một con phượng hoàng liền tới đến Lăng Kiếm Tông nghị sự đại điện.

Tiêu Vạn Vinh nhìn đến đi vào đại điện hai người lập tức hành lễ: “Gặp qua sư thúc, gặp qua tiền bối.”

Lăng Kiếm Tông một chúng trưởng lão cũng chạy nhanh chào hỏi: “Gặp qua lão tổ, gặp qua tiền bối.”

Thượng Quan Cảnh Phong đối mọi người gật gật đầu.

“Không cần đa lễ.”

“Sư thúc có việc trực tiếp cho ta phát truyền âm liền hảo, không cần tự mình tiến đến.”

“Không ngại, dù sao không có việc gì.” Tiêu Lăng Hàn không lắm để ý nói, gần mấy năm hắn thường xuyên ở tông nội đi lại, nhưng thật ra đem Lăng Kiếm Tông mọi người đều nhận cái biến.

Theo sau, lại hướng mọi người giới thiệu: “Vị này chính là Thượng Quan Cảnh Phong, từ hôm nay trở đi gia nhập Lăng Kiếm Tông.”

Giới thiệu xong, hắn lại đối Tiêu Vạn Vinh nói: “Vạn Vinh ngươi vì gia gia đăng ký một chút, về sau hắn ở tại Kỳ Linh Phong.”

Tiêu Vạn Vinh nghe vậy, cao hứng nói: “Thượng Quan tiền bối thật sự đáp ứng gia nhập Lăng Kiếm Tông sao? Thật tốt quá.”

“Khụ khụ khụ!” Đại trưởng lão ở một bên vội vàng ho khan, nhắc nhở Tiêu Vạn Vinh. 【 rụt rè, rụt rè, ngươi hiện tại là một tông chi chủ. 】

Đại trưởng lão truyền âm giống như không có tác dụng, bị Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Cảnh Phong hai người nghe xong cái rõ ràng, bất quá hai người đều làm bộ không nghe được.

Thu được đại trưởng lão truyền âm, Tiêu Vạn Vinh lập tức thu thu thần sắc: “Sư thúc yên tâm, ta lập tức vì Thượng Quan tiền bối xử lý.”

Nói xong, hắn liền lấy ra truyền âm ngọc giản đã phát một đạo truyền âm, truyền âm phát xong sau, hắn lại nhìn về phía Thượng Quan Cảnh Phong: “Thượng Quan tiền bối, ta hiện tại liền mang ngài đi bái kiến tổ sư, như vậy ngài liền tính là chân chính trở thành Lăng Kiếm Tông một viên.”

“Làm phiền.”

Thực mau Thượng Quan Cảnh Phong đi theo Tiêu Vạn Vinh vào một gian thạch thất.

Thạch thất chính phía trên có một bộ bức họa, trên bức họa người gọi người thấy không rõ khuôn mặt, nhưng thật ra trong tay hắn kiếm làm người liếc mắt một cái liền chú ý tới. Bức họa phía dưới có một trương án bàn, án trên bàn có một cái lư hương.

Tiêu Vạn Vinh từ án trên bàn lấy ra một nén nhang đưa cho Thượng Quan Cảnh Phong.

Thượng Quan Cảnh Phong cũng không nói vô nghĩa, cầm hương, một cái pháp thuật bậc lửa, liền hướng trên bức họa người đã bái bái, sau đó đem hương cắm ở lư hương.

Lượn lờ khói trắng dâng lên, tựa hồ trên bức họa người cười một chút.

Thấy Thượng Quan Cảnh Phong đã tốt nhất hương, Tiêu Vạn Vinh lại lấy ra một trản không châm hồn đèn, “Đây là hồn đèn, Thượng Quan lão tổ chỉ cần tích một giọt huyết ở hồn đèn thượng, đem hồn đèn bậc lửa là được.”

Thượng Quan Cảnh Phong theo lời làm theo.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý ở thạch thất bên ngoài chờ, hai người cũng không có đi theo Thượng Quan Cảnh Phong đi vào.

Mười lăm phút sau.

Tiêu Vạn Vinh tươi cười đầy mặt mà cùng Thượng Quan Cảnh Phong cùng nhau từ trong thạch thất ra tới.

"Chuyện gì như vậy cao hứng?" Tiêu Lăng Hàn thấy Tiêu Vạn Vinh cười miệng đều phải nứt mang bên tai.

"Lăng Kiếm Tông lại nhiều ra một người Độ Kiếp kỳ tu sĩ, ta tự nhiên cao hứng."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cười cười không nói lời nào, lại là ở trong lòng nghĩ, nếu là Tiêu Vạn Vinh biết chờ thêm đoạn thời gian Lăng Kiếm Tông lập tức sẽ rời khỏi sáu vị Độ Kiếp kỳ, phỏng chừng hắn lập tức liền cười không nổi.

Thượng Quan Cảnh Phong hiện giờ đã là Lăng Kiếm Tông lão tổ, lập tức hắn liền tìm được Long Ngạo Thiên, thu hắn làm thân truyền đệ tử.

Mười năm thời gian, Long Ngạo Thiên tu vi đã đạt tới Nguyên Anh kỳ, trùng tu hắn, tu vi như là ngồi hỏa tiễn giống nhau mau. Bất quá tính tính hắn tuổi tác, đã vài trăm tuổi, đảo lại không cảm thấy hắn tu luyện mau, rốt cuộc tính lên hắn đã lạc hậu bạn cùng lứa tuổi rất nhiều.

Có thân truyền đệ tử, Thượng Quan Cảnh Phong tìm người ở Kỳ Linh Phong đỉnh núi tu sửa một tòa sân, hắn cùng Long Ngạo Thiên liền ở tại đỉnh núi. Giữa sườn núi lại chỉ có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trụ.

Nhàn rỗi xuống dưới, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền bồi Thượng Quan Cảnh Phong cùng đi mặt khác đại lục du ngoạn.

Ba năm sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi vào Thượng Quan Cảnh Phong sân.

"Tới."

Tựa hồ biết hai người hôm nay sẽ đến, Thượng Quan Cảnh Phong sáng sớm liền ở trong sân chờ đợi.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp quỳ gối Thượng Quan Cảnh Phong trước mặt, "Gia gia bảo trọng!"

Thượng Quan Cảnh Phong nâng dậy Tiêu Lăng Hàn, dặn dò nói: "Con đường phía trước mênh mang, các ngươi hết thảy cẩn thận. Nhàn sự không cần nhiều quản, gặp chuyện không cần hoảng loạn, mọi việc hai người hảo hảo hiệp thương. Thực lực không cần toàn bại lộ, lưu chút át chủ bài, thời khắc mấu chốt tổng có thể phát huy kỳ hiệu."

Thượng Quan Huyền Ý bay đến Thượng Quan Cảnh Phong trước mặt: "Gia gia, chúng ta biết, giả heo ăn thịt hổ mới là vương đạo."

Thượng Quan Cảnh Phong trừng mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, tức giận nói: "Liền ngươi năng lực, đi Tiên giới không cần gây chuyện thị

phi, nghe Lăng Hàn nói. Vừa đến Tiên giới không cần nghĩ tìm ngươi kia không lương tâm cha mẹ, chờ đem thực lực tăng lên đi lên, có tự bảo vệ mình cố gắng, muốn thấy bọn họ khi, lại đi tìm."

"Đã biết, đã biết. Thật dong dài!"

"Hừ, chê ta dong dài, ngươi có thể lăn."

"Ta không lăn, ta muốn phi." Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn đắc ý mà vây quanh Thượng Quan Cảnh Phong bay một vòng.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái không gian giới tử, đưa cho Thượng Quan Cảnh Phong: "Gia gia, nơi này có chút phù triện cùng đan dược, ngài lưu trữ, hy vọng ngài có thể sớm ngày tới Tiên giới."

"Hảo, ngươi có tâm, còn tôn tế hảo." Nói chuyện, lại trừng mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái.

Thượng Quan Huyền Ý:…… Nhà mình gia gia đây là quải cong mà mắng hắn không hiếu thuận, tôn tế lại hảo cũng là hắn ánh mắt hảo.

"Hai vị lão tổ bảo trọng." Long Ngạo Thiên tiến lên đối hai người hành lễ.

Theo lý thuyết Long Ngạo Thiên bái ở Thượng Quan Cảnh Phong môn hạ, hắn là so Tiêu Lăng Hàn hai người cao hơn một cái bối phận, bất quá hắn nói chính mình tu vi quá thấp, kiên trì lấy vãn bối tự xưng, Tiêu Lăng Hàn hai người cũng liền tùy hắn.

"Hảo hảo tu luyện, chiếu cố hảo ngươi sư tôn." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho hắn.

Long Ngạo Thiên nhìn về phía một bên Thượng Quan Cảnh Phong, thấy hắn gật đầu mới tiếp nhận không gian giới tử, cũng nói: "Tạ lão tổ, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố hảo sư tôn."

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi ra sân, thấy hắn liên tiếp quay đầu lại, không khỏi mà nói: "Nếu là luyến tiếc, chúng ta lại đãi mấy năm."

"Chúng ta lưu lại nơi này cũng chỉ là ảnh hưởng gia gia tu luyện, còn không bằng sớm một chút đi, như vậy hắn có thể an tâm tu luyện, đến lúc đó chúng ta ở Tiên giới gặp nhau."

Này ba năm, bọn họ mang theo Thượng Quan Cảnh Phong đem mấy cái đại lục du ngoạn một lần, làm hắn cũng chưa thời gian tu luyện.

"Yên tâm đi, lấy gia gia tư chất nếu không mấy năm là có thể phi thăng."

"Ân."

Cáo biệt Thượng Quan Cảnh Phong cùng Long Ngạo Thiên, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi Kiếm Vô Phong nơi ở, để lại một ít tu luyện tài nguyên cùng với bảo mệnh phù triện, pháp bảo cấp vạn kiếm tông.

Lúc sau liền trực tiếp xuất hiện ở Sở Mục Thần phòng, Sở Mục Thần, Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh, Mạc Vô Nhai bốn người sớm đã chờ tại đây.

Bốn người thấy Tiêu Lăng Hàn xuất hiện bọn họ trước mặt, đều biết bọn họ đây là phải rời khỏi.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp xé mở không gian, mang theo bốn người rời xa Lăng Kiếm Tông, tới rồi một cái hẻo lánh địa phương.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đều không thể đưa tới phi thăng lôi kiếp, cho nên hai người chỉ có thể chờ Sở Mục Thần bọn họ độ xong lôi kiếp, sau đó từ bọn họ tiếp dẫn ánh sáng trung, tiến vào phi thăng thông đạo.

Tiêu Lăng Hàn vì bốn người bố trí hảo trận pháp, bốn người đứng ở bốn cái phương hướng, phân biệt bắt đầu độ kiếp.

Bốn người tuy rằng không phải cùng nhau độ kiếp, nhưng lại là dựa gần độ kiếp, bốn đạo lôi điện đồng thời đáp xuống ở bốn cái phương vị, tiếng sấm vang lượng, thanh thế chi to lớn, một màn này chỉ có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhìn thấy.

Lôi điện bổ suốt ba ngày ba đêm mới kết thúc.

Linh vũ qua đi, tiếp ứng ánh sáng tùy theo giáng xuống, bốn người đồng thời bị tiếp dẫn ánh sáng bao phủ ở bên trong. Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi theo bốn người phía sau, cùng tiến vào phi thăng thông đạo.

Đi vào phi thăng thông đạo bị phong ấn địa phương, Tiêu Lăng Hàn dùng mười ngày thời gian mới đem phi thăng thông đạo đả thông. Phi thăng thông đạo một hồi, một cổ hấp lực truyền đến. Mắt thấy Thượng Quan Huyền Ý phải bị cuốn đi, Tiêu Lăng Hàn thuấn di đi vào hắn trước người, gắt gao đem hắn ôm vào trong lòng ngực.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người cũng bị một cổ hấp lực hút hướng ánh sáng ra, bọn họ hai người nhưng thật ra không có bị tách ra.

Phi thăng đến một nửa, Sở Mục Thần phát hiện trước mặt hắn xuất hiện một cái xoa khẩu, xoa trong miệng truyền đến một cổ cường đại hấp lực, mà này cổ hấp lực chỉ nhằm vào hắn một người. Phía trước Tiêu Lăng Hàn đã sớm không thấy bóng dáng, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ cũng thực mau không thấy thân ảnh.

Càng làm cho hắn buồn bực chính là xoa khẩu chỗ có hấp lực, mà bên kia thông đạo cư nhiên ở bài xích hắn, đem hắn hướng xoa trong miệng đẩy đi.

Trước mắt xem ra hắn căn bản không thể cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ đi cùng điều phi thăng thông đạo.

Cuối cùng vô pháp, Sở Mục Thần chỉ có thể đem chính mình tức phụ nhi xả đến bên người, hai người cùng nhau tiến vào xoa trong miệng phi thăng trong thông

đạo.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 507

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 507 sơ lâm Tiên giới

Tiên giới.

Tiên giới diện tích rộng lớn vô ngần, bị chia làm rất nhiều cái Tiên Vực, này đó Tiên Vực lại bị phân chia thành vừa đến năm cái cấp bậc, một bậc Tiên Vực tiên linh khí nhất nồng đậm, nhị cấp Tiên Vực tiếp theo, theo thứ tự loại suy, ngũ cấp Tiên Vực tiên linh khí tự nhiên nhất loãng, mà mỗi cái vực đều là từ một cái hoặc nhiều thế lực lớn chưởng quản.

Giang Lăng Tiên Vực.

Giang Lăng Tiên Vực là một cái nhị đẳng Tiên Vực, cái này Tiên Vực cư nhiên Nhân tộc cùng yêu thú.

Giang Lăng Tiên Vực có mười cái phi thăng trì, mỗi cách một đoạn thời gian trong đó một cái phi thăng trì liền sẽ sáng lên một đạo bạch quang, cái này hiện tượng tỏ vẻ lại có Tu chân giới người phi thăng đến Tiên giới.

Ngày này, có cái thật lâu cũng chưa quá phản ứng phi thăng trì, đột nhiên sáng lên một đạo bạch quang. Cái này phi thăng trì bạch quang so mặt khác phi thăng trì bạch quang muốn lượng đến nhiều, lập tức kinh động trông coi phi thăng trì người.

Có vài người đi đến cái này phi thăng trì bên ngoài thấy đủ quan khán.

Trong đó một người nhịn không được nói: “Ta ở chỗ này trông coi 300 năm, trước nay chưa thấy qua có người từ cái này phi thăng trong ao ra tới, ta còn tưởng rằng liên tiếp cái này phi thăng trì thông đạo hư rồi.”

Bên cạnh một người nghe xong hắn nói, cười nói: “Ngươi mới ở chỗ này đãi 300 năm, ta ở chỗ này đãi mấy ngàn năm cũng chưa thấy có người từ bên trong ra tới quá.”

“Lâu như vậy mới có một người phi thăng, xem ra cái này phi thăng trì liên tiếp Tu chân giới đã xuống dốc.”

Những người khác sôi nổi gật đầu, hiển nhiên thực tán đồng người này cách nói.

“Các ngươi nói bên trong người nọ có thể ở phi thăng trì đãi bao lâu?”

“Ta đoán ba tháng.”

“Ba tháng thời gian đem toàn thân linh khí chuyển hóa thành tiên linh khí, hẳn là không sai biệt lắm.”

“Kia nhưng không nhất định, nói không chừng người này thiên phú xuất chúng, có thể ở bên trong nghỉ ngơi một hai năm, đến lúc đó ra tới trực tiếp đột phá đến Huyền Tiên.”

“Nào có như vậy nhiều thiên phú người tốt.”

“Chính là!”

“……”

Giống nhau vừa mới từ hạ giới phi thăng đi lên tu sĩ, tu vi đều sẽ từ Độ Kiếp kỳ đỉnh thối lui đến Độ Kiếp hậu kỳ. Tu vi sở dĩ sẽ lùi lại, là bởi vì đan điền trung linh khí bị chuyển hóa thành tiên linh khí, tiên linh khí so linh khí càng cao cấp, cũng càng tinh thuần, ở tiến vào đan điền sau giống nhau đều sẽ bị áp súc, tu vi tự nhiên sẽ lùi lại.

Phi thăng trì chỉ có thể ra, không thể tiến, cho nên xem náo nhiệt người chỉ có thể đứng ở bên ngoài, mà bên ngoài cũng không thể thấy rõ bên trong cảnh tượng.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý nằm ở phi thăng trong ao.

Một khắc trước bọn họ còn ở phi thăng thông đạo nội, bên tai là hô hô tiếng gió, ngay sau đó bọn họ liền đến cái này phi thăng trong ao.

Ở phi thăng thông đạo nội Tiêu Lăng Hàn thân thể không ngừng bị lôi kéo, hắn cảm giác những cái đó mạc danh lôi kéo chi lực muốn đem hắn cả người đều xé nát. Cứ việc như thế hắn vẫn là gắt gao mà ôm Thượng Quan Huyền Ý, cũng không có ngăn cản kia cổ lôi kéo chi lực. Tuy rằng hắn không biết đó là cái gì, nhưng hắn suy đoán kia cổ lôi kéo chi lực là tưởng đem bọn họ tách ra.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý hiện tại là Yêu tộc, mà hắn là Nhân tộc.

Hai người tới Tiên giới hẳn là xuất hiện ở bất đồng Tiên Vực mới đúng, bất quá bởi vì hắn gắt gao ôm Thượng Quan Huyền Ý, mới làm cho bọn họ không có bị tách ra.

Tiêu Lăng Hàn sờ soạng một chút chính mình cốt linh, vẫn là cùng ở Tu chân giới khi giống nhau, 286 tuổi.

Xem ra bọn họ ở phi thăng trong thông đạo cũng không có đãi lâu lắm.

Có thể là bởi vì hắn vẫn luôn đều ở bị lôi kéo, dẫn tới hắn cảm giác chính mình như là đã trải qua mấy chục năm.

Hiện tại nằm ở phi thăng trong ao, Tiêu Lăng Hàn cảm giác toàn thân bủn rủn, cả người sức lực như là bị dùng xong rồi giống nhau. Hắn phía trước tinh thần vẫn luôn độ cao tập trung, hiện tại rốt cuộc dừng lại, hắn là một ngón tay đầu đều không nghĩ động.

Giờ phút này chỉ nghĩ nhắm mắt lại, hảo hảo ngủ một giấc.

Như vậy tưởng, hắn cũng cứ như vậy làm.

Dù sao phi thăng trong ao không thể đánh nhau, liền tính lại có người phi thăng đến nơi đây, cũng không thể đối hắn động thủ.

Thượng Quan Huyền Ý ở phi thăng thông đạo phi thăng thời điểm cũng lo lắng cùng Tiêu Lăng Hàn tách ra, móng vuốt vẫn luôn nắm chặt Tiêu Lăng Hàn quần áo, hiện giờ hắn còn chỉ là một con ấu tể, đã sớm thể lực chống đỡ hết nổi, hôn mê qua đi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng đang ngủ, nhưng bởi vì phi thăng trì tình huống đặc thù, hai người tu luyện công pháp vẫn luôn ở tự động vận chuyển, cho nên, liền tính hai người cái gì cũng chưa làm, trong thân thể linh khí cũng ở bị thay đổi thành tiên linh khí.

Ba ngày sau.

Ngủ ba ngày ba đêm, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi mở mắt ra, kết quả hắn phát hiện phi thăng trong ao thủy cư nhiên thiếu một phần năm, mà phi thăng trong ao vẫn là chỉ có bọn họ hai người.

Nhìn hư không tiêu thất thủy, Tiêu Lăng Hàn mày gắt gao nhíu lại.

Này thủy khẳng định sẽ không vô duyên vô cớ biến mất, nhưng rốt cuộc đi nơi nào đâu?

Liền ở hắn tự hỏi gian, Thượng Quan Huyền Ý cũng mở bừng mắt.

“Lăng Hàn.”

“Ân, tỉnh, nhưng có chỗ nào không thoải mái?”

“Không, cảm giác cũng không tệ lắm. Chúng ta hiện tại là ở phi thăng trì?”

“Ân, ta cũng là vừa mới tỉnh lại, tỉnh lại sau ta liền phát hiện phi thăng trong ao thủy thiếu một bộ phận.”

“A? Nơi này chỉ có hai chúng ta, ngươi không lấy, ta cũng không lấy, kia thủy sẽ đi chỗ nào?”

“Ta cũng suy nghĩ vấn đề này.”

Tiêu Lăng Hàn mới vừa nói xong, một đoạn văn tự tự chủ xuất hiện ở hắn trong đầu: “Đã đến Tiên giới, Long Ngọc không gian tự động thăng cấp, thăng cấp khi Long Ngọc không gian đem phong bế.”

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện hắn quả nhiên vào không được Long Ngọc không gian cũng kia không ra bên trong đồ vật.

Thượng Quan Huyền Ý đang muốn bay lên đến xem phi thăng trì thủy, kết quả hắn phát hiện chính mình một thân mao đều bị thủy ướt nhẹp, thành một con lạc canh điểu.

Xấu không mặt mũi gặp người.

Cái này phát hiện, làm hắn muốn trực tiếp chết đuối ở trong nước.

Run run trên người vệt nước, Thượng Quan Huyền Ý không nói hai lời, liền triều Tiêu Lăng Hàn trong quần áo toản đi.

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý ở chính mình ngực củng tới củng đi, tê tê ngứa ngứa, Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhìn về phía hắn, "Huyền Ý, ngươi đang làm cái gì?"

"Ta có điểm lãnh, cảm thấy ngươi trong quần áo ấm áp."

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến, híp mắt nhìn chính mình ngực phồng lên kia chỗ, cười lạnh nói: "Ha hả, ngươi một con Hỏa phượng hoàng, ngươi nói cho ta ngươi lãnh."

Phát hiện Tiêu Lăng Hàn tay đang ở tới gần chính mình, Thượng Quan Huyền Ý kinh hô một tiếng: "Đừng, đừng! Lăng Hàn, cầu ngươi đừng đem ta túm đi ra ngoài."

"Vì sao?"

Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ và giận dữ muốn chết, ấp úng mà nói: "Chính là, chính là muốn dựa gần ngươi, ở ngươi bên trong quần áo cảm giác ly ngươi càng gần một ít."

"Huyền Ý, ngươi hiện tại còn là một con ấu tể, chỉ biết ăn ta đậu hủ."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn không màng hắn kháng cự, trực tiếp đem hắn từ chính mình trong quần áo lay ra tới. Chủ yếu hắn củng đến chính mình tâm ngứa, mà hiện tại hắn còn chỉ là một con phượng hoàng, muốn đối hắn làm điểm cái gì đều không được.

Có thể xem không thể ăn tức phụ nhi, thật là sầu chết hắn.

Ai!

Nhìn thấy trong tay tiểu phượng hoàng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không cấm "Ha ha" cười ha hả.

Hắn liền nói Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này như thế nào vẫn luôn hướng hắn bên trong quần áo toản, nguyên lai là bởi vì gia hỏa này hiện tại thành một con lạc canh điểu, trên người lông chim toàn bộ bị thủy ướt nhẹp, đã dính ở trên người.

Nhìn qua buồn cười lại thật là đáng thương.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại thật là muốn chết tâm đều có, hắn như vậy một bộ xấu bộ dáng, thế nhưng bị Tiêu Lăng Hàn nhìn đi.

Giả chết, giả chết, chỉ có thể giả chết!

Tiêu Lăng Hàn vươn ra ngón tay chọc chọc Thượng Quan Huyền Ý, cười ngâm ngâm mà nói: "Huyền Ý, đừng trang, mau tỉnh lại."

Thấy trong tay tiểu phượng hoàng không có bất luận cái gì phản ứng, hắn tiếp tục chọc chọc: “Mau tỉnh lại, ta có chính sự muốn cùng ngươi nói.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý thật cẩn thận mà xốc lên mí mắt, dùng một con mắt đi nhìn Tiêu Lăng Hàn, kết quả thấy hắn chính cười khanh khách mà nhìn chính mình.

Gia hỏa này là cố ý.

Quá làm giận.

Không, là quá khí phượng hoàng.

Thấy tức phụ nhi muốn bực, Tiêu Lăng Hàn thu hồi trên mặt ý cười, chạy nhanh nói: “Ta không có chê cười ngươi ý tứ, thật sự! Chỉ cần ngươi sống sờ sờ ở ta bên người, mặc kệ ngươi là người, là phượng hoàng, vẫn là mặt khác, ta liền cảm thấy mỹ mãn.”

“Ngươi thật không cảm thấy ta cái dạng này xấu hoắc?” Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi hỏi, đôi mắt không chớp mắt mà nhìn chằm chằm hắn.

“Thực xấu sao? Ta không nhìn ra.” Tiêu Lăng Hàn khuôn mặt nghiêm túc mà nói, hắn là thật không cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý cái dạng này xấu, chỉ cảm thấy tức phụ nhi thế nào đều đẹp.

Đây là cái gọi là tình nhân trong mắt ra Tây Thi.

Nếu là những người khác cái dạng này, hắn tuyệt đối sẽ nói xấu đã chết.

Chính thật sự song tiêu!

Không thấy được Tiêu Lăng Hàn trong mắt có bất luận cái gì ghét bỏ, Thượng Quan Huyền Ý treo tâm lúc này mới buông. “Vậy ngươi nói, có gì chính sự?”

“Ta phát hiện ta không gian giới tử đều hư rồi, mà Long Ngọc không gian đang ở thăng cấp, cho nên tạm thời mở không ra, nhưng ta trên người quần áo nên thay đổi.” Tiêu Lăng Hàn tràn đầy bất đắc dĩ nói, bởi vì hắn ở phi thăng thông đạo khi, vẫn luôn ở bị lôi kéo, dẫn tới trên người hắn quần áo đều bị xả hỏng rồi. Người khác sở dĩ không có việc gì, hắn là bởi vì hắn tu vi đã đạt tới Huyền Tiên.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý run run thân mình, đem trên người vệt nước đều ném rớt, sau đó phi xa một ít, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Hắn khuôn mặt thanh lãnh, người như cũ tuấn mỹ, chỉ là trên người bạch y rách tung toé, cùng tuấn mỹ bề ngoài một chút đều không tương xứng.

“Nói hai câu dễ nghe, gia liền thưởng ngươi một bộ quần áo.” Thượng Quan Huyền Ý quay chung quanh Tiêu Lăng Hàn bay hai vòng, cười xấu xa nói.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Xem ra tức phụ nhi là thật sự thực thiếu thu thập.

Hiện tại đã tới rồi Tiên giới, đến chạy nhanh nghĩ cách làm hắn hóa hình mới được.

"Huyền Ý."

"Ân?"

"Ngươi chẳng lẽ là muốn cho ta xích a trần trụi a thân thể, đi ra ngoài?"

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn về phía bên ngoài, phi thăng trì bên ngoài người đến người đi, nếu là Tiêu Lăng Hàn xích a lỏa a thân thể đi ra ngoài, không phải liền phải bị những người khác nhìn lại! Khó mà làm được, Tiêu Lăng Hàn là chính mình, thân thể hắn chỉ có thể cho chính mình một người xem.

Thượng Quan Huyền Ý từ trong cơ thể trong không gian lấy ra một bộ sạch sẽ quần áo, ném cho Tiêu Lăng Hàn, hung tợn mà nói: "Thay, ngươi nếu là dám không mặc quần áo liền đi ra ngoài, ta sẽ sấn ngươi ngủ sau, đem ngươi thiến."

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không khỏi mà run rẩy một chút, hắn liền tùy tiện nói nói, dùng nhất chiêu phép khích tướng, tức phụ nhi như thế nào còn thật sự? Bất quá tức phụ nhi này cũng quá bạo lực.

"Ngươi nếu là đem ta thiến, ngươi về sau tính phúc đã có thể đã không có."

"Không có việc gì, ngươi không thể dùng, không phải còn có ta sao." Thượng Quan Huyền Ý không chút nào để ý mà nói, trong lòng rồi lại bắt đầu tính toán, nếu là Tiêu Lăng Hàn thật sự không được, đó có phải hay không nên đến phiên chính mình ở mặt trên.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi muốn áp chính mình tâm tư, cư nhiên vẫn luôn đều ở!

Thượng Quan Huyền Ý thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm thay quần áo Tiêu Lăng Hàn, hắn có tuấn mỹ tuyệt luân khuôn mặt, củ ấu rõ ràng hình dáng, đen nhánh thâm thúy đôi mắt, cao thẳng mũi, tuyệt mỹ môi đang gắt gao nhấp, vẻ mặt lãnh túc. Tầm mắt xuống chút nữa di, thon dài cổ, hoàn mỹ xương quai xanh, rắn chắc hữu lực cánh tay, sáu khối cơ bụng, đường cong rõ ràng, hạ thân trọng điểm bộ vị bị quần lót che khuất, một đôi thẳng tắp chân dài. Toàn thân duyên dáng cơ bắp đường cong, làm người xem một cái liền chảy ròng nước miếng, hảo muốn duỗi tay đi sờ một phen.

Đặc biệt là trước ngực bị hắn đầu bạc che khuất như ảnh như hiện thù a du, Thượng Quan Huyền Ý xem đến âm thầm nuốt nước miếng, một đôi mắt sớm đã dính ở mặt trên.

Tiêu Lăng Hàn không nhanh không chậm mà đổi quần áo, cảm giác được một cổ nóng rực tầm mắt nhìn chằm chằm vào chính mình, mặc tốt quần áo, ngẩng

đầu nhìn về phía tầm mắt chủ nhân, ý vị thâm trường hỏi: “Dáng người còn lệnh ngươi vừa lòng?”

“Qua loa đại khái.”

“Khẩu thị tâm phi.”

“Ăn ngay nói thật.”

“Vậy ngươi đừng nhìn!”

“Bãi ở trước mặt ta, không xem bạch không xem.”

“Nhìn một cái, 100 vạn!”

“Không phải hẳn là sờ sờ một trăm nhiều, ta lại không sờ ngươi.”

“Ý của ngươi là ngươi còn muốn sờ ta?”

“Tưởng a! Chỉ cần ngươi không ngại.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn lượng ra bản thân móng vuốt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 508

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 508 ngươi là Yêu tộc

“Ta để ý, vẫn là chờ ngươi hóa thành hình người, lại nói tưởng sờ ta nói.”

“Ai! Quả nhiên ngươi ghét bỏ ta cái này điểu bộ dáng.”

Tức phụ nhi đây là diễn nghiện rồi?

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ cùng hắn tiếp tục thảo luận cái này, ngược lại nói: “Huyền Ý, đem Phệ Linh Thử thả ra.”

“Hảo!”

Tiêu Lăng Hàn không nói hắn đều phải đem tham ăn quỷ cấp quên mất, phía trước hắn ở bị Thiên Huyền Giới Thiên Đạo tính kế tiến vào phi thăng thông đạo, Phệ Linh Thử vốn là tưởng giúp chính mình, kết quả thực lực hữu hạn, bị phi thăng trong thông đạo kia mấy người đánh thành trọng thương, Thượng Quan Huyền Ý đành phải đem nó thu vào khiết ước không gian trung. Sau lại linh hồn của hắn tuy rằng vào Hỗn Thiên Châu, nhưng hắn cũng không có chân chính chết đi, cho nên cùng hắn khiết ước Phệ Linh Thử như cũ sống được hảo hảo.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử vừa ra tới liền cảm giác chung quanh hơi thở không thích hợp.

【 chủ nhân, chúng ta đây là ở nơi nào? 】

“Tiên giới.”

【 chủ nhân, ngươi phi thăng lạp? Ta cũng chưa cùng ngươi độ phi thăng kiếp, ngươi như thế nào liền phi thăng? 】

“Ngươi chủ nhân ta thiên phú dị bẩm, không cần độ phi thăng lôi kiếp, đồng dạng có thể phi.”

【 nói chủ nhân, ngươi hiện tại bộ dáng hảo……】 xấu a!

Câu nói kế tiếp Phệ Linh Thử không dám nói ra, nó bất quá là ở khiết ước trong không gian liệu một đoạn thời gian thương, ngủ một giấc, như thế nào vừa ra tới, nó không chỉ có tới rồi Tiên giới, hơn nữa vô lương chủ nhân còn biến thành một con phượng hoàng?

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Hảo muốn biết!

Lại không lại không dám hỏi.

Trảo tâm tha gan!

“Ta hiện tại bộ dáng như thế nào?” Thượng Quan Huyền Ý móng vuốt hướng Phệ Linh Thử khoa tay múa chân một chút, uy hiếp ý vị mười phần.

Phệ Linh Thử chạy nhanh cười làm lành nói: 【 chủ nhân hiện tại bộ dáng thật là uy vũ khí phách. 】

“Nói như vậy trái lương tâm, ngươi cũng không nhìn xem ta hiện tại là bộ dáng gì, cùng uy vũ khí phách cái kia tự dính dáng.”

Phệ Linh Thử vội vàng vuốt mông ngựa: 【…… Chủ nhân trong lòng ta vĩnh viễn đều là đẹp nhất, nhất…… Lợi hại. 】

“Hừ!”

Thấy một chim một chuột giương cung bạt kiếm bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn đánh gãy hai tiểu chỉ, “Ôn chuyện sự về sau lại nói, chúng ta vẫn là trước đem thân thể trung linh khí thay đổi thành tiên linh khí.”

【 ta cũng muốn thay đổi sao? 】

“Không trải qua phi thăng trì tẩy lễ, chính là một cái người nhập cư trái phép. Ngươi nếu là tưởng trở thành mọi người đòi đánh kêu giết đối tượng, kia nhưng thật ra có thể không cần thay đổi.”

Phệ Linh Thử nghĩ đến bị một đám người đuổi theo, trong miệng kêu la: “Giết kia chỉ nhập cư trái phép lão thử, giết nó, sát……” Nghĩ đến như vậy cảnh tượng, nó hung hăng đánh cái giật mình. Nó đã thật lâu không có tu luyện qua, từ theo Thượng Quan Huyền Ý cái này chủ nhân, liền vẫn luôn đều ở bị hắn mang theo phi.

Bất quá thay đổi linh khí chuyện này, chủ nhân không có khả năng lại mang theo nó phi, Phệ Linh Thử đành phải thành thành thật thật mà tu luyện lên.

Theo sau một người một chuột một con phượng hoàng liền ở phi thăng trong ao tu luyện thay đổi linh khí.

Tiên linh khí cuồn cuộn không ngừng mà tiến vào Tiêu Lăng Hàn đan điền trung, hắn đan điền trung linh khí bởi vì phi thăng trì đặc thù công hiệu một chút bị chuyển hóa thành tiên linh khí. Hắn tuy rằng đã sớm đạt tới Huyền Tiên tu vi, nhưng bởi vì hắn không có trải qua lôi kiếp, phía trước linh khí bị chuyển hóa sau, co lại một mảng lớn.

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn tu vi trực tiếp từ Huyền Tiên hàng đến Độ Kiếp trung kỳ.

Thời gian lặng yên trôi đi, vốn dĩ đã giáng xuống đi cấp bậc, ở Tiêu Lăng Hàn điên cuồng hấp thu phi thăng trong ao tiên linh khí sau lại bắt đầu chậm rãi bay lên.

Độ Kiếp hậu kỳ…… Độ kiếp đỉnh, “Oanh” một tiếng, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa đột phá Huyền Tiên.

Lần này thăng cấp, mới thuộc về bình thường đột phá, sẽ không tái xuất hiện tu vi hạ ngã tình huống.

Phi thăng trong ao linh khí như cũ thực nồng đậm, Tiêu Lăng Hàn cũng không có đình chỉ tu luyện. Hắn đỉnh đầu hình thành một cái linh khí xoáy nước, tinh thuần nồng đậm tiên linh khí nối liền không dứt chui vào hắn đan điền trung.

Ở phi thăng trì hấp thu tiên linh khí càng nhiều, về sau thành tựu càng cao.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn tu luyện động tĩnh khá lớn, cho nên hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không có đãi ở một chỗ tu luyện, mà là hắn tại đây đầu, Thượng Quan Huyền Ý liền ở một khác đầu.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại thành phượng hoàng, cũng có chính mình truyền thừa, nhưng hắn phát hiện tu luyện trong truyền thừa công pháp, còn không bằng tu luyện Tiêu Lăng Hàn cho hắn” Băng Hỏa Liệu Nguyên”.

Tu luyện Băng Hỏa Liệu Nguyên hấp thu tiên linh khí tốc độ là tu luyện truyền thừa công pháp gấp mười lần, cho nên, Thượng Quan Huyền Ý hiện tại như cũ tu luyện chính là Băng Hỏa Liệu Nguyên. Mới vừa gặp mặt lúc ấy, Tiêu Lăng Hàn lừa hắn nói Băng Hỏa Liệu Nguyên là một bộ Thiên cấp công pháp, lúc ấy hắn còn ngây ngốc tin tên kia chuyện ma quỷ.

Phệ Linh Thử nhìn hai cái vô lương chủ nhân tu luyện làm ra tới trận trượng, khóc không ra nước mắt. Hai người tu luyện đều làm ra linh khí xoáy nước, tuy rằng một bên đại một bên tiểu, nhưng tổng so nó không có linh khí xoáy nước muốn cường. Nó chỉ có thể thành thành thật thật mà ngồi xổm góc, một chút mà thay đổi trong thân thể linh khí.

Một năm sau.

Ngồi ở phi thăng trong ao khoanh chân đả tọa Tiêu Lăng Hàn chậm rãi mở nhắm chặt hai mắt, trong mắt xẹt qua một đạo tinh quang.

Hắn hiện tại tu vi đã đạt tới Thiên Tiên trung kỳ, nếu là phi thăng trong ao còn có tiên linh khí, hắn có thể tiếp tục đột phá, đáng tiếc phi thăng trong ao tiên linh khí đã bị bọn họ hấp thu không còn.

Tiên giới cấp bậc phân chia: Huyền Tiên —— Thiên Tiên —— Chân Tiên —— Kim Tiên —— Đại La Kim Tiên —— Tiên Vương —— Tiên Quân —— Tiên Đế —— Tiên Tôn.

Tiên giới tiểu hài tử, giống nhau sinh hạ tới liền có Hóa Thần kỳ tu vi, chỉ có số ít nhân tài sẽ một chút tu vi đều không có, loại người này được xưng là phàm thai, mà Tiêu Lăng Hàn chính là kia số ít người trung một cái.

Tiên giới phàm nhân cùng với tu vi thấp người cơ bản đều sinh hoạt ở ngũ cấp Tiên Vực, có thể sinh hoạt ở cao cấp Tiên Vực người thường, đều có nhất định

bối cảnh.

“Lăng Hàn, ngươi hiện tại cái gì tu vi?” Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, gấp không chờ nổi hỏi.

“Thiên Tiên trung kỳ, ngươi đâu?” Nói, Tiêu Lăng Hàn vươn tay, Thượng Quan Huyền Ý dừng ở hắn trong lòng bàn tay.

“Huyền Tiên hậu kỳ.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhíu mày, theo lý thuyết, Thượng Quan Huyền Ý tu vi liền tính không có chính mình cao, cũng không nên mới Huyền Tiên hậu kỳ.

“Ngươi tỉnh bao lâu?”

“Cũng không bao lâu, nửa năm trước tỉnh.” Thượng Quan Huyền Ý rối rắm một chút, vẫn là ăn ngay nói thật.

“Vì cái gì không tu luyện?”

“Khi đó ta gặp ngươi đang ở đột phá Thiên Tiên, ta sợ tiếp tục tu luyện sẽ ảnh hưởng đến ngươi, cho nên ta liền ngừng lại.” Thượng Quan Huyền Ý không chỉ có chính mình dừng lại tu luyện, còn đem Phệ Linh Thử cấp thu hồi khế ước không gian trung.

“Ngươi nha, thật không biết nói ngươi cái gì hảo.” Tiêu Lăng Hàn sủng nịch mà nhìn trong tay tiểu phượng hoàng, nhẹ nhàng vuốt ve hắn lông chim.

“Đúng rồi, Lăng Hàn, ngươi mẫu phụ không phải kêu ngươi phi thăng phía trước đem cái kia màu đỏ ngọc bài nhận chủ luyện hóa sao? Ngươi luyện hóa sao?”

“Đã luyện hóa, sớm tại chúng ta rời đi Lăng Kiếm Tông phía trước liền nhận chủ luyện hóa.” Hắn nhưng không nghĩ vừa đến Tiên giới đã bị không thể hiểu được người đuổi giết.

“Vậy là tốt rồi, cũng không biết Ân Thiên Duệ mấy người hiện tại ở nơi nào.”

Bọn họ sáu cái cùng nhau phi thăng, nhưng bởi vì Nhân tộc cùng Yêu tộc ở phi thăng thông đạo tới Tiên giới phía trước sẽ tách ra, này cũng liền dẫn tới bọn họ tới rồi Tiên giới khẳng định sẽ không đến cùng cái địa phương.

“Có duyên tự nhiên sẽ gặp được.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ bốn người có khế ước, chỉ cần cách xa nhau không phải rất xa đều có thể cảm ứng được. “Chúng ta đây hiện tại đi ra ngoài sao?”

“Ân, đem trên người hơi thở thu liễm hảo, bằng không rời đi phi thăng trì chúng ta nên độ kiếp.” Tiêu Lăng Hàn không quên nhắc nhở nói.

“Nga!”

“Đến ta trong tay áo đi, miễn cho trong chốc lát bị người nhận ra tới.”

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại là phượng hoàng, tin tưởng ở Tiên giới phượng hoàng cũng là thực trân quý, hiện giờ hắn tu vi lại thành lót đế tồn tại. Hiện tại không có thực lực bảo hộ hắn tức phụ nhi, hắn nhưng không hy vọng tức phụ nhi bị lòng mang ý xấu người nhìn trộm.

“Hảo đi!” Nói, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp phi tiến Tiêu Lăng Hàn ống tay áo.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa đi ra phi thăng trì, liền đón nhận vài đánh kép lượng tầm mắt. Thần thức vội vàng đảo qua, thấp nhất tu vi người đều đạt tới Chân Tiên. Hắn liền tính liên tục đột phá hai cái cảnh giới ở Tiên giới cũng là không đủ xem, xem ra lại đến muốn tồn tại phải nỗ lực tu luyện hoàn cảnh.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn thần thức hẳn là cùng Thần Quân thần thức không sai biệt lắm, nhưng thật ra liếc mắt một cái liền đem nhìn chằm chằm hắn xem mấy người tu vi nhìn cái rõ ràng.

Mấy người vốn đang tò mò đến tột cùng là người phương nào cư nhiên ở phi thăng trong ao đãi lâu như vậy, kết quả nhìn đến Tiêu Lăng Hàn một đầu tóc bạc, đều cho rằng hắn là Yêu tộc. Tuy rằng trên người hắn không có yêu khí, nhưng có Yêu tộc huyết mạch thuần, huyết thống cao quý, nhưng thật ra sẽ không có Yêu tộc hơi thở.

Thấy vậy, một đám người lập tức liền đối hắn mất đi hứng thú, sôi nổi tản ra.

Đi ra bị trận pháp bao phủ phi thăng trì, xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt chính là một cái rộng lớn quảng trường, trên quảng trường người thưa thớt đại giai mấy chục cái, bất quá đại gia tựa hồ đều rất vội, quay lại vội vàng. Phi thăng trì ở quảng trường thấy được vị trí, cũng có cùng hắn giống nhau mới từ phi thăng trong ao đi ra người.

Tiêu Lăng Hàn cùng những cái đó vừa mới từ phi thăng trong ao đi ra người trước sau chân triều quảng trường ngoại đi đến.

Chỉ là còn không đợi bọn họ đi ra ngoài, liền có một người nhìn qua 40 tới tuổi trung niên nam tử gọi lại bọn họ.

“Mới từ phi thăng trì ra tới người, lại đây đăng ký một chút.”

Mới đến, mấy người lẫn nhau nhìn nhìn, đều triều trung niên nam tử đi đến.

Trung niên nam tử tên là Cao Chí Khang, tu vi ở Chân Tiên hậu kỳ.

Nhìn thấy phi thăng người đã đi tới, Cao Chí Khang lấy ra một khối màu trắng ngọc giản, “Đến từ cái nào tiểu thế giới? Tên gọi là gì?”

“Thiên Lan giới, Lý Thắng Thụy.”

Nghe vậy, Cao Chí Khang lập tức đem Lý Thắng Thụy tên cùng với lai lịch khắc vào ngọc giản mặt trên.

Nhìn thấy Cao Chí Khang trong tay cầm ngọc giản, Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại.

Bởi vì hắn phát hiện ngọc giản bên trong lưu có một cổ thần thức ấn ký, theo lý thuyết này chỉ là bình thường thân phận ngọc giản, ai sẽ ăn no chống đem chính mình thần thức ấn ký ở lại bên trong. Huống chi lưu lại thần thức ấn ký đại năng cùng hạ giới phi thăng đi lên tu sĩ không thân không thích, làm như vậy liền có vẻ thực cố tình.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn lại tưởng đi xuống, Cao Chí Khang thanh âm lại vang lên: "Đây là thân phận của ngươi ngọc giản, bổ làm thân phận ngọc giản yêu cầu một trăm khối hạ phẩm Tiên Vực, không có thân phận ngọc giản không thể tiến vào nhị cấp trở lên Tiên Vực. Đương nhiên nếu là ngươi có Đại La Kim Tiên trở lên thực lực, cũng có thể không cần thân phận ngọc giản là có thể tiến nhị cấp trở lên Tiên Vực."

Nói, Cao Chí Khang cầm trong tay thân phận ngọc giản đưa cho Lý Thắng Thụy.

Lý Thắng Thụy đôi tay tiếp nhận ngọc giản, "Đa tạ tiền bối đề điểm."

"Tiếp theo cái."

Cao Chí Khang vừa nhấc đầu liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn một đầu tóc bạc, nhíu mày nói: "Ngươi là Yêu tộc?"

"Nhân tộc."

"Nhân tộc?"

Trước mặt người lớn lên tuấn mỹ tuyệt luân, một đầu tóc bạc, như vậy xuất chúng diện mạo, giống nhau chỉ có những cái đó huyết mạch thuần huyết thống cao Yêu tộc mới có thể là dáng vẻ này.

"Bắt tay đặt ở mặt trên." Cao Chí Khang lấy ra một cái trong suốt viên cầu đặt ở trên bàn, đối Tiêu Lăng Hàn nói.

Tiêu Lăng Hàn biết, trước mặt người hoài nghi hắn là Yêu tộc, đây là muốn kiểm tra đo lường hắn rốt cuộc có phải hay không Yêu tộc. Cái kia viên cầu tên là huyết mạch dò xét cầu, mặc kệ ngươi là Nhân tộc, Yêu tộc, Ma tộc chờ chủng tộc đều có thể kiểm tra ra tới. Bất đồng chủng tộc huyết mạch dò xét cầu biểu hiện ra nhan sắc đem bất đồng, nếu là Ma tộc sẽ biểu hiện màu đen, Nhân tộc sẽ biểu hiện màu đỏ, Yêu tộc sẽ biểu hiện màu tím.

Nhìn huyết mạch dò xét cầu, Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại, hắn không biết chính mình thân thế. Nếu là hắn là Nhân tộc còn hảo thuyết, nhưng, nếu là kiểm tra đo lường ra hắn không phải Nhân tộc, liền tính là Yêu tộc cũng còn hảo, vạn nhất là Ma tộc hoặc là chủng tộc khác, vậy không thật là khéo.

"Chạy nhanh, mặt sau còn có người chờ đâu." Thấy Tiêu Lăng Hàn chậm chạp bất trắc thí, Cao Chí Khang thúc giục nói.

Hắn cũng tưởng chạy nhanh!

Nhưng vấn đề là hắn không nghĩ kiểm tra đo lường huyết mạch.

Hắn còn không phải là lớn lên đẹp điểm, tóc cũng trắng điểm, gia hỏa này như thế nào liền hoài nghi hắn là Yêu tộc đâu?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 509

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 509 mới tới Hổ tộc

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lạnh lùng, trong lòng bực bội, bất quá nghĩ đến mẫu phụ để lại cho chính mình màu đỏ ngọc bài, hiện giờ chỉ có thể đánh cuộc một phen.

Tùy tiện một cái làm đăng ký người, tu vi đều so với chính mình cao.

Tạm thời chỉ có thể sống tạm!

Liền ở Tiêu Lăng Hàn tay sắp đặt ở huyết mạch dò xét cầu thượng khi, một kinh hỉ lại lớn tiếng thanh âm truyền vào ở đây người trong tai.

"Ngoan chất nhi, ta rốt cuộc đem ngươi mong tới."

Mọi người đồng thời quay đầu nhìn về phía nói chuyện người.

Chỉ thấy người tới cùng Tiêu Lăng Hàn giống nhau có một đầu tóc bạc, hắn bên trong trứ một kiện màu trắng áo trong, bên ngoài tròng một bộ màu xanh ngọc trường bào, ngũ quan hình dáng thâm thúy, có đao tước rìu đục tuấn mỹ ngũ quan, tư thế oai hùng đĩnh bạt, bề ngoài nhìn qua bất quá 27-28 tuổi tác.

Người tới tên là Bạch Thiên Húc, chính là Bạch Hổ tộc, tu vi ở Đại La Kim Tiên.

Đương Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía hắn thời điểm, hắn còn đối Tiêu Lăng Hàn chớp chớp mắt.

Tiêu Lăng Hàn mí mắt không cấm nhảy nhảy, hắn dám khẳng định gia hỏa này là hướng về phía chính mình tới.

Bạch Thiên Húc triều Tiêu Lăng Hàn vẫy tay, "Ngây ngốc làm cái gì? Còn không mau theo ta đi."

Lúc này, Cao Chí Khang nhìn thấy người tới, lập tức hướng hắn hành lễ: "Gặp qua Bạch tiền bối!"

Bạch Thiên Húc gật gật đầu, nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, đối Cao Chí Khang nói: "Hắn, ta mang đi."

"Nếu hắn là Bạch Hổ tộc nhân, tự nhiên nên từ tiền bối mang đi." Cao Chí Khang ngạch đổ mồ hôi lạnh, vội vàng nói.

"Đuổi kịp." Nói, Bạch Thiên Húc cũng không quay đầu lại mà hướng phía trước đi đến.

Những người khác đều dùng hâm mộ ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp làm lơ những cái đó hâm mộ lại ghen ghét ánh mắt, tuy rằng hắn không quen biết Bạch Thiên Húc, nhưng suy tư một phen vẫn là quyết định đi theo hắn. Huống chi hắn tu vi là ở đây người trung tối cao, không cùng hắn đi, vạn nhất hắn sử dụng cường ngạnh thủ đoạn, chính mình vẫn là đến cùng hắn đi.

Đi ra quảng trường, bên ngoài là náo nhiệt đường phố, cùng Tu chân giới không sai biệt lắm, chỉ là hoàn cảnh nhìn qua càng tốt, kiến trúc càng xa hoa, còn lộ ra một cổ tiên khí.

Tiêu Lăng Hàn đi theo Bạch Thiên Húc phía sau, xuyên qua đường phố, bên tai quanh quẩn chung quanh người nói chuyện. Từ những người đó nói chuyện trung, Tiêu Lăng Hàn biết được bọn họ hiện tại nơi Tiên Vực tên là Giang Lăng Tiên Vực, là một cái nhị đẳng Tiên Vực. Thả ở nhân vật cùng Yêu tộc.

Không bao lâu, hai người đi vào một tòa bề ngoài giản dị tự nhiên phủ đệ, chờ đi vào đi, mới phát hiện phủ đệ bên trong kiến trúc rường cột chạm trổ, ban công nhà thuỷ tạ, hoàn cảnh tuyệt đẹp.

Phủ đệ chủ nhân cũng là một vị Bạch Hổ tộc nhân, hắn trực tiếp đem Bạch Thiên Húc cùng Tiêu Lăng Hàn hai người mang đi phủ đệ một gian mật thất, mật thất trung có một tòa Truyền Tống Trận.

Ở phủ đệ chủ nhân cực kỳ hâm mộ trong ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn đi theo Bạch Thiên Húc đi vào Truyền Tống Trận.

Tiêu Lăng Hàn cũng không hỏi Bạch Thiên Húc muốn dẫn hắn đi nơi nào, dù sao tới rồi địa phương hắn tổng hội biết.

Chờ hắn đứng yên sau, liền thấy Bạch Thiên Húc hướng Truyền Tống Trận một cái khe lõm trung thả hai khối cực phẩm tiên thạch, theo sau hắn hướng trận pháp trung đưa vào tiên linh khí, bạch quang sáng lên, hai người thân ảnh biến mất tại chỗ.

Quen thuộc choáng váng cảm sau, Tiêu Lăng Hàn phát hiện chính mình xuất hiện ở một gian thạch thất. Bước ra Truyền Tống Trận, hắn lập tức cảm giác được phô diện mà đến tiên linh khí. Nơi này tiên linh khí rõ ràng so Giang Lăng Tiên Vực nồng đậm, thực rõ ràng, hắn hiện tại hẳn là đến Giang Lăng Tiên Vực.

“Tiểu gia hỏa lá gan không nhỏ, cũng không hỏi xem ta là ai, liền dám đi theo ta đi.” Bạch Thiên Húc mang theo Tiêu Lăng Hàn biên đi ra ngoài, biên nói.

“Tiền bối vừa thấy chính là cố ý vì ta mà đi, ta lần đầu tiên tới Tiên giới, không có khả năng đắc tội giống ngài như vậy là đại nhân vật, lớn nhất khả năng chính là ngài cũng là chịu người chi thác.”

Sách!

Chính mình cái gì cũng chưa nói, cư nhiên đã bị hắn nói trúng rồi.

Bạch Thiên Húc không cấm khen: “Đầu quả nhiên hảo sử.”

"Tiền bối mâu tán."

"Vậy ngươi có thể đoán được là ai làm ta đi tiếp ngươi sao?"

"Này……" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn thật đúng là đoán không được là ai sẽ nghĩ đi phi thăng trì tiếp bọn họ. Hắn ở Tu chân giới thời điểm nhưng thật ra nhận thức một con Thiên Quang Bạch Hổ, bất quá chính mình cùng hắn giao thoa cũng không nhiều, cho nên hẳn là không phải hắn, huống chi hắn hẳn là còn không có phi thăng.

Nhưng trừ bỏ hắn, chính mình giống như không có quen biết Bạch Hổ tộc nhân.

"Ha ha ha……" Thấy Tiêu Lăng Hàn đoán không được, Bạch Thiên Húc không cấm cười ha ha.

Cười đủ rồi, hắn mới tự giới thiệu: "Ta kêu Bạch Thiên Húc, ngươi có thể kêu ta Bạch thúc."

Tiêu Lăng Hàn biết nghe lời phải mà kêu: "Bạch thúc."

"Ân, may mắn ta lúc trước đi kịp thời, bằng không ngươi liền phải bị Thiên Đạo Tông người theo dõi."

"Còn thỉnh Bạch thúc không tiếc chỉ giáo." Hắn lúc ấy liền nhìn ra thân phận ngọc giản có vấn đề, hiện tại xem ra, trong đó quả nhiên có môn đạo.

"Ngươi hẳn là biết Tu chân giới Thiên Tài Thí Luyện đi?"

"Biết, ta từng đi qua Thiên Tài Thí Luyện."

"Đó chính là Thiên Đạo Tông làm ra tới, từ ba mươi năm trước khởi, cũng không biết Thiên Đạo Tông đã phát cái gì điên, phàm là phi thăng tu sĩ đều cần thiết xử lý thân phận ngọc giản. Hơn nữa bọn họ còn tại thân phận ngọc giản động tay động chân, phàm là bắt được ngọc giản người đều sẽ bị Thiên Đạo Tông người theo dõi."

Ba mươi năm trước?

Ba mươi năm trước còn không phải là bọn họ vừa mới rời đi Thiên Tài Thí Luyện thời điểm sao?

Chẳng lẽ Thiên Đạo Tông là vì nó mà đến?

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Bạch thúc, cũng biết Thiên Đạo Tông là cái như thế nào tông môn?"

Thiên Đạo Tông!

Dám lấy Thiên Đạo mệnh danh, này Thiên Đạo Tông khai phái tổ sư dã tâm không nhỏ.

"Thiên Đạo Tông chính là Thiên Minh Tiên Vực trong đó một cái đại tông môn, sở dĩ lợi hại như vậy là bởi vì Thiên Đạo Tông có nhân tu luyện mệnh chi thuật, biết bói toán, sẽ xem tinh tượng, trước tiên biết một ít người khác không biết sự.

Dù sao chính là một đám thần thần thao thao gia hỏa, ngươi về sau nhìn thấy Thiên Đạo Tông người cách bọn họ xa một chút.”

Bạch Thiên Húc đang nói khởi Thiên Đạo Tông thời điểm, đầy mặt khinh thường lại có chút kiêng kị.

Hai người khi nói chuyện, bất tri bất giác đi vào một mảnh xanh um tươi tốt rừng trúc, vòng qua rừng trúc, dọc theo một cái nho nhỏ đá cuội nói, trải qua một tòa đình hóng gió, nhìn đến là một đổ màu trắng tường vây, tường ước hai mét cao, thượng phúc hắc ngói, đầu tường xây thành cao thấp phập phồng cuộn sóng trạng, ở giữa một tháng động hồng sơn đại môn hờ khép.

Từ kiến trúc tới xem, đây là một tòa tráng kiện không lâu sân, sân phòng trước, nở rộ xán lạn các màu đóa hoa.

Lúc này, sân môn bị người từ bên trong kéo ra, lộ ra một người diện mạo thanh tú song nhi cùng một người diện mạo tuấn dật nam tử.

Đương Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy trong viện người khi, không cấm ngẩn người.

Hắn chẳng thể nghĩ tới ở tại trong viện người, cư nhiên là Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ.

“Tiêu đại ca (Lăng Hàn)!”

“Thiên Duệ, Vô Nhai, các ngươi như thế nào lại ở chỗ này?”

Không biết tới rồi Tiên giới, hai người đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Hai người hiện tại là mặt mày hồng hào, trên mặt cũng toàn là ý cười, tin tưởng trong khoảng thời gian này, hai người hẳn là quá thực không tồi.

Bạch Thiên Húc: “Người ta đã đưa tới, liền không hề nơi này ngại các ngươi mắt.”

Ân Thiên Duệ cười hì hì nói: “Bạch thúc lớn lên anh tuấn bất phàm, phong độ nhẹ nhàng, như thế nào sẽ chướng mắt, hẳn là thực đẹp mắt mới đúng.”

“Hừ! Đừng cho là ta không biết, tiểu tử ngươi giờ phút này trong lòng tưởng nhất định là ước gì ta lập tức biến mất.”

“Sao có thể, Bạch thúc, ngươi thật đúng là oan uổng ta, ta là cái loại này người sao?”

Bạch Thiên Húc liếc Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, rõ ràng đang nói: Ngươi chính là cái loại này người.

Một bên Mạc Vô Nhai mở miệng: “Bạch thúc, lần này thật là phiền toái ngươi.”

Bạch Thiên Húc xua xua tay: “Không ngại, dù sao ta cũng không sự. Nghĩ đến các ngươi hẳn là còn có chuyện muốn nói, ta liền đi về trước.”

Mạc Vô Nhai: “Hảo, đa tạ Bạch thúc.”

Tiêu Lăng Hàn: "Đa tạ Bạch thúc."

Bạch Thiên Húc vẫy vẫy tay, liền đi vào rừng trúc.

"Chúng ta đi vào trước lại nói." Nói, Mạc Vô Nhai liền ở phía trước dẫn đường.

Tiêu Lăng Hàn đi theo Mạc Vô Nhai hai người đi vào sân, trong viện trường không biết tên tiên thực, trên đất trống có một cái bàn đá, tận cùng bên trong có một loạt phòng ốc.

Ba người đi vào bàn đá bên ngồi xuống.

Mới vừa ngồi xuống, Ân Thiên Duệ lại hỏi: "Tiêu đại ca, Huyền Ý đâu?"

Không thấy được Thượng Quan Huyền Ý, suy đoán hai người có phải hay không ở phi thăng trong thông đạo bị phân tán.

"Ở chỗ này." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem tay áo trung Thượng Quan Huyền Ý lấy ra tới, tiểu tâm mà ôm vào trong ngực.

Phía trước hắn liền phát hiện Thượng Quan Huyền Ý ngủ rồi, vốn là tưởng đem hắn ôm vào trong ngực, lại sợ bị người thấy, cho nên chỉ có thể làm hắn ở trong tay áo ngủ.

"Hắn đây là ngủ rồi?"

"Ân, hắn hiện tại vẫn là một con ấu tể, ngủ không phải bình thường sao?" Tiêu Lăng Hàn liếc Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái.

Liền tính Thượng Quan Huyền Ý hiện tại là chỉ thần thú, nhưng hắn hiện giờ chỉ là ấu tể, vẫn là cái non. Nếu là dựa theo hắn thành niên tuổi tác tới tính, hiện tại hắn cùng mấy tháng đại trẻ con không sai biệt lắm.

Ân Thiên Duệ khóe miệng trừu trừu, hắn lại chưa nói không thể ngủ, Tiêu Lăng Hàn thật đúng là bao che cho con.

Mạc Vô Nhai chỉ vào kia một loạt phòng ốc, đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Lăng Hàn, nơi này phòng chờ một chút chính ngươi tuyển một gian, trừ bỏ trung gian đệ nhị gian là chúng ta ở trụ, mặt khác cũng chưa người."

"Hảo, nói nói này rốt cuộc là chuyện như thế nào?"

"Kỳ thật chúng ta cũng có chút ngốc." Ân Thiên Duệ có chút ngượng ngùng mà nói, bọn họ cũng là mơ màng hồ đồ đã bị mang đến nơi này.

Tiêu Lăng Hàn lại đem tầm mắt chuyển hướng sờ Vô Nhai.

"Một năm trước, ta cùng Thiên Duệ tới Tiên giới sau, liền ở phi thăng trong ao tu luyện thay đổi linh khí. Chúng ta ở phi thăng trong ao tu luyện mười tháng, tu vi liền thăng cấp đến Huyền Tiên hậu kỳ. Đi ra phi thăng trì, chúng ta liền tìm một cái tòa núi hoang, ở nơi đó độ kiếp. Chúng ta độ xong kiếp, đã bị Yêu tộc mọi người cấp vây quanh lên, có Hổ tộc, lang tộc, sư tộc, hùng tộc, báo tộc chờ Yêu tộc."

"Bởi vì chúng ta ở độ kiếp thời điểm thiên hiện dị tượng, Thiên Duệ độ kiếp thời điểm, không trung xuất hiện một con Bạch Trạch; ta độ kiếp thời điểm, không trung xuất hiện một con kỳ lân. Nghe những cái đó Yêu tộc người ta nói chúng ta hai cái là cái gì thần thú chuyển thế, muốn mang chúng ta trở về. Chúng ta hai cái lúc ấy là vẻ mặt mộng bức, rõ ràng chúng ta đều là Nhân tộc, như thế nào liền thành thần thú chuyển thế."

"Lúc ấy, chúng ta nếu là không cùng bọn họ trong đó một phương đi, bọn họ khẳng định sẽ không làm chúng ta rời đi, cuối cùng chúng ta lựa chọn thực lực so cường Bạch Hổ tộc, cùng bọn họ cùng nhau trở về."

"Đi vào Bạch Hổ tộc, kết quả đôi ta phát hiện Bạch Hổ tộc người đều trụ động phủ, chúng ta vẫn là thói quen trụ viện tử, cho nên liền tu sửa này tòa sân. Nghe Bạch Hổ tộc lão tổ nói chỉ cần chúng ta tu vi đạt tới Tiên Đế, là có thể thức tỉnh. Bọn họ trả lại cho chúng ta không ít tu luyện tài nguyên, nói chỉ cần chúng ta ở Yêu tộc địa bàn, bọn họ liền sẽ cho chúng ta che chở."

"Vậy các ngươi yêu cầu trả giá cái gì?" Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi, thiên hạ nhưng không có miễn phí cơm trưa, này đó Yêu tộc khẳng định không có khả năng vô duyên vô cớ mà trả giá, nhất định là có cái gì mục đích.

Mạc Vô Nhai buông tay: "Bọn họ chưa nói, chỉ nói làm chúng ta an tâm tu luyện, không cần có tâm lý gánh nặng. Nói là về sau chờ chúng ta tu vi đạt tới tự nhiên sẽ biết."

Tiêu Lăng Hàn: "Cũng là, hiện tại các ngươi ly Tiên Đế cái này cảnh giới còn sớm thực, lo lắng cũng vô dụng, vậy các ngươi liền an tâm tu luyện."

Ân Thiên Duệ: "Ân, chúng ta cũng là như thế này tưởng."

Tiêu Lăng Hàn: "Vậy các ngươi có Mục Thần cùng Thiên Thịnh tin tức sao?"

Mạc Vô Nhai: "Không có, chúng ta đi vào Bạch Hổ tộc sau, liền phiền toái Bạch Hổ tộc người lưu ý các phi thăng trì động tĩnh. Chỉ là Bạch Hổ tộc là Yêu tộc, Yêu tộc bên này phi thăng trì bọn họ nhưng thật ra hảo xem xét, nhưng Nhân tộc địa bàn thượng bọn họ liền không hảo đi nhúng tay."

Ân Thiên Duệ: "Lúc ấy ta nghĩ đến Huyền Ý là chỉ phượng hoàng, cho nên vẫn luôn làm Bạch Hổ tộc người, lưu ý Phượng Hoàng Thành bên kia phi thăng trì. Phượng Hoàng Thành bên kia nhưng vẫn không có tin tức, chúng ta đều cho rằng Huyền Ý bị ngươi đưa tới Nhân tộc bên kia phi thăng trì. Bất quá Bạch Hổ tộc bên này vẫn luôn có lưu ý cùng chúng ta đồng thời phi thăng đi lên Yêu tộc, lưu thủ ở Giang Lăng Tiên Vực Bạch Hổ tộc tộc nhân, ở nhìn thấy phi thăng trong ao đi ra một người đầu bạc nam tử sau, lập tức liền đăng báo đến đến Bạch Hổ tộc nơi này. Bạch thúc lúc này mới có thể kịp thời nhận được các ngươi, bằng không chúng ta liền phải bỏ lỡ."

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 510

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 510 Lăng Hàn độ kiếp

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: “Phượng Hoàng Thành?”

Mạc Vô Nhai lập tức giải thích: “Chúng ta hiện tại nơi Tiên Vực liền kêu Thần Linh Yêu Vực, thuộc về ngũ cấp Yêu vực. Phượng Hoàng Thành ở Thần Linh Yêu Vực phương tây, Phượng Hoàng Thành lệ thuộc với Phượng tộc. Phương tây là Phượng tộc, phương đông là Long tộc, còn lại Yêu tộc liền ở bạch phương cùng phương nam, chúng ta hiện tại là ở phương nam.”

“Nói như vậy Phượng tộc cùng Long tộc thực lực rất mạnh?”

Đông tây hai bên các trạm một phương, mà mặt khác còn có nhiều như vậy Yêu tộc lại chỉ có thể chiếm theo phương bắc cùng phương nam.

Nhìn thoáng qua trong lòng ngực Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn trong lòng không khỏi có chút lo lắng. Nếu là gặp được Thượng Quan Huyền Ý cùng tộc, những cái đó điều nhân không nói lý muốn chia rẽ bọn họ, hắn hiện giờ chính là một cái nhược kê, đến lúc đó như thế nào cho phải?

Tiêu Lăng Hàn còn không biết, hắn này hạt lo lắng sau lại thành thật.

“Ân, Long tộc cùng Phượng tộc thực lực tương đương, tuy rằng bọn họ tộc nhân thiếu, nhưng ai làm nhân gia thực lực cường, hơn nữa huyết mạch thượng còn có thể áp chế mặt khác Yêu tộc, nhưng thật ra không có Yêu tộc đi xúc này hai tộc rủi ro.”

Tuy rằng hắn cùng Thiên Duệ bị đại đa số Yêu tộc nhìn trúng, một lần cho rằng bọn họ là thần thú chuyển thế, nhưng Phượng tộc cùng Long tộc lại không có tham dự tiến vào. Hiển nhiên, Phượng tộc cùng Long tộc này hai tộc đối bọn họ hai cái là thần thú chuyển thế vừa nói khịt mũi coi thường.

Theo sau Ân Thiên Duệ lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn, “Nơi này có một ít tiên thạch, các ngươi vừa mới đến Tiên giới, hẳn là có thể sử dụng thượng.”

Mới tới Tiên giới, Tiêu Lăng Hàn trên tay là một khối tiên thạch đều không có. Ở phi thăng trong thông đạo hắn không gian giới tử đã hư hao, mà hiện tại Long Ngọc không gian còn đánh không khai. Hắn hiện giờ là một nghèo hai trắng, phân vô xu, ngay cả quần áo vẫn là từ Thượng Quan Huyền Ý trong cơ thể không gian lấy.

Tiêu Lăng Hàn cũng không cùng hai người khách khí, tiếp nhận Ân Thiên Duệ đưa qua giới tử, “Đa tạ!”

"Không cần cảm tạ, ta cái này kêu đầu tư."

Tiêu Lăng Hàn:…… Hắn liền không nên nói tạ!

Không thêm nửa câu sau, Ân Thiên Duệ lời này nghe tới liền dễ nghe nhiều.

"Tiêu đại ca có hay không hứng thú luyện đan?"

"Đang có ý này, ngươi có đan phương cùng tiên thảo?"

Hiện giờ hắn muốn dưỡng tức phụ nhi, sở hữu thuật pháp trung liền đan dược nhất kiếm tiền.

Muốn dưỡng một con thần thú đến thành niên, đến dưỡng bao lâu?

Tiêu Lăng Hàn nhìn trong lòng ngực ngủ đến trời đất tối tăm tiểu phượng hoàng, lâm vào thật sâu sầu lo trung.

Tức phụ nhi khi nào mới có thể hóa hình?

"Đều có."

"Kia thực hảo, bất quá luyện đan sự, chúng ta sau đó lại nói, hiện tại ta muốn độ kiếp, phụ cận nhưng có thích hợp độ kiếp địa phương?"

"Có, sân phía sau có một khối đất trống."

"Dẫn đường."

Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý đi theo Mạc Vô Nhai hai người hướng sân bên ngoài đi đến, hắn tay lại ở không ngừng trêu đùa tiểu phượng hoàng.

Đang ở làm mộng đẹp Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên cảm giác có người ở không ngừng xả chính mình móng vuốt, trong chốc lát lại ở cào chính mình bụng.

Từ biến thành phượng hoàng sau, hắn liền đặc biệt thích ngủ.

Bất quá hiện tại rõ ràng là có người không nghĩ làm hắn ngủ, hắn đành phải gian nan mà mở mắt ra. Đập vào mắt chính là một mảnh bạch, lại ngẩng đầu, liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn mỉm cười con ngươi.

"Lăng Hàn, chúng ta đây là ở nơi nào?" Tả hữu quan vọng một chút, Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

"Chúng ta hiện giờ ở Bạch Hổ tộc, đợi chút lại nói ngươi nói tỉ mỉ chúng ta ra phi thăng trì sự. Hiện tại ta trước muốn độ kiếp, ngươi nơi đó nhưng còn có ta quần áo?"

"Còn có hai bộ màu trắng." Nói, Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động, Tiêu Lăng Hàn trong tay liền nhiều ra một bộ quần áo.

"Vậy ngươi tính toán khi nào độ kiếp?"

"Ở ngươi lúc sau đi."

“Hảo.”

Không bao lâu, một hàng ba người liền tới đến một khối bình thản trên đất trống.

Tiêu Lăng Hàn một mình đứng ở đất trống trung ương, tùy theo buông ra trên người trói buộc, Huyền Tiên cảnh giới hơi thở phát ra. Này vẫn là hắn lần đầu tiên độ lôi kiếp, có chờ mong, lại có chút khẩn trương. Hắn cũng không có bố trí trận pháp cùng lấy phòng ngự pháp bảo, hắn tính toán mượn dùng lôi điện hảo hảo luyện luyện thể. Bởi vì hắn phát hiện theo hắn linh hồn càng ngày càng cường, thân thể đã bắt đầu xuất hiện không khoẻ, có chút chịu tải không được.

Không bao lâu, trên bầu trời bay tới từng đóa ô mây đen, che khuất không trung, nhiều đóa mây đen phảng phất muốn áp xuống tới giống nhau, đen nghìn nghịt gắn vào Tiêu Lăng Hàn đỉnh đầu.

Một cái màu đen long xuất hiện ở trên cổ tay hắn, còn có một gốc cây màu xanh lục dây đằng cũng triền ở cổ tay hắn chỗ.

Vừa ra tới, Mặc Ảnh liền nhịn không được truyền âm nói: 【 ngươi rốt cuộc phi thăng đến Tiên giới, quá không dễ dàng. 】

Gia hỏa này nói chính là nói cái gì?

Làm đến hắn giống như thực phế tài!

【 ta hiện tại không đến 300 tuổi, ngươi gặp qua ai có thể ở 300 tuổi thời điểm, liền phi thăng Tiên giới? 】

Mặc Ảnh lại là không khách khí mà nói: 【 ngươi cái phế tài, người khác vừa sinh ra chính là Hóa Thần, Đại Thừa, độ kiếp, Huyền Tiên. 】

Này long thật đúng là đem chính mình trở thành một cái phế tài!

【 đầu thai là cái kỹ thuật sống, ta kỹ thuật không tới nhà. Ngươi nếu là ghét bỏ, ta đem ngươi đưa về Tu chân giới. 】

Cảm giác được Tiêu Lăng Hàn xem chính mình khi, kia lạnh buốt ánh mắt, Mặc Ảnh chạy nhanh cười làm lành nói: 【 đừng, đừng, ta liền chỉ đùa một chút. 】

【 hừ! 】

Mặc Ảnh thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không tốt, không yên tâm hỏi: 【 đợi chút ngươi sẽ không mang thù muốn đem ta cầm đi ngăn cản lôi kiếp đi? 】

Tiêu Lăng Hàn liếc trên cổ tay Ma Long liếc mắt một cái. 【 ngươi thật đúng là để mắt chính ngươi. 】

Nghe được lời này Mặc Ảnh cứ yên tâm nhiều.

【 nói câu kia thần nhân trong thân thể năng lượng còn có hơn phân nửa, ngươi như thế nào kêu ta đình chỉ hấp thu? 】

【 ta hiện giờ vừa đến Tiên giới, tu vi tăng trưởng quá nhanh không phải nhận người hoài nghi sao? Chờ ta rời đi Bạch Hổ tộc lại tăng lên thực lực, bằng không liền tính không có gì tâm tư Yêu tộc, nhìn thấy ta cái này tăng lên tốc độ cũng sẽ có gây rối tâm tư. 】

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn không nghĩ đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử, nhưng có một số việc không thể không phòng.

【 thành đi, ngươi là chủ nhân ngươi định đoạt. Ta chính là cảm thấy ngươi hiện tại quá yếu, tùy tiện tới cái Chân Tiên cảnh gia hỏa, ngươi phải chơi xong. 】

【 hừ, ngươi là sợ ta đã chết, liên lụy ngươi đi? 】

【……】 ngươi biết liền hảo!

“Tới!”

Một đạo loang loáng như một cái hỏa xà phá tan hắc ám, ở không trung hoa khai một cái vết nứt.

Ngay sau đó, Tiêu Lăng Hàn liền thấy một cái màu tím hỏa xà thẳng tắp triều hắn vọt tới, thấy tia chớp nhan sắc, hắn tâm không khỏi mà khẩn một chút.

Màu tím tia chớp, cư nhiên là màu tím tia chớp!

Làm hắn ký ức vưu tân sự, hắn là bị một đạo màu tím tia chớp bổ tới Thiên Huyền Giới.

Nhìn đến màu tím tia chớp, không khỏi trong lòng e ngại.

Lôi điện sớm đã tỏa định Tiêu Lăng Hàn, mặc kệ hắn là về phía trước, vẫn là về phía sau, lôi điện trước sau đều đuổi theo hắn.

“Ầm ầm ầm” tiếng vang ở bên tai nổ tung, Tiêu Lăng Hàn lắc lắc tay, vừa rồi nhìn thấy màu tím tia chớp triều hắn bổ tới khi, hắn theo bản năng mà vươn tay phải đi ngăn cản, tay bị lôi điện đánh tê dại phát đau. Vừa rồi đạo lôi điện kia một nửa bị hắn đánh tan, một nửa bị hắn hấp thu dùng để rèn luyện thân thể.

Màu tím lôi điện ở trên người du tẩu, không ngừng điện giật trên người huyết nhục xương cốt.

Mặc Ảnh còn lại là xem đến tấm tắc bảo lạ, nó đây là gặp được một cái cái gì yêu nghiệt quái vật, cư nhiên còn có thể hấp thu tiên lôi.

Thiên Ti Đằng lại ở giả chết, nó không biết chủ nhân khi nào thu một cái như vậy khủng bố gia hỏa, nó thực lo lắng cho mình bị này đen sì đại xà cấp một ngụm nuốt.

Cho nên, nó chỉ có thể hạ thấp chính mình tồn tại cảm, giả chết!

Mười phút sau.

Đạo thứ hai lôi kiếp lại lần nữa rơi xuống, “Ầm ầm ầm” tiếng vang, phảng phất muốn đem người màng tai chấn phá.

Tiêu Lăng Hàn lần này cũng không có ra quyền, mà là đứng ở tại chỗ bất động, chờ lôi điện thẳng tắp mà rơi xuống ở hắn trên người. Vận khởi công pháp, đem đánh vào chính mình trên người lôi điện một nửa hấp thu luyện hóa, một nửa dùng để luyện thể.

Vừa mới chạy tới Bạch Hổ tộc nhân nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn thế nhưng trực tiếp đứng bất động, chờ lôi điện dừng ở trên người hắn, đồng thời run lên một chút thân mình. Phảng phất đạo lôi điện kia không phải dừng ở Tiêu Lăng Hàn trên người, mà là dừng ở bọn họ trên người giống nhau.

Bạch Thiên Húc cũng đi theo mọi người cùng nhau lại đây xem náo nhiệt, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn ngạnh hám lôi kiếp, khóe mắt không cấm trừu trừu.

"Ầm ầm ầm……" Đạo thứ ba lôi điện dừng ở Tiêu Lăng Hàn trên người, lần này hắn cảm giác toàn thân thịt, như là ở bị liệt hỏa đốt cháy giống nhau.

Ở hắn không ngừng vận chuyển công pháp trung, cái loại này bị bỏng cháy cảm giác chậm rãi giảm bớt, trên người huyết nhục tựa hồ đều ở bị luyện hóa giống nhau, chậm rãi trở nên khẩn thật lên.

"Ầm ầm ầm……"

Đạo thứ tư lôi điện đúng hạn tới, lần này Tiêu Lăng Hàn không lại đứng bất động, mà là lấy ra chính mình bản mạng kiếm. Ở lôi điện rơi xuống thời khắc đó, giơ lên trong tay kiếm, lôi điện dừng ở Mặc Hàn Kiếm thượng, lại thông qua Mặc Hàn Kiếm dừng ở trên người hắn, một nửa bị Mặc Hàn Kiếm hấp thu, một nửa bị hắn hấp thu.

Cứ như vậy đạo thứ năm, đạo thứ sáu…… Cuối cùng đạo thứ chín lôi kiếp chậm rãi rơi xuống, Tiêu Lăng Hàn như cũ đĩnh bạt như tùng mà đứng thẳng. Trên người hắn thương, ở Quang linh căn vận chuyển hạ, bắt đầu chậm rãi khép lại, trên người cháy đen da thịt một chút rơi xuống.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn độ lôi kiếp toàn bộ quá trình, Bạch Thiên Húc không cấm hỏi: "Vô Nhai, Tiêu tiểu hữu lôi kiếp so ngươi cùng Thiên Duệ lôi kiếp muốn mãnh liệt một nửa, hắn thật là một nhân tộc?"

Bạch Thiên Húc thâm biểu hoài nghi, như vậy cường lôi kiếp, kia tiểu tử cư nhiên ngạnh kháng, này thân thể cùng bọn họ Yêu tộc không hề thua kém.

Mạc Vô Nhai gật đầu đáp: "Cam đoan không giả, Bạch thúc nếu là không tin, chờ lát nữa hắn độ xong kiếp, ngươi có thể chính mình hỏi hắn."

"Bạch thúc không phải không tin, là không nghĩ thừa nhận Tiêu đại ca thân thể cường độ so Yêu tộc còn nếu có thể kháng lôi điện." Ân Thiên Duệ lập tức phá đám, nói ra tình hình thực tế.

"Liền ngươi hiểu!"

Bạch Thiên Húc hoành Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, tiểu tử này hoàn toàn không lớn không nhỏ, rõ ràng chính mình tu vi so với hắn cao rất nhiều, nhưng

tiểu tử này chính là một chút đều không sợ chính mình.

Ân Thiên Duệ nghiêm trang gật gật đầu, không chút nào khiêm tốn nói: “Ta đương nhiên hiểu, nếu là Tiêu Lăng Hàn là Yêu tộc, vừa rồi độ kiếp thời điểm nên hiện ra hắn bản thể.”

Không thể không nói tiểu tử này thật đúng là nói đến điểm tử thượng, Bạch Thiên Húc ngược lại nhìn về phía lôi kiếp trung Tiêu Lăng Hàn, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đang ở chữa trị trong thân thể thương, mày không cấm nhăn lại. Này thương yêu cầu chữa trị sao? Hắn hiện tại lôi kiếp đều độ xong rồi, đợi chút bị tiên quang một chiếu, cái gì thương đều sẽ hảo.

Ngẩng đầu muốn nhìn một chút tiên quang khi nào tới, hắn lúc này mới phát hiện trên bầu trời mây đen cũng không có tan đi.

Không cấm nghi hoặc nói: “Này lôi kiếp có vấn đề?”

“Có cái gì vấn đề?” Ân Thiên Duệ hiếu kỳ nói, Tiêu Lăng Hàn thiên phú hảo, lôi kiếp lợi hại, không phải thực bình thường sự tình sao?

“Tiêu tiểu hữu đều độ xong lôi kiếp, nhưng mây đen còn không có tan đi, này không phải có vấn đề sao?”

“Mây đen không tan đi, vậy thuyết minh còn có lôi kiếp, này có cái gì hảo kỳ quái.” Ân Thiên Duệ đương nhiên đáp.

“Ha hả, ngươi tưởng đảo rất mỹ, ngươi gặp qua ai có thể ở một năm nội đột phá hai cái đại cảnh giới?”

“Trước mắt không phải có một cái sao?” Ân Thiên Duệ cầm chỉ vào Tiêu Lăng Hàn vị trí.

Bạch Thiên Húc nhìn xem bầu trời, hiện tại thiên so vừa rồi còn muốn hắc, thật đúng là như Ân Thiên Duệ tiểu tử này nói như vậy, như là lại muốn độ kiếp.

Chỉ là, sao có thể?

Hắn sống nhiều năm như vậy chưa từng thấy đến quá ai có thể ở một năm nội đột phá hai cái đại cảnh giới. Huống chi Tiêu Lăng Hàn vẫn là từ hạ giới phi thăng đi lên tu sĩ, giống nhau trải qua phi thăng trì tẩy lễ tu vi đều sẽ co lại, có thể đột phá đến Huyền Tiên cảnh người, đã là thiên tài trong thiên tài.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn thật có thể liên tục đột phá hai cái đại cảnh giới, kia hắn tư chất nên là kiểu gì nghịch thiên?

Có thể nói là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, nói hắn là quỷ tài cũng không quá.

Thực mau, lại là một đạo tia chớp cắt qua phía chân trời, chiếu sáng này phương thiên địa, theo sát “Ầm ầm ầm” thanh âm quanh quẩn ở mọi người bên tai.

Bạch Thiên Húc nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn vị trí, kinh ngạc nói: “Tiêu tiểu hữu, thật đúng là lại ở độ lôi kiếp.”

Vừa rồi hắn mới nói không có khả năng, lôi kiếp lập tức liền tới rồi.

Này cũng quá vả mặt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 511

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 511 Huyền Ý độ kiếp

Bất quá, cái này kêu Tiêu Lăng Hàn Nhân tộc cũng quá yêu nghiệt.

Làm người tưởng ghen ghét liền ghen ghét không đứng dậy, hoàn toàn không ở cùng nhau cấp bậc, phỏng chừng không cần bao lâu hắn tu vi liền sẽ vượt qua chính mình.

Nghĩ đến đây, Bạch Thiên Húc quyết định phải hảo hảo tu luyện.

Ân Thiên Duệ: "Bạch thúc, lúc này ngươi trường kiến thức đi?"

Bạch Thiên Húc: "Xác thật trường kiến thức, bất quá, này cũng quá đả kích người. Nhớ năm đó ta từ Huyền Tiên cảnh tu luyện đến Thiên Tiên cảnh dùng 350 năm."

Ân Thiên Duệ: "Ngạch…… Bạch thúc, ngươi cũng đừng nhụt chí, người cùng người là không thể so sánh với, ngươi xem ta cùng Vô Nhai không phải chỉ đột phá đến Huyền Tiên hậu kỳ sao?"

Bạch Thiên Húc:…… Cảm giác chính mình ngực lại trúng nhất kiếm, quá đả kích người.

Ân Thiên Duệ tiểu tử này tuyệt đối là cố ý.

Nhìn một cái, vẫn là Mạc Vô Nhai thành thục ổn trọng, cũng sẽ không dỗi tiền bối.

Nghĩ đến đây, Bạch Thiên Húc quay đầu nhìn về phía Mạc Vô Nhai, lại thấy đến hắn trên vai có một con chim, Bạch Thiên Húc đồng tử không cấm co rút lại một chút.

"Hắn, hắn, hắn……" Bạch Thiên Húc chỉ vào Mạc Vô Nhai trên vai điểu, nửa ngày không có thể nói ra một câu.

"Còn không phải là một con phượng hoàng sao? Có cái gì hảo đại kinh tiểu quái?" Ân Thiên Duệ theo Bạch Thiên Húc ánh mắt nhìn lại, thấy hắn chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý.

Bạch Thiên Húc: "Tiểu tử thúi, ngươi biết cái gì! Phượng hoàng a! Hắn chính là một con Hỏa phượng hoàng, quang từ màu lông tới xem, hắn huyết mạch hẳn là thực thuần. Ngươi cũng biết Phượng tộc những cái đó lão gia hỏa, đem bọn họ trong tộc những cái đó huyết mạch độ dày hơi thuần nhất điểm hậu bối xem đến so với bọn hắn mệnh còn quan trọng. Nếu là làm cho bọn họ biết nơi này có chỉ huyết mạch như thế thuần hậu bối, ngươi nói sẽ như thế nào?"

“Khẳng định lập tức tới đem Huyền Ý mang về.” Ân Thiên Duệ theo bản năng nói tiếp, sau khi nói xong, hắn lại ngắm liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn vẫn luôn chuyên chú mà nhìn ở độ kiếp trung Tiêu Lăng Hàn, cũng không biết hắn có hay không nghe được Bạch thúc nói.

“Hắn chính là các ngươi phía trước muốn chúng ta đi Phượng Hoàng Thành tiếp kia chỉ phượng hoàng?”

Ân Thiên Duệ gật gật đầu.

“May mắn hắn phi thăng tới chính là tứ cấp Tiên Vực, nếu là hắn sau khi phi thăng trực tiếp bị truyền tống đến Phượng Hoàng Thành phi thăng trì, kia hắn ở không có thành niên phía trước, các ngươi đều đừng nghĩ tái kiến hắn.”

“Có như vậy nghiêm trọng?”

“Đương nhiên, ngươi cũng không nghĩ, Phượng tộc cùng Long tộc chính thống huyết mạch tộc nhân vốn dĩ liền ít đi, thật vất vả xuất hiện một cái, ngươi cảm thấy bọn họ có thể hay không đương thành bảo bối giống nhau giấu đi, ít nhất ở hắn không có tự bảo vệ mình cố gắng phía trước, tuyệt đối sẽ không tha hắn ra tới, liền tính ra tới, bên người khẳng định đều đi theo cao thủ.”

“Kia không phải liền tự do đều không có?”

“Không có tự do còn xem như việc nhỏ, càng khủng bố chính là, trong tộc có lẽ sẽ cho hắn an bài mấy cái giống cái làm cho bọn họ kết hợp, sinh hạ ưu tú huyết mạch.”

Ân Thiên Duệ nghe không cấm mở to mắt, cư nhiên còn có như vậy chủng tộc. “Bọn họ lại không phải Huyền Ý cha mẹ, quản đến nhiều như vậy?”

“Rơi xuống ở trong tay người khác, thực lực không có người khác cao, còn không phải tùy ý người khác nặn tròn bóp dẹp.” Bạch Thiên Húc trắng Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, gia hỏa này rốt cuộc là như thế nào tu luyện đến Huyền Tiên, đơn giản như vậy đạo lý cũng đều không hiểu.

Một bên nghe được hai người nói chuyện Mạc Vô Nhai chau mày, nếu là nói như vậy, kia Thượng Quan Huyền Ý vẫn là không cần hồi Phượng tộc đến hảo. Tốt nhất đừng làm Phượng tộc biết hắn tồn tại, nếu là Thượng Quan Huyền Ý bị Phượng tộc mang đi, Tiêu Lăng Hàn phỏng chừng muốn điên.

Giương mắt nhìn về phía lôi kiếp trung Tiêu Lăng Hàn, mới đến Tiên giới ngắn ngủn một năm hắn đã đột phá đến Thiên Tiên cảnh. Giả lấy thời gian, hắn nhất định có thể trưởng thành đến Phượng tộc cũng không dám trêu chọc nông nỗi.

Hắn chuẩn bị chờ Tiêu Lăng Hàn độ xong kiếp, liền đem Thượng Quan Huyền Ý sự nói với hắn vừa nói, miễn cho không cẩn thận đụng tới Phượng tộc nhận ra Thượng Quan Huyền Ý, đến lúc đó đánh bọn họ một cái trở tay không kịp.

Lôi kiếp trung tâm Tiêu Lăng Hàn còn không biết, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đều ở thế hắn lo lắng Phượng tộc đem hắn tức phụ nhi cấp cướp

đi.

Lúc này, hắn còn ở độ Thiên Tiên lôi kiếp.

Nhìn đến rơi xuống lôi điện Mặc Ảnh rụt rụt cổ, gắt gao triền ở Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay. Nó nếu là cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau độ kiếp, nhất định sẽ tiết lộ trên người ma khí, đến lúc đó liền đại sự không ổn. Cho nên liền tính bị lôi điện phách, nó cũng chỉ có thể giả chết, rốt cuộc bên ngoài còn có người nhìn, hắn cũng không thể kéo chân sau.

Tiêu Lăng Hàn tay phải cầm Mặc Hàn Kiếm, nhắm ngay triều hắn rơi xuống lôi điện liền bổ ra nhất kiếm.

Lôi điện cùng Mặc Hàn Kiếm va chạm khi, hỏa hoa văng khắp nơi, "Ầm vang" thanh ở bên tai hắn nổ vang, phảng phất là muốn đem hắn màng tai chấn phá. Lôi điện theo thân kiếm đập ở trên tay hắn, trên tay hắn lập tức toát ra một trận khói trắng, ngay sau đó truyền đến xuyên tim đau, hiển nhiên đã bị lôi điện đánh cho bị thương.

Thiên Tiên cảnh tổng cộng có mười tám đạo lôi kiếp, cùng tu chân tu đối ứng Kim Đan kỳ lôi kiếp số lượng giống nhau, chỉ là lôi kiếp chất lượng càng hơn. Tu chân giới rơi xuống chính là phàm lôi, lôi điện nhan sắc là màu trắng. Mà Tiên giới rơi xuống chính là tiên lôi, lôi điện nhan sắc là màu tím.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình cả người đều đau, hắn ở Tu chân giới khi, thấy người khác lôi kiếp, rõ ràng không phải rất lợi hại, như thế nào tới rồi hắn nơi này, lôi điện như là không cần tiền dường như, đối với hắn liều mạng mà phách, cảm giác nó cùng chính mình như là có thâm cừu đại hận giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn trên người quần áo đã rách tung toé, may mắn trọng điểm bộ vị không có bị phách hư, bằng không hắn muốn đi hết.

Một canh giờ sau.

Trên bầu trời mây đen dần dần tan đi, lộ ra trời xanh mây trắng, thái dương cũng từ tầng mây trung lộ ra mặt. Ánh mặt trời chiếu đại địa, không trung giáng xuống một đạo tiên quang, tiên quang trực tiếp chiếu vào Tiêu Lăng Hàn trên người, trên người hắn thương lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khôi phục.

Thừa dịp ở tiên quang trung không có người thấy, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh thay đổi một bộ quần áo.

Sau đó đem Ma Long thu vào khiết ước không gian trung.

Chờ tiên quang biến mất, lộ ra Tiêu Lăng Hàn thân ảnh, hắn một đầu tuyết trắng tóc rối tung ở sau người, phía trước một ít che khuất ngũ quan sợi tóc bị hắn dùng một cây màu tím dây thừng thúc ở sau đầu, ăn mặc một thân trắng tinh

quần áo, tuấn mỹ khuôn mặt, thanh lãnh khí chất, cho người ta cảm giác chính là một cái nhẹ nhàng trọc thế giai công tử.

Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ, Thượng Quan Huyền Ý: “Chúc mừng!”

Bạch Thiên Húc: “Yêu nghiệt!”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

“Lăng Hàn, nên ta độ kiếp.”

Thượng Quan Huyền Ý bay đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, Tiêu Lăng Hàn vươn tay tiếp được hắn.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại, Thượng Quan Huyền Ý hiện tại là phượng hoàng, Yêu tộc độ kiếp, hắn còn không có gặp qua. Hiện giờ hắn còn không thể hóa hình, đó chính là nói hắn không thể dùng bản mạng pháp khí chống cự lôi kiếp. Nhìn nho nhỏ hắn, Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến lôi điện bổ về phía chính mình khi lại mãnh lại tàn nhẫn, trong lòng không khỏi lo lắng lên.

Tầm mắt đảo qua, lập tức liền nhìn đến một cái có sẵn Yêu tộc, lập tức hắn liền hỏi nói: “Bạch thúc, ngươi bình thường độ kiếp là như thế nào độ?”

Bạch Thiên Húc đôi tay hoàn cánh tay, lười biếng mà nói: “Còn có thể như thế nào độ, đương nhiên là bãi bình tùy ý lôi điện đánh vào trên người mình.”

Ân Thiên Duệ cái thứ nhất không nhịn xuống “Phụt” một tiếng liền bật cười.

Bạch Thiên Húc liếc Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, “Có cái gì buồn cười, chờ về sau các ngươi thức tỉnh rồi đồng dạng là nằm yên bị sét đánh.”

“Liền tính ta thật sự thức tỉnh rồi, không phải còn có nhân hình sao, ta không hiển lộ bản thể là được.”

“Hừ! Đến lúc đó nhưng không phải do ngươi.”

“Tiêu tiểu hữu, không cần lo lắng. Nói như thế nào hắn tốt xấu là chỉ phượng hoàng, nơi nào khả năng bị phách hai hạ liền chết thẳng cẳng. Ngươi có thể yên tâm, liền tính ngươi bị đánh chết, hắn cũng sẽ không có việc gì.”

Bạch Thiên Húc cảm thấy hắn nói chính là sự thật, rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn lôi kiếp so người bình thường đều phải lợi hại, lôi kiếp như là thực hắn không vừa mắt giống nhau.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không khỏi mà trừu trừu, bất quá có Bạch Thiên Húc lời này, hắn nhưng thật ra yên tâm không ít.

Nhẹ nhàng sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý đầu, “Độ kiếp thời điểm cẩn thận một chút.”

“Hảo, không cần lo lắng, ta nhất định sẽ không có việc gì.”

Tiêu Lăng Hàn không tha mở ra tay, Thượng Quan Huyền Ý điểu mõm nhẹ nhàng mổ một chút hắn lòng bàn tay, liền bay đến vừa rồi hắn sở trạm địa

phương.

Thượng Quan Huyền Ý trạm hảo không trong chốc lát, vừa mới mới trong không trung lại lần nữa tụ tập nổi lên mây đen, thái dương lại lần nữa trốn vào tầng mây trung, mây đen mênh mông cuồn cuộn mà từ bốn phương tám hướng bay tới, bao phủ ở Thượng Quan Huyền Ý trên đỉnh đầu.

Lúc này, hắn đem khế ước không gian trung Phệ Linh Thử cũng phóng ra.

Phệ Linh Thử vừa ra tới liền cảm giác trời sắp tối rồi, ngẩng đầu vừa thấy, mây đen giăng đầy, vô lương chủ nhân đây là lại muốn độ kiếp. Nhìn cùng chính mình không sai biệt lắm đại chủ nhân, Phệ Linh Thử toàn bộ chuột thân đều tràn ngập tuyệt vọng.

Nghĩ thầm: Cái này xong đời, không ai giúp chính mình chắn lôi kiếp.

Bởi vì Phệ Linh Thử trên người mao đều là xám xịt, mặt đất đột nhiên nhiều ra một cái nó, không chú ý xem, căn bản phát hiện không được nó tồn tại.

Niết bàn thành phượng hoàng sau, này vẫn là Thượng Quan Huyền Ý đệ nhất độ kiếp, kỳ thật hắn có chút khẩn trương, vừa rồi vì không cho Tiêu Lăng Hàn lo lắng, hắn ra vẻ nhẹ nhàng. Lúc này ngẩng đầu nhìn càng ngày càng dày mây đen, trong lòng không khỏi thấp thỏm lên.

Bất quá thực mau hắn liền không có tâm tình khẩn trương cùng thấp thỏm, bởi vì vừa đến lóa mắt ánh sáng tím đem đại địa cùng không trung đều chiếu sáng trong, sau đó hắn liền nhìn đến ánh sáng tím thẳng tắp triều hắn rơi xuống.

"Ầm ầm ầm" tiếng vang, chiếm cứ Thượng Quan Huyền Ý sở hữu thính lực.

Lôi điện sắp rơi xuống, hắn hạ ý tứ mà vùng vẫy cánh muốn bay lên tới, chỉ là lôi điện tốc độ quá nhanh, hắn còn không có phi, lôi điện liền dừng ở hắn trên người.

Chỉ có một tiểu cổ dừng ở bên cạnh người Phệ Linh Thử trên người.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình trên người như là có cái gì gông xiềng bị mở ra, theo bản năng mà biến hóa thân hình.

Ngay sau đó, một con có thật lớn, thả mang theo ngọn lửa phượng hoàng bay về phía phía chân trời, theo sát một tiếng cao hố phượng minh vang vọng ở mọi người trong tai.

Đứng ở bên ngoài thấy như vậy một màn biến cố Ân Thiên Duệ không cấm mở to mắt, trong mắt tất cả đều là khiếp sợ.

Mà Mạc Vô Nhai nhìn thấy một màn này, đồng dạng phi thường giật mình, hiện tại Thượng Quan Huyền Ý cùng hắn phía trước bàn tay đại thời điểm, hoàn toàn là hai cái bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc có thể tự do biến hóa lớn nhỏ, không khỏi mà thở dài nhẹ nhõm một hơi. Phía trước hắn cho rằng

phải đợi Thượng Quan Huyền Ý sau khi thành niên, mới có thể tự do khống chế thân thể của mình biến hóa lớn nhỏ. Không nghĩ tới một đạo lôi kiếp khiến cho hắn thành công tự do mà biến hóa lớn nhỏ.

Bạch Thiên Húc nhìn thấy biến đại Thượng Quan Huyền Ý, đã có thể không bình tĩnh, liền y Thượng Quan Huyền Ý hiện tại bộ dáng xem, hắn dám nói, hiện giờ ở Phượng tộc không có một con phượng hoàng huyết mạch có hắn thuần.

Thượng Quan Huyền Ý có thể tự do biến hóa thân hình sau, lại độ kiếp liền nhẹ nhàng nhiều, hắn ở lôi điện trung qua lại tự do xuyên qua, những cái đó lôi điện đuổi theo hắn phách, tuy rằng hắn có thể tránh đi làm lôi điện thất bại, bất quá hắn lại không có làm như vậy, rốt cuộc bị lôi điện phách, với hắn mà nói cũng là có chỗ lợi.

Phệ Linh Thử đi theo Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp, tuy rằng bị lôi điện bổ rất nhiều lần, nhưng đều ở nó thừa nhận trong phạm vi.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại độ chính là huyền thiên cảnh lôi kiếp, chỉ có chín đạo.

Một canh giờ sau, hắn liền độ xong lôi kiếp.

Trên bầu trời thái dương đã treo ở phía tây, màu đỏ ánh nắng chiều chiếu vào Thượng Quan Huyền Ý trên người, sấn đến hắn cánh tản ra oánh oánh bảy màu ánh sáng.

Tiên quang dừng ở trên người hắn, những cái đó bị sét đánh thương trên mặt đất chậm rãi khép lại, hắn toàn thân lông chim càng thêm sáng trong.

Phệ Linh Thử đứng trên mặt đất, tiên quang bao phủ Thượng Quan Huyền Ý, nó vừa lúc ở phượng hoàng đối ứng mặt đất, tiên quang đồng dạng chiếu vào nó trên người.

Ân Thiên Duệ nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý lúc này biến thành một con chân chính phượng hoàng, xinh đẹp kỳ cục, thật muốn duỗi tay đi loát một phen kia xinh đẹp vũ đuôi.

Đáng tiếc chỉ có thể là ngẫm lại, có Tiêu Lăng Hàn cái này bao che cho con người ở, hắn cũng không dám thượng thủ.

Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử thu vào khế ước không gian trung, theo sau phát ra một tiếng thanh thúy phượng minh, một cái xoay tròn bay đến Tiêu Lăng Hàn cách đó không xa. “Lăng Hàn, mau đến ta bối thượng tới.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn khó được bên tai đỏ, bất quá hắn sắc mặt thanh lãnh, nhưng thật ra không ai phát hiện hắn dị thường.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 512

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 512 tài đại khí thô

Tiêu Lăng Hàn cũng không có cự tuyệt Thượng Quan Huyền Ý mời, thả người nhảy liền vững vàng mà dừng ở phượng hoàng phía sau lưng thượng.

“Bạch thúc, này đó địa phương ta có thể đi?”

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý hỏi chuyện, Bạch Thiên Húc mí mắt giựt giựt.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý cái đầu có một cái thành niên nam tử như vậy đại, cánh mở ra khai liền có vẻ lớn hơn nữa, hơn nữa hắn kia một thân hỏa hồng sắc lông chim, phi ở không trung miễn bàn có bao nhiêu thấy được, này nếu là làm những người khác nhìn đi, nói bọn họ Bạch Hổ tộc có một con phượng hoàng, kia không phải chờ Phượng tộc đánh tới cửa tới sao?

“Đừng bay ra ngọn núi này.”

“A?”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn nhìn bọn họ hiện tại nơi ngọn núi, ngọn núi này lại không lớn, qua lại phi hai hạ là có thể chuyển xong rồi.

Nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng không tình nguyện bộ dáng, Bạch Thiên Húc tức giận nói: “Đừng không thỏa mãn, chỉ bằng ngươi hiện tại tu vi, nếu là không cẩn thận bay đến cái nào lão quái vật địa bàn thượng, bị bắt được, ta nhưng cứu không được các ngươi.”

“Hảo đi!”

Bọn họ hiện tại tu vi xác thật không đủ xem, muốn giương cánh bay cao, xem ra đến chờ về sau thực lực biến cường mới được.

Thượng Quan Huyền Ý chở Tiêu Lăng Hàn “Vèo” lập tức liền bay khỏi tại chỗ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn phượng hoàng màu đỏ cánh mỗi kích động một chút, bọn họ liền bay ra đi rất xa.

Gió nhẹ từ từ thổi qua, mang đi vài phần nhiệt khí.

Chính mình tức phụ nhi cư nhiên là một con thần thú phượng hoàng, vẫn là một con như vậy xinh đẹp phượng hoàng. Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình như là đang nằm mơ, đặc biệt là hiện tại ngồi ở hắn bối thượng, càng là cảm thấy không chân thật, có loại bừng tỉnh như mộng cảm giác.

Nếu là đặt ở hiện đại, có người nói cho hắn, hắn về sau một nửa kia sẽ là một con phượng hoàng, hắn khẳng định sẽ cảm thấy người nọ có bệnh, hơn nữa bệnh không nhẹ. Thần thú kia chính là trong truyền thuyết đồ vật, hiện thực như thế nào có thể có?

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được Tiêu Lăng Hàn ở chính mình phía sau lưng thượng, trong lòng vô cùng vui mừng, phía trước đi nơi nào đều là hắn chở chính mình, hiện tại chính mình cũng có thể tái một hồi hắn.

Đáng tiếc, hiện tại chính mình còn cũng không thể hóa hình, không thể ôm hắn.

Thượng Quan Huyền Ý ở không trung lượn vòng trong chốc lát, liền quay trở về mặt đất. Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa biến thành bàn tay đại, dừng ở Tiêu Lăng Hàn trên vai.

Ân Thiên Duệ cực kỳ hâm mộ mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, nếu là chính mình cũng có một đôi cánh thì tốt rồi.

Cảm giác được Ân Thiên Duệ hâm mộ ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý đắc ý dào dạt mà nói: "Thế nào, ta có phải hay không một con thật xinh đẹp phượng hoàng."

Nhớ trước đây chính mình vừa mới niết bàn khi, Ân Thiên Duệ gia hỏa này liền cười nhạo chính mình là một con chim.

Ân Thiên Duệ làm bộ không chút nào để ý bộ dáng, nhàn nhạt nói: "Giống nhau!"

"Ta biết ngươi hâm mộ ta, không cần giảo biện. Ta từ ngươi trong ánh mắt đọc ra: Hâm mộ, phi thường hâm mộ chữ."

Ân Thiên Duệ:…… Hắn biểu hiện đến có như vậy rõ ràng sao?

Mặt khác Hổ tộc người ở Tiêu Lăng Hàn độ xong kiếp liền rời đi nơi đây, cho nên biết nơi này còn có một con phượng hoàng người, chỉ có Bạch Thiên Húc.

Bạch Thiên Húc nghĩ trở về tu luyện cho tốt, cáo biệt mấy người, liền trở về chính mình động phủ.

Tiêu Lăng Hàn mấy người cũng trở về bọn họ cư trú sân.

Vừa đến sân, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ đem phía trước Bạch Thiên Húc nói có quan hệ phượng hoàng sự, cùng Tiêu Lăng Hàn tự thuật một lần.

Kỳ thật liền tính Bạch Thiên Húc không nói, Tiêu Lăng Hàn cũng biết. Rốt cuộc phía trước Thượng Quan Huyền Ý biến đại sau bộ dáng, mặc cho ai nhìn đều có thể nhận ra hắn phượng hoàng huyết mạch thực thuần. Hơn nữa phượng hoàng vốn là khó được, hắn đảo cũng có thể lý giải Phượng tộc người ý tưởng. Bất quá lý giải là một chuyện, nhưng sự tình nếu là phát hiện ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, hắn tuyệt không có thể chịu đựng.

Tức phụ nhi là hắn một người, ai cũng không thể đem bọn họ tách ra.

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa đẩu võ phòng môn, liền thấy Ân Thiên Duệ đứng ở cửa.

“Thiên Duệ, sáng tinh mơ ngươi liền đứng ở cửa, đây là tính toán cho chúng ta đương môn thần?”

“Môn thần là cái gì?”

“Thủ vệ.”

Ân Thiên Duệ khóe miệng trừu trừu, hắn mới không cần đương cái gì môn thần, phòng có trận pháp bảo hộ, căn bản là không cần môn thần.

Đám người Ân Thiên Duệ vào nhà, ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn mới hỏi nói: “Nói đi, tìm ta có chuyện gì?”

“Tiêu đại ca, ngươi tính toán khi nào bắt đầu luyện đan?”

Nguyên lai Ân Thiên Duệ gia hỏa này sáng sớm tới tìm chính mình chính là vì luyện đan!

“Trước không vội.”

“Thời gian chính là tiên thạch, Tiêu đại ca ngươi còn muốn dưỡng Huyền Ý, ngươi như thế nào có thể sa đọa đâu.” Nói, Ân Thiên Duệ nhìn thoáng qua, ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực ngủ say tiểu phượng hoàng.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không cấm đen hắc, Ân Thiên Duệ gia hỏa này thật là nói cái gì đều dám nói. Hắn bất quá nói tạm thời không vội, gia hỏa này liền nói hắn sa đọa.

Lạnh lạnh mà liếc Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, mới nói nói: “Hôm nay chúng ta chuẩn bị đi Thiên Hồ Thành đi dạo, thuận tiện mua hai kiện quần áo.”

Nguyên lai là muốn đi mua đồ vật!

Bọn họ tới rồi Bạch Hổ tộc, cũng mới đi qua một lần Thiên Hồ Thành.

Lập tức hắn liền nói: “Ta đây đi kêu Vô Nhai.”

Nói xong, Ân Thiên Duệ đi hướng phòng bên ngoài đi đến.

Một canh giờ sau.

Một tòa cao lớn thành trì xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn ba người mắt, thành trì đại môn tấm biển thượng điêu khắc” Thiên Hồ Thành” ba cái rồng bay phượng múa tự.

Thiên Hồ Thành tuy rằng ở Yêu tộc, nhưng thành trì trung Nhân tộc cũng có một bộ phận.

Bởi vì Yêu tộc sẽ không luyện đan, luyện khí, trận pháp chờ thuật pháp, cho nên Nhân tộc liền chuyên môn bán này diễn đồ vật cấp yêu thú, bất quá giá cả lại

quý muốn chết.

Thượng Quan Huyền Ý đãi ở Tiêu Lăng Hàn ống tay áo trung, hiện tại bọn họ ở Yêu tộc, để tránh bị người nhận ra hắn là phượng hoàng, chỉ có thể tránh ở ống tay áo.

Nếu là hắn có thể hóa hình liền không có này đó phiền toái, đáng tiếc…….

Xuyên qua một cái đường phố, Mạc Vô Nhai, Ân Thiên Duệ cùng Tiêu Lăng Hàn ba người đi vào một nhà tên là” Phi Vân thương hội” cửa hàng.

Phi Vân thương hội ở rất nhiều thành trì đều thiết có phần cửa hàng, bên trong bán ra các loại tu luyện tài nguyên, còn có pháp bảo, đan dược, trận bàn, phù triện, bang nhân điêu khắc khắc văn chờ, có thể nói Phi Vân thương hội cái gì cần có đều có.

Phi Vân thương hội là Hạ Hầu gia sản nghiệp, Hạ Hầu gia chính là Thiên Minh Tiên Vực một cái đại thế gia.

Ba người mới vừa vào tiệm, liền có một người Chân Tiên cảnh nữ tiên nhiệt tình mà đón đi lên.

“Hoan nghênh ba vị tiên hữu quang lâm Phi Vân thương hội, vài vị muốn pháp bảo tài liệu có thể đến lầu hai nhìn xem, muốn tu luyện tài nguyên nhưng có đi lầu 3.”

“Đa tạ.”

Tiêu Lăng Hàn ba người trực tiếp đi lầu hai.

Ba người mới vừa đi tiến lầu hai đại sảnh, lập tức liền có một người trung niên quản sự tiếp đãi ba người, quản sự cũng là một người Chân Tiên cảnh nhân tu.

Quản sự biết được Tiêu Lăng Hàn bọn họ là muốn mua quần áo, lập tức ở phía trước vì ba người dẫn đường.

Lầu hai bán ra đồ vật cơ bản đều cùng luyện khí có quan hệ.

Bởi vì nơi này là Yêu tộc, rất nhiều luyện khí tài liệu đều thực tiện nghi, nhưng thành phẩm lại tương đương quý.

“Vài vị tùy tiện xem, này đó đều là chúng ta cửa hàng ngày hôm qua tân đến tiên y, nơi này mỗi một kiện tiên y đều là hàng cao cấp. Tiên y nhan sắc thuần khiết, hình thức độc đáo, thủ công tinh xảo, vừa thấy liền rất hoa mỹ, ăn mặc trên người, càng hiển quý khí.”

Quản sự thao thao bất tuyệt mà khen khởi treo ở tủ bát bên trong quần áo, trên mặt một bộ mua được chính là kiếm được biểu tình, xem đến Tiêu Lăng Hàn ba người một trận ê răng.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn trong tay có hai vạn trung phẩm tiên thạch, nhưng một kiện quần áo giá cả chính là bảy tám ngàn trung phẩm tiên thạch, hơn nữa này đó quần áo phòng ngự hiệu quả cực kém, chỉ là hình thức thoạt nhìn thực tinh

quý, hoa mỹ, kỳ thật mặt liêu bình thường. Hắn lại không phải Yêu tộc, loại này chỉ có bề ngoài, không thực dụng quần áo tự nhiên sẽ không mua.

"Này đó quần áo ta tất cả đều muốn."

Một cái đột ngột thanh âm vang ở mấy người bên tai, làm mấy người nhịn không được quay đầu lại triều thanh âm nơi phát ra chỗ nhìn lại.

Chỉ thấy một cái ăn mặc hoa hòe loè loẹt nam tử đứng ở mấy người cách đó không xa, hắn có một đầu màu nâu tóc, trên đầu mang vấn tóc khảm bảo tử kim quan, mày rậm mắt to, phấn chấn oai hùng.

Ở Tiêu Lăng Hàn mấy người xem qua đi thời điểm, hắn nghiêng mắt thấy hướng mấy người, có vẻ thần khí mười phần.

"Nguyên lai Hỏa công tử, hoan nghênh Hỏa công tử quang lâm Phi Vân thương hội."

Vừa rồi còn vẻ mặt nghiêm túc quản sự, đang xem thanh người tới diện mạo khi, lập tức như là thay đổi một người, trên mặt chất đầy tươi cười.

Bất quá quản sự mặt bộ cứng đờ, miễn bàn cười đến có bao nhiêu giả.

Tiêu Lăng Hàn ba người lẫn nhau nhìn thoáng qua, thật đúng là, có tiên thạch chính là đại gia.

Người tới tên là Hỏa Tường Phi, chính là Yêu tộc, bản thể là một con Hỏa Lang.

Thấy Hỏa Tường Phi chính hướng bên này đi tới, quản sự vẻ mặt khó xử mà nhìn ba người: "Ba vị công tử, các ngươi xem……"

"Không có việc gì, nếu Hỏa công tử thích, chúng ta liền không đoạt người sở hảo."

Tiêu Lăng Hàn ba người lập tức hướng bên cạnh đứng lại, nhường ra một cái thông đạo.

Hỏa Tường Phi cho ba người một cái tính các ngươi thức thời ngạo mạn ánh mắt, trực tiếp lấy ra một cái không gian giới tử, ném ở quầy thượng.

Quản sự cười ha hả mà nhận lấy không gian giới tử, động tác lanh lẹ mà đem tủ bát sở hữu quần áo đều trang lên. Tuy rằng này đó quần áo đều là bình thường mặt liêu, nhưng nói như thế nào cũng là tiên y, vì có thể mua cái giá tốt, luyện chế quần áo người cố ý đem quần áo làm thành nhưng tự động điều tiết lớn nhỏ, như vậy mặc kệ ai mua đều có thể xuyên.

Nhìn đến Hỏa Tường Phi như vậy giàu có, hoàn toàn chính là coi tiên thạch vì cặn bã. Tiêu Lăng Hàn ba người đều hảo muốn đánh cướp hắn, này nha, có tiên thạch cũng không phải như vậy hoa, thuần túy là cái bại gia tử. Đáng tiếc người khác một không trêu chọc bọn họ, nhị bọn họ cũng không phải nhân gia đối thủ.

Cho nên ba người muốn đánh cướp tâm tư, còn không có bốc cháy lên, liền thai chết trong bụng.

Tuy rằng Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ vừa đến Tiên giới khi, đã bị các tộc đại lão chú ý, nhưng những cái đó Yêu tộc tiểu bối lại không mấy người nhận thức bọn họ.

Cho nên liền tính hai người đi ở Yêu tộc thành trì trung, cũng không mấy người cố ý đi xem bọn họ.

Hỏa Tường Phi tự nhiên cũng không quen biết bọn họ, ở Hỏa Tường Phi trong mắt, trước mặt ba người vừa thấy chính là một bộ nghèo kiết hủ lậu dạng, hắn căn bản không có đem ba người đặt ở trong mắt.

Cầm trang quần áo không gian giới tử, Hỏa Tường Phi ngạo mạn mà từ ba người bên cạnh trải qua.

Kia bộ dáng, trần trụi mà khoe giàu.

Bất quá, hắn cũng xác thật là tài đại khí thô.

Chờ Hỏa Tường Phi đi xuống lầu, quản sự lập tức lại bày ra quần áo mới, cùng vừa rồi bị Hỏa Tường Phi mua đi không sai biệt lắm, quần áo chất lượng cũng giống nhau.

Thấy ba người còn không có rời đi, quản sự lập tức tiếp đón: "Bên này còn có mới nhất kiểu dáng quần áo, ba vị nhìn xem, nhưng có yêu thích?"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn ba người đáp lời, lại có một thanh âm cắm tiến vào. "Các ngươi Phi Vân thương hội bán đều là chút cái gì quần áo? Này chất lượng cũng quá kém, ta mới xuyên một ngày liền hỏng rồi."

Nghe tiếng, mấy người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy người tới lớn lên lưng hùm vai gấu, trên người ăn mặc màu xanh lơ tiên y đã phá vài cái động.

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Lăng Hàn ba người khóe miệng nhịn không được trừu trừu, đánh giá Phi Vân thương hội quần áo bị này đó Yêu tộc bán đi, chỉ có thể xuyên cái mới mẻ.

Bởi vì này đó quần áo phòng ngự công năng cũng không tốt, mà Yêu tộc lại thích chiến đấu, cho nên bọn họ thông thường là đánh một trận đổi một thân!

Nhìn thấy tới cửa tìm tra, quản sự cũng không hiện hoảng loạn, trên mặt hắn lại treo lên chiêu bài thức tươi cười: "Chúc mừng hùng công tử, mấy ngày không thấy ngài thực lực lại tinh tiến không ít. Lần trước ngài ở chúng ta cửa hàng mua nhưng đều là chúng ta cửa hàng chất lượng tốt nhất, kiểu dáng mới nhất dĩnh tiên y. Hẳn là ngài thực lực biến cường, cho nên quần áo mới có thể hư hao nhanh như vậy."

Người tới tên là Hùng Đào, là một con gấu nâu.

Hùng Đào sờ sờ chính mình đầu, cả người có vẻ khờ khạo, bất quá hắn vẫn là thâm biểu hoài nghi: “Là như thế này sao? Nhưng ta quần áo đều là người khác lộng hư.”

Quản sự không cần nghĩ ngợi đáp: “Đương nhiên là như thế này, ngài thực lực ở biến cường, đối thủ thực lực đồng dạng ở biến cường.”

“Ân, ngươi nói có chút đạo lý.”

“Hùng công tử ngài xem, chúng ta nơi này ngày hôm qua lại tới nữa một đám hàng mới, kiểu dáng cùng trước kia đều không giống nhau, đều là mới nhất khoản. Mặc ở ngài trên người nhất định sẽ đem ngài anh tuấn tiêu sái bộ dáng bày ra ra tới, ngài muốn hay không tuyển vài món.”

Quản sự nói, liền đem Hùng Đào dẫn tới tủ bát trước.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 513

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 513 luyện y thất bại

Hùng Đào nhìn thoáng qua tủ bát trung quần áo, trên mặt toàn là vừa lòng biểu tình, chỉ vào trong đó một kiện nói: "Trừ bỏ cái này màu xanh lục ta không cần, mặt khác đều cho ta trang lên."

"Được rồi, ngài chờ một lát."

Quản sự cái này cười đến miệng đều khép không được, thu Hùng Đào tiên thạch, vui tươi hớn hở mà đem người đưa đến cửa thang lầu.

Chờ đem Hùng Đào tiễn đi sau, hắn lúc này mới nhớ tới Tiêu Lăng Hàn ba người, thấy ba người đang xem luyện khí tài liệu, lập tức tiến lên chuẩn bị tốt sinh giới thiệu một phen.

Tiêu Lăng Hàn ba người thấy tên này quản sự lại muốn bắt đầu bản thảo sơ bộ đại luận mà khoác lác, đều có chút vô ngữ.

Bởi vì nơi này mặt mua quần áo đều là tứ cấp trở lên, cũng không thích hợp hắn hiện tại tu vi xuyên, huống hồ chất lượng giống nhau, kiểu dáng quá hoa lệ, cho nên Tiêu Lăng Hàn quyết định chính mình động thủ cơm no áo ấm. Vì thế hắn hoa một vạn tam mua một đống luyện khí tài liệu, chuẩn bị trở về chính mình luyện chế.

Trong tay tiên thạch hữu hạn, lấy lòng luyện khí tài liệu, ba người liền rời đi Thiên Hổ Thành.

Mười lăm phút sau.

Tiêu Lăng Hàn ba người phía trước truyền đến yêu thú rung trời rít gào, còn có cây cối sập thanh âm, con đường này là bọn họ hồi Bạch Hổ tộc nhất định phải đi qua chi lộ.

"Hiện tại làm sao bây giờ?" Ân Thiên Duệ nhìn về phía hai người hỏi.

"Chúng ta chờ bọn họ đánh xong lại qua đi, miễn cho trở thành pháo hôi!" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói, hiện tại hắn cảm thấy hắn hẳn là đi cấp thấp Tiên Vực, này cao cấp Tiên Vực tùy tiện ra tới một người đều là bọn họ không thể trêu vào tồn tại.

Này còn như thế nào tu luyện?

Đoạt tài nguyên khẳng định đoạt bất quá, liền tính hắn sẽ luyện đan luyện khí, nhưng hôm nay lấy thực lực của hắn chỉ có thể luyện chế nhất nhị cấp, nhất nhị cấp ở cao cấp Tiên Vực căn bản không ai sẽ mua.

Trong lòng tính toán, lại ở Bạch Hổ tộc đãi một đoạn thời gian liền đi ngũ cấp hoặc là tứ cấp Tiên Vực, bằng không lấy bọn họ hiện tại tu vi đãi ở một bậc Tiên Vực, ở không có chỗ dựa dưới tình huống, con đường phía trước thật đúng là tiền đồ xa vời.

Quan trọng nhất chính là đãi ở một bậc Tiên Vực ly Phượng tộc thân cận quá, quá không an toàn.

Hắn tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào đem Thượng Quan Huyền Ý từ hắn bên người cướp đi.

Nhìn đang ngủ ngon lành tiểu phượng hoàng, Tiêu Lăng Hàn mặt mày cũng đi theo nhu hòa xuống dưới, tức phụ nhi hiện tại vẫn là cái non, cả ngày trừ bỏ ngủ vẫn là ngủ.

"Oanh" một thanh âm vang lên ở bên tai, Tiêu Lăng Hàn lập tức đem tiểu phượng hoàng bỏ vào trong tay áo.

Ngẩng đầu hướng phát ra âm thanh địa phương nhìn lại, chỉ thấy một con Hỏa Lang ngã trên mặt đất, theo sát một con khổng lồ gấu nâu từ trong rừng cây chậm rãi đi đến Hỏa Lang trước người, trên cao nhìn xuống mà bễ nghễ hắn.

Ngay sau đó, kia chỉ gấu nâu liền hóa thành một cái lưng hùm vai gấu nam tử: "Hỏa Tường Phi, ngươi có nhận thua hay không?"

"Ngao ô ~" Hỏa Lang giãy giụa, đứng lên, hướng tới trước mặt nam tử phun ra một ngụm hỏa, một cái súc lực lại lao xuống, triều nam tử vọt qua đi.

Đang ở đánh nhau hai chỉ đúng là Tiêu Lăng Hàn ba người ở Phi Vân thương hội từng có gặp mặt một lần Hỏa Tường Phi cùng Hùng Đào.

"Ngươi tìm chết!" Hùng Đào thấy hắn đều dừng, Hỏa Tường Phi cư nhiên còn muốn công kích hắn, giận không thể át.

"Ngao ngao" rít gào một tiếng, Hùng Đào lại lần nữa biến thành một con gấu nâu, hướng tới nhằm phía hắn Hỏa Lang liền đánh ra một chưởng.

Hai chỉ lại lần nữa triền đấu ở bên nhau.

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Lăng Hàn ba người liền xấu hổ, không đi phỏng chừng đợi chút sẽ tao tai bay vạ gió, đi nói, lấy bọn họ ba người Thiên Tiên, Huyền Tiên tu vi chạy quá Kim Tiên cảnh hai chỉ?

Ba người yên lặng thối lui đến một bên, giảm bớt chính mình tồn tại cảm, xem có thể hay không tìm một cơ hội bỏ chạy.

"Ngao ô ~~ ngao ô ~~" Hỏa Lang lại lần nữa bị gấu nâu ném đi trên mặt đất, hắn rõ ràng không phải gấu nâu đối thủ.

"Ngao ngao ~~" gấu nâu đứng ở Hỏa Lang trước người, nhìn xuống hắn, mãn nhãn khinh thường.

Hỏa Lang trực tiếp hóa thành hình người, phun ra một búng máu, Hỏa Tường Phi phẫn nộ mà trừng mắt Hùng Đào.

Hùng Đào cười nhạo nói: “Hỏa Tường Phi, lần này ngươi nên nhận thua đi?”

“Hừ! Hùng Đào, ngươi thiếu đắc ý.” Hỏa Tường Phi đầy mặt phẫn hận.

“Ta đương nhiên đắc ý, ai kêu ta có đắc ý thực lực.” Hùng Đào nói xong, một phen đoạt quá mức Tường Phi không gian giới tử, xoay người liền đi.

Nhìn đến trơn bóng ngón tay, Hỏa Tường Phi đầy mặt âm trầm, đôi mắt như là tôi độc, thẳng tắp nhìn chằm chằm Hùng Đào bóng dáng.

Chờ rốt cuộc nhìn không tới Hùng Đào, Hỏa Tường Phi mới nghiêng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn mấy người nơi vị trí.

Chỉ là chờ hắn đi vào Tiêu Lăng Hàn ba người vừa rồi sở trạm vị trí khi, tại chỗ sớm đã không có ba người thân ảnh, phẫn nộ mà đánh ra một chưởng, bên cạnh thụ trực tiếp bị hắn chặn ngang phách đoạn.

Không tìm được xem hắn chê cười Nhân tộc, Hỏa Tường Phi khuôn mặt vặn vẹo.

Tưởng tượng đến chính mình vừa rồi bị Hùng Đào đè nặng đánh, bị người nhìn đi, hắn liền nổi trận lôi đình, tức giận đến thất khiếu bốc khói, cuối cùng chỉ có thể không cam lòng mà giận dữ rời đi.

Chờ Hỏa Tường Phi rời đi mười phút sau, hắn vừa rồi sở trạm vị trí, trống rỗng ra ba người.

Này ba người đúng là Tiêu Lăng Hàn, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ.

Phía trước ở nhìn thấy Hùng Đào nhổ xuống Hỏa Tường Phi không gian giới tử khi, Tiêu Lăng Hàn liền đoán được, chờ một chút Hỏa Tường Phi hơn phân nửa sẽ tìm bọn họ hết giận. Hơn nữa bọn họ ba người đều là Nhân tộc, liền tính giết bọn họ, ở Yêu tộc địa bàn cũng sẽ không có người nguyện ý quản.

Cho nên, hắn chạy nhanh kêu Ân Thiên Duệ đem chính mình ba người thu vào hắn tùy thân không gian trung.

Mạc Vô Nhai nhìn nhìn bốn phía, không ai, phụ cận cũng không có vật còn sống hơi thở. “Kia hai người tựa hồ đều đi xa.”

“Ân, chúng ta vẫn là chạy nhanh trở về.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đi đầu hướng phía trước đi đến.

Hắn trong lòng rất buồn bực, bọn họ không phải ra cửa mua cái đồ vật sao?

Như thế nào như vậy cũng sẽ gặp được nguy hiểm?

Nguy hiểm thật đúng là không chỗ không ở!

Ân Thiên Duệ vừa đi, một bên nói: “Ta cảm thấy chúng ta ba người đã bị kia chỉ Hỏa Lang cấp ghi hận thượng, về sau chúng ta thấy hắn vẫn là trốn xa một

chút đi." Hắn tùy thân không gian diện tích tuy rằng tiểu, nhưng đãi ở bên trong lại có thể nhìn đến bên ngoài, mà bên ngoài người lại phát hiện không được bên trong người.

"Lăng Hàn, vừa rồi kia hai cái yêu tu là cái gì tu vi?" Mạc Vô Nhai nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi, bởi vì hắn tu vi quá thấp, căn bản xem không đều thấu kia hai người tu vi.

Tiêu Lăng Hàn: "Hỏa Lang là Kim Tiên trung kỳ, gấu nâu là Kim Tiên hậu kỳ."

Ân Thiên Duệ: "Oa! Cùng chúng ta trung gian cách ba cái đại cảnh giới. Đi vào đến Tiên giới, từ cao thủ đứng đầu lập tức trở thành con kiến giống nhau tồn tại, thật đúng là không thói quen."

Nghĩ đến bọn họ ở Tu chân giới kia mấy năm, tùy tiện đi nơi nào, đều không cần lo lắng gặp được tìm phiền toái người.

Đáng tiếc, như vậy nhật tử một đi không trở lại.

Ba người trở lại Bạch Hổ tộc sau, bế quan bế quan, luyện khí luyện khí, luyện đan luyện đan, ba người các làm các sự.

Đi vào phòng luyện khí, Tiêu Lăng Hàn lấy ra hôm nay mua sắm tài liệu, chuẩn bị trước thử luyện một chút. Rốt cuộc ở tu chân khi, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý xuyên y phục đều là Thượng Quan Huyền Ý luyện chế, hắn cũng không luyện chế quá.

Tiên giới có thiên tằm tộc, thiên tằm tộc hóa hình sau là thấp thấp bé bé Nhân tộc bề ngoài. Thiên tằm lại chia làm chỉ bạc thiên tằm, tơ vàng thiên tằm cùng bạch ti thiên tằm. Trong đó chỉ bạc thiên tằm nhổ ra ti là màu bạc; tơ vàng thiên tằm nhổ ra ti là kim sắc; bạch ti thiên tằm nhổ ra ti là màu trắng.

Tiêu Lăng Hàn mua luyện khí tài liệu trung liền có màu trắng thiên tơ tằm, hắn tính toán lấy thiên tơ tằm luyện chế quần áo, thiên tơ tằm luyện chế quần áo khuynh hướng cảm xúc hảo, ăn mặc thoải mái, còn thông khí.

Hoa mười ngày thời gian, Tiêu Lăng Hàn luyện chế ra đệ nhất kiện quần áo. Kết quả hắn phát hiện chính mình luyện chế ra tới quần áo không thể thay đổi lớn nhỏ, hơn nữa có vài chỗ không đối xứng, lần đầu tiên luyện chế tuyên bố thất bại.

Kế tiếp hắn lại tiến hành lần thứ hai luyện chế.

Mười ngày sau, lần thứ hai luyện chế lại lần nữa thất bại.

"Không có việc gì, nhiều luyện chế vài lần, tổng hội thành công." Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn luyện chế hai lần đều không có thành công, như là bị đả kích tới rồi, vội vàng ra tiếng an ủi nói.

Tiêu Lăng Hàn xác thật bị đả kích tới rồi, tưởng hắn trước kia học cái gì không phải học một lần liền sẽ, không nghĩ tới một kiện quần áo cư nhiên liền đem hắn chẳng lẽ.

"Huyền Ý, ngươi lần đầu tiên luyện chế quần áo có thể mặc sao?"

"Có thể a, tuy rằng xấu một chút, nhưng có thể xuyên." Thượng Quan Huyền Ý ăn ngay nói thật.

"Hành đi, hẳn là ta nơi nào không có xử lý tốt, ta thử lại."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, cũng nghi hoặc khó hiểu, "Ta xem ngươi luyện chế thời điểm, cùng ta xử lý phương pháp đều là giống nhau như đúc, như thế nào luyện chế ra tới quần áo liền kém khá xa đâu!"

Hắn cũng muốn biết vì cái gì?

Giống nhau luyện chế phương pháp, vì cái gì hắn luyện chế ra tới quần áo liền thành bốn không giống?

Thực mau lại qua một tháng.

Trong lúc, Tiêu Lăng Hàn luyện chế tam kiện quần áo, chỉ là tam kiện đều không có thành công, hơn nữa hắn mua tới luyện chế quần áo tài liệu cùng với thiên tơ tằm đã dùng xong.

Hiện giờ xem ra hắn thật đúng là không thích hợp luyện chế quần áo.

Liếc liếc mắt một cái ngồi xổm một bên xem chính mình chê cười Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn có chút bất đắc dĩ, lại có chút thất bại. Xem ra ở tức phụ nhi không có hóa hình phía trước, muốn mặc quần áo chỉ có thể đi mua.

"Huyền Ý!"

"Ân?"

"Ngươi chừng nào thì mới có thể hóa hình?"

"Không biết!"

Thượng Quan Huyền Ý đem đầu thiên đến một bên, không đi xem Tiêu Lăng Hàn, hắn cũng tưởng hóa hình, nhưng này không phải tưởng có thể là có thể làm được sự.

Luyện chế quần áo không thành, nhưng luyện chế cái khác đồ vật vẫn là hành.

Tiêu Lăng Hàn dùng mười lăm thiên thời gian luyện chế ra một cái nhị cấp đan lô.

Sau đó hắn liền cầm đan lô đi tìm Ân Thiên Duệ, chuẩn bị bắt đầu luyện đan. Vừa lúc Bạch Hổ tộc có rất nhiều cấp thấp tiên thảo cung bọn họ luyện tập, nhưng thật ra tỉnh không ít tiên thạch.

Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm Tiêu Lăng Hàn trên vai, đi theo hắn cùng nhau triều phòng luyện đan bước vào.

Còn không có tới gần, phòng luyện đan nội liền truyền đến "Phanh vũ >$ tây * chỉnh" một tiếng.

Đây là tạc lò!!!

Tiêu Lăng Hàn đứng ở cửa cũng không có đi vào, thực mau hắn liền nhìn đến một cái mặt xám mày tro người từ phòng luyện đan nội đi ra.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý "Phụt" một tiếng, cười lên tiếng.

Hắn thật sự là không nhịn xuống, hiện tại Ân Thiên Duệ kiểu tóc cùng ổ gà giống nhau, trên mặt đều là hắc hôi, trên quần áo mặt cũng có đen như mực vết nhơ.

Ân Thiên Duệ miễn bàn có bao nhiêu buồn bực, hắn đến Tiên giới bắt đầu luyện đan đã có năm tháng tả hữu, mỗi lần luyện đan không phải tạc lò chính là luyện chế thất bại, dù sao không một lần thành công. Phía trước hắn hỏi Tiêu Lăng Hàn có hay không hứng thú luyện đan, chính là tưởng trước xem hắn có thể hay không luyện chế thành công.

Nếu là hắn thành công, chính mình cũng hảo hướng hắn lãnh giáo bí quyết.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý cười vui sướng khi người gặp họa, Ân Thiên Thịnh rất tưởng duỗi tay đem nó nhắc tới tới, lại ném văng ra. Bất quá này cũng chỉ có thể là ngẫm lại, hắn có cái kia tâm, không cái kia gan. Lại nói, hắn cũng bắt được không được sẽ phi phượng hoàng, đừng chờ hạ đem người chọc mao, phun chính mình một ngụm hỏa, vậy có bị. Đặt ở bên cạnh người tay cầm khẩn lại buông ra, hít sâu một chút, mới bình phục nôn nóng nội tâm.

Ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: "Tiêu đại ca muốn luyện đan sao?"

"Ân."

"Vậy ngươi trước chờ ta một chút."

Nói xong, phòng luyện đan môn" chạm vào" một tiếng đã bị đóng lại.

Năm phút sau, môn lại lần nữa mở ra, lúc này Ân Thiên Duệ đã thay đổi một kiện quần áo, tóc cũng chải vuốt chỉnh tề, trên mặt hắc hôi cũng lau khô, lại khôi phục hắn thanh tú khuôn mặt.

"Tiêu đại ca, Huyền Ý, có thể vào được."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, cất bước đi vào phòng luyện đan.

Phòng luyện đan bởi vì vừa rồi tạc lò làm ra tới hỗn độn, đã bị Ân Thiên Duệ thu thập hảo, giờ phút này phòng luyện đan nội sạch sẽ lại sạch sẽ.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi hướng đặt linh thảo địa phương, tiên thảo đã bị Ân Thiên Duệ phân hảo loại, đặt ở một trương thật dài thớt thượng. Tiên thảo bên cạnh còn phóng hai khối ngọc giản, hắn chỉ vào ngọc giản: "Nơi này đan phương cùng tiên thảo ghi lại?"

"Đúng vậy."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cầm lấy trong đó một mau ngọc giản đặt ở giữa mày, thực mau ngọc giản nội dung liền xuất hiện ở hắn trong đầu, ngọc giản ghi lại chính là một ít thường thấy một hai ba cấp đan phương.

Đem trong ngọc giản nội dung tiêu hóa một chút, hắn lại đem một khác khối ngọc giản đặt ở giữa mày. Thần thức tham nhập trong đó, rất nhiều tiên thảo tên, tập tính, diện mạo đều nhất nhất xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 514

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 514 Lăng Hàn luyện đan

Xem xong ngọc giản nội dung, Tiêu Lăng Hàn đem giới thiệu tiên thảo kia cái ngọc giản đặt ở Thượng Quan Huyền Ý giữa mày, chờ hắn xem xong ngọc giản nội dung mới thu hồi tay.

“Tiêu đại ca, thế nào? Có thể bắt đầu luyện đan sao?” Ân Thiên Duệ thấy Tiêu Lăng Hàn xem xong ngọc giản nội dung, chờ mong hỏi.

“Có thể.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đi vào đặt đan lô án bên cạnh bàn, lấy ra phía trước luyện chế tốt nhị cấp đan lô.

Hắn trước đem đan lô rửa sạch mấy lần, mới từ bên cạnh đặt tiên thảo địa phương, cầm thập phần luyện chế một bậc Bồi Nguyên Đan tiên thảo.

Tiên giới Bồi Nguyên Đan cùng tu chân Bồi Nguyên Đan giống nhau đều là cố bổn bồi nguyên cùng củng cố tu vi hai cái công hiệu. Duy nhất bất đồng chính là một cái dùng linh thảo, một cái dùng tiên thảo.

Tiên thảo chuẩn bị tốt sau, Tiêu Lăng Hàn liền gửi ra thú hỏa, hắn trước khống chế thú hỏa độ ấm, đem đan lô dự nhiệt.

Bởi vì là lần đầu tiên luyện chế tiên đan, Tiêu Lăng Hàn cũng không có sốt ruột đem sở hữu tiên thảo đều ném vào đan lô, mà là ở đan lô dự nhiệt đến nhất định độ ấm sau, trước để vào tam nguyên hoa, tam nguyên hoa là luyện chế Bồi Nguyên Đan chủ dược.

Thần thức bao vây lấy tam nguyên hoa, một chút loại bỏ mặt trên tạp chất, lưu lại tinh hoa bộ phận.

Đãi tam nguyên hoa tinh hoa bộ phận tinh luyện ra tới sau, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa hướng đan lô để vào một khác vị chủ dược Tần nguyên tiên thảo. Tần nguyên tiên thảo là một gốc cây lá cây vì màu lam, cành khô vì màu xanh lơ tiên thảo. Ở tinh luyện tinh hoa khi, yêu cầu đem lá cây bên trong cùng cành khô bên trong tinh hoa bộ phận đồng thời tinh luyện ra tới. Này liền thực khảo nghiệm luyện đan sư thần thức vận dụng, bởi vì lá cây tương đối mỏng, ấn lẽ thường tới nói nó tinh hoa khẳng định là trước bị tinh luyện ra tới, nhưng luyện chế Bồi Nguyên Đan yêu cầu chính là lá cây cùng cành khô nội tinh hoa cần thiết đồng thời tinh luyện ra tới.

Tiêu Lăng Hàn thần thức bao vây lấy Tần nguyên tiên thảo, thật cẩn thận mà tinh luyện nó bên trong tinh hoa.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn là lần đầu tiên dùng tiên thảo luyện chế đan dược, nhưng hắn ở bắt đầu luyện chế đan dược thời điểm, tự nhiên mà vậy mà liền biết nên làm như thế nào.

Một loại đến từ sâu trong linh hồn thuần thục.

Chờ đem Tần nguyên tiên thảo tinh hoa tinh luyện ra tới sau, Tiêu Lăng Hàn lại lấy ra mặt khác tiên thảo, nhất nhất tinh luyện xuất tinh hoa.

Sau nửa canh giờ, hắn liền đem sở hữu tiên thảo tinh hoa đều tinh luyện hảo, sau đó mới buông ra thần thức, dẫn đường chúng nó dung hợp ở bên nhau, cuối cùng lại dùng thần thức đem này đó tinh hoa phân thành thập phần.

Làm tốt này đó, liền kém cuối cùng một bước ngưng đan.

Tiêu Lăng Hàn thật cẩn thận mà khống chế được thú hỏa, thần thức bao vây lấy từng đoàn tinh hoa, thực mau những cái đó tinh hoa ở thần thức khống chế hạ, biến thành từng viên tròn xoe đan dược.

Bởi vì có Ân Thiên Duệ tạc lò liệt tử ở phía trước, cho nên Tiêu Lăng Hàn ở luyện đan khi, toàn thân tâm mà đầu nhập đi vào, ngay cả Thượng Quan Huyền Ý bay khỏi trên vai hắn, hắn cũng không từng phát giác.

Một canh giờ sau.

Đan lô truyền ra lách cách lang cang thanh âm, rõ ràng là đan dược đã luyện chế thành công. Thả nghe thanh âm, đan dược phẩm chất hẳn là không kém. Cảm giác cơ bản có thể, Tiêu Lăng Hàn thu hồi thú hỏa, đan lô cũng đình chỉ đong đưa.

"Cư nhiên không có tạc lò!"

Thấy Tiêu Lăng Hàn đã kết thúc công việc, Ân Thiên Duệ vẫn luôn phòng bị tạc lò, kết quả cái gì đều không có phát sinh.

"Thật đáng tiếc, làm ngươi thất vọng rồi."

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng mà liếc Ân Thiên Duệ liếc mắt một cái, gia hỏa này cư nhiên ngóng trông chính mình tạc lò.

"Lăng Hàn, nhanh lên mở ra nhìn xem." Thượng Quan Huyền Ý đã gấp không chờ nổi bay đến đan lô phía trên chờ đợi.

Nghe được thanh âm, Tiêu Lăng Hàn mới phát hiện Thượng Quan Huyền Ý không biết khi nào bay đến chính mình đối diện. "Khi nào chạy tới, lại đây."

Thượng Quan Huyền Ý nghe lời mà bay trở về Tiêu Lăng Hàn bên người, đầu nhỏ chui vào hắn trong cổ củng củng.

"Đừng nháo."

Gia hỏa này một đầu mao, làm cho hắn ngứa, không chỉ có ngứa ở trên cổ, liền tâm đều như là bị hắn cào một chút.

Mở ra đan lô, bên trong mười viên mượt mà no đủ đan dược xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong mắt, đan hương phiêu đãng ở toàn bộ phòng luyện đan.

"Oa, ba viên cực phẩm, bảy viên thượng phẩm, Tiêu đại ca ngươi thật là lần đầu tiên luyện chế tiên đan?" Ân Thiên Duệ không dám tin tưởng mà kinh hô.

Hắn tỏ vẻ thật sâu hoài nghi, nào có người lần đầu tiên luyện chế tiên đan là có thể thành công?

Hơn nữa phẩm chất kém cỏi nhất đều là thượng phẩm!

Này vẫn là người sao?

"Ngươi vừa mới không phải tận mắt nhìn thấy sao? Hâm mộ đi? Hâm mộ ngươi cũng chỉ có thể làm nhìn." Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền hồi dỗi trở về, Ân Thiên Duệ gia hỏa này cư nhiên dám nghi ngờ Tiêu Lăng Hàn, hắn Lăng Hàn luyện đan chính là lợi hại nhất.

Ở Tu chân giới thời điểm, bởi vì bọn họ hai người đối đan dược nhu cầu cũng không cao, hơn nữa bọn họ vẫn luôn có thể lộng tới tu luyện tài nguyên. Tiêu Lăng Hàn liền không ở luyện đan thượng dùng nhiều tâm tư, nhưng hắn mỗi lần luyện đan, cực phẩm đan dược đều chiếm hơn phân nửa, còn lại đan dược đều sơn -! Cùng | tam _ tịch là thượng phẩm.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hút ra một viên đan dược, đặt ở lòng bàn tay, đưa tới Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Thượng Quan Huyền Ý đã sớm thèm chảy nước miếng, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn trong tay đan dược, hắn không chút do dự vươn điểu mõm mổ tiến trong miệng.

Tiên đan cùng phàm đan quả nhiên không giống nhau, Thượng Quan Huyền Ý nuốt vào trong miệng đan dược, lại mắt trông mong mà nhìn đan lô đan dược. "Lăng Hàn, ta còn muốn ăn."

Tiêu Lăng Hàn vận khởi tiên linh khí, lại hút ra một viên đan dược đút cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại là thần thú, ăn cùng hắn cấp bậc tương đồng đan dược, ăn nhiều mấy viên cũng không sự, ngược lại đối hắn trưởng thành có chỗ lợi.

"Phí phạm của trời!"

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý liên tiếp ăn hai viên cực phẩm đan dược, Ân Thiên Duệ hâm mộ không được. Hắn cũng muốn ăn, nhưng hắn ngượng ngùng mở miệng, chỉ có thể hâm mộ đố kỵ mà nhìn hai người ở trước mặt hắn rải cẩu lương.

Tiêu Lăng Hàn đem dư lại kia viên cực phẩm đan dược cùng nhau đút cho Thượng Quan Huyền Ý, còn lại thượng phẩm đan dược, hắn dùng một cái bình sứ trang hảo, sau đó đem bình sứ ném cho Ân Thiên Duệ.

Kinh hỉ tới quá nhanh, Ân Thiên Duệ vội vàng duỗi tay tiếp được, liên tục nói lời cảm tạ: “Tạ Tiêu đại ca.”

Tiếp nhận bình sứ, hắn lập tức đảo ra một viên nhét vào trong miệng.

Tiên đan quả nhiên không giống nhau, tuy rằng hắn ăn đan dược chỉ là thượng phẩm, nhưng thượng phẩm đã thực hảo, không phải ai đều có thể giống Tiêu Lăng Hàn như vậy nhẹ nhàng liền luyện chế ra cực phẩm.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn lại luyện chế ra mười lò một bậc Bồi Nguyên Đan, ở cảm giác được thần thức mệt mỏi, hắn mới đình chỉ luyện chế.

Chờ hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý rời đi phòng luyện đan sau, Ân Thiên Duệ lại lần nữa bắt đầu nếm thử luyện đan, có Tiêu Lăng Hàn vừa rồi luyện đan làm mẫu cùng giảng giải, Ân Thiên Duệ lần này ở luyện chế đệ tam lò thời điểm rốt cuộc thành công.

Bên kia, Tiêu Lăng Hàn sau khi trở về, đem luyện chế tốt đan dược phân một nửa cấp Thượng Quan Huyền Ý, làm hắn thèm liền ăn.

Thượng Quan Huyền Ý vui mừng mà đem đan dược thu vào trong cơ thể không gian trung, trong mắt tất cả đều là tinh tinh điểm điểm quang. “Lăng Hàn, ngươi như vậy sủng ta, sẽ đem ta sủng hư.”

“Ngươi là ta tức phụ nhi, ta không sủng ngươi sủng ai?” Tiêu Lăng Hàn đương nhiên nói, con ngươi tất cả đều là sủng nịch chi sắc.

Nghe được” tức phụ nhi” ba chữ, Thượng Quan Huyền Ý toàn bộ điểu thân đều không tốt.

Hắn lại không phải nữ nhân, tức phụ nhi rõ ràng là hình dung nữ nhân.

Ngữ khí âm trầm trầm hỏi: “Ngươi vừa rồi nói ta là cái gì của ngươi?”

“Ngươi là ta tướng công, ta là phu quân của ngươi.” Tiêu Lăng Hàn vội vàng sửa miệng, nhất thời ngữ mau, đem bình thường ở trong lòng xưng hô cấp nói ra.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý ngạo kiều mà lãnh “Hừ” một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn nghiêng ngồi ở trên giường, đối ngồi xổm trên bàn tiểu phượng hoàng vẫy tay: “Huyền Ý, lại đây bồi phu quân ngủ.”

“Ngươi không chê ta đè ở ngươi trên ngực, làm ngươi không thở nổi?” Nói, Thượng Quan Huyền Ý bay đến Tiêu Lăng Hàn ngực chỗ.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này mỗi lần chính mình ở ngực hắn động thời điểm, hắn luôn thích đem chính mình hướng bên cạnh phóng.

“Ngươi nơi nào là đè ở ta trên ngực, ngươi rõ ràng là đè ở lòng ta thượng, làm lòng ta ngứa khó nhịn.”

Tức phụ nhi luôn ở chính mình ngực nhích tới nhích lui, mỗi lần đều vừa vặn liền cọ đến chính mình thù a du, làm cho hắn nửa vời, khó chịu vô cùng, lại cái gì đều không thể làm.

Hắn đều hoài nghi Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này là ở cố ý trêu chọc hắn.

Cho nên, mỗi lần Thượng Quan Huyền Ý vừa động, cũng chỉ có thể đem hắn từ chính mình trên người lay đi xuống.

"Đồ lưu manh, ta hiện tại chính là một con ấu tể phượng hoàng, này ngươi cũng cảm tính thú?"

Thượng Quan Huyền Ý nào biết đâu rằng Tiêu Lăng Hàn xấu xa tâm tư, hắn sở dĩ động, là bởi vì chăn đem hắn toàn bộ đầu đều che đậy. Hắn đương nhiên muốn động nhất động, hảo đem đầu dò ra tới thông khí.

"Vậy ngươi nhanh lên lớn lên!"

Thật hy vọng ngủ một giấc, ngày hôm sau mở mắt ra, là có thể nhìn thấy phượng hoàng đại biến người sống.

Đáng tiếc…… Chỉ có thể là ngẫm lại.

"Ngươi cho rằng ta là cái gì? Nói lớn lên là có thể lớn lên! Một ngụm còn ăn không ra cái đại mập mạp!"

"Ngươi là phượng hoàng, ngươi còn có thể là cái gì?"

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn đã bỏ đi áo ngoài, người cũng nằm ở trên giường.

Thượng Quan Huyền Ý tự giác mà ghé vào hắn ngực chỗ.

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau.

Tiêu Lăng Hàn thu thập hảo sau, liền ra phòng.

Đi vào phòng luyện đan, hôm nay hắn chuẩn bị tiếp theo luyện đan.

Hắn tính toán đem ngọc giản thượng miêu tả vài loại đan dược đều luyện ra tới, dù sao Bạch Hổ tộc nhất nhị cấp tiên thảo nhiều thực, ra cửa là có thể gặp được, liền tính không có, ra tiên thạch mua giống nhau thực tiện nghi. Rốt cuộc Yêu tộc đem tiên thảo bán cho Nhân tộc liền rất tiện nghi, nhưng Yêu tộc muốn từ Nhân tộc trong tay mua sắm đan dược, lại quý muốn chết.

Nếu là thỉnh luyện đan sư luyện chế, nhân phẩm tốt luyện đan thành công sau, sẽ cho một hai viên; nhân phẩm không tốt trực tiếp đem tiên thảo tham ô, sau đó nói cho đối phương luyện đan thất bại.

Yêu tộc liền điểm này không tốt, bọn họ huyết mạch không thích hợp luyện đan.

Tối hôm qua Ân Thiên Duệ ở phòng luyện đan luyện một đêm đan, cho nên Tiêu Lăng Hàn sáng sớm lại đây, phòng luyện đan không có một bóng người.

Mà Thượng Quan Huyền Ý hôm qua ăn ba viên đan dược, hình như là đang ngủ tiêu hóa, cho nên Tiêu Lăng Hàn hôm nay rời giường thời điểm hắn còn không có tỉnh.

Giờ phút này, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một trương mềm mại thảm lông, phô ở một bên bàn trống thượng, lại đem tiểu phượng hoàng đặt ở mặt trên, làm hắn tiếp tục ngủ. Thảm lông là Tiêu Lăng Hàn ở Tu chân giới thời điểm, dùng hồ ly mao làm, ngủ ở mặt trên mềm mụp, thực thoải mái.

Hôm nay Tiêu Lăng Hàn tính toán luyện chế Bổ Linh Đan.

Tiên giới Bổ Linh Đan cùng Tu chân giới Bổ Linh Đan công hiệu giống nhau, một cái là bổ sung linh khí, một cái là bổ sung tiên linh khí.

Đi vào một bên đặt tiên thảo trận pháp trung, Tiêu Lăng Hàn đem yêu cầu luyện chế Bổ Linh Đan tiên thảo tìm ra, sau đó đi vào án bên cạnh bàn lấy ra đan lô, bắt đầu luyện đan.

Có ngày hôm qua luyện chế Bồi Nguyên Đan trải qua, hôm nay Tiêu Lăng Hàn luyện chế lên liền thuận tay nhiều.

Hai cái canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn đem buổi sáng xứng tốt tiên thảo đều đã luyện chế thành đan dược, giờ phút này hắn đang ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh, thấy hắn ngủ sau, hô hấp gian, bụng nhỏ phình phình.

Nhìn thấy một màn này, hắn liền có chút tay ngứa, luôn muốn vươn tay ra chọc một chọc.

Chỉ là còn không đợi hắn thực thi hành động, phòng luyện đan bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động.

Tiêu Lăng Hàn mở cửa, ngoài cửa mặt đứng người cư nhiên là Bạch Thiên Húc.

“Bạch thúc?”

Phòng luyện đan môn vừa mở ra, bên trong liền có một cổ đan mùi hương truyền ra tới, Bạch Thiên Húc đứng ở ngoài cửa trước tiên đã nghe tới rồi.

“Ân, Tiêu tiểu hữu, ngươi ở luyện đan?”

Bạch Thiên Húc vốn là đang bế quan tu luyện, bất quá sáng sớm nghe nói tộc nhân nói Ân Thiên Duệ đã có thể thành công luyện đan. Hắn lúc này mới lại đây vừa thấy đến tột cùng, không nghĩ tới ở phòng luyện đan người lại là Tiêu Lăng Hàn.

“Đúng vậy.”

“Không thấy ra tới, ngươi cư nhiên còn sẽ luyện đan.”

Phía trước xem Tiêu Lăng Hàn độ kiếp khi, dùng chính là kiếm, Bạch Thiên Húc còn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn là một cái kiếm tu, không tưởng hắn cư nhiên còn sẽ luyện đan.

Quả nhiên là yêu nghiệt!

"May mắn sẽ."

Nghe vậy, Bạch Thiên Húc khóe mắt trừu trừu, luyện đan còn có thể may mắn?

Đi theo Tiêu Lăng Hàn đi vào phòng luyện đan, Bạch Thiên Húc trước tiên liền thấy được Thượng Quan Huyền Ý. Thấy hắn một con phượng hoàng, cư nhiên ở nơi nào đều có thể ngủ.

Phượng hoàng không phải phi ngô đồng không tê sao?

Xem trước mắt tiểu gia hỏa, ngủ đến trời đất tối tăm, phỏng chừng lôi đều đánh không tỉnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 515

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 515 Phượng tộc nước thánh

Nhìn thấy tiểu phượng hoàng dưới thân mặt cư nhiên còn lót một trương thảm lông, Bạch Thiên Húc khóe mắt lại lần nữa trừu trừu.

“Tiêu tiểu hữu, ngươi sẽ không đem nó khế ước đi?”

“Bạch thúc nhưng trực tiếp gọi ta Lăng Hàn, Huyền Ý là ta đạo lữ.”

Nghe vậy, Bạch Thiên Húc trực tiếp bị chính mình nước miếng cấp sặc.

“Khụ khụ khụ!”

Qua một hồi lâu hắn mới hoãn lại đây.

Không xác định hỏi: “Ngươi nói hắn là ngươi ai?”

“Chúng ta là khế ước đạo lữ!” Tiêu Lăng Hàn con ngươi ôn nhu mà nhìn tiểu phượng hoàng.

Lần này Bạch Thiên Húc nghe rõ ràng, hắn vẻ mặt phức tạp mà nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiểu tử này cũng quá cầm thú, tiểu phượng hoàng cốt linh mới 18 tuổi, nếu là đặt ở Nhân tộc, kia cùng mới sinh ra không bao lâu trẻ con không hai dạng.

Tiểu tử này cư nhiên đối một cái trẻ con cũng hạ thủ được!!!

Phía trước Thiên Duệ bọn họ chỉ hoà giải bọn họ cùng nhau phi thăng còn bốn cái bằng hữu, nhưng chưa nói Tiêu Lăng Hàn cùng tiểu phượng hoàng là đạo lữ quan hệ.

Phát hiện Bạch Thiên Húc cổ quái ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn không biết hắn suy nghĩ cái gì, bất quá vẫn là hỏi: “Bạch thúc cũng biết Huyền Ý yêu cầu bao lâu mới có thể thành niên?”

Nghe vậy, Bạch Thiên Húc nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt càng phức tạp.

Hắn không nghĩ tới tiểu phượng hoàng mới ra xác không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn cư nhiên liền nghĩ tiểu phượng hoàng khi nào thành niên sự.

Thấy Bạch Thiên Húc không có trả lời chính mình vấn đề, ngược lại dùng càng cổ quái ánh mắt nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: “Bạch thúc vì sao dùng như vậy ánh mắt nhìn ta? Ngươi có phải hay không hiểu lầm cái gì?”

Bạch Thiên Húc nói thẳng không cố kỵ mà nói: “Ngươi là nghĩ như thế nào? Ngươi làm sao có thể cùng một con mới ra xác không lâu phượng hoàng lập khế

ước? Ngươi tu luyện tư chất tốt như vậy, tạm thời không tồn tại thọ mệnh đem tẫn vấn đề, tự nhiên cũng liền không cần tiểu phượng hoàng đem hắn thọ mệnh phân cho ngươi. Nhưng ngươi vì sao sẽ……"

Nói nơi này, Bạch Thiên Húc liền nói không nổi nữa.

Hắn chỉ cảm thấy Tiêu Lăng Hàn quá cầm thú.

Không đợi Bạch Thiên Húc lại tiếp tục não bổ đi xuống, Tiêu Lăng Hàn vội vàng đánh gãy hắn nói: "Bạch thúc, ngươi hiểu lầm. Huyền Ý phía trước là một nhân tộc, hắn mẫu thân là phượng hoàng, sở trong thân thể hắn đựng phượng hoàng huyết mạch. Ở 18 năm trước hắn gặp được một ít việc, cuối cùng cơ duyên xảo hợp hạ, mới niết bàn thành một con phượng hoàng."

Bạch Thiên Húc nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, thế mới biết phía trước là chính mình hiểu lầm hắn.

Không cấm có chút xấu hổ mà cười cười.

Xem ra Thượng Quan Huyền Ý là có kỳ ngộ, bằng không người bình thường đã sớm bị niết bàn chi lửa đốt liền cặn bã đều không dư thừa.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn không đến 300 tuổi, kia Thượng Quan Huyền Ý nguyên lai tuổi tác hắn là cũng sẽ không quá lớn, lập tức Bạch Thiên Húc liền hiếu kỳ nói: "Vậy các ngươi là khi nào nhận thức? Ở bên nhau đã bao lâu?"

Sách!

Không thấy ra tới Bạch Thiên Húc cư nhiên như vậy bát quái.

Lần đầu tiên thấy hắn thời điểm, chỉ cảm thấy hắn tu vi cao, người cũng thực khí phách.

"Chúng ta ở lúc còn rất nhỏ liền nhận thức, có thể nói là thanh mai trúc mã."

Bạch Thiên Húc tròng mắt chuyển động, trong lòng lập tức tính toán lên, cũng nói: "Kia hắn hiện tại biến thành phượng hoàng, ngươi muốn hay không suy xét đổi cái đạo lữ?"

Tiêu Lăng Hàn không vui mà nhíu một chút mày, tiện đà khuôn mặt nghiêm túc, nghiêm túc mà đáp: "Chúng ta là sinh tử khiết ước bạn lữ."

Bạch Thiên Húc nghe nói sau, tràn đầy đồng tình mà nhìn Tiêu Lăng Hàn: "Kia thật đúng là quá tiếc nuối."

Tiêu Lăng Hàn âm thầm nghiến răng, không biết người còn tưởng rằng hắn đây là muốn cạy góc tường!

"Không nhọc tiền bối lo lắng."

Bạch Thiên Húc nhìn về phía tiểu phượng hoàng, bỗng nhiên quỷ dị mà cười cười, mới hỏi nói: "Lăng Hàn, ngươi biết ngươi đạo lữ hắn yêu cầu bao lâu mới có thể thành niên sao?"

Cái này Tiêu Lăng Hàn thật đúng là không biết, vừa rồi liền hỏi qua: "Còn thỉnh Bạch thúc báo cho."

"Ngắn thì hai ngàn năm, lâu là 5000 năm." Nói xong, Bạch Thiên Húc liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn sắc mặt đổi tới đổi lui, xuất sắc vạn phần. Hắn

Không cấm ha ha cười lên tiếng, trong mắt tràn đầy vui sướng khi người gặp họa.

Thấy Bạch Thiên Húc cười như vậy vui vẻ, Tiêu Lăng Hàn không cấm hoài nghi hắn trong lời nói thật giả.

"Bạch thúc lời này thật sự?"

"Ta dùng đến lừa ngươi sao? Này lại không phải cái gì bí mật, ngươi chỉ cần đi Phượng Hoàng Thành, tùy tiện tìm một con phượng hoàng hỏi thăm một chút sẽ biết."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại, nếu là Bạch Thiên Húc nói chính là thật sự, kia hắn không phải còn phải đợi tốt nhất mấy ngàn năm?

Tức phụ nhi liền ở chính mình trước mặt, có thể xem không thể ăn, thật là quá tra tấn người.

"Bạch thúc cũng biết có cái gì không thương tổn Huyền Ý, lại có thể làm hắn nhanh chóng lớn lên phương pháp?"

"Ngươi đừng nói, thật là có."

"Là cái gì phương pháp?" Tiêu Lăng Hàn gấp không chờ nổi hỏi, trong mắt tràn đầy mong đợi.

"Nghe nói Phượng tộc cấm địa có một loại chỉ thích hợp phượng hoàng dùng để uống nước thánh, huyết mạch càng thuần phượng hoàng, có thể tiêu hóa nước thánh liền càng nhiều. Phàm là uống lên nước thánh phượng hoàng đều sẽ ở trong một đêm lớn lên hóa hình, thả tu vi tăng nhiều."

"Thực sự có như vậy thần khí đồ vật? Không phải là ở đốt cháy giai đoạn đi?"

"Sao có thể là đốt cháy giai đoạn? Nghe nói những cái đó nước thánh là Thần giới phượng hoàng ban thưởng cấp Tiên giới Phượng tộc lễ vật, nước thánh bên trong đựng thời gian pháp tắc, cũng không phải ai đều có thể uống. Đến nay cũng cũng chỉ có Phượng tộc vị kia Tiên Tôn uống qua, năm đó hắn tu vi ngừng ở Tiên Đế cảnh nhiều năm, mắt thấy hắn thọ mệnh đem tẫn, ôm liều chết một bác tâm thái, hắn chỉ uống lên non nửa ly, không bao lâu hắn liền thuận lợi đột phá đến Tiên Tôn."

Nếu là có thời gian pháp tắc, người có thể ở trong khoảng thời gian ngắn lớn lên, nhưng thật ra có khả năng.

Thời gian pháp tắc, vừa lúc Huyền Ý cũng sẽ một chút, nếu là hắn uống lên nước thánh nói không chừng đối thời gian pháp tắc lĩnh ngộ sẽ càng hơn.

Nhìn nhìn nho nhỏ phượng hoàng, Tiêu Lăng Hàn trong lòng không cấm bắt đầu tính toán lên.

Ngay sau đó hắn lại có chút nghi hoặc: "Đã có tốt như vậy đồ vật, Phượng tộc chẳng lẽ không có người trộm đi lấy tới uống?"

"Tự nhiên là có, đã từng liền có hai chỉ phượng hoàng không biết trời cao đất dày mà chuồn êm tiến Phượng tộc cấm địa, một người trộm một ngụm. Chỉ là không bao lâu, kia hai người liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ già đi, sau lại Phượng tộc rốt cuộc không ai dám đánh nước thánh chủ ý."

"Bạch thúc, nghe ngươi như vậy vừa nói, ta như thế nào cảm giác ngươi phía trước nói nước thánh có bao nhiêu lợi hại, này đó đều là nói chơi."

Bạch Thiên Húc không phải là chuyên môn nói ra tiêu khiển hắn?

Cho hắn hy vọng, lại làm hắn thất vọng.

"Ngươi đừng không biết người tốt tâm! Ta sở dĩ nói cho ngươi, tự nhiên là bởi vì ngươi tiểu phượng hoàng có thể uống nước thánh, bằng không ta vì sao cùng ngươi nói nhiều như vậy."

"Chỉ giáo cho?"

"Ta phía trước không phải đã nói huyết mạch càng thuần Phượng tộc, có thể tiêu hóa nước thánh liền càng nhiều sao? Ngươi tiểu phượng hoàng huyết mạch là chúng ta lão tổ gặp qua sở hữu phượng hoàng trung huyết mạch tối cao, cũng là nhất thuần."

Nói vừa xong, Bạch Thiên Húc mới ý thức được chính mình nói gì đó, lập tức nhắm chặt miệng.

"Các ngươi Bạch Hổ tộc lão tổ khi nào gặp qua Huyền Ý?" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày hỏi, vì cái gì hắn một chút cũng chưa cảm giác đã có người ở nhìn trộm?

Bạch Thiên Húc thấy Tiêu Lăng Hàn không hảo lừa gạt, rõ ràng một bộ đánh vỡ lẩu niêu hỏi đến đế tư thế, đành phải ăn ngay nói thật: "Liền hắn độ kiếp ngày đó, lão tổ nghe được phượng minh, liền ra tới nhìn nhìn."

Bạch Thiên Húc tổng cảm giác Tiêu Lăng Hàn cho hắn một loại mạc danh cảm giác áp bách, rõ ràng Tiêu Lăng Hàn tu vi so với hắn thấp vài cái cảnh giới, loại này kỳ quái cảm giác hắn ở lần đầu tiên đến Tiêu Lăng Hàn khi, liền có.

Cho nên, hắn ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt cũng không có bãi trưởng bối phổ.

Huống chi, lấy hắn tư chất, phỏng chừng thực mau liền sẽ siêu việt chính mình.

Nghe nói Bạch Hổ tộc lão tổ là ở Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp thời điểm mới ra tới, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhẹ nhàng thở ra. Nếu là ở hắn độ kiếp thời điểm liền ra tới, kia cùng hắn cùng nhau độ kiếp Ma Long nhất định sẽ bị phát hiện. Tuy rằng Ma Long không có tiết lộ chút nào hơi thở, nhưng hắn hiện tại tu vi còn rất thấp, Tiên Quân trở lên người nhất định sẽ phát hiện.

“Nước thánh tuy hảo, nhưng là như thế trân quý, kia người ngoài liền càng là khó có thể được đến.” Bạch Thiên Húc nhìn Tiêu Lăng Hàn ý có điều chỉ nói.

Thấy Tiêu Lăng Hàn ở nhíu mày trầm tư, hắn nói tiếp: “Bất quá, tiểu phượng hoàng là Phượng tộc, hắn nếu là trở lại Phượng tộc, nói không chừng Phượng tộc người sẽ xem ở hắn huyết mạch như vậy thuần phân thượng đem nước thánh đưa đến trước mặt hắn, làm hắn dùng để uống, này cũng không phải không có khả năng sự.”

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trên mặt lộ ra vui mừng, Bạch Thiên Húc chuyện vừa chuyển: “Nhưng là, tiểu phượng hoàng nếu là thật sự trở về Phượng tộc, các ngươi khả năng liền làm không thành đạo lữ.”

“Đa tạ Bạch thúc nói cho ta này đó.” Tiêu Lăng Hàn cảm kích mà nói.

Tuy rằng nước thánh khó được, nhưng cũng không phải không hề cơ hội.

Bạch Thiên Húc nhướng mày, không chút nào để ý mà nói: “Ta chính là nghĩ ngươi thiên phú tốt như vậy, muốn độc thủ một con mấy ngàn năm mới có thể lớn lên phượng hoàng, thật sự là có chút đáng tiếc, chúng ta Bạch Hổ tộc còn có rất nhiều giống cái đều không có bạn lữ.”

Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc rương.

Vừa rồi liền không nên nói tạ!

Nguyên lai Bạch Thiên Húc ở đánh chính mình chủ ý, hắn chẳng lẽ là thấy chính mình tu luyện thiên phú hảo, còn sẽ luyện đan.

Cho nên, liền động muốn đem chính mình lưu tại Bạch Hổ tộc ý niệm?

Cẩn thận ngẫm lại, thật là có cái này khả năng.

Chính mình nếu là mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi Phượng tộc, Phượng tộc người nhất định sẽ không làm chính mình cùng hắn ở bên nhau.

Nếu là chính mình không mang theo Thượng Quan Huyền Ý hồi Phượng tộc, kia hắn đến mấy ngàn năm sau mới hóa hình.

Thấy thế nào, bọn họ hai đều như là không thể lâu dài.

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, chạy nhanh đem trong đầu quỷ dị ý tưởng diêu đi, ai cũng không thể tách ra hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

“Nha! Bạch thúc ngươi như thế nào cũng ở phòng luyện đan?”

Ân Thiên Duệ thấy phòng luyện đan môn không có quan, trực tiếp liền đẩy cửa mà vào, lại thấy đến Bạch Thiên Húc cư nhiên cũng ở.

“Nghe nói ngươi đã sẽ luyện đan, ta cố ý đến xem.”

Ân Thiên Duệ có chút không cần ý tứ nói: “Hắc hắc, ta cũng là ngày hôm qua được đến Tiêu đại ca chỉ điểm, mới có thể luyện đan, lại còn có không phải rất quen thuộc, luyện chế đan dược phẩm chất cũng có chút thấp.”

"Quản hắn cái gì phẩm chất, chỉ cần có thể luyện chế ra tới, liền rất lợi hại."

Bỗng nhiên, Bạch Thiên Húc một phách trán, hắn thiếu chút nữa liền đem tới nơi này mục đích quên mất.

"Đúng rồi, các ngươi còn cần tiên thảo sao? Nếu muốn, ta gọi người đưa tới."

"Nhưng có nhị cấp tiên thảo?" Tiêu Lăng Hàn hỏi, phòng luyện đan tiên thảo đều là một bậc, hắn hiện tại là Thiên Tiên cảnh, có thể luyện chế nhất nhị cấp đan dược.

"Có, ta đây liền gọi người đi chuẩn bị, ngày mai liền cho ngươi đưa lại đây. Kia một bậc tiên thảo yêu cầu sao?"

"Một bậc tạm thời không cần."

"Vậy các ngươi luyện chế ra tới đan dược có thể hay không phân một chút cho chúng ta, rốt cuộc chúng ta trong tộc còn có rất nhiều vị thành niên ấu tể."

"Đương nhiên có thể."

"Hành, kia không có việc gì ta liền đi về trước." Nói, Bạch Thiên Húc liền đứng dậy, hướng ra phía ngoài đi đến.

"Bạch thúc đi thong thả."

Chờ Bạch Thiên Húc rời đi, Tiêu Lăng Hàn lại tiếp tục luyện đan.

Ân Thiên Duệ còn lại là ở một bên lấy kinh nghiệm, hắn ngày hôm qua tuy rằng đem đan dược thành công luyện chế ra tới, nhưng đều là hạ phẩm, liền một viên trung phẩm đan dược cũng không có.

Mặt trời chiều ngã về tây, toàn bộ phòng luyện đan cũng đi theo tối sầm xuống dưới.

Tiêu Lăng Hàn đánh ra cuối cùng một cái thu đan pháp quyết, khống chế được dị hỏa, đem đan dược bên trong hơi nước hong khô, như vậy đan dược mới có thể thành hình, không đến mức một lấy liền biến hình, thậm chí thành một đống bùn.

Chờ đem đan dược luyện chế hảo, Tiêu Lăng Hàn thu hồi đan lô, đang muốn bế lên trên bàn Thượng Quan Huyền Ý, lại thấy hắn mở bừng mắt.

"Tỉnh?"

"Ân, trời đã tối rồi. Lăng Hàn, ta ngủ bao lâu?"

"Không bao lâu, mới một ngày một đêm."

"Lâu như vậy?"

"Ngươi bây giờ còn nhỏ, ngủ nhiều giác đối với ngươi trưởng thành có chỗ lợi."

"Khụ khụ khụ!" Ân Thiên Duệ nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói Thượng Quan Huyền Ý còn nhỏ, nhịn xuống không ho khan lên.

Theo lý mà nói, Thượng Quan Huyền Ý kỳ thật đã mau 300 tuổi, mau 300 tuổi còn nhỏ?

Bất quá hắn hiện tại biến thành một con phượng hoàng, thoạt nhìn lại là rất tiểu, bàn tay đại điểm.

Ân Thiên Duệ ở trong lòng nghĩ, đột nhiên, hắn cảm giác chính mình bị lưỡng đạo lãnh u u ánh mắt nhìn chăm chú.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 516

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 516 khuynh mộ đã lâu

Không cần ngẩng đầu Ân Thiên Duệ liền biết, nhất định là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, hắn làm bộ không có phát hiện tiếp tục đùa nghịch trong tay tiên thảo.

Có Thượng Quan Huyền Ý ở, hắn cũng liền không như vậy sợ Tiêu Lăng Hàn.

Nếu nói Tiêu Lăng Hàn là băng, kia Thượng Quan Huyền Ý tuyệt đối là thái dương.

Có Thượng Quan Huyền Ý cái này thái dương ở, lại cứng rắn băng cũng sẽ hòa tan.

Thu hồi ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi ra phòng luyện đan, hồi bọn họ phòng. Miễn cho bên người có cái bóng đèn, hai người nói chuyện đều không có phương tiện.

Hết thảy thu thập hảo, Tiêu Lăng Hàn nằm ở trên giường, ôm Thượng Quan Huyền Ý, sau đó liền đem phía trước Bạch Thiên Húc nói với hắn quá có quan hệ nước thánh sự, hướng Thượng Quan Huyền Ý tự thuật một lần.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn giảng thuật, Thượng Quan Huyền Ý rất là tâm động, hắn muốn nhanh lên lớn lên, cũng nghĩ đến Phượng tộc đi xem chính mình mẫu thân có phải hay không ở nơi đó.

Bất quá, hiện tại bọn họ hai người tu vi đều còn quá thấp, liền sợ là bánh bao thịt đánh chó, có đi mà không có về. Nếu là chính mình đơn độc đi, Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không đồng ý, huống chi hắn cũng không nghĩ rời đi Tiêu Lăng Hàn.

“Ai!”

“Hảo hảo, than cái gì khí?”

“Cảm giác chính mình là ngươi liên lụy.”

“Như thế nào như vậy tưởng? Ngươi chính là ta mệnh, là ta tu luyện động lực, chỉ biết khích lệ ta gia tăng tu luyện, càng nhanh chóng mà trưởng thành lên. Nơi nào sẽ là liên lụy? Rõ ràng chính là ta động lực nơi phát ra.”

Tiêu Lăng Hàn nhìn ngực chỗ tiểu phượng hoàng, nhẹ nhàng vuốt ve hắn vũ đuôi.

Vượt qua lôi kiếp, Thượng Quan Huyền Ý vũ đuôi so với phía trước thật dài không ít, bất quá vẫn là không có biến trở về bình thường lớn nhỏ như vậy bắt mắt. Thu nhỏ phượng hoàng, không quen biết người của hắn, căn bản không biết hắn là cái gì giống loài.

"Bị ngươi như vậy vừa nói, ta đột nhiên cảm thấy chính mình rất cao lớn thượng, gánh vác làm ngươi biến cường sứ mệnh."

"Ngươi hiện tại bộ dáng, cùng cao lớn hai chữ hoàn toàn không dính biên." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay khoa tay múa chân một chút, hiện giờ vẫn là bàn tay đại tiểu phượng hoàng.

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, vùng vẫy cánh, hùng hổ mà nói: "Tiêu Lăng Hàn, tin hay không ta hiện tại biến trở về thực tế lớn nhỏ, làm ngươi nhìn xem ta cùng cao lớn hai chữ, dính không dính biên?"

Tiêu Lăng Hàn trên dưới đánh giá một phen tiểu phượng hoàng, chính mình ôm như vậy tiểu một con ngủ nhưng thật ra thực bình thường, nếu là chính mình ôm một con cùng chính mình không sai biệt lắm phượng hoàng ngủ,…… Nghĩ đến cái kia hình ảnh, Tiêu Lăng Hàn không cấm run run thân mình, không biết người sợ là muốn cho rằng hắn có cái gì đặc thù đam mê đâu!

Nghĩ đến này, hắn chạy nhanh nói: "Đừng, cứ như vậy khá tốt, như vậy ta có thể đem ngươi phủng ở lòng bàn tay."

"…… Như thế nào cảm giác chính mình thành ưu nhạc mỹ?"

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, tức phụ nhi như thế nào liền quảng cáo lời kịch đều nhớ rõ như vậy rõ ràng?

"Ngươi không phải ưu nhạc mỹ, ưu nhạc mỹ có thể uống. Nhưng ngươi hiện tại đã không thể uống, cũng không thể ăn."

"Lưu manh!"

"Huyền Ý, ta chuẩn bị ở Bạch Hổ tộc nghỉ ngơi một đoạn thời gian, sau đó liền đi bốn, ngũ cấp Tiên Vực."

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý thoáng nhẹ nhàng thở ra, hắn thật đúng là sợ Tiêu Lăng Hàn hiện tại liền phải mang theo đi Phượng tộc. Rốt cuộc bọn họ hiện tại tu vi quá thấp, đi Phượng tộc chỉ có thể là nhân vi dao thớt ta vì thịt cá.

Lập tức hắn liền đáp: "Hảo a, ngươi đi đâu nhi ta liền đi chỗ nào."

Tiêu Lăng Hàn tâm tình sung sướng, cười nói: "Ngươi đây là phu xướng phu tùy?"

"Không rời không bỏ!"

"Cực đến lòng ta."

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt, cười nói: “Vậy ngươi có phải hay không phải cho ta điểm khen thưởng?”

“Ngươi nghĩ muốn cái gì khen thưởng?”

“Nhiều uy ta hai viên đan dược?” Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý nâng lên lông xù xù đầu nhỏ, tràn đầy chờ mong mà nhìn Tiêu Lăng Hàn.

“Ngươi ngày hôm qua ăn ba viên, ngủ một ngày một đêm, ngươi còn tưởng ăn nhiều hai viên!”

Tiêu Lăng Hàn mặt đen hắc, Thượng Quan Huyền Ý nếu là lại ăn hai viên, kia hắn chẳng phải là muốn ngủ hai ngày?

“Ta cảm thấy ăn nhiều đan dược, ta có thể lớn lên mau một chút, tu vi cũng có thể tăng lên không ít.”

“Tưởng ăn nhiều, kia cũng muốn ngươi tiêu hóa được, mới có thể ăn nhiều.”

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý ăn nhiều ít đan dược đều sẽ không có vấn đề, nhưng hắn vẫn là lo lắng. Như bây giờ mỗi ngày ăn ba viên liền hảo, mỗi ngày đều có thể tỉnh lại, hắn cũng có thể biết tiểu phượng hoàng bình yên vô sự.

“Ngươi vừa rồi còn nói muốn thưởng ta, đảo mắt liền không nhận trướng.”

Thượng Quan Huyền Ý đầy bụng ủy khuất, nghĩ chính mình muốn hay không ăn vụng, dù sao đan dược hắn cũng có cho chính mình.

Tiêu Lăng Hàn:…… Tức phụ nhi đây là ở vô cớ gây rối!

“Lăng Hàn?”

“Ngoan, ngủ, ngươi bây giờ còn nhỏ, ngủ nhiều giác mới có thể lớn lên.”

Thượng Quan Huyền Ý:…… Như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này ở hống tiểu hài tử?

Đêm, yên tĩnh không tiếng động.

Cảm giác được trong lòng ngực tiểu phượng hoàng đã ngủ rồi, Tiêu Lăng Hàn đối khế ước không gian trung Ma Long truyền âm: 【 Mặc Ảnh, nhanh chóng hấp thu kia cụ thần nhân trong thân thể năng lượng, ta muốn ở trong thời gian ngắn nhất tăng lên tu vi. 】

【 ngươi rời đi Bạch Hổ tộc? 】

【 không có, chờ tu vi muốn đột phá khi, ta có thể tạm thời rời đi Bạch Hổ tộc. 】

【 hành đi! 】

Hiện giờ tức phụ nhi yêu cầu hắn bảo hộ, hắn không thể lại giống như trước kia như vậy lười biếng, phải nhanh một chút tăng lên thực lực mới được.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại là chỉ phượng hoàng, không nói Phượng tộc bên kia đối hắn này chỉ phượng hoàng là cái gì thái độ, chỉ nói chờ bọn họ đi Nhân tộc địa giới, nếu là có người nhận ra hắn bản thể, khẳng định sẽ đối thân thể hắn nhìn trộm không thôi.

Không có đủ thực lực, bọn họ vô pháp ở Tiên giới hành tẩu, càng đừng nói tìm hai bên cha mẹ.

Cũng không biết tiện nghi sư tôn ở nơi nào?

Bất quá hắn chỉ so chính mình hai người sớm phi thăng ba mươi năm, nói không chừng hắn hiện tại tu vi còn không có chính mình cao.

Vẫn là chờ về sau đi Nhân tộc Tiên Vực, lại đi tìm tiện nghi sư tôn.

Còn có Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần hai người hiện giờ lại ở nơi nào?

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, khoanh chân ngồi ở trên giường, bắt đầu tu luyện lên.

Sáng sớm, một tia nắng mặt trời xuyên thấu qua bức màn, chiếu xạ vào phòng, giống một bó sáng long lanh chỉ vàng, chiếu sáng toàn bộ phòng.

Khoanh chân ngồi ở trên giường Tiêu Lăng Hàn chậm rãi mở mắt ra, trong mắt rực rỡ lung linh.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện hắn ở tu luyện thời điểm, tụ tập đến bọn họ trong phòng tiên linh khí không chỉ có là hắn một người ở hấp thu, hắn bên Thượng Quan Huyền Ý cũng hấp thu một bộ phận. Kia chẳng phải là nói, chỉ cần chính mình tu luyện khi, đem Thượng Quan Huyền Ý mang theo trên người, hắn cũng có thể đi theo cùng nhau tu luyện.

Cái này phát hiện, làm Tiêu Lăng Hàn tâm tình rất tốt.

Đi ra cửa phòng, ngoài ý muốn nhìn thấy Mạc Vô Nhai cư nhiên không có tiếp tục bế quan.

“Có việc?” Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói, xem Mạc Vô Nhai bộ dáng, hắn là ở bọn họ cửa đứng một hồi lâu.

“Là có một chút sự.” Mạc Vô Nhai có chút ngượng ngùng mà gãi gãi đầu.

Tiêu Lăng Hàn mãn đầu óc dấu chấm hỏi, Mạc Vô Nhai gia hỏa này khi nào trở nên cùng cái tiểu tức phụ nhi giống nhau, ấp a ấp úng.

“Muốn ta hỗ trợ?”

Mạc Vô Nhai gật gật đầu: “Đúng vậy.”

“Ngươi cái dạng này, ta như thế nào cảm giác ngươi tìm ta hỗ trợ sẽ không cái gì chuyện tốt đâu?”

“Đối với ngươi mà nói chính là chuyện nhỏ không tốn sức gì.”

“Nói!”

“Muốn ngươi hỗ trợ thịt nướng.”

“Là cái gì thịt? Có bao nhiêu?”

Nơi này chính là Yêu tộc, hắn vẫn là hỏi rõ ràng đến hảo, đừng đến lúc đó phạm vào Yêu tộc tối kỵ, kia bọn họ đã có thể không thể tiếp tục đãi ở Bạch Hổ tộc.

“Là kim quang cá, có người ngạnh đưa cho ta mười điều.”

Kim quang cá không thuộc về hải tộc, nhưng thật ra có thể ăn.

“Ai hào phóng như vậy?” Tiêu Lăng Hàn tò mò hỏi.

Rốt cuộc kim quang cá thịt có chứa chữa thương tác dụng, rất nhiều có năm xưa bệnh cũ người, liền thích mua kim quang cá tới ăn.

Nhân tộc bên kia còn có người chuyên môn dưỡng tới bán, kim quang cá thị trường phi thường hảo.

Kim quang cá chia làm một hai ba cái cấp bậc: Một bậc kim quang cá thích hợp Huyền Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, này ba cái cảnh giới người ăn; nhị cấp kim quang cá thích hợp Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Tiên Vương, này ba cái cấp bậc người ăn; tam cấp kim quang cá thích hợp Tiên Quân, Tiên Đế, Tiên Tôn, này ba cái cấp bậc người ăn.

Tương đối cấp bậc kim quang cá, ăn mới có thể khởi đến chữa thương tác dụng.

“Là Bạch Hổ tộc nhân, hắn tên là Bạch Nhạc Tâm.”

“Ngạnh đưa cho ngươi, hắn không phải là đối với ngươi có ý tứ đi?” Nói, Tiêu Lăng Hàn nhìn từ trên xuống dưới Mạc Vô Nhai, phong thần tuấn lãng, tuấn tú lịch sự, giá thị trường không tồi.

Nghe vậy, Mạc Vô Nhai cũng có chút không xác định mà nói: “Hẳn là không có đi? Ta nghĩ Thiên Duệ đã thật lâu không có ăn qua đồ vật, ta nghe nói kim quang cá hương vị phi thường hảo, liền nghĩ làm Thiên Duệ nếm thử.”

“Cái kia kêu Bạch Nhạc Tâm Hổ tộc người nếu là biết suy nghĩ của ngươi, phỏng chừng đến tức chết.”

Mạc Vô Nhai xấu hổ mà cười cười, hắn lúc ấy thật sự không tưởng nhiều như vậy. Chỉ là nghĩ đến Thiên Duệ ăn cao hứng, hắn phúc lợi liền có, đem cái khác đều vứt tới rồi sau đầu. Ân Thiên Duệ gần nhất vội vàng luyện đan, căn bản liền không phản ứng hắn, hắn nhìn thấy kim quang cá thời điểm, mới có thể không quan tâm nhận lấy.

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, Mạc Vô Nhai cảm giác chính mình như là một cái tra nam.

Nhưng vạn nhất người khác đối hắn không phải cái kia ý tứ, kia hắn chẳng phải là hạt lo lắng. Hắn quyết định, lần sau nhìn thấy Bạch Nhạc Tâm khi, thử một

chút hắn, miễn phí làm người hiểu lầm.

“Kim quang cá hầm canh tốt nhất, nếu là nướng ăn, sẽ đem kim quang cá bản thân hiệu dụng cấp nướng rớt.”

“Vậy hầm canh, đều ở chỗ này, ngươi xem làm.” Nói, Mạc Vô Nhai chỉ chỉ bên cạnh thùng gỗ.

Thùng gỗ trang mười điều kim quang xán xán cá, mỗi con cá đều có hai cân tả hữu, tất cả đều là một bậc.

Tiêu Lăng Hàn nhìn nhìn thùng gỗ trung cá, lại nhìn nhìn trong lòng ngực tiểu phượng hoàng, lập tức dẫn theo thùng đi một bên phòng bếp nhỏ.

Phòng bếp nhỏ là lúc trước kiến phòng ở thời điểm, Ân Thiên Duệ chuyên môn làm người kiến như vậy một cái phòng bếp nhỏ.

Đồ tham ăn thế giới không có thơ cùng phương xa, chỉ có mỹ thực không thể cô phụ!

Những lời này lấy tới hình dung Ân Thiên Duệ cùng Ân Thiên Thịnh hai người nhất thỏa đáng.

Giữa trưa thời gian.

Mới vừa đem đồ ăn bưng lên bàn, Tiêu Lăng Hàn liền nghe thấy “Thịch thịch thịch” tiếng đập cửa.

Cũng không biết bên ngoài là ai, tới cũng thật đúng giờ, hắn mới vừa đem đồ ăn làm tốt, người liền tới rồi.

Mạc Vô Nhai mở ra viện môn, nhìn thấy người tới có chút ngoài ý muốn.

“Bạch tiên tử.”

“Mạc đại ca, ta không quấy rầy đến các ngươi đi?”

“Không, ngươi tới vừa lúc, chúng ta vừa muốn ăn cơm, tiên tiến tới lại nói.”

Mạc Vô Nhai đứng ở một bên, đem người làm vào sân.

Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ đều tò mò người đến là ai, thực mau hai người liền nhìn đến một người nhìn qua chỉ có mười sáu bảy tuổi thiếu nữ. Nàng ăn mặc màu lam nhạt đối chấn thức thu eo thác đế váy lụa, thủy phù sắc hoa nhài nhàn nhạt nở khắp hai tay áo, 3000 tóc đen búi khởi một cái tùng tùng vân búi tóc, bên hông tùng tùng cột lấy màu đen cung địch.

Quang nàng này một thân ăn mặc phải tiêu tốn vài vạn trung phẩm tiên thạch, mà nàng trên đầu nghiêng nghiêng cắm một chi phi điệp ôm không kim trâm, mặt trên điểm xuyết điểm điểm Tử Ngọc, cái này cũng đáng không ít tiên thạch.

Tuy rằng nàng bản nhân lớn lên rất là hoa dung nguyệt mạo, nhưng ở Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ trong mắt, nữ nhân này chính là ở trần trụi khoe giàu.

Đi đến bên cạnh bàn, Mạc Vô Nhai bắt đầu vì hai bên giới thiệu: "Thiên Duệ, Lăng Hàn, vị này chính là Bạch Hổ tộc Bạch Nhạc Tâm Bạch tiên tử."

Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Duệ từ trước đến nay người tượng trưng tính gật gật đầu.

Mạc Vô Nhai lại nhìn về phía Ân Thiên Duệ hướng Bạch Nhạc Tâm giới thiệu: "Vị này chính là ta đạo lữ Ân Thiên Duệ, ngươi phía trước hẳn là nghe nói qua."

Bạch Nhạc Tâm gật gật đầu: "Biết, ta nghe Bạch thúc nhắc tới giảng quá."

Mạc Vô Nhai nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: "Vị này chính là ta bạn tốt, Tiêu Lăng Hàn."

Bạch Nhạc Tâm mặt tựa đào hoa, một đôi mắt đẹp nhìn quanh rực rỡ, cười khanh khách mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, mềm giọng kiều âm: "Tiêu công tử, tuấn tú lịch sự, phong thần tuấn lãng, tiểu nữ tử khuynh mộ đã lâu."

"Khụ khụ khụ!" Ân Thiên Duệ trực tiếp bị Bạch Nhạc Tâm nói ra nói, cấp sặc tới rồi.

Tiêu Lăng Hàn nháy mắt có loại bị sét đánh trung cảm giác.

Nữ nhân này cư nhiên là hướng về phía hắn tới.

Phía trước hắn còn giễu cợt Mạc Vô Nhai, hiện tại xem ra nhân gia chỉ là nương Mạc Vô Nhai tay, tới tiếp cận chính mình.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 517

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 517 Phượng tộc hỉ sự

Yêu tộc nữ tử cũng giống người tộc nữ nhân giống nhau như vậy có tâm cơ sao?

Lần đầu tiên gặp mặt liền thổ lộ, thật đúng là trực tiếp.

“Tiêu mỗ chỉ là một người tiểu tu sĩ, sớm đã có đạo lữ, không đảm đương nổi Bạch tiên tử khuynh mộ.” Tiêu Lăng Hàn không mặn không nhạt mà trả lời.

Mạc Vô Nhai lau một phen trên trán không tồn tại hãn, bởi vì Bạch Nhạc Tâm là những lời này, hắn tâm đều phải nhảy đến cổ họng. Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn trên mặt biểu tình không đúng, hắn chạy nhanh nói: “Bạch tiên tử nếu là không chê liền ngồi xuống cùng chúng ta cùng nhau dùng bữa.”

“Như vậy phong phú thức ăn, chỉ là nghe khiến cho người ngón trỏ đại động, ta lại như thế nào sẽ ghét bỏ.” Nói, Bạch Nhạc Tâm liền ở một bên không vị ngồi hạ.

Bạch Nhạc Tâm gắp một chiếc đũa thịt cá, nếm một ngụm, hai mắt nháy mắt liền sáng. “Oa! Mùi vị thật thơm, lớn như vậy ta còn trước nay không ăn qua ăn ngon như vậy thức ăn.”

“Bạch tiên tử nếu là thích ăn, liền ăn nhiều một chút.”

Thấy trên bàn mỹ thực đã hấp dẫn Bạch Nhạc Tâm chủ ý lực, Mạc Vô Nhai âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Hắn thật đúng là sợ Bạch Nhạc Tâm nhắc lại vừa rồi kia lôi người đề tài.

Yêu tộc nữ tử đều như vậy trực tiếp sao?

Trực tiếp đến làm người chống đỡ không được!

Bạch Nhạc Tâm một bên ăn, một bên khen không dứt miệng: “Ân, này đó đều là ai làm? Hương vị cũng thật tốt quá, ăn ngon đến ta đều tưởng đem chính mình đầu lưỡi nuốt vào.”

Đến nỗi nàng tới nơi này mục đích, đã bị nàng quên đến không còn một mảnh, từ ăn một ngụm thức ăn trên bàn, nàng đã bị trên bàn mỹ thực cấp câu đi rồi tâm thần.

Một bữa cơm ăn xong tới, xem như khách và chủ tẫn hoan.

Đương nhiên, tiền đề là muốn xem nhẹ Bạch Nhạc Tâm nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn khi, nói câu đầu tiên lời nói.

Cơm nước xong, Tiêu Lăng Hàn liền trước một bước rời đi, không cho Bạch Nhạc Tâm tìm hắn nói chuyện cơ hội.

Không cần đoán, hắn đều biết, Bạch Nhạc Tâm nhất định là Bạch Thiên Húc phái tới.

Chạng vạng.

Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm ngồi ở trên bàn, trước mặt phóng một cái cái đĩa, Tiêu Lăng Hàn còn lại là ở giúp hắn chọn xương cá.

Giữa trưa Tiêu Lăng Hàn làm tốt cá, liền trước cho hắn để lại một phần.

Cá ăn ngon không lời gì để nói, Thượng Quan Huyền Ý ăn cảm thấy mỹ mãn, ăn xong sau, hắn mới nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ngữ khí chua mà nói: "Nghe nói ngươi bị người thổ lộ."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh nói: "Đó chính là cái ô long. Yên tâm, lòng ta trong mắt đều chỉ có ngươi."

"Ta lại chưa nói cái gì, ngươi không cần phải gấp gáp biểu tâm ý."

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Từ ngày mai khởi ta liền ở trong phòng tu luyện, hoặc là chỉ ở phòng luyện đan luyện đan, tuyệt không ra ngoài."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, nghiêm trang nói: "Không tồi, có giác ngộ, chúng ta hiện tại tu vi thấp, chính là hẳn là cần thêm tu luyện."

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền tạm thời lưu tại Bạch Hổ tộc.

Tiêu Lăng Hàn bình thường trừ bỏ luyện đan, chính là tu luyện.

Tuy rằng hắn luyện chế đan dược là cấp thấp, ở một bậc đại lục không ai mua, nhưng đưa cho Bạch Hổ tộc những cái đó tiểu bối, bọn họ vẫn là thực thích.

Thời gian qua mau, ngày tháng thoi đưa.

Ba năm sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn mới vừa luyện chế xong một lò đan, Bạch Thiên Húc liền tới rồi.

"Bạch thúc, tìm ta có việc?"

"Hỉ sự." Bạch Thiên Húc tươi cười đầy mặt, thuận thế ở một bên trên ghế ngồi xuống.

Tiêu Lăng Hàn tò mò hỏi: "Ra sao hỉ sự?"

Bạch Thiên Húc cười ngâm ngâm nói: "Phượng tộc muốn cùng Thiên Kiếm Tông liên hôn."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không khỏi mà trừu trừu, Phượng tộc thực lực ở Tiên giới cũng coi như là đứng đầu tồn tại, bọn họ còn cần liên hôn?

Lập tức không khỏi hỏi: “Thiên Kiếm Tông là cái cái dạng gì tông môn?”

“Thiên Kiếm Tông cùng Thiên Đạo Tông tề danh, quang so chiến lực nói, Thiên Kiếm Tông treo lên đánh Thiên Đạo Tông.” Bạch Thiên Húc nói đến Thiên Kiếm Tông khi, vẻ mặt hướng tới.

Tiêu Lăng Hàn tràn đầy nghi hoặc: “Nói như vậy Thiên Kiếm Tông lợi hại, Phượng tộc cũng không kém, bọn họ còn cần liên hôn?”

“Không phải thuần túy liên hôn, là Thiên Kiếm Tông ngũ công tử cùng Phượng tộc tam công chúa xem vừa mắt.”

“Ngũ công tử? Nói như vậy còn có một hai ba bốn công tử?”

Bạch Thiên Húc gật gật đầu: “Đúng vậy! Thiên Kiếm Tông trẻ tuổi người xuất sắc, ngũ công tử tên là Hoa Dực Phàm, mới hai ngàn hơn tuổi cũng đã là Đại La Kim Tiên.”

Hắn trong giọng nói là nói không nên lời hâm mộ.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng trừu trừu, khó hiểu nói: “Bạch thúc, dùng đến như vậy hâm mộ sao? Ngươi không phải cũng là đại la kim sơn tu vi?”

Bạch Thiên Húc trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, tức giận nói: “Ngươi biết cái gì, ta hiện giờ đã 6000 hơn tuổi.”

Hắn đều 6000 hơn tuổi, người khác mới hai ngàn hơn tuổi, này có thể so sánh sao?

Có thể không hâm mộ sao?

Hai người nói nói, liền chạy đề, Bạch Thiên Húc hiện tại còn thương xuân bi thu lên. Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh đem đề tài kéo trở về: “Phượng tộc cùng Thiên Kiếm Tông liên hôn thật là hỉ sự, nhưng này cùng ta có quan hệ gì?”

Bạch Thiên Húc lập tức nghiêm mặt nói: “Bọn họ hợp tịch đại điển ở Phượng tộc tổ chức.”

“Bạch Hổ tộc cũng sẽ đi?” Tiêu Lăng Hàn lập tức liền minh bạch hỉ từ đâu tới.

“Tất nhiên là muốn đi.” Ban ngày gật đầu đáp.

“Ta đây cũng có thể đi theo đi?” Tiêu Lăng Hàn hỏi, kỳ thật trong lòng đã có đáp án, bằng không Bạch Thiên Húc cũng sẽ không tới tìm chính mình.

“Ta tới cùng ngươi nói, chính là muốn hỏi ngươi có đi hay không?”

“Đi, đương nhiên đi.” Tiêu Lăng Hàn không chút do dự mà đáp.

Tốt như vậy cơ hội, há có thể bỏ lỡ.

Thật là trời cho cơ hội tốt!

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn tính toán lại quá hai năm liền rời đi Bạch Hổ tộc, đi tứ cấp Tiên Vực, hiện tại xem ra bọn họ đến đi trước một chuyến Phượng tộc.

Thật đúng là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Nước thánh!

Hắn nhất định phải được.

“Hành, vậy ngươi chuẩn bị một chút, chúng ta mười ngày sau xuất phát.” Nói, Bạch Thiên Húc liền đứng lên, hướng phòng luyện đan bên ngoài đi đến.

“Hảo, đa tạ Bạch thúc.”

Đem Bạch Thiên Húc tiễn đi sau, Tiêu Lăng Hàn đã vô tâm tư lại luyện đan.

Muốn đi Phượng tộc, kia hắn đến chuẩn bị một phen mới được.

Ở Ma Long ba năm không ngừng nỗ lực hạ, hiện giờ Tiêu Lăng Hàn tu vi đã đạt tới Chân Tiên cảnh, chỉ là còn không có độ lôi kiếp. Này ba năm hắn đều đãi ở Bạch Hổ tộc, nếu là không có gì kỳ ngộ, hắn đột nhiên liền thăng cấp, người khác vừa thấy liền biết có cổ quái.

Ba năm thời gian từ Thiên Tiên trung kỳ đến Thiên Tiên hậu kỳ, Thiên Tiên kỳ đỉnh, lại đến Chân Tiên cảnh. Người bình thường ba mươi năm đều khó có thể vượt qua một cái tiểu cảnh giới, huống chi này không phải ba mươi năm, mà là ba năm, hắn còn không phải vượt qua một cái tiểu cảnh giới, mà là vượt qua ba cái tiểu cảnh giới cộng thêm một cái đại cảnh giới.

Duy nhất làm Tiêu Lăng Hàn tiếc nuối chính là Long Ngọc không gian vẫn luôn ở thăng cấp trung, ba năm, một chút động tĩnh đều không có.

Ba ngày sau.

Ngày này Tiêu Lăng Hàn đang ở tu luyện, đột nhiên, thức hải rung chuyển lên, hắn chạy nhanh dừng lại tu luyện. Thần thức quan sát đến thức hải trung biến hóa, nhìn đến đại biểu Long Ngọc không gian đồ án lóe ánh sáng. Tâm niệm vừa động, ngay sau đó người khác liền biến mất ở trên giường.

Đứng ở Long Ngọc không gian cung điện trước cửa, nhìn đã đại biến dạng Long Ngọc không gian, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy quen thuộc lại xa lạ.

Tổng cảm thấy thật nhiều địa phương hắn đều từng giống như đã từng tương tự, nhưng hắn rõ ràng không có gặp qua. Duỗi tay xoa xoa huyệt Thái Dương, Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt lại, toàn bộ Long Ngọc không gian cảnh tượng đều xuất hiện ở hắn trong đầu, cho dù là một hoa một thảo đều rõ ràng có thể thấy được.

Trong không gian linh khí đều đã thay đổi thành tiên linh khí, kia một phương linh tuyền thủy cũng đi theo tăng lên cấp bậc, hiện giờ nước suối ngọt lành, hắn là kêu tiên tuyền. Dường như tiên lộ, nhưng nó lại không phải tiên lộ.

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý hiện tại là một con phượng hoàng, nhưng hắn cũng không kén ăn, đều không phải là luyện thật không thực, cũng không phải phi lễ tuyền không uống. Hảo nuôi sống thực, đương nhiên, nếu là có điều kiện, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là tưởng cho hắn tốt nhất.

Tức phụ nhi là chính mình, nên sủng hắn.

Nhìn đến này phương nước suối một cái chớp mắt, Tiêu Lăng Hàn liền nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý, nhìn trong lòng ngực đang ở ngủ say tiểu phượng hoàng, phỏng đoán hắn hẳn là sẽ thích, khóe miệng hơi hơi ngoéo một cái.

Đi vào Thế Giới Thụ trước mặt, kết quả phát hiện nó đang ở ngủ say.

Trong không gian hiện giờ chỉ có Thế Giới Thụ cùng tiểu nhân sâm hai cái sinh linh, cái khác vật còn sống Tiêu Lăng Hàn ở phi thăng phía trước đều thả. Ngoài ý muốn chính là kia hai chỉ lôi văn hổ đều đã thăng cấp đến bát cấp, hơn nữa chúng nó còn khai linh trí.

Tiêu Lăng Hàn đem chúng nó lưu tại Lăng Kiếm Tông, xem như Lăng Kiếm Tông hộ tông yêu thú.

Ngược lại hắn lại đi phòng tu luyện, ở nhìn đến phòng tu luyện trung phóng kia thấy Tiên cấp ẩn thân y khi, Tiêu Lăng Hàn trong đầu lập tức hiện ra một cái kế hoạch. Trước kia ở Tu chân giới thời điểm, bọn họ nhìn không ra cái này tiên y cấp bậc, hiện giờ ở Tiên giới hắn tất nhiên là liếc mắt một cái liền nhìn ra đây là một kiện bát cấp tiên y.

Bát cấp tiên y, ở Tiên giới đều xem như dù ra giá cũng không có người bán bảo bối, huống chi hắn còn có ẩn thân này một cái đặc thù công năng, cũng không biết nó như thế nào rơi xuống Tu chân giới.

Ngày kế trời còn chưa sáng, Tiêu Lăng Hàn mặc vào ẩn thân y, một mình rời đi Bạch Hổ tộc.

Trải qua một ngày lộ trình, hắn tìm được một tòa không người vô yêu thú ngọn núi.

Buông ra trên người giam cầm tu vi, thực mau không trung đã bị mây đen che đậy.

"Ầm ầm ầm" thanh âm không ngừng quanh quẩn ở bên tai.

Nửa ngày sau, Tiêu Lăng Hàn độ xong kiếp, vớt lên tiểu phượng hoàng, trực tiếp thuấn di, thực mau biến biến mất tại đây tòa sơn phong.

Hắn rời đi không lâu, liền có một đám Hỏa Lang xuất hiện tại nơi đây.

Cầm đầu kia chỉ Hỏa Lang đúng là Hỏa Tường Phi, hắn hóa thành nguyên hình, cái mũi kích thích một chút, liền hướng tới Tiêu Lăng Hàn rời đi phương hướng đuổi theo qua đi, hắn phía sau bầy sói, đi theo hắn chạy như bay ở núi rừng trung.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn dừng lại, lúc này hắn giữa trán che kín mồ hôi.

"Lăng Hàn, mặt sau đám kia Hỏa Lang còn đuổi theo không bỏ sao?" Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn ôm vào trong ngực, lo lắng hỏi.

“Ân, đừng lo lắng, thật sự không được, chúng ta liền trốn vào Long Ngọc không gian trung.”

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt âm trầm, hắn cũng không nghĩ tới chính mình vượt qua kiếp, như thế nào liền đem Hỏa Lang tộc người đưa tới. Nếu là mặt khác Hỏa Lang tộc người còn hảo thuyết, nhưng cầm đầu người cố tình là Hỏa Tường Phi. Gia hỏa này ở ba năm trước đây xấu mặt, bị mấy người bọn họ nhìn đi, nghĩ đến hắn cả đời đều sẽ không quên.

Nghe nói Hỏa Lang là đặc biệt mang thù chủng tộc, tin tưởng hiện tại hắn sở dĩ đuổi theo chính mình không bỏ, nhất định là ngửi được chính mình trên người hơi thở.

Tiêu Lăng Hàn không biết chính là, hắn lựa chọn độ kiếp cái này địa phương ly Hỏa Lang tộc rất gần, bằng không hắn cũng sẽ không vận khí như vậy bối.

“Hảo, ngươi cẩn thận một chút.”

“Ân.”

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn lại thuấn di ra vạn mét phạm vi, mặt sau Hỏa Lang như cũ theo đuổi không bỏ.

Tiêu Lăng Hàn thần thức vô hạn lan tràn đi ra ngoài, phía trước xuất hiện một cái ngã rẽ, bên trái là hướng tới Bạch Hổ tộc phương hướng, bên phải là hướng tới hùng tộc phương hướng.

Hắn không chút do dự triều bên phải thuấn di.

Quả nhiên ở tiến vào bên phải ngã rẽ không bao lâu, Hỏa Tường Phi đám người liền không có lại tiếp tục đi tới.

Tiêu Lăng Hàn ngồi ở một viên dưới tàng cây, thở hồn hển.

Rốt cuộc có thể tùng một hơi.

Chỉ là, hắn khẩu khí này còn không có tùng xong, mặt đất liền bắt đầu run rẩy.

Rõ ràng có cấp quan trọng gia hỏa, chính siêu hắn cái này phương hướng chạy tới.

Lập tức đứng dậy, thần thức quan sát đến Hỏa Tường Phi đám người nơi vị trí, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di đến Hỏa Tường Phi bọn họ cách đó không xa một cục đá mặt sau, không đợi đứng vững, hắn lập tức vào Long Ngọc không gian.

Mà bên ngoài Hỏa Tường Phi đám người đã có thể bị hắn hố một phen.

Cấp quan trọng khác gia hỏa chính là Hùng Đào tam ca, tên là Hùng Khải, Đại La Kim Tiên tu vi.

Hùng Khải vừa xuất hiện, liền nhìn đến Hỏa Lang tộc mấy người chính lén lút mà tránh ở một bụi cỏ. Hắn hóa thành hình người, trực tiếp xuất hiện ở Hỏa

Tường Phi đám người trước mặt.

"Hỏa Tường Phi, các ngươi tới chúng ta hùng tộc làm cái gì?"

Hỏa Tường Phi vội vàng cười làm lành nói: "Khải tam ca, chúng ta là đi theo một nhân tộc tới nơi đây."

"Nhân tộc? Nhân tộc ở đâu? Ta như thế nào không có nhìn đến." Hùng Khải khi nói chuyện còn mọi nơi nhìn sang, hắn cũng không cảm ứng được phụ cận có Nhân tộc tồn tại.

"Hắn tiến các ngươi hùng trong tộc mặt đi."

"Hừ, nói hươu nói vượn, ta xem ngươi mang nhiều người như vậy tiến đến, chính là muốn tìm ta tứ đệ phiền toái." Hùng Khải nguy hiểm mà nheo lại mắt, nắm tay niết đến bạch bạch vang.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 518

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 518 tới Phượng tộc

“Không có, Khải tam ca, ngươi hiểu lầm.” Nói, Hỏa Tường Phi không dấu vết sau này lui.

“Có hay không hiểu lầm, chúng ta nắm tay hạ thấy thật chương.”

Hùng Khải nhưng không cho Hỏa Tường Phi trốn đi cơ hội, một cái nắm tay liền nhắm ngay đầu sói liền tạp qua đi.

Yêu tộc tiểu bối cãi nhau ầm ĩ chỉ cần không làm ra mạng người, giống nhau trong tộc trưởng bối chỉ biết mở một con mắt nhắm một con mắt. Bởi vì chỉ có chiến đấu mới có thể làm cho bọn họ trở nên càng cường đại, cho nên Yêu tộc tiểu bối chi gian chỉ cần cảnh giới không phải kém rất lớn, trong tộc trưởng bối chỉ biết cổ vũ bọn họ chiến đấu.

Hơn nữa Yêu tộc da tao thịt hậu, kháng đánh nại quăng ngã.

Hỏa Tường Phi liền Hùng Đào đều đánh không lại, huống chi vẫn là cao hơn hắn một cái đại cảnh giới Hùng Khải.

Không bao lâu, Hỏa Tường Phi một hàng Hỏa Lang tộc người đã bị Hùng Khải một người ấn ở mà đi lên hồi đánh. Chờ mỗi người trên người đều treo màu, Hùng Khải mới vừa lòng mà thu hồi tay. Thuận thế còn đem đoàn người không gian giới tử cấp đoạt, hắn tâm tình cực hảo mà ngẩng đầu mà bước rời đi.

Hỏa Tường Phi đoàn người mỗi người mặt mũi bầm dập, cuối cùng chỉ có thể lẫn nhau nâng bước đi tập tễnh mà triều Hỏa Lang tộc đi đến.

Trong lòng sớm đã đối dẫn bọn họ tới nơi đây Tiêu Lăng Hàn hận thấu xương.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng ở Long Ngọc không gian nhìn không tới bên ngoài phát sinh sự, bất quá hắn có thể đoán được một vài. Phía trước hắn thần thức quan sát đến đi đường dẫn tới đất rung núi chuyển hùng cùng Hùng Đào nhìn qua có sáu phần tương tự, chỉ là tu vi muốn cao một ít. Nghĩ đến hắn là Hùng Đào thân nhân, cho nên hắn mới có thể đem kia chỉ hùng hướng Hỏa Tường Phi nơi đó dẫn.

Tiêu Lăng Hàn ở không gian trung đãi một trăm thiên, bên ngoài qua một ngày.

Chờ hắn ra tới khi, nơi này đã không có một bóng người.

Thời gian như nước chảy, cấp tốc lưu đi.

Thực mau đã vượt qua Bạch Thiên Húc nói 10 ngày.

Ngày này sáng sớm, Tiêu Lăng Hàn hướng Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người từ biệt sau, liền đi theo Bạch Hổ tộc người cùng nhau đi trước Phượng Hoàng Thành.

Ở Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người tu vi không đạt tới Chân Tiên cảnh, Bạch Hổ tộc lão tổ đều không cho bọn họ rời đi Bạch Hổ tộc phạm vi. Hai người muốn đi ra ngoài lang bạt liền nỗ lực tu luyện, bọn họ cũng biết, lấy bọn họ hiện tại nơi này thực lực, sau khi rời khỏi đây, một không cẩn thận đã bị pháo hôi.

Bạch Hổ tộc mang đội người là một vị Tiên Vương cảnh cường giả, tên là Bạch Cẩn, nhìn qua bất quá 27-28 tuổi, lớn lên tất nhiên là anh tuấn bất phàm, ngọc thụ lâm phong. Có lẽ là Bạch Hổ tộc gien hảo, Tiêu Lăng Hàn ở Bạch Hổ tộc đãi ba năm, gặp qua Bạch Hổ tộc nhân đều là bộ dạng xuất chúng.

Một đám người, Tiêu Lăng Hàn liền nhận thức Bạch Thiên Húc, thượng phi thuyền sau, hắn liền cùng Bạch Thiên Húc trụ cùng cái phòng.

Tới rồi phòng, ngồi xuống sau, Bạch Thiên Húc do dự luôn mãi vẫn là hỏi: “Lăng Hàn, nơi này có cái mặt nạ, ngươi muốn hay không mang lên?”

Khi nói chuyện, Bạch Thiên Húc lấy ra một cái mặt nạ, đặt ở trên bàn.

Nhìn không ra Tiêu Lăng Hàn tâm tư, hắn nói tiếp: “Ngươi đừng hiểu lầm, chúng ta đảo không phải sợ bị ngươi liên lụy. Chỉ là vạn nhất ngươi thành công được đến nước thánh, lại không nghĩ lưu tại Phượng tộc. Mang lên mặt nạ, ít nhất bọn họ không biết ngươi nguyên bản diện mạo, về sau ngươi đi khác Tiên Vực cũng an toàn một ít.”

“Vẫn là Bạch thúc suy xét chu đáo, đa tạ!”

Tiêu Lăng Hàn cầm lấy trên bàn mặt nạ, nhìn kỹ xem, đây là một cái có thể trở ngại người khác thần thức mặt nạ. Tuy rằng bọn họ có Thiên Huyễn mặt nạ, nhưng hắn không tính toán hiện tại dùng. Tự nhiên cũng sẽ không nói cho Bạch Thiên Húc hắn có mặt nạ, kia xem như một trương át chủ bài.

Bạch Thiên Húc thấy Tiêu Lăng Hàn nhận lấy mặt nạ, lặng lẽ thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó không dấu vết mà quan sát sắc mặt của hắn, thấy hắn biểu tình nhàn nhạt, tựa hồ hắn vẫn luôn là như vậy một cái biểu tình. Bạch Thiên Húc có chút chột dạ, trên mặt lại không hiện, kế tiếp liền cùng Tiêu Lăng Hàn liêu khởi mặt khác Yêu tộc sự.

Mười ngày sau.

Tàu bay chậm rãi ngừng ở một cái rộng lớn trên quảng trường.

Bạch Hổ tộc đoàn người từ tàu bay thượng chậm rãi bay xuống, mỗi người tư thái tuyệt đẹp, động tác tiêu sái, quan trọng nhất chính là bọn họ một hàng mười người tới thuần một sắc đầu bạc, bộ dạng xuất chúng, đứng ở trên quảng trường, đó chính là một đạo mê người phong cảnh.

Làm người nhịn không được muốn dừng chân quan vọng.

Trên quảng trường có một khối thật lớn tấm bia đá, mặt trên điêu khắc” quảng trường Phượng Hoàng” mấy cái giống ngọn lửa giống nhau tự.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn biết, bọn họ đây là đã tới Phượng Hoàng Thành.

Thấy Bạch Hổ tộc đoàn người đã đến, Phượng tộc phụ trách tiếp đãi lai khách người lập tức tươi cười chậm rãi mà đi qua.

Một cái diện mạo diễm lệ nữ tử đi đến Bạch Cẩn trước người, lúm đồng tiền như hoa nói: “Nhiều ngày không thấy, Bạch Cẩn ngươi càng thêm phong thần tuấn lãng.”

Nữ tử đúng là Phượng tộc người, tên là Phượng Ức Tuyết, cũng là một cái Tiên Vương cảnh cường giả.

Bạch Cẩn sang sảng cười nói: “Tuyết tiên tử như cũ hoa dung nguyệt mạo, khuynh quốc khuynh thành.”

“Lời này ta thích nghe.” Phượng Ức Tuyết che môi cười duyên, bỗng nhiên mắt đẹp vừa chuyển, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: “Di, cái này tiểu gia hỏa là ai?”

Tiêu Lăng Hàn là Bạch Hổ tộc đoàn người tu vi thấp nhất, những người khác ít nhất đều có Kim Tiên tu vi, mà hắn cũng chỉ là một cái Thiên Tiên, cho nên người khác tưởng không chú ý hắn đều khó. Tuy rằng hắn chân thật tu vi là Chân Tiên cảnh, nhưng vì không làm cho người khác chủ ý, hắn đối ngoại biểu hiện tu vi vẫn là Thiên Tiên trung kỳ.

Huống chi lúc này, hắn còn mang mặt nạ, vậy càng là chọc người chú ý.

“Lại đây.” Bạch Cẩn hướng Tiêu Lăng Hàn vẫy tay.

Tiêu Lăng Hàn đành phải căng da đầu đi đến hai vị Tiên Vương trước mặt, hướng Phượng Ức Tuyết hành lễ: “Vãn bối Tiêu Lăng Hàn, gặp qua Tuyết tiền bối.”

“Ngươi là cá nhân tộc?” Nói, Phượng Ức Tuyết liền muốn đi bắt Tiêu Lăng Hàn thủ đoạn.

Bạch Cẩn tiến lên một bước, che ở Tiêu Lăng Hàn trước người.

Trước khi đi, Bạch Hổ tộc lão tổ từng dặn dò quá Bạch Cẩn, chỉ cần Tiêu Lăng Hàn cùng bọn họ đãi ở bên nhau, liền phải hộ hắn chu toàn. Giờ phút này thấy Phượng Ức Tuyết hành động, Bạch Cẩn theo bản năng mà liền đứng ở Tiêu Lăng Hàn trước người.

Tiện đà hắn nói: “Tiểu gia hỏa là cái nửa người nửa yêu.” Ý ngoài lời chính là nói Tiêu Lăng Hàn có một nửa Nhân tộc cùng một nửa Yêu tộc huyết mạch.

Giống nhau có Nhân tộc cùng yêu hai loại huyết mạch người, mặc kệ là ở Nhân tộc vẫn là ở Yêu tộc, đều không chịu coi trọng, trừ phi ngươi thiên phú đặc biệt hảo.

Nhìn thấy Bạch Cẩn che ở chính mình trước mặt, Tiêu Lăng Hàn rũ tại bên người tay nắm thật chặt, Tiên Vương cảnh uy áp, làm hắn chỉ có thể đứng trơ, không thể động một chút.

Vừa rồi kia một khắc, hắn tổng cảm thấy Phượng Ức Tuyết chính là cố ý, nàng muốn bắt người cũng không phải chính mình, mà là Thượng Quan Huyền Ý. Tiểu phượng hoàng lúc này đang ở hắn trong tay áo hô hô ngủ nhiều, Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ liền thích ngủ, bởi vì ăn đan dược, liền càng thích ngủ. Bất quá, này cũng có lợi cho hắn tiêu hóa hấp thu đan dược, tu vi cũng có thể đi theo tăng lên.

Nghe nói Bạch Cẩn lời này, Phượng Ức Tuyết hiểu rõ gật gật đầu, "Thì ra là thế!"

Theo sau, Bạch Hổ tộc người liền từ Phượng Ức Tuyết mang theo triều Phượng Hoàng Thành trung đi đến.

Thực mau đoàn người liền tới đến một tòa tráng lệ huy hoàng phủ đệ, phủ đệ đại môn hai bên cột đá thượng điêu khắc hai chỉ giương cánh bay lượn phượng hoàng.

Đi vào đại môn, đầu tiên ánh vào mi mắt chính là một cái rộng lớn quảng trường, sau đó là hoa lệ kiến tộc đàn. Kiến tộc đàn mặt sau mơ hồ có thể thấy được một mảnh màu vàng rừng cây, nhìn kỹ, những cái đó thụ thế nhưng tất cả đều là cây ngô đồng.

Bảy vòng tám quải đoàn người đi vào một hoàn cảnh thanh u sân, trong viện có mười mấy cái phòng, Bạch Hổ tộc mười người tới mỗi người một phòng còn có còn thừa.

"Hảo, các ngươi chỗ ở tới rồi."

"Làm phiền Tuyết tiên tử!"

"Đại điện đem ở ba ngày sau cử hành, địa điểm liền ở trên quảng trường. Nếu là có bất luận vấn đề gì, có thể kêu Phong Linh Linh."

Khi nói chuyện, Phượng Ức Tuyết nhìn về phía sân trên tường vây dừng lại một con tật phong điểu.

Ngay sau đó mọi người liền nhìn đến kia chỉ tật phong điểu, từ trên tường vây phi hạ, một cái xoay người liền biến thành một cái kiều tiếu thiếu nữ.

"Linh Linh gặp qua Tuyết đại nhân, gặp qua Bạch Tiên Vương, gặp qua các vị tiền bối." Thiếu nữ thanh âm như hoàng oanh thanh thúy dễ nghe, khiến người say mê.

Lẫn nhau nhận thức sau, Bạch Linh Linh lại biến thành một con tật phong điểu, ngồi xổm trên tường vây.

Phượng Ức Tuyết tùy theo cũng cáo từ rời đi.

Trong viện liền dư lại Bạch Hổ tộc nhân cùng Tiêu Lăng Hàn, theo sau đại gia từng người tuyển một phòng.

Chờ mọi người đều tuyển hảo phòng, Tiêu Lăng Hàn mới tuyển một góc phòng, hắn sở dĩ lựa chọn phòng này, là bởi vì phòng này dựa gần tường viện, hắn nếu là muốn lặng lẽ rời đi, thực phương tiện, cũng không dễ dàng bị những người khác phát hiện.

Đương nhiên Tiên Vương cảnh Bạch Cẩn khả năng sẽ phát hiện, bất quá đến lúc đó hắn chắc chắn mở một con mắt, nhắm một con mắt.

Tiêu Lăng Hàn tiến vào phòng, mới vừa đem cửa phòng đóng lại, Thượng Quan Huyền Ý liền gấp không chờ nổi mà từ hắn trong tay áo bay ra tới, ngừng ở hắn trên vai.

"Lăng Hàn, thật sự muốn làm như vậy sao?"

"Ân, nếu người khác đã cho chúng ta cơ hội, chúng ta tự nhiên phải bắt được. Huống chi từ bọn họ phát hiện ngươi thời khắc đó, liền bắt đầu tính kế. Hiện giờ chúng ta hẳn là may mắn chính là bọn họ cũng không có cường ngạnh mà đem ngươi từ ta bên người mang đi."

Nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn đã đi vào bên cạnh bàn, lấy ra một cái cái ly, bên trong đựng đầy tiên tuyền.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn động tác, nhìn thấy hắn lấy ra tới chính là tiên tuyền, một đôi mắt tức khắc liền lượng. Ngay sau đó, hắn liền bay đến trên bàn, vươn điểu mõm, uống một ngụm tiên tuyền.

Nháy mắt, nó toàn bộ điểu thân đều cảm thấy thoải mái cực kỳ.

Thân mật mà cọ cọ Tiêu Lăng Hàn tay, mới nói nói: "Nhưng ta sợ cùng ngươi tách ra."

"Đừng nghĩ quá nhiều, chúng ta chưa chắc sẽ tách ra." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay vuốt ve phượng hoàng đầu nhỏ, trấn an nói.

"Nhưng lòng ta không ngọn nguồn một trận bất an, tổng cảm thấy sẽ có bất hảo sự tình phát sinh." Thượng Quan Huyền Ý cũng không có bị an ủi đến, lo lắng ngược lại càng đậm.

"Yên tâm, ai cũng đừng nghĩ đem chúng ta tách ra, ngươi quên chúng ta khế ước sao?"

Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý phủng ở lòng bàn tay, cùng hắn mặt đối mặt, trong mắt toàn là sủng nịch.

Thượng Quan Huyền Ý có chút không xác định hỏi: "Thần cấp khế ước thực sự có ngươi nói như vậy lợi hại?"

Thần cấp khế ước, là liền thần đều có thể ước thúc khế ước, huống chi là nho nhỏ tiên nhân.

“Tự nhiên là thật, so Đông Hải trân châu thật đúng là.”

“Nhưng ta ở trí nhớ của ngươi trung, như thế nào không phát hiện có quan hệ với khế ước phương diện sự.” Theo lý thuyết bọn họ hai người chi gian hẳn là không có bí mật mới đúng, nhưng vì cái gì Tiêu Lăng Hàn có chút ký ức hắn không có?

“Kia đoạn ký ức, tựa hồ ở ta linh hồn chỗ sâu trong, người khác vô pháp nhìn trộm.”

Tiêu Lăng Hàn không nói ra lời là, kia đoạn ký ức ngay cả chính hắn cũng xem mơ mơ hồ hồ, tỷ như hắn muốn cùng Thượng Quan Huyền Ý kết đạo lữ khế ước, trong đầu tự nhiên liền xuất hiện các loại khế ước.

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy nghi hoặc: “Không hiểu lắm.”

“Huyền Ý.”

“Ân?”

“Ngươi muốn hay không dùng huyết mạch cảm ứng một chút nhạc mẫu đại nhân có hay không ở Phượng tộc?”

Nghe được Tiêu Lăng Hàn xưng hô, Thượng Quan Huyền Ý oán trách mà trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, mới nói nói: “Tạm thời vẫn là từ bỏ, chờ chúng ta sự thành lúc sau lại nói.”

“Cũng hảo.”

Nếu là Thượng Quan Huyền Ý mẫu thân không có ở Phượng tộc còn hảo thuyết, nếu là hắn mẫu thân ở Phượng tộc, kia đối bọn họ kế tiếp phải làm sự tình sợ là có ảnh hưởng.

Hôm sau giữa trưa.

Tiêu Lăng Hàn đang ở trong phòng đả tọa tu luyện, bỗng nhiên, lỗ tai hắn giật giật. Một lát, hắn liền dừng tu luyện.

Mở ra cửa phòng, Bạch Thiên Húc thân ảnh xuất hiện trong mắt hắn.

“Bạch thúc, tìm ta có việc?” Nói, Tiêu Lăng Hàn đứng ở một bên, cấp Bạch Thiên Húc nhường ra một cái lộ, ý bảo hắn tiến vào nói chuyện.

“Không cần đi vào, là tộc thúc tìm ngươi.”

“Cẩn tiền bối tìm ta?” Tiêu Lăng Hàn tràn đầy kinh ngạc, liền tính Bạch Cẩn chiếu cố chính mình, nhưng hiện tại chính mình đã tới rồi Phượng tộc, hắn hẳn là không cần lại bận tâm chính mình đi?

Bất quá mặc kệ hắn tìm chính mình có chuyện gì, chính mình đều đến đi một chuyến.

Tiêu Lăng Hàn đi theo Bạch Thiên Húc triều Bạch Cẩn phòng đi đến.

Bọn họ ở tại cùng cái sân, chỉ cần đi vài bước là có thể đến.

Thực mau, Bạch Cẩn phòng môn bị mở ra, Tiêu Lăng Hàn một mình đi vào, mà Bạch Thiên Húc còn lại là đem cửa phòng đóng lại, sau đó thẳng tắp mà đứng ở cửa phòng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 519

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 519 thịnh tình không thể chối từ

Đi vào phòng, Tiêu Lăng Hàn liền thấy Bạch Cẩn ngồi ở một trương án bên cạnh bàn, trong tay cầm quân cờ, chính một người tại hạ cờ.

Tiến lên hai bước, Tiêu Lăng Hàn hướng Bạch Cẩn hành lễ: "Cẩn tiền bối."

"Tới, ngồi." Bạch Cẩn ngẩng đầu nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, sau đó chỉ vào hắn đối diện vị trí.

Tiêu Lăng Hàn theo lời ngồi xuống sau, mới hỏi nói: "Không biết Cẩn tiền bối tìm vãn bối là có chuyện gì?"

"Trước không vội, ngươi nhưng sẽ chơi cờ?"

"Sẽ một chút."

"Vậy ngươi trước bồi ta sát một mâm."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Bọn họ không phải hẳn là trước đem sự tình nói, lại nói chơi cờ sự sao?

Chẳng lẽ Bạch Cẩn kêu chính mình tới, chính là làm chính mình tới bồi hắn chơi cờ?

Hai người thực mau liền chém giết lên, Bạch Cẩn có rất nhiều lần đều thiếu chút nữa bỏ mình, Tiêu Lăng Hàn thường phục làm chính mình sẽ không hạ, cố ý đi nhầm cờ, làm Bạch Cẩn lần lượt hiểm hiểm sống sót.

Sau nửa canh giờ.

"Cẩn tiền bối cờ cao một nước, vãn bối nhận thua." Tiêu Lăng Hàn chắp tay, tràn đầy bội phục nói.

Không nhận thua không được nha!

Người khác là Tiên Vương, hắn một cái Chân Tiên cảnh nhược kê, còn chưa đủ nhân gia chụp một cái tát.

"Ta thực sự có ngươi nói lợi hại như vậy?"

"Tự nhiên là thật." Mới là lạ!

Bạch Cẩn sắc mặt không tốt lắm, đen kịt, nhíu mày nói: "Khẳng định là ngươi chơi cờ cũng không được, bằng không vì sao mỗi lần ta cùng kia đầu bổn hùng chơi cờ, ta đều sẽ bại bởi hắn?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Chính mình vừa rồi kia bàn rõ ràng là nhường hắn, bằng không một khai cục hắn nên treo.

Nhưng hắn cư nhiên nói chính mình không được!

Sớm biết rằng liền không cho hắn.

Bỗng nhiên Bạch Cẩn lại nói: "Tiểu tử, ngươi vừa rồi sẽ không vẫn luôn ở nhường ta đi?"

Cảm giác được Bạch Cẩn quanh thân vô hình phát ra uy áp, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh nói: "Sao có thể, tiền bối nhiều lo lắng, ta là thật sự chỉ biết một chút."

"Ngươi như thế nào liền sẽ không đâu? Các ngươi Nhân tộc không phải mười tám ban võ nghệ mọi thứ tinh thông sao?"

Mười tám ban võ nghệ mọi thứ tinh thông, có người như vậy sao?

Cũng không biết là ai ở nói hươu nói vượn!

Rêu rao sinh sự!

"Tiền bối nói đều là những cái đó đỉnh cấp thiên tài, vãn bối tài hèn học ít, một lòng chỉ nghĩ tu luyện."

Tiêu Lăng Hàn cảm giác Bạch Cẩn nếu là lại không đề cập tới chính sự hắn nên hỏng mất, cùng tu vi so với chính mình cao hơn rất nhiều người nói chuyện phiếm, thật đúng là cái kỹ thuật sống.

Bạch Cẩn còn thâm chấp nhận nói: "Nghĩ đến, ngươi cũng không dám nói dối gạt ta."

"Tiền bối yên tâm, vãn bối những câu lời từ đáy lòng, tuyệt không lời nói dối."
Mới là lạ!

"Ân, cấp, cầm đi xem."

Khi nói chuyện, Bạch Cẩn từ không gian giới tử trung lấy ra một bộ bản đồ phóng án trên bàn.

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt nghi hoặc, thuận tay cầm lấy trên bàn giấy, mở ra vừa thấy, hắn càng là mê hoặc.

Không cấm hỏi: "Tiền bối đây là cái gì?"

"Ngươi xem không hiểu?"

"Không hiểu được, liền nhìn đến một ít lung tung rối loạn tuyến."

"Cho ta xem."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn lập tức đem trên tay giấy đưa cho Bạch Cẩn.

Bạch Cẩn tiếp nhận đi, nhìn kỹ lên, càng xem hắn mày liền nhăn càng chặt.

Trong lòng lại không khỏi có chút sốt ruột, này trương bản đồ là Phượng tộc người muốn hắn chuyển giao cấp Tiêu Lăng Hàn xem. Kết quả bản vẽ thượng họa đều là cái gì lung tung rối loạn đồ vật, ngay cả hắn đều xem không hiểu, càng đừng nói Tiêu Lăng Hàn.

Suy tư nửa ngày, Bạch Cẩn mới buông trên tay giấy, thở dài nói: “Này vốn là một nhân tộc Tiên Đế huyệt mộ sở tại, ta còn nghĩ làm ngươi giúp ta nhìn xem, chỉ là không nghĩ tới ngươi cũng xem không hiểu.”

Tiêu Lăng Hàn như thế nào không biết Bạch Cẩn là ở nói bậy, bất quá hắn cũng không vạch trần. “Xin lỗi tiền bối, không có thể giúp đỡ.”

“Không có việc gì, ta lại tìm những người khác xem.”

“Kia không có việc gì nói, vãn bối liền đi về trước.”

“Ân.”

Phòng môn vừa mở ra, Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa liền đụng vào người, may mắn hắn cùng đối phương đều triệt mau.

Chờ hắn thấy rõ người tới, mí mắt không cấm nhảy nhảy.

Vô hắn, người tới có một đầu màu nâu tóc, thân xuyên một kiện màu xanh biển quần áo, dáng người đĩnh bạt, lớn lên cũng tuấn dật, có Tiên Vương tu vi. Sở dĩ làm Tiêu Lăng Hàn mí mắt cấp khiêu nguyên nhân không phải hắn, mà là hắn phía sau người, hắn phía sau đứng một người đầy mặt ngạo mạn thanh niên, người này đúng là Hỏa Tường Phi.

Hỏa Tường Phi ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn một cái chớp mắt, lập tức liền nhận ra hắn là chính mình ở Thiên Hổ Thành từng có gặp mặt một lần quỷ nghèo. Chờ ngửi được trên người hắn khí vị, biết hắn chính là phía trước từ chính mình trong tay trốn đi Nhân tộc. Sắc mặt nháy mắt liền âm trầm xuống dưới, tràn đầy oán độc mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn.

“Gặp qua tiền bối.” Tiêu Lăng Hàn lập tức đứng ở một bên, vì người tới nhường ra một con đường.

Lúc này, Bạch Cẩn nghe thấy thanh âm, xoay người nhìn về phía cửa, kinh ngạc nói: “Hỏa Dực huynh, sao ngươi lại tới đây.”

“Như thế nào, ngươi không chào đón?” Nói, Hỏa Dực lo chính mình đi vào Bạch Cẩn phòng, sau đó tìm vị trí ngồi xuống.

Hắn phía sau Hỏa Tường Phi theo sát ở hắn phía sau, chỉ là kia phẫn hận ánh mắt từ đầu chí cuối cũng chưa rời đi quá Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn nhìn như không thấy, dù sao Hỏa Tường Phi hiện tại không dám đối chính mình động thủ, không đề cập tới nơi này là Phượng tộc, đơn nói trắng ra cẩn khẳng định sẽ không làm người ở ngay lúc này động hắn một chút.

Bạch Cẩn lập tức từ án trước bàn đứng dậy, vội vàng nói: "Đương nhiên không phải, ngươi nếu muốn tới, ta tất nhiên sẽ quét chiếu đón chào. Chỉ là ta hiện tại có chút việc, yêu cầu đi ra ngoài một chuyến."

"Ta đây tới thật đúng là không vừa khéo." Hỏa Dực ngoài cười nhưng trong không cười nói, rõ ràng là không tin Bạch Cẩn nói.

Thấy Hỏa Dực không tin chính mình, Bạch Cẩn đành phải nói: "Ta đợi chút muốn đi tìm Phượng Ức Tuyết hiểu biết một ít việc."

"Tạm thời tin ngươi."

"Ngươi nếu là không có việc gì để làm, có thể ở chỗ này chờ ta trở lại, chờ ta trở lại sau chúng ta sát một ván." Nói, Bạch Cẩn vì Hỏa Dực rót một ly trà.

"Muốn đánh ta hai liền tìm cái rộng thoáng địa phương, ai muốn cùng ngươi ở bàn cờ thượng chém giết, hoàn toàn không đã ghiền."

"Đi, đi, đi! Muốn đánh nhau, ngươi đi tìm người khác, ta này thân quần áo chính là thực quý." Nói, Bạch Cẩn còn duỗi tay sửa sửa chính mình trên người ăn mặc áo tím.

Thấy hai vị Tiên Vương liêu chính hăng say, Tiêu Lăng Hàn cất bước liền chuẩn bị đi ra ngoài. Chỉ là hắn muốn chạy, lại có người không muốn làm hắn đi.

"Cẩn thúc, không biết vị này chính là……?" Hỏa Tường Phi đối Bạch Cẩn hành lễ, đột nhiên mở miệng hỏi. Khi nói chuyện hắn tầm mắt dừng ở Tiêu Lăng Hàn trên người.

Bạch Cẩn theo Hỏa Tường Phi tầm mắt nhìn lại, thấy hắn nói người là Tiêu Lăng Hàn, bịa chuyện nói: "Nga, hắn là bạn cũ lúc sau, tạm thời ở tại Bạch Hổ tộc."

"Ta đây có thể khiêu chiến hắn sao?"

Bạch Cẩn khóe miệng nhịn không được trừu trừu, Hỏa Tường Phi một cái Kim Tiên muốn cùng Tiêu Lăng Hàn một cái Thiên Tiên tỷ thí!

Này không phải nói rõ khi dễ người sao?

Chẳng lẽ Tiêu Lăng Hàn cùng hắn có thù oán?

"Phi Nhi, không được vô lễ." Hỏa Dực lập tức ra tiếng quát lớn, trong mắt tràn đầy cảnh cáo. Bạch Cẩn còn ở bên cạnh, huống chi nơi này chính là Phượng tộc, chính mình cái này tiểu nhi tử hôm nay là phát cái gì điên.

"Xin lỗi tiểu hữu, dọa đến ngươi." Hỏa Dực ngược lại lại xin lỗi đối Tiêu Lăng Hàn nói.

Tiêu Lăng Hàn chắp tay nói: "Không ngại, vãn bối còn phải đi về tu luyện, liền không quấy rầy hai vị tiền bối nhã hứng."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía một bên Bạch Cẩn, thấy hắn đối chính mình gật đầu, liền xoay người ra phòng.

Thấy Tiêu Lăng Hàn rời đi, chính mình tiểu nhi tử lại ở chỗ này càn quấy, Hỏa Dực cũng cáo từ rời đi.

Bên này, Tiêu Lăng Hàn trở lại trong phòng, trên mặt nhàn nhạt biểu tình trở nên âm trầm vô cùng, cái này Hỏa Tường Phi thật đúng là âm hồn không tan. Hiện tại mọi người đều ở Phượng tộc làm khách, lần này hắn nhìn thấy chính mình là ở Bạch Hổ tộc, kia kế tiếp hắn nhất định sẽ nghĩ cách hỏi thăm chính mình tình huống, xem ra, gần nhất hắn đều không nên một người ra ngoài.

Làm hắn không nghĩ tới sự, Bạch Cẩn kêu hắn qua đi cư nhiên là tưởng cho hắn xem Phượng tộc bản đồ địa hình.

Bản đồ hẳn là Phượng tộc người cấp Bạch Cẩn, chỉ là kia bản đồ phỏng chừng chỉ có họa nhân tài xem hiểu.

Xem ra Phượng tộc đã làm tốt thỉnh quân nhập úng chuẩn bị.

Tiêu Lăng Hàn qua lại ở trong phòng đi dạo bước, nghĩ chính mình rốt cuộc ngày nào đó đi tương đối thích hợp.

Chạng vạng.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại đồng hồ sinh học đã thành ban ngày ngủ, buổi tối ngủ, chỉ có chạng vạng thời điểm mới có thể tỉnh lại.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn sau khi tỉnh lại, liền đem ban ngày phát sinh sự nói với hắn một lần.

"Huyền Ý, ngươi cảm thấy chúng ta khi nào đi tương đối hảo?"

"Hai ngày sau."

"Cùng ta tưởng giống nhau, chúng ta thật đúng là tâm hữu linh tê."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hai ngày sau thời gian, Tiêu Lăng Hàn tính toán đãi ở trong phòng tu luyện.

Phượng tộc bên này tiên linh khí so Bạch Hổ tộc bên kia muốn nồng đậm, hắn hiện giờ nhu cầu cấp bách tăng lên tu vi, tự nhiên không nghĩ bỏ lỡ tốt như vậy tu luyện hoàn cảnh.

Chỉ là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Liền ở ngày thứ ba buổi sáng.

"Thịch thịch thịch!"

Tiêu Lăng Hàn mở ra cửa phòng, cửa đứng chính là lần này Bạch Hổ tộc người tới trung nhỏ nhất vị kia, tu vi Kim Tiên cảnh, tên là Bạch Tiểu Ninh.

"Ninh tiền bối tìm ta có việc?" Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói.

Chính mình cùng Bạch Tiểu Ninh cũng không thục, hắn như thế nào đột nhiên tới tìm chính mình?

Sự ra khác thường tất có yêu!

Bạch Tiểu Ninh khuôn mặt tuấn tú thượng lộ ra một nụ cười nhẹ: "Ta hẹn mấy cái bằng hữu đi Lai Phúc tửu lầu liên hoan, cố ý tới mời Tiêu tiểu hữu cùng đi."

Tiêu Lăng Hàn hồ nghi nói: "Liên hoan?"

Chính mình cùng bọn họ lại không thân, bọn họ liên hoan kêu chính mình đi làm cái gì?

Huống chi đi người thấp nhất tu vi khẳng định cũng ở Kim Tiên, hắn một cái mặt ngoài thoạt nhìn chỉ có Huyền Tiên cảnh người, thích hợp đi sao?

Bạch Tiểu Ninh gật gật đầu: "Đúng vậy, liên hoan."

Tiêu Lăng Hàn xin lỗi nói: "Xin lỗi Ninh tiền bối, cảm ơn ngươi mời, nhưng ta cũng không muốn đi liên hoan, ta chỉ nghĩ tu luyện."

"Như vậy a!……"

Bạch Tiểu Ninh mày không cấm nhăn lại, phía trước vẫn là lời thề son sắt mà bảo đảm có thể mời đến Tiêu Lăng Hàn, hiện tại xem ra là hắn chắc hẳn phải vậy.

Thấy hắn do dự, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Đúng vậy! Thấy các ngươi mỗi người tu vi đều so với ta cao, ta nếu là không nắm chặt thời gian tu luyện, về sau sẽ ly các ngươi càng ngày càng xa."

Nghe vậy, Bạch Tiểu Ninh cũng không hảo nói cái gì nữa, chỉ là có chút tiếc nuối không có thể mời đến Tiêu Lăng Hàn.

"Kia…… Hảo đi!"

"Chúc Ninh tiền bối chơi vui sướng!"

Chờ Bạch Tiểu Ninh rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn đóng lại cửa phòng, trong mắt hiện lên một mạt hàn quang. Không cần đoán hắn đều biết, Bạch Tiểu Ninh đây là bị người lợi dụng. Xem ra Hỏa Lang tộc người quả nhiên thực mang thù, Hỏa Tường Phi biết được chính mình ở tại Bạch Hổ tộc sau, tìm mọi cách đều phải đem chính mình lừa đi ra ngoài.

Kia cái gọi là liên hoan, sợ là Hồng Môn Yến.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn cửa phòng lại lần nữa bị gõ vang.

Mở ra cửa phòng, nhìn thấy ngoài cửa mặt người vẫn là Bạch Tiểu Ninh.

Tiêu Lăng Hàn biết cái này Hỏa Tường Phi không có thể báo thù, sợ là vẫn luôn đều sẽ không chết tâm.

"Ninh tiền bối còn có việc?"

Bạch Tiểu Ninh rối rắm một chút, mới nói nói: “Tiêu tiểu hữu, nếu không ngươi vẫn là cùng ta cùng đi đi! Chúng ta khó được tới Phượng Hoàng Thành. Huống chi tu vi không có khả năng một lần là xong, ngươi có thể đợi sau khi trở về, lại bế quan tu luyện cũng không muộn.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn mày gắt gao nhăn lại, Hồng Môn Yến chẳng lẽ thật sự tránh không khỏi đi?

Bạch Tiểu Ninh nói như thế nào cũng là Bạch Hổ tộc nhân, liền tính lần này lúc sau, chính mình không trở về Bạch Hổ tộc, nhưng Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người còn ở Bạch Hổ tộc!

Huống chi hắn đây là lần thứ hai tới thỉnh, chính mình nếu là lại cự tuyệt, đó chính là không biết tốt xấu.

Nếu tránh không khỏi, vậy đi xem, hắn nhưng thật ra muốn biết, Hỏa Tường Phi trong hồ lô rốt cuộc bán chính là cái gì dược.

Dù sao Phượng Hoàng Thành nội không cho phép đánh nhau, tin tưởng hắn hẳn là sẽ không trước mặt mọi người đối chính mình ra tay.

“Thịnh tình không thể chối từ, vậy thỉnh Ninh tiền bối chờ ta một chút.”

“Tự nhiên có thể.”

Tiêu Lăng Hàn trở lại trong phòng, đem ngủ ở trên giường tiểu phượng hoàng đặt ở trong tay áo.

Mười lăm phút sau.

Tiêu Lăng Hàn đi theo Bạch Tiểu Ninh đi vào Lai Phúc tửu lầu.

Hai người bay thẳng đến lầu hai trong đó một cái phòng đi đến.

Chỉ là còn chưa đi vào phòng, cách vách phòng cửa phòng đã bị người từ mở ra, ngay sau đó, phòng đi ra một cái người quen.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 520

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 520 phản đem một quân

Tiêu Lăng Hàn bật thốt lên kêu: "Bạch thúc."

Nhìn đến mang mặt nạ người, Bạch Thiên Húc nhíu mày nói: "Lăng Hàn, ngươi như thế nào ra tới?"

"Là Ninh tiền bối mời ta cùng hắn cùng nhau tới liên hoan."

Nghe vậy, Bạch Thiên Húc nhìn về phía Bạch Tiểu Ninh.

Bạch Tiểu Ninh lập tức hướng Bạch Cẩn hành lễ: "Gặp qua Bạch thúc, là ta thấy Tiêu tiểu hữu một người đãi ở trong sân, cho nên mới mời hắn cùng ta cùng nhau ra tới."

Nghe vậy, Bạch Thiên Húc mày nhăn càng khẩn, vẻ mặt trách cứ mà nhìn về phía Bạch Tiểu Ninh.

Nhưng hiện tại ở trước công chúng, hắn lại khó mà nói không chuẩn Tiêu Lăng Hàn ra cửa linh tinh nói, đành phải nói: "Nếu là liên hoan, vậy các ngươi cơm nước xong liền sớm một chút trở về."

"Đúng vậy."

Tiêu Lăng Hàn cùng Bạch Tiểu Ninh cùng nhau vào phòng.

Nhìn hai người bóng dáng, Bạch Thiên Húc trước sau không yên tâm, cho nên hắn cũng không có rời đi, mà là ở đại đường tìm vị trí ngồi xuống.

Rời đi Bạch Hổ tộc khi, lão tổ nói hắn nhưng nhớ rõ rõ ràng.

Hiện giờ Phượng Hoàng Thành ngư long hỗn tạp, Bạch Thiên Húc tất nhiên là không yên tâm.

Phòng nội.

Đi vào phòng, Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn đến một cái quen thuộc người: Hỏa Tường Phi.

Phòng bốn người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên mang một trương mặt nạ, tuy rằng tò mò, nhưng đều không có hỏi nhiều.

Ở Bạch Tiểu Ninh giới thiệu hạ, Tiêu Lăng Hàn thực mau liền biết phòng trừ bỏ Hỏa Tường Phi, mặt khác ba người phân biệt là Hỏa Lang tộc Hỏa Tường Phái, báo tộc Báo Lạc cùng sư tộc Sư Dương.

Những người này tu vi đều là Kim Tiên cảnh.

Trừ bỏ Tiêu Lăng Hàn một nhân tộc, còn lại năm người đều là Yêu tộc.

Năm người ăn cơm nhưng thật ra không có gì chú trọng, thấy đồ ăn bưng lên bàn, năm người liền bắt đầu ăn uống thỏa thích.

Tiêu Lăng Hàn thấy bọn họ ăn cơm tư thế, chiếc đũa hoàn toàn không thể nào xuống tay.

Quá mãnh, mỗi người đều như là quỷ chết đói đầu thai.

Còn có uống rượu, những người này căn bản không cần cái ly, mà là trực tiếp dùng cầm bầu rượu uống. Tiêu Lăng Hàn xem đến chỉ nghĩ đỡ trán, tuy rằng hắn có đôi khi cũng không câu nệ tiểu tiết, nhưng cùng những người này so sánh với, hắn thật là quá văn nhã. Chỉ thấy năm người cầm bầu rượu ngại hồ miệng quá tiểu, trực tiếp đem cái nắp mở ra, từ miệng bình uống.

“Tiểu Ninh, chúng ta lại uống một chén.”

“Hảo, làm!”

Hỏa Tường Phi vẫn luôn ở rót Bạch Tiểu Ninh rượu, nghĩ đến Hỏa Tường Phi hẳn là có đại chiêu chờ chính mình, cho nên mới muốn đem cùng hắn cùng nhau tới Bạch Tiểu Ninh trước chuốc say.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy cũng không có ngăn trở, bởi vì ở hắn tiến phòng sau, phát hiện Bạch Thiên Húc cũng không có rời đi, mà là ngồi ở đại sảnh.

Nếu là không đoán sai, Bạch Thiên Húc hẳn là đang đợi hắn.

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn cũng không lo lắng Bạch Tiểu Ninh uống say sau, chính mình sẽ xảy ra chuyện.

Không bao lâu, Bạch Tiểu Ninh liền ghé vào trên bàn cơm, say bất tỉnh nhân sự.

Hỏa Tường Phi thấy Bạch Tiểu Ninh rốt cuộc bị chính mình thu phục, liền đem ánh mắt nhìn về phía ngồi ở chính mình bên phải hai vị bạn tốt: “Báo Lạc, Sư Dương, nghe nói này Lai Phúc tửu lầu có một loại rượu, uống lên lúc sau có thể làm người say thượng ba ngày ba đêm, tỉnh lại sau tu vi tăng nhiều, cũng không biết là thật là giả?”

Nghe vậy, Báo Lạc buông trong tay chén rượu, mở miệng nói: “Xác thật có loại rượu này, phía trước ta nghe tộc thúc nói lên quá, hắn nói kia rượu hương vị làm người dư vị vô cùng, hưởng qua một ngụm người, đều không nghĩ lại uống cái khác rượu. Kia rượu tên là kêu……”

Suy nghĩ một chút, hắn mới nói ra ba chữ: “Thần tiên nhưỡng.”

“Báo Lạc, bị ngươi nói như vậy, ta đều tưởng nếm thử thần tiên nhưỡng ra sao loại tư vị.” Nói, Sư Dương còn tạp đi chép một chút miệng.

Báo Lạc cười khổ lắc đầu nói: “Rượu tuy rằng là rượu ngon, nhưng chỉ có thể dùng cực phẩm tiên thạch tính tiền.”

“A? Như thế nào sẽ có như vậy quy định?” Sư Dương tràn đầy kinh ngạc nói, này vẫn là hắn lần đầu tiên nghe nói cần thiết phải dùng cực phẩm tiên thạch mới có thể tính tiền đồ vật.

“Bằng không ngươi nghĩ sao! Như vậy tốt rượu, tưởng uống người số tự nhiên không lắm số, nếu không phải bởi vì tính tiền chỉ có thể dùng cực phẩm linh thạch, ta đã sớm mua tới uống lên.”

Nói đến cái này, Báo Lạc chính là vẻ mặt tiếc nuối chi sắc.

Sư Dương gật đầu phụ họa nói: “Ngươi nói cũng đúng, bằng không tửu lầu có lại nhiều thần tiên nhưỡng đều không đủ bán.”

Hỏa Tường Phi thấy Sư Dương cùng Báo Lạc hai người đều rất tưởng uống bộ dáng, trong mắt hiện lên một đạo tối tăm không rõ quang, hắn lập tức nói: “Báo Lạc, Sư Dương, các ngươi đừng lo lắng. Hôm nay này bữa cơm Tiêu tiểu hữu nói hắn thỉnh, các ngươi tưởng uống cái gì cứ việc điểm chính là.”

Thấy hai người trên mặt đều lộ ra vui mừng, Hỏa Tường Phi trên mặt cũng treo đầy thực hiện được cười.

Ngược lại hắn lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, mỉm cười nói: “Ngươi nói đúng không? Tiêu tiểu hữu!”

Hắn chính là biết Tiêu Lăng Hàn mới đến Tiên giới không bao lâu, trên người căn bản không có gì tiên thạch, cực phẩm tiên thạch sợ là thấy cũng chưa gặp qua.

Còn nhớ rõ lần đầu tiên thấy Tiêu Lăng Hàn thời điểm, mấy người kia nghèo kiết hủ lậu dạng, đến nay hắn đều ký ức hãy còn mới mẻ.

Hôm nay cái này cục, hắn chính là suy nghĩ hai ngày mới nghĩ đến.

Hiện tại liền chờ xem Tiêu Lăng Hàn như thế nào xấu mặt.

Lúc trước dám xem hắn chê cười, hôm nay hắn cũng phải nhìn xem Tiêu Lăng Hàn chê cười.

Hừ!

Bất quá là cái đê tiện Nhân tộc, trước đó không lâu cư nhiên còn dám tính kế hắn.

Hôm nay bất quá là thảo điểm lợi tức, trướng về sau chậm rãi lại tính.

Hỏa Tường Phi trong lòng đắc ý nghĩ, nhưng mà Tiêu Lăng Hàn lại không tiếp hắn chiêu.

“Hỏa tiền bối thật sẽ nói cười, ta một cái từ hạ giới mới phi thăng không lâu tiểu tu sĩ, không gian giới tử liền trung phẩm tiên thạch đều chỉ có mấy khối, hơn nữa vẫn là người khác đưa, cực phẩm tiên thạch càng là không có gặp qua. Ta tuy rằng rất tưởng thỉnh các vị tiền bối ăn cơm uống rượu, nhưng ta tài lực hữu

hạn, hữu tâm vô lực." Tiêu Lăng Hàn xin lỗi nói, hoàn toàn không có bởi vì chính mình nói chính mình nghèo liền cảm thấy nan kham.

Hắn cùng trước mắt ba người lại không thân, trong đó có một cái có thể nói là kẻ thù.

Đừng nói hắn không có tiên thạch, liền tính hắn có tiên thạch cũng sẽ không mời khách.

Muốn cho hắn đương coi tiền như rác, tuyệt đối không thể.

Hắn tiện nghi cũng không phải là ai đều có thể chiếm.

Huống chi luôn luôn đều là hắn chiếm người khác tiện nghi.

Hỏa Tường Phi hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên cứ như vậy hào phóng mà thừa nhận hắn không có tiên thạch.

Đa số người rõ ràng rất nghèo, còn phùng má giả làm người mập. Vì chính là không nghĩ làm người khinh thường, do đó mặt mũi không ánh sáng.

Bị đánh cái trở tay không kịp, Hỏa Tường Phi rũ mắt gian, con ngươi hiện lên một đạo hung quang, trong mắt hắn phảng phất có một đoàn ngọn lửa đang ở hừng hực thiêu đốt.

Mà nghe xong Tiêu Lăng Hàn lời nói Báo Lạc cùng Sư Dương đều có chút xấu hổ.

Bọn họ tuy rằng không tính nghèo, nhưng cực phẩm tiên thạch cũng chỉ có trong tộc Tiên Vương cảnh trở lên tộc nhân mới có thể phân đến. Mà Tiêu Lăng Hàn rõ ràng là cái không có bối cảnh Nhân tộc tán tu, bằng không hắn một nhân tộc như thế nào sẽ đãi ở Yêu tộc.

Vừa rồi có như vậy trong nháy mắt, bọn họ thật đúng là muốn cho Tiêu Lăng Hàn mời khách, hiện tại hồi tưởng lên, chỉ cảm thấy hổ thẹn không thôi.

Báo Lạc nhìn về phía Hỏa Tường Phi oán giận nói: "Tường Phi ngươi cũng thật là, loại này vui đùa như thế nào có thể tùy tiện khai đâu? Vạn nhất chúng ta thật sự điểm thần tiên nhưỡng, tính tiền khi lấy không ra cực phẩm tiên thạch, nên như thế nào xử lý?"

"Đúng vậy, đến lúc đó là đem ngươi thế chấp ở chỗ này, vẫn là đem chúng ta thế chấp ở chỗ này?" Sư Dương cũng tràn đầy trách cứ mà nói, nhìn về phía Hỏa Tường Phi ánh mắt đã có thể không thế nào hiền lành.

Nếu là đợi chút bọn họ thật sự không có tiên thạch đài thọ, bị lưu lại người khẳng định là bọn họ ba người trung một cái. Tiêu Lăng Hàn một nhân tộc, khẳng định sẽ không đem hắn lưu lại. Mà Bạch Tiểu Ninh đã say, khẳng định cũng không phải là hắn.

Bị hai cái bạn tốt đồng thời quở trách, Hỏa Tường Phi trong lòng tràn đầy hối hận, vừa rồi hắn chỉ nghĩ khó xử Tiêu Lăng Hàn, làm cho này xấu mặt, lại quên

Lai Phúc tửu lầu quy củ.

Không đợi hắn nghĩ nhiều, Tiêu Lăng Hàn thanh âm truyền tiến hắn trong tai: "Hỏa tiền bối vừa rồi nói nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, nghĩ đến trên người hắn nhất định có chứa cực phẩm tiên thạch, sao có thể làm hai vị tiền bối lưu tại tửu lầu?"

Nghe vậy, Báo Lạc cùng Sư Dương hai người hắc trầm sắc mặt mới đẹp chút, ngược lại nhìn về phía Hỏa Tường Phi.

Rốt cuộc Hỏa Tường Phi ngày thường cũng không cùng bọn họ khai quá như vậy vui đùa.

Huống chi lần này Hỏa Lang tộc mang đội tiến đến người chính là phụ thân hắn Hỏa Dực, nói không chừng cánh tiền bối có cho hắn cực phẩm linh thạch.

Hỏa Tường Phi bị hai cái từ nhỏ cùng nhau lớn lên bạn tốt thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm, trong lòng rất là buồn bực.

Hôm nay hắn rõ ràng là muốn tính kế Tiêu Lăng Hàn, không nghĩ tới bị đối phương phản đem một quân.

Nhân tộc quả thực xảo trá, lại quỷ kế đa đoan.

Trên người uy áp không tự giác mà triều Tiêu Lăng Hàn thi triển qua đi.

Ngồi ở Hỏa Tường Phi bên cạnh Báo Lạc lập tức liền phát hiện trên người hắn hơi thở bên ngoài tiết, thấy hắn sắc mặt không tốt, lạnh giọng chất vấn nói: "Tường Phi, ngươi đây là có ý tứ gì?"

Hỏa Tường Phi uy áp còn không có đối Tiêu Lăng Hàn tạo thành thương tổn, đã bị Báo Lạc chất vấn cấp đánh gãy.

Hắn vẻ mặt mờ mịt mà nhìn về phía Báo Lạc.

Ngồi ở hắn đối diện Tiêu Lăng Hàn khóe miệng lại là cong cong, hắn không nghĩ tới cái này Hỏa Tường Phi cư nhiên như vậy xuẩn. Hắn bên người ngồi hai người tu vi cùng hắn tương đương, hắn phải đối chính mình thi triển uy áp, kia hai người tự nhiên có thể nhận thấy được. Cũng không nhìn xem nơi này là địa phương nào, há là hắn có thể tùy ý ra tay nơi.

Thấy Hỏa Tường Phi không nói lời nào, Báo Lạc sắc mặt không vui, ngữ khí bất thiện dò hỏi: "Ngươi không nghĩ mời khách liền nói rõ, vừa rồi trên người của ngươi hơi thở lộ ra ngoài, chẳng lẽ là tưởng ở chỗ này động thủ?"

Một bên Sư Dương nghe vậy, cũng cảm thấy Hỏa Tường Phi hôm nay biểu hiện thực không thích hợp.

Trong lòng khó tránh khỏi suy đoán, hiện tại mới là Hỏa Tường Phi gương mặt thật?

Trước kia hắn vẫn luôn ở trang?

Nghĩ đến này, Sư Dương cũng nói: “Tường Phi, thần tiên nhưỡng tuy hảo, chúng ta cũng không phải không thể không uống. Nhưng ngươi muốn bởi vì không nghĩ mời khách liền phải động thủ, chúng ta đây nhiều năm như vậy giao tình thật đúng là nông cạn thật sự.”

“Ta……” Hỏa Tường Phi có miệng khó trả lời.

Hắn tổng không thể nói cho hai người hắn cùng Tiêu Lăng Hàn có thù oán, này bữa cơm vốn là dùng để khó xử Tiêu Lăng Hàn.

Kia hai người sẽ thấy thế nào hắn?

Một cái mới vừa phi thăng không lâu Nhân tộc có thể cùng hắn kết cái gì thù?

Phỏng chừng nói ra, chỉ biết càng bôi càng đen.

Nhưng nếu là không giải thích, này hai người nhất định sẽ hiểu lầm hắn.

Hỏa Tường Phi còn đang suy nghĩ nên như thế nào giải thích, mới có thể không cho Báo Lạc cùng Sư Dương cùng hắn sinh ra khoảng cách.

Lại không nghĩ hắn do dự công phu, hơn nữa trên mặt hắn thần sắc đổi tới đổi lui, làm Báo Lạc cùng Sư Dương hai người nghĩ lầm bọn họ nói trúng rồi sự thật.

Thấy vậy, hai người đối hắn đều thực thất vọng.

Liền ở Hỏa Tường Phi nghĩ đến nên như thế nào giải thích, đang muốn nói chuyện khi, phòng môn lại bị gõ vang lên.

Tiêu Lăng Hàn ly môn gần nhất, hắn đứng dậy mở ra cửa phòng.

“Bạch thúc.” Nhìn thấy phòng bên ngoài người, Tiêu Lăng Hàn trong giọng nói tràn đầy kinh ngạc.

Kỳ thật hắn thần thức đã sớm nhìn đến ngoài cửa người là Bạch Thiên Húc, tuy rằng biết, nhưng hắn không thể biểu hiện ra ngoài.

Nhìn thấy người tới, Hỏa Tường Phi ba người vội vàng đứng dậy: “Bạch tiền bối.”

Bạch Thiên Húc gật gật đầu, liếc mắt một cái liền nhìn đến ghé vào trên bàn Bạch Tiểu Ninh, mày không cấm nhăn lại. “Tiểu Ninh đây là uống say?”

Mấy người đều có chút xấu hổ, không biết nên như thế nào trả lời.

Sư Dương cúi đầu, ngượng ngùng nói: “Hình như là uống nhiều quá điểm.”

Vừa rồi uống rượu uống đến vong hình, Sư Dương cùng Báo Lạc đều không biết Bạch Tiểu Ninh là khi nào uống say.

Chỉ có Hỏa Tường Phi sắc mặt có chút nóng lên, phía trước hắn chính là cố ý chuốc say Bạch Tiểu Ninh, miễn cho chính mình khó xử Tiêu Lăng Hàn thời điểm, Bạch Tiểu Ninh hỗ trợ.

Kết quả…… Hết thảy đều là uổng công!

Thấy vậy, Bạch Thiên Húc hơi hơi gật đầu, ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Ta tính toán hiện tại trở về. Lăng Hàn, ngươi muốn hay không hiện tại cùng ta cùng nhau trở về?”

“Vừa lúc, ta cũng ăn được, Bạch thúc ta và ngươi cùng nhau trở về.”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Bạch Thiên Húc nhưng thật ra nhẹ nhàng thở ra, hắn liền sợ Tiêu Lăng Hàn nghe không hiểu hắn ám chỉ.

“Vậy các ngươi đâu?” Bạch Thiên Húc lại nhìn về phía Hỏa Tường Phi ba người.

Sư Dương: “Ta tính toán hồi Phượng tộc.”

Báo Lạc: “Ta cũng trở về.”

“Ta cũng hồi Phượng tộc.” Hỏa Tường Phi tuy rằng thực không cam lòng, nhưng hiện tại kế hoạch của hắn rõ ràng đã tiến hành không nổi nữa. Lại nhiều không cam lòng, cũng chỉ có thể hướng trong bụng nuốt.

Trong lòng đối Tiêu Lăng Hàn hận ý càng thêm dày đặc.

Nghĩ, tiếp theo gặp được nhất định không thể buông tha hắn, tốt nhất là có thể một kích mất mạng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 521

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 521 Phượng tộc cấm địa

Trở lại Phượng tộc sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp trở về phòng.

Một lát sau, hắn lại mở ra cửa phòng, đối với ngồi xổm trên tường vây tật phong điểu vẫy tay.

Thấy vậy, Phong Linh Linh lập tức từ trên tường vây phi xuống dưới, một cái xoay tròn hóa thành hình người. Đi vào Tiêu Lăng Hàn trước người, nàng trước làm thi lễ, mới hỏi nói: “Công tử có gì phân phó?”

“Phân phó không dám nhận, ta tưởng thỉnh Phong tiên tử nhìn xem ta trong phòng cái kia đồ vật là cái gì?”

“Đồ vật?”

“Đúng vậy, ta nhớ rõ chính mình phía trước ra cửa thời điểm đều cũng không có, nhưng ta vừa trở về liền gặp được.”

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Phong Linh Linh không nghi ngờ có hắn, cất bước liền đi vào hắn cư trú phòng.

“Ngươi nói chính là……” Phong Linh Linh lời nói còn không có nói xong, người liền té xỉu trên mặt đất.

“Lăng Hàn, ngươi cũng quá thô lỗ, cũng không biết thương hương tiếc ngọc.”

“Ta nếu là hiểu được thương hương tiếc ngọc, bình dấm chua nên đánh nghiêng.”

“Thiếu xú mỹ!”

“Giúp ta nhìn điểm, ta hiện tại đọc lấy nàng ký ức.”

“Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay điểm ở Phong Linh Linh giữa mày, bắt đầu sưu hồn.

Hắn muốn đi vào Phượng tộc cấm địa, ít nhất phải biết đại giai vị trí ở nơi nào.

Vốn dĩ hắn hôm nay đi ra ngoài, là tính toán tìm một cái Phượng tộc huyết mạch so thuần nhất chút Phượng tộc người. Kết quả người nhưng thật ra nhìn thấy mấy cái thích hợp, chỉ là ra ngoài thời điểm bên người đi theo Bạch Tiểu Ninh, trở về thời điểm bên người đi theo Bạch Thiên Húc, làm hắn không thể nào xuống tay.

Hiện giờ cũng chỉ có cái này liền Phượng tộc người đều không tính là tật phong điểu có thể sử dụng dùng, chỉ mong có thể ở nàng trong đầu tìm được hữu dụng đồ vật.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền thu hồi tay.

"Thế nào?"

"Có chút thu hoạch, ta trước đem nàng đánh thức." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ở Phong Linh Linh trên người điểm vài cái.

Thực mau, Phong Linh Linh lông mi run rẩy một chút, liền chậm rãi mở mê mang hai mắt.

"Phong tiên tử, ngươi tỉnh, có hay không cảm thấy nơi nào không thoải mái?"

"Ta đây là làm sao vậy?"

Phong Linh Linh lắc lắc đầu, vừa mới tỉnh lại nàng còn có chút mê mang.

"Vừa rồi ngươi tiến phòng liền té xỉu trên mặt đất, ta đang muốn đi gọi người lại đây vì ngươi nhìn xem, kết quả ngươi liền tỉnh." Tiêu Lăng Hàn trợn tròn mắt nói dối, sắc mặt không có chút nào biến hóa.

Phong Linh Linh duỗi tay xoa xoa cái trán, nàng phía trước xác thật là đột nhiên liền hôn mê bất tỉnh. Hơi chút kiểm tra rồi một chút, nàng phát hiện chính mình thân thể cũng không đều bị thỏa, liền cũng không ở rối rắm.

Chậm rãi đứng lên, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ta không có việc gì, không biết công tử làm ta xem đồ vật ở nơi nào?"

"Bên này." Nói, Tiêu Lăng Hàn chỉ vào quầy thượng một cái đồ vật.

Phong Linh Linh nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn chỉ vào đồ vật, thấy rõ ràng là thứ gì sau, bỗng nhiên cười nói: "Công tử không cần kinh hoảng, đây là Phượng tộc độc hữu tụ linh hộp. Tụ linh hộp bên trong khắc hoạ khắc văn còn thêm vào trận pháp, phàm là ở tụ linh hộp 5 mét nội tu luyện, tiên linh khí tụ tập tốc độ là bình thường năm lần."

"Nói như vậy tụ linh hộp thực trân quý, kia nó như thế nào sẽ ở ta trong phòng?" Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói, có Phong Linh Linh ký ức hắn đương nhiên biết đồ vật như thế nào sẽ xuất hiện ở hắn phòng, nhưng hắn không thể biểu hiện ra ngoài.

"Tuy nói tụ linh hộp trân quý, nhưng chỉ có ở Phượng tộc mới có hiệu quả. Ta phía trước thấy công tử vẫn luôn ở phòng tu luyện, liền tự chủ trương mà thả một cái tụ linh hộp ở công tử phòng." Phong Linh Linh giải thích nói.

Tụ linh hộp là dùng cây ngô đồng luyện chế mà thành, ở Phượng tộc địa bàn thượng có thể cùng Phượng tộc cây ngô đồng giao tương hô ứng, do đó phát huy ra tụ linh hiệu quả. Nhưng tụ linh hộp một khi ra Phượng tộc, không có có thể hô ứng đồ vật, tự nhiên liền mất đi tác dụng.

“Thì ra là thế, đa tạ Phong tiên tử ý tốt.”

“Đây là ta nên làm, công tử nhưng còn có mặt khác sự?”

“Cũng không.”

“Kia Linh Linh liền không quấy rầy công tử tu luyện.” Nói, Phong Linh Linh liền hướng ngoài phòng đi đến.

Chờ Phong Linh Linh rời đi sau, Thượng Quan Huyền Ý mới từ trên xà nhà bay đến Tiêu Lăng Hàn trên vai.

“Ta đem nàng biết đến có quan hệ Phượng tộc người tin tức truyền cho ngươi, ngươi hảo tâm hảo có cái số.”

“Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn đem tiểu phượng hoàng phủng ở lòng bàn tay, dùng cái trán đi chạm vào hắn cái trán.

Thực nhanh có quan Phong Linh Linh gặp qua Phượng tộc người diện mạo cùng với mặt khác tin tức, nhất nhất hiện ra ở Thượng Quan Huyền Ý trong đầu.

Phong Linh Linh thân phận thấp kém, biết được Phượng tộc có cái cấm địa, cũng chỉ biết cấm địa đại giai vị trí, lại chưa từng tới gần quá.

Đêm khuya.

Đêm khuya tĩnh lặng, mọi thanh âm đều im lặng, khoanh chân đả tọa Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở nhắm chặt hai tròng mắt, nghiêng tai lắng nghe một lát, ngoài phòng chỉ có một con tật phong điểu chậm rãi hô hấp thanh âm. Hắn chậm rãi đứng dậy, lấy ra bát cấp tiên y mặc ở trên người, đem ở trên giường ngủ say Thượng Quan Huyền Ý đặt ở trong tay áo.

Sau đó lợi dụng thổ hệ pháp thuật lặng yên biến mất ở trong phòng.

Sáng sủa ban đêm, đầy trời ngôi sao chợt lóe chợt lóe, giống cái nghịch ngợm hài tử không ngừng nháy đôi mắt.

Một đạo mắt thường nhìn không thấy thân ảnh, ở các kiến trúc đàn nội đi qua. Hắn tốc độ thực quỷ dị, rõ ràng thượng một khắc còn ở cây số ở ngoài, ngay sau đó liền đến cây số trong vòng.

Mười lăm phút sau, kia đạo thân ảnh thế nhưng thần không biết quỷ không hay mà xuất hiện ở cây ngô đồng lâm chỗ sâu trong.

Tiêu Lăng Hàn trước mắt như là có một mảnh sương mù, làm người thấy không rõ trước mặt cảnh tượng.

Mà kia phiến sương mù phía trước có một khối tấm bia đá, bia đá ấn màu đỏ tươi” cấm địa” hai chữ.

Hít sâu một hơi, nhìn thoáng qua trong tay áo tiểu phượng hoàng, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt lộ ra kiên định thần sắc.

Theo sau, hắn lấy ra một cái bình sứ, bên trong có Thượng Quan Huyền Ý một giọt huyết, hắn lấy huyết vì mặc, ở trên người vẽ một cái phù văn.

Phù văn là dùng để che giấu hắn bản thân hơi thở, mà Thượng Quan Huyền Ý huyết có thể làm hắn ở trong khoảng thời gian ngắn trên người có phượng hoàng hơi thở.

Lúc này, hắn lại ngẩng đầu nhìn về phía trước, mà hắn phía trước đã không còn là sương mù, thay thế chính là một tầng kết giới.

Tiêu Lăng Hàn thử thăm dò duỗi tay chạm vào một chút kết giới, ở phát hiện chính mình có thể không hề trở ngại mà xuyên qua kết giới khi, hắn chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Cất bước đi vào kết giới, bên trong tất cả đều là cây ngô đồng, hơn nữa này đó cây ngô đồng niên đại ít nhất có thượng vạn năm.

Đi rồi đại giai mười phút, Tiêu Lăng Hàn mới dừng lại tới, bởi vì ở hắn trước mặt xuất hiện một cây thật lớn cây ngô đồng.

Nếu là hắn không đoán sai, bọn họ mục đích địa đã đến.

Đem trong tay áo tiểu phượng hoàng đem ra, duỗi tay gãi hắn bụng, truyền âm nói: 【 Huyền Ý, mau tỉnh lại, chúng ta tới rồi. 】

Thượng Quan Huyền Ý đang ngủ say, trong đầu bỗng nhiên nhớ tới Tiêu Lăng Hàn thanh âm, hắn một cái giật mình, lập tức tỉnh lại.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tràn đầy ảo não, hắn như thế nào lại ngủ rồi! Rõ ràng ở chạng vạng thời điểm, hắn liền nói quá muốn cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau tiến vào cấm địa.

Nhưng chờ hắn nhắm mắt trợn mắt thời gian, người đã thân ở ở cấm địa.

Này đáng chết ấu tể kỳ!!!

Làm hắn không nghĩ ngủ, cũng sẽ bất tri giác mà ngủ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn còn có chút mê mang tiểu phượng hoàng hỏi: 【 tỉnh? 】

【 ân. 】 Thượng Quan Huyền Ý có chút ngượng ngùng, từ hắn trở thành phượng hoàng sau, cảm giác cả ngày trừ bỏ ngủ vẫn là ngủ.

【 Huyền Ý, ngươi nhìn xem có thể hay không cảm ứng được nước thánh vị trí, nếu là ngươi cảm ứng không đến, khiến cho Phệ Linh Thử ra tới tìm, nếu là đều không được, chúng ta thử lại mặt khác phương pháp. 】

【 hảo. 】

Thượng Quan Huyền Ý lập tức nhắm mắt lại, bắt đầu cảm ứng lên, thực mau hắn liền phát hiện trước mặt cây ngô đồng bên trong tựa hồ có cái gì đang ở triệu hoán chính mình.

【 Lăng Hàn, ta giống như tìm được rồi. 】

【 ở đâu? 】

【 liền ở trước mặt này cây cây ngô đồng bên trong. 】

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, quả nhiên cùng hắn tưởng giống nhau. Phía trước xuyên qua như vậy nhiều cây ngô đồng, hắn đều không có cảm giác, vừa đến nơi này thời điểm, hắn liền phát hiện này cây cây ngô đồng tựa hồ có một chút nông cạn ý thức.

【 nó giống như ở kêu gọi ta. 】

【 vậy ngươi đi vào đi thôi, cẩn thận một chút. 】

Nếu đã tới rồi mục đích địa, cũng liền không có cái gì nhưng do dự.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng có chút lo lắng, nhưng nghĩ đến hai người khế ước, hắn lại bình thường trở lại. Thượng Quan Huyền Ý nếu là xảy ra chuyện, hắn sẽ tương bồi, ai cũng sẽ không sống một mình.

【 hảo. 】

Thượng Quan Huyền Ý bay khỏi Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay hướng tới cây ngô đồng bay đi, ở sắp tiếp cận cây ngô đồng khi, hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn mỉm cười đối hắn gật gật đầu.

Thượng Quan Huyền Ý liền một đầu chui vào cây ngô đồng bên trong, bởi vì hắn có phượng hoàng huyết mạch, ở hắn tiếp cận cây ngô đồng thời khắc đó, cây ngô đồng hình như có sở cảm mà mở ra một cái khẩu tử.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý biến mất ở chính mình trước mặt, Tiêu Lăng Hàn đã chờ mong lại lo lắng.

Thời gian liền ở Tiêu Lăng Hàn nôn nóng chờ đợi trung chậm rãi vượt qua.

Hôm sau sáng sớm.

Phượng tộc cây ngô đồng lâm nhất phía tây có một tòa tiểu viện.

Trong viện có một tòa tất cả đều là dùng cây ngô đồng tu sửa lầu các, trong viện trồng đầy các loại trân quý tiên thảo, nhất bắt mắt chính là một cây thật lớn phượng hoàng thụ.

Lúc này, trong viện nổi danh nữ tử đang ở tưới trong sân hoa cỏ.

Nữ tử ăn mặc một thân màu đỏ cung trang, eo thúc kim sắc dải lụa, thon thon một tay có thể ôm hết sấn ra thướt tha dáng người. Đầu vãn phi tinh trục nguyệt búi tóc chưa thi phấn trang, búi tóc thượng nghiêng nghiêng cắm một cây phượng hoàng trâm, cây trâm toàn thân màu đỏ, trâm thân điêu khắc sinh động như thật thải phượng, trâm đầu một đóa tuyết liên lặng yên nở rộ, còn có một cái hoa sen tử dường như mặt dây, quả nhiên là phiêu nhã xuất trần.

Nàng cả người là nói không nên lời ung dung hoa quý, chút nào nhìn không ra nàng thực tế tuổi tác.

Nàng đúng là Phượng tộc lão tổ, một người Tiên Tôn cảnh cường giả, tên là Phượng Khuynh Nhan.

Đúng lúc này, Phượng Ức Tuyết chậm rãi từ nơi xa đi hướng này tòa sân, ở nàng tới sân cửa khi, viện môn đột nhiên bị mở ra.

Phượng Ức Tuyết hoài thấp thỏm tâm tình đi vào trong viện.

"Tuyết Nhi, sự tình nhưng làm thỏa đáng?" Phượng Khuynh Nhan nhìn trong viện khai đến chính diễm phượng hoàng hoa, cũng không quay đầu lại hỏi.

Phượng Ức Tuyết vội vàng hành lễ: "Hồi lão tổ, sự tình ra điểm sai lầm."

"Ân?" Phượng Khuynh Nhan mặt mày nhíu lại, nhàn nhạt mà nhìn lướt qua Phượng Ức Tuyết.

"Là cái dạng này, ban đầu ta vốn dĩ kêu tam ca vẽ một bộ bản đồ đưa qua đi, kết quả tam ca họa bản đồ trừ bỏ chính hắn không ai có thể xem hiểu. Sau lại ta lại phiền toái cô cô trọng họa một bộ bản đồ, kết quả ngày hôm qua Long tộc Long Thiến Di Long tiền bối tới Phượng tộc, cô cô liền……" Nói nơi này, Phượng Ức Tuyết liền không nói thêm gì nữa, buông xuống đầu, không dám nhìn tới trước mặt người, trong lòng bồn chồn.

Phượng Khuynh Nhan tiếp nhận nàng nói nói: "Cho nên, Phượng Nguyệt bồi bạn tốt, đem họa bản đồ sự cấp đã quên?"

Phượng Ức Tuyết căng da đầu đáp: "Đúng vậy."

"Kia cái kia tiểu gia hỏa hiện tại người ở nơi nào?"

"Người không thấy."

"Một cái đại người sống như thế nào sẽ không thấy?"

"Hôm nay buổi sáng Bạch Hổ tộc người kêu hắn cùng đi xem lễ, lúc này mới phát hiện hắn sớm đã không hề trong phòng."

Phượng Ức Tuyết cũng có chút buồn bực, ngày hôm qua Tiêu Lăng Hàn rõ ràng ở trong phòng, nhưng hôm nay sáng sớm Bạch Hổ tộc người đi kêu hắn, liền phát hiện hắn cư nhiên sớm đã không ở trong phòng.

Phượng Khuynh Nhan: "Bạch Hổ tộc bên kia nói như thế nào?"

Phượng Ức Tuyết: "Bọn họ cho rằng người là bị chúng ta mang đi, cho nên vẫn chưa hỏi nhiều."

Thấy Phượng Khuynh Nhan không nói chuyện, Phượng Ức Tuyết bỗng nhiên suy đoán nói: "Lão tổ, có hay không khả năng người khác đã vào cấm địa?"

Phượng Khuynh Nhan tràn đầy bất đắc dĩ mà nói: "Không có bản đồ, hắn một cái từ hạ giới phi thăng đi lên tu sĩ, trời xa đất lạ, sao có thể thần không biết quỷ

không hay mà đi cấm địa, huống chi hắn cũng vào không được cấm địa."

Muốn tiến cấm địa trừ phi trên người có Phượng tộc huyết mạch, bằng không liền cấm địa nhập khẩu đều nhìn không thấy. Đây cũng là vì sao không có người canh giữ ở cấm địa bên cạnh.

Đúng lúc là như thế này, Tiêu Lăng Hàn mới chui huyết mạch cái này chỗ trống.

Cái này chỗ trống cũng không phải ai đều có thể toản, đầu tiên ngươi đến sẽ vẽ bùa, tiếp theo ngươi đến có được phượng hoàng huyết, cuối cùng ngươi phải biết có loại này phù tồn tại, còn biết nó họa pháp.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ sẽ họa loại này phù triện họa pháp, vẫn là gần nhất hắn trong đầu trống rỗng nhiều ra rất nhiều phù triện tri thức.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 522

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 522 Huyền Ý hóa hình

“Ta không rõ lão tổ vì sao phải vòng lớn như vậy cái vòng? Vì sao không trực tiếp đem người bắt lại, dù sao tiểu phượng hoàng liền ở trên người hắn, đến lúc đó chúng ta trực tiếp đem tiểu phượng hoàng mang tiến cấm địa không phải càng tốt.”

Phượng Ức Tuyết tràn đầy khó hiểu, phía trước nàng liền muốn hỏi.

Vì làm kia nhân tộc chủ động đem tiểu phượng hoàng đưa tới Phượng tộc tới, lão tổ không tiếc đáp ứng Phượng Ức Lâm cái kia nha đầu chết tiệt kia, vì nàng tổ chức một hồi long trọng hợp tịch đại điển.

“Ngươi biết cái gì, nước thánh ở cây ngô đồng bên trong, nếu tiểu phượng hoàng không phải cam tâm tình nguyện muốn nước thánh, kia cây ngô đồng thụ linh là sẽ không làm hắn đi vào.” Phượng Khuynh Nhan giải thích nói, hắn ở biết tiểu phượng hoàng tồn tại trước tiên liền tưởng đem hắn mang về tới. Nhưng quang mang về tới, vạn nhất tiểu phượng hoàng không phối hợp bọn họ, vậy nên làm sao bây giờ?

“Nguyên lai còn có như vậy quy định.”

Phượng Ức Tuyết lúc này mới minh bạch, nhà mình lão tổ vì sao phải đâu lớn như vậy cái vòng.

“Không mặt khác sự, ngươi đi trước tham gia Lâm nhi hợp tịch đại điển.”

Phượng Ức Tuyết nghi hoặc nói: “Không cần đi tìm người sao?”

Phượng Ức Lâm cái kia nha đầu chết tiệt kia hợp tịch đại điển nàng mới không nghĩ tham gia, không nghĩ xem nàng đắc ý bộ dáng. Làm đến nàng cái này làm tỷ tỷ giống như nơi nào đều không bằng nàng giống nhau.

“Không cần, ta tự mình tìm.”

“Nga! Kia lão tổ, Tuyết Nhi liền cáo lui trước.”

Phượng Khuynh Nhan vẫy vẫy tay, lười biếng mà ngáp một cái, thướt tha lả lướt mà trở về trong viện tinh xảo gác mái.

Phượng tộc trên quảng trường.

Giờ phút này Phượng tộc quảng trường khách khứa ngồi đầy, ở đây có hơn phân nửa đều là Yêu tộc, Nhân tộc chỉ chiếm hơn một nửa.

Bình thường khó có thể vừa thấy Tiên Đế cảnh, lúc này nơi này ngồi bốn vị, Phượng tộc có hai vị, Thiên Kiếm Tông có hai vị, mặt khác Yêu tộc nhưng thật ra không có Tiên Đế cảnh cường giả tiến đến, Tiên Quân nhưng thật ra có mấy cái.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn tại đây, nhất định sẽ phát hiện Thiên Kiếm Tông trong đó một vị Tiên Đế cảnh, thế nhưng cùng Âu Dương Tu Kỳ lớn lên giống nhau như đúc.

Đáng tiếc người khác lúc này ở Phượng tộc cấm địa, hoàn mỹ bỏ lỡ.

Thực mau hợp tịch đại điển chính thức bắt đầu.

Một đôi tân nhân ăn mặc màu đỏ rực quần áo, ở mọi người vây quanh hạ đi đến trên đài cao.

Một nam một nữ đứng ở trên đài cao, lập tức biến hấp dẫn mọi người tròng mắt, nam tuấn, nữ mỹ.

Cùng trên quảng trường náo nhiệt bất đồng chính là Phượng tộc cấm địa lúc này im ắng một mảnh, ngay cả lá cây rơi trên mặt đất thanh âm đều có thể rõ ràng lọt vào tai.

Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở cây ngô đồng hạ, đôi mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm cây ngô đồng, chờ đợi cái kia ngày đêm tơ tưởng người từ bên trong đi ra.

Hắn này ngồi xuống chính là ba ngày.

Mà những cái đó tới tham gia Hoa Dực Phàm cùng Phượng Ức Lâm hợp tịch đại điển người, sớm tại đại điển sau khi kết thúc ngày hôm sau liền sôi nổi cáo từ rời đi.

Thượng Quan Huyền Ý ở tiến vào cây ngô đồng bên trong sau, phát hiện bên trong có một cái không lớn không gian.

Hắn đỉnh đầu thụ mang theo hơi ẩm, đang có một giọt chất lỏng muốn rơi lại không rơi mà treo ở mặt trên, mà kia tích chất lỏng đối ứng phía dưới chính phóng một cái màu hổ phách cái ly, bên trong đựng đầy non nửa chén nước. Xem chất lỏng kia hình thành tốc độ phỏng chừng yêu cầu thật lâu mới có thể nhỏ giọt tới, nói cách khác này non nửa chén nước trữ hàng rất nhiều rất nhiều năm.

Không cần đoán này hẳn là chính là Phượng tộc nước thánh.

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý phi dừng ở cái ly bên cạnh, vươn điểu mõm, thử uống một ngụm, nháy mắt hắn cảm giác chính mình trong cơ thể có được thật lớn năng lượng, tựa hồ ngay sau đó hắn liền phải bị căng bạo. Lập tức vận chuyển công pháp, không biết thời gian qua bao lâu, hắn cảm giác chỉ qua một cái chớp mắt, lại như là là qua mấy năm.

Chờ đem trong cơ thể năng lượng tiêu hóa sau, Thượng Quan Huyền Ý lại uống một ngụm nước thánh.

Như thế lặp lại, thẳng đến hắn đem sở hữu nước thánh hấp thu không còn sau, mới rốt cuộc thành công hóa hình.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình như là qua mấy trăm mấy ngàn năm, nhưng bấm tay tính toán, ngạc nhiên phát hiện thế nhưng mới qua đi ba ngày.

Hóa hình thành công sau, hắn đã bị cây ngô đồng truyền tống đi ra ngoài.

Đột nhiên, ngồi dưới đất vẫn không nhúc nhích Tiêu Lăng Hàn đột nhiên đứng lên, hắn đôi tay nắm chặt, ánh mắt nhìn chăm chú phía trước, trong lòng là nói không nên lời khẩn trương.

Rốt cuộc, ở hắn chờ mong hạ, cây ngô đồng trước hiện lên một trận lục quang, lục quang chậm rãi tiêu tán, tại chỗ xuất hiện một mạt thân ảnh màu đỏ.

Người nọ có một đầu đen nhánh rậm rạp tóc, rối tung ở sau người, mày lá liễu hạ là một đôi thon dài mắt đào hoa, mang theo câu nhân ý nhị, nâu thẫm con ngươi, ánh mắt thanh triệt, cái mũi kiên quyết, diễm lệ môi đỏ hơi hơi giơ lên. Vốn là mặt như quan ngọc bộ dạng, hơn nữa một thân màu đỏ quần áo, hắn cả người nhìn qua càng thêm tuấn mỹ bất phàm.

Tiêu Lăng Hàn ngơ ngác mà nhìn xuất hiện ở trước mặt người, trong mắt tràn đầy kinh diễm.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm chính mình xem, đem hắn xem đến mặt đỏ tim đập, nhưng đối phương chính là không nói lời nào.

Chẳng lẽ là chính mình biến xấu?

Hắn thử tính mà ra tiếng kêu: “Lăng Hàn.”

“Huyền Ý, thật là ngươi?” Tiêu Lăng Hàn thanh âm có một tia run rẩy, nội tâm rất là kích động.

Tuy rằng đã sớm làm tốt chuẩn bị, nhưng như vậy thần kỳ một màn bãi ở trước mặt hắn thời điểm, vẫn là có điểm không dám tin tưởng.

Tức phụ cư nhiên chỉ dùng ba ngày, liền hóa thành hình người.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình thân ở ở cảnh trong mơ bên trong, phía trước hắn còn ảo tưởng chính mình một giấc ngủ dậy, là có thể thấy phượng hoàng đại biến người sống.

Không nghĩ tới lúc này mới không bao lâu, mộng tưởng liền thực hiện.

Thượng Quan Huyền Ý sờ sờ chính mình mặt, cảm giác được làn da so trước kia càng tốt, bộ dạng cũng không thay đổi, cười khanh khách nói: “Cam đoan không giả!”

Tức phụ nhi vốn dĩ liền lớn lên đẹp, hiện tại một lần nữa hóa thành hình người, diện mạo càng là làm người kinh diễm.

Hắn như vậy cười, quả thực chính là một cái câu nhân tâm hồn yêu tinh,

Tiêu Lăng Hàn cảm giác giờ khắc này chính mình tâm không chịu khống chế mà cấp tốc nhảy lên, phảng phất muốn từ lồng ngực trung nhảy ra.

Hai chân không tự giác mà bán ra, theo bản năng mà triều hắn đi đến.

Hơn hai mươi năm, tức phụ nhi rốt cuộc từ một con bàn tay đại phượng hoàng hóa thành hình người.

Giờ khắc này, Tiêu Lăng Hàn trong lòng vui sướng vô pháp dùng ngôn ngữ biểu đạt, chỉ nghĩ đem hắn gắt gao ôm vào trong ngực, hảo hảo cảm thụ hắn tồn tại.

Mắt thấy hai người liền phải tiếp xúc đến một cái chớp mắt, một cổ vô hình lực lượng đem Tiêu Lăng Hàn đẩy đi ra ngoài, hắn trực tiếp bị ném đi trên mặt đất, há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

“Lăng Hàn.” Thượng Quan Huyền Ý gấp giọng kêu gọi, trong mắt một mảnh huyết hồng, liền ở hắn tưởng triều Tiêu Lăng Hàn chạy đi khi, lại phát hiện chính mình cư nhiên không thể nhúc nhích một chút. Giương mắt liền nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn hộc máu cảnh tượng, Thượng Quan Huyền Ý phát thành ra phẫn nộ mà rít gào: “A……!”

Mở ra hai tay, hắn cảm giác chính mình máu tựa hồ đều ở thiêu đốt, một con thật lớn phượng hoàng hư ảnh ở hắn phía sau như ảnh như hiện.

Ngay sau đó, giam cầm trên người hắn lực lượng chậm rãi biến mất, người khác cũng biến thành một con thiêu đốt ngọn lửa phượng hoàng, phát ra một tiếng lảnh lót phượng minh, đối với trong hư không nơi nào đó liền thẳng tắp mà vọt qua đi.

“Bính” một tiếng, Thượng Quan Huyền Ý như là đánh vào một phiến vô hình trên vách tường, ngọn lửa đầy trời.

Thấy chính mình công kích không hề tác dụng, Thượng Quan Huyền Ý ở không trung xoay quanh hai vòng, súc tích lực lượng, sau đó lại lần nữa triều kia phiến vô hình kết giới phun ra phượng diễm, kết giới thượng phát ra tư tư tiếng vang.

Một tiếng thanh thúy phượng minh thanh, vang vọng ở Phượng tộc cấm địa trên không, Phượng tộc tất cả mọi người sôi nổi đi ra phòng.

Một đám người đứng ở trên quảng trường, nhìn ngọn lửa thiêu đốt phương hướng.

“Nơi đó là cấm địa đi?”

“Xem phương hướng hẳn là cấm địa.”

“Chúng ta Phượng tộc khi nào có một con huyết mạch như vậy thuần Hỏa phượng hoàng?”

"Xem, hắn phượng linh cũng thật xinh đẹp."

"Các ngươi không phải hẳn là quan tâm hắn ở cùng ai đánh nhau sao?"

"Đúng vậy, hắn ở cùng ai chiến đấu?"

"Chưa thấy được đối phương thân ảnh."

"Đó là ngươi tu vi không đủ."

"Mau xem, là lão tổ."

"Này chỉ phượng hoàng thật ngưu, dám cùng lão tổ đối nghịch, lão tổ chính là một vị Tiên Tôn cảnh cường giả."

"……"

Phượng tộc cấm địa trời cao.

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện đối phương tu vi cao hơn chính mình quá nhiều, hắn căn bản là không làm gì được đối phương, hoàn toàn là phù du hám thụ.

Xoay quanh một vòng, Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía trên mặt đất Tiêu Lăng Hàn, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ. Trước mắt một màn này bọn họ ở tới Phượng tộc phía trước cũng đã nghĩ tới. Tuy rằng sớm có dự đoán, nhưng ở nhìn đến Tiêu Lăng Hàn bị chấn bay ra đi, phun ra một búng máu thời điểm, hắn vẫn là áp lực không được trong lòng lửa giận.

Đối phương quả nhiên như chính mình tưởng tượng giống nhau cường đại, không hổ là Tiên Tôn cảnh cường giả, nhân gia chỉ là đứng ở nơi đó, hắn cũng vào không được đối phương thân.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại tu vi đã đạt tới Kim Tiên cảnh, so ngồi hỏa tiễn còn nhanh, liên tục vượt qua ba cái đại cảnh giới. Bởi vì hắn vừa rồi cả người đều bị lửa giận lấp đầy, toàn lực ra tay, dẫn tới trên người hắn hơi thở tiết ra ngoài, lúc này, vốn dĩ liền hắc không trung càng đen.

Phượng Khuynh Nhan vốn đang tưởng thử một chút Thượng Quan Huyền Ý thực lực, đột nhiên nàng ngẩng đầu nhìn về phía không trung, ý thức được sắp phát sinh cái gì, nàng vội vàng duỗi tay một trảo, Thượng Quan Huyền Ý đã bị nàng đề ở trên tay.

Ngay sau đó, Phượng Khuynh Nhan cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp biến mất ở giữa không trung.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi, hiện tại Thượng Quan Huyền Ý muốn độ kiếp, hắn nếu là ở chỗ này độ kiếp, kia Phượng tộc cấm địa nên bị hắn huỷ hoại. Nói như thế nào hắn cũng là Phượng tộc người, cấm địa chính là Phượng tộc người thực kính sợ địa phương.

Mà Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bị Phượng tộc Phượng Hoa Mậu mang theo triều Phượng tộc địa lao phương hướng đi đến.

Phượng Hoa Mậu chính là một vị Tiên Quân cảnh phượng, hắn làm người cao ngạo, nhất khinh thường những cái đó so với hắn huyết mạch thấp chủng tộc, trong đó ghét nhất chính là Nhân tộc.

Tiêu Lăng Hàn bị Phượng Hoa Mậu như là ninh tiểu kê giống nhau ninh ở trên tay, trước mắt cảnh vật cấp tốc biến hóa, thực mau bọn họ liền đến một chỗ yên lặng lại hoang vắng địa phương.

Phượng Hoa Mậu trực tiếp đi vào một cái xuống phía dưới trong thông đạo, bốn phía không có một bóng người, thực mau liền không hề đi xuống, mà là bình hướng phía trước đi.

Lại đi rồi năm sáu phút, hắn mới ngừng một chút.

Đứng ở một tòa nhà tù môn bên ngoài, Phượng Hoa Mậu một chân đá văng đối diện nhà tù môn.

Tùy theo đi vào, hắn tùy ý một ném, Tiêu Lăng Hàn đã bị hắn ném xuống đất.

"Tiểu gia hỏa, ngươi liền thành thật mà đãi ở chỗ này, đừng nghĩ chạy đi, nơi này nhà tù chính là dùng Đông Hải thanh nham sở luyện chế, chẳng sợ ngươi có Tiên Đế cảnh thực lực, cũng vô pháp từ nơi này chạy đi, huống chi ngươi chỉ có Thiên Tiên cảnh."

Dùng đến như vậy đề phòng hắn sao?

Tiên Đế cảnh người đều không thể đi ra ngoài, quan hắn một cái Chân Tiên cảnh người có phải hay không có điểm đại tài tiểu dụng?

Phượng Hoa Mậu thấy Tiêu Lăng Hàn chỉ là lạnh lùng mà nhìn chính mình, "Ngươi đừng như vậy nhìn ta, ta khiếp đến hoảng. Ngươi hẳn là biết Thượng Quan Huyền Ý có thuần khiết phượng hoàng huyết mạch, nơi nào là ngươi một cái đê tiện Nhân tộc có thể xứng đôi."

Tiêu Lăng Hàn híp mắt nhìn nhà tù bên ngoài người, trào phúng cười nói: "Nếu các ngươi cảm thấy ta không xứng với hắn, vì sao không trực tiếp giết ta?"

"Vốn là muốn giết ngươi, bất quá chúng ta lão tổ đáp ứng quá người khác không lấy tánh mạng của ngươi."

"Phải không? Nhưng ta cùng Thượng Quan Huyền Ý là khế ước đạo lữ, mặc kệ ngươi là ai, đều mơ tưởng tách ra chúng ta."

"Ha hả, không thể tách ra sao? Thế gian liền không có không thể tách ra đạo lữ, tiểu tử, ngươi thả hảo sinh nhìn, quá mấy ngày ngươi liền chờ có thể uống hắn rượu mừng."

Tuy rằng biết Thượng Quan Huyền Ý cùng người khác thành thân là không có khả năng sự, nhưng nghe được lời như vậy, Tiêu Lăng Hàn trong miệng như cũ cảm thấy chua xót, tâm cũng ở co rút đau đớn.

Phượng Hoa Mậu vững chãi khoá cửa hảo, cũng không quay đầu lại mà rời đi nhà tù.

Chờ Phượng Hoa Mậu rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn nếm thử công kích một chút cửa lao, phát hiện công kích đánh vào mặt trên không có bất luận cái gì biến hóa. Bất quá hắn chưa từ bỏ ý định mà lại lần nữa công kích vài lần, như cũ không hề hiệu quả sau, hắn mới thu tay lại.

Ở nhà tù trung tìm một cái tương đối muốn sạch sẽ một ít địa phương, khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển công pháp, chữa trị trong cơ thể thương.

Mười lăm phút sau.

Cái loại này bị người nhìn trộm cảm giác mới chậm rãi biến mất, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở hai mắt, con ngươi lãnh túc một mảnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 523

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 523 Phượng tộc thiếu chủ

Lại lần nữa đi vào cửa lao trước, Tiêu Lăng Hàn vận chuyển công pháp, đối với cửa lao dùng ra hỗn độn chi khí. Ngay sau đó, liền thấy cửa lao rơi vào đi một tiểu khối, xem ra này tòa nhà tù cũng không phải không gì chặn được.

Biết chính mình có thể mở ra cửa lao sau, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nhưng hắn cũng không có vội vã mở ra cửa lao, hiện tại Thượng Quan Huyền Ý hẳn là ở độ kiếp, hắn lúc này đi ra ngoài cũng là vô dụng.

Một tòa không có một bóng người ngọn núi đỉnh, đột nhiên trống rỗng xuất hiện lưỡng đạo thân ảnh, này hai người chính Phượng tộc lão tổ Phượng Khuynh Nhan cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Vốn dĩ đã có chút trở nên trắng không trung, nhân Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện, đỉnh núi trên không một chút liền mây đen giăng đầy.

Mà Phượng Khuynh Nhan ném xuống Thượng Quan Huyền Ý sau, liền cách hắn thật xa.

Trên đỉnh đầu không truyền đến làm người áp lực cảm giác, trong phút chốc, cả tòa ngọn núi trong rừng cây truyền đến yêu thú thấp thỏm lo âu tiếng hô, theo này tiếng hô, bụi đất đầy trời, lá cây bay loạn.

Đột nhiên, thiên như là bị thật dày mây đen đè ép xuống dưới.

Một đạo ánh sáng tím xẹt qua đen nhánh không trung, chiếu sáng này phương thiên địa.

Ngay sau đó "Ầm ầm ầm……" Tiếng sấm thanh, vang ở bên tai.

Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử ném xuống đất, chính mình trách là biến thành một con thật lớn phượng hoàng, huy động lửa đỏ cánh, triều đánh xuống lôi điện đón đi lên.

Lôi điện cùng phượng hoàng chạm vào nhau, hỏa hoa văng khắp nơi, lôi điện ánh sáng tím ở phượng hoàng trên người không ngừng du tẩu.

Phệ Linh Thử nhìn thấy chính mình chủ nhân như vậy sinh mãnh, sợ tới mức lá gan muốn nứt ra, run rẩy thân mình, bị một đạo tinh tế lôi điện bổ trúng.

Nó toàn bộ chuột thân đều run rẩy một chút.

"Ầm ầm ầm……" Mới qua đi vài phút, theo sát đạo thứ hai lôi điện rơi xuống.

Phệ Linh Thử theo bản năng mà muốn tìm cái địa phương trốn trốn, nhưng nó phát hiện phụ cận cũng không có cái gì có thể làm hắn che đậy đồ vật, cuối cùng chỉ có thể nằm bị lôi điện phách.

Phượng hoàng xoay quanh ở không trung, huyết mạch uy áp ép tới trên ngọn núi này yêu thú sợ hãi không thôi, sợ tới mức run bần bật.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……" Lôi điện một cái tiếp theo một cái nhắm ngay phượng hoàng liền đánh xuống.

Mặc kệ phượng hoàng xoay quanh ở trời cao nơi nào, lôi điện như là dài quá đôi mắt giống nhau, đều có thể chuẩn xác không có lầm mà bổ vào trên người hắn.

Mười tám đạo lôi điện chậm rãi rơi xuống, Phệ Linh Thử rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra, nó một thân hôi mao thiếu chút nữa lại khó giữ được.

Nhưng mà nó khẩu khí này còn không có tùng bao lâu, không trung lại lần nữa hiện lên một bó màu tím ánh sáng, theo sát sau đó đó là "Ầm ầm ầm" tiếng sấm thanh.

Phệ Linh Thử ngẩng đầu nhìn lại xuất hiện lôi điện, toàn bộ chuột đều thạch hóa.

Ai có thể nói cho nó, vì cái gì lôi kiếp còn không có kết thúc?

Chẳng lẽ nó tiếp thu đến truyền thừa ký ức có lầm?

Thiên Tiên cảnh lôi kiếp không phải mười tám nói?

Thẳng đến trên người truyền đến đau đớn, Phệ Linh Thử lúc này mới phản ứng lại đây. Nhưng nó hiện tại không dám lên tiếng, cũng không dám truyền âm. Vô lương chủ nhân ở phóng nó ra tới trước, chính là đã nói với nó, có một vị đứng ở Tiên giới đỉnh núi người đang ở cách đó không xa nhìn bên này.

Nó thật muốn hô to: Cứu mạng nha! Cứu chuột lạp!

Có thể nó một tiếng cũng không dám chi, chỉ có thể nhắm chặt miệng, tùy ý lôi điện bổ vào trên người.

Chính mình này một thân chuột mao, xem ra là giữ không nổi.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không biết chính mình khế ước thú là như thế nào thương xuân bi thu, hắn giờ phút này đang ở dùng lôi điện tôi thể. Yêu thú thân thể quả nhiên so Nhân tộc rắn chắc, càng là bị đập, liền càng sẽ trở nên càng cứng rắn.

Nghĩ đến chính mình hiện tại tu vi so Tiêu Lăng Hàn cao hơn hai cái đại cảnh giới, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm giác chính mình cả người đều có sử không xong kính. Hắn cảm thấy chính mình xoay người làm chủ nhật tử liền phải tới, trong lòng mỹ tư tư, cùng lôi điện chạm vào nhau hắn đều không cảm thấy đau, chỉ cảm thấy vui sướng vô cùng.

"Ầm ầm ầm……!"

Tia chớp càng ngày càng sáng, tiếng sấm cũng càng ngày càng vang, cả tòa ngọn núi đỉnh đều bị chém thành đất bằng.

27 đạo lôi điện kết thúc.

Phệ Linh Thử ở trong lòng kêu rên, chính mình cái này vô lương chủ nhân cư nhiên liên tục đột phá hai cái đại cảnh giới, đáng thương nó một thân hôi mao, hiện tại toàn huỷ hoại.

Liền ở Phệ Linh Thử chờ đợi bị tiên quang lâm hạnh khi, một bó ánh sáng tím chiếm cứ nó sở hữu tầm mắt.

Phệ Linh Thử cảm giác nó không chỉ có thân thể ở bị sét đánh, ngay cả linh hồn cũng ở bị sét đánh.

Ai có thể nói cho nó đã xảy ra cái gì?

Vì cái gì còn có lôi điện?

Vô lương chủ nhân liên tục đột phá hai cái đại cảnh giới đã tính thượng là thiên tài trong thiên tài, hiện tại rõ ràng lôi kiếp còn không có kết thúc, kia chẳng phải là nói vô lương chủ nhân liên tục đột phá ba cái đại cảnh giới.

Chủ nhân chẳng lẽ là ăn cái gì thần đan diệu dược?

Tu vi cọ cọ cọ mà hướng lên trên trướng, lúc này mới bao lâu thời gian?

Nếu là để cho người khác đã biết, thế nào cũng phải đem nó toàn bộ cấp hầm thêm thịt kho tàu không thể.

Vô lương chủ nhân nếu như bị người cấp ăn, kia nó không cũng phải xong đời?

Phệ Linh Thử cũng không có bởi vì tu vi bị Thượng Quan Huyền Ý mang theo tăng lên mà cao hứng, ngược lại là có thật sâu lo lắng, nồng đậm ưu sầu.

Thượng Quan Huyền Ý ở tiếp được 74 đạo lôi điện rốt cuộc cảm giác chính mình đã đến cực hạn.

Thừa dịp lôi điện mới vừa kết thúc, hắn nhanh chóng lấy ra Càn Khôn Thần Trận Bàn bố trí ra một cái Tiên cấp nhị cấp trận pháp. Bởi vì thời gian hấp tấp, càng cao một ít trận pháp hắn còn sẽ không, nhị cấp đã là hắn hiện giờ có thể bố trí cực hạn.

Trận pháp bố trí hảo sau, Thượng Quan Huyền Ý cùng Phệ Linh Thử đều khẩn trương mà nhìn không trung, tâm đều nhắc tới cổ họng, chỉ thấy lôi điện lấy cực nhanh tốc độ bổ vào trận pháp thượng.

"Ầm ầm ầm……"

Một người một chuột trợn to hai mắt, lôi điện đánh vào trận pháp thượng, trận pháp mặt trên phòng ngự kết giới trực tiếp bị phách vỡ ra đạo đạo khe hở.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Phệ Linh Thử thầm nghĩ trong lòng: Xong rồi, xong rồi.

Nhưng mà, biến cố lại tại hạ một khắc.

Chỉ thấy đã vỡ ra kết giới, lại ở lấy cực nhanh tốc độ khôi phục.

Bất quá hai phút thời gian, kết giới lại lần nữa hoàn hảo không tổn hao gì, trận bàn cấp bậc còn tăng lên một bậc.

Thình lình xảy ra kinh hỉ, làm Thượng Quan Huyền Ý rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Không nghĩ tới lúc trước tùy tiện tham gia một cái thi đấu đều có thể gặp được tốt như vậy bảo bối, không hổ là Thần cấp pháp khí, xem ra về sau lại gặp được như vậy thi đấu nhất định không thể bỏ lỡ.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng nghĩ bảo bối, quyết định lần sau nếu là được đến lợi hại bảo bối liền cấp Tiêu Lăng Hàn.

Càn Khôn Thần Trận Bàn ở tiếp được đạo thứ tư lôi điện sau, giống như là ăn no căng, trận pháp kết giới truyền ra "Phanh" một tiếng, trận pháp phá. Thượng Quan Huyền Ý lập tức thu hồi trận bàn, lại lần nữa biến thành một con thật lớn phượng hoàng bay về phía trời cao.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm!"

Cuối cùng ba đạo lôi điện lại thô lại mãnh, phượng hoàng toàn bộ thân thể đều bị lôi điện bổ tới mặt đất.

Phệ Linh Thử cùng phượng hoàng hai chỉ quỳ rạp trên mặt đất, tương vọng không nói gì.

Chỉ thấy phượng hoàng trên người rất nhiều lớn lớn bé bé miệng vết thương, đều là bị lôi điện bổ ra tới, còn có không ít lông chim bị lôi điện phách tiêu hồ, phát ra khó nghe khí vị.

Mà Phệ Linh Thử trên người xám xịt mao đã không thấy, nó toàn bộ thành đen tuyền một đống.

Thực mau trên bầu trời mây đen tan đi, giờ phút này đã là chạng vạng, ánh nắng chiều ánh đỏ nửa bầu trời.

Lúc này, trên bầu trời giáng xuống một đạo tiên quang, tiên quang chiếu vào phượng hoàng trên người, phượng hoàng trên người miệng vết thương chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khôi phục.

Phệ Linh Thử liền ở Thượng Quan Huyền Ý bên người, tự nhiên cũng bị tiên trống trơn cố.

Chờ tiên quang tan đi, Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động liền đem Phệ Linh Thử thu vào khế ước không gian trung.

Tuy rằng không xác định Phệ Linh Thử có hay không bị Phượng tộc lão tổ phát hiện, nhưng hắn chính là không nghĩ làm người biết Phệ Linh Thử tồn tại. Hiện

tại ở Tiên giới, đồng dạng có vô số thiên tài địa bảo, Phệ Linh Thử quả thực chính là một cái tìm kiếm thiên tài địa bảo gian lận khí.

Đặc biệt là giống Phượng Khuynh Nhan như vậy Tiên Tôn cường giả, bọn họ không biết sống nhiều ít vạn năm, kiến thức cũng không phải là người bình thường có thể so sánh. Người bình thường hoặc là không quen biết Phệ Linh Thử, nhưng này đó Tiên Tôn cảnh giới cường giả nhất định nhận thức.

Trở thành phượng hoàng sau, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện hắn căn bản không cần lại đi mua quần áo xuyên, bởi vì ở hóa thành hình người thời điểm, trên người hắn lông chim tự động biến thành quần áo, duy nhất làm hắn không quá vừa lòng chính là quần áo cư nhiên là tươi đẹp màu đỏ.

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới hóa thành hình người, trước mặt liền nhiều ra một người.

Phượng Khuynh Nhan trên dưới đánh giá Thượng Quan Huyền Ý một phen, thật là vừa lòng, ngay sau đó nàng gật gật đầu nói: "Ân, không tồi, liên tục đột phá ba cái đại cảnh giới."

Thượng Quan Huyền Ý chỉ là lẳng lặng mà nhìn đối phương, cũng không nói chuyện.

"Ngươi là chúng ta Phượng tộc nhiều năm như vậy tới huyết mạch độ dày tối cao nhất thuần một cái tộc nhân, về sau ngươi phải hảo hảo đợi Phượng tộc."

"Xin thứ cho ta khó có thể tòng mệnh."

"Không cần quá sớm có kết luận, nói không chừng ngươi ngày mai là có thể thay đổi chủ ý."

Đối này, Thượng Quan Huyền Ý hồi lấy cười lạnh.

Thực mau Phượng Khuynh Nhan liền mang theo hắn trở lại Phượng tộc, hai người trực tiếp xuất hiện ở Phượng tộc trên quảng trường.

Lúc này, trên quảng trường đã tụ tập rất nhiều người, tốp năm tốp ba đứng chung một chỗ tán gẫu.

Nhìn thấy Phượng Khuynh Nhan cùng Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện, Phượng tộc tộc trưởng lập tức tiến lên, hướng Phượng Khuynh Nhan hành lễ: "Gặp qua lão tổ."

Phượng tộc tộc trưởng tên là Phượng Uy, là một vị Tiên Quân cảnh cường giả.

Những người khác cũng lập tức hành lễ: "Bái kiến lão tổ."

Phượng Khuynh Nhan đối với mọi người hơi gật đầu, lại nhìn về phía Phượng Uy: "Cho hắn an bài một cái chỗ ở."

Phùng uy lập tức đáp: "Hảo."

Theo sau Phượng Khuynh Nhan lại lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía trên quảng trường mặt khác Phượng tộc người, cao giọng tuyên bố nói: "Tên của hắn kêu Thượng Quan Huyền Ý, từ hôm nay trở đi, hắn chính là Phượng tộc thiếu chủ."

Nghe vậy, mọi người đồng thời nói: "Gặp qua thiếu chủ."

Tuy rằng có người không phục lắm, nhưng lão tổ lên tiếng, không ai dám không từ, hơn nữa Thượng Quan Huyền Ý trên người huyết mạch so với bọn hắn trên người huyết mạch muốn cao muốn thuần, phía trước trên bầu trời kia hỏa hồng sắc phượng hoàng, đại gia nhưng đều xem đến rõ ràng.

Thượng Quan Huyền Ý nhưng không nghĩ đương Phượng tộc thiếu chủ, hắn hiện tại chỉ muốn biết Tiêu Lăng Hàn ở nơi nào.

Hắn đầu tiên là nhìn mọi người, lớn tiếng nói: "Thực xin lỗi, ta không phải các ngươi thiếu chủ, ta cũng không muốn làm Phượng tộc thiếu chủ, ta là từ hạ giới phi thăng đi lên tu sĩ, ta chỉ nghĩ cùng ta đạo lữ ở bên nhau."

Nói tới đây, hắn lại nhìn về phía Phượng Khuynh Nhan: "Cho nên, ta đạo lữ, người khác ở nơi nào?"

Tĩnh!

Chết giống nhau yên tĩnh!

Lúc này, ở trên quảng trường người đều là Phượng tộc người.

Phượng hoàng chính là vua của muôn loài chim, bọn họ luôn là cho rằng chính mình huyết mạch cao quý, cao nhân nhất đẳng, có sinh ra đã có sẵn kiêu ngạo.

Ở Tiên giới, bọn họ tự nhận là Phượng tộc thực lực cường đại, huyết mạch vượt qua đại bộ phận Yêu tộc, thả chiếm cứ một phương lãnh địa.

Nhưng hiện tại, bọn họ cư nhiên bị một cái hạ giới phi thăng đi lên tộc nhân cấp ghét bỏ.

Lập tức liền có người đứng ra muốn quát lớn Thượng Quan Huyền Ý, bất quá người nọ còn không có tới kịp nói chuyện, liền bị tộc trưởng một ánh mắt cấp ngăn lại.

Phượng Khuynh Nhan cũng không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên dám công nhiên phản bác nàng lời nói, chẳng sợ nàng là Tiên Tôn cảnh cường giả, có mười mấy vạn năm lịch duyệt, cũng là bị chọc tức không nhẹ.

Nàng cười lạnh một tiếng, mắt đẹp nhìn Thượng Quan Huyền Ý, không thể nghi ngờ nói: "Bản tôn này không phải ở trưng cầu ngươi ý kiến, mà là ở thông tri ngươi. Đến nỗi ngươi đạo lữ, hừ! Vậy xem biểu hiện của ngươi."

"Ta cùng Lăng Hàn kết chính là đồng sinh cộng tử đạo lữ khế ước, hắn nếu có việc, ta cũng không thể sống một mình." Thượng Quan Huyền Ý không thể không mở miệng nhắc nhở nói, trước mắt tới xem Phượng tộc người hẳn là sẽ

không giết hắn, chỉ cần Phượng tộc người không nghĩ làm hắn xảy ra chuyện, kia bọn họ nên sẽ không khó xử Tiêu Lăng Hàn.

Nghe vậy, Phượng Khuynh Nhan khóe miệng thượng chọn nói: “Ngươi yên tâm, hắn bất quá là cái đê tiện Nhân tộc, nói như thế nào hắn cũng đem ngươi mang về Phượng tộc, liền tính là vì cảm tạ hắn, chúng ta có sẽ không lấy tánh mạng của hắn.”

Cảm tình bao sâu đạo lữ mới có thể thiêm đồng sinh cộng tử khế ước?

Thế gian có như vậy cảm tình sao?

Dù sao nàng Phượng Khuynh Nhan là không tin.

Đến nỗi Thượng Quan Huyền Ý vì sao sẽ nói hắn cùng kia nhân tộc ký kết đồng sinh cộng tử khiết ước, hẳn là sợ chính mình đám người giết kia nhân tộc.

Ở đây không chỉ có Phượng Khuynh Nhan là như thế này tưởng, mặt khác Phượng tộc người cũng đều là cho là như vậy.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 524

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 524 mượn chuột giết người

Thượng Quan Huyền Ý tiện đà lại hỏi: “Ta đây khi nào có thể thấy Lăng Hàn?”

“Này liền muốn xem biểu hiện của ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt mỉa mai, trào phúng nói: “Ta đây muốn như thế nào biểu hiện mới có thể làm ngươi vừa lòng, có phải hay không muốn giống cái con rối, ngươi nói cái gì, ta phải làm cái gì?”

Phượng Khuynh Nhan lãnh “Hừ” một tiếng, ở Thượng Quan Huyền Ý trên người liên tục điểm vài cái, sau đó liền phiêu nhiên rời đi.

Nàng nếu là lại ở quảng trường đãi đi xuống, phỏng chừng phải bị Thượng Quan Huyền Ý tức giận đến hộc máu.

Thượng Quan Huyền Ý bị đột nhiên đánh lén, căn bản phản ứng không kịp, huống chi liền tính hắn hẳn là lại đây, cũng không có thực lực đi phản kháng.

Lập tức vận chuyển công pháp, Thượng Quan Huyền Ý buồn bực phát hiện hắn hiện tại thành một cái không hề tu vi phàm nhân.

Đáng chết nữ nhân cư nhiên phong ấn hắn đan điền, làm hắn một thân thực lực hoàn toàn phát huy không ra.

Lúc này, Phượng Uy đối trên quảng trường mọi người nói: “Mọi người đều tan.”

Chờ mọi người đều đi không sai biệt lắm, hắn mới xoay người đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Ngươi kêu Thượng Quan Huyền Ý đúng không? Ta liền trực tiếp kêu ngươi Huyền Ý, hiện tại ta mang ngươi đi trụ địa phương.”

“Làm phiền tộc trưởng.” Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng tức giận Phượng tộc, nhưng hiện tại nhân vi dao thớt ta vì thịt cá, trước mắt chỉ có thể tĩnh xem này biến.

Phượng Uy mang theo Thượng Quan Huyền Ý hướng kiến tộc đàn đi đến, tùy ý hỏi: “Ngươi đối chỗ ở có cái gì yêu cầu sao?”

Suy tư một lát, Thượng Quan Huyền Ý đáp: “An tĩnh, đơn giản liền hảo. Đương nhiên, nếu là tộc trưởng ngươi có thể đem ta đạo lữ an bài đến ta chỗ ở liền càng tốt.”

Nghe vậy, Phượng Uy mí mắt không cấm trừu trừu, “An tĩnh, giản dị nhưng thật ra dễ làm, bất quá làm ngươi đạo lữ trụ tiến vào sợ là không quá khả năng.”

"Kia tộc trưởng ngươi có thể nói cho ta, hắn hiện giờ ở nơi nào sao?" Thượng Quan Huyền Ý không dấu vết hỏi.

"Cái này, ngươi đạo lữ……." Hắn ở Phượng tộc địa lao!

Phượng Uy đương nhiên sẽ không ăn ngay nói thật, nói một nửa hắn dừng một chút, tiếp tục nói: "Hắn cũng ở tại một chỗ trong viện, ngươi yên tâm, hắn hiện tại khá tốt."

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói: "Thật sự khá tốt?"

Phượng tộc thật sự có thể hảo sinh đối Tiêu Lăng Hàn?

Hắn như thế nào có một vạn cái không tin lý do đâu?

Bị nói thành khá tốt Tiêu Lăng Hàn giờ phút này đang ở Phượng tộc địa lao đánh lão thử.

Ban ngày trong phòng giam im ắng một mảnh, nhưng thiên tối sầm xuống dưới, trong địa lao tất cả đều là lão thử, hơn nữa này đó lão thử có tu vi đã tới Chân Tiên hậu kỳ, Tiêu Lăng Hàn bản nhân tu vi mới Chân Tiên sơ kỳ.

Hắn phía trước còn ở may mắn giam giữ hắn người kia không phong hắn đan điền, thẳng đến lão thử xuất hiện thời khắc đó, hắn mới biết được, người nọ nơi nào là không phong hắn tu vi, nhân gia hẳn là cảm thấy không có phong ấn tất yếu.

Cái gì tha cho hắn một mạng, phỏng chừng chính là tùy tiện nói nói!

Này rõ ràng chính là ở mượn chuột giết người!!!

May mắn hắn chân thật tu vi ở Chân Tiên cảnh, nếu là hắn tu vi vẫn là Thiên Tiên cảnh, kia hắn trừ bỏ trốn vào Long Ngọc không gian cũng đừng vô hắn pháp.

"Chi chi chi……"

Cũng không biết Phượng tộc lão thử ăn chính là cái gì?

Này đó lão thử từng con đều là mỡ phì thể tráng, cái đầu cùng hắn ở địa cầu nhìn đến con thỏ như vậy đại.

"Ầm ầm ầm……" Tiêu Lăng Hàn một cái lôi hệ pháp thuật thi triển đi xuống, trước mặt lão thử run rẩy hai hạ, liền bất động.

Hắn một bàn tay sử dụng pháp thuật công kích, một cái tay khác cầm kiếm, một bên né tránh, một bên huy kiếm.

Dưới chân không chú ý, bị một con lão thử cắn cẳng chân. Tiêu Lăng Hàn trong tay kiếm, nhất kiếm thứ hướng bên chân lão thử, trực tiếp đem cắn hắn kia chỉ lão thử đâm cái đối xuyên. Rút kiếm vung, lão thử đã bị hắn ném đến hai mét có hơn địa phương.

"Chi chi chi……" Lại một con lão thử triều Tiêu Lăng Hàn mặt nhào tới.

“Thảo!” Tiêu Lăng Hàn không cấm mà mắng, này chỉ lão thử cư nhiên muốn hủy hắn dung.

Tiêu Lăng Hàn tay trái vung lên, trước mặt hắn xuất hiện một mặt tường băng, đem triều hắn phác lại đây lão thử cách che ở ngoại.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn một thân bạch y đã nhuộm đầy dơ bẩn, còn có không ít vết máu, hơn nữa bởi vì hắn xuyên y phục là Tu chân giới mang đến, cho nên chất lượng hữu hạn, đã phá vài cái động.

Hắn có chút không khoẻ mà nhíu nhíu mày,

Sau nửa canh giờ.

Mặt đất tất cả đều là lão thử thi thể, nhìn qua có điểm nhiều, kỳ thật chỉ có tám chỉ, chủ yếu là bọn họ khổ người quá lớn.

Tiêu Lăng Hàn hồi tưởng một chút yêu thú trung về lão thử giới thiệu, cẩn thận phân biệt một chút, hắn phát hiện này đó lão thử chính là mỗi người tránh còn không kịp Ngũ Độc chuột, chỉ là này đó lão thử khổ người muốn so trong ngọc giản miêu tả Ngũ Độc chuột đại không ít.

Nhưng chúng nó hẳn là chính là Ngũ Độc chuột, không sai được.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn vãn khởi quần của mình, quả nhiên liền thấy cẳng chân chỗ vừa rồi bị Ngũ Độc chuột cắn quá địa phương đã biến thành một mảnh xanh tím.

Hắn lập tức vận chuyển ám thuộc tính linh căn, đem những cái đó độc tố trực tiếp bài ra tới. Tuy rằng hắn có thể luyện hóa này đó độc, nhưng tưởng tượng đến này độc đến từ chính lão thử, hắn liền cảm thấy cả người không thoải mái.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn thả ra thú hỏa, trực tiếp đem sở hữu Ngũ Độc chuột thi thể thiêu đến không còn một mảnh, quần áo cũng thay đổi một thân. Liền tính hiện tại có người đi vào địa lao, cũng hoàn toàn nhìn không ra địa lao có chiến đấu quá dấu vết.

Có Ngũ Độc chuột xuất hiện, Tiêu Lăng Hàn không dám lại không hề cố kỵ mà đả tọa tu luyện.

Từ không gian giới tử trung lấy ra trận kỳ, lấy chính hắn làm trọng tâm, bố trí một cái tam cấp phòng ngự trận.

Tuy rằng trong địa lao hoàn cảnh không tốt, nhưng nơi này tiên linh khí lại là thực nồng đậm, so Phượng tộc cấm địa còn có nồng đậm hai phân.

Tiêu Lăng Hàn không cấm suy đoán hắn nơi dưới nền đất có thể hay không có một cái tiên linh mạch.

Bất quá Tiêu Lăng Hàn tạm thời còn không biết hắn sẽ bị quan bao lâu, cho nên liền tính hắn muốn nhìn xem dưới nền đất hay không có tiên linh mạch, cũng đến từ từ.

Đãi ở trận pháp trung, Tiêu Lăng Hàn an lòng không ít, tính tính thời gian Thượng Quan Huyền Ý hiện tại hắn là đã độ xong rồi lôi kiếp, cũng không biết hắn lúc này đang làm cái gì?

Thu liễm tâm thần, Tiêu Lăng Hàn lập tức khoanh chân nhắm mắt, bắt đầu tu luyện.

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau sáng sớm.

Một tòa u tĩnh lại tinh xảo sân tọa lạc ở Phượng tộc tới gần cấm địa nhất phía nam.

Trong viện có hai cây cao ước 5 mét phượng hoàng thụ, hiện giờ đúng là mùa hạ, hai cây phượng hoàng trên cây nở khắp phượng hoàng hoa, hồng loá mắt, hồng bắt mắt, tranh nhau khoe sắc, thật náo nhiệt.

Đúng lúc vào lúc này, sân môn bị người gõ vang, đánh vỡ trong viện yên lặng.

Mà này tòa sân tổng cộng có ba cái phòng, chính giữa nhất một phòng, Thượng Quan Huyền Ý đang nằm ở trên giường, mở to hai mắt, ngơ ngác mà nhìn nóc giường.

Hắn dùng cả đêm thời gian cũng không có cởi bỏ Phượng tộc lão tổ cho hắn thiết hạ phong ấn, không thể cởi bỏ phong ấn, liền không thể tu luyện, cũng vô pháp đi tìm Tiêu Lăng Hàn.

Nghe thấy sân bên ngoài có người ở gõ cửa, hắn có chút không kiên nhẫn mà trở mình, đưa lưng về phía bên ngoài.

Xuất hiện ở sân bên ngoài chính là hai nữ nhân, trang điểm hoa hòe lộng lẫy, không cần đoán đều biết này hai nữ nhân xác định vững chắc là tới câu dẫn hắn. Hắn nhưng đối bên ngoài nữ nhân không có hứng thú, đối giống cái phượng hoàng cũng không dám hứng thú.

Hắn chỉ nghĩ muốn Tiêu Lăng Hàn một người.

Những người này chỗ nào mát mẻ, chỗ nào đợi đi.

Viện ngoại.

"Thải Y, gõ lâu như vậy cũng chưa người tới mở cửa, ngươi xác định người ở bên trong sao?"

Nói chuyện nữ tử tên là Phượng Tử Y, Chân Tiên hậu kỳ tu vi, nàng ăn mặc một thân màu tím váy dài, trứng ngỗng trên mặt có một đôi linh động mắt hạnh, nhíu lại Nga Mi, phảng phất có muôn vàn ưu sầu.

Một cái khác bị gọi là Thải Y nữ tử tên là Phượng Thải Y, Chân Tiên trung kỳ tu vi, xuyên y phục tựa như tên nàng giống nhau đủ mọi màu sắc.

Phượng Thải Y lại là thập phần khẳng định mà nói: "Buổi sáng Tiểu Tích vẫn luôn có nhìn chằm chằm bên này, nàng nói đến nay không có người rời đi quá này tòa sân, cho nên, thiếu chủ nhất định liền ở bên trong."

Tiểu Tích chính là một con hỉ thước.

"Kia như thế nào không ai tới mở ra sân môn?"

Phượng Tử Y rõ ràng có chút không kiên nhẫn, hai người bọn nàng đã ở sân bên ngoài đứng mười tới phút, nhưng viện môn hoàn toàn không có phải bị mở ra dấu hiệu.

"Có thể hay không là thiếu chủ quá mệt mỏi, cho nên ngủ rồi?" Phượng Thải Y không cấm suy đoán nói, nhìn nhắm chặt viện môn, thật hy vọng ngay sau đó viện môn bị người từ bên trong mở ra.

Phượng Tử Y đôi mắt đẹp hiện lên một tia khinh thường, quả nhiên là hạ giới tới, hiện tại đều giờ nào cư nhiên còn đang ngủ. Nàng lại ở trên cửa dùng sức gõ vài cái, như là ở phát tiết trong lòng oán khí.

Trong viện.

Trong phòng Thượng Quan Huyền Ý thần thức quét đến bên ngoài hai nữ nhân không dứt, này đều gõ mười phút môn, các nàng không chê mệt, hắn nghe đều mệt mỏi.

Nhìn kia hai người tựa hồ hoàn toàn không có phải rời khỏi tư thế, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn sắc, cực kỳ không kiên nhẫn mà đứng dậy.

Phượng Tử Y tay đang muốn lại lần nữa gõ đến viện môn thượng, sân môn đột nhiên liền khai.

Chỉ thấy mở cửa người ăn mặc một thân màu đỏ quần áo, sắc mặt lạnh lùng, lớn lên mặt như quan ngọc, so với Phượng tộc mặt khác giống đực không biết đẹp nhiều ít lần.

Phượng Tử Y cùng Phượng Thải Y hai người mặt lập tức liền đỏ, bất quá hai người cũng không có lùi bước, bọn họ mục đích là làm Thượng Quan Huyền Ý coi trọng các nàng, cùng các nàng giao phối, do đó sinh hạ huyết mạch thuần khiết phượng hoàng.

Thượng Quan Huyền Ý nhưng không có tâm tư thưởng thức mỹ nữ, hắn chỉ cảm thấy này hai nữ nhân thực nhận người phiền, nhiễu người thanh mộng.

Hắn lạnh giọng mở miệng hỏi: "Các ngươi có chuyện gì?"

Phượng Thải Y ngẩng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, nàng sắc mặt đà hồng, một đôi mắt trung tràn đầy khuynh mộ, xảo tiếu xinh đẹp nói: "Thiếu chủ hảo, ta kêu Phượng Thải Y, thiếu chủ có thể trực tiếp gọi ta Thải Y. Nghĩ đến thiếu chủ mới tới Phượng tộc, đối Phượng tộc nhất định không thân, không bằng chúng ta vì thiếu chủ giới thiệu một chút Phượng tộc tình huống."

Tối hôm qua sắc trời vốn dĩ liền có chút ám, Phượng Tử Y đứng ở trong đám người, căn bản không thấy rõ Thượng Quan Huyền Ý diện mạo.

Vừa rồi ở nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý một cái chớp mắt, chỉnh trái tim đều không chịu khống chế mà nhảy lên, nàng biết chính mình luân hãm.

Không nghĩ tới lại bị Phượng Thải Y đoạt trước, nàng tất nhiên là không cam lòng lạc hậu, lập tức phụ họa nói: "Đúng vậy, thiếu chủ nếu là tưởng khắp nơi đi một chút, ta có thể vì ngươi dẫn đường, làm ngươi dẫn đường. Ta kêu Phượng Tử Y, thiếu chủ nhưng gọi ta Tử Y, hoặc là Y Nhi."

Lúc này, Phượng Tử Y trên mặt không có một tia không kiên nhẫn, ngược lại mang theo doanh doanh ý cười.

"Phanh" một tiếng, sân môn bị vô tình khép lại.

Thấy hai nữ nhân tẫn nói chút vô dụng, Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát đóng cửa lại. Hắn đối bên ngoài hai nữ nhân hoàn toàn không cảm mạo, cũng không muốn cùng bọn họ hư tình giả ý diễn kịch.

Một người đi vào bàn đá bên, ngồi xuống sau hắn ngây người nửa ngày, dĩ vãng chỉ cần hắn ngồi xuống, Tiêu Lăng Hàn đều sẽ vì hắn đảo thượng một ly trà.

Ở hắn biến thành phượng hoàng sau, Tiêu Lăng Hàn lại sẽ vì hắn thịnh một ly tiên tuyền.

Hiện tại nhìn rỗng tuếch mặt bàn, Thượng Quan Huyền Ý mãn đầu óc đều là Tiêu Lăng Hàn thân ảnh. Hắn thật vất vả hóa hình, hai người còn không có tới kịp ôn tồn, Phượng tộc lão bà liền chạy ra làm khó dễ.

Thật là tức chết hắn.

Nếu là hắn cũng có Tiên Tôn thực lực, nhất định một ngụm hỏa hướng tới cái kia lão bà tóc phun đi. Nàng như vậy không thể gặp người khác ân ái, dứt khoát đưa nàng một cái ni cô kiểu tóc.

Đáng tiếc, hắn hiện tại mới Kim Tiên cảnh, ly Tiên Tôn cảnh còn có năm cái đại cảnh giới. Năm cái đại cảnh giới như là khó có thể vượt qua hồng câu, hoành ở hắn trước mặt, làm hắn theo không kịp.

Không cái mấy ngàn thượng vạn năm, phỏng chừng là đến không được Tiên Tôn cảnh.

Ai!

Cũng không biết Tiêu Lăng Hàn bị Phượng tộc người nhốt ở nơi nào?

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý miên man suy nghĩ gian, sân môn bị người từ bên ngoài mở ra.

Hắn sắc mặt không vui, lạnh lùng mà nhìn chằm chằm viện môn khẩu phương hướng.

Thực mau, một cái có chút hình bóng quen thuộc xông vào hắn mi mắt, người tới chính là từng tiếp ứng Bạch Hổ tộc Phượng Ức Tuyết.

Phượng Ức Tuyết vừa tiến đến liền kinh hô: “Nha! Đây là ai gia tiểu tử, sinh như thế tuấn tiếu?”

“Tuyết tiền bối tìm ta có chuyện gì?” Thượng Quan Huyền Ý đứng dậy hỏi, mà ở hắn sân cửa hai nữ nhân đã rời đi.

“Thật là không thú vị! Nhạ, này đó đều cho ngươi.” Nói, Phượng Ức Tuyết từ không gian giới tử trung lấy ra một đống ngọc giản đặt ở trên bàn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 525

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 525 gặp người này

Nhìn đến nhiều như vậy ngọc giản, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng không cấm trừu trừu.

Đây là muốn chính mình bù lại Tu tiên giới tri thức.

Bất quá nhìn đến này đó ngọc giản, hắn trong lòng nhưng thật ra đối Phượng tộc nhiều một chút hảo cảm. Rốt cuộc hắn cùng Tiêu Lăng Hàn tới Tiên giới tuy rằng có bốn năm, nhưng có một năm là đãi ở phi thăng trong hồ, có ba năm là đãi ở Bạch Hổ tộc. Bọn họ đối Tiên giới có thể nói là hoàn toàn không biết gì cả, này đó ngọc giản vừa lúc có thể giúp đỡ bọn họ.

"Đa tạ Tuyết tiền bối." Thượng Quan Huyền Ý hướng Phượng Ức Tuyết làm thi lễ, chân thành mà nói.

"Thật muốn cảm tạ ta, vậy tiếng kêu cô cô tới nghe một chút." Phượng Ức Tuyết mắt đẹp vừa chuyển, cười nói.

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới còn cảm thấy Phượng Ức Tuyết người không tồi, ngay sau đó nữ nhân này cư nhiên muốn chiếm hắn tiện nghi.

Cô cô?

Hắn gia gia đã có thể chỉ có phụ thân hắn một cái nhi tử.

Tiếng kêu tiền bối đã thực không tồi, bọn họ quan hệ còn chưa tới kêu cô cô nông nỗi. Ít nhất ở hắn tiếp thu Phượng tộc phía trước, hắn là sẽ không kêu cô cô!

Nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý không tình nguyện, Phượng Ức Tuyết ở trong lòng thở dài, xem ra tiểu gia hỏa là hoàn toàn không có đem chính hắn trở thành Phượng tộc người. Cũng không biết lão tổ kế hoạch có thể hay không thành công, đừng đến lúc đó ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Phượng Ức Tuyết ai thán nói: "Ai, không muốn liền tính, tiếng kêu cô cô cũng sẽ không thiếu một miếng thịt."

Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái Phượng Ức Tuyết, lo chính mình nói: "Ta phụ thân nhưng không có huynh đệ tỷ muội."

Phượng Ức Tuyết:...... Kêu cô cô cũng không nhất định thế nào cũng phải nếu là phụ thân ngươi tỷ muội mới được!

"Chính ngươi chậm rãi tiêu hóa này đó trong ngọc giản nội dung, ta còn có việc, đi trước." Nói, nàng liền hướng sân bên ngoài đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý đem Phượng Ức Tuyết đưa đến viện môn khẩu, đám người rời đi sau, liền đem cửa đóng lại.

Trở lại bên cạnh bàn, cầm lấy trên bàn ngọc giản liền bắt đầu xem lên.

Này đó ngọc giản có một nửa là giới thiệu các chủng tộc, còn một nửa là giới thiệu các thế lực lớn nhân vật cùng với một ít trọng đại sự tích.

Thời gian liền ở Thượng Quan Huyền Ý đọc ngọc giản khi lặng yên trôi đi.

Mặt trời chiều ngã về tây, không trung ráng màu phiến phiến, núi xa mênh mông, chim mỏi về phi.

Trên đỉnh đầu không trung chậm rãi tối sầm xuống dưới, Thượng Quan Huyền Ý mới từ một đống trong ngọc giản ngẩng đầu lên.

Lại qua một ngày, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn hiện giờ như thế nào?

Nhìn không trung lúc sáng lúc tối ngôi sao, muôn vàn tưởng niệm quanh quẩn ở Thượng Quan Huyền Ý trong lòng.

Cũng không biết Phượng tộc người khi nào mới hành động, nếu là bọn họ chậm chạp không hành động, chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn không phải muốn trường kỳ bị cách ly?

Giờ phút này, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng lo âu, rồi lại không thể nề hà.

Hắn chỉ có thể chờ mong Phượng tộc lão tổ kiên nhẫn nhanh lên dùng xong, như vậy nàng liền sẽ đối chính mình sử dụng cường ngạnh thủ đoạn, cũng làm cho mọi người biết hắn cùng Tiêu Lăng Hàn chi gian khế ước là thật là giả.

Thượng Quan Huyền Ý cứ như vậy bình đạm nhạt nhẽo mà vượt qua ba ngày.

Ba ngày sau.

Một người thanh niên phong trần mệt mỏi mà trở lại Phượng tộc.

Tẩy đi một thân bụi bặm, mặc vào một thân màu trắng áo trong quần lót, hắn đang muốn thoải mái dễ chịu mà ngủ một giấc, lại vào lúc này, sân bên ngoài vang lên "Thịch thịch thịch" thanh âm.

Thanh niên trực tiếp sử dụng pháp thuật đem viện môn mở ra.

Sau đó, hắn liền thấy một người ăn mặc màu đỏ sậm quần áo nam tử, chậm rãi triều chính mình nơi phòng đi tới.

"Tam ca!" Âm thanh trong trẻo từ nam tử trong miệng truyền ra.

Người tới tên là Phượng Mông, ở Phượng tộc cùng thế hệ trung đứng hàng bảy, là một vị tổ lão hậu bối, tu vi Kim Tiên trung kỳ.

Mà bị gọi là tam ca thanh niên tên là Phượng Quân, ở Phượng tộc cùng thế hệ trung đứng hàng tam, là đương nhiệm tộc trưởng nhi tử, tu vi Kim Tiên hậu kỳ.

"Là thất đệ nha, ngươi tìm ta có chuyện gì?" Phượng Quân dựa vào một trương trên trường kỷ, lười biếng hỏi.

"Không có việc gì, chính là nghe nói tam ca đã trở lại, nghĩ đến nhìn xem ngươi."

"Nga! Hiện tại ngươi người cũng thấy được, không có việc gì liền đi về trước đi. Tam ca đuổi mười ngày lộ, vây đã chết, hiện tại chỉ nghĩ ngủ." Nói, Phượng Quân còn lười biếng mà ngáp một cái.

Nghe vậy, Phượng Mông đáy mắt xẹt qua một tia khinh thường, bất quá bị hắn che giấu thực hảo, nhưng thật ra không làm hắn đối diện Phượng Quân phát hiện. Sau đó hắn lại tràn đầy giận dữ nói: "Tam ca, ngươi gần nhất không ở Phượng tộc, có điều không biết, lão tổ thế nhưng làm một cái lai lịch không rõ tiểu tử đương thiếu chủ."

Phượng Quân bởi vì Phượng Mông những lời này, lập tức từ trên trường kỷ nhảy xuống tới, có chút kích động hỏi: "Lão tổ thật sự có làm những người khác đương thiếu chủ?"

Nhìn thấy Phượng Quân kích động như vậy, Phượng Mông trong lòng mừng thầm, khiến cho bọn họ chó cắn chó, hắn hảo ngồi thu ngư ông thủ lợi. "Đúng vậy! Tam ca, ngươi là không biết, người nọ giống như còn là từ hạ giới phi thăng đi lên."

"Đi, thất đệ, mang ta đi gặp người này." Nói, Phượng Quân lập tức từ một bên quầy thượng lấy quá một kiện màu xanh ngọc áo khoác mặc ở trên người.

Phượng Mông thấy chính mình chưa nói hai câu, Phượng Quân đã bị chính mình châm ngòi thành công, trong lòng đối hắn khinh thường lại bỏ thêm hai phân.

Một khác tòa sân.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở trong viện bàn đá bên, trong tay hắn cầm một quyển sách, thư mặt trên ghi lại chính là có quan hệ Phượng tộc sự tích.

"Thịch thịch thịch!"

Nghe thấy tiếng đập cửa, Thượng Quan Huyền Ý trầm xâm ở trong sách lực chú ý chậm rãi thu hồi. Thần thức đảo qua, phát hiện sân bên ngoài đứng thế nhưng là hai gã nam tử.

Mấy ngày nay hắn sân bên ngoài tới đều là nữ nhân, muôn hình muôn vẻ, tới một đám lại đi một đám.

Hiện giờ này hai người vẫn là trừ bỏ tộc trưởng ngoài ý muốn nam tử tới thăm hắn nơi này.

Hiện tại hắn không thể sử dụng tiên linh khí, chỉ có thể thành thành thật thật đi bộ đi mở cửa.

Phượng Quân đang muốn lại gõ một lần môn, nào biết môn ở ngay lúc này cư nhiên khai, hắn có chút xấu hổ mà thu hồi tay. Ngẩng đầu nhìn về phía sân chủ nhân, ở nhìn thấy sân chủ nhân một cái chớp mắt, Phượng Quân liền hô hấp đều theo bản năng mà phóng nhẹ không ít.

Đối diện người lớn lên cũng quá đẹp, bọn họ Phượng tộc cư nhiên ra như vậy một cái đại mỹ nhân, không, là mỹ nam tử.

Nhìn thấy đẹp mắt mỹ nhân, Phượng Quân trên mặt lộ ra một cái ánh mặt trời tươi cười, lập tức tự giới thiệu nói: "Ngươi hảo, ta kêu Phượng Quân, ở cùng thế hệ trung đứng hàng tam, bọn họ đều kêu ta tam ca, thật cao hứng nhận thức ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý thấy đối phương ở nhìn đến chính mình thời điểm, trong mắt tràn đầy kinh diễm, còn có nhàn nhạt thưởng thức. Cũng không có mặt khác không tốt thần sắc, đối hắn nhưng thật ra nhiều một tia tán thưởng.

Người bình thường nhìn đến so với chính mình người lớn lên xinh đẹp, hoặc là là ghen ghét, hoặc là chính là tưởng chiếm cho riêng mình.

"Ngươi hảo, Thượng Quan Huyền Ý."

Phượng Mông nhìn đến hai người vừa thấy mặt cũng không có giương cung bạt kiếm, mày không khỏi mà nhăn lại, tay cũng theo bản năng nắm chặt.

Liền ở Phượng Mông ngây người nháy mắt, Phượng Quân kéo qua hắn, hướng Thượng Quan Huyền Ý giới thiệu nói: "Nga, đúng rồi, vị này chính là Phượng Mông, đứng hàng bảy."

Thượng Quan Huyền Ý hơi hơi gật đầu, đem hai người mời vào trong viện.

Mới vừa ngồi xuống, Phượng Quân liền tự quen thuộc hỏi: "Huyền Ý, ta nghe nói ngươi là từ hạ giới phi thăng đến Tiên giới, kia hạ giới là cái dạng gì?"

Thượng Quan Huyền Ý phân biệt vì hai người đổ một ly trà, mới trả lời: "Tu chân giới cùng Tiên giới kỳ thật là giống nhau, đều là lấy võ vi tôn, ai nắm tay đại, ai liền nói tính."

"Ngươi tới Tiên giới đã bao lâu?"

Thượng Quan Huyền Ý nhàn nhạt nhìn Phượng Quân liếc mắt một cái, cũng không có trả lời vấn đề này, biết hắn phía trước vẫn luôn ở Bạch Hổ tộc người chỉ có Phượng tộc mấy cái cao tầng, Bạch Hổ tộc cũng chỉ có mấy người biết. Hắn không nghĩ làm càng nhiều người biết, rốt cuộc hắn đều tới rồi Tiên giới bốn năm, mới đến Phượng tộc, nói ra đi, khẳng định đại đa số Phượng tộc người đều cho rằng hắn khinh thường Phượng tộc, mới không nghĩ tới Phượng tộc.

Nhưng đừng người khác ở trong viện ngồi, họa liền từ ngoài miệng ra.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt không vui, Phượng Quân biết chính mình hỏi nói bậy, vội vàng xin lỗi: "Xin lỗi, ta không phải cố ý muốn hỏi thăm, chính là cảm thấy ngươi đã đến rồi Phượng tộc thật tốt."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt cổ quái mà nhìn về phía Phượng Quân.

Có Phong Linh Linh ký ức, Thượng Quan Huyền Ý biết Phượng Quân chính là là tộc trưởng chi tử. Nếu là không có ngoài ý muốn, tương lai Phượng tộc tộc trưởng sẽ là hắn.

Mà chính mình một cái nửa đường chạy ra người, lập tức liền đem hắn thiếu chủ chi vị cấp đoạt đi, hắn không phải hẳn là chán ghét chính mình, hận chính mình sao?

Ngay cả bên cạnh hắn Phượng Mông đáy mắt chỗ sâu trong đều có chán ghét chính mình thần sắc, nhưng hắn lại là vẻ mặt cao hứng bộ dáng, như thế làm Thượng Quan Huyền Ý có chút khó hiểu.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát trực tiếp hỏi: "Ngươi không cảm thấy bởi vì ta đã đến, làm nguyên bản thuộc về ngươi thiếu chủ chi vị bị ta đoạt đi?"

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Phượng Quân liên tục xua tay nói: "Ta vốn dĩ liền không nghĩ đương Phượng tộc thiếu chủ, phía trước ta mới vừa thành niên khi, lão tổ liền nói muốn phong ta vì Phượng tộc thiếu chủ, sợ tới mức ta suốt đêm rời đi Phượng tộc."

Nói lên cái này hắn đến nay còn có chút lòng còn sợ hãi.

Còn nhớ rõ khi còn nhỏ mỗi lần nhìn thấy chính mình phụ thân không phải vội cái này, chính là vội cái kia, thường xuyên không thấy người, liền tính nhìn thấy người cũng là thở dài liên tục.

Khi đó hắn liền thề, chính mình nhất định không cần làm Phượng tộc tộc trưởng.

Nhìn xem những cái đó tộc thúc một đám nhàn nhã mà khắp nơi du lịch, không có việc gì còn có thể đi sấm sấm bí cảnh, đây mới là hắn hướng tới sinh hoạt.

Lúc trước đột nhiên nghe được thất đệ nói có người trực tiếp thành Phượng tộc thiếu chủ, hắn trong lòng miễn bàn có bao nhiêu cao hứng.

Một bên nghe thấy Phượng Quân lời này Phượng Mông sắc mặt liền không hảo, hắn tha thiết ước mơ thiếu chủ chi vị, ở Phượng Quân trong mắt lại không đáng một đồng.

Phượng Mông vốn tưởng rằng năm đó Phượng Quân ra ngoài là lão tổ có nhiệm vụ giao cho hắn đi làm, hiện tại xem ra khi đó lão tổ hẳn là liền biết Phượng Quân không muốn làm thiếu chủ. Mà chính mình lại cho rằng Phượng Quân là

lớn nhất chướng ngại vật, thậm chí hắn ở bên ngoài thời điểm, còn từng phái người đi ám sát quá hắn, bất quá đều bị hắn vận may tránh thoát.

Thượng Quan Huyền Ý nghe được Phượng Quân nói, khóe miệng nhịn không được trừu trừu, người khác đều là tranh nhau cướp muốn đương thiếu chủ, hắn lại e sợ cho tránh còn không kịp.

Phượng Quân hắc hắc cười nói: "Cho nên ta muốn cảm tạ ngươi, về sau ở Phượng tộc tam ca che chở ngươi, nếu là có ai dám khi dễ ngươi, ngươi liền báo tam ca tên."

Hắn trong mắt là nói không được hưng phấn, cả người đều tràn đầy vui sướng.

Phượng Quân nghĩ thật vất vả có cái có thể tiếp nhận thiếu chủ vị trí người, hắn đến đem người bảo vệ tốt, như vậy hắn về sau sung sướng nhật tử mới sẽ không thiếu.

Chỉ có một bên Phượng Mông sắc mặt khó coi, hận đến sắp cắn một ngụm ngân nha.

Bất quá Thượng Quan Huyền Ý cùng Phượng Quân cũng chưa nhiều lưu ý hắn, đối Thượng Quan Huyền Ý mà nói, Phượng Mông bất quá là cái người xa lạ. Tuy rằng sẽ không nhiều lưu ý hắn, nhưng cũng sẽ phòng bị hắn. Hắn cái loại này ác độc ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý cực kỳ mẫn cảm.

Mà Phượng Quân hôm nay là rất cao hứng, cùng Thượng Quan Huyền Ý nhất kiến như cố, đã sớm đem cùng hắn cùng nhau tới Phượng Mông cấp quên đến trong một góc đi.

Bên kia.

Một chỗ yên lặng lại hoang vắng địa phương, một người ăn mặc diễm lệ, trên mặt mang mặt nạ nữ tử không biết khi nào xuất hiện tại nơi đây.

Nàng trong tay cầm một con sáo nhỏ, đặt ở bên miệng không ngừng thổi, thổi ra tiếng sáo mang theo nào đó tiết tấu.

Tên này nữ tử tên là Phượng Tử Ngọc, Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi, nàng ở cùng thế hệ trung đứng hàng lão đại.

"Tử Ngọc, ngươi ở chỗ này làm cái gì?"

Đột nhiên vang lên thanh âm, sợ tới mức Phượng Tử Ngọc tay run một chút, sáo nhỏ "Loảng xoảng" một tiếng, rơi xuống đất.

Ngẩng đầu nhìn về phía người tới, vội vàng kêu: "Tộc, tộc thúc."

Phượng Hoa Mậu gật gật đầu: "Ở triệu hoán ngươi dưỡng Ngũ Độc chuột?"

"Đúng vậy."

"Nơi này hẳn là không có ngươi muốn tìm đồ vật, ngươi đến nơi khác đi tìm." Phượng Hoa Mậu nhìn Phượng Tử Ngọc liếc mắt một cái, trong mắt có một tia

tiếc hận.

Phượng Tử Ngọc vốn dĩ lớn lên xinh đẹp như hoa, nhưng nàng mới vừa thành niên năm ấy ra ngoài du lịch, gặp người không tốt, bị tính kế, hủy dung. Tìm rất nhiều đan sư đều không thể giải độc, dung mạo cũng vô pháp khôi phục.

Sau lại, nghe nói Ngũ Độc chuột độc có thể trị liệu trên mặt nàng thương, bất quá đến là một ngàn năm trở lên Ngũ Độc chuột mới được. Từ đây nàng liền bắt đầu nuôi nấng Ngũ Độc chuột, hiện giờ nàng dưỡng Ngũ Độc chuột đã có 832 năm, lại có 168 năm liền có một ngàn năm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 526

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 526 Phượng tộc tính kế

Phượng Hoa Mậu liền sợ Ngũ Độc chuột độc giải không được Phượng Tử Ngọc độc, làm nàng không vui mừng một hồi.

“Địa phương khác ta đều đi tìm.” Phượng Tử Ngọc buông xuống đầu, nhỏ giọng nói.

Nghe vậy, Phượng Hoa Mậu mày lại là nhăn lại.

Bỗng nhiên, hắn nghĩ đến cái gì, bước nhanh triều Phượng tộc địa lao bước vào.

Địa lao Tiêu Lăng Hàn đang nghe thấy tiếng bước chân thời điểm, liền đình chỉ tu luyện, giương mắt nhìn về phía địa lao nhập khẩu.

Thực mau, hắn liền thấy phong hoa mậu hoang mang rối loạn mà chạy vào.

Không cấm suy đoán, chẳng lẽ gia hỏa này là tới xem hắn đã chết không có?

Phượng Hoa Mậu ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn bình yên vô sự sau, lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra. Hắn thật đúng là sợ Phượng Tử Ngọc dưỡng Ngũ Độc chuột chạy tiến địa lao, kia bị nhốt ở trong địa lao Tiêu Lăng Hàn bất tử, cũng đã chết.

“Tộc thúc.” Nhìn thấy Phượng Hoa Mậu vội vã bộ dáng, Phượng Tử Ngọc cũng đi theo đi vào địa lao.

Mới vừa đi đi vào, nàng liền nhìn đến trong địa lao Tiêu Lăng Hàn, không cấm nhẹ “Di” một tiếng, tiện đà nói: “Địa lao cư nhiên còn đóng lại người!”

“Không nên ngươi hỏi thăm cũng đừng hỏi.” Phượng Hoa Mậu ra tiếng cảnh cáo nói.

“Đúng vậy.”

Phượng Hoa Mậu ngược lại nhìn về phía địa lao Tiêu Lăng Hàn, hỏi: “Tiểu tử, ngươi có thể thấy được quá Ngũ Độc chuột?”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Hắn giống như hiểu lầm cái gì?

Phía trước xuất hiện Ngũ Độc chuột không phải Phượng tộc người cố ý làm ra tới muốn tới sát chính mình?

Tiêu Lăng Hàn không nói gì, chỉ là lạnh lùng mà nhìn cửa lao ngoại hai người.

“Hắn hẳn là chưa thấy qua, ta những cái đó Ngũ Độc chuột tu vi thấp nhất đều có Thiên Tiên hậu kỳ, tối cao có Chân Tiên hậu kỳ. Mà hắn bất quá mới Thiên

Tiên cảnh, nếu là hắn thật sự gặp qua Ngũ Độc chuột, kia hắn đã sớm hẳn là.......” Đã chết.

Mặt sau hai chữ Phượng Tử Ngọc cũng không có nói ra tới.

Phùng mậu hoa mí mắt giựt giựt, trong bất tri bất giác những cái đó Ngũ Độc chuột cấp bậc đã như vậy cao. Kia nếu như bị trong tộc tiểu bối đụng tới, kia bọn họ liền nguy hiểm, duy nhất may mắn chính là những cái đó Ngũ Độc chuột sẽ không phi.

Nghĩ đến này, hắn đối Phượng Tử Ngọc nói: “Nếu nơi này không có, Tử Ngọc, ngươi lại đi nơi khác tìm xem.”

“Là, tộc thúc.” Phượng Tử Ngọc lập tức liền đáp ứng, nàng cũng tưởng nhanh lên tìm được những cái đó Ngũ Độc chuột.

Chờ Phượng Tử Ngọc rời đi sau, Phượng Hoa Mậu nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, cũng đi theo ra địa lao.

Tiêu Lăng Hàn lại là chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi, căn cứ vừa rồi tình huống tới xem, những cái đó Ngũ Độc chuột hẳn là tên kia nữ tử chuyên môn chăn nuôi.

Hiện tại những cái đó Ngũ Độc chuột đã đều bị hắn cấp xử lý, nếu như bị nàng kia phát hiện, phỏng chừng chính mình kết cục sẽ không quá hảo.

Giết chết Ngũ Độc chuột dấu vết đã bị hắn lau đi sạch sẽ, hẳn là sẽ không bị nhìn ra tới mới là?

Tưởng lại nhiều cũng vô dụng, trước mắt chỉ có thể thuận theo tự nhiên.

Lại qua mười ngày.

Phượng tộc Nghị Sự Đường.

Phượng tộc đại bộ phận cao tầng đều ở chỗ này, ngồi ở nhất phía trên người đúng là Phượng tộc lão tổ Phượng Khuynh Nhan. Nàng trợ thủ đắc lực hai bên phân biệt ngồi bốn gã Tiên Đế cảnh tộc lão; lại hướng phía sau là Tiên Quân cảnh tộc trưởng, cùng với trưởng lão; ở sau này chính là Tiên Vương cảnh tộc nhân.

Phượng Khuynh Nhan nhìn về phía ngồi ở nhất phía cuối Phượng Ức Tuyết hỏi: “Tuyết Nhi, Huyền Ý nhưng có coi trọng giống cái?”

Phượng Ức Tuyết đứng dậy, cung kính nói: “Hồi lão tổ, Huyền Ý mỗi ngày đều chỉ đợi ở chính mình trong viện, mặc kệ có bao nhiêu giống cái tiến đến, cũng chưa có thể đi vào hắn trong viện.”

Nghe vậy, Phượng Khuynh Nhan sắc mặt không quá đẹp.

Phượng Uy mở miệng nói: “Có thể là hắn mới vừa hồi Phượng tộc, đối Phượng tộc còn không quá hiểu biết, lại nhiều cho hắn một ít thời gian, làm hắn nhiều cùng bạn cùng lứa tuổi tiếp xúc tiếp xúc, nói không chừng sẽ hảo chút.”

Phượng Khuynh Nhan lãnh "Hừ" một tiếng, "Vừa mới thành niên phượng cùng hoàng kết hợp là tốt nhất thụ thai thời gian. Liền tính hắn yêu cầu thời gian cũng không được, Phượng tộc đã rất nhiều năm không có ra quá huyết mạch thuần, lại ưu tú hậu bối. Nếu là còn như vậy đi xuống, liền tính chúng ta Phượng tộc là thần thú hậu duệ, không có huyết mạch thuần phượng hoàng, đến lúc đó chúng ta Phượng tộc chỉ sợ sẽ xuống dốc."

"Lão tổ, tiểu gia hỏa rõ ràng liền không thích, ngươi mạnh mẽ đem hắn cùng người khác cột vào cùng nhau, như vậy có ý tứ sao? Ngươi có phải hay không nhận không ra người gia hai người ân ái?"

Nói chuyện người chính là một nữ tử, có Tiên Quân tu vi, tên là Phượng Anh.

Năm đó nàng liền cùng một nhân tộc yêu nhau, kết quả bị Phượng Khuynh Nhan lấy nàng phải vì Phượng tộc sinh hạ ưu tú huyết mạch vì từ, chia rẽ hai người. Hiện tại thấy Phượng Khuynh Nhan lại trò cũ trọng thi, trong đầu chỗ sâu trong ký ức lại bị đánh thức, không tự giác mà liền nói ra kia phiên lời nói.

"Ngươi cho ta bớt tranh cãi." Khi nói chuyện, Phượng Dịch trừng mắt nhìn Phượng Anh liếc mắt một cái.

Phượng Dịch chính là Phượng Anh phụ thân, thấy nhà mình nữ nhi không lớn không nhỏ, thế nhưng liền lão tổ đều dám dỗi, hắn trong lòng là cực kỳ bội phục, bất quá trên mặt lại ra vẻ nghiêm túc.

Phượng Khuynh Nhan: "Phượng Anh, ngươi có phải hay không còn ở hận năm đó ta chia rẽ các ngươi?"

Phượng Anh: "……" Biết rõ cố hỏi!

Thấy Phượng Anh không nói lời nào, Phượng Khuynh Nhan tiếp tục nói: "Ngươi xem ta đem ngươi mang về tới sau, nam nhân kia cũng không có tới đi tìm ngươi, thậm chí không bao lâu liền cùng mặt khác nữ nhân kết làm đạo lữ. Có thể thấy được ngươi lúc trước thiệt tình bất quá là sai phó, cái gì tình a ái, đều là hư vọng. Trong tộc có nhiều như vậy ưu tú phượng, đều hiểu tận gốc rễ, khẳng định sẽ không giống này đó Nhân tộc giống nhau."

Phượng Dịch ho khan hai tiếng, nhắc nhở nói: "Lão tổ, chúng ta hôm nay là đề tài là Thượng Quan Huyền Ý, vẫn là tiếp tục thảo luận đối hắn kế tiếp nên làm gì an bài."

Phượng Khuynh Nhan: "Cũng hảo, các ngươi ai có tốt kiến nghị."

Nàng thốt ra lời này xong, phía dưới người lập tức bắt đầu thảo luận.

"Còn không phải là giao phối sao? Đem người đưa đến hắn phòng, không tin hắn còn thờ ơ."

"Nếu là hắn thật sự thờ ơ đâu?"

"Vậy cho hắn thêm chút liêu!"

“Có ngươi làm như vậy trưởng bối sao?”

“Sảng người lại không phải ta, ta đây cũng là vì hắn hảo.”

“Ta tán đồng.”

“Ta cũng cảm thấy phương pháp này không tồi.”

“Các ngươi phương pháp này có thể hay không quá…… Không từ thủ đoạn điểm?”

“Chỉ cần sự tình làm xong, ai sẽ để ý quá trình?”

“Nói không chừng hắn về sau còn sẽ cảm tạ chúng ta.”

“Vậy các ngươi nói cái thứ nhất làm ai hậu bối đi?”

“Không bằng khiến cho tiểu cửu trước cùng Thượng Quan Huyền Ý thành thân.”

Rốt cuộc tiểu cửu là tộc trưởng chi nữ, muốn nàng đương một cái ha ha con cua người, tin tưởng mọi người đều không có ý kiến.

Tộc trưởng một nhi một nữ, phân biệt là Phượng Tử Hàm cùng Phượng Quân.

“Ta đồng ý.”

“Ta cũng đồng ý.”

“Đồng ý.”

Thấy có ba vị tộc lão mở miệng tán đồng, Phượng Uy lại nóng nảy, hắn lập tức đứng lên, lớn tiếng nói: “Ta không đồng ý.”

Hắn nói vừa xong, tất cả mọi người động tác nhất trí mà nhìn về phía hắn.

Vừa rồi có mấy cái muốn đứng ra phản đối người, thấy tộc trưởng đã mở miệng, sôi nổi nhẹ nhàng thở ra. Tuy rằng bọn họ Phượng tộc ít người, nhưng bọn hắn không nghĩ làm chính mình nữ nhi cùng những người khác cùng nhau cùng thờ một chồng.

Trong đó một vị tộc lão không vui mà quát: “Phượng Uy, ngươi thêm cái gì loạn, còn không mau ngồi xuống.”

Hắn như thế nào liền thêm phiền?

Những người này, phải cho hắn nữ nhi tìm bạn lữ, cũng không hỏi xem hắn cái này làm phụ thân có đồng ý hay không!

Chính mình chịu thương chịu khó mà vì Phượng tộc hiệu lực nhiều năm như vậy, nếu là kết quả là liền chính mình nhi nữ hôn nhân đều không làm chủ được, kia hắn đương cái này tộc trưởng còn có tác dụng gì?

Phượng Uy cảm giác được uy áp triều chính mình che trời lấp đất đánh úp lại, như cũ ngạnh cổ nói: “Ta không thêm phiền, dù sao ta không đồng ý, các ngươi ai hậu bối nếu là nguyện ý, khiến cho nàng đi.”

Những người khác nhìn thấy Phượng Uy trên mặt mồ hôi lạnh đều ra tới, cũng có thể đoán được là tổ lão nhóm đối hắn sử dụng uy áp.

Muốn mở miệng hỗ trợ người nói chuyện, lập tức liền rụt trở về.

"Phượng Uy, ta xem ngươi gần nhất là quá mệt mỏi, đi về trước nghỉ ngơi hai ngày lại nói."

Phượng Khuynh Nhan nói vừa nói xong, Phượng Uy liền trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Thực mau liền có người đem hắn đỡ ra Nghị Sự Đường.

Phượng Uy vừa ly khai, liền có cái Y U X | I người âm dương quái khí mà nói: "Mất công Phượng Uy vẫn là tộc trưởng, loại này vì Phượng tộc khai chi tán diệp sự, hắn cũng không biết xấu hổ ngăn trở."

Nói chuyện người này tên là Phượng Tuyền, năm đó ở tranh cử tộc trưởng thời điểm, hắn kém Phượng Uy một phiếu, liền cùng tộc trưởng chi vị lỡ mất dịp tốt. Đối tộc trưởng chi vị tự nhiên là nhìn trộm đã lâu, liền hy vọng Phượng Uy ra điểm sai, hảo đem tộc trưởng chi vị giao ra đây.

Phượng Khuynh Nhan: "Vẫn là Phượng Tuyền minh lý lẽ, khiến cho nhà ngươi tiểu y cái thứ hai cùng Thượng Quan Huyền Ý giao phối."

Phượng Tuyền: "Tạ lão tổ."

Phượng Khuynh Nhan: "Sự tình liền như vậy định rồi, tiểu cửu cùng Thượng Quan Huyền Ý hôn sự ở 5 ngày sau cử hành."

Phượng Tuyền: "Lão tổ, nếu là Thượng Quan Huyền Ý bản nhân không đồng ý đâu?"

Phượng Khuynh Nhan: "Vậy trực tiếp động phòng."

"Vẫn là lão tổ cao minh."

"Không mặt khác sự liền đều tan."

Phượng Khuynh Nhan nói vừa nói xong, nàng cả người đều biến mất ở Nghị Sự Đường.

Phượng tộc địa lao.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn như cũ như thường lui tới giống nhau ở tu luyện, đột nhiên hắn lỗ tai giật giật, nghe được bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, lập tức dừng lại tu luyện, chậm rãi mở mắt ra.

Chẳng được bao lâu, hắn liền nhìn đến một người duyên dáng yêu kiều thiếu nữ xuất hiện ở hắn trong tầm mắt, thiếu nữ rõ ràng là đang chạy trốn, thỉnh thoảng lại quay đầu lại nhìn lại.

Thấy phía sau không có người đuổi theo, nàng mới chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng mà nàng khẩu khí này còn không có tùng bao lâu, một bóng hình, xuất hiện ở nàng dư quang trung.

"A……" Dọa nàng hét lên một tiếng.

May mắn nơi này là địa lao, không chỉ có thần thức vô pháp xuyên thấu, cách âm hiệu quả cũng là tốt không lời gì để nói.

"Ngươi, ngươi, ngươi là ai?"

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng liếc mắt một cái thiếu nữ, không phản ứng nàng.

Này thiếu nữ rõ ràng là Phượng tộc người, ở Phượng tộc cư nhiên có người đối phó Phượng tộc người, này cũng thật hiếm lạ.

"Hắc, ta hỏi ngươi lời nói đâu?"

Thấy Tiêu Lăng Hàn như cũ không nói lời nào, thiếu nữ không cấm suy đoán nói: "Ngươi không phải là cái người câm đi?"

Không nói lời nào liền ＝ người câm?

Đây là cái gì logic?

Một lát sau, thấy Tiêu Lăng Hàn như cũ không nói lời nào, thiếu nữ tràn đầy đồng tình mà nói: "Thật đúng là cái người câm."

"Người câm ngươi phạm vào cái gì sai? Như thế nào bị nhốt ở cái này địa phương?"

"Nga, quên ngươi sẽ không nói."

"Ai! Ta khả năng muốn ở chỗ này trốn ba ngày."

"Như thế xem ra chúng ta phải làm ba ngày hàng xóm, đáng tiếc ngươi sẽ không nói, bằng không chúng ta có thể nói chuyện phiếm."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Thực mau liền đi qua một ngày.

Thiếu nữ lo chính mình nói: "Thật tốt quá, chỉ cần lại trốn hai ngày, ta là có thể đi ra ngoài."

"Người câm, cùng ngươi nói chuyện này, chúng ta trong tộc những cái đó tộc lão đều quá chán ghét, rõ ràng người khác có đạo lữ, còn muốn đem nhân gia chia rẽ. Chia rẽ liền tính, cư nhiên đem người khác trở thành sinh sản con nối dõi công cụ."

"Cũng không biết bọn họ là nghĩ như thế nào, vì có thể lớn mạnh Phượng tộc, liền đương nhiên mà không cố kỵ người khác ý nguyện cùng ý tưởng. Hừ! Ta mới không cần nghe những cái đó lão gia hỏa nói, mới không cần bọn họ cho ta an bài nhân sinh. May mắn ta có cái đáng tin cậy phụ thân, bằng không lần này ta liền thật sự xong đời."

“Kỳ thật ta còn tính may mắn, không giống thiếu chủ, hiện giờ đã thành cá trên thớt, chỉ có thể mặc người xâu xé. Đáng tiếc hắn kia trương yêu nghiệt dường như khuôn mặt.”

“Nha! Ta hiện tại mới phát hiện, nguyên lai ngươi cũng lớn lên đẹp, một chút đều không thể so thiếu chủ kém, ngươi là chủng tộc gì? Xem ngươi một đầu tóc bạc, ngươi là Bạch Hổ tộc sao?”

“Hắc, ngươi sẽ không nói, gật đầu lắc đầu cũng sẽ không sao?” Thiếu nữ nói xong, thấy Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhàn nhạt mà nhìn chính mình.

“Ngươi không phải là vừa câm vừa điếc…… Đi?”

Vừa câm vừa điếc Tiêu Lăng Hàn, đối diện trước cái này ríu rít cái không dứt thiếu nữ đã hết chỗ nói rồi.

Bất quá hắn nhưng thật ra từ thiếu nữ nói nghe ra, Phượng tộc rốt cuộc phải đối Thượng Quan Huyền Ý sử dụng cường ngạnh thủ đoạn. Mà trước mặt thiếu nữ hẳn là đệ nhất nhân tuyển, hiển nhiên nàng không muốn, cho nên chạy thoát.

Nghĩ đến thực mau là có thể nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn nội tâm liền ức chế không được kích động.

Chỉ cần Phượng tộc không nghĩ sát Thượng Quan Huyền Ý, kia bọn họ kế hoạch nhất định có thể thành công.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 527

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 527 ngạnh không đứng dậy

Sớm tại Bạch Thiên Húc nói cho Tiêu Lăng Hàn Phượng tộc có hỉ sự khi, hắn liền đoán được Bạch Hổ tộc lão tổ hắn là đã cùng Phượng tộc bên kia thông khí, liền chờ hắn đem Thượng Quan Huyền Ý đưa tới Phượng tộc chui đầu vô lưới.

Nếu Phượng tộc người đều đã vì bọn họ phô hảo lộ, bọn họ há có thể bỏ lỡ được đến nước thánh cơ hội. Vì thế hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý thương lượng một phen sau, liền quyết định tương kế tựu kế.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ dám tương kế tựu kế, vẫn là bởi vì hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý ký kết Thần cấp đạo lữ khiết ước.

Mà địa lao trên hành lang thiếu nữ ở phát hiện Tiêu Lăng Hàn vừa câm vừa điếc sau, cũng không nói chuyện nữa, chỉ là an an tĩnh tĩnh mà đợi.

Một ngày sáng sớm.

Còn ở nằm ở trên giường Thượng Quan Huyền Ý, nghe được ngoài phòng trên ngọn cây truyền đến hỉ thước "Thì thầm, thì thầm" tiếng kêu.

Hắn một cái cá chép lộn mình phiên xuống giường, xem ra hôm nay là có hỉ sự phát sinh.

Mở cửa, ra bên ngoài vừa thấy, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện hắn trong viện khi nào bị người bố trí thành một mảnh màu đỏ, nơi nơi đều là lụa đỏ truyện cười, viện môn thượng còn dán có hỉ tự.

Đây là phải cho hắn chuẩn bị hôn sự?

Xem ra Phượng tộc lão tổ rốt cuộc chờ không vội.

Vừa lúc hắn cũng chờ thật sự không kiên nhẫn.

Hơn mười ngày chưa thấy được Tiêu Lăng Hàn, rất tưởng hắn.

Nghĩ đến buổi tối hắn là là có thể nhìn thấy hắn, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng liền vui mừng không thôi, bất quá trên mặt lại lạnh lùng.

Không bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý liền thấy năm sáu cá nhân xuất hiện ở hắn sân bên ngoài, thực mau bọn họ liền vào sân, trực tiếp từ hắn bên người trải qua, tiến vào hắn sở trụ phòng.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn một đám không thỉnh tự nhập người, tức giận mà nói: "Ai cho các ngươi tiến vào, đều cút cho ta đi ra ngoài."

Trong đó một người nói: "Thiếu chủ vẫn là ở một bên nhìn liền hảo, ngươi hiện tại là một cái không có tu vi phàm nhân, nếu là không cẩn thận bị thương ngươi, chúng ta nhưng không hảo hướng lão tổ công đạo."

Người này nói nhìn như khách khí, lại là ám phúng Thượng Quan Huyền Ý không có tự mình hiểu lấy.

Một người khác cũng phụ họa nói: "Đúng vậy, thiếu chủ, ngươi vẫn là đi trong viện chờ, chờ chúng ta bố trí hảo tân phòng, ngươi lại tiến vào cũng không muộn."

"Các ngươi…… Hảo, thực hảo!" Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào một đám người, tức giận mà rời đi phòng.

"Lão tổ quyết định sự, còn không có người có thể cãi lời."

"Bao nhiêu người tưởng cưới chúng ta Phượng tộc nữ tử đều cưới không đến, nhiều như vậy Phượng tộc nữ tử làm thiếu chủ tùy tiện chọn, hắn còn có cái gì không hài lòng?"

"Ngươi lời này nghe như thế nào như vậy toan?"

"Ngươi trong lòng chẳng lẽ không toan? Hắn có thể đương thiếu chủ còn không phải là bởi vì hắn phượng hoàng huyết mạch thuần sao? Đáng tiếc ta chỉ có một chút điểm Phượng tộc huyết mạch."

"Ta lại làm sao không phải."

"Các ngươi hai cái vẫn là mau làm việc đi, đừng đợi chút lão tổ tới kiểm tra, chúng ta liền tân phòng đều không có bố trí hảo."

"……"

Trong viện Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở bàn đá bên, nhàm chán cực kỳ mà nghe trong phòng mấy người nói chuyện, đối với các nàng nói chuyện nội dung rất là vô ngữ.

Thật đúng là cho rằng ai hiếm lạ làm này Phượng tộc thiếu chủ a?

Mười lăm phút sau, Thượng Quan Huyền Ý sở trụ phòng đã đại biến dạng, màu đỏ rực khăn trải giường, chăn bông, giường màn; màu đỏ ngọn nến bày biện ở quầy thượng; màu đỏ hỉ tự dán ở trên cửa sổ. Toàn bộ phòng đều lộ ra một cổ tử không khí vui mừng, làm người vừa thấy liền biết đây là tân phòng.

Không bao lâu, Phượng Khuynh Nhan liền đi vào Thượng Quan Huyền Ý sở trụ sân, nàng phía sau còn đi theo hai gã tỳ nữ. Tỳ nữ trên tay bưng khay, bên trong chính phóng màu đỏ hỉ phục.

Nhìn thấy người tới, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt đông lạnh vài phần, chỉ vào mãn viện tử màu đỏ hỏi: "Ngươi làm cho bọn họ làm này đó là ý gì?"

"Tự nhiên là bởi vì ngươi muốn thành thân, nói như thế nào ngươi cũng là Phượng tộc thiếu chủ, không có khả năng cái gì đều không làm đi?"

Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh nói: "Ta muốn thành thân? Ta cùng ai thành thân? Ngươi thật đúng là đem ta trở thành con rối nhậm ngươi bài bố?"

"Ngươi là chúng ta Phượng tộc thiếu chủ, vì Phượng tộc khai chi tán diệp là ngươi làm thiếu chủ ứng tẫn chức trách." Phượng Khuynh Nhan đương nhiên mà nói, nàng hoàn toàn không cảm thấy chính mình lời này có cái gì vấn đề.

Thượng Quan Huyền Ý liên tục cười lạnh, trào phúng nói: "Bởi vì muốn cho ta trở thành Phượng tộc sinh sản hậu đại công cụ, cho nên ngươi liền phong ta vì thiếu chủ. Có phải hay không cảm thấy ta trở thành thiếu chủ, hưởng dụng thiếu chủ quyền lợi, sinh sản hậu đại chính là ta theo lý thường hẳn là nên làm sự? Ngươi ở làm những việc này thời điểm, có hỏi qua đương sự nguyện ý sao? Ngươi có suy xét quá người khác cảm thụ sao? Cũng là, ngươi đường đường Tiên Tôn cảnh cường giả, kia yêu cầu suy xét kẻ yếu ý tưởng! Dù sao thuận ngươi giả xương, nghịch ngươi giả vong."

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý lời này, Phượng Khuynh Nhan bị tức giận đến ngực một trận phập phồng, nhưng là nàng kiên quyết không thừa nhận chính mình làm như vậy có cái gì sai. Nàng là Phượng tộc lão tổ, sở làm hết thảy đều là vì Phượng tộc tương lai.

Bình ổn một chút trong lòng lửa giận, Phượng Khuynh Nhan nhẫn nại tính tình tiếp tục nói: "Ta vì ngươi an bài giống cái đều là Phượng tộc trung thân phận đủ để xứng thượng ngươi, hơn nữa các nàng có được phượng hoàng huyết mạch cũng tương đối thuần. Mọi thứ ta đều vì ngươi suy xét tới rồi, ngươi vì sao còn không hài lòng? Ngươi là chúng ta Phượng tộc hy vọng, vọng ngươi có thể gánh khởi cái này trách nhiệm."

Thật đúng là lời nói không hợp nhau, nửa câu cũng ngại nhiều!

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện hắn hoàn toàn không có biện pháp đem Phượng tộc lão tổ câu thông.

Bọn họ chi gian cách thiên sơn vạn thủy khoảng cách, quả thực chính là ở ông nói gà bà nói vịt.

Tiện đà, Thượng Quan Huyền Ý chém đinh chặt sắt mà nói: "Lại nhiều giống cái cũng không kịp Lăng Hàn một người. Còn có, ngươi đem Phượng tộc hy vọng đều đặt ở ta một người trên người, làm ta cảm giác Phượng tộc hiện giờ liền dư lại ta một người."

Hắn nói vừa mới nói xong, nghênh đón hắn chính là một trận thanh phong, sau đó bên tai liền vang lên "Bang" một tiếng, hắn lảo đảo lùi lại hai bước, theo sát trên mặt truyền đến nóng rát đau.

Duỗi tay bụm mặt, son môi truyền đến tanh ngọt, Thượng Quan Huyền Ý "Phi" phun ra một búng máu.

Từ nhỏ đến lớn còn không có bị người phiến quá bàn tay, hắn mở to tanh hồng hai mắt, phẫn nộ mà nhìn chăm chú vào Phượng Khuynh Nhan.

Phượng Khuynh Nhan đánh xong nhân tài phản ứng lại đây, vừa rồi nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói Phượng tộc chỉ còn lại có hắn một người thời điểm, theo bản năng mà duỗi tay phiến qua đi.

Bất quá nghĩ đến hắn nói lại nhiều giống cái cũng không kịp cái kia ti tiện Nhân tộc, Phượng Khuynh Nhan trong lòng hỏa khí liền ngăn không được hướng lên trên thoán, ngay cả nhân vừa rồi đột nhiên ra tay mà sinh ra áy náy, cũng nháy mắt bị phẫn nộ sở thay thế được.

"Một cái đê tiện Nhân tộc có cái gì đáng giá ngươi lưu niệm, chúng ta chính là cao quý phượng hoàng nhất tộc, hắn căn bản không xứng với ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý lại là tà tà cười nói: "Hắn hàng to xài tốt!"

Phượng Khuynh Nhan vươn run rẩy ngón tay Thượng Quan Huyền Ý: "Ngươi……"

Thấy đối phương bị chính mình một câu tức giận đến không nhẹ, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác trên mặt cũng chưa như vậy đau, trong lòng một trận vui sướng. Hắn tiếp tục tức chết người không đền mạng nói: "Cái gì cao quý phượng hoàng nhất tộc? A, ở người khác trong mắt, chúng ta chính là một đám bẹp mao súc sinh, toàn thân đều là trân quý luyện đan, luyện khí tài liệu."

Phượng Khuynh Nhan đôi tay nắm chặt, nàng sợ chính mình nhịn không được một cái tát chụp chết trước mắt cái này không biết trời cao đất dày còn hồ ngôn loạn ngữ tiểu tử thúi.

"Hừ! Cái này hôn ngươi kết cũng đến kết, không kết cũng đến kết, này nhưng không phải do ngươi." Phượng Khuynh Nhan lo chính mình nói xong, nàng cũng không dò hỏi Thượng Quan Huyền Ý ý kiến, dù sao nàng hết thảy đều đã an bài hảo.

Thượng Quan Huyền Ý hai mắt phun hỏa, cái này lão bà thật đúng là không biết xấu hổ đến mức tận cùng, thật đúng là cùng Bạch Thiên Húc lúc trước hướng Ân Thiên Duệ giải thích giống nhau như đúc.

Phượng Khuynh Nhan đang định rời đi, xoay người liền nhìn đến tỳ nữ trong tay bưng quần áo, nhíu mày, tiện đà lại buông ra, quay đầu lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: "Ngươi nếu là không muốn Nhân tộc những cái đó phức tạp lễ tiết, vậy trực tiếp động phòng. Nghĩ đến này đó quần áo ngươi cũng không dùng được."

Nói xong, nàng duỗi tay vẫy vẫy, ý bảo hai cái tỳ nữ đem quần áo lấy đi.

"Động phòng ngươi cũng đừng nghĩ, ta đối nữ nhân ngạnh không đứng dậy." Thượng Quan Huyền Ý đôi tay hoàn cánh tay, không chút nào biết xấu hổ nói.

Nếu là xem nhẹ hắn bên trái trên mặt hồng hồng năm ngón tay ấn, hắn bộ dáng thoạt nhìn nhưng thật ra thực đẹp mắt.

“Đến lúc đó nhưng không phải do ngươi.” Nói xong, Phượng Khuynh Nhan liền đi ra sân.

Sân môn truyền đến “Bính” một thanh âm vang lên, tuy rằng thanh âm đại, nhưng môn còn có thể dùng.

“Lão bà, môn lại không đắc tội ngươi, ngươi đối diện rải cái gì khí.” Thượng Quan Huyền Ý một bên đóng cửa, một bên nói thầm.

“Nha, Huyền Ý, ngươi đây là ở cùng ai nói lời nói đâu?”

Thượng Quan Huyền Ý sân môn còn không có quan hảo, cách đó không xa liền truyền đến Phượng Quân thanh âm.

“Phượng Quân, ta nghe nói ngươi muội muội không thấy, ngươi còn có tâm tư chạy đến nơi đây tới đi dạo.” Thượng Quan Huyền Ý lưng dựa ở trên cửa, lười biếng mà nói.

“Ai! Cái kia nha đầu chết tiệt kia ăn gan hùm mật gấu, tẫn nhiên dám đào hôn. Bất quá, Huyền Ý ngươi đừng nóng giận, đã không có nha đầu chết tiệt kia, ta còn có rất nhiều tộc muội. Yên tâm, ngươi tân nương tử khẳng định chạy không được.”

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nghiến răng, Phượng Quân gia hỏa này nhất định là tới xem chính mình chê cười. Hảo tưởng tấu hắn một đốn, nhưng chính mình giống như không có cái kia thực lực. Cầm quyền, cũng không biết cái kia lão bà khi nào mới có thể cho chính mình cởi bỏ phong ấn.

Khi nói chuyện, Phượng Quân đã muốn chạy tới Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, liếc mắt một cái liền nhìn đến trên mặt hắn hồng bạch rõ ràng ấn ký. Có chút vui sướng khi người gặp họa nói: “Tấm tắc, ngươi đây là bị ai đánh?”

“Một cái lão bà!”

Lão bà tương đương lão tổ!

Thượng Quan Huyền Ý gia hỏa này lá gan không phải giống nhau đại, dám như vậy xưng hô lão tổ.

Phượng Quân một bên đi theo Thượng Quan Huyền Ý triều trong viện bước vào, một bên hỏi: “Ngươi như vậy trắng trợn táo bạo xưng hô, sẽ không sợ bị nàng nghe thấy?”

“Hừ, chẳng lẽ ta nói có sai?”

“Ngạch……” Phượng Quân nhất thời nghẹn lời, Thượng Quan Huyền Ý nói giống như không có sai, lão tổ nói như thế nào cũng có vài vạn tuế. Tuy rằng mặt ngoài nhìn qua tuổi trẻ mạo mỹ, nhưng nàng xác thật là một cái lão bà.

Phi!

Chính mình như thế nào cũng đi theo xưng hô lão bà?

Vạn nhất khi nào không cẩn thận buột miệng thốt ra, kia chính mình liền xong đời.

Thượng Quan Huyền Ý liếc Phượng Quân liếc mắt một cái, thấy hắn sắc mặt đổi tới đổi lui, cũng không biết hắn não bổ cái gì. Bỗng nhiên hỏi: “Nói ngươi hôm nay là tới xem ta chê cười sao?”

“Sao có thể, ta hôm nay là tới cấp ngươi tặng đồ.” Nói, Phượng Quân liền lấy ra một viên quả tử.

“Đêm xuân quả?”

“Không phải, nó chỉ là bề ngoài thoạt nhìn giống đêm xuân quả, kỳ thật tên của nó kêu ngủ say quả.”

“Ngủ say quả? Ta như thế nào không có nghe nói qua loại này quả tử?”

“Có thể là bởi vì nó tác dụng có điểm đặc thù, cho nên biết nó người rất ít, hơn nữa nó lại không thể tăng lên tu vi.” Nói, Phượng Quân còn đáng khinh mà cười cười.

“Kia ngủ say quả tác dụng là cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi, lúc này đưa thứ này cho chính mình, hẳn là chính mình yêu cầu mới đúng.

Phượng Quân thần thần bí bí mà tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, thấp giọng nói: “Ngủ say quả tác dụng chính là làm ngươi tiểu huynh đệ lâm vào ngủ say.”

Sau khi nghe xong, Thượng Quan Huyền Ý ghét bỏ đem Phượng Quân đẩy ra, “Này không phải cùng không cử đan một chuyện sao?”

“Là một chuyện, bất quá, này quả tử lợi hại hơn.”

“Nguyện nghe kỹ càng.”

“Ăn ngủ say quả, có thể làm ngươi không cử mười năm. Mười năm nội mặc kệ ngươi dùng cái gì phương pháp đều lập không đứng dậy.”

“Tác dụng phụ lớn như vậy, ngươi còn tặng cho ta?”

“Ta này không phải xem ngươi hiện tại chính yêu cầu sao?” Phượng Quân không cần nghĩ ngợi mà nói, vốn dĩ này viên ngủ say quả là hắn vì chính mình chuẩn bị, hiện tại chỉ có thể tiện nghi Thượng Quan Huyền Ý.

“Ta thật đúng là cảm ơn ngươi.” Thượng Quan Huyền Ý liếc Phượng Quân liếc mắt một cái, tức giận nói.

“Không dám, không dám, ai làm ngươi là thiếu chủ đâu.”

Bên kia.

Phượng Khuynh Nhan trở lại chính mình sân, càng muốn trong lòng tức giận liền càng khó bình ổn.

Lập tức nàng liền cấp Phượng Ức Tuyết truyền âm: 【 Tuyết Nhi, ngươi lại đây một chuyến. 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 528

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 528 dục tiên dục tử

Không bao lâu, thu được Phượng Khuynh Nhan truyền âm Phượng Ức Tuyết liền tới đến nàng sân.

Phượng Ức Tuyết đầu tiên là hướng Phượng Khuynh Nhan hành lễ, mới hỏi nói: "Lão tổ tìm ta có chuyện gì?"

"Đi, đem cái này cấp Thượng Quan Huyền Ý ăn xong."

Phượng Ức Tuyết tầm mắt nhìn về phía Phượng Khuynh Nhan đặt lên bàn quả tử, mãn nhãn phức tạp, "Lão tổ, làm như vậy có phải hay không không tốt lắm?"

"Như thế nào? Liền ngươi cũng cảm thấy ta làm sai?" Phượng Khuynh Nhan sắc mặt lạnh vài phần, ánh mắt sắc bén mà nhìn về phía Phượng Ức Tuyết.

Nháy mắt Phượng Ức Tuyết liền cảm giác chính mình phía sau lưng đã bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, nàng trước nay chưa thấy qua lão tổ như vậy sinh khí. Vội vàng nói: "Tuyết Nhi không dám, lão tổ sở làm hết thảy đều là vì Phượng tộc."

"Ân, đi thôi."

Phượng Ức Tuyết thấy Phượng Khuynh Nhan đã nhắm lại mắt, rõ ràng không muốn nói thêm nữa. Đành phải cầm trên bàn quả tử, yên lặng lui đi ra ngoài.

Nhìn trong tay quả tử, Phượng Ức Tuyết chau mày, bất tri bất giác liền đi tới Thượng Quan Huyền Ý cư trú sân.

Lão tổ phân phó sự, nàng tất nhiên là không dám không từ, nâng bước đi đi vào.

"Tuyết tiền bối tìm ta có việc?" Nhìn không thỉnh tự đến người, Thượng Quan Huyền Ý ngữ khí không tốt lắm. Hắn mới vừa đem Phượng Quân tiễn đi, lại tới nữa Phượng Ức Tuyết.

Phượng Ức Tuyết lấy ra một cái quả tử, đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt trên bàn đá, cũng nói: "Đây là lão tổ muốn ta cho ngươi, ta tưởng ngươi hẳn là biết nó tác dụng. Ở Phượng tộc, lão tổ mệnh lệnh bất luận kẻ nào đều không thể vi phạm. Lão tổ sở dĩ làm như vậy, kỳ thật đều là vì Phượng tộc."

Trên bàn quả tử đúng là phía trước Thượng Quan Huyền Ý nhắc tới quá đêm xuân quả.

Ở Phượng tộc?

Nàng đây là là ám chỉ chỉ cần chính mình không ở Phượng tộc, liền không cần nghe cái kia lão bà sao?

Cái kia lão bà xác thật là vì Phượng tộc, tuy rằng biết, nhưng không tha thứ, càng không dám gật bừa.

Phượng Khuynh Nhan phải vì Phượng tộc như thế nào hy sinh đều có thể, nhưng nàng lại đánh vì Phượng tộc tốt cờ hiệu, hy sinh người khác, đây là cái quỷ gì logic?

Mặt trời chiều ngã về tây, màn đêm thực mau buông xuống.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn canh giữ ở hắn trong viện, viện ngoại mười mấy người tràn đầy bất đắc dĩ, đây là sợ hắn chạy?

Thấy sắc trời đã không còn sớm, mà Thượng Quan Huyền Ý còn lão thần khắp nơi mà ngồi ở trong viện bàn đá bên. Canh giữ ở phòng cửa hai gã tỳ nữ lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong đó một người tỳ nữ đi qua đi, đánh bạo nói: "Đêm đã khuya, còn thỉnh thiếu chủ trở về phòng."

"Trở về phòng? Vậy ngươi nói cho ta, ta phòng ở đâu?"

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý trong phòng đang ngồi một nữ tử, hắn cũng không biết đối phương là ai, không biết nàng là tự nguyện còn bị bắt, nếu là tự nguyện còn hảo thuyết, nếu không phải, chờ một chút bọn họ kế hoạch nên như thế nào tiến hành?

"Còn thỉnh thiếu chủ không cần khó xử chúng ta, nếu là thiếu chủ khăng khăng không trở về phòng, chúng ta đây đành phải tự mình đưa thiếu chủ trở về phòng."

Thượng Quan Huyền Ý nhìn nói chuyện tên này tỳ nữ liếc mắt một cái, Thiên Tiên cảnh, một người tỳ nữ tu vi đều như vậy cao!

Hiện tại hắn chính là cái không có tu vi phàm nhân, hoàn toàn không phải người khác nhất chiêu chi địch, hắn vẫn là ngoan ngoãn chính mình đi thôi.

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi phòng nghỉ gian đi đến, một khác danh tỳ nữ thấy hắn đã đến, lập tức vì hắn đem cửa phòng mở ra.

Hắn nhấc chân liền mại đi vào, phía sau truyền đến rất nhỏ tiếng đóng cửa.

Phòng nội, một người ăn mặc màu đỏ hỉ phục nữ tử đang ngồi ở mép giường, trên bàn bày chính là một ít ăn vặt, còn có một bầu rượu, hai cái cái ly.

Phòng trong một mảnh yên tĩnh, chỉ ngẫu nhiên nghe thấy nến đỏ thiêu đốt khi, phát ra "Đôm đốp đôm đốp" tiếng vang.

Thượng Quan Huyền Ý đi vào bên cửa sổ, duỗi tay đẩy ra cửa sổ, giương mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, thời gian phảng phất tại đây một khắc yên lặng.

Đúng lúc này, Thượng Quan Huyền Ý trong đầu vang lên một nữ tử thanh âm: 【 tiểu gia hỏa, ngươi có nghĩ rời đi Phượng tộc, ngươi nếu là tưởng rời đi, ta

hiện tại liền mang ngươi đi. 】

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc mà tả hữu nhìn nhìn, cũng không có nhìn đến bất luận kẻ nào tồn tại, nghĩ đến âm thầm người tu vi hẳn là so với chính mình cao hơn rất nhiều, bằng không hắn không có khả năng cảm ứng không đến.

【 ngươi không cần tìm, ngươi là nhìn không tới ta, liền nói ngươi có nguyện ý không đi? Yên tâm ta cũng là Phượng tộc trung người, ta chỉ là không quen nhìn lão tổ cách làm. Ngươi nếu là đồng ý liền gật đầu, không muốn rời đi liền lắc đầu. 】

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới ở Phượng tộc cư nhiên còn có người dám cùng phượng lão tổ đối nghịch người, bất quá đối phương không lộ diện, thuyết minh thực lực của đối phương không bằng phượng lão tổ.

Hắn tuy rằng rất tưởng rời đi, nhưng hắn nếu là rời đi Tiêu Lăng Hàn nên làm cái gì bây giờ?

Huống chi bọn họ kế hoạch đã tiến hành đến mấu chốt nhất thời điểm, thành công cùng không liền xem đêm nay.

Nghĩ đến này, hắn bất động thanh sắc mà lắc đầu.

Lúc sau cái kia truyền âm liền không ở xuất hiện, nghĩ đến âm thầm người đã rời đi.

Ngồi ở trên giường Phượng Tử Y thấy Thượng Quan Huyền Ý thật lâu bất quá tới xốc khăn voan, trong lòng oán trách, ngoài miệng lại nói nói: "Thiếu chủ đêm đã khuya, chúng ta nên nghỉ ngơi."

Nửa ngày, Thượng Quan Huyền Ý mới xoay người, dựa lưng vào trên cửa sổ, "Ngươi là tự nguyện, vẫn là bị bắt?"

"A?" Phượng Tử Y hoàn toàn không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý câu đầu tiên lời nói sẽ như vậy hỏi, sửng sốt một lát nàng lập tức hoàn hồn, "Ta tự nhiên là tự nguyện gả cho thiếu chủ ngươi, không có người bức bách."

"Tự nguyện sao? Tự nguyện liền hảo!" Thượng Quan Huyền Ý ý vị không rõ thấp giọng nỉ non nói.

"Thiếu chủ ngươi vừa rồi nói cái gì?" Phượng Tử Y nghiêng tai lắng nghe, cũng không có nghe rõ Thượng Quan Huyền Ý nói chính là cái gì, không khỏi hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý nghiêm mặt nói: "Ta cũng không nguyện cưới ngươi, ngươi hẳn là biết ta là có khiết ước bạn lữ, chúng ta cuộc đời này đều chỉ biết có lẫn nhau. Cho nên, ta không có khả năng cưới ngươi!"

Nghe vậy, Phượng Tử Y trong lòng hận cực, trên mặt lại là phong khinh vân đạm nói: "Khiết ước bạn lữ giải trừ chính là, thiếu chủ không muốn cưới ta, nhưng chúng ta đã thành thân."

Thành thân?

Bọn họ một không lập khế ước, nhị không bái đường, tam không uống rượu hợp cẩn, càng không động phòng.

Thành thân từ đâu dựng lên?

Thượng Quan Huyền Ý cổ quái mà nhìn về phía Phượng Tử Y, lúc này Phượng Tử Y như cũ cái khăn voan đỏ, chỉ là màu đỏ khăn voan là trong suốt, liền nàng biểu tình đều có thể xem đến rõ ràng. “Ngươi có phải hay không đối thành thân có cái gì hiểu lầm?”

“Chẳng lẽ chúng ta như vậy còn không tính thành thân sao? Thiếu chủ, ngươi hiện tại đã thành niên, ngươi cảm thấy chúng ta cùng nhau ở trong phòng đãi lâu như vậy, người khác còn sẽ cho rằng chúng ta cái gì quan hệ đều không có sao?”

Khăn voan đỏ hạ Phượng Tử Y trong mắt xẹt qua một mạt oán độc, nàng đều đã như vậy ăn nói khép nép, không nghĩ tới đối phương thế nhưng không thừa nhận bọn họ chi gian quan hệ.

Hừ!

Bất quá là một cái đi rồi cứt chó vận, trên người huyết mạch muốn so các nàng thuần nhất chút phượng thôi, thật đúng là cho rằng chính mình là Phượng tộc thiếu chủ!

Phượng Tử Y tràn đầy khinh thường nghĩ.

Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh một tiếng, trong miệng nói lại là ác độc đến cực điểm: “Người khác sẽ nghĩ như thế nào, ta cũng không quan tâm. Đến nỗi tự mình đa tình ngươi, làm ta rất là chán ghét!”

“Xem ra thiếu chủ hôm nay là không tính toán cùng ta viên phòng?” Phượng Tử Y trong mắt xẹt qua một tia tàn nhẫn, nàng chỉ cần hoài huyết mạch thuần khiết phượng hoàng, xem về sau Phượng tộc ai còn dám xem thường nàng?

Cho nên, hôm nay nàng nhất định phải cùng Thượng Quan Huyền Ý viên phòng.

Mà Thượng Quan Huyền Ý còn lại là ở trong lòng rít gào: Dong dong dài dài, ta đều dùng ngôn ngữ kích thích ngươi, ngươi còn chưa động thủ?

Hắn trong miệng lại là nói: “Này không phải rõ ràng sự sao?”

“Thiếu chủ, vậy chỉ có thể đắc tội.” Nói, Phượng Tử Y liền chính mình xốc lên khăn voan.

Theo sau, nàng từ không gian giới tử trung lấy ra một viên màu hồng phấn đan dược, đối Thượng Quan Huyền Ý lộ ra một cái quỷ dị cười, đứng dậy triều bên cạnh bàn đi đến.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý sắc lịch nội nhẫm hỏi: “Ngươi, ngươi muốn làm gì? Nói cho ngươi, ta đối nữ nhân không tính thú!”

Nói, người khác liền hướng tới Phượng Tử Y đi đến, vài bước liền đến nàng bên cạnh.

Duỗi tay liền muốn tránh quá nàng trong tay đan dược, lại tại hạ một khắc, Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình không thể động. “Ngươi cái xú nữ nhân, ngươi cư nhiên dám đối với bổn thiếu sử dụng pháp thuật.”

Trong miệng mắng, trong lòng lại là nghĩ: A! Rốt cuộc muốn động thủ sao?

Nhanh lên đi!

Hắn đã gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy Tiêu Đại Ma Vương.

“Thiếu chủ, chúng ta hiện tại nên uống rượu hợp cẩn, chờ uống lên rượu hợp cẩn nên động phòng.” Nói xong, Phượng Tử Y cầm lấy bầu rượu đổ hai ly rượu, cầm trong tay đan dược ném vào trong đó một cái chén rượu.

“Ngươi vừa mới hướng rượu phóng chính là cái quỷ gì đồ vật?”

Thượng Quan Huyền Ý gắt gao nhìn chằm chằm kia ly bị bỏ thêm liêu rượu, buổi chiều Phượng Ức Tuyết cho hắn quả tử, đúng là đêm xuân quả. Bất quá hắn cũng không có ăn, Phượng Ức Tuyết cũng không có yêu cầu hắn cần thiết ăn.

Hiện tại xem ra, ăn không ăn phỏng chừng đều trúng tuyển dược.

Cái này xú nữ nhân chuẩn bị như vậy đầy đủ, có phải hay không đã sớm biết chính mình không muốn cùng nàng viên phòng.

Như vậy cũng hảo, đợi chút nàng nếu là đã chết, đều là nàng chính mình tìm đường chết.

Không làm sẽ không phải chết!

“Tự nhiên là thứ tốt, thiếu chủ uống lên lúc sau, bảo đảm ngươi sẽ dục tiên dục tử!” Nói, Phượng Tử Y bưng lên trên bàn hai ly rượu, quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý khẳng định sẽ không tiếp nàng trong tay cái ly, bất quá Phượng Tử Y như là biết hắn ý tưởng, cũng có đem ly rượu đưa cho hắn.

“Ta biết thiếu chủ ngươi không muốn cùng ta uống rượu hợp cẩn, bất quá không quan hệ, ta có thể uy ngươi.”

Phượng Tử Y nói xong, trước đem chính mình kia ly uống rượu, sau đó duỗi tay nắm Thượng Quan Huyền Ý cằm khiến cho hắn há mồm, lại cường ngạnh mà đem ly trung rượu rót tiến trong miệng hắn.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy một cổ vô hình lực lượng khiến cho hắn đem trong miệng rượu nuốt vào.

Xong rồi, xong rồi.

Cái này chơi lớn.

Chờ một chút dược hiệu phát tác, Phượng tộc người nếu là không đem Tiêu Lăng Hàn cho hắn tìm tới, hắn chẳng phải là muốn dục hỏa đốt người mà chết!

Rót Thượng Quan Huyền Ý rượu sau, Phượng Tử Y cũng không có bước tiếp theo động tác, mà là ngồi ở bên cạnh bàn chờ đợi lên.

Đan dược muốn phát huy dược hiệu, ít nhất đến chờ mười lăm phút.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở tại chỗ không thể động đậy, sắc mặt âm trầm mà nhìn chằm chằm Phượng Tử Y, hắn ánh mắt lãnh u u, bên trong như là một cái Tu La địa ngục, đem người xem đến khiếp đến hoảng.

Phượng Tử Y bị Thượng Quan Huyền Ý như vậy ánh mắt xem đến cập không được tự nhiên, trong lòng tổng cảm giác mao mao. Bất quá, nàng lại tự mình thôi miên, nhất định là nàng nghĩ nhiều, đối phương tu vi đã bị lão tổ phong ấn, căn bản không có khả năng phản kháng.

Nghĩ như vậy, nàng lại an lòng không ít.

Phượng tộc địa lao.

Tiêu Lăng Hàn nhìn ám xuống dưới thiên, trong lòng đã lo lắng lại chờ mong.

Hắn cảm giác giờ phút này thời gian so bất luận cái gì thời điểm đều quá chậm, tâm sớm đã bay đến Thượng Quan Huyền Ý đi nơi nào rồi.

Cửa lao bên ngoài trên hành lang, thiếu nữ chính tò mò mà đánh giá Tiêu Lăng Hàn.

“Ngươi trước hai ngày không phải vẫn luôn ở đả tọa tu luyện sao? Hôm nay như thế nào không đả tọa tu luyện, còn liên tiếp hướng bên ngoài xem.”

Đợi trong chốc lát, không chờ đến Tiêu Lăng Hàn trả lời, thiếu nữ một phách trán: “Quên ngươi vừa câm vừa điếc.”

Tiêu Lăng Hàn lạnh như băng ánh mắt quét tự quyết định thiếu nữ liếc mắt một cái, nha đầu này nói cũng thật nhiều, một người đều có thể ríu rít mà nói nửa ngày, so chim sẻ còn sảo.

“Ngươi như vậy nhìn ta làm gì? Có phải hay không cảm thấy bản công chúa lớn lên thực mạo mỹ?” Nói, thiếu nữ còn sờ sờ chính mình khuôn mặt.

Tiếp theo nàng còn nói thêm: “Tuy rằng ta lớn lên rất đẹp, nhưng ngươi cũng không kém, ít nhất ta cảm thấy ngươi so với ta đẹp. Về sau ta nếu là tìm một nửa kia nói, nhất định sẽ không tìm lớn lên so với ta đẹp người, bằng không mỗi ngày nhìn so với chính mình lớn lên gương mặt đẹp, ta sẽ ghen ghét.”

“Ngày mai ta là có thể đi ra ngoài, thật tốt quá, đãi ở chỗ này thật sự quá nhàm chán, quan trọng nhất chính là không ai bồi ta nói chuyện.”

“Đúng rồi, chúng ta ở chung ba ngày, ngươi còn không biết tên của ta đi? Ta kêu Phượng Tử Hàm.”

“Người câm, ngươi nếu có thể mở miệng nói chuyện thì tốt rồi.”

Người câm tương đương Tiêu Lăng Hàn!!!

Tiêu Lăng Hàn kiên quyết không nói một câu, nha đầu này quá có thể làm.

Hắn một câu cũng chưa hồi, nàng là có thể một người nói buổi sáng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 529

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 529 một chết một bị thương

Tưởng Lăng Hàn nghĩ, hắn nếu là trở về lời nói, phỏng chừng nha đầu này phải lôi kéo hắn nói thượng ba ngày ba đêm.

Trầm mặc là kim!

Nhất định không thể nói chuyện.

Bên kia.

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện chính mình trên người độ ấm đang ở kịch liệt bay lên, loại mùi vị này hắn nhưng từng có một lần kinh nghiệm.

Hắn biết đây là dược hiệu bắt đầu phát tác.

Phượng Tử Y vẫn luôn gắt gao mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn gương mặt lỗ tai đều đã nhiễm đỏ ửng. Trong lòng vui vẻ, nàng chờ mong sự tình lập tức liền phải thành.

"Thiếu chủ, ngươi khó chịu sao? Muốn hay không ta hầu hạ ngươi?"

Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh nói: "A, sấn hiện tại tới kịp, ta khuyên ngươi vẫn là chạy nhanh cút đi. Nếu không mất đi tính mạng, đã có thể đừng trách bổn thiếu gia không nhắc nhở ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện hắn lại năng động, né tránh Phượng Tử Y duỗi lại đây móng heo, lãnh mắt nhìn quét nàng.

Không đủ, còn chưa đủ, nàng trong lòng tà niệm còn chưa đủ!

Nếu tà niệm không đủ, vậy lại kích thích kích thích nàng.

Vì thế, Thượng Quan Huyền Ý mở miệng trào phúng nói: "Ngươi trường vũ | hi đến như vậy xấu, bổn thiếu gia đối với ngươi nhấc không nổi chút nào tính thú. Ngày đó cùng ngươi cùng nhau đã tới ta sân nữ tử, nàng lớn lên đều so ngươi đẹp một trăm lần."

Thấy đối phương bị chính mình khí không nhẹ, Thượng Quan Huyền Ý không ngừng cố gắng: "Ta sẽ không chạm vào ngươi, chẳng sợ ngươi cởi hết đứng ở ta trước mặt, ta cũng sẽ không nhiều xem ngươi liếc mắt một cái."

Phượng Tử Y tức giận đến ngực phập phồng, cắn một ngụm ngân nha.

Oán hận mà trừng mắt Thượng Quan Huyền Ý, thế nhưng nói nàng không có Phượng Thải Y cái kia nha đầu chết tiệt kia đẹp.

Nếu hắn không nghĩ chạm vào chính mình, kia chính mình liền thế nào cũng phải làm hắn chạm vào, làm hắn nhìn xem chạm vào chính mình không thích người sẽ là cái dạng gì tâm tình.

Phượng Tử Y chậm rãi triều Thượng Quan Huyền Ý đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý liên tục lui về phía sau, hắn hiện tại cảm giác cả người không thoải mái, trong lòng có một đoàn hỏa, kia đoàn hỏa đang ở đánh sâu vào Phượng Khuynh Nhan cho hắn hạ phong ấn cấm chế.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý đều đến lúc này còn không nghĩ chạm vào chính mình, Phượng Tử Y lại một lần thi triển pháp thuật, đem Thượng Quan Huyền Ý giam cầm tại chỗ. Nhìn đến trước mắt mặt như quan ngọc khuôn mặt tuấn tú, Phượng Tử Y trong lòng nghĩ nhất định phải đem trước mắt người chiếm cho riêng mình, nàng nhắm lại hai tròng mắt triều Thượng Quan Huyền Ý dấu môi đi.

Chỉ là không đợi Phượng Tử Y tới gần Thượng Quan Huyền Ý, một đạo kim quang liền từ Thượng Quan Huyền Ý giữa mày bắn ra.

Ở Phượng Tử Y chính miên man bất định thời điểm, kia đạo kim quang trực tiếp hoàn toàn đi vào nàng thức hải, tiếp theo nàng bắt đầu thất khiếu đổ máu, mà nàng trong đầu truyền đến một trận đau nhức.

"A……" Phượng Tử Y đôi tay che lại đầu, phát ra thống khổ thét chói tai.

Ngay sau đó, "Bính" một tiếng, nàng người cũng ngã xuống trên mặt đất.

Bên ngoài nghe được động tĩnh tỳ nữ, lập tức đẩy cửa mà vào, nhìn thấy trên mặt đất lăn qua lăn lại Phượng Tử Y, hai người chạy nhanh triều nàng chạy tới.

Trong đó một cái tỳ nữ hướng tới ngoài cửa la lớn: "Người tới a, mau tới người!"

Thực mau liền có hai gã canh giữ ở trong viện thị vệ đi đến.

Tỳ nữ đối thị vệ vội vàng mở miệng nói: "Mau, mau đi thông tri lão tổ, thiếu chủ phu nhân hơi thở càng ngày càng yếu."

"Cái gì thiếu chủ phu nhân? Ai là thiếu chủ, ai là phu nhân?" Thượng Quan Huyền Ý đôi tay chống ở trên bàn, lạnh lùng mà nhìn nói chuyện tỳ nữ.

Tỳ nữ bị Thượng Quan Huyền Ý màu đỏ tươi đôi mắt nhìn chằm chằm, theo bản năng mà liền mở miệng biện giải nói: "Không, không phải thiếu chủ phu nhân, là lục công chúa, lục công chúa."

"Hừ!"

Trong đó một người thị vệ lập tức chạy đi ra ngoài.

Phượng Tử Y như cũ đôi tay che lại đầu, không ngừng trên mặt đất qua lại lăn qua lăn lại, hai gã tỳ nữ căn bản ấn không được nàng, ngược lại bởi vì các nàng

tu vi không có Phượng Tử Y cao, ở lôi kéo trong quá trình còn bị thương không nhẹ.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại cả người đều khó chịu khẩn, hơn nữa hắn lại không thể vận dụng tu vi, sớm đã ly Phượng Tử Y rất xa, hắn nhưng không nghĩ bị lan đến.

Chỉ qua không đến một phút thời gian, Phượng Khuynh Nhan liền xuất hiện ở trong phòng.

Lúc này Phượng Tử Y cả khuôn mặt bởi vì thống khổ mà vặn vẹo, nàng đôi tay che lại đầu, trong miệng không ngừng phát ra tiếng kêu rên.

“Sơn, cùng. Băng, ク” Phượng Khuynh Nhan thấy vậy, tiến lên một bước, duỗi tay đáp ở cổ tay của nàng thượng, mày không cấm nhăn lại.

Lúc này, trong phòng lại tới nữa vài tên Tiên Đế cảnh tộc lão.

Thấy Phượng Khuynh Nhan thu hồi tay, trong đó một người nhịn không được hỏi: “Lão tổ, sao lại thế này?”

Phượng Khuynh Nhan nhàn nhạt phun ra hai chữ: “Phản phệ!”

“Phản phệ?”

“Chẳng lẽ nha đầu này làm cái gì cấm kỵ việc?”

Mọi người ánh mắt ở trong phòng mấy người trên người qua lại nhìn quét.

Trong đó một người tỳ nữ đánh bạo, run rẩy thanh âm nói: “Chúng ta tiến vào thời điểm liền nhìn đến lục công chúa cái dạng này.”

Nghe vậy, mọi người lại động tác nhất trí mà đem ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Cảm giác được mọi người ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý phát ra “Ha ha ha” tiếng cười to.

Chậm một bước tới rồi Phượng Tuyền nhìn thấy chính mình nữ nhi ngã trên mặt đất, lập tức liền vọt qua đi, “Y Nhi, ngươi rốt cuộc làm sao vậy?”

Lúc này Phượng Tử Y đã hơi thở mong manh, cũng không có sức lực ở giãy giụa.

Nàng vô lực mà ngẩng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý phương hướng.

Nàng biết chính mình sẽ như vậy nhất định cùng Thượng Quan Huyền Ý thoát không được quan hệ.

Nàng hảo không cam lòng.

Nàng hảo hận.

Chỉ là nàng như thế nào cũng tưởng không rõ, Thượng Quan Huyền Ý đến tột cùng là như thế nào ra tay?

Đến nay Thượng Quan Huyền Ý đều còn không thể vận dụng pháp thuật, nàng là như thế nào bị ám toán?

Giờ phút này Phượng Tử Y nhìn qua thật là thê thảm, một khuôn mặt thượng tất cả đều là huyết, vô lực ho khan gian lại lần nữa phun ra một búng máu.

Phượng Tuyền theo Phượng Tử Y ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, phẫn nộ mà rít gào nói: "Là ngươi, ngươi đối Y Nhi làm cái gì?"

Mà Thượng Quan Huyền Ý dựa vào ven tường, mày nhíu chặt, trên mặt tất cả đều là mồ hôi, trên người quần áo sớm bị ướt nhẹp. Hắn cả người như là từ trong nước vớt ra tới giống nhau, thân thể thượng cũng khó chịu không được, nào có tâm tư đi trả lời Phượng Tuyền vấn đề.

Trong phòng mọi người thần sắc khác nhau, tự nhiên đều nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý lúc này tình huống, một đám thần sắc phức tạp, đều không biết nên như thế nào mở miệng.

"Y Nhi, Y Nhi, Y Nhi ngươi tỉnh tỉnh." Phượng Tuyền thanh âm quanh quẩn ở an tĩnh trong phòng.

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Phượng Tử Y hai mắt trợn to, người đã không có hô hấp.

Tiếp theo nháy mắt, nàng cả người liền biến thành một con phượng hoàng, phượng hoàng nhan sắc tương đối tạp, vừa thấy liền biết nàng huyết mạch không thuần.

Phượng Tuyền thống khổ kêu gọi: "Y Nhi, Y Nhi……"

Phượng Khuynh Nhan nhan sắc khó coi, quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, đúng lúc vào lúc này, Thượng Quan Huyền Ý phun ra một búng máu, người cũng vô lực mà nằm liệt ngồi dưới đất.

Phượng tộc những người khác đều hoảng sợ, chạy nhanh tiến lên xem xét.

Phượng Dịch cái thứ nhất đi đến Thượng Quan Huyền Ý bên người, hắn ngồi xổm xuống, đáp thượng Thượng Quan Huyền Ý thủ đoạn, nửa ngày thu hồi tay, thần sắc phức tạp.

Thấy hắn như vậy, lập tức liền có người nhịn không được hỏi: "Thế nào?"

Phượng Dịch chậm rãi nói: "Mạnh mẽ đột phá phong ấn, thâm chịu nội thương."

"Này đều chút chuyện gì? Hảo hảo thành cái thân, như thế nào liền làm cho một chết một bị thương đâu?"

Trong đó một vị Tiên Đế cảnh tộc lão, mới vừa nói xong câu đó, lập tức ý thức được chính mình nói không nên nói, chạy nhanh nhắm chặt miệng. Việc hôn nhân này, chính là lão tổ tự mình an bài, hắn như vậy oán giận còn không phải là đang nói lão tổ làm sai sao?

Phượng Khuynh Nhan giờ phút này trong lòng thực loạn, nàng suy nghĩ, chẳng lẽ nàng thật sự làm sai?

"Ta đây Y Nhi rốt cuộc là chết như thế nào?" Phượng Tuyền thống khổ mà ôm Phượng Tử Y biến phượng hoàng, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý nơi phương hướng.

Những người khác cũng rất tò mò, hảo hảo động phòng, ở Thượng Quan Huyền Ý tu vi bị phong ấn dưới tình huống, Phượng Tử Y cư nhiên còn có thể bị phản phệ.

Cảm giác được mọi người ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý gian nan mà ho khan một tiếng, phun ra một búng máu. Hắn hiện tại không chỉ có thân thể khó chịu, liền ngực cũng ở đau, vừa rồi liều mạng một cổ tàn nhẫn kính phá tan phong ấn, lúc này hắn đã không có chút nào sức lực.

Ở mọi người lo lắng lại phức tạp trong ánh mắt, hắn chậm rãi nói: "Ta phía trước liền nói quá, ta cùng Lăng Hàn kết chính là đồng sinh cộng tử đạo lữ khế ước, hắn nếu có việc, ta cũng không thể sống một mình."

Phượng Tuyền chất vấn nói: "Liền tính các ngươi là khiết ước đạo lữ, này cùng con ta có quan hệ gì, con ta như thế nào sẽ bị phản phệ? Gặp phản phệ người không nên là ngươi sao?"

Mọi người sôi nổi gật đầu, bị phản phệ người hẳn là Thượng Quan Huyền Ý mới đúng, Phượng Tử Y lại không ký kết khiết ước, như thế nào đã bị phản phệ đâu?

Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục nói: "Bởi vì ta cùng Lăng Hàn ký kết chính là Thần cấp đạo lữ khế ước."

Mọi người: "Thần cấp đạo lữ khế ước?"

"Cái gì Thần cấp đạo lữ khế ước, ngươi chẳng lẽ là nói ra lừa gạt ta chờ?" Phượng Tuyền rõ ràng không tin, lập tức phản bác nói.

"Ký kết Thần cấp đạo lữ khế ước hai người cần thiết toàn thân tâm tin nại đối phương, ái đối phương, là lẫn nhau trong lòng duy nhất. Mặc kệ là tâm, vẫn là thân, cùng với linh hồn đều không chấp nhận được một chút phản bội. Mặc kệ là ai đều không thể chen chân ký kết Thần cấp đạo lữ khế ước bạn lữ trung, nếu là có người muốn cưỡng chế chen chân, kia chen chân người cuối cùng kết quả là sinh tử đạo tiêu, nghiêm trọng giả sẽ hồn phi phách tán." Thượng Quan Huyền Ý giải thích nói.

Này đó đều là Tiêu Lăng Hàn nói cho hắn, kỳ thật phía trước hắn cũng không mấy tin được Thần cấp đạo lữ khế ước có lợi hại như vậy, bất quá xem Tiêu Lăng Hàn định liệu trước bộ dáng, hắn mới yên tâm tới Phượng tộc.

Ở hắn chờ mong hạ, Thần cấp khế ước quả nhiên không có làm hắn thất vọng.

Thấy mọi người đổi tới đổi lui sắc mặt, Thượng Quan Huyền Ý vô lực nói: "Đương nhiên, các ngươi nếu là hoài nghi ta vừa rồi nói chính là lời nói dối, ta có thể thề."

Mọi người sắc mặt ngượng ngùng, bọn họ vừa rồi đúng là hoài nghi.

Lúc này, Phượng Khuynh Nhan đột nhiên mở miệng nói: "Xác thật là Thần cấp đạo lữ khiết ước."

Nghe vậy, mọi người đều nhịn không được hít hà một hơi.

Đời đời kiếp kiếp đều phải cùng cùng cá nhân dây dưa ở bên nhau, khiết ước chi bá đạo, làm một bọn họ nhìn thôi đã thấy sợ.

Mọi người cái này xem Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt càng là phức tạp.

Phượng Tuyền sắc mặt âm trầm, ánh mắt lạnh lùng mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: "Vậy ngươi phía trước như thế nào không nói ngươi cùng kia nhân tộc đã ký kết Thần cấp đạo lữ khiết ước?"

"Ta nói các ngươi sẽ tin sao? Huống chi ngay từ đầu ta liền cường điệu ta có khế ước đạo lữ."

Một đám người đều là trầm mặc.

Phượng Tuyền nhìn về phía Phượng Khuynh Nhan: "Ta đây Y Nhi chẳng lẽ liền như vậy bạch đã chết."

Mọi người: Nàng không phải bạch đã chết, còn có thể làm sao bây giờ?

Phượng Khuynh Nhan lãnh "Hừ" một tiếng, lãnh mắt nhìn quét Phượng Tuyền.

Phượng Tuyền nháy mắt liền cảm giác được dời non lấp biển uy áp hướng hắn đánh úp lại.

"Phốc" hắn trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Phượng Khuynh Nhan thấy vậy, mới thu hồi uy áp, lạnh lùng nói: "Đừng quên, nàng chính là tự nguyện, lúc trước nhưng nói qua mặc kệ có cái gì hậu quả, nàng đều đến chính mình gánh."

Phượng Dịch thấy Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt ửng hồng, một phách đầu, vội vàng nói: "Lão tổ, thiếu chủ trong thân thể hắn còn có mị độc, nếu là không cùng người giao phối, phỏng chừng sẽ dục hỏa đốt người mà chết, ngươi xem…… Nên làm cái gì bây giờ?"

Nghe vậy, Phượng Khuynh Nhan sắc mặt càng khó nhìn, nàng phía trước như vậy cực lực ngăn cản Thượng Quan Huyền Ý cùng kia nhân tộc ở bên nhau. Nhưng hiện tại xem ra, nàng sở làm hết thảy, bất quá là một hồi chê cười.

Thấy Phượng Khuynh Nhan không trả lời, Phượng Dịch tiếp tục mở miệng: "Thiếu chủ như vậy, hắn là căng không được bao lâu, ta xem vẫn là nhanh lên đi đem kia nhân tộc tiểu gia hỏa mang lại đây mới được."

Nói xong, hắn liền nhìn về phía mặt khác Tiên Đế cảnh tộc lão.

“Ta đồng ý, trước mắt vẫn là trước giải thiếu chủ…… Lửa sém lông mày lại nói mặt khác.”

“Ta cũng đồng ý.”

“Ta bàn lại, rốt cuộc thiếu chủ huyết mạch thiên phú bãi tại nơi đó.”

“……”

Nghe được mọi người nói, Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ có chút mơ hồ đại não lập tức thanh tỉnh không ít.

Phượng tộc địa lao.

An tĩnh địa lao đột nhiên vang lên tiếng bước chân.

Nhà tù trung Tiêu Lăng Hàn cùng nhà tù lối đi nhỏ thượng Phượng Tử Hàm sôi nổi quay đầu nhìn về phía địa lao lối vào.

Không bao lâu, hai người liền nhìn đến, một đôi màu đen giày, sau đó là màu tím đen đạo bào, lại hướng lên trên, là một cái nhìn qua chỉ có 30 tuổi tả hữu nam tử.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 530

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 530 một hồi mộng xuân

Thấy người tới, Phượng Tử Hàm kinh ngạc mà kêu: “Phụ thân!”

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng chưa thấy qua người này, nhưng hắn ở Phong Linh Linh trong trí nhớ nhìn đến quá.

Người này là là Phượng tộc tộc trưởng Phượng Uy.

“Hàm Nhi, ngươi như thế nào ở chỗ này?”

Phượng Uy là phụng Phượng Khuynh Nhan mệnh lệnh, tới địa lao đem Tiêu Lăng Hàn mang đi ra ngoài.

Hắn không nghĩ tới biến mất ba ngày tiểu nữ nhi thế nhưng tại đây, nguyên bản cho rằng nha đầu này đã sớm chạy ra Phượng tộc. Rốt cuộc Phượng tộc phái hảo những người này cũng chưa có thể tìm được nàng, bất quá cũng may mắn không có tìm được, bằng không đêm nay chết……

Phượng Tử Hàm có chút ủy khuất nói: “Ta thu được phụ thân truyền tin, liền tính toán rời đi Phượng tộc. Chỉ là không nghĩ tới bị người phát hiện, đánh bậy đánh bạ liền chạy đến nơi đây tới.”

Nói xong, nàng liền phải muốn chạy tới ôm Phượng Uy, thuận tiện ở rải cái kiều.

Nào biết nàng còn không có tới gần, Phượng Uy liền duỗi tay ngăn lại nàng, “Ngươi trước chính mình trở về, phụ thân còn có chính sự muốn làm.”

Phượng Tử Hàm hơi hơi điểm điểm: “Hành đi!”

Mỗi lần nhìn thấy phụ thân, hắn đều nói hắn có chính sự muốn làm, nhiều năm như vậy, bọn họ huynh muội hai đều đã thói quen.

Có thể đi trở về, thật tốt quá!

Phượng Tử Hàm hưng phấn mà hướng Tiêu Lăng Hàn phất phất tay, bước nhẹ nhàng nện bước hướng địa lao bên ngoài đi đến.

Lúc này, Phượng Uy cũng mở ra Tiêu Lăng Hàn nơi cửa lao.

“Ngươi kêu……”

“Tiêu Lăng Hàn.”

“Tiêu tiểu hữu, theo ta đi đi.”

Không trong chốc lát, hai người liền ra địa lao.

Lúc này bên ngoài đúng là đêm tối, bầu trời ngôi sao ở lóe quang, cong cong ánh trăng treo ở không trung.

Phượng Uy trực tiếp duỗi tay nắm lên Tiêu Lăng Hàn, hai người liền biến mất ở tại chỗ.

Đương hai người tái xuất hiện khi, đã tới rồi Thượng Quan Huyền Ý sở cư trú sân.

"Lăng Hàn." Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý kinh hỉ mà kêu.

Ngay sau đó, người khác liền triều Tiêu Lăng Hàn chạy như bay lại đây, liền ở hắn sắp ôm lấy Tiêu Lăng Hàn khi, Tiêu Lăng Hàn lại là hướng bên cạnh sườn nghiêng người.

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên sẽ làm khai, dưới chân không chú ý, thiếu chút nữa trực tiếp ngã trên mặt đất, lảo đảo mà chạy vài bước mới đứng vững thân hình.

Một bên Phượng Uy thấy vậy, duỗi tay mặt mũi, bằng không hắn sợ chính mình sẽ cười ra tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý đứng vững sau, quay đầu lại u oán mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, thấp thấp kêu: "Lăng Hàn!"

"Người khác ở căn nhà kia." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay chỉ vào trong đó một gian nhà ở.

Mọi người: "……"

Phía trước ở Thượng Quan Huyền Ý trong phòng những cái đó tộc lão, đều tránh ở này tòa trong viện trong đó một phòng trung, mọi người chính trộm quan vọng trong viện phát sinh sự.

"Như thế nào cùng chúng ta tưởng không giống nhau?"

"Hắn là như thế nào phát hiện người nọ không phải Thượng Quan Huyền Ý?"

"Hẳn là có khiết ước quan hệ, đừng quên bọn họ chính là ký kết khế ước đạo lữ."

"Đã có khiết ước, kia này xem như cái gì khảo nghiệm?"

"Cái này sưu chủ ý là ai ra?"

Người này lời nói vừa ra, mọi người sôi nổi đem ánh mắt nhìn về phía trong đó một vị Tiên Đế.

Bị mọi người nhìn người đúng là Phượng Dịch, hắn nhưng không bối nồi, lập tức nói: "Ta đưa ra kế sách thời điểm các ngươi không phải cũng không có phản đối sao?"

"Kia hiện tại này khảo nghiệm xem như qua?"

“Lại bất quá, thiếu chủ sợ là muốn chịu đựng không nổi.”

“Thật là tiện nghi này nhân tộc tiểu tử.”

Trong viện.

Chính xấu hổ không biết như thế nào cho phải Phượng Uy, đột nhiên lỗ tai hắn giật giật, ngay sau đó liền tiếp đón một bên đầy mặt ủy khuất Thượng Quan Huyền Ý rời khỏi này tòa sân.

Gặp người đều đi rồi, Tiêu Lăng Hàn hướng tới cảm ứng được phòng đi đến.

Giờ phút này, Thượng Quan Huyền Ý phòng đã đổi thành cách vách, lúc trước kia gian đã bị Phượng Tử Y phá hư không sai biệt lắm.

Tiêu Lăng Hàn hoài kích động tâm tình đẩy ra phòng môn, phòng ở giữa là một cái bàn, trên bàn có một chi màu trắng ngọn nến châm mỏng manh quang, chiếu sáng tối tăm phòng.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy chính mình ý thức càng ngày càng mơ hồ, hắn giống như nghe thấy có người mở cửa thanh âm, nhưng hắn lại không có sức lực đi xem ra người là ai.

Tiêu Lăng Hàn cất bước đi vào phòng, thuận tay lại đem cửa đóng lại.

Cảm ứng được Thượng Quan Huyền Ý liền ở trên giường, hắn mày hơi không thể thấy mà nhăn lại, mở cửa thanh âm lớn như vậy, tức phụ nhi cũng nên cảm ứng đến mới là, nhưng vì sao giường bên kia không có một chút phản ứng?

Phát hiện sự tình không thích hợp, Tiêu Lăng Hàn một cái thuấn di liền đến trước giường.

Nhìn đến trên giường người tình cảnh khi, hắn đồng tử không cấm phóng đại.

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt đỏ bừng, thượng thân không mặc gì cả, hơn phân nửa cái thân mình đều lộ ra chăn bên ngoài, trắng nõn da thịt lộ ra nhàn nhạt phấn hồng. Mà người khác đã thần chí không rõ, ngay cả chính mình đi đến mép giường hắn đều không có mở mắt ra xem một chút.

Mơ mơ màng màng trung, Thượng Quan Huyền Ý ngửi được quen thuộc hương vị, là hắn ngày đêm tơ tưởng hơi thở.

Bất quá, hắn trong thân thể lại như là có đoàn hỏa, thiêu hắn khó chịu, lại không cách nào phát tiết.

“Huyền Ý.” Tiêu Lăng Hàn nhẹ gọi một tiếng, gặp người không có phản ứng, duỗi tay đáp ở cổ tay của hắn thượng, vì hắn kiểm tra thân thể.

Càng là kiểm tra, Tiêu Lăng Hàn mày nhăn càng chặt.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý tình huống thập phần nguy cấp, hắn trong thân thể dục vọng chi hỏa, đã đem hắn thiêu thần chí không rõ, phỏng chừng lại khó hiểu độc, hắn nên tắm hỏa đốt người mà chết.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới, bọn họ lại lần nữa gặp mặt lần đầu tiên cư nhiên là ở Thượng Quan Huyền Ý thần chí không rõ thời điểm phát sinh.

Ánh nến yêu dã, trên giường hai người quần áo một kiện một kiện rơi xuống trên mặt đất.

Thượng Quan Huyền Ý chạm đến đến một khối băng băng lương lương thân thể, kia khối thân thể thực mau liền đè ở trên người hắn, cái này hắn cuối cùng cảm thấy dễ chịu chút. Chóp mũi truyền đến quen thuộc đến trong xương cốt khí vị, theo bản năng duỗi tay ôm chặt kia cụ làm hắn thoải mái thân thể. Một loại từ đáy lòng lan tràn ra tới khát vọng, chỉ nghĩ đem đối phương xoa tiến chính mình trong thân thể, dung tiến trong cốt nhục.

Tiêu Lăng Hàn hôn môi Thượng Quan Huyền Ý, hắn thân thể này hai người vẫn là lần đầu tiên, không khỏi thương đến hắn, Tiêu Lăng Hàn đem phía trước ở Tu chân giới điều chế ra bôi trơn cao cho hắn sờ lên.

Thực mau, trên giường lưỡng đạo bóng người đan xen trùng điệp ở bên nhau.

Một trận gió nhẹ đánh úp lại, ánh nến tắt, giường màn rơi xuống, che khuất trên giường kiều diễm phong cảnh.

Ba ngày sau.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý trong thân thể mị độc giải sau, Tiêu Lăng Hàn liền không lại lăn lộn hắn, chủ yếu là hắn còn có nội thương trong người. Hiện giờ tức phụ nhi đã có thể hóa thành hình người, song tu về sau có rất nhiều cơ hội, thật cẩn thận mà đem hắn ủng trong ngực trung, hôn hôn hắn phát đỉnh.

Loại này trong lòng ngực bị lấp đầy cảm giác lại về rồi, Tiêu Lăng Hàn quyến luyến loại cảm giác này, thích cùng Thượng Quan Huyền Ý như vậy ôm, chỉ nghĩ cùng hắn địa cửu thiên trường.

Hôm sau.

Ánh mặt trời đúng hạn tới, hỉ thước ở chi đầu xướng ca dao.

Tiếng ca truyền tới trong phòng, truyền tiến trên giường ngủ say người trong tai, ngủ ở trên giường nhân thủ chỉ hơi hơi giật giật, theo sát hắn khuôn mặt quyển thượng kiều lông mi cũng run nhè nhẹ vài cái, thực mau một đôi thon dài mắt đào hoa liền chậm rãi mở.

Thượng Quan Huyền Ý động đậy hai hạ đôi mắt, chóp mũi nghe quen thuộc hương vị, cái này hương vị độc thuộc về Tiêu Lăng Hàn.

Mà Thượng Quan Huyền Ý ký ức còn dừng lại ở bốn ngày trước buổi tối.

Hắn còn nhớ rõ chính mình lúc ấy khó chịu khẩn, bị một vị tộc lão ninh thay đổi một phòng, tộc lão đem hắn còn tại trên giường sau, người liền rời đi.

Sau lại……

Sau lại đã xảy ra cái gì?

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình như là làm một hồi mộng xuân.

Trong mộng, hắn cả người bị Tiêu Lăng Hàn lăn qua lộn lại lăn lộn, đứt quãng hình ảnh, xuất hiện ở hắn trong đầu.

Đang muốn duỗi tay xoa cái trán, hắn lúc này mới phát hiện chính mình tay chính đặt ở một khối ấm áp thân thể thượng, thủ hạ xúc cảm cực hảo, làn da thực bóng loáng, cơ bắp thực rắn chắc, không nhịn xuống lại sờ soạng hai thanh.

“Sờ nữa, ta cần phải thảo lợi tức.”

Giàu có từ tính tà mị thanh âm truyền vào trong tai, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu, ngơ ngác mà nhìn nói chuyện người.

Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn ngây ngốc Thượng Quan Huyền Ý, cúi đầu liền hôn lên hắn môi, đầu tiên là lướt qua, lại chậm rãi thâm nhập, tìm được hắn đinh hương cái lưỡi, mời chi nhất khởi cùng múa.

Cảm giác chính mình thân thể có phản ứng, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh kết thúc nụ hôn này.

Đem đầu vùi ở hắn cổ gian, bình phục trong lòng khát vọng, thật muốn không quan tâm lại cùng hắn song tu cái một hai năm.

“Đừng nhúc nhích, làm ta ôm một lát.” Phát hiện Thượng Quan Huyền Ý muốn đẩy ra chính mình, Tiêu Lăng Hàn ở bên tai hắn thấp giọng nói.

Một lát sau, chờ thân thể tà hỏa giáng xuống đi sau, Tiêu Lăng Hàn mới buông ra Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người không mặc gì cả, như vậy ôm nhau, thực dễ dàng sinh ra tà niệm, Tiêu Lăng Hàn lấy quá một bên áo trong nhanh chóng mặc vào. “Huyền Ý, ngươi hiện tại muốn rời giường sao?”

“Không nghĩ rời giường, ngươi cũng không chuẩn khởi, lại đây bồi ta ngủ tiếp trong chốc lát.”

“Vậy ngươi muốn hay không đem áo trong mặc vào?” Tiêu Lăng Hàn đôi mắt như lang tựa hổ mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý, hắn trắng nõn trên da thịt tất cả đều là nhiều đóa hồng mai.

“Nga!”

Cảm giác được một đạo nóng rực tầm mắt vẫn luôn chặt chẽ tập trung vào chính mình, Thượng Quan Huyền Ý thành thạo liền đem quần áo mặc tốt. Mặc tốt quần áo sau, lại ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực tìm cái thoải mái vị trí, thỏa mãn mà ôm hắn.

“Nga, đúng rồi, Lăng Hàn, ngươi tối hôm qua khi nào lại đây?”

“Cái gì tối hôm qua, ta ở bốn ngày trước buổi tối liền tới đây.”

“A? Đã qua đi bốn ngày sao?”

“Bằng không đâu?”

“Ta còn tưởng rằng mới qua đi một đêm! Đúng rồi, phía trước bọn họ đem ngươi quan chỗ nào rồi?”

“Ngươi đoán!”

“Ta cảm thấy không phải là cái gì hảo địa phương.”

“Còn hành đi, hoàn cảnh tuy rằng kém một chút, nhưng nơi đó tiên linh khí thực nồng đậm.”

“So với chúng ta hiện tại trụ sân như thế nào?”

“Vô pháp so, nơi đó hẳn là toàn bộ Phượng tộc tiên linh khí nhất nồng đậm địa phương.”

“Bị ngươi như vậy vừa nói, ta càng thêm tò mò nơi nào là địa phương nào, Phượng tộc hẳn là không như vậy hảo tâm làm ngươi ở tại tiên linh khí thực nồng đậm địa phương mới là.”

Phượng tộc xác thật không như vậy hảo tâm, hắn trụ chính là địa lao. “Khả năng nơi đó tương đối đặc thù.”

“Kia khi nào chúng ta lại cùng đi nhìn xem?” Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nghĩ, đặc thù, rốt cuộc là như thế nào cái đặc thù pháp?

“Hành, ta cảm giác kia dưới nền đất có cái gì, bất quá trước mắt còn không biết là cái gì, nơi đó mặt có thể ngăn cách thần thức. Hơn nữa ta không xác định chính mình rốt cuộc sẽ bị quan bao lâu, cho nên liền không xem xét.”

Nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý hai mắt sáng một chút, không khỏi nói: “Phía dưới khẳng định có thứ tốt.”

“Vậy ngươi gần nhất đều đã trải qua cái gì?” Tiêu Lăng Hàn cũng tò mò Thượng Quan Huyền Ý gần nhất là như thế nào quá.

“Một lời khó nói hết!” Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới gần nhất trải qua, thật đúng là chính là không hảo ngôn ngữ.

“Không có việc gì, ngươi chậm rãi nói, ta muốn biết.”

Theo sau, Thượng Quan Huyền Ý liền đem chính mình trải qua cấp Tiêu Lăng Hàn tự thuật một lần.

Sự tình phát triển cùng bọn họ phía trước thiết tưởng không sai biệt lắm, ngay cả Phượng Khuynh Nhan an bài Thượng Quan Huyền Ý thành thân việc này, bọn họ cũng sớm có chuẩn bị tâm lí.

Hai người chờ cũng là Thượng Quan Huyền Ý thành thân cái này thời cơ, chỉ cần Phượng tộc người không nghĩ Thượng Quan Huyền Ý như vậy ngã xuống, kia bọn họ liền nhất định sẽ không có việc gì.

Đối với bọn họ tới nói đây là một canh bạc khổng lồ.

Thắng, tự nhiên là trời cao biển rộng.

Thua, cùng lắm thì vừa chết!

Cho dù chết, chỉ cần hai người ở bên nhau, bọn họ cũng không sở sợ hãi.

Bất quá y theo Phượng tộc trăm phương nghìn kế mà muốn Thượng Quan Huyền Ý tiến đến Phượng tộc tình huống, bọn họ sẽ chết xác suất sẽ đại đại giảm bớt.

Tuy rằng thực mạo hiểm, nhưng y theo tình huống hiện tại tới xem bọn họ là đánh cuộc thắng.

Chỉ là làm tính kế một hồi, cuối cùng sự tình phát triển lại không có triều chính mình hy vọng phương hướng đi phát triển Phượng tộc lão tổ có điểm hoài nghi nhân sinh.

Hoài nghi người đâu chỉ là Phượng tộc lão tổ một người, ngay cả Bạch Hổ tộc lão tổ cũng tại hoài nghi nhân sinh.

Phượng tộc, Phượng Khuynh Nhan cư trú sân.

Lúc này, trong viện đang có một nam tử cùng một con phượng hoàng.

Nam tử một đầu tóc bạc, nhìn qua 40 tới tuổi bề ngoài, lúc này hắn đang đứng ở cây ngô đồng hạ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 531

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 531 tính kế thất bại

Cây ngô đồng hạ nam tử chính là Bạch Hổ tộc lão tổ, một người Tiên Tôn lúc đầu cường giả, tên là Bạch Nghị.

Mà phượng hoàng tự nhiên chính là Phượng Khuynh Nhan, nàng cao cao mà ngồi xổm ngồi ở cây ngô đồng thượng, bễ nghễ dưới tàng cây Bạch Nghị.

Bạch Nghị trực tiếp mở miệng nói: "Dựa theo chúng ta phía trước ước định, ta lần này tới là mang Tiêu Lăng Hàn hồi Bạch Hổ tộc."

Phượng Khuynh Nhan từ từ nói: "Sự tình có biến."

"Có ý tứ gì? Ngươi chẳng lẽ là tưởng đổi ý?"

Bạch Nghị lập tức liền mặt trầm xuống, lúc trước hắn chính là nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn tu luyện tư chất tuyệt hảo, mà luyện đan thiên phú càng là không người có thể cập. Hắn còn trước nay chưa thấy qua ai luyện đan, mỗi lần đều có thể ra cực phẩm, hơn nữa một lò đan bên trong có một nửa trở lên đều là cực phẩm. Tốt như vậy luyện đan thiên phú, giả lấy thời gian, Tiêu Lăng Hàn định có thể trở thành Tiên giới số một luyện đan đại sư.

Lập tức hắn liền nổi lên muốn đem Tiêu Lăng Hàn vĩnh viễn lưu tại Bạch Hổ tộc tâm tư, Bạch Hổ tộc nếu là có như vậy một người, kia Bạch Hổ tộc về sau nhất định sẽ càng ngày càng cường đại.

Lúc trước hắn còn làm Bạch Thiên Húc thử quá Tiêu Lăng Hàn, nào biết Tiêu Lăng Hàn trong lòng chỉ có kia chỉ tiểu phượng hoàng. Thấy vậy, hắn mới có thể liên hệ Phượng tộc bên này, cùng bọn họ đạt thành ước định.

Nhưng hiện tại Phượng Khuynh Nhan cư nhiên nói với hắn sự tình có biến!

"Không phải ta tưởng đổi ý, là sự tình thật sự ra biến cố." Nói lên cái này, Phượng Khuynh Nhan cũng tràn đầy bất đắc dĩ, trong lòng còn thực nghẹn khuất.

Bạch Nghị nhíu mày hỏi: "Ra sao biến cố?"

"Ai!"

Than nhẹ một tiếng, bỗng nhiên nàng nhìn về phía Bạch Nghị, xem kỹ hắn một phen sau. Nghi hoặc nói: "Ta liền kỳ quái, ngươi rốt cuộc coi trọng kia nhân tộc nào điểm? Đáng giá ngươi như vậy vắt óc tìm mưu kế tới tính kế?"

Đương nhiên là coi trọng hắn thiên phú, hắn có thể cho Bạch Hổ tộc mang đến ích lợi.

Bằng không chính mình làm gì ăn no chống, tính kế một cái nhỏ yếu Nhân tộc.

Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng Bạch Nghị trong miệng lại nói nói: "Ta nơi nào có vắt óc tìm mưu kế tới tính kế? Ta làm như vậy không đều là vì các ngươi Phượng tộc suy xét sao? Kia chỉ tiểu phượng hoàng huyết mạch như vậy thuần, lưu tại bên ngoài chẳng phải đáng tiếc? Huống chi kia nhân tộc tiểu tử có hai cái bằng hữu ở chúng ta Bạch Hổ tộc, ta tất nhiên là muốn bảo hắn chu toàn."

Phượng Khuynh Nhan ngẫm lại cũng là, kia hai người nàng cũng nghe nói, một cái là Bạch Trạch chuyển thế, một cái là kỳ lân chuyển thế.

Thấy chính mình lừa dối thành công, Bạch Nghị trong lòng đắc ý, Phượng tộc vị này lão tổ tuy rằng chiến lực so với chính mình cường, nhưng là đầu óc không quá linh quang. Bằng không vì sao lúc trước chính mình vừa nói, nàng lập tức liền đồng ý cái kia kế sách.

Kế sách!

Bạch Nghị nghĩ vậy, chợt nhớ tới hắn tới nơi này mục đích.

"Phượng Khuynh Nhan, ngươi còn chưa nói sự tình ra gì biến cố."

Nói cái này Phượng Khuynh Nhan bất đắc dĩ mà thở dài nói: "Nghĩ đến ngươi cũng nên biết Thần cấp khế ước?"

Bạch Nghị gật gật đầu, đáp: "Biết, từ ta đột phá Tiên Tôn cảnh về sau liền nhiều một ít về Thần giới truyền thừa ký ức."

Đáp xong sau, hắn lại phản ứng lại đây, không cấm hỏi: "Ý của ngươi là nói…… Kia nhân tộc tiểu tử cùng kia chỉ tiểu phượng hoàng ký kết Thần cấp khế ước?"

"Không tồi."

"Sao có thể? Lúc trước ta nghe Tiểu Húc nói bọn họ ký kết đạo lữ khế ước, ta còn tưởng rằng chỉ là bình thường đạo lữ khế ước, như thế nào sẽ là Thần cấp khế ước? Bọn họ như thế nào sẽ biết Thần cấp khế ước?"

"Này ta nào biết! Bọn họ hai cái xác thật ký kết Thần cấp khế ước, ta đã xác nhận quá. Chúng ta trong tộc có cái nha đầu ở cùng Thượng Quan Huyền Ý động phòng thời điểm, trực tiếp bị phản phệ mà chết."

Nghe vậy, Bạch Nghị mày không cấm nhíu lại, nếu là nói như vậy, kia bọn họ Bạch Hổ tộc còn có cái gì cơ hội?

Vốn dĩ hắn còn tính toán đem Tiêu Lăng Hàn mang về sau, liền làm Tiêu Lăng Hàn chính mình tuyển một cái Bạch Hổ tộc ưu tú hậu bối làm đạo lữ. Tuy rằng

có điểm ủy khuất bị lựa chọn tiểu bối, nhưng vì Bạch Hổ tộc tương lai, nàng hy sinh là đáng giá.

Hiện giờ xem ra hắn tính toán chỉ có thể thất bại.

Mưu tính một hồi, kết quả cái gì chỗ tốt đều không có vớt đến.

Cái này kêu chuyện gì!?

Bạch Nghị tâm tư trăm chuyển, bọn họ có thể ký kết Thần cấp đạo lữ khế ước, vậy thuyết minh bọn họ trung có một người biết loại này khế ước tồn tại.

Phượng tộc cùng bọn họ Bạch Hổ tộc giống nhau, cơ hồ đều là ở đột phá Tiên Tôn cảnh sau mới có thể được đến về Thần giới một ít truyền thừa. Đó chính là nói biết Thần cấp khế ước người là Tiêu Lăng Hàn, như vậy tưởng tượng, cái gì đều giải thích thông.

Khó trách Tiêu Lăng Hàn luyện đan thuật sẽ như vậy hảo, tu luyện thiên phú cũng không kiên nhẫn.

Hiện giờ xem ra hắn không phải chuyển thế trùng tu, chính là đoạt xá.

Mặc kệ là kia giống nhau, bọn họ Bạch Hổ tộc đều không nên cùng với trở mặt.

Tuy rằng chính mình hiện tại có thể một cái tát chụp chết hắn, nhưng nếu là hắn có cái gì chuẩn bị ở sau, chính mình không có thể đem hắn chụp chết, ngược lại vì Bạch Hổ tộc trêu chọc đến một cái kình địch, vậy quá không có lời.

Trong chớp nhoáng, Bạch Nghị đã tưởng sự tình tốt lợi và hại.

Lập tức hắn liền có quyết đoán.

Ngẩng đầu đối cây ngô đồng thượng Phượng Khuynh Nhan nói: “Nếu bọn họ ký kết chính là Thần cấp khiết ước, chúng ta đây Bạch Hổ tộc nguyện ý giúp người thành đạt, tin tưởng các ngươi Phượng tộc cũng sẽ không bổng đánh uyên ương đi?”

Phượng Khuynh Nhan lãnh “Hừ” một tiếng, không nói gì.

Không thành toàn có thể làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ giết bọn họ?

Bọn họ Phượng tộc bởi vì chuyện này, đã thiếu một cái tộc nhân, nếu là lại đem Thượng Quan Huyền Ý giết, kia chẳng phải là vừa mất phu nhân lại thiệt quân?

Đáng giận Thần cấp khế ước, một khi ký kết, liền vô pháp giải trừ.

Bạch Nghị thấy Phượng Khuynh Nhan thái độ này, liền biết Phượng tộc chỉ có thể đánh rớt hàm răng cùng huyết nuốt, đã tiếp thu hai cái tiểu gia hỏa ở bên nhau sự thật.

Hắn quyết định đem cái này công lao tính ở trên người mình, chờ một chút liền đi tranh công.

Mặc kệ Tiêu Lăng Hàn là người nào, hắn về sau thành tựu nhất định sẽ không thấp.

Chính mình hiện tại giao hảo, hẳn là còn kịp, lại nói như thế nào hắn còn có hai vị bạn tốt ở bọn họ Bạch Hổ tộc.

Huống chi tính kế bọn họ chuyện này, từ đầu tới đuôi bọn họ Bạch Hổ tộc cũng chưa lộ quá mặt, đến lúc đó liền nói là Phượng tộc làm hảo.

Khiến cho bọn họ Phượng tộc đem Bạch Hổ tộc nồi cùng nhau bối, dù sao chân chính ra mặt đều là bọn họ Phượng tộc.

Bạch Nghị thấy Phượng Khuynh Nhan tâm tình kém liền hình người đều không duy trì, ở trong lòng vụng trộm nhạc. Trên mặt bất động thanh sắc mà nói: "Ta hiện tại đi xem kia hai cái tiểu gia hỏa, không biết bọn họ ở tại nơi nào?"

Nghe vậy, Phượng Khuynh Nhan sắc mặt cổ quái mà nhìn về phía Bạch Nghị, không xác định hỏi: "Ngươi hiện tại liền phải đi?"

Bởi vì Phượng Khuynh Nhan hiện tại là phượng hoàng bản thể, cho nên Bạch Nghị cũng không có nhìn ra nàng sắc mặt, theo bản năng đáp: "Ta khó được tới một chuyến, đi xem một chút, sau đó hồi Bạch Hổ tộc, nói như thế nào bọn họ cũng ở Bạch Hổ tộc ở ba năm."

"Hành, vậy ngươi đợi chút, ta gọi người cho ngươi dẫn đường." Nói, Phượng Khuynh Nhan liền cấp Phượng Dịch truyền âm.

Chẳng được bao lâu, Phượng Dịch liền đến Phượng Khuynh Nhan trụ sân.

Phượng Dịch gần nhất liền nghe Phượng Khuynh Nhan nói là muốn chính mình dẫn đường đi Thượng Quan Huyền Ý sân, hắn còn tưởng rằng chính mình nghe lầm. Cẩn thận phân biệt lão tổ ánh mắt, được đến khẳng định đáp án sau, hắn lập tức mang theo Bạch Nghị đi trước Thượng Quan Huyền Ý nơi sân.

Ở trên đường hắn còn cố ý bảy vòng tám quải, mang theo Bạch Nghị thưởng thức một chút Phượng tộc cảnh sắc.

Mười lăm phút sau, hai người vẫn là tới rồi Thượng Quan Huyền Ý sở trụ sân.

Phượng Dịch chỉ vào trước mặt sân nói: "Nghị tiền bối, nơi này chính là Thượng Quan Huyền Ý cùng kia nhân tộc cư trú sân."

Bạch Nghị gật gật đầu, mọi nơi đánh giá một phen cái này sân, nơi này hoàn cảnh thanh u, linh khí cũng thực nồng đậm, là cái hảo chỗ ở.

Đột nhiên, Phượng Dịch một phách trán, ngượng ngùng mà nói: "Nghị tiền bối, ta còn có điểm việc gấp, đến lập tức rời đi một chút."

Như thế chính hợp Bạch Nghị ý, hắn vẫy vẫy tay, "Có việc ngươi liền đi vội, đợi chút ta chính mình rời đi liền hảo."

Phượng Dịch trong lòng cao hứng, trên mặt ra vẻ khó xử nói: "Này không tốt lắm đâu, nếu không ta kêu những người khác lại đây bồi ngài?"

Bạch Nghị sắc mặt không vui mà nói: "Dong dài lằng nhằng, nói không cần, liền không cần."

Phượng Dịch áp xuống thượng kiều khóe miệng, xin lỗi nói: "Vậy được rồi, vãn bối liền trước rời đi."

"Ân!"

Được đến thích lệnh, Phượng Dịch cũng không dong dài, xoay người liền lưu không ảnh.

Hắn mới không ngốc, phía trước Thượng Quan Huyền Ý trúng dược, hơn nữa hai người thật vất vả đoàn tụ, phỏng chừng hai người lúc này còn ở làm không thể miêu tả sự tình, hắn mới không đi làm người kia làm người chán ghét người.

Lưu tại tại chỗ Bạch Nghị cũng không biết Phượng Dịch rời đi nguyên do, hắn chỉ cho rằng đối phương là thật sự có việc.

Phòng nội.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người vừa mới ngủ bất quá mười phút, một trận tiếng đập cửa liền đem hai người đánh thức.

"Ai sẽ ở ngay lúc này tới?" Thượng Quan Huyền Ý mày không vui mà nhăn lại, thanh âm lười biếng.

"Không biết." Tiêu Lăng Hàn đối Phượng tộc người cũng không quen thuộc, tức phụ nhi cũng không biết, hắn càng là không rõ ràng lắm.

"Theo lý thuyết, Phượng tộc người hẳn là đều biết chúng ta tình huống, sẽ không ở ngay lúc này tới mới là." Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn ngáp một cái, hiện tại hắn chỉ nghĩ tiếp tục ngủ.

Nhìn thấy hắn trên mặt đều là mệt mỏi chi sắc, Tiêu Lăng Hàn hôn hôn hắn giữa mày, nói: "Ta đi xem, ngươi tiếp tục ngủ, nếu không phải cái gì quan trọng người cùng sự, ta lại đến bồi ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý gật đầu đáp: "Hảo."

Tuy rằng bọn họ lần này chỉ song tu ba ngày, nhưng hắn thân thể này vẫn là lần đầu tiên song tu, hơn nữa hắn còn trúng dược, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn này đầu lang cấm dục hai ba mươi năm, hắn tất nhiên là bị lăn lộn không nhẹ. Hiện tại hắn còn toàn thân đau nhức, hoàn toàn không nghĩ động một đầu ngón tay.

Thực mau Tiêu Lăng Hàn mặc tốt quần áo, đi vào viện môn tử trước cửa.

Mở ra sân môn, hắn liền nhìn đến một vị xa lạ đầu bạc trung niên nam tử. Người tới tu vi hắn nhìn không thấu, kia nhất định là Tiên Quân trở lên, không phải Tiên Đế chính là Tiên Tôn, thả là Bạch Hổ tộc nhân.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày hỏi: "Tiền bối tìm ai?"

Này vẫn là Bạch Nghị lần đầu tiên chính mắt nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn bản nhân, dĩ vãng hắn đều là dùng thần thức trộm quan khán.

Thấy Tiêu Lăng Hàn biểu hiện, hắn không cấm ở trong lòng âm thầm gật đầu, ở nhìn thấy so với chính mình tu vi cao hơn như vậy nhiều người còn có thể làm được không kiêu ngạo không siểm nịnh, quả nhiên không phải người bình thường.

Bạch Nghị khuôn mặt hiền lành mà nói: "Ta là Bạch Hổ tộc lão tổ, tên là Bạch Nghị, phía trước nghe Tiểu Húc nhắc tới quá ngươi, vẫn luôn vô duyên nhìn thấy, vừa lúc ta lần này có việc trải qua Phượng Hoàng Thành, thuận đường đến xem ngươi cái này tiểu gia hỏa."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không cấm trừu trừu, hắn nếu là không đoán sai, Bạch Nghị hẳn là vì hắn mà đến. Hiện tại đối phương cư nhiên mặt không đỏ khí không suyễn mà vô căn cứ, quả nhiên là người càng lớn, da mặt cũng liền càng hậu.

Thu liễm tâm tư, hắn chạy nhanh trả lời: "Vãn bối chỉ là một tiểu nhân vật không quan trọng, lao tiền bối quan tâm, làm vãn bối thụ sủng nhược kinh."

Chỉ bằng Tiêu Lăng Hàn này bất động như núi tâm tính, Bạch Nghị liền tin tưởng hắn sớm hay muộn có thể đạt tới Tiên Tôn cảnh.

Lập tức liền nói: "Mọi người đều là từ nhỏ nhân vật trưởng thành vì đại nhân vật, ta cũng là như thế. Ngươi thiên phú như thế hảo, giả lấy thời gian thành tựu tất nhiên không thấp."

Lão già này ở chụp chính mình mông ngựa?

Chính mình giống như không có làm cái gì đi?

Đối phương tu vi cao thâm, hoàn toàn không thể so như thế.

Sự ra có nguyên nhân tất có yêu, người nếu khác thường tất có đao, nghĩ một đằng nói một nẻo chắc chắn có quỷ.

Không biết đối phương ở đánh cái quỷ gì chủ ý?

Tiêu Lăng Hàn âm thầm đề phòng, đừng trúng đối phương ngôn ngữ phương diện rơi vào.

Sở dĩ là ngôn ngữ thượng rơi vào, tự nhiên là bởi vì đối phương chỉ cần vươn một ngón tay đầu là có thể diệt chính mình.

Suy nghĩ trăm chuyển, hắn không hiểu thanh sắc mà trả lời: "Tạ tiền bối khen, tiền bối thỉnh trong phòng ngồi."

Đem Bạch Nghị mời vào nhà sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức vì đối phương pha trà.

Một bộ động tác nước chảy mây trôi, nhìn liền cảnh đẹp ý vui.

Bạch Nghị ở một bên xem đến tấm tắc bảo lạ, Nhân tộc chú trọng chính là nhiều. Đâu giống bọn họ Yêu tộc, pha trà còn không phải là nắm lá trà, lại đem nước ấm hướng trong ấm trà một đảo, trà liền phao hảo, đơn giản lại mau lẹ.

"Tiền bối thỉnh dùng trà." Trà phao hảo sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức vì Bạch Nghị dâng lên một ly.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 532

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 532 lại lâm địa lao

Bạch Nghị tiếp nhận chén trà, uống một ngụm. Hắn muốn nhìn một chút, Tiêu Lăng Hàn phao trà có cái gì bất đồng, kết quả hắn cái gì cũng chưa nếm ra tới. Bất quá, hắn vẫn là làm bộ làm tịch gật gật đầu: "Không tồi, hảo trà."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn chính là ở phóng lá trà địa phương tùy tiện lấy một loại bình thường không thể lại bình thường trà, cùng" hảo" tự hoàn toàn không dính biên!

Bạch Nghị là thật không nếm ra tới, vẫn là ở cố ý nói bậy?

Tiêu Lăng Hàn cũng lười đến đi đoán, lập tức liền cùng Bạch Nghị tùy ý trò chuyện lên.

Trong lòng lại suy nghĩ, lão già này khi nào mới đi? Hắn còn phải đi về ôm tức phụ nhi ngủ đâu!

Như là nghe được Tiêu Lăng Hàn trong lòng cầu nguyện, Bạch Nghị đãi trong chốc lát, liền rời đi.

Bạch Nghị hôm nay tới mục đích chính là xoát cái tồn tại cảm, thuận tiện đem sở hữu nồi đều ném cấp Phượng tộc. Sự tình làm thỏa đáng, hắn tự nhiên cũng liền không cần lại nhiều đãi, miễn cho có vẻ hắn cách làm quá mức cố tình.

Tiễn đi Bạch Nghị, Tiêu Lăng Hàn liền về phòng.

Tiến phòng, liền đối thượng Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy tò mò hai mắt. "Người đến là ai? Như thế nào đi lâu như vậy?"

"Bạch tộc lão tổ, Bạch Nghị." Tiêu Lăng Hàn một bên nói chuyện, một bên cởi quần áo.

"Hắn không phải là tới xin lỗi đi?" Thượng Quan Huyền Ý suy đoán nói.

Rốt cuộc Bạch Hổ tộc lão tổ nếu là không nói cho Phượng tộc người chính mình này chỉ phượng hoàng, kia bọn họ cũng liền sẽ không biết chính mình tồn tại, do đó cho bọn hắn chế tạo cơ hội làm cho bọn họ tới Phượng tộc.

"Hắn nơi nào sẽ xin lỗi, hắn là tới ném nồi." Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ mà nói, nghĩ đến vừa rồi Bạch Nghị nói những lời này đó, hắn cảm thấy chính mình da mặt còn có thể lại hậu một ít.

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc: "Ném nồi?"

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn lại nằm trở về trên giường, duỗi tay liền đem Thượng Quan Huyền Ý vớt đến chính mình trong lòng ngực.

"Đúng vậy, hắn đem sở hữu trách nhiệm đều đẩy cho Phượng tộc, Bạch Hổ tộc lão tổ có thể so Phượng tộc lão tổ khôn khéo nhiều. Hắn còn không dấu vết mà bôi đen Phượng tộc, lời trong lời ngoài đều là hy vọng chúng ta có thể đi Bạch Hổ tộc cư trú."

"Bị ngươi như vậy vừa nói, ta đột nhiên cảm giác ta hai biến thành hương bánh trái."

"Hắn hẳn là biết ta luyện đan thuật hảo, muốn bồi dưỡng ta, đến lúc đó ta làm tốt bọn họ Bạch Hổ tộc luyện đan." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái không gian giới tử, đem giới tử đặt ở Thượng Quan Huyền Ý lòng bàn tay.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận giới tử, thần thức đảo qua, nhìn đến bên trong chồng chất trung phẩm cùng thượng phẩm tiên thạch, trái tim bang bang thẳng nhảy, phát tài!

Hắn ở Phượng tộc đãi hơn mười ngày, cũng không thấy có người cho hắn đưa tiên thạch, lại nói như thế nào hắn hiện tại là Phượng tộc thiếu chủ, hẳn là có lợi tức hàng tháng mới đúng.

Có phải hay không chính mình không hỏi, bọn họ liền không tính toán cấp?

Chẳng lẽ, bọn họ thật đúng là tính toán chỉ làm chính mình làm sinh sản hậu đại công cụ, liền phúc lợi cũng miễn?

Thượng Quan Huyền Ý không biết chính là, Phượng tộc lớn nhỏ sự vụ đều là tộc trưởng ở quản, vốn dĩ Thượng Quan Huyền Ý lợi tức hàng tháng đều đã cho hắn chuẩn bị tốt, kết quả tộc trưởng bản nhân bị Phượng tộc lão tổ cấp nhốt lại.

Lợi tức hàng tháng sự tình, lúc này mới bị chậm trễ.

"Này đó đều là Bạch Hổ tộc lão tổ cấp?" Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày hỏi, vô công bất thụ lộc.

"Ân, ta vốn dĩ không nghĩ muốn, rốt cuộc hiện tại nhận lấy đồ vật của hắn, về sau hắn nếu là có chuyện gì tìm tới chúng ta, mặc kệ sự tình được không làm, chúng ta đều không hảo chậm lại. Nhưng hắn lại nói này đó chỉ là lễ gặp mặt, ta nếu là không tiếp thu, chính là khinh thường bọn họ Bạch Hổ tộc."

"Nếu là tặng không vậy nhận lấy, có tiện nghi không chiếm vương bát đản! Huống chi chúng ta hai cái hiện tại đều là một nghèo hai trắng, vừa lúc, ngươi quần áo nên thay đổi. Ngày mai chúng ta đi Phượng Hoàng Thành đi dạo, tới Phượng tộc lâu như vậy, ta còn không có đi ra ngoài quá!"

"Ngươi nha, nói cái gì oai logic."

"Câu kia? Có tiện nghi không chiếm vương bát đản. Những lời này sao?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

"Ta nhớ rõ các ngươi nơi đó người chính là nói như vậy!"

Thượng Quan Huyền Ý nhưng nhớ rõ Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ còn có thật nhiều kinh điển nói. Tuy rằng nghe không thế nào văn nhã, nhưng nói thực chuẩn xác.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không cấm đen hắc, hắn không nghĩ lại thảo luận về vương bát vấn đề, duỗi tay vung lên, giường màn liền bị buông xuống. "Ngủ, có việc ngày mai lại nói."

Hôm sau.

Phượng Hoàng Thành thành trì người đến người đi, thật náo nhiệt, đi ở trên đường phố người cơ hồ đều là nam tuấn, nữ mỹ.

Ở tại Phượng Hoàng Thành người trừ bỏ Phượng tộc, còn có rất nhiều điểu tộc, huyết mạch tốt đẹp gien, làm các điểu tộc cùng Phượng tộc người giống nhau, hóa hình sau đều thực đẹp mắt.

Một nhà tên là" Tiên Hoa Các" cửa hàng, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đang ở bên trong chọn lựa quần áo.

Tuy rằng Phượng Hoàng Thành cũng là thuộc về Yêu tộc thành trì, bất quá nơi này quần áo liền phải so hai người ở Thiên Hồ Thành Phi Vân thương hội nhìn đến quần áo hảo đến nhiều. Hẳn là bởi vì điểu tộc chung chung hình sau bọn họ lông chim đều sẽ biến thành tự thân quần áo, thả quần áo không chỉ có xinh đẹp còn rất thực dụng. Cho nên, muốn ở Phượng Hoàng Thành đem quần áo bán đi, chỉ có thể tăng lên quần áo chất lượng.

Đại đa số điểu tộc, nhìn đến đẹp thả chất lượng còn thực tốt quần áo, đều sẽ mua vài món tới đổi xuyên.

Bằng không này đó quần áo nên không ai mua.

Tiêu Lăng Hàn chọn tam kiện màu trắng tam cấp tiên y.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là chọn một kiện màu tím cùng một kiện màu đỏ tứ cấp tiên y.

Hai người đi vào tính tiền chỗ, Tiêu Lăng Hàn đem quần áo đặt ở quầy thượng, "Chưởng quầy, này năm kiện, nhiều ít tiên thạch?"

"Tam cấp tiên y tam vạn trung phẩm tiên thạch một kiện, tứ cấp tiên y sáu vạn trung phẩm tiên thạch một kiện, năm kiện tiên y cộng 21 vạn tiên thạch."

Thượng Quan Huyền Ý mới vừa đem tiên thạch lấy ra tới đặt ở quầy thượng, liền có cái nam tử thanh âm vang lên.

"Từ từ, kia kiện màu tím tiên y, bản công tử coi trọng."

Tiêu Lăng Hàn lại ngoảnh mặt làm ngơ, trực tiếp đem năm kiện quần áo cùng nhau thu vào không gian giới tử trung, tức phụ nhi tiên thạch đều đã thanh toán, kia quần áo chính là bọn họ.

Quản ngươi là ai, tức phụ nhi coi trọng quần áo, thiên hoàng lão tử tới cũng không cho.

“Ngươi, các ngươi……” Nói chuyện người tức muốn hộc máu, hắn không nghĩ tới trước mặt hai người cư nhiên làm lơ chính mình.

Thấy hai người phải rời khỏi, hắn không quan tâm cao giọng nói: “Các ngươi cấp bản công tử đứng lại.”

Lập tức có hai cái Chân Tiên cảnh nam tử che ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, hai người lúc này mới quay đầu lại triều nói chuyện người nhìn lại.

Chỉ thấy đối phương ăn mặc một thân màu tím, khuôn mặt cương nghị, có một đôi bạch phiếm hắc đôi mắt, ánh mắt thực sắc bén, giống như mắt ưng. Giờ phút này hắn sắc mặt âm trầm, chính lạnh lùng mà nhìn chằm chằm hai người.

Tiêu Lăng Hàn lạnh giọng mở miệng: “Các hạ đây là ý gì?”

“Hừ, vừa rồi bản công tử đều nói, kia kiện màu tím tiên y ta coi trọng, thức thời chạy nhanh giao ra đây.”

Nói chuyện người thái độ kiêu ngạo đến cực điểm, hắn có Kim Tiên hậu kỳ tu vi, là cá nhân tộc.

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh nói: “Nơi này chính là Phượng Hoàng Thành, các hạ chẳng lẽ là muốn minh đoạt?”

“Các ngươi còn không phải là muốn tiên thạch sao? Bản công tử có rất nhiều.” Nam tử đương nhiên nói, dĩ vãng những cái đó cùng hắn cướp mua đồ vật người, chỉ cần cho bọn hắn càng nhiều tiên thạch, bọn họ liền sẽ đem vài thứ kia hai tay dâng lên.

Hiện tại hắn tự nhiên cũng là như thế này cho rằng.

“Chúng ta không thiếu mua kiện quần áo tiên thạch, không chuyện khác, kêu ngươi người tránh ra.”

“Không được, kia kiện tiên y ta ngày hôm qua liền coi trọng, các ngươi cần thiết cho ta giao ra đây.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lẫn nhau xem một cái, lẫn nhau đều cảm thấy bọn họ đây là gặp được một cái bệnh tâm thần.

Nguyên lai bệnh tâm thần loại người này, mặc kệ Tu chân giới vẫn là Tiên giới đều tồn tại.

“Chúng ta nếu là không giao, ngươi đãi như thế nào?”

“Hừ, bản công tử chính là Thiên Đạo Tông Chu Nguyên Tiên Đế thân tử, Chu Lập Nhiên, các ngươi dám không giao ra tiên y, ta liền kêu phụ thân không đi các ngươi Phượng tộc.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt âm trầm, lúc này Thiên Đạo Tông người đi Phượng tộc, ngụ ý như thế nào là, cơ hồ không cần đoán đều biết.

Chính là không biết này lại là ai chủ ý.

"Có người ở Phượng tộc địa bàn khó xử Phượng tộc thiếu chủ, các ngươi không ra quản quản?" Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trong hư không nơi nào đó, bỗng nhiên nói.

Ngay sau đó, liền thấy hai gã ăn mặc hắc y nam tử lập với Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

"Gặp qua thiếu chủ."

"Chúng ta chỉ nghĩ hảo hảo dạo cái phố, không nghĩ gây chuyện, hôm nay phát sinh sự, hy vọng các ngươi đúng sự thật bẩm báo." Thượng Quan Huyền Ý lạnh mặt, nói xong liền cùng Tiêu Lăng Hàn ra Tiên Hoa Các.

Có hai vị xuyên hắc y nam tử ở, vừa rồi chặn đường người tự giác mà tránh ra. Bọn họ mới Chân Tiên cảnh, mà Phượng tộc hai vị này chính là Tiên Vương cảnh.

Hai người nguyên bản thực tốt tâm tình, bởi vì Chu Lập Nhiên xuất hiện, đều mất đi lại dạo đi xuống tâm tư.

Tiếp theo Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi một nhà bán đan dược cửa hàng.

Vốn dĩ hắn tính toán cấp Thượng Quan Huyền Ý mua trị liệu nội thương đan dược, kết quả cửa hàng những cái đó đan dược không phải trung phẩm, chính là hạ phẩm. Loại này cấp thấp đan dược ăn sau, tuy rằng lúc ấy hữu dụng, nhưng đan dược bên trong đan độc sẽ tồn tích ở trong cơ thể.

Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không làm chính mình tức phụ nhi ăn loại này cấp thấp đan dược, tự nhiên cũng liền không mua đan dược. Đợi sau khi trở về chính mình có thể dùng hết thuộc tính tiên linh khí vì hắn chữa thương, hiệu quả khẳng định so cấp thấp đan dược hảo.

Đáng tiếc hắn hiện tại chỉ có thể luyện chế tam cấp đan dược, Thượng Quan Huyền Ý thương yêu cầu tứ cấp đan dược mới có thể chữa khỏi, hiện giờ chỉ có thể chậm rãi dưỡng.

Nếu có thể tìm được một gốc cây cùng loại bảy màu linh chi như vậy chữa thương thánh dược thì tốt rồi, đáng tiếc bảy màu linh chi chỉ có phàm cấp, không phải Tiên cấp linh dược.

Theo sau, hai người lại đi mua một ít luyện khí dùng tài liệu liền trở về Phượng tộc chỗ ở.

Màn đêm buông xuống.

Ngoài cửa sổ một vòng cong cong minh nguyệt treo ở không trung, sáng tỏ ánh trăng chiếu vào đại địa thượng, đầy sao điểm điểm, ở ánh trăng phụ trợ hạ, đêm là như vậy yên tĩnh.

Một đạo mắt thường không thể thấy bóng người đón ánh trăng bay ra ngoài cửa sổ, biến mất ở một màn trung.

Ở biết được có Thiên Đạo Tông người thế nhưng sẽ đến Phượng tộc, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền cảnh giác lên, trực giác cái này Thiên Đạo không phải cái gì hảo tông môn, mà lần này đột nhiên tới Phượng tộc, hơn phân nửa là vì Thượng Quan Huyền Ý mà đến.

Tin tưởng ngày mai Thiên Đạo người tới Phượng tộc, nhất định sẽ yêu cầu thấy Thượng Quan Huyền Ý một mặt. Hắn nhưng không nghĩ chính mình tức phụ nhi bị Thiên Đạo Tông người theo dõi, lập tức hắn liền tính toán đi trước một cái Phượng tộc người tạm thời không thể tưởng được địa phương trốn trốn.

Thừa dịp trời tối hắn ăn mặc bát cấp có thể ẩn thân tiên y, mang theo lại biến thành tiểu phượng hoàng Thượng Quan Huyền Ý liền rời đi chỗ ở.

Đương Tiêu Lăng Hàn tái xuất hiện khi, hai người đã thân ở Phượng tộc địa lao.

Đây là Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến chỗ dung thân, ai sẽ nghĩ đến người khác vừa mới từ nơi này đi ra ngoài, lại sẽ lộn trở lại nơi này tới? Đương nhiên, không bài trừ Phượng Uy hai cha con khả năng sẽ nghĩ đến này địa phương, rốt cuộc Phượng Tử Hàm phía trước liền trốn ở chỗ này mặt. Chỉ mong hai người đừng nói ra nơi này.

“Lăng Hàn, ta như thế nào không cảm giác được nơi này tiên linh khí có bao nhiêu nồng đậm?”

“Bên ngoài lại là cảm thụ không đến, muốn tới trong phòng giam mới có thể cảm nhận được.” Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý đi phía trước đóng lại hắn kia gian nhà tù.

Mới vừa một bước vào, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm nhận được phô diện mà đến tiên linh khí.

“Gần là một tường chi cách, giống như là hai cái hoàn toàn bất đồng thế giới.”

“Ân, đem Phệ Linh Thử thả ra, làm nó nhìn xem này dưới nền đất có phải hay không có bảo bối.”

“Hảo.”

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền tưởng đem Phệ Linh Thử triệu hồi ra tới, kết quả hắn là triệu hoán, Phệ Linh Thử lại không có ra tới.

【 tham ăn quỷ, ngươi đang làm cái quỷ gì? Tin hay không ta về sau không bao giờ cho ngươi tiên thạch ăn. 】

Phệ Linh Thử có chút ngượng ngùng nói: 【 chủ nhân, nhân gia hiện tại bộ dáng hơi xấu hổ gặp người lạp. 】

Thượng Quan Huyền Ý run run thân mình, hắn cảm giác nghe xong Phệ Linh Thử nói, cả người nổi da gà đều rớt đầy đất. 【 hảo hảo nói chuyện. 】

Phệ Linh Thử căng da đầu cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm: 【 chính là mấy ngày hôm trước chúng ta không phải bị sét đánh sao? Ta hiện tại bộ dáng xấu không mặt mũi gặp người. 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 533

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 533 Phượng tộc khách quý

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay đỡ trán, cũng không biết Phệ Linh Thử như thế nào như vậy xú mỹ, nó hiện tại bộ dáng xác thật xấu hoắc.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý cũng không có đem Phệ Linh Thử thả ra, chỉ là một bộ vô ngữ bộ dáng, nhẹ gọi một tiếng: "Huyền Ý?"

"A?" Thượng Quan Huyền Ý đang ở cùng Phệ Linh Thử truyền âm, bị Tiêu Lăng Hàn một gọi, theo bản năng mà đáp.

"Tham ăn quỷ ngủ rồi?"

"Không có."

"Kia nó vì sao không ra?"

"Nó hiện tại bộ dáng có điểm xấu, hẳn là sợ chúng ta chê cười nó, cho nên chính trốn tránh, không muốn ra tới."

"Tham ăn quỷ không phải vẫn luôn đều thực xấu sao?"

Phệ Linh Thử: Quá trát tâm!

"Ngạch……" Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng yên lặng đồng tình một phen Phệ Linh Thử, may mắn nó hiện tại không ở, bằng không nên tức giận đến nội thương.

Thượng Quan Huyền Ý: 【 tham ăn quỷ, nhanh lên ra tới! Ngươi nếu là lại không ra, về sau đều đừng ra tới. 】

Phệ Linh Thử: 【 kia đại chủ nhân sẽ không muốn đem ta thịt kho tàu hấp linh tinh đi? Rốt cuộc ta hiện tại không có mao, thoạt nhìn toàn thân đều là thịt. 】

Thượng Quan Huyền Ý: 【 kêu ngươi ra tới làm chính sự, ai sẽ không có việc gì ăn một con mấy trăm năm lão thử. 】

Phệ Linh Thử: 【 thật sự sẽ không ăn ta? 】

Thượng Quan Huyền Ý: 【 thật dong dài, cho ngươi ba cái số thời gian. 】

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến một đoàn thịt mum múp cầu hình vật thể.

Phệ Linh Thử vừa xuất hiện, liền một bộ chó săn dạng: 【 đại chủ nhân hảo. 】

"Đây là tham ăn quỷ?"

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không khỏi mà trừu trừu, ai có thể nói cho hắn, Phệ Linh Thử như thế nào biến thành một cái cầu?

Phía trước hắn nhìn thấy giống con thỏ giống nhau đại Ngũ Độc chuột, đã đủ hiếm lạ, không nghĩ tới còn có càng hiếm lạ.

“Tham ăn quỷ, ngươi đây là ăn quá nhiều, cho nên liền biến thành cái dạng này?”

Phệ Linh Thử tâm như là trúng nhất kiếm, lập tức phản bác: 【 không phải, ta là ở tiến hóa. 】

“Đừng nói cho ta ngươi tiến hóa xong sau, sẽ hóa thành hình người?” Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không thế nào hảo, nếu là Phệ Linh Thử tiến hóa sau sẽ hóa thành hình người, kia nó về sau liền đãi ở chính mình Long Ngọc không gian trung, tuyệt không có thể làm nó hướng lên trên quan Huyền Ý trước mặt thấu.

【 ta cũng không biết, phải chờ ta tiến hóa xong sau, mới có thể biết được. Ta tiếp thu truyền thừa không có xuất hiện quá tưởng ta giống nhau sẽ tiến hóa Phệ Linh Thử. 】

“Hành đi, chờ ngươi tiến hóa xong, nhớ rõ trước tiên nói cho ta.”

【 nga! 】

“Vậy ngươi nhìn xem dưới nền đất có phải hay không có bảo vật?” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi chân trên mặt đất điểm vài cái.

【 hảo. 】

Đối với Tiêu Lăng Hàn thái độ, Phệ Linh Thử có chút thụ sủng nhược kinh, hắn cư nhiên không có muốn ăn ý nghĩ của chính mình, thật là không dễ dàng.

Lập tức nó liền quyết định nhất định phải hảo hảo làm việc, kiến công lập nghiệp.

Đợi mười lăm phút, Phệ Linh Thử như cũ quỳ rạp trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn hồ nghi nói: “Tham ăn quỷ không phải là ngủ rồi đi?”

“Hẳn là không thể nào?” Thượng Quan Huyền Ý cũng có chút không xác định, nói, hắn liền duỗi chân đi đá một chút Phệ Linh Thử.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử bị Thượng Quan Huyền Ý đá đến trên mặt đất lăn một vòng, mới dừng lại tới. Thật vất vả đứng yên, bất mãn chất vấn nói: 【 chủ nhân, ngươi làm gì? 】

“Chúng ta đều cho rằng ngươi ngủ rồi.” Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay che miệng, nghiêm trang mà nói.

Vừa rồi Phệ Linh Thử bộ dáng thật sự là quá khôi hài, hoàn toàn chính là một cái cầu.

Phệ Linh Thử tưởng nói: Các ngươi như thế nào sẽ có ngu xuẩn như vậy ý tưởng.

Bất quá, nó một con không có chuột quyền chuột chỉ có thể sống tạm.

【 ta vừa rồi là ở xem xét dưới nền đất mặt đồ vật rốt cuộc là cái gì, thanh tỉnh thật sự. 】

Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, lập tức hỏi: “Kia dưới nền đất đến tột cùng có gì vật?”

【 không thấy rõ, nhưng nhất định là tiên linh khí nồng đậm thiên tài địa bảo. 】

“Muốn ngươi gì dùng?” Tiêu Lăng Hàn tràn đầy ghét bỏ mà nói, không cần Phệ Linh Thử nói, hắn cũng biết phía dưới có tiên linh khí nồng đậm đồ vật.

Phệ Linh Thử vốn là tưởng hảo hảo biểu hiện, kết quả biểu hiện không thành, phản bị ghét bỏ.

【 chờ ta tiến hóa xong, là có thể biết dưới nền đất bảo vật là cái gì. 】

“Chờ ngươi tiến hóa xong, hoa nhi đều cảm tạ.”

Lại lần nữa bị ghét bỏ!

Phệ Linh Thử cũng không nhụt chí, không ngừng cố gắng: 【 về sau hai vị chủ nhân đi bí cảnh linh tinh địa phương, ta nhất định có thể giúp đỡ đại ân. 】

Phệ Linh Thử gia hỏa này còn biết họa bánh nướng lớn, sự tình đều còn không có phát sinh, về sau sự ai có thể nói chuẩn. Tiêu Lăng Hàn vẫy vẫy tay, “Vậy chờ ngươi tiến hóa xong sau, rồi nói sau.”

Phệ Linh Thử biểu tình uể oải mà đáp: 【 hảo đi! 】

Tiện đà lại cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm: 【 chủ nhân, ta phải về khiết ước không gian tiếp tục tiến hóa. 】

Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động, Phệ Linh Thử liền biến mất tại chỗ.

“Lăng Hàn, ta thử xem có thể hay không phá vỡ mặt đất?”

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý trong tay tụ tập khởi một cái ngọn lửa phượng hoàng, miệng quát: “Đi!”

Chỉ thấy ngọn lửa phượng hoàng mang theo thiêu đốt hết thảy khí thế hướng tới mặt đất vọt qua đi, ngọn lửa phượng hoàng cùng mặt đất tiếp xúc, phát ra “Tư tư” tiếng vang.

Chờ ngọn lửa tắt, mặt đất hoàn hảo tổn hại.

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới dùng ra chính là phượng hoàng độc hữu phượng diễm, cùng dị hỏa có không sai biệt lắm uy lực, nhưng mặc dù là phượng diễm, mặt đất như cũ không có bất luận cái gì biến hóa.

Kia đến yêu cầu cái gì cấp bậc công kích mới có thể phá vỡ mặt đất?

“Lăng Hàn, ta cảm giác muốn phá vỡ mặt đất tựa hồ có chút khó khăn.”

Thượng Quan Huyền Ý lo chính mình nói, hoàn toàn không có chú ý tới Tiêu Lăng Hàn hắc trầm sắc mặt.

Tiêu Lăng Hàn một phen đem Thượng Quan Huyền Ý ôm vào trong lòng ngực, gắt gao mà ôm hắn.

“Làm sao vậy?”

Thượng Quan Huyền Ý lúc này còn có chút không thể hiểu được, hoàn toàn không biết Tiêu Lăng Hàn này lại là ở phát cái gì điên.

“Ngươi còn có thương tích trong người, ở thương không có hảo phía trước, trừ phi tất yếu, đều không chuẩn lại ra tay.”

Làm nửa ngày, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này là lo lắng cho mình, trong lòng xẹt qua một tia ngọt ngào, cả người đều giống ngâm mình ở trong vại mật.

Gia hỏa này là đem hắn trở thành búp bê sứ?

Bất quá hắn thích loại này bị người quan tâm, bị người sủng cảm giác.

Nhẹ nhàng vỗ vỗ Tiêu Lăng Hàn phía sau lưng, Thượng Quan Huyền Ý nhẹ giọng trấn an nói: “Ta đã biết, vừa rồi nhất thời hứng khởi, liền đã quên.”

Tiêu Lăng Hàn vẫn là không yên tâm mà dặn dò nói: “Về sau làm việc đừng như vậy xúc động, mọi việc có ta.”

“Hảo.” Thượng Quan Huyền Ý lập tức đáp, trong lòng lại nghĩ, rõ ràng hắn hiện tại tu vi so Tiêu Lăng Hàn cao, như thế nào liền kiên cường không đứng dậy đâu?

Không được!

Chờ đem thương dưỡng hảo sau, hắn cũng muốn triển lãm cường thế một mặt, đến lúc đó phản công cũng thành thuận lý thành chương sự.

Đem lớn lên giống trích tiên giống nhau Tiêu Đại Ma Vương áp xuống dưới thân, nhất định rất có cảm giác thành tựu.

Chỉ là ngẫm lại khiến cho hắn tâm hoa nộ phóng.

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết Thượng Quan Huyền Ý giờ phút này ý nghĩ trong lòng, thấy hắn như vậy ngoan ngoãn nghe chính mình nói, liền nhẹ nhàng buông ra hắn, phủng hắn mặt, thâm tình mà nhìn hắn.

Này trương mặt như quan ngọc quen thuộc khuôn mặt, cảm giác thấy thế nào, đều xem không đủ.

Mà hắn thanh triệt sáng ngời đồng tử, rõ ràng mà ảnh ngược chính mình bóng dáng.

Giờ phút này, chỉ nghĩ như vậy vẫn luôn nhìn hắn, nhìn chằm chằm hắn, nhìn hắn, cảm thụ được hắn tồn tại.

Tuy rằng cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau thật lâu, nhưng bị hắn như vậy thâm tình mà nhìn chăm chú, Thượng Quan Huyền Ý vẫn là có chút tu quẫn, hai má trở nên hỏa thiêu hỏa liệu, thầm mắng chính mình không biết cố gắng.

Nghĩ chính mình phải cường thế một chút, liền ở hắn trên môi hôn một cái, sau đó làm bộ dường như không có việc gì bộ dáng, tiện đà hỏi: "Chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ?"

"Vừa rồi ngươi động tác quá nhanh." Nói, Tiêu Lăng Hàn tay ở Thượng Quan Huyền Ý đỏ rực trên mặt nhéo một chút.

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mộng bức, tình huống như thế nào?

"Hiện tại, trước làm ta nếm nếm ngươi hương vị."

Tiêu Lăng Hàn nói xong, ở Thượng Quan Huyền Ý ngây ngốc biểu tình hạ, ngậm lấy hắn môi, nhấm nháp, liếm mút, cạy ra hắn hàm răng, tuần tra hắn lãnh địa, bá đạo không buông tha bất luận cái gì một góc.

Bị Tiêu Lăng Hàn một thân, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng mà làm ra đáp lại, chẳng được bao lâu hắn liền cảm giác chính mình bị hôn đến tứ chi vô lực, thân thể nhũn ra, duỗi tay bám vào đối phương cổ.

Nhấm nháp đủ rồi, Tiêu Lăng Hàn mới niệm niệm không tha mà buông ra Thượng Quan Huyền Ý.

Thấy hắn mưu hàm xuân sắc, khóe mắt phiếm hồng, thật muốn đem hắn ngay tại chỗ tử hình, bất quá nghĩ đến hắn còn có thương tích trong người, Tiêu Lăng Hàn vẫn là áp xuống đáy lòng ngo ngoe rục rịch.

Bám vào hắn bên tai thấp giọng nói: "Ngoan, ở một bên nhìn."

Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn đây là ở đem chính mình đương tiểu hài tử hống?

Bất quá chân lại rất nghe lời mà đi đến một bên đứng.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp dùng ra kim mộc thủy hỏa thổ năm loại tiên linh khí dung hợp thành hỗn độn chi lực, hướng tới mặt đất phát ra công kích.

"Oanh" một tiếng nổ vang, cùng vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý phát ra công kích hoàn toàn không giống nhau.

Đãi năm màu ánh sáng biến mất, tại chỗ lưu lại một hố nhỏ.

"Lăng Hàn, vẫn là ngươi lợi hại." Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý không cấm khen.

Rõ ràng chính mình tu vi so Tiêu Lăng Hàn cao, phát ra công kích lại không bằng hắn.

Xem ra này cái gì hỗn độn chi lực quả nhiên lợi hại!

"Ta nếu là thật lợi hại, nơi đây nên bị phá khai." Tiêu Lăng Hàn cười khổ lắc đầu nói, vừa rồi công kích như vậy một chút, hắn đan điền trung tiên linh khí đã đi thất thất bát bát.

"Ít nhất so với ta lợi hại, phía trước ta công kích dừng ở mặt trên, chính là một chút phản ứng đều không có. Tin tưởng chờ ngươi tu vi lại cao một ít, vậy lợi hại hơn."

"Miệng thật ngọt! Ta hiện tại muốn đả tọa khôi phục một chút tiêu hao rớt tiên linh khí." Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý lúc đóng lúc mở miệng, ý có điều chỉ nói.

Thượng Quan Huyền Ý không biết Tiêu Đại Ma Vương nói chính là chính mình lời nói dễ nghe, vẫn là chính là đang nói ở miệng mình ngọt, hắn làm bộ không nghe được phía trước câu nói kia, trực tiếp trả lời: "Ta giúp ngươi hộ pháp."

"Hảo."

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền tại chỗ khoanh chân đả tọa tu luyện khôi phục đan điền trung tiên linh khí, dưới nền đất nồng đậm tiên linh khí không ngừng tiến vào thân thể hắn trung.

Một canh giờ sau, hắn mở hai mắt, trong mắt xẹt qua một đạo lưu quang.

Thấy Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy kinh ngạc: "Lăng Hàn, ngươi nhanh như vậy liền khôi phục?"

"Ân, chủ yếu là dưới nền đất tiên linh khí nồng đậm, bằng không sợ là dùng tới một ngày ta cũng vô pháp khôi phục."

"Bị ngươi nói như vậy, ta càng thêm muốn biết phía dưới đến tột cùng có gì vật."

"Kiên nhẫn chờ xem." Nói, Tiêu Lăng Hàn nhắm ngay lúc trước phá vỡ hố nhỏ, phát ra công kích.

Cứ như vậy, Tiêu Lăng Hàn mỗi công kích một lần, sau đó đả tọa khôi phục một canh giờ.

Theo thời gian trôi qua, cái kia hố nhỏ cũng ở chậm rãi biến đại.

Hôm sau sáng sớm.

Phượng tộc hôm nay nghênh đón một vị khách quý, vị này khách quý đúng là Thiên Đạo Tông Chu Nguyên, Chu Nguyên tu luyện chính là mệnh chi thuật, biết bói toán.

Chu Nguyên ăn mặc một thân hắc bạch giao nhau đạo bào, trung đẳng dáng người, tứ phương mặt, lưu trữ râu dê, một đôi điếu trong mắt lóe tinh quang, nhìn qua 50 tuổi tả hữu, thực tế tuổi tác không biết.

Lúc này, hắn đang ngồi ở Phượng tộc chính đường trung.

Chính đường trừ bỏ Chu Nguyên, còn có Phượng tộc hai vị Tiên Đế cảnh cường giả Phượng Tễ cùng Phượng Toại, cùng với tộc trưởng Phượng Uy.

"Đúng rồi, trước đó không lâu quý tộc trở về một con huyết mạch thực thuần phượng hoàng, không biết hắn hiện tại ở nơi nào?"

Phượng Tễ cùng Phượng Toại hai người liếc nhau, sờ không chuẩn lão tổ kêu vị này tới làm cái gì, một mở miệng liền nhắc tới Thượng Quan Huyền Ý, chẳng lẽ hắn là vì Thượng Quan Huyền Ý mà đến?

Phượng Tễ đáp: "Hắn lúc này đang ở trong tộc, bất quá trước đó không lâu đã xảy ra một chút ngoài ý muốn, hiện tại hắn đang ở chữa thương."

Chu Nguyên cao thâm khó lường mà nói: "Quả nhiên như thế!"

Phượng Toại truy vấn nói: "Không biết Chu tiên hữu lời này ý gì?"

"Thiên cơ không thể tiết lộ." Chu Nguyên loát cằm chòm râu, vẻ mặt thần bí.

Phượng Toại: "……"

Hắn liền không nên tò mò, không nên hỏi!

Hoàn toàn không thể vui sướng mà nói chuyện phiếm.

Đúng lúc vào lúc này, Phượng tộc lão tổ Phượng Khuynh Nhan thướt tha lả lướt mà từ chính đường ngoại đi tới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 534

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 534 người không thấy

Tiến phòng, Phượng Khuynh Nhan đầu tiên là triều Chu Nguyên gật đầu ý bảo, sau đó mới đi đến chính phía trên vị trí ngồi xuống.

Ngồi xuống sau, Phượng Khuynh Nhan liền trực tiếp mở miệng: "Chu Nguyên, ngươi lần trước nói chúng ta Phượng tộc sẽ trở về một con thuần huyết phượng hoàng, hắn sẽ là chúng ta Phượng tộc tương lai hy vọng, nhưng sự tình giống như cùng ngươi suy tính không giống nhau."

Gật gật đầu, Chu Nguyên nói tiếp nói: "Đây cũng là ta lần này tiến đến nguyên nhân chi nhất."

Phượng Khuynh Nhan kinh ngạc: "Úc, vậy ngươi lại tính ra cái gì?"

Chu Nguyên trầm ngâm một lát, mới nói nói: "Ta muốn tiên kiến hắn bản nhân một mặt, mới hảo có kết luận."

"Ngươi không phải biết bói toán sao? Như thế nào còn muốn gặp bản nhân mới được?" Phượng Toại trong lòng khó chịu, nhỏ giọng nói thầm.

Hắn thanh âm tuy nhỏ, nhưng đang ngồi đều là cường giả, tất nhiên là đem hắn nói một chữ không rơi xuống đất nghe tiến trong tai.

"Ân?" Phượng Khuynh Nhan lãnh mắt nhìn về phía Phượng Toại.

Cảm nhận được lão tổ áp bách tính ánh mắt, Phượng Toại quay đầu nhìn về phía bên ngoài: "A! Hôm nay thời tiết thật tốt."

Mọi người: "……"

Gần nhất mỗi ngày đều là trời trong nắng ấm, chẳng lẽ ngày nào đó thời tiết không hảo?

"Phượng Uy." Phượng Khuynh Nhan ngược lại nhìn về phía đứng ở một bên Phượng Uy.

"Lão tổ có gì phân phó?" Phượng Uy lập tức tiến lên, hành lễ.

"Đi, đem Huyền Ý mang đến."

"Đúng vậy."

Chờ Phượng Uy rời đi sau, phòng trong lại lâm vào một mảnh tĩnh mịch.

Đột nhiên, một cái nam tử hơi mang ủy khuất thanh âm từ xa đến gần.

"Phụ thân, phụ thân, ngài cần phải vì ta làm chủ."

Thực mau thanh âm chủ nhân liền xuất hiện ở chính đường cửa, người tới đúng là Chu Lập Nhiên.

Chu Nguyên nhìn thấy người tới mày không cấm nhăn lại, thấp giọng quát lớn nói: “Nhiên Nhi, không được vô lễ.”

Chu Lập Nhiên mặt lộ vẻ ủy khuất, tiện đà biết nghe lời phải về phía mấy người hành lễ.

“Vãn bối gặp qua Phượng tộc ba vị tiền bối.”

Phượng Khuynh Nhan mặt mang mỉm cười, vẻ mặt ôn hoà mà nói: “Không cần câu thúc, tùy tiện tìm vị trí ngồi.”

Chu Lập Nhiên chẳng những không ngồi, ngược lại trực tiếp quỳ xuống, ngay sau đó mở miệng: “Đa tạ tiền bối, chỉ là vãn bối có oan khuất muốn hướng tiền bối trình bày chi tiết.”

Thấy như vậy một màn, Phượng Toại cùng Phượng Tễ mí mắt đều không cấm nhảy nhảy.

Mà Phượng Khuynh Nhan còn lại là hơi chau mày.

“Nhiên Nhi, ngươi sao như thế vô lễ, còn không mau lên.” Chu Nguyên trong miệng nói như vậy, trên mặt lại không có bất luận cái gì trách cứ chi ý.

“Là, phụ thân.”

Chu Lập Nhiên vẫn như cũ đứng lên, lại vẫn như cũ đứng ở chính đường trung ương, không có muốn đi ngồi xuống tính toán, hiển nhiên hắn còn đang đợi Phượng tộc nhân vi hắn làm chủ.

Thấy vậy, Phượng Khuynh Nhan đành phải hỏi: “Kia nói nói ngươi có gì oan khuất muốn trình bày chi tiết?”

Chu Lập Nhiên lập tức lộ ra một bộ ủy khuất biểu tình, nói: “Hồi tiền bối, hôm trước ta vừa đến Phượng Hoàng Thành khi liền nhìn trúng một kiện quần áo, nhưng ta ngày hôm qua đi mua thời điểm, lại bị quý tộc thiếu chủ đoạt đi. Ta nói ta sẽ nhiều cho hắn tiên thạch, làm hắn đem quần áo trả lại cho ta, nhưng hắn lại nói hắn không thiếu tiên thạch. Cuối cùng hắn còn làm hai gã Tiên Vương cảnh cường giả, đem chúng ta đuổi ra mua quần áo cửa hàng.”

Nghe vậy, Phượng Toại cùng Phượng Tễ sắc mặt không cấm đen hắc, cái này tiểu bối ý tứ là bọn họ Phượng tộc thiếu chủ kiêu ngạo ương ngạnh, ngang ngược, không nói lý.

Phượng Khuynh Nhan mày liễu dựng ngược, “Còn có chuyện như vậy? Trong chốc lát Huyền Ý tới, ta làm hắn hướng ngươi nhận lỗi.”

Nghe thấy Phượng Khuynh Nhan lời này, Phượng Toại cùng Phượng Tễ hai người liếc nhau, đều cảm thấy lão tổ đây là điên rồi.

Phượng Khuynh Nhan nhưng không cảm thấy nàng như vậy an bài có cái gì sai, đối nàng tới nói, kia bất quá chính là một kiện có thể có có thể không quần áo.

Chu Lập Nhiên lại có lý không tha người tiếp tục hỏi: "Kia quần áo đâu?"

Phượng Khuynh Nhan không chút nào để ý mà nói: "Quần áo nếu là ngươi nhìn trúng, đó chính là ngươi, trong chốc lát ta khiến cho Huyền Ý đem quần áo cho ngươi."

Chu Lập Nhiên vui mừng ra mặt, liên tục nói lời cảm tạ: "Đa tạ tiền bối, tiền bối thật là cái minh lý lẽ trưởng bối, tin tưởng Phượng tộc có ngài, tất nhiên sẽ phồn vinh hưng thịnh."

Phượng Toại cùng Phượng Tễ hai người đều cảm thấy lão tổ vẫn là tiếp theo bế quan tương đối hảo, nàng này vừa xuất quan, Phượng tộc bị nàng làm cho nhân tâm rơi rụng.

Còn phồn vinh hưng thịnh! Y bọn họ xem Phượng tộc không xuống dốc liền không tồi.

Thấy Phượng Khuynh Nhan hoàn mỹ đem sự tình giải quyết, Chu Nguyên giả ý quát: "Nhiên Nhi, được rồi, đều như ý, còn không qua tới ngồi xuống. Thật là đem ngươi sủng hư, hiện giờ là càng ngày càng không quy củ."

"Là, phụ thân."

Lúc này, đi thỉnh Thượng Quan Huyền Ý Phượng Uy cũng đã trở lại.

Mọi người thấy hắn chỉ là một người trở về, đều có chút tò mò, Phượng tộc bên này người tưởng chính là chẳng lẽ kia hai cái tiểu bối lại ở song tu?

Mà Chu Nguyên thấy vậy, mí mắt không cấm nhảy nhảy, trong lòng có loại dự cảm bất hảo, chẳng lẽ chính mình hôm nay muốn một chuyến tay không?

Thấy chỉ có Phượng Uy một người trở về, Phượng Khuynh Nhan thấy không vui hỏi: "Như thế nào liền ngươi một người?"

Phượng Uy hành lễ: "Hồi bẩm lão tổ, Huyền Ý bọn họ không ở trong phòng."

"Chẳng lẽ bọn họ ra ngoài?" Phượng Toại suy đoán nói, rốt cuộc bọn họ ngày hôm qua còn đi ra ngoài quá.

Phượng Uy lắc đầu: "Cũng không có, phụ trách trông coi Huyền Ý người ta nói, hai người không có rời đi quá sân."

"Nếu không rời đi quá sân, người nọ hiện tại đi nơi nào?" Phượng Khuynh Nhan sắc mặt thanh lãnh, trong lòng hỏa khí thẳng tắp bay lên, này chỉ thuần huyết phượng hoàng từ trở lại Phượng tộc nào thứ không cùng nàng đối với tới?

Nàng cảm giác Thượng Quan Huyền Ý cùng nàng bát tự không hợp, hoàn toàn vô pháp ở chung.

"Này……" Phượng Uy cũng thực buồn bực, hắn nào biết đâu rằng người đi nơi nào, hắn lại không phải người khác bóng dáng.

"Vậy ngươi còn thất thần làm cái gì, còn không mau đi tìm."

Nhìn đến Phượng Uy cùng cái đầu gỗ giống nhau xử tại nơi đó, Phượng Khuynh Nhan liền giận sôi máu.

Phượng Uy sờ soạng một phen mồ hôi trên trán, "Đã phân phó người đi tìm, tin tưởng không lâu sẽ có tin tức."

"Hừ!"

Chính đường lại lần nữa lâm vào một mảnh tĩnh mịch.

Phượng tộc địa lao.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn đang ở vì Thượng Quan Huyền Ý hằng ngày chữa thương.

Bởi vì hắn hiện tại tu vi so Thượng Quan Huyền Ý kém một cái đại cảnh giới, cho nên ít nhất yêu cầu vì Thượng Quan Huyền Ý trị liệu ba tháng.

"Hắt xì…… Hắt xì…… Hắt xì!" Thượng Quan Huyền Ý liên tục đánh vài cái hắt xì, duỗi tay xoa xoa cái mũi.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt cổ quái mà nhìn về phía hắn: "Ngươi đây là bị cảm?"

"Ngươi gặp qua sẽ cảm mạo phượng hoàng sao?" Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn đánh hắt xì cùng cảm mạo liền không dính biên.

Tiêu Lăng Hàn cười ngâm ngâm nói: "Trước mặt không phải có một con sao?"

"Ta nơi nào là cảm mạo, rõ ràng là có người ở tính kế ta." Thượng Quan Huyền Ý cãi lại nói, hắn mơ hồ có loại bị người tính kế cảm giác.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn chau mày, ra tiếng trấn an nói: "Đừng nghĩ nhiều, không nhận người nhớ thương là tài trí bình thường, có người tính kế thuyết minh ngươi thiên phú hảo."

Thấy hắn lo lắng chính mình, Thượng Quan Huyền Ý ngược lại cười nói: "Ngươi là tưởng nói ta bản thân kỳ thật cũng thực trân quý đi?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Là rất trân quý, trong lòng ta ngươi chính là cái vô giá bảo."

"Hoa ngôn xảo ngữ."

"Tự đáy lòng chi ngôn!"

Thực mau Tiêu Lăng Hàn đan điền trung tiên linh khí liền tiêu hao không còn, hắn chỉ phải thu hồi tay, ngày mai lại vì Thượng Quan Huyền Ý trị liệu.

Lúc sau hắn liền bắt đầu khôi phục đan điền trung tiên linh khí, lại công kích mặt đất, như thế lặp lại tuần hoàn.

Sau nửa canh giờ, Phượng tộc chính đường.

Phía trước âm thầm đi theo Thượng Quan Huyền Ý bên người hai vị Tiên Vương tới báo: "Bẩm báo lão tổ, toàn bộ Phượng tộc chúng ta đều đã điều tra qua, cũng không có nhìn đến thiếu chủ hai người thân ảnh."

Nghe vậy, Phượng Khuynh Nhan lập tức nhắm mắt, thần thức nhìn quét toàn bộ Phượng tộc, mỗi cái góc đều không buông tha.

Mười phút sau, nàng thu hồi thần thức, sắc mặt không cấm trầm trầm.

Nghĩ đến phía trước Tiêu Lăng Hàn có thể vô thanh vô tức mà dẫn dắt Thượng Quan tiến vào Phượng tộc cấm địa, Phượng Khuynh Nhan trong lòng lập tức minh bạch, phỏng chừng hai người sớm đã rời đi Phượng Hoàng Thành.

Nàng có chút bực bội mà đỡ đỡ trán, vẫy vẫy tay, ý bảo đường hạ đứng hai người trước rời đi.

Theo sau, nàng lại nhìn về phía Chu Nguyên, sắc mặt thanh lãnh mà nói: "Chu Nguyên, có nói cái gì ngươi nói thẳng liền hảo. Đến nỗi Thượng Quan Huyền Ý, khả năng tạm thời không thấy được, hắn ở Phượng tộc đợi không thói quen, người đã rời đi Phượng tộc."

Chu Nguyên trong lòng trầm xuống, sự tình quả nhiên ra biến cố, nhưng đến tột cùng là nơi nào ra sai?

Theo lý thuyết hắn là tính hảo thời gian tới Phượng tộc, hẳn là tới vừa vặn tốt mới đúng, sớm biết rằng ngày hôm qua liền không nên đãi ở khách điếm, trực tiếp tới Phượng tộc thì tốt rồi, Chu Nguyên trong lòng ảo não mà nghĩ.

Chu Nguyên không biết chính là, sự tình biến cố liền ra ở hắn bảo bối nhi tử trên người, nếu không phải ngày hôm qua Tiêu Lăng Hàn bọn họ đi dạo phố ngẫu nhiên gặp được Chu Lập Nhiên, bọn họ cũng sẽ không nghĩ như vậy vội vã đi địa lao xem xét, cố ý né tránh.

Chu Nguyên thu hồi trên mặt không vui thần sắc, vuốt chòm râu lắc đầu thở dài: "Ai! Sự tình không tốt lắm làm?"

Nghe vậy, Phượng Khuynh Nhan trong lòng một cái lộp bộp, chẳng lẽ chính mình Phượng tộc có cái gì đại tai nạn không thành, lập tức nàng liền gấp không chờ nổi hỏi: "Là xảy ra chuyện gì?"

"Sự tình ra tới kia chỉ mới vừa trở về phượng hoàng trên người."

"Nguyện nghe kỹ càng."

Chu Nguyên nhắm mắt, bỗng nhiên mở, vươn tay phải liên tục bấm đốt ngón tay. Một lát, hắn dừng lại động tác, đối Phượng tộc mấy người nói: "Các ngươi

tốt nhất vẫn là nhanh lên đem hắn tìm trở về, nơi nào đem hắn tìm trở về còn có đền bù cơ hội.”

Ngồi ở một bên Phượng Tễ nghi hoặc nói: “Hắc, ngươi nói sự tình không dễ làm, rốt cuộc ra sao sự không dễ làm? Ngươi nói như lọt vào trong sương mù, cho chúng ta vô hạn tưởng tượng không gian.”

Ngồi ở Phượng Tễ bên người Phượng Toại cũng nói tiếp nói: “Chính là, ngươi nói không minh bạch, chúng ta căn bản liền không nghe hiểu.”

Thấy Chu Nguyên muốn mở miệng, Phượng Toại không đợi hắn nói chuyện, giành trước nói: “Ngươi nhưng ngàn vạn đừng lại nói thiên cơ không thể tiết lộ.”

Chu Nguyên vốn dĩ chính là tính toán nói những lời này, hiện tại đều bị đối phương nói ra, trước mắt hắn còn có thể nói cái gì?

Kia chính là một con huyết mạch thuần khiết thần thú phượng hoàng, chân chính thần thú phượng hoàng, cũng không phải là trước mắt này đó hỗn huyết phượng hoàng có thể so sánh với.

Chỉ là nghĩ đến thần thú phượng hoàng tinh huyết có thể duyên thọ, còn có trên người những cái đó trân quý luyện đan, luyện khí tài liệu, Chu Nguyên trong lòng tham lam liền ngăn không được mà điên cuồng sinh trưởng.

Chỉ là, giờ phút này nói cái gì đều chậm, rốt cuộc người đã không còn Phượng tộc.

Biện pháp tốt nhất chính là lừa dối Phượng tộc đi đem người tìm trở về.

“Nếu Phượng tộc tiên hữu không tin ta, ta đây vẫn là về Thiên Đạo Tông đi.” Nói, Chu Nguyên lập tức đứng dậy, làm bộ liền phải rời đi.

Chiêu này lấy lui làm tiến, hắn dùng chính là lô hỏa thuần thanh.

Quả nhiên, ngay sau đó liền nghe Phượng Khuynh Nhan nói: “Chậm đã, Chu Nguyên ngươi khó được tới một lần Phượng tộc, sao không ở lâu chút thời gian, ta lập tức phái người đi tìm Thượng Quan Huyền Ý.”

Đối Chu Nguyên sau khi nói xong, Phượng Khuynh Nhan lạnh mặt, lại đối một bên Phượng Tễ cùng Phượng Toại nói: “Liền từ các ngươi hai cái đi tìm người, cho các ngươi mười ngày thời gian, mười ngày nội các ngươi nếu là tìm không thấy người, vậy đi trông coi cấm địa.”

Phượng Toại cùng Phượng Tễ liếc nhau, hai người trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ, lập tức hai người liền biến mất ở chính đường trên chỗ ngồi.

Chờ hai người lại hiện thân khi, người đã xuất hiện ở Phượng Hoàng Thành trên quảng trường.

Phượng Tễ chậm rì rì mà lấy ra một chiếc phi thuyền, hướng trong phi thuyền rót vào tiên linh khí, phi thuyền chậm rãi bắt đầu biến đại.

Thấy vậy, Phượng Toại trêu ghẹo nói: “Hai cái tiểu gia hỏa hẳn là không đi bao xa? Dùng phi thuyền sao?”

“Nếu ngươi không tính toán ngồi phi thuyền, vậy ngươi tới quảng trường làm cái gì?” Phượng Tễ liếc Phượng Toại liếc mắt một cái.

Phượng Toại giả ý ho khan một tiếng, nói: “Ta phía trước được đến một khối tiến vào Thần Táng bí cảnh lệnh bài, ta chuẩn bị đi xem.”

Phượng Tễ nhướng mày, “Thần Táng bí cảnh lệnh bài, một lần giống như có thể truyền tống bốn người đi?”

Nghe vậy, Phượng Toại khuôn mặt nghiêm túc, cảnh giác hỏi: “Ngươi muốn làm gì? Nói cho ngươi, thân huynh đệ còn minh tính sổ đâu!”

Phượng Tễ trắng Phượng Toại liếc mắt một cái, tức giận nói: “Ta lại chưa nói không cho ngươi tiên thạch, ngươi kích động cái gì?”

“Thiếu cái này số, không bàn nữa.” Khi nói chuyện, Phượng Toại vươn ra ngón tay khoa tay múa chân một chút.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 535

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 535 Chu Nguyên tâm tư

Phượng Tễ liền xem thường đều không nghĩ phiên, Phượng Toại gia hỏa này là rớt đến tiên thạch đôi. "Được rồi, còn không phải là tiên thạch sao? Yên tâm, một khối đều sẽ không thiếu cho ngươi."

Phượng Toại bỗng nhiên hỏi: "Nói chúng ta hai cứ như vậy đi rồi, thật sự hảo sao?"

"Thiếu chúng ta hai cái không phải còn có vài cái lão gia hỏa sao? Vừa lúc bọn họ gần nhất cũng chưa bế quan, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, làm cho bọn họ bồi lão tổ lăn lộn đi. Nói không chừng chờ chúng ta đi một chuyến bí cảnh lại trở về, chúng ta hai cũng trở thành lão tổ."

Giờ phút này hai người đều ảo tưởng bọn họ đi một chuyến bí cảnh có thể đột phá Tiên Tôn.

Nói chuyện công phu, hai người đã thượng phi thuyền, thực mau liền biến mất ở Phượng tộc quảng trường.

Hai người từ đầu chí cuối cũng chưa nghĩ tới đi tìm Thượng Quan Huyền Ý, đổi vị tự hỏi, bọn họ nếu là Thượng Quan Huyền Ý cũng tuyệt đối không muốn lại trở lại Phượng tộc tới.

Không vì khó người khác, cũng không làm khó chính mình.

Cho nên, hai người ăn ý không đề chuyện này.

Nếu là làm Phượng Khuynh Nhan biết nàng phái đi hai vị tộc lão, căn bản không có đi tìm người, mà là chạy tới bí cảnh tìm cơ duyên, phỏng chừng đến tức giận đến hộc máu.

Phượng tộc.

Nhìn thấy Phượng Khuynh Nhan như vậy an bài, Chu Nguyên phi thường vừa lòng, vì thế hắn an tâm ở Phượng tộc ở xuống dưới.

Thời gian trôi mau, mười ngày giây lát lướt qua.

Hiện giờ mười ngày thời gian đã tới rồi, mà Phượng Khuynh Nhan phái ra đi tìm Thượng Quan Huyền Ý Phượng Tễ cùng Phượng Toại hai người, người không tìm được không nói, bọn họ hai cái cũng không có tin tức.

Đợi mười ngày không chờ đến bất cứ biến mất, Phượng Khuynh Nhan trong lòng có thể thấy được có bao nhiêu phẫn nộ. Nhưng nàng không thể không áp

xuống trong lòng phẫn nộ, đi trước Chu Nguyên nơi sân.

Chu Nguyên sở trụ sân là Phượng tộc tốt nhất một tòa khách viện, có thể thấy được Phượng Khuynh Nhan đối này nhìn trúng.

Không bao lâu, Phượng Khuynh Nhan liền tới đến Chu Nguyên nơi trong viện.

Hai người ngồi ở bàn đá bên, Chu Nguyên thấy Phượng Khuynh Nhan cau mày, sắc mặt không tốt, trong lòng chính là trầm xuống, xem ra Phượng tộc cũng không có tìm được kia chỉ tiểu phượng hoàng.

Vì thế, hắn nói thẳng không cố kỵ hỏi: "Phượng tổ, người có phải hay không không có tìm được?"

Phượng Khuynh Nhan gật gật đầu: "Đúng vậy."

Chu Nguyên lại hỏi dò: "Nếu không ta tính tính, xem người khác rốt cuộc ở nơi nào?"

"Vậy làm phiền."

Thấy Phượng tổ đồng ý, Chu Nguyên nhẹ nhàng thở ra, tiện đà hỏi: "Nhưng có hắn huyết?"

Nghe vậy, Phượng Khuynh Nhan lấy ra một cái tiểu bình sứ.

Chu Nguyên nhìn thấy bình sứ trong lòng một trận kích động, bất quá hắn trên mặt lại không hiện mảy may.

Vì có thể tìm được Thượng Quan Huyền Ý, Chu Nguyên cũng là liều mạng.

Theo sau hắn đứng lên, lấy ra một cái la bàn bày biện ở trên bàn, lại cầm lấy bình sứ, đảo ra một giọt huyết.

Huyết tích ở la bàn thượng, hắn lập tức tay véo pháp quyết, một đám pháp quyết đánh vào la bàn thượng. La bàn một hồi sáng lên bạch quang, một hồi sáng lên ánh sáng tím, trong chốc lát sáng lên lam quang, trong chốc lát lại sáng lên hồng quang, đủ mọi màu sắc, trông rất đẹp mắt.

Mười lăm phút sau, Chu Nguyên dừng lại động tác, giờ phút này hắn đã là mồ hôi đầy đầu, cả người như là từ trong nước vớt ra tới giống nhau.

Pháp quyết đình chỉ sau, la bàn thượng ánh sáng cũng tùy theo biến mất.

Chu Nguyên có chút kích động mà nhìn chằm chằm la bàn, đôi mắt không chớp mắt, ở hắn chờ mong hạ, thực mau la bàn thượng liền xuất hiện một cái điểm đỏ.

Thấy vậy, Chu Nguyên trong lòng vui vẻ.

Chỉ là không đợi hắn cao hứng quá hai giây, điểm đỏ thực mau lại nhiều một cái, cái thứ nhất điểm đỏ giống như là một cái tín hiệu, theo thời gian trôi qua, la bàn thượng điểm đỏ càng ngày càng nhiều.

Trong đó có cái lại đại lại viên điểm đỏ, đối ứng người đúng là ngồi ở Chu Nguyên bên cạnh Phượng Khuynh Nhan.

Chu Nguyên một mông ngồi ở trên ghế, lẩm bẩm tự nói: "Tại sao lại như vậy?"

"Này đó là có ý tứ gì?" Phượng Khuynh Nhan nhìn la bàn thượng rậm rạp điểm đỏ, không cấm hỏi.

Chu Nguyên không có trả lời, ngược lại hỏi: "Ngươi cho ta huyết thật là kia chỉ thuần huyết phượng hoàng sao?"

Phượng Khuynh Nhan lạnh mặt đáp: "Tự nhiên là."

Thấy Phượng Khuynh Nhan sắc mặt không tốt, Chu Nguyên giải thích nói: "Mỗi cái điểm đỏ đại biểu một cái Phượng tộc người."

Phượng Khuynh Nhan nhìn rậm rạp điểm đỏ, nàng thật sự phân không rõ ai là ai. "Kia cái nào điểm đỏ đại biểu chính là Thượng Quan Huyền Ý?"

Bỗng nhiên, Chu Nguyên trong đầu linh quang chợt lóe, mỗi cái điểm đỏ đại biểu một cái Phượng tộc người, kia đem sở hữu Phượng tộc người đều tụ tập ở bên nhau, dư lại còn không phải là hắn muốn tìm mục tiêu sao?

Lập tức hắn liền đối với Phượng Khuynh Nhan nói: "Này mặt trên điểm đỏ quá nhiều, ta cũng không biết cái nào điểm đỏ mới là tiểu phượng hoàng. Phượng tổ, ngươi đi đem sở hữu Phượng tộc người đều tụ tập đến một chỗ, chúng ta dùng bài trừ pháp, thử xem có thể hay không tìm được."

Phượng Khuynh Nhan nghe vậy, không nghi ngờ có hắn, lập tức đi triệu tập sở hữu Phượng tộc người.

Sau nửa canh giờ, sở hữu ở Phượng tộc trên người có mang phượng hoàng huyết mạch người, đều bị Phượng Khuynh Nhan triệu tập tới rồi trên quảng trường.

Chu Nguyên nhìn thấy la bàn thượng chỉ có mấy cái rải rác điểm đỏ không có tụ tập lại đây, lập tức dò hỏi Phượng Khuynh Nhan, những cái đó địa phương đều là chút người nào.

Cái này la bàn cũng có một cái khuyết điểm, nếu là người muốn tìm đã không ở Thần Linh Yêu Vực, kia la bàn thượng liền sẽ không biểu hiện điểm đỏ.

Từ ban ngày đến ban đêm, sở hữu điểm đỏ cơ hồ đều bị bài tra xong, cuối cùng còn thừa một cái.

"Hướng tây đi hai vạn mễ là địa phương nào?" Chu Nguyên nhìn la bàn thượng biểu hiện đại giai vị trí, hỏi Phượng Khuynh Nhan.

Hồi tưởng một chút, Phượng Khuynh Nhan đáp: "Bên kia đã hẻo lánh, lại hoang vắng, không phải cái gì quan trọng địa phương, rất ít có tộc nhân sẽ đi qua."

Chu Nguyên lập tức liền nói: "Ta đây đi xem."

"Chính ngươi?"

"Ân, quyền đương đi một chút."

"Hành đi."

Phát hiện Phượng Khuynh Nhan thần thức cũng không có nhìn trộm chính mình, Chu Nguyên hướng tới la bàn thượng điểm đỏ đối ứng vị trí cấp tốc bay đi.

Ly đến càng ngày càng gần, Chu Nguyên tâm đi theo phanh phanh phanh mà thẳng nhảy, lúc này hắn nội tâm thực kích động, đồng thời lại có chút khẩn trương. Mau đến lúc đó, hắn phi lạc đến mặt đất, từng bước một triều mục tiêu đi đến.

Chu Nguyên hành tẩu phương hướng, đúng là Phượng tộc địa lao vị trí.

Đi đến cách mặt đất lao còn có 20 mét xa khoảng cách khi, Chu Nguyên lại quải một cái cong.

Lại đi rồi đại giai 500 mễ, xa xa mà Chu Nguyên liền nhìn đến một cái ăn mặc hồng y bóng dáng xuất hiện ở hắn trong tầm mắt.

Giờ phút này sắc trời đã tối, bầu trời ngôi sao chính nghịch ngợm mà nháy mắt, sáng tỏ ánh trăng chiếu sáng lên màu đen đêm, hưng phấn trung Chu Nguyên cũng hữu dụng thần thức đi xem xét phía trước người.

Ở trong lòng hắn, người đã nếu đã bị hắn tìm được, kia khẳng định là chạy không được.

"Tiểu gia hỏa, rốt cuộc làm ta bắt được ngươi."

Chu Nguyên hưng phấn trung lại hỗn loạn đáng khinh thanh âm, truyền tiến cách đó không xa kia đạo nhân ảnh trong tai.

Người nọ đang ngồi ở trên một cục đá lớn, tay chống cằm, ánh mắt trông về phía xa, tựa hồ ở tự hỏi nhân sinh.

Đang ở tự hỏi nhân sinh người chính là Phượng Tử Ngọc, kỳ thật ở Chu Nguyên mới vừa tiến vào này phiến hoang vu giờ địa phương, đã bị nàng phát hiện tới. Chỉ là nàng thấy người đến là Phượng tộc khách nhân, liền không lại quản.

Chỉ là, làm nàng kinh ngạc chính là đối phương nhìn qua tiên phong đạo cốt, không nghĩ tới là cái ra vẻ đạo mạo ngụy quân tử, cư nhiên đối nàng nói ra như vậy đáng khinh nói.

Hiện giờ đối phương gương mặt thật bại lộ ở nàng trước mặt, nàng cảm thấy chính mình hơn phân nửa sẽ bị giết người diệt khẩu.

Không chút nghĩ ngợi, Phượng Tử Ngọc lập tức liên hệ trong tộc trưởng bối.

Chu Nguyên nguyên tưởng rằng trước mặt chính là chính mình người muốn tìm, tự nhiên liền không có như vậy nhiều cố kỵ.

Bọn họ tu luyện mệnh chi thuật người thọ mệnh đều hữu hạn, đồng dạng cảnh giới, những người khác có thể sống một ngàn tuổi, kia bọn họ cũng chỉ có thể sống một trăm tuổi.

Chu Nguyên ở tính ra Tiên giới sẽ xuất hiện một con thuần huyết phượng hoàng thời điểm liền bắt đầu mưu tính.

Hiện giờ, hắn thọ mệnh đã là không nhiều lắm, rất nhiều gia tăng thọ nguyên linh quả, đan dược hắn đều đã dùng quá, cho nên, hắn mới có thể đánh lên phượng hoàng chủ ý.

Thực mau Chu Nguyên liền đi đến Phượng Tử Ngọc phía sau, kích động mà chọc đôi tay, "Tiểu phượng hoàng, ngươi là của ta, ngoan ngoãn mà theo ta đi."

Cảm giác được thanh âm liền ở chính mình phía sau, Phượng Tử Ngọc biết chính mình muốn tránh cũng tránh không khỏi, nàng đem trên mặt mặt nạ hái xuống. Sau đó quay đầu lại, đối Chu Nguyên lộ ra tám viên chỉnh tề hàm răng, cười điềm mỹ.

Mà Chu Nguyên ở nhìn thấy Phượng Tử Ngọc diện mạo khi, sợ tới mức liên tục lui về phía sau, đây là hắn cuộc đời này gặp qua lớn lên xấu nhất người, không gì sánh nổi. Tu tiên giới cực nhỏ có lớn lên xấu người, lớn lên giống Phượng Tử Ngọc như vậy xấu, có thể nói là xưa nay chưa từng có.

"Ngươi, ngươi, ngươi……" Hắn chỉ vào Phượng Tử Ngọc, ngươi nửa ngày không có ngươi ra tới.

"Tiền bối, ngươi hảo nha!"

Phượng Tử Ngọc nhìn thấy đối diện người bị chính mình dáng vẻ này sợ tới mức không nhẹ, vươn tay vẫy vẫy, hướng hắn chào hỏi.

"Ngươi không phải kia chỉ thuần huyết phượng hoàng."

Ổn ổn tâm thần, Chu Nguyên thực mau liền từ vừa rồi nhìn thấy Phượng Tử Ngọc kinh hồn trung phục hồi tinh thần lại.

Phượng Tử Ngọc nghiêng đầu nhìn về phía Chu Nguyên, trong lòng lại nôn nóng không thôi, như thế nào còn không thấy tộc lão tới?

Tại ý thức đến chính mình nhận sai người sau, Chu Nguyên lòng tràn đầy thất vọng.

Nghĩ đến chính mình vừa rồi nói qua nói, còn có biểu hiện, Chu Nguyên cả người đều không tốt. Hắn rất tưởng một cái tát sợ mì chưa lên men trước cái này nha đầu, nhưng hắn nếu là thật như vậy làm, phỏng chừng hắn liền đi không ra Phượng tộc.

Lắc lắc tay áo, Chu Nguyên không ở nhiều lời, cả người biến mất tại chỗ.

Thấy người đi rồi, Phượng Tử Ngọc vỗ vỗ ngực, "Làm ta sợ muốn chết!"

"Ngươi thọ mệnh còn có rất nhiều, ly chết còn xa thực."

Nghe tiếng, Phượng Tử Ngọc ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy người tới, nàng chạy nhanh đứng dậy hành lễ: "Tử Ngọc bái kiến tộc lão."

Người tới đúng là Phượng Dịch, hắn vẫy vẫy tay, "Không có việc gì liền sớm một chút trở về, về sau loại này hẻo lánh địa phương, một người thiếu tới."

"Đúng vậy."

Chờ Phượng Tử Ngọc rời đi sau, Phượng Dịch cách đó không xa hiện ra ra Phượng Khuynh Nhan thân ảnh.

"Lão tổ, kế tiếp nên làm như thế nào?"

Phượng Khuynh Nhan mắt đẹp híp lại, mặt lộ vẻ sương lạnh, "Dám đánh chúng ta Phượng tộc người chủ ý, xem ra Chu Nguyên là chán sống."

Sớm tại Chu Nguyên tới cửa tới chơi thời điểm, Phượng Khuynh Nhan liền đối này sinh ra hoài nghi, bọn họ phượng hoàng đối với này đó Nhân tộc tới nói chính là hương bánh trái.

Chu Nguyên như thế nào sẽ hảo tâm tới cửa tới vì Phượng tộc đoán mệnh, vì nàng giải thích nghi hoặc.

Tuy rằng ngay từ đầu đoán trúng nguyên nhân trong đó, nhưng sự thật bãi ở trước mặt khi, Phượng Khuynh Nhan vẫn là có chút khó chịu.

Vốn dĩ bọn họ phượng hoàng liền thưa thớt, này đó nhân tộc còn đánh bọn họ chủ ý.

Nàng lại nghĩ tới ngày ấy, Thượng Quan Huyền Ý đối nàng lời nói, "Ở người khác trong mắt, chúng ta chính là một đám bẹp mao súc sinh, toàn thân đều là trân quý luyện đan, luyện khí tài liệu."

Xác thật như thế.

Mà nghe xong Phượng Khuynh Nhan lời nói Phượng Dịch lại là hoảng sợ, hắn chạy nhanh khuyên đến: "Lão tổ đừng xúc động, rốt cuộc kia Chu Nguyên lưng dựa Thiên Đạo Tông, chúng ta vẫn là bàn bạc kỹ hơn. Hiện giờ hắn đãi ở Phượng tộc, không nên ra tay, chờ hắn rời đi Phượng tộc lại động thủ cũng không muộn."

Hiện giờ Chu Nguyên ở Phượng tộc làm khách, tin tưởng có rất nhiều người đều biết, nếu là hắn ở Phượng tộc xảy ra chuyện, tin tưởng tìm Phượng tộc phiền toái người khẳng định sẽ không thiếu.

"Ngươi xem ta như là như vậy không đầu óc người sao?"

Phượng Dịch trong lòng nghĩ, ngươi rõ ràng chính là cái không có đầu óc người, còn cái gì giống cùng không giống.

Trong miệng lại là đáp: “Không giống!”

Kỳ thật Phượng Khuynh Nhan cùng Phượng Dịch hai người đứng thẳng vị trí đối ứng đi xuống chính là Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hiện tại sở tại, chỉ là bởi vì kiến tạo địa lao tài liệu đặc thù, ngăn cách thần thức, lúc này mới không một người phát hiện.

Bên ngoài phát sinh một loạt sự tình, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người lại là không biết.

Lúc này, hai người trước mặt xuất hiện một cái hố to, so với mười ngày trước cái này hố đã có 3 mét thâm, chỉ là cách bọn họ mục đích địa ít nhất còn có một nửa khoảng cách.

Hôm sau.

Hơi mỏng sương mù bao phủ toàn bộ Phượng tộc, sơ thăng thái dương chiếu vào cây ngô đồng trong rừng, chiếu đến toàn bộ rừng cây đều là kim hoàng kim hoàng. Một trận ồn ào náo động, một đám chim chóc bay qua kiến trúc đàn, lập tức bao phủ ở rừng cây tùng trung.

Chu Nguyên mới vừa kết thúc đả tọa, bên tai liền vang lên các loại chim chóc “Ríu rít” thanh âm.

Hắn oán hận mà mắng một câu, “Đáng chết bẹp mao súc sinh!”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 536

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 536 chống vó

Lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa, theo sau đó là Chu Lập Nhiên thanh âm vang lên: “Phụ thân!”

“Tiến.”

Chu Lập Nhiên đẩy cửa mà vào, sau đó liền lo chính mình nói: “Phụ thân, ngày hôm qua ta coi trọng một con tiểu phượng hoàng, ngươi giúp ta đi theo Phượng tộc lão tổ nói nói, ta tưởng cưới nàng.”

Nghe thấy chính mình nhi tử lời này, Chu Nguyên mí mắt giựt giựt, lập tức lời nói cự tuyệt: “Không được, Phượng tộc lão tổ khẳng định sẽ không đồng ý ngươi cái này vô lý yêu cầu.”

“Ta là thiệt tình thích Hàm Nhi, như thế nào có thể gọi là vô lý yêu cầu đâu?” Chu Lập Nhiên bất mãn mà oán giận nói.

“Phượng tộc mỗi một con phượng hoàng đều thực trân quý, bọn họ sẽ không làm tộc nhân cùng ngoại tộc thông hôn.”

“Thiên Kiếm Tông ngũ công tử cùng Phượng tộc tam công chúa không phải ở bên nhau sao? Hơn nữa bọn họ còn tổ chức hợp tịch đại điển.” Chu Lập Nhiên không chút nghĩ ngợi liền phản bác nói, hắn ngày hôm qua đụng tới cái kia linh động tiểu nha đầu, liếc mắt một cái liền thích.

Chu Nguyên kiên nhẫn giải thích: “Ngươi biết cái gì, kia tam công chúa mẫu thân là một nhân tộc, trên người nàng tuy có Phượng tộc huyết mạch, nhưng nàng lại là một nhân tộc, căn bản không thể biến thành phượng hoàng. Bằng không ngươi cho rằng Phượng tổ vì sao sẽ đồng ý việc hôn nhân này, nếu là làm một con phượng hoàng ngoại gả, không nói huyết mạch không thuần, nhưng nói các nàng tự thân an toàn chính là một vấn đề.”

Phượng hoàng toàn thân đều là bảo, cái nào tu luyện giả không nhìn trộm?

Đây cũng là Phượng tộc kiên quyết không cho tộc nhân cùng ngoại tộc thông hôn trong đó một nguyên nhân.

“Nhưng ta ngày hôm qua còn cùng nàng nói qua, ta sẽ cưới nàng.”

“Nàng đáp ứng ngươi?” Chu Nguyên không cấm hỏi, trong lòng lại bắt đầu tính toán lên, hiện tại thuần huyết phượng hoàng không chiếm được, huyết mạch không thuần không phải còn có rất nhiều sao?

“Không có, việc này còn cần nàng đáp ứng sao?”

Cái này, đổi thành Chu Lập Nhiên kinh ngạc.

Trước kia hắn coi trọng ai, chỉ cần hắn cùng phụ thân nói một tiếng, kia người nọ buổi tối chuẩn sẽ xuất hiện ở hắn trên giường.

"Phượng tộc nữ tử, nhưng không giống ngươi trước kia gặp được này đó nữ nhân, nếu là nàng không đồng ý, việc này sợ là không dễ làm." Chu Nguyên nhíu mày nói.

"A? Kia làm sao bây giờ? Phụ thân, ngươi giúp giúp ta, ta thật sự thực thích Hàm Nhi, nàng thiên chân, hoạt bát, giàu có linh khí." Chu Lập Nhiên lôi kéo Chu Nguyên tay áo, loạng choạng, cầu xin nói.

"Kia nàng đối với ngươi là cái gì thái độ?"

"Nàng nói nàng chán ghét ta, nói ta là đăng đồ tử háo sắc phú."

"Ta đây đi trước thăm thăm Phượng tổ khẩu phong, ngươi đừng cao hứng quá sớm, việc này rất có thể làm không thành."

"Hảo, đa tạ phụ thân."

"Muốn cảm tạ ta, liền sớm một chút làm ta bế lên tôn tử."

Chu Lập Nhiên là Chu Nguyên con trai độc nhất, hơn nữa bọn họ tu luyện mệnh chi thuật người giống nhau đều sẽ không có người nhà, bởi vì rất nhiều báo ứng đều sẽ ứng nghiệm ở thân nhân trên người, dẫn tới bọn họ đều là người cô đơn, cho nên Chu Nguyên đối cái này duy nhất con trai độc nhất, là muốn ngôi sao không cho ánh trăng, cực kỳ sủng ái.

Phượng tộc chính đường.

"Không được, ta không đồng ý!" Phượng Uy hét lớn một tiếng, ở tất cả mọi người không nói gì trước, lập tức đứng dậy.

Chu Nguyên mới vừa nói con của hắn coi trọng Phượng Tử Hàm muốn cưới này làm vợ, liền lọt vào Phượng Uy mãnh liệt phản đối.

Phượng Khuynh Nhan cũng không nghĩ tới Chu Nguyên tối hôm qua làm ra như vậy hành vi, hôm nay không có vội vã rời đi, ngược lại chính đại quang minh mà nói phải vì con của hắn cầu thú Phượng tộc hậu bối.

Nàng sắc mặt đông lạnh, tay không tự giác mà nắm thành nắm tay, bọn họ Phượng tộc khi nào bị người như vậy hèn hạ quá?

Họ Chu thật đúng là vô sỉ đến cực điểm, một bên nhìn trộm bọn họ, một bên giả ý kính trọng bọn họ.

Chu Nguyên hoàn toàn không để ý tới Phượng Uy, hắn trực tiếp đem tầm mắt nhìn về phía Phượng tổ. "Phượng tổ ta là rất có thành ý cùng ngươi thương thảo, con ta cùng quý tộc Phượng Tử Hàm hôn sự."

Phượng Khuynh Nhan giờ phút này liền lời nói đều không nghĩ lại cùng Chu Nguyên nói, nàng trực tiếp ngồi đối diện ở nàng xuống tay vị Phượng Dịch nói: "Phượng Dịch, tiễn khách."

Chu Nguyên không nghĩ tới, Phượng tổ cư nhiên một câu không nói, liền đuổi hắn rời đi, xem ra cưới Phượng tộc nữ tử thật đúng là dẫm đến nàng điểm mấu chốt, khó trách năm đó Phượng Anh phải gả cho một nhân tộc, bị nàng tự mình mang về Phượng tộc.

"Phượng tổ, ngươi cần phải suy xét rõ ràng, các ngươi Phượng tộc tương lai……"

Không đợi hắn nói xong, Phượng Khuynh Nhan liền trực tiếp biến mất ở trên chỗ ngồi.

Vừa nghe đến Chu Nguyên nói Phượng tộc tương lai, Phượng Khuynh Nhan liền nhớ tới nàng phía trước mưu tính, kết quả là hết thảy bất quá là công dã tràng.

Chu Nguyên cùng con của hắn cứ như vậy bị Phượng tộc xám xịt mà đuổi ra Phượng tộc, trước khi đi thời điểm Chu Lập Nhiên còn đối hắn nhìn trúng Phượng Tử Hàm nhớ mãi không quên.

Liền ở Chu Nguyên rời đi không có bao lâu, Phượng Khuynh Nhan cũng đi theo rời đi Phượng tộc.

Lại là mười ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn triều trước mặt sáu mễ thâm hố đánh ra một đạo công kích, "Oanh" một thanh âm vang lên.

Ngay sau đó, một cổ nồng đậm lại tinh thuần tiên linh khí phô diện mà đến, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đều không cấm hít sâu một chút.

Sớm tại sắp phá vỡ dưới nền đất thời điểm, Tiêu Lăng Hàn liền bố trí một cái ngăn cách trận, miễn cho nơi này tiên linh khí tiết ra ngoài. Kia không phải ở nói cho mọi người, nơi này có bảo bối sao?

"Phía dưới khẳng định có một cái tiên linh mạch, bằng không nơi này tiên linh khí sẽ không như vậy nồng đậm."

"Ta trước nhìn xem phía dưới có hay không nguy hiểm." Nói, Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức bắt đầu xem xét.

Thực mau, dưới nền đất mặt cảnh tượng liền nhất nhất hiện ra ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Một cái một trăm bình phương sơn động, trong sơn động cũng không có sinh mệnh thể, bên trong xác thật có một cái tiên linh mạch.

Thấy Tiêu Lăng Hàn mở bừng mắt, Thượng Quan Huyền Ý lập tức hỏi: "Lăng Hàn, như thế nào?"

"Phía dưới hẳn là an toàn, ta không ở dưới phát hiện sinh mệnh thể tồn tại, bất quá vẫn là tiểu tâm một chút."

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu nhảy vào trong sơn động, Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó, không đợi hắn rơi xuống mặt đất, Tiêu Lăng Hàn liền duỗi tay tiếp được hắn.

Buông Thượng Quan Huyền Ý, hai người liền đánh giá khởi bọn họ nơi địa phương.

Trong sơn động đen nhánh một mảnh, chỉ có bọn họ đỉnh đầu cái kia động có mỏng manh quang, chiếu tiến vào.

Thượng Quan Huyền Ý vừa đứng ổn, liền lấy ra một viên dạ minh châu, này đều đã dưỡng thành thói quen, tuy rằng tu sĩ có thể đêm coi, nhưng hắn chính là thích đem đen như mực địa phương chiếu sáng lên.

Dạ minh châu chiếu sáng mắt sáng trước hết thảy, hai người hướng phía trước đi rồi 5 mét, liền có một mạt màu xanh lục ánh vào hai người đáy mắt.

"Đó là thứ gì?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý đi mau hai bước, thực mau liền đi vào kia mạt màu xanh lục trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn ra trước mặt đồ vật là cái gì, chậm rãi phun ra năm chữ: "Cực phẩm tiên linh mạch!"

"Lăng Hàn, chúng ta phát tài!"

Thượng Quan Huyền Ý hai mắt sáng lấp lánh mà nhìn trước mặt cực phẩm tiên linh mạch, chỉ là đứng ở chỗ này, hắn liền cảm thấy cả người thoải mái vô cùng.

Tiêu Lăng Hàn thần thức theo tiên linh mạch lan tràn đi ra ngoài, kết quả hắn phát hiện này tiên linh mạch xỏ xuyên qua toàn bộ Phượng tộc, mà bọn họ sở trạm cái này địa phương chính là tiên linh mạch ngọn nguồn.

Hiển nhiên này tiên linh mạch bọn họ vô pháp mang đi, một khi động này tiên linh mạch, phỏng chừng sau đó không lâu Phượng tộc tiên linh khí sẽ chậm rãi giảm bớt. Huống chi rút ra tiên linh mạch toàn bộ mặt đất sẽ đi theo sụp đổ, đong đưa, khẳng định sẽ bị Phượng tộc người phát hiện.

Đáng tiếc.

Bảo bối liền ở trước mắt, nhìn đến, lại không chiếm được.

Bất quá, bọn họ nhưng thật ra có thể lưu tại tại chỗ tu luyện một đoạn thời gian lại đi ra ngoài.

Có tính toán, Tiêu Lăng Hàn liền cùng Thượng Quan Huyền Ý nói ra ý nghĩ của chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý tất nhiên là đồng ý, tiên linh mạch không thể mang đi, tuy rằng có điểm đáng tiếc, nhưng Tiêu Lăng Hàn nếu là ở tiên linh mạch thượng tu luyện, kia tu vi khẳng định sẽ cọ cọ cọ mà đi lên trên. Chính mình tu vi thật vất vả vượt qua hắn, xem ra, không lâu lại đến bị hắn đuổi theo.

Nếu tính toán lưu tại nơi đây tu luyện, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu bố trí trận pháp.

Mà Thượng Quan Huyền Ý lại ăn không ngồi rồi, bởi vì hắn có thương tích trong người, Tiêu Lăng Hàn hoàn toàn chính là đem hắn trở thành một đóa kiều hoa ở dưỡng, rất sợ hắn bị va chạm. Thượng Quan Huyền Ý biết, đây là bởi vì phía trước hắn bị Thiên Đạo tính kế, làm Tiêu Lăng Hàn có bóng ma tâm lý, rất sợ hắn lại xảy ra chuyện gì.

Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở tiên linh mạch thượng, thủ hạ ý thức ở mặt trên vuốt ve, lóa mắt gian hắn tựa hồ thấy tiên linh mạch bên trong có thủy ở lưu động.

Định nhãn nhìn lại, tựa hồ lại cái gì đều không có.

Không tin tà Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay dùng sức xoa xoa dưới thân tiên linh mạch, lần này hắn đôi mắt đều không nháy mắt động một chút mà nhìn chằm chằm vào xem.

Tiêu Lăng Hàn bố trí xong trận pháp, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

Nếu không phải hắn mặc chỉnh tề, hơn nữa tu luyện giả tích cốc lúc sau liền không cần lại bài tiết, Tiêu Lăng Hàn đều phải hoài nghi Thượng Quan Huyền Ý là ở…….

Giống nhau tu luyện giả ăn đồ vật đều đựng linh khí, linh khí bị trực tiếp luyện hóa, mà những cái đó ngũ cốc ngũ cốc có thể sử dụng bài tiết phương pháp, cũng có thể trực tiếp bị hấp thu, bất quá bị trực tiếp hấp thu, tu luyện giả trong thân thể liền sẽ chồng chất tạp chất, đây cũng là rất nhiều tu luyện giả ở có thể tích cốc sau đều không ăn cơm nguyên nhân.

Đi vào phụ cận, Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Huyền Ý, ngươi đang làm gì?”

Thượng Quan Huyền Ý cũng không ngẩng đầu lên, duỗi tay vẫy vẫy, “Lăng Hàn, ngươi đến xem, này tiên linh mạch trung có phải hay không có cái gì.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống, triều Thượng Quan Huyền Ý ngón tay chỉ vào địa phương nhìn lại, chỉ là dùng mắt thường xem, nhưng thật ra không thấy ra cái gì tên tuổi.

Nhắm mắt lại trợn mắt, Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, định nhãn lại nhìn lại.

Nhìn thấy tiên linh mạch bên trong đồ vật, Tiêu Lăng Hàn không cấm nhẹ "Di" một tiếng.

"Ngươi nhìn đến cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu liền đối thượng một đôi một mê người mắt tím, hắn ngơ ngác mà nhìn mắt tím chủ nhân.

Nhìn đến tức phụ nhi này si mê bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng hơi hơi giơ lên, nhìn hắn hơi hơi mở ra cái miệng nhỏ, ánh mắt tiệm thâm, yết hầu theo sát hoạt động một chút.

Tay không tự giác mà vươn, vuốt ve hắn môi, mềm mụp cảm giác, thấy hắn há mồm muốn cắn chính mình, tay ngược lại chế trụ hắn cái ót, nhắm ngay hắn môi liền ấn đi lên.

Trằn trọc, bá đạo mà cướp đoạt hắn sở hữu hô hấp, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình chính là một cái đoạt lấy, đoạt lấy Thượng Quan Huyền Ý hết thảy, muốn đem hắn cả người đều nuốt ăn nhập bụng.

Thượng Quan Huyền Ý bị hôn như lọt vào trong sương mù, hắn cảm giác chính mình có thể hô hấp không khí càng ngày càng ít, cả người cũng bị hôn cả người nhũn ra, duỗi tay vô lực mà tay đẩy Tiêu Lăng Hàn. Gia hỏa này là muốn đem hắn nghẹn chết sao? Tốt xấu cho hắn chừa chút hô hấp không gian a!

Tiêu Lăng Hàn buông ra Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn gương mặt bị nghẹn đến mức đỏ bừng, không cấm cười khẽ ra tiếng.

U oán mà trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, vừa định nói điểm cái gì, người liền bắt đầu hướng bên cạnh đảo đi.

Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ đem Thượng Quan Huyền Ý cả người vớt tiến trong lòng ngực, trêu đùa: "Huyền Ý, ngươi muốn nhào vào trong ngực cũng phải tìm đối phương hướng, thấy thế nào cũng không xem hướng bên cạnh liền đảo đi, vạn nhất ta không phản ứng lại đây, ngươi không phải liền phải quăng ngã cái chổng vó?"

"Ta…… Ta chân ma, ta là chân đã tê rần! Còn có, ta rõ ràng cũng chỉ có hai chân, liền tính ta biến thành phượng hoàng sau cũng chỉ có hai chân." Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cái kia khí, nếu không phải gia hỏa này hắn như thế nào sẽ té ngã?

Thấy hắn ngoan ngoãn mà oa ở chính mình trong lòng ngực vẫn không nhúc nhích, Tiêu Lăng Hàn liền đoán được hắn là chân đã tê rần.

"Là nơi này đã tê rần?" Nói, liền bắt tay đặt ở hắn cẳng chân thượng, nhẹ nhàng giúp hắn xoa.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình chân lại là chính mình.

"Có thể."

"Vậy ngươi cẩn thận một chút."

Thượng Quan Huyền Ý thử đứng lên, vươn chân trên mặt đất dậm hai hạ, quả nhiên không tê rồi.

"Đúng rồi, Lăng Hàn, ngươi vừa rồi nhìn thấy gì?"

"Thứ tốt, linh tủy dịch."

"Thật sự?"

"Tự nhiên là thật, không nghĩ tới ngươi vận khí tốt như vậy, chỉ là trên mặt đất ngồi ngồi đều có thể đem linh tủy dịch ngồi ra tới."

"Có ngươi như vậy khen người sao? Ngươi như vậy vừa nói, làm đến kia linh tủy dịch là ta sinh giống nhau." Thượng Quan Huyền Ý càng nghĩ càng cảm thấy Tiêu Lăng Hàn trong lời nói chi ý chính là như vậy, không cấm sắc mặt đen hắc.

"Lời này chính là chính ngươi nói, ta nhưng chưa nói quá." Nói, Tiêu Lăng Hàn cực lực ngăn chặn giơ lên khóe miệng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 537

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 537 ngàn năm không muộn

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, cắn răng nói: "Ngươi……, hừ, ta tể tướng trong bụng có thể chống thuyền, không cùng ngươi chấp nhặt."

Tức phụ nhi lời này như thế nào nghe tới như vậy quái?

Làm đến chính mình như là một cái càn quấy nữ nhân?

Ảo giác, nhất định là ảo giác.

Nếu tìm được linh tủy dịch, kia hiện tại phải nghĩ cách đem nó làm ra tới.

Tiêu Lăng Hàn gọi ra Mặc Hàn Kiếm, nhắm ngay tiên linh mạch hắn cũng có dùng ra công kích, Mặc Hàn Kiếm trung tự mang cắn nuốt công năng, thực mau tiên linh mạch đã bị mở ra một cái miệng nhỏ, linh tủy dịch cũng bại lộ ở trong không khí.

Lấy ra một cái bình sứ, Tiêu Lăng Hàn dùng ra pháp thuật, linh tủy dịch bị một cổ vô hình lực lượng lôi kéo sôi nổi bay vào bình sứ.

Chứa đầy năm cái tiểu bình sứ, linh tủy dịch mới bị trang xong.

Cực phẩm tiên linh mạch trung dựng dục ra linh tủy dịch cấp bậc tự nhiên cũng là cực phẩm.

"Vốn tưởng rằng tiên linh mạch mang không đi, trong lòng còn cảm thấy có chút mệt. Bất quá có này đó linh tủy dịch, chúng ta xem như kiếm được." Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong lòng ngực bình sứ, mặt mày đều nhiễm một tia ý cười.

Chờ luyện hóa này đó linh tủy đêm, tin tưởng hai người tu vi lại có thể nâng cao một bước.

"Đúng vậy, đây đều là chiếm ngươi quang. Nếu không phải ngươi……"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn nói xong, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay che lại hắn miệng, thật sợ hắn lại nói là chính mình một mông cấp làm được linh tủy dịch.

Duỗi tay lấy ra Thượng Quan Huyền Ý tay, thuận tiện đặt ở trên môi hôn hôn, Tiêu Lăng Hàn kéo vào hai người gian khoảng cách, tiến đến hắn bên tai, ngữ khí ái muội nói: "Huyền Ý, ngươi muốn cho ta hôn ngươi tay liền nói rõ. Yên tâm, ngươi có bất luận cái gì nhu cầu, ta đều sẽ thỏa mãn ngươi."

“Đồ lưu manh!” Thượng Quan Huyền Ý mắng một câu, liền chạy đến một bên đi đợi.

Mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện lên.

Thân ở ở cực phẩm tiên linh mạch thượng, không bao lâu, hắn cả người đã bị nồng đậm tiên linh khí sở bao vây, phía sau tiếp trước mà triều hắn trong thân thể toản đi.

Thời gian liền ở Tiêu Lăng Hàn tu luyện trung chậm rãi vượt qua.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là ở một bên nghiên cứu trận pháp, hắn tu vi tăng lên đến Kim Tiên cảnh, nhưng trận pháp trình độ còn đình chỉ ở nhị cấp, phía trước là không có Tiên cấp trận pháp truyền thừa, cho nên vô pháp tăng lên. Nhưng từ hắn độ kiếp sau, Càn Khôn Thần Trận Bàn tăng lên cấp bậc, hắn cũng từ bên trong được đến không ít Tiên cấp trận pháp tri thức.

Thời gian cực nhanh, cảnh còn người mất.

10 năm sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người từ dưới nền đất trở lại Phượng tộc trong địa lao.

Mười năm thời gian, Tiêu Lăng Hàn đã từ Chân Tiên sơ kỳ thăng cấp đến Kim Tiên lúc đầu, mà Thượng Quan Huyền Ý tu vi từ Kim Tiên lúc đầu thăng cấp đến Kim Tiên hậu kỳ.

Tuy rằng cực phẩm tiên linh mạch mặt trên tiên linh khí thực nồng đậm, nhưng cũng không phải lấy không hết dùng không cạn, sớm tại 5 năm trước, Tiêu Lăng Hàn liền không ở cực phẩm tiên linh mạch thượng tu luyện. Hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem được đến linh tủy dịch toàn bộ luyện hóa, sau đó lại vào Long Ngọc không gian, ở bên trong đem trận pháp cùng luyện khí tăng lên tới tứ cấp mới ra tới.

Sở dĩ không có nói thăng luyện đan thuật cùng phù triện, khắc văn, tự nhiên là bởi vì không có tiên thảo, không có lá bùa, không có khắc dấu khắc văn thú cốt.

“Lăng Hàn, ngươi nói chúng ta hiện tại đi ra ngoài có thể hay không bị bắt lại?”

“Không biết, nếu không chúng ta trước tìm một cái tu vi tương đối thấp người hỏi thăm một chút, rốt cuộc mười năm trước chúng ta xem như không từ mà biệt.”

“Có thể, chúng ta đây buổi tối lại đi ra ngoài.”

“Xem ra ngươi đã tưởng hảo muốn đi tìm ai?”

“Ân, đợi chút, chúng ta đi tìm tộc trưởng chi tử Phượng Quân.”

Hai người tìm một ít bùn đất, đem mặt đất cấp điền thượng.

Tiêu Lăng Hàn lại sử dụng hỗn độn chi lực lại đem mặt đất cấp phong ấn lên.

Lúc sau hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền tại chỗ chờ đợi.

Đêm, lặng yên tiến đến, ngoài cửa sổ huyền nguyệt như câu, hạ trùng giòn minh, mấy phần đầy sao làm bạn lập loè trăng lạnh.

Nhàn nhạt thanh phong phất quá, thổi bay trên giường màn che, trên giường ngủ say người rộng mở mở mắt ra, khẽ quát một tiếng: "Ai?"

"Ta!"

Nghe thấy quen thuộc thanh âm, Phượng Quân lập tức liền từ trên giường bắn lên.

"Thiếu chủ!"

Thượng Quan Huyền Ý lãnh "Hừ" một tiếng.

"Hắc hắc, Huyền Ý! Nói ngươi chừng nào thì hồi Phượng tộc?" Nói chuyện, Phượng Quân lấy quá một bên quầy thượng quần áo tròng lên trên người.

"Vừa trở về." Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở bên cạnh bàn, nhàn nhạt mà trả lời.

Phượng Quân một cái pháp thuật, đem trên bàn ánh nến thắp sáng, ở ánh nến chiếu rọi xuống, bên cạnh bàn ngồi hai người.

Thấy vậy, Phượng Quân không cấm vỗ vỗ ngực, "Làm ta sợ muốn chết, như thế nào đột nhiên nhiều ra một người tới."

Hắn vốn tưởng rằng tới người chỉ có Thượng Quan Huyền Ý một cái, cũng vô dụng thần thức quan sát, kết quả đột nhiên nhiều ra một người tới.

"Ta lớn lên thực dọa người?" Tiêu Lăng Hàn lấy ra một mặt gương chiếu chiếu, hắn đã có mười mấy năm không chiếu quá gương, dung mạo vẫn là giống nhau tuấn mỹ tuyệt luân.

Phượng Quân theo bản năng mà lắc đầu, đâu chỉ không dọa người, còn thực đẹp mắt.

"Đó chính là ngươi trong lòng có quỷ, bằng không vì sao sẽ dọa nhảy dựng." Tiêu Lăng Hàn tổng kết nói.

"Nói nhanh lên, ngươi làm cái gì chuyện trái với lương tâm?" Thượng Quan Huyền Ý cũng ở một bên nói.

"Ta nào có làm cái gì chuyện trái với lương tâm, là các ngươi tới quá đột nhiên." Nói, Phượng Quân cũng ngồi vào bên cạnh bàn.

"Cùng ngươi giới thiệu một chút, đây là ta đạo lữ, Tiêu Lăng Hàn."

"Ngươi hảo, ta kêu Phượng Quân, ngươi có thể cùng Huyền Ý giống nhau kêu ta tam ca." Phượng Quân lập tức tự quen thuộc mà nói.

Trong lòng lại suy nghĩ, khó trách Huyền Ý chướng mắt trong tộc này đó nữ nhân, tại đây vị diện trước, những người khác đều thành dung chi tục phấn.

“Hắn là có đạo lữ người.” Thượng Quan Huyền Ý thấy Phượng Quân nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn xem, duỗi tay ở Phượng Quân trước mặt chắn chắn.

Nghe vậy, Phượng Quân tức giận mà nói: “Ta biết, hắn đạo lữ là ngươi, các ngươi còn ký kết Thần cấp đạo lữ khế ước. Yên tâm, ta đây là thuần túy đối mỹ thưởng thức, tuyệt không có mơ ước chi tâm.”

Lại nói hắn cũng không dám có mơ ước chi tâm, hắn nhưng không muốn chết không minh bạch.

“Tốt nhất là như vậy.”

Phượng Quân dùng cái mũi ngửi ngửi, chế nhạo nói: “Ta trong phòng này như thế nào nhiều ra một cổ vị chua?”

“Ngươi có phải hay không muốn tìm đánh?” Thượng Quan Huyền Ý nắm tay nắm đến bạch bạch vang.

“Ngươi cho rằng ta sợ ngươi, nếu không phải phía trước ngươi bị lão tổ phong ấn tu vi, ta đã sớm tưởng lĩnh giáo một chút ngươi biện pháp hay.” Phượng Quân không cam lòng yếu thế, nắm tay cũng nắm đến bạch bạch vang.

“Ngươi xác định?” Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười mà nhìn Phượng Quân, trong mắt tràn đầy hài hước.

“Cái kia, Tiêu công tử không chuẩn hỗ trợ.”

Phượng Quân nhìn về phía một bên Tiêu Lăng Hàn, vạn nhất hai người hai đánh một, hắn không phải đến có hại sao?

“Kêu ta Lăng Hàn liền hảo, chỉ cần Huyền Ý không có tánh mạng chi ưu, ta sẽ không ra tay.”

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Phượng Quân lập tức đứng dậy, “Chúng ta đây hiện tại liền đi quảng trường, nơi đó vừa lúc không ai, còn thực rộng lớn, cũng sẽ không phá hư kiến trúc.”

“Ngươi trước ngồi xuống, luận bàn sự hôm nào lại nói.” Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay, ý bảo Phượng Quân ngồi xuống.

“Làm nửa ngày, ngươi là ở tiêu khiển ta?” Nói, Phượng Quân lại làm trở về trên ghế.

Thượng Quan Huyền Ý sát có chuyện lạ gật gật đầu: “Xem ngươi không một bộ không ngủ tỉnh bộ dáng, giúp ngươi tỉnh tỉnh thần.”

Phượng Quân cảm giác chính mình ngực trúng nhất kiếm, buồn bã nói: “Ngươi này tức chết người không đền mạng bản lĩnh thật đúng là không tồi, nghe nói phía trước lão tổ đều bị ngươi tức giận đến thất khiếu bốc khói.”

“Có sao? Rõ ràng chính là nàng nói bất quá, phiến ta một cái tát.”

“Nàng đánh ngươi? Phía trước ngươi như thế nào không cùng ta nói rồi?” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay kéo qua Thượng Quan Huyền Ý, làm hắn đối mặt đối với chính mình.

Bị Tiêu Lăng Hàn kéo một chút, Thượng Quan Huyền Ý mới phản ứng lại đây, phía trước chưa nói chuyện này, chính là sợ hắn sinh khí. Nhưng vừa rồi chính mình miệng nhanh nhất, lập tức liền quên đúng mực, toàn bộ mà nói ra. Nhìn thấy hắn sắc mặt âm trầm, chính lãnh u u mà nhìn chính mình, mạc danh mà liền có điểm chột dạ, không dám nhìn thẳng hắn.

“Không có việc gì, lúc ấy mặt chỉ là đỏ một chút, nhân gia chính là Tiên Tôn, ta không đương trường bị nàng chụp chết, thuyết minh nàng đã nhận lấy lưu tình. Chúng ta quân tử báo thù mười năm không muộn.”

Đột nhiên nghĩ đến bọn họ vừa mới mới đóng mười năm quan, vội vàng sửa miệng: “Quân tử báo thù một trăm năm không muộn.”

Lại cảm thấy một trăm năm quá ngắn, bọn họ khẳng định tu luyện không đến Tiên Tôn, “Quân tử báo thù một ngàn năm không muộn.”

Phượng Quân thật sự là không nhịn xuống, “Phụt” một tiếng cười lên tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu nhìn về phía hắn.

Bị lưỡng đạo lạnh như băng ánh mắt nhìn chăm chú vào, Phượng Quân xua xua tay, vội vàng nói: “Ta chính là cảm thấy một ngàn năm thời gian sợ là cũng có chút đoản, ngươi hẳn là đổi thành một vạn năm, như vậy khả năng còn có một chút hy vọng.”

“Một ngàn năm đã đủ rồi.” Thượng Quan Huyền Ý chém đinh chặt sắt mà nói, lấy Tiêu Lăng Hàn tốc độ tu luyện, một ngàn năm hẳn là đều dùng không đến.

Nghe vậy, Phượng Quân khóe miệng không cấm trừu trừu, “Ngươi cao hứng liền hảo.”

Đương nhiên, hắn là đem chuyện này trở thành chê cười nghe xong.

Ai có thể chỉ dùng một ngàn là có thể tu luyện đến Tiên Tôn, dù sao hắn là không có gặp qua.

Tiêu Lăng Hàn lại là nghiêm túc nói: “Chờ, ngàn năm nội ta sẽ cả vốn lẫn lời vì ngươi đòi lại tới.”

Hắn phủng ở trên đầu quả tim đau người, cư nhiên bị người phiến bàn tay. Nghĩ đến này, hắn liền đau lòng đến không được. Hắn tuy rằng bị nhốt ở địa lao, nhưng hắn ở nơi đó mặt nhàn nhã lại thanh tịnh, còn có thể tu luyện. Đương nhiên Ngũ Độc chuột xuất hiện là cái cho rằng.

Phượng Quân thật là vô ngữ, hắn cảm thấy hai người đều ở ý nghĩ kỳ lạ, hắn từ sinh ra không bao lâu liền bắt đầu tu luyện, đến nay 3800 năm, hắn cũng mới

Kim Tiên hậu kỳ tu vi.

Huống chi hai người mới phi thăng mười mấy năm, bọn họ sẽ không cho rằng Tiên giới tu luyện thăng cấp cùng hạ giới giống nhau đơn giản dễ dàng đi?

"Ta chờ." Thượng Quan Huyền Ý tất nhiên là tin tưởng Tiêu Lăng Hàn có thể làm đến.

Quay đầu lại, hắn lại hỏi Phượng Quân: "Chúng ta rời đi trong khoảng thời gian này Phượng tộc có phát sinh chuyện gì sao?"

"Sự? Không có đi?" Phượng Quân có chút không xác định mà nói.

Hắn mỗi ngày không phải đợi ở chỗ ở, chính là đi cây ngô đồng lâm tu luyện, trong tộc việc, hắn thật đúng là không rõ ràng lắm.

Nghe Phượng Quân nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý mới nhớ tới gia hỏa này căn bản đối Phượng tộc sự tình không có hứng thú. "Lăng Hàn, xem ra chúng ta đến nhầm địa phương."

Tiêu Lăng Hàn lại không tin Phượng Quân thật sự cái gì cũng không biết, nói như thế nào hắn cũng là tộc trưởng nhi tử.

Có một số việc liền tính chính hắn cũng không đi tìm hiểu, khẳng định cũng sẽ có người nói cho hắn nghe. Chỉ là ở hắn xem ra những cái đó đều là Phượng tộc nhất bình thường sự, cho nên cảm thấy những cái đó cũng chưa cái gì.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi: "Phượng tộc tại đây mười năm gian có phát sinh quá cái gì đại sự sao?"

Phượng Quân hồi tưởng một chút, lắc đầu: "Ta cảm thấy hết thảy khá tốt, rất bình tĩnh, tựa hồ chuyện gì cũng chưa phát sinh quá."

Phượng Quân sở dĩ cảm thấy Phượng tộc bình tĩnh, là bởi vì có việc đều có vóc dáng cao người đỉnh, hắn còn không có hiểu biết đến, cũng đã bị người giải quyết.

Tiêu Lăng Hàn đỡ trán, thay đổi cái hỏi pháp: "Mười năm trước Thiên Đạo Tông người có phải hay không đã tới?"

Nói cái này, Phượng Quân trong mắt tràn đầy phẫn hận, hắn nghiến răng nghiến lợi mà nói: "Đã tới một đôi phụ tử."

Thấy hắn như vậy, hai người liếc nhau, đây là có chuyện xưa.

Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi: "Bọn họ có phải hay không làm người nào thần cộng phẫn sự?"

Lập tức Phượng Quân liền đem Chu Lập Nhiên muốn cưới hắn muội muội sự, giảng thuật một lần.

Nghe xong sự tình trải qua, Thượng Quan Huyền Ý truy vấn nói: "Kia sau lại đâu? Chu Lập Nhiên không có lại trở về dây dưa ngươi muội muội?"

Phượng Quân lắc đầu: “Không có, bọn họ rời đi sau, liền không lại trở về quá, tính hắn có tự mình hiểu lấy.”

“Kia cái kia lão bà đâu?”

Phượng Quân khóe miệng trừu trừu, Thượng Quan Huyền Ý cái này xưng hô thật đúng là kêu thuận miệng.

“Họ Chu phụ tử rời đi sau, lão tổ cũng bế quan.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, đều cảm thấy nơi này rất có chuyện xưa. Bằng không như thế nào sẽ như vậy vừa khéo, Thiên Đạo Tông hai người vừa ly khai, nàng liền bế quan?

Bất quá, bọn họ hiện tại tu vi thấp, những cái đó Tiên Đế Tiên Tôn sự, còn không tới phiên bọn họ đi quản.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 538

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 538 rời đi Phượng tộc

Phượng Quân tiện đà hỏi: “Đúng rồi, các ngươi lần này trở về sẽ không lại rời đi đi?”

Hai người căn bản liền không có rời đi quá Phượng tộc.

Thượng Quan Huyền Ý không gọi suy tư mà đáp: “Đi, đương nhiên phải đi.”

“Vậy các ngươi muốn ở Phượng tộc đãi bao lâu?”

Thượng Quan Huyền Ý cũng không biết bọn họ khi nào rời đi, hắn đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Ngày mai liền đi.” Tiêu Lăng Hàn đáp, rốt cuộc bọn họ lưu tại Phượng tộc cũng không mặt khác sự.

“A? Ngày mai?”

Phượng Quân há hốc mồm, này hai người không phải mới trở về sao?

Như thế nào liền lại phải rời khỏi?

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, khẳng định mà đáp: “Ân, ngày mai.”

Phượng Quân không cấm hỏi: “Các ngươi không phải hôm nay mới trở về sao?”

“Chúng ta chuyên môn trở về xem ngươi, nhìn thấy ngươi bình yên vô sự, tự nhiên nên rời đi.” Thượng Quan Huyền Ý nói xong câu đó, thiếu chút nữa bị chính mình ghê tởm tới rồi.

Nghe được lời này, Phượng Quân sờ sờ cái mũi, có chút ngượng ngùng mà nói: “Ta như thế nào có loại chính mình là các ngươi trưởng bối ảo giác?”

“Ngươi giường ở bên kia.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý ngón tay chỉ hướng giường phương hướng.

“A?” Phượng Quân vẻ mặt ngốc.

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: “Ngươi có thể tiếp theo ngủ, tiếp tục nằm mơ.”

Phượng Quân: “……”

“Tái kiến, chúc ngươi mộng đẹp.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền rời đi Phượng Quân trong phòng.

Lúc sau hai người trở lại phía trước Thượng Quan Huyền Ý sở trụ sân, chuẩn bị tạm chấp nhận một đêm, sáng mai rời đi. Chủ yếu là bởi vì Phượng tộc ban đêm đều sẽ đem hộ tộc đại trận mở ra, bọn họ chỉ có thể ban ngày rời đi.

Hôm sau sáng sớm.

Phượng Hoàng Thành trung một nhà tên là Lục Ký tạp hóa cửa hàng trung.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang ở nơi này nhặt của hời, tới Tiên giới, Thượng Quan Huyền Ý còn không có xưng tay vũ khí. Bởi vì hắn linh căn đặc thù, cho nên Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị tự mình vì hắn luyện chế một thanh kiếm.

Chỉ là từ hắn trở thành phượng hoàng sau, Băng linh căn cư nhiên bị ẩn tàng rồi lên, nếu là không có gặp được đặc thù tình huống khả năng cuộc đời này đều không thể hiển hiện ra.

Không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn liền trên mặt đất lung tung rối loạn tài liệu trung tìm được một khối xích hồng sắc kim thiết. "Huyền Ý, ngươi xem cái này dùng để luyện kiếm thế nào?"

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn trong tay đồ vật, cẩn thận quan sát một chút, phát hiện là một khối hỏa viêm kim thiết. "Hành!"

Hai người lại trên mặt đất tìm kiếm một phen, không tái ngộ thấy giống hỏa viêm kim thiết như vậy trân quý luyện khí tài liệu, chỉ tìm được mấy thứ có thể luyện chế trận kỳ tài liệu.

"Tiểu nhị, tính tiền."

"Hảo liệt!"

Một cái lớn lên mỏ chuột tai khỉ thanh niên, lập tức tung tăng nhảy nhót mà đi vào Tiêu Lăng Hàn bọn họ trước mặt, ngồi xổm xuống, liền bắt đầu tính này lên.

"Một, nhị, bốn,…… Sáu, chín…… Tổng cộng là mười ba kiện, mỗi kiện đồ vật một trăm khối thượng phẩm tiên thạch, mười ba kiện chính là 1500 khối thượng phẩm tiên thạch."

Nghe thấy tiểu nhị đếm đếm cùng với báo giá, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sắc mặt đều không cấm đen hắc, bọn họ sợ không phải vào một nhà hắc điếm.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày hỏi: "Ngươi muốn hay không lại số một lần?"

"Không cần, các ngươi yên tâm, chúng ta cửa hàng không lừa già dối trẻ, giá cả vừa phải, tuyệt đối sẽ không nhiều thu các ngươi một khối tiên thạch." Tiểu nhị vỗ chính mình bộ ngực bảo đảm nói.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng đều nhịn không được trừu trừu.

Tiểu nhị liền số lượng cũng chưa số đối, tính sổ thời điểm cũng không tính đối.

Nơi nào tới không lừa già dối trẻ?

Nơi nào tới giá cả vừa phải?

Tiểu nhị trợn tròn mắt nói dối bản lĩnh so với bọn hắn lợi hại nhiều!

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không vui nói: "Nhưng chúng ta tổng cộng chỉ tuyển tám kiện đồ vật, ngươi lại số ra mười ba kiện!"

Thượng Quan Huyền Ý cũng nói: "Hơn nữa ngươi số ra mười ba kiện đồ vật hẳn là 1300 khối thượng phẩm tiên thạch, nhưng ngươi lại tính thành 1500 khối thượng phẩm tiên thạch."

"Như thế nào sẽ đâu? Ta ở chúng ta trong tộc đếm đếm cùng tính sổ là lợi hại nhất một cái, sao có thể sẽ số sai cùng tính sai đâu?" Nói xong, tiểu nhị liền vươn chính mình ngón tay, qua lại số, càng số càng loạn, vẻ mặt rối rắm mà nhìn hai người.

Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý có loại bọn họ ở khi dễ tiểu hài tử ảo giác.

"Lại đây." Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống, triều tiểu nhị vẫy vẫy tay.

Tiểu nhị theo lời ngồi xổm xuống.

Tiêu Lăng Hàn chỉ vào bọn họ tuyển đồ tốt, bắt đầu giống nhau giống nhau mà số: "Một, hai, ba…… Bảy, tám, có phải hay không chỉ có tám kiện?"

Tiểu nhị ngây ngốc gật đầu.

"Một kiện một trăm khối thượng phẩm tiên thạch, tám kiện nên là 800 khối Thượng Quan tiên thạch, đúng hay không?"

Tiểu nhị cảm thấy Tiêu Lăng Hàn nói rất đúng, lại lần nữa gật gật đầu.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra 800 khối thượng phẩm tiên thạch, "Thu hảo, đây là 800 khối thượng phẩm tiên thạch."

Nhìn thấy tiên thạch, tiểu nhị hai mắt lập tức liền sáng, hắn chạy nhanh đem sở hữu tiên thạch đều thu vào chính mình không gian giới tử trung.

Tiêu Lăng Hàn đang định đem trên mặt đất tài liệu thu vào không gian giới tử, một cái trung khí mười phần thanh âm liền vang lên, "Chậm đã."

Nghe tiếng, hai người đều nghi hoặc mà quay đầu nhìn về phía cửa hàng bên trong, chỉ thấy ngáp một cái mấy ngày liền trung niên nam tử từ cửa hàng nội đường đi ra.

"Đồ vật còn không có phó tiên thạch, các ngươi liền muốn nhận lên?" Trung niên nam tử nhìn về phía hai người, không vui mà nói.

"Nhưng tiên thạch chúng ta rõ ràng đã cho……" Tiểu nhị.

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng nói tiếp, chỉ là lời nói còn không có nói xong, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn đồng thời nhìn về phía cửa hàng, toàn bộ cửa hàng chỉ có bọn họ ba người, nơi nào còn có tiểu nhị thân ảnh.

Hai người liếc nhau, suốt ngày đánh nhạn, không nghĩ tới hai người cư nhiên bị chung bị nhạn mổ mắt bị mù.

Vừa rồi cái kia tiểu nhị rõ ràng liền không phải cửa hàng này phô người.

Tiêu Lăng Hàn: "Cùng nhau nhiều ít tiên thạch?"

"Phàm là cửa hàng đồ vật, mỗi kiện mười khối thượng phẩm tiên thạch, các ngươi tuyển tám kiện, 80 khối thượng phẩm tiên thạch."

So với vừa rồi giá cả muốn tiện nghi gấp mười lần, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra 80 khối thượng phẩm tiên thạch đưa cho trung niên nam tử.

Tiêu Lăng Hàn thấy Thượng Quan Huyền Ý thanh toán tiên thạch, còn lại là không nói hai lời, chạy nhanh đem trên mặt đất đồ vật thu hồi tới, miễn cho trong chốc lát lại tới một cái lão bản, kia bọn họ hôm nay liền phải mệt lỗ sạch vốn.

Mới vừa đi ra tiệm tạp hóa, Thượng Quan Huyền Ý liền hầm hừ mà nói: "Không nghĩ tới phía trước cái kia tiểu nhị cư nhiên là một cái kẻ lừa đảo, dám ở bổn thiếu gia trước mặt lừa tiên thạch, đợi chút tìm được hắn, nhất định phải hắn đẹp."

"Hảo, đừng nhân loại này không liên quan nhân sinh khí, còn tưởng mua cái gì?"

"Ta không có gì muốn mua, ngươi không phải muốn luyện đan sao? Vậy đi xem có hay không ngươi yêu cầu tiên thảo."

"Hảo!"

Kế tiếp hai người đi một nhà đan dược cửa hàng, tới cửa hàng này phô người đều là bỏ ra bán tiên thảo cùng mua sắm đan dược, bên trong bày biện tiên thảo cơ hồ không người hỏi thăm.

Cho nên tiên thảo nhưng thật ra tiện nghi, bất quá cấp bậc đều không cao.

Hai người cầm trong tay đại bộ phận tiên thạch đều dùng để mua tiên thảo cùng hạt giống, từ tứ cấp đến thất cấp các mua một ít, tám chín cấp căn bản không có. Giống nhau có người bán ra tám chín cấp tiên thảo đều bị đan dược cửa hàng lão bản thu lên, bọn họ bắt được Nhân tộc bên kia Tiên Vực, thỉnh luyện đan sư luyện thành đan dược lại lấy lại đây bán đấu giá, đến lúc đó tiền lời tăng trưởng gấp bội.

Đồ vật lấy lòng sau, hai người liền rời đi Phượng Hoàng Thành.

Tiêu Lăng Hàn đột phá Kim Tiên cảnh còn chưa độ kiếp, lúc này hai người muốn trước tìm cái không người địa phương độ kiếp.

Đi ra Phượng Hoàng Thành không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện có người đi theo bọn họ phía sau, hắn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi vào một rừng cây, sau đó tránh ở một viên trên đại thụ, thu liễm trên người hơi thở.

Chẳng được bao lâu, một nam một nữ xuất hiện ở hai người trong tầm mắt.

Người tới hai người đều nhận thức, đúng là Phượng Quân cùng hắn muội muội Phượng Tử Hàm.

Cũng không biết này hai người đi theo bọn họ làm cái gì?

"Ca, người đâu?"

"Hẳn là không đi xa, chúng ta tìm xem."

Hai huynh muội mọi nơi nhìn nhìn, kết quả một cái quỷ ảnh đều không thấy, thuận thế liền ngồi ở một cái đại thụ hạ.

"Ca, có thể hay không là chúng ta bị phát hiện, cho nên, thiếu chủ bọn họ trốn đi hoặc là chạy xa?"

"Hẳn là không thể nào, nói như thế nào ta tu vi so với bọn hắn cao, sẽ không bị phát hiện mới đúng."

Nghe vậy, Phượng Tử Hàm có chút dở khóc dở cười mà nói: "Ca, ngươi là sẽ không bị phát hiện, nhưng ngươi tiểu muội ta mới Chân Tiên cảnh tu vi."

"A? Nga, đem ngươi quên mất." Phượng Quân có chút ngượng ngùng mà sờ sờ đầu, trước kia đều là hắn một người ra ngoài, cho nên thói quen.

Phượng Tử Hàm u oán mà nhìn về phía Phượng Quân, chính mình một cái đại người sống, đi theo hắn bên người, hắn rốt cuộc là như thế nào làm được quên?

"Hừ!"

"Tiểu muội. Nếu không ngươi vẫn là trở về, ngươi bất quá mới Chân Tiên cảnh bên ngoài hành tẩu không quá an toàn, chờ ngươi tu vi đột phá Kim Tiên cảnh sau ta lại mang ngươi nơi nơi du lịch."

"Hừ! Ngươi không cần ta cùng, ta đây liền một người đi du lịch."

"Vậy ngươi vẫn là đi theo đi."

Hai người mới vừa đứng dậy một cái xoay người liền thấy được trước mặt Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người.

Phượng Quân sửng sốt một cái chớp mắt, lập tức nói: "Thiếu chủ, Lăng Hàn, thật xảo!"

Thượng Quan Huyền Ý ngoài cười nhưng trong không cười mà nhìn hai người, tức giận mà nói: "Là đĩnh xảo, theo chúng ta một đường, các ngươi nói xảo bất xảo?"

Phượng Quân cười gượng nói: "Hắc hắc, ngươi biết là được, làm gì thế nào cũng phải nói ra." Nhiều xấu hổ!

Lúc này, Phượng Tử Hàm tự nhiên cũng thấy được Tiêu Lăng Hàn, nàng kinh ngạc nói: "Nha, ngươi không phải bị nhốt ở địa lao cái kia người câm sao?"

"Người câm?" Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt cổ quái mà nghiêng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Tiểu muội, ngươi nói bậy cái gì, nơi này nơi nào có người câm?" Phượng Quân trừng mắt nhìn Phượng Tử Hàm liếc mắt một cái.

"Ta không nói bậy, ta ở trong tộc địa lao đãi ba ngày, hắn một câu đều không có cùng ta nói rồi." Phượng Tử Hàm không phục mà phản bác đảo, nàng nói đều là sự thật.

Phượng Quân không cấm đỡ trán, người khác bất hòa ngươi nói chuyện, ngươi liền nói người khác là người câm.

Muốn gặp được một cái tính tình cổ quái, phỏng chừng nhà mình tiểu muội đã sớm bị một cái tát chụp đã chết.

"Ha ha ha……" Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý không cấm nở nụ cười, hắn có thể nghĩ đến lúc ấy Tiêu Lăng Hàn kia không kiên nhẫn biểu tình.

Phượng Tử Hàm: "Thiếu chủ, hắn là ngươi bằng hữu sao?"

Thượng Quan Huyền Ý giới thiệu nói: "Ân, chúng ta là đạo lữ, hắn kêu Tiêu Lăng Hàn."

Phượng Tử Hàm miệng như là lau mật giống nhau, "Nguyên lai hắn liền ngươi cái kia sống chết có nhau đạo lữ, các ngươi lớn lên thật xứng đôi."

"Ngươi ánh mắt thật tốt, ta cũng cảm thấy chúng ta thực xứng đôi." Thượng Quan Huyền Ý cho Phượng Tử Hàm một cái tán thưởng ánh mắt.

Hỏi tiếp nói: "Bất quá lời nói lại nói trở về, các ngươi huynh muội hai vì sao đi theo chúng ta?"

"Cũng không phải chúng ta tưởng đi theo các ngươi, là tộc lão phân phó chúng ta đem cái này giao cho ngươi." Nói, Phượng Quân lấy ra một cái không gian giới tử.

"Cho chúng ta? Ngươi xác định?" Thượng Quan Huyền Ý cũng không có tiếp Phượng Quân trên tay giới tử.

"Tự nhiên là cho của các ngươi, nói như thế nào ngươi cũng là chúng ta Phượng tộc người, ra cửa bên ngoài, tự nhiên không thể làm ngươi ném Phượng tộc mặt."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý như cũ không có muốn tiếp tính toán, Phượng Quân nói tiếp: "Ngươi là một con phượng hoàng, mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không ngươi đều là Phượng tộc người."

“Đúng vậy, nếu không ngươi trước nhìn xem, nói không chừng bên trong có làm ngươi tâm động đồ vật.” Phượng Tử Hàm ở một bên giúp sặc nói, ra cửa thời điểm nàng chính là cùng tộc lão bảo đảm quá, nhất định sẽ làm thiếu chủ nhận lấy.

“Nghe ngươi nói như vậy, ta thật là có điểm tâm động.”

Thấy hai huynh muội nghe thấy chính mình lời này, lập tức lộ ra tươi cười, Thượng Quan Huyền Ý lại tiếp tục nói: “Nhưng là, ta còn là sẽ không muốn.”

Phượng Quân khó hiểu nói: “Vì sao?”

Phượng Tử Hàm cũng rất là không hiểu, “Đúng vậy, tặng không đồ vật đều không cần, thiếu chủ ngươi có phải hay không ngốc?”

“Các ngươi về sau cũng đừng lại kêu ta thiếu chủ, ta là từ hạ giới phi thăng đi lên phượng hoàng, cùng các ngươi Tiên giới phượng hoàng một chút biên đều dính không thượng, bằng không ta vì sao không có trực tiếp phi thăng đến các ngươi Phượng Hoàng Thành trung phi thăng trong hồ.” Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt nghiêm túc mà nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 539

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 539 Kim Tiên lôi kiếp

Tuy rằng lần này Phượng tộc hành trình, bọn họ cũng không có có hại, nhưng Phượng tộc cách làm, hắn thật sự không tiếp thu được.

Vạn nhất hắn cùng Tiêu Lăng Hàn không có ký kết Thần cấp khế ước, kia Phượng tộc kế sách không phải liền sẽ thành công?

Liền tính bọn họ không có chủ động tới Phượng tộc, chỉ bằng vào Phượng tộc có Tiên Tôn cảnh cường giả tọa trấn, Tiên Đế cảnh cũng có mười mấy, lấy bọn họ nhược kê thực lực, mặc kệ bọn họ thân ở nơi nào, sớm muộn gì đều sẽ bị tìm được, trừ phi trốn vào Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian trung.

Đúng là bởi vì thấy rõ điểm này, Thượng Quan Huyền Ý mới không muốn cùng Phượng tộc người thâm giao.

Đương nhiên đêm đó cho hắn truyền âm nữ tử là cái liệt ngoại, bất quá nàng tu vi tựa hồ không có Phượng tổ cao, bằng không cũng sẽ không lén lút tới.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, Phượng Tử Hàm cùng Phượng Quân đều có chút sốt ruột, nhưng sốt ruột cũng không có thể ra sức, tổng không thể đem không gian giới tử cường đưa cho hắn đi?

Phượng Quân dứt khoát làm rõ nói: "Huyền Ý, ngươi muốn hay không lại suy xét suy xét, các ngươi lần này khẳng định là muốn đi Nhân tộc, Nhân tộc rất nhiều người tuy rằng rất sợ chúng ta Phượng tộc, nhưng càng nhiều người cũng mơ ước chúng ta Phượng tộc. Nơi này có tộc lão cấp bảo mệnh ngọc bài, các ngươi khẳng định dùng được với."

Tuy rằng đối ngọc bài thực tâm động, nhưng Thượng Quan Huyền Ý vẫn là không tính toán thu.

Hắn nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, muốn nhìn một chút Tiêu Lăng Hàn ý kiến.

"Ngươi làm như thế nào quyết định ta đều duy trì, chúng ta sống chết có nhau."

Tiêu Lăng Hàn đương nhiên nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý do dự, nếu về sau sẽ không có lại nhiều giao thoa, vậy không cần thiếu hạ ân tình này, huống chi về sau chờ bọn họ tu vi thành công còn phải đi về vả mặt.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý thoải mái mà cười cười.

Là nha!

Mặc kệ về sau phát sinh cái gì, hắn đều sẽ cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau.

Nếu là gặp được không đối phó được địch nhân, bọn họ sống chết có nhau.

"Không cần, các ngươi trở về đi." Nói, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người triều rừng cây chỗ sâu trong đi đến.

Phượng Quân cùng Phượng Tử Hàm thấy Thượng Quan Huyền Ý thái độ kiên quyết, xem ra bọn họ nhiệm vụ thất bại, không thể nơi nơi đi du lịch.

Phượng Quân vẻ mặt đưa đám, Thượng Quan Huyền Ý nói không cần kêu hắn thiếu chủ, kia chẳng phải là nói chính mình muốn trở thành thiếu chủ sao? Kia chính mình về sau không được cùng phụ thân giống nhau, nghĩ đến cái kia cảnh tượng Phượng Quân không khỏi mà run run thân mình.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ tới cái gì, quay đầu kêu: "Phượng Quân."

Phượng Quân kinh hỉ nói: "Huyền Ý, ngươi thay đổi chủ ý?"

Thượng Quan Huyền Ý cười khổ không được mà nói: "Tưởng cái gì đâu? Thái dương còn treo ở bầu trời, ngươi liền bắt đầu nằm mơ. Quen biết một hồi, cho ngươi một cái lời khuyên, tiểu tâm Phượng Mông."

Phượng Quân ngạc nhiên nói: "Thất đệ?"

Hắn đang muốn hỏi vì sao phải tiểu tâm Phượng Mông khi, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người thân ảnh đã biến mất không thấy.

Tại chỗ chỉ còn lại có huynh muội hai người.

Phượng Tử Hàm thở dài nói: "Ai! Xem ra chúng ta chỉ có thể dẹp đường hồi phủ."

Phượng Quân buồn bực không thôi: "Còn không biết trở về có thể hay không ái mắng?"

"Yên tâm đi, tộc lão nhóm đều rất hòa thuận." Phượng Tử Hàm duỗi tay vỗ vỗ nhà mình ca ca cánh tay, làm hắn không cần lo lắng.

"Tiểu muội, ngươi có phải hay không đối hiền lành có cái gì hiểu lầm?"

"Không có a, kỳ thật ta cũng chưa như thế nào gặp qua tộc lão nhóm, lần này có thể được lấy nhìn thấy vẫn là lấy thiếu chủ phúc."

Khi nói chuyện, huynh muội hai đã đi ra rừng cây.

Một canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào một tòa núi hoang, này tòa núi hoang vạn dặm nội không một cái sinh mệnh thể, mặt đất còn có cháy đen dấu vết, rõ ràng phía trước có người tại đây vượt qua kiếp.

Phía trước vừa lúc có một khối thực khoan đất bằng, hai người giờ phút này đứng ở đất bằng bên cạnh.

Thượng Quan Huyền Ý nói: "Lăng Hàn, ta liền ở chỗ này chờ ngươi, ngươi tiểu tâm chút."

"Yên tâm, sẽ không có việc gì." Nói xong, Tiêu Lăng Hàn hôn một cái Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, sau đó cũng không quay đầu lại mà triều đất bằng trung ương đi đến.

Đương Tiêu Lăng Hàn đi đến đất bằng trung ương sau, lập tức buông ra trên người trói buộc, Kim Tiên cảnh hiển lộ không thể nghi ngờ.

Mặc Ảnh cùng Thiên Ti Đằng đều bị hắn phóng ra, phân biệt triền ở hắn tả hữu hai tay cổ tay chỗ.

Vốn dĩ bầu trời trong xanh, đột nhiên khai là tụ tập khởi đại lượng mây đen, lóa mắt thái dương thực mau liền trốn vào tầng mây, những cái đó mây đen một tầng tầng mạn qua đỉnh đầu, càng tụ càng hậu, càng áp càng thấp, giống như trạm cao một ít là có thể xả một mảnh một chút.

Đột nhiên, một cái thật dài tia chớp xẹt qua phía chân trời, phát ra màu tím quang mang, người sở hữu phá vỡ hết thảy khí thế hướng tới mặt đất Tiêu Lăng Hàn thẳng tắp vọt xuống dưới.

Tiêu Lăng Hàn đứng trên mặt đất đồ sộ bất động, nghênh đón kia ánh sáng từ xa đến gần, cuối cùng hoàn toàn đi vào thân thể hắn. "Ầm ầm ầm" sấm rền tiếng vang triệt ở bên tai, hắn cảm giác chính mình màng tai đều phải bị chấn phá.

Thân thể mặt ngoài màu tím điện quang ở du tẩu, thậm chí còn phát ra "Đôm đốp đôm đốp" tiếng vang, Tiêu Lăng Hàn kêu lên một tiếng. Không nghĩ tới đạo thứ nhất kiếp lôi uy lực liền như thế đại, xem ra hắn lôi kiếp so người bình thường lôi kiếp mạnh hơn không ngừng một gấp hai.

Mặc Ảnh trên người cũng đi theo nhấp nhoáng ánh sáng tím, hắn rõ ràng mà cảm giác được những cái đó lôi điện xuyên qua hắn thân thể, như là muốn đem nó chém thành mấy tiệt.

Nó đầy bụng oán khí, âm thầm nghĩ: Cái này đáng chết dê hai chân, độ lôi kiếp cũng không biết tìm cái đồ vật chắn chắn, chính là xử tại nơi đó bị sét đánh, sớm muộn gì sẽ bị sét đánh chết.

Thiên Ti Đằng tự nhiên cũng bị lôi điện sở thăm, lôi điện cùng hỏa vốn dĩ chính là thực vật khắc tinh, nhưng Thế Giới Thụ đã từng đã nói với nó, chỉ cần đã trải qua lôi kiếp nó là có thể lột xác.

Cho nên, ở lôi điện đột kích khi, nó cũng không có đi chống cự, mà là tiếp thu nó tẩy lễ, vẫn từ lôi điện ở nó trong thân thể du tẩu.

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở lôi kiếp bên ngoài, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn bị lôi điện bổ trúng, hai tròng mắt không cấm trợn to, hắn lôi kiếp thế nhưng so với chính mình cường bốn năm lần.

Thấy vậy, không khỏi mà lo lắng lên, hắn nhưng nhớ rõ lúc trước hắn độ xong cuối cùng một đạo lôi kiếp trực tiếp bị bổ tới trên mặt đất, vừa động cũng không thể động. Tuy rằng hắn là liên tục vượt qua ba cái đại cảnh giới lôi kiếp, nhưng hắn cuối cùng vài đạo lợi hại nhất lôi kiếp cũng không có Tiêu Lăng Hàn ngay từ đầu lôi kiếp lớn như vậy.

Thượng Quan Huyền Ý khẩn trương mà nhìn lôi kiếp trung tâm Tiêu Lăng Hàn, đôi tay không tự giác mà nắm chặt.

Tiêu Lăng Hàn đem đạo thứ nhất lôi kiếp hấp thu luyện hóa sau, thực mau nghênh đón đạo thứ hai lôi kiếp, lần này hắn như cũ đứng ở tại chỗ không có động, chờ đợi lôi điện đã đến.

"Ầm ầm ầm……"

Chiếu sáng lên đại địa màu tím loang loáng như một cái trẻ con cánh tay thô lôi điện nhằm phía Tiêu Lăng Hàn.

Đương lôi điện ở tiến vào thân thể kia một cái chớp mắt, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy toàn thân như là bị xe vận tải lớn đuổi đi quá giống nhau, lại lần nữa kêu lên một tiếng, há mồm liền phun ra một ngụm máu tươi.

Điện quang ở trên người khắp nơi du thoán, không kịp lau khóe miệng vết máu, Tiêu Lăng Hàn lập tức vận chuyển công pháp dùng lôi điện tôi thể, có một nửa bị hắn trực tiếp hấp thu.

Đạo thứ hai lôi điện còn chưa hấp thu xong, đạo thứ ba lôi điện đã đúng hạn tới.

"Ầm ầm ầm" tiếng sấm vang phá tận trời, lần này Tiêu Lăng Hàn phun ra hai khẩu huyết, hắn cảm giác chính mình ngũ tạng lục phủ đều bị lôi điện phách di vị.

Hắn có loại lôi điện không đem hắn đánh chết, liền thề không bỏ qua quỷ dị ảo giác.

Thừa dịp đạo thứ tư lôi điện chưa giáng xuống, nhanh chóng luyện hóa trong thân thể lôi điện.

Mắt thấy lôi điện đem lại lần nữa quang lâm chính mình, Tiêu Lăng Hàn gọi ra Mặc Hàn Kiếm, nhắm ngay rơi xuống lôi điện liền bổ qua đi. Điện quang nổ tung, hỏa hoa văng khắp nơi, ánh sáng chiếm cứ hắn sở hữu tầm mắt, trước mắt là một mảnh bạch. Hơi hơi chợp mắt, một lát sau, hắn mới mở mắt ra, thị giác rốt cuộc khôi phục bình thường.

Xem ra lần sau đến nhắm mắt lại mới được, bằng không nhiều tới vài lần, phỏng chừng hắn nên hạt rớt.

Chẳng được bao lâu, lại một bó ánh sáng tím đem toàn bộ không trung chiếu sáng lên, cắt qua vô số mây đen, giống một phen lợi kiếm trực tiếp chém về phía mặt đất đứng Tiêu Lăng Hàn.

"Ầm ầm ầm……"

Màu tím loang loáng cùng kiếm quang va chạm, cả tòa sơn tựa hồ đều đi theo chấn động một chút.

Nhìn đến càng ngày càng cường lôi điện, Thượng Quan Huyền Ý mày không cấm nhăn lại, liền tính Tiêu Lăng Hàn bản nhân thực yêu nghiệt, nhưng này lôi điện cũng quá không bình thường, người khác độ Tiên Vương lôi kiếp sợ là đều không có hắn Kim Tiên lôi kiếp cường.

Này hoàn toàn là đem hắn hướng chết phách tư thế, hắn có thể chịu đựng đi sao?

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, Tiêu Lăng Hàn nhất định có thể quá độ lôi kiếp, chỉ là Kim Tiên cảnh lôi kiếp mà thôi, sao có thể nề hà được hắn!

Về sau còn có Đại La Kim Tiên, Tiên Vương, Tiên Quân chờ lôi kiếp chờ hắn, tin tưởng hắn đều sẽ nhất nhất vượt qua.

Thượng Quan Huyền Ý đôi tay theo bản năng mà khép lại, làm cầu nguyện.

Ba cái canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn quỳ một gối xuống đất, tay phải cầm kiếm cắm trên mặt đất, chống đỡ hắn cả người không ngã hạ. Trên người quần áo đã trở nên rách tung toé, thân thể thượng tất cả đều là bị sét đánh ra tới vết thương.

Trên người hắn còn mang theo một cổ gay mũi tiêu hồ vị.

Mặc Ảnh cuộn tròn thân thể, nó cũng bị sét đánh đến trong ngoài đều là thương, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn cái này dê hai chân làm cái gì thương thiên hại lí sự, thế nhưng chiêu này phương Thiên Đạo như thế oán hận, liều mạng mà phách hắn.

Ba cái trung, Thiên Ti Đằng là bị thương nặng nhất, hiện giờ nó toàn bộ đằng thân đều ở khô héo, mà nó cũng liền dư lại một hơi.

Lúc này, xám xịt không trung bắt đầu trở nên sáng trong, mây đen dần dần tan đi, ánh mặt trời lại lần nữa chiếu rọi đại địa.

Một bó bảy màu tiên quang từ phía chân trời rơi xuống, trực tiếp rơi xuống Tiêu Lăng Hàn trên người, trên người hắn thương lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bắt đầu khép lại.

Triền ở cổ tay hắn hai chỉ đồng dạng bị bảy màu tiên trống trơn cố.

Thiên Ti Đằng đang ở khô héo dây đằng toả sáng ra tân sinh cơ.

Mặc Ảnh trong thân thể thương đang ở chữa khỏi, mà nó đối trên người đang ở khép lại thương hoàn toàn không chú ý.

Mặc Ảnh chú ý chính là tiên quang nhan sắc, thế nhưng là bảy màu tiên quang.

Nó sống mười mấy vạn năm, lần đầu tiên nhìn thấy bảy màu tiên quang.

Đại bộ phận người độ xong kiếp giáng xuống tiên chỉ là màu trắng, lợi hại một chút mang điểm kim sắc, lại lợi hại một chút chính là ngũ sắc, giống nhau bị ngũ sắc tiên trống trơn cố quá người, tương lai đều có hi vọng thành thần.

Kia bảy màu tiên quang đại biểu lại là cái gì?

Mặc Ảnh không dám tưởng.

Nó lúc trước bất quá là nghĩ tùy tiện lừa một cái lâm thời" chủ nhân", làm cho nó thoát vây. Không nghĩ tới lại bị phản kịch bản, làm nó cả con rồng từ đây đều phiên không được thân.

Nhìn đến đỉnh đầu xuất hiện bảy màu tiên quang, Mặc Ảnh không biết nó là may mắn, vẫn là bất hạnh.

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết Mặc Ảnh rối rắm, ở tiên quang chữa khỏi hắn thân thể thời điểm, hắn thuận tiện thay đổi một bộ quần áo, tóc cũng một lần nữa chải vuốt một chút.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn kinh tâm động phách lôi kiếp, Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy hắn cả người như là vượt qua dài dòng mười năm, cảm xúc phập phồng, thẳng đến lôi kiếp biến mất, giáng xuống tiên quang, hắn mới thật mạnh thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Đãi tiên quang tiêu tán, Tiêu Lăng Hàn trước mắt bóng người đong đưa, hắn cả người đã bị Thượng Quan Huyền Ý ôm lấy.

Còn không đợi hắn phản ứng, trên môi liền chạm đến đến một mảnh mềm mại.

Hắn đây là bị tức phụ nhào vào trong ngực, còn bị tức phụ nhi chủ động hôn.

Không kịp nghĩ nhiều, hắn duỗi tay ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý, từ bị hôn, lập tức đảo khách thành chủ.

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý run rẩy, Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng mà hôn hắn, trấn an hắn, nghĩ đến là chính mình vừa rồi lôi kiếp quá mức mãnh liệt, đem hắn dọa tới rồi.

Tâm niệm vừa động, hai người thân ảnh biến mất tại chỗ.

Long Ngọc không gian trung, phòng tu luyện trên giường.

Tiêu Lăng Hàn hôn lạc tối thượng quan Huyền Ý giữa mày, lại di đến hắn mặt mày, sau đó là cái mũi, miệng, nhất biến biến mà hôn môi hắn, làm hắn cảm giác được chính mình tồn tại, vuốt phẳng hắn nội tâm bất an.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay vuốt ve Tiêu Lăng Hàn mặt mày, miêu tả hắn ngũ quan.

Đây là hắn khắc tiến trong xương cốt người, đời đời kiếp kiếp đều muốn làm bạn người.

Nhìn đến hắn bị lôi điện lần lượt phách ngã xuống lại đứng lên, trong lòng lo lắng cùng khủng hoảng vô pháp diễn tả bằng ngôn từ. Hiện giờ xem hắn cả người sống sờ sờ ở chính mình trước mắt, loại cảm giác này thật tốt.

Tiêu Lăng Hàn chóp mũi cùng Thượng Quan Huyền Ý chóp mũi va chạm, đối hắn nhẹ giọng nói: "Đừng sợ, ta không có việc gì, hết thảy đều đi qua."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 540

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 540 ăn sạch sẽ

Thượng Quan Huyền Ý gắt gao ôm Tiêu Lăng Hàn eo, muộn thanh nói: "Nhưng vừa rồi ngươi độ kiếp khi tình cảnh quá dọa người. Ta sợ, ta sợ ngươi cứ như vậy biến mất ở ta trước mặt, ta sợ ta một cái chớp mắt ngươi đã không thấy tăm hơi."

"Đồ ngốc, ngươi quên chúng ta khiết hẹn sao? Ta nếu là có việc, ngươi cũng sẽ cùng ta giống nhau. Cho nên không cần lo lắng, thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền chúng ta đều sẽ không bị tách ra, đời đời kiếp kiếp đều sẽ dây dưa liền cùng nhau."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý mặt giãn ra cười nói: "Vừa rồi chỉ lo lo lắng, đem khiết ước sự tình cấp quên mất."

"Ngươi nha, hạt lo lắng. Yên tâm, ta thật vất vả đem ngươi tìm trở về, còn muốn cùng ngươi trường tương thủ, cộng đầu bạc."

"Ân, chúng ta còn có rất nhiều rất nhiều về sau."

Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý sấn Tiêu Lăng Hàn không chú ý, một cái xoay người, hai người vị trí liền trao đổi lại đây.

Nhìn đến bị chính mình đè ở dưới thân Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng là nói không nên lời kích động.

Thật tốt quá, hắn rốt cuộc chờ đến ngày này.

Chính mình tâm tâm niệm niệm người, rốt cuộc bị chính mình đè ở dưới thân.

"Lăng Hàn, ngươi xem ngươi độ kiếp, cũng mệt mỏi, lần này đến lượt ta tới hầu hạ ngươi, ngươi chỉ cần nằm liền hảo."

Thấy Tiêu Lăng Hàn muốn nói lời nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay che lại hắn miệng, tiếp tục nói: "Hơn nữa nằm người không mệt."

Tiêu Lăng Hàn mày nhíu lại, tức phụ muốn phản công tâm tư, cư nhiên còn không có đánh mất.

Vừa rồi những lời này như thế nào nghe tới như vậy quen thuộc đâu?

Bọn họ lần đầu tiên song tu thời điểm, chính mình giống như liền đối Thượng Quan Huyền Ý nói qua những lời này đi?

Tức phụ nhi đây là lấy một thân chi đạo còn một thân chi thân, liền lời nói đều nói giống nhau như đúc.

Một màn này hắn sợ là ở trong lòng bắt chước vài biến, liền chờ giờ khắc này!

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt gia tăng, đôi mắt nguy hiểm mà nheo lại, mắt lạnh nhìn Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn luống cuống tay chân mà vì chính mình cởi áo.

Tức phụ nhi đây là thiếu thu thập.

Cũng là, bọn họ đã thật lâu không có thống thống khoái khoái mà song tu qua, nghĩ đến hắn hắn là cơ khát khó nhịn, mới có muốn phản công tâm tư.

Thực mau hai người quần áo đã bị Thượng Quan Huyền Ý cởi cái sạch sẽ, hắn học Tiêu Lăng Hàn trước kia hôn môi bộ dáng của hắn, bắt đầu hôn môi Tiêu Lăng Hàn. Chỉ là hôn hôn, hắn trong đầu liền trống rỗng, toàn thân nhũn ra, cả người đều sử không ra kính.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa phản ánh lại đây thời điểm, người khác đã bị Tiêu Lăng Hàn vững vàng mà đè ở dưới thân, trên người truyền đến mau, cảm khiến cho hắn không biết đêm nay là đêm nào, cái gì phản công, cái gì áp trở về, hết thảy bị hắn vứt tới rồi Cửu Tiêu vân ngoại.

Tiêu Lăng Hàn ở Thượng Quan Huyền Ý trên người nhất biến biến rong ruổi, chinh chiến thuộc về hắn lãnh địa, tùy ý hắn khóc lóc xin tha, chút nào không buông tha hắn. Tức phụ nhi chính là thiếu thu thập, cư nhiên còn nghĩ áp chính mình, nhất định là chính mình không có đem hắn uy no, mới đưa đến hắn còn có phản công ý niệm.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý bản thể là một con phượng hoàng, thân thể cường độ cũng không phải là trước kia kia khối thịt thân có thể so sánh, hai người song hưu mười ngày, cũng không thấy hắn có bất luận cái gì không khoẻ.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, ánh mắt u ám, hai mắt sáng lên.

Nghĩ, tức phụ nhi biến thành phượng hoàng cũng không có gì không tốt, ít nhất ở song tu thời điểm, chính mình phúc lợi liền càng nhiều. Tùy ý chính mình lăn lộn, ngoài miệng kêu không cần, thân thể lại thành thật thật sự.

Không thể nề hà Thượng Quan Huyền Ý chỉ có thể bị Tiêu Lăng Hàn, trong ngoài, từ trên xuống dưới, lặp đi lặp lại ăn sạch sẽ.

Một tháng sau.

Thượng Quan Huyền Ý khàn khàn thanh âm mở miệng: “Lăng Hàn, cầu ngươi buông tha ta, ta cũng không dám nữa.”

Tiêu Đại Ma Vương chính là một đầu uy không no lang, chính mình đã bị hắn lăn lộn một tháng cũng không thấy hắn có muốn dừng lại dấu hiệu.

“Không dám cái gì?”

“Ta không bao giờ nghĩ áp ngươi, về sau đều từ ngươi tới áp ta.”

Thượng Quan Huyền Ý mở to một đôi sương mù mênh mông mắt đào hoa, đáng thương hề hề mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, trong miệng nói cùng trong lòng tương phản nói.

Hắn lại không biết hắn dáng vẻ này, càng là làm Tiêu Lăng Hàn muốn chà đạp hắn, hung hăng khi dễ hắn.

Nghĩ nghĩ, thân thể lập tức lại có phản ứng, vì thế Tiêu Lăng Hàn nói: "Ta vừa mới thăng cấp, yêu cầu ngươi giúp ta củng cố cảnh giới, chúng ta tiếp tục."

"Thiếu tới, ngươi tu vi củng cố thật sự, căn bản không cần song tu tới củng cố." Thượng Quan Huyền Ý lập tức cãi lại nói, Tiêu Đại Ma Vương trợn tròn mắt nói dối, hắn mới có thể mắc mưu.

"Ta nói yêu cầu liền yêu cầu." Tiêu Lăng Hàn trong miệng nói chuyện, dưới thân động tác cũng không ngừng.

"Ngươi, ngươi…… A…… Ngô ~~ a ~……"

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, chỉ nói ra một cái ngươi tự, liền rốt cuộc nói không nên lời một câu hoàn chỉnh nói.

Thực mau, hắn đã bị Tiêu Lăng Hàn mang đến đám mây, ở tầng mây thượng phiêu phiêu phù phù, gió nhẹ nhẹ nhàng thổi, tựa hồ còn có mỹ diệu tiếng sáo ở bên tai vang lên.

Hai người cùng nhau trèo lên cực lạc, hưởng thụ độc thuộc về hai người thời gian.

Không gian trung một năm sau.

Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc thực hiện cùng Thượng Quan Huyền Ý song tu một năm nguyện vọng.

Giờ phút này, hai người chính lẫn nhau dựa sát vào nhau nằm ở trên giường, chóp mũi quanh quẩn lẫn nhau hơi thở, hô hấp lâu dài, hiển nhiên hai người đang ngủ ngon lành.

Không biết qua bao lâu, Tiêu Lăng Hàn lông mi hơi hơi rung động, một đôi hàn quang bắn ra bốn phía đôi mắt tùy theo mở, cảm nhận được trong lòng ngực người, lạnh băng con ngươi nháy mắt trở nên nhu hòa lên.

Một canh giờ sau.

Thượng Quan Huyền Ý trở mình, đột nhiên phát giác không thích hợp, bên người giống như thiếu cá nhân.

Hắn lập tức ngồi dậy thân, bởi vì động tác quá mãnh, eo đau bối đau cảm giác đánh úp lại, làm hắn không nhịn xuống đảo hít hà một hơi.

Tiêu Đại Ma Vương thật là một cái cầm thú, hắn vô số lần kêu đình, tên kia mỗi lần nghỉ ngơi không bao lâu, lại sinh long hoạt hổ mà tiếp tục ức hiếp hắn.

"Nhanh như vậy liền tỉnh?"

Tiêu Lăng Hàn bưng chén từ bên ngoài đi vào phòng, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý mặt bộ biểu tình rối rắm, thậm chí có chút nghiến răng nghiến lợi dấu hiệu.

"Thác phúc của ngươi." Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói.

Tức phụ nhi rõ ràng còn ở sinh khí!

Bất quá, chính mình hình như là có một chút quá mức, chỉ đổ thừa tức phụ nhi hương vị quá hảo, Tiêu Lăng Hàn tưởng đình cũng dừng không được tới, chỉ nghĩ cùng hắn nhĩ tấn tư ma, lưu luyến kiều diễm.

"Ta cho ngươi ngao dược cháo, ngươi hiện tại muốn ăn sao? Bên trong thêm đều là dùng phía trước mua tiên thảo." Nói, Tiêu Lăng Hàn đi đến bên cạnh bàn cầm chén buông, ngược lại đi vào mép giường ngồi xuống.

"Vậy ngươi giúp ta mặc quần áo!"

"Hảo." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền lấy quá một bên quần áo, bắt đầu vì Thượng Quan Huyền Ý mặc quần áo, nhìn đến trên người hắn tất cả đều là tím tím xanh xanh dấu vết, khó được có chút chột dạ.

Thượng Quan Huyền Ý bắt lấy Tiêu Lăng Hàn ở chính mình trên mông tác loạn tay, xấu hổ và giận dữ nói: "Không chuẩn sờ loạn."

"Không sờ loạn, ta chính là nhìn xem nơi này thương đến không có."

"Không thương đến, ngươi phía trước không phải giúp ta trị liệu quá sao?"

"Có sao? Ta quên mất."

Tiêu Lăng Hàn tiếc nuối mà thu hồi tay, tức phụ nhi mông mềm mụp, vuốt thật là thoải mái.

Mười lăm phút sau.

Thượng Quan Huyền Ý uống xong cháo, lại bò đến trên giường đi nằm, hắn hiện giờ toàn thân đau, chỉ nghĩ ở trên giường nằm thi.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là đi phòng luyện đan, sau đó hắn đem phía trước hai người ở Phượng Hoàng Thành mua tứ cấp tiên thảo đều đem ra, hắn chuẩn bị đem sở hữu tứ cấp tiên thảo đều luyện chế thành đan dược, cực phẩm đan dược để lại cho Thượng Quan Huyền Ý ăn, mặt khác phẩm chất cầm đi bán ra.

Hắn đầu tiên là đem tiên thảo đều sửa sang lại ra tới, có chỉ cần căn, không cần diệp; có chỉ cần diệp, mặt khác đều không cần; có toàn bộ đều phải.

Chờ sửa sang lại hảo toàn bộ tiên thảo, đã là ba ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý trên đường tới xem qua hai lần, thấy hắn một lòng chỉ ở tiên thảo thượng, lại rời đi.

Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị trước luyện chế tứ cấp sinh cốt đan, loại này đan dược có thể cho hư hao xương cốt một lần nữa mọc ra tới. Ở cái này một lời không hợp liền đấu võ thế giới, tính thượng là thường dùng đan dược.

Đem tiên thảo chuẩn bị tốt sau, Tiêu Lăng Hàn liền lấy ra đan lô.

Đương hắn nhìn đến đan lô cấp bậc sau, tức khắc trợn tròn mắt.

Hắn một lòng chỉ nghĩ luyện đan, hoàn toàn quên phía trước hắn luyện chế đan lô chỉ có nhị cấp.

Nếu là dùng nhị cấp đan lô luyện đan, luyện chế không ra cực phẩm không nói, phỏng chừng luyện chế hai lò sau, cái này nhị cấp đan lô nên sống thọ và chết tại nhà.

Tới Tiên giới mười mấy năm, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên phát hiện chính mình trang bị không đầy đủ.

Vỗ vỗ cái trán, hắn thật là càng qua càng đi trở về.

Trước kia vừa đến Tu chân giới thời điểm, thứ gì đều biết chuẩn bị.

Chờ phi thăng đến Tiên giới, hắn quên trước kia ở Tu chân giới dùng đồ vật, hiện giờ đều đã không dùng được.

Đem sửa sang lại tốt tiên thảo đều thu hồi tới, Tiêu Lăng Hàn liền hướng cách vách phòng luyện khí đi đến, trước đến luyện chế một cái đan lô mới được. Nghĩ đến luyện khí, chính mình tựa hồ còn đáp ứng quá Thượng Quan Huyền Ý vì hắn luyện chế một thanh kiếm.

Đột nhiên cảm giác chính mình có rất nhiều việc cần hoàn thành, may mắn Long Ngọc không gian có thời gian kém, bằng không hắn thật đúng là lo liệu không hết quá nhiều việc.

Đương Tiêu Lăng Hàn đi vào phòng luyện khí khi, phát hiện Thượng Quan Huyền Ý cũng ở bên trong.

Lúc này hắn đang ở luyện chế tiên y, thon dài trắng nõn ngón tay cầm thiên tơ tằm, ở một cái guồng quay tơ thượng linh hoạt mà xuyên qua, từng cây thiên tơ tằm thông qua hắn tay, hình thành một khối trắng tinh bố.

Hắn một bên luyện chế, một bên đánh ra một đám pháp quyết ở mặt trên, theo hắn pháp quyết đánh ra càng ngày càng nhiều, nguyên bản cấp bậc chỉ có một bậc bố, cấp bậc đang ở thong thả tăng lên.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại cấp bậc là Kim Tiên cảnh, cũng chính là tứ cấp, trong tình huống bình thường, hắn luyện chế ra Tiên Khí cũng sẽ là tứ cấp.

Đều nói nghiêm túc làm việc người nhất có mị lực.

Quả nhiên như thế!

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý trên mặt biểu tình nghiêm túc, thái độ nghiêm túc, hắn tựa hồ ở làm một kiện thực thần thánh sự. Cả người đều tản ra quang mang, có vẻ sáng rọi lại bắt mắt, dẫn tới người không thể không nghỉ chân ghé mắt.

Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng ở luyện chế quần áo, nhưng Tiêu Lăng Hàn tầm mắt thật lâu dừng lại ở trên người hắn, hắn không nghĩ chú ý đều khó.

Chờ đem trên tay pháp quyết đánh ra, hắn mới ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Lăng Hàn, ngươi làm gì nhìn chằm chằm vào ta xem?"

Tiêu Lăng Hàn ăn ngay nói thật: "Bởi vì ngươi đẹp!"

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy nói thẳng ra tới, Thượng Quan Huyền Ý mặt không cấm có chút nóng lên. "Ta biết ta lớn lên đẹp, nhưng ngươi cũng đừng nhìn chằm chằm vào, ngươi như vậy nhìn chằm chằm làm ta thực không được tự nhiên."

Nhìn hắn đỏ rực mà khuôn mặt, Tiêu Lăng Hàn cười ngâm ngâm mà nói: "Ngươi thẹn thùng?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn này xem như thẹn thùng sao?

"Nếu là có người tốt nhìn chằm chằm vào ngươi xem, ngươi sẽ là cái gì cảm giác?"

Tiêu Lăng Hàn đương nhiên mà đáp: "Có thể có cái gì cảm giác, kia thuyết minh ta lớn lên rất đẹp a!"

"Ngươi…… Thật xú mỹ!"

"Ta nói cũng là sự thật!"

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy hôm nay vô pháp trò chuyện, thay đổi vấn đề: "Ngươi không phải ở luyện đan sao?"

Tiêu Lăng Hàn một phách cái trán, "Nga, đúng rồi, ngươi không nói ta đều đã quên, ta tới phòng luyện khí là tính toán luyện chế một cái đan lô."

"Vậy ngươi còn không mau đi."

Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, chỉ hy vọng nhà này đừng luôn nhìn chằm chằm chính mình xem, dễ dàng phân tán hắn chú ý, ảnh hưởng hắn luyện khí. Đừng trong chốc lát luyện chế ra một kiện tứ bất tượng quần áo, kia hắn phi tìm Tiêu Lăng Hàn so so không thể.

"Ngươi như thế cảnh đẹp ý vui, ta cái gì đều không muốn làm, chỉ nghĩ nhìn chằm chằm ngươi xem."

"Ngươi có luyện chế ra dư. Khê. Đốc. Già. Có sẵn tứ cấp đan dược sao?"

"Không có."

“Ngươi không phải nói sẽ không chặt đứt ta đan dược sao?”

“Ta hình như là nói qua.”

“Vậy ngươi còn đứng làm cái gì, còn không mau đi làm việc.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tức phụ nhi hảo hung a!

Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải, đối Thượng Quan Huyền Ý cúi chào nói: “Tuân mệnh, trưởng quan! Thuộc hạ lập tức đi làm việc.”

Thượng Quan Huyền Ý nén cười, gật đầu nói: “Ân, sự tình nếu là không có làm hảo, một trăm hít đất, một trăm gập bụng, hai mươi vòng sân thể dục.”

“Là!”

Tiêu Lăng Hàn lanh lẹ mà đi luyện khí, Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục luyện chế quần áo.

Thời gian liền ở hai người bận rộn trung lặng yên trôi đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 541

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 541 đi đòi nợ đi

Đảo mắt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đã ở Long Ngọc không gian trung đãi 5 năm.

5 năm trung, Tiêu Lăng Hàn đem sở hữu tứ cấp tiên thảo đều luyện chế thành đan dược, còn vì Thượng Quan Huyền Ý luyện chế hảo một thanh kiếm.

Hai người ngẫu nhiên còn sẽ cùng nhau luận bàn, lấy thừa bù thiếu, lẫn nhau tăng lên.

Thượng Quan Huyền Ý không cấm giúp hai người các luyện chế năm kiện tiên y, còn đem Càn Khôn Thần Trận Bàn bên trong trận pháp đều quen thuộc bố trí mấy lần.

Hai người ở học tập trận pháp thời điểm, một cái bày trận, một cái phá trận.

Này 5 năm, bọn họ quá thực phong phú.

Long Ngọc không gian trung qua đi 6 năm, bên ngoài bất quá mới qua đi 22 thiên.

Một mảnh hoang vu trên đất trống, đột nhiên, trống rỗng xuất hiện một trắng một đỏ lưỡng đạo thân ảnh.

"Lăng Hàn, chúng ta hiện tại đi nơi nào?"

"Đi...... Đòi nợ đi." Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý triều một phương hướng bước vào.

"Đòi nợ?"

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt nghi hoặc, có người thiếu bọn họ tiên thạch sao?

Hắn như thế nào không biết?

Tiêu Lăng Hàn lại là nghiêm trang mà nói: "Ân, ta tiện nghi, trừ bỏ ngươi, ai cũng không thể chiếm. Ai chiếm tự nhiên muốn phiên bội đòi lại tới."

"Có người có thể chiếm được ngươi tiện nghi sao?"

Cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau lâu như vậy, Thượng Quan Huyền Ý còn không có gặp qua ai có thể chiếm được hắn tiện nghi.

Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở nói: "Ngươi chẳng lẽ là quên chúng ta ở Phượng Hoàng Thành khi, bị người hố 800 khối thượng phẩm tiên thạch sự?"

“Quá mất mặt, cho nên, ta lựa chọn đem chuyện này cấp quên đi.”

Nghĩ đến chính mình hai người cư nhiên bị một cái người xa lạ lừa tiên thạch, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm thấy chính mình lòng dạ không thuận, dứt khoát đương chuyện này không phát sinh quá.

“Không có việc gì, tuy rằng là có điểm mất mặt, nhưng còn có ta bồi ngươi.”

Nhìn phía trước một mảnh hoang vu, liền cái lộ đều không có.

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói: “Ngươi xác định là con đường này sao?”

“Tự nhiên là, ngươi chừng nào thì gặp qua ta có hại? Ngày đó ở phát hiện người nọ không phải tiệm tạp hóa tiểu nhị sau, thần thức quét đến hắn ở tiệm tạp hóa cách đó không xa, ta liền ở trên người hắn để lại một mạt thần thức ấn ký.”

“Người nọ nếu là biết chính mình bị ngươi theo dõi, tất nhiên sẽ hối hận lừa gạt chúng ta tiên thạch.”

“Kia nhưng không nhất định, tục ngữ nói: Gan lớn no chết, nhát gan đói chết. Nói không chừng hắn biết sẽ bị ta theo dõi, ngược lại sẽ công phu sư tử ngoạm, lừa gạt càng nhiều, sau đó trốn chạy.”

“Nói cùng thật sự giống nhau!”

“Thật thật giả giả, giả giả thật thật.”

Nhìn dãy núi trùng điệp, Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nói: “Chúng ta đây phải đi bao lâu mới có thể đến?”

Tính ra một chút khoảng cách, Tiêu Lăng Hàn trả lời: “Có điểm xa, phỏng chừng đến đi ba ngày.”

“Ba ngày! Chúng ta phải đi qua đi?”

“Bằng không đâu, chẳng lẽ bay qua đi?”

“Có gì không thể?”

“Vạn nhất núi rừng có cao giai yêu thú……” Nói còn chưa dứt lời, Tiêu Lăng Hàn liền tạp trụ.

Tức phụ nhi hiện tại là phượng hoàng.

Thần thú phượng hoàng!

Toàn bộ Phượng tộc sở hữu phượng hoàng huyết mạch cũng chưa hắn huyết mạch thuần, liền tính núi rừng trung có yêu thú, này một mảnh địa giới vẫn là thuộc về Phượng tộc quản hạt phạm vi, nhìn thấy hắn còn không phải đến ngoan ngoãn quỳ gối thần phục.

Một con che trời màu đỏ phượng hoàng bay lượn ở không trung, hắn bối thượng khoanh chân ngồi một cái ăn mặc bạch y tuấn mỹ thanh niên.

Ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý bối thượng, Tiêu Lăng Hàn trong lòng tổng cảm thấy quái quái, ở trên giường muốn cưỡi ở tức phụ trên người, chờ hắn biến thành phượng hoàng còn muốn cưỡi ở trên người hắn.

May mắn hắn cái này ý tưởng Thượng Quan Huyền Ý không biết, nếu là làm Thượng Quan Huyền Ý đã biết, thế nào cũng phải đem hắn ngã xuống đi không thể.

Vốn dĩ ba ngày lộ trình, kết quả hai người chỉ dùng nửa canh giờ liền đạt tới mục đích địa.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp rớt xuống đến một khối trên đất trống.

Một đám con khỉ nhìn đột nhiên xuất hiện phượng hoàng, đều tò mò mà vây quanh ở nơi xa quan khán.

Chờ Tiêu Lăng Hàn từ phượng hoàng bối thượng xuống dưới, phượng hoàng biến thành hình người.

Một đám con khỉ trung duy nhất một người ở nhìn thấy hai người dung mạo trong nháy mắt kia, lập tức cất bước liền sau này triệt.

Người này đúng là Tiêu Lăng Hàn bọn họ người muốn tìm, tên là Hầu Phúc.

Hầu Phúc như thế nào cũng không nghĩ tới chính mình phía trước ở Phượng Hoàng Thành lừa hai người, cư nhiên tìm được hắn hang ổ, càng muốn mệnh chính là trong đó một người cư nhiên là Phượng tộc.

Hắn lúc ấy thật là ăn gan hùm mật gấu, liền Phượng tộc người đều dám lừa.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý huyết mạch cao còn thực thuần, Hầu Phúc tự nhiên không thể dễ dàng phân biệt ra hắn chân thân.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng vững sau, liền nhìn đến cái kia lớn lên mỏ chuột tai khỉ nam tử cư nhiên muốn trốn chạy.

“Không nghĩ tới thật đúng là hắn.”

“Xem ra chúng ta lần này có lộc ăn, nghe nói mi hầu nhất tộc thừa thãi con khỉ rượu.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, hiện giờ hắn thay đổi cái thân thể, hẳn là sẽ không lại là một ly say đi?

“Hảo xảo.”

Nhìn đột nhiên xuất hiện ở chính mình trước mặt hai người, Hầu Phúc xấu hổ mà chào hỏi.

“Không khéo, ta ở trên người của ngươi hạ thần thức ấn ký, chúng ta là theo ấn ký đi tìm tới.” Tiêu Lăng Hàn nói thẳng không cố kỵ mà nói.

Nghe vậy, Hầu Phúc đầy mặt ngạc nhiên, hắn lập tức kiểm tra thân thể của mình, lại cái gì đều không có phát hiện.

Bất quá, hắn nhưng thật ra tin tưởng Tiêu Lăng Hàn nói, rốt cuộc bọn họ mi hầu nhất tộc trụ địa phương thực ẩn nấp, người bình thường căn bản là sẽ không đến nơi đây tới.

Bằng không nhiều năm như vậy, bọn họ không có khả năng vẫn luôn có thể an cư tại đây.

"Các ngươi muốn thế nào?" Hầu Phúc cảnh giác mà nhìn hai người.

"Ngươi cảm thấy đâu?"

Tiêu Lăng Hàn dù bận vẫn ung dung mà nhìn Hầu Phúc, Hầu Phúc bản thể cũng là một con mi hầu.

Theo lý thuyết mi hầu nhất tộc hẳn là không thể hóa thành hình người mới đúng, xem ra Hầu Phúc hẳn là từng có kỳ ngộ.

"Ta còn không phải là lừa các ngươi một chút tiên thạch sao?" Nói, Hầu Phúc lui hai bước, che lại chính mình không gian giới tử.

"Một chút? 800 khối thượng phẩm tiên thạch, đổi thành trung tiên thạch chính là tám vạn, đổi thành hạ phẩm tiên thạch chính là 800 vạn. Nhiều như vậy tiên thạch, ngươi cư nhiên cùng chúng ta nói là một chút?" Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay một ngón tay, không khách khí mà nói.

Bọn họ nếu không phải được đến Bạch Nghị tiếp tế, sợ là liền một khối thượng phẩm tiên thạch đều lấy không ra.

Giống nhau thượng phẩm tiên thạch đều là các tộc tinh anh con cháu mới có thể phân phối đến, số lượng cũng sẽ không vượt qua mười khối.

"Vậy các ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?"

Hầu Phúc trong lòng buồn bực, lừa nhiều như vậy thứ, hắn vẫn là lần đầu tiên thất thủ.

Tiêu Lăng Hàn đôi tay ôm cánh tay, chậm rãi nói: "Rất đơn giản, ngươi cầm chúng ta tiên thạch, chúng ta tự nhiên muốn bắt lấy tương ứng giá trị đồ vật làm bồi thường."

"Ta trên người không có gì đáng giá đồ vật. Có, chỉ sợ các ngươi cũng chướng mắt, dù sao tiên thạch đã bị ta dùng hết." Hầu Phúc ngạnh cổ nói.

Hắn một bộ muốn tiên thạch không có, muốn mệnh có một cái tư thế.

Tiêu Lăng Hàn suy đoán hắn hẳn là cho rằng chính mình hai người không ai có thể nhìn ra hắn chân thân, cho nên một bộ lợn chết không sợ nước sôi bộ dáng.

"Trên người của ngươi xác thật không có chúng ta muốn đồ vật." Thượng Quan Huyền Ý trên dưới đánh giá một lần Hầu Phúc, từ từ nói.

Hầu Phúc trên mặt lập tức lộ ra một mạt vui mừng, chỉ là không đợi hắn ý cười mở rộng, liền nghe Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa nói: "Nhưng là, chúng nó

hắn là biết chỗ nào có chúng ta yêu cầu đồ vật."

Nghe nói Thượng Quan Huyền Ý nói, Hầu Phúc đồng tử nhỏ đến không thể phát hiện mà co rút lại một chút, tiện đà nói: "Chúng nó chính là linh hầu, các ngươi chẳng lẽ muốn đối linh hầu xuống tay không thành?"

Linh hầu chính là mi hầu trung trân quý nhất một loại, thông linh tính, đại biểu chính là cát tường.

"Cái gì kêu chúng ta phải đối linh hầu xuống tay? Chúng ta chỉ là làm chúng nó mang cái lộ mà thôi."

Thượng Quan Huyền Ý trắng Hầu Phúc liếc mắt một cái, gia hỏa này nói đều là nói cái gì, bọn họ còn không có phát rồ đến nhìn thấy vật còn sống liền muốn giết nông nỗi.

"Vô duyên vô cớ kêu chúng nó vì các ngươi mang cái gì lộ?" Hầu Phúc hai mắt lập loè, có chút chột dạ hỏi.

"Chúng nó không phải ngươi cùng tộc sao? Tự nhiên là lấy đồ vật làm bồi thường." Nói, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía nơi xa cũng không có lại đây mi hầu nhóm.

"Ngươi, các ngươi……" Hầu Phúc nhìn hai người, lắp bắp mà nói không nên lời một câu.

Hắn không tưởng hai người cư nhiên nhìn ra hắn chân thân.

Bọn họ linh hầu nhất tộc, tu vi tối cao chỉ có thể tu luyện đến Tiên Vương cảnh, thả cả đời đều không thể hóa hình. Hắn có thể hóa hình vẫn là một lần ngẫu nhiên ở một cái trong sơn động được đến một viên không biết tên tiên đan, ăn lúc sau hắn liền hóa thành hình người.

Từ đây, hắn liền bắt đầu cùng mặt khác Yêu tộc giống nhau học nhân loại ngôn ngữ, tự nhiên cũng học được các loại gạt người xiếc.

Thượng Quan Huyền Ý chút nào không cố kỵ Hầu Phúc kinh ngạc, nói tiếp nói: "Chúng ta thực hảo!"

Thấy vậy, Hầu Phúc biết cố ý giả ngu này bộ là không thể thực hiện được, lập tức hắn có tò mò hỏi: "Các ngươi là thấy thế nào ra ta bản thể? Rõ ràng những cái đó tu vi rất cao người cũng chưa có thể nhìn ra tới."

"Muốn biết?" Thượng Quan Huyền Ý cười tủm tỉm hỏi, thấy Hầu Phúc vẻ mặt lòng hiếu học, cực giác thú vị.

Hầu Phúc gật gật đầu.

Thượng Quan Huyền Ý vui sướng mà cười cười, tiện đà nói: "Không nói cho ngươi."

Hầu Phúc một nghẹn, rất tưởng nói: Không nói cho ta, ngươi hỏi cái gì hỏi!

Một bên Tiêu Lăng Hàn thúc giục nói: “Tốc độ nhanh lên, là ngươi dẫn đường, vẫn là làm cho bọn họ dẫn đường.”

“Mang cái gì lộ? Ta không biết các ngươi nghĩ muốn cái gì?”

Hầu Phúc một bộ mê mang bộ dáng.

“Thật dong dài, lại không phải muốn ngươi mệnh.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý nắm Tiêu Lăng Hàn liền triều những cái đó mi hầu đi đến.

Thấy hai người phải đi, Hầu Phúc vội vàng cấp hô: “Từ từ, ta vì các ngươi dẫn đường.”

“Sớm như vậy dứt khoát không phải hảo.”

Hai người lập tức đi theo Hầu Phúc hướng phía trước đi đến.

Mười lăm phút sau, ba người tiến vào một cái thạch động.

Trong thạch động mặt thực sạch sẽ, cũng thực rộng mở, lại còn có có vài cái thạch thất.

Hầu Phúc mang theo hai người vẫn luôn trong triều đi, bảy vòng tám quải đi vào một gian đặc biệt đại thạch thất.

Đập vào mắt chính là một cái dài chừng mười lăm mễ, khoan 10 mét, cao 10 mét ao, ao mặt trên bị người dùng to rộng lá sen che khuất, những cái đó lá sen liền thành phiến, cái ở ao mặt trên, đem ao che đến kín mít.

Hầu Phúc chỉ vào ao nói: “Tới rồi, các ngươi nhiều nhất có thể mang đi một phần năm.”

“Trước nhìn kỹ hẵng nói.” Thượng Quan Huyền Ý xua xua tay, hắn đã gấp không chờ nổi muốn nếm thử nhìn.

Theo lý thuyết một phần năm hẳn là không ít, nhưng xem Hầu Phúc cũng không có nhiều đau lòng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không cấm hoài nghi cái này ao trung mi hầu rượu cũng không phải duy nhất, thậm chí không phải tốt nhất cái loại này. Hắn suy đoán địa phương khác hẳn là còn có, thỏ khôn đều biết ba hang, huống chi là cái này biết gạt người tiên thạch con khỉ.

Thượng Quan Huyền Ý đã ngồi xổm xuống, duỗi tay vạch trần một trương lá sen, tức khắc một cổ say lòng người rượu hương truyền tiến hắn chóp mũi.

Hắn không cấm thật sâu hít một hơi, tràn đầy say mê mà nói: “Thật hương.”

Hầu Phúc tràn đầy kiêu ngạo mà nói: “Đó là đương nhiên, chúng ta linh hầu ở mi hầu nhất tộc trung, là ủ rượu lợi hại nhất một loại.”

“Lăng Hàn, ta có thể nếm thử sao?” Thượng Quan Huyền Ý quay đầu tràn đầy kỳ vọng mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Không được.”

Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi liền lời nói cự tuyệt, trước không nói Thượng Quan Huyền Ý có thể hay không say rượu, vạn nhất trong rượu này có độc linh tinh làm sao bây giờ?

“Hảo đi, chúng ta đây mang về sau lại uống.”

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy tiếc nuối, bất quá chờ bọn họ rời đi nơi này, rượu nếu là không có vấn đề, kia hắn hẳn là là có thể uống đến.

Chỉ thấy Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái càn khôn hồ, cái này càn khôn hồ vẫn là chính hắn luyện chế.

Hắn có không minh thạch, nhưng thật ra luyện chế không ít dung lượng đại pháp bảo.

Mở ra càn khôn hồ, Thượng Quan Huyền Ý ngón tay bấm tay niệm thần chú, càn khôn hồ phát ra một trận hấp lực, trong ao rượu như là bị cái gì lôi kéo, toàn bộ mà hướng trong hồ lô toản.

Một bên thấy như vậy một màn Hầu Phúc mí mắt cấp khiêu, mắt trông mong mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn chứa đầy bốn cái càn khôn hồ mới thu tay lại.

Bất quá trong ao rượu còn thừa một nửa, hắn nhưng thật ra cũng chưa nói cái gì.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn có lưu ý Hầu Phúc biểu tình, thấy hắn lộ ra như vậy biểu tình, càng thêm khẳng định còn có cái khác rượu trì.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 542

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 542 lại đến một ly

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy mỹ mãn mà thu hồi hồ lô.

“Hảo, chúng ta đi thôi.”

“Ân.”

Hầu Phúc nghe vậy, lập tức ở phía trước dẫn đường.

Đương ba người đi đến một cái ngã rẽ khi, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý triều bên cạnh thông đạo đi đến.

Phía trước dẫn đường Hầu Phúc đi rồi một đoạn đường, mới phát hiện chính mình phía sau không có một bóng người, một phách trán, “Không xong!” Âm thầm nói một câu, lập tức trở về đi.

Chờ hắn tới một cái so vừa rồi lớn hơn nữa thạch thất khi, phát hiện Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người quả nhiên ở bên trong, hơn nữa bọn họ hai người giờ phút này trong tay chính cầm hồ lô, trong ao rượu toàn bộ bị hít vào hồ lô trung.

Hắn cấp đôi mắt đều đỏ, chỉ vào hai người: “Các ngươi, các ngươi……”

Tức giận đến hắn nửa ngày không có nói ra một câu tới.

“Yên tâm, sẽ cho ngươi lưu.” Thượng Quan Huyền Ý rút cạn, trở về một câu.

Hầu Phúc trán xẹt qua một loạt hắc tuyến.

Sẽ lưu?

Lưu nhiều ít?

Hai người nếu là đem rượu đánh đi rồi, kia hắn nên lấy cái gì đi bán tiên thạch?

“Các ngươi đừng trang, mau dừng lại.”

Thấy hai người chút nào không để ý tới chính mình, Hầu Phúc liền kém khóc ra tới.

“Cầu các ngươi đừng lại trang.”

Hầu Phúc đi vào Thượng Quan Huyền Ý cách đó không xa.

“Đại nhân, cái này ao trung linh tửu, ta đáp ứng quá người khác, muốn tặng cho đối phương.”

Nói xong, Hầu Phúc liền tưởng duỗi tay đi kéo Thượng Quan Huyền Ý, kết quả bị trên người hắn bố trí phòng hộ tráo trực tiếp văng ra.

Ba người hiện tại nơi thạch thất cùng sở hữu hai cái ao.

Tiêu Lăng Hàn đang ở trang cái kia trọng đại một ít ao trung rượu, ao ước chừng trường 20 mét, khoan mười hai mễ, cao 10 mét.

Mà Thượng Quan Huyền Ý đang ở trang nhỏ lại một ít ao trung rượu, ao ước chừng trường mười hai mễ, khoan sáu mễ, cao 10 mét.

Hầu Phúc vừa rồi theo bản năng muốn đi ngăn cản Thượng Quan Huyền Ý.

Thực rõ ràng, ba cái ao trung rượu, Thượng Quan Huyền Ý hiện giờ trang cái này trong ao rượu là tốt nhất.

"Nếu là đưa cho người khác, vậy ngươi không phải ở làm lỗ vốn mua bán sao? Dù sao ngươi đều thu chúng ta linh thạch, này rượu coi như là ngươi bán cho chúng ta." Thượng Quan Huyền Ý thấy Hầu Phúc bị chính mình trên người phòng hộ tráo đạn đến trên mặt đất, đáng thương hề hề bộ dáng, vội vàng ra tiếng an ủi nói.

Hắn nói chưa dứt lời, hắn vừa nói, Hầu Phúc đều mau khóc ra tới.

Hầu Phúc sợ chính mình nói lấy ra bán, bị hai người tống tiền muốn tiên thạch, liền sửa vì đưa. Kết quả lại nghe đến Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, hắn hối ruột đều thanh. Cái này ao trung rượu, hắn là muốn bắt đi bán cực phẩm tiên thạch, nhưng hắn từ hai người nơi đó được đến chỉ là thượng phẩm tiên thạch.

Mệt lớn!

Mệt thảm!

Mệt đã chết!

Sớm biết rằng liền không lừa hai người kia.

"Đại nhân, cầu ngươi đừng lại trang."

Hầu Phúc vẻ mặt tuyệt vọng mà nhìn trong ao thủy không ngừng mà phi tiến Thượng Quan Huyền Ý trong tay trong hồ lô, mà trong ao rượu lại càng ngày càng ít.

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu lại liếc Hầu Phúc liếc mắt một cái, nhướng mày nói: "Yên tâm đi, ta sẽ không trang xong."

"Ao đều mau thấy đáy, ngươi còn nói ngươi sẽ không trang xong?" Hầu Phúc đầy mặt lên án nói, đôi mắt lại gắt gao mà nhìn chằm chằm ao, chỉ thấy bên trong rượu đang ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ giảm bớt.

Hắn tâm như là ở bị người dùng đao, một đao một đao mà cắt, đau đớn không thôi.

Thượng Quan Huyền Ý thành khẩn mà nói: "Đây là cuối cùng một hồ, chứa đầy ta liền thu tay lại."

Hầu Phúc:…… Hắn hiện tại nói này rượu là hắn lấy tới bán, còn kịp sao?

"Hảo."

Thượng Quan Huyền Ý đem hồ lô khẩu lấp kín, lại ở hồ lô trên dưới một cái cấm chế, miễn cho bên trong rượu hương, mùi rượu ích tràn ra tới, đến lúc đó rượu liền không có mùi rượu.

Hầu Phúc nghe vậy, như là rốt cuộc được đến thích lệnh, chạy nhanh bò đến bên cạnh ao, hướng trong hồ nhìn lại.

Ở nhìn thấy trong ao chỉ còn lại có nguyên lai một phần năm khi, hắn tâm là oa lạnh oa lạnh.

Hắn cực phẩm tiên thạch cứ như vậy bay đi.

Thượng Quan Huyền Ý như là hoàn toàn không có nhìn đến Hầu Phúc kia thái sắc giống nhau mặt, còn phong khinh vân đạm nói: "Xem, ta nói sẽ cho ngươi lưu, không lừa ngươi đi!"

"Nhưng ngươi lại chỉ cho ta để lại như vậy một chút." Hầu Phúc vươn tay, khoa tay múa chân một chút, tràn đầy u oán mà nói.

"Nói như vậy ngươi là ghét bỏ cho ngươi lưu quá ít, nếu nói như vậy……"

Thượng Quan Huyền Ý nói nơi này liền ngừng lại, ở Hầu Phúc chờ mong dưới ánh mắt, tiện đà nói: "Ta đây dứt khoát toàn trang đi."

Hầu Phúc há hốc mồm, chẳng lẽ không phải hẳn là cấp lấy chút ra tới còn cho hắn sao?

Như thế nào cùng chính mình tưởng hoàn toàn không giống nhau?

Thấy Thượng Quan Huyền Ý thật sự lại lấy ra một cái hồ lô tới, Hầu Phúc chạy nhanh nói: "Đừng, đừng, cầu ngươi đại nhân, cầu ngươi cấp tiểu nhân một cái đường sống đi, này đó rượu chính là ta mệnh."

Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt cổ quái mà nhìn về phía Hầu Phúc, kỳ quái nói: "Ngươi không phải nói này rượu ngươi là cầm đi tặng người sao? Ngươi đến lúc đó chỉ cần nói cho hắn, rượu nhưỡng hỏng rồi, về sau nhưỡng ra tới lại cho hắn."

"Này rượu nào có dễ dàng như vậy gây thành, ao trung rượu ta chính là nhưỡng một ngàn năm mới gây thành."

"Một ngàn năm a, xác thật có điểm lâu. Kia trong ao rượu ta liền từ bỏ, nhiều như vậy cầm đi đưa mười mấy hai mươi cái bằng hữu đều vậy là đủ rồi." Thượng Quan Huyền Ý đem hồ lô thu hồi tới, hào phóng mà nói.

Hầu Phúc: "……"

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý lời này, hắn như thế nào có loại này trong ao chi rượu, không phải hắn ủ ảo giác?

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn cũng thu hồi trong tay hồ lô, đối Thượng Quan Huyền Ý vẫy tay: "Huyền Ý, chúng ta đi."

"Hảo."

Hầu Phúc nhìn hai người cầm tay đi xa bóng dáng, trong lòng tràn đầy chua xót, này đều chuyện gì nhi a?

Hắn như thế nào liền đem cường đạo mang về nhà tới đâu?

Lần này xuất sư bất lợi, làm hắn tổn thất thảm trọng, hắn muốn bế quan lẳng lặng tâm.

Nửa ngày sau.

Một cái cong cong sông nhỏ, nước sông thanh triệt thấy đáy, giống một mặt sáng ngời đại gương, nó rõ ràng đến có thể thấy đáy sông tiểu ngư ở du ngoạn hi diễn, có thể thấy đáy sông không đếm được tiểu hòn đá nhi.

Hà hai đảo * tịch $] độc.{ gia ngạn có các loại cây cối, trên sườn núi mở ra các loại nhan sắc hoa dại, nơi xa là thanh sơn.

Một người mặc hồng y nam tử trong tay dẫn theo một bó củi đốt, hắn đang từ trong rừng cây đi hướng bờ sông.

Bờ sông một khối trọng đại trên tảng đá ngồi một người ăn mặc bạch y nam tử, lúc này hắn đang ở sát cá, quát vẩy cá. Hắn đầy tay máu tươi, thoạt nhìn cực kỳ huyết tinh, hắn động tác lại là sạch sẽ lưu loát lại cảnh đẹp ý vui. Làm người chút nào sẽ không cảm thấy hắn tàn nhẫn, ngược lại cảm thấy cái kia cá có thể chết ở trong tay hắn, là cá chi hạnh.

Này hai người đúng là rời đi mi hầu nhất tộc Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người ở trải qua nơi đây khi, phát hiện giữa sông có cá, hai người tới Tiên giới sau chỉ ăn qua một lần cá, vẫn là ở Bạch Hổ tộc thời điểm, hiện giờ hồi tưởng lên còn có chút nhớ mãi không quên.

Vì thế, giữa sông cá liền tao ương.

Không bao lâu, cá mùi hương liền thẳng tắp mà hướng trong lỗ mũi toản, Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nuốt một ngụm nước miếng, hảo muốn ăn.

"Lăng Hàn, có phải hay không hảo?"

"Lại đợi chút, bên trong hắn là còn không có thục." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem cá trở mình, tiếp tục nướng.

Thượng Quan Huyền Ý một tay chống cằm, đôi mắt lại gắt gao mà nhìn chằm chằm nướng giá mặt trên cá. "Nga, ngươi nói chúng ta cá nướng có thể hay

không lại đem……” Người cấp hấp dẫn lại đây?

Tiêu Lăng Hàn như là biết Thượng Quan Huyền Ý kế tiếp muốn nói gì, không đợi hắn đem nói cho hết lời, chạy nhanh vươn một bàn tay, che lại hắn miệng.

“Đừng nói chuyện lung tung.”

Thượng Quan Huyền Ý liên tục gật đầu, tỏ vẻ đã biết.

Tiêu Lăng Hàn lúc này mới tay xoay tay lại.

Hắn nhưng không quên ở Tu chân giới thời điểm, bọn họ chính là ăn cá nướng, kết quả đem một cái Độ Kiếp kỳ lão quái cấp ăn ra tới, làm hại hắn vì này nướng một tháng thịt.

Thượng Quan Huyền Ý cũng bỗng nhiên nhớ tới hắn này há mồm luôn tốt không linh, hư linh, cũng không dám lại nói lung tung.

Không trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn đem nướng tốt cá đưa cho hắn, “Tiểu tâm năng.”

“Ân.”

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận cá nướng, đặt ở chóp mũi nghe nghe, hương khí bốn phía, vừa thấy là có thể làm người ngón trỏ đại động.

Tiêu Lăng Hàn tay nghề thật là không lời gì để nói, làm được đồ vật làm người ăn một lần liền sẽ khắc trong tâm khảm, còn sẽ ngày tư đêm tưởng.

Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi mà cầm lấy cá, để vào trong miệng, lập tức cảm nhận được kia thình lình xảy ra mỹ vị, làm lòng người say. Tinh tế phẩm vị, tinh tế thịt cá, lại cay lại ma cảm giác, ăn ngon đến làm hắn muốn nuốt rớt chính mình đầu lưỡi.

“Ăn ngon thật.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem cá uy đến Tiêu Lăng Hàn bên miệng.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm cá nướng, nhưng hắn vẫn là há mồm ở vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý cắn quá địa phương cắn tiếp theo khẩu.

Sau đó chậm rãi nhấm nháp lên, một lát sau, hắn mới nói nói: “Mùi vị thật thơm, cảm giác so với ta trong tay này mỹ vị.”

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói: “Có sao? Rõ ràng đều là ngươi nướng, hơn nữa ta xem ngươi thêm gia vị đều không sai biệt lắm.”

Tiêu Lăng Hàn thâm tình chân thành mà nhìn hắn, bật thốt lên nói: “Bởi vì ngươi ăn cái kia cá bên trong, bỏ thêm ta đối với ngươi tràn đầy tình yêu.”

“Miệng lưỡi trơn tru!”

“Đúng rồi, Lăng Hàn, ta có thể hay không nếm thử nơi này rượu.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái hồ lô, lay động một chút.

“Uống trước một ly, xem ngươi có thể hay không say, lại y tình huống mà định.”

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn lấy quá Thượng Quan Huyền Ý trên tay hồ lô, lại lấy ra hai cái cái ly.

Chờ đem rượu rót đầy, hắn trước nếm một chút, nhập khẩu miên ngọt, hậu vị di sướng, bên trong cũng không có độc linh tinh đối thân thể có làm hại đồ vật.

Hắn lúc này mới đem ly rượu đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận chén rượu, liền gấp không chờ nổi mà nhấp một ngụm.

Sau đó tạp đi tạp đi hai hạ miệng, không khỏi cảm thán: “Uống ngon thật, ngọt ngào, bên trong giàu có tiên linh khí thực thuần, nếu là uống nhiều điểm, tu vi đều có thể tăng lên không ít.”

“Này hẳn là chính là bọn họ trong miệng thần tiên nhưỡng.”

“Tên hay.”

“Xác thật, danh xứng với thực.”

Bất tri bất giác ly trung rượu liền thấy đế, Thượng Quan Huyền Ý đem ly rượu đảo lại, cuối cùng hai giọt cũng tích ở trên mặt đất. “Không có, Lăng Hàn, ta còn có thể lại muốn một ly sao?”

Tiêu Lăng Hàn vươn tay hai ngón tay, hỏi: “Đây là mấy?”

“Ngón tay!”

“Lại đoán.”

“Nhị! Ta vừa rồi đáp án cũng chính xác.”

“Miễn cưỡng chính xác. Ta hỏi chính là: Đây là mấy, không phải đây là cái gì.”

“Ta đây có thể lại muốn một ly sao?” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem ly rượu đưa tới Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn này đáng thương vô cùng bộ dáng, hào phóng mà lại vì hắn rót đầy một ly.

Hai người một bên ăn cá nướng, một bên uống linh tửu, hưởng thụ lập tức yên lặng thời gian.

Uống xong hai ly rượu Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình không có một chút men say, nghĩ hắn hiện giờ hẳn là đã thoát ly cái kia một ly đảo chính mình.

Cao hứng dưới, hắn đem ly rượu hướng Tiêu Lăng Hàn trước mặt một đưa: “Lại đến một ly.”

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nhìn Thượng Quan Huyền Ý, tức phụ nhi hiện tại bộ dáng rõ ràng là có chút say.

Hắn hai má đỏ bừng, ánh mắt mê ly, cứ như vậy, còn tưởng lại đến một ly?!

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái chứa đầy tiên tuyền hồ lô, mở ra cho hắn rót đầy một ly.

Thượng Quan Huyền Ý thu hồi tay liền hướng trong miệng đưa, uống một ngụm, hắn cảm giác hương vị có chút không đúng, lại uống lên đệ nhị khẩu, vẫn là không đúng. Nhíu mày nhìn Tiêu Lăng Hàn: "Lăng Hàn, ta như thế nào cảm thấy ngươi cho ta đảo không phải vừa rồi cái loại này rượu."

"Nói bừa, ngươi xem hồ lô đều ở chỗ này, ta trừ bỏ rót rượu liền không lấy quá." Tiêu Lăng Hàn nghiêm trang nói hươu nói vượn.

"Nga!"

Thượng Quan Huyền Ý không nghi ngờ có hắn, cầm chén rượu tiếp theo uống bên trong đồ vật.

Ba ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, nhìn quen thuộc giường màn, quen thuộc phòng, ba ngày trước phát sinh sự từng màn hiện lên ở hắn trong đầu.

Ba ngày trước, hắn uống lên gấp hai rượu, giống như ý thức liền có chút không thanh tỉnh, chờ đem đệ tam ly uống xong, thần tiên nhưỡng tác dụng chậm lập tức vọt tới. Hắn cả người đều mơ mơ màng màng mà, sau đó thoát quần áo của mình.

Lúc sau cả người đều hướng Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực toản, giúp hắn cởi quần áo, thậm chí muốn cùng hắn ngay tại chỗ tới một phát.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 543

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 543 bốn người bỏ lỡ

Sau đó, Tiêu Lăng Hàn đem hắn mang tiến Long Ngọc không gian,…… Hắn cả người liền triền ở Tiêu Lăng Hàn trên người, phải đối phương dùng sức khi dễ hắn, không ngừng tác muốn.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý đem chăn xốc lên vừa thấy, quả nhiên liền nhìn đến chính mình trên người tất cả đều là dấu hôn, càng cảm thấy thẹn chính là phần bên trong đùi đều là, không nghĩ tới uống say chính mình thế nhưng như vậy điên cuồng, không ngừng hướng Tiêu Lăng Hàn cầu hoan.

Thượng Quan Huyền Ý gian nan mà nuốt nuốt nước miếng, này đoạn ký ức hắn có thể hay không lựa chọn quên?

Quá cảm thấy thẹn.

Kia căn bản là không giống như là hắn.

Quá điên cuồng.

Kia căn bản là không có khả năng là hắn.

Hắn nhất định là đang nằm mơ, hiện tại còn không có tỉnh.

Đối, ngủ tiếp một giấc, tỉnh lại hẳn là là có thể quên nằm mơ hình ảnh.

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý tự mình thôi miên thành công, chuẩn bị nhắm mắt lại, tiếp tục ngủ khi, bên tai lại vang lên Tiêu Lăng Hàn thanh âm.

“Còn vừa lòng?”

“A? Ngươi nói cái gì, ta nghe không hiểu.” Thượng Quan Huyền Ý chớp một chút đôi mắt, vô tội mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn so Thượng Quan Huyền Ý sớm tỉnh mười phút.

Ba ngày trước, hắn cũng là bị Thượng Quan Huyền Ý hào phóng hành động hoảng sợ, tức phụ nhi cư nhiên tưởng cùng hắn ở lộ thiên trong đất tới một lần. Nơi đó tuy rằng hẻo lánh ít dấu chân người, nhưng bảo không chuẩn sẽ có người từ bầu trời bay qua.

Kia bọn họ không phải đến bị người vây xem?

Không nói hai lời, hắn lập tức mang theo Thượng Quan Huyền Ý thuấn di đến một cái vô yêu thú sơn động, nhanh chóng bố trí hảo một cái đơn giản phòng ngự trận, liền mang theo triền ở chính mình trên người Thượng Quan Huyền Ý vào Long Ngọc không gian.

Hai người là trực tiếp dừng ở trên giường, lúc sau Thượng Quan Huyền Ý ngoan đến kỳ cục, tùy tiện chính mình như thế nào đùa nghịch, tùy ý chính mình khi dễ, lại còn có thực chủ động.

Tức phụ nhi mỗi lần chủ động đều là ở uống xong rượu lúc sau, Tiêu Lăng Hàn lén lút mà nghĩ, về sau không theo hắn uống rượu, chỉ cần có chính mình ở bên cạnh, liền tùy ý hắn uống, như vậy chính mình nên có phúc lợi.

Thu hồi phiêu xa suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn nhìn giả ngu Thượng Quan Huyền Ý, nhoẻn miệng cười nói: "Nghe không hiểu? Kia muốn hay không chúng ta lại đến vài lần?"

"Ngươi cái đồ lưu manh!"

"Liền tính ta lưu manh, cũng chỉ đối với ngươi một người lưu manh."

Trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh kéo qua chăn đem đầu cùng nhau cấp đắp lên.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này rõ ràng được tiện nghi, còn khoe mẽ.

Da mặt thật là dầy đến không biên.

Trái lại chính mình, bị hắn như vậy một đùa giỡn, mặt liền hỏa thiêu hỏa liệu mà năng lên.

"Huyền Ý, đừng đem đầu che lại, đợi chút buồn hỏng rồi."

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý cấp lay ra tới.

Vừa ra tới, Thượng Quan Huyền Ý liền gắt gao ôm Tiêu Lăng Hàn, không dám nhìn tới hắn, bị hắn vừa thấy, chính mình mặt khẳng định sẽ càng hồng.

Ném chết người.

Da mặt đến lại nhiều luyện luyện mới được.

Tiêu Lăng Hàn hồi ôm Thượng Quan Huyền Ý, nhẹ giọng hỏi: "Muốn ăn điểm cái gì, ta đi cho ngươi làm?"

Thượng Quan Huyền Ý lãnh "Hừ" một tiếng, "Ngươi trong không gian hiện giờ cái gì nguyên liệu nấu ăn đều không có, ngươi lời này hỏi không trái lương tâm sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn như thế nào đem việc này cấp quên mất.

Hiện giờ hắn trong không gian trừ bỏ có tím linh gạo, tiên thảo, ăn đồ vật thật đúng là không có.

"Thật đúng là, không bột đố gột nên hồ. Không có việc gì, ngươi muốn ăn cái gì nói ra sau, ta cho ngươi họa. Bảo đảm có thể họa giống như đúc, đạt tới trông mơ giải khát hiệu quả."

“Ngươi cũng thật hành!” Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay ở Tiêu Lăng Hàn bên hông hung hăng xoay một chút.

“Sai rồi, ta sai rồi. Ta không nên làm ngươi trông mơ giải khát, ta nên mang ngươi đi nhấm nháp mỹ thực.” Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh đầu hàng, tức phụ nhi nhéo liền không buông tay, không đầu hàng đều không được.

“Hừ, kia còn thất thần làm gì? Hầu hạ thiếu gia ta mặc quần áo.”

“Vậy ngươi muốn hay không chờ ta trước đem quần áo của mình mặc vào, sau đó lại giúp ngươi xuyên? Rốt cuộc ngươi lớn lên tú sắc khả xan, ta sợ chính mình một cái không nhịn xuống, liền hóa thân thành sói.”

“Ngươi……” Thượng Quan Huyền Ý vừa mới nói một chữ, tầm mắt chạm đến đến hắn tiểu huynh đệ đã thức tỉnh, âm thầm nuốt nuốt nước miếng.

“Ngươi cái sắc phôi, đồ lưu manh!” Nói, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh kéo qua chăn đem chính mình che đến kín mít, cảnh giác mà nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tức phụ nhi như vậy phòng bị chính mình, chính mình có phải hay không phải đối hắn làm điểm cái gì, hay là nên làm điểm cái gì?

Hai người cãi nhau ầm ĩ sau nửa canh giờ, rốt cuộc ra không gian.

“Lăng Hàn, chúng ta kế tiếp đi chỗ nào?”

“Đi một cái tam cấp Tiên Vực, ngươi cảm thấy như thế nào?”

“Đều nghe ngươi.”

Hiện giờ bọn họ ở Thần Linh Yêu Vực, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp biến thành phượng hoàng chở Tiêu Lăng Hàn đi trước Yêu Nguyệt Thành.

Yêu Nguyệt Thành ở Thần Linh Yêu Vực trung tâm khu vực, hai người cũng là phía trước nghe Phượng Quân nhắc tới quá, nơi đó không chỉ có có thẳng tới các Yêu tộc Truyền Tống Trận, còn có thẳng tới các Tiên Vực Truyền Tống Trận, chỉ cần cấp tiên thạch, liền không có đi không được địa phương.

Bởi vì Phượng tộc là Thần Linh Yêu Vực một phương bá chủ, Thượng Quan Huyền Ý từ một ít Yêu tộc đỉnh đầu bay qua, cũng không ai dám nói cái không tự. Quan trọng nhất chính là Thượng Quan Huyền Ý ở trải qua khi, huyết mạch thượng áp chế, cùng với thâm nhập linh hồn thần phục, ai cũng không dám đi ngăn trở hắn.

Một tháng sau.

Một tòa cổ xưa lại cao lớn thành trì tọa lạc ở bình nguyên thượng, cửa thành đỉnh điêu khắc một con rồng một con phượng, bọn họ một tả một hữu như là ở thủ vệ thành trì, lại như là ở biểu thị công khai tòa thành này là bọn họ lãnh địa.

Cao lớn cửa thành bảng hiệu thượng rồng bay phượng múa mà điêu khắc” Yêu Nguyệt Thành” ba chữ.

Tiêu Lăng Hàn cùng thượng Huyền Ý hai người trải qua một tháng rốt cuộc đạt tới Yêu Nguyệt Thành.

Yêu Nguyệt Thành tụ tập các loại Yêu tộc, còn có không ít người tộc, trên đường cái tùy ý có thể thấy được các màu tóc cùng với các màu con ngươi người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi vào một nhà cửa hàng trước, cửa hàng này phô bảng hiệu thượng viết" tiên đan diệu dược" bốn chữ, làm liếc mắt một cái liền biết cửa hàng này bán ra đan dược.

Hai người mới vừa đi đi vào, liền một người Kim Tiên trung kỳ đầu bạc nam tử nhiệt tình mà tiếp đón: "Hai vị công tử tưởng tuyển điểm phương diện kia đan dược?"

Người này là là Bạch Hổ tộc nhân, tên là Bạch Khê.

"Các ngươi nơi này thu đan dược sao?"

Tiêu Lăng Hàn đại khái nhìn lướt qua trên kệ để hàng đan dược, cơ hồ đều là một hai ba cấp đan dược, nếu là hắn không đoán sai nói, này đó đan dược hẳn là đều là Ân Thiên Duệ luyện chế.

Xem ra kia hai người tu vi đã đạt nói Chân Tiên cảnh.

"Thu. Công tử là muốn bán ra đan dược?"

"Ân."

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái bình sứ, bên trong có mười viên thượng phẩm Bổ Linh Đan.

Bạch Khê vừa mở ra, đan hương xông vào mũi, lại xem phẩm chất, đều là thượng phẩm, đảo ra một viên đặt ở cái mũi hạ ngửi ngửi, liền nói: "Bổ Linh Đan, hơn nữa cấp bậc hẳn là ở tứ phẩm, ta nói nhưng đối?"

"Đúng vậy."

Tiêu Lăng Hàn ngoài miệng đáp ứng, trong lòng lại nghĩ, này Bạch Hổ tộc cũng có mũi chó sao? Như thế nào không nghe nói qua.

Bạch Khê thấy chính mình đoán đúng rồi, vẻ mặt đắc ý, hắn chính là bị Ân Thiên Duệ chuyên môn bồi dưỡng quá, bằng không hắn nơi nào nhận được này đó đan dược.

Cửa hàng này phô vẫn là ba năm trước đây khai, bởi vì Ân Thiên Duệ luyện đan kỹ thuật càng ngày càng tốt, Bạch Hổ tộc liền cùng hắn thương nghị, khai một nhà đan dược cửa hàng. Bán ra đan dược chia đôi thành, luyện đan tiên thảo từ Bạch Hổ tộc cung cấp.

Nhiều một bút thêm vào thu vào, Ân Thiên Duệ tất nhiên là miệng đầy đáp ứng.

Thấy Bạch Khê khai ra giá cả vừa phải, rõ ràng so bán cho Nhân tộc muốn có lời, Tiêu Lăng Hàn liền đem sở hữu thượng phẩm đan dược đều bán cho cửa hàng này phô.

Bắt được tiên thạch Tiêu Lăng Hàn thực vừa lòng, được đến đan dược Bạch Khê cũng thực vừa lòng.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền triều chuyên môn bán tài liệu cửa hàng đi đến, hiện giờ ở Yêu tộc địa giới, mua tài liệu muốn so đi Nhân tộc địa giới tiện nghi, càng quan trọng là Yêu tộc rất nhiều đều không biết nhìn hàng, có thể đào đến không ít thứ tốt.

Tiên đan diệu dược nội đường.

Ân Thiên Duệ luyện chế xong một lò đan dược, mới vừa đi ra phòng luyện đan, liền nhìn đến vui vẻ ra mặt Bạch Khê.

Không khỏi tò mò hỏi: "Bạch Khê, chuyện gì như vậy cao hứng?"

"Ta vừa rồi thu được một đám tốt nhất tứ cấp đan dược, các loại hiệu quả đều có."

Bạch Khê lập tức khoe ra, rốt cuộc chờ hắn đem này phê đan dược bán đi, hắn có thể từ giữa phân đến hai thành lợi nhuận.

Nghe vậy, Ân Thiên Duệ càng thêm tò mò, "Nga? Một đám? Có thể đem đan dược cho ta xem sao?"

Hiện giờ, bọn họ cái này đan dược phô bên trong bán đều là cấp thấp đan dược, giống nhau đều là các tộc trưởng bối mua trở về cho bọn hắn vãn bối.

Vừa lúc mặt khác đan dược phô ngại cấp thấp đan dược lợi nhuận thiếu, cũng không hảo bán, lúc này mới làm Ân Thiên Duệ chui chỗ trống, hơn nữa thân phận của hắn, tới tiên đan diệu dược mua đan dược Yêu tộc nhưng thật ra có không ít.

"Đương nhiên có thể. Thiên Duệ ngươi cũng đừng nhụt chí, ta tin tưởng ngươi sớm muộn gì sẽ trở thành tứ cấp luyện đan sư." Nói, Bạch Khê lấy ra một cái bình sứ đưa cho Ân Thiên Duệ.

Nghe xong Bạch Khê nói, Ân Thiên Duệ sắc mặt không cấm đen hắc, hắn có nhụt chí sao?

Rõ ràng hắn chỉ là tò mò mà thôi.

Tiếp nhận bình sứ, mở ra sau, đảo ra một viên, mượt mà no đủ đan dược tản ra từ từ hương khí.

"Di, này đan dược hương khí hảo thuần." Mạc Vô Nhai đến gần Ân Thiên Duệ nhìn trong tay hắn đan dược, bỗng nhiên lại nhíu mày nghi hoặc nói: "Thiên Duệ, này đan dược là ngươi luyện chế?"

Kỳ thật đại bộ phận luyện đan sư luyện chế đan dược đều không sai biệt lắm.

Chỉ có một ít luyện đan đại sư ở luyện chế đan dược thời điểm, mới có thể ở mặt trên lưu lại chính mình độc hữu ấn ký. Đây cũng là vì để ngừa có người giả mạo bọn họ danh nghĩa, bán ra giả đan, hủy bọn họ thanh danh.

"Ta mới Chân Tiên sơ kỳ, đây chính là tứ cấp đan dược. Ngươi thật đúng là để mắt ta!" Ân Thiên Duệ trắng Mạc Vô Nhai liếc mắt một cái, tức giận mà nói.

Lúc này, Bạch Khê chen vào nói nói: "Này đan dược là vừa mới đến cửa hàng hai người bán ra cho ta."

"Hai người? Trong đó một người có phải hay không bạch y đầu bạc, một người khác ăn mặc áo tím?" Ân Thiên Duệ kích động hỏi.

Bạch Khê hồi tưởng một chút, mới đáp: "Trong đó một người xác thật là bạch y đầu bạc, ta phía trước còn tưởng rằng hắn là chúng ta Bạch Hổ tộc người, kết quả ta cẩn thận nghe thấy một chút, không ở trên người hắn ngửi được độc thuộc về Bạch Hổ tộc hơi thở. Một người khác xuyên chính là hồng y, hắn hình như là Phượng tộc."

Ân thiên nhân cùng Mạc Vô Nhai liếc nhau, lập tức từ đối phương trong mắt nhìn đến một cái tin tức, kia hai người tuyệt đối là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

"Kia hai người hiện tại ở nơi nào?" Ân Thiên Duệ người vội vàng hỏi.

"Đi rồi." Bạch Khê đương nhiên mà nói.

"Mau, mau." Ân Thiên Duệ một bên nói, một bên lôi kéo Bạch Khê ra bên ngoài đường đi đến, ngoại đường chính là cửa hàng.

"Hắc, có chuyện hảo hảo nói, ngươi đừng động thủ động cước, a! Vô Nhai, còn không mau tới quản quản ngươi tức phụ nhi." Bạch Khê bị Ân Thiên Duệ liền lôi túm mà lôi kéo tay áo đi, hắn thật sợ chính mình tay áo trong chốc lát ly chính mình mà đi.

Nghe được Bạch Khê nói, Mạc Vô Nhai tiến lên, lôi kéo Bạch Khê một khác cái cánh tay, cùng Ân Thiên Duệ cùng nhau mang theo hắn đi ra ngoài.

Bạch Khê: "……"

Hắn vì cái gì muốn kêu Mạc Vô Nhai cái này có khác phái vô nhân tính gia hỏa hỗ trợ?

Này hai vợ chồng liền chuyên môn tới tra tấn hắn.

Đi vào cửa tiệm, Ân Thiên Duệ hỏi: "Bọn họ đi phương hướng nào?"

Bạch Khê chỉ chỉ bên phải, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai cùng nhau buông ra hắn, lập tức triều bên phải đi đến.

Bạch Khê nhìn nhìn chính mình tay áo tạm thời còn hảo hảo, không bóc ra, không khỏi mà nhẹ nhàng thở ra.

Hai cái dùng xong liền vứt gia hỏa, nguyền rủa các ngươi tìm không thấy người.

Bạch Khê không nghĩ tới, hắn chỉ là tùy ý ngẫm lại, kết quả cư nhiên trở thành sự thật.

Bên này.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tổng cộng đi qua tam gia tài liệu cửa hàng, thật đúng là ở bên trong tìm được vài dạng hi hữu luyện khí tài liệu. Trong đó có mấy thứ tài liệu chính thích hợp Tiêu Lăng Hàn kiếm, hắn Mặc Hàn Kiếm tuy rằng có thể đi theo hắn tu vi tăng lên cấp bậc, nhưng nếu là kiếm bản thân tài liệu không tốt, tăng lên cũng sẽ đã chịu hạn chế.

Dạo xong tam gia cửa hàng, vừa rồi bán đan dược kiếm tới tiên thạch, lại không có.

Hiện giờ hai người trên người chỉ để lại không nhiều lắm tiên thạch, chuẩn bị dùng để cưỡi Truyền Tống Trận.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 544

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 544 rời đi Yêu tộc

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đành phải dừng bước chân, hướng Truyền Tống Trận phương hướng đi đến. Lại dạo đi xuống, liền sợ nhìn thấy thứ tốt, tưởng mua, lại không tiên thạch, đến lúc đó liền thật là bất lực, chỉ có thể mắt trông mong mà nhìn.

Thực mau, hai người liền tới đến cưỡi Truyền Tống Trận địa phương, bọn họ đi chính là mặt khác Tiên Vực, thuộc về cự ly xa truyền tống, mỗi người yêu cầu chi trả 500 thượng phẩm tiên thạch.

Lúc trước Bạch Thiên Húc đem Tiêu Lăng Hàn hai người từ tứ cấp Tiên Vực, nhận được Bạch Hổ tộc chỉ dùng hai khối cực phẩm tiên thạch.

Hai khối cực phẩm tiên thạch đổi thành thượng phẩm tiên thạch đó chính là hai trăm khối, trên thực tế cực phẩm tiên thạch ở Tiên giới cũng ít thấy, chẳng sợ ra gấp đôi thượng phẩm tiên thạch cũng sẽ không có người đổi.

Mà cự ly xa Truyền Tống Trận chỉ có thể dùng cực phẩm tiên thạch khởi động, cho nên truyền tống phí dụng mới có thể cao thái quá.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi vào Truyền Tống Trận, thực mau hai người đã bị bạch quang bao vây.

"Lăng Hàn, Huyền Ý."

Lúc này, ở Truyền Tống Trận trung hai người bên tai mơ hồ truyền đến quen thuộc kêu gọi, chỉ là còn không đợi hai người cẩn thận nghe, hai người đã tiến vào truyền tống thông đạo nội.

Ân Thiên Duệ, Mạc Vô Nhai cứ như vậy hoàn mỹ mà cùng Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý bỏ lỡ.

Nhìn rỗng tuếch trận pháp, hai người đều có chút mất mát.

Mười mấy năm, thật vất vả nhìn đến hai người, kết quả lại là bỏ lỡ.

Mười năm thời gian hai người nỗ lực tu luyện, tu vi mới thật vất vả đạt tới Chân Tiên cảnh. Nhưng bọn họ hiện tại còn không có tự bảo vệ mình chi lực, Yêu tộc người khẳng định sẽ không làm cho bọn họ rời đi Thần Linh Yêu Vực.

Không biết lần sau gặp mặt sẽ là ở nhiều ít năm về sau, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai đều có dự cảm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rời đi Thần Linh Yêu Vực sợ là sẽ không dễ dàng lại trở về.

"Trở về đi, tin tưởng chúng ta sau đó không lâu liền sẽ tái ngộ thấy." Mạc Vô Nhai ngăn đón Ân Thiên Duệ vai, triều tiên đan diệu dược vị trí đi đến.

"Ân, cũng không biết Tiêu đại ca vì sao phải đem chúng ta che chắn, làm chúng ta cảm ứng không đến hắn vị trí."

"Hắn hẳn là lo lắng bị tu vi cao người nhìn ra manh mối, rốt cuộc hiện tại ngươi ta tu vi còn rất thấp, hơn nữa chúng ta hai người thời khắc đều bị đại năng nhìn."

"Nguyên lai là như thế này!"

Nói chuyện, hai người thực mau biến mất ở trong đám người.

Thiên U Tiên Vực.

Một nhà tên là" đông tới thuận" tửu lầu.

Tiểu nhị bưng một cái khay, đem khay phóng đồ ăn, một mâm bàn đặt ở trên bàn cơm. Sau đó, ngồi đối diện ở bên cạnh bàn hai người hô: "Hai vị công tử, thỉnh chậm dùng."

Đãi tiểu nhị rời đi sau, bên cạnh bàn hai người lập tức cầm lấy chiếc đũa bắt đầu ăn trên bàn mỹ thực.

Này hai người tự nhiên chính là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, bọn họ là ở nửa canh giờ trước đạt tới nơi đây, hai người đi ra Truyền Tống Trận, lập tức liền cảm giác được nơi đây tiên linh khí hoàn toàn vô pháp cùng Thần Linh Yêu Vực so sánh với.

Quả nhiên một bậc Tiên Vực tiên linh khí chính là muốn nồng đậm rất nhiều, khó trách như vậy nhiều người liều chết cũng phải đi một bậc Tiên Vực.

Hai người sơ tới nơi đây, đệ nhất đầu tuyển tự nhiên là tửu lầu, tìm hiểu tin tức tốt nhất nơi.

Cho nên, hai người ở đi qua hai con phố, thấy đông tới thuận tửu lầu thời điểm, liền không chút do dự đi đến.

"Nhà này tửu lầu đồ ăn, hương vị thật đúng là không tồi." Thượng Quan Huyền Ý nếm một lần thức ăn trên bàn, thiệt tình khen nói.

"Thích ăn liền ăn nhiều một chút."

Tiêu Lăng Hàn một bên nói, một bên hướng lên trên quan Huyền Ý trong chén gắp đồ ăn.

"Lăng Hàn, cái này ăn ngon, ngươi nếm thử."

Thượng Quan Huyền Ý nếm đến một loại ăn ngon đồ ăn, cũng cấp Tiêu Lăng Hàn gắp một chiếc đũa.

Hai người ngọt ngọt ngào ngào mà đang ăn cơm, rải cẩu lương, làm một chúng triều bọn họ nơi này liên tiếp ghé mắt nữ tiên, một đám khí cắn một ngụm ngân

nha.

Người sáng suốt vừa thấy, liền biết này hai người khẳng định là một đôi.

Mỗi lần nhìn thấy hai cái ưu tú nam tiên kết làm đạo lữ, đều làm một chúng nữ tiên hận nghiến răng nghiến lợi.

Bởi vì hai người thân mật hành động, làm một chúng nhìn về phía bọn họ nữ tiên đều thu hồi ánh mắt.

Như thế làm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người thở dài nhẹ nhõm một hơi, rốt cuộc bị như vậy nhiều người như lang tựa hổ mà nhìn chằm chằm ăn cơm, bọn họ thật là có điểm không thói quen, làm đến bọn họ như là trên bàn cơm đồ ăn.

Không bao lâu, tửu lầu đại đa số người nói chuyện truyền vào hai người trong tai.

“Nghe nói thành chủ tự mình đi thỉnh Hoắc đan sư vì tam công tử xem bệnh, cũng không biết tam công tử đến đến tột cùng là bệnh gì.”

“Ai biết, hắn là đi một chuyến Vân Lan bí cảnh, trở về ngày hôm sau liền trực tiếp té xỉu, mặc kệ như thế nào kêu đều kêu không tỉnh.”

“Giống tam công tử như vậy hôn mê bất tỉnh nghe nói còn có Vương gia đại công tử Vương Lập Đức, Phó gia tam công tử Phó Kế Hoằng, bọn họ có cái cộng đồng chỗ, đó chính là đều đi qua Vân Lan bí cảnh.”

“Nghe các ngươi vừa nói ta cảm thấy cái này Vân Lan bí cảnh bên trong nhất định có cổ quái.”

“Kia còn dùng đến ngươi nói.”

“Chẳng lẽ không ai đi xem xét sao?”

“Như thế nào sẽ không có, thành chủ còn tưởng tự mình đi, chỉ là bên trong chỉ cho phép Kim Tiên cập dưới tu vi nhân tài có thể vào nội. Hiện giờ Thành chủ phủ đang ở chiêu mộ Kim Tiên cập dưới tu vi người, tiến đến thăm dò Vân Lan bí cảnh.”

“Kia đi vào người có cái gì khen thưởng?”

“Nếu là bình an trở về mỗi người nhưng đến mười vạn trung phẩm tiên thạch, nếu là có người tìm ra nguyên nhân, kia người kia nhưng đến 50 vạn trung phẩm tiên thạch.”

“Bị ngươi như vậy vừa nói, ta đều có điểm tâm động.”

“Ngươi có Chân Tiên cảnh tu vi, hoàn toàn có thể đi thử xem.”

“Ta cũng muốn đi.”

“Ngươi liền thôi bỏ đi, một cái Thiên Tiên cảnh lúc đầu người, đi cũng chỉ là pháo hôi.”

Tửu lầu mười bàn người trung liền có bảy bàn người tại đàm luận cái này đề tài.

“Xem ra cái này Vân Lan bí cảnh hẳn là rất có ý tứ.” Thượng Quan Huyền Ý cũng đối cái này Vân Lan bí cảnh sinh ra nồng hậu hứng thú.

“Ngươi muốn đi xem?”

“Đừng nói cho ta, ngươi không nghĩ đi.”

“Có chút hứng thú, đợi chút chúng ta đi trước giải một chút cái này Vân Lan bí cảnh tình huống, sau đó mới quyết định.”

“Hảo.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người cơm nước xong kết hảo trướng, liền chuẩn bị trước tìm một chỗ đặt chân, mà nhà này tửu lầu nghiêng đối diện vừa lúc có một khách điếm.

Hai người vài bước đi vào khách điếm trước, chỉ thấy khách điếm tấm biển thượng viết” trời nước một màu” bốn cái chữ to.

Thượng Quan Huyền Ý không khỏi mà nói: “Hảo khí phách tên.”

“Tự viết đến cũng không tồi.”

Hai người nắm tay đi vào khách điếm.

Khách điếm quét tước đến đã sạch sẽ lại sạch sẽ, sau quầy đang ngồi một người Chân Tiên cảnh trung niên nam tử, rõ ràng hắn chính là cửa hàng này phô chưởng quầy.

“Chưởng quầy, chúng ta muốn một phòng.”

“Chúng ta khách điếm có thượng, trung, hạ ba loại phòng, các ngươi muốn loại nào?”

“Trung.”

Sờ không chuẩn cái gì kêu lên trung hạ, Tiêu Lăng Hàn tuyển nửa vời trung.

“Hai trăm trung phẩm tiên thạch.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra hai trăm khối trung phẩm tiên thạch đặt ở quầy thượng, may mắn bọn họ tới chính là tam cấp Tiên Vực. Nơi này thứ gì đều so một bậc Tiên Vực tiện nghi, bọn họ trên tay tiên thạch tuy rằng không nhiều lắm, nhưng còn có thể tiêu xài một trận.

“Ngọc giản là mở ra phòng chìa khóa, chỉ cần hướng ngọc giản đưa vào một tia tiên linh khí, ngọc giản là có thể trở thành bảng chỉ đường dùng.” Nói, chưởng quầy lấy ra một khối ngọc giản, đặt ở quầy thượng.

Tiêu Lăng Hàn cầm lấy ngọc giản, hướng bên trong đưa vào một tia tiên linh khí, ngọc giản mặt trên lập tức sáng lên một cái mũi tên, hai người chỉ cần đi theo mũi tên đi là được.

Thực mau, hai người liền đến ngọc giản mũi tên chỉ hướng phòng, bọn họ nơi phòng ở lầu hai, mặt trên còn có một tầng, nghĩ đến thượng trung hạ chính là một hai ba tầng ý tứ.

"Cái này ngọc giản thiết trí thực sự có ý tứ."

Hai người vào phòng, Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy ngọc giản bắt đầu cẩn thận quan sát.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Xác thật rất có ý tứ, cùng hiện đại hướng dẫn giống nhau, cũng không biết là ai phát minh ra tới."

Vốn dĩ hai người tính toán là tới khách điếm, hướng nơi này tiểu nhị hỏi thăm một chút nơi đây tình huống, nào biết khách điếm này như thế tiên tiến, căn bản không có tiểu nhị, xem ra bọn họ vẫn là phải đi ra ngoài mới có thể nghe được.

"Sắc trời thượng sớm, chúng ta hiện tại đi ra ngoài lại hỏi thăm một chút nơi này là chỗ nào, còn có quan hệ với cái kia Vân Lan bí cảnh sự." Nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý trong tay ngọc giản đoạt lại đây.

"Hảo, ta đáp ứng rồi, vậy ngươi có thể hay không đem ngọc giản cho ta nghiên cứu trong chốc lát." Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền duỗi tay tới đoạt Tiêu Lăng Hàn trong tay ngọc giản.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng chỉ so Thượng Quan Huyền Ý cao một chút, nhưng hắn bắt tay giơ lên, Thượng Quan Huyền Ý nhón mũi chân chính là lấy không được ngọc giản, ngược lại bị Tiêu Lăng Hàn ôm cái đầy cõi lòng.

"Trở về lại xem, chúng ta hiện tại đi trước làm chính sự."

"Kia có thể hay không……" Đem ngọc giản phóng ta nơi này?

"Không thể."

"Ta cũng chưa nói xong, ngươi liền nói không thể." Nói chơi, Thượng Quan Huyền Ý nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn môi, nhẹ nhàng liếm liếm, sau đó không nhẹ không nặng mà cắn đi xuống, thẳng đến truyền đến mùi máu tươi, hắn mới tùng.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ sờ chính mình môi, trên tay quả nhiên có vết máu, sắc mặt không cấm đen hắc. "Ngươi là thuộc cẩu sao?"

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, nghiêm mặt nói: "Không phải, ta là phượng hoàng."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Đều nói quân tử động khẩu bất động thủ, tức phụ nhi quả nhiên chỉ dùng tài hùng biện, không có động thủ.

Tiêu Lăng Hàn vận chuyển công pháp, không trong chốc lát trên môi thương liền khôi phục như lúc ban đầu.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý bĩu môi, có Quang linh căn chính là hảo, tiểu miệng vết thương nhẹ nhàng liền thu phục.

"Huyền Ý."

"Ân?"

"Ta xem ngươi là lại thiếu thu thập."

"Chúng ta trước nói hảo, quân tử động khẩu bất động thủ."

"Ta không nghĩ tới phải đối ngươi động thủ."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý thở dài nhẹ nhõm một hơi, Tiêu Lăng Hàn sấn hắn không chú ý, vươn tay phải kéo qua hắn.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp xoay một vòng tròn, đã bị Tiêu Lăng Hàn ôm vào trong lòng ngực, hắn còn không có từ này một cái biến cố trung lấy lại tinh thần, môi đã bị Tiêu Lăng Hàn phong bế.

Tiêu Lăng Hàn ở hắn kinh ngạc trong ánh mắt, thâm nhập hắn lãnh địa, bá đạo mà mời đầu lưỡi của hắn cùng chi triền miên.

Hai người môi răng tương giao, thực mau Thượng Quan Huyền Ý liền cảm giác chính mình thân thể nhũn ra, hắn rõ ràng không uống rượu, lúc này bị Tiêu Lăng Hàn hôn, hắn lại cảm giác chính mình có men say.

Đột nhiên, ngoài miệng truyền đến một trận đau đớn, Thượng Quan Huyền Ý kinh hô một tiếng, "A……" Một phen đẩy ra Tiêu Lăng Hàn.

"Rốt cuộc ai mới là thuộc cẩu?"

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay nhẹ nhàng chạm vào một chút chính mình môi, quả nhiên đổ máu, cùng vừa rồi Tiêu Lăng Hàn trên môi thương giống nhau như đúc.

"Cầm lòng không đậu, chủ yếu ngươi chính là hương vị quá hảo, làm ta không nhịn xuống, một không cẩn thận liền cắn đi xuống." Nói, Tiêu Lăng Hàn còn liếm liếm môi.

Người khác vốn là lớn lên tuấn mỹ, chỉ là như vậy một cái lơ đãng động tác, Thượng Quan Huyền Ý đều cảm giác chính mình tâm bị trêu chọc đến tê tê ngứa ngứa, chỉ nghĩ không quan tâm thấu đi lên hôn môi hắn.

Bất quá nghĩ đến gia hỏa này vừa rồi bởi vì chính mình cắn hắn một chút, hiện tại hắn lại cắn trở về, muốn hôn hắn xúc động, nháy mắt liền biến mất hầu như không còn.

"Hừ!"

"Sinh khí?" Tiêu Lăng Hàn tỏ vẻ tức phụ nhi tức giận bộ dáng đều thực hấp dẫn hắn.

Thượng Quan Huyền Ý xoay người, đưa lưng về phía Tiêu Lăng Hàn, đôi tay ôm cánh tay, tỏ vẻ chính mình thực tức giận.

“Cùng lắm thì, ta lại làm ngươi cắn một lần.” Nói, Tiêu Lăng Hàn từ phía sau ôm chặt Thượng Quan Huyền Ý, đem đầu gác ở hắn trên vai.

“Thật sự?”

“Ân, ta bảo đảm sẽ không trả lại miệng.”

“Tính, xem ngươi nhận sai thái độ tốt đẹp, lần này liền tha thứ ngươi.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tổng cảm thấy không đúng chỗ nào, rõ ràng trước hết dùng tài hùng biện người là Thượng Quan Huyền Ý, như thế nào đến cuối cùng ngàn sai vạn sai đều biến thành là hắn sai rồi đâu?

Tiêu Lăng Hàn luôn có loại hắn bị phản kịch bản cảm giác!

“Vậy ngươi giúp ta đem thương chữa khỏi, bằng không ta liền không ra khỏi cửa.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý xoay người, nâng lên cằm, bĩu môi, đem trên môi thương triển lãm ở Tiêu Lăng Hàn trước mắt.

Tiêu Lăng Hàn vươn ngón trỏ điểm ở hắn trên môi, ngón tay cùng hắn môi chạm nhau địa phương lập lại lóe bạch quang.

Chẳng được bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý môi liền khôi phục như lúc ban đầu.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 545

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 545 khảo hạch chịu trở

“Hảo.” Tiêu Lăng Hàn lấy ra một mặt gương, đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, làm chính hắn xem.

Thấy chính mình môi quả nhiên khôi phục như lúc ban đầu, Thượng Quan Huyền Ý đầy đất ngoéo một cái. Nhìn trong gương hai trương tuấn mỹ vô trù mặt, tiến đến một khác khuôn mặt thượng hôn một cái.

Sau đó dường như không có việc gì mà nói: “Chúng ta hiện tại có thể ra cửa sao?”

“Hảo.” Tiêu Lăng Hàn sờ sờ chính mình mặt, tâm tình cực hảo mà thu hồi gương.

Mười lăm phút sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xuất hiện ở một phiến họa đan lô trước đại môn.

Đại môn chính phía trên tấm biển thượng viết” Luyện Đan Sư Công Hội” năm chữ, tự là dùng đan dược khâu thành.

Hai người bay thẳng đến Luyện Đan Sư Công Hội đại môn đi đến, hai người còn không có tiến vào bên trong cánh cửa, bên tai liền nhớ tới một cái ngạo mạn thanh âm.

“Đứng lại, các ngươi là đang làm gì?”

Hai người nghiêng đầu nhìn về phía nói chuyện người, chỉ thấy nói chuyện người là một cái thoạt nhìn 30 tới tuổi hơi béo nam tử, Kim Tiên hậu kỳ tu vi. Hắn ăn mặc một thân màu trắng tiên y, tiên y ngực trái chỗ có một cái nho nhỏ màu xám đan lô, đan lô phía trên có ba viên kim sắc đan dược.

Tiêu Lăng Hàn mày nhỏ đến không thể phát hiện mà nhíu một chút, nghi hoặc nói: “Vậy ngươi lại là người nào?”

Nam tử trong lỗ mũi phát ra lãnh “Hừ” thanh, cao ngạo mà nói: “Ta là Luyện Đan Sư Công Hội chấp sự, tên là Hùng Uy.”

Thấy mặt khác đi ngang qua người, Hùng Uy không có đi quản, cố tình nắm chính mình hai người không bỏ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía những cái đó giống như bọn họ đi vào Luyện Đan Sư Công Hội người, phát hiện bọn họ cũng có cái gì đặc thù địa phương.

Lúc này, hắn trong lòng miễn bàn có bao nhiêu buồn bực.

Gia hỏa này là xem bọn họ dễ khi dễ, đem bọn họ trở thành mềm quả hồng?

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên chen vào nói nói: “Chấp sự rất lợi hại sao? Ở Luyện Đan Sư Công Hội bài đệ mấy?”

Hắn nói mới vừa hỏi xong, bên cạnh liền có người phát ra cười nhạo thanh.

Ba người đều hướng tới phát ra tiếng cười người nhìn lại, chỉ thấy một cái lớn lên gầy gầy nam tử, trên người hắn xuyên y phục cùng tên kia chấp sự trên người xuyên giống nhau, hiển nhiên hắn hẳn là cũng là Luyện Đan Sư Công Hội người.

Người nọ thấy mọi người đều đang xem hắn, hắn nhịn cười: “Xin lỗi, các ngươi tiếp tục.”

Hùng Uy nhìn thấy phát ra tiếng cười người, chỉ là hơi nhíu một chút mày, liền chuyển qua đầu.

Sau đó hắn cực kỳ không kiên nhẫn mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người: “Các ngươi tới Luyện Đan Sư Công Hội làm cái gì?”

“Khảo hạch luyện đan sư cấp bậc.” Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nói, hắn một bộ xem ngu ngốc giống nhau ánh mắt nhìn về phía Hùng Uy.

Hùng Uy rõ ràng không có xem hiểu hắn ánh mắt, chỉ là nghi hoặc nói: “Chẳng lẽ các ngươi hai cái đều là tới khảo hạch luyện đan sư cấp bậc?”

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng mà đáp: “Ta không phải.”

“Ngươi không phải, chẳng lẽ hắn là?” Hùng Uy nhìn từ trên xuống dưới Tiêu Lăng Hàn, chau mày.

“Là ta.”

“Ngươi không phải Yêu tộc?” Hùng Uy theo bản năng xuất khẩu hỏi.

Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt nhìn về phía Hùng Uy, không đáp hỏi ngược lại: “Ngươi chẳng lẽ không phải luyện đan sư?”

Hùng Uy chỉ vào chính mình ngực trái thượng ba viên đan dược đồ án, đắc ý nói: “Nhìn đến không, ta là tam cấp luyện đan sư.”

Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi đã là luyện đan sư, vậy ngươi hẳn là so với ai khác đều rõ ràng ta rốt cuộc có phải hay không Yêu tộc.”

“Ngươi một đầu tóc bạc không phải Yêu tộc, chẳng lẽ còn là Nhân tộc. Nhân tộc nhưng không có thuần trắng tóc người, trừ phi ngươi là nửa người nửa yêu.”

Nói xong, Hùng Uy cho rằng chính mình đoán đúng rồi, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt trở nên khinh thường không thôi.

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, trào phúng nói: "Ngươi thân là một cái tam cấp đan sư, cư nhiên liền đau lòng đều nhìn không ra tới?"

Ân Thiên Duệ còn ở Tu chân giới là có thể nhìn ra tóc của hắn là bởi vì đau lòng mới có thể bạch, nhưng hắn hiện tại vị trí địa phương chính là Tiên giới. Mặt khác nhân tộc nhìn không ra tới, còn có thể lý giải, nhưng Hùng Uy là một người tam cấp đan sư, liền ít nhất nhãn lực đều không có, cũng không biết hắn cái này tam cấp đan sư là như thế nào khảo quá.

Khó trách Hùng Uy sẽ ngăn lại bọn họ, nguyên lai là đem hắn trở thành Yêu tộc.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Hùng Uy chinh lăng đương trường, hắn hoàn toàn không có hướng đau lòng phương diện này suy nghĩ.

Tu luyện thế giới, phu thê chi gian vì tu luyện tài nguyên trở mặt thành thù chỗ nào cũng có.

Nơi nào còn sẽ có người vì một người khác thương tâm muốn chết, bi thống đến đầu bạc?

Trừ bỏ sách cổ thượng có ghi lại, ít nhất đến nay hắn còn trước nay chưa thấy qua như vậy cảm tình.

Hùng Uy lại lần nữa híp mắt đánh giá Tiêu Lăng Hàn, duỗi tay liền muốn đi trảo Tiêu Lăng Hàn thủ đoạn.

Tiêu Lăng Hàn nơi đó sẽ làm Hùng Uy đụng tới chính mình, đừng nói hắn mới Kim Tiên hậu kỳ, quản chi hắn tu vi so với chính mình cao hơn một cái đại cảnh giới, cũng đừng nghĩ bắt lấy chính mình, rốt cuộc chính mình sẽ thuấn di.

Hùng Uy không nghĩ tới chính mình cư nhiên sẽ bắt cái không, rõ ràng đối phương tu vi so với chính mình thấp hai cái tiểu cảnh giới.

"Ngươi muốn làm cái gì?" Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt quét về phía Hùng Uy.

Hùng Uy: Tự nhiên là nhìn xem ngươi rốt cuộc có phải hay không đau lòng.

Nhưng lời này hắn không thể nói, rốt cuộc hắn này tam cấp luyện đan sư hơi nước rất lớn.

Một khi nói ra, phỏng chừng hắn liền Luyện Đan Sư Công Hội chấp sự cái này chức vị đều giữ không nổi.

Hùng Uy lắc lắc tay áo, dường như không có việc gì mà nói: "Không có gì, nếu ngươi muốn đi khảo hạch luyện đan sư cấp bậc, hiện tại có thể đi vào."

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý cũng muốn đi vào thời điểm, Hùng Uy che ở hắn trước người, "Ngươi không thể đi vào."

"Vì cái gì?"

“Ngươi vừa không là luyện đan sư, cũng không phải tới tham gia khảo hạch, tự nhiên không thể đi vào.” Hùng Uy đương nhiên mà nói.

“Bọn họ có người không phải luyện đan sư, không phải cũng đi theo cùng nhau đi vào sao?” Tiêu Lăng Hàn ý có điều chỉ mà nhìn về phía mặt khác không có mặc Luyện Đan Sư Công Hội quần áo người, hơn nữa bọn họ trên người rõ ràng không có đan hương.

Hùng Uy nói năng có khí phách mà nói: “Ta nói không thể tiến, liền không thể tiến.”

“Ngươi……”

“Không có việc gì, Lăng Hàn, ta liền ở bên ngoài chờ ngươi, ngươi nhanh lên khảo xong ra tới chính là.”

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay lôi kéo Tiêu Lăng Hàn, nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện. Bọn họ hôm nay vừa mới ở đây, còn không có thăm dò thành trì trung tối cao tu vi người là cỡ nào cấp, tạm thời không nên cùng người kết thù.

Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt: “Không được, ta còn không biết muốn khảo hạch bao lâu, như thế nào có thể làm ngươi vẫn luôn ở bên ngoài chờ.”

“Ta lại không phải tiểu hài tử, lại nói nơi này ly khách điếm lại không xa, thật sự không được, ta liền hồi khách điếm.”

“Kia nếu như vậy, ta cũng không khảo hạch, chúng ta cùng nhau.”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nắm Thượng Quan Huyền Ý, hắn là thật sự sợ, sợ Thượng Quan Huyền Ý ở chính mình nhìn không thấy địa phương gặp được nguy hiểm.

Ở Phượng tộc thời điểm, nói như thế nào Phượng tộc người đều sẽ không thương tổn hắn.

Nhưng hiện tại không giống nhau, nơi này chính là Nhân tộc địa giới, hơn nữa hắn bản thể chính là một con phượng hoàng. Nếu là có người cùng chính mình giống nhau có song cùng loại linh nhãn giống nhau năng lực đôi mắt, chịu có thể có thể nhìn ra hắn bản thể, đến lúc đó hắn liền nguy hiểm.

Tiêu Lăng Hàn không dám tưởng, không dám đánh cuộc.

Cái này thành trì không thể khảo hạch luyện đan sư cấp bậc, bọn họ còn có thể đi tiếp theo cái thành trì khảo.

Nhìn hai người rời đi bóng dáng, Hùng Uy mặt lộ vẻ khinh thường, châm chọc nói: “Hừ! Sẽ không luyện đan liền nói rõ, tìm cái gì lấy cớ.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng nghe tới rồi Hùng Uy nói.

"Nắm tay có chút ngứa!"

"Đừng nói ngươi, ta cũng là."

"Lăng Hàn, ở trên người hắn lưu một mạt thần thức, chờ hắn ra khỏi thành, chúng ta đi đánh tơi bời hắn một đốn."

"Đã để lại."

Hai người không đi bao xa, một thiếu niên thanh âm ở bọn họ phía sau vang lên.

"Hai vị tiền bối, xin đợi chờ."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhưng không có tự mình đa tình mà cho rằng người khác là ở gọi bọn hắn, cho nên hai người cũng không có để ý tới, tiếp tục về phía trước đi.

Thiếu niên thấy hai người cư nhiên không để ý tới chính mình, lập tức nhanh hơn bước chân chạy đến hai người trước mặt.

Đương hắn thở hồn hển, ngẩng đầu nhìn về phía hai người khi, một đôi tròn xoe hai mắt không cấm trợn to, trước mặt hai người lớn lên cũng quá đẹp, hắn còn trước nay chưa thấy qua như vậy đẹp người.

"Hoàn hồn!" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ở thiếu niên bên tai búng tay một cái.

Thiếu niên lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh, hắn vừa rồi cư nhiên nhìn chằm chằm hai vị tiền bối xem ngây người.

"Xin, xin lỗi." Thiếu niên hai má đỏ bừng, lắp bắp mà nói.

"Không có việc gì, ngươi có thể dịch một chút vị trí sao?"

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt bất quá 13-14 thiếu niên, đột nhiên nghĩ đến năm đó hắn cùng Tiêu Lăng Hàn sơ quen biết tình cảnh.

Khi đó, hắn cũng như thiếu niên như vậy nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn xem ngây người.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, thiếu niên theo bản năng hướng bên cạnh trạm đi, chờ hắn lấy lại tinh thần, thấy hai người lại muốn từ trước mặt hắn biến mất, chạy nhanh kêu: "Hai vị tiền bối, các ngươi chờ một chút."

Lúc này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều có thể xác định thiếu niên chính là ở gọi bọn hắn.

Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày hỏi: "Ngươi là ở kêu chúng ta?"

Thiếu niên gật gật đầu: "Đúng vậy."

Tiêu Lăng Hàn: "Chuyện gì?"

Thiếu niên lập tức tự giới thiệu: "Vãn bối Lý Cảnh Phúc, gia sư chính là Luyện Đan Sư Công Hội hội trưởng Hoắc đan sư, gia sư để cho ta tới thỉnh hai vị tiền bối trở về, tiếp tục tham gia luyện đan sư cấp bậc khảo hạch."

“Vì sao ngươi sư tôn sẽ đến mời chúng ta trở về?” Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

“Sư tôn nói hiện giờ Tu tiên giới luyện đan sư càng ngày càng ít, vừa rồi các ngươi ở cửa cùng Hùng chấp sự phát sinh sự, hắn đã biết được, đối này, Luyện Đan Sư Công Hội thâm biểu xin lỗi.”

Nói xong, Lý Cảnh Phúc hướng hai người làm thi lễ.

“Ngươi sư tôn xin lỗi chúng ta đã thu được, ngươi mau trở về đi thôi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý liền phải xoay người rời đi.

Mỗi cái địa phương luôn có như vậy mấy viên làm người phiền chán cứt chuột, hắn đương nhiên sẽ không quơ đũa cả nắm, phủ định toàn bộ mọi người.

“Tiền bối, ngươi vì cái gì không nghĩ trở về khảo hạch?” Lý Cảnh Phúc vội vàng hỏi, không nghĩ tới trước mắt hai vị tiền bối như thế khó làm. Trước kia chỉ cần hắn nói lên chính mình sư tôn, mỗi người đều tranh nhau nịnh bợ lấy lòng, giống hôm nay loại tình huống này hắn vẫn là lần đầu tiên gặp được.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Lý Cảnh Phúc nói tiếp: “Chẳng lẽ tiền bối thật sự giống Hùng chấp sự nói như vậy, căn bản sẽ không luyện đan.”

“Thiếu niên, phép khích tướng đối ta vô dụng.”

Nghe vậy, Lý Cảnh Phúc sắc mặt bạo hồng, chính mình kế sách bị liếc mắt một cái nhìn thấu, làm hắn tràn đầy ảo não, xem ra nhiệm vụ này chính mình là không hoàn thành.

“Tiền bối thật sự không đi tham gia luyện đan sư khảo hạch sao?”

“Thời tiết như thế hảo, trở về ngủ ngon!”

Cái gì luyện đan, cái gì khảo hạch, cùng tức phụ nhi lăn giường mới là chính sự.

“A???” Tiền bối cư nhiên nói ra như vậy bình dân nói.

Thấy hai người đi xa, Lý Cảnh Phúc nhỏ giọng nói thầm: “Đáng tiếc, yêu tiền như mạng sư tôn vốn đang tưởng miễn đi tiền bối khảo hạch khi yêu cầu tiên thạch.”

Nghe thế câu nói Thượng Quan Huyền Ý túm một chút Tiêu Lăng Hàn ống tay áo, hai người lập tức phản hồi, Thượng Quan Huyền Ý nhìn Lý Cảnh Phúc: “Đem ngươi vừa rồi lời nói, nói lại lần nữa.”

“A?”

Lý Cảnh Phúc đầy mặt nghi hoặc, hai vị tiền bối không phải đi xa sao?

“A cái gì a? Đem vừa rồi nói qua nói nói lại lần nữa.” Thượng Quan Huyền Ý thật muốn duỗi tay gõ một chút thiếu niên đầu.

“Yêu tiền như mạng sư tôn vốn đang tưởng miễn đi tiền bối khảo hạch khi yêu cầu tiên thạch.”

“Lời này thật sự?”

Lý Cảnh Phúc gật gật đầu: “Ta chính tai nghe được sư tôn hắn nói.”

“Kia còn thất thần làm gì, đi!”

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn lập tức triều phòng luyện đan hiệp hội đi đến.

Lý Cảnh Phúc như lọt vào trong sương mù mà đi theo hai người phía sau, một bộ hồn du thiên ngoại bộ dáng.

Đi vào Luyện Đan Sư Công Hội, hai người liền nhìn đến phía trước cái kia lớn lên gầy gầy nam tử.

“Hai vị tiên hữu xin theo ta tới.” Nói xong, nam tử liền ở phía trước dẫn đường.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc mà liếc nhau, lúc trước tên này nam tử đang nói câu nói kia sau, liền rời đi. Nghĩ đến bọn họ hai người có thể bị cái kia cái gì Hoắc đan sư biết được, hẳn là người này công lao.

Lý Cảnh Phúc nhìn thấy sư thúc tự mình tới đón người, lập tức liền triệt.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn hai người liền đi theo nam tử đi vào một tòa sáu tầng tháp trước.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 546

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 546 khảo hạch thông qua

Nam tử dừng lại, đối hai người nói: “Tại hạ Đan Thiệu Nguyên, tiên hữu muốn tham gia khảo hạch đi vào liền có thể.”

Tiêu Lăng Hàn đối Đan Thiệu Nguyên liền ôm quyền: “Đa tạ, ta đạo lữ có thể cùng ta cùng nhau đi vào sao?”

“Tự nhiên có thể.”

Theo sau Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau đi vào tháp nội.

Từ bên ngoài xem, tòa tháp này lẻ loi chót vót ở trên đất trống, chờ vào được mới phát hiện trong tháp mặt có rất nhiều người.

Nhìn đến hai người tiến vào, lập tức có cái ăn mặc Luyện Đan Sư Công Hội phục sức nam tử tiến lên hỏi: “Hai vị là tới tham gia tỷ thí, vẫn là tới khảo hạch luyện đan sư cấp bậc?”

Không đợi hai người trả lời, sau một bước tiến vào Đan Thiệu Nguyên liền nói: “Bọn họ là tới khảo hạch luyện đan sư cấp bậc, Tiểu Ngô, ngươi dẫn bọn hắn đi lầu 3 khảo hạch địa phương.”

“Là, Đan sư thúc.”

“Hai vị tiền bối xin theo ta tới.” Nói, Tiểu Ngô liền ở phía trước dẫn đường.

Tiêu Lăng Hàn đối Đan Thiệu Nguyên gật gật đầu, liền cùng Thượng Quan Huyền Ý đi theo Tiểu Ngô hướng lầu 3 đi đến.

Thực mau, ba người liền đến lầu 3.

Tiểu Ngô: “Hai vị tiền bối đều phải khảo hạch luyện đan sư cấp bậc sao?”

Tiêu Lăng Hàn: “Theo ta một người.”

Tiểu Ngô nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, đối hắn nói: “Vậy thỉnh vị tiền bối này tại đây chờ, bên kia có Khuy Thiên Kính, đợi chút ngươi bằng hữu khảo hạch cảnh tượng, có thể ở Khuy Thiên Kính nhìn thấy.”

Khi nói chuyện, Tiểu Ngô chỉ hướng một bên trên tường treo một mặt đại gương.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, như vậy hắn ở chỗ này chờ cũng sẽ không cảm thấy nhàm chán, càng không cần lo lắng Luyện Đan Sư Công Hội người ở Tiêu Lăng Hàn khảo hạch thời điểm gian lận.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn liền đi theo Tiểu Ngô vào một gian phòng luyện đan, bên trong cái gì đều có.

“Tiền bối tính toán khảo hạch mấy cấp luyện đan sư?”

“Phía trước cấp bậc không khảo quá, có phải hay không không thể khảo hạch mặt sau cấp bậc?”

Tiểu Ngô sửng sốt một chút, đáp: “Đúng vậy.”

“Ta đây muốn khảo một, hai, ba, tứ cấp.” Tiêu Lăng Hàn mày nhíu lại, nếu có thể trực tiếp khảo hạch tứ cấp thì tốt rồi.

Nghe vậy, Tiểu Ngô quái dị nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, chỉ vì hắn là Tiểu Ngô ở Luyện Đan Sư Công Hội lâu như vậy tới nay, cái thứ nhất muốn một, hai, ba, bốn cái cấp cùng nhau khảo hạch luyện đan sư. Mặt khác cái nào đan sư không phải ở tăng lên một cấp bậc, liền gấp không chờ nổi tới khảo hạch.

Tiểu Ngô lấy ra một khối mới tinh ngọc bài, thuận tay liền đem ngọc bài đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Giải thích nói: “Tiền bối chỉ cần dùng thần thức ở mặt trên lưu lại tên của ngươi có thể, về sau này khối ngọc bài đó là ngươi làm luyện đan sư bằng chứng. Nếu là tiền bối về sau đi mặt khác Tiên Vực, này khối lệnh bài làm theo hữu hiệu, sở hữu Tiên Vực luyện đan sư ngọc bài thông dụng.”

“Đa tạ.”

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận ngọc bài, ở mặt trên lưu lại tên của mình.

Thực mau liền có nhân vi hắn đưa tới luyện chế đan dược tiên thảo, vừa đến tứ cấp mỗi loại đan dược các có tam phân, ba lần chỉ cần luyện chế thành công một lần liền tính quá quan.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là đem tiên thảo kiểm tra rồi một lần, lại đem sở hữu yêu cầu dùng đến đồ vật đều nhất nhất kiểm tra, không có vấn đề sau, hắn mới đem chính mình đan lô lấy ra tới bắt đầu luyện đan.

Lần này khảo hạch một bậc đan dược là Bồi Nguyên Đan, Tiêu Lăng Hàn tới Tiên giới luyện chế đệ nhất loại đan dược chính là Bồi Nguyên Đan.

Nắm giữ Tiên cấp đan dược luyện chế phương pháp sau, hắn mỗi lần luyện đan tốc độ so người khác ít nhất mau năm lần. Bởi vì hắn là đem sở hữu tiên thảo toàn bộ mà bỏ vào lò luyện đan trung, sau đó lại đem thần thức phân thành vô số cổ, mỗi một cổ khống chế một loại tiên thảo.

Tưởng tượng đến Thượng Quan Huyền Ý còn ở bên ngoài chờ chính mình, Tiêu Lăng Hàn một khắc chưa thấy được người, trong lòng liền có chút lo sợ bất an. Này hẳn là ở tu chân thời điểm, lưu lại di chứng.

Bởi vì có được quá, cho nên sợ hãi mất đi.

Bởi vì quá để ý, cho nên lúc nào cũng vướng bận.

Tiêu Lăng Hàn cũng mặc kệ chính mình ở luyện đan thời điểm, có hay không bị người vây xem, như thế nào mau hắn liền như thế nào luyện chế. Chỉ là đem đan dược phẩm chất hạ thấp không ít, dù sao có thể quá quan là được.

Một bậc Bồi Nguyên Đan Tiêu Lăng Hàn chỉ tốn một canh giờ liền đem đan dược luyện chế hoàn thành.

Bởi vì giấu dốt, cho nên hắn luyện chế ra tới đan dược chỉ có một viên thượng phẩm, mặt khác đều là hạ phẩm cùng trung phẩm.

Giám thị người giống nhau đều là ở bên ngoài Khuy Thiên Kính trước quan khán.

Tiêu Lăng Hàn đem đan dược luyện chế hảo sau, dùng bình sứ trang hảo, đặt ở thấy được địa phương. Đợi chút giám thị người tiến vào kiểm tra đan dược không thành vấn đề, kia hắn liền tính là khảo qua.

Nhị cấp đan dược khảo hạch chính là Bổ Linh Đan, Tiêu Lăng Hàn đồng dạng chỉ tốn một canh giờ liền đem đan dược luyện chế hảo.

Tam cấp đan dược khảo hạch chính là phục thương đan, đây là một loại chữa trị thương thế đan dược.

Lần này Tiêu Lăng Hàn dùng một canh giờ rưỡi mới luyện chế hảo, so trước hai loại đa dụng nửa canh giờ.

Tứ cấp đan dược khảo hạch chính là sinh cốt đan, loại này đan dược vừa lúc phía trước Tiêu Lăng Hàn luyện chế quá không ít, tuy rằng cưỡi xe nhẹ đi đường quen, bất quá hắn cũng hoa hai cái canh giờ mới đem đan dược luyện chế hảo.

Hắn mới vừa đem sinh cốt đan cất vào bình sứ, phòng luyện đan môn đã bị người từ bên ngoài mở ra.

Tiêu Lăng Hàn giương mắt nhìn lại, liếc mắt một cái liền nhìn đến ăn mặc một thân màu đỏ Thượng Quan Huyền Ý, nhìn đến hắn một cái chớp mắt, vẫn luôn bất an tâm mới trở xuống chỗ cũ.

Cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau tiến vào ba người, bị Tiêu Lăng Hàn hoàn mỹ làm lơ.

Ba người trung có một vị chính là lục cấp luyện đan sư Hoắc Đan Bình, mặt khác hai vị đúng là Đan Thiệu Nguyên cùng với Tiểu Ngô.

Hoắc Đan Bình thấy khảo hạch tiểu tử cư nhiên làm lơ chính mình tồn tại, hắn đầu tiên là sửng sốt một chút, rốt cuộc mỗi lần hắn vừa xuất hiện luôn là có một đại đẩy người phía sau tiếp trước về phía hắn vấn an, lấy lòng hắn, nịnh hót hắn. Giống như bây giờ bị người làm lơ, vẫn là ở thật lâu trước kia sự. Khi đó hắn bất quá vẫn là một cái học đồ, theo thân phận của hắn càng ngày càng cao, hắn đều sắp quên lúc trước cái kia nhỏ yếu chính mình là như thế nào hèn mọn.

Đan Thiệu Nguyên tiến vào phòng luyện đan sau, trực tiếp đi đến đặt đan dược địa phương. Cầm lấy một cái bình sứ đảo ra một viên đan dược, liền bắt đầu cẩn thận quan sát.

Chờ hắn xem qua đan dược sau, vừa lòng gật gật đầu.

Nói như thế nào Tiêu Lăng Hàn đều là chính mình đi tìm hội trưởng, làm hội trưởng cho hắn một lần khảo hạch cơ hội, nếu là luyện chế quá kém, không phải chứng minh chính mình ánh mắt có vấn đề sao? Bất quá may mắn Tiêu Lăng Hàn luyện chế đan dược tuy rằng phẩm cấp thấp một ít, nhưng chỉ cần chịu hạ làm việc cực nhọc, phẩm cấp nhất định sẽ tăng lên.

Lúc này, Hoắc Đan Bình cũng đã đi tới, “Như thế nào?”

Đan Thiệu Nguyên đem bình sứ đưa cho hắn.

“Hội trưởng, có thể chính mình xem.”

Hoắc Đan Bình tiếp bình sứ, toàn bộ mà toàn ngã vào một cái bàn, sau đó mới bắt đầu quan sát.

Chẳng được bao lâu, hắn bình luận: “Đan dược mượt mà no đủ, viên viên đều đều, duy nhất không tốt chính là tạp chất quá nhiều, dẫn tới đan dược phẩm cấp đại đại giảm xuống.”

Nói xong, hắn lại vẻ mặt trách cứ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn bị hắn xem đến không thể hiểu được, không rõ chính mình bất quá là khảo cái luyện đan sư cấp bậc, như thế nào còn bị lão già này cấp trách tội thượng.

“Tiền bối, ta khảo hạch thông qua không có?”

“Qua, qua.” Hoắc Đan Bình thấy chính mình vừa rồi lời nói, Tiêu Lăng Hàn căn bản liền không nghe thấy đi, tức giận mà nói.

Đan Thiệu Nguyên: “Đem thân phận của ngươi ngọc bài cho ta, ta giúp ngươi đăng ký.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn đem vừa rồi Tiểu Ngô cho hắn thân phận ngọc bài đưa cho Đan Thiệu Nguyên. “Làm phiền.”

“Tiểu tử, có hay không hứng thú gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội?”

Hoắc Đan Bình nổi lên ái tài chi tâm, muốn đem Tiêu Lăng Hàn lưu tại Luyện Đan Sư Công Hội, như vậy không có việc gì thời điểm hắn còn có thể chỉ điểm một chút đối phương.

Đối phương luyện đan thuật không tồi, có rất lớn tăng lên không gian, quan trọng nhất chính là hắn phát hiện Tiêu Lăng Hàn thần thức rất cường đại. Có thể đem tiên thảo cùng nhau bỏ vào đan lô luyện chế, tinh luyện tinh hoa thời điểm, đối thần thức khống chế yêu cầu cực cao.

Nếu là hảo hảo bồi dưỡng, giả lấy thời gian, Tiêu Lăng Hàn luyện đan thuật nhất định sẽ siêu việt hắn.

Hoắc Đan Bình trong lòng ý tưởng tuy hảo, nhưng sự tình lại cố tình hướng tới tương phản phương hướng phát triển.

Tiêu Lăng Hàn xin lỗi nói: "Đa tạ tiền bối ý tốt, chỉ là vãn bối tạm thời còn không nghĩ gia nhập cái gì thế lực."

Hắn còn muốn tu luyện, còn muốn bồi tức phụ, còn muốn tìm cha mẹ. Vội thực, làm sao có thời giờ làm mặt khác.

Nghe vậy, Hoắc Đan Bình vẻ mặt hận sắt không thành thép: "Ngươi thần thức cường đại, khống chế lực cũng thực hảo, nếu là hảo hảo bồi dưỡng, về sau tất nhiên sẽ trở thành khiếp sợ Tiên giới luyện đan đại sư. Chỉ cần ngươi gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, liền sẽ được đến rất nhiều trân quý đan phương, còn có rất nhiều bên ngoài mua không được trân quý tiên thảo."

Hoắc Đan Bình họa ra một cái đại bánh có nhân, hướng dẫn từng bước.

Bao nhiêu người đánh vỡ đầu muốn gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, đều bị cự chi môn ngoại, hiện tại chính mình chủ động tung ra cành ôliu, tiểu tử này cư nhiên cự tuyệt!

Chẳng lẽ tiểu tử này có chính mình sư môn không thành?

Cũng không đúng, nếu là hắn có chính mình sư môn hẳn là sớm nên khảo hạch luyện đan sư cấp bậc chứng, làm sao chờ đến bốn cái cấp bậc cùng nhau khảo.

Hoắc Đan Bình là như thế nào cũng không nghĩ ra Tiêu Lăng Hàn lý do cự tuyệt.

"Tuy rằng tiền bối khai ra điều kiện thực mê người, nhưng vãn bối còn có mặt khác việc cần hoàn thành, chỉ có thể cô phụ tiền bối ý tốt." Tiêu Lăng Hàn thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, như cũ lời nói cự tuyệt.

Hoắc Đan Bình thấy Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, trong lòng tràn đầy tiếc nuối, bất quá hắn vẫn là muốn lại cấp đối phương một lần cơ hội.

Vì thế, hắn nói: "Tiểu tử, đừng một ngụm từ chối, ta cho ngươi ba tháng thời gian suy xét. Nếu là ba tháng nội, ngươi nghĩ thông suốt, muốn gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội tùy thời hoan nghênh."

"Đa tạ tiền bối, vãn bối sẽ thận trọng suy xét."

"Ân!" Hoắc Đan Bình vuốt trên cằm một dúm chòm râu, gật gật đầu.

Ngược lại hắn lại nhìn về phía một bên Thượng Quan Huyền Ý, "Ngươi là tiểu tử này bằng hữu đi?"

Thượng Quan Huyền Ý đáp: "Hồi tiền bối, chúng ta là đạo lữ."

Hoắc Đan Bình: “Ngươi cũng giúp đỡ khuyên nhủ hắn, luyện đan sư thân phận cao quý, quan trọng nhất chính là không thiếu tiên thạch.”

“Là, trở về vãn bối phải hảo hảo khuyên hắn.” Thượng Quan Huyền Ý trên mặt ngoan ngoãn mà đáp, trong lòng lại suy nghĩ, lão nhân này lời trong lời ngoài đều là làm Tiêu Lăng Hàn gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, làm đến luyện đan sư trừ bỏ tiến Luyện Đan Sư Công Hội, như là không có lối ra khác giống nhau.

Không tiến Luyện Đan Sư Công Hội, không phải làm theo có thể luyện đan!

Mấy người khi nói chuyện, phòng luyện đan đã bị Tiểu Ngô quét tước sạch sẽ, hắn ở một bên nghe xong một lỗ tai, thấy hội trưởng như thế khẩn thiết mà mời Tiêu Lăng Hàn gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, hắn chỉ có thể lòng tràn đầy hâm mộ, tưởng hắn hiện tại còn chỉ là một cái học đồ, cũng không biết khi nào mới có thể trở thành một cái luyện đan sư.

Thực mau Đan Thiệu Nguyên đi mà quay lại, hắn đem thân phận ngọc bài cấp Tiêu Lăng Hàn sau, liền cùng Hoắc Đan Bình cùng nhau rời đi phòng luyện đan.

Tiểu Ngô còn lại là đem Tiêu Lăng Hàn hai người đưa đến Luyện Đan Sư Công Hội cửa.

“Hai vị tiền bối đi thong thả.”

Tiêu Lăng Hàn thuận tay đem một lọ một bậc đan dược đưa cho Tiểu Ngô, thấy hắn muốn cự tuyệt, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói: “Ngươi hiện tại tu vi vừa lúc dùng thượng, một bậc đan dược đối chúng ta đã là vô dụng.”

Tiểu Ngô: Vô dụng có thể bán a!

Luyện đan sư cấp bậc khảo hạch qua sau, đan dược ai luyện chế liền về ai. Bởi vì ở khảo hạch trước sẽ giao nhất định số lượng tiên thạch, giống Tiêu Lăng Hàn như vậy miễn phí rất ít thấy.

Khảo hạch khi luyện chế đan dược đối Tiêu Lăng Hàn tới nói chính là rác rưởi, nhưng đối Tiểu Ngô tới nói lại như đạt được chí bảo.

Tiểu Ngô cầm bình sứ, đối Tiêu Lăng Hàn liên tục nói lời cảm tạ: “Đa tạ tiền bối.”

Tiêu Lăng Hàn xua xua tay, “Tiểu Ngô, muốn hỏi thăm ngươi chuyện này.”

Tiểu Ngô vội vàng nói: “Tiền bối mời nói, vãn bối nếu là biết, chắc chắn biết gì nói hết không nửa lời giấu giếm.”

Trong lòng lại suy nghĩ: Quả nhiên chỗ tốt không phải như vậy hảo lấy, nhưng chỉ cần không phải cái gì cơ mật sự, hắn cũng nguyện ý đúng sự thật báo cho.

“Phía trước chúng ta vẫn luôn đang bế quan tu luyện, đối ngoại giới rất nhiều chuyện đều hoàn toàn không biết gì cả. Ta muốn biết về Vân Lan bí cảnh sự, không biết Tiểu Ngô ngươi biết nhiều ít?”

“Nghe nói Vân Lan bí cảnh là 300 năm trước đột nhiên xuất hiện ở chúng ta Thiên U Tiên Vực, chỉ cần có được lệnh bài đều có thể tiến vào Vân Lan bí cảnh. Bất quá cũng là có tu vi cùng tuổi tác hạn chế, tu vi không thể vượt qua Kim Tiên cảnh, tuổi tác không thể vượt qua một ngàn tuổi. Mỗi người cả đời chỉ có thể vào đi một lần.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 547

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 547 tái ngộ Hùng Uy

300 năm trước.

Là trùng hợp sao?

300 năm trước vừa lúc là hắn hiện tại thân thể này sinh ra thời gian.

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn lại hỏi: “Kia Vân Lan bí cảnh là khi nào đều có thể đi vào sao?”

Hắn sở dĩ như vậy hỏi là bởi vì thành chủ tam công tử mới từng vào Vân Lan bí cảnh không lâu, hiện tại thành chủ lại ở triệu tập người đi vào, thuyết minh cái này bí cảnh không giống bọn họ ở Tu chân giới khi gặp được như vậy, phải đợi mấy chục mấy trăm năm mới có thể mở ra.

Tiểu Ngô đáp: “Mỗi cách một năm bí cảnh sẽ mở ra một lần, chỉ cần có lệnh bài, mặc kệ ngươi thân ở ở Thiên U Tiên Vực nơi nào đều sẽ bị truyền tống đi vào, đi vào người ở bên trong chỉ có thể đãi một tháng.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Thì ra là thế.”

Thượng Quan Huyền Ý lại là nói tiếp nói: “Nghe ngươi nói như vậy, ta như thế nào cảm giác bên trong đã bị người thăm quá vô số lần.”

Kia bí cảnh bên trong không phải đã sớm không có gì bảo vật.

Tiểu Ngô giải thích nói: “Ta nói một tháng là bên ngoài thời gian, bên ngoài một ngày, bí cảnh bên trong chính là một trăm thiên.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không dấu vết mà liếc nhau.

Đây là trùng hợp sao?

Cái thứ nhất bí cảnh xuất hiện thời gian là trùng hợp, kia hiện tại thời gian so, không có khả năng lại là trùng hợp.

Xem ra cái này bí cảnh bọn họ còn phi đi không thể.

Tiêu Lăng Hàn: “Kia lệnh bài ở địa phương nào có thể được đến?”

Tiểu Ngô: “Ta chỉ biết một ít thế lực lớn có, có khi đấu giá hội thượng cũng sẽ có.”

Tiêu Lăng Hàn: “Đa tạ.”

Tiểu Ngô: “Kia tiền bối không mặt khác sự nói, ta liền đi về trước.”

Tiêu Lăng Hàn: “Không có việc gì, cảm ơn ngươi cho chúng ta giải thích nghi hoặc.”

Tiểu Ngô: “Tiền bối khách khí, vãn bối cáo từ.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiến Luyện Đan Sư Công Hội thời điểm vẫn là mặt trời lên cao, hai người lại từ bên trong ra tới đã là trăng lên giữa trời.

Bởi vì trời nước một màu ly Luyện Đan Sư Công Hội không phải rất xa, hai người thực mau liền trở lại khách điếm.

Thu thập hảo sau, hai người thực mau lên giường, Tiêu Lăng Hàn thuần thục mà đem Thượng Quan Huyền Ý vớt đến chính mình trong lòng ngực.

Thượng Quan Huyền Ý cũng thói quen tính như là một con bạch tuộc giống nhau, ôm Tiêu Lăng Hàn, đem hắn trở thành ôm gối.

“Lăng Hàn, chúng ta ngày mai đi Thành chủ phủ sao?”

“Trước không vội, nếu là chúng ta có thể chính mình được đến lệnh bài liền không cần đi Thành chủ phủ. Nếu là tiếp Thành chủ phủ nhiệm vụ, khẳng định đến cùng bọn họ ký kết khế ước.”

“Cũng là, vẫn là ngươi suy xét chu đáo.”

“Đúng rồi, sấn bí cảnh mở ra còn có đoạn thời gian, ngươi trước dùng chúng ta phía trước ở Yêu Nguyệt Thành mua luyện khí tài liệu đem Tàng Bảo Lâu chữa trị một chút, xem có thể hay không làm nó khôi phục một chút cấp bậc.”

“Hảo.”

Thượng Quan Huyền Ý biết, Tiêu Lăng Hàn là sợ bọn họ tiến vào bí cảnh sau bị tách ra, nếu là Tàng Bảo Lâu có thể khôi phục một ít, làm khí linh tỉnh lại.

Đến lúc đó, nếu là gặp được nguy hiểm chính mình ít nhất có thể trốn vào Tàng Bảo Lâu bên trong.

“Ngủ đi.”

“Ân!”

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau sáng sớm.

Hai người mặc hảo, phát hiện bọn họ nơi phòng cũng không có người nhìn trộm sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem Thượng Quan Huyền Ý thu vào Long Ngọc không gian trung.

Muốn tu bổ một kiện Thần Khí, cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Tuy rằng phẩm giai đã hàng đến Tiên cấp, nhưng nó đã từng xác thật là một kiện Thần Khí, chỉ là ở bên ngoài không đến một năm thời gian, khẳng định

không đủ.

Thượng Quan Huyền Ý tiến vào Long Ngọc không gian sau, liền đem Tàng Bảo Lâu từ thạch hải trung triệu hồi ra tới. Hắn hiện tại tu vi ở Kim Tiên cảnh, nhiều nhất có thể làm Tàng Bảo Lâu cấp bậc khôi phục đến tứ cấp.

Tàng Bảo Lâu nguyên lai không cứu hắn phía trước cấp bậc ở ngũ cấp, cũng không biết tăng lên tới tứ cấp sau, có thể hay không làm khí linh thức tỉnh.

Thượng Quan Huyền Ý đi vào phòng luyện khí, lấy ra vài loại quý hiếm luyện khí tài liệu, đi vào luyện khí lò trước, gọi ra phượng diễm, bắt đầu luyện khí. Hắn phát hiện phượng diễm so Minh Vương Âm Hỏa càng thích hợp luyện khí, hơn nữa ở luyện tài liệu thời điểm tốc độ đặc biệt mau.

Từ hắn niết bàn thành phượng hoàng sau, Minh Vương Âm Hỏa liền chiếm cứ ở đan điền vẫn không nhúc nhích, như là lâm vào ngủ say.

Ngoại giới.

Đem Thượng Quan Huyền Ý thu vào không gian sau, Tiêu Lăng Hàn cũng không nhàn rỗi, hắn một bên đi ra ngoài hỏi thăm tin tức, một bên bán tiên thảo trở về luyện đan. Bọn họ hiện tại nghèo đến không xu dính túi, làm cái gì đều yêu cầu tiên thạch, chỉ có thể số khổ luyện đan tránh tiên thạch.

Nửa năm sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn giống thường lui tới giống nhau đem luyện chế tốt đan dược, cầm đi Trí Viễn thương hành bán ra.

Hắn mới vừa đi tiến đại đường, liền có một cái bụng phệ nam tiên nhiệt tình mà tiếp đón hắn: “Tiêu đan sư tới, mau, bên trong thỉnh.”

Nam tiên tên là Lưu Vĩ Tài, là Trí Viễn thương hành quản sự.

Này nửa năm qua, Tiêu Lăng Hàn sở luyện chế đan dược đều bán ra cho Trí Viễn thương hành.

Nghe nói Trí Viễn thương hành phía sau có đại chỗ dựa, bất quá cụ thể chính là ai, Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra không có đi hỏi thăm, rốt cuộc này cùng hắn không quan hệ. Chỉ cần Trí Viễn thương hành không ép giá, kia hắn liền đem đan dược bán cho bọn họ. Nếu là Trí Viễn thương hành ép giá, kia hắn tự nhiên sẽ đổi một nhà.

Rốt cuộc hắn lấy ra tới đan dược cơ hồ đều là thượng phẩm, tùy tiện bán cho nhà ai đan dược cửa hàng đều có thể bán ra giá tốt.

Tiêu Lăng Hàn đối Lưu Vĩ Tài hơi hơi gật đầu, liền quen cửa quen nẻo mà đi theo hắn triều nội đường một cái phòng đi đến.

Hai bên đều ngồi xuống sau.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lấy ra thượng trăm cái bình sứ đặt ở trước mặt trên bàn.

Thấy thế, Lưu Vĩ Tài khóe miệng không khỏi mà trừu trừu.

Mỗi lần Tiêu Lăng Hàn bỏ ra bán đan dược đều như vậy sạch sẽ lưu loát, cũng không hỏi chút râu ria vấn đề, cũng không nhiều lắm đãi.

Lưu Vĩ Tài cầm lấy trên bàn bình sứ, nhất nhất bắt đầu kiểm tra.

Mười phút sau, rốt cuộc toàn bộ kiểm tra xong.

"Tứ cấp thượng phẩm Bổ Linh Đan 400 viên, tứ cấp thượng phẩm phục thương đan 400 viên, tứ cấp thượng phẩm đại hoàn đan 300 viên, cộng lại một ngàn một."

Lưu Vĩ Tài báo xong số lượng sau, lại hỏi Tiêu Lăng Hàn: "Tiêu đan sư, ngươi xem số lượng nhưng đối?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, tỏ vẻ số lượng chính xác.

"Nơi này là tám vạn 8000 khối trung phẩm tiên thạch, Tiêu đan sư, ngươi kiểm tra một chút."

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận giới tử, thần thức đảo qua, phát hiện bên trong xác thật có tám vạn 8000 khối trung phẩm tiên thạch, lúc này mới vừa lòng mà thu hồi.

"Mười ngày sau, chúng ta Trí Viễn thương hành sẽ tổ chức một hồi đấu giá hội, Tiêu đan sư nếu là cảm thấy hứng thú nói, không ngại đến xem." Nói, Lưu Tài Vĩ lấy ra một trương thư mời đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiếp nhận lóe kim quang thư mời, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi mở ra, bên trong là thật dài mục lục, mặt trên viết không ít thiên tài địa bảo còn có luyện chế tốt các loại Tiên Khí từ từ.

Nhìn lúc sau, làm người rất là động tâm.

Tuy rằng này nửa năm Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn đều ở luyện đan bán, nhưng hắn như cũ không có tồn hạ nhiều ít tiên thạch.

Nghĩ, kiếm tiên thạch nhanh chóng nhất biện pháp, vẫn là đánh cướp, đáng tiếc từ tới Tiên giới liền không gặp được quá đánh cướp người.

Chờ Tiêu Lăng Hàn khép lại thư mời, Lưu Tài Vĩ mới hỏi nói: "Tiên thảo số định mức vẫn là giống như trước đây sao?"

"Lại thêm vài loại, đợi chút, trước làm ta ngẫm lại……"

Tiêu Lăng Hàn lấy tay vịn ngạch, suy tư lên, vừa rồi xem mục lục thượng có ba thứ đối hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều hữu dụng. Nhưng nếu muốn chụp được, tiên thạch rõ ràng không đủ, chỉ có mười ngày thời gian, chỉ có thể luyện chế một ít hi hữu đan dược tới bán đấu giá.

Hi hữu đan dược!

Đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, không có gì so bán nữ nhân đồ vật càng kiếm tiền.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền quyết định luyện chế Định Nhan Đan cùng tuyết nhan đan, mặc kệ nơi nào nữ nhân đều là giống nhau ái mỹ.

Mặc kệ cái nào thế giới đều là nữ nhân tiền tốt nhất kiếm.

Tin tưởng chờ hắn đem đan dược luyện chế ra tới, nhất định có thể bán cái giá tốt.

Tưởng hảo lúc sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem luyện đan yêu cầu vài loại phụ trợ tiên thảo nói cho Lưu Tài Vĩ.

Sau khi nghe xong, Lưu Tài Vĩ lập tức đi ra ngoài chuẩn bị tiên thảo.

Giống nhau hi hữu đan dược yêu cầu chủ dược đều thập phần khó tìm, đây cũng là đan dược vì cái gì sẽ hi hữu nguyên nhân.

Tiêu Lăng Hàn không gian công chính hảo có hoán nhan hoa, mà hoán nhan hoa chính là luyện chế Định Nhan Đan cùng tuyết nhan đan chủ dược.

Hoán nhan hoa vẫn là bọn họ ở Phượng Hoàng Thành mua hạt giống, lúc ấy lão bản nói kia đôi hạt giống không biết là cái gì tiên thảo, thấy Tiêu Lăng Hàn không kén ăn, cái gì hạt giống đều phải, liền cùng nhau bán cho hắn.

Không nghĩ tới chờ hắn trồng ra sau, trả lại cho hắn một kinh hỉ.

Chẳng được bao lâu, Lưu Tài Vĩ liền đem tiên thảo bị tề.

“Tiêu đan sư, ngươi yêu cầu tiên thảo đều đã ở chỗ này.”

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận không gian giới tử, thần thức tham nhập xem xét khởi bên trong tiên thảo.

Xác nhận không có lầm sau, hắn liền hỏi nói: “Tổng cộng nhiều ít tiên thạch?”

“Tổng cộng một vạn 3000 khối trung phẩm tiên thạch.”

Tiêu Lăng Hàn từ vừa rồi Lưu Tài Vĩ cấp tám vạn tám trung lấy ra một vạn tam đưa cho hắn.

Bạc hóa thanh toán xong.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền cáo từ, chuẩn bị rời đi.

Chỉ là hắn mới vừa đi ra nội đường liền nhìn đến một cái người quen, người này đúng là Hùng Uy.

Trên quầy hàng mặt đứng một nữ tử, nàng chính vẻ mặt xin lỗi mà nói: “Thật sự xin lỗi Hùng đan sư, ngài luyện chế đan dược không có sơn; cùng. Tam; tịch. Đạt tới chúng ta Trí Viễn thương hành yêu cầu.”

Nữ tử trước mặt quầy mặt trên chính phóng tam bình đan dược.

Hùng Uy cầm lấy một cái bình sứ đảo ra một viên đan dược, kích động mà nói: “Ngươi nhìn kỹ hảo, ta này đan dược viên viên mượt mà no đủ, phẩm cấp tuy rằng chỉ là hạ phẩm, nhưng tốt xấu là tam cấp đan dược.”

Thấy vậy, nữ tử có vẻ đặc biệt xấu hổ, nàng ăn ngay nói thật: "Thật sự thực xin lỗi, phía trước có cái khách hàng bởi vì mua ngài đặt ở nơi này bán ra đan dược, ăn sau, hắn đau bụng ba ngày, chúng ta cuối cùng còn bồi không ít tiên thạch mới bình ổn vị kia khách hàng lửa giận."

Bởi vì chuyện này, phía trước ở chỗ này làm việc vị kia tiên hữu đều bị quản sự sa thải. Nàng cũng không dám thu Hùng Uy đan dược, bằng không nàng khả năng chính là tiếp theo cái bị sa thải người.

Mà Hùng Uy nghe xong nữ tử nói, lại là trong cơn giận dữ.

Bởi vì lần trước hắn vô duyên vô cớ ngăn lại muốn đi khảo hạch đệ tử, cho nên hội trưởng đem hắn từ Luyện Đan Sư Công Hội trừ bỏ danh. Dẫn tới hắn hiện tại cần thiết đến dựa bán đan dược, mới có thể duy trì hằng ngày chi tiêu cập tu luyện sở dụng.

Có thể trước những cái đó tranh nhau cướp muốn bán hắn đan dược người, hiện tại thấy hắn đều trốn đến rất xa.

Không ai mua hắn đan dược, hắn chỉ có thể bắt được đan dược cửa hàng bán ra, làm hắn không nghĩ tới chính là vài gia đan dược cửa hàng đều cự thu hắn đan dược.

Lập tức Hùng Uy liền đối với nữ tử nói: "Ngươi như thế nào liền như vậy khẳng định kia đan dược là ta luyện chế, ngươi đây là ở phỉ báng."

"Các ngươi quản sự đâu?"

Hắn mọi nơi nhìn nhìn: "Ta muốn khiếu nại, thanh danh đối với một cái đan sư, dữ dội quan trọng!"

Cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau ra tới Lưu Tài Vĩ thấy vậy, sắc mặt không cấm trầm trầm, hắn quay đầu lại đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Tiêu đan sư thỉnh đi hảo, tại hạ còn có việc muốn xử lý, giận không xa đưa."

"Không sao, Lưu quản sự có việc cứ việc đi vội, không cần phải xen vào ta."

Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến lúc trước chính mình còn nói muốn tấu tên này họ Hùng nam tử, kết quả gần nhất vẫn luôn ở vội vàng luyện đan, không có việc gì lại xem tức phụ nhi luyện khí, đem gia hỏa này cấp làm đã quên.

Xem ra có thù oán đương trường phải báo, bằng không xoay người khả năng liền sẽ quên.

Lưu Tài Vĩ đi vào trước quầy, cười lạnh nhìn về phía Hùng Uy: "Hùng Uy, chính ngươi luyện đan, chính ngươi trong lòng không điểm số sao? Tin tưởng toàn bộ Du Viễn Thành không có một nhà cửa hàng sẽ thu ngươi luyện chế đan dược. Thức thời, chạy nhanh cầm ngươi đan dược rời đi Trí Viễn thương hành. Bằng không, cũng đừng trách ta không cho ngươi lưu tình mặt."

"Ngươi…… Ngươi……"

Hùng Uy liên tục nói hai cái ngươi đều không có ngươi ra tới, hắn tu vi chỉ có Kim Tiên hậu kỳ, nhưng Lưu Tài Vĩ tu vi ở Đại La Kim Tiên đỉnh.

Lưu Tài Vĩ thoáng phóng thích một chút uy áp, Hùng Uy liền ngạch đổ mồ hôi lạnh.

Cuối cùng Hùng Uy chỉ có thể đem quầy thượng đan dược thu vào không gian giới tử trung, xám xịt mà quay đầu đi ra ngoài.

Nói trùng hợp cũng trùng hợp vừa lúc nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn, Hùng Uy hai mắt nháy mắt liền đỏ, hắn cảm thấy chính mình sở dĩ sẽ rơi vào hiện giờ kết cục này đều do Tiêu Lăng Hàn.

Lúc trước nếu không phải bởi vì chính mình sai đem hắn trở thành Yêu tộc, liền sẽ không bị hội trưởng đuổi ra Luyện Đan Sư Công Hội, mà chính mình hiện tại cũng vẫn là mỗi người kính ngưỡng Luyện Đan Sư Công Hội chấp sự.

Lưu Tài Vĩ thấy Hùng Uy xử tại cửa không đi, tiến lên đi hai bước.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 548

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 548 Càn Khôn Cửu Lô

Hùng Uy tuy rằng rất tưởng thu thập Tiêu Lăng Hàn, bất quá nơi đây rõ ràng không thích hợp.

Phẫn hận mà trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, liền cất bước đi ra Trí Viễn thương hành.

"Tiêu đan sư, các ngươi có thù oán?"

"Không tính là, chỉ là gặp qua một mặt."

Nghe vậy, Lưu Tài Vĩ khóe miệng nhịn không được trừu trừu, gặp qua một mặt là có thể làm Hùng Uy dùng ăn người ánh mắt nhìn chằm chằm!

Hắn trêu ghẹo nói: "Không nghĩ tới ngươi cư nhiên có làm người thấy một mặt liền ghi hận thượng bản lĩnh."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Đây là ở khen hắn vẫn là ở biếm hắn?

"Ta cái gì cũng chưa làm, hắn vô duyên vô cớ liền ghi hận thượng ta, có thể là ghen ghét ta diện mạo."

"Ngươi nói như vậy, ta cũng muốn ghen ghét ngươi diện mạo." Nói, Lưu Tài Vĩ sờ sờ chính mình bụng, nhìn chính mình một thân mỡ béo, đầy mặt buồn bực.

Tiêu Lăng Hàn dời mắt, không đi xem Lưu Tài Vĩ, hắn động tác thật sự là cay đôi mắt.

Lưu Tài Vĩ ngược lại hỏi: "Đúng rồi. Yêu cầu ta làm người đưa ngươi trở về sao?"

"Không cần, ta trụ địa phương cách nơi này không xa."

"Hành đi, chính ngươi tiểu tâm điểm Hùng Uy."

Lưu Tài Vĩ tuy rằng lo lắng Tiêu Lăng Hàn xảy ra chuyện, đến lúc đó hắn liền ít đi một cọc sinh ý, nhưng người khác không muốn, hắn tự nhiên không hảo cưỡng cầu.

"Ân."

Tiêu Lăng Hàn đi ra Trí Viễn thương hành sau, cũng không có hồi chỗ ở, mà là hướng tới Du Viễn Thành cửa thành chỗ bước vào.

Sau nửa canh giờ.

Ánh sáng mặt trời chiếu ở cỏ hoang trên mặt đất, gió nhẹ từ từ thổi qua, cỏ dại đi theo lay động sinh tư, nhẹ nhàng khởi vũ con bướm ở hoa dại trung đi qua.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn về phía một cục đá lớn.

"Theo một đường, còn không tính toán ra tới sao?"

Đại thạch đầu mặt sau chính ngồi xổm một người, người này đúng là Hùng Uy.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói, hắn trong lòng thất kinh, chẳng lẽ chính mình bị phát hiện?

Bất quá, thực mau đã bị hắn phủ quyết, nói như thế nào hắn đều là Kim Tiên hậu kỳ, mà Tiêu Lăng Hàn chỉ là Kim Tiên lúc đầu.

Hắn cũng không có tính toán lập tức động thủ, bởi vì nơi này ly Du Viễn Thành còn rất gần, khó bảo toàn sẽ không có người trải qua, do đó gặp được.

Vì thế, hắn án binh bất động, tiếp tục chờ.

Tiêu Lăng Hàn đợi trong chốc lát, không ai lên tiếng, tựa hồ nơi này thật sự chỉ có hắn một người.

Cười lạnh một tiếng, hắn giương giọng quát: "Như thế nào? Đều lúc này, còn tính toán tiếp tục giấu đi đi sao?"

Trốn tránh cục đá mặt sau Hùng Uy biết hắn là thật sự bị Tiêu Lăng Hàn phát hiện, cũng không biết tiểu tử này là khi nào phát hiện hắn.

Thật đúng là tà môn thật sự, hắn cảm giác chính mình chỉ cần đụng tới tiểu tử này chuẩn sẽ không chuyện tốt.

Vừa rồi còn tính sẵn trong lòng, chuẩn bị giết Tiêu Lăng Hàn cho hả giận, lúc này hắn có chút lấy không chuẩn chính mình rốt cuộc có thể hay không giết chết đối phương.

Ngược lại tưởng tượng, đối phương cùng chính mình giống nhau là cái đan sư, đan sư giống nhau đều là nhược kê, huống chi đối phương lớn lên cùng tiểu bạch kiểm giống nhau, sức chiến đấu khẳng định không được.

Có tự tin, Hùng Uy cũng không tiếp tục cất giấu,

Hắn đứng lên, ngẩng đầu mà bước mà triều Tiêu Lăng Hàn đi đến.

Ở khoảng cách Tiêu Lăng Hàn chỉ có 3 mét xa địa phương ngừng lại.

"Tiểu tử, thức thời liền tự mình kết thúc, miễn cho đợi lát nữa gặp da thịt chi khổ."

Tiêu Lăng Hàn nhìn lòng tự tin bạo lều Hùng Uy, trào phúng nói: "Ngươi chỗ nào tới tự tin giết ta?"

“Hừ, nếu ngươi rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, kia đừng trách ta không khách khí.”

“Ồn ào!”

Vai ác chết vào nói nhiều, này một cái hai cái đều thích ở giết người trước hạt tất tất, này không phải chờ bị người khác sát sao?

Tiêu Lăng Hàn không đợi Hùng Uy ra tay, gọi ra Mặc Hàn Kiếm, dẫn đầu triều hắn phát ra công kích.

Nhất chiêu băng hàn tuyết lãnh mang theo lạnh băng hàn mang, hướng tới Hùng Uy bổ tới.

Vừa ra tay chính là sát chiêu, Tiêu Lăng Hàn cũng không có lưu thủ, mặc kệ là rất mạnh địch nhân toàn lực ứng phó tổng không có sai.

Hắn nhưng không nghĩ cùng nhà mình tiện nghi sư tôn giống nhau lật thuyền trong mương.

Hùng Uy không nghĩ tới rõ ràng là hắn muốn sát đối phương, như thế nào biến thành đối phương ra tay trước, làm đến như là đối phương muốn giết hắn giống nhau.

Ở nhìn đến Tiêu Lăng Hàn gọi ra Mặc Hàn Kiếm kia nháy mắt, Hùng Uy đồng tử liền đột nhiên co rút lại. Hắn không nghĩ tới đối phương bổn danh pháp khí là một thanh kiếm, kia chẳng phải là nói đối phương chính là một người kiếm tu? Nhưng đối phương không phải luyện đan sư sao?

Không đợi Hùng Uy lại nghĩ nhiều, đối phương kiếm đã mang theo phá vỡ hết thảy tư thế triều chính mình bổ tới.

Kiếm chung quanh tiên linh khí không ngừng tụ tập, thân kiếm có lam quang lập loè.

Còn không có tới gần, Hùng Uy liền cảm giác được kia thân kiếm thượng sắc bén sát khí cắt đến hắn gương mặt đau, hắn vội vàng gửi ra bản thân đan lô tới ngăn cản.

“Bính” một tiếng nổ vang.

Kiếm cùng đan lô thế lực ngang nhau.

Ai cũng không có thể nề hà được ai.

Tiêu Lăng Hàn ở nhìn thấy Hùng Uy trong tay đan lô khi, đôi mắt liền sáng một chút. Hắn đang lo chính mình đan lô dùng không thuận tay, miễn phí liền đưa tới cửa tới.

Hơn nữa phẩm cấp rõ ràng không thấp sơn cùng tam % tịch, vốn tưởng rằng Hùng Uy nghèo đến leng keng vang, Tiêu Lăng Hàn còn tiếc nuối lần này giết người, không thu hoạch, không nghĩ tới chiến lực phẩm lập tức liền xuất hiện ở hắn trước mắt.

Có đan lô dụ hoặc, Tiêu Lăng Hàn dùng ra kiếm nhất chiêu so nhất chiêu mau, nhất chiêu so nhất chiêu tàn nhẫn.

Hai người bất quá mới qua mười mấy chiêu, Hùng Uy trên người quần áo đã thành điều trạng, mặt trên tất cả đều là màu đỏ vết máu.

Trái lại Tiêu Lăng Hàn trên người quần áo như cũ không dính bụi trần, hắn cả người vẫn cứ như là một cái quý công tử.

Hùng Uy không nghĩ tới đối phương thật đúng là một người kiếm tu, hơn nữa kiếm pháp còn thực hảo, đáng giận hắn công kích không được, chỉ có ở gặp được nguy hiểm thời điểm dùng đan lô chắn chắn.

Thấy mười mấy chiêu cũng chưa có thể bắt lấy Hùng Uy, Tiêu Lăng Hàn mày gắt gao nhăn lại, đối kết quả này, hắn phi thường không hài lòng.

Thừa dịp không đương, Hùng Uy chạy nhanh nói: "Tiêu đan sư, chúng ta oan gia nên giải không nên kết, không bằng hôm nay liền đến đây là ngăn, hôm nào mời ta lại thỉnh Tiêu đan sư ăn cơm bồi tội."

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt phun ra hai chữ "Ngây thơ!"

Không nói thêm nữa một câu, hắn dẫn theo Mặc Hàn Kiếm lại lần nữa triều Hùng Uy giết qua đi.

Hai người một đuổi một chạy, kiếm quang trong chốc lát là màu đỏ, trong chốc lát lại là kim sắc, trong chốc lát lại là thiên lam sắc, sôi nổi dừng ở Hùng Uy trên người.

Mỗi lần hắn vừa thấy đến chuôi này kiếm phát ra ánh sáng, hắn liền biết công kích muốn lưu tại trên người, vội vàng dùng đan lô che ở trước người.

Mặc Hàn Kiếm phát ra công kích mỗi lần đều đánh vào đan lô thượng, Tiêu Lăng Hàn thật đúng là sợ cái gì thời điểm dùng sức quá mãnh, đan lô đã bị hắn cấp chém hỏng rồi.

Liền ở Hùng Uy cảnh giác Tiêu Lăng Hàn lại xuất kiếm khi, hắn phía sau đột nhiên xuất hiện một đạo cánh tay thô cái khe, cái khe chính lấy cực nhanh tốc độ mở ra, thực mau liền liền có đùi như vậy thô, nhưng khe nứt kia như cũ không có dừng lại dấu hiệu.

Mà đối chính mình phía sau đang ở phát hiện sự, Hùng Uy lại là vô tri vô giác.

Giờ phút này, hắn trong lòng đang nghĩ ngợi tới chính mình như thế nào làm, mới có thể từ Tiêu Lăng Hàn trong tay thoát được một đường sinh cơ.

Nhìn đến lại một đạo thật lớn bóng kiếm đi theo ở Tiêu Lăng Hàn trong tay kiếm mặt sau, chính hướng tới hắn bổ tới, hắn theo bản năng mà tránh ra, lại không nghĩ làm như vậy vừa lúc trúng Tiêu Lăng Hàn kế.

Hắn non nửa cái thân mình đều lọt vào không gian cái khe trung, mà trong tay hắn đan lô hoa lệ lệ mà trên mặt đất lăn một vòng.

Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải, trong tay vận chuyển tiên linh khí, thực mau cái kia đan lô bay thẳng đến hắn bay lại đây. Tay mới vừa một đụng tới đan lô, đan lô liền biến mất ở trước mặt hắn.

Bởi vì hắn không ở khống chế không gian cái khe, không gian lập tức lại khép lại.

Hùng Uy trực tiếp quăng ngã cái chó ăn cứt, há mồm liền phun ra một ngụm máu tươi.

Lúc này hắn mới phát hiện chính mình bản mạng đan lô không thấy, biến mất vô tung vô ảnh, liền khế ước đều không thể cảm giác đến.

Nhưng mà không đợi hắn nghĩ nhiều, vào đầu liền có một đạo kiếm quang triều hắn đâm tới, hắn lập tức ngay tại chỗ một lăn, nhưng kia kiếm như là dài quá đôi mắt giống nhau, gắt gao đi theo hắn phía sau, cuối cùng nhất kiếm đâm vào hắn giữa lưng.

"Phốc" Hùng Uy lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, vô lực mà quỳ rạp trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn về phía kiếm chủ nhân.

Hắn không nghĩ tới, rõ ràng chính mình là tới giết người, như thế nào biến thành bị giết cái kia?

"Ngươi…… Ngươi," nói còn chưa dứt lời, Hùng Uy trực tiếp ngỏm củ tỏi.

Tiêu Lăng Hàn nhổ xuống hắn không gian giới tử, thần thức đảo qua, bên trong xác thật không tiên thạch, chỉ có một ít đan dược cùng tiên thảo, còn có một quyển ố vàng sách cổ. Đem tiên thảo cùng sách cổ lưu lại, mặt khác đều là vô dụng chi vật.

Một phen lửa đốt rớt Hùng Uy thi thể, tại chỗ cái gì cũng chưa lưu lại, phảng phất nơi này chưa từng có người đã tới giống nhau.

Trở lại tiểu viện, Tiêu Lăng Hàn đem trong viện trận pháp mở ra sau, liền gấp không chờ nổi mà vào Long Ngọc không gian trung. Hắn muốn nhìn một chút Hùng Uy cái kia đan lô rốt cuộc là cái gì phẩm cấp. Nếu là không có cái này đan lô ở, hắn đã sớm xử lý Hùng Uy.

Nhìn trước mặt đen nhánh lại có chút cũ kỹ đan lô, Tiêu Lăng Hàn mày không khỏi mà nhăn lại. Từ bề ngoài xem, cái này đan lô cũng không có cái gì chỗ đặc biệt, hơn nữa nó cấp bậc tựa hồ chỉ có tứ cấp.

Hiển nhiên đây là không có khả năng sự, muốn thật sự chỉ là một cái tứ cấp đan lô, kia nó sớm nên bị Mặc Hàn Kiếm phách hỏng rồi mới là.

Đem biến thành bàn tay đại đan lô cầm trong tay, Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt lại trợn mắt, ánh mắt biến thành hoa mỹ màu tím, định nhãn lại lần nữa nhìn về phía trước mặt đan lô.

Chỉ thấy đan lô quanh thân phiếm kim quang, ở nó cái đáy có khắc" Càn Khôn Cửu Lô" bốn chữ, nếu là đem" cửu" đổi thành" rượu" Tiêu Lăng Hàn đều phải

cho rằng đây là một cái ủ rượu bếp lò.

Đãi kim quang giảm đạm một ít, liền nhìn đến đan lô quanh thân chiếm cứ một cái sinh động như thật kim long.

Kim long trên người vảy hoa văn đều điêu khắc đến rõ ràng, nó một đôi mắt đặc biệt có thần.

Đương Tiêu Lăng Hàn xem qua đi khi, vừa lúc đối thượng nó bễ nghễ ánh mắt, nó trong mắt tràn đầy khinh thường, phảng phất nó là trên chín tầng trời thần long, chính mình chỉ là một cái con kiến.

Lắc lắc đầu, Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt một lần nữa lại mở, trước mắt đan lô lại khôi phục thành đen nhánh nhan sắc. Sinh động như thật kim long cũng biến mất không thấy, cái loại này thân là con kiến cảm giác cũng biến mất hầu như không còn.

Xem ra ở hắn tu vi không có đạt tới nhất định độ cao phía trước, cái này đan lô hắn đều không thể nhìn thẳng vào, nếu không sẽ ảnh hưởng hắn đạo tâm.

Chỉ cần là kim long một ánh mắt là có thể cho người ta như thế cường cảm giác áp bách, có thể thấy được luyện chế cái này đan lô người, hắn tu vi nhất định rất cao.

“Thật đúng là nhặt được bảo.” Tiêu Lăng Hàn lẩm bẩm tự nói.

Có cái này đan lô hắn liền không cần mỗi tăng lên một cái đại cấp bậc đều phải một lần nữa luyện chế một cái đan lô, không chỉ có tiết kiệm phí tổn, còn tiết kiệm không ít thời gian.

Một đạo lưỡi dao gió cắt qua ngón tay, huyết tích ở đan lô thượng, thực mau kia vài giọt huyết đã bị đan lô hấp thu, Tiêu Lăng Hàn lại ở đan lô thượng lưu lại một mạt thần thức ấn, xem như đem đan lô bước đầu nhận chủ.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn lại cầm lấy kia bổn sách cổ.

Mở ra vừa thấy, tức khắc hắn liền trợn tròn mắt.

Bởi vì mặt trên tự nhận thức hắn, hắn lại không quen biết mặt trên tự.

Chỉ cảm thấy những cái đó tự là quỷ vẽ bùa, xem hắn chóng mặt nhức đầu, chạy nhanh đem sách cổ khép lại, ném ở một góc.

Loại này xem không hiểu lại thương đầu óc đồ vật, vẫn là làm nó chỗ nào mát mẻ chỗ nào ngốc đi.

Thu hoạch không tồi, Tiêu Lăng Hàn tâm tình cực hảo, đi vào phòng luyện khí, thấy Thượng Quan Huyền Ý còn ở không tư mệt mỏi luyện khí, trong mắt xẹt qua một tia đau lòng, muốn chạy qua đi làm hắn đình chỉ xuống dưới ý niệm chỉ ở trong đầu tồn tại một cái chớp mắt, liền bị hắn vứt bỏ.

Hiện giờ Tàng Bảo Lâu là Thượng Quan Huyền Ý khiết hiến pháp tạm thời khí, chính hắn luyện chế hiệu quả muốn so người khác giúp hắn luyện chế là hiệu

quả hảo.

Cho nên, chẳng sợ Tiêu Lăng Hàn lại tưởng giúp hắn, cũng không thể không bóp tắt cái này ý tưởng.

Bất quá xem Tàng Bảo Lâu hiện giờ bộ dáng, hẳn là thực mau là có thể khôi phục đến tứ cấp.

Nhìn trong chốc lát Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn liền đi gieo trồng tiên thảo địa phương.

Nhìn trướng thế cực hảo tiên thảo, Tiêu Lăng Hàn cảm thán hắn vận khí cũng thật hảo.

Tiên thảo trong đất có tiểu nhân sâm cái này sinh cơ sung túc tiểu gia hỏa ở, tiên thảo đều có vẻ sinh cơ bừng bừng, hơn nữa Thiên Ti Đằng cẩn thận chiếu cố, cỏ dại đều không có một gốc cây.

Đi vào một tảng lớn gieo trồng hoán nhan hoa địa phương, lúc này hoán nhan hoa cũng không có thành thục, nụ hoa đãi phóng nụ hoa, bạch sáng trong.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 549

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 549 cự chi môn ngoại

Tiêu Lăng Hàn một tay đáp ở một gốc cây hoán nhan hoa cành khô thượng, vận chuyển công pháp, trong cơ thể tiên linh khí cuồn cuộn không ngừng mà rót vào hoán nhan hoa trung.

Hắn có Mộc linh căn, Mộc linh căn không chỉ có có chứa sinh cơ, còn có giục sinh thực vật công hiệu, càng quan trọng là hắn còn có Quang linh căn, có Quang linh căn ở một bên phụ trợ, liền tính hoán nhan hoa là bị hắn giục sinh thành thục, dược hiệu một chút đều sẽ không giảm bớt.

Chẳng được bao lâu, hoán nhan hoa liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ sinh trưởng tốt lên.

Chờ năm cánh hoa cánh đều đồng thời nở rộ, Tiêu Lăng Hàn mới thu hồi tay.

Lúc này, hắn sắc mặt có chút tái nhợt, giữa trán đều là mồ hôi, lấy ra Bổ Linh Đan ăn hai viên.

Hắn trước đem thúc giục khai hoán nhan hoa tháo xuống bỏ vào trong hộp ngọc, lúc này mới ngay tại chỗ khoanh chân đả tọa luyện hóa Bổ Linh Đan, khôi phục tiêu hao tiên linh khí.

Một canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn chậm rãi mở mắt ra, đan điền trung tiên linh khí lại lần nữa bão hòa, hắn liền tiếp tục giục sinh hoán nhan hoa.

Tổng cộng thúc giục khai năm đóa hoán nhan hoa, hắn mới thu tay lại.

Trở lại phòng tu luyện, Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở trên giường, bắt đầu điều trị trong thân thể tiên linh khí, tuy rằng hắn có thể ủ chín thực vật, nhưng tiêu hao cũng rất lớn. Cho nên, giống nhau hắn đều sẽ không đi ủ chín linh thảo, có không gian thời gian so, thực mau chúng nó đều sẽ thành thục.

Đả tọa hai ngày, chờ thân thể khôi phục lại Tiêu Lăng Hàn mới đi phòng luyện đan.

Lấy ra phía trước được đến Càn Khôn Cửu Lô, Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị dùng nó tới luyện đan, nhìn xem hiệu quả thế nào.

Đem sở hữu phụ trợ tiên thảo đều xử lý hảo, đặt ở thuận tay địa phương, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới thả ra thú hỏa, bắt đầu đem đan lô dự nhiệt.

Bởi vì không có luyện chế quá Định Nhan Đan, Tiêu Lăng Hàn cũng không thể nắm chắc chính mình một lần là có thể thành công.

Cho nên, hắn cũng không có đem tiên thảo cùng nhau mất hết lò luyện đan nội, mà là trước lấy ra hoán nhan hoa.

Hoán nhan hoa là luyện chế Định Nhan Đan chủ dược, luyện đan chú trọng quân thần chủ phụ, tự nhiên muốn trước tinh luyện chủ dược trung tinh hoa, lại theo thứ tự tinh luyện mặt khác phụ trợ tiên thảo tinh hoa.

Chờ đan lô trung độ ấm không sai biệt lắm sau, Tiêu Lăng Hàn mới đem hoán nhan hoa bỏ vào đan lô.

Hoán nhan hoa mới vừa tiến vào đan lô, Tiêu Lăng Hàn thần thức lập tức bao vây lấy nó. Bằng không đừng nói tinh luyện tinh hoa, phỏng chừng hoán nhan hội hoa trực tiếp bị đan lô trung độ ấm cấp luyện thành một đống hắc hôi.

Từng đạo pháp quyết đánh vào lò luyện đan thượng, đan lô độ ấm chậm rãi ổn định ở 60 độ tả hữu, lại phân ra một tia tâm thần chú ý thú hỏa.

Thần thức chậm rãi buông ra hoán nhan hoa, làm đan lô trung độ ấm chậm rãi thẩm thấu đến nó trên người, chờ hoán nhan hoa nhan sắc không hề là sáng trong bạch, mà là có thực chất cảm màu trắng ngà sau, Tiêu Lăng Hàn thần thức liền bắt đầu tinh luyện hoán nhan hoa tinh hoa.

Cái này quá trình cần thiết cẩn thận, thả nhất định phải chuyên chú, bằng không hoán nhan hội hoa trực tiếp bị hủy rớt.

Tiêu Lăng Hàn dùng nửa canh giờ mới đem hoán nhan hoa tinh hoa tinh luyện ra tới, sau đó hắn bắt đầu thêm mặt khác phụ trợ tiên thảo, phân biệt bắt đầu tinh luyện tinh hoa.

Chờ sở hữu tiên thảo tinh hoa đều tinh luyện ra tới sau, mới bắt đầu dung hợp.

Đột nhiên, phòng luyện đan vang lên “Phanh” một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn bị đánh cái trở tay không kịp, quả nhiên là hi hữu đan dược, không chỉ có là dược liệu khó tìm, ngay cả luyện đan đều như vậy khó.

Lần đầu tiên luyện chế Định Nhan Đan, tuyên cáo thất bại.

Giờ phút này, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt hắc hôi, tóc cũng bị nổ thành ổ gà, trên quần áo cũng là màu đen vết bẩn.

Hắn hiện tại hình tượng, cùng hắn ngày thường kia trích tiên giống nhau bề ngoài, kém cách xa vạn dặm.

Thu thập một chút chật vật chính mình, Tiêu Lăng Hàn rất là buồn bực, nhớ rõ lần trước nhìn thấy Ân Thiên Duệ luyện đan thất bại, hắn lúc ấy còn vụng trộm nhạc, hiện giờ hắn cũng thành cái dạng này.

Thật sự là thiên lí tuần hoàn, báo ứng khó chịu.

Lúc ấy hắn liền không nên cười nhạo người khác.

Xem.

Hiện tại đến phiên chính mình đi?

Bất quá may mắn, hắn hiện tại bộ dáng không ai thấy, bằng không mất mặt liền ném lớn.

Hãy còn nhớ rõ lần trước Ân Thiên Duệ tạc lò, Thượng Quan Huyền Ý cười mặt mày hớn hở, chính mình bộ dáng này nhất định không thể bị tức phụ nhìn đi, miễn cho có tổn hại chính mình ở trong lòng hắn hình tượng.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh đem phòng luyện đan chuẩn bị sạch sẽ, hoàn toàn nhìn không ra có tạc lò dấu vết.

May mắn hắn ở luyện đan thời điểm đem trận pháp mở ra, bằng không chỉ cần là tiếng vang, là có thể đem sa vào ở luyện khí trung Thượng Quan Huyền Ý bừng tỉnh. Chẳng những muốn quấy rầy đến hắn luyện khí, nghiêm trọng nói sẽ làm hắn mấy năm nay nỗ lực phó mặc.

Tiêu Lăng Hàn lặng lẽ đi ngắm liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn vẫn như cũ đắm chìm ở luyện khí trung, hơn nữa trên người hắn hơi thở cũng tăng lên không ít, xem ra hắn hẳn là muốn đột phá.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý luyện cái khí tu vi đều có thể tăng lên tu vi, đem chỉ có thể dựa hấp thu các loại” khí” tới tăng lên tu vi Tiêu Lăng Hàn hung hăng hâm mộ một phen.

Thu thu tâm thần, Tiêu Lăng Hàn lại về tới phòng luyện đan trung.

Hồi tưởng khởi vừa rồi luyện đan khi trải qua, ở sở hữu tiên thảo nước thuốc tinh hoa dung hợp thời điểm, đột nhiên liền nổ mạnh.

Rốt cuộc là dung hợp phương thức không đúng?

Vẫn là dung hợp trình tự không đúng?

Cũng hoặc là độ ấm đắn đo không chuẩn xác?

Tiêu Lăng Hàn đem sở hữu vấn đề nhất nhất phân tích sau, hắn phát hiện chính mình không có cái nào bước đi làm sai.

Tìm không thấy sự tình nguyên nhân, hắn chỉ có thể lại nếm thử một lần.

Một canh giờ sau.

Lại đến dung hợp này một bước, bởi vì từng có vừa rồi thất bại kinh nghiệm, Tiêu Lăng Hàn khó tránh khỏi trong lòng có chút khẩn trương.

Chậm rãi phun ra một hơi, đem vừa rồi thất bại bóng ma vứt bỏ.

Thần thức khống chế được sở hữu nước thuốc tinh hoa, đem chúng nó dựa theo chủ yếu và thứ yếu lập trình tự, theo thứ tự cùng hoán nhan hoa tinh hoa tương

dung hợp.

Mỗi thành công dung hợp một loại tinh hoa, Tiêu Lăng Hàn đều cảm giác chính mình như là đánh một hồi thắng trận, giữa trán mồ hôi không ngừng nhỏ giọt.

Thực mau sở hữu tinh hoa đều bị hắn nhất nhất dung hợp, thần thức khống chế được dung hợp tốt tinh hoa phân thành thập phần, sau đó bắt đầu ngưng đan.

Tiêu Lăng Hàn một bên khống chế được thú hỏa, trên tay pháp quyết một người tiếp một người đánh vào đan lô thượng, đan lô chậm rãi xoay tròn lên, thực mau liền truyền đến "Lách cách lang cang" tiếng vang, rõ ràng là đan dược đã ngưng tụ thành.

Cuối cùng đánh ra thu đan pháp quyết, đan lô chậm rãi đình chỉ xoay tròn, tiếng vang cũng chậm rãi biến mất.

Thu hồi dị hỏa, Tiêu Lăng Hàn vạch trần lò cái, đan lô cái đáy nằm mười viên màu trắng đan dược.

Định nhãn nhìn lên, có ba cái cực phẩm, ba cái thượng phẩm, ba viên trung phẩm, một viên hạ phẩm.

Kia ba viên cực phẩm màu trắng sáng trong, mặt trên còn có phức tạp hoa văn, cũng không có bất luận cái gì đan hương từ này ba viên đan dược trung truyền ra.

Trái lại kia ba viên thượng phẩm, màu trắng ngà, cách đến thật xa, đan dược hương khí đều ở hướng trong lỗ mũi toản.

Ba viên trung phẩm, nhan sắc không có như vậy bạch, có chứa một chút hôi, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra đan dược bên trong có chút ít tạp chất.

Hạ phẩm đan dược liền không cần phải nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem kia viên hạ phẩm đan dược huỷ hoại, với hắn mà nói hạ phẩm đan dược bên trong tạp chất nhiều nhất, bán cho người khác rõ ràng là ở hại người, đó chính là thất bại phẩm.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn lại luyện chế một lò Định Nhan Đan, sau đó liền bắt đầu luyện chế tuyết nhan đan.

Ở luyện chế tuyết nhan đan thời điểm thất bại hai lần, lần thứ ba mới thành công.

Năm đóa hoán nhan hoa đều đã bị dùng xong, mặt sau hắn liền bắt đầu luyện chế Bồi Nguyên Đan, Bổ Linh Đan chờ.

Chờ đem đan dược luyện chế hoàn thành, mở ra phòng luyện đan môn, liền đón nhận Thượng Quan Huyền Ý nắm tay.

Thượng Quan Huyền Ý luyện hảo khí, liền tới tìm Tiêu Lăng Hàn.

Nào biết gia hỏa này cư nhiên giữ cửa cấp đóng lại, còn mở ra trận pháp.

Tuy rằng hắn có thể phá vỡ trận pháp, nhưng sợ quấy rầy đến Tiêu Lăng Hàn luyện đan, liền không phá trận.

Chờ hắn đem không gian đều đi dạo một vòng, thấy môn còn không có khai, đành phải ở phòng luyện đan cửa chờ.

Hắn này nhất đẳng, chính là ba ngày.

Ở nhìn thấy môn mở ra trong nháy mắt kia, Thượng Quan Huyền Ý không nói hai lời liền triều Tiêu Lăng Hàn đánh ra một quyền, miệng quát: "Tiếp chiêu."

"Huyền Ý, ngươi đây là muốn mưu sát thân phu?" Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh sau này một ngưỡng tránh thoát nắm tay, thuận thế bắt lấy hắn nắm tay, đem hắn kéo vào chính mình trong lòng ngực.

Tức phụ nhi như thế nào một lời không hợp liền động khởi tay tới, lâu như vậy không thấy, hắn không phải hẳn là nhào vào trong ngực sao?

Thấy Thượng Quan Huyền Ý tay còn không thành thật, Tiêu Lăng Hàn không cho hắn lại lần nữa ra quyền cơ hội, một tay nắm lên hắn hai tay cử qua đỉnh đầu, một tay ôm hắn eo, trực tiếp đem hắn đè ở trên cửa, nhắm ngay hắn môi liền ấn đi lên.

Gắn bó như môi với răng, Tiêu Lăng Hàn bá đạo mà tìm kiếm Thượng Quan Huyền Ý trong miệng mỗi một chỗ, nhấm nháp độc thuộc về hắn hương vị.

Thật lâu sau mới tách ra, một cây trong suốt sợi tơ theo hai người tách ra càng kéo càng dài.

Thượng Quan Huyền Ý khóe mắt phiếm hồng, con ngươi sương mù mênh mông một mảnh, ở nhìn đến kia căn liên tiếp hai người chỉ bạc khi, mặt đằng liền thiêu lên.

Tiêu Lăng Hàn thấy vậy, không cấm cười lên tiếng, bọn họ hai người ở bên nhau đều mau 300 năm, tức phụ nhi da mặt vẫn là như vậy mỏng. Bất quá xem khuôn mặt hắn hồng hồng bộ dáng, thật muốn thò lại gần cắn thượng một ngụm.

Thượng Quan Huyền Ý bất mãn mà trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, xấu hổ và giận dữ nói: "Buông tay."

Như vậy nửa ngày, hắn tay đều bị Tiêu Lăng Hàn nắm cử đã tê rần.

Một đôi mắt đào hoa trúng gió tình vạn loại, bên trong chịu tải vô số sao trời.

Tiêu Lăng Hàn bị Thượng Quan Huyền Ý như vậy trừng, tà hỏa nhắm thẳng thượng thoán, buông ra nắm hắn tay, đôi tay phủng hắn mặt, chậm rãi để sát vào, nhẹ nhàng hôn hắn môi, miêu tả hắn môi hình.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại đã là ba ngày sau.

Ba ngày trước Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đi ra phòng luyện đan, vốn là tưởng cùng hắn quá thượng hai chiêu, ai làm hắn luyện đan cư nhiên giữ cửa đóng lại, làm chính mình ở bên ngoài đợi ba ngày. Dĩ vãng hắn ở

luyện đan thời điểm, trước nay không mở ra quá trận pháp, cố tình lần này liền đem trận pháp mở ra.

Kết quả……

Kết quả bị Tiêu Lăng Hàn một hôn, hắn liền đông nam tây bắc đều phân không rõ.

Tự nhiên mà vậy lại làm Tiêu Lăng Hàn quải tới rồi trên giường, sau đó đã bị lăn qua lộn lại lăn lộn.

Nhận thấy được Thượng Quan Huyền Ý tỉnh, Tiêu Lăng Hàn một cái xoay người đè ở trên người hắn, "Nói cho ta, ba ngày trước ngươi vì cái gì phải đối ta ra tay?"

"Ngươi trước đi xuống."

"Ngươi không nói, ta liền không đi xuống."

"Ngươi cái đồ lưu manh."

"Nếu ta là lưu manh, ta đây có phải hay không phải làm chút lưu manh nên làm sự?"

Nói vừa xong, Tiêu Lăng Hàn liền thấy Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc mà mở to hai mắt, không cấm tâm tình sung sướng, nhẹ nhàng hôn một chút hắn giữa mày.

"Hảo, không lăn lộn ngươi, nói nhanh lên ba ngày trước ngươi vì sao đối ta ra tay?"

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn lại nằm hồi trên giường, tay chống đầu, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, chờ hắn đáp án.

"Chính là tưởng cùng ngươi quá thượng hai chiêu." Thượng Quan Huyền Ý bịa chuyện nói, hắn có thể nói lúc ấy hắn trong lòng khí bất quá, Tiêu Lăng Hàn cư nhiên đem hắn nhốt ở ngoài cửa sao?

"Ngươi xem ta giống tiểu hài tử sao?"

"Này cùng tiểu hài tử có quan hệ gì?"

"Ngay cả tiểu hài tử đều không được nói, ngươi cư nhiên lấy lừa gạt ta, ngươi cảm thấy ta sẽ tin?"

Thượng Quan Huyền Ý cắn răng một cái, nói: "Ngươi luyện đan liền luyện đan, vì cái gì muốn đem phòng luyện đan trận pháp mở ra?"

"Ta cho là vì cái gì? Liền bởi vì ta mở ra trận pháp, ngươi liền sinh khí?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Có thể không tức giận sao? Cảm giác ngươi ở đem ta cự chi môn ngoại."

“Ngươi nha, thật là cái đồ ngốc. Ta đó là bởi vì muốn luyện chế trước kia không có luyện chế quá đan dược, không có nắm chắc, khả năng sẽ tạc lò. Mà phòng luyện khí liền ở cách vách, phòng luyện khí trận pháp lại không mở ra, ta sợ tạc lò thanh âm truyền tới cách vách, ảnh hưởng đến ngươi luyện khí.” Tiêu Lăng Hàn giải thích nói, duỗi tay nhéo nhéo mũi hắn.

“Thật là như vậy?” Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi hỏi, chính mình mặc kệ là bế quan vẫn là luyện khí Tiêu Lăng Hàn đều không chuẩn chính mình đóng cửa cùng với mở ra trận pháp, bởi vì hắn nói thời gian dài nhìn không tới trong lòng sẽ nhớ, như vậy hắn có thể tùy thời nhìn đến chính mình.

Nhưng hắn có thể tùy thời muốn nhìn chính mình liền nhìn đến chính mình, chính mình muốn nhìn hắn khi, lại phát hiện trận pháp mở ra.

Này như thế nào có thể làm Thượng Quan Huyền Ý không tức giận.

Tiêu Lăng Hàn bảo đảm nói “So trân châu thật đúng là.”

“Vậy ngươi tạc lò sao?”

“Tạc.”

“Có thương tích đến sao? Không được, ta nhìn xem.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lập tức ngồi dậy, liền phải kiểm tra Tiêu Lăng Hàn thân thể.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 550

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 550 tính ngươi thức thời

"Ngươi không phải mới kiểm tra quá sao?" Tiêu Lăng Hàn cười như không cười mà nhìn hắn, vẫn từ hắn nắm chính mình thủ đoạn.

"Ta khi nào kiểm tra rồi?"

Thượng Quan Huyền Ý trong miệng nói, trong tay động tác lại là không ngừng, phân ra một tia tiên linh khí theo Tiêu Lăng Hàn thủ đoạn tiến vào thân thể hắn trung, ở hắn quanh thân du tẩu một vòng, phát hiện hắn thân thể tốt không thể lại hảo.

"Chẳng lẽ này ba ngày ngươi không có kiểm tra ra hiệu quả? Có phải hay không cảm thấy ba ngày còn chưa đủ? Còn muốn?"

Mới vừa buông Tiêu Lăng Hàn tay, liền nghe được hắn lời này, Thượng Quan Huyền Ý vừa mới bắt đầu còn không có phản ứng lại đây, sửng sốt năm giây, mới hiểu được hắn trong lời nói hàm nghĩa, xấu hổ buồn bực không thôi.

Lãnh "Hừ" một tiếng, xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía hắn.

Tiêu Đại Ma Vương quá chán ghét, nói được chính mình cả khuôn mặt đều năng vô cùng, lỗ tai cũng đi theo thiêu lên.

"Huyền Ý, ngươi không nói lời nào chính là cam chịu." Tiêu Lăng Hàn từ phía sau ôm lấy hắn, nhìn hắn lỗ tai đỏ bừng, ở bên tai hắn nhẹ giọng nói.

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý cự tuyệt, Tiêu Lăng Hàn đã ngậm lấy hắn vành tai, lại lần nữa cùng hắn nhĩ tấn tư ma.

Hai người lại ở trên giường lêu lổng ba ngày.

Ra không gian, ly đấu giá hội bắt đầu nhật tử còn có sáu ngày.

"Lăng Hàn, chúng ta chỗ ở như thế nào biến thành một tòa tiểu viện?" Thượng Quan Huyền Ý mới ra tới, liền phát hiện bọn họ đã không còn nguyên lai khách điếm.

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Ngươi bế quan sau ngày hôm sau, ta liền làm lại tìm trụ địa phương."

"Ta thích nơi này, có gia cảm giác."

Nhìn trong viện Hân Hân hướng vinh hoa cỏ, Thượng Quan Huyền Ý trên mặt lộ ra một mạt mỉm cười.

Mặc kệ ở nơi nào, chỉ cần là cùng Tiêu Lăng Hàn ở bên nhau hắn đều nguyện ý.

"Phía trước không giống gia, ngươi vẫn luôn đang bế quan."

Tiêu Lăng Hàn từ phía sau ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý, đem hắn cuốn vào chính mình trong lòng ngực, chính mình đầu gác ở trên vai hắn, hai người cùng nhau nhìn về phía trong viện phong cảnh.

"Ngươi không phải cũng có bế quan thời điểm sao? Lại nói, ta lại không bế quan bao lâu."

"Là, ngươi liền bế quan luyện cái khí, tu vi đã đột phá tới rồi Kim Tiên đỉnh, tin tưởng không cần bao lâu ngươi là có thể đột phá đến Đại La Kim Tiên."

"Ta như thế nào ngửi được một cổ tử vị chua." Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn duỗi tay xoa xoa cái mũi.

"Có sao? Có thể là nhà ai dấm đánh nghiêng." Tiêu Lăng Hàn mặt không đỏ khí không suyễn nói.

Tiện đà lại hỏi: "Đúng rồi, Tàng Bảo Lâu cấp bậc khôi phục đến tứ cấp không có?"

"Khôi phục, khí linh cũng thức tỉnh, bất quá nó cảm xúc có chút thấp, nó nói chính mình yêu cầu lẳng lặng."

Thượng Quan Huyền Ý ngày đó mới vừa nhìn thấy khí linh khi, nó một bộ bị đả kích đến không nhẹ bộ dáng, sau đó lại một cái kính mà thúc giục chính mình tu luyện, còn nói chính mình tu vi quá thấp, quá dễ dàng quải rớt, làm nó cảm thấy thực không có cảm giác an toàn.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý trán chính là một loạt hắc tuyến.

"Có thể là Tàng Bảo Lâu khí linh thật vất vả hạ quyết tâm lại tìm một cái chủ nhân, nào biết gặp được ngươi xui xẻo bị Thiên Đạo tính kế, nó không thể không tiêu hao tự thân lực lượng tới giúp ngươi, chính mình lại thứ giáng cấp."

"……"

Sáu ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người mới vừa đi tiến Trí Viễn thương hành, nghênh diện liền đi tới một người nữ tiên.

"Hai vị công tử là tới mua đồ vật, vẫn là tới tham gia đấu giá hội?"

"Tham gia đấu giá hội, quý cửa hàng Lưu quản sự nhưng ở?"

"Quản sự liền ở bên trong." Nói, nữ tiên liền ở phía trước dẫn đường.

Thực mau ba người liền đi vào một cái phòng, Lưu Vĩ Tài đang ngồi ở trước bàn, trong tay cầm một trương bản đồ đang xem.

Thấy ba người, hắn lập tức buông trong tay bản đồ, nữ tiên tự động lui đi ra ngoài.

"Tiêu đan sư, vị này chính là?" Lưu Vĩ Tài nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

Tiêu Lăng Hàn lập tức giới thiệu: "Vị này chính là Tiêu mỗ đạo lữ Thượng Quan Huyền Ý."

Sau đó lại đối Thượng Quan Huyền Ý giới thiệu: "Huyền Ý, vị này chính là Trí Viễn thương hành Lưu quản sự."

Thượng Quan Huyền Ý: "Hạnh ngộ."

Lưu Vĩ Tài: "Hạnh ngộ. Thượng Quan tiên hữu cùng Tiêu đan sư thật là trời đất tạo nên một đôi."

Thượng Quan Huyền Ý: "Lưu quản sự, ngươi ánh mắt thật không sai."

Lưu Vĩ Tài: "Ha ha ha……"

Hàn huyên sau, Tiêu Lăng Hàn liền nói: "Lưu quản sự, ta nơi này có mấy viên đan dược muốn bán đấu giá."

Khi nói chuyện, hắn lấy ra hai cái bình sứ đặt ở trước bàn.

Nhắc tới chính sự, Lưu Vĩ Tài lập tức thu liễm trên mặt tươi cười, trở nên nghiêm túc lên.

Hắn cầm lấy bình sứ, mở ra vừa thấy, mày hơi hơi một chọn, tuy rằng bình sứ đan dược chỉ có tứ cấp, nhưng đều là cực phẩm, hơn nữa vẫn là hi hữu đan dược.

"Tiêu đan sư hẳn là biết Trí Viễn thương hành quy củ, chúng ta sẽ thu thành giao giới một thành làm thù lao."

"Có thể."

"Hành, nếu ngươi không thành vấn đề, chúng ta đây liền đem khế ước thư ký."

Lưu Vĩ Tài lấy ra một trương quyển trục, mặt trên rõ ràng viết bán đấu giá khi những việc cần chú ý, cùng với thù lao phân phối.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận khế ước thư, xem qua không thành vấn đề sau, liền ở chỉ định vị trí nhỏ giọt một giọt huyết, khiết ước liền tính là hoàn thành.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền đi phòng đấu giá, phòng đấu giá nhập khẩu ở Trí Viễn thương hành đại môn bên cạnh một phiến cửa nhỏ chỗ. Tiến vào sau, liền có chuyên môn trông coi người cấp hai người một người một kiện màu đen liền mũ áo khoác, cái này quần áo cách trở thần thức, chuyên môn dùng ở phòng đấu giá loại địa phương này.

Hai người đem quần áo tròng lên trên người sau, tiếp tục đi hướng phía trong.

Tiêu Lăng Hàn trên tay có thư mời, hai người tìm được thư mời thượng đối ứng phòng.

Tiến vào phòng, liếc mắt một cái liền đem phòng cảnh tượng thu hết đáy mắt, một cái bàn, trên bàn còn có một mâm cấp thấp tiên quả, bốn đem ghế dựa, một phen ghế nằm, cùng với hai trương trường ghế.

Thượng Quan Huyền Ý đi vào bên cạnh bàn, nhìn thoáng qua những cái đó tiên quả, thèm thẳng nuốt nước miếng.

Mâm quả tử đều là tầm thường tiên quả, cũng không có đặc thù công hiệu.

"Muốn ăn liền lấy, ngươi như vậy nhìn chằm chằm chúng nó xem, là đang nhìn mai giải khát?" Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy hắn biểu tình, cười nói.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý cũng mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp từ mâm cầm lấy một viên lại đại lại hồng quả tử, đối nó sử cái thanh khiết thuật, liền một ngụm cắn đi xuống.

Thơm ngọt, tinh tế, mềm mại.

Này vẫn là Thượng Quan Huyền Ý lần đầu tiên dùng hình người ăn tiên quả.

Ở Bạch Hổ tộc thời điểm, hắn nhưng thật ra lấy phượng hoàng chi thân ăn qua.

Tới rồi Phượng tộc, Phượng tộc người giống như thực chú trọng, những cái đó cấp thấp tiên quả bọn họ căn bản chướng mắt, mà cao cấp tiên quả lại muốn mấy chục mấy trăm thậm chí mấy ngàn năm mới có thể thành thục. Hắn đến Phượng tộc kia đoạn thời gian vừa lúc không có thành thục tiên quả, sau lại hắn cùng Tiêu Lăng Hàn trên người tiên thạch cũng không nhiều lắm, cũng liền không nhớ tới ăn tiên quả việc này.

"Ăn ngon thật, Lăng Hàn, ngươi nếm thử."

Thượng Quan Huyền Ý đem linh quả đưa tới Tiêu Lăng Hàn bên miệng, mãn kỳ đãi mà nhìn hắn.

Tiêu Lăng Hàn liền Thượng Quan Huyền Ý tay cắn một ngụm, gật gật đầu: "Hương vị không tồi, ngươi nếu là thích, chờ một chút ta đi hỏi Lưu Vĩ Tài xem có hay không cây giống hoặc là cành cây."

"Không cần, thường xuyên ăn liền sẽ không như vậy thích, ngẫu nhiên ăn một lần còn kém không nhiều lắm."

"Ngươi nha, khẩu thị tâm phi!"

"Ta ăn ngay nói thật."

"Bất quá này đó tiên quả cấp bậc quá thấp, chờ chúng ta tìm được cao cấp điểm tiên quả liền gieo trồng một ít ở không gian trung, đến lúc đó tùy tiện ngươi ăn."

"Hảo."

Một viên tiên quả hai người ngươi một ngụm, ta một ngụm, thực mau đã bị tiêu diệt sạch sẽ.

Không bao lâu một cái mị hoặc giọng nữ liền truyền vào hai người trong tai.

“Hoan nghênh các vị tiên hữu tới tham gia Trí Viễn thương hành đấu giá hội, ta là Lăng Tịch, lần này đấu giá hội từ ta tới chủ trì. Tin tưởng mọi người đều chờ mong đã lâu, vô nghĩa không nói nhiều, kế tiếp trực tiếp bắt đầu bán đấu giá.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đi vào bên cửa sổ, liền thấy lầu một trên đài cao có một người lớn lên quyến rũ vũ mị nữ tiên, nàng ăn mặc một kiện màu đỏ váy áo, dáng người cao gầy, tu vi ở Đại La Kim Tiên.

Nàng vươn nhỏ dài tay ngọc, chụp tam hạ, lập tức nổi danh nữ tu bưng một cái khay đi lên đài cao.

Lăng Tịch trực tiếp xốc lên ngăn trở khay miếng vải đen, chỉ thấy bên trong là một cái hỏa hồng sắc roi.

“Đệ nhất kiện chụp phẩm chính là Dịch đại sư luyện chế Xích Viêm hỏa linh tiên, nó là dùng một cái lục cấp Xích Viêm luyện xà da sở luyện chế, co rút lại tự nhiên, thuộc về hỏa thuộc tính công kích Tiên Khí.”

Sau khi nói xong, Lăng Tịch tay cầm Xích Viêm hỏa linh tiên, lập tức hướng roi thượng rót vào một tia tiên linh khí. Ngay sau đó, chỉ thấy cái kia roi như là một cái rất sống động xà, dài ngắn co rút lại tự nhiên, roi quanh thân bốc cháy lên màu cam hồng ngọn lửa.

Lăng Tịch nhẹ nhàng huy động roi, nàng trước mặt không gian đều đi theo vặn vẹo một cái chớp mắt, có thể thấy được uy lực cực kỳ.

Thấy như vậy một màn Hỏa linh căn tiên giả đều có chút ngo ngoe rục rịch, có cái roi này bọn họ sức chiến đấu khẳng định sẽ gia tăng không ít.

Chờ điếu đủ mọi người ăn uống, Lăng Tịch mới tiếp tục nói: “Phía dưới chúng ta bắt đầu đấu giá, khởi chụp giới một vạn trung phẩm tiên thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một ngàn khối trung phẩm tiên thạch.”

Lăng Tịch nói mới vừa nói xong, đại đường lập tức liền có người hưởng ứng.

“Hai vạn trung phẩm tiên thạch.”

“Năm vạn trung phẩm tiên thạch.”

“Ta ra tám vạn.”

“Mười vạn trung phẩm tiên thạch.”

“……”

Cuối cùng này Xích Viêm hỏa linh tiên bị một người nữ tiên đấu giá đến.

Thực mau lại bắt đầu tiến hành cái thứ hai vật phẩm bán đấu giá, cái thứ hai vật phẩm là một gốc cây lục cấp tiên thảo, ở tam cấp Tiên Vực, lục cấp liền tính là tối cao cấp bậc, muốn thất cấp trở lên phải đi nhị cấp hoặc một bậc Tiên Vực.

Loại này lục cấp tiên thảo vừa lúc Tiêu Lăng Hàn ở Phượng Hoàng Thành mua đến có, hắn nhưng thật ra không cần.

Cuối cùng bị này cây tiên thảo bị Hoắc Đan Bình chụp đi, hắn không có cố tình thay đổi thanh âm. Huống chi liền tính hắn thay đổi thanh âm, mọi người hẳn là đều có thể đoán được tiên thảo là bị hắn chụp được, rốt cuộc toàn bộ Du Viễn Thành liền hắn một cái lục cấp luyện đan sư.

Không trong chốc lát lại bán đấu giá hai kiện lục cấp Tiên Khí.

"Kế tiếp chúng ta muốn bán đấu giá chính là một viên tứ cấp đan dược."

Lăng Tịch nói mới vừa nói xong, phía dưới liền vang lên khe khẽ nói nhỏ, rốt cuộc có thể thượng đấu giá hội ít nhất đều là ngũ cấp lục cấp, hiện tại lại xuất hiện một viên tứ cấp đan dược, đại gia có thể nào không kỳ quái.

Một lát sau, chờ đại gia nghị luận thanh âm thu nhỏ, Lăng Tịch tiếp tục nói: "Tin tưởng mọi người đều rất tò mò tứ cấp đan dược như thế nào sẽ xuất hiện ở đấu giá hội thượng."

"Nó không chỉ có là một viên tứ cấp đan dược, nó vẫn là một viên tứ cấp cực phẩm đan dược."

"Như vậy kế tiếp ta liền nói cho đại gia này viên đan dược tên."

"Nó chính là sở hữu nữ tiên đều tha thiết ước mơ Định Nhan Đan."

Thấy mọi người đều trông mòn con mắt bộ dáng, Lăng Tịch vừa lòng mà cong cong môi.

"Phía dưới chúng ta bắt đầu đấu giá, khởi chụp giới năm vạn trung phẩm tiên thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một ngàn trung phẩm tiên thạch."

"Sáu vạn trung phẩm tiên thạch."

"Ta ra tám vạn trung phẩm tiên thạch."

"Mười vạn trung phẩm tiên thạch."

"……"

Không trong chốc lát giá cả liền tăng tới hai mươi vạn, kêu giới cơ hồ đều là nữ tiên.

Nhìn thấy này đó nữ nhân cơ hồ mau đánh lên tới tư thế, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng nhịn không được trừu trừu, không khỏi mà nói: "Này những nữ nhân cũng quá điên cuồng."

"Nữ nhân đối mỹ theo đuổi là ngươi vô pháp tưởng tượng."

"Ta hiện tại đã kiến thức đến trong đó một bộ phận."

Thượng Quan Huyền Ý nói xong, lại nghĩ tới chính mình hiện tại cả ngày đem đan dược trở thành đường đậu ăn, cười ngâm ngâm nói: "May mắn ta có cái sẽ luyện đan đạo lữ, bằng không mỗi năm ta chỉ là mua đan dược đều đến hoa thật nhiều tiên thạch."

Tiêu Lăng Hàn đôi tay ôm cánh tay, liếc xéo Thượng Quan Huyền Ý: "Vậy ngươi còn không chạy nhanh lại đây nịnh bợ, lấy lòng ta, vạn nhất ta một cái không cao hứng liền sẽ chặt đứt ngươi đồ ăn."

"Lăng Hàn, ngươi vừa mới nói cái gì? Ta không nghe rõ, ngươi nói lại lần nữa."

Thượng Quan Huyền Ý làm bộ còn đào đào lỗ tai.

Tiêu Lăng Hàn cầu sinh dục cực cường mà nói: "Ta nói ngươi lớn lên rất hợp ta ý, là ta trong lòng hảo."

Hoàn toàn đem vừa rồi nói qua câu nói kia vứt đến Cửu Tiêu vân ngoại.

"Tính ngươi thức thời!"

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay kéo qua Tiêu Lăng Hàn, ở trên mặt hắn hôn một cái, xem như cho hắn khen thưởng. Đương nhiên, hắn muốn dám nói lúc trước nói câu nói kia, đừng nói khen thưởng, khẳng định sẽ làm hắn ở kế tiếp một đoạn thời gian nội đều mơ tưởng lên giường.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 551

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 551 lòng còn sợ hãi

Lúc này, phòng đấu giá kêu giới thanh đã tới rồi kết thúc, chỉ có hai gã nữ tiên thanh âm vang vọng ở mọi người bên tai.

“80 vạn trung phẩm tiên thạch.”

“85 vạn.”

“86 vạn.”

“90 vạn.”

Đợi trong chốc lát, một thanh âm khác không có lại vang lên khởi, Lăng Tịch tiếc nuối mà gõ một chút chùy.

“Đang” một tiếng.

“90 vạn nhất thứ, còn có hay không lại tăng giá tiên hữu, tận dụng thời cơ thất không hề tới.”

“Đang!”

“90 vạn lượng thứ.”

“Đang!”

“90 vạn ba lần, thành giao.”

Định Nhan Đan chụp lúc sau, qua hai dạng chụp phẩm, lại đến đổi nhan đan, lần này cạnh tranh người so vừa rồi còn nhiều. Chủ yếu đổi nhan đan, có thể làm người làn da biến bạch, trên mặt vết sẹo những cái đó đều có thể khư rớt.

Cuối cùng đổi nhan đan đánh ra 120 vạn khối trung phẩm linh thạch.

Hai dạng thêm lên, trừ bỏ cấp Trí Viễn thương hành thù lao, cũng còn thừa hai trăm vạn.

Chẳng được bao lâu liền có người đem tiên thạch cấp Tiêu Lăng Hàn đưa đến phòng.

Trong lúc lại qua xuất hiện quá mấy thứ Tiên Khí, hai người đều không có hứng thú.

Thực mau liền đến Tiêu Lăng Hàn nhìn trúng đồ vật.

Chỉ thấy trên đài cao, Lăng Tịch mở ra một cái hộp ngọc, bên trong phóng một viên trẻ con nắm tay đại quả tử, quả tử nhan sắc trình lửa đỏ.

“Phía dưới chúng ta muốn bán đấu giá chính là này viên hỏa linh quả, hỏa linh quả thích hợp Hỏa linh căn người dùng, có thể trực tiếp dùng, cũng có thể dùng để luyện chế hỏa linh đan. Khởi chụp giới năm vạn trung phẩm tiên thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một ngàn khối trung phẩm tiên thạch, phía dưới bắt đầu đấu giá.”

Lăng Tịch nói âm vừa ra, liền vang lên hết đợt này đến đợt khác kêu giới thanh.

“Năm vạn trung phẩm tiên thạch.”

“Sáu vạn trung phẩm tiên thạch.”

“Mười vạn.”

“Mười một vạn.”

“……”

“28 vạn.”

“29 vạn.”

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hô: “35 vạn.”

Vừa rồi còn ở cạnh giới người đột nhiên liền tĩnh thanh.

Yên tĩnh một phút, thấy không có người lại tăng giá, Lăng Tịch lập tức một gõ cây búa, “35 vạn nhất thứ, nhưng còn có người tăng giá?”

Không ai trả lời.

“35 vạn lượng thứ.”

Như cũ không ai nói chuyện.

“35 vạn ba lần, thành giao.”

Hỏa linh quả thành công bị Tiêu Lăng Hàn chụp được.

Không bao lâu, liền có một người nam tiên đem hỏa linh quả đưa đến bọn họ nơi phòng.

Thượng Quan Huyền Ý cực kỳ không tha mà lấy ra 35 vạn trung phẩm tiên thạch đưa cho nam tiên.

Chờ nam tiên rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn mới đem đầy mặt viết” ta không cao hứng” Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình trên đùi. “Đừng luyến tiếc, tiên thạch đã không có, chúng ta còn có thể lại tránh, tăng lên tu vi quan trọng.”

“Nghĩ đến ngươi luyện đan vất vả, thật vất vả tránh tới tiên thạch lập tức liền thiêu một phần ba. Ta liền tưởng đem kia tiên thạch cấp cướp về.”

“Ngươi nếu là thật đoạt, phỏng chừng chúng ta hai liền đi không ra Trí Viễn thương hành.”

“Ta cũng liền ngẫm lại mà thôi.”

Sau lại Tiêu Lăng Hàn lại chụp một khối vạn năm huyền thiết cùng một khối hỏa viêm tinh đồng.

Này hai dạng luyện khí tài liệu đều có thể luyện chế đến bọn họ hai người bội kiếm trung.

Mua được này hai dạng đồ vật sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người liền rời đi đấu giá hội.

Hai người cũng không có lập tức trở về, mà là đi mua một ít nguyên liệu nấu ăn, còn mua một ít có thể ăn tiên thực hạt giống.

Trở lại tiểu viện sau, hai người liền vào Long Ngọc không gian.

Đi vào phòng luyện khí, Tiêu Lăng Hàn đem vạn năm huyền thiết cùng hỏa viêm tinh đồng đều đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

"Ngươi trước dùng, nếu là còn có thừa liền cho ta, nếu là ngươi dùng xong rồi, lần sau chúng ta gặp được lại mua."

"Hảo đi."

Khẩu thượng tuy rằng đáp ứng, nhưng Thượng Quan Huyền Ý quyết định nhiều nhất chỉ dùng một nửa, nếu là thích hợp nói liền dùng một phần ba, dư lại đều để lại cho Tiêu Lăng Hàn.

"Ngươi nhưng đừng nghĩ ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, chờ ngươi thanh kiếm lần thứ hai luyện chế hảo sau, ta sẽ kiểm tra."

Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý tiểu tâm tư, tức phụ nghĩ đem đồ tốt để lại cho chính mình, chính mình làm sao không nghĩ đem đồ tốt nhất cho hắn.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này chẳng lẽ là thực sự có thuật đọc tâm, mỗi lần chính mình tưởng cái gì hắn đều có thể đoán được.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn liền đi phòng luyện đan, luyện chế hỏa linh đan, hắn hiện tại chỉ có thể luyện chế tứ cấp hỏa linh đan. Tuy rằng dùng lục cấp hỏa linh quả luyện chế tứ cấp đan dược có chút lãng phí, nhưng chỉ cần có thể tăng lên tu vi liền không tính lãng phí.

Thượng Quan Huyền Ý chờ Tiêu Lăng Hàn rời đi sau, liền đem chính mình dùng bội kiếm đem ra.

Hắn đầu tiên là đem vạn năm huyền thiết hòa tan rớt, nhắc lại luyện, loại bỏ bên trong tạp chất, sau đó đặt ở một bên; lại bắt đầu luyện chế hỏa viêm tinh đồng, đồng dạng là hòa tan, tinh luyện, loại bỏ tạp chất.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý kiếm đã là thành phẩm, cho nên không cần lại như lần đầu tiên luyện chế khi như vậy phiền toái, còn có làm hình thức ban đầu chờ.

Hiện giờ hắn chỉ cần đem vạn năm huyền thiết cùng hỏa viêm tinh đồng gia nhập đến kiếm trung là được.

Nếu là giống nhau kiếm chỉ có thể một lần nữa luyện chế, nhưng Thượng Quan Huyền Ý kiếm cũng không phải là giống nhau kiếm, Tiêu Lăng Hàn ở luyện chế thời điểm liền suy xét đến về sau gặp được tốt tài liệu khi, liền tăng lên nó phẩm chất.

Cho nên ở luyện chế thanh kiếm này thời điểm, ở bên trong gia nhập không minh thạch.

Tuy rằng gia nhập không minh thạch không nhiều lắm, nhưng đủ để đem sở tinh luyện tốt vạn năm huyền thiết cùng hỏa viêm tinh đồng toàn bộ gia nhập đi vào.

Bất quá có thể chứa là một chuyện, nhưng cũng không thể toàn bộ đều thêm tiến, như vậy khả năng sẽ khởi đến phản hiệu quả.

Thượng Quan Huyền Ý thanh kiếm ném vào luyện khí lò trung, sau đó hắn bắt đầu hướng bên trong gia nhập vạn năm huyền thiết.

Tâm thần khống chế được phượng diễm, đôi tay không ngừng quay cuồng, trên tay pháp quyết không ngừng biến hóa, theo hắn pháp quyết đánh ra, vạn năm huyền thiết dần dần dung nhập kiếm bên trong chậm rãi tăng lên kiếm phẩm chất, đồng thời cũng sẽ bài xuất dư thừa tạp chất.

Theo thời gian trôi qua, vạn năm huyền thiết cũng toàn bộ dung nhập kiếm nội.

Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng một đạo pháp quyết đánh ra, luyện khí lò bên trong kiếm phát ra thanh thúy kiếm minh thanh.

Sau đó hắn lại đem hỏa viêm tinh đồng gia nhập một phần ba, chậm rãi bắt đầu dung hợp.

Lúc này, thân kiếm đã biến thành lửa đỏ nhan sắc, mặt trên tựa hồ còn phun ra nuốt vào nhè nhẹ ngọn lửa, làm người vừa thấy liền biết nó là một phen hỏa thuộc tính kiếm.

Ba ngày sau.

Luyện hảo hỏa linh đan Tiêu Lăng Hàn đi vào phòng luyện khí, lại thấy Thượng Quan Huyền Ý đang ở luyện khí lò trước tay véo pháp quyết, hắn biểu tình chuyên chú thả nghiêm túc. Pháp quyết mỗi một lần dừng ở luyện khí lò thượng, luyện khí lò đỉnh chóp đều sẽ toát ra một tiểu chọc ngọn lửa.

Luyện khí lò phía dưới phượng diễm chính hừng hực thiêu đốt, ánh lửa sánh bằng quan Huyền Ý khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, hai tròng mắt bên trong tựa hồ cũng có hai luồng ngọn lửa.

Tiêu Lăng Hàn ở một bên nhìn, cũng không có tiến lên đi quấy rầy hắn.

Mười ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý đôi tay không ngừng biến hóa, tốc độ quá nhanh, đã xuất hiện tàn ảnh, pháp quyết một đám dừng ở luyện khí lò thượng, luyện khí lò bên trong kiếm không ngừng phát ra vù vù thanh.

Cuối cùng một đạo pháp quyết đánh ra, Thượng Quan Huyền Ý cả người cũng hư thoát, có chút đứng thẳng không xong, ngay sau đó hắn liền rơi vào một cái ấm áp rắn chắc trong lòng ngực.

"Luyện thanh kiếm, dùng đến như vậy liều mạng sao?" Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý, đau lòng mà nhìn hắn, không vui mà nói.

"Ta đều vất vả như vậy, ngươi còn trách cứ ta." Thượng Quan Huyền Ý ủy khuất mà nói, mắt trông mong mà nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ: "Ta nào có trách cứ ngươi, ta chính là đau lòng ngươi."

"Ngươi nếu là đau lòng ta, không phải hẳn là hỏi han ân cần sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Như thế nào cảm giác tức phụ nhi nói mới là chân lý, chính mình là hẳn là trước quan tâm hắn, không nên lập tức liền trách cứ hắn không yêu quý thân thể của mình.

Cho nên, trách cứ nói, chờ hắn khôi phục lại, lại cùng hắn thu sau tính sổ.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn biết nghe lời phải hỏi: "Vậy ngươi có mệt hay không? Muốn hay không uống nước? Vẫn là ăn trước hai viên Bổ Linh Đan, không được, ngươi vẫn là đi trên giường nằm nghỉ ngơi tương đối hảo."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp chặn ngang bế lên Thượng Quan Huyền Ý, liền phải hướng phòng luyện khí bên ngoài đi.

Bị đột nhiên bế lên, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh duỗi tay ôm Tiêu Lăng Hàn cổ, vội vàng nói: "Chờ, chờ một chút, phượng diễm ta còn không có thu hồi tới. Còn có, ta hảo không dung luyện chế tốt kiếm, còn không có xem một cái."

Tuy rằng chính mình kế sách thực dùng được, nhưng Tiêu Lăng Hàn phản ứng có phải hay không quá mức.

Hắn lại không phải kiều hoa, nào có như vậy yếu ớt!

Vừa rồi đứng thẳng không xong, chỉ vì phía trước vẫn luôn ở luyện khí, có chút hư thoát mà thôi.

Thượng Quan Huyền Ý còn không biết, Tiêu Lăng Hàn là tính toán cùng hắn thu sau tính sổ, tự cho là đúng cho rằng hắn kế sách thực thành công.

"Vậy ngươi trước đem phượng diễm thu hồi tới, khôi phục một chút lại đi xem kiếm."

Phượng diễm là Thượng Quan Huyền Ý bản mạng hỏa, là hắn là trước thu hồi.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn cũng không có đem hắn buông xuống tính toán, không khỏi hỏi: “Vậy ngươi có thể hay không trước đem ta buông xuống?”

“Ngươi không phải mệt đến đứng không yên sao? Ta như vậy ôm ngươi, là lo lắng ngươi chờ một chút té ngã. Ta như vậy quan tâm ngươi, đối với ngươi hỏi han ân cần, ngươi như thế nào có thể không cảm kích?”

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, Thượng Quan Huyền Ý như thế nào cảm giác chính mình có điểm lòng lang dạ sói, không biết tốt xấu.

Lắc đầu, chạy nhanh đem loại này quỷ dị ý tưởng diêu đi, Thượng Quan Huyền Ý vươn một bàn tay nắm Tiêu Lăng Hàn cái mũi, “Tiêu Lăng Hàn, ngươi nhanh lên phóng ta đi xuống.”

Nghe thấy tức phụ nhi cả tên lẫn họ kêu, Tiêu Lăng Hàn lanh lẹ mà đem hắn đặt ở trên mặt đất.

Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động, một thốc tiểu ngọn lửa liền phiêu tiến hắn đan điền trung.

Chờ hắn ngẩng đầu, trực tiếp đã bị đầu uy hai viên đan dược.

“Ngươi trước khôi phục.”

Chờ Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn đi vào luyện khí lò trước, duỗi tay một hút, đan lô kiếm trực tiếp phi rơi xuống trong tay hắn.

Hắn thuận tay liền vãn cái kiếm hoa, cảm giác cũng không tệ lắm.

Hiện tại thanh kiếm này còn chỉ là bán thành phẩm, yêu cầu hướng bên trong gia nhập trận pháp, thanh kiếm này mới tính luyện chế hoàn thành.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một chi khắc văn bút, bắt đầu ở thân kiếm thượng điêu khắc khắc văn, có khắc văn thêm vào, kiếm có thể phát ra uy lực lại sẽ tăng lớn không ít.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý khôi phục hảo, Tiêu Lăng Hàn khắc văn vừa vặn điêu khắc xong.

“Trận pháp chính ngươi tới, ta chỉ cho ngươi bỏ thêm khắc văn.” Nói, Tiêu Lăng Hàn liền thanh kiếm đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận kiếm, cảm giác quả nhiên cùng phía trước không giống nhau, phẩm chất rõ ràng tăng lên không ít.

“Trận pháp ta trong chốc lát lại lộng. Ngươi kiếm không phải cũng muốn một lần nữa luyện chế sao? Ta giúp ngươi.”

“Ta chính mình cũng……”

Tiêu Lăng Hàn nói còn chưa dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý thả ra phượng diễm, cười khanh khách mà nhìn hắn.

Hắn đem mặt sau muốn nói nói trực tiếp nuốt vào trong bụng, Hỗn Độn Thánh Viêm cũng không có khôi phục lại, cho nên hiện tại hắn tạm thời còn không thể gọi ra nó tới giúp chính mình luyện khí.

Nếu là dùng thú hỏa nói, phỏng chừng sẽ luyện chế thật lâu.

Có sẵn tài nguyên liền ở trước mặt, không cần chẳng phải là lãng phí?

"Vậy vất vả ngươi."

"Chúng ta chi gian yêu cầu như vậy khách khí?"

"Không cần, hoàn toàn không cần."

"Hừ!"

Hai người vốn dĩ liền tâm ý tương thông, cùng nhau luyện khí, Thượng Quan Huyền Ý tổng có thể khống chế hảo ngọn lửa lớn nhỏ, Tiêu Lăng Hàn một ánh mắt, hắn liền biết hỏa là nên đại, hay là nên tiểu.

Thời gian liền ở hai người luyện khí gian bất tri bất giác mà vượt qua.

Bọn họ lần này tổng cộng dùng ba năm mới đem Mặc Hàn Kiếm một lần nữa luyện chế hảo.

Không chỉ có gia nhập vạn năm huyền thiết cùng hỏa viêm tinh đồng, còn đem phía trước ở Yêu Nguyệt Thành mua luyện khí tài liệu tất cả đều bỏ thêm đi vào.

Một mảnh rộng lớn trên cỏ, một trắng một đỏ lưỡng đạo thân ảnh không ngừng biến hóa vị trí, trong chốc lát ở trên trời, trong chốc lát trên mặt đất, trong chốc lát lại tại tả hữu hai bên.

Mỗi lần hai người trong tay kiếm chạm vào nhau khi, đều sẽ phát ra "Leng keng leng keng" thanh âm.

"Xem kiếm."

Thượng Quan Huyền Ý trong tay kiếm thẳng tắp hướng tới Tiêu Lăng Hàn đâm tới, Tiêu Lăng Hàn hoàn mỹ xoay tròn thân hình, dễ dàng tránh thoát Thượng Quan Huyền Ý đã đâm tới nhất kiếm.

"Nên ta."

Tiêu Lăng Hàn một mình lập giữa không trung, thủ đoạn quay cuồng, Mặc Hàn Kiếm tản mát ra đến xương hàn mang, người sở hữu chém hết hết thảy khí thế hướng tới Thượng Quan Huyền Ý chém xuống.

Thượng Quan Huyền Ý liên tục lui về phía sau, kia kiếm lại là không thuận theo không buông tha, mắt thấy liền phải đâm trúng hắn ngực, hắn chạy nhanh ngay tại chỗ một lăn, khó khăn lắm tránh thoát.

Sắc mặt không cấm có chút tái nhợt, còn có chút lòng còn sợ hãi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 552

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 552 nhặt cá nhân

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý này nhất kiếm trốn như vậy khó khăn, nhưng hắn kiếm chiêu đã phát ra, không có khả năng lại thu hồi.

Cầm trong tay kiếm một ném, trực tiếp thuấn di đến Thượng Quan Huyền Ý bên người.

"Ngươi thế nào, có hay không sự?" Nói, còn duỗi tay sờ sờ vừa rồi kiếm chỉ hướng vị trí.

"Ta không có việc gì."

Thượng Quan Huyền Ý có chút nhụt chí, rõ ràng hắn tu vi so Tiêu Lăng Hàn cao, nhưng chiến lực lại không bằng Tiêu Lăng Hàn.

Hai người mỗi lần tỷ thí, hắn đều bị Tiêu Lăng Hàn đè nặng đánh.

Quá làm giận!

Kéo qua Tiêu Lăng Hàn tay, há mồm liền cắn hắn một ngụm.

"A……! Huyền Ý, ta cảm thấy ngươi không nên là phượng hoàng."

"Hừ! Ta không phải phượng hoàng, ta đây là cái gì?"

Buông Tiêu Lăng Hàn tay, nhìn đến mặt trên một loạt chỉnh tề dấu răng, lại cho hắn thổi thổi.

"Tiểu cẩu."

"…… Ngươi mới là tiểu cẩu."

"Ta lại không cắn người đam mê."

"Đánh là thân, mắng là ái. Ta cắn ngươi, thuyết minh ta đã hôn ngươi, còn thực ái ngươi."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi đây là chỗ nào tới ngụy biện?

Một cái xoay người trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý đè ở trên mặt đất, nhắm ngay hắn môi liền ấn đi lên.

Chờ nhấm nháp đủ rồi, mới rời đi.

"Lúc này mới kêu thân."

Hắn lúc này thanh âm là nói không nên lời ám ách, ánh mắt u ám.

Bởi vì hai người vừa rồi đánh nhau trên người đều đã bị mồ hôi ướt nhẹp, giữa trán cũng đều là mồ hôi, Thượng Quan Huyền Ý tóc dính ở mặt trên, có loại nói không được hỗn độn mỹ.

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô.

"Huyền Ý, chúng ta trên người đều là hãn, ta mang ngươi đi tắm rửa."

Thượng Quan Huyền Ý vừa thấy Tiêu Lăng Hàn này tư thế liền biết gia hỏa này muốn làm sao, ánh mắt kia trần trụi mà viết muốn song tu hai chữ.

Duỗi tay ôm lấy cổ hắn, Thượng Quan Huyền Ý hai chân triền đến hắn bên hông, "Vậy ngươi ôm ta qua đi."

"Hảo."

Tiếp theo nháy mắt, hai người liền biến mất ở tại chỗ.

Sáng sớm, ấm áp ánh mặt trời từ phương đông chậm rãi dâng lên.

Một tòa tiểu viện cửa phòng đột nhiên bị người từ bên trong mở ra, theo sát từ trong phòng đi ra hai người.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chắn chắn bắn thẳng đến khuôn mặt quang dương, híp mắt nhìn về phía kia xa cuối chân trời hồng nhật.

"Đừng nhìn chằm chằm xem, trong chốc lát ngươi đôi mắt nên hoa."

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đứng ở Thượng Quan Huyền Ý trước người, ngăn trở hắn tầm mắt, không cho hắn nhìn chằm chằm thái dương xem.

Thượng Quan Huyền Ý thu hồi tầm mắt, chớp chớp mắt, "Lăng Hàn, ta như thế nào cảm giác trước mắt thật nhiều màu đỏ quyển quyển."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Nhìn chằm chằm thái dương xem lâu rồi, không đều là sẽ như vậy sao?

"Xong rồi, xong rồi, ta sẽ không hạt rớt đi?"

Thượng Quan Huyền Ý nhắm mắt lại, duỗi tay liền muốn đi xoa.

Tiêu Lăng Hàn bắt lấy hắn tay, loại này hiện tượng quá một lát liền sẽ hảo, tức phụ nhi sức tưởng tượng cũng thật phong phú.

"Sợ cái gì, liền tính ngươi mù, không phải còn có ta sao? Ta làm đôi mắt của ngươi."

"Ta đây hiện tại liền nhìn không thấy, ngươi hiện tại liền làm ta đôi mắt."

Thượng Quan Huyền Ý tránh thoát khai Tiêu Lăng Hàn tay, làm hắn đưa lưng về phía chính mình.

Tiêu Lăng Hàn không biết hắn muốn làm gì, dù sao theo hắn ý là được rồi.

Nào biết, ngay sau đó, hắn trực tiếp nhảy đến chính mình bối thượng tới.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh duỗi tay ôm hắn cái mông, miễn cho hắn ngã xuống.

“Ta muốn ngươi cõng ta đi.”

“Ngươi xác định?”

“Ân, xác định.”

“Kia đợi chút ngươi đừng kêu muốn xuống dưới.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền hướng viện môn khẩu đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý đem đôi mắt mở một cái phùng, trước mắt màu đỏ vòng sáng đã không thấy, mà viện môn gần trong gang tấc.

“Lăng Hàn, mau buông ta xuống, ta đôi mắt hảo.”

“Không bỏ! Ai làm ngươi làm.”

“Ta lần sau không làm, ngươi trước đem ta buông xuống, lại mở ra sân môn.”

“Lấy lòng ta, ta tâm tình một hảo, nói không chừng liền sẽ thả ngươi xuống dưới.”

Thượng Quan Huyền Ý oai quá đầu, đối với Tiêu Lăng Hàn sườn mặt liền “Bẹp” một chút.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng mỹ tư tư, trong miệng xác thật ghét bỏ nói: “Hồ ta vẻ mặt nước miếng.”

Khi nói chuyện, tay cũng buông ra, Thượng Quan Huyền Ý thuận thế rơi xuống trên mặt đất.

Đông thuận tới tửu lầu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ngồi ở lầu hai dựa cửa sổ vị trí, bọn họ ngồi địa phương vừa lúc có thể đem trên đường phố người đi đường hành động xem đến rõ ràng.

Hai người một bên dùng bữa, một bên nghe bát quái.

Bọn họ muốn đi Vân Lan bí cảnh, nhưng lệnh bài còn không có tin tức.

Hôm nay hai người ra tới chính là muốn nhìn một chút có hay không cái gì manh mối.

Nhưng hai người ở tửu lầu đãi một canh giờ, cái gì hữu dụng manh mối đều không có được đến.

Mới ra tửu lầu không đi bao xa, một người toàn thân là thương nam tiên đột nhiên xuất hiện, sau đó ngã vào hai người trước mặt.

Nam tiên xuất hiện không hề dấu hiệu, rõ ràng là bị truyền tống phù truyền tống đến nơi đây.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều là không thích xen vào việc người khác người, cho nên chẳng sợ trên mặt đất người hướng bọn họ cầu cứu, bọn họ cũng không tính toán để ý tới.

"Cứu ta!…… Cứu ta……" Nam tiên mơ mơ màng màng nhìn đến chính mình trước mặt có hai người, hơi thở mong manh mà sau khi nói xong, hoa lệ lệ mà hôn mê bất tỉnh.

Trên đường cái thấy như vậy một màn người tất nhiên là không ít, bất quá lại không có một người hảo tâm mà tới cứu trên mặt đất nam tiên. Giống loại tình huống này, chờ một chút nên sẽ có tiểu hài tử chạy tới đem nam tiên trên người đáng giá đồ vật đều thu quát đi, sau đó nam tiên bản nhân sẽ bị Thành chủ phủ thủ vệ ném đến ngoài thành đi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vòng qua nam tiên, từ hắn bên cạnh người đi qua.

Một mạt lóe sáng kim sắc, ánh vào Thượng Quan Huyền Ý trong mắt.

Chợt, hắn dừng lại bước chân, nhíu mày, kia đồ vật hình như là một khối lệnh bài.

Sẽ không như vậy xảo đi?

Buồn ngủ tới, liền có người đưa gối đầu!

"Làm sao vậy?"

Phát hiện Thượng Quan Huyền Ý dừng bước chân, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc mà nhìn về phía hắn.

"Chờ ta một chút."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức quay đầu lại, nhìn về phía kia mạt mắt sáng kim sắc, phát hiện quả nhiên là một khối lệnh bài.

"Lăng Hàn, đem hắn mang về."

Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt nhìn lại, tự nhiên cũng nhìn đến nam tiên trong tay kia khối lệnh bài.

Hắn không nói hai lời, duỗi tay liền đem nam tiên ninh lên.

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng không khỏi mà trừu trừu, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này động tác như vậy thô lỗ, phỏng chừng đợi lát nữa tới rồi sân, không chết cũng nên đã chết.

Bất quá hắn cũng chưa nói cái gì.

Hắn sao có thể vì một cái người xa lạ đi trách cứ Tiêu Lăng Hàn.

Bất quá tên này nam tiên tựa hồ mệnh không nên tuyệt, bị Tiêu Lăng Hàn ném xuống đất, hắn phát ra một tiếng kêu rên, người lại không có tỉnh.

Thượng Quan Huyền Ý quan sát một chút nam tiên ăn mặc, tuy rằng hắn quần áo đã rách tung toé, nhưng như cũ có thể thấy được tính chất phi thường hảo, thuyết minh nam tiên lai lịch phi phàm.

Lập tức không khỏi lo lắng nói: "Lăng Hàn, gia hỏa này lai lịch không rõ, chúng ta sẽ không nhặt một cái phiền toái trở về đi?"

"Có phải hay không phiền toái, chờ ta đọc lấy hắn ký ức liền sẽ biết."

Tuy rằng có điểm nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, nhưng hắn nhưng không nghĩ lưu cái bom hẹn giờ tại bên người, làm cho bọn họ hai người lâm vào tình thế nguy hiểm.

"Cũng là."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ý tưởng giống nhau, cứu người có thể, nhưng nếu là cứu trở về tới chính là một cái phiền toái, kia còn không bằng không cứu.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay điểm ở nam tiên giữa mày, bắt đầu đối này sưu hồn.

Thực mau, nam tiên ký ức từng màn hiện ra ở hắn trong đầu.

Càng xem Tiêu Lăng Hàn mày nhăn càng chặt.

Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, suy đoán nam tiên thân phận hẳn là không đơn giản, hai người còn thật có khả năng nhặt về tới một cái phiền toái, một cái khả năng ném không xong phiền toái.

Bằng không, Tiêu Lăng Hàn vì sao sẽ nhíu mày.

Qua đại giai mười phút, Tiêu Lăng Hàn mới thu hồi tay.

Thấy vậy, không đợi hắn mở miệng, Thượng Quan Huyền Ý lập tức nói: "Lăng Hàn, làm ta đoán xem."

"Một, hắn thân phận không đơn giản."

"Nhị, hắn vẫn là một cái ném không xong phiền toái."

"Tam, cái này phiền toái tạm thời không tính là là phiền toái."

Tức phụ nhi chẳng lẽ là sẽ xem tướng?

Cư nhiên toàn trung.

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: "Vì sao ngươi vì sẽ nói như vậy?"

"Ta nói ta là từ ngươi trên mặt nhìn ra tới, ngươi tin sao?"

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ sờ chính mình mặt, "Ta trên mặt có ghi này đó sao?"

"Có a! Dù sao ta chính là xem đã hiểu, ngươi còn chưa nói, ta đoán đúng hay không?"

“Đúng vậy, ngươi đoán đều đối.”

“Vậy ngươi nhanh lên cùng ta nói nói, người này chuyện xưa.”

Người khác bi thảm trải qua, tức phụ trở thành chuyện xưa nghe.

Nếu như bị trên mặt đất nam tiên biết sau, phỏng chừng sẽ tức giận đến ngất đi.

“Muốn nghe chuyện xưa, trước đem người này dàn xếp hảo lại nói.”

“Nga, đối, miễn cho trong chốc lát hắn thật sự chết thẳng cẳng.”

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ đi ôm trên mặt đất nam tiên, hiện giờ đã biết thân phận của hắn, nếu là lại duỗi tay đi ninh giống như có điểm không quá thích hợp.

Hắn đem Thiên Ti Đằng thả ra.

【 chủ nhân, muốn đánh nhau sao? 】 Thiên Ti Đằng vừa ra tới liền truyền âm hỏi, nó đã thật lâu không ra tới hoạt động qua, độ lôi kiếp sau, nó cảm giác chính mình toàn thân dây đằng đều rắn chắc không ít.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng nghe tới rồi biến dị Thiên Ti Đằng truyền âm, nghe nói nó hỏi chuyện, khóe miệng không khỏi mà trừu trừu, nó khẩu khí này cùng Phệ Linh Thử một cái dạng.

“Tạm thời không giá đánh, ngươi đem người này dọn đến cái kia phòng đi, thuận tiện đem này bình đan dược uy hắn hai viên.” Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn chỉ hướng trên mặt đất nằm người, lại lấy ra một lọ đan dược ném cho Thiên Ti Đằng.

【 tuân lệnh. 】

Chờ đem nam tiên an bài hảo sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở trong viện, hắn lúc này mới nói lên nam tiên thân phận.

Nam tiên tên là Tiêu Dật Minh, có Đại La Kim Tiên tu vi, là Thiên Thịnh Tiên Vực Tiêu gia người, Tiêu gia ở Thiên Thịnh Tiên Vực tính thượng là một đại gia tộc.

Tiêu gia có một người Tiên Tôn cảnh cường giả, Tiên Đế cảnh bảy người, Tiên Quân cảnh hơn hai mươi cái, Tiên Vương cảnh 50 nhiều, dư lại vô số kể.

Tiêu Dật Minh trong tay lệnh bài cũng không phải Tiêu Lăng Hàn hai người cho rằng Vân Lan bí cảnh lệnh bài, mà là Lạc Thiên bí cảnh lệnh bài. Lạc Thiên bí cảnh mỗi cách ba ngàn năm mở ra một lần, tất cả Nhân tộc Yêu tộc cùng với chủng tộc khác, chỉ cần tuổi tác không vượt qua 3000 tuổi đều có thể đi vào.

Tiêu Dật Minh có lệnh bài sự, không biết bị ai run lên ra không được, làm đến mọi người đều biết, mà chính hắn lại bị chẳng hay biết gì. Một lần ra ngoài rèn luyện, hắn bị một đám người vây công, sôi nổi kêu hắn giao ra lệnh bài. Hắn khi đó mới biết được mọi người đều biết hắn có lệnh bài sự, mà những người đó đều là vì tranh đoạt lệnh bài mà đến.

Hắn thân là Tiêu gia dòng chính, trên người bảo mệnh lệnh bài tự nhiên sẽ không thiếu, dựa vào ngọc bài giết hơn phân nửa tới đoạt lệnh bài người. Cuối cùng hắn kích hoạt một trương truyền tống phù, sau đó truyền tống phù liền đem hắn đưa tới Tiêu Lăng Hàn hai người trước mặt.

Nghe xong chuyện xưa Thượng Quan Huyền Ý hai tròng mắt tỏa sáng, Vân Lan bí cảnh nói không chừng cùng Tiêu Lăng Hàn có quan hệ, kia đến lúc đó chính mình tu vi nhất định lại sẽ bị hắn rơi xuống.

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ bị Tiêu Lăng Hàn xa xa mà ném ở sau người, không nghĩ trở thành hắn trói buộc, chỉ nghĩ cùng hắn sánh vai.

Nghĩ đến Lạc Thiên bí cảnh, Thượng Quan Huyền Ý liền hỏi nói: “Lăng Hàn, cái kia Lạc Thiên bí cảnh khi nào mở ra?”

Tiêu Lăng Hàn vừa thấy Thượng Quan Huyền Ý bộ dáng liền biết hắn suy nghĩ cái gì.

“Còn sớm thực, còn có một trăm năm mới mãn ba ngàn năm.”

“A, cư nhiên còn có lâu như vậy!” Thượng Quan Huyền Ý không khỏi có chút thất vọng.

“Kỳ thật không phải thật lâu, cũng liền bế cái quan thời gian.”

“Chúng ta đây đến lúc đó cũng đi xem xem náo nhiệt.”

“Đang có ý này.”

“Nhưng chúng ta không có lệnh bài.”

“Nơi đó không phải có một khối có sẵn sao?” Tiêu Lăng Hàn nâng lên cằm chỉ vào phòng phương hướng.

“Một khối lệnh bài có thể mang vài người đi vào?”

“Mười người, cứu hắn một mạng, làm hắn cho chúng ta hai cái danh ngạch làm thù lao, hắn hẳn là sẽ không cự tuyệt.”

Nhìn Tiêu Dật Minh ký ức, Tiêu Lăng Hàn cũng đại giai hiểu biết đến hắn là như thế nào một người, mới có thể nói như vậy.

Thượng Quan Huyền Ý nhịn nửa ngày, vẫn là nhịn không được mở miệng hỏi: “Họ Tiêu, Lăng Hàn, ngươi nói hắn nơi Tiêu gia có thể hay không chính là ngươi sinh ra cái kia Tiêu gia?”

“Có khả năng là.” Nói cái này, Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 553

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 553 thân thế manh mối

Thượng Quan Huyền Ý không cấm suy đoán: "Xem ngươi biểu tình, ta cảm giác cái này Tiêu gia không tốt lắm đối phó."

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt nghiêm túc, gật đầu nói: "Xác thật không tốt lắm đối phó, Tiêu gia có Tiên Tôn cảnh cường giả tọa trấn, Tiên Đế cảnh cường giả cũng có vài cái."

Này Tiêu gia thực lực không thấp, không sai biệt lắm có thể cùng Phượng tộc so sánh.

Địch nhân quá cường đại!

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý không cấm rụt rụt cổ, tiện đà nói: "Chúng ta đây vẫn là tạm thời sống tạm đi, đừng ngoi đầu."

Nhìn tức phụ nhi động tác, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay xoa xoa đầu của hắn. "Không cần quá lo lắng, Tiêu gia cũng không phải tất cả mọi người giống nhau, bất luận cái gì thế lực đều sẽ có tâm tư bất chính người tồn tại."

Đột nhiên bị sờ đầu, Thượng Quan Huyền Ý còn có chút không thói quen, từ hóa thành hình người, Tiêu Lăng Hàn liền không như thế nào sờ qua chính mình đầu. "Ân, có ngươi ở, ta không lo lắng."

Nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn thân thế, hắn lại hỏi: "Đúng rồi Lăng Hàn, kia Tiêu Dật Minh trong trí nhớ có ngươi sao?"

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: "Không có, hắn từ nhỏ liền tiến vào tông môn, trong trí nhớ có một cái thiên phú thực tốt tam thúc, chỉ là hắn vẫn luôn không cơ hội nhìn thấy. Mà trong tộc trưởng bối đối vị này tam thúc lại giữ kín như bưng, hắn cũng liền không như thế nào ấn tượng."

"Nói như vậy muốn biết Tiêu Dật Minh trong trí nhớ tam thúc có phải hay không ngươi phụ thân, chúng ta còn phải đi một chuyến Tiêu gia mới có thể được đến đáp án."

Tiêu Lăng Hàn hơi hơi gật đầu: "Ít nhất hiện tại có một chút manh mối, cũng không đến mức làm chúng ta như là ruồi nhặng không đầu giống nhau."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, lại thở dài nói: "Ai! Vốn đang cho rằng Tiêu Dật Minh trong tay cầm chính là tiến vào Vân Lan bí cảnh lệnh bài."

"Không phải còn có vài tháng sao? Đến lúc đó chúng ta nếu là còn không có được đến lệnh bài liền đi Thành chủ phủ."

“Ân!”

Đảo mắt chính là ba ngày sau.

Nằm ở trên giường Tiêu Dật Minh mí mắt giật giật, chợt, hắn mở một đôi mãn hàm sát khí đôi mắt.

Chờ thấy rõ chính mình nơi giờ địa phương, lại thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Nhìn đến trong tay nắm chặt lệnh bài, Tiêu Dật Minh trong mắt tràn đầy hàn quang.

Biết trên tay hắn có lệnh bài người chỉ có ba cái, một cái là hắn vị hôn thê, một cái là hắn tốt nhất bằng hữu, một cái khác chính là hắn sư tôn.

Sư tôn đã có Tiên Đế cảnh tu vi, lệnh bài đối hắn vô dụng, lấy sư tôn nhân phẩm hắn cũng không có khả năng nhìn trộm chính mình đệ tử đồ vật. Hắn nếu là muốn, khẳng định sẽ trực tiếp mở miệng dò hỏi chính mình.

Kia đem tin tức rải rác đi ra ngoài người cũng chỉ có thể là chính mình bạn tốt Trương Vũ Mạch cùng vị hôn thê Tư Đồ Nguyệt hai người trung một người, hoặc là hai người đều là.

Thu hồi lệnh bài, Tiêu Dật Minh bắt đầu đánh giá hắn hiện tại nơi địa phương.

Trong phòng bài trí rất đơn giản, cũng chỉ có một cái bàn, bốn cái ghế, một chiếc giường, một cái bàn trang điểm.

Vừa thấy liền rất ngắn gọn, còn rất nghèo.

Hơn nữa nơi đây tiên linh khí rõ ràng thực loãng, như vậy hiện giờ hắn nơi địa phương hẳn là không phải Thiên Thịnh Tiên Vực, mà là mặt khác Tiên Vực.

Bỗng nhiên, một cổ lên men có mùi thúi hương vị chui vào chóp mũi.

Tiêu Dật Minh cẩn thận ngửi ngửi, phát hiện khó nghe khí vị cư nhiên là từ chính mình trên người truyền ra tới. Hắn lúc này mới cúi đầu đánh giá một chút chính mình, phát hiện chính mình ăn mặc quần áo vẫn như cũ là phía trước bị đuổi giết khi xuyên y phục, sắc mặt của hắn lập tức liền đen.

Cũng không biết là ai cứu chính mình, hắn một thân rách nát thế nhưng không bỏ được giúp hắn đổi.

Tiêu Dật Minh không cấm hoài nghi cứu chính mình người, là một cái nghèo leng keng gia hỏa, liền một kiện tắm rửa quần áo đều không có.

Nghèo đến leng keng vang Tiêu Lăng Hàn: Ta chỉ là không nghĩ giúp ngươi đổi, chỉ thế mà thôi.

Trong lúc suy tư, Tiêu Dật Minh đã xuống giường, thay đổi một bộ sạch sẽ quần áo, cũng cấp giường thi triển hai cái thanh khiết thuật.

Trong viện.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đúng là đánh cờ, nghe thấy cửa phòng mở ra thanh âm, hai người ngẩng đầu đồng thời nhìn lại.

Chỉ thấy phòng cửa đứng một vị thân xuyên màu xanh biển tiên y, ngũ quan thâm thúy, mũi cao thẳng, miệng độ dày vừa phải, tóc toàn bộ thúc ở sau người, lớn lên phong độ nhẹ nhàng nam tiên.

Tiêu Dật Minh ở nhìn thấy trong viện hai người dung mạo khi, rõ ràng sửng sốt một chút.

Hắn tự nhận chính mình lớn lên cũng coi như là nhân trung long phượng, chỉ là cùng trước mặt này hai người một so, hắn liền ảm đạm thất sắc không ít.

"Là hai vị tiên hữu đã cứu ta sao?",

Khi nói chuyện, hắn triều trong viện duy nhất một cái bàn đá đi đến.

"Đúng vậy."

Tiêu Dật Minh hướng hai người hành lễ: "Tại hạ Tiêu Dật Minh, đa tạ hai vị tiên hữu ra tay cứu giúp."

"Thuận tay mà thôi, Tiêu tiên hữu mời ngồi."

Chờ Tiêu Dật Minh ngồi xuống sau, Thượng Quan Huyền Ý liền nói: "Ta kêu Thượng Quan Huyền Ý, hắn là ta đạo lữ, Tiêu Lăng Hàn."

Nghe vậy, Tiêu Dật Minh không cấm nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn một đầu tóc bạc, mày không khỏi mà nhăn lại. "Vị này tiên hữu hẳn là không phải Yêu tộc?"

"Không phải, có vấn đề?"

"Không, không thành vấn đề."

Thấy Tiêu Lăng Hàn thái độ nhàn nhạt, Tiêu Dật Minh vốn dĩ liền không tốt lời nói, lúc này càng không biết nên nói cái gì.

Bất quá hắn vẫn là căng da đầu, hỏi bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý: "Đúng rồi, xin hỏi Thượng Quan tiên hữu nơi đây là nơi nào?"

"Nơi này là tam cấp Thiên U Tiên Vực, Du Viễn Thành."

Thế nhưng là tam cấp Tiên Vực, khó trách tiên linh khí như thế loãng.

Không nghĩ tới chính mình cư nhiên bị truyền tống tới rồi tam cấp Tiên Vực, cũng hảo, ít nhất trong khoảng thời gian ngắn những người đó tìm không thấy chính mình.

Tư cập này, Tiêu Dật Minh liền tính toán ở chỗ này trụ một đoạn thời gian, "Tại hạ hiện giờ còn có thương tích trong người, khả năng còn muốn lải nhải hai vị tiên hữu một ít thời gian."

"Không sao, nhớ rõ đem tiền thuê nhà cho liền thành."

Rốt cuộc cái này sân bọn họ cũng là thuê, tiền thuê lý nên đại gia bình quán.

Nghe được phía trước hai chữ, Tiêu Dật Minh còn cảm thấy này hai người, người cũng không tệ lắm, nhưng nghe được mặt sau nửa câu khi, hắn khóe miệng liền nhịn không được run rẩy một chút.

Quả nhiên cùng chính mình tưởng giống nhau, này hai người chính là nghèo đến leng keng vang.

"Lý nên như thế."

Nói xong, hắn lấy ra một trăm khối thượng phẩm tiên thạch. "Này đó nhưng đủ?"

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay đem tiên thạch thu hồi tới, trong miệng vội vàng trả lời: "Đủ rồi, đủ rồi, ngươi tưởng ở bao lâu cũng không có vấn đề gì, cứ việc trụ, yên tâm ở."

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý động tác, Tiêu Dật Minh càng thêm khẳng định trước mặt hai người rất nghèo.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý yêu tiền bộ dáng, khóe miệng hơi hơi cong lên.

Tức phụ nhi như vậy sẽ quản gia, tùy thời tùy chỗ đều ở tránh tiên thạch, so sánh với đến chính mình giống như kém cỏi không ít.

Cứ như vậy, Tiêu Lăng Hàn hai người tiểu viện nhiều ở một người.

Bất quá, Tiêu Dật Minh biết hai người là đạo lữ, không có việc gì thời điểm cũng không hướng hai người trước mặt thấu, miễn cho bị người ngại không nói, hắn còn phải bị tắc một miệng cẩu lương. Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người gian ở chung hình thức, hắn mới phát hiện hắn cùng Tư Đồ Nguyệt căn bản không giống như là sắp muốn kết làm đạo lữ người yêu.

So sánh với người yêu, hai người càng như là nhận thức người xa lạ.

So sánh với chính mình, Tư Đồ Nguyệt cùng Trương Vũ Mạch có vẻ liền phải thục lạc đến nhiều.

Thừa dịp hiện tại không có việc gì, Tiêu Dật Minh bắt đầu chậm rãi loát bọn họ ba người chi gian quan hệ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không có việc gì liền sẽ đi ra ngoài đi một chút, xem có thể hay không được đến lệnh bài manh mối.

Trong viện nhiều ở một người, đối hai người mà nói cũng không có bao lớn ảnh hưởng. Bởi vì Tiêu Dật Minh thức thời thật sự, cơ bản đều là ở trong phòng đả tọa chữa thương.

Đảo mắt, năm tháng vội vàng mà qua.

Ba ngày sau chính là Vân Lan bí cảnh mở ra thời gian, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sớm tại ba tháng trước phải đến một khối tiến vào bí cảnh lệnh bài. Bọn họ có thể được đến lệnh bài còn may mà Trí Viễn thương hành Lưu Vĩ Tài, vì thế, Tiêu Lăng Hàn luyện chế một loại giảm béo đan dược cho hắn.

Cái gọi là giảm béo đan dược kỳ thật chính là bài trừ trong cơ thể tạp chất đan dược, ăn sẽ không có bất luận cái gì tác dụng phụ.

Trong viện.

Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Dật Minh ba người ngồi ở trước bàn cùng nhau dùng cơm.

Không có việc gì khi, Tiêu Lăng Hàn lâu lâu liền sẽ làm một đốn thức ăn, mà Tiêu Dật Minh từ lần đầu tiên ăn Tiêu Lăng Hàn làm đồ ăn sau, từ đây mỗi lần nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn phải làm cơm, hắn cái thứ nhất chạy tới hỗ trợ, rửa rau gì đó, đều bị hắn hết thảy bao.

"Dật Minh, chúng ta ba ngày sau muốn vào một cái tiểu bí cảnh, đại giai một tháng sau mới có thể trở về." Tiêu Lăng Hàn uống một ngụm rượu, đối Tiêu Dật Minh nói.

Bởi vì hai người đều họ Tiêu, mỗi lần Tiêu Lăng Hàn kêu Tiêu Dật Minh Tiêu tiên hữu thời điểm, hắn đều cảm giác là ở kêu chính mình. Sau lại đại gia quen thuộc sau, liền dứt khoát đều kêu mặt sau hai chữ.

"Vừa lúc, ta cũng tính toán rời đi Thiên U Tiên Vực." Nói, Tiêu Dật Minh đem không gian giới tử trung lệnh bài lấy ra tới đặt lên bàn.

"Cái này lệnh bài là tiến vào Lạc Thiên bí cảnh chìa khóa, Lạc Thiên bí cảnh là một cái đại bí cảnh. Ta xem hai vị cốt linh đều không lớn, tin tưởng một trăm năm sau các ngươi tu vi hẳn là đều có thể đạt tới Đại La Kim Tiên, đến lúc đó vào Lạc Thiên bí cảnh cũng có tự bảo vệ mình cố gắng."

"Ngươi muốn đem nó tặng cho chúng ta?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

Phía trước hắn cùng Tiêu Lăng Hàn tưởng chính là chỉ cần hai cái danh ngạch, hiện tại gia hỏa này lại liền lệnh bài cùng nhau cho bọn hắn!

"Các ngươi cũng đều biết ta chính là bởi vì có này khối lệnh bài, mới có thể bị người đuổi giết. Đương nhiên, các ngươi yên tâm, ta đem lệnh bài đưa cho hai vị chuyện này, ta tuyệt đối sẽ không hướng những người khác nói ra một chữ." Rất sợ hai người hiểu lầm, Tiêu Dật Minh chạy nhanh nói.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, bọn họ liền hai người, này khối lệnh bài nhưng tiến mười người. Hiện giờ Ân Thiên Duệ bốn người đều không ở bên người, lệnh bài đặt ở trong tay bọn họ giống như có điểm lãng phí.

Bất quá, thứ tốt đưa tới cửa, há có không cần đạo lý.

Huống chi lệnh bài ở bọn họ chính mình trong tay, muốn so danh ngạch ở Tiêu Dật Minh trong tay càng có cảm giác an toàn.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn đối Tiêu Dật Minh nói: “Dật Minh, lệnh bài ta trước thu, ở tiến vào Lạc Thiên bí cảnh phía trước chúng ta hẳn là sẽ đi Thiên Thịnh Tiên Vực. Đến lúc đó chúng ta liên hệ ngươi, ngươi nếu là có muốn đi vào bằng hữu cũng có thể cùng nhau, dù sao một khối lệnh bài có thể tiến mười người.”

“Như vậy cũng hảo, các ngươi nếu là tới rồi Thiên Thịnh Tiên Vực có thể dùng cái này liên hệ ta.” Nói, Tiêu Dật Minh lấy ra một khối so giống nhau truyền âm ngọc giản tiểu một chút ngọc giản.

“Đây là cái gì? Truyền âm ngọc giản sao?” Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy kia khối ngọc giản, tò mò hỏi.

Tiêu Dật Minh khóe miệng trừu trừu, “Hẳn là cùng ngươi trong miệng truyền âm ngọc giản công năng không sai biệt lắm.”

“Cho nên, này rốt cuộc là cái gì?”

“Cái này kêu liên lạc thạch. Chỉ có tu vi đạt tới Tiên Đế cảnh, lĩnh ngộ pháp tắc đại năng, mới có thể chế tạo ra tới.” Tiêu Dật Minh giải thích nói.

Nghe xong Tiêu Dật Minh nói, Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong tay ngọc giản giống như là nhìn một khối cực phẩm tiên thạch. “Nói như vậy cái này liên lạc thạch nhất định thực trân quý.”

“Ân, liên lạc thạch có thể vượt Tiên Vực thu được đối phương tin tức.” Tiêu Dật Minh gật gật đầu, hắn tổng cộng cũng cũng chỉ có tam khối.

“Kia chẳng phải là truyền âm ngọc giản thăng cấp bản sao?”

“Không sai biệt lắm.”

Ngày hôm sau, Tiêu Dật Minh liền rời đi Du Viễn Thành.

Bất quá hắn cụ thể đi đâu nhi, Tiêu Lăng Hàn hai người không hỏi. Huống chi nhân gia mới bị người đuổi giết một hồi, chính hoài nghi là bên người người bán đứng hắn, lúc này hắn khẳng định sẽ không lại đem chính mình hành tung nói cho người khác.

Thực mau liền đến Vân Lan bí cảnh mở ra thời gian.

Tiêu Lăng Hàn vẫn là không yên tâm mà dặn dò nói: “Đến bên trong hết thảy cẩn thận, nếu là gặp được nguy hiểm liền trốn vào Tàng Bảo Lâu.”

Những lời này Tiêu Lăng Hàn đã nói không dưới mười biến, bất quá Thượng Quan Huyền Ý còn rất có kiên nhẫn một lần một lần không chê phiền lụy mà đáp ứng. “Yên tâm đi, ta sẽ không có việc gì.”

“Thiên Ti Đằng cho ngươi, nếu là gặp được người nhiều, đơn đả độc đấu khó tránh khỏi sẽ có hại.” Nói, Tiêu Lăng Hàn không khỏi phân trần mà đem Thiên Ti Đằng triền ở Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay.

“Còn có đem Thiên Huyễn mặt nạ mang lên, vạn nhất ở bên trong gặp được cái gì bảo bối, bị người nhớ kỹ bộ dạng, ra tới sau chúng ta nên bị người đuổi giết.”

“Ngươi như bây giờ, so với ta gia gia còn dong dài.” Thượng Quan Huyền Ý cười nói, thò lại gần hôn lấy kia trương lải nhải miệng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 554

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 554 Vân Lan bí cảnh

Nghĩ đến vào bí cảnh sẽ tách ra, Tiêu Lăng Hàn liền tưởng đem Thượng Quan Huyền Ý thu vào Long Ngọc không gian trung, nhưng cái này ý tưởng chỉ tồn tại một cái chớp mắt, đã bị chính hắn phủ quyết. Thượng Quan Huyền Ý không phải phụ thuộc phẩm, hắn cũng là một người nam nhân, hắn là giương cánh bay lượn với phía chân trời phượng hoàng, không phải gào khóc đòi ăn non.

Bọn họ đều yêu cầu trưởng thành, thích hợp tách ra, chỉ là vì lần sau càng tốt tương ngộ.

Tới rồi bí cảnh lại đi tìm đối phương liền hảo.

Hai người trao đổi một cái thật dài ướt hôn, mới lưu luyến tách ra.

Tiêu Lăng Hàn phủng Thượng Quan Huyền Ý mặt, hai người cái trán va chạm, "Đến bí cảnh nếu là gặp được cơ duyên, liền không cần vội vã tới tìm ta, cơ duyên khó được, có thể gặp được đó là vận khí của ngươi."

"Ta đã biết, ngươi cũng là, ta đoán cái này bí cảnh hẳn là cùng ngươi có chút quan hệ, ngươi nếu là gặp được chính mình cơ duyên không cần tới tìm ta, ta sẽ bảo vệ tốt chính mình."

"Ân."

Tiêu Lăng Hàn mới vừa đáp ứng rồi một chữ, hai người đã bị bạch quang bao vây, thực mau trong viện liền không có hai người thân ảnh.

Vân Lan bí cảnh.

Mênh mang biển cát trung để lại nhất xuyến xuyến kiên định mà rõ ràng dấu chân, nóng bức biển cát đem nhiệt khí xuyên thấu qua hai chân truyền khắp khắp người.

Tiêu Lăng Hàn nhìn mênh mông vô bờ sa mạc mảnh đất, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu buồn bực.

Hắn phát hiện chính mình cùng sa mạc giống như đặc biệt có duyên.

Nhớ rõ đã từng ở Huyền Thiên đại lục tiến Sở gia bí cảnh khi, hắn cũng là một người bị truyền tống tới rồi một mảnh sa mạc.

Hiện tại tiến vào Vân Lan bí cảnh, hắn lại lần nữa bị truyền tống tới rồi mênh mang bát ngát biển cát trung.

Ở truyền tống phía trước, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng đều ôm chặt lẫn nhau, nhưng ở tiến vào bí cảnh một cái chớp mắt, một cổ lôi kéo chi lực, ngạnh sinh sinh đem bọn họ tách ra.

Đương hắn rơi xuống này phiến sa mạc khi, liền có loại dự cảm bất hảo, thực mau hắn liền biết loại này dự cảm bất hảo là cái gì.

Nơi này mênh mông vô bờ, cố tình còn cấm không.

Cho nên, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình hai chân đi ra này phiến sa mạc.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái hồ lô, uống một ngụm tiên tuyền, tiếp tục lên đường.

Một canh giờ sau.

Đột nhiên, hắn phát hiện chính mình cách đó không xa cát vàng tựa hồ đang theo hắn phương hướng di động, thần thức đảo qua.

Tiêu Lăng Hàn nhịn không được mắng một câu: "Ngọa tào!"

Phía trước sa mạc bên trong cất giấu một con thật lớn giáp sắt sa tích, nó hẳn là cảm ứng được Tiêu Lăng Hàn tồn tại mới có thể triều hắn bò tới.

Thượng một khắc, kia chỉ giáp sắt sa tích còn ở Tiêu Lăng Hàn cây số xa địa phương.

Ngay sau đó, nó cư nhiên tới rồi Tiêu Lăng Hàn phụ cận 100 mét xa.

Vừa thấy này chỉ giáp sắt sa tích xác ngoài liền cùng cứng rắn, tin tưởng giống nhau công kích đối hắn căn bản sẽ không có dùng.

Hơn nữa này chỉ giáp sắt sa tích cấp bậc đã đạt tới tứ cấp đỉnh, nó toàn bộ thân hình dài đến mười mấy mét, hành tẩu ở trong sa mạc lưu lại một cái thật sâu khe rãnh.

Tiêu Lăng Hàn gọi ra Mặc Hàn Kiếm, hỗn độn chi lực bám vào ở thân kiếm thượng, vận sức chờ phát động.

Nhìn giáp sắt sa tích hướng chính mình vọt lại đây, Tiêu Lăng Hàn mũi chân chỉa xuống đất, uyển chuyển nhẹ nhàng mà trở mình, trực tiếp dừng ở giáp sắt sa tích bối thượng, trong tay kiếm không chút do dự đâm vào nó trong thân thể.

"Tư tư tư" kiếm cùng giáp sắt sa tích xác ngoài tiếp xúc, phát ra khó nghe lại chói tai thanh âm.

Bất quá kiếm cũng trực tiếp hoàn toàn đi vào nó trong thân thể.

Đương Tiêu Lăng Hàn rút ra kiếm khi, mang theo một chuỗi màu đỏ chất hỗn hợp, ghê tởm lại khó nghe khí vị chui vào chóp mũi, hắn chạy nhanh về phía sau lui hai bước, trong người trước ngưng tụ ra một cái phòng hộ tráo.

Lúc này, dưới chân giáp sắt sa tích ở cảm nhận được bối thượng truyền đến đau đớn, trực tiếp hướng bờ cát toản.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh liền đạp vài bước, từ giáp sắt sa tích bối thượng nhảy tới mặt đất.

Mặt đất bởi vì giáp sắt sa tích động tác, đầy trời đều là cát bụi, gọi người thấy không rõ trước mắt cảnh tượng.

Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi liền chạy nhanh đi phía trước chạy, cảm giác được phía sau truyền đến một cổ kình phong. Hắn ngay tại chỗ một lăn, khó khăn lắm tránh thoát giáp sắt sa tích cái đuôi công kích.

Còn không đợi hắn đứng vững, giáp sắt sa tích móng vuốt lại triều hắn chụp tới.

Tiêu Lăng Hàn giơ lên trong tay kiếm, mũi kiếm lập loè làm cho người ta sợ hãi hàn mang, mặt trên tựa hồ còn có thể nhìn đến đủ mọi màu sắc quang, "Keng keng keng" kiếm cùng giáp sắt sa tích móng vuốt chạm vào nhau phát ra chói tai tiếng vang.

Tuy rằng giáp sắt sa tích da rất dày chắc, nhưng như cũ kinh không được Mặc Hàn Kiếm một kích.

Hai hai chạm vào nhau, giáp sắt sa tích da bị trực tiếp kiếm chém rớt một tầng, huyết nhục tung bay, thâm khẩu có thể thấy được cốt.

Giáp sắt sa tích ăn đau đến chụp phủi mặt đất, mặt đất cát vàng phi dương, gọi người căn bản thấy không rõ trước mắt cảnh tượng.

Tiêu Lăng Hàn đã sớm nhắm lại mắt, vẫn luôn ở dùng thần thức xem xét chung quanh hết thảy.

Thấy giáp sắt sa tích như là điên rồi giống nhau, hắn chạy nhanh một cái triệt thoái phía sau, tránh thoát kia xuống phía dưới chụp được tới thật lớn móng vuốt.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện chính mình đứng trên mặt đất thật sự quá có hại, không cẩn thận liền sẽ bị dẫm đến.

Giáp sắt sa tích thể tích đại, toàn thân da lại ngạnh, nó nhược điểm ở đôi mắt.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn căn bản tiếp cận không được nó đôi mắt, liền nghênh đón nó móng vuốt. Lại lần nữa về phía sau triệt, tránh thoát giáp sắt sa tích móng vuốt.

Đầy trời cát bụi trung một bóng người đứng ở thật lớn giáp sắt sa tích trước mặt, hắn không ngừng hướng cùng giáp sắt sa tích triền đấu, trong chốc lát lui về phía sau, trong chốc lát lại về phía trước hướng.

Hắn siêng năng mà huy trong tay kiếm, mà giáp sắt sa tích cũng ở siêng năng mà huy móng vuốt.

Giáp sắt sa tích miễn bàn có bao nhiêu buồn bực, mỗi lần mắt thấy liền phải một cái tát chụp chết chính mình trước mặt tiểu sâu khi, đối phương lại linh hoạt mà

né tránh, làm nó móng vuốt thất bại không nói, nó móng vuốt còn bị đối phương trong tay vũ khí sắc bén bị thương không nhẹ.

Tiêu Lăng Hàn thừa dịp giáp sắt sa tích vừa mới đánh ra một chưởng, hướng nó tật chạy hai bước, mũi chân đạp lên nó trên chân, một cái mượn lực trực tiếp bò tới rồi nó bối thượng, ổn định thân hình, triều đầu của nó đỉnh bước vào.

Giáp sắt sa tích cảm thụ cái kia tiểu sâu cư nhiên lại bò đến chính mình phía sau lưng lên rồi, bắt đầu không ngừng lay động thân mình, triều bờ cát toản đi.

Tiêu Lăng Hàn thật vất vả bò đến giáp sắt sa tích bối thượng, sao có thể lại làm nó dễ dàng chạy thoát rớt. Bởi vì nơi này cấm không, làm đến hắn không gian thuấn di đều chỉ có thể trên mặt đất thi triển.

Hiện giờ tiếp theo giáp sắt sa tích phần lưng, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di đến đầu của nó đỉnh, trong tay kiếm tùy theo đâm vào nó trong mắt.

Giáp sắt sa tích tuy rằng sẽ không kêu to, nhưng giờ khắc này, Tiêu Lăng Hàn tựa hồ nghe tới rồi nó than khóc cùng với thống khổ kêu rên. Bất quá, Tiêu Lăng Hàn cũng không có như vậy buông tha nó, rút ra Mặc Hàn Kiếm, thân kiếm rút ra nháy mắt mang theo liên tiếp huyết hoa, mà giáp sắt sa tích cao cao ngẩng đầu cũng vô lực mà rũ trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn biết rõ sấn ngươi bệnh muốn mạng ngươi đạo lý, cho nên hắn lại lần nữa hướng Mặc Hàn Kiếm trên người rót vào hỗn độn chi lực thuấn di đến giáp sắt sa tích đầu bên kia, Mặc Hàn Kiếm mang theo năm màu quang, chiếu rọi giáp sắt sa tích một khác con mắt.

Ngay sau đó, giáp sắt sa tích lại lần nữa cảm giác được xuyên tim thực cốt đau, nó không nghĩ tới chính mình sẽ chết ở một cái thật nhỏ sâu trong tay. Nó cảm nhận được bên này có đồ ăn hơi thở, tất nhiên là không chút do dự lại đây, không nghĩ tới nó lại bị coi là đồ ăn tiểu sâu thứ cả người là thương.

Giáp sắt sa tích liều mạng cuối cùng một hơi, nỗ lực đong đưa thân thể, tưởng đem Tiêu Lăng Hàn từ chính mình trên người diêu hạ đi, lại một cái tát chụp chết.

Tiêu Lăng Hàn nơi nào không biết giáp sắt sa tích tính toán, Mặc Hàn Kiếm như cũ cắm ở đầu của nó lô, Tiêu Lăng Hàn buông ra chuôi kiếm, thần thức siêu khống Mặc Hàn Kiếm thâm nhập giáp sắt sa tích trong đầu, cắn nát nó não bộ thần kinh.

“Oanh” một tiếng, giáp sắt sa tích toàn bộ thân mình vẫn không nhúc nhích mà quỳ rạp trên mặt đất.

Đầy trời cát vàng bay múa, trước mắt hết thảy đều gọi người thấy không rõ lắm.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn mắt thấp hiện lên một đạo hàn quang, trực tiếp dùng ra thuấn di, người liền biến mất ở giáp sắt sa tích đỉnh đầu.

Mà hắn vừa rồi sở trạm địa phương xuất hiện một chi lóe hàn quang mũi tên, kia chi mũi tên thẳng tắp hoàn toàn đi vào giáp sắt sa tích đầu, mũi tên đuôi còn ở hơi hơi rung động, có thể thấy được bắn ra này một mũi tên nhân lực khí có bao nhiêu đại.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới, chính mình chiến đấu nửa ngày, cư nhiên tới cái trích quả đào người.

Trong lòng đối cái này muốn tới trích hắn quả đào người sâu sắc cảm giác bội phục.

Người này không biết xấu hổ trình độ, hắn là thúc ngựa cũng dám không thượng, một lời không nói liền giết người, không hề lý do mà giết người.

Tuy rằng trên tay hắn dính không ít người máu tươi, nhưng giống nhau không trêu chọc người của hắn, vô duyên vô cớ hắn là làm không được đi giết ai.

Bụi mù dần dần tan đi, một cái ăn mặc một thân màu đen áo choàng, lưng hùm vai gấu nam tiên xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong tầm mắt.

Người tới tên là Tư Đồ Hành, tu vi Kim Tiên đỉnh.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở giáp sắt sa tích trước người, nhìn nam tiên từ xa đến gần. Chỉ cảm thấy người tới thực quen mắt, nhưng hắn lại không nhớ rõ chính mình khi nào gặp qua người này.

Thực mau Tư Đồ Hành đi đến Tiêu Lăng Hàn trước người 3 mét xa khoảng cách, ngừng lại.

Hắn từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Lăng Hàn một phen, không được gật đầu, hắn ánh mắt như là ở xem kỹ một kiện hàng hóa, rõ ràng hàng hóa làm hắn thực vừa lòng.

Mà lúc này Tiêu Lăng Hàn trên mặt đều là tro bụi, một thân bạch y cũng thành thổ hoàng sắc, căn bản nhìn không ra hắn nguyên bản bộ dạng.

Tư Đồ Hành tự đáy lòng mà khen nói: "Có thể giết chết một con tứ cấp đỉnh giáp sắt sa tích, ngươi thực không tồi."

Đột nhiên, hắn chuyện vừa chuyển: "Ta kêu Tư Đồ Hành, từ giờ trở đi, ngươi liền đi theo ta bên người, vì ta đi theo làm tùy tùng, nếu là làm hảo, chỗ tốt tự nhiên không thể thiếu ngươi."

Tư Đồ Hành chính là Thiên Thịnh Đại Lục Tư Đồ gia người, Tư Đồ gia cùng Tiêu gia giống nhau, đều là Thiên Thịnh Tiên Vực một đại gia tộc.

Biết hắn muốn đi vào Vân Lan bí cảnh, Tư Đồ gia chủ vì hắn làm đủ chuẩn bị, tự nhiên cũng có phái người bảo hộ hắn.

Chỉ là ở tiến vào bí cảnh sau, tất cả mọi người bị tách ra, dẫn tới hiện tại hắn bên người một người đều không có.

Mà Tiêu Lăng Hàn là Tư Đồ Hành tiến vào bí cảnh sau đụng tới người đầu tiên, ít nhất hắn chiến lực không tồi, sẽ không kéo chân sau. Nếu là gặp được nguy hiểm hắn còn có thể giúp đỡ cùng nhau ứng phó, thật sự không đối phó được, còn có thể làm hắn cản phía sau.

Tư Đồ Hành ở trong nhà có một đám người hầu hạ, hắn đối người khác nói chuyện cơ hồ đều là dùng một loại mệnh lệnh miệng lưỡi, thân phận so với hắn thấp người pha với hắn gia thế, cũng chưa người dám phản kháng, cho nên hắn đối Tiêu Lăng Hàn nói chuyện cũng liền tự nhiên mà vậy mà ra lệnh.

Rốt cuộc ở Tư Đồ Hành xem ra, hắn có thể làm Tiêu Lăng Hàn đi theo chính mình, là đối phương lớn lao vinh hạnh.

Sở hữu gặp qua người trung, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy nhất lôi người người muốn thuộc Long Ngạo Thiên.

Hiện giờ lại xuất hiện một cái so Long Ngạo Thiên còn muốn lôi người người.

Hắn đều không hỏi người khác có nguyện ý không, liền trực tiếp mệnh lệnh, cảm giác ở trong lòng hắn, hắn chính là thiên hoàng lão tử.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lạnh lùng mà nhìn thẳng Tư Đồ Hành, sâu kín mở miệng nói: "Ta vừa không là đan sư, cũng không phải y sư."

Hắn nói một câu ông nói gà bà nói vịt nói.

"Không có việc gì, ngươi chiến lực không tồi, ta coi trọng chính là ngươi vũ lực giá trị." Tư Đồ Hành xua xua tay, không chút nào để ý mà nói.

Tiêu Lăng Hàn lại cười lạnh một tiếng, châm chọc nói: "A, ta ý tứ ngươi có bệnh. Mà ta, trị không được ngươi."

Tư Đồ Hành sửng sốt một chút, thực mau hồi quá vị tới, Tiêu Lăng Hàn đây là đang mắng hắn.

Sắc mặt trầm xuống, hắn nộ mục trừng mắt nói: "Hảo, thực hảo! Bổn thiếu gia hảo tâm cho ngươi bình bộ thanh vân cơ hội, ngươi lại không hảo hảo quý trọng. Nếu ngươi muốn tìm chết, kia bổn thiếu gia liền thành toàn ngươi."

Tưởng hắn đường đường Tư Đồ gia con vợ cả thiếu gia, thiên phú ở toàn bộ thầy trò gia cùng thế hệ người trung, tính thượng là số một số hai, quan trọng nhất chính là hắn có thể làm bán thần khí nhận chủ. Hắn tử vũ chính mình tài mạo song toàn, chưa từng nghĩ tới chính mình cư nhiên sẽ bị một cái tam cấp Tiên Vực người khinh thường.

Nghe xong Tư Đồ Hành nói, Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ nói: Ngươi sợ là đối bình bộ thanh vân có cái gì hiểu lầm!

Tư Đồ Hành ma ma răng hàm sau, hạ quyết tâm, tâm niệm vừa động, vừa rồi đâm vào giáp sắt sa tích phần đầu kia mũi tên thỉ liền bay trở về hắn trong tay, mà hắn trên tay trái xuất hiện một phen nỏ.

Nhìn nỏ tiễn bị Tư Đồ Hành thu phóng tự nhiên, Tiêu Lăng Hàn liền đoán được này hẳn là hắn bản mạng pháp khí.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 555

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 555 khóa hồn chi nỏ

Nếu là không nhìn lầm Tư Đồ Hành trên tay này bộ nỏ tiễn cấp bậc đã đạt tới bán thần khí.

Lại còn có có tỏa định cái này công năng, đó chính là một khi trở thành này chi mũi tên mục tiêu, mặc kệ mục tiêu chạy hướng chạy đi đâu, này chi mũi tên không bắn trúng mục tiêu liền sẽ không dừng lại, trừ phi giống vừa rồi Tiêu Lăng Hàn như vậy tốc độ, ở mũi tên đã tiếp cận hắn, không có lại xoay chuyển đường sống, mũi tên trên đường bắn trúng mặt khác mục tiêu, do đó bị bắt dừng lại.

Hiện tại Tư Đồ Hành triệu hồi mũi tên, nỏ lại xuất hiện ở trong tay hắn, hắn rõ ràng là phải dùng này bộ nỏ tiễn lại lần nữa đối phó chính mình. Mà nơi này cấm không, nếu là chính mình không có thuấn di nói, nhất định trốn bất quá trong tay hắn mũi tên.

Tiêu Lăng Hàn càng là xem kia đem nỏ tiễn, liền càng là cảm thấy quen thuộc.

Chợt, hắn trong đầu hiện lên một cái hình ảnh:

Tư Đồ Hành đứng ở Tiêu Dật Minh trước mặt, chỉ vào hắn, lớn tiếng nói:" Tiêu Dật Minh, ngươi căn bản không xứng với ta tỷ tỷ."

Này rõ ràng là Tiêu Dật Minh trong trí nhớ hình ảnh, khó trách chính mình ánh mắt đầu tiên nhìn thấy Tư Đồ Hành liền cảm thấy giống như đã từng quen biết, nguyên lai không phải chính mình gặp qua hắn, mà là ở Tiêu Dật Minh trong trí nhớ gặp qua hắn.

Gia hỏa này thân phận không thấp, giết hắn, chính mình trên người khẳng định sẽ lưu lại thần thức ấn ký. Cũng không biết lấy chính mình Tiên Quân cảnh thần thức, có thể hay không đem hắn trưởng bối lưu lại thần thức ấn ký cấp cắn nuốt.

Người này không trừ hậu hoạn vô cùng, chỉ cần không lưu lại cái gì chứng cứ, chính mình hẳn là sẽ không có cái gì phiền toái. Quan trọng nhất chính là Tư Đồ Hành một bộ không coi ai ra gì bộ dáng, nhìn khiến cho người thực khó chịu. Vừa rồi nếu không phải chính mình trốn mau, trong tay hắn mũi tên nên bắn trúng chính mình giữa lưng.

Nếu người khác đều thanh đao đặt tại chính mình trên cổ, chính mình há có thể ngồi chờ chết.

Tiêu Lăng Hàn nhưng không nghĩ nếm thử bị một mũi tên đuổi theo chạy tư vị, hắn sấn Tư Đồ Hành đang ở đem mũi tên đặt ở nỏ thượng thời điểm, một đạo

cánh tay thô lôi điện trực tiếp đánh về phía Tư Đồ Hành.

"Thảo!" Nhìn đến lôi điện thẳng đến chính mình, Tư Đồ Hành mắng một câu, liền chạy nhanh tránh ra.

"Ầm vang!"

Tuy rằng hắn có bán thần khí nơi tay, nhưng hắn khởi động bán thần khí yêu cầu thời gian, còn cần tiên linh khí. Vừa rồi hắn đã hướng Tiêu Lăng Hàn bắn ra một mũi tên, đan điền trung tiên linh khí dùng hết hơn phân nửa.

Nếu hiện tại lại khởi động một mũi tên, chỉ có thể tính thượng miễn cưỡng có thể làm đến.

Tư Đồ Hành không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn đan điền trung tiên linh khí cư nhiên còn không có dùng xong, vừa rồi hắn nhưng cùng giáp sắt sa tích chiến đấu không sai biệt lắm một canh giờ.

Như thế xem ra, người này chiến lực quả nhiên không tầm thường, đáng tiếc không thể vì chính mình sở dụng.

Nếu không thể vì mình sở dụng, vậy không có tồn tại tất yếu.

Một phát tàn nhẫn, Tư Đồ Hành đem mũi tên đáp ở nỏ huyền thượng, liền ở hắn đang chuẩn bị kéo động nỏ huyền khi, trước mắt bóng người đong đưa, không đợi hắn phản ứng, trong tay nỏ tiễn đã bị người cướp đi, tiện đà biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nhìn rỗng tuếch tay, Tư Đồ Hành lập tức sững sờ ở tại chỗ, quên mất phản ứng.

Thực mau hắn liền tỉnh quá thần tới, đối với Tiêu Lăng Hàn liền giận dữ hét: "Đáng chết, ngươi đem ta nỏ tiễn lấy chỗ nào vậy, còn không mau cấp bổn thiếu gia giao ra đây."

"Ngây thơ!"

Tiêu Lăng Hàn kiếm đã từ giáp sắt sa tích trong óc triệu hoán trở về, hắn tâm thần khống chế được kiếm trực tiếp chém về phía Tư Đồ Hành.

Tư Đồ Hành giương mắt liền nhìn đến một phen thật lớn kiếm mang theo chém hết hết thảy khí thế, triều hắn rơi xuống.

Giờ khắc này, hắn cảm giác chính mình thực nhỏ bé, tựa hồ cũng chỉ là trong sa mạc một cái tế sa.

Hắn không muốn chết.

Cho nên, chẳng sợ hắn cảm giác này nhất kiếm vô pháp ngăn cản, cũng đồng dạng lấy ra một phen kiếm, hoành ở trước mặt, nghênh đón rơi xuống kiếm.

"Keng keng" Tư Đồ Hành trực tiếp bị rơi xuống kiếm bức liên tục lui về phía sau, thẳng đến thối lui đến 50 mét có hơn, hắn mới khó khăn lắm dừng lại, một cái dùng sức đẩy ra trước mặt kiếm.

"Phốc" một tiếng, hắn trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, tràn đầy phẫn nộ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Hắn còn trước nay không ăn qua lớn như vậy mệt, người này không thể không chết.

Tiêu Lăng Hàn cùng hắn có đồng dạng ý tưởng, đều hy vọng đối phương chết.

"Ngươi có biết bổn thiếu gia là ai, ngươi dám đối bổn thiếu gia ra tay, ngươi có biết sẽ có cái gì hậu quả?"

Tư Đồ Hành duỗi tay lau một phen khóe miệng huyết, lạnh lùng mà nhìn chăm chú vào Tiêu Lăng Hàn.

"Muốn đánh liền đánh, vô nghĩa thật nhiều, ồn ào."

Này những tu nhị đại, tu tam đại, liền biết lấy cha mẹ gia thế áp người.

Tiêu Lăng Hàn cầm kiếm liền triều Tư Đồ Hành chém tới.

Giết người phải nhanh một chút, miễn cho đêm dài lắm mộng.

Nơi đây hiện tại chỉ có bọn họ hai người, đúng là giết người tốt nhất thời cơ.

Hiện giờ hai người đan điền trung tiên linh khí đều còn thừa không có mấy, Tư Đồ Hành thấy Tiêu Lăng Hàn kiếm lại lần nữa hướng chính mình chém tới, trong tay kiếm tự nhiên mà vậy mà đón đi lên.

Chỉ là không mấy chiêu, Tư Đồ Hành trong tay kiếm đã bị Tiêu Lăng Hàn đánh rớt đến trên mặt đất.

Tư Đồ Hành ngã trên mặt đất, lập tức có thanh kiếm đặt tại hắn trên cổ, ngẩng đầu nhìn về phía kiếm chủ nhân, cuồng loạn mà quát: "Ta chính là một bậc Thiên Thịnh Tiên Vực Tư Đồ gia con vợ cả thiếu gia, ngươi dám giết ta, Tư Đồ gia tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi. Ngươi nếu thức thời chạy nhanh đem bổn thiếu gia nỏ tiễn còn tới, bổn thiếu gia tâm tình hảo, nói không chừng sẽ thả ngươi một con ngựa."

"Ha ha ha……" Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bị Tư Đồ Hành nói chọc cho vui vẻ, rõ ràng đã trở thành bị nhân thủ trung sơn dương, thế nhưng còn nghĩ uy hiếp người khác.

Từ đầu chí cuối Tư Đồ Hành đều không tin Tiêu Lăng Hàn dám giết hắn, rốt cuộc hắn là thân phận bãi ở đàng kia.

Cho nên, nói chuyện thời điểm mới có cậy vô khủng.

"Ngươi cười cái gì?"

"Ta cười ngươi ngây thơ! Ngươi đem người khác mệnh đương tiện mệnh, nhậm ngươi cao hứng, tùy ý đánh giết, ngươi cho rằng chính mình cao nhân nhất đẳng. Lại không biết ở ta trong mắt, ngươi mệnh, giống nhau là tiện mệnh một cái."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Tư Đồ Hành theo bản năng phản bác nói: “Những người khác mệnh vốn dĩ chính là tiện mệnh, ta nãi Tư Đồ gia thiên tài, tương lai nhất định phải trở thành Tiên Đế Tiên Tôn tồn tại, ta tất nhiên là cao nhân nhất đẳng.”

Hắn mệnh sao có thể là tiện mệnh, hắn chú định là muốn đứng ở chỗ cao người.

Tư Đồ Hành trong lòng nghĩ, chờ hắn sau khi rời khỏi đây, nhất định phải đem trước mặt người gia tộc cùng nhau diệt, để giải hắn trong lòng chi hận.

“Ngươi cũng thật sẽ nằm mơ.” Nói, Tiêu Lăng Hàn kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua Tư Đồ Hành đan điền.

Tư Đồ Hành không thể tưởng tượng mà mở to mắt, hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, Tiêu Lăng Hàn cư nhiên dám phế đi hắn.

Vươn tay phải che lại bụng nhỏ, hắn vươn một bàn tay chỉ vào Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi…… Ngươi…… Phốc”

Nói còn chưa dứt lời, lại phun ra một búng máu.

Tiêu Lăng Hàn liền hắn vươn tay, trực tiếp nhổ xuống hắn không gian giới tử.

Sau đó thả ra Mặc Ảnh, một trận sương đen thổi qua, tại chỗ đã không có Tư Đồ Hành thân ảnh.

Mặc Ảnh biến thành một con vòng tay triền ở Tiêu Lăng Hàn tay trái cổ tay chỗ.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện chính mình trên người nhiều ra một cái thần thức ấn ký, hơn nữa này mạt thần thức ấn ký là Tiên Đế cảnh cường giả.

Hắn vận chuyển công pháp, thử đem kia mạt thần thức ấn ký cắn nuốt, lại phát hiện tạm thời còn làm không được. Bất đắc dĩ đành phải lưu trữ, may mắn còn có đã nhiều năm mới đi ra ngoài, trong lúc này hắn có thể tưởng mặt khác biện pháp.

Ăn hai viên đan dược, thu hồi giáp sắt sa tích thi thể, Tiêu Lăng Hàn nhìn không bờ bến sa mạc, hướng tới phía trước hành tẩu phương hướng tiếp tục đi tới.

Thiên Thịnh Tiên Vực.

Tư Đồ gia trong từ đường.

Một trận gió nhẹ thổi qua, thanh thúy “Lạch cạch” một tiếng, vang vọng toàn bộ từ đường, một cái thật ở ngủ gật thiếu niên bị này một thanh âm vang lên cấp bừng tỉnh. Hắn mở to mê mang mắt buồn ngủ nhìn về phía từ đường, đương hắn nhìn đến trên mặt đất chia năm xẻ bảy mệnh bài khi, lập tức đánh cái giật mình, buồn ngủ lập tức liền không có.

Tiến lên hai bước, đãi hắn thấy rõ mệnh bài mặt trên có khắc tên khi, sợ tới mức hồn phi phách tán, mệnh bài thượng thình lình viết” Tư Đồ Hành” ba chữ.

Tư Đồ gia chính đường.

Lúc này, chính đường phía trên đang ngồi một người nhìn qua 30 tới tuổi nam tiên, hắn đúng là Tư Đồ gia đương nhiệm gia chủ Tư Đồ Quỳ, đồng thời hắn cũng là Tư Đồ Hành phụ thân.

Đại đường hai bên phân biệt ngồi năm sáu người, đều là Tư Đồ gia trưởng lão.

“Ta cảm thấy nên lui Nguyệt Nhi cùng Tiêu Dật Minh kia tiểu tử hôn sự, nói không chừng hắn hiện tại đã chết ở bên ngoài.”

“Mới ra sự liền từ hôn, không tốt lắm đâu? Những người khác khẳng định sẽ nói chúng ta Tư Đồ gia bỏ đá xuống giếng, bất cận nhân tình.”

“Hừ, chẳng lẽ ta Tư Đồ gia còn sợ hắn Tiêu gia không thành.”

“Chính là, vốn dĩ ta liền cảm thấy Tiêu Dật Minh căn bản không xứng với Nguyệt Nhi, nếu không phải Nguyệt Nhi nói Tiêu Dật Minh đã từng đã cứu nàng, này hôn sự ta đã sớm giúp nàng lui.”

Chờ phía dưới người khắc khẩu sau một lúc, Tư Đồ Quỳ mới mở miệng: “Được rồi, chuyện này vẫn là hỏi một chút Nguyệt Nhi nàng là nghĩ như thế nào.”

Mọi người nghe vậy đều sôi nổi im miệng.

Đúng lúc này, một cái nghiêng ngả lảo đảo thân ảnh chạy vào chính đường.

Hắn tiến phòng lập tức quỳ xuống, “Tham kiến gia chủ, gặp qua các vị trưởng lão.”

Người tới đúng là trông coi từ đường thiếu niên.

Tư Đồ Quỳ nhíu mày, quát khẽ nói: “Chuyện gì hoang mang rối loạn, một chút quy củ đều không có?”

“Gia chủ thứ tội, sự cấp tòng quyền.”

“Nói, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?” Tư Đồ Quỳ ngồi ngay ngắn ở chính đường thượng phương, cho người ta một loại cực cường cảm giác áp bách, hắn khuôn mặt không giận mà uy.

Thiếu niên gian nan mà nuốt nuốt nước miếng, lúc này mới đánh bạo nói: “Là, là tiểu thiếu gia mệnh bài nát.”

Chợt vừa nghe đến tin tức này, Tư Đồ Quỳ sửng sốt một lát, chờ hắn lấy lại tinh thần, trên người uy áp bất tri giác mà tản ra. “Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa.”

Thiếu niên bị Tư Đồ Quỳ có xuyên thấu tính ánh mắt nhìn chăm chú vào, giữa trán mồ hôi lạnh không ngừng đi xuống rớt, hắn run rẩy thanh âm nói: “Là tiểu thiếu gia Tư Đồ Hành mệnh bài nát.”

“Oanh” một thanh âm vang lên, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tư Đồ Quỳ bên cạnh người cái bàn bị hắn một chưởng chụp dập nát.

“Là ai, đến tột cùng là ai giết con ta?”

“Xem xét một chút sẽ biết, nhìn xem đến tột cùng là ai ăn gan hùm mật gấu, dám giết ta Tư Đồ gia người.”

“Yêu cầu Hành Nhi bản nhân tinh huyết, gia chủ bảo tồn có sao?”

Tư Đồ Quỳ lập tức đệ một cái bình ngọc nhỏ cấp nói chuyện người.

Người nọ tiếp nhận bình ngọc nhỏ sau, lập tức bắt đầu thi pháp, trong tay hắn cầm một mặt gương, thực mau trong gương liền xuất hiện Tư Đồ Hành trước khi chết cảnh tượng.

Một đám người lập tức xúm lại qua đi.

“Người này là ai?”

“Trên mặt hắn tất cả đều là cát vàng, xám xịt một mảnh, căn bản thấy không rõ hắn bản nhân bộ dạng.”

“Trong tay hắn cầm chính là kiếm, hắn khẳng định là một cái kiếm tu.”

“……”

Mọi người ngươi một lời ta một ngữ thảo luận, cuối cùng không biết là ai tới một câu: “Hắn giết Hành Nhi, kia trên người hắn nhất định lưu có lão gia chủ thần thức ấn ký.”

Mọi người nghe vậy, lập tức ách thanh.

Tư Đồ Quỳ lập tức cho hắn phụ thân truyền âm, đem sự tình đại khái nói một lần.

Không bao lâu, liền có một mặt nam tiên cầm một cái trận bàn đi vào chính đường.

“Lão gia chủ nói, chỉ cần cầm trận bàn là có thể tìm được hắn kia mạt thần thức ấn ký.”

Tư Đồ Quỳ tiếp nhận trận bàn, lập tức liền phái người tiến đến vân lan Tiên Vực. Không chỉ có là bởi vì chết người là con của hắn Tư Đồ Hành, càng quan trọng là khóa hồn chi nỏ ở Tư Đồ Hành trên người.

Hiện giờ Tư Đồ Hành đã chết, kia khóa hồn chi nỏ nhất định ở giết hắn người trong tay.

Vân Lan bí cảnh

Tư Đồ gia phát sinh sự Tiêu Lăng Hàn nhưng không rõ ràng lắm, bất quá hắn có Tiêu Dật Minh ký ức, biết thầy trò gia làm việc luôn luôn mạnh mẽ, bá đạo. Hiện giờ hắn giết Tư Đồ Hành, Tư Đồ gia nhất định sẽ không thiện bãi cam hưu.

Huống chi kia bộ nỏ ở trong tay hắn, kia chính là bán thần khí, Tiên Đế thậm chí là Tiên Tôn đều sẽ động tâm bảo vật, Tư Đồ gia sao có thể mặc kệ nó lưu lạc bên ngoài.

Nếu là chính mình ở ra bí cảnh trước không thể đem trên người thần thức ấn ký lau đi, kia hắn sẽ gặp phải Tư Đồ gia điên cuồng đuổi giết.

Có đệ nhất chỉ giáp sắt sa tích xuất hiện, mặt sau Tiêu Lăng Hàn lại gặp được quá năm con. Bởi vì có lần đầu tiên chiến đấu trải qua, lại lần nữa đụng tới hắn không hề giống lần đầu tiên như vậy ứng phó lên luống cuống tay chân.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 556

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 556 xảo ngộ ba người

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn mới vừa giết chết vẫn luôn giáp sắt sa tích, nơi xa liền truyền đến “Tất tất tác tác” tiếng vang.

Hắn lập tức thả ra thần thức đi xem xét, kết quả liền nhìn đến mười mấy chỉ giáp sắt sa tích triều hắn phương hướng bò tới.

Cầm đầu kia chỉ đã là Đại La Kim Tiên, còn lại cũng đều có Kim Tiên cảnh.

Cát bụi đầy trời, như là có gió lốc đột kích.

Hắn chạy nhanh thu hồi trên mặt đất giáp sắt sa tích thi thể, hướng trong miệng tắc một phen Bổ Linh Đan, xoay người liền đi phía trước chạy như điên mà đi.

Như vậy nhiều giáp sắt sa tích, nếu là chỉ có một hai chỉ, Tiêu Lăng Hàn cùng Mặc Ảnh còn có thể một người một con. Nhưng một chút tới như vậy nhiều chỉ, song quyền khó địch bốn tay, hắn vẫn là thức thời, chạy nhanh chạy trốn quan trọng.

Bên kia.

Thượng Quan Huyền Ý chân mới vừa chiếm địa, liền cảm giác được lòng bàn chân truyền đến cực nóng cực nóng, mà hắn thân ở ở một tòa trụi lủi ngọn núi đỉnh.

Bên người quả nhiên không có Tiêu Lăng Hàn thân ảnh, trong lòng có chút mất mát, bất quá bọn họ có khiết ước ở, tin tưởng thực mau là có thể gặp lại.

Đúng lúc này, Thượng Quan Huyền Ý cách đó không xa, một thốc ánh lửa không hề dấu hiệu mà từ dưới nền đất phun tới.

Hắn lập tức vận khí tiên linh khí, người thăng đến giữa không trung, liền sợ đợi lát nữa hắn đứng thẳng địa phương đột nhiên cũng tới như vậy một chút, kia hắn không phải đến tao ương.

Gọi ra Phệ Linh Thử, làm hắn nhìn xem dưới nền đất có hay không bảo vật. Không đúng sự thật, hắn vẫn là chạy nhanh rời đi, nơi này nhìn liền cảm giác nguy hiểm.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử vừa ra tới liền cao hứng quơ chân múa tay.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía chính mình đầu vai Phệ Linh Thử, gia hỏa này tiến hóa thành công.

Hiện giờ Phệ Linh Thử đã không còn là xám xịt nhan sắc, nó hiện giờ một thân tuyết trắng mao, đỉnh đầu có một sợi màu đen mao có vẻ phá lệ thấy được, thân mình cũng khôi phục thành nguyên lai bộ dáng.

【 chủ nhân, có hay không bị ta anh tuấn soái khí bộ dáng mê đảo? 】 Phệ Linh Thử vẻ mặt khoe khoang mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý, đầu cao cao ngẩng lên, như là một con kiêu ngạo khổng tước.

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng nhịn không được trừu trừu, Phệ Linh Thử gia hỏa này, thay đổi cái bộ dáng, lòng tự tin bạo lều!

"Lại như thế nào anh tuấn soái khí, ngươi cũng chỉ là một con lão thử, điểm này là vô pháp thay đổi sự thật." Thượng Quan Huyền Ý không lưu tình chút nào mà đả kích nói.

【 chủ nhân quả nhiên không yêu ta, ta tâm hảo đau, ta tan nát cõi lòng thành cặn bã. 】

Thượng Quan Huyền Ý liếc Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, cười lạnh nói: "Chờ ta thấy Lăng Hàn, ta nhất định sẽ đem ngươi những lời này còn nguyên mà nói cho hắn."

Nghe vậy, Phệ Linh Thử toàn bộ chuột thân đều run run, lập tức cầu xin nói: 【 chủ nhân, ta anh tuấn cơ trí chủ nhân, ngươi người tốt nhất. Ta vừa rồi cái gì đều không có nói qua, đúng không, chủ nhân? 】

Thượng Quan Huyền Ý lãnh "Hừ" một tiếng, Phệ Linh Thử cái này bắt nạt kẻ yếu gia hỏa.

【 chủ nhân kêu ta ra tới, nhất định có chuyện gì yêu cầu ta làm. Chủ nhân ngươi cứ việc phân phó, ta nhất định đem hết toàn lực, máu chảy đầu rơi, vượt lửa quá sông, sẽ không tiếc. 】

"Hừ, xem ở ngươi như vậy thức thời phân thượng, ngươi vừa rồi lời nói ta tạm thời quên. Hiện tại bắt đầu làm việc, ngươi mau nhìn xem phụ cận có hay không cái gì bảo vật."

Nghe vậy, Phệ Linh Thử nhắm mắt lại, lập tức mở ra hắn thiên phú kỹ năng, bắt đầu tìm kiếm bảo vật.

Một lát sau, Phệ Linh Thử mở mắt ra, có chút rối rắm mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi mà nhìn Phệ Linh Thử, "Ngươi đây là cái gì biểu tình? Trên mặt mao đều nhăn thành một đoàn."

【 phía dưới có bảo bối. 】

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng vui vẻ, có bảo bối vậy ý nghĩa thực lực của hắn có thể được đến tăng lên.

“Có cái gì bảo bối, ngươi hiện giờ đã tiến hóa thành công, hẳn là có thể cảm giác đến là cái gì bảo bối đi?”

【 bảo bối có là có, bất quá……】 nói một nửa, Phệ Linh Thử càng rối rắm.

“Bất quá cái gì? Ngươi có thể hay không dùng một lần nói xong.”

【 bất quá, phía dưới bảo bối cùng ngươi không quan hệ, ngươi đi phỏng chừng cũng không chiếm được. 】 Phệ Linh Thử thần sắc phức tạp, chủ nhân nhà mình vận khí cũng quá nhíu, như thế nào gặp được một cái nhìn đến không chiếm được bảo vật đâu?

“Tham ăn quỷ, ngươi tin hay không ta đem ngươi ném vào nơi đó mặt.”

Thượng Quan Huyền Ý đảo dẫn theo Phệ Linh Thử cái đuôi, nhìn về phía phía trước vừa mới phun trào ra hỏa địa phương.

【 đừng nha, chủ nhân, ta thân thân chủ nhân tốt. Kia phía dưới đồ vật hẳn là thuộc về đại chủ nhân, cho nên ngươi đi cũng không chiếm được. 】

“Thuộc về Lăng Hàn? Ngươi như thế nào biết?”

【 ta cảm nhận được dưới nền đất có đại chủ nhân trên người mới có một loại hơi thở, phía dưới đồ vật hẳn là đang đợi hắn tới lấy. 】

“Thật sự?”

【 thiên chân vạn xác! 】

Vân Lan bí cảnh thật đúng là cùng Tiêu Lăng Hàn có quan hệ, chính là không biết hắn hiện tại thân ở nơi nào, cảm giác ly chính mình có cách xa vạn dặm xa. Dưới nền đất đồ vật nếu thuộc về hắn, như thế nào không đem hắn truyền tống đến nơi đây tới, ngược lại đem chính mình truyền tống đến nơi đây tới.

Thượng Quan Huyền Ý không biết chính là, bởi vì trên người hắn lây dính Tiêu Lăng Hàn hơi thở, cho nên mới sẽ bị truyền tống đến nơi đây tới.

“Phía dưới đồ vật, người khác lấy không đi thôi?”

【 chủ nhân cứ yên tâm đi, phía dưới đồ vật trừ bỏ đại chủ nhân, không người có thể mang đi. 】

“Một khi đã như vậy, chúng ta đây đi địa phương khác nhìn xem.”

【 hảo lặc, chủ nhân ngươi chỉ lo yên tâm lớn mật mà đi phía trước đi, nếu là gặp được bảo vật, ta tất nhiên sẽ gọi lại ngươi. 】 Phệ Linh Thử vỗ ngực bảo đảm nói.

Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử thả lại trên vai, liền hướng tới Tiêu Lăng Hàn nơi phương hướng bay đi.

Khô vàng thổ địa thượng ngẫu nhiên có một hai cây thực vật tản ra bừng bừng sinh cơ, này đó thực vật thích hợp sinh trưởng ở nóng bức thả khô ráo địa

phương, có được ngoan cường sinh mệnh, đáng tiếc này đó thực vật cũng không phải cái gì thiên tài địa bảo.

Thượng Quan Huyền Ý ở này đó khô vàng thổ địa trên không phi hành một ngày, đan điền trung tiên linh khí tiêu hao một nửa.

Hiện tại hắn đối ứng phía dưới nhưng thật ra sẽ không lại đột nhiên phun ra hỏa tới, vì thế hắn trực tiếp đáp xuống ở mặt đất.

Hắn phát hiện mặt đất tuy rằng như cũ tản ra nhiệt khí, nhưng không hề như vậy cực nóng.

Lấy ra Bổ Linh Đan ăn hai viên, hắn liền bắt đầu bố trí trận pháp.

Chờ trận pháp bố trí hảo, hắn liền làm Phệ Linh Thử vì hắn hộ pháp, sau đó hắn bắt đầu đả tọa khôi phục phía trước tiêu hao rớt tiên linh khí.

Hai cái canh giờ sau, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên mở bừng mắt.

Hắn lấy ra hai trương ẩn thân phù phân biệt dán ở chính mình trên người cùng Phệ Linh Thử trên người các dán một trương.

Phệ Linh Thử còn có chút ngốc, nó đang ở cảnh giới, hoàn toàn không phát hiện có bất luận kẻ nào hoặc là yêu thú tiến đến, chủ nhân như thế nào liền hướng chính mình trên người dán phù triện?

Bất quá nó cũng thức thời không hỏi nhiều, ngoan ngoãn ngồi xổm Thượng Quan Huyền Ý trên vai.

Đại giai qua mười tới phút, Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến một trai hai gái xuất hiện ở hắn trong tầm mắt.

Ba người ăn mặc không bình thường, vừa thấy liền không phải tán tu, càng quan trọng là bọn họ trên người có loại sinh ra đã có sẵn tôn quý khí chất, giống như vậy người vừa sinh ra liền ngậm lấy muỗng vàng, nghĩ đến này ba người thân phận tất nhiên không thấp.

Này ba người phân biệt là Diêu Dương Diệu, Trần Duyệt Di, Thượng Quan Hân Nhiên, Diêu Dương Diệu tu vi ở Kim Tiên đỉnh, mà Trần Duyệt Di tu vi ở Kim Tiên trung kỳ, Thượng Quan Hân Nhiên còn lại là Chân Tiên trung kỳ.

Thực mau ba người nói chuyện liền truyền vào Thượng Quan Huyền Ý trong tai.

“Lần này chúng ta ba người vận khí thật tốt, trực tiếp bị truyền tống đến Hỏa Diệm Sơn.” Trần Duyệt Di cười khanh khách mà nói, nàng đang nói lời này thời điểm đôi mắt cố ý vô tình nhìn về phía Diêu Dương Diệu, con ngươi tràn đầy tình yêu.

Diêu Dương Diệu tất nhiên là cảm giác được Trần Duyệt Di ánh mắt, hắn nhìn thoáng qua bên cạnh Thượng Quan Hân Nhiên, mới có chút xấu hổ mà phụ họa một câu: “Vận khí là khá tốt.”

"Trần sư tỷ có thể cùng chúng ta hai cái truyền tống đến một chỗ, nhưng thật ra làm ta có chút ngoài ý muốn."

Nói lời này thời điểm, Thượng Quan Hân Nhiên đôi mắt tới hai người trên người qua lại đảo quanh.

Nàng cùng Diêu Dương Diệu có hôn ước trong người, gia tộc lý trưởng bối sợ nàng tiến bí cảnh sau gặp được nguy hiểm, liền sử dụng trong tộc bán thần khí kết duyên thằng, lúc này mới làm nàng cùng Diêu Dương Diệu ở tiến vào bí cảnh sau, không có bị tách ra.

Cảm nhận được Thượng Quan Hân Nhiên ánh mắt, Trần Duyệt Di vội vàng giải thích nói: "Vui vẻ, ngươi đừng nghĩ nhiều, ta cùng Diêu sư huynh chi gian thật sự không có gì."

"Đừng, ta và ngươi không như vậy thục, ngươi vẫn là kêu Thượng Quan sư muội, ta nghe tương đối thoải mái."

"Thượng Quan sư muội nói chính là, chúng ta Trần gia chỉ là một cái bình thường gia tộc, làm sao dám trèo cao giống ngươi như vậy sinh ra lánh đời gia tộc đích tiểu thư. Là ta vượt qua, về sau ta sẽ không lại gọi sai."

Trần Duyệt Di khẽ cắn môi dưới, con ngươi sương mù mênh mông một mảnh, như là bị cực đại ủy khuất.

Nàng lời này vừa ra, rõ ràng là đang nói Thượng Quan Hân Nhiên khinh thường bình thường thế gia người.

Thượng Quan Hân Nhiên âm thầm trợn trắng mắt, nàng khi nào nói chính mình khinh thường nàng?

Nàng chỉ là xem mặc kệ Trần Duyệt Di như vậy kiểu xoa làm ra vẻ nữ nhân mà thôi.

Đương nhiên, lấy thân phận của nàng, nàng không cần giải thích, chỉ là cảm thấy cùng Trần Duyệt Di đồng hành, làm nàng đặc biệt cách ứng.

Mà Diêu Dương Diệu nhìn thấy Trần Duyệt Di như vậy, mày không khỏi mà nhăn lại, nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên ánh mắt nhiều một tia trách cứ, còn có vài phần không mừng, bởi vì hắn cũng là xuất từ bình thường thế gia.

Rõ ràng Thượng Quan Hân Nhiên thực thức đại thể, vì cái gì mỗi lần nàng nhìn thấy Trần Duyệt Di đều là mặt sưng mày xỉa, chẳng lẽ thật là bởi vì nàng khinh thường bọn họ này đó bình thường thế gia người?

Không làm hắn tưởng, Diêu Dương Diệu lập tức ra tiếng an ủi nhìn như là sắp khóc ra tới Trần Duyệt Di: "Trần sư muội, ngươi đừng nghĩ nhiều, Hân Nhiên nàng không phải ý tứ này, nàng chỉ là không thích không quen thuộc người kêu tên nàng mà thôi."

"Thật là như vậy sao?"

"Đương nhiên là thật sự, ngươi như vậy thiện giải nhân ý, mặc cho ai đều sẽ thích."

"Kia Diêu sư huynh ngươi cũng thích ta sao?"

Trần Duyệt Di mở to một đôi đại đại đôi mắt, bên trong hình như có nước mắt ở đảo quanh, chờ mong mà nhìn Diêu Dương Diệu.

Thượng Quan Hân Nhiên:…… Nàng cái này chính chủ vị hôn thê còn ở, nữ nhân này là đem nàng trở thành chết người không thành?

Diêu Dương Diệu mặt không cấm đỏ hồng, hắn âm thầm liếc Thượng Quan Hân Nhiên liếc mắt một cái, thấy nàng tựa hồ không có chú ý bọn họ bên này nói chuyện, không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Đối thượng Trần Duyệt Di chờ mong ánh mắt, hắn ma xui quỷ khiến liền nói: "Đương nhiên thích."

Sau khi nói xong, Diêu Dương Diệu mới phát giác chính mình nói gì đó, quay đầu liền thấy Thượng Quan Hân Nhiên chính cười như không cười mà nhìn chính mình. Hắn trong lòng có chút chột dạ, lập tức giải thích: "Vui vẻ, ngươi đừng hiểu lầm, ta nói thích là sư huynh sư muội chi gian thích, không có ý khác."

"Ta có nói cái gì sao?"

"A?"

"Ngươi không cần giải thích, ta tin tưởng ngươi chi gian quan hệ thực thuần khiết, là thanh thanh bạch bạch." Nói xong lời này, Thượng Quan Hân Nhiên thiếu chút nữa đem chính mình ghê tởm tới rồi.

Một bên Trần Duyệt Di rũ đầu, trong mắt tràn đầy oán độc, tay cầm thành quyền, lòng tràn đầy không cam lòng.

Phệ Linh Thử thấy chủ nhân nhà mình tầm mắt vẫn luôn dừng ở tên kia kêu Thượng Quan vui vẻ nữ nhân trên người, không cấm vì hắn nhéo đem mồ hôi lạnh.

Nếu như bị đại phôi đản biết, bình dấm chua nên đánh nghiêng.

Gặp người đều nhìn không tới, chủ nhân còn niệm niệm không tha mà nhìn chằm chằm xem, ra tiếng nhắc nhở: 【 chủ nhân, người đều đi xa. 】

Thượng Quan Huyền Ý lập tức hoàn hồn, thành thạo thu hồi trận pháp liền theo đi lên.

Phệ Linh Thử thấy vậy, trong mắt tràn đầy vui sướng khi người gặp họa, đại phôi đản liền phải bị chủ nhân đội nón xanh. Nếu không phải sợ phá hư chủ nhân chuyện tốt, nó đều muốn cười to ra tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không biết Phệ Linh Thử trong lòng ý tưởng, nếu là đã biết phỏng chừng sẽ trực tiếp phun nó một ngụm hỏa.

Hai cái canh giờ sau.

Phệ Linh Thử đột nhiên truyền âm nói: 【 chủ nhân, phía trước có bảo bối. 】

【 là cái gì? 】

Thượng Quan Huyền Ý ở nhìn thấy phía trước ba người mục đích minh xác triều một chỗ đi thời điểm, cũng đã đoán được bọn họ hẳn là biết khu vực này có cái gì bảo bối.

【 là hỏa nham quả. 】

【 còn không có thành thục? 】 Thượng Quan Huyền Ý không cấm suy đoán, nếu là thành thục hỏa nham quả, Phệ Linh Thử nhất định sẽ thúc giục chính mình đi chạy nhanh đi trích.

【 nhanh, hẳn là còn có mười năm. 】

Thượng Quan Huyền Ý đầy đầu hắc tuyến, 【 mười năm, kêu nhanh? Ngươi có phải hay không không biết nhanh hàm nghĩa? 】

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 557

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 557 thời gian chi thủy

Phệ linh theo bản năng trả lời: 【 mười năm rất dài sao? Cũng chính là ta ngủ một giấc thời gian. 】

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn liền không nên cùng Phệ Linh Thử nói chuyện, thật là tức chết hắn.

Phía trước Thượng Quan Hân Nhiên trong tay đảo tịch](đoàn }* đội cầm một bộ bản đồ, cẩn thận đối ứng bọn họ hiện tại nơi vị trí.

Diêu Dương Diệu thấy vậy, không khỏi hỏi: "Vui vẻ, như thế nào? Chúng ta có phải hay không mau tới rồi."

Thượng Quan Hân Nhiên gật gật đầu: "Lại hướng phía trước phương đi nửa canh giờ hẳn là liền đến."

Đứng ở một bên Trần Duyệt Di nghe vậy, đôi mắt lóe lóe, nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên khi, con ngươi ác ý tràn đầy.

Thượng Quan Hân Nhiên hình như có sở cảm, đột nhiên quay đầu lại, vừa lúc đem Trần Duyệt Di trong mắt tương lai cập, thu hồi ác ý nhìn vừa vặn. Khóe miệng nàng lộ ra một mạt trào phúng, cái này Trần Duyệt Di xem ra thực không thành thật, chính mình nếu là lại cùng nàng đãi ở bên nhau, không chừng sẽ bị nàng sau lưng hố một phen.

Trần Duyệt Di chạy nhanh cúi đầu, lại ngẩng đầu khi con ngươi lại là sương mù mênh mông một mảnh, ánh mắt vô tội lại khiếp đảm.

"Thượng Quan sư muội, ngươi vì sao như vậy nhìn ta? Ngươi yên tâm, ta sẽ không cùng các ngươi đoạt bảo vật. Ta tự biết chính mình thân phận thấp, thực lực thấp, bí cảnh nguy hiểm thật mạnh, ta nghĩ đại gia ít nhất nhận thức, đãi ở bên nhau, ít nhất có thể lẫn nhau chiếu ứng."

Thượng Quan Hân Nhiên hiện tại là thật sự rất bội phục cái này kỹ nữ kỹ nữ khí nữ nhân, nàng có nói cái gì sao?

Nàng cái gì cũng chưa nói, Trần Duyệt Di liền tự biên tự diễn xuất như vậy một đại đẩy.

Nghe xong Trần Duyệt Di nói, Diêu Dương Diệu quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên, hắn trong mắt mang theo xem kỹ.

Thượng Quan Hân Nhiên vốn dĩ liền không thích Diêu Dương Diệu, bị hắn như vậy ánh mắt đánh giá, trong lòng càng thêm không thoải mái.

Bọn họ là có hôn ước trong người thanh mai trúc mã, mà Diêu Dương Diệu liền nhân Trần Duyệt Di nói mấy câu liền đối chính mình sinh ra hoài nghi. Người như vậy căn bản không đáng chính mình phó thác chung thân, may mắn gia tộc có quy định, phàm là bất mãn thiên tuế nhất nhất luật không chuẩn gả cưới.

Xem ra ra bí cảnh chuyện thứ nhất chính là trước đem cái này hôn sự cấp lui.

Lưng đeo Diêu Dương Diệu vị hôn thê cái này thân phận, làm nàng cách ứng đến không được.

Diêu Dương Diệu cũng không biết hắn biểu hiện đã làm Thượng Quan Hân Nhiên có muốn từ hôn ý tưởng.

Hắn cảm thấy nếu bọn họ ba người gặp gỡ, kia thuyết minh đây là bọn họ ba người duyên phận, tự nhiên nên ba người cùng nhau sấm bí cảnh.

"Trần sư muội nói cái gì, thiên tài địa bảo có duyên giả đến chi. Chúng ta ba người ở bên nhau, nếu là có gặp được bảo vật, tự nhiên sẽ không thiếu ngươi kia phân."

"Ta liền biết Diêu sư huynh người tốt nhất, chỉ cần Diêu sư huynh không cần ghét bỏ ta là trói buộc là được." Trần Duyệt Di ý có điều chỉ mà nói, nơi này Thượng Quan Hân Nhiên tu vi thấp nhất, cho dù có người là trói buộc, cũng không có khả năng là chính mình.

"Ngươi chiến lực không yếu, sao có thể là trói buộc."

"Ân, nếu là gặp được nguy hiểm, ta nhất định sẽ cùng Diêu sư huynh cùng nhau đối mặt."

Thấy Thượng Quan Hân Nhiên đã đi ra ngoài một đoạn đường, Diêu Dương Diệu tiếp đón Trần Duyệt Di: "Trần sư muội, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện."

"Hảo, không biết sao, ta cảm giác Thượng Quan sư muội không quá thích ta, có phải hay không ta nơi nào không có làm tốt?"

"Sao có thể, Hân Nhiên nàng chính là tính tình có hoạt bát chút, có khi nói chuyện khả năng không xuôi tai, ngươi đừng để trong lòng."

"Ân, nàng nên không phải là bởi vì ngươi cùng ta nói chuyện, cho nên ghen tị đi?"

Bị Trần Duyệt Di như vậy vừa nói, Diêu Dương Diệu tưởng tượng còn thật có khả năng là như thế này. Phía trước hắn còn ở lo lắng Thượng Quan Hân Nhiên không thích chính mình, hiện tại xem ra là hắn nghĩ nhiều. Hắn thiên phú hảo, người cũng lớn lên tuấn mỹ, tông môn những cái đó nữ tiên mỗi người đều tưởng cùng hắn đáp thượng quan hệ, đáng tiếc hắn cùng Thượng Quan Hân Nhiên sớm có hôn ước.

Thượng Quan Hân Nhiên nghe được mặt sau hai người ngươi một câu, ta một câu, liêu đến kia kêu một cái hoan. Nàng nghĩ chính mình có phải hay không hẳn là nhiều cho bọn hắn chế tạo ở bên nhau cơ hội, như vậy nàng mới có lý do từ hôn.

【 chủ nhân, tiểu mỹ nhân bị tra nam tiện nữ vắng vẻ, nhìn hảo đáng thương. 】

Cho nên chủ nhân ngươi nhanh lên đi an ủi an ủi tiểu mỹ nhân đi! Phệ Linh Thử ở trong lòng hô to.

Thượng Quan Huyền Ý cổ quái mà nhìn về phía Phệ Linh Thử, 【 ngươi muốn đi an ủi nàng? 】

Phệ Linh Thử hai chỉ mắt nhỏ trợn to, chậm rãi thành chọi gà mắt.

Trong lòng nghĩ, không nên là chủ nhân đi an ủi sao?

Chủ nhân như thế nào hỏi nó có phải hay không muốn đi an ủi?

Chủ nhân phản ứng như thế nào cùng nó tưởng không quá giống nhau?

Nó lắc đầu: 【 ta lại không thích mỹ nhân, ta chỉ thích tiên thạch. 】

【 ngươi vừa rồi kia lời nói ý tứ không phải là làm ta đi an ủi đi? 】 Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt nửa mị, ánh mắt bất thiện nhìn Phệ Linh Thử, gia hỏa này cư nhiên muốn hắn đi thông đồng nữ nhân.

Hắn sở dĩ đi theo phía trước ba người, một phương là cảm thấy ba người mục đích minh xác, về phương diện khác xác thật là bởi vì đi ở phía trước nữ tiên.

Nàng họ Thượng Quan, lại còn có cấp Thượng Quan Huyền Ý một loại thân thiết cảm.

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý hiện tại không có Thượng Quan gia huyết mạch, nhưng hắn suy đoán tên kia nữ tiên hẳn là cùng hắn có chút quan hệ, cụ thể là cái gì quan hệ được giải lúc sau mới có thể biết.

【 chủ nhân, ngươi nhìn chằm chằm vào người khác xem, chẳng lẽ không phải đối nhân gia có ý tứ? 】 Phệ Linh Thử đương nhiên mà truyền âm trả lời, không thích, làm gì nhìn chằm chằm người khác xem.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt không cấm đen hắc, Phệ Linh Thử gia hỏa này thật là chán sống, nói cái gì đều dám nói.

Bị Thượng Quan Huyền Ý lãnh u u ánh mắt nhìn chăm chú vào, Phệ Linh Thử ngạnh sinh sinh đánh rùng mình.

Chủ nhân như thế nào này phó biểu tình, chẳng lẽ nó đã đoán sai?

Nam nhân thói hư tật xấu, nó hẳn là không có đoán sai mới đúng.

Tự cho là đoán trúng chân tướng Phệ Linh Thử vội vàng lại truyền âm nói: 【 chủ nhân liền tính ngươi thật sự thích cũng không có gì, nam nhân sao, ta hiểu, ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không nói cho đại chủ nhân. 】

Thượng Quan Huyền Ý lãnh u u mà truyền âm: 【 ta xem ngươi là ngại này thân mao quá bạch, cho nên muốn muốn đổi cái nhan sắc. 】

Chủ nhân lời này là có ý tứ gì?

Nó như thế nào có loại dự cảm bất hảo đâu?

Phệ Linh Thử trong lòng lo sợ bất an.

Một người một chuột ầm ĩ gian đã đi theo Thượng Quan Hân Nhiên ba người đạt tới mục đích địa.

Trước mặt là một tòa cao cao vách núi, mà vách núi vách đá thượng có một cây lớn lên ở khe đá bên trong thụ, kia cây lá cây trình thổ hoàng sắc, thụ thân cây là màu xám. Nếu không phải nó mặt trên treo mười viên màu vàng quả tử, căn bản gọi người nhìn không ra nơi đó cư nhiên có một thân cây.

"Diêu sư huynh, kia cây chẳng lẽ chính là hỏa nham cây ăn quả?" Trần Duyệt Di kinh ngạc hỏi.

Đương nàng ánh mắt chạm đến đến vách đá thượng quả tử khi, tràn đầy thèm nhỏ dãi chi sắc.

Trần Duyệt Di không nghĩ tới đi theo Thượng Quan Hân Nhiên cùng Diêu Dương Diệu cư nhiên còn có thu hoạch ngoài ý muốn.

Cuối cùng không uổng phí nàng ở Diêu Dương Diệu kết duyên thằng thượng gian lận, đến đã làm chính mình cùng bọn họ truyền tống tới rồi một chỗ.

Diêu Dương Diệu gật gật đầu: "Ân!"

Ngược lại hắn lại nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên, "Trên cây mặt có mười viên hỏa nham quả, dựa theo chúng ta phía trước phân phối chúng ta mỗi người năm viên, nhưng hiện tại nhiều Trần Duyệt Di, chúng ta yêu cầu một lần nữa phân phối."

Thượng Quan Hân Nhiên không nói gì, chỉ là lạnh lùng mà nhìn hắn, xem hắn đến tột cùng muốn nói ra như thế nào không biết xấu hổ nói tới.

Một bên Trần Duyệt Di nghe xong Diêu Dương Diệu lời này, trong lòng vui mừng không thôi, khẩu thượng lại nói nói: "Diêu sư huynh, nếu đây là ngươi cùng Thượng Quan sư muội đã sớm ước định tốt, ta…… Ta còn là từ bỏ, rốt cuộc ta không xuất lực, như vậy lấy không các ngươi đồ vật, lòng ta băn khoăn."

Thượng Quan Hân Nhiên ý vị thâm trường mà nhìn Trần Duyệt Di liếc mắt một cái.

Lấy lui làm tiến sao?

Thật đúng là dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Mà nghe xong Trần Duyệt Di nói, Diêu Dương Diệu chỉ cảm thấy nàng thật sự quá hiểu chuyện, còn thực thức đại thể, so Thượng Quan Hân Nhiên cái này xuất từ lánh đời gia tộc đích tiểu thư minh lý lẽ nhiều.

Diêu Dương Diệu trong lòng không khỏi đối Thượng Quan Hân Nhiên nhiều vài phần oán khí, rõ ràng là chính mình vị hôn thê, ở chính mình nói xong lời này sau, nàng thế nhưng không đón ý nói hùa chính mình, còn không bằng một ngoại nhân.

Hắn ôn nhu đối Trần Duyệt Di nói: "Trần sư muội, ngươi đừng nghĩ nhiều, phía trước ta liền nói quá, nếu là gặp được cơ duyên, chúng ta ba người tự nhiên nên điểm trung bình xứng."

"Ta thật sự cũng có thể được đến sao? Thượng Quan sư muội có thể hay không không cao hứng?" Nói, Trần Duyệt Di hai má đà hồng, e lệ ngượng ngùng mà nhìn về phía Diêu Dương Diệu.

Nói Thượng Quan Hân Nhiên khi, lại quay đầu nhìn về phía nàng, cũng đối nàng lộ ra một cái khiêu khích ánh mắt.

Thượng Quan Hân Nhiên tiếp tục trợn trắng mắt, trong lòng thầm mắng: Tiện nhân!

Diêu Dương Diệu nói thẳng nói: "Vui vẻ, chúng ta hiện tại có ba người, trên cây mười viên hỏa nham quả, ngươi ba viên, Trần sư muội ba viên, ta bốn viên."

Diêu Dương Diệu nói đương nhiên, hắn cảm thấy chính mình là nam nhân, nên nhiều đến một viên. Mà Thượng Quan Hân Nhiên cùng Trần Duyệt Di đều là nữ nhân, hai người bọn nàng mỗi người ba viên vừa lúc, ai cũng sẽ không nói ai nhiều được.

Nghe xong Diêu Dương Diệu lời nói Thượng Quan Hân Nhiên đầy mặt ngạc nhiên, không thể tin tưởng mà nhìn hắn.

Nguyên bản nàng cho rằng Diêu Dương Diệu đưa ra một lần nữa phân phối, nhiều nhất chính là bọn họ hai người một cái đều một viên cấp Trần Duyệt Di.

Hiện tại xem ra hoàn toàn là nàng suy nghĩ nhiều.

Diêu Dương Diệu chính là một cái vô sỉ tới cực điểm nam nhân.

May mắn lần này bí cảnh hành trình, làm chính mình có thể tiến thêm một bước hiểu biết hắn.

Bọn họ cũng còn không có cử hành hợp tịch đại điển, hết thảy đều còn kịp.

Không riêng Thượng Quan Hân Nhiên ngạc nhiên, chính là Trần Duyệt Di cũng thực ngoài ý muốn, nàng vốn dĩ cho rằng Diêu Dương Diệu sẽ làm Thượng Quan Hân Nhiên lấy bốn viên, bọn họ hai người một người ba viên.

Xem ra Diêu Dương Diệu người nam nhân này một chút cũng không đáng tin, hắn ở trong lòng cái thứ nhất nghĩ đến chỉ là chính hắn. Nếu là thật ra chuyện

gì, hắn nhất định sẽ không quản những người khác chết sống.

Người như vậy, xứng đáng bị chính mình lợi dụng.

Ba người tâm tư khác nhau.

Trong lúc nhất thời ai cũng không nói chuyện, không khí trở nên vi diệu lên.

Cách đó không xa nhìn thấy một màn này một người một chuột thật là vô ngữ.

Phệ Linh Thử nhịn không được cùng Thượng Quan Huyền Ý phun tào: 【 hỏa nham quả đều còn không có thành thục, bọn họ liền đang nói phân phối sự tình, có phải hay không có điểm quá sớm? 】

【 ta cũng muốn hỏi ngươi, ngươi xác định hỏa nham quả còn có mười năm mới có thể thành thục? 】

【 chủ nhân, hỏa nham cây ăn quả liền ở nơi đó, ngươi nếu là không tin, chính ngươi đi xem. 】

Hắn nếu là xem hiểu, còn cần hỏi sao?

Không nghĩ tới hắn cư nhiên bị chính mình khế ước thú cấp trào phúng.

Thượng Quan Huyền Ý sâu sắc cảm giác thất bại, xem ra nhàn rỗi muốn đem phương diện này biết thư bổ bổ, bằng không liền một con lão thử đều phải xem chính mình chê cười.

Bên kia.

Thượng Quan Hân Nhiên đột nhiên hỏi nói: “Dương Diệu, ngươi không cảm thấy ngươi như vậy phân phối có vấn đề sao?”

“Có cái gì vấn đề?”

Diêu Dương Diệu tràn đầy khó hiểu mà nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên, hắn cảm thấy chính mình như vậy phân phối hoàn toàn không thành vấn đề.

Thượng Quan Hân Nhiên nhắc nhở nói: “Ngươi chẳng lẽ là đã quên, hiện tại hỏa nham quả còn không có thành thục.”

Diêu Dương Diệu không chút nghĩ ngợi mà nói: “Trên người của ngươi không phải mang theo làm hỏa nham quả nhanh chóng thành thục thời gian chi thủy sao?”

“A, nếu ta ra thời gian chi thủy, ta có phải hay không hẳn là nhiều đến một viên?”

Nghe vậy, Diêu Dương Diệu một bộ bị thương biểu tình, “Vui vẻ, ngươi không phải vị hôn thê của ta sao? Chẳng lẽ ngươi còn muốn cùng ta so đo này đó?”

Thượng Quan Hân Nhiên đôi tay ôm cánh tay, đứng ở Diêu Dương Diệu hai mét xa địa phương, nàng vóc dáng tuy rằng so Diêu Dương Diệu lùn hơn phân nửa cái đầu, nhưng trên người nàng khí thế chút nào không thua đối phương.

Nàng lãnh đạm nói: “Ngươi cũng biết ta là ngươi vị hôn thê, nếu là chưa lập gia đình, kia có thể hay không thành hôn vẫn là một cái dấu chấm hỏi?”

Nghe được Thượng Quan Hân Nhiên nói như vậy, Diêu Dương Diệu lập tức liền có bất hảo dự cảm, trầm giọng hỏi đáp: “Vui vẻ, ngươi lời này là có ý tứ gì?”

Thượng Quan Hân Nhiên nhướng mày nói: “Chính là ngươi tưởng cái kia ý tứ.”

Diêu Dương Diệu sắc mặt âm trầm, hắn hoàn toàn không nghĩ tới sự tình thế nhưng cùng hắn dự tính không giống nhau.

Thượng Quan gia chính là lánh đời gia tộc, địa vị cao cả, trong tộc cao thủ vô số, mà hắn ở Diêu gia bất quá là đông đảo thiên tài con cháu trung một cái.

Cho nên, hắn không thể mất đi Thượng Quan Hân Nhiên cái này trợ lực.

Nghĩ đến này, Diêu Dương Diệu ánh mắt nhu hòa mà nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên, thâm tình chân thành mà nói: “Không, chúng ta hôn sự chính là gia tộc trưởng bối sở định, há có thể là trò đùa.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 558

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 558 ôm cây đợi thỏ

Diêu Dương Diệu tiện đà lại nói: “Huống chi, ta vẫn luôn đem ngươi trở thành thê tử của ta ở đối đãi.”

Thượng Quan Hân Nhiên cười lạnh nói: “Ha hả ~~ vậy ngươi nhưng thật ra nói nói ngươi là như thế nào đối đãi ta?”

“Ta……”

Diêu Dương Diệu nhất thời nghẹn lời, hắn đối đãi quan vui vẻ thái độ cùng đối đãi trong tông môn những cái đó sư muội sư tỷ không có gì khác nhau.

Thấy Thượng Quan Hân Nhiên chính nhìn chính mình cười lạnh, nàng bộ dáng như là ở trào phúng chính mình, Diêu Dương Diệu trong lòng nói không nên lời là cái gì tư vị, chỉ cảm thấy thực bị đè nén.

Tiện đà hắn có thâm tình mà nói: “Vui vẻ, ở lòng ta, vẫn luôn cảm thấy ngươi chính là thê tử của ta, ta ở trong lòng cũng vẫn luôn đem ngươi trở thành thê tử của ta.”

Không chỉ có Thượng Quan Hân Nhiên vô ngữ, một bên không ra tiếng Trần Duyệt Di cũng thực vô ngữ.

Âm thầm Thượng Quan Huyền Ý cùng Phệ Linh Thử càng là vô ngữ đến mức tận cùng.

Bất quá Thượng Quan Huyền Ý cùng Phệ Linh Thử đều cũng rốt cuộc biết bọn họ vì cái gì sớm như vậy liền đem đồ vật phân phối hảo, nguyên lai là bởi vì Thượng Quan Hân Nhiên có khi quang chi thủy.

Thời gian chi thủy chính là thứ tốt, một giọt là có thể làm tiên thảo nhanh chóng tăng trưởng.

Bao nhiêu người luyện đan sư tha thiết ước mơ bảo vật.

Đáng tiếc, thời gian chi thủy chỉ tồn tại thời gian chi giữa sông.

Mà thời gian chi hà muốn mấy ngàn thậm chí thượng vạn năm mới có thể xuất hiện một lần, thả mỗi lần xuất hiện đều không có bất luận cái gì dấu hiệu.

Huống hồ, cũng không phải gặp được thời gian chi hà, là có thể được đến thời gian chi thủy.

Thời gian chi hà thời gian so bình thường thời gian mau gấp mấy trăm lần, người bình thường nếu là không cẩn thận đụng tới thời gian chi trong sông thủy,

nháy mắt liền sẽ từ một cái phong hoa chính mậu tuổi thanh xuân thiếu nữ, biến thành một cái gần đất xa trời lão thái bà.

Muốn từ thời gian chi giữa sông vào tay thời gian chi thủy phi thường khó khăn, yêu cầu riêng thời gian, đặc thù vật chứa, phương pháp này chỉ nắm giữ ở số ít nhân thủ trung.

Có thể thấy được thời gian chi thủy trân quý trình độ.

Thượng Quan Hân Nhiên đề nghị nói: "Chúng ta chi gian sự tình trở về lại nói, vẫn là trước hết nghĩ pháp đem hỏa nham quả lộng tới tay lại nói."

Nàng tạm thời không nghĩ lại cùng Diêu Dương Diệu rối rắm hai người chi gian sự.

"Hảo, nếu vui vẻ ngươi cảm thấy hỏa nham quả ngươi nên nhiều đến một viên, vậy làm Trần sư muội làm một viên ra tới." Nói, Diêu Dương Diệu lại nhìn về phía Trần Duyệt Di,: "Dù sao Trần sư muội không phải Hỏa linh căn, hỏa nham quả ngươi lưu trữ cũng vô dụng."

Trần Duyệt Di ở trong lòng đem Diêu Dương Diệu mắng mấy trăm lần, trên mặt lại mỉm cười đáp: "Diêu sư huynh nói chính là, ta có thể được đến hai viên đã là lớn lao vinh hạnh."

Vốn dĩ Trần Duyệt Di còn tưởng rằng Diêu Dương Diệu sẽ đem hắn nhiều ra tới kia viên nhường cho Thượng Quan Hân Nhiên, không nghĩ tới hắn lại đánh lên khởi điểm nói tốt muốn phân cho chính mình kia ba viên chủ ý.

Xem ra đồ vật không tới tay, chính là không thể cao hứng quá sớm.

Trần Duyệt Di hạ quyết tâm, chờ đem Diêu Dương Diệu lợi dụng xong, liền cách hắn rất xa.

Người nam nhân này thay đổi thất thường, nhìn giống cái chính nhân quân tử, kỳ thật là cái thật tiểu nhân.

Diêu Dương Diệu còn không biết, hắn bên người cùng hai nữ nhân đều tưởng một chân đem hắn đá văng.

Thấy Trần Duyệt Di thực thức thời, cũng không có bắt lấy đồ vật không bỏ, Diêu Dương Diệu nghĩ nếu là Thượng Quan Hân Nhiên có Trần Duyệt Di một nửa săn sóc thì tốt rồi.

Nghĩ đến Thượng Quan Hân Nhiên, Diêu Dương Diệu ngược lại nhìn về phía nàng, lại thấy nàng lạnh cái mặt, đầy mặt đều là cự người với ngàn dặm ở ngoài lạnh nhạt. Diêu Dương Diệu trong lòng thật là không vui, nhưng hắn không thể không bồi gương mặt tươi cười, đối Thượng Quan Hân Nhiên nói: "Vui vẻ, sự tình nếu đều đã giải quyết hảo, chúng ta đây hiện tại liền đi trích hỏa nham quả, ngươi xem coi thế nào?"

"Ân." Thượng Quan Hân Nhiên lên tiếng, cũng từ không gian giới tử lấy ra một cái trong suốt bình nhỏ.

"Đó chính là thời gian chi thủy sao?"

Diêu Dương Diệu đôi mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Hân Nhiên trong tay đồ vật, hô hấp đều rối loạn một phân, bất quá hắn che giấu thực hảo, lại không làm ở đây hai nữ nhân nhìn ra bất luận cái gì manh mối.

Thượng Quan Hân Nhiên gật gật đầu, cũng không có nói lời nói.

"Vui vẻ, nếu không ngươi đem thời gian chi thủy cho ta, đợi chút ngươi phụ trách trích hỏa nham quả là được."

"Ta nơi này chỉ có một giọt thời gian chi thủy."

Thượng Quan Hân Nhiên có chút do dự, rốt cuộc thời gian chi thủy nàng cũng chỉ có một giọt, nếu là lãng phí liền không có.

Lúc này, Trần Duyệt Di mắt đẹp vừa chuyển, cũng nói: "Thượng Quan sư muội, nếu chỉ có một giọt, ta cảm thấy ngươi hẳn là cấp Diêu sư huynh. Chúng ta ba người liền Diêu sư huynh tu vi tối cao, nếu là phát sinh cái gì ngoài ý muốn, hắn cũng có thể tốt lắm ứng phó."

Vốn dĩ Thượng Quan Hân Nhiên là không nghĩ cấp, suy nghĩ một chút, cuối cùng nàng vẫn là đem bình nhỏ đưa cho Diêu Dương Diệu.

Sự tình đã gõ định, ba người lập tức liền triều trên vách núi phương bay đi.

Bên tai là gào thét phong, vốn dĩ hẳn là hơi hơi gió lạnh, nhưng nơi này phong lại mang theo một cổ nhiệt khí.

Nhiệt khí chiếu vào trên mặt, làm người cảm giác thực không thoải mái.

Thực mau ba người liền tới đến hỏa nham cây ăn quả cách đó không xa, giống nhau thiên tài địa bảo phụ cận đều có bảo hộ yêu thú, cho nên ba người cũng không có lập tức tới gần, mà là tra tìm này cây hỏa nham cây ăn quả bảo hộ yêu thú.

Chỉ là bọn hắn tìm một hồi lâu đều không có tìm được, ba người không cấm suy đoán này cây ngọn lửa cây ăn quả không có bảo hộ yêu thú.

Nếu không có yêu thú bảo hộ, kia đem thời gian chi thủy tích ở trên cây, sau đó chờ hỏa nham quả thành thục là được.

Diêu Dương Diệu hướng tới hỏa nham cây ăn quả bay qua đi, vững vàng ngừng ở vách đá trước.

Liền ở hắn lấy ra thời gian chi thủy, đang chuẩn bị đem thời gian chi thủy ngã vào hỏa nham cây ăn quả hệ rễ khi, một tiếng cắt qua phía chân trời ưng minh vang ở ba người bên tai.

Diêu Dương Diệu tay run lên, trong tay cầm trang có khi quang chi thủy bình nhỏ thẳng tắp đi xuống rớt.

"Đáng chết!"

Mắng một câu, Diêu Dương Diệu liền đuổi theo bình nhỏ mà đi.

"Trù trù……" Trên bầu trời thanh âm cũng càng ngày càng gần.

"Xem ra là bảo hộ yêu thú đã trở lại, vừa rồi nên nhanh chóng quyết định, không nên chậm trễ thời gian." Trần Duyệt Di có chút ủ rũ nói, nghĩ như thế nào phải được đến thiên tài địa bảo liền như vậy khó đâu?

Thượng Quan Hân Nhiên nhìn nàng một cái, liền dời đi tầm mắt.

Nhưng mà Trần Duyệt Di nói mới vừa nói xong không đến năm giây, từ xa đến gần Xích Viêm thiên ưng xem cũng chưa xem bọn họ liếc mắt một cái, trực tiếp từ bọn họ đỉnh đầu bay đi.

Lúc này, Diêu Dương Diệu cũng từ phía dưới bay đi lên.

Thấy Thượng Quan Hân Nhiên cùng Trần Duyệt Di đều đang chờ hắn, hắn sắc mặt áy náy nói: "Thực xin lỗi vui vẻ, thời gian chi thủy chiếu vào trên mặt đất."

Diêu Dương Diệu nói vừa nói xong, không khí đều phảng phất đình chỉ một cái chớp mắt, chỉ có bên tai truyền đến hô hô tiếng gió.

So sánh với Thượng Quan Hân Nhiên bình tĩnh, Trần Duyệt Di liền có vẻ kích động nhiều, lời nói không tự giác mà buột miệng thốt ra: "Sao có thể sẽ chiếu vào trên mặt đất?"

Giờ phút này, nàng trong đầu chỉ có một ý tưởng, hỏa nham quả sợ là muốn cùng chính mình vô duyên.

Nghe được Trần Duyệt Di nói như vậy, Diêu Dương Diệu sắc mặt lập tức liền kéo xuống dưới, "Trần sư muội là tại hoài nghi ta nói dối?"

"Không, không có, Diêu sư huynh ngươi đừng hiểu lầm, ta chính là cảm thấy rất đáng tiếc." Trần Duyệt Di chạy nhanh xua tay nói.

Lời nói là như thế này nói, nhưng nàng trong lòng lại suy nghĩ: Thời gian chi thủy phỏng chừng không phải thật sự sái, mà là bị Diêu Dương Diệu giấu đi.

Hiện giờ đã không có thời gian chi thủy, mà hỏa nham quả còn có mười năm mới có thể thành thục. Một hàng ba người liền quyết định đi tìm mặt khác cơ duyên, chờ rời đi bí cảnh thời điểm lại đến xem hỏa nham quả thành thục không có.

Thấy ba người đều rời đi, mà Thượng Quan Huyền Ý lại không có phải rời khỏi tính toán, Phệ Linh Thử khó hiểu mà truyền âm hỏi: 【 chủ nhân, bọn họ đều rời đi, ngươi không đi theo bọn họ sao? 】

"Không vội."

Phệ Linh Thử làm không rõ ràng lắm Thượng Quan Huyền Ý Huyền Ý muốn làm gì, có thể thấy được hắn thần thần bí bí bộ dáng, hiển nhiên sẽ không vì chính mình giải thích nghi hoặc.

Phệ Linh Thử chỉ cần ghé vào hắn trên vai, xem diễn là được.

Thượng Quan Huyền Ý chờ Thượng Quan Hân Nhiên ba người đi xa sau, liền bay đến huyền nhai trung gian hỏa nham cây ăn quả bên. Hắn trực tiếp làm Thiên Ti Đằng biến thành cùng ngọn lửa cây ăn quả giống nhau nhan sắc, sau đó triền ở trên cây mặt.

Hắn đây là tính toán ôm cây đợi thỏ.

Vốn dĩ lúc trước hắn thấy thời gian chi thủy hướng trên mặt đất rớt đi khi, liền tưởng duỗi tay đi nhặt. Bất quá hắn còn không có đụng tới bình nhỏ liền phát hiện này thượng bám vào một sợi thần thức.

Lập tức hắn liền minh bạch, đây là có người ở câu cá.

Đã có người muốn câu cá, kia hắn tự nhiên là phải làm cái kia lấy cần câu người.

Ba ngày sau.

Một tòa tứ cấp phòng ngự trận trung, Diêu Dương Diệu, Trần Duyệt Di cùng Thượng Quan Hân Nhiên ba người chính khoanh chân ngồi dưới đất tu luyện.

Đột nhiên, Thượng Quan Hân Nhiên cùng Trần Duyệt Di hai người đồng thời oai ngã vào một bên.

Mà Diêu Dương Diệu lại rộng mở mở một đôi sáng ngời đôi mắt, trong mắt xẹt qua một đạo tinh quang. Hắn nghiêng đầu nhìn thoáng qua ngã trên mặt đất hai nữ nhân, liền không lại quản, đứng dậy trực tiếp đi ra phòng ngự trận.

Ở Diêu Dương Diệu rời đi hai phút sau, ngã trên mặt đất Thượng Quan Hân Nhiên, nàng lông mi hơi hơi rung động một chút, tùy theo mắt đẹp mở.

Nàng nhìn thoáng qua ngã vào một bên Trần Duyệt Di, đôi tay theo bản năng nắm thành quyền, tùy theo lại buông ra.

Thượng Quan Hân Nhiên suy nghĩ muốn hay không sấn hiện tại giết Trần Duyệt Di, bất quá cái này ý tưởng chỉ xuất hiện một cái chớp mắt, liền bị nàng từ bỏ.

Nàng Thượng Quan Hân Nhiên chính là Thượng Quan gia con vợ cả tiểu thư, khinh thường làm loại này sau lưng hạ độc thủ khi. Huống chi đối phương tu vi so với chính mình cao, không ra sát chiêu, nhất chiêu căn bản giết không được nàng. Vạn nhất nàng đột nhiên tỉnh lại, chính mình không phải muốn phản bị nàng giết sao?

Nhắm mắt, lại mở, Thượng Quan Hân Nhiên đồng dạng đi ra phòng ngự trận.

Mà ở Thượng Quan Hân Nhiên rời đi sau ba phút, Trần Duyệt Di cũng đồng dạng mở hai mắt.

Nàng trong mắt tràn đầy phức tạp, vốn dĩ nàng cho rằng Thượng Quan Hân Nhiên sẽ sấn nàng té xỉu, đối nàng động thủ, lại không nghĩ đối phương hoàn toàn không có muốn động thủ tính toán.

Tương phản, nếu là thay đổi chính mình là nàng, tắc nhất định sẽ động thủ.

Thu liễm suy nghĩ, Trần Duyệt Di cũng đứng dậy, triều trận pháp bên ngoài đi đến.

Hỏa nham cây ăn quả vách núi đỉnh, Thượng Quan Huyền Ý chính khoanh chân ngồi dưới đất.

Bỗng nhiên, hắn mở mắt ra, lấy ra hai trương ẩn thân phù phân biệt ở chính mình cùng Phệ Linh Thử trên người các dán một trương.

Phệ Linh Thử vốn dĩ đã ngủ rồi, bị Thượng Quan Huyền Ý chụp một chút, lập tức liền tỉnh.

Mở mê mang đôi mắt nhỏ, nhìn vô lương chủ nhân, vốn đang cho rằng hắn có chuyện gì muốn phân phó chính mình đi làm, đợi nửa ngày cũng chưa chờ đến hắn nói chuyện, hắn đây là đem chính mình chụp tỉnh liền mặc kệ?

【 chủ nhân. 】

Thượng Quan Huyền Ý cúi đầu, nghi hoặc mà nhìn về phía ngồi xổm ngồi ở hắn bên cạnh người Phệ Linh Thử, không biết nó kêu chính mình làm cái gì?

Phệ Linh Thử: "……"

Như thế nào cảm giác chính mình cùng xuẩn chủ nhân không ở một cái tuyến thượng, xuẩn chủ nhân kia nghi hoặc ánh mắt là có ý tứ gì?

【 chủ nhân, ngươi vừa rồi đánh ta làm cái gì? 】

【 ta khi nào đánh ngươi? 】

Thượng Quan Huyền Ý bị Phệ Linh Thử hỏi không thể hiểu được, Phệ Linh Thử đi theo hắn lâu như vậy, hắn khi nào vô duyên vô cớ đánh quá nó?

Chẳng lẽ là nó hy vọng chính mình đánh nó?

Phệ Linh Thử thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên không thừa nhận, nhắc nhở nói: 【 liền ở vừa rồi, ta rõ ràng đã ngủ rồi, lại bị ngươi chụp một chút, cấp chụp tỉnh. 】

Thượng Quan Huyền Ý đỡ trán, Phệ Linh Thử nói hẳn là chính mình giúp nó dán ẩn thân phù khi, chụp nó một chút.

【 ta đó là ở giúp ngươi dán ẩn thân phù, ngươi nếu không nghĩ xem diễn, ta đây liền đem ngươi thu vào khế ước không gian trung. 】

Nghe vậy, Phệ Linh Thử lập tức cảm thụ một chút, nó lúc này mới phát hiện chính mình hiện tại ở vào ẩn thân trạng thái.

Nói như vậy lên vừa rồi là chính mình hiểu lầm vô lương chủ nhân, Phệ Linh Thử chạy nhanh truyền âm: 【 đừng, chủ nhân, đừng đem ta thu vào khế ước không gian trung, ta sẽ ngoan ngoãn nghe lời. 】

Một người một chuột chính truyện âm gian, nơi xa không trung có một người lấy cực nhanh tốc độ từ xa đến gần, thực mau liền đến Thượng Quan Huyền Ý bọn họ trên không.

Người tới đúng là Diêu Dương Diệu, hắn nhìn một chút chung quanh hoàn cảnh, thấy chính mình không có đi sai lộ, lập tức hướng tới vách núi phía dưới bay đi.

Phệ Linh Thử thấy rõ người tới bộ dáng, một đôi chuột mắt không cấm mở to lão đại, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng.

Nguyên lai chủ nhân nói không vội, là nói người này sẽ phản hồi tới.

Thoạt nhìn vô lương chủ nhân cũng không phải thực xuẩn, cư nhiên còn có thể tính đến cái này.

Nghĩ đến phía dưới hỏa nham cây ăn quả thượng Thiên Ti Đằng, Phệ Linh Thử lập tức liền trở nên vui sướng khi người gặp họa lên.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 559

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 559 hết đường chối cãi

Diêu Dương Diệu ngừng ở hỏa nham cây ăn quả bên cạnh, nhìn trên cây màu vàng quả tử, trong mắt tràn đầy khát vọng.

Theo sau, hắn liền lấy ra trang thời gian chi thủy bình nhỏ, ngã vào ngọn lửa cây ăn quả hệ rễ.

Thực mau ngọn lửa cây ăn quả thượng hỏa nham quả liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ biến hóa nhan sắc, từ màu vàng chậm rãi biến thành màu cam, màu cam càng ngày càng thâm, như là một đoàn ngọn lửa đang ở thiêu đốt.

Bốn phương tám hướng tiên linh khí lập tức hướng tới hỏa nham cây ăn quả chen chúc mà đến, không một lát liền hình thành một cái tiên linh khí xoáy nước.

Bốn phía phong hô hô mà thổi mạnh, Diêu Dương Diệu đành phải sau này lui lui.

Qua đại giai năm phút, tiên linh khí mới đình chỉ tụ lại, mà lúc này, mười viên màu cam hỏa nham quả treo ở trên cây đặc biệt thấy được.

Diêu Dương Diệu chỉ là một cái chớp mắt thời gian, lại trợn mắt khi, mười viên hỏa nham quả một viên đều không có.

Hắn cho rằng chính mình nhìn lầm rồi, duỗi tay xoa xoa đôi mắt, trên cây lúc này xác thật đã không có hỏa nham quả.

Diêu Dương Diệu đi vào thụ trước, duỗi tay sờ hướng vừa rồi kết quả địa phương, phát hiện trên cây còn có quả bính. Hắn sắc mặt nháy mắt trầm xuống dưới, cư nhiên có người ở hắn mí mắt phía dưới đem hỏa nham quả cấp trích đi rồi.

Lập tức buông ra thần thức điều tra lên.

Chỉ là còn không đợi Diêu Dương Diệu triều nơi xa xem xét, liền nghe được một tiếng nữ tử khẽ kêu thanh: “Hảo ngươi cái Diêu Dương Diệu, cư nhiên gạt chúng ta nói thời gian chi thủy sái. Ngươi nhưng đừng nói cho ta thời gian chi thủy chiếu vào trên mặt đất, sau đó nó chính mình chạy đến hỏa nham cây ăn quả dưới tàng cây.”

“Hân, vui vẻ, sao ngươi lại tới đây?”

Diêu Dương Diệu đầy mặt kinh ngạc, lúc này Thượng Quan Hân Nhiên không phải hắn là đang ngủ sao?

Nàng như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

"Hừ, Diêu Dương Diệu, ngươi cũng thật hành, còn nói ta là ngươi vị hôn thê, ngươi chính là như vậy đối vị hôn thê? Đem chưa lập gia đình mê đảo sau, chính mình một người chạy tới trích hỏa nham quả, sau đó một cái hưởng dụng."

Thượng Quan Hân Nhiên lập giữa không trung, cùng Diêu Dương Diệu xa xa giằng co, trong mắt một mảnh sương lạnh. Nàng không nghĩ tới Diêu Dương Diệu cư nhiên đối nàng sử dụng mê a dược, càng không nghĩ tới hắn cư nhiên như thế trong ngoài không đồng nhất.

"Không phải, ta không phải……"

Diêu Dương Diệu muốn giải thích, lại phát hiện chính mình không thể nào giải thích.

"Không phải? Ngươi chẳng lẽ không có mê đảo chúng ta? Chẳng lẽ ngươi chạy tới nơi này không phải vì hỏa nham quả?"

"Ta……" Diêu Dương Diệu bị hỏi á khẩu không trả lời được, bởi vì Thượng Quan Hân Nhiên hỏi đều là sự thật.

Bất quá, hắn vẫn là cực lực biện giải nói: "Vui vẻ, ngươi nghe ta giải thích, hỏa nham quả ta căn bản không có được đến."

Thượng Quan Hân Nhiên cười lạnh nói: "A, ngươi không có được đến? Có ý tứ sao? Đều đến lúc này ngươi cất giấu."

"Không phải, hỏa nham quả ta là thật sự một viên đều không có được đến."

Diêu Dương Diệu không nghĩ tới Thượng Quan Hân Nhiên thế nhưng theo lại đây, còn làm nàng nhìn đến chính mình như vậy vô sỉ một mặt, chính mình trước kia ở nàng trước mặt duy trì thành thật bổn phận hình tượng, cứ như vậy bị chính mình vạch trần.

"Diêu Dương Diệu, ngươi cảm thấy ta sẽ tin ngươi?"

"Ta……"

Này thật đúng là làm hắn hết đường chối cãi.

Diêu Dương Diệu thấy sự tình cũng không triều chính mình kỳ vọng phương hướng đi phát triển, mà Thượng Quan Hân Nhiên cái này trợ lực hắn không thể mất đi.

Trong mắt hiện lên một mạt u quang, nếu không thể mất đi, vậy đem nàng biến thành chính mình người. Tin tưởng chỉ cần nàng trở thành chính mình người, về sau lại có tu luyện tài nguyên nàng vẫn là sẽ giống như trước như vậy đưa cho chính mình.

Nghĩ thông suốt sự tình mấu chốt sau, Diêu Dương Diệu một sửa vừa rồi muốn giải thích miệng lưỡi, "Vui vẻ, ngươi lại đây ta đem hỏa nham quả đều cho

ngươi.”

Thượng Quan Hân Nhiên hồ nghi, vừa rồi Diêu Dương Diệu còn một bộ chính mình không có được đến hỏa nham quả khẩu khí, hiện tại lại muốn chủ động cho chính mình.

Này thấy thế nào đều không quá bình thường.

Khẳng định có quỷ.

Không thể qua đi.

“Ngươi nơi đó thật sự có hỏa nham quả?”

“Tự nhiên có.” Nói, Diêu Dương Diệu lấy ra một cái hộp ngọc, ở trong tay giơ giơ lên.

“Vậy ngươi vừa rồi vì cái gì nói ngươi không có được đến hỏa nham quả?”

Thượng Quan Hân Nhiên nhưng không ngốc, vừa rồi không có, lúc này lại có.

Hiện giờ nàng đã hiểu biết đến Diêu Dương Diệu là cái như thế nào người, tự nhiên sẽ không lại giống như trước kia như vậy tin tưởng hắn hoa ngôn xảo ngữ.

“Vui vẻ, ngươi quên chúng ta là có hôn ước sao? Ngươi liền như vậy không tin ngươi vị hôn phu sao?” Diêu Dương Diệu trong lòng bực bội, không nghĩ tới Thượng Quan Hân Nhiên đối chính mình có như vậy trọng cảnh giác chi tâm.

“Ha hả ~~”

Trong chốc lát nói có, trong chốc lát nói không có, cái này kêu nàng như thế nào tin tưởng?

Thấy mềm không được, Diêu Dương Diệu biết hiện tại chỉ có thể dùng võ lực mới có thể giải quyết.

Thượng Quan Hân Nhiên không nghĩ tới Diêu Dương Diệu cư nhiên dám đối với nàng động thủ, nhìn thấy một đạo ngọn lửa công kích triều chính mình đánh tới, nàng đồng dạng đánh ra một đạo ngọn lửa công kích.

Một đầu dữ tợn mãnh hổ cùng một con nhỏ yếu hỏa điểu đánh vào cùng nhau.

“Phanh” một thanh âm vang lên.

Thượng Quan Hân Nhiên hỏa điểu rõ ràng không phải mãnh hổ mà đối thủ, mãnh hổ đem hỏa điểu đâm chia năm xẻ bảy sau, tiếp tục triều Thượng Quan Hân Nhiên phóng đi.

Thượng Quan Hân Nhiên lấy ra một phen cây quạt, nhẹ nhàng một phiến, vừa rồi còn uy phong bát diện, hùng hổ mãnh hổ trực tiếp bị phiến tứ tán mở ra, hoả tinh văng khắp nơi.

Thượng Quan Huyền Ý ở Thượng Quan Hân Nhiên lấy ra cây quạt thời điểm, hắn đôi mắt liền không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm cây quạt.

Kia cổ quen thuộc hơi thở từ cây quạt thượng, truyền khắp hắn khắp người.

Mặc kệ huyền nhai phía dưới hai người như thế nào đánh nhau, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt nhưng vẫn, thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Thượng Quan Hân Nhiên trong tay cầm cây quạt.

Đúng lúc vào lúc này, Trần Duyệt Di cũng tới rồi trên vách núi, nàng tầm mắt lạc xuống phía dưới mặt đang ở triền đấu trung hai người trên người.

Thượng Quan Hân Nhiên cùng Diêu Dương Diệu hai người không quá nhiều ít chiêu, Thượng Quan Hân Nhiên liền hiện ra bại tướng, rốt cuộc nàng tu vi muốn so Diêu Dương Diệu thấp rất nhiều.

Nếu không phải sợ đem Thượng Quan Hân Nhiên cấp ngộ sát, Diêu Dương Diệu đã sớm kết thúc chiến đấu.

Diêu Dương Diệu một bên ra chiêu một bên nói: "Vui vẻ, ngươi nếu là ngoan ngoãn từ ta, chúng ta trở về liền tổ chức hợp tịch đại điển."

Thượng Quan Hân Nhiên phun ra một búng máu, duỗi tay lau lau khóe miệng, trào phúng nói: "Diêu Dương Diệu, thiên đấu còn không có hắc, ngươi liền bắt đầu làm mộng tưởng hão huyền."

"Vui vẻ, ngươi này lại là tội gì, ngươi căn bản không phải đối thủ của ta. Dù sao chúng ta sớm hay muộn muốn thành thân, ngươi hiện tại liền cho ta cũng không có gì không tốt. Ngươi yên tâm, ta sẽ vẫn luôn đối với ngươi hảo."

Thượng Quan Hân Nhiên bị chọc tức ngực phập phồng, trong thân thể tiên linh khí cũng tiêu hao hơn phân nửa, nghiến răng nghiến lợi nói: "Diêu Dương Diệu, ngươi thật vô sỉ, không nghĩ tới ngươi thế nhưng là cái dạng này người, thật đúng là làm ta mở rộng tầm mắt."

Đỉnh núi thượng.

【 oa, đây là muốn bá vương ngạnh thượng cung sao? 】 Phệ Linh Thử mở to hai chỉ chuột mắt, xem mùi ngon.

【 ngươi một con chuột còn biết bá vương ngạnh thượng cung, xem ra mấy năm nay ngươi nhìn không ít thư. 】

【 đó là, ta chính là một con rất có học vấn chuột. 】 Phệ Linh Thử vẻ mặt đắc ý.

【 đã nhìn ra. 】

Mà ở Thượng Quan Huyền Ý bọn họ bên cạnh Trần Duyệt Di nhìn phía dưới chiến đấu, trong mắt hiện lên một tia tối nghĩa.

Ai cũng không biết nàng đến tột cùng suy nghĩ cái gì.

Diêu Dương Diệu thấy Thượng Quan Hân Nhiên trong mắt tràn đầy chán ghét, trong lòng lửa giận liền ngăn không được hướng lên trên thoán.

"Vui vẻ, ta đã đã cho ngươi cơ hội, nếu ngươi thế nào cũng phải bức ta đối với ngươi động thủ, ta đây chỉ có thể nói tiếng xin lỗi."

Thượng Quan Hân Nhiên trong lòng mắng to, vừa rồi bọn họ hai người đánh lâu như vậy, cảm tình ở Diêu Dương Diệu trong lòng, như thế mà còn không gọi là động thủ.

Diêu Dương Diệu sau khi nói xong, lấy ra một cái bình sứ, hắn lại lần nữa đối Thượng Quan Hân Nhiên phát ra công kích, mà bình sứ cũng bị hắn hỗn loạn ở công kích.

Bởi vì hắn sợ công kích quá lớn sẽ giết Thượng Quan Hân Nhiên, chỉ có dùng mê a dược trước đem đem nàng mê choáng.

Thượng Quan Hân Nhiên bởi vì bị thương, hơn nữa nàng tu vi vốn dĩ liền so Diêu Dương Diệu thấp, căn bản không có chú ý tới đối phương động tác nhỏ. Thấy lại là một con so lúc trước còn muốn đại ngọn lửa mãnh hổ, hướng tới chính mình vọt lại đây, cảm giác được bên trong mang theo hủy thiên diệt địa hơi thở, Thượng Quan Hân Nhiên cầm lấy cây quạt, hướng bên trong rót vào tiên linh khí, lại triều cây quạt phun ra một búng máu.

Nàng chỉ là nhẹ nhàng một phiến, một con thật lớn ngọn lửa phượng hoàng, phóng lên cao, đối với chạy như bay lại đây mãnh hổ liền vọt qua đi.

"Phanh" một tiếng nổ vang, ngọn lửa phượng hoàng phá tan mãnh hổ, trực tiếp đụng vào Diêu Dương Diệu trên người.

Diêu Dương Diệu há mồm liền phun ra một búng máu, người cũng thẳng tắp mà đi xuống rớt.

Mà phượng hoàng cũng như là hoàn thành nó sứ mệnh, tùy theo tiêu tán.

Bên này, Thượng Quan Hân Nhiên ở phát ra kia một đạo công kích sau, căn bản không thể lại lăng không mà đứng, cũng là vuông góc triều đáy vực rớt đi.

Trần Duyệt Di kiến thức đến Thượng Quan Hân Nhiên cây quạt kia đạo phượng hoàng hư ảnh uy lực khi, trong mắt tràn đầy tham lam, nhìn về phía kia đem cây quạt ánh mắt nhất định phải được.

Thượng Quan Huyền Ý ở nhìn thấy kia chỉ ngọn lửa phượng hoàng khi, cả người ngốc lập đương trường.

Vô hắn, kia chỉ ngọn lửa phượng hoàng, cùng hắn bản thể giống nhau như đúc.

Duy nhất bất đồng chính là kia chỉ phượng hoàng lớn hơn nữa, càng thêm uy vũ khí phách.

Phệ Linh Thử cũng là ngốc mộc nếu gà mà nhìn kia chỉ phượng hoàng, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng.

Này rõ ràng chính là vô lương chủ nhân bộ dáng.

Kia nhan sắc, kia thân hình, kia linh vũ nhan sắc đều giống nhau như đúc, nhìn kỹ đi, liền kia mặt trên hoa văn đều giống nhau như đúc.

【 chủ nhân, ngươi chừng nào thì chạy đến người khác cây quạt thượng đi? 】 kinh ngạc qua đi, Phệ Linh Thử liền tò mò hỏi.

Đợi trong chốc lát, không nghe được thanh âm, Phệ Linh Thử quay đầu nhìn lại, chính mình bên cạnh trống không một vật. Nơi nào còn có chính mình chủ nhân bóng dáng, liền sợi lông cũng chưa lưu lại.

Nó đây là lại bị vô lương chủ nhân cấp bỏ xuống?

Bên kia, Thượng Quan Huyền Ý tái kiến bên cạnh vẫn luôn ở rình coi Trần Duyệt Di triều đáy vực bay đi, hắn hai lời chưa nói, cũng đi theo bay đi xuống.

Đáy vực.

Thượng Quan Hân Nhiên bản thân liền bị thương, lại ở phượng hoàng cùng mãnh hổ chạm vào nhau khi, hút vào Diêu Dương Diệu hỗn loạn ở bên trong dược, rơi xuống đến đáy vực, phần đầu lại bị thương, sớm đã bất tỉnh nhân sự.

Mà Diêu Dương Diệu tuy rằng cũng thân bị trọng thương, nhưng hắn tình huống rõ ràng muốn so Thượng Quan Hân Nhiên hảo, người cũng không có hôn mê, lung lay liền đứng lên.

Nhìn đến cách đó không xa Thượng Quan Hân Nhiên, hắn con ngươi hiện lên một tia sát ý, bất quá thực mau đã bị hắn đè ép đi xuống.

Đúng lúc này, kia đem làm hắn bị thương cây quạt tiến vào hắn dư quang trung.

Diêu Dương Diệu xoay người triều cây quạt nhìn lại, trong mắt tràn đầy tham lam quang, cây quạt uy lực hắn vừa rồi chính là tự mình cảm thụ một lần. Tốt như vậy Tiên Khí, cấp Thượng Quan Hân Nhiên dùng, thật sự là lãng phí.

Liền ở hắn chuẩn bị dùng ra tiên linh khí đem cây quạt hút tới tay trung khi, kia đem cây quạt lại bị một đôi nhỏ dài tay ngọc cấp nhặt lên.

Diêu Dương Diệu nhìn về phía tay chủ nhân, kinh ngạc nói: “Trần sư muội.”

“Diêu sư huynh biệt lai vô dạng.”

“Trần sư muội, mau đem cây quạt cấp sư huynh lấy lại đây.”

Diêu Dương Diệu hiện tại trong mắt chỉ có kia đem màu đỏ cây quạt, mặt khác căn bản vào không được hắn mắt.

“Diêu sư huynh, ngươi cũng thật có ý tứ, ngươi không phải nói bảo vật có duyên giả đến chi sao?” Nói, Trần Duyệt Di mở ra cây quạt, lắc lắc, nói cười yến yến mà nhìn Diêu Dương Diệu.

Nghe vậy, Diêu Dương Diệu sắc mặt trầm xuống, ánh mắt bất thiện nhìn Trần Duyệt Di: “Trần sư muội, ngươi cần phải nghĩ kỹ, có chút đồ vật nhìn tuy hảo,

lại là mang độc.”

Trần Duyệt Di đương nhiên biết cái này lý, nhưng tưởng tượng đến cây quạt này uy lực lớn như vậy, chính mình nếu là có nó, ở trong bí cảnh an toàn cũng sẽ nhiều ra một phân.

Chờ tới rồi ngoại giới, không nguy cấp đến sinh mệnh, nàng không lấy ra tới dùng chính là.

Đến nỗi Diêu Dương Diệu có thể hay không đi nói cho Thượng Quan gia người, điểm này nàng nhưng thật ra một chút đều không lo lắng, bởi vì Diêu Dương Diệu hôm nay đối Thượng Quan Hân Nhiên ra tay chứng cứ, nàng nhưng để lại một phần.

“Diêu sư huynh, ta tin tưởng ta phải đến cây quạt này sự tình, ngươi sẽ không nói đi ra ngoài, đúng hay không.”

Khi nói chuyện, Trần Duyệt Di trong tay cầm một viên lưu ảnh thạch, đối với Diêu Dương Diệu quơ quơ.

Diêu Dương Diệu thấy vậy, trong mắt hiện lên một mạt hàn quang.

Cái này Trần Duyệt Di xem ra là lưu không được, bằng không chính mình đỉnh đầu vẫn luôn đều sẽ treo một thanh kiếm. Trước kia còn tưởng rằng nàng thức thời, cùng nàng chơi chơi cũng sẽ không cái gì. Hiện tại xem ra, hết thảy đều là chính mình chắc hẳn phải vậy.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 560

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 560 vui vẻ mất trí nhớ

Tuy rằng Diêu Dương Diệu cùng Thượng Quan Hân Nhiên đại chiến một hồi, nhưng muốn sát Trần Duyệt Di thực lực vẫn phải có. Rốt cuộc hắn tu vi so Thượng Quan Hân Nhiên cao, tiêu hao cũng không nhiều, chỉ là cuối cùng một kích làm hắn bị nội thương.

Không nghĩ chính mình bị một nữ nhân uy hiếp, Diêu Dương Diệu không hề vô nghĩa, bay thẳng đến Trần Duyệt Di phát ra công kích.

Trần Duyệt Di nhìn thấy bảo vật liền muốn, lại quên nàng chính mình căn bản không phải Hỏa linh căn, cầm bảo phiến lại phát huy không ra uy lực. Nhìn đến Diêu Dương Diệu triều chính mình phát ra cùng lúc trước đối phó Thượng Quan Hân Nhiên đồng dạng mãnh hổ, Trần Duyệt Di không chút hoang mang mà mở ra cây quạt, rót vào tiên linh khí, đối với triều chính mình phác lại đây mãnh hổ liền kích động cây quạt.

Cây quạt bị vỗ, lại chỉ phiến ra hơi hơi tế phong, mặt khác cái gì đều không có xuất hiện, đừng nói phượng hoàng, ngay cả khởi điểm Thượng Quan Hân Nhiên phiến ra cái loại này hỏa điểu đều không có.

Trần Duyệt Di nhìn thấy một màn này, đầy mặt ngạc nhiên, mà mãnh hổ lại không hề lực cản mà tiếp tục triều nàng chạy như bay mà đến. Còn không đợi nàng tiếp tục phản ứng, mãnh hổ đã tới rồi phụ cận, trực tiếp đem nàng đâm bay tới rồi 20 mét có hơn mặt đất.

Nàng ở bay ra đi trên đường, trong tay cây quạt cùng lưu ảnh thạch cũng tùy theo chảy xuống, chẳng biết đi đâu.

Trần Duyệt Di ngã trên mặt đất, phun ra một mồm to huyết.

Nàng duỗi tay che lại ngực, ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Diêu Dương Diệu, nhìn thấy đối phương trong mắt là không chút nào che giấu sát khí. Nàng trong lòng rung động, Diêu Dương Diệu muốn giết nàng diệt khẩu, càng không nghĩ bị nàng uy hiếp.

Trần Duyệt Di lập tức liền từ nhìn thấy bảo vật đi không nổi trạng thái trung tỉnh táo lại.

Bảo vật tuy hảo, nhưng chính mình lại khống chế không được, cầm trong tay chính là một kiện phế vật.

Mắt đẹp liên tục chuyển động, thực mau nàng liền đem sự tình lợi và hại phân tích rõ ràng, nàng vốn là băng tuyết thông minh, tâm cơ tự nhiên cũng không

cần phải nói.

Bạch liên hoa, giống nhau quán sẽ trang vô tội, trang đơn thuần, trang thiên chân, này đó Trần Duyệt Di cưỡi xe nhẹ đi đường quen.

Nàng lập tức lộ ra kiều nhu trắng bệch sắc mặt, ánh mắt u oán mà nhìn về phía nơi xa là Diêu Dương Diệu, "Diêu sư huynh, sư muội chỉ là cùng ngươi chỉ đùa một chút, ngươi đừng thật sự. Ta có thể thề hôm nay phát sinh sự, trời biết, ngươi biết, ta biết, ra bí cảnh ta còn có thể vì ngươi làm chứng."

Thấy Diêu Dương Diệu trong mắt sát khí giảm bớt không ít, Trần Duyệt Di tiếp tục nói: "Sau khi rời khỏi đây, chúng ta liền nói Thượng Quan sư muội thế nhưng bị sư huynh ngươi cùng người khác hảo……"

Trần Duyệt Di lời nói còn chưa nói xong, liền cảm giác được quanh thân độ ấm hạ thấp không ít, lập tức dừng lại thanh. Xem ra liền tính Diêu Dương Diệu không thích Thượng Quan Hân Nhiên, nhưng cũng không nghĩ làm nàng cho chính mình đội nón xanh, cho dù là giả cũng không được.

Thật đúng là cẩu nam nhân, rõ ràng không thích, chỉ vì đối phương có thể vì chính mình mang đến ích lợi, liền bắt lấy người khác không bỏ.

Tròng mắt chuyển động, Trần Duyệt Di tiếp tục nói: "Ta nghe nói có loại cấm thuật, có thể thay đổi một người ký ức, bất quá……"

Diêu Dương Diệu không nghĩ tới thế gian còn có loại này thuật pháp, nghe được một nửa liền thấy Trần Duyệt Di không nói, vội vàng ra tiếng hỏi: "Bất quá cái gì?"

"Bất quá loại này cấm thuật, chỉ có số ít người biết, ta cũng chỉ là nghe nói."

Nghe vậy, Diêu Dương Diệu lập tức rũ mắt trầm tư lên.

Mà cách hắn không xa Trần Duyệt Di lại là nắm lấy cơ hội, kích hoạt một trương truyền tống phù, người liền biến mất ở tại chỗ.

Trần Duyệt Di nhưng không ngốc, Diêu Dương Diệu tuy rằng tạm thời tin tưởng nàng lời nói, nhưng tiền đề điều kiện là nàng cần thiết hữu dụng, nếu không sớm muộn gì đều sẽ bị đối phương giết người diệt khẩu.

Nhìn đột nhiên biến mất tại chỗ là Trần Duyệt Di, Diêu Dương Diệu biết chính mình là thượng nàng đương, mắng to một tiếng: "Tiện nhân!"

Ngược lại hắn liền chuẩn bị đi nhặt cây quạt, phía trước Trần Duyệt Di bị hắn công kích khi, cây quạt rơi xuống trên mặt đất, hắn cũng là thấy được. Chỉ là hắn đem chung quanh tìm cái biến đều không có tìm được cây quạt bóng dáng, trong lòng hỏa khí càng thiêu càng vượng, tùy tay liền đánh ra một chưởng.

Phát tiết một hồi sau, Diêu Dương Diệu quay đầu chuẩn bị trước đem Thượng Quan Hân Nhiên gạo nấu thành cơm.

Nhưng chờ hắn tìm được Thượng Quan Hân Nhiên phía trước rơi xuống giờ địa phương, lại phát hiện đối phương không biết khi nào đã không ở tại chỗ.

Diêu Dương Diệu giận tím mặt.

Hắn vừa mới tiến bí cảnh không chỉ có làm Thượng Quan Hân Nhiên đối hắn tâm sinh khúc mắc, còn làm đối phương thấy được hắn gương mặt thật, mà dẫn tới hết thảy sự nhân hỏa nham quả hắn cũng chưa được đến một viên.

Có thể thấy được hắn nên là như thế nào giận không thể át, đối với rỗng tuếch núi đá vách tường liền lung tung đánh ra công kích.

Mà bị Diêu Dương Diệu nhớ thương Thượng Quan Hân Nhiên tự nhiên là bị Thượng Quan Huyền Ý mang đi.

Thượng Quan Huyền Ý tới đáy vực thời điểm vừa lúc nhìn thấy Diêu Dương Diệu cùng Trần Duyệt Di hai người ở giằng co.

Hắn thấy cây quạt bị Trần Duyệt Di tung ra, lập tức liền đem cây quạt nhặt đi, thuận tiện đem Thượng Quan Hân Nhiên cũng cùng nhau mang lên, Thiên Ti Đằng ở hắn xuống dưới thời điểm, đã bị hắn thu hồi.

Bay đến đỉnh núi, vớt lên Phệ Linh Thử liền rời đi nơi đây.

Thượng Quan Huyền Ý sở dĩ không có sát Trần Duyệt Di cùng Diêu Dương Diệu, cũng không phải bởi vì hắn giết không được, mà là ba người thân phận rõ ràng không thấp, trên người khẳng định có gia tộc trưởng bối lưu thần thức ấn ký, hắn nhưng không nghĩ chờ ra bí cảnh đã bị người đuổi giết.

Huống chi kia hai người tuy rằng nhân phẩm không tốt, bất quá cùng hắn không có một khối tiên thạch quan hệ, hắn hà tất vì thế chọc đến một thân tao.

Mười ngày sau.

Một mảnh khu rừng rậm rạp, cây cối cao ngất trong mây, xanh um tươi tốt, chi chít, rừng rậm ngẫu nhiên truyền ra một hai tiếng thú rống, còn có nữ tử tiếng hoan hô.

“Ca, ngươi thật lợi hại!”

“Này chỉ đại lão hổ nó đã chết sao?”

“Xem nó nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, nó khẳng định đã chết.”

“Thật tốt quá, ta muốn ăn nó yêu hạch.”

“Ca, ngươi mau đem nó yêu hạch lấy ra cho ta được không?”

Không được đến nam tử đáp lại, nữ tử chút nào không nhụt chí, trên mặt như cũ là nụ cười ngọt ngào.

Nam tử trầm mặc mà đem trên mặt đất Xích Viêm hổ yêu hạch đào ra, đưa cho nữ tử.

Nữ tử tiếp nhận sau, đối yêu hạch dùng ra hai lần thanh khiết thuật, liền bỏ vào trong miệng, nuốt cả quả táo.

Nam tử lại đem Xích Viêm hổ trên người có giá trị đồ vật đều thu thập lên, dư lại không cần bộ phận, liền sẽ thả ra một phen lửa đốt rớt.

Tên này nam tử tự nhiên chính là Thượng Quan Huyền Ý, mà nữ tử còn lại là Thượng Quan Hân Nhiên.

Ngày đó Thượng Quan Huyền Ý đem Thượng Quan Hân Nhiên mang đi sau, liền cho nàng uy chữa thương đan dược.

Tiêu Lăng Hàn vì Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị đan dược đều là tốt nhất phẩm chất, dược hiệu tự nhiên cũng là tốt nhất. Tuy rằng cấp những người khác ăn, Thượng Quan Huyền Ý thực luyến tiếc, nhưng Thượng Quan Hân Nhiên rõ ràng thương thực trọng, cuối cùng hắn chỉ có thể không tình nguyện mà uy Thượng Quan Hân Nhiên ăn hai viên.

Ăn qua đan dược, qua hai ngày, Thượng Quan Hân Nhiên liền tỉnh lại.

Tỉnh quá nàng lại mất trí nhớ, nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý liền kêu ca.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên biết Thượng Quan Hân Nhiên mất trí nhớ là thật sự, bởi vì ở nàng hôn mê trong lúc Thượng Quan Huyền Ý từng muốn xem xét nàng ký ức.

Hắn muốn biết kia đem cây quạt lai lịch.

Nhưng chờ hắn thần thức tiến vào Thượng Quan Hân Nhiên trong đầu khi, lại phát hiện nàng trong đầu một mảnh hỗn loạn, rõ ràng là ở rớt vào đáy vực thời điểm đụng vào đầu.

Đương Thượng Quan vui vẻ tỉnh lại kêu hắn ca thời điểm, từ hắn trong xương cốt tản mát ra một loại nhảy nhót cảm xúc, tựa hồ đối phương vốn nên như vậy xưng hô hắn.

Thượng Quan Huyền Ý đối loại này xa lạ lại kỳ quái cảm giác thật là khó hiểu, hiện tại Tiêu Lăng Hàn không ở bên người, cũng không ai vì hắn giải thích nghi hoặc.

Thượng Quan Huyền Ý hỏi Thượng Quan Hân Nhiên về cây quạt sự khi, nàng cũng là nói chính mình không nhớ rõ. Hỏi nàng tên khi, nàng còn nhớ rõ chính mình kêu Thượng Quan vui vẻ.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý thích kia đem cây quạt, Thượng Quan Hân Nhiên không chút nghĩ ngợi liền đem cây quạt ném tới trong lòng ngực hắn, hào phóng mà nói: “Ca, ngươi muốn liền nói rõ, lải nha lải nhải nửa ngày, hỏi đông hỏi tây. Nhạ, nó là của ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trong lòng ngực cây quạt có chút dở khóc dở cười, nghĩ nếu là chờ đối phương tỉnh táo lại, nhớ tới này ngu xuẩn hành động, phỏng chừng đến hối hận chết.

Vì thế, Thượng Quan Huyền Ý phía sau liền nhiều ra một cái cái đuôi nhỏ.

Vốn dĩ nhiều một cái xa lạ nữ tử đi theo, Thượng Quan Huyền Ý hẳn là cảm thấy biệt nữu mới đúng, nhưng kỳ dị chính là hắn thế nhưng không chán ghét loại cảm giác này, lại còn có thực thích đối phương kêu chính mình ca.

Nguyên lai bị người kêu ca, trong lòng cư nhiên như vậy sung sướng, khó trách Tiêu Lăng Hàn trước kia làm chính mình kêu hắn ca.

Nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý lại có chút phiền muộn, cũng không biết Tiêu Đại Ma Vương hiện tại người ở nơi nào. Hắn đã triều đối phương phương hướng bay vài thiên, nhưng khế ước cảm ứng được hắn nơi vị trí căn bản không có biến hóa.

Thượng Quan Huyền Ý không cấm hoài nghi Tiêu Lăng Hàn có phải hay không được đến cơ duyên, cũng hoặc là gặp được nguy hiểm.

Nếu là gặp được cơ duyên còn hảo thuyết, nếu là gặp được nguy hiểm……

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý hận không thể lập tức xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

"Ca."

Nghe được Thượng Quan Hân Nhiên kêu gọi, Thượng Quan Huyền Ý lập tức hoàn hồn, hiện tại nghĩ nhiều cũng vô dụng, vẫn là cố hảo trước mắt đi.

"Ca, ta còn là rất đói bụng."

Thượng Quan Hân Nhiên vuốt chính mình bụng, mắt trông mong mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý trán hoa tiếp theo bài hắc tuyến, nha đầu này thật đúng là đem chính mình trở thành nàng ca, sai sử đương nhiên.

Thượng Quan Huyền Ý chính mình cũng sẽ không nấu cơm, hắn làm gì đó siêu khó ăn, hắn đều là muốn Tiêu Lăng Hàn đầu uy người.

Hiện tại hắn lại muốn đầu uy người khác, cái này kêu chuyện gì?

Tuy rằng hắn có đan dược có thể phân một ít cấp Thượng Quan Hân Nhiên, bất quá những cái đó đều là Tiêu Lăng Hàn cố ý giúp hắn luyện chế, hắn luyến tiếc.

Cho nên đành phải sát yêu thú, đào yêu hạch uy Thượng Quan Hân Nhiên, cũng may mắn nha đầu này chỉ số thông minh đi theo giảm xuống, nhìn đến yêu hạch một chút đều không chê, cùng chính mình ăn đan dược khi một động tác biểu tình.

Nếu không phải chính mắt nhìn thấy nàng hướng trong miệng tắc yêu hạch, Thượng Quan Huyền Ý đều phải hoài nghi nàng ăn chính là đan dược.

"Ngươi hiện giờ có Kim Tiên cảnh tu vi, đã tích cốc." Thượng Quan Huyền Ý liếc Thượng Quan Hân Nhiên liếc mắt một cái, mặt vô biểu tình nói.

"Không đúng, ta mới hai trăm tới tuổi, vẫn là một cái ấu tể." Thượng Quan Hân Nhiên dậm dậm chân, bướng bỉnh nói.

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng run rẩy một chút, nếu không phải không ở Thượng Quan Hân Nhiên trên người cảm nhận được Yêu tộc hơi thở, hắn đều phải hoài nghi đối phương là Yêu tộc, cũng chỉ có Yêu tộc mấy trăm tuổi vẫn là ấu tể.

Hắn sắc mặt đen hắc, sửa đúng nói: "Nhưng ta cũng không phải ngươi ca."

"Ngươi chính là ta ca, ta ngửi được trên người của ngươi có quen thuộc khí vị."

"Ca, ngươi có phải hay không chê ta quá có thể ăn, cho nên không nghĩ muốn ta."

"Ca, đừng không cần ta, từ giờ trở đi, ta không ăn."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý hướng phía trước đi, Thượng Quan Hân Nhiên chạy nhanh đuổi kịp, trong miệng còn không quên hỏi: "Ca, chúng ta kế tiếp đi chỗ nào?"

Thượng Quan Huyền Ý buột miệng thốt ra: "Đi tìm ta đạo lữ."

"A? Tìm tẩu tử sao?"

"Ca, ngươi chừng nào thì cho ta tìm tẩu tử?"

"Tẩu tử lớn lên đẹp sao?"

"Đẹp, hắn là ta đã thấy lớn lên đẹp nhất người." Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn đầy tưởng niệm, trong đầu không tự giác xuất hiện Tiêu Lăng Hàn gương mặt kia.

Đến nỗi Thượng Quan Hân Nhiên xưng hô, trực tiếp bị hắn che chắn.

"Ca, ngươi ánh mắt hảo ôn nhu, ngươi đều không có như vậy xem qua ta." Thượng Quan Hân Nhiên đầy mặt lên án nói.

"Ca, ngươi sẽ không có tẩu tử, liền không cần tiểu muội ta đi?"

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu ghét bỏ mà nhìn nàng một cái.

"Quả nhiên, nam nhân đều là đại móng heo, thấy sắc quên muội người."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

May mắn Tiêu Lăng Hàn không ở, nếu là Tiêu Lăng Hàn ở chỗ này, phỏng chừng hắn đã sớm một cái tát đem Thượng Quan Hân Nhiên chụp bay.

Phệ Linh Thử bị Thượng Quan Huyền Ý thu khế ước không gian trung, nhưng cũng không có cắt đứt nó đối ngoại giới cảm ứng, chỉ cần phát hiện có thứ tốt nó liền cấp Thượng Quan Huyền Ý chỉ lộ.

Bên kia biển cát.

Tiêu Lăng Hàn bị một đám giáp sắt sa tích đuổi theo chạy nửa ngày, hoảng không chọn lộ trực tiếp đi vào lưu sa trung, còn không đợi hắn phản ứng một cái lốc xoáy xuất hiện, trực tiếp đem hắn cắn nuốt.

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy thân thể của mình vẫn luôn trầm xuống, phía dưới tựa hồ là một cái động không đáy, còn có một con dữ tợn hung thú, đang chờ hắn chui đầu vô lưới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 561

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 561 là thổ linh châu

Tiêu Lăng Hàn muốn vì chính mình làm phòng hộ tráo đều làm không được, đan điền trung tiên linh khí biến mất không còn một mảnh.

Cũng không biết, rốt cuộc qua bao lâu.

Mơ mơ màng màng trung, hắn nghe được hạt cát rơi trên mặt đất khi, phát ra “Tất tất tác tác” tiếng vang.

Tiêu Lăng Hàn hỗn độn đầu óc lập tức liền thanh tỉnh lại đây.

Lập tức thả ra thần thức quan sát chính mình hiện tại nơi vị trí.

Đương hắn phát hiện chính mình còn có không đến 20 mét liền đạt tới mặt đất khi, theo bản năng mà muốn vận khởi tiên linh khí. Lúc này, hắn mới nhớ tới từ tiến vào lưu sa trong đất sau, hắn liền thành một phàm nhân.

“Bính” một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn dừng ở một đống hạt cát thượng, trong tưởng tượng đau đớn cũng không có đánh úp lại, hạt cát mềm mại, làm hắn cảm giác chính mình như là dừng ở khí lót thượng.

Gian nan mà từ một đống hạt cát trung bò ra tới, Tiêu Lăng Hàn vỗ vỗ trên người hạt cát, giờ phút này, hắn cả người khó chịu không được, tóc còn có trên người đều là hạt cát.

Lại một lần hôi trở nên đầu thổ mặt.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt khó coi, cả người đều mạo khí lạnh.

Mọi nơi đánh giá một chút nơi ở, hắn phát hiện chính mình chính là ở một gian thật lớn cát đất thất trung. Bốn phía vách tường đều là dùng cát đất, nhưng không biết kiến tạo người dùng cái gì phương pháp, không chỉ có đem cát đất vững vàng áp súc ở bên nhau, còn có thể kiến tạo thành thạch thất bộ dáng.

Nghĩ đến tên kia kiến tạo nhân tu vì nhất định vượt qua Tiên Đế cảnh, nói không chừng càng cao.

Ở cát đất thất góc biên, có một cái cửa nhỏ.

Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhẹ nhàng đẩy, môn liền mở ra.

Không có chút nào do dự, hắn trực tiếp đi vào cửa nhỏ.

Tiến vào cửa nhỏ sau, xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mắt chính là một cái thật dài ám đạo. Hắn một đường về phía trước, đi rồi đại giai mười phút, liền trên mặt đất nhìn thấy một khối nhân loại hài cốt, nghĩ đến hẳn là phía trước đã tới nơi này người.

Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm câu kia hài cốt nhìn trong chốc lát, hài cốt trước khi chết hẳn là đã trúng độc. Bởi vì hài cốt toàn thân xương cốt đều bày biện ra hắc màu xám, rõ ràng là độc tố thâm nhập cốt tủy biểu hiện.

Dừng lại trong chốc lát, hắn liền tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Dọc theo đường đi lục tục nhìn đến mười mấy cụ hài cốt, mà những người này nguyên nhân chết đều hẳn là trúng độc.

Thực mau, liền có đao kiếm tương giao thanh âm truyền tiến Tiêu Lăng Hàn trong tai.

“Đinh linh leng keng……”

Thanh âm phi thường hỗn độn, xem ra đánh nhau người còn không ít.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn chuyển qua một cái chỗ ngoặt, ánh vào mi mắt chính là một gian một trăm mét vuông cát đất thất, bên trong đang có hơn mười người ở hỗn chiến.

Hắn cũng không có vội vã đi vào, mà là đứng ở tại chỗ quan khán.

Tại đây dưới nền đất mọi người đều không thể vận dụng tiên linh khí, cho nên đánh nhau toàn dựa kỹ xảo, linh hoạt độ, còn có sức lực cũng có thể chiếm không ít ưu thế, đương nhiên nếu là có luyện thể, ưu thế liền lớn hơn nữa.

Bởi vì không thể dùng tiên linh khí, vài cá nhân đánh nhau đều đánh đến chẳng ra cái gì cả.

Mà trên mặt đất đã nằm năm sáu cá nhân, lục tục lại có người nằm trên mặt đất.

Mùi máu tươi lan tràn khai, Tiêu Lăng Hàn lỗ tai giật giật, tầm mắt nhìn về phía tiến vào thạch thất một khác điều thông đạo.

Thực mau, một đám chiều cao chỉ có 1 mét tả hữu giáp sắt sa tích xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt.

Đánh nhau trung mọi người lập tức dừng tay, sôi nổi cảnh giác mà nhìn về phía những cái đó giáp sắt sa tích.

Giáp sắt sa tích tựa hồ cảm ứng không đến mọi người khẩn trương không khí, chúng nó như cũ không nhanh không chậm mà hướng phía trước bò. Chờ tới một khối vừa mới chết không lâu thi thể trước, một đám giáp sắt sa tích vây quanh đi lên, sôi nổi mở ra bồn máu mồm to.

Nhìn thấy một màn này, mọi người đều có loại da đầu tê dại cảm giác, cũng không biết là ai hướng tới những cái đó sa tích chém ra nhất kiếm.

Cái này nhưng tựa như là thọc tổ ong vò vẽ, những cái đó đang ở ăn cơm cùng với còn không có bò lại đây ăn cơm giáp sắt sa tích sôi nổi hướng tới đám người công kích qua đi.

Này đó giáp sắt sa tích tổng cộng có hai mươi tới chỉ.

"Lách cách lang cang…… Leng keng……"

Tuy rằng này đó giáp sắt sa tích cái đầu không lớn, nhưng bọn hắn da như cũ thực cứng.

Nếu là có thể sử dụng tiên linh khí vấn đề nhưng thật ra không lớn, phỏng chừng chỉ cần vài phút là có thể giải quyết vấn đề. Nhưng ở không thể vận dụng tiên linh khí dưới tình huống, trừ bỏ trong đó ba người, còn lại người đao kiếm đều thứ không mặc giáp sắt sa tích da.

"Thảo, Lưu Dũng, ngươi cái quy nhi tử, ai kêu ngươi đi chủ động trêu chọc bọn họ."

"Vừa rồi nhìn đến kia một màn, đừng nói ngươi không nghĩ xuất kiếm."

"Tưởng quy tưởng, nhưng lão tử không có động thủ."

"Đừng sảo, đại gia vẫn là đồng tâm hiệp lực đem này đó giáp sắt sa tích giết chết lại nói."

"Mẹ nó, chúng ta ở chỗ này đánh vất vả, bên kia còn có một cái đứng xem diễn."

Đánh nhau trung mọi người sôi nổi đều dùng dư quang nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tỏ vẻ, hắn chỉ là một cái quần chúng.

Thực mau liền có người không địch lại, trên người các nơi đều bị giáp sắt sa tích cắn thương, trảo thương.

Có ba người liếc nhau, liền triều Tiêu Lăng Hàn nơi vị trí chạy tới.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là dù bận vẫn ung dung nhìn ba người, chờ ba người sôi nổi lướt qua hắn triều hắn con đường từng đi qua chạy tới khi, hắn mũi chân chỉa xuống đất, nhẹ nhàng đạp lên bên cạnh người trên vách tường, liền chạy vài bước, vòng qua những cái đó giáp sắt sa tích, sau đó hạ xuống mặt đất, mà kia mấy chỉ giáp sắt sa tích tiếp tục triều kia ba người đuổi theo.

Trong đó có một cái quay đầu lại thấy như vậy một màn, nhịn không được mắng: "Con mẹ nó!"

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn đã đứng ở cát đất thất trước mặt, bên trong cánh cửa hết thảy bị hắn thu hết đáy mắt.

Nguyên lai ở cát đất thất chính phía trên có một trương hình chữ nhật án bàn, án trên bàn mặt có một cái hộp, hộp đã bị người mở ra, bên trong trống không một

vật. Mà hộp chính mặt trên 50 centimet địa phương, có một viên thổ hoàng sắc hạt châu, nghĩ đến vừa rồi cát đất trong phòng mặt người chính là vì tranh đoạt nó mà đánh nhau.

Kia viên thổ hoàng sắc hạt châu đúng là thổ linh châu.

Ở nhìn đến thổ linh châu một cái chớp mắt, Tiêu Lăng Hàn trong đầu Long Ngọc không gian rõ ràng chấn động một chút.

Không cần phải nói, hắn cũng biết, thứ này nguyên bản hẳn là thuộc về Long Ngọc không gian.

Đang ở đánh nhau trung mấy người tuy rằng ứng phó tay chậm chân loạn, nhưng tạm thời còn không có sinh mệnh nguy hiểm. Đặc biệt là trong đó hơi chút lợi hại chút ba người, ba người ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn về phía thổ linh châu khi, trong lòng chuông cảnh báo xao vang. Nếu là người này vào lúc này sấn bọn họ ở chiến đấu, chạy tới đem đồ vật cướp đi, kia bọn họ không phải bạch bận việc một hồi sao?

Ba người không dấu vết liếc nhau, tuy rằng bọn họ đồng dạng là đối thủ cạnh tranh, nhưng Tiêu Lăng Hàn cái này nửa đường xuất hiện người, tự nhiên muốn cho bọn họ càng thêm bài xích một ít.

Tiêu Lăng Hàn cũng mặc kệ người khác ý tưởng, hắn bay thẳng đến thổ linh châu đi đến.

“Thảo, chúng ta ở chỗ này bận việc nửa ngày cư nhiên có người muốn trích quả đào, con mẹ nó.”

Trong đó một người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, lập tức chửi ầm lên.

Mọi người cái này đều không bình tĩnh, vốn dĩ tạm thời còn có thể tường an không có việc gì mọi người, bởi vì những lời này do đó phân tâm, lập tức liền có người bị cắn thương.

“A…… Ta chân.”

“Leng keng…… Leng keng.”

Mọi người sôi nổi ném xuống đối chiến trung giáp sắt sa tích, triều Tiêu Lăng Hàn công kích lại đây.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng không thể vận dụng tiên linh khí, nhưng hắn thân thủ ở hiện đại cũng đã khắc vào trong xương cốt, nơi đó là này đó thói quen tính dựa vào tiên linh khí tác chiến người có thể so sánh.

Chẳng sợ bọn họ mọi người cùng nhau thượng, Tiêu Lăng Hàn chỉ là mọi người chi gian xuyên qua, liền thành thạo.

Năm phút sau, hắn như cũ hoàn hảo không tổn hao gì.

Nhưng thật ra những cái đó đối hắn phát ra công kích người, sôi nổi đem công kích dừng ở những người khác trên người, còn có này đó không thuận theo

không buông tha giáp sắt sa tích cũng ở kéo bọn họ lui về phía sau.

“A……”

“Đáng chết!”

“Keng keng keng……”

“Ngươi có phải hay không không trường đôi mắt, người đều đi rồi, còn ở xuất kiếm?”

“Hừ!”

Một đám người hận ngứa răng, lại phát hiện lấy Tiêu Lăng Hàn không hề biện pháp.

Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ tính toán, cấp những người này một cái cả đời khó quên giáo huấn. Nào biết ở chỗ này hắn căn bản gọi không ra bản mạng pháp khí, ngay cả không gian giới tử cũng mở không ra, bất quá Long Ngọc không gian nhưng thật ra có thể mở ra.

Cũng không biết những người này có phải hay không biết cái này mặt tình huống, mỗi người trong tay đều cầm vũ khí, rõ ràng là có bị mà đến.

Tiêu Lăng Hàn không hề trở ngại mà đi vào thổ linh châu trước, nhưng là hắn cũng không có lập tức duỗi tay đi lấy, bởi vì đi đến nơi này đã nghe tới rồi một cổ kỳ quái hương vị.

Những người khác đều cho rằng thổ linh châu muốn về Tiêu Lăng Hàn, không nghĩ tới hắn lại không có duỗi tay đi lấy.

“A……” Lại một người bởi vì phân tâm đi xem Tiêu Lăng Hàn, mà bị giáp sắt sa tích cắn một ngụm.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện những cái đó giáp sắt sa tích ở khoảng cách thổ linh châu 5 mét xa khoảng cách liền ngừng lại, cũng không có lại đi tới, không cấm đoán 5 mét ngoại hẳn là an toàn mảnh đất.

Những người khác hẳn là thực mau liền sẽ phát hiện thổ linh châu 5 mét nội phạm vi, giáp sắt sa tích sẽ không bước vào tới. Vừa rồi không có phát hiện là bởi vì mọi người đều ở cửa chiến đấu, cũng không có người tới gần thổ linh châu.

Quả nhiên, thực nhanh có một người thấy giáp sắt sa tích muốn cắn được chính mình, hắn ngay tại chỗ một lăn, lăn vào thổ linh châu 5 mét nội, mà giáp sắt sa tích đứng ở 5 mét ngoại phẫn nộ mà nhìn người nọ.

Người nọ nghĩ mà sợ mà vỗ vỗ ngực, lập tức liền phát hiện cái này hiện tượng.

Nguyên bản cát đất trong phòng mặt tồn tại người có mười sáu cái, bất quá có ba người tưởng họa thủy đông dẫn, kết quả Tiêu Lăng Hàn không tiếp nối, phỏng chừng kia ba người hẳn là có đi mà không có về. Mà vừa rồi ở cùng giáp

sắt sa tích thời điểm chiến đấu lại đã chết ba người, hiện giờ nơi này hơn nữa Tiêu Lăng Hàn tổng cộng chỉ có mười một người.

Vừa rồi phát hiện an toàn khoảng cách người nọ, tròng mắt xoay chuyển, hắn thấy Tiêu Lăng Hàn chính lão thần khắp nơi mà ở một bên xem diễn, vì thế hắn cũng xem nổi lên diễn, cũng không có ra tiếng nhắc nhở những người khác.

Tuy rằng hắn không có nói tỉnh, bất quá thực mau đại gia vẫn là phát hiện.

Mười một người đứng chung một chỗ, lập tức liền có vẻ chen chúc lên.

Đại gia không thể không dựa vào cùng nhau, lại không thể không phòng bị lẫn nhau.

Mọi người nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt đặc biệt không tốt, tuy rằng địa phương tiểu, nhưng mọi người đều ăn ý mà cùng hắn kéo ra một chút khoảng cách.

Tiêu Lăng Hàn cũng không để ý những người này căm thù, bởi vì nhiều không được bao lâu những người này đều sẽ cùng bên ngoài những cái đó hài cốt giống nhau.

Vân Lan bí cảnh mở ra như vậy nhiều lần, thổ linh châu hẳn là đã sớm bị người phát hiện, đến nay đều không có người có thể mang đi, có thể thấy được, nó cũng không phải như vậy hảo lấy.

Đứng ở an toàn trong phạm vi mọi người ở có thể thở dốc sau, sôi nổi đem ánh mắt đầu hướng thổ linh châu.

Mỗi người trong mắt đều lộ ra tham lam, ánh mắt cực kỳ nóng bỏng.

Hận không thể lập tức liền đem thổ linh châu đóng gói mang đi.

Bất quá, ai cũng không có lập tức động thủ đi lấy.

Theo thời gian trôi qua, rốt cuộc có người an không chịu nổi, hướng tới thổ linh châu chậm rãi tới gần.

“Phạm Vũ Ba, ngươi đang làm cái gì?”

Người nọ còn không có tới gần liền nghe được bên cạnh người người kêu gọi, trong lòng mắng to, ngoài miệng cười gượng nói: “Ta chính là muốn nhìn một chút thổ linh châu trông như thế nào.”

Mọi người: Tin ngươi cái quỷ!

“Không nghĩ khiến cho công phẫn ngươi tốt nhất ly thổ linh châu xa một chút.”

“Ta lại không phải thật sự muốn đi lấy, chỉ là muốn nhìn một chút mà thôi.” Phạm Vũ Ba tuy là nói như vậy, nhưng hắn vẫn là ly thổ linh châu xa một ít, không dám lại có đi lấy ý niệm.

Nhưng mà biến cố liền ở năm phút sau.

Phạm Vũ Ba đột nhiên ngã trên mặt đất, cả người bắt đầu run rẩy.

"Uy, Phạm Vũ Ba, ngươi làm sao vậy?" Phía trước kêu hắn người kia ngồi xổm xuống thân loạng choạng hắn.

Mọi người tùy theo nhìn lại, chỉ thấy Phạm Vũ Ba môi phát tím, sắc mặt biến thành màu đen, rõ ràng là trúng độc dấu hiệu.

"Hắn cái dạng này rõ ràng là trúng độc, ăn một cái giải độc đan liền hảo."

Người này nói mới vừa nói xong, chính mình liền trước ngây ngẩn cả người.

Nơi này mở không ra không gian giới tử, kia bọn họ có giải độc đan cũng lấy không ra.

"Hắn như thế nào sẽ trúng độc? Chẳng lẽ những cái đó giáp sắt sa tích có độc."

Phạm Vũ Ba cẳng chân có vết máu, rõ ràng vừa rồi hắn bị giáp sắt sa tích cắn quá.

Người này nói mới vừa nói xong, có bốn cái vừa rồi bị giáp sắt sa tích cắn quá người, sắc mặt nháy mắt trở nên trắng bệch một mảnh.

Trong đó có hai người lại là một bộ xem kịch vui tư thái, trong mắt không có chút nào lo lắng.

Mà này hai người đúng là vừa rồi sức chiến đấu mạnh nhất ba người trung hai người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 562

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 562 hồ nước chi đế

Tiêu Lăng Hàn bất động thanh sắc mà quan sát đến mọi người phản ứng, ở nhìn thấy này hai người biểu hiện khi, liền biết, hai người kia hẳn là biết thổ linh châu 5 mét nội có độc.

“Các ngươi ai trên người có giải độc đan.”

Mọi người sôi nổi lắc đầu, bọn họ cũng muốn giải độc đan.

Trong đó một người đột nhiên nói: “Các ngươi xem, giáp sắt sa tích chính mình đi rồi.”

Nghe vậy, mọi người đều ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên liền nhìn đến những cái đó ăn no giáp sắt sa tích triều phía trước tới cái kia thông đạo đi đến.

“Hắn đã chết.”

Lúc này, không biết lại là ai nói một câu.

Chỉ thấy Phạm Vũ Ba lúc này đã vũ \ hề! Đoàn đã không có hô hấp.

“Thật là lợi hại độc.”

Kia bốn cái bị giáp sắt sa tích cắn người, nhìn thấy một màn này đều lộ ra tuyệt vọng biểu tình.

Chỉ là bọn hắn tuyệt vọng bất quá hai giây, liền hướng ra ngoài chạy đi.

Chỉ cần ra dưới nền đất, không gian giới tử là có thể mở ra, đến lúc đó bắt được giải độc đan, bọn họ liền không cần đã chết.

Ý tưởng là tốt đẹp, nhưng sự thật là tàn khốc.

Kia mấy người không đi ra ngoài rất xa, liền bắt đầu đầu váng mắt hoa, đầu nặng chân nhẹ, căn bản đứng thẳng không xong, càng đừng nói là rời đi dưới nền đất.

Không bao lâu, một người tiếp một người mà ngã trên mặt đất.

Kỳ thật vừa rồi giáp sắt sa tích không phải bởi vì ăn no mà đi, chỉ vì chúng nó biết, đồ ăn nếu là dựa vào gần kia viên hạt châu, liền không thể ăn.

Cho nên, chúng nó mới có thể bỏ chạy.

Mà cùng Tiêu Lăng Hàn đứng chung một chỗ sáu người, lúc này cũng ngã xuống bốn người, mặt khác không có ngã xuống hai người đầy mặt ngoài ý

muốn, lẫn nhau nhìn thoáng qua lẫn nhau, sau đó hai người lại ăn ý mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn thân thủ phía trước bọn họ chính là lĩnh giáo qua, mà hắn hiện tại còn không có ngã xuống, hẳn là cũng là ăn giải độc đan.

Hai người đều đem Tiêu Lăng Hàn trở thành số một kình địch, quyết định trước đem hắn xử lý, bọn họ hai người tranh cãi nữa đoạt.

Hai người liếc nhau, đồng thời hướng tới Tiêu Lăng Hàn đi đến.

Tiêu Lăng Hàn đôi tay ôm cánh tay, lạnh lùng mà nhìn hai người.

Cách xa nhau cũng không xa, còn có 3 mét khoảng cách khi, hai người sôi nổi lấy ra chính mình vũ khí triều Tiêu Lăng Hàn phát ra công kích.

Tiêu Lăng Hàn mũi chân trên mặt đất nhẹ nhàng một chút, một thanh kiếm bị khơi mào, hắn duỗi tay ra tay vững vàng bắt lấy chuôi kiếm, thủ đoạn quay cuồng liền cùng hai người chiến thành một đoàn.

"Keng keng keng……"

Ở hiện đại Tiêu Lăng Hàn có học qua kiếm pháp, trở lại Tu chân giới cũng vẫn luôn ở học tập kiếm pháp, hắn kiếm pháp đều là ở Long Ngọc không gian trung nhất kiếm nhất kiếm luyện ra, nơi nào Tiên giới này đó ngay từ đầu cũng chỉ biết sử dụng pháp thuật thêm thành người có thể so sánh.

Tiêu Lăng Hàn bất quá cùng hai người qua bảy tám chiêu, trong đó sử kiếm người nọ, trong tay hắn kiếm trực tiếp bị Tiêu Lăng Hàn chọn đến trên mặt đất; một cái khác sử đao người, trong tay hắn đao đồng dạng bị Tiêu Lăng Hàn chọn đến trên mặt đất.

Bất quá, Tiêu Lăng Hàn cũng không có sát hai người, bởi vì hắn nhìn ra này hai người tuy rằng ăn giải độc đan, nhưng không có giải đến độc, chỉ là độc phát thời gian lùi lại một ít.

Quan trọng nhất chính là, hai người kia vừa thấy liền so vừa rồi những người đó có bối cảnh, không chừng trên người có trưởng bối lưu lại thần thức dấu vết, hiện giờ trên người hắn còn có một cái Tiên Đế cảnh thần thức ấn ký còn không có giải quyết, nhưng không nghĩ lại tới hai cái.

"A……"

Hai người ngã trên mặt đất, thân thể theo bản năng mà run rẩy, sắc mặt biến thành màu đen, môi xanh tím, ánh mắt tan rã, gào khan trong chốc lát, liền không có động tĩnh.

Tiêu Lăng Hàn chờ tất cả mọi người không có hô hấp, mới tính toán thu thổ linh châu.

Đi vào thổ linh châu trước mặt, hắn vươn tay, chậm rãi tới gần thổ linh châu, kết quả hắn phát hiện chính mình tay cư nhiên không gặp được thổ linh châu.

Rõ ràng thổ linh châu liền ở trước mắt, lại chỉ có thể nhìn đến sờ không tới.

Tiêu Lăng Hàn lúc này mới cẩn thận đánh giá đôi mắt cảnh tượng, hắn ở trước mặt khu vực cảm giác được một tia mỏng manh không gian dao động.

Lập tức mở ra linh nhãn, lại nhìn lại khi, quả nhiên liền nhìn đến tầng tầng lớp lớp không gian.

Nguyên lai thổ linh châu nhìn như ở trước mắt, thực tế lại là một không gian khác.

Nếu không phải hắn lĩnh ngộ một tia không gian pháp tắc, hơn nữa có linh nhãn, hắn cũng nhìn không ra tới.

Khó trách trước kia không ai có thể mang đi thổ linh châu, thử nghĩ Kim Tiên cập dưới người có mấy cái có thể lĩnh ngộ pháp tắc, vẫn là hi hữu không gian pháp tắc. Giống nhau lĩnh ngộ pháp tắc khởi điểm là Tiên Đế cảnh, có chút người tu vi tới rồi Tiên Tôn cảnh cũng không thể lĩnh ngộ pháp tắc.

Thấy rõ trước mắt cảnh tượng sau, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa duỗi tay xuyên qua trùng điệp không gian, cuối cùng thổ linh châu bị hắn chộp vào trong tay. Mới vừa bắt tay lùi về tới, hắn còn không có tới kịp thấy rõ thổ linh châu bộ dáng, thổ linh châu trực tiếp phi tiến Long Ngọc không gian trung.

Nhìn rỗng tuếch tay, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy đồ phá hoại, hắn vất vả một chuyến, nguyên lai chính là ở vì Long Ngọc không gian phục vụ.

Vì không cho chính mình không hề thu hoạch, Tiêu Lăng Hàn đem trên mặt đất mọi người không gian giới tử đều rút xuống dưới.

Nhìn bốn phía, Tiêu Lăng Hàn không biết những người khác là như thế nào xuống dưới, nghĩ đến hẳn là cùng hắn xuống dưới phương thức giống nhau.

Như vậy vấn đề tới, hắn hiện tại nên như thế nào đi ra ngoài?

Tiêu Lăng Hàn trên mặt đất nhặt một phen kiếm, hướng tới vừa rồi giáp sắt sa tích tới phương hướng đi đến. Bởi vì cái này cát đất thất chỉ có hai điều thông đạo, một cái là hắn lại đây liền đi qua, cho nên hắn chỉ có thể đi một khác điều.

Bên này thông đạo nhưng thật ra muốn so với hắn tới khi thông đạo muốn to rộng gấp hai, vẫn luôn đi rồi hai mươi phút, hắn cũng chưa nhìn đến nhất trí giáp sắt sa tích.

Lại hướng phía trước đi rồi trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn trước mặt ra một cái ngã rẽ.

Bên trái lộ rõ ràng muốn to rộng một ít, bên phải lộ cùng hắn tới khi giống nhau.

Tự hỏi hai giây, Tiêu Lăng Hàn liền quyết định đi bên phải lộ, nếu là đường này không thông, lại lui về tới.

Thông đạo nội yên tĩnh không tiếng động, chỉ có hắn tiếng bước chân, cùng với nhẹ nhàng nhợt nhạt tiếng hít thở.

Càng là đi phía trước đi, càng là cảm giác được phía trước yên tĩnh lại âm lãnh.

Đi rồi đại giai nửa giờ, Tiêu Lăng Hàn cảm giác phía trước có hơi hơi gió lạnh truyền đến, nhẹ nhàng mơn trớn hắn khuôn mặt, làm hắn vẫn luôn căng chặt thần kinh đều thả lỏng không ít.

Đã có phong, kia thuyết minh này không phải một cái tử lộ.

Tiêu Lăng Hàn dưới chân nện bước không cấm nhanh hơn hai phân.

Lại đi rồi đại giai mười phút, xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt chính là một cái hồ nước, hồ nước phía trên có mỏng manh quang tưới xuống tới, bất quá cái kia tưới xuống quang cửa động không phải rất lớn.

Tiêu Lăng Hàn thử vận chuyển công pháp, phát hiện nơi này như cũ vô pháp sử dụng tiên linh khí.

Hắn mày đều mau thắt, nơi này trừ bỏ một cái hồ nước, hồ nước biên có một ít cỏ dại, mặt khác cái gì đều không có.

Này…… Kêu hắn như thế nào đi ra ngoài?

Tiêu Lăng Hàn đứng ở hồ nước biên, quay đầu lại nhìn nhìn con đường từng đi qua, hắn ở tiến vào hồ nước tìm ra lộ cùng đảo hồi chi gian do dự mà.

Nếu là đảo trở về khẳng định sẽ giáp sắt sa tích, kia giáp sắt sa tích bên kia sẽ có đường ra sao?

Giáp sắt sa tích có thể đi ra ngoài, đó là bởi vì chúng nó có thể chui vào bờ cát trung, nếu là không có lộ, liền tính hắn tới rồi bên kia cũng không nhất định có thể đi ra ngoài.

Không thể sử dụng tiên linh khí, liền không thể sử dụng thổ độn thuật.

Tiêu Lăng Hàn qua lại ở thủy đàm biên bồi hồi, nghĩ đến hắn tiến vào đã có hơn mười ngày, cũng không biết Thượng Quan Huyền Ý hiện giờ như thế nào.

Càng muốn trong lòng liền càng là bất an, nhìn nhìn thủy đàm, hắn lấy ra một viên Tị Thủy Châu, dẫn theo kiếm liền trực tiếp nhảy đi vào.

“Bùm” một tiếng, bọt nước văng khắp nơi.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa tiến vào trong nước, lạnh băng đến xương cảm giác, liền ở khắp người lan tràn mở ra.

Không nghĩ tới nơi đây hồ nước cư nhiên như thế lãnh, nếu là một người bình thường nhảy vào tới, phỏng chừng đến bị sống sờ sờ đông chết.

Mà trong tay hắn Tị Thủy Châu trực tiếp vỡ vụn mở ra, nghĩ đến là cấp bậc quá thấp, tu chân Tị Thủy Châu, chỉ thích hợp Tu chân giới.

Tại chỗ đãi một lát, chờ thích ứng hồ nước độ ấm sau, Tiêu Lăng Hàn mới bắt đầu hướng đàm để bơi đi.

Hồ nước thanh triệt thấy đáy, nương đỉnh đầu mỏng manh quang, tại hạ đạt 20 mét sau, hắn liền cảm giác được đan điền buông lỏng, tiên linh khí làm lại du tẩu ở toàn thân.

Tuy rằng chỉ có thể vận dụng một tia tiên linh khí, nhưng điểm này tiên linh khí có thể làm hắn ở trong nước tự do hô hấp.

Lặn xuống mà càng sâu, có thể vận dụng tiên linh khí liền càng nhiều.

Rõ ràng nhìn không xa, Tiêu Lăng Hàn lại bơi nửa canh giờ mới đạt tới đàm để.

Chỉ là không đợi hắn đứng vững, một cái lại hắc lại trường lại đại xà liền xâm nhập trong mắt hắn.

Nhìn kỹ đi, kia thế nhưng là một cái hoa văn màu đen xà, cấp bậc đã đạt tới Đại La Kim Tiên. Nó toàn thân cơ hồ đều là màu đen, nhìn kỹ đi có màu trắng, màu xám hoa văn ở da rắn thượng.

Hoa văn màu đen xà tựa hồ cảm nhận được có dị vật xông vào chính mình lãnh địa, nó nâng lên cao ngạo đầu, nhìn xuống trước mặt tiểu sâu.

Một người một xà giằng co.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình bị xem đến toàn thân rét run, lãnh đến tận xương tủy, lãnh tới rồi đáy lòng.

Trong lòng chỉ nghĩ chửi má nó, đàm để cư nhiên có cái đại gia hỏa đang chờ hắn.

Nhìn dáng vẻ, nơi này xác thật có thể đi ra ngoài.

Nhưng ai có thể nói cho hắn, có điều xà thủ, cái này làm cho hắn như thế nào đi ra ngoài?

Hoa văn màu đen xà phun xà tin, nó cảm giác chính mình đã thật lâu chưa từng có ăn cái gì.

Ngủ một giấc, vừa mở mắt.

Đồ ăn cư nhiên chính mình đưa tới cửa tới.

Tốt như vậy sự, như thế nào có thể bỏ lỡ, vì thế nó há mồm liền cơm sáng vật táp tới.

Tiêu Lăng Hàn nhìn triều chính mình tới gần huyết phun mồm to, chạy nhanh một cái thuấn di, rời đi tại chỗ.

May mắn hắn linh căn đầy đủ hết, ở trong nước cũng có thể giống ở trên đất bằng giống nhau hoạt động tự nhiên.

Hoa văn màu đen xà không nghĩ tới đồ ăn không ăn đến, chính mình lại ăn vào một ngụm hồ nước.

Lập tức nó liền nổi giận.

Toàn bộ thân rắn không ngừng đong đưa, cái đuôi nhẹ nhàng vung liền triều Tiêu Lăng Hàn triền qua đi.

Tiêu Lăng Hàn gọi ra Mặc Hàn Kiếm, một bên né tránh, một bên hướng kiếm trung rót vào tiên linh khí, hướng tới đuôi rắn chém tới.

"Đôm đốp đôm đốp" thanh âm, ở trong nước cư nhiên còn vẽ ra hỏa hoa, có thể thấy được hoa văn màu đen xà da có bao nhiêu ngạnh.

Tiêu Lăng Hàn đang ở tình thế nguy hiểm hoàn toàn không tự biết, vừa rồi hắn chỉ là tưởng thử một chút, không nghĩ tới quả nhiên cùng hắn tưởng giống nhau, này xà da rắn cứng rắn vô cùng, kia tuyệt đối là luyện khí hảo tài liệu.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn lập tức đem Mặc Ảnh phóng ra.

Sớm tại Bạch Hổ tộc thời điểm, Mặc Ảnh liền đem kia cụ thần nhân thân thể tiêu hóa xong rồi.

Vốn dĩ Mặc Ảnh cho rằng có kia cụ thần nhân trong thân thể năng lượng, chờ bọn họ tới rồi Tu chân giới, kia Tiêu Lăng Hàn tu vi nhất định sẽ so ở Tu chân giới khi tăng trưởng đến mau. Nào biết, mới đến Tiên giới không mấy năm, nó liền đem thần nhân trong thân thể năng lượng hấp thu xong, nhưng Tiêu Lăng Hàn cái này phế vật chủ nhân tu vi lại chỉ tăng lên một cái đại cảnh giới.

Bị đột nhiên gọi ra tới, Mặc Ảnh còn có chút phân không rõ đông nam tây bắc, chờ hắn nhìn đến cách đó không xa là hoa văn màu đen xà khi, mắt mạo tinh quang.

Như vậy mỹ vị đồ ăn, nhìn khiến cho nó chảy nước miếng.

Mặc Ảnh lập tức đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Ta muốn ăn nó."

"Nó thịt về ngươi, da về ta."

Tiêu Lăng Hàn đem Mặc Ảnh thả ra chính là cho nó thêm cơm, ở Tu tiên giới Mặc Ảnh muốn khôi phục thực lực, trừ bỏ ăn giàu có tiên linh khí nồng đậm người cùng yêu thú, liền không có mặt khác phương pháp.

Cũng là tới rồi Tiên giới, Tiêu Lăng Hàn mới biết được Mặc Ảnh nguyên lai thực lực đạt tới Tiên Đế cảnh, nó là bị hai cái Tiên Tôn liên thủ đánh thành trọng thương, sau đó lại bị vài tên Tiên Đế hợp lực phong ấn nhốt ở Thiên Huyền Giới Hoàng Cực đại lục.

Một người một con rồng đạt thành chung nhận thức, nhìn về phía hoa văn màu đen xà ánh mắt đều mang theo quang.

Mặc Ảnh nháy mắt bạo trướng đến cùng hoa văn màu đen xà không sai biệt lắm lớn nhỏ, nhắm ngay hoa văn màu đen xà liền thẳng tắp vọt qua đi.

Tiêu Lăng Hàn ở một bên xem khóe miệng quất thẳng tới, Mặc Ảnh gia hỏa này bộ dáng như là đói bụng mấy trăm năm.

“Chạm vào! Chạm vào!”

Vốn dĩ hoa văn màu đen xà thực lực so Mặc Ảnh cao, theo lý thuyết hẳn là đè nặng Mặc Ảnh đánh mới đúng, nhưng ai làm Mặc Ảnh huyết mạch cao, mặc dù nhân gia là Ma tộc Ma Long, nhưng làm theo có Long tộc huyết mạch.

Hoa văn màu đen xà đã có thể bi thảm, mỗi lần muốn né tránh, đều bị Mặc Ảnh phóng xuất ra tới huyết mạch uy áp ép tới không thể động đậy, toàn bộ thân rắn đều nhịn không được run bần bật, ngạnh sinh sinh chịu miêu tả ảnh cái đuôi quất đánh.

Bất quá, đối phương quất đánh, đối nó chỉ là cào ngứa, chỉ vì đối phương cấp bậc so với chính mình thấp một cái đại cảnh giới.

Như thế làm hoa văn màu đen xà yên tâm không ít, nó nghĩ dù sao lại thương không đến chính mình, thích đánh liền đánh đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 563

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 563 thị huyết hồng kiến

【 chủ nhân, nhanh lên lại đây cho nó nhất kiếm, ta tạm thời chỉ có thể sử dụng huyết mạch uy áp khi dễ này loài bò sát, muốn giết nó còn phải phí chút công phu. 】

Mặc Ảnh thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên ở một bên xem nổi lên diễn, không thể không truyền âm.

Tiêu Lăng Hàn cầm Mặc Hàn Kiếm, hướng kiếm trung rót vào hỗn độn chi lực, tìm đúng thời cơ, ở Mặc Ảnh sử dụng huyết mạch uy áp khi, trực tiếp thuấn di đi vào hoa văn màu đen xà bảy tấc chỗ, nhất kiếm đâm đi vào.

Đau đớn đánh úp lại, hoa văn màu đen xà không quan tâm dùng sức đùa nghịch thân mình, thực mau nó liền thoát khỏi trên người áp chế.

【 chủ nhân nỗ lực hơn, ta đã áp chế không được hắn, tranh thủ nhất kiếm liền phải nó mệnh. 】

Không cần Mặc Ảnh nhắc nhở Tiêu Lăng Hàn cũng biết nên làm như thế nào, hoa văn màu đen xà so với bọn hắn cao hơn một cái đại cảnh giới, vạn nhất hắn liều chết phản công, đến lúc đó bọn họ đừng nói da rắn thịt rắn, sợ là liền cặn bã đều không thấy được.

Cho nên, tuyệt đối không thể cho nó phản công cơ hội, tốt nhất là nhất kiếm liền giải quyết nó.

Mặc Hàn Kiếm đã đâm vào đi hai phần ba, Tiêu Lăng Hàn không ngừng hướng kiếm trung đưa vào hỗn độn chi lực, có hỗn độn chi lực khai đạo, tuy rằng Mặc Hàn Kiếm chỉ có tứ cấp, nhưng nó không hề trở ngại mà đâm vào ngũ cấp hoa văn màu đen xà bảy tấc trung.

Mặc Hàn Kiếm toàn bộ hoàn toàn đi vào hoa văn màu đen xà trong thân thể, thậm chí ở hấp thu hoa văn màu đen thân rắn thể trung năng lượng.

Tiêu Lăng Hàn lại là hoảng sợ, này hoa văn màu đen xà hắn đáp ứng phải cho Mặc Ảnh, rốt cuộc vừa rồi Mặc Ảnh ra không ít lực.

Hắn chạy nhanh rút ra kiếm, theo kiếm bị rút ra, mang ra một chuỗi huyết hoa, đàm đế thanh triệt thủy bắt đầu chậm rãi biến hồng.

Mà hoa văn màu đen xà cũng bị Mặc Hàn vừa rồi kia nhất kiếm chém tới sinh cơ.

Mặc Ảnh thấy hoa văn màu đen xà đã chết, du qua đi, há mồm liền đem hoa văn màu đen xà nuốt vào trong bụng,

Tiêu Lăng Hàn không quên nhắc nhở nói: "Ta muốn hoa văn màu đen xà da, ngươi nhưng đừng đem da rắn cùng nhau cho ta tiêu hóa."

"Đã biết, đã biết."

Trả lời xong, Mặc Ảnh liền tự động thu nhỏ lại, triền ở Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay.

Tiêu Lăng Hàn hướng chính mình trong miệng tắc hai viên Bổ Linh Đan, liền mở ra linh nhãn, xem xét đàm đế.

Hắn tầm mắt xuyên thấu qua vẩn đục hồ nước, tìm một hồi lâu, mới ở đàm đế nhìn đến một cái nắm tay đại hắc động.

Nếu là không chú ý xem, thực dễ dàng bị xem nhẹ.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn bay thẳng đến hắc động du qua đi, dần dần tiếp cận hắc động, hắn cảm giác nơi này thủy ôn đều bay lên không ít, hồ nước không hề giống vừa mới bắt đầu như vậy băng hàn đến xương, ngược lại mang theo nhè nhẹ ấm áp.

Đương hắn bắt tay bỏ vào trong hắc động khi, rõ ràng cảm giác được thủy ở lưu động.

Nghĩ đến thông qua cái này hắc động hẳn là là có thể đi ra ngoài, Tiêu Lăng Hàn tay chống ở mặt đất, lập tức vận chuyển công pháp, trực tiếp dùng ra thổ hệ pháp thuật, trước mặt bùn đất thực mau liền có buông lỏng dấu hiệu, hắn trực tiếp một cái độn địa thuật xuyên qua thật dày bùn đất, xuất hiện ở một bên khác.

Vừa ly khai kia phương hồ sâu, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác hắn cả người đều nhẹ nhàng không ít.

Bất quá bí cảnh nơi chốn là nguy cơ, hắn không dám đại ý, lập tức thả ra thần thức xem xét chính mình hiện tại thân ở nơi nào.

Thần thức lan tràn đi ra ngoài, thực mau Tiêu Lăng Hàn liền thấy rõ chung quanh cảnh tượng.

Hắn hiện tại là ở một cái giữa sông.

Thần thức đảo qua giữa sông khi, hắn nhìn đến giữa sông có sáng long lanh đồ vật thổi qua, kia nhan sắc phá lệ loá mắt, tập trung nhìn vào, những cái đó kim sắc cư nhiên là kim quang cá.

Hơn nữa những cái đó kim quang cá cấp bậc đều ở nhị cấp, ngẫu nhiên còn có thể nhìn đến một hai chỉ tam cấp.

Tiêu Lăng Hàn thấy nói những cái đó bơi qua bơi lại kim quang cá, liền nghĩ đến bọn họ vừa đến Tiên giới không lâu khi, ăn kim quang cá. Nghĩ nếu là đem này đó toàn bộ hầm canh, Thượng Quan Huyền Ý nhất định thực thích.

Nghĩ đến liền làm, Tiêu Lăng Hàn lập tức bắt đầu trảo cá.

Những người khác muốn trảo kim quang cá, khả năng thực khó khăn, nhưng Tiêu Lăng Hàn sẽ thuấn di, phàm là bị hắn theo dõi kim quang cá cũng chưa có thể chạy ra hắn ma trảo, hết thảy bị hắn thu vào Long Ngọc không gian trung.

Thời gian liền ở Tiêu Lăng Hàn trảo cá trung chậm rãi vượt qua.

Một canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn cộng thu hoạch nhị cấp kim quang cá 50 hơn, tam cấp mười mấy điều.

Thu hoạch pha phong, hiện giờ giữa sông đã không còn mấy điều kim quang cá, Tiêu Lăng Hàn liền tính toán lên bờ.

Mới vừa thay đổi một bộ quần áo, không đợi Tiêu Lăng Hàn suyễn khẩu khí, liền có hai người từ không trung rớt xuống đến hắn cách đó không xa.

Cao Tử Uy cùng Hạ Lạc Kỳ hai người là dựa theo bản đồ tìm hơn mười ngày mới tìm được nơi này, hai người sở dĩ tới nơi này, tự nhiên là vì giữa sông kim quang cá mà đến.

Đương hai người mặt lộ vẻ vui mừng đáp xuống ở mặt đất khi, lại phát hiện bờ sông cư nhiên có người.

Hai người phản ứng đầu tiên là, đối phương sẽ không cũng là vì giữa sông kim quang cá mà đến đi?

Hai người lẫn nhau liếc nhau, Cao Tử Uy truyền âm nói: 【 Lạc Kỳ, đối phương một cái Yêu tộc thế nhưng cũng biết Vân Lan bí cảnh có kim quang cá? 】

Người này xuất hiện ở bờ sông, tưởng không cho người liên tưởng đến kim quang cá đều không được.

【 hắn không phải Yêu tộc, tóc của hắn là đau lòng. 】

Hạ Lạc Kỳ là danh tứ cấp luyện đan sư, liếc mắt một cái liền nhìn ra Tiêu Lăng Hàn tóc không phải trời sinh bạch.

Nghe vậy, Cao Tử Uy tràn đầy kinh ngạc, lại có chút cảm thán: 【 không nghĩ tới thế gian còn có hình người là ta giống nhau si tình. 】

Hạ Lạc Kỳ trừng hắn một cái.

Cao Tử Uy tiếp thu đến Hạ Lạc Kỳ xem thường, chút nào không thèm để ý, lại cho nàng truyền âm: 【 nói như vậy hắn cũng là vì kim quang cá mà đến, kim quang cá đối đau lòng có hiệu quả sao? 】

Hạ Lạc Kỳ không dấu vết mà lắc đầu, 【 đau lòng thuốc và kim châm cứu vô y, bất quá, ta nghe nói Ma tộc có một loại tên là ma tâm hoa ma thực có thể trị liệu. 】

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính mình chỉ là nhiều đứng trong chốc lát, liền nghe được một cái ngoài ý muốn tin tức.

Ma tâm hoa?

Hắn còn trước nay không nghe nói qua loại này ma thực.

Tuy rằng hắn không ngại chính mình có một đầu tóc bạc, nhưng mỗi lần thấy Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến hắn một đầu tóc bạc khi, con ngươi chỗ sâu trong là che giấu không được đau thương, còn có thật sâu tự trách.

Tiêu Lăng Hàn liền tưởng đem này đầy đầu đầu bạc khôi phục thành màu đen.

Nghĩ đến tức phụ nhi, hắn lập tức thông qua khiết ước cảm ứng Thượng Quan Huyền Ý hiện tại nơi vị trí.

Một lát sau, hắn liền về phía tây biên bay đi.

【 di, hắn đi như thế nào? 】 gặp người đột nhiên đi rồi, Cao Tử Uy tràn đầy ngoài ý muốn.

【 ngươi không phải hy vọng nhân gia đi sao? 】 Hạ Lạc Kỳ liếc mắt một cái liền nhìn ra Cao Tử Uy ý tưởng.

【 nào có, Lạc Kỳ, ngươi nhưng đừng oan uổng ta. 】 tuy rằng hắn trong lòng là như thế này tưởng, nhưng loại chuyện này như thế nào có thể thừa nhận, Cao Tử Uy không chút nghĩ ngợi liền phản bác.

Hắn lại không biết mỗi lần hắn nói dối khi, nhĩ tiêm đều sẽ đỏ lên.

Hạ Lạc Kỳ liếc mắt một cái liền nhìn ra tới, lại không nói toạc ra, ngược lại nói: "Người đều đi rồi, không cần lại truyền âm, chúng ta vẫn là trước trảo kim quang cá."

"Hảo."

Hai người hoàn toàn không biết, bọn họ truyền âm bị Tiêu Lăng Hàn nghe xong cái thập toàn mười.

Đương hai người đi vào bờ sông, thần thức đảo qua, phát hiện giữa sông chỉ có linh tinh mấy cái khi, tâm không khỏi mà đi xuống trầm.

"Xem ra kim quang cá đã bị vừa rồi người nọ nhanh chân đến trước."

Cao Tử Uy màu lam không thế nào hảo, hắn vừa rồi còn kỳ quái người nọ như thế nào không trảo kim quang cá liền rời đi, nguyên lai là kim quang cá sớm đã tới tay.

Hạ Lạc Kỳ tú khí nhíu mày, "Có thể tại như vậy đoản thời gian liền đem kim quang cá bắt lấy, xem ra người nọ là có bị mà đến."

Kim quang cá không chỉ có có chữa thương hiệu quả, nó tốc độ cũng như quang giống nhau, người bình thường căn bản trảo không được nó.

Cao Tử Uy tự nhiên cũng rõ ràng đối phương là có bị mà đến, hơn nữa nhân gia bắt cá công cụ hẳn là so với bọn hắn hảo. Bọn họ vì có thể bắt lấy kim quang cá, còn chuyên môn thỉnh luyện khí đại sư luyện chế một kiện bắt cá pháp khí.

Hiện giờ xem ra pháp khí cũng không dùng được, bạch bận việc một hồi.

Trong lòng không khỏi mà có chút ủ rũ, Cao Tử Uy bất đắc dĩ nói: "Hiện giờ giữa sông chỉ có mấy cái kim quang cá, chẳng sợ chúng ta ở chỗ này tốn mấy năm, phỏng chừng cũng rất khó bắt được."

Kim quang cá thật là Minh Duệ, phía trước đã có người trảo quá chúng nó đồng bạn, phỏng chừng lúc này giữa sông hơi chút có một chút gió thổi cỏ lay, kim quang cá đều sẽ chạy trốn không ảnh.

"Kia hiện tại nên làm cái gì bây giờ?"

Hạ Lạc Kỳ trong mắt tràn đầy thất vọng, bọn họ lần này sở dĩ tới Vân Lan bí cảnh, chính là nghe nói nơi này có nhị tam cấp kim quang cá.

Vì thế, vốn dĩ tính toán bế quan đột phá Đại La Kim Tiên Cao Tử Uy cũng buông tu luyện chuyên môn tới bồi nàng.

Cao Tử Uy duỗi đem Hạ Lạc Kỳ ôm trong ngực trung, xoa xoa nàng đầu, đề nghị nói: "Lạc Kỳ, chúng ta đi tìm vừa rồi người kia, xem có thể hay không từ hắn nơi đó mua sắm hoặc là trao đổi."

Người nọ có thể chịu đau lòng, thuyết minh là cái trọng tình trọng nghĩa người.

Nghĩ đến chỉ cần trong tay hắn có bao nhiêu, hẳn là sẽ trao đổi hoặc bán ra.

Hạ Lạc Kỳ không có gì hảo biện pháp, tất nhiên là gật đầu đáp ứng: "Trước mắt cũng chỉ có thể như vậy."

Tiêu Lăng Hàn còn không biết hắn phía sau nhiều hai cái đuôi, lúc này hắn đã đang ở một mảnh rừng rậm trung.

Ở cảm ứng được này cánh rừng có một con tu vi đạt tới Đại La Kim Tiên mây tía báo sau, hắn liền không chút do dự rớt xuống xuống dưới.

Trong rừng rậm không chỉ có có mây tía báo, còn có không ít Kim Tiên cảnh yêu thú, vừa lúc cấp Mặc Ảnh thêm cơm, bằng không ở Tiên giới nó tu vi cũng chỉ có thể dựa vào chính mình mang theo tăng lên.

Một con Kim Tiên lúc đầu hắc linh hổ đang ở chính mình sào huyệt nghỉ ngơi.

Đột nhiên, nó mở một đôi tràn đầy phẫn nộ hổ mắt, chậm rãi đứng dậy đối với sơn động khẩu phương hướng phát ra một tiếng hổ gầm, làm bộ liền phải nhào hướng sơn động khẩu đong đưa bóng người. Chỉ là còn không đợi nó có bất luận cái gì động tác, một trận sương đen liền triều nó bay tới, nó liền kêu cũng chưa kêu một tiếng, liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Mà hắc linh hổ nguyên lai đứng thẳng địa phương chỉ còn lại có một trương da hổ.

Tiêu Lăng Hàn tiến lên, đem trên mặt đất da thu vào không gian giới tử trung.

Lúc sau, hắn liền mang theo Mặc Ảnh trực tiếp tìm tới mây tía báo, đáng tiếc Mặc Ảnh tuy rằng huyết mạch cao, nhưng đối mây tía báo lại không có hiệu quả, một người một con rồng cùng mây tía báo chiến đấu một canh giờ mới đem đối phương giải quyết rớt.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn tưởng nhanh lên tìm được Thượng Quan Huyền Ý, đối những cái đó cấp bậc thấp một ít yêu thú, hắn đều không có ra tay.

Một mảnh rậm rạp trong rừng cây, một cây thật lớn dưới cây cổ thụ ngồi một người xuyên hồng y nam tử cùng một người xuyên phấn y nữ tử.

Nam tử khoanh chân mà ngồi nhắm chặt hai mắt, nữ tử ngồi ở nam tử bên kia, nàng trong tay cầm một cây gậy gỗ, có một chút không một chút mà gõ mặt đất.

Đột nhiên, nữ tử nhìn đến chính mình gõ địa phương nhiều ra một cái ngón út đại điểm đỏ, mà kia điểm đỏ đang ở di động. Nữ tử tầm mắt nhìn về phía nó phía sau, ánh vào mi mắt chính là một cái màu đỏ quanh co khúc khuỷu tuyến, cái kia tuyến chính lấy cái thứ nhất điểm đỏ cầm đầu, chính triều bọn họ di động.

"Ca, ca, ngươi mau xem này đó là cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý mày nhẹ nhàng nhăn lại, lông mi đi theo run rẩy, tùy theo mở một đôi mắt đào hoa, hắn mặt vô biểu tình mà nhìn về phía duỗi tay bắt lấy ống tay áo của hắn nữ tử.

Thượng Quan Hân Nhiên thấy Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc mở, chỉ chỉ mặt đất, ý bảo chính hắn xem.

Thượng Quan Huyền Ý theo nàng ngón tay phương hướng nhìn lại, chỉ là liếc mắt một cái, hắn đồng tử không cấm phóng đại, chỉ thấy khoảng cách bọn họ 1 mét xa địa phương có một cái thật dài tơ hồng.

Tập trung nhìn vào, cái kia tơ hồng cư nhiên là tất cả đều là thị huyết hồng kiến.

Theo thị huyết hồng kiến nhìn về phía phương xa, thế nhưng nhìn không tới cuối.

Thượng Quan Huyền Ý không cấm da đầu tê dại, lông tơ dựng ngược, hắn hoắc đến đứng lên, nhanh chóng đối Thượng Quan Hân Nhiên nói: "Đi."

Thượng Quan Hân Nhiên cũng không hỏi vì cái gì, Thượng Quan Huyền Ý kêu nàng đi, nàng lập tức đi theo ở sau người.

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ tính toán ngự không phi hành, kết quả hắn nhìn thấy không trung cũng có thị huyết màu đỏ, chúng nó toàn thân màu đỏ, chụp phủi màu trắng cánh, như là ở sưu tầm đồ ăn, lại như là ở tuần tra chính mình lãnh địa.

Rõ ràng phía trước bọn họ vừa đến nơi này thời điểm, hắn có kiểm tra quá, phụ cận cũng không có cái gì yêu thú.

Hắn bất quá là đả tọa mười tới phút, cư nhiên liền xuất hiện nhiều như vậy thị huyết hồng kiến, xem ra phụ cận hẳn là có một cái tổ kiến.

Thượng Quan Huyền Ý thần thức buông ra, mang theo Thượng Quan Hân Nhiên ở trong rừng cây xuyên qua.

Mặt đất thị huyết hồng kiến phát hiện đồ ăn muốn đào tẩu, từng con tốc độ lập tức nhanh hơn gấp mười lần, gắt gao đi theo ở bọn họ phía sau.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 564

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 564 diện mạo tương tự

Duy nhất làm Thượng Quan Huyền Ý may mắn chính là, cũng không có sẽ phi thị huyết hồng kiến đi theo bọn họ.

Ở trong rừng rậm bảy vòng tám quải, Thượng Quan Huyền Ý cũng không biết, bọn họ đến tột cùng tới rồi nơi nào, dù sao hai cái canh giờ sau vẫn luôn đi theo bọn họ phía sau thị huyết hồng kiến không biết khi nào tất cả đều biến mất không thấy.

Hai người thở hồn hển ngồi dưới đất, giữa trán đều là mồ hôi.

"Ca, vừa rồi những cái đó sâu có phải hay không sẽ cắn người?"

"Ân."

"Vậy ngươi như thế nào không bỏ lửa đốt chết chúng nó?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Nhiều như vậy, mệt chết hắn, cũng thiêu xong sao?

Tâm hảo mệt, không nghĩ nói chuyện.

Tưởng Lăng Hàn.

Nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tất cả đều là tưởng niệm, hắn lập tức thông qua khế ước cảm ứng đối phương hiện tại nơi vị trí.

Thực mau, Thượng Quan Huyền Ý liền phát hiện phía trước vẫn luôn không có di động Tiêu Lăng Hàn, giờ phút này đang theo hắn sở tại phương di động.

Nghĩ đến phía sau thị huyết hồng kiến, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra Bổ Linh Đan ăn hai viên, lại cầm một viên cấp Thượng Quan Hân Nhiên.

"Ca, ta cũng muốn hai viên."

"Không được, đây là ta đạo lữ cho ta luyện chế."

"Nhưng ta là muội muội của ngươi."

"Ha hả! Nhưng vì sao ta chưa từng có gặp qua ngươi, ngươi lại muốn như thế nào chứng minh ngươi là ta muội muội?"

"Nơi này nói cho ta." Nói, Thượng Quan Hân Nhiên chỉ vào chính mình ngực vị trí.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn liền không nên cùng một cái đầu óc có vấn đề người thảo luận này đó.

"Ca, ngươi còn không có cho ta đan dược."

"Đã không có! Ngươi lại sảo, về sau một viên cũng không có."

Nghe vậy, Thượng Quan Hân Nhiên lập tức duỗi tay che miệng lại, mở to một đôi vô tội mắt to nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý hoàn toàn làm lơ rớt Thượng Quan Hân Nhiên, lo chính mình ngồi xuống.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, hắn liền đứng dậy triều Tiêu Lăng Hàn phương hướng bước vào, Thượng Quan Hân Nhiên tự nhiên là theo sát ở hắn phía sau.

Chỉ là hai người mới đi rồi mười phút, Thượng Quan Huyền Ý liền ngừng lại, hắn phía sau Thượng Quan Hân Nhiên không dừng lại xe, trực tiếp đụng vào hắn phía sau lưng.

"Ca, ngươi như thế nào đột nhiên liền dừng?" Thượng Quan Hân Nhiên che lại cái mũi của mình, đau đến nàng nước mắt ở hốc mắt trung đảo quanh.

"Phía trước có người."

Thượng Quan Huyền Ý đang nói lời này thời điểm, sắc mặt có chút cổ quái.

"Là ca nhận thức người sao?" Thượng Quan Hân Nhiên tò mò hỏi, nàng đầu óc bị đụng phải lúc sau, trong đầu chỉ có ca ca, người khác một cái đều nhớ không nổi.

"Không quen biết, nhưng……"

"Ca, ngươi như thế nào không nói?"

"Đợi chút nhìn thấy người ngươi sẽ biết."

"Nga."

Hai người không chờ trong chốc lát, liền có bốn người từ xa đến gần, chỉ là đi theo bốn người phía sau chính là một đám thị huyết hồng kiến, trên mặt đất chạy, bầu trời phi, rậm rạp.

"Thật nhiều sâu." Thượng Quan Hân Nhiên nhìn đến những người đó phía sau sâu, không khỏi mà nói.

Bốn người vội vàng sát thị huyết hồng kiến, căn bản không có thời gian xem phía trước đứng hai người là ai, chỉ cảm ứng được phía trước có người.

Trong đó một người, hảo tâm nhắc nhở nói: "Hai vị tiên hữu đi mau."

"Ca!"

Nhìn đến thực rậm rạp thị huyết hồng kiến, Thượng Quan Hân Nhiên theo bản năng triều Thượng Quan Huyền Ý đến gần hai bước.

Đã đến bốn người, trong đó một người đúng là phía trước vẫn luôn cùng Thượng Quan Hân Nhiên ở một Diêu Dương Diệu.

Mặt khác ba người Thượng Quan Huyền Ý đều không quen biết, bất quá, trong đó có một người tướng mạo cư nhiên cùng hắn có bảy phần tương tự.

Người nọ ăn mặc một thân màu thủy lam tiên y, một tay băng hệ pháp thuật khiến cho xuất thần nhập hóa, hắn tu vi ở bốn người trung thấp nhất, là Kim Tiên lúc đầu, nhưng hắn là chiến lực lại là bốn người trung lợi hại nhất. Tùy tay vung lên, bọn họ trước mặt thị huyết hồng kiến đã bị đóng băng một tảng lớn, sau đó "Bá bá bá" mà tất cả đều rơi xuống đất.

Bốn người đem đi theo bọn họ phía sau thị huyết hồng kiến tiêu diệt hơn phân nửa, xoay người tiếp tục hướng phía trước đi.

Thực mau bốn người liền ly Thượng Quan Huyền Ý hai người vị trí càng ngày càng gần.

Thượng Quan Hân Nhiên có thể là thấy được Diêu Dương Diệu, đáy lòng chỗ sâu trong đối hắn có một tia sợ hãi, sợ hãi trốn đến Thượng Quan Huyền Ý phía sau.

Đi tới bốn người ở nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý dung mạo khi, đều sửng sốt một chút, bất quá bọn họ phía sau còn đi theo thị huyết hồng kiến, chỉ ngây người một giây, sôi nổi khôi phục bình thường, tiếp tục hướng phía trước đi.

Phía trước nói người nọ lại lần nữa mở miệng: "Tiên hữu, mặt sau tất cả đều là thị huyết hồng kiến, các ngươi vẫn là nhanh lên rời đi nơi này cho thỏa đáng."

"Nga? Biết bên này có người, các ngươi còn triều bên này đi tới, chẳng lẽ không phải cố ý muốn họa thủy đông dẫn?"

Thượng Quan Huyền Ý nghiền ngẫm mà nhìn bốn người, ở tên kia cùng chính mình lớn lên có một tia tương tự nhân thân thượng dừng lại một cái chớp mắt. Hắn ở nhìn thấy đối phương thời điểm, có loại chính hắn đều không thể nói cổ quái cảm.

Thượng Quan Tinh Vũ ngẩng đầu cùng Thượng Quan Huyền Ý đối diện.

Trước mặt người cư nhiên lớn lên cùng chính mình có bảy phần tương tự, người này là ai?

Hai người nhìn lẫn nhau đều có loại ở chiếu gương ảo giác.

Thượng Quan Huyền Ý diện mạo cho người ta một loại kinh diễm cao quý cảm giác, mà Thượng Quan Tinh Vũ diện mạo cho người ta một loại cự người với ngàn dặm ở ngoài lạnh băng cảm.

Hai người trường tương tự mặt, trên người khí chất lại côi cút bất đồng.

Thượng Quan Tinh Vũ đột nhiên mở miệng nói: "Xin lỗi, chúng ta không phải cố ý hướng bên này đi."

Hắn một mở miệng mặt khác hắn ba người đều quái dị mà nhìn hắn một cái, bởi vì hắn ngày thường trừ phi tất yếu, nếu không một câu đều sẽ không nói. Mà hiện tại hắn cư nhiên chủ động cùng Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện, thậm chí còn xin lỗi, mặt khác ba người như thế nào có thể không cảm thấy kỳ quái.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

Phía trước hắn thần thức tất nhiên là thấy rõ mấy người sở đi phương hướng, bốn người trung có ba người xác thật không nghĩ hướng bên này đi. Bất quá, Diêu Dương Diệu lại đi đầu hướng tới bên này đi tới, mặt khác ba người lúc này mới đi theo Diêu Dương Diệu phía sau hướng bên này đi tới.

Thấy mặt sau thị huyết hồng kiến lại đuổi theo, Thượng Quan Tinh Vũ chủ động mời nói: "Tiên hữu muốn hay không cùng chúng ta cùng nhau đi?"

"Ngươi có thể làm chủ? Chỉ sợ có chút người muốn cho chúng ta lưu lại bám trụ thị huyết hồng kiến." Nói, Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười mà nhìn thoáng qua Diêu Dương Diệu.

Vừa rồi Thượng Quan Tinh Vũ nói xong lời nói sau, hắn rõ ràng mà nhìn đến Diêu Dương Diệu nhíu mày, thực rõ ràng Diêu Dương Diệu không nghĩ làm chính mình hai người đi theo.

Kỳ Phi vội vàng nói: "Tiên hữu nói nơi nào lời nói, nếu không phải chúng ta, thị huyết hồng kiến cũng sẽ không triều bên này."

Thiệu Dật Thần cũng đi theo phụ họa: "Đúng vậy, người nhiều lực lượng đại, ngươi yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không ở sau lưng hạ độc thủ."

Mấy người sau khi nói xong đều nhìn về phía Diêu Dương Diệu.

Diêu Dương Diệu thấy vậy, con ngươi ám ám, sắc mặt căng chặt, không tình nguyện không mà nói: "Tiên hữu liền cùng nhau đi, vạn nhất đụng tới yêu thú, đại gia cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Nghe được Diêu Dương Diệu nói, Thượng Quan Hân Nhiên thân mình nhịn không được run rẩy, nàng ở Thượng Quan Huyền Ý phía sau nhỏ giọng mà nói: "Ca, ta không cần cùng bọn họ cùng nhau đi."

Nàng vừa nói lời nói, còn lại người cũng đều nhìn về phía nàng, nàng cúi đầu, cả người đều súc ở Thượng Quan Huyền Ý phía sau, gọi người nhìn không tới nàng bộ dáng, bất quá nàng thanh âm lại là mấy người đều quen thuộc.

Diêu Dương Diệu ở nghe được Thượng Quan Hân Nhiên thanh âm, trong lòng hoảng loạn, đồng tử không cấm co rụt lại.

Mà Thượng Quan Tinh Vũ mày lại gắt gao nhăn lại, không tự giác tiến lên hai bước, ở nhìn thấy quen thuộc quần áo khi, hắn theo bản năng mà kêu: "Vui vẻ."

Nghe thế thanh kêu gọi, Thượng Quan Hân Nhiên thân mình run run, nâng lên mê mang đôi mắt nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ.

Đương nàng thấy rõ Thượng Quan Tinh Vũ bộ dạng khi, nghi hoặc càng sâu.

Nàng nhìn xem Thượng Quan Huyền Vũ, lại nhìn xem Thượng Quan Huyền Ý, mắt đẹp bên trong tất cả đều là cảm thấy lẫn lộn.

Diêu Dương Diệu vẫn luôn chú ý Thượng Quan Hân Nhiên, thực mau hắn liền phát hiện Thượng Quan Hân Nhiên không thích hợp.

Thử trung mang theo kinh hỉ thanh âm truyền ra: “Vui vẻ, thật là ngươi.”

Mà mấy người phía sau Thiệu Dật Thần cùng Kỳ Phi hai người ứng phó mặt sau đuổi theo thị huyết hồng kiến.

Kỳ Phi bớt thời giờ đối bên này muốn thắp nến tâm sự suốt đêm mấy người nói: “Ta nói các ngươi mấy cái, chúng ta hai liền phải ngăn cản không được, ngươi có thể hay không trước lại đây phụ một chút, sau đó lại nói mặt khác sự.”

Thượng Quan Hân Nhiên nghe được Diêu Dương Diệu kêu gọi, sợ tới mức bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý quần áo, cả người đều súc ở hắn phía sau, không ngừng run rẩy.

Cảm nhận được phía sau người sợ hãi, Thượng Quan Huyền Ý mày gắt gao nhăn lại.

Cái này Diêu Dương Diệu xem ra đối Thượng Quan Hân Nhiên ảnh hưởng rất lớn, nghĩ đến hẳn là phía trước sự, làm Thượng Quan Hân Nhiên tiềm thức cảm thấy Diêu Dương Diệu là cái nguy hiểm người.

Diêu Dương Diệu nhìn thấy Thượng Quan Hân Nhiên phản ứng liền biết, đối phương là thật sự không nhớ rõ hắn.

Nghĩ đến hẳn là trong khoảng thời gian này đã xảy ra chuyện gì, dẫn tới nàng mất trí nhớ.

Hắn vừa rồi còn treo tâm lại trở xuống tại chỗ, trong lòng lại đánh lên bàn tính nhỏ.

Mấy người tâm tư khác nhau, nhưng trước mắt còn có thị huyết hồng kiến muốn giải quyết, mấy người cũng không nhiều lời nữa, mà là cùng nhau đối phó thị huyết hồng kiến.

Sau nửa canh giờ.

Đoàn người ở giải quyết rớt theo kịp thị huyết hồng kiến hậu, liền tìm đến một cái thác nước, sáu người liền xuyên qua thác nước, trốn vào thác nước bên trong.

Thác nước bên trong là một cái có thể cất chứa hơn mười người nhai động.

Mấy người lẫn nhau làm cái tự giới thiệu, xem như bước đầu nhận thức.

“Các ngươi thật sự không phải thân huynh đệ.” Kỳ Phi nhìn xem Thượng Quan Huyền Ý, lại nhìn xem Thượng Quan Tinh Vũ, vẻ mặt tò mò hỏi.

“Không phải.” Hai người trăm miệng một lời mà đáp.

Thượng Quan Huyền Ý nhớ rõ năm đó nhà mình gia gia nói phụ thân hắn cùng mẫu thân là ở một cái bí cảnh trung quen biết, sau lại phụ thân từ bí cảnh ra tới liền ôm hắn. Đem hắn giao cho gia gia sau, phụ thân liền một mình rời đi Thiên Huyền Giới.

Phụ thân là hạ giới người, không có khả năng cùng Tiên giới lánh đời gia tộc Thượng Quan gia nhấc lên quan hệ.

Tiên giới lánh đời gia tộc giống nhau không ra sơn, có đôi khi sẽ làm đệ tử đến ngoại giới rèn luyện.

Lánh đời gia tộc dân cư số lượng tuy rằng không nhiều lắm, nhưng bọn hắn mỗi người thực lực cường đại. Cho dù có đệ tử đến ngoại giới rèn luyện, cũng sẽ cao thủ âm thầm tương hộ.

Mà Thượng Quan Huyền Ý hiện tại trong thân thể đều là phượng hoàng huyết, liền tính hắn dùng huyết mạch cảm ứng, chỉ có thể cảm ứng ra đối phương không phải phượng hoàng, không có cùng hắn tương đồng phượng hoàng huyết.

Thượng Quan Tinh Vũ ở nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý thời điểm, liền suy nghĩ có phải hay không chính mình phụ thân phản bội mẫu thân, bằng không đối phương vì sao cùng chính mình lớn lên như thế giống nhau?

Hắn tự nhiên cũng âm thầm phát động huyết mạch cảm ứng.

Ở phát hiện đối phương trong thân thể không có cùng hắn tương đồng huyết mạch khi, nhưng thật ra lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra, ít nhất chứng minh phụ thân không có làm thực xin lỗi mẫu thân sự.

Đến nỗi lớn lên giống, hẳn là trùng hợp.

Kỳ Phi: “Xem các ngươi lớn lên giống như, ta còn tưởng rằng các ngươi là huynh đệ đâu!”

Không nghĩ tới hai cái hoàn toàn không có huyết thống quan hệ người, thế nhưng hội trưởng đến như thế giống nhau.

Lúc này, Diêu Dương Diệu mở miệng nói: “Thượng Quan tiên hữu cảm ơn trong khoảng thời gian này hỗ trợ chiếu cố vui vẻ, ta là hắn vị hôn phu, kế tiếp liền từ ta tới chiếu cố nàng.”

Diêu Dương Diệu tràn đầy nhu tình mà nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên, mà Thượng Quan Hân Nhiên nghe hắn nói như vậy, vốn dĩ nhìn thấy có hai cái ca ca thật cao hứng nàng, lập tức liền vượt nổi lên mặt.

Người cũng lại lần nữa trốn đến Thượng Quan Huyền Ý phía sau.

Cái này làm cho duỗi tay muốn đi dắt Thượng Quan Hân Nhiên Diêu Dương Diệu, rơi xuống cái không.

Hắn xấu hổ mà cười cười, trong lòng lại hận ngứa răng, nghĩ hiện tại Thượng Quan Hân Nhiên không nhớ rõ chính mình cũng hảo. Chờ sau khi rời khỏi đây, khiến cho trong nhà trưởng bối đi cùng Thượng Quan gia người ta nói, làm chính mình hai người nhanh chóng thành hôn.

Đến lúc đó, chính mình tưởng như thế nào đối nàng liền như thế nào đối nàng.

Hắn ý nghĩ trong lòng càng ác độc, trên mặt tươi cười càng ôn hòa, làm ai chẳng biết hắn lúc này trong lòng chân chính ý tưởng.

Thiệu Dật Thần: "Diêu Dương Diệu ngươi không phải là đã làm cái gì thực xin lỗi vui vẻ sự đi? Ta xem nàng như thế nào rất sợ bộ dáng của ngươi?"

Nghe hắn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý không cấm ở trong lòng vì hắn điểm cái tán.

Thượng Quan Tinh Vũ tự nhiên cũng phát hiện chính mình muội muội hình như rất sợ Diêu Dương Diệu, đây là trước kia chưa từng có quá sự.

Hắn lạnh mặt, ánh mắt như băng, lạnh lùng mà nhìn chằm chằm Diêu Dương Diệu.

Diêu Dương Diệu bị Thượng Quan Tinh Vũ xem đến da đầu tê dại, mấy người bọn họ từ nhỏ liền nhận thức, tự nhiên biết đối phương là thế nào một người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 565

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 565 lo sợ bất an

Nếu là không để bụng người, Thượng Quan Tinh Vũ căn bản sẽ không nhiều xem một cái, tương phản, nếu như bị hắn nạp vào bảo hộ vòng người, nếu ai dám động người nọ một chút, kết cục tuyệt đối thực thê thảm.

Trong đầu suy nghĩ bay lộn, Diêu Dương Diệu chạy nhanh nói: "Ta cùng vui vẻ cột lấy kết duyên thằng, bị truyền tống tiến vào sau vẫn luôn ở bên nhau.

"Lúc sau chúng ta tìm được hỏa nham quả, liền ở ta đem thời gian chi thủy vừa mới tích nhập hỏa nham cây ăn quả, lập tức có người tới đoạt hỏa nham quả. Ta liền cùng những người đó đánh lên, chờ ta giải quyết rớt chính mình đối thủ. Quay đầu, vui vẻ đã không thấy tăm hơi."

"Đến nỗi vui vẻ vì sao sẽ cùng Thượng Quan tiên hữu ở bên nhau, này liền muốn hỏi một chút Thượng Quan tiên hữu."

Sách!

Diêu Dương Diệu gia hỏa này, là muốn đem nồi ném cho chính mình nha!

Gia hỏa này quả nhiên nào hư nào hư, chuyện xưa biên giống mô giống dạng, nếu không phải chính mình tận mắt nhìn thấy, đều phải tin hắn chuyện ma quỷ.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng chửi thầm, gia hỏa này muốn tìm chết, kia chính mình liền thành toàn hắn.

May mắn lúc trước nhìn đến Trần Duyệt Di rơi trên mặt đất lưu ảnh thạch khi, một đạo cấp nhặt lên.

Bằng không chính mình hôm nay liền thành tú tài gặp được binh có lý nói không rõ.

Nghe thấy Diêu Dương Diệu nói như vậy, Thượng Quan Tinh Vũ tự nhiên liền đem ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Có thể thấy được đến cùng chính mình có bảy phần tương tự mặt, trong lòng vẫn là có điểm biệt nữu.

Bất quá hắn lạnh mặt, nhưng thật ra gọi người nhìn không ra chút nào khác thường.

Lập tức hắn liền muốn hỏi một chút Thượng Quan Huyền Ý là chuyện như thế nào, "Đúng rồi, Thượng Quan……"

Thượng Quan Huyền Ý thấy Thượng Quan Tinh Vũ mới nói hai chữ liền mày nhíu chặt, tự nhiên cũng mới đến hắn ý nghĩ trong lòng, liền nói: “Ngươi kêu ta Huyền Ý liền hảo, ta cũng kêu ngươi Tinh Vũ, miễn cho kêu Thượng Quan tiên hữu, làm ta cảm giác là ở kêu ta chính mình.”

Thượng Quan Tinh Vũ gật gật đầu: “Huyền Ý, phương tiện báo cho ngươi là ở nơi nào gặp được xá muội sao? Lúc ấy bên người nàng nhưng còn có những người khác?”

Thượng Quan Huyền Ý há mồm liền vô căn cứ: “Ta là ở một cái trong sơn động nhìn thấy vui vẻ, lúc ấy trong sơn động chỉ có nàng một người. Nàng vừa thấy đến ta, liền kêu ta ca. Có thể là bởi vì chúng ta hai lớn lên giống, nàng đem ta xem thành ngươi.”

Không đợi những người khác mở miệng, Diêu Dương Diệu liền vội vàng hỏi: “Như thế nào chứng minh ngươi nói đều là sự thật.”

Thượng Quan Tinh Vũ bốn người cũng đều nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, những người khác tuy rằng chưa nói cái gì, nhưng hiển nhiên cũng không tin lời hắn nói.

Rốt cuộc Thượng Quan Hân Nhiên thân phận bãi tại nơi đó.

Bọn họ lánh đời gia tộc người rời núi rèn luyện, muốn nịnh bợ lấy lòng bọn họ người vô số kể.

Vẫn là nói, Thượng Quan Huyền Ý nhận ra Thượng Quan Hân Nhiên, cho nên mới sẽ cứu nàng.

Bốn người trong lòng từng người nghĩ.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy mặt khác ba người đối chính mình nghi ngờ, trong lòng nhưng thật ra không có nhiều ít không mau. Rốt cuộc mọi người đều không quen thuộc, sẽ hoài nghi cũng bình thường.

Mà khi hắn nhìn đến Thượng Quan Tinh Vũ cũng đồng dạng không tin chính mình khi, trong lòng hiện lên một tia khác thường, có loại thực bị đè nén cảm giác.

Trong đầu đột nhiên toát ra một cái kỳ dị ý tưởng, hắn cảm thấy chính mình mặc kệ nói cái gì Thượng Quan Tinh Vũ đều nên trăm phần trăm tin tưởng hắn mới là.

Lắc đầu, đem loại này kỳ quái ý tưởng đuổi đi.

Theo sau hắn liền từ không gian giới tử trung lấy ra một khối lưu ảnh thạch, ngược lại cười như không cười mà nhìn về phía Diêu Dương Diệu.

Đối mấy người nói: “Ta nơi này có cái đồ vật, tin tưởng các ngươi nhất định thực cảm thấy hứng thú.”

Diêu Dương Diệu ở nhìn thấy lưu ảnh thạch khi, trong lòng xẹt qua một tia dự cảm bất tường, hắn nhớ rõ lúc ấy Trần Duyệt Di trong tay liền cầm một khối ký lục hắn hành vi phạm tội lưu ảnh thạch.

Nên sẽ không kia khối lưu ảnh thạch chính là trước mắt cái này……

Nghĩ đến này, Diêu Dương Diệu duỗi tay liền muốn tránh thoát Thượng Quan Huyền Ý trong tay lưu ảnh thạch.

Chỉ là hắn ý tưởng tuy hảo, lại chú định thực hiện không được.

Thượng Quan Huyền Ý tu vi cùng hắn giống nhau, chiến lực lại so với hắn cường.

Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo phía sau Thượng Quan Hân Nhiên một cái lắc mình, trực tiếp né qua Diêu Dương Diệu vươn tới tay, làm hắn phác không không nói, còn kém điểm ngã trên mặt đất.

Đây chính là chứng cứ, hắn sao có thể làm Diêu Dương Diệu cướp đi.

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng cong cong, trong mắt tràn đầy hài hước: "Diêu tiên hữu đừng có gấp, đại gia cùng nhau xem, ngươi không cần như thế kích động, kỳ thật ta cũng không thấy quá bên trong nội dung."

Diêu Dương Diệu trong lòng hồ nghi, Thượng Quan Huyền Ý nếu là không thấy quá lưu ảnh thạch nội dung, như thế nào sẽ vào giờ phút này lấy ra tới?

Kỳ Phi không biết Diêu Dương Diệu trong lòng lo lắng, hắn hảo tâm an ủi nói: "Dương Diệu, ngươi đừng vội, chờ Thượng Quan tiên hữu kích hoạt sau, chúng ta cùng nhau xem."

Thiệu Dật Thần cũng phụ họa nói: "Biết ngươi lo lắng vui vẻ, chúng ta làm sao không phải."

Diêu Dương Diệu trong lòng có khổ nói không nên lời, chỉ có thể miễn cưỡng bài trừ một tia cười.

Hắn nơi nào là lo lắng Thượng Quan Hân Nhiên, hắn là sợ lưu ảnh thạch trung nội dung……

"Ca, ngươi trong tay cục đá thật là đẹp mắt, tặng cho ta được không?" Thượng Quan Hân Nhiên tò mò mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý trong tay cục đá.

Thượng Quan Huyền Ý bất đắc dĩ nói: "Đợi chút liền đưa ngươi."

Cùng Thượng Quan Hân Nhiên cùng nhau ở chung vài thiên, đối phương vẫn luôn kêu chính mình ca, này đều làm Thượng Quan Huyền Ý có loại chính mình thật sự chính là nàng ca ca ảo giác.

Hiện tại nhân gia chính quy ca ca tại đây, chính mình cái này giả ca ca là nên thoái vị.

Nghĩ như vậy, trong lòng khó tránh khỏi có chút không thoải mái.

Nhưng lại thực bất đắc dĩ!

Đối phương đến tột cùng có phải hay không chính mình thân nhân, còn khó nói.

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền hướng lưu ảnh thạch bên trong đưa vào tiên linh khí.

Thực mau lưu ảnh thạch phía trên biểu hiện nhượng lại Diêu Dương Diệu hoảng sợ hình ảnh, chỉ nhìn thoáng qua, liền biết mặt trên ký lục chính là ngày đó hắn cùng Thượng Quan Hân Nhiên đánh nhau cảnh tượng.

Không đợi mọi người phản ứng lại đây, hắn lập tức hướng ra phía ngoài bay đi.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Diêu Dương Diệu động tác, khóe miệng lại là hơi hơi gợi lên.

Trong lòng nghĩ, trò hay sắp trình diễn.

Mà Diêu Dương Diệu chỉ lo chạy trốn, nhưng là hắn lại quên bọn họ đoàn người vì cái gì sẽ đứng ở nơi đây.

Cho nên, hắn mới vừa bay ra đi, nghênh đón hắn chính là rậm rạp thị huyết hồng kiến.

"A……"

Còn ở nhai trong động xem lưu ảnh thạch nội dung mấy người, nghe thấy tiếng kêu sôi nổi đi vào thác nước bên cạnh, thả ra thần thức quan khán, kết quả đại gia liền nhìn đến Diêu Dương Diệu bị thị huyết hồng kiến vây quanh cảnh tượng.

Kỳ Phi: "Ta đi, gia hỏa này sợ là phải bị thị huyết hồng kiến gặm liền cặn bã đều không dư thừa."

Thiệu Dật Thần: "Bị thị huyết hồng kiến ăn luôn, xem như tiện nghi hắn."

Thượng Quan Tinh Vũ vốn dĩ liền mặt vô biểu tình trên mặt, so bình thường càng thêm lạnh vài phần.

Thượng Quan Hân Nhiên học đại gia bộ dáng, tò mò mà nhìn về phía bên ngoài.

Lúc này, Diêu Dương Diệu toàn thân đều là ngọn lửa, vừa rồi bay đến trên người hắn thị huyết hồng kiến đều bị hắn thả ra ngọn lửa thiêu chết.

Cứ việc như thế, như cũ có vô số thị huyết hồng kiến vây quanh ở hắn bên người, không chịu phóng hắn rời đi.

Thấy vậy, Diêu Dương Diệu biết hiện giờ hắn lựa chọn tốt nhất chính là trở về triệt, trốn đến thác nước nhai trong động.

Nhưng hiện tại đi vào, không thể nghi ngờ là dê vào hang cọp.

Thượng Quan Tinh Vũ đã biết chính mình là như thế nào đối đãi Thượng Quan Hân Nhiên, cũng rõ ràng Thượng Quan Hân Nhiên vì sao sẽ biến thành như vậy.

Hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua chính mình.

So với thị huyết hồng kiến, đối Diêu Dương Diệu tới nói, hiển nhiên là Thượng Quan Tinh Vũ càng đáng sợ một ít.

Cảm giác được đan điền trung tiên linh khí đang ở nhanh chóng mà xói mòn, như vậy đi xuống khẳng định không được.

Tầm mắt vừa chuyển, Diêu Dương Diệu liền thấy được chính mình dưới chân thủy đàm.

Vì thế hắn mang theo đầy trời ngọn lửa, bay thẳng đến phía dưới hồ nước phóng đi.

Kỳ Phi tấm tắc nói: “Không ngu ngốc sao, còn biết tìm địa phương trốn.”

“Hắn cho rằng hắn trốn đến quá?” Thiệu Dật Thần cười lạnh một tiếng, liền phải lao ra thác nước, đi sát Diêu Dương Diệu.

Thượng Quan Tinh Vũ nhìn hắn động tác, lại là nhẹ gọi một tiếng tên của hắn: “Dật Thần.”

Thiệu Dật Thần lập tức như là bị người thi triển định thân thuật giống nhau, bán ra đi bước chân, liền như vậy treo ở giữa không trung.

Thượng Quan Tinh Vũ quay đầu lạnh lùng quét hắn liếc mắt một cái.

Thiệu Dật Thần cảm giác chính mình cả người đều như là bị đông cứng, toàn thân máu đều là lãnh.

Này rõ ràng là Thượng Quan Tinh Vũ ở cảnh cáo chính mình, hắn mới là Thượng Quan Hân Nhiên ca ca, muốn thay nàng báo thù cũng nên từ hắn đi, Thiệu Dật Thần yên lặng đem bán ra đi chân thu trở về.

Theo sau, Thượng Quan Tinh Vũ thả người nhảy, trực tiếp nhảy xuống.

“Ca!” Thượng Quan Hân Nhiên kinh hô một tiếng, cấp đi hai bước, liền muốn đi theo cùng nhau nhảy xuống đi.

“Vui vẻ, trở về, đừng đi xuống thêm phiền.” Thượng Quan Huyền Ý không tự giác mà quát lạnh ra tiếng.

Rống xong sau, hắn liền ngây ngẩn cả người.

Này thuần thục miệng lưỡi.

Ai!

Y Thượng Quan Tinh Vũ thực lực tới xem, đối phó Diêu Dương Diệu dư dả, nhưng Thượng Quan Hân Nhiên nếu là đi theo nhảy xuống đi, kia nàng chính là kéo chân sau, vội đảo vội.

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói, Thượng Quan Hân Nhiên như là tìm được rồi cứu mạng rơm rạ, vội vàng nói: “Ca, ngươi đi cứu ca, được không?”

Nói xong lúc sau, nàng chau mày, cảm giác chính mình lời nói giống như có chút mâu thuẫn, ở trong lòng lặp lại cân nhắc.

Kỳ Phi ở một bên nhấp miệng cười trộm.

Ngay cả vừa rồi bị Thượng Quan Tinh Vũ đã cảnh cáo Thiệu Dật Thần, khóe miệng cũng nhịn không được cong cong.

Thượng Quan Huyền Ý lại là đầy đầu hắc tuyến, bất quá đang nghe thấy nàng như cũ kêu chính mình ca thời điểm, trong lòng lại cảm giác ấm áp. "Tinh Vũ sẽ không có việc gì, ngươi thành thật đợi, thực mau hắn liền sẽ đi lên."

"Thật sự sẽ không có việc gì sao?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Thấy Thượng Quan Huyền Ý không nói lời nào, Thượng Quan Hân Nhiên đành phải thành thật đợi, thường thường triều phía dưới xem một cái.

Kỳ Phi cùng Thiệu Dật Thần lẫn nhau nhìn thoáng qua, không nghĩ tới Thượng Quan Hân Nhiên cư nhiên như vậy nghe Thượng Quan Huyền Ý nói. Trước kia nàng đầu óc không ra vấn đề thời điểm, nhưng không như vậy ngoan, như vậy nghe lời, chẳng lẽ người biến choáng váng, tính cách cũng biến hảo?

Mấy người đều đem thần thức thả ra đi, xem xét thác nước phía dưới tình huống.

Diêu Dương Diệu nhảy vào trong nước sau, những cái đó thị huyết hồng kiến rốt cuộc không có ở đuổi theo hắn, chỉ là còn không đợi hắn thở phào nhẹ nhõm, hắn liền nhìn đến Thượng Quan Tinh Vũ cũng nhảy vào hồ nước.

Hắn là hỏa thuộc tính linh căn, mà Thượng Quan Tinh Vũ là băng thuộc tính linh căn, ở trong nước hắn khẳng định muốn có hại. Nhưng bên ngoài có thị huyết hồng kiến, nhớ tới vừa rồi bị vây công tình cảnh, làm hắn không khỏi mà đánh cái rùng mình.

Nhìn sâu không thấy đáy hồ nước, hắn dứt khoát trực tiếp chui vào hồ nước trung.

Thượng Quan Tinh Vũ nhảy vào trong nước, liền thẳng truy Diêu Dương Diệu mà đi.

Diêu Dương Diệu dám thương tổn hắn Thượng Quan Tinh Vũ muội muội, xem ra hắn là không biết chết tự là viết như thế nào.

Hồ sâu trung, một đuổi một chạy.

Không bao lâu Diêu Dương Diệu liền phát hiện hồ nước độ ấm ở kịch liệt giảm xuống, "Bính" một thanh âm vang lên, hắn trực tiếp đánh vào một mặt trên tường băng.

Trên tay động tác nhanh hơn đại não, chờ hắn phản ứng lại đây thời điểm, đã một chưởng đánh ra, tường băng tấc tấc vỡ vụn. Không làm hắn tưởng, Diêu

Dương Diệu một đầu liền chui vào phá vỡ lớp băng trung.

Mà Thượng Quan Tinh Vũ ở phía sau theo đuổi không bỏ, mỗi lần mắt thấy liền phải truy sơn, đều bị Diêu Dương Diệu chạy thoát.

Thượng Quan Huyền Ý mấy người quan sát đến một màn này cũng là gấp đến độ không được, hận không thể cấp Diêu Dương Diệu thi triển một cái định thân thuật, làm hắn không thể động đậy.

Hồ nước trung hai người chỉ lo truy cùng trốn, hoàn toàn không chú ý tới bọn họ cách đó không xa có một cái lốc xoáy đang ở chậm rãi tới gần.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên cảm giác chính mình tâm đột nhiên nhảy thật sự mau, có loại cái gì quan trọng đồ vật sắp mất đi cảm giác. Không khỏi làm hắn mày nhíu chặt, trong lòng lo sợ bất an, duỗi tay sờ sờ chính mình ngực.

Thình lình xảy ra cảm giác, làm Thượng Quan Huyền Ý có chút không biết làm sao, hiện tại hắn chỉ nghĩ lập tức, lập tức nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn, làm đối phương ôm lấy chính mình, cho chính mình cũng đủ cảm giác an toàn.

Nhìn đến trên cổ tay Thiên Ti Đằng, duỗi tay sờ sờ.

【 nhị chủ nhân, ngươi làm sao vậy? 】 Thiên Ti Đằng liền triền ở Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay, nó cảm giác Thượng Quan Huyền Ý máu tựa hồ đều ở sôi trào.

【 ngươi thế nào? Có hay không địa phương nào không thoải mái? 】 Thượng Quan Huyền Ý không đáp hỏi lại, nếu là Tiêu Lăng Hàn xảy ra chuyện, kia Thiên Ti Đằng nhất định cũng sẽ có việc.

【 ta thực hảo, nhị chủ nhân không cần lo lắng, đại chủ nhân hắn không có việc gì. Bất quá nhị chủ nhân, ta cảm giác ngươi giống như không tốt lắm. 】

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 566

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 566 Diêu Dương Diệu chết

Thượng Quan Huyền Ý chau mày, truyền âm nói: 【 ta cũng cảm giác chính mình không tốt lắm, đột nhiên liền tâm hoảng hoảng, không biết sao lại thế này. 】

【 có phải hay không ngươi thân nhân sắp ly ngươi mà đi? 】 Thiên Ti Đằng thật cẩn thận hỏi.

Bởi vì nó cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý máu so vừa rồi sôi trào đến còn muốn lợi hại, nếu là có cái gì không tốt cảm giác, kia nhất định là cùng hắn huyết mạch tương liên thân nhân sẽ xảy ra chuyện, mới có thể cảm thấy tâm hoảng hoảng.

Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên nghĩ đến Thượng Quan Cảnh Phong, tùy theo liền bị hắn phủ quyết.

Thượng Quan Cảnh Phong hiện giờ còn ở Tu chân giới, lấy thực lực của hắn chẳng sợ đối thượng Độ Kiếp kỳ đỉnh người, đánh không lại, cũng chạy rớt. Bởi vì trước khi đi thời điểm, Tiêu Lăng Hàn cho hắn không ít phá giới phù, truyền tống phù chờ.

Nhưng trước mắt hắn có thể nghĩ đến thân nhân cũng chỉ có Thượng Quan Cảnh Phong……!

"Ca."

Thượng Quan Huyền Ý phiêu xa suy nghĩ lập tức bị này thanh kêu gọi kéo lại.

Hắn nghi hoặc mà nhìn về phía kêu chính mình người.

"Ca, phía dưới cái kia ca khi nào mới đi lên?" Thượng Quan Hân Nhiên chỉ vào thác nước phía dưới hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi bởi vì thình lình xảy ra cảm giác, theo bản năng liền thu hồi thần thức, lúc này bị Thượng Quan Hân Nhiên hỏi, hắn lại lần nữa thả ra thần thức đi xem xét.

Trong nước, Thượng Quan Tinh Vũ phát ra băng thứ, triều hắn cách đó không xa Diêu Dương Diệu công kích qua đi. Diêu Dương Diệu chợt trái chợt phải mà né tránh. Vốn dĩ thanh triệt hồ nước bởi vì hai người đánh nhau, nhiễm không ít vết máu.

Thượng Quan Huyền Ý thần thức ở hồ nước trung tìm tòi, còn không có nhìn đến Thượng Quan Tinh Vũ, liền trước nhìn đến một cái lốc xoáy, cái kia lốc

xoáy chính hướng tới Thượng Quan Tinh Vũ hai người thong thả mà di động.

Hắn ở nhìn đến cái kia lốc xoáy một cái chớp mắt, lập tức truyền đến một trận tim đập nhanh cảm.

Cái kia xoáy nước cho hắn một loại rất nguy hiểm cảm giác.

Lại lần nữa duỗi tay đỡ lên ngực, vừa rồi chính là loại cảm giác này.

Hắn như thế nào sẽ xuất hiện loại cảm giác này?

Liền tính cái kia xoáy nước rất nguy hiểm, nhưng hắn lại không hề trong nước, quan hắn chuyện gì?

Từ từ……

Hắn không ở trong nước, nhưng trong nước lúc này lại có hai người.

Nghĩ đến vừa rồi Thiên Ti Đằng theo như lời chí thân người, Thượng Quan Huyền Ý đồng tử đột nhiên co rút lại một chút, hô hấp đều trở nên dồn dập hai phân.

Lại nghĩ đến Thượng Quan Tinh Vũ cùng chính mình có bảy phần tương tự gương mặt, thế gian làm sao có trùng hợp như vậy sự?

Băng linh căn!

Chính mình phía trước còn không phải là có Băng linh căn sao?

Chỉ là niết bàn sau, Băng linh căn không biết vì sao ẩn tàng rồi lên.

Thượng Quan Tinh Vũ trên người chỉ có Băng linh căn, đó chính là nói trên người hắn không có phượng hoàng huyết mạch, nếu không có phượng hoàng huyết, bọn họ chi gian huyết mạch cảm ứng lại sao có thể sẽ có phản ứng?

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình ngực như là bị cái gì ngăn chặn giống nhau, một loại khôn kể cảm giác nổi lên trong lòng.

Thượng Quan Hân Nhiên thấy Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên che lại ngực, trên mặt tái nhợt, dọa một chút.

Nàng bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý tay áo, gấp giọng hỏi: “Ca, ca, ngươi làm sao vậy?”

Hoãn hoãn tâm thần, Thượng Quan Huyền Ý đáp: “Ta không có việc gì.”

“Thật sự không có việc gì?”

Thượng Quan Hân Nhiên đầu óc tuy rằng xảy ra vấn đề, nhưng ít nhất sức quan sát nàng vẫn phải có. Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi như vậy, vừa thấy liền không giống như là không có việc gì bộ dáng.

“Ngươi đãi ở chỗ này, ở ta cùng phía dưới vị kia ca ca không có đi lên phía trước đều không chuẩn rời đi nơi này.”

“Ca, vậy ngươi mang ta cùng nhau đi xuống được không?”

“Liền ngươi chút thực lực ấy, đi xuống không phải thêm phiền sao?”

Thượng Quan Hân Nhiên ủy khuất mếu máo, buông xuống đầu, rầu rĩ mà lên tiếng: “Nga!”

Cùng Thượng Quan vui vẻ công đạo xong, Thượng Quan Huyền Ý lại quay đầu đối Kỳ Phi cùng Thiệu Dật Thần nói: “Phiền toái Kỳ tiên hữu cùng Thiệu tiên hữu chăm sóc một chút vui vẻ.”

Thiệu Dật Thần nghi hoặc nói: “Thượng Quan tiên hữu ngươi là muốn đi xuống?”

“Ân.”

“Nhưng……”

Thiệu Dật Thần nói còn không có nói xong, Thượng Quan Huyền Ý đã nhảy xuống.

Thượng Quan Huyền Ý nhảy vào trong nước sau, thần thức lập tức tản ra, người cũng hướng tới hồ nước cái đáy bơi đi.

Không bao lâu hắn thần thức liền nhìn đến Thượng Quan Tinh Vũ nơi vị trí, lập tức hắn liền triều Thượng Quan Tinh Vũ vị trí bơi đi.

Ở lưu ý Thượng Quan Tinh Vũ đồng thời, Thượng Quan Huyền Ý thần thức cũng vẫn luôn lưu ý phía trước nhìn đến cái kia lốc xoáy. Thấy nó liền sắp tiếp cận Thượng Quan Tinh Vũ cùng Diêu Dương Diệu bên kia, trong lòng vô cùng nôn nóng, không cấm tăng lớn đan điền trung tiên linh khí phát ra, người khác giống như là một mũi tên bắn đi ra ngoài.

Mà lúc này Diêu Dương Diệu toàn thân là thương, chật vật mà trốn tránh từng cây băng thứ.

Thượng Quan Tinh Vũ trên người cũng có không ít thương, bất quá hắn như là hoàn toàn không cảm giác được đau đớn giống nhau, trên tay pháp quyết liên tục biến hóa, đối Diêu Dương Diệu công kích liền không có đình quá.

Bọn họ hai người nơi này phiến thuỷ vực đều bị hai người trên người chảy ra huyết cấp nhuộm thành màu đỏ.

Vốn dĩ liền không rõ ràng lốc xoáy, tại đây màu đỏ trong nước, càng là mơ hồ không rõ.

Diêu Dương Diệu cùng Thượng Quan Tinh Vũ hai người đều không có phát hiện lốc xoáy tới gần.

Lại lần nữa tránh thoát một đạo công kích, Diêu Dương Diệu gấp giọng nói: “Tinh Vũ, cầu ngươi cho ta một lần hối cải để làm người mới cơ hội, ta bảo đảm về sau sẽ hảo hảo đối đãi vui vẻ, tuyệt không làm nàng Y_/UX.| I chịu nửa phần ủy khuất.”

Thượng Quan Tinh Vũ trên tay phát ra công kích không ngừng, lãnh đạm nói: "Hừ, ngươi cho rằng ngươi là ai, nếu không phải năm đó Thiên Đạo Tông người tính ra vui vẻ cùng ngươi ở bên nhau có thể thuận lợi vượt qua sinh tử kiếp, nàng lại như thế nào cùng ngươi đính hôn?"

"Ngươi nói cái gì?"

"Cái gì sinh tử kiếp?"

"Chúng ta đính hôn lại quan Thiên Đạo Tông chuyện gì?"

Diêu Dương Diệu chưa bao giờ biết hắn cùng Thượng Quan Hân Nhiên đính hôn nguyên nhân, nhưng hắn biết từ hắn cùng Thượng Quan Hân Nhiên đính hôn sau, hắn ở trong gia tộc đãi ngộ so với phía trước hảo vài lần, hơn nữa Thượng Quan Hân Nhiên còn thường thường cho hắn tu luyện tài nguyên.

Hiện tại nghe Thượng Quan Tinh Vũ nói như vậy, Diêu Dương Diệu mới biết được nguyên lai Thượng Quan Hân Nhiên cùng hắn đính ước còn có mặt khác nguyên nhân.

Phía trước hắn còn cảm thấy chính mình hành vi, hổ thẹn với Thượng Quan Hân Nhiên.

Hiện tại hắn chỉ cảm thấy chính mình cách làm quá thiện lương, hắn nên trực tiếp giết Thượng Quan Hân Nhiên, dám lợi dụng hắn Diêu Dương Diệu người đều đáng chết.

"Chẳng lẽ nhà ngươi trưởng bối không có đã nói với ngươi nguyên nhân?"

Thượng Quan Tinh Vũ con ngươi tất cả đều là hàn quang, vốn dĩ bọn họ Thượng Quan gia cảm thấy không có trải qua Diêu Dương Diệu bản nhân đồng ý, khiến cho hắn cùng Thượng Quan Hân Nhiên đính hôn, xem như thua thiệt hắn. Cũng liền cho Diêu gia không ít thứ tốt, làm hắn ở Diêu gia địa vị nước lên thì thuyền lên.

Thấy hắn không có làm trò Thượng Quan Hân Nhiên mặt làm chuyện quá mức, cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt.

Nhưng trăm triệu không nghĩ tới Diêu Dương Diệu từ đầu tới đuôi cái gì cũng không biết, mà hắn ở không biết dưới tình huống, liền cùng mặt khác nữ tiên ái muội không rõ.

Nếu là hắn biết nguyên do, kia……

Thượng Quan Tinh Vũ không dám đi tưởng người này mặt thú tâm gia hỏa sẽ như thế nào đối đãi chính mình muội muội, hiện tại hắn chỉ nghĩ đem trước mắt người này chọc cốt dương hôi.

Cái gì sinh tử kiếp?

Thiên Đạo Tông đám kia đáng chết kẻ lừa đảo!

Tu sĩ mệnh vốn dĩ liền nắm giữ ở chính mình trong tay.

Cùng với tin này đó có không, còn không bằng nắm chặt thời gian tu luyện.

Thượng Quan Tinh Vũ hiện tại một lòng muốn Diêu Dương Diệu chết, thủ hạ công kích càng thêm tàn nhẫn.

Diêu Dương Diệu mới vừa tránh thoát một cây băng thứ, hắn dư quang liền nhìn đến bên phải một chỗ dòng nước ở chậm rãi di động, nhìn chăm chú nhìn lại, kia cư nhiên là một cái lốc xoáy, phàm là tới gần lốc xoáy đồ vật đều bị nó giảo đến dập nát.

Lòng còn sợ hãi đồng thời, hắn lại tâm sinh một kế.

Nếu là đem Thượng Quan Tinh Vũ dẫn tới lốc xoáy bên kia…….

Nghĩ đến này, Diêu Dương Diệu trong mắt ngoan độc càng sâu, thầm nghĩ: Thượng Quan Tinh Vũ nếu ngươi một lòng muốn giết ta, vậy làm ngươi tự thực hậu quả xấu.

Đương Thượng Quan Huyền Ý lại đây thời điểm, hắn liền nhìn đến Thượng Quan Tinh Vũ còn có vài bước liền sẽ bị cái kia lốc xoáy cắn nuốt.

Mà Diêu Dương Diệu ly Thượng Quan Tinh Vũ rất gần, hai người đang nói cái gì.

"Tinh Vũ, chẳng lẽ ngươi không muốn biết vui vẻ vì sao sẽ mất trí nhớ sao?"

"Là ngươi, ngươi đến tột cùng đối vui vẻ làm cái gì?"

Phía trước Thượng Quan Huyền Ý cho bọn hắn xem lưu ảnh thạch cũng không toàn, bọn họ chỉ nhìn đến một nửa. Phía trước cùng mặt sau đều không có, chỉ là trung gian Diêu Dương Diệu cùng Thượng Quan Hân Nhiên đánh nhau khi cảnh tượng.

"Chỉ cần ngươi đáp ứng ta một điều kiện, ta liền nói cho ngươi."

Khi nói chuyện, Diêu Dương Diệu lại triều Thượng Quan Huyền Ý đến gần rồi vài phần.

Thượng Quan Tinh Vũ muốn biết Diêu Dương Diệu đối Thượng Quan Hân Nhiên rốt cuộc làm cái gì, cũng liền không như thế nào chú ý hắn động tác.

"Điều kiện gì?"

"Điều kiện chính là……"

Diêu Dương Diệu nói một nửa, sấn Thượng Quan Tinh Vũ không chú ý, trực tiếp đem hắn sau này đẩy đi.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nhìn thấy một màn này, hắn cảm giác chính mình trái tim đều đình chỉ nhảy lên.

Không kịp nghĩ nhiều, hắn giơ tay thời gian pháp tắc đối với Thượng Quan Tinh Vũ cùng Diêu Dương Diệu cùng nhau thi triển.

Diêu Dương Diệu trên mặt đắc ý biểu tình nháy mắt đọng lại, Thượng Quan Tinh Vũ kinh ngạc biểu tình cũng đọng lại ở trên mặt.

Thượng Quan Huyền Ý cấp tốc vọt tới Thượng Quan Tinh Vũ trước mặt, ở lốc xoáy tới trước một giây, đem hắn kéo ly lốc xoáy, xoay người một chân liền đem Diêu Dương Diệu đá hướng lốc xoáy.

Diêu Dương Diệu mới vừa khôi phục hành động, liền nhìn đến chính mình chính bay về phía lốc xoáy.

"Không…… Không……" Sợ tới mức hắn lá gan muốn nứt ra, hoảng sợ gào rống.

Nhưng mà mặc kệ hắn như thế nào kinh hô, vẫn là phi vào lốc xoáy trung.

Cuối cùng chỉ có vết máu phiêu tán ở trong nước.

Mà cái kia lốc xoáy ở cắn nuốt Diêu Dương Diệu sau, cũng không có như vậy rời đi, nó tiếp tục triều Thượng Quan Huyền Ý hai người di động lại đây.

Thượng Quan Tinh Vũ lúc này cũng phản ứng lại đây, vừa rồi nếu không phải Thượng Quan Huyền Ý kịp thời đuổi tới, hắn khả năng liền…….

Nghĩ đến này, hắn ánh mắt phức tạp mà nhìn về phía cùng chính mình lớn lên tương tự người.

Chỉ thấy Thượng Quan Huyền Ý lúc này sắc mặt tái nhợt, khóe miệng dật huyết, Thượng Quan Tinh Vũ hoảng sợ.

Lo lắng mà gọi một tiếng: "Huyền Ý?"

"Ta không có việc gì, trước rời đi nơi này." Thượng Quan Huyền Ý miễn cưỡng cười cười.

Thượng Quan Tinh Vũ cũng biết hiện tại không phải nói cảm tạ thời điểm, vừa quay đầu lại liền nhìn đến vừa rồi thiếu chút nữa cắn nuốt hắn lốc xoáy, đồng tử không cấm co rút lại một chút.

Kinh hô: "Thủy Vân Thiên!"

Thủy Vân Thiên?

Có ý tứ gì?

Thượng Quan Huyền Ý mãn đầu óc dấu chấm hỏi, hắn khó hiểu mà nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ.

"Quay đầu lại giải thích, chạy nhanh rời xa nó." Thượng Quan Tinh Vũ sốt ruột nói.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý đành phải áp xuống trong lòng nghi hoặc, bởi vì hắn phát hiện cái nào lốc xoáy chính hướng tới bọn họ cấp tốc tới gần.

Đúng lúc này, một cây dây đằng cuốn lấy Thượng Quan Huyền Ý eo, hắn duỗi tay bắt lấy Thượng Quan Tinh Vũ, hai người nháy mắt liền rời xa tại chỗ.

Mà ở bọn họ rời đi sau giây tiếp theo, lốc xoáy liền đến bọn họ làm vừa rồi nơi vị trí.

"Nguy hiểm thật!" Thượng Quan Tinh Vũ lòng còn sợ hãi, nghĩ mà sợ nói.

Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái mà nhìn hắn một cái, gia hỏa này phía trước vẫn luôn là mặt không đổi sắc, kia cao lãnh bộ dáng cùng Tiêu Lăng Hàn không hề thua kém, còn tưởng rằng hắn chỉ biết lạnh một khuôn mặt.

Thiên Ti Đằng một cái dùng sức liền đem Thượng Quan Huyền Ý hai người trực tiếp từ đàm đế lôi ra mặt nước.

"Xôn xao" một thanh âm vang lên, hai người xuất hiện ở hồ nước phía trên.

Không đợi những cái đó thị huyết hồng kiến tới gần, hai người liền về tới thác nước mặt sau nhai trong động.

"Ca, ca, các ngươi không có việc gì đi?"

"Không có việc gì!" Hai người đồng thời mở miệng.

Chỉ là Thượng Quan Huyền Ý mới vừa nói xong, trực tiếp phun ra một búng máu, người liền hôn mê bất tỉnh.

"Ca…… Ca……"

"Huyền Ý, Huyền Ý……"

Ba ngày sau.

Một cái rộng lớn trong sơn động, phóng một trương cùng sơn động không hợp nhau giường, trên giường đang nằm sắc mặt tái nhợt Thượng Quan Huyền Ý.

Mà giường bên cạnh đang ngồi Tiêu Lăng Hàn, hắn tay chặt chẽ nắm Thượng Quan Huyền Ý tay.

Ba ngày trước, Tiêu Lăng Hàn ở đang ở trời cao trung bay lượn, đột nhiên ngực đau xót, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý có khiết ước trong người, nếu là đối phương bị thương không nặng, hắn không có khả năng cảm ứng được đến. Hắn có thể cảm ứng được, thuyết minh Thượng Quan Huyền Ý bị thực trọng thương.

Lập tức hắn liền thông qua khế ước hướng tới Thượng Quan Huyền Ý vị trí cấp tốc chạy đến.

Chỉ là, còn không đợi hắn đến gần, liền nhìn đến rậm rạp thị huyết hồng kiến.

Mà những cái đó thị huyết hồng kiến nhìn thấy hắn, giống như là gặp được sơn trân hải vị.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 567

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 567 kêu hắn tẩu tử

Bầu trời phi, trên mặt đất bò, sở hữu thị huyết hồng kiến đều triều Tiêu Lăng Hàn chen chúc mà đến.

Hắn mày cũng chưa nhăn một chút, trực tiếp đem tiên linh khí đổi thành ma khí, sương đen tứ tán mở ra, những cái đó thị huyết hồng kiến sôi nổi hóa thành hắc hôi.

Ma khí vừa lúc là thị huyết hồng kiến khắc tinh, mà có chứa tiên linh khí đồ vật chính là chúng nó đồ ăn.

Chờ Tiêu Lăng Hàn bay đến tiến thác nước nhai trong động, nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý chính nhắm chặt hai mắt, an tĩnh mà nằm trên mặt đất. Mà hắn bên người cư nhiên ngồi xổm ngồi một nữ tử, Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa liền đem nữ tử trực tiếp cấp giết.

May mắn nhìn thấy diện mạo cùng Thượng Quan Huyền Ý có bảy phần tương tự Thượng Quan Tinh Vũ kêu nữ tử muội muội.

Bình tĩnh qua đi, Tiêu Lăng Hàn mới buông lỏng tay, bằng không hắn còn thật có khả năng giết Thượng Quan Hân Nhiên.

Sau lại, hắn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý một lần nữa tìm một cái thích hợp tạm thời cư trú sơn động.

Thượng Quan Huyền Ý này ba ngày vẫn luôn đang nằm mơ, mơ mơ màng màng trung hắn tựa hồ nhìn thấy một người nam tử cùng một nữ tử thân ảnh.

"Thật sự muốn đem hắn lưu tại Tu chân giới sao?"

Nam tử nặng nề thanh âm truyền ra: "Ân."

"Hắn về sau có thể hay không oán chúng ta, không có mang lên hắn."

"Con ta là giương cánh bay lượn với phía chân trời phượng hoàng, đây là hắn mệnh số, có thể hay không vượt qua liền xem chính hắn tạo hóa."

Nữ tử nhỏ giọng khóc nức nở: "Nhưng…… Ta luyến tiếc hắn."

Nam tử đôi mắt đỏ bừng, quyết tâm nói: "Hắn mệnh trung có kiếp, chúng ta không giúp được hắn, chỉ có thể dựa chính hắn."

Nữ tử tựa hồ biết chính mình mặc dù lại không tha, cũng phải buông tay, nàng một phách ngực, trực tiếp bức ra mười tích tinh huyết.

Nam tử thấy thế hoảng sợ: "Phi Yên, ngươi……"

“Đây là ta có thể vì hắn làm được duy nhất một sự kiện, ngươi đừng ngăn cản ta.”

Nam tử nhìn thấy nữ tử tái nhợt sắc mặt rất là đau lòng, trong mắt tràn đầy lo lắng. “Một giọt tinh huyết là đủ rồi, tội gì yêu cầu mười tích.”

“Ta không có việc gì, đừng lo lắng.”

Nữ tử nói xong, mười tích tinh huyết bị nàng trực tiếp đánh vào bên cạnh một cái trẻ con trong cơ thể, lúc sau nàng đôi tay liên tục phiên động, pháp quyết một đám dừng ở trẻ con trên người.

Làm tốt này đó, nữ nhân trực tiếp hướng nghiêng về một phía đi.

Nam tử vội vàng duỗi tay tiếp được nàng, “Phi Yên.”

“Ta không có việc gì, chỉ mong hắn có thể gặp nạn trình tường, gặp dữ hóa lành.”

“Nhưng, ngươi vi phạm……”

Không đợi nam tử đem nói cho hết lời, nữ tử duỗi tay che lại hắn miệng, “Hắn là con ta, làm chuyện gì đều là ta cam tâm tình nguyện, chỉ nguyện hắn có thể bình an lớn lên.”

“~~ ha hả a ~~” lúc này, thiên chân vô tà chuông bạc tiếng cười từ bên cạnh trẻ con trong miệng truyền ra, như khe núi thanh tuyền thùng thùng vui vẻ; như sương mù trung hà hương, u nhiên không dứt; như ngày xuân sấm sét, sức sống bắn ra bốn phía.

Nữ tử tái nhợt trên mặt nở rộ ra một mạt tuyệt mỹ tươi cười.

Chỉ là không thể nàng tươi cười mở rộng, liền nghe nam tử nói: “Ta hiện tại liền mang về, đem hắn giao cho phụ thân.”

“Ta tưởng lại bồi bồi hắn.”

Nam tử không chút nghĩ ngợi liền lời nói cự tuyệt: “Không được, lực lượng của ngươi đã là hao hết, không thể lại chống đỡ bí cảnh vận chuyển. Con ta nhất định có thể bình an lớn lên, về sau tất nhiên là còn sẽ gặp nhau.”

Tựa hồ biết chính mình sắp rời đi, một bên trẻ con lập tức “Oa oa” khóc lớn lên.

Hắn này vừa khóc, kéo cách đó không xa một cái khác trẻ con tiếng khóc, hai cái trẻ con tiếng khóc, một tiếng cao hơn một tiếng, bọn họ tựa hồ ở tỷ thí ai khóc thanh âm đại.

Thượng Quan Huyền Ý tựa hồ cũng bị này tiếng khóc cảm nhiễm, khóe mắt bất tri giác mà rơi xuống nước mắt.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên ở khóc, hoảng sợ, chạy nhanh duỗi tay vì hắn lau khóe mắt nước mắt.

Ở bên tai hắn nhẹ giọng gọi tên của hắn: “Huyền Ý…… Huyền Ý……”

Thượng Quan Huyền Ý lông mi run nhè nhẹ vài cái, thực mau hắn liền mở một đôi mê mang đôi mắt.

Bởi vì phía trước mộng, hắn còn có chút phân không rõ đêm nay là đêm nào.

Quay đầu nhìn đến Tiêu Lăng Hàn thời điểm, theo bản năng kêu: "Lăng Hàn."

"Đừng nói chuyện, uống trước nước miếng." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một ly tiên tuyền đút cho hắn, làm hắn trước nhuận nhuận hầu.

Thượng Quan Huyền Ý liền Tiêu Lăng Hàn tay đem ly trung tiên tuyền uống xong, vừa rồi còn có chút khô khốc yết hầu, giờ phút này chỉ cảm thấy ấm áp.

Ngay sau đó, người khác đã bị Tiêu Lăng Hàn ngăn chặn môi.

Tiêu Lăng Hàn tham lam mà thu lấy Thượng Quan Huyền Ý hương vị, cảm thụ hắn tồn tại.

Thẳng đến hai người đều có chút thở hổn hển, mới không tha tách ra.

Tiêu Lăng Hàn nửa ngồi ở mặc vào, làm Thượng Quan Huyền Ý dựa vào hắn trong lòng ngực, hai người rúc vào cùng nhau, cảm thụ được lẫn nhau tồn tại.

"Lăng Hàn, ngươi chừng nào thì đuổi tới?"

"Một ngày trước." Nói đến cái này Tiêu Lăng Hàn liền tới khí, "Ta không phải công đạo quá ngươi, nếu là gặp được nguy hiểm liền trốn vào Tàng Bảo Lâu bên trong sao?"

"Lúc ấy tình huống khẩn cấp, vì cứu người, ta mới……"

Nói còn chưa dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý lập tức dừng miệng.

Tiêu Lăng Hàn trầm khuôn mặt, "Tiếp tục nói."

"Ta……" Thượng Quan Huyền Ý vừa mới nói một chữ, liền ách thanh.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn nói một chữ liền không nói, cũng biết hắn trong lòng suy nghĩ cái gì, hắn là sợ chính mình ở biết được hắn là vì cứu Thượng Quan Tinh Vũ mới chịu thương, sợ chính mình đối Thượng Quan Tinh Vũ ảnh hưởng không tốt.

Liền thử tính hỏi: "Thượng Quan Tinh Vũ cùng ngươi là sinh đôi huynh đệ?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Vốn dĩ phía trước không xác định, bất quá vừa rồi ta làm một giấc mộng, hiện tại có thể khẳng định."

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền đem hắn tiến vào bí cảnh sau trải qua tự thuật cấp Tiêu Lăng Hàn nghe.

"Huyền Ý, nghe ngươi nói như vậy, Thượng Quan Tinh Vũ tựa hồ không biết chính mình còn có cái…… Huynh đệ?"

Huynh đệ!

Kia có khả năng là huynh, cũng có khả năng là đệ.

Thượng Quan Huyền Ý sửa đúng nói: “Ân, hắn hẳn là không biết. Ta là ca ca, ta sờ qua hắn cốt linh.”

“Liền tính ngươi là hắn ca ca, ngươi cũng không thể vì cứu hắn, liền mạnh mẽ vận dụng pháp tắc chi lực, dẫn tới chính ngươi đã chịu phản phệ.”

Tiêu Lăng Hàn trừng phạt tính mà duỗi tay nhéo nhéo cái mũi, chờ đem mũi hắn niết đỏ mới buông tay.

Thượng Quan Huyền Ý biện giải nói: “Lúc ấy tình huống nguy cấp, ta nếu là bất động dùng pháp tắc, liền cứu không được hắn.”

“Có ta ở đây, về sau loại tình huống này giao cho ta.”

“Ân, theo lý thuyết Tinh Vũ cùng Diêu Dương Diệu tu vi cũng chưa vượt qua Đại La Kim Tiên, ta không nên bị phản phệ mới đúng.”

Tiêu Lăng Hàn cũng nhíu mày nói: “Hồ nước không có khả năng vô duyên vô cớ xuất hiện một cái lốc xoáy.”

Thượng Quan Huyền Ý hồi tưởng một chút, tiện đà nói: “Lúc ấy ta cứu Tinh Vũ khi, nghe hắn nói một câu Thủy Vân Thiên.”

Thủy Vân Thiên!

Tiêu Lăng Hàn mới vừa đem này ba chữ niệm xong, trong đầu liền nhiều ra một đoạn tin tức.

Thủy Vân Thiên, thượng cổ thời kỳ một loại yêu thú.

Đương nó tiến vào ngủ đông kỳ khi, giống một cục đá.

Đương nó đi săn khi liền sẽ hình thành một cái lốc xoáy, phàm là tiến vào lốc xoáy đồ vật đều đem trở thành nó đồ ăn.

Nó chỉ có ở trong nước mới có thể đi săn, nếu là tới rồi trên đất bằng, nó cũng chỉ có thể là một cục đá.

Tuy rằng ở lục địa Thủy Vân Thiên thành một cục đá, nhưng này tảng đá lại là thực hi hữu luyện khí tài liệu.

Lập tức, Tiêu Lăng Hàn liền đem thủy vân trung tin tức nói cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý nghe được tấm tắc bảo lạ, thế gian cư nhiên còn có như vậy yêu thú.

Suy đoán nói: “Nói như vậy tới hồ nước trung kia chỉ Thủy Vân Thiên đã có Đại La Kim Tiên tu vi?”

“Hẳn là không ngừng, rốt cuộc ngươi đều đã là Kim Tiên kỳ đỉnh, có thể làm ngươi chịu như thế trọng phản phệ, ta đoán nó hẳn là có Đại La Kim Tiên hậu kỳ trở lên tu vi.”

Bằng Thượng Quan Huyền Ý hiện tại thực lực, đối phó Đại La Kim Tiên lúc đầu yêu thú tuyệt đối không nói chơi. Có thể làm hắn bị thương nặng, kia thực lực của đối phương tất nhiên vượt qua hắn không ngừng nhỏ tí tẹo.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý có chút nhụt chí: "Vốn đang tưởng chờ ta hảo lúc sau, liền đi báo thù, hiện tại xem ra xem ra chỉ có thể tạm thời phóng nó một con ngựa."

Nhìn hắn phẫn hận bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn từ từ nói: "Nếu là rời đi bí cảnh phía trước, chúng ta tu vi có điều tăng lên liền đi tìm nó báo thù. Hiện tại đi, thuần túy chính là bánh bao thịt đánh chó, có đi mà không có về. Cũng may mắn ngươi ngày đó cơ trí, đem Thiên Ti Đằng lưu tại bên ngoài, bằng không hậu quả thật đúng là không dám tưởng."

Không bị Tiêu Lăng Hàn răn dạy, ngược lại bị khen, Thượng Quan Huyền Ý còn có chút không thói quen.

"Lăng Hàn."

"Ân?"

"Ta tạm thời không nghĩ nói cho Tinh Vũ bọn họ, ta cùng bọn họ chi gian quan hệ, rốt cuộc bọn họ giống như cũng không biết ta tồn tại. Hơn nữa lánh đời gia tộc thực lực cường đại, địa vị cao cả, chúng ta hai cái từ hạ giới phi thăng đi lên tu sĩ, nếu là không có căn cứ liền tùy tiện tới cửa, sợ là sẽ bị người khác nói chúng ta muốn phàn cao chi, có khác ý đồ. Quan trọng nhất chính là ta hiện tại trong thân thể chỉ có phượng hoàng huyết mạch, không có Thượng Quan gia huyết mạch."

Tiêu Lăng Hàn suy tư một phen, liền minh bạch Thượng Quan Huyền Ý vì sao sẽ như vậy tính toán.

Chính mình ở Tiên giới thân phận còn chưa điều tra rõ, khả năng còn có thù oán người. Hơn nữa bọn họ hiện tại thực lực thấp, nếu là tùy tiện tới cửa, hắn sợ nhạc phụ nhạc mẫu cho chính mình sắc mặt xem, sợ hắn thân nhân khó xử chính mình.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý lực đạo không cấm tăng lớn hai phân, thật muốn đem hắn xoa tiến trong cốt nhục, tưởng cùng hắn song tu, tưởng cùng hắn hợp hai làm một. Bất quá nghĩ đến hắn hiện tại bị nội thương, chỉ có thể áp xuống trong lòng ngo ngoe rục rịch dục vọng.

"Ủy khuất ngươi."

"Nói cái gì, chúng ta bên nhau gắn bó, ngươi mới là ta sinh mệnh quan trọng nhất người. Bọn họ tuy rằng cho ta sinh mệnh, nhưng trong lòng ta, ai cũng không thể cùng ngươi đánh đồng."

Thượng Quan Huyền Ý đôi tay gắt gao ôm Tiêu Lăng Hàn rắn chắc eo, cả người đều súc tiến trong lòng ngực hắn, nghe hắn tim đập, cảm thụ được hắn

tồn tại.

Nhìn không thấy người khác thời điểm, trong đầu luôn là sẽ hiện ra hắn thân ảnh, tưởng niệm như bóng với hình.

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt thâm thâm, nhẹ giọng kêu: "Huyền Ý."

"Ân?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc ngẩng đầu.

Tiêu Lăng Hàn bám vào hắn bên tai thấp giọng nói: "Lời âu yếm so với ta còn sẽ nói, ngoài miệng có phải hay không lau mật, làm ta nếm nếm."

Thượng Quan Huyền Ý mặt lập tức liền thiêu lên.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này thật là, muốn thân liền thân, làm gì muốn nói ra tới, nhiều thẹn thùng.

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý nghĩ nhiều, Tiêu Lăng Hàn đã nâng lên đầu của hắn, hai người mặt một tấc tấc tới gần.

Mắt thấy hai người liền phải hôn lên khi, một đạo thanh thúy giọng nữ vang lên: "Ca!"

Nghe thấy Thượng Quan Hân Nhiên thanh âm, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đẩy ra Tiêu Lăng Hàn.

Ném chết người!

Hơi kém bị chính mình muội muội thấy chính mình hai người hôn môi.

May mắn nha đầu này hiện tại đầu óc không thanh tỉnh, hơn nữa đối phương còn không biết chính mình là bọn họ thân đại ca, nhưng thật ra không như vậy thẹn thùng.

Tiêu Lăng Hàn thong thả ung dung từ mép giường đứng dậy, ngồi ở bên giường biên trên ghế.

"Ca, các ngươi vừa mới đang làm cái gì?" Thượng Quan Hân Nhiên tuy rằng vẫn là có điểm sợ Tiêu Lăng Hàn, nhưng nàng vẫn là đánh bạo đi đến mép giường, tò mò hỏi.

"Hôn môi!"

"Không có làm cái gì."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thanh âm đồng thời vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý nghe được Tiêu Lăng Hàn đương nhiên trả lời, hung hăng xẻo hắn liếc mắt một cái.

Gia hỏa này da mặt thật là dày, loại này lời nói đều nói xuất khẩu.

Thượng Quan Hân Nhiên nhìn xem Thượng Quan Huyền Ý, lại nhìn xem Tiêu Lăng Hàn, rối rắm nói: "Ca, vừa rồi các ngươi cùng nhau nói chuyện, ta không nghe rõ. Các ngươi có thể hay không……" Nói lại lần nữa.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp vòng qua cái này đề tài, cho nàng giới thiệu Tiêu Lăng Hàn: "Vui vẻ, hắn là ta đạo lữ Tiêu Lăng Hàn, về sau ngươi liền kêu hắn……." Tiêu đại ca!

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý nói xong, Thượng Quan Hân Nhiên lập tức nói tiếp nói: "Tẩu tử, ta biết, muốn kêu hắn tẩu tử."

Tiếp Thượng Quan Huyền Ý nói, nàng lại xoay người, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, cực có lễ phép mà kêu một tiếng: "Tẩu tử hảo!"

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt đen nhánh, ánh mắt bất thiện nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên.

Hắn hoài nghi nha đầu này là cố ý, liền bởi vì chính mình phía trước thiếu chút nữa vặn gãy nàng cổ.

Thượng Quan Huyền Ý không nhịn xuống, "Phụt" một tiếng bật cười.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 568

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 568 phá của đệ đệ

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới lúc trước Thượng Quan Hân Nhiên tùy tiện nói nói, hắn không có phản đối, kết quả hôm nay nàng thật đúng là liền trực tiếp như vậy xưng hô.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn đen nhánh như mực sắc mặt, nếu Thượng Quan Hân Nhiên không phải chính mình muội muội, phỏng chừng hắn đã sớm một cái tát đánh, gia hỏa này đối nữ nhân nhưng cho tới bây giờ sẽ không nhân từ nương tay.

"Hì hì ~~" Thượng Quan Hân Nhiên thấy Thượng Quan Huyền Ý cười vui vẻ, nàng cũng đi theo nở nụ cười.

Tiêu Lăng Hàn lấy tay vịn ngạch, hắn như thế nào cùng một cái đầu óc không bình thường người so đo?

Làm đến chính hắn như là cái ngốc tử giống nhau.

"Lăng Hàn, ngươi có thể giúp vui vẻ nhìn xem nàng thương sao?"

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, "Muốn ta xem cũng có thể."

Ngược lại nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên: "Nha đầu, tiếng kêu ca tới nghe một chút."

"Ngươi là ca đạo lữ, ta nên gọi tẩu tử." Thượng Quan Hân Nhiên kiên trì chính mình nguyên tắc, nghiêm túc mà nói.

Tiêu Lăng Hàn hướng dẫn từng bước nói: "Ấn lẽ thường tới nói ca đạo lữ kêu tẩu tử là không sai, bất quá chúng ta này không phải lẽ thường. Bởi vì ngươi ca đạo lữ cùng hắn một cái giới tính, cho nên không thể kêu tẩu tử."

"Tẩu tử là hình dung nữ nhân, nhưng ta là nam tử."

"Cho nên, ngươi phải gọi ta Tiêu đại ca."

Thượng Quan Hân Nhiên hiển nhiên không tin Tiêu Lăng Hàn nói, nàng nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Ca, là như thế này sao?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

Thấy vậy, Thượng Quan Hân Nhiên lập tức kêu: "Tiêu đại ca hảo."

"Ân."

Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, đi vào Thượng Quan Hân Nhiên bên cạnh, vươn tay.

Nào biết, Thượng Quan Hân Nhiên ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn chậm rãi tới gần tay khi, lại nghĩ tới phía trước đối phương hùng hổ nắm nàng cổ khi tình cảnh, sợ tới mức nàng liên tục sau này mau lui.

Thượng Quan Hân Nhiên vốn dĩ liền ở mép giường, này một lui, không cẩn thận liền ném tới trên giường ngồi, nàng đôi tay chống ở trên giường. Mà nàng trước mặt là cao lớn đĩnh bạt Tiêu Lăng Hàn, từ bên ngoài tiến vào góc độ nhìn lại, như là Tiêu Lăng Hàn phải đối này bá vương ngạnh thượng cung.

Đúng lúc vào lúc này, vừa đến sơn động khẩu Thượng Quan Tinh Vũ, Kỳ Phi, Thiệu Dật Thần ba người nhìn đến chính là cảnh tượng như vậy.

"Các ngươi đang làm cái gì?"

Thượng Quan Tinh Vũ trầm khuôn mặt, triều mép giường đi tới.

"Ca, ta sợ!" Thượng Quan Hân Nhiên sắc mặt tái nhợt, thanh âm yếu ớt muỗi ngâm.

Kỳ thật nàng chính là sợ Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa nắm nàng cổ. Nghĩ đến không thể hô hấp tư vị, nàng hai mắt đẫm lệ.

Nhưng mà ở người khác xem ra liền nghĩ lầm là Tiêu Lăng Hàn phải đối nàng như thế nào như thế nào.

Thượng Quan Hân Nhiên thấy chính mình ca ca Thượng Quan Tinh Vũ tới, lập tức vòng qua Tiêu Lăng Hàn chạy đến hắn phía sau đi, bởi vì ngày đó nàng bị Tiêu Lăng Hàn nắm cổ, chính là Thượng Quan Tinh Vũ kịp thời ra tiếng cứu nàng.

Tiêu Lăng Hàn có chút vô ngữ, nha đầu này hoa lê dính hạt mưa bộ dáng, làm đến như là chính mình muốn khi dễ nàng giống nhau.

Thượng Quan Huyền Ý cũng ngây dại, hắn không nghĩ tới chính mình chỉ là làm Tiêu Lăng Hàn giúp Thượng Quan vui vẻ xem cái bệnh, như thế nào liền đem nha đầu này dọa thành như vậy?

"Tiêu tiên hữu, có không giải thích một chút đây là có chuyện gì?" Thượng Quan Tinh Vũ lạnh mặt hỏi, chặt chẽ mà đem Thượng Quan Hân Nhiên hộ ở sau người.

Vừa rồi hắn vừa vào cửa liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đi bước một tới gần Thượng Quan Hân Nhiên, nếu không phải xem ở Thượng Quan Huyền Ý cứu chính mình phân thượng, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn nói hắn là Thượng Quan Huyền Ý đạo lữ, mà Thượng Quan Huyền Ý giờ phút này lại là tỉnh, hắn đều phải trực tiếp động thủ.

Kỳ Phi cùng Thiệu Dật Thần cũng đi đến, đứng ở Thượng Quan Tinh Vũ bên người, bọn họ tự nhiên cũng thấy được vừa rồi cảnh tượng.

Thượng Quan Huyền Ý mày nhíu chặt, hắn như thế nào cảm giác Thượng Quan Tinh Vũ ba người đây là chuẩn bị một lời không hợp liền phải đánh nhau một

trận xu thế!

Tiêu Lăng Hàn buông tay, bất đắc dĩ nói: “Huyền Ý làm ta giúp Thượng Quan tiên tử nhìn xem bệnh của nàng, nào từng tưởng ta còn không có đụng tới nàng, nàng liền chính mình đem chính mình dọa thành như vậy.”

Nghe vậy, Thượng Quan Tinh Vũ quay đầu lại nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên.

Thượng Quan Hân Nhiên nhìn thấy Thượng Quan Tinh Vũ nặng nề mà ánh mắt, theo bản năng gật gật đầu.

“Xin lỗi, là ta hiểu lầm. Kia có thể phiền toái Tiêu tiên hữu vì xá muội nhìn xem nàng rốt cuộc thương tới nơi nào?” Nói, Thượng Quan Tinh Vũ lập tức hướng Tiêu Lăng Hàn chắp tay nhất bái.

Tiêu Lăng Hàn không đợi hắn bái hạ, chạy nhanh duỗi tay đỡ lấy hắn.

Vui đùa cái gì vậy, đây chính là cậu em vợ, chính mình như thế nào có thể tùy tiện chịu hắn nhất bái.

“Chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi, liền không biết Thượng Quan tiên tử có thể hay không phối hợp tại hạ.”

“Tiêu tiên hữu cứ việc kiểm tra, ta sẽ nhìn nàng.” Nói, Thượng Quan Tinh Vũ liền sườn nghiêng người, đem hắn phía sau Thượng Quan Hân Nhiên làm ra tới.

Hắn tuy rằng không phải rất tưởng làm Tiêu Lăng Hàn giúp Thượng Quan vui vẻ kiểm tra thân thể, chủ yếu là tu sĩ thân thể giống nhau đều sẽ không làm người khác xem xét, nhưng Thượng Quan Hân Nhiên cái dạng này ở trong bí cảnh, nhất định sẽ trở thành liên lụy, còn sẽ bỏ lỡ cơ duyên.

Căn cứ vào Thượng Quan Huyền Ý mạo sinh mệnh nguy hiểm tới cứu chính mình, chỉ mong hắn đạo lữ liền tính nhìn ra cái gì cũng đừng lắm miệng.

Mà Thượng Quan Hân Nhiên không nghĩ tới, Thượng Quan Tinh Vũ cư nhiên muốn đem nàng đẩy ra đi, sợ tới mức nàng liên tục lui về phía sau, cầu cứu ánh mắt đầu hướng trên giường nằm Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý hồi lấy nàng mỉm cười.

Thấy không có người giúp chính mình, Thượng Quan Hân Nhiên đánh bạo nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, trong lòng đối hắn vẫn là có một tia sợ hãi, hai mắt lập tức gắt gao nhắm, đôi tay theo bản năng gắt gao nắm chặt chính mình bên cạnh người quần áo.

Tiêu Lăng Hàn tay nhẹ nhàng đặt ở Thượng Quan Hân Nhiên trên đầu, thần thức bắt đầu kiểm tra nàng đầu óc.

Thượng Quan Hân Nhiên sợ hãi nửa ngày, phát hiện Tiêu Lăng Hàn cũng không có tới niết chính mình cổ, đột nhiên cảm giác trên đầu có một con ấm hô hô tay, nàng khẩn trương tâm cuối cùng là thả xuống dưới.

Năm phút sau, Tiêu Lăng Hàn mở bừng mắt.

"Như thế nào?" Thượng Quan Tinh Vũ khẩn trương hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý cũng dùng quan tâm ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Cảm nhận được Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn cho hắn một cái an tâm ánh mắt, ngược lại đối Thượng Quan Tinh Vũ nói: "Đầu nội có ứ huyết."

Thượng Quan Tinh Vũ hỏi: "Nhưng có biện pháp?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Tự nhiên có."

Thượng Quan Tinh Vũ cầu xin nói: "Có thể hay không phiền toái Tiêu tiên hữu vì xá muội trị liệu? Ngươi muốn cái gì yêu cầu cứ việc đề, chỉ cần là ta có thể làm được, chắc chắn đạo nghĩa không thể chối từ."

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, trị liệu nhưng thật ra không có vấn đề, nhưng hắn nếu là không cần thù lao, kia đối phương tất nhiên sẽ không an tâm. Nhưng nếu là hắn muốn thù lao, về sau Thượng Quan Huyền Ý cùng bọn họ tương nhận, đến nhiều xấu hổ!

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên biết Tiêu Lăng Hàn băn khoăn, suy tư một lát, hắn liền đối với Thượng Quan Tinh Vũ nói: "Thật không dám giấu giếm, chúng ta thực thiếu tiên thạch."

Muốn thiên tài địa bảo không tiện mở miệng, vạn nhất đối phương không có đâu; muốn hứa hẹn, giống như có điểm được một tấc lại muốn tiến một thước; vẫn là muốn tiên thạch tới thật sự.

Dùng một lần thanh toán, ai cũng không cảm thấy thua thiệt ai.

Nghe vậy, Thượng Quan Tinh Vũ đầu tiên là sửng sốt một chút, ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn không chút do dự nói: "Huyền Ý ý tứ chính là ta ý tứ."

"Ta nơi này còn có một chút tiên thạch, nếu là không đủ, chờ ta sau khi rời khỏi đây, lại cho các ngươi, không biết hai vị ý hạ như thế nào?" Nói, Thượng Quan Tinh Vũ đem chính mình không gian giới tử, sở hữu thượng phẩm tiên linh thạch dùng một không gian khác giới tử trang hảo, đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có đi tiếp, mà là quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Tinh Vũ nháy mắt đã hiểu, lập tức đem trên tay không gian giới tử đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thân đệ đệ cấp tiên thạch, Thượng Quan Huyền Ý vui rạo rực tiếp nhận không gian giới tử, thần thức đảo qua.

Oa!

Thật nhiều tiên thạch!

Phát tài, phát tài!

Trong lòng ngăn không được nhảy nhót, Thượng Quan Huyền Ý trên mặt khó xử nói: “Tinh Vũ, như vậy tiên thạch, ngươi sẽ không đem ngươi tồn kho toàn lấy ra tới đi?”

Thượng Quan Tinh Vũ không cấm mặt già đỏ lên, gian nan nói: “Cũng không có nhiều ít.”

Này vẫn là Thượng Quan Huyền Ý lần đầu tiên nhìn thấy Thượng Quan Tinh Vũ như vậy biệt nữu bộ dáng, đột nhiên phát hiện chính mình cái này đệ đệ còn man thú vị. “Quá nhiều, cấp một nửa là được.”

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền phải đem giới tử lui về.

“Không, không cần, chỉ cần các ngươi không chê thiếu liền hảo.” Thượng Quan Tinh Vũ tự nhiên sẽ không tiếp, vội vàng chậm lại.

“Này như thế nào không biết xấu hổ.”

Khẩu thượng nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng đối chính mình cái này đệ đệ phá của hành vi cực kỳ vô cùng đau đớn, may mắn tiên thạch là cho chính mình, nếu là cho người khác, hắn đến đau lòng chết.

Hắn quyết định chờ về sau tương nhận, nhất định phải ngăn lại Thượng Quan Tinh Vũ như vậy phá của.

“Này đó đều là vật ngoài thân, chỉ hy vọng Tiêu tiên hữu có thể đem xá muội trị liệu hảo.”

Nói xong, Thượng Quan Tinh Vũ lại từ không gian giới tử trung lấy ra một cái hộp ngọc đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

“Đây là ta ngẫu nhiên đoạt được, lấy đáp tạ Huyền Ý ngươi ân cứu mạng.”

Rất sợ Thượng Quan Huyền Ý không cần, Thượng Quan Tinh Vũ nói tiếp: “Nếu không phải khinh thường ta, ngươi nhất định phải nhận lấy.”

Nhìn Thượng Quan Tinh Vũ dáng vẻ khẩn trương, Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng mắt trợn trắng.

Hắn chưa nói không cần a!

Thứ tốt không cần bạch không cần.

Huống chi vẫn là đệ đệ hiếu kính ca ca, cần thiết muốn.

“Ta đây liền cung kính không bằng tuân mệnh, da mặt dày nhận lấy.”

Thượng Quan Huyền Ý tươi cười đầy mặt mà tiếp nhận hộp, trong lòng lại ở suy đoán bên trong sẽ là cái gì.

Bất quá hắn cũng không có lập tức mở ra hộp, rốt cuộc nơi này còn có hai cái người ngoài ở.

Mọi người lại hàn huyên vài câu, Tiêu Lăng Hàn liền đem còn lại người đều đưa ra sơn động, tức phụ nhi hiện tại có thương tích, phải hảo hảo nghỉ ngơi.

Bọn người rời đi sau, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra vừa rồi Thượng Quan Tinh Vũ đưa cho đồ vật của hắn.

Cởi bỏ hộp mặt trên cấm chế sau, Thượng Quan Huyền Ý thật cẩn thận mà mở ra hộp, chỉ thấy hộp bên trong nằm một viên xích hồng sắc, trẻ con nắm tay đại quả tử.

"Thế nhưng là xích diễm tiên quả, xem ra ngươi cái này đệ đệ đối với ngươi thật đúng là không tồi." Tiêu Lăng Hàn ngồi ở mép giường, nhìn hộp đồ vật, có chút ngoài ý muốn.

Xích diễm tiên quả trực tiếp dùng, có thể làm Tiên Vương cảnh dưới Hỏa linh căn tu giả tăng lên một cái tiểu cấp bậc.

Đương nhiên giống hắn như vậy Tạp linh căn một viên xích diễm tiên quả là giải quyết không được vấn đề.

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt ghét bỏ: "Hắn lại không biết ta là anh hắn, liền đưa như vậy quý trọng đồ vật, thật là cái bại gia tử."

"Nhìn ngươi, được tiện nghi còn khoe mẽ!"

"Ta nói chính là sự thật, cái này tiểu đệ quá phá của. Ngươi biết vừa rồi hắn cho chúng ta nhiều ít tiên thạch sao?"

"Nhiều ít?"

"Năm hai vạn thượng phẩm tiên thạch."

Xác thật rất nhiều.

Lần trước Bạch Hổ tộc lão tổ cũng mới cho bọn họ mười vạn thượng phẩm tiên thạch.

Cái này đệ đệ cũng thật giàu có, đại gia đồng dạng tu vi, nhân gia giàu đến chảy mỡ, chính mình lại nghèo một phiết.

Xem ra về sau đến nhiều hơn tránh tiên thạch mới được, tức phụ nhi nhà mẹ đẻ người như vậy giàu có, chính mình không thể bị phụ trợ không đáng một đồng.

"Ngươi cái này đệ đệ thật đúng là hào phóng."

Thượng Quan Huyền Ý sửa đúng nói: "Không phải hào phóng, là phá của."

Sau khi nói xong, Thượng Quan Huyền Ý lại đem chính mình mấy ngày này thu hoạch đều đem ra.

"Lăng Hàn, này đó đều cho ngươi cầm đi luyện đan."

Tiêu Lăng Hàn nhìn lướt qua những cái đó tiên thảo cấp bậc, phát hiện tiên thảo phẩm cấp đều ở bốn ngũ cấp, vừa lúc phù hợp bọn họ hiện tại tu vi.

“Xem ra ngươi thu hoạch không tồi.”

“Còn hành.”

Thượng Quan Huyền Ý mang theo Thượng Quan Hân Nhiên cơ hồ đều ở trong rừng rậm xuyên qua, nhưng thật ra tìm được không ít tiên thảo.

Tiêu Lăng Hàn cầm lấy duy nhất hộp ngọc, mới vừa mở ra, một cổ thanh hương chui vào chóp mũi, bên trong nằm mười viên màu đỏ cam quả tử, hắn chạy nhanh đem hộp khép lại.

Hộp đồ vật đúng là hỏa nham quả, hỏa nham quả nhưng trực tiếp dùng, cũng có thể luyện chế thành đan dược. Thuộc về tứ cấp tiên quả, Hỏa linh căn thả tu vi ở Kim Tiên cảnh cập dưới người dùng đều hữu hiệu.

“Ta đem hỏa nham quả luyện chế thành đan dược, chờ ngươi thương dưỡng hảo, ăn hẳn là là có thể đột phá đến Đại La Kim Tiên.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, “Đến lúc đó ngươi cũng ăn.”

“Yên tâm, ta sẽ cho chính mình lưu.”

Tiêu Lăng Hàn có chút dở khóc dở cười, tức phụ nhi đây là sợ chính mình chỉ biết đem đan dược cho hắn, chính mình lại không bỏ được ăn.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý còn nói thêm: “Lăng Hàn, chờ đem vui vẻ thương chữa khỏi, chúng ta liền trừ hoả diễm sơn nhưng hảo.”

“Hảo.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 569

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 569 vui vẻ khôi phục

Hôm sau sáng sớm.

Một cổ làm người ngón trỏ đại động hương khí thẳng tắp chui vào mũi gian, Thượng Quan Tinh Vũ bốn người vốn là ở trong sơn động đả tọa, bởi vì này cổ hương khí, sôi nổi mở bừng mắt.

“Ca, thơm quá, ta đói, ta muốn ăn.” Thượng Quan Hân Nhiên mắt trông mong mà nhìn Thượng Quan Tinh Vũ.

Một bên Kỳ Phi cùng Thiệu Dật Thần đồng thời làm một cái nuốt động tác.

Thượng Quan Tinh Vũ cũng bị này cổ hương khí gợi lên muốn ăn, bất quá hắn lạnh một khuôn mặt, nhưng thật ra không có biểu hiện như vậy rõ ràng.

“Chúng ta trước đi ra ngoài nhìn xem.” Nói xong, Thượng Quan Tinh Vũ dẫn đầu triều động phủ bên ngoài đi đến.

Thượng Quan Hân Nhiên ba người chạy nhanh đuổi kịp.

Thượng Quan Tinh Vũ bốn người sở trụ sơn động liền ở Tiêu Lăng Hàn bọn họ cách vách.

Vừa ra sơn động, bốn người liền thấy Tiêu Lăng Hàn đang ở một cái bếp lò trước, mà bọn họ ngửi được mùi hương chính là từ bếp lò mặt trên trong nồi bay ra.

Thượng Quan Hân Nhiên nhìn thấy mùi hương nơi phát ra, vài bước đi vào Tiêu Lăng Hàn trước mặt, đôi mắt lại thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm nồi.

“Tiêu đại ca, ngươi nơi này nấu chính là thứ gì a?”

“Cái này là ta cấp Huyền Ý chuẩn bị dược thiện.”

Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái Thượng Quan Hân Nhiên, lại quay đầu nhìn giống nhau bên cạnh ba người, thấy bốn người đều một bộ thèm nhỏ dãi bộ dáng.

Mà Thượng Quan Tinh Vũ ba người thấy hắn nhìn qua, sôi nổi cùng hắn chào hỏi.

“Tiêu tiên hữu sớm.”

Bất quá bọn họ ba người tuy rằng thực thèm nhỏ dãi, nhưng da mặt chung quy tương đối mỏng, nhưng thật ra không ai chủ động hỏi.

Tiêu Lăng Hàn bất động thanh sắc gật gật đầu.

Trong lòng lại là chuông cảnh báo xao vang, cái nồi này kim quang cá là hắn chuyên môn vì tức phụ nhi ngao, tổng cộng không mấy cái, hắn nhưng không tính toán phân cho người khác, huống chi nhiều người như vậy cũng không đủ phân.

Bởi vì ly đến gần, Thượng Quan Hân Nhiên nước miếng ngăn không được ra bên ngoài mạo, nàng đã nuốt xuống vài khẩu khẩu thủy, thật sự là quá thơm.

Nếu không phải Tiêu Lăng Hàn trong lòng nàng để lại một tia bóng ma, đánh giá nàng đều muốn trực tiếp động thủ đoạt.

Thượng Quan Hân Nhiên càng thấu càng gần.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn lập tức vận dụng pháp thuật đem hỏa tắt.

"Vài vị, Huyền Ý đang chờ ta, ta liền đi vào trước."

Tiêu Lăng Hàn nói xong, cũng không đợi mấy người trở về đáp, bưng nồi liền hướng trong sơn động đi.

Thượng Quan Tinh Vũ ba người xấu hổ mà liếc nhau, vẻ mặt thất vọng, kia trong nồi đồ vật rõ ràng không có bọn họ phân.

Thượng Quan Hân Nhiên thấy Tiêu Lăng Hàn bưng nồi liền hướng trong đi, nàng bất chấp nhiều như vậy, đi theo cùng nhau hướng trong đi.

Vào sơn động, vừa thấy đến Thượng Quan Huyền Ý, nàng liền ủy khuất ba ba mà nói: "Ca, ta đói bụng."

Thượng Quan Huyền Ý thấy nàng một đường đi theo Tiêu Lăng Hàn tiến vào, nơi nào còn không biết nàng tiểu tâm tư.

Liền hướng bên cạnh bàn đang ở bận việc Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Lăng Hàn, nhưng có bao nhiêu, nếu là có bao nhiêu liền phân một phần cấp vui vẻ."

Thượng Quan Hân Nhiên nghe Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, lập tức mặt mày hớn hở.

Chỉ là không chờ nàng nhiều cười một giây, lại nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói: "Nếu là không có nhiều, vậy lần sau ngươi làm thời điểm, lại nhiều làm một chút."

Thượng Quan Hân Nhiên trên mặt tươi cười lập tức liền vượt đi xuống, quay đầu lại mắt trông mong mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, chỉ hy vọng trong nồi trừ bỏ Thượng Quan Huyền Ý kia phân, còn có dư lại.

Cuối cùng Thượng Quan Hân Nhiên như nguyện ăn tới rồi kim quang cá, bởi vì hương vị quá hảo, nàng còn bưng chén đến sơn động bên ngoài Thượng Quan Tinh Vũ ba người trước mặt khoe ra một phen, hung hăng kéo một phen thù hận giá trị.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn liền vì Thượng Quan Hân Nhiên trị liệu.

Vì làm nàng an tĩnh tiếp thu trị liệu, Tiêu Lăng Hàn đồng dạng đem nàng mê choáng mới bắt đầu vì nàng thi châm, sau đó vì hắn bài trừ trong đầu ứ huyết.

Toàn bộ quá trình dùng một ngày một đêm.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn thu châm, lập tức vì hắn chà lau trên mặt mồ hôi.

"Như thế nào không hỏi xem ta, ngươi muội muội tình huống?" Tiêu Lăng Hàn hưởng thụ tức phụ nhi phục vụ, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, trong miệng lại hỏi.

"Ta tin tưởng ngươi, liền tính ngươi không giúp nàng chữa khỏi, ta cũng sẽ không trách ngươi."

"Càng ngày càng có thể nói, còn chuyên chọn ta thích nói." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay sờ sờ Thượng Quan Huyền Ý gương mặt, tức phụ nhi làn da vẫn là tốt như vậy, da thịt tái tuyết, vô cùng mịn màng.

"Vậy ngươi có hay không bị ta cảm động đến?"

"Có a, cảm động đến ta hiện tại liền muốn làm ngươi." Tiêu Lăng Hàn để sát vào Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói.

"Đứng đắn điểm, ta muội còn ở nơi này đâu!"

Thượng Quan Huyền Ý một phen đẩy ra Tiêu Lăng Hàn, khi nói chuyện còn liếc mắt một cái trên giường nằm Thượng Quan Hân Nhiên.

"Vui vẻ còn có một canh giờ mới có thể tỉnh, tỉnh lại sau nàng liền sẽ nhớ lại sở hữu sự."

"Chúng ta đây khi nào rời đi?"

"Ta tùy tiện, ngươi tưởng khi nào đi liền khi nào đi."

Rốt cuộc Thượng Quan Tinh Vũ cùng Thượng Quan Hân Nhiên đều ở chỗ này, bọn họ là Thượng Quan Huyền Ý người nhà, đây là không thể xóa nhòa sự thật. Nếu là tức phụ tưởng cùng đệ đệ muội muội nhiều đãi một đoạn thời gian, hắn tự nhiên là bồi.

Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói: "Không bằng chúng ta hiện tại liền đi."

"Ngươi không đợi vui vẻ đã tỉnh?"

Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc, hắn còn tưởng rằng tức phụ nhi tưởng cùng người nhà nhiều ở chung một đoạn thời gian đâu!

"Phỏng chừng nha đầu này tỉnh lại sau, phát hiện chính mình cư nhiên vẫn luôn kêu một cái người xa lạ vì ca ca, nhất định sẽ xấu hổ với thấy ta."

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến cái kia hình ảnh, chính mình đều nhịn không được trước cười.

Tiện đà hắn còn nói thêm: “Cho nên, chúng ta còn không bằng nhân lúc còn sớm rời đi.”

“Hảo, đều y ngươi.”

Một canh giờ sau.

Nằm ở trên giường Thượng Quan Hân Nhiên mí mắt giật giật, đi theo lông mi cũng run rẩy, sau đó một đôi mắt đẹp chậm rãi mở.

Nàng trong mắt là mờ mịt một mảnh.

Nàng ký ức còn dừng lại ở nàng cùng Diêu Dương Diệu chiến đấu, nàng gọi ra phượng hoàng chi linh đối phó Diêu Dương Diệu, bởi vì trong cơ thể đan điền đã rỗng tuếch, nàng chỉ có thể vô lực về phía mặt đất ngã xuống.

Sau đó nàng liền cái gì đều không nhớ rõ.

Mọi nơi nhìn nhìn.

Đương Thượng Quan vui vẻ phát hiện chính mình hiện tại nơi địa phương là một cái sơn động, mà chính mình cư nhiên ở trên một cái giường khi, cúi đầu nhìn nhìn quần áo của mình, sớm đã không phải nàng ngày đó đại chiến khi sở xuyên y phục.

Thấy vậy, nàng sắc mặt nháy mắt trở nên trắng bệch, chính mình sau khi bị thương, nên sẽ không bị Diêu Dương Diệu cái kia súc sinh cấp……

Nghĩ đến này, nàng chạy nhanh kiểm tra chính mình thân thể.

Đương nàng phát hiện chính mình nguyên âm thượng ở, không khỏi mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Đang lúc nàng mặc tốt giày, chuẩn bị đi ra ngoài nhìn xem nơi này là chỗ nào khi, một trận đầu váng mắt hoa, nàng lại ngã trở lại trên giường ngồi.

Một vài bức cưỡi ngựa xem hoa cảnh tượng, xuất hiện ở Thượng Quan Hân Nhiên trong đầu.

Thực mau, nàng liền tiếp thu xong chính mình mất trí nhớ trong khoảng thời gian này ký ức.

Nhìn đến chính mình vẫn luôn đi theo một cái cùng ca ca lớn lên giống nhân thân biên, còn tung ta tung tăng gọi người ta ca ca, Thượng Quan Hân Nhiên duỗi tay che che mặt.

Thật là mất mặt đã chết.

Mặc kệ có bao nhiêu mất mặt, nên đối mặt vẫn là muốn đi đối mặt.

Một lần nữa đứng lên, đang ở nàng tính toán hướng ra phía ngoài lúc đi, trên bàn có một mạt diễm lệ màu đỏ tiến vào nàng mi mắt.

Đi vào bên cạnh bàn, trên bàn phóng chính mình kia đem cây quạt, còn có mấy bình đan dược.

Tùy tiện cầm lấy một cái, mở ra vừa thấy, bình sứ trung đan dược là chữa thương đan dược, hơn nữa đều là thượng phẩm.

Một lần nữa cầm lấy một cái, phát hiện bên trong là Bổ Linh Đan, hơn nữa đan dược phẩm chất cũng là thượng phẩm.

Nhất nhất xem qua sau, bình sứ trung đan dược không phải chữa thương đan chính là bổ sung tiên linh khí đan dược, ở trong bí cảnh có thể nói là phi thường thực dụng.

Còn có một lọ đúng là dùng hỏa nham quả luyện chế nham linh đan.

Nhìn trên bàn đồ vật, Thượng Quan Hân Nhiên trong mắt tràn đầy phức tạp.

Thu hồi đồ vật, chờ nàng ra động phủ liền phát hiện chính mình ca ca, còn có hắn hai cái bạn tốt ở bên ngoài chờ, lại không thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người.

"Ca."

"Vui vẻ, ngươi đã khỏe? Khôi phục ký ức?" Thượng Quan Tinh Vũ thử tính hỏi.

"Ân, đã hảo, ta đều nghĩ tới."

"Vậy là tốt rồi." Thượng Tinh Vũ chậm rãi nhẹ nhàng thở ra.

"Kia cứu ta Tiêu đại ca cùng…… Huyền Ý đâu?"

"Bọn họ không phải vẫn luôn ở trong sơn động sao?" Thượng Quan Tinh Vũ theo bản năng nói tiếp.

Thấy vậy, Kỳ Phi cùng Thiệu Dật Thần lập tức thả ra thần thức xem xét, kết quả đừng nói trong sơn động, ngay cả phụ cận cũng không có kia hai người bóng dáng.

Hai người không dấu vết liếc nhau, bọn họ vẫn luôn đãi ở sơn động khẩu, căn bản không nhìn thấy có người ra quá sơn động, nhưng hiện tại nguyên bản ở trong sơn động hai cái đại người sống lại biến mất vô tung vô ảnh.

Thượng Quan Hân Nhiên lắc đầu: "Ta tỉnh lại thời điểm, trong sơn động cũng chỉ có ta một người."

Thiệu Dật Thần: "Phụ cận đều không có người, bọn họ hẳn là rời đi."

Đi rồi sao?

Như thế nào liền đi rồi đâu?

Thượng Quan Hân Nhiên cùng Thượng Quan Tinh Vũ trong lòng là nói không nên lời mất mát, tổng cảm thấy vắng vẻ.

Chỉ là còn không đợi bọn họ phân biệt đây là cái dạng gì một loại cảm thụ, liền có một nam một nữ lưỡng đạo thân ảnh, đáp xuống ở bọn họ trước mặt.

Như vậy hai người đúng là đuổi theo Tiêu Lăng Hàn đến chỗ này Hạ Lạc Kỳ cùng Cao Tử Uy hai người.

"Hạ sư tỷ, Cao sư huynh." Thượng Quan Hân Nhiên kinh ngạc mà nhìn người tới.

"Thượng Quan sư muội, Thượng Quan sư đệ, Kỳ sư đệ, Thiệu sư đệ, các ngươi mấy người như thế nào lại ở chỗ này?"

Hạ Lạc Kỳ cùng Cao Tử Uy cũng thực kinh ngạc, bọn họ đuổi theo Tiêu Lăng Hàn, suốt đã muộn mấy ngày mới đuổi tới nơi đây.

Kỳ Phi kinh ngạc nói: "Chúng ta còn hỏi các ngươi, các ngươi lại muốn tới nơi này?"

"Chúng ta một đường theo đuôi một người đầu bạc nam tiên, đi theo hắn đến nơi đây." Nói, Cao Tử Uy liền nhìn đông nhìn tây.

"Nam tiên?"

Thượng Quan Tinh Vũ mấy người liếc nhau, xem ra này hai người người muốn tìm là Tiêu Lăng Hàn.

"Đúng rồi, các ngươi có gặp qua người này sao?" Cao Tử Uy chưa thấy được người, thần thức thả ra đi, phát hiện nơi đây trừ bỏ bọn họ sáu người, lại không một người.

Kỳ Phi: "Các ngươi tới không vừa khéo, bọn họ đã rời đi."

"Như thế nào lại rời đi." Cao Tử Uy đầy mặt ủ rũ.

Mấy người đều rất tò mò Cao Tử Uy tìm Tiêu Lăng Hàn chuyện gì, Thượng Quan Hân Nhiên ra tiếng hỏi: "Xin hỏi Cao sư huynh tìm Tiêu đại ca có chuyện gì?"

Cao Tử Uy thở dài nói: "Ai, các ngươi cũng biết, Lạc Kỳ phụ thân có năm xưa bệnh cũ, tu vi vẫn luôn vô pháp đột phá. Nghe nói Vân Lan bí cảnh có kim quang cá, chúng ta liền tới thử thời vận."

Thượng Quan Hân Nhiên nghi hoặc nói: "Vậy các ngươi muốn kim quang cá cùng Tiêu đại ca có quan hệ gì?"

Cao Tử Uy đáp: "Trước đó không lâu, chúng ta mới vừa tìm được kim quang cá nơi địa phương, liền nhìn đến tên kia đầu bạc nam tiên sớm đã ở bờ sông. Chờ hắn rời đi sau, chúng ta đến bờ sông một xem xét, lúc này mới phát hiện giữa sông kim quang cá chỉ còn lại có linh tinh mấy cái."

"Chúng ta hoài nghi kim quang cá là bị người nọ bắt đi hơn phân nửa, lúc này mới đi theo hắn mặt sau, muốn từ hắn nơi đó mua sắm kim quang cá."

Thượng Quan Hân Nhiên nhớ tới phía trước nàng bởi vì mất trí nhớ, mặt dày mày dạn về phía Tiêu Lăng Hàn đòi lấy kim quang cá ăn, hiện tại nhớ tới còn có điểm thẹn thùng.

Tự nhiên cũng biết hắn nơi đó có kim quang cá.

Chỉ là Thượng Quan Huyền Ý bởi vì cứu nhà mình ca ca bị thương không nhẹ, những cái đó kim quang cá, bọn họ khẳng định muốn lưu trữ ăn, sợ là sẽ không bán ra.

Cao Tử Uy tính toán phỏng chừng là muốn thất bại.

Thượng Quan Hân Nhiên bất động thanh sắc gật đầu: "Nguyên lai là như thế này."

Cao Tử Uy lại hỏi: "Các ngươi biết người nọ hướng phương hướng nào đi sao?"

Thiệu Dật Thần buông tay: "Cao sư huynh, thật không dám giấu giếm, chúng ta liền bọn họ là khi nào rời đi cũng không biết."

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết có người ở đánh hắn kim quang cá chủ ý.

Rời đi sơn động sau, hắn liền đem Thượng Quan Huyền Ý thu vào Long Ngọc không gian trung, vừa vặn có thể lợi dụng Long Ngọc không gian thời gian kém tới chữa thương.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý đem Hỏa Diệm Sơn lộ tuyến nói cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn liền không ở trên đường chậm trễ, thẳng thuấn di triều Hỏa Diệm Sơn chạy đến.

Bảy ngày sau.

Hỏa Diệm Sơn.

Vừa đến Hỏa Diệm Sơn, Tiêu Lăng Hàn liền cảm ứng được Hỗn Độn Thánh Viêm ở trong thân thể hắn xao động bất an, tựa hồ muốn phóng đi.

Hắn liền theo Hỗn Độn Thánh Viêm kia cỗ cảm ứng triều Hỏa Diệm Sơn nội vây bay đi.

Thực mau hắn liền đạt tới lúc trước Thượng Quan Huyền Ý tiến vào khi, sở đãi địa phương.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 570

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 570 Lăng Hàn đột phá

Không biết có phải hay không bởi vì Tiêu Lăng Hàn đã đến, nguyên bản bình tĩnh mặt đất, bắt đầu vỡ ra từng điều tế phùng, theo khe hở nhìn lại, dưới nền đất là thiêu đốt thật sự vượng ngọn lửa.

Kia ngọn lửa độ ấm cực cao, mặt đất độ ấm ẩn ẩn truyền tới hai mươi mấy mễ không trung.

Người bình thường đã sớm nhiệt chịu không nổi, Tiêu Lăng Hàn lại cảm giác này đó ngọn lửa cho hắn một loại thực ấm áp cảm giác.

Đúng lúc này, trong thân thể hắn Hỗn Độn Thánh Viêm từ hắn trong thân thể bay ra tới, hướng tới dưới nền đất bay đi.

Chỉ là nó bay một khoảng cách, phát hiện Tiêu Lăng Hàn cũng không có cùng khai, lại đảo trở về.

Vây quanh Tiêu Lăng Hàn dạo qua một vòng, tiếp tục triều dưới nền đất bay đi.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không có động tác, nó trên dưới phập phồng cùng, tựa hồ ở đối Tiêu Lăng Hàn nói cái gì lời nói.

Đáng tiếc Tiêu Lăng Hàn là hoàn toàn không có lý giải đến nó ý tứ.

Nghi hoặc mà nhìn nó.

Một người một hỏa đối diện.

Một lát sau, Tiêu Lăng Hàn mới thử tính hỏi: "Ngươi là muốn ta cùng ngươi cùng nhau đi xuống."

Hỗn Độn Thánh Viêm lập tức trên dưới di động, như là ở gật đầu.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn không ở vô nghĩa, đi theo Hỗn Độn Thánh Viêm một lần hướng tới một cái thật lớn cái khe tiến vào dưới nền đất.

Mới vừa tiến vào dưới nền đất, hắn liền nhìn đến dưới nền đất nơi nơi đều là ánh lửa, nhất phía dưới là dung nham, mà dung nham chính "Lộc cộc lộc cộc" mà mạo phao, những cái đó dung nham tựa hồ đều ở vì Tiêu Lăng Hàn đã đến mà quay cuồng nhảy nhót.

Hỗn Độn Thánh Viêm đem Tiêu Lăng Hàn đưa tới một cái dùng ngọn lửa đúc thành trên đài cao.

Đài cao chính giữa có một viên hỏa hồng sắc hạt châu huyền phù ở giữa không trung.

Kia viên hạt châu đúng là hỏa linh châu.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở trên đài cao, dưới chân là hừng hực thiêu đốt ngọn lửa, ngọn lửa tuy rằng thiêu thật sự tràn đầy, lại không có bỏng cháy hắn.

Bởi vì phía trước có lấy thổ linh châu trải qua, cho nên, Tiêu Lăng Hàn cũng không có vội vã đi lấy hỏa linh châu.

Mở ra linh nhãn, quả nhiên ở hỏa linh châu quanh thân nhìn đến tầng tầng lớp lớp không gian.

Hỏa linh châu cũng cùng thổ linh châu giống nhau, cũng không phải ở mặt ngoài chỗ đã thấy không gian trung, mà là ở một không gian khác.

Tiêu Lăng Hàn tay xuyên qua tầng tầng lớp lớp không gian, cuối cùng hỏa linh châu bị hắn vững vàng nắm trong tay.

Mới vừa bắt tay thu hồi, hỏa linh châu liền phi tiến Long Ngọc không gian trung.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng miễn bàn nhiều buồn bực, bảo vật vừa đến tay, còn không có tới kịp xem một cái, lại biến mất không thấy.

Hỏa linh châu bị lấy đi sau, bên ngoài sở hữu có thể đi vào nơi này thông đạo hết thảy bị đóng cửa.

Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi bắt đầu tu luyện.

Nguyên lai hắn quanh thân ngọn lửa đều là Hỗn Độn Thánh Viêm một bộ phận, lúc này mới làm hắn có thể lông tóc không tổn hao gì mà đợi nơi này.

Hỗn Độn Thánh Viêm ở đem Tiêu Lăng Hàn mang đài cao sau, liền bắt đầu cắn nuốt nơi này ngọn lửa, lấy này tới khôi phục nó thực lực.

Thời gian trôi mau, năm tháng từ từ.

Ba năm sau.

Khoanh chân mà ngồi Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở mắt ra, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang.

Hiện giờ hắn sở ngồi địa phương đã không có không có thiêu đốt ngọn lửa, chỉ có cháy đen thổ địa.

Trên người hắn này hơi thở kế tiếp bò lên, từ Kim Tiên lúc đầu đến trung kỳ, lại đến hậu kỳ, lại đến đỉnh, như cũ không có dừng lại tư thế.

"Oanh" một tiếng, một tầng hàng rào trực tiếp bị phá tan, Tiêu Lăng Hàn tu vi thăng cấp đến Đại La Kim Tiên.

Cứ việc liên tục đột phá, nhưng hắn trên người hơi thở lại không có dừng lại dấu hiệu.

Đại La Kim Tiên lúc đầu, Đại La Kim Tiên trung kỳ, Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Bay lên tu vi rốt cuộc ngừng ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Nguyên bản khoanh chân mà ngồi Tiêu Lăng Hàn đột nhiên biến mất tại chỗ.

Chờ hắn tái xuất hiện khi, người đã ở bên ngoài một đỉnh núi thượng.

Thiên Ti Đằng cùng Mặc Ảnh đều xuất hiện ở trên cổ tay hắn, ngẩng đầu nhìn về phía không trung.

Lúc này, đúng là buổi tối, trên bầu trời không có ánh trăng, cũng không có ngôi sao, chỉ có nùng đến nhìn không thấy tấm màn đen.

Đột nhiên, trên bầu trời hiện lên một bó màu tím hỗn loạn chói mắt bạch quang, chớp mắt kia thúc màu tím trung bạch quang liền xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn đỉnh đầu, theo sát một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang đánh thức phụ cận sở hữu sinh vật.

"Ầm ầm ầm……"

Lôi điện rơi xuống phảng phất mặt đất đều bị phách đến chấn động một chút.

Tiêu Lăng Hàn lập với tại chỗ không thấy chút nào hoảng loạn, có thượng một lần độ kiếp trải qua, Tiêu Lăng Hàn biết chính mình lôi kiếp không giống bình thường.

Quả nhiên đạo thứ nhất lôi kiếp liền phách đến hắn cả người toan sảng, cảm giác sở hữu có xương cốt cùng thịt đều ở lóe màu tím điện quang.

Sợ Thượng Quan Huyền Ý đã biết lo lắng, Tiêu Lăng Hàn cũng không có nói cho chính hắn muốn độ kiếp.

"Ầm ầm ầm……"

Đạo thứ nhất lôi điện đánh xuống không bao lâu, đạo thứ hai lôi điện theo sát rơi xuống.

Nơi xa bị tiếng sấm hấp dẫn lại đây xem náo nhiệt người, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lôi kiếp, sôi nổi nghị luận mở ra.

"Cũng không biết là ai ở độ kiếp, này lôi kiếp uy lực cũng không phải là giống nhau đại."

"Ta cảm giác này lôi kiếp uy lực như là Tiên Vương Tiên Quân cảnh lôi kiếp."

"Sao có thể, tiến vào Vân Lan bí cảnh tối cao tu vi là Kim Tiên cảnh, liền tính người nọ lại thiên tài, được đến lại nhiều thiên tài địa bảo cũng không có khả năng ở ba năm nội liền liên tục đột phá hai cái đại cảnh giới."

"Nói cũng là, người này Đại La Kim Tiên lôi kiếp thực không tầm thường."

"Cũng không phải là, ta đang ở tu luyện bỗng nhiên một tiếng sấm sét, thiếu chút nữa khiến cho ta kinh mạch nghịch chuyển."

“Mọi người đều giống nhau, vốn dĩ ta là nghĩ đến nhìn xem phụ cận có cái gì hỏa thuộc tính thiên tài địa bảo, kết quả tới rồi bên này mới phát hiện Hỏa Diệm Sơn hữu danh vô thực.”

“Nghe nói trước kia nơi này không có một ngọn cỏ, liền tính lớn lên có thảo, kia cũng là hỏa thuộc tính.”

“Ta một lần cho rằng chính mình lấy sai rồi bản đồ đi nhầm địa phương, kết quả vừa hỏi mới biết được, mọi người đều cho rằng chính mình đi nhầm địa phương.”

“……”

Nơi này trước kia là không có một ngọn cỏ, nhưng từ Hỗn Độn Thánh Viêm đem dưới nền đất hỏa toàn bộ cắn nuốt sau, bên ngoài đã sớm đã cỏ xanh từ từ.

Xem náo nhiệt người có mười mấy cái, nhưng thật ra không ai tính toán nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Chủ yếu là bởi vì Tiêu Lăng Hàn lôi kiếp uy lực như vậy cường, hắn nếu là không thể ai qua đi, phải bị lôi điện đánh chết. Hắn nếu là ai qua đi, kia thực lực của hắn khẳng định vượt qua mọi người. Ai sẽ ngại chính mình mệnh trường, đi tìm một cái tu vi so với chính mình cao người đen đủi.

Tiêu Lăng Hàn ở đạo thứ ba lôi điện đánh xuống tới thời điểm liền gọi ra Mặc Hàn Kiếm, cầm kiếm liền bổ về phía rơi xuống lôi điện.

“Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……”

Tia chớp chiếu sáng nửa bầu trời, cách đến thật xa đều có thể nhìn đến bên này có người ở độ kiếp.

Không biết qua bao lâu, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình bên tai vẫn là có “Ầm ầm ầm” tiếng vang, nhưng không có lôi điện dừng ở trên người mình, ấm áp quang chiếu vào trên người mình.

Hắn lúc này mới lấy lại tinh thần, nguyên lai không biết khi nào hắn đã độ xong lôi kiếp.

Chờ tiên quang biến mất, Tiêu Lăng Hàn một cái thuấn di liền rời đi tại chỗ.

Ngoại hạng ở bên ngoài muốn nhìn xem độ kiếp người lư sơn chân diện mục, lại phát hiện tại chỗ sớm đã đã không có bóng người.

Tiêu Lăng Hàn tìm cái ẩn nấp địa phương, bố trí hảo trận pháp, liền vào Long Ngọc không gian.

Lúc này, Long Ngọc không gian một khối trên đất trống, Thượng Quan Huyền Ý đang ở nơi này bố trí trận pháp.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn xuất hiện, hắn buông trong tay trận kỳ, người trực tiếp vọt vào đối phương trong lòng ngực, hai chân quấn lấy Tiêu Lăng Hàn eo, đôi tay ôm cổ hắn, gấp không chờ nổi mà hôn môi hắn.

Tiêu Lăng Hàn chỉ ở bên ngoài vượt qua ba năm, nhưng Thượng Quan Huyền Ý lại ở không gian trung vượt qua 300 năm.

Hắn đã thật lâu không có cùng Tiêu Lăng Hàn tách ra thời gian dài như vậy, tưởng niệm chiếm cứ hắn sở hữu suy nghĩ, ngay cả ở bố trí trận pháp trong đầu thường thường đều sẽ xuất hiện Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

Mới vừa đứng vững, đã bị Thượng Quan Huyền Ý nhào vào trong ngực, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh vươn đôi tay nâng hắn cái mông, để tránh hắn ngã xuống.

Thượng Quan Huyền Ý nhiệt tình, làm Tiêu Lăng Hàn vui mừng không thôi, tùy ý hắn chủ động hiến hôn, sau đó đem lưỡi thơm đưa chính mình trong miệng.

Hai người câu câu triền triền, tham lam mà nhấm nháp đối phương hương vị, kể rõ đối lẫn nhau tương tư.

Thời gian tựa hồ đình chỉ tại đây một khắc, thế gian tĩnh chỉ còn mới bọn họ hai người.

Thật lâu sau, hai người mới thở hổn hển, niệm niệm không tha mà tách ra.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn ngày đêm tơ tưởng người, cầm lòng không đậu nói: “Lăng Hàn, ta tưởng ngươi.”

Nói xong còn nhẹ nhàng đi hôn Tiêu Lăng Hàn môi.

Tiêu Lăng Hàn mãn tâm mãn nhãn đều là treo ở chính mình trên người người này, hai người cái trán va chạm.

“Ta cũng tưởng ngươi.”

“Ngươi không có ta tưởng nhiều, ngươi mới ở bên ngoài mới quá ba năm, nhưng là ta đã ở không gian trung đãi 300 năm.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nghiêm túc đáp: “Giống như ngươi là có điểm có hại, kia làm sao bây giờ?”

Thấy trên mặt hắn lộ ra vui mừng, tròng mắt loạn chuyển, vừa thấy chính là ở đánh mưu ma chước quỷ.

Tiêu Lăng Hàn không đợi hắn mở miệng, liền nói: “Không bằng ta thịt thường!”

Thịt thường???

Tiêu Đại Ma Vương cái này sắc phôi, liền biết song tu.

Hắn còn không có tưởng hảo muốn cái gì bồi thường đâu, gia hỏa này tưởng được đến là rất mỹ.

Hắn liền cố tình không bằng đối phương ý.

Vì thế, Thượng Quan Huyền Ý lời lẽ chính đáng mà cự tuyệt: “Ta không cần ngươi thịt thường.”

“Không được, ta đã giao hàng, không tiếp thu bất luận cái gì hình thức lấy bất luận cái gì lý do lui hàng,”

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ngốc.

“Cái gì lung tung rối loạn?”

Lời nói mới nói xong, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn tay bắt đầu không thành thật, hắn há mồm liền cắn một ngụm Tiêu Lăng Hàn cái mũi.

Tiêu Lăng Hàn lại tùy ý hắn cắn, sủng nịch mà nhìn hắn.

Tức phụ quả nhiên là thuộc cẩu, động bất động liền phải cắn người.

Ôm hắn, thuận tiện tra xét một chút thân thể hắn, kiểm tra sau, trong lòng vừa lòng.

“Không tồi, không gian 300 năm quả nhiên không có lãng phí thời gian, bị phản phệ nội thương đều đã hảo, tu vi cũng có đột phá.”

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý tu vi cùng hắn giống nhau đều đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, hắn là chiếm Hỗn Độn Thánh Viêm quang mới đến đã liên tục đột phá.

Thượng Quan Huyền Ý ăn hỏa linh đan hẳn là có thể đột phá đến Đại La Kim Tiên; sau lại lại ăn xích diễm tiên quả, tu vi đột phá đến Đại La Kim Tiên trung kỳ; có thể đạt tới hậu kỳ, hẳn là mấy năm nay chính hắn chăm chỉ tu luyện do đó đột phá.

“Đó là, cũng không nhìn xem ta là ai.” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt khoe khoang mà nói.

“Ngươi còn có thể là ai, ngươi là Thượng Quan Huyền Ý, là ta Tiêu Lăng Hàn đạo lữ.” Nói, Tiêu Lăng Hàn liền đi hôn môi Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý nhưng không tính toán tiện nghi Tiêu Lăng Hàn, duỗi tay ngăn trở, cũng nói: “Ta chuẩn bị đi ra ngoài độ kiếp.”

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng có chút đáng tiếc không có thể lập tức ăn đến thịt, bất quá chờ tức phụ nhi độ xong kiếp, giống nhau có thể ăn đến, kiềm chế hạ ngo ngoe rục rịch dục vọng.

“Hảo, bất quá phải chờ ta một chút, ta này một đầu tóc bạc quá chói mắt. Ta luyện chế một chút nhuộm tóc cao, đem đầu tóc tạm thời nhuộm thành màu đen.”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn một đầu tóc bạc, ánh mắt không cấm ám ám, tâm cũng hơi hơi ở co rút đau đớn.

Nhưng hắn trên mặt lại không chút nào khác thường, lập tức liền hỏi nói: “Vậy ngươi tính toán dùng thứ gì, không phải là cái gì có độc vật chất đi?”

Thượng Quan Huyền Ý nhưng nhớ rõ Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ, hắn thế giới kia người liền thích nhuộm tóc, nhuộm thành cái gì nhan sắc đều có.

Bất quá những cái đó nước thuốc hóa học thành phần nghiêm trọng, dùng lúc sau đối thân thể có hại vô ích.

Thượng Quan Huyền Ý nhưng không hy vọng Tiêu Lăng Hàn mân mê ra tổn hại hắn thân thể đồ vật.

"Yên tâm, dùng đều chút quý trọng dược liệu, không phải cái gì có hại vật chất. Huống chi cho dù có độc tố ta cũng không sợ, ngươi chẳng lẽ quên ta có được linh căn sao?"

"Bị ngươi như vậy vừa nói, ta cảm giác chính mình lo chuyện bao đồng."

"Như thế nào sẽ là lo chuyện bao đồng? Ta thích ngươi quan tâm ta, kia chứng minh ngươi để ý ta."

"Ta đương nhiên để ý ngươi."

"Ta biết!"

Thượng Quan Huyền Ý có loại một quyền đánh vào bông cảm giác, tức giận mà nói: "Vậy ngươi còn không đi chuẩn bị."

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền bẻ ra Tiêu Lăng Hàn ôm hắn cái mông tay, nhảy đến trên mặt đất.

Tức phụ nhi độ kiếp quan trọng, Tiêu Lăng Hàn không ở giam cầm trụ hắn, theo hắn tay liền buông hắn ra.

Chờ Tiêu Lăng Hàn rời đi sau, Thượng Quan Huyền Ý nhặt lên trên mặt đất trận kỳ tiếp tục bắt đầu bố trí trận pháp.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 571

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 571 Huyền Ý độ kiếp

Tiêu Lăng Hàn còn lại là đi gieo trồng tiên thảo kia khu vực, ngắt lấy hảo yêu cầu dùng đến mấy thứ dược liệu sau, hắn liền đi phòng luyện đan.

Hiện giờ Hỗn Độn Thánh Viêm đã khôi phục, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên liền dùng nó tới luyện đan.

Chờ đem dược thảo xử lý tốt liền, lấy ra phía trước cái kia đã đào thải nhị cấp đan lô, sau đó gọi ra Hỗn Độn Thánh Viêm.

Luyện chế nhuộm tóc cao, cũng không có luyện đan như vậy phức tạp.

Cho nên bất quá mới qua đi mười tới phút, một phần nhuộm tóc cao đã bị hắn luyện chế hảo.

Lại qua đi nửa ngày thời gian, Tiêu Lăng Hàn một đầu tóc bạc đã biến thành một đầu tóc đen, cùng trước kia không có gì khác nhau.

Đương Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn thời điểm, biểu tình có chút hoảng hốt, hắn đã thật lâu không có gặp qua Tiêu Lăng Hàn tóc đen khi bộ dáng.

Thấy tức phụ nhi ngơ ngác mà nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ở hắn trên trán bắn một chút.

Khẽ cười nói: “Hoàn hồn.”

Duỗi tay sờ sờ chính mình cái trán, Thượng Quan Huyền Ý bất mãn mà trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này luôn đối chính mình động tay động chân.

“Lăng Hàn.”

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý đối hắn vẫy vẫy tay, ý bảo hắn tới gần chút.

Tiêu Lăng Hàn không nghi ngờ có hắn, lập tức tới gần một ít, làm ra một bộ chăm chú lắng nghe bộ dáng.

Kết quả đột nhiên không kịp phòng ngừa, chính mình cái trán cũng bị bắn một chút.

“Ha ha ha……” Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn bị chính mình thình lình xảy ra động tác, lộng ngốc, không cấm cười to ra tiếng.

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ, tiến lên ôm chặt hắn, hai người liền ra Long Ngọc không gian.

Bởi vì phía trước Tiêu Lăng Hàn độ kiếp, nơi đây bị hắn đưa tới không xem náo nhiệt người, vì thế hắn mang theo Thượng Quan Huyền Ý một lần nữa tuyển một cái không người địa phương độ kiếp.

Bất quá chỉ là tạm thời không người, tin tưởng qua không bao lâu, sẽ có một số đông người triều bọn họ chen chúc mà đến.

Hai người ở lôi kiếp bên ngoài bố trí phòng ngự trận, cái này phòng ngự trận cũng không phải dùng để phòng lôi kiếp, mà là dùng để phòng người. Đồng dạng còn bố trí một cái cấm không trận.

Thượng Quan Huyền Ý lúc này đã không còn là mặt như quan ngọc gương mặt kia, mà là biến thành một cái diện mạo bình thường thanh niên.

Tiêu Lăng Hàn trên mặt cũng mang một cái mặt nạ, cái này mặt nạ chính là lúc trước rời đi Bạch Hổ tộc đi Phượng tộc thời điểm Bạch Thiên Húc đưa cho hắn.

Hết thảy chuẩn bị tốt sau, Thượng Quan Huyền Ý buông ra trên người trói buộc.

Thực mau đỉnh đầu hắn tụ tập khởi đại lượng mây đen, cách xa nhau rất xa là có thể phát hiện nơi đây dị thường. Bất quá gần nhất ở trong bí cảnh độ kiếp người đã xuất hiện vài cái, đại gia nhưng thật ra không như thế nào để ý.

Phệ Linh Thử tràn đầy ưu sầu mà ngồi xổm Thượng Quan Huyền Ý cách đó không xa.

Chủ nhân tu vi tăng lên đến quá nhanh cũng không tốt, động bất động liền phải độ kiếp, nó một thân trắng tinh như tuyết da lông, xem ra hôm nay là giữ không nổi.

"Ầm ầm ầm……"

Màu tím tia chớp cắt qua phía chân trời thẳng tắp dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, hắn đứng ở tại chỗ đồ sộ bất động, lôi điện ở trên người hắn du tẩu, rèn luyện hắn xương ống chân.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở nơi xa lẳng lặng mà nhìn lôi kiếp trung tâm người.

Lôi kiếp qua đi hai mươi nói thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý liền hiển lộ ra chân thân, biến thành một con hỏa hồng sắc phượng hoàng chiếm cứ trời cao.

"Ầm ầm ầm……"

Mặc kệ phượng hoàng phi trí nơi nào, lôi điện đều sẽ tinh chuẩn mà bổ tới trên người hắn.

Thực mau liền có người phát hiện đang ở độ lôi kiếp chính là một con phượng hoàng, rất nhiều Nhân tộc tu sĩ triều Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp địa phương tụ tập lại đây.

Phượng minh tiếng vang triệt ở mọi người bên tai, phi ở giữa không trung nhân tu, trên mặt đều là kích động biểu tình, trong mắt là che không được vui sướng cùng tham lam.

Phượng hoàng chỉ có ở Thần Linh Yêu Vực mới có, kia chính là một bậc Tiên Vực, cao thủ vô số, là bọn họ theo không kịp địa phương. Nhưng hôm nay bí cảnh ly xuất hiện một con dễ như trở bàn tay phượng hoàng, có thể nào kêu mọi người không kích động.

Nếu là khế ước phượng hoàng, vậy nhiều ra một con uy phong lẫm lẫm chiến sủng.

Huống chi phượng hoàng toàn thân đều là bảo, nơi này lại không phải Thần Linh Yêu Vực, trời cao đường xa.

Hơn nữa ở bí cảnh xuất hiện phượng hoàng, cùng Phượng tộc khẳng định không dính dáng.

Một đám tu giả hoài kích động lại sung sướng tâm tình đi vào lôi kiếp bên ngoài.

Tiêu Lăng Hàn mắt lạnh đảo qua mọi người, con ngươi xẹt qua một tia sát khí, thực mau lại biến mất không thấy.

Hắn tồn tại cảm quá cường, sở hữu đã đến người tầm mắt đều sẽ không tự chủ được mà ngó hắn liếc mắt một cái.

Hôm nay Tiêu Lăng Hàn một sửa thái độ bình thường, ăn mặc một thân màu đen, hắn quanh thân tản ra thô bạo hơi thở, làm còn lại người thấy, đều cách hắn xa chút.

Kỳ thật hắn rất tưởng không quan tâm đem sở hữu tới đây người đều giết, bất quá cũng chỉ có thể là ngẫm lại. Lấy hắn hiện tại thực lực nếu là giết ở đây mọi người, chỉ biết cho bọn hắn mang đến vô cùng vô tận phiền toái.

Hắn nhưng không quên hiện tại chính mình trên người còn có một cái Tiên Đế cảnh thần thức ấn ký không tiêu trừ, tạm thời vẫn là trước sống tạm.

Lại qua hai cái canh giờ, Thượng Quan Huyền Ý lôi kiếp đã tiếp cận kết thúc, mà đến ở đây tu sĩ không có một ngàn cũng có vài trăm. Những người này một đám vây quanh ở bên ngoài nhón chân mong chờ, chờ lôi kiếp kết thúc, cái thứ nhất vọt vào lôi kiếp trung ương.

Thượng Quan Tinh Vũ, Thượng Quan Hân Nhiên, Kỳ Phi, Thiệu Dật Thần bốn người cũng tới nơi đây.

“Ca, này chỉ phượng hoàng như thế nào cùng nương cho ta cây quạt thượng triệu hồi ra tới phượng hoàng giống nhau như đúc?” Nhìn không trung bay lượn phượng hoàng, Thượng Quan Hân Nhiên tò mò hỏi.

“Có khả năng ngươi cây quạt thượng phượng hoàng là này chỉ phượng hoàng tổ tiên.” Kỳ Phi vui đùa mà nói.

Thượng Quan Hân Nhiên lại tán đồng gật gật đầu: "Lớn lên không sai biệt lắm giống nhau như đúc, Kỳ sư huynh, nói không chừng ngươi chân tướng."

Thiệu Dật Thần nhắc nhở nói: "Nhiều người như vậy đều đối kia chỉ phượng hoàng cảm thấy hứng thú, đợi chút hắn sợ là chạy trời không khỏi nắng."

"Nói như thế nào hắn đều là ta cây quạt thượng tiền bối hậu bối, chúng ta có thể hay không giúp giúp hắn?" Thượng Quan Hân Nhiên nhìn về phía ba người hỏi.

Nghe xong Thượng Quan Hân Nhiên nói, Kỳ Phi quái kêu lên: "Đừng nha, ta nói cô nãi nãi, ngươi cũng không nhìn xem nơi này có bao nhiêu người, chúng ta song quyền khó địch bốn tay, huống chi này không phải bốn tay, là vô số đôi tay."

Thượng Quan Hân Nhiên nhìn chung quanh người trên mặt tham lam biểu tình, trong lòng không ngọn nguồn một trận khổ sở.

Thượng Quan Tinh Vũ cũng là sắc mặt căng chặt, trên mặt biểu tình so dĩ vãng càng thêm lãnh.

Hai huynh muội cũng không biết vì sao ở nhìn thấy kia chỉ phượng hoàng khi, bọn họ liền có loại không nghĩ làm hắn xảy ra chuyện kỳ quái ý niệm.

Tuy rằng không nghĩ làm hắn xảy ra chuyện, nhưng nhìn đến chung quanh như hổ rình mồi mấy trăm người, bọn họ cũng là có tâm mà vô lực.

Tâm tình trầm trọng, nhìn về phía lôi kiếp trung tâm ánh mắt tràn đầy lo lắng.

Trên bầu trời mây đen dần dần tan đi, lộ ra trời xanh mây trắng.

Năm màu tiên quang xuyên qua tầng mây, đáp xuống ở kia chỉ hỏa hồng sắc phượng hoàng trên người.

Một đám người ở nhìn thấy năm màu tiên quang thời điểm đều sửng sốt một lát.

Năm màu tiên quang đại biểu là chính là có hi vọng thành thần.

Kia chẳng phải là nói vừa rồi độ kiếp kia chỉ phượng hoàng tương lai có hi vọng phi thăng Thần giới.

Nếu là khiết hẹn hắn, kia bọn họ tương lai…… Có phải hay không cũng có thể phi thăng Thần giới?

Một đám người nghĩ đến này, nhìn về phía phượng hoàng ánh mắt càng thêm nóng bỏng.

Thành thần dụ hoặc không thể nói không lớn, chỉ cần là danh tu giả đều muốn thành thần, muốn càng dài lâu sinh mệnh.

Mỗi người đều phòng bị lẫn nhau.

Mọi người nội tâm đều nghĩ, kế tiếp chú định sẽ là một hồi huyết chiến.

Tu vi so thấp một ít người, chỉ cầu có thể được đến một giọt phượng huyết hoặc là phượng hoàng lông chim.

Tự nhận là chính mình thiên phú thực lực đều không tồi người, còn lại là tưởng khiết ước phượng hoàng, làm hắn trở thành chính mình khiết ước thú.

Mặc kệ mọi người trong lòng là nghĩ như thế nào, bọn họ hiện tại đến sấn phượng hoàng không có khôi phục phía trước bắt lấy hắn.

Một đám người rất có ăn ý mà triều Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí bay đi.

Chỉ là thực mau một đám người lại "Bùm…… Bùm……" Liên tiếp mà rơi xuống trên mặt đất.

"A……"

"Dựa, nơi này cư nhiên cấm không."

"Ai nha, đau chết ta."

"Thảo, tên nhãi ranh kia đè ở lão tử trên người, còn không nhanh lên lăn xuống đi."

Một ít chạy trốn mau người sôi nổi chật vật mà quỳ rạp trên mặt đất, ngược lại là những cái đó tốc độ so chậm người vững vàng ngừng ở giữa không trung, sau đó bọn họ động tác phiêu dật, chậm rãi hạ xuống mặt đất.

Có người bò dậy liền tưởng triều phượng hoàng sở tại phóng đi, nhưng mà bọn họ lại bị một đạo trong suốt kết giới cấp bắn trở về.

"Không nghĩ tới nơi này cư nhiên bị người bố trí phòng ngự trận cùng cấm không trận."

"Như vậy xem ra này chỉ phượng hoàng sợ là có chủ chi vật, hơn nữa hắn chủ nhân vẫn là một cái ngũ cấp trận pháp sư."

Ở đây mọi người đều không phải ngốc tử, tự nhiên cũng minh bạch trong đó mấu chốt, xem ra muốn khế ước kia chỉ phượng hoàng là không có khả năng.

Duy nhất biện pháp chính là giết chết khiết ước phượng hoàng người, tiền đề là bọn họ khiết ước là bình đẳng khiết ước.

Một đám người lập tức bắt đầu công kích trận pháp.

Đều nói người nhiều lực lượng đại, quả nhiên không giả.

Cứ việc Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn bố trí chính là ngũ cấp trận pháp, nhưng nhiều người như vậy cùng nhau công kích, không bao lâu, trận pháp đã bị mọi người liên hợp phá.

Chỉ là một đám người phá vỡ trận pháp sau, lại phát hiện thượng một khắc còn ở tiên quang trung người, ngay sau đó liền trống rỗng biến mất không thấy.

Một đám người tức khắc mắt choáng váng.

Thượng Quan Hân Nhiên cùng Thượng Quan Tinh Vũ thấy phượng hoàng đột nhiên biến mất không thấy, cũng không có dừng ở những người này tu trong tay, hai huynh muội đều thở nhẹ ra một hơi.

Vẫn luôn nhắc tới tâm cuối cùng là trở xuống chỗ cũ.

"Chúng ta trước rời đi nơi này." Thượng Quan Tinh Vũ đối còn lại ba người nói.

"Hảo."

Bốn người lập tức triều đám người ngoại đi đến.

Chỉ là không sai rất xa, Thượng Quan Hân Nhiên vừa chuyển đầu, liền nhìn đến cách đó không xa trong đám người Thượng Quan Huyền Ý.

Nàng vui sướng không thôi, vừa muốn gọi ra" ca" cái này tự, nàng chính mình liền trước ngây ngẩn cả người.

Rõ ràng đối phương không phải chính mình ca ca, nàng lại tự nhiên mà vậy mà muốn kêu đối phương ca ca.

Thượng Quan Tinh Vũ thấy chính mình muội muội nhìn chằm chằm một chỗ phát ngốc, theo nàng tầm mắt nhìn lại, kết quả liền nhìn đến cách đó không xa Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Lúc này hai người đều đổi về nguyên lai ăn mặc, hai người cũng không mang mặt nạ, Tiêu Lăng Hàn tóc cũng khôi phục thành màu trắng.

Thượng Quan Tinh Vũ bốn người lập tức đi vào hai người bên người, hướng hai người chào hỏi: "Tiêu tiên hữu, Huyền Ý."

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Thượng Quan Tinh Vũ bốn người, cũng thật cao hứng: "Thật xảo, không nghĩ tới còn có thể tại bí cảnh gặp được các ngươi."

Thượng Quan Hân Nhiên tâm nói: Này nào tính xảo a?

Nhìn đến bên này có phượng hoàng, tám chín phần mười người đều sẽ lại đây.

Trong lòng nghĩ như vậy, nàng lập tức liền hỏi nói: "Các ngươi sẽ không cũng muốn khế ước kia chỉ phượng hoàng đi?"

"Chúng ta chính là nghĩ đến nhìn xem phượng hoàng trông như thế nào, cũng không dám đi mơ ước không thuộc về chính mình đồ vật." Thượng Quan Huyền Ý vội vàng nói.

Chính hắn chính là phượng hoàng, còn dùng đến khế ước sao?

"Đáng tiếc các ngươi muộn một bước, phượng hoàng đã rời đi." Kỳ Phi tràn đầy tiếc hận mà nói.

"Cư nhiên đã rời đi, xem ra chúng ta cùng này chỉ phượng hoàng chú định vô duyên." Thượng Quan Huyền Ý trên mặt tràn đầy mất mát biểu tình.

Khi nói chuyện hắn còn trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, thuận tay sửa sửa chính mình cổ áo, trên mặt cũng gãi đúng chỗ ngứa nhiễm một mạt đỏ ửng.

Hắn không làm cái này động tác còn hảo, hắn một làm cái này động tác, Thượng Quan Tinh Vũ bốn người đều nhìn thấy hắn trên cổ có lớn lớn bé bé dâu tây ấn ký.

Nghĩ đến, hai người tới nơi này phía trước hẳn là ở song tu.

Bốn người đồng thời nghĩ đến.

Thượng Quan Tinh Vũ ba nam tử còn tốt một chút, Thượng Quan Hân Nhiên một nữ tử thấy vậy, vội vàng cúi đầu, không dám lại đi xem Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái.

Kỳ thật Thượng Quan Huyền Ý trên cổ dâu tây ấn ký, là Tiêu Lăng Hàn cố ý loại đi lên.

Ở Thượng Quan Huyền Ý tiếp thu xong tiên quang tẩy lễ sau, hắn liền đem Phệ Linh Thử thu vào khế ước không gian.

Còn không đợi hắn có bước tiếp theo động tác, hắn đã bị Tiêu Lăng Hàn mang ly tại chỗ, chờ hắn phục hồi tinh thần lại khi, người đã ở Long Ngọc không gian.

Hai người lập tức đổi về nguyên lai trang phẫn, ngay sau đó ra không gian.

Đi vào đám người phía sau, làm bộ bọn họ là vừa ở đây.

Như vậy liền sẽ không có người hoài nghi Thượng Quan Huyền Ý kỳ thật chính là kia chỉ phượng hoàng, người khác vừa thấy Thượng Quan Huyền Ý trên cổ ấn ký, đều sẽ cho rằng bọn họ hai người phía trước nhất định là ở song tu, cho nên mới sẽ khoan thai tới muộn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 572

Nguồn: [EbookTruyen.VN](http://ebooktruyen.vn)

Chương 572 nguyền rủa chi hoa

Thấy Thượng Quan Huyền Ý đối phượng hoàng hứng thú dạt dào bộ dáng, Thượng Quan Tinh Vũ liền không nghĩ làm hắn thất vọng, theo bản năng nhắc nhở: "Huyền Ý, muốn xem phượng hoàng, các ngươi về sau có thể đi Thần Linh Yêu Vực."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt tò mò: "Thần Linh Yêu Vực có phượng hoàng sao?"

Không đợi Thượng Quan Tinh Vũ trả lời, Thượng Quan Hân Nhiên giành trước nói: "Thần Linh Yêu Vực trụ cơ hồ đều là Yêu tộc, phượng hoàng cũng là một cái tộc đàn. Tới rồi Thần Linh Yêu Vực các ngươi chỉ cần đi Phượng Hoàng Thành là có thể nhìn thấy phượng hoàng."

Nhìn đến hai huynh muội cướp muốn cùng Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không tự giác mà giơ giơ lên.

Có lẽ hai huynh muội cũng chưa phát hiện bọn họ đối Thượng Quan Huyền Ý thái độ cùng đối người khác hoàn toàn bất đồng, tự nhiên mà vậy mà muốn thân cận hắn.

"Chờ chúng ta tu vi lại cao chút, nhất định đến đi nhìn một cái."

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt khát khao, bất luận kẻ nào thấy hắn biểu tình, đều sẽ cho rằng hắn là thật sự không có gặp qua phượng hoàng.

Nhìn đến đơn thuần lại hảo lừa đệ đệ muội muội, Thượng Quan Huyền Ý thật muốn cho bọn hắn một người một chút.

Người khác nói cái gì đều tin, một chút cũng không biết đề phòng người, về sau sợ là muốn thiệt thòi lớn.

Trong lòng không khỏi có chút ưu sầu!

Nghĩ đến ra bí cảnh sau, bọn họ bên người đều có cao thủ bảo hộ, trong lòng lại yên ổn không ít.

Theo sau mấy người lại hàn huyên trong chốc lát, liền đường ai nấy đi.

Nhìn tức phụ nhi kia niệm niệm không tha ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn thở dài nói: "Huyền Ý, vũ.(hề (đoàn ngươi nếu là luyến tiếc vui vẻ, Tinh Vũ, chúng ta liền cùng bọn họ cùng đường."

“Đừng, chúng ta cùng bọn họ lại không phải rất quen thuộc, tùy tiện cùng nhau tìm kiếm bí cảnh, sợ là sẽ làm người phiền chán, lại nói nếu là được đến cơ duyên cũng không hảo phân phối.”

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý thực không tha, bất quá hắn cũng biết, bọn họ tiến bí cảnh tới là vì tìm kiếm cơ duyên, tăng lên thực lực.

Hiện tại hắn đã biết Thượng Quan Tinh Vũ cùng Thượng Quan Hân Nhiên hai người ở Thiên Minh Tiên Vực Vân Cực Tông.

Về sau có đến là cơ hội gặp mặt.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn không ở nhiều lời.

Bọn họ hiện tại tăng lên thực lực quan trọng, có thực lực mới có thể làm chính mình muốn làm sự.

“Lăng Hàn, chúng ta hiện tại hướng bên kia đi?”

“Trước không vội mà đi, chúng ta đem chính sự làm lại nói.”

“Cái gì chính sự?” Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói.

Bọn họ có cái gì chính sự không làm sao?

Hắn như thế nào không biết?

“Tự nhiên là củng cố tu vi.” Tiêu Lăng Hàn nghiêm trang mà nói.

Nói xong lời nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp duỗi tay ôm Thượng Quan Huyền Ý eo, hai cái biến mất tại chỗ.

Tìm được một cái vô yêu thú sơn động, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý vào Long Ngọc không gian.

Mới vừa tiến Long Ngọc không gian, không cho Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện cơ hội, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem hắn đè ở trên giường.

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ.

Còn không phải là song hưu sao?

Hắn lại chưa nói không muốn, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này tựa hồ rất sợ hắn cự tuyệt giống nhau, đều không cho hắn nói chuyện cơ hội.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến tú sắc khả xan tức phụ nhi, gấp không chờ nổi mà hôn môi hắn, ở được đến hắn đáp lại sau, hai người quần áo thực mau liền rơi rụng đầy đất.

Chỉ chốc lát sau, trên giường liền truyền ra làm người mặt đỏ tim đập rên khẩu nay thanh.

Hai người liều chết triền miên, hưởng thụ cực hạn vui thích.

Không gian trung, ba tháng sau.

Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại sau, phát hiện trên giường chỉ có chính mình một người, mà hắn bên cạnh vị trí sớm đã làm lạnh.

Hắn chạy nhanh rời giường mặc quần áo.

Chờ hắn ra khỏi phòng, liếc mắt một cái liền nhìn đến cách vách phòng bếp nhỏ bận rộn thân ảnh.

Tiêu Lăng Hàn hình như có sở cảm, xoay người liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đang đứng ở phòng ngoài cửa, triều hắn vẫy vẫy tay, ý bảo hắn lại đây.

Thượng Quan Huyền Ý còn chưa đi vào phòng bếp đã nghe đến làm người thèm nhỏ dãi mùi hương.

"Lăng Hàn, ngươi lại làm cái gì ăn ngon?"

"Đều là ngươi thích." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý kéo vào phòng bếp, làm chính hắn xem.

Thượng Quan Huyền Ý vào phòng bếp, liếc mắt một cái liền nhìn đến bên cạnh thớt thượng đã bãi vài đạo sắc hương vị đều đầy đủ đồ ăn.

Sau nửa canh giờ.

Hai người cơm nước xong, thu thập hảo.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi phòng luyện đan, hắn tính toán luyện chế một ít ngũ cấp đan dược.

Hiện giờ hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tu vi đều đã là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tứ cấp đan dược đối bọn họ đã không như thế nào tác dụng.

Tiêu Lăng Hàn đột phá Đại La Kim Tiên sau, trong đầu liền nhiều ra luyện khí, luyện đan, trận pháp, phù thuật, khắc văn này đó tri thức, từ Tiên cấp một bậc đến cửu cấp đều có.

Hắn đem trận pháp cùng luyện khí tri thức truyền một phần cấp Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý ở được đến trận pháp tri thức sau, lập tức liền chạy tới nghiên cứu trận pháp.

Hai người lại ở không gian trung đãi mười năm, đem nên học đều học một lần.

Bởi vì phía trước được đến thổ linh châu cùng hỏa linh châu, Tiêu Lăng Hàn còn cố ý ở trong không gian chuyển động một vòng, kết quả hắn phát hiện không gian giống như không có gì biến hóa.

Hắn cảm giác chính mình thật vất vả tìm được bảo vật bị không gian cấp đạp hư.

Nhưng lại lấy không gian không hề biện pháp.

Hai người tuy rằng ở không gian trung đãi mười năm nhiều, nhưng bên ngoài mới qua đi hơn một tháng.

Ra không gian sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền triều bí cảnh trung linh khí nhất nùng với địa phương bay đi.

Phệ Linh Thử tự nhiên cũng bị Thượng Quan Huyền Ý từ khiết ước không gian triệu hoán ra tới.

Phệ Linh Thử ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn khi, thành thật thực, rất sợ Thượng Quan Huyền Ý cáo nó hắc trạng.

Ba ngày sau.

Một mảnh rậm rạp trong rừng cây, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đang ở dưới tàng cây thu thập Phổ La tiên thảo.

Phổ La tiên thảo chính là luyện chế đại la đan chủ dược, đại la đan là có thể làm tạp ở Kim Tiên kỳ đỉnh nhiều năm người thăng cấp đến Đại La Kim Tiên.

Phổ La tiên thảo hỉ âm, chỉ có ở rừng cây dày đặc thả thổ địa phì nhiêu địa phương mới có thể sinh trưởng.

Thu thập Phổ La tiên thảo cần thiết sử dụng tiên linh khí bao vây lấy cành khô, bằng không cành khô thực dễ dàng bẻ gãy, nếu là cành khô bẻ gãy, kia Phổ La tiên thảo cũng liền không có dược hiệu.

Nếu không phải Tiêu Lăng Hàn gần nhất nhiều ra một ít thuật pháp ký ức, hắn đều không quen biết Phổ La tiên thảo.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng loại này tiên thảo đã tuyệt tích, không nghĩ tới bọn họ vận khí tốt như vậy, cư nhiên đụng phải một tảng lớn. Nơi này ít nói cũng có một trăm nhiều cây, chờ luyện chế thành đan dược lại có thể bán được không ít tiên thạch.

Thượng Quan Huyền Ý cũng ngồi xổm trên mặt đất thu thập Phổ La tiên thảo.

Đột nhiên, một cổ thanh hương quanh quẩn ở mũi gian, không giống hoa hồng nồng đậm, cũng không giống nhãn cúc mùi hương thoang thoảng, lại khiến người cảm thấy thoải mái cùng thích ý, nhịn không được muốn hút vào càng nhiều.

Một trận gió nhẹ thổi qua, kia thanh hương càng thêm nồng đậm, từng trận hương khí xông vào mũi.

Thượng Quan Huyền Ý nhịn không được triều hương khí truyền đến phương hướng nhìn lại, làm hít sâu.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa thải hảo một gốc cây Phổ La tiên thảo, ngẩng đầu liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý thái độ khác thường biểu hiện.

Không cấm nhíu mày hỏi: “Huyền Ý, ngươi đang làm cái gì?”

"Lăng Hàn, ngươi có ngửi được cái gì hương khí sao?"

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn hít hít cái mũi, nào có cái gì hương khí, có chỉ là hắn dưới chân Phổ La tiên thảo thảo dược vị.

"Không có."

"Như thế nào sẽ đâu? Như vậy nồng đậm hương khí, ngươi cư nhiên không có ngửi được."

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc khó hiểu, chẳng lẽ là bởi vì chính mình là phượng hoàng, cho nên khứu giác so Tiêu Lăng Hàn nhanh nhạy?

Tiêu Lăng Hàn nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, nhíu chặt mày liền không có buông ra quá.

"Kia cổ hương khí là từ đâu biên bay tới?"

Thượng Quan Huyền Ý ngửi ngửi, chỉ vào phương nam, "Là từ bên kia truyền đến."

Tiêu Lăng Hàn thần thức hướng tới phương nam lan tràn qua đi, nhưng thật ra thấy được vài sóng người, lại không có tìm được cái gì hương khí ngọn nguồn.

Sự ra khác thường tất có yêu.

Nghĩ đến chính mình hai người vừa đến Du Viễn Thành khi, nghe được bát quái tin tức, Tiêu Lăng Hàn trực giác những cái đó hôn mê bất tỉnh người hẳn là cùng Thượng Quan Huyền Ý nói hương khí có quan hệ.

Nếu Vân Lan bí cảnh cùng hắn có liên hệ, kia hắn cần thiết đến đi xem.

Lập tức hắn liền nói: "Chúng ta đem Phổ La tiên thảo thu thập xong liền đi xem."

"Hảo, ta cũng muốn biết rốt cuộc là thứ gì phát ra hương khí."

Hai người không cần phải nhiều lời nữa, thủ hạ động tác không cấm nhanh hơn vài phần.

Sau nửa canh giờ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đem thành thục Phổ La tiên thảo toàn bộ thu thập hảo, liền triều phương nam bay đi.

Hai người bay mười lăm phút, Tiêu Lăng Hàn cũng ngửi được một cổ như có như không hương khí.

Loại này hương khí hắn chưa từng có ngửi được quá, chỉ là hơi chút hút vào một chút khiến cho người cảm giác vui vẻ thoải mái.

Khó trách phía trước hắn thấy Thượng Quan Huyền Ý ngửi được này cổ hương khí, một bộ say mê biểu tình.

"Lăng Hàn, ta cảm giác càng là hướng phía trước đi khí vị cũng càng đậm, nhưng là này khí vị không hề là hương khí, ngược lại làm ta cảm thấy thực chán ghét. Nghe lâu rồi, có điểm tưởng phun."

Thượng Quan Huyền Ý một khuôn mặt thượng tràn ngập hoang mang.

"Ngươi trước phong bế năm thức, chúng ta tới gần chút nhìn nhìn lại."

"Hảo."

Hai người tiếp tục hướng phía trước phi bay đi.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn cũng xuất hiện phía trước Thượng Quan Huyền Ý nói cảm giác, hắn chạy nhanh phong bế năm thức.

Lại phi hành một hồi lâu, một mảnh nhìn không tới cuối màu tím biển hoa ánh vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trong mắt.

Từng đóa màu tím hoa khai ở 1 mét cao màu xanh lục cành khô thượng, những cái đó hoa huyến lệ lại bắt mắt, mỗi một đóa đều thành công nhân thủ chưởng như vậy đại, đường viền hoa trình hình trứng, một đóa hoa thượng có chín cánh hoa cánh, một mảnh cánh hoa so một mảnh cánh hoa nhan sắc thâm.

Liếc mắt một cái nhìn lại, này cánh hoa hải giống như một mảnh màu tím mê ly sương mù.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý từ không trung chậm rãi rớt xuống đến mặt đất.

"Oa, nhiều như vậy hoa, nhìn hảo mỹ!" Thượng Quan Huyền Ý cầm lòng không đậu mà nói, như thế đại một mảnh hoa hải, vẫn là hắn cuộc đời lần đầu tiên nhìn thấy.

Nhìn tức phụ nhi nhìn thấy trước mắt hoa, liền muốn duỗi tay đi trích, Tiêu Lăng Hàn từ từ mà tới một câu: "Càng mỹ đồ vật càng là có độc."

Thượng Quan Huyền Ý vươn đi tay lập tức ngừng ở giữa không trung.

Hắn quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, nghi hoặc nói: "Này hoa có độc?"

Tiêu Lăng Hàn không đáp hỏi ngược lại: "Ngươi biết cái này kêu cái gì hoa sao?"

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu: "Không biết."

"Nguyền rủa chi hoa!"

Tiêu Lăng Hàn con ngươi xẹt qua một tia lãnh mang, lớn như vậy một mảnh nguyền rủa chi hoa, vừa thấy chính là có người cố ý gieo trồng.

Người này thật đúng là hảo tính kế, cư nhiên lợi dụng Vân Lan bí cảnh thời gian kém, tới gieo trồng loại này hoa.

Vân Lan bí cảnh bởi vì cách một năm liền sẽ mở ra một lần, cho nên bí cảnh chỉnh thể tiên linh khí cũng không nồng đậm.

Nhưng bọn hắn hiện tại trạm này khối địa phương tiên linh khí lại so với địa phương khác muốn nồng đậm gấp mười lần, mà như vậy nồng đậm tiên linh khí thế nhưng bị người dùng tới gieo trồng nguyền rủa chi hoa.

Tin tưởng gieo trồng người kia hẳn là cho rằng sẽ không có người nhận thức loại này hoa, hơn nữa gieo trồng ở trong bí cảnh, ai cũng sẽ không nghĩ đến đây hoa cư nhiên là nhân vi gieo trồng.

Tiêu Lăng Hàn ở nhìn thấy này đó hoa khi, trong đầu liền tự động nhảy ra hoa tên cùng với đặc thù.

Theo hắn tu vi tăng lên, biết đến sự tình liền càng nhiều, tin tưởng chờ hắn tu vi đạt tới nhất định trình độ sau, có quan hệ hắn kiếp trước ký ức toàn bộ đều sẽ thức tỉnh.

"Nguyền rủa chi hoa, nghe thấy tên này, ta liền cảm giác này hoa thực tà ác."

Thượng Quan Huyền Ý chau mày, vừa rồi hắn thiếu chút nữa liền duỗi tay hái được một đóa.

Tiêu Lăng Hàn chậm rãi giải thích nói: "Nguyền rủa chi hoa, xem tên đoán nghĩa nó là một loại có chứa nguyền rủa hoa. Chỉ là trích một hai đóa sẽ không có việc gì, nhiều nhất chính là hôn mê cái mười năm tám năm."

"Nhưng nếu là đem mười đóa nguyền rủa chi hoa cùng nhau luyện chế thành đan dược, làm một người ăn vào, kia người này sẽ vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, giữa mày còn sẽ xuất hiện một chuỗi ký hiệu, kia ký hiệu liền kêu chú phù."

"Không hiểu biết người nhìn đến này xuyến ký hiệu, đều sẽ cho rằng người này là trúng nguyền rủa, xác mặc kệ dùng cái gì phương pháp đều giải không được cái này nguyền rủa."

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến chính mình vừa rồi tay tiện, thiếu chút nữa liền tháo xuống một đóa, không cấm có chút nghĩ mà sợ, nếu thật là như vậy, hắn không phải muốn ngủ cái mười năm tám năm.

"Lăng Hàn, bị ngươi nói như vậy, ta như thế nào cảm giác chính mình phía sau lưng lạnh căm căm."

"Sợ cái gì, liền tính ngươi hôn mê ta cũng có biện pháp đem ngươi đánh thức."

"Ta đây nếu là trúng nguyền rủa, ngươi còn có biện pháp đem ta đánh thức sao?"

"Tự nhiên có biện pháp."

"Biện pháp gì?"

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 573

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 573 toàn bộ thiêu

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày: “Ngươi muốn biết?”

Thượng Quan Huyền Ý gà con mổ thóc, mãnh gật đầu.

“Ngươi muốn biết, có phải hay không nên cấp điểm chỗ tốt hối lộ một chút ta.” Nói, Tiêu Lăng Hàn chỉ chỉ chính mình mặt, ý có điều chỉ.

Thượng Quan Huyền Ý thật sự tò mò khẩn, ôm Tiêu Lăng Hàn đầu, hung hăng ở trên mặt hắn hôn khẩu.

“Bẹp” một tiếng.

“Hiện tại có thể nói đem?”

“Ân, kỳ thật muốn giải trừ nguyền rủa chi hoa trung nguyền rủa…… Rất đơn giản.”

Thượng Quan Huyền Ý chính đưa lỗ tai nghe, kết quả Tiêu Lăng Hàn nói đến một nửa liền không nói, hắn gấp đến độ không được, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này tuyệt đối là cố ý, liền biết điếu người ăn uống.

“Tiêu Lăng Hàn!”

Một không cẩn thận lại đem tức phụ nhi chọc giận, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh nói: “Chỉ cần thu thập mười cây nguyền rủa chi hoa căn cần, lại đem chúng nó luyện chế thành dược cao, ở đồ ở chú phù thượng, liên tục đồ mười ngày, người liền sẽ tỉnh lại.”

“Đơn giản như vậy?” Thượng Quan Huyền Ý có chút không thể tưởng tượng.

“Tự nhiên, bằng không ngươi cho rằng có bao nhiêu phức tạp. Những người đó bó tay không biện pháp là bởi vì bọn họ không biết nguyền rủa chi hoa tồn tại.”

“Vậy ngươi là làm sao mà biết được?”

“Nhìn đến này cánh hoa hải thời điểm, về chúng nó tin tức tự động xuất hiện ở trong đầu.” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trước mặt biển hoa, chỉ chỉ chính mình đầu.

“Nói như vậy ngươi lại thức tỉnh một bộ phận ký ức?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, đáp: “Ân.”

Đối Thượng Quan Huyền Ý hắn không có gì hảo giấu giếm, bởi vì bọn họ chi gian không có gì là không thể nói.

Thượng Quan Huyền Ý giống như không thèm để ý mà nói: “Lăng Hàn, ngươi sẽ không thức tỉnh sở hữu ký ức sau, liền đã quên ta, sau đó đi tìm ngươi cũ ái đi?”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không cấm đen hắc.

“Ta tân hoan cựu ái đều là ngươi, muốn tìm cũng chỉ sẽ tìm ngươi.”

“Thật sự sẽ không quên ta?”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay liền bắn một chút Thượng Quan Huyền Ý cái trán, tức giận mà nói: “Ngươi trong đầu đều suy nghĩ cái gì lung tung rối loạn? Chúng ta ký kết Thần cấp đạo lữ khiết ước, đời đời kiếp kiếp đều sẽ ở bên nhau, tẫn tưởng chút có không.”

“Quân tử động thủ bất động khẩu!”

Thượng Quan Huyền Ý che lại trán, trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn một phen kéo qua hắn, hung hăng hôn lên môi, mang theo trừng phạt hương vị, không giống ngày thường như vậy ôn nhu lưu luyến, mà là mưa rền gió dữ đoạt lấy.

Cảm giác trong lòng ngực người cực độ thiếu oxy, Tiêu Lăng Hàn mới đại phát từ bi mà buông ra Thượng Quan Huyền Ý.

Chỉ thấy hắn lúc này khóe mắt phiếm hồng, hai mắt mê ly, một bộ nhậm quân ngắt lấy bộ dáng.

Tiêu Lăng Hàn sờ sờ chính mình ngực, tức phụ nhi cái dạng này hoàn toàn là ở không tiếng động câu dẫn hắn, hắn cảm giác chính mình trái tim nhảy lên đều so bình thường nhanh không ít.

Phủng hắn mặt, hôn hôn hắn đôi mắt.

Đôi mắt thượng truyền đến ấm áp cảm giác, Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới tỉnh quá thần tới.

Mỗi lần Tiêu Lăng Hàn một hôn hắn, hắn bất tri bất giác liền sẽ sa vào đi vào, thực mau liền phân không rõ đông nam tây bắc, hắn thích loại này tuyệt không thể tả cảm giác.

Cái này làm cho hắn không cấm nghi hoặc lên, chẳng lẽ chính mình chính là trong truyền thuyết luyến ái não!?

Tiêu Lăng Hàn khơi mào Thượng Quan Huyền Ý cằm, làm hắn nhìn chính mình, “Huyền Ý, ngươi tưởng song tu?”

Thượng Quan Huyền Ý còn đang suy nghĩ chính mình có phải hay không Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ luyến ái não, đột nhiên đã bị hắn hỏi một câu như vậy trắng ra nói.

Xấu hổ và giận dữ nói: “Ngươi nào biết đôi mắt thấy ta tưởng song tu?”

Tiêu Lăng Hàn tà tà cười nói: “Ngươi vừa rồi vẫn không nhúc nhích bộ dáng, còn không phải là là ám chỉ ta? Làm ta muốn làm gì thì làm sao?”

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chụp bay Tiêu Lăng Hàn nhéo hắn cằm tay, giận dữ nói: “Ta bị ngươi không biết xấu hổ bản lĩnh đánh bại.”

Tiêu Lăng Hàn không để bụng, ngược lại cười ngâm ngâm mà nói: “Song tu việc không phải nhân chi thường tình sao? Ngươi nếu là tưởng song tu, nói một tiếng, vi phu nhất định thỏa mãn ngươi.”

“Hừ! Ta xem là chính ngươi tưởng song tu, lại tưởng đem nồi ném cho ta.”

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn để sát vào Thượng Quan Huyền Ý, ở bên tai hắn nhỏ giọng nói: “Hư, đừng nói chuyện.”

Nói xong, nhân tiện liếm một chút hắn vành tai, nhìn đến hắn rõ ràng rùng mình một chút, Tiêu Lăng Hàn tâm tình rất tốt.

Ngay sau đó lấy ra hai trương ẩn thân phù phân biệt ở hai người trên người các dán một trương.

Hai người đứng ở tại chỗ không lại động.

Không bao lâu, liền có năm người từ xa đến gần, người tới có tam nam nhị nữ, bọn họ ngừng ở giữa không trung quan vọng một chút này cánh hoa hải, sau đó từ mới chậm rãi hạ xuống mặt đất.

“Này đó hoa thật đẹp.”

“Đáng tiếc, mỹ tuy mỹ lại có độc.”

“Cũng không biết lão tổ kêu chúng ta thu thập nhiều như vậy hoa trở về làm cái gì.”

“Lão tổ đều có hắn an bài, các ngươi vẫn là thiếu hỏi thăm, miễn cho vì chính mình đưa tới giết người họa.”

Nói lời này người là một hàng năm người trung duy nhất Đại La Kim Tiên.

Nghe thấy hắn nói, còn lại bốn người đều rụt rụt cổ.

Bọn họ hiển nhiên là bị dọa tới rồi.

“Hảo, đại gia vẫn là nhanh lên làm việc.”

Mấy người không cần phải nhiều lời nữa, phân tán mở ra.

Bọn họ cũng không trực tiếp tiếp xúc nguyền rủa chi hoa, mà là lấy ra một kiện có thể che đậy toàn thân quần áo, chờ đem quần áo mặc tốt sau, bọn họ mới bắt đầu thu thập nguyền rủa chi hoa.

Này năm người xuyên y phục cùng khoản cùng sắc, rõ ràng là đến từ cùng cái thế lực.

Xem bọn họ tư thế, phỏng chừng là muốn ngắt lấy không ít.

【 Lăng Hàn, những người này rõ ràng là chuyên môn tới thu thập nguyền rủa chi hoa. 】

【 ân, xem ra phân phó bọn họ làm chuyện này người, hẳn là chính là ở chỗ này gieo trồng nguyền rủa chi hoa người. 】

Hắn nhưng thật ra muốn nhìn đến tột cùng là ai dám lợi dụng Vân Lan bí cảnh gieo trồng loại này tà hoa.

Nguyền rủa chi hoa sớm tại thật lâu đã bị người đốt hủy, sớm đã diệt sạch, cũng không biết người kia là từ đâu được đến hạt giống.

【 khẳng định là, bằng không bọn họ không có khả năng chuẩn bị như vậy đầy đủ. 】

【 chúng ta đi đem bọn họ giải quyết, lưu một cái sống sưu hồn. 】

Này đó nguyền rủa chi hoa tuyệt không có thể lại lưu lạc đến ngoại giới.

Kia năm người trung có bốn người đều chỉ là Kim Tiên kỳ tu vi, chỉ có một Đại La Kim Tiên lúc đầu.

Tiêu Lăng Hàn gọi ra Mặc Hàn Kiếm, trực tiếp thuấn di đến trong đó người trước mặt.

Mà người này đang ở thu thập nguyền rủa chi hoa, căn bản không nghĩ tới bên cạnh còn có người ở.

Mặc Hàn Kiếm nhất kiếm đâm xuyên qua người này ngực, rút ra kiếm, ngay sau đó hắn liền đến một người khác bên cạnh, nhất kiếm chém liền hạ người này đầu.

Tiêu Lăng Hàn liên tục giết chết hai người, bên kia Thượng Quan Huyền Ý cũng giết một người.

Lúc này, tồn tại mặt khác hai người nghe được động tĩnh, xoay người liền nhìn đến ngã trên mặt đất ba người.

“Ai? Lăn ra đây cho ta.”

Hách Liên Khang khắp nơi nhìn quét, không có nhìn thấy bọn họ những người khác.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hướng tới dư lại hai người đi đến, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp giết dư lại tên kia Kim Tiên cảnh.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là đi vào Hách Liên Khang trước mặt, trong tay Mặc Hàn Kiếm một cái quay cuồng, Hách Liên Khang trực tiếp bị Tiêu Lăng Hàn đâm trúng đan điền.

“Không, không……”

Hách Liên Khang che lại phát đau đan điền, giữa trán đậu đại mồ hôi lạnh từng giọt đi xuống rớt.

Đến đây, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không có xé xuống trên người ẩn thân phù, bởi vì ở giết kia bốn người lúc sau, Tiêu Lăng Hàn phát hiện bọn họ hai người trên người nhiều ra lưỡng đạo Tiên Quân cảnh thần thức ấn ký.

Vì để ngừa vạn nhất, bọn họ hai người tại đây năm người chết phía trước tốt nhất không hảo lộ diện.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay điểm ở Hách Liên Khang giữa mày, bắt đầu đọc lấy hắn ký ức.

Mười phút sau, Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay.

Bọn họ vừa rồi giết mấy người chính là nhị cấp Tử U Tiên Vực Hách Liên gia con cháu.

Hách Liên gia ở Tử U Tiên Vực xem như một đại gia tộc, cái này Hách Liên gia vẫn là Thiên Thịnh Tiên Vực Hách Liên gia dòng bên. Đến nỗi Vân Lan bí cảnh gieo trồng nguyền rủa chi hoa rốt cuộc là Hách Liên bổn gia yêu cầu còn cùng Hách Liên dòng bên yêu cầu, Hách Liên Khang cũng không biết.

Bọn họ lần này tiến vào năm người, mỗi người phụ trách thu thập 30 cây nguyền rủa chi hoa.

Một người thu thập 30 chỉ đã là cực hạn, liền tính như thế năm người cũng có thể thu thập 150 cây.

Nếu là hại người nói cũng có thể hại mười lăm cái, phải biết rằng hiện giờ ngoại giới đã không có nguyền rủa chi hoa, quản chi gặp được, phỏng chừng cũng không có người nhận thức.

Hách Liên Khang biết đến cũng không nhiều, chỉ biết mỗi cách 5 năm gia tộc liền sẽ phái mấy cái con cháu tới đây thu thập nguyền rủa chi hoa, mỗi lần thu thập tốt nguyền rủa chi hoa đều giao cho Hách Liên gia một vị thất cấp luyện đan sư.

Chuyện sau đó, bọn họ này đó tiểu bối liền hoàn toàn không biết.

Hách Liên Khang không có nhìn đến người, trên mặt đất loạn rống gọi bậy, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp nhất kiếm kết quả hắn.

Thu hắn không gian giới tử, một phen hỏa liền đem hắn thiêu cặn bã đều không dư thừa.

Mặt khác bốn người thi thể đã sớm bị Thượng Quan Huyền Ý xử lý tốt.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem chính mình từ Hách Liên Khang nơi đó được đến tin tức cùng Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật một lần.

Suy tư một lát, Thượng Quan Huyền Ý tổng kết nói: “Nghĩ đến nguyền rủa chi hoa chuyện lớn như vậy, chỉ là nhị cấp Tiên Vực Hách Liên gia dòng bên hẳn là không dùng được nhiều như vậy phân lượng. Ta cảm thấy hẳn là thịnh Thiên

Tiên vực Hách Liên chủ gia yêu cầu, xem ra cái này Hách Liên gia dã tâm không nhỏ.”

“Hách Liên gia cũng dám ở Vân Lan bí cảnh gieo trồng nguyền rủa chi hoa, xem ra bọn họ là chán sống.”

Tiêu Lăng Hàn trong mắt tràn đầy lãnh quang, nguyền rủa chi hoa tồn tại yêu cầu nồng đậm tiên linh khí, trưởng thành càng là yêu cầu đại lượng tiên linh khí.

Lớn như vậy một mảnh nguyền rủa chi hoa, cũng không biết tiêu hao nhiều ít tiên linh khí.

Vân Lan bí cảnh hẳn là Long Ngọc không gian trong đó một bộ phận, Hách Liên gia đem chủ ý đánh vào hắn địa bàn thượng, vậy không nên trách hắn ăn miếng trả miếng.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn như vậy, không cấm suy đoán nói: “Lăng Hàn, ngươi đây là theo dõi Hách Liên gia bảo khố?”

“Người hiểu ta, Huyền Ý cũng.”

“Ngươi trên mặt rõ ràng mà viết.”

“Có như vậy rõ ràng sao?”

Tiêu Lăng Hàn không cấm duỗi tay sờ sờ chính mình mặt, hắn rõ ràng không biểu hiện đến như vậy rõ ràng.

Từ Hách Liên Khang trong trí nhớ có thể thấy được cái này Hách Liên gia thực giàu có, chờ bọn họ về sau đi nhị cấp Tiên Vực nhất định phải đi thăm cái này Hách Liên gia.

Thượng Quan Tinh Vũ vừa ra tay chính là 50 nhiều vạn thượng phẩm tiên thạch, nghĩ đến tức phụ nhi trong nhà nhất định thực giàu có, hắn đến sớm một chút đem sính lễ tích cóp đủ mới là.

“Kia này đó hoa làm sao bây giờ?”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt một tảng lớn biển hoa, trong mắt tràn đầy đáng tiếc, nếu là nơi này gieo trồng chính là mặt khác tiên thảo liền hảo, ít nhất còn có thể bán tiên thạch, đáng tiếc này đó đều là chuyên môn hại người nguyền rủa chi hoa.

“Ta trước thu thập một bộ phận, sau đó toàn bộ thiêu.”

Tiêu Lăng Hàn trong mắt tràn đầy chán ghét, hắn nhưng không nghĩ lưu trữ chướng mắt, còn tiêu hao bí cảnh trung tiên linh khí.

Theo sau, hắn liền liền thả ra Thiên Ti Đằng, làm nó thu thập một ít nguyền rủa chi hoa, để bất cứ tình huống nào.

Thiên Ti Đằng chỉ dùng nửa canh giờ liền góp nhặt hơn một ngàn cây nguyền rủa chi hoa, so nhân công mau nhiều.

Thấy Tiêu Lăng Hàn thu hồi Thiên Ti Đằng, Thượng Quan Huyền Ý lập tức thả ra phượng diễm, hỏa hồng sắc ngọn lửa lao thẳng tới hướng nguyền rủa chi hoa, mà nguyền rủa chi hoa dính vào phượng diễm liền điên cuồng mà bốc cháy lên, toát ra từng luồng khói đen.

Quang xem này khói đen, cũng có thể đoán được này đó nguyền rủa chi hoa thực tà ác.

May mắn hai người đều phong bế năm thức, bằng không kia khí vị tuyệt đối toan sảng.

Như vậy một tảng lớn nguyền rủa chi tiêu hết dựa phượng diễm, phỏng chừng đến thiêu thượng một đoạn thời gian mới được.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền gọi ra Hỗn Độn Thánh Viêm, làm nó giúp đỡ cùng nhau thiêu.

Trạm thật xa đều có thể xem ở bên này ánh lửa tận trời, khói đen thẳng thăng tận trời.

Rất nhiều tò mò người đều nghĩ lại đây vừa thấy đến tột cùng, kết quả chỉ nhìn đến một mảnh hoa hải chính thiêu đốt hừng hực ngọn lửa.

Có người tò mò hỏi: "Các ngươi ai biết những cái đó bị đốt cháy chính là cái gì hoa sao?"

Mọi người đều là lắc đầu.

"Này hoa nhìn có chút tà môn, các ngươi ai nhìn thấy hoa bị đốt cháy sau, mạo sương khói là thuần màu đen."

Cái này rất nhiều người đều không có lưu ý, thật đúng là không biết, hoa bị đốt cháy sau, mạo bồ hóng là màu đen.

Lập tức liền có người lập tức đốt cháy một gốc cây bình thường hoa cỏ, kết quả kia bồ hóng lại sẽ than chì sắc.

Mọi người cứng họng.

Thực nhanh có người liền phát hiện này hoa có cổ quái, lập tức liền rời xa này đó hoa.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 574

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 574 người tới không có ý tốt

Tự nhiên có người không tin tà mà từ đầu nhìn đến đuôi.

Những người này ra bí cảnh sau, khẳng định sẽ hôn mê thượng một hai năm, bọn họ tuy rằng không có thân thủ đi ngắt lấy nguyền rủa chi hoa, nhưng đốt cháy nguyền rủa chi hoa phát ra khí vị, bọn họ chính là hút vào không ít.

Sở dĩ ra bí cảnh mới có thể phát tác, tự nhiên là bởi vì bí cảnh hoàn cảnh đặc thù, sẽ không phát tác.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở nguyền rủa chi hoa đốt cháy lên sau, hai người liền đi dưới nền đất.

Lúc này hai người đang ở một tòa tiên thạch quặng thượng.

Ai đều không thể tưởng được nguyền rủa chi hoa phía dưới cư nhiên có một tòa tiên thạch quặng, khó trách nguyền rủa chi hội hoa lớn lên như vậy hảo, lớn như vậy một tòa tiên thạch quặng cung phụng, trướng thế không hảo mới kỳ quái.

Nhìn trước mắt tiên thạch quặng, Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt vui mừng.

"Lăng Hàn, chúng ta phát tài! Nơi này thật nhiều tiên thạch, lại còn có có không ít là cực phẩm tiên thạch."

Nhìn tức phụ nhi cao hứng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng cũng hơi hơi giơ lên, "Chúng ta trước đem cực phẩm tiên thạch đào ra, lại nói mặt khác."

Thượng Quan Huyền Ý miệng đầy đồng ý: "Hảo!"

Tuy rằng bọn họ không đào quá tiên thạch, nhưng bọn hắn có đào linh thạch kinh nghiệm, tin tưởng sẽ không quá khó.

Hai người lập tức liền bắt đầu đào cực phẩm tiên thạch, thượng phẩm tiên thạch hai người đều không có quản, chỉ đào cực phẩm.

Tiên thạch nhưng không thể so linh thạch hảo đào, tiên thạch chung quanh cục đá thập phần cứng rắn, này cũng liền tăng lớn đào tiên thạch khó khăn.

Đào ban ngày, Thượng Quan Huyền Ý tổng cộng mới đào mười ba khối, mà Tiêu Lăng Hàn đào hơn ba mươi khối.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đầy tay đều là huyết phao, Tiêu Lăng Hàn đau lòng không thôi, "Ngươi đừng đào, ta còn không có tìm được bí quyết, chờ ta tìm được bí quyết tin tưởng sẽ đào thực mau."

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ.

Tiêu Lăng Hàn đào hơn ba mươi khối, cư nhiên nói với hắn không tìm được bí quyết.

Cái này làm cho hắn một cái chỉ đào mười ba khối người, nên nói chút cái gì?

“Lăng Hàn, ngươi thật sự không phải nói ra cố ý muốn đả kích người?”

Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý Huyền Ý tay, quang thuộc tính tiên linh khí một lần một lần du tẩu ở trên tay hắn.

“Ta chỉ là ăn ngay nói thật, nhìn đến ngươi trên tay thương, ta đau lòng.”

“Không có việc gì, ta một đại nam nhân lại không sợ đau.”

“Ngươi xác định không sợ đau?” Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm hắn tay lực đạo không khỏi mà tăng lớn hai phân.

Ngay sau đó, Thượng Quan Huyền Ý liền phát ra thảm gào thanh: “A…… Đau, đau!”

Tiêu Lăng Hàn nhìn hắn nước mắt lưng tròng trừng mắt chính mình, tâm tình không cấm rất tốt, cười ngâm ngâm nói: “Xem ngươi về sau nếu là lại bị thương, còn dám không dám ngạnh chống.”

“Ta khi nào bị thương? Ngươi đây là ở nguyền rủa ta?”

Xem hắn tức giận bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn hảo tâm nhắc nhở nói: “Ngươi chẳng lẽ là đã quên chính mình bị thương tay còn ở ta trên tay.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng mắt trợn trắng, hắn này xem như cái gì thương, chỉ là ma phá một chút da mà thôi.

Bất quá nhìn Tiêu Lăng Hàn như vậy để bụng, trái tim có cổ ấm áp ở bồi hồi.

Bị người quan tâm, bị người sủng, thật tốt!

“Như vậy nhìn ta làm gì?” Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý chăm chú nhìn, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói.

Thượng Quan Huyền Ý không cần nghĩ ngợi trả lời: “Tự nhiên là bởi vì ngươi lớn lên đẹp!”

“Ta liền biết ngươi nhìn trộm ta sắc đẹp.” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý gương mặt.

Thượng Quan Huyền Ý hào phóng thừa nhận: “Đúng rồi, từ nhìn thấy ngươi ánh mắt đầu tiên, ta liền ở nhìn trộm ngươi.” Muốn đem ngươi đè ở dưới thân!

Sau đó, ở trong lòng đem nửa câu sau bổ thượng.

“Thủ đoạn không kiên nhẫn, cư nhiên bị ngươi thành công thượng vị.”

“Đáng tiếc chỉ thành công một nửa.”

“Ta hiện tại cả người đều là của ngươi, ngươi đã đại hoạch toàn thắng.”

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Đại hoạch toàn thắng rõ ràng là ngươi, ta chỉ thành công đem ngươi quải tới rồi trên giường, còn không có thực hiện áp nguyện vọng của ngươi.

Trong miệng lại nói: “Ngươi nói có đạo lý.”

Hai người nói chuyện phiếm gian, một đóa màu đỏ ngọn lửa, như là đang chạy trốn giống nhau,” vèo” một chút liền chui vào Thượng Quan Huyền Ý trong thân thể.

Theo sát sơn, cùng, tam, ク. Ở nó phía sau chính là một đoàn màu trắng ngọn lửa, chỉ thấy nó không chút hoang mang, lắc lư mà đi vào Tiêu Lăng Hàn trước mặt, cùng Tiêu Lăng Hàn đối diện một lát, liền chui vào hắn trong thân thể.

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng nhịn không được trừu trừu, hắn như thế nào cảm giác chính mình phượng diễm như là bị ủy khuất tiểu tức phụ nhi; mà Tiêu Lăng Hàn Hỗn Độn Thánh Viêm liền cùng hắn bản nhân giống nhau, bề ngoài nhìn thanh lãnh, khí phách mười phần, nội bộ kỳ thật chính là một cái bĩ khí mười phần lưu manh.

Nếu này hai đóa đã trở về, thuyết minh bên ngoài kia cánh hoa hải hiện giờ đã không còn nữa tồn tại.

Hai người nghỉ ngơi một lát, lại tiếp tục đào tiên thạch.

Tiêu Lăng Hàn phía trước phát hiện những cái đó cứng rắn vô cùng cục đá, dùng hỗn độn chi lực nhưng thật ra có thể nhanh chóng đem chúng nó dập nát, chỉ là hiệu quả cực nhỏ, bằng không hắn cũng sẽ không ban ngày mới đào ra hơn ba mươi khối cực phẩm tiên thạch.

Nơi này cực phẩm tiên thạch ít nhất có thượng vạn khối, dựa theo hắn cái này tốc độ đến đào đến ngày tháng năm nào?

Tay sờ ở cứng rắn trên tảng đá, lại lần nữa dùng ra hỗn độn chi lực, như cũ hiệu quả cực nhỏ.

Mỗi lần phát ra một phần năm tiên linh khí mới đào ra bốn năm khối tiên thạch.

Tuy rằng như vậy thường xuyên sử dụng tiên linh khí, có thể hắn căn cơ càng vững chắc, nhưng hắn hiện tại căn bản không cần củng cố căn cơ. Hắn nếu muốn củng cố tu vi căn cơ, hoàn toàn có thể tìm thực lực xấp xỉ người hoặc là yêu thú đánh nhau một trận.

Tiêu Lăng Hàn lại thử vận chuyển ngũ hành linh căn khi, hơn nữa lôi linh căn. Vừa rồi thủy vận chuyển rất khó đem lôi hệ dung hợp đi vào, chủ yếu là ngũ hành tương sinh tương khắc, nhiều ra tới lôi hệ liền thành dư thừa.

Hắn mười hệ linh căn sớm muộn gì đều phải toàn bộ dung hợp, mặc dù thất bại rất nhiều lần, Tiêu Lăng Hàn như cũ không có từ bỏ.

Hiện giờ hắn đã quên chính mình lúc ban đầu mục đích là cái gì.

Hiện tại hắn một lòng muốn đem lôi hệ linh căn dung hợp đi vào, chuyện khác đều đã bị hắn quên đi, bất tri bất giác tiến vào tự mình lĩnh ngộ trung.

Thượng Quan Huyền Ý vừa mới bắt đầu còn có thể nghe được đá vụn rơi xuống trên mặt đất thanh âm, nhưng không bao lâu hắn liền phát hiện Tiêu Lăng Hàn đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

Thấy vậy, hắn cũng có tiến lên đi quấy rầy, mà là ly Tiêu Lăng Hàn xa hơn một chút một ít, miễn cho hắn phát ra tới thanh âm ảnh hưởng đến đối phương.

Thời gian như lao nhanh dòng suối nhỏ, một chút lưu đi.

Đảo mắt lại là ba năm sau.

Ngày này, khoanh chân đả tọa Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên mở mắt ra, vừa mở mắt hắn liền thấy chính mình nơi sơn động lung lay, trên đỉnh đầu mặt bùn đất đá vụn không ngừng rơi xuống.

Hắn chạy nhanh vì chính mình khởi động một cái phòng hộ tráo, ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn nơi vị trí.

Chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn trước mặt cứng rắn cục đá chính từng khối dập nát, chỉ có tiên thạch hoàn hảo không tổn hao gì. Vừa mới bắt đầu chỉ có trước mặt hắn 1 mét xa cục đá dập nát, chậm rãi dập nát cục đá hướng ra ngoài khuếch tán, càng ngày càng nhiều.

Chờ sở hữu cực phẩm tiên thạch đều hiển lộ ra tới, Tiêu Lăng Hàn mới mở nhắm chặt hai mắt, trong mắt xẹt qua một đạo tinh quang, hắn rốt cuộc thành công ở vận hành ngũ hành linh căn thời điểm hơn nữa lôi hệ.

Tin tưởng có lần này kinh nghiệm, về sau hắn nếu là lại dung hợp mặt khác linh căn sẽ càng dễ dàng.

Thượng Quan Huyền Ý trợn mắt há hốc mồm mà nhìn trước mắt hết thảy.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn phía trước vẫn luôn ở tự mình lĩnh ngộ trung, hắn không dám đi quấy rầy, lo chính mình đào tiên thạch.

Nhưng cho dù hắn đào ba năm cực phẩm tiên thạch, cũng không có Tiêu Lăng Hàn như vậy trong chốc lát đào ra nhiều.

Tiêu Lăng Hàn ở Thượng Quan Huyền Ý bên tai búng tay một cái. “Hoàn hồn!”

“Này…… Ngươi này cũng quá đơn giản, bạo lực, bớt việc. Sớm biết rằng ta liền không đồng nhất khối một miếng đất đào.”

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cái kia hối a!

Hắn u oán mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, còn có chút một lời khó nói hết.

Chính mình ba năm so bất quá nhân gia một tức.

Ai!

Thật đúng là hóa so hóa ném, người so người sẽ tức chết.

“Qua đi đã bao lâu?”

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết Thượng Quan Huyền Ý trong lòng buồn bực, hắn chỉ có cảm giác thời gian như là qua đi thật lâu, lại như là chỉ qua đi trong nháy mắt.

“Ba năm!”

“Thế nhưng đã qua đi ba năm.”

Tiêu Lăng Hàn lúc này mới xoay người nhìn về phía bốn phía, chỉ thấy bọn họ nơi sơn động đã không hơn phân nửa. Nghĩ đến hẳn là Thượng Quan Huyền Ý mấy năm nay đào tiên thạch đào ra không gian.

“Vất vả ngươi.”

“Vậy ngươi có phải hay không nên khao ta một chút?”

“Chờ đem nơi này tiên thạch thu hồi, đi ra ngoài liền cho ngươi làm ăn ngon.”

“Hảo a!” Nói đến ăn ngon, Thượng Quan Huyền Ý lập tức mặt mày hớn hở.

Tức phụ nhi trước sau như một chính là cái đồ tham ăn.

Một đốn ăn, là có thể thỏa mãn hắn.

Thật tốt dưỡng!

Kế tiếp Tiêu Lăng Hàn dùng cùng chiêu, đem những cái đó thượng phẩm tiên thạch cùng nhau thu vào trong túi.

Hai người tại đây tòa tiên thạch quặng cộng được đến cực phẩm tiên thạch hai vạn tam, thượng phẩm tiên thạch mười ba vạn.

Có thể nói là thu hoạch pha phong.

Hơn nữa phía trước Thượng Quan Tinh Vũ cấp, còn có giết người thu được, hiện giờ hai người cuối cùng là có chút tài sản, không hề giống vừa đến Tiên giới khi, nghèo liền phố cũng không dám nhiều dạo.

Hai người trở lại mặt đất, trải qua ba năm thời gian, nguyên lai tất cả đều là nguyền rủa chi hoa mặt đất, hiện giờ đã là trụi lủi một mảnh.

Sinh trưởng quá nguyền rủa chi hoa địa, rất khó lại loại sống mặt khác tiên thảo, cho dù là cỏ dại đều khó tồn tại, huống chi mặt đất còn bị dị hỏa đốt cháy quá.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không có lại lần nữa nhiều đãi, nơi này nguyền rủa chi hoa tuy rằng đã không có, nhưng nơi này vẫn như cũ còn có một cổ độc thuộc về nguyền rủa chi hoa kỳ quái khí vị.

Một lời khó nói hết hương vị, làm hai người chỉ nghĩ rời xa nơi này.

Hai người tiếp tục triều bay về phía nam đi.

Một canh giờ sau, một chút nguyền rủa chi hoa khí vị đều nghe không đến, Tiêu Lăng Hàn hai người mới rớt xuống đến mặt đất.

Lại là một canh giờ sau, hương khí bốn phía thịt nướng xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý trong tay.

Tu tiên giới tuy rằng không có Tu chân giới linh thảo thỏ, nhu cốt thỏ, nhưng có mặt khác thịt thỏ.

Thượng Quan Huyền Ý trong tay cầm chính là cánh đồng tuyết thỏ, một loại cấp thấp yêu thú, cái đầu so giống nhau con thỏ đại, lỗ tai đoản, cái đuôi đoản, trên người thịt cũng rất nhiều, nhất thích hợp làm nguyên liệu nấu ăn một loại con thỏ.

Tiêu Lăng Hàn hai người ngồi vây quanh ở đống lửa bên, một người trong tay cầm một khối nướng thịt thỏ, bên cạnh nướng giá thượng còn có không ít.

Đột nhiên, một đạo màu đỏ bóng dáng cấp tốc bay tới, mục tiêu đúng là Thượng Quan Huyền Ý tay thịt nướng.

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý có điều động tác, Tiêu Lăng Hàn một đạo công kích đánh ra, kia đạo màu đỏ bóng dáng kêu thảm thiết một tiếng bay ngược đi ra ngoài.

Cách đó không xa, vẫn luôn tạp mao hồ ly phát ra bi thống nức nở thanh: "Ô ô ô……"

Ngay sau đó, một đôi nhỏ dài tay ngọc tiểu tâm mà đem hồ ly ôm lên, "Hồng Phi, ngươi làm sao vậy? Thương đến chỗ nào rồi?"

Nữ tiên bao hàm thương tiếc thanh âm truyền ra.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đầu cũng chưa hồi, tiếp tục ăn thịt nướng.

Thực mau lại có năm người chạy tới.

Cầm đầu thanh y nam tiên, nhìn thấy ăn mặc bạch y nữ tiên, đi mau vài bước đi vào nữ tiên trước người, khẩu khí thân mật lại quan tâm: "Y Y, ngươi như thế nào chạy nhanh như vậy, Thiến Nhi vừa rồi không phải cố ý cùng ngươi chống đối, ngươi đừng sinh nàng khí."

Nhìn đến nữ tiên trong lòng ngực tạp sắc hồ ly, nam tiên ánh mắt trầm trầm, bất động thanh sắc nói: "Ngươi tìm được Hồng Phi."

"Ân, Nhậm Kiệt, ngươi mau giúp nhìn xem Hồng Phi, hắn giống như bị thương."

Nói chuyện nữ tử tên là Bạch Y Y, lớn lên dịu dàng khả nhân, bề ngoài nhìn nhu nhược nhưng kỳ, nhu nhược đáng thương, tu vi Kim Tiên hậu kỳ.

Bị nàng gọi là Nhậm Kiệt nam tử tên là Lục Nhậm Kiệt, lớn lên tuấn tú lịch sự, tu vi đã đạt Đại La Kim Tiên.

Lục Nhậm Kiệt trong miệng Thiến Nhi chính là hắn cùng cha khác mẹ muội muội, tên là Lục Thiến Nhi, tu vi Kim Tiên hậu kỳ. Nàng ăn mặc một thân màu tím nhạt tiên y, một đầu tóc đen toàn bộ vãn ở đỉnh đầu, một trương tuyệt mỹ trên mặt tràn đầy kiên nghị, vừa thấy liền biết nữ tử này sạch sẽ lưu loát, không phải nhược nhược Nhược Nhược tính tình.

Mặt khác ba người phân biệt là Lục Nhậm Châu, Lục Nhậm Hào, Lục Nhậm Tường, tu vi Kim Tiên đỉnh, là Lục Nhậm Kiệt tộc đệ.

“Y Y không cần lo lắng, uy nó một viên chữa thương đan dược thì tốt rồi. Yêu thú khôi phục tốc độ đều thực mau.” Nói, Lục Nhậm Kiệt lấy ra một cái bình sứ, đảo ra một cái đan dược.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 575

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 575 thể hồ quán đỉnh

Bạch Y Y mắt hàm ủy khuất, quật cường mà nói: "Nhậm Kiệt, Hồng Phi hắn không phải yêu thú, hắn là Yêu tộc, hắn là bởi vì nội đan bị người đào, mới không thể khôi phục hình người."

"Hảo hảo, hắn là Yêu tộc, hắn không yêu thú, đều là ta sai, ngươi đừng nóng giận." Lục Nhậm Kiệt vội vàng nhận sai, thái độ thành khẩn.

Trong lòng lại là nghĩ đến, yêu thú còn không phải là Yêu tộc một loại sao? Chỉ là yêu thú không thể hóa thành hình người mà thôi, hiện tại này chỉ tạp mao hồ ly không thể hóa thành hình người, còn không phải là yêu thú sao?

Một con súc sinh mà thôi, Bạch Y Y lại đem nó trở thành bảo.

Nghĩ đến này, Lục Nhậm Kiệt đáy mắt hàn quang chợt lóe lướt qua.

"Nhậm Kiệt, hy vọng ngươi sẽ không lại đem hắn cùng yêu thú nói nhập làm một."

Khi nói chuyện, Bạch Y Y lấy quá Lục Nhậm Kiệt trong tay đan dược, đút cho trong lòng ngực hồ ly.

Lục Thiến Nhi khó chịu mà lãnh "Hừ" một tiếng.

Cũng không biết này Bạch Y Y có cái gì tốt, câu chính mình ca ca còn có nam nhân khác vì nàng tranh giành tình cảm, quả thực chính là một cái hồ ly tinh, quán sẽ làm bộ làm tịch.

Lục Nhậm Kiệt ngẩng đầu lạnh lùng mà quét Lục Thiến Nhi liếc mắt một cái, trong mắt tràn đầy cảnh cáo.

"Nhậm Kiệt, Hồng Phi là bị bọn họ đả thương, ngươi nhất định phải vì nó làm chủ."

Nhìn trong lòng ngực hơi thở thoi thóp hồ ly, Bạch Y Y hai mắt đẫm lệ, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người trong mắt tràn đầy phẫn nộ ngọn lửa.

Lục Nhậm Kiệt nhíu mày, quay đầu nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, trong mắt tràn đầy hồ nghi.

Muốn hắn vì một con yêu thú xuất đầu, hắn là một vạn cái không muốn.

Nhưng nhìn đến Bạch Y Y chờ mong ánh mắt, hắn lại không đành lòng cự tuyệt.

Đi đến Tiêu Lăng Hàn hai người hai mét xa khoảng cách, Lục Nhậm Kiệt ôm quyền nói: “Quấy rầy hai vị tiên hữu, không biết ta vị hôn thê hồ ly nhưng nơi nào đắc tội hai vị, vì sao hai vị đối nó hạ này nặng tay?”

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn Bạch Y Y hư trung hồ ly liếc mắt một cái, lãnh đạm nói: “Ngươi đã là nó chủ nhân, vậy đem nó xem trọng, chúng ta thịt nướng há là nó có thể mơ ước. Nếu có lần sau, liền không hề là bị thương đơn giản như vậy.”

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Bạch Y Y có vẻ rất là kích động.

“Không có khả năng, ta bình thường cấp Hồng Phi ăn đồ vật đều là tiên linh khí nồng đậm, thả là ta trải qua chọn lựa kỹ càng, hắn sao có thể sẽ đến đoạt các ngươi thịt nướng.”

“Có thể hay không có thể, ngươi hỏi một chút nó sẽ biết.”

Tiêu Lăng Hàn mắt lạnh quét về phía kia chỉ tạp mao hồ ly, đáy mắt là sâu không thấy đáy hắc.

Hồng Phi đối thượng Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, trong lòng tràn đầy kinh sợ, hắn cảm giác chính mình tiểu tâm tư đều bị trước mắt người nhìn thấu. Vừa rồi hắn ở thật xa đã nghe đến một cổ làm người thèm nhỏ dãi thịt nướng mùi hương, kia mùi hương dẫn tới hắn nước miếng chảy ròng.

Kỳ thật hắn không tính toán lại đây đoạt, nhưng hắn dị thường biểu hiện bị Bạch Y Y nhận thấy được, ở biết nguyên do sau, Bạch Y Y khiến cho hắn lại đây đoạt.

Cho nên, hắn mới có thể chạy tới đoạt người khác trong tay, bằng không hắn khẳng định sẽ đoạt bên cạnh nướng giá thượng.

Chỉ là hắn không nghĩ tới này hai người phản ứng nhanh như vậy, tu vi cũng không tầm thường.

Xuất sư bất lợi.

Thịt nướng không được đến, chính mình còn thương càng thêm thương.

Bạch Y Y đương nhiên biết Hồng Phi là cố ý tới đoạt, nàng cúi đầu nhìn về phía Hồng Phi, thấy Hồng Phi thân mình ở run nhè nhẹ, nàng lập tức than thở khóc lóc mà lên án nói: “Hồng Phi yêu đan bị người cướp đi, đã thực đáng thương, hắn còn không phải là muốn ăn một chút thịt nướng sao? Các ngươi cư nhiên liền đối hắn hạ như thế trọng tay, chẳng lẽ các ngươi liền không có một chút đồng tình tâm sao?”

Nghe được Bạch Y Y đà thanh đà khí mà nói chuyện thanh, làm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cả người nổi da gà đều rớt đầy đất.

Hai người đều có chút vô ngữ.

Thượng Quan Huyền Ý ném xuống trong tay xương cốt, xoay người, nhìn Bạch Y Y châm chọc nói: "Ngươi nữ nhân này có phải hay không có tật xấu."

"Một, này chỉ hồ ly yêu đan ở cùng không ở, cùng chúng ta không có một khối tiên thạch quan hệ."

"Nhị, chúng ta thịt nướng dựa vào cái gì phải cho hắn ăn? Chúng ta cùng ngươi không thân, cùng hắn cũng không thân."

"Tam, chính ngươi hồ ly không hảo hảo quản giáo, thực lực không được, cướp bóc không thành, bị giáo huấn là đương nhiên sự, liền tính giết hắn, cũng không quá."

"Ngươi dựa vào cái gì chỉ vào chúng ta không có đồng tình tâm? Ngươi muốn chúng ta đối một con tới cướp bóc chúng ta hồ ly sinh ra đồng tình tâm, ta đầu óc thực bình thường, loại này lấy ơn báo oán sự, ta độ lượng tiểu, làm không tới."

Chuyện vừa chuyển, Thượng Quan Huyền Ý nghiền ngẫm nói: "Hoặc là ngươi có thể giáo giáo ta, ta xem ngươi trên tay không gian giới tử rất xinh đẹp. Nếu không ta đánh cướp ngươi, ngươi lấy ơn báo oán, không cần cùng ta so đo được không?"

Thượng Quan Huyền Ý bùm bùm nói một đại đẩy, nghe Bạch Y Y liền khóc đều quên mất, liền như vậy ngây ra như phỗng đứng ở tại chỗ.

Tiêu Lăng Hàn mỉm cười nhìn Thượng Quan Huyền Ý, tức phụ nhi buổi nói chuyện, giảng thật tốt.

Những câu đều chọc nhân tâm oa tử, cố tình hắn nói vẫn là sự thật.

Lục Thiến Nhi thật sự không nhịn xuống, "Phụt" một tiếng bật cười, ngay cả mặt khác ba người đều bả vai đều ở kích thích, rõ ràng là ở nghẹn cười.

Lục Nhậm Kiệt vốn dĩ liền khó coi sắc mặt, càng thêm hắc trầm.

Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng một câu, nghe hắn đều cảm thấy thiếu đến hoảng.

Bạch Y Y bị Lục Thiến Nhi tiếng cười bừng tỉnh.

Tỉnh thần sau, nàng nước mắt liền ngăn không được mà ra bên ngoài rớt, phảng phất Thượng Quan Huyền Ý đem nàng như thế nào giống nhau.

Xem đến Lục Nhậm Kiệt không thể hiểu được mà đau lòng, lại cảm thấy mất mặt.

Trước kia hắn rất thích Bạch Y Y ôn nhu tiểu ý, nhưng hiện tại thấy nàng như vậy, chỉ cảm thấy nàng quá không phóng khoáng.

Hắn ở Lục gia đích trưởng tử, về sau Lục gia muốn giao cho trong tay hắn, làm Lục gia chủ mẫu, Bạch Y Y bộ dáng này khẳng định không được. Huống chi

bên người nàng thành thật đi theo mấy cái nam tiên, còn cùng bọn họ ái muội không rõ.

Hiện tại cứ như vậy, kia về sau có thể hay không cho chính mình đội nón xanh?

Còn có nàng trong lòng ngực kia chỉ hồ ly, nếu là hắn đến đã khôi phục, hóa thành hình người. Lấy Bạch Y Y đối hắn quan tâm, hai người bối chính mình làm chút nhận không ra người sự cũng nói không nhất định.

Nghĩ đến này, Lục Nhậm Kiệt ánh mắt nặng nề mà nhìn về phía Bạch Y Y.

Trước kia hắn cảm thấy Bạch Y Y lớn lên thực phù hợp chính mình tâm ý, nhưng hiện tại lại xem, như thế nào cảm thấy như vậy biến vặn? Huống chi lấy nàng vừa rồi biểu hiện tới xem, rõ ràng là ở vô cớ gây rối. Giống như vậy cục diện rối rắm, chính mình đã không phải lần đầu tiên vì nàng giải quyết tốt hậu quả.

Vì thế chính mình còn đắc tội không ít người, làm như vậy thật sự đáng giá sao?

Chính mình vì sao sẽ đột nhiên thích nàng vô cùng?

Vô duyên vô cớ, không hề nguyên do mà thích nàng, nàng rốt cuộc có cái gì đáng giá chính mình thích?

Lục Nhậm Kiệt chau mày, hắn còn muốn tu luyện, nơi nào có thời gian ba ngày hai đầu tới giúp nàng giải quyết tốt hậu quả?

Trước mắt hai người tu vi hắn nhìn không thấu, hoặc là so với chính mình cao, hoặc là dùng cái gì che giấu tu vi pháp bảo. Mặc kệ là loại nào, đều thuyết minh trước mắt hai người không bình thường. Vạn nhất chính mình không đối phó được, chẳng phải là muốn thua tại nơi này?

Trong chớp nhoáng, Lục Nhậm Kiệt đã nghĩ tới từ hôn.

Hắn cảm giác chính mình như là đột nhiên đã bị thể hồ quán đỉnh, trước kia cũng không biết chính mình như thế nào liền bị ma quỷ ám ảnh cảm thấy Bạch Y Y chỗ nào chỗ nào đều hảo.

Hiện tại hắn đầu óc xưa nay chưa từng có thanh minh, chỉ nghĩ rời xa Bạch Y Y.

Hắn sợ chính mình lại bị mê hoặc, làm ra làm chính mình hối hận không thôi sự.

Quay đầu đối thượng Tiêu Lăng Hàn cười như không cười mà ánh mắt, Lục Nhậm Kiệt trong lòng trực giác hắn có thể tỉnh táo lại nhất định cùng này hai người thoát không được quan hệ.

"Nhậm Châu, Nhậm Hào, các ngươi……" Lục Nhậm Kiệt vừa định kêu chính mình hai vị này tộc đệ chiếu cố Bạch Y Y, nhưng nói đến một nửa, hắn liền ách thanh.

Chính mình đều trốn bất quá Bạch Y Y mê hoặc, kia chính mình hai vị này tộc đệ thực lực không có chính mình cao, bọn họ thoát được quá sao?

Hiện tại hắn liền muốn đi theo Tiêu Lăng Hàn hai người bên người, hắn cảm giác chỉ cần chính mình đi theo này hai người bên người, liền sẽ không chịu mê hoặc.

Bạch Y Y còn chờ Lục Nhậm Kiệt giúp nàng xuất đầu, kết quả đợi nửa ngày, Lục Nhậm Kiệt cư nhiên không có muốn giúp nàng ra tay giáo huấn trước mặt hai người tính toán.

Hôm nay Lục Nhậm Kiệt thực không bình thường, dĩ vãng chỉ cần nàng bày ra một bộ bị ủy khuất bộ dáng, Lục Nhậm Kiệt nhất định sẽ giúp nàng xuất đầu, cũng mặc kệ có phải hay không nàng sai, đều sẽ ra tay giáo huấn những cái đó đắc tội nàng người.

Suy nghĩ gian, Bạch Y Y sóng mắt dịu dàng nói: “Nhậm Kiệt, thực xin lỗi, ta làm ngươi khó xử. Đều do ta, ta liền không nên tới bí cảnh, tới cũng không thể giúp được ngươi cái gì, còn tịnh cho ngươi thêm phiền toái.”

Bạch Y Y nói mới vừa nói xong, Lục Thiến Nhi nói tiếp nói: “Rất có tự mình hiểu lấy.”

Lúc này Lục Nhậm Kiệt thanh tỉnh sau, mới phát hiện chính mình muội muội tựa hồ vẫn luôn đều không có đã chịu mê hoặc quá, nàng cùng Bạch Y Y trước nay liền không đối phó, chẳng lẽ Bạch Y Y mê hoặc chỉ chỉ nhằm vào nam nhân?

“Thiến Nhi, ta biết ngươi không thích ta, ta…… Ta đây liền đi. Ô ô ô……”

Nói xong lời này, Bạch Y Y lau nước mắt ôm hồ ly liền hướng một cái khác phương hướng chạy tới.

Nàng tin tưởng đợi chút Lục Nhậm Kiệt sẽ giống như trước giống nhau tới truy nàng, chiêu này nàng thử lần nào cũng linh.

Gặp người đều chạy xa, Lục Nhậm Kiệt cư nhiên không có đuổi theo, Lục Thiến Nhi xem hiếm lạ giống nhau nhìn chằm chằm nhà mình ca ca. Dĩ vãng phát sinh loại sự tình này, hắn nhất định trước tiên đuổi theo ra đi, trước khi đi còn không quên lưu lại một câu, “Trở về lại thu thập ngươi.”

Lục Nhậm Kiệt bị nhà mình muội muội xem đến cực kỳ không được tự nhiên, hắn tự nhiên cũng nhớ tới trước kia chính mình.

Ho khan một tiếng, hắn đối Tiêu Lăng Hàn hai người chắp tay nói: “Tại hạ Lục Nhậm Kiệt, đa tạ hai vị tiên hữu ra tay tương trợ.”

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nói: “Nếu nói lời cảm tạ nên có điểm thành ý.”

Nhà mình cậu em vợ bị thân ca cứu sau, đều thanh toán báo thù, huống chi trước mặt cái này chính là người xa lạ.

Kỳ thật ở mấy người mới vừa tới gần, Tiêu Lăng Hàn liền nhận ra mấy người, này mấy người hắn ở Tiêu Dật Minh trong trí nhớ nhìn thấy quá. Bọn họ là

Thiên Thịnh Tiên Vực Lục gia con cháu, Lục gia cùng Tiêu gia thế lực không sai biệt lắm.

Về sau bọn họ khẳng định sẽ đi Thiên Thịnh Tiên Vực, nhiều quen biết người đối bọn họ chỉ có chỗ tốt, không có chỗ hỏng.

Hắn từ Tiêu Dật Minh trong trí nhớ biết, Lục Nhậm Kiệt làm người còn tính chính trực, nhưng là ở gặp được Bạch Y Y sau, người liền trở nên phi thường không thể nói lý.

Trước kia Lục Nhậm Kiệt cùng Tiêu Dật Minh quan hệ cũng không tệ lắm.

Bất quá bởi vì Bạch Y Y quan hệ, hai người đã tuyệt giao.

Phía trước ở Tiêu Dật Minh trong trí nhớ nhìn đến Lục Nhậm Kiệt biểu hiện, hắn còn tưởng rằng gia hỏa này là cái luyến ái não.

Hôm nay vừa thấy, gia hỏa này nơi nào là cái gì luyến ái não, rõ ràng bị người khống chế còn không tự biết.

Vừa mới nghe Bạch Y Y nói kia chỉ hồ ly nội đan bị người cướp đi, Tiêu Lăng Hàn liền không quá tin tưởng. Nếu là nó nội đan thật sự bị người cướp đi, phía trước căn bản sẽ không có nhanh như vậy tốc độ.

Vì thế, hắn mở ra linh nhãn nhìn về phía hồ ly, kết quả liền phát hiện hồ ly nội đan rõ ràng ở nó trong bụng.

Quay đầu khi, hắn nhìn thấy một cây màu đen tuyến, liên tiếp Bạch Y Y cùng Lục Nhậm Kiệt.

Người bình thường nhìn không tới kia căn tuyến, càng không thể chặt đứt.

Tiêu Lăng Hàn vẫn là dùng là thần thức hơn nữa không gian pháp tắc mới có thể vô thanh vô tức mà chặt đứt.

Thấy Lục Nhậm Kiệt hướng chính mình hai người nói lời cảm tạ, xem ra hắn còn không tính xuẩn, có điểm nhãn lực kính.

Lục Nhậm Kiệt vừa rồi chỉ là suy đoán, nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, hắn liền minh bạch vừa rồi là Tiêu Lăng Hàn ra tay.

Suy nghĩ một lát, hắn liền lấy ra một cái tinh xảo hộp đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

"Đây là Lục mỗ một chút tâm ý, mong rằng tiên hữu không cần ghét bỏ."

Ở Lục Nhậm Kiệt lấy ra cái kia hộp khi, Lục gia mấy người đôi mắt đều không tự giác mà nhìn chằm chằm hộp.

Tái kiến hắn đem hộp đệ hướng Tiêu Lăng Hàn, mấy người càng không bình tĩnh.

Lục Thiến Nhi càng là không tự giác mà nhẹ gọi một tiếng: "Ca!"

Lục Nhậm Kiệt quay đầu lại lạnh lùng mà quét Lục Thiến Nhi mấy người liếc mắt một cái.

Lục gia mấy người đem lời muốn nói, đều nghẹn trở về.

Nhìn đến mấy người biểu hiện, tiêu lăng vũ _ hi hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều rất tò mò hộp trang đến tột cùng là cái gì, cư nhiên làm kia mấy người có như vậy đại phản ứng.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận hộp, thấy kia mấy người đôi mắt còn gắt gao để nhìn chằm chằm hộp, hắn làm trò mấy người mặt giải trừ hộp thượng cấm chế.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 576

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 576 thu hoạch yêu châu

“Lạch cạch” một tiếng, hộp liền bị hắn mở ra.

Hộp ăn mặc kiểu Trung Quốc chính là một viên mẫu tử đại, trình kim sắc hạt châu.

Nhìn thoáng qua, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền khép lại hộp, lại đem hộp đẩy cho Lục Nhậm Kiệt.

“Đồ vật quá trân quý, ta sợ chính mình có mệnh lấy, mất mạng hưởng dụng.”

Lục Nhậm Kiệt cũng không có tiếp, mà là trịnh trọng chuyện lạ nói: “Tiên hữu cứ việc dùng, biết thứ này người chỉ có chúng ta năm huynh muội, nó là ta ở trong bí cảnh ngẫu nhiên đoạt được. Tiên hữu nếu là không yên tâm, chúng ta này liền phát hạ Thiên Đạo lời thề, tuyệt không sẽ đem việc này báo cho những người khác.”

Không đợi Tiêu Lăng Hàn ngăn cản, còn lại người Lục gia người thấy Lục Nhậm Kiệt như thế quyết tuyệt, ở hắn phát xong thề sau, cũng đều đã phát thề.

Tiêu Lăng Hàn hoàn toàn không nghĩ tới chính mình tùy tay vì này, cư nhiên còn có kinh hỉ bất ngờ.

Hộp đồ vật tên là yêu châu, nó chính là Thần cấp yêu thú nội đan dùng đặc thù nước thuốc ngâm sau, loại trừ tạp chất, lưu lại tinh hoa.

Yêu châu có thể trực tiếp luyện hóa, cũng có thể đem nó luyện chế thành đan dược.

Bất quá thứ này không phải Tiêu Lăng Hàn hiện tại có thể sử dụng, ít nhất đến chờ đến hắn tu vi đạt tới Tiên Đế hoặc là Tiên Tôn mới có thể dùng.

Nếu là làm Tiên giới những cái đó lão gia hỏa biết trong tay hắn có yêu châu, khẳng định sẽ đến cướp đoạt, có thể nói đây là một cái phỏng tay khoai lang, nhưng lại là vật báu vô giá.

Mặc dù Lục gia mấy người đều đã phát thề, Tiêu Lăng Hàn trên mặt yên tâm, trong lòng lại có khác so đo.

“Một khi đã như vậy, kia tại hạ liền từ chối thì bất kính.”

Tiêu Lăng Hàn không ở chối từ, thuận tay nhận lấy yêu châu.

“Chúng ta đến từ Thiên Thịnh Tiên Vực Lục gia, nếu là hai vị đạo hữu về sau đi Thiên Thịnh Tiên Vực, gặp được bất luận cái gì phiền toái, có thể đến Thịnh

Thế Thành Lục gia tới tìm Lục mỗ.”

Nói, Lục Nhậm Kiệt lấy ra một cái ngọc giản: “Đây là ta truyền âm ngọc giản.”

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận ngọc giản.

“Tại hạ Tiêu Lăng Hàn, vị này chính là ta đạo lữ Thượng Quan Huyền Ý.”

Lục Nhậm Kiệt nghe được Thượng Quan Huyền Ý tên, lập tức đem tầm mắt chuyển hướng hắn: “Họ Thượng Quan, tiên hữu chẳng lẽ là……”

Không đợi Lục Nhậm Kiệt đem nói cho hết lời, Thượng Quan Huyền Ý liền nói: “Chúng ta hai người là phi thăng tu sĩ.”

Nghe vậy, Lục gia mấy người đều có chút ngoài ý muốn, ngược lại cổ quái mà nhìn hai người liếc mắt một cái.

Rốt cuộc hạ giới phi thăng đến Tiên giới tu sĩ cơ hồ đều sẽ không dễ dàng đối người khác nói bọn họ là phi thăng tu sĩ, để tránh bị người xem thường.

Nhưng này hai người khen ngược, thế nhưng cứ như vậy thoải mái hào phóng mà nói ra.

Hoàn toàn không lo lắng người khác khinh thường.

Lục Nhậm Kiệt cũng là sửng sốt một chút, hắn không nghĩ tới trước mắt hai người cư nhiên là phi thăng tu sĩ.

Phi thăng tu sĩ ở Tiên giới cho bọn hắn ấn tượng đều là sinh hoạt ở tầng chót nhất, thức thời người giống nhau sống tương đối lâu, có chút tự cho mình siêu phàm nhân tài phi thăng không bao lâu liền treo.

Rốt cuộc ở phi thăng phía trước, bọn họ thân phận địa vị tất nhiên là tối cao, thả là chúa tể giả. Mà đến đến Tiên giới, bọn họ lại thành thấp nhất tầng người.

Lục Nhậm Kiệt nhưng thật ra không có khinh thường Tiêu Lăng Hàn hai người, có thể được đến lệnh bài, tiến vào bí cảnh, vậy chứng minh hai người tuyệt phi vật trong ao.

“Hai vị tiên hữu thiên tư phi phàm, hành sự bằng phẳng, có thể cùng hai vị kết bạn là Lục mỗ vinh hạnh.”

Hắn nhưng thật ra không có khen tặng hai người ý tứ, lời nói đều xuất từ bản tâm.

Tiện đà, hắn lại đem Lục Thiến Nhi bốn người giới thiệu một lần.

Đại gia tộc con cháu kiến thức cùng khí độ không phải người bình thường có thể so sánh, mặc kệ Lục gia mấy người trong lòng là như thế nào tưởng, nhưng bọn hắn trên mặt đều cùng Tiêu Lăng Hàn hai người trò chuyện với nhau thật vui.

Cũng làm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đối Thiên Thịnh Tiên Vực có càng nhiều hiểu biết.

Nửa ngày sau, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên hỏi: "Không biết Lục tiên hữu các ngươi kế tiếp tính toán đi nơi nào?"

Không hỏi không được nha, hắn phát hiện cái này kêu Lục Nhậm Kiệt gia hỏa cư nhiên tính toán đi theo bọn họ.

"Nếu là Tiêu tiên hữu cùng Thượng Quan tiên hữu không chê, ta tính toán cùng các ngươi cùng nhau hành động."

Lục Nhậm Kiệt hạ quyết tâm muốn đi theo Tiêu Lăng Hàn hai người, hắn rất sợ chính mình lại đụng vào đến Bạch Y Y bị nàng mê hoặc. Hắn không biết chính mình là như thế nào trung chiêu, loại tình huống này hắn thật là có điểm lo lắng lại lần nữa phát sinh.

Tiêu Lăng Hàn hoàn toàn không nghĩ tới Lục Nhậm Kiệt cư nhiên sẽ nói như vậy, hắn không tin đối phương không có nhìn ra hắn hỏi cái này lời nói kỳ thật là ở đuổi người.

"Lục tiên hữu ngươi sở dĩ muốn đi theo chúng ta là sợ tái ngộ thấy phía trước tên kia nữ tử đi?"

Tiêu Lăng Hàn thẳng vào chủ đề, hắn muốn cùng Thượng Quan Huyền Ý quá hai người thế giới, sao có thể lưu trữ một đoàn bóng đèn.

Bị nói toạc ra tâm tư, Lục Nhậm Kiệt không hề có cảm thấy nan kham, ngược lại kinh hỉ nói: "Chẳng lẽ Tiêu tiên hữu có có thể làm ta không bị mê hoặc phương pháp?"

Nếu là thật sự có, cũng không uổng phí hắn vừa rồi đưa ra lễ trọng.

Hỏi xong sau, hắn tràn đầy chờ mong mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Có là có, bất quá……"

Tiêu Lăng Hàn mặt lộ vẻ khó xử, lời nói cũng không có nói xong.

Thấy vậy, Lục Nhậm Kiệt lập tức nói: "Có cái gì yêu cầu, Tiêu tiên hữu cứ việc nói, chỉ cần là ta có thể làm đến định sẽ không chậm lại."

"Cũng không có gì, chỉ cần ngươi có thể tìm được ái mộ người cùng đối phương ký kết đạo lữ khế ước, kia phía trước tên kia nữ tử thủ đoạn liền không đối phó được ngươi." Tiêu Lăng Hàn nhịn cười, vẻ mặt bình tĩnh mà nói.

Theo hắn hiểu biết đến tình huống, Lục Nhậm Kiệt cùng Bạch Y Y là đính hôn, hắn chỉ cần hơi chút cùng cái nào nữ tiên nhiều lời một câu, Bạch Y Y đều phải ăn bậy phi dấm.

Cho nên, hắn nói biện pháp này trực tiếp đem Lục Nhậm Kiệt cái này da mặt dày gia hỏa này khó tới rồi.

Làm hắn lâm thời đi chỗ nào tìm cái nữ tiên cùng hắn ký kết đạo lữ khế ước, tổng không có khả năng tìm hắn muội muội đi?

Lục Nhậm Kiệt chau mày, vấn đề này thật đúng là chẳng lẽ hắn.

Đừng nói người khác ở bí cảnh, liền tính hắn không ở bí cảnh này một chốc cũng không biết đi đâu tìm như vậy một người.

“Đại ca.”

Lục Thiến Nhi hôm nay mới biết được, nguyên lai Lục Nhậm Kiệt như vậy che chở Bạch Y Y, là bị nàng mê hoặc.

Nàng liền nói từ từ nhỏ yêu thương nàng đại ca, từ gặp qua Bạch Y Y sau, như thế nào đột nhiên liền thay đổi, xem chính mình mặt sưng mày xỉa.

“Ân?” Lục Nhậm Kiệt nghi hoặc mà nhìn về phía nhà mình muội muội.

“Kỳ thật ta có thể giúp ngươi.” Lục Thiến Nhi đỏ mặt, đánh bạo nói.

Nghe vậy, Lục Nhậm Kiệt sắc mặt đại biến, quát lớn nói: “Thiến Nhi, ngươi ở nói bừa cái gì? Loại chuyện này như thế nào có thể kêu ngươi giúp ta, chúng ta chính là thân huynh muội.”

Ngược lại hắn đều nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người: “Xin lỗi, làm hai vị chế giễu.”

Lục gia còn lại ba người đều cúi đầu, ở nhỏ giọng nói chuyện với nhau, phảng phất Lục Nhậm Kiệt cùng Lục Thiến Nhi lời nói, bọn họ không có nghe được giống nhau, trên thực tế ba người lại là lỗ tai dựng ở nghe lén.

“Đây là các ngươi việc tư, cùng chúng ta không quan hệ.”

Tiêu Lăng Hàn xua xua tay, tỏ vẻ Lục Nhậm Kiệt không cần cùng bọn họ xin lỗi.

“Đại ca, ta có thể, chờ ngươi tìm được thích người, chúng ta lại giải trừ khiết ước chính là.”

Lục Thiến Nhi chỉ là tưởng giúp Lục Nhậm Kiệt, nàng không nghĩ quan tâm chính mình đại ca, lại biến trở về phía trước bộ dáng.

Lục Nhậm Kiệt không chút nghĩ ngợi, lập tức lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt: “Không được, ngươi cho rằng khế ước là như vậy hảo giải sao? Lộng không hảo tu vi đều sẽ toàn phế.”

“Đại ca, có một việc ngươi vẫn luôn cũng không biết, kỳ thật ta và ngươi căn bản không có huyết thống quan hệ.”

“Cái gì? Sao có thể?”

Lục Nhậm Kiệt đầy mặt không thể tưởng tượng, hắn từ nhỏ đau đến đại muội muội cư nhiên không phải chính mình muội muội.

“Đại ca, ngươi tưởng, ta muốn thật là phụ thân nữ nhi, mẫu thân như thế nào bao dung ta, còn đem ta trở thành thân sinh nữ nhi giống nhau yêu thương? Phụ

thân cùng mẫu thân cảm tình ngươi lại không phải không biết, bọn họ chi gian căn bản chen vào không lọt bất luận kẻ nào.”

“Ngươi làm ta trước chậm rãi.”

Lục Nhậm Kiệt hồi tưởng khởi mấy năm nay điểm điểm tích tích, sự tình xác thật nơi chốn lộ ra quỷ dị.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ở một bên xem diễn, nghĩ nếu là có điểm hạt dưa liền càng tốt.

Bất quá, xem Lục Nhậm Kiệt bộ dáng, khẳng định sẽ thỏa hiệp.

Đoàn người chuẩn bị buổi tối liền tại nơi đây tu chỉnh, ngày mai lại xuất phát.

Một đêm không nói chuyện.

Dựng ngày sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời mở mắt ra, hai người đêm nay thượng đều ở đả tọa tu luyện.

“Lăng Hàn, Lục Nhậm Kiệt năm người thật sự muốn cùng chúng ta cùng nhau thăm dò bí cảnh?”

“Nhìn dáng vẻ, Lục Nhậm Kiệt đoàn người tạm thời ném không xong, bất quá chỉ cần chờ hắn cùng Lục Thiến Nhi hai người ký kết khiết ước, bọn họ tất nhiên sẽ tự động rời đi.”

“Bọn họ thật sự sẽ ký kết khế ước?”

“Tám chín phần mười, Lục Nhậm Kiệt bọn họ là một bậc Tiên Vực đại gia tộc con cháu, Vân Lan bí cảnh đại đa số người đều đến từ Thiên U Tiên Vực.”

Tiêu Lăng Hàn nói còn chưa dứt lời, nhưng hắn tin tưởng Thượng Quan Huyền Ý nhất định hiểu hắn ý tứ.

Này đó đại gia tộc người, nhất chú trọng chính là môn đăng hộ đối.

Còn có đại bộ phận người đều hy vọng chính mình một nửa kia thiên phú hảo, như vậy mới có thể sinh hạ ưu tú hậu đại.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Minh bạch.”

Lúc sau hai người lộ trình biến thành bảy người đồng hành.

Bất quá cùng Lục Nhậm Kiệt bọn họ cùng nhau đi cũng là có chỗ lợi, trên đường gặp được tứ cấp ngũ cấp tiên thảo bọn họ đều không cần. Ở biết được Tiêu Lăng Hàn là luyện đan sư sau, còn chủ động đem chính mình thu thập đến tiên thảo đưa cho hắn.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng da mặt dày, nhưng cũng ngượng ngùng thật sự cứ như vậy nhận lấy, hắn căn cứ Lục gia mấy người cấp tiên thảo số lượng phẩm cấp, lại đem chính mình luyện chế tốt đan dược mỗi người phân một ít.

Hắn đan dược thấp nhất phẩm cấp đều là thượng phẩm, Lục gia mấy người ở nhìn thấy đan dược khi, đều cảm thấy chính mình kiếm được. Dọc theo đường đi đều ở cùng Tiêu Lăng Hàn xum xoe, đi theo làm tùy tùng.

Mấy người nhiệt tình làm đến Tiêu Lăng Hàn giống như mới là đại gia tộc con cháu, bọn họ chỉ là tuỳ tùng.

Bởi vậy có thể thấy được luyện đan sư địa vị rất cao.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ đi khảo hạch luyện đan sư cấp bậc, chính là bởi vì luyện đan sư cái này thân phận.

Về sau hắn nếu là cùng Tiêu gia đối thượng, nhưng hắn nếu là một cái bát cấp hoặc cửu cấp luyện đan sư, tin tưởng có thể tìm được không ít giúp đỡ, Tiêu gia cũng không dám dễ dàng đối hắn ra tay.

Bởi vì mấy người không có minh xác mục đích địa, cho nên cũng không có vội vã lên đường.

Đảo mắt lại qua mười ngày.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn đoàn người đang ở thu thập tiên thảo, đột nhiên tới một đám khách không mời mà đến.

Người tới cùng sở hữu mười người, cầm đầu ba người tu vi ở Đại La Kim Tiên lúc đầu, bọn họ phân biệt là đóng mở, Lý Lương, Đỗ Kiến Phụ, này sáu người đều là Kim Tiên cảnh.

Mười người trung còn có một cái người quen, người này đúng là Bạch Y Y.

Bạch Y Y tiến lên vài bước, đi vào Lục Nhậm Kiệt 3 mét xa địa phương.

Nàng ánh mắt u oán mà nhìn về phía Lục Nhậm Kiệt, phảng phất Lục Nhậm Kiệt là cái ngủ quá liền không cần nàng tra nam.

Hiện tại tỉnh táo lại Lục Nhậm Kiệt nhìn thấy Bạch Y Y như vậy ánh mắt, chỉ cảm thấy nổi lên một thân nổi da gà, cũng không biết trước kia chính mình là như thế nào quá, hiện tại ngẫm lại liền cùng nằm mơ giống nhau.

Bạch Y Y tràn đầy oán hận mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Cái này làm cho thấy rõ Bạch Y Y ánh mắt Tiêu Lăng Hàn có chút vô ngữ, ngày đó rõ ràng liền nữ nhân này chính mình tới tìm tra, hiện tại cư nhiên còn dùng như vậy ánh mắt xem bọn họ, thật đúng là không thể hiểu được.

"Nhậm Kiệt, ngày đó ngươi như thế nào không tới truy ta?" Bạch Y Y thâm tình chân thành mà nhìn về phía Lục Nhậm Kiệt, ngữ khí là nói không nên lời ủy khuất.

Nàng lời này vừa ra, Tiêu Lăng Hàn mấy người đều muốn cười.

"Ngày đó không phải chính ngươi nói phải đi sao? Ta lại như thế nào hảo đuổi theo ngươi, vạn nhất ngươi không nghĩ nhìn đến ta đâu?"

Lục Nhậm Kiệt hiện tại không đã chịu ảnh hưởng, nói ra nói kẹp dao giấu kiếm.

Đối diện nghe được hắn lời nói Bạch Y Y thiếu chút nữa khí cái ngưỡng đảo.

Trong đầu suy nghĩ bay lộn, Bạch Y Y ra vẻ thương tâm bộ dáng, buông xuống đầu.

Trong lòng nghĩ, hẳn là phía trước đối Lục Nhậm Kiệt khống chế đã mất đi hiệu lực, hiện giờ nàng còn không thể mất đi Lục Nhậm Kiệt vị hôn thê cái này thân phận.

Như vậy chỉ có thể một lần nữa khống chế hắn.

Nghĩ đến này, Bạch Y Y ngẩng đầu, đột nhiên nàng đồng toàn bộ biến thành màu đen, ánh mắt âm trắc trắc mà nhìn Lục Nhậm Kiệt.

Lục Nhậm Kiệt nhìn thấy Bạch Y Y ánh mắt, theo bản năng liền muốn trốn đến Tiêu Lăng Hàn phía sau đi.

Hắn còn nhớ rõ chính mình phía trước chính là đối thượng Bạch Y Y cái này ánh mắt, sau đó không tự chủ được mà thích thượng nàng, đối nàng ngoan ngoãn phục tùng, cảm thấy nàng chỗ nào đều hảo, còn phi nàng không cưới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 577

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 577 chín hồn mê hương

Chỉ là còn không đợi hắn hướng Tiêu Lăng Hàn phía sau trốn, Thượng Quan Huyền Ý liền lạnh lạnh mà nhìn hắn mắt.

Sợ tới mức Lục Nhậm Kiệt chỉ có thể đứng ở tại chỗ.

Hắn phía trước vẫn luôn cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý thực ôn hòa, giống như vào đông ánh mặt trời giống nhau ấm áp.

Hiện tại xem ra đối phương nơi đó là vào đông ánh mặt trời, đối phương rõ ràng là Thiên Ly Tuyết Sơn băng, đông lạnh đến người lạnh băng đến xương.

Thấy Lục Nhậm Kiệt thành thật đứng, không lại tính toán trốn đến Tiêu Lăng Hàn phía sau, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng vừa lòng. Tiêu Lăng Hàn là của hắn, chỉ có hắn có thể đứng ở Tiêu Lăng Hàn phía sau, những người khác môn đều không có, cửa sổ cũng không có.

Tiêu Lăng Hàn ở nhìn thấy Bạch Y Y đôi mắt khi, đáy mắt hiện lên một tia sát khí.

Không nghĩ tới cái này Bạch Y Y thật đúng là không đơn giản, xem ra chính mình phía trước thật đúng là coi khinh nàng.

Cũng may mắn nàng hiện tại chủ động đưa tới cửa tới.

Bằng không lưu trữ như vậy một người, chắc chắn hậu hoạn vô cùng, phiền toái không ngừng.

Bạch Y Y tưởng lại đối Lục Nhậm Kiệt thi triển thuật pháp, đáng tiếc có Tiêu Lăng Hàn ở, nàng chú định thành công không được.

Đột nhiên, Bạch Y Y phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết: "A……!"

Ngay sau đó, mọi người liền nhìn đến Bạch Y Y đôi mắt chảy xuống hai hàng huyết lệ.

Ở nghe được nàng phát ra kêu thảm thiết khi, Đỗ Kiến Phụ ba người một cái bước xa liền vọt tới bên người nàng.

Lý Lương: "Y Y, ngươi làm sao vậy?"

Đóng mở: "Y Y, đừng sợ, ta sẽ giúp ngươi báo thù."

Đỗ Kiến Phụ: "Y Y, tới ăn viên chữa thương đan dược."

Ba người nam tiên tranh trước khủng sau mà quan tâm Bạch Y Y.

Tiêu Lăng Hàn đoàn người nhìn thấy đối diện cái kia cảnh tượng đều có chút trợn mắt há hốc mồm.

Không khỏi mà ở trong lòng cảm thán, nữ nhân này thật đúng là lợi hại, mới mấy ngày công phu cư nhiên liền tìm đến hạ hạ nhà tiếp theo.

Lục Nhậm Kiệt nhìn thấy cái này cảnh tượng, nhớ tới phía trước hắn cùng nam nhân khác cùng nhau tranh nhau cướp đối Bạch Y Y tốt cảnh tượng.

Tức khắc, hắn cả người đều không tốt.

Lục Nhậm Kiệt cảm giác Bạch Y Y chính là hắn ác mộng, hắn hiện tại chỉ nghĩ chạy nhanh thoát khỏi cái này ca ác mộng.

Bạch Y Y không có thể thành công khống chế Lục Nhậm Kiệt, ngược lại làm cho chính mình bị thương. Nàng trong lòng thật là bực bội, lại suy nghĩ rốt cuộc là ai phá nàng thuật pháp.

Lục Nhậm Kiệt khẳng định không có khả năng vô duyên vô cớ liền tỉnh táo lại, ngày đó là ở nhìn thấy kia hai gã nam tiên sau, lộ Nhậm Kiệt thái độ lại đột nhiên chuyển biến.

Nói như vậy phá hư chính mình thuật pháp người, nhất định là kia hai cái.

Vừa lúc, kia hai người nguyên bản liền ở nàng trong kế hoạch.

Bạch Y Y khóe miệng lộ ra một tia cười khổ, nước mắt ở trong mắt đảo quanh, "Ta…… Ta không có việc gì, Trương ca, Lý ca, Đỗ ca các ngươi không cần lo lắng."

Đỗ Kiến Phụ: "Y Y, ngươi không có việc gì liền hảo, vừa rồi là chuyện như thế nào? Là ai bị thương ngươi?"

Lý Lương: "Mặc kệ là ai bị thương ngươi, chúng ta tất nhiên sẽ làm hắn trả giá đại giới."

Đóng mở: "Đúng vậy, Y Y đừng sợ, ngươi cứ việc nói ra."

Bạch Y Y sắc mặt tái nhợt, hơi thở mong manh mà nói: "Cảm ơn các ngươi."

Theo sau nàng ánh mắt lại dừng ở mặt Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người, "Thương ta người chính là tên kia mặc quần áo trắng cùng xuyên hồng y phục người."

Nghe vậy, đóng mở, Lý Lương, Đỗ Kiến Phụ ba người đều triều đối diện nhìn lại, ba người ánh mắt tàn nhẫn, trong mắt tràn đầy sát ý.

Thấy vậy, Lục Nhậm Kiệt xin lỗi mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý: "Xin lỗi, là ta liên lụy các ngươi."

"Ngươi biết liền hảo!" Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy khó chịu mà nói.

Ngẩng đầu liền đối với thượng Bạch Y Y kia tham lam cùng nhất định phải được ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý liền biết, đối phương nhất định là nhìn ra

hắn chân thân.

“Là các ngươi bị thương Y Y?” Đóng mở nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người hỏi.

“Ta nói không có, ngươi sẽ tin sao?” Tiêu Lăng Hàn buông tay, cổ quái mà nhìn về phía hỏi chuyện nam tiên.

“Hừ, đừng vội giảo biện. Các ngươi mệnh, hôm nay chúng ta muốn.” Lý Lương cũng nói.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Đỗ Kiến Phụ: “Cùng bọn họ dong dài như vậy nhiều làm cái gì, trực tiếp động thủ giải quyết chính là.”

Thấy ba người muốn động thủ, Lục Nhậm Kiệt đối Lục gia mấy người nói: “Các ngươi trước tiên lui sau.”

“Hảo, đại ca cẩn thận.”

Lục gia mấy người thực thức thời mà trạm xa chút.

Lục Nhậm Kiệt: “Tiêu tiên hữu, Thượng Quan tiên hữu, chúng ta ba người một cái.”

Tiêu Lăng Hàn: “Có thể.”

Đỗ Kiến Phụ ba người đang định phát ra công kích, kết quả Lục Nhậm Kiệt lại không có thối lui, ba người liếc nhau, bọn họ không nghĩ tới Lục Nhậm Kiệt cư nhiên muốn gia nhập tiến vào.

Ba người sắc mặt đều có chút khó coi, nếu là chỉ có hai người, bọn họ phần thắng khẳng định nhiều một ít. Nhưng trước mắt có ba người, hơn nữa Lục Nhậm Kiệt vẫn là một bậc Tiên Vực người, bọn họ nhưng đắc tội không nổi. Ở đánh nhau thời điểm khẳng định sẽ có điều cố kỵ, đến lúc đó ai giết ai còn không nhất định đâu!

Đóng mở: “Lục tiên hữu là tính toán cùng bọn họ liên thủ đối phó chúng ta?”

Lục Nhậm Kiệt: “Này không phải rõ ràng sự sao?”

Lý Lương mở miệng chỉ trích: “Ngươi chính là Y Y vị hôn phu, không giúp nàng báo thù liền tính, cư nhiên còn đứng ở nàng mặt đối lập.”

Lục Nhậm Kiệt cười lạnh nói: “A, nếu các ngươi biết ta là Bạch Y Y vị hôn phu, vậy các ngươi lại lấy cái gì thân phận thế nàng báo thù?”

Đỗ Kiến Phụ nghiêm nghị nói: “Chúng ta…… Chúng ta chính là Y Y ca ca.”

Lục Nhậm Kiệt trào phúng nói: “Ca ca? Là tình ca ca đi?”

“Nhậm Kiệt, ngươi như thế nào có thể nói như vậy ta, ô ô ô……” Bạch Y Y lảo đảo tiến lên hai bước, che mặt mà khóc.

“Chẳng lẽ ta nói có sai? Vô duyên vô cớ, bọn họ vì cái gì muốn giúp ngươi? Chẳng lẽ không phải ngươi tự tiến chẩm tịch?”

Lục Nhậm Kiệt cảm giác chính mình như là đột nhiên liền đả thông hai mạch Nhâm Đốc, nói cái gì khó nghe nhặt nói cái gì nói, những lời này nếu là thay đổi trước kia hắn khẳng định nói không nên lời.

“Nhậm Kiệt, nguyên lai ở ngươi trong lòng chính là như vậy tưởng ta? Ta…… Ô ô……”

Bạch Y Y sắc mặt càng thêm trắng bệch, người cũng có chút lung lay sắp đổ, nàng bộ dáng tựa hồ bị thương rất sâu.

Đỗ Kiến Phụ ba người thấy Bạch Y Y khóc ruột gan đứt từng khúc, trên mặt tất cả đều là đau lòng chi sắc, nhìn về phía Lục Nhậm Kiệt trong mắt tràn đầy lửa giận.

Lục Nhậm Kiệt chút nào không thèm để ý Bạch Y Y như thế nào thương tâm, hắn thản nhiên nói: “Ở Thiên Thịnh Tiên Vực thời điểm, ngươi ánh mắt nhưng không kém như vậy.”

“Liền bọn họ như vậy, lớn lên dưa vẹo táo nứt ngươi cũng hạ đến đi khẩu.”

Lục Nhậm Kiệt nhìn về phía Đỗ Kiến Phụ ba người, trong mắt tràn đầy ghét bỏ.

Đỗ Kiến Phụ ba người trừ bỏ tu vi ở trong bí cảnh lấy đến ra tay, diện mạo thật đúng là liếc mắt một cái khó nói hết.

Đỗ Kiến Phụ lớn lên gầy trơ xương như sài, trên mặt cũng là gập ghềnh; đóng mở tai to mặt lớn, trên người tất cả đều là thịt mỡ; Lý Lương dáng người hơi chút bình thường một chút, nhưng trên mặt hắn có một khối màu đen bớt.

Bạch Y Y thiếu chút nữa bị Lục Nhậm Kiệt nói tức giận đến hộc máu, nàng mỗi lần ở đối mặt Đỗ Kiến Phụ ba người thời điểm đều có loại muốn phun cảm giác, nhưng lại không thể không nhịn xuống ghê tởm, cùng bọn họ chu toàn.

Nghe xong Lục Nhậm Kiệt nói, Đỗ Kiến Phụ ba người tự nhiên cũng bị khí không nhẹ. Bọn họ lớn lên xấu là không sai, còn chưa từng có người làm trò bọn họ mặt nói như vậy.

Ba người đều có chút thấp thỏm mà nhìn về phía Bạch Y Y.

Rất sợ Bạch Y Y chán ghét bọn họ.

Bạch Y Y nhịn xuống trong lòng chán ghét, hoa lê dính hạt mưa mà nói: “Đỗ ca, Trương ca, Lý ca, Y Y mệnh đều là các ngươi cứu, ta như thế nào sẽ ghét bỏ các ngươi.”

Đỗ Kiến Phụ ba người thấy nàng nói chân thành, cũng đều không có hoài nghi nàng trong lời nói thật giả.

“Y Y, chúng ta nếu là thất thủ bị thương Lục Nhậm Kiệt, ngươi sẽ không trách chúng ta đi?” Đóng mở thử thăm dò nói.

Ý ngoài lời chính là thất thủ giết Lục Nhậm Kiệt, ngươi có thể hay không có ý kiến.

“Ba vị ca ca an toàn quan trọng nhất, chỉ cần các ngươi không có việc gì liền hảo.” Bạch Y Y tự nhiên minh bạch ba người ý tứ, nàng e lệ ngượng ngùng mà nói, rũ mắt gian, trong mắt lại là chán ghét chi sắc.

Đỗ Kiến Phụ ba người liếc nhau, làm thủ hạ người chiếu cố hảo Bạch Y Y, ba người bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn bọn họ khởi xướng công kích.

Bên này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đôi tay hoàn cánh tay, chính dựa vào một cây đại thụ trên thân cây, xem Bạch Y Y này đóa bạch liên hoa biểu diễn. Hai người kỳ thật còn rất bội phục nàng, đối mặt như vậy xấu ba người vẫn như cũ có thể làm được mặt không đổi sắc, thả có thể mắt đưa thu ba, thật đúng là làm khó nàng.

Thấy đối phương rốt cuộc động thủ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới chậm rì rì mà rời đi đại thụ.

Nhìn đến hướng chính mình công kích lại đây đầy trời kim kiếm, Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhẹ nhàng vung tay lên, những cái đó kim kiếm công kích trực tiếp tiêu nặc với vô hình.

Mà phát ra công kích đóng mở lại là mắt choáng váng.

Đối phương cư nhiên như vậy cường, hắn toàn lực phát ra công kích, đối phương chỉ là vung tay lên liền hóa giải.

Bên kia, Thượng Quan Huyền Ý mới vừa đi lui tới vài bước, dưới chân bùn đất liền bắt đầu đi xuống hãm. Hắn tốc độ cực nhanh, nháy mắt liền biến mất tại chỗ, tái xuất hiện khi, người đã ở giữa không trung.

Đối thủ của hắn chính là Lý Lương, là một người thổ hệ linh căn.

Lý Lương thấy Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên bay đến giữa không trung đi, tức khắc liền hối hận vừa rồi ra tay quá nhanh. Tuy rằng ở không trung hắn cũng có thể phát ra công kích, nhưng ở không trung hắn chiến lực chỉ là trên mặt đất một nửa.

Lục Nhậm Kiệt đối chiến người tự nhiên là Đỗ Kiến Phụ, hai người chiêu thứ nhất liều mạng cái thế lực ngang nhau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chỉ dùng ba chiêu, liền đem Lý Lương cùng đóng mở giải quyết. Mà bọn họ thủ hạ nhìn thấy nhà mình lão đại đều chết thẳng cẳng, nhanh chân liền chạy.

Ngay cả còn không có thất bại Đỗ Kiến Phụ thủ hạ cũng đi theo chạy.

Chỉ là này sáu người không chạy rất xa, một trận sương đen thổi qua, sáu người biến mất vô tung vô ảnh.

Sương đen tựa một trận khói nhẹ, chậm rãi phiêu động, bay tới Tiêu Lăng Hàn bên người, triền ở trên cổ tay hắn.

Đỗ Kiến Phụ thấy cùng chính mình xưng huynh gọi đệ hai người nháy mắt đã bị người khác cấp nháy mắt hạ gục, hắn tâm thần đại loạn, thực mau liền rơi vào hạ phong.

Chỉ là không đợi Lục Nhậm Kiệt cùng Đỗ Kiến Phụ hai người chiến ra kết quả, ở đây mọi người đột nhiên liền ngã trên mặt đất.

Bạch Y Y nhìn đến tất cả mọi người hôn mê, tâm tình là nói không nên lời hảo, nàng một sửa vừa rồi nhu nhược đáng thương bộ dáng, chậm rãi triều Lục Nhậm Kiệt đi đến.

Đi vào Lục Nhậm Kiệt trước người, Bạch Y Y cư cao lâm hạnh mà nhìn hắn, trong mắt là không chút nào che giấu chán ghét.

Nàng lẩm bẩm: "Nếu không phải Tuấn Thành làm ta lưu ngươi một mạng, ta hiện tại liền muốn giết ngươi."

Nói xong, nàng lại duỗi thân chân hung hăng đá Lục Nhậm Kiệt vài cái, như là ở phát tiết trong lòng oán khí.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thần thức nhìn đến Bạch Y Y đặt chân địa phương, đều cảm thấy có chút trứng đau. Nữ nhân này đá chỗ nào không tốt, cố tình triều Lục Nhậm Kiệt hạ ba đường tiếp đón, cũng không biết Lục Nhậm Kiệt có hay không bị đá phế.

Thực mau Bạch Y Y liền tới đến Thượng Quan Huyền Ý trước người, nhìn Thượng Quan Huyền Ý mặt như quan ngọc mặt, nàng trong mắt tràn đầy kinh diễm, lẩm bẩm nói: "Không hổ là phượng hoàng, này diện mạo ở Yêu tộc trung cũng số một số hai."

"Đáng tiếc ngươi gặp được ta Bạch Y Y, trên người của ngươi hết thảy chú định đều phải thuộc về ta. Vốn dĩ ta còn không muốn tới này tam cấp Tiên Vực bí cảnh, bất quá may mắn ta tới."

"Thần thú phượng hoàng!"

"Không nghĩ tới ta có thể gặp được một con huyết mạch như thế thuần phượng hoàng, chờ ta đem ngươi luyện hóa, kia về sau ta tốc độ tu luyện nhất định sẽ tiến triển cực nhanh……"

Bạch Y Y lo chính mình khát khao, hoàn toàn không phát hiện Thượng Quan Huyền Ý đã mở xem mắt, chính lạnh lùng mà nhìn chăm chú nàng.

Tiêu Lăng Hàn đã đứng lên, dù bận vẫn ung dung mà nhìn đang ở làm mộng đẹp Bạch Y Y.

Lưỡng đạo hài hước tầm mắt không thể vì không mãnh liệt, làm đang ở làm mộng tưởng hão huyền Bạch Y Y lập tức liền từ trong ảo tưởng tỉnh táo lại.

Nàng nhìn đã đứng lên hai người, không thể tưởng tượng mà trừng lớn mắt.

Chỉ vào hai người, kinh ngạc nói: “Các ngươi…… Các ngươi như thế nào sẽ không có việc gì?”

“Chúng ta vì cái gì phải có sự?”

Thượng Quan Huyền Ý nghiền ngẫm mà nhìn Bạch Y Y, nữ nhân này cư nhiên muốn luyện hóa chính mình, tưởng cũng thật mỹ, chỉ tiếc nguyện vọng này nàng chú định thực hiện không được.

“Nơi này tất cả mọi người trúng ta chín hồn mê hương, các ngươi…… Sao có thể không có việc gì?”

“Bởi vì chúng ta bách độc bất xâm a!”

“Không, liền tính bách độc bất xâm người cũng sẽ trung dược hôn mê, trừ phi…… Trừ phi các ngươi là……”

Nói cuối cùng, Bạch Y Y hoảng sợ mà nhìn hai người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 578

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 578 Bạch Y Y chết

Mà khi Bạch Y Y nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý thời điểm, nhớ tới Thượng Quan Huyền Ý là một con phượng hoàng.

Nàng liền đem tầm mắt đầu hướng Tiêu Lăng Hàn, chỉ thấy đối phương ăn mặc một thân bạch y, không dính bụi trần khí chất, tuấn mỹ vô trù bộ dạng, sao có thể cùng cái kia chủng tộc dính lên quan hệ?

Bạch Y Y lắc đầu, cảm xúc có vẻ thực kích động.

Nàng hỏi: “Ngươi…… Ngươi là ai?”

Tiêu Lăng Hàn đối bạch liên hoa luôn luôn vô hảo cảm, lời nói đều không nghĩ cùng nàng nói.

Hắn bay thẳng đến Bạch Y Y đi đến.

Bạch Y Y thấy Tiêu Lăng Hàn hướng nàng đi bước một tới gần, nàng sợ tới mức liên tục lui về phía sau, một đôi mắt đẹp tràn đầy hoảng sợ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Ngươi, ngươi đừng tới đây……”

“Thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi càng muốn sấm, ngươi này không phải tìm chết, là cái gì?” Tiêu Lăng Hàn cười lạnh nói, một cái thuấn di liền đến Bạch Y Y trước người.

Bạch Y Y trong tay truyền tống phù còn không có tới kịp kích hoạt, nàng cổ đã bị Tiêu Lăng Hàn tay phải nắm, đan điền cũng bị Tiêu Lăng Hàn tả hữu xuyên thủng.

Thượng Quan Huyền Ý tháo xuống Bạch Y Y không gian giới tử, thần thức đảo qua, bên trong có một đống lớn tiên thạch, đan dược, tu luyện tài nguyên.

“Không nghĩ tới ngươi còn rất giàu có.”

Bạch Y Y mở to một đôi mắt đẹp, phẫn nộ mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn nhéo Bạch Y Y cổ tay chậm rãi buộc chặt, trong mắt là thị huyết hàn mang, cư nhiên dám đánh Thượng Quan Huyền Ý chủ ý, nữ nhân này chết không đáng tiếc.

Chỉ thấy Bạch Y Y bị véo thẳng trợn trắng mắt, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Mắt thấy nàng liền phải tắt thở, Tiêu Lăng Hàn đại phát từ bi mà buông lỏng tay ra, tràn đầy ghét bỏ mà xoa xoa tay, còn thuận tiện đối chính mình tay sử cái thanh khiết thuật.

Mà Bạch Y Y còn lại là vô lực quán ngã xuống đất, từng ngụm từng ngụm mà thở phì phò.

"Khụ khụ khụ……" Không ngừng ho khan, nàng một tay che lại đan điền vị trí, một tay xoa cổ.

Trong lòng là đầy ngập hận ý, nàng như thế nào cũng không nghĩ ra, kế hoạch của chính mình rõ ràng thiên y vô phùng, như thế nào liền thất bại.

Tiêu Lăng Hàn nhìn một chút chung quanh té xỉu người, Lục Nhậm Kiệt đoàn người một chốc hẳn là vẫn chưa tỉnh lại, "Huyền Ý, vì ta hộ pháp."

"Hảo."

Ngồi xổm xuống, ở Bạch Y Y hoảng sợ cùng phẫn hận dưới ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn ngón tay điểm ở nàng giữa mày, bắt đầu đọc lấy nàng ký ức.

Thực mau, Bạch Y Y trải qua liền nhất nhất hiện ra ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu, chỉ là có chút trải qua đứt quãng, gọi người thấy không rõ lắm.

Bạch Y Y chân chính thích người là một người kêu Hách Liên Tuấn Thành nam tiên, mà Hách Liên Tuấn Thành chính là Hách Liên gia gia chủ con vợ lẽ. Người này làm người âm hiểm xảo trá, cũng không biết cấp Bạch Y Y rót cái gì mê hồn canh, Bạch Y Y đối hắn khăng khăng một mực.

Bạch Y Y có một đôi Vọng Hoặc Chi Nhãn.

Vọng Hoặc Chi Nhãn không chỉ có nhìn thấu hư vọng, còn có thể mị hoặc nhân tâm.

Chỉ cần tu luyện riêng công pháp, đãi công pháp đột phá đến nhất định trình tự sau, là có thể vô thanh vô tức mà khống chế một người tư tưởng, làm này vô tri vô giác mà thích thượng đối hắn thi triển thuật pháp người.

Đương nhiên, nếu là đối phương tu vi siêu việt thi triển người quá nhiều, kia thuật pháp cũng là vô dụng.

Mà Bạch Y Y liền tu luyện loại này công pháp.

Hách Liên Tuấn Thành ở phát hiện Bạch Y Y có Vọng Hoặc Chi Nhãn sau. Liền vì nàng tìm tới tương đối ứng công pháp.

Bạch Y Y bên người những cái đó nam tiên đều là Hách Liên Tuấn Thành làm nàng đi câu dẫn, những người đó đều là thiên chi kiêu tử, đại gia cùng tồn tại một cái tông môn, tự nhiên là cạnh tranh quan hệ. Có Bạch Y Y cái này kéo chân sau người ở, những người đó liền mơ tưởng an tâm tu luyện, chỉ biết vì nàng tranh giành tình cảm.

Đây là Hách Liên Tuấn Thành muốn hiệu quả.

Đương nhiên, Bạch Y Y cùng Lục Nhậm Kiệt đính hôn, cũng là Hách Liên Tuấn Thành yêu cầu nàng làm như vậy.

Bạch Y Y nguyên lai chỉ là một cái không chớp mắt ngoại môn tạp dịch đệ tử, sau lại nhiều lần được đến Hách Liên Tuấn Thành trợ giúp. Hách Liên Tuấn Thành diện mạo tuấn mỹ, ôn nhuận như ngọc, thiên phú xuất chúng, Bạch Y Y một viên phương tâm toàn hệ ở trên người hắn.

Thế cho nên sau lại Hách Liên Tuấn Thành muốn nàng làm cái gì, nàng đều sẽ không cự tuyệt, hơn nữa vẫn là cam tâm tình nguyện vì này làm việc.

Có thể nói trắng ra Y Y tu vi có thể tăng lên; có thể đi vào Hạo Thiên Tông nội môn; có thể bị những cái đó nam tiên chúng tinh củng nguyệt, này đó toàn dựa Hách Liên Tuấn Thành. Nếu là không có Hách Liên Tuấn Thành, nàng khả năng còn chỉ là một người nho nhỏ ngoại môn đệ tử.

Bạch Y Y có thể cùng Lục Nhậm Kiệt thuận lợi đính ước, một phương diện là bởi vì Lục Nhậm Kiệt kiên trì, về phương diện khác là bởi vì Bạch Y Y đem muốn phản đối bọn họ đính hôn Lục mẫu tu luyện đan dược đổi thành nguyền rủa chi hoa luyện chế đan dược, Lục mẫu một hôn mê, tự nhiên liền không có người phản đối.

Này đó đều không liên quan Tiêu Lăng Hàn sự, hắn cũng liền đại giai nhìn một chút.

Làm hắn không nghĩ tới chính là, nguyên lai ở Thượng Quan Huyền Ý mới vừa độ xong kiếp khi, đã bị Bạch Y Y cấp theo dõi.

Phía trước Bạch Y Y kia chỉ hồ ly tới xông về phía trước quan Huyền Ý trên tay thịt nướng, cũng là thụ nàng ý.

Ngày đó nàng bất quá là bước đầu thử, ngoài ý liệu chính là Lục Nhậm Kiệt ngày đó cư nhiên thanh tỉnh lại đây.

Sau lại, Bạch Y Y giận dỗi rời đi, phát hiện Lục Nhậm Kiệt cũng không có đuổi theo, nàng liền đoán được sự tình có biến, đành phải một lần nữa tìm minh hữu. Ai ngờ minh hữu không tìm được, nhưng thật ra trước gặp được một con Kim Tiên kỳ đỉnh yêu thú.

Vì cầu tự bảo vệ mình, nàng nhanh chóng quyết định đem trong lòng ngực hồ ly ném hướng yêu thú, chính mình lại chạy trối chết.

Liền ở nàng mệnh huyền một đường khi, gặp được Đỗ Kiến Phụ đoàn người.

Nàng một phen than thở khóc lóc kể ra, đạt được Đỗ Kiến Phụ ba người đồng tình, hơn nữa nàng đem chính mình đắp nặn thành một người mỹ thiện tâm bạch liên hoa, càng là được đến ba người hảo cảm. Sau đó sấn ba người chưa chuẩn bị, dùng Vọng Hoặc Chi Nhãn khống chế ba người, làm ba người đối nàng khăng khăng một mực.

Thành công tìm được tân lợi dụng đối tượng, Bạch Y Y lập tức liền mang theo người tới tìm Tiêu Lăng Hàn bọn họ đen đủi.

Chủ yếu là nàng gấp không chờ nổi mà muốn được đến phượng hoàng.

Kết quả sự tình không hoàn thành không nói, ngược lại tài một cái đại té ngã.

Đời này cũng liền đến đầu.

Tiêu Lăng Hàn thả ra Hỗn Độn Thánh Viêm, đem Bạch Y Y thân thể cùng linh hồn cùng nhau đốt cháy hầu như không còn.

Nhìn cái gì cũng chưa lưu lại Bạch Y Y, Thượng Quan Huyền Ý một trận vô ngữ.

Hắn vốn là tưởng chính mình thân thủ giải quyết Bạch Y Y, kết quả Tiêu Lăng Hàn Hỗn Độn Thánh Viêm vừa ra, phượng diễm căn bản không dám hiện thân.

"Lăng Hàn, muốn đem mấy người bọn họ có quan hệ yêu châu ký ức đều lau đi sao?"

"Người hiểu ta, phi Huyền Ý mạc chúc."

"Kia đương nhiên, ngươi không phải nói chúng ta tâm hữu linh tê sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Như thế nào cảm giác chính mình bị tức phụ nhi mạc danh liêu đâu?

Lập tức hai người liền đem Lục Nhậm Kiệt mấy người trong trí nhớ, có quan hệ yêu châu sở hữu tin tức đều lau đi.

Sự tình quan bọn họ mạng nhỏ, không làm đều không được, liền tính Lục gia mấy người phát qua Thiên Đạo lời thề, bọn họ cũng không yên tâm, vạn nhất có người giống như bọn họ vô tình bên trong lục soát trong đó một người hồn, kia bọn họ liền nguy hiểm.

Cho nên, hết thảy nguy hiểm tốt nhất bóp chết ở trong nôi.

Bảo vật động nhân tâm!

Huống chi yêu châu là liền Tiên Đế, Tiên Tôn đều đỏ mắt bảo vật.

Sau nửa canh giờ.

Lục Nhậm Kiệt từ từ tỉnh lại, vừa rồi thủy hắn còn có chút mơ hồ, nháy mắt nghĩ đến chính mình hôn mê trước còn ở cùng người đánh nhau, sợ tới mức hắn lập tức liền ngồi lên.

Chỉ là mới vừa ngồi dậy, hắn liền phát hiện chính mình nào đó không thể nói bộ vị, truyền đến từng trận đau đớn.

Đau đến hắn mồ hôi lạnh chảy ròng.

Chạy nhanh lấy ra một viên chữa thương đan ăn xong.

Chờ đau đớn giảm bớt một ít, hắn mới có tâm tư đánh giá bốn phía.

Chỉ thấy cách đó không xa trên cỏ, Lục gia mấy người đều nằm ở nơi đó.

Mà bên kia, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng ngã vào trên cỏ.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn cũng chậm rãi mở mắt ra, ngẩng đầu liền đối thượng Lục Nhậm Kiệt tầm mắt.

"Lục tiên hữu, đây là đã xảy ra chuyện gì?"

Lục Nhậm Kiệt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn khi, tổng cảm thấy có chút quái dị, nhưng lại nói không nên lời nơi nào quái.

Áp xuống đáy lòng nghi hoặc, hắn lắc đầu, tràn đầy bất đắc dĩ mà nói: "Kỳ thật ta cũng liền so ngươi mới vừa tỉnh trong chốc lát, ta cũng không biết đã xảy ra chuyện gì."

"Chúng ta đây vẫn là trước đem bọn họ đều đánh thức, lại nói mặt khác."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn đã đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên người, nhẹ giọng kêu: "Huyền Ý, mau tỉnh lại."

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ chính là tỉnh, nghe thấy Tiêu Lăng Hàn kêu chính mình, hắn cũng liền thuận thế mở bừng mắt.

Chờ Lục gia mọi người đều thanh tỉnh sau, Tiêu Lăng Hàn tìm được Lục Nhậm Kiệt.

"Lục tiên hữu, chúng ta quyết định tiếp tục hướng phía trước đi, không biết các ngươi kế tiếp có tính toán gì không?"

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn không dấu vết liếc Lục Nhậm Kiệt liếc mắt một cái, chỉ thấy hắn đi đường tư thế có chút quái dị, không cần tưởng đều biết, Bạch Y Y phía trước kia mấy đá không phải bạch đá.

"Cũng không biết lúc trước rốt cuộc đã xảy ra cái gì, Bạch Y Y bọn họ giống như đã rời đi. Nơi này tạm thời còn tính an toàn, chúng ta quyết định ở chỗ này tu chỉnh mấy ngày, liền bất hòa các ngươi một đạo."

Lục Nhậm Kiệt tuy rằng tưởng đi theo Tiêu Lăng Hàn bọn họ cùng nhau, nhưng hắn nhúc nhích liền cảm giác hạ thân ẩn ẩn ở làm đau. Này đáng chết Bạch Y Y, không cần đoán hắn đều biết, nhất định là nàng khống chế không được chính mình, mới có thể như vậy đối chính mình.

"Một khi đã như vậy, chúng ta sau này còn gặp lại."

"Sau này còn gặp lại!"

Cáo biệt Lục gia mấy người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục hướng tới phương nam bay đi.

Hiện tại không có Lục gia người ở bên cạnh, Thượng Quan Huyền Ý lại đem Phệ Linh Thử gọi ra tới.

Phệ Linh Thử tìm bảo vật so với bọn hắn mau, còn thực tinh chuẩn.

Mười ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới vừa phi tiến một mảnh bình nguyên không lâu, Phệ Linh Thử liền "Chi chi chi……" Kêu to lên.

Nhìn Phệ Linh Thử quơ chân múa tay bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nói: "Nói tiếng người, chúng ta nghe không hiểu chuột ngữ."

【 có đồng loại hơi thở. 】 Phệ Linh Thử truyền âm nói, nó vừa rồi quá kích động, quên dùng truyền âm.

"Ngươi đồng loại? Đồng dạng là Phệ Linh Thử?"

【 sao có thể là Phệ Linh Thử! Ta chính là độc nhất vô nhị tồn tại, Phệ Linh Thử ở một cái kỷ nguyên chỉ biết có một con. 】 Phệ Linh Thử kích động mà truyền âm nói.

"Nghe ngươi nói như vậy, ta cảm giác ngươi hảo đáng thương, một cái cùng tộc đều không có."

【 cho nên chủ nhân, ngươi về sau đối với ta hảo điểm. Nếu là ta đã chết, Phệ Linh Thử nên tuyệt chủng. 】

"Cũ không đi, tân không tới. Tin tưởng ngươi nếu là đã chết, không lâu liền sẽ xuất hiện một khác chỉ Phệ Linh Thử."

Tiêu Lăng Hàn lạnh lạnh mà liếc Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, cư nhiên dám bán thảm.

Nó đi theo Thượng Quan Huyền Ý, linh thạch, tiên thạch trước nay không đoạn quá, tìm bảo vật cũng là ngẫu nhiên mới yêu cầu nó. Nó đều không cần tu luyện, tu vi đã bị Thượng Quan Huyền Ý kéo, cọ cọ mà hướng lên trên trướng, như vậy còn không hài lòng.

Phệ Linh Thử bị Tiêu Lăng Hàn xem đến sinh sôi đánh cái rùng mình.

Vừa rồi quá đắc ý, một không cẩn thận liền đem trong lòng nói ra tới.

【 ta vừa rồi chỉ là ở cùng chủ nhân nói giỡn, chủ nhân luôn luôn đối ta thực hảo, chưa từng có trách móc nặng nề quá ta, là thiên địa hạ tốt nhất chủ nhân. Có thể trở thành chủ nhân khế ước thú, là vinh hạnh của ta. 】

Phệ Linh Thử chạy nhanh vuốt mông ngựa.

Thượng Quan Huyền Ý đã sớm biết Phệ Linh Thử là cái gì đức hạnh, bắt nạt kẻ yếu, nếu là Tiêu Lăng Hàn không ở chỗ này, nó khẳng định còn muốn lại khoe khoang một chút.

"Tham ăn quỷ, ngươi còn chưa nói vừa rồi ngươi cảm nhận được đồng loại là cái gì?"

【 hình như là một con Thiên Bảo Thử. 】 Phệ Linh Thử cũng có chút không xác định.

"Ngươi có thể cảm ứng được nó, kia nó có phải hay không cũng có thể cảm ứng được ngươi?" Tiêu Lăng Hàn hỏi.

Phệ Linh Thử ngạo kiều mà nâng cằm lên, 【 không, nó huyết mạch không có ta cao, chỉ có thể làm ta có thể cảm ứng được nó, nhưng nó lại cảm ứng không đến ta. 】

"Kia, kia chỉ Thiên Bảo Thử ly chúng ta đại giai có bao xa?"

【 không phải rất xa, các ngươi lại phi mười lăm phút hẳn là là có thể gặp được. 】

Thượng Quan Huyền Ý: "Khó trách chúng ta đi rồi xa như vậy, một gốc cây hảo điểm tiên thảo đều không có gặp gỡ."

Có một con tìm kiếm bảo vật Thiên Bảo Thử ở phía trước, bọn họ đi ở người khác mặt sau, có thể có thứ tốt mới là việc lạ.

【 ta vẫn luôn đều ở cảm giác, nhưng không có lười biếng. 】

Phệ Linh Thử cho rằng Thượng Quan Huyền Ý ở trách cứ nó, lập tức cho thấy chính mình không có gian dối thủ đoạn.

Thượng Quan Huyền Ý: "Biết ngươi không lười biếng."

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 579

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 579 đến thủy linh châu

Hướng phía trước bay còn chưa tới mười lăm phút, Phệ Linh Thử liền quái kêu lên: “Chi chi chi……”

Nhìn Phệ Linh Thử kích động bộ dáng, không cần phải nói, nhất định là phía trước có bảo vật.

Phệ Linh Thử hưng phấn nửa ngày, thấy vô lương chủ nhân cùng đại phôi đản cư nhiên không hỏi nó ở cao hứng cái gì.

Không khỏi mà có chút ủ rũ.

Nghẹn lại khó chịu.

【 chủ nhân, phía trước hẳn là có thủy hệ bảo vật. 】

Thượng Quan Huyền Ý: “Ân, đã biết.”

Tiêu Lăng Hàn: “Huyền Ý, phía trước có hơn hai mươi cá nhân.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Xem ra Phệ Linh Thử nói bảo vật nhất định không đơn giản.”

Tiêu Lăng Hàn: “Đem Phệ Linh Thử thu vào ngươi trong tay áo.”

“Hảo.”

Thực mau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền đến một cái hà trên không, hai người trực tiếp phi dừng ở bờ sông.

Lúc này, bờ sông đứng mười ba người, bọn họ chính nhón chân mong chờ.

Mà giữa sông đang có mười người, này mười người chính hướng tới một gian dùng thủy mạc kiến thành thủy thất trung đi đến.

Bên ngoài dùng thần thức cũng có thể đem bên trong tình cảnh xem rành mạch.

Tiêu Lăng Hàn hai người cũng không có vội vã tiến vào trong nước, mà là đứng ở bờ sông quan khán.

Giữa sông mười người xuyên qua thủy mạc tiến vào thủy thất trung, thủy trong phòng tựa hồ cũng không có thứ gì. Mười người đem thủy trong phòng trong ngoài ngoại đều kiểm tra rồi cái biến, cũng không có nhìn đến bất luận cái gì giống bảo vật đồ vật.

Sau nửa canh giờ.

"Rầm rầm……" Mười người từ trong sông trở lại trên bờ.

"Thảo, bên trong cái gì đều không có."

"Lãng phí thời gian."

"Đi, chúng ta đi địa phương khác nhìn xem."

"……"

Thực mau, mới ra tới mười người, không trạm trong chốc lát, liền đều rời đi.

Bờ sông hơn nữa Tiêu Lăng Hàn hai người cùng sở hữu mười lăm người.

Mỗi lần chỉ có thể có mười người tiến vào thủy thất.

Cho nên, lấy thứ tự đến trước và sau trình tự, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chỉ có thể chờ tiếp theo mới có thể đi vào.

Hai người rất có kiên nhẫn mà trừng mắt.

Lại qua một canh giờ.

"Xôn xao" tiếng nước lại lần nữa vang lên, phía trước đi vào mười người, cũng đều từ giữa sông ra tới, trở lại bờ sông.

Bọn họ một đám sắc mặt đều không đẹp, hiển nhiên là không có gì thu hoạch.

Sôi nổi sửa sang lại một chút quần áo, cũng đều rời đi nơi đây.

Hiện giờ cũng chỉ dư lại năm người.

Năm người vẫn chưa nói nhiều, "Bùm, bùm……" Một người tiếp một người nhảy vào giữa sông.

Tới rồi trong nước liền không thể sử dụng tiên linh khí.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn hai người là không có chuẩn bị đến có Tị Thủy Châu, bất quá hai người giết những người đó trung, có vài người đều có chứa Tị Thủy Châu, lúc này mới làm hai người tiến vào trong nước sau, liền tính không thể sử dụng tiên linh khí cũng sẽ không bị thủy xối.

Mặt khác ba người cũng có Tị Thủy Châu.

Năm người tiến vào giữa sông sau, cũng là bay thẳng đến thủy mạc trung thủy thất đi đến.

Chờ đi vào thủy thất trung, lại xem thủy bên ngoài mặt cảnh tượng, cấp Tiêu Lăng Hàn một loại vào công viên hải dương ảo giác,

Thủy thất trung năm người, có hai người ở nơi nơi tìm kiếm bảo vật tung tích, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn lại là đông nhìn xem, tây nhìn xem, hai người cũng không nghiêm túc tìm kiếm.

Bởi vì bọn họ đã biết nơi này bảo vật ở nơi nào, tự nhiên không có lại tìm tất yếu.

Mặt khác còn có một người hành vi quái dị, hắn tới rồi thủy thất sau, trực tiếp khoanh chân ngồi ở thủy thất ở giữa, cũng không có đi tìm kiếm bảo vật.

Nửa canh giờ đi qua hơn phân nửa, phía trước nghiêm túc tìm kiếm hai người không thu hoạch được gì, hai người cùng đi ra thủy thất, thủy thất trung quy định là ở bên trong nghỉ ngơi thời gian không thể vượt qua nửa canh giờ.

Khoanh chân ngồi dưới đất nam tiên tên là Dư Dương.

Dư Dương cũng không tính toán hiện tại liền rời đi, hoặc là nói hắn là đang đợi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người rời đi.

Nhưng hai người lại cố tình không rời đi, cũng học Dư Dương bộ dáng, khoanh chân mà ngồi.

Dư Dương tuy rằng không có mở mắt ra, nhưng hắn thông qua thần thức nhìn đến Tiêu Lăng Hàn hai người hoàn toàn không có phải đi tính toán, sắc mặt không cấm trầm trầm.

Suy nghĩ gian, hắn mở miệng hỏi: “Hai vị tiên hữu còn không tính toán rời đi sao?”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người như là đã nhập định, đối Dư Dương nói mắt điếc tai ngơ.

Đợi nửa ngày, lại phát hiện hai người hoàn toàn không có lý tính toán của chính mình, Dư Dương sắc mặt càng thêm khó coi, trong mắt một mảnh hung ác nham hiểm, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người ánh mắt như là tôi độc.

Hắn muốn được đến bảo vật, nhưng không nghĩ làm những người khác biết.

Hiện tại này hai người rõ ràng là sẽ không rời đi, kia hắn nếu là được đến bảo vật, này hai người nhất định sẽ giết người đoạt bảo.

Sờ sờ trong tay áo Thiên Bảo Thử, lại tính một chút canh giờ, phát hiện ly nửa canh giờ đã rất gần, hắn nếu là lại không động thủ, đợi chút liền sẽ bị này gian thủy thất bài xích đi ra ngoài.

Ánh mắt nặng nề mà nhìn thoáng qua cách đó không xa khoanh chân mà ngồi hai người, Dư Dương đứng lên.

Hắn trực tiếp đưa lưng về phía hai người, trực tiếp đem Thiên Bảo Thử đem ra.

Thiên Bảo Thử nhìn nửa ngày, cuối cùng lại là vô lực mà rũ đầu.

【 chủ nhân, ta có thể cảm giác được bảo vật liền ở chúng ta trước mặt, nhưng ta không thấy được, càng là lấy không được. 】

Dư Dương vốn dĩ tính toán làm Thiên Bảo Thử đi giúp hắn lấy bảo vật, không nghĩ tới sẽ được đến như vậy một cái kết quả.

Hắn nửa tin nửa ngờ: 【 thật sự có bảo vật? 】

Thiên Bảo Thử lập tức bảo đảm nói: 【 khẳng định có bảo vật, chủ nhân, ta sẽ không cảm ứng sai. 】

Có bảo vật cũng lấy không được, Dư Dương miễn bàn có bao nhiêu buồn bực.

Cuối cùng hắn cũng chỉ có thể không cam lòng mà rời đi thủy thất.

Dư Dương chân trước mới ra mặt nước, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sau lưng cũng đi theo rời đi mặt nước.

Chỉ là Tiêu Lăng Hàn vừa mới đứng vững, liền nghe được Thiên Bảo Thử cho nó chủ nhân truyền âm: 【 chủ nhân, trong nước bảo vật không thấy. 】

Dư Dương nghe vậy, trong lòng kinh hãi.

Bảo vật hiển nhiên là bị mới vừa lên bờ hai người cầm đi, bọn họ rõ ràng chỉ so chính mình vãn một bước ra tới, xem ra này hai người hẳn là có cái gì đặc thù thủ đoạn.

Thủy thất trung bảo vật đến tột cùng là cái gì?

Này hai người có thể bắt được ngay cả Thiên Bảo Thử đều không chiếm được đồ vật, tin tưởng hai người thực lực nhất định không yếu.

Bảo vật hắn nhất định phải được.

Chỉ là một cái chớp mắt, Dư Dương đã tưởng hảo muốn tìm ai làm chính mình minh hữu.

Nếu trước mắt hai người khó đối phó, kia hắn liền nhiều kêu vài người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sau khi lên bờ, liền trực tiếp rời đi bờ sông.

Giữa sông đồ vật tự nhiên chính là thủy linh châu, phía trước chờ Dư Dương rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn liền đi phía trước Dư Dương sở trạm vị trí. Sau đó hắn mở ra linh nhãn, quả nhiên thủy linh châu nơi vị trí cùng thổ linh châu cùng hỏa linh châu giống nhau, đều không ở trước mắt không gian trung.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa đem thủy linh châu cầm trong tay, thủy linh châu liền chui vào hắn giữa mày tiến vào thức hải trung không gian trung.

Long Ngọc không gian chính là một cái hố hóa, bảo bối bị nó cướp đi, không gian lại không có chút nào biến hóa.

Ba ngày sau.

Một cái thanh triệt thấy đáy sông nhỏ, giữa sông con cá ở vui sướng mà bơi qua bơi lại, ngẫu nhiên có một hai chỉ chim bói cá xẹt qua mặt sông lưu lại từng vòng viên vựng, lân lân ba quang dưới ánh mặt trời phá lệ tươi đẹp loá mắt.

Bờ sông hai bên là cao lớn đĩnh bạt cây cối, dưới tàng cây có các màu hoa dại, ngẫu nhiên còn có mấy chỉ con bướm ở trong đó xuyên qua.

Cây cối cùng sông nhỏ tương tiếp trên đất trống, lúc này đang có hai người ngồi ở một cái đống lửa bên, đống lửa mặt trên nướng giá thượng có bốn điều nướng kim hoàng sắc cá.

Này hai người đúng là dọc theo bình nguyên bờ sông, đến chỗ này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người nhìn trước mắt phong cảnh, nghe đống lửa thượng cá nướng hương khí, hưởng thụ này khó được nhàn nhã thời gian.

Đột nhiên, bình tĩnh trên mặt sông nhiều ra bốn đạo bóng người, bóng người kia càng lúc càng lớn, cuối cùng bốn đạo bóng người đáp xuống ở bên bờ.

Đã đến bốn người trung, có một người đúng là Dư Dương.

Dư Dương vừa thấy đến Tiêu Lăng Hàn hai người trên mặt liền lộ ra vui mừng, vốn dĩ hắn còn lo lắng hai người sẽ đi xa, rốt cuộc bí cảnh lớn như vậy, nếu là hai người đi xa, đến lúc đó hắn nên đi chạy đi đâu tìm người?

Hắn hai mắt sáng quắc mà nhìn chằm chằm hai người trên tay không gian giới tử, một bộ tham lam sắc mặt, trong mắt toàn là nhất định phải được.

Hơi chút thu liễm một chút trong mắt thần sắc, Dư Dương nghiêng đầu đối mặt khác ba người nói: “Bảo vật liền ở bọn họ hai người trên người.”

“Trước nói hảo, ngươi chỉ tuyển một loại, mặt khác đồ vật về chúng ta ba cái.”

“Yên tâm, ta nói chuyện giữ lời.” Dư Dương tất nhiên là miệng đầy đáp ứng.

Kia đồ vật ngay cả Thiên Bảo Thử đều lấy không được, hắn tin tưởng chỉ là kia một kiện bảo vật liền giá trị liên thành, mặt khác đồ vật lại trân quý cũng so ra kém.

“Kia hành, động thủ đi.”

Bốn người không hề vô nghĩa, sôi nổi triều Tiêu Lăng Hàn hai người phát ra công kích.

Nhìn đủ mọi màu sắc công kích hướng chính mình hai người đánh úp lại, Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: “Chúng ta một người hai cái?”

“Hảo a!”

Lại có người chủ động đưa tiên thạch tới cửa tới, Thượng Quan Huyền Ý có vẻ rất là cao hứng.

Bọn họ này ba ngày đi đi dừng dừng, chính là đang đợi này mấy người đã đến.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là duỗi tay nhẹ nhàng vung lên, đối phương phát ra sở hữu công kích ở bọn họ trước mặt hai mét xa địa phương dừng lại, sau đó hóa thành tinh tinh điểm điểm chậm rãi tiêu tán.

Chiêu thứ nhất vốn dĩ chính là thử, bất quá Dư Dương bốn người thấy Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy dễ dàng mà cử mà hóa giải công kích, bốn người sắc mặt đều không quá đẹp, trên mặt cũng thận trọng không ít.

“Tiểu tâm chút, thoạt nhìn này hai người thực lực không yếu.”

“Đều đừng cất giấu, chúng ta tốt nhất toàn lực ứng phó.”

Bốn người vừa rồi chỉ là dùng pháp thuật ở công kích, hiện tại bọn họ đều đem chính mình vũ khí đem ra.

Ở tuyệt đối thực lực trước mặt, liền tính bọn họ lại thận trọng cũng là vô dụng.

Thượng một khắc, Tiêu Lăng Hàn rõ ràng còn ngồi ở đống lửa trước.

Ngay sau đó, hắn đã tới rồi trong đó một người trước người.

Ở người nọ kinh hãi trong ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn một chưởng phách về phía người nọ đỉnh đầu.

“Không……!”

Người nọ vừa mới nói một chữ, ngay sau đó chính là “Phanh……” Một tiếng, người trực tiếp ngã xuống trên mặt đất.

Giải quyết rớt một người, Tiêu Lăng Hàn lại thuấn di đến một người khác bên người.

Bên này Thượng Quan Huyền Ý tay phải nhanh chóng phiên động, một con ngọn lửa phượng hoàng chậm rãi xuất hiện, phượng hoàng bay thẳng đến hắn đối diện người nọ phi phác qua đi.

Người nọ chạy nhanh ngưng ra thủy cầu đi ngăn cản, chỉ là hắn trong tưởng tượng thủy đem hỏa tưới diệt cũng không có phát sinh, kia chỉ ngọn lửa phượng hoàng xuyên qua thủy cầu, trực tiếp dừng ở người nọ trên người.

“A……” Toàn thân bị thiêu, người nọ phát ra thống khổ kêu rên.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bất quá ở hai tức thời gian nội liền giết hai người, dư lại Dư Dương hai người tự nhiên nhìn ra, chính mình hai người không phải đối phương đối thủ.

“Dư Dương, ngươi muốn giết người đoạt bảo cũng không hỏi thăm rõ ràng người khác thực lực, liền tùy tiện đem chúng ta mang lại đây. Hiện tại Lưu Tam cùng Vương Tứ đã chết, chúng ta làm sao bây giờ?”

Dư lại người nọ kinh sợ không thôi, đối với Dư Dương chính là một hồi chỉ trích.

“Này có thể trách ta sao? Các ngươi nếu là không nghĩ muốn bảo vật, đại nhưng không tới chính là.”

Dư Dương cũng biết chính mình coi thường trước mắt hai người, nhưng hắn cũng không có hoảng loạn, hắn dám đến tự nhiên có vài phần tự tin.

"Ngươi…… Ngươi……"

Người nọ cũng biết Dư Dương nói chính là sự thật, hắn ngươi nửa ngày không ngươi ra cái nguyên cớ.

Nhìn thấy Dư Dương động tác nhỏ, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đối hắn dùng ra thời gian phát tắc.

Dư Dương mới vừa đem ngọc bài công kích lấy ở trên tay, hắn liền hoảng sợ phát hiện chính mình cư nhiên không thể động.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay tránh thoát Dư Dương trên tay ngọc bài, còn có trên tay hắn không gian giới tử, cùng với hắn tay áo trung Thiên Bảo Thử.

Chờ Dư Dương khôi phục tự do khi, đồ vật của hắn đều đã tới rồi Thượng Quan Huyền Ý trong tay.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ gian dò ra một thốc ngọn lửa, ngọn lửa trực tiếp rơi xuống Dư Dương trên người.

Dư Dương vừa mới bắt đầu cũng không đem về điểm này tiểu ngọn lửa để ở trong lòng, đã có thể ở hắn tính toán dập tắt trên người hỏa khi, lại phát hiện mặc kệ hắn dùng cái gì phương pháp đều diệt không được trên người hỏa.

Mà kia hỏa còn càng thiêu càng vượng.

Thực mau, hắn liền phát ra thảm gào thanh: "A a a……"

Chờ Thượng Quan Huyền Ý xoay người khi, Tiêu Lăng Hàn đã ngồi ở đống lửa bên.

Thấy người khác lại đây, Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay cá nướng đưa cho hắn, "Cấp, vất vả ngươi!"

"Cũng thế cũng thế."

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận cá nướng, cũng không khách khí, cầm liền hướng trong miệng tắc.

"Hương vị trước sau như một mỹ vị!"

Hai người vừa mới mới giết người, hiện tại lại ăn cá nướng, bọn họ tâm tình hoàn toàn không có đã chịu ảnh hưởng.

Tương phản, hai người còn cảm thấy cá nướng so ngày thường càng mỹ vị, ăn đặc biệt hương, chỉ vì lại kiếm lời một bút tiên thạch.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 580

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 580 giết người đoạt bảo

Thiên Bảo Thử bị Thượng Quan Huyền Ý ném cho Phệ Linh Thử.

Phệ Linh Thử không chút nghĩ ngợi liền đem Thiên Bảo Thử cấp ăn.

Tìm kiếm bảo vật loại này việc nhỏ, chủ nhân bên người có nó là đủ rồi.

Nó mới không ngốc, mới không cần nhiều ra một con chuột tới cùng chính mình đoạt công lao.

Đừng nhìn Phệ Linh Thử ngày thường kén cá chọn canh, nếu là không có tiên thạch, cấp yêu đan những cái đó nó làm theo sẽ ăn, chỉ là nó đã thói quen ăn giàu có thuần linh khí linh thạch, tiên thạch.

Ăn uống no đủ, hai người tiếp tục ở trong bí cảnh tìm kiếm.

Lại qua 10 ngày, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phát hiện bọn họ gặp được người càng ngày càng ít. Ban đầu một ngày nội còn có thể gặp được một hai sóng người, sau lại hai ngày đều ngộ không đến một người.

Ngày này, hai người nhìn đến ba cái cảnh tượng vội vàng người.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn tưởng tiến lên dò hỏi một phen, bất quá, chờ kia ba người tới gần khi, hắn thay đổi chủ ý, cùng với hỏi, còn không bằng đi theo bọn họ.

Cứ như vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi theo kia ba người phía sau vẫn luôn triều một chỗ bay đi.

Thẳng đến năm ngày sau, kia ba người ở một cái hẹp hòi sơn cốc bên ngoài ngừng lại.

Hẻm núi khẩu lục tục có người đã đến, những người đó đã đến sau vẫn chưa nói nhiều, sôi nổi triều sơn trong cốc mặt đi đến.

"Đi, chúng ta cũng đi vào." Nói, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau đi vào trong sơn cốc.

Mới vừa đi vào sơn cốc, Thượng Quan Huyền Ý trong tay áo Phệ Linh Thử liền truyền âm: 【 chủ nhân, phía trước có thứ tốt, các ngươi lại đi phía trước đi một chút, ta nhìn xem là cái gì. 】

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bất động thần sắc mà liếc nhau, tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Từ bên ngoài xem, sơn cốc cũng không lớn.

Chờ đi vào sơn cốc, mới phát hiện nơi này có khác động thiên.

Trước mắt là một mảnh rậm rạp rừng cây, cổ thụ che trời, bốn phía yên tĩnh, trong rừng tối tăm một mảnh, bởi vì cây cối cao lớn, cành lá tốt tươi, ngẩng đầu căn bản nhìn không tới không trung, chỉ có thể nhìn thấy các loại lá cây cùng cành khô.

Phía trước cùng bọn họ cùng nhau tiến vào những người đó sớm đã không thấy bóng người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hướng tới Phệ Linh Thử theo như lời phương hướng đi đến.

Đi ở an tĩnh trong rừng cây, làm người vô cớ sinh ra một tia khẩn trương cảm.

Bỗng nhiên, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ôm Thượng Quan Huyền Ý eo, hai người biến mất tại chỗ, mà bọn họ vừa rồi sở trạm vị trí xuất hiện rậm rạp cây mây.

Hai người vừa mới đứng vững, "Tất tất tác tác" thanh âm, liền truyền tiến bọn họ trong tai.

Giương mắt nhìn lại, bốn phía cùng nhau đều là yên lặng, phảng phất cái gì đều không có động.

Hai người bất động thanh sắc mà trao đổi một ánh mắt, dường như không có việc gì mà tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Hai căn trẻ con cánh tay thô cây mây vô thanh vô tức mà đi theo hai người phía sau, chậm rãi triều hai người dựa sát.

Đi ở đầy đất là lá cây trong rừng, dưới chân ngẫu nhiên sẽ truyền đến "Kẽo kẹt kẽo kẹt" tiếng vang.

Lại đi tới đại giai 50 mét, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bên tai lại lần nữa truyền đến "Tất tất tác tác" thanh âm. Bọn họ đột nhiên dừng lại, xoay người, phía sau cũng không có cái gì biến hóa, như cũ là yên tĩnh một mảnh. Vừa rồi xuất hiện ở bên tai tiếng vang, phảng phất là bọn họ ảo giác.

Đương hai người xoay người tiếp tục hướng phía trước lúc đi, bọn họ phía sau đã không còn chỉ có hai căn cây mây, mà là có rậm rạp cây mây đồng thời triều hai người xúm lại qua đi.

"Cẩn thận."

"Ngươi cũng là."

Hai người dặn dò đối phương một câu, lập tức nhảy dựng lên, phía sau hướng bọn họ quấn tới cây mây phác cái không.

Không đợi hai người làm ra phản ứng, bọn họ bốn phía cây cối nháy mắt đồng thời mọc ra dây đằng, sôi nổi triều hai người quấn tới.

Những cái đó dây đằng lại thô lại cứng rắn, mặt trên còn trường kinh thứ.

Nếu là một không cẩn thận bị quấn lên, kia hậu quả, chỉ là ngẫm lại khiến cho người không rét mà run.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng thấy rõ ràng những cái đó cây mây bộ dáng.

Nhìn ly chính mình càng ngày càng gần dây đằng, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thả ra Hỗn Độn Thánh Viêm, Thượng Quan Huyền Ý cũng đồng dạng thả ra phượng diễm.

Vừa rồi còn hùng hổ dây đằng, kết quả vừa tiếp xúc với ngọn lửa, lập tức liền thiêu đốt lên.

"Đôm đốp đôm đốp" thanh âm ở yên tĩnh trong rừng vang lên.

Bốc cháy lên tới cây mây lung tung huy động, như vậy kết quả không những không có tắt ngọn lửa, ngược lại làm cây mây thiêu đốt đến càng mau.

Cuối cùng, những cái đó cháy cây mây sôi nổi tận gốc mà đoạn, như vậy mới không đến nỗi làm cây mây đem hỏa dẫn tới trên cây.

Mà những cái đó không cháy cây mây, ở giữa không trung múa may, lại không dám gần chút nữa Tiêu Lăng Hàn hai người.

Nhìn dáng vẻ hẳn là đối hai người bên người ngọn lửa, thật là kiêng kị.

Trong lúc nhất thời, hai người cùng chung quanh thụ, cứ như vậy giằng co không dưới.

Tiêu Lăng Hàn nhìn chung quanh thụ, chỉ thấy trên cây mọc ra từ cây mây tựa hồ tưởng tiến lên, lại tưởng thối lui, phảng phất ở giãy giụa.

Thấy vậy, hắn dứt khoát nắm Thượng Quan Huyền Ý hạ xuống mặt đất.

Mặt đất cây mây ở hai người còn chưa rơi xuống liền rụt trở về.

"Chúng ta đi, ta làm Hỗn Độn Thánh Viêm ở phía trước mở đường, ngươi làm phượng diễm hộ ở chúng ta phía sau."

"Hảo."

Hai người song song hướng phía trước tiếp tục đi đến, những cái đó cây mây nhìn thấy hai người đã đến sôi nổi sau này triệt.

Thực mau hai người liền đi ra ngoài này phiến có thể sinh trưởng cây mây cây đằng lâm.

Bọn họ phía trước là như cũ là rừng cây, chỉ là thay đổi một loại thụ mà thôi.

Lại đi rồi một canh giờ, phía trước truyền đến tiếng đánh nhau.

Hai người liếc nhau, lập tức thả ra thần thức xem xét.

Phía trước đánh nhau người tổng cộng có bốn cái, tam nam một nữ.

Ba gã nam tiên ở vây công tên kia nữ tiên.

Mấy người đều là mộc thuộc tính linh căn, trên mặt đất tất cả đều là hai bên tưới xuống các loại cây mây thực vật, lẫn nhau công kích.

Tên kia nữ tiên có một gốc cây hoa ăn thịt người, kia ba gã nam tiên rõ ràng có chút kiêng kị kia cây hoa ăn thịt người, nhưng nhìn về phía kia cây hoa ăn thịt người trong mắt tất cả đều là tham lam.

Này ba người rõ ràng là coi trọng tên kia nữ tiên hoa ăn thịt người.

Mộc thuộc tính linh căn tu giả không phải luyện đan sư chính là linh thực sư, tương đối tới nói linh thực sư sức chiến đấu muốn so luyện đan người cường một ít. Bởi vì bọn họ thường xuyên chiếu cố tiên thảo giục sinh tiên thảo, ở thời điểm chiến đấu cũng có thể càng nhanh chóng mà giục sinh những cái đó chiến đấu thực vật.

Trước mắt bốn người chiến đấu nhìn qua thế lực ngang nhau, kỳ thật tên kia nữ tiên rơi vào hạ phong, kia ba người kiềm chế nữ tiên, cũng không có đối nàng hạ sát thủ, tin tưởng chờ đem nữ tiên đan điền trung tiên linh khí tiêu hao tra nhiều sau, bọn họ hẳn là liền sẽ đau hạ sát thủ.

Thấy rõ hai bên tình hình chiến đấu sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời thu hồi thần thức.

“Lăng Hàn, chúng ta ở chỗ này chờ? Vẫn là mặc kệ bọn họ trực tiếp qua đi?”

“Hỏi một chút Phệ Linh Thử, nó cảm ứng được đồ vật còn có bao xa?”

“Hảo.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền đem trong tay áo ngủ Phệ Linh Thử cấp xách ra tới.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử bị đảo dẫn theo, toàn thân máu thẳng thoán trán, làm nó mơ hồ đầu óc lập tức liền tỉnh táo lại.

【 chủ nhân, phát sinh chuyện gì? 】 Phệ Linh Thử chạy nhanh truyền âm hỏi.

Chính mình cư nhiên bị chủ nhân đảo dẫn theo, nó giống như không có đắc tội vô lương chủ nhân đi?

Trước kia không đều là đại phôi đản thích đảo dẫn theo chính mình sao?

Xem ra chủ nhân là bị đại phôi đản dạy hư.

Thấy Phệ Linh Thử đã tỉnh táo lại, Thượng Quan Huyền Ý lại đem nó thả lại chính mình trên vai.

“Tham ăn quỷ, ngươi nói bảo vật, ly chúng ta còn có bao xa.”

【 chủ nhân chờ một lát. 】

Phệ Linh Thử lập tức cảm ứng bắt đầu cảm ứng.

Thực mau Phệ Linh Thử liền hưng phấn mà truyền âm nói: 【 không xa, phía trước chính là. 】

“Không xa là có bao xa?” Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó hỏi.

Hắn nhưng không quên lần trước Phệ Linh Thử nói mười năm, cũng là nói không lâu.

【 ngạch……】 phệ linh suy nghĩ một chút, mới trả lời: 【 các ngươi đại giai lại phi nửa khắc chung liền đến. 】

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ.

Lấy bọn họ tốc độ phi nửa khắc chung, liền tính bọn họ ở trong rừng cây bay nhanh ít nhất cũng đến hoa ban ngày thời gian.

Phệ Linh Thử gia hỏa này đối” không lâu” lần này từ, giống như không có gì khái niệm.

“Chúng ta hiện tại không thể ở giữa không trung phi, chỉ có thể ở trong rừng hành tẩu, là hướng phía trước thẳng tắp đi, không quẹo vào có phải hay không?” Tiêu Lăng Hàn nhìn Phệ Linh Thử hỏi.

Phệ Linh Thử mãnh gật đầu, 【 đúng vậy, thẳng đi. 】

“Chúng ta đây trực tiếp qua đi, nếu là phía trước người dám chặn đường, vậy……”

Không đợi Tiêu Lăng Hàn nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền nói tiếp: “Giết người đoạt bảo!”

Đang nói này bốn chữ thời điểm, hắn trong mắt còn có che giấu không được hưng phấn.

Tiêu Lăng Hàn không nhịn được mà bật cười.

Tức phụ nhi nói này bốn chữ, hắn đáng xấu hổ tâm động.

Giết người đoạt bảo kim đai lưng, tất nhiên là tới tiên thạch nhanh nhất phương pháp.

Hắn cảm giác chính mình tới thế giới này càng ngày càng tùy tiện, giết người đã trở thành chuyện thường ngày.

Trước kia còn có thể nói là vì tự bảo vệ mình giết người, hiện tại giống như cũng là vì tự bảo vệ mình mà giết người, chỉ cần người khác không tìm bọn họ phiền toái, hắn vẫn là không nghĩ giết người. Rốt cuộc giết người gì đó, còn không bằng cùng tức phụ nhi yêu đương, hoặc là song tu.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không có che lấp chính mình hơi thở, nghênh ngang mà hướng phía trước phương đi đến.

Mà ở chiến đấu bốn người thực mau liền phát hiện có hai gã nam tiên đang ở tới gần.

Trên mặt đất dây đằng lung tung bay múa, trong chiến đấu bốn người cũng không có để ý tới đã đến Tiêu Lăng Hàn hai người.

Cho nên, bọn họ công kích khó tránh khỏi có đánh thiên thời điểm, sau đó lạc hướng hai người.

Nhìn những cái đó thực vật ở linh thực sư siêu khống hạ, như là có linh hồn, sôi nổi phát ra các loại công kích.

Cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn đột nhiên liền nghĩ tới thực vật cương thi đại chiến.

Đặc biệt là ở nhìn đến kia cây hoa ăn thịt người thời điểm, càng là cảm thấy giống.

Mắt thấy công kích liền phải dừng ở chính mình hai người trên người, Tiêu Lăng Hàn thả ra Hỗn Độn Thánh Viêm trực tiếp thiêu hủy hướng bọn họ đánh úp lại thực vật. Hỗn Độn Thánh Viêm trong tình huống bình thường là màu trắng, nhưng nó kỳ thật có thể biến thành vì hắn nhan sắc.

Tiêu Lăng Hàn vừa rồi thả ra Hỗn Độn Thánh Viêm, liền cùng giống nhau ngọn lửa nhan sắc giống nhau là màu đỏ cam.

Hỗn Độn Thánh Viêm nhan sắc quá đặc biệt, nếu là khiến cho nó lấy màu trắng xuất hiện, tám chín phần mười sẽ bị người nhận ra tới, đến lúc đó phỏng chừng muốn dị hỏa người đồng thời truy ở bọn họ phía sau.

Mọi việc tới gần hai người thực vật, đều bị Hỗn Độn Thánh Viêm thiêu không còn một mảnh.

Hai người cứ như vậy nghênh ngang mà đi ở dị hỏa thiêu ra tới trên đường, tuy rằng từ bên cạnh cũng có thể vòng qua đi, nhưng bọn hắn dựa vào cái gì phải đi đường xa vòng qua đi, huống chi lấy thực lực của bọn họ hoàn toàn không có đường vòng tất yếu.

Mà kia ba gã nam tiên thấy bọn họ thật vất vả giục sinh ra tới thực vật, cư nhiên cứ như vậy bị thiêu, trong lòng lửa giận tăng vọt.

Ba người liếc nhau, có hai người tiếp tục đối phó tên kia có hoa ăn thịt người nữ tiên, một người khác thì tại ngăn ở Tiêu Lăng Hàn hai người phía trước.

“Các ngươi là người phương nào? Là tưởng cùng Luyện Đan Sư Công Hội là địch sao?”

Nói chuyện người chính là một người ăn mặc một thân xanh sẫm nam tiên, tên là Liêu Dương Huy, Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi.

“A, nói Luyện Đan Sư Công Hội như là nhà ngươi khai giống nhau?”

Thượng Quan Huyền Ý khinh thường mà bĩu môi, Luyện Đan Sư Công Hội ở mỗi cái Tiên Vực đều có, mà Luyện Đan Sư Công Hội tổng bộ ở Thiên Minh Tiên Vực.

“Bản công tử tên là Liêu Dương Huy, đến từ một bậc Thiên Minh Tiên Vực. Ông nội của ta chính là Luyện Đan Sư Công Hội tổng hội tam trưởng lão, các

ngươi dám đắc tội bản công tử, nhưng đến nghĩ kỹ hậu quả."

Liêu Dương Huy biểu tình kiêu căng, một bộ lão tử thiên hạ đệ nhất bộ dáng, bễ nghễ Tiêu Lăng Hàn hai người.

"Này cùng chúng ta có quan hệ gì, chúng ta chỉ là muốn từ nơi này trải qua mà thôi."

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ngươi có bệnh biểu tình nhìn Liêu Dương Huy.

Trong lòng lại nghĩ, gia hỏa này lải nha lải nhải, muốn đánh liền đánh, dong dài.

"Ta khuyên các ngươi vẫn là nhanh lên lui ra ngoài đến hảo, bên trong đồ vật cũng không phải là các ngươi có thể mơ ước."

Liêu Dương Huy kỳ thật là tưởng trực tiếp động thủ, nhưng vừa rồi Tiêu Lăng Hàn thả ra dị hỏa uy lực, hắn chính là chính mắt có thể thấy được, kia hỏa tựa hồ có chút không giống bình thường, nếu là tùy tiện cùng đối phương đối thượng, có hại sợ chỉ có chính mình.

Nếu là được đến hoa ăn thịt người, nhưng thật ra có thể trực tiếp đối này hai người ra tay.

Đáng tiếc, hoa ăn thịt người còn ở nữ nhân kia trong tay.

Trước buông tha này hai người, chờ được đến hoa ăn thịt người lại thu thập hai người kia.

"Bên trong có cái gì bảo vật sao?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 581

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 581 dữ dội may mắn

Nhìn Liêu Dương Huy tròng mắt đổi tới đổi lui, khẳng định không có hảo tâm, nếu không phải vừa rồi Tiêu Lăng Hàn ngọn lửa quá lợi hại, phỏng chừng đối phương vừa rồi liền trực tiếp ra tay.

Mà nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy hỏi Liêu Dương Huy biết chính mình nói lỡ, đối phương đi đến nơi này tới thuần túy là trùng hợp.

Hắn sắc mặt căng chặt, ánh mắt hung ác nham hiểm, trong lòng lại nghĩ đến đối sách.

Nếu là cứ như vậy phóng hai người rời đi, hắn lại có không cam lòng. Nhưng là nếu là cùng hai người động thủ, hắn sợ chính mình ba người đánh không lại, rốt cuộc bọn họ không phải chân chính võ tu.

Đương nhiên, Liêu Dương Huy trước nay không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn hai người dám giết hắn.

Ở trong lòng hắn, Vân Lan bí cảnh đại đa số người đều là đến từ tam cấp Tiên Vực.

Tam cấp Tiên Vực bất quá là một cái cấp thấp Tiên Vực, nơi đó có thể cùng một bậc Tiên Vực so sánh với, cho nên hắn có tự tin, ở trong bí cảnh không ai dám giết hắn.

Chỉ là nghe được Luyện Đan Sư Công Hội là có thể làm người né xa ba thước, huống chi hắn nói vẫn là Luyện Đan Sư Công Hội tổng bộ.

Liêu Dương Huy hừ lạnh một tiếng nói: "Mặc kệ có cái gì bảo vật, đều không phải các ngươi có thể mơ ước."

Ngay sau đó chuyện vừa chuyển, tiện đà lại nói: "Các ngươi thiêu hủy bản công tử chiến đấu tiên thực, một người cấp mười vạn khối thượng phẩm tiên thạch, việc này bản công tử coi như không phát sinh quá."

Nghe thấy Liêu Dương Huy nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý hai mắt lập loè ánh sáng, đối phương một mở miệng chính là mười vạn thượng phẩm tiên thạch, xem ra bọn họ hôm nay là gặp được dê béo.

Bị coi như dê béo Liêu Dương Huy vưu không biết tự, hắn vẫn là thực tự tin Luyện Đan Sư Công Hội tổng hội tên tuổi thực dùng tốt, cơ hồ không có người dám đắc tội.

Nhìn thấy tức phụ nhi nghe được tiên thạch đôi mắt liền ở tỏa sáng, Tiêu Lăng Hàn buồn cười.

Hắn nhìn về phía Liêu Dương Huy, khinh thường nói: "Chỉ bằng ngươi, cũng xứng làm chúng ta cho ngươi tiên thạch? Huống hồ ngươi tiên thực vừa rồi còn dọa đến chúng ta, ngươi cần thiết đến cho chúng ta mỗi người hai mươi vạn thượng phẩm tiên thạch làm tiền bồi thường thiệt hại tinh thần."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý cổ quái mà nhìn hắn một cái.

Liêu Dương Huy vốn là tưởng cấp hai người một cái dưới bậc thang, không nghĩ tới đối phương chẳng những không mượn sườn núi hạ lừa, ngược lại được một tấc lại muốn tiến một thước. Hắn chỉ vào hai người, tức muốn hộc máu nói: "Hảo! Hảo! Hảo! Các ngươi cho ta chờ."

Muốn bọn họ chờ làm gì?

Bọn họ nhưng không nghĩ chờ.

Cái này Liêu Dương Huy rõ ràng là không nghĩ cùng bọn họ động thủ!

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính mình lời nói đều nói đến này phân thượng, hắn còn nhịn được.

Xem ra Liêu Dương Huy ở hắn nói cái kia cái gì tam trưởng lão trước mặt cũng không được sủng ái, ít nhất gia hỏa này không có trưởng bối ban cho công kích ngọc bài.

Nhìn đối phương chỉ vào chính mình hai người ngón tay kia đầu, Tiêu Lăng Hàn liền cảm thấy đặc biệt chướng mắt, trực tiếp ném ra một phen phi đao.

Huyết hoa vẩy ra, Liêu Dương Huy kia căn ngón trỏ trực tiếp rơi trên mặt đất.

Qua một tức ngón tay truyền đến cảm giác đau đớn, Liêu Dương Huy mới phản ứng lại đây, chính mình ngón tay cư nhiên bị cắt đứt.

"A…… Ngón tay của ta, ngươi làm sao dám……" Liêu Dương Huy tức muốn hộc máu mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, trong mắt lửa giận chính hừng hực thiêu đốt.

Không đợi hắn nói xong, Tiêu Lăng Hàn cực không thành ý mà xin lỗi: "Xin lỗi, ta không thích có người dùng ngón tay chỉa vào ta, ngươi lần đầu tiên chỉa vào ta thời điểm, kỳ thật ta liền tưởng cho ngươi cắt."

"Bất quá, niệm cập ngươi là vi phạm lần đầu, cho nên liền tạm thời tha thứ ngươi."

"Nhưng ai biết vừa rồi ngươi lại dùng tay chỉ ta, ta thật sự là không có nhịn xuống, mới có thể đối với ngươi động thủ. Ngươi coi như là mua cái giáo huấn, lần sau nhớ rõ không dùng lại ngón tay người khác."

Gia hỏa này khả năng không có lần sau, như vậy kiêu ngạo ương ngạnh cư nhiên sống đến bây giờ, thật đúng là cái kỳ tích.

Nghĩ đến hắn tuy rằng ở trong nhà không được sủng ái, nhưng cũng không ai dám thật sự động hắn.

Tiêu Lăng Hàn một phen lý do thoái thác, đem Liêu Dương Huy tức giận đến thẳng thở hồn hển.

"Hảo, hảo! Bản công tử hôm nay thế nào cũng phải giáo huấn các ngươi một đốn không thể."

Liêu Dương Huy trong mắt tràn đầy tàn nhẫn, khi nói chuyện hắn lấy ra một phen hạt giống trực tiếp rải hướng mặt đất, bay nhanh mà giục sinh lên.

Âm thầm lại hướng bên kia đang ở cùng nữ tu chiến đấu Phan Kỳ Thắng cùng Khương Đông hai người truyền âm: 【 Phan huynh, giang huynh, các ngươi trước lại đây giúp ta đem bên này hai người cùng nhau giải quyết lại đi thu thập cái kia xú nữ nhân. 】

Phan Kỳ Thắng cùng Khương Đông thu được Liêu Dương Huy truyền âm, đều kinh ngạc một cái chớp mắt.

Vốn dĩ bọn họ cho rằng Liêu Dương Huy sẽ không cùng kia hai người đánh lên tới.

Rốt cuộc kia hai người vừa thấy liền không phải người bình thường, biết rõ bên này có chiến đấu còn theo nơi này quá, vậy thuyết minh bọn họ có nắm chắc, căn bản không sợ bên này chiến đấu sẽ lan đến gần bọn họ.

Phan Kỳ Thắng cùng Khương Đông thu hồi đối nữ tiên công kích, ngược lại triều Liêu Dương Huy bên kia đi đến.

Nữ tu thấy hai người rời đi, không khỏi mà nhẹ nhàng thở ra.

Không chút nghĩ ngợi, nàng lập tức rời xa nơi này.

Bên kia.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng không có lập tức đối Liêu Dương Huy động thủ, bọn họ muốn nhìn một chút bị Liêu Dương Huy làm như át chủ bài đồ vật là cái gì.

Thực mau trên mặt đất hạt giống nảy mầm mọc ra cành khô, Tiêu Lăng Hàn mới thấy rõ đây là một gốc cây cái gì thực vật. "Bụi gai gai độc!"

Liêu Dương Huy lạnh lùng nói: "Nhận thức liền hảo, hôm nay tất nhiên sẽ cho các ngươi có mệnh tới, vô mệnh hồi."

Thượng Quan Huyền Ý ra vẻ kinh ngạc: "Đây chính là mười đại cổ thực chi nhất, không nghĩ tới ngươi cư nhiên có bụi gai gai độc hạt giống."

"Nghĩ đến hạt giống này nhất định thực quý!"

“Ta vừa rồi gặp ngươi rải một phen trên mặt đất, ngươi nói ngươi, này cũng quá lãng phí.”

Hắn một bộ vô cùng đau đớn bộ dáng, hoàn toàn không có lo lắng đợi chút chính mình sẽ bị bụi gai gai độc thương đến.

Bụi gai gai độc toàn thân đều là độc, hơn nữa loại này thực vật trên người tất cả đều là thứ, một không cẩn thận bị chạm đến, liền sẽ trúng độc. Chỉ có bụi gai gai độc nở hoa kết quả, cái kia quả tử mới là giải dược.

Hơn nữa bụi gai gai độc trừ bỏ dị hỏa ở ngoài, giống nhau ngọn lửa căn bản thiêu bất tử.

Cho nên, Liêu Dương Huy mới có thể như vậy có tin tưởng.

Thấy mặt khác hai người cùng nhau cũng triều bên này lại đây, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức triều mặt khác hai người bay đi.

Mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là dùng Hỗn Độn Thánh Viêm ngưng tụ đi một con rồng, hướng tới trước mặt những cái đó bụi gai gai độc công kích qua đi.

Liêu Dương Huy ở một bên nhìn đến Tiêu Lăng Hàn công kích, không khỏi mà phát ra cười lạnh.

Ở hắn xem ra, đối phương muốn thiêu chính mình bụi gai gai độc tưởng quả thực là đang nằm mơ.

Nhưng mà ngay sau đó, trên mặt hắn tươi cười liền cứng lại rồi, một đôi mắt không cấm trừng đến lão đại.

Chỉ thấy trước mặt hắn vừa mới bị nó giục sinh ra tới có 3 mét cao bụi gai gai độc, chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bị thiêu hủy.

“Ngươi, ngươi thế nhưng có dị hỏa.”

Liêu Dương Huy đầy mặt không thể tin tưởng, hắn ngơ ngác mà nhìn những cái đó đang ở hừng hực thiêu đốt bụi gai gai độc.

Tiêu Lăng Hàn hào phóng mà thừa nhận: “Đúng vậy! Ngươi ban đầu không phải thấy được sao?”

Nói xong lời này, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di đến Liêu Dương Huy trước mặt.

Không để ý tới Liêu Dương Huy khiếp sợ biểu tình.

Tiêu Lăng Hàn trong tay nhiều ra một phen chủy thủ, một đao thân thủ đâm vào Liêu Dương Huy ngực.

Tiêu Lăng Hàn tốc độ quá nhanh, Liêu Dương Huy căn bản không kịp phản kháng, cũng không kịp hoàn hồn, hắn ngực bị đâm trúng.

Rút ra chủy thủ, Liêu Dương Huy trực tiếp ngã trên mặt đất, một đôi mắt trừng đến lão đại.

Lại là chết không nhắm mắt.

Thiêu xong bụi gai gai độc, dị hỏa trở lại Tiêu Lăng Hàn trong tay, hắn thuận thế đem Liêu Dương Huy thiêu cặn bã đều không dư thừa.

Bên kia.

Thượng Quan Huyền Ý đối thượng Phan khải thắng cùng Khương Đông hai người, trong đó một người có yêu thực, bất quá thượng lại lợi hại yêu thực cũng kinh không được phượng diễm bỏng cháy. Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp dùng hỏa hệ pháp thuật công kích hai người, hai người Mộc linh căn vừa lúc bị Hỏa linh căn tương khắc.

Phan Kỳ Thắng cùng Khương Đông hai người không nghĩ tới đối phương ngọn lửa lợi hại như vậy, cư nhiên có thể đem yêu thực thiêu hủy.

Chỉ qua mấy chiêu Phan khải thắng đã bị Thượng Quan Huyền Ý giết, chờ hắn quay đầu lại khi, Khương Đông đã bị Tiêu Lăng Hàn giết chết.

Thu mấy người không gian giới tử, lại đem thi thể xử lý sạch sẽ, thuận tiện lau đi hai người tồn tại quá dấu vết.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý thuấn di trực tiếp thuấn di đến một cây đại thụ trước.

Mà đại thụ bên trong đang có một người ở khoanh chân chữa thương, người này đúng là phía trước trước rời đi tên kia nữ tiên.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem tên này nữ tiên gặp qua bọn họ hai người ký ức xóa bỏ, kỳ thật giết nàng càng bảo hiểm.

Sở dĩ không giết nàng, là bởi vì hắn ở Tiêu Dật Minh trong trí nhớ gặp qua tên này nữ tu. Tên gọi là gì không biết, nàng người là Hạo Thiên Tông nội môn đệ tử. Mỗi lần nàng xem Tiêu Dật Minh ánh mắt đều e lệ ngượng ngùng, Tiêu Dật Minh có vị hôn thê tự nhiên không có khả năng cùng mặt khác nữ nhân đi thân cận quá.

Hiện tại Tiêu Dật Minh cùng Tư Đồ Nguyệt phỏng chừng là thành không được, tương lai sự ai lại có thể biết?

Hai người lại đã phát một bút tiểu tài, tiếp tục hướng phía trước bước vào.

"Lăng Hàn, ngươi có hay không phát hiện lần này thật nhiều một bậc Tiên Vực người tới Vân Lan bí cảnh, chẳng lẽ này Vân Lan bí cảnh sẽ xuất hiện cái gì trọng bảo?"

Tiêu Lăng Hàn cũng cảm thấy kỳ quái, Vân Lan bí cảnh mỗi cách một năm liền sẽ mở ra một lần, theo lý thuyết đại gia không nên như vậy vừa khéo đều lựa chọn ở ngay lúc này tiến vào.

Sự ra khác thường tất có kỳ quặc.

Tiêu Lăng Hàn nỗ lực bắt đầu hồi tưởng Bạch Y Y ký ức.

Chủ yếu là ngày đó hắn đọc lấy Bạch Y Y ký ức, phát hiện thật nhiều đều là cùng các nam nhân thông đồng, muốn cự còn nghênh bộ dáng. Hắn thấy thật là ghê tởm, rất nhiều đều trực tiếp lược quá, xem ra này trung gian tất nhiên có hắn rơi rớt quan trọng tin tức.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn từ trầm tư trung tỉnh quá thần tới, vội vàng hỏi: “Thế nào?”

“Mấy ngày hôm trước ở đọc lấy Bạch Y Y ký ức thời điểm, xác thật rơi rớt một cái quan trọng tin tức.”

“Là cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói.

“Thiên Đạo Tông người tính ra Vân Lan bí cảnh sẽ có ngũ hành linh châu hiện thế.”

“Ngũ hành linh châu phía trước không phải vẫn luôn liền tại đây Vân Lan bí cảnh bên trong sao? Này còn dùng tính?”

“Tuy rằng ngũ hành linh châu vẫn luôn ở Vân Lan bí cảnh, nhưng phía trước lấy không đi, nhưng lúc này đây lại có thể lấy đi.”

“Ngũ hành linh châu không phải chỉ có ngươi có thể bắt được sao? Kia Thiên Đạo tông có phải hay không cũng coi như ra ngươi sẽ đến này?”

Nói, nói, Thượng Quan Huyền Ý biểu tình trở nên nghiêm túc, rõ ràng có chút nôn nóng bất an, theo bản năng duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn tay, tay cũng đi theo đang run rẩy.

Tới Tiên giới như vậy lớn lên một đoạn thời gian, bọn họ đã biết Thiên Đạo Tông là một cái bộ dáng gì tông môn.

Phàm là Thiên Đạo Tông thả ra tin tức, tám chín phần mười đều chuẩn xác.

Cái này làm cho đại gia kiêng kị Thiên Đạo Tông đồng thời, lại yêu cầu Thiên Đạo Tông cấp ra tin tức.

Tỷ như nơi nào sẽ có trọng bảo hiện thực, nơi nào sẽ có bí cảnh mở ra, Thiên Đạo Tông người đều có thể cấp ra chuẩn xác tin tức.

Cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý bất an, Tiêu Lăng Hàn đem hắn ôm vào trong lòng ngực.

Ôn nhu nói: “Đừng lo lắng, từ ta linh hồn toàn bộ dung hợp kia một khắc, vận mệnh của ta cũng đã không hề ngũ hành trung, Thiên Đạo đều không thể nhúng tay, huống chi là người, bọn họ tính không ra ta kiếp trước kiếp này.”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn vô cùng nghiêm túc hỏi: “Thật là như vậy?”

Tiêu Lăng Hàn lập tức bảo đảm: "Tự nhiên là thật."

Nói xong, thấy Thượng Quan Huyền Ý còn nửa tin nửa ngờ bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo hắn gương mặt, bĩ bĩ mà nói: "Yên tâm, ngươi nam nhân mệnh ngạnh, sẽ không làm ngươi ở góa trong khi chồng còn sống."

Vừa rồi còn có chút khẩn trương không khí, bởi vì Tiêu Lăng Hàn những lời này, lại trở nên nhẹ nhàng không ít.

"Hừ, ta đương nhiên yên tâm, bởi vì ta sẽ không ở góa trong khi chồng còn sống, ngươi chết, ta cũng chết!" Thượng Quan Huyền Ý cắn răng nói, vừa rồi còn nhắc tới tâm, cuối cùng là trở xuống chỗ cũ.

"Ta như thế nào nghe ngươi nói lời này khi, có điểm nghiến răng nghiến lợi hương vị? Mau làm ta nhìn xem ngươi có phải hay không cắn răng hàm sau nói."

Nói xong, cũng không đợi Thượng Quan Huyền Ý phản bác, Tiêu Lăng Hàn nâng lên Thượng Quan Huyền Ý mặt, nhắm ngay hắn môi, không khỏi phân trần hôn lên đi.

Hương tân nùng hoạt ở quấn quanh lưỡi gian vuốt ve, hai người gắn bó như môi với răng, lẫn nhau hấp thụ thuộc về lẫn nhau hương vị.

Hai người đều có chút thở hổn hển, mới vừa rồi dừng lại này một hôn.

Nhìn nhau cười, trong mắt toàn là tình ý dạt dào.

Tiêu Lăng Hàn cầm lòng không đậu nói: "Người này có ngươi, dữ dội may mắn!"

Thượng Quan Huyền Ý gật đầu, phụ họa nói: "Sau này quãng đời còn lại, tất cả toàn ta!"

"Hảo, sau này quãng đời còn lại, tất cả toàn ngươi." Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn đầy sủng nịch.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 582

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 582 đến Mộc Linh Châu

Hai người nắm tay lại lần nữa hướng phía trước bước vào.

Ban ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chung quanh đột nhiên xuất hiện nồng đậm sương mù, trước mắt hết thảy lờ mờ, mông lung một mảnh.

Hai người giao nắm tay, lẫn nhau buộc chặt vài phần.

Tiêu Lăng Hàn dặn dò nói: "Này sương mù xuất hiện mà đột ngột, tiểu tâm chút."

"Hảo, ngươi cũng là."

Lại đi rồi trong chốc lát, xuất hiện ở hai người trước mặt chính là hai cây rất lớn thụ, này hai cây như là hai gã thủ vệ, trung thành mà đứng ở trước cửa.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý từ hai cây trung gian đi vào.

Đi vào bên trong, ánh vào hai người trong mắt chính là một cái màu xanh lục hạt châu, nó phát ra này oánh oánh lục quang, huyền phù ở giữa không trung.

"Này hẳn là Mộc Linh Châu."

Thượng Quan Huyền Ý nói âm vừa ra, Phệ Linh Thử liền từ hắn trong tay áo chui ra tới. 【 đúng đúng đúng, chính là nó, Mộc Linh Châu! 】

Nhìn đến Phệ Linh Thử, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không cấm đen hắc, lúc trước hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hôn môi, cư nhiên bị này chỉ lão thử vây xem.

Cảm giác được phía sau lạnh buốt, Phệ Linh Thử trong lòng chuông cảnh báo xao vang.

Lúc trước thấy đại phôi đản cùng vô lương chủ nhân thân thân, nó còn tưởng rằng có thể nhìn đến cái gì hương diễm hình ảnh. Kết quả hai người chỉ là hôn hôn, cái gì cũng chưa làm.

Tiếc nuối đồng thời, nó cũng không dám ra tiếng, rất sợ bị đại phôi đản phát hiện nó ở rình coi.

Vừa rồi một kích động, liền mạo đầu.

Xong rồi, xong rồi!

Lúc này sợ là phải bị đại phôi đản nhớ thượng.

Phệ Linh Thử cái khó ló cái khôn, bật thốt lên nói: 【 chủ nhân, các ngươi thật lợi hại, ta còn tưởng rằng muốn ta dẫn đường, các ngươi mới có thể tiến vào. Lại không nghĩ rằng, ta một giấc ngủ dậy các ngươi đã tới rồi. 】

Liếc Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý nhàn nhạt nói: "Không có việc gì, ngươi nhưng tiếp theo ngủ."

Phệ Linh Thử chạy nhanh lùi về đầu, nó không chỉ có bị đại phôi đản cấp nhớ thượng, còn bị vô lương chủ nhân cấp nhớ thượng.

Thân là Phệ Linh Thử nó, quả nhiên mệnh là nhất khổ.

Vừa rồi hắn có thể thấy được đến đại phôi đản thủ đoạn cái kia loài bò sát, đối nó lộ ra khinh thường ánh mắt.

Rõ ràng đại gia cùng nhau rình coi, vì cái gì liền nó bị nhớ thương.

Tính.

Nó vẫn là giả chết tương đối an toàn.

Mặc Ảnh vừa rồi đúng là khinh thường Phệ Linh Thử, ngươi nói ngươi, không biết sao xui xẻo mà ra tới tìm cái gì tồn tại cảm? Vẫn luôn giả chết không phải hảo. Xem nó không phải vẫn luôn ở giả chết, ở giảm bớt chính mình tồn tại cảm sao?

Tiêu Lăng Hàn đi vào Mộc Linh Châu trước mặt, mở ra linh nhãn, vận dụng không gian pháp tắc, lấy ra Mộc Linh Châu.

Mộc Linh Châu vừa đến trong tay hắn, đồng dạng trực tiếp tiến vào Long Ngọc không gian trung.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt buồn bực biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý nhịn cười, hỏi: "Lăng Hàn, chúng ta kế tiếp có phải hay không muốn đi tìm Kim Linh Châu?"

"Tùy duyên."

Tùy duyên?

Hắn như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn không nghĩ đi tìm Kim Linh Châu đâu?

"Lăng Hàn, ngươi nên sẽ không không nghĩ đi tìm Kim Linh Châu đi?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Xác thật không nghĩ đi tìm.

Phí lão đại kính tìm được!

Kết quả, xem đều không cho xem một cái, liền phi tiến Long Ngọc không gian trúng.

Ai!

Thấy Tiêu Lăng Hàn không thừa nhận, cũng không phủ nhận, Thượng Quan Huyền Ý liền biết chính mình đoán trúng.

Lập tức khuyên giải an ủi nói: "Đừng nha Lăng Hàn, nói như thế nào kia đồ vật đều thuộc về Long Ngọc không gian, là ngươi đồ vật nên lấy về tới, không thể tiện nghi người khác. Ngươi không đi tìm, vạn nhất được đến Kim Linh Châu cái nào người vẫn là chúng ta kẻ thù đâu?"

Ngũ hành linh châu tuy rằng hiện tại Long Ngọc không gian tạm thời không biến hóa, kia nói không chừng trù tề ngũ hành linh châu sẽ có biến hóa đâu?

Tiêu Lăng Hàn tưởng tượng cũng là, "Ngươi nói có đạo lý, không thể tiện nghi người khác."

"Chúng ta đây nên đi chỗ nào tìm?"

"Hỏi một chút tham ăn quỷ, xem nó có thể hay không cảm ứng được?"

Vừa nghe đến tên của mình, Phệ Linh Thử lập tức dò ra một cái đầu tới, 【 yêu cầu ở nhất định trong phạm vi, ta mới có thể cảm ứng được bảo vật tồn tại. 】

"Như vậy tùy duyên."

Như thế nào lại về tới tùy duyên hai chữ thượng?

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng hồ nghi, thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn.

"Huyền Ý, ta biết chính mình lớn lên đẹp, nhưng ngươi cũng không cần như vậy nhìn ta, ngươi này ánh mắt làm ta cảm thấy khiếp đến hoảng."

"Ngươi lại không có làm chuyện trái với lương tâm, sợ cái gì?"

Khi nói chuyện, hai người đã rời đi tại chỗ, triều rừng rậm bên ngoài đi đến.

Ly sơn cốc còn có một chặng đường, Tiêu Lăng Hàn thần thức liền tra xét đến sơn cốc khẩu không chỉ có bị người bố trí trận pháp, bên ngoài mai phục mười mấy người.

Xem ra những người này đều biết sẽ có người được đến Mộc Linh Châu, chuyên môn tại đây chờ.

Tưởng không làm mà hưởng, chủ ý không tồi, chỉ sợ kết quả liền phải nhường một chút thất vọng rồi.

"Huyền Ý, có người đang chờ chúng ta chui đầu vô lưới." Tiêu Lăng Hàn giữ chặt còn muốn tiếp tục hướng phía trước đi Thượng Quan Huyền Ý, bất đắc dĩ nói.

"Thật sự, người nhiều sao?"

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý hai mắt lóe sáng, cả người đều có vẻ rất là hưng phấn.

Nhìn tức phụ nhi xoa tay hầm hè, đã gấp không chờ nổi muốn đi gặp những người đó.

Tiêu Lăng Hàn nhoẻn miệng cười.

Nhắc nhở nói: "Bên ngoài những người đó có khả năng đều là một bậc Tiên Vực người, chúng ta nếu là cứ như vậy đem bọn họ giết, nếu là bọn họ ở trong gia tộc địa vị pha cao, có người dùng bí pháp nhìn đến người chết trước khi chết nhìn đến một màn, chúng ta hai cái nên bị đuổi giết."

"Ngươi không nói, ta đều quên mất. Này những tu nhị đại, tu tam đại thật phiền nhân. Chúng ta đây ngụy trang một chút, lại đi ra ngoài."

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý đã lấy ra Thiên Huyễn mặt nạ.

Mười lăm phút sau.

Hai gã ăn mặc một thân hắc y, một đầu tóc đen nam tiên xuất hiện ở sơn cốc khẩu.

Sơn cốc bên ngoài một chúng nhìn thấy lại có hai người ra tới, lập tức chuẩn bị sẵn sàng.

Chỉ chờ hai người đi đến cửa cốc, bọn họ liền mở ra trận pháp, đến lúc đó này hai người chắp cánh cũng khó thoát.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên là cảm nhận được bên ngoài những người đó thật sâu ác ý, bất quá hai người lại như là cái gì đều không có phát hiện giống nhau, hướng tới sơn cốc khẩu bên ngoài đi đến.

Đột nhiên, gần ngay trước mắt sơn cốc xuất khẩu biến mất không thấy, lại mà đại chi chính là vô cùng xa hoa cung điện.

Cung điện trong đại điện đang có mười mấy danh ăn mặc bại lộ mỹ nhân, các nàng hoặc đứng hoặc ngồi, thậm chí còn có mấy cái nằm ở đại điện phía trên trên trường kỷ.

Mà Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí vừa lúc là đại điện trung ương.

Đại điện bên phải góc tường biên còn có vài cái đại cái rương, bên trong tiên thạch, đan dược, Tiên Khí, cái gì cần có đều có.

Nhậm là ai tới đến nơi đây, hẳn là đều không nghĩ rời đi.

Thượng Quan Huyền Ý từ gọi ra bản thân bản mạng pháp khí, mở ra Hư Vọng Chi Nhãn, tìm được mắt trận. Đem Càn Khôn Thần Trận Bàn đặt ở mắt trận chỗ, kế tiếp bọn họ hai cái chỉ cần lẳng lặng chờ đợi là được.

Mà trận pháp bên ngoài người đang chờ Tiêu Lăng Hàn hai người sa vào ở ảo cảnh trung, sau đó trung dược té xỉu. Bọn họ liền có thể không uổng một binh một tốt giải quyết hai người, thu hoạch hai người không gian giới tử.

Trận pháp trung.

Không bao lâu, một cổ kỳ dị hương vị chui vào mũi gian.

Này hương vị Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều rất quen thuộc, bởi vì bọn họ từng ngửi được quá, đúng là trước đó không lâu Bạch Y Y mới đối bọn họ sử dụng quá chín hồn mê hương.

Chuẩn bị nhưng thật ra rất đầy đủ hết.

Nếu là bọn họ bị biểu tượng mê hoặc, không đợi bọn họ tỉnh táo lại, liền sẽ trung chín hồn mê hương, đến lúc đó liền thật sự thành mặc người xâu xé sơn dương.

Đáng tiếc loại này mê hương đối Tiêu Lăng Hàn vô dụng.

Nửa khắc chung cũng chưa đến, trận pháp đã bị Càn Khôn Thần Trận Bàn cấp hấp thu.

Này phá trận tốc độ so người phá trận mau nhiều, liền tính Tiêu Lăng Hàn phá trận ít nhất cũng đến nửa canh giờ mới có thể phá vỡ.

Trận pháp vừa vỡ, trận pháp bên ngoài hơn mười người rõ ràng có chút chinh lăng. Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới cư nhiên có người có thể phá vỡ bọn họ bố trí trận pháp, lại còn có tại như vậy đoản thời gian nội liền đem trận pháp phá.

Này hoàn toàn cùng bọn họ trong tưởng tượng không giống nhau!

Tiêu Lăng Hàn mắt lạnh nhìn về phía vây quanh bọn họ đoàn người, “Các vị có việc?”

Nghe thấy hắn hỏi chuyện, mọi người sôi nổi lấy lại tinh thần, lẫn nhau liếc nhau, lập tức triều hai người phát ra công kích.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn đều ở chú ý những người này động tác, thấy bọn họ bắt đầu động thủ, kéo qua Thượng Quan Huyền Ý một cái thuấn di liền đến đoàn người phía sau.

Đứng vững sau, Thượng Quan Huyền Ý trí ra tay trung Càn Khôn Thần Trận Bàn, chỉ ở mấy tức gian liền hoàn thành một cái vây trận.

Vây trong trận tu vi tối cao người cũng liền Đại La Kim Tiên lúc đầu, hiện giờ Mặc Ảnh thực lực cùng Tiêu Lăng Hàn giống nhau đều ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ, đối phó nơi này người có thể nói là lấy đồ trong túi, huống chi còn có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Mười phút đều không đến, trận pháp trung hơn mười người đã bị hai người một con rồng toàn bộ giải quyết.

Nhìn trong tay một đống không gian giới tử, Thượng Quan Huyền Ý thần thức tùy tiện tham nhập trong đó một cái, bên trong ít nhất đều một hai vạn thượng

phẩm tiên thạch, nhiều một chút có mười mấy vạn, không hổ là một bậc Tiên Vực người, chính là so tam cấp Tiên Vực người muốn giàu có.

Tuy rằng tiên thạch thu hoạch không ít, nhưng thần thức ấn ký cũng đồng dạng thu hoạch không ít.

Thượng Quan Huyền Ý trên người nhiều ra một đạo Tiên Đế cảnh cùng năm đạo Tiên Quân cảnh thần thức ấn ký.

Tiêu Lăng Hàn trên người nhiều ra lưỡng đạo Tiên Đế cảnh cùng tám đạo Tiên Quân cảnh thần thức ấn ký.

Tiên Quân cảnh thần thức ấn ký Tiêu Lăng Hàn có thể lau đi, nhưng Tiên Đế cảnh thần thức ấn ký hắn tạm thời còn lau đi không được.

Hai người kế tiếp trừ bỏ muốn tìm Kim Linh Châu ở ngoài, quan trọng nhất chính là xem có thể hay không tìm được tăng lên linh hồn lực phương diện thiên tài địa bảo, làm cho Tiêu Lăng Hàn thần thức tăng lên tới Tiên Đế cảnh, bằng không hai người ra bí cảnh nên bị đuổi giết.

Thu hồi trận bàn, hai người rời đi sơn cốc.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tìm được một cái không người vô yêu thú sơn động, hai người đem bọn họ mấy ngày nay thu hoạch sửa sang lại một chút.

Trừ bỏ tiên thạch, linh thảo, luyện khí tài liệu, mặt khác đồ vật tỷ như Tiên Khí, đan dược, hai người đều không có muốn. Liền sợ mặt trên có thứ gì bị người đánh thượng ấn ký linh tinh, đến lúc đó ở vô tri vô giác trúng chiêu tới họa sát thân cũng không biết.

Thượng Quan Huyền Ý đem sửa sang lại tốt tiên thạch phân loại cất vào không gian giới tử, lại đem không gian giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

"Lăng Hàn, tiên thạch đều thả ngươi nơi đó."

"Ngươi không chừa chút đến chính mình tu luyện khi dùng?" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, cũng không có đi tiếp không gian giới tử.

"Ta nơi này còn có, chờ ta dùng xong rồi hỏi lại ngươi lấy." Nói, Thượng Quan Huyền Ý không khỏi phân trần đem không gian giới tử nhét vào Tiêu Lăng Hàn trong tay.

Tức phụ nhi ở Tu chân giới thời điểm liền có tiền án, thành thật thích đem tu luyện tài nguyên để lại cho chính mình.

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn là hoàn toàn không tin hắn lời này.

Hồ nghi nói: "Thật sự?"

"Ta lừa ngươi làm cái gì?"

"Gạt ta, đương nhiên là tưởng đem tốt để lại cho ta."

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

“Tu luyện dùng thượng phẩm tiên thạch, trung phẩm tiên thạch lấy tới mua đồ vật.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lại lấy ra mười vạn thượng phẩm tiên thạch đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người nghỉ ngơi một đêm, ngày kế sáng sớm mới rời đi sơn động.

Nửa tháng sau.

Một chỗ huyền nhai trên vách đá mặt đứng nhất hồng nhất bạch lưỡng đạo thân ảnh, bọn họ dưới chân là vạn trượng vực sâu, huyền nhai đỉnh nổi lơ lửng một tầng hơi mỏng sương trắng, nhìn qua xa hoa lộng lẫy, giống như thân ở ở đám mây, làm người nhịn không được muốn cất bước đi lên đi.

Nhưng thả ra thần thức, lại chỉ có thể nhìn đến dưới vực sâu 100 mét xa địa phương.

Đáy vực nhất phía dưới là sâu không thấy đáy vực sâu, tổng cho người ta một loại vô cớ sợ hãi, phảng phất phía dưới có dữ tợn hung thú.

Thật sự là nhìn không thấy, mới đáng sợ nhất.

“Tham ăn quỷ, ngươi xác định phía dưới có tăng lên linh hồn lực đồ vật?” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý trên vai Phệ Linh Thử hỏi.

【 đại chủ nhân yên tâm, phía dưới khẳng định có tăng lên linh hồn lực bảo vật. 】 Phệ Linh Thử vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

Thấy Phệ Linh Thử nói như vậy khẳng định, mặc kệ nói như thế nào đều đến đi xuống đi một chuyến.

“Vậy ngươi có thể cảm giác đến là thứ gì sao?”

【 ngạch……, đại chủ nhân, phía dưới cách đến quá xa, ta…… Chỉ có thể cảm ứng được là có quan hệ linh hồn lực phương diện bảo vật. 】 Phệ Linh Thử khó xử nói.

Nó cũng muốn biết phía dưới bảo vật đến tột cùng là cái gì.

Nhìn Phệ Linh Thử kia thật cẩn thận bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không hề hỏi nó.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 583

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 583 Lạc ảnh thạch thú

Ly bí cảnh đóng cửa còn có không đến hai năm thời gian, Tiêu Lăng Hàn cần thiết tại đây hai năm nội đem thần thức tăng lên tới Tiên Đế cảnh, sau đó hủy diệt bọn họ hai người trên người thần thức ấn ký.

"Lăng Hàn, đáy vực cho ta một loại rất nguy hiểm cảm giác." Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nói.

Tuy rằng tăng lên linh hồn lực bảo vật rất khó đến, nhưng hắn tổng cảm giác trong lòng bất an.

"Kỳ thật ta cũng có loại cảm giác này."

Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn dùng thần thức nhìn quét phía dưới thời điểm, liền có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác. Hắn có dự cảm, phía dưới nhất định có cái thực lực vượt qua bọn họ tồn tại.

"Chúng ta đây còn muốn đi xuống sao?" Thượng Quan Huyền Ý trong lòng lo lắng không thôi.

"Đương nhiên muốn đi xuống, không đi xuống ngươi cam tâm?" Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay vì hắn vuốt phẳng nhăn lại mày.

Trong miệng không quên nói: "Đừng nhíu mày, giống cái tiểu lão đầu."

Tu sĩ tu hành, như đi ngược dòng nước, không tiến tắc lui.

Nếu là gặp được một chút khó khăn liền lùi bước, kia bọn họ còn tu luyện cái gì, không bằng làm phàm nhân tới tự tại.

Hiện tại biết rõ phía dưới có gia tăng linh hồn lực đồ vật, bọn họ lại bởi vì sợ hãi, không dám đi, kia chuyện này sẽ trở thành bọn họ trong lòng tiếc nuối.

Bọn họ thậm chí sẽ bởi vì lần này lùi bước, ở trong lòng lưu lại bóng ma, vừa mới bắt đầu nhìn không chớp mắt, nhưng chờ đột phá cảnh giới thời điểm, liền sẽ trở thành một đòn trí mạng.

Tu hành cần đón khó mà lên, nghịch thiên mà đi, không sợ khó khăn, dũng cảm đối mặt.

Cho nên, bọn họ cần thiết đi.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này cư nhiên nói hắn giống cái tiểu lão đầu.

Bất quá ở biết rõ đáy vực có tăng lên hồn lực đồ vật, nếu là không đi xuống, nghĩ như thế nào đều không cam lòng. “Vậy được rồi, bổn thiếu gia liền liều mình bồi quân tử.”

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn buồn cười.

Sau nửa canh giờ.

Đáy vực, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thật cẩn thận mà hạ xuống mặt đất, trước mắt là đen nhánh một mảnh, bốn phía yên tĩnh không tiếng động.

Hai người đứng ở tại chỗ không có động, đầu tiên là thả ra thần thức, một tấc tấc bắt đầu điều tra.

Đáy vực cũng không phải thực khoan, hai người thần thức thực mau liền nhìn quét xong một lần.

【 Lăng Hàn, ta cái gì cũng chưa phát hiện. 】

【 ta cũng giống nhau, bất quá vẫn là cẩn thận một chút, ta cảm giác cái này mặt hẳn là có cái cường đại gia hỏa. 】

Tới rồi đáy vực sau, lúc trước cái loại này hãi hùng khiếp vía cảm giác cũng không có tái xuất hiện. Nhưng Tiêu Lăng Hàn nhưng không tin đó là hắn ảo giác, cái này mặt nhất định có không biết nguy hiểm đang chờ bọn họ.

【 ân. 】 Thượng Quan Huyền Ý đáp, sau lại truyền âm cấp Phệ Linh Thử: 【 tham ăn quỷ, ngươi nói tăng lên linh hồn lực đồ vật ở nơi nào? 】

Phệ Linh Thử lập tức bắt đầu cảm ứng, một lát sau, nó mở một đôi mê mang đôi mắt, 【 chủ nhân, ta không có cảm ứng được bảo vật cụ thể vị trí. 】

【 ngươi xác định nơi này thật sự có tăng lên linh hồn lực bảo vật? 】 Thượng Quan Huyền Ý không yên tâm mà truy vấn nói.

Hắn như thế nào cảm giác Phệ Linh Thử có chút không đáng tin cậy!

Cái này mặt sẽ không căn bản không có tăng lên linh hồn lực bảo vật đi?

Bất quá liền Phệ Linh Thử này nhát như chuột gia hỏa hẳn là sẽ không lừa bọn họ mới đúng.

【 khẳng định có, nhất định có, tuyệt đối có! Chủ nhân, ngươi như thế nào có thể hoài nghi ta đối bảo vật cảm ứng đâu? Ngươi đây là không tín nhiệm ta, uổng ta đối với ngươi đào tim đào phổi, thiệt tình thực lòng, ngươi cư nhiên nghi kỵ ta. Ta không……】 sống!

Thấy Phệ Linh Thử càng nói càng thái quá, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không cấm đen hắc, lạnh giọng hỏi: 【 ngươi chẳng ra gì? 】

Lạnh như băng thanh âm truyền vào Phệ Linh Thử trong đầu, làm nó vô cớ đánh cái rùng mình.

Nó vừa rồi có nói sai sao?

Tỏ lòng trung thành không đều là nói này đó sao?

Rõ ràng thoại bản tử thượng chính là như vậy viết.

Như thế nào nó nói này đó ngược lại đem đại phôi đản cấp đắc tội?

Lập tức vẫn là nhận sai quan trọng, Phệ Linh Thử chạy nhanh truyền âm: 【 đại chủ nhân, ta vừa rồi chính là ở nói hươu nói vượn, ngươi cùng chủ nhân đều đừng thật sự. Cái này mặt là thật sự có tăng lên linh hồn lực bảo vật, ta bảo đảm. 】

Lười đến phản ứng Phệ Linh Thử, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi bước một hướng phía trước đi đến, bọn họ đặt chân thực nhẹ, đạp lên trên mặt đất tận lực không phát ra âm thanh.

Phệ Linh Thử không biết bảo vật cụ thể vị trí, chỉ có thể từ bọn họ hai người tự mình tìm kiếm.

Hai người không thấy được chính là ở bọn họ phía sau có một đôi đen kịt đôi mắt, chính nhìn bọn hắn chằm chằm. Đôi mắt chủ nhân là một con lớn lên hình thù kỳ quái có điểm giống lạc đà yêu thú.

Đi rồi trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm giác lưng lạnh cả người, 【 Lăng Hàn, ta cái gì cảm giác có thứ gì chính nhìn chằm chằm ta. 】

Thấy Thượng Quan Huyền Ý phải về đầu xem xét, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh truyền âm nói: 【 đừng quay đầu lại, kia đồ vật liền ở chúng ta phía sau cách đó không xa, nó cùng cục đá một cái nhan sắc, trên người không có một chút sinh mệnh dao động dấu vết, khó trách vừa rồi chúng ta không có phát hiện nó. 】

【 là yêu thú sao? Cái gì tu vi? 】

Không có sinh mệnh dao động, này đặc thù chính mình giống như ở nơi nào nghe nói qua.

Nhưng rốt cuộc là ở nơi nào đâu?

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình là đầu óc như là muốn thắt, nhưng chính là nghĩ không ra.

【 tạm thời không thấy ra nó là cái gì yêu thú, cũng nhìn không ra nó tu vi. Tóm lại cẩn thận một chút, gia hỏa này cho ta một loại rất nguy hiểm là cảm giác. 】

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt nghiêm túc, âm thầm cảnh giác, để ngừa kia đồ vật đột nhiên tập kích bọn họ.

Hai người như là không có phát hiện phía sau dị thường, tiếp tục thật cẩn thận mà hướng phía trước đi.

Đột nhiên, một cái bóng đen bay nhanh từ bên trái triều hai người đánh úp lại, Tiêu Lăng Hàn muốn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý thuấn di đều không kịp,

kia đồ vật tốc độ quá nhanh, hắn chỉ có thể cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau xuất kiếm chém về phía cái kia hắc ảnh.

"Rống rống rống……"

Hai người kiếm thành công đâm vào cái kia hắc ảnh trên người, lại không cách nào vô pháp đâm thủng nó da, hai người bị bức kế tiếp lui về phía sau.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn hai người đối phó trước mặt hắc ảnh khi, bọn họ phía sau cái kia đồ vật cũng động, nó tốc độ cùng hắc ảnh giống nhau mau, chớp mắt liền tới đến hai người phía sau.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn ở lưu ý kia đồ vật động tĩnh, thấy nó tốc độ cùng trước mặt hắc ảnh giống nhau mau, trong lòng hiểu rõ, hai chỉ hẳn là cùng loại yêu thú. Loại này xem xét không đến sinh cơ, nhan sắc lại cùng cục đá giống nhau yêu thú tùy tiện đứng ở chỗ nào đều không dễ dàng gọi người phát hiện.

Tiêu Lăng Hàn vươn tay trái lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý, hai người nháy mắt biến mất tại chỗ.

Long Ngọc không gian nội.

Mới vừa đứng vững, Thượng Quan Huyền Ý nghĩ mà sợ mà vỗ vỗ ngực: "Làm ta sợ muốn chết, ngươi động tác nếu là lại chậm một chút, chúng ta hai cái liền phải bị làm vằn thắn."

"Từ bên trái chạy tới kia chỉ tốc độ quá nhanh, ta muốn mang ngươi thuấn di đều làm không được. Cho nên liền vẫn luôn chú ý phía sau kia chỉ, may mắn ta phản ứng mau."

"Lăng Hàn, ngươi thấy rõ ràng đó là cái gì yêu thú sao?"

"Ta cảm thấy có điểm như là Lạc ảnh thạch thú."

Bị Tiêu Lăng Hàn nhắc tới khởi, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền nghĩ tới. "Đúng vậy, chính là Lạc ảnh thạch thú."

Lạc ảnh thạch thú bề ngoài như là lạc đà, toàn thân cùng cục đá một cái nhan sắc, chúng nó lại giống bóng dáng giống nhau, tới vô ảnh đi vô tung.

Ở Tiên giới Lạc ảnh thạch thú không sai biệt lắm đều tuyệt chủng, đã có rất nhiều năm không có người gặp qua Lạc ảnh thạch thú.

Lạc ảnh thạch thú là một loại có thật thể hồn thú, phàm là đựng hồn lực loại đồ vật, đều là chúng nó đồ ăn.

Về Lạc ảnh thạch thú tin tức, Thượng Quan Huyền Ý còn ở Phượng tộc thời điểm Phượng Ức Tuyết cho hắn trong ngọc giản nhìn đến.

"Chuyển qua đi, ta xem một chút ngươi có hay không bị thương?" Nói, Tiêu Lăng Hàn liền đem Thượng Quan Huyền Ý xoay người, xem xét khởi hắn phía sau. Phát hiện quần áo bị trảo hư, nhưng hắn người cũng không bị thương, không khỏi mà nhẹ nhàng thở ra.

"Ngươi động tác mau, ta không bị thương."

"Ân, đổi một kiện quần áo là được."

"Vậy ngươi bị thương không có?"

"Ta tự nhiên cũng không có bị thương."

Hai người quần áo đều bị Lạc ảnh thạch thú trảo hư, đồng thời thay đổi một kiện quần áo.

Mặc tốt quần áo, hai người ở bên cạnh bàn ngồi xuống, Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi: "Lăng Hàn, ngươi vừa rồi thấy rõ ràng kia hai chỉ Lạc ảnh thạch thú tu vi sao?"

Hắn cảm giác kia hai chỉ Lạc ảnh thạch thú cấp bậc thấp nhất đều ở Tiên Vương cảnh, bằng không bọn họ như thế nào sẽ bị đè nặng đánh, không hề có đánh trả chi lực, chỉ có thể chật vật mà trốn tiến không gian trung.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Một con là Tiên Vương trung kỳ, một khác chỉ là Tiên Vương hậu kỳ."

"Quả nhiên cùng ta đoán không sai biệt lắm, chúng ta đây hiện tại nên làm cái gì bây giờ?"

"Nghỉ ngơi hai người lại đi ra ngoài gặp chúng nó."

Kế tiếp hai người cái gì cũng chưa làm, liền ở trên giường nằm nghỉ ngơi.

Bọn họ ở không gian trung nghỉ ngơi hai ngày, bên ngoài mới qua đi một canh giờ không đến.

Đột nhiên thay đổi một chỗ, trước mắt lại lần nữa đen nhánh một mảnh, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người vừa xuất hiện ở đáy vực, lập tức đề phòng lên.

Trước mắt xem ra đáy vực có hai chỉ Lạc ảnh thạch thú, hiện tại chúng nó tựa hồ lại che giấu lên, không nhìn kỹ, căn bản phát hiện không được. May mắn vừa rồi hai người đều dùng thần thức quan sát nhiều đáy vực, cho nên lúc này phát hiện không đúng chỗ nào, kia, nơi đó khẳng định chính là Lạc ảnh thạch thú.

Thần thức đảo qua sau, Tiêu Lăng Hàn phát hiện một con ở phía trước, một khác chỉ ở bọn họ phía sau.

Mặc Hàn Kiếm trung đã sớm bị hắn rót vào hỗn độn chi lực, hắn mang theo Thượng Quan Huyền Ý một cái thuấn di, liền tới đến phía trước kia chỉ Lạc ảnh thạch thú trước người.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đối Lạc ảnh thạch thú thi triển thời gian pháp tắc, bởi vì tu vi chênh lệch, hắn chỉ có thể làm này đình chỉ hai giây thời gian, nếu là mạnh mẽ thi triển quá nhiều liền sẽ cùng lần trước cứu Thượng Quan Tinh Vũ giống nhau lọt vào phản phệ.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là bắt lấy cái này thời cơ, trong tay Mặc Hàn Kiếm nhắm ngay Lạc ảnh thạch thú không chút do dự đâm tới.

"Phụt" kiếm nhập thịt thanh âm.

Thanh âm này đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tới nói quá mỹ diệu, nhưng đối Lạc ảnh thạch thú tới nói liền vô cùng phẫn nộ.

"Rống rống rống……" Lạc ảnh thạch thú một khôi phục hành động, chân trước liền triều Tiêu Lăng Hàn huy tới, Tiêu Lăng Hàn sau này một ngưỡng, thuận thế rút ra kiếm, mang theo Thượng Quan Huyền Ý thuấn di ra 10 mét xa, sau đó biến mất tại chỗ.

Không gian nội.

Hai người đều tiêu hao không ít, sôi nổi khoanh chân ngồi xuống, lấy ra thượng phẩm tiên thạch, bắt đầu khôi phục đan điền trung tiên linh khí.

Hai người cứ như vậy thường thường đi đánh lén một chút Lạc ảnh thạch thú, đánh lén xong liền lập tức hồi không gian khôi phục.

Đảo mắt qua mười ngày.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vừa xuất hiện ở đáy vực, một cái bóng đen liền triều bọn họ đánh úp lại, hai người không chút nghĩ ngợi liền triều mặt trên phi.

Kết quả cái kia hắc ảnh không dừng lại, lập tức đụng vào trên tảng đá.

Hai người ngừng ở giữa không trung, triều hạ nhìn lại, chỉ thấy vừa rồi đánh úp về phía bọn họ kia chỉ Lạc ảnh thạch thú đang ở trên mặt đất tán loạn.

"Rống rống rống……" Lạc ảnh thạch thú ngẩng đầu phẫn nộ mà nhìn về phía trời cao trung Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, trong miệng không ngừng phát ra không cam lòng rít gào.

Hai người đánh lén Lạc ảnh thạch thú vài thiên, phát hiện chúng nó tựa hồ chỉ có thể trên mặt đất chạy vội, cũng không thể ngự không phi hành, hôm nay chỉ là thử một chút, không nghĩ tới thật đúng là như bọn họ suy đoán như vậy.

Hai chỉ Lạc ảnh thạch thú tu vi đều vượt qua hai người, vốn dĩ tu vi liền so với bọn hắn cao, bọn họ đánh lén này chỉ, một khác chỉ liền sẽ tới hỗ trợ, nếu là chỉ có một con hai người đảo sẽ không bó tay không biện pháp.

Như vậy giằng co đi xuống khẳng định không được, bọn họ muốn tìm tăng lên linh hồn lực bảo vật, nhưng có này hai chỉ Lạc ảnh thạch thú ở, bọn họ căn bản vô pháp tìm kiếm.

Trong lúc suy tư, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nhớ tới hắn mới vừa tiến vào Vân Lan bí cảnh không lâu gặp được Tư Đồ Hành.

Ngay sau đó, trong tay hắn liền nhiều ra một phen nỏ, này đem bán thần khí có được tỏa định cái này công năng, quan trọng nhất chính là nó có thể viễn trình

công kích.

Tiêu Lăng Hàn đem mũi tên trang ở nỏ thượng, sau đó hướng cung nỏ đưa vào hỗn độn chi lực, hắn thần thức ở Tiên Quân cảnh, tỏa định Tiên Vương cảnh Lạc ảnh thạch thú dễ dàng mà cử.

"Hưu" một tiếng, mũi tên nhanh chóng bay ra, thẳng chỉ kia chỉ tu vi chỉ có Tiên Vương trung kỳ Lạc ảnh thạch thú đôi mắt.

"Phốc" mũi tên hoàn toàn đi vào Lạc ảnh thạch thú trong thân thể.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn tỏa định chính là nó đôi mắt, nhưng bởi vì nó tốc độ thực mau, làm nó thành công mà tránh đi trí mạng vị trí.

"Rống rống rống……" Cảm giác đau đớn đột kích, Lạc ảnh thạch thú trên mặt đất đấu đá lung tung, vách đá thượng cục đá đều bị nó đâm hạ không ít.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 584

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 584 hồn lực tinh thạch

Nhìn thấy khóa hồn chi nỏ đối phó Lạc ảnh thạch thú có hiệu quả, hai người đều nhẹ nhàng thở ra.

"Không nghĩ tới này đem cung nỏ lợi hại như vậy." Thượng Quan Huyền Ý không khỏi mà cảm thán nói.

Này đem khóa hồn chi nỏ quả thực chính là vì đối phó trước mắt hai chỉ Lạc ảnh thạch thú lượng thân đặt làm.

Khóa hồn chi nỏ đối phó Lạc ảnh thạch thú xác thật là hảo, chỉ là Lạc ảnh thạch thú tốc độ quá nhanh, như vậy căn bản bắn không trúng trí mạng bộ vị.

"Huyền Ý, Lạc ảnh thạch thú tốc độ quá nhanh, kế tiếp ta yêu cầu ngươi phối hợp."

Nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền hiểu được.

Hắn thật cao hứng đồng ý: "Hảo, ta biết nên làm như thế nào."

Cùng Tiêu Lăng Hàn sóng vai chiến đấu, là Thượng Quan Huyền Ý cho tới nay vì này nỗ lực mục tiêu, hắn không muốn làm trói buộc, chỉ nghĩ làm cái kia cùng đối phương sóng vai người.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý như vậy cao hứng, Tiêu Lăng Hàn không quên dặn dò nói: "Nhớ kỹ không cần miễn cưỡng chính mình, tận lực có thể, đừng làm cho chính mình bị thương."

Thượng Quan Huyền Ý bảo đảm nói: "Yên tâm đi, ta biết đúng mực."

Hắn càng là nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn càng là không yên tâm.

Lại lần nữa công đạo: "Đừng làm cho chính mình bị thương, nếu là không đối phó được, chúng ta lại tưởng mặt khác biện pháp."

"Hảo, đã biết, đã biết. Thật dong dài!" Thượng Quan Huyền Ý ngoài miệng ghét bỏ, trong lòng lại ấm áp.

Đãi Tiêu Lăng Hàn mũi tên bắn ra, Thượng Quan Huyền Ý liền đối với Lạc ảnh thạch thú thi triển thời gian pháp tắc, làm nó ở mũi tên đạt tới kia một cái chớp mắt vô pháp nhúc nhích, mũi tên không hề trở ngại bắn vào Lạc ảnh thạch thú trong mắt.

"Ngao ô ô……" Lạc ảnh thạch thú trong mắt truyền đến tê tâm liệt phế mà đau, nó phát ra thống khổ kêu rên.

"Rống rống rống……" Một khác chỉ Lạc ảnh thạch thú nhìn thấy đồng bạn bị thương, phẫn nộ rít gào, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người ánh mắt thù hận vô cùng.

Có khóa hồn chi nỏ, hai người đối phó Lạc ảnh thạch thú liền dễ dàng đến nhiều.

Hiện giờ hai người không cần tiếp xúc gần gũi Lạc ảnh thạch thú là có thể thương đến nó.

Chỉ dùng hai ngày thời gian, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liên thủ đem kia chỉ tu vi chỉ có Tiên Vương trung kỳ Lạc ảnh thạch thú giết chết.

Tiên Vương hậu kỳ kia chỉ Lạc ảnh thạch thú liền không phải như vậy dễ đối phó, mỗi lần Tiêu Lăng Hàn bắn ra mũi tên mắt thấy liền phải mệnh trung nó trí mạng địa phương, lại bị nó hiểm hiểm né qua.

"Phốc" mũi tên thành công bắn vào Lạc ảnh thạch thú trong mắt, Tiêu Lăng Hàn mới vừa tùng một hơi, bên cạnh Thượng Quan Huyền Ý lại phun ra một búng máu.

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Lăng Hàn nhan sắc âm trầm, không nói hai lời duỗi tay ôm Thượng Quan Huyền Ý, không cho hắn đi xuống rớt. Liền nói vừa rồi kia một mũi tên quá mức thuận lợi, nguyên lai là hắn dùng ra vượt qua tự thân tu vi thời gian pháp tắc.

Nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn muốn mang chính mình tiến Long Ngọc không gian, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh ra tiếng ngăn cản: "Lăng Hàn, ta không có việc gì, sấn nó bệnh muốn nó mệnh, trước đem Lạc ảnh thạch thú giải quyết lại nói."

Hắn cố nén không khoẻ, đem nói cho hết lời, chống một hơi, không cho chính mình hôn mê, để tránh Tiêu Lăng Hàn lo lắng.

Biết Thượng Quan Huyền Ý nói có lý, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt căng chặt, mang theo hắn rơi xuống mặt đất, đem hắn nhẹ nhàng đặt ở trên mặt đất, lại làm Mặc Ảnh thủ hắn.

Hắn lúc này mới gọi ra Mặc Hàn Kiếm triều Lạc ảnh thạch thú sát đi, đã thâm bị thương nặng Lạc ảnh thạch thú né tránh tốc độ chậm lại không ít.

Bởi vì lo lắng Thượng Quan Huyền Ý thương thế, Tiêu Lăng Hàn ra tay lại mau lại tàn nhẫn, mỗi lần công kích đều triều Lạc ảnh thạch thú đôi mắt tiếp đón.

"Ngao ô ô……" Lạc ảnh thạch thú phát ra cuối cùng than khóc, ầm ầm ngã trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

Bên kia Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Lạc ảnh thạch thú rốt cuộc đã chết, đầu một oai, người liền hôn mê bất tỉnh.

Mới vừa quay người lại, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý nhắm mắt lại hình ảnh, thuấn di đi vào hắn bên người, ngay sau đó hai người biến mất tại chỗ.

Long Ngọc không gian nội.

Nhìn hôn mê bất tỉnh Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn lấy ra chữa thương đan dược uy hắn ăn xong.

Duỗi tay vuốt ve hắn tái nhợt khuôn mặt, lẩm bẩm nói nhỏ: “Thật là cái đồ ngốc.”

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở Thượng Quan Huyền Ý phía sau, một bàn tay đặt ở hắn phía sau lưng, vì hắn trị liệu nội thương; một bàn tay cầm tiên thạch, nhanh chóng mà hấp thu tiên thạch trung tiên linh khí.

Ba ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn đen nhánh như mực đôi mắt, hắn con ngươi ảnh ngược chính mình suy yếu bộ dáng, trong mắt toàn là quan tâm, sắc mặt lại là hắc trầm hắc trầm, hắn bộ dáng này rõ ràng là sinh khí.

“Lăng Hàn, ta đau.”

“Làm sao vậy? Nơi nào đau?” Nói, Tiêu Lăng Hàn kéo qua Thượng Quan Huyền Ý tay, liền bắt đầu vì hắn kiểm tra thân thể.

Càng là kiểm tra, Tiêu Lăng Hàn mày liền nhăn càng chặt.

“Thế nào? Ta không phải được bệnh bất trị?” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt đau khổ hỏi.

“Trừ bỏ gặp phản phệ thương còn chưa khỏi hẳn, toàn thân trên dưới đều hảo thật sự.” Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn ra tức phụ nhi cái này là trang đáng thương, hắn mặt vô biểu tình mà đáp.

“Như thế nào sẽ đâu? Ta nơi này đau đã chết, ngươi có phải hay không không có kiểm tra đến?”

Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tay sờ hướng chính mình ngực. “Ngươi xem, nó có phải hay không nhảy thực mau? Ta cảm giác nó đều phải nhảy ra chính mình lồng ngực, ngươi mau giúp ta xoa xoa.”

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt ám ám, tức phụ nhi đây là đang câu dẫn chính mình?

Đối thượng hắn cặp kia câu nhân mắt đào hoa, hoàn toàn chống cự không được này phân dụ hoặc.

“Thứ lạp” một tiếng, Thượng Quan Huyền Ý trên người quần áo trực tiếp bị Tiêu Lăng Hàn xé mở.

Tầm mắt dừng ở kia phấn nộn mê người thù a du thượng, Tiêu Lăng Hàn yết hầu kích thích một chút.

Nhìn tú sắc khả xan tức phụ nhi, hắn giống như là một con sói đói, thấy được mỹ vị đồ ăn, gấp không chờ nổi mà muốn đi nhấm nháp.

Nếu tức phụ nhi muốn câu dẫn chính mình, chính mình liền làm thỏa mãn hắn nguyện.

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mông vòng, hắn chỉ là tưởng yếu thế, trang trang đáng thương, không cho Tiêu Lăng Hàn tái sinh chính mình khí.

Như thế nào đột nhiên đã bị đối phương đè ở dưới thân?

"A ~~ ân a ~~" không đợi hắn nghĩ nhiều, trên người truyền đến mau a cảm, làm hắn trong miệng không tự giác mà phát ra rên khẩu nay thanh.

Hai người gắt gao ôm nhau, ngươi trung có ta, ta trung có ngươi, bọn họ chỉ thuộc về lẫn nhau.

Một thất kiều diễm, hết sức triền miên.

Mười ngày sau.

Mới vừa tỉnh lại, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm giác chính mình như là cùng người chiến đấu ba ngày ba đêm giống nhau, toàn thân bủn rủn vô lực, duỗi tay xoa chính mình eo, hắn vẻ mặt u oán.

Quay đầu, lại phát hiện trên giường cũng không có Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

Liếc mắt một cái quét tới, trên bàn phóng một trương tờ giấy.

Duỗi tay một hút, trên bàn tờ giấy liền đến hắn trong tay.

"Huyền Ý, ta tới trước bên ngoài tìm kiếm tăng lên linh hồn lực đồ vật, ngươi hảo hảo dưỡng thương, ta thực mau sẽ tiến vào."

Đáy vực.

Mới ra Long Ngọc không gian, Tiêu Lăng Hàn liền thấy Mặc Ảnh chính chiếm cứ trên mặt đất, bên kia Lạc ảnh thạch thú thi thể đã không thấy, nghĩ đến là bị Mặc Ảnh ăn.

"Lấy tới." Tiêu Lăng Hàn vươn tay.

"Cái gì?" Mặc Ảnh vẻ mặt nghi hoặc.

"Lạc ảnh thạch thú yêu hạch."

"Cái loại này yêu thú, không có yêu hạch."

"Ngươi lặp lại lần nữa?" Tiêu Lăng Hàn ánh mắt lạnh băng mà nhìn chăm chú Mặc Ảnh.

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy nhìn, Mặc Ảnh lập tức nhớ tới linh hồn bị tra tấn khi thống khổ trải qua, nó chạy nhanh từ trong cơ thể không gian trung phun ra hai

viên yêu hạch.

Lâu lắm không bị tra tấn, nó thiếu chút nữa quên chính mình cái này chủ nhân thủ đoạn.

Thu hồi yêu hạch, Tiêu Lăng Hàn triều trước hết nhìn đến Lạc ảnh thạch thú địa phương đi đến.

Cái này mặt vách đá không biết là cái gì tài chất, thần thức xuyên không ra, muốn tìm đồ vật cũng chỉ có thể dựa vào mắt thường.

Đến gần Lạc ảnh thạch thú trước hết đứng thẳng địa phương, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu cẩn thận kiểm tra, không buông tha một tia dấu vết để lại.

Mặt đất cùng trên vách đá đều không có cái gì bất đồng, duy nhất bất đồng chính là bên cạnh có một cái rất lớn cục đá, này tảng đá có hai chỉ Lạc ảnh thạch thú như vậy đại.

Đôi tay chống ở trên tảng đá, Tiêu Lăng Hàn thử thúc đẩy cục đá, lấy hắn hiện giờ thực lực, liền tính không cần tiên linh khí, thúc đẩy một khối mấy trăm hơn một ngàn trọng cục đá dễ dàng mà cử, nhưng trước mắt này khối thạch lại không chút sứt mẻ.

Rõ ràng có cổ quái.

Vây quanh này tảng đá dạo qua một vòng, hắn phát hiện mặt đất rõ ràng có cục đá bị di động khi lưu lại áp ngân.

Thực rõ ràng này tảng đá phía trước bị di động quá, Tiêu Lăng Hàn vận khí tiên linh khí, dựa theo mặt đất áp ngân phương hướng thúc đẩy cục đá.

Lần này nhưng thật ra dễ dàng mà cử liền đem cục đá thúc đẩy.

Chờ cục đá dịch khai, ở nó nguyên lai vị trí thượng xuất hiện một cái đen sì động.

Cái này động mới vừa một hiện ra, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác linh hồn một trận thoải mái thanh tân.

Xem ra Phệ Linh Thử nói tăng lên linh hồn lực đồ vật liền ở dưới.

Bởi vì thần thức quét không đến phía dưới ra sao tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể tự mình đi xuống xem xét, gọi ra Mặc Hàn Kiếm, hắn trực tiếp nhảy vào trong động.

Còn không có rơi xuống đất, liền có một cổ kình phong hướng hắn đánh úp lại, Tiêu Lăng Hàn một cái xoay người, trong tay kiếm sau này một thứ.

"Phốc" vết kiếm dễ dàng liền đâm người đánh lén trong thân thể.

Lúc này, đối phương móng vuốt cũng hướng tới Tiêu Lăng Hàn mặt đánh úp lại, hắn nhấc chân trực tiếp đá ra một chân, Mặc Hàn Kiếm cũng tùy theo rút ra, mang theo liên tiếp huyết hoa.

Duỗi tay nhẹ nhàng vung lên, những cái đó bay về phía hắn là vết máu đã bị huy tới rồi một bên.

Rồi sau đó, bên tai truyền đến yêu thú thống khổ tru lên: "Ngao ô ngao ô!"

Định nhãn nhìn lại, kia thế nhưng cũng là một con Lạc ảnh thạch thú, chỉ là so lúc trước hai chỉ cần tiểu tam phần có nhị, nghĩ đến này chỉ hẳn là lúc trước hai chỉ hài tử.

"Ngươi không chuẩn bị làm cho bọn họ một nhà ba người đoàn tụ?"

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trên cổ tay chợp mắt Mặc Ảnh, gia hỏa này hiển nhiên là ghét bỏ này chỉ Lạc ảnh thạch thú cấp bậc quá thấp.

"Vừa thấy liền không hai lượng thịt." Mặc Ảnh lười biếng mà liếc trên mặt đất nằm Lạc ảnh thạch thú liếc mắt một cái, ngữ khí là nói không nên lời ghét bỏ.

"A, không hai lượng thịt? Mười cái ta thêm lên cũng chưa nó khổ người đại, ngươi thế nhưng nói nó không hai lượng thịt."

Mặc Ảnh: "……"

Thuận miệng vừa nói, lại không phải thật sự nói nó không hai lượng thịt.

"Muỗi lại tiểu cũng là thịt, còn không mau đi."

Một trận sương đen thổi qua, nằm trên mặt đất Lạc ảnh thạch thú biến mất không thấy, Mặc Ảnh lại về tới Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay.

Rốt cuộc cảm thụ không đến những người khác hoặc thú hơi thở, Tiêu Lăng Hàn mới bắt đầu đánh giá chính mình nơi địa phương.

Hiện giờ hắn nơi địa phương là một cái thực rộng mở hầm ngầm, hầm ngầm thực khô ráo, cũng thực sạch sẽ, cho nên hắn liếc mắt một cái liền nhìn đến đối diện trên vách đá có lóe ánh sáng đồ vật.

Chờ hắn đi đến phụ cận, thấy rõ kia ánh sáng là vật gì khi, nhịn không được chậm lại hô hấp.

Trên vách tường mặt đồ vật thế nhưng là hồn lực tinh thạch.

Hồn lực tinh thạch so hồn thạch còn muốn cao hơn một cấp bậc, nó tương đương với là hồn thạch tinh hoa, liền giống như tiên thạch trung cực phẩm tiên thạch, dùng nó tăng lên hồn lực so hồn thạch hiệu quả hảo rất nhiều.

Nơi này xuất hiện hồn lực tinh thạch, xem ra trước kia nơi này hẳn là có rất nhiều hồn thạch mới đúng.

Kế tiếp Tiêu Lăng Hàn cần phải làm là đào hồn linh tinh thạch.

Đào hồn lực tinh thạch cũng không so đào tiên thạch dễ dàng, trên vách đá bùn đất cùng cục đá thập phần cứng rắn, căn bản không hảo đào.

Mười ngày thời gian, Tiêu Lăng Hàn cũng liền đào ra một khối hồn lực tinh thạch.

Long Ngọc không gian trung.

Một khối mẫu tử đại lập loè bảy màu vầng sáng viên thạch lẳng lặng nằm ở Thượng Quan Huyền Ý lòng bàn tay, cảm nhận được bên trong tinh thuần hồn lực, linh hồn truyền đến một trận thoải mái thanh tân cảm.

“Hảo thuần tịnh hồn lực.”

“Ân, này hẳn là chính là Phệ Linh Thử nói tăng lên linh hồn lực bảo vật, bên ngoài còn có, chính là không tốt lắm đào.”

“Kia này viên ngươi đào bao lâu mới đào đến?” Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói.

“Mười ngày!”

Thượng Quan Huyền Ý hai mắt trợn to, đầy mặt không thể tin tưởng: “Mười ngày?”

Liền đào như vậy một tiểu khối đồ vật yêu cầu mười ngày?

Như thế nào đều cảm giác không quá khả năng đâu?

Tiêu Lăng Hàn liền biết hắn không tin, gật gật đầu, khẳng định nói: “Đúng vậy, chính là mười ngày.”

“Mau, mang ta đi nhìn xem, ta muốn nhìn rốt cuộc có bao nhiêu không hảo đào.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đứng lên, chủ động đi kéo Tiêu Lăng Hàn tay, gấp không chờ nổi liền nghĩ ra đi.

“Thương thế của ngươi hảo?” Tiêu Lăng Hàn không hề có đứng dậy tính toán, ngược lại đem hắn kéo đến chính mình trên đùi ngồi.

“Hảo.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 585

Nguồn: [EbookTruyen.VN](http://ebooktruyen.vn)

Chương 585 tái ngộ vui vẻ

Thấy Tiêu Lăng Hàn rõ ràng không tin, Thượng Quan Huyền Ý đem hắn tay đáp ở chính mình trên cổ tay: "Thật sự hảo, không tin ngươi có thể kiểm tra."

Tiêu Lăng Hàn lập tức vì Thượng Quan Huyền Ý kiểm tra.

Một lát sau, hắn buông ra Thượng Quan Huyền Ý tay: "Khôi phục không tồi."

Phủng hắn mặt, nhắm ngay hắn môi liền mổ một ngụm.

"Kia hiện tại nhưng đi ra ngoài sao?"

"Như ngươi mong muốn." Nói, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy, mang theo Thượng Quan Huyền Ý rời đi Long Ngọc không gian.

Mới vừa trạm hảo, Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến bên kia trên mặt đất có mới mẻ bùn đất cùng đá vụn.

Vài bước đi qua đi, hắn tầm mắt trực tiếp rơi xuống kia mặt trên vách tường.

Liếc mắt một cái liền nhìn đến năm sáu viên hồn lực tinh thạch, tuy rằng rất nhỏ, nhưng tu sĩ thị lực vốn dĩ liền rất hảo, hơn nữa hồn lực tinh thạch lóe quang, rất là loá mắt, làm người liếc mắt một cái là có thể nhìn đến.

Lập tức Thượng Quan Huyền Ý liền bắt đầu đào hồn lực tinh thạch, chỉ là đào nửa ngày, hắn phát hiện chính mình lấy kia mặt vách tường không hề biện pháp, cư nhiên như vậy cứng rắn.

"Như thế nào?" Tiêu Lăng Hàn đôi tay ôm cánh tay, mang theo nhợt nhạt ý cười nhìn tức giận Thượng Quan Huyền Ý.

"Ta thế nhưng lấy này mặt vách tường không thể nề hà!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn đặc biệt không cam lòng mà gõ hai hạ kia mặt vách tường.

"Nếu là như vậy hảo đào, đã sớm bị Lạc ảnh thạch thú đào tới ăn luôn."

"Cũng đúng, nhưng như vậy đào có phải hay không quá chậm?" Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, tiện đà lại đến: "Lăng Hàn, nếu không ngươi thử trực tiếp hấp thu, ta vì ngươi hộ pháp."

"Ngươi nói biện pháp này cũng không phải không thể được, ta trước thử xem."

Bắt tay đặt ở trên vách tường mặt hồn lực tinh thạch thượng, Tiêu Lăng Hàn thần thức mới vừa tiếp xúc đến hồn lực tinh thạch, nó chính mình liền từ trên vách tường bóc ra.

Nhìn trong tay hồn lực tinh thạch, Tiêu Lăng Hàn suy nghĩ xuất thần.

Giờ phút này, hắn trong lòng có một vạn đầu thảo nê mã ở chạy như điên.

Ai có thể nói cho hắn đây là đã xảy ra chuyện gì?

Vì cái gì thần thức vừa tiếp xúc với hồn lực tinh thạch nó liền chính mình rớt ra tới?

Không tin tà Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa duỗi tay sờ lên trong đó một viên hồn lực tinh thạch, thả ra thần thức chậm rãi tiếp xúc đến nó.

Ngay sau đó, "Bang" trong tay hắn lại nhiều ra một viên hồn lực tinh thạch.

Cho nên, chỉ cần thần thức một chạm vào, hồn linh tinh thạch liền sẽ tự động bóc ra.

Kia hắn phía trước mười ngày đều đang làm cái gì?

Nếu không phải Thượng Quan Huyền Ý kêu hắn trực tiếp hấp thu hồn lực tinh thạch bên trong hồn lực, hắn còn phát hiện không được.

"Huyền Ý!"

Bên này, Thượng Quan Huyền Ý còn ở đánh giá bọn họ hiện tại nơi hầm ngầm, liền nghe thấy Tiêu Lăng Hàn kêu chính mình.

Vài bước đi vào Tiêu Lăng Hàn trước người, nghi hoặc mà nhìn về phía hắn.

Đối thượng Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ôm chầm hắn, ở hắn kinh ngạc trong ánh mắt nhẹ nhàng hôn hôn hắn cái trán.

"Ngươi thật đúng là ta may mắn tinh!"

"Ta giống như không có làm cái gì kinh thiên động địa đại sự, như thế nào liền thành ngươi may mắn tinh?"

Thượng Quan Huyền Ý mãn trán dấu chấm hỏi.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem chính mình phát hiện nói với hắn.

"Thực sự có như vậy thần kỳ, làm ta thử xem."

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền tới đã có hồn lực tinh thạch kia mặt vách tường trước, hắn cũng làm cùng vừa rồi Tiêu Lăng Hàn giống nhau động tác.

Đương hắn nhìn đến chính mình vừa rồi vô luận dùng biện pháp gì đều lay động không được vách tường, chỉ là thần thức nhẹ nhàng một chạm vào, hồn lực tinh thạch liền chính mình rớt ra tới.

Không khỏi cảm thán, thật sự là thế gian vạn vật, vỏ quýt dày có móng tay nhọn!

Tìm được chính xác đào lấy hồn lực tinh thạch biện pháp sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vô dụng bao lâu liền đem trên vách tường mặt hồn lực tinh thạch toàn bộ lộng tới tay.

Cuối cùng sợ có để sót, Thượng Quan Huyền Ý còn đem Phệ Linh Thử thả ra xác nhận, khẳng định không có hồn lực tinh thạch, hai người mới từ bỏ.

Nếu đã được đến tăng lên linh hồn lực đồ vật, Tiêu Lăng Hàn lập tức tiến vào Long Ngọc không gian bế quan, luyện hóa được đến hồn lực tinh thạch.

Bởi vì sợ hồn lực tinh thạch không đủ làm Tiêu Lăng Hàn đem thần thức tăng lên tới Tiên Đế cảnh, cho nên Thượng Quan Huyền Ý tạm thời vô dụng hồn lực tinh thạch. Ở Tiêu Lăng Hàn bế quan sau, hắn lấy ra tiên thạch cũng bắt đầu tu luyện.

Kế tiếp hai người một cái tăng lên linh hồn lực, một cái tăng lên tu vi.

Thời gian thấm thoát, năm tháng như thoi đưa!

Đảo mắt ly bí cảnh mở ra chỉ còn cuối cùng một tháng.

An tĩnh huyền nhai biên đột nhiên truyền đến tiếng đánh nhau.

Một người ăn mặc phấn y nữ tiên đỡ một người hôn mê bất tỉnh nam tiên, hoảng không chọn lộ dưới thiếu chút nữa trực tiếp rớt xuống huyền nhai. Nhìn gần trong gang tấc vạn trượng vực sâu, nữ tiên cẳng chân phát run, cấp tốc về phía sau lui lại mấy bước.

Tên này nữ tiên đúng là Thượng Quan Hân Nhiên, mà nàng đỡ người đúng là vẫn luôn cùng bọn họ cùng nhau Kỳ Phi.

Đúng lúc này, một người ăn mặc thanh y nam tiên từ phía chân trời bay tới, chậm rãi đáp xuống ở mặt đất.

“Thượng Quan Hân Nhiên đem Kỳ Phi giao ra đây, xem ở ngươi họ Thượng Quan phân thượng, ta có thể buông tha ngươi.”

“Kỳ Toa, Kỳ Phi chính là ngươi thân ca ca, ngươi vì sao phải trí hắn vào chỗ chết?” Thượng Quan Hân Nhiên cũng không có muốn giao người ý tứ, không dấu vết mà xem xét đường lui.

Nhưng mà nàng không thấy được chính là, nàng đỡ nam tiên ở nàng không có nhìn đến góc độ, khóe miệng ngoéo một cái.

“Vì sao? Có hắn ở, phụ thân trong mắt căn bản nhìn không tới ta, chỉ cần hắn đã chết, ta chính là Kỳ gia duy nhất huyết mạch.” Kỳ Toa oán hận nói, sắc mặt dữ tợn, trong mắt tất cả đều là tàn nhẫn.

Thượng Quan Hân Nhiên theo bản năng triều lui về phía sau lui, dưới chân đá, bá bá bá mà đi xuống rớt.

Nàng về phía sau nhìn thoáng qua, đáy lòng không ngọn nguồn mà một trận bất an, chạy nhanh dừng chân, nếu là lại sau này lui bọn họ nên ngã xuống.

“Hắn chính là cùng ngươi có huyết thống quan hệ thân ca ca, ngươi như thế nào có thể làm như vậy?”

“Hừ! Ít nói nhảm, mau đem người giao ra đây, bằng không đừng trách ta không khách khí.” Kỳ Toa đầy mặt không kiên nhẫn mà nói.

Thượng Quan Hân Nhiên ngạch đổ mồ hôi lạnh, nhìn vừa rồi vì cứu chính mình mà thân bị trọng thương Kỳ Phi, nàng lòng tràn đầy áy náy.

Nhưng hiện tại nàng đan điền trống trơn, một tia tiên linh khí đều sử không thượng. Kỳ Phi lại hôn mê, nếu là bọn họ hai người từ như vậy cao trên vách núi ngã xuống, mệnh lại đại, cũng không có khả năng tồn tại.

Trong lòng sốt ruột, nhưng lại không thể nề hà.

Liền ở Thượng Quan Hân Nhiên nghĩ cách khoảnh khắc, Kỳ Phi mở mắt ra, hướng trước mặt Kỳ Toa đưa mắt ra hiệu, Kỳ Toa không dấu vết gật gật đầu.

Hai huynh đệ ở làm này đó thời điểm, bên cạnh Thượng Quan Hân Nhiên không hề sở giác. Giờ phút này nàng còn đang suy nghĩ, bọn họ nên như thế nào thoát khỏi lập tức khốn cảnh.

Chỉ là không đợi nàng nghĩ ra biện pháp, đối diện Kỳ Toa đã triều bọn họ phát ra công kích.

Hắn ngưng tụ ra vô số kim kiếm, hướng tới Thượng Quan Hân Nhiên hai người cấp tốc bay đi.

Thượng Quan Hân Nhiên trong lòng giận dữ, nàng không nghĩ tới cái này Kỳ Toa thật đúng là dám động thủ sát nàng, nàng phẫn nộ quát: “Kỳ Toa, ngươi dám giết ta! Chúng ta Thượng Quan gia nhất định sẽ không bỏ qua ngươi.”

Kỳ Toa khinh thường lạnh lùng nói: “Hừ, ai nói ta giết ngươi? Ngươi là chính mình trượt chân rớt xuống huyền nhai, ta nhưng cái gì cũng chưa làm.”

Nhìn đến tới gần phi kiếm, Thượng Quan Hân Nhiên theo bản năng muốn tránh né, kết quả một lui, nàng cùng Kỳ Phi hai người trực tiếp đạp không.

“Ngươi……” Nàng chỉ nói một chữ người liền đi xuống rớt.

Lúc này, vẫn luôn nhắm mắt Kỳ Phi đột nhiên mở mắt ra, hắn trảo quá Thượng Quan Hân Nhiên tay, nhanh chóng đem trên tay nàng mang không gian giới tử tháo xuống, lại đem nàng đi xuống đẩy.

Thượng Quan Hân Nhiên bị này chỉ chớp mắt biến cố cấp lộng ngốc.

Theo bản năng hỏi: “Vì cái gì? Ngươi không phải ca ca hảo bằng hữu sao?”

“Vì cái gì? Đương nhiên là bởi vì nó.” Nói, Kỳ Phi từ Thượng Quan Hân Nhiên không gian giới tử trung lấy ra một viên kim sắc hạt châu.

Hạt châu tản ra lóa mắt kim mang, đây đúng là Tiêu Lăng Hàn bọn họ muốn tìm kiếm Kim Linh Châu.

Thượng Quan Hân Nhiên cấp tốc hạ trụy, Kỳ Phi nói nàng nghe rõ ràng, nàng tuy rằng không thể vận dụng tiên linh khí, nhưng thần thức vẫn là có thể sử

dụng.

Nói như vậy, chính mình ngay từ đầu liền trúng Kỳ Phi kế, hắn làm nhiều như vậy, bất quá chính là muốn được đến Kim Linh Châu.

Chính mình sở dĩ không thể vận dụng tiên linh khí, chỉ sợ cũng là hắn giở trò quỷ, hắn lại đem chuyện này giá họa cho Thiệu Dật Thần. Làm cho ca ca cùng Thiệu Dật Thần vô duyên vô cớ mà đánh nhau lên, hiện tại bọn họ thế nào, cũng không biết.

Ca ca thật là giao hữu vô ý!

Thật đúng là một cái hố muội muội ca ca.

Cấp tốc rơi xuống trung, Thượng Quan Hân Nhiên trong đầu lung tung rối loạn nghĩ, đột nhiên nàng nghĩ đến lần trước chính mình cũng là như thế này quẫn bách, kết quả bị Thượng Quan Huyền Ý cứu, người kia cho nàng cảm giác cùng ca ca giống nhau.

Đáng tiếc, kiếp này chỉ sợ là sẽ không còn được gặp lại hắn.

Thượng Quan Hân Nhiên chính nhắm mắt, chờ rơi xuống đến đáy vực, chờ tử vong đã đến.

Đột nhiên, nàng bên tai truyền đến quen thuộc nhẹ “Di” thanh.

Nàng rộng mở mở mắt ra, quả nhiên liền thấy được quen thuộc quần áo, quen thuộc khuôn mặt.

Đột nhiên đôi mắt phát sáp, nước mắt không tự giác mà rơi xuống xuống dưới.

Mấy ngày này lo âu, ủy khuất, thống khổ, nàng như là tìm được rồi dựa vào, muốn đem này đó toàn bộ nói cho đối phương.

Làm đối phương vì chính mình chống lưng, vì chính mình hết giận.

Nhìn đến Thượng Quan Hân Nhiên khóc thút thít, Thượng Quan Huyền Ý áp xuống muốn đi an ủi nàng xúc động, trêu đùa: “Nha đầu, tuổi còn trẻ ngươi liền luẩn quẩn trong lòng, cư nhiên nhảy vực tự sát?”

Tiêu Lăng Hàn thần thức ở đạt tới Tiên Đế cảnh sau, liền không lại tiếp tục luyện hóa hồn lực tinh thạch. Hắn đem hai người trên người thần thức ấn ký đều lau đi sau, lại đem dư lại hồn lực tinh thạch cho Thượng Quan Huyền Ý. Hai người lại ở không gian trung bế quan, hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý thần thức đã đạt tới Tiên Quân cảnh.

Nào biết, hai người mới từ đáy vực bay lên không đến 100 mét, liền nhìn đến cấp tốc rơi xuống Thượng Quan Hân Nhiên.

Nhìn thấy nàng cả người nhiễm huyết, Thượng Quan Huyền Ý dùng ra tiên linh khí, nâng nàng, làm nàng nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Yết hầu nghẹn ngào, Thượng Quan Hân Nhiên câu kia" ca" thiếu chút nữa liền buột miệng thốt ra, nàng duỗi tay xoa xoa khóe mắt, chống mặt đất muốn đứng dậy.

Thấy nàng cả người không có sức lực bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý tiến lên đáp bắt tay, làm nàng dựa vào một bên trên tảng đá.

"Cảm ơn!"

Thượng Quan Hân Nhiên có chút không được tự nhiên, nàng đối Thượng Quan Huyền Ý cảm tình cũng thực phức tạp. Nàng đem đối phương trở thành chính mình ca ca, nhưng đối phương rõ ràng không phải chính mình ca ca.

Thượng Quan Huyền Ý cười nói: "Khách khí như vậy làm cái gì, nói như thế nào ngươi đều kêu ta như vậy nhiều ngày ca ca. Ca ca cứu muội muội không phải theo lý thường hẳn là sự sao?"

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Thượng Quan Hân Nhiên trong lòng một trận mừng thầm, "Ta đây còn có thể lại kêu ngươi ca sao?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Chỉ cần ngươi tưởng, tự nhiên có thể."

Thượng Quan Hân Nhiên trong lòng cao hứng, lập tức kêu: "Ca, Tiêu đại ca."

"Ân, này liền đúng rồi." Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cũng thật cao hứng, lại thành công đem muội muội lừa dối tới kêu chính mình ca.

"Vui vẻ, ta xem ngươi giống như thương không nhẹ, muốn hay không ta vì ngươi kiểm tra một chút thương thế?"

"Vậy phiền toái Tiêu đại ca."

Tiêu Lăng Hàn tay đáp ở Thượng Quan Hân Nhiên trên cổ tay, tiên linh khí ở nàng toàn thân du tẩu một lần.

Thấy Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Lăng Hàn, Hân Nhiên nàng thương thế như thế nào?"

"Ngoại thương không phải rất nghiêm trọng, nội thương không có, nàng sở dĩ như vậy suy yếu, chủ yếu là ăn cấm linh đan."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một lọ đan dược, đảo ra hai viên đưa cho Thượng Quan Hân Nhiên. "Đây là phục thương đan, giải trừ cấm linh đan giải dược đan dược, ta nơi này tạm thời không có."

Thượng Quan Hân Nhiên tiếp nhận đan dược trực tiếp nuốt vào, "Đa tạ Tiêu đại ca."

Tiêu Lăng Hàn mỉm cười: "Ngươi nhưng thật ra dứt khoát, cũng không sợ ta cho ngươi chính là độc dược."

Thượng Quan Hân Nhiên không chút nào để ý mà nói: "Tiêu đại ca nếu là thật sự muốn hại ta, các ngươi vừa rồi liền sẽ không cứu ta."

“Vậy ngươi trước nghỉ ngơi.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy.

Thượng Quan Hân Nhiên xác thật cũng mệt mỏi, ở không thể vận dụng tiên linh khí dưới tình huống, nàng chạy như vậy xa. Phía trước nàng vẫn luôn cường chống, hiện tại lơi lỏng xuống dưới, choáng váng cảm truyền đến, nàng dựa vào phía sau trên tảng đá thật sự liền như vậy ngủ rồi.

Nhìn dựa vào một cục đá thượng liền như vậy ngủ Thượng Quan Hân Nhiên, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn đầy sát khí.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cầm hắn tay, tuy rằng hắn ngoài miệng chưa nói cái gì, nhưng Tiêu Lăng Hàn nhìn ra được tới, hắn thực thích Tinh Vũ cùng vui vẻ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 586

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 586 vui vẻ tao ngộ

Cảm giác được trên tay truyền đến độ ấm, Thượng Quan Huyền Ý xoay người đối Tiêu Lăng Hàn cười cười: “Ta không có việc gì.”

Liền kia ước gì lập tức giết người bộ dáng, còn nói chính mình không có việc gì, lừa quỷ đều không tin.

“Ta làm Mặc Ảnh đi xem đỉnh núi thượng có người nào ở.”

“Hảo, ta muốn sống.”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắn một chút trên cổ tay vòng tay: “Mặc Ảnh, ngươi biết nên làm như thế nào đi?”

“Biết.” Nói xong, Mặc Ảnh đã hóa thành một đạo sương đen biến mất tại chỗ.

Chờ Mặc Ảnh rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn nhảy vào phía trước bọn họ mới ra tới hầm ngầm trung, sau đó vào Long Ngọc không gian.

Chẳng được bao lâu, hắn lại lần nữa xuất hiện ở đáy vực, chỉ thấy Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở Thượng Quan Hân Nhiên bên cạnh.

Tiêu Lăng Hàn đi vào Thượng Quan Huyền Ý bên kia, ngay tại chỗ ngồi xuống, đem vừa mới luyện chế tốt đan dược đưa cho hắn,.

“Bên trong đan dược là bỏ lệnh cấm linh đan giải dược.”

“Cảm ơn!” Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng mà trả lời.

“Về sau không chuẩn cùng ta nói cái này tự, chúng ta chi gian không cần nói này đó.”

Nhìn Tiêu Lăng Hàn trầm hạ sắc mặt, Thượng Quan Huyền Ý lập tức nhận túng: “Hảo, về sau ta đều bất hòa ngươi nói cái này tự, ngươi chính là ta, ta không cần nói tạ.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn vừa lòng gật gật đầu.

Lúc này, Mặc Ảnh cũng từ đỉnh núi xuống dưới.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn hỏi chuyện, nó chủ động nói: “Mặt trên không có một bóng người, các ngươi người muốn tìm hẳn là đã đi xa.”

“Hừ, chạy nhưng thật ra rất nhanh.”

Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt không tốt, trong mắt hàn quang hiện lên, Thượng Quan Hân Nhiên không phải bị người buộc nhảy xuống nhai, chính là

bị người đẩy hạ nhai, dù sao mặc kệ là cái kia, đều thuyết minh người nọ muốn nàng chết.

“Chờ vui vẻ đã tỉnh, chúng ta hỏi lại hỏi nàng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

“Hảo.” Thượng Quan Huyền Ý lên tiếng, liền nhắm mắt lại, dựa vào Tiêu Lăng Hàn trên vai.

Mặc Ảnh thấy không có chính mình chuyện gì, lại về tới Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay.

Hôm sau.

Đáy vực bởi vì quá sâu, tứ phía núi vây quanh, quang căn bản chiếu không tiến vào, hàng năm đều xám xịt hắc.

Mở mắt ra, nhìn đến đen như mực một mảnh, Thượng Quan Hân Nhiên theo bản năng đề phòng, mọi nơi nhìn xung quanh, thấy rõ chính mình nơi địa phương sau, ký ức thu hồi, nàng phía trước bị Kỳ gia huynh đệ bức nhảy vực, là Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người cứu nàng.

“Tỉnh, cảm giác như thế nào?”

Nam tử mát lạnh thanh âm vang lên, không cần đi xem, Thượng Quan Hân Nhiên đều biết, đây là Tiêu Lăng Hàn thanh âm.

Hơi chút cảm thụ một chút tự thân tình huống, Thượng Quan Hân Nhiên trên mặt lộ ra vui mừng, “Một giấc ngủ dậy cảm giác chính mình cả người đều là kính, đan điền trung tiên linh khí cũng có thể vận chuyển tự nhiên.”

“Xem ra ngươi khôi phục đến không tồi.” Tiêu Lăng Hàn đối chính mình luyện chế đan dược rất có tin tưởng, Thượng Quan Hân Nhiên thương vốn dĩ liền không nặng, ăn hắn luyện chế đan dược, đã là không ngại.

Nghe thanh âm là từ chính mình bên cạnh cách đó không xa truyền đến, Thượng Quan Hân Nhiên lúc này mới quay đầu nhìn lại.

Kết quả nàng liền nhìn đến hai gã diện mạo tuấn mỹ nam tử, một người ăn mặc hồng y, một người ăn mặc bạch y, hai người lẫn nhau rúc vào cùng nhau hình ảnh.

Từ một cái người đứng xem góc độ tới xem, nàng cảm thấy hai người ở bên nhau hình ảnh cực mỹ, phảng phất bọn họ chính là trời đất tạo nên một đôi.

“Các ngươi thật là trời đất tạo nên, duyên trời tác hợp.” Bất tri bất giác Thượng Quan Hân Nhiên liền đem lời này cấp nói ra.

Nghe thấy Thượng Quan Hân Nhiên nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn tâm tình thực hảo: “Ngươi ánh mắt thật không sai.”

Đột nhiên, một cổ toan xú vị chui vào mũi gian, Thượng Quan Hân Nhiên tú khí quỳnh mũi giật giật, mày hơi hơi nhăn lại. Cảm giác này cổ hương vị liền tại bên người, lúc này, bên người nàng 1 mét xa địa phương đang ngồi Tiêu Lăng

Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, hai người một bộ quần áo sạch sẽ sạch sẽ, tóc nhìn cũng mượt mà.

Kia này khó nghe khí vị nhất định không phải bọn họ trên người, nơi này trừ bỏ bọn họ cũng chỉ có chính mình.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Hân Nhiên cúi đầu nhìn nhìn.

Sau đó, nàng này vừa thấy liền nhìn đến chính mình một bộ quần áo rách tung toé, mặt trên dính vết máu cùng dơ bẩn.

Mà vừa rồi kia cổ toan xú vị càng đậm.

"Khụ khụ, nôn……" Thượng Quan Hân Nhiên khó chịu mà ho khan vài tiếng, nghe nói chính mình trên người hương vị, nàng trực tiếp bắt đầu nôn khan, lớn như vậy, nàng còn chưa từng có như vậy chật vật quá.

"Vui vẻ, ngươi làm sao vậy?" Thượng Quan Huyền Ý vừa tỉnh tới liền nhìn đến Thượng Quan Hân Nhiên ở nôn khan, hắn mặt lập tức liền kéo xuống dưới.

Thượng Quan Hân Nhiên xua xua tay, ý bảo chính mình không có việc gì: "Ta không có việc gì, ca, ngươi nhưng có dư thừa quần áo?"

"Cái này cho ngươi, bên kia có cái hầm ngầm, ngươi đến phía dưới đi đổi đi." Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một bộ mới tinh quần áo đưa cho Thượng Quan Hân Nhiên.

Thượng Quan Hân Nhiên tiếp nhận quần áo, thấp giọng nói tạ: "Cảm ơn ca."

Sau khi nói xong, nàng trốn cũng dường như rời đi, chủ yếu là nàng một thân thối hoắc, chính mình nghe đều nhịn không được muốn phun, huống chi người khác.

Nhìn thấy Thượng Quan Hân Nhiên nhanh chóng rời đi bóng dáng, Thượng Quan Huyền Ý không nhịn được mà bật cười.

Chẳng được bao lâu, Thượng Quan Hân Nhiên liền rực rỡ hẳn lên, cùng phía trước chật vật khác nhau như hai người.

Duyên dáng yêu kiều thiếu nữ có Khuynh Thành chi tư, mặt trái xoan, mày lá liễu hạ là một đôi lại đại lại viên hạnh nhân mắt, ** quỳnh mũi hạ là một trương môi anh đào, một thân hợp thể lại xinh đẹp tiên y đem nàng cả người phụ trợ càng thêm mỹ diễm động lòng người.

Thượng Quan Hân Nhiên hiện tại xuyên này thân quần áo tất nhiên là thực thích hợp nàng, có thể thấy được Thượng Quan Huyền Ý cái này ca ca là hoa tâm tư luyện chế.

Thượng Quan Huyền Ý thập phần vừa lòng, trong lòng nghĩ: Cái này quần áo liền tính là hắn cái này ca ca đưa cho muội muội lễ gặp mặt, về sau lại nhận thân khi, liền có thể thiếu ra một phần lễ gặp mặt.

Một bên Tiêu Lăng Hàn cũng không biết Thượng Quan Huyền Ý ý nghĩ trong lòng, hắn chỉ cảm thấy Thượng Quan Huyền Ý đặc biệt để ý cái này muội muội, cho nàng luyện chế một kiện quần áo đều như vậy dụng tâm. Hắn trong lòng kỳ thật dấm không được, nhưng lại không thể như thế nào, rốt cuộc bọn họ là thân huynh muội.

Thượng Quan Hân Nhiên cũng không biết trước mắt hai người ý tưởng, thiệt tình thực lòng hướng hai người nói lời cảm tạ: "Quần áo thực vừa người, cảm ơn ca. Cũng cảm ơn Tiêu đại ca đan dược."

Tiêu Lăng Hàn: "Không cần khách khí."

"Vui vẻ, có thể nói nói phía trước đã xảy ra chuyện gì sao?" Thượng Quan Huyền Ý giống như lơ đãng hỏi, hỏi xong sau liền chú ý Thượng Quan Hân Nhiên sắc mặt.

"Nói ra thì rất dài……"

Lập tức Thượng Quan Hân Nhiên liền nói lên bọn họ phía trước tao ngộ.

Hết thảy sự nhân vẫn là bởi vì Kim Linh Châu.

Phía trước Thượng Quan Tinh Vũ, Thượng Quan Hân Nhiên, Kỳ Phi, Thiệu Dật Thần bốn người không cẩn thận rơi vào một tòa trong cung điện, bên trong có không ít yêu thú, chờ bốn người đem yêu thú sát xong sau, liền nhìn đến trong đại điện có một viên lóe kim quang hạt châu.

Bốn người tự nhiên cũng nhận ra kia hạt châu, rốt cuộc bọn họ tới Vân Lan bí cảnh chính là bởi vì nó.

Nhưng bọn họ bốn người trung Kỳ Phi cùng Thiệu Dật Thần hai người đều là kim linh căn, Kim Linh Châu lại là có một viên, ban đầu hai người quyết định đánh một hồi, thắng được người đến Kim Linh Châu.

Đáng tiếc liền ở bọn họ tiến lên đi lấy Kim Linh Châu thời điểm, mới phát hiện bọn họ căn bản đụng vào không đến Kim Linh Châu.

Sau lại dứt khoát quyết định, ai có thể bắt được Kim Linh Châu, Kim Linh Châu liền về ai.

Mỗi người đều tiến lên đi thử một lần, đều là xem tới được, lại không lấy không được.

Liền ở một đám người không thể nề hà muốn từ bỏ thời điểm, Kim Linh Châu chính mình bay đến Thượng Quan Hân Nhiên trước mặt, vây quanh nàng dạo qua một vòng, sau đó ngừng ở nàng trước mặt, nàng duỗi tay liền đem Kim Linh Châu nắm ở trong tay.

Đều nói bảo vật có linh, tuy rằng Thượng Quan Hân Nhiên không phải kim linh căn, nhưng Kim Linh Châu chính mình lựa chọn nàng, những người khác cũng không hảo mở miệng làm nàng giao ra đây. Tất phía trước đã nói trước, vì thế Kim Linh Châu liền về Thượng Quan Hân Nhiên.

Bốn người tường an không có việc gì cùng nhau lại vượt qua mấy ngày.

Một ngày, bốn người vừa mới cùng nhau giải quyết một con Đại La Kim Tiên yêu thú, Thượng Quan Tinh Vũ cùng Kỳ Phi hai người xử lý yêu thú thi thể. Mà Thiệu Dật Thần thấy Thượng Quan Hân Nhiên phía trước bị thương, liền đem chính mình đan dược thuận tay đưa cho Thượng Quan Hân Nhiên.

Xuất phát từ đối Thiệu Dật Thần tín nhiệm, Thượng Quan Hân Nhiên tiếp nhận hắn đưa qua đan dược liền ăn xong.

Không bao lâu, nàng liền phát hiện chính mình không thể vận dụng tiên linh khí, ở Kỳ Phi châm ngòi hạ, Thượng Quan Tinh Vũ thực mau liền cùng Thiệu Dật Thần đánh lên. Bởi vì Thượng Quan Hân Nhiên lúc này không thể vận dụng tiên linh khí, hai người sợ thương đến nàng, theo bản năng liền đem chiến trường chuyển qua nơi khác.

Không bao lâu, Kỳ Toa liền mang theo vài người tìm tới.

Bởi vì Thượng Quan Hân Nhiên không thể vận dụng tiên linh khí, Kỳ Phi phải bảo vệ nàng, vài lần đều thế nàng lập tức vết thương trí mạng. Mà Kỳ Phi vì cứu nàng, tự nhiên bị thương không nhẹ, hai người một đường trốn mang trên vách núi, liền có Thượng Quan Hân Nhiên nhảy vực sự.

Nhìn trên tay trống không một vật, Thượng Quan Hân Nhiên tự giễu mà cười cười: "Vì được đến Kim Linh Châu, Kỳ Phi cư nhiên liền bạn tốt muội muội đều tính kế."

Một lát, nàng lại oán hận nói: "Trong tộc cho ta tìm một cái không đáng tin cậy vị hôn phu, ca ca giao một cái không đáng tin cậy bằng hữu, cuối cùng bị thương đều là ta!"

Nhìn nàng cắn răng mở miệng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nhịn cười ý, thở dài: "Rượu gạo hồng nhân mặt, tiền tài động lòng người!"

Thượng Quan Hân Nhiên: "……"

Hợp lại là bảo vật hại chính mình!

Kia viên Kim Linh Châu cũng là kỳ quái, rõ ràng chính mình là Hỏa linh căn, nó không chọn có được kim linh căn Kỳ Phi cùng Thiệu Dật Thần, cố tình tới tuyển chính mình cái này Hỏa linh căn tu giả.

Có thể xem không thể dùng, này không phải rõ ràng hại chính mình sao?

Nếu là lại làm chính mình gặp được kia viên Kim Linh Châu, phi đem nó dẫm toái không thể.

Nhìn nàng phẫn hận bất bình bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý trầm ngâm nói: "Vui vẻ, ngươi có nghĩ báo thù?"

Tưởng!

Đương nhiên tưởng!

Phi thường mà tưởng!

Nhưng tưởng tượng đến chính mình tu vi, Thượng Quan Hân Nhiên nhụt chí nói: “Nhưng ta đánh không lại bọn họ.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền!”

Thượng Quan Hân Nhiên: “Thực khích lệ nhân tâm một câu.”

“Ngươi nha đầu này bổn đã chết, chính diện đánh không lại, chúng ta liền từ mặt bên tới.” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt hận sắt không thành thép nói.

Nghe vậy, Thượng Quan Hân Nhiên trước mắt sáng ngời, quản hắn cái gì phương pháp, chỉ cần có thể báo thù liền hảo. Hiện tại nàng đã đã thấy ra, không hề cảm thấy sau lưng hạ độc thủ có cái gì không đúng, dù sao tồn tại mới là quan trọng nhất, nàng không muốn chết, kia chết chỉ có thể người khác.

Mười ngày sau.

Một tòa trụi lủi đỉnh núi có ba đạo thân ảnh phi rơi xuống nơi đây, ba người nhìn một chút chung quanh hoàn cảnh, phía trước rõ ràng là có người tại đây tòa sơn đỉnh độ kiếp, ba người cũng không có vội vã rời đi.

Này ba người đúng là rời đi đáy vực Tiêu Lăng Hàn ba người, Tiêu Lăng Hàn muốn lấy lại Kim Linh Châu, mà Thượng Quan Hân Nhiên muốn báo thù, bọn họ mục tiêu đều là cùng cá nhân.

Nhưng bí cảnh lớn như vậy, muốn tìm một người, nếu là không có đặc thù phương pháp thật đúng là không hảo tìm.

Ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phân tích qua đi, cảm thấy Kỳ Phi có khả năng nhất chính là đổi trắng thay đen, sau đó lại chạy tới cùng Thượng Quan Tinh Vũ một đạo. Thuận tiện giám thị Thượng Quan Tinh Vũ nhất cử nhất động, không cho hắn hướng huyền nhai bên kia đi.

Có mục tiêu sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem phía trước Mạc Vô Nhai cho hắn tìm thân bàn đem ra.

Cái này tìm thân bàn ở Tiêu Lăng Hàn gặp được Tiêu Dật Minh sau, một lần nữa luyện chế một lần.

Thông qua Thượng Quan Hân Nhiên huyết tìm kiếm Thượng Quan Tinh Vũ, này liền dễ dàng nhiều.

Đương nhìn đến tìm thân bàn thượng hai điểm chi gian khoảng cách khi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều có chút vô ngữ.

Bởi vì sự tình cơ hồ cùng bọn họ phỏng đoán giống nhau như đúc, Thượng Quan Tinh Vũ hiện giờ hành tẩu phương hướng cùng huyền nhai bên kia đi ngược lại, tiếp tục đi xuống đi chỉ biết càng ngày càng xa. Bọn họ đã suốt đuổi theo 10 ngày, cũng không có đuổi tới người, có thể thấy được có bao xa.

Dừng lại sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem tìm thân bàn đem ra, ba người vây ở một chỗ quan khán, chỉ thấy tìm thân bàn thượng có hai cái viên điểm đang ở thong thả tới gần.

Tính ra một chút hai cái viên điểm chi gian khoảng cách, Tiêu Lăng Hàn đối hai người nói: "Chiếu cái này tốc độ chúng ta hẳn là còn có một ngày là có thể nhìn thấy Tinh Vũ."

"Còn có một ngày a?" Thượng Quan Hân Nhiên nhíu mày, hiển nhiên đối cái này tốc độ không hài lòng.

"Thấy đủ đi nha đầu, nếu không phải chúng ta mang theo ngươi, chờ bí cảnh đóng cửa, ngươi cũng không thấy được ngươi ca." Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 587

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 587 tìm được Tinh Vũ

Trải qua mấy ngày nay ở chung, Thượng Quan Hân Nhiên đã đem da mặt dày cái này bản lĩnh luyện đến gia. “Hắc hắc, vất vả hai vị ca ca, ta chính là lo lắng hắn gặp được nguy hiểm.”

Thượng Quan Huyền Ý từ trên xuống dưới đánh giá nàng một phen, ghét bỏ nói: “Được, ngươi vẫn là lo lắng lo lắng chính ngươi đi, miễn cho lại bị người lừa, lại bị thương gì đó, phỏng chừng nên đi xuống.”

Đi xuống?

Ngay từ đầu Thượng Quan Hân Nhiên không phản ứng lại đây Thượng Quan Huyền Ý nói đi xuống là có ý tứ gì, sửng sốt một lát nàng mới lĩnh ngộ” đi xuống” hai chữ hàm nghĩa.

“Ca, ngươi đây là ở nguyền rủa ta?”

“Sao có thể, ngươi gặp qua nguyền rủa muội muội ca ca sao?”

“Trước mắt không phải có một cái sao?”

“Ngươi suy nghĩ nhiều.”

“Ngươi trong lời nói chính là ý tứ này, như thế nào có thể nói là ta suy nghĩ nhiều?”

“Ta ý tứ là làm ngươi học thông minh điểm, đừng lại có hại, mắc mưu, bị lừa. Làm ta muội muội, quan trọng nhất một chút chính là ăn cái gì đều không thể có hại. Chúng ta không nói có hại người chi tâm, nhưng tuyệt đối không thể vô phòng người chi tâm.”

Cẩn thận dư vị Thượng Quan Huyền Ý nói, Thượng Quan Hân Nhiên thâm chấp nhận.

Ba người nghỉ ngơi trong chốc lát, liền tiếp tục triều Thượng Quan Tinh Vũ nơi phương hướng chạy đến.

Một ngày sau.

Đi ở phía trước Tiêu Lăng Hàn đột nhiên dừng lại bước chân, hắn thần thức đã xem xét tới rồi đến Thượng Quan Tinh Vũ, hắn bên người còn đi theo hai gã nam tử, trong đó một người chính Kỳ Phi, một người khác diện mạo cùng Kỳ Phi có chút tương tự, kia hẳn là chính là Kỳ Toa.

Quay đầu lại nhìn về phía phía sau Thượng Quan Hân Nhiên, "Người liền ở phía trước, kế tiếp ngươi tính toán làm sao bây giờ?"

"Kỳ Phi thật cùng ta ca ở bên nhau?"

Tuy rằng phía trước Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau phân tích quá, nhưng Thượng Quan Hân Nhiên vẫn là có chút không tin.

Rốt cuộc nào có người hại người khác muội muội, còn làm như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá, tiếp tục cùng người nọ làm bằng hữu.

Chẳng lẽ hắn trong lòng liền không chột dạ sao?

"Không chỉ có có Kỳ Phi, còn có một người, hẳn hẳn là chính là ngươi lúc trước nói Kỳ Toa."

Tiêu Lăng Hàn nói như là một phen búa tạ, hung hăng đánh ở Thượng Quan Hân Nhiên trong lòng.

"Này hai người là nghĩ như thế nào? Bọn họ vì cái gì muốn đi theo ta ca?" Thượng Quan Hân Nhiên thật là khó hiểu.

"Này còn dùng nói, nếu là Thượng Quan gia một chút chết hai người, kia Thượng Quan gia tộc người nhất định sẽ tra tìm hung thủ. Mà thân là bạn tốt Kỳ Phi, sẽ bị liệt vào đệ nhất hoài nghi mục tiêu. Nhưng nếu là chết chỉ có một người, ít nhất ngươi ca có thể chứng minh bọn họ trong sạch, huống chi ngươi ca trên người nhưng không có bọn họ muốn Kim Linh Châu."

Suy ngẫm một lát, Thượng Quan Hân Nhiên trầm ngâm nói: "Tiêu đại ca, ý của ngươi là nói, nếu là ta ca trên người có bọn họ muốn là Kim Linh Châu, kia bọn họ có phải hay không cũng muốn đối ta ca động thủ?"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Thượng Quan Huyền Ý liền trắng Thượng Quan Hân Nhiên liếc mắt một cái, "Rõ ràng sự, này còn dùng hỏi sao?"

"Ta đây hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Trực tiếp đi giải tố giác Kỳ Phi hai huynh đệ?" Thượng Quan Hân Nhiên không xác định hỏi, trong lòng đem Kỳ Phi hai huynh đệ mắng cái máu chó phun đầu.

Nàng biết, nếu là nàng trực tiếp đi hỏi, nói không chừng có hại người sẽ là nàng chính mình.

Này hai cái tân nhận hạ ca ca, vừa thấy liền mưu ma chước quỷ nhiều, còn không bằng đem bóng cao su đá cho bọn hắn, dù sao xem bọn họ bộ dáng hẳn là sẽ không mặc kệ chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý phân tích nói: "Ngươi nếu là trở về trực tiếp tố giác, kia Kỳ Phi hai huynh đệ nhất định sẽ nói, có người dịch dung thành bọn họ bộ dáng tới hại ngươi. Hơn nữa phía trước bị hoài nghi đối tượng Thiệu Dật Thần cũng không ở, đến lúc đó bọn họ khẳng định sẽ nói là Thiệu Dật Thần dịch dung."

Nghe vậy, Thượng Quan Hân Nhiên suy tư một phen, còn thật có khả năng sẽ biến thành như vậy.

Phía trước nàng như thế nào liền không nghĩ tới cái này khả năng tính?

Rõ ràng mọi người đều trường một cái đầu, nàng như thế nào cảm giác chính mình như là cái thấp trí lực người?

"Hai vị ca ca, vậy các ngươi nói kế tiếp rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?" Này hai người, rõ ràng có biện pháp không nói ra tới, cố tình muốn chính mình hỏi.

"Kỳ gia thực lực như thế nào?" Tiêu Lăng Hàn không đáp hỏi ngược lại.

Hồi tưởng một chút Kỳ gia trạng huống, Thượng Quan Hân Nhiên đáp: "Kỳ gia đã từng cũng là lánh đời gia tộc, bất quá ở mấy trăm năm trước bọn họ liền không hề lánh đời, hình như là bọn họ trong tộc cái gì bảo vật không thấy, vì thế bọn họ lựa chọn xuất thế."

"Kia Thiệu Dật Thần nơi Thiệu gia đâu?" Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hỏi.

Thượng Quan Hân Nhiên: "Thiệu gia cùng chúng ta Thượng Quan gia giống nhau đều là lánh đời gia tộc, thực lực tương đương."

Tiêu Lăng Hàn: "Kia nếu là Thiệu gia cùng Thượng Quan gia chấm dứt thù, hậu quả sẽ là như thế nào?"

Lánh đời gia tộc rất ít sẽ có con vợ lẽ, cho nên mỗi một cái hậu bối con cháu đều thực trân quý.

Kia nếu là chính mình chết, nguyên nhân chết khẳng định sẽ bị giá họa cho Thiệu gia, kia cuối cùng hai nhà……!

Đến lúc đó, hai cái lánh đời gia tộc huyết chiến, cuối cùng khẳng định sẽ là lưỡng bại câu thương.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Hân Nhiên không khỏi mà đánh cái rùng mình.

Càng nghĩ càng thấy ớn, Kỳ gia làm hai cái lánh đời gia tộc phát sinh mâu thuẫn, kia Kỳ gia đến tột cùng có gì ý đồ?

Thượng Quan Hân Nhiên càng nghĩ càng bất an, nghĩ đến nếu là chính mình thật sự đã chết, rất có khả năng sẽ liên lụy gia tộc, nàng trong lòng hỏa khí liền cọ cọ cọ mà hướng thoán.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền thấy Thượng Quan Hân Nhiên trong mắt tràn đầy phẫn hận, còn vẻ mặt nổi giận đùng đùng muốn tìm ai tính sổ bộ dáng.

Vừa thấy liền biết nha đầu này nhất định não bổ một đống lớn không tốt sự.

Bằng không không có khả năng chính mình đem chính mình khí thành như vậy.

"Vui vẻ." Thượng Quan Huyền Ý nhẹ gọi một tiếng.

Thượng Quan Hân Nhiên: “A?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Nhìn ngươi, mau đem chính mình khí thành cá nóc.”

“Vậy các ngươi nói ta nên như thế nào báo thù?” Thượng Quan Hân Nhiên vẻ mặt suy sụp, này hai người thật là, có chủ ý liền chạy nhanh nói, cấp chết nàng.

Sắp đến bên miệng nói, Thượng Quan Huyền Ý lại nuốt đi xuống, ngược lại nói: “Đến lúc đó ngươi sẽ biết.”

Thượng Quan Hân Nhiên: “……”

Làm nửa ngày, này hai người căn bản không tính toán nói cho nàng!

Tức giận!

Một canh giờ sau.

Một mảnh rậm rạp ngọn lửa trong rừng cây, trên cây tất cả đều là hỏa hồng sắc lá cây, Thượng Quan Tinh Vũ, Kỳ Phi, Kỳ Toa ba người hành tẩu tại đây cánh rừng, dưới chân truyền đến “Ca ca” thanh, trên mặt đất tất cả đều là rậm rạp lá cây.

Trước mặt là một cây hai mét cao thụ, trên cây có một cái tổ ong.

Nhìn này quen thuộc cảnh tượng, Kỳ Phi nhíu mày nói: “Tinh Vũ, ta như thế nào cảm giác nơi này chúng ta vừa rồi đi qua.”

Lạnh lùng nhìn Kỳ Phi liếc mắt một cái, Thượng Quan Tinh Vũ mặt vô biểu tình mà nói: “Trên thực tế chúng ta đã là lần thứ ba trải qua nơi này.”

Kỳ Toa không quen nhìn Thượng Quan Tinh Vũ này cũng cao lãnh thái độ, đang muốn dỗi thượng hai câu, tiếp thu đến Kỳ Phi ánh mắt cảnh cáo. Hắn chỉ có thể phẫn hận trừng mắt nhìn Thượng Quan Tinh Vũ bóng dáng liếc mắt một cái, trong mắt tràn đầy không cam lòng.

Thấy Thượng Quan Tinh Vũ đang ở mang ra ra xem, Kỳ Phi chờ hắn tra xét xong rồi mới hỏi nói: “Tinh Vũ, như thế nào? Nhưng có cái gì phát hiện?”

Thượng Quan Huyền Vũ rũ mắt che khuất trong mắt lửa giận, buồn bã nói: “Chúng ta hẳn là trong lúc vô tình đi vào một cái trận pháp, ta chuẩn bị qua bên kia đi xem, các ngươi muốn hay không cùng nhau?”

Nghe vậy, Kỳ Phi hai anh em không dấu vết mà liếc nhau, trên mặt đều lộ ra vui mừng. Trăm triệu không nghĩ tới bọn họ tẫn nhiên sẽ đi vào một cái trận pháp trung, bọn họ căn bản không thấy ra bản thân thân ở ở trận pháp.

Nói như vậy, trước mắt trận pháp hẳn là không phải nhân vi bố trí, kia nhất định là trước đây liền có, nói không chừng cái này trận pháp trung có bảo vật.

Nghĩ đến bảo vật, hai anh em trong mắt hiện lên một tia tham lam.

Kỳ Phi vẻ mặt mà xin lỗi nói: “Tinh Vũ, ta chịu thương còn chưa hảo toàn, liền ở chỗ này chờ ngươi đã khỏe, ngươi một người cẩn thận một chút.”

“Ân!” Thượng Quan Tinh Vũ nhìn hai người liếc mắt một cái, liền triều ngọn lửa rừng cây chỗ sâu trong đi đến.

Chờ Thượng Quan Tinh Vũ vừa ly khai, Kỳ Phi hai người đang nghĩ ngợi tới tìm kiếm bảo vật, chỉ là còn không đợi hai người hành động, liền có vô số mũi tên triều triều hai người phóng tới.

Hai người chạy nhanh khởi động phòng hộ tráo, lấy kiếm ngăn cản bay tới mũi tên.

“Leng keng leng keng” những cái đó chút mũi tên từ bốn phương tám hướng bay tới, làm người khó lòng phòng bị. Hai người lưng tựa lưng vẫn luôn huy động trong tay kiếm, lực chú ý đều ở bay tới mũi tên thượng, không biết khi nào chung quanh nổi lên một tầng đám sương.

Những cái đó sương mù càng ngày càng nùng, thực mau bọn họ liền 5 mét xa địa phương đều thấy không rõ.

Lúc này, những cái đó bắn về phía bọn họ mũi tên cũng đình chỉ công kích, trên mặt đất mũi tên cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Nếu không phải bọn họ bị bắn trúng mấy mũi tên, hai người đều phải hoài nghi vừa rồi phát sinh hết thảy bất quá là bọn họ ảo giác.

Hơi chút xử lý một chút trên người thương, Kỳ Phi lấy ra chữa thương đan dược ăn hai viên, đem bình sứ cùng nhau đưa cho Kỳ Toa.

Kỳ Toa tiếp nhận Kỳ Phi đưa qua đan dược, ăn xong sau, mới vừa nói nói: “Đại ca, ta cảm thấy cái này trận pháp có cổ quái. Còn có, vì cái gì Thượng Quan Tinh Vũ vừa ly khai, liền có mũi tên công kích chúng ta?”

“Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?” Kỳ Phi trong lòng bực bội, không kiên nhẫn hỏi.

“Ta hoài nghi cái này trận pháp là Thượng Quan Tinh Vũ chuyên môn làm người bố trí dùng để vây giết chúng ta, Thượng Quan Hân Nhiên sự nàng có khả năng đã biết.”

“Cho nên……?” Kỳ Phi ánh mắt nặng nề mà nhìn về phía Kỳ Toa.

Kỳ Toa hoàn toàn không chú ý tới Kỳ Phi ánh mắt, hắn lo chính mình nói: “Cho nên, chúng ta đến nhanh chóng rời đi cái này trận pháp mới là.”

Nghe xong Kỳ Toa nói sau, Kỳ Phi cũng không có lập tức đáp ứng.

Hắn cùng Thượng Quan Tinh Vũ từ nhỏ liền nhận thức, Thượng Quan Tinh Vũ nhận thức ai, hắn rõ ràng. Ở Vân Lan bí cảnh trung, đối phương căn bản không quen biết cái gì lợi hại trận pháp sư.

Huống chi Thượng Quan Hân Nhiên ở không thể sử dụng tiên linh khí dưới tình huống, rơi vào như vậy cao dưới vực sâu, liền tính nàng may mắn tồn tại, cũng không có khả năng ra tới.

Mà Thượng Quan Hân Nhiên sự, chỉ có bọn họ huynh đệ hai người biết, chỉ cần bọn họ chính mình không nói, Thượng Quan Tinh Vũ cả đời này cũng đừng nghĩ biết.

Mấy ngày này bọn họ ba người vẫn luôn ở bên nhau, Thượng Quan Tinh Vũ nếu là thỉnh trận pháp sư hỗ trợ bố trí trận pháp, bọn họ không có khả năng không biết.

"Đại ca!"

"Phốc" kiếm nhập thịt thanh âm.

Không chờ đến Kỳ Phi trả lời, Kỳ Toa nhịn không được nghiêng đầu nhìn lại, chỉ là liếc mắt một cái, hắn đồng tử co rút lại, chỉ thấy Kỳ Phi đan điền vị trí máu tươi không ngừng ra bên ngoài mạo.

Còn không đợi hắn kinh hô ra tiếng, chính hắn đan điền đồng dạng bị người đâm thủng.

"A…… Không!!"

Thẳng đến một phen kiếm từ Kỳ Toa đan điền rút ra, Kỳ Phi mới hồi phục hành động, hắn che lại bụng, trong lòng kinh hoảng không thôi.

Âm thầm người cũng mặc kệ hai người là cùng kinh giận đan xen biểu tình cùng tâm tình, huỷ hoại hai người đan điền, thuận tiện còn rút hạ hai người không gian giới tử.

Từ đầu đến cuối Kỳ Phi hai huynh đệ cũng không biết rốt cuộc là ai đối bọn họ ra tay.

Mắt trận chỗ.

Nhìn đến Kỳ Phi hai người kết cục, Thượng Quan Hân Nhiên trong lòng một trận khoái ý, vốn dĩ nàng cho rằng sẽ có một hồi ác chiến, kết quả nàng thù liền dễ dàng như vậy mà cử báo.

Nàng nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý trong mắt mạo ngôi sao nhỏ.

Tiêu Lăng Hàn nghiêng người ngăn trở Thượng Quan Hân Nhiên tầm mắt, nha đầu này hiện tại còn không biết Thượng Quan Huyền Ý là nàng ca ca, vạn nhất sinh ra cái gì không nên có tâm tư, kia hắn đã có thể muốn đại nghĩa diệt thân.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ có thể là hắn Tiêu Lăng Hàn một người, ai cũng người khác đúc kết tiến bọn họ chi gian.

Ai dám đúc kết, kia hắn chỉ có thể đưa thứ nhất trình.

Nhìn đến chiếm hữu dục mười phần Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Hân Nhiên vô ngữ, nàng bất quá chính là sùng bái một chút, như thế nào bình dấm chua liền đánh nghiêng.

“Ngươi không phải muốn báo thù sao? Hiện tại bọn họ một thân tu vi đều phế đi.” Thượng Quan Huyền Ý từ Tiêu Lăng Hàn phía sau dò ra một cái đầu, nhìn về phía Thượng Quan Hân Nhiên.

“Không được, bọn họ trên người có gia tộc trưởng bối thần thức dấu vết, nếu là ta giết bọn họ, ta trên người nên lưu lại thần thức ấn ký.” Thượng Quan Hân Nhiên lắc đầu, nàng mới không ngốc, mới không cần bị này hai cái đã sống không lâu người liên lụy.

“Ngươi nha đầu này như thế nào như vậy bổn, ta lại chưa nói muốn ngươi tự mình động thủ.”

Vừa mới dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý mới nhớ tới Thượng Quan Tinh Vũ còn ở bên cạnh.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 588

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 588 rời đi bí cảnh

Tư cập này, Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu nhìn về phía vừa đến mắt trận liền lạnh mặt không nói lời nào Thượng Quan Tinh Vũ.

Như là cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt, Thượng Quan Tinh Vũ quay đầu nhìn về phía hắn, hai người mặt đối mặt, liền như vậy lẳng lặng mà nhìn đối phương.

Sơ qua, Thượng Quan Tinh Vũ vừa chắp tay, chân thành nói: "Cảm ơn các ngươi cứu vui vẻ!"

"Đó là nàng vận khí tốt! Cũng may mắn đụng phải chúng ta, bằng không chúng ta chính là tưởng cứu cũng hữu tâm vô lực." Thượng Quan Huyền Ý ngoài miệng nói như vậy, trong lòng lại nghĩ, chính mình muội muội, chính mình cứu nàng cũng là theo lý thường hẳn là sự.

"Ca!"

Thượng Quan Hân Nhiên một tiếng kêu gọi, chọc đến Thượng Quan Tinh Vũ cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời nhìn về phía nàng.

Nàng cười gượng một tiếng, mới nói nói: "Ha hả, cái kia, ngươi nói ta không cần tự mình ra tay là có thể báo thù, ta nên làm như thế nào?"

Nàng lời này hiển nhiên là đang hỏi Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Tinh Vũ cũng đem ánh mắt đầu hướng về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay đỡ trán, đơn giản như vậy sự tình, vì sao chính mình này hai cái đơn xuẩn đệ đệ muội muội liền không thể tưởng được đâu?

Như vậy đơn xuẩn, khó trách sẽ bị lừa!

"Trảo hai chỉ yêu thú ném vào trận pháp thì tốt rồi." Thượng Quan Huyền Ý cũng không lại úp úp mở mở, nói thẳng ra tới.

Nghe vậy, Thượng Quan Tinh Vũ đối Thượng Quan Hân Nhiên không dung cự tuyệt nói: "Ta đi bắt, ngươi ở chỗ này chờ."

Nói xong, hắn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, rõ ràng là làm Thượng Quan Huyền Ý đem hắn thả ra đi.

Phía trước hắn ở nghe được Thượng Quan Huyền Ý truyền âm sau, liền đi theo hắn chỉ dẫn đi vào trận pháp mắt trận chỗ.

Đương hắn nhìn đến Thượng Quan Hân Nhiên bình yên vô sự trạm khi, trong lòng đại thạch đầu cuối cùng là rơi xuống đất.

Dám thương tổn hắn Thượng Quan Tinh Vũ muội muội, mặc kệ là ai, đều cần thiết trả giá tương ứng đại giới.

Cuối cùng, không hề tu vi Kỳ Phi cùng Kỳ Toa huynh đệ hai người, bị hai chỉ Kim Tiên kỳ yêu thú ăn liền xương cốt đều không dư thừa.

Thượng Quan Huyền Ý thu hồi trận bàn, bốn người tìm cái không người vô yêu thú sơn động.

"Đây là Kỳ Phi hai huynh đệ là không gian giới tử." Thượng Quan Huyền Ý lấy ra hai quả không gian giới tử đặt ở Thượng Quan Hân Nhiên trước mặt.

Thượng Quan Hân Nhiên ngạc nhiên nói: "Ca, đây là ngươi chiến lợi phẩm, ngươi cho ta làm gì?"

"Ngươi không nghĩ muốn? Nơi này chính là có Kim Linh Châu." Thượng Quan Huyền Ý nhắc nhở nói.

Sau khi nói xong, liền quan sát đến đối phương biểu tình.

"Ta lại không có kim linh căn, Kim Linh Châu cho ta cũng vô dụng, ngươi nếu là không thích cầm đi bán đấu giá cũng đúng." Thượng Quan Hân Nhiên không chút nghĩ ngợi mà nói, nàng lại không thiếu tiên thạch.

Nhìn ra nàng là thật sự không nghĩ muốn, Thượng Quan Huyền Ý mới đem không gian giới tử thu hồi tới. Vừa rồi hắn chỉ là tưởng thử một chút Thượng Quan Hân Nhiên, còn hảo cái này muội muội không làm hắn thất vọng.

Làm trò Thượng Quan Hân Nhiên cùng Thượng Quan Tinh Vũ mặt, hắn tạm thời không đem Kim Linh Châu cấp Tiêu Lăng Hàn. Kim Linh Châu tới rồi Tiêu Lăng Hàn trong tay, nhất định sẽ lập tức chui vào Long Ngọc không gian trung. Như vậy sẽ bị hai người nhìn đến, tuy rằng hắn tin tưởng hai người nhân phẩm, nhưng hắn không nghĩ dùng Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian tới khảo nghiệm này phân thân tình.

Qua hai ngày, sơn động trận pháp bị người xúc động.

Chờ Tiêu Lăng Hàn mở ra trận pháp, Thiệu Dật Thần từ sơn động bên ngoài đi vào tới.

Đương hắn nhìn đến hoàn hảo không tổn hao gì Thượng Quan Hân Nhiên, không nói hai lời, tiến lên liền ôm lấy nàng.

Bởi vì hắn động tác quá đột nhiên, làm đứng ở một bên Thượng Quan Tinh Vũ cùng Thượng Quan Huyền Ý hai huynh đệ cũng chưa có thể ở trước tiên phản ứng lại đây.

"Vui vẻ, còn hảo ngươi không có việc gì." Thiệu Dật Thần như là tìm về một kiện mất mà tìm lại bảo vật, gắt gao ôm lấy Thượng Quan Hân Nhiên.

Thượng Quan Hân Nhiên vẻ mặt mông vòng, nàng hoàn toàn không phản ứng lại đây, đã bị Thiệu Dật Thần cấp ủng vào trong lòng ngực.

Thấy Thiệu Dật Thần ôm liền không buông tay, Thượng Quan Tinh Vũ vốn dĩ liền lạnh băng sắc mặt, lạnh hơn vài phần.

Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt cũng khó coi, nhà mình hảo cải trắng đây là phải bị heo củng.

"Thiệu sư huynh, ngươi có thể hay không trước buông ta ra." Thượng Quan Hân Nhiên cảm giác ở bị Thiệu Dật Thần ôm đi xuống, nàng đã bị lặc chết.

"Hảo." Thiệu Dật Thần nhẹ nhàng buông ra Thượng Quan Hân Nhiên.

Thượng Quan Hân Nhiên mới vừa được đến tự do còn không có hoãn quá khí, đã bị Thượng Quan Huyền Ý kéo đến hắn phía sau.

Thượng Quan Tinh Vũ cũng đứng ở Thượng Quan Hân Nhiên trước người, đề phòng mà nhìn Thiệu Dật Thần.

Hắn không nghĩ tới chính mình bạn tốt, thế nhưng ở đánh hắn muội muội chủ ý.

Mấy người cơ hồ vẫn luôn ở bên nhau, trước kia hắn hoàn toàn không phát hiện Thiệu Dật Thần tâm tư, có thể thấy được gia hỏa này che giấu bao sâu.

Thiệu Dật Thần mặc kệ trước mặt hai người, trực tiếp đối bọn họ phía sau Thượng Quan Hân Nhiên nói:

"Vui vẻ, ta thích. Lần đầu tiên nhìn thấy ngươi thời điểm ta liền thích thượng ngươi. Năm đó nghe nói ngươi muốn cùng Diêu Dương Diệu đính hôn, ta từng cầu gia gia vì ta cầu hôn, nhưng khi đó chúng ta đều còn nhỏ, gia gia cho rằng ta là ở đùa giỡn, liền không đáp ứng."

"Chờ lại lần nữa cầu gia gia thời điểm, ngươi đã cùng Diêu Dương Diệu đính hôn."

"Mấy năm nay ta vẫn luôn không dám biểu lộ chính mình tiểu tâm tư, thật cẩn thận cất giấu, chỉ nguyện ngẫu nhiên có thể nhìn đến ngươi, ta liền cảm thấy mỹ mãn."

"Lần trước biết Diêu Dương Diệu khi dễ ngươi khi, ta liền muốn thân thủ giết hắn, bất quá khi đó ta còn không có hướng ngươi cho thấy cõi lòng, chỉ có thể làm Tinh Vũ đi làm."

Nói tới đây, Thiệu Dật Thần muốn hướng phía trước đi hai bước, Thượng Quan Huyền Ý cùng Thượng Quan Tinh Vũ căn bản không cho hắn tới gần Thượng Quan Hân Nhiên cơ hội, vững vàng che ở hắn trước người, không cho hắn tiếp cận Thượng Quan Hân Nhiên.

Cách hai người, Thiệu Dật Thần tiếp tục nói: "Còn có, ta trước nay không nghĩ tới yếu hại ngươi, ta bảo đảm, liền tính ta thương tổn chính mình, cũng sẽ không hại ngươi."

Thượng Quan Tinh Vũ lạnh giọng nói: “Nói xong?”

Thiệu Dật Thần theo bản năng gật gật đầu.

Thấy vậy, Thượng Quan Tinh Vũ không nói hai lời, lôi kéo Thiệu Dật Thần liền đi ra ngoài.

Không bao lâu, sơn động bên ngoài liền truyền đến “Bang bang” tiếng vang.

“Chúng ta muốn hay không đi ra ngoài xem náo nhiệt.” Thượng Quan Hân Nhiên nhìn về phía ngồi ở bàn đá bên Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, rất có hứng thú mà nói,.

“Vì cái gì muốn đi ra ngoài xem? Liền ngồi ở chỗ này xem không giống nhau sao?” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một mâm tiên quả.

Mâm bên trong tiên quả vẫn là bọn họ ở trong bí cảnh gặp được tiên cây ăn quả, sau đó bị Tiêu Lăng Hàn trực tiếp nhổ trồng tới rồi Long Ngọc không gian trung.

“Ngạch……, giống như giống nhau.” Nói, Thượng Quan Hân Nhiên cũng ngồi xuống.

Thượng Quan Huyền Ý nhắc nhở nói: “Vui vẻ, ngươi tu vi không có Tinh Vũ bọn họ cao, ở dùng thần thức quan khán thời điểm cách xa một chút, miễn cho thương đến ngươi thần thức.”

“Hảo!”

Trong sơn động ba người một bên ăn tiên quả, một bên quan khán bên ngoài hai người chiến đấu.

Nhìn thấy Thượng Quan Tinh Vũ bình thường một cái hũ nút, ngược khởi người tới một chút đều không nương tay.

Chẳng được bao lâu, một thân sạch sẽ ngăn nắp Thượng Quan Tinh Vũ trước một bước đi vào sơn động.

Mà hắn phía sau còn lại là một thân chật vật, mặt mũi bầm dập Thiệu Dật Thần.

Trong sơn động bàn đá chỉ có bốn cái ghế, Thiệu Dật Thần sau một bước tiến vào, đã không có dư thừa ghế, cho nên hắn chỉ có thể đứng trơ.

Đi đến Thượng Quan Hân Nhiên bên cạnh, hắn trực tiếp từ không gian giới tử lấy ra một cái ghế, dựa gần Thượng Quan Hân Nhiên ngồi, như vậy có vẻ bọn họ càng giống như là phu thê.

Nhìn thấy như vậy Thiệu Dật Thần, Tiêu Lăng Hàn bội phục đến không được, này da mặt đến là muốn nhiều hậu, mới có thể làm được mặt dày mày dạn đều phải dán lên tới.

Thượng Quan Tinh Vũ nhìn thấy chính mình bạn tốt như vậy không biết xấu hổ, tức giận đến không được.

Thượng Quan Huyền Ý cũng bị Thiệu Dật Thần hành động tức giận đến thẳng trừng mắt, tức giận mà nói: "Thiệu tiên hữu, ngươi đây là muốn nghênh ngang vào nhà? Bên này như vậy trống không địa phương, ngươi không ngồi, ngươi lại dựa gần vui vẻ ngồi, nàng một cái nữ tiên thanh danh còn muốn hay không?"

Thiệu Dật Thần liếc mắt đưa tình mà nhìn Thượng Quan Hân Nhiên, chân thành mà nói: "Vui vẻ, ta là thiệt tình thích ngươi, ngươi có thể cho ta một lần cơ hội sao?"

Thượng Quan Hân Nhiên: "Ta……"

Rất sợ Thượng Quan Hân Nhiên sẽ cự tuyệt, Thiệu Dật Thần không đợi nàng đem nói ra tới, nói tiếp: "Không quan hệ, ngươi nếu là không có tưởng hảo, ta nguyện ý chờ ngươi, bao lâu đều nguyện ý chờ."

Đối với Thiệu Dật Thần một phen chân tình thông báo, Thượng Quan Hân Nhiên không dao động: "Thiệu sư huynh, ta vẫn luôn đem ngươi trở thành ca ca, đối với ngươi chỉ có huynh muội chi tình."

Đối với Thượng Quan Hân Nhiên cự tuyệt, Thiệu Dật Thần chút nào không bị đả kích đến, "Hiện tại không có, nói không chừng về sau sẽ có, ta nguyện ý chờ……" Ngươi!

"Họ Thiệu, ngươi nếu là không nghĩ đãi ở chỗ này, có thể lập tức rời đi." Thượng Quan Tinh Vũ lập tức ra tiếng, đánh gãy Thiệu Dật Thần lải nhải nói.

Thiệu Dật Thần: "……"

Tương lai đại cữu tử hảo hung, hắn vẫn là thành thật đợi đi!

Đối Thiệu Dật Thần nói xong, Thượng Quan Tinh Vũ lại đối Thượng Quan Hân Nhiên nói: "Vui vẻ, đi bế quan."

"Nga." Thượng Quan Hân Nhiên ngoan ngoãn vào Thượng Quan Huyền Ý cho nàng bố trí phòng ngự trận pháp trung.

Thấy không khí không đúng, Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý: "Chúng ta cũng đi bế quan tu luyện."

Bàn đá bên liền dư lại Thượng Quan Tinh Vũ cùng Thiệu Dật Thần, hai người mắt to trừng mắt nhỏ.

"Ngươi ta làm bằng hữu có thể, nhưng ngươi muốn làm ta muội phu, tuyệt đối không thể." Thượng Tinh Vũ dẫn đầu mở miệng nói.

"Vì sao?" Thiệu Dật Thần không nghĩ tới Thượng Quan Tinh Vũ cư nhiên đối chính mình muốn cùng hắn muội muội ở bên nhau như vậy mâu thuẫn, lại thấy thế nào chính mình đều so Diêu Dương Diệu cường không ngừng một bậc.

Vì cái gì Thượng Quan Tinh Vũ không đồng ý?

Thấy Thiệu Dật Thần chưa từ bỏ ý định, Thượng Quan Tinh Vũ làm rõ nguyên do: "Vì sao! Bởi vì chúng ta huynh muội đầu óc đều không đủ dùng, rõ ràng Kỳ

Phi biểu hiện như vậy rõ ràng, chúng ta lại không có một người nhìn ra tới, đến cuối cùng nếu không phải gặp được Huyền Ý hai người, hậu quả sẽ như thế nào, tin tưởng ngươi cũng có thể nghĩ đến."

Nghe xong Thượng Quan Tinh Vũ nói, Thiệu Dật Thần đáy lòng chua xót không thôi.

Nguyên bản cho rằng đã không có Diêu Dương Diệu hắn là có thể như nguyện cùng Thượng Quan Hân Nhiên ở bên nhau, hiện tại xem ra bọn họ cơ bản không có khả năng ở bên nhau.

Phía trước cũng là chính mình đám người quá tin tưởng Kỳ Phi, hoàn toàn không thấy ra hắn ác độc tâm tư, hiện tại nhớ tới như cũ có chút lòng còn sợ hãi.

"Chính ngươi hảo hảo ngẫm lại, ta cũng đi tu luyện." Nói xong, Thượng Quan Tinh Vũ liền đứng dậy rời đi bàn đá.

Chỉ dư Thiệu Dật Thần một người ở bên cạnh bàn phát ngốc.

Thực mau, liền đến bí cảnh mở ra thời gian.

Còn ở tu luyện trung Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bỗng nhiên mở bừng mắt, còn không kịp nói một lời, bọn họ đã bị một trận bạch quang bao vây.

Ngay sau đó, hai người liền biến mất ở tại chỗ.

Đương hai người lại lần nữa xuất hiện khi, bọn họ lại về tới Du Viễn Thành cư trú trong tiểu viện.

"Rốt cuộc ra tới." Nhìn đến quen thuộc lại xa lạ cảnh vật, Thượng Quan Huyền Ý cảm thán nói.

Bên ngoài mới qua đi một tháng, bọn họ ở trong bí cảnh vượt qua tám năm nhiều.

Xác thật đáng giá cảm thán một chút.

Một tháng không trụ người, trong phòng như cũ thực sạch sẽ.

Trở lại phòng sau, Thượng Quan Huyền Ý cởi ra giày cùng quần áo, liền bò lên trên giường.

"Ta muốn trước ngủ hai ngày, Lăng Hàn, ngươi đâu?"

"Ngươi đây là ở mời ta?"

"Ân, mời ngươi tới bồi ta ngủ, không có ngươi người này hình ôm gối, ta ngủ không tốt."

"Một khi đã như vậy, ta đây liền cố mà làm tiếp thu ngươi nhào vào trong ngực."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn cũng nằm ở trên giường, thói quen tính duỗi tay đem hắn vớt tiến chính mình trong lòng ngực.

Ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực tìm cái thoải mái vị trí, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra Kim Linh Châu, "Nhạ, cái này cho ngươi."

Tiếp nhận Kim Linh Châu, Tiêu Lăng Hàn còn không có tới kịp xem, kết quả Kim Linh Châu ở trên tay hắn đãi không đến hai giây, liền phi tiến Long Ngọc không gian trung.

"Ngũ hành linh châu đều tụ tập khởi, Lăng Hàn, mau nhìn xem Long Ngọc không gian có hay không cái gì biến hóa."

"Hảo." Tiêu Lăng Hàn ách thanh đáp, tức phụ nhi ở chính mình trên người nhích tới nhích lui, cọ tà hỏa chỉ hướng lên trên thoán.

Nhắm mắt lại, thần thức đang chuẩn bị chìm vào Long Ngọc không gian trung, kết quả căn bản vào không được.

Xem ra Long Ngọc không gian thật đúng là chính là ở cải tạo.

Thấy Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói: "Thế nào?"

"Vào không được, hẳn là ở cải tạo."

"Xem ra muốn tề tựu ngũ hành linh châu mới được, may mắn chúng ta phía trước đụng phải vui vẻ, bằng không còn không biết đi chỗ nào tìm Kim Linh Châu."

"Đây là duyên phận."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 589

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 589 vừa đe dọa vừa dụ dỗ

Hai ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thu thập hảo, liền cùng nhau ra tiểu viện.

Đi ở náo nhiệt đường phố, hai người đều có chút hoảng hốt, bọn họ đã thật lâu không có nhìn đến như vậy náo nhiệt cảnh tượng.

Xuyên qua dòng người, hai người đi vào Trí Viễn thương hành.

Mới vừa tiến vào cửa hàng, liền có một người tiểu nhị tiến lên tiếp đón: "Tiêu đan sư, ngài là bỏ ra bán đan dược sao?"

Tiêu Lăng Hàn không thể trí không gật gật đầu, nhìn quét một vòng cửa hàng đại đường, cũng không thấy Lưu Vĩ Tài.

Lập tức liền hỏi nói: "Lưu quản sự nhưng ở?"

"Tiêu đan sư nói chính là Lưu Vĩ Tài Lưu quản sự sao?"

"Đúng là."

"Lưu quản sự ở nửa tháng trước, điều đi mặt khác chi nhánh." Tiểu nhị rất là tiếc hận mà nói, trong mắt còn có một tia đồng tình.

Xem tiểu nhị biểu tình, Tiêu Lăng Hàn cũng có thể đoán được Lưu Vĩ Tài hiện nay tình cảnh khả năng không tốt lắm. Hắn cùng Lưu Vĩ Tài bất quá là hợp tác quan hệ, tự nhiên sẽ không xen vào việc người khác.

Tiếp tục hỏi: "Vậy các ngươi hiện tại người phụ trách nhưng có ở cửa hàng? Ta có chút đồ vật muốn bán ra."

"Ở, Tiêu đan sư cùng vị tiền bối này mời theo ta tới."

Nói xong, tiểu nhị liền ở phía trước vì hai người dẫn đường.

Không bao lâu, ba người liền tới đến một phòng trước.

"Thịch thịch thịch"

"Tiến vào!"

Tiểu nhị mang theo hai người đi vào phòng, trong phòng nổi danh trung niên nam tiên ngồi ở một trương án trước bàn, trước mặt hắn án trên bàn bày vài bổn sổ sách.

Tiểu nhị tiến lên hai bước, cung kính mà nói: "Lư quản sự, Tiêu đan sư có cái gì muốn bán ra."

Nghe vậy, Lư Khải Hằng mới từ trong tay sổ sách trung ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn hai người, đối tiểu nhị phất phất tay.

Thấy vậy, tiểu nhị lập tức lui đi ra ngoài.

"Hai vị mời ngồi." Lư Khải Hằng một bên thu thập cái bàn, một bên đối hai người nói.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý theo lời ngồi ở Lư Khải Hằng đối diện.

Buông trong tay đồ vật sau, Lư Khải Hằng lúc này mới hỏi: "Không biết hai vị, vị nào là Tiêu đan sư?"

"Ta là."

"Tiêu đan sư là muốn bán ra đan dược?" Lư Khải Hằng nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi, một bên Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bị hắn làm lơ.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn là tính toán bán ra đan dược, bất quá thấy Lư Khải Hằng thái độ này, hắn lập tức liền thay đổi chủ ý. Nhàn nhạt nói: "Không phải, chúng ta trên tay có một ít yêu thú trên người tài liệu."

Nghe vậy, Lư Khải Hằng trên mặt lộ ra một mạt thất vọng chi sắc, bất quá chỉ ở một cái chớp mắt liền bị hắn tốt lắm che giấu lên. Tiện đà hỏi: "Nghe nói Tiêu đan sư luyện chế đan dược phẩm chất đều rất cao, không biết ngươi có hay không hứng thú gia nhập Trí Viễn thương hành?"

"Xin lỗi, chúng ta chỉ là tạm cư Du Viễn Thành, cũng không tính toán gia nhập cái gì thế lực." Tiêu Lăng Hàn mặt lộ vẻ xin lỗi, trong lòng lại đối cái này Lư quản sự dâng lên vài phần cảnh giác.

"Kỳ thật Du Viễn Thành cũng không tồi, chỉ cần Tiêu đan sư nguyện ý gia nhập Trí Viễn thương hành, đãi ngộ phương diện tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi. Về sau ngươi nếu muốn tăng lên luyện đan cấp bậc, chúng ta Trí Viễn thương hành nguyện ý vì ngươi miễn phí cung cấp tiên thảo." Lư Khải Hằng tiếp tục tung ra cành ôliu, họa bánh nướng lớn.

Trầm ngâm một lát, Tiêu Lăng Hàn mới nói nói: "Ta trở về suy xét một chút."

"Ta thực chờ mong Tiêu đan sư gia nhập Trí Viễn thương hành."

Nghe nói lời này, Tiêu Lăng Hàn chỉ là cười cười, vẫn chưa tiếp lời này, ngược lại lấy ra một cái không gian giới tử.

"Nơi này chính là chúng ta lần này muốn bán ra đồ vật."

Lư Khải Hằng thả ra thần thức xem xét một chút giới tử bên trong đồ vật, sau đó đem hai người đưa tới hậu viện một chỗ rộng lớn trên đất trống. Theo sau,

hắn đem giới tử đồ vật từng cái lấy ra tới, lại từ một bên chuyên nghiệp người đánh giá giá cả.

"Tiêu đan sư không phải người ngoài, ta là dựa theo cửa hàng bên trong tối cao quy cách vì ngươi kết toán. Chỉ cần Tiêu đan sư gia nhập Trí Viễn thương hành, về sau phàm là ngươi bán ra đồ vật đều so người khác cao hơn một thành."

Tuy rằng chuyên nghiệp người cấp ra giá cả, nhưng ở kết toán thời điểm, Lư Khải Hằng ở nguyên lai giá cả càng thêm một thành. Hắn cảm thấy chính mình làm như vậy, Tiêu Lăng Hàn hẳn là nhìn ra được hắn dụng tâm, sau khi trở về sẽ tất nhiên sẽ làm ra chính xác lựa chọn.

Nói xong lời nói, Lư Khải Hằng liền đem một cái không gian giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiếp nhận không gian giới tử, Tiêu Lăng Hàn bất động thanh sắc mà nói: "Đa tạ Lư quản sự, mong rằng Lư quản sự có thể nhiều cho ta một ít thời gian suy xét."

"Đó là tự nhiên." Lư Khải Hằng trên mặt cười hiền lành, trong lòng lại là trầm xuống, xem Tiêu Lăng Hàn biểu hiện, sợ là không dễ dàng như vậy đáp ứng.

Rời đi Trí Viễn thương hành sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi cách đó không xa tửu lầu.

Hai người mới vừa ngồi xuống, chung quanh người nghị luận liền truyền vào bọn họ trong tai.

"Nghe nói Lưu Thắng Nghĩa, thượng đường bị người mang đi."

"Không ngừng bọn họ hai cái, còn có Khuê Ân, Lâm Sâm Sinh, Hồ Phỉ…… Chờ mười mấy cá nhân đều bị mang đi."

"Cũng không biết mang đi bọn họ chính là chút người nào?"

"Thành chủ đối này đều đến cung cung kính kính, khẳng định lai lịch không nhỏ."

"Các ngươi có hay không phát hiện bị mang đi người đều là một tháng đi tới nhập quá Vân Lan bí cảnh người."

"Ngươi không nói, ta còn không có chú ý, ngươi như vậy vừa nói, thật đúng là như vậy."

"Chẳng lẽ là bí cảnh xuất hiện cái gì bảo vật?"

"Thiết, ai biết, dù sao không liên quan chuyện của chúng ta."

"Ta nghe nói ngay cả những cái đó lai lịch không nhỏ người, đối trong phủ thành chủ tam công tử bệnh, cũng là bó tay không biện pháp."

"Thành chủ triệu tập đi bí cảnh người, mười cái trung liền đã chết tám, hơn nữa không ai tìm ra tam công tử hôn mê nguyên nhân."

"……"

Nghe thấy những người này nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc mà liếc nhau.

Xem ra, những cái đó một bậc Tiên Vực chết đi tu giả người nhà đã đã tìm tới cửa. May mắn hai người ở giết người thời điểm, không phải không ra mặt giấu ở âm thầm, chính là che lấp dung mạo. Mà nhìn đến bọn họ dung mạo người, trên người lại không có thần thức dấu vết.

Rời đi tửu lầu sau, hai người trở về tạm thời cư trú tiểu viện.

Đi vào sân, Tiêu Lăng Hàn liền đem trong viện trận pháp mở ra.

"Lăng Hàn, đi theo chúng ta kia hai người, là Trí Viễn thương hành phái tới?"

Thượng Quan Huyền Ý chỗ như vậy hỏi, là bởi vì hai người vừa ly khai Trí Viễn thương hành không lâu, liền phát hiện mặt sau đi theo hai cái đuôi. Kia hai người đều là Đại La Kim Tiên, một đường theo đuôi bọn họ tới rồi sân bên ngoài, hai người trên người vẫn chưa hiển lộ ra ác ý cùng sát ý.

Cho nên, bọn họ mới có thể làm này hai người vẫn luôn đi theo phía sau.

"Trả lời chính xác."

Khi nói chuyện, hai người ở trong sân bàn đá bên ngồi xuống.

Tròng mắt xoay chuyển, Thượng Quan Huyền Ý cười ngâm ngâm mà nói: "Lăng Hàn, ngươi hiện tại nhưng thành hương bánh trái. Bọn họ đây là sợ ngươi không muốn gia nhập Trí Viễn thương hành, mà gia nhập thế lực khác, cho nên phái hai người tới nhìn chằm chằm, còn muốn phòng ngừa ngươi rời đi Du Viễn Thành."

Tiêu Lăng Hàn một bên lấy ra trà cụ bắt đầu nấu nước, một bên trả lời: "Ngươi nói đều đối, nếu là ta ở nhất định thời gian nội chưa cho ra vừa lòng đáp án, bọn họ hẳn là sẽ vận dụng cưỡng chế thủ đoạn."

Xem đối phương phong cách hành sự, xác thật sẽ như thế.

Tư cập này, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt xẹt qua một tia sát khí, này Trí Viễn thương hành là tưởng đem Tiêu Lăng Hàn trảo trở về miễn phí chuyên môn giúp bọn hắn luyện đan, tưởng được đến là rất mỹ!

Lập tức liền hỏi nói: "Chúng ta đây phải rời khỏi Du Viễn Thành sao?"

Bị người nhìn chằm chằm, ngủ đều sẽ cảm giác không yên ổn.

"Tự nhiên phải rời khỏi, vốn dĩ ta tính toán ở Du Viễn Thành nghỉ ngơi một đoạn thời gian, lại đi nhị cấp Tiên Vực, hiện tại xem ra kế hoạch muốn trước tiên."

Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ tưởng ở Du Viễn Thành trụ thượng mười mấy 20 năm, làm cho bọn họ tu vi hảo hảo lắng đọng lại một chút, vừa vặn tam cấp Tiên Vực tu vi tối cao người bất quá mới Tiên Vương cảnh. Bọn họ Đại La Kim Tiên tu vi, ở tam cấp Tiên Vực tính thượng là nhị đẳng cao thủ.

Nhưng hôm nay……, thật sự là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền minh bạch hắn tính toán, "Ngươi là muốn đi Tử U Tiên Vực?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Không tồi!"

"Kia chờ chúng ta đi Tử U Tiên Vực, Hách Liên gia phỏng chừng muốn xui xẻo."

Nói lời này thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt đều là vui sướng khi người gặp họa, trong mắt ẩn ẩn có ti chờ mong.

"Hách Liên gia sự, chờ chúng ta tới rồi Tử U Tiên Vực lại nói."

"Cũng là, kế hoạch luôn là không đuổi kịp biến hóa, liền giống như hiện tại."

Lại qua hai ngày.

Hôm nay, Tiêu Lăng Hàn một mình đi Trí Viễn thương hành.

Vừa thấy là hắn, kia tiểu nhị đôi mắt tỏa sáng, lập tức cười khanh khách mà đón đi lên, "Tiêu đan sư, ta đây liền mang ngài đi gặp Lư tổng quản."

"Làm phiền!"

Vẫn là hai ngày trước căn nhà kia, chờ Tiêu Lăng Hàn tiến vào sau, tiểu nhị tự giác mà lui đi ra ngoài.

Thấy hắn đã đến, Lư Khải Hằng trên mặt tất cả đều là ý cười, chỉ vào chính mình đối diện vị trí, nói: "Tiêu đan sư mời ngồi."

Tiêu Lăng Hàn cũng không khách khí, thuận thế ngồi ở hắn đối diện.

Không đợi hắn hỏi chuyện, liền lấy ra mười cái bình sứ, "Này đó là ta gần hai ngày luyện chế đan dược, mặt khác ta còn tưởng mua sắm một ít ngũ cấp tiên thảo."

Sau khi nghe xong, Lư Khải Hằng vẫn chưa lập tức mở miệng.

Phía trước hắn nghe nói Tiêu Lăng Hàn luyện chế đan dược cơ hồ đều là thượng phẩm, lúc này mới có mời chào chi tâm.

Nhưng mắt thấy vì thật, tai nghe vì hư.

Ở không kiến thức đến Tiêu Lăng Hàn luyện đan thuật trước, Lư Khải Hằng chỉ là đề phòng hắn, để ngừa hắn đi đối địch cửa hàng.

Nhìn trước mặt án trên bàn bãi mười mấy bình, Lư Khải Hằng tùy ý cầm lấy một lọ.

Mới vừa vừa mở ra, một cổ độc thuộc về đan dược thanh hương bay vào mũi gian. Định nhãn vừa thấy, mười viên mượt mà no đủ Bổ Linh Đan, tứ cấp, thả tất cả đều là thượng phẩm.

Áp xuống trong lòng kích động, Lư Khải Hằng mặt không đổi sắc đem bình sứ cái hảo sau, lại lần nữa cầm lấy một lọ.

Trên bàn mười mấy bình toàn bộ bị hắn kiểm tra rồi một lần, quả nhiên như nghe đồn giống nhau, tất cả đều là thượng phẩm.

Tốt như vậy luyện đan thuật, đặt ở bên ngoài đúng là đáng tiếc, người này nên vì bọn họ Trí Viễn thương hành luyện đan.

Trong lòng bàn tính đánh đến đùng vang, Lư Khải Hằng khen nói: "Tiêu đan sư luyện đan thuật quả nhiên tinh vi, không biết kia sự kiện ngươi suy xét như thế nào?"

"Lúc này mới qua đi hai ngày thời gian, không vội." Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn chú ý Lư Khải Hằng sắc mặt, thấy hắn nói lời này sau, đối phương trên mặt tươi cười thiếu thu liễm vài phần.

Hắn làm bộ không nhìn thấy, nói tiếp: "Ta hai ngày này đều đang chuyên tâm luyện đan, ngươi nói kia sự kiện, ta còn chưa thành suy xét. Như vậy, hôm nay sau khi trở về, ta sẽ nghiêm túc suy xét."

Suy xét cái gì, đó là không có khả năng!

Hôm nay hắn tới Trí Viễn thương hành mục đích, chính là muốn nói cho Lư Khải Hằng hắn luyện đan thuật thực hảo.

Như vậy, chờ hắn rời đi sau, mới có thể làm đối phương hối tiếc không kịp.

Mà nghe xong Tiêu Lăng Hàn lời nói, Lư Khải Hằng trong lòng không vui, nhíu mày, tiện đà nói: "Tiêu đan sư tốt như vậy luyện đan thuật, nếu như bị những người khác thế lực biết, bọn họ nhưng không nhất định có ta dễ nói chuyện như vậy. Chỉ cần Tiêu đan sư nguyện ý gia nhập Trí Viễn thương hành, ta Lư mỗ nhân thừa nếu cho ngươi đãi ngộ, so cửa hàng cấp mặt khác luyện đan sư đãi ngộ cao hơn một thành."

Cưỡng bức thêm lợi dụ!

Này kiện nếu là làm Trí Viễn thương hành mặt khác luyện đan sư biết, kia hắn không phải thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Tiêu Lăng Hàn trên mặt gãi đúng chỗ ngứa lộ ra một tia vui mừng, bất quá thực mau liền bị hắn thu liễm lên, nhưng vẫn là làm đối diện Lư Khải Hằng nhìn chính.

Lư Khải Hằng trên mặt bất động thanh sắc, trong lòng cười lạnh.

Nghĩ, chờ Tiêu Lăng Hàn tới rồi Trí Viễn thương hành, có cho hay không thù lao, cấp nhiều ít, khi nào cấp, này đó còn không đều là chính mình định đoạt.

"Ta nhất định sẽ hảo hảo suy xét." Hắn trịnh trọng chuyện lạ mà nói.

Lư Khải Hằng gật gật đầu, lại đem đề tài vòng trở về, "Vậy là tốt rồi. Đúng rồi, vừa rồi ngươi nói muốn mua sắm ngũ cấp tiên thảo, ngươi mua đến chính mình

dùng?”

Nói xong, hắn cẩn thận đánh giá Tiêu Lăng Hàn một phen, thấy đối phương bất quá mới là Kim Tiên trung kỳ tu vi. Theo lý thuyết Kim Tiên kỳ chỉ có thể luyện chế tứ cấp đan dược, kia Tiêu Lăng Hàn muốn ngũ cấp tiên thảo làm cái gì?

“Không phải, là giúp một vị bằng hữu mua sắm.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một trương giấy, mặt trên tất cả đều là ngũ cấp tiên thảo, đều là hắn trong không gian không có chủng loại.

Tiếp nhận giấy, Lư Khải Hằng lại đem án trên bàn đan dược thu hồi, làm Tiêu Lăng Hàn ở phòng chờ hắn, hắn cầm giấy liền ra phòng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 590

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 590 rời đi thiên u

Chẳng được bao lâu, Lư Khải Hằng liền đi mà quay lại.

“Này mặt trên có vài loại tiên thảo chúng ta cửa hàng cũng không có, ngươi nếu là không vội mà muốn, ta làm cửa hàng người lưu ý một chút.” Nói, hắn đem giấy đưa cho Tiêu Lăng Hàn, cửa hàng không có tiên thảo đều bị hắn làm đánh dấu.

Xem qua thiếu cái gì tiên thảo sau, Tiêu Lăng Hàn lại đem giấy đưa trả cho Lư Khải Hằng, cũng nói: “Vậy phiền toái Lư quản sự.”

“Chuyện nhỏ không tốn sức gì.” Lư Khải Hằng không thắng để ý.

“Nơi này là ngươi muốn tiên thảo, tổng cộng tám vạn 3000 khối trung phẩm tiên thạch, ngươi lấy tới đan dược cộng lại bốn vạn nhất, để khấu sau, còn kém bốn vạn nhị.” Nói, Lư Khải Hằng đem không gian giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn ở tiếp giới tử khi, giống như vô tình đụng chạm đến Lư Khải Hằng tay, một sợi hắc khí theo hắn thủ vô thanh vô tức mà chui vào hắn đan điền trung.

Cái này Lư Khải Hằng không biết sao xui xẻo dám uy hiếp hắn, còn tưởng cưỡng chế làm hắn vì Trí Viễn thương hành luyện đan! Hắn Tiêu Lăng Hàn cũng không phải là cái gì thiện nam tín nữ. Hôm nay hắn tới Trí Viễn thương hành chính yếu mục đích, chính là đưa này phân đại lễ cấp đối phương.

Tin tưởng không ra nửa năm, Lư Khải Hằng liền sẽ tẩu hỏa nhập ma mà chết.

Đem dư lại tiên thạch bổ thượng sau, Tiêu Lăng Hàn tâm tình cực hảo mà rời đi Trí Viễn thương hành.

Đi rồi không bao xa, hắn liền phát hiện chính mình phía sau lại có hai người đi theo, đây là cảm thấy hai người không đủ, lại tăng số người hai người, Lư Khải Hằng thật đúng là dụng tâm lương khổ.

Tính, xem ở đối phương sẽ chết phân thượng, hắn liền không so đo.

Trong tiểu viện.

Trong viện bàn đá bên, Thượng Quan Huyền Ý đôi tay chống cằm, mắt trông mong mà nhìn viện môn khẩu phương hướng.

Cũng không biết trải qua bao lâu, sân cửa trận pháp rốt cuộc bị người xúc động.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền từ bên ngoài đi đến.

Nhìn đến người trở về, Thượng Quan Huyền Ý vừa rồi còn có chút bất an tâm, rốt cuộc bình tĩnh trở lại.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn đến gần, hắn lập tức đứng dậy, một cái bước xa người liền treo ở Tiêu Lăng Hàn trên người, đôi tay ôm đối phương cổ, hai chân triền ở đối phương trên eo.

Tức phụ nhi nhào vào trong ngực, Tiêu Lăng Hàn lập tức vươn đôi tay nâng đối phương cái mông.

Nhẹ nhàng cắn một chút Tiêu Lăng Hàn môi, Thượng Quan Huyền Ý mới tràn đầy ủy khuất mà nói: "Lăng Hàn, về sau ngươi mặc kệ đi nơi nào đều phải mang lên ta, không chuẩn ném xuống ta."

Nhìn hắn như là bị chủ nhân vứt bỏ tiểu cẩu, đáng thương vô cùng bộ dáng.

Làm người tâm, không khỏi mà mềm mại lên.

Tiêu Lăng Hàn ôm hắn đi vào bàn đá bên, ngồi xuống sau, mới nghiêm túc đáp: "Hảo, ta đáp ứng ngươi. Sáng nay ta rời đi thời điểm, gặp ngươi ngủ quá hương, không đành lòng đánh thức ngươi. Lần sau nhất định mang lên ngươi, sẽ không lại làm ngươi một người ở trong nhà chờ."

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, Thượng Quan Huyền Ý như thế nào cảm giác hắn đặc biệt làm ra vẻ đâu?

Ảo giác!

Nhất định là ảo giác!

Nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn hôm nay đi ra ngoài làm sự, hắn lại hỏi: "Vậy ngươi muốn làm sự tình đều làm thỏa đáng sao?"

"Ân, đã làm tốt."

"Chúng ta đây khi nào rời đi?"

Tiêu Lăng Hàn thử thăm dò nói: "Nếu không, hiện tại?"

"Muộn tắc sinh biến, vậy hiện tại."

Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý lập tức từ Tiêu Lăng Hàn trên người nhảy xuống tới, ánh mắt chột dạ, giống như vô tình ngắm liếc mắt một cái đối phương bụng nhỏ tiểu mặt. Vừa rồi bị kia đồ vật đỉnh, hắn một cử động nhỏ cũng không dám, cảm giác được một cổ nóng rực tầm mắt dừng ở trên người mình, hắn vội vàng nói: "Ta đi thu thập đồ vật."

Nói xong, hắn chạy nhanh chạy vào phòng.

Nhìn hắn chạy trối chết bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn sung sướng mà cười lên tiếng: "Ha ha ha……"

Nói đi là đi, hai người đem trong phòng có chứa hai người hơi thở đồ vật toàn bộ đóng gói thu vào không gian giới tử trung.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên, hắn họa phù triện cũng chỉ có ngũ cấp, tu vi ở Tiên Vương trở lên người đều có thể nhìn ra tới.

Bất quá hắn thần thức có Tiên Đế cảnh, như vậy hắn có thể trước tiên biết nơi nào có tu vi đạt tới Tiên Vương cảnh người, bọn họ có thể trước tiên tránh đi.

Thu thập thỏa đáng sau, Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai trương ẩn thân phù, hướng chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người các dán một trương, sau đó hai người liền đi ra sân.

Mới vừa đi ra sân, liền thấy đối diện sân trước cửa đang đứng một người, người nọ đôi mắt thường thường triều hai người cư trú sân xem một cái.

Không thể tưởng được Trí Viễn thương hành người, vì giám thị Tiêu Lăng Hàn, cư nhiên ở tại bọn họ đối diện.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người từ nam tiên bên cạnh đi qua, hắn cũng không hề sở giác.

Xuyên qua mấy cái đường phố, mắt thấy Truyền Tống Trận liền ở phía trước, Tiêu Lăng Hàn lại dừng bước chân.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không đi rồi, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: “Làm sao vậy Lăng Hàn?”

Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa lập tức trả lời, mà là đem Thượng Quan Huyền Ý đưa tới một cái không người ngõ nhỏ, mới vừa nói nói: “Truyền Tống Trận nơi đó có một người Tiên Quân cảnh nam tiên, còn có hai gã Tiên Vương cảnh, cùng với mười tên Đại La Kim Tiên. Hơn nữa mỗi cái cưỡi Truyền Tống Trận người đều cần thiết tiếp thu kiểm tra.”

Cầm đầu tên kia Tiên Quân cảnh tu giả, hắn ở Tiêu Dật Minh trong trí nhớ gặp qua hai lần, Tiêu Dật Minh từng bồi Tư Đồ Nguyệt về nhà thời điểm, gặp qua người này.

Người này tên là Tư Đồ Diêm, là Tư Đồ Nguyệt tam thúc.

“Ta nhớ rõ chúng ta vừa đến Du Viễn Thành khi, cưỡi Truyền Tống Trận cũng không dùng kiểm tra, chỉ cần cấp tiên thạch là có thể cưỡi Truyền Tống Trận. Như bây giờ, thấy thế nào đều như là đang tìm cái gì người.” Thượng Quan Huyền Ý nói ra chính mình suy đoán.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Bọn họ đúng là tìm người, ta nếu là không đoán sai, bọn họ người muốn tìm hẳn là chính là ta. Bởi vì những người này là Thiên Thịnh Tiên Vực Tư Đồ gia người.”

“A?” Thượng Quan Huyền Ý có chút một lời khó nói hết.

Nói như vậy, phía trước bọn họ là tửu lầu nghe được bát quái, những người đó trong miệng lai lịch không nhỏ người, hẳn là chính là Tư Đồ gia người.

“Tư Đồ gia như thế hưng sư động chúng, nghĩ đến hẳn là không phải vì Tư Đồ Hành, mà là vì bán thần khí khóa hồn chi nỏ.” Tiêu Lăng Hàn ngữ khí chắc chắn, rốt cuộc hắn chính là tự mình cảm thụ quá khóa hồn chi nỏ uy lực.

Nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, lại nghĩ đến kia đem bán thần khí uy lực, Thượng Quan Huyền Ý biết, Tiêu Lăng Hàn hẳn là chân tướng.

“Chúng ta đây còn muốn đi cưỡi Truyền Tống Trận sao?”

Tiêu Lăng Hàn không cho là đúng nói: “Đương nhiên muốn đi, chúng ta lại không có làm chuyện trái với lương tâm, Tư Đồ Hành chính mình tìm chết, cũng không phải là ta chủ động muốn giết hắn.”

Hình như là như vậy cái lý!

Nhưng tổng cảm thấy chỗ nào không đúng.

Hoàn toàn bị mang thiên ý nghĩ Thượng Quan Huyền Ý, mày nhíu chặt, nhanh chóng suy tư.

Chỉ là không đợi hắn suy nghĩ cẩn thận, trên người ẩn thân phù đã bị Tiêu Lăng Hàn xé xuống, người khác cũng bị Tiêu Lăng Hàn nắm triều Truyền Tống Trận bước vào.

Thực mau hai người liền tới đến cưỡi Truyền Tống Trận địa phương.

Cưỡi Truyền Tống Trận người xếp thành đội, hai người đứng ở đội ngũ cuối cùng phương.

Mười lăm phút sau, rốt cuộc đến phiên Tiêu Lăng Hàn hai người.

Thu Truyền Tống Trận phí dụng người ngồi ở một cái bàn sau, trước mặt hắn phóng một cái vở, phàm là muốn cưỡi Truyền Tống Trận người đều yêu cầu đăng ký.

“Cái tiếp theo, tên gọi là gì? Một tháng trước nhưng có đi qua Vân Lan bí cảnh? Này trong một tháng ngươi đều đang làm cái gì? Có ai có thể vì ngươi chứng minh?”

Tiêu Lăng Hàn: “Tiêu Lăng Hàn, không đi qua Vân Lan bí cảnh, gần nhất một tháng không sai biệt lắm đều ở luyện đan, Trí Viễn thương hành Lư quản sự có thể vì ta làm chứng.”

“Muốn đi cái gì Tiên Vực?”

“Tử U Tiên Vực.”

“500 khối thượng phẩm tiên thạch.”

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một ngàn khối thượng phẩm tiên thạch,: “Đây là chúng ta hai người.”

Người nọ nhìn hai người liếc mắt một cái, lại bắt đầu dò hỏi vừa rồi đồng dạng vấn đề.

Thượng Quan Huyền Ý đều nhất nhất sau khi trả lời, hai người hướng tới cự ly xa Truyền Tống Trận đi đến.

Chỉ là vừa đến Truyền Tống Trận bên ngoài, đã bị Tư Đồ gia người ngăn lại.

"Các ngươi hai cái đem không gian giới tử giao ra đây." Nói chuyện người vẻ mặt ngạo mạn, dùng mệnh lệnh khẩu khí nói.

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không vui, tức giận nói: "Các ngươi đây là muốn minh đoạt?"

Tư Đồ Tranh cười nhạo một tiếng, khinh thường nói: "Thiết, ai nhìn trúng ngươi những cái đó thứ đồ hư, chúng ta là liệt hành kiểm tra, động tác nhanh lên, bằng không có ngươi đẹp."

Thấy Tiêu Lăng Hàn còn muốn nói cái gì, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay kéo một chút hắn, đối hắn lắc đầu. Chủ động đem chính mình không gian giới tử hái xuống, hủy diệt mặt trên thần thức ấn ký, đưa cho Tư Đồ Tranh.

Tư Đồ Tranh trong lỗ mũi phát ra lãnh "Hừ" thanh, thần thức đảo qua Thượng Quan Huyền Ý giới tử, bên trong chỉ có mấy bộ quần áo, một ít đan dược, hai ba cái tứ cấp trận bàn, còn có một ít cấp thấp luyện khí tài liệu.

Mấy thứ này, đối từ một bậc Tiên Vực tới Tư Đồ Tranh tới nói đều là chút rác rưởi, chưa thấy được chính mình muốn tìm đồ vật, hắn đem không gian giới tử ném trả lại cho Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn cũng không tình nguyện mà tháo xuống chính mình không gian giới tử, lau đi thần thức ấn ký, đưa cho Tư Đồ Tranh.

Tư Đồ Tranh tiếp nhận giới tử, thần thức hướng trong đảo qua, đồng dạng có mấy bộ quần áo, sau đó chính là các loại tứ cấp tiên thảo, còn có không ít đan dược, cùng với một thân phận ngọc bài.

Tâm niệm vừa động, kia khối thân phận ngọc bài liền đến Tư Đồ Tranh trong tay.

Xem qua ngọc bài mặt trên nội dung sau, Tư Đồ Tranh bừng tỉnh.

Nguyên lai người này là danh luyện đan sư, khó trách thái độ như vậy ngạo mạn.

Bất quá là cái kẻ hèn tứ cấp luyện đan sư, liền dám không đem hắn Tư Đồ Tranh để vào mắt!

Trong mắt tàn nhẫn chợt lóe mà qua, không gian giới tử trung đan dược từng bình rơi xuống trên mặt đất.

"Bang bang" toàn bộ quăng ngã toái, bình sứ đan dược đầy đất đều là.

Thanh âm thanh thúy, đan dược hương khí phiêu tán mở ra, mọi người sôi nổi nhìn về phía bên này.

Một bên nhắm mắt dưỡng thần Tiên Quân cảnh Tư Đồ Diêm, liền đôi mắt đều không có mở quá.

"Ngươi……" Tiêu Lăng Hàn tức giận mà nhìn chằm chằm Tư Đồ Tranh, một cái tay khác lại bị Thượng Quan Huyền Ý gắt gao mà lôi kéo.

Thấy Tiêu Lăng Hàn tức giận không thôi bộ dáng, Tư Đồ Tranh tâm tình rất tốt.

Tùy tay liền đem không gian giới tử trực tiếp ném xuống đất, thấy Tiêu Lăng Hàn sử dụng pháp thuật tưởng đem giới tử hút lên, hắn một chân đạp lên tiếp giới tử thượng.

Cười lạnh nói: "Muốn? Muốn liền xoay người lại nhặt."

Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tay đều ở phát run, nếu không phải bên cạnh có Tiên Quân Tiên Vương ở, trước mặt người đã sớm mặt xương cốt bột phấn đều không còn.

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu gian, trong mắt hiện lên một tia u quang, chậm rãi ngồi xổm xuống, Tư Đồ Tranh cũng đúng lúc vào lúc này dời đi chân.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn tay chạm vào giới tử khi, Tư Đồ Tranh chân trực tiếp đạp lên hắn trên tay.

Tư Đồ Tranh sắc mặt nhăn nhó, trong mắt tất cả đều là khoái ý.

Hắn ghét nhất này đó tự cho mình siêu phàm luyện đan sư, thật vất vả có cái cấp thấp Tiên Vực luyện đan sư đụng vào trên tay hắn, hắn tự nhiên là phải hảo hảo nhục nhã một phen.

Một bậc Tiên Vực luyện đan sư đều có bối cảnh, hắn cũng không dám đi trêu chọc.

Nhưng mà Tư Đồ Tranh không biết chính là, liền ở hắn chân tiếp xúc đến Tiêu Lăng Hàn tay khi, một sợi hắc khí thông qua hắn lòng bàn chân, tiến vào hắn đan điền trung.

Hắn, không sống được bao lâu, vưu không tự biết!

Ngươi nhục ta nhất thời, ta làm ngươi mất.

Tuy rằng không thể làm trò Tiên Quân mặt giết chết Tư Đồ Tranh, nhưng ám chọc chọc ngầm tay, như cũ có thể báo thù.

Mọi người tuy rằng cảm thấy Tư Đồ Tranh cách làm thực quá mức, nhưng cũng không ai dám đứng ra nói cái gì.

Có thực lực mới có quyền lên tiếng, bọn họ liền tính không quen nhìn, cũng chỉ có thể nghẹn ở trong lòng.

Này phân khuất nhục, hắn Tiêu Lăng Hàn nhớ kỹ.

Tư Đồ gia, thực hảo!

Nhặt lên giới tử, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không lại lưu lại, trực tiếp bước vào Truyền Tống Trận.

Đúng lúc vào lúc này, Tư Đồ Tranh đối trông coi truyền tống người thì thầm một phen.

Chỉ thấy trông coi Truyền Tống Trận người ánh mắt lóe lóe, ở được đến Tư Đồ Tranh đưa qua một cái đan bình sau, lập tức lộ ra một bộ nịnh nọt biểu tình.

Thấy vậy tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trong lòng dâng lên một tia dự cảm bất hảo, ở nhìn đến Tư Đồ Tranh trong mắt ác ý khi, loại này không tốt cảm giác đạt tới đỉnh điểm. Chỉ là còn không đợi hai người phản ứng, bọn họ đã bị bạch quang bao vây, ngay sau đó hai người liền tiến vào truyền tống trong thông đạo.

Không biết qua bao lâu.

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại hiện thân khi, hai người thân ở ở một mảnh cát vàng trung.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 591

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 591 tội ác nơi

Đầy trời cát vàng, theo gió bay múa, thỉnh thoảng phát ra" ô ô" tiếng gió.

Chờ thấy rõ chung quanh cảnh tượng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới phát hiện bọn họ lúc này đang ở một cái thiên trong hầm, nơi nhìn đến tất cả đều là cát vàng.

Cảm nhận được loãng tiên linh khí, còn có đạn sở ra hoàn cảnh, Thượng Quan Huyền Ý nghiến răng nói: "Nơi này nhất định không phải nhị cấp Tiên Vực!"

Thậm chí còn không bằng bọn họ lúc trước sở đãi tam cấp Tiên Vực.

Hy vọng nơi này không phải tứ cấp, ngũ cấp Tiên Vực.

"Nghĩ đến là Tư Đồ gia cái kia khó xử Tiêu Lăng Hàn người đang làm trò quỷ, tạm thời mặc kệ hắn, chúng ta trước đi ra ngoài nhìn xem nơi này rốt cuộc là nơi nào." Tiêu Lăng Hàn không nghĩ nhắc tới kia nhọc lòng.

"Hảo." Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là đáp ứng, sau lại hỏi: "Kia người khác còn có thể sống bao lâu?"

"Nhiều nhất một tháng." Nếu không phải lúc ấy có Tiên Quân, Tiên Vương cảnh người ở, hắn đều tưởng lập tức kết quả người nọ.

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn đầy hàn quang, "Quá tiện nghi hắn! Nếu có thể tự mình động thủ, ta thế nào cũng phải đem hắn đại tá tám khối không thể."

"Đi thôi, một cái nhất định phải chết người, không cần lại nhớ thương."

Nhớ thương?

Lời này, nghe như thế nào tổng cảm thấy có chút quái dị?

Hai người vận khởi tiên linh khí, bay ra thiên hố, ánh vào hai người mi mắt chính là mênh mông vô bờ sa mạc.

Thấy vậy tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ chửi má nó, hơn nữa lần này, hắn đã là lần thứ ba bị truyền tống đến sa mạc bên trong.

Lòng bàn chân có hơi hơi phỏng cảm truyền đến.

Hắn ngồi xổm xuống, bắt tay đặt ở cát vàng trung, cát vàng độ ấm có chút cao, chỉ là như vậy vuốt đều có chút phỏng tay.

"Lăng Hàn, ngươi nhìn không trung."

Thượng Quan Huyền Ý vừa ra tới liền phát hiện không trung nhan sắc không bình thường.

Tiêu Lăng Hàn theo bản năng ngẩng đầu xem bầu trời, chỉ thấy đỉnh đầu không trung là nhàn nhạt màu đỏ, trên bầu trời đã không có thái dương, cũng không có ánh trăng, liền một đóa đám mây đều nhìn không thấy.

Hắn như thế nào có loại chính mình hai người đi vào truyện cổ tích cảm giác?

"Này trước không có thôn sau không có tiệm, liền nhân ảnh đều không có, cũng không biết nơi này là chỗ nào?"

Thượng Quan Huyền Ý oán hận mắng: "Kia đáng chết hỗn đản, cư nhiên đem chúng ta truyền tống đến này chim không thèm ỉa địa phương."

"Huyền Ý, đem Phệ Linh Thử thả ra, nơi này rõ ràng không bình thường, làm nó nhìn xem nơi này có hay không cái gì bảo vật?"

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, lập tức đem Phệ Linh Thử từ khế ước không gian trung phóng ra.

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử ra tới sau, mọi nơi nhìn xung quanh, phát hiện nơi này liền một cái nhan sắc.

Tò mò truyền âm nói: 【 chủ nhân, các ngươi đây là lại tiến cái gì bí cảnh? 】

"Chưa đi đến bí cảnh, là bị người tính kế. Ngươi khoái cảm ứng một chút, nhìn xem chung quanh có hay không cái gì bảo vật."

Phệ Linh Thử vẻ mặt cổ quái mà ngắm liếc mắt một cái bên cạnh Tiêu Lăng Hàn.

Ở nó trong ấn tượng, chỉ có đại phôi đản cùng vô lương chủ nhân tính kế người khác, khi nào bọn họ bị người tính kế quá?

Này hoàn toàn không giống như là hắn hai phong cách, này hai người nên không phải là ở nghẹn cái gì đại chiêu đi?

Phệ Linh Thử trong lòng tuy rằng vô cùng tò mò, nhưng tò mò hại chết miêu!

Không, là tò mò hại chết chuột, nó không dám hỏi!

Lập tức nó nhắm mắt lại, bắt đầu cảm ứng.

Một lát sau, Phệ Linh Thử mở mắt ra liền đối thượng hai song tràn ngập mong đợi đôi mắt, nó thật sâu đánh mấy giật mình.

Nhược nhược mà truyền âm hỏi: 【 đại chủ nhân, chủ nhân, các ngươi như vậy nhìn chằm chằm ta làm gì? 】

"Chúng ta có thể hay không đi ra ngoài liền dựa ngươi, nhiệm vụ của ngươi gánh thì nặng mà đường thì xa. Ngươi hiện tại có thể nói nói xem, nơi này có phải hay không có cái gì kinh thiên thiên tài địa bảo?"

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt chờ mong mà nhìn về phía Phệ Linh Thử.

Vô hắn, bởi vì hắn cùng Tiêu Lăng Hàn phát hiện bọn họ ở chỗ này vô pháp sử dụng thần thức, cho nên muốn nhìn xem Phệ Linh Thử gia hỏa này có phải hay không giống như bọn họ.

Phệ Linh Thử khổ một khuôn mặt, nó vừa rồi cái gì cũng chưa cảm giác đến.

Nơi này giống như có thứ gì có thể làm nhiễu nó cảm giác, làm nó không thu hoạch được gì. Nhưng nó nếu là đem lời nói thật nói ra, không biết có thể hay không bị hai cái vô lương chủ nhân tước một đốn?

Tư tiền tưởng hậu, Phệ Linh Thử cảm thấy nó vẫn là thẳng thắn từ khoan tới hảo.

Vì thế nó ăn ngay nói thật: 【 chủ nhân, ta ở bên trong này cái gì đều cảm giác không đến. 】

“Ngươi nhưng thật ra thành thật.”

【 ta chưa bao giờ lừa chủ nhân. 】

Lời này, quỷ đều không tin!

Thường xuyên nói dối, mặt không đỏ khí không suyễn gia hỏa.

Bên này, Tiêu Lăng Hàn cũng đang hỏi Mặc Ảnh: “Ngươi biết nơi này là chỗ nào sao?”

Mặc Ảnh nâng lên long đầu khắp nơi nhìn nhìn, lại cuốn thành một vòng, “Không biết, không có tới quá! Kỳ thật ta đối Tiên giới cũng không thục, ta trước kia đều sinh hoạt ở Ma Vực.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Đây là kêu hắn về sau có quan hệ Tiên giới sự tình đều không cần hỏi lại nó?

Hỏi cũng chỉ có thể là hỏi không!

Cuối cùng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tùy tiện tuyển một phương hướng, liền triều bên kia bay đi.

Tuy rằng không thể vận dụng thần thức, nhưng không gian giới tử vẫn là có thể mở ra.

Như thế làm hai người nhẹ nhàng thở ra.

Hai cái canh giờ sau.

Hai người rốt cuộc ở trong sa mạc thấy được mặt khác nhan sắc, đó là thưa thớt mấy cây. Lá cây nhan sắc là màu đỏ sậm, ở một mảnh màu vàng trong sa mạc phi thường thấy được, xa xa mà là có thể nhìn đến.

Loại này thụ tên gọi hồng cây du, chỉ có trong sa mạc mới có thể tồn tại, càng là nóng bức địa phương, hồng cây du trướng thế liền càng tốt.

Quan trọng nhất chính là có hồng cây du địa phương, nhất định có sông ngầm.

Hồng cây du nhìn chỉ có năm sáu mét cao, nhưng nó căn cần ít nhất có 5-60 mét trường, chỉ có căn trát đến thâm, hồng cây du mới có thể tồn tại hạ.

Tiêu Lăng Hàn hai người dọc theo hồng cây du phương hướng, tiếp tục về phía trước phi.

Nếu là nơi này có người sống nói, kia triều hồng cây du dày đặc địa phương bay đi, nhất định sẽ không sai.

Nơi này sa mạc, tất cả đều là cát vàng, người không có khả năng không uống thủy.

Giống như vậy sa mạc, muốn uống nước chỉ có thể tìm sông ngầm, nhưng nơi này không thể vận dụng thần thức, tìm sông ngầm cũng chỉ có thể dựa hồng cây du.

Lại bay nửa canh giờ.

Một tảng lớn dày đặc hồng cây du xuất hiện ở hai người trong tầm mắt, lướt qua hồng cây du, hai người nhìn đến chính là một tòa dùng cát đất chồng chất lên thành trì.

Hai người trực tiếp dừng ở cửa thành trước, tường thành có 10 mét cao, cửa thành chỉ có hai mét khoan, 3 mét cao.

Đứng ở cửa thành ngoại, có thể nhìn đến trong thành có người đi đường ngẫu nhiên đi ngang qua, thậm chí còn có tiểu hài tử ở vui sướng mà chạy vội, có loại nơi này ngăn cách với thế nhân, lại hết thảy mạnh khỏe.

Đương nhiên, quan trọng nhất sự xem nhẹ nơi này hoàn cảnh.

“Vào xem.”

“Hảo!”

Vừa đến nơi này, địch ta không biết, hai người còn không dám trực tiếp đi vào, nhưng nhìn đến có hài đồng ở vui đùa ầm ĩ khi, hai người liền không như vậy nhiều băn khoăn.

Tiêu Lăng Hàn hai người song song triều cửa thành nội đi đến.

Vừa đến trong thành, rất nhiều người tầm mắt không tự chủ được mà triều hai người nhìn lại đây.

Trong đó có cái nam tiên vui sướng khi người gặp họa mà nói: “Lại tới nữa hai cái xui xẻo quỷ!”

Xui xẻo quỷ?

Là đang nói bọn họ?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, đột nhiên có loại vào được liền ra không được cảm giác.

Ảo giác!

Nhất định là ảo giác!

Bọn họ nhưng không nghĩ cả đời đợi cái này địa phương quỷ quái.

Nơi này vừa thấy liền không tốt, hảo những người này trong mắt là một mảnh tử khí trầm trầm.

Một cái tóc bạc trắng lão giả thở dài nói: "Tuổi còn trẻ, như thế nào liền luẩn quẩn trong lòng, chạy đến nơi đây mặt tới đâu?"

Oan uổng!!!

Bọn họ không phải luẩn quẩn trong lòng, mà là bị người tính kế tiến vào!

Mới đến, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý triều đầu bạc lão giả đi đến.

Đi vào lão giả hai mét có hơn, Tiêu Lăng Hàn chắp tay nói: "Gặp qua tiền bối, vãn bối hai người hôm nay vốn là muốn cưỡi Truyền Tống Trận đi nhị cấp Tiên Vực, nhưng chờ chúng ta tới mục đích địa liền phát hiện chính mình thân ở ở một mảnh trong sa mạc. Xin hỏi tiền bối cũng biết nơi đây là nơi nào?"

"Ai!" Lão giả rất là đồng tình mà nhìn hai người liếc mắt một cái, mới từ từ mở miệng: "Nơi này là ngũ cấp Tiên Vực, lại kêu Hỏa Phàm Tiên Vực, bị đại gia gọi chung vì tội ác nơi."

Tội ác nơi?

Vừa nghe tên này liền không tốt, cảm giác nơi này hẳn là tội ác tày trời nhân tài sẽ đến địa phương.

Thấy hai người vẻ mặt rối rắm biểu tình, lão giả cười nói: "Chính là các ngươi tưởng như vậy, tội ác nơi chính là một ít gia tộc cùng tông môn phạm sai lầm đệ tử, không thể giết, lại không thể dễ dàng buông tha cái loại này, liền sẽ đem bọn họ truyền tống đến Hỏa Phàm Tiên Vực. Nơi này chỉ có thể vào không thể ra, muốn đi ra ngoài, trừ phi tìm được liên tiếp bên ngoài thông đạo. Chỉ tiếc, nơi này chỉ có tiến vào tọa độ, lại không có đi ra ngoài thông đạo."

Lão giả vẻ mặt tang thương, trong mắt tràn đầy hồi ức.

"Đa tạ tiền bối nói cho chúng ta biết này đó, không biết nơi đây có cái gì kiêng kị?"

Lão giả chính chính thần sắc, vẻ mặt nghiêm túc, cảnh cáo nói: "Buổi tối tốt nhất không cần ra khỏi thành, các ngươi có thể ở trong thành tùy tiện tìm gian

phòng trống trụ hạ, phàm là không có bố trí trận pháp phòng ở đều thuộc về phòng trống.”

“Đa tạ!” Tiêu Lăng Hàn hai người chân thành nói lời cảm tạ.

Lão giả xua xua tay, tiếp tục nói: “Các ngươi mới vừa tiến vào, trên người khả năng có chút tiên thạch, ở tiên thạch dùng xong phía trước, các ngươi tốt nhất không cần ra khỏi thành, bằng không rất có thể có mệnh đi ra ngoài, lại mất mạng trở về.”

Đây là ở cùng bọn họ nói chỉ cần đi ra ngoài liền sẽ bị giết người đoạt bảo, càng sâu một chút chính là trong thành không cho phép đánh nhau, chỉ cần đãi ở trong thành liền sẽ không có người tìm bọn họ phiền toái.

Xem ra trong thành trị an cũng không tệ lắm, bằng không trên đường phố sao có thể có tiểu hài tử chơi đùa.

“Tiền bối, đây là ta chính mình luyện chế đan dược, cảm tạ tiền bối đề điểm.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một lọ ngũ cấp chữa thương đan đưa cho lão giả.

Lão giả thân bị trọng thương, có thành niên bệnh cũ, nghĩ đến hắn là vào nơi này sau, trên người không có chữa thương đan dược, bỏ lỡ tốt nhất trị liệu thời gian. Hắn có Tiên Vương cảnh tu vi, Tiêu Lăng Hàn cho hắn đan dược chỉ là ngũ cấp, hiệu quả tuy rằng không lý tưởng, nhưng tổng so không có muốn hảo.

Sở dĩ chỉ cấp một lọ, tự nhiên là không thể làm những người khác cảm thấy hắn còn có rất nhiều đan dược, âm thầm nhưng có vài song không có hảo ý đôi mắt chính trộm ngắm bọn họ, hắn nhưng không nghĩ bọn họ vừa tới nơi này liền trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Nhìn đến đan dược nháy mắt, lão giả rất tưởng không quan tâm một phen đoạt lấy tới.

Hắn đã nhiều ít năm không có ăn qua đan dược, đều đã quên mất đan dược hương vị. Tuy rằng rất muốn Tiêu Lăng Hàn trong tay đan dược, nhưng hắn vẫn là rụt rè mà thoái thác một chút, thấy thoái thác bất quá, mới cố mà làm mà nhận lấy.

Thấy lão giả đôi mắt đều sắp dính đến kia bình sứ thượng bộ dáng, ngoài miệng còn nói không cần, Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng mắt trợn trắng.

Thầm nghĩ: Ngài lão nhưng thật ra kiên cường một chút, vẫn luôn kiên trì không cần a!

Được đến đan dược, lão giả khóe miệng đều phải liệt đến bên tai.

Nếu không phải biết Tiêu Lăng Hàn cấp chỉ là ngũ cấp thượng phẩm đan, Thượng Quan Huyền Ý đều phải hoài nghi Tiêu Lăng Hàn vừa rồi cấp lão giả chính là cái gì thần đan diệu dược.

Cáo biệt lão giả, hai người triều thành trung tâm đi đến, nơi này phòng ốc đều thực cũ kỹ thả thực rách nát, có thậm chí liền đại môn đều không có.

Bởi vì bên ngoài là sa mạc, đầy trời cát vàng, cây cối cũng chỉ có hồng cây du, này hai dạng đều không thích hợp kiến phòng ở, cho nên trong thành phòng ốc mới có thể như vậy cũ nát cũng không có nhân tu thiện.

Tìm nửa ngày cũng không tìm được thích hợp cư trú phòng ở.

"Cảm giác nơi này phòng ở một tòa so một tòa kém, giống như liền kia tòa muốn tốt một chút." Nói, Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt nhìn về phía cách đó không xa một tòa hoàn hảo không tổn hao gì phòng ở.

Tiêu Lăng Hàn cũng nhìn về phía căn nhà kia, nếu có thể trụ hảo một chút, hắn cũng không muốn Thượng Quan Huyền Ý đi theo hắn chịu ủy khuất, huống chi bọn họ còn không biết muốn ở bên trong này đãi bao lâu, nhưng Tiêu Lăng Hàn có thể cảm giác được ở tại bên kia người hơi thở rất cường đại.

Bọn họ trêu chọc không dậy nổi!

Trong thành trị an có thể tốt như vậy, rất có thể còn dựa vào ở tại nơi đó mặt người.

Hắn tràn đầy bất đắc dĩ mà nói: "Hảo là hảo, nhưng nơi đó đã có người ở, hơn nữa ở tại bên trong người, tu vi ít nhất là Tiên Đế cảnh."

Tiên Đế cảnh!

Bọn họ hiện tại mới Đại La Kim Tiên, tới Tiên Đế cảnh còn sớm thật sự.

Thực lực không bằng người, vẫn là trước sống tạm đi!

Tư cập này, Thượng Quan Huyền Ý vội vàng nói: "Ta cũng liền tùy ý nói nói, có ngươi ở, trụ chỗ nào đều giống nhau."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 592

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 592 trụ tiến nhà ma

Tiêu Lăng Hàn kỳ quái nói: “Phượng hoàng không phải phi ngô đồng không tê sao!”

Tức phụ nhi này chỉ phượng hoàng cũng quá không chú ý, nơi nào đều có thể tạm chấp nhận, như vậy làm hắn một chút phấn đấu động lực đều không có.

Trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà nói: “Vậy ngươi nhưng thật ra đi cho ta tìm một cây cây ngô đồng tới.”

“Nhánh cây khô, ngươi muốn hay không?”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Tâm hảo mệt, hắn liền không nên nói tiếp, tức chết hắn!

Thấy Thượng Quan Huyền Ý trừng mắt, tức giận bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn có chút chột dạ mà sờ sờ cái mũi, vừa rồi chính là tưởng đậu đậu hắn, lại không nghĩ đem người chọc giận.

“Huyền Ý, ngươi giận ta?”

Thượng Quan Huyền Ý không chút suy nghĩ, buột miệng thốt ra: “Không có!”

“Thật sự không có?”

“Nói không có liền không có!”

“Nhưng ta nghe, như thế nào trả lời có điểm nghiến răng nghiến lợi?”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn chính là nghiến răng nghiến lợi mà nói!

“Đừng nóng giận, sinh khí, thương thân lại thương tâm.” Nói xong, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay dắt quá hắn tay, cảm giác được hắn muốn tránh thoát, nắm hắn tay lực đạo đều tăng lớn vài phần.

Tránh thoát không khai, Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà nói: “Thật đúng là cảm ơn ngươi quan tâm, ta hảo thật sự.”

Nhìn tức phụ nhi bộ dáng, nếu không phải bọn họ hiện tại ở trên đường cái, đánh giá hắn liền phải phác lại đây cắn chính mình một ngụm.

“Chúng ta đây qua bên kia nhìn xem?” Nói, Tiêu Lăng Hàn chỉ vào phía tây phương hướng.

“Thành!”

Nói xong, hai người về phía tây biên đi đến.

Chỉ là hai người không đi hai bước, liền có một người thiếu niên thanh âm ở bọn họ phía sau vang lên: “Hai vị tiền bối xin dừng bước.”

Tiêu Lăng Hàn hai người vừa quay đầu lại, liền thấy một người ăn mặc áo xanh thiếu niên, chính khí thở hồn hển mà chính triều hai người đi tới.

Thiếu niên chắp tay nói: “Hai vị tiền bối, nhà ta chủ nhân cho mời.”

“Nhà ngươi chủ nhân là ai?” Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

“Hai vị nhìn thấy, tự nhiên sẽ biết.”

“Ngươi nếu là không nói, chúng ta liền không đi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo Tiêu Lăng Hàn hướng một bên đường phố đi đến.

Thiếu niên lập tức liền trợn tròn mắt.

Giống nhau chủ nhân muốn gặp ai, hắn chỉ cần thông báo một tiếng, người nọ tất nhiên sẽ lập tức đi theo hắn đi.

Nhưng trước mắt hai vị tiền bối cư nhiên cũng không quay đầu lại mà rời đi, trên mặt không có chút nào kích động cùng cao hứng thần sắc.

Này…… Như thế nào cùng chính mình tưởng không quá giống nhau?

Chờ một chút, nếu là người không mang về, hắn nên như thế nào báo cáo kết quả công tác?

Thiếu niên vài bước đuổi theo hai người, ngăn ở hai người trước mặt.

Gấp giọng hỏi: “Hai vị tiền bối, các ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng cùng ta đi gặp nhà ta chủ nhân?”

“Nhà ngươi chủ nhân là người phương nào? Hắn vì sao phải thấy chúng ta?”

Thượng Quan Huyền Ý lại hỏi ra lời nói mới rồi, bọn họ sơ tới nơi đây, căn bản không quen biết nơi này người. Tổng không phải là có người bấm tay tính toán, liền tính đến bọn họ hôm nay sẽ lưu lạc đến Hỏa Phàm Tiên Vực đi?

Thượng Quan Huyền Ý không biết, hắn trong lúc vô ý suy đoán thế nhưng chân tướng.

“Nhà ta chủ nhân là cái rất lợi hại người, hắn biết rất nhiều chuyện.”

Nói chính mình chủ nhân, thiếu niên trong mắt tràn đầy sùng bái, miêu tả thời điểm, trong mắt mạo ngôi sao nhỏ. Kỳ thật thiếu niên cũng không biết chính mình chủ nhân rốt cuộc tên họ là gì, bằng không hắn cũng sẽ không không nói.

“Cho nên, nhà ngươi chủ nhân rốt cuộc gọi là gì?” Tiêu Lăng Hàn ra tiếng hỏi.

Làm đến như vậy thần bí, như thế nào cảm giác người này có điểm không thể gặp quang đâu?

"Nhà ta chủ nhân……" Thiếu niên chau mày, câu nói kế tiếp không biết nên cái gì tiếp?

Chỉ cảm thấy càng nghĩ càng loạn, trong đầu một mảnh hồ nhão.

Xem hắn vẻ mặt khó xử bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý nhắc nhở nói: "Thiếu niên giang hồ hiểm ác, ngươi vẫn là trở về tắm rửa ngủ đi!"

Thượng Quan Huyền Ý đối thiếu niên vẫy vẫy tay, lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tiếp tục về phía tây biên cái kia phố đi đến.

Thiếu niên vô ngữ.

Hắn lại lần nữa chạy đến Tiêu Lăng Hàn hai người trước người, ngăn lại hai người, "Các ngươi không thể đi, chủ nhân muốn ta đem các ngươi mang về, các ngươi không thể liền như vậy rời đi?"

"Nếu là chúng ta càng muốn rời đi đâu?" Thượng Quan Huyền Ý ngữ khí trở nên có chút lãnh.

Bọn họ vừa đến nơi này liền có người mời, việc này rõ ràng không bình thường, huống chi bọn họ liền nơi này là tình huống như thế nào cũng chưa thăm dò rõ ràng.

"Hai vị tiền bối muốn như thế nào mới bằng lòng theo ta đi?"

Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Nhà ngươi chủ nhân là cái gì tu vi?"

Thiếu niên lắc đầu: "Ta không biết!"

Đây là một cái một cái hỏi đã hết ba cái là không biết thiếu niên!

Tiêu Lăng Hàn hai người không hề để ý tới thiếu niên, tiếp tục tìm kiếm chỗ ở.

Thấy hai người càng đi càng xa, thiếu niên không thể nề hà đành phải trở về.

Chờ thiếu niên rời đi, Tiêu Lăng Hàn hai người đi đến vừa rồi ở bên đường chơi đùa mấy cái tiểu hài tử bên người.

Chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái quả tử, quả tử tản ra mê người quả hương, vừa rồi còn ở chơi đùa tiểu hài tử sôi nổi ngẩng đầu nhìn về phía hắn, nói đúng ra là nhìn về phía trong tay hắn quả tử. Mấy cái tiểu hài tử đều nuốt nước miếng, mãn nhãn thèm nhỏ dãi, khát vọng đôi mắt nhỏ thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm quả tử.

Mấy cái tiểu hài tử biểu hiện làm Tiêu Lăng Hàn phi thường vừa lòng, hắn cười tủm tỉm mà nhìn mấy người, ho nhẹ một tiếng nói: "Ca ca có chuyện hỏi các ngươi, ai trả lời hảo, cái này quả tử chính là ai."

Hắn bộ dáng đặc biệt như là lừa bán nhi đồng hư thúc thúc.

Phụ cận phòng ốc trung, có vài người đều đang âm thầm chú ý bọn họ nhất cử nhất động.

"Ca ca, ngươi hỏi mau đi."

"Các ngươi biết vừa rồi cùng chúng ta đứng chung một chỗ người là ai sao?"

"Ta biết, đó là Vân Sinh ca ca."

"Vậy các ngươi biết Vân Sinh trong miệng chủ nhân lại là ai sao?"

Mấy cái tiểu hài tử hai mặt nhìn nhau, rõ ràng vấn đề này đáp án bọn họ không biết.

Trong đó một cái tiểu hài tử đánh bạo nói: "Vân Sinh ca ca chủ nhân rất lợi hại!"

Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi: "Như thế nào cái lợi hại pháp?"

Suy nghĩ một chút, kia tiểu hài tử mới nói: "Mỗi lần có yêu thú hoặc là gió bão tiến đến, hắn đều có thể tính ra tới."

Hắn vừa nói xong, còn lại tiểu hài tử cũng đều gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, véo chỉ sẽ tính, như thế nào giống như là Thiên Đạo Tông người.

"Nó là của ngươi." Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay quả tử đưa cho vừa rồi trả lời vấn đề nhiều nhất tên kia tiểu hài tử.

Tiểu hài tử cầm quả tử, nhanh như chớp liền chạy không ảnh.

Mặt khác tiểu hài tử vẻ mặt thất vọng, nghĩ đến cái gì, thực mau bọn họ lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người.

Tiêu Lăng Hàn buông tay, tiếc nuối nói: "Ta cũng đã không có."

Thấy vậy, có mấy cái tiểu hài tử rõ ràng không tin, cặp kia mang theo khát vọng đôi mắt, còn gắt gao nhìn chằm chằm hai người ngón tay thượng mang không gian giới tử.

"Lại xem cũng không có, ca ca còn muốn đi tìm chỗ ở, có duyên gặp lại."

Liền tính hắn có, cũng không thể lấy ra tới.

Hắn nếu là hiện tại lấy ra tới, phỏng chừng về sau đi đến nơi nào phía sau đều sẽ đi theo mấy cái cái đuôi, còn sẽ cho bọn họ một loại không làm mà hưởng tâm lý.

Hai người mới vừa đi quá một cái chỗ ngoặt, mặt sau liền có một cái tiểu hài tử truy lại đây.

Tiểu hài tử thanh thúy thanh âm vang lên: "Ca ca, ta biết có một cái chỗ ở, hơn nữa ta có thể mang các ngươi đi, nhưng các ngươi phải cho ta một viên quả tử làm thù lao."

"Dẫn đường."

Nhìn tiểu hài tử tròng mắt loạn chuyển, vừa thấy chính là ở đánh mưu ma chước quỷ.

Bất quá hai người không có cự tuyệt, làm hắn ở phía trước vì hai người dẫn đường.

Tiểu hài tử tên là Tạ Uẩn, chỉ có 6 tuổi, mới vừa khiến cho nhập thể, lớn lên rất có linh tính.

Xuyên qua một cái ngõ nhỏ, ba người ngừng ở một tòa phủ đệ trước.

Phủ đệ thực cũ kỹ, so với bên ngoài phòng ở lại muốn hảo rất nhiều, vị trí tuy rằng thực hẻo lánh, nhưng không nên không có người cư trú mới đúng.

"Chính là nơi này." Tạ Uẩn khẩn trương mà nhìn hai người, giữa trán không tự giác mà mạo mồ hôi lạnh.

"Cũng không tệ lắm." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, thấy Tạ Uẩn nhẹ nhàng thở ra bộ dáng, hắn nói tiếp: "Nhưng là……"

Nghe thấy cái này nhưng là, Tạ Uẩn lại bắt đầu khẩn trương.

"Nhưng là…… Như vậy hoàn hảo phòng ở, không nên không ai trụ mới đúng." Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt trở nên sắc bén lên, "Tiểu quỷ, ngươi có phải hay không có chuyện gì gạt chúng ta?"

"Không…… Không có." Tạ Uẩn thanh âm có chút run rẩy, rõ ràng là sợ hãi tới cực điểm.

Lấy ra một cái quả tử, ở trên tay vứt vứt, Tiêu Lăng Hàn nhướng mày hỏi: "Muốn sao?"

Tạ Uẩn theo bản năng gật gật đầu.

"Muốn phải nói thật, ngươi nếu là không nói lời nói thật, ta chỉ có thể đem nó thu hồi tới." Tiêu Lăng Hàn làm bộ muốn đem quả tử thả lại không gian giới tử trung.

Thấy vậy, Tạ Uẩn chạy nhanh nói: "Vừa rồi các ngươi đáp ứng quá, chỉ cần ta mang các ngươi tìm được chỗ ở, các ngươi liền đem quả tử cho ta."

Nói xong, hắn ủy khuất ba ba mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, phát hiện không quá dùng được, hắn lại quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Đối thượng Tạ Uẩn kia đen lúng liếng mắt to, Thượng Quan Huyền Ý đối hắn lộ ra tám viên chỉnh tề bạch nha.

Tạ Uẩn chạy nhanh đem đầu thiên hướng một bên, dĩ vãng đối những người khác trăm thí bách linh chiêu thuật, đối diện trước hai người cư nhiên không có chút nào ảnh hưởng.

Đối với Tạ Uẩn trang đáng thương chiêu này, Tiêu Lăng Hàn không dao động.

Trước mắt này tòa phủ đệ, còn không có đi vào, liền cho hắn một loại âm trầm trầm cảm giác.

Hắn ngữ khí có chút đông lạnh: "Ngươi hảo sinh hồi tưởng một chút, vừa rồi chúng ta câu nói kia trung có đáp ứng ngươi."

Tạ Uẩn: "……"

Hình như là không có đáp ứng quá.

Này hai cái ca ca cũng quá không phẩm, cư nhiên khi dễ tiểu hài tử, không biết chính mình hiện tại khóc lừa gạt bọn họ, còn kịp không?

Nhìn Tạ Uẩn gục đầu ủ rũ bộ dáng, trong lòng không cấm cảm thấy buồn cười, còn có chút khi dễ còn nhỏ hài tội ác cảm, bất quá điểm này tội ác cảm ở nhìn đến trước mặt phủ đệ khi, nháy mắt lại bị hắn vứt tới rồi sau đầu.

"Cho ngươi ba cái số, ngươi nếu là không nói, chúng ta đã có thể phải rời khỏi."

"Một…… Nhị……"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn số xong, Tạ Uẩn chạy nhanh nói: "Ta nói, ta nói."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều một bộ tẩy nhĩ nghe trạng, ý bảo hắn có chuyện mau nói.

"Này tòa tòa nhà là nhà ma, phàm là trụ tiến này tòa tòa nhà người, không ra ba ngày chuẩn sẽ dọn ra tới. Nếu là khăng khăng không dọn, kia, người nọ tuyệt đối sống không quá mười ngày."

Sau khi nói xong, Tạ Uẩn thấp thỏm bất an mà nhìn hai người.

"Cho nên, ngươi vì sao phải đem chúng ta đưa tới nơi này tới?" Thượng Quan Huyền Ý ngữ khí không tốt.

"Ta chính là muốn ăn cái kia quả tử, trong thành trừ bỏ nơi này, mặt khác hoàn hảo phòng ở đều đã ở người, ta chỉ có đem các ngươi đưa tới nơi này tới, mới có thể cho các ngươi vừa lòng." Tạ Uẩn vừa mới bắt đầu còn có chút tự tin không đủ, mặt sau càng nói càng trôi chảy.

Nhìn hắn một bộ đúng lý hợp tình bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều có chút dở khóc dở cười.

"Ngươi thật sự chỉ có 6 tuổi?" Thượng Quan Huyền Ý hoài nghi hỏi.

Hắn nhớ rõ chính mình 6 tuổi khi, còn ở gia gia trong lòng ngực làm nũng.

Nhưng trước mắt 6 tuổi hài tử đã biết gạt người, đối mặt bọn họ hai cái đại nhân chút nào không nhút nhát, nói chuyện cũng nhanh nhẹn.

"Ta 6 tuổi rưỡi!" Tạ Uẩn nghiêm trang mà nói.

"Nhạ, cho ngươi." Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay quả tử đưa cho Tạ Uẩn.

Tạ Uẩn đôi tay tiếp nhận quả tử, ngửi ngửi, bảo bối mà phủng ở trong ngực, đối hai người làm cái mặt quỷ, sau đó giơ chân chạy.

Chờ Tạ Uẩn đi xa, hai người lại đem ánh mắt đặt ở trước mắt phủ đệ thượng.

“Lăng Hàn, chúng ta muốn vào xem một chút sao?”

“Ân, đi vào trước nhìn kỹ hẵng nói.”

Tiêu Lăng Hàn tiến lên, nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

“Tư nha” một tiếng, hai người đi vào đi, đập vào mắt chính là một cái tiểu viện tử, tiểu viện tử bên trong là nhà ở, trong viện ngoài dự đoán sạch sẽ, sạch sẽ, cũng không mạng nhện những cái đó.

Trong phòng cũng thực sạch sẽ, Tiêu Lăng Hàn tay ở cái bàn sờ soạng một chút, liền một hạt bụi trần đều nhìn không thấy.

Thấy vậy tình cảnh, Thượng Quan Huyền Ý không cấm hoài nghi nói: “Nơi này thật không ai trụ?”

“Nơi này cũng không có hơi thở của người sống, hẳn là không có người cư trú.”

“Chúng ta đây liền ở nơi này.”

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia nhảy nhót, vừa rồi nghe Tạ Uẩn nói nơi này có quỷ khi, hắn liền rất muốn kiến thức một chút.

Theo lý thuyết Tu tiên giới không nên có quỷ tài đối.

“Hảo, ta cũng cảm thấy nơi này thực không tồi.” Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn nhìn quét toàn bộ phủ đệ, cũng không có nhìn đến cái quỷ gì bóng dáng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 593

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 593 huyết sắc hồng liên

Mặc dù Tiêu Lăng Hàn tạm thời không có phát hiện quỷ, nhưng mọi người đều nói như vậy, khẳng định không phải là bắt gió bắt bóng.

Hắn cũng rất tưởng kiến thức một chút Tạ Uẩn trong miệng quỷ.

Một gian rộng mở trong phòng, một người tóc tuyết trắng nam tiên chính khoanh chân ngồi ở một cái đệm hương bồ thượng, hắn đôi tay đặt ở đầu gối, hai mắt nhắm nghiền.

Người này tên là Tư Không Kiến, thoạt nhìn bất quá mới 30 tuổi tả hữu, lớn lên thanh tú tuấn nhã, Tiên Đế hậu kỳ tu vi.

Chẳng được bao lâu, phòng môn bị người từ bên ngoài gõ vang.

“Tiến.” Tư Không Kiến thanh âm thực nhẹ, còn có chút lãnh.

Cửa phòng bị mở ra, chỉ thấy Vân Sinh cúi đầu, vài bước đi đến Tư Không Kiến 3 mét có hơn địa phương.

Cung kính nói: “Chủ nhân, kia hai vị tiền bối không muốn tiến đến.”

Tư Không Kiến mày nhỏ đến khó phát hiện mà nhẹ nhíu một chút, trầm tư một lát, hắn mới từ từ nói: “Ngươi đi hỏi thăm một chút bọn họ điểm dừng chân.”

“Là!”

Đáp xong sau, Vân Sinh hành lễ, liền đi ra phòng.

Hỏa Phàm Tiên Vực bóng đêm không phải đen nhánh một mảnh, mà là hồng trung mang điểm hắc, kia hắc hồng quang chiếu vào người trên mặt, làm người ngũ quan thoạt nhìn có vẻ phá lệ dữ tợn, cho nên giống nhau tới rồi ban đêm, mọi người đều sẽ không lại ở trên đường phố hành tẩu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sở trụ phủ đệ chia làm tiền viện cùng hậu viện, vừa đến thời điểm, hai người đều cho rằng này tòa phủ đệ chỉ có tiền viện, bởi vì mở cửa liếc mắt một cái là có thể đem toàn bộ phủ đệ thu hết đáy mắt.

Thẳng đến bọn họ đem tiền viện mỗi cái phòng kiểm tra rồi một lần, mới ở nhất bên phải trong phòng phát hiện một cái thông hướng hậu viện ám môn.

Hậu viện có mười mấy cái phòng, một cái hoa viên, một cái hồ nước, hồ nước biên có một cái đình hóng gió, trong đình có một cái bàn đá cùng bốn cái ghế đá.

Hai người chỉ là đại khái nhìn quét liếc mắt một cái hậu viện, liền trở lại tiền viện nghỉ ngơi.

Một đêm không nói chuyện.

Sáng sớm hôm sau.

Màu đỏ quang, xuyên thấu qua cửa sổ chiếu đến trong phòng, ngủ ở trên giường Tiêu Lăng Hàn bỗng nhiên mở bừng mắt, nhìn đến trước mắt xa lạ cảnh tượng, tự do suy nghĩ mới dần dần thu hồi, duỗi tay xoa xoa giữa mày, này một đêm rõ ràng ngủ đến mạnh khỏe, vì sao hắn có loại thực mệt nhọc cảm giác?

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý cũng tỉnh.

"A……" Hắn đầu tiên là đánh một cái đại đại ngáp, sau đó ôm Tiêu Lăng Hàn oa ở hắn trong lòng ngực, còn tưởng tiếp tục ngủ nướng.

"Huyền Ý."

"Ân?"

"Ngươi có hay không cảm thấy thực mệt mỏi? Còn tưởng ngủ tiếp một giấc?"

"Ân!"

"Huyền Ý?"

"Đừng sảo, làm ta ngủ tiếp trong chốc lát." Nói, Thượng Quan Huyền Ý vươn tay che lại Tiêu Lăng Hàn miệng, không cho hắn đang nói chuyện.

Bất đắc dĩ mà vươn tay, đem hắn tay cầm khai, Tiêu Lăng Hàn tiến đến hắn bên tai, nhẹ giọng nói: "Huyền Ý, tỉnh tỉnh, ta có lời muốn cùng ngươi nói."

"Ân, nói đi, ta nghe." Thượng Quan Huyền Ý ghé vào hắn trong lòng ngực, liền đôi mắt đều không có mở, theo bản năng nói tiếp nói.

"Ngươi trước mở mắt ra, nhìn ta."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Đợi trong chốc lát, gặp người không có phản ứng, Tiêu Lăng Hàn nhẹ kêu: "Huyền Ý, Huyền Ý."

Phát hiện người trước sau không có động, rõ ràng ở ngủ rồi, Tiêu Lăng Hàn mày lại là càng nhăn càng chặt.

Trong không khí vẫn chưa có mùi lạ, vậy không phải dược vật, sẽ là cái gì làm người trở nên thích ngủ?

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy chính mình mỏi mệt bất kham, rõ ràng bọn họ ngày hôm qua không có làm cái gì, cũng không có song tu, nhưng hắn chính là cảm thấy chính mình vây được không được.

Biết Tiêu Lăng Hàn ở kêu chính mình, nhưng đôi mắt chính là không mở ra được, mí mắt trầm trọng đến như là có vạn cân.

Rốt cuộc ở cực độ thiếu oxy trung hình như có vạn cân trọng mí mắt, chậm rãi mở ra một cái phùng, Tiêu Lăng Hàn kia trương thịnh thế mỹ nhan gần trong gang tấc.

“Thanh tỉnh chút không có?” Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng hôn Thượng Quan Huyền Ý, giàu có từ tính thanh âm vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý không có trả lời, mà là kéo qua Tiêu Lăng Hàn hôn trả hắn.

Hai người hô hấp giao triền, lại lần nữa thiếu oxy cảm giác truyền đến, Thượng Quan Huyền Ý ngất đi đầu óc rốt cuộc tỉnh táo lại.

“Lăng Hàn, ta vừa rồi là làm sao vậy?”

“Ta kiểm tra qua, thân thể của ngươi cũng không có nơi nào không ổn.”

“Thật không có trung dược gì đó?” Thượng Quan Huyền Ý kinh nghi bất định.

Tiêu Lăng Hàn khẳng định mà đáp: “Không có.”

“Vậy kỳ quái? Vừa rồi ta cảm thấy đặc biệt mỏi mệt, rất tưởng ngủ. Giống như là……” Cùng ngươi song tu ba ngày ba đêm giống nhau!

“Giống như là cái gì?” Tiêu Lăng Hàn hồ nghi mà nhìn chằm chằm hắn.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên không có khả năng đem nói thật nói ra, lời nói hàm hồ mà nói: “Không có gì.”

“Vậy ngươi hiện tại cảm giác hảo chút không?”

“Hiện tại đã tỉnh táo lại, không hề muốn ngủ.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý ngồi dậy.

“Trước rời giường, sau đó chúng ta đi xem mặt sau sân.”

Hai người thực mau liền mặc chỉnh tề.

Đi vào nhất bên phải kia gian phòng, đẩy cửa đi vào đi, chờ đem ám môn mở ra, hai người chậm rãi bước vào trong thông đạo.

Đại giai đi rồi năm phút còn không có đi ra thông đạo, lần này rõ ràng cùng ngày hôm qua đi thông đạo tới mục đích địa không phải cùng cái.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc vũ - hi mà liếc nhau.

Lại đi rồi gần mười phút, rốt cuộc đi tới cuối, cửa đá ở hai người trước mặt chậm rãi mở ra, ánh vào hai người trong mắt chính là một phương huyết sắc ao, trong ao có một gốc cây nụ hoa đãi phóng hoa sen, hoa sen là nhan sắc là tươi đẹp hồng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời kinh hô ra tiếng: “Huyết sắc hồng liên!”

Không nghĩ tới nơi này cư nhiên có một gốc cây mỗi người đều tưởng được đến huyết sắc hồng liên.

Huyết sắc hồng liên cực kỳ khó được, ở thiên tài địa bảo trung xếp hạng hàng đầu, ăn nó có thể gia tăng người thọ nguyên, còn có thể tăng trưởng tu vi.

Mặc kệ tu vi ở đâu cái cảnh giới đều có thể ăn, huyết sắc hồng liên bên trong tuy rằng đựng đại lượng tiên linh khí, nhưng những cái đó tiên linh khí cũng là yêu cầu người luyện hóa.

Tu vi càng cao người, luyện hóa yêu cầu thời gian liền càng ngắn.

Hai người nhìn thấy huyết sắc hồng liên, cũng không có lập tức tiến lên.

Nói như vậy thiên tài địa bảo bên cạnh đều hẳn là có yêu thú bảo hộ, nhưng nơi này rõ ràng không có yêu thú, nếu không có yêu thú, kia này cây huyết sắc hồng liên rất có thể là có chủ chi vật.

Bọn họ dưới chân, một bước xa địa phương là đỏ như máu nước ao.

Người bình thường liếc mắt một cái nhìn lại, đầu tiên nhìn đến chính là huyết sắc hồng liên, sau đó mới là huyết sắc hồng liên nơi ao, ao trường 3 mét, khoan 3 mét. Ao bên ngoài là sàn nhà, sàn nhà đến môn chi gian có hai mét khoan huyết trì.

Nếu là có người bởi vì nhìn đến huyết sắc hồng liên mà kích động, không quan tâm mà hướng phía trước chạy đi, kia người nọ nhất định sẽ rớt vào trong ao mặt.

Kia nước ao thủy, vừa thấy liền cho người ta một loại tà ác cảm giác.

“Lăng Hàn, ngươi có thể nhìn ra này cây huyết sắc hồng liên đại giai còn có bao nhiêu lâu mới có thể thành thục sao?”

“Ta trước nhìn xem.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền mở ra linh nhãn, cẩn thận quan sát một phen, một lát sau, mới đáp: “Nếu là lấy như bây giờ sinh trưởng tốc độ, phỏng chừng đến muốn thật lâu.”

“…… Ngươi nói thật lâu rốt cuộc là bao lâu?” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt hắc tuyến.

“Không quá xác định, chủ yếu là nơi này tiên linh khí quá loãng, căn bản bất lợi với nó sinh trưởng.”

“Kia có thể hay không cho nó dịch cái oa?”

“Không thể, nó chỉ thích hợp ở như vậy hoàn cảnh hạ sinh trưởng.”

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt thất vọng, “Đáng tiếc……” Bảo vật liền ở trước mắt lại không thành thục.

Nghĩ đến tiên linh khí, lại hỏi: “Kia nếu là đem chúng ta trên người sở hữu tiên thạch đều cho nó, có thể hay không làm nó nhanh lên thành thục?”

“Quang có tiên linh khí khẳng định không được, còn cần sinh trưởng thời gian!”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Cho nên, chỉ có thể nhìn đến, chú định không chiếm được.

Hai người nhìn một hồi kia đóa huyết sắc hồng liên, cuối cùng chỉ có thể tiếc nuối mà rời đi nơi đây.

Đương hai người lại lần nữa xuất hiện khi, đã tới rồi hậu viện.

Bọn họ trực tiếp đi vào trong đó một phòng.

Trong phòng bố cục cùng ngoại viện phòng bố cục giống nhau, hai người đại khái nhìn một chút, không phát hiện có cái gì bất đồng.

Ra phòng, hai người tiếp theo lại đi tiếp theo cái phòng.

Chờ đem hậu viện phòng đều xem xong, cũng không tìm ra cái gì đặc biệt đồ vật, quỷ ảnh tử càng là không thấy một cái.

Hai người đi vào trong đình ngồi xuống.

“Huyền Ý, ngươi có cái gì phát hiện?”

Thượng Quan Huyền Ý không chút nghĩ ngợi mà đáp: “Mỗi cái phòng bố cục giống nhau như đúc, có tính không là một cái phát hiện?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Đương nhiên tính, một tòa phủ đệ nói như thế nào đều hẳn là có chủ yếu và thứ yếu chi phân.”

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: “Nhưng toàn bộ bài trí giống nhau, bố cục giống nhau, rõ ràng là đối xử bình đẳng, chẳng phân biệt chủ yếu và thứ yếu.”

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: “Cho ta cảm giác giống như là dán phục chế ra tới giống nhau,”

Copy paste, Thượng Quan Huyền Ý ở Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ nhìn đến quá.

Nhưng nơi này không phải hắn nơi thế giới kia, không có cái gọi là máy tính, tự nhiên cũng liền không thể copy paste, vậy chỉ có thể là họa.

Trong đầu linh quang chợt lóe mà qua, thiếu chút nữa phải bắt trụ chân tướng, rồi lại biến mất không thấy.

Nhìn về phía ngồi ở chính mình đối diện Tiêu Lăng Hàn, chính mình đầu óc không linh quang, nhưng Tiêu Lăng Hàn đầu óc có thể so chính mình xoay chuyển mau, bỗng nhiên hỏi: “Lăng Hàn, ngươi nói giống không giống như là có người ở vẽ tranh, họa ra đồng dạng đồ vật tới?”

“Bang” một tiếng, bàn đá chia năm xẻ bảy.

Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ, ngẩng đầu trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, "Liền tính ta nói không đúng, ngươi cũng không cần phải chụp cái bàn đi!"

"Không phải, là ta quá kích động." Nói, Tiêu Lăng Hàn vung tay lên, mặt đất đá vụn biến mất không thấy.

"Ngươi phát hiện cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

"Ngày mai lại nói cho ngươi, chúng ta đi về trước ngủ." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay kéo Thượng Quan Huyền Ý, triều ngoài đình mặt đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Lại làm hắn ruột gan cồn cào.

Muốn biết, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này lại cố tình không nói.

Hai người trở lại ngoại viện, liền phát hiện cửa có mấy người đầu ở thoán động.

Tay chân nhẹ nhàng đi vào cửa, Tiêu Lăng Hàn dùng sức đem cửa mở ra, một đám nhóc con quăng ngã cái chó ăn cứt.

"A…… Ai da!"

"Nha, ta mông muốn nở hoa rồi."

"Các ngươi mau tránh ra, đừng đè nặng ta."

"……"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ôm cánh tay, đứng ở một bên, trên cao nhìn xuống mà nhìn trước mắt năm cái tiểu hài tử.

Cảm giác được lạnh như băng tầm mắt, năm cái tiểu hài tử bò dậy, đối với hai người cười gượng vài tiếng, sau đó chậm rãi lui về phía sau, chuẩn bị giơ chân trốn chạy.

"Ngươi nói, các ngươi chạy tới làm cái gì?" Tiêu Lăng Hàn tùy ý chỉ một người.

Bị điểm trúng tiểu hài tử sắc mặt đỏ bừng, đôi tay nhéo góc áo, rõ ràng thực khẩn trương, hắn cầu cứu mà nhìn về phía mặt khác tiểu đồng bọn.

Mặt khác tiểu hài tử một đám miệng oai mắt nghiêng mà cùng hắn truyền lại tin tức.

"Chúng ta chính là nghĩ đến nhìn xem hai vị tiền bối có hay không gặp được quỷ."

Tiêu Lăng Hàn: "Sau đó đâu?"

Tiểu hài tử có chút ngượng ngùng mà đáp: "Bởi vì chúng ta cũng chưa gặp qua quỷ, cho nên cũng nghĩ đến nhìn xem quỷ trông như thế nào."

Tiêu Lăng Hàn giương mắt nhìn về phía mặt khác tiểu hài tử, mặt khác tiểu hài tử đồng thời gật đầu.

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: “Vì sao chỉ có các ngươi năm cái?”

“Những người khác đều sợ hãi quỷ, bọn họ không dám tới.”

“Đúng vậy, bọn họ đều là người nhát gan!”

“Kia hai vị tiền bối nhìn thấy quỷ sao?”

Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói: “Là ai nói cho các ngươi nơi này có quỷ?”

“Từ nơi này dọn ra đi những người đó đều nói như vậy, ta cha mẹ cũng nói như vậy.”

Như thế nào đều nói có quỷ?

Vấn đề là bọn họ chưa thấy được quỷ nha!

Thượng Quan Huyền Ý bất đắc dĩ nói đến: “…… Chúng ta tạm thời chưa thấy được quỷ.”

“Chúng ta đây ngày mai lại đến?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Các ngươi ngày mai còn tới làm cái gì?”

“Ngày mai tới xem quỷ nha!”

Nghe tiểu thí hài mềm mại nói muốn xem quỷ, Tiêu Lăng Hàn thật là vô ngữ.

Tiểu hài tử chính là phiền toái!

Đánh cũng đánh không được, mắng cũng mắng không được, vạn nhất đợi lát nữa đem người lộng khóc, trở về cáo thượng một trạng, quay đầu lại tới cái thực lực cao người, tìm bọn họ tính sổ, kia bọn họ cũng thật muốn oan chết.

Hắn lạnh giọng nói: “Các ngươi nếu là lại không đi, thiên nên đen.”

“Chúng ta đây ngày mai lại đến!” Nói xong, một đám tiểu hài tử nhanh như chớp chạy không ảnh.

Chạy nhanh như vậy, là không nghĩ cho bọn hắn cự tuyệt cơ hội.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 594

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 594 họa trung thế giới

Vừa đến ban đêm, toàn bộ Hỏa Phàm Tiên Vực đều lâm vào một mảnh yên tĩnh trung, phảng phất thời gian tại đây một khắc đình chỉ một dọn.

Sáng sớm.

Thói quen tính ở một cái thời gian đánh thức tới Tiêu Lăng Hàn, hôm nay sáng sớm lại so với thường lui tới đã muộn nửa canh giờ.

Chờ hắn mặc chỉnh tề, Thượng Quan Huyền Ý như cũ ở ngủ say, hắn dùng nửa khắc chung mới đem người kêu lên,

"Lăng Hàn, ngươi không phải nói hôm nay sẽ nói cho ta ngươi phát hiện sao?" Thượng Quan Huyền Ý vừa mặc quần áo, biên nói.

"Đợi chút đi xem một cái đồ vật, nhìn lúc sau mới có thể xác định, hiện tại còn chỉ là suy đoán."

"Nga."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý mặc tốt quần áo, Tiêu Lăng Hàn mới nói nói: "Chúng ta đi trước hậu viện."

"Hảo."

Hai người nắm tay rời đi phòng.

Đi vào hậu viện, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thượng Quan Huyền Ý đưa tới đình hóng gió nơi đó.

Đương nhìn đến đình hóng gió trung cảnh tượng khi, Tiêu Lăng Hàn biết hắn suy đoán trở thành sự thật.

Thượng Quan Huyền Ý lo chính mình ngồi ở bàn đá bên, nghi hoặc nói: "Lăng Hàn, ngươi dẫn ta tới nơi này làm gì? Chẳng lẽ ngươi muốn xem đồ vật ở đình hóng gió trung?"

Nói xong, hắn còn mọi nơi nhìn nhìn.

"Đúng là đình hóng gió trung." Nói, Tiêu Lăng Hàn ngồi xuống Thượng Quan Huyền Ý đối diện.

"Là cái gì?"

"Ngươi chẳng lẽ không có phát hiện đình hóng gió trung có cái gì kỳ quái địa phương sao?"

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa mọi nơi đánh giá, như cũ không hề thu hoạch.

Không cấm hỏi: "Rốt cuộc nơi nào kỳ quái?"

"Xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Như thế nào có loại chính mình chỉ số thông minh bị Tiêu Lăng Hàn chỉ số thông minh, nghiền áp ảo giác.

Cảm giác được một đôi tràn ngập lòng hiếu học đôi mắt chặt chẽ tỏa định chính mình, Tiêu Lăng Hàn đem trà phao hảo, vì Thượng Quan Huyền Ý rót một ly, mới hỏi nói: "Còn không có nhìn ra tới?"

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu: "Không thấy ra tới!"

Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở nói: "Ngươi cẩn thận hồi tưởng một chút, ngày hôm qua chúng ta ở trong đình phát sinh quá sự?"

Ngạch……

Ngày hôm qua phát sinh sự……

Nửa ngày sau, Thượng Quan Huyền Ý bừng tỉnh nói: "Là bàn đá!"

"Không tồi, bàn đá ngày hôm qua bị ta chụp thành vô số khối, nhưng hôm nay nó lại hoàn hảo không tổn hao gì mà xuất hiện ở chúng ta trước mặt."

Thượng Quan Huyền Ý quan sát kỹ lưỡng bàn đá, tựa hồ cùng ngày hôm qua kia trương giống nhau như đúc.

"Chẳng lẽ này tòa phủ đệ thực sự có quỷ?" Thượng Quan Huyền Ý kinh nghi bất định.

"Khụ khụ khụ……" Tiêu Lăng Hàn vừa mới uống một ngụm trà, nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý lời này, thành công bị sặc.

"Ta liền tùy tiện nói nói, ngươi không cần kích động như vậy." Thượng Quan Huyền Ý liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Hắn chỉ là nói ra đại bộ phận người ý tưởng, những người đó hẳn là chính là phát hiện phủ đệ đồ vật hôm nay lộng hư sau, ngủ một giấc lên, kết quả đồ vật lại khôi phục nguyên dạng.

Cho nên, những người đó mới có thể hoài nghi này tòa phủ đệ có quỷ.

Chờ Tiêu Lăng Hàn hoãn lại đây, Thượng Quan Huyền Ý thúc giục nói: "Lăng Hàn, nói nhanh lên ngươi ngày hôm qua phát hiện."

Tiêu Lăng Hàn không hề úp úp mở mở, nói thẳng nói: "Ta cảm thấy chúng ta hiện giờ nơi địa phương, hẳn là ở một bức họa, cũng chính là họa trung thế giới."

Họa trung thế giới?

Bọn họ không phải ở một bậc Tiên Vực sao?

Như thế nào lại biến thành họa trung thế giới?

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy nghi hoặc: "Chúng ta thật ở họa trung thế giới?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Không sai, ngươi gặp qua cái nào bình thường thế giới không trung sẽ là màu đỏ?"

"Chưa thấy qua!" Hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy tất cả đều là màu đỏ không trung.

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: "Còn có ngoài thành sa mạc cùng ta trước kia gặp qua sa mạc đều không giống nhau; mặt khác chính là phủ đệ mỗi cái trong phòng bài trí cùng bố cục giống nhau như đúc. Hơn nữa chúng ta ngày đầu tiên đạt tới này tòa phủ đệ khi, mặc kệ là trong viện vẫn là trong phòng đều không nhiễm một hạt bụi."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, phía trước hắn cũng cảm thấy kỳ quái, theo lý thuyết này tòa phủ đệ hẳn là thật lâu không trụ người mới là, nhưng trong phòng hết thảy đều không giống như là thật lâu không trụ người.

Tiêu Lăng Hàn: "Nếu là ta không đoán sai, này tòa phủ đệ hẳn là này bức họa linh hồn nơi. Giống như là trọng sinh, hơn nữa là vô hạn trọng sinh. Mặc kệ hôm nay đã trải qua cái gì, ngày mai tỉnh lại đều sẽ trở lại lúc ban đầu bộ dáng."

Thượng Quan Huyền Ý như suy tư gì.

Thấy hắn bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nói tiếp: "Nơi này hẳn là bao hàm thời gian pháp tắc, nếu là ngươi có thể tìm hiểu đến, sẽ làm ngươi đối thời gian pháp tắc càng thêm hiểu biết."

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên minh bạch Tiêu Lăng Hàn ý tứ, nhưng hắn tại đây tòa phủ đệ không cảm giác được thời gian pháp tắc.

Thấy hắn nhíu mày, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ngươi là không cảm giác được thời gian pháp tắc tồn tại?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn: "Vậy ngươi có hay không phát hiện chúng ta ở tại Hỏa Phàm Tiên Vực, cùng ở tại mặt khác Tiên Vực khác nhau?"

"Trừ bỏ buổi tối ngủ ngon, buổi sáng không nghĩ rời giường ngoại, giống như không……"

Lời nói không có nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền dừng lại thanh.

Hắn trước kia không nói là một giấc ngủ đến hừng đông, nhưng cũng không có giống ở chỗ này giống nhau ngủ như vậy trầm, thậm chí buổi sáng Tiêu Lăng

Hàn không gọi hắn, hắn khẳng định khởi không tới.

Kia trọng tổ đổi mới thời khắc nhất định liền ở buổi tối, liền bởi vì này tòa phủ đệ buổi tối ở vận chuyển, làm đến bọn họ đều đi theo mỏi mệt bất kham.

Thượng Quan Huyền Ý quyết định buổi tối liền thử xem.

Ngay sau đó hắn lại nghĩ đến một vấn đề nghiêm trọng, "Lăng Hàn, ngươi nói ta hiện tại sở đãi địa phương là một bộ họa, chúng ta đây còn có thể đi ra ngoài sao?"

"Tạm thời không có biện pháp, ngày mai chúng ta đi ra bên ngoài đi dạo, xem có thể hay không tìm được rời đi manh mối."

"Hành đi."

Hai người lại ở đình hóng gió trung ngây người trong chốc lát, nhớ tới ngày hôm qua kia mấy cái tiểu quỷ, lập tức lại về tới tiền viện.

Chờ hai người đạt tới tiền viện khi, bên tai liền truyền đến "Thịch thịch thịch" tiếng vang.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn thật là vô ngữ.

"Kia mấy cái tiểu quỷ thật đúng là tới."

Thượng Quan Huyền Ý cười nói: "Ngươi ngày hôm qua lại không cự tuyệt bọn họ, bọn họ tới không phải thực bình thường sao?"

"Ngày hôm qua tình huống, ngươi lại không phải không nhìn thấy, bọn họ một đám chạy so con thỏ còn nhanh, căn bản chưa cho ta cự tuyệt cơ hội."

Khi nói chuyện, hai người đã ra phòng, đi vào trong viện.

Chờ đem cửa mở ra, Tiêu Lăng Hàn mới phát hiện gõ cửa người cũng không phải kia mấy cái tiểu quỷ.

Mà đứng ở trong viện Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn giữ cửa đều mở ra, nhưng không ai đi vào tới, trong lòng nghi hoặc, đi tới vừa thấy, nguyên lai ngoài cửa có khác một thân.

Vân Sinh tay chính cao cao mà giơ lên chuẩn bị lại lần nữa gõ hướng môn, kết quả môn liền từ bên trong bị mở ra.

"Gặp qua hai người tiền bối."

"Như thế nào là ngươi, sẽ không lại là ngươi gia chủ người muốn gặp chúng ta đi?" Thượng Quan Huyền Ý thử hỏi.

Vân Sinh xấu hổ mà cười cười: "Đúng là."

Thượng Quan Huyền Ý không chút nghĩ ngợi mà cự tuyệt: "Không đi, chúng ta không rảnh!"

“Không cần các ngươi đi, nhà ta chủ nhân liền ở bên ngoài, ta hiện tại liền đi kêu hắn.”

Vân Sinh nói xong, cũng không đợi hai người trả lời, xoay người liền triều ngõ nhỏ bên ngoài chạy tới.

Nhìn hắn đi xa bóng dáng, Thượng Quan Huyền Ý tổng kết nói: “Đây cũng là một cái sợ bị chúng ta cự tuyệt người.”

Nhanh như chớp liền chạy, cùng ngày hôm qua kia mấy cái tiểu quỷ giống nhau.

Chẳng được bao lâu, hai người liền nhìn đến Vân Sinh mang theo một cái đầy đầu đầu bạc nam tiên đi vào ngõ nhỏ.

Sấn người còn chưa tới phụ cận, Thượng Quan Huyền Ý nhanh chóng hỏi: “Người nọ là cái gì tu vi?”

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt ngưng trọng nói: “Tiên Đế cảnh!”

Người tới đúng là Tư Không Kiến.

Đám người tới rồi phụ cận, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chắp tay nói: “Vãn bối gặp qua tiền bối.”

“Không cần đa lễ.” Tư Không Kiến xua xua tay.

Đem người thỉnh đến bàn đá bên ngồi xuống.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra trà cụ, bắt đầu pha trà.

“Không biết tiền bối tìm ta hai người có chuyện gì?” Thượng Quan Huyền Ý bất động thanh sắc hỏi.

Tư Không Kiến nói thẳng không cố kỵ mà nói: “Bản nhân Tư Không Kiến, tu luyện chính là nhân quả vận mệnh. Trước đó không lâu suy tính ra sẽ có hai gã người từ ngoài đến đến Hỏa Phàm Tiên Vực tới, mà này hai người là rời đi Hỏa Phàm Tiên Vực mấu chốt.”

Hiền hoà.

Hảo ở chung.

Không có cái giá.

Đây là Tư Không Kiến cấp Thượng Quan Huyền Ý ấn tượng đầu tiên.

Thấy đối phương một cái Tiên Đế cảnh cường giả đều làm tự giới thiệu, Thượng Quan Huyền Ý cũng giới thiệu nói: “Vãn bối Thượng Quan Huyền Ý, hắn là ta đạo lữ Tiêu Lăng Hàn. Tiền bối nói hai gã người từ ngoài đến sẽ không chính là chúng ta đi?”

Tư Không Kiến: “Xác thật là các ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý không thích đừng đem hy vọng đè ở trên người hắn, loại cảm giác này làm hắn thực khó chịu.

Tâm tình kém, hắn khẩu khí cũng không hảo: "Chúng ta sở dĩ sẽ xuất hiện ở chỗ này, là bị người tính kế. Không tới nơi này phía trước, chúng ta cũng không biết Tiên giới có như vậy một chỗ. Nghe nói chưa từng có người có thể rời đi Hỏa Phàm Tiên Vực, tiền bối như thế nào khẳng định chúng ta chính là rời đi mấu chốt?"

Tư Không Kiến nhíu mày, "Này……"

Một ngày trước, ở biết có hai cái người từ ngoài đến đến đây thấp khi, hắn theo bản năng mà cho rằng đi ra ngoài mấu chốt liền tại đây hai người trên người.

Thấy không khí không đúng, Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng rót thượng một ly trà, phóng tới Tư Không Kiến trước mặt, "Tiền bối thỉnh dùng trà."

Tức phụ nhi vừa rồi kia lời nói có điểm hùng hổ doạ người, tuy rằng hắn nói đều có lý, nhưng trước mặt người là một vị Tiên Đế cảnh cường giả, bọn họ còn chưa đủ nhân gia tùy tay một phách.

"Xin hỏi tiền bối đến Hỏa Phàm Tiên Vực đã bao lâu?"

"Không sai biệt lắm có 300 năm." Tư Không Kiến ngoài miệng nói, trong mắt có chút hồi ức.

Ngọa tào!

Tiêu Lăng Hàn tâm nói: Lấy ngươi Tiên Đế cảnh tu vi, đến phàm hỏa Tiên Vực 300 năm cũng chưa có thể đi ra ngoài, hiện tại cư nhiên trông cậy vào chúng ta tìm được đường đi ra ngoài.

Đương nhiên những lời này hắn cũng liền ở trong lòng nói nói, nếu là dám thật sự nói ra, phỏng chừng lập tức phải bị chụp chết.

"Kia tiền bối có đi ra ngoài manh mối sao?" Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hỏi.

Tư Không Kiến thần sắc phức tạp mà nhìn hai người liếc mắt một cái, "Nhiều năm như vậy, ta cũng đi tìm đường đi ra ngoài, chỉ là mỗi tìm một lần liền thất vọng một lần."

Thượng Quan Huyền Ý buồn bã nói: "Tiền bối không phải biết bói toán sao? Chẳng lẽ tính không ra?"

Hắn đối này đó tu luyện mệnh chi thuật người rất là mâu thuẫn, ở Tu chân giới thời điểm, Thiên Cơ Các người liền từng tiên đoán quá khí vận chi tử có thể phá vỡ phi thăng thông đạo phong ấn.

Những người này suy tính ra tới kết quả, liền đem sở hữu hy vọng mạnh mẽ thêm chú ở kia một người trên người, trước nay không nghĩ tới người kia có nguyện ý hay không.

"300 năm, ta xác thật suy tính quá rất nhiều lần, đáng tiếc mỗi lần quẻ tượng biểu hiện đều là vô giải. Thẳng đến một tháng trước, quẻ tượng rốt cuộc không

hề là vô giải.” Nói tới đây, Tư Không Kiến ngừng lại, bởi vì kế tiếp nói vừa rồi hắn đã nói qua.

Tiêu Lăng Hàn: “Tiền bối cùng Thiên Đạo Tông là cái gì quan hệ?”

Tư Không Kiến: “Đạo bất đồng, khó lòng hợp tác.”

Tiêu Lăng Hàn nháy mắt đã hiểu, đó chính là không có quan hệ ý tứ.

Tư Không Kiến tiến vào có 300 năm.

300 năm trước vừa lúc là hắn sinh ra thời gian, kia có quan hệ hắn cha mẹ sự, Tư Không Kiến nhất định biết.

Chỉ là biết về biết, Tư Không Kiến chưa chắc sẽ nói cho chính mình.

Đáng tiếc đối phương tu vi so với chính mình cao, linh hồn lực cùng chính mình không phân cao thấp, sưu hồn là không có khả năng.

Trầm tư gian, phát hiện một đạo tầm mắt chính đánh giá chính mình.

Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu liền đối cấp trên không thấy cảm thấy lẫn lộn ánh mắt.

“Tiền bối vì sao như vậy nhìn vãn bối?”

Tư Không Kiến hỏi: “Ngươi họ Tiêu?”

Tiêu Lăng Hàn đáp: “Đúng là.”

Tư Không Kiến tiếp tục hỏi: “Thiên Thịnh Tiên Vực người của Tiêu gia?”

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: “Không phải.” Hy vọng không phải!

Tư Không Kiến: “Vậy ngươi là……”

“Vãn bối là phi thăng tu sĩ.”

Tiêu Lăng Hàn nói âm vừa ra, liền phát hiện chính mình không thể động, sau đó hắn liền nhìn đến Tư Không Kiến tay triều chính mình duỗi lại đây.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tư Không Kiến cư nhiên triều Tiêu Lăng Hàn duỗi tay, vội la lên: “Tiền bối, ngươi muốn làm gì? Chúng ta giống như không có đắc tội ngươi đi?”

Nói xong, hắn liền nhớ tới thân đi ngăn cản, kết quả hắn phát hiện chính mình không động đậy nổi. Trên mặt hiện lên một tia nôn nóng, hai mắt bắt đầu chậm rãi biến hồng, trên người máu cũng ở sôi trào.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện Tư Không Kiến chỉ là kiểm tra chính mình cốt linh, mới vừa buông treo tâm, nghiêng đầu liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý muốn mạnh mẽ phá tan giam cầm.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 595

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 595 trong lòng hiểu rõ mà không nói ra

Tiêu Lăng Hàn hoảng sợ, chạy nhanh truyền âm: 【 Huyền Ý, ngoan ngoãn ngồi, đừng hành động thiếu suy nghĩ, ta không có việc gì. 】

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt càng ngày càng hồng, nghe được Tiêu Lăng Hàn truyền âm, trong mắt màu đỏ chậm rãi rút đi, thực mau một đôi con ngươi lại khôi phục thành nâu thẫm.

Tư Không Kiến ở phát hiện Tiêu Lăng Hàn cốt linh chỉ có 300 tuổi khi, trong mắt kinh hỉ chợt lóe rồi biến mất. Duỗi tay trảo quá hắn tay trái, chờ đem ống tay áo vãn đi lên, lại phát hiện trên cổ tay trống không một vật.

Hắn lẩm bẩm nói nhỏ: "Như thế nào sẽ không có đâu?"

Lại giơ tay cầm lấy Tiêu Lăng Hàn tay phải, vãn khởi ống tay áo vừa thấy, vẫn như cũ là rỗng tuếch.

Tư Không Kiến thất hồn lạc phách mà ngồi trở lại trên ghế.

Tiêu Lăng Hàn ở nhìn thấy Tư Không Kiến vãn khởi chính mình tay áo thời điểm, mí mắt liền nhịn không được nhảy nhảy. Đang xem hắn động tác, Tiêu Lăng Hàn không cần đoán đều biết, hắn nhận thức chính mình, hơn nữa đối chính mình còn rất quen thuộc, bằng không sẽ không biết chính mình trên cổ tay có đồ án.

Đáng tiếc kia đồ án là Long Ngọc không gian.

Ở Tiêu Lăng Hàn chủ hồn trở lại thân thể này trung khi, Long Ngọc không gian liền tự động tiến vào hắn thức hải trung.

"Tiền bối, ngài có thể hay không trước buông ra đối chúng ta giam cầm?" Tiêu Lăng Hàn hỏi dò.

Nghe vậy, thất hồn trung Tư Không Kiến tỉnh táo lại, lập tức buông ra đối hai người áp chế.

Xin lỗi nói: "Xin lỗi, vừa rồi ta có chút thất thố."

Vốn dĩ tưởng bạn tốt chi tử, xem ra là chính mình suy nghĩ nhiều.

300 năm qua đi, cũng không biết bên ngoài là cái tình huống như thế nào?

Bạn tốt hay không trở về?

Năm đó đứa bé kia hiện giờ như thế nào?

Tư Không Kiến càng muốn trong lòng càng bực bội, hắn đến mau chóng đi ra ngoài mới được.

Đãi ở bên trong này, hết thảy tin tức đều chỉ có thể chính mình suy tính, quá mức bị động. Vạn nhất đứa bé kia trở lại Tiên giới, bị người của Tiêu gia trước tìm được, kia bọn họ phía trước sở hữu nỗ lực không đều uổng phí?

"Không sao, tiền bối là ở tìm người sao?" Tiêu Lăng Hàn bất động thanh sắc hỏi.

Hắn nhớ rõ mẫu phụ lưu lại lưu ảnh thạch trung, đã từng nhắc tới quá một vị họ Tư trống không bá bá, chẳng lẽ chính là người này?

Nếu thật là Tư Không Kiến, kia hắn coi như là chính mình ân nhân cứu mạng.

Phụ thân bạn tốt?

Tư Không Kiến nhàn nhạt "Ân" một tiếng, hiển nhiên không muốn nhiều lời.

Hắn không muốn nhiều lời, Tiêu Lăng Hàn nhưng không tính toán buông tha cơ hội này, tiếp tục hỏi: "Tiền bối người muốn tìm nói không chừng chúng ta nhận thức, năm đó chúng ta từng tiến vào qua Thiên Tài Thí Luyện, ở bên trong nhận thức không ít thiên tư trác tuyệt cùng thế hệ tu giả."

Thiên tư trác tuyệt!!!

Năm đó đứa bé kia thiên phú cực kém, không chỉ có là phàm thai, vẫn là một cái nhiều linh căn phế tài. Như vậy thiên phú sao có thể đi vào chuyên thu thiên tài đệ tử Thiên Tài Thí Luyện.

300 năm qua đi, hắn nếu là trở thành tu sĩ, tu vi có thể đạt tới Nguyên Anh kỳ xem như đỉnh thiên.

Suy nghĩ một lát, Tư Không Kiến vẫn là muốn hỏi một chút, vạn nhất Tiêu Lăng Hàn hai người thật sự gặp qua đứa bé kia đâu!

Hoài thấp thỏm tâm tình, hắn nhìn về phía hai người hỏi: "Các ngươi đều là phi thăng tu sĩ?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, vẫn chưa nói chuyện.

Tuy rằng hắn thực tức giận Tư Không Kiến vừa rồi hành vi, nhưng tình thế so người cường, ai để cho người khác tu vi so với chính mình hai người cao đâu?

Huống hồ, Tiêu Lăng Hàn bộ dáng này, rõ ràng là ở bộ Tư Không Kiến nói.

Hắn ở một bên nhìn liền hảo, thích hợp thời điểm lại cắm thượng một hai câu.

"Là, hơn nữa chúng ta đến từ cùng cái Tu chân giới."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nhu hòa mà nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý.

Tư Không Kiến: "Không biết hai vị tiểu hữu đến từ cái nào Tu chân giới?"

Tiêu Lăng Hàn: “Thiên Huyền Giới.”

Nghe thế ba chữ, Tư Không Kiến nâng chung trà lên động tác, tạm dừng một cái chớp mắt.

Giờ phút này, hắn nội tâm vô cùng kích động, nhưng trên mặt biểu tình như cũ nhàn nhạt, “Vậy các ngươi có từng đi qua Hoàng Cực đại lục?”

“Đương nhiên đi qua, ta chính là đến từ Hoàng Cực đại lục.” Tiêu Lăng Hàn một bên nói, một bên chú ý Tư Không Kiến thần sắc. Cũng may mắn Tư Không Kiến người này còn tính hiền lành. Nếu là đổi một cái tự cao tự đại người, đường đường Tiên Đế cảnh cường giả bị một cái Đại La Kim Tiên tiểu bối nhìn chằm chằm xem, đã sớm nổi trận lôi đình, một cái tát chụp lại đây.

Nhìn thấy Tư Không Kiến trong mắt hiện lên một đạo quang, này rõ ràng là vui sướng biểu hiện, Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc nói: “Tiền bối thế nhưng biết Hoàng Cực đại lục, chẳng lẽ tiền bối người muốn tìm cũng ở Hoàng Cực đại lục?”

“Không tồi, hắn tuổi tác tính lên cùng ngươi không sai biệt lắm, bất quá…… Hắn thiên phú so với ngươi tới liền kém xa.” Nói tới đây, Tư Không Kiến trên mặt lộ ra một tia phiền muộn.

Thượng Quan Huyền Ý giờ phút này đã nghe ra tới, cái này Tư Không Kiến người muốn tìm hẳn là chính là Tiêu Lăng Hàn.

Không từ trên mặt hắn nhìn ra cái gì ác ý, nghĩ đến hắn hẳn là sẽ không hại Tiêu Lăng Hàn.

Năm đó tính ra Tiêu Lăng Hàn một đường sinh cơ người hẳn là chính là hắn.

Bất quá bọn họ hiện tại chỉ là lần đầu tiên tiếp xúc, đường dài biết sức ngựa lâu ngày thấy lòng người, vẫn là nhiều tiếp xúc xem hắn có phải hay không thật sự không có ác ý lại nói.

“Tiền bối không cần lo lắng, mỗi người đều có chính mình kỳ ngộ, nói không chừng hắn liền gặp được cái gì cơ duyên, hiện tại tu hành tốc độ tiến triển cực nhanh.” Thượng Quan Huyền Ý mở miệng an ủi nói.

Hắn cũng là ăn ngay nói thật, Tiêu Lăng Hàn nhưng còn không phải là gặp được cơ duyên, linh hồn trở về sau, tốc độ tu luyện tiến triển cực nhanh.

Tư Không Kiến thở dài nói: “Chỉ hy vọng như thế!”

“Tiền bối người muốn tìm sẽ không cũng họ Tiêu đi?” Tiêu Lăng Hàn biết rõ cố hỏi.

“Xác thật họ Tiêu, bất quá hắn cụ thể gọi là gì, ta không rõ lắm. Tiêu tiểu hữu, có thể thấy được quá cùng ngươi không sai biệt lắm đại, trên cổ tay có bớt người?”

Nói ra lời này sau, Tư Không Kiến đặt lên bàn tay đều nắm thật chặt, hắn cái dạng này rõ ràng thực khẩn trương.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lẫn nhau nhìn thoáng qua, trao đổi một cái trong lòng hiểu rõ mà không nói ra ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn mới nói nói: "Tiền bối nói người, vãn bối khả năng nhận thức, vãn bối có một vị đường ca, cổ tay của hắn thượng liền có một cái giống long giống nhau đồ án."

Nghe vậy, Tư Không Kiến đứng lên, kích động hỏi: "Người khác hiện tại ở nơi nào?"

Hỏi xong sau, hắn lập tức phản ứng lại đây, chính mình hành vi có chút không ổn, ngay sau đó lại ngồi xuống.

Tiêu Lăng Hàn có chút không xác định mà nói: "Hẳn là cũng phi thăng đến Tiên giới đi? Tuy rằng chúng ta phi thăng thời điểm hắn còn không có phi thăng, nhưng chúng ta đến Tiên giới đã có mười mấy năm."

Hắn nghiêm trang mà nói hươu nói vượn, như là thật sự có như vậy một người giống nhau.

Mà nghe xong Tiêu Lăng Hàn lời nói sau Tư Không Kiến trầm mặc một tức, lập tức đứng dậy, "Ta còn có việc, lần sau lại đến tìm hai vị tiểu hữu."

Nói xong, cũng không đợi hai người trả lời, hắn bay thẳng đến cửa đi đến.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tùy theo đứng dậy, đem hắn đưa đến đầu ngõ.

"Trở về lại nói."

Hai người một lần nữa trở lại trong viện, mới vừa ngồi xuống, đại môn lại lần nữa bị gõ vang.

"Lần này xác định vững chắc là kia mấy cái tiểu quỷ."

Tiêu Lăng Hàn đem cửa mở ra, cửa đứng người quả nhiên là ngày hôm qua kia năm cái tiểu quỷ.

"Tiền bối tối hôm qua có nhìn thấy quỷ sao?"

Tiểu hài tử nói, hỏi xong sau, năm đôi mắt động tác nhất trí mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Thượng Quan Huyền Ý đi tới liền nói: "Có nhìn thấy, kia quỷ mặt mũi hung tợn, nhe răng trợn mắt, trừng mắt dựng mắt, lớn lên thập phần làm cho người ta sợ hãi, nhìn khiến cho nhân tâm rất sợ sợ. Bất quá chúng ta là đại nhân, hắn nhưng thật ra không đem chúng ta như thế nào. Hắn nói hắn thích nhất tiểu hài tử, muốn cùng tiểu bằng hữu cùng nhau chơi chơi trốn tìm trò chơi, các ngươi muốn hay không lưu……" Xuống dưới?

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý nói xong, trước cửa năm cái tiểu quỷ nháy mắt chạy không có bóng người.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

"Ngươi tối hôm qua có nhìn thấy mặt mũi hung tợn quỷ? Ta như thế nào không biết?" Tiêu Lăng Hàn cười như không cười mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

"Ta này không phải sợ bọn họ ba ngày hai đầu muốn tới xem quỷ, chuyên môn nói ra, hảo dọa dọa bọn họ." Hắn cảm giác chính mình chính là một cái hư thúc thúc.

Bên kia.

Tư Không Kiến trở lại chính mình phòng sau, khoanh chân ngồi dưới đất, ở không gian giới tử trung lấy ra một cái tinh bàn cùng một cái túi tiền. Lại từ trong túi tiền lấy ra mấy cây màu đen thực đoản tóc, chờ đem đầu tóc điểm, hắn nhắm mắt lại, đôi tay ngón tay ở không ngừng véo động.

Không quá một cái một lát, chính nhắm mắt bấm đốt ngón tay Tư Không Kiến há mồm liền phun ra một cái máu tươi.

Đương hắn mở mắt ra khi, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên, lẩm bẩm nói nhỏ: "Tại sao lại như vậy?"

Cúi đầu, hắn liền nhìn đến trước mặt tinh bàn thượng cũng dính vào vết máu, mà tinh bàn cũng trở nên ảm đạm không ánh sáng.

"Thịch thịch thịch" tiếng đập cửa vang lên.

Ngoài cửa nghe được động tĩnh Vân Sinh, vẻ mặt lo lắng, "Chủ nhân, ngài không có việc gì đi?"

"Không có việc gì, ngươi ở bên ngoài tiếp tục thủ."

Phân phó xong sau, Tư Không Kiến lại lấy ra mấy cây tóc, làm cùng vừa rồi đồng dạng động tác.

Chỉ là không trong chốc lát, hắn lại lần nữa há mồm phun ra một búng máu.

Một lần có thể nói ngoài ý muốn, hai lần khẳng định không phải trùng hợp, Tư Không Kiến nhìn trên tay túi tiền lâm vào trầm tư.

Trong túi tiền tóc đúng là bạn tốt hài tử, năm đó hắn bặc tính thời điểm vẫn chưa lọt vào phản phệ, vì sao hiện tại lại sẽ bị phản phệ?

Phía trước nghe Tiêu Lăng Hàn hai người nói có cái mũi có mắt, nhưng hắn không có khả năng nghe xong hai người phiến diện chi từ, liền tin là thật.

Cho nên hắn mới vội vã trở về.

Trở về tính tính kia hài tử hiện giờ thân ở nơi nào, hay không quá đến mạnh khỏe.

Không nghĩ tới lại là cái gì cũng tính không ra, trước mắt sương mù mênh mông một mảnh.

Hít sâu một hơi, Tư Không Kiến thu hồi trên mặt đất đồ vật.

Bởi vì lọt vào phản phệ, hiện tại hắn nhu cầu cấp bách chữa thương đan dược, chính là người khác ở Hỏa Phàm Tiên Vực.

Hỏa Phàm Tiên Vực:

Một, không có bát cấp luyện đan sư.

Nhị, cho dù có luyện đan sư, không có tiên thảo cũng là uổng công.

Tam, nơi này không có khả năng sẽ có chữa thương thánh dược xuất hiện.

Tư cập này, Tư Không Kiến nghĩ đến chính mình phía trước suy tính ra sẽ có hai gã người từ ngoài đến đi vào Hỏa Phàm Tiên Vực, mà ra đi cơ hội liền tại đây hai người trên người.

Lại nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xuất hiện thời gian, xác thật phù hợp hắn suy tính thời gian.

Vừa rồi hắn một lòng nghĩ bạn tốt hài tử, hoàn toàn không có chú ý tới hai người cốt linh cùng tu vi, liền tính đang ở Tiên giới cũng không có khả năng ở 300 tuổi liền đạt tới Đại La Kim Tiên.

Này hai người nơi chốn lộ ra quỷ dị, vừa lúc bọn họ lại nhận thức bạn tốt chi tử.

Tư Không Kiến chau mày, hắn cảm giác chính mình phải bắt trụ chân tướng, nhưng trước mắt lại có một đoàn sương mù, kêu hắn thấy không rõ sự tình bản chất.

Muốn đi ra ngoài mấu chốt ở hai người trên người, này hai người tu luyện thiên phú là hắn cuộc đời hiếm thấy, có thể nói là tuyệt vô cận hữu.

Họ Tiêu, đều họ Tiêu.

Tư Không Kiến duỗi tay xoa xoa giữa mày, kia hài tử hắn bặc tính không đến, Tiêu Lăng Hàn hai người hắn tổng nên có thể suy tính ra tới.

Lại lần nữa khoanh chân ngồi xong, Tư Không Kiến tính toán suy tính Tiêu Lăng Hàn hai người tương lai, nhìn ra đi cơ hội hay không thật sự ở hai người trên người.

Lần này hắn cũng không có lấy phụ trợ pháp bảo, chậm rãi nhắm hai mắt, hai tay của hắn bắt đầu không ngừng véo động. Chỉ thấy hắn ngón tay cái đầu tiên là điểm ở ngón trỏ thượng, lại điểm ở ngón giữa thượng, thực mau lại đổi thành ngón áp út, ngón út cũng không bỏ xuống.

Chỉ là mới một lát sau, Tư Không Kiến lại một lần há mồm phun ra một ngụm máu tươi, sau đó người khác liền hoa lệ lệ mà hướng một bên ngã đi.

Ngoài phòng nghe thấy tiếng vang Vân Sinh, một bên gõ cửa một bên gọi: “Chủ nhân, chủ nhân……”

Một hồi lâu, đợi không được người trong phòng đáp lại, Vân Sinh đẩy cửa mà vào, liếc mắt một cái liền nhìn đến ngã trên mặt đất Tư Không Kiến. Hắn vài

bước tiến lên, phát hiện Tư Không Kiến khóe miệng mang theo vết máu, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, hắn hướng tới ngoài cửa lớn tiếng kêu gọi: “Người tới, mau tới người.”

Thực mau, liền có hai người tiến vào phòng.

Tư Không Kiến sở tao ngộ sự, Tiêu Lăng Hàn hai người cũng không biết.

Lúc này, bọn họ đang ở tự hỏi, tới rồi buổi tối như thế nào mới có thể làm chính mình không lâm vào ngủ say.

Vừa rồi hai người đi ra ngoài hỏi thăm một chút, phàm là ở Hỏa Phàm Tiên Vực người, tới rồi buổi tối đều sẽ lên giường ngủ.

Ở tiến vào nơi này sau, tựa hồ cái này hành động thành bọn họ theo bản năng hành vi.

Hơn nữa, nơi này mỗi người đều không có cảm thấy ngủ là kiện kỳ quái sự.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 596

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 596 nói năng có khí phách

Tiêu Lăng Hàn hai người buổi tối sẽ ngủ, là bởi vì nhiều năm như vậy xuống dưới, bọn họ đã thói quen tới rồi buổi tối liền ngủ.

Có thể nói hai người ở một chúng tu giả trung, một loại khác thường, bởi vì những người khác đả tọa là có thể thay thế ngủ.

Nếu không phải vừa rồi hai người đi ra ngoài một chuyến, đều sẽ không có cái này phát hiện.

Nhưng là cứ như vậy, bọn họ muốn ở buổi tối không ngủ liền rất khó làm đến, bởi vì nơi này mặt pháp tắc chính là tới rồi buổi tối cần thiết ngủ, trừ phi bọn họ có thể lĩnh ngộ đến này bức họa trung pháp tắc.

Nửa ngày nghĩ không ra hảo biện pháp, Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, thấp giọng nói: "Nếu không, buổi tối chúng ta song tu?"

Nếu là tới rồi buổi tối, mặc kệ ngươi có nghĩ ngủ đều sẽ lâm vào ngủ say, kia bọn họ sẽ không làm làm liền ngủ rồi đi?

Nghĩ đến cái kia cảnh tượng, Thượng Quan Huyền Ý gương mặt không cấm bắt đầu nóng lên.

Trộm ngắm liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn chính mỉm cười nhìn chính mình.

Nhìn lén bị trảo bao, Thượng Quan Huyền Ý ho nhẹ một tiếng, làm bộ dường như không có việc gì bộ dáng.

"Hảo a!" Này hồi đáp, nói năng có khí phách.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn bất quá là tùy tiện nói nói, tức phụ nhi cư nhiên thật sự!

Thật đúng là ngoài ý muốn chi hỉ.

Màn đêm tiến đến, đỉnh đầu không trung từ nhàn nhạt màu đỏ, chậm rãi biến thành ám hắc hồng.

Trong phòng.

Thượng Quan Huyền Ý đem chính mình bái sạch sẽ, cả người đều trốn vào trong ổ chăn, trong lòng đã chờ mong, lại thẹn quẫn.

Đương Tiêu Lăng Hàn cởi áo ngoài, nằm ở trên giường sau, thói quen tính mà duỗi tay tưởng đem Thượng Quan Huyền Ý vớt tiến trong lòng ngực, tay mới vừa vói qua, liền sờ đến bóng loáng non mịn da thịt.

Trong đầu ký ức thu hồi, nhớ tới bọn họ buổi chiều mới ước định quá buổi tối song tu.

Nhưng vừa đến buổi tối, hắn liền cảm giác chính mình đặc biệt mỏi mệt, cũng không tưởng song tu.

Tức phụ nhi hảo không dung chủ động mở miệng đồng ý, hắn phát hiện chính mình cư nhiên nhấc không nổi một tia tính thú.

Này cũng thật muốn mệnh!

Càng muốn mệnh chính là tức phụ nhi đã đem chính mình bái tinh quang, đưa đến hắn bên miệng.

Tiến thối không được.

Hắn tay liền như vậy cứng đờ, không biết chính mình là nên tiếp tục đem đối phương vớt tiến chính mình trong lòng ngực, hay là nên xoay người áp đi lên.

Chính mình rõ ràng" hành", nhưng nơi này quy tắc làm chính mình" không được".

Loại này khó lòng giải thích cảm thụ, Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái đại.

Rất tưởng đem họa ra này bức họa người, lôi ra tới tấu một đốn.

Loại này kỳ ba quy tắc cũng không biết lúc trước họa này bức họa người là nghĩ như thế nào ra tới. Đối phương nhất định là cái độc thân cẩu, một chút đều không hiểu biết đạo lữ chi gian làm hài hòa sự một kiện cỡ nào mỹ diệu sự tình.

Sớm biết rằng ở ban ngày nói thời điểm, liền lôi kéo tức phụ nhi tới mấy phát.

Hiện tại……

Hối hận thì đã muộn!

"Huyền Ý."

"Ân?"

"Ngươi hiện tại vây sao?"

"Không vây."

"Ta mệt nhọc!"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Không phải nói tốt buổi tối song tu sao?

Chính mình đều làm tốt chuẩn bị, Tiêu Lăng Hàn đây là có ý tứ gì?

Lần đầu tiên đụng tới hắn cư nhiên có không nghĩ song tu thời điểm!

Có cổ quái.

Thượng Quan Huyền Ý ngồi dậy, trên cao nhìn xuống nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, chỉ thấy hắn lúc này hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ thật sự ngủ rồi giống nhau.

Đang lúc Thượng Quan Huyền Ý muốn đi hôn Tiêu Lăng Hàn môi khi, đầu lại bị Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng ấn tiến trong lòng ngực.

Bên tai truyền đến hắn lười biếng thanh âm: "Mau ngủ, có việc ngày mai lại nói."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Nói tốt song tu đâu?

Không bao lâu, hắn liền nghe được lâu dài tiếng hít thở.

Xem ra, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này thật sự là mệt nhọc.

Đêm nay, hắn tinh thần cực kỳ hảo, cũng không muốn ngủ.

Mặc tốt quần áo đứng dậy, Thượng Quan Huyền Ý đi vào trong viện.

Đi đến bàn đá bên, hắn bắt tay đặt ở trên bàn đá, ngay sau đó bàn đá hóa thành bột phấn.

Theo sau hắn liền xoay người đứng ở dưới mái hiên, lẳng lặng mà nhìn chằm chằm bàn đá phương hướng.

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Đêm khuya, Thượng Quan Huyền Ý trước mắt yên lặng hình ảnh rốt cuộc bắt đầu động. Chỉ thấy cách đó không xa đã trở thành bột phấn bàn đá, chính thong thả mà khôi phục thành nguyên lai bộ dáng.

Thượng Quan Huyền Ý dưới chân như là sinh căn giống nhau, đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, hai mắt lại là sáng ngời có thần mà nhìn phía trước.

Phòng bên cửa sổ, Tiêu Lăng Hàn chính dựa nghiêng ở nơi đó, hắn tầm mắt cũng dừng ở trong viện.

Trong bất tri bất giác hắc hồng hắc hồng không trung, biến thành nhàn nhạt hồng.

Một buổi tối thời gian, Tiêu Lăng Hàn chỉ là đại khái sờ đến thời gian pháp tắc biên giác, liền nhập môn đều không tính là.

Thượng Quan Huyền Ý lại là cảm giác chính mình thu hoạch rất nhiều, tỉnh táo lại thời điểm còn có chút chưa đã thèm. Xoay người, liền nhìn đến đến Tiêu Lăng Hàn chính cười ngâm ngâm mà nhìn chính mình, "Lăng Hàn, sớm như vậy ngươi liền tỉnh?"

“Hiện tại là rất sớm, chúng ta đây trước làm làm chuyện khác.”

“Chuyện gì?”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn ý vị không rõ mà cười cười, không đợi Thượng Quan Huyền Ý phản ứng lại đây, hắn trực tiếp đem đối phương khiêng, phòng nghỉ gian đi đến.

Hiện tại xem như ban ngày, Tiêu Lăng Hàn đã khôi phục bình thường.

“Tiêu Lăng Hàn, ta có chân, chính mình có thể đi.” Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên không kịp phòng ngừa bị Tiêu Lăng Hàn khiêng trên vai.

“Bang” một tiếng, Tiêu Lăng Hàn một cái tát chụp ở Thượng Quan Huyền Ý trên mông, “Đừng nhúc nhích!”

“Ngươi…… Tiêu Lăng Hàn!” Thượng Quan Huyền Ý nghiến răng nghiến lợi, rít gào nói.

“Tỉnh điểm sức lực, trong chốc lát có ngươi kêu thời điểm.”

Khi nói chuyện, hai người đã trở lại phòng, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý nhẹ nhàng đặt ở trên giường.

Thượng Quan Huyền Ý tức giận không thôi, cắn môi, đôi mắt hung hăng trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, ánh mắt kia tựa hồ muốn ở đối thượng thân thượng chọc mấy cái động.

Tiêu Lăng Hàn quả nhiên vẫn là cái kia Tiêu Đại Ma Vương.

Cái kia liền biết khi dễ hắn Tiêu Đại Ma Vương.

Nhịn không được mắng: “Ngươi cái đồ lưu manh!”

“Nếu ta là lưu manh, ta đây hiện tại phải làm lưu manh mới làm sự, như vậy bị ngươi mắng một hồi, cũng coi như là danh xứng với thật.” Tiêu Lăng Hàn một bên nói chuyện, một bên thoát Thượng Quan Huyền Ý quần áo.

Vì Thượng Quan Huyền Ý cởi quần áo, hắn đã cưỡi xe nhẹ đi đường quen, chỉ chốc lát sau liền đem Thượng Quan Huyền Ý lột cái tinh quang.

“Tức phụ nhi, ngươi làn da thật tốt.”

Thượng Quan Huyền Ý kéo qua chăn che khuất cảnh xuân, sắc mặt lạnh lùng, “Đem ngươi vừa rồi lời nói, lặp lại lần nữa?”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Một không cẩn thận, đem trong lòng lời nói cấp nói ra.

“Xuân tiêu nhất khắc thiên kim, mặt khác về sau lại nói.” Hắn mới sẽ không lại nói, nếu là thật sự lặp lại lần nữa, phỏng chừng đến bị Thượng Quan Huyền Ý một chân đá xuống giường.

Thượng Quan Huyền Ý cảnh cáo nói: “Về sau ngươi nếu là còn dám kêu cái kia từ, cũng đừng tưởng thượng ta giường.”

Hắn lại không phải nữ nhân, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này đã là lần thứ ba, vẫn là lần thứ mấy như vậy xưng hô hắn.

“Cái nào từ? Ngươi nói đến nghe một chút.”

“Hừ, ngươi biết rõ cố hỏi.”

“Ta là thật sự không biết.”

“Không biết liền lăn xuống đi, đừng đè ở ta trên người.”

“Thật sự muốn ta lăn xuống đi?”

Lăn xuống giường cái gì, đó là không có khả năng.

Tiêu Lăng Hàn động tác nhanh hơn vài phần, làm Thượng Quan Huyền Ý trong miệng liền một câu hoàn chỉnh nói cũng nói không nên lời, chỉ có thể theo bản năng phát ra rên khẩu nay thanh.

“A ân…… Ân a…… A……”

Hai người thân thể gắt gao tương dán, điên loan đảo phượng, cùng hài cá nước thân mật, cộng hiệu với phi chi nguyện.

Thẳng đến màn đêm tiến đến, hai người mới kết thúc trận này vui sướng tràn trề đại chiến.

Lẫn nhau dựa sát vào nhau, ở trên giường nghỉ ngơi nửa canh giờ, hai người mới đứng dậy mặc tốt quần áo.

Sau đó đi trong viện, bọn họ cùng tối hôm qua giống nhau đem bàn đá đánh nát, sau đó chậm đợi thời gian trọng tổ kia một khắc.

Hai người cứ như vậy buổi tối ở trong sân lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, ban ngày chải vuốt buổi tối thu hoạch.

Ba ngày sau.

Hai người đang chuẩn bị trở về phòng đả tọa chải vuốt buổi tối thu hoạch khi, đại môn lại bị người gõ vang.

“Thịch thịch thịch……”

Hai người liếc nhau, đều suy đoán người tới có thể là Tư Không Kiến, nhưng chờ Tiêu Lăng Hàn mở cửa khi, ngoài cửa mặt trạm người lại là Vân Sinh.

“Gặp qua hai vị tiền bối.”

Nhìn hắn vẻ mặt mỏi mệt bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Ngươi có chuyện gì?”

“Không biết hai vị tiền bối nhưng có chữa thương đan dược?” Vân Sinh thấp thỏm hỏi.

Hiện giờ ở Hỏa Phàm Tiên Vực mọi người trung, nếu là có người có chữa thương đan dược, kia phi này hai người mạc chúc. Mặt khác cuối cùng một cái tiến vào người là ở ba năm trước đây, người nọ trên người đan dược đã sớm dùng xong rồi.

"Có là có, bất quá ngươi giống như không bị thương đi?" Tiêu Lăng Hàn hồ nghi mà đánh giá Vân Sinh, Vân Sinh tuy rằng nhìn qua có chút tiều tụy, nhưng hắn thân thể khỏe mạnh thật sự.

Vân Sinh: "Ta là vì ta gia chủ người cầu đan dược."

"Tư Không tiền bối bị thương?"

Tiêu Lăng Hàn càng thêm nghi hoặc, Tư Không Kiến nhưng có Tiên Đế cảnh tu vi, ở trong bí cảnh hắn là không ai có thể thương hắn mới đúng.

Vân Sinh gật gật đầu: "Ân, liền ngày đó gặp qua các ngươi lúc sau, trở lại chỗ ở, hắn liền đem chính mình một người nhốt ở trong phòng. Sau lại ta phát hiện tình huống không đúng, đẩy cửa tiến vào sau, mới phát hiện hắn không biết khi nào té xỉu trên mặt đất. Tính tính thời gian đã bốn ngày, nhưng hắn còn không có tỉnh lại."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, hai người lập tức đoán được Tư Không Kiến bị thương nguyên nhân.

Tư Không Kiến tu luyện mệnh chi thuật, ngày đó bọn họ hai người lời nói, Tư Không Kiến khẳng định sẽ không toàn tin, sau khi trở về nhất định sẽ chính mình suy tính một phen, nhưng hắn suy tính ai không tốt, cố tình suy tính Tiêu Lăng Hàn.

Cho nên, hắn tám chín phần mười là bị phản phệ.

Tư Không Kiến nhưng có Tiên Đế cảnh tu vi, hiện giờ Tiêu Lăng Hàn chỉ có Đại La Kim Tiên tu vi, chỉ có thể luyện chế ngũ cấp đan dược, nhưng hắn yêu cầu lại là bát cấp đan dược, ngũ cấp đan dược đối hắn căn bản sẽ không có hiệu quả.

"Như vậy, chúng ta cùng ngươi cùng đi nhìn xem Tư Không tiền bối tình huống."

"Này……" Vân Sinh lập tức liền có chút khó xử, giống nhau không có được đến Tư Không Kiến triệu kiến, mặc kệ là ai đều không thể ra vào hắn sân.

"Ta là luyện đan sư." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra thuộc về luyện đan sư thân phận ngọc bài.

Vân Sinh tiếp nhận ngọc bài, ở xác định là thật sự sau, lại đưa trả cho Tiêu Lăng Hàn.

"Vậy làm phiền Tiêu đan sư tùy ta đi một chuyến."

Vân Sinh thái độ so với vừa mới bắt đầu muốn cung kính rất nhiều.

Biết Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý là đạo lữ, đối với nhiều ra một cái Thượng Quan Huyền Ý, Vân Sinh tự động xem nhẹ rớt.

Hai người đi theo Vân Sinh xuyên qua đường phố, đi vào phía trước Thượng Quan Huyền Ý nói hơi chút tốt một chút kia tòa phủ đệ.

Này tòa phủ đệ ở bên ngoài nhìn đại, thực tế diện tích còn không có Tiêu Lăng Hàn bọn họ sở trụ kia tòa phủ đệ rộng mở, hơn nữa trong phòng bài trí cũng không có bọn họ nơi đó hảo, hoàn cảnh vệ sinh càng là không thể so.

Hai người đi theo Vân Sinh đi vào Tư Không Kiến phòng.

Lúc này, Tư Không Kiến sắc mặt tái nhợt, cả người như là ngủ rồi giống nhau, hơi thở mong manh mà nằm ở trên giường.

Tiêu Lăng Hàn đi vào mép giường, duỗi tay đáp thượng cổ tay của hắn, nhắm mắt bắt đầu cẩn thận vì hắn kiểm tra thương thế.

Càng là kiểm tra, Tiêu Lăng Hàn mày nhăn càng chặt.

Thấy hắn mới vừa buông ra Tư Không Kiến tay, Vân Sinh gấp không chờ nổi hỏi: "Tiêu đan sư, ta chủ nhân thương thế như thế nào?"

"Tư Không tiền bối thương có chút khó giải quyết, hắn sở dĩ sẽ bị thương là bởi vì bị phản phệ."

Tiêu Lăng Hàn tu vi không có Tư Không Kiến cao, muốn vì này trị liệu cũng là hữu tâm vô lực.

Hắn còn phát hiện Tư Không Kiến tổng cộng bị phản phệ ba lần.

Thật là nhân tài!

Lần đầu tiên bị phản phệ, hẳn là liền có điều cảnh giác, nhưng Tư Không Kiến rốt cuộc là như thế nào làm được liên tục bị phản phệ?

"Vậy nên làm sao bây giờ?" Vân Sinh đầy mặt khuôn mặt u sầu.

Tiêu Lăng Hàn cũng suy nghĩ có biện pháp gì không có thể cứu Tư Không Kiến.

Tư Không Kiến đối hắn tính thượng là có ân cứu mạng, hắn còn nói hảo hảo quan sát một chút Tư Không Kiến nhân phẩm, xem đối phương đối chính mình có hay không khác ý đồ, kết quả Tư Không Kiến liền đem chính mình cấp" làm" thành trọng thương.

Cái này hắn cũng không cần rối rắm.

Trước mắt quan trọng nhất chính là trước đem Tư Không Kiến thương thế ổn định xuống dưới, làm thương thế không hề chuyển biến xấu.

Nhưng vấn đề là, hiện giờ hắn chỉ là một cái ngũ cấp luyện đan sư, luyện chế không ra bát cấp đan dược không nói, hắn cũng không có bát cấp tiên thảo.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn nghĩ tới Long Ngọc không gian, hắn giống như còn dưỡng mấy cái tam cấp kim quang cá ở bên trong.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 597

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 597 dung hợp linh căn

Nếu là Long Ngọc không gian có thể mở ra, đem kim quang cá ngao thành canh, làm Tư Không Kiến uống lên, kia hắn thương hẳn là có thể hảo hơn phân nửa.

Nhưng nếu là Long Ngọc không gian vẫn là mở không ra, kia hắn chỉ có thể tự cầu nhiều phúc.

Long Ngọc không gian ở tề tựu ngũ hành linh châu sau liền ở thăng cấp, nhưng hiện tại cũng không qua đi bao lâu, liền sợ nó còn không có thăng cấp xong.

Lập tức, Tiêu Lăng Hàn liền thử liên hệ Long Ngọc không gian.

Thức hải trung, đương hắn là thần thức thoáng đụng tới Long Ngọc không gian, sau đó, người khác liền không hề dấu hiệu mà biến mất ở tại chỗ.

Chính nôn nóng mà đi tới đi lui Vân Sinh thấy Tiêu Lăng Hàn đột nhiên như vậy biến mất, trừng lớn hai mắt, trong miệng kinh hô: "Tiêu đan sư!"

Người khác cũng đi mau hai bước, đi vào Tiêu Lăng Hàn vừa rồi sở trạm địa phương.

Dạo qua một vòng, cái gì đều không có phát hiện.

"Tiền bối, ngươi có nhìn đến Tiêu đan sư đi nơi nào sao?"

"Có a, liền ở bên kia." Nói, Tiêu Lăng Hàn ngón tay hướng Vân Sinh phía sau.

Vân Sinh theo bản năng quay đầu nhìn lại, ngay sau đó, hắn cả người trực tiếp mềm mại ngã xuống trên mặt đất.

"Tốt như vậy lừa!" Thượng Quan Huyền Ý thu hồi tay, tìm vị trí ngồi xuống chờ Tiêu Lăng Hàn.

Long Ngọc không gian trung, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên bị kéo vào tới, còn có chút không thể hiểu được.

Chỉ là không chờ hắn nghĩ lại, liền thu được Thế Giới Thụ truyền âm.

Tâm niệm vừa động, người khác liền xuất hiện tại thế giới thụ trước mặt.

Thần thức tham nhập Thế Giới Thụ bên trong, nhìn thấy nó linh thức, truyền âm hỏi: 【 tìm ta chuyện gì? 】

【 ngươi cần thiết ở tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh phía trước đem sở hữu linh căn tiên linh khí dung hợp ở bên nhau, ngươi hiện tại có thể dung hợp mấy cái linh

căn? 】

Tiêu Lăng Hàn cũng không có trả lời Thế Giới Thụ vấn đề, hắn nhìn từ trên xuống dưới kia đoàn mây trắng, 【 ngươi khôi phục ký ức? 】

Thế Giới Thụ trước kia ở Long Ngọc không gian trung vẫn luôn đều ở giả chết, hiện tại đột nhiên như vậy tích cực quan tâm khởi hắn tu luyện sự, vừa thấy liền rất không bình thường.

Xem nó bộ dáng, hẳn là nhận thức trước kia chính mình mới đúng, bằng không nó như thế nào biết chính mình có cái gì linh căn, tu luyện lại là cái gì công pháp.

Thế Giới Thụ phát hiện nó vừa rồi quá nóng vội, lập tức liền nói lậu miệng.

Lời nói hàm hồ mà đáp: 【 khôi phục một chút, dù sao ngươi dựa theo ta nói làm, là được rồi. 】

【 không gian tề tựu ngũ hành linh châu sau, xem ra ngươi được đến chỗ tốt không ít, cư nhiên có thể làm ngươi khôi phục ký ức. 】 lúc trước ở Tu chân giới đụng tới Thế Giới Thụ thời điểm, nó chính là vừa hỏi cơ hồ là tam không biết.

Thế Giới Thụ: 【……】

Nó phát hiện chính mình tư duy cùng Tiêu Lăng Hàn tư duy căn bản không ở một cái tuyến thượng, nó làm đối phương dung hợp linh căn, đối phương lại nói nổi lên nó được đến chỗ tốt.

Hoàn toàn là ông nói gà bà nói vịt.

【 còn hảo, chờ ngươi tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh, ngươi đồng dạng có thể được đến chỗ tốt. 】

【 ta hiện tại mới Đại La Kim Tiên, ly Tiên Tôn cảnh còn cách thiên sơn vạn thủy. 】

Thế Giới Thụ: 【 vậy ngươi hiện tại có thể dung hợp mấy cái linh căn? 】

Tiêu Lăng Hàn cũng không giấu giếm, nói thẳng nói: 【 ngũ hành linh căn cộng thêm lôi linh căn. 】

Thế Giới Thụ linh thức tả hữu phiêu động, như là ở dạo bước, 【 còn có bốn điều linh căn, càng đến mặt sau càng là khó dung hợp, chính ngươi nhìn điểm tu luyện, đừng tới rồi Tiên Tôn cảnh còn không có dung hợp xong. 】

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng không biết Thế Giới Thụ vì sao sẽ thúc giục hắn, nhưng hắn biết chuyện này thế ở phải làm. 【 hảo, ta sẽ nắm chặt thời gian dung hợp, còn có việc sao? 】

Thế Giới Thụ: 【 ngươi hiện tại ở địa phương nào? Bên ngoài tiên linh khí thực loãng, pháp tắc giống như còn không hoàn chỉnh. 】

Tiêu Lăng Hàn: 【 bị người tính kế, vào một bộ họa trung. 】

【 ngữ hi đồ-thư-quán đoái. Ngươi cư nhiên sẽ bị người tính kế? 】 Thế Giới Thụ như là chưa từng có nhận thức quá Tiêu Lăng Hàn giống nhau, thuộc về nó linh thức đám mây phiêu động, nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Tiêu Lăng Hàn: 【 ta cũng là chúng sinh muôn nghìn trung một viên, bị người tính kế không phải thực bình thường sao? 】

Thế Giới Thụ rất tưởng lớn tiếng rít gào: Ngươi bị người tính kế, hoàn toàn không bình thường, giống nhau chỉ có ngươi tính kế bị người, kia có người có thể tính kế ngươi.

Thế Giới Thụ không khỏi nhắc nhở nói: 【 họa trung thế giới không cần đợi đến lâu lắm, bằng không sẽ đã chịu ảnh hưởng. 】

Nói cái này, Tiêu Lăng Hàn cũng thực bất đắc dĩ, 【 ngươi cho rằng chúng ta tưởng đãi ở họa trung thế giới? Này không phải không tìm được đi ra ngoài biện pháp sao? 】

【 nếu là không xuất khẩu, vậy đem họa thu. 】 Thế Giới Thụ ngữ khí tùy ý.

【 ngươi có biện pháp? 】 Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc nói.

【 có a! 】

Nghe Thế Giới Thụ đắc ý thanh âm, phảng phất đang nói: Ngươi tới cầu ta nha, ngươi cầu ta, ta liền nói cho ngươi.

【 đã có, vậy chạy nhanh nói ra, ta bên ngoài còn có việc. 】 Tiêu Lăng Hàn thúc giục nói.

Hắn mới sẽ không cầu một thân cây, nếu là thụ không nghe lời, vậy dùng dị hỏa uy hiếp nó một chút thì tốt rồi.

Thế Giới Thụ: 【 thật là không thú vị! 】

Tiêu Lăng Hàn ngữ khí không tốt, lãnh đạm nói: 【 ngươi rốt cuộc nói hay không? 】

【 nói! Ngươi đạo lữ không phải có một kiện pháp bảo: Tàng Bảo Lâu sao? Dùng nó là có thể thu kia phó họa, nếu là nó thành công thu họa, kia họa trung thế giới mọi người sinh linh đều sẽ bị tung ra đi. 】

【 ngươi như thế nào biết Huyền Ý có Tàng Bảo Lâu? 】 Tiêu Lăng Hàn ánh mắt tiệm lãnh, lãnh mắt nhìn quét trước mặt đám mây.

【 ta nhưng cho tới bây giờ không có rình coi quá các ngươi, lần trước hắn trọng luyện chế Tàng Bảo Lâu thời điểm, ta cảm giác được quen thuộc hơi thở. 】

Mới vừa truyền âm xong, Thế Giới Thụ phát hiện chính mình lại nói lậu miệng.

Nó vội vàng còn nói thêm: 【 ta cái gì cũng không biết, ngươi đừng hỏi nói. 】

Tiêu Lăng Hàn lãnh “Hừ” một tiếng, rời khỏi Thế Giới Thụ.

Theo sau hắn đi vào ao cá biên.

Ao cá tất cả đều là kim quang cá, bất quá phía trước bị bọn họ lục tục ăn không ít, hiện giờ bên trong đã không có nhiều.

Tuy rằng cấp Tư Không Kiến ăn, thực luyến tiếc, nhưng không có có thể trị hảo hắn chữa thương đan dược, không bỏ được cũng muốn xá.

Vạn nhất bởi vì chính mình luyến tiếc, liền làm hại Tư Không Kiến chết thẳng cẳng, kia chính mình còn không phải là thấy chết mà không cứu, người bình thường thấy chết mà không cứu nhưng thật ra không có gì, nhưng hắn tốt xấu đã cứu chính mình.

Lấy oán trả ơn không thể có!

Tiêu Lăng Hàn đem hồ nước tam cấp kim quang cá vớt ra hai điều, lại tiến phòng bếp đem cá ngao hảo sau, mới ra không gian.

Đừng nhìn hắn ở không gian trung đãi lâu như vậy, nhưng bên ngoài cũng mới qua đi vài phút.

Vừa rơi xuống đất, dưới chân liền cảm giác mềm mụp, Tiêu Lăng Hàn cúi đầu vừa thấy, hảo gia hỏa hắn chính đạp lên Vân Sinh trên người.

Chạy nhanh nhảy khai, hắn động tác chọc đến một bên ngồi Thượng Quan Huyền Ý phát ra sung sướng tiếng cười.

“Ngươi làm?”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Ân, vừa rồi ngươi đột nhiên biến mất không thấy, hắn hỏi đông hỏi tây, ta đành phải làm hắn trước ngủ một giấc.”

“Kia hắn thấy ta đột nhiên biến mất ký ức, ngươi xóa bỏ sao?”

“Còn không có, ta hiện tại liền xóa.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đã đi vào Vân Sinh bên cạnh, duỗi tay điểm ở hắn giữa mày.

Một lát sau, Vân Sinh từ từ chuyển tỉnh.

Đương hắn mở mắt ra, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện ở bên cạnh hắn khi, hắn chạy nhanh lắc đầu, cho rằng này chỉ là ảo giác.

Nhìn thấy Vân Sinh mơ hồ bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý thở dài nói: “Ngươi cuối cùng là tỉnh.”

Nghe thấy Thượng Quan Huyền Ý thanh âm, Vân Sinh lập tức minh bạch này không phải hắn ảo giác, “Ta vừa rồi làm sao vậy?”

“Ngươi vừa rồi đột nhiên liền té xỉu trên mặt đất, hẳn là ngươi hai ngày này lo lắng quá độ, tinh thần mỏi mệt, kế tiếp hảo hảo nghỉ ngơi hai ngày liền sẽ hảo.” Tiêu Lăng Hàn nghiêm trang mà nói hươu nói vượn.

"Cảm ơn!" Vân Sinh vẻ mặt cảm kích, hoàn toàn không biết Tiêu Lăng Hàn hai người từ đầu tới đuôi đều ở lừa hắn.

Tiêu Lăng Hàn chỉ vào một bên trên bàn mạo nhiệt khí chén, "Ngươi trước đem kia chén canh cấp Tư Không tiền bối uy hạ."

Vân Sinh theo Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn lại, một cổ làm người ngón trỏ đại động hương khí truyền vào mũi gian. Hắn không tự giác mà làm cái nuốt động tác. Ngay sau đó hắn nhớ tới trong phòng còn có Tiêu Lăng Hàn hai người chính nhìn, hắn chạy nhanh thu hồi thèm nhỏ dãi ánh mắt, mắt nhìn thẳng bưng lên chén, ngồi vào mép giường, cầm chén trung canh toàn bộ đút cho Tư Không Kiến.

Thấy trong chén đã rỗng tuếch, Tiêu Lăng Hàn đứng lên, "Tư Không tiền bối tạm thời sẽ không tỉnh lại, vừa rồi như vậy canh hắn yêu cầu liên tục ăn ba ngày, ngày mai chúng ta lại qua đây xem hắn."

"Ta đưa hai vị tiền bối." Nói, Vân Sinh đi theo đứng dậy.

"Không cần, ngươi lưu lại, chiếu cố hảo Tư Không tiền bối là được."

Lúc sau hai ngày Tiêu Lăng Hàn hai người đều đúng hạn lại đây, chờ Vân Sinh đem kim quang cá canh cấp Tư Không Kiến uy hạ sau, hai người lại rời đi.

Bất tri bất giác cứ như vậy qua đi ba tháng.

Ngày này, hai người đem buổi tối hiểu được chải vuốt lại sau, phát hiện thời gian thượng sớm, liền tính toán đến trong thành đi đi dạo.

Đương hai người đi đến trong thành trên đường phố khi, phát hiện trong thành nhiều ra hảo chút người xa lạ, thành trung tâm còn nhiều ra một loạt hàng vỉa hè, hàng vỉa hè thượng đồ vật phần lớn là yêu thú trên người tài liệu.

Hảo những người này trên người rõ ràng mang theo thương, nhưng bọn hắn trong mắt có hy vọng quang. Không giống hai người mới vừa vào thành khi, nhìn đến những người đó lộ ra tử khí trầm trầm.

Những cái đó yêu thú tài liệu, tuy rằng cấp bậc không cao, nhưng chúng nó là chân thật tồn tại, cũng không phải họa ra tới. Hẳn là vẽ tranh người ở họa, họa hảo sau, bắt được chút yêu thú quan tiến vào.

Bất quá nơi này linh khí hữu hạn, những cái đó yêu thú cấp bậc tối cao cũng chưa vượt qua Kim Tiên kỳ.

Nghĩ đến phía trước những người này hẳn là đến ngoài thành đi bắt giết yêu thú, cho nên bọn họ mới không có ở trong thành nhìn đến quá.

Liền ở hai người chuẩn bị dẹp đường hồi phủ khi, lại gặp được Vân Sinh.

"Gặp qua hai vị tiền bối, ta đang nghĩ ngợi tới đi tìm các ngươi, không nghĩ tới mới ra môn liền gặp gỡ."

Thượng Quan Huyền Ý nhướng mày nói: "Lần này lại là chuyện gì?"

Vân Sinh duỗi tay sờ sờ đầu, xấu hổ mà cười cười, “Chủ nhân hôm nay giữa trưa tỉnh lại, bất quá hắn lại bế quan. Hắn để cho ta tới hỏi một chút các ngươi có hay không cái gì yêu cầu hỗ trợ địa phương, có lời nói, cứ việc nói.”

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: “Tạm thời không có.”

“Nếu là về sau có lời nói, hai vị tiền bối có thể tùy thời tới tìm ta. Ta đây liền không quấy rầy hai vị tiền bối.”

Nói xong, Vân Sinh nhanh như chớp chạy không có bóng người.

“Chạy thật mau!”

“Đi thôi, chúng ta cũng trở về.”

Hai người cầm tay triều chỗ ở đi đến.

Trên đường những cái đó chưa thấy qua bọn họ người, đều ở tò mò mà đánh giá hai người.

“Nghe nói này hai người ở tại nhà ma, thiệt hay giả?”

“Muốn biết là thật là giả, ngươi đi theo đi xem sẽ biết.”

“Này hai người vừa đến Hỏa Phàm Tiên Vực không lâu, bọn họ trên người khẳng định có không ít thứ tốt.”

“Lại có thứ tốt lại như thế nào, bọn họ lại không ra thành.”

“Ai! Đáng tiếc.”

“……”

Tuy rằng nơi này không thể sử dụng thần thức, nhưng tu sĩ tai thính mắt tinh, những người này nói một chữ không rơi, vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong tai.

Hai người liếc nhau, trong mắt đều mang theo ý cười.

Hiện tại hai người đều thực may mắn ngày đó vào thành thời điểm, bọn họ hỏi lão giả, nếu không có hắn nhắc nhở, hai người vì tìm rời đi nơi này lộ, khẳng định sẽ ra khỏi thành.

Không bao lâu, hai người liền trở lại cư trú phủ đệ.

Tiến vào sau đại môn, hai người lập tức giữ cửa khép lại, ngăn cách bên ngoài những cái đó nhìn trộm tầm mắt.

“Xem ra gần nhất trở về người trung, có rất nhiều không an phận người tồn tại, hôm nay trên đường đều không có một cái tiểu hài tử.”

“Xác thật, phỏng chừng thật nhiều người đều muốn được đến chúng ta trong tay đan dược.” Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua một đạo lãnh mang, nếu là có người không sợ chết, muốn tới tìm tồn tại cảm, hắn không ngại đưa bọn họ đoạn đường.

Theo sau hai người vào nội viện.

Bởi vì này tòa phủ đệ là này bức họa trung tâm chỗ, cho nên không thể bố trí phòng ngự trận, nhưng chỉ cần bên trong đem cửa đóng lại, bên ngoài người mặc kệ dùng cái gì phương pháp đều mở không ra, trừ phi bên trong người chủ động mở cửa.

Đi vào nội viện, Thượng Quan Huyền Ý gọi ra Tàng Bảo Lâu sau, liền mang theo Tiêu Lăng Hàn cùng nhau tiến vào Tàng Bảo Lâu.

Không ở Tàng Bảo Lâu đại sảnh nhìn thấy Tàng Bảo Lâu khí linh, Thượng Quan Huyền Ý đối với trống trơn vô cũng trên không kêu: "Tiền bối, tiền bối!"

"Có sự nói sự, không có việc gì đừng quấy rầy ta tu dưỡng."

Khí linh không kiên nhẫn thanh âm truyền tiến hai người trong tai, nó lại không có xuất hiện.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 598

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 598 ái thu không thu

Thượng Quan Huyền Ý mắt trợn trắng, hắn đây là khiết hẹn một vị đại gia.

Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Tiền bối, bên ngoài có kiện pháp bảo, là một cái họa trung thế giới, ngươi có thể hay không đem nó thu vào tới?"

Vừa rồi còn không nghĩ lộ diện khí linh, nghe được Tiêu Lăng Hàn nói, lập tức liền xuất hiện ở hai người trước mặt.

"Cái dạng gì pháp bảo? Cái gì cấp bậc? Mang tiến vào cho ta xem." Khí linh vừa xuất hiện, ngay cả liền hỏi.

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ, "Pháp bảo liền ở bên ngoài, nhưng lại mang không tiến vào, bởi vì chúng ta hiện tại liền họa thế giới, tạm thời nhìn không ra cái này pháp bảo là cái gì cấp bậc."

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, khí linh có chút hứng thú rã rời, "Các ngươi nếu là không thể lấy tiến vào, ta nhưng thu không tiến vào!"

Làm hại nó bạch cao hứng một hồi, còn tưởng rằng lại có thể thu được bảo bối.

Tàng Bảo Lâu chuyên môn thu thập thiên hạ bảo bối.

Mọi việc vào Tàng Bảo Lâu trung bảo bối, chỉ cần khí linh không muốn, ai cũng đừng nghĩ được đến.

"Ngươi thật sự không thể thu vào tới?" Tiêu Lăng Hàn trong lòng hồ nghi.

Thế Giới Thụ nói như thế khẳng định, hẳn là không phải bắn tên không đích mới đúng.

Thượng Quan Huyền Ý chen vào nói nói: "Ngươi tốt nhất không cần gạt chúng ta, hiện tại chúng ta bị nhốt ở họa thế giới, nếu là không có ngoài ý muốn phát sinh, rất khó ra đi."

Khí linh nghe xong hai người nói sau, khí râu nhếch lên nhếch lên.

Tức giận nói: "Ta hiện tại bất quá mới tứ cấp, các ngươi muốn ta một kiện tứ cấp pháp bảo đi nhận lấy cấp bậc ít nhất là bán thần khí pháp bảo, các ngươi cảm thấy ta có thể làm đến?"

Bị khí linh như vậy một phân tích, giống như nó xác thật làm không được.

Từ từ.

Tựa hồ không đúng chỗ nào.

Tàng Bảo Lâu hiện tại cấp bậc là chỉ có tứ cấp, nhưng nó nguyên bản đến từ Thần giới, liền tính hiện tại cấp bậc không bằng trước kia, cũng nên có đặc thù năng lực mới là, bằng không nó tác dụng là có thể là cất chứa bảo vật.

Bọn họ ý nghĩ đều bị Tàng Bảo Lâu khí linh cấp mang oai.

Nghĩ đến nếu là làm nó thu kia phó họa, Tàng Bảo Lâu bản thân hẳn là sẽ đã chịu ảnh hưởng.

Trước kia bị lừa dối tàn nhẫn, hiện tại nó chính là một cái không có chỗ tốt, tuyệt không ra tay chủ.

Năm đó nếu không phải Thượng Quan Huyền Ý mệnh huyền một đường, hơn nữa hắn nơi địa phương chính là phi thăng thông đạo, phỏng chừng Tàng Bảo Lâu khí linh căn bản là sẽ không hiện thân, cũng sẽ không ra tay cứu giúp.

Tư cập này, hai người đều biết, khí linh khẳng định có biện pháp.

Thượng Quan Huyền Ý không chút để ý mà nói: “Ngươi nếu là không thu bên ngoài kia phó họa, chúng ta đây đã có thể vĩnh viễn ra không được. Ra không được cũng không cái gọi là, dù sao chúng ta cũng không vội. Hiện giờ ta chính là một con thần thú phượng hoàng, thọ mệnh trường không nói, hơn nữa Lăng Hàn còn có không gian, liền tính là đãi ở họa trung thế giới, chúng ta mỗi ngày cũng có thể quá đến có tư có vị.”

Nói xong, hắn nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, hai người liếc mắt đưa tình mà đối diện, một bên khí linh thấy toan không được.

Hắn ở Tàng Bảo Lâu trong đại sảnh đi tới đi lui.

Tiêu Lăng Hàn hai người cũng không ép nó, lẳng lặng mà chờ ở một bên.

Qua một hồi lâu, khí linh tròng mắt chuyển động, qua lại ở Tiêu Lăng Hàn trên người đảo quanh.

Tiêu Lăng Hàn bị khí linh xem không thể hiểu được, không biết nó ở đánh cái quỷ gì chủ ý.

Suy đoán nói: “Ta trên người có cái gì bị ngươi coi trọng?”

“Lời nói không thể nói như vậy, dù sao các ngươi đều có chính mình bản mạng pháp bảo, mặt khác pháp bảo cũng không dùng được, nếu là các ngươi nguyện ý đem trên người trừ bỏ bản mạng pháp bảo bên ngoài pháp bảo bỏ vào Tàng Thư Lâu trung, ta lập tức liền thu bên ngoài kia bức họa.”

Khí linh trong mắt mạo tinh quang, cười vẻ mặt đáng khinh.

Hai người liếc nhau, bọn họ đây là bị uy hiếp?

Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt sậu lãnh, Tàng Bảo Lâu là chính mình pháp bảo không sai, năm đó nó cũng xác thật cứu chính mình, nhưng nó nếu là làm không rõ chính mình thân phận, kia nó cũng liền không có lưu trữ tất yếu.

Trên đời này duy nhất có thể làm hắn nhân nhượng người chỉ có Tiêu Lăng Hàn một cái, kẻ hèn một kiện pháp bảo cũng tưởng uy hiếp hắn, thật sự cho rằng hắn hảo tính tình.

"Ngươi ái thu không thu."

Thượng Quan Huyền Ý ngữ khí lạnh lùng, kéo qua Tiêu Lăng Hàn tay, hai người trực tiếp ra Tàng Bảo Lâu.

Tàng Bảo Lâu khí linh ngây ra như phỗng mà đứng ở tại chỗ, vừa rồi bọn họ không phải còn đang nói điều kiện sao?

Như thế nào kia hai người đột nhiên liền rời đi?

Tàng Bảo Lâu khí linh tuy rằng chủ động nhận Thượng Quan Huyền Ý là chủ, nhưng là ở nó trong lòng, nó cùng Thượng Quan Huyền Ý hẳn là bình đẳng quan hệ.

Bởi vì trước kia nó liền thói quen cùng người nói điều kiện, cho nên vừa rồi hắn tự nhiên mà vậy liền cùng Thượng Quan Huyền Ý nói đến điều kiện, lại xem nhẹ nó hiện tại chỉ là Thượng Quan Huyền Ý pháp bảo.

Thượng Quan Huyền Ý là chủ, nó vì phó.

Trở lại trong sân, Thượng Quan Huyền Ý lập tức che chắn Tàng Bảo Lâu đối ngoại giới nhìn trộm.

Hắn quyết định sấn lần này cơ hội hảo hảo làm Tàng Bảo Lâu khí linh nhận thức đến, bọn họ ai là chủ, ai lại vì phó.

Chính mình pháp bảo chính mình sử dụng bất động, ngược lại còn cùng chính mình nói đến điều kiện, thật đúng là buồn cười.

Trước kia hắn cho rằng Tàng Bảo Lâu bởi vì đến từ Thần giới, chỉ là kiêu ngạo một chút. Hiện tại xem ra, nó nơi đó là kiêu ngạo, nó rõ ràng là không coi ai ra gì, căn bản không đem hắn cái này chủ nhân đặt ở trong mắt.

Hai người đi vào đình hóng gió bàn đá bên ngồi xuống.

Tiêu Lăng Hàn thói quen tính mà lấy ra trà cụ bắt đầu pha trà, trên tay động tác không ngừng, trong miệng hỏi: "Huyền Ý, đối với Tàng Bảo Lâu, ngươi có tính toán gì không?"

"Không nóng nảy, trước lượng nó, ta còn tưởng tiếp tục ở bên trong này hiểu được thời gian pháp tắc."

Thượng Quan Huyền Ý một tay chống cằm, không chớp mắt mà nhìn Tiêu Lăng Hàn pha trà động tác. Mặc kệ xem bao nhiêu lần, hắn đều động tác đều là như vậy ưu nhã, lại nước chảy mây trôi, người xem cảnh đẹp ý vui.

"Tàng Bảo Lâu thái độ có vấn đề, nếu là không thích liền bỏ quên. Tàng Bảo Lâu khí linh không phối hợp ngươi, sử dụng lên nhưng không thuận tay." Nói

tới đây, Tiêu Lăng Hàn trong mắt hàn quang chợt lóe lướt qua, "Thật sự không được liền đem khí linh lau đi rớt."

Tuy rằng Tàng Bảo Lâu trước kia là Thần Khí, nhưng nó hiện tại chính là một cái Tiên Khí cấp bậc pháp bảo, thái độ còn như vậy ngạo mạn, đối chính mình chủ nhân một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, không biết còn tưởng rằng nó mới là chủ.

Cứ việc lúc trước nó đã cứu Thượng Quan Huyền Ý, nhưng nó kia cũng là vì tự bảo vệ mình, huống chi lúc trước nó căn bản là không trải qua Thượng Quan Huyền Ý bản nhân đồng ý, tự tiện nhận chủ.

"Hảo, ta biết." Thượng Quan Huyền Ý thâm chấp nhận.

Hai người trong mắt đều mang theo nhàn nhạt ý cười, trong mắt chỉ có lẫn nhau.

"Đúng rồi, Lăng Hàn, Thế Giới Thụ nói không cho chúng ta ở chỗ này đãi lâu lắm, nó theo như lời lâu lắm là bao lâu?" Hắn còn tính toán ở chỗ này hảo hảo lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, đoạn thời gian nội khẳng định đi không được.

Phệ Linh Thử mười năm là không lâu, chính là không biết Thế Giới Thụ lâu lắm lại sẽ là mấy năm.

"Ngươi từ từ, ta hỏi một chút."

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem tâm thần đặt ở thức hải trung Long Ngọc không gian nội.

Qua một hồi lâu, hắn thu hồi tâm thần, sắc mặt cổ quái.

"Lâu lắm là bao lâu?" Phát hiện Tiêu Lăng Hàn dị thường, Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi hỏi.

"Một ngàn năm."

Ngạch……

Cư nhiên là một ngàn năm, này đó phi nhân loại thời gian, một cái so một cái trường.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người an tâm mà đãi ở họa trung thế giới, hiểu được thời gian pháp tắc.

Hai người không biết chính là, bọn họ tĩnh hạ tâm ở trong sân mặt an tâm tu luyện lĩnh ngộ, mà hai người phủ đệ cửa tới một đợt lại một đợt người.

Chỉ tiếc những người này vô luận như thế nào gõ nhắm chặt cửa phòng, lại trước sau đợi không được cửa phòng bị mở ra.

Chờ thời gian lâu rồi, những người đó mới chậm rãi từ bỏ.

Thời gian qua mau, ngày tháng thoi đưa.

Ba mươi năm sau.

Một trận gió nhẹ thổi qua, một đóa khai đến xán lạn màu đỏ hoa dại, tản ra từ từ thanh hương, theo gió lắc lư. Đột nhiên, kia đóa màu đỏ hoa dại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bắt đầu khô héo, chỉ là qua mấy tức thời gian, nó lại như là vượt qua một cái quý.

"Lăng Hàn, ta thành công." Nhìn hoa dại biến hóa, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tia sáng kỳ dị liên tục.

"Ân, ngươi rất lợi hại." Tiêu Lăng Hàn thiệt tình khen.

Chiêu này nếu là dùng ở trên người con người, kia nhất định sẽ làm người ở mấy đoản thời gian già đi.

Đương nhiên, tiền đề là bị thi pháp giả tu vi không thể vượt qua Thượng Quan Huyền Ý.

"Ta tưởng tiếp tục đãi ở chỗ này lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, xem có thể hay không làm thời gian chảy ngược, làm đã khô héo hoa lại lần nữa tản mát ra sinh cơ." Thượng Quan Huyền Ý nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Hảo, dù sao tạm thời cũng không có việc gì."

Vừa lúc hắn hiện tại thời gian pháp tắc cũng tới rồi nhập môn giai đoạn, có thể làm thời gian đình chỉ một tức, tiếp tục hiểu được thời gian pháp tắc, còn có thể gia tăng hắn đối không gian pháp tắc vận dụng.

Pháp tắc tự nhiên không phải như vậy hảo lĩnh ngộ.

Năm đó Tiêu Lăng Hàn lĩnh ngộ không gian pháp tắc cũng dùng mấy trăm năm thời gian, hơn nữa hắn lĩnh ngộ pháp tắc, vẫn là người khác đã vì hắn chuẩn bị tốt, cũng không cần hắn ở mênh mang thế giới hiểu được.

Tới rồi buổi tối, bọn họ lại lần nữa cùng nhau lĩnh ngộ thời gian pháp tắc.

Trong bất tri bất giác lại qua đi ba mươi năm.

Hai người tu vi đều đạt tới Đại La Kim Tiên đỉnh.

Đồng dạng ở trong hoa viên, Thượng Quan Huyền Ý hướng trước mặt một đóa khai đến chính diễm hoa thi triển thời gian pháp tắc.

Kia đóa hoa lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, từ diễm lệ hồng, chậm rãi biến thành đỏ thẫm, sau đó là hắc hồng, cuối cùng là màu đỏ nâu, đến đây đóa hoa khô héo.

Đương hắn muốn nghịch chuyển thời gian, làm đóa hoa khôi phục sinh cơ, lại phát hiện vô luận như thế nào cũng làm không đến.

"Lại thất bại."

Thượng Quan Huyền Ý trong mắt tràn đầy thất bại, này ba mươi năm gian, vô luận hắn nếm thử bao nhiêu lần, mỗi lần đều lấy thất bại chấm dứt.

Nhìn hắn yên nhi bẹp bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo hắn mặt, lại hôn hôn, sau đó mới nói nói: "Lúc này mới qua đi dài hơn điểm thời gian, ngươi đã thực ưu tú. Những cái đó Tiên Đế Tiên Tôn tiêu tốn ngàn năm thời gian cũng chưa chắc có thể chạm đến pháp tắc ngạch cửa."

"Ta thực sự có ngươi nói như vậy ưu tú?" Thượng Quan Huyền Ý trong lòng hồ nghi, hắn cảm giác chính mình so với Tiêu Lăng Hàn tới kém xa.

"Ta nói chính là đại lời nói thật, ngươi đối chính mình phải có tin tưởng." Hắn nói đích xác thật là lời nói thật, bất quá tức phụ nhi giống như không có phát hiện chính mình thực ưu tú.

Tin tưởng vẫn phải có, chỉ là có Tiêu Lăng Hàn cái này liệt tử ở, hắn tổng cảm thấy chính mình không đủ ưu tú, không tốt. Chuyện vừa chuyển, Thượng Quan Huyền Ý cười nói: "Chúng ta 60 năm không đi ra ngoài, Lăng Hàn, ngươi nói bên ngoài những người đó có thể hay không cho rằng chúng ta đã chết thẳng cẳng?"

Khẳng định sẽ!

Phía trước nhưng không ai có thể tại đây tòa phủ đệ trụ thời gian dài như vậy.

Trong lòng tuy rằng thừa nhận, ngoài miệng lại là nói: "Hảo sinh sôi, làm gì muốn nguyền rủa chính mình?"

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ.

Hắn liền chỉ đùa một chút mà thôi.

Như thế nào tới rồi Tiêu Lăng Hàn trong miệng liền biến thành một cái khác ý tứ?

"Ta liền tùy tiện nói nói." Ngươi nhưng đừng thật sự!

"Tin ngươi." Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt phun ra hai chữ.

Thượng Quan Huyền Ý cứng họng.

Hắn như thế nào có loại một quyền đánh vào bông thượng cảm giác?

Khi nói chuyện, hai người trở lại đình hóng gió trung.

"Lăng Hàn, ta cảm giác chính mình ở chỗ này đã không thể lại lĩnh ngộ đến cái gì."

Vừa nghe lời này, Tiêu Lăng Hàn liền biết hắn suy nghĩ cái gì. "Ngươi là nghĩ ra đi?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Ân, ở bên trong này đãi 60 năm, khó chịu! Muốn nhìn xem trời xanh mây trắng."

Tiêu Lăng Hàn nhoẻn miệng cười.

Tức phụ nhi đây là ở cùng chính mình làm nũng?

Nhìn hắn kia chờ đợi đôi mắt nhỏ, hoàn toàn cự tuyệt không được, "Thành, kia Tàng Bảo Lâu khí linh nguyện ý phối hợp sao?"

"Nó nếu là không nghe lời, vậy không có tồn tại tất yếu." Thượng Quan Huyền Ý trong mắt hiện lên một tia hàn quang.

"Ngạch…… Chúng ta đây ngày mai đi trước nhìn xem Tư Không tiền bối."

"Hảo."

Một đêm mộng đẹp.

Hôm sau sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi ra ngõ nhỏ, hướng tới Tư Không Kiến cư trú phủ đệ đi đến, dọc theo đường đi tiếp thu đến vô số người ánh mắt tẩy lễ, có tò mò, có kinh ngạc, có khiếp sợ, còn có khinh thường từ từ, sôi nổi như là xem quái vật giống nhau nhìn hai người.

Hai người mắt nhìn thẳng, trực tiếp xem nhẹ rớt những cái đó khác thường ánh mắt.

Đương hai người vừa đến cửa, lại nhìn đến Vân Sinh sớm đã chờ ở nơi đó.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 599

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 599 Lăng Hàn thân thế

Vân Sinh nhìn đến hai người đã đến, lập tức hành lễ, “Gặp qua hai vị tiền bối.”

Tiêu Lăng Hàn hơi hơi gật đầu.

Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi: “Ngươi biết chúng ta muốn tới?”

Vân Sinh lắc đầu, thản ngôn nói: “Cũng không biết, ta đang chuẩn bị đi ra ngoài, vừa đến cửa liền nhìn đến hai vị tiền bối triều bên này đi tới.”

“Tư Không tiền bối nhưng ở?” Tiêu Lăng Hàn hỏi.

“Ở, hai vị tiền bối mời theo ta tới.” Nói, Vân Sinh liền ở phía trước dẫn đường.

Không bao lâu, Vân Sinh mang theo Tiêu Lăng Hàn hai người tiến vào một gian đại đường.

“Hai vị tiền bối thỉnh chờ một lát, ta đây liền đi bẩm báo chủ nhân.”

Nói xong, Vân Sinh lập tức ra đại đường.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền thấy Tư Không Kiến vội vã đi vào đại đường.

Hai người lập tức đứng dậy, “Gặp qua Tư Không tiền bối.”

“Hảo, hảo, không cần đa lễ, các ngươi ngồi.”

Nói xong, Tư Không Kiến xoay người lại đối Vân Sinh phân phó nói: “Ngươi đi ra bên ngoài thủ, không có mệnh lệnh của ta ai cũng không được tiến vào.”

“Đúng vậy.” Vân Sinh lập tức lui đi ra ngoài.

Nghe thấy Tư Không Kiến nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không tìm dấu vết liếc nhau, trong mắt đều xẹt qua hiểu rõ.

Nghĩ đến hẳn là Tư Không Kiến suy đoán đến Tiêu Lăng Hàn thân phận, giờ phút này là muốn cùng bọn họ nói chuyện.

Chỉ là hiện giờ Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay đã không có hình rồng đồ án, chính là không biết Tư Không Kiến là như thế nào phát hiện.

Ức chế trụ trong lòng kích động, Tư Không Kiến ở thượng thủ vị ngồi xuống sau, tầm mắt không chịu khống mà dừng ở Tiêu Lăng Hàn trên người, trong mắt tràn đầy phức tạp.

Chính cái gọi là bị lá che mắt, chỉ cần chỉ là bởi vì Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay đã không có Long Vương đồ án bớt, hắn liền vào trước là chủ mà nhận định đối phương không phải bạn tốt hài tử. Cái này sai lầm ý tưởng thẳng đến bị phản phệ thân bị trọng thương sau, hắn mới nghĩ thông suốt sự tình mấu chốt.

Năm đó đứa bé kia tu luyện thiên phú xác thật không tốt, nhưng vừa sinh ra là có thể có được một con rồng làm nửa đời thú người có thể đơn giản sao?

Bặc tính ba lần.

Trước hai lần bặc tính chính là bạn tốt hài tử, sau một lần bặc tính chính là Tiêu Lăng Hàn.

Vừa lúc đều lọt vào phản phệ.

Trên đời này có một loại người vận mệnh nhảy ra tam giới, mặc kệ ngươi là ai đều không thể bặc tính loại người này kiếp trước kiếp này. Nếu là khăng khăng bặc tính chỉ biết bị phản phệ, thân bị trọng thương xem như nhẹ, nặng thì đương trường sinh tử đạo tiêu.

Hắn vận khí tốt chỉ là bị trọng thương, này còn may mà năm đó kia một quẻ, làm hắn cùng Tiêu Lăng Hàn chi gian sinh ra nhân quả.

Thu hồi phiêu xa suy nghĩ, Tư Không Kiến ho nhẹ một tiếng, nghĩ nên từ nơi nào nói lên tương đối hảo, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn chính mình có biết không chính mình thân thế.

"Phía trước ta bị thương hôn mê bất tỉnh, ít nhiều Tiêu tiểu hữu ra tay cứu giúp, mới có thể làm ta kéo dài hơi tàn."

Một câu nói lời cảm tạ liền xong rồi?

Không phải hẳn là có lễ trọng đưa tiễn sao?

Quá không thành ý!

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt nhàn nhạt, trong miệng khiêm tốn nói: "Tiền bối không cần khách khí, vãn bối năng lực hữu hạn, không thể giúp tiền bối đem thương thế toàn bộ chữa khỏi, đúng là hổ thẹn."

Tư Không Kiến xua xua tay, "Tiêu tiểu hữu đã tận lực, ta hiện tại đã hảo rất nhiều, ngươi không cần tự trách."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Ngươi suy nghĩ nhiều, ta hoàn toàn không có tự trách.

Tiếp theo Tư Không Kiến giống như vô tình mà nói: "Tiêu tiểu hữu thiên tư trác tuyệt, còn tuổi nhỏ liền có Đại La Kim Tiên tu vi, hơn nữa vẫn là một người luyện đan sư, lệnh tôn có ngươi như vậy ưu tú hài tử nên là thực vui mừng."

"Vãn bối chút thực lực ấy không đảm đương nổi tiền bối mâu tán, đến nỗi gia phụ……" Nói tới đây, Tiêu Lăng Hàn cố ý tạm dừng một chút, hắn vẫn luôn chú ý Tư Không Kiến biểu tình, thấy đối phương trên mặt rõ ràng có chờ mong chi sắc.

Mới tiếp tục nói: “Không biết hắn hiện giờ thân ở nơi nào? Hay không mạnh khỏe?”

Tư Không Kiến: “Tiêu tiểu hữu phụ thân không có phi thăng đến Tiên giới sao?”

Tiêu Lăng Hàn: “Thật không dám giấu giếm, kỳ thật ta cũng không biết chính mình phụ thân là ai.”

Tư Không Kiến: “Phương tiện nói đến nghe một chút sao?”

Liền biết ngươi sẽ hỏi!

Tiêu Lăng Hàn từ từ nói: “Tự ba tuổi khởi, mẫu phụ liền rời đi ta. Ta sở dĩ nhanh như vậy phi thăng đến Tiên giới, chính là muốn tìm đến chính mình thân thế, từ mẫu phụ lưu lại đôi câu vài lời trung, ta biết chính mình kỳ thật sinh ra ở Tiên giới.”

Tư Không Kiến đôi tay nắm chặt ghế dựa tay vịn, an nại trụ nội tâm kích động, “Vậy ngươi trên người có hay không cái gì rõ ràng đặc thù, hoặc là ngươi mẫu phụ nhưng có lưu lại cái gì chứng minh thân phận đồ vật cho ngươi?”

Tiêu Lăng Hàn tiếc nuối nói: “Mẫu phụ cũng không có lưu lại cái gì có thể chứng minh thân phận đồ vật cho ta, đến nỗi trên người đặc thù, kỳ thật phía trước ta cùng tiền bối nói biểu ca trên người có hình rồng đồ án, kỳ thật đó chính là ta chính mình. Nhưng là, từ ta bắt đầu tu luyện sau, kia đồ án liền chính mình biến mất.”

Nghe đến đó, Tư Không Kiến đã thực khẳng định Tiêu Lăng Hàn chính là bạn tốt hài tử.

Hắn đem ánh mắt đầu hướng Thượng Quan Huyền Ý, “Ta có chút lời nói tưởng đơn độc cùng Tiêu tiểu hữu nói, không biết Thượng Quan tiểu hữu có không lảng tránh một chút.”

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ngốc!

Hắn không phải không ra tiếng, không quấy rầy hai người nói chuyện sao?

An tĩnh đương cái phông nền, cư nhiên cũng tao ghét bỏ!

Chỉ là không đợi hắn trả lời, Tiêu Lăng Hàn liền nói: “Không biết tiền bối muốn nói với ta cái gì? Huyền Ý là ta đạo lữ, ta ở mười bốn tuổi liền gặp được hắn, này một đường chúng ta lẫn nhau nâng đỡ đi đến hiện tại, chúng ta chi gian không có bí mật, huống hồ chúng ta là khế ước đạo lữ. Nếu là tiền bối để ý nói, vậy không cần phải nói.”

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn 360 tuổi, mười bốn tuổi hai người liền tương ngộ, sinh tử gắn bó nhiều năm như vậy, xác thật không có lảng tránh tất yếu. Huống chi về sau sự tình, đến bọn họ cùng nhau đối mặt.

Nghĩ thông suốt sau, Tư Không Kiến mới vừa nói nói: “Nếu như vậy, kia Thượng Quan tiểu hữu lưu lại nghe một chút cũng hảo.”

Biết hắn muốn bắt đầu nói Tiêu Lăng Hàn thân thế, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều ngồi nghiêm chỉnh, chuẩn bị nghiêng tai lắng nghe.

Tư Không Kiến: “Tiêu tiểu hữu, ta hẳn là biết ngươi thân thế.”

“Nếu là thật sự, còn thỉnh tiền bối báo cho.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy hướng Tư Không Kiến hành lễ.

Tư Không Kiến đè xuống tay, ý bảo Tiêu Lăng Hàn ngồi xuống.

Sau đó, hắn mới bắt đầu giảng thuật.

“Ngươi phụ thân hẳn là Thiên Thịnh Tiên Vực nhất đẳng thế gia Tiêu gia tuyệt thế thiên tài, tên là Tiêu Trình Hạo.”

“Hắn kinh tài diễm diễm, ở cùng thế hệ tu giả trung tu vi vĩnh viễn đều là xa xa dẫn đầu. Kẻ ái mộ đông đảo, nhưng không ai có thể làm hắn động tâm, cho dù là khuynh quốc khuynh thành đệ nhất mỹ nhân tuyết nghiên tiên tử, cũng chưa thành được đến quá hắn một ánh mắt.”

“Thẳng đến có một ngày, Tiêu Trình Hạo đột nhiên mang theo một cái song nhi trở lại Tiêu gia, người nọ tên là Bạc Hề Thiên Lạc, hắn bộ dạng có thể nói là thế gian chỉ có. Một tháng sau, hai người liền cử hành hợp tịch đại điển. Vừa mới bắt đầu những cái đó ái mộ Tiêu Trình Hạo người đều không phục, thẳng đến mọi người xem đến Bạc Hề Thiên Lạc bộ dạng cùng hắn kia làm người theo không kịp tu vi, một đám người không thể không nghỉ ngơi đối Tiêu Trình Hạo tiểu tâm tư. Lúc đó, mọi người đều cảm thấy Bạc Hề Thiên Lạc cùng Tiêu Trình Hạo đặc biệt xứng đôi, hai người đứng chung một chỗ quả thực chính là trời sinh một đôi.”

“Nhưng trời có mưa gió thất thường.”

“Liền ở Bạc Hề Thiên Lạc sinh hạ hắn cùng Tiêu Trình Hạo hài tử mấy cái canh giờ sau, liền có người truyền ra Tiêu gia thiên tài Tiêu Trình Hạo nhi tử cư nhiên là một cái phàm thai, theo sau lập tức có người tuôn ra Bạc Hề Thiên Lạc là Ma tộc.”

“Tiên ma từ xưa đến nay nhân thế bất lưỡng lập, liền ở đại gia thảo luận muốn đem Bạc Hề Thiên Lạc cầm tù lên khi, Thiên Đạo Tông có người tính ra hắn cùng Tiêu Trình Hạo nhi tử là phá vỡ Tiên giới phong ấn mấu chốt.”

Nghe đến đó, Tiêu Lăng Hàn mí mắt không cấm nhảy nhảy.

Ở tu chân thời điểm Thượng Quan Huyền Ý trở thành phá vỡ phi thăng thông đạo mấu chốt, hiện giờ tới rồi Tiên giới hắn thế nhưng trở thành phá vỡ phi thăng Thần giới thông đạo mấu chốt.

Như thế nào bọn họ hai cái liền cùng này phi thăng thông đạo giằng co.

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng thân duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn tay áo, con ngươi tất cả đều là nôn nóng cùng lo lắng.

Lúc trước hắn phá vỡ phi thăng Tiên giới phi thăng thông đạo liền cửu tử nhất sinh.

Thần giới phi thăng thông đạo khẳng định càng khó phá vỡ.

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng vỗ vỗ hắn tay, ý bảo hắn đừng lo lắng, hai người tiếp tục nghe Tư Không Kiến giảng thuật.

"Trăm vạn năm trước một ngày, Tiên giới phi thăng đến Thần giới thông đạo không biết vì sao đột nhiên bị phong ấn. Sự tình quan phi thăng thông đạo, sở hữu muốn thành thần người đều bắt đầu chú ý khởi đứa nhỏ này. Kết quả đại gia phát hiện đứa nhỏ này thế nhưng hồn phách không được đầy đủ, vốn dĩ phàm thai đã làm người thực kinh ngạc, rốt cuộc Bạc Hề Thiên Lạc cùng Tiêu Trình Hạo hai người đều là Tiên Đế cảnh cường giả, nhưng đứa nhỏ này cư nhiên vẫn là một cái nhiều hệ Tạp linh căn."

"Người như vậy đừng nói phá vỡ phi thăng thông đạo, có thể hay không sống sót đều là cái vấn đề."

"Bởi vì mới vừa có một tia hy vọng, tiếp theo nháy mắt lại làm người thất vọng."

"Có một bộ phận nhân tâm sinh oán niệm, nổi lên giết chết đứa bé kia tâm tư. Kia hài tử thúc bá càng là muốn giao ra hắn, cứ việc hắn là bọn họ thân cháu trai, nhưng ở bọn họ trong lòng, cái này cháu trai xa không có tu luyện sở dụng thiên tài địa bảo tới quan trọng."

"Hài tử cha mẹ bị hắn thúc bá sử kế chi khai, mắt thấy những người đó liền phải đắc thủ, thời khắc mấu chốt, kia hài tử cộng sinh thú thức tỉnh, cứu lúc ấy mới chỉ có ba ngày hắn."

Nói nơi này, Tư Không Kiến tạm dừng một chút.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vẫn chưa ra tiếng quấy rầy hắn.

Uống một ngụm trà, hắn tiếp tục nói: "Thiếu niên khi ta lần đầu tiên ra cửa du lịch, đụng phải đồng dạng lần đầu tiên ra cửa du lịch Tiêu Trình Hạo, vì thế chúng ta hai người cùng nhau rèn luyện, sau lại chúng ta trở thành sinh tử chi giao."

"Bởi vì khắp nơi bức bách, Tiêu Trình Hạo cùng Bạc Hề Thiên Lạc mang theo hài tử tìm được rồi ta. Làm ta vì kia hài tử tìm đến một tia sinh cơ, vừa mới bắt đầu ta như thế nào đều suy tính không ra kia hài tử tương lai. Sau lại không biết sao đột nhiên tính ra một đường sinh cơ, có chuyển cơ, Tiêu Trình Hạo cùng Bạc Hề Thiên Lạc phu phu hai liền phân công nhau hành động."

"Cho nên, ngươi phụ thân là Tiêu Trình Hạo, mà ngươi mẫu phụ chính là Bạc Hề Thiên Lạc, lúc trước đứa bé kia chính là ngươi."

“Cũng không biết lúc ấy đến tột cùng là ai tuôn ra Bạc Hề Thiên Lạc là Ma tộc? Bởi vì lúc ấy ngươi thần hồn không được đầy đủ, bọn họ một bên muốn tìm kiếm ôn dưỡng ngươi thần hồn linh vật, một bên còn muốn che chở ngươi. Căn bản đằng không ra tay tới tra tìm hung phạm, sau lại lại vì ngươi đi thế giới khác.”

“Tiêu Trình Hạo cùng Bạc Hề Thiên Lạc yêu nhau có thể nói là một cái cấm kỵ, hiện tại bên ngoài phỏng chừng đã hỏi thăm không đến về hai người truyền thuyết.”

Tiêu Lăng Hàn sau khi nghe xong lâm vào trầm tư.

Tin tức lượng không phải giống nhau đại.

Năm đó hắn có thể tồn tại, âm thầm hẳn là còn có không ít người tương trợ, bằng không Tiêu Trình Hạo cùng Bạc Hề Thiên Lạc hai người căn bản không có khả năng thành công đem hắn mang ly Tiêu gia.

Tiêu gia quả nhiên có người muốn hắn chết!

Thúc bá sao?

Vậy chờ chính mình có năng lực sau, nhất định sẽ trở về hảo hảo hiếu kính những cái đó cái gọi là thúc bá.

Còn có năm đó mẫu phụ đem hắn ném ở Thịnh Thiên Thành Tiêu gia sau, lại đi nơi nào?

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, hắn trong mắt tràn đầy hàn quang.

Ngẩng đầu nhìn về phía Tư Không Kiến, khó hiểu nói: “Tư Không tiền bối, theo lý thuyết Bạc Hề tiền bối là Ma tộc, Tiên giới người vừa mới bắt đầu còn tưởng đem hắn cầm tù lên, nhưng sau lại rốt cuộc đã xảy ra cái gì, làm những người đó thay đổi chú ý, cũng không có cầm tù hắn?”

Tư Không Kiến: “Cũng không có gì, chính là Ma tộc Ma Chủ ra mặt uy hiếp Tiên giới mọi người, nếu là có người dám động Bạc Hề Thiên Lạc, kia Ma tộc sẽ không tiếc hết thảy tấn công Tiên giới. Sau lại hai bên ước định làm Bạc Hề Thiên Lạc trở lại Ma tộc, từ đây không được lại đặt chân Tiên giới, mọi người mới không có đối hắn ra tay.”

Lại nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn tiếp tục nói: “Ngươi mệnh cách kỳ lạ, ngươi trưởng thành chỉ có thể dựa chính ngươi, ngươi thân nhân đặc biệt là cha mẹ không thể nhúng tay ngươi trưởng thành. Hy vọng ngươi không cần đối bọn họ sinh ra khúc mắc.”

Hắn không có đối bọn họ sinh ra khúc mắc nha!

Tư Không Kiến có phải hay không hiểu lầm cái gì?

Chẳng lẽ là bởi vì vừa rồi chính mình nói ra xưng hô, Bạc Hề tiền bối?

Đối một cái còn không có gặp mặt người kêu mẫu phụ, hắn thật sự là kêu không ra khẩu.

Xưng hô gì đó, về sau gặp mặt lại nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 600

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 600 nhẹ nhàng công tử

Nói như vậy, Bạc Hề Thiên Lạc hiện tại hẳn là ở Ma Vực.

Ma Chủ tự mình ra mặt bảo hắn, xem ra hắn ở Ma Vực thân phận hẳn là rất cao.

Biết đối phương không việc gì, Tiêu Lăng Hàn nhắc tới tâm cũng liền buông. Mặc kệ nói như thế nào, hiện tại hắn có thể bình yên vô sự ngồi ở chỗ này, này hết thảy đều là bởi vì Bạc Hề Thiên Lạc cùng Tiêu Trình Hạo.

Hai người đối hắn vô tư trợ giúp, hắn thực cảm kích.

Trên đời này có bao nhiêu cha mẹ có thể vì con cái làm được bọn họ này một bước?

Tu tiên giới, ích lợi vì thượng.

Rất nhiều cha mẹ thấy chính mình sinh hạ hài tử thiên phú không tốt, đều sẽ trực tiếp từ bỏ.

Nếu không phải Tiêu Trình Hạo cùng Bạc Hề Thiên Lạc, hắn khả năng còn ở luân hồi trung, linh hồn của hắn vốn dĩ đã bị phân chia năm xẻ bảy, khả năng không cần bao lâu, trên đời này lại vô hắn.

Tự hỏi bất quá một tức, hắn liền hoàn hồn, đối Tư Không Kiến gật đầu nói: “Ta đã biết, đa tạ Tư Không tiền bối.”

Tư Không Kiến hơi gật đầu: “Về sau kêu ta Tư Không bá bá.”

“Hảo, Tư Không bá bá.” Tiêu Lăng Hàn có chút không được tự nhiên mà gọi một tiếng.

“Không biết Tư Không bá bá năm đó vì sao sẽ đến Hỏa Phàm Tiên Vực?” Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên hỏi.

Hắn cùng Tiêu Lăng Hàn hai người vừa đến Tiên giới không lâu, bị người tính tiến tiến vào, nhưng thật ra có thể lý giải. Nhưng Tư Không Kiến Tiên Đế cảnh tu vi, hẳn là sẽ không có không có mắt người dám đem hắn truyền tống đến nơi đây mặt tới mới là.

Nghe vậy, Tư Không Kiến cười khổ nói: “Năm đó ta bị người đuổi giết, song quyền khó địch bốn tay. Sau lại, ta tính ra bản thân sinh lộ ở Hỏa Phàm Tiên Vực, bởi vì thời gian cấp bách, lúc ấy ta cũng không tưởng quá nhiều. Chờ tiến vào sau, mới phát hiện phàm là tiến vào người liền không có một cái có thể đi ra ngoài.”

Tiêu Lăng Hàn nghe mí mắt giựt giựt, nhíu mày, "Tư Không bá bá sở dĩ sẽ bị người đuổi giết, nên không phải là bởi vì ta duyên cớ?"

Tư Không Kiến cũng không giấu giếm: "Thật đúng là bởi vì ngươi, năm đó các ngươi một nhà ba người đột nhiên biến mất ở Tiên giới. Mọi người tìm không đến người, ở biết được các ngươi cuối cùng thấy người kia là ta sau, sôi nổi muốn ta nói ra các ngươi rơi xuống, ta tự nhiên sẽ không thất tín bội nghĩa."

"Không phải còn có một cái Thiên Đạo Tông sao?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

Này Thiên Đạo Tông người không phải biết bói toán sao?

Tính tính toán không phải hảo.

"Tự nhiên có người đi tìm Thiên Đạo Tông người, nhưng Thiên Đạo Tông người tính không ra các ngươi một nhà ba người ở nơi nào, lại tính ra ta vị trí. Ta sẽ bị đuổi giết, Thiên Đạo Tông người công không thể không."

Tư Không Kiến đang nói lời này thời điểm khuôn mặt bình tĩnh, phảng phất cái kia bị đuổi giết người không phải hắn giống nhau.

Chỉ có hắn trong lòng rõ ràng, hắn cùng Thiên Đạo Tông thế bất lưỡng lập.

"Ngạch…… Xin lỗi."

Tiêu Lăng Hàn cũng thực vô tội, hắn khi đó mới sinh hạ tới không lâu, vẫn là một cái liền lời nói đều sẽ không nói nãi oa oa, bị người đuổi giết, bị người tính kế, bị người nhớ thương, hắn mới thật sự đổ tám đời vận xui đổ máu.

Nhất đáng giận chính là năm đó tuôn ra Bạc Hề Thiên Lạc là Ma tộc người kia, tiếp theo chính là Thiên Đạo Tông.

Tư Không Kiến xua xua tay, "Ta nói ra, chỉ là làm ngươi biết chân tướng, cũng không có trách cứ các ngươi ý tứ, cũng hy vọng ngươi có thể đề phòng Thiên Đạo Tông."

Ngạch……

Tiêu Lăng Hàn im lặng.

Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên hỏi: "Kia Tư Không bá bá, ngươi nếu là hiện tại đi ra ngoài có thể hay không lại lần nữa bị Thiên Đạo người theo dõi?"

Tư Không Kiến nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý, liếc mắt một cái liền nhìn ra hắn suy nghĩ cái gì, "Yên tâm, liền tính ta rơi vào những người đó trong tay, cũng sẽ không nói ra tiêu chất nhi rơi xuống."

Bị chọc trúng tâm tư, Thượng Quan Huyền Ý cũng không cảm thấy xấu hổ, hắn đương nhiên muốn hỏi rõ ràng, rốt cuộc bọn họ hiện giờ tu vi còn rất thấp, nhưng không nghĩ hiện tại liền đối thượng những cái đó đứng ở Tiên giới đỉnh người.

Được đến vừa lòng đáp án, hắn tâm tình rất tốt, “Đa tạ Tư Không bá bá.”

Tư Không Kiến xua xua tay, nhận thấy được Thượng Quan Huyền Ý trong lời nói thâm ý, “Các ngươi có phải hay không tìm được đi ra ngoài phương pháp?”

“Có điểm mặt mày, bất quá còn cần điểm thời gian nghiệm chứng, Tư Không bá bá có thể trước làm tốt rời đi chuẩn bị.” Tiêu Lăng Hàn trả lời ba phải cái nào cũng được.

“Hảo, hảo! Đúng rồi, sau khi rời khỏi đây, các ngươi coi như không quen biết ta. Nếu là cùng ta lui tới chặt chẽ, khả năng sẽ bị hoài nghi.” Tư Không Kiến vỗ tay nói, quả nhiên phía trước hắn tính ra tới quẻ tượng không có sai.

“Hảo.”

Cái này có thể có, hai người đáp ứng thực sảng khoái.

“Lăng Hàn, ở ngươi tu vi không có đạt tới Tiên Tôn cảnh trước, tốt nhất đừng làm người biết Trình Hạo huynh là ngươi phụ thân.” Tư Không Kiến không quên nhắc nhở.

“Ta minh bạch.”

Lúc sau ba người lại hàn huyên trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới đứng dậy cáo từ.

Trở lại chỗ ở sau, hai người trực tiếp lên giường ngủ.

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau sáng sớm.

Thượng Quan Huyền Ý một người vào Tàng Bảo Lâu.

Mới vừa vừa xuất hiện ở Tàng Bảo Lâu đại sảnh, khí linh lập tức xuất hiện trước mặt hắn.

Nó liếc xéo Thượng Quan Huyền Ý, châm chọc nói: “Lâu như vậy mới tiến vào, các ngươi là tìm được rời đi họa trung thế giới phương pháp?”

Khí linh lời này hiển nhiên là biết rõ cố hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn thẳng khí linh, trong mắt mang theo xem kỹ, còn có một tia sát ý.

Nhận thấy được Thượng Quan Huyền Ý trong mắt sát ý, khí linh lui về phía sau hai bước.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

“Ngươi lời này hỏi cũng thật khôi hài, cũng không phải ta muốn làm gì. Ngươi thân là ta pháp bảo khí linh, lại liên tiếp đối ta cái này chủ nhân bất kính, nói chuyện còn luôn là âm dương quái khí, năm lần bảy lượt khiêu khích ta.” Thượng Quan Huyền Ý một bên nói, một bên triều khí linh đi đến.

“Ở ngươi trong lòng căn bản không có đem ta trở thành quá chủ nhân của ngươi, ngươi tưởng chỉ có lợi dụng, ngươi muốn lợi dụng ta vì ngươi chữa trị Tàng Bảo Lâu, sau đó ngươi hảo hấp thu Tàng Bảo Lâu năng lượng, lấy này tới khôi phục tự thân.”

“Ta, ta không biết ngươi đang nói cái gì.” Khí linh nói lời này thời điểm rõ ràng tự tin không đủ, ánh mắt né tránh.

“Ngươi biết ta đang nói cái gì, bởi vì ngươi căn bản không phải Tàng Bảo Lâu khí linh, Tàng Bảo Lâu nguyên lai cá a hi | độc già khí linh đã bị ngươi cắn nuốt.”

Thượng Quan Huyền Ý lời này nói xong, khí linh đồng tử cấp tốc co rút lại một chút, tuy rằng thực mau, nhưng như cũ bị Thượng Quan Huyền Ý nhìn cái rõ ràng.

Thấy khí linh cái dạng này, Thượng Quan Huyền Ý biết, hắn suy đoán là chính xác.

Lần trước cùng khí linh tan rã trong không vui sau, hắn liền bắt đầu cân nhắc cái này cái gọi là khí linh. Khí linh mỗi lần nhìn thấy bọn họ đều là một bộ cao cao tại thượng tư thái, xưng hô nó tiền bối thời điểm, nó cảm thấy theo lý thường hẳn là. Này liền làm người không thể không suy nghĩ sâu xa, theo lý thuyết hắn là Tàng Bảo Lâu chủ nhân, khí linh hẳn là gọi hắn chủ nhân mới đúng, nhưng khí linh đối hắn chỉ có tràn đầy ghét bỏ.

Pháp bảo hắn lại không phải chỉ có Tàng Bảo Lâu một kiện, giống Hỗn Thiên Châu, nó sẽ theo bản năng tự động hộ chủ; còn có bổn danh pháp bảo Càn Khôn Thần Trận Bàn, nó sẽ đem trận bàn trận pháp tri thức truyền cho hắn.

Này đó pháp bảo đều nhận hắn là chủ, trước hết nghĩ đến đều là hắn cái này chủ nhân.

Nhưng Tàng Bảo Lâu khí linh mỗi lần nhìn thấy hắn, đều là ở thúc giục hắn chạy nhanh tăng lên tu vi, như vậy làm tốt Tàng Bảo Lâu tăng lên cấp bậc. Đối hắn chỉ có tràn đầy oán khí, tựa hồ thực hối hận năm đó vì cứu hắn, làm Tàng Bảo Lâu cấp bậc giảm xuống.

Cũng là bởi vì này, Thượng Quan Huyền Ý mới có thể cẩn thận nghĩ lại năm ấy ở phi thăng trong thông đạo phát sinh sự.

Khi đó, Tàng Bảo Lâu khí linh xác thật dùng Tàng Bảo Lâu lực lượng đi phá vỡ phi thăng thông đạo, nhưng nó cuối cùng mục đích là một mình trở lại Tiên giới. Nhưng nó lại lòng tham mà muốn đem linh hồn của chính mình cấp cắn nuốt rớt, làm nó không nghĩ tới chính là, linh hồn của chính mình thượng cư nhiên có công đức ánh sáng che chở. Mà lúc ấy cùng Hỗn Thiên Châu tranh đoạt linh hồn cũng không phải trận pháp, mà là cái này khí linh, kết quả nó phi phàm không thực hiện được, còn bởi vậy bị thương hôn mê.

Năm đó khí linh ở hôn mê trước, để lại một tay, cố ý thay đổi Thượng Quan Huyền Ý ký ức. Cái này làm cho sau lại không thấy xảy ra chuyện bản chất Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn nghĩ lầm lúc ấy là Tàng Bảo Lâu khí linh cùng Hỗn Thiên Châu đồng thời ra tay cứu Thượng Quan Huyền Ý.

Thông qua đối thời gian pháp tắc hiểu biết, Thượng Quan Huyền Ý kéo tơ lột kén hoàn nguyên năm đó chân tướng.

Cho nên, năm đó khí linh căn bản không ra tay đã cứu hắn.

"Hừ, mặc kệ ngươi nói cái gì, dù sao ta chính là Tàng Bảo Lâu khí linh, đây là ai cũng vô pháp thay đổi sự thật."

"Ngươi đem Tàng Bảo Lâu nguyên lai khí linh cắn nuốt sau, ngươi xác thật thành Tàng Bảo Lâu tân khí linh. Nhưng là, ta không nghĩ muốn một cái tùy thời muốn hại chủ nhân tánh mạng khí linh, cho nên…… Ngươi cần thiết chết."

"Ha ha ha…… Chính là bởi vì phía trước ta không có dựa theo ngươi yêu cầu đem họa thu vào Tàng Bảo Lâu, cho nên ngươi muốn mạt sát ta?"

"Không, ngươi sai rồi. Ngươi gặp qua cái nào khí linh sẽ cùng chủ nhân cò kè mặc cả không nói, còn dám cãi lời chủ nhân mệnh lệnh, thậm chí không đem chủ nhân để vào mắt? Ngươi này một loạt biểu hiện, đều chỉ có thể thuyết minh ngươi nguyên lai thân phận là một nhân tộc. Hơn nữa, ngươi cùng ta ký kết khế ước, ngươi tùy thời đều có thể giải trừ."

Khí linh ngạc nhiên mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Nó không rõ, hảo hảo, nó như thế nào liền bại lộ.

"Liền tính như thế, ngươi hiện tại cũng không thể đem ta như thế nào, muốn mạt sát ta, ngươi chút thực lực ấy còn chưa đủ xem."

Nếu bị phát hiện, khí linh cũng không trang, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt tràn đầy khinh thường.

"Tàng Bảo Lâu bất quá mới tứ cấp, liền tính ngươi đem Tàng Bảo Lâu năng lượng toàn bộ rút cạn, ngươi linh hồn nhiều nhất cũng liền đạt tới Tiên Quân cảnh, Tiên Đế cảnh hẳn là miễn cưỡng. Như vậy linh hồn, ngươi từ đâu ra tự tin ta giết không được ngươi."

"Hừ, thử xem ngươi liền biết, ngươi vì sao mạt sát không được ta."

Lão giả bộ dáng khí linh chậm rãi bắt đầu biến thân.

Chỉ chốc lát sau, đứng ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt lão giả, liền đổi thành một cái 1m9 nhẹ nhàng công tử.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Đây là không chuẩn bị trang, cho nên mới biến trở về nguyên lai bộ dáng?

Bất quá, gia hỏa này phía trước liền muốn cắn nuốt linh hồn của chính mình, nếu là không trừ bỏ người này, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình đỉnh đầu vẫn luôn đều treo một cây đao.

Xem đối phương không có sợ hãi bộ dáng, rất có thể chính mình thật sự giết không chết hắn.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý biến mất ở Tàng Bảo Lâu trung.

Chờ hắn tái xuất hiện khi, đã ở bọn họ hiện tại cư trú trong phòng.

"Sự tình làm tốt?" Tiêu Lăng Hàn đang ngồi ở trước bàn nghiên cứu phù văn, thấy Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên xuất hiện, thuận miệng hỏi.

"Không có làm tốt, có điểm khó giải quyết, ta yêu cầu ngươi trợ giúp. Chờ ta đem vừa rồi phát sinh sự truyền cho ngươi, ngươi liền sẽ minh bạch." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đi vào Tiêu Lăng Hàn trước mặt, cúi người cùng hắn cái trán chạm vào cái trán, sau đó đem vừa rồi hết thảy truyền cho hắn.

Xem xong Thượng Quan Huyền Ý ký ức sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp mang theo hắn tiến vào Long Ngọc không gian.

Đối với Tàng Bảo Lâu khí linh Tiêu Lăng Hàn có cái lớn mật suy đoán, nếu là đúng như hắn tưởng như vậy, kia Thượng Quan Huyền Ý thật đúng là giết không chết đối phương.

"Huyền Ý, buông ra thức hải, làm ta đi vào."

Thượng Quan Huyền Ý không biết Tiêu Lăng Hàn muốn làm gì, xuất phát từ đối hắn tín nhiệm, hắn không hỏi nhiều, liền làm theo.

Tiêu Lăng Hàn linh hồn rất dễ dàng liền tiến vào Thượng Quan Huyền Ý thức hải trung, 【 Huyền Ý, ngươi hiện tại tiến Tàng Bảo Lâu, chờ một chút ta đối phó khí linh thời điểm, ngươi trạm xa một chút. 】

【 hảo! 】

Gọi ra Tàng Bảo Lâu, Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động, người liền xuất hiện ở Tàng Bảo Lâu trong đại sảnh.

Chỉ là hắn mới vừa đứng vững, bên tai liền liền truyền đến một cái trào phúng thanh âm.

"Nha! Ta còn tưởng rằng ngươi có tự mình hiểu lấy, không nghĩ tới ngươi còn dám tiến Tàng Bảo Lâu tới."

Nghe tiếng, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy khí linh từ đại sảnh phía trên chậm rãi rơi trên mặt đất. Đối với khí linh nói, hắn không để bụng, hồi dỗi nói: "Đây là ta pháp bảo, ta vì sao không dám tiến vào."

"Hừ, lúc ấy bất quá là xem ngươi tư chất cũng được, mới có thể nhận ngươi là chủ, không nghĩ tới ngươi thật đúng là đem chính mình trở thành Tàng Bảo Lâu chủ nhân."

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Chẳng lẽ này không phải sự thật sao?

"Thần thú phượng hoàng, không biết ăn lên là cái gì hương vị." Nói, hắn liếm liếm khóe miệng, mãn nhãn thèm nhỏ dãi mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 601

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 601 rời đi họa trung

Khí linh bộ dáng như là thấy được một mâm mỹ vị đồ ăn, trong mắt là không chút nào che giấu tham lam.

Thượng Quan Huyền Ý hung hăng đánh cái giật mình, đối phương cư nhiên muốn ăn hắn!

Niết bàn biến thành phượng hoàng sau, hắn cảm giác chính mình thành hương bánh trái, là cá nhân liền muốn thò qua tới cắn thượng một ngụm.

Đột nhiên, khí linh nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt bị người ngăn trở.

Nó bất mãn mà nhìn về phía đứng ở nó cùng Thượng Quan Huyền Ý trung gian người, lập tức nói: “Thứ tốt, ai gặp thì có phần, này chỉ phượng hoàng chúng ta hai chia đều.”

Được nghe lời này, Tiêu Lăng Hàn quanh thân độ ấm sậu hàng, trong mắt là ngập trời lửa giận, “Ngươi thật là đáng chết!”

Hắn không nghĩ tới, chính mình mới ra tới cư nhiên liền nghe được những lời này.

“Hừ, ngươi muốn bảo hắn? Ta đây đành phải đem ngươi một khối ăn……”.

Không đợi khí linh nói xong, Tiêu Lăng Hàn đã bắt đầu động thủ. Hắn duỗi tay vung lên, trực tiếp vận dụng không gian pháp tắc, đem khí linh cùng hắn ngăn cách ở một phương không gian trung. Như vậy có thể làm khí linh mất đi đối Tàng Bảo Lâu khống chế, cũng mất đi đối ngoại giới cảm ứng.

Đối phó lên liền dễ dàng đến nhiều.

Khí linh thấy Tiêu Lăng Hàn đã ra tay, nó không chút nghĩ ngợi liền phải rút ra Tàng Bảo Lâu năng lượng thêm chú ở trên người mình. Chỉ là nó duỗi tay một hút, nguyên bản những cái đó nó có thể tùy tâm khống chế năng lượng, lại không có giống dĩ vãng giống nhau dũng hướng nó.

Liên tục thử vài lần, đều là giống nhau kết quả.

Nó quay đầu liền thấy Tiêu Lăng Hàn chính lạnh như băng sương mà nhìn chằm chằm chính mình.

Khí linh không xác định có phải hay không Tiêu Lăng Hàn giở trò quỷ, nó kinh giận nói: “Ngươi, ngươi làm cái gì?”

Tiêu Lăng Hàn lãnh "Hừ" một tiếng, vẫn chưa trả lời.

Hắn chậm rãi nâng lên tay phải, sử dụng linh hồn lực đem khí linh hút đến chính mình trước mặt.

Ở nó đầy mặt khiếp sợ trung, cách không vứt ra một cái tát, "Bang" một tiếng, cực có vũ nhục tính một cái tát.

Khí linh bị trừu phi trên mặt đất, chật vật không thôi.

"Ta người há là ngươi có thể mơ ước." Tiêu Lăng Hàn lãnh khốc vô tình thanh âm truyền tiến khí linh trong tai.

Nói xong, cách không lại là một cái tát.

"Bang" thanh thúy tiếng vang, lại lần nữa vang vọng tại đây hẹp hòi không gian trung.

Khí linh bị này một cái tát ném tới rồi bên kia, nó ngẩng đầu oán độc mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, đôi tay gắt gao mà nắm thành quyền. Ý niệm vừa động, vô số căn do linh hồn lực ngưng tụ thật nhỏ phi châm, triều Tiêu Lăng Hàn mặt mà đi.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn đồng dạng ngưng tụ ra vô số căn thật nhỏ phi châm, nhắm ngay triều chính mình bay ra tới phi châm trực tiếp đánh tới.

"Bá bá bá……" Phi châm chạm vào nhau sau, sôi nổi biến mất ở trong không khí.

Đang ở khí linh cáu giận gian, nó nhìn đến có hai căn để sót phi châm, tiếp tục hướng tới Tiêu Lăng Hàn bay nhanh đâm tới, nó khóe miệng chậm rãi giơ lên một cái độ cung. Đã có thể tại hạ một giây, nó trên mặt biểu tình liền cứng lại rồi.

Chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhẹ nhàng vung lên, kia hai căn phi châm lập tức thay đổi thân hình, hướng tới khí linh mà đi.

Phi châm tốc độ quá nhanh, khí linh theo bản năng vươn tay đi ngăn cản.

"Phốc phốc" phi châm nhập thịt thanh âm.

"A……" Khí linh đau đến phát ra hét thảm một tiếng, nhưng mà nó tay nhìn qua lại là hoàn hảo không tổn hao gì.

Tiêu Lăng Hàn từng bước một triều khí linh đi đến, mỗi một bước đều như là đạp ở đối phương trong lòng.

"Ngươi…… Ngươi đến tột cùng là ai?" Khí linh hoảng sợ mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Nó còn nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn khi, liền từ trên người hắn cảm nhận được một tia áp bách. Nguyên bản nó cho rằng chỉ là chính mình suy nghĩ nhiều, hiện giờ xem ra, Tiêu Lăng Hàn khẳng định cũng cùng chính mình

giống nhau, đến từ mặt trên, bằng không hắn căn bản không gây thương tổn chính mình.

"Muốn mạng ngươi người." Tiêu Lăng Hàn chậm rãi phun ra năm chữ.

Ngay sau đó, chỉ thấy hắn tay phải chỉ gian xuất hiện một thốc màu trắng ngọn lửa, ngọn lửa ở hắn điều khiển hạ, rời đi hắn tay, hướng tới nằm trên mặt đất khí linh cấp tốc bay đi.

Ở nhìn thấy kia thốc ngọn lửa khi, khí linh đồng tử đột nhiên trợn to, không dám tin tưởng kêu lên: "Không…… Không có khả năng, sao có thể!"

Thực rõ ràng, khí linh nhận ra Hỗn Độn Thánh Viêm.

"A a a……" Ngọn lửa dừng ở khí linh trên người, chỉ thấy nó cả người đều trên mặt đất quay cuồng, trong miệng không ngừng phát ra thê lương kêu thảm thiết.

Linh hồn bị bỏng cháy đau đớn, làm khí linh cả khuôn mặt đều thay đổi hình.

Qua đại giai mười lăm phút, Hỗn Độn Thánh Viêm mới đem khí linh linh hồn thiêu chỉ còn lại có một đoàn kim quang.

Này đoàn kim quang chính là thuần khiết hồn lực, sở dĩ là kim sắc, là bởi vì khí linh linh hồn chính là Thần giới một người thần nhân linh hồn, mặt trên có chứa thần lực, cho nên mới sẽ là kim sắc.

Mà Thượng Quan Huyền Ý linh hồn thuộc về tiên hồn, đối mặt thần nhân thần hồn, liền tính linh hồn của hắn so đối phương cường, cũng không làm gì được đối phương linh hồn.

Khí linh sở dĩ không có sợ hãi, chính là chắc chắn Thượng Quan Huyền Ý không thể đem nó như thế nào.

Không nghĩ, lại ra Tiêu Lăng Hàn cái này biến số.

Khí linh như vậy ngã xuống.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay một hút, kia đoàn kim quang thẳng tắp triều hắn bay tới, hắn vươn tay, đem kim quang nắm ở lòng bàn tay. Theo sau hắn chỉ là tùy ý nhéo nhéo, kia đoàn kim quang liền biến thành một viên kim sắc hạt châu.

Triệt rớt không gian phong tỏa, hắn triều Thượng Quan Huyền Ý vẫy vẫy tay.

"Khí linh đã bị ngươi giải quyết?" Thượng Quan Huyền Ý bước nhanh đi đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

"Ân, cái này cho ngươi, chờ chúng ta ra Tàng Bảo Lâu, ngươi liền bế quan hấp thu luyện hóa nó." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem trên tay hạt châu đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trong tay.

Nhìn trong lòng bàn tay hạt châu, cảm nhận được hạt châu bên trong giàu có tinh thuần hồn lực, Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói: "Đây là cái gì?"

"Ngạch……" Tiêu Lăng Hàn nghĩ nghĩ, đáp: "Xem như hồn lực châu đi!"

Cẩn thận quan sát một chút, Thượng Quan Huyền Ý suy đoán này hẳn là khí linh bị Hỗn Độn Thánh Viêm luyện hóa sau, dư lại xuống dưới tinh hoa, ngưng tụ mà thành hạt châu. Sở dĩ như vậy suy đoán, là bởi vì hắn ở hạt châu thượng cảm nhận được Hỗn Độn Thánh Viêm hơi thở, cùng một tia khí linh hơi thở.

"Lăng Hàn, này viên hồn lực châu đối với ngươi vô dụng sao?"

"Đối ta tác dụng không lớn, cho ngươi, ngươi cứ yên tâm dùng. Của ta chính là của ngươi, không nghĩ kéo ta lui về phía sau, liền ngoan ngoãn nghe lời." Tiêu Lăng Hàn ngữ khí sủng nịch.

Này viên hồn lực châu thượng hồn lực đựng một tia thần lực, nếu là Thượng Quan Huyền Ý luyện hóa, chỗ tốt không cần nói cũng biết.

Nhưng đối Tiêu Lăng Hàn tới nói chỉ có thể xem như dệt hoa trên gấm, bởi vì hắn linh hồn trung vốn dĩ liền có thần lực.

"Nga!" Rõ ràng không ăn mật, Thượng Quan Huyền Ý lại cảm giác trong lòng ngọt tư tư.

Theo sau, hai người ra Tàng Bảo Lâu.

Thượng Quan Huyền Ý cầm hồn lực châu liền đi phòng tu luyện bế quan.

Không rõ ràng lắm hắn yêu cầu bao lâu mới có thể luyện hóa hồn lực châu, Tiêu Lăng Hàn cũng đi theo bế quan.

Thời gian qua mau, ba tháng sau.

Không có một bóng người phòng đột nhiên trống rỗng xuất hiện hai người, này hai người đúng là ở không gian trung bế quan hơn hai năm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Hơn hai năm thời gian, hai người tu vi tuy rằng không có đột phá, nhưng cảnh giới càng củng cố.

Luyện hóa hồn lực châu, Thượng Quan Huyền Ý thần thức chỉ kém một bước là có thể đạt tới Tiên Đế cảnh.

Bởi vì hai người sở trụ phủ đệ là họa trung thế giới trung tâm, Thượng Quan Huyền Ý muốn thu này bức họa phải trước đem phủ đệ thu vào Tàng Bảo Lâu trung. Vì không làm cho những người khác chú ý, hai người quyết định đến buổi tối chờ tất cả mọi người ngủ lúc sau tái hành động.

Lúc này vẫn là chính ngọ thời gian, rảnh rỗi không có việc gì, Tiêu Lăng Hàn quyết định luyện đan tống cổ thời gian.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là một bên ăn đan dược, một bên xem Tiêu Lăng Hàn luyện đan, sau đó chậm đợi màn đêm buông xuống.

Công việc lu bù lên thời gian luôn là qua thật sự nhanh.

Chẳng được bao lâu, không trung liền từ nhàn nhạt hồng, biến thành hắc hồng hắc hồng nhan sắc.

Hai người ra phủ đệ, vận khởi tiên linh khí, thăng đến giữa không trung, cúi đầu nhìn lại, toàn bộ Hỏa Phàm Tiên Vực yên tĩnh một mảnh, an tĩnh như là một tòa tử thành.

Nếu không phải bởi vì bọn họ ở tại họa trung thế giới trung tâm, hơn nữa hai người còn lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, bọn họ cũng sẽ chống lại không được này bức họa trung quy tắc, tới rồi buổi tối nhất định sẽ nặng nề ngủ.

Thu hồi tầm mắt, Thượng Quan Huyền Ý gọi ra Tàng Bảo Lâu.

Tàng Bảo Lâu lúc này chỉ có bàn tay đại, lẳng lặng nằm ở hắn lòng bàn tay.

Từ khí linh bị Tiêu Lăng Hàn mạt sát sau, Thượng Quan Huyền Ý mới xem như chân chính khống chế Tàng Bảo Lâu, cũng là khi đó hắn mới biết được Tàng Bảo Lâu đến tột cùng có bao nhiêu đại.

Tàng Bảo Lâu bên trong mỗi một phòng đều tương đương với một cái tiểu thế giới, bên trong pháp bảo vô số, trước kia ở Thiên Tài Thí Luyện thời điểm, được đến những cái đó pháp bảo bất quá là Tàng Bảo Lâu rác rưởi hóa. Bất quá bên trong pháp bảo tuy rằng nhiều, nhưng không thể tùy tiện lấy. Nếu muốn được đến pháp bảo liền phải tiếp thu khảo nghiệm, chỉ có thông qua khảo nghiệm, mới có thể được đến tương ứng pháp bảo.

Bọn họ sở trụ phủ đệ cũng không lớn, Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị đem phủ đệ thu vào Tàng Bảo Lâu bên trong trong đó một phòng trung. Chỉ là hắn còn chưa bao giờ sử dụng quá Tàng Bảo Lâu, cũng không biết được chưa, tạm thời chỉ có thể thử một lần.

Nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý khẩn trương, Tiêu Lăng Hàn không yên tâm mà dặn dò nói: “Tận lực có thể, nếu là làm không được liền không cần miễn cưỡng. Đêm nay không thành, đêm mai chúng ta còn có thể thử lại.”

Giàu có từ tính mang theo một tia ôn nhu thanh âm vang ở bên tai, Thượng Quan Huyền Ý khẩn trương tâm cực kỳ mà bình tĩnh xuống dưới. Nghiêng đầu đối Tiêu Lăng Hàn nhoẻn miệng cười, “Yên tâm, ta biết đúng mực.”

“Ân.”

Hít sâu một hơi, Thượng Quan Huyền Ý thu hồi trên mặt cười, biểu tình trở nên nghiêm túc lên. Yên lặng vận chuyển công pháp, hắn đầu tiên là hướng Tàng Bảo Lâu rót vào tiên linh khí, Tàng Bảo Lâu theo sau liền bay khỏi trong tay hắn, ngừng ở trước mặt hắn cách đó không xa giữa không trung.

Chờ tiên linh khí rót vào không sai biệt lắm sau, Tàng Bảo Lâu phát ra một tia sáng. Kia thúc quang vừa lúc đem cả tòa phủ đệ bao phủ ở bên trong, sau đó từ Tàng Bảo Lâu trung truyền ra một cổ hấp lực, cả tòa phủ đệ bắt đầu lay động, chậm rãi bay về phía Tàng Bảo Lâu.

Nhận thấy được Tàng Bảo Lâu vận chuyển năng lượng không đủ, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh hướng bên trong rót vào tiên linh khí.

Như thế lặp lại rất nhiều lần, mắt thấy cả tòa phủ đệ liền phải tiến vào Tàng Bảo Lâu khi, Thượng Quan Huyền Ý đan điền trung tiên linh khí lại đã thấy đáy.

Hắn giữa trán toát ra đại tích đại tích mồ hôi, sắc mặt dần dần trở nên tái nhợt.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn chú ý tình huống của hắn, nhìn thấy hắn cái dạng này, chạy nhanh vươn một bàn tay để ở hắn phía sau lưng thượng. Một cổ tinh thuần tiên linh khí bị Tiêu Lăng Hàn đưa vào hắn trong cơ thể.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được cuồn cuộn không ngừng tiên linh khí tiến vào chính mình trong cơ thể, hắn chạy nhanh đem này cổ tiên linh khí truyền tiến Tàng Bảo Lâu trung.

Tàng Bảo Lâu được đến năng lượng sau, tiếp tục phát ra hấp lực, phủ đệ chậm rãi tiến vào Tàng Bảo Lâu. Liền ở phủ đệ toàn bộ tiến vào Tàng Bảo Lâu kia một khắc, toàn bộ họa trung thế giới bắt đầu run rẩy.

Ngay sau đó, sở hữu còn đang trong giấc mộng người sôi nổi bị tung ra họa trung thế giới, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng ở trong đó.

Hai người vừa mới đứng vững, liền nhìn đến một bộ bức hoạ cuộn tròn phi vào Tàng Bảo Lâu.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đem Tàng Bảo Lâu thu lên.

Lúc này, hai người mới rảnh rỗi xem xét bọn họ nơi địa phương.

Bọn họ nơi địa phương là một gian thực rộng mở thạch thất, phía trước kia phó họa liền treo ở thạch thất chính diện vách tường ở giữa. Tuy rằng này gian thạch thất thực rộng mở, nhưng muốn chứa Hỏa Phàm Tiên Vực mọi người hiển nhiên không đủ đại. Chỉ thấy thạch thất tất cả đều là người, giống điệp la hán giống nhau, điệp ở bên nhau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bên chân đều là người, chỉ cần bọn họ hơi chút hoạt động một chút bước chân, liền sẽ dẫm đến người.

Thấy vậy tình cảnh, hai người không khỏi mà nhìn nhau cười.

Nếu là bọn họ cũng lâm vào ngủ say, nên cùng những người này giống nhau, bị người đè nặng, hoặc là đè ở người khác trên người. Đương nhiên, hai người nếu cũng là ngủ tình huống, kia mọi người đều liền không khả năng xuất hiện tại nơi đây. Hai người còn ở trong đó thấy được vài trương quen thuộc gương mặt, trong đó liền có Tư Không Kiến, hắn nhưng thật ra không có bị người đè nặng, bất quá cũng bị tễ ở trong góc.

Thạch thất hai bên trái phải các có một phiến cửa đá, mà lúc này hai người vị trí vừa lúc bên phải biên này phiến cửa đá bên cạnh.

“Lăng Hàn, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?”

Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt còn thường thường dừng ở bên phải trên cánh cửa kia, kia ý tứ không cần nói cũng biết.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 602

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 602 xác thật dấm

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý ý tưởng.

“Chờ ta một lát.” Nói, hắn ngồi xổm xuống, duỗi tay đáp ở hắn bên chân người nọ trên cổ tay, bắt đầu xem xét người này tình huống.

Một lát sau, hắn thu hồi tay, trên mặt đất người nọ chỉ là ngủ rồi, thả ngủ thật sự trầm, đại não như là bị rót vào nào đó làm người hôn mê dược vật. Này hẳn là họa trung thế giới quy tắc sở dẫn tới, ít nhất yêu cầu hai cái canh giờ sau mới có thể tỉnh lại. Liên tiếp hắn lại kiểm tra rồi vài người, phát hiện mặc kệ cái gì tu vi, đại gia tình huống đều giống nhau.

Đứng lên, đối thượng Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi nói: “Những người này đại giai sẽ ở hai cái canh giờ sau tỉnh lại, thừa dịp bọn họ còn chưa tỉnh lại, chúng ta trước tra xét một chút nơi đây.”

Hắn đề nghị đang cùng Thượng Quan Huyền Ý chi ý, “Hảo.”

Không có đặt chân địa phương, hai người đều dùng ra tiên linh khí, đi ở giữa không trung, để tránh dẫm đến người. Chỉ đi rồi vài bước, hai người liền tới đến cửa đá trước, cửa đá bên cạnh trên vách tường có một khối nhô lên cục đá.

Cũng không biết có phải hay không mở ra cửa đá cơ quan, kiểm tra không có vấn đề sau, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ấn ở kia tảng đá thượng, cục đá bị hắn ấn hãm đi xuống, ở cùng vách tường tề bình sau, hắn liền thu hồi tay.

Đại giai đợi một phút, cửa đá như cũ không hề phản ứng.

Hai người liếc nhau, đều có chút nghi hoặc.

Thượng Quan Huyền Ý nói thầm nói: “Chẳng lẽ này tảng đá không phải mở ra cửa đá cơ quan?”

“Không rõ ràng lắm.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa ấn một chút kia tảng đá, vẫn là cùng lúc trước giống nhau không hề phản ứng.

Hai người lại ở cửa đá tả hữu trên dưới kiểm tra rồi vài biến, vẫn chưa lại phát hiện có cùng loại cơ quan, trận pháp giống nhau đồ vật.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thoáng qua trên mặt đất nằm người, không cấm hỏi: “Nếu là chúng ta đối cửa đá phát động công kích, những người này có thể hay không bị đánh thức?”

"Thanh âm quá lớn nói, liền tính bọn họ lâm vào giấc ngủ sâu, cũng sẽ bị đánh thức."

Đó chính là không thể công kích.

Ai!

Không thể đi vào thăm dò một phen, hảo không cam lòng.

Chờ hạ đẳng trên mặt đất người tỉnh lại, lại có cái gì thứ tốt, phỏng chừng phải tranh cái ngươi chết ta sống.

Thượng Quan Huyền Ý rất là buồn bực, xoay người dựa nghiêng trên trên vách tường, cảm giác được phía sau lưng bị thứ gì chống lại, đang muốn xoay người đi xem, lại cảm giác phía sau không có đồ vật chống lại.

Theo sau hắn liền nghĩ đến hẳn là kia khối đột ra tới cục đá, liền không lại nhiều quản.

Quay đầu đi xem Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn tay chính dựa theo cửa đá thượng, nhìn dáng vẻ của hắn hẳn là tưởng đem cửa đá thúc đẩy.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy cái tay kia trắng nõn thon dài, khớp xương rõ ràng, trông rất đẹp mắt. Liền ở hắn nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn tay nhìn lên, cái tay kia tâm dựa gần cửa đá chính chậm rãi hướng phía bên phải phương di động.

Hắn không cấm mở to mắt, "Như vậy cũng đúng?"

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt cổ quái, hắn vừa rồi căn bản không dùng lực, càng không có dùng ra tiên linh khí, nhưng trước mặt cửa đá liền như vậy ma xui quỷ khiến mà mở ra.

Nếu không nghĩ ra, dứt khoát lười đến tưởng, hắn tiếp đón Thượng Quan Huyền Ý: "Đi, vào xem."

Hai người một trước một sau đi vào cửa đá.

Đập vào mắt chính là một gian không lớn phòng ngủ, bên trong có một chiếc giường, giường đối diện có một cái bàn đá, còn có một cái ghế đá. Phi thường ngắn gọn phòng ngủ, liếc mắt một cái là có thể đem thạch thất cảnh vật thu hết đáy mắt.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt một lời khó nói hết.

Chậm rãi nói: "Này…… Cũng quá đơn giản. Cái gì đều không có, cảm giác so khách điếm phòng còn muốn ngắn gọn."

Tiêu Lăng Hàn chau mày, tổng cảm thấy này gian thạch thất cho hắn một loại không khoẻ cảm. Sao vừa thấy không có gì, nhưng nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện bên trong hết thảy đều có vẻ không hợp nhau.

Suy ngẫm một lát nói: "Bên ngoài đại sảnh có một bức giá trị liên thành bức hoạ cuộn tròn, trong phòng ngủ ngược lại rỗng tuếch, này rõ ràng không bình thường."

"Chẳng lẽ phía trước có người đã tới, đem tất cả đồ vật đều đóng gói mang đi?" Thượng Quan suy đoán nói, thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía chính mình, tiếp tục nói: "Trong đại điện họa sở dĩ không có bị mang đi, là bởi vì người tới mắt mù, không thấy ra kia bức họa trân quý chỗ?"

Tiêu Lăng Hàn cứng họng.

Tức phụ nhi cái này cách nói, miễn cưỡng nói được qua đi.

Này gian thạch thất cái gì đều không có, bên kia thạch thất có khả năng cũng là rỗng tuếch, bất quá hai người vẫn là tính toán đi xem.

Ra thạch thất, hai người trực tiếp vận khởi tiên linh khí bay đến đối diện thạch thất trước cửa.

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng không có vừa rồi như vậy nhiệt tình, hẳn là cảm thấy bên trong không có gì thứ tốt.

Đứng ở cửa đá trước, hai người hai mặt nhìn nhau.

Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu xuất khẩu hỏi: "Đối diện kia phiến cửa đá vừa rồi vì sao sẽ đột nhiên mở ra?"

"Chẳng lẽ không phải ngươi đem cửa đá đẩy ra?" Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói.

Tiêu Lăng Hàn buông tay, "Ta bắt tay đặt ở cửa đá thượng, còn không có tới kịp dùng sức, môn liền tự động khai."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Thế nhưng còn có như vậy mở cửa phương thức, thật là kêu hắn không lời gì để nói.

"Mau đem ngươi tay cho ta xem."

"Có cái gì đẹp?" Tiêu Lăng Hàn không rõ nguyên do mà bắt tay duỗi đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Thượng Quan Huyền Ý trong miệng nói: "Mở cửa bàn tay vàng." Mà hắn tay cũng đã sờ lên Tiêu Lăng Hàn tay, không cấm ở trong lòng cảm thán: Này xúc cảm, thật tốt!

Hai người tay đều thực trắng nõn, chỉ là Thượng Quan Huyền Ý hơi chút tế một chút.

"Còn không có sờ đủ?" Thấy tức phụ nhi cầm chính mình tay liền không bỏ, Tiêu Lăng Hàn trán một loạt hắc tuyến.

"Cả đời đều sờ không đủ." Thượng Quan Huyền Ý há mồm liền đáp.

Tiêu Lăng Hàn rút về chính mình tay, tiến đến hắn bên tai, thấp giọng nói: "Trước làm chính sự, nhàn rỗi xuống dưới lại làm ngươi chậm rãi sờ, không chỉ có là tay, địa phương khác, ngươi tưởng sờ nơi nào đều tùy ngươi."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Chính mình chỉ là sờ cái tay, như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn tư tưởng oai đến chân trời đi.

Cố tình chính mình còn nghe hiểu hắn trong lời nói nghĩa khác.

Quả nhiên, chính mình cũng bị hắn nói mang oai.

Hai người lại ở thạch thất trước cửa tra tìm một trận, kết quả cùng đối diện giống nhau, trừ bỏ cửa đá bên cạnh trên vách tường có một cái nhô lên cục đá, liền không còn có bất luận cái gì cơ quan, trận pháp dấu vết.

"Ta cái gì cũng chưa phát hiện." Thượng Quan Huyền Ý thực quang côn hàng vỉa hè buông tay, tỏ vẻ không thu hoạch được gì.

"Ta cũng là như thế."

"Kia làm sao bây giờ? Nếu không dựa theo phía trước mở cửa động tác lại đến một lần?"

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt hơi trầm xuống, hắn phía trước là thật sự cái gì cũng chưa làm, cửa đá tự động đã bị mở ra. "Phía trước tay của ta sờ ở cửa đá thượng thời điểm, ngươi đang làm cái gì?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Ta đương nhiên là đang xem ngươi tay.

Hồi tưởng phía trước tình cảnh, hắn trừ bỏ xem Tiêu Lăng Hàn tay ngoài ý muốn, giống như không có làm mặt khác động tác.

Không đúng.

Hắn làm mặt khác động tác.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý đem tầm mắt đầu hướng trên vách tường kia khối đột ra tới cục đá, nếu là có mở ra cửa đá cơ quan, kia phi nó mạc chúc.

Tiêu Lăng Hàn theo Thượng Quan Huyền Ý tầm mắt nhìn lại, "Ngươi phía trước ấn này tảng đá?"

"Ta không phải cố ý ấn, rốt cuộc ngươi ấn cũng chưa dùng, ta khẳng định sẽ không lại làm dư thừa sự." Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt vô tội.

Nghe thấy hắn trả lời, Tiêu Lăng Hàn thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy, "Vậy ngươi rốt cuộc ấn không ấn?"

"Ta lưng dựa ở trên vách tường thời điểm, giống như ấn xuống đi."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ấn ở kia tảng đá thượng.

Thấy hắn tay muốn thu hồi, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đem chính mình tay đặt ở hắn mu bàn tay thượng, thấy hắn nhìn về phía chính mình, nghiêm mặt nói: "Ẩn đừng nhúc nhích."

Lại không dấu vết mà ở trên tay hắn sờ soạng hai thanh, xúc cảm thật tốt, cái này rốt cuộc đổi thành chính mình ăn đậu hủ.

Trong lòng mỹ tư tư, Thượng Quan Huyền Ý hoàn toàn không phát hiện Tiêu Lăng Hàn xem hắn khi, kia đen kịt ánh mắt.

Thực mau, thạch thất môn chậm rãi hướng một bên di động.

Yên tĩnh không tiếng động.

Thật đúng là cố tình trồng hoa hoa không nở, vô tâm cắm liễu liễu lên xanh.

Thượng Quan Huyền Ý vô tình bên trong biết được cửa đá mở ra phương pháp.

Hai người chậm rãi đi vào cửa đá trung.

Làm hai người ngoài ý muốn chính là, này gian thạch thất lại là thư phòng.

Thư phòng chính phía trên có một trương án thư, trên bàn sách mặt bãi đầy văn phòng tứ bảo, vào cửa bên trái mới có một cái giá sách, giá sách thượng thưa thớt phóng mấy chục quyển sách, mà toàn bộ thạch thất trên vách tường treo đầy đủ loại họa.

Hai người đi đến đệ nhất bức họa trước, bức hoạ cuộn tròn trung họa chính là một người mặc phát thanh y nam tử. Nam tử có củ ấu rõ ràng ngũ quan, lớn lên tất nhiên là phong thần tuấn dật, cả người thoạt nhìn tiên phong đạo cốt. Hắn đứng ở một chỗ trên vách núi, đưa mắt trông về phía xa. Mà hắn tay phải thượng chính cầm một thanh kiếm, kia cũng không phải một thanh giá trị liên thành kiếm, tương phản nó chỉ là một thanh mộc kiếm, dùng bó củi là dùng tương tư thụ.

Thượng Quan Huyền Ý thì thầm: "Hồng trần một mộng, phảng phất đã qua mấy đời."

Những lời này đề ở bức họa tả phía trên.

Không từ bức họa trông được ra cái gì, hai người lại triều tiếp theo phúc đi đến.

Đệ nhị bức họa, họa chính là một thân cây, này cây đúng là tương tư thụ.

Ở bức hoạ cuộn tròn tả phía trên đề có: "Chuyện cũ thành mây khói, tương tư gửi tương tư."

Lúc sau hai người đem toàn bộ thạch thất trên vách tường bức hoạ cuộn tròn từng cái nhìn một lần, phát hiện này đó họa thượng nội dung tuy rằng bất đồng, nhưng biểu đạt đều là" tưởng niệm" này một cái ý tứ.

"Di! Nơi này còn có một bức." Thượng Quan Huyền Ý đi vào án thư, nghiêng đầu nhìn về phía trên bàn sách chưa họa xong họa.

Nghe tiếng, Tiêu Lăng Hàn triều Thượng Quan Huyền Ý đi đến.

Hai người đồng thời nhìn về phía trên bàn sách kia bức họa.

Lần này họa trung không hề là một người, mà là hai người. Trong đó một người đúng là bọn họ chứng kiến đến đệ nhất bức họa thượng tên kia nam tử; mà một người khác ngũ quan tuy rằng còn chưa họa xong, nhưng xem hắn ăn mặc cùng trang điểm hẳn là cũng là một người nam tử. Hai người trong tay chính cầm một bức bức hoạ cuộn tròn, bọn họ phân biệt bắt lấy bức hoạ cuộn tròn một đầu, hai người bộ dáng nhìn qua như là ở tranh chấp.

“Lăng Hàn, ngươi có hay không cảm thấy bọn họ cầm này bức họa có chút quen mắt?” Thượng Quan Huyền Ý nói, chỉ hướng họa trung hai người trên tay cầm bức hoạ cuộn tròn.

Nhìn đến này bức họa ánh mắt đầu tiên, Tiêu Lăng Hàn trước hết nhìn đến chính là hai người trong tay bức hoạ cuộn tròn, lại cười nói: “Có thể không quen mắt sao? Chính chủ đều bị ngươi thu hồi tới.”

“A?” Thượng Quan Huyền Ý mờ mịt một cái chớp mắt, chợt liền nhớ tới bọn họ vừa đến nơi này khi, phi tiến Tàng Bảo Lâu trung bức hoạ cuộn tròn. Đừng nói, thật đúng là giống nhau như đúc. “Nguyên lai là nó.”

“Người sáng suốt vừa thấy, liền biết họa trung hai người tranh chấp kia bức họa, khẳng định có vấn đề.” Nói, hắn dứt khoát đem trên bàn sách bức hoạ cuộn tròn lên.

Nhìn tức phụ nhi động tác, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt không tốt, thử tính hỏi: “Huyền Ý, ngươi không phải là muốn đem này bức họa cất chứa đứng lên đi?”

“Đúng rồi, này họa, họa không tồi, họa trung hai người tranh đoạt đồ vật, vừa thấy liền bất phàm, tốt nhất vẫn là đừng làm những người khác nhìn đến cho thỏa đáng.” Hắn trả lời đương nhiên.

Họa, họa không tồi!

Là họa trung nhân lớn lên cũng không tồi?!

Sắc mặt hơi trầm xuống, Tiêu Lăng Hàn ngữ khí lạnh lạnh nói: “Đệ nhất bức họa, họa cũng không tồi, ngươi muốn hay không cùng nhau cất chứa lên?”

“Lại là khá xinh đẹp, cất chứa lên cũng có thể.”

Khi nói chuyện, trên bàn bức hoạ cuộn tròn đã bị Thượng Quan Huyền Ý cuốn hảo.

Mà nghe được hắn lời này, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lại là hoàn toàn hắc trầm hạ tới, “Bên cạnh ngươi liền có một cái lớn lên tuấn mỹ vô song người, còn chưa đủ ngươi xem?”

Này nói chuyện ngữ khí, nghe tới như thế nào cảm giác âm dương quái khí?

Tiêu Đại Ma Vương đây là ghen tị?

Trong mắt mang theo một tia ý cười, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Thứ gì, như thế nào như vậy toan? Lăng Hàn, ngươi có ngửi được sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Chính mình đây là bị giễu cợt?

Mặc kệ, dù sao hắn xác thật là dấm.

Tức phụ nhi trên người như thế nào có thể mang theo nam nhân khác bức họa đâu?

Chính mình đẹp như vậy, đã đều đủ hắn thưởng thức. Thật sự không được, hắn còn có thể chiếu gương, nhưng là xem nam nhân khác chính là không được.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn một phen đoạt quá Thượng Quan Huyền Ý trên tay bức hoạ cuộn tròn, "Nếu sợ bị những người khác nhìn ra họa thượng manh mối, thiêu đó là."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 603

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 603 một khối trúc phiến

Tiêu Lăng Hàn tay phải cầm bức hoạ cuộn tròn, bên trái trong lòng bàn tay có một chút, không một chút mà gõ.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không phải một hai phải lưu trữ bức hoạ cuộn tròn, vừa rồi chỉ là cảm thấy thiêu hủy rất đáng tiếc, rốt cuộc người khác cũng là hoa tâm tư họa ra tới, nhưng Tiêu Lăng Hàn nếu là không thích, thiêu hủy cũng không cái gọi là.

Đột nhiên, thạch thất trung truyền ra "Lạch cạch" một thanh âm vang lên.

Tiêu Lăng Hàn đình chỉ trên tay động tác, cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, đồng thời cúi đầu nhìn về phía mặt đất.

Nguyên bản trống không một vật mặt đất, lúc này, đang lẳng lặng nằm một khối trúc phiến.

Trúc phiến chiều rộng một centimet, chiều dài hai mươi centimet.

Nhìn nhìn trên tay bức hoạ cuộn tròn, Tiêu Lăng Hàn cũng thực vô ngữ, hắn chỉ là tùy tiện gõ hai hạ, không nghĩ tới liền từ bức hoạ cuộn tròn trung rớt ra đồ vật tới.

"Đây là cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm xuống, nhặt lên trên mặt đất trúc phiến, định nhãn vừa thấy, trúc phiến thượng rậm rạp tràn ngập tự.

Thấy tức phụ nhi cầm lấy trúc phiến sau, mày càng nhăn càng chặt, Tiêu Lăng Hàn trong lòng nghi hoặc, "Mặt trên rốt cuộc viết cái gì làm ngươi buồn rầu sự?"

"Xác thật rất buồn rầu, chúng nó nhận thức ta, ta không quen biết chúng nó." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem trên tay trúc phiến đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiếp nhận trúc phiến, Tiêu Lăng Hàn tùy tay cầm trong tay bức hoạ cuộn tròn đặt lên bàn, cúi đầu nhìn về phía trúc phiến. Đương hắn nhìn đến trúc phiến thượng nội dung khi, mày cũng đi theo nhíu chặt lên. Vô hắn, mặt trên tự, hắn cũng đồng dạng không quen biết.

"Cảm giác này đó tự có chút quen thuộc, ta tựa hồ ở nơi nào gặp qua." Nói, hắn duỗi tay xoa xoa giữa mày, suy tư lên.

Trầm tư một lát sau, trong tay hắn đột nhiên nhiều ra một quyển ố vàng sách cổ.

"Sách này, ngươi là từ đâu được đến?" Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói.

Thuận tay tiếp nhận kia bổn sách cổ, mở ra vừa thấy, thư mặt trên quả nhiên là cùng trúc phiến thượng giống nhau văn tự.

"Phía trước giết Hùng Uy, ở hắn không gian giới tử tìm được."

"Tất cả đều là quỷ vẽ bùa!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem sách cổ trả lại cho Tiêu Lăng Hàn.

Sách cổ cùng trúc phiến đều xem không hiểu, Tiêu Lăng Hàn đem hai dạng đồ vật đều thu lên.

Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy trên bàn bức hoạ cuộn tròn, run run, lại gõ gõ, tranh cuộn đều bị hắn hủy đi tới nhìn kỹ quá, xác định bên trong trừ bỏ kia khối trúc phiến liền thật sự cái gì cũng không có.

Theo sau, hai người lại đem chỉnh gian thạch thất bên trong sở hữu bức hoạ cuộn tròn thượng tranh cuộn đều kiểm tra rồi một lần, kết quả cái gì cũng chưa phát hiện.

"Xem ra, nơi này trừ bỏ bức hoạ cuộn tròn, thật là cái gì đều không có." Nói, Thượng Quan Huyền Ý thả ra phượng diễm, đem trên bàn kia bức họa cuốn thiêu đến cặn bã đều không dư thừa.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở toàn bộ thạch thất trung ương, đánh giá này gian thư phòng.

Một lát sau, hắn ngưng mi nói: "Huyền Ý, ngươi có hay không cảm thấy này gian thư phòng quá lớn?"

Bị Tiêu Lăng Hàn vừa nhắc nhở, Thượng Quan Huyền Ý mới phát hiện này gian thư phòng cư nhiên so đối diện kia gian phòng ngủ đại một nửa. Phía trước bởi vì này gian thư phòng trên vách tường treo đầy bức hoạ cuộn tròn, nhưng thật ra nhìn không ra. Hiện tại những cái đó bức hoạ cuộn tròn bị bọn họ gỡ xuống tới, lập tức liền có vẻ này gian thư phòng trống rỗng.

Thấy vậy tình cảnh, hắn suy đoán nói: "Chẳng lẽ này gian thạch thất trung họa, là có người cố ý treo lên đi, vì chính là không nghĩ làm những người khác nhìn ra thạch thất chân chính diện tích."

Phàm là nhìn ra thư phòng diện tích người, đều sẽ nghĩ đến đối diện phòng ngủ diện tích. Rõ ràng nhìn qua cách cục hẳn là giống nhau, nhưng này gian thạch thất cố tình đại ra nhiều như vậy, rõ ràng không bình thường.

Hai người liếc nhau, đều nghĩ đến một cái khả năng, lập tức bọn họ liền đi ra này gian thư phòng, triều đối diện phòng ngủ bước vào.

Chờ tới rồi phòng ngủ, hai người bay thẳng đến tận cùng bên trong vách tường đi đến.

Tiêu Lăng Hàn vươn tay, ở trên vách tường gõ gõ, lập tức liền có nặng nề "Thịch thịch thịch" tiếng vang truyền ra.

“Vách tường quả nhiên là rỗng ruột!”

“Chúng ta đây tìm xem, xem có hay không cơ quan, trận pháp, ám môn gì đó.”

Đáng tiếc nơi này không thể sử dụng thần thức, bằng không liền có thể trực tiếp dùng thần thức xem xét bên trong rốt cuộc có cái gì.

“Hảo.”

Hai người lập tức ở thạch thất trung tra tìm lên, này gian thạch thất trung vật phẩm vốn là đơn giản, không bao lâu, hai người liền đem thạch thất trong ngoài xem xét hai lần, kết quả không hề thu hoạch.

Một thí cốc ngồi ở ghế đá thượng, Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt buồn bực, “Mặt sau rõ ràng liền có một gian phòng tối, như thế nào liền không có môn hoặc là thông đạo.”

“Huyền Ý, đem ngươi lời nói mới rồi nói lại lần nữa.”

“Mặt sau rõ ràng liền có một gian phòng tối.”

“Không phải câu này, nửa câu sau.”

“Như thế nào liền không có môn hoặc là thông đạo.” Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa lặp lại, niệm xong sau, hắn liền dừng lại.

Thông đạo!!!

Nghĩ đến thông đạo, hai người lập tức quan sát mặt đất, mặt đất là từ từng khối đá phiến phô thành, mỗi khối đá phiến chi gian đều có khoảng cách, nhìn không ra rốt cuộc nào khối đá phiến phía dưới mới là thông đạo.

“Lăng Hàn, nếu không chúng ta bố trí một cái trận pháp, đem phòng ngăn cách lên, như vậy mặc kệ chúng ta làm ra bao lớn động tĩnh, bên ngoài người đều nghe không được.” Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói.

Như vậy bọn họ là có thể trực tiếp đối với vách tường hoặc là mặt đất phát ra công kích, cũng không lo lắng vào không được phòng tối.

Tiêu Lăng Hàn tính nhẩm một chút thời gian, đại giai còn có nửa canh giờ bên ngoài những người đó nên tỉnh lại.

Tức phụ nhi biện pháp đơn giản thô bạo, nhưng thật ra có thể thử xem.

Đang muốn đáp ứng, trong đầu đột nhiên liền dần hiện ra lúc trước bọn họ ở Thiên Tài Thí Luyện bên trong thời điểm, Ninh Thành Văn đem Thượng Quan Huyền Ý mang đi cái kia tầng hầm ngầm, đi tầng hầm ngầm thông đạo liền ở trong đó một phòng trên giường.

Tư cập này, hắn lập tức đi đến mép giường, quay đầu lại đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Huyền Ý, lại tìm xem, thông đạo nói không chừng liền ở trên giường.”

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, Thượng Quan Huyền Ý cũng nghĩ đến bọn họ trước kia gặp được quá hai cái thông đạo đều ở dưới giường, lập tức hắn cũng đi vào mép giường, cẩn thận xem xét lên.

Kỳ thật cũng không có gì đẹp, đây là một trương giường đá, trụi lủi, liếc mắt một cái là có thể xem xong, hai người trên đầu giường giường đuôi vị trí cẩn thận sờ soạng.

Trong chốc lát sau, Thượng Quan Huyền Ý ủ rũ cụp đuôi, hắn cái gì cũng chưa phát hiện.

Tiêu Lăng Hàn cũng cho rằng chính mình đã đoán sai, nhìn lướt qua giường đá, đang chuẩn bị thu hồi ánh mắt khi, lại ở giường đá bên trong nhìn đến một cái rất nhỏ tế phùng. Nếu là không nhìn kỹ, căn bản nhìn không ra tới.

Nhảy lên giường, hắn ngồi xổm cái kia khe đá trước mặt, nhìn kỹ quá cái kia khe đá sau, liền từ không gian giới tử trung lấy ra phía trước được đến kia khối trúc phiến.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, cũng đi theo nhảy lên giường. “Lăng Hàn, ngươi phát hiện cái gì?”

“Ta phát hiện nơi này có cái tế phùng, muốn thử xem đem trúc phiến bỏ vào đi, có thể hay không có phản ứng.”

Tiêu Lăng Hàn khoa tay múa chân một chút, cái kia tế phùng chỉ so trúc phiến khoan một chút, trúc phiến vừa vặn có thể bỏ vào đi.

Thời gian không đợi người, hắn không có chút nào do dự liền đem trúc phiến cắm vào cái kia khe đá, cái kia khe đá rất sâu, trúc phiến lập tức toàn bộ hoàn toàn đi vào.

Sau đó liền không có động tĩnh.

Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi: “Lăng Hàn, ngươi có phải hay không đã đoán sai?”

Tiêu Lăng Hàn đang ở nghiêng tai lắng nghe, nghe vậy, làm một cái tĩnh thanh động tác.

Không bao lâu, hắn tựa hồ nghe tới rồi “Lạch cạch” một thanh âm vang lên.

Chỉ là, còn không đợi hắn phản ứng, dưới chân đột nhiên xuất hiện một cái động, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp rớt đi vào.

Thực mau hai người liền phản ứng lại đây, lập tức sử dụng tiên linh khí ổn định thân hình. Chờ không hề đi xuống trụy sau, bọn họ mới cúi đầu nhìn về phía dưới chân, vốn tưởng rằng phía dưới còn rất sâu, kết quả chờ hai người thấy rõ dưới chân tình huống khi, đều có chút vô ngữ, bởi vì bọn họ lúc này cách mặt đất chỉ có mười centimet khoảng cách.

Hai người nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Thượng Quan Huyền Ý thuần thục mà lấy ra một khối ánh huỳnh quang thạch, chiếu sáng lên chung quanh cảnh tượng.

Ánh huỳnh quang thạch tác dụng cùng dạ minh châu giống nhau, bất quá ánh huỳnh quang thạch có thể hấp thu tiên linh khí, tiên linh khí càng nhiều, kia ánh huỳnh quang thạch liền càng lượng.

Hai người dưới chân là bùn đất, mặt đất nhưng thật ra thực khô ráo, ở bọn họ phía trước cách đó không xa có một cái không biết thông hướng nơi nào thông đạo.

Bên chân cách đó không xa chính là phía trước bị Tiêu Lăng Hàn cắm vào giường đá trung trúc phiến, cũng không biết này khối trúc phiến còn có hay không dùng, Tiêu Lăng Hàn đem nó thu lên.

"Chúng ta qua đi nhìn xem."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu đi vào trong thông đạo, Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó.

Thông đạo kiến tạo thực thô ráp, mặt đất có rất nhiều bùn đất cùng với cục đá, Tiêu Lăng Hàn vừa đi, một bên nhắc nhở nói: "Tiểu tâm dưới chân."

"Ân."

Thông đạo cũng không phải thẳng tắp hướng phía trước, mà là uốn lượn triều thượng.

Nửa khắc chung sau, hai người liền đi tới thông đạo cuối.

Cuối là một phiến cửa đá, cửa đá bị một cái cửu cấp phòng ngự trận bảo hộ ở bên trong.

Cho nên, đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến này phiến cửa đá khi, đều có chút há hốc mồm.

Bọn họ cực cực khổ khổ tìm được rồi địa phương, kết quả vào không được!!!

Tiêu Lăng Hàn hiện tại thần thức chỉ có Tiên Đế cảnh, nếu là hắn thần thức đạt tới Tiên Tôn cảnh nhưng thật ra có thể dùng thần thức phụ trợ, có lẽ có thể mở ra một cái phùng, nhưng là hiện tại rõ ràng không được.

Phía trước một đường đều thực thuận lợi, liền một cái tiểu trận pháp đều không có, vốn dĩ hai người còn tưởng rằng kiến tạo chủ nhân nơi này sẽ không trận pháp. Hiện giờ xem ra, người khác nơi nào là sẽ không trận pháp, nhân gia là quá sẽ trận pháp, phía trước không có quan trọng đồ vật, căn bản không cần trận pháp.

"Huyền Ý, nếu không làm Phệ Linh Thử ra tới thử xem?"

Bị Tiêu Lăng Hàn vừa nhắc nhở, Thượng Quan Huyền Ý mới nhớ tới chính mình kia tham ăn ngủ ngon khế ước thú. "Hảo, ta hiện tại liền phóng nó ra tới."

“Chi chi chi” Phệ Linh Thử chính ngủ đến thoải mái, đột nhiên liền đổi địa phương, nháy mắt nó liền tỉnh táo lại.

【 đại chủ nhân, chủ nhân, này lại là nơi nào? 】 nhìn đến khắp nơi đều là bùn đất, Phệ Linh Thử hiếu kỳ nói.

Dù sao mỗi lần hắn vừa ra tới đều sẽ đổi địa phương, nó sớm đã thành thói quen.

“Nơi này hẳn là ngũ cấp Tiên Vực.” Trả lời xong, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp vặn khuyết điểm Phệ Linh Thử đầu, làm nó nhìn về phía trận pháp phương hướng, “Nhìn đến trước mặt trận pháp không có, ngươi thử xem có thể hay không đi vào.”

Phệ Linh Thử vừa thấy trước mặt trận pháp, mí mắt liền thẳng nhảy, 【 chủ nhân, đây là mấy cấp trận pháp? 】

“Cửu cấp.”

【 chủ nhân, ta hiện tại chỉ có thể vào thất cấp trận pháp, cái này cửu cấp trận pháp, ta sợ là hữu tâm vô lực. 】 Phệ Linh Thử uyển chuyển truyền âm, có thể thông qua bát cấp trận pháp vẫn là bởi vì Thượng Quan Huyền Ý thần thức đạt tới Tiên Quân cảnh.

Chỉ là nó mới vừa nói xong, liền đối thượng Thượng Quan Huyền Ý hoài nghi ánh mắt, 【 không được, ta thí cho ngươi xem. 】

Nói xong, Phệ Linh Thử trực tiếp chạy trốn đi ra ngoài.

Sau đó “Bính” một thanh âm vang lên, nó trực tiếp bị trận pháp bắn bay đi ra ngoài.

Phệ Linh Thử chỉ cảm thấy chính mình đầu phát đau, mắt đầy sao xẹt.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn lại chưa nói không tin, Phệ Linh Thử cũng quá kích động.

Đau quá kia sau một lúc, Phệ Linh Thử lại sức sống tràn đầy, vài cái liền lẻn đến Thượng Quan Huyền Ý trên vai.

Thấy Phệ Linh Thử không có việc gì, Thượng Quan Huyền Ý không hề phản ứng nó, “Lăng Hàn, nếu không ta dùng Càn Khôn Thần Trận Bàn thử xem?” Nói, hắn đem chính mình bản mạng pháp khí lấy ra tới.

Bọn họ hiện tại mới Đại La Kim Tiên tu vi, tương đương với ngũ cấp, ly cửu cấp còn kém xa lắm. Liền tính Thượng Quan Huyền Ý bản mạng pháp bảo có thể phá vỡ trận pháp, ít nhất cũng đến mấy chục thượng trăm năm, bọn họ tổng không thể vẫn luôn háo ở chỗ này? Còn không bằng chờ bọn họ tu vi cao chút sau, lại đến nhìn xem.

Nghĩ kỹ sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức phủ quyết hắn đề nghị, “Không được, chúng ta đã ở họa trung thế giới đãi 60 nhiều năm, trước mắt còn có không đến

40 năm chính là Lạc Thiên bí cảnh mở ra thời gian, chẳng lẽ ngươi không nghĩ đi Lạc Thiên nghịch cảnh?"

"Đi, ta đương nhiên muốn đi." Nói, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đem Càn Khôn Thần Trận Bàn thu hồi đan điền trung. "Cũng không biết bên trong đến tột cùng có thứ gì."

"Muốn biết, kia chờ chúng ta từ Lạc Thiên bí cảnh ra tới sau, lại đến nơi này nhìn xem."

"Hảo a!"

Đến lúc đó, hắn tu vi hẳn là đột phá Tiên Vương cảnh, lúc đó lại đến mở ra trận pháp liền không như vậy cố sức.

"Chúng ta đây trước đi ra ngoài, bên ngoài người hẳn là mau tỉnh."

"Ngươi biết đường đi ra ngoài?" Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói.

Bọn họ là cùng nhau tới nơi này, hắn như thế nào không phát hiện có một con đường khác tồn tại?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 604

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 604 nhất bái thiên địa

“Bên kia có cái Truyền Tống Trận, ta nếu là không đoán sai, cái này Truyền Tống Trận chính là thông hướng bên ngoài xuất khẩu.” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay chỉ hướng cửa đá bên cạnh, nơi đó xác thật có một cái Truyền Tống Trận, bất quá rốt cuộc có thể hay không bị truyền tống đi ra bên ngoài, hắn cũng không phải rất rõ ràng, trước mắt cũng chỉ là suy đoán.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý hướng tới Tiêu Lăng Hàn theo như lời trận pháp đi đến, phía trước hắn cũng thấy được cái này trận pháp, chỉ là hắn vẫn chưa xem hiểu cái này trận pháp, bởi vì cái này trận pháp mặt trên còn khắc hoạ rất nhiều khắc văn.

Ngừng ở trận pháp trước, hắn nhìn kỹ quá trận pháp sau, mày lại dần dần nhăn lại. “Lăng Hàn, ngươi xác định cái này là Truyền Tống Trận? Vì cái gì ta cảm giác có vài điều trận pháp tuyến lộ đều không đúng?”

“Những cái đó đường bộ không đúng chỉ là thủ thuật che mắt, bày trận người dùng khắc văn tới thay thế những cái đó sai lầm trận pháp đường bộ, truyền tống hiệu quả là giống nhau.” Tiêu Lăng Hàn chỉ vào trận pháp trên có khắc vẽ khắc văn địa phương, kiên nhẫn giải thích nói.

“Vạn nhất chúng ta bị truyền tống đến địa phương khác đi làm sao bây giờ?”

Thượng Quan Huyền Ý nửa tin nửa ngờ.

Nhìn hắn kia linh động mắt đào hoa, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình tay thực ngứa, duỗi tay muốn đi sờ sờ, bất quá tới rồi hắn khuôn mặt, lại đổi thành nắm mũi hắn.

Ở hắn giận trừng hạ, thu hồi tay, cười nói: “Ít nhất chúng ta có thể đi ra ngoài, phía trước chúng ta sở đãi kia gian thạch thất đại đường, ta nhưng không có nhìn đến đại môn ở nơi nào.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hình như là như vậy cái lý, hắn thế nhưng vô pháp phản bác.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một khối cực phẩm tiên thạch đặt ở trận pháp trung chuyên môn phóng tiên thạch khe lõm chỗ.

Hai người đi vào trận pháp trung, Tiêu Lăng Hàn mới vừa hướng tiên thạch thượng đánh vào một đạo tiên linh khí, lấy này tới kích hoạt Truyền Tống Trận, eo đã bị Thượng Quan Huyền Ý ôm chặt lấy, biết hắn là sợ hai người bị Truyền

Tống Trận truyền tống đến bất đồng địa phương, Tiêu Lăng Hàn tâm tình cực hảo, trở tay ôm hắn, đem hắn ôm vào trong lòng ngực.

Thực mau, hai người bị một bó bạch quang bao vây, thân ảnh dần dần biến đạm, biến mất ở trận pháp trung.

Tứ cấp Quý Phong Tiên Vực.

Tô Phương Thành trong phủ thành chủ có một tòa tinh xảo tiểu viện.

Hôm nay này tòa tiểu viện bố trí đặc biệt vui mừng, tùy ý có thể thấy được màu đỏ tơ lụa, trong viện hoa cũng tất cả đều là màu đỏ, một đóa so một đóa khai diễm lệ, sân trên cửa lớn dán hai cái đỏ thẫm hỉ tự.

Nhà chính đại môn cùng trên cửa sổ đều dán đỏ thẫm hỉ tự, trong phòng gia cụ cũng xoát chính là hồng sơn, một trương trên giường đôi cũng là một mảnh hồng, hồng màn, hồng vỏ chăn, hồng khăn trải giường, hồng gối đầu, xem làm người hai mắt đỏ lên.

Trong phòng có một trương bàn tròn, lúc này, đang có một người ăn mặc màu đỏ hỉ phục nam tiên ngồi ở bàn tròn bên. Hắn phía sau đứng hai gã diện mạo thanh tú nha hoàn, hai gã nha hoàn buông xuống đầu, không dám ngẩng đầu đi xem ngồi ở trước mặt nam tiên.

Nam tiên có trương mặt như quan ngọc mặt, một đôi mắt đào hoa trung tràn đầy hàn mang, sắc mặt lạnh như băng sương, tu vi Kim Tiên hậu kỳ.

Không bao lâu, nổi danh trung niên nam tiên mang theo vài tên gã sai vặt đi vào phòng.

Trung niên nam tiên chính là Thành chủ phủ quản gia, tên là Lưu Khải Phương.

Hắn ánh mắt khinh miệt mà nhìn về phía ngồi ở bên cạnh bàn nam tiên, đôi tay phóng với phía sau, ngữ khí nhàn nhạt: “Cô gia, giờ lành đã đến, thành chủ muốn ta đến mang ngươi đi sảnh ngoài.”

Ngồi nam tiên trong mắt mãn sương lạnh, lạnh lùng mà nhìn về phía Lưu Khải Phương, vẫn chưa trả lời.

“Cô gia thân thể không khoẻ, các ngươi hai cái đi đỡ cô gia.” Lưu Khải Phương căn bản không xem nam tiên, hắn chỉ cảm thấy nam tiên ánh mắt lãnh làm người thẳng đánh rùng mình, hắn trực tiếp đối phía sau hai gã gã sai vặt phân phó.

Hắn nói vừa ra, lập tức có hai người đi ra, bọn họ lập tức đi hướng ngồi nam tiên, không khỏi phân trần liền phải duỗi tay đem ngồi nam tiên giá đi.

Nam tiên lãnh mắt quét kia hai gã gã sai vặt liếc mắt một cái, hai gã gã sai vặt bị bị hắn lãnh mắt nhìn chăm chú, sinh sôi đánh cái rùng mình, duỗi tay muốn đi đỡ nam tiên tay cương ở giữa không trung.

Liền ở Lưu Khải Phương muốn quát lớn khi, nam tiên chính mình đứng dậy, sau đó hướng ngoài cửa đi đến.

Lưu Khải Phương trong mắt một mảnh khói mù, hừ lạnh một tiếng, bước nhanh theo đi lên.

Thành chủ phủ đại đường cùng với đại đường bên ngoài trong viện, lúc này khách khứa ngồi đầy, náo nhiệt phi phàm.

Một người diện mạo tú lệ, ăn mặc màu đỏ áo cưới nữ tử chính nhón chân mong chờ.

"Tuệ nhi, đây là hận gả cho." Một người ăn mặc màu tím tiên y, nhìn qua bất quá 30 tới tuổi nữ tu, cười khanh khách mà nói.

Nàng tên là Phương Ngọc Châu, Kim Tiên lúc đầu tu vi, là thành chủ đệ đệ Tô Minh Sơn thê tử.

"Thẩm thẩm." Tô Tuệ nũng nịu mà gọi một tiếng, liền ngượng ngùng mà cúi đầu.

Tô Tuệ chính là thành chủ Tô Minh Phong con gái duy nhất, đáng tiếc nàng không có linh căn, là cái phàm nhân.

Nàng mẫu thân ở sinh hạ nàng sau đó không lâu, liền đi, nàng là Tô Minh Phong thân thủ đưa tới.

Thành chủ phu nhân qua đời sau, Tô Minh Phong vẫn chưa lại tìm, hắn đối Tô Tuệ cái này nữ nhi hết sức sủng ái. Cưng như cưng trứng, hứng như hứng hoa, muốn ngôi sao không cho ánh trăng. Chỉ cần là Tô Tuệ muốn, hắn sẽ không tiếc hết thảy vì nàng làm được.

"Nha, chúng ta tuệ nhi đây là thẹn thùng. Mau, tới thẩm thẩm nơi này ngồi. Yên tâm, ngươi tân lang quan chạy không được, trong chốc lát hắn liền đến." Phương Ngọc Châu hướng Tô Tuệ vẫy vẫy tay.

Tô Tuệ đỏ mặt, ngẩng đầu nhìn về phía ngồi ở chính phía trên Tô Minh Phong.

Tô Minh Phong bề ngoài nhìn qua bất quá mới 27-28 tuổi bộ dáng, tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, diện mạo thiên trung thượng. Hôm nay hắn ăn mặc một thân màu đỏ sậm quần áo, cả người có vẻ tinh thần phấn chấn, thần thái sáng láng.

Nhận thấy được Tô Tuệ đầu tới tầm mắt, trên mặt hắn lộ ra hiền từ mỉm cười, đối Tô Tuệ gật gật đầu.

Tô Tuệ lập tức cúi đầu đi đến Phương Ngọc Châu bên cạnh vị trí ngồi xuống.

Đại đường ngồi người đều là Tô Tuệ thân nhân, cứ việc như thế, chủ động cùng nàng đến gần người cũng ít ỏi không có mấy, chỉ vì nàng là một cái không thể tu luyện phàm nhân.

Cảm giác được mọi người không mừng ánh mắt, Tô Tuệ song quyền nắm chặt, đầu rũ càng thấp.

Lúc này, một con ấm áp tay nhẹ nhàng vỗ vỗ tay nàng, nàng ngẩng đầu đối phía trên ngọc châu mỉm cười con ngươi, nàng cũng đi theo cười cười. Tô Tuệ mi mắt cong cong, cười rộ lên thời điểm, trên mặt lộ ra hai cái nhợt nhạt má lúm đồng tiền, vì nàng nguyên bản thanh tú khuôn mặt gia tăng rồi một tia kiều mị.

Không bao lâu, Lưu Khải Phương thanh âm liền từ đại đường bên ngoài truyền vào phòng trung.

“Tân lang đến!”

Nghe thấy này thanh tân lang đến, Tô Tuệ đôi tay nắm chặt vạt áo, khẩn trương mà nhìn về phía đại môn phương hướng.

Mà Phương Ngọc Châu chạy nhanh lấy ra một trương màu đỏ hỉ khăn, cái ở Tô Tuệ trên đầu.

Đại đường bên ngoài trong viện người chính tò mò mà đánh giá Thành chủ phủ tân ra lò cô gia.

“Hắn lớn lên cũng thật đẹp.” Trong đó một người nữ tiên thấy người tới, mãn nhãn đều là ngôi sao nhỏ.

“Trên mặt hắn một chút tươi cười đều không có, căn bản không giống như là sắp làm tân lang quan người.” Một người khác quan sát càng cẩn thận.

Nghe vậy, bên cạnh hắn một người khác cười nhạo một tiếng, trào phúng nói: “Hắn cười được mới là lạ, cưới một phàm nhân làm vợ, đổi lại là ngươi, ngươi cũng cười không nổi.”

“Dù sao tu sĩ mệnh trường, phàm nhân liền trăm năm sau thọ mệnh, ngao chết đối phương không phải hảo, nói không chừng hắn là có thể trở thành đời kế tiếp thành chủ.” Lúc này một người hơi béo nam tiên chen vào nói nói.

Bên cạnh hắn người lập tức hai mắt sáng lên, “Bị ngươi nói như vậy, ta đều có chút tâm động.”

Hơi béo nam tiên trên dưới đánh giá hắn một phen, lắc đầu thở dài: “Ngươi tâm động có ích lợi gì, nhân gia thành chủ thiên kim ánh mắt cao đâu, nào nhìn trúng ngươi.”

“……”

Nam tiên mắt nhìn thẳng, bay thẳng đến đại đường trung ương đi đến.

Vừa đến đại đường, lập tức có người đem một cây màu đỏ tơ lụa đưa tới trên tay hắn, nhưng hắn lại không tiếp. Màu đỏ tơ lụa trung gian đang có một đóa màu đỏ rực hoa, một khác đầu đang bị Tô Tuệ gắt gao nắm chặt.

Thấy vậy, tên kia cầm màu đỏ tơ lụa hỉ bà đầy đầu mồ hôi lạnh, trước mặt người không tiếp nàng trong tay đồ vật, nàng xấu hổ mà đứng ở tại chỗ, cuối cùng chỉ có thể đem xin giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía ngồi ở chính phía trên Tô Minh Phong.

Bên cạnh ngồi người đã có người ở che miệng cười khẽ, mọi người đều ôm xem kịch vui tâm thái, mắt lạnh nhìn này hết thảy.

Tô Minh Phong sắc mặt trầm trầm, mày hơi hơi nhăn lại, đối hỉ bà phất phất tay.

Kỳ thật hắn cũng không thích trước mắt tên này nam tiên, lớn lên quá đẹp, mặc kệ là nam tiên vẫn là nữ tiên đều sẽ vì này khuynh tâm.

Người như vậy sẽ thích linh căn đều không có tuệ nhi sao?

Khẳng định sẽ không!

Nhưng, tuệ nhi thích, còn phi quân không gả.

Hắn cũng không có biện pháp, đành phải sử chút cưỡng chế thủ đoạn.

“Thành chủ, có thể bái đường sao?” Lưu Khải Phương đi vào Tô Minh Sơn trước mặt nhỏ giọng hỏi.

Tô Minh Phong nhẹ nhàng “Ân” một tiếng.

Bởi vì Tô Tuệ không phải tu sĩ, không thể lập khế ước, cho nên bọn họ chỉ có thể tổ chức phàm nhân thành thân khi lễ nghi.

Hai vị tân nhân đứng ở đại đường chính giữa nhất, đối mặt đại đường bên ngoài.

“Nhất bái thiên địa.” Lưu Khải Phương thanh âm chậm rãi vang lên.

Mọi người sôi nổi nhìn về phía đại đường trung hai người, chờ hai người bái thiên địa.

Tô Tuệ nhưng thật ra thực dứt khoát liền đã bái đi xuống, chỉ là chờ nàng bái xong sau, nàng bên cạnh đứng nam tiên cũng không có bất luận cái gì động tác.

Bên ngoài chính xem náo nhiệt người lập tức nhỏ giọng nghị luận lên.

“Không phải là không muốn đi?”

“Thấy thế nào hai người đều không xứng đôi.”

“Nhìn dáng vẻ của hắn rõ ràng chính là không tình nguyện.”

“Thành chủ phủ không phải là muốn bức lương vì xướng đi?”

“……”

Liền ở một đám người sứ mệnh chửi bới Thành chủ phủ khi, Phương Hải Ích đứng dậy, “Tô Minh Phong, tại đây Tô Phương Thành trung, các ngươi Thành chủ phủ thật sự là muốn một tay che trời?”

Nghe được mọi người nói chuyện, Tô Minh Phong sắc mặt đen nhánh một mảnh, hiện tại lại bị đối thủ một mất một còn Phương Hải Ích chất vấn, hắn càng là tức giận không thôi. “Phương Hải Ích, đồ vật có thể ăn bậy, lời nói cũng không thể nói bậy. Ngươi có thể giáp mặt hỏi một chút hắn có nguyện ý hay không cưới tiểu nữ.”

Phương Hải Ích lãnh "Hừ" một tiếng, liền đem ánh mắt chuyển hướng nam tiên.

"Tiểu huynh đệ, ngươi đừng sợ, nếu là ngươi thật sự không muốn thành thân, chúng ta nhiều người như vậy nhất định sẽ không làm Thành chủ phủ người khi dễ ngươi. Có phải hay không ngươi có người nhà rơi xuống Thành chủ phủ? Chỉ cần ngươi lớn mật mà nói ra, chúng ta nhất định sẽ vì ngươi lấy lại công đạo, cứu ra ngươi thân nhân."

Nam tiên chỉ là lãnh mắt quét hắn liếc mắt một cái, vẫn chưa nói chuyện.

Thấy nam tiên không nói lời nào, Phương Hải Ích nhíu mày tiếp tục khuyên nhủ: "Tiểu huynh đệ, nếu là ngươi thật sự có oan khuất, liền chạy nhanh nói ra."

Mặc kệ Phương Hải Ích nói cái gì, nam tiên trước sau không nói một câu, chỉ là lạnh lùng mà nhìn hắn.

"Như thế nào? Phương Hải Ích, ngươi hỏi ra cái gì sao? Hắn có phải hay không thật sự có nguyện ý hay không cưới tiểu nữ?" Tô Minh Phong nhìn về phía Phương Hải Ích, châm chọc nói.

"Hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú!"

Phương Hải Ích tức giận mà hừ lạnh một tiếng, vung tay áo lui đi ra ngoài.

Đột nhiên, nam tiên lỗ tai giật giật, 【ngươi cưới tuệ nhi, coi như còn nàng ân cứu mạng. Trăm năm sau ta liền thả ngươi tự do, hiện tại các ngươi đã đến bái đường này một bước, khuyên ngươi vẫn là nhanh lên hoàn thành lễ nghi, miễn cho mọi người đều khó coi.】

Nam tiên quay đầu lại nhìn về phía phía trên ngồi người, hai người ánh mắt đối diện một lát, nam tiên liền chuyển qua thân.

Nhẹ nhàng nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, nam tiên mới chậm rãi mở mắt ra, hắn đôi tay theo bản năng mà nắm chặt, nghiêng đầu nhìn về phía bên cạnh người khi, giữa mày đều là chán ghét.

Tô Minh Phong đối Lưu Khải Phương gật gật đầu.

Lưu Khải Phương lập tức cao giọng thì thầm: "Nhất bái thiên địa!"

Nam tiên trong mắt xẹt qua một tia không cam lòng, liền ở hắn cơ hồ muốn nhận mệnh bái đi xuống khi, hắn trước mặt đột nhiên hiện lên một trận bạch quang.

Chờ bạch quang tan hết, đại đường cửa nhiều ra hai gã diện mạo tuấn mỹ nam tiên.

Trước mặt mọi người người thấy rõ trong đó một người bộ dáng khi, sôi nổi lộ ra kinh ngạc biểu tình.

Không trách mọi người đại kinh tiểu quái, chỉ vì vừa mới xuất hiện hai người trung trong đó một người, cư nhiên cùng hôm nay tân lang quan lớn lên có bảy phần tương tự.

Xuất hiện ở đại đường cửa hai người đúng là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người cũng không nghĩ tới, bọn họ cư nhiên xuất hiện ở người khác lễ đường thượng, đương hai người thấy rõ tân lang quan bộ dạng sau, đồng thời lộ ra kinh ngạc biểu tình.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 605

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 605 trà lí trà khí

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, lại quay đầu nhìn về phía bọn họ trước mặt người.

Ai có thể nói cho hắn hai, tân lang quan vì cái gì sẽ là Thượng Quan Tinh Vũ?

Tô Minh Phong ở nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý bộ dạng sau, mí mắt không cấm nhảy nhảy, người này cư nhiên cùng hắn tương lai con rể lớn lên cơ hồ là giống nhau như đúc.

Muốn nói này hai người không có quan hệ, quỷ đều không tin.

"Tinh Vũ, ngươi……" Thượng Quan Huyền Ý muốn nói lại thôi, không biết nên nói cái gì cho phải.

Thượng Quan Tinh Vũ nhìn đến hai người xuất hiện, trong mắt có một tia kinh hỉ, lại có một tia lo lắng.

Làm một cái người đứng xem, Tiêu Lăng Hàn xem càng rõ ràng, vừa rồi hắn nhưng thấy Thượng Quan Tinh Vũ bán ra một bước, rồi lại không dấu vết lui trở về.

Hắn đây là không tính toán cùng chính mình hai người tương nhận?

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía bốn phía đám người, cuối cùng đem ánh mắt dừng ở đại đường chính phía trên Tô Minh Phong trên người, đang ngồi mọi người liền hắn tu vi tối cao.

Xem hắn ngồi vị trí hẳn là tân nương tử trưởng bối.

Cảm thụ một chút bốn phía tiên linh khí, so ngũ cấp Tiên Vực tiên linh khí muốn nùng một chút, nhưng lại không tam cấp Tiên Vực nùng. Cho nên, bọn họ hiện tại hẳn là tứ cấp Tiên Vực.

Tam cấp Tiên Vực tốt nhất tu vi là Tiên Vương cảnh, tứ cấp Tiên Vực tu vi tối cao ở Đại La Kim Tiên.

Lấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý Đại La Kim Tiên đỉnh tu vi, có thể ở tứ cấp Tiên Vực đi ngang, chẳng sợ bọn họ gặp được Tiên Vương lúc đầu tu giả cũng không sợ.

Bước đầu hiểu biết đến bọn họ nơi địa phương sau, tự nhiên cũng có liền có tự tin.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi đến Thượng Quan Tinh Vũ trước mặt, hắn vừa rồi liền phát hiện Thượng Quan Tinh Vũ không thích hợp, gặp mặt một hồi lâu, hắn liền một câu đều không có nói, này rõ ràng không bình thường.

Màu đỏ hỉ khăn hạ Tô Tuệ, nhìn thấy có một con thon dài trắng nõn tay cư nhiên đi bắt hắn tương lai phu quân tay, nàng lập tức cũng bất chấp cái gì quy củ, trực tiếp liền xốc lên khăn voan.

Kiều thanh quát: "Ngươi muốn làm gì?"

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng mà liếc nàng liếc mắt một cái.

Phàm nhân!

Cư nhiên là một phàm nhân.

Hắn hai mắt híp lại, lại đem ánh mắt dừng ở Tô Tuệ trên người.

Không có trầm ngư lạc nhạn chi dung, cũng không bế nguyệt tu hoa chi mạo, dáng người cũng giống nhau, diện mạo giống nhau, như thế nào có thể làm thanh lãnh thả ít khi nói cười cậu em vợ động tâm?

Chẳng lẽ nàng có cái gì ẩn hình ưu điểm không thành?

Tô Tuệ trực tiếp bị Tiêu Lăng Hàn ánh mắt xem đến lui về phía sau hai bước, đương đối phương ánh mắt dừng ở trên người nàng thời điểm, nàng chỉ cảm thấy chính mình cả người máu đều đọng lại, đáy lòng không ngọn nguồn mà dâng lên một tia sợ hãi.

Thấy không khí không đúng, Tô Minh Phong chạy nhanh đứng dậy, bước nhanh đi vào Tô Tuệ trước người, đem nàng che ở phía sau.

Phát hiện trước mặt nam tiên tu vi cũng là Đại La Kim Tiên, Tô Minh Phong khách khí hỏi: "Xin hỏi vị công tử này là ta con rể người nào?"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Thượng Quan Huyền Ý tiến lên một bước, cười lạnh nhìn về phía Tô Minh Phong.

Hắn ngữ khí là nói không nên lời âm lãnh, chỉ vào Thượng Quan Tinh Vũ: "Hắn, là ngươi con rể?"

"Hắn cùng tiểu nữ đã ở bái đường thành thân, tự nhiên chính là ta con rể." Tô Minh Phong vì nữ nhi, cũng coi như là bất cứ giá nào.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cười lạnh.

"Nếu ngươi nói hắn ngươi con rể, vậy ngươi biết hắn tên họ là gì? Gia trụ nơi nào? Trong nhà cha mẹ hay không khoẻ mạnh? Hay không còn có huynh đệ tỷ muội?" Hắn hỏi liên tiếp vấn đề.

Lại nói: "Này đó ngươi đều biết không?"

Quay đầu nhìn về phía bốn phía mọi người, tiếp tục hỏi: "Đang ngồi nhiều người như vậy, nhưng có một người là nhà trai bên kia thân thích hoặc là bằng

hữu?”

Mọi người: “……” Chúng ta chỉ nghĩ xem diễn.

Hỏi xong sau, Thượng Quan Huyền Ý lãnh mắt nhìn chăm chú Tô Minh Phong, chờ hắn trả lời.

Mấy vấn đề này, Tô Minh Phong một cái đều trả lời không lên.

Lúc trước Thượng Quan Tinh Vũ bị nữ nhi mang về thời điểm toàn thân nhiễm huyết, người cũng hôn mê bất tỉnh. Nữ nhi liếc mắt một cái liền thích hắn, chết sống phải gả cho hắn, cũng không để bụng hắn hay không đã kết hôn sinh con.

Thân là phụ thân Tô Minh Phong lựa chọn thành toàn ái nữ, sở hữu hắn hoa giá cao bán cấm linh đan, đem Thượng Quan Tinh Vũ một thân tu vi giam cầm ở đan điền trung, sử không ra. Sợ hãi ở bái đường thành thân thời điểm, đối phương nói không muốn linh tinh nói, lại cố ý mua làm người ta nói không ra lời nói ách dược.

Hắn là tính toán chờ nữ nhi trăm năm sau đi, liền phóng Thượng Quan Tinh Vũ tự do.

Chỉ là không nghĩ tới đến sẽ có ngoài ý muốn phát sinh.

Ở nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý khuôn mặt thời khắc đó, Tô Minh Phong liền biết hắn hết thảy tính toán đều sẽ thất bại, nói không chừng còn sẽ rước lấy họa sát thân.

Trong nháy mắt, Tô Minh Phong trên mặt biểu tình thay đổi thất thường.

Bên này, Tiêu Lăng Hàn đã vì Thượng Quan Tinh Vũ kiểm tra xong thân thể.

Hắn đầu tiên là uy Thượng Quan Tinh Vũ ăn một viên bỏ lệnh cấm linh đan đan dược, sau đó ở Thượng Quan Huyền Ý dò hỏi ánh mắt hạ, chậm rãi nói: “Tinh Vũ phía trước hẳn là bị trọng thương, nhưng nhân không có kịp thời trị liệu, dẫn tới trong thân thể để lại ám thương. Hơn nữa, hắn chẳng những bị người uy cấm linh đan, còn bị người uy ách dược.”

Hắn mỗi nói một câu, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt liền trầm một phân, chờ hắn nói xong, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt có thể dùng đen nhánh như mực tới hình dung, rõ ràng là ở bạo nộ bên cạnh.

Mọi người nghe nói Tiêu Lăng Hàn giảng thuật, sôi nổi dùng kinh ngạc, khinh thường, chán ghét, thì ra là thế chờ ánh mắt nhìn về phía Tô Minh Phong.

Mệt hắn vẫn là thành chủ đại nhân đâu?

Liền này đê tiện vô sỉ cách làm, căn bản không xứng vì thành chủ.

Khó trách lúc trước Phương Hải Ích hỏi tân lang quan lời nói thời điểm, hắn chỉ là trừng mắt, một câu cũng không nói. Đều bị độc ách, nếu có thể nói chuyện, mới là việc lạ.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Tô Tuệ không làm, lập tức nhảy ra biện giải: "Ngươi…… Ngươi nói bậy, thiếu bôi nhọ người, ta phu quân hắn chỉ là bị thương mới không thể nói chuyện."

"Ai là phu quân của ngươi? Các ngươi hiện giờ còn không có bái đường thành thân, một nữ nhân vẫn là chú ý điểm chính mình thanh danh tương đối hảo, đừng một bộ hận gả bộ dáng." Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh nói.

Trước mặt nữ tử chẳng những là cái phàm nhân, còn một chút thân là phàm nhân tự giác đều không có. Cũng không biết là ai cho nàng can đảm, làm nàng dám ở tu giả trước mặt nói ẩu nói tả.

Thứ hắn mắt vụng về, hoàn toàn không thấy ra nữ nhân này có gì hấp dẫn người ưu điểm.

Liền tính Thượng Quan Tinh Vũ thật sự mắt mù, cũng không nên sẽ coi trọng như vậy nữ nhân. Vừa lúc Tiêu Lăng Hàn kiểm tra kết quả, chứng minh này hai cha con đối hắn dùng phi thường thủ đoạn.

"Ta là một người luyện đan sư, đây là luyện đan sư thân phận ngọc bài, tin tưởng đang ngồi cũng có đan sư, ta lời nói mới rồi là thật là giả, chỉ cần lại tìm một người luyện đan sư tới kiểm tra một chút Tinh Vũ thân thể, có thể chân tướng đại bạch."

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn lấy ra chính mình luyện đan sư thân phận ngọc bài, ở mọi người trước mắt dương dương.

Xem náo nhiệt mọi người tất nhiên là đem đôi mắt trợn to, sôi nổi nhìn chằm chằm hắn trong tay ngọc bài nhìn, rất nhiều người cả đời khả năng đều không thể nhìn thấy luyện đan sư thân phận ngọc bài, hiện tại tự nhiên là sấn cơ hội này kiến thức một chút.

Đương Tô Tuệ nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trong tay luyện đan sư thân phận ngọc bài khi, khuôn mặt nhỏ trở nên trắng bệch một mảnh. Tuy rằng nàng không phải tu giả, nhưng nàng là thành chủ duy nhất con nối dõi, thành chủ đối nàng rất là sủng ái, còn chuyên môn vì nàng trang bị một người nhị cấp luyện đan sư vì nàng điều trị thân thể. Luyện đan sư thân phận ngọc bài nàng tất nhiên là gặp qua, Tiêu Lăng Hàn trong tay thân phận ngọc bài vừa thấy chính là thật sự.

Tô Minh Phong ở Tiêu Lăng Hàn nói ra Thượng Quan Tinh Vũ tình huống thời điểm, tâm liền lạnh nửa thanh. Hiện tại lại nhìn đến đối phương luyện đan sư thân phận ngọc bài, hắn biết chính mình xong rồi, hôm nay lúc sau hắn đem không hề là Tô Phương Thành thành chủ.

Lúc này, vẫn ngồi như vậy không nói gì phương minh sơn đứng ra nói: "Hai vị tiên……" Hữu.

Hắn vốn dĩ tưởng nói tiên hữu, bất quá hắn đột nhiên phát hiện chính mình nhìn không thấu hai người tu vi," tiên hữu" hai chữ đến bên miệng lại thay đổi cái xưng hô: "…… Công tử, này trong đó có phải hay không có cái gì hiểu lầm?

Phải biết rằng, vị này tiên hữu lúc trước bị tuệ nhi cứu trở về tới thời điểm chính là hôn mê bất tỉnh, toàn thân là thương. Nói như thế nào hắn hiện tại người hảo hảo mà đứng ở chỗ này, tuệ nhi hẳn là hắn ân nhân cứu mạng mới đúng."

Tô Minh Phong là hắn đại ca, là Tô Phương Thành thành chủ, hắn tu luyện thiên phú không tốt, đến nay cũng chỉ có Kim Tiên lúc đầu tu vi. Nếu là Tô Minh Phong xảy ra chuyện, kia hắn tu luyện tài nguyên cũng sẽ tùy theo mà đi.

Cái gì huynh đệ tình thâm, một vinh đều vinh, nhất tổn câu tổn! Này đó là không có khả năng, hắn chỉ quan tâm Tô Minh Phong nếu là xảy ra chuyện gì, kia hắn tu luyện tài nguyên cũng sẽ tùy theo xảy ra chuyện. Bằng không mấy năm nay, hắn vì sao ủy khuất thê tử ở một phàm nhân tiểu nha đầu trước mặt đại hiến ân cần, còn suy diễn thúc cháu tình thâm.

Nghe xong Tô Minh Sơn buổi nói chuyện, Tô Minh Phong thật là vui mừng.

Đương nhiên, hắn nếu là biết Tô Minh Sơn trong lòng chân chính ý tưởng, phỏng chừng liền vui mừng không đứng dậy.

"Hiểu lầm? Ngươi có phải hay không cảm thấy Tinh Vũ hiện tại không thể nói chuyện, cho nên chân tướng như thế nào, đều là các ngươi định đoạt?" Thượng Quan Huyền Ý xụ mặt, lạnh lùng nói.

Tô Minh Sơn buông tay, một bộ không thể nề hà bộ dáng, "Ta chỉ là ăn ngay nói thật, các ngươi nếu là tưởng lấy oán trả ơn, kia việc này liền tính là chúng ta đuối lý."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Trà lí trà khí!

Đột nhiên cảm giác ngàn sai vạn sai đều là chính mình sai.

Cha con bị túng một câu cũng không dám nói, rõ ràng đã cam chịu chân tướng, lại không nghĩ còn có người khác vì hai người làm chứng, muốn thay bọn họ rửa sạch oan khuất.

Này…… Sự, thật đúng là làm người một lời khó nói hết.

Trước mặt người này mồm mép cũng thật lưu loát, dăm ba câu liền đem sai lầm tất cả đều quy kết đến chính mình đám người trên người. Lúc này hắn đứng ra nói chuyện, tất nhiên cùng hai cha con có thực thân quan hệ.

Không gặp những người khác xem náo nhiệt, xem chính hoan sao!

Thượng Quan Huyền Ý một lóng tay Thượng Quan Tinh Vũ, "Ta là hắn đại ca, nói, các ngươi đều là ai?" Biện giải nửa ngày, hắn mới nhớ tới, chính mình còn cũng không biết trước mặt chính chủ gọi là gì.

Một bên xem náo nhiệt không chê sự đại hơi béo nam tiên, lập tức đứng ra nói: "Vị công tử này vừa thấy chính là nhân trung long phượng, ta tới nói cho ngươi bọn họ đều là ai."

Hắn đầu tiên là chụp một chút mông ngựa, mới đem Tô Minh Phong mấy người nhất nhất làm giới thiệu.

Chờ hơi béo nam tiên nói xong, Tiêu Lăng Hàn ném một lọ đan dược cho hắn, "Đa tạ."

Những người khác thấy vậy, sôi nổi bóp cổ tay thở dài, hối hận không có giành trước một bước.

Hiện tại Thượng Quan Tinh Vũ không thể nói chuyện, không thể vì chính mình biện giải, hơn nữa liền tính hắn có thể nói lời nói, nói ra chân tướng, mọi người cũng khả năng không lớn sẽ tin phục.

Tuy rằng bọn họ hiện tại có thực lực, hoàn toàn có thể bằng thực lực nói chuyện, nhưng không thể làm Thượng Quan Tinh Vũ cõng vong ân phụ nghĩa thanh danh, này đối hắn về sau tu hành có ngại.

Cho nên, bọn họ muốn lấy đức thu phục người.

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn không đợi hắn nói, liền biết hắn muốn làm cái gì, lấy ra một trương chân ngôn phù đưa cho hắn.

Nhìn đến kia trương phù triện, Tô Minh Phong trong lòng chuông cảnh báo xao vang, hắn tổng cảm thấy sẽ có bất hảo sự tình phát sinh.

Quả nhiên, ngay sau đó, hắn phỏng đoán liền trở thành sự thật.

Chỉ thấy thượng một khắc còn nắm chặt chính mình ống tay áo nữ nhi, ngay sau đó người liền đến đối phương trước mặt, sau đó hắn liền nhìn đến kia trương phù triện dán ở nữ nhi trên người.

Hắn đang muốn tiến lên, lại phát hiện chính mình cư nhiên không thể động, sau đó bên tai liền truyền đến làm người băng hàn tận xương thanh âm.

"Thành chủ đại nhân vẫn là trước hãy chờ xem!"

Người nói chuyện tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn, ở Tô Minh Phong muốn hành động khi, hắn liền đối này sử dụng linh hồn uy áp.

Thượng Quan Huyền Ý ở hướng Tô Tuệ trên người dán chân ngôn phù sau, liền bắt đầu hỏi chuyện, "Ngươi kêu Tô Tuệ phải không?"

Tô Tuệ: "Đúng vậy."

Thượng Quan Huyền Ý: "Nói nói ngươi cùng Tinh Vũ là như thế nào nhận thức?"

Nghe vậy, Tô Tuệ cắn chặt môi, nàng không nghĩ nói, cũng không thể nói.

Bất quá, này hết thảy nhưng không phải do nàng, nàng chỉ kiên trì hai tức, miệng không tự chủ được mà mở ra, bắt đầu tự thuật nàng cùng Thượng Quan Tinh Vũ tương ngộ quá trình.

Nguyên lai ở ba năm trước đây, Tô Tuệ bởi vì tò mò rừng rậm yêu thú đều trông như thế nào, vì thế nàng gạt thành chủ, mang theo hai cái tùy thân hộ vệ liền đi Hồ Mân Sơn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 606

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 606 nhà kho bị trộm

Tô Tuệ sở dĩ sẽ đi Hồ Mân Sơn, hết thảy sự nhân là có người cố ý ở nàng trước mặt đề cập yêu thú, làm nàng đối yêu thú sinh ra nồng hậu hứng thú, cho nên, nàng đi Hồ Mân Sơn là người có tâm thiết kế.

Trước mặt mọi người người nghe đến đó khi, thầm nghĩ: Ngươi một cái tay trói gà không chặt phàm nhân, chạy đến bên ngoài đi xem yêu thú, trừ bỏ tìm đường chết vẫn là tìm đường chết!

Tới rồi Hồ Mân Sơn, Tô Tuệ cũng xác thật thấy được yêu thú, nhưng đi theo ở bên người nàng hai cái hộ vệ trung một cái bị một người khác cấp giết. Sau đó, dư lại cái kia hộ vệ cười lạnh đi rồi, đem nàng một người ném ở tại chỗ.

Mà phía trước còn sợ hãi đến run bần bật yêu thú, thấy uy hiếp nó người đi rồi, nó liền triều lưu tại tại chỗ Tô Tuệ nhào tới.

Tô Tuệ một phàm nhân, lần đầu tiên nhìn thấy yêu thú chính là hôm nay, nhìn đến cách đó không xa dữ tợn yêu thú đối nàng mở ra bồn máu mồm to, nàng bị dọa đến lớn tiếng kêu cứu thét chói tai. Liền ở nàng cho rằng chính mình phải bị ăn luôn khi, một người nam tử từ trên trời giáng xuống, nam tử dừng ở yêu thú trên người, nói trùng hợp cũng trùng hợp trực tiếp đem yêu thú cấp tạp đã chết.

Tô Tuệ được cứu trợ.

Không bao lâu, Tô Minh Phong phái đi tìm Tô Tuệ người liền tìm tới rồi nàng.

Vốn dĩ nàng ngay từ đầu không có nghĩ tới đem Thượng Quan Tinh Vũ mang về, ở trong đó một người thị vệ thu thập trên mặt đất yêu thú thi thể thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện Thượng Quan Tinh Vũ xuất chúng dung mạo, ở toàn bộ Tô Phương Thành cũng tìm không ra một cái so còn muốn hắn đẹp người.

Vì thế Tô Tuệ liền động tiểu tâm tư, làm người đem hắn mang theo trở về.

Lúc sau nàng nói phải gả cho Thượng Quan Tinh Vũ thời điểm, Tô Minh Phong là không tình nguyện, bởi vì hắn nhìn ra đối phương trên người xuyên y phục tuy rằng rách nát, nhưng đều là chất lượng thực tốt tiên y. Nhưng không chịu nổi Tô Tuệ năn nỉ ỉ ôi, cuối cùng Tô Minh Phong đem Thượng Quan Tinh Vũ không gian giới tử cầm đi, còn cho hắn ăn cấm linh đan.

Này đó Tô Tuệ đều là biết đến, chỉ là nàng làm bộ chính mình không biết.

Chờ Tô Tuệ đem sở hữu sự tình tiền căn hậu quả công đạo xong, mọi người đều dùng phức tạp ánh mắt nhìn về phía nàng. Ngay cả Tô phụ xem nàng ánh mắt

cũng đều phức tạp vô cùng, hắn không tưởng chính mình làm những cái đó xấu xa sự, nữ nhi vẫn luôn đều biết, hắn còn tưởng rằng chính mình giấu giếm thực hảo.

Ở trong lòng hắn, vẫn luôn cho rằng nữ nhi tính cách đơn thuần, ngây thơ hồn nhiên.

Nhưng hắn hoàn toàn không nghĩ tới nguyên bản tính cách đơn thuần nữ nhi, khi nào tâm tư trở nên như vậy phức tạp?

Lúc trước sợ hãi nàng chịu ủy khuất, hắn chặt đứt tục huyền ý tưởng. Nhưng hiện tại hắn mới phát hiện, nữ nhi ở trước mặt hắn biểu hiện ngoan ngoãn nghe lời hiểu chuyện, này đó đều là nàng biểu tượng.

Hắn cái này phụ thân đương thật là quá thất bại.

"Tô Minh Sơn, hiện tại ngươi còn dám nói Tinh Vũ lấy oán trả ơn sao? Hắn cùng Tô Tuệ chi gian xác thật có ân cứu mạng, bất quá Tinh Vũ mới là Tô Tuệ ân nhân cứu mạng. Mà Tô Tuệ sở dĩ sẽ đem hắn mang về tới, đó là bởi vì nàng thấy sắc nảy lòng tham."

Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh nhìn về phía Tô Minh Sơn, vừa rồi cư nhiên muốn cho Thượng Quan Tinh Vũ bối thượng vong ân phụ nghĩa thanh danh.

Người này cùng Tô Minh Phong hai cha con giống nhau đáng giận.

Tô Minh Sơn ngượng ngùng nói: "Ta phía trước không hiểu biết chân tướng, cho nên, mới có thể như vậy nói."

Ngược lại hắn lại nhìn về phía Tô Tuệ, vô cùng đau đớn nói: "Tuệ nhi chất nữ, nhân gia cứu ngươi, ngươi muốn gả cho hắn, cũng nên hỏi một chút người khác có đồng ý hay không đi?"

"Ta hỏi, hắn nói hắn không thích ta, cũng không muốn cưới ta." Tô Tuệ theo bản năng mà nói tiếp nói.

Tô Minh Sơn: "……"

Phá đám cũng hủy đi quá nhanh.

Loại này trong lòng hiểu rõ mà không nói ra nói, như thế nào có thể nói ra tới đâu!

"Đại ca, không phải ta nói ngươi, ngươi như thế nào có thể đi theo tuệ nhi hồ náo đâu? Hai người ở bên nhau chú trọng chính là ngươi tình ta nguyện, ngươi mạnh mẽ đem hai người cột vào cùng nhau, không phải làm hai người làm một đôi oán ngẫu sao?"

Phương Ngọc Châu tiếp thu đến chính mình trượng phu ánh mắt ý bảo, cũng tiến lên chỉ trích, "Chính là nha đại ca, chúng ta Tô Phương Thành thanh niên tuấn kiệt chỗ nào cũng có, các ngươi cha con tội gì nắm một cái không muốn

cưới tuệ nhi người, buộc nhân gia thành thân đâu? Ngươi làm như vậy, cũng quá không địa đạo.”

Tô Minh Phong biết vậy chẳng làm.

“Đại ca, ngươi thật hồ đồ! Ngươi tư dục tâm quá nặng, căn bản không xứng lại làm Tô Phương Thành thành chủ, ngươi vẫn là chủ động làm hiền đến hảo.” Tô Minh Sơn tiếp tục bổ đao.

Tô Minh Phong đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tô Minh Sơn, hắn trăm triệu không nghĩ tới, còn lại người còn chưa nói không cho hắn đương thành chủ, trước hết làm hắn xuống đài người thế nhưng là hắn vẫn luôn che chở thân đệ đệ.

Tô Minh Sơn muốn bảo toàn chính mình, tự nhiên là muốn dẫm lên Tô Minh Phong mấy đá.

Hôm nay phát sinh như vậy sự, Tô Minh Phong cái này thành chủ chi vị tự nhiên là giữ không nổi. Cùng với chờ người khác nói ra, không bằng từ hắn tới nói, như vậy còn có thể có vẻ hắn phân rõ tốt xấu, ở chân tướng trước mặt, hắn nguyện ý làm một cái đại nghĩa diệt thân người. Bằng không những cái đó đã từng cùng Tô Minh Phong có thù oán người, đến lúc đó sẽ liền hắn cùng nhau thanh toán.

Tô Minh Sơn thực ích kỷ.

Đối thượng Tô Minh Phong ánh mắt, Tô Minh Sơn vừa mới bắt đầu còn có chút chột dạ.

Bất quá, hắn nghĩ đến về sau đều không thể lại có được cuồn cuộn không ngừng tu luyện tài nguyên, chột dạ ánh mắt lại trở nên đúng lý hợp tình, thậm chí ở bên trong còn hỗn loạn một tia oán hận.

Nếu không phải bởi vì hai cha con tư tâm, hắn như cũ là Thành chủ phủ nhị lão gia, muốn tu luyện tài nguyên trực tiếp đi người gác cổng lĩnh là được. Nhưng hiện tại bởi vì hai cha con tư tâm, làm hắn không thể lại làm một cái không làm mà hưởng lười người, hắn như thế nào có thể không hận.

Vốn dĩ nằm thắng nhân sinh, liền bởi vì chuyện này, về sau hắn tu luyện tài nguyên đều phải chính mình đi tránh.

Bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, Tô Minh Sơn con ngươi lóe lóe.

Hắn nhìn về phía ở đây mọi người: “Tô Phương Thành các vị tiên hữu, hôm nay ta Tô Minh Sơn liền đem lời nói đặt ở nơi này. Từ giờ phút này khởi, ta Tô Minh Sơn cùng hắn Tô Minh Phong lại không có bất luận cái gì quan hệ, ta thật sự xấu hổ với có hắn như vậy đại ca, về sau chúng ta cầu về cầu, lộ về lộ, đại gia không liên quan với nhau. Tin tưởng Tô gia liệt tổ liệt tông nếu là biết ta như vậy cách làm, cũng không trách tội với ta.”

Nghe xong Tô Minh Sơn lời này, Tô Minh Phong yết hầu truyền đến một cổ tanh ngọt, hắn không nghĩ tới chính mình thân đệ đệ cư nhiên sẽ như vậy đối hắn, yên lặng đem trong miệng máu tươi nuốt xuống bụng, thống khổ nhắm mắt. Chỉ vì không nghĩ nhìn đến Tô Minh Sơn trong mắt con buôn, cùng với kia một tia tính kế.

Tô Minh Phong đáy lòng một trận bi thương.

Tô Minh Sơn nói xong, lôi kéo chính mình thê tử liền hướng hậu viện đi đến. Hai người bóng dáng nhìn qua có chút hốt hoảng, như là cực kỳ thống khổ bộ dáng. Kỳ thật hai người giờ phút này nội tâm kích động vô cùng, bọn họ ở mọi người nhìn không thấy địa phương, quải cái cong, cũng không có hồi hậu viện, mà là triều Thành chủ phủ nhà kho phương hướng đi đến.

Mắt thấy Thành chủ phủ liền phải không phải hắn gia, đến nhân cơ hội trước vớt điểm chỗ tốt lại nói.

Dĩ vãng quan hệ hòa thuận hai huynh đệ, hiện tại lại hình cùng người lạ.

Mọi người thổn thức không thôi.

“Này hai cha con nên xử trí như thế nào?” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, kỳ thật đơn giản nhất trực tiếp biện pháp chính là giết bọn họ.

Nhưng phía trước nếu là Tô Tuệ không có đem Thượng Quan Tinh Vũ mang về tới, nói không chừng hôn mê quá khứ hắn sẽ bị yêu thú cấp ăn, cũng có khả năng vận khí tốt, gặp được mặt khác người hảo tâm.

Nhưng mặc kệ nói như vậy, vẫn là tính cứu hắn.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ, 【 Tinh Vũ, muốn hay không giết bọn họ? 】

Thượng Quan Tinh Vũ tự nhiên là muốn giết bọn họ, bất quá không phải làm trò nhiều người như vậy mặt, 【 tính, thả bọn họ một con ngựa, từ đây đại gia lẫn nhau không thiếu nợ nhau. 】

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi mà nhìn hắn một cái, không từ hắn trong mắt nhìn ra cái gì tin tức, đành phải thôi.

“Hừ, tiện nghi các ngươi, Tinh Vũ cùng các ngươi từ đây không ai nợ ai, đại gia coi như làm lẫn nhau không quen biết.”

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý đem Tô Tuệ trên người chân ngôn phù xé xuống, cảm giác được mọi người đầu tới tò mò ánh mắt, hắn tâm niệm vừa động, trong tay chân ngôn phù liền hóa thành hôi phi.

Vừa rồi chứng kiến phù triện hiệu quả, mọi người đều muốn mang trở về nghiên cứu một vài, đáng tiếc chỉ có thể là ngẫm lại.

Thấy Tiêu Lăng Hàn ba người muốn đi, Tô Tuệ lòng tràn đầy không cam lòng, ánh mắt u oán mà nhìn về phía ba người.

Ở Thượng Quan Tinh Vũ đi ra đại đường một cái chớp mắt, nàng thấp giọng khóc nức nở nói: "Phu quân, ngươi như thế nào như vậy nhẫn tâm, ngươi thật sự muốn ném xuống ta sao? Lúc trước nếu là không ta đem ngươi mang về tới, ngươi rất có thể đã bị yêu thú ăn."

Thượng Quan Tinh Vũ đặt ở bên cạnh người tay nắm chặt chặt muốn chết, hắn sợ chính mình một cái không nhịn xuống liền xoay người, làm trò nhiều người như vậy mặt giết nàng. Nàng mặt sau một câu đích xác nói rất đúng, thật có chút ân tình, là chịu không nổi tiêu hao. Lúc trước hắn thương thế rõ ràng có thể thực mau hảo lên, nhưng Tô Minh Phong đem hắn không gian giới tử lấy đi, làm hắn bỏ lỡ tốt nhất trị liệu thời gian.

Lúc sau hắn không xu dính túi, lại thành một cái uổng có một thân tu vi, lại phát huy không ra phế nhân.

Đi rồi một đoạn, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phát hiện Thượng Quan Tinh Vũ cũng không có theo kịp, hai người lại lui về, nghi hoặc mà nhìn về phía hắn.

【 ta không gian giới tử còn ở Tô Minh Phong nơi nào. 】 Thượng Quan Tinh Vũ truyền âm nói.

Nhìn thấy ba người lại lộn trở lại, Tô Minh Phong cảnh giác mà nhìn về phía ba người.

Tô Tuệ còn lại là vẻ mặt vui sướng, "Phu quân, ngươi là trở về cùng ta tiếp tục bái đường thành thân sao?"

Mọi người: "……" Mặt thật đại, thật sẽ nằm mơ!

Thượng Quan Huyền Ý lạnh giọng chất vấn nói: "Ngươi kêu ai phu quân?"

Vô pháp!

Nhà mình đệ đệ hiện tại còn không thể nói chuyện, chỉ có thể từ hắn tạm thời đại lao.

"Ta…… Ta……" Tô Tuệ mắt rưng rưng, nghẹn ngào nói không nên lời lời nói, sắc mặt trắng bệch, thân thể lung lay sắp đổ, một bộ nhìn thấy mà thương bộ dáng.

Bạch liên hoa!

Này lại là một đóa yếu kém bạch liên hoa.

Lười đến lại phản ứng này đóa hoa, Thượng Quan Huyền Ý đem ánh mắt nhìn về phía Tô Minh Phong, "Giao ra Tinh Vũ không gian giới tử."

"Hắn không gian giới tử ở Thành chủ phủ nhà kho." Tô Minh Phong giờ phút này mãn nhãn mỏi mệt, lập tức già nua không biết nhiều ít tuổi.

Hắn hiện tại bộ dáng, cùng phía trước tinh thần sáng láng khi bộ dáng, hoàn toàn như là hai người.

"Dẫn đường."

Đoàn người mênh mông cuồn cuộn mà triều Thành chủ phủ nhà kho phương hướng bước vào.

Chỉ là chờ mọi người đuổi tới nhà kho khi, trông coi nhà kho mấy người đã kiều bím tóc.

Nhà kho môn đại rộng mở.

Thấy vậy tình cảnh, mọi người hai mặt nhìn nhau.

Đây là tao tặc?

Cư nhiên còn có người dám đánh Thành chủ phủ nhà kho chủ ý?

Trước mắt Tô Minh Phong vẫn là Tô Phương Thành thành chủ, lập tức hắn liền hạ lệnh tra rõ đều có ai đã tới nhà kho bên này.

Ngược lại lại xin lỗi mà nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ: "Thật sự xin lỗi, lúc ấy ta lo lắng không gian giới tử đặt ở trên người không an toàn, cho nên liền đem nó bỏ vào nhà kho trung. Lại không nghĩ rằng…… Sẽ bị người đánh cắp, ta sẽ tận lực tra tìm hung thủ."

Kỳ thật đặt ở trên người không phải không an toàn, mà là Thượng Quan Tinh Vũ không gian giới tử trung tiên thạch quá nhiều, thả đều là trung phẩm cùng thượng phẩm. Hắn sợ chính mình không chịu nổi dụ hoặc, mới có thể phóng tới nhà kho.

Chính cái gọi là mắt không thấy tâm không phiền.

Tận lực tra tìm hung thủ?

Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh hỏi: "Nếu là tìm không thấy, Tô thành chủ tính toán như thế nào bồi thường?"

Hắn nhưng nhớ rõ, lúc trước phá của đệ đệ tùy tiện liền đem 50 nhiều vạn thượng phẩm tiên thạch cho hắn. 60 nhiều năm không gặp, tin tưởng phá của đệ đệ không gian giới tử tiên thạch hẳn là lại sẽ có không ít.

"Này……" Tô Minh Phong đầy mặt khó xử.

Hiện giờ Thành chủ phủ nhà kho đều bị người trộm, hắn lấy cái gì tới bồi thường?

"Hừ, lúc trước chính là ngươi thân thủ đem Tinh Vũ không gian giới tử cấp lấy đi, hiện tại đồ vật không thấy, ngươi không phải là muốn cho chúng ta làm như sự tình gì đều không có phát sinh quá đi?" Thượng Quan Huyền Ý ngữ khí không tốt, trong mắt đều là lạnh lẽo.

Tô Minh Phong bị nói đầy mặt xấu hổ, sắc mặt cũng bị nghẹn đến mức đỏ bừng, hôm nay là hắn từ lúc chào đời tới nay chật vật nhất, nhất quẫn bách một ngày.

“Xin lỗi!”

Xin lỗi có mao dùng!

Không tiếp thu!

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng hiện lên một tia cười lạnh: “Tin tưởng Tinh Vũ không gian giới tử có thứ gì, Tô thành chủ hẳn là trong lòng hiểu rõ, không nói toàn bộ bồi thường, ít nhất đến làm chúng ta nhìn đến ngươi xin lỗi.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 607

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 607 cưỡng từ đoạt lí

Dừng một chút, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục nói: “Đương nhiên chúng ta cũng không phải không nói lý người, đồ vật bị trộm, khẳng định đều không phải là ngươi ý nguyện. Như vậy, cấp Tô thành chủ ba ngày thời gian, hy vọng ba ngày sau chúng ta có thể nhìn đến Tô thành chủ thành ý.”

Tô Minh Phong đầy mặt chua xót, Thượng Quan Tinh Vũ không gian giới tử như vậy nhiều thượng phẩm tiên thạch, hắn đi đâu làm ra bồi cấp đối phương?

Tiêu Lăng Hàn nói xong, cũng mặc kệ Tô Minh Phong làm không làm được đến, hắn mang theo Thượng Quan Huyền Ý huynh đệ hai người triều Thành chủ phủ bên ngoài đi đến.

Bọn họ hiện tại còn không biết nơi này đến tột cùng là nơi nào, vẫn là trước đi ra ngoài tìm cái khách điếm dàn xếp xuống dưới lại nói.

Vốn dĩ có vài tên Đại La Kim Tiên người muốn tiếp nhận Thành chủ phủ, nhưng hiện tại Thành chủ phủ chính là một cái cục diện rối rắm, mấy người liếc nhau, đồng thời quyết định chờ Tô Minh Phong đem cục diện rối rắm thu thập hảo sau, bọn họ lại kêu hắn nhường ra thành chủ chi vị.

Đi ngang qua một nhà đan dược cửa hàng khi, Tiêu Lăng Hàn nhớ tới Thượng Quan Tinh Vũ hiện tại miệng không thể nói, vấn đề này không giải quyết, bọn họ phải vẫn luôn truyền âm giao lưu.

“Huyền Ý, Tinh Vũ, ta ngẫm lại chút tiên thảo, chúng ta vào xem?”

“Hảo.”

Ba người vừa đi vào tiệm phô, liền nghênh đón nhiệt tình tiểu nhị.

“Ba vị công tử là muốn mua tiên thảo?” Tiểu nhị đầy mặt tươi cười, vẻ mặt nịnh nọt.

“Ân. Các ngươi nơi này nhưng có lục trọng, tuyết thấy, cây cỏ bồng, Tố Vấn……” Tiêu Lăng Hàn liên tiếp báo hảo mười tới loại tiên thảo.

Từ Tiêu Lăng Hàn bắt đầu báo dược danh khởi, tiểu nhị liền ở nghiêm túc nghe, trước mặt ba vị chính là đại lão, hắn cũng không dám đắc tội, công đạo sự tình, tự nhiên là muốn hảo sinh làm thỏa đáng.

“Công tử thỉnh chờ một lát.”

Không chờ bao lâu, tiểu nhị liền đem Tiêu Lăng Hàn yêu cầu tiên thảo xứng hảo.

Chờ bạc hóa thanh toán xong sau, tiểu nhị lại đánh bạo hỏi: "Công tử nhưng có đan dược bán ra?"

"Tạm thời không có." Trên người hắn đan dược cơ hồ đều là ngũ cấp, ở tứ cấp Tiên Vực ngũ cấp đan dược tuy rằng thưa thớt, có thể bán không ít tiên thạch, nhưng nơi này người rất nhiều dùng đều là hạ phẩm tiên thạch, hắn đối hạ phẩm tiên thạch nhưng không có hứng thú.

Ba người rời đi đan dược cửa hàng sau, liền ở phụ cận tìm một khách điếm trụ hạ.

Thấy sắc trời còn sớm, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi khách điếm phòng luyện đan.

Chờ hắn đem đan dược luyện hảo, đi ra phòng luyện đan khi, trời đã tối rồi.

Trở lại trong phòng, thấy Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở trước bàn phát ngốc.

Tiêu Lăng Hàn đi đến bên cạnh bàn, từ phía sau ôm chặt hắn, ở bên tai hắn nói nhỏ: "Suy nghĩ cái gì?"

"Ta suy nghĩ, Tinh Vũ có phải hay không biết ta là hắn đại ca."

"Hắn gọi đại ca ngươi?"

"Kia thật không có, chính là cảm thấy hắn xem ta ánh mắt quái quái."

"Đừng nghĩ nhiều như vậy, nếu là hắn không nghĩ nói ra, chúng ta coi như không biết."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn chặn ngang đem Thượng Quan Huyền Ý bế lên tới, triều mép giường đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý phản xạ có điều kiện mà vươn đôi tay ôm Tiêu Lăng Hàn cổ, "Đúng rồi, còn không có hỏi ngươi, đan dược luyện hảo?"

"Ân, ngày mai lại cầm đi cấp Tinh Vũ."

Nói chuyện, hai người đã đi vào mép giường, Tiêu Lăng Hàn đem Thượng Quan Huyền Ý đặt ở trên giường, bắt đầu vì hắn thoát áo khoác.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay bắt lấy Tiêu Lăng Hàn tay, cũng nói: "Ta chính mình tới."

"Ta thích giúp ngươi thoát." Lời nói là nói như vậy, bất quá Tiêu Lăng Hàn vẫn là buông ra tay, bắt đầu giải chính mình áo khoác.

"Ta lại không phải không tay."

"Ngươi kia không phải tay, là móng vuốt."

"Tiêu Lăng Hàn, ngươi thảo đánh."

Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng vươn tay bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý duỗi lại đây tay, một cái xoay người liền đem hắn đè ở dưới thân, đôi tay cũng bị cử qua đỉnh đầu. Cười ngâm ngâm nói: "Ta lại chưa nói sai, chờ ngươi biến thành phượng hoàng sau, ngươi tay không phải thành móng vuốt?"

Đôi tay tránh thoát không khai, Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, "Ngươi cố ý bẻ cong sự thật, ta hiện tại rõ ràng không có biến thành phượng hoàng."

"Nhưng ta nói chính là ngươi biến thành phượng hoàng sau bộ dáng." Nói, nhắm ngay hắn môi liền nhẹ mổ một chút.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn thò qua tới môi, vốn là tưởng há mồm hai khẩu, ai ngờ Tiêu Lăng Hàn thế nhưng chỉ là chuồn chuồn lướt nước. Trong miệng trả lời: "Ngươi cưỡng từ đoạt lí!"

"Ta ăn ngay nói thật."

Nói bất quá, vũ lực giá trị cũng so bất quá, vừa giận, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp biến thành một con tiểu phượng hoàng.

Đột nhiên cảm giác trong lòng ngực không còn, Tiêu Lăng Hàn giương mắt nhìn lại, hắn tay chính bắt lấy hai chỉ móng vuốt nhỏ, một con bàn tay đại phượng hoàng xuất hiện ở hắn trong tầm mắt.

Xong rồi!!!

Đem tức phụ nhi chọc sinh khí.

Đêm nay không phải là muốn ôm tiểu phượng hoàng ngủ đi?

"Huyền Ý, mau biến trở về tới."

"Ngươi không phải nói tay của ta là móng vuốt sao? Ta đoán ngươi nhất định là tưởng niệm ta móng vuốt, nha, ta này không phải thành toàn ngươi một mảnh tưởng niệm chi khổ sao?" Tiểu phượng hoàng cao cao mà ngửa đầu, đầy mặt cư cao. Mà hắn trong lòng lại là nhạc phiên, hắn đã thật lâu không có nhìn đến Tiêu Lăng Hàn ăn mệt bộ dáng.

"Huyền Ý, ngươi thật bất biến trở về?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Bất biến!

Thấy tức phụ nhi thờ ơ, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt bất đắc dĩ.

Phượng hoàng liền phượng hoàng đi!

Cuối cùng, Tiêu Lăng Hàn đành phải ôm tiểu phượng hoàng ngủ.

Tiểu phượng hoàng thể tích quá tiểu, hắn đã thói quen ngủ khi, đem Thượng Quan Huyền Ý vớt tiến trong lòng ngực. Nhưng hiện tại Thượng Quan Huyền Ý liền ở hắn trong lòng ngực, hắn cả người lại cảm giác vắng vẻ.

Không cấm ở trong lòng mắng chính mình: Kêu ngươi miệng tiện! Xem ngươi về sau còn dám không dám miệng tiện.

Tức phụ nhi biến thành phượng hoàng cái này thói quen không thể có, nếu là về sau hắn vừa giận liền biến thành phượng hoàng, kia tự hống cũng vô pháp hống.

"Huyền Ý, biến trở về tới, được không?" Tiêu Lăng Hàn đánh thương lượng.

"Không tốt, ta cảm giác biến thành phượng hoàng sau, một thân nhẹ, khá tốt."

Hảo cái gì hảo, một chút đều không tốt!

"Ta về sau đều không nói ngươi tay là móng vuốt, ngươi hiện tại biến trở về tới, tốt không?"

"Ngươi hiện tại thừa nhận ngươi vừa rồi nói tay của ta là móng vuốt?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi như vậy nghiêm túc, cảm giác không hảo hống.

Hắn cái này điểu bộ dáng, lại không thể ngay tại chỗ tử hình.

Hai người tranh chấp nửa ngày, cuối cùng lấy Thượng Quan Huyền Ý vẫn là phượng hoàng bộ dáng thắng lợi.

Đêm, yên tĩnh không tiếng động.

Đột nhiên, ngủ ở trên giường Tiêu Lăng Hàn mở hai mắt.

Cúi đầu nhìn nhìn trong lòng ngực tiểu phượng hoàng, thấy tiểu phượng hoàng đang ngủ say, hắn nhẹ nhàng đem tiểu phượng hoàng phóng tới một bên. Đứng dậy đem quần áo mặc tốt, sau đó triều chính mình cùng tiểu phượng hoàng trên người các dán một trương ẩn thân phù, hắn ôm tiểu phượng hoàng biến mất ở trong phòng.

Đêm nay Thành chủ phủ đặc biệt an tĩnh, phiên trực thủ vệ so trước kia thiếu một nửa.

Một bóng người ở Thành chủ phủ trung xuyên qua, hắn tựa hồ đối Thành chủ phủ đặc biệt quen thuộc, dễ dàng liền né qua thủ vệ cùng trận pháp.

Không bao lâu, hắn liền tới đến hậu viện.

Hậu viện sân vô số, hắn lại đường kính triều hướng tới chỗ nào đó đi đến.

Thực mau, hắn liền ngừng ở một tòa sân ngoại.

Sân bị một cái ngũ cấp trận pháp bao vây ở bên trong, nếu muốn đi vào phải phá trận.

Người tới rõ ràng phá không được trận.

Tiêu Lăng Hàn sấn Thượng Quan Tinh Vũ không có chú ý phía sau, triều trên người hắn ném đi một trương ẩn thân phù, nhìn hắn lớn như vậy đĩnh đạc mà ở

Thành chủ phủ trung hạt dạo, Tiêu Lăng Hàn rất sợ hắn sẽ đụng tới Tô Minh Phong hoặc là mặt khác Đại La Kim Tiên.

Kia bọn họ đến lúc đó, là có lý cũng nói không rõ.

Là đem người giết đâu, vẫn là đem người giết?

Thượng Quan Tinh Vũ cảm giác một trận gió nhẹ thổi qua, giống như có người chạm vào hắn một chút. Mà khi hắn quay đầu lại khi, phía sau lại là không có một bóng người.

Hiện tại Thượng Quan Tinh Vũ tùy tiện ở Thành chủ phủ hạt dạo, đều sẽ không có người nhìn đến hắn, biết hắn sẽ không có nguy hiểm sau, Tiêu Lăng Hàn đem tầm mắt đầu hướng trận pháp trung. Hắn rất tò mò, Thượng Quan Tinh Vũ vì sao sẽ nửa đêm canh ba chạy đến này tòa sân trước, bên trong trụ đến tột cùng là người phương nào?

Ngũ cấp trận pháp có thể khó trụ Thượng Quan Tinh Vũ, lại khó không được Tiêu Lăng Hàn.

Hắn thần thức xuyên qua trận pháp, triều trong viện phòng kéo dài qua đi.

Phòng ngủ chính trên giường đang nằm một nam một nữ hai người, hai người lúc này đang ngủ ngon lành.

Này hai người đúng là Tô Minh Sơn cùng hắn thê tử Phương Ngọc Châu.

Nếu là dĩ vãng hai người khẳng định ở tu luyện, nhưng hôm nay hai người đều tưởng chính là có lẽ ngày mai, bọn họ liền sẽ bị đuổi ra Thành chủ phủ, thừa dịp hiện tại còn ở Thành chủ phủ, tự nhiên là phải hảo hảo hưởng thụ một phen.

Thấy rõ trên giường hai người là ai sau, Tiêu Lăng Hàn mày lại là nhăn lại. Thượng Quan Tinh Vũ hơn phân nửa đêm không ngủ được, chạy tới nơi này là vì cái gì? Bên trong hai người giống như cùng hắn quăng tám sào cũng không tới đi? Liền tính hai người là Tô Tuệ thúc thúc cùng thẩm thẩm, hắn tựa hồ liền Tô Tuệ đều phải buông tha, không có lý do gì sẽ đối này hai người xuống tay.

Chẳng lẽ này hai người cầm đồ vật của hắn?

Trong đầu hiện lên một tia sáng chợt lóe lướt qua, Tiêu Lăng Hàn bắt lấy trong nháy mắt kia linh cảm. Nếu là Tô Minh Sơn vợ chồng thật cầm Thượng Quan Tinh Vũ đồ vật, kia kia kiện đồ vật…… Sẽ là cái gì?

Thượng Quan Tinh Vũ vứt đồ vật chỉ có không gian giới tử.

Cho nên, Tô Minh Sơn vợ chồng mới là trộm bảo khố đầu sỏ gây tội.

Nghĩ thông suốt sau, Tiêu Lăng Hàn quyết định đi vào vừa thấy đến tột cùng.

Thực mau, hắn liền tìm đến phòng ngự trận bạc nhược chỗ, không có kinh động bất luận kẻ nào, lặng yên không một tiếng động mà xuyên qua trận pháp, đi vào trong viện.

Bởi vì phía trước thần thức quan sát quá này tòa sân, cho nên lúc này nhi, Tiêu Lăng Hàn là bay thẳng đến Tô Minh Sơn vợ chồng hai người phòng bước vào.

Tiến vào phòng sau, hắn trực tiếp đi vào mép giường, nhìn về phía ai ở trên giường hai người tay, thấy hai người mỗi người trên tay đều mang theo hai cái không gian giới tử, cũng không biết bên trong đều có chút cái gì.

Tiêu Lăng Hàn ở hai người trên người liên tục điểm vài cái, làm hai người tiếp tục ngủ.

Theo sau, hắn nhổ xuống hai người không gian giới tử, thần thức đảo qua, chỉ thấy không gian giới tử linh lang trước mắt, hạ phẩm tiên thạch có hơn một trăm vạn, còn có chút luyện khí tài liệu cùng tiên thảo.

Mấy thứ này cấp bậc đều không cao, hiển nhiên này bốn cái không gian giới tử, không có một cái giới tử là Thượng Quan Tinh Vũ.

Hai người trên tay đều không có, kia giới tử rốt cuộc bị hai người giấu ở nơi nào?

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua hai người trên người, vẫn chưa ở hai người trên người tìm được.

Thượng Quan Tinh Vũ nếu chuẩn xác tìm tới nơi này tới, kia thuyết minh đồ vật hẳn là còn ở hai người trong tay, chỉ là không có đặt ở trên người thôi.

Có phỏng đoán, Tiêu Lăng Hàn thần thức ở trong phòng, một tấc tấc xem xét lên.

Đem trong phòng mỗi một tấc đều kiểm tra xong sau, cũng vẫn là không có tìm được không gian giới tử.

Chẳng lẽ này Tô gia còn có cái gì bảo vật có thể ngăn cách người cảm giác?

Để ngừa vạn nhất, hắn chuẩn bị lại xem xét một lần.

Một lát sau, đương Tiêu Lăng Hàn thần thức quét đến bàn trang điểm thượng khi, không cấm dừng lại, hắn tầm mắt dừng ở bàn trang điểm thượng. Chậm rãi đi đến trước bàn trang điểm, hắn duỗi tay liền mở ra trong đó một cái tráp, bên trong đều là các loại đồ trang sức, đều thực quý báu.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay trực tiếp cầm lấy trong đó một đóa hoa, này đóa hoa rất sống động, như là thật sự tồn tại giống nhau. Hắn không chút do dự đem này đóa hoa thu vào Long Ngọc không gian trung.

Hắn như là trước nay không có tới quá giống nhau, biến mất ở trong phòng.

Chờ hắn xuất hiện ở sân bên ngoài khi, Thượng Quan Tinh Vũ đã không ở nơi đó. Tiêu Lăng Hàn thần thức ở Thành chủ phủ nhìn quét một vòng, cũng không có ở Thành chủ phủ nhìn đến Thượng Quan Tinh Vũ thân ảnh.

Nếu không có người, Tiêu Lăng Hàn suy đoán cậu em vợ đã đường cũ quay trở về.

Nhìn thoáng qua trong lòng ngực tiểu phượng hoàng, hắn cũng hướng tới khách điếm phương hướng đi đến.

Chờ tới rồi khách điếm, trở lại trong phòng sau, thần thức đảo qua phòng bên cạnh.

Lúc này, Thượng Quan Tinh Vũ đã nằm ở trên giường.

Bóng đêm từ từ.

Hôm sau sáng sớm.

Mới vừa mặc tốt quần áo, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến phượng hoàng đại biến người sống.

Hắn ôm chặt Thượng Quan Huyền Ý, “Ngươi thật là cái tiểu yêu tinh, đem lòng ta, ta hồn đều bị ngươi câu đi rồi.”

“Ta là thần thú phượng hoàng!” Thượng Quan Huyền Ý cường điệu một lần, hắn mới không phải cái gì tiểu yêu tinh.

“Hảo, ngươi là tiểu phượng hoàng.”

Trả lời thật có lệ!

Hai người thu thập hảo sau, liền hướng tới cách vách Thượng Quan Tinh Vũ phòng đi đến.

“Thịch thịch thịch.”

Thượng Quan Tinh Vũ: “……” Mời vào.

Vô pháp nói chuyện, hắn đành phải đi vào trước cửa, thân thủ đem cửa mở ra.

【 tiến vào nói chuyện. 】

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người theo lời đi vào phòng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 608

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 608 mượn đao giết người

Hai người ở bên cạnh bàn ngồi xuống, chờ Thượng Quan Tinh Vũ cũng ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai bình đan dược. Hắn chỉ vào trong đó một lọ nói: “Tinh Vũ, này bình là trị liệu ngươi nội thương đan dược, một khác bình là giải độc đan dược.”

【 cảm ơn! 】

Nói xong, Thượng Quan Tinh Vũ cầm lấy kia bình giải độc đan dược, đảo ra một viên liền trực tiếp ăn xong.

【 ta đại giai bao lâu có thể nói lời nói? 】

“Nửa canh giờ tả sau.” Tiêu Lăng Hàn đáp.

【 đa tạ! 】

“Không cần khách khí.”

Cậu em vợ cũng quá khách khí, liên tiếp nói tạ.

“Tinh Vũ, có thể nói nói ngươi phía trước đều đã xảy ra chuyện gì sao? Như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện ở cái kia cái gì Hồ Mân Sơn?” Thượng Quan Huyền Ý hỏi dò.

Liền ở Thượng Quan Tinh Vũ nhíu mày, nghĩ sự tình nên từ đâu mà nói lên khi, Tiêu Lăng Hàn lại đã mở miệng: “Ta đoán Tinh Vũ là bị người đuổi giết, cho nên bắt đầu dùng vượt Tiên Vực truyền tống phù.”

Sau khi nghe xong, Thượng Quan Tinh Vũ kinh ngạc mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Thấy bộ dáng của hắn, hai người đều biết, bọn họ đây là đoán đúng rồi.

【 ngươi là như thế nào đoán được? 】

“Bởi vì ngươi trên người có Tiên Đế cảnh thần thức ấn ký.”

Bị Tiêu Lăng Hàn vừa nhắc nhở, Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới cẩn thận đánh giá khởi Thượng Quan Tinh Vũ tới, quả nhiên ở trên người hắn phát hiện một mạt Tiên Đế cảnh thần thức ấn ký.

Tò mò hỏi: “Ngươi đây là đem vị nào đại năng hậu bối cấp giết?”

【 một cái xú không biết xấu hổ gia hỏa. 】 nói cái này, Thượng Quan Tinh Vũ sắc mặt liền không tốt.

“Xú không biết xấu hổ gia hỏa? Ngươi không phải là bị người đùa giỡn sau, lại thoát khỏi không xong người nọ, sau đó hắn làm cái gì khác người hành động, cuối cùng ngươi trực tiếp động thủ đem người cấp xử lý?” Thượng Quan Huyền Ý suy đoán nói.

Thượng Quan Tinh Vũ: “……”

Này hai người là biết bói toán sao?

Một cái hai cái đều nói trúng rồi.

【 ta giết người là Thiên Thịnh Tiên Vực Vân Thiên Tông Lư Kỳ Chí, phụ thân hắn là Vân Thiên Tông trưởng lão, tên là Lư Đông Lai, Tiên Đế lúc đầu tu vi.

Lư Đông Lai già còn có con, đối hắn thật là sủng ái. Nếu là vừa mới bắt đầu biết Lư Kỳ Chí thân phận, ta khẳng định sẽ không tự mình ra mặt giết hắn. 】

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Thượng Quan Tinh Vũ tiếp theo truyền âm: 【 Huyền Ý, ngươi cùng ta diện mạo tương tự, ta sợ Lư Đông Lai sẽ đem ngươi nhận thành ta. Ngươi về sau cẩn thận một chút, tốt nhất đừng đi Thiên Thịnh Tiên Vực. Phi thường xin lỗi, bởi vì ta, khả năng sẽ cho ngươi mang đến họa sát thân. 】

Thượng Quan Tinh Vũ thập phần áy náy, nếu là bởi vì chính mình nguyên nhân, địch nhân sai đem Thượng Quan Huyền Ý trở thành hắn, kia……

Nghĩ đến cái loại này khả năng, hắn cảm thấy chính mình cần thiết liên hệ gia tộc người, Lư Đông Lai cái này phiền toái không thể lưu trữ.

Nếu không phải Tô Minh Phong hai cha con, hắn sớm nên trở về đến Thượng Quan gia, Lư Đông Lai cái này phiền toái cũng đã sớm không tồn tại. Nhớ tới kia hai cha con, Thượng Quan Tinh Vũ con ngươi tất cả đều là lạnh lẽo.

“Hại…… Không có việc gì, ai không mấy cái địch nhân đâu, nói không chừng ta kẻ thù, cũng sẽ đem ngươi nhận thành ta. Như vậy tính lên, chúng ta cũng coi như là huề nhau.” Vì không cho Thượng Quan Tinh Vũ áy náy, Thượng Quan Huyền Ý nói sát có chuyện lạ.

Nếu là thật đụng tới Lư Đông Lai, cũng chỉ có thể trách bọn họ vận khí không tốt, ai làm Thượng Quan Tinh Vũ là chính mình thân đệ đệ đâu!

Cái nồi này hắn không tiếp đều không được!

Nghe xong hai người đối thoại, Tiêu Lăng Hàn lại là mày nhíu lại.

Xem ra kế tiếp vẫn là làm Thượng Quan Huyền Ý đổi một khuôn mặt tương đối hảo, miễn cho có người đột nhiên không thể hiểu được sát tới cửa tới, bọn họ còn không hiểu ra sao. Nếu là đổi một khuôn mặt, liền tính bọn họ chọc cái gì phiền toái, cũng sẽ không đem phiền toái mang cho Thượng Quan Tinh Vũ.

Càng muốn, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy chính mình biện pháp này càng tốt.

Nửa canh giờ thực mau liền qua đi.

Đang ở nghe Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện Thượng Quan Tinh Vũ, đột nhiên há mồm phun ra một ngụm máu đen.

Hắn có chút không khoẻ mà sờ sờ chính mình yết hầu, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đem một bên nước trà đưa cho hắn.

Thuận tay tiếp nhận, Thượng Quan Tinh Vũ theo bản năng nói: "Cảm ơn!"

Sau khi nói xong, hắn mới phát giác chính mình thật sự có thể nói lời nói. Chỉ là bởi vì hắn thật lâu không nói gì duyên cớ, dẫn tới hắn nói ra thanh âm thực nghẹn ngào, như là cưa đầu gỗ giống nhau khó nghe.

"Ngươi trước đừng nói chuyện, chờ hoãn thượng trong chốc lát lại mở miệng nói chuyện." Tiêu Lăng Hàn vội vàng nhắc nhở nói.

Uống một ngụm trà thủy, Thượng Quan Tinh Vũ gật gật đầu.

Thấy Thượng Quan Tinh Vũ hiện tại không tiện nhiều lời lời nói, Tiêu Lăng Hàn hai người đãi trong chốc lát, liền ra hắn phòng.

Hai người vẫn chưa trở về phòng, mà là trực tiếp ra khách điếm, ở trên phố dạo thượng một vòng, thực dễ dàng liền nghe được bọn họ hiện tại nơi địa phương là nơi nào.

Nơi này là tứ cấp Quý Phong Tiên Vực Tô Phương Thành, nghe nói Quý Phong Tiên Vực có một chỗ là Phong linh căn tu giả thiên đường, nơi đó kêu Toàn Phong Nhai. Toàn Phong Nhai liền ở Tô Phương Thành cùng Kim Hội Thành giao tiếp chỗ, mặt khác rất nhiều Tiên Vực Phong linh căn tu giả đều mộ danh mà đi.

Không bao lâu, hai người liền trở lại khách điếm.

"Lăng Hàn, quá mấy ngày chúng ta cũng đi Toàn Phong Nhai nhìn một cái." Mới vừa ngồi xuống hạ, Thượng Quan Huyền Ý liền nhịn không được nói.

Phong linh căn tu sĩ thiên đường, Tiêu Lăng Hàn liền có Phong linh căn, dù sao bọn họ hiện tại đều đã ở Quý Phong Tiên Vực, như vậy gần không đi nhìn một cái thật sự đáng tiếc.

"Đang có ý này."

Hai người chính khi nói chuyện, "Thịch thịch thịch" tiếng đập cửa vang lên.

Vốn tưởng rằng gõ cửa người sẽ là Thượng Quan Tinh Vũ, kết quả chờ môn vừa mở ra, xuất hiện ở phòng ngoài cửa người thế nhưng là một người xa lạ nữ tiên.

"Có việc?" Tiêu Lăng Hàn hồ nghi mà nhìn người tới, hắn hoài nghi người này là gõ sai rồi cửa phòng.

Thấy mở cửa người là Tiêu Lăng Hàn, nữ tiên nghiêng đầu hướng trong phòng nhìn lại.

“Quấy rầy tiền bối, không biết cùng ngươi ở bên nhau vị kia tiền bối nhưng ở?” Không thấy được Thượng Quan Huyền Ý, nữ tiên hướng Tiêu Lăng Hàn làm thi lễ.

“Ngươi nhận thức hắn?”

“Không quen biết, nhưng ta có quan trọng là sự tình nói cho hắn.”

“Nếu không quen biết, ngươi sẽ có cái gì chuyện quan trọng?” Tiêu Lăng Hàn không dấu vết đánh giá một chút trước mặt tên này nữ tiên, tu vi Chân Tiên sơ kỳ, diện mạo giống nhau.

“Có quan hệ hắn đệ đệ sự.”

Thế nhưng là có quan hệ Thượng Quan Tinh Vũ, Tiêu Lăng Hàn tránh ra một cái lộ, “Vậy ngươi tiến vào nói chuyện.”

Thượng Quan Huyền Ý đang muốn đứng dậy nhìn xem cửa người là ai, liền nhìn đến một người diện mạo bình thường nữ tiên đi vào phòng, hắn tràn đầy nghi hoặc mà nhìn về phía nữ tiên phía sau Tiêu Lăng Hàn, không tiếng động dò hỏi hắn người này ai.

“Nàng nói có quan hệ Tinh Vũ sự tình muốn nói cho ngươi.” Tiêu Lăng Hàn nói thẳng nói.

“Thấy, gặp qua tiền bối.” Nữ tiên rõ ràng có chút khẩn trương, chỉ ngẩng đầu nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, xác định gương mặt kia sau, lại chạy nhanh cúi đầu.

“Ngươi có chuyện gì muốn nói cho ta?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc hỏi.

“Vãn bối tên là Phương Hi, ta chính là ba năm trước đây cùng đi Tô Tuệ đi Hồ Mân Sơn trong đó một người hộ vệ. Nàng sở dĩ sẽ đi Hồ Mân Sơn, cũng là ta một tay thiết kế. Vốn dĩ ta là muốn cho nàng chết vào yêu thú chi khẩu, lại không nghĩ rằng thời khắc mấu chốt trống rỗng xuất hiện một người, trực tiếp đem kia chỉ yêu thú tạp đã chết.”

Nói nơi này, Phương Hi trong mắt tràn đầy phẫn hận.

Xem ra cái này Phương Hi cùng Thành chủ phủ có thù oán!

Thu liễm một chút cảm xúc, nàng mới nói tiếp: “Kỳ thật năm đó ta vẫn luôn giấu ở chỗ tối, nhìn Tô Tuệ tránh thoát một kiếp, tuy rằng thực không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể từ bọn họ đoàn người rời đi. Không bao lâu, tại chỗ tới hai gã lão giả, bọn họ hỏi ta hay không có gặp qua một người thanh niên nam tiên, ta đoán bọn họ người muốn tìm hắn là chính là vừa rồi bị Tô Tuệ mang đi nam tử. Ta cùng Thành chủ phủ có thù oán, không nghĩ làm Thành chủ phủ có càng cường đại chỗ dựa, mà kia hai vị lão giả tu vi cao thâm, thuyết minh tên kia thanh niên thân phận tất nhiên không đơn giản.”

“Vì thế, ta nói dối, nói cho bọn họ, ta cũng không ở phụ cận gặp qua người nào.”

"Vốn dĩ ta cho rằng chuyện này cứ như vậy đi qua, không nghĩ tới sau đó không lâu, ta lại Thành chủ phủ gặp được hai gã lão giả. Nguyên lai bọn họ tìm thanh niên, là bọn họ thiếu chủ, chỉ là theo dõi đến Hồ Mân Sơn liền mất đi liên hệ. Đến Thành chủ phủ tới, cũng là muốn mượn dùng Thành chủ phủ thế lực giúp bọn hắn tìm người, cũng không biết lúc ấy thành chủ ở vào cái gì tâm lý, cư nhiên không có đem thanh niên liền ở Thành chủ phủ sự nói cho kia hai gã lão giả."

"Ngươi đều bối chủ, còn có thể trở lại Thành chủ phủ?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

Nghe vậy, Phương Hi duỗi tay ở trên mặt nhẹ nhàng một xé.

"Da người mặt nạ." Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng trừu trừu.

"Chính cái gọi là nguy hiểm nhất địa phương, chính là an toàn nhất địa phương." Nói, Phương Hi lại đem da người mặt nạ mang hảo.

"Sự tình đều qua đi ba năm, hiện tại ngươi tới nói cho chúng ta biết này đó, mục đích của ngươi là muốn mượn chúng ta tay diệt trừ Tô Minh Phong cha con." Tiêu Lăng Hàn cuối cùng tổng kết, nữ nhân này hẳn là thấy bọn họ ngày hôm qua thái độ, là tính toán buông tha Tô Minh Phong cha con, cho nên hôm nay mới có thể tới cửa tới.

Phương Hi không nói lời nào, hiển nhiên là cam chịu.

"Vậy ngươi hôm nay tới nơi này, là làm tốt chết chuẩn bị sao?" Tiêu Lăng Hàn khóe miệng gợi lên một mạt lương bạc cười.

Phương Hi ngẩng đầu, ngạc nhiên mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên sẽ nói ra nói như vậy, bọn họ cộng đồng kẻ thù không nên là Tô Minh Phong hai cha con sao?

"Ngươi…… Các ngươi không thể giết ta, ta hôm nay tới khách sạn bên ngoài thật nhiều người đều thấy được." Nói, Phương Hi không tự giác về phía lui về phía sau một bước.

"Hừ! Ngươi đối chúng ta thấy sắc nảy lòng tham, muốn tự tiến chẩm tịch, ta vừa giận, xuống tay liền không có đúng mực, ai kêu ngươi thực lực quá yếu, giống ngươi người như vậy chết cũng liền đã chết, ai sẽ vì ngươi bất bình? Chờ ta giết ngươi, những người khác khẳng định sẽ vỗ tay nói: Giết rất tốt!" Tiêu Lăng Hàn không chút để ý mà nói, trong mắt là tràn đầy ác ý.

Hắn đôi tay ôm cánh tay, dựa nghiêng trên bên cạnh bàn, khuôn mặt một mảnh thanh lãnh, cả người nhìn qua chính là một cái cố tình trọc thế giai công tử. Nhưng nói ra nói, cùng hắn bề ngoài hoàn toàn không tương xứng.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Phương Hi hai tròng mắt trừng lớn, không dám tin tưởng mà nhìn về phía hắn.

Không nghĩ tới như thế trời quang trăng sáng một người, cư nhiên sẽ nói ra lời này. Nàng chỉ là muốn báo cái thù, vì cái gì như vậy khó đâu?

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn nói có chút vô lại hành vi, nhưng hắn nghe như thế nào sảng đâu?

Nữ nhân này muốn lợi dụng bọn họ, bọn họ là như vậy hảo lợi dụng người sao?

Huống chi Thượng Quan Tinh Vũ rõ ràng có thể không cần chịu này ba năm tội, cố tình bởi vì Phương Hi tư tâm làm hắn bạch bạch gặp nhiều như vậy. Tu vi không được tiến thêm không nói, trên người còn để lại ám thương, ít nhất muốn điều trị hảo chút năm mới có thể khôi phục.

Hiện tại nàng cư nhiên không biết xấu hổ chạy tới nói cho bọn họ chân tướng!

Còn muốn mượn đao giết người!

Cũng không biết nàng là nghĩ như thế nào đến, thật đem bọn họ trở thành ngốc tử không thành.

Nếu là ngày hôm qua hắn cùng Tiêu Lăng Hàn không có kịp thời xuất hiện, kia Thượng Quan Tinh Vũ không phải thật sự muốn cùng Tô Tuệ thành thân?

Càng nghĩ càng không dễ chịu, Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt nặng nề mà nhìn về phía Phương Hi.

"Lăng Hàn, sát nàng, ta tới liền hảo." Nói như thế nào Thượng Quan Tinh Vũ đều là chính mình thân đệ đệ, báo thù loại sự tình này, hắn tới liền hảo.

"Hảo." Thượng Quan Huyền Ý phải vì đệ đệ báo thù, Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là thành toàn hắn.

Nếu là Phương Hi không đi này một chuyến, bọn họ liền tính đã biết sự tình chân tướng cũng sẽ không giết nàng, nhưng nàng ngàn không nên vạn không nên muốn lợi dụng bọn họ.

Đúng lúc vào lúc này, bọn họ phòng môn lại bị người gõ vang.

"Thịch thịch thịch!"

Tiếng đập cửa vang lên, Phương Hi lại như là nghe được cứu mạng tiếng nhạc, trên mặt kinh hỉ chợt lóe mà qua.

Mặc kệ người đến là ai, đợi chút nàng chỉ cần kêu cứu mạng, nhất định có thể giành được một đường sinh cơ.

Đáng tiếc, nàng rõ ràng là suy nghĩ nhiều.

Hai người căn bản không ấn thường nhân ý nghĩ tới.

Thượng Quan Huyền Ý tiến lên một bước, trực tiếp đối với Phương Hi đánh ra một chưởng, hai người tu vi thượng chênh lệch, Phương Hi nơi nào chịu trụ Đại

La Kim Tiên một chưởng.

“Phanh” một tiếng, nàng trực tiếp bị Thượng Quan Huyền Ý một chưởng đánh ra cửa phòng.

Còn ở gõ cửa người cảm giác được kình phong đánh úp lại, tưởng cũng không tiếc liền hướng bên cạnh dịch hai bước, vừa vặn tránh đi bay ra tới Phương Hi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 609

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 609 có thù báo thù

Phương Hi thẳng tắp đánh vào đối diện trên vách tường, sau đó chảy xuống trên mặt đất.

Lúc này, nàng thượng lưu có một hơi.

Mà vừa rồi ở ngoài cửa mặt gõ cửa người có vài cái, mấy người này đều có Đại La Kim Tiên tu vi, vừa lúc là ngày hôm qua ở Thành chủ phủ xem náo nhiệt mấy người.

Mấy người đồng thời triều chảy xuống trên mặt đất người nhìn lại, chỉ thấy trên mặt đất nằm một người hơi thở mong manh Chân Tiên cảnh nữ tiên, nhìn nàng lúc này thê thảm bộ dáng, mấy người mí mắt không cấm nhảy nhảy.

Lẫn nhau liếc nhau, bọn họ nên sẽ không tới không phải thời điểm đi?

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đi ra, trong đó một người hỏi dò: “Hai vị tiên hữu, đây là đã xảy ra chuyện gì?”

Khi nói chuyện, cố ý vô tình nhìn thoáng qua góc tường biên nữ nhân.

“Tin tưởng đại gia hẳn là đã nhìn ra, chúng ta hai người là đạo lữ, nàng……” Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn liền im miệng, trên mặt biểu tình nhìn qua hiển nhiên thực tức giận.

Ở đây mấy người lập tức hiểu được, trước mặt hai người thực lực phi phàm, lớn lên tuấn mỹ vô song, có người nổi lên không nên có tâm tư cũng bình thường.

Trong đó một người còn cố ý thấu tiến lên đi nhìn nhìn, “Tấm tắc, lớn lên như vậy xấu cũng học người khác chạy tới tự tiến chẩm tịch, nếu là lớn lên xinh đẹp chút nhưng thật ra nói quá khứ.” Sau khi nói xong, hắn mới phát hiện chính mình giống như bại lộ cái gì, ngượng ngùng mà cười cười.

Đã là tiến khí thiếu xuất khí nhiều Phương Hi nghe được lời này, sống sờ sờ bị tức chết rồi, nàng đôi mắt trừng đến lão đại, rõ ràng là chết không nhắm mắt.

Đại thù không báo, chính mình ngược lại chết trước, có thể nhắm mắt mới có quỷ.

“Di, trên mặt nàng giống như có cái gì định tây.” Nói, người nọ trực tiếp ngồi xổm xuống, ở Phương Hi trên mặt sờ soạng một chút, liền đem nàng da người mặt nạ xé xuống dưới.

“Cư nhiên còn đeo da người mặt nạ.”

"Người kia là ai, các ngươi nhận thức sao?"

"Nhìn có chút quen mặt."

"……"

Nghe được tiếng vang Thượng Quan Tinh Vũ mở ra cửa phòng, liền nhìn đến một đám người vây ở một chỗ. Hắn đi đến Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh, "Đây là đã xảy ra chuyện gì?"

"Đợi chút lại cùng ngươi nói." Thượng Quan Huyền Ý trả lời, nơi này nhiều người như vậy, khẳng định không thích hợp đem chân tướng nói ra.

"Ta gọi người đem nàng nâng đi xuống hỏi một chút, hai vị tiên hữu cảm thấy như thế nào?" Người này nói xong, liền nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người.

"Chúng ta đối nơi này không quen thuộc, hết thảy mặc cho vài vị làm chủ. Nếu là nàng không phải cái gì quan trọng người, liền không cần nói cho chúng ta biết." Thấy có người nguyện ý giúp bọn hắn làm việc, Tiêu Lăng Hàn cũng liền thuận miệng đồng ý, "Đúng rồi, không biết vài vị tiên hữu tới tìm chúng ta là có chuyện gì?"

Mấy người hai mặt nhìn nhau, lẫn nhau sử ánh mắt, rõ ràng đều không nghĩ cái thứ nhất đứng ra nói chuyện.

Xem mấy người bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến ngày hôm qua ở Thành chủ phủ nhìn thấy cảnh tượng, lập tức liền minh bạch này mấy người hôm nay tới đây mục đích.

"Vài vị tiên hữu cứ việc yên tâm, chúng ta chỉ là trên đường đi qua nơi đây, sẽ không ở Tô Phương Thành lâu đãi."

Nghe xong lời này, mấy người sôi nổi nhẹ nhàng thở ra, bọn họ rõ ràng là sợ Tiêu Lăng Hàn hai người đúc kết vào thành chủ phủ một chuyện thượng.

Lẫn nhau khách sáo vài câu, kia mấy người liền cáo từ rời đi.

Chờ vào phòng, Thượng Quan Tinh Vũ mới tò mò hỏi: "Vừa rồi đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Thấy hắn như vậy muốn biết, Thượng Quan Huyền Ý liền đem vừa rồi Phương Hi nói những cái đó sự, cho hắn thuật lại một lần.

Phỏng đoán hắn biết chân tướng sau, sợ là muốn hận chết Tô Minh Phong hai cha con.

Bất quá ở Thượng Quan Huyền Ý sau khi nói xong, Thượng Quan Tinh Vũ sắc mặt cực kỳ bình tĩnh, cũng không có bạo nộ, cũng không có hận nghiến răng nghiến lợi.

Nhìn không thấu hắn trong lòng tưởng là cái gì, Thượng Quan Huyền Ý có nghĩ thầm hỏi, nhưng lại sợ hắn khó chịu, chung quy không hỏi ra khẩu.

Thực mau liền đến cùng Tô Minh Phong ước định ba ngày kỳ hạn.

Ngày này sáng sớm.

Tiêu Lăng Hàn ba người tới Thành chủ phủ cửa thời điểm, Thành chủ phủ thị vệ cũng không ngăn lại bọn họ, đương nhiên liền tính bọn họ muốn ngăn, kia cũng muốn ngăn được mới được, vài tên thị vệ đều đương ba người là trong suốt người.

Ba người bay thẳng đến Thành chủ phủ chủ điện đi đến.

Chờ ba người tới đại đường cửa khi, Tô Minh Phong đã ở đại đường chờ, bất quá trừ bỏ hắn, còn có Tô Minh Sơn cũng ở đây.

Xem hai huynh đệ bộ dáng hẳn là hòa hảo.

Thấy ba người đã đến, Tô Minh Phong trực tiếp hỏi: "Ba vị, chúng ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, Thành chủ phủ nhà kho đồ vật có phải hay không bị các ngươi đánh cắp?"

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn Tô Minh Sơn liếc mắt một cái, hắn ngày đó đem Tô Minh Sơn không gian giới tử lấy đi, nghĩ đến Tô Minh Sơn hẳn là đã không có đường lui, ôm đánh cuộc một phen tâm tư, đem sự tình đẩy đến bọn họ trên người.

Đại đường mặt sau trong phòng, còn ẩn giấu vài người, Tô gia huynh đệ hai người có phải hay không cho rằng nhiều tìm điểm người, đợi khi tìm được bọn họ nhược điểm, là có thể hợp đồng những người khác đối phó bọn họ?

Đừng nói này mấy người, chính là lại đến gấp mười lần người, bọn họ cũng không sợ.

Bọn họ chỉ là không nghĩ tùy ý giết người, đương nhiên, nếu là có người đưa tới cửa tới tìm ngược, bọn họ tự nhiên cũng sẽ không khách khí.

"Tô thành chủ, có bệnh đến trị, ngàn vạn đừng giấu bệnh sợ thầy." Thượng Quan Huyền Ý trào phúng nói.

"Các ngươi chỉ cần trả lời phải hay không phải, đừng xả những cái đó có không." Tô Minh Phong trầm khuôn mặt nói.

Thượng Quan Huyền Ý lãnh "Hừ" một tiếng, rõ ràng là không muốn cùng hắn nói lung tung.

Người này đầu óc rõ ràng có bệnh!

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận lời nói: "Ba ngày trước, chúng ta hai là đột nhiên bị truyền tống ở đây, lúc sau vẫn luôn đều cùng ngươi ở bên nhau. Xin hỏi Tô thành chủ, chúng ta ở không biết Thành chủ phủ nhà kho ở nơi nào dưới tình huống, lại nên như thế nào ở trước mắt bao người đem nhà kho đánh cắp?"

Tiếp theo, hắn lại ý vị thâm trường mà nhìn về phía ngồi ở một bên Tô Minh Sơn, "Tuy rằng chúng ta không có động thủ thời cơ, nhưng thật ra có chút người

trước tiên ly tịch, vừa lúc có gây án thời gian."

Tô Minh Sơn trong lòng lộp bộp một chút.

Chuyện này vốn dĩ chính là hắn làm, bị Tiêu Lăng Hàn vừa thấy, hắn cảm giác chính mình sở hữu tiểu tâm tư đều bị đối phương nhìn thấu. Lại đối thượng Tô Minh Phong tìm tòi nghiên cứu tầm mắt, Tô Minh Sơn càng thêm chột dạ, bất quá nghĩ đến về sau đều đem không có tu luyện tài nguyên, hắn lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực, giả dạng làm chính mình chưa làm qua bộ dáng.

"Tô thành chủ, ngươi tìm như thế nào một cái cớ tới bôi nhọ chúng ta, không phải là bởi vì ngươi không nghĩ bồi thường đi?" Thượng Quan Huyền Ý một phách đầu, bừng tỉnh nói.

Chú ý tới Thượng Quan Huyền Ý động tác, Tiêu Lăng Hàn kéo qua hắn tay, còn giúp hắn xoa xoa cái trán. Trong miệng dặn dò nói: "Đừng chụp chính mình, chờ một chút đem chính mình chụp thành cùng nào đó người giống nhau nhược trí nhưng làm sao bây giờ?"

Thượng Quan Tinh Vũ: "……" Cảm giác chính mình hôm nay liền không nên đi theo cùng nhau tới, hắn đứng ở chỗ này chính là dư thừa.

Tô Minh Phong: "……" Cảm giác đối phương trong miệng nhược trí chính là hắn!

"Thành chủ phủ hiện tại xác thật không có gì đồ vật có thể bồi cấp ba vị, ba vị nếu là để mắt, vậy đem bổn thành chủ này mệnh cầm đi hảo."

Tô Minh Phong đã đem ái nữ đưa ra Tô Phương Thành, hiện tại hắn đã vô vướng bận.

Cho nên, mới có thể nói như vậy.

Đều nói đầu trọc đâu sợ bị nắm tóc, hắn hiện tại chính là cái này tâm lý.

"Tô thành chủ ngươi lầm một sự kiện, không phải bồi cho chúng ta ba người, chỉ bồi cấp Tinh Vũ một người. Phải biết rằng lúc trước chính là ngươi thân thủ cầm đi hắn không gian giới tử, hiện tại bồi thường hắn, chẳng lẽ không phải theo lý thường hẳn là sự?" Tiêu Lăng Hàn sửa đúng nói.

Tô Minh Phong nói bọn họ như là cường đạo giống nhau, bọn họ rõ ràng là đang nói bình thường bồi thường vấn đề. Bọn họ mới không phải cường đạo, liền tính là cường đạo, cũng không thể thừa nhận chính mình là.

Một bên Tô Minh Sơn ngồi không yên, hắn phía trước rõ ràng cùng Tô Minh Phong thương lượng hảo, vô luận như thế nào đều phải đem nhà kho mất trộm một chuyện tính ở Tiêu Lăng Hàn ba người trên đầu, nhưng hiện tại rõ ràng là chạy đề.

"Khụ khụ khụ." Hắn chạy nhanh liên tục ho khan vài tiếng, lấy này tới nhắc nhở Tô Minh Phong.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Tô Minh Phong tức giận đến sắc mặt xanh mét.

Lại nghe được Tô Minh Sơn ho khan, tức giận mà trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

"Ai! Tinh Vũ, nhìn dáng vẻ Tô thành chủ sợ là không có gì có giá trị đồ vật bồi cho ngươi, hiện giờ hắn nói hắn cũng chỉ có một cái mệnh, ngươi muốn hay không?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt tiếc hận mà nói.

"Muốn!" Thượng Quan Tinh Vũ trả lời nói năng có khí phách.

Thượng Quan Huyền Ý sửng sốt một chút, hắn vốn là nhìn nhà mình đệ đệ lạnh một khuôn mặt, muốn đậu đậu hắn, không nghĩ tới, hắn trả lời không chút do dự.

Tiện đà, hắn duỗi tay một phách Thượng Quan Tinh Vũ bả vai, "Hảo, có thù báo thù."

Tô Minh Phong vừa rồi chỉ là tùy tiện nói nói, có thể tồn tại, ai nguyện ý chết?

Huống chi bọn họ tu tiên người thọ mệnh dài lâu, hắn có Đại La Kim Tiên tu vi, chỉ cần không đi một bậc Tiên Vực, hắn là đều có thể sống thực hảo. Tiêu Lăng Hàn hai người thực lực so với hắn cường, nếu là thật động khởi tay tới, hắn tất nhiên không phải là đối phương đối thủ.

Lúc này, hắn mới nhớ tới phía trước cùng Tô Minh Sơn thương luận sự, nếu là thật đem nhà kho mất trộm một chuyện còn đâu bọn họ trên người, kia cách gian vài vị nhất định sẽ cùng hắn đứng ở một cái tuyến thượng, đến lúc đó chưa chắc không có chuyển bại thành thắng cơ hội.

Nghĩ thông suốt sự tình mấu chốt, liền ở hắn muốn mở miệng nói chuyện khi, người khác lại đột nhiên rời đi chỗ ngồi.

"A……" Tô Minh Phong trực tiếp bị Thượng Quan Huyền Ý hút đến trước mặt, ngã trên mặt đất.

Không đợi hắn từ này biến cố trung phản ứng lại đây, hắn liền cảm giác chính mình bụng đau xót.

Ngẩng đầu nhìn phía trên cao nhìn xuống nhìn về phía hắn Thượng Quan Tinh Vũ, đối phương trên mặt không có một tia biểu tình, con ngươi tất cả đều là lạnh lẽo, cảm giác được bụng truyền đến lạnh băng cảm, hắn cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh kiếm chính cắm ở hắn đan điền vị trí.

Hiện giờ hắn thành một cái chân chính phế nhân!

Thượng Quan Tinh Vũ lạnh nhạt vô cùng thanh âm tùy theo vang lên: "Lúc trước ngươi cho ta uy Phệ Linh Đan thời điểm, hẳn là không có nghĩ tới chính mình sẽ có như vậy một ngày đi?"

"Ngươi……" Vừa mới nói một cái ngươi tự, Tô Minh Phong há mồm liền phun ra nhất nhất khẩu máu tươi.

Thượng Quan Huyền Ý lắc lắc thân kiếm thượng vết máu, lại đối kiếm làm cái thanh khiết thuật, nhìn đến lại khôi phục như lúc ban đầu kiếm, hắn mãn đầy đất gật gật đầu: "Rốt cuộc sạch sẽ."

Vốn dĩ đã bị thương Tô Minh Phong nghe được Thượng Quan Huyền Ý những lời này, yết hầu một ngọt, trong miệng tất cả đều là mùi máu tươi.

Một khác bên ngồi Tô Minh Sơn, bị trước mắt phát sinh một màn này sợ ngây người. Hắn không nghĩ tới, vừa rồi mấy người rõ ràng còn đang nói bồi nếm sự, vì cái gì đột nhiên liền bắt đầu giết người. Hắn lặng lẽ triều hậu đường thối lui, nơi đó có vài tên đại la kim sơn người, chỉ cần tới rồi nơi đó, chính mình liền an toàn.

Chỉ là hắn ý tưởng tuy hảo, lại chú định vô pháp thực hiện.

Mới vừa đi không vài bước, Thượng Quan Tinh Vũ liền che ở hắn trước người, "Tô nhị gia, ngươi đây là muốn đi đâu?" Tô Minh Phong hắn đánh không lại, không thể tự mình động thủ, nhưng Tô Minh Sơn hắn lại có thể nhẹ nhàng xong ngược đối phương.

Hắn nhưng không quên này ba năm tới, tô nhị gia đối hắn" chiếu cố".

"Tiên hữu, chúng ta không oán không thù, ngươi liền đem ta trở thành một cái thí, cấp thả tốt không?" Tô Minh Sơn bồi cười nói.

"Hừ, không oán không thù? Ngươi xác định chúng ta không oán không thù? Ngươi không phải là quên phía trước ngươi làm những cái đó hạ nhân đối ta làm sự đi?"

"Chuyện gì, ta không biết ngươi đang nói cái gì?"

"Ngươi thật sự không biết? Mỗi ngày cho ta nước tắm chẳng những là lạnh, ta còn luôn là ở bên trong bắt được kỳ kỳ quái quái sâu; ta trên người xuyên y phục bên ngoài thoạt nhìn ngăn nắp vô cùng, quần áo chất lượng cũng không tồi, bên trong đích xác thật vải thô áo tang. Còn muốn ta tiếp tục nói tiếp sao?"

"Những việc này ta cũng không biết." Tô Minh Sơn lắc đầu, lui về phía sau hai bước, những việc này tuy rằng là hắn phân phó người đi làm, nhưng hắn không thể thừa nhận.

Tiện đà hắn nghĩ đến cái gì, ánh mắt lóe lóe, "Phu nhân, nhất định là phu nhân, phu nhân ở quản gia thời điểm bị bọn đạo chích chui chỗ trống."

"Hừ, không có ngươi phân phó, ngươi phu nhân dám làm như thế? Ngươi cho ta ngốc, vẫn là khi ta xuẩn?"

Thượng Quan Tinh Vũ câu này nói xong, Tô Minh Sơn sắc mặt trở nên trắng bệch vô cùng, bắp chân đều ở run lên.

"Kỳ thật những việc này ngươi có thể làm thiên vô phùng, ít nhiều ngươi có một cái hảo đại ca, hắn vẫn luôn là giúp ngươi giải quyết tốt hậu quả, ngươi đối ta làm sở hữu sự, hắn đều biết, bất quá hắn lại lựa chọn mở một con mắt nhắm một

con mắt.” Nói, Thượng Quan Tinh Vũ một phen nhéo Tô Minh Sơn cổ áo, sau đó đem hắn cả người đều ném đi ra ngoài.

Tô Minh Sơn vừa lúc rớt ở Tô Minh Phong bên người, huynh đệ hai người vừa lúc có thể lẫn nhau nhìn đến đối phương.

“Khụ khụ” Tô Minh Sơn khóe môi treo lên huyết, quỳ rạp trên mặt đất, toàn thân ngăn không được mà phát run. Hắn hiện tại là thật sự sợ, sớm biết rằng hắn nên cùng Phương Ngọc Châu cùng nhau rời đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 610

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 610 Tinh Vũ trải qua

Ngày đó buổi tối hai người không gian giới tử không cánh mà bay sau, Phương Ngọc Châu không chút nghĩ ngợi liền rời đi Thành chủ phủ. Tô Minh Sơn lại là không cam lòng, muốn lưu lại bác thượng một bác, nếu là thắng, hắn về sau lại có thể không làm mà hưởng.

Hiện tại xem ra, hắn sợ là muốn đem mệnh ném ở chỗ này.

Thượng Quan Tinh Vũ đi tới, không nói hai lời liền đem Tô Minh Sơn đan điền huỷ hoại.

“Xem ta đối với các ngươi thật tốt, nếu các ngươi huynh đệ, kia huynh đệ tự nhiên là hẳn là có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu, như vậy mới công bằng.”

“Ngươi hận chúng ta? Vì cái gì? Liền tính ngươi ở Thành chủ phủ đãi ngộ không tốt, nhưng tuệ nhi thích ngươi, ngươi ở Thành chủ phủ tương đương với là nửa cái chủ tử.” Tô Minh Phong không cam lòng hỏi.

“Ngươi còn không biết xấu hổ hỏi ta vì cái gì?”

“Tô thành chủ, ba năm trước đây phát sinh sự, ngươi sẽ không quên đi?”

“Liền tính ngươi đã quên, ta còn nhớ rõ rành mạch.”

“Ngày đó ta mới vừa bị người nâng vào thành chủ phủ, các ngươi sợ ta đã chết, lập tức gọi tới đan sư vì ta xem bệnh. Ngươi còn nhớ rõ lúc ấy đan sư là nói như thế nào sao?”

Thượng Quan Tinh Vũ nhìn về phía Tô Minh Phong, thấy rõ hắn trong mắt biểu tình, biết hắn là nghĩ tới.

“Vị công tử này thương thế nghiêm trọng, ngũ tạng lục phủ đều bị thương, trong cơ thể còn có một cổ tiên linh khí ở tán loạn, nếu là có người giúp hắn khơi thông, sẽ tốt càng mau, nhưng chờ chính hắn chậm rãi khơi thông, khả năng yêu cầu hai ba năm. Nếu là xử lý không tốt, sẽ ảnh hưởng thọ mệnh, liền tính mặt sau hắn tu vi đề cao, thọ mệnh cứ theo lẽ thường sẽ bị ảnh hưởng. Cho nên, tốt nhất là dùng một lần giúp hắn trị liệu hảo, để tránh ảnh hưởng hắn căn cơ.”

Đây là vị kia nhưng đan sư nguyên lời nói.

Lúc ấy Tô Minh Phong cùng hắn nữ nhi Tô Tuệ đều ở đây.

Tô Tuệ lập tức liền quỳ xuống, “Phụ thân, ta…… Ta coi trọng hắn, ta thích hắn. Muốn cùng hắn ở bên nhau, cầu phụ thân thành toàn.”

Tô Minh Phong ái nữ sốt ruột, đoán được Thượng Quan Tinh Vũ lai lịch bất phàm, lập tức liền đem hắn không gian giới tử nhổ xuống tới bắt đi. Ngay sau đó lại kêu Tô Minh Sơn mua tới cấm linh đan, mấy người thừa dịp Thượng Quan Tinh Vũ còn chưa tỉnh táo lại, liền đem cấm linh đan rót tiến hắn trong miệng.

Tô Tuệ luôn miệng nói thích Thượng Quan Tinh Vũ, nhưng khi đó Tô Minh Phong mạnh mẽ cấp Thượng Quan Tinh Vũ uy cấm linh đan thời điểm, nàng liền ở bên, nhưng nàng thấy vẫn chưa ngăn cản.

Lúc ấy Thượng Quan Tinh Vũ ý thức là thanh tỉnh, nhưng hắn thân thể thượng thương quá nặng, muốn tỉnh lại, nhưng thân thể không nghe sai sử.

Hắn mới vừa ăn xong cấm linh đan không trong chốc lát, liền có nha hoàn thảo luận trong phủ tới hai vị khách quý, kia hai người giống như đang tìm cái gì người thanh niên. Nghe xong nha hoàn miêu tả, Thượng Quan Tinh Vũ biết, này hai người phân biệt là Thương Tuyền cùng Tiết Văn, là hắn hộ đạo giả. Này hai người rõ ràng là tới tìm hắn, nhưng hắn biết về biết, người lại vẫn chưa tỉnh lại.

Năm ngày sau.

Chờ hắn thật vất vả tỉnh lại, nói muốn gặp trong phủ khách quý, Tô Minh Phong kêu hắn chờ một lát, lập tức liền đi an bài. Hắn lại cho rằng Tô Minh Phong thật là đi an bài, vì thế hắn ngoan ngoãn đợi hai ngày, cuối cùng lại chờ tới một viên ách dược. Tô Minh Phong sợ hắn đại sảo kêu to, dứt khoát một không làm nhị lại đem hắn độc ách, dù sao Tô Tuệ coi trọng chỉ là hắn gương mặt này, chỉ cần hắn mặt hoàn hảo là được.

Vào lúc ban đêm hắn ngủ sau, lại tỉnh lại khi, lại phát hiện chính mình cư nhiên ở đơn sơ thả hỗn độn trong địa lao. Thẳng đến một tháng sau, hắn mới rời đi địa lao, nhưng chờ hắn ra tới, Thương Tuyền cùng Tiết Văn hai người đều đã rời đi.

Sau lại, có rất nhiều lần ở Thượng Quan Tinh Vũ ngủ thời điểm, Tô Tuệ đều bắt tay đặt ở hắn bụng, nơi đó thật tốt là đan điền vị trí, nàng muốn làm gì, không cần nói cũng biết.

Thượng Quan Tinh Vũ khẳng định không phải là thật sự ngủ rồi, chỉ là không nghĩ nhìn đến Tô Tuệ người này, làm bộ ngủ rồi mà thôi. Cho nên Tô Tuệ động tác, hắn biết đến rõ ràng.

Tô Tuệ bởi vì chính mình là cái không thể tu luyện phàm nhân, cho nên nàng muốn cho Thượng Quan Tinh Vũ cũng cùng nàng giống nhau trở thành một phàm nhân.

Người đáng thương tất có chỗ đáng giận!

Ba năm tới, Thượng Quan Tinh Vũ mỗi ngày cũng không dám thâm miên, hắn rất sợ chính mình ngủ sau, tỉnh lại ngày hôm sau bên người liền nhiều ra một người, càng sợ tỉnh lại sau đan điền bị người phá huỷ.

Hắn chính là Thượng Quan gia dòng chính thiếu gia, mặc kệ tại gia tộc vẫn là ở tông môn, chưa từng có chịu quá loại này khổ, cũng không có người dám như vậy đối hắn.

Này ba năm, có thể nói là Thượng Quan Tinh Vũ cuộc đời này đều không thể quên trải qua.

"Xem ra ba năm trước đây sự tình, không cầm ta cái này người bị hại nhớ rõ, ngươi cái này người khởi xướng cũng nhớ rất rõ ràng. Thực hảo, ta đã vì các ngươi huynh đệ hai người tuyển hảo nơi ở, tin tưởng các ngươi nhất định sẽ thích."

Thượng Quan Tinh Vũ nói tùy ý, nhưng Tô Minh Phong huynh đệ hai người lại mặt xám như tro tàn.

"Ngươi đã huỷ hoại chúng ta đan điền, còn muốn thế nào?" Tô Minh Sơn không cam lòng hỏi.

"Lúc này mới vừa bắt đầu, về sau nhật tử còn rất dài!" Thượng Quan Tinh Vũ ý vị thâm trường mà nói.

Thấy Thượng Quan Tinh Vũ bên này đã xử lý tốt, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía nội đường phương hướng, "Vài vị tiên hữu còn không tính toán ra tới sao?"

Nội đường mấy người liếc nhau, sôi nổi lộ ra một tia cười khổ, bọn họ sợ là đã sớm đã bại lộ, mấy người cùng nhau từ bên trong đi đến đại đường.

"Ba vị biệt lai vô dạng."

"Thác vài vị phúc, từ các ngươi rời đi khách điếm sau, không còn có người đi quấy rầy chúng ta." Tiêu Lăng Hàn ngoài cười nhưng trong không cười mà nói.

"Chúng ta chỉ là hy vọng ba vị tiên hữu có thể hảo hảo nghỉ ngơi, cho nên mới sẽ phái người nhìn, liền sợ lại có cái gì không có mắt đồ vật đi làm bẩn ba vị đôi mắt. Cũng không phải muốn giám thị ba vị ý tứ."

Không có mắt đồ vật: Phương Hi!

Chỉ là người này nói mới vừa nói xong, phải đến sở hữu đồng bạn trừng mắt, hắn cảm thấy chính mình nhưng oan uổng, rõ ràng bọn họ trong lòng cũng là như thế này tưởng.

Mọi người sẽ trừng hắn tự nhiên là bởi vì hắn cuối cùng câu nói kia, hắn nói chưa dứt lời, vừa nói ra tới liền có loại lạy ông tôi ở bụi này hiềm nghi.

Tiếp nhận cái này đề tài, Tiêu Lăng Hàn ngược lại nói: "Nơi đây sự, chúng ta ít ngày nữa liền sẽ rời đi, các vị bảo trọng."

Hắn nói ra ở đây mấy người nhất muốn nghe nói.

"Tô Phương Thành tùy thời hoan nghênh ba vị lại đến chơi." Im bặt không nhắc tới giữ lại ba người nói, vạn nhất ba người thật sự lưu lại, kia bọn họ không phải vác đá nện vào chân mình sao?

“Này hai người mong rằng các vị tiền bối nhiều hơn chăm sóc, quan trọng nhất chính là, muốn đúng hạn cho bọn hắn ăn xong Tích Cốc Đan. Kiếp sau gian đi một chuyến nhiều không dễ dàng, tốt nhất là làm cho bọn họ sống thọ và chết tại nhà.” Thượng Quan Tinh Vũ vừa chắp tay nói.

Mấy người mí mắt không cấm nhảy nhảy, sôi nổi đồng tình mà nhìn về phía quỳ rạp trên mặt đất huynh đệ hai người.

Tô Minh Phong hối hận vô cùng.

Sớm biết rằng sẽ như vậy, hắn nên ở nữ nhi đem Thượng Quan Tinh Vũ mang về tới trước tiên trực tiếp giết. Như vậy liền tính Tiêu Lăng Hàn hai người tới, cũng tìm không thấy người, ai cũng sẽ không biết Thành chủ phủ đã từng có như vậy một người xuất hiện quá, mà hắn như cũ là Tô Phương Thành cao cao tại thượng thành chủ.

Đáng tiếc……

Không có sớm biết rằng!

Chờ Thượng Quan Tinh Vũ nói xong, trong đó một người Đại La Kim Tiên người vội vàng trả lời: “Hảo thuyết hảo thuyết, này chỉ là việc nhỏ một kiện, chúng ta tất nhiên sẽ làm cho bọn họ sống thọ và chết tại nhà.”

Nghe thấy cái này đáp án, Thượng Quan Tinh Vũ vừa lòng gật gật đầu, ngược lại hắn lại nhìn về phía không nói chuyện mấy người.

Mấy người cảm giác được Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý dừng ở bọn họ trên người lãnh u u ánh mắt, sôi nổi gật đầu đồng ý. Mắt thấy liền phải đem này hai người tiễn đi, như vậy một cái nho nhỏ yêu cầu, bọn họ tự nhiên sẽ đáp ứng.

Tô Phương Thành liền lớn như vậy một chút, bọn họ nhưng không hy vọng có nhiều hơn đại la kim sơn tới phân một ly canh.

Thượng Quan Tinh Vũ xem như thể hội một phen chó cậy thế chủ.

Theo sau hắn lại tìm tới hai cái hộ vệ, làm cho bọn họ mang theo Tô Minh Phong hai huynh đệ đi theo hắn đi.

Mọi người đều rất tò mò, Thượng Quan Tinh Vũ muốn đem Tô Minh Phong huynh đệ an bài ở đâu?

Cho nên, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn ba người đi ra ngoài, những người khác sôi nổi đi theo cùng nhau rời đi đại đường.

Không bao lâu, một đám người liền đến địa lao nhập khẩu, “Lăng Hàn, Huyền Ý, các ngươi ở chỗ này chờ ta, ta thực mau liền sẽ ra tới.”

“Hảo!”

Địa lao lại không phải cái gì hảo địa phương, không cần đi vào, vừa lúc bọn họ cũng không nghĩ đi vào.

Những người khác thấy Thượng Quan Tinh Vũ cư nhiên muốn đem Tô gia hai huynh đệ nhốt ở địa lao, có chút một lời khó nói hết đồng thời cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Bọn họ thật đúng là sợ Thượng Quan Tinh Vũ làm người đem Tô gia hai huynh đệ đưa về bọn họ chính mình sân, sau đó gọi người trông giữ lên.

Như bây giờ vừa lúc.

Chờ Tô Minh Phong cùng Tô Minh Sơn hai huynh đệ tiến vào địa lao sau, mới phát hiện vốn nên rời đi Tô Phương Thành Tô Tuệ cùng Phương Ngọc Châu hai người, lúc này thế nhưng tại địa lao trung.

Hai huynh đệ từ kinh ngạc biểu tình biến thành bi ai.

Thượng Quan Tinh Vũ muốn báo thù, sao có thể làm kẻ thù rơi xuống một cái, bọn họ nếu là người một nhà, tự nhiên là phải có phúc cùng được hưởng khó cùng đương.

Ở Tô Tuệ cùng Phương Ngọc Châu hai người vừa ly khai không lâu, đã bị Thượng Quan Huyền Ý cấp bắt trở về.

Đệ đệ muốn báo thù, hắn làm ca ca là tự nhiên là muốn giúp đỡ một vài.

Thấy Tô Minh Phong phẫn nộ mà trừng mắt chính mình, Thượng Quan Tinh Vũ tâm tình rất tốt, "Không cần như vậy trừng mắt ta, ta biết ngươi thương yêu nhất Tô Tuệ cái này nữ nhi, cho nên ta chuyên môn giúp ngươi đem nàng tìm trở về. Không cần quá cảm tạ ta!"

Tô Minh Phong ánh mắt rõ ràng là hận không thể đem Thượng Quan Tinh Vũ rút gân lột da, cùng cảm tạ hoàn toàn không dính biên.

"Vì sao? Ngươi vì sao phải làm như vậy? Tuệ nhi nàng đối với ngươi chính là thiệt tình."

Thiệt tình?

Tô gia người căn bản liền không biết thiệt tình là cái gì.

"Thiệt tình? Ngươi xác định nàng đối ta là thiệt tình?" Thượng Quan Tinh Vũ cười lạnh nhìn về phía Tô Minh Phong, "Nàng có thiệt tình này ngoạn ý sao?"

Vì làm cho bọn họ hoà bình ở chung, Thượng Quan Tinh Vũ hảo tâm mà đem mấy người tách ra quan.

"Ta không phải Tô gia người, chỉ cần ngươi phóng ta đi ra ngoài, ngươi muốn cái gì ta có thể đều cho ngươi." Phương Ngọc Châu đôi tay chộp vào song sắt thượng, cầu xin mà nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ.

"Các ngươi phu thê đồng tâm, ta như thế nào có thể bổng đánh uyên ương!" Nhìn đến bốn người trên mặt tuyệt vọng biểu tình, hắn sung sướng cong cong khóe miệng.

Lúc gần đi, Thượng Quan Tinh Vũ còn thực săn sóc mà cho bọn hắn mỗi người ăn mềm kinh tán.

Miễn cho bọn họ nhất thời không nghĩ ra liền tự mình chấm dứt.

Kia nhiều không thú vị, ít nhất đến chờ cái mười năm tám năm lại làm cho bọn họ chết.

Tiêu Lăng Hàn thần thức quan sát đến một màn này, hắn cảm giác Thượng Quan Tinh Vũ cái này cậu em vợ đã ở hắc hóa trên đường, cũng không biết này ba năm hắn rốt cuộc đã trải qua cái gì.

Chờ Thượng Quan Tinh Vũ từ nhà tù ra tới, ba người liền rời đi Thành chủ phủ.

Ba người vừa đến khách điếm không lâu, Thương Tuyền cùng Tiết Văn liền tìm đến Thượng Quan Tinh Vũ.

Thương thảo một phen sau, Thượng Quan Tinh Vũ quyết định có thể khởi hành.

Lần trước hắn trở lại Thiên Minh Tiên Vực, cũng không có về gia tộc. Lần này hắn quyết định nhất định phải trở về hỏi cái rõ ràng, vì cái gì sẽ có người cùng chính mình lớn lên giống như? Cứ việc Thượng Quan Huyền Ý đến từ hạ giới, hắn vẫn là muốn hỏi một chút chính mình có phải hay không có thân nhân lưu lạc bên ngoài? Thượng Quan Huyền Ý đối hắn cũng thật tốt quá, hoàn toàn giống như là một cái ca ca ở chiếu cố đệ đệ.

Rất nhiều hoài nghi, làm Thượng Quan Tinh Vũ bức thiết mà muốn biết chân tướng.

“Thịch thịch thịch!”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở bên cạnh bàn, nghe được tiếng đập cửa, hai người đều đã đoán được Thượng Quan Tinh Vũ hẳn là tới cùng bọn họ cáo biệt. Vừa rồi có lưỡng đạo xa lạ hơi thở vào hắn phòng, nghĩ đến hẳn là tới đón người khác.

Mở ra cửa phòng, Tiêu Lăng Hàn hô: “Tinh Vũ, tiến vào ngồi.”

Ngồi xuống sau, thiên ngôn vạn ngữ, Thượng Quan Tinh Vũ liền nghẹn ra một câu: “Ta là phương hướng các ngươi cáo biệt.”

“Chúng ta đoán được.” Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

“Tinh Vũ, cái này hẳn là ngươi không gian giới tử đi?” Tiêu Lăng Hàn lấy ra một quả không gian giới tử đặt ở Thượng Quan Tinh Vũ trước mặt.

“Đúng vậy.” Thượng Quan Tinh Vũ cầm lấy không gian giới tử.

Giới tử mặt trên là hoa văn là gia tộc thỉnh luyện khí sư cố ý chế tạo, tương đương với thân phận tiêu chí, giới tử lưu có Thượng Quan gia độc đáo ấn ký. Trừ phi đặt ở ngăn cách thần thức địa phương, bằng không mặc kệ giới tử ở nơi nào, giới tử chủ nhân đều có thể cảm ứng được.

--------------DFY---------------

------oOo------

Phần 611

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 611 đến Phong Linh Châu

Không gian giới tử bên trong đồ vật giống nhau không ít, chủ yếu là bên trong tu luyện tài nguyên đều là băng thuộc tính, mà Tô Minh Phong linh căn là thổ thuộc tính, hắn không dùng được, tự nhiên cũng liền không có lấy.

Thượng Quan Tinh Vũ đem không gian giới tử bên trong tiên thạch dùng một cái khác giới tử trang hảo, đặt ở trên bàn, "Này đó đều cho các ngươi."

"Ta cho rằng chúng ta đã là bằng hữu, ra tay giúp ngươi tự nhiên không cần thù lao." Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt không tốt, cái này phá của đệ đệ, có tiên thạch cũng không phải như vậy hoa nha.

"Chúng ta đương nhiên là bằng hữu, nhưng ta không có mặt khác trân quý đồ vật, chỉ có tiên thạch có thể biểu đạt ta cảm tạ chi tâm. Hy vọng các ngươi không cần ghét bỏ, tuy rằng có điểm thiếu, nhưng cũng là ta một mảnh tâm ý." Thượng Quan Tinh Vũ vội vàng nói.

30 vạn thượng phẩm tiên thạch, gọi là thiếu?

Tuy rằng so với lần trước 50 nhiều vạn là thiếu một chút, nhưng này cũng coi như là có rất nhiều.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trên người chính là một khối thượng phẩm tiên thạch đều không có, hai người ở họa trung thế giới đãi 60 nhiều năm, đã sớm đem thượng phẩm tiên thạch dùng xong rồi, ngay cả trung phẩm tiên thạch cũng chỉ thừa một chút. Hiện tại bọn họ trên người nhiều nhất chính là hạ phẩm tiên thạch, này đó hạ phẩm tiên thạch vẫn là Tiêu Lăng Hàn ở Tô Minh Sơn phu thê trên người cướp đoạt.

Thấy hắn kiên trì, Thượng Quan Huyền Ý đành phải đem tiên thạch nhận lấy.

Thượng Quan Tinh Vũ nói tiếp: "Đúng rồi, Lư Đông Lai đã sinh tử đạo tiêu, các ngươi nếu là muốn đi Thiên Thịnh Tiên Vực cũng không cần lại lo lắng."

"Chết rất tốt!" Thượng Quan Huyền Ý một phách cái bàn, hắn thật đúng là sợ chính mình hai người hội ngộ thượng, rốt cuộc bọn họ hiện tại nhưng không có đối phó Tiên Đế cảnh thủ đoạn.

Chờ Thượng Quan Tinh Vũ rời đi sau đó không lâu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng rời đi Tô Phương Thành.

Nửa tháng sau.

Một chỗ trên vách núi, gió nhẹ phất quá, trên núi cây cối đều ở lắc lư vũ động, càng là tới gần huyền nhai địa phương, phong thế lại càng lớn, kia gió thổi đầu người phát bay múa, quần áo tung bay, gò má sinh đau.

Trên vách núi ngồi một đám tu sĩ, tu vi từ Huyền Tiên cảnh đến Tiên Vương cảnh không đợi, tu vi càng cao, càng là tới gần huyền nhai, bọn họ mỗi người khoanh chân mà ngồi, hai mắt nhắm nghiền, có phong thuộc tính tiên linh khí, không ngừng hướng này đó khoanh chân mà ngồi nhân thân thể trung toản đi.

Nơi này đúng là Toàn Phong Nhai.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vừa đến nơi này, liền nhìn đến nhiều như vậy tu giả, cùng nhau tu luyện thịnh cảnh.

Nhớ rõ ở Tu chân giới khi, bọn họ gặp được Phong linh căn tu giả ít ỏi không có mấy. Mà trước mặt nơi này ít nói cũng có một trăm nhiều người, bởi vậy có thể thấy được, Tiên giới người nhiều đếm không xuể, có thể nói là thiên tài xuất hiện lớp lớp, nhân tài đông đúc, cạnh tranh to lớn. Có người ở Tu chân giới thời điểm là đứng đầu thiên tài, nhưng tới rồi Tiên giới, liền như con sông nhập hải, một chút bọt sóng đều xốc không dậy nổi.

Hai người lúc này đứng bên ngoài vây, cũng không có tới gần huyền nhai.

“Ta ở bên này chờ ngươi.” Thượng Quan Huyền Ý tìm cái cục đá ngồi ở mặt trên.

“Nhưng ta không biết muốn tu luyện bao lâu, ngươi một người ở chỗ này, ta không yên tâm.”

“Ta cũng sẽ không đi, huống chi ta hiện tại cái này xấu bộ dáng, ngươi có cái gì không yên tâm?”

Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, rời đi Tô Phương Thành sau, hắn liền mang lên Thiên Huyễn mặt nạ, hiện tại hắn bộ dáng cùng phía trước có thể nói là khác nhau như trời với đất.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tức phụ nhi hiện tại cái dạng này, hình như là sẽ không có người đánh hắn chủ ý.

“Ta đây đi qua, chính ngươi cẩn thận.”

“Đã biết, đã biết.” Thượng Quan Huyền Ý vẫy vẫy tay, ý bảo hắn chạy nhanh đi.

Đi vào huyền nhai biên, Tiêu Lăng Hàn cảm thụ một chút nơi đây phong thuộc tính tiên linh khí, xác thật thực nồng đậm, không hổ là Phong linh căn tu sĩ tu luyện thiên đường.

Nếu là Sở Mục Thần ở Tiên Vực nghe nói nơi này hẳn là cũng tới, bất quá tới rồi Tiên giới sau vẫn luôn không có hắn cùng Ân Thiên Thịnh rơi xuống, cũng

không biết này hai người phi thăng đã đi đâu.

Khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển công pháp, tiên linh khí tre già măng mọc mà triều Tiêu Lăng Hàn trong thân thể toản đi, hắn chỉ là tu luyện trong chốc lát liền ngừng lại.

Chiếu hắn như vậy tu luyện, phỏng chừng một lát liền sẽ nghênh đón mọi người vây xem thêm vây công.

Tiêu Lăng Hàn rời khỏi tu luyện phòng ngự trận trung, hướng bên ngoài đi rồi một đoạn đường, phát hiện không có ánh mắt hoặc là thần thức dừng ở trên người mình, hắn hướng trên người dán một trương ẩn thân phù.

Một lần nữa trở lại huyền nhai biên sau, hắn nhảy xuống.

Đối những người khác tới nói, ở trên vách núi tu luyện vừa lúc, nhưng đối Tiêu Lăng Hàn cái này đại dạ dày vương tới nói, trên vách núi phong thuộc tính tiên linh khí tuy rằng nồng đậm, nhưng lại không đủ hắn hấp thu. Hắn nếu là lưu trên vách núi tu luyện, phỏng chừng liền không người khác chuyện gì.

Phong ở bên tai "Hô hô" rung động, Tiêu Lăng Hàn ở quanh thân ngưng kết ra phòng ngự tráo, miễn cho tàn sát bừa bãi phong đem hắn cắt một thân là thương.

Lặn xuống 100 mét sau, hắn liền dừng lại, ngay tại chỗ bắt đầu tu luyện.

Chờ hắn vận chuyển công pháp sau, phong thuộc tính tiên linh khí cuồn cuộn không ngừng mà chui vào thân thể hắn trung, ở đỉnh đầu hắn hình thành một cái gió lốc xoáy nước. Sở hữu đi vào hắn trong thân thể tiên linh khí đều bị hắn nhất nhất nạp vào đan điền trung, hắn đan điền giống như là cái động không đáy, mặc kệ có bao nhiêu tiên linh khí đều có thể toàn bộ nuốt vào.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn tu luyện khi, hấp thu đại bộ phận tiên linh khí, nhưng thật ra làm đỉnh núi mặt trên người sôi nổi nhíu mày, mọi người đều cảm giác tiên linh khí đột nhiên liền biến thiếu, một đám mà mở mắt ra, lẫn nhau nhìn nhìn, mỗi người đều thực mê mang.

Đằng trước ba vị Tiên Vương cảnh đồng thời đứng lên, hướng tới huyền nhai phía dưới nhìn lại. Chỉ tiếc huyền nhai phía dưới phong ở tàn sát bừa bãi, còn có màu trắng lượn lờ sương mù, gọi người thấy không rõ phía dưới cảnh tượng. Bọn họ cũng không dám thả ra thần thức, thần thức chỉ cần một ngoại phóng, lập tức liền sẽ bị phía dưới phong quát tứ tán.

"Muốn hay không đi xuống nhìn xem?"

"Đứng ở bên cạnh vị trí, tiên linh khí giống nhau nồng đậm." Người này trong lời nói ý tứ thực rõ ràng, hắn sẽ không đi xuống xem.

Hỏi chuyện người lại đem tầm mắt đầu hướng một người khác.

"Trước tiên ở nơi này tu luyện một đoạn thời gian, lại y tình huống mà định." Nói xong lời nói, người này dứt khoát trực tiếp khoanh chân ngồi xuống.

Ban đầu hỏi chuyện người thấy mặt khác hai người đều đã ở tu luyện, hiển nhiên bọn họ hiện tại đều sẽ không đi xuống tìm tòi đến tột cùng, hắn cũng chỉ hảo ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi.

Nơi xa ngồi ở trên tảng đá, thấy như vậy một màn Thượng Quan Huyền Ý rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn thật đúng là sợ kia ba vị Tiên Vương cảnh muốn nhảy xuống đi vừa thấy đến tột cùng, kia Tiêu Lăng Hàn nhất định bị này ba người phát hiện.

Thời gian trôi mau.

Đảo mắt một tháng sau.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn người đã giảm xuống tới rồi huyền nhai cái đáy, một tháng trung, hắn mỗi cách ba ngày liền sẽ giảm xuống 100 mét tả hữu. Cách hắn hiện tại sở trạm vị trí đại giai 30 mét xa, có một cái phong mắt. Phong thuộc tính tiên linh khí, liên tiếp không ngừng mà từ phong trong mắt chui ra tới.

Vận chuyển khởi công pháp, hắn từng bước một tới gần phong mắt, trên người phòng ngự tráo bị phong quát lung lay sắp đổ. Hắn mỗi một bước đều hình như thiên kim trọng, mắt thấy phòng ngự tráo bị phong quát rách nát, tâm niệm vừa động, lại một cái phòng ngự tráo xuất hiện ở hắn quanh thân.

Ngắn ngủn bất quá 30 mét khoảng cách, hắn đi rồi nửa khắc chung mới đạt tới.

Ngồi xổm xuống, đem được khảm xuống đất một viên hạt châu đào ra tới.

Hạt châu vừa đến tay, lập tức liền phi vào Long Ngọc không gian trung.

Hạt châu này đúng là Phong Linh Châu.

Phía trước Tiêu Lăng Hàn cảm nhận được Long Ngọc không gian ở chấn động, hắn liền biết, đáy vực phía dưới nhất định có Long Ngọc không gian yêu cầu đồ vật. Chờ hắn tới đáy vực, quả nhiên liền nhìn đến phong mắt bên cạnh Phong Linh Châu.

Đồ vật tới tay, hắn tự nhiên không có lại lưu tại nơi đây tất yếu.

Trở lại đỉnh núi thượng phía trước, Tiêu Lăng Hàn như cũ ở trên người dán một trương ẩn thân phù. Hắn xuất hiện vô thanh vô tức, chỉ có ngồi ở huyền nhai bên cạnh ba gã Tiên Vương cảnh tu giả nghi hoặc mà mở mắt ra, nhìn quét một vòng, cuối cùng lại nghi hoặc nhắm mắt.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể họa ra ngũ cấp phù triện, nhưng hắn ở họa trung thế giới nhàm chán thời điểm, nghiên cứu đi sứ dùng ẩn thân phù khi, chỉ cần ở thượng bao trùm thượng chính mình thần thức, là có thể làm thần thức không có vượt qua hắn tu giả nhìn không tới hắn, chỉ là làm như vậy thực tiêu hao thần thức.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền đến Thượng Quan Huyền Ý bên cạnh, thấy hắn chính nhìn về phía chính mình, duỗi tay quát một chút mũi hắn. Truyền âm nói: 【 trước rời đi nơi này lại nói. 】

Tuy rằng nhìn không thấy Tiêu Lăng Hàn, nhưng hai người có khiết ước ở, cho nên Thượng Quan Huyền Ý thực tinh chuẩn mà tìm ra Tiêu Lăng Hàn nơi vị trí.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không đáp lời, trực tiếp đứng dậy tuyển một phương hướng, liền hướng phía trước bay đi.

Chẳng được bao lâu, hắn trước người xuất hiện năm tên nam tiên.

"Tiểu tử, thức thời, mau đem trên người của ngươi không gian giới tử giao ra đây, bổn đại gia tâm tình hảo, nói không chừng sẽ thả ngươi một con đường sống."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn đây là gặp được đánh cướp người?

Đi vào Tiên giới sau, hắn cơ hồ không như thế nào gặp được quá đánh cướp người.

Nhìn thấy năm người xuất hiện, trên mặt hắn không có sợ hãi biểu tình, ngược lại tràn ngập hứng thú.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tiểu nhân nhạc phiên.

Thật tốt quá.

Rốt cuộc lại có thể dựa đánh cướp tới làm giàu, này có thể so bọn họ vất vả luyện đan luyện khí, tới tiên thạch muốn mau đến nhiều, còn không cần phí tổn.

Đối diện năm người, thấy Thượng Quan Huyền Ý một người bị bọn họ năm người vây quanh, trên mặt chẳng những không có sợ hãi, sợ hãi biểu tình, ngược lại là vẻ mặt ý cười, hắn bộ dáng giống như là thấy được một đống tiên thạch.

Năm người trong lòng đều có loại gặp quỷ cảm giác.

Bọn họ lẫn nhau liếc nhau, trong đó một người nói: "Lão ngũ, lão tứ, các ngươi hai đi bắt lấy hắn, chết sống bất luận."

"Hảo lặc, đại ca!"

Nhìn đến có hai gã Đại La Kim Tiên trung kỳ nam tiên triều chính mình phát động công kích, Thượng Quan Huyền Ý chỉ là duỗi tay nhẹ nhàng vung tay lên, kia hai người phát ra tới công kích liền ngừng ở tại chỗ, mà phát ra công kích hai người cũng vẫn không nhúc nhích ngừng ở giữa không trung.

Chờ bọn họ khôi phục hành động thời điểm, ngón tay thượng không gian giới tử không cánh mà bay đến, bụng huyết đang ở đi xuống tích, thân mình đi xuống trụy, người đã là hơi thở mong manh.

"Bính" một tiếng nện ở trong rừng cây, vốn đang dư lại một ngụm người, trực tiếp ngã chết.

"Thật nhược!" Thượng Quan Huyền Ý nói thầm một câu.

Ngay sau đó, hắn tay bị người dắt, trong lòng bàn tay nhiều ra vài cái không gian giới tử, theo sát Tiêu Lăng Hàn thanh âm ở bên tai vang lên: “Chiến lợi phẩm!”

“Nhiều như vậy, xem ra này năm người hẳn là đánh cướp không ít người.”

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cao hứng, đối với mấy người không gian giới tử nhiều vài phần chờ mong. Tuy rằng trước đó không lâu mới từ phá của đệ đệ nơi đó được đến một bút tiên thạch, nhưng tiên thạch lại nhiều, cũng không có người sẽ ngại nhiều.

Đương hắn thần thức đảo qua không gian giới tử khi, trên mặt tươi cười liền đọng lại, không gian giới tử nhiều là nhiều, nhưng bên trong tiên thạch cũng không có nhiều ít, hơn nữa một đại đẩy hạ phẩm tiên thạch.

“Một đám quỷ nghèo!”

Nói như thế nào đánh cướp năm người đều có Đại La Kim Tiên thực lực, lại không nghĩ rằng bọn họ cư nhiên nghèo như vậy.

“Tứ cấp ngũ cấp Tiên Vực chính là như vậy, bọn họ trên cơ bản dùng đều là hạ phẩm tiên thạch. Tu vi cao người giống nhau đều sẽ không đãi ở bốn ngũ cấp Tiên Vực, lưu tại bốn ngũ cấp Tiên Vực người không phải thọ mệnh đem tẫn tu vi vô pháp tiến thêm, chính là ở cao cấp Tiên Vực đắc tội người.”

Hai người quyết định lập tức rời đi tứ cấp Tiên Vực, nơi này tiên linh khí quá loãng, không thích hợp bọn họ tăng lên tu vi. Duy nhất tốt một chút chính là nơi này an toàn, giống nhau rất khó sẽ đụng tới một cái tu vi vượt qua bọn họ người.

Mười ngày sau.

Một tảng lớn lóa mắt kim sắc ánh vào mi mắt, lượng làm người không mở ra được mắt, cửa thành thượng thiếp vàng sắc” Kim Hội Thành” ba cái chữ to, vững vàng được khảm ở mặt trên.

Cửa thành người nối liền không dứt, có đi vào, cũng có ra tới, thậm chí ở trong đó còn hỗn loạn vài cái phàm nhân. Trừ bỏ ngũ cấp Tiên Vực phàm nhân nhiều nhất ngoại, tiếp theo chính là tứ cấp Tiên Vực, giống nhất nhị cấp Tiên Vực tu giả nếu là sinh ra phàm thai, liền sẽ đem bọn họ đặt ở tứ cấp Tiên Vực.

Nhất nhị cấp Tiên Vực người giống nhau sẽ không đi ngũ cấp Tiên Vực, đối bọn họ tới nói, ngũ cấp Tiên Vực cơ hồ chính là phàm nhân Tiên Vực, đi nơi đó chính là kéo thấp bọn họ cấp bậc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 612

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 612 một cổ dược vị

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng cũng là phàm thai, nhưng hắn linh hồn không được đầy đủ, thân thể nếu như bị tiên linh khí cọ rửa, linh hồn tùy thời đều sẽ tiêu tán. Cho nên Tư Không Kiến tính ra hắn một đường sinh cơ ở Tu chân giới thời điểm, Bạc Hề Thiên Lạc mới có thể không chút do dự đem hắn đưa đi Tu chân giới.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phân biệt giao hai khối hạ phẩm tiên thạch, đi theo vào thành đội ngũ cùng nhau đi vào Kim Hội Thành.

Hai người vào thành sau, thẳng đến tiên thảo phô.

Kế tiếp bọn họ muốn đi nhị cấp Tiên Vực, hạ phẩm tiên thạch đặt ở trên người căn bản không có tác dụng. Cho nên, hai người đem trên người sở hữu hạ phẩm tiên thạch dùng để mua sắm tiên thảo.

Chờ đem hạ phẩm tiên thạch xài hết, hai người thẳng đến Truyền Tống Trận nơi vị trí.

Bất quá non nửa cái canh giờ, bọn họ liền tới đến cưỡi Truyền Tống Trận địa phương.

Phụ trách trông giữ Truyền Tống Trận nam tiên nhìn thấy hai người, ấn lệ thường hỏi: “Hai vị tiền bối muốn đi nơi nào?”

“Nhị cấp Tử U Tiên Vực.”

Vốn dĩ trông giữ người không như thế nào để ý, ở nghe được Tiêu Lăng Hàn nói sau, lập tức vẻ mặt nghiêm túc mà nói: “Vượt Tiên Vực truyền tống yêu cầu dùng cực phẩm tiên thạch khởi động, cực phẩm tiên thạch tự bị, mặt khác mỗi người còn phải giao nộp một vạn khối hạ phẩm tiên thạch.”

Nói xong, nam tiên thật cẩn thận mà nhìn hai người liếc mắt một cái, rất sợ hai người cùng mặt khác muốn cưỡi vượt giới Truyền Tống Trận người giống nhau, ngang ngược vô lý.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Tính lên muốn so với bọn hắn ở tam cấp cùng một bậc Tiên Vực cưỡi Truyền Tống Trận khi còn muốn tiện nghi một ít, hai người thực sảng khoái mà thanh toán tiên thạch. Đi vào vượt Tiên Vực Truyền Tống Trận trước, Tiêu Lăng Hàn mới vừa đem hai khối cực phẩm tiên thạch bỏ vào tiên thạch khe lõm trung.

Hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới vừa tiến vào Truyền Tống Trận, còn không có đứng vững, lập tức liền có hai gã nữ tiên đi theo bọn họ phía sau bước vào Truyền Tống Trận, không nói hai lời liền hướng tiên thạch thượng đánh ra một đạo tiên linh khí.

Ngay sau đó, bốn người đồng thời bị bạch quang bao vây.

Mà trận pháp bên ngoài truyền đến một người nam tiên bạo nộ thanh âm, "Xú đàn bà, đem đồ vật cấp lão tử giao ra đây."

Thanh âm quanh quẩn ở bên tai, bốn người đồng thời biến mất ở trận pháp trung.

Không biết qua bao lâu, làm đến nơi đến chốn cảm giác lại lần nữa truyền đến, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt đều không tốt, bọn họ cư nhiên bị người mạnh mẽ chiếm tiện nghi.

Hai người đứng vững sau, đồng thời nhìn về phía đi theo bọn họ cùng nhau bị truyền tống lại đây người.

Chỉ thấy hai gã nữ tiên trên người ăn mặc quần áo có không ít tổn hại địa phương, mặt trên còn có vết máu, tóc cũng thực hỗn độn, búi tóc thượng châu hoa sớm đã không thấy. Hai trương khuôn mặt nhỏ đều là tái nhợt một mảnh, mặt trái xoan, hơi mỏng môi, mặt mày thanh tú, rất có linh khí.

Hai người diện mạo có năm phần tương tự, rõ ràng là một đôi hoa tỷ muội.

Triệu Nguyệt Xu cùng Triệu Nguyệt Vi đứng vững sau, đồng thời nhẹ nhàng thở ra.

Cảm giác được có lưỡng đạo lãnh u u tầm mắt dừng ở chính mình hai người trên người, tỷ muội hai người đều có chút làm không rõ ràng lắm trạng huống.

"Hai vị tiên hữu có chuyện gì?" Triệu Nguyệt Xu nghi hoặc mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người.

"Các ngươi đi nhờ Truyền Tống Trận, có phải hay không hẳn là ra một nửa tiên thạch?" Tiêu Lăng Hàn lạnh băng thanh âm vang lên, vừa rồi hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng chưa đứng vững, Truyền Tống Trận đã bị khởi động. Đổi lại là ai phỏng chừng đều đến sinh khí, mà này hai nữ nhân còn một bộ dường như không có việc gì bộ dáng.

Quan trọng nhất chính là khởi động Truyền Tống Trận yêu cầu cực phẩm tiên thạch, nhưng này hai nữ nhân khen ngược, đề đều không đề cập tới. Cậu em vợ tiên thạch hắn đều phải thu, huống chi là hai cái người xa lạ.

Hắn tiên thạch chỉ có thể cấp tức phụ nhi dùng!

Không đợi Triệu Nguyệt Xu tỷ muội đáp lời, Truyền Tống Trận bên ngoài liền truyền đến nam tiên không kiên nhẫn thanh âm: "Hắc, ta nói các ngươi có việc bên ngoài liêu, các ngươi bốn cái đứng ở Truyền Tống Trận bên trong, chờ hạ người khác như thế nào truyền tống lại đây?"

Thu hồi tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý dẫn đầu đi ra Truyền Tống Trận, Triệu Nguyệt Xu tỷ muội hai người theo sát sau đó.

Truyền Tống Trận vị trí ở một cái trên quảng trường nhỏ, mỗi cái Truyền Tống Trận đều ở một cái trong căn nhà nhỏ.

Vừa đến trên quảng trường, Triệu Nguyệt Vi nhìn Tiêu Lăng Hàn hai người, vẻ mặt ghét bỏ: "Ngươi cái này nam tiên như thế nào nhỏ mọn như vậy! Lại nói, liền tính phải cho truyền tống phí, cũng không nên cho các ngươi đi?"

"Vượt Tiên Vực yêu cầu truyền tống tiên thạch cần tự bị, các ngươi sẽ không liền điểm này thường thức cũng không biết đi?" Thượng Quan Huyền Ý không phục mà sặc trở về, bọn họ chỉ là muốn chính mình kia phân tiên thạch, cái này kêu keo kiệt?

Nhất đáng giận chính là này hai nữ nhân không biết là từ đâu nhi toát ra tới, vừa rồi đuổi theo các nàng tên kia nam tiên nhưng có Tiên Quân cảnh tu vi.

Hắn tuy rằng mang Thiên Huyễn mặt nạ, nhưng Tiêu Lăng Hàn không mang nha! Tuy rằng đứng xa, nhưng đuổi theo hai tỷ muội tới người nọ nhất định đem Tiêu Lăng Hàn bộ dạng nhìn cái rõ ràng. Nghe tên kia nam tiên nói, rõ ràng là này hai người cầm người khác đồ vật. Bọn họ hai người sợ là muốn tao vạ lây, nói không chừng sẽ bị nam tiên nghĩ lầm bọn họ là một đám.

Mênh mang Tiên Vực, vạn nhất bọn họ vận khí không tốt, khi nào cấp gặp gỡ, kia không phải xong đời.

Càng nghĩ càng sinh khí, Thượng Quan Huyền Ý hiện tại trong lòng nghĩ, cùng với về sau gặp được tên kia Tiên Quân cảnh nam tiên bị hắn hiểu lầm, còn không bằng đem này tội danh cấp chứng thực, dứt khoát đoạt này hai tỷ muội được.

Cũng không biết tên kia nam tiên muốn hai người giao ra đây đồ vật đến tột cùng là vật gì.

"Còn không phải là một khối cực phẩm tiên thạch sao? Chúng ta cho ngươi một trăm khối thượng phẩm tiên thạch chính là." Triệu Nguyệt Vi bị Thượng Quan Huyền Ý nói một kích, không chút nghĩ ngợi liền nói nói.

Nói xong, Triệu Nguyệt Vi liền đem thần thức tham nhập không gian giới tử trung, chính là nàng không gian giới tử chỉ có trung phẩm tiên thạch, thượng phẩm tiên thạch đều đã bị các nàng dùng xong rồi, bằng không vừa rồi các nàng gì cần đi nhờ Tiêu Lăng Hàn bọn họ Truyền Tống Trận.

Nói mạnh miệng, Triệu Nguyệt Vi sắc mặt lập tức thiêu lên, nàng quay đầu nhìn về phía Triệu Nguyệt Xu.

Triệu Nguyệt Xu giận này không tranh mà trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, đem nói như vậy mãn, các nàng trên người hiện tại nơi nào có cái gì thượng phẩm tiên thạch. Triệu Nguyệt châu xấu hổ mà cười nói: "Xin lỗi hai vị tiên

hữu, chúng ta hiện tại chỉ có trung phẩm tiên thạch, không biết có không dùng trung phẩm tiên thạch thay thế.”

Tiêu Lăng Hàn: “Chỉ cần là tiên thạch đều có thể.”

Triệu Nguyệt Xu lập tức lấy ra một cái không gian giới tử, đưa cho Tiêu Lăng Hàn, “Vừa rồi là chúng ta tỷ muội quá mức lỗ mãng, nhiều có đắc tội, mong rằng hai vị tiên hữu không cần cùng chúng ta chấp nhặt.”

Tiếp nhận không gian giới tử, Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua, một vạn khối trung phẩm tiên thạch, thật đúng là một phân không nhiều lắm, một phân không ít. Đổi thành thượng phẩm tiên thạch một trăm khối, nhưng là lại đổi không đến một khối cực phẩm tiên thạch. Bởi vậy có thể thấy được, trước mặt hai người hoặc là là không có tiên thạch, hoặc là chính là so với bọn hắn còn muốn keo kiệt.

Thấy Tiêu Lăng Hàn thu tiên thạch, Triệu Nguyệt Vi tràn đầy không kiên nhẫn mà nói: “Tiên thạch đã cho các ngươi, chúng ta hiện tại có thể đi rồi sao?”

Đối diện hai người bề ngoài lớn lên còn có thể, lại không nghĩ rằng như thế không phẩm, cùng nữ tiên còn như vậy tính toán chi li so so, như thế keo kiệt, nhất định tìm không thấy đạo lữ.

Nữ tiên đều thích ra tay rộng rãi, lại lớn lên đẹp, thực lực còn cường nam tiên.

Tưởng các nàng trước kia gặp được những cái đó nam tiên, không có một cái sẽ hướng nữ tiên duỗi tay muốn tiên thạch, chỉ có này hai cái không phẩm người, mới có thể làm như vậy.

Triệu Nguyệt Vi trong lòng chửi thầm.

“Lộ như vậy khoan, chân lớn lên ở chính ngươi trên đùi, các ngươi muốn hay không đi, cùng chúng ta có quan hệ gì đâu?” Thượng Quan Huyền Ý đôi tay hoàn cánh tay, nói chuyện ngữ khí so đối phương còn muốn ngạo mạn.

“Ngươi……” Triệu Nguyệt Vi chán nản.

“Được rồi, chúng ta đi.” Nói, Triệu Nguyệt Xu lôi kéo Triệu Nguyệt Vi liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Nhìn hai tỷ muội đi xa bóng dáng, Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một mạt hàn quang, cư nhiên dám ở bọn họ trên người lưu lại thần thức ấn ký, xem ra này hai nữ nhân thật đúng là chán sống.

“Ta đang nghĩ ngợi tới muốn hay không đánh cướp các nàng, lại không nghĩ rằng, các nàng cũng muốn đánh cướp chúng ta, như thế xem ra này hai nữ nhân cũng không phải cái gì người tốt.” Thượng Quan Huyền Ý đồng dạng nhận thấy được chính mình trên người thần thức ấn ký, không nghĩ tới hai bên cư nhiên nghĩ đến một khối đi.

Tiêu Lăng Hàn thâm chấp nhận.

Bất quá tức phụ nhi lời này nghe như thế nào như vậy biệt nữu?

Cái gì gọi là cũng không phải người tốt?

Cảm giác hắn đây là đem chính mình hai người cùng nhau cấp mắng đi vào.

Bất đắc dĩ nói: “Chúng ta cũng đi, trước rời đi nơi này lại nói.”

Nói xong, hai người cũng hướng tới quảng trường bên ngoài đi đến, chỉ là tới rồi quảng trường cửa, bọn họ liền nhìn đến không ít tu giả bị người ngăn lại. Bị ngăn lại nhân tu vì đều ở Đại La Kim Tiên dưới, có người lấy ra tông môn thân phận ngọc bài, hoặc là gia tộc thân phận ngọc bài, mà những cái đó phàm là không có thân phận ngọc bài người, đều yêu cầu xử lý thân phận ngọc bài. Kỳ thật những người này muốn kiểm tra chỉ là những cái đó không có thân phận ngọc bài phi thăng tu sĩ.

Nếu là phi thăng tu sĩ không có thân phận ngọc bài, nhất định phải phải làm lý một cái, nhưng nếu là Tiên giới tu sĩ không có thân phận ngọc bài, có thể lấy ra chứng minh thân phận đồ vật cũng có thể thông qua.

Thấy như vậy một màn, Tiêu Lăng Hàn nhớ tới năm đó bọn họ vừa đến Tiên giới khi tình cảnh, không nghĩ tới này đều qua đi vài thập niên Thiên Đạo Tông người còn không có từ bỏ.

Hai người tu vi đều là Đại La Kim Tiên, bọn họ muốn đi ra ngoài nhưng thật ra không có người tiến lên ngăn trở.

Truyền Tống Trận quảng trường bên ngoài chính là phồn hoa lại náo nhiệt đường phố, mới tới Tử U Tiên Vực, hai người quyết định đi trước tìm khách điếm trụ hạ lại nói cái khác.

Thực mau liền có một nhà tên là” Phong Dịch” khách điếm xuất hiện ở hai người trong tầm mắt, lục tục có người từ bên trong ra vào, có thể thấy được kia gia khách điếm sinh ý thực hảo.

“Hai vị công tử là ở trọ, vẫn là ăn cơm?” Tiểu nhị nhìn thấy lại có khách nhân tới cửa, lập tức nhiệt tình mà tiếp đón.

“Ở trọ.”

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đã đi vào khách điếm.

Khách điếm đại đường là ăn cơm địa phương, không chỉ có như thế, lầu hai tựa hồ cũng là ăn cơm địa phương.

“Kia thỉnh hai vị công tử đến quầy bên này đăng ký.” Nói, tiểu nhị liền đem hai người dẫn tới một bên quầy chỗ.

Chưởng quầy nhìn thấy hai người, lập tức hỏi: “Hai vị là muốn trụ viện tử, vẫn là muốn trụ đơn độc phòng?”

Tiêu Lăng Hàn: “Đơn độc một gian phòng.”

“Hai ngàn trung phẩm tiên thạch một ngày, hai vị muốn ở vài ngày?”

Suy tư một lát, Tiêu Lăng Hàn đáp: “Trước trụ ba ngày.”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra 6000 trung phẩm tiên thạch đưa cho chưởng quầy.

Chưởng quầy kiểm kê tiên thạch số lượng chính xác sau, liền lấy ra một khối ngọc giản đặt ở quầy thượng, cũng nói: “Đi theo ngọc giản mặt trên chỉ thị đi, là có thể tìm được phòng.”

Tiêu Lăng Hàn cầm lấy ngọc giản, nhìn một chút, cùng bọn họ phía trước ở Du Viễn Thành khách điếm dùng quá ngọc giản giống nhau.

Hai người căn cứ ngọc giản mặt trên chỉ thị, một đường hướng tới hậu viện đi đến. Làm hai người ngoài ý muốn chính là, phía trước cùng bọn họ cưỡi Truyền Tống Trận Triệu gia tỷ muội cư nhiên cũng ở nơi này.

Triệu Nguyệt Vi vẻ mặt ngạo mạn, lãnh “Hừ” một tiếng, trong mắt tất cả đều là khinh thường.

Mà Triệu Nguyệt Xu liền phải có vẻ đại khí đến nhiều, phía trước hai bên tính thượng là tan rã trong không vui. Nhưng hiện tại gặp mặt, nàng cư nhiên còn có thể mỉm cười hướng Tiêu Lăng Hàn hai người gật đầu, có thể thấy được người này quán sẽ làm mặt ngoài công phu, rất có lòng dạ. Loại người này nhất sẽ đến ám chiêu, không giống Triệu Nguyệt Vi có cái gì đều là viết ở trên mặt, loại người này tâm tư liền hảo đoán nhiều.

Hai bên lẫn nhau gật gật đầu, liền gặp thoáng qua.

Tìm được phòng sau, Tiêu Lăng Hàn một phen đem Thượng Quan Huyền Ý kéo vào trong phòng, lập tức duỗi tay đáp thượng cổ tay của hắn.

“Lăng Hàn, ngươi làm gì?” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt không thể hiểu được.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhàn nhạt nhìn hắn một cái, “Đừng nói chuyện.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Không nói liền không nói đi!

Một lát sau, Tiêu Lăng Hàn nhăn lại mày mới giãn ra khai.

Vừa rồi cùng kia hai nữ nhân cắm vai mà qua khi, hắn ngửi được một cổ dược vị, bởi vậy hắn hoài nghi đối phương nhân cơ hội cho bọn hắn hạ độc, cho nên mới sẽ lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý kiểm tra.

Kiểm tra xong, Tiêu Lăng Hàn liền buông ra Thượng Quan Huyền Ý thủ đoạn, sửa vì nắm hắn tay, hai người cùng nhau đi vào bên cạnh bàn ngồi xuống. Sau đó hắn mới giải thích nói: “Vừa rồi cùng kia hai nữ nhân cắm vai mà qua khi, trong đó một người tặng điểm lễ vật cho chúng ta.”

Hồi tưởng khởi Tiêu Lăng Hàn vừa rồi động tác, Thượng Quan Huyền Ý lập tức minh bạch hắn nói lễ vật là cái gì.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 613

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 613 Triệu Nguyệt Xu chết

Thượng Quan Huyền Ý một phách cái bàn, oán hận nói: “Cái kia xú nữ nhân cư nhiên dám cho chúng ta hạ độc!”

Tiện đà lại hỏi: “Kia nàng cho chúng ta hạ chính là cái gì độc?”

Phao hảo trà, phân biệt cấp hai người một người rót một ly, Tiêu Lăng Hàn mới đáp: “Không phải cái gì lợi hại độc, chỉ là làm người hôn mê độc dược.”

“Này còn gọi không lợi hại độc? Nếu không có ngươi tại bên người, ta chẳng phải là muốn tài?” Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt không vui, tức giận mà nói.

“Cho nên ngươi đến chạy nhanh, ôm chặt ta đùi, rốt cuộc ta lợi hại như vậy.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem chính mình lui người đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, ý bảo hắn ôm đùi.

Đẩy ra duỗi lại đây chân dài, Thượng Quan Huyền Ý hừ lạnh nói: “Ta đây nếu là không ôm đâu?”

“Không có việc gì, ngươi không ôm, kia đến lượt ta tới ôm ngươi. Dù sao ngươi ôm ta, cùng ta ôm ngươi đều là một chuyện.” Nói, Tiêu Lăng Hàn một phen đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình trên đùi ngồi.

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này thật đúng là nói đến cái gì liền làm cái đó.

“Ngươi thật đúng là càng ngày càng lưu manh!”

“Liền tính ta lưu manh, cũng chỉ đối với ngươi một người lưu manh.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Nói bất quá!

Hoàn toàn không phải đối thủ.

Chính mình da mặt luyện còn chưa đủ hậu!

Hắn vẫn là nói sang chuyện khác hảo, nói thêm gì nữa, phỏng chừng hai người nên nói trên giường đi.

“Lăng Hàn, ta trúng sẽ hôn mê dược, vậy ngươi không phải cũng trúng?”

“Ta tuy rằng cũng trúng dược, nhưng là ta đã ta trung dược vật cấp bài trừ.” Tiêu Lăng Hàn không lắm để ý mà nói.

Thấy hắn thưởng thức chính mình tay, hoàn toàn không có muốn giúp chính mình giải trừ kia dược tính ý tứ, Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, hỏi: "Vậy ngươi khi nào mới giúp ta đem thân thể dược vật cũng bài trừ rớt?"

Nhìn tức phụ nhi chờ mong ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nắm hắn cằm, cười ngâm ngâm nói: "Ta nghĩ, khiến cho ngươi thật sự hôn mê hảo, như vậy diễn, làm càng rõ ràng."

Chụp bay hắn tay, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt lập tức suy sụp xuống dưới, ra vẻ tức giận bộ dáng, "Tiêu Lăng Hàn!"

Nghe thấy hắn lại là cả tên lẫn họ mà kêu chính mình, Tiêu Lăng Hàn rất sợ hắn buổi tối biến thành một con tiểu phượng hoàng, chạy nhanh đầu hàng, "Ta chỉ là nghĩ, lại chưa nói thật sự sẽ làm ngươi hôn mê, đừng kích động."

"Hừ!"

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh giải thích: "Kỳ thật kia một chút làm người hôn mê dược, đối với ngươi không có tác dụng. Đừng quên ngươi hiện tại chính là một con thần thú phượng hoàng, ít nhất nàng lại thêm gấp mười lần lượng mới có thể làm ngươi hôn mê."

"Vậy ngươi như thế nào không nói sớm?"

"Ta ngay từ đầu cũng không có nói ngươi sẽ hôn mê nha? Rõ ràng là chính ngươi hiểu sai, này nhưng không trách ta."

"Ngươi xác định, ngươi chưa nói quá ta sẽ hôn mê?"

"Ta có nói quá sao? Dù sao ta không nhớ rõ."

"Ngươi cái vô lại!"

"……"

Thực mau, màn đêm buông xuống.

Một cái ngón tay cái thô, toàn thân màu mận chín, đại giai 30 centimet lớn lên con rắn nhỏ, du tẩu ở Phong Dịch khách điếm các phòng ngoài cửa. Nó tốc độ thực mau, chỉ là nháy mắt công phu, liền biến mất không thấy, chờ nó tái xuất hiện khi, đã ở mười mấy mét có hơn.

Không bao lâu, con rắn nhỏ đi vào một gian phòng ngoài cửa, nó ngẩng đầu, phun xà tin, ánh mắt lãnh u u mà nhìn về phía phòng, tựa hồ muốn xuyên thấu qua cửa phòng nhìn đến bên trong người.

Một lát sau, con rắn nhỏ trong miệng thốt ra một viên hình tròn hạt châu, kia hạt châu trình màu trắng, chỉ có người tiểu mẫu tử đại. Con rắn nhỏ đem hạt châu trực tiếp phun ở ngoài cửa phòng mặt trận pháp thượng, ngay sau đó, liền thấy trận pháp bị ăn mòn ra một cái động.

Con rắn nhỏ lại đem hạt châu nuốt trở lại trong bụng, nó từ cái kia trong động chui đi vào.

Phòng nội tối tăm một mảnh, xuyên thấu qua ngoài cửa sổ ánh trăng, mơ hồ có thể thấy trong phòng bài trí, mà trên giường đang có hai người danh nam tử ôm nhau mà ngủ.

Con rắn nhỏ du tẩu ở trong phòng, không bao lâu, nó liền tới đến mép giường, nhận thấy được trên giường hai người đã tiến vào giấc ngủ sâu. Cái kia màu mận chín con rắn nhỏ lắc mình biến hoá, biến thành một cái tuổi thanh xuân nữ tiên. Nữ tiên ăn mặc một thân thiển hồng tiên y, nàng có trương mặt trái xoan, hơi mỏng môi, mặt mày thanh tú, yểu điệu thướt tha dáng người.

Người này bộ dáng thình lình chính là Triệu Nguyệt Xu.

Nương ánh trăng, nàng nhìn về phía trên giường người, vẻ mặt tiếc hận, "Lớn lên như vậy đẹp cực phẩm, cư nhiên thích ngạnh bang bang nam nhân thúi, thật là bạch mù gương mặt tuấn tú này."

Nói xong, nàng còn liếm liếm khóe miệng.

Nàng trong miệng vươn tới tựa hồ là người đầu lưỡi, lại hình như là lưỡi rắn.

Chợt, vừa rồi đứng ở mép giường Triệu Nguyệt Xu biến mất không thấy, thay thế chính là một cái lại trường lại đại màu mận chín đại xà. Chỉ thấy nó mở ra bồn máu mồm to, hướng tới trên giường hai người táp tới.

Mắt thấy liền phải muốn phụ cận khi, nó lại phát hiện chính mình đột nhiên không thể động.

Chỉ thấy trên giường nằm hai người bỗng nhiên mở hai mắt, đầy mặt sương lạnh mà nhìn chằm chằm nó, ánh mắt kia như là ở nhìn chằm chằm một kiện vật chết.

Đại xà trong lòng hoảng sợ, nó cấp hai người dùng dược chính là trong tộc bất truyền bí dược, dựa vào cái này, các nàng tỷ muội hai người ở Nhân tộc trung hỗn như cá gặp nước.

Hơn nữa chúng nó Xà tộc vốn dĩ liền am hiểu luyện chế các loại độc dược, chẳng sợ đối thượng tu vi so chúng nó cao hơn một cái đại cảnh giới người, chúng nó cũng rất khó có hại.

"Cư nhiên lớn lên như vậy xấu." Thấy đại xà bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ghét bỏ.

Chỉ thấy hắn tay nhẹ nhàng vừa nhấc, toàn bộ phòng đã bị một cái ngũ cấp vây trận bao vây ở bên trong.

Mà ngủ ở bên ngoài Tiêu Lăng Hàn còn lại là vươn chân, một chân đem trước mặt giương bồn máu mồm to màu mận chín đại xà đá đến trên mặt đất, tùy theo xoay người xuống giường.

"Quả nhiên lớn lên thực xấu!" Theo sau hắn còn bổ thượng một câu.

Lúc này, trên mặt đất đại xà phát hiện chính mình khôi phục hành động, nó tâm niệm vừa động, đại xà nháy mắt biến thành một cái tuổi thanh xuân nữ tiên.

Phía trước, chỉ thấy quá tức phụ nhi từ phượng hoàng, giây biến đại người sống. Lúc này lại thấy một con rắn, giây biến đại người sống. Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng cảm thán, này…… Thật là một cái huyền huyễn nhiều màu thế giới.

"Các ngươi như thế nào sẽ không có việc gì?" Triệu Nguyệt Xu tràn đầy kinh ngạc hỏi, cảnh giác nhìn về phía hai người.

"Chúng ta hẳn là có chuyện gì?" Thượng Quan Huyền Ý cũng đi theo từ trên giường nhảy xuống.

"Ta, ta đi nhầm phòng." Nói, Triệu Nguyệt Xu bước nhanh phòng nghỉ cửa chạy tới.

"Bính" một thanh âm vang lên.

Chạy quá cấp, Triệu Nguyệt Xu trực tiếp đánh vào trận pháp thượng, người bị đâm liên tục lui về phía sau vài bước, mới khó khăn lắm ổn định thân hình. Nàng không nghĩ tới đối phương sớm đã ở trong phòng bố trí trận pháp, hiện giờ nàng muốn rời đi, đầu tiên đến phá vỡ trận pháp mới được.

"Các ngươi muốn như thế nào?" Nàng trong miệng hỏi, lòng bàn tay nắm phía trước phá vỡ bên ngoài trận pháp dùng quá màu trắng hạt châu.

"Tự nhiên cùng suy nghĩ của ngươi giống nhau." Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên mà nói.

"Các ngươi thấy được bản thể của ta, biết ta lai lịch, các ngươi nếu là thức thời, tốt nhất hiện tại liền phóng ta rời đi. Bằng không……"

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: "Bằng không như thế nào?"

"Bằng không liền chờ ta Xà tộc trả thù." Triệu Nguyệt Xu mặt đẹp tràn đầy sương lạnh, trong mắt toàn là lạnh lẽo.

Tiêu Lăng Hàn nghiêm nghị nói: "Xà tộc rất lợi hại sao? Xin lỗi, chúng ta hai cái đều là phi thăng nghèo tán tu, không hiểu biết Yêu tộc tình huống. Nếu là Xà tộc thật sự rất lợi hại, chúng ta đây thật đúng là nên suy xét một chút."

Hắn vẻ mặt chân thành bộ dáng, hoàn toàn nhìn không ra hắn kỳ thật là ở chơi đối phương.

Nghe xong hắn nói, Triệu Nguyệt Xu trong lòng thoáng nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần Xà tộc tên tuổi có thể hù trụ này hai người liền hảo. Nàng chỉ cần lại kéo dài một ít thời gian, trước mặt hai người còn không phải tùy ý chính mình niết viên chọc bẹp.

"Di, ngươi trong tay cầm chính là cái gì?" Thượng Quan Huyền Ý bỗng nhiên nhìn về phía Triệu Nguyệt Xu tay.

Phía trước Triệu Nguyệt Xu dùng hạt châu này mở ra phòng bên ngoài một cái phùng thời điểm, hắn liền nhìn đến hạt châu này cư nhiên có thể ăn mòn rớt trận pháp. Trong lòng bị đại đại chấn động một phen, đồng thời đối hạt châu này, sinh ra vô hạn tò mò.

"Không…… Không có gì, cũng chỉ là một viên bình thường hạt châu mà thôi." Triệu Nguyệt Xu trên mặt mất tự nhiên biểu tình chỉ xuất hiện một cái chớp mắt, sau đó nàng liền thoải mái hào phóng mà bắt tay vươn tới, tay nàng tâm đang nằm kia viên màu trắng hạt châu.

Nàng biết, càng là cất giấu, người khác liền sẽ càng cảm thấy này hạt châu là bảo vật.

Nhưng là nàng như vậy không chút nào để ý mà lấy ra tới, ngược lại làm người cảm thấy nàng trong lòng bàn tay hạt châu, cũng chỉ là một viên bình thường hạt châu mà thôi.

Nhưng mà Thượng Quan Huyền Ý lại không ấn lẽ thường tới, "Ta thích nhất này đó hạt châu linh tinh vật nhỏ, nhìn liền đẹp." Nói, hắn còn mãn nhãn thèm nhỏ dãi mà nhìn chằm chằm kia viên màu trắng hạt châu xem.

Triệu Nguyệt Xu lại là ngây ngẩn cả người, đối phương vũ (hề '& đoàn một đại nam nhân cư nhiên nói chính mình thích loại này nữ nhân mới có thể thích hạt châu. Mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý liền phải duỗi tay lại đây lấy, Triệu Nguyệt Xu quản không được nhiều như vậy, tay trái ném ra một phen màu hồng phấn bột phấn, tay phải hạt châu cửa trước phương hướng ném đi.

Biết đối phương là Xà tộc, quán sẽ dùng độc, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay đi lấy hạt châu thời điểm, cũng đã làm tốt tùy thời sử dụng thời gian pháp tắc chuẩn bị, nhìn đến màu hồng phấn bột phấn triều chính mình bay tới, chạy nhanh sử dụng thời gian pháp tắc.

Tuy rằng hắn là thần thú phượng hoàng không sai, nhưng vạn nhất đối phương sử dụng độc rất lợi hại, đối hắn cũng có tác dụng đâu?

Kia hắn không phải liền phải lật thuyền trong mương?

Thời gian yên lặng, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay nhổ xuống Triệu Nguyệt Xu không gian giới tử. Vừa rồi nàng là thân rắn thời điểm, không thấy được nàng không gian giới tử ở đâu. Biến thành người sau, không gian giới tử liền tự động xuất hiện ở nàng ngón tay thượng.

Hắn đối với đối phương không gian giới tử đồ vật rất tò mò, có thể làm Tiên Quân cảnh một đường đuổi theo, cũng muốn được đến đồ vật đến tột cùng sẽ là cái gì? Tuy rằng kia viên hạt châu cũng là bảo vật, bất quá khẳng định không phải vị kia Tiên Quân muốn đồ vật.

Tương phản, hắn là có kia viên hạt châu tồn tại, đối phương mới có thể trộm được kia nam tiên đồ vật.

Bên kia, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay tiếp nhận bay đến giữa không trung hạt châu, thuận tay liền thu vào Long Ngọc không gian trung. Quay người lại, liền trực tiếp cho Triệu Nguyệt Xu nhất kiếm.

"A……" Kiếm bị rút ra, mang theo liên tiếp màu đỏ đen huyết.

Những cái đó huyết rơi xuống trên mặt đất, mặt đất phát ra "Tư tư tư" thanh âm.

"Hảo độc!" Thượng Quan Huyền Ý sau này lui hai bước, không nghĩ tới trước mắt này xà, vẫn là một cái rắn độc.

Ngay sau đó, hai người liền nhìn đến Triệu Nguyệt Xu lại biến thành một cái màu mận chín xà, mà nàng bụng chính chảy huyết.

Triệu Nguyệt Xu cực kỳ phẫn nộ, nàng không tưởng chính mình hôm nay cư nhiên gặp được đối thủ.

Nàng thả ra độc dược đã có rất dài một đoạn thời gian, nhưng trước mặt hai người một chút việc đều không có, có thể thấy được hai người căn bản không sợ nàng độc. Dĩ vãng phàm là bị nàng nhìn trúng mục tiêu, kết cục chỉ có đường chết một cái, không nghĩ tới hôm nay nhưng thật ra làm nàng nhìn nhầm.

Một cái hất đuôi trừu hướng vừa rồi cho nó nhất kiếm Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp sử dụng không gian thuấn di, biến mất tại chỗ.

"Bang bang" Triệu Nguyệt Xu cái đuôi trực tiếp đánh tới trận pháp thượng.

"Này xà độc tính hảo cường! Huyền Ý, ngươi ly nó xa một chút, đừng bị nó huyết bắn đến trên người."

"Hảo."

Thượng Quan Huyền Ý siêu khống trận pháp, trực tiếp đem xà vây ở trận pháp trung, sau đó khởi động sát trận, hắn cùng Tiêu Lăng Hàn liền đứng ở một bên nhìn.

"Vèo vèo vèo……" Vô số mũi tên hướng tới trận pháp trung ương đại xà vọt tới, Triệu Nguyệt Xu đong đưa thân mình, muốn tránh đi những cái đó mũi tên, chỉ là mũi tên quá nhiều, vô luận nàng như thế nào đong đưa đều thoát khỏi không được. Cuối cùng nàng dứt khoát đem thân mình thu nhỏ lại, con rắn nhỏ thân mình càng linh hoạt, né tránh tốc độ nhưng thật ra nhanh hơn không ít.

Trong thời gian ngắn còn hảo.

Theo thời gian trôi qua, con rắn nhỏ bụng miệng vết thương càng lúc càng lớn, tốc độ cũng đi theo giảm bớt, một cái né tránh không kịp, một mũi tên trực tiếp cắm vào con rắn nhỏ bảy tấc vị trí.

Như vậy, Triệu Nguyệt Xu ngã xuống.

Thượng Quan Huyền Ý triệt rớt trận pháp, thu hồi Càn Khôn Thần Trận Bàn.

Mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là đem xà khai tràng phá bụng, lấy ra xà yêu đan cùng xà gan, sau đó thả ra dị hỏa đem xà cùng với trên mặt đất vết máu đều thiêu sạch sẽ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 614

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 614 ngày hoàng đạo

Hết thảy xử lý tốt sau, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đem Triệu Nguyệt Xu không gian giới tử đồ vật toàn bộ ngã trên mặt đất. Nhất thấy được chính là một đống nữ nhân xuyên y phục, trung phẩm tiên thạch có ba bốn mươi vạn, còn có vài cái hộp ngọc.

Hai người đầu tiên là đem những cái đó đồ vô dụng một phen lửa đốt rớt, lưu lại đồ vật cũng chỉ có tiên thạch cùng sáu cái hộp ngọc.

Thượng Quan Huyền Ý hoài kích động tâm tình, cầm lấy một cái hộp ngọc, hơi chút dùng sức, hộp ngọc liền khai, hộp ngọc phiêu ra tiên quả hương khí. Định nhãn vừa thấy, hắn tức khắc há hốc mồm, hộp ngọc gì đều không có.

“Trống không!” Tùy tay liền đem hộp ngọc ném xuống đất, Thượng Quan Huyền Ý có loại chính mình bị chơi cảm giác.

Thấy hắn tức giận đến không được bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn trấn an nói: “Nơi này không phải còn có hộp ngọc sao?”

Lại cầm lấy một cái hộp ngọc, Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa đem nó mở ra, “Vẫn là cái gì đều không có.”

“Đừng nản chí, không phải còn có bốn cái sao?” Tiêu Lăng Hàn đem một cái hộp ngọc phóng tới trước mặt hắn, ý bảo hắn đánh tiếp khai.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy hộp ngọc, ở trong lòng yên lặng nói: Nhất định phải có, nhất định phải có.

“Lạch cạch” hộp ngọc bị mở ra thanh âm.

Thượng Quan Huyền Ý khẩn trương mà nhìn về phía hộp ngọc, kết quả hộp ngọc bên trong trước sau như một cái gì đều không có.

“Ta không khai, Lăng Hàn, vẫn là ngươi tới khai.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem dư lại ba cái hộp ngọc đều đẩy đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Nhìn bộ dáng của hắn, hắn là sợ dư lại hộp ngọc bên trong cũng không có đồ vật. Tiêu Lăng Hàn tùy tay cầm lấy một cái hộp ngọc, phát hiện mặt trên cư nhiên còn có cấm chế, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra nói, bên trong hẳn là có cái gì.

Giải trừ hộp ngọc thượng cấm chế, hắn mở ra hộp ngọc, chỉ thấy hộp ngọc bên trong lẳng lặng nằm một viên huyền kim quả.

Huyền kim quả chính là bát cấp tiên quả, thích hợp kim linh căn tu sĩ, có thể trực tiếp dùng, cũng có thể luyện chế thành huyền Kim Đan.

"Lăng Hàn, vẫn là ngươi vận khí tốt, huyền kim quả có thể lưu trữ chờ ngươi tu vi tới rồi Tiên Đế cảnh thời điểm lại dùng." Nói, Thượng Quan Huyền Ý lại cầm lấy một cái hộp ngọc đặt ở Tiêu Lăng Hàn trong tay, "Mau nhìn xem nơi này lại sẽ có cái gì."

"Chờ!"

Trong tay hộp ngọc nhẹ nhàng một vặn liền khai, xem ra bên trong hẳn là không có đồ vật, mở ra vừa thấy, quả nhiên rỗng tuếch. "Không có!"

"Còn có cuối cùng một cái." Nói, Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy cuối cùng cái kia hộp ngọc, kết quả hắn căn bản không lấy động.

Hắn không cấm nhẹ "Di" một tiếng, sau đó đem tiên linh khí bám vào ở trên tay, lại lần nữa đi lấy hộp ngọc, lần này cuối cùng là đem nó cầm lấy tới.

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: "Hộp ngọc thực trọng sao?"

"Ngươi thử xem sẽ biết."

Tiêu Lăng Hàn vươn tay, ý bảo Thượng Quan Huyền Ý đem hộp ngọc đặt ở trong tay hắn.

Thượng Quan Huyền Ý cũng không làm ra vẻ, trực tiếp đem hộp ngọc hướng Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay một phóng.

Tuy rằng sớm có chuẩn bị, nhưng Tiêu Lăng Hàn ở tiếp hộp ngọc thời điểm, tay vẫn là không khỏi đi xuống trầm trầm.

Trong tay hộp ngọc cùng trên mặt đất mặt khác hộp ngọc bề ngoài không có gì hai dạng, nhưng hộp ngọc trọng lượng lại không thể làm người khinh thường.

"Ta đoán cái này hộp ngọc bên trong đồ vật, hẳn là chính là vị kia Tiên Quân cảnh nam tiên muốn tìm đồ vật." Thượng Quan Huyền Ý suy đoán nói.

"Ân." Tiêu Lăng Hàn lập tức nghiên cứu khởi trên tay hộp ngọc.

Hộp ngọc thượng chẳng những bị thiết trí cấm chế, mặt trên còn khắc lại khắc văn, có khắc văn thêm vào, hộp ngọc rất khó mở ra. Quan trọng nhất chính là hộp ngọc mặt trên khắc văn, hắn hiện tại xem không hiểu, những cái đó khắc văn ít nhất cũng là bát cấp.

Cho nên, cái này hộp ngọc hiện tại ở trong tay bọn họ chính là bài trí, hắn cũng mở không ra.

Đem hộp ngọc đặt ở trên mặt đất, mặt đất lập tức ao hãm đi xuống một khối, vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý cầm lấy hộp ngọc địa phương, cũng là ao hãm đi xuống một khối.

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc mà nhìn Tiêu Lăng Hàn động tác.

Đối thượng tức phụ nhi tràn đầy khó hiểu ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói: “Ta tạm thời mở không ra cái này hộp ngọc.”

“Vậy đem nó thu hồi tới, về sau có thể mở ra thời điểm lại lấy ra tới.”

Tính lên đêm nay bọn họ là kiếm được, liền cửa phòng đều không có ra, liền nhiều ra mấy chục vạn tiên thạch, còn nhiều ra một viên huyền kim quả. Liền tính dư lại cái kia hộp bên trong cái gì cũng không có, bọn họ cũng không lỗ.

Hai người đem mặt đất tiên thạch cùng hộp ngọc đều thu hảo, Tiêu Lăng Hàn chân trên mặt đất nhẹ nhàng một dậm, vừa rồi bị hộp ngọc áp xuống đi hố lại tự động khôi phục thành nguyên lai bộ dáng.

“Huyền Ý, ta đi ra ngoài một chuyến, ngươi trước ngủ.”

“Hảo, ngươi cẩn thận một chút.” Thượng Quan Huyền Ý dặn dò nói, hắn đã đoán được Tiêu Lăng Hàn muốn đi làm gì.

“Ân.” Tiêu Lăng Hàn hôn hôn lên quan Huyền Ý giữa mày, sau đó mới hướng chính mình trên người dán một trương ẩn thân phù, lặng yên không một tiếng động mà biến mất ở trong phòng.

Ban ngày thời điểm không chỉ có là Triệu gia tỷ muội ở bọn họ trên người lưu lại thần thức ấn ký, Tiêu Lăng Hàn đồng dạng ở hai tỷ muội trên người để lại thần thức ấn ký.

Lúc này, hắn chính tìm thần thức ấn ký một đường hướng tới Triệu gia tỷ muội phòng bước vào. Không bao lâu, hắn đi vào một gian trước cửa phòng, lấy ra phía trước Triệu Nguyệt Xu mở cửa khi dùng màu trắng hạt châu. Đem hạt châu đặt ở trận pháp thượng, chỉ thấy hạt châu đụng tới trận pháp sau, trận pháp bắt đầu vô thanh vô tức mà bị cắn nuốt, thực mau xuất hiện một cái đại lỗ thủng.

Phòng nội, nghe được tiếng bước chân Triệu Nguyệt Vi kinh hỉ nói: “Tỷ tỷ, ngươi đã trở lại.” Chờ nàng từ trên giường đứng dậy, nhìn đến người lại là Tiêu Lăng Hàn, không cấm kinh hô ra tiếng: “Như thế nào là ngươi?”

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng hơi hơi giơ lên, trào phúng nói: “Thực ngoài ý muốn?”

Hắn từng bước một triều giường đi đến, “Không nên nha, nếu tỷ tỷ ngươi có thể tới giết chúng ta, chúng ta tự nhiên cũng có thể sát nàng. Này không phải thực bình thường sự sao?”

“Sao có thể, các ngươi sao có thể giết được tỷ tỷ của ta?” Triệu Nguyệt Vi lắc đầu, hoàn toàn không tin Tiêu Lăng Hàn nói.

Ở Triệu Nguyệt Vi trong lòng, Triệu Nguyệt Xu làm việc chưa từng có thất qua tay, chỉ cần là nàng muốn làm sự, liền không có làm không được.

Mắt thấy Tiêu Lăng Hàn đi bước một tới gần, Triệu Nguyệt Vi lập tức biến thành một cái màu mận chín đại xà, chỉ là còn không đợi nàng khởi xướng công kích, Tiêu Lăng Hàn đã một cái thuấn di đến nàng trước người, nhất kiếm đâm vào đại xà bảy tấc.

Triệu Nguyệt Vi ngã xuống.

Chẳng được bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý liền cảm giác bên người giường sụp đổ đi xuống một chút, quen thuộc hơi thở chui vào chóp mũi. Hắn thuần thục mà chui vào Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, tay chân cùng sử dụng mà ôm lấy hắn, cả người đều treo ở trên người hắn.

Theo bản năng hỏi: "Giải quyết?"

"Ân."

Trong phòng yên tĩnh xuống dưới, chỉ có lưỡng đạo nhợt nhạt tiếng hít thở.

Hôm sau sáng sớm.

Lóa mắt ánh mặt trời sái vào phòng, Tiêu Lăng Hàn tay trái chống đầu, nằm nghiêng ở trên giường, tay phải cầm Thượng Quan Huyền Ý tóc, ở trên mặt hắn quét tới quét lui.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ cảm thấy trên mặt như là có sâu ở bò tới bò đi, làm cho hắn ngứa không được, duỗi tay sờ sờ, vẫn chưa sờ đến cái gì sâu, vì thế hắn tiếp tục ngủ.

Nhưng hắn mới vừa tính toán không để ý tới, trên mặt ngứa cảm giác lại tới nữa, hắn dứt khoát nắm lên chăn liền hướng trên đầu cái, thế giới rốt cuộc thanh tĩnh.

Lại vào lúc này, bên tai truyền đến Tiêu Lăng Hàn giàu có từ tính cười nhẹ thanh, từ trong tiếng cười có thể nghe ra hắn tâm tình thực hảo.

Xốc lên chăn, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không vui nói: "Nhiễu người thanh mộng, chính là muốn tao sét đánh!"

"Không có việc gì, ta da dày thật, không sợ sét đánh."

"Da dày thật? Ta xem ngươi là da mặt dày." Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà nói.

"Da mặt không hậu, ăn không đến thịt!" Nói, Tiêu Lăng Hàn thuận thế cúi đầu hôn lên Thượng Quan Huyền Ý môi.

Đã mỹ vị lại mềm mại cánh môi làm Tiêu Lăng Hàn muốn ngừng mà không được, không ngừng ở hắn trên môi trằn trọc, nếm hết hắn trong miệng hương vị.

Hai người hô hấp giao triền, ngươi tới ta đi, cho nhau công lược lãnh địa.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn chỉ là nghĩ đến một cái lướt qua tức ngăn sớm an hôn, nào biết, hôn hôn tà hỏa liền thiêu biến toàn thân.

Chỉ chốc lát sau, hai người trên người quần áo từng cái chảy xuống trên mặt đất, thực mau lưỡng đạo trần trụi thân thể liền dây dưa ở bên nhau.

Ngày thăng lại mặt trời lặn, mặt trời lặn lại ngày thăng.

Trong phòng, làm người mặt đỏ tim đập thanh âm liền không đình chỉ quá.

Thẳng đến ngày thứ ba đêm khuya, trong phòng mới yên tĩnh xuống dưới.

Ngày kế sáng sớm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thu thập hảo liền rời đi phòng.

Đi vào đại đường, hai người đầu tiên là tục ba ngày phòng, mới ở đại đường ngồi xuống. Bọn họ đã tới nơi này ba ngày, từ tiến vào phòng sau, hai người liền không có ra tới quá, còn không biết nơi đây là nơi nào.

Nhìn thấy hai người ngồi xuống, lập tức liền có điếm tiểu nhị tiến lên tiếp đón: "Hai vị công tử muốn ăn chút cái gì?"

"Đem các ngươi nơi này chiêu bài đồ ăn tới mấy thứ." Thượng Quan Huyền Ý cũng không xem thực đơn, dù sao chiêu bài đồ ăn giống nhau đều là trong tiệm ăn ngon nhất.

"Tốt, hai vị công tử thỉnh chờ một lát." Nói, điếm tiểu nhị liền chuẩn bị rời đi.

"Từ từ."

"Hai vị công tử còn có chuyện gì muốn phân phó?"

"Chúng ta sơ tới nơi đây, còn không biết nơi đây là nơi nào, cùng với có cái gì không thể đắc tội thế lực lớn." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra năm khối trung phẩm tiên thạch đặt lên bàn.

Điếm tiểu nhị nhìn thấy tiên thạch, hai mắt sáng lên, lập tức bắt đầu vì hai người giới thiệu lên.

Nguyên lai bọn họ hiện tại nơi địa phương tên là U Lan Thành, trong thành Thành chủ phủ có tuyệt đối lời nói quyền, mỗi một đời thành chủ đều là tông môn tới rèn luyện con cháu. Trong thành trừ bỏ Thành chủ phủ thế đại, tiếp theo chính là các đại gia tộc. Mặt khác, Luyện Đan Sư Công Hội địa vị cũng thực siêu nhiên. Tử U Tiên Vực tông môn ly các thành trì đều tương đối rất xa, tông môn đều là thành lập ở tiên linh khí nồng đậm địa phương.

Muốn đi những cái đó tông môn, trừ phi có người quen dẫn đường, bằng không rất khó tìm đến. Mỗi tòa thành trì Thành chủ phủ nhưng thật ra có đến từng người tông môn Truyền Tống Trận.

Này đó cơ hồ là Tử U Tiên Vực mỗi người đều biết đến sự, không có gì kiêng kị, điếm tiểu nhị cũng liền đúng sự thật bẩm báo.

"Hai vị công tử còn có cái gì muốn biết sao?" Điếm tiểu nhị nói miệng khô lưỡi khô, hắn hiện tại rất tưởng uống một hớp nước trà.

“Không biết đi Luyện Đan Sư Công Hội lộ nên đi như thế nào?” Tiêu Lăng Hàn hỏi tiếp nói.

“Ra cửa rẽ phải thẳng đi, vẫn luôn đi đến có một tòa tháp địa phương là được.”

“Đa tạ.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem trên bàn tiên thạch hướng điếm tiểu nhị trạm phương hướng đẩy đẩy.

“Hai vị công tử về sau nếu là có việc, còn có thể tới hỏi ta.” Điếm tiểu nhị vui vẻ mà nhận lấy tiên thạch.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Thực mau, một mâm nhang vòng khí bốn phía đồ ăn đã bị bưng lên bàn.

Nhìn mỹ vị đồ ăn, Thượng Quan Huyền Ý lập tức cầm lấy chiếc đũa gắp một mảnh thịt bỏ vào trong miệng, tuy rằng không có Tiêu Lăng Hàn làm ăn ngon, nhưng hương vị như cũ không tồi.

“Hương vị như thế nào?”

“Ngươi nếm thử sẽ biết.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lập tức gắp một mảnh thịt bỏ vào Tiêu Lăng Hàn trong chén.

Ăn xong sau, Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Hương vị cũng không tệ lắm.”

Vì thế, hắn lại thói quen tính mà bắt đầu giúp Thượng Quan Huyền Ý gắp đồ ăn, “Ăn nhiều một chút.”

“Được rồi, chén đều trang không được.”

“Nếu không ta kêu điếm tiểu nhị lấy một cái lớn một chút chén tới?”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn liền không nên nói chuyện, phụ trách ăn liền hảo.

Sau nửa canh giờ.

Ăn cảm thấy mỹ mãn hai người tính tiền sau, liền ra khách điếm.

Hai người dựa theo vừa rồi điếm tiểu nhị miêu tả, triều Luyện Đan Sư Công Hội phương hướng đi đến.

Lúc này, Luyện Đan Sư Công Hội cửa, chính bài một loạt thật dài đội ngũ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn ở nơi xa liền nhìn đến Luyện Đan Sư Công Hội cửa tình cảnh, hai người lòng tràn đầy nghi hoặc.

Thượng Quan Huyền Ý: “Đây là tình huống như thế nào?”

Tiêu Lăng Hàn: “Đột nhiên, cảm giác hôm nay không phải một cái ngày hoàng đạo.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Nếu không phải ngày hoàng đạo, nơi đó như thế nào sẽ có như vậy nhiều người?”

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi nói giống như có lý, hắn thế nhưng không lời gì để nói.

Không bao lâu, hai người liền đến Luyện Đan Sư Công Hội cửa, xếp hàng những người đó thấy hai người không xếp hàng, đều là một bộ xem kịch vui biểu tình.

Cảm nhận được từng đạo không có hảo ý ánh mắt dừng ở chính mình hai người trên người, Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói: 【Lăng Hàn, ta như thế nào cảm giác những người đó giống như đang chờ xem chúng ta chê cười, một đám trong mắt đều là một bộ vui sướng khi người gặp họa biểu tình.】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 615

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 615 có không bỏ những thứ yêu thích

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng cảm nhận được những người đó ánh mắt, bất quá những người đó đều chỉ là một ít Huyền Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên cảnh, hắn nhưng không cảm thấy chính mình có cái gì chê cười làm những người đó xem.

【 đừng động bọn họ, có phải hay không chê cười, một lát liền đã biết. 】

【 ân! 】

Hai người đang định đi vào, nghênh diện lại đi tới một người, không đợi hai người bước vào Luyện Đan Sư Công Hội, người nọ lập tức ra tiếng quát: "Ai cho các ngươi tiến vào? Không thấy được mọi người đều ở xếp hàng sao?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hai người liếc nhau, liền tính khảo hạch luyện đan sư cấp bậc yêu cầu chờ, nhưng cũng không nên tại đây bên ngoài bài đội chờ đi?

Cửa xếp hàng người tự nhiên cũng nghe đã đến người quát lớn, có vài cá nhân đều cười nhạo ra tiếng.

"Tới bái sư học nghệ không hảo hảo xếp hàng, cư nhiên nghĩ đi lối tắt."

"Chính là, không thấy được chúng ta nhiều người như vậy đang chờ sao?"

"……"

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Bọn họ đây là bị người nhìn chê cười?

Mặt khác, bái sư học nghệ là cái gì ngoạn ý?

"Các ngươi hai cái xử tại nơi này làm gì? Còn không nhanh lên đến mặt sau đi xếp hàng."

Người đến là một vị trung niên nam tiên, hắn ăn mặc một thân hắc bạch giao nhau luyện đan sư đạo bào, đạo bào ngực trái vị trí có một cái tiểu đan lô, đan lô phía trên có sáu viên kim sắc đan dược. Cho nên, hắn hẳn là một người lục cấp luyện đan sư, lúc này hắn đầy mặt đều là không vui biểu tình.

Người này tên là Cẩu Nhất Minh.

"Khảo hạch luyện đan sư cấp bậc, chẳng lẽ còn muốn ở chỗ này xếp hàng?" Tiêu Lăng Hàn mặt vô biểu tình hỏi, hắn trong lòng thực khó chịu, người này

vừa thấy mặt liền đối bọn họ hô to gọi nhỏ, cũng không hỏi trước hỏi bọn hắn có chuyện gì.

"Các ngươi chỉ là tới tham gia luyện đan sư cấp bậc khảo hạch?" Lần này đổi thành Cẩu Nhất Minh ngạc nhiên.

"Tới Luyện Đan Sư Công Hội còn không phải là tới khảo hạch luyện đan sư cấp bậc sao?" Tiêu Lăng Hàn hỏi ngược lại.

Cẩu Nhất Minh im lặng.

"…… Vậy các ngươi cùng ta tới." Hắn nói xong, liền trở về đi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người theo sát sau đó.

Bên ngoài chờ chế giễu đoàn người lại là cười không nổi, người khác đã là luyện đan sư, chỉ là tới tham gia cấp bậc khảo hạch, bọn họ đây là trong lúc vô ý đắc tội một người luyện đan sư.

"Nói các ngươi có người nhìn ra vừa rồi kia hai người tu vi sao?"

"Ta chỉ có Huyền Tiên cảnh, người bình thường tu vi đều so với ta cao."

"Ta có Chân Tiên sơ kỳ, nhưng vừa rồi chỉ lo chế giễu, không chú ý bọn họ tu vi."

"Ta có Chân Tiên hậu kỳ tu vi, nhìn không thấu kia hai người thực lực."

Người này lời vừa ra khỏi miệng, vừa rồi trào phúng Tiêu Lăng Hàn hai người vài người, sôi nổi hối hận không thôi. Mấy người rất sợ bị trả thù, quyết định nơi này sự nếu là không thành, liền chạy nhanh rời đi U Lan Thành.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thần thức quét đến một màn này, thật là vô ngữ.

Những người đó vừa thấy chính là bị trong nhà bảo hộ quá hảo, cái gì nên nói, cái gì không nên nói, cũng không biết. Ở cái này dùng võ vi tôn thế giới, mặc kệ làm chuyện gì đều đến trước xem thực lực của đối phương nói nữa. Giống bọn họ như vậy không có đúng mực người, bị trong nhà thả ra sớm muộn gì sẽ trở thành pháo hôi.

Cẩu Nhất Minh một đường trầm mặc ở phía trước dẫn đường.

Đi vào Luyện Đan Sư Công Hội bên trong sau, Tiêu Lăng Hàn hai người mới phát hiện nơi này kiến trúc cùng Du Viễn Thành Luyện Đan Sư Công Hội kiến trúc giống nhau như đúc. Như thế xem ra, sở hữu thành trì trung Luyện Đan Sư Công Hội kiến trúc hẳn là đều là giống nhau.

Chẳng được bao lâu, ba người liền đến một tòa tháp trước, Cẩu Nhất Minh trực tiếp đem Tiêu Lăng Hàn hai người mang tiến trong tháp mặt.

Một người đồng dạng ăn mặc Luyện Đan Sư Công Hội phục sức nam tiên, nhìn đến ba người sau, lập tức hướng Cẩu Nhất Minh vấn an: "Cẩu đan sư."

Cẩu Nhất Minh gật đầu nói: “Tiểu Lâm, ngươi dẫn bọn hắn đi tham gia luyện đan sư cấp bậc khảo hạch.”

“Đúng vậy.” trả lời Cẩu Nhất Minh nói sau, Tiểu Lâm lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người, “Hai vị tiền bối xin theo ta tới.”

Tiểu Lâm trực tiếp đem hai người hướng lầu 3 mang.

“Tiểu Lâm, ngươi biết luyện đan sư cửa vì cái gì sẽ có như vậy nhiều người ở xếp hàng sao?” Vừa đi, Thượng Quan Huyền Ý một bên hỏi dẫn đường Tiểu Lâm. Vừa rồi nghe bên ngoài người ta nói cái gì bái sư học nghệ, chẳng lẽ là có rất lợi hại luyện đan sư muốn thu đồ đệ?

“Biết, chúng ta hội trưởng muốn thu đồ đệ, những cái đó đều là tới tham gia thu đồ đệ khảo hạch người.” Tiểu Lâm giải thích nói.

Quả nhiên như thế!

“Vậy các ngươi hội trưởng là cái gì cấp bậc luyện đan sư?”

“Chúng ta hội trưởng là một người thất cấp luyện đan sư. Ở nhị cấp Tiên Vực, thất cấp xem như tối cao luyện đan sư cấp bậc.”

“Thì ra là thế, khó trách sẽ có như vậy nhiều người.”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức hiểu được, ngẫm lại nếu có thể có một cái thất cấp luyện đan sư làm chỗ dựa, kia về sau ở U Lan Thành khẳng định không ai dám tùy ý trêu chọc. Lại còn có có thể học tập luyện đan, phải biết rằng ở Tiên giới luyện đan sư địa vị là sở hữu thuật pháp trung địa vị tối cao, cũng là nhất chịu người kính ngưỡng.

Lần này Tiêu Lăng Hàn là muốn khảo hạch ngũ cấp luyện đan sư cấp bậc, cùng trước kia khảo hạch sai giờ không nhiều lắm bước đi, hắn chỉ dùng một canh giờ liền đem đan dược luyện ra tới.

Chờ hai người đều đi ra khảo hạch tháp hảo một khoảng cách, Tiểu Lâm còn một bộ như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại bộ dáng. Chủ yếu là ở hắn trong trí nhớ, chưa từng có người có thể tại như vậy đoản thời gian nội liền đem đan dược luyện chế ra tới, thả đan dược phẩm chất cũng không tệ lắm.

Ngay cả Luyện Đan Sư Công Hội hội trưởng nghe nói việc này sau, cũng bị kinh động. Chỉ là chờ hắn đuổi tới khảo hạch tháp khi, Tiêu Lăng Hàn hai người sớm đã rời đi.

Lúc này, hai người chính nhàn nhã mà đi ở trên đường cái.

“Lăng Hàn, chúng ta đi kia gian tạp hóa cửa hàng nhìn xem.”

“Hành.”

Hai người đi vào một nhà tên là Lý Ký tiệm tạp hóa, tiệm tạp hóa có hai gã tiểu nhị cùng một lão bản.

“Hai vị tiền bối tùy tiện xem, nếu là có coi trọng vật phẩm, giá cả giống nhau từ ưu.” Trong đó một người tiểu nhị nhìn đến hai người, chiêu bài thức lời nói thuận miệng mà ra.

Cửa hàng bên trong là cái gì đều có, đan dược, tiên thảo, phù triện chờ, liền cùng bãi rác giống nhau, duy nhất còn tốt là nơi này đồ vật đều là là phân loại. Cho nên Tiêu Lăng Hàn hai người muốn xem luyện khí tài liệu trực tiếp đến tài liệu khu, quý trọng tài liệu đều đặt ở tủ bát, trên mặt đất còn có một đống không biết tên hoặc là tiện nghi tài liệu.

Hai người trực tiếp ngồi xổm trên mặt đất, ở một đống tiện nghi tài liệu trung tra tìm.

Thượng Quan Huyền Ý buông ra khiết ước không gian cảm giác, làm Phệ Linh Thử hỗ trợ nhìn xem có hay không cái gì hi hữu tài liệu linh tinh đồ vật.

Lục tục lại có người đi vào cửa hàng, tới nơi này tu giả phần lớn đều bôn nhặt của hời tới, cho nên đại gia cùng trên mặt đất tìm kiếm lên.

Nghe được Phệ Linh Thử truyền âm, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay liền đi lấy bên chân một khối huyền thiết, làm hắn không nghĩ tới chính là mặt khác cũng có một bàn tay cũng đồng thời duỗi hướng huyền thiết.

Hai người một người bắt lấy huyền thiết một đầu.

“Buông tay, này khối huyền thiết bổn thiếu gia coi trọng.” Một cái chân thật đáng tin thanh âm vang lên.

Nói chuyện người chính là một người thanh niên, tu vi Chân Tiên hậu kỳ, tên là Tằng Hàm Dục.

Lúc này hắn chính tức giận mà trừng hướng Thượng Quan Huyền Ý, người này lấy cái gì không tốt, cố tình cùng hắn lấy cùng khối huyền thiết.

“Ngươi mới buông tay, này khối huyền thiết rõ ràng chính là bản công tử trước coi trọng.”

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên sẽ không buông tay, vừa rồi Phệ Linh Thử chính là truyền âm đã nói với hắn, này khối huyền thiết mặt ngoài xem không có gì cực kỳ địa phương, trên thực tế nó bên trong đựng một khối ngọn lửa huyền thiết.

Xem đối phương ăn mặc, rõ ràng liền không thiếu tiên thạch.

Người như vậy như thế nào sẽ để ý một khối nho nhỏ huyền thiết?

Hay là đối phương cũng nhìn ra này khối huyền thiết bất phàm?

Thượng Quan Huyền Ý vừa nói lời nói, Tiêu Lăng Hàn liền nghe được hắn thanh âm, ngẩng đầu nhìn qua đi. Nhìn hắn đang cùng người phát sinh tranh chấp, hai người tựa hồ ở tranh đoạt một khối huyền thiết.

Giống nhau không phải thứ tốt, tức phụ nhi nhìn đều sẽ không nhìn thượng liếc mắt một cái, xem hắn bắt lấy không bỏ, thuyết minh trong tay bọn họ kia khối huyền thiết không phải phàm vật. Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, nhìn về phía kia khối huyền thiết, chỉ thấy bề ngoài đen như mực huyền thiết, nó trung tâm chỗ thế nhưng có một khối thành nhân bàn tay đại màu đỏ huyền thiết.

Kia đúng là hỏa viêm huyền thiết, này cũng khó trách Thượng Quan Huyền Ý sẽ bắt lấy không bỏ.

Đối diện người hẳn là cũng nhìn ra huyền thiết bất phàm chỗ, bằng không dựa vào hắn ăn mặc, giống nhau đồ vật khẳng định khinh thường tranh đoạt.

"Ngươi có biết bổn thiếu gia là ai, liền dám cùng ta đoạt đồ vật?" Tằng Hàm Dục vẻ mặt ngạo mạn, khinh thường mà nói.

"Vậy ngươi lại biết bản công tử là ai, liền dám cùng ta đoạt đồ vật?" Thượng Quan Huyền Ý đồng dạng lấy khinh thường miệng lưỡi nói.

Giống hai người như vậy đồng thời coi trọng một kiện đồ vật sự tình, tại đây gia cửa hàng tựa hồ thường xuyên phát sinh, tiểu nhị cùng lão bản một ánh mắt đều không có bố thí cấp bên này.

Một người ăn mặc màu thủy lam váy dài, diện mạo tiếu lệ nữ tiên, tuyển hảo chính mình yêu cầu đồ vật sau, xoay người liền phát hiện chính mình đệ đệ đang cùng người phát sinh tranh chấp. Nàng nghi hoặc tiến lên hỏi: "Hàm Dục, đã xảy ra chuyện gì?"

Người này tên là Tằng Hàm Song, tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ.

"Đại tỷ, ta coi trọng một khối huyền thiết, kết quả có người không biết xấu hổ muốn tranh đoạt." Tằng Hàm Dục lập tức cáo trạng.

Không biết xấu hổ người?

Là đang nói hắn?

Thượng Quan Huyền Ý tức giận đến nghiến răng, hắn như thế nào gặp được một cái tiểu thí hài, cư nhiên còn hứng khởi cáo trạng. Nghiêng đầu nhìn đến bên cạnh đứng Tiêu Lăng Hàn, hắn trước mắt sáng ngời, lập tức nói: "Sư huynh, có người không biết xấu hổ muốn đoạt ta coi trọng huyền thiết."

Không phải cáo trạng sao?

Hắn cũng sẽ!

Đối diện nghe được hắn lời nói Tằng Hàm Dục trừng thẳng mắt, vẻ mặt thẹn quá thành giận.

"Xin lỗi, ta này đệ đệ còn nhỏ, bị người trong nhà chiều hư, thỉnh hai vị tiên hữu nhiều hơn đảm đương." Tằng Hàm Song thâm giác mất mặt, lập tức hướng Tiêu Lăng Hàn hai người xin lỗi.

Còn nhỏ!!!

Đối diện nam tiên cốt linh ít nói cũng có 500 tuổi, 500 tuổi còn nhỏ?

Bọn họ hai cái hiện giờ liền 400 tuổi đều không có, rốt cuộc ai tiểu?

Tiêu Lăng Hàn một lời khó nói hết mà chỉ trở về hai chữ: "Không ngại."

Tằng Hàm Dục không phục mà gọi một tiếng: "Đại tỷ."

Rõ ràng hắn lại không có làm sai, vì sao phải xin lỗi?

Tằng Hàm Song hận sắt không thành thép mà quát khẽ nói: "Câm miệng!"

Chính mình cái này hỗn không tiếc đệ đệ cũng không nhìn xem chính mình đối diện hai người đều là cái gì tu vi, liền dám ra tay cùng người tranh đoạt đồ vật. Thật là chán sống, muốn tìm cái chết đừng kéo nàng nha!

Tằng Hàm Dục cùng Tằng Hàm Song là U Lan Thành Tằng gia con cháu, hai người cùng phụ cùng mẫu, Tằng Hàm Song là trong nhà lão đại, Tằng Hàm Dục là trong nhà lão tam, cũng là em út, bị chịu cha mẹ sủng ái.

Bình thường Tằng Hàm Dục sợ nhất Tằng Hàm Song cái này đại tỷ, nghe xong nàng tiếng quát, lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng, nhưng bắt lấy huyền thiết tay lại không có buông ra.

"Này khối huyền thiết……"

Tằng Hàm Song nói không có nói xong, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tằng Hàm Dục thanh âm đồng thời vang lên: "Là ta trước coi trọng."

Nhìn chính mình đệ đệ thề không bỏ qua bộ dáng, Tằng Hàm Song hỏi dò: "Hai vị tiên hữu, có không bỏ những thứ yêu thích?"

"Thật không dám giấu giếm, chúng ta hai người là kiếm tu, này khối huyền thiết vừa lúc có thể luyện đến chúng ta kiếm trung." Tiêu Lăng Hàn một bước cũng không nhường, tức phụ nếu coi trọng, mặc dù núi đao biển lửa hắn cũng sẽ vì này mang tới. Huống chi nơi này còn không phải núi đao biển lửa.

Tóm lại trời đất bao la, tức phụ nhi lớn nhất!

Trầm tư một lát, Tằng Hàm Song liền nói: "Nếu hai vị tiên hữu chỗ hữu dụng, chúng ta đây liền không đoạt người sở hảo."

Nàng biết chính mình đệ đệ có phân biệt bảo vật năng lực, nghĩ đến này khối huyền thiết tất nhiên bất phàm, nhưng lại bất phàm cũng đến có mệnh hưởng dụng mới là.

Một bên Tằng Hàm Dục nhưng không làm, hắn tuy rằng còn không có tưởng hảo cụ thể dùng ở nơi nào, nhưng này khối huyền thiết là bảo bối a! Không nói dùng, chính là lấy ra đi bán cũng có thể kiếm không ít tiên thạch.

Tằng Hàm Song nơi nào nhìn không ra Tằng Hàm Dục tiểu tâm tư, lập tức truyền âm cảnh cáo: 【 Hàm Dục, thành thật nghe lời, đừng cho ta gây chuyện

thị phi. 】 nói xong, nàng vươn tay, đem Tằng Hàm Dục tay mạnh mẽ từ huyền thiết thượng lột xuống tới.

Quay đầu, Tằng Hàm Song đối Tiêu Lăng Hàn hai người mỉm cười nói: “Hai vị tiên hữu xin cứ tự nhiên.”

Nói xong, nàng lôi kéo vẻ mặt không cam lòng Tằng Hàm Dục đi tính tiền.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 616

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 616 thiên ti tuyết trắng

Chờ tỷ đệ hai tới rồi bên ngoài, Tằng Hàm Dục mới bất mãn mà nói: "Đại tỷ, kia cũng không phải là một khối bình thường huyền thiết."

"Ta biết!"

"Biết, biết ngươi còn làm ta đem huyền thiết nhường cho bọn họ."

"Ngốc đệ đệ, thứ tốt không phải một hai phải được đến tay mới có thể, người phải hiểu được lấy hay bỏ, biết cái gì là một vừa hai phải. Ngươi có thể nhìn ra kia khối huyền thiết là bảo vật, nào biết người khác nhìn không ra? Ngươi ở cùng người tranh đoạt đồ vật thời điểm, nhưng có chú ý quá người khác tu vi?"

Tằng Hàm Song trên mặt biểu tình có thể nói một lời khó nói hết, chính mình đệ đệ cái dạng này sợ là sớm muộn gì sẽ gặp rắc rối.

"Ta đường đường Tằng gia tiểu thiếu gia, còn cần xem người khác tu vi hành sự?" Tằng Hàm Dục vẻ mặt không thể hiểu được, ở U Lan Thành trung Tằng gia cũng coi như là có một vị trí nhỏ.

Tằng Hàm Song nghẹn lời.

Nàng duỗi tay đỡ trán, vẻ mặt hận sắt không thành thép, "Ngươi cũng biết Tiên giới có bao nhiêu đại? Ngươi cũng biết ta Tằng gia ở Tiên giới những cái đó thế lực lớn trong mắt không đáng kể chút nào? Liền tính ở U Lan Thành, chúng ta Tằng gia cũng là dựa vào Thành chủ phủ hơi thở mà qua sống. Chờ ngươi tới rồi bên ngoài thế giới ngươi nên biết, mỗi tiếng nói cử động đều cần cẩn thận, hơi không chú ý liền sẽ sinh tử đạo tiêu. Người khác giết ngươi thời điểm, cũng mặc kệ ngươi có phải hay không Tằng gia tiểu thiếu gia."

Thấy Tằng Hàm Dục trừng mắt một đôi mê mang đôi mắt, Tằng Hàm Song tiếp tục hỏi: "Ngươi biết vừa rồi kia hai người là cái gì tu vi sao?"

Tằng Hàm Dục lắc đầu.

Tằng Hàm Song giải thích nói: "Kia hai người tu vi đều là Đại La Kim Tiên đỉnh, chỉ kém một bước là có thể đột phá Tiên Vương. Như vậy thanh niên tuấn kiệt, có thể giao hảo liền giao hảo, không thể giao hảo cũng đừng đắc tội."

Tằng Hàm Dục cái hiểu cái không gật gật đầu.

"Đi thôi, trở về lại nói."

Hiện tại Tằng Hàm Song còn không biết, bởi vì nàng hôm nay chủ động nhường nhịn, làm nàng ở phía sau tới gặp được sinh mệnh nguy hiểm thời điểm, bị Tiêu Lăng Hàn hai người cứu một mạng.

Đương nhiên đây là lời phía sau.

Lý Ký tiệm tạp hóa.

Tiêu Lăng Hàn hai người lại chọn lựa đến hai dạng hi hữu luyện khí tài liệu, liền ở hai người tính tiền khi, có ba người lập tức rời khỏi Lý Ký tiệm tạp hóa.

Chờ hai người phó xong tiên thạch, mới vừa đi nhân viên chạy hàng phô, liền có ba người che ở bọn họ trước người.

Cầm đầu người có Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi, mặt khác hai người đều tu vi phân biệt là Tiên Vương lúc đầu.

"Tại hạ Hách Liên Duệ, quấy rầy nhị vị tiên hữu." Hách Liên Duệ vừa chắp tay, nhìn qua nho nhã lễ độ, cực có quân tử phong độ.

Mới vừa mua được đồ vật, ba người liền ngăn trở bọn họ đường đi, rõ ràng là coi trọng bọn họ sở mua đồ vật. Tiêu Lăng Hàn lập tức liền lạnh sắc mặt, không vui nói: "Có chuyện gì?"

Họ Hách Liên, xem ra đúng là bọn họ muốn cái kia Hách Liên gia tộc.

Hách Liên Duệ tự nhận là chính mình thái độ thành khẩn, không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên đối hắn ném sắc mặt, lập tức hắn đáy lòng liền dâng lên một cổ tức giận, bất quá hắn trên mặt như cũ một bộ ôn tồn lễ độ bộ dáng. "Ta đối vị này tiên hữu vừa rồi mua được huyền thiết thật là thích, không biết hai vị có không bỏ những thứ yêu thích."

Chán ghét nhìn Hách Liên Duệ liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng xác định, trước mắt người này đầu óc có bệnh. Rõ ràng lúc trước Tằng gia tỷ đệ đã hỏi qua đồng dạng lời nói, bọn họ minh xác cự tuyệt, mà người này vừa rồi cũng ở tiệm tạp hóa trung. Hiện tại người này lại chạy tới biết rõ cố hỏi, hắn là cảm thấy chính mình mặt đại, cho nên, chính mình hai người cần thiết hai tay dâng lên?

"Không thể." Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi liền đáp.

Hách Liên Duệ lập tức liền nhíu mày, "Ta có thể cấp nhị vị bồi thường."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt chuyển động, "Lời này thật sự?"

"Tự nhiên thật sự!" Hách Liên Duệ trong lòng hiện lên một tia khinh thường, trước mặt hai người vừa thấy chính là không kiến thức hai cái đồ nhà quê. Vừa rồi hắn liền nhìn đến Tằng Hàm Dục cùng người này tranh đoạt kia khối huyền thiết, nghe nói Tằng Hàm Dục thường xuyên ở bên ngoài mua được bảo bối, lần này hắn tới U Lan Thành mục đích chính là muốn xác nhận việc này. Nếu là có thể được đến kia khối huyền thiết, hắn là có thể biết được chân tướng.

“Xem ngươi như vậy có lòng thành phân thượng, tùy tiện cấp cái 180 khối cực phẩm tiên thạch, nó chính là của ngươi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra huyền thiết, ở trong tay giơ giơ lên.

Hách Liên Duệ sắc mặt khó coi, trong mắt hiện lên một mạt hàn quang.

Hắn đây là bị chơi!

Lập tức hắn trầm giọng nói: “Hai vị thật sự không chịu bỏ những thứ yêu thích?”

Hắn trong giọng nói tràn đầy đều là uy hiếp chi ý, mặt khác hai vị Tiên Vương cảnh ngầm hiểu lập tức đem Tiêu Lăng Hàn hai người đường lui lấp kín.

“Như thế nào? Các hạ lấy không ra tiên thạch, cho nên tính toán minh đoạt sao? Không nghĩ tới đường đường Hách Liên gia con cháu rõ như ban ngày dưới, thế nhưng làm ra như vậy cường đạo hành vi.” Tiêu Lăng Hàn trào phúng nói.

Nếu là bọn họ thật đánh lên tới, ai thua ai thắng còn không nhất định.

Huống chi nơi này là U Lan Thành, cũng không phải Hách Liên gia nơi Vân Nhân Thành, nghĩ đến bọn họ cũng không dám ở chỗ này động thủ.

Hách Liên Duệ nhìn nhìn chung quanh hoàn cảnh, biết nơi này không thích hợp động thủ. Hắn lãnh “Hừ” một tiếng, vung ống tay áo, xoay người rời đi.

Mặt khác hai vị Tiên Vương cảnh người liếc nhau, theo sát sau đó.

“Chúng ta bất quá là tùy tiện mua cái đồ vật cũng có thể bị người nhớ thương thượng, những người này thật không biết xấu hổ, cho rằng khắp thiên hạ thứ tốt đều nên là hắn.” Thượng Quan Huyền Ý nhìn Hách Liên Duệ bóng dáng, hầm hừ mà nói.

“Thứ tốt, bị người nhớ thương thực bình thường.”

Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý triều khách điếm phương hướng đi đến.

“Này một cái hai cái đều có thấu thị mắt sao? Bên ngoài thoạt nhìn chính là một khối phổ phổ thông thông huyền thiết.” Thượng Quan Huyền Ý buồn bực mà thu hồi huyền thiết.

“Hách Liên Duệ hẳn là không biết này khối huyền thiết bên trong có hỏa viêm huyền thiết, hắn sở dĩ muốn bán, hẳn là phía trước nhìn đến ngươi cùng mặt khác một người tranh đoạt duyên cớ.”

Nguyên lai không nhãn lực gia hỏa!

Phun tào người khác, Thượng Quan Huyền Ý lại quên hắn cũng là ở Phệ Linh Thử nhắc nhở hạ mới tìm được huyền thiết.

“Chúng ta đây khi nào ra khỏi thành?”

Hai người trên người đều bị đi theo Hách Liên Duệ bên người Tiên Vương cảnh đánh thượng thần thức ấn ký, tin tưởng chỉ cần bọn họ vừa ra thành, nhất định sẽ câu đến cá lớn.

"Quá hai ngày đi, câu cá sao, đừng nóng vội!"

Không vội!!!

Như thế nào có thể không vội.

Hai gã Tiên Vương cảnh, cộng thêm Hách Liên gia dòng chính con cháu, nghĩ đến thân gia nhất định xa xỉ.

Bên kia.

Hách Liên Duệ trở lại khách điếm, trong lòng hỏa khí khó tiêu, nghĩ đến phụ thân cho chính mình nhiệm vụ, hắn lập tức đối trong đó một người Tiên Vương cảnh phân phó: "Trình Ngũ, ngươi đi Tằng gia bên ngoài thủ, nếu là phát hiện Tằng Hàm Dục ra cửa, lập tức truyền âm bẩm báo."

"Là!"

Chỉ cách một ngày, Trình Ngũ liền truyền đến tin tức, thu được tin tức Hách Liên Duệ lập tức rời đi khách điếm.

U Lan Thành tới gần trong thành vị trí có một nhà ba tầng tửu lầu, tên là tĩnh lan tửu lầu. Nó là U Lan Thành trung tốt nhất lớn nhất quý nhất tửu lầu, là Thành chủ phủ sản nghiệp. Tuy rằng giá cả sang quý, nhưng nơi này cơ hồ mỗi ngày đều là không còn chỗ ngồi.

Tửu lầu lầu một cùng cùng lầu hai đều thuộc về đại đường, chỉ có lầu 3 cách cục là phòng, phòng chỉ chiêu đãi những cái đó có thân phận hoặc là tu vi ở là Tiên Vương trở lên người.

Tới U Lan Thành, người bình thường đều sẽ đi tĩnh lan tửu lầu ăn thượng một đốn.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng không ngoại lệ, hai người hôm nay sớm liền đến tĩnh lan tửu lầu, chỉ vì đến chậm rất có thể liền không có chỗ ngồi.

Lúc này, hai người đang ngồi ở lầu hai dựa cửa sổ vị trí, quay đầu quá mức, liếc mắt một cái là có thể đem dưới lầu con phố kia thượng hết thảy thu hết đáy mắt.

Chẳng được bao lâu, điếm tiểu nhị liền đem một mâm bàn đồ ăn đặt lên bàn, "Hai vị khách quan các ngươi đồ ăn đã thượng tề, thỉnh chậm rãi hưởng dụng."

"Này đó đồ ăn, nhìn khiến cho người ngón trỏ đại động." Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía trên bàn đồ ăn, âm thầm nuốt nước miếng.

"Vậy ngươi như thế nào còn bất động chiếc đũa?"

"Như vậy quý đồ ăn, ta muốn trước no một chút nhãn phúc, lại nói ăn nói."

"Vậy ngươi chậm rãi nhìn đã mắt, ta liền không đợi ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn cầm lấy chiếc đũa bắt đầu ăn lên.

Thấy Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn kẹp cùng dạng đồ ăn, Thượng Quan Huyền Ý cho rằng món ăn kia ăn rất ngon, lập tức hắn liền an không chịu nổi, cầm lấy chiếc đũa liền gắp một chiếc đũa trực tiếp hướng trong miệng tắc.

Trong miệng chua xót hương vị lan tràn mở ra, làm Thượng Quan Huyền Ý toàn bộ khoang miệng đều phiếm cay đắng. Hắn đang muốn nhổ ra, bên tai liền truyền đến Tiêu Lăng Hàn lạnh lạnh thanh âm: "Món này có phải hay không ăn rất ngon? Vừa rồi ta khuyên ngươi không cần điểm, ngươi càng muốn điểm. Nếu ăn vào trong miệng, vậy nuốt xuống đi, đừng nhổ ra."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Nhưng hắn thật sự nuốt không đi xuống!

Cũng không biết Tiêu Lăng Hàn là như thế nào mặt không đổi sắc ăn xong đi, như vậy khó ăn một đạo đồ ăn, hắn chính là từ Tiêu Lăng Hàn trên mặt nhìn đến" nhân gian mỹ vị" bốn chữ.

Vừa rồi hắn gọi món ăn thời điểm, nhìn đến" thiên ti tuyết trắng" bốn chữ, liền cảm thấy thực mới lạ, hắn muốn biết đây là một đạo cái gì đồ ăn, cho nên mới sẽ điểm.

Hắn thử nhấm nuốt một chút, trong miệng hương vị càng thêm chua xót, hắn cảm giác đợi chút chính mình ăn cái khác đồ ăn, sợ là sẽ không lại nếm đến bất cứ hương vị.

Hắn dứt khoát nuốt cả quả táo.

Đem trong miệng đồ ăn nuốt vào sau, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh bưng lên bên cạnh trà uống thượng một ngụm, chờ uống nhập khẩu trúng, hắn mới phát hiện nguyên lai này trà cũng là khổ.

Ngẩng đầu liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn mỉm cười con ngươi, từ lúc bắt đầu hắn liền biết chính mình ghét nhất chịu khổ đồ vật, hôm nay chính mình liên tục ăn hai dạng khổ đồ vật, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác Tiêu Lăng Hàn chính là cố ý, này hai dạng đồ vật đối phương đều ăn qua cũng uống quá, lại hoàn toàn không có mở miệng nhắc nhở hắn ý tứ.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý lại hỏi: "Lăng Hàn, ngươi là cố ý?"

"Đồ ăn là ngươi điểm đúng hay không?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

"Vừa rồi điếm tiểu nhị hỏi chúng ta muốn uống cái gì trà thời điểm, ngươi có phải hay không nói tùy tiện?"

Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục gật đầu.

“Này đồ ăn là chính ngươi kẹp nhập khẩu trung, không sai đi? Này trà cũng là chính ngươi uy tiến trong miệng, ta không oan uổng ngươi đi?”

Hình như là như vậy cái lý.

Nhưng tổng cảm thấy chỗ đó không đối đâu!

Kinh Tiêu Lăng Hàn như vậy một phân tích, như thế nào cảm giác này hết thảy đều là hắn tự tìm đâu?

Lắc đầu, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình bị Tiêu Lăng Hàn vòng mơ hồ, “Nhưng là ngươi rõ ràng biết ta không thích ăn khổ đồ vật, ngươi lại không có nói cho.”

“Ta đây nếu là nói cho ngươi, này bàn đồ ăn cùng nước trà đều là khổ, nhưng ngươi lại thấy ta ăn như vậy hương dưới tình huống, sẽ tin tưởng lời nói của ta sao?”

Thượng Quan Huyền Ý im lặng.

Hắn khẳng định sẽ không tin tưởng!

Tiện đà, hắn vẻ mặt bừng tỉnh nói: “Ta đã biết, ngươi là cố ý ăn đến như vậy hương, chính là làm cho ta mắc mưu.”

“Ngươi cái này kêu vô cớ gây rối.”

“Ta cái này kêu thực sự cầu thị, không cần nhiều lời, ta biết ngươi chột dạ, ngươi chính là cố ý làm ta chịu khổ đồ ăn, uống khổ trà.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tuy rằng hắn là cố ý, nhưng lời này như thế nào từ Thượng Quan Huyền Ý trong miệng nói ra, liền thay đổi vị, hắn như thế nào cảm giác chính mình chính là một cái tội ác tày trời đại người xấu đâu?

Làm lại gắp một khối chiếc đũa mặt khác đồ ăn, Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên là thử thăm dò ăn một ngụm, nếm đến không phải cay đắng về sau, hắn mới đem dư lại uy tiến trong miệng.

“Món này ăn ngon thật.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lại gắp mặt khác một đạo đồ ăn, đồng dạng mỹ vị, hắn liên tục đem trên bàn cái khác đồ ăn nếm cái biến, phát hiện tĩnh lan tửu lầu đồ ăn trừ bỏ kia đạo khổ ngoài ý muốn, mặt khác đều ăn ngon.

“Huyền Ý, ngươi cảm thấy cái khác đồ ăn ăn ngon, đó là bởi vì phía trước ngươi ăn qua thiên ti tuyết trắng.” Tiêu Lăng Hàn giải thích nói.

Ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng ăn thiên ti tuyết trắng sau, liền rốt cuộc nếm không đến mặt khác hương vị.

Thượng Quan Huyền Ý kinh nghi bất định hỏi: “Nói như vậy thiên ti tuyết trắng có thể bang nhân mở ra vị giác?”

"Xem như đi, kỳ thật thiên ti tuyết trắng chân chính sử dụng là giúp tu giả thanh trừ trong cơ thể tạp chất."

"Thật sự? Thiên ti tuyết trắng thật có thể thanh trừ tu giả trong cơ thể tạp chất?" Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng có có chút không tin.

"Tự nhiên có thể, nhưng là chỉ ăn mâm như vậy một chút, là sẽ không khởi đến thanh trừ tạp chất hiệu quả, chỉ có thể làm được thanh khiết khoang miệng hiệu quả."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 617

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 617 bắt đầu câu cá

Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi hỏi: “Kia muốn ăn nhiều ít, mới có thể thanh trừ trong cơ thể tạp chất?”

Thấy hắn hỏi như vậy tích cực, không biết sợ sẽ cho rằng hắn muốn thanh trừ trong cơ thể tạp chất.

Trên thực tế, hắn ăn đan dược đều là cực phẩm, tương đương không có tạp chất.

Mỗi lần ăn đồ ăn, chính mình đều sẽ vì hắn chuẩn bị tẩy cấu đan.

Cho nên, hắn trong thân thể căn bản không có tạp chất.

Tiêu Lăng Hàn trên mặt biểu tình có chút một lời khó nói hết, bất quá, hắn vẫn là giải thích nói: “Kỳ thật thiên ti tuyết trắng chân chính cách dùng không phải lấy tới ăn, mà là dùng để phao thuốc tắm. Phao thuốc tắm mới có thanh trừ trong cơ thể tạp chất hiệu quả.”

“A?” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ngốc.

Không phải ăn?

Kia vừa rồi bọn họ đều ăn!

Quay đầu, nhìn nhìn lại cái khác bàn, cơ hồ mỗi bàn đều có món này, những người khác cũng đồng dạng ở ăn. Chỉ là bọn hắn trên mặt biểu tình như là ăn hoàng liên giống nhau, ngũ quan đều phải tễ đến cùng nhau.

“Không phải ăn, kia nhiều người như vậy vì sao vẻ mặt đau khổ, cũng muốn ăn?”

Xem hắn rối rắm bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn tức giận mà nói: “Ngươi đó là cái gì biểu tình? Tuy rằng thiên ti tuyết trắng chủ yếu là dùng để phao thuốc tắm dược liệu, nhưng nó giống nhau có thể ăn.”

“Nga!” Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt chuyển động, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, “Nói như vậy Thành chủ phủ liền có loại thực thiên ti tuyết trắng.”

Nhìn tức phụ nhi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn liền biết hắn muốn làm gì.

Vô tình mà đánh vỡ hắn ảo tưởng, “Thiên ti tuyết trắng không phải địa phương nào đều có thể gieo trồng, cần thiết muốn gieo trồng ở riêng địa phương, nó là có hoàn cảnh yêu cầu. Giống U Lan Thành hoàn cảnh như vậy gieo trồng không ra, cho nên, ngươi vẫn là thu hồi về điểm này tiểu tâm tư.”

“Ta nào có cái gì tiểu tâm tư, ngươi nhưng đừng oan uổng ta.” Thượng Quan Huyền Ý kiên quyết không thừa nhận hắn chính là muốn đi trộm thiên ti tuyết trắng.

“Nói như vậy là ta lấy tiểu nhân chi tâm, độ ngươi quân tử chi bụng.”

“Vốn dĩ chính là!” Thượng Quan Huyền Ý nói đúng lý hợp tình.

Đúng lúc vào lúc này, một cái quen tai thanh âm truyền vào hai người trong tai.

“Lão quy củ, như cũ là kia vài đạo chiêu bài đồ ăn.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ngày hôm qua cùng Thượng Quan Huyền Ý tranh đoạt huyền thiết người nọ, chính một người ngồi ở lầu hai bên kia dựa cửa sổ vị trí.

Hai người chỉ là nhìn thoáng qua, liền thu hồi ánh mắt.

“U Lan Thành lớn như vậy, ăn một bữa cơm cư nhiên đều có thể đụng tới.” Thượng Quan Huyền Ý một bên dùng bữa, một bên nói thầm nói.

“Chẳng lẽ nhìn đến hắn, ngươi sẽ không ăn?” Tiêu Lăng Hàn vừa nói, một bên vì hắn gắp đồ ăn.

“Sao có thể, ta sao có thể bởi vì hắn liền cùng mỹ thực không qua được.”

Thượng Quan Huyền Ý một đài đầu, lại thấy được một cái người quen.

“Nha, lại tới một cái chán ghét gia hỏa.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu xuyên thấu qua mành nhìn về phía cửa thang lầu phương hướng, chỉ thấy Hách Liên Duệ mang theo hắn kia hai gã hộ đạo giả đi vào lầu hai, hắn đại khái quét lầu hai đang ngồi mọi người liếc mắt một cái, như là ở tra tìm mục tiêu.

Theo sau, liền thấy hắn thẳng tắp triều Tằng Hàm Dục chỗ ngồi đi đến.

Đi vào Tằng Hàm Dục trước bàn, Hách Liên Duệ chắp tay nói: “Tiên hữu, mạo muội quấy rầy, xin hỏi ngươi là Tằng gia tiểu công tử Tằng Hàm Dục sao?”

Đang ở hưởng thụ mỹ thực Tằng Hàm Dục nghe thấy có người ở kêu chính mình, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nói chuyện người, người này hắn không quen biết. Tràn đầy nghi hoặc mà nhìn về phía trước mặt người, “Ngươi nhận thức ta?”

“Tại hạ Vân Nhân Thành Hách Liên gia gia chủ chi tử Hách Liên Duệ. Ngày hôm qua vừa đến U Lan Thành, bổn tính toán hôm nay đi bái phỏng Tằng tiền bối, không nghĩ tới lại là trước gặp gỡ tiểu công tử.”

Tằng Hàm Dục khô cằn mà nói: “Kia cái gì, Hách Liên công tử, ngươi mời ngồi.”

“Ta so ngươi đại, ngươi có thể trực tiếp kêu ta Hách Liên đại ca, ta liền kêu ngươi Hàm Dục.” Hách Liên Duệ theo lời ngồi ở hắn đối diện.

"Hách Liên đại ca."

"Ân, này liền đúng rồi."

"Tiểu nhị, lại lấy phó chén đũa tới." Tằng Hàm Dục quay đầu, đối một bên một cái điếm tiểu nhị nói.

"Hảo lặc!" Điếm tiểu nhị lanh lẹ mà cầm một bộ chén đũa đặt ở Hách Liên Duệ trước mặt.

"Hách Liên đại ca, ngươi nhận thức gia phụ?" Tằng Hàm Dục tò mò hỏi.

"Tự nhiên là nhận thức, lại nói tiếp chúng ta hai nhà coi như là thế giao, hơn bảy trăm năm trước ta từng gặp qua lệnh tôn một mặt, khi đó còn không có ngươi, bất quá tỷ tỷ ngươi hẳn là biết ta."

"Thì ra là thế." Hơn bảy trăm năm trước, hắn còn không biết ở nơi nào đâu!

"Đúng rồi, ngươi đại tỷ đã thành thân chưa?"

"Không có, ta đại tỷ nói tìm đạo lữ ảnh hưởng nàng tu luyện. U Lan Thành trung hoà ta đại tỷ không sai biệt lắm tuổi tác nữ tiên đều thành thân, bất quá các nàng một đám tu vi đều không có ta đại tỷ cao." Nói đến cái này, Tằng Hàm Dục trong mắt tràn đầy kiêu ngạo.

"Kỳ thật năm đó ta lần đầu nhìn thấy ngươi đại tỷ, liền kinh vi thiên nhân. Sau lại ta tới U Lan Thành trung đi tìm nàng vài lần, bất quá mỗi lần nàng đều ở tông môn, ta một lần cũng không có thể nhìn thấy."

Hách Liên Duệ trong giọng nói tràn ngập tiếc nuối, hắn đang nói đến Tằng Hàm Song thời điểm, trong mắt tràn đầy ái mộ.

Một phách cái bàn, Tằng Hàm Dục cao hứng mà nói: "Nguyên lai ngươi cũng cùng là giống nhau sùng bái ta đại tỷ, vừa lúc gần nhất nàng đã trở lại, hiện tại liền ở nhà, trong chốc lát ngươi cùng ta trở về, là có thể nhìn thấy nàng."

Hách Liên Duệ khóe miệng trừu trừu.

Hắn muốn biểu đạt rõ ràng là luyến mộ!

Như thế nào tới rồi Tằng Hàm Dục nơi này liền biến thành sùng bái?

Chẳng lẽ là hắn biểu đạt có vấn đề?

Trong lòng nghĩ, ngoài miệng lại là trả lời: "Hảo a, vừa lúc ta cũng phải đi bái phỏng bá phụ."

"Chúng ta đây cứ như vậy nói định rồi, cơm nước xong, ta liền mang ngươi trở về."

"Hảo!" Hách Liên Duệ lập tức đáp.

Hắn vốn dĩ tính toán trước đem sự tình đã điều tra xong, lại đi Tằng gia bái phỏng, hiện tại xem ra kế hoạch của hắn đến sửa sửa.

Bất quá như vậy cũng hảo, chờ tới rồi Tằng gia liền càng tốt nghe được tin tức.

“Đúng rồi, Hàm Dục, ta nghe nói ngươi có phân biệt bảo vật năng lực, có phải hay không thật sự?” Hách Liên Duệ hỏi dò.

Tằng Hàm Dục gắp đồ ăn chiếc đũa đốn một cái chớp mắt, ngày hôm qua đại tỷ mới nói quá, hắn năng lực này tốt nhất đừng làm những người khác biết, bằng không sẽ đưa tới họa sát thân, không nghĩ tới hôm nay liền có người hỏi.

Chỉ là đốn một cái chớp mắt, hắn liền khôi phục bình thường.

Tuy rằng chỉ là một cái chớp mắt, lại bị hắn đối diện Hách Liên Duệ nhìn cái rõ ràng.

“Hách Liên đại ca thật sẽ nói cười, ta nào có loại năng lực này, nếu là ta có loại năng lực này, chúng ta Tằng gia đã sớm phát đạt.” Tằng Hàm Dục tận lực làm chính mình mặt không đổi sắc, cười nói.

Vừa rồi hắn còn cảm thấy Hách Liên Duệ hòa ái dễ gần, hiện tại hắn chỉ cảm thấy đối phương bụng dạ khó lường.

Xong rồi, xong rồi.

Chính mình vừa rồi giống như còn nói qua sẽ dẫn hắn về gia tộc, kia chính mình không phải muốn dẫn sói vào nhà?

Vậy phải làm sao bây giờ?

Trong lòng trang xong việc, thường lui tới cảm thấy mỹ vị ngon miệng đồ ăn, hiện tại hắn lại có chút nuốt không trôi.

Hách Liên Duệ nhận thấy được Tằng Hàm Dục biến hóa, biết chính mình là sốt ruột, lời nói mới rồi, hỏi có chút lỗ mãng. Vội vàng nói: “Hàm Dục ngươi đừng để ý, ta cũng là nghe người khác nói lên quá, liền tùy tiện hỏi một chút, ngươi đừng đa tâm.”

Xấu hổ mà cười cười, Tằng Hàm Dục thầm nghĩ: Ngày hôm qua đại tỷ cảnh cáo nói hãy còn ở bên tai, ta nơi nào có thể không nhiều lắm tâm?

Trong miệng lại là đáp: “Ta biết Hách Liên đại ca không có ác ý.” Mới là lạ!

Ngồi ở bên kia Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn ở dùng thần thức nghe lén hai người nói chuyện.

Nghe đến đó, Tiêu Lăng Hàn hai người cũng liền minh bạch, ngày hôm qua Hách Liên Duệ vì sao một hai phải mua Thượng Quan Huyền Ý trong tay kia khối huyền thiết.

“Ta cảm giác cái kia kêu Tằng Hàm Dục gia hỏa sắp tai vạ đến nơi.” Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy vui sướng khi người gặp họa mà nói.

Loại này có thể phân biệt bảo vật năng lực, không hảo hảo dấu dấu diếm diếm, cư nhiên còn làm xa ở một cái khác thành trì người đã biết. Kia thực tế biết

Tằng Hàm Dục sẽ thức bảo người tất nhiên không ở số ít, nếu là không có một cái cường đại chỗ dựa, này Tằng gia sợ là muốn xong rồi.

"Kia nhưng không nhất định, vạn nhất đột nhiên xuất hiện một vị đại năng muốn thu hắn vì đồ đệ, kia hắn Tằng gia cũng sẽ đi theo nước lên thì thuyền lên."

"Ngươi cũng nói là vạn nhất, loại này một phần vạn xác suất, sợ là huyền!"

"Không bằng chúng ta đánh cuộc."

"Tiền đặt cược là cái gì? Ta giống như mỗi lần đều không thắng được ngươi."

"Kia tính, vẫn là không đánh cuộc."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hai người ăn được sau, lại ở U Lan Thành trung đi dạo lên, nhìn đến có cái gì mới mẻ ngoạn ý đều sẽ thấu đi lên nhìn một cái, coi một chút, khó được có như vậy nhàn nhã thời gian.

Đảo mắt đã vượt qua ba ngày.

Nhìn không gian giới tử càng ngày càng ít tiên thạch, Thượng Quan Huyền Ý ngồi không yên, còn như vậy sa đọa đi xuống bọn họ sẽ miệng ăn núi lở.

"Lăng Hàn, chúng ta hôm nay ra khỏi thành đi?"

"Thời gian hẳn là không sai biệt lắm, vậy đi thôi!"

"Cái gì thời gian không sai biệt lắm?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt mờ mịt.

"Đến lúc đó ngươi sẽ biết." Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt thần bí, chính là không chịu nói.

Lại là ruột gan cồn cào khó chịu.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này liền biết điếu hắn ăn uống.

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt u oán.

Ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, "Ngươi lại cõng ta làm cái gì nhận không ra người sự?"

Tiêu Lăng Hàn có chút dở khóc dở cười, tức phụ nhi lời này nghe, như thế nào cảm giác hắn như là xuất quỹ!

Lắc đầu, chạy nhanh đem loại này quỷ dị ý tưởng diêu đi, hỏi ngược lại: "Chúng ta mỗi ngày thời thời khắc khắc đều ở bên nhau, ta làm sao có thời giờ cõng ngươi làm nhận không ra người sự?"

"Dù sao ngươi chính là có việc gạt ta."

"Cũng không phải cái gì đại sự."

"Nhưng ta muốn biết."

“Ngày đó nhận thấy được Hách Liên Duệ bên người người ở chúng ta trên người lưu lại thần thức ấn ký, ta liền tùy tay hướng ba người trong cơ thể đánh vào ba đạo ma khí.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý vỗ ngực, làm ra một bộ may mắn biểu tình. “…… May mắn ta không phải ngươi địch nhân.”

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này lén lút liền đối người hạ độc thủ, ngày đó bọn họ rõ ràng ở bên nhau, hắn chính là một chút manh mối đều không có phát hiện.

“Đi rồi, ngươi không phải muốn ra khỏi thành sao?” Nói, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy liền hướng ngoài cửa đi đến.

“Đi, hiện tại liền đi.” Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đứng dậy, theo sát sau đó.

Một canh giờ sau.

Một mảnh rậm rạp lại xanh biếc trong rừng cây, có một cây kết màu đỏ quả tử thụ, phá lệ thấy được, đứng ở nơi xa, liếc mắt một cái là có thể làm người chú ý tới nó.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang tìm tìm thích hợp địa phương, này cây liền xuất hiện ở bọn họ trong mắt, hai người không chút do dự rơi trên mặt đất.

U Lan Thành Tằng gia.

Một tòa tinh xảo thả tiên linh khí nồng đậm trong viện nở rộ đủ loại cung người xem xét hoa, mà trong viện bàn đá bên đang ngồi hai người.

Này hai người trung một người đúng là Hách Liên Duệ, một người khác còn lại là Tằng Hàm Nham.

Tằng Hàm Nham chính là Tằng gia con vợ cả đệ tử, bát diện linh lung, xử sự khéo đưa đẩy, cho nên hắn bị Tằng gia chủ an bài cùng đi Hách Liên Duệ.

Hai người một bên nói chuyện phiếm, một bên uống trà.

Đột nhiên, Hách Liên Duệ lỗ tai giật giật, hắn lập tức đứng dậy, liền ôm quyền, “Hàm Nham huynh, ta có việc yêu cầu ra ngoài một chuyến, chờ ta trở lại sau, lại cùng ngươi tâm tình.”

“Chính là ra chuyện gì? Yêu cầu chúng ta Tằng gia hỗ trợ sao?” Tằng Hàm Nham cũng đi theo đứng dậy.

“Đa tạ Hàm Nham huynh hảo ý, không phải cái gì đại sự, ta chỉ là đi gặp một cái bằng hữu.”

Nói xong, Hách Liên Duệ mang theo hai vị Tiên Vương cảnh liền ra sân.

Nhìn Hách Liên Duệ đi xa bóng dáng, Tằng Hàm Nham trong mắt hiện lên một đạo tinh quang.

Ngay sau đó hắn hướng tới Tằng gia gia chủ sở trụ sân đi đến.

Tằng gia gia chủ tên là Tằng Cao Viễn, bề ngoài nhìn qua bất quá mới 30 tới tuổi, lúc này hắn đang ngồi ở trong viện giáo huấn Tằng Hàm Dục.

Tằng Hàm Nham lại đây liền nhìn đến nước miếng tung bay gia chủ Tằng Cao Viễn, trước mặt hắn là ngoan ngoãn đứng Tằng Hàm Dục, không một lát liền thấy Tằng Hàm Dục duỗi tay mạt một phen mặt, rõ ràng là ở lau mặt thượng bị bắn đến nước miếng.

Nén cười, Tằng Hàm Nham tiến lên bẩm báo: "Đại bá, Hách Liên Duệ mang theo hắn hai cái hộ đạo giả đi ra ngoài, đi được thực cấp, trước khi đi thời điểm, hắn trong mắt có hàn quang. Ta đoán hắn hẳn là muốn đi giết người, chúng ta muốn hay không phái người đi xem?"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 618

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 618 con cá thượng câu

Tằng Cao Viễn nhíu mày, “Nham Nhi, trước nói nói ngươi cái nhìn.”

Tằng Hàm Nham gật gật đầu: “Ta cảm thấy chúng ta phái hai gã cao thủ đi theo đi xem, nếu là Hách Liên Duệ muốn giết nhân thân phân cao, chúng ta âm thầm ra tay đem người cứu tới, chính cái gọi là địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu.”

Chuyện vừa chuyển, hắn còn nói thêm: “Nhưng nếu là Hách Liên Duệ không địch lại, không cẩn thận bị người giết, chúng ta đây Tằng gia có thể hay không bị liên lụy?”

“Hắn nếu là chết thật, hoàn toàn là chết chưa hết tội! Cóc ghẻ tưởng cưới ta đại tỷ, môn đều không có, liền cửa sổ cũng không có.” Một bên Tằng Hàm Dục đột nhiên kích động mà nói.

Nghe vậy, Tằng Cao Viễn thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy, tuy rằng nhi tử nói thực có lý, nhưng loại này lời nói như thế nào có thể nói ra tới đâu! Hắn quát khẽ nói: “Ngươi câm miệng cho ta.”

Tằng Hàm Dục hừ lạnh nói: “Không nói liền không nói.”

Thấy chính mình nhi tử thành thật, Tằng Cao Viễn mới lại cùng Tằng Hàm Nham thảo luận.

“Tuy rằng Hách Liên Duệ bên người đi theo hai gã Tiên Vương cảnh, nhưng hắn cũng có khả năng sẽ bị sát. Nếu là hắn chết thật, chúng ta Tằng gia khẳng định là sẽ bị Hách Liên gia giận chó đánh mèo, tốt nhất là tìm cái không bị liên lụy biện pháp.”

Nói xong, Tằng Cao Viễn qua lại đi dạo bước, trầm tư lên.

Liền ở Tằng Cao Viễn hết đường xoay xở khoảnh khắc, Tằng Hàm Song từ sân bên ngoài đi đến.

“Di, Hàm Nham cũng ở.”

Nhìn đến người tới, Tằng Hàm Nham cười kêu: “Hàm Song tỷ.”

Tằng Hàm Dục cũng gọi một tiếng: “Đại tỷ.”

Tằng Hàm Song gật gật đầu, nhìn về phía ngồi ở bên cạnh bàn Tằng Cao Viễn, “Cha, ta hiện tại chỉ nghĩ tu luyện, không nghĩ thành thân.”

“Ngươi là không nghĩ gả cho Hách Liên Duệ đi?” Tằng Cao Viễn liếc mắt một cái liền nhìn ra nữ nhi tiểu tâm tư.

“Đúng vậy, ta chính là không nghĩ gả cho hắn, một cái không coi ai ra gì, tự cho mình rất cao gia hỏa, bổn tiểu thư chướng mắt.” Tằng Hàm Song hào phóng mà thừa nhận.

Tằng Cao Viễn nhướng mày nói: “Hách Liên Duệ thân phận nhưng không đơn giản, ngươi nếu là gả cho hắn, ít nhất về sau yêu cầu tu luyện tài nguyên sẽ không thiếu.”

“Ngài thật là ta thân cha?” Tằng Hàm Song trừng mắt hỏi.

Tằng Cao Viễn gật gật đầu: “Cam đoan không giả.”

“Không bị người đoạt xá?” Tằng Hàm Song tiếp tục hỏi.

“Nói hươu nói vượn!” Tằng Cao Viễn tức giận mà nói, lạnh lạnh mà nhìn Tằng Hàm Song liếc mắt một cái.

“Ngài nếu là thật là ta thân cha, liền như ta nguyện, nhưng đừng hạt nhọc lòng ta chung thân đại sự. Ta chung thân đại sự chính là tu luyện, ngài muốn ta thành thân, chính là ở hủy ta con đường. Kia như vậy là lời nói, ta cần phải lục thân không nhận, rời nhà trốn đi.”

Tằng Hàm Song nói mới vừa nói xong, một bên Tằng Hàm Dục cùng Tằng Hàm Nham đều nhịn không được “Phụt” cười lên tiếng.

Tằng Cao Viễn trừng mắt nhìn một bên chính cười hoan hai người, ngược lại nhìn về phía trước mặt khuê nữ. “Yên tâm đi, sẽ không làm ngươi có cơ hội rời nhà trốn đi.”

Tằng Hàm Song trong lòng vui vẻ, tiếp tục hỏi: “Cha, nói như vậy, ngài không suy xét cùng Hách Liên gia liên hôn?”

“Liền cái gì nhân, kia tiểu tử mục đích chính là ngươi đệ đệ, ta đầu óc nước vào mới có thể đồng ý các ngươi hôn sự.”

“Vậy là tốt rồi, ta vừa rồi vào thành thời điểm, nhìn đến Hách Liên Duệ cùng hắn hộ đạo giả ra khỏi thành.” Tằng Hàm Song trong lòng nhẹ nhàng thở ra đồng thời có chút lo lắng, đệ đệ có thể phân biệt bảo vật năng lực này, xem ra vẫn là bị người có tâm đã biết.

“Kia hắn có nói cho ngươi, hắn muốn đi đâu sao?”

“Không có! Ta kêu hắn, hắn chỉ là nhàn nhạt liếc ta liếc mắt một cái, sau đó cũng không quay đầu lại mà bay đi.”

Nghe vậy, Tằng Cao Viễn cùng Tằng Hàm Nham liếc nhau, Tằng Cao Viễn hỏi tiếp nói: “Lúc ấy đều có người nào cùng ngươi ở bên nhau?”

“Thiên Võ Tông tông chủ chi nữ, cùng với vài tên trưởng lão nữ nhi.”

“Kia các nàng có nhìn thấy Hách Liên Duệ sao?”

“Các nàng lại không hạt, tự nhiên là gặp được.”

Tằng Cao Viễn vừa rồi còn đang suy nghĩ nếu là Hách Liên Duệ bị giết nên làm cái gì bây giờ, không nghĩ tới giải quyết phương án tự động đưa tới cửa tới.

Bên kia.

Hách Liên Duệ một hàng ba người rời đi Tằng gia sau, lập tức ra U Lan Thành.

Thông qua lưu tại Tiêu Lăng Hàn hai người trên người thần thức ấn ký, Hách Liên Duệ ba người bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn bọn họ nơi vị trí bay đi.

Ở Tằng gia đãi ba ngày, Hách Liên Duệ vẫn là không thể xác định Tằng Hàm Nham có thức bảo năng lực. Mỗi lần muốn tìm Tằng gia những người khác hỏi thăm tin tức thời điểm, Tằng Hàm Nham tổng hội kịp thời xuất hiện phá hư hắn chuyện tốt.

Cho nên, Thượng Quan Huyền Ý trên người huyền thiết, hắn nhất định phải được.

Một canh giờ sau.

Đương Hách Liên Duệ ba người đuổi tới Tiêu Lăng Hàn hai người nơi rừng cây, nhìn thấy một viên táo cây ăn quả hạ, có hai người chính nhàn nhã mà ăn quả tử.

Hách Liên Duệ ba người còn ở nơi xa thời điểm, Tiêu Lăng Hàn hai người thần thức liền quan sát tới rồi ba người.

“Con cá tới.” Nói, Tiêu Lăng Hàn hướng trong miệng ném một viên quả tử.

“Chúng ta muốn hay không đổi một khuôn mặt?”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn tuấn nhan, vạn nhất đem người giết, đối phương gia tộc có cái gì bí pháp đâu?

Hách Liên Duệ tên kia thân phận vừa thấy liền không thấp, bên người còn đi theo hộ đạo giả.

“Rất cần thiết, ngươi cũng đổi một khuôn mặt, rốt cuộc chúng ta ở U Lan Thành xuất hiện quá.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái mặt nạ, mang ở trên mặt.

Hai người từ ra Vân Lan bí cảnh sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem đầu tóc nhuộm thành màu đen, như vậy ít nhất sẽ không có người lại mắt mù cho rằng hắn là Yêu tộc.

Ở Nhân tộc địa giới, một đầu tóc bạc quá chói mắt, tưởng không cho người không chú ý đều khó.

Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động, hắn mặt lập tức thay đổi dạng, trở nên so vừa rồi còn bình thường, màu đỏ quần áo cũng đổi thành màu trắng.

Làm tốt này đó, hai người dường như không có việc gì mà tiếp tục ăn quả tử.

Cho nên, Hách Liên Duệ ba người đến thời điểm nhìn thấy chính là này phúc cảnh tượng.

Chờ ba người rơi xuống Tiêu Lăng Hàn hai người cách đó không xa khi, nhìn đến chính là một trương xa lạ mặt, còn có một cái mang mặt nạ người.

“Trình Lục, là bọn họ sao?” Hách Liên Duệ có chút không xác định hỏi.

“Nhị thiếu yên tâm, chính là bọn họ, không có sai.” Trình Lục khẳng định mà đáp.

Hách Liên Duệ lãnh “Hừ” một tiếng.

Hắn không nghĩ tới này hai người còn biết thay đổi chính mình dung mạo, nếu không phải Trình Lục ở bọn họ trên người để lại thần thức ấn ký, liền tính là mặt đối mặt hắn cũng rất khó đem này hai người nhận ra tới.

Đáng tiếc…… Bọn họ sở làm hết thảy đều bất quá là uổng phí công phu.

Hôm nay nhất định là bọn họ ngày chết!

“Các ngươi muốn làm cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt cảnh giác mà nhìn ba người, làm ra một bộ không quen biết bộ dáng.

“Hừ, đừng tưởng rằng thay đổi dung mạo ta liền không quen biết các ngươi.” Hách Liên Duệ trào phúng mà nhìn hai người.

“Tiên hữu lời này là ý gì? Chúng ta hôm nay bất quá là lần đầu tiên gặp mặt.” Tiêu Lăng Hàn cũng một bộ ta không quen biết các ngươi bộ dáng, há mồm liền bịa chuyện.

Nghe thấy lời này, Thượng Quan Huyền Ý thiếu chút nữa liền cười lên tiếng, hắn hung hăng nắm một phen đùi, nỗ lực bảo trì mặt vô biểu tình bộ dáng. Tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn nói nói: “Chính là, cái gì thay đổi dung mạo! Không quen biết chính là không quen biết, ngươi lại không phải thiên tài địa bảo, chúng ta làm gì muốn nhận thức ngươi.”

“Vịt chết cái mỏ vẫn còn cứng.” Hách Liên Duệ nghiến răng nghiến lợi mà nói ra này một câu, sau đó hướng tới bên người hai người đưa mắt ra hiệu.

Trình Ngũ, Trình Lục ngầm hiểu, bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn hai người bay đi.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý nhanh chóng thu hồi trên mặt đất đồ vật, quả tử man ăn ngon, nhưng đừng lãng phí.

Nhìn ở một bên chuẩn bị xem kịch vui Hách Liên Duệ, Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua một đạo ám mang, hắn trực tiếp thuấn di biến mất tại chỗ.

Chính đôi tay ôm cánh tay, chuẩn bị xem kịch vui Hách Liên Duệ đột nhiên cảm giác chính mình trên cổ truyền đến từng trận lạnh lẽo.

“Đừng nhúc nhích, vạn nhất ta trượt tay, ngươi này mảnh khảnh cổ nên phân gia.” Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nói, trong tay hắn kiếm chính đặt tại Hách Liên Duệ trên cổ.

Hách Liên Duệ cứng còng thân thể, một cử động cũng không dám, “Ngươi muốn làm cái gì? Ta chính là Hách Liên gia tộc bổn gia đệ tử, đến từ một bậc Thiên Thịnh Tiên Vực. Ngươi nếu là dám đụng đến ta một cây tóc, ta muốn các ngươi ở Tiên giới vô nơi dừng chân.”

Hắn tin tưởng chỉ cần chính mình báo ra một bậc Tiên Vực, Tiêu Lăng Hàn tuyệt đối không dám động hắn một cây lông tơ.

“Khẩu khí nhưng thật ra không nhỏ.” Tiêu Lăng Hàn hừ lạnh nói.

Tiên giới lớn như vậy, hắn nói giống như Tiên giới sở hữu lãnh thổ quốc gia, đều là nhà hắn giống nhau.

Trình Ngũ, Trình Lục đang muốn muốn triều Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phát ra công kích, lại phát hiện Tiêu Lăng Hàn thân ảnh đột nhiên biến mất không thấy, bọn họ một bên cảnh giác, một bên tính toán triều Thượng Quan Huyền Ý phát ra công kích.

Mắt nhìn hai gã Tiên Vương cảnh phải đối chính mình ra tay, Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào bọn họ phía sau, “Nhìn xem các ngươi mặt sau.”

Hai người nửa tin nửa ngờ, trên tay công kích vẫn chưa lập tức phát ra, mà là thả ra thần thức triều mặt sau nhìn lại, kết quả hai người liền nhìn đến Hách Liên Duệ trên cổ chính phóng một thanh kiếm.

Lập tức hai người liền triệt rớt công kích, Trình Ngũ hướng Hách Liên Duệ phương hướng bay đi, Trình Lục lưu lại nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Bốn người chi gian cũng liền cách trăm tới mễ khoảng cách vũ (hề _ đoàn.

“Buông ra chúng ta nhị thiếu, hắn cũng không phải là ngươi có thể đắc tội người.” Trình Ngũ cao giọng quát.

Nói xong, hắn liền đối với Tiêu Lăng Hàn phát ra Tiên Vương cảnh uy áp.

Tiêu Lăng Hàn thần thức đã đạt tới Tiên Đế cảnh, căn bản không sợ hắn uy áp, bất quá hắn lại giả bộ một bộ bị áp chế bộ dáng, tay đang run rẩy, sau đó Hách Liên Duệ trên cổ thành công đổ máu.

Hách Liên Duệ đang muốn tìm cơ hội phản kích Tiêu Lăng Hàn, nào biết cổ liền truyền đến một trận lạnh lẽo, ngay sau đó đau đớn truyền đến. Lập tức hắn cũng bất chấp nhiều như vậy, chạy nhanh triều Trình Ngũ quát lớn nói: “Trình Ngũ, dừng tay.”

Nghe vậy, Trình Ngũ chạy nhanh thu hồi uy áp, đôi mắt tựa muốn phun hỏa, hung tợn mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, “Ngươi dám thương chúng ta nhị thiếu, ta xem ngươi là chán sống.”

“Ngươi nhưng đừng nói bậy, ta còn không có sống đủ, còn tưởng trường mệnh thiên thiên tuế vạn vạn tuế, sao có thể sống không kiên nhẫn?” Tiêu Lăng Hàn lập tức phản bác, hắn còn tưởng cùng Thượng Quan Huyền Ý lâu lâu dài dài mà ở bên nhau.

Không đợi đối phương trả lời, hắn nói tiếp: “Nga, ngươi là nói hắn trên cổ thương? Không có việc gì, điểm này tiểu thương, một viên phục thương đan là có thể giải quyết. Lại nói, nếu không phải ngươi đột nhiên đối ta dùng ra uy áp, tay của ta cũng sẽ không run. Tay không run, tự nhiên liền thương không đến các ngươi nhị thiếu. Lại nói tiếp……”

Tiêu Lăng Hàn nói còn không có nói xong, liền truyền đến Hách Liên Duệ tiếng kêu thảm thiết: “A a a……”

“Ngươi nhưng đừng lộn xộn, vạn nhất ta thủ hạ không có đúng mực, nói không chừng ngươi này đầu còn thật có khả năng sẽ chuyển nhà.” Tiêu Lăng Hàn ra tiếng cảnh cáo nói.

Nguyên lai vừa rồi Hách Liên Duệ thấy Tiêu Lăng Hàn đang nói chuyện, cho rằng hắn lực chú ý đều bị Trình Ngũ hấp dẫn đi rồi, liền muốn nhân cơ hội phản đánh lén hắn.

Tiêu Lăng Hàn thần thức xa xa vượt qua Hách Liên Duệ, hắn điểm này động tác nhỏ tự nhiên bị Tiêu Lăng Hàn nhìn cái rõ ràng. Tiêu Lăng Hàn kiếm vừa chuyển phương hướng, trực tiếp ở hắn trên vai vạch xuống một đường thâm có thể thấy được cốt miệng vết thương.

“Ngươi muốn như thế nào, mới bằng lòng thả chúng ta nhị thiếu.” Trình Ngũ nhìn đến Hách Liên Duệ trên vai thương, gấp đến độ không được.

“Làm hắn, trước cùng ta đồng bạn đánh một trận.” Tiêu Lăng Hàn nâng lên cằm, chỉ chỉ Thượng Quan Huyền Ý phương hướng.

Nghe vậy, Trình Lục trong lòng vui vẻ, nếu là hắn có thể đem Thượng Quan Huyền Ý bắt sống, kia bọn họ là có thể lẫn nhau trao đổi con tin. Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, bất quá hắn trong miệng lại là nói: “Đao kiếm không có mắt, vạn nhất ta bị thương ngươi bằng hữu làm sao bây giờ?”

“Đó là hắn kỹ không bằng người, ta sẽ không đem các ngươi nhị thiếu hết giận.” Tiêu Lăng Hàn bảo đảm nói.

Hách Liên Duệ trong mắt tràn đầy hung ác nham hiểm, ở Trình Lục xem qua thời điểm, không tiếng động mà cho hắn hạ đạt mệnh lệnh, “Phế đi hắn!”

Trình Lục không dấu vết gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn hai người còn không có cùng Tiên Vương cảnh người động qua tay, hiện tại có hai cái bồi luyện miễn phí đưa tới cửa, tự nhiên sẽ không bỏ qua. Hắn ở ba người trên người đều để lại ma khí, trải qua ba ngày ẩn núp, hắn tùy

thời đều có thể muốn ba người mệnh. Ở chết phía trước, làm cho bọn họ vật tẫn kỳ dụng.

Thực mau Thượng Quan Huyền Ý liền cùng Trình Lục chiến thành một đoàn.

Trình Lục sử dụng pháp bảo là một phen tam xoa kích, hơn nữa hắn vẫn là lực công kích mạnh nhất lôi linh căn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 619

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 619 thần thức hình chiếu

Tam xoa kích thượng màu tím điện quang xẹt qua, mỗi lần cùng Thượng Quan Huyền Ý kiếm va chạm đâm, đều là hoả tinh văng khắp nơi, có màu cam hồng ánh lửa, còn có màu tím điện mang.

Vốn dĩ Trình Lục cho rằng hắn một cái Tiên Vương cảnh, đối phó một cái tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên đỉnh tu giả, tất nhiên là dễ như trở bàn tay. Nhưng chờ hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý giao thượng thủ, mới biết được đối phương không phải giống nhau khó chơi. Vừa mới bắt đầu Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn bị hắn đè nặng đánh, nhưng chậm rãi hắn liền phát hiện đối phương chiến lực ở tăng lên, trong tay kiếm một lần so một lần ra mau, có rất nhiều lần hắn đều thiếu chút nữa bị đâm trúng.

Thượng Quan Huyền Ý biết Tiêu Lăng Hàn đây là lo lắng cho mình, cho nên mới sẽ bắt cóc Hách Liên Duệ, như vậy chính mình ở hắn mí mắt phía dưới cùng người quyết đấu, nếu là tình huống không đúng, hắn khẳng định sẽ ở trước tiên kết quả Trình Lục.

Biết hắn là muốn mài giũa chính mình chiến lực, Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên muốn nương cơ hội này hảo hảo tăng lên chính mình.

Mỗi lần bọn họ hai người đối chiến thời, đều đánh bó tay bó chân, rất sợ thương đến đối phương.

Cùng người xa lạ đánh, đó chính là sinh tử chiến, không phải ngươi chết, chính là ta mất mạng, tự nhiên sẽ toàn lực ứng phó.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Trình Lục chiến đấu cũng không có trên mặt đất, mà là ở giữa không trung.

Nhìn hai người đánh nhau, Trình Ngũ mày càng nhăn càng chặt, Trình Lục sức chiến đấu hắn là biết, chiếu như vậy đi xuống, cuối cùng hai người ai thua ai thắng, đều khó nói.

Hách Liên Duệ thần thức không cường, không dám thả ra thần thức đi xem xét, chỉ có thể dùng mắt thường đi xem. Chỉ là mắt thường xem, căn bản thấy không rõ lắm, nhưng hắn cũng không có quá mức lo lắng, Trình Lục là hắn hộ đạo giả, đã theo hắn 300 năm, thực lực của đối phương hắn nhất rõ ràng.

Tiêu Lăng Hàn thần thức chia ra làm tam, một bên chú ý Trình Ngũ, một bên lưu ý Hách Liên Duệ, một bên quan sát đến trời cao trung chiến đấu.

Đối với Thượng Quan Huyền Ý tiến bộ, hắn xem ở trong mắt, trong lòng rất là vui mừng.

Bọn họ tu giả, chỉ có không ngừng tiến bộ, mới có thể tránh cho làm chính mình trở thành người khác trong tay đao hạ hồn.

"Leng keng leng keng……" Thanh âm không dứt bên tai, kiếm cùng tam xoa kích thỉnh thoảng lại va chạm.

"Dám cùng ta chiến đấu, ngươi quả nhiên có chút tài năng." Trình Lục cánh tay lại bị kiếm chém trúng, hắn lập tức triệt thoái phía sau, cắn răng nói.

"Ta nhưng không có bàn chải, trong tay ta chỉ có kiếm." Thượng Quan Huyền Ý thủ đoạn quay cuồng, vãn ra một cái xinh đẹp kiếm hoa, ngoài miệng lại là nghiêm trang mà biện giải.

Trên người hắn đồng dạng bị Trình Lục trong tay tam xoa kích đâm ra vài cái bộ xương khô. Chủ yếu là trong tay hắn kiếm, không có người khác tam xoa kích trường, có hại ở điểm này.

"Hừ, thiên phú chút nào không thể so nhà ta nhị thiếu kém. Đáng tiếc, ngươi liền phải chết tại đây." Trình Lục trong mắt tràn đầy hàn quang, khóe miệng xẹt qua một mạt tàn nhẫn cười.

"Nói như vậy, vừa rồi chúng ta chỉ là ở nhiệt thân, hiện tại ngươi là phải đối ta sử dụng giữ nhà bản lĩnh?"

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy chờ mong mà nhìn Trình Lục, hiện giờ hắn chính yêu cầu tăng lên chiến lực, mắt thấy Trình Lục liền phải bị hắn đè nặng đánh, nếu là Trình Lục còn có lợi hại chiêu thuật, kia hắn lại có thể nhiều luyện luyện.

Trình Lục im lặng.

Hắn nơi nào có cái gì giữ nhà bản lĩnh!

Vừa rồi hai người chiến đấu, hắn đã dùng ra toàn bộ thực lực.

Nếu là lại đánh tiếp, rất có khả năng hắn sẽ thua.

Cùng với như vậy, hắn còn không bằng sớm một chút giải quyết đối phương.

Vừa lúc trước khi đi, Hách Liên gia chủ cho hắn hai trương thất cấp phù triện.

Tư cập này, Trình Lục lập tức lấy ra một trương thất cấp ngũ lôi phù.

Đang nói câu nói kia sau, Thượng Quan Huyền Ý liền vẫn luôn chú ý Trình Lục động tác. Lúc này thấy trong tay hắn đột nhiên nhiều ra một tấm phù triện, Thượng Quan Huyền Ý không chút nghĩ ngợi lập tức đối hắn sử dụng thời gian pháp tắc. Sau đó nhanh chóng bay đến trước mặt hắn, nhất kiếm đâm vào hắn đan điền, đoạt quá trong tay hắn phù triện, nhổ xuống hắn không gian giới tử.

Này hết thảy bất quá phát sinh ở trong nháy mắt.

Tuy rằng Trình Lục thực lực so Thượng Quan Huyền Ý cao hơn một cái đại cảnh giới, nhưng Thượng Quan Huyền Ý ở họa trung thế giới lĩnh ngộ tới rồi càng nhiều thời giờ pháp tắc, vừa rồi sử dụng thời gian pháp tắc cũng không có giống như trước như vậy lọt vào phản phệ.

Lúc này, hắn chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt.

Trình Lục ở phát hiện chính mình không thể động thời điểm, liền biết, hắn hôm nay là tài. Đối phương thiên phú nơi nào là bọn họ nhị thiếu có thể so sánh, Hách Liên Duệ ngay cả người khác một phần mười đều so ra kém. Đối phương còn tuổi nhỏ cũng đã là Đại La Kim Tiên đỉnh tu vi, lại còn có lĩnh ngộ Tiên Đế cảnh mới có thể chạm đến pháp tắc chi lực.

Chờ Trình Lục khôi phục tự do sau, hắn liền phát hiện chính mình một thân Tiên Vương cảnh thực lực đã không còn nữa tồn tại, thân thể chính vuông góc đi xuống rớt, hắn trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Trình Ngũ ở nhìn thấy Trình Lục bất động thời điểm, hai tròng mắt không cấm trợn to, đồng tử đột nhiên co rút lại một chút.

Hắn đột nhiên nghĩ đến phía trước Tiêu Lăng Hàn đột nhiên biến mất tại chỗ, trong nháy mắt liền đến Hách Liên Duệ bên cạnh. Ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng đối phương sử dụng cái gì thân pháp bí thuật, hiện tại xem ra đối phương rõ ràng sử dụng chính là pháp tắc chi lực, hơn nữa vẫn là hi hữu không gian pháp tắc.

Hắn đã từng ở Hách Liên gia Tàng Thư Các trung nhìn thấy quá cùng loại giới thiệu. Lĩnh ngộ không gian pháp tắc người, có thể sử dụng thuấn di, một bước chính là ngàn dặm ở ngoài. Nếu là lĩnh ngộ đến mức tận cùng còn có thể tại các Tiên Vực chi gian tự do xuyên qua, căn bản không cần cưỡi Truyền Tống Trận.

Lại ngẩng đầu khi, Trình Ngũ liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn cặp kia hàn đàm màu đen con ngươi.

Trong lòng vô cớ dâng lên một tia sợ hãi, theo bản năng sau này lui một bước.

Hách Liên Duệ nhìn thấy trên bầu trời có một người thẳng tắp đi xuống rơi xuống, ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng là Thượng Quan Huyền Ý. Chờ thấy rõ người nọ trên người ăn mặc quần áo nhan sắc, hắn mới biết được người nọ là Trình Lục.

“Bính” một tiếng, Trình Lục rơi xuống trên mặt đất, bắn khởi đầy đất lá cây cùng tro bụi.

Nhìn đến Trình Lục bụng miệng vết thương, Hách Liên Duệ biết, Trình Lục xem như phế đi. Hắn hoàn toàn không nghĩ tới Trình Lục cư nhiên không phải Thượng Quan Huyền Ý đối thủ, hắn phía trước rõ ràng là muốn Trình Lục đem Thượng Quan Huyền Ý phế đi. Nhưng kết quả là, bị phế người lại là Trình Lục.

“Phốc” kiếm nhập thịt thanh âm truyền ra.

Ngay sau đó, Hách Liên Duệ liền cảm giác chính mình bụng truyền đến xuyên tim đau, hắn còn chưa từ Trình Lục thua biến cố trung phục hồi tinh thần lại, hắn cư nhiên cũng bị phế đi.

Cắn răng, Hách Liên Duệ xoay người giận trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Nếu là ánh mắt có thể giết người, hắn đã đem Tiêu Lăng Hàn giết mấy trăm lần.

Tiêu Lăng Hàn mới mặc kệ hắn, trực tiếp đem hắn ngón tay thượng không gian giới tử nhổ xuống.

Bên kia, thấy vậy tình cảnh Trình Ngũ, xoay người liền chạy. Hắn tuy rằng thề cuộc đời này đều sẽ nguyện trung thành Hách Liên Duệ, nhưng nếu là Hách Liên Duệ đã chết, hắn còn nguyện trung thành cái rắm. Hiện tại vẫn là chính mình mạng nhỏ quan trọng, quay đầu lại hắn lại tìm cái rời xa Hách Liên gia tộc Tiên Vực.

Đáng tiếc hắn ý tưởng tuy rằng hảo, sự thật lại sẽ không như hắn nguyện.

Hắn đang muốn dùng ra tiên linh khí bay đi khi, lại phát hiện chính mình trong thân thể tiên linh khí hoàn toàn vô pháp điều động, kinh mạch đều bị một cổ màu đen sương mù lấp kín. Càng làm cho hắn sợ hãi chính là, kia hắc khí sương mù đang ở ăn mòn hắn kinh mạch, cắn nuốt hắn đan điền trung tiên linh khí.

Không hề biện pháp, Trình Ngũ suy sụp mà nằm liệt ngồi ở địa.

"Các ngươi nhị thiếu còn ở bên kia, ngươi như thế nào có thể ném xuống hắn, chính mình liền đi đâu?" Một đạo lười biếng mang theo trách cứ thanh âm từ đỉnh đầu truyền đến.

Trình Ngũ ngẩng đầu, nhìn đến nói chuyện người là Thượng Quan Huyền Ý sau, thân thể theo bản năng mà sau này hoạt động, hoảng sợ mà nhìn về phía hắn. "Ngươi…… Ngươi…… Đừng tới đây."

"Thật không kính!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý chỉ gian bắn ra một thốc ngọn lửa, ngọn lửa dừng ở Trình Ngũ trên người.

"A a a……" Bỏng cháy đau, làm Trình Ngũ trong miệng không ngừng phát ra kêu thảm thiết.

Chẳng được bao lâu, trên mặt đất lại vô Trình Ngũ người này, tại chỗ chỉ để lại một quả không gian giới tử.

Nhặt lên không gian giới tử, Thượng Quan Huyền Ý trở lại Tiêu Lăng Hàn bên người.

Liếc mắt một cái liền nhìn đến giận trừng mắt bọn họ du hệ chính lợi. Hách Liên Duệ, bĩu môi nói: "Ngươi trừng mắt chúng ta làm cái gì, là ở cùng chúng ta so với ai khác đôi mắt đại sao?"

Thấy đối phương hai mắt cơ hồ muốn phun ra hỏa tới, Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục nói: "Ngươi cũng đừng làm trừng mắt, này hết thảy không đều là ngươi

tự tìm sao? Chỉ là nghĩ sát người khác, tự nhiên cũng muốn làm hảo bị người khác giết chuẩn bị.”

“Các ngươi giết ta, Hách Liên gia nhất định sẽ không buông tha các ngươi.” Hách Liên Duệ oán hận nói.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, bừng tỉnh nói: “Nga, ngươi nhưng thật ra nhắc nhở chúng ta, chúng ta đây liền không giết ngươi, đợi chút đem ngươi đưa tới yêu thú sào huyệt trung đi, làm ngươi tự sinh tự diệt.”

Hách Liên Duệ phát hiện hắn là ở vác đá nện vào chân mình.

“Ngươi bị thương.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một viên đan dược uy tiến Thượng Quan huyền trong miệng, tay đặt ở hắn bị thương địa phương, quang thuộc tính tiên linh khí nhất biến biến chữa trị trên người hắn thương.

Nhìn thấy hai người ở chữa thương không rảnh hắn cố, Hách Liên Duệ đang muốn chạy trốn, lại phát hiện chính mình vô pháp nhúc nhích. Quay đầu liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn cười như không cười con ngươi, hắn đáy lòng mới vừa dâng lên một tia hy vọng, lập tức lại biến thành tuyệt vọng.

Sau nửa canh giờ, Thượng Quan Huyền Ý trên người rốt cuộc nhìn không tới một cái miệng vết thương, Tiêu Lăng Hàn mới ngừng tay.

“Huyền Ý, giúp ta hộ pháp.”

“Hảo.”

Đi vào Hách Liên Duệ trước mặt, Tiêu Lăng Hàn vươn tay, một tay điểm ở hắn giữa mày, chuẩn bị đọc lấy hắn ký ức. Ngay từ đầu không có thể đột phá hắn thức hải phòng ngự, Tiêu Lăng Hàn còn tưởng rằng là bởi vì chính mình lực chú ý không tập trung duyên cớ. Lấy lại bình tĩnh, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa thử tiến vào hắn thức hải, lần này nhưng thật ra lập tức liền vọt vào đi.

Chỉ là làm Tiêu Lăng Hàn ngoài ý muốn chính là, Hách Liên Duệ thức hải trung thế nhưng có một mạt Tiên Đế cảnh thần thức hình chiếu.

Kia mạt thần thức hình chiếu diện mạo mơ hồ, gọi người thấy không rõ hắn chân thật bộ dạng, là danh nam tiên.

Tiêu Lăng Hàn dùng thần thức ngưng tụ ra một mạt hư ảnh, tò mò mà đánh giá nam tiên.

Này vẫn là trừ bỏ Lôi Huyễn Đình bên ngoài, hắn nhìn thấy đệ nhị mạt thần thức hình chiếu.

“Ngươi là người phương nào? Ngươi cư nhiên có thể đi vào Duệ Nhi thức hải trung.” Nam tiên chợt vừa thấy đến Tiêu Lăng Hàn thần thức hư ảnh, lập tức cảnh giác lên.

“Kêu như vậy thân thiết, ngươi là hắn gia gia? Hoặc là phụ thân?” Tiêu Lăng Hàn không đáp lời, ngược lại suy đoán nói.

“Ta cha hắn, ngươi lại là ai? Con ta hiện tại như thế nào?”

Tiêu Lăng Hàn mọi nơi nhìn nhìn, nhìn đến cách đó không xa Hách Liên Duệ linh hồn chính ngã vào một bên, xem ra là bởi vì hắn vừa rồi tiến vào thời điểm quá bạo lực, đem đối phương linh hồn chấn hôn mê.

“Hắn ly chết không xa.” Tiêu Lăng Hàn ăn ngay nói thật.

“Ngươi dám, ngươi đối con ta làm cái gì?” Nam tiên bao hàm tức giận thanh âm truyền ra.

“Cũng không có làm cái gì, không cẩn thận phế đi hắn tu vi mà thôi.”

“Ngươi…… Ta muốn ngươi vì ta nhi chôn cùng.” Nói, kia mạt hư ảnh liền triều Tiêu Lăng Hàn vọt lại đây.

Nhìn nam tiên khí thế rào rạt bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không sợ chút nào. Chờ đối phương tới gần, hắn mới duỗi tay một bàn tay, một đạo màu trắng ngọn lửa từ hắn chỉ gian bay ra, trực tiếp dừng ở nam tiên trên người.

Cùng lúc đó, một bậc Thiên Thịnh Tiên Vực.

Một tòa đại khí hào hùng cung điện trung, một người trung niên nam tử ngồi ở thượng thủ vị, hắn hai bên trái phải phân biệt ngồi bảy tám cá nhân.

“Gia chủ, trở lên chính là Thiên Lâm Sơn bên kia tiên thạch quặng đại khái tình huống.” Nói chuyện người là một người đồng nhan đầu bạc lão giả.

“Hảo, ta đã biết.” Trung niên nam tử gật gật đầu.

“Kia, chúng ta kế tiếp……”

Lão giả nói còn chưa nói xong, ngồi ở thượng thủ vị trung niên nam tử đột nhiên há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

“Gia chủ, gia chủ.”

“Gia chủ, ngươi làm sao vậy?”

Trung niên nam tử đúng là Hách Liên Duệ thân sinh phụ thân, tên là Hách Liên Hòa Phong, Tiên Đế lúc đầu tu vi.

Cảm nhận được chính mình lưu tại Hách Liên Duệ thức hải trung thần thức hình chiếu tiêu tán, Hách Liên Hòa Phong trong mắt xẹt qua một mạt tàn nhẫn, còn có một mạt thương tiếc, lại có một mạt thoải mái.

Chờ hắn lại ngẩng đầu khi, trong mắt chỉ có bình tĩnh.

Đối thượng mọi người quan tâm ánh mắt, hắn xua xua tay, chậm rãi nói: “Ta không có việc gì, hôm nay tới trước nơi này, dư lại sự ngày khác lại nghị.”

Nói xong, Hách Liên Hòa Phong đứng dậy, sải bước mà đi ra cung điện.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 620

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 620 trời đất chứng giám

Còn lại người ngươi nhìn sang ta, ta nhìn xem ngươi, đều có điểm không hiểu ra sao.

Hách Liên Hòa Phong rời đi cung điện sau, bay thẳng đến chính hắn chỗ ở bước vào.

Không bao lâu, hắn thông qua chỗ ở phòng, tiến vào một đạo ám môn, đi vào một gian tầng hầm ngầm.

Tầng hầm ngầm không sai biệt lắm có 80 cái bình phương, vào cửa bên tay phải vị trí có một cái thạch quầy. Thạch quầy có bảy cái không cách, mỗi cái không cách đều có một trản hồn đèn. Nhìn kỹ đi, những cái đó căn bản không phải bình thường hồn đèn, bởi vì trang hồn đèn dùng khí cụ mặt trên khắc đầy khắc văn, kia khí cụ rõ ràng là chiêu hồn sở dụng chi vật.

Tầng hầm ngầm trừ bỏ thạch quầy, còn có một trương hàn băng giường.

Lúc này, hàn băng trên giường đang nằm một người dung mạo tuyệt thế Khuynh Thành nữ tử. Nàng ăn mặc một kiện màu thủy lam váy, một đầu màu lam tóc phô ở bên gối, cái trán cùng tóc tương tiếp địa phương có vài miếng vẩy cá, mặt trái xoan thượng làn da tuyết trắng, thả tinh oánh dịch thấu, hai mắt nhắm nghiền, tiểu xảo cái mũi hạ là một trương môi anh đào.

Chỉ là, tên này nữ tử sớm đã đã không có hô hấp.

Hách Liên Hòa Phong lẳng lặng mà nhìn trên giường nữ tử, thật lâu sau hắn mới mở miệng: "Niệm Mộng, chúng ta nhi tử không có."

"Đều do ta, là ta không có thể bảo vệ tốt hắn."

"Năm đó, nếu không phải ta đem trên người hắn kế thừa ngươi kia bộ phận huyết mạch rút ra, có lẽ hắn sẽ không phải chết."

"Hắn đã chết, ngươi có thể hay không oán ta?"

"Kỳ thật, năm đó ta liền tưởng thân thủ giết hắn, nếu không phải hắn, ngươi như thế nào sẽ khó sinh mà chết?"

"Ngươi biết không? Ở biết được hắn tin người chết thời điểm, lòng ta còn có một tia mừng thầm, như vậy, chờ về sau ngươi tỉnh lại, ánh mắt của ngươi đều chỉ biết đặt ở ta một người trên người."

"Tuy rằng hắn đã chết, bất quá ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ tìm ra giết hắn người, mặc kệ người nọ là ai, ta đều sẽ không bỏ qua hắn."

Hách Liên Hòa Phong duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve nữ tử khuôn mặt, trong mắt tràn đầy quyến luyến, biểu tình ôn nhu vô cùng.

"Niệm Mộng, chờ ta! Ta nhất định sẽ sống lại ngươi."

Dưới nền đất thạch thất đãi nửa canh giờ, Hách Liên Hòa Phong mới trở lại chỗ ở.

Hắn đi vào bên cửa sổ, tĩnh đứng mười lăm phút trung, mới kêu: "Trình Nhị."

"Tham kiến gia chủ." Một người tu vi ở Tiên Quân lúc đầu nam tiên trống rỗng xuất hiện, quỳ một gối xuống đất.

"Phu nhân gần nhất có động tĩnh gì?" Hách Liên Hòa Phong nhìn về phía ngoài cửa sổ, trong miệng hỏi.

"Hồi gia chủ, phu nhân từ ba mươi năm trước bế quan liền vẫn luôn không ra tới quá."

"Ngươi xác định nàng vẫn luôn đang bế quan thất trung?"

Hách Liên Hòa Phong híp mắt nhìn về phía Trình Nhị, trên người uy áp vô hình mà hướng tới hướng Trình Nhị nghiền áp qua đi.

Trình Nhị ngạch đổ mồ hôi lạnh, đỉnh uy áp, run giọng nói: "Là, thuộc hạ vẫn luôn canh giữ ở chỗ tối, chưa bao giờ thấy phu nhân rời đi quá."

Thu hồi uy áp, Hách Liên Hòa Phong lại lần nữa quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, "Hảo, ta đã biết, ngươi tiếp tục đi thủ phu nhân."

"Thuộc hạ cáo lui." Nói xong, Trình Nhị liền biến mất ở trong phòng.

"Không phải nàng ra tay, kia sẽ là ai? Người này tu vi ít nhất cùng chính mình không phân cao thấp, Duệ Nhi ở nhị cấp Tiên Vực, hẳn là sẽ không đắc tội Tiên Đế cảnh nhân tài là. Đến tột cùng sẽ là ai?" Hách Liên Hòa Phong xoa giữa mày, lẩm bẩm tự nói.

Mặc cho hắn như thế nào đoán, đều đoán không được giết hắn nhi tử người, tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên.

Nhị cấp Tử U Tiên Vực.

Đọc lấy xong Hách Liên Duệ ký ức, Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay.

Hách Liên Duệ trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất, hắn đã là hơi thở mong manh, liền dư lại cuối cùng một hơi.

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý hỏi chuyện, Tiêu Lăng Hàn liền trước mở miệng: "Trước đem hắn cầm đi uy yêu thú, lại nói cái khác."

Hắn duỗi tay nhắc tới Hách Liên Duệ, mang theo Thượng Quan Huyền Ý, trực tiếp thuấn di biến mất tại chỗ.

Chờ đem Hách Liên Duệ ném cho một con Kim Tiên kỳ yêu thú, nhìn hắn bị ăn cặn bã đều không dư thừa, Tiêu Lăng Hàn hai người mới rời đi tại chỗ.

Một canh giờ sau.

Hai người trở lại Phong Dịch khách điếm.

Tiêu Lăng Hàn đem trà phao hảo, mới cùng Thượng Quan Huyền Ý nói lên Hách Liên Duệ trong trí nhớ sự.

Hách Liên Duệ bên ngoài thượng là dòng bên Hách Liên Lỗi con vợ cả, trên thực tế là Hách Liên gia bổn gia gia chủ nhi tử. Bất quá lại không phải con vợ cả, mà là Hách Liên Hòa Phong cùng hắn tiểu tình nhân sinh hạ nhi tử. Hách Liên Hòa Phong chính quy phu nhân dựa lưng vào một cái cùng Hách Liên gia không sai biệt lắm gia tộc, hắn có một cái đứng đắn con vợ cả. Kia cái này không thể gặp quang con vợ lẽ, chỉ có thể ôm đi ra ngoài dưỡng, vì thế hắn liền đem Hách Liên Duệ gởi nuôi tại bàng chi gia chủ dưới gối. Có một cái chính đại quang minh thân phận, hắn hy vọng Hách Liên Duệ có thể dựa vào chính mình nỗ lực trở lại bổn gia.

Đáng tiếc, hết thảy tính toán hiện tại đều thành không.

Hách Liên Duệ lần này tới U Lan Thành mục đích chính là xác nhận Tằng Hàm Dục hay không có giám định bảo vật năng lực, nếu là có lời nói, mặc kệ dùng cái gì phương pháp, hắn đều sẽ đem người mang về.

Nhìn trong tay huyền thiết, Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy cảm thán: “Tên kia chính là đến chết cũng không biết này khối huyền thiết đến có phải hay không bảo vật, chết cũng thật đủ nghẹn khuất.”

Thấy tức phụ nhi vẻ mặt tiếc hận bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay búng búng hắn cái trán, tức giận mà nói: “Hắn nếu bất tử, chết nhưng chính là chúng ta.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Như thế nào lại bị đánh?

Hắn giống như không nói gì thêm đi?

Duỗi tay che lại cái trán, Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn, “Ta liền phải bị ngươi gõ choáng váng.”

“Không có việc gì, choáng váng ta dưỡng ngươi.”

“Ta đây không ngốc, ngươi có phải hay không liền không dưỡng ta?”

Thật là một cái ngốc tức phụ nhi, ngu như vậy vấn đề đều hỏi ra được.

Tiêu Lăng Hàn cười ngâm ngâm nói: “Ngốc không ngốc ta đều dưỡng!”

“Ngươi như vậy vừa nói, ta cảm giác ngươi chính là ở biến tướng nói ta khờ.”

“Trời đất chứng giám, ta chưa từng có nói như vậy quá, cũng không nghĩ như vậy quá.” Thiên địa không có lương tâm!

“Hừ!”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý đứng dậy, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắt lấy hắn tay, một sử lực liền đem hắn mang tiến chính mình trong lòng ngực, làm hắn ngồi ở chính mình trên đùi.

Bởi vì không bố trí phòng vệ, Tiêu Lăng Hàn động tác quá đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng kinh hô một tiếng, quát khẽ nói: “A…… Tiêu Lăng Hàn, ngươi làm gì?”

“Ta còn muốn hỏi ngươi muốn làm gì?” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ôm lấy Thượng Quan Huyền Ý, không cho hắn thoát đi chính mình trong lòng ngực.

Tránh thoát không khai, Thượng Quan Huyền Ý hầm hừ mà nói: “Ta có thể làm sao, ta chính là muốn nhìn một chút hôm nay chiến lợi phẩm.”

“Ngạch…… Vậy ngươi hiện tại xem đi.”

Thượng Quan Huyền Ý nổi lên vài lần thân, cặp kia đặt ở trên eo tay chút nào không thấy buông ra, hắn tức giận mà nói: “Ngươi không buông tay, kêu ta thấy thế nào.”

“Thần thức xem xét a!” Tiêu Lăng Hàn đương nhiên mà trả lời.

“Ta tưởng ngã trên mặt đất xem xét, thuận tiện sửa sang lại một chút, đem không cần thiêu hủy.”

“Nhưng ta luyến tiếc buông ra ngươi.”

“Trước làm chính sự, trong chốc lát lại nị oai.”

Trong chốc lát lại nị oai?

Tức phụ nhi đây là là ám chỉ chính mình?

“Hảo đi!” Nói, Tiêu Lăng Hàn lưu luyến mà buông ra Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý đem Hách Liên Duệ ba người không gian giới tử lấy ra tới, hắn trước dùng thần thức nhìn quét một chút, phát hiện không có đặc biệt đại kiện đồ vật, mới đem bên trong đồ vật chuyển qua trên mặt đất.

Còn đừng nói, Hách Liên Duệ gia hỏa này cũng thật giàu có, trung phẩm tiên thạch phân biệt không nhiều lắm 120 vạn, thượng phẩm tiên thạch cũng có mười vạn khối.

Ở nhị cấp Tiên Vực, thượng phẩm tiên thạch cũng không nhiều thấy.

Trừ bỏ tiên thạch, nhiều nhất chính là thủy thuộc tính tu luyện tài nguyên, không nghĩ tới Hách Liên Duệ cư nhiên là Thủy linh căn. Giống nhau chỉ có nữ tính cùng hải tộc mới có thể xuất hiện Thủy linh căn, nhưng Hách Liên Duệ rõ ràng là danh nam tử, hơn nữa hắn cũng không phải hải tộc.

Kỳ thật Hách Liên Duệ sở dĩ sẽ là Thủy linh căn, là kế thừa hắn mẫu thân linh căn.

Đem tiên thạch cùng tu luyện tài nguyên thu hồi tới sau, cái khác cũng chỉ có vài món pháp bảo giá trị điểm tiên thạch, còn có mấy chục trương ngũ cấp phù triện, cùng mười mấy trương lục cấp phù triện.

Đem hữu dụng đồ vật thu hồi tới sau, vô dụng đồ vật đều bị Tiêu Lăng Hàn phóng hỏa thiêu hủy.

Hai gã Tiên Vương cảnh không gian giới tử đồ vật thêm lên, còn không có Hách Liên Duệ không gian giới tử một phần ba nhiều.

Nhìn không gian giới tử nhiều ra tới tiên thạch, Thượng Quan Huyền Ý trên mặt xẹt qua một mạt ưu sắc, lo lắng nói: "Lăng Hàn, ta cảm giác cái này Hách Liên Duệ hẳn là rất được sủng ái, chúng ta giết hắn, thật sự sẽ không bị Hách Liên gia người xem xét đến sao?"

Tuy rằng bạch được như vậy nhiều tiên thạch rất làm người vui vẻ, nhưng nếu là về sau quá thượng bị người đuổi giết nhật tử, hắn tình nguyện không được đến quá này bút tiên thạch. Cái loại này bị đuổi giết nhật tử, hắn kiếp này đều không nghĩ lại thể nghiệm, càng không nghĩ làm Tiêu Lăng Hàn thể nghiệm đến.

Tiêu Lăng Hàn đem hắn ôm vào trong lòng ngực, nhẹ giọng nói: "Yên tâm đi, sẽ không bị người xem xét đến, nếu là bọn họ dùng bí pháp xem xét chỉ có thể xem xét đến chết giả cuối cùng mấy tức phát sinh sự, mà Hách Liên Duệ thân sinh phụ thân nhất định sẽ cho rằng giết con của hắn người, tu vi là ở Tiên Đế cảnh. Cho nên không cần lo lắng, không có người sẽ đuổi giết chúng ta."

Tức phụ nhi kiếp trước bị đuổi giết di chứng còn không có hảo?

Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý, gắt gao đem hắn ủng trong ngực trung.

Trong lòng thề, kiếp này có hắn Tiêu Lăng Hàn ở, nhất định sẽ không làm Thượng Quan Huyền Ý quá thượng bị người đuổi giết nhật tử.

"Lăng Hàn, chúng ta đây khi nào đi Vân Nhân Thành?"

"Tùy thời đều có thể."

Nhẹ nhàng hôn hôn lên quan Huyền Ý gương mặt, Tiêu Lăng Hàn chặn ngang bế lên hắn, đi đến mép giường, nhẹ nhàng mà đem hắn đặt ở trên giường.

"Chúng ta đây ngày mai liền đi."

"Hảo!"

Một bậc Thiên Minh Tiên Vực.

Thiên Minh Tiên Vực có một tòa thập phần nổi danh sơn, tên là Thất Phong Sơn.

Thất Phong Sơn là từ bảy tòa sơn vây kín thành một tòa núi lớn, bên trong tiên linh khí nồng đậm, yêu thú hoành hành. Bảy tòa sơn, mỗi tòa sơn thượng đều có một con Tiên Đế cảnh yêu thú, chính giữa nhất có một con yêu thú thực lực đạt tới Tiên Tôn cảnh.

Tu giả giống nhau chỉ dám ở bên ngoài thăm dò, căn bản không có người dám đi đến Thất Phong Sơn nội vây. Nghe nói đã từng có sáu gã Tiên Đế cảnh Nhân tộc tu sĩ, kết bạn đi sát một con Tiên Đế cảnh sừng tê giác thú. Không quá lâu, nội vây liền truyền ra kinh thiên động địa tiếng vang. Chờ tiếng vang sau khi kết thúc, đi vào kia sáu gã Nhân tộc tu giả, rốt cuộc không ra tới.

Sau lại, rốt cuộc không ai dám bước vào Thất Phong Sơn nội vây.

Vì thế Thất Phong Sơn nội vây liền thành Thiên Minh Tiên Vực một chỗ hiểm địa, quản chi tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh cũng không dám dễ dàng đặt chân. Rốt cuộc đã qua đi như vậy nhiều năm, ai biết bên trong có hay không nhiều ra một con hoặc là hai chỉ Tiên Tôn cảnh yêu thú. Vạn nhất đi vào bị bao sủi cảo, kia chết đã có thể oan uổng.

Lúc này, toàn bộ Tiên giới đều đã hoàn toàn đen xuống dưới, không trung xuất hiện một vòng sáng ngời trăng tròn, trăng tròn phát ra bạch bạch quang, những cái đó quang chiếu vào đại địa thượng, vì đại địa thượng sở hữu sự vật đều phủ thêm một tầng bạch bạch quần áo.

Giờ phút này, Thất Phong Sơn nội vây nhất trung tâm chỗ, một người ăn mặc màu lam tiên y thanh niên nam tiên cùng hai gã ăn mặc áo xám lão giả, đứng ở một tòa cao lớn ngọn núi trước.

Thanh niên nam tiên đúng là Thượng Quan Tinh Vũ, kia hai gã lão giả đó là Thương Tuyền cùng Tiết Văn.

Ba người đứng ở ngọn núi trước vẫn không nhúc nhích, thẳng đến giờ Hợi, Thượng Quan Tinh Vũ mới có động tác.

Chỉ thấy hắn tay trái cầm một khối lệnh bài, tay phải hướng lệnh bài bên trong đưa vào tiên linh khí. Chỉ chốc lát sau, lệnh bài thượng phát ra một bó màu lam quang, lam quang trực tiếp chiếu vào ngọn núi trên vách đá.

Ngay từ đầu vách đá cũng không có phản ứng, chỉ chờ mấy tức thời gian trên vách đá đột nhiên xuất hiện một cái lốc xoáy. Lốc xoáy truyền đến một cổ hấp lực, Thượng Quan Tinh Vũ thu hồi trên tay lệnh bài, trực tiếp phi vào xoáy nước trung, mà Thương Tuyền cùng Tiết Văn theo sát sau đó.

Không bao lâu, ba người liền xuất hiện ở một bên khác thiên địa.

Nơi này có thể nói là một cái bí cảnh, cũng là một chỗ thế ngoại đào nguyên.

Tươi mát di người không khí, nồng đậm tiên linh khí, xanh biếc cây cối, con đường hai bên gieo trồng các loại tiên thực, còn có hương thơm đóa hoa, nhẹ

nhàng khởi vũ con bướm, đang ở thải mật hắc la ong, nơi này hết thảy đều tỏ rõ bừng bừng sinh cơ.

Ba người đi ở 1 mét khoan trên đường, bởi vì là buổi tối, này một đường bọn họ cũng không có đụng tới một người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 621

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 621 thật nhiều chuyện xưa

Không bao lâu, ba người tới đi đến một chỗ mênh mông vô bờ bình nguyên, bình nguyên thượng chỉ có xanh mượt tiểu thảo, mà ở bình nguyên trên không có mấy khối huyền phù đại lục.

Những cái đó đại lục có rất nhiều một mảnh màu xanh lục, có rất nhiều một mảnh lửa đỏ, có rất nhiều một mảnh tuyết trắng, còn có rất nhiều một mảnh thổ hoàng sắc. Không một liệt ngoại chính là những cái đó trên đại lục tiên linh khí, so phía dưới bình nguyên tiên linh khí còn muốn nồng đậm.

Lúc này, Thượng Quan Tinh Vũ quay đầu lại đối Tiết Văn cùng Thương Tuyền hai người nói: "Thương thúc, Tiết thúc, này một đường vất vả các ngươi. Các ngươi đi về trước nghỉ ngơi, chờ ta muốn đi ra ngoài thời điểm, lại thông tri các ngươi."

"Hảo, chúng ta đây liền đi về trước chờ thiếu chủ thông tri."

"Ân."

Chờ Tiết Văn cùng Thương Tuyền rời đi sau, Thượng Quan Tinh Vũ trực tiếp bay về phía trong đó một tòa phù không đại lục.

Đông đảo đại lục, có một khối tuyết bạch sắc đại lục, hàng năm phiêu tuyết, nơi chốn là sông băng. Tại đây khối đại lục chính giữa nhất vị trí có một tòa tối cao ngọn núi, tuyết trắng trên ngọn núi tọa lạc một tòa tinh xảo hoa mỹ cung điện, cung điện chỉnh thể nhan sắc vì màu trắng cùng kim sắc.

Cung điện đại môn đỉnh treo hai cái tinh mỹ cảm ứng linh, chỉ cần có người đã đến, cảm ứng linh sẽ ở trước tiên phát ra dễ nghe thanh thúy thanh âm.

"Đinh linh linh…… Đinh linh linh……"

Tiếng nhạc vang lên, rõ ràng là có người đã đến.

Chờ đợi ở cung điện bên ngoài hai gã thủ vệ, nghe được tiếng chuông, lập tức nhìn về phía cung điện phía trước trên đất trống. Không bao lâu, một người ăn mặc màu lam tiên y nam tiên nhanh nhẹn đáp xuống ở nơi đó.

"Hình như là thiếu chủ đã trở lại."

"Thật là thiếu chủ đã trở lại."

Hai gã thủ vệ nhìn thấy người tới, nhỏ giọng nói.

Đương Thượng Quan Tinh Vũ đến gần cung điện đại môn khi, hai gã thủ vệ hơi hơi khom người, cung kính mà kêu: "Tham kiến thiếu chủ."

"Ân, phụ thân nhưng ở trong cung điện?"

"Ở…… Là ở, bất quá……" Thủ vệ ấp a ấp úng, vẻ mặt rối rắm.

Thấy thủ vệ cái dạng này, Thượng Quan Tinh Vũ lập tức minh bạch hắn vì sao như vậy, xua tay nói: "Hôm nay sắc trời đã tối, ngày mai ta lại qua đây."

Nghe hắn nói như vậy, hai gã thủ vệ rõ ràng là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Cung tiễn thiếu chủ."

Nghỉ chân một lát, cuối cùng nhìn cung điện liếc mắt một cái, Thượng Quan Tinh Vũ xoay người vận khởi tiên linh khí, phi thân đi đại lục một khác khu vực.

Nơi này cũng không có hoa mỹ tinh xảo cung điện, mà là một chỗ sông băng, sông băng mở ra tới mấy gian băng thất. Thượng Quan Tinh Vũ quen cửa quen nẻo mà tiến vào trong đó một gian băng thất trung, sau đó ở một trương hàn băng trên giường khoanh chân mà ngồi.

Hôm sau sáng sớm.

"Đinh linh linh…… Đinh linh linh……" Thanh thúy dễ nghe tiếng chuông vang lên.

Ngay sau đó, Thượng Quan Tinh Vũ xuất hiện ở cung điện trước cửa.

Vẫn là tối hôm qua Thượng Quan Tinh Vũ gặp qua hai gã thủ vệ, "Gặp qua thiếu chủ, gia chủ đang ở bên trong chờ thiếu chủ."

Thượng Quan Tinh Vũ hơi hơi gật đầu, trực tiếp đi vào trong cung điện mặt.

Cung điện chính phía trên có một trương to rộng ghế dựa, lúc này đang có một người thanh niên nam tiên dựa ngồi ở ghế dựa thượng, hắn ăn mặc một thân màu lam nhạt tiên y, đôi tay phóng với ghế dựa trên tay vịn, mi mắt hơi hợp, sắc mặt có chút tái nhợt.

Hắn một thân khí chất thanh lãnh, mặt hình giống như bị đao tước rìu đục quá giống nhau ngạnh lãng, góc cạnh rõ ràng, tuấn mỹ dị thường.

Hình như có sở cảm, nam tiên đột nhiên mở hai tròng mắt, một đôi màu xanh băng con ngươi như có hàn tinh hiện lên, sáng quắc rực rỡ.

Người này đúng là Thượng Quan Minh Thanh.

Thượng Quan Tinh Vũ mới vừa đi tiến cung điện liền đối thượng cặp kia màu xanh băng con ngươi, bất quá hắn trước sau như một mặt vô biểu tình, cùng ngồi ở thượng thủ vị nam tiên có tương tự thanh lãnh khí chất.

Hơi hơi khom người, hành lễ nói: "Tinh Vũ gặp qua phụ thân."

Thượng Quan Minh Thanh gật gật đầu, tiện đà hỏi: “Như thế nào đột nhiên đã trở lại? Chính là ra chuyện gì?”

“Phụ thân.” Thượng Quan Tinh Vũ trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào mở miệng.

“Ân?” Thượng Quan Minh Thanh nghi hoặc mà nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ.

Thượng Quan Tinh Vũ đặt ở bên cạnh người tay hơi hơi nắm chặt, hắn lấy lại bình tĩnh, nỗ lực bảo trì trấn định, gian nan nói: “Ta trừ bỏ vui vẻ cái này muội muội bên ngoài, có thể còn có mặt khác huynh đệ tỷ muội?”

“Vì sao như vậy hỏi?”

Thượng Quan Minh Thanh tìm tòi nghiên cứu ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ.

Thượng Quan Tinh Vũ cắn răng một cái, nói: “Ta ở bên ngoài rèn luyện thời điểm, nhìn thấy quá một cái cùng ta lớn lên phi thường tương tự người.”

Rõ ràng thượng một khắc còn ngồi ở chủ vị thượng người, ngay sau đó liền xuất hiện ở Thượng Quan Tinh Vũ trước mặt, hắn đôi tay đáp ở Thượng Quan Tinh Vũ trên vai, kích động nói: “Ngươi vừa rồi nói cái gì? Nói lại lần nữa.”

Thượng Quan Tinh Vũ không nghĩ tới phụ thân cư nhiên kích động như vậy, ở hắn trong trí nhớ, này vẫn là phụ thân lần thứ hai cảm xúc có chút mất khống chế, lần đầu tiên là mẫu thân xảy ra chuyện năm ấy.

Cảm giác được bả vai truyền đến lực đạo, hắn chạy nhanh đem lời nói mới rồi lặp lại một lần: “Ta ở bên ngoài rèn luyện thời điểm, nhìn thấy quá một cái cùng ta lớn lên phi thường tương tự người.”

Xác nhận chính mình không có nghe lầm, Thượng Quan Minh Thanh chậm rãi buông ra Thượng Quan Tinh Vũ, ở trong đại điện qua lại đi dạo bước.

Thượng Quan Tinh Vũ nhíu mày, “Phụ thân, có phải hay không, ngươi cấp câu nói, đừng đi tới đi lui, hoảng đến ta hoa mắt.”

“Là, hắn là ngươi sinh đôi đại ca.” Thượng Quan Minh Thanh ngữ khí chân thật đáng tin.

“Phụ thân, ngươi xác định?”

“Xác định!”

“Nhân gia chính là phi thăng tu sĩ, ngươi nhưng đừng lầm.” Thượng Quan Tinh Vũ nhắc nhở nói.

“Vậy đối được.” Thượng Quan Minh Thanh khẳng định gật gật đầu.

Thượng Quan Tinh Vũ im lặng.

Hắn như thế nào có loại ông nói gà bà nói vịt cảm giác.

Hắn nhớ rõ chính mình từ ký sự khởi liền vẫn luôn sinh hoạt ở Tiên giới, nếu là sinh đôi huynh đệ kia đối phương không nên tại hạ giới mới là.

Vẫn là nói Thượng Quan Huyền Ý bị cha mẹ ném đến hạ giới đi?

"Phụ thân, ngươi nói hắn là ta sinh đôi đại ca, kia vì cái gì ta bắt đầu dùng huyết mạch cảm ứng thời điểm, không hề phản ứng?" Hắn hỏi ra chính mình nhất nghi hoặc vấn đề.

Thượng Quan Minh Thanh lẩm bẩm tự nói: "Hắn đã vượt qua kia một quan sao?"

"Phụ thân? Ngươi vừa rồi nói chính là có ý tứ gì? Cái gì kia một quan?" Thượng Quan Tinh Vũ càng nghi hoặc.

"Ngươi hẳn là biết ngươi muội muội có một cái sinh tử kiếp sự?"

"Biết, này không phải Thiên Đạo Tông người tính ra tới sao?"

"Kỳ thật đó là sinh tử kiếp, cũng không phải sinh tử kiếp. Việc này còn phải từ ta và ngươi mẫu thân thân thế nói lên."

Nhìn dáng vẻ câu chuyện này hẳn là rất dài, Thượng Quan Tinh Vũ lập tức làm ra chăm chú lắng nghe bộ dáng.

Nào biết, ngay sau đó hắn liền nghe được Thượng Quan Minh Thanh nói: "Việc này về sau lại cùng ngươi nói, ngươi trước cùng ta nói nói đại ca ngươi tình huống."

Không nghe được phụ thân cùng mẫu thân truyền kỳ chuyện xưa, Thượng Quan Tinh Vũ trong lòng rất là tiếc nuối.

"Tên của hắn kêu Thượng Quan Huyền Ý, chúng ta là ở Vân Lan bí cảnh……"

Sau nửa canh giờ, Thượng Quan Tinh Vũ đơn giản rõ ràng yếu hại mà đem hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý tương ngộ vài lần trải qua, nói ra.

Thượng Quan Minh Thanh sau khi nghe xong, lâm vào lâu dài trầm mặc.

Thượng Quan Tinh Vũ không dám quấy rầy, đành phải ở một bên lẳng lặng mà chờ.

Qua một hồi lâu, Thượng Quan Minh Thanh lấy ra một cái truyền âm ngọc giản, đã phát một đạo truyền âm đi ra ngoài.

Không bao lâu, một người tu vi ở Tiên Tôn cảnh lão giả chậm rãi đi vào cung điện.

"Gia chủ." Lão giả tang thương lại khàn khàn thanh âm truyền ra.

"Gặp qua các lão." Thượng Quan Tinh Vũ lập tức hướng lão giả hành lễ.

"Ân." Lão giả khẽ gật đầu.

"Các lão, ta một cái khác nhi tử đã phi thăng tới rồi Tiên giới, phiền toái ngươi đi một chuyến, đem thứ này cho hắn đưa đi. Nói cho hắn, vô luận như thế nào đều không cần lộ ra hắn mặt, ở hắn tu vi không đạt tới Tiên Tôn cảnh thời điểm, đều không cần nghĩ tìm kiếm chúng ta."

Thượng Quan Minh Thanh lấy ra một cái hộp, đưa cho lão giả.

Lão giả tiếp nhận hộp, đang muốn rời đi khi, lại bị Thượng Quan Minh Thanh gọi lại, "Các lão, từ từ."

"Đem cái này mang lên, bằng không rất khó tìm đến hắn."

Thượng Quan Minh Thanh trong tay cầm chính là một cái bình ngọc, bình ngọc bên trong có một giọt máu tươi.

"Nhưng còn có cái gì muốn công đạo?"

"Đã không có, hắn lộ, chúng ta không nên đúc kết."

"Ai!" Lão giả thở dài một tiếng, phiêu nhiên rời đi.

Thấy các lão đã đi xa, Thượng Quan Tinh Vũ cuối cùng là an không chịu nổi, "Phụ thân, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Chuyện này nói ra thì rất dài, chờ các lão đã trở lại, ngươi lại đi ra bên ngoài."

Thượng Quan Tinh Vũ chau mày, nhìn Thượng Quan Minh Thanh rõ ràng không nghĩ nói bộ dáng, nhưng hắn thật sự là muốn biết.

"Phụ thân, ngươi không nói rõ ràng, kế tiếp ta tu vi sợ là vĩnh viễn đều không thể tiến thêm."

Trầm tư thật lâu sau, Thượng Quan Minh Thanh thở dài, "Cũng thế, dù sao ngươi sớm muộn gì đều sẽ biết."

Phụ tử hai ở một bên ngồi xuống sau, Thượng Quan Minh Thanh bắt đầu kể ra:

"Mẫu thân ngươi tên là Phượng Phi Yên, kỳ thật nàng là một con thần thú phượng hoàng, là một con hỏa phượng, đến từ Yêu Thần Giới. Ly Yêu Thần Giới gần nhất một cái Thần giới tên là Vân Lan Thần Giới, Vân Lan Thần Giới có một người tu vi đạt tới Thần Tôn cường giả."

"Thế nhân sùng bái cường giả, Phi Yên cũng là như thế. Vì một thấy tên kia Thần Tôn cường giả tôn dung, Phi Yên rời đi Yêu Thần Giới, một mình chạy tới Vân Lan Thần Giới. Nào biết nàng đi thời cơ không vừa khéo, vừa lúc gặp gỡ mặt khác Thần giới người tấn công Vân Lan Thần Giới. Nàng một con thần thú phượng hoàng, ở người khác trong mắt, có thể nói là hương bánh trái. Sau lại nàng ở cùng người đánh nhau thời điểm, bị đánh rớt tới rồi Tu chân giới."

"Kia mẫu thân có nhìn thấy tên kia Thần Tôn chân dung sao?" Thượng Quan Tinh Vũ tò mò hỏi.

Nhưng đừng chuyên môn đi một chuyến, muốn gặp người chẳng những không có nhìn thấy, chính mình ngược lại còn rơi xuống Tu chân giới, kia thật đúng là xui xẻo thấu.

Nói cái này, Thượng Quan Minh Thanh liền hận đến nghiến răng, "Gặp được."

Thấy chính mình phụ thân một bộ nghiến răng nghiến lợi bộ dáng, Thượng Quan Tinh Vũ thức thời mà không hỏi lại về tên kia Thần Tôn sự. Phỏng chừng ở mẫu thân trong lòng, tên kia Thần Tôn là nàng bạch nguyệt quang, phụ thân muốn sau này dựa.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Tinh Vũ nhìn về phía chính mình phụ thân ánh mắt hơi mang đồng tình.

Bất quá ở Thượng Quan Minh Thanh nhìn qua thời điểm, Thượng Quan Tinh Vũ lại khôi phục mặt vô biểu tình bộ dáng.

"Kia sau lại lại đã xảy ra cái gì?" Thượng Quan Tinh Vũ ngay sau đó hỏi.

"Phi Yên là theo Thần giới một khối đại lục cùng nhau rơi xuống đến Tu chân giới, kia khối đại lục liền trở thành một chỗ bí cảnh. Bởi vì bí cảnh cấp bậc quá cao, căn bản không thích hợp Tu chân giới người tiến vào. Có một lần bí cảnh mở ra, tổng cộng đi vào mấy ngàn người, ta cũng là trong đó một cái. Không bao lâu, đi vào người trừ bỏ ta, toàn bộ đều đã chết."

Thượng Quan Tinh Vũ vô ngữ.

"Sau lại ta mới biết được, bọn họ sở dĩ toàn đã chết, là bởi vì bọn họ đều là thân thể phàm thai. Nhưng ta không phải, ta đến từ Tiên giới, ta là một con băng phượng hoàng."

"Phụ thân, ngươi nói ngươi là……" Thượng Quan Tinh Vũ nghe đến đó, kích động mà lập tức đứng lên.

Chỉ là không đợi hắn đem lên tiếng xong, Thượng Quan Minh Thanh duỗi tay đè xuống, ý bảo hắn ngồi xuống, sau đó mới tiếp tục giảng thuật.

"Mười vạn năm trước tiên ma đại chiến, khi đó ta còn chỉ là một quả trứng, bị người cố ý ném đến Tu chân giới. Tu chân giới không có tiên linh khí, chỉ có linh khí. Liền ở ta sắp chết đi khi, gặp được Thượng Quan Cảnh Phong, hắn dùng chính mình tinh huyết đem ta nuôi sống, ta phá xác thời điểm trực tiếp biến thành một cái trẻ con."

Nghe đến đó, Thượng Quan Tinh Vũ luôn luôn mặt vô biểu tình trên mặt đều lộ ra ngạc nhiên biểu tình.

Thượng Quan Minh Thanh tiếp tục giảng thuật.

"Thượng Quan Cảnh Phong đem ta mang về sau, liền nói cho những người khác ta là con của hắn. Hắn như vậy nói, Thượng Quan gia người nhưng thật ra không có hoài nghi. Ngay từ đầu ta không biết những người đó vì sao không hoài nghi, sau lại ta mới biết được, là bởi vì Thượng Quan Cảnh Phong tổ tông

tên là Thượng Quan Mậu Huân. Thượng Quan Mậu Huân vốn là Tiên giới người, là ta một vị tộc thúc. Năm đó tiên ma đại chiến sau khi kết thúc, hắn rơi xuống không rõ, nghĩ đến hẳn là rớt đến đến Tu chân giới, liền ở Tu chân giới an gia."

Thượng Quan Tinh Vũ duỗi tay xoa xoa cái trán, thật nhiều chuyện xưa.

"Kia phụ thân, ngươi là như thế nào gặp được mẫu thân?"

"Ta tiến vào Phi Yên nơi cái kia bí cảnh sau, ta tu vi tiến triển cực nhanh, mỗi lần độ kiếp Phi Yên đều sẽ chạy tới xem ta. Nơi đó mặt cũng chỉ có chúng ta hai người, sau lại, chúng ta cũng liền thuận lý thành chương mà ở bên nhau."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 622

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 622 một chuỗi ký hiệu

Thuận lý thành chương ở bên nhau?

Thượng Quan Tinh Vũ không cấm hiếu kỳ nói: “Phụ thân, mẫu thân một con từ Thần giới xuống dưới phượng hoàng như thế nào sẽ thích thượng ngươi?”

Nghe được Thượng Quan Tinh Vũ hỏi chuyện, Thượng Quan Minh Thanh sắc mặt có chút mất tự nhiên, bất quá hắn vẫn là nói: “Ta lớn lên ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, Phi Yên coi trọng ta chính là đương nhiên sự.”

Kỳ thật năm đó hắn cũng không biết Phượng Phi Yên là một con Hỏa phượng hoàng, mỗi lần Phượng Phi Yên đều là lấy hình người xuất hiện, đương nhiên Phượng Phi Yên cũng không biết hắn là một con băng phượng hoàng. Bí cảnh liền bọn họ hai người, chậm rãi hai người liền quen thuộc lên.

Có một lần, hai người tìm được một loại quả tử, tuy rằng không có gặp qua, nhưng hương vị thực không tồi. Hai người đều ăn, kết quả cái loại này quả tử có thôi tình tác dụng, hai người thuận lý thành chương mà lăn đến cùng nhau.

Phượng Phi Yên bị đánh rớt đến Tu chân giới bởi vì thương thế quá nặng, nàng nơi bí cảnh cũng không có chữa thương thần dược, nàng lựa chọn niết bàn.

Niết bàn sau Phượng Phi Yên đã không có ở Thần giới ký ức, nàng ký ức là ở nàng mang thai sau mới chậm rãi khôi phục.

Khi đó hai người đã ở bên nhau rất dài một đoạn thời gian, nhiều năm làm bạn, nàng cũng thích Thượng Quan Minh Thanh.

Nhìn phụ thân trên mặt biểu tình, Thượng Quan Tinh Vũ biết sự thật khẳng định không phải như vậy, bất quá hắn cũng có chọc phá. “Kia sau lại đâu?”

“Sau lại nàng liền hoài các ngươi, bí cảnh bên trong thời gian cùng bên ngoài là một so một trăm, hơn nữa là bình thường tốc độ chảy. Không giống ngươi đi qua Vân Lan bí cảnh, ở bên trong cũng không sẽ tăng trưởng cốt linh. Nhưng Phi Yên nơi bí cảnh không giống nhau, hẳn là thời gian pháp tắc không hoàn thiện duyên cớ.”

“Ngươi vừa sinh ra liền kế thừa ta Băng linh căn thuộc tính, mà đại ca ngươi vừa sinh ra liền kế thừa ta cùng Phi Yên hai người linh căn thuộc tính.”

“Phi Yên còn ở Yêu Thần Giới thời điểm, du hệ chính lợi. Trong tộc trưởng bối liền từng tiên đoán, Phượng tộc sẽ xuất hiện một vị siêu việt Thần Tôn tồn tại. Người nọ ứng thiên địa khí vận mà sinh, có được băng hỏa hai loại phượng

hoàng huyết mạch, cả đời nhấp nhô. Băng hỏa vốn là không liên quan, nếu muốn tồn tại cần thiết niết bàn, thả thân nhân cha mẹ không thể giúp đỡ. Cha mẹ nếu là nhúng tay hắn trưởng thành, nhúng tay càng nhiều, kia người nọ tồn tại xuống dưới tỷ lệ cũng liền càng nhỏ."

"Cho nên, năm đó ở biết được đại ca ngươi chính là trong truyền thuyết người sau, chúng ta chỉ có thể đem hắn lưu tại Tu chân giới. Nếu là hắn không thể trở thành nhân thượng nhân, ít nhất hắn có thể tồn tại."

Nghe vậy, Thượng Quan Tinh Vũ khó hiểu hỏi: "Kia đại ca hiện tại đều đã tới rồi Tiên giới, không cần các ngươi trợ giúp, hắn cũng có thể trưởng thành lên. Vì sao chúng ta bất hòa hắn tương nhận?"

Thượng Quan Minh Thanh trên mặt lộ ra một tia cười khổ.

"Cũng không phải chúng ta không muốn cùng hắn tương nhận, Tiên giới không có người biết mẫu thân ngươi là thần thú phượng hoàng, mặc dù là như vậy mẫu thân ngươi ở sinh hạ ngươi muội muội sau, liền lâm vào ngủ say. Mà đúng lúc vào lúc này, Thiên Đạo Tông lại tính ra vui vẻ có sinh tử kiếp. Vui vẻ kế thừa mẫu thân ngươi Hỏa linh căn, kia căn bản là không phải cái gì sinh tử kiếp, mà là phượng hoàng muốn niết bàn."

Cảm giác hảo phức tạp!

Thượng Quan Tinh Vũ chau mày, "Nói như vậy mẫu thân sở dĩ sẽ lâm vào ngủ say, là có người động tay động chân?"

"Không sai, mẫu thân ngươi cùng muội muội rõ ràng là bị Thiên Đạo Tông hoặc là còn có thế lực khác theo dõi. Nghe ngươi trong lời nói miêu tả, Huyền Ý hiện tại hắn là đã niết bàn trở thành một con Hỏa phượng hoàng. Thần Linh Yêu Vực Phượng tộc Hỏa phượng hoàng không ít, làm cho bọn họ tùy tiện đoán, chính là không thể làm cho bọn họ biết, Huyền Ý là đại ca ngươi, bằng không nhất định sẽ vì hắn mang đi họa sát thân."

Thượng Quan Tinh Vũ chau mày, những người đó nhằm vào mẫu thân, chẳng lẽ biết nàng đến từ Thần giới?

Không nên a!

Chính là hôm nay phía trước, hắn cái này làm nhi tử cũng không biết chính mình mẫu thân cùng phụ thân thế nhưng là phượng hoàng.

Nếu không biết mẫu thân là phượng hoàng, kia những người đó vì sao phải nhằm vào mẫu thân đâu?

Thấy Thượng Quan Tinh Vũ nhíu mày tự hỏi, Thượng Quan Minh Thanh cho rằng hắn là ở vì chính mình không phải phượng hoàng sự tình mà canh cánh trong lòng, liền ra tiếng an ủi nói: "Tinh Vũ, tuy rằng chúng ta có tương đồng huyết mạch, nhưng là có thể hay không thức tỉnh trở thành một con băng phượng hoàng, còn phải dựa duyên phận. Hiện giờ trong tộc chỉ có ta một con

băng phượng hoàng, ngươi cũng đừng khổ sở, dù sao ngươi còn trẻ, còn có cơ hội.”

Thượng Quan Tinh Vũ: “……”

Hắn không khổ sở a!

Có được hay không vì phượng hoàng, với hắn mà nói không sao cả.

Bất quá phụ thân khó được đối hắn bố thí một chút quan ái, hắn còn cam chịu đi!

Miễn cho phụ thân trong mắt nhìn không tới hắn đứa con trai này, trong lòng trong mắt cũng chỉ có mẫu thân một người.

“Ta muốn đi xem mẫu thân.”

“Đi thôi.”

Phụ tử hai hướng tới cung điện trong đó một phòng đi đến.

Phòng bố trí thực lịch sự tao nhã, bên trong gia cụ không có một kiện là phàm vật, mà trên giường đang nằm một người diện mạo cực mỹ nữ tử, trên người nàng có loại cao quý khí chất, mặc dù nàng chỉ là nằm ở nơi đó, cũng cho người ta một loại cao không thể phàn cảm giác.

Tên này nữ tử đúng là Phượng Phi Yên.

Mà Phượng Phi Yên giữa mày chỗ có một chuỗi ký hiệu, kia ký hiệu thình lình chính là chú phù.

Đáng tiếc, Thượng Quan Minh Thanh phụ tử hai người đều không quen biết.

Nhị cấp Tử U Tiên Vực.

Vân Nhân Thành.

Quen thuộc trời đất quay cuồng biến mất, chân cũng rơi xuống thật chỗ, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đứng vững sau, trực tiếp đi ra Truyền Tống Trận. Ngay sau đó, phô diện mà đến mộc thuộc tính tiên linh khí làm hai người cảm giác thần thanh khí sảng, đặc biệt thoải mái.

Chẳng sợ Thượng Quan Huyền Ý không có Mộc linh căn, ở mộc thuộc tính nồng đậm địa phương đãi lâu rồi, đối thân thể hắn cũng có chỗ lợi.

Hai người rời đi truyền tống quảng trường sau, trực tiếp đi thuê tiếp theo cái sân.

Bọn họ tính toán ở Vân Nhân Thành trường cư, sở thuê sân ở thành trung tâm. Tuy rằng giá cả có điểm quý, nhưng nơi này tiên linh khí nồng đậm.

Sân diện tích không lớn, chỉ có hai cái phòng, một cái phòng luyện đan, một cái phòng luyện khí, liền bọn họ hai người trụ, trên thực tế một phòng đều đủ rồi.

Chờ đem trong viện trận pháp mở ra, ngăn cách phụ cận những người đó tầm mắt sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Thiên Ti Đằng phóng ra, trong viện hoa hoa thảo thảo giao cho nó xử lý, bọn họ hai người chỉ cần đem phòng quét tước sạch sẽ là được.

Mười lăm phút sau, hai người ngồi ở bên cạnh bàn uống trà nói chuyện phiếm.

Trò chuyện trò chuyện, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến phía trước được đến màu trắng hạt châu, hắn lập tức đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, đem Phệ Linh Thử thả ra."

"Nga."

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử vừa ra tới liền bắt đầu quan sát bốn phía, phát hiện quả nhiên cùng lần trước nhìn đến hoàn cảnh không giống nhau, nó đây là lại đổi địa phương?

【 đại chủ nhân hảo, chủ nhân, chúng ta hiện tại là ở nơi nào? 】

"Ở nhị cấp Tiên Vực."

【 nguyên lai là nhị cấp Tiên Vực, khó trách tiên linh khí so với ta lần trước ra tới địa phương muốn nồng đậm. 】 chủ nhân sinh hoạt thật là nhiều vẻ nhiều màu, nếu là chủ nhân có thể làm nó lưu tại bên ngoài thì tốt rồi.

Ai!

Đáng tiếc…… Nó chính là cái dư thừa bóng đèn.

Nguyện vọng này sợ là không thể thực hiện.

"Cấp, đem cái này luyện hóa. Chờ ngươi luyện hóa sau, có nhiệm vụ muốn giao cho ngươi." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem kia viên màu trắng hạt châu đặt ở Phệ Linh Thử trước mặt.

【 rất quen thuộc hơi thở. 】 đồ vật vừa xuất hiện, Phệ Linh Thử cái mũi liền không ngừng kích thích, chỉ cảm thấy thứ này mặt trên hơi thở hảo hảo nghe.

Tiêu Lăng Hàn ghét bỏ nói: "Đừng nói cho ta ngươi không quen biết."

"Lăng Hàn, đây là cái gì? Phía trước ta nhìn thấy cái kia xà dùng nó tới mở ra quá trận pháp, chẳng lẽ cùng trận pháp có quan hệ?"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Phệ Linh Thử liền đã mở miệng: 【 có điểm như là ta tổ tiên yêu hạch. 】

"Phệ Linh Thử yêu hạch?" Thượng Quan Huyền Ý đem tầm mắt chuyển hướng Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, "Xác thật là một viên Phệ Linh Thử yêu hạch, hơn nữa kia chỉ Phệ Linh Thử ít nhất có Tiên Tôn cảnh tu vi."

Phệ Linh Thử im lặng.

Nếu là không có Thượng Quan Huyền Ý mang theo nó tăng lên tu vi, nó cân nhắc chính mình đời này đều sợ là phi thăng không được Tiên giới, càng đừng nói Tiên Tôn cảnh.

"Tham ăn quỷ đừng nản chí, ta mang theo ngươi tăng lên một chuyện, đến lúc đó chúng ta còn muốn phi thăng Thần giới, trở thành siêu việt ngươi tổ tiên tồn tại."

Nghe được Thượng Quan Huyền Ý an ủi, Phệ Linh Thử cảm động không muốn không muốn.

Nhưng mà, giây tiếp theo khiến cho nó cảm động tâm lập tức nát đầy đất.

Chỉ nghe Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục nói: "Tiền đề là ta tu vi có thể thuận lợi tăng lên, như vậy mới có thể mang theo ngươi thăng cấp. Cho nên vì chính ngươi có thể càng mau thăng cấp, về sau ngươi muốn nhiều hơn mà tìm kiếm thiên tài địa bảo, nhất định không thể gian dối thủ đoạn."

Phệ Linh Thử nhặt lên nát đầy đất tâm, phủng tổ tiên lưu lại yêu hạch, yên lặng trở về khế ước không gian, nó không bao giờ tưởng lý vô lương chủ nhân.

Vân Nhân Thành mộc thuộc tính tiên linh khí nồng đậm, tiên thảo có rất nhiều, luyện đan sư tự nhiên cũng có rất nhiều.

Hai người lựa chọn trường kỳ ở tại Vân Nhân Thành, cũng là vì ở chỗ này thường xuyên sẽ xuất hiện hi hữu tiên thảo. Đấu giá hội mỗi năm đều sẽ tổ chức, mộ danh mà đến người cũng có rất nhiều. Cho nên ở Vân Nhân Thành đan dược căn bản không lo bán, chỉ cần đan dược phẩm chất hảo, giá cả tự nhiên sẽ không thiếu.

Nghỉ ngơi ba ngày, hai người mới ra cửa.

Ra cửa chỉ đi rồi 20 mét xa, Tiêu Lăng Hàn hai người liền tới tới rồi phồn hoa đường phố. Hai người đi trước bán ra tiên thảo cửa hàng mua không ít ngũ cấp tiên thảo, lại đi tam nhân khẩu bia tương đối tốt cửa hàng, cầm trong tay dư thừa đan dược phân thành tam phân, phân biệt bán cho tam gia cửa hàng.

Cuối cùng hai người tuyển định một nhà thái độ tương đối hảo, giá cả ở tam trong nhà thuộc về trung gian cửa hàng làm về sau hợp tác đối tượng.

Kỳ thật bọn họ có thể chính mình khai cửa hàng.

Bất quá, khai cửa hàng yêu cầu quản lý, bọn họ ở chỗ này không có căn cơ, cũng không có chỗ dựa. Bởi vì Tiêu Lăng Hàn luyện chế đan dược phẩm chất hảo, phỏng chừng không mấy ngày sẽ có người đỏ mắt, sau đó tới cửa tìm tra. Như vậy lãng phí thời gian không nói, cũng nhiều kiếm không bao nhiêu tiên thạch. Dùng một lần bán cho cửa hàng, tỉnh khi, dùng ít sức, bớt việc, còn lợi ích thực tế.

Tiêu Lăng Hàn hai người tu vi hiện giờ chỉ kém một cái cơ hội là có thể đột phá đến Tiên Vương cảnh, chỉ là cái này cơ hội không phải dễ dàng như vậy xuất

hiện. Hai người nhưng thật ra không vội, lấy bọn họ tuổi tác, liền tính những cái đó ở Tiên giới sinh ra bạn cùng lứa tuổi, đỉnh thiên cũng liền mới Kim Tiên cảnh tu vi.

Huống chi có người tu vi tạp ở một cái cảnh giới, khả năng yêu cầu mấy chục mấy trăm thậm chí mấy ngàn năm mới có thể đột phá, cũng có người một sớm ngộ đạo, đột nhiên liền thăng cấp.

Nhật tử chậm rãi quy về bình tĩnh, Tiêu Lăng Hàn không có việc gì liền luyện đan, Thượng Quan Huyền Ý không có việc gì liền điêu khắc trận bàn hoặc là luyện chế pháp bảo. Hai người mỗi cách một đoạn thời gian, liền sẽ đem luyện chế đồ tốt cầm đi bán cho cửa hàng.

Bọn họ mỗi ngày đều quá thật sự phong phú.

Mà hai người không biết chính là, có cái lão giả đang ở âm thầm quan sát bọn họ.

Đối hai người biểu hiện, lão giả tỏ vẻ rất là vừa lòng.

Ngày này, hai người mới vừa trở lại sân, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác sau lưng tựa hồ có một đôi mắt chính nhìn chằm chằm hắn xem. Chờ hắn thả ra thần thức đi quan sát, lại cái gì đều không có phát hiện.

Trở lại phòng sau, cái loại này bị nhìn trộm cảm giác lại biến mất không thấy.

“Huyền Ý, ta gần nhất như thế nào luôn cảm giác có người ở nhìn trộm chúng ta.”

“Chẳng lẽ là chúng ta gần nhất bán đồ vật quá nhiều, có người đỏ mắt?” Thượng Quan Huyền Ý không cấm suy đoán nói.

“Nhưng ta thả ra thần thức đi nhìn lên, lại không thấy được người nào.” Tiêu Lăng Hàn chau mày, loại này bị người nhìn chằm chằm cảm giác làm hắn thực không mừng.

“Nếu là liền ngươi thần thức đều quan sát không đến, kia chẳng phải là nói âm thầm người ít nhất là Tiên Tôn cảnh?”

Thượng Quan Huyền Ý còn không biết hắn trong lúc vô ý một câu chân tướng.

Mới vừa nói xong, hắn lại chính mình lật đổ, “Cũng không đúng, Tiên Tôn cảnh cường giả, ai cũng nhàn rỗi không có việc gì tới quan sát ngươi ta loại này tiểu nhân vật.”

“Tính, chúng ta dứt khoát bế quan, đem trên tay tiên thạch dùng xong rồi lại nói.” Tiêu Lăng Hàn cũng không tin, sẽ có Tiên Tôn cảnh cường giả như vậy nhàm chán, tới nhìn trộm bọn họ.

“Cũng đúng.”

Vì thế, hai người dứt khoát đóng lại quan.

Hai người nhưng thật ra yên tâm bế quan tu luyện, nhưng đem bên ngoài quan sát bọn họ lão giả cấp gấp đến độ không được. Lão giả chỉ là tưởng trước nhìn xem Tiêu Lăng Hàn hai người sẽ làm chút cái gì, nào biết hắn còn không có xem bao lâu, này hai người cư nhiên liền bế quan.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 623

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 623 ăn vạ người

Lão giả nếu là sớm biết rằng Tiêu Lăng Hàn hai người muốn bế quan, hắn liền đem đồ vật sớm một chút cấp Thượng Quan Huyền Ý được.

Thời gian trôi mau.

5 năm sau.

Phi Vũ thương hành người đến người đi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng thuộc về tới tới lui lui trung một viên.

"Tiêu đan sư, Thượng Quan tiên hữu hảo lâu không thấy, các ngươi phía trước là bế quan, vẫn là ra ngoài?" Lư quản sự nhìn thấy hai người liền nhiệt tình mà chào hỏi.

Tiêu Lăng Hàn đáp: "Phía trước ngẫu nhiên có điều ngộ, cho nên chúng ta lâm thời quyết định bế quan. Không nghĩ tới trợn mắt nhắm mắt công phu liền đi qua 5 năm, chúng ta cũng là hôm nay buổi sáng mới xuất quan."

Lư quản sự biết được hai người là đang bế quan, nhưng thật ra lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra. Cười nói: "Nguyên lai nhị vị là bế quan, khó trách mấy năm nay cũng chưa nhìn thấy hai vị."

Nhìn Lư quản sự bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn liền biết đối phương lo lắng cho mình hai người đem đan dược bán được nhà khác đi.

"Lư quản sự cứ việc yên tâm, phía trước cùng ngươi nói hảo giá cả, nói tốt chỉ bán cho Phi Vũ thương hành, chúng ta tự nhiên sẽ không nuốt lời."

Khi nói chuyện, hai người đi theo Lư quản sự đi vào một cái phòng.

Tiêu Lăng Hàn đem luyện chế tốt đan dược lấy ra tới, đặt ở một bên trên bàn; Thượng Quan Huyền Ý cũng đem trận bàn cùng với luyện chế pháp khí cũng lấy ra tới, đặt ở một bên trên mặt đất.

Thực mau Lư quản sự liền đem giá cả tính hảo, nhưng hắn cũng không có lập tức lấy ra tiên thạch, mà là hỏi: "Hôm nay hai vị còn muốn luyện khí tài liệu cùng tiên thảo sao?"

"Hết thảy như cũ."

"Hành, hai vị chờ một lát."

Thực mau hai bên đạt thành giao dịch.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn hai người phải rời khỏi khi, Lư quản sự đột nhiên ra tiếng hỏi: "Tiêu đan sư biết Luyện Đan Sư Công Hội ba ngày sau, muốn tổ chức luyện đan đại tái sự sao?"

Vốn dĩ muốn đứng dậy rời đi hai người, lại ngồi trở lại trên ghế.

"Lư quản sự cũng biết luyện đan đại tái có cái gì yêu cầu cùng khen thưởng?" Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó hỏi.

Hồi tưởng một chút, Lư quản sự mới nói nói: "Tuổi tác không đầy một ngàn tuổi luyện đan sư đều có thể tham gia. Đến nỗi khen thưởng, nghe nói đệ nhất danh khen thưởng là một viên hỏa liên quả cùng một cái lục cấp đan lô; đệ nhị danh khen thưởng là một viên Tiên Vương đan cùng một cái ngũ cấp đan lô; đệ tam danh khen thưởng là một cái ngũ cấp đan lô."

Lục cấp đan lô Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra không thiếu, bất quá hỏa liên quả chính là thứ tốt.

Hỏa liên quả chính là lục cấp tiên quả, Tiên Vương cảnh Hỏa linh căn tu giả ăn một viên, có thể trực tiếp đột phá một cái tiểu cảnh giới.

Tiên Vương đan cũng là thứ tốt, tu vi ngừng ở Đại La Kim Tiên đỉnh tu giả, ăn một viên có thể gia tăng hai tầng thăng cấp xác suất.

"Đa tạ Lư quản sự báo cho."

"Tiêu đan sư nếu là muốn tham gia nói, tốt nhất hiện tại liền đi báo danh." Lư quản sự không quên nhắc nhở nói.

"Chúng ta đây liền trước cáo từ."

"Hai vị đi thong thả."

Rời đi Phi Vũ thương hành sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bay thẳng đến Luyện Đan Sư Công Hội bước vào.

Không bao lâu, hai người liền đến Luyện Đan Sư Công Hội cửa, báo danh địa phương liền ở cửa cách đó không xa, lục tục như cũ có không ít người đi báo danh.

"Huyền Ý, ta đi xếp hàng báo danh, ngươi là ở chỗ này chờ ta, vẫn là……"

"Ta và ngươi cùng nhau."

"Hảo, vậy cùng nhau."

Hai người đi đến xếp hàng địa phương, đứng ở đám người cuối cùng phương.

Phía trước truyền đến đăng ký người thanh âm.

"Đi đi đi, luyện đan sư thân phận ngọc bài đều không có, ngươi tới báo cái gì danh, một bên nhi đi."

"Tiếp theo cái."

“Ta thật là luyện đan sư, chỉ là ta luyện đan sư thân phận ngọc bài ném.” Bị đuổi đi người nọ hãy còn chưa từ bỏ ý định, đứng ở xếp hạng đằng trước không chịu rời đi.

“Ngươi có phải hay không luyện đan sư ta không biết, ngươi lấy không ra luyện đan sư thân phận ngọc bài là sự thật.”

“Chính là ta……”

“Còn chính là cái gì nha, ngươi chống đỡ mặt sau người, trạm bên cạnh đi.”

Người nọ quay đầu nhìn về phía mặt sau xếp hàng mọi người, quả nhiên nhìn thấy mọi người đều là vẻ mặt không kiên nhẫn mà nhìn hắn, hắn đành phải hậm hực mà tránh ra vị trí.

“Cái tiếp theo, đem luyện đan sư thân phận ngọc bài phóng trên bàn, tay đặt ở cái này thí nghiệm cầu thượng.”

Thí nghiệm tiếp tục.

Tiêu Lăng Hàn hai người tự nhiên cũng nhìn đến phía trước phát sinh sự, cũng thấy rõ tên kia chấp nhất muốn báo danh nam tiên.

“Lăng Hàn, người kia có phải hay không ở tại chúng ta cách vách?”

“Xác thật là trụ chúng ta cách vách người.”

“Nói như vậy, hắn thật đúng là một cái luyện đan sư.”

Bởi vì hai người cách vách thường xuyên truyền đến đan hương, ngẫu nhiên còn có tạc lò thanh âm.

Ngẩng đầu nhìn nhìn sắc trời, Tiêu Lăng Hàn tràn đầy nghi hoặc, “Hiện tại ly báo danh kết thúc hẳn là còn có hai cái canh giờ, điểm này thời gian hoàn toàn đủ hắn khảo hạch xong một bậc luyện đan sư, hắn có thể trước đem báo danh ứng phó qua đi, mặt sau lại tiếp theo khảo, nhưng hắn vì sao phải ở chỗ này đau khổ dây dưa đâu?”

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn hai người nói chuyện thanh âm tuy nhỏ, nhưng xếp hàng mọi người bao gồm đăng ký người nọ, đều nghe được hắn nói, không khỏi mà đều nhìn bọn họ nơi này liếc mắt một cái.

Cảm giác được mọi người tầm mắt, Thượng Quan Huyền Ý vốn là tưởng nói: Người nọ du mộc đầu, cho nên muốn không đến biện pháp này.

Bất quá nhiều người như vậy nhìn chằm chằm, hắn đành phải nói: “Ngạch…… Nơi nào người khác không nghĩ tới.”

Muốn báo danh, nhưng không có luyện đan sư thân phận ngọc bài người nọ, tự nhiên cũng nghe tới rồi Tiêu Lăng Hàn nói. Hắn quay đầu nhìn hai người bên này liếc mắt một cái, lập tức triều Luyện Đan Sư Công Hội bên trong đi đến.

Nhìn dáng vẻ của hắn, rõ ràng là đi khảo hạch luyện đan sư cấp bậc.

Những người khác thấy vậy, sôi nổi dùng trách cứ ánh mắt xem xét Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, thiếu một người liền ít đi một cái đối thủ. Hắn buổi nói chuyện, rõ ràng là vì đại gia gia tăng rồi một cái đối thủ.

Tiêu Lăng Hàn đối với những cái đó ánh mắt nhìn như không thấy.

Hắn vừa rồi cũng liền tùy tiện vừa nói, không từng tưởng người nọ là thật sự không nghĩ tới biện pháp này.

Chẳng được bao lâu, liền đến Tiêu Lăng Hàn.

Hắn đem luyện đan sư thân phận ngọc bài đặt lên bàn, sau đó bắt tay đặt ở thí nghiệm cầu thượng.

Cái này thí nghiệm cầu cũng không thể chuẩn xác mà trắc ra cốt linh, chỉ có thể muốn cốt linh không vượt qua một ngàn tuổi, thí nghiệm cầu sẽ phát ra màu xanh lục quang, nếu là cốt linh vượt qua một ngàn tuổi, kia thí nghiệm cầu sẽ phát ra màu đỏ quang.

Mà đăng ký người nọ đang xem thanh Tiêu Lăng Hàn luyện đan sư cấp bậc sau, đôi mắt liền nhìn chằm chằm vào kiểm tra đo lường cốt linh thí nghiệm cầu.

Hai tức sau, thí nghiệm cầu sáng lên màu xanh lục quang.

Xác định Tiêu Lăng Hàn cốt linh không có vượt qua một ngàn tuổi, đăng ký người nọ liên tục nhìn hắn vài mắt.

Chủ yếu là một ngàn tuổi trong vòng ngũ cấp luyện đan sư, Tiên giới cũng tìm không ra vài vị.

Báo xong danh sau, hai người lại đi tửu lầu ăn một đốn mới dẹp đường hồi phủ.

Nào biết, hai người còn không có đi đến bọn họ cư trú tiểu viện, liền nhìn đến bọn họ tiểu viện cửa nằm một người.

Hai người liếc nhau, bọn họ đây là gặp được ăn vạ người?

Vài bước tiến lên, thấy rõ nằm ở bọn họ sân trước cửa người rõ ràng là một người lão giả.

Lão giả một đầu tóc bạc, bạch mi, bạch chòm râu, sắc mặt tái nhợt, xuyên một thân đạo bào cũng là màu trắng, giày cũng là màu trắng, hắn toàn thân liền không có cùng bạch không dính biên.

Tên này lão giả ngã trên mặt đất vị trí, nói trùng hợp cũng trùng hợp mà vừa lúc ngăn trở hai người tiến sân lộ. Từ trên người hắn vượt qua đi thôi, giống như không tốt lắm.

"Lăng Hàn, làm sao bây giờ?"

"Người này giống như còn không chết, ngươi xem hắn trái tim tựa hồ ở nhảy lên."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn quan sát đến lão giả, thấy hắn nói xong câu nói kia sau, lão giả tuy rằng nhắm hai mắt, nhưng tròng mắt ở chuyển động.

Cho nên, lão già này rõ ràng là ở giả bộ bất tỉnh.

Chẳng lẽ bọn họ thật gặp được ăn vạ người?

Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, nhìn về phía lão giả, chỉ thấy lão giả vẫn không nhúc nhích, hai mắt nhắm nghiền, khuôn mặt hiền từ, bộ dáng của hắn như là thật sự hôn mê giống nhau.

Bất quá Thượng Quan Huyền Ý vẫn là mắt sắc mà nhìn đến hắn tràn đầy nếp uốn trên mặt chòm râu run rẩy một chút.

Biết hắn ở là trang, Thượng Quan Huyền Ý tiện đà nói: "Chúng ta đây muốn hay không đem hắn chuyển qua một bên đi, miễn cho lưu tại tại chỗ chặn chúng ta lộ."

Lão giả không ở địa phương khác té xỉu, cố tình té xỉu ở bọn họ trước cửa, vừa thấy chính là hướng về phía bọn họ tới, cũng không biết mục đích của hắn là cái gì.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Được không."

Nói xong, hắn liền chuẩn bị sử dụng pháp thuật đem lão giả dời đi.

Lại vào lúc này, cách vách cái kia luyện đan sư cũng đã trở lại.

"Di, là các ngươi, thật xảo." Nói, người nọ vài bước đi đến hai người trước mặt, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Tại hạ Bành Lương Tùng, hôm nay cảm ơn ngươi, bằng không ta phải bỏ lỡ lần này luyện đan thi đấu."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Người này hảo tự tới thục, lời này hắn tiếp không được.

Lúc trước hắn rõ ràng không có giúp người này ra chủ ý, mà ở ghét bỏ đối phương lãng phí đại gia thời gian.

Thấy hai người không trở về lời nói, Bành Lương Tùng trên mặt hiện lên một tia xấu hổ, ngay sau đó lại khôi phục bình thường, hắn như là mới nhìn đến trên mặt đất lão giả giống nhau. "Này lão bá là ai? Hắn như thế nào ngã vào các ngươi cửa?"

"Chúng ta cũng muốn biết hắn là ai." Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói.

Cái này kêu Bành Lương Tùng người, ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn thời điểm, đôi mắt tỏa sáng, cười cùng đóa hoa giống nhau. Hắn đến đề phòng điểm, người này đầu óc không linh quang, nhưng da mặt dày. Bằng không cũng sẽ không làm trò như vậy nhiều người mặt, mặt dày mày dạn muốn báo danh.

"Nếu các ngươi cũng không quen biết, không bằng đem hắn giao cho ta đi?" Bành Lương Tùng đang nói lời này thời điểm vẫn luôn nhìn Tiêu Lăng Hàn.

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nghiến răng, vừa rồi rõ ràng là hắn ở nói tiếp, Bành Lương Tùng này nha như là nhìn không thấy hắn giống nhau. Chẳng lẽ liền bởi vì hắn hiện tại đổi thành một trương người thường mặt, cho nên tồn tại cảm cực thấp?

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nhàn nhạt phun ra hai chữ: "Tùy ngươi."

Chỉ là còn không đợi Bành Lương Tùng có điều động tác, trên mặt đất lão giả từ từ chuyển tỉnh.

Hắn không được không được nha, mục đích của hắn là Thượng Quan Huyền Ý, nhưng Thượng Quan Huyền Ý hai người nhưng thật ra hảo, cư nhiên muốn đem hắn tặng người. Hắn duỗi tay đỡ trán, "Đây là nơi nào? Ai da, ta đầu hảo vựng."

"Tiền bối, ngài không có việc gì đi?" Bành Lương Tùng vẻ mặt quan tâm, duỗi tay liền muốn đi đỡ lão giả.

Nào biết, lão giả lại không cho hắn đỡ, "Ngươi là ai?" Nói, hắn lại quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý, "Đại tôn tử, còn không mau tới đỡ ta một phen."

Thượng Quan Huyền Ý hai mắt trợn tròn, duỗi tay chỉ vào cái mũi của mình, "Đại tôn tử? Tiền bối, ngài nói đại tôn tử không phải là ta đi?"

"Tiểu tử thúi, liền ngươi tổ gia gia đều không quen biết. Nói nhảm cái gì, còn không nhanh lên tới đỡ ta." Lão giả cũng trừng mắt, một bộ hận sắt không thành thép bộ dáng.

Tổ gia gia?

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác có một đám quạ đen từ hắn đỉnh đầu bay qua.

"Ta…… Ta……" Nhất thời nghẹn lời, không biết nên như thế nào nói tiếp.

"Tiền bối nếu là ngươi thân nhân, liền tính hắn hiện tại già rồi, ngươi cũng không nên ghét bỏ hắn. Chúng ta tu sĩ quan trọng nhất chính là không thẹn với lương tâm, như vậy tu luyện mới sẽ không có khúc mắc, cũng không dễ dàng xuất hiện tâm ma." Bành Lương Tùng nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, tràn đầy không tán đồng mà nói.

Tiêu Lăng Hàn lạnh lạnh liếc Bành Lương Tùng liếc mắt một cái, lại nhìn về phía lão giả, "Ngài thật là Huyền Ý tổ gia gia, vì sao chúng ta phía trước chưa thấy qua ngài?"

"Mặc kệ các ngươi có thừa nhận hay không, dù sao ta chính là hắn tổ gia gia." Lão giả rõ ràng một bộ ta chính là muốn nại thượng các ngươi bộ dáng.

Hắn cái dạng này, xem một bên Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn khóe miệng đều trừu trừu.

"Chúng ta đây đi vào trước?" Tiêu Lăng Hàn hỏi dò.

Lão giả gật gật đầu, nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, "Đại tôn tử tới đỡ ta."

Thượng Quan Huyền Ý mới không làm, nếu là thật đi đỡ lão giả, kia hắn không phải thừa nhận lão giả thân phận, bạch bạch nhiều ra một cái tiện nghi tổ gia gia. Hắn đầu óc lại không ra vấn đề, loại này tốn công vô ích sống, hắn cự tuyệt.

Cho nên, đối thượng lão giả tràn đầy chờ mong ánh mắt, hắn đôi tay ôm cánh tay, đứng ở tại chỗ không có muốn tiến lên tính toán, mà trên cao nhìn xuống mà nhìn lão giả, cao lãnh phun ra năm chữ: "Ta không quen biết ngài."

Lão giả khí thổi râu trừng mắt, nộ mục trừng mắt nói: "Bất hiếu con cháu!"

"Ta, không, nhận, thức, ngài!" Thượng Quan Huyền Ý từng câu từng chữ, nói nói năng có khí phách.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 624

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 624 luyện đan thi đấu

Cuối cùng, vẫn là Tiêu Lăng Hàn tiến lên đem lão giả đỡ tiến sân.

Không có biện pháp, ai kêu hắn nhìn không thấu lão giả tu vi đâu!

Hiện tại hắn thần thức có Tiên Đế cảnh đỉnh, hắn nhìn không thấu tu vi chỉ có hai loại người.

Một là tu vi vượt qua Tiên Đế cảnh.

Nhị là đối phương trên người có che giấu tu vi pháp bảo.

Liền sợ trước mắt lão giả thật là một vị Tiên Tôn cảnh cường giả, kia bọn họ còn chưa đủ nhân gia thổi một hơi.

Nhìn muốn đi theo hướng trong đi Bành Lương Tùng, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay che ở hắn trước người, "Xin lỗi, sắc trời đã tối, không có phương tiện tiếp đãi người ngoài."

"Ta chính là tưởng vào xem tiền bối."

"Ngươi không nghe thấy hắn nói hắn là ta tổ gia gia sao?"

"Nhưng ngươi không phải nói ngươi không quen biết hắn sao?"

"Ta có nhận thức hay không cùng ngươi có quan hệ gì đâu? Hắn là tự nguyện tiến sân, ngươi tưởng quản cũng quản không được."

"Ngươi, quả thực không thể lý……"

Không đợi Bành Lương Tùng nói xong, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đóng cửa.

"Bính" một tiếng, thiếu chút nữa đụng vào Bành Lương Tùng cái mũi.

Hắn không cam lòng mà nhìn thoáng qua viện môn, vung ống tay áo trở về chính mình sân.

Tiêu Lăng Hàn hai người sở trụ sân, vừa lúc còn có một cái phòng trống.

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem lão giả đỡ tiến kia gian trong phòng.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý cũng vào phòng, Tiêu Lăng Hàn mới hỏi nói: "Tiền bối, hiện tại có thể nói nói ngài đến tột cùng là ai? Lại có mục đích gì đi?"

"Đều nói ta là kia tiểu tử tổ gia gia, các ngươi như thế nào chính là không tin?"

"Kia xin hỏi tiền bối tôn tính đại danh?" Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hỏi.

"…… Thật nhiều năm không có người hỏi qua tên của ta, ta đã không nhớ rõ tên của mình, các ngươi kêu ta tổ gia gia liền hảo." Hắn mới không ngốc, chỉ cần hắn vừa nói tên của mình, này hai cái tiểu tử tất nhiên sẽ đoán ra điểm cái gì tới.

Thượng Quan Huyền Ý bị đè nén.

Cho nên, trước mặt lão giả chính là đặc biệt tới cửa tới cấp hắn đương tổ gia gia?

Tiêu Lăng Hàn sắc mặt cũng không tốt, ai sẽ không có việc gì thích nhiều ra một cái tổ gia gia tới? Lão giả nói hắn là Thượng Quan Huyền Ý tổ gia gia, kia không cũng chính là chính mình tổ gia gia?

"Tiền bối, ngài vì sao liền như vậy khẳng định ta chính là ngài đại tôn tử?" Thượng Quan Huyền Ý mới không nghĩ vô duyên vô cớ nhiều ra một cái tổ gia gia.

"Ngươi này diện mạo cùng cha ngươi tuổi trẻ thời điểm giống nhau như đúc." Lão giả há mồm liền bịa chuyện.

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt táo bón biểu tình.

Hắn hiện tại có điểm hối hận biến thành hiện giờ bộ dáng, thời gian nếu có thể đảo trở về, hắn nhất định phải đổi một khuôn mặt. Hắn lúc ấy cũng liền nghĩ bình thường điểm dung mạo, không dễ dàng trêu chọc phiền toái. Nào biết, hắn đều bình thường thành như vậy, còn có thể làm người tới cửa nhận thân.

Hãy còn chưa từ bỏ ý định mà nói: "Lớn lên giống, không nhất định chính là thân nhân. Huống chi ngài chỉ cần dùng huyết mạch cảm ứng một chút, liền biết ta đến tột cùng có phải hay không ngài đại tôn tử."

Lão giả tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa qua trà, uống một ngụm trà thủy, mới nói nói: "Huyết mạch cảm ứng có cái rắm dùng, phụ thân ngươi kế thừa con mẹ nó huyết mạch, cho nên chúng ta chi gian huyết mạch cảm ứng không đến, nhưng là ta vừa thấy ngươi này diện mạo, liền biết ta không nhận sai người."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Làm nửa ngày vẫn là diện mạo chọc họa.

Xem ra chờ bọn họ rời đi Vân Nhân Thành sau, đến lại đổi một cái bộ dáng mới được.

"Dù sao ta không thừa nhận ngài là ta tổ gia gia."

"Không thừa nhận cũng không quan hệ, dù sao từ hôm nay trở đi, ngươi đi đâu ta liền đi nơi nào."

Thượng Quan Huyền Ý chán nản, "Ngài……"

Nhìn vừa rồi sắc mặt còn tái nhợt lão giả, lúc này mặt mày hồng hào, cười vẻ mặt xuân phong đắc ý.

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nghiến răng, kéo ngồi ở một bên Tiêu Lăng Hàn, "Lăng Hàn, chúng ta trở về phòng song tu."

"Hảo." Tiêu Lăng Hàn theo bản năng mà trả lời.

Cái gì lão giả?

Cái gì Tiên Tôn?

Hết thảy đều bị" song tu" hai chữ đuổi đi.

Hai người bước ra cửa phòng thời khắc đó, phía sau truyền đến lão giả giận này không tranh thanh âm: "Không e lệ!"

Mới vừa trở lại phòng, Tiêu Lăng Hàn liền đem Thượng Quan Huyền Ý đè ở trên cửa hôn môi, ở cảm giác được nhìn trộm tầm mắt biến mất, hắn mới tùng khẩu.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý muốn nói lời nói, hắn truyền âm nói: 【 dùng truyền âm, chúng ta có đạo lữ khế ước ở, người khác nghe không được chúng ta truyền âm. 】

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn như vậy cẩn thận, không khỏi hỏi: 【 Lăng Hàn, lão gia hỏa kia cái gì tu vi? 】

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt bất đắc dĩ, 【 ta nhìn không thấu. 】

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, 【 liền ngươi đều nhìn không thấu, cũng không biết hắn đến tột cùng có mục đích gì? 】

【 trước mắt tới xem giống như không có ác ý, ta có cái lớn mật suy đoán. 】

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, chờ hắn lời phía sau.

【 Huyền Ý, ngươi nói hắn có thể hay không là Thượng Quan gia người? 】

Tức phụ nhi ở Tiên giới nhận thức đại nhân vật có Phượng tộc, bọn họ cùng Phượng tộc coi như là tan rã trong không vui, cho nên không có khả năng sẽ là Phượng tộc. Kia dư lại cũng chỉ có Thượng Quan gia, lần trước Thượng Quan Tinh Vũ lúc gần đi kia bức thiết ánh mắt, nghĩ đến hắn hồi Thượng Quan gia sau, hẳn là hỏi qua về Thượng Quan Huyền Ý sự tình, mà mới có lão giả đã đến.

Nếu tên kia lão giả thật là Tiên Tôn cảnh cường giả, kia 5 năm trước chính mình cảm ứng được kia đạo nhìn trộm tầm mắt hẳn là chính là hắn. Hôm nay bọn họ mới xuất quan, đối phương liền gấp không chờ nổi mà tìm tới môn tới, hẳn là sợ bọn họ lại bế quan duyên cớ.

Bị Tiêu Lăng Hàn vừa nhắc nhở, Thượng Quan cẩn thận hồi tưởng một chút, đối phương còn thật có khả năng là Thượng Quan gia người tới, chủ yếu kia lão giả vừa thấy mặt liền nói là chính mình tổ gia gia, không cho người hoài nghi đều khó.

【 còn thật có khả năng là. Bất quá nếu đối phương nếu không nói thẳng ra tới, chúng ta vẫn là làm bộ không biết hảo. 】

"A……" Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên kinh hô một tiếng.

Rõ ràng thượng một khắc bọn họ còn ở thảo luận tên kia lão giả lai lịch, ngay sau đó hắn liền cảm giác chính mình thân thể chợt lạnh.

"Tiêu Lăng Hàn!"

"Là chính ngươi nói trở về phòng song tu, ta này không phải thỏa mãn ngươi nhu cầu sao?"

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn ôm Thượng Quan Huyền Ý một cái thuấn di, hai người liền đến mép giường, không đợi hắn có cái khác động tác, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem hắn đè ở trên giường, phong bế hắn muốn nói lời nói miệng.

Cách vách phòng.

Lão giả thần thức ở nhìn đến hai người vào phòng liền thân ở bên nhau sau, lập tức thu hồi thần thức. Để tránh chính mình nghe được cái gì kỳ quái thanh âm, hắn còn phong bế ngũ cảm.

Tên này lão giả tên là Thượng Quan Hướng Minh, đúng là Thượng Quan Tinh Vũ trong miệng các lão.

Vốn dĩ Thượng Quan Hướng Minh cho rằng chính mình trụ tiến này tòa sân, là có thể nhiều tiếp xúc đến Thượng Quan Huyền Ý, nào biết hai người cùng ngày chạng vạng vào nhà sau, ngày hôm sau thái dương đều phơi mông cũng không thấy hai người cửa phòng mở ra.

Phía trước khiến cho hắn đợi 5 năm, hiện tại hảo không dung nhìn thấy người, lại đến chờ. Đang lúc hắn lòng dạ không thuận khi, sân môn lại bị người gõ vang lên.

"Thịch thịch thịch!"

Bành Lương Tùng tay cao cao giơ lên, đang chuẩn bị lại gõ cửa khi, môn lại bị người mở ra. Nhìn đến mở cửa người sau, hắn lập tức kêu: "Tiền bối!"

"Ngươi có chuyện gì?" Thượng Quan Hướng Minh lười biếng mà liếc trước mặt người liếc mắt một cái.

"Tiền bối ở nơi này, còn thói quen?"

"Có việc liền nói, không có việc gì cút đi." Thượng Quan Hướng Minh vẻ mặt không kiên nhẫn.

Bành Lương Tùng xấu hổ mà cười cười, "Ta tưởng cùng mặt khác hai vị tiên hữu thảo luận một chút có quan hệ luyện đan phương diện sự."

"Không ở!"

"A?"

“A cái gì a, bọn họ người không ở.” Nói xong, Thượng Quan Hướng Minh tâm niệm vừa động môn tự động khép lại.

“Bính” một tiếng, Bành Lương Tùng cái mũi lần này là thật sự tao ương, hai điều tơ hồng từ trong lỗ mũi chui ra.

Thần thức quan sát đến một màn này, Thượng Quan Hướng Minh sung sướng sờ sờ chính mình râu.

Không quen nhìn người trực tiếp động thủ chính là, ngày hôm qua hắn đôi mắt tuy rằng không thấy mấy người, nhưng thần thức lại đem mấy người biểu tình thu hết đáy mắt. Hắn rõ ràng nhìn bên ngoài kia tiểu tử, có muốn đào hắn đại tôn tử góc tường tâm tư. Loại này vừa mới bắt đầu sinh ra chồi non, nên một cái tát chụp chết, đừng làm cho hắn tiếp tục sinh trưởng đi xuống.

Thực mau liền đến ngày thứ ba, Thượng Quan Hướng Minh sáng sớm liền ngồi ở trong sân, chờ hai người rời giường. Nào biết hắn này nhất đẳng, liền từ tia nắng ban mai chờ đến ánh nắng chiều cũng không thấy hai người cửa phòng có mở ra dấu hiệu.

U oán mà nhìn về phía hai người cửa phòng, hận không thể ở trên cửa chọc ra hai cái động tới. Này hai người vừa mới bế quan tu luyện 5 năm, lúc này sẽ không còn muốn song tu cái 5 năm đi?

Ngày thứ tư, biết hai người khẳng định còn ở song tu, Thượng Quan Hướng Minh hôm nay đảo cũng không đợi hai người, sáng tinh mơ liền một mình ra sân.

Cho nên, chờ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rời giường sau, liền phát hiện cách vách phòng sớm đã đã không có lão giả thân ảnh.

“Không phải là bởi vì chúng ta này ba ngày không để ý đến hắn, cho nên chính hắn rời đi đi?” Thượng Quan Huyền Ý suy đoán nói.

“Hẳn là không có rời đi, chỉ là đi ra ngoài, trong phòng còn có hắn bầu rượu.” Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua, liền đem cách vách trong phòng tình cảnh thu hết đáy mắt.

“Tính, mặc kệ hắn, chúng ta đi trước quảng trường, miễn cho trong chốc lát bỏ lỡ thi đấu.”

“Hảo.”

Hai người mới vừa vừa mở ra sân môn, liền nhìn đến Bành Lương Tùng cũng vừa lúc từ cách vách sân đi ra.

Bành Lương Tùng nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn hai người, lập tức tự quen thuộc mà chào hỏi: “Thật xảo! Hai vị tiên hữu cũng là muốn đi tham gia luyện đan thi đấu sao?”

Thượng Quan Huyền Ý ngoài cười nhưng trong không cười mà đáp: “Đúng vậy.”

Nghe vậy, Bành Lương Tùng trước mắt sáng ngời, "Nói như vậy chúng ta cùng đường."

"Là cùng đường, nhưng chúng ta bất đồng hành, tái kiến."

Dứt lời, hai người cầm tay rời đi, lưu lại một mình sững sờ ở tại chỗ Bành Lương Tùng.

Luyện đan sư thi đấu ở Vân Nhân Thành thành trung tâm trên quảng trường cử hành.

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đến thời điểm, trên quảng trường đã là biển người tấp nập.

Tiêu Lăng Hàn làm dự thi nhân viên trực tiếp đi vào quảng trường trung tâm chỗ, mà Thượng Quan Huyền Ý còn lại là ở bên ngoài tìm được một cái tầm nhìn gò đất phương ngồi xuống.

Tham gia luyện đan thi đấu người không sai biệt lắm có 500.

Tiêu Lăng Hàn đi vào trung tâm chỗ khi, phía trước đã đứng đại giai 400 người, hắn chỉ có thể đứng ở dựa sau vị trí. Càng là dựa phía trước, liền càng có thể làm những cái đó bình thẩm Luyện Đan Sư Công Hội trưởng lão thấy rõ ràng. Nếu là biểu hiện hảo, bị bình thẩm trưởng lão nhìn trúng thu làm đệ tử, kia chính là một bước lên trời.

Cho nên đại gia tới đều rất sớm, giống Tiêu Lăng Hàn loại này không sai biệt lắm muốn bắt đầu thi đấu mới đến tới người, chỉ có mấy cái.

Chẳng được bao lâu, liền thấy quảng trường trung tâm trên đài cao nhiều ra một người, người nọ ăn mặc một thân hắc bạch giao nhau luyện đan sư đạo bào, hơn nữa hắn ngực trái tiểu đan lô mặt trên có bảy viên kim sắc đan dược.

Người này đúng là Luyện Đan Sư Công Hội phó hội trưởng Khương Đông Lương, lần này thi đấu người phụ trách đúng là hắn.

Khương Đông Lương không một câu vô nghĩa, nói thẳng nói: "Hôm nay luyện đan thi đấu cùng dĩ vãng giống nhau, áp dụng đào thải chế. Chúng ta vòng thứ nhất luyện chế tam cấp Hồi Linh Đan, mỗi người chỉ có hai lần cơ hội, nếu là hai lần đều luyện chế thất bại, vậy đào thải. Phía dưới bắt đầu thi đấu."

Trừ bỏ luyện đan sở yêu cầu tiên thảo là Luyện Đan Sư Công Hội cung cấp ngoại, cái khác toàn bộ tự bị.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra Càn Khôn Cửu Lô, đem dị hỏa nhan sắc sửa vì màu cam hồng, hắn mới bắt đầu không nhanh không chậm mà luyện đan, chung quanh ngẫu nhiên có tạc lò thanh truyền đến, chút nào ảnh hưởng không đến hắn.

Chờ có mười mấy người luyện đan hoàn thành, hắn mới đánh ra thu đan pháp quyết.

Chờ hắn đem đan dược trang hảo, đặt lên bàn, lập tức liền có trưởng lão lại đây kiểm tra.

“Năm viên thượng phẩm, quá quan.” Trưởng lão không hề cảm tình nói âm truyền ra.

Lại qua một canh giờ, tất cả mọi người dừng trong tay động tác, vòng thứ nhất kết thúc, tổng cộng đào thải 300 nhiều.

Lập tức liền không ra hơn phân nửa, sở hữu dựa sau người đều đi phía trước hoạt động.

Trừ bỏ tiên thảo bên ngoài, lò luyện đan cùng hỏa đều là dùng chính mình, nhưng thật ra không cần lo lắng có người gian lận, chỉ cần ở luyện đan phía trước đem tiên thảo kiểm tra hảo là được.

“Phía dưới tiến hành đợt thứ hai thi đấu, lần này luyện chế tứ cấp phục thương đan, mỗi người đồng dạng chỉ có hai lần cơ hội. Bắt được tiên thảo người, có thể bắt đầu luyện đan.” Khương Đông Lương trước sau như một không có vô nghĩa.

Tiêu Lăng Hàn đem sở hữu tiên thảo kiểm tra rồi một lần, xác định tiên thảo không có vấn đề sau, mới bắt đầu luyện đan.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 625

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 625 tám viên thượng phẩm

Phục thương đan chủ dược có: Minh lộ hoa, ngàn đằng diệp, kỷ tiên thảo này ba loại. Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem ba loại chủ dược cùng nhau bỏ vào lò luyện đan, thần thức phân thành ba cổ, phân biệt bao vây lấy này ba loại tiên thảo. Sau đó bắt đầu chậm rãi tinh luyện ra chúng nó tinh hoa, đem dư thừa tạp chất hết thảy loại bỏ đi ra ngoài.

Quá trình dài lâu.

Chờ đem này ba loại chủ dược trung tinh hoa tinh luyện ra tới sau, hắn toàn bộ mà đem còn lại phụ dược vẫn tiến đan lô trung. Lại đem thần thức phân thành vô số cổ, phân biệt bao vây lấy này đó tiên thảo, lại chậm rãi buông ra thần thức, tinh luyện tiên thảo trung tinh hoa, dị hỏa độ ấm cũng theo hắn tâm ý đi theo biến đại hoặc.

Non nửa cái canh giờ sau, sở hữu tiên thảo tinh hoa đều bị tinh luyện ra tới, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu ngưng đan.

Tứ cấp đan dược đối hắn mà nói, nhắm mắt lại đều có thể luyện chế ra tới. Cho nên, hắn ở luyện chế thời điểm như cũ đem tốc độ giảm bớt hơn phân nửa, đan dược phẩm chất cũng cố ý luyện chế rất kém cỏi.

Rốt cuộc đem đan dược luyện chế hoàn thành.

Chỉ là chờ Tiêu Lăng Hàn mở ra đan lô khi, lại phát hiện trong đó hai viên đan dược mặt trên có rậm rạp hoa văn, không nghĩ tới hắn đều đã khắc chế, lại như cũ luyện chế ra hai viên cực phẩm đan dược.

Ở đây sở hữu luyện đan sư trung không ai luyện chế ra cực phẩm đan dược, cho nên Tiêu Lăng Hàn ở phát hiện đan lô có hai viên cực phẩm đan dược khi, liền đem chúng nó lưu tại đan lô, chỉ trang còn lại năm viên thượng phẩm cùng ba viên trung phẩm.

Trang hảo đan dược sau, hắn liền đem đan lô cái nắp khép lại.

Trừ bỏ hắn, không có người biết đan lô kỳ thật còn có hai cái cực phẩm đan dược.

Thực nhanh có một người trưởng lão tới kiểm tra Tiêu Lăng Hàn luyện chế đan dược, chờ tên kia trưởng lão mở ra bình sứ, lập tức liền có một cổ đan dược thanh hương truyền vào mũi gian. Hắn lại đem đan dược đảo ra một viên, cảm giác được đan dược thượng dư ôn, chứng minh đan dược là vừa rồi luyện chế hảo.

“Ngươi thực không tồi, đợt thứ hai quá quan.”

“Đa tạ trưởng lão.”

“Ân, tiếp tục nỗ lực.”

Trưởng lão nói âm vừa ra, bên cạnh liền truyền đến “Phanh” một thanh âm vang lên, rõ ràng là tạc lò.

“Ai!” Trưởng lão tiếc nuối mà nhìn cái kia tạc lò người liếc mắt một cái, lắc đầu thở dài rời đi.

Ở Tiêu Lăng Hàn lúc sau, lục tục có người luyện chế hảo đan dược.

Nhìn đến càng ngày càng nhiều người luyện chế hảo, có người khẩn trương, hỏa thế không nắm giữ hảo, lập tức liền tạc lò.

Có cái thứ nhất tạc lò, liên tiếp truyền đến “Phanh phanh” tiếng vang.

Rất nhiều người đem hai phân dược liệu đều dùng xong, phục thương đan cũng không có luyện chế ra tới; có người rõ ràng dùng chính là tứ cấp tiên thảo, luyện chế ra tới phục thương đan lại chỉ có tam cấp, thậm chí còn có nhị cấp, những người này đều không hề liệt nơi khác bị đào thải.

Đợt thứ hai thi đấu kết thúc, lưu lại người chỉ có mười mấy.

Làm Tiêu Lăng Hàn ngoài ý muốn chính là, hắn cư nhiên tại đây mười mấy người nhìn thấy một cái người quen, người nọ đúng là Bành Lương Tùng.

“Phía dưới tiến hành vòng thứ ba thi đấu, lần này luyện chế tứ cấp ích hồn đan. Mỗi người đồng dạng có hai lần cơ hội, chúng ta cuối cùng lấy đan dược phẩm chất định thắng bại.”

Khương Đông Lương nói xong lúc sau, dư lại mười mấy người trung, có vài cá nhân đều mặt lộ vẻ mê mang thần sắc.

Này mấy người rõ ràng là không có nghe nói qua ích hồn đan.

Lập tức liền có người nhấc tay.

“Chuyện gì?” Một người trưởng lão đi đến trong đó một người nhấc tay dự thi luyện đan sư trước mặt, nghi hoặc mà nhìn về phía hắn.

“Trưởng lão, ta không luyện chế quá ích hồn đan.” Hắn kỳ thật là tưởng nói hắn không có nghe nói qua ích hồn đan, nhưng vì không cho chính mình có vẻ kiến thức hạn hẹp, cho nên, hắn thay đổi cái cách nói.

“Nơi này không có luyện chế quá ích hồn đan người nhấc tay.” Nói, trưởng lão liền nhìn về phía dư lại mười mấy người.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có luyện chế quá ích hồn đan, hắn nhưng thật ra biết.

Ích hồn đan là thần thức sau khi bị thương, tu dưỡng linh hồn đan dược. Chủ dược là kỳ hồn tiên thảo, mà kỳ hồn tiên thảo bên ngoài căn bản không có bán, chỉ có Luyện Đan Sư Công Hội mới gieo trồng có.

Cho nên, trưởng lão nói hỏi ra khẩu, hắn cũng giơ lên tay.

Mười mấy người trung, cũng chỉ có hai người không có nhấc tay.

Mà này hai người xuyên là quần áo chính là Luyện Đan Sư Công Hội quần áo, bọn họ rõ ràng là Luyện Đan Sư Công Hội người, có luyện chế quá cũng thực bình thường.

Liền tính cuối cùng này một vòng khảo thí có nội tình, cũng không ai dám đưa ra ý kiến.

Tên kia trưởng lão, buông tay, “Nhìn đến không có, không có luyện chế quá ích hồn đan người không ngừng ngươi một cái, cho nên, ngươi cũng đừng cảm thấy không công bằng.”

Người nọ bị trưởng lão một câu nói sắc mặt đỏ lên, buông xuống đầu, không dám lại hé răng.

Không có luyện chế quá ích hồn đan người đều thực khẩn trương, đặc biệt là trong đó có mấy cái không nghe nói qua ích hồn đan người, càng là không thể nào xuống tay. Này mấy người đều nhìn về phía kia hai gã vừa rồi không nhấc tay người, bởi vì nhiều người như vậy trung liền này hai người luyện chế quá.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là hồi tưởng một chút luyện chế ích hồn đan yêu cầu tiên thảo, sau đó bắt đầu kiểm tra một bên trên bàn mặt bày tiên thảo.

Đầu tiên kiểm tra chính là kỳ hồn tiên thảo, kỳ hồn tiên thảo lá cây thon dài, thả là màu tím, căn cần là màu tím đen. Chỉ có căn cần cùng lá cây đầy đủ hết kỳ hồn tiên thảo, luyện chế ra tới đan dược tài năng có tu dưỡng linh hồn hiệu quả.

Mà trong tay hắn này cây kỳ hồn tiên thảo: Lá cây tím trung mang lục; căn cần là thâm tử sắc, không có biến thành màu tím đen. Cho nên này cây kỳ hồn tiên thảo vẫn chưa thành thục, không thích hợp luyện chế đan dược.

Tuy rằng không thích hợp, nhưng cũng có thể miễn cưỡng có thể luyện chế.

Chỉ là luyện chế ra tới đan dược phẩm chất sẽ không thực hảo, trăm phần trăm sẽ không xuất hiện cực phẩm đan dược.

Tiêu Lăng Hàn lại theo thứ tự kiểm tra rồi cái khác phụ trợ tiên thảo, mặt khác tiên thảo nhưng thật ra không có vấn đề, có vấn đề chỉ có chủ dược. Lập tức hắn liền thả ra thần thức, không dấu vết mà đảo qua mọi người trên bàn bày tiên thảo.

Chủ yếu kiểm tra chính là kỳ hồn tiên thảo.

Thực mau, hắn liền phát hiện chỉ có Luyện Đan Sư Công Hội kia hai người trên bàn kỳ hồn tiên thảo là thành thục, những người khác kỳ hồn tiên thảo cùng hắn

giống nhau. Có mấy người hắn là cũng phát hiện vấn đề này, kia mấy người sắc mặt khó coi, đôi mắt chính mà gắt gao mà nhìn chằm chằm Luyện Đan Sư Công Hội kia hai người, chuẩn xác mà nói là nhìn chằm chằm kia hai người trên bàn kỳ hồn tiên thảo.

Tuy rằng bọn họ trên bàn kỳ hồn tiên thảo không thành thục, nhưng cũng không phải luyện chế không ra ích hồn đan, cái này làm cho một đám người giận mà không dám nói gì.

Tiêu Lăng Hàn mục tiêu là đệ nhất danh phần thưởng hỏa liên quả, nhưng tiên thảo không cho lực, hắn chính là tưởng lấy đệ nhất cũng là hữu tâm vô lực.

Suy tư một lát, hắn quyết định đem hai cây kỳ hồn tiên thảo cùng nhau tinh luyện, hai hai tương thêm, ít nhất có thể bảo đảm luyện chế ra thượng phẩm đan dược. Bằng không hắn nếu là luyện chế ra trung phẩm đan dược, khẳng định không chiếm được đệ nhất danh.

Vừa rồi hắn cố ý lưu ý quá Luyện Đan Sư Công Hội kia hai người luyện chế ra tới đan dược, mỗi lần kia hai người đều luyện chế ra thượng phẩm, hơn nữa số lượng cùng hắn không phân cao thấp.

Luyện chế ích hồn đan thực khảo nghiệm thần thức vận dụng, Tiêu Lăng Hàn ở phương diện này nhưng thật ra không lo lắng.

Hắn trước đem đan lô bên trong kia hai viên cực phẩm đan dược thu hồi tới, mới đem hai cây kỳ hồn tiên thảo ném vào lò luyện đan. Sau đó dùng thần thức bao vây lấy chúng nó, chậm rãi buông ra, làm chúng nó một chút thích ứng đan lô trung độ ấm. Lúc sau mới bắt đầu tinh luyện tinh hoa, hắn một bên khống chế cháy chờ, một bên là chú ý đan lô trung kỳ hồn tiên thảo tình huống.

Hắn đem hai lần cơ hội dùng tới rồi cùng nhau, nếu là thất bại, kia hắn liền mất đi thi đấu tư cách.

Cho nên, hắn chỉ có thể thành công, không thể thất bại.

Bởi vì có hai phân kỳ hồn tiên thảo, tinh luyện ra tới tinh hoa nhưng thật ra có không ít, nếu là xứng với mặt khác phụ trợ tiên thảo, kia tinh hoa rõ ràng có chút nhiều, cho nên hắn tiến hành rồi lần thứ hai tinh luyện.

Chờ đem sở hữu phụ trợ tiên thảo tinh hoa đều tinh luyện hảo, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu ngưng đan.

Phía trước bước đi đều thực thuận lợi, đã có thể ở hắn ngưng đan thời điểm, đột nhiên cảm giác hắn phía trước cách đó không xa không gian ở dao động. Thần thức đảo qua, hắn liền phát hiện một cỗ thần thức công kích chính hướng tới hắn cấp tốc mà đến.

Này vẫn là Tiêu Lăng Hàn lần đầu tiên ở luyện đan khi, có người dám dùng thần thức đánh lén hắn.

Đối phương thần thức bất quá mới Kim Tiên đỉnh, với hắn mà nói bất quá là mưa bụi, liền tính hắn không làm bất luận cái gì phòng hộ cũng thương không đến hắn.

Loại này chủ động khiêu khích sự, hắn trước nay đều là đơn giản thô bạo mà trả thù trở về.

Cho nên liền ở đại gia luyện đan thời điểm, đột nhiên ở bọn họ mười mấy người trung truyền ra hét thảm một tiếng: "A a a……"

Tiếng hét thảm này phá lệ đột ngột.

Tuy rằng tiếng vang liền ở bên tai, nhưng bọn hắn mười mấy người trung dám xoay người đi xem người chỉ có ba bốn, bởi vì những người khác đều ở luyện đan.

Tiêu Lăng Hàn thần thức cường đại, nhưng thật ra phân ra một tia tâm thần lưu ý một chút người nọ diện mạo, đối với người nọ, hắn một chút ấn tượng đều không có. Theo lý thuyết hắn cùng người nọ không oán không thù, bọn họ bất quá chính là cùng nhau tham gia thi đấu mà thôi, đối phương vì sao sẽ nhằm vào hắn?

Tạm thời tưởng không rõ ràng lắm, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục đem tâm thần đặt ở trước mặt đan lô thượng.

Mà hai gã Luyện Đan Sư Công Hội trung tương đối cao người nọ tên là Dư Tử Trạc, tứ cấp luyện đan sư, Kim Tiên hậu kỳ tu vi. Hắn đang nghe thấy tiếng kêu thảm thiết là từ phía sau truyền đến, sắc mặt lại rất là khó coi, không tiếng động mà nói một câu: "Phế vật!"

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền ngưng đan hoàn thành, kế tiếp chính là quay đan dược.

Lại qua nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn trước mặt đan lô truyền ra "Phanh phanh phanh" va chạm thanh, hắn đôi tay không ngừng biến hóa, một đám pháp quyết dừng ở đan lô thượng.

Chờ cuối cùng đánh ra một cái thu đan pháp quyết, hắn triệu hồi dị hỏa.

Giữa sân mười mấy người, Tiêu Lăng Hàn là cái thứ nhất luyện chế hảo đan dược. Bởi vì hắn làm lần thứ hai tinh luyện, chậm trễ không ít thời gian, ở hắn luyện chế hảo không bao lâu, Luyện Đan Sư Công Hội kia hai người cũng lục tục luyện chế hảo.

Một canh giờ sau, tất cả mọi người dừng động tác.

Khương Đông Lương đi đến mười mấy người trước mặt, hắn đầu tiên là nhíu mày, nhìn thoáng qua mọi người trên bàn đan lô, trong mắt rõ ràng hiện lên một tia không vui. Sau đó mới nói nói: "Đem các ngươi luyện chế tốt đan dược đặt lên bàn, mặt khác vô dụng đồ vật đều thu hồi tới."

Vô dụng đồ vật, rõ ràng là chỉ lò luyện đan.

Một đám chạy nhanh đem chính mình lò luyện đan thu vào không gian giới tử trung.

Nhìn đến trên bàn cũng chỉ có một cái bình sứ hoặc là cái gì đều không có sau, Khương Đông Lương mới vừa lòng gật gật đầu, bắt đầu kiểm tra đại gia luyện chế tốt đan dược.

“Từ Thành, thượng phẩm hai viên, trung phẩm năm viên, hạ phẩm ba viên.”

“Dư Tử Trạc, thượng phẩm ba viên, trung phẩm bảy viên, cái này thành tích còn hành.”

“Đinh Bác, trung phẩm ba viên, hạ phẩm năm viên.”

“Hách Liên Vân, trung phẩm năm viên, hạ phẩm năm viên.”

“……”

“Tiêu Lăng Hàn, thượng phẩm tám viên, trung phẩm hai viên.”

Khương Đông Lương nói âm vừa ra, mọi người đều hít hà một hơi, trong đó có một người kinh hô: “Sao có thể?”

Bởi vì hắn thanh âm quá mức đột ngột, tất cả mọi người triều hắn nhìn lại.

Nói chuyện người đúng là Dư Tử Trạc.

Thấy mọi người đều nhìn về phía chính mình, Dư Tử Trạc nghiêm mặt nói: “Liền tính là chúng ta hội trưởng đều không thể dùng một lần thành công luyện chế ra tám viên thượng phẩm đan dược, hắn sao có thể luyện chế đến ra tới.”

Hắn nói đúng lý hợp tình.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn trước mặt vây đầy Luyện Đan Sư Công Hội những cái đó trưởng lão, bọn họ một đám đều cầm trang hữu ích hồn đan bình sứ đang xem.

Ngay cả Khương Đông Lương cũng không cho rằng Tiêu Lăng Hàn có thể một lần liền luyện chế ra tám viên thượng phẩm ích hồn đan, lúc này nghe Dư Tử Trạc nói ra hoài nghi nói, hắn cũng không có lập tức tỏ thái độ.

Mọi người đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Nhưng sự thật là ta xác thật luyện chế ra tám viên thượng phẩm ích hồn đan.” Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng mà nhìn về phía ra tiếng nghi ngờ hắn Dư Tử Trạc, lại nhìn lướt qua chung quanh một vòng người.

“Vừa rồi ta hỏi ai không có luyện chế quá ích hồn đan thời điểm, ngươi giống như cũng cử tay.” Phía trước nói chuyện trưởng lão lúc này đột nhiên nói.

“Ta hôm nay phía trước đều không có luyện chế quá ích hồn đan, vừa rồi thật là ta lần đầu tiên luyện chế, này chẳng lẽ có cái gì vấn đề?” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía tên kia trưởng lão, hỏi ngược lại.

Mọi người: “……”

Vấn đề lớn, ai có thể ở lần đầu tiên luyện chế là có thể ra tám viên thượng phẩm.

Bên ngoài quan khán luyện đan sư luyện đan mọi người, một đám đều duỗi dài cổ, muốn đem vây quanh đám người đẩy ra, làm cho bọn họ cũng xem cái rõ ràng.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 626

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 626 một lần nữa tỷ thí

Thượng Quan Huyền Ý thần thức cường đại, thả ra thần thức, tự nhiên cũng đem Tiêu Lăng Hàn nơi đó phát sinh tình huống nhìn cái rõ ràng. Nhìn thấy những người đó rõ ràng ở Tiêu Lăng Hàn được đệ nhất sau, không nghĩ nhận trướng, còn muốn oan uổng hắn gian lận.

Thấy vậy tình cảnh, Thượng Quan Huyền Ý khí không được.

Hắn nếu là có thực lực liền trực tiếp trấn áp những người đó, xem ai còn dám không phục. Đáng tiếc hắn hiện tại không có thực lực, chính nôn nóng gian, dư quang nhìn đến bên cạnh chính vẻ mặt xem kịch vui lão giả.

Lập tức hắn liền có chủ ý.

Hướng tới bên cạnh người kêu: “Tiền bối.”

“Đại tôn tử, ngươi đạo lữ gặp được phiền toái.” Thượng Quan Hướng Minh vui sướng khi người gặp họa mà nói.

Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt đen hắc, miễn cưỡng cười nói: “Trước đừng động hắn, tiền bối, ngài nói, ta nên như thế nào xưng hô ngài?”

“Đương nhiên là gọi ta tổ gia gia!” Thượng Quan Hướng Minh đương nhiên mà nói.

Thượng Quan Huyền Ý lại hỏi: “Nếu ta gọi ngài tổ gia gia, kia thân ta đạo lữ Lăng Hàn lại nên như thế nào xưng hô ngài?”

“Tự nhiên cũng là kêu ta tổ gia gia.” Hắn không chút nghĩ ngợi liền trả lời.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý vừa lòng gật gật đầu.

Lập tức nói ra chính mình lúc ban đầu mục đích, “Ngài đại tôn tế hiện tại đang bị Luyện Đan Sư Công Hội mọi người khi dễ, còn muốn oan uổng hắn gian lận. Ngươi thân là tổ gia gia không nên đi giúp hắn chống lưng sao?”

“Hảo tiểu tử, vòng nửa ngày cong, nguyên lai là muốn cho ta hỗ trợ.” Thượng Quan Hướng Minh một cái tát hô ở Thượng Quan Huyền Ý trên vai.

Thượng Quan Huyền Ý cả khuôn mặt đều vặn vẹo một chút, lão già này, rốt cuộc là cái gì thực lực. Bị hắn chụp một chút, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình xương cốt đều phải bị hắn này một cái tát cấp chụp nát.

Xuống tay cũng quá độc ác.

Hoàn toàn không lấy chính mình đương hắn đại tôn tử.

Chịu đựng đau, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Kia ngài rốt cuộc giúp không giúp?"

"Vui đùa cái gì vậy, ta thượng……" Vừa mới nói một chữ, Thượng Quan Hướng Minh lập tức ngừng lại, thiếu chút nữa hắn liền khẩu mau mà báo ra tên của mình.

Đối thượng Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc ánh mắt, hắn tiếp tục nói: "Ta lên trời xuống đất, tung hoành Tiên giới, như thế nào có thể để cho người khác khi dễ chính mình tôn tế."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền cho hắn một cái ấm áp mỉm cười.

Nào biết, ngay sau đó liền nghe hắn nói: "Ngươi nếu là thích đệ nhất danh khen thưởng, ta đi cho ngươi đoạt tới chính là, so cái gì tái, phiền toái!"

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút.

Quảng trường trung tâm.

Tiêu Lăng Hàn bị mọi người vây quanh ở trung gian, bọn họ tuy rằng không có nói rõ hắn gian lận, nhưng lời nói bên trong rõ ràng chính là cái kia ý tứ.

"Phó hội trưởng, ta muốn hỏi một chút, các ngươi Luyện Đan Sư Công Hội tổ chức luyện đan thi đấu, thứ tự đều điều động nội bộ tốt sao?" Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trong đám người Khương Đông Lương hỏi.

"Chê cười, luyện đan thi đấu thứ tự mỗi người đều có cơ hội, Luyện Đan Sư Công Hội cũng không giở trò bịp bợm." Khương Đông Lương vẻ mặt nghiêm túc mà nói.

Tiêu Lăng Hàn vỗ tay nói: "Hảo một cái cũng không giở trò bịp bợm, hảo một người người đều có cơ hội."

Ở đây đều là người thông minh, như thế nào nghe không ra hắn trong lời nói trào phúng chi ý. Có nhân tâm hư mà cúi đầu, có người còn lại là phẫn nộ trừng mắt hắn, có người còn lại là như suy tư gì, còn có người vẻ mặt chờ mong.

Khương Đông Lương đôi mắt híp lại, ánh mắt bất thiện nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: "Ngươi có ý tứ gì?"

"Phó hội trưởng, ngươi hỏi ta có ý tứ gì, ta còn tưởng các ngươi là có ý tứ gì? Vì sao ta rõ ràng được đệ nhất, các ngươi Luyện Đan Sư Công Hội người lại nghi ngờ ta? Này rõ ràng là luyến tiếc làm đệ nhất danh rơi xuống ta cái này không phải Luyện Đan Sư Công Hội nhân thủ trung."

Suy nghĩ một lát, Khương Đông Lương nhàn nhạt nói: "Nếu ngươi là thật sự luyện chế ra tám viên thượng phẩm ích hồn đan, kia đệ nhất danh tự nhiên là của ngươi."

Hắn ý ngoài lời rõ ràng là đang nói Tiêu Lăng Hàn tám viên thượng phẩm đan dược không phải chính mình luyện chế.

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt hơi ám.

Từ từ nói: "Vừa rồi chúng ta ở luyện đan thời điểm, đang ngồi trưởng lão, cùng với phó hội trưởng hắn là đều xem đến rất rõ ràng. Ta có phải hay không thật sự luyện chế ra tám viên thượng phẩm ích hồn đan, chẳng lẽ các ngươi không phải nhất rõ ràng sao?"

Hắn một người đối mặt mọi người không sợ chút nào, còn một bộ hưng sư vấn tội tư thế.

Dư Tử Trạc nói tiếp nói: "Ngươi dựa vào cái gì nói kia tám viên thượng phẩm ích hồn đan là chính ngươi luyện chế?"

Hắn hiện tại vẫn là không tin kia tám viên đan dược là Tiêu Lăng Hàn vừa rồi sở luyện chế.

"Ngươi là người phương nào?"

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng mà nhìn về phía nói chuyện người, vừa rồi trước hết nhảy ra nói chuyện chính là người này.

Chính mình giống như cùng hắn cũng không vô thù hận?

Hắn vì sao phải nhằm vào chính mình?

"Ta kêu Dư Tử Trạc, ta cũng là Luyện Đan Sư Công Hội một viên."

Dư Tử Trạc ngụ ý chính là hắn có chất vấn Tiêu Lăng Hàn quyền lực.

Tiêu Lăng Hàn châm chọc nói: "Ta nếu không phải đệ nhất danh, ngươi nên là đệ nhất danh, đúng không?"

"Không sai!" Dư Tử Trạc vẻ mặt đắc ý nói.

Tiêu Lăng Hàn bỗng nhiên nói: "Kỳ thật vừa rồi ta có thể luyện chế ra thượng phẩm ích hồn đan, là bởi vì ta đem hai cây kỳ hồn tiên thảo trở thành một gốc cây tới dùng. Chủ yếu là ích hồn đan chủ dược bị người động tay chân, trừ bỏ các ngươi Luyện Đan Sư Công Hội kia hai người được đến kỳ hồn tiên thảo là thành thục ngoại, chúng ta những người khác được đến tiên thảo cũng không thành thục."

"Có loại sự tình này?" Khương Đông Lương nhìn về phía Luyện Đan Sư Công Hội phụ trách phân phát tiên thảo Lưu trưởng lão.

Lưu trưởng lão trong lòng kêu oan, hắn đem sự tình phân phó cho chính mình đại đồ đệ sau, chuyện này hắn liền không quản. Nhìn đến bên người nhị đồ đệ, hắn lập tức nói: "Tân Đông, ngươi đi đem ngươi đại sư huynh gọi tới, ta có lời hỏi hắn."

Tân Đông khó xử nói: "Sư tôn, đại sư huynh bế quan."

Lục trưởng lão nhíu mày, tiếp tục hỏi: "Hắn là khi nào bế quan?"

Tân Đông vẻ mặt đau khổ nói: "Liền ở một canh giờ trước."

Rõ ràng là có tật giật mình, bằng không hảo hảo vì sao phải bế quan.

Tìm không thấy phát tiên thảo người giằng co, Khương Đông Lương không kiên nhẫn nói: "Nếu tìm không thấy người, vậy các ngươi ba người thành tích trở thành phế thải."

Nghe xong hắn lời này, bốn, năm, sáu gã này ba người đã có thể tâm hoa nộ phóng.

Thứ tự ở đệ nhị, đệ tam danh Dư Tử Trạc cùng Từ Thành hai người sắc mặt đều rất khó xem, nhưng bọn hắn thân là Luyện Đan Sư Công Hội người lại không dám nói cái gì, quan trọng nhất chính là bọn họ sử dụng kỳ hồn tiên thảo là thành thục.

Tiêu Lăng Hàn lại cười lạnh nói: "Phó hội trưởng đây là ý gì, các ngươi Luyện Đan Sư Công Hội hai người thứ tự hủy bỏ, ta nhưng thật ra có thể lý giải, nhưng ta thứ tự vì sao phải trở thành phế thải?"

"Ngươi thứ tự vì sao sẽ trở thành phế thải, chính ngươi chẳng lẽ không rõ ràng lắm?" Khương Đông Lương sắc mặt lạnh lùng, một bộ việc công xử theo phép công bộ dáng.

"Ta rõ ràng? Ta rõ ràng cái gì? Mong rằng phó hội trưởng minh kỳ." Tiêu Lăng Hàn trong lòng tức giận, này Luyện Đan Sư Công Hội người cũng tặc không biết xấu hổ, không nghĩ cho hắn khen thưởng liền tính, cư nhiên còn tưởng bôi nhọ hắn gian lận.

Đáng giận hắn hiện tại không có thực lực.

"Tám viên thượng phẩm ích hồn đan, liền tính là ta cũng không thể dùng một lần luyện chế ra tới."

Khương Đông Lương nói đã thực minh xác, ngụ ý chính là nói Tiêu Lăng Hàn gian lận.

Tiêu Lăng Hàn nghe thái dương thình thịch thẳng nhảy, xem ra hôm nay hắn không chỉ có không chiếm được hỏa liên quả, muốn thoát thân cũng không dễ dàng như vậy.

Này thi đấu không thể tùy tiện tham gia.

Thi đấu có nguy hiểm, dự thi cần cẩn thận.

Không đợi hắn nói cái gì nữa, Khương Đông Lương đối một bên trưởng lão lên tiếng, "Đem hắn mang về, nghiêm thêm thẩm vấn, xem hắn kia tám viên thượng phẩm ích hồn đan là ai cho hắn."

Liền ở hai gã trưởng lão muốn tiến lên tróc nã Tiêu Lăng Hàn thời điểm, một cái bao hàm uy nghiêm thanh âm vang lên: "Ta xem các ngươi ai dám động

hắn.”

Ở đây mọi người tu vi tối cao liền thuộc Khương Đông Lương, hắn có Tiên Quân trung kỳ tu vi. Ngay cả hắn tại đây một khắc, đều cảm giác chính mình như là bị một tòa núi lớn đè nặng, chút nào không thể động đậy.

Ngay sau đó, Tiêu Lăng Hàn trước mặt nhiều ra một người tóc bạc mày bạc bạch chòm râu lão giả, hắn lãnh “Hừ” một tiếng, nhìn thoáng qua ở đây mọi người.

Mọi người sôi nổi cúi đầu, ai cũng không dám cùng hắn đối diện.

“Tiền bối, sao ngươi lại tới đây.” Tiêu Lăng Hàn đối lão giả hành lễ.

“Kêu tổ gia gia.”

Tiêu Lăng Hàn nhìn liếc mắt một cái theo ở phía sau không nói chuyện Thượng Quan Huyền Ý, biết nghe lời phải mà kêu: “Tổ gia gia.”

Thượng Quan Hướng Minh đối cái này xưng hô thật là vừa lòng, “Ân, ta lại không tới, ngươi nên bị đám nhãi ranh này khi dễ đi.”

Luyện Đan Sư Công Hội mọi người: Nhãi ranh là đang nói bọn họ sao?

Bọn họ cũng thực oan uổng, bọn họ tưởng nói: Hết thảy đều là phó hội trưởng sai.

Nhìn một vòng, cuối cùng Thượng Quan Hướng Minh đem tầm mắt dừng ở Khương Đông Lương trên người, “Ngươi là nơi này người phụ trách?”

“Đúng vậy, tiền bối.” Khương Đông Lương ngạch đổ mồ hôi lạnh, giờ phút này trên mặt hắn không còn có không kiên nhẫn thần sắc, chỉ có kinh sợ. Trước mặt người tu vi xa xa vượt qua hắn, tại đây người trước mặt, hắn không tự giác mà liền muốn quỳ xuống thần phục.

“Ta đại tôn tế rõ ràng được đệ nhất danh, vì sao các ngươi không thừa nhận?” Thượng Quan Hướng Minh lạnh giọng chất vấn nói.

“Này……” Khương Đông Lương mặt lộ vẻ khó xử.

Kỳ thật hắn tưởng nói: Tiêu Lăng Hàn rõ ràng chính là gian lận, như vậy thành tích như thế nào có thể tính toán?

Nhìn ra Khương Đông Lương hiện tại còn tại hoài nghi chính mình gian lận, Tiêu Lăng Hàn chen vào nói nói: “Nếu các ngươi không tin ta dùng một lần có thể luyện chế ra tám viên thượng phẩm ích hồn đan, chúng ta đây mọi người một lần nữa tỷ thí một lần.”

Không đợi Luyện Đan Sư Công Hội người lên tiếng, Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: “Biện pháp này hảo, lần này các ngươi mọi người nhưng đều muốn đem đôi mắt đánh bóng, nhìn Lăng Hàn luyện đan. Miễn cho nào đó người chính mình luyện chế không ra đan dược, liền hoài nghi người khác gian lận.”

Mọi người: "……"

Cuối cùng Thượng Quan Hướng Minh một phách bản nói: "Hảo, liền như vậy cùng vui sướng mà quyết định."

Khương Đông Lương muốn chứng minh chính mình không có đoán sai, tự nhiên cũng đồng ý một lần nữa tỷ thí một lần. Huống chi có Thượng Quan Hướng Minh ở, hắn không nghĩ đồng ý cũng không được, lập tức hắn liền phân phó người đi chuẩn bị luyện chế ích hồn đan tiên thảo.

Thực mau tiên thảo đã bị người chuẩn bị tốt, cuối cùng dư lại mười mấy người toàn bộ một lần nữa luyện đan.

Lần này phát xuống dưới kỳ hồn tiên thảo không có một gốc cây không tốt, ngay cả phụ trợ tiên thảo cũng so với phía trước hảo không ít.

Có vài người trên mặt đều lộ ra tự tin biểu tình.

Thực mau mọi người liền bắt đầu luyện đan.

Đại bộ phận người đều đem ánh mắt hội tụ ở Tiêu Lăng Hàn trên người, rõ ràng là muốn nhìn hắn đến tột cùng như thế nào luyện chế ra tám viên thượng phẩm ích hồn đan. Nếu là lần này hắn không có luyện chế ra tám viên trở lên thượng phẩm ích hồn đan, vậy tỏ vẻ phía trước hắn làm tệ.

Đối với loại này tự vả mặt sự tình Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không làm.

Hắn chẳng những muốn luyện chế ra tám viên thượng phẩm ích hồn đan, lần này hắn còn tính toán luyện chế ra một viên cực phẩm ích hồn đan, sáng mù nhóm người này mắt.

Bị mọi người nhìn chằm chằm, hắn thần thái tự nhiên, thậm chí ở luyện chế phụ trợ tiên thảo thời điểm, hắn cứ theo lẽ thường là toàn bộ mà toàn bộ ném vào lò luyện đan trung.

Hắn động tác, đem những cái đó xem hắn luyện đan luyện đan sư nhóm xem đến sửng sốt sửng sốt, sôi nổi hoài nghi hắn như vậy hay không thật có thể luyện chế ra đan dược tới?

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn trước mặt đan lô phát ra "Phanh phanh phanh" tiếng đánh, thực rõ ràng, hắn đan dược đã thành hình.

Đánh ra thu đan pháp quyết, dị hỏa bị hắn thu hồi đan điền trung.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn đem dị hỏa nhan sắc đổi thành cùng thú hỏa nhan sắc giống nhau, mọi người đều cho rằng hắn là dùng thú hỏa luyện đan, nhưng thật ra không ai chú ý hắn luyện đan khi dùng ngọn lửa.

Chỉ có Thượng Quan Hướng Minh ở Tiêu Lăng Hàn thả ra dị hỏa thời điểm, híp mắt nhìn thoáng qua, hắn chỉ cảm thấy kia dị hỏa cho hắn một loại hủy diệt hơi thở, bất quá hắn cũng không hỏi nhiều.

Đan dược đã luyện chế hảo, là long là xà mở ra đan lô vừa thấy liền biết.

Hảo những người này đều duỗi dài cổ, muốn lập tức xem xét đan lô bên trong đan dược.

Lại qua một canh giờ.

Chờ tất cả mọi người luyện chế hảo đan dược, Khương Đông Lương mới tiến lên nhất nhất kiểm tra mọi người luyện chế ra tới đan dược.

Hắn không phụ sự mong đợi của mọi người, đầu tiên xem xét chính là Tiêu Lăng Hàn luyện chế đan dược.

Đương hắn mở ra đan dược bình, một cổ làm linh hồn thoải mái hơi thở ập vào trước mặt. Định nhãn vừa thấy bình sứ trung tổng cộng có mười viên mượt mà no đủ đan dược, lại là tám viên thượng phẩm, một viên trung phẩm, còn có một viên đan dược mặt trên cư nhiên có rậm rạp hoa văn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 627

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 627 danh xứng với thật

Khương Đông Lương kích động mà đem bình sứ trung sở hữu đan dược đều đảo tiến một cái ngọc điệp trung.

Mọi người sôi nổi đem tầm mắt đặt ở ngọc điệp trung đan dược thượng, mắt thường nhìn không tới người đều thả ra thần thức đi xem xét.

Trước mặt mọi người người nhìn đến mười viên đan dược trung cư nhiên có một viên là cực phẩm đan dược thời điểm, đều ngừng lại rồi hô hấp. Liền tính là những cái đó nhãn hiệu lâu đời luyện đan sư muốn luyện chế ra một viên cực phẩm đan dược, cũng đến dựa vận khí.

Lần này mọi người đều là nhìn Tiêu Lăng Hàn luyện chế đan dược, xác định hắn cũng không gian lận. Thả xem hắn luyện chế đan dược xác suất thành công như vậy cao, mọi người đều nổi lên kết giao tâm tư của hắn.

Tuy rằng hắn hiện tại luyện chế đan dược cấp bậc không cao, nhưng chỉ cần hắn trưởng thành lên, tổng hội luyện chế ra cao cấp đan dược.

Kế tiếp, Khương Đông Lương lại kiểm tra rồi còn lại dự thi người luyện chế đan dược.

Lần này nhưng thật ra có vài người đều trổ hết tài năng, luyện chế ra hai viên hoặc ba viên thượng phẩm ích hồn đan.

Mà Dư Tử Trạc cùng Từ Thành hai người lại phát huy thất thường, chỉ luyện chế ra một cái thượng phẩm ích hồn đan, còn lại tất cả đều là trung phẩm cùng hạ phẩm, đệ nhị cùng đệ tam thứ tự tự nhiên liền rơi xuống những người khác trên đầu.

Theo sau, Khương Đông Lương liền đem đệ nhất danh khen thưởng giao cho Tiêu Lăng Hàn, "Chúc mừng Tiêu đan sư đạt được lần này thi đấu đệ nhất danh, tại đây ta đại biểu Luyện Đan Sư Công Hội mọi người hướng ngươi tạ lỗi. Phía trước đối với ngươi hoài nghi, là ta cái này làm phó hội trưởng không suy xét chu toàn. Ngươi đến đệ nhất danh, chính là danh xứng với thật."

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận phần thưởng, nhàn nhạt nói: "Đa tạ."

"Không biết ngươi có hay không hứng thú gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội?" Khương Đông Lương hỏi tiếp nói.

"Xin lỗi, ta tạm thời không tính toán gia nhập bất luận cái gì thế lực." Hắn đối Luyện Đan Sư Công Hội không một ti hảo cảm, đương nhiên sẽ không gia

nhập.

“Phía trước xác thật là chúng ta oan uổng ngươi, hy vọng ngươi không cần đối Luyện Đan Sư Công Hội sinh ra khúc mắc. Nếu là ngươi gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, có thể đổi lấy đến rất nhiều bên ngoài mua không được tiên thảo.” Khương Đông Lương tiếp tục du thuyết.

“Ta sẽ hảo hảo suy xét.” Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa một ngụm từ chối.

Bên ngoài xác thật có rất nhiều hi hữu tiên thảo đều mua không được, đối này hắn rất là tâm động. Bất quá liền tính hắn muốn gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, cũng sẽ đi tổng bộ gia nhập, ở tổng bộ gia nhập được đến chỗ tốt càng nhiều.

“Luyện Đan Sư Công Hội đại môn tùy thời vì ngươi rộng mở.”

Khương Đông Lương thái độ hiện tại là nói không nên lời hảo, kỳ thật hắn còn muốn hỏi Tiêu Lăng Hàn là như thế nào luyện chế ra như vậy rất cao phẩm chất đan dược. Chỉ là hắn hiện tại tự giữ thân phận, kéo không dưới thể diện đi hỏi. Nghĩ chờ Tiêu Lăng Hàn gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, hỏi lại cũng không muộn.

Hắn trước nay không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn sẽ cự tuyệt, rốt cuộc gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội chỗ tốt có rất nhiều.

Luyện Đan Sư Công Hội những người khác đã có thể không như vậy nhiều băn khoăn, có cái da mặt dày trưởng lão lập tức lại hỏi: “Tiêu đan sư, ngươi là như thế nào dùng một lần luyện chế ra như vậy rất cao phẩm chất đan dược, này giữa nhưng có cái gì bí quyết? Mong rằng Tiêu đan sư không tiếc chỉ giáo.”

Nói xong, hắn còn hướng Tiêu Lăng Hàn hành lễ.

Tiêu Lăng Hàn cũng không cất giấu, mà là nói thẳng nói: “Kỳ thật ta có thể luyện ra như vậy nhiều thượng phẩm đan dược, là bởi vì ta ở luyện đan thời điểm, nói thêm luyện vài lần. Mỗi lần đem tiên thảo tinh hoa tinh luyện ra tới, ta cũng không có vội vã dung hợp, mà là tiến hành lần thứ hai tinh luyện, cần thiết thậm chí tiến hành lần thứ ba tinh luyện.”

Vốn dĩ người nọ đều làm tốt không chiếm được đáp án chuẩn bị, không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn không chút nào bủn xỉn mà nói ra, cái này làm cho một chúng luyện đan sư đối hắn hảo cảm đại thăng.

Lập tức lại có người hỏi hắn mặt khác vấn đề, hắn đều nhất nhất giải đáp.

Tiêu Lăng Hàn làm này đó tự nhiên không phải muốn làm cái người hiền lành, đây là hắn thành danh trận chiến đầu tiên.

Một cái xác suất thành công cao, thả luyện đan cấp bậc cũng cao luyện đan sư, là mỗi một cường giả đều muốn mượn sức, giao hảo đối tượng. Về sau hắn muốn đối mặt địch nhân đều rất cường đại, muốn lung lạc càng nhiều cường

giả, lấy luyện đan sư thân phận xuất hiện ở trước mặt mọi người, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Nhìn đến bị đám người vây quanh Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy hắn nên là như thế này loá mắt, nên bị chúng tinh củng nguyệt, hắn ưu tú là tất cả mọi người vô pháp với tới.

Thượng Quan Hướng Minh đứng ở Thượng Quan Huyền Ý bên người, nhìn hắn gợn sóng bất kinh thần sắc, hỏi: "Hâm mộ?"

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy kiêu ngạo mà nói: "Ta mới không hâm mộ, ta vì hắn cảm thấy cao hứng, ta Lăng Hàn vốn dĩ liền rất ưu tú."

"Tấm tắc, trả lại ngươi Lăng Hàn, nghe được ta ê răng, một chút đều không biết xấu hổ." Thượng Quan Hướng Minh tràn đầy ghét bỏ mà nói, phát hiện mỗi lần cùng Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện hắn đều như là ở tìm ngược.

"Hắn chính là của ta, là của một mình ta." Thượng Quan Huyền Ý nói leng keng hữu lực.

Thanh âm có chút đại, hảo những người này đều triều hắn bên này xem ra.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng nghe tới rồi Thượng Quan Huyền Ý nói, lập tức đối mọi người nói: "Xin lỗi, hôm nay luyện chế mấy lò đan, ta có chút mệt mỏi. Về luyện đan phương diện sự, chúng ta ngày khác lại tham thảo."

"Nếu Tiêu đan sư mệt mỏi, liền sớm một chút trở về nghỉ ngơi."

"Chúng ta không vội, chờ Tiêu đan sư nghỉ ngơi tốt, ta chờ trở lên môn bái phỏng."

"Đúng vậy, mong rằng Tiêu đan sư, đến lúc đó không cần đem ta chờ cự chi môn ngoại mới hảo."

"……"

Thoát ly mọi người vây quanh, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý lập tức rời đi quảng trường.

Một canh giờ sau.

Một mâm bàn sắc hương vị đều đầy đủ đồ ăn bị Thượng Quan Huyền Ý bưng lên bàn.

Thượng Quan Hướng Minh ngồi ở trong phòng, nghe từ cửa sổ phiêu tiến vào hương khí, thẳng nuốt nước miếng.

Đến nỗi hắn vì sao không ở trong viện, chỉ vì nửa canh giờ trước.

Ba người mới vừa trở lại trong viện, Thượng Quan Huyền Ý liền đề nghị nói: "Lăng Hàn, không bằng chúng ta hiện tại làm đốn ăn ngon chúc mừng một chút."

Tiêu Lăng Hàn lập tức phụ họa: “Hảo, vừa lúc chúng ta đã lâu cũng chưa chính mình đã làm thức ăn.”

Mà hắn lại là vẻ mặt hận sắt không thành thép mà nói: “Các ngươi hiện tại là người tu tiên, không phải người tu chân, không phải phàm nhân, các ngươi như thế nào có thể luôn nghĩ ăn uống chi dục?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Lời nói không thể nói như vậy, nhân sinh một mừng rỡ sự chính là nếm biến thế gian mỹ thực. Bằng không tu luyện cái gọi là gì? Liền người cơ bản nhất yêu thích đều vứt bỏ, kia còn tu cái gì tiên? Chúng ta tu tiên còn không phải là tưởng có được càng dài thọ mệnh, càng tốt mà hưởng thụ sinh hoạt sao?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Huyền Ý nói rất đúng, chúng ta hiện tại tuy rằng không ăn cũng sẽ không đói, nhưng hưởng thụ mỹ thực cũng là tu luyện một loại. Bằng không Tiên giới vì sao sẽ giống phàm giới giống nhau có như vậy nhiều tửu lầu, còn có rất nhiều bán mặt khác thức ăn cửa hàng? Đơn giản là chúng ta là người, chẳng sợ chúng ta trở thành tiên nhân, nhưng chúng ta chung quy vẫn là người.”

“Các ngươi đây là ở cưỡng từ đoạt lí, ta bất hòa các ngươi cãi cọ.” Nói xong, hắn liền hầm hừ mà vào phòng, đóng lại cửa phòng.

Lúc này hắn nhưng thật ra nghĩ ra đi, sân bên ngoài đồ ăn quá thơm, hắn đã thật lâu không có ngửi được quá như vậy hương khí bốn phía hương vị, nhưng hắn thật đúng là kéo không dưới thể diện.

Vạn nhất hắn này vừa ra đi, bị hai cái tiểu tử thúi cười nhạo làm sao bây giờ?

Tưởng hắn đường đường Tiên Tôn cảnh cường giả, chẳng lẽ muốn nói lời nói không giữ lời?

Không được, không thể liền như vậy đi ra ngoài.

Nghĩ, Thượng Quan Hướng Minh dứt khoát phong bế ngũ cảm, như vậy nghe không đến, tổng sẽ không lại chảy nước miếng!

Sân bên ngoài.

Tiêu Lăng Hàn cầm chén đũa lấy ra tới, chưa thấy được Thượng Quan Hướng Minh, nghi hoặc nói: “Tiền bối không có ra tới?”

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu nói: “Không có. Không nghĩ tới còn có người có thể chống cự trụ ngươi làm mỹ thực dụ hoặc, tiền bối không hổ là Tiên Tôn cảnh cường giả, định lực quả nhiên không phải người bình thường có thể so sánh.”

Nói xong lời cuối cùng, hắn mãn nhãn bội phục.

Nghĩ đến trước kia ở Tu chân giới thời điểm, mỗi lần Tiêu Lăng Hàn đồ ăn vừa lên bàn, tiện nghi sư tôn luôn là cái thứ nhất đuổi tới. Liền đảo ｜ tịch $ đoàn

đội liền sau lại chính mình gia gia cũng bị hắn một tay trù nghệ cấp thu phục, liền chính mình cái này thân tôn tử địa vị đều phải sau này dựa.

"Ta đi kêu hắn."

"Cùng nhau."

Hai người đi vào trước cửa phòng.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay gõ cửa phòng, "Thịch thịch thịch, tiền bối, tiền bối."

Gõ một hồi lâu đều không có phản ứng, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, "Không nên a, lấy tiền bối thực lực, liền tính trong phòng mở ra trận pháp, hắn cũng nên nghe được tiếng vang mới đúng. Huống chi trong phòng trận pháp rõ ràng không có mở ra, ta đây gõ nửa ngày môn, hắn hẳn là đã sớm nghe được mới là."

Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt xoay chuyển, suy đoán nói: "Hắn không phải là phong bế ngũ cảm đi?"

Tiêu Lăng Hàn sửng sốt, "Thật là có cái này khả năng."

Nói xong, hắn dứt khoát truyền âm: 【 tiền bối, ta tay nghề vụng về, làm điểm tướng là có thể nhập khẩu đồ ăn, ngài muốn hay không ra tới cùng chúng ta cùng nhau ăn? 】

Toàn bộ thế giới đang đứng ở một mảnh yên tĩnh trung, Tiêu Lăng Hàn thanh âm đột nhiên vang ở trong đầu, Thượng Quan Hướng Minh mới vừa nghe được thời điểm hoảng sợ.

Chờ hắn mở ra cửa phòng, thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền ở ngoài cửa mặt đứng, lạnh mặt nói: "Chuyện gì?"

Tiêu Lăng Hàn: "Ách…… Chúng ta tưởng thỉnh tiền bối cùng nhau dùng cơm."

Nhìn Tiêu Lăng Hàn miệng trương trương hợp hợp, Thượng Quan Hướng Minh lại không có nghe được bất luận cái gì thanh âm. Ngay sau đó hắn mới nhớ tới vừa rồi chính mình phong bế ngũ cảm, náo loạn một cái đại ô long, hắn bất động thanh sắc mà giải trừ phong bế.

Ngũ cảm khôi phục, hương khí chui thẳng mũi gian.

Thấy Thượng Quan Hướng Minh nhìn về phía cái bàn phương hướng, Thượng Quan Huyền Ý nói: "Tiền bối, ngài nếu là không muốn ăn cứ việc nói thẳng, dù sao Lăng Hàn làm phân lượng thiếu, ngài không ăn, ta còn có thể ăn nhiều một chút."

Vốn dĩ tính toán lại chậm lại một chút, nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói, Thượng Quan Hướng Minh không chút nghĩ ngợi liền triều bên cạnh bàn đi đến, trong miệng trả lời: "Ai nói ta không ăn."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lẫn nhau liếc nhau, phép khích tướng thật đúng là dùng được.

Chờ hai người cũng đi theo ngồi xuống sau, Thượng Quan Hướng Minh nghĩ đến cái gì, đột nhiên hỏi nói: "Vừa rồi các ngươi là như thế nào xưng hô ta?"

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng đáp: "Tiền bối a!"

"Nói lại lần nữa?" Thượng Quan Hướng Minh híp mắt nhìn hai người.

Yêu cầu chính mình hỗ trợ liền kêu chính mình tổ gia gia, không cần hỗ trợ, liền xưng hô tiền bối.

Này hai cái tiểu tử thúi, rõ ràng là muốn dùng xong liền không nhận trướng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, rõ ràng không nghĩ gọi tổ gia gia, bất quá chờ hai người quay đầu, lại là trăm miệng một lời kêu: "Tổ gia gia."

"Ân." Thượng Quan Hướng Minh thập phần vừa lòng.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra một bầu rượu, cấp Thượng Quan Hướng Minh rót đầy một ly, "Hôm nay ít nhiều có tổ gia gia ở, Lăng Hàn tại đây kính tổ gia gia một ly, đa tạ tổ gia gia chịu đứng ra vì ta chống lưng."

"Hảo thuyết hảo thuyết, chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi." Nói, Thượng Quan Hướng Minh không lắm để ý mà bưng lên rượu, uống một ngụm.

Ngay sau đó, hắn hai mắt sáng lên.

"Cư nhiên là thần tiên nhưỡng! Tiểu tử, ngươi từ đâu ra rượu?"

"Ách…… Ở Yêu tộc ngẫu nhiên đoạt được." Tiêu Lăng Hàn hàm hồ nói, vừa rồi hắn lấy ra tới rượu đúng là hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý phản đánh cướp Hầu Phúc được đến rượu.

"Không tồi a! Phải biết rằng loại rượu này, bán đáng quý, phi cực phẩm tiên thạch không bán." Thượng Quan Hướng Minh trong mắt tràn đầy tinh quang, có thể lấy ra một hồ tới, thuyết minh Tiêu Lăng Hàn hẳn là còn có cất chứa.

Này rượu quả nhiên là dùng để bán cực phẩm tiên thạch, xem ra bọn họ lúc ấy là đoán đúng rồi. Cũng khó trách Hầu Phúc khi đó xem bọn họ hai người hoàn toàn là một bộ khổ đại cừu thâm bộ dáng.

Bỗng nhiên Thượng Quan Hướng Minh vẻ mặt nghiêm túc hỏi: "Các ngươi đi qua Yêu tộc?"

Thượng Quan Huyền Ý gật đầu nói: "Đúng vậy, chúng ta mới từ hạ giới phi thăng đi lên thời điểm liền ở Yêu tộc."

"Kia có bao nhiêu người nhìn đến quá ngươi bộ dáng?"

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: "Tổ gia gia lời này ý gì?"

Thượng Quan Hướng Minh tức giận mà nói: "Tiểu tử ngươi đừng giả ngu, nếu ngươi đều đã kêu ta tổ gia gia, khẳng định đã đoán được ta thân phận."

“Ngài cái gì thân phận?” Thượng Quan Huyền Ý một bộ mê mang trạng.
“Tiểu tử thúi, ngươi có phải hay không thảo đánh?”
Thượng Quan Huyền Ý chút nào không giả: “Quân tử động khẩu bất động thủ.”
“Nói nhanh lên, rốt cuộc có bao nhiêu người nhìn thấy quá ngươi diện mạo?”
-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 628

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 628 không phải vật phàm

Thượng Quan Huyền Ý ăn một ngụm đồ ăn, mới không chút hoang mang mà nói: "Cũng không bao nhiêu người, ta là ở Phượng tộc hóa thành hình người, nhìn thấy quá ta người cũng không nhiều. Sau lại chúng ta đi tam cấp Thiên U Tiên Vực, lại đi ngũ cấp Hỏa Phàm Tiên Vực, còn đi tứ cấp Quý Phong Tiên Vực."

Mỗi khi Thượng Quan Huyền Ý nói một cái Tiên Vực tên, Thượng Quan Hướng Minh thái dương gân xanh liền nhảy lên một chút, sắc mặt cũng đi theo hắc trầm một phân, chờ Thượng Quan Huyền Ý nói xong, hắn tức giận mà nói: "Có phải hay không còn có một cái nhị cấp Tử U Tiên Vực?"

"Đúng vậy, chúng ta hiện giờ liền ở nhị cấp Tử U Tiên Vực."

Thượng Quan Hướng Minh hít sâu mấy hơi thở, mày gắt gao nhăn, nắm chính mình râu.

Qua một hồi lâu, cũng không thấy hắn động một chút, Thượng Quan Huyền Ý thử thăm dò gọi một tiếng: "Tổ gia gia……"

Thấy thế nào hắn bộ dáng, chính mình bộ dáng tựa hồ thực nhận không ra người?

Thượng Quan Hướng Minh phục hồi tinh thần lại, nhìn Thượng Quan Huyền Ý hiện tại bộ dáng, rất là vừa lòng, vuốt chòm râu không được gật đầu, "Ở ngươi tu vi không đạt tới Tiên Tôn cảnh phía trước, về sau ngươi liền lấy gương mặt này gặp người."

Chính mình bộ dáng thật đúng là nhận không ra người?

Chẳng lẽ là bởi vì chính mình cùng Thượng Quan Tinh Vũ lớn lên giống duyên cớ?

Thượng Quan Huyền Ý khó hiểu nói: "Vì sao?"

Hồi tưởng một chút Thượng Quan Minh Thanh nguyên lời nói, Thượng Quan Hướng Minh đúng sự thật nói: "Phụ thân ngươi làm ngươi vô luận như thế nào đều không cần lộ ra ngươi nguyên bản dung mạo, còn nói ở ngươi tu vi không có đạt tới Tiên Tôn cảnh đều không cần nghĩ đi tìm bọn họ."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Ngạch……

Cảm giác này trong đó có rất nhiều không người biết chuyện xưa.

Trong lời nói chi ý còn không phải là đừng làm cho người biết hắn là Thượng Quan gia người sao?

Chẳng lẽ có người phải đối chính mình bất lợi?

Như thế nào đột nhiên cảm giác chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn giống nhau thành bị các đại lão" si ngốc nhớ thương" đối tượng.

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý hỏi chuyện, Thượng Quan Hướng Minh nói tiếp: "Ngươi cũng đừng hỏi ta vì cái gì, chờ ngươi thực lực cao, nên biết đến chân tướng, tất nhiên đều sẽ biết."

Không hỏi liền không hỏi đi!

Liền tính hỏi, hắn là cũng là hỏi không.

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười mà nhìn về phía Thượng Quan Hướng Minh, "Tổ gia gia, nếu ngài là đặc biệt tới tìm ta, vì cái gì ngài ngay từ đầu không trực tiếp tới tìm ta, mà là ở một bên rình coi chúng ta?"

"Khụ khụ khụ……" Mới vừa uống một ngụm rượu Thượng Quan Hướng Minh thành công bị sặc.

Tiêu Lăng Hàn lúc này cũng tiếp một câu: "Tổ gia gia, ngài chậm một chút uống, ngài vừa rồi nhổ ra nhưng đều là cực phẩm tiên thạch."

Hắn vừa dứt lời, Thượng Quan Hướng Minh ho khan lợi hại hơn.

Qua một hồi lâu, Thượng Quan Hướng Minh mới hoãn quá khí tới, trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, cuối cùng nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý: "Ta khi nào rình coi các ngươi? Ngươi nhưng đừng lung tung suy đoán, hủy ngươi tổ gia gia ta danh dự."

"5 năm trước rình coi chúng ta người, chẳng lẽ không phải ngài?"

"Ta chính là gần nhất mới đến, 5 năm người sao có thể sẽ là ta?"

Thượng Quan Hướng Minh tự nhiên sẽ không thừa nhận, loại này trộm quan sát vãn bối sự, tuy rằng rất nhiều lão gia hỏa đều thường xuyên làm, nhưng tuyệt đối không thể thừa nhận.

"Hảo đi, ngài nói không phải, vậy không phải đâu." Hắn trả lời thực có lệ, rõ ràng ở trong lòng hắn Thượng Quan Hướng Minh liền rình coi bọn họ người nọ.

Kế tiếp mấy ngày lục tục có người tới cửa bái phỏng.

Tới người đều là Vân Nhân Thành có uy tín danh dự nhân vật, những người đó không chỉ có là bởi vì Tiêu Lăng Hàn luyện đan thiên phú hảo, càng là muốn hỏi thăm hắn thế lực phía sau. Hắn đối mỗi người đều là ăn ngay nói thật, nói

cho đối phương chính mình là phi thăng tu sĩ, những người đó cười hắn là, thực tế lại không một người tin tưởng hắn nói.

Có Thượng Quan Hướng Minh như vậy một cái tổ gia gia ở, hắn nói ra nói có người tin tưởng mới là gặp quỷ.

Đảo mắt đã vượt qua 10 ngày sau.

Hôm nay rốt cuộc không ai trở lên môn bái phỏng, ba người đang ngồi ở trong viện nói chuyện phiếm.

Lúc này, lại vang lên tiếng đập cửa: "Thịch thịch thịch……"

"Hôm nay cư nhiên còn có người tới?" Thượng Quan Hướng Minh trừng mắt nói, ngày hôm qua hắn lên tiếng nói đến người quá nhiều, hắn ngại sảo, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng còn có không có mắt người tới cửa tới.

Ba người đồng thời thả ra thần thức đi xem xét, chờ thấy rõ cửa người là ai sau, ba người không một cái muốn đi mở cửa.

"Thịch thịch thịch……"

Ba người không đi mở cửa, nhưng gõ cửa người lại là chưa từ bỏ ý định, vẫn luôn gõ cái không ngừng.

"Ồn muốn chết. Tiêu tiểu tử, ngươi đi mở cửa." Thượng Quan Hướng Minh trừng mắt Tiêu Lăng Hàn nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Bị trừng mộ danh kỳ diệu.

Hắn nghĩ lại chính mình giống như không đắc tội vị này tổ gia gia đi?

Mở cửa, Tiêu Lăng Hàn cũng không có tránh ra, ý tứ thực rõ ràng, hắn không tính toán thỉnh gõ cửa người vào nhà.

"Có việc?"

Do dự một lát, Bành Lương Tùng mới nói nói: "Ta gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội. Tiêu tiên hữu, ngươi muốn hay không cùng nhau gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội?"

"Không có hứng thú."

"Gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, có……"

Không đợi Bành Lương Tùng nói xong, Tiêu Lăng Hàn không kiên nhẫn mà đánh gãy hắn nói, "Về sau không có việc gì đừng tới gõ chúng ta sân môn, có việc càng đừng tới gõ cửa."

Nói xong, hắn trực tiếp đóng cửa lại.

Đem vẻ mặt kinh ngạc Bành Lương Tùng nhốt ở ngoài cửa.

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy Bành Lương Tùng xem hắn ánh mắt liền rất là phiền chán, loại này ánh mắt trước kia hắn ở tu chân thời điểm thường xuyên gặp được. Tới rồi Tiên giới, mọi người nhan giá trị đều tương đối cao, nhưng thật ra cực nhỏ gặp được.

Trở lại trên chỗ ngồi ngồi, lập tức tiếp thu đến Thượng Quan Hướng Minh ánh mắt lộ vẻ kỳ quái. "Tổ gia gia, ngài có việc?"

"Không có việc gì." Phía trước hắn còn lo lắng đại tôn tử có hại đâu! Đang muốn quan sát một chút bên cạnh tiểu đậu nha có thể hay không tiếp tục nhảy ra nảy mầm, hiện tại xem ra chính mình là lo lắng vô ích.

Hắn lấy ra một cái hộp, đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt trên bàn đá.

Không đợi hắn nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý cầm hộp hỏi: "Tổ gia gia, ngài hiện tại mới nhớ tới cho ta lễ gặp mặt, có phải hay không đã quá muộn?"

Nghe vậy, Thượng Quan Hướng Minh mặt già không cấm đỏ lên, hắn nhưng không chuẩn bị cái gì gặp mặt.

Ho khan một tiếng, "Lễ gặp mặt không có, cái hộp này là phụ thân ngươi làm kêu ta cho ngươi."

"Ta phụ thân?" Nghe thấy là chính mình phụ thân cấp là, cái này Thượng Quan Huyền Ý đối hộp tràn ngập chờ mong.

Thấy vậy, Thượng Quan Hướng Minh lập tức đánh vỡ hắn ảo tưởng, vô tình mà nói: "Ngươi đừng cao hứng quá sớm, hộp đồ vật, đối với ngươi khả năng vô dụng."

"Ngài biết bên trong là cái gì?"

"Tự nhiên biết."

"Đừng nói, làm ta nho nhỏ chờ mong một chút."

Thượng Quan Hướng Minh: "……"

Lộng nửa ngày không mở ra, Thượng Quan Huyền Ý lại đem hộp đệ Tiêu Lăng Hàn, "Lăng Hàn, ngươi tới."

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đưa qua hộp, mặt trên phong ấn dùng chính là khắc văn. Hắn lấy ra một phen khắc văn tiểu đao, đem hộp thượng thiếu hụt kia bộ phận khắc văn khắc lên.

Chờ bổ toàn sau, chỉ nghe "Lạch cạch" hộp theo tiếng mà khai.

Chờ thấy rõ bên trong đồ vật, hai người đều mắt choáng váng.

"Ha ha ha……" Thượng Quan Hướng Minh nhìn hai người ngốc lăng bộ dáng, không phúc hậu mà bật cười.

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý tâm là oa lạnh oa lạnh, hắn cảm giác chính mình kia còn chưa từng gặp mặt phụ thân quá không đáng tin cậy. Tùy tiện tới

dạng tu luyện tài nguyên, cũng so đưa hắn thứ này cường nha!

Nhìn tức phụ nhi thất vọng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn an ủi nói: “Không có việc gì, ta dưỡng ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác trong lòng ấm áp, “Ta đan dược mau đã không có.”

Tiêu Lăng Hàn ngầm hiểu, lập tức trả lời: “Quay đầu lại ta liền đi luyện đan.”

Quả nhiên, có đạo lữ người ghét nhất, tùy thời tùy chỗ đều ở rải cẩu lương. Thượng Quan Hướng Minh “Tấm tắc” hai tiếng, nói: “Ta nói, các ngươi hai cái nói chuyện có thể hay không chú ý điểm? Nơi này còn có cái đại người sống nào!”

Ách……

Như thế nào đem lớn như vậy một cái bóng đèn cấp quên mất!

“Tổ gia gia, ngài uống trà.”

Tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đảo nước trà, Thượng Quan Hướng Minh giống như tùy ý nói: “Đại tôn tử, ngươi muốn ghét bỏ phụ thân ngươi tặng cho ngươi đồ vật, có thể đem nó chuyển giao cho ta.”

“Không chê, tuy rằng ta đã có Thiên Huyễn mặt nạ, nhưng cái này mặt nạ ta cũng thực thích, còn có thể đổi mang.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh đem đồ vật thu vào không gian giới tử trung.

Hắn mới không ngốc, có thể bị Tiên Tôn cảnh cường giả coi trọng mặt nạ, nhất định không phải vật phàm, huống chi hắn căn bản nhìn không ra cái này mặt nạ dùng chính là cái gì tài liệu.

Hôm sau

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rời giường sau, phát hiện cách vách phòng đã không có Thượng Quan Hướng Minh thân ảnh.

Thượng Quan Huyền Ý: “Xem ra tổ gia gia là đi trở về.”

Tiêu Lăng Hàn: “Hắn đi trở về cũng hảo, ta đang muốn bế quan một đoạn thời gian.”

Lúc sau hai người liền ở sân bên ngoài treo một cái bế quan thẻ bài, miễn cho có người tới quấy rầy bọn họ.

Bế quan quên năm tháng, đảo mắt liền qua đi ba mươi năm.

Giống nhau đại gia tộc nhà ở kiến trúc chính giữa nhất vị trí, đều là gia chủ sở trụ địa phương. Mà Hách Liên gia lại là cái liệt ngoại, Hách Liên gia nhà ở kiến trúc chính giữa nhất là vị trí là Tàng Bảo Các sở tại.

Nguyệt hắc phong cao đêm, đúng là trộm bảo khi.

Tối nay trăng rằm đặc biệt lượng, màu trắng ánh trăng chiếu vào đại địa thượng, trên mặt đất có lưỡng đạo mắt thường nhìn không thấy bóng người lấy cực nhanh tốc độ, hướng tới Hách Liên gia chính giữa nhất kiến trúc đàn chạy đi.

Không bao lâu, kia lưỡng đạo bóng người liền tới đến một tòa lâu gác trước.

Này lưỡng đạo bóng người đúng là bế quan ba mươi năm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Hai người bế quan kết thúc mới phát hiện, nguyên lai đã qua đi như vậy lớn lên thời gian. Lập tức hai người liền quyết định trước tới ăn trộm Hách Liên gia bảo khố, rốt cuộc đây là bọn họ tới Vân Nhân Thành chính yếu mục đích.

Căn cứ Hách Liên Duệ ký ức, Tiêu Lăng Hàn biết Hách Liên gia Tàng Bảo Các bên ngoài bố trí thất cấp sát trận cùng thất cấp phòng ngự trận, còn có hai gã Tiên Quân cảnh tu giả chờ đợi ở gác mái góc. Giống nhau bọn họ sẽ không hiện thân, chỉ có ở Hách Liên gia người muốn vào Tàng Bảo Các khi, bọn họ mới có thể hiện thân.

Tiêu Lăng Hàn thần thức vô thanh vô tức mà tiến vào trong lầu các, thực mau hắn liền nhìn đến kia hai gã trông coi Tàng Bảo Các Tiên Quân cảnh tu giả. Kia hai người một người ở Tàng Bảo Các đại môn mặt trên, một người khác ở Tàng Bảo Các phía Tây Nam, đứng ở phía Tây Nam có thể đem Hách Liên gia sở hữu kiến trúc thu hết đáy mắt.

Này hai người có thể nói là chiếm cứ Hách Liên gia nhất hữu lực vị trí, nếu là có người tới Hách Liên gia ăn trộm đồ vật, tất nhiên sẽ bị bọn họ trước tiên phát hiện.

Tiêu Lăng Hàn đem chính mình nhìn đến tình huống nói cho Thượng Quan Huyền Ý.

Trong lúc nhất thời hai người lâm vào trầm mặc.

Nguyên nhân vô hắn, hai người hiện tại muốn tiến Tàng Bảo Các, phải phá vỡ trận pháp, nhưng bọn họ phá trận nhất định sẽ bị phát hiện. Nhưng nếu là muốn Phệ Linh Thử một mình tiến Tàng Bảo Các, kia nó còn không có đi vào liền sẽ đem kia hai gã Tiên Quân cảnh tu giả phát hiện. Nó nhưng không giống Tiêu Lăng Hàn hai người có thể đem thần thức bao trùm ở ẩn thân phù mặt trên, làm thần thức không có bọn họ cường người đều phát hiện không được.

Liền ở hai người rối rắm gian, một người hôi phát lão giả hướng tới gác mái phương hướng đi tới.

Người này Tiêu Lăng Hàn hai người đều nhận thức, tên là Hách Liên Đạc, là một người lục cấp luyện đan sư, Tiên Vương hậu kỳ tu vi.

【 nếu Hách Liên Đạc muốn vào Tàng Bảo Các, chúng ta liền đi theo hắn phía sau cùng nhau đi vào. 】 Tiêu Lăng Hàn cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm.

【 hảo. 】

Thực mau, ăn mặc một kiện màu đen đạo bào Hách Liên Đạc liền đến Tiêu Lăng Hàn hai người phụ cận, hắn lập tức hướng tới gác mái bên trong đi đến, Tiêu Lăng Hàn hai người liền đi theo hắn phía sau.

Gác mái tổng cộng có ba tầng, Tàng Bảo Các ở tầng thứ ba.

Hách Liên Đạc tới rồi tầng thứ hai liền rẽ phải trực tiếp đi vào một phòng, cũng không lại triều thượng đi, đi theo hắn phía sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt thất vọng.

Không bao lâu Hách Liên Đạc liền từ cái kia phòng đi ra, ra tới sau, hắn vẫn chưa xuống lầu, mà là hướng tới lầu 3 đi đến.

Đi vào Tàng Bảo Các trước đại môn, Hách Liên Phong lấy ra một khối ngọc giản, hắn đầu tiên là hướng ngọc giản đưa vào tiên linh khí, sau đó đem ngọc giản nhắm ngay đại môn, ngọc giản phát ra một bó bạch quang, kia thúc bạch quang chiếu vào trên cửa lớn.

Ngay sau đó, liền thấy đại môn chậm rãi mở ra, đồng thời mở ra còn có lưỡng đạo trong suốt cái chắn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 629

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 629 đến tột cùng là ai

Mà tên kia chờ đợi ở trên cửa lớn phương Tiên Quân cảnh tu giả, ở Hách Liên Đạc lấy ra ngọc giản thời điểm liền phi rơi xuống hắn phía sau.

Đại môn mở ra thời gian thực đoản, không sai biệt lắm ở Hách Liên Đạc tiến vào sau, đại môn lập tức liền khép lại.

Hách Liên Đạc chỉ cảm thấy phía sau có phong thổi qua, chờ hắn quay đầu lại đi nhìn lên, chỉ nhìn đến đang ở khép lại đại môn.

Mà hắn không biết chính là, vừa rồi kình phong chính là Tiêu Lăng Hàn sử dụng thuấn di khi thì quát lên phong.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đã thân ở Tàng Bảo Các trung.

Hách Liên Đạc tiến vào Tàng Bảo Các khẳng định là tới lấy đồ vật, chờ hắn đem đồ vật bắt được tay, tất nhiên sẽ lập tức đi ra ngoài.

Cho nên, để lại cho Tiêu Lăng Hàn hai người thời gian không nhiều lắm.

Tàng Bảo Các bên trong tổng cộng có tam gian nhà ở, Hách Liên Đạc vào cửa liền triều bên trái căn nhà kia đi đến, Tiêu Lăng Hàn hai người còn lại là triều bên phải nhà ở bước vào.

Trong phòng có ba hàng kệ để hàng, trên kệ để hàng phóng đủ loại đồ vật. Có phóng vũ khí; có phóng hộp ngọc; có phóng thư tịch; có phóng ngọc giản; có phóng luyện khí tài liệu; còn có phóng không gian giới tử.

Vô tình liệt ngoại chính là, mấy thứ này đều có cấm chế bảo hộ, nếu muốn bắt được bên trong đồ vật phải phá vỡ cấm chế.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử phóng ra, ở nó hiện thân thời khắc đó, Thượng Quan Huyền Ý không nói hai lời liền hướng nó trên người dán một trương ẩn thân phù.

【 đừng nói chuyện. 】

Phệ Linh Thử còn chưa đứng vững, bên tai liền truyền đến Tiêu Lăng Hàn cảnh cáo thanh.

Chủ yếu là mỗi lần Phệ Linh Thử vừa ra tới, liền phải "Chi chi" vài tiếng. Nơi này vốn dĩ liền rất an tĩnh, chỉ cần phát ra một chút thanh âm, khẳng định sẽ đem Hách Liên Đạc cấp dẫn lại đây.

【 tham ăn quỷ, đi đem bên trong không gian giới tử lấy ra tới. 】 Thượng Quan Huyền Ý đem Phệ Linh Thử đặt ở kệ để hàng trước.

Nghe vậy, Phệ Linh Thử cũng không nhiều lắm lời nói, lập tức làm theo. Nó trực tiếp xuyên qua cấm chế, móng vuốt một câu, không gian giới tử liền đến nó móng vuốt thượng.

Kế tiếp đều không cần Thượng Quan Huyền Ý phân phó, Phệ Linh Thử chuyên môn hướng tới tiên linh khí nồng đậm đồ vật xuống tay.

Chỉ là nó không lấy mấy thứ, liền nghe được Tiêu Lăng Hàn truyền âm: 【 đi rồi. 】

Nhìn đến rực rỡ muôn màu kệ để hàng, Phệ Linh Thử Y Y không tha, 【 chủ nhân, ta chỉ lấy mấy thứ, còn có thật nhiều thật nhiều đồ vật. 】

Nhìn thoáng qua chỉnh gian nhà ở, cứ như vậy rời đi, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình hai người như là bạch chạy một chuyến. Lập tức hắn liền cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm: 【 Lăng Hàn, Phệ Linh Thử mới lấy ba bốn dạng đồ vật. 】

Tiêu Lăng Hàn vừa nghe liền biết Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ đi, 【 chúng ta đây chờ lần sau có người tiến vào thời điểm lại đi ra ngoài? 】

Thượng Quan Huyền Ý lập tức cao hứng mà trả lời: 【 hảo a! 】

"Ngươi nha!" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo mũi hắn.

"Hách Liên Đạc đi ra ngoài?"

"Ân."

"Phệ Linh Thử, mau làm việc."

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử lập tức lĩnh mệnh.

Chỉnh gian trong phòng, chỉ thấy Phệ Linh Thử nhảy nhót lung tung, nó mỗi thoán tiến một cái kệ để hàng trung, bên trong đồ vật đều sẽ biến mất không thấy.

Không bao lâu, trên kệ để hàng đồ vật đã bị Phệ Linh Thử cầm đi thất thất bát bát.

Nhìn lẻn đến Thượng Quan Huyền Ý trên vai Phệ Linh Thử, Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn thoáng qua kệ để hàng, chờ nhìn đến trống rỗng kệ để hàng sau, hắn mí mắt không cấm nhảy nhảy. "Tham ăn quỷ, có chút vũ khí mặt trên có Hách Liên gia độc hữu đánh dấu, giống loại này đồ vô dụng ngươi sẽ không cùng nhau cầm đi?"

Phệ Linh Thử vẻ mặt mờ mịt.

Nó lại không nhìn kỹ, phàm là nó cảm giác không tồi đồ vật đều bị nó thu vào nhẫn không gian trung.

Hiện tại nghe đại phôi đản hỏi như vậy, nó dứt khoát đem vừa rồi thu thập đồ vật không gian giới tử đưa cho chính mình chủ nhân.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay tiếp nhận Phệ Linh Thử đưa qua không gian giới tử, thần thức đảo qua, phát hiện bên trong lung tung rối loạn thứ gì đều có, hữu dụng, vô dụng, một đống lớn.

"Lăng Hàn, ngươi cũng nhìn xem." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem không gian giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận giới tử, chờ xem qua bên trong đồ vật sau, liền đối với Thượng Quan Huyền Ý nói: "Ngươi trước mang theo Phệ Linh Thử đi một khác gian nhà ở, ta đem bên trong dùng không đến đồ vật lấy ra tới."

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn đem không gian giới tử có ích không lại không hảo ra tay đồ vật, toàn bộ đặt ở một cái trống không trên kệ để hàng, sau đó triều cách vách nhà ở bước vào.

Đương hắn đi vào nhà ở khi, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý chính ngồi xổm trên mặt đất, trước mặt hắn tất cả đều là bình sứ.

"Huyền Ý, ngươi đang làm cái gì?"

"Lăng Hàn, ngươi tới vừa lúc, mau đến xem xem này đó bình sứ trang đều là chút cái gì đan dược." Nói, Thượng Quan Huyền Ý triều Tiêu Lăng Hàn vẫy vẫy tay.

Tiêu Lăng Hàn ngồi xổm xuống, duỗi tay tiếp nhận hắn mở ra một cái bình sứ, đảo ra một viên đan dược, đặt ở cái mũi hạ ngửi ngửi. Một cổ đan hương chui thẳng mũi gian, sao vừa hỏi lên cùng giống nhau đan dược không có gì khác nhau, nhưng hắn thân là một cái luyện đan sư, ngửi qua đan dược tất nhiên là vô số kể. Trong tay này viên đan dược bên trong, rõ ràng còn hỗn loạn một tia kỳ quái hơi thở.

Hắn dứt khoát dùng sức, đem đan dược tạo thành bột phấn, lại một bên nghe, một bên xem.

Bỗng nhiên hắn nhíu chặt mày buông ra.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Lăng Hàn này đó đều là cái gì đan dược?"

Chỉ cần là Tiêu Lăng Hàn luyện chế qua đan dược, hắn cơ hồ đều ăn qua, nhưng loại này đan dược, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Ngươi có hay không ăn loại này đan dược?" Nói, Tiêu Lăng Hàn thẳng tắp mà nhìn chằm chằm Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt.

"Ta cũng không biết này đan dược có tác dụng gì, sao có thể ăn." Thượng Quan Huyền Ý trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn lại không ngốc, sao có thể

ăn bậy đan dược.

"Không ăn liền hảo, này đó đan dược là dùng nguyền rủa chi hoa luyện chế."

"Cái gì?" Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý không cấm mở to mắt, theo bản năng liền cầm trong tay bình sứ ném xuống.

Nhìn hắn này một bộ tránh còn không kịp bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không cấm cười khẽ ra tiếng: "Ha ha ~~"

Đúng lúc này, Phệ Linh Thử chạy tới.

【 nơi đó mặt còn có cái gì. 】 nó chỉ vào tận cùng bên trong vách tường truyền âm nói.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hướng tới Phệ Linh Thử sở chỉ phương hướng nhìn lại, nơi đó rõ ràng cũng chỉ có một mặt trụi lủi tường, liền môn đều không có một phiến.

"Tham ăn quỷ, ngươi xác định bên trong có cái gì?"

Phệ Linh Thử thập phần khẳng định mà đáp: 【 tự nhiên xác định. 】

Tiêu Lăng Hàn cùng cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng lên, triều kia mặt vách tường đi đến.

Mắt thường nhìn lại, kia xác thật là một mặt vách tường không thể nghi ngờ.

Đương Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, lại nhìn về phía vách tường khi, lại ở trống không một vật vách đá ở giữa, thấy được một cái cao cùng khoan đều ở một vài mễ không cách.

Cẩn thận nhìn lại, bên trong phóng một cái dùng bó củi làm cái rương.

Mà Thượng Quan Huyền Ý mở ra Hư Vọng Chi Nhãn khi, thấy được một cái ảo trận. "Có ảo trận."

【 hẳn là còn có khác cái gì đi? Bằng không vì sao ta vào không được? 】 Phệ Linh Thử chen vào nói nói.

"Trừ bỏ ảo trận, khẳng định còn có môn chống đỡ, ngươi có thể đi vào mới có quỷ." Thượng Quan Huyền Ý liếc Phệ Linh Thử liếc mắt một cái.

Theo sau, hắn lấy ra chính mình bản mạng pháp khí, đặt ở mắt trận vị trí thượng.

Mười lăm phút sau.

Ảo trận bị Càn Khôn Thần Trận Bàn cắn nuốt, lộ ra vách tường nguyên bản bộ dáng.

Chỉ thấy kia mặt trụi lủi trên vách tường mặt nhiều ra một cái ô vuông, ở ô vuông bên cạnh có một cái ngón cái đại hình tròn cái nút. Cái kia cái nút hẳn là

thường xuyên bị người ấn duyên cớ, mặt trên nhan sắc rõ ràng so vách tường nhan sắc đạm.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ấn xuống cái kia cái nút, ngay sau đó, "Ca ca ca" thanh âm truyền ra.

Thanh âm này cực kỳ vang dội, quản chi là ở Tàng Bảo Các bên ngoài, cũng có thể nghe thấy.

Hai người liếc nhau, Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng nói: "Huyền Ý, ngươi trước đem trên mặt đất những cái đó bình sứ thu hồi tới."

"Hảo." Thượng Quan Huyền Ý cũng không chậm trễ, lập tức làm theo.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là đem không cách trung cái rương thu vào Long Ngọc không gian trung.

Quay người lại, trên mặt đất bình sứ đã bị Thượng Quan Huyền Ý toàn bộ thu lên, Phệ Linh Thử cũng bị hắn thu vào khế ước không gian trung.

Lấy ra hai trương ẩn thân phù, Tiêu Lăng Hàn phân biệt ở chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người các dán một trương.

Tàng Bảo Các ngoại.

Ở nghe được Tàng Bảo Các truyền đến tiếng vang sau, Hách Liên gia tất cả mọi người không hẹn mà cùng mà đem ánh mắt nhìn về phía Tàng Bảo Các phương hướng.

Thực mau Hách Liên Lỗi liền mang theo Hách Liên gia cao tầng xuất hiện ở gác mái bên ngoài.

Kia hai gã trông coi Tàng Bảo Các Tiên Quân cảnh tu giả, nhìn đến người tới, lập tức tiến lên hành lễ: "Gặp qua gia chủ."

"Sao lại thế này?" Hách Liên Lỗi nhíu mày hỏi.

"Hồi bẩm gia chủ, chúng ta hai người vẫn luôn canh giữ ở bên ngoài, cũng không có nhìn đến những người khác từng vào Tàng Bảo Các."

"Những người khác? Phía trước có ai từng vào Tàng Bảo Các?" Hách Liên Lỗi lạnh giọng hỏi.

"Hách Liên Đạc ở nửa canh giờ đi tới quá Tàng Bảo Các, hắn chỉ ở bên trong đãi mười tức thời gian liền ra tới."

Hách Liên Lỗi híp mắt nhìn hai người, "Các ngươi xác định trừ bỏ hắn, không có người khác lại đi vào?"

"Xác định."

Nghe vậy, Hách Liên Lỗi nhìn về phía bên cạnh trong đó một người lão giả, "Nhị trưởng lão, phiền toái ngươi dẫn người đi đem gia tộc các xuất khẩu bảo vệ cho, mọi người chỉ được phép vào, không cho phép ra."

Nói chuyện khi, hắn trong mắt tràn đầy hàn quang.

"Đúng vậy."

Phân phó xong nhị trưởng lão, hắn lại nhìn về phía một khác danh lão giả, "Đại trưởng lão, ngươi đi mở ra gác mái sở hữu trận pháp. Nhất định phải làm người tới biết chúng ta Hách Liên gia cũng không phải là hắn muốn tới thì tới, muốn đi thì đi địa phương."

"Đúng vậy."

Ngược lại hắn lại nhìn về phía kia hai gã bảo hộ Tàng Bảo Các người, "Các ngươi hai cái cùng ta tiến Tàng Bảo Các, còn lại người canh giữ ở bên ngoài."

"Đúng vậy."

Phía trước vẫn là một mảnh tĩnh mịch Hách Liên gia, giờ phút này lại là bóng người thoán động, tùy ý có thể thấy được lui tới người, bọn họ một đám trận địa sẵn sàng đón quân địch, sắc mặt nghiêm túc, một mảnh túc sát chi sắc.

Thực mau Hách Liên Lỗi ba người liền tới đến Tàng Bảo Các trước cửa.

Hách Liên Lỗi lấy ra một khối ngọc giản, sử dụng đồng dạng phương pháp, mở ra Tàng Bảo Các đại môn. Ở môn mở ra kia một khắc, ba người lập tức lắc mình tiến vào Tàng Bảo Các trung.

Đi vào Tàng Bảo Các trong phòng sau, ba người lập tức thả ra thần thức xem xét tam gian nhà ở.

Theo sau, ba người lẫn nhau lắc đầu, rõ ràng cũng chưa phát hiện trong phòng còn có những người khác.

"Ngươi, thủ tại chỗ này." Hách Liên Lỗi đối trong đó một người nói, sau đó lại nhìn về phía một người khác, "Ngươi đi bên phải căn nhà kia."

"Đúng vậy."

Hách Liên Lỗi chính mình còn lại là đi bên trái căn nhà kia.

Tiến phòng, hắn đại khái nhìn lướt qua, vẫn chưa nhìn đến có người thân ảnh. Hắn liền đem ánh mắt đầu hướng tận cùng bên trong trên vách tường, đương hắn nhìn đến trên vách tường ngăn bí mật rỗng tuếch khi, bạo nộ mà đánh ra một chưởng.

"Ầm ầm ầm……" Hắn bên người kệ để hàng đồng thời đảo hướng mặt đất.

Kia hai gã người thủ hộ còn tưởng rằng hắn ở cùng người đánh nhau, nhanh chóng đi vào đi, kết quả chỉ thấy được Hách Liên Lỗi một người.

Bình phục một chút trong lòng tức giận, Hách Liên Lỗi nhìn về phía hai người, "Các ngươi nhưng có phát hiện?"

"Bên kia trong phòng đại đa số đồ vật đều không thấy, dư lại đồ vật đều có chứa Hách Liên gia đánh dấu." Người nọ đúng sự thật bẩm báo.

Nghe được lời này, Hách Liên Lỗi khí toàn thân đều ở phát run, song quyền gắt gao nắm chặt.

“Đến tột cùng là ai.” Hắn lệ mắt quét về phía trong phòng mỗi một góc, phàm là có thể đứng người địa phương đều đánh ra một đạo công kích.

Hai gã bảo hộ Tàng Bảo Các người, đại khí cũng không dám suyễn.

Tùy ý Hách Liên Lỗi nổi điên.

Mắt thấy công kích liền phải đến trước mặt, Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý vào Long Ngọc không gian trung.

Tàng Bảo Các đại môn mở ra thời gian ngắn ngủi không nói, vừa rồi Hách Liên Lỗi ba người hướng kia vừa đứng, toàn bộ môn đều bị bọn họ chặn. Tiêu Lăng Hàn liền tính là muốn dùng thuấn di, cũng không kịp đi ra ngoài, còn rất có khả năng sẽ bị trận pháp kẹp ở bên trong.

“Xem tên kia bộ dáng, như là điên rồi.” Thượng Quan Huyền Ý lòng còn sợ hãi mà vỗ vỗ ngực.

“Hắn hẳn là hoài nghi trong phòng còn có những người khác, chỉ là hắn nhìn không thấy mà thôi, nhưng chỉ cần hắn phát ra công kích, tất nhiên sẽ đem âm thầm người tìm ra.”

Tuy rằng rất nhiều người cũng không biết ẩn thân phù tồn tại, nhưng còn có mặt khác ẩn tàng thân hình pháp bảo, tỷ như ẩn thân y.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 630

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 630 mở ra bảo rương

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: “Này…… Thật đúng là một biện pháp tốt.”

Nếu là bọn họ không có có thể trang người không gian pháp bảo, còn thật có khả năng bị phát hiện.

“Có thể làm Hách Liên gia gia chủ nổi điên, xem ra kia trong rương đồ vật thực trân quý.” Nói, Tiêu Lăng Hàn tầm mắt dừng ở một bên ba cái cái rương thượng.

“Chúng ta đây hiện tại mở ra nhìn xem.”

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đi hướng cái rương.

Tiêu Lăng Hàn cũng đi theo cùng nhau đi vào cái rương trước.

Cái rương thượng tuy rằng bị người hạ cấm chế cùng phong ấn, nhưng hai người hợp lực, vẫn là ở hai cái canh giờ sau mở ra cái thứ nhất cái rương.

Cái rương ở mở ra trong nháy mắt, nồng đậm tiên linh khí ập vào trước mặt.

“Oa! Thật nhiều cực phẩm tiên thạch.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay cầm lấy một khối, hai mắt ứa ra quang, một cái rương tràn đầy tất cả đều là cực phẩm tiên thạch.

Này một cái rương không có một vạn cũng có vài ngàn, hai người trên người hiện tại tuy rằng có hơn hai vạn cực phẩm tiên thạch, nhưng thứ tốt lại nhiều bọn họ đều sẽ không ngại nhiều.

Khép lại chứa đầy cực phẩm tiên thạch cái rương, hai người lại đem ánh mắt chuyển hướng tiếp theo cái rương.

“Nơi này sẽ không cũng là cực phẩm tiên thạch đi?” Thượng Quan Huyền Ý một bên giúp đỡ phá vỡ cấm chế, một bên suy đoán.

“Liền tính không phải, hẳn là cũng sẽ không kém.”

Có phía trước khai cái rương kinh nghiệm, lần này cái rương này, hai người chỉ dùng rớt một canh giờ rưỡi liền mở ra.

Cái rương mới vừa vừa mở ra, nóng rực khí lãng phô diện mà đến.

Định nhãn nhìn lại, chỉ thấy trong rương tất cả đều là từng khối đỏ rực cục đá, lớn nhỏ cùng tiên thạch giống nhau, cục đá bên trong đựng nồng đậm hỏa thuộc tính tiên linh khí.

Thượng Quan Huyền Ý kinh hô: "Hỏa tinh thạch!"

Này một cái rương hỏa tinh thạch, giá trị chút nào không thể so vừa rồi kia một rương cực phẩm tiên thạch thấp, so sánh với phát cáu tinh thạch càng thêm trân quý. Hỏa linh căn tu sĩ nhưng trực tiếp hấp thu luyện hóa, bất quá ở đột phá đại cảnh giới thời điểm sử dụng hiệu quả càng giai.

Hỏa tinh thạch còn có thể dùng để bố trí hỏa thuộc tính trận pháp.

"Lăng Hàn, chúng ta phát tài!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý cả người đều ghé vào hỏa tinh thạch mặt trên.

Tiêu Lăng Hàn một phen đem Thượng Quan Huyền Ý kéo tới, "Ngươi ôm chúng nó làm cái gì, ngươi ôm ta là được."

Nói xong, "Bính" một tiếng, cái rương bị hắn khép lại.

Thượng Quan Huyền Ý ngây người một lát, có chút dở khóc dở cười.

"Yên tâm, ở lòng ta ngươi mới là quan trọng nhất, cái khác đều xếp hạng ngươi mặt sau." Nói, hắn chủ động ôm lấy Tiêu Lăng Hàn.

Tức phụ nhi chủ động nhào vào trong ngực, Tiêu Lăng Hàn lập tức duỗi tay hồi ôm hắn, nghe trên người hắn độc hữu hương vị.

"Đừng…… Ngứa!" Thượng Quan Huyền Ý thiên đầu không cho Tiêu Lăng Hàn đối với chính mình cổ thổi khí.

"Nơi nào ngứa? Ta giúp ngươi cào, cào liền cũng không sẽ lại ngứa, nếu là còn ngứa, vậy tiếp tục cào." Tiêu Lăng Hàn tiến đến Thượng Quan Huyền Ý bên tai, nhẹ giọng nói nhỏ, ngữ khí ái muội.

Tổng cảm giác hắn lời này có nghĩa khác.

Không biết có phải hay không chính mình hiểu sai, vẫn là nói hắn chính là cái kia ý tứ.

Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh nói sang chuyện khác: "Hảo, không lại ôm, chúng ta trước nhìn xem dư lại cái rương kia bên trong chính là thứ gì."

"Đột nhiên cảm giác những cái đó bảo vật so với ta đối với ngươi lực hấp dẫn còn đại!" Tiêu Lăng Hàn gắt gao ôm Thượng Quan Huyền Ý, chính là không chịu buông tay.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn hiện tại chỉ muốn biết dư lại cái rương kia bên trong rốt cuộc trang chính là vật gì.

Cho nên, những cái đó bảo vật lực hấp dẫn tạm thời xác thật so Tiêu Lăng Hàn đại, nhưng việc này không thể thừa nhận. Hắn nếu là dám thừa nhận, tuyệt đối sẽ bị Tiêu Đại Ma Vương kéo dài tới trên giường đi, hoặc là ngay tại chỗ tử hình.

Hắn vội vàng trả lời: "Tuyệt đối không thể nào, ở lòng ta ngươi mị lực vĩnh viễn là lớn nhất."

Vì biểu chính mình không có nói sai, hắn còn chủ động hôn hôn Tiêu Lăng Hàn khóe miệng.

Tức phụ nhi như vậy ân cần, vừa thấy liền rất chột dạ.

Bất quá Tiêu Lăng Hàn cũng không có nắm không bỏ, hồi hôn một chút hắn, liền buông ra tay.

Hai người đi vào cuối cùng một cái rương trước.

Lại dùng một canh giờ rưỡi đem cái rương mở ra, chỉ là cái rương mở ra sau, bên trong cư nhiên vẫn là một cái rương.

"…… Trong rương phóng cái rương, bên trong đồ vật nhất định thực trân quý." Thượng Quan Huyền Ý khẳng định nói.

"Chờ chúng ta mở ra liền biết trân không trân quý." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem cái rương đem ra.

"Di, Lăng Hàn, này mặt trên khắc hoạ chính là khắc văn đi?" Thượng Quan Huyền Ý ngồi xổm cái rương trước, không xác định hỏi.

Tiêu Lăng Hàn cũng ngồi xổm xuống, giương mắt nhìn về phía cái rương.

Cái rương mặt ngoài nhìn không có gì, nhưng ở mở ra địa phương khắc có rậm rạp khắc văn, những cái đó khắc văn không cấm tiểu, còn rất thâm ảo.

"Này đó khắc văn ta phải tốn chút thời gian mới có thể phân tích ra bọn họ hàm nghĩa, cái rương này tạm thời trước phóng, chờ chúng ta rời đi Hách Liên gia, lại nghiên cứu."

"Kia hành đi!"

Hai người lại đem cái rương thả lại nguyên lai đại trong rương.

"Bên ngoài đã qua đi một hồi lâu, chúng ta hiện tại đi ra ngoài nhìn xem." Tiêu Lăng Hàn một bên nói chuyện, một bên lấy ra hai trương ẩn thân phù phân biệt dán ở hai người trên người.

Hai người ở không gian trung đãi năm sáu cái canh giờ, bên ngoài chỉ qua đi non nửa cái canh giờ.

Hách Liên Lỗi đem tam gian phòng ốc, phàm là có thể đứng người địa phương đều công kích một lần, không hề thu hoạch.

Nhìn một mảnh hỗn độn Tàng Bảo Các, Hách Liên Lỗi trong mắt tràn đầy lệ khí.

Vốn dĩ an tĩnh phòng ốc, đột nhiên "Kẽo kẹt" một thanh âm vang lên.

"Ai?" Hách Liên Lỗi khẽ quát một tiếng, xoay người nhìn lại.

"Là ta." Trong đó một người trông coi Tàng Bảo Các tu sĩ ngượng ngùng nói, hắn dưới chân chính dẫm lên một khối bình sứ mảnh nhỏ, bị Hách Liên Lỗi mãn hàm sát khí ánh mắt nhìn quét, rụt rụt cổ.

Hách Liên Lỗi vung ống tay áo, đem trên mặt đất lung tung rối loạn đồ vật đều quét tới rồi một bên.

Thần thức tới tới lui lui ở trong phòng nhìn quét vài biến, chút nào không thấy khác thường.

"Các ngươi xác định Hách Liên Đạc tiến vào lấy đồ vật thời điểm, hắn bên người không có đi theo bất luận kẻ nào hoặc là cái khác thứ gì?"

"Xác định, lúc ấy ta liền đứng ở hắn phía sau."

"Ngươi cũng nhìn đến là hắn một người tiến vào?" Hách Liên Lỗi nhìn về phía một người khác hỏi.

Người nọ vội vàng gật đầu, "Hách Liên Đạc là một người tới Tàng Bảo Các, chúng ta tuy rằng ở phía Tây Nam bên kia, nhưng ta thần thức quan sát đến chỉ có hắn một người vào nơi này."

Qua lại đi dạo vài bước, Hách Liên Lỗi trực giác Tàng Bảo Lâu trừ bỏ bọn họ ba người, hẳn là còn có một người tồn tại. Chỉ là không biết người này rốt cuộc dùng cái gì phương pháp ẩn tàng rồi lên, bằng không như thế nào giải thích nơi này đồ vật đều không thấy.

Hiện tại chỉ cần vừa mở ra môn, kia âm thầm người khẳng định sẽ nương cơ hội này chuồn ra đi.

Trầm tư một lát, Hách Liên Lỗi liền hướng tới Tàng Bảo Các đại môn đi đến.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy Hách Liên Lỗi muốn mở ra đại môn, tự nhiên sẽ không sai quá cơ hội này, bằng không lần sau không biết khi nào mới có thể đi ra ngoài.

Cho nên, liền ở đại môn mở ra trong nháy mắt, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp sử dụng thuấn di.

Nào biết bọn họ vừa đến cửa, phía sau liền truyền đến kình phong, làm Tiêu Lăng Hàn có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, hắn không chút nghĩ ngợi lập tức lấy ra một cái mặt nạ mang ở trên mặt, thuận tiện đem Thượng Quan Huyền Ý hướng trong lòng ngực mang.

Ngay sau đó, hắn ôm Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bay ngược đi ra ngoài.

Bị tập kích, Tiêu Lăng Hàn thân hình lập tức hiển lộ ra tới, Thượng Quan Huyền Ý bị hắn hộ trong ngực trung, nhưng thật ra không có bị người phát hiện.

"Bính" hai người trực tiếp đánh vào gác mái trận pháp thượng, ngạnh sinh sinh bị Tiên Quân cảnh một chưởng, Tiêu Lăng Hàn phun ra một búng máu, hắn quay đầu lại cùng Hách Liên Lỗi xa xa đối diện.

Hách Liên Lỗi vốn dĩ cho rằng tới trộm Tàng Bảo Các người, ít nhất cũng là Tiên Quân trở lên tu vi, nào biết đối phương bất quá là cái Đại La Kim Tiên. Hơn nữa đối phương còn đeo mặt nạ, hắn căn bản vô pháp thấy rõ đối phương bộ dáng.

Liền ở những người khác cũng hướng tới Tiêu Lăng Hàn phát ra công kích khi, người khác lại biến mất ở tại chỗ.

"Ầm ầm ầm……" Đủ mọi màu sắc công kích lẫn nhau va chạm, trận pháp bị công kích run rẩy cái không ngừng.

Thượng Quan Huyền Ý ở phát hiện Tiêu Lăng Hàn thân hình hiển lộ thời khắc đó, lập tức hướng trên người hắn dán một trương ẩn thân phù, tay áo một quyển, Tiêu Lăng Hàn phun trên mặt đất huyết cũng bị hắn thiêu không còn một mảnh.

Hai người phối hợp ăn ý, Thượng Quan Huyền Ý làm tốt này đó, Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, hai người liền thuấn di đến cửa thang lầu vị trí.

Mới vừa đứng vững, phía sau liền truyền đến tiếng nổ mạnh.

Phía sau lưng truyền đến nóng rát đau, không cần xem xét, Tiêu Lăng Hàn đều biết chính mình xương sườn khẳng định chặt đứt mấy cây. Tiên Quân cảnh quả thực không phải Đại La Kim Tiên có thể chống lại, quả nhiên bảo vật không phải như vậy hảo lấy.

Trộm bảo có nguy hiểm, trộm bảo cần cẩn thận.

Lầu 3 lúc này đều là Tiên Quân cảnh cường giả, không nên nhiều đãi, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý mấy cái thuấn di liền tới tới rồi lầu một. Đúng lúc vào lúc này, Hách Liên Đạc từ bên ngoài đi vào gác mái, gác mái trận pháp vừa lúc bị hắn mở ra, Tiêu Lăng Hàn sấn cái này thời cơ, mang theo Thượng Quan Huyền Ý thuấn di xuất các lâu.

【 Lăng Hàn, đừng đi rồi, chúng ta tiên tiến Long Ngọc không gian chữa thương. 】 Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn còn muốn mang theo hắn đi, chạy nhanh truyền âm.

Nhìn đến hắn trong mắt lo lắng, Tiêu Lăng Hàn mang theo hắn trực tiếp vào Long Ngọc không gian trung.

Lần này đổi thành Tiêu Lăng Hàn ghé vào trên giường, từ Thượng Quan Huyền Ý vì hắn nối xương.

Chờ giúp Tiêu Lăng Hàn tiếp hảo phía sau lưng sai vị xương cốt, Thượng Quan Huyền Ý đã là mồ hôi đầy đầu, mà Tiêu Lăng Hàn bản nhân trừ bỏ sắc mặt có chút tái nhợt ngoại, cả người như là giống như người không có việc gì.

Lau một phen mồ hôi trên trán, Thượng Quan Huyền Ý ngạc nhiên mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Hình như có sở cảm, Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại nhìn về phía hắn, "Có phải hay không xem ta bị thương, đau lòng ta?"

“Là có một chút đau lòng.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý vươn tay phải, ngón tay cái cùng ngón trỏ chi gian ngăn cách nửa centimet khoảng cách.

Tiêu Lăng Hàn nguy hiểm mà híp mắt nhìn về phía hắn, “Thật sự chỉ có như vậy một chút?”

Thượng Quan Huyền Ý ngón tay chi gian khoảng cách lại kéo ra một chút, “Kia lại thêm một chút?”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tức phụ nhi đây là lại thiếu thu thập.

Ăn một viên Thượng Quan Huyền Ý uy đến bên miệng sinh cốt đan, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu vì chính mình chữa thương. Có đan dược phụ trợ, hơn nữa hắn có Quang linh căn cùng Mộc linh căn, hắn phía sau lưng xương cốt chỉ dùng hai ngày liền trường hảo.

Ba ngày sau, trên người hắn thương đã khôi phục như lúc ban đầu.

Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở bên cạnh bàn, đôi tay chống cằm, đôi mắt không chớp mắt mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn mở mắt ra, liền hỏi nói: “Lăng Hàn, ngươi không có việc gì?”

“Ân, đã hảo.”

“Đều do ta quá lòng tham, bằng không ngươi cũng sẽ không bị thương.” Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy tự trách.

“Lòng tham không ngừng ngươi một cái, ta cũng thực lòng tham.”

Thấy hắn vẫn là rầu rĩ không vui, Tiêu Lăng Hàn triều hắn vẫy vẫy tay, “Lại đây.”

Thượng Quan Huyền Ý theo lời đứng dậy, đi vào mép giường ngồi xuống.

“Ngày đó kỳ thật ngươi không nói câu nói kia, ta cũng là tính toán lưu lại, cho nên đừng tự trách. Đi theo ta, luôn là làm ngươi không có chỗ ở cố định, nơi nơi phiêu bạc, vậy ngươi hối hận cùng ta ở bên nhau sao?” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay mơn trớn hắn mặt mày, khơi mào hắn cằm, cùng hắn đối diện.

Nghe được lời này, Thượng Quan Huyền Ý tâm như là bị trát một chút, vừa rồi còn tự trách trên mặt lập tức tràn ngập tức giận, “Về sau ngươi nói như thế nữa, ta cần phải sinh khí.”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhẹ nhàng đem hắn ủng tiến trong lòng ngực, “Đừng nóng giận, ta chỉ là tưởng nói cho ngươi, mặc kệ là ngươi muốn làm sự, vẫn là ta muốn làm sự, chúng ta đều sẽ vì đối phương nghĩa vô phản cố mà đi làm. Cho nên, về sau có sai đừng ngây ngốc hướng chính mình trên người ôm.”

“Dù sao ta về sau đều không lòng tham.” Thượng Quan Huyền Ý nhỏ giọng mà nói.

"Ngươi không lòng tham, ta cần phải lòng tham, ta lòng tham tưởng vĩnh viễn cùng ngươi ở bên nhau, vĩnh viễn ôm ngươi."

"Ngươi nói vĩnh viễn là bao lâu?"

"Tận cùng của thời gian."

"Thời gian có cuối sao?"

"Thời gian không có cuối."

"……"

Hai người lại ở không gian trung nghỉ ngơi ba ngày, mới chuẩn bị đi ra ngoài.

Lão phương pháp, dán lên ẩn thân phù, thần thức bao trùm ở phù triện thượng, cảnh tượng biến đổi, hai người liền thay đổi địa phương.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 631

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 631 chuyên làm phá hư

Tấm màn đen bao phủ đại địa, chung quanh hết thảy đều gọi người xem không rõ, mờ mờ ảo ảo. Thần thức đảo qua, rồi lại rõ ràng có thể thấy được.

Gác mái bên ngoài trên đất trống, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện vô thanh vô tức, thả vô tung vô ảnh.

Hách Liên gia người như cũ ở gác mái bên trong khắp nơi xem xét, bọn họ tin tưởng vững chắc ăn trộm Tàng Bảo Các kẻ cắp như cũ ở gác mái. Bởi vì chỉ có nghĩ như vậy, bọn họ trong lòng mới sẽ không hoảng loạn, cảm thấy mất đi bảo vật rất có khả năng bị tìm về.

【 Lăng Hàn, chúng ta hiện tại đi ra ngoài sao? 】

Suy tư một lát, Tiêu Lăng Hàn đôi mắt ám ám, hắn cảm giác chính mình phía sau lưng còn ở nóng rát đau, lập tức liền có chủ ý, 【 chúng ta đi Hách Liên gia luyện đan đường đi một chuyến. 】

【 ngươi còn muốn đi lấy đan dược? 】 Thượng Quan Huyền Ý ngạc nhiên, những người khác luyện chế đan dược, Tiêu Lăng Hàn nhìn trúng sao?

【 không phải lấy đan dược, là đổi đan dược. 】 Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo hàn quang.

Đổi đan dược……?

Chợt nghĩ đến cái gì, Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt tỏa sáng, 【 ta biết ngươi muốn làm gì. 】

【 vậy ngươi nói, ta cái này chủ ý có phải hay không thực hảo? 】

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này quả nhiên nào hư nào hư, Hách Liên gia bị hắn nhớ thương thượng, thật đúng là đổ tám đời vận xui đổ máu. Bất quá này phương pháp chính mình cũng thực thích, bọn họ quả nhiên là trời sinh một đôi.

【 xác thật khá tốt! 】

Nói xong, hai người bay thẳng đến Hách Liên gia luyện đan đường bước vào.

Hách Liên gia người đều đem trọng tâm đặt ở gác mái bên kia, luyện đan đường trừ bỏ vài tên luyện đan sư, ngược lại không có cao thủ khán hộ.

Hai người lẻn vào luyện đan đường sau, bay thẳng đến luyện đan đường tiểu kho hàng đi đến.

Bởi vì có Hách Liên Duệ ký ức, hai người một đường đều đi thực thuận lợi. Những cái đó có cấm chế cùng trận pháp môn, chỉ cần tay quyết là có thể mở ra. Mà mở ra này đó địa phương tay quyết, chỉ có Hách Liên gia quan trọng nhất vài người mới biết được, vừa lúc Hách Liên Duệ chính là trong đó một cái.

Thực mau hai người liền tới đến đặt đan dược tiểu kho hàng, thừa dịp không ai, hai người đem những cái đó tu luyện dùng đan dược toàn bộ đổi thành dùng tử vong chi hoa luyện chế đan dược.

Chính cái gọi là hại người chung hại mình, báo ứng nhất công bằng.

Gậy ông đập lưng ông.

Miễn cho Hách Liên gia người cầm loại này đan dược đi tai họa người khác, vậy trước làm cho bọn họ chính mình nếm thử loại này đan dược ra sao loại tư vị.

Bởi vì Hách Liên gia luyện đan sư cấp bậc tối cao chỉ có lục cấp, cho nên những cái đó đan dược chỉ có thể đối Tiên Vương cảnh dưới người hữu hiệu.

Tin tưởng Hách Liên chủ gia hẳn là cũng có không ít loại này đan dược.

Tiêu Lăng Hàn còn nghĩ, chờ về sau có cơ hội, bọn họ lại đi Thiên Thịnh Tiên Vực Hách Liên chủ gia dạo một vòng.

Hai người mới từ tiểu kho hàng ra tới, bên tai liền truyền đến hai gã nữ tử nói chuyện.

"Thất thúc như thế nào còn không trở lại?"

"A, ta nhưng nghe nói có người ăn trộm Tàng Bảo Lâu đồ vật, mà người nọ là đi theo ngươi thất thúc tiến Tàng Bảo Các."

"Hách Liên Kiều, ngươi dám nói hươu nói vượn bôi nhọ thất thúc, chờ thất thúc trở về, ta nhất định nói cho hắn."

"Hách Liên Nhược, ngươi cho rằng ngươi thanh âm đại là có thể che giấu sự thật sao? Lời này cũng không phải là ta nói, hiện tại toàn bộ Hách Liên gia người đều tại đàm luận việc này."

"Ngươi…… Ngươi cho ta chờ!" Hách Liên Nhược tức muốn hộc máu mà lao ra phòng luyện đan.

Cảm giác được phía sau nữ tiên giống một trận gió quát tới, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh vọt đến một bên.

Hai người mới vừa đi đi ra ngoài không bao xa, lại nghe được có người tại đàm luận Hách Liên Đạc, xem ra cái này Hách Liên Đạc lần này là thật sự muốn xui xẻo.

Ra luyện đan đường, hai người hướng tới Hách Liên gia đại môn đi đến, chỉ là đi đến một nửa, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến cái gì, lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý lập tức triều một chỗ đi đến.

【 Lăng Hàn, chúng ta đây là muốn đi đâu nhi? 】

【 chờ chúng ta tới rồi, ngươi sẽ biết. 】

【 như vậy thần bí, khẳng định không phải cái gì chuyện tốt. 】

【 thật đúng là bị ngươi nói đúng. 】

Không bao lâu, hai người liền tới đến một chỗ mật thất.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là dùng thần thức nhìn quét một lần, xem xét đến bên trong cũng không có người, sau đó hắn mới dùng tay quyết mở ra mật thất môn.

Chờ đi vào bên trong, Thượng Quan Huyền Ý liền biết, Tiêu Lăng Hàn vì cái gì muốn dẫn hắn tới nơi này.

Quả nhiên là tới làm chuyện xấu.

Chỉ thấy mật thất trung ương có một cái Truyền Tống Trận, vẫn là một cái vượt Tiên Vực Truyền Tống Trận. Không cần đoán đều biết, Truyền Tống Trận một khác đầu nhất định là Hách Liên gia bổn gia.

"Huyền Ý, nên làm việc."

"Hảo."

Đây là một cái cửu cấp Truyền Tống Trận, mà Thượng Quan Huyền Ý Càn Khôn Thần Trận Bàn, ở đoạn thời gian nội còn cắn nuốt không được tám, chín trận pháp.

Cho nên, hai người tính toán động thủ đem cái này Truyền Tống Trận cho nó phá hư.

Tin tưởng chờ Hách Liên gia người phải dùng Truyền Tống Trận khi, tất nhiên sẽ cho bọn hắn một cái đại đại kinh hỉ.

Đang lúc hai người còn ở ra sức phá hư khi, Tiêu Lăng Hàn thần thức quan sát đã có đoàn người từ xa đến gần, triều này gian mật thất đi tới.

Hắn lập tức cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm: 【 có người tới. 】

【 nhanh như vậy, chúng ta chỉ phá hủy một cái điểm, Truyền Tống Trận hẳn là còn có thể sử dụng đi? 】 Thượng Quan Huyền Ý không xác định hỏi, bọn họ hiện tại trận pháp chỉ tới ngũ cấp, ly cửu cấp còn có thật dài một đoạn đường phải đi.

【 tuy rằng có thể sử dụng, bất quá ở truyền tống trong thông đạo hẳn là sẽ không thuận lợi vậy. 】

【 có phải hay không sẽ gặp được không gian loạn lưu, hoặc là không gian cái khe? 】

【 liền tính ngộ không đến, bị ngươi như vậy vừa nói, khẳng định cũng sẽ gặp được. 】

Thượng Quan Huyền Ý thâm chấp nhận.

Rốt cuộc hắn mỗi lần nói cái gì, luôn là hảo không linh, hư linh.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thanh trừ bọn họ nơi mật thất trung hơi thở sau, liền đứng ở trong một góc, chờ bên ngoài người tiến vào.

Thực mau, mật thất môn tự động chuyển qua bên phải, Hách Liên Lỗi đi đầu đi đến, đi theo hắn phía sau người là Hách Liên Đạc, còn có ba gã Tiên Quân cảnh tu giả.

Hách Liên Lỗi sắc mặt đen nhánh, trên người tản ra người sống chớ gần hơi thở. Đi vào mật thất sau, hắn trực tiếp đi vào Truyền Tống Trận bên trong, Hách Liên Đạc theo sát cũng đi vào Truyền Tống Trận, mặt khác ba người còn lại là đứng ở Truyền Tống Trận bên ngoài nhìn hai người.

Hách Liên Đạc lấy ra hai khối cực phẩm tiên thạch bỏ vào trận pháp trung, chuyên môn phóng tiên thạch khe lõm.

“Gia chủ, bảo trọng.”

Hách Liên Lỗi gật gật đầu: “Gia tộc liền tạm từ ba vị trưởng lão hỗ trợ quản lý, ít ngày nữa ta liền sẽ trở về.”

Hắn vừa dứt lời, liền cùng Hách Liên Đạc cùng nhau bị bạch quang bao vây, thực mau, tại chỗ liền đã không có hai người thân ảnh.

Bất quá trong chốc lát thời gian, trong mật thất lại chỉ còn lại có Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người.

Hai người tiếp tục làm phá hư, chờ đem trận pháp phá hư đến địa phương khác người truyền tống không tiến vào, bọn họ mới thu tay.

Lúc sau hai người không lại đi địa phương khác, mà là trực tiếp rời đi Hách Liên gia.

Đi ở trên đường phố, bên tai truyền đến đủ loại thanh âm, thảo luận nhiều nhất không gì hơn Hách Liên gia Tàng Bảo Các bị trộm một chuyện.

Vân Nhân Thành cùng mặt khác thành trì không giống nhau.

Bởi vì Vân Nhân Thành thừa thãi tiên thảo, cho nên Luyện Đan Sư Công Hội xem như một cổ thế lực; mà Thành chủ phủ có tông môn duy trì, cũng coi như là một cổ thế lực; Hách Liên gia có một bậc Tiên Vực Hách Liên bổn gia duy trì, cũng coi như được với là một cổ thế lực.

Này ba cổ thế lực không phân cao thấp.

Hiện tại Hách Liên gia xảy ra chuyện, những người khác tự nhiên là sẽ nói chuyện say sưa, đặc biệt là thành chủ người. Theo lý thuyết nhị cấp Tiên Vực, thành chủ ở mỗi cái thành trì đều có tuyệt đối lời nói quyền, nhưng Vân Nhân Thành Thành chủ phủ lại rất nghẹn khuất, có cái Luyện Đan Sư Công Hội còn

chưa tính, cư nhiên còn có một cái gia tộc thế lực muốn cùng bọn họ cùng ngồi cùng ăn.

Hiện giờ Hách Liên gia xui xẻo, lấy Thành chủ phủ cầm đầu những cái đó gia tộc nhất vui sướng khi người gặp họa, chỉ vì mọi người đều là gia tộc thế lực, nhưng Hách Liên gia tộc lại so với bọn họ địa vị cao.

Chính cái gọi là ăn không đến quả nho ngại quả nho toan, chính là như vậy.

Tiêu Lăng Hàn hai người vẫn chưa ở trên phố lưu lại, mà là trực tiếp trở về bọn họ sở trụ sân.

Nhưng bọn họ sân môn vừa mới đóng lại, cách vách Bành Lương Tùng liền chạy tới gõ cửa, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát đem trong viện trận pháp mở ra, như vậy trực tiếp ngăn cách bên ngoài thanh âm.

Bành Lương Tùng thảo cái không thú vị, hậm hực mà trở về chính mình sân.

“Người này quá chán ghét.” Thượng Quan Huyền Ý cắn răng nói.

“Ta đột nhiên hỏi một cổ tử vị chua.” Tiêu Lăng Hàn để sát vào Thượng Quan Huyền Ý, cái mũi kích thích một chút.

“Ngươi làm gì? Ta trên người nhưng không có hãn xú vị.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem Tiêu Lăng Hàn đẩy ra.

“Ta nói dấm vị, nơi nào là cái gì hãn xú vị!”

Bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, Thượng Quan Huyền Ý mặt đằng mà một chút liền đỏ. Trong miệng lại là nói: “Cái gì dấm vị? Ta như thế nào không ngửi được.”

“Dấm vị liền ở ngươi trong lòng, ngươi đương nhiên nghe không đến.”

“Ta…… Ngô……”

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát lấp kín hắn miệng.

Tức phụ nhi rõ ràng chính là ghen tị, ngoài miệng lại lải nhải mà nói cái không ngừng, còn chết không thừa nhận.

Vẫn là loại này đơn giản thô bạo phương pháp, nhanh nhất làm hắn đánh mất ghen ý niệm.

Đối với hắn cho rằng người, chính mình là xem đều khó được nhiều xem một cái, cũng không biết hắn đây là ăn nào môn dấm, thuần túy là chính mình tìm ngược.

Nghỉ ngơi hai ngày, hai người liền tưởng rời đi Vân Nhân Thành, đi trước một bậc Tiên Vực.

Bất quá rời đi phía trước, bọn họ tính toán trước đem cuối cùng một cái rương mở ra, nhìn xem bên trong rốt cuộc là thứ gì.

Bởi vì cái rương mặt trên khắc văn không phải ngũ cấp, Tiêu Lăng Hàn ở không gian trung hoa năm tháng mới đem những cái đó khắc văn làm hiểu. Nhưng chờ hắn làm đã hiểu những cái đó khắc văn là cái gì sau, hắn lại rối rắm. Nhìn chằm chằm cái rương nhìn nửa ngày, cũng không biết có nên hay không đem cái rương mở ra.

"Lăng Hàn." Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm cái rương phát ngốc, vươn một bàn tay ở trước mặt hắn quơ quơ.

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc mà ngẩng đầu nhìn về phía gọi chính mình người, ánh mắt dò hỏi: Chuyện gì?

"Ta xem ngươi vừa rồi nhìn chằm chằm cái rương ngẩn người, cho nên mới gọi ngươi."

"Ta cũng không phải là ngẩn người, ta đó là ở tự hỏi nhân sinh."

"Lừa quỷ đâu, ngươi nhân sinh không phải đã sớm tự hỏi hảo sao?"

"Ta suy nghĩ muốn hay không mở ra cái rương này."

"Kia cái rương mặt trên khắc văn rốt cuộc là có ý tứ gì? Còn không phải là khai cái rương sao? Này còn cần tự hỏi?" Thượng Quan Huyền Ý liên tục hỏi.

"Này mặt trên khắc văn là phong ấn khắc văn." Tiêu Lăng Hàn chỉ vào cái rương mặt trên khắc văn nói.

"Phong ấn khắc văn?"

"Đúng vậy, cho nên ta ở suy xét muốn hay không mở ra, liền sợ bên trong không phải cái gì thứ tốt, mà chúng ta lại không đối phó được."

"Nói như vậy mơ hồ, chúng ta đây vẫn là không cần mở ra. Vạn nhất thật sự thả ra một cái tuyệt thế hung vật ra tới, đầu tiên tao ương nhưng chính là chúng ta hai." Thượng Quan Huyền Ý một bộ tránh còn không kịp bộ dáng.

Ách……

Tức phụ nhi nói rất có đạo lý.

Tiêu Lăng Hàn lập tức đánh nhịp quyết định, "Kia vẫn là chờ chúng ta tu vi lại cao một ít lại mở ra, nếu là bên trong chính là tuyệt thế hung vật, đến lúc đó chúng ta liền đem hắn diệt."

Hai người lại đem rương nhỏ thả lại đại trong rương, thuận tiện còn ở bên ngoài đại cái rương thượng, hạ cấm chế.

Ra không gian sau, hai người trực tiếp rời đi sân, đi thuê bán sân địa phương, đem sân trả lại sau, hai người liền bay thẳng đến truyền tống quảng trường đi đến.

Tới rồi cưỡi Truyền Tống Trận địa phương, trông coi Truyền Tống Trận người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn, chủ động hướng hắn chào hỏi: "Tiêu đan sư phải rời

khỏi Vân Nhân Thành?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Ân, chúng ta chuẩn bị đi một bậc Thiên Thịnh Tiên Vực."

Ngược lại lại hỏi: "Có thể hay không trực tiếp truyền tống đến Thịnh Thế Thành?"

"Vượt Tiên Vực truyền tống, chỉ có thể tùy cơ truyền tống, không thể cố định đạt tới cái nào thành trì. Nếu là chuyên chúc Truyền Tống Trận, là có thể truyền tống đến chỉ định thành trì."

"Kia hành đi, chúng ta đi Thiên Thịnh Tiên Vực, nhiều ít tiên thạch?"

"Mỗi người 600 khối thượng phẩm tiên thạch, mỗi cái thành trì truyền tống phí dụng đều không giống nhau, chúng ta Vân Nhân Thành vẫn luôn là cái này giá cả." Rất sợ Tiêu Lăng Hàn hiểu lầm, người nọ chạy nhanh giải thích.

Hai người giao thượng phẩm tiên thạch, liền đi vào Truyền Tống Trận.

Bạch quang bao vây, thực mau hai người liền biến mất ở tại chỗ, tiến vào truyền tống trong thông đạo.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 632

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 632 Thiên Thịnh Tiên Vực

Một bậc Thiên Thịnh Tiên Vực.

Thiên Thịnh Tiên Vực cùng sở hữu ba cái đại thành trì, phân biệt là Vân Khê Thành, Ánh Nguyệt Thành, Thịnh Thế Thành, thả mỗi cái thành trì đều là từ tông môn chưởng quản, tông môn dưới chính là các đại thế gia.

Ánh Nguyệt Thành có tam đại thế gia, phân biệt là Tiêu gia, Hạ gia cùng Tư Đồ gia, tam gia thực lực tương đương, đều có Tiên Tôn cảnh cường giả tọa trấn. Hơn nữa này tam gia đều lưng dựa Hạo Thiên Tông, trong gia tộc con cháu giống nhau đều sẽ đưa vào Hạo Thiên Tông tu luyện.

Ánh Nguyệt Thành có một nhà tên là" tiêu dao" tửu lầu.

Nghe nói Tiêu Dao tửu lầu chính là Thiên Minh Tiên Vực Âu Dương gia sản nghiệp, phàm là một bậc Tiên Vực thành trì đều Tiêu Dao tửu lầu. Hơn nữa tửu lầu nguyên liệu nấu ăn tất cả đều là Âu Dương gia chính mình sở gieo trồng, nguyên liệu nấu ăn bên trong giàu có nồng đậm tiên linh khí. Ăn lúc sau, chẳng những sẽ không tại thân thể trung lưu lại tạp chất, còn đối tu vi có chỗ lợi.

Tiêu Dao tửu lầu khách nhân tất nhiên là nối liền không dứt.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền ngồi ở Tiêu Dao tửu lầu lầu hai dựa cửa sổ vị trí thượng, bên cạnh đứng điếm tiểu nhị. Giờ phút này, điếm tiểu nhị chính thao thao bất tuyệt cấp hai người giới thiệu Ánh Nguyệt Thành.

Hai người là một canh giờ trước đạt tới Ánh Nguyệt Thành, làm Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính là, bọn họ cư nhiên bị truyền tống đến Tiêu gia địa bàn thượng.

Chờ tiểu nhị giới thiệu xong, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng coi như là đối bọn họ hiện tại nơi địa phương có một cái bước đầu hiểu biết.

Hai người ăn trên bàn ngon miệng đồ ăn, nghe trong tửu lâu các loại bát quái.

"Các ngươi nghe nói sao, Tư Đồ gia lại muốn cùng Tiêu gia liên hôn."

"Tư Đồ Nguyệt không phải đều đã gả chồng sao?"

"Hại, này ngươi cũng không biết đi, nghe nói Tư Đồ Nguyệt còn có cái thứ muội, tên là Tư Đồ Linh."

“Kia cái này kêu Tư Đồ Linh liên hôn đối tượng sẽ không vẫn là Tiêu Dật Minh đi?”

“Thật đúng là bị ngươi nói trúng rồi, chính là Tiêu Dật Minh.”

“Này Tiêu lục công tử cũng thật đủ xui xẻo, trước đó không lâu mới bị vị hôn thê vứt bỏ, hiện tại cư nhiên muốn cưới một cái thứ nữ.”

Nghe thế tòa người thảo luận hăng say, bên cạnh một tòa người nhịn không được gia nhập tiến vào.

“Tiên hữu, các ngươi tin tức này đã hết thời. Hai ngày trước, Tiêu lục công tử mang về tới một người nữ tiên, theo hắn giảng thuật, hắn đã cùng tên kia nữ tiên kết làm khế ước đạo lữ.”

“Còn có việc này?”

“Ta biểu cữu tỷ phu cháu ngoại nhị tẩu ở Tiêu gia làm việc, việc này tuyệt đối không sai được.”

“Kia lần này Tiêu gia không phải ở trắng trợn táo bạo mà đánh Tư Đồ gia mặt sao?”

“Cũng không tính đi, cái này hôn sự là Tiêu lục công tử nhị bá vì hắn định ra, nghe nói hiện tại liên hôn đối tượng đổi thành hắn nhị bá nhi tử Tiêu Dật Huân.”

“Không thể nào? Tiêu Dật Huân chính là Tiêu gia này đồng lứa kiệt xuất nhất con cháu, cưới một cái thứ nữ, việc này thấy thế nào đều không đáng tin cậy.”

“Phía trước là không có khả năng, bất quá hiện tại liền không nhất định.”

Người này nói xong, đột nhiên cười thần bí, chính là không nói cho mọi người nguyên nhân.

Đem mọi người lòng hiếu kỳ hoàn toàn câu lên.

Một bên Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nghe chính hăng say, nào biết người này thế nhưng đã không có bên dưới.

Tiên giới người thọ mệnh dài lâu, không có gì giải trí hạng mục, thượng tửu lầu ăn mỹ thực, nghe bát quái cũng là bọn họ tiêu khiển một loại phương thức.

“Tiên hữu, nói nhanh lên ra sao nguyên nhân.”

“Kỳ thật là……” Người nọ nói một cái mở đầu, nhìn đến cửa thang lầu xuất hiện người, lập tức dừng lại thanh.

Mọi người sôi nổi triều cửa thang lầu vị trí nhìn lại, nhìn thấy người tới chính là vừa rồi bọn họ trong miệng cái kia đã gả chồng Tư Đồ Nguyệt. Bên người nàng còn đi theo hai gã Hạo Thiên Tông nữ tiên, mặt sau cùng còn có một cái cúi đầu nữ tiên. Tên kia nữ tiên ngẩng đầu một cái chớp mắt, lập tức có người đem nàng nhận ra tới, nàng đúng là vừa rồi bọn họ thảo luận một khác danh nữ chính Tư Đồ Linh.

Nhìn thấy người tới sau, mọi người lập tức nói sang chuyện khác nói lên chuyện khác.

Đương sự liền ở chỗ này, đại gia cùng là Ánh Nguyệt Thành người, ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy, làm trò nhân gia mặt thảo luận xác thật có điểm không tốt lắm.

Tiêu Lăng Hàn tuy rằng không có gặp qua người tới, nhưng hắn có Tiêu Dật Minh ký ức, nhưng thật ra liếc mắt một cái liền nhận ra đi tuốt đàng trước mặt Tư Đồ Nguyệt.

Bốn người này tuyển vị trí vừa lúc ở Tiêu Lăng Hàn bọn họ bên cạnh.

Bốn người ngồi xuống sau, kia hai gã Hạo Thiên Tông nữ tiên nói chuyện phiếm khi, cố ý vô tình mà nhằm vào Tư Đồ Linh, lời trong lời ngoài đều là nói nàng thiên phú không tốt, thân phận thấp hèn, không xứng với Tiêu Dật Huân.

“Cao Khiết, Trần Viện, các ngươi đừng nói như vậy, Linh Nhi nàng người thực hảo, tâm địa thiện lương, người cũng thông tuệ.” Tư Đồ Nguyệt nhìn như ở giúp Tư Đồ Linh nói chuyện, kỳ thật nói thí đều không phải.

“Hừ! Thiện lương có ích lợi gì, lại thiện lương, nàng cũng chỉ sẽ kéo Tiêu sư huynh lui về phía sau.” Cao Khiết khinh thường nói.

Trần Viện cũng nói tiếp nói: “Thông tuệ cũng không có gì dùng, lại thông tuệ, nàng thiên phú bãi ở đâu, về sau thành tựu chung đem hữu hạn.”

Tư Đồ Linh buông xuống đầu, một bàn mỹ thực, nàng lại thực chi vô vị.

Đột nhiên, Tư Đồ Nguyệt kinh ngạc nói: “Di, kia không phải Tiêu sư huynh sao?”

Còn lại ba người đều hướng tới nàng chỉ phương hướng nhìn lại.

Quả nhiên nhìn thấy dưới lầu trên đường phố có Tiêu Dật Huân thân ảnh, hắn ăn mặc một thân màu xanh ngọc đạo bào, cả người nhìn qua phiêu dật ninh người, anh tuấn tiêu sái. Mà Tiêu Dật Huân bên người còn đi theo một người nữ tiên, nàng ăn mặc một thân màu lam nhạt váy dài, tiên tư ngọc sắc.

Hai người đi ở trên đường cái, có thể nói là trai tài gái sắc, thập phần đăng đối.

Thấy rõ nữ tiên diện mạo sau, Trần Viện trong mắt tràn đầy ghen ghét, “Đàm sư tỷ thế nhưng xuất quan.”

Nàng trong miệng Đàm sư tỷ, tên là Đàm Mộng Sương, cũng là Hạo Thiên Tông đệ tử. Người lớn lên đẹp không nói, vẫn là một cái tu nhị đại, nàng phụ thân là Hạo Thiên Tông trưởng lão, một người Tiên Đế cảnh cường giả.

Chẳng được bao lâu, Tiêu Dật Huân cùng Đàm Mộng Sương cũng đi tới Tiêu Dao tửu lầu.

Đương Tiêu Dật Huân xuất hiện thời khắc đó, Tư Đồ Nguyệt liếc mắt một cái bên cạnh Tư Đồ Linh, nhìn thấy nàng trong mắt tràn đầy ái mộ chi sắc, khinh

miệt mà cong cong khóe miệng.

Tư Đồ Nguyệt hướng tới mới vừa đi lên lầu hai người kêu: "Tiêu sư huynh, Đàm sư tỷ."

Nghe vậy, Tiêu Dật Huân cùng Đàm Mộng Sương đều triều bên cửa sổ nhìn lại, nhìn đến mấy người, hai người sắc mặt đồng thời đổi đổi.

Tiêu Dật Huân ở nhìn thấy Tư Đồ Linh khi, hắn trong mắt là không chút nào che lấp chán ghét.

Đàm Mộng Sương thấy rõ đang ngồi bốn cái nữ nhân sau, trong lòng thầm hận, nàng có biết bốn người này đều thích Tiêu Dật Huân.

Tiêu Dật Huân gia thế hảo, thiên phú cũng hảo, người lớn lên đẹp, tính tình cũng còn, đối ai đều rất có kiên nhẫn, trong tông môn thích hắn nữ tiên chỗ nào cũng có.

Tư Đồ Nguyệt vì thoát khỏi cùng Tiêu Dật Minh hôn ước gả cho Trương Vũ Mạch, nhưng nàng trong lòng chân chính thích người là Tiêu Dật Minh, đại gia đều là nữ nhân, Đàm Mộng Sương tự nhiên xem nhất rõ ràng. Ghê tởm hơn chính là, trong đó còn có một người là Tiêu Dật Huân vị hôn thê.

"Tiêu sư huynh, Đàm sư tỷ bên này ngồi, chúng ta cũng là vừa đến." Cao Khiết triều hai người vẫy tay.

Vốn dĩ bọn họ bốn người một cái bàn vuông, một người một phương vừa lúc, nhưng hiện tại nhiều ra hai người, vị trí này liền có điểm ý tứ.

Cao Khiết đứng dậy dựa gần Trần Viện cùng nhau ngồi, mà Tư Đồ Linh bổn tính toán đứng dậy cùng Tư Đồ Nguyệt cùng nhau ngồi, bất quá bị Tư Đồ Nguyệt trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, nàng chỉ có thể ngồi ở tại chỗ.

Tiêu Dật Huân cùng Đàm Mộng Sương cùng nhau đi tới, Đàm Mộng Sương tự nhiên mà vậy mà ngồi xuống một bên khác không vị thượng. Tư Đồ Linh lập tức đứng dậy, hướng bên cạnh dịch một mảng lớn, rõ ràng là tự cấp Tiêu Dật Huân đằng vị trí. Nào biết Tiêu Dật Huân xem đều không liếc nhìn nàng một cái, lập tức từ bên người nàng trải qua, cùng Đàm Mộng Sương ngồi ở cùng nhau.

Nhìn bị đông đảo mỹ nữ vây quanh ở bên trong Tiêu Dật Huân, Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một tia hàn quang, năm đó đối hắn xuống tay người liền có Tiêu Dật Huân phụ thân. Tiêu Dật Huân khi đó cũng có vài trăm tuổi, gia tộc phát sinh sự hắn hẳn là đều rất rõ ràng.

Hình như có sở cảm, Tiêu Dật Huân ngẩng đầu triều Tiêu Lăng Hàn nơi phương hướng nhìn lại đây.

Hai người ánh mắt giao hội, Tiêu Lăng Hàn trong mắt là vô bi vô hỉ, không hề cảm xúc.

Tiêu Dật Huân chỉ cảm thấy cặp kia con ngươi sâu không lường được, con ngươi chủ nhân là hắn cuộc đời gặp qua người trung, diện mạo xuất chúng nhất một vị. Thả đối phương tu vi thế nhưng chút nào không thể so hắn kém, hắn hiện giờ đã có Đại La Kim Tiên lúc đầu thực lực. Hắn tuổi tác so Tiêu Dật Minh đào ngũ không nhiều lắm hai trăm tuổi, tu vi lại thẳng truy đối phương. Nhưng mà, hắn điểm này tu vi ưu thế, cùng đối diện tên kia nam tiên hoàn toàn không thể so sánh.

Như vậy một cái tu vi dung mạo đều như thế xuất chúng người, hắn thế nhưng chưa bao giờ nghe nói qua.

Ngồi cùng bàn năm tên nữ tiên, tự nhiên là phát hiện Tiêu Dật Huân dị thường, các nàng đồng thời quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Chỉ thấy đối phương ăn mặc một thân tuyết trắng tiên y, một thân khí chất xuất trần, càng là có trương tuyệt thế vô song tuấn mỹ dung nhan. Ăn cơm động tác tẫn hiện ưu nhã, đương hắn đối với ngồi ở hắn đối diện người cười khi, càng như là băng tuyết hòa tan.

Như thế cảnh đẹp ý vui.

Ở nhìn đến Tiêu Lăng Hàn dung mạo khi, năm cái nữ tiên đều ngây người một lát. Theo lý thuyết như thế xuất chúng dung mạo, các nàng lên lầu trước tiên nên chú ý tới hắn, nhưng lầu hai mọi người tựa hồ đều theo bản năng mà xem nhẹ hắn diện mạo. Nếu không phải vừa rồi Tiêu Dật Huân nhìn về phía hắn, các nàng cũng sẽ không chú ý tới người này.

Phát hiện bên người vài tên nữ tiên dị thường, Tiêu Dật Huân ho nhẹ một tiếng.

Năm người hoàn hồn, lập tức lại ân cần mà cùng hắn nói chuyện.

Nhìn nhân duyên tốt như vậy Tiêu Dật Huân, Tiêu Lăng Hàn rũ mắt khi, trong mắt hàn mang càng sâu. Hắn về sau khẳng định sẽ tìm Tiêu Dật Huân phụ thân báo thù, kia đến lúc đó Tiêu Dật Huân khẳng định sẽ gia nhập tiến vào, mà Tiêu Dật Huân gia nhập tiến vào, kia những cái đó ái mộ hắn nữ tiên thế tất cũng sẽ giúp hắn.

Thượng Quan Huyền Ý nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn khác thường, kết hợp hắn vừa rồi biểu tình, đoán được hắn trong lòng suy nghĩ. Vươn tay, nắm lấy hắn tay, “Chúng ta cùng nhau.”

“Hảo!”

Lúc sau hai người liền không ở chú ý bên cạnh kia tòa tình huống.

Cơm nước xong, hai người liền tính toán thuê một cái sân.

Một bậc Tiên Vực tấc đất tấc vàng, càng là tới gần thành trung tâm địa phương, chỗ ở càng quý,

“Các ngươi nếu là ngại nơi này quý, kia, bên này nhà ở liền tiện nghi.” Một người trung niên nam tiên chỉ vào trên bản đồ cấp Tiêu Lăng Hàn hai người giới

thiệu.

“Chúng ta tu vi thấp kém, bên này liền tính.” Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua nam tiên sở chỉ địa phương, vội vàng cự tuyệt.

Nơi đó chính là Ánh Nguyệt Thành vùng đất không người quản, nếu muốn ở tại bên kia ít nhất đến có Tiên Vương cảnh tu vi. Liền bọn họ điểm này tu vi hơn nữa hắn diện mạo, sợ là mỗi ngày đều sẽ có người tới cửa tới tìm tra.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục đem ánh mắt đặt ở bản đồ, rốt cuộc hai người ở tất cả đều là điểm đỏ địa phương thấy được một chút lục điểm.

Tiêu Lăng Hàn chỉ vào nơi nào hỏi: “Tiền bối, nơi này có phải hay không không có trụ người?”

“Di, ta vẫn luôn cho rằng bên kia không phòng, không thứ xem thời điểm đều tự động lược nơi đó. Hai vị tiểu hữu nhãn lực không tồi, nơi này chính là mỗi người đều tưởng trụ địa phương.”

Thượng Quan Huyền Ý nhịn không được hỏi: “Xin hỏi tiền bối, nơi này chỗ ở có cái gì đặc biệt sao?”

“Nơi này ly Luyện Đan Sư Công Hội gần nha! Chính cái gọi là gần quan được ban lộc, các ngươi hiểu được.” Nói, trung niên nam tiên trả lại cho hai người một cái ngươi hiểu ta hiểu ánh mắt.

Nhưng bọn họ hai người hoàn toàn không hiểu nha!

Cái gì gần quan được ban lộc?

Làm đến như là muốn theo đuổi ai giống nhau.

“Thỉnh tiền bối minh kỳ.” Tiêu Lăng Hàn khiêm tốn thỉnh giáo.

Nam tiên vẻ mặt cổ quái mà nhìn về phía hai người, “Chẳng lẽ các ngươi tuyển nơi đó không phải bởi vì muốn tìm một người lợi hại luyện đan sư trở thành hắn người theo đuổi?”

Người theo đuổi?

Hai người im lặng!

Bọn họ nhưng không tính toán tìm cái gì luyện đan sư, trở thành hắn người theo đuổi.

Tiêu Lăng Hàn chính mình luyện đan liền rất lợi hại, chờ hắn tu vi tăng lên đi lên, đẳng cấp cao đan dược tự nhiên là tùy tay nhưng luyện.

Thượng Quan Huyền Ý có Tiêu Lăng Hàn cái này luyện đan lợi hại đạo lữ, nào còn cần trở thành người khác người theo đuổi.

Tiêu Lăng Hàn không trả lời nam tiên vấn đề, ngược lại hỏi: “Cái này sân là cái gì giá cả?”

"Hai vị là nguyệt thuê còn năm thuê?"

"Năm thuê."

"Một năm mười vạn khối trung phẩm tiên thạch."

"Như vậy quý?" Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng kinh hô.

"Quý ở bên này." Nam tiên chỉ vào thành trung tâm vị trí, liên tục gõ tam hạ.

"Chúng ta có thể hay không trước nhìn xem sân, sau đó lại quyết định muốn hay không thuê?"

"Tự nhiên có thể."

Ở một người Tiên Vương cảnh nữ tiên dẫn dắt hạ, thực mau ba người liền ngừng ở một tòa sân bên ngoài.

Phụ cận sân đều ở người, chỉ vì những cái đó trong viện đều mở ra phòng ngự trận.

Chờ xem qua sân sau, hai người liền lựa chọn ở chỗ này trụ hạ, tạm thời thanh toán bốn năm tiền thuê.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 633

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 633 vì yêu sinh hận

Dàn xếp hảo sau, Tiêu Lăng Hàn liền cấp Tiêu Dật Minh gửi tin tức, nói cho chính hắn hai người liền ở Ánh Nguyệt Thành.

Hai ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang ở trong viện đùa nghịch trận pháp khi, viện môn đã bị người gõ vang.

"Thịch thịch thịch……"

Chờ đem sân môn mở ra, liền thấy Tiêu Dật Minh cùng một người nữ tiên đứng ở ngoài cửa mặt.

"Tiên tiến tới lại nói."

Tiêu Lăng Hàn đem hai người mời vào trong viện.

"Vị này chính là?" Đương Tiêu Dật Minh tiến vào sân sau, nhìn thấy một người xa lạ nam tiên, thật là nghi hoặc.

Thượng Quan Huyền Ý sờ sờ chính mình mặt, cười chào hỏi: "Dật Minh, đã lâu không thấy."

Nghe được quen thuộc thanh âm, Tiêu Dật Minh kinh nghi bất định, "Ngươi là…… Huyền Ý?"

"Đúng là, người lớn lên quá đẹp luôn là bị người nhớ thương, cho nên ta liền thay đổi một trương bình thường khuôn mặt. Không giống nào đó người, ỷ vào chính mình có vài phần tư sắc, liền biết nơi nơi hái hoa ngắt cỏ." Nói, Thượng Quan Huyền Ý liếc xéo Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hái hoa ngắt cỏ???

Nói người là hắn?

Tức phụ nhi đây là trợn tròn mắt nói dối, hắn khi nào chiêu nào đóa hoa?

Tiêu Dật Minh nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn, gương mặt này xác thật thực bị người nhớ thương.

Bất quá lời này hắn cũng không dám tiếp, nhân gia hai vợ chồng cãi nhau, đầu giường cãi nhau giường đuôi cùng, hắn một ngoại nhân nhiều lời nhiều sai, một

cái lộng không tốt, trong ngoài không phải người, kia hắn chẳng phải là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Hắn lập tức nói sang chuyện khác, kéo qua bên người nữ tiên, “Hướng các ngươi giới thiệu một chút, vị này chính là ta đạo lữ, Thiệu Đồng.”

Nói xong, hắn lại hướng Thiệu Đồng giới thiệu: “Đồng Đồng, vị này chính là ta và ngươi nói qua cùng ta cùng họ Tiêu Lăng Hàn, vị kia là hắn đạo lữ Thượng Quan Huyền Ý.”

“Tiêu tiền bối, Thượng Quan tiền bối.”

Ở nhìn đến Thiệu Đồng ánh mắt đầu tiên, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đầu tiên nghĩ đến chính là kia cây hung tàn hoa ăn thịt người. Trước mắt nữ tiên ăn mặc một thân đạm lục sắc váy dài, diện mạo tú mà không mị, ưu nhã hào phóng, khóe miệng biên mang theo như có như không tươi cười.

Cùng bọn họ phía trước ở Vân Lan bí cảnh nhìn thấy cái kia nữ tiên, một người dũng chiến ba người nàng, có hoàn toàn không giống nhau khí chất.

“Không cần gọi chúng ta tiền bối, ngươi đã là Dật Minh đạo lữ, liền cùng hắn giống nhau gọi ta Lăng Hàn, gọi hắn Huyền Ý là được.” Nói, Tiêu Lăng Hàn đem hai người thỉnh đến bên cạnh bàn ngồi xuống, lại bắt đầu pha trà.

“Đúng rồi Lăng Hàn, còn có không đến bốn năm liền đến Lạc Thiên bí cảnh mở ra thời gian, không biết các ngươi danh ngạch đầy không có?” Ngồi xuống sau, Tiêu Dật Minh liền nói ra hắn tới đây mục đích.

“Trước mắt liền ngươi, ta, Huyền Ý, chúng ta nhóm ba người. Ngươi nếu là có bằng hữu muốn đi, trước khi đi thời điểm kêu lên bọn họ là được.” Nói chuyện thời điểm, Tiêu Lăng Hàn nhìn thoáng qua bên cạnh hắn Thiệu Đồng, ý có điều chỉ.

Biết có danh ngạch, Tiêu Dật Minh trong lòng vui vẻ, lập tức nói: “Ta muốn cho Đồng Đồng cùng chúng ta cùng nhau đi vào.”

Nghe vậy, Thiệu Đồng lo lắng nói: “Dật Minh, ta đi vào có thể hay không kéo ngươi lui về phía sau.”

Tiêu Dật Minh không tán đồng nói: “Ngươi tùy thời đều có thể đột phá Đại La Kim Tiên, sao có thể kéo ta lui về phía sau, chúng ta là đạo lữ, lý nên ở bên nhau.”

“Kia…… Hảo đi.” Thiệu Đồng gật đầu đáp ứng, đối với Lạc Thiên bí cảnh nàng cũng thực chờ mong.

Tiêu Dật Minh thấy Thiệu Đồng đồng ý, ngược lại lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, “Lăng Hàn, ta lại muốn một cái tiến Lạc Thiên bí cảnh danh ngạch, ta dùng tiên thạch cùng ngươi đổi.”

“Không cần, tiến vào Lạc Thiên bí cảnh lệnh bài vốn là ngươi, không cần đổi.” Tiêu Lăng Hàn xua xua tay.

"Trước cảm tạ." Tiêu Dật Minh cũng không cảm thấy kia khối lệnh bài vẫn là hắn, hắn nếu đưa cho Tiêu Lăng Hàn hai người, kia lệnh bài nên là của bọn họ.

Thiệu Đồng đề nghị nói: "Các ngươi nếu là không có bằng hữu lại đi vào, không bằng đem dư lại danh ngạch cầm đi bán đấu giá."

Thượng Quan Huyền Ý: "Sẽ có người mua sao?"

Tiêu Dật Minh: "Đương nhiên sẽ có người mua, quá đoạn thời gian Phi Vân thương hội muốn tổ chức đấu giá hội, đến lúc đó các ngươi đem danh ngạch treo lên đi là được."

Thượng Quan Huyền Ý: "Bọn họ sẽ không sợ danh ngạch là giả?"

Tiêu Dật Minh: "Tự nhiên không sợ, nhưng là đến lúc đó các ngươi muốn đem lệnh bài giao cho Phi Vân thương hội bảo quản."

"Vạn nhất chúng ta đem lệnh bài giao cho bọn họ, biến thành có đi mà không có về làm sao bây giờ?" Tiêu Lăng Hàn vẫn là cảm thấy đồ vật ở chính mình trong tay mới có cảm giác an toàn, rốt cuộc bọn họ nhưng đợi mau một trăm năm.

Tiêu Dật Minh giải thích nói: "Đem lệnh bài giao ra đi bán đấu giá danh ngạch người có rất nhiều, Phi Vân thương hội danh dự vẫn là rất cao."

"Đến lúc đó lại xem đi." Tiêu Lăng Hàn cũng không tính toán đem lệnh bài giao ra đi bán đấu giá, để tránh có người giết người đoạt bảo.

Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nói: "Dật Minh, chúng ta vừa đến Ánh Nguyệt Thành liền nghe nói không ít về ngươi…… Sự."

Tiêu Dật Minh có chút bất đắc dĩ, "Là nghe nói ta lại nhiều một cái vị hôn thê sự đi?"

Thượng Quan Huyền Ý liên tục gật đầu: "Phương tiện nói ra, thỏa mãn một chút chúng ta lòng hiếu kỳ sao?"

Đối thượng tam song tràn ngập tò mò đôi mắt, Tiêu Dật Minh cười khổ mà nói nói: "Kỳ thật này cũng không phải cái gì bí mật. Sự tình muốn từ ông nội của ta kia bối nói lên, ông nội của ta có còn có một cái thân ca ca, chỉ là đại gia gia cái gì đều so ra kém gia gia. Sau lại bọn họ từng người thành gia, gia gia liền hai cái nhi tử, một cái là ta phụ thân Tiêu Trình Chí, hắn ở cùng thế hệ trung đứng hàng lão đại, một cái khác là ta tam thúc Tiêu Trình Hạo, tam thúc đứng hàng tam. Đại gia gia có hai cái nhi tử một cái nữ nhi, phân biệt là nhị thúc Tiêu Trình Khôn, tứ thúc Tiêu Trình Vinh, ngũ cô cô Tiêu Trình Mẫn."

Nói nơi này, hắn uống một ngụm trà.

Sau đó mới tiếp tục nói: "Cha mẹ ta ở ta năm tuổi năm ấy đi một cái bí cảnh. Chỉ là bọn hắn tiến vào sau, liền không trở ra. Sau lại ở ta mười tuổi năm ấy, gia gia liền đem ta đưa đi Hạo Thiên Tông tu luyện, ta rất ít về nhà, gia gia lại thường xuyên bế quan."

“Bởi vì ta không có trưởng bối, nhị thúc một nhà liền cảm thấy chuyện của ta bọn họ có thể tùy ý thay ta làm chủ, ban đầu bọn họ giúp ta cùng Tư Đồ Nguyệt đính hôn.”

“Sau lại ta không phải bởi vì Lạc Thiên bí cảnh lệnh bài xảy ra chuyện sao?”

“Bọn họ liền tự chủ trương cho ta thay đổi một vị vị hôn thê, căn bản là không hỏi ta có nguyện ý hay không. Bởi vì gia gia hàng năm bế quan, trong gia tộc ta cũng không có trực hệ trưởng bối ở, bọn họ cho rằng có thể tùy ý đắn đo cuộc đời của ta.”

“Nào biết liền ở phía trước mấy ngày, gia gia đột nhiên xuất quan, nghe nói chuyện của ta sau, nổi trận lôi đình, lập tức liền đem liên hôn đối tượng đổi thành Tiêu Dật Huân.” Nói cuối cùng, Tiêu Dật Minh chậm rãi vui sướng khi người gặp họa.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, thế hắn hỏi: “Vậy ngươi vị kia tam thúc đâu?”

“Tam thúc a? Chưa thấy qua! Gia gia nói hắn này một mạch, hiện giờ liền dư lại ta này một cái độc đinh mầm, hắn nhất định sẽ đem ta hộ hảo.”

Nói lời này thời điểm, Tiêu Dật Minh hốc mắt đều có chút phiếm hồng, không biết hắn đến tột cùng nghĩ tới cái gì.

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp: “Ta nghe nói ngươi vị kia tam thúc mấy trăm năm trước liền có Tiên Đế cảnh thực lực, hẳn là sẽ không dễ dàng như vậy……” Quải rớt đi?

Hắn chưa hết chi ngôn, Tiêu Dật Minh nháy mắt đã hiểu, thở dài nói: “Ai! Ta cũng không biết. Ta nghe gia gia nói, hắn chính là đóng cái quan, chờ ra tới thời điểm, tam thúc hồn đèn liền diệt.”

Hồn đèn tắt?

Không nên a?

Hồn đèn như thế nào sẽ diệt đâu?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đối diện giống nhau.

【 ta cha sẽ không thật sự…… Treo đi? 】 Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói.

【 ta cha không có khả năng sẽ quải! Hắn nếu là thật sự treo, kia hắn liền không phải năm đó người kia người hâm mộ ghen tị hận thiên tài. 】 Tiêu Lăng Hàn truyền âm trả lời.

Đến nỗi hồn đèn vì sao sẽ diệt, hoặc là là nhân vi, hoặc là là bởi vì người khác không ở thế giới này duyên cớ.

“Ta như thế nào cảm thấy ngươi đại gia gia một nhà cùng các ngươi không đối phó đâu?” Tiêu Lăng Hàn đột nhiên hỏi.

“Hắn chính là ghen ghét ông nội của ta thiên phú hảo.” Nói, hắn lại để sát vào mấy người, nhỏ giọng nói: “Ta nghe nói, năm đó đại gia gia cùng gia gia đồng thời thích ta nãi nãi, nhưng bởi vì đại gia gia thiên phú không tốt, không chiếm được ta nãi nãi ưu ái, cho nên hắn liền vì yêu sinh hận, hận thượng ông nội của ta.”

Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: “Ngươi là từ đâu nghe tới tin tức?”

Tiêu Dật Minh: “Ta sư tôn nói.”

Tiêu Lăng Hàn: “Nói, Dật Minh, ngươi như vậy nghị luận ngươi gia gia, còn có đại gia gia thật sự hảo sao?”

“Các ngươi không phải là muốn đi cáo ta trạng đi?” Tiêu Dật Minh hoài nghi mà nhìn ba người, đặc biệt là nhiều liếc mắt một cái chính mình Thiệu Đồng.

Muốn nói ba người trung ai dễ dàng nhất cáo trạng, kia phi chính mình đạo lữ không thể, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hẳn là đều không có cơ hội nhìn thấy chính mình gia gia.

Thấy Tiêu Dật Minh nhìn về phía chính mình, Thiệu Đồng lập tức bảo đảm nói: “Dật Minh, chúng ta phu thê đồng tâm, ngươi làm ta nói cái gì ta liền nói cái gì.”

Nàng tuy rằng có cơ hội cáo trạng, nhưng loại này tốn công vô ích sự tình, nàng mới sẽ không đi làm.

“Ân, ta tin tưởng ngươi.” Tiêu Dật Minh gật gật đầu, đang muốn duỗi tay đi niết Thiệu Đồng mặt, bàn tay đến một nửa, dư quang nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang thẳng lăng lăng mà nhìn bọn hắn chằm chằm động tác, hắn dường như không có việc gì mà thu hồi tay, loát loát chính mình tóc.

“Dật Minh, ngươi gia gia là cái gì tu vi?” Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt tò mò.

“Ách…… Ta cũng không biết.” Tiêu Dật Minh sờ sờ đầu, hắn nhìn không thấu chính mình gia gia tu vi, gia gia lại luôn là lạnh một khuôn mặt, hắn cũng không dám hỏi.

“Vậy ngươi đại gia gia là cái gì tu vi?” Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục hỏi, chính cái gọi là biết người biết ta bách chiến bách thắng, hỏi thăm rõ ràng về sau bọn họ mới hảo xuống tay.

“Giống như có Tiên Đế cảnh tu vi đi?” Tiêu Dật Minh không xác định mà trả lời.

Tiêu Lăng Hàn: “Vì sao là giống như?”

Tiêu Dật Minh giải thích nói: “Bởi vì ở đại gia tộc trung, giống nhau chỉ có tu vi đạt tới Tiên Đế cảnh người, mới có tư cách làm gia chủ. Nếu là đại gia gia không có Tiên Đế cảnh thực lực, hắn là không thể trở thành Tiêu gia gia chủ đi?”

Hảo đi!

Cái này Tiên Đế cảnh đại gia gia, bọn họ tạm thời còn làm bất quá!

Quả hồng phải chọn mềm mà bóp, Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục hỏi: "Vậy ngươi nhị thúc, tứ thúc, lại là cái gì tu vi?"

Tiêu Dật Minh đáp: "Nhị thúc Tiên Quân trung kỳ, tứ thúc Tiên Quân lúc đầu."

Hảo đi!

Này hai cái Tiên Quân cảnh thúc bá, bọn họ tạm thời cũng làm bất quá!

Tiếp tục chọn mềm quả hồng, Thượng Quan Huyền Ý nói: "Vậy ngươi nhị thúc tứ thúc nhi nữ môn đâu?"

Tiêu Dật Minh: "Bọn họ nha! Tu vi không phải cùng ta không sai biệt lắm, chính là siêu việt ta, liền tính là so với ta tiểu nhân tu vi cũng mau vượt qua ta."

Tu vi cùng Tiêu Dật Minh không sai biệt lắm, kia chẳng phải là ở Đại La Kim Tiên cảnh?

Rốt cuộc có có thể đánh thắng.

Lão làm bất quá, trước lấy tiểu nhân hết giận cũng đúng nha!

Thượng Quan Huyền Ý ám chọc chọc mà nghĩ, tiện đà hắn tràn đầy đồng tình mà nhìn về phía Tiêu Dật Minh, "Vậy ngươi không phải phải bị bọn họ treo đánh nha?"

"Đúng vậy!" Tiêu Dật Minh không e dè gật đầu thừa nhận, những cái đó huynh đệ tỷ muội đều không thích hắn, mỗi lần gặp mặt đều phải trào phúng hắn. Đây đều là sự thật, ngồi ở chỗ này người hắn cho rằng đều là có thể tin nại, không có gì hảo giấu giếm.

Thượng Quan Huyền Ý: "Nghe nói các ngươi Tiêu gia có một người Tiên Tôn cảnh cường giả, nếu là ngươi gia gia cùng ngươi đại gia gia hai người đánh lên tới, hắn sẽ giúp ai?"

Tiêu Dật Minh không chút nghĩ ngợi mà trả lời: "Khẳng định sẽ giúp đại gia gia."

Ách……

Này hồi đáp, trát tâm!

Xem ra bọn họ ở tu vi không đạt tới Tiên Tôn cảnh phía trước, đều không thể tìm Tiêu gia người báo thù, bằng không rất có khả năng sẽ đối thượng vị kia Tiên Tôn cảnh cường giả.

Đến lúc đó, vậy biến thành bánh bao thịt đánh chó có đi mà không có về.

"Đây là vì sao?" Tiêu Lăng Hàn giống như không trải qua hỏi.

“Đệ nhất, bởi vì đại gia gia đánh không lại ông nội của ta, đệ nhị, kia Tiên Tôn một mạch hậu bối, ở đại gia gia đương gia chủ trong lúc được đến không ít chỗ tốt.”

“Thì ra là thế!”

Bỗng nhiên lại nghĩ đến cái gì, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thiệu Đồng: “Ngươi họ Thiệu?”

Đột nhiên bị điểm danh, Thiệu Đồng trong lòng nhảy, xấu hổ mà cười cười: “Đúng vậy!”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 634

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 634 thị huyết cuồng lang

Tiêu Lăng Hàn một bên vì ba người tục trà, một bên không chút để ý mà nói: “Ta nhớ rõ có một cái lánh đời gia tộc chính là họ Thiệu.”

Không đợi Thiệu Đồng trả lời, Tiêu Dật Minh liền nói tiếp nói: “Lăng Hàn, ngươi suy nghĩ nhiều, Đồng Đồng là cái cô nhi, sao có thể cùng lánh đời gia tộc nhấc lên quan hệ.”

Nói xong, hắn còn lắc đầu bật cười.

“Cũng là, họ Thiệu người tuy rằng hiếm thấy, nhưng cũng không thấy được họ Thiệu người, đều đến từ lánh đời gia tộc.” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, có khác thâm ý mà nhìn Thiệu Đồng liếc mắt một cái.

Thiệu Đồng cảm giác chính mình tiểu bí mật bị Tiêu Lăng Hàn nhìn cái thấu triệt, lòng bàn tay không ngừng đổ mồ hôi, che giấu tính mà bưng lên trên bàn chén trà uống một ngụm, làm bộ dường như không có việc gì bộ dáng.

Mấy người lại nói chuyện phiếm trong chốc lát, Tiêu Dật Minh hai người mới đứng dậy cáo từ.

Hôm nay Tiêu Dật Minh tới một chuyến, xem như giải Tiêu Lăng Hàn rất nhiều nghi hoặc. Lúc trước hắn tuy rằng có Tiêu Dật Minh ký ức, nhưng phía trước Tiêu Dật Minh cũng chưa như thế nào đãi ở Tiêu gia, biết đến cũng không nhiều.

Xem ra mấy năm nay Tiêu Dật Minh thường xuyên hồi Tiêu gia, rất nhiều trước kia hắn không biết sự tình, lần này đều có thể đối đáp trôi chảy.

Tiêu Lăng Hàn hai người cứ như vậy tạm thời ở Ánh Nguyệt Thành ở xuống dưới, bọn họ một bên tu luyện, một bên chờ đợi Lạc Thiên bí cảnh mở ra.

Trong lúc này Phi Vân thương hành tổ chức một lần đấu giá hội, Tiêu Lăng Hàn cũng không có đem lệnh bài danh ngạch cầm đi bán đấu giá. Bọn họ hai người không có bất luận cái gì bối cảnh, vạn nhất thật bị Phi Vân thương hành cấp đen, bọn họ nhưng tìm không thấy người ta nói lý đi.

Hai người nhưng thật ra đi tham gia đấu giá hội, bất quá kẻ có tiền quá nhiều, những người đó vừa ra tay chính là thượng phẩm tiên thạch, thậm chí có người ra cực phẩm tiên thạch. Bọn họ liền tính là có coi trọng đồ vật cũng không dám mua, tài không lộ bạch, nếu là dám bán, phỏng chừng chờ bọn họ ra đấu giá hội liền sẽ bị giết người đoạt bảo.

Chỉ vì tham gia đấu giá hội người cơ hồ đều là Tiên Vương cảnh cùng Tiên Quân cảnh tu giả, thậm chí còn có vài cái Tiên Đế cảnh. Giống như bọn họ tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên, cập dưới người, đều là đi theo gia tộc trưởng bối cùng đi nhà đấu giá.

Mà hai người bọn họ lại là tán tu.

Trở lại chỗ ở sau, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát tiếp tục luyện đan bán ra.

Vừa mới bắt đầu không có gì người tới tìm hắn luyện đan, chờ hắn đi bán ra quá vài lần đan dược, những người đó ở biết được những cái đó đan dược cơ hồ đều là thượng phẩm sau, mới chậm rãi có người tới tìm hắn luyện đan.

Như vậy bọn họ không chỉ có có thể kiếm được càng nhiều tiên thạch, còn có thể được đến một ít quý hiếm tiên thảo.

"Thùng thùng…… Tiêu đan sư ở sao?"

Nghe tiếng, Thượng Quan Huyền Ý giương mắt nhìn lại, phát hiện người đến là ở tại cách vách Trương Lập Đông vợ chồng.

"Trương tiên hữu, Chu tiên hữu, tiến vào nói chuyện."

Trương lập đông vợ chồng theo lời đi vào, liếc mắt một cái liền thấy trên mặt đất tất cả đều là trận kỳ, "Thượng Quan tiên hữu là muốn bố trí trận pháp?"

"Ta liền tùy tiện nghiên cứu một chút, hai vị tiên hữu hôm nay muốn luyện chế cái gì đan dược?"

"Ngũ cấp phục thương đan cùng Hồi Linh Đan." Nói, Trương Lập Đông lấy ra một cái không gian giới tử đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Tiếp nhận không gian giới tử, Thượng Quan Huyền Ý kiểm tra giới tử bên trong tiên thảo không có vấn đề sau, hắn lấy ra một khối ngọc giản ở mặt trên khắc lên đánh số, sau đó đưa cho Trương Lập Đông, "Trương tiên hữu đem cái này thu hảo, ba ngày sau cầm nó tới lấy đan dược."

"Hảo, vậy làm phiền Tiêu đan sư, đa tạ Thượng Quan tiên hữu."

"Hai vị đi thong thả."

Thượng Quan Huyền Ý chờ hai người ra sân, đem cửa đóng lại sau, tiếp tục nghiên cứu trận pháp.

Lúc sau nhật tử đều là Tiêu Lăng Hàn luyện đan, Thượng Quan Huyền Ý liền phụ trách cùng những cái đó cầu đan người giao thiệp.

Ngẫu nhiên hai người cũng sẽ bế quan song tu cái mấy ngày.

Thực mau, ly Lạc Thiên bí cảnh mở ra chỉ còn mười ngày.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người sớm liền rời khỏi giường, hai người đem thuộc về bọn họ đồ vật toàn bộ đóng gói thu vào

không gian giới tử trung. Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, chờ bọn họ ra bí cảnh hắn là sẽ không lại hồi nơi này tới.

Chờ hai người đi ra sân khi, viện môn khẩu đã có sáu người đang chờ bọn họ.

Này sáu người đều là mấy năm gần đây tìm bọn họ luyện chế quá đan dược người, thả nhân phẩm cũng không tệ lắm. Tiêu Lăng Hàn lộ ra có tiến vào Lạc Thiên bí cảnh danh ngạch khi, này sáu người không có gì bất ngờ xảy ra đều lấy ra tiên thạch mua sắm danh ngạch.

"Tiêu đan sư sớm, Thượng Quan tiên hữu sớm."

"Các vị tiên hữu sớm, chúng ta hiện tại liền ra khỏi thành."

"Hết thảy mặc cho Tiêu đan sư làm chủ."

Một hàng tám người lập tức triều Ánh Nguyệt Thành cửa thành bước vào.

Hôm nay ra khỏi thành người đặc biệt nhiều, cơ hồ đều là một đoàn một đoàn, Tiêu Lăng Hàn một hàng tám người theo đám đông cùng nhau ra khỏi thành.

Tới rồi ngoài thành, liền thấy rất nhiều người đều lấy ra phi hành pháp bảo, mười mấy hoặc là hai mươi mấy người người cùng nhau ngồi phi hành pháp bảo càng bay càng xa.

"Lăng Hàn, Huyền Ý, bên này." Tiêu Dật Minh xa xa mà liền thấy được trong đám người hai người, chủ yếu là Tiêu Lăng Hàn tùy tiện hướng nơi đó vừa đứng, liền cho người ta một loại hạc trong bầy gà cảm giác. Phàm là người quen biết hắn, chắc chắn liếc mắt một cái liền nhìn đến hắn, nhưng nếu là người xa lạ, sẽ theo bản năng xem nhẹ hắn.

Một hàng tám người, hướng tới Tiêu Dật Minh sở đãi địa phương đi đến.

Tám người vừa đến, một đạo lạnh như băng thanh âm truyền tiến mọi người trong tai: "Nếu người đã đến đông đủ, vậy đi thôi."

Tám người không hẹn mà cùng mà hướng tới thanh âm nơi phát ra chỗ nhìn lại, chỉ thấy một người 30 tới tuổi tuấn mỹ nam tiên lấy ra một chiếc phi thuyền, hắn tùy tiện hướng lên trên ném đi, phi thuyền tùy theo biến đại, sau đó hắn một cái lắc mình, người liền biến mất ở tại chỗ.

"Xuất quỷ nhập thần." Không biết là ai đột nhiên tới như vậy một câu.

"Vị tiền bối này là?" Tiêu Lăng Hàn trong lòng tuy rằng có đáp án, vẫn là hỏi ra khẩu.

"Ông nội của ta, thế nào? Có phải hay không thực khí phách?" Tiêu Dật Minh tràn đầy sùng kính mà nhìn nam tiên biến mất phương hướng.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Kia cũng là ông nội của ta!

Tuy rằng vừa rồi vội vàng thoáng nhìn, nhưng Tiêu Lăng Hàn vẫn là thực khẳng định Tiêu Thiên Lộ tu vi đã đạt tới Tiên Tôn cảnh. Dư hề đọc gia

Chỉ là không có Thượng Quan Hướng Minh như vậy ngưng thật, hiện mà không lộ.

"Dật Minh, vẫn là thỉnh đại gia trước thượng phi thuyền, trong chốc lát gia gia nên sinh khí." Thiệu Đồng nhắc nhở nói.

Tiêu Dật Minh một phách cái trán mãn, "Đúng vậy, chúng ta trước thượng phi thuyền, đại gia tốc độ nhanh lên."

Nói xong, hắn dẫn đầu vận khởi tiên linh khí bay đến trên phi thuyền.

Còn lại người theo sát sau đó.

Chờ mười người đều thượng phi thuyền, phi thuyền lập tức như là một mũi tên bay đi ra ngoài, chớp mắt đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Cửu thiên vội vàng mà qua.

Một chỗ trống trải bình nguyên thượng, một đám hình thù kỳ quái phi hành pháp bảo ngừng ở trời cao trung, theo sau đó là liên tiếp tu giả từ phi hành pháp bảo trung bay ra tới, chậm rãi hạ xuống mặt đất.

Nơi này người càng tụ càng nhiều, vừa mới bắt đầu chỉ có mấy chục người, chậm rãi liền có mấy trăm người, hơn nữa lục tục còn có người đã đến.

Nơi này đúng là tiến vào Lạc Thiên bí cảnh nhập khẩu, chỉ có một bậc Tiên Vực mới có, hơn nữa mỗi cái Tiên Vực chỉ có một nhập khẩu, phàm là ở thịnh Thiên Tiên vực có lệnh bài người đều đi tới nơi đây.

Tiêu Lăng Hàn một hàng mười một người từ trên phi thuyền chậm rãi rớt xuống đến mặt đất, lúc này nơi này đứng đầy người, thưa thớt, mười mấy hai mươi cá nhân một cái quần thể.

Mười người đứng vững sau, đồng thời đem ánh mắt đầu hướng Tiêu Thiên Lộ. Nơi này thật nhiều cao thủ, nếu là Tiêu Thiên Lộ cứ như vậy rời đi, bọn họ đoàn người đều cảm thấy không có cảm giác an toàn.

Đúng lúc này, một cái đột ngột thanh âm vang ở bên tai: "Nhị đệ, không nghĩ tới ngươi cũng muốn tới, sớm biết rằng ngươi muốn tới, ta liền chờ ngươi cùng nhau."

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một người ăn mặc một thân màu xám đạo bào trung niên nam tiên, mang theo mười mấy người hướng tới bọn họ đi tới. Trung niên nam tử tên là Tiêu Thiên Phụ, đúng là Tiêu gia hiện giờ gia chủ, cũng là Tiêu Lăng Hàn đại gia gia.

Tiêu Thiên Lộ nghiêng đầu nhìn người tới liếc mắt một cái, nhàn nhạt mở miệng: "Gia chủ."

Sau đó, liền không có sau đó.

Hắn thái độ thanh thanh lãnh lãnh, phảng phất kêu hắn nhị đệ người nọ, đối hắn mà nói chỉ là một cái người xa lạ.

Đối với Tiêu Thiên Lộ như thế lãnh đạm thái độ, Tiêu Thiên Phụ vẫn chưa để ở trong lòng, "Phía trước liền nghe nói Dật Minh có một khối lệnh bài, ta còn tưởng rằng bị hắn lộng rớt, nguyên lai lệnh bài vẫn luôn đều ở trên người hắn."

Tiêu Dật Minh thầm nghĩ: Lệnh bài rõ ràng không ở trên người hắn!

Tiêu Thiên Phụ tiếng nói vừa dứt, đứng ở hắn phía sau những cái đó tuổi trẻ đệ tử nhìn về phía Tiêu Dật Minh ánh mắt đều là phá lệ lạnh băng, thậm chí còn có chút phẫn hận, tưởng bọn họ vì được đến một cái danh ngạch có thể nói là trải qua thật mạnh khảo nghiệm, mà Tiêu Dật Minh rõ ràng có dư thừa danh ngạch không cho gia tộc người, lại cấp những cái đó người xa lạ.

Thật là kéo đến một tay hảo thù hận.

Tiêu Dật Minh trong lòng thầm hận không thôi, trên mặt lại mang theo mỉm cười, hắn đầu tiên là triều Tiêu Thiên Phụ quy quy củ củ hành lễ.

Mới ám nhiên nói: "Dật Minh gặp qua đại gia gia, thật không dám giấu giếm, Dật Minh danh ngạch cũng là Dật Minh chính mình hoa mười vạn thượng phẩm tiên thạch mua tới. Ta biết gia tộc nhân tài đông đúc, gia tộc danh ngạch khẳng định lạc không đến ta trên người. Cho nên sớm tại một trăm năm trước, ta liền mở ra tích cóp tiên thạch."

Quả nhiên.

Lời này nói xong, phía trước còn đối hắn tràn đầy oán khí Tiêu gia con cháu, có vài cá nhân trên mặt đều lộ ra xấu hổ biểu tình, đương nhiên vẫn là có người dùng căm hận ánh mắt trừng mắt hắn.

Tiêu Thiên Phụ mỉm cười nói: "Nguyên lai là như thế này, xem ra là đại gia gia hiểu lầm ngươi. Ngươi thực không tồi, không hổ là chúng ta Tiêu gia con cháu."

"Đại gia gia thật sẽ nói cười, so với vài vị huynh trưởng ta đã có thể kém xa, ngay cả so với ta tiểu nhân Dật Huân ta đều hổ thẹn không bằng, thật sự đảm đương không nổi đại gia gia khen." Tiêu Dật Minh không mềm không ngạnh mà đỉnh trở về.

Tiêu Thiên Phụ trên mặt mang theo mỉm cười, trong lòng đã sớm đem Tiêu Dật Minh mắng vô số lần, trước kia Tiêu Thiên Lộ còn đang bế quan thời điểm, Tiêu Dật Minh nào dám ra tiếng phản bác hắn, mỗi lần thấy hắn đều trốn đến rất xa.

Hiện tại có người chống lưng, liền hắn cái này trưởng bối nói cũng dám phản bác, còn dám không dấu vết hồi dỗi.

Tiêu Thiên Phụ thầm nghĩ trong lòng: Bất quá là cái tiểu tạp chủng, lần này vào bí cảnh khiến cho ngươi cùng cha mẹ ngươi giống nhau, có đi mà không có về.

Tiêu Thiên Phụ đáy mắt hàn quang chợt lóe mà qua, mau làm người vô pháp thấy rõ.

Lúc sau Tiêu gia mọi người liền cùng Tiêu Lăng Hàn bọn họ vẫn luôn tại chỗ chờ đợi.

Ngẫu nhiên sẽ có nhận thức Tiêu Thiên Lộ người, tới cùng hắn chào hỏi, đối với những cái đó tới cùng hắn tiếp đón người, hắn còn có thể cùng bọn họ liêu thượng vài câu. Mà đối Tiêu Thiên Phụ nói, hắn nhiều nhất chính là hồi ức cái" ân" tự.

Từ điểm đó có thể thấy được hai huynh đệ quan hệ đã thế như nước với lửa, chỉ cần một cái cơ hội liền sẽ bùng nổ.

Thực mau, màn đêm buông xuống.

Chính khoanh chân đả tọa Tiêu Lăng Hàn rộng mở mở hai mắt, trong mắt hiện lên một tia hàn quang. Đột nhiên hắn cảm giác được có người tầm mắt dừng ở trên người mình, ngẩng đầu nhìn lại, vừa lúc đối thượng Tiêu Thiên Lộ kia sáng ngời có thần hai mắt.

Cực nơi xa đang có một đám thị huyết cuồng lang hướng tới bọn họ nơi này cấp tốc chạy tới, Tiêu Thiên Lộ không nghĩ tới trừ bỏ hắn, cư nhiên có người có thể sau hắn một bước liền phát hiện đám kia thị huyết cuồng lang.

Thị huyết cuồng lang xuất hiện, vậy ý nghĩa bí cảnh cũng sắp mở ra.

Tiêu Thiên Lộ cẩn thận đánh giá Tiêu Lăng Hàn một phen, tu vi xác thật chỉ có Đại La Kim Tiên đỉnh.

Xem ra chính mình tôn tử giao cái này bằng hữu không đơn giản.

Hắn đối Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, liền quay đầu nhìn về phía phương xa.

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt phức tạp, hơi chợp mắt mành, thu liễm thu hút trung sở hữu phức tạp cảm xúc.

Nghiêng đầu nhìn về phía bên cạnh người, vừa rồi còn có chút căng chặt khuôn mặt, nháy mắt mềm mại xuống dưới, 【 Huyền Ý. 】

Thượng Quan Huyền Ý chỉ là tiến vào thiển trình tự tu luyện trung, Tiêu Lăng Hàn thanh âm ở trong đầu vang lên, hắn lập tức mở bừng mắt. Quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, trong mắt tràn đầy nghi hoặc, 【 làm sao vậy, Lăng Hàn? 】

【 nơi xa có một đám thị huyết cuồng lang chính siêu chúng ta cấp tốc chạy tới, chờ lát nữa mặc kệ phát sinh chuyện gì, đều không cần cùng ta tách ra. 】 Tiêu Lăng Hàn một bên truyền âm, một bên đem Ma Long biến thành vòng tay mang theo Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay.

【 Mặc Ảnh chiến lực không tầm thường, ngươi đem nó cho ta, vậy ngươi làm sao bây giờ? 】 nói, Thượng Quan Huyền Ý liền tưởng đem Ma Long hái xuống.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đè lại Thượng Quan Huyền Ý tay, truyền âm nói: 【 ngoan, nghe lời! Chúng ta tiến vào bí cảnh sau, không biết có thể hay không bị tách ra. Bí cảnh bên trong không chỉ có có Nhân tộc, Yêu tộc còn có Ma tộc, nếu là ngươi gặp được Ma tộc người khiến cho Mặc Ảnh đối phó bọn họ. Còn có, ngươi một người không cần độ kiếp, nhất định phải chờ ta tìm được ngươi sau mới độ kiếp. 】

【 hảo, ta đã biết, ngươi cũng muốn cẩn thận một chút. Lần này cùng nhau đi vào người có không ít tu vi đều đã đạt tới Tiên Vương cảnh. 】 Thượng Quan Huyền Ý cũng quan tâm mà truyền âm dặn dò nói.

Thực mau, Thượng Quan Huyền Ý thần thức cũng nhìn đến Tiêu Lăng Hàn vừa rồi nhìn đến kia một màn, thật nhiều thị huyết cuồng lang, nhìn điểm khiến cho người nhan lầm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 635

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 635 cùng ngồi cùng ăn

Thượng Quan Huyền Ý thần thức phát hiện thật nhiều thị huyết cuồng lang, thấp nhất tu vi đều là Kim Tiên cảnh, còn lại đều là Đại La Kim Tiên, Tiên Vương, Tiên Quân, mà dẫn đầu hai chỉ có Tiên Đế cảnh thực lực.

Càng ngày càng nhiều người đứng lên, xa xa mà nhìn về phía thị huyết cuồng lang chạy tới phương hướng, cơ hồ đều ở trận địa sẵn sàng đón quân địch. Bọn họ chỉ có ở cùng thị huyết cuồng lang trong chiến đấu, sống sót, mới có tư cách tiến vào Lạc Thiên bí cảnh.

Đây là tiến vào Lạc Thiên bí cảnh khảo nghiệm, ai cũng không biết này đó thị huyết cuồng lang từ đâu tới đây, có đôi khi từ phương nam, có đôi khi từ phương bắc, không thứ tới phương hướng đều không giống nhau.

Tự nhiên có tu vi cao thâm giả ở thị huyết cuồng lang rút lui gót đi nhìn lên xem đến tột cùng, nhưng những cái đó thị huyết cuồng lang chạy vội chạy vội liền sẽ đột nhiên mất đi tung tích, biến mất vô tung vô ảnh. Cho dù là Tiên Tôn cảnh cường giả cũng tìm không ra chúng nó ẩn thân với nơi nào.

Tiêu Thiên Lộ đứng ở mười người trước người, thanh âm lạnh như băng.

“Đợi chút đối phó thị huyết cuồng lang thời điểm, các ngươi chỉ cần đối phó cùng đẳng cấp là được, cao hơn các ngươi tu vi thị huyết cuồng lang không cần các ngươi quản.”

Có Tiêu Thiên Lộ lời này, mười người đều cao hứng không thôi, lập tức đồng ý: “Là, đa tạ tiền bối.”

Ý ngoài lời chính là tu vi vượt qua Đại La Kim Tiên thị huyết cuồng lang, Tiêu Thiên Lộ đều sẽ không tha chúng nó lại đây. Này như thế nào có thể không cho một đám người cao hứng, bọn họ mười người trung trừ bỏ Thiệu Đồng, những người khác đều là Đại La Kim Tiên.

Thấy Tiêu Thiên Lộ cư nhiên không có muốn giúp chính mình đoàn người tính toán, Tiêu Thiên Phụ tức giận không thôi, lại không thể không liếm trên mặt trước. Hắn nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn mọi người, trong mắt toàn là khinh miệt, ngược lại tận tình khuyên bảo mà nói: “Nhị đệ, không bằng làm cho bọn họ cùng Tiêu gia con cháu cùng nhau, đến lúc đó người nhiều, đại gia còn có thể lẫn nhau chiếu ứng, huống hồ ta Tiêu gia còn có vài cái Tiên Vương cảnh đệ tử.”

Chỉ thấy, Tiêu gia con cháu rõ ràng một bộ khinh thường Tiêu Lăng Hàn mười người bộ dáng, đôi mắt cơ hồ ở lớn lên ở đỉnh đầu. Thực rõ ràng, Tiêu gia con cháu cho rằng Tiêu Thiên Phụ nếu nói như vậy, đó là thật sự muốn chiếu cố bọn họ nhóm người này kéo chân sau người.

Tiêu Thiên Lộ liền xem đều không có xem Tiêu Thiên Phụ liếc mắt một cái, lạnh lùng mà phun ra hai chữ: "Không cần."

Không cần?

Như thế nào có thể không cần đâu?

Hắn trong chốc lát nhưng bảo hộ không được Tiêu gia mười mấy người, sở dĩ kêu Tiêu Dật Minh đám người cùng Tiêu gia con cháu đãi ở bên nhau, chính là muốn cho Tiêu Thiên Lộ trong chốc lát đem Tiêu gia con cháu cùng nhau bảo hộ. Rốt cuộc hắn cũng là Tiêu gia một viên, này vốn dĩ chính là hắn thuộc bổn phận việc.

May mắn Tiêu Thiên Lộ không biết Tiêu Thiên Phụ ý tưởng, nếu là biết phỏng chừng nhất định sẽ lập tức cho hắn một chưởng. Nói được dễ nghe cái gì cùng là Tiêu gia người, nếu thật sự đều là Tiêu gia người, vì sao hắn chỉ là bế cái quan thời gian, xuất quan sau, hắn cư nhiên thành người cô đơn, chỉ có Tiêu Dật Minh cái này tôn tử còn sống.

Tiêu Thiên Phụ tự nhiên không cam lòng cứ như vậy từ bỏ, tiếp tục du thuyết: "Nhị đệ, ngươi không vì chính ngươi suy nghĩ, cũng muốn vì Dật Minh suy nghĩ đi? Ngươi xem Dật Minh hiện tại mới Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi, còn có hắn đạo lữ liền Đại La Kim Tiên đều không phải."

Tiêu Thiên Lộ cũng không xem Tiêu Thiên Phụ, hắn quay đầu nhìn về phía Tiêu Dật Minh cùng Thiệu Đồng, "Các ngươi đáng sợ chết?"

"Tu giả vốn chính là nghịch thiên mà đi, chết có gì sợ!" Tiêu Dật Minh trả lời leng keng hữu lực.

"Gia gia, ta cũng không sợ chết!" Thiệu Đồng bổ sung nói.

"Thực hảo, các ngươi mười người cùng ta tới." Tiêu Thiên Lộ nhìn thoáng qua trước mặt đứng Tiêu Lăng Hàn mười người, dẫn đầu triều một bên đi đến.

Nhìn đi xa Tiêu Thiên Lộ, Tiêu Lăng Hàn mười người chạy nhanh đuổi kịp.

Tiêu Thiên Phụ lại là trợn tròn mắt.

Hắn này có tính không được với là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo?

Rõ ràng vừa rồi đại gia đứng chung một chỗ, liền tính không thể giúp đỡ, ít nhất còn có tu vi thấp người có thể đệm lưng. Nhưng hắn một phen lời nói làm đệm lưng người cũng đi theo đi rồi.

Oán hận mà trừng mắt đoàn người rời đi bóng dáng, mắt thấy những cái đó thị huyết cuồng lang sắp xảy ra, hắn không thể không thu hồi ánh mắt, chạy nhanh

phân phó Tiêu gia con cháu bố trí trận pháp.

Đem đoàn người đưa tới một cái rời xa mọi người trống trải khu vực sau, Tiêu Thiên Lộ đôi tay nhẹ nhàng vung lên, trực tiếp đem mười người ngăn cách bởi một cái tiểu không gian nội, cái kia tiểu không gian chỉ có Đại La Kim Tiên cập dưới thị huyết cuồng lang mới có thể đi vào.

Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Tiêu Thiên Lộ tùy tay dùng ra chiêu này, làm hắn tâm trí hướng về. Hắn không nghĩ tới nhà mình gia gia lĩnh ngộ pháp tắc cư nhiên cũng là không gian pháp tắc, nhìn một cái này dễ dàng mà cử liền cách ly ra một cái có chứa pháp tắc không gian, chính mình gia gia là cái thô to chân a!

Đáng tiếc……

Này thô to chân hắn tạm thời không thể ôm.

Hắn còn nhớ rõ Tư Không Kiến dặn dò.

Nhìn thấy một màn này, không chỉ có Tiêu Lăng Hàn một người tâm trí hướng về, những người khác đồng dạng như thế.

Bọn họ nhìn về phía Tiêu Thiên Lộ ánh mắt một mảnh cực nóng, bên trong tất cả đều là tràn đầy sùng bái.

"Đông long…… Đông long…… Đông long" thanh âm càng ngày càng gần.

Thực mau mọi người liền nhìn đến rậm rạp màu đỏ đôi mắt, như là một đám nói rõ đèn, từ xa đến gần.

Sở hữu ở bình nguyên thượng người đều làm tốt chiến đấu chuẩn bị. Mà kia hai chỉ đi đầu Tiên Đế cảnh đầu lang, sớm đã bị Vân Thiên Tông Tiên Đế cảnh cường giả đưa tới trong hư không đi chiến đấu.

Rốt cuộc kia chính là Tiên Đế cảnh, một cái lộng không tốt, này khối Tiên Vực đã bị bọn họ chiến đấu lan đến, băng toái, hoặc trực tiếp rơi xuống đến Tu chân giới.

Cho nên, giống nhau tu vi cao tu giả đều là đến trong hư không chiến đấu.

"Ngao ô ~ ngao ô ~~" tiếng sói tru truyền ra, sở hữu thị huyết cuồng lang như là được đến mệnh lệnh, sôi nổi hướng tới mọi người vọt lại đây.

Từng con tu vi ở Đại La Kim Tiên thị huyết cuồng lang, vọt vào Tiêu Lăng Hàn bọn họ nơi cái kia không gian trung. Mọi người sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, đệ nhất chỉ thị huyết cuồng lang xuất hiện, lập tức có hai người lấy ra kiếm hướng tới thị huyết cuồng lang giết qua đi.

"Chạm vào…… Ngao ô……"

Thực mau càng ngày càng nhiều thị huyết cuồng lang xông vào bọn họ nơi không gian trung, những người khác bởi vì Tiêu Lăng Hàn là luyện đan sư, ngay từ đầu còn nghĩ phải bảo vệ hắn, kết quả ở hắn ra hai lần tay sau, mọi người liền nghỉ ngơi bảo hộ tâm tư của hắn. Hắn một khi động khởi tay tới,

tuyệt đối là đại sát tứ phương, không ai sẽ đem hắn cùng nhược kê luyện đan sư liên tưởng đến cùng nhau.

“Ngao ô…… Ngao……”

Từng con thị huyết cuồng lang bị mọi người giết chết, Tiêu Lăng Hàn ở giết đệ nhất chỉ thị huyết cuồng lang thời điểm, rõ ràng cảm giác có đến một cổ kỳ quái năng lượng tiến vào thân thể hắn trung. Thần thức cẩn thận đảo qua, hắn phát hiện những cái đó năng lượng là hoạt động, thật là tùy thời đều sẽ biến mất.

Không bao lâu Thượng Quan Huyền Ý cũng phát hiện vấn đề này.

【 Lăng Hàn, ta cảm giác trong thân thể nhiều ra một cổ năng lượng. 】

【 ta trong thân thể cũng có, nếu là ta không đoán sai, này đó năng lượng hẳn là quyết định chúng ta tiến vào bí cảnh sau, có thể bị truyền tống đến vị trí. 】

【 kia chẳng phải là nói, chúng ta đến nhiều sát một ít, tiến vào bí cảnh địa lý vị trí mới có thể hảo. 】

【 hẳn là chính là như vậy, bằng không vì sao mỗi lần bí cảnh mở ra trước đều sẽ tới như vậy một đợt khảo nghiệm. 】

Có quyết đoán, hai người sát khởi yêu thú liền càng ra sức.

Hai người sử dụng vũ khí đều là kiếm, bọn họ thường xuyên cùng nhau chiến đấu, phối hợp ăn ý, đã sớm chiến đấu tới rồi bên kia, cũng không có cùng mọi người đãi ở bên nhau.

Sở hữu tu vi vượt qua Đại La Kim Tiên thị huyết cuồng lang đều bị Tiêu Thiên Lộ ngăn ở bên ngoài, hắn cũng có sát chúng nó, mà là xây dựng ra một cái đơn độc không gian, đem chúng nó toàn bộ mệt nhọc lên.

Quan sát đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chiến đấu sau, Tiêu Thiên Lộ đối hai người lai lịch tỏ vẻ hoài nghi. Phía trước Tiêu Dật Minh nói hai người là phi thăng tu sĩ, đã có thể hai người dùng ra kiếm pháp cùng công pháp tới xem, cũng không phải phi thăng tu giả có thể được đến.

Chẳng lẽ bọn họ có kỳ ngộ?

【 các ngươi muốn hay không thử xem đối phó Tiên Vương cảnh thị huyết cuồng lang? 】

Đột nhiên Tiêu Thiên Lộ thanh âm vang ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong đầu, hai người liếc nhau, đều thấy được lẫn nhau trong mắt chiến ý.

Bọn họ quay đầu nhìn về phía Tiêu Thiên Lộ phương hướng, đối hắn gật gật đầu.

Ngay sau đó, hai người nơi cảnh tượng lập tức biến hóa.

Một con tu vi ở Tiên Vương lúc đầu thị huyết cuồng lang xuất hiện ở hai người cách đó không xa, hai người liếc nhau, cùng cầm kiếm hướng tới thị huyết cuồng lang giết qua đi.

"Ngao ô ~~ ngao ô ~~" thị huyết cuồng lang bễ nghễ cách đó không xa đồ ăn, hơi hơi khom người, hai chân súc lực, đột nhiên hướng tới nó nhìn trúng đồ ăn vọt qua đi, chuẩn bị một ngụm đem đồ ăn nuốt vào trong bụng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý một người hướng tả, một người hướng hữu, làm thị huyết cuồng lang phác cái không.

"Ngao ô ~~ ngao ô!!" Thị huyết cuồng lang tức giận mà rít gào một tiếng, không đợi nó có bước tiếp theo động tác, nó liền cảm giác chính mình không thể nhúc nhích, ngay sau đó bụng truyền đến xuyên tim đau.

"Oanh" một tiếng, thị huyết cuồng lang ngã xuống trên mặt đất.

Hai người bất quá chỉ tốn mấy tức thời gian, liền giết đệ nhất chỉ thị huyết cuồng lang.

Tiêu Thiên Lộ tự nhiên có phần ra một tia tâm thần quan sát hai người, ở nhìn thấy hai người sử dụng pháp tắc chi lực thời điểm, hắn không cấm nhướng mày. Ở hắn trong trí nhớ còn không có người có thể ở cái này cấp bậc lĩnh ngộ đến pháp tắc, cho dù là hắn kiệt xuất nhất con thứ hai cũng là tu vi tới Tiên Quân cảnh, mới lĩnh ngộ đến pháp tắc chi lực.

Thực mau lại có một con Tiên Vương cảnh lúc đầu thị huyết yêu lang xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn hai người tầm mắt nội, hai người dùng cùng lần trước giống nhau phương pháp, thực mau liền đem đệ nhị thị huyết cuồng lang giải quyết rớt.

Kế tiếp lại có đệ tam chỉ, đệ tứ chỉ, thứ năm chỉ, thứ sáu chỉ……

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không biết chính mình rốt cuộc tổng cộng giết nhiều ít chỉ thị huyết cuồng lang, xuất hiện một con, bọn họ không chút do dự ra tay, dù sao liền một chữ "Sát!"

Hai cái canh giờ sau.

Sở hữu không có chết thị huyết cuồng lang thay đổi thân hình, sôi nổi triều nơi xa chạy tới.

Thấy vậy tình cảnh, đại bộ phận người đều nhẹ nhàng thở ra.

Thiên sáng ngời, bí cảnh liền sẽ mở ra, để lại cho mọi người thời gian chỉ có hai cái canh giờ không đến, cho nên ở thị huyết cuồng lang rời đi sau, mọi người sôi nổi bắt đầu chữa thương cùng khôi phục tiêu hao rớt tiên linh khí.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vẫn chưa bị thương, chỉ là có chút tiêu hao quá lớn.

Hai người đầu tiên là ăn Bổ Linh Đan, sau đó lại lấy ra thượng phẩm tiên thạch bắt đầu khôi phục dùng hết tiên linh khí, để lại cho bọn họ thời gian không nhiều lắm, bọn họ cần thiết ở bí cảnh mở ra trước khôi phục đến đỉnh.

Bởi vì ai cũng không biết, tiến vào bí cảnh sau, sẽ bị truyền tống đến địa phương nào.

Là cái an toàn địa phương còn hảo thuyết, vạn nhất là nguy hiểm mảnh đất, kia không phải thành mặc người xâu xé đối tượng sao?

Những người khác cũng như Tiêu Lăng Hàn hai người như vậy bất kể phí tổn khôi phục thực lực, chỉ có có được thực lực mới có thể càng tốt sống sót.

Tất cả mọi người còn không có khôi phục lại khi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bởi vì hấp thu tiên linh khí tốc độ mau, nhưng thật ra trước mọi người một bước khôi phục đến đỉnh.

Đương hai người mở mắt ra, liền nhìn đến đứng bọn họ cách đó không xa Tiêu Thiên Lộ.

Đối phương bộ dáng rõ ràng là đang đợi bọn họ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng dậy, tiến lên hai bước, “Hôm nay đa tạ tiền bối.”

Tiêu Thiên Lộ nhẹ nhàng “Ân” một tiếng, ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi lĩnh ngộ không gian pháp tắc?”

“Là!” Tiêu Thiên Lộ tận mắt nhìn thấy đến hắn sử dụng không gian pháp tắc, như thế không có gì nhưng giấu giếm, Tiêu Lăng Hàn rất hào phóng thừa nhận.

Tiêu Thiên Lộ: “Ngươi hẳn là nhìn ra tới ta lĩnh ngộ cũng là không gian pháp tắc.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

“Ta dục thu ngươi vì đồ đệ, ngươi nhưng nguyện bái ta làm thầy?” Tiêu Thiên Lộ thả ra một cái kinh thiên tiếng sấm.

Thượng Quan Huyền Ý nghe thấy cái này tin tức, cằm đều phải kinh rớt.

Nếu là làm Tiêu Thiên Lộ biết Tiêu Lăng Hàn thân phận, phỏng chừng hắn sẽ thực không được đem vừa rồi câu nói kia nuốt trở lại đi.

Sửng sốt một chút, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt phức tạp.

Chẳng lẽ liền bởi vì chính mình cùng đối phương lĩnh ngộ đồng dạng không gian pháp tắc, cho nên đối phương liền phải thu chính mình vì đệ tử?

Cũng không để bụng chính mình nhân phẩm hay không hảo?

Nhà mình gia gia như vậy thu đồ đệ có phải hay không quá qua loa?

Một ngày vi sư chung thân vi phụ, kia chính mình không phải muốn cùng chính mình phụ thân cùng ngồi cùng ăn?

Không được, không được!

Này không phải lộn xộn sao?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 636

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 636 Lạc Thiên bí cảnh

Cảm giác được bên cạnh một đạo cổ quái tầm mắt, chặt chẽ khóa chặt chính mình, Tiêu Lăng Hàn không cần xoay người đều biết là Thượng Quan Huyền Ý, tức phụ nhi ý tưởng phỏng chừng cùng chính mình giống nhau.

Cho nên, hắn chạy nhanh cự tuyệt: "Đa tạ tiền bối để mắt vãn bối, chỉ là vãn bối đã có sư tôn, cũng không tính toán sửa đầu người khác môn hạ, vãn bối chỉ có thể cô phụ tiền bối hảo ý."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn hướng Tiêu Thiên Lộ làm thi lễ.

Tiêu Thiên Lộ không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên sẽ cự tuyệt, bao nhiêu người nằm mơ đều tưởng trở thành hắn đồ đệ, lại không một cái có thể vào hắn mắt. Hiện giờ hắn thật vất vả coi trọng một cái, kết quả người khác đã có sư tôn.

Nếu đã là người khác đồ đệ, hắn cũng không thể miễn cưỡng đối phương.

"Thôi, xem ra ngươi ta chi gian không có thầy trò duyên phận."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Chúng ta chi gian không cần thầy trò duyên phận!

"Đúng rồi, cái này tiểu ngoạn ý liền tặng cho ngươi." Nói, Tiêu Thiên Lộ ném một cái tiểu viên cầu cấp Tiêu Lăng Hàn.

Theo bản năng duỗi tay tiếp được cái kia tiểu viên cầu, Tiêu Lăng Hàn đang định hỏi cái này là thứ gì thời điểm, trước mặt đã không có Tiêu Thiên Lộ thân ảnh.

Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói: "Lăng Hàn, tiền bối tặng một cái thứ gì cho ngươi?"

Tiêu Lăng Hàn bắt tay mở ra, làm chính hắn xem.

Duỗi tay cầm lấy viên cầu, Thượng Quan Huyền Ý cẩn thận quan sát một phen, lại nhắm mắt cảm thụ một chút, cuối cùng hắn lắc đầu, "Không biết là cái gì!" Nói, hắn đem tiểu viên cầu thả lại Tiêu Lăng Hàn trong tay.

Nhà mình gia gia hẳn là sẽ không như vậy nhàm chán đưa chính mình một cái vô dụng chi vật mới là!

Thừa dịp còn có điểm thời gian, Tiêu Lăng Hàn lập tức đối thủ trung tiểu viên cầu nghiên cứu lên.

Không biết qua bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý thanh âm truyền vào trong tai: "Lăng Hàn, tiền bối kêu chúng ta qua đi tập hợp."

"Hảo."

Thu hồi tiểu viên cầu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hướng tới Tiêu Dật Minh đoàn người sở đãi địa phương đi đến.

Nhìn đến hai người đã đến, Tiêu Thiên Lộ ý bảo mọi người đi theo hắn đi.

Giờ phút này, bình nguyên thượng tất cả mọi người hướng tới một phương hướng đi đến.

Đang lúc có người khó hiểu muốn hỏi vì cái gì không bay qua đi khi, lập tức liền nhìn đến có một người, từ giữa không trung thẳng tắp đi xuống rớt. Thấy vậy tình cảnh, mọi người sôi nổi tránh ra, người nọ trực tiếp quăng ngã cái chó ăn cứt.

"A……!"

Mọi người xem mí mắt thẳng nhảy, ngã trên mặt đất người là một người hơi béo nam tiên.

Lúc này, hắn cả người đều rơi vào trong đất.

"Nhìn đều đau."

"Vừa rồi ta còn muốn hỏi, vì cái gì đại gia không bay qua đi."

"Xem, đó chính là bay qua đi kết cục."

"Đi rồi, đi rồi."

Sau nửa canh giờ, mọi người tới đến một cái ao hồ trước.

Tại chỗ chờ đợi một canh giờ tả hữu, ao hồ trung thủy bắt đầu quay cuồng, thực mau trong hồ phát ra một bó lam quang.

Thấy vậy tình cảnh, có bốn gã Tiên Đế cảnh tu giả đồng thời lấy ra một khối bàn tay đại kim sắc lệnh bài, bốn người đem lệnh bài tung ra đi, lệnh bài vững vàng ngừng ở ao hồ trên không. Sau đó bốn người đồng thời hướng lệnh bài trung đưa vào tiên linh khí, theo sau liền thấy lệnh bài phát ra một bó kim quang.

Kim quang trực tiếp chiếu vào trên mặt hồ.

Trên mặt hồ lam quang cùng lệnh bài phát ra kim quang, giao tương hô ứng.

Lúc này, một người lão giả thanh âm truyền tiến ở đây mọi người trong tai.

"Sở hữu có được lệnh bài người đứng ở trung gian, còn lại muốn đi theo cùng nhau tiến vào bí cảnh người đứng ở cầm lệnh bài người 5 mét trong vòng."

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý đứng ở tận cùng bên trong, còn lại tám người đứng ở bên ngoài đem hai người vây quanh ở trung gian. Không sai biệt lắm liền ở bọn họ trạm hảo khi, giữa không trung kim quang

cùng lam quang đột nhiên không hề giao tương hô ứng, mà là mãnh liệt mà đụng vào cùng nhau.

Kim sắc cùng màu lam quang, lấy cực nhanh tốc độ tản ra.

Thực mau, ở đây mọi người đều bị kia tản ra chiếu sáng đến, bất quá một tức thời gian, kia quang liền biến mất vô tung vô ảnh. Thay thế chính là tiến vào Lạc Thiên bí cảnh lệnh bài sáng lên bạch quang, phàm là tới gần lệnh bài mười người, đều bị kia thúc bạch quang bao vây. Ngay sau đó, bị bạch quang bao vây lấy người liền biến mất ở tại chỗ.

Lạc Thiên bí cảnh tổng cộng chia làm bên ngoài, trung vây cùng nội vây ba cái khu vực.

Tu vi ở Đại La Kim Tiên cập dưới tu giả giống nhau sẽ bị truyền tống đến bên ngoài, mà tu vi đạt tới Tiên Vương cảnh tu giả giống nhau sẽ bị truyền tống đến trung vây. Nội vây chỉ có tu vi đạt tới Tiên Quân cảnh tu sĩ mới có thể đi vào.

Trung vây có một cái tứ phía núi vây quanh sơn cốc, bên trong tiên linh khí nồng đậm, trung ương nhất vị trí có một phương ao, cái này ao đúng là tiên linh trì.

Tiên linh trì trung có nồng đậm tiên linh khí, trong ao thủy có thể làm người tẩy tinh phạt tủy, thoát thai hoán cốt. Phàm là phao quá tiên linh trì tu giả, về sau tu luyện đều đem làm ít công to. Chủ yếu thể hiện ở hấp thu tiên linh khí tốc độ tăng lên gấp hai tả hữu, cá nhân thể chất bất đồng, đạt tới hiệu quả cũng liền không giống nhau.

Yên tĩnh trong sơn cốc, đột nhiên "Bùm…… Bùm…… Bùm……" Thanh, liên tiếp mà vang lên.

Tiêu Lăng Hàn mới từ trời đất quay cuồng trung phục hồi tinh thần lại, người đã lọt vào nước ao trung, nước ao ít nhất có 20 mét chiều sâu, mà hắn trực tiếp rơi xuống đến mười lăm mễ vị trí.

Đương hắn tỉnh táo lại trước tiên, liền nhìn quét một lần bốn phía, nhìn đến chung quanh đều là người xa lạ, cũng không thấy kia mạt quen thuộc màu đỏ thân ảnh, trong lòng không ngọn nguồn một trận mất mát.

Áp xuống trong lòng cấp bách, Tiêu Lăng Hàn cùng những người khác giống nhau lựa chọn trước du ra mặt nước.

Một đám tu giả bay ra trong nước, sôi nổi dừng ở một bên trên cỏ.

Đãi đứng vững sau, Tiêu Lăng Hàn mới bắt đầu đánh giá chung quanh hoàn cảnh.

Nơi này tiên linh khí nồng đậm, tứ phía núi vây quanh, vừa rồi hắn sở rơi vào ao thế nhưng là khó gặp tiên linh trì. Mà hắn chung quanh tu giả đều có Tiên Vương cảnh thực lực, liền hắn một người là Đại La Kim Tiên.

Lúc này, một cái trường râu quai nón, nhìn qua hung thần ác sát nam tiên đứng dậy, khinh thường mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Tiểu tử, ngươi là chính mình rời đi, vẫn là chúng ta tiễn ngươi một đoạn đường?"

"Từ từ, muốn rời đi cũng có thể, nhưng đến đem không gian giới tử lưu lại." Một cái mặt chữ điền nam tiên dẫn theo một cây đao, đầy mặt phỉ khí, âm hiểm cười nói.

Rơi vào nơi này người tổng cộng có mười sáu cái, còn lại người cũng chưa nói chuyện, thuần túy là một bộ xem kịch vui biểu tình. Nghĩ đến ở bọn họ trong lòng cũng là cùng nam tiên giống nhau ý tưởng, tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên Tiêu Lăng Hàn không tư cách cùng bọn họ cùng nhau hưởng dụng tiên linh trì.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nhìn về phía mọi người, mười lăm cá nhân trung, có hai người tu vi ở Tiên Vương lúc đầu, sáu cái Tiên Vương trung kỳ, năm cái Tiên Vương hậu kỳ, hai cái Tiên Vương đỉnh.

Như thế, kia chính mình cùng bọn họ so sánh với cũng không chiếm ưu thế.

Muốn thu thập những người này, chỉ có thể tuần tự tiệm tiến, từng bước từng bước tới.

Thần thức không dấu vết mà nhìn quét sơn cốc, nếu nơi này có tiên linh trì, kia khẳng định có bảo hộ yêu thú. Mà bảo hộ yêu thú nhất định ở cái này trong sơn cốc mỗ một chỗ, chỉ là hắn thần thức đem sơn cốc nhìn quét một lần, vẫn chưa phát hiện bất luận cái gì yêu thú dấu vết.

Như thế làm Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc khó hiểu.

Tầm mắt vừa chuyển, hắn nhìn về phía ao, bỗng nhiên, hắn trong mắt hiện lên một đạo tinh quang.

"Hắc, cùng ngươi nói chuyện, ngươi có nghe thấy không?" Mặt chữ điền nam tiên không kiên nhẫn mà rống lên một giọng nói.

"Lão Quách, ngươi không lộ hai tay, người khác như thế nào biết ngươi lợi hại." Một cái gầy nhưng rắn chắc nam tiên không chê sự đại tới một câu.

Lãnh mắt quét châm ngòi người nọ liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn liền đem trên tay mang không gian giới tử gỡ xuống tới, không rên một tiếng mà ném cho cái kia mặt chữ điền nam tiên.

Theo sau, hắn liền biến thành một đạo lưu quang biến mất ở mọi người trong mắt.

Bay ra sơn cốc sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức thông qua đạo lữ khế ước, cảm ứng Thượng Quan Huyền Ý vị trí.

Này một cảm ứng, hắn mới phát hiện Thượng Quan Huyền Ý cách hắn rất gần, lập tức hắn liền hướng tới Thượng Quan Huyền Ý nơi địa phương bay đi. Thần thức đảo qua dưới thân rừng cây, nếu là có tu vi siêu việt Tiên Vương cảnh yêu thú, hắn lập tức thay đổi phương hướng vòng qua đi.

Một cái khắp nơi là hỏa trong sơn động, đột nhiên trống rỗng xuất hiện sáu cá nhân, này sáu người vừa hiện thân liền đồng thời triều phía dưới hừng hực trong ngọn lửa rơi đi.

Mới vừa phục hồi tinh thần lại, Thượng Quan Huyền Ý liền phát hiện chính mình đang ở đi xuống rơi xuống, mà phía dưới là ập vào trước mặt nóng rực cực nóng. Không kịp suy tư, hắn bản năng vận khởi tiên linh khí, làm chính mình dừng lại.

Còn lại năm người cùng hắn làm tương đồng động tác.

Sáu người dừng lại sau lẫn nhau nhìn nhìn, phát hiện lẫn nhau đều không quen biết đối phương, thả trừ bỏ Thượng Quan Huyền Ý còn lại người tu vi đều ở Tiên Vương cảnh.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, lòng tràn đầy nghi hoặc, hắn như thế nào cảm giác cái khác Tiên Vực tiến vào tu giả, tu vi đều đạt tới Tiên Vương cảnh. Cũng không biết Tiêu Lăng Hàn bị truyền tống đến chỗ nào vậy, mỗi lần tiến bí cảnh bọn họ đều sẽ bị tách ra, nếu có thể tránh cho điểm này thì tốt rồi.

Nơi này hỏa thuộc tính tiên linh khí dị thường nồng đậm, nghĩ đến phía dưới hỏa trung, tất nhiên có cái gì hỏa thuộc tính bảo vật.

Ở đây sáu người đều là Hỏa linh căn tu giả.

Sáu người đồng thời nghĩ tới điểm này, đương nhiên là có bảo vật địa phương giống nhau đều có bảo hộ yêu thú, cho nên này năm người nhưng thật ra không có xua đuổi Thượng Quan Huyền Ý, mà là chuẩn bị trong chốc lát đối phó yêu thú thời điểm làm hắn làm pháo hôi.

“Các vị, nếu chúng ta đồng thời bị truyền tống đến nơi đây, thuyết minh đây là chúng ta chi gian duyên phận.” Hỏa Thu Nhu đứng ra nói, nàng thanh âm vũ mị, diện mạo mạo mỹ lại quyến rũ.

“Nói trọng điểm.” La Nhạn Phù mày nhíu lại, không kiên nhẫn mà đánh gãy nàng lời nói.

Hai người là sáu người trung vì nhị nữ tiên.

Hỏa Thu Nhu cũng không sinh khí, doanh doanh mỉm cười, tiếp tục nói: “Đại gia hẳn là đều đoán được phía dưới có bảo vật, nếu như vậy không bằng chúng ta đồng tâm hiệp lực, đợi chút nếu là thật sự có bảo vật, may mắn bị chúng ta được đến, chúng ta liền phân phối theo lao động, các vị tiên hữu cảm thấy như thế nào?”

“Ta đồng ý.”

“Ta cũng đồng ý.”

“Không ý kiến.”

“Đồng ý.”

Hỏa Thu Nhu thấy bốn người đều đồng ý, lập tức còn nói thêm: "Nếu mọi người đều đồng ý, chúng ta đây trước thử triều phía dưới khởi xướng công kích."

Còn lại người đều khinh miệt mà quét Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn còn không có đồng ý đâu?

Nhìn dáng vẻ, hắn ý kiến hoàn toàn không quan trọng!

Hỏa Thu Nhu là sáu cá nhân trung, tu vi tối cao một vị, có Tiên Vương hậu kỳ thực lực. Cho nên, nàng đương nhiên mà cho rằng những người khác đều hẳn là nghe nàng hiệu lệnh.

"Vị này…… Tiên hữu, phiền toái ngươi trước phát ra đạo thứ nhất công kích."

"Ngươi là, ở cùng ta nói chuyện?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc mà nhìn về phía Hỏa Thu Nhu, trên mặt một mảnh mờ mịt.

"Là, biết ngươi tu vi thấp, cho nên mới làm ngươi trước tới. Ngươi chỉ cần phát ra, ngươi cho rằng lợi hại nhất một đạo công kích là được." Hỏa Thu Nhu cái này giải thích hợp tình hợp lý.

"Hành đi." Thượng Quan Huyền Ý thần thức đã sớm quét đến phía dưới liệt hỏa trung, có một con Tiên Vương hậu kỳ Xích Viêm thú. Hắn nhưng không nghĩ bị kia chỉ Xích Viêm thú cấp nhớ thương thượng, cho nên dứt khoát đem công kích đánh vào bên kia.

"Oanh……" Thanh âm nhưng thật ra rất đại, chỉ là dừng ở phía dưới liệt hỏa thượng, không bắn khởi một chút hoả tinh tử.

Mọi người đều rất thất vọng.

"Thật vô dụng! Để cho ta tới."

Thượng Quan Huyền Ý nhìn nói chuyện nam tiên liếc mắt một cái, lập tức vận khí tiên linh khí, yên lặng hướng xuất khẩu phương hướng tới gần, vừa rồi hắn liền phát hiện rời đi nơi này thông đạo.

Mọi người tâm tư đều ở dưới bảo vật thượng, đều là không có người chú ý tới Thượng Quan Huyền Ý động tác.

"Rầm rầm……" Nam tiên công kích đánh vào trong ngọn lửa, phía dưới hỏa xà thoán khởi 1 mét tới cao.

Thượng Quan Huyền Ý mặt lộ vẻ đáng tiếc chi sắc, chỉ kém một chút, nam tiên công kích là có thể rơi xuống kia chỉ Xích Viêm thú thân thượng.

Nhìn chính mình công kích thanh thế mưa to điểm tiểu, nam tiên xấu hổ cười cười.

Hỏa Thu Nhu chỉ vào mặt khác hai gã nam tiên, xinh đẹp cười, thanh âm kiều mị: “Kế tiếp từ hai vị tiên hữu cùng nhau công kích tốt không?”

“Không thành vấn đề.” Hai gã nam tiên đồng thời đáp.

Sau khi nói xong, hai người lập tức rơi xuống một khoảng cách, vận khởi tiên linh khí, chỉ thấy một cái thật dài ngọn lửa cự long cùng một con thật lớn ngọn lửa hổ, cấp tốc nhằm phía phía dưới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 637

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 637 hỏa viêm tinh thạch

Tùy theo, "Rầm rầm……" Hai tiếng vang lớn.

"Rống rống rống……" Theo sát chính là Xích Viêm thú phẫn nộ tiếng gầm gừ truyền đến.

Mọi người lực chú ý đều bị Xích Viêm thú hấp dẫn, Thượng Quan Huyền Ý thừa dịp cái này thời cơ, bay đến xuất khẩu trong thông đạo.

Hắn đứng ở trong thông đạo mặt, thông qua thần thức quan sát mấy người.

Xích Viêm thú một thân màu đỏ mao, mặt trên thiêu đốt ngọn lửa, có điểm giống sư tử.

Lúc này nó giống như là một con bị mọi người chọc giận sư tử, mấy cái nhảy lên gian, nó liền từ phía dưới liệt hỏa trung, nhảy đến gần đây trên nham thạch, nhắm ngay ly nó gần nhất hai gã nam tu phun ra một ngụm ngọn lửa.

Hai gã nam tiên thấy vậy, lập tức phát ra công kích nhắm ngay bay tới ngọn lửa.

"Rầm rầm……" Ngọn lửa nổ tung, như cũ có không ít ngọn lửa tiếp tục hướng tới hai gã nam tiên bay đi.

Hai người chạy nhanh vận chuyển công pháp, ở quanh thân ngưng tụ ra một cái phòng ngự tráo.

Ngọn lửa dừng ở phòng ngự tráo thượng, phát ra "Tư tư" thanh âm.

Không đợi hai người may mắn tránh thoát một kiếp, Xích Viêm thú đệ nhị sóng ngọn lửa công kích lại triều bọn họ đánh úp lại.

Mắt thấy công kích liền phải đến phụ cận, hai gã nam tiên trước người đột nhiên nhiều ra một cái ngọn lửa roi dài, chỉ thấy cái kia roi dài như là một cái linh hoạt xà, bay nhanh cuốn hướng kia đạo ngọn lửa, roi dài vũ động gian, ngọn lửa công kích bị đánh tan.

La Nhạn Phù trong tay cầm một cái ngọn lửa roi dài, lăng không mà đứng, mặt đẹp một mảnh sương lạnh.

Hai gã nam tiên triều nàng đầu đi cảm kích ánh mắt.

Nàng liếc hai người liếc mắt một cái, khinh thường lãnh "Hừ" một tiếng.

"Rống rống rống……" Xích diễm thú nhìn thấy chính mình công kích thế nhưng bị đối phương tan rã, khí nổi trận lôi đình, trong miệng ngọn lửa một người tiếp một người hướng tới mấy người phun đi.

Nhìn thấy che trời lấp đất ngọn lửa công kích đánh úp lại, La Nhạn Phù nhìn về phía trạm là một bên Hỏa Thu Nhu cùng với một khác danh nam tiên, quát khẽ nói: "Còn không nhanh lên tới hỗ trợ."

Hỏa Thu Nhu quay người lại, phát hiện thiếu một người, nghi hoặc nói: "Còn có một người đâu?"

"Đại tiểu thư, thiếu một người sự, đợi chút lại nói, có thể hay không phiền toái ngươi trước cùng nhau đối phó Xích Viêm thú." La Nhạn Phù một bên ngăn cản Xích Viêm thú công kích, một bên đối đứng ở một bên không nghĩ ra tay Hỏa Thu Nhu nói.

Hừ!

Muốn ngồi mát ăn bát vàng, nào có như vậy tốt sự!

La Nhạn Phù cùng Hỏa Thu Nhu vốn dĩ liền quen biết, đối nàng làm người cùng ý tưởng, đó là hiểu biết rành mạch.

Mấy người cùng Xích Viêm thú giao chiến nửa canh giờ cũng không thấy chiếm cứ thượng phong, ngược lại ngã xuống một người nam tiên. Xích Viêm thú trong cơ thể năng lượng như là sinh sôi không thôi, cuồn cuộn không ngừng, sẽ không khô kiệt giống nhau. Nó mỗi lần cảm giác thể lực chống đỡ hết nổi thời điểm, liền hướng phía dưới hỏa trung nhảy đi, ở bên trong chạy thượng một vòng, nó lập tức lại sức sống tràn đầy.

Trong đó một người nam tiên phân tích nói: "Còn như vậy đi xuống căn bản không được, chúng ta thương không đến nó không nói, nó trong cơ thể năng lượng tựa hồ vẫn luôn liền không có xói mòn quá."

"Ta phát hiện Xích Viêm thú chỉ cần đánh mệt mỏi liền nhảy vào hỏa trung, nó ở hỏa trung tựa hồ có thể bổ sung năng lượng, cho nên chúng ta cần thiết đem nó dẫn ra tới, bằng không chúng ta vĩnh viễn giết không chết nó." La Nhạn Phù nói ra chính mình quan niệm.

"Ngươi nói nhưng thật ra nhẹ nhàng, ai phụ trách dẫn Xích Viêm thú rời đi phía dưới liệt hỏa trung?" Hỏa Thu Nhu nói ra lời này, nói rõ nàng sẽ không đi làm cái kia dẫn Xích Viêm thú người.

"Phía trước tên kia Đại La Kim Tiên nam tiên không biết hắn đi xa không có." Một cái khác nam tiên đột nhiên nói.

Hắn như vậy vừa nói, mấy người lập tức minh bạch hắn muốn làm cái gì. Tuy rằng thực trơ trẽn loại này cách làm, nhưng không có một người đứng ra phản đối.

Bốn người liếc nhau, lập tức bay về phía sơn động xuất khẩu, mấy người tự nhiên là chuẩn bị đem Thượng Quan Huyền Ý trảo trở về, làm mồi dụ.

Xích Viêm thú phát hiện chính mình đồ ăn cư nhiên phải rời khỏi, hắn đứng ở một khối trên nham thạch, sứ mệnh mà triều bốn người phun ngọn lửa.

Bất quá cuối cùng bốn người vẫn là rời đi.

Thượng Quan Huyền Ý thấy bốn người hùng hổ mà hướng tới sơn động thông đạo đi tới, hắn hướng chính mình trên người dán một trương ẩn thân phù, liền ở một bên xem diễn. Hắn nhưng thật ra muốn nhìn, bốn người này tìm không thấy hắn, lại nên như thế nào xử lý.

Hỏa Thu Nhu bốn người đi vào thông đạo, đi vào sơn động xuất khẩu, cũng không thấy Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh. Cuối cùng mấy người quyết định trước đem thực lực khôi phục đến đỉnh, lại làm tính toán.

Một ngày sau, bốn người tinh thần sáng láng mà hướng tới trong sơn động đi đến.

Thực mau bốn người liền đi vào trong sơn động, bọn họ cũng không có lập tức đi đối phó hỏa diễm thú, mà là lẫn nhau phát hạ Thiên Đạo lời thề, không chuẩn đồng bạn ra tay. Sau đó bốn người mới đồng tâm hiệp lực sát Xích Viêm thú, lần này mấy người nhưng thật ra phối hợp ăn ý rất nhiều.

Hỏa diễm thú tự nhiên không phải ăn chay, liền tính bốn người phối hợp ở ăn ý, chung quy không phải hỏa diễm thú đối thủ.

Mắt thấy như vậy căn bản giết không được hỏa diễm thú, ở trong đó một người nam tiên hướng tới Xích Viêm thú phát ra công kích sau, Hỏa Thu Nhu mắt đẹp lóe lóe, vốn dĩ nàng hẳn là ra tay giúp tên này nam tiên ngăn cản trụ phía sau công kích, nhưng nàng lại là cố ý chậm nửa nhịp, kia đến công kích quả nhiên dừng ở tên kia nam tiên trên người, hắn bị đánh trực tiếp bay ngược vào phía dưới thiêu đốt liệt hỏa trung.

“Mau, cứu hắn!” Hỏa Thu Nhu nhìn thấy nam tiên bay ngược đi xuống, trong miệng còn kinh hô.

Còn lại hai người thấy vậy, vốn dĩ cứu giúp, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, bọn họ vừa rồi phát lời thề là không lẫn nhau công kích đối phương, cũng không có nói nhất định phải cứu đối phương, hai người chần chờ công phu, kia nam tiên đã rớt vào liệt hỏa trung.

Đến chết, nam tiên đều không rõ, hắn như thế nào liền đã chết.

Bên ngoài chính xem diễn, xem đến mùi ngon Thượng Quan Huyền Ý, đột nhiên bị người một phen kéo vào trong lòng ngực, còn không đợi hắn có cái khác động tác, nghênh đón hắn chính là đối phương bá đạo mười phần hôn.

Tiêu Lăng Hàn tìm một ngày một đêm rốt cuộc tìm được Thượng Quan Huyền Ý, tưởng niệm chiếm cứ hắn sở hữu tư tưởng, giờ phút này hắn chỉ nghĩ gắt gao mà ôm lấy đối phương, hung hăng mà hôn đối phương. Nếu là điều kiện có thể nói, hắn còn tưởng hung hăng mà chiếm hữu đối phương.

Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ tính toán đem phía dưới bảo vật bắt được tay liền đi tìm Tiêu Lăng Hàn, không nghĩ tới hắn thế nhưng trước một bước tìm được

rồi chính mình.

Hai người tới một cái lâu lâu dài dài triền miên chi hôn, mới không thể không buông ra đối phương.

Ngay sau đó, một đạo khẽ kêu thanh truyền đến: “Ai?”

Tiêu Lăng Hàn xem đều không nhìn ra hiện tại cửa thông đạo ba người, trong mắt hắn chỉ có trước mặt này trương bình phàm dung mạo người. “Bọn họ có hay không khi dễ quá ngươi?”

“Làm lơ, có tính không khi dễ ta? Còn muốn ta làm pháo hôi, may mắn ta giật mình chạy trốn mau, mới không làm cho bọn họ thực hiện được.” Thượng Quan Huyền Ý cáo khởi trạng tới, một chút đều không hàm hồ.

Hắn vừa nói lời nói, ba người lập tức nhìn về phía hắn, tự nhiên cũng liền đem hắn nhận ra tới.

Hỏa Thu Nhu oán hận nói: “Nguyên lai là ngươi, ngươi thế nhưng còn dám trở về.”

“Nơi này lại không phải nhà ngươi, ta muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, cùng ngươi có quan hệ gì đâu?” Thượng Quan Huyền Ý không khách khí mà hồi dỗi trở về.

“Ngươi…… Thực hảo! Ngươi biến mất trong khoảng thời gian này sẽ không chính là đi tìm giúp đỡ đi? Đáng tiếc, ngươi cái này giúp đỡ có điểm không đủ xem.” Hỏa Thu Nhu từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Lăng Hàn, mở miệng trào phúng nói.

“Hắn lớn lên đẹp như vậy, ngươi cư nhiên nói hắn không đủ xem, ngươi có phải hay không mắt mù?” Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt ghét bỏ.

“Ngươi mới mắt mù!” Hỏa Thu Nhu cắn răng nói.

“Không cần cùng bọn họ vô nghĩa, chờ giải quyết bọn họ, chúng ta còn muốn đi lấy chiến lợi phẩm.” La Nhạn Phù lạnh lùng nói.

“Vậy cùng nhau động thủ.” Hỏa Thu Nhu nhìn về phía bên cạnh hai người.

La Nhạn Phù cùng dư lại tên kia nam tiên đồng thời gật gật đầu, sau đó ba người cùng nhau hướng tới Tiêu Lăng Hàn hai người phát ra công kích.

Nhìn hướng chính mình hai người bay tới ngọn lửa công kích, hai người liền mí mắt đều không nghĩ nâng một chút, liền điểm này hỏa lực công kích, hoàn toàn không đủ xem. Tiêu Lăng Hàn chỉ là vươn tay phải, nhẹ nhàng vung lên, những cái đó ngọn lửa liền biến mất vô tung vô ảnh.

Nhìn thấy một màn này, Hỏa Thu Nhu ba người đồng tử không cấm trợn to, mãn nhãn đều là không thể tưởng tượng.

Chỉ là còn không đợi ba người phản ứng lại đây, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di đến ba người trước mặt.

Ba người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó Tiêu Lăng Hàn liền xuất hiện ở bọn họ trước mặt.

Ngay sau đó, "Phốc" kiếm nhập thịt thanh âm, sau đó Hỏa Thu Nhu bụng truyền đến xuyên tim mà đau.

"A a a……" Cảm giác được chính mình tu vi chính một chút trôi đi, Hỏa Thu Nhu duỗi tay che lại bụng, phát ra tuyệt vọng thét chói tai.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, La Nhạn Phù trong tay cầm một trương truyền tống phù, mới vừa kích hoạt hoàn thành sau, nàng liền đem đứng ở bên cạnh người nam tu đẩy hướng Tiêu Lăng Hàn, mà nàng bản nhân đã bị một đạo bạch quang, rõ ràng là muốn truyền tống rời đi.

Tiêu Lăng Hàn sao có thể làm đối phương rời đi, một chân đem nam tiên đá văng, lại lợi dụng không gian pháp tắc, mạnh mẽ đánh gãy truyền tống.

Mắt thấy chính mình liền phải bị truyền tống đi, La Nhạn Phù như thế nào cũng không nghĩ tới, thế nhưng có người có thể đủ mạnh mẽ đánh gãy đang muốn hoàn thành truyền tống.

Giết chết ba người sau, tháo xuống ba người không gian giới tử, lại một phen lửa đem ba người thiêu cặn bã đều không dư thừa.

Làm tốt này đó, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới đi hướng sơn động.

Nhìn hừng hực thiêu đốt ngọn lửa, Thượng Quan Huyền Ý lập tức biến thành một con phượng hoàng, một đầu chui vào trong ngọn lửa.

Qua một hồi lâu, tiểu phượng hoàng mới từ liệt hỏa trung bay ra tới.

Thấy hắn rốt cuộc ra tới, Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng thở ra đồng thời lại có chút nghi hoặc, "Huyền Ý, ngươi như thế nào đi lâu như vậy? Là không tìm được đồ vật?"

Thượng Quan Huyền Ý dừng ở Tiêu Lăng Hàn bên cạnh, trực tiếp biến thành hình người, "Tìm được rồi, chỉ là không tốt lắm lấy, ta hoa điểm thời gian mới đem bảo vật lấy ra."

"Nếu đồ vật đã tìm được, chúng ta đây liền đi thôi."

"Ngươi liền không hiếu kỳ là thứ gì sao?"

"Không hiếu kỳ."

"Ngươi như thế nào liền không hiếu kỳ đâu?"

"Ta đây cố mà làm mà tò mò một chút, ngươi ở dưới vào tay rốt cuộc là cái gì bảo vật?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hảo có lệ!

Hắn trực tiếp đem đồ vật lấy ra tới nhét vào Tiêu Lăng Hàn trong tay, làm chính hắn xem.

Cảm giác trong lòng bàn tay đồ vật ấm áp, chờ thấy rõ là thứ gì sau, Tiêu Lăng Hàn khó được kinh ngạc một cái chớp mắt, "Cư nhiên là hỏa viêm tinh thạch!"

"Ân, ta vận khí tốt đi!"

"Xác thật khá tốt, mới vừa tiến bí cảnh liền gặp được tốt như vậy đồ vật."

"Vậy ngươi thích sao?"

"Thích, bảo vật ai đều thích, nhưng ta càng thích ngươi."

Lại bị thổ lộ!

Tuy rằng đã bị thổ lộ quá rất nhiều lần, nhưng hắn một chút đều không ngại nhiều.

Thích chính là muốn nói ra tới, không nói ra tới, quỷ biết ngươi trong lòng tưởng chính là cái gì?

Thượng Quan Huyền Ý hào phóng mà nói: "Nếu ngươi thích, bổn thiếu gia liền đem nó tặng cho ngươi."

"Nhưng ta càng thích ngươi, ngươi không cảm thấy chính mình đưa sai đồ vật sao?"

"Thật vất vả đưa ngươi một kiện đồ vật, cư nhiên bị ngươi ghét bỏ." Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy tiếc nuối mà nói.

"Ngươi so với ta càng thích hợp, có nó, lại phối hợp cháy tinh thạch, ngươi khẳng định có thể đột phá Tiên Vương."

Ách……

Hình như là như vậy cái lý!

Nhưng tổng giác nơi đó không đối đâu?

Nhà người khác đạo lữ phỏng chừng đều là cướp muốn thiên tài địa bảo, chỉ có chính mình gia đạo lữ chết sống không cần.

Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa hỏi: "Ngươi thật sự không cần?"

"Thật sự! Ta truyền tống tiến vào địa phương có một cái tiên linh trì, chờ ta đi nơi đó phao thượng ngâm, chắc chắn đột phá Tiên Vương."

"Vậy ngươi là một người bị truyền tống tới đó, vẫn là có rất nhiều người cùng nhau?"

"Trừ bỏ ta, còn có mười lăm cá nhân ở bên trong."

Mười lăm cá nhân!

Tiên linh trì có như vậy đại sao?

“Kia còn chờ cái gì, chúng ta hiện tại liền đi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lôi kéo Tiêu Lăng Hàn bước nhanh triều ngoài động đi đến.

“Không cần như vậy cấp, tiên linh trì bên trong có cái đại gia hỏa đang chờ bọn họ, ta phỏng chừng bọn họ hiện tại đã có người hồn về cửu tuyền.”

“Cái gì đại gia hỏa? Là bảo hộ yêu thú?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Ân. Là một con Thủy Vân Thiên.”

Thủy Vân Thiên!

Kia đồ vật xác thật là khó đối phó.

Năm đó hắn chính là gặp được quá Thủy Vân Thiên, ký ức hãy còn mới mẻ, “Lăng Hàn, ngươi nói kia chỉ Thủy Vân Thiên, là cái gì tu vi?”

“Tiên Vương đỉnh.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 638

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 638 hai nữ một nam

Thủy Vân Thiên nhưng không thể so giống nhau yêu thú, đẳng cấp tương đương hạ, nếu là ở trong nước, cơ hồ không có người hoặc là yêu thú là nó đối thủ.

Khi nói chuyện, hai người đã đi ra sơn động.

Tiêu Lăng Hàn bỗng nhiên dừng lại bước chân, nhíu mày nói: "Đúng rồi, cùng ta cùng nhau rơi vào tiên linh trì trung mười lăm người đều là Tiên Vương cảnh. Còn có, ta tới tìm ngươi trên đường gặp được tu giả, tu vi cũng đều ở Tiên Vương cảnh."

Thượng Quan Huyền Ý: "Phía trước cùng ta cùng nhau bị truyền tống đến cái kia Hỏa Diệm Sơn trong động tu giả, cũng đều là Tiên Vương cảnh."

Hắn phía trước còn cảm thấy kỳ quái, sáu cá nhân trung trừ bỏ hắn, như thế nào đều là Tiên Vương cảnh.

Hiện tại nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, càng là cảm thấy trong đó có vấn đề.

"Lạc Thiên bí cảnh bị phân chia vì bên ngoài, trung vây, nội vây, ta hoài nghi chúng ta là bị truyền tống tới rồi trung vây." Tiêu Lăng Hàn suy đoán nói.

Thượng Quan Huyền Ý cảm thấy Tiêu Lăng Hàn đoán tám chín phần mười.

Tiện đà nói: "Nơi này hẳn là chính là trung vây, ta đoán chúng ta sẽ bị truyền tống đến trung vây, phỏng chừng cùng chúng ta ở bên ngoài giết thị huyết cuồng lang cấp bậc có quan hệ."

Nghĩ đến bọn họ ở bên ngoài giết những cái đó Tiên Vương cảnh thị huyết cuồng lang, bị truyền tống đến trung vây cũng liền không kỳ quái.

Tiêu Lăng Hàn cứng họng: "Đột nhiên cảm giác chúng ta như là rơi vào trong bầy sói dương!"

Lời này làm Thượng Quan Huyền Ý nghĩ đến một cái từ: Bầy sói hoàn hầu.

Tư cập này, hắn hung hăng đánh cái giật mình, hắn như thế nào đem chính mình hai người tưởng thành lang đồ ăn. "Chúng ta đây đến nhanh lên đem tu vi tăng lên tới Tiên Vương cảnh, bằng không chúng ta liền phải bị trở thành mềm quả hồng nhéo."

Tuy rằng có thể giả heo ăn thịt hổ, nhưng nếu là gặp được Tiên Vương hậu kỳ hoặc là Tiên Vương đỉnh tu giả, kia bọn họ hai cái cũng chỉ có chạy trốn phân.

Nhưng nếu là bọn họ tu vi đạt tới Tiên Vương cảnh, tái ngộ đến Tiên Vương hậu kỳ cùng Tiên Vương đỉnh người, vậy hoàn toàn không cần sợ.

Ai thua ai thắng, còn muốn chiến qua sau mới biết được.

Tiêu Lăng Hàn thâm chấp nhận.

Trước mắt xem ra, tăng lên tu vi thế ở phải làm, "Chúng ta đây hiện tại liền đi tiên linh trì bên kia."

"Ngươi không phải nói nơi đó có một con Tiên Vương đỉnh Thủy Vân Thiên sao? Chúng ta hiện tại thực lực đi có thể đối phó?"

Vừa rồi còn bức thiết muốn đi tiên linh trì Thượng Quan Huyền Ý, hiện tại nhưng thật ra không vội.

Chủ yếu là cấp cũng vô dụng, bọn họ hiện tại đi, phỏng chừng cùng những người khác giống nhau, đều thành bánh bao thịt đánh chó có đi mà không có về.

"Sơn nhân tự có diệu kế!" Tiêu Lăng Hàn cao thâm khó lường mà nói một câu, liền duỗi tay ôm chầm Thượng Quan Huyền Ý eo, mang theo hắn hướng tới tiên linh trì phương hướng thuấn di qua đi.

Một ngày sau.

Hai người đi vào tứ phía núi vây quanh sơn cốc, trong cốc cây cối xanh biếc, không khí tươi mát, tiên linh khí nồng đậm, ở kia bách hoa tùng trung, có con bướm nhẹ nhàng khởi vũ, này hết thảy nhìn qua đều là như vậy yên tĩnh lại tốt đẹp.

Nhưng hai ngày trước, nơi này rõ ràng còn có mười mấy người, hiện giờ lại không có một cái người sống hơi thở.

Rõ ràng không bình thường.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rớt xuống đến tiên linh trì bên cạnh trên cỏ, bốn phía yên tĩnh không tiếng động, tiên linh trì có màu trắng sương khói vấn vít, như thế phụ trợ hạ, nơi này không phải tiên cảnh, đã tựa tiên cảnh.

"Bọn họ sẽ không đều bị tiên linh trì trung đại gia hỏa cấp xử lý đi?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía tiên linh trì ánh mắt, rõ ràng có chút kiêng kị.

"Rất có thể ngươi chân tướng."

Tức phụ này trương miệng quạ đen, không chân tướng, cũng đến chân tướng!

Hiện tại hắn quan tâm chính là những người đó không gian giới tử có ở đây không, tốt xấu phía trước hắn giao ra đi một cái có hai vạn thượng phẩm tiên thạch không gian giới tử.

Nếu là không còn nữa, kia hắn không phải mệt!

Giao thời điểm, hắn nghĩ đến nhất định có thể thu hồi, cho nên mới giao cam tâm tình nguyện.

Nhưng hiện tại nhớ tới phía trước ở Vân Lan bí cảnh thu thập kia chỉ Thủy Vân Thiên, cuối cùng giống như đem nó dung tiến kiếm trung, cũng không thấy được không gian giới tử tồn tại.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình hai vạn khối thượng phẩm tiên thạch, khả năng cứ như vậy ném đá trên sông.

Nhìn nhìn chằm chằm tiên linh trì phát ngốc Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay ở trước mặt hắn quơ quơ.

Cũng hỏi: "Lăng Hàn, ngươi suy nghĩ cái gì?"

"Cái gì cũng chưa tưởng!" Hắn cũng sẽ không nói chính mình bại hai vạn khối thượng phẩm tiên thạch, bằng không tức phụ nhi nên đau lòng.

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói: "Thật sự?"

Bị hắn một đôi mắt đào hoa thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo mũi hắn, không chút nào chột dạ mà trả lời: "So trân châu thật đúng là, vừa rồi ta chỉ là ở quan sát trong ao Thủy Vân Thiên hướng đi."

"Nga! Vậy ngươi nhìn thấy gì?"

"Thủy Vân Thiên hiện tại biến thành một khối bàn tay đại ngỗng ấm thạch, là thu nó thời cơ tốt nhất."

Nói lời này thời điểm, Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo tinh quang.

Thượng Quan Huyền Ý mày lại là nhăn lại, hắn có loại tâm hoảng hoảng cảm giác, không vui nói: "Ngươi tính toán một người đi thu Thủy Vân Thiên?"

"Ân, ngươi liền ở chỗ này chờ ta, ta thực mau liền sẽ đi lên."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền tính toán tiến vào trong nước, tay lại bị Thượng Quan Huyền Ý gắt gao mà lôi kéo, quay đầu lại nghi hoặc mà nhìn hắn.

Thượng Quan Huyền Ý gian nan nói: "Sẽ không ra cái gì ý……" Ngoại đi?

Nói còn chưa dứt lời, hắn chạy nhanh câm miệng, loại này luôn là cái tốt không linh cái xấu linh, làm hắn không dám nói lung tung.

"Đừng lo lắng, nếu là thật ra chuyện gì, ta liền tiến Long Ngọc không gian trung." Nói, Tiêu Lăng Hàn hôn môi một chút Thượng Quan Huyền Ý môi, không tiếng động mà trấn an hắn.

Thượng Quan Huyền Ý vẫn là có chút không yên tâm, thử nói: "Nếu không chúng ta cùng nhau?"

Tiêu Lăng Hàn có chút dở khóc dở cười, "Ta bất quá chính là đi thu Thủy Vân Thiên, bị ngươi như vậy vừa nói, như thế nào làm đến ta như là muốn đi lên núi

đao xuống biển lửa.”

Thượng Quan Huyền Ý tâm nói: Nhưng còn không phải là lên núi đao xuống biển lửa!

Thủy Vân Thiên là như vậy hảo thu sao?

Biết chính mình đi theo chỉ biết kéo chân sau, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn có Thủy linh căn, ở trong nước cũng có thể hoạt động tự nhiên, đồng dạng cũng có thể sử dụng thuấn di. Đành phải dặn dò nói: “Vậy ngươi cẩn thận một chút.”

“Ân!”

Vì để ngừa vạn nhất, Tiêu Lăng Hàn lấy ra kia kiện có thể ẩn thân bát cấp tiên y mặc vào.

Tiên linh trì trung thủy mang theo hơi hơi ấm áp, Tiêu Lăng Hàn mới vừa bị truyền tống đến trong nước mặt thời điểm, một lòng muốn tìm Thượng Quan Huyền Ý, nhưng thật ra không có phát hiện trong ao thủy dị thường. Hiện tại tĩnh hạ tâm tới, hắn mới phát hiện trong ao thủy, có chút giống là nước ôn tuyền. Nhưng cho dù bên ngoài có ánh nắng, này thủy cũng không nên là ấm, theo lý thuyết trong ao thủy hẳn là băng băng lương lương mới đúng.

Trong ao thủy khác thường, làm Tiêu Lăng Hàn không dám đại ý.

Nếu là một không cẩn thận cống ngầm phiên thuyền, vậy không thật là khéo.

Tiêu Lăng Hàn hướng tới Thủy Vân Thiên phương hướng lặng yên tới gần, nhưng là chẳng sợ hắn lại cẩn thận, nhưng ở trong nước hành tẩu, trong nước vẫn như cũ xuất hiện điểm điểm gợn sóng.

Hắn còn phát hiện càng là tới gần Thủy Vân Thiên, thủy ôn tựa hồ liền càng cao.

Nhìn càng ngày càng gần ngỗng ấm thạch, Tiêu Lăng Hàn đang định sử dụng thuấn di, như vậy trực tiếp xuất hiện ở Thủy Vân Thiên bên cạnh, sấn nó không phản ứng lại đây khoảnh khắc, hảo đem nó thu vào không gian trung.

Nhưng là, liền ở hắn tính toán sử dụng thuấn di kia trong nháy mắt, lập tức có loại sởn tóc gáy, lưng lạnh cả người, cả người máu chảy ngược cảm giác.

Loại này gặp phải tử vong nguy cơ, ở trong lòng hắn đột nhiên dâng lên.

Đôi tay gian nan mà nắm chặt, hắn nghỉ chân tại chỗ cũng không nhúc nhích.

Lúc này, hắn có loại bị người nhìn chằm chằm nhất biến biến nhìn quét ảo giác, cái này làm cho Tiêu Lăng Hàn cảm giác thực không thoải mái.

Thả ra thần thức, bắt đầu một tấc tấc nhìn quét toàn bộ đáy ao, cái loại này không thể hiểu được xuất hiện nguy cơ, nhất định không phải là tin đồn vô căn cứ, hắn tin tưởng chính mình trực giác.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn dùng thần thức nhìn quét đáy ao thời điểm, một cái thật lớn xoáy nước chính vô thanh vô tức mà tới gần hắn.

Lúc trước cái loại này tử vong nguy cơ lại lần nữa xuất hiện, loại cảm giác này tới không thể hiểu được, Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi liền biến mất tại chỗ.

Mà hắn vừa rồi sở trạm địa phương, thình lình xuất hiện một cái thật lớn xoáy nước.

Đứng ở Long Ngọc không gian trên đất trống, Tiêu Lăng Hàn lòng còn sợ hãi mà sờ sờ chính mình trái tim vị trí.

"Phanh phanh phanh……" Mạnh mẽ hữu lực tiếng tim đập.

Hắn trước nay không cảm thụ quá, tử vong cách hắn là như thế gần.

Vừa rồi thần thức quét đến phía sau đột nhiên xuất hiện một cái lốc xoáy thời điểm, hắn suýt nữa quên mất động tác.

Nguyên lai ở cái này tiên linh trì trung không ngừng một con Thủy Vân Thiên, mà là có hai chỉ.

Khó trách hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý đến thời điểm, trong sơn cốc im ắng một mảnh, nghĩ đến những cái đó tiến vào trong ao người, không một cái còn sống.

Mà đại gia mới vừa bị truyền tống tiến vào thời điểm, Thủy Vân Thiên hẳn là còn chưa thức tỉnh, bằng không phía trước bọn họ không có khả năng thượng được ngạn.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay xoa giữa mày, suy tư đối ứng phương pháp.

Một con nhưng thật ra dễ làm, chính là hiện tại có hai chỉ?

Ở Tiêu Lăng Hàn tiến vào trong nước sau, Thượng Quan Huyền Ý thần thức liền vẫn luôn đi theo ở hắn bên người.

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn tao ngộ hết thảy, Thượng Quan Huyền Ý tất nhiên là xem rõ ràng, ở phát hiện có một khác chỉ Thủy Vân Thiên lặng yên không một tiếng động mà tiếp cận hắn khi, Thượng Quan Huyền Ý tâm đều nhắc tới cổ họng.

May mắn ở cuối cùng một khắc, hắn tiến vào Long Ngọc không gian trung, bằng không hậu quả thật không dám tưởng tượng.

Cũng không biết hắn khi nào mới có thể ra tới, Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát khoanh chân ngồi dưới đất chậm rãi chờ.

Chỉ là không bao lâu, có ba người xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý thần thức trong phạm vi, bọn họ chính lấy cực nhanh tốc độ bay về phía sơn cốc.

Người tới mục đích minh xác, hiển nhiên là biết nơi này.

Lấy ra một trương ẩn thân phù dán ở trên người, Thượng Quan Huyền Ý chuẩn bị nhìn xem này ba người rốt cuộc muốn làm cái gì.

Thực mau, hai nữ một nam xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý trong tầm mắt.

Một cái xoay người, ba người hạ xuống mặt đất.

Ba người phân biệt là Liên Tề Thịnh cùng Giang Hân Ngữ, Giang Hân Đồng hai tỷ muội.

Còn ở không trung thời điểm, ba người liền thấy được tiên linh trì.

Quan sát một chút bốn phía, Giang Hân Ngữ vài bước đi đến tiên linh trì biên, nàng bắt tay duỗi đến trong nước cảm thụ một chút, tiện đà nàng mắt đẹp lóe lóe. Theo sau trên mặt lộ ra một tia vui mừng, quay đầu nhìn về phía phía sau hai người, "Tề Thịnh, ngươi quả nhiên không có gạt chúng ta, nơi này thật sự có tiên linh trì."

"Xem đi, ta phía trước cùng các ngươi nói, các ngươi còn không tin." Liên Tề Thịnh nói tiếp nói.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn ở chỗ này, liền sẽ nhận ra cái này tên là Liên Tề Thịnh người, đúng là phía trước hắn vừa đến nơi này bị người đánh cướp không gian giới tử khi, tưởng chọn sự tên kia gầy nhưng rắn chắc nam tiên.

"Tiên linh trì lớn như vậy, không bằng chúng ta ba cái cùng nhau phao đi?" Giang Hân Ngữ đưa ra kiến nghị.

Liên Tề Thịnh không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt: "Này không thích hợp, chúng ta hai cái còn không có thành thân, huống chi còn có Hân Đồng ở. Ngươi trước phao, chúng ta vì ngươi hộ pháp."

Không thích hợp cái rắm!

Mọi người đều ăn mặc quần áo, ai sẽ không có việc gì nhìn chằm chằm người khác xem.

Giang Hân Ngữ hơi hơi rũ mắt, trong mắt xẹt qua một tia trào phúng, ngược lại nói: "Kia nếu như vậy, không bằng Hân Đồng cùng ta cùng nhau phao đi, dù sao có Tề Thịnh cho chúng ta hộ pháp."

Dứt lời, Giang Hân Ngữ tràn đầy chờ mong mà nhìn về phía Giang Hân Đồng.

Không đợi Giang Hân Đồng nói chuyện, Liên Tề Thịnh không trải qua đại não nói liền ra khẩu: "Không được!"

Bởi vì hắn phản ứng quá mức kích động, chọc Giang Hân Ngữ cùng Giang Hân Đồng đồng thời nhìn về phía hắn.

Liên Tề Thịnh cũng phát hiện chính mình phản ứng quá mức khác thường, vội vàng nói: "Các ngươi hai cái cùng nhau phao, khó tránh khỏi sẽ ảnh hưởng đến lẫn nhau."

Nghe hắn nói như vậy, Giang Hân Đồng vốn đang có chút không vui sắc mặt, cũng lộ ra vẻ tươi cười. Nàng ngược lại hào phóng mà đối Giang Hân Ngữ nói: "Tam tỷ, ngươi liền trước phao đi, ta cùng Liên đại ca vì ngươi hộ pháp. Dù sao mau nói bảy ngày là có thể hảo, chậm nhất cũng sẽ không vượt qua một tháng."

Mà Giang Hân Ngữ nghe vậy, trên mặt ý cười gia tăng, đôi mắt đều đi theo cong cong.

Như vậy biểu tình nhậm là ai nhìn, đều sẽ cho rằng nàng thật cao hứng.

Tiện đà nàng nhìn về phía Giang Hân Đồng, ôn hòa mà nói: "Kỳ thật ta tại gia tộc cũng đã phao quá tiên linh trì, thả cùng nơi này cấp bậc không sai biệt lắm, cho nên ta phao không phao đều giống nhau. Hân Đồng ngươi tới phao, ta cùng Tề Thịnh vì ngươi hộ pháp."

Nàng biểu hiện hoàn toàn chính là một cái tri tâm hảo tỷ tỷ bộ dáng.

Liên Tề Thịnh: "……"

Này kết quả cùng hắn tưởng hoàn toàn không giống nhau!

Không nghĩ tới Giang Hân Ngữ cư nhiên đã ở trong gia tộc phao quá tiên linh trì.

Thật là đáng giận!

Kia hắn kế tiếp tính kế không phải muốn thất bại sao?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 639

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 639 hấp hối giãy giụa

Giang Hân Đồng nghe vậy trong mắt hiện lên một tia ghen ghét, Giang Hân Ngữ phụ thân là nàng đại bá, nàng cùng Giang Hân Ngữ trước sau một tháng sinh ra, đãi ngộ lại là hoàn toàn bất đồng.

Giang Hân Ngữ ở trong gia tộc không chỉ có có sủng ái cha mẹ nàng, gia gia cũng đem nàng trở thành lòng bàn tay bảo, mặt khác trưởng bối cũng thực thích nàng. Mà chính mình rõ ràng là cái đích nữ, phụ thân lại thiên thích con vợ lẽ hai tỷ đệ, gia tộc trưởng bối cũng không thích chính mình.

Ở Giang Hân Ngữ nhìn qua thời điểm, Giang Hân Đồng vội vàng thu hồi trong mắt ghen ghét cùng oán hận.

Nàng đối Giang Hân Ngữ ngọt ngào mà cười cười, quay đầu ngượng ngùng mà nhìn Liên Tề Thịnh liếc mắt một cái, đỏ mặt nói: "Kia, hảo đi! Làm phiền tam tỷ cùng Liên đại ca vì ta hộ pháp."

Nghe xong nàng lời này Liên Tề Thịnh, sắc mặt nháy mắt trở nên tái nhợt một mảnh.

Mà Giang Hân Đồng một lòng đều đặt ở tiên linh trì thượng, tất nhiên là không thấy được Liên Tề Thịnh sắc mặt. Nàng chính cao hứng có thể chính mình một người độc hưởng tiên linh trì, hiện tại nàng mãn tâm mãn nhãn đều là trước mặt tiên linh trì.

Hoàn toàn không biết kia sẽ là nàng nơi táng thân.

Nhìn đến Giang Hân Đồng muốn nhảy vào tiên linh trì trung, Liên Tề Thịnh duỗi tay muốn kéo nàng, chỉ là nàng động tác quá nhanh, Liên Tề Thịnh vươn đi tay chỉ bắt được nàng một mảnh góc áo.

Ngay sau đó, bên tai truyền đến "Bùm" một thanh âm vang lên.

"Không, Hân Đồng……" Liên Tề Thịnh kinh hô một tiếng, bò đến tiên linh trì biên, thăm dò nhìn về phía trong ao.

Giang Hân Đồng rơi vào trong nước sau, lập tức liền cảm giác được đáy ao truyền đến một cổ hút, nàng bản năng cảm giác được phía dưới có nguy hiểm, không thể đi xuống, nhưng thân thể lại không nghe sai sử, nhanh chóng hướng tới đáy ao chìm.

Vừa rồi còn ở mặt nước người, sớm đã không thấy bóng dáng, Liên Tề Thịnh chỉ ở trong hồ nhìn đến Giang Hân Ngữ ảnh ngược. Đối phương chính trên cao

nhìn xuống mà nhìn chính mình, nàng trong mắt tựa hồ có trào phúng.

Liên Tề Thịnh quay đầu lại, hung tợn mà nhìn về phía Giang Hân Ngữ, chất vấn nói: “Ngươi…… Là cố ý?”

Giang Hân Ngữ đầy mặt vô tội.

Nghi hoặc khó hiểu mà nhìn đối phương, “Cái gì cố ý? Ta không biết ngươi đang nói cái gì.”

Liên Tề Thịnh hai mắt đỏ bừng, thanh âm đều cất cao hai phân, “Ngươi có phải hay không đã sớm biết ta cùng Hân Đồng sự?”

Giang Hân Ngữ trong lòng cười lạnh.

Một cái là chính mình đường muội, một cái là chính mình vị hôn phu.

Rõ ràng này hai người đã sớm thông đồng ở bên nhau, còn vẫn luôn đem nàng trở thành ngốc tử lừa gạt.

Này chất vấn khẩu khí, làm đến làm sai sự hình người là nàng giống nhau.

“Ngươi cùng Hân Đồng chi gian có thể có chuyện gì? Ngươi như vậy khẩn trương làm cái gì? Hân Đồng bất quá là đi phao cái tiên linh trì, chờ nàng phao hảo sau, tư chất khẳng định có thể tăng lên không ít. Ngươi thân là nàng tỷ phu hẳn là vì nàng cảm thấy cao hứng mới là.”

”Tỷ phu” hai chữ, Giang Hân Ngữ cắn rất nặng, như là ở nhắc nhở Liên Tề Thịnh chính mình thân phận.

Liên Tề Thịnh hồ nghi nói: “Ngươi thật sự không biết?”

Nói xong, hắn đôi mắt không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm Giang Hân Ngữ, tưởng từ nàng trong mắt nhìn ra một tia chân tướng.

“Ngươi không nói là chuyện gì, ta như thế nào biết ngươi muốn biểu đạt có ý tứ gì?” Giang Hân Ngữ nhăn lại đẹp mày đẹp, trong lòng lại thẳng trợn trắng mắt.

Không từ Giang Hân Ngữ trong mắt nhìn ra cái gì, Liên Tề Thịnh lại đem ánh mắt nhìn về phía tiên linh trì, thần thức tham nhập trong ao, muốn tìm kiếm Giang Hân Đồng thân ảnh.

Giang Hân Ngữ liền đứng ở Liên Tề Thịnh phía sau, nàng trái tim “Bùm, bùm” nhảy cái không ngừng.

Chỉ cần nàng triều Liên Tề Thịnh đá thượng một chân, kia Liên Tề Thịnh liền sẽ cùng đường muội giống nhau biến mất ở trong ao, bọn họ chi gian hôn ước cũng sẽ không giữ lời. Cũng không biết trong ao rốt cuộc có cái gì, vừa rồi nàng thấy Liên Tề Thịnh biểu tình không đúng, theo bản năng liền không nghĩ tiến vào trong ao.

Quả nhiên, ở đường muội nhảy vào trong ao sau, liền không còn có ngoi đầu.

Cái này liền tra nam, cư nhiên muốn nàng mệnh!

Giang Hân Ngữ trong lòng khẩn trương không thôi, Liên Tề Thịnh tu vi so nàng cao hơn một cái tiểu cảnh giới, nếu như bị đối phương phát hiện, kia nàng phỏng chừng phải cùng đường muội làm bạn.

Này đối cẩu nam nữ ở nàng trước mặt diễn lâu như vậy diễn, nàng đã sớm hận không thể đưa hai người đoạn đường.

Ngồi ở nơi xa Thượng Quan Huyền Ý tay chống cằm, nhìn Giang Hân Ngữ do dự động tác, rất tưởng đi tới, thế nàng đá thượng một chân.

Liên Tề Thịnh vốn đang ở tra tìm Giang Hân Đồng thân ảnh, đột nhiên cảm thấy một trận tim đập nhanh, hắn không chút nghĩ ngợi lập tức dọc theo mặt nước bay đi ra ngoài.

Duỗi chân đạp cái không, Giang Hân Ngữ tiếc nuối mà thu hồi chân.

Liên Tề Thịnh quay đầu lại vừa lúc nhìn đến Giang Hân Ngữ thu chân động tác, hắn sắc mặt nháy mắt liền kéo xuống dưới, trong mắt hiện lên một tia sát khí, quát khẽ nói: "Giang Hân Ngữ!"

"Ân?"

"Ngươi vừa rồi đang làm cái gì?"

"Liền ở đứng mệt, duỗi một chút chân, có vấn đề?"

Liên Tề Thịnh híp mắt nhìn về phía Giang Hân Ngữ, vừa rồi nàng động tác rõ ràng là tưởng đem chính mình đá tiến trong ao, kia phía trước Hân Đồng bị lừa, nhảy vào trong ao khẳng định cũng là nàng âm mưu. Nàng quả nhiên cùng Hân Đồng nói giống nhau, giáp mặt một bộ sau lưng một bộ, tâm địa ngoan độc.

Đáng giận!

Vừa rồi nhảy vào trong ao người thế nhưng không phải nàng!

Trong lòng tức giận khó tiêu, Liên Tề Thịnh giọng căm hận nói: "Giang Hân Ngữ, ta không nghĩ tới tâm tư của ngươi cư nhiên ác độc như vậy, liền chính mình đường muội cũng không buông tha."

Hắn phi rơi xuống tiên linh trì bên kia, cùng Giang Hân Ngữ xa xa giằng co.

"Liên Tề Thịnh, ngươi đem lời nói cho ta nói rõ ràng? Ta tâm tư như thế nào liền ác độc? Còn có, ta khi nào không buông tha đường muội?" Giang Hân Ngữ liên tục hỏi.

Giang Hân Đồng rõ ràng chính là chính mình muốn độc bá tiên linh trì, mới gấp không chờ nổi mà nhảy vào đi, này quan nàng chuyện gì?

Còn có, mang các nàng tới nơi này người không phải Liên Tề Thịnh chính mình sao?

Liên Tề Thịnh mặt âm trầm nói: "Vừa rồi ngươi rõ ràng là tưởng đem ta đá tiến tiên linh trì trung, mà Hân Đồng là bị ngươi lừa tiến tiên linh trì bên trong đi,"

“Tiên linh trì không phải có thể tẩy tinh phạt tủy, thoát thai hoán cốt sao? Như thế nào cảm giác bộ dáng của ngươi cái này tiên linh trì như là Cửu U địa ngục?” Giang Hân Ngữ nghi hoặc nói.

Nhưng còn không phải là địa ngục!

Xem Giang Hân Đồng bộ dáng, tựa hồ thật sự không biết trong ao có yêu thú.

Liên Tề Thịnh hai tròng mắt hơi lóe, thu hồi trên mặt tức giận, xin lỗi nói: “Tân ngữ, vừa rồi là ta thái độ không tốt, ngươi đừng nóng giận. Ngươi xem, Hân Đồng đã nhảy vào trong ao một hồi lâu, ngươi hiện tại đi xuống nhìn xem nàng như thế nào?”

Giang Hân Ngữ: “……”

Còn muốn cho chính mình nhảy vào đi chịu chết.

Quả nhiên không đem chính mình làm chết, hắn tâm bất tử!

“Yên tâm, này bất tài mới vừa đi xuống sao, chờ cái bảy tám thiên rồi nói sau!” Giang Hân Ngữ một bộ không lắm để ý bộ dáng.

“Ngươi thật sự không đi xuống?” Nói, Liên Tề Thịnh từng bước một triều Giang Hân Ngữ đi tới.

Nhìn triều chính mình đi tới Liên Tề Thịnh, Giang Hân Ngữ theo bản năng lui về phía sau, tâm niệm vừa động, trong tay nhiều ra một trương truyền tống phù. “Liên Tề Thịnh, ngươi…… Ngươi muốn làm cái gì?”

“Ta chỉ là muốn cho ngươi đi xuống tìm xem Hân Đồng, nói như thế nào nàng đều là ngươi muội muội, ngươi làm nàng tỷ tỷ, đi tìm một chút nàng không phải đương nhiên sự sao?”

“Nếu ngươi như vậy quan tâm nàng, chính ngươi như thế nào không đi xuống tìm?”

Nói vừa xong, Giang Hân Ngữ nhắm ngay Liên Tề Thịnh đánh ra một đạo công kích, trên tay truyền tống phù đã bị nàng kích hoạt.

Nhìn hư không tiêu thất Giang Hân Ngữ, Liên Tề Thịnh khí chửi ầm lên: “Tiện nhân! Ngươi cho ta chờ, ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Này liền xong rồi?

Liên Tề Thịnh trong tay như cũ nắm Giang Hân Đồng váy áo thượng kia khối vải vụn, nhìn chằm chằm vải vụn nhìn trong chốc lát, vải vụn liền ở trên tay hắn tự cháy lên.

Cuối cùng nhìn thoáng qua tiên linh trì, Liên Tề Thịnh chuẩn bị như vậy rời đi, đã có thể ở hắn thu hồi tầm mắt đang chuẩn bị rời đi khi, dư quang phát hiện trong ao thủy tựa hồ so với phía trước thiếu một chút.

Đầy bụng nghi hoặc, hắn vội vàng đi đến bên cạnh ao, định nhãn nhìn về phía tiên linh trì.

Thực mau hắn liền phát hiện trong ao thủy quả nhiên ở giảm bớt, vì thế hắn cũng không vội mà đi rồi, đứng ở bên cạnh ao tính toán xem cái đến tột cùng.

Lúc trước bọn họ mười lăm người cùng nhau tiến vào tiên linh trì trung, chính là không bao lâu, liền liên tiếp mà vang lên tiếng kêu thảm thiết, những người đó một đám ở hắn trước mắt biến mất, hắn vội vàng hướng trên bờ du. Nhìn đến một cái lốc xoáy sắp tới đem tiếp cận chính mình, hắn có nghĩ kéo qua bên người một người liền đem đối phương đẩy mạnh lốc xoáy trung, mà hắn cũng đến đã lao ra mặt nước.

Nhận thấy được trong ao nguy hiểm sau, Liên Tề Thịnh lập tức nghĩ tới chính mình vị hôn thê Giang Hân Ngữ, trên người nàng có Tiên Đế cảnh lưu lại thần thức dấu vết, chính mình không thể thân thủ sát nàng, nhưng có thể mượn dùng trong ao lực lượng.

Cho nên mới có vừa rồi kia một màn.

Chỉ là làm hắn không nghĩ tới chính là, chân chính bị hại người cư nhiên là người mình thích. Thấy trong ao thủy đang ở giảm bớt, hắn đối Giang Hân Đồng còn sống sự, nhiều vài phần chờ mong.

Thượng Quan Huyền Ý cũng đi tới tiên linh trì biên, nhìn thấy trong ao thủy ở giảm bớt, hắn biết nhất định là Tiêu Lăng Hàn làm.

Thời gian liền ở trong ao thủy giảm bớt trung một chút trôi đi.

Lạc Thiên bí cảnh bên ngoài.

Rậm rạp sam thụ chót vót ở trong núi, sam thụ cao lớn đĩnh bạt, lá cây xanh biếc tươi tốt, chỉ là này đó trướng thế cực hảo sam thụ chính từng cây hướng trên mặt đất đảo đi.

Rừng cây sam trung truyền đến tu giả tiếng đánh nhau.

Những cái đó sam thụ đúng là gặp vạ lây.

Mà ở rừng cây sam trung đánh nhau trong đó một phương rõ ràng là Thượng Quan Tinh Vũ cùng Thượng Quan Hân Nhiên, phe bên kia này đây Tư Đồ Nguyệt cầm đầu Hạo Thiên Tông đệ tử, cùng sở hữu sáu người.

“Chạm vào……” Lại là hai cây sam thụ bị hai bên chiến đấu lan đến, chặn ngang tách ra.

“Giao ra hỏa liên quả, tha các ngươi bất tử.” Tư Đồ Nguyệt khẽ kêu nói.

“Ngươi người lớn lên xấu, tưởng nhưng thật ra rất mỹ.” Thượng Quan Hân Nhiên không chút khách khí trả lời.

Tư Đồ Nguyệt tức giận đến sắc mặt xanh mét, trong mắt tràn đầy ngoan độc, đối diện nữ tiên cũng liền so nàng đẹp như vậy một chút, cư nhiên liền trào

phúng nàng lớn lên xấu. Đợi chút nàng nhất định phải huỷ hoại đối phương mặt, xem cái này đáng chết nữ nhân còn có cái gì tư cách ở chính mình trước mặt khoe ra.

"Nếu các ngươi không giao, cũng đừng trách chúng ta không khách khí." Nói, Tư Đồ Nguyệt lập tức đối bên người nam tu đưa mắt ra hiệu.

Vốn dĩ đối phó Thượng Quan Tinh Vũ cùng Thượng Quan Hân Nhiên người đã có bốn người, hiện tại lại nhiều ra một người. Hai huynh muội vốn dĩ liền đáp ứng không xuể, hiện tại càng là ứng phó luống cuống tay chân.

Hiện giờ Thượng Quan Hân Nhiên tu vi mới Kim Tiên đỉnh, mà Thượng Quan Tinh Vũ cũng bất quá mới là Đại La Kim Tiên lúc đầu. Trái lại cùng bọn họ giao thủ nhân tu vì thấp nhất đều ở Đại La Kim Tiên lúc đầu, tối cao người nọ Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Một đạo kiếm khí thẳng bức mặt, Thượng Quan Hân Nhiên vội vàng về phía sau ngưỡng đi, tránh thoát bay tới kiếm khí. Mà nàng phía sau thụ bị kiếm khí vẽ ra một đạo thật dài dấu vết, nếu là vừa rồi kia nhất kiếm dừng ở trên mặt nàng, có thể tưởng tượng nàng nhất định sẽ hủy dung.

Thượng Quan Tinh Vũ một bên tránh né công kích, một bên hướng tới đối thủ phát ra băng tiễn chờ công kích, hắn tu vi tuy rằng không có đối phương cao, nhưng hắn phát ra công kích không hề thua kém với đối phương.

Hai huynh muội biên đánh biên triệt, đối phương hiển nhiên nhìn ra bọn họ ý tưởng, lập tức có hai người đường vòng bọn họ phía sau đi.

Ở đây mọi người tu vi đều so Thượng Quan Hân Nhiên cao, lúc này nàng toàn thân đều là thương, nhiều nhất thương chính là vừa rồi gia nhập tiến vào tên kia nam tiên sở lưu lại kiếm thương.

Tư Đồ Nguyệt đôi tay ôm cánh tay, đứng ở nơi xa thưởng thức hai huynh muội hấp hối giãy giụa.

Ở nàng xem ra, hai người hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Thượng Quan Tinh Vũ mặt vô biểu tình, hắn cùng Thượng Quan Hân Nhiên dựa lưng vào, vừa rồi bọn họ còn có đường lui, lúc này bọn họ đã bị năm người vây quanh ở trung gian.

Nhìn đến đối phương như là mèo vờn chuột giống nhau trêu đùa bọn họ, Thượng Quan Hân Nhiên trong tay nhiều ra một phen màu đỏ cây quạt.

Thấy vậy, Thượng Quan Tinh Vũ trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, đem ở đây mấy người diện mạo chặt chẽ ghi tạc trong đầu, chờ hắn có thực lực, tất nhiên sẽ không bỏ qua những người này.

"Phốc" Thượng Quan Hân Nhiên phun ra một ngụm tâm đầu huyết, tích ở cây quạt thượng, tiên linh khí tùy theo đưa vào cây quạt trung, thực mau liền thấy

cây quạt thượng bay ra một con Hỏa phượng hoàng, phượng hoàng kích động cánh, hướng tới vây quanh bọn họ mấy người bay đi.

Thượng Quan Hân Nhiên phát ra này một đạo công kích sau, đan điền trung tiên linh khí một tia không dư thừa, hơn nữa trên người bị thương, đứng thẳng không xong, mắt thấy liền phải triều mặt đất tài đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 640

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 640 không phải uyên ương

Thượng Quan Tinh Vũ tay mắt lanh lẹ duỗi tay đỡ lấy Thượng Quan Hân Nhiên, ngay sau đó, một đạo bạch quang bao vây lấy hai người.

Nhìn đến hai người cư nhiên sử dụng truyền tống phù, Tư Đồ Nguyệt khẽ kêu thanh lập tức vang lên: "Đừng làm cho bọn họ chạy!"

Nàng tiếng nói vừa dứt, mấy đạo công kích hướng tới Thượng Quan Tinh Vũ hai người mà đi.

Nhìn đến triều chính mình hai người đánh úp lại công kích, Thượng Quan Tinh Vũ đem Thượng Quan Hân Nhiên hộ trong ngực trung, "Ầm ầm ầm" công kích dừng ở trên người hắn, nhưng truyền tống quang lại không biến mất, hai người thực mau liền biến mất ở tại chỗ.

Một chỗ cỏ xanh sâu kín bờ sông, đột nhiên trống rỗng nhiều ra một người tới.

Mới vừa đứng vững, Giang Hân Ngữ lập tức đề phòng, giương mắt đánh giá bốn phía, không thấy được có bất luận kẻ nào cùng yêu thú sau, chậm rãi nhẹ nhàng thở ra. Tiện đà nàng lòng còn sợ hãi mà vỗ vỗ chính mình ngực, thiếu chút nữa nàng đã bị liền tra nam cấp để lại.

Hít sâu một cái khẩu khí, cảm giác được nơi này tiên linh khí rõ ràng không có nàng lúc trước sở đãi địa phương nồng đậm, không cấm nhíu mày lẩm bẩm nói: "Cư nhiên bị truyền tống đến bên ngoài tới."

Cái này phát hiện làm nàng tâm hoa nộ phóng, bởi vì tu vi phàm là ở Tiên Vương cảnh trở lên người đều ở trung vây, bên ngoài cơ hồ đều là Đại La Kim Tiên cùng Kim Tiên cảnh tu giả.

Kia nàng cái này Tiên Vương cảnh ở bên ngoài không phải có thể đi ngang.

Lại còn có sẽ không đụng tới liền cặn bã, càng muốn Giang Hân Ngữ càng cảm thấy bị đưa đến bên ngoài khá tốt.

Liền ở nàng chuẩn bị tìm cái phương hướng tùy tiện đi một chút, xem có thể hay không tìm được cơ duyên thời điểm, trước mặt đột nhiên xuất hiện hai cái cả người là huyết người.

Hai người xuất hiện như vậy đột ngột, vừa thấy liền cùng chính mình giống nhau dùng truyền tống phù, bất quá chính mình chạy nhanh không có bị thương, mà trước mặt hai người đã có thể không tốt lắm.

Thượng Quan Tinh Vũ cố nén không làm chính mình ngất xỉu đi, mới vừa bị truyền tống đến đây, trước mắt có cái mơ hồ thân ảnh, hắn hỗn độn ý thức, lập tức liền tỉnh táo lại, lắc đầu, chờ thấy rõ trước mắt người diện mạo sau, hắn theo bản năng kêu: “Giang sư tỷ.”

Tuy rằng trước mặt hai người có chút thê thảm, nhưng Giang Hân Ngữ không tính toán xen vào việc người khác, liền ở nàng chuẩn bị vòng qua hai người khi, liền nghe được này thanh kêu gọi.

Nàng hơi hơi quay đầu nhìn về phía gọi chính mình người.

Một khuôn mặt mặt như quan ngọc, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng còn có vết máu, có một đôi mắt đào hoa, ở nhìn thấy nàng khi, ánh mắt phá lệ sáng ngời.

Này rõ ràng là nhìn đến cứu tinh ánh mắt!

Giang Hân Ngữ khóe miệng không cấm trừu trừu, thượng một khắc nàng còn đang chạy trốn, ngay sau đó nàng đã bị người trở thành cứu tinh, cảm giác này còn rất vi diệu.

Bất quá trước mặt người nhận thức chính mình, chính mình lại không quen biết đối phương, nàng nghi hoặc nói: “Ngươi nhận thức ta?”

“Nhận thức, Vân Cực Tông Quang Vũ Tiên Đế cháu gái Giang Hân Ngữ.” Thượng Quan Tinh Vũ cường đánh lên tinh thần, hữu khí vô lực mà nói.

Thật đúng là nhận thức!

Liền chính mình bối cảnh đều biết đến như vậy rõ ràng.

Cái này xong rồi, xem ra mặc kệ này hai người là không được.

Tính, xem ở trước mặt nam tiên đều chỉ còn một hơi, cũng không buông tay kia nữ tiên phân thượng, chính mình liền phát phát thiện tâm, cứu này đối số khổ uyên ương.

Thượng Quan Tinh Vũ:…… Số khổ chính là huynh muội, không phải uyên ương!

Giang Hân Ngữ xấu hổ mà bài trừ một tia mỉm cười, “Ngươi là?”

“Ẩn Đường đệ tử, Thượng Quan Tinh Vũ.”

“Nguyên lai là Thượng Quan sư đệ, yêu cầu ta hỗ trợ sao?”

Làm nửa ngày vẫn là đồng môn, không cứu càng là không thể nào nói nổi.

Ẩn Đường đệ tử tất cả đều đến từ lánh đời gia tộc, bọn họ ở tông môn có siêu nhiên địa vị, bất quá này đó lánh đời gia tộc người giống nhau đều là thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Phía trước nàng đến là gặp qua mấy cái Ẩn Đường đệ tử, trước mắt người nàng nhưng thật ra lần đầu tiên thấy.

Thượng Quan Tinh Vũ cảm kích nói: “Vậy làm phiền Giang sư tỷ.”

Lạc Thiên bí cảnh trung vây, trong sơn cốc.

Tiên linh trì trung thủy ở Thượng Quan Huyền Ý cùng Liên Tề Thịnh trong mắt một chút biến thiếu.

Không biết qua bao lâu, trong ao thủy rốt cuộc thấy đáy, đáy ao tràn đầy nước bùn, không ai thân ảnh, liền một khối người xương cốt đều không có.

Liên Tề Thịnh trong mắt tràn đầy mất mát.

Thượng Quan Huyền Ý thần thức nhanh chóng tra tìm Thủy Vân Thiên tung tích, hiện giờ trong ao đã không có thủy, kia hai chỉ Thủy Vân Thiên nhất định biến thành hai khối ngỗng ấm thạch.

Nhưng hiện tại đáy ao ngỗng ấm thạch không nói là vô số kể, ít nhất ít nói cũng có mấy ngàn khối. Muốn từ mấy ngàn khối trung, tìm ra hai cái hoàn toàn không giống nhau, thật đúng là không phải giống nhau khó. Chỉ vì Thủy Vân Thiên biến thành ngỗng ấm thạch sau, cùng cái khác ngỗng ấm thạch không có gì khác nhau.

Tiêu Lăng Hàn đem tiên linh trì trung thủy toàn bộ chuyển qua Long Ngọc không gian sau, hắn liền ra Long Ngọc không gian.

Nhìn đột nhiên xuất hiện người, Liên Tề Thịnh kinh ngạc nói: “Ngươi như thế nào sẽ ở trong ao?”

Hắn sở dĩ nhớ rõ Tiêu Lăng Hàn, chủ yếu là bởi vì Tiêu Lăng Hàn có trương làm người khó có thể quên tuấn mỹ dung nhan.

Nghe tiếng, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, vốn dĩ hắn cho rằng nghênh đón chính mình người là Thượng Quan Huyền Ý, không nghĩ tới cái thứ nhất nhìn đến người thế nhưng là phía trước từng có gặp mặt một lần gầy nhưng rắn chắc nam tiên, hắn có thể nhớ rõ Liên Tề Thịnh vẫn là bởi vì phía trước đối phương muốn chọn sự.

Nhàn nhạt quét Liên Tề Thịnh liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn tầm mắt liền nhìn về phía hắn bên phải.

Bên kia, Thượng Quan Huyền Ý đang đứng ở nơi đó, bất quá trên người hắn dán ẩn thân phù, thần thức thấp hơn người của hắn đều nhìn không tới hắn.

Liên Tề Thịnh thấy chính mình hỏi lời nói, đối phương lại không trả lời, thật là tức giận, trong mắt hiện lên một tia âm ngoan. Trong ao thủy một biến mất, người này liền xuất hiện, như vậy xem ra, trong ao thủy hẳn là bị đối phương thu lên.

Kia trong ao yêu thú đâu?

Tư cập này, Liên Tề Thịnh trong tay tụ tập khởi tiên linh khí, một đạo ngọn lửa trảm liền hướng tới Tiêu Lăng Hàn cấp tốc chém tới.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, Liên Tề Thịnh có Tiên Vương hậu kỳ tu vi, hắn phát ra này một đạo công kích cho người ta một loại chém hết hết thảy, châm tẫn hết thảy uy thế.

Gọi ra Mặc Hàn Kiếm, Tiêu Lăng Hàn đôi tay thanh kiếm cử qua đỉnh đầu, tiên linh khí đưa vào kiếm trung, đối với triều chính mình đánh úp lại công kích nhất kiếm chém xuống.

"Rầm rầm!" Màu ngân bạch kiếm quang cùng màu đỏ ngọn lửa trảm lẫn nhau va chạm, ánh lửa văng khắp nơi, này nhất chiêu ai cũng không chiếm được tiện nghi, xem như liều mạng một cái thế lực ngang nhau.

Tiêu Lăng Hàn biết đối phương bất quá chỉ dùng tam thành thực lực, mà hắn lại dùng chín thành, này trong đó khác biệt không chỉ có là tu vi thượng, còn có đối tiên linh khí vận dụng.

Đối phương chẳng những chiếm cứ tuổi tác thượng ưu thế, kinh nghiệm chiến đấu cũng chút nào không kém.

Là cái rất mạnh kính đối thủ.

Tiêu Lăng Hàn lập tức liền tưởng lấy người này ma kiếm, thật tốt bồi luyện đối tượng, vừa lúc đối phương tu vi cao, hắn có thể buông ra cùng đối phương đánh.

Nghĩ đến này, hắn lập tức cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm: 【 Huyền Ý, ta phải dùng người này ma kiếm, ngươi tạm thời đừng nhúng tay. 】

【 hảo! Ngươi cẩn thận một chút. 】

Liên Tề Thịnh đứng ở cao cao tiên linh trì biên, mà Tiêu Lăng Hàn đứng ở đáy ao, hắn muốn thấy rõ đối phương dung nhan, còn muốn ngửa đầu.

Vận khởi tiên linh khí, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi lên tới giữa không trung, cùng Liên Tề Thịnh xa xa giằng co.

Hai người ai cũng không nói chuyện, lẫn nhau nhìn lẫn nhau.

Bỗng nhiên, hai người đồng thời động, Tiêu Lăng Hàn cầm kiếm đối với Liên Tề Thịnh chính là nhất kiếm đón gió phủi trần.

Mà Liên Tề Thịnh đôi tay ngưng tụ ra một phen thật lớn ngọn lửa đại đao, mang theo thế như chẻ tre khí thế hướng tới Tiêu Lăng Hàn chém tới.

Hỏa diễm đao cùng Mặc Hàn Kiếm ngưng tụ ra tới thật lớn bóng kiếm va chạm ở bên nhau.

"Rầm rầm……" Kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh vang vọng ở sơn cốc, hỏa lãng cùng kiếm khí tập quá, trừ bỏ tiên linh trì cái khác địa phương đều thành một mảnh hỗn độn, cây cối sụp xuống, hoa cỏ khô héo.

Tiêu Lăng Hàn bị chiêu này dư uy, chấn lui về phía sau 20 mét, duỗi tay che lại ngực, khụ ra một ngụm mang huyết nước miếng.

Tiên Vương hậu kỳ, quả nhiên không giống bình thường.

Thực lực cường đại như vậy, lại làm hắn gia tăng rồi vài phần đối thực lực khát vọng.

Chỉ có chính mình biến cường, mới có thể không bị người khác chúa tể sinh tử, mới bảo hộ chính mình muốn bảo hộ người.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn thảm dạng, Liên Tề Thịnh khinh thường nói: "Hừ! Phù du hám thụ."

"Lại đến!" Tiêu Lăng Hàn mới mặc kệ hắn có phải hay không phù du hám thụ, hắn như là tự ngược lần lượt bị đả đảo, lần lượt lại đứng lên, lại lần nữa dẫn theo kiếm lại đón nhận đi.

Mười lăm phút sau, Tiêu Lăng Hàn cả người là thương, nhìn nhìn lại Liên Tề Thịnh, trên người hắn chỉ có mấy chỗ rất nhỏ trên thân kiếm.

Kiếm đã ma không sai biệt lắm, Tiêu Lăng Hàn biết, ở hắn tu vi không có đạt tới Tiên Vương cảnh phía trước, nếu không sử dụng thuấn di cùng hỗn độn chi lực, căn bản thương không đến đối phương.

Hắn lập tức cấp Thượng Quan Huyền Ý truyền âm: 【 Huyền Ý có thể động thủ. 】

【 hảo. 】

Thượng Quan Huyền Ý đã sớm ấn không được muốn ra tay, lần lượt nhìn đến Tiêu Lăng Hàn bị đánh hộc máu, hắn tâm đều đi theo nắm lên.

Hiện tại trên người hắn như cũ dán ẩn thân phù, Liên Tề Thịnh lực chú ý tất cả đều ở Tiêu Lăng Hàn trên người, hắn lặng yên không một tiếng động mà đi vào Liên Tề Thịnh phía sau, trong tay ngưng tụ ra một phen ngọn lửa chủy thủ, trong mắt hiện lên một tia yêu dã hồng quang, chủy thủ không hề trở ngại mà đâm vào Liên Tề Thịnh giữa lưng.

Liên Tề Thịnh đột nhiên cảm giác phía sau truyền đến một cổ sóng nhiệt, đang muốn né tránh, kia sóng nhiệt liền chui vào thân thể hắn trung.

"A…… Ai?" Hắn phẫn nộ mà quay đầu, lại cái gì đều không có nhìn đến, còn không đợi hắn từ xuyên tim đau trung lấy lại tinh thần, "Mắng" một tiếng, kiếm nhập thịt thanh âm truyền đến.

"Phốc" Liên Tề Thịnh phun ra một ngụm máu tươi, gắt gao mà nhìn chằm chằm trước mặt người, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, vừa rồi còn ở 30 mét có hơn người, như thế nào đột nhiên liền đến phụ cận.

Tiêu Lăng Hàn rút ra kiếm, Liên Tề Thịnh vuông góc đi xuống rơi xuống.

Cũng là hắn đại ý, cho rằng Tiêu Lăng Hàn thực lực bất quá như vậy, mới thiếu cảnh giác, càng không nghĩ tới âm thầm cư nhiên còn cất giấu một người.

Thượng Quan Huyền Ý chủy thủ chính là phượng diễm ngưng tụ mà thành, đâm vào Liên Tề Thịnh trong thân thể sau, liền bắt đầu từ trong ra ngoài đốt cháy hắn. Tiêu Lăng Hàn kia kiếm chỉ là phế đi hắn đan điền, làm hắn càng nhanh chóng chết đi.

Liên Tề Thịnh vốn dĩ đã tránh được một kiếp, nào biết hắn cuối cùng vẫn là chết ở cái này tiên linh trì trung. Nếu hắn phía trước không có nghĩ mượn dùng tiên linh trì trung yêu thú sát Giang Hân Ngữ, kia bọn họ có phải hay không sẽ không phải chết?

Đáng tiếc……

Không có nếu!

Nhân tính tham lam luôn là làm người cảm thấy không thỏa mãn, lại cho hắn một lần cơ hội, hắn khẳng định vẫn là sẽ làm ra đồng dạng lựa chọn.

Không bao lâu, tiên linh trì trung thiêu đốt ngọn lửa biến mất không thấy, tại chỗ chỉ để lại một quả không gian giới tử.

Nhặt lên không gian giới tử, Thượng Quan Huyền Ý phi thăng rơi xuống Tiêu Lăng Hàn bên người, nhìn đến hắn một thân vết máu, mày không khỏi mà nhăn lại, không vui nói: “Ngươi xem ngươi, toàn thân đều là thương. Lần sau đừng như vậy đua, chúng ta có thể đổi mặt khác phương thức tăng lên chiến lực.”

Há mồm ăn xong đưa đến bên miệng đan dược, Tiêu Lăng Hàn tùy ý Thượng Quan Huyền Ý vì chính mình thay quần áo, vì chính mình rửa sạch trên người vết máu, trong miệng đáp: “Hảo.”

Liếc Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý bất mãn nói: “Trả lời thật có lệ!”

“Ta có lệ ai, cũng sẽ không có lệ ngươi, ngươi không cảm giác được ta thiệt tình sao?” Nói, Tiêu Lăng Hàn bắt lấy Thượng Quan Huyền Ý vì chính mình mặc quần áo tay, đặt ở chính mình trái tim chỗ.

Cảm giác được thủ hạ rắn chắc cơ bắp, cường hữu lực tiếng tim đập, Thượng Quan Huyền Ý không biết cố gắng mặt lập tức liền thiêu lên. Hắn rũ đầu, rút về chính mình tay, tiếp tục vì Tiêu Lăng Hàn mặc quần áo, trong miệng mắng: “Lưu manh!”

“Đáng tiếc vi phu hiện tại bị thương, không thể đối với ngươi làm lưu manh sự.” Tiêu Lăng Hàn tràn đầy tiếc nuối mà nói.

Nhìn đến tức phụ nhi gương mặt đỏ rực bộ dáng, tay liền không chịu khống chế sờ soạng đi lên, kỳ thật hắn còn tưởng há mồm đi cắn thượng một ngụm.

Nghĩ nghĩ, hắn đột nhiên cảm giác chính mình miệng khô lưỡi khô.

Tức phụ nhi quá mê người, luôn muốn đem hắn ăn sạch sẽ.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được kia giống như thực chất tính xâm lược ánh mắt, kia hận không thể lập tức đem hắn ăn ánh mắt, duỗi tay ở Tiêu Lăng Hàn bên hông hung hăng ninh một phen.

Đột nhiên, eo bụng truyền đến một trận đau đớn, Tiêu Lăng Hàn phát tán tư duy lập tức bị kéo về.

Ngay sau đó, bên tai truyền đến tức phụ mang theo xấu hổ và giận dữ thanh âm: "Sắc phôi, không biết xấu hổ!"

Theo hắn tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn cúi đầu vừa thấy, hảo gia hỏa, chính mình tiểu huynh đệ đã thức tỉnh, chính hưng phấn mà ngẩng đầu, quần lót đã bị đỉnh ra một cái lều trại nhỏ hình dạng.

"Chính mình xuyên!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem Tiêu Lăng Hàn quần hướng trong tay hắn một tắc, lập tức xoay người, gọi ra bản mạng pháp khí, bắt đầu bố trí phòng ngự trận.

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này, thật là cái đại sắc lang, bị thương còn không thành thật!

Nhìn trong tay quần, Tiêu Lăng Hàn dở khóc dở cười, đối chính mình tức phụ nhi có sinh lý phản ứng, này không phải thực bình thường sự sao?

Chỉ là thời cơ không đối mà thôi!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 641

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 641 thức tỉnh huyết mạch

Mặc tốt quần áo, Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi, vận chuyển công pháp, một bên luyện hóa mới vừa ăn xong đi đan dược, một bên dùng hết thuộc tính tiên linh khí chữa trị trên người thương.

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái trống không không gian giới tử, đem tiên linh trì trung ngỗng ấm thạch tất cả đều trang lên. Nếu tìm không ra chân chính Thủy Vân Thiên, kia hắn liền tất cả đều thu, bên trong luôn có hai khối cục đá là kia hai chỉ Thủy Vân Thiên.

Một ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn trên người ngoại thương đều đã khôi phục, cảm giác trong thân thể lại tràn ngập lực lượng, mở mắt ra liền đối thượng Thượng Quan Huyền Ý si mê mắt đào hoa.

Vươn tay, "Bang" mà búng tay một cái.

Thấy hắn phục hồi tinh thần lại, Tiêu Lăng Hàn sung sướng mà cười lên tiếng.

"Có cái gì buồn cười, ai làm ngươi trường một trương thịnh thế mỹ nhan, gọi người thấy thế nào đều xem không đủ." Nhìn lén bị trảo bao, Thượng Quan Huyền Ý không chút nào chột dạ, nói còn đúng lý hợp tình.

"Vậy ngươi có phải hay không còn tưởng sờ một chút, thuận tiện lại thân một chút?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, trong miệng trả lời: "Tưởng!"

Trong lòng lại nói: Nhất muốn làm chính là đem ngươi đè ở dưới thân, nhìn ngươi ở ta dưới thân thừa hoan.

Nghĩ như vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền có chút tâm viên ý mã, trên thực tế đem Tiêu Lăng Hàn đè ở dưới thân cũng không khó, khó được là chính mình như thế nào mới có thể thượng hắn, mà không phải bị hắn thượng.

Kỳ thật bị thượng cũng là thực sảng, Tiêu Lăng Hàn như thế nào liền không muốn bị chính mình thượng đâu?

Nheo lại mắt, Tiêu Lăng Hàn đánh giá Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn cười vẻ mặt dâm đãng, nhìn về phía chính mình ánh mắt như là nhìn chằm chằm một mâm đồ ăn.

Loại này ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn quá quen thuộc, tức phụ nhi đây là tưởng phản công.

Phản thiên!

Lâu như vậy, tức phụ nhi cư nhiên còn không có đánh mất phản công tâm tư.

Xem ra hắn là thiếu thu thập.

Chờ bọn họ đều thăng cấp đến Tiên Vương cảnh, lại hảo hảo mà thu thập hắn một đốn.

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng ám chọc chọc mà nghĩ, đến lúc đó nhất định phải làm hắn một năm đều không xuống giường được.

Áp xuống trong lòng kiều diễm tâm tư, Tiêu Lăng Hàn đứng lên, bắt tay duỗi đến Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, trong miệng nói: "Chúng ta trước tăng lên tu vi."

Liền Tiêu Lăng Hàn tay, Thượng Quan Huyền Ý thuận thế đứng lên. "Hảo!"

Triệt rớt trận pháp, hai người đi vào tiên linh trì bên.

Tiên linh trì phía dưới có trận pháp, nếu là đem trong ao thủy nhận được nơi khác đi, là sẽ không có hiệu quả, cho nên Tiêu Lăng Hàn lại đem phía trước bắt được nước ao toàn bộ thả lại trong ao.

Sơn cốc đã là một mảnh hỗn độn, từ trên không bay qua, ai cũng sẽ không nhiều nhìn liếc mắt một cái, hai người cũng không có bố trí phòng ngự trận, chỉ là làm Thiên Ti Đằng cùng Mặc Ảnh ở một bên bảo hộ.

Hai người tính toán phao tiên linh trì ngay tại chỗ độ kiếp, nếu là bố trí trận pháp, mặt sau còn muốn hủy đi, tác dụng còn không lớn.

Chìm vào đáy ao, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân mà ngồi.

Hai người cũng không có ngăn cách tu luyện, bởi vì bọn họ hơi thở đã sớm tương dung, liền tính cùng nhau tu luyện cũng sẽ không có bất luận cái gì ảnh hưởng. Tương phản bọn họ cùng nhau tu luyện, tụ tập tiên linh khí tốc độ, muốn so một người tu luyện tụ tập tiên linh khí tốc độ mau.

Không bao lâu, hai người đỉnh đầu tụ tập khởi hai cái tiên linh khí xoáy nước, một lớn một nhỏ, giao tương hô ứng.

Tiên linh khí chui vào hai người trong thân thể, bọn họ thân thể bắt đầu bị cải tạo, trong thân thể dư thừa tạp chất bị bài trừ, kinh mạch bị lần lượt cọ rửa. Hai người trên mặt đều xuất hiện rậm rạp mồ hôi, mày đồng thời nhăn lại, hiển nhiên là ở thừa nhận thống khổ.

Vừa mới bắt đầu tu luyện Tiêu Lăng Hàn còn cảm thấy không có gì, cảm giác đi theo địa phương khác tu luyện giống nhau. Nhưng chờ trong ao tiên linh khí tiến vào thân thể sau, hắn mới biết được này căn bản không phải tu luyện, mà là

giống ở sống sờ sờ luyện hóa. Hắn giống như là một kiện pháp khí, mà trong ao tiên linh khí giống như là hỏa, nhất biến biến luyện hóa hắn thân thể cốt cách, kinh mạch, huyết nhục.

Hắn cảm giác so với bị lôi kiếp phách còn muốn khó chịu, toàn thân không có một chỗ không đau, tuấn mỹ ngũ quan đều bởi vì đau đớn mà biến thành vặn vẹo.

Thượng Quan Huyền Ý đồng dạng cảm giác được đau đớn đột kích, nhưng là hắn nghĩ đến Tiêu Lăng Hàn liền ở bên người, liền gắt gao cắn răng, không cho chính mình phát ra một chút thanh âm. Cũng không biết có phải hay không mấy năm nay vẫn luôn bị Tiêu Lăng Hàn sủng, người khác biến làm kiêu, hiện tại một chút đau hắn đều chịu không nổi.

Nhớ trước đây hắn còn không có trọng sinh khi, linh hồn bị Minh Vương Âm Hỏa đốt cháy, kia đau mới thật gọi người đau đớn muốn chết, hận không thể lập tức chết đi. Cùng khi đó so sánh với, hiện tại đau không đáng kể chút nào.

Hai người trên người không ngừng có màu đen tạp chất bị bài trừ, kinh mạch bị mở rộng, cốt cách ở trọng tổ, bọn họ chung quanh vệt nước đều bị hai người trong thân thể bài xuất ra tạp chất làm cho vẩn đục một mảnh.

Hai người trầm xâm tại đây loại thống khổ mà lại vui sướng cải tạo trung vô pháp tự kềm chế.

Mười ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý biến thành một con phượng hoàng, phượng hoàng thân thể tiếp tục tiếp thu cải tạo, hỏa hồng sắc lông chim trở nên càng thêm sáng ngời, huyền huyễn bảy màu đuôi phượng, làm người coi trọng liếc mắt một cái liền cầm lòng không đậu mà thích thượng.

Lại qua năm ngày.

Thượng Quan Huyền Ý biến thành hồi hình người, hắn lấy ra hỏa viêm tinh thạch bắt đầu luyện hóa.

Tiên linh trì trung nhị mười ngày sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên cảm giác chính mình trong thân thể như là có một cổ gông xiềng bị phá tan, chỉ nghe "Phốc" một tiếng, sau đó hắn phía sau lưng bắt đầu phát ngứa, toàn thân bắt đầu nóng lên, trên người máu tựa hồ ở sôi trào, ở thiêu đốt, trắng tinh da thịt trở nên đỏ bừng một mảnh, trên người quần áo bắt đầu một tấc tấc vỡ vụn.

Một bên đang ở tu luyện Thượng Quan Huyền Ý nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn khác thường, dừng lại tu luyện, mở mắt ra triều hắn nhìn lại, ở nhìn thấy hắn lúc này bộ dáng sau, hoảng sợ, hắn chạy nhanh du tẩu đến Tiêu Lăng Hàn bên cạnh.

Thử kêu: "Lăng Hàn, Lăng Hàn……"

Nhưng Tiêu Lăng Hàn lại như là nghe không được hắn kêu gọi giống nhau, như cũ hai mắt nhắm nghiền, trên người gân xanh bạo khởi, khuôn mặt vặn vẹo, hiển nhiên cực kỳ thống khổ.

Thấy Tiêu Lăng Hàn dáng vẻ này, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng nôn nóng không thôi, cũng mặc kệ hắn như thế nào gọi đều gọi không tỉnh đối phương. Lại thử cho hắn truyền âm: 【 Lăng Hàn, ngươi tỉnh tỉnh. Lăng Hàn, ngươi rốt cuộc làm sao vậy? 】

Không chiếm được đáp lại, trong ao thủy độ ấm bắt đầu chậm rãi bay lên.

"A a a……" Tiêu Lăng Hàn khó chịu mà phát ra từng tiếng rít gào.

Thượng Quan Huyền Ý cấp như là kiến bò trên chảo nóng.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn bị nhiễm hắc đầu đã biến trở về màu trắng, hắn đôi tay đấm đánh mặt đất, chẳng sợ đôi tay bị đánh da tróc thịt bong, cũng chút nào không ngừng hạ.

Nhìn hắn thống khổ bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý quỳ trên mặt đất, từ phía sau gắt gao mà ôm lấy hắn.

"Lăng Hàn, ngươi tỉnh tỉnh, đừng làm ta sợ."

"Ngươi nói cho ta, ta nên làm như thế nào mới có thể làm ngươi tỉnh táo lại."

"Đừng đánh, ngươi tay đều bị thương."

"Trên người của ngươi như thế nào như vậy năng?"

"Lăng Hàn, Lăng Hàn, ngươi nghe được ta nói chuyện sao?"

"Ngươi nhìn xem ta, ta là Huyền Ý, ngươi nhìn xem ta được không?"

"Ngươi đến tột cùng làm sao vậy? Phía trước ngươi không phải đều còn hảo hảo sao?"

Thượng Quan Huyền Ý ở trên tay bám vào tiên linh khí mới có thể ôm lấy Tiêu Lăng Hàn, làm hắn không làm thương tổn chính mình sự.

Quản chi Tiêu Lăng Hàn không có sử dụng tiên linh khí, hắn sức lực cũng đại kinh người, Thượng Quan Huyền Ý một chút cũng không dám thả lỏng.

Lúc này, Ma Long từ trên bờ bơi tới đáy ao, "Các ngươi không phải ở phao tiên linh trì tẩy tinh phạt tủy sao? Như thế nào làm đến như là ở chiến đấu giống nhau?"

Thượng Quan Huyền Ý nghe được Ma Long thanh âm, như là thấy được cứu mạng rơm rạ, lập tức quay đầu nhìn về phía nó, "Mặc Ảnh, ngươi mau giúp ta nhìn xem, Lăng Hàn hắn đến tột cùng là làm sao vậy? Đột nhiên mất khống chế, mặc kệ ta như thế nào gọi hắn, hắn đều giống nghe không được giống nhau, hơn nữa trên người còn hảo năng, hắn nhìn qua rất khó chịu, rất thống khổ."

Ma Long bơi tới hai người bên người, cẩn thận quan sát Tiêu Lăng Hàn tình huống.

Càng xem, nó một đôi long nhãn càng là mở to đại, nói lắp nói: "Hắn…… Hắn…… Hắn……"

Thượng Quan Huyền Ý gấp đến độ không được, này đầu long thời khắc mấu chốt cư nhiên nói lắp.

Một đôi mắt đào hoa trung tràn đầy hàn quang, lạnh lùng nói: "Lăng Hàn hắn rốt cuộc làm sao vậy?"

Ma Long âm thầm nuốt khẩu nước miếng, run giọng nói, "Chủ nhân…… Hắn đây là ở thức tỉnh huyết mạch."

"Thức tỉnh huyết mạch?" Thượng Quan Huyền Ý lặp lại một lần.

Thức tỉnh huyết mạch hắn nhưng thật ra nghe nói qua, nhưng là không nghe nói qua ai thức tỉnh huyết mạch sẽ như vậy thống khổ.

"Chủ nhân hắn có Ma tộc huyết mạch, ngươi biết không?"

"Biết, hắn mẫu phụ chính là Ma tộc?"

Ma Long gian nan nói: "Là ai?"

Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái mà nhìn Ma Long liếc mắt một cái, hắn cư nhiên từ Ma Long trong giọng nói nghe ra vài phần khẩn trương. Bất quá hiện tại Ma Long khẩn trương không không phải hắn tưởng quan tâm, hắn chỉ quan tâm Tiêu Lăng Hàn tình huống hiện tại.

"Ngươi nói trước nói Lăng Hàn hiện tại rốt cuộc là tình huống như thế nào?"

"Ngươi đến nói cho ta chủ nhân mẫu phụ là ai, ta mới biết được hắn hiện tại là như thế nào tình huống."

"Bạc Hề Thiên Lạc."

"Bạc Hề dòng họ này, chỉ là Ma tộc hoàng tộc mới có tư cách dùng, hơn nữa Ma tộc hoàng tộc chỉ có ít ỏi mấy người. Cho nên, ngươi xác định chủ nhân mẫu thân tên là Bạc Hề Thiên Lạc?"

"Nhanh lên, ngươi không thấy được Lăng Hàn hiện tại là tình huống như thế nào sao?" Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt không kiên nhẫn, Tiêu Lăng Hàn hiện tại tình huống không tốt, hắn nơi nào lo lắng cùng Ma Long nói cái gì xác định không xác định.

"Giống nhau hoàng tộc thức tỉnh huyết mạch đều là ở Ma tộc Ma Diễm Trì, nơi này không có Ma Diễm Trì, chỉ có tiên linh trì, nhưng tiên linh trì rõ ràng không giúp được chủ nhân thức tỉnh." Ma Long nhỏ giọng nói.

"Rốt cuộc có biện pháp nào không, ngươi nhưng thật ra nhanh lên nói nha!" Thượng Quan Huyền Ý ôm chặt Tiêu Lăng Hàn lực đạo không cấm tăng lớn hai

phân, vừa rồi thiếu chút nữa khiến cho hắn tránh thoát mở ra.

“Có a!”

“Biện pháp gì?”

“Chủ nhân sở dĩ khó chịu, là bởi vì hắn trong thân thể phong ấn hắn huyết mạch lực lượng bị cởi bỏ, kia cổ lực lượng hắn tiêu hóa không được. Cho nên, chỉ cần làm hắn phát tiết ra tới liền hảo.”

Thượng Quan Huyền Ý chau mày, hắn như thế nào cảm giác này đầu long, một chút đều không đáng tin cậy đâu?

Còn không không yên tâm hỏi: “Nhưng ta nếu là buông ra hắn, hắn sẽ thương tổn chính mình.”

Ma Long âm thầm mắt trợn trắng, làm nửa ngày bọn họ hai cái tư duy không ở một cái tuyến thượng, “Ta nói phát tiết ra tới, là song tu ý tứ.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn còn tưởng rằng là lung tung công kích phát tiết một hồi, làm nửa ngày cư nhiên không phải chính mình tưởng như vậy!

Ma Long: “Cho nên, kế tiếp các ngươi chỉ cần song tu thì tốt rồi.”

“Hảo, ta đã biết.”

Một lát sau, thấy Ma Long còn không có rời đi đáy ao, Thượng Quan Huyền Ý hung tợn mà trừng mắt nó, “Ngươi có thể đi rồi.”

Ma Long quái kêu lên: “Đừng nha! Chủ nhân đợi chút khẳng định thực dũng mãnh, ta sợ ngươi không chịu nổi. Ta lưu lại ở ngươi không chịu nổi thời điểm, nhưng nói cho ngươi mặt khác phương pháp.”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý trắng nõn gương mặt xấu hổ đỏ bừng, còn không đợi hắn nói chuyện, lại nghe Ma Long nói: “Vạn nhất ngươi không chịu nổi, bị khô chết, vậy ngươi chết đã có thể oan.”

Thượng Quan Huyền Ý nghe thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy, “Còn chưa cút, ta nếu bị làm chết, ngươi chủ nhân cũng sẽ chết, hắn đã chết, ngươi cũng sống không được.”

Ma Long vừa nghe lời này, đã có thể không làm, nó còn không có hồi Ma Vực, như thế nào có thể chết đâu! “Nhị chủ nhân ta cùng ngươi nói, ngươi nếu là thật không chịu nổi, có thể dùng……”

Không đợi Ma Long đem câu nói kế tiếp nói xong, Thượng Quan Huyền Ý lạnh giọng quát: “Lăn, chúng ta không ra tiên linh trì phía trước, ngươi đều không chuẩn lại xuống dưới. Ngươi nếu là dám rình coi hoặc là xuống dưới, kia chờ Lăng Hàn tỉnh táo lại, ta liền nói với hắn, ngươi không chỉ có không nghe ta nói, còn mở miệng đùa giỡn ta.”

Nghĩ đến kia chỉ dê hai chân đem trước mắt tiểu phượng hoàng xem so với hắn mệnh đều quan trọng, nếu là nghe nói chính mình đùa giỡn tiểu phượng hoàng, kia chính mình phỏng chừng lập tức phải hồn về cửu tuyền.

Nghĩ đến này, Ma Long toàn bộ long thân đều run run.

"Ta lăn, hiện tại lăn, lập tức lăn! Nhị chủ nhân, ngươi nhưng ngàn vạn đừng cùng chủ nhân nói ngươi gặp qua ta." Nếu là chưa thấy qua khẳng định liền không tồn tại đùa giỡn.

"Xem ngươi biểu hiện."

Nghe thế câu nói, Ma Long "Vèo" một chút liền biến mất ở Thượng Quan Huyền Ý trong tầm mắt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 642

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 642 độ Tiên Vương kiếp

Chờ Ma Long rời đi sau, Thượng Quan Huyền Ý thử buông ra Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn thần trí rõ ràng khôi phục một chút, cũng không có lại đi đấm đánh mặt đất, Thượng Quan Huyền Ý nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Theo sau, Thượng Quan Huyền Ý gọi ra bản thân bổn danh pháp khí, ngay tại chỗ bắt đầu bố trí trận pháp.

Thực mau, hắn liền đem trận pháp bố trí hảo, sau đó đem mặt đất hơi nước rút cạn. Hắn mới vừa lấy ra một giường chăn bông, đã bị Tiêu Lăng Hàn từ phía sau gắt gao mà ôm lấy.

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý đem chăn bông phô hảo, liền nghe thấy "Tư lạp" một tiếng, trên người quần áo tùy theo chia năm xẻ bảy. Tiêu Lăng Hàn bản năng ôm lấy hắn, nghe trên người hắn dễ ngửi hơi thở, quần áo quá vướng bận, cho nên liền đem chúng nó tất cả đều lấy rớt.

Cảm giác được đối phương trên người băng băng lương lương, vuốt thực thoải mái, Tiêu Lăng Hàn ôm liền không buông tay. Không tự giác mà tới gần, cúi đầu bắt đầu một tấc một tấc hôn môi, theo bản năng cùng Thượng Quan Huyền Ý phiên vân phúc vũ.

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm kêu khổ, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này đầu óc không thanh tỉnh, bôi trơn đồ vật cũng không bôi, đau chết hắn.

Đảo mắt lại qua bảy ngày.

Đương Tiêu Lăng Hàn tỉnh táo lại khi, phát hiện chính mình đang nằm ở đáy ao, dưới thân lót một giường chăn bông, trên người cũng cái một giường chăn bông, chung quanh thủy bị trận pháp ngăn cách bên ngoài. Trong lòng ngực Thượng Quan Huyền Ý hai mắt nhắm nghiền, hô hấp lâu dài, rõ ràng là ngủ rồi. Đương nhìn đến trên người hắn tất cả đều là tím tím xanh xanh dấu vết, phía trước chính mình điên cuồng khi dễ hắn hình ảnh xuất hiện ở trong đầu.

Tiêu Lăng Hàn tức khắc cảm thấy trời đất u ám.

Xong rồi, xong rồi.

Bọn họ lần này song tu sẽ không cấp tức phụ nhi lưu lại cái gì bóng ma tâm lý đi?

Nếu là làm tức phụ nhi về sau đều không nghĩ song tu, kia có thể to lắm sự không ổn, chính mình tính phúc không phải liền không có?

Thật là đáng chết!

Phía trước Tiêu Lăng Hàn hoàn toàn không nghĩ tới hắn sẽ trước tiên thức tỉnh huyết mạch.

Vốn dĩ hắn là tính toán chờ chính mình tu vi đạt tới Tiên Quân cảnh liền đi một chuyến Ma Vực.

Thật sự là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Bọn họ bất quá mới song tu bảy ngày, tức phụ nhi cư nhiên ngủ đến như vậy trầm, khẳng định là phía trước chính mình đem hắn lăn lộn thực. Tiêu Lăng Hàn giờ phút này hận không thể thời gian chảy ngược trở về, hung hăng trừu lúc ấy chính mình hai bàn tay.

Gắt gao ôm trong lòng ngực người, quang thuộc tính tiên linh khí nhất biến biến ở trên người hắn du tẩu, đặc biệt là phía sau bộ vị, không cần xem, Tiêu Lăng Hàn đều biết, nơi đó nhất định bị thần chí không rõ chính mình lộng bị thương.

Vốn dĩ Thượng Quan Huyền Ý cau mày, ở Tiêu Lăng Hàn dùng hết thuộc tính tiên linh khí du tẩu ở hắn toàn thân thời điểm, hắn cảm giác đặc biệt thoải mái, theo bản năng duỗi tay gắt gao vòng lấy Tiêu Lăng Hàn eo, chân cũng đáp ở đối phương trên đùi, hắn cả người như là một con bạch tuộc triền ở đối phương trên người.

Cảm giác được tức phụ nhi thân cận, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng ngoéo một cái.

Hai người ôm nhau mà ngủ.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý tỉnh lại đã là ngày hôm sau, ngủ một giấc hắn cảm giác chính mình lại sống đến giờ.

Phía trước hắn xác thật bị Tiêu Lăng Hàn lăn lộn không nhẹ.

Bất quá nhìn đến đối phương khó chịu bộ dáng, hắn cũng chỉ có thể dung túng đối phương đối chính mình muốn làm gì thì làm.

Tiêu Lăng Hàn cảm giác trong lòng ngực người động một chút, hắn lập tức mở bừng mắt.

Đương Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu liền đối thượng hắn mỉm cười con ngươi, dò hỏi nói buột miệng thốt ra: "Lăng Hàn, ngươi đã khỏe?"

"Ân, vất vả ngươi." Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng hôn hôn lên quan Huyền Ý cái trán.

Nhìn đến hắn lúc này ánh mắt thanh minh, Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nhẹ nhàng thở ra, ngồi dậy, chủ động ở hắn sườn mặt thượng hôn một cái. "Hảo liền hảo, ngươi nhưng làm ta sợ muốn chết."

Thấy tức phụ nhi không có mâu thuẫn tâm lý, Tiêu Lăng Hàn còn lo lắng phía trước song tu cho hắn để lại không tốt ấn tượng, hiện tại xem ra chính mình bị mù nhọc lòng. Hắn ái chính mình, tựa như chính mình ái hắn giống nhau, mặc

kệ đối phương làm cái gì, chỉ cần là đối với đối phương hảo, bọn họ đều sẽ không cự tuyệt.

“Ta chuẩn bị đợi chút liền độ kiếp, ngươi có phải hay không cũng có thể độ kiếp?”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, lại nằm trở về Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, “Vốn dĩ phía trước ta cho rằng muốn đem hỏa viêm tinh thạch hấp thu mới có thể thăng cấp, không nghĩ tới cùng ngươi song tu lúc sau, sự tình gì đều thu phục.”

“Nói như vậy ta bị ngươi chiếm tiện nghi?” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nắm Thượng Quan Huyền Ý cái mũi.

“Rõ ràng là ngươi chiếm ta tiện nghi.” Thượng Quan Huyền Ý chút nào không chịu thua mà duỗi tay nắm Tiêu Lăng Hàn cái mũi.

“Buông tay.” Tiêu Lăng Hàn mang theo giọng mũi nói xuất khẩu.

“Ngươi trước tùng.”

“Ta đây số một hai ba, chúng ta cùng nhau buông tay.”

“……”

Nửa canh giờ, hai người rốt cuộc cọ xát ra mặt nước.

Mặc Ảnh ở Tiêu Lăng Hàn rời đi tiên linh trì sau, liền ở trộm quan sát hắn biểu tình, thấy hắn hoàn toàn đối chính mình nhìn như không thấy, nhắc tới tâm rốt cuộc trở xuống chỗ cũ.

Đi vào một mảnh trống trải trên cỏ, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhất chiêu, liền thấy Thiên Ti Đằng cùng Mặc Ảnh hai cái từ nơi xa bay lại đây, vững vàng mà dừng ở hắn bên chân.

Thấy hai chỉ đều là mộng bức bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt phun ra hai chữ: “Độ kiếp!”

Mặc Ảnh kinh ngạc nói: “Ngươi muốn độ kiếp?”

“Không phải ta, là chúng ta muốn độ kiếp.” Tiêu Lăng Hàn sửa đúng nói, làm hắn khế ước thú, tự nhiên là cùng hắn cùng nhau độ kiếp.

Mặc Ảnh rối rắm một phen, vẫn là nói: “Ngươi muốn hay không làm nhị chủ nhân đem cái kia cái gì Thiên Huyễn mặt nạ cho ngươi mượn dùng dùng?”

“Vì sao?”

Mặc Ảnh giải thích nói: “Hiện tại ngươi đã thức tỉnh rồi Ma tộc huyết mạch, đợi chút ngươi độ kiếp khẳng định sẽ hiển lộ ra Ma tộc đặc thù.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên có loại dự cảm bất hảo, khẩn trương hỏi: “Ta sẽ không thay đổi xấu, sau đó mọc ra nhòn nhọn lỗ tai, tay sẽ không thay đổi thành cái gì móng vuốt linh tinh đi?”

"Sẽ không!" Mặc Ảnh quái dị mà nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, nguyên lai này chỉ dê hai chân như vậy để ý chính mình dung mạo.

"Vậy là tốt rồi!" Tiêu Lăng Hàn âm thầm nhẹ nhàng thở ra, treo tính nhẩm là trở xuống chỗ cũ.

Hắn liền sợ chính mình biến thành cái gì kỳ kỳ quái quái bộ dáng, làm tức phụ nhi không mừng, kia hắn khóc cũng chưa địa phương khóc đi.

"Bất quá……" Mặc Ảnh muốn nói lại thôi.

"Bất quá cái gì? Ngươi có thể hay không đem lời nói dùng một lần nói xong?"

Mặc Ảnh do dự mà nói: "Ngươi hội trưởng ra một đôi cánh tới."

Mọc ra cánh?

Kia chính mình không phải biến thành điểu nhân sao?

Hắn hiện tại có điểm không nghĩ độ kiếp, làm sao bây giờ?

Nơi xa Thượng Quan Huyền Ý phát hiện không trung hơn nửa ngày cũng không có thể tụ tập khởi một mảnh mây đen, hắn nghi hoặc mà phi thân đáp xuống ở Tiêu Lăng Hàn bên người.

"Làm sao vậy Lăng Hàn?"

Tiêu Lăng Hàn trên mặt khó được lộ ra một tia mất tự nhiên thần sắc, "Không có gì."

"Ngươi bộ dáng này không giống như là không có việc gì bộ dáng."

"Thật không có việc gì, ngươi trước đem Thiên Huyễn mặt nạ cho ta mang một chút, đợi chút chính ngươi tìm cái an toàn địa phương dán lên ẩn thân phù, khả năng sẽ phát sinh một chút ngoài ý muốn." Tiêu Lăng Hàn dặn dò nói.

Này rõ ràng là có việc a!

Thả xem Tiêu Lăng Hàn bộ dáng, hắn như thế nào cảm giác đợi chút sẽ phát sinh không tưởng được sự đâu?

Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một cái hộp, mở ra sau đem bên trong mặt nạ đưa cho Tiêu Lăng Hàn, "Mang cái này mặt nạ, nó cùng Thiên Huyễn mặt nạ có không sai biệt lắm tác dụng."

Tiêu Lăng Hàn cũng không có tiếp, "Này không phải nhạc phụ đại nhân cho ngươi sao?"

"Của ta chính là của ngươi." Nói, Thượng Quan Huyền Ý không khỏi phân trần mà đem mặt nạ nhét vào Tiêu Lăng Hàn trong tay.

"Của ngươi chính là của ta, lời này ta thích. Ta cũng đều là ngươi."

"Được rồi, ngươi trước độ kiếp."

Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý lập tức phi thân rời xa nơi này.

Mỗi lần hai người vừa nói lên liền không dứt, hắn lại không rời đi, hôm nay bọn họ liền không cần độ kiếp.

Tiêu Lăng Hàn mang lên mặt nạ che khuất nguyên bản dung mạo.

Cái này mặt nạ xác thật cùng Thiên Huyễn mặt nạ có chút giống, bất quá nó chỉ có một trương khuôn mặt, không giống Thiên Huyễn mặt nạ có thể tùy tâm sở dục mà biến hóa dung mạo.

Làm tốt hết thảy chuẩn bị sau, hắn liền buông ra áp chế tu vi.

Không bao lâu, bầu trời trong xanh xuất hiện từng đóa mây đen, theo thời gian trôi qua mây đen càng tụ càng nhiều, đen nghìn nghịt một mảnh, thiên tựa hồ lập tức liền đen.

Bỗng nhiên, một đạo màu tím tia chớp cắt qua trầm tịch không trung, thẳng tắp mà triều Tiêu Lăng Hàn bổ tới, "Ầm ầm ầm" sấm rền thanh tùy theo vang lên. Tiêu Lăng Hàn đứng trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, vẫn từ kia đạo tia chớp dừng ở trên người mình.

Màu tím điện quang ở hắn quanh thân du tẩu, toàn thân tê dại thả mang điểm hơi hơi đau đớn. Vận chuyển du hệ chính lợi. Công pháp, một bên hấp thu trên người lôi điện, một bên dùng lôi điện tôi thể.

"Ầm ầm ầm……" Lại là một đạo lôi điện rơi xuống.

Phía trước năm đạo lôi điện, Tiêu Lăng Hàn đều là dùng thân thể ngạnh khiêng, thẳng đến đạo thứ sáu lôi điện rớt xuống, hắn mới gọi ra Mặc Hàn Kiếm. Tùy theo hắn cao cao giơ lên Mặc Hàn Kiếm, ở lôi điện sắp đến một cái chớp mắt, trực tiếp nhất kiếm bổ về phía lôi điện.

"Ầm ầm ầm" thanh âm vang ở bên tai, lôi điện bị hắn trực tiếp từ trung gian bổ ra.

Này nhất kiếm có một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông tư thế.

Tiên Vương cảnh tổng cộng có 54 đạo lôi kiếp.

Mặt sau lôi điện một đạo so một đạo tấn mãnh, Tiêu Lăng Hàn trên người sớm bị lôi điện phách cháy đen một mảnh, trên người sớm bị phách vết thương chồng chất, quần áo cũng rách tung toé.

Thiên Ti Đằng ở trải qua lần đầu tiên độ kiếp sau, chủ đằng mặt trên nhiễm một tia lôi điện hơi thở, này mặt sau độ kiếp nhưng thật ra không hề như vậy sợ hãi, ngược lại có thể sử dụng lôi điện rèn luyện tự thân.

Mặc Ảnh kiếp trước chính mình vượt qua kiếp, nó kiếp như là chảy nhỏ giọt dòng suối nhỏ chậm rãi chảy qua, Tiêu Lăng Hàn kiếp như là băng đằng là hồng thủy lại hung lại mãnh, bọn họ hai lôi kiếp hoàn toàn vô pháp so. Nó cảm giác mỗi lần độ kiếp chính mình bị phách ngoại tiêu lí nộn, nhiều tới vài lần nên chín.

"Ầm ầm ầm……"

Thẳng đến thứ 49 đạo lôi điện rơi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn trên người mới bắt đầu phát hiện biến hóa, sau lưng xương bả vai bắt đầu phát ngứa, cảm giác có thứ gì sắp chui từ dưới đất lên mà ra.

Hắn khó chịu mà ngửa mặt lên trời rống to: "A a a……"

Chậm rãi hắn quanh thân bắt đầu phiếm màu đen sương mù, phía sau xương bả vai vị trí ngay sau đó mọc ra một đôi màu tím đen cánh chim.

Kia cánh chim càng lúc càng lớn, cơ hồ muốn đem Tiêu Lăng Hàn cả người đều bao vây ở bên trong. Chậm rãi hắn hai tròng mắt cũng biến thành màu tím, không giống mở ra linh nhãn khi thâm tử sắc, mà là mang theo thần bí sắc thái tím đen sắc.

Mắt tím cùng phía sau cánh chim nhan sắc giao tương hô ứng.

Đứng ở nơi xa thấy như vậy một màn Thượng Quan Huyền Ý sợ ngây người.

Hắn đôi mắt không hề chớp mắt mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, lúc này Tiêu Lăng Hàn giống như là quân lâm thiên hạ chúa tể, phía sau lôi điện đang ở vì hắn reo hò.

Cái dạng này Tiêu Lăng Hàn không giống xuyên bạch y khi như vậy tiên khí phiêu phiêu, mà là mang theo một tia tà mị.

Mị hoặc nhân tâm.

Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng nghe được chính mình tiếng tim đập.

"Phanh phanh phanh" tâm như nổi trống.

Hắn đối như vậy Tiêu Lăng Hàn như cũ tim đập thình thịch.

Cái gọi là tình nhân trong mắt ra Tây Thi.

Mặc kệ Tiêu Lăng Hàn biến thành bộ dáng gì, đều là hắn Thượng Quan Huyền Ý thích bộ dáng.

Thần thức quan sát đã có người đang ở hướng bên này cấp tốc tới rồi, Thượng Quan Huyền Ý lập tức hướng chính mình trên người dán một trương ẩn thân phù.

Lôi điện trung ương, Tiêu Lăng Hàn cảm giác phía sau cánh chim như là hắn thân thể một bộ phận, tuy rằng mới vừa mọc ra tới, nhưng hắn huy động tùy tâm sở dục.

"Ầm ầm ầm!" Nhìn rớt xuống lôi điện, hắn huy động phía sau cánh chim bay thẳng đến lôi điện vọt đi lên. Lôi điện đánh vào trên người, hắn thế nhưng chỉ là cảm giác được hơi hơi đau đớn.

Tiêu Lăng Hàn phát hiện chính mình biến thành Ma tộc bộ dáng sau, thân thể so với phía trước càng khiêng lôi điện.

Quan trọng nhất chính là hắn phát hiện những cái đó lôi điện dừng ở trên người, cư nhiên bị hắn phía sau cánh chim cấp trực tiếp hấp thu.

Này quả thực chính là ở quang minh chính đại gian lận!

Hoàn toàn là độ kiếp Thần Khí!

So cái gì pháp bảo đều phải lợi hại.

Xem ra hắn Ma tộc huyết mạch rất là không đơn giản, liền kiếp lôi đều có thể cắn nuốt.

Khó trách vừa rồi Mặc Ảnh thấy hắn phía sau cánh chim khi, kia hâm mộ ánh mắt đều phải dính ở hắn phía sau lưng thượng.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……"

Lôi kiếp thanh âm, một tiếng so một tiếng đại, rơi xuống lôi điện một đạo so một đạo thô, chúng nó tựa hồ thực không cam lòng Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy nhẹ nhàng độ kiếp, đối với hắn sứ mệnh mà phách.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 643

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 643 lòng bàn chân mạt du

Đáng tiếc, lại nhiều lôi điện đều có thể bị Tiêu Lăng Hàn hấp thu, hắn phía sau cánh chim mang theo nhè nhẹ màu tím điện lưu. Phía trước nhìn qua có chút thần bí cánh chim, lúc này cho người ta một loại rất nguy hiểm cảm giác.

"Ầm ầm ầm…!" Cuối cùng một đạo lôi điện rơi xuống, trên bầu trời mây đen bắt đầu chậm rãi tan đi.

Không bao lâu, bảy màu tiên quang trực tiếp chiếu vào Tiêu Lăng Hàn trên người, Mặc Ảnh cùng Thiên Ti Đằng triền ở cổ tay của hắn thượng, cùng tiếp thu tiên quang dễ chịu.

Tiên quang mang theo chữa khỏi hiệu quả, vừa rồi bọn họ bởi vì độ kiếp sở chịu thương đang ở nhanh chóng khôi phục.

Chờ tiên quang biến mất, ánh vào Tiêu Lăng Hàn mi mắt chính là sáu cái ăn mặc một thân hắc y nam tiên, bọn họ mỗi người diện mạo tuấn mỹ, tu vi đều ở Tiên Vương cảnh.

Này sáu người đều là Ma tộc.

Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc mà nhìn về phía sáu người, "Vài vị có việc?"

Sáu người đồng thời tiến lên một bước, quỳ một gối xuống đất, "Tham kiến ma tử."

Tiêu Lăng Hàn mày một chọn, "Các ngươi nhận thức ta?"

"Công tử phía sau cánh chim là hoàng tộc tượng trưng, ở Ma Vực, có thể có được màu tím cánh chim người chỉ có hoàng tộc. Từ công tử cánh chim nhan sắc có thể thấy được, công tử huyết mạch độ dày rất cao thực thuần. Sở hữu huyết mạch thuần khiết hoàng tộc tương lai đều có khả năng trở thành Ma Vực chủ nhân, tại đây phía trước thống nhất tôn xưng ma tử." Trong đó một người tu vi ở Tiên Vương hậu kỳ người ra tiếng giải thích nói.

Cho nên, bọn họ không quen biết chính mình!

Chỉ nhận thức chính mình trên người huyết mạch.

Xem bọn họ đối chính mình cung kính thái độ, xem ra ở Ma Vực, hoàng tộc có tuyệt đối nói chuyện quyền.

Hắn như thế nào cảm giác như là nhân gian đế quốc hoàng tử!

Cũng khó trách phía trước nghe Tư Không Kiến nói Ma Chủ muốn tấn công Tiên Vực thời điểm, Tiên giới mọi người sẽ kiêng kị. Xem ra Ma Vực so Tiên Vực muốn đoàn kết, hẳn là chỉ có một người thống trị duyên cớ. Tiên Vực lấy môn phái là chủ, đại gia thực lực không sai biệt lắm, ai cũng không phục ai.

Tiêu Lăng Hàn hiểu rõ gật gật đầu: “Thì ra là thế, các ngươi nhưng còn có mặt khác sự?”

Sáu người cùng kêu lên nói: “Chúng ta nguyện ý đi theo ma tử, bảo hộ ma tử, tùy ý ma tử sai phái.”

Đây là đưa tới cửa miễn phí tay đấm?

Nếu là chỉ có chính mình một người nhưng thật ra có thể cho bọn họ đi theo, nhưng có Thượng Quan Huyền Ý tại bên người, Tiêu Lăng Hàn chỉ nghĩ cùng hắn cùng nhau thăm dò bí cảnh, những người khác đi theo còn không phải là đại đại bóng đèn sao?

Huống chi đợi chút Thượng Quan Huyền Ý còn muốn độ kiếp, càng không thích hợp làm những người khác biết bọn họ thân phận thật sự.

“Các ngươi tâm ý ta đã biết, nhưng các ngươi tới bí cảnh mục đích là tìm kiếm cơ duyên, kế tiếp các ngươi liền các đi tìm chính mình cơ duyên.”

“Nhưng bí cảnh lớn như vậy, Nhân tộc tu giả tới không biết nhiều ít, nếu là làm cho bọn họ biết ngài ma tử thân phận, bọn họ tất nhiên sẽ…… Đối ngài ra tay.”

Đợi chút hắn liền đổi một cái khuôn mặt, biết hắn là ma tử người liền trước mắt vài người.

Cho nên, hắn căn bản không lo lắng.

“Các ngươi đây là muốn vi phạm ta ý tứ?” Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt quét về phía mấy người.

Sáu người lập tức trả lời: “Không dám.”

Sau đó lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong đó một người lấy ra một khối liên lạc thạch, đưa cho Tiêu Lăng Hàn, “Kia cái này cho ngài, nếu là ngài gặp được nguy hiểm liền cho chúng ta đưa tin.”

Hắn như thế nào cảm giác chính mình hiện tại thành quốc bảo, những người này chỉ nghĩ bảo hộ hắn an toàn.

Bất quá liền tính chính mình là hoàng tộc, ở không xác định chính mình tương lai có thể trở thành Ma Chủ dưới tình huống, bọn họ đối chính mình thái độ có phải hay không quá ân cần?

Áp xuống đáy lòng nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay tiếp nhận liên lạc thạch, “Ta đã biết.”

Nói xong, người khác hóa thành một trận sương đen biến mất tại chỗ.

Thấy vậy, sáu người cũng tùy theo triều nơi xa bay đi.

Chờ sáu người đi xa, phía trước vị trí, Tiêu Lăng Hàn lại xuất hiện ở nơi đó.

【 Huyền Ý, trước đừng ra tới. 】

【 hảo! 】

"Các vị, nhìn lâu như vậy, còn không tính toán hiện thân sao?" Tiêu Lăng Hàn lúc này ăn mặc một thân màu đen tiên y, hai tròng mắt màu tím đen, sau lưng cánh chim đã bị hắn thu hồi, hắn trường thân ngọc lập, khuôn mặt lạnh lùng.

"Nha, chúng ta cư nhiên phát hiện." Một cái cà lơ phất phơ tiếng vang lên.

Chỉ thấy, cách đó không xa một cây trên đại thụ nhảy xuống bốn gã tóc các màu người, vừa rồi người nói chuyện có một đầu màu đỏ tóc, kia mấy người rõ ràng này đây hắn cầm đầu.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có nhìn về phía mấy người, mà là nhìn về phía sơn cốc bên kia, "Như thế nào, các ngươi còn không ra sao?"

Nghe thấy hắn lời này, hướng tới hắn đi tới bốn người rõ ràng sửng sốt một chút. Bốn người liếc nhau, làm nửa ngày còn có người, nói như vậy, vừa rồi bọn họ có phải hay không không có bị phát hiện?

Bốn người tuy rằng nghi hoặc, nhưng vẫn là triều Tiêu Lăng Hàn đi đến.

Chỉ là Tiêu Lăng Hàn nói, nói xong một hồi lâu, cũng không thấy có người hiện thân.

Lập tức, bốn người lại hồ nghi, chẳng lẽ không có những người khác? Trước mắt Nhân tộc bất quá là ở tạc bọn họ?

Thấy bên kia người không ra, Tiêu Lăng Hàn cũng không vội, hắn nhìn về phía đi tới bốn người, "Các ngươi có việc?"

"Không có việc gì, chúng ta liền tò mò Ma tộc hoàng tộc trường gì bộ dáng." Màu đỏ tóc người nọ đáp.

"Kỳ thật ta đối với ngươi bản thể cũng thực cảm thấy hứng thú, nghe nói hồ ly da lông thực mềm mại." Nói, Tiêu Lăng Hàn nhìn từ trên xuống dưới đối diện người, hắn ánh mắt như là xuyên thấu qua túi da đang xem đối phương bản thể.

Bị Tiêu Lăng Hàn kia xuyên thấu lực cực cường hai tròng mắt nhìn chằm chằm, tức khắc làm hồ cát có loại da đầu tê dại cảm giác. Hắn trực giác chính mình nếu là lại không đi, phỏng chừng phải bị đối phương lột da. Tuy rằng hắn gặp qua Ma tộc, lại không cùng Ma tộc chân chính đã giao thủ, huống chi đối phương vẫn là Ma tộc hoàng tộc, trong lòng không để. Lúc này mới vừa mới vừa tiến bí cảnh không lâu, hắn nhưng không nghĩ chiết ở chỗ này.

Lập tức liền nói: "Tiên hữu, tương phùng tức là có duyên, chúng ta có duyên gặp lại."

Nói xong, cũng không quay đầu lại mà bay đi.

Còn lại ba người thấy lão đại lưu đến nhanh như vậy, tuy rằng không biết vì sao, nhưng hồ ly giảo hoạt nhất, đi theo lão đại không có hại, ba người có nghĩ liền đi theo hồ cát bay đi.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn có như vậy khủng bố sao?

Này bốn con lưu nhanh như vậy.

Thấy bốn cái Yêu tộc cũng không có cùng Tiêu Lăng Hàn giao thủ, ngược lại liền như vậy rời đi. Sơn cốc bên kia đoàn người cũng lặng yên rút lui.

Thần thức trong phạm vi rốt cuộc nhìn không tới một người cùng một con yêu, Tiêu Lăng Hàn mới làm Thượng Quan Huyền Ý ra tới.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn lại đem đầu tóc nhuộm thành màu đen, gỡ xuống mặt nạ, lại biến sẽ nguyên lai bộ dáng.

Mặc cho ai nhìn thấy hắn hiện tại bộ dáng, cũng sẽ không đem hắn cùng vừa rồi ma tử liên hệ đến cùng nhau.

Một ngày sau.

Một tòa tràn đầy quái thạch đá lởm chởm ngọn núi đỉnh núi, Thượng Quan Huyền Ý lập với đỉnh núi trung gian, lúc này hắn dung mạo lại biến thành một cái khác xa lạ bộ dáng.

Đem Phệ Linh Thử từ khế ước không gian trung thả ra, sau đó hắn buông ra trên người áp chế tu vi.

Ngay sau đó, chỉ thấy vạn dặm không mây không trung, bất quá ở chỉ khoảng nửa khắc liền có đại lượng mây đen tụ tập lại đây, đen nghìn nghịt một tảng lớn, toàn bộ đè ở Thượng Quan Huyền Ý trên đỉnh đầu không.

Không bao lâu, thế giới này đều đi theo tối sầm xuống dưới, tựa hồ đêm tối sắp xảy ra.

Đột nhiên, một đạo màu tím tia chớp cắt qua không trung yên lặng, một tiếng sấm sét đánh thức phụ cận yêu thú. Tu vi thấp yêu thú chỉ có thể đãi ở chính mình huyệt động run bần bật, tu vi cao điểm yêu thú đi ra huyệt động, giương mắt nhìn về phía lôi điện lạc điểm địa phương.

"Ầm ầm ầm!" Thượng Quan Huyền Ý đứng ở lôi điện trung ương tùy ý lôi điện dừng ở trên người, hắn đồ sộ bất động, trải qua tẩy tinh phạt tủy thân thể quả nhiên so trước khiêng lôi. Lôi điện ở quanh thân du tẩu, màu tím điện quang rèn luyện thân thể, hắn cảm giác cả người thoải mái.

Chỉ là loại này thoải mái cảm không bảo trì bao lâu, ở lôi điện càng ngày càng đột nhiên thế công hạ, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình toàn thân đều phải bị lôi điện phách nát.

Phệ Linh Thử chết lặng mà nhìn chính mình chủ nhân tìm ngược hành vi.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……" Lôi điện một đạo tiếp một đạo mà rơi xuống.

Bởi vì hiện tại đại gia mới vừa tiến vào bí cảnh không bao lâu, cho nên liền tính bọn họ nhìn đến bên này có người ở độ kiếp, cũng không ai lại đây xem náo nhiệt. Đại gia lúc này đều nghĩ trước tìm cơ duyên, lúc sau lại nói cái khác. Rốt cuộc bí cảnh ba ngàn năm mới mở ra một lần, bọn họ hiện tại tùy tiện tìm được một gốc cây tiên thảo niên đại đều không thấp.

Cho nên phía trước Tiêu Lăng Hàn độ kiếp khi, trừ bỏ phụ cận hai đám người, nhưng thật ra không có những người khác chạy tới xem náo nhiệt.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp, đã qua đi một canh giờ, lại không có một người tiến đến xem náo nhiệt.

Đại đa số người tưởng chính là, liền tính giờ phút này đi đem độ kiếp người cướp bóc, cũng không chiếm được nhiều ít chỗ tốt. Bởi vì đại gia vừa mới nhập bí cảnh, trên người đáng giá nhất phỏng chừng chính là số lượng hữu hạn tiên thạch, thiên tài địa bảo, tiên thảo chờ giống nhau đều sẽ không có.

Như vậy không có chỗ tốt sự tình, tự nhiên không ai đi làm.

"Ầm ầm ầm!" Đệ tứ mười đạo lôi điện rơi xuống, Thượng Quan Huyền Ý lắc mình biến hoá, trở thành một con phi thường xinh đẹp Hỏa phượng hoàng. Hắn mở ra cánh, xoay quanh ở trời cao trung. Lôi điện đi theo hắn phía sau, mặc kệ hắn bay đến nơi nào, trước sau đối hắn không rời không bỏ, như bóng với hình.

Vừa rồi đại gia còn đối bên này độ kiếp người khinh thường nhìn lại, ở nhìn đến trên bầu trời xoay quanh Hỏa phượng hoàng sau, một đám như là nghe thấy được mùi cá miêu, sôi nổi triều Thượng Quan Huyền Ý nơi ngọn núi bay tới.

"Ầm ầm ầm……" Lôi điện còn ở tiếp tục rơi xuống, Thượng Quan Huyền Ý trên người lông chim bị lôi điện phách sau, thật nhiều đều đã biến thành cháy đen sắc, tản ra khó nghe khí vị.

Bị gió thổi qua, khí vị biến mất không còn một mảnh.

Tiêu Lăng Hàn trên người dán ẩn thân phù, lạnh lùng mà nhìn một đám từ xa đến gần người, vô tình liệt ngoại bọn họ trên mặt tất cả đều là hưng phấn.

Trừ bỏ những cái đó tham lam ánh mắt ngoại, còn có một đám người trong mắt tràn đầy xem kịch vui biểu tình.

Mở ra linh nhãn, Tiêu Lăng Hàn lại đem tầm mắt đầu hướng những cái đó xem kịch vui người, chỉ thấy những người đó tất cả đều là Yêu tộc, có hổ, xà, báo, hùng, còn có hai đầu long.

Này đó Yêu tộc một đám hóa hình thành nhân, thật đúng là nhân mô nhân dạng.

“Ầm ầm ầm!” Theo cuối cùng một đạo lôi điện rơi xuống, trên bầu trời mây đen cũng tùy theo tan đi.

Năm màu tiên quang tùy theo dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trên người, chữa trị bị lôi điện phách thương thân thể. Lúc này hắn đã hóa thành hình người, Phệ Linh Thử bị hắn đặt ở trong tay áo.

Bên ngoài vây quanh mọi người ở nhìn thấy năm màu tiên quang thời điểm, đều có chút ngạc nhiên, nhưng càng có rất nhiều hưng phấn.

Nhìn thấy những người này biểu tình, Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến lúc trước Thượng Quan Huyền Ý ở Vân Lan bí cảnh độ kiếp khi tình cảnh, phảng phất những người này cùng những người đó ở trước mặt hắn nhất nhất trùng điệp, đồng dạng tham lam, đồng dạng vô yếm.

Hắn lẳng lặng mà nhìn một hàng mười mấy người hướng tới tiên quang trung Thượng Quan Huyền Ý bay đi, sau đó toàn bộ ngừng ở trăm mét ngoại. Ngay sau đó, này mười mấy người toàn bộ biến mất ở bên ngoài xem kịch vui mọi người trong mắt.

“Đây là có chuyện gì?…… Những người đó như thế nào đột nhiên biến mất?”

“Đúng vậy, bọn họ người đâu?”

“Thật cho rằng phượng hoàng là ai đều có thể khiết ước sao?”

“Là trận pháp, xem ra sớm có người tại nơi đây bố trí trận pháp.”

“Nói như vậy còn có một cái trận pháp sư ở phụ cận?”

Hắn nói xong, còn lại Yêu tộc mấy người đều nhìn về phía kia ba cái không có vọt vào đi Nhân tộc.

“Các vị, đừng hiểu lầm, ta thực lực thấp kém, chỉ là tới xem náo nhiệt.”

“Phượng hoàng ta đã thấy được, các vị cáo từ.”

“Ta điểm này tu vi vẫn là đi tìm tiên thảo đi!”

Ba người sau khi nói xong, lập tức lòng bàn chân mạt du.

Thấy ba người tộc đều đi rồi, dư lại mấy người lẫn nhau nhìn nhìn, Long tộc hai người dẫn đầu rời đi, còn lại Yêu tộc cũng tùy theo rời đi. Bọn họ căn bản không phát hiện bố trí trận pháp người ở nơi nào, nhân lúc còn sớm rời đi, miễn cho đem chính mình đáp đi vào.

Tiêu Lăng Hàn thần thức lan tràn đi ra ngoài, nhìn thấy vừa rồi rõ ràng đã rời đi hai người, ở mấy cái Yêu tộc rời đi sau, lại đang ở phản hồi. Nhướng mày, hắn không nghĩ tới cư nhiên còn có người thượng vội vàng đi tìm cái chết.

Có lần trước ở Vân Lan bí cảnh phát sinh sự, Tiêu Lăng Hàn liền nghĩ, đem sở hữu đối tức phụ nhi động người tham lam đều giải quyết rớt. Cho nên, hắn ở đi

vào nơi này sau, trước tiên ở bên ngoài bố trí một cái lục cấp vây trận cùng lục cấp sát trận, sau đó mới làm Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 644

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 644 đều là hiểu lầm

Tiêu Lăng Hàn thân là Ma tộc.

Hắn độ kiếp khi, chạy tới tham quan người cũng không nhiều, hơn nữa hắn nếu là không ra tiếng, phỏng chừng kia bốn con yêu đều không tính toán ra tới.

Liền tính Ma tộc cùng Nhân tộc thế bất lưỡng lập, ở không có chỗ tốt dưới tình huống, đều không muốn chủ động ra tay.

Xem ra vẫn là phượng hoàng mị lực đại, tức phụ nhi độ cái kiếp, không một cái giấu đầu lòi đuôi người, đều thoải mái hào phóng xuất hiện.

Này hai người đối phượng hoàng cư nhiên như vậy chấp nhất!

Thực mau đi mà quay lại hai người xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong tầm mắt, hắn tổng cảm thấy trong đó một người đặc biệt quen mắt, giống như đã từng tương tự.

Hắn hẳn là ở nơi nào gặp qua mới đúng, nhưng rốt cuộc là ở nơi nào gặp qua đâu?

Duỗi tay xoa xoa giữa mày, Tiêu Lăng Hàn trong lúc nhất thời thật đúng là nhớ không nổi đến tột cùng là ở nơi nào gặp qua người này.

Chỉ có thể đem thần thức thả ra đi, tiếp tục quan sát kia hai người.

"Chu huynh, ngươi thật có thể lướt qua nơi này trận pháp?"

"Yên tâm đi, bất quá mới lục cấp trận pháp mà thôi, sao có thể chẳng lẽ ta Chu mỗ."

"Chu huynh, ngươi thật đúng là ta Hồ Dũng quý nhân. Nếu là hôm nay ta thật có thể được đến phượng hoàng huyết, về sau ngươi kêu ta làm cái gì, ta liền làm cái đó, không một câu oán hận."

"Yên tâm, ngươi nhất định sẽ như nguyện."

Khi nói chuyện, chỉ thấy cái kia tự xưng Chu mỗ thanh niên nam tiên từ không gian giới tử trung lấy ra một cái bàn tay đại đồ vật, ở hắn hướng bên trong đưa vào tiên linh khí sau, kia đồ vật chậm rãi biến đại, cũng lộ ra nó nguyên bản bộ dạng, cư nhiên là kiện tấm chắn pháp bảo.

Cầm tấm chắn, Chu mỗ quay đầu lại kêu lên Hồ Dũng: "Đuổi kịp."

Hai người một trước một sau đi vào trận pháp trung, trận pháp lúc này đã không có một bóng người, phía trước bị nhốt ở bên trong mười mấy người đều đã

thành Mặc Ảnh trong bụng thực.

Mặc Ảnh trực tiếp tiến lên, "Bính" một tiếng, trực tiếp đánh vào kia khối tấm chắn thượng. Một kích không trúng, nó lập tức rút lui tại chỗ, cũng không biết kia tấm chắn là dùng cái gì tài liệu làm, cứng rắn vô cùng, đâm nó mắt đầy sao xẹt.

Hồ Dũng đứng ở kia họ Chu nhân thân sau, hắn nhưng thật ra hoàn toàn không biết, chính mình hai người vừa rồi thiếu chút nữa liền thành một cái Ma Long đồ ăn. Hắn chỉ nghe được tấm chắn phát ra tiếng vang, cũng không có nhìn đến có người công kích, cho nên không quá để ý. Phát hiện đứng ở trước người người ngừng lại, hắn nghi hoặc nói: "Chu huynh, ngươi như thế nào không đi rồi?"

Chu mỗ lại là nhíu mày, vừa rồi có cái gì tập kích bọn họ, kia đồ vật tới vô ảnh đi vô tung, hắn căn bản không thấy rõ đối phương là cái gì.

Quay đầu lại đối Hồ Dũng nói: "Cẩn thận một chút."

"Nga, hảo." Hồ Dũng không cảm giác được có nguy hiểm, trả lời rất là có lệ.

Chu mỗ trong mắt hiện lên một tia hàn quang, khinh miệt mà liếc phía sau Hồ Dũng liếc mắt một cái, liền tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Ma Long tự nhiên sẽ không làm hai người xuyên qua trận pháp, nó lại lần nữa tiến lên, biết kia khối tấm chắn không đơn giản, cho nên hắn bay thẳng đến phía sau người nọ công kích mà đi. Mắt thấy chính mình là có thể như nguyện mà đem trước mặt người nuốt vào trong bụng, kết quả lại là "Bính" một tiếng.

Nó lại lần nữa đụng vào kia khối tấm chắn thượng, nháy mắt nó liền rút lui tại chỗ.

Đương Chu mỗ lấy ra một phen kiếm chém tới khi, tự nhiên chém cái không.

"Làm ta sợ muốn chết, vừa rồi cái kia là thứ gì?" Hồ Dũng nghĩ mà sợ mà vỗ chính mình bộ ngực, vừa rồi hắn xoay người thời điểm liền nhìn đến một trương bồn máu mồm to.

Nếu không phải Chu mỗ phản ứng mau, hắn nên bị ăn luôn.

"Không thấy rõ, ngươi cẩn thận một chút." Chu mỗ nhàn nhạt nói.

"Hảo, vừa rồi đa tạ Chu huynh, ngươi lại đã cứu ta một mạng." Hồ Dũng cảm kích nói.

Ma Long ăn hai lần ám khuy, cũng không dám lại dễ dàng tiến lên, cảm ứng được Tiêu Lăng Hàn chính là cách đó không xa, nó lập tức truyền âm: 【 chủ nhân, này hai người cái gì lai lịch? Tên kia trong tay tấm chắn là cái thứ tốt. 】

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng thấy được kia khối tấm chắn, kia xác thật là thứ tốt, một kiện bán thần khí pháp bảo.

Híp mắt nhìn về phía phía trước cầm tấm chắn nam tiên, Tiêu Lăng Hàn từ nhẫn không gian trung lấy ra khóa hồn chi nỏ.

Chu mỗ chính mang theo Hồ Dũng tiếp tục hướng phía trước đi.

Đi tới đi tới, hắn đột nhiên ngừng lại, quay đầu mọi nơi nhìn quét.

Hắn cảm giác có người đang xem chính mình, kia ánh mắt rất cường liệt, làm hắn muốn bỏ qua đều khó. Chỉ là đương hắn nghiêm túc đi xem thời điểm, lại cái gì cũng không phát hiện.

Nhìn đến Chu mỗ động tác, Hồ Dũng cũng đi theo khắp nơi đánh giá, trong tay hắn nắm một cây đao, thân thể rõ ràng ở phát run, có thể thấy được hắn thực khẩn trương.

"Ngươi nhưng có phát hiện?" Chu mỗ vẫn như cũ ở đánh giá bốn phía, đầu cũng không quay lại hỏi.

"Chu huynh, ta cái gì cũng không phát hiện." Hồ Dũng thành thật mà trả lời.

"Chúng ta tiếp tục đi." Nói xong, Chu mỗ tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Hồ Dũng theo sát sau đó.

Một mũi tên vô thanh vô tức mà hướng tới Chu mỗ bay nhanh mà đi.

Hình như có sở cảm, Chu mỗ trong tay tấm chắn lập tức thay đổi cái phương hướng che ở chính mình trước người.

Ngay sau đó, "Đương" một thanh âm vang lên.

Tấm chắn thượng toát ra nhè nhẹ hỏa hoa, theo sau đó là "Lạch cạch" thanh âm vang lên, rõ ràng là có cái gì rơi xuống trên mặt đất.

Đang lúc Chu mỗ vận khởi tiên linh khí, muốn đem trên mặt đất mũi tên hút ở trong tay khi, mũi tên lại như là có sinh mệnh giống nhau chính mình bay đi.

Chu mỗ cùng Hồ Dũng hai người tầm mắt theo mũi tên di động, chỉ thấy kia chi mũi tên bay đến một chỗ tạm dừng một chút, sau đó liền biến mất không thấy.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới Chu mỗ phản ứng nhanh như vậy, lấy hắn Tiên Đế cảnh thần thức tỏa định, cư nhiên sẽ bị hắn phát hiện.

Có cổ quái!

Giống hắn như vậy thần thức so tu vi cao người có rất nhiều, nhưng giống hắn như vậy thần thức so tu vi cao hơn rất nhiều người cơ hồ không có.

Nếu là có, vậy chỉ có một loại khả năng.

Đoạt xá!

Nghĩ đến này khả năng, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa giương mắt nhìn về phía Chu mỗ, cẩn thận quan sát hắn dung mạo.

Gương mặt này, hắn xác định chính mình không có gặp qua, nhưng là ngũ quan lại phi thường quen thuộc, như là…… Có người dùng phần mềm, đem trên ảnh chụp hai cái lớn lên không giống nhau người, khâu ở bên nhau.

Nghe nói người ngũ quan sẽ căn cứ linh hồn bộ dáng biến hóa, đó chính là nói trước mặt người này rất có thể đã không còn là hắn nguyên bản bộ dáng, theo thời gian trôi qua, hắn diện mạo sẽ càng ngày càng tiếp cận hắn linh hồn bộ dáng.

Nếu muốn biết trước mặt người đến tột cùng là ai, biện pháp tốt nhất chính là sưu hồn. Nhưng trước mắt người thực lực không thấp, trong tay còn có bán thần khí, muốn bắt lấy hắn, sợ không phải dễ dàng như vậy.

Chu mỗ xác định âm thầm có người sau, vẫn luôn âm thầm cảnh giác, để ngừa đối phương lại lần nữa hướng hắn ra tay. Vừa rồi triều hắn phóng tới mũi tên, rõ ràng cũng là một kiện bán thần khí, nếu không phải hắn thần thức cao, phỏng chừng liền phải tài.

Trong lúc nhất thời, hai bên đều không có động tác.

Trận pháp bên ngoài, tiên quang đã biến mất, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc mà đánh giá bốn phía. Tầm mắt trong phạm vi cũng không thấy một người, Tiêu Lăng Hàn cũng không biết tung tích.

Bỗng nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa trận pháp, đạo lữ khế ước cảm ứng được Tiêu Lăng Hàn liền ở trận pháp trung.

Đang lúc hắn tính toán tiến vào trận pháp khi, lại thu được Tiêu Lăng Hàn truyền âm, 【 Huyền Ý, đừng đến trận pháp trung tới, nơi này có người ta hoài nghi hắn là đoạt xá trọng sinh, thả hắn thần thức khả năng cùng ta giống nhau có Tiên Đế cảnh. 】

Tiên Đế cảnh?

Kia chẳng phải là nói người này trước kia là một người Tiên Đế cảnh tu giả.

【 hảo, ta liền ở bên ngoài, ngươi chú ý an toàn, nếu là yêu cầu ta, nhớ rõ kêu ta. 】 biết chính mình đi vào khả năng sẽ kéo chân sau, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền đánh mất đi vào ý niệm.

【 hảo. 】

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa đem tâm tư đặt ở trước mặt hai người trên người, hai người đều là Tiên Vương hậu kỳ.

【 Mặc Ảnh, ngươi làm ra điểm tiếng vang. 】

Mặc Ảnh: "……"

Vẻ mặt cá 6 hi độc M già ngốc!

Làm ra điểm tiếng vang?

Chủ nhân đây là có ý tứ gì?

Nhìn thấy Mặc Ảnh kia xuẩn dạng, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ đỡ trán, 【 dương đông kích tây hiểu hay không? Ngươi làm ra tiếng vang, ta đánh lén lấy tấm chắn người nọ. 】

Mặc Ảnh:…… Thì ra là thế!

【 đã biết. 】

Chu mỗ cùng Hồ Dũng hai người chính độ cao tập trung tinh thần dự phòng âm thầm người lại lần nữa ra tay, bỗng nhiên bọn họ nghe được hữu phía trước truyền đến tiếng vang, hai người lập tức quay đầu xem qua đi.

Ngay sau đó, "Mắng" một thanh kiếm trực tiếp đâm vào Chu mỗ bụng bên trái thượng.

Thiếu chút nữa liền đâm trúng hắn đan điền, thời khắc mấu chốt hắn đã nhận ra nguy cơ, hướng hữu di một chút vị trí, vừa lúc tránh đi đan điền.

Tiêu Lăng Hàn đâm trúng Chu mỗ sau, lập tức rút về kiếm, lắc mình lui về phía sau.

Tuy rằng tiếc nuối không có đâm trúng đối phương đan điền, nhưng hắn vừa rồi đã đem ma khí đánh vào đối phương trong thân thể, tin tưởng đối phương thực mau liền sẽ mất đi chiến lực.

"Chu huynh." Biến cố quá nhanh, Hồ Dũng phản ứng lại đây khi, liền thấy bạn tốt bụng ở đổ máu.

"Giúp ta che lại miệng vết thương."

"Nga, hảo." Hồ Dũng lập tức duỗi tay giúp Chu mỗ che lại bụng.

Chu mỗ tay phải cầm tấm chắn, tay trái lấy ra đan dược nhét vào trong miệng.

Hai người đều đang âm thầm cảnh giác, vừa rồi âm thầm người ra tay khi, bọn họ hai người liền người khác là nam hay nữ đều không có thấy rõ.

Hồ Dũng nghĩ đến vừa rồi phát sinh sự, giữa trán hãn ngăn không được từng giọt đi xuống rớt. Vừa rồi nếu là đổi thành hắn, kia hắn căn bản tránh không khỏi, càng nghĩ càng khẩn trương, giúp Chu mỗ đè lại miệng vết thương tay, lực đạo không tự giác mà tăng lớn hai phân.

"Hồ huynh." Chu mỗ khẽ quát một tiếng.

Hồ Dũng theo Chu mỗ tầm mắt nhìn về phía hắn bụng, so vừa rồi lưu huyết còn muốn nhiều.

Vội vàng xin lỗi: "A, đối…… Thực xin lỗi Chu huynh."

Vừa rồi cầm máu đan là ăn không trả tiền!

"Ta nơi này có đan dược." Hồ Dũng vội vàng lấy ra chính mình đan dược đưa cho Chu mỗ.

Chu mỗ đang định đem Hồ Dũng tay cầm khai, chính hắn che miệng vết thương khi, biến cố liền tại hạ một giây phát sinh. Chỉ thấy Hồ Dũng đầu người trực tiếp bay lên, sau đó rơi xuống ở trên mặt đất, lăn một vòng.

Huyết bắn Chu mỗ đầy mặt.

Chu mỗ lập tức cầm lấy tấm chắn, lùi về sau vài bước, cảnh giác mà mọi nơi nhìn xung quanh. Đối thủ thật là xuất quỷ nhập thần, lặng yên không một tiếng động, vừa rồi ngay cả hắn đều không có nhận thấy được đối phương tồn tại.

Chẳng sợ hắn trước kia là Tiên Đế cảnh cường giả, giờ phút này trong lòng cũng khó tránh khỏi có chút hoảng loạn.

Hắn ngoài mạnh trong yếu quát: "Ngươi rốt cuộc là người phương nào, có bản lĩnh liền lăn ra đây, đừng giấu đầu lòi đuôi."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Bốn phía một mảnh yên tĩnh, không có một chút thanh âm, Chu mỗ nắm tấm chắn tay không cấm nắm thật chặt.

Tiêu Lăng Hàn tùy thời mà động, lại lần nữa thuấn di đến Chu mỗ phía sau, cầm kiếm triều hắn đâm tới.

"Đương" thanh thúy thanh âm truyền ra.

Chu mỗ cảm giác được phía sau có phong đánh úp lại, không chút nghĩ ngợi một cái xoay người, lập tức đem tấm chắn che ở trước người. Động tác quá lớn, bụng miệng vết thương lại bắt đầu đổ máu, tức giận đến hắn rống giận: "Phương nào bọn chuột nhắt!"

Cảm giác ma khí đã ở ăn mòn Chu mỗ đan điền, Tiêu Lăng Hàn bắt lấy ẩn thân phù, hiển lộ ra thân hình.

Nhìn đến đột nhiên xuất hiện ở chính mình 10 mét có hơn người, Chu mỗ trong mắt thần sắc âm tình bất định, hắn không nghĩ tới vừa rồi đánh lén chính mình người cư nhiên lớn lên một bộ nhân mô cẩu dạng. Bất quá xem hắn tướng mạo, hoàn toàn không giống như là sẽ hành kia tiểu nhân hành vi.

Hắn trầm giọng nói: "Các hạ là ai? Ta giống như cùng ngươi không oán không thù đi?"

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng: "Kia chỉ phượng hoàng là ta bạn lữ, ngươi cảm thấy chúng ta có hay không thù hận?"

Chu mỗ: "……"

"Hiểu lầm, đều là hiểu lầm, ta nếu là biết kia chỉ súc…… Phượng hoàng, là tiên hữu đạo lữ, tuyệt đối sẽ không đánh hắn chủ ý."

Tiêu Lăng Hàn hồi lấy cười lạnh.

Chu mỗ âm thầm cắn răng, đối phương bất quá mới Tiên Vương lúc đầu tu vi, theo lý thuyết căn bản không có khả năng là chính mình đối thủ, nhưng đối phương thân pháp quỷ dị, thế nhưng còn có thể ẩn thân, làm hắn đều không thể tìm được tung tích.

Hiện tại đối phương sợ là sẽ không dễ dàng buông tha chính mình.

Lúc này, Chu mỗ mới nhớ tới cùng hắn cùng nhau tiến vào trận pháp trung Hồ Dũng, giương mắt triều Hồ Dũng nơi vị trí nhìn lại, chỉ là trận pháp trung nơi nào còn có Hồ Dũng thi thể.

Hồ Dũng thi thể biến mất quỷ dị, hoàn toàn là vô thanh vô tức, rõ ràng thượng một khắc còn ở hắn cách đó không xa, chỉ là một cái chớp mắt công phu, liền biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc danh mà Chu mỗ trong lòng dâng lên một tia bất an, hắn nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, “Tiên hữu, chúng ta đánh cái thương lượng, ngươi phóng ta rời đi, ta nói cho ngươi tiến vào Lạc Thiên bí cảnh nội vây phương pháp.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 645

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 645 cưỡi xe nhẹ đi đường quen

Chu mỗ rõ ràng mà cảm nhận được Tiêu Lăng Hàn trên người sát ý, đối phương muốn giết hắn.

Vì nay chi kế chính là sấn đối phương không chú ý, hắn đoạt xá đối phương. Thả xem đối phương cốt linh 500 tuổi không đến liền có Tiên Vương cảnh thực lực, tư chất có thể nói là hắn cuộc đời ít thấy.

Vừa rồi Chu mỗ đáy lòng dâng lên kia ti bất an, ở quyết định muốn đoạt xá Tiêu Lăng Hàn sau, đã bị hắn ném tại sau đầu.

Chu mỗ hiện tại thân thể này tu luyện tư chất vốn dĩ liền không tốt, hơn nữa hắn mấy năm nay mạnh mẽ tăng lên tu vi, căn cơ đã sớm tổn hại. Hắn đang muốn tìm một cái thiên tư người tốt đoạt xá, không nghĩ tới ông trời liền đem người đưa đến trước mặt hắn.

Tiêu Lăng Hàn cảm nhận được Chu mỗ xem chính mình kia mịt mờ trung mang theo nóng rực ánh mắt, ở trong lòng yên lặng mắt trợn trắng.

Bất quá mới Tiên Đế cảnh thần thức liền muốn đoạt xá hắn, thật sự là si tâm vọng tưởng.

Hắn không mặn không nhạt mà nói: "Ngươi nói trước nói xem."

Chu mỗ đôi mắt lóe lóe, bất động thanh sắc mà nói: "Ngươi nếu là muốn biết, đến làm ta trước đem thương thế khôi phục lại nói,"

"Hảo a!" Tiêu Lăng Hàn thập phần phối hợp, không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng.

Hắn đáy mắt lại hiện lên một đạo quang, tin tưởng đợi chút Chu mỗ khôi phục thương thế khi, nhất định sẽ có kinh hỉ lớn.

Chu mỗ lập tức làm bộ làm tịch lấy ra đan dược ăn xong, sau đó ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi, hai mắt nhắm nghiền, thần thức không dấu vết mà quan sát Tiêu Lăng Hàn.

Hai người tuy rằng đều là Tiên Đế cảnh thần thức, nhưng Tiêu Lăng Hàn thần thức đã đạt tới Tiên Đế cảnh đỉnh, mà Chu mỗ thần thức chỉ có Tiên Đế trung kỳ.

Cho nên, Chu mỗ động tác nhỏ, đều bị Tiêu Lăng Hàn thu hết đáy mắt.

Thấy đối phương muốn đoạt xá chính mình, Tiêu Lăng Hàn làm bộ không biết, chờ đối phương đưa tới cửa tới. Hắn dứt khoát cũng ở một bên nhắm mắt đả tọa, lấy này làm cho đối phương nhanh lên động thủ.

Qua đại giai non nửa cái canh giờ, Chu mỗ phát hiện tự thân tiên linh khí đang bị một cổ hắc khí cắn nuốt, bất quá nghĩ đến hắn lập tức liền không cần thân thể này, cũng liền không để ý. Hắn thấy Tiêu Lăng Hàn tựa hồ đã tiến vào tu luyện trung, linh hồn lập tức từ thức hải trung phiêu ra, thẳng tắp mà bay về phía Tiêu Lăng Hàn giữa mày.

Nhìn thấy Chu mỗ động tác, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không dấu vết mà ngoéo một cái.

Mở ra thức hải phòng ngự, tùy ý Chu mỗ linh hồn phi tiến chính mình thức hải trung, Tiêu Lăng Hàn tâm thần chìm vào thức hải, nhìn thấy thức hải trung nhiều ra một người sau, lập tức đóng cửa thức hải, miễn cho con mồi chạy.

Chờ Chu mỗ xoay người, Tiêu Lăng Hàn mới thấy rõ hắn thật diện mạo, đối phương nhìn qua 50 tới tuổi, trung đẳng dáng người, tứ phương mặt, lưu trữ râu dê.

Lão nhân này…… Hắn không quen biết.

"Ngươi là ai?…… Ngươi muốn làm cái gì?" Tiêu Lăng Hàn làm bộ một bộ sợ hãi bộ dáng, cảnh giác mà nhìn Chu mỗ.

"Ta là ai? Ha ha ha……" Chu mỗ vuốt chính mình râu dê cười lớn, lơ đãng xoay người, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn thức hải trung tình huống, hắn tiếng cười đột nhiên im bặt.

Hắn như là nhìn thấy gì không thể tưởng tượng sự tình, ngón tay run rẩy chỉ hướng trước mặt nhìn đến cảnh tượng, đầy mặt khiếp sợ.

"Này…… Này……" Khi nói chuyện, hắn hô hấp đều tăng thêm vài phần.

Quay đầu lại hắn lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Ngươi…… Ngươi……" Ngươi nửa ngày cũng ngươi không ra một câu hoàn chỉnh nói.

Chu mỗ lúc này trong đầu chỉ có một thanh âm, "Không có khả năng, sao có thể? Hoàn toàn không nói,) đùa](tránh _ khả năng! Tuyệt đối không có khả năng."

Nhìn đến Chu mỗ đột nhiên như là tố chất thần kinh.

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Còn không phải là toàn linh căn sao?

Có cái gì hảo đại kinh tiểu quái!

Chu mỗ qua một hồi lâu mới hoãn lại đây, kinh nghi bất định mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ngươi…… Ngươi rốt cuộc là ai?"

“Ta còn muốn hỏi ngươi là ai? Tới ta thức hải muốn làm gì?”

“Không, không có khả năng, sao có thể?” Chu mỗ lắc đầu, nói ông nói gà bà nói vịt nói.

Lão nhân này nhìn qua như thế nào như là điên rồi đâu?

Chẳng lẽ bị chính mình linh căn số lượng dọa tới rồi?

Đối phương thần thức không có chính mình cường, nhưng thật ra có thể sưu hồn. Bất quá, xem hắn bộ dáng, như là điên rồi, đợi chút lục soát ra tới đồ vật sợ là lung tung rối loạn, đứt quãng.

“Ngươi có phải hay không họ Tiêu?” Chu mỗ đột nhiên hỏi.

Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc, đối phương chẳng lẽ nhận thức chính mình?

Cũng không đúng, đối phương nếu là nhận thức hắn, ngay từ đầu nên nhận ra tới mới đúng.

“Đang hỏi người khác tên phía trước không phải hẳn là trước báo tên của mình sao?”

“Nói cho ta, ngươi có phải hay không họ Tiêu?” Chu mỗ chấp nhất với vấn đề này.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Đợi một hồi lâu, thấy Tiêu Lăng Hàn đều không trả lời chính mình vấn đề, Chu mỗ đành phải đáp: “Ta kêu Chu Nguyên, ngươi có phải hay không họ Tiêu?”

Chu Nguyên?

Có chút quen tai.

Giống như ở nơi nào nghe qua.

Chợt, trong đầu hiện lên một cái hình ảnh.

Phượng Hoàng Thành Tiên Hoa Các, lúc ấy hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý mới vừa mua mấy bộ quần áo, sau đó liền có cái kêu Chu Lập Nhiên người muốn cường mua cường bán. Nhớ rõ lúc ấy hắn nói chính mình là Thiên Đạo Tông Chu Nguyên Tiên Đế thân tử.

Trước mặt cái này Chu Nguyên sẽ không chính là cái kia Chu Lập Nhiên trong miệng Chu Nguyên đi?

Lại nghĩ đến bên ngoài Chu mỗ bộ dạng cùng nguyên lai Chu Lập Nhiên có ba phần tương tự.

Hắn liền nói nhìn thấy Chu mỗ ánh mắt đầu tiên liền quen thuộc, nhưng hồi tưởng nửa ngày cũng nhớ không nổi cái này Chu mỗ người là ai.

Hiện tại xem ra hắn là cái này kêu Chu Nguyên người đoạt xá Chu Lập Nhiên, thả đoạt xá thời gian không ngắn, ít nhất có mấy chục thượng trăm năm, bằng

không đối phương dung mạo sẽ không có như vậy đại biến hóa.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không trở về lời nói, Chu Nguyên lại lần nữa hỏi: “Ngươi rốt cuộc có phải hay không họ Tiêu?”

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt phức tạp mà nhìn về phía Chu Nguyên, gia hỏa này cư nhiên đem chính mình thân nhi tử cấp đoạt xá.

“Ta là họ Tiêu.” Hắn gật gật đầu, tiện đà lại hỏi: “Ngươi là Thiên Đạo Tông Chu Nguyên Tiên Đế?”

“Ngươi nhận thức ta?” Chu Nguyên kinh ngạc nói.

“Ngươi đoạt xá chính mình nhi tử?”

Chu Nguyên lãnh “Hừ” một tiếng, vẫn chưa trả lời.

Tiêu Lăng Hàn hồi tưởng khởi phía trước ở Phượng tộc phát sinh sự, suy đoán nói: “Không phải là Phượng Khuynh Nhan huỷ hoại ngươi thân thể đi?”

Nghe vậy, Chu Nguyên khuôn mặt vặn vẹo, trong ánh mắt tràn đầy hận ý.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn biết chính mình đoán đúng rồi, hẳn là Chu Nguyên ở Phượng tộc thời điểm chọc giận cái kia lão bà. Bằng không liền lấy kia nữ nhân đem Phượng tộc ích lợi xem đến so cái gì đều quan trọng tình huống, khẳng định sẽ không dễ dàng đối Thiên Đạo Tông Tiên Đế cảnh tu giả ra tay.

Xem ra, cái này Chu Nguyên hẳn là không điên, bất quá hắn xác thật có điểm tố chất thần kinh, có thể đem chính mình thân nhi tử đều cấp đoạt xá người khẳng định không bình thường.

Chu Nguyên đánh giá Tiêu Lăng Hàn một phen, tiện đà hỏi: “Ngươi là Tiêu Trình Hạo nhi tử?”

Hắn có thể nói chính mình không phải sao?

Hiện tại đã biết đối phương là ai, hắn chỉ cần sưu hồn tìm ra tiến vào nội vây phương pháp, cho nên vấn đề này hắn hoàn toàn không cần trả lời.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di đến Chu Nguyên trước người, vươn tay phải điểm hướng hắn giữa mày.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, Chu Nguyên âm thầm cười lạnh, hắn có Tiên Đế cảnh thần thức, linh hồn lực khẳng định so Tiêu Lăng Hàn cao, đối phương lúc này bộ dáng rõ ràng là tưởng sưu hồn, huống chi hắn ký ức cũng không phải là ai đều có thể lục soát.

Bởi vậy Chu Nguyên cũng có tránh né, mà là chờ Tiêu Lăng Hàn tự mình chuốc lấy cực khổ.

Tay điểm ở Chu Nguyên giữa mày sau, Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu đối hắn sưu hồn.

Thực mau, Tiêu Lăng Hàn mày liền gắt gao nhăn lại, sắc mặt dần dần biến bạch.

Bên ngoài, Tiêu Lăng Hàn thân thể sắc mặt cũng đi theo tái nhợt lên, giữa trán đại tích đại tích mồ hôi chảy xuống.

Mặc Ảnh ở một bên xem kinh hồn táng đảm, rất sợ Tiêu Lăng Hàn sẽ bị xử lý, như vậy nó cũng sẽ đi theo cùng nhau chơi xong. Kỳ thật thực nó tưởng vọt vào Tiêu Lăng Hàn thức hải xem cái đến tột cùng, bất quá, đối phương khẳng định sẽ không làm nó đi vào. Nghĩ lại nó lại nghĩ đến bên ngoài không phải có cái có thể đi vào người được chọn sao?

Vì chính mình mạng nhỏ, Mặc Ảnh lập tức từ trận pháp sinh môn đi ra ngoài, đem Thượng Quan Huyền Ý cấp kêu tiến trận pháp trung.

“Nhị chủ nhân, ngươi mau nhìn xem, chủ nhân hắn cái dạng này rõ ràng không thích hợp.”

Thượng Quan Huyền Ý giống một trận gió giống nhau quát đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, liếc mắt một cái liền nhìn ra hắn vấn đề nơi. Lập tức quay đầu đối Ma Long nói: “Mặc Ảnh cho chúng ta hộ pháp.”

“Yên tâm đi, hết thảy bao ở ta trên người, ngươi mau đi xem một chút chủ nhân như thế nào.”

Thượng Quan Huyền Ý cũng không hề vô nghĩa, lập tức dựa gần Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi, linh hồn bay ra thức hải, hướng tới Tiêu Lăng Hàn thức hải mà đi.

Vốn dĩ hắn cho rằng chính mình sẽ thông suốt mà phi tiến Tiêu Lăng Hàn thức hải trung, nào biết căn bản vào không được.

Bất đắc dĩ chỉ có thể lui về tới.

Mặc Ảnh thấy Thượng Quan Huyền Ý nhanh như vậy liền mở bừng mắt, nghi hoặc nói: “Nhanh như vậy liền thành?”

“Không có, ta vào không được Lăng Hàn thức hải, hắn giống như cố ý phong bế thức hải.” Thượng Quan Huyền Ý chau mày, lo lắng mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Liền ngươi còn không thể nào vào được, cái này nhưng làm sao bây giờ?” Mặc Ảnh ở giữa không trung bay tới bay lui, gấp đến độ xoay quanh.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay nắm lấy Tiêu Lăng Hàn tay, đôi mắt không chớp mắt mà nhìn chằm chằm hắn.

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết bên ngoài một người một thú chính lo lắng hắn, hắn lúc này tìm thấy được có quan hệ Chu Nguyên ký ức đứt quãng, cũng không hoàn chỉnh, hơn nữa rất nhiều quan trọng tin tức căn bản nhìn không tới.

Giống như là trong máy tính mặt văn kiện bị người bỏ thêm mật, hắn chỉ có thể nhìn đến xác thật có văn kiện, nhưng lại đọc lấy không đến bên trong nội dung.

Bất quá hắn tuy rằng nhìn đến tin tức đều không phải quan trọng kia bộ phận, nhưng lại có tiến vào nội vây phương pháp.

Chờ Tiêu Lăng Hàn thu hồi ngón tay khi, Chu Nguyên linh hồn bởi vì không chịu nổi hắn linh hồn thượng thần lực, trực tiếp tiêu tán.

Đương hắn mở mắt ra, liền đối thượng Thượng Quan Huyền Ý lo lắng ánh mắt.

Mà Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, thử tính mà kêu: "Lăng Hàn?"

"Là ta." Tiêu Lăng Hàn mỉm cười đáp, duỗi tay nhéo nhéo hắn gương mặt.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp duỗi tay ôm lấy Tiêu Lăng Hàn, đem đầu vùi ở hắn cổ gian, tham lam mà nghe trên người hắn hương vị, trong miệng hỏi: "Vừa rồi có phải hay không ra cái gì ngoài ý muốn?"

"Gặp được một chút vấn đề nhỏ, lúc trước ta nói tên kia thần thức có Tiên Đế cảnh người tên là Chu Nguyên. Vừa rồi ta ở sưu hồn khi, phát hiện linh hồn của hắn thượng bị người hạ cấm chế, rất nhiều quan trọng tin tức cũng chưa lục soát."

"Có thể ở linh hồn trên dưới cấm chế, không phải chỉ có Thần giới số ít người mới biết được sự sao?" Thượng Quan Huyền Ý nhớ rõ hắn cùng Tiêu Lăng Hàn linh hồn song tu thời điểm, đọc lấy ra có quan hệ phương diện này tin tức.

"Ngươi nói không sai. Cho nên, ta hoài nghi Thiên Đạo Tông khả năng có cái đến từ Thần giới người, rất có khả năng năm đó tính ra ta có thể phá vỡ phi thăng thông đạo cũng là người nọ."

"Người nọ vừa thấy chính là có khác rắp tâm, năm đó ngươi còn như vậy tiểu. Hắn liền đem ngươi có thể phá vỡ phi thăng thông đạo sự nói cho những người khác, làm ngươi ở vào nơi đầu sóng ngọn gió thượng." Thượng Quan Huyền Ý oán hận nói.

"Nếu người nọ thật sự đến từ Thần giới, kia hắn hiện tại ít nhất có Tiên Tôn cảnh tu vi, hơn nữa ở Thiên Đạo Tông địa vị không thấp, nói không chừng chúng ta đi ra ngoài tùy tiện sau khi nghe ngóng là có thể biết người này." Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, dám tính kế hắn, vậy chờ bị hắn trả thù.

"Lại là Tiên Tôn cảnh!" Vừa nghe người khác tu vi ở Tiên Tôn cảnh, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền héo.

"Hảo, không nghĩ này đó. Chờ chúng ta tu vi cao, lại nói báo thù nói. Hiện tại sao, chúng ta có càng chuyện quan trọng phải làm."

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý hỏi ra khẩu, hai người liền biến mất tại chỗ.

Ma Long: "……"

Nhìn trống không một vật tại chỗ, Mặc Ảnh thầm nghĩ trong lòng: Này chỉ dê hai chân, chính sự không làm, không hảo hảo tu luyện, liền biết song tu!

Vừa đến không gian, Thượng Quan Huyền Ý liền biết, Tiêu Lăng Hàn muốn làm gì. Bởi vì mỗi lần bọn họ thăng cấp sau, Tiêu Lăng Hàn đều phải lấy củng cố tu vi vì lấy cớ, lấy này tới song tu.

Cưỡi xe nhẹ đi đường quen sự tình, Thượng Quan Huyền Ý rất phối hợp, song tu hắn cũng thực hưởng thụ. Vốn tưởng rằng một tháng, nhiều nhất ba tháng Tiêu Lăng Hàn liền sẽ dừng lại. Nào biết ba tháng sau, Tiêu Lăng Hàn này đầu lang hoàn toàn không có muốn dừng lại dấu hiệu.

Thượng Quan Huyền Ý gắt gao ôm chăn, đáng thương hề hề mà nhìn Tiêu Lăng Hàn: "Lăng Hàn, cầu ngươi, đừng tới."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 646

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 646 ngũ hành thánh liên

Tiêu Lăng Hàn giống như là dụ dỗ cừu con sói xám, ôn nhu nói: “Ngoan, mau buông ra, song tu như vậy tốt đẹp sự, như thế nào có thể dừng lại.”

Thượng Quan Huyền Ý ôm chăn không chịu buông tay, “Nhưng ta mệt mỏi, muốn ngủ, chúng ta đã song tu ba tháng.”

Tiêu Lăng Hàn sấn hắn nói chuyện phân tán trợ lực, thủ hạ một cái dùng sức, chăn đã bị nhấc lên, nhìn không mặc gì cả hắn, Tiêu Lăng Hàn trong mắt tất cả đều là trần trụi dục vọng.

“A…… Ngươi…… Ngô… Ngô……”

Thượng Quan Huyền Ý sở hữu chưa xuất khẩu nói, đều bị Tiêu Lăng Hàn hàm ở trong miệng.

Một thất kiều diễm, lưỡng đạo thân ảnh lại lần nữa dây dưa ở bên nhau, thực mau trong phòng truyền ra làm người mặt đỏ tim đập ái muội thanh.

Tiêu Lăng Hàn thực hiện làm Thượng Quan Huyền Ý một năm cũng chưa xuống giường tâm nguyện.

Một năm sau, hai người kết thúc song tu.

Tiêu Lăng Hàn đem các loại thuật pháp cấp bậc tăng lên tới lục cấp.

Thượng Quan Huyền Ý cũng đồng dạng đem luyện khí cùng trận pháp cấp bậc tăng lên tới lục cấp.

Ở nghiên cứu thuật pháp mệt mỏi khi, hai người liền sẽ luận bàn luyện kiếm, ngẫu nhiên làm đốn thức ăn, bọn họ sinh hoạt quá phong phú lại bận rộn.

Ngày này, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác bọn họ nên học đều học, lại đãi ở không gian trung chính là lãng phí thời gian, vì thế hắn đề nghị nói: “Lăng Hàn, chúng ta đi ra ngoài đi?”

“Đừng nóng vội, còn có một việc yêu cầu làm.” Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý hướng phòng luyện khí phương hướng đi đến.

“Chuyện gì?” Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt nghi hoặc.

“Chúng ta vũ khí nên thăng cấp.”

Thượng Quan Huyền Ý không cấm nhíu mày, “Chính là chúng ta cũng không có thích hợp luyện khí tài liệu.”

“Ngươi có phải hay không đem Thủy Vân Thiên cấp quên mất?” Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở nói.

Khi nói chuyện hai người đã tới rồi phòng luyện khí.

Thượng Quan Huyền Ý một phách cái trán, “Ngươi không nói, ta thật đúng là đem chúng nó đã quên.” Nói xong, hắn lập tức đem trang ngỗng ấm thạch không gian giới tử đem ra.

“Ta không biết nào hai khối ngỗng ấm thạch là Thủy Vân Thiên, cho nên đem toàn bộ ngỗng ấm thạch đều trang lên.” Nhìn bị Tiêu Lăng Hàn đảo ra tới một đại đẩy ngỗng ấm thạch, Thượng Quan Huyền Ý có chút ngượng ngùng mà nói.

“Như vậy khá tốt, tổng so từng khối từng khối đi tìm muốn mau nhiều.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đem toàn bộ ngỗng ấm thạch đều ném vào luyện khí lò trung, sở hữu ngỗng ấm thạch ở Hỗn Độn Thánh Viêm luyện hóa hạ, chỉ kiên trì không đến một phút thời gian toàn bộ đều biến thành tế sa.

Dư lại hai khối hoàn hảo ngỗng ấm thạch, tự nhiên chính là Thủy Vân Thiên.

Lại luyện chế một canh giờ, Tiêu Lăng Hàn mới đem hai chỉ Thủy Vân Thiên luyện hóa hảo. Theo sau hắn liền đem luyện hóa tốt Thủy Vân Thiên một phân thành hai, thu một phần lên.

Lúc sau hắn mới đem Mặc Hàn Kiếm ném vào luyện khí lò trung, bắt đầu luyện chế Mặc Hàn Kiếm, làm Thủy Vân Thiên dung tiến Mặc Hàn Kiếm trung.

Hai cái canh giờ sau, luyện khí lò phát ra kiếm minh thanh, một thanh màu tím đen kiếm từ luyện khí lò trung bay ra tới, ở phòng luyện khí trung lượn vòng một vòng, cuối cùng đình chỉ Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Thân kiếm thượng có màu tím điện quang ở nhảy lên, tựa hồ lại có ánh lửa ở lập loè, nhìn kỹ đi tựa hồ còn có dòng nước ở bồi hồi. Nhìn đến nó ánh mắt đầu tiên, liền cho người ta một loại nguy hiểm cảm giác.

Nhìn thấy một màn này, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: “Mặc Hàn Kiếm đây là sinh linh?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, “Ân, xem như bước đầu có chính mình ý thức.”

Bắt tay mở ra, Mặc Hàn Kiếm tự động rơi xuống Tiêu Lăng Hàn trong tay, hắn cầm Mặc Hàn Kiếm tùy ý vãn cái kiếm hoa, quả nhiên so trước kia càng tốt dùng.

Theo sau, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra chính mình pháp bảo bắt đầu luyện chế.

Hắn đầu tiên là đem Thủy Vân Thiên phân thành tam phân, một phần luyện tiến Càn Khôn Thần Trận Bàn, một phần luyện tiến Tàng Bảo Lâu trung, dư lại kia phân luyện tiến hắn dùng kiếm trung.

Thấy hắn muốn luyện chế tam kiện pháp bảo, Tiêu Lăng Hàn liền hỏi nói: "Yêu cầu ta hỗ trợ sao?"

"Không cần, ngươi ở một bên nhìn liền hảo."

"Hảo đi!" Tiêu Lăng Hàn dựa nghiêng trên ven tường, đôi tay hoàn cánh tay, nhìn Thượng Quan Huyền Ý động tác. Chỉ thấy hắn trắng nõn trên mặt bị ánh lửa làm nổi bật đỏ bừng một mảnh, ánh mắt chuyên chú, động tác thành thạo.

"Lăng Hàn."

"Ân?"

"Ngươi có thể đừng nhìn chằm chằm ta xem sao?"

"Không phải ngươi kêu ta ở một bên nhìn sao?"

"Chính là ngươi ảnh hưởng đến ta luyện khí." Tiêu Lăng Hàn kia trần trụi ánh mắt, mang theo cực cường xâm lược tính, làm hắn cảm giác cập không được tự nhiên.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Thời gian liền ở Thượng Quan Huyền Ý luyện khí trung chậm rãi vượt qua.

Khi cách một tháng, Mặc Ảnh rốt cuộc nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Bên ngoài một tháng, không gian trung đã qua đi tám năm nhiều.

"Nhưng có người đã tới bên này?" Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Mặc Ảnh hỏi.

"Có mấy người tộc từ trên không bay qua." Mặc Ảnh lười nhác mà đáp.

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục hỏi: "Phía trước giết người, bọn họ không gian giới tử ngươi không có cùng nhau tiêu hóa đi?"

Mặc Ảnh: "……"

Nó trực tiếp phun ra mười mấy không gian giới tử, dù sao tới người đều là Nhân tộc, bên trong không có nó yêu cầu đồ vật, cho nên nó rất hào phóng mà đem sở hữu không gian giới tử đều đem ra.

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận không gian giới tử nhất nhất đảo qua, nghi hoặc nói: "Kia kiện bán thần khí đâu?"

"Cái gì bán thần khí?" Mặc Ảnh mờ mịt.

"Ngươi xác định ngươi không biết?" Tiêu Lăng Hàn híp mắt nhìn về phía Mặc Ảnh, gia hỏa này muốn tạo phản, dám tư nuốt bảo vật.

Mặc Ảnh âm thầm nuốt khẩu nước miếng, không tình nguyện mà phun ra một khối bàn tay đại đồ vật.

Thượng Quan Huyền Ý đem đồ vật nhận được trong tay, "Lăng Hàn, đây là cái gì?"

"Một kiện bán thần khí phòng ngự pháp bảo."

Quan sát vừa lật, Thượng Quan Huyền Ý ở mặt trên nhìn đến bốn cái cực tiểu tự: "Bảo hộ chi thuẫn!"

"Tên nhưng thật ra thực chuẩn xác." Tiêu Lăng Hàn một bên sửa sang lại không gian giới tử trung đồ vật, một bên trả lời.

"Uy lực thế nào?"

"Ngươi có thể hỏi một chút Mặc Ảnh, nó tự thể nghiệm quá." Nói, Tiêu Lăng Hàn còn nhàn nhạt liếc Ma Long liếc mắt một cái.

Mặc Ảnh: "……"

Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn về phía Ma Long: "Mặc Ảnh, bảo hộ chi thuẫn uy lực như thế nào?"

"Qua loa đại khái!" Mặc Ảnh tùy ý nói.

Tốt xấu là một kiện bán thần khí, thấy thế nào Mặc Ảnh bộ dáng, rất là không cho là đúng đâu.

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng hồ nghi, "Nghe ngươi nói như vậy, ta như thế nào cảm giác nó uy lực chẳng ra gì?"

Mặc Ảnh không chút nào chột dạ, nhàn nhạt "Ân" một tiếng.

Tiêu Lăng Hàn: "……" Mặc Ảnh gia hỏa này là sợ Huyền Ý chê cười nó đi?

Tròng mắt chuyển động, Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói: "Nếu nó uy lực chẳng ra gì, không bằng chúng ta thử xem?"

Mặc Ảnh há hốc mồm.

Nó đây là vác đá nện vào chân mình.

Không đợi nó cự tuyệt, Thượng Quan Huyền Ý đã hướng bảo hộ chi thuẫn bên trong đưa vào tiên linh khí.

Nhìn càng lúc càng lớn bảo hộ chi thuẫn, Mặc Ảnh lặng lẽ sau này lui.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý nói truyền tiến nó trong tai: "Đừng nhúc nhích, ngươi trạm cái kia vị trí vừa vặn tốt."

Mặc Ảnh đứng thẳng bất động tại chỗ, nó rất tưởng hóa thành một đoàn sương đen biến mất, chính là nó không dám.

"Mặc Ảnh, hiện tại ngươi tới công kích ta." Thượng Quan Huyền Ý đứng ở Mặc Ảnh đối diện.

"Nhị chủ nhân, cái này vui đùa một chút đều không buồn cười." Mặc Ảnh là thanh âm lược hiện ủy khuất, nó nào dám công kích Thượng Quan Huyền Ý, này không phải là tìm chết sao?

“Ta không nói giỡn, ngươi động tác nhanh lên.” Thượng Quan Huyền Ý thúc giục nói, hắn cùng Ma Long tu vi giống nhau, liền tính bảo hộ chi thuẫn thật không được, hắn tin tưởng chỉ bằng chính hắn cũng có thể ứng phó Mặc Ảnh công kích.

Nghe vậy, Mặc Ảnh trộm ngắm liếc mắt một cái Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn không phản ứng, rõ ràng là ngầm đồng ý.

Nhưng nó không nghĩ đi đâm kia khối cục sắt.

Cuối cùng Mặc Ảnh vẫn là công kích bảo hộ chi thuẫn.

Nhìn đến bị ném đi đi ra ngoài Mặc Ảnh, Thượng Quan Huyền Ý tỏ vẻ thực vừa lòng. Hắn liền nói, bán thần khí uy lực sao có thể giống Mặc Ảnh nói như vậy vô dụng.

“Cũng không tệ lắm, có thể đương mai rùa đen sử dụng, Lăng Hàn, ngươi thu hồi tới.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền đem thu nhỏ bảo hộ chi thuẫn đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

“Ngươi lưu trữ, ta có khóa hồn chi nỏ.”

“Nó có thể phòng ngự.”

“Ta biết, ta chủ công, công kích chính là tốt nhất phòng ngự.”

“Ta cũng chủ công.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Chính mình nói chủ công không cảm thấy có cái gì, như thế nào cảm giác tức phụ nhi nói chủ công, hắn liền cảm thấy không thích hợp đâu?

Thượng Quan Huyền Ý gác hộ chi thuẫn trực tiếp nhét vào Tiêu Lăng Hàn trong tay, “Ngươi thu, phải dùng thời điểm chúng ta cùng nhau dùng. Lấy ngươi luyện đan sư thân phận, cầm có thể giả heo ăn thịt hổ.”

“Kia hành đi, ta thu.” Thấy tức phụ nhi kiên trì, Tiêu Lăng Hàn đành phải đem đồ vật thu hồi tới, dù sao bọn họ hai người vẫn luôn đều ở bên nhau, đồ vật phóng ai trong tay đều giống nhau.

Chờ đem không gian giới tử trung đồ vật sửa sang lại hảo, hai người tùy tiện tuyển một phương hướng.

Bí cảnh mở ra thời gian vì một trăm năm, rất nhiều người tìm được cơ duyên sẽ trực tiếp bế quan, thẳng đến bí cảnh mở ra mới xuất quan rời đi bí cảnh.

Mới vừa tiến bí cảnh trong khoảng thời gian này muốn tìm được cơ duyên thực dễ dàng, cơ bản tùy tiện đi ở trong rừng cây đều có thể gặp được một gốc cây tiên thảo. Càng là đến mặt sau thiên tài địa bảo càng ít, cạnh tranh cũng lại càng lớn.

Phệ Linh Thử đốn ở Thượng Quan Huyền Ý trên vai, phàm là cảm giác được tiên linh khí nồng đậm có tiên thảo địa phương, nó liền cấp hai người chỉ lộ. Bất quá mới ba ngày thời gian, hai người đã thu hoạch hơn hai mươi loại sáu bảy cấp tiên thảo.

Tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đưa qua tiên thảo, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói: "Huyền Ý, chúng ta như vậy dựa gần ngắt lấy tiên thảo, chỉ biết nhân tiểu thất đại."

"Ta phía trước liền nghĩ tới, nhưng nhiều như vậy tiên thảo không thải lại cảm giác thực đáng tiếc, huống chi có thật nhiều đều là bên ngoài không có chủng loại." Thượng Quan Huyền Ý cũng thực buồn rầu.

"Ta có cái biện pháp, tiên thảo sẽ để lại cho những người khác đào, chúng ta đi trước tìm cơ duyên."

"Ngươi nói trước là biện pháp gì?"

"Ta trước tìm cơ duyên tăng lên thực lực, chờ chúng ta đem thực lực tăng lên đi lên liền ở trung vây trung gian vị trí bán đan dược, thuận tiện bang nhân luyện đan. Như vậy những cái đó thu thập tiên thảo người, khẳng định sẽ tự động tới tìm ta luyện đan. Chỉ cần bọn họ đem tiên thảo đổi thành đan dược, trực tiếp hấp thu luyện hóa biến thành thực lực, kia bọn họ sau khi rời khỏi đây liền không cần trở lên giao cho tông môn hoặc gia tộc."

Thượng Quan Huyền Ý lo lắng nói: "Nếu là như vậy, chờ chúng ta sau khi rời khỏi đây, những cái đó gia tộc cùng tông môn sẽ không tìm chúng ta tính sổ đi?" Biện pháp tuy hảo, nhưng nếu như bị như vậy đối thế lực nhằm vào, kia đã có thể không ổn.

"Yên tâm, đến lúc đó dựa vào ta luyện đan xác suất thành công cùng đan dược phẩm chất, những cái đó tông môn cùng gia tộc chỉ nghĩ giao hảo ta."

"Thành đi! Theo ý ngươi nói tới, chúng ta đi trước tìm cơ duyên."

Kế tiếp hai người bay khỏi này phiến rừng cây, một lần nữa tuyển một cái tiên linh khí nồng đậm phương hướng đi tới.

Lại qua năm ngày.

【 chủ nhân, phía trước có thứ tốt. 】 nguyên bản uể oải ỉu xìu Phệ Linh Thử, đột nhiên hưng phấn mà nhìn phía trước.

"Cụ thể là thứ gì?"

【 lại ly gần chút ta mới có thể cảm nhận được cụ thể là cái gì, hiện tại ta chỉ biết kia đồ vật giàu có nồng đậm tiên linh khí. 】

"Muốn ngươi gì dùng!"

【 ta còn là rất hữu dụng. 】 Phệ Linh Thử ủy khuất ba ba mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

“Liền là cái gì bảo vật ngươi cũng không biết, ngươi còn nói chính mình hữu dụng.”

【 ta ít nhất có thể cảm ứng phía trước có thứ tốt. 】 ít nhất ngươi liền cảm ứng không đến!

“Liền điểm này bản lĩnh, Lăng Hàn cũng biết phía trước có thứ tốt.”

Bị Thượng Quan Huyền Ý nói như vậy, Phệ Linh Thử cảm giác chính mình hình như là không có gì dùng, như vậy không thể được, nó nếu là vô dụng, chủ nhân còn sẽ mang nó phi, mang nó thăng cấp sao?

Giờ phút này, Phệ Linh Thử cảm thấy nồng đậm nguy cấp.

Nó lại lần nữa đi cảm ứng phía trước đồ vật đến tột cùng là cái gì, hình như là có nguy cấp ý thức, lần này nó thật đúng là phát giác phía trước đồ vật là cái gì.

【 chủ nhân, đại chủ nhân, ta biết phía trước bảo bối là cái gì. 】

“Là cái gì?” Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói.

Vừa rồi Phệ Linh Thử đều cảm ứng không đến, hiện tại là có thể cảm ứng được, chẳng lẽ là bởi vì bọn họ khoảng cách càng gần duyên cớ?

【 là ngũ hành thánh liên. 】

Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Thật là ngũ hành thánh liên?”

【 không sai được, nhất định là ngũ hành thánh liên. 】 Phệ Linh Thử bảo đảm nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 647

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 647 câu văn ma nhện

Ngũ hành thánh liên không chỉ có có thể tăng lên tu vi, còn có thể làm người đối đạo pháp lý giải càng thêm thấu triệt, có thể giúp tu giả càng mau chạm đến pháp tắc.

Ngũ hành thánh liên là không có phẩm trật cấp thiên tài địa bảo, thích hợp sở hữu tu giả dùng, mỗi người dùng sau hiệu quả đều không giống nhau. Có người dùng sau liên tục tăng lên hai cái cảnh giới, có người dùng sau chỉ có thể tăng lên một cái cảnh giới, đây cũng là căn cứ tư chất tới định.

"Tham ăn quỷ, chúng ta đây đại giai còn có bao nhiêu lâu mới có thể tới ngươi nói địa phương?"

【 lấy chủ nhân tốc độ của ngươi khả năng muốn một canh giờ, nếu là lấy đại chủ nhân tốc độ, vậy khó mà nói. 】

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu nhìn về phía Phệ Linh Thử, "Ý của ngươi là nói ta tốc độ rất chậm?"

Nghe ra trong lời nói uy hiếp chi ý, Phệ Linh Thử chạy nhanh bổ cứu, 【 không có, tuyệt đối không có. Nếu là chủ nhân ngươi biến thành phượng hoàng, nửa canh giờ đều không cần, là có thể đến. 】

"Ha hả!" Thượng Quan Huyền Ý lãnh mắt liếc Phệ Linh Thử liếc mắt một cái.

Phệ Linh Thử run run thân mình, vô lương chủ nhân cười hảo thấm người.

Nhìn Phệ Linh Thử bộ dáng, nháy mắt làm Tiêu Lăng Hàn nghĩ đến một cái từ: Nhát như chuột!

Phệ Linh Thử vốn dĩ đã bị Thượng Quan Huyền Ý một tiếng cười làm cho bất ổn, cảm giác được Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, nó toàn bộ chuột thân đều cứng lại rồi, động cũng không dám động. Chờ Tiêu Lăng Hàn đem tầm mắt dời đi, nó mới thở nhẹ xả giận, làm chuột thật là quá không dễ dàng.

Hai cái chủ nhân không một cái tốt, Phệ Linh Thử quyết định kế tiếp hảo hảo biểu hiện, không cho hai cái chủ nhân cảm thấy nó có thể có có thể không.

"Tham ăn quỷ, ngươi chỉ lộ, ta mang theo Huyền Ý thuấn di."

【 hảo, trước thẳng đi, lại hướng tả. 】 Phệ Linh Thử biết chính mình cơ hội tới, lập tức bắt đầu phát huy nó tác dụng.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ôm Thượng Quan Huyền Ý eo, trực tiếp sử dụng thuấn di, nguyên bản tại chỗ hai người, giây tiếp theo đã ở cây số ở ngoài.

Mười lăm phút sau.

Hai người đi vào một tòa độ cao so với mặt biển 5000 mễ ngọn núi trước, ngọn núi vách đá thượng tất cả đều là xích màu nâu cục đá, ở khe đá trung ngẫu nhiên có một cây 1 mét cao thực vật xanh. Vách đá trung gian có rất rất nhiều thạch động, liếc mắt một cái nhìn lại thạch động sâu không thấy đáy, bên trong tối đen một mảnh.

Lúc này, chân núi đã có bảy tám chục người, định nhãn nhìn lại những người này có Nhân tộc, Yêu tộc, Ma tộc.

Nhìn đến hai người đã đến, mọi người chỉ là nhàn nhạt nhìn lướt qua, liền không hề để ý tới.

Mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía ngọn núi vách đá thượng thạch động, những cái đó thạch động chỉ có một phần năm có thể tới đạt cuối cùng mục đích địa.

Hiện tại mọi người tưởng đều là như thế nào mới có thể đạt tới những cái đó thạch động, chỉ vì ngọn núi này 500 mễ trong phạm vi cấm không, mà vách đá lại thập phần đẩu tiễu, muốn leo lên đi lên cũng không dễ dàng.

Lúc này, vách đá thượng đang có mười mấy người ở leo lên.

Đột nhiên, “A……” Một thanh âm vang lên phá chân trời tiếng kêu truyền tiến ở đây mọi người trong tai.

Giương mắt nhìn lại, chỉ thấy có người đang ở 1000 mét địa phương, vuông góc đi xuống rớt.

Tiếng hét thảm này, tựa hồ là một cái tín hiệu, kế tiếp lại có liên tiếp tiếng kêu truyền ra.

“A a a……”

May mắn có người thông minh, sớm mà phô thật dày mấy tầng mềm thảo trên mặt đất, vách đá thượng người rơi xuống xuống dưới, vừa lúc dừng ở phía dưới mềm thảo thượng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến những cái đó thật vất vả bò đến một ngàn nhiều mễ người, dưới chân một cái trượt, sau đó thẳng tắp mà đi xuống rớt, không khỏi vì bọn họ cảm thấy đáng tiếc.

Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy nghi hoặc, “Lăng Hàn, ngươi nói bọn họ vì cái gì không sử dụng tiên linh khí?”

Tuy rằng cấm không, nhưng ở leo lên thời điểm có thể đem tiên linh khí quán chú ở dưới chân hoặc là trên tay, như vậy không phải liền sẽ không đi xuống rớt sao?

Nhưng là xem những người đó bộ dáng tựa hồ không có một cái sử dụng tiên linh khí người.

Thấy hai người vừa tới, một cái xuyên màu đen quần áo nam tiên nói tiếp nói: "Hai vị tiên hữu đi thử thử, liền biết bọn họ vì cái gì không sử dụng tiên linh khí."

Này rõ ràng là có tình huống.

Nhưng hắn cư nhiên không nói nguyên nhân.

Nhìn hắn kia vẻ mặt thần bí lại mang theo không có hảo ý bộ dáng, liền người cảm giác nơi này tựa hồ có không giống bình thường ý vị. Cảm giác như là có một vòng tròn bộ, vẫn là làm người không thể không hướng trong toản bẫy rập.

Tiêu Lăng Hàn đối với người nọ liền ôm quyền: "Tiên hữu có không báo cho một vài?"

Nam tiên xua xua tay, "Liền tính ta nói các ngươi cũng sẽ không minh bạch, loại chuyện này chỉ có các ngươi chính mình tự mình đi nếm thử qua đi, mới biết được."

Quả nhiên là hỏi không.

"Lăng Hàn, chúng ta đi xem?"

"Hảo."

Hai người lập tức hướng tới vách núi đi đến, phía sau kia mang theo xem kịch vui ánh mắt vẫn luôn đuổi theo hai người.

Thực mau hai người liền đi tới vách đá trước, trên ngọn núi này cục đá cùng địa phương khác cục đá không giống nhau, cục đá xích màu nâu thiên hồng, nhìn qua như là khô khốc vết máu.

Tiêu Lăng Hàn vừa thấy đến những cái đó cục đá, trong đầu liền toát ra một cái tên: "Hút linh thạch."

Thượng Quan Huyền Ý nghe được Tiêu Lăng Hàn nói nhỏ, suy đoán nói: "Hút linh khí cục đá?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Có thể như vậy giải thích. Nếu là bắt tay đặt ở này đó trên tảng đá mặt, lại vận chuyển công pháp sử dụng tiên linh khí, kia này đó cục đá sẽ tự chủ phát ra hấp lực, đem nhân thể nội tiên linh khí toàn bộ hút quang lúc sau, mới có thể dừng lại."

"Muốn thật là như vậy, kia không phải sẽ thương đến căn cơ sao?"

Tu giả nếu là thương đến căn cơ, trừ phi có cái gì nghịch thiên thiên tài địa bảo, nếu không vô pháp khôi phục.

"Không tồi."

“Nói như vậy vừa rồi tên kia xác thật bất an hảo tâm, rõ ràng có thể giải thích, hắn lại cố ý không nói.”

“Có lẽ là bởi vì chúng ta không có phó hắn tiên thạch.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu quái dị mà nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, hắn đây là lại ở trợn tròn mắt nói dối. Liền vừa rồi người kia một thân lục cấp tiên y, chất lượng thượng thừa, vừa thấy liền không giống như là thiếu tiên thạch người.

“Ta trên mặt có dơ đồ vật?”

Thượng Quan Huyền Ý ho khan một tiếng, nghiêm trang nói hươu nói vượn: “Không có, chính là muốn nhìn ngươi thịnh thế mỹ nhan.”

Tiêu Lăng Hàn cười ngâm ngâm nói: “Ngươi này lời nói dối, ta thích nghe.”

Thượng Quan Huyền Ý hoàn toàn vô ngữ.

Đều biết là lời nói dối, còn thích!

“Chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ?” Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía cao cao vách đá, nếu là không cấm không, lập tức là có thể bay lên đi.

Tiêu Lăng Hàn cũng đi theo nhìn thoáng qua cao cao vách đá, cứ như vậy bò lên trên đi tựa hồ thực không hiện thực, tám chín phần mười sẽ đi xuống rớt.

“Vì cái gì không ai từ bên kia đi lên, lại dùng dây thừng từ phía trên xuống dưới?”

“Ách…… Phỏng chừng những người khác sẽ không nói cho chúng ta biết nguyên nhân, không bằng chính chúng ta đi xem?”

“Có thể.”

Nói đi là đi, hai người lập tức đường vòng đi sơn một khác mặt, mặt khác thấy hai người bộ dáng, đều là lắc đầu, một bộ vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Không bao lâu, hai người liền tới đến sơn một khác mặt, sơn bên này cũng không đẩu tiễu, tương phản còn thực bình thản, đi lên đi hoàn toàn không là vấn đề.

Đứng ở sơn trước, hai người cũng không có lập tức hướng phía trước đi.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức, triều sơn thượng lan tràn, một đường cũng chưa phát hiện cái gì đặc biệt đồ vật. Thẳng đến mau đến đỉnh núi khi, hắn mới ở hai cây đại thụ chi gian nhìn đến một cái thật lớn mạng nhện. Căn cứ cái kia mạng nhện lớn nhỏ, có thể phán đoán ra dệt cái kia mạng nhện con nhện, ít nhất có một cái thành niên nam tử như vậy đại.

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn không cấm có chút da đầu tê dại, cho tới nay mới thôi, hắn còn không có gặp qua như vậy đại con nhện.

Thần thức tiếp tục hướng tới mạng nhện xuất hiện địa phương lan tràn qua đi, thực mau hắn ở mạng nhện cách đó không xa phát hiện một cái động. Thần thức tham nhập trong động, bên trong tất cả đều là mạng nhện, lớn nhỏ không đồng nhất.

Không bao lâu, hắn liền nhìn đến một cái bóng rổ kia đại đồ vật ở di động.

Kia đúng là một con con nhện, tám chân, toàn thân mật sinh màu đen, màu trắng cập màu vàng da lông cao cấp, phần đầu ngực, mặt trái màu cọ nâu, trung ương có một hoàng màu nâu túng đốm. Trước khoan sau hẹp, trung oa rõ ràng, bò sát tốc độ đặc biệt mau.

Loại này con nhện tên là câu văn ma nhện, kịch độc.

Quản chi hắn có Ám linh căn, nếu là trúng câu văn ma nhện độc, không phục dùng giải dược, cũng đến chết.

Đi theo nó, không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến đệ nhị chỉ, đệ tam chỉ, đệ tứ chỉ…… Rậm rạp một tảng lớn câu văn ma nhện. Làm người nhìn sau, lông tơ thẳng dựng, chỉ nghĩ cất bước liền chạy. Này đó tiểu nhân câu văn ma nhện có rất nhiều Kim Tiên cảnh, còn có rất nhiều Đại La Kim Tiên.

Ở tận cùng bên trong Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc nhìn đến thành niên nam tử như vậy đại câu văn ma nhện, tổng cộng có ba con, phân biệt có Tiên Vương đỉnh, Tiên Vương hậu kỳ cùng Tiên Vương trung kỳ thực lực.

Thấy Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, Thượng Quan Huyền Ý vội vàng hỏi: “Thế nào?”

Tiêu Lăng Hàn đem chính mình nhìn đến tình huống cho hắn tự thuật một lần.

Thượng Quan Huyền Ý: “Chúng ta đây dán lên ẩn thân phù, có thể hay không bị phát hiện?”

“Không biết, thử xem đi, thật sự không được chúng ta liền chạy.” Tiêu Lăng Hàn cũng không dám chắc, rốt cuộc hắn cũng không gặp được quá. Thật sự không được hắn có thể sử dụng thuấn di, cuối cùng còn có thể trốn vào Long Ngọc không gian trung.

Nói xong, hắn liền lấy ra hai trương ẩn thân phù, phân biệt dán ở chính mình cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Sau nửa canh giờ.

Hai người cuối cùng là đi đến câu văn ma nhện địa bàn thượng.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn nắm Thượng Quan Huyền Ý, liền sợ gặp được khẩn cấp tình huống, đến lúc đó không kịp.

Vòng qua mạng nhện, hai người tiểu tâm mà hướng tới đỉnh núi đi tới.

Mắt thấy liền phải lướt qua câu văn ma nhện địa bàn, hai người phía trước lại xuất hiện sáu chỉ tiểu nhân câu văn ma nhện. Tuy rằng chúng nó chỉ có Kim Tiên cảnh tu vi, nhưng hai người lại không dám đại ý. Nếu là bọn họ đem này sáu chỉ câu văn ma nhện giết chết, phỏng chừng thực mau liền sẽ đưa tới một đoàn câu văn ma nhện.

Hai người đứng ở một cục đá thượng, cũng không nhúc nhích, chờ sáu chỉ câu văn ma nhện từ bọn họ dưới chân bò qua đi.

Nào biết mặt sau cùng một con căn bản không ấn lẽ thường đi, nó cư nhiên thích trèo đèo lội suối, bò tới rồi Tiêu Lăng Hàn hai người sở đứng kia tảng đá thượng. Nhìn ly chính mình chân càng ngày càng gần câu văn ma nhện, Thượng Quan Huyền Ý chân đều ở phát run, này quá khảo nghiệm người nhẫn nại lực.

Nhất đáng giận chính là Tiêu Lăng Hàn cư nhiên còn ở nơi đó cười trộm, Thượng Quan Huyền Ý khí âm thầm nghiến răng. Này đáng chết câu văn ma nhện vì cái gì không từ Tiêu Lăng Hàn bên chân bò qua đi, cố tình lựa chọn hắn bên chân.

Đáng tiếc, câu văn ma nhện nghe không được Thượng Quan Huyền Ý tiếng lòng, thậm chí còn bò tới rồi hắn trên chân.

Thượng Quan Huyền Ý thiếu chút nữa không nhịn xuống, trực tiếp một phen hỏa ném xuống đi.

May mắn thời khắc mấu chốt, Tiêu Lăng Hàn nắm hắn tay nắm thật chặt, kéo về hắn sắp đột phá phòng ngự lý trí.

Này quá khảo nghiệm người nhẫn nại lực.

Người bình thường căn bản nhịn không nổi.

Nhậm là ai nhìn thấy một cái sâu bò đến chính mình trên chân, đều muốn một chân dẫm chết nó.

Bất quá chỉ là trong nháy mắt, kia chỉ câu văn ma nhện liền rời đi Thượng Quan Huyền Ý chân.

Thấy sáu chỉ câu văn ma nhện đi xa, Tiêu Lăng Hàn hai người tiếp tục hướng tới đỉnh núi đi đến.

Chờ tới rồi đỉnh núi, hai người cũng không có bắt lấy ẩn thân phù.

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử lấy ra một cây có thể co rút lại dây thừng, cột vào một cây trên đại thụ.

Hết thảy chuẩn bị công tác làm tốt sau, mới đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Huyền Ý, ngươi biến thành tiểu phượng hoàng, ta đem ngươi dẫn đi.”

Không đem Thượng Quan Huyền Ý treo ở trên người, Tiêu Lăng Hàn tổng cảm thấy không có cảm giác an toàn, rất sợ bị tách ra.

“Ta có thể cự tuyệt sao?”

“Ngươi nói đi?”

Thượng Quan Huyền Ý ngoan ngoãn mà biến thành tiểu phượng hoàng, bị Tiêu Lăng Hàn thu vào ống tay áo.

Tiêu Lăng Hàn lôi kéo dây thừng tựa như lúc trước ở tuyệt linh chi uyên khi, 100 mét 100 mét mà nhảy xuống. Thực mau hắn liền đến ngọn núi này giữa sườn núi, 2500 mễ tả hữu.

Buông ra trong tay dây thừng, Tiêu Lăng Hàn nhìn trước mặt hắc động, thần thức thăm đi vào, kết quả xa nhất chỉ có thể nhìn đến 50 mét.

Tiêu Lăng Hàn đem tiểu phượng hoàng lấy ra tới, Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó hóa thành hình người.

“Huyền Ý, đem Phệ Linh Thử thả ra, làm nó dẫn đường.”

Phía trước hai người vừa đến chân núi thời điểm, Thượng Quan Huyền Ý liền đem Phệ Linh Thử thu vào khế ước không gian trung.

“Hảo.”

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử vừa ra tới sau, liền bắt đầu đánh giá bốn phía.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 648

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 648 có thể biến đại

Tiêu Lăng Hàn nhắc tới Phệ Linh Thử, hỏi: “Tham ăn quỷ, nơi này nhiều như vậy cái thạch động, chúng ta nên đi cái nào?.”

Phệ Linh Thử trong lòng kêu oan, nó còn không có thấy rõ chính mình nơi hoàn cảnh, đại phôi đản vấn đề liền tới rồi.

Bất quá chính mình mạng nhỏ niết ở người khác trong tay, Phệ Linh Thử lập tức truyền âm: 【 đại chủ nhân, ngươi có thể trước đem ta buông sao? Ngươi như vậy đem ta đảo dẫn theo, ảnh hưởng đến ta ý nghĩ. 】

“Ngươi một con lão thử đứng chổng ngược sẽ ảnh hưởng ý nghĩ?” Tiêu Lăng Hàn tỏ vẻ hoài nghi, bất quá hắn vẫn là đem Phệ Linh Thử đặt ở trên vai.

Hắn nhớ rõ lão thử có thể đầu triều hạ đảo đi, hoàn toàn nhìn không ra nơi nào sẽ ảnh hưởng đến ý nghĩ.

Phệ Linh Thử chẳng lẽ là ở đậu hắn?

Mà Phệ Linh Thử được đến tự do sau, lập tức bắt đầu cảm ứng cái nào thạch động là có thể đi vào tận cùng bên trong.

Một lát sau, nó mới mở to mắt, thật cẩn thận mà ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Nhận thấy được Phệ Linh Thử tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nói: “Đừng nói cho ngươi cảm ứng không đến?”

【 cảm ứng được, chỉ là ta cảm ứng được thạch động có ở đây không phụ cận, mà là ở chúng ta sở trạm hai bên trái phải một trăm 10 mét xa. 】

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức đi vào thạch động bên cạnh, triều hai bên trái phải nhìn nhìn. 100 mét xa, nếu là bình thường lộ, nhưng thật ra không xa, nhưng nơi này rõ ràng không phải bình thường lộ.

Tuy rằng chỉ là 100 mét, nhưng muốn qua đi, cũng không dễ dàng.

Thấy hai người đều lâm vào trầm tư suy nghĩ, Phệ Linh Thử đắc ý dào dạt mà truyền âm nói: 【 đại chủ nhân, chủ nhân, muốn hay không ta tái các ngươi qua đi? 】

“Ngươi có thể tái chúng ta qua đi?”

Thượng Quan Huyền Ý tò mò mà đánh giá Phệ Linh Thử, thấy nó bàn tay đại tiểu thân mình, không biết nó muốn như thế nào đem chính mình hai người tái

qua đi.

Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Ngươi có thể biến đại?”

【 là nha! Ta có thể biến đại. 】 Phệ Linh Thử vẻ mặt khoe khoang.

“Ngươi thật có thể biến đại?” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt hoài nghi mà nhìn Phệ Linh Thử. Gia hỏa này theo hắn nhiều năm như vậy, có cái gì bản lĩnh bọn họ cơ bản đều rõ ràng.

Bị vô lương chủ nhân hoài nghi, Phệ Linh Thử lập tức từ Tiêu Lăng Hàn trên vai lẻn đến trên mặt đất, một bó bạch quang bao phủ nó.

Ngay sau đó, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền thấy Phệ Linh Thử thân thể bắt đầu bành trướng biến đại, như là bị người hướng thân thể hắn trung thổi khí giống nhau.

Thực mau, Phệ Linh Thử liền tăng tới đầu đuôi thông trường 4 mét tả hữu.

To lớn lão thử!

Tiêu Lăng Hàn mí mắt không cấm nhảy nhảy, lớn như vậy một con lão thử, cùng một con đại lão hổ có một so.

Này vẫn là phía trước kia chỉ ngoan ngoãn đợi Thượng Quan Huyền Ý trên vai Phệ Linh Thử sao?

Phệ Linh Thử cũng ở tiểu tâm mà quan sát đến Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, từ nó tiến hóa sau, là có thể biến đại, phía trước sở dĩ không có biến đại, chính là lo lắng cho mình biến đại sau, đại phôi đản thấy chính mình trên người thịt nhiều, muốn đem chính mình thịt kho tàu hấp gì đó.

“Tham ăn quỷ, ngươi hiện tại cái dạng này còn có thể tại bên ngoài trên vách đá hành tẩu? Sẽ không ngã xuống đi?” Thượng Quan Huyền Ý vội vàng hỏi.

Phía trước thể tích tiểu, có thể ở vách đá mặt trên hành tẩu, nhưng thật ra nói quá khứ. Nhưng hiện tại Phệ Linh Thử có lớn như vậy khổ người, hơn nữa thể trọng…… Thấy thế nào đều không đáng tin cậy.

【 chủ nhân yên tâm, bảo đảm sẽ không ngã xuống. 】

Thấy Phệ Linh Thử nói lời thề son sắt, Thượng Quan Huyền Ý không nghi ngờ có nó.

【 bất quá chủ nhân, ngươi có thể hay không biến thành tiểu phượng hoàng, ta lần đầu tiên tái người, nếu là bối đồ vật quá nặng ta sợ chính mình thật sự sẽ ngã xuống. 】 Phệ Linh Thử nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, đưa ra chính mình yêu cầu.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Tiêu Lăng Hàn đem biến thành tiểu phượng hoàng Thượng Quan Huyền Ý bỏ vào ống tay áo trung, sau đó ngồi ở Phệ Linh Thử bối thượng.

【 đại chủ nhân, có thể đi rồi sao? 】 cảm giác được bối thượng trọng lượng, Phệ Linh Thử vì chính mình tráng thêm can đảm.

"Ân, đi bên phải."

Phệ Linh Thử đầu tiên là thử hướng phía trước chạy trốn vài bước, ở phát hiện không có vấn đề sau, mới chở Tiêu Lăng Hàn hướng bên phải thạch động bước vào.

Tiêu Lăng Hàn gọi ra Mặc Hàn Kiếm, hắn chuẩn bị nếu là đợi chút Phệ Linh Thử không đáng tin cậy ngã xuống, kia hắn liền thanh kiếm cắm vào vách đá trung, làm chính mình không xong đi xuống, sau đó lại chuyển qua phụ cận thạch động trung.

Kết quả chứng minh Phệ Linh Thử vẫn là thực đáng tin cậy, chỉ thấy nó ở vách đá thượng chạy trốn vài lần, liền đạt tới trăm mét xa thạch động trung.

Chờ Tiêu Lăng Hàn từ bối thượng đi xuống sau, Phệ Linh Thử lập tức biến thành bàn tay đại, nó tuyệt đối không cho Tiêu Lăng Hàn thịt kho tàu cơ hội, thu nhỏ sau nó cảm giác chính mình quanh thân thoải mái, cũng an toàn không thể nghi ngờ.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý hóa thành hình người sau, hai người liền triều trong thạch động mặt đi đến.

Thạch động cũng không lớn, chỉ đủ một cái thành niên nam tử hành tẩu, hai người một trước một sau, tuy rằng ở trong thạch động không cảm giác có sinh mệnh thể tồn tại, bất quá hai người vẫn là âm thầm cảnh giác.

Một đường hướng phía trước, hai người đi rồi đại giai mười phút cũng không thể đi đến thạch động cuối, bọn họ đều phải hoài nghi chính mình có phải hay không đã đi ra bên ngoài kia tòa sơn.

Lại đi rồi mười phút, đã không có đi đến cuối.

Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi: "Tham ăn quỷ, ngũ hành thánh liên rốt cuộc ly chúng ta còn có bao xa?"

Đi rồi lâu như vậy, bọn họ khẳng định đã đi ra vừa rồi kia tòa sơn.

【 nhanh. 】

"Tham ăn quỷ, ngươi nói nhanh, ta cũng không dám khen tặng."

【 lại đi vừa rồi như vậy xa, nên có thể tới. 】

"Hảo đi!"

Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau hướng phía trước đi.

Lại đi rồi mười lăm phút, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên ngừng lại,

"Làm sao vậy Lăng Hàn?" Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy nghi hoặc.

"Chúng ta mau tới rồi."

"Rốt cuộc muốn tới." Thượng Quan Huyền Ý nói, còn duỗi thân một chút tứ chi.

Một lát sau, phát hiện Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa tiếp tục hướng phía trước đi, nghi hoặc nói: "Như thế nào không đi rồi?"

"Ngươi đoán ta nhìn thấy gì?"

"Ách…… Ta có loại không tốt lắm dự cảm."

"Ngươi dự cảm đĩnh chuẩn."

"Lăng Hàn, ngươi rốt cuộc nhìn thấy gì?"

"Câu văn ma nhện."

"A? Nói như vậy bên ngoài những cái đó câu văn ma nhện thực tế là ngũ hành thánh liên bảo hộ yêu thú?"

"Trả lời chính xác!"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn tình nguyện chính mình trả lời sai lầm.

"Kia câu văn ma nhện nhiều sao?"

"Không nhiều lắm, hai chỉ."

"Mới hai chỉ, kia còn hảo!" Thượng Quan Huyền Ý vỗ vỗ bộ ngực, vẻ mặt may mắn.

Nào biết hắn vừa mới nói xong, liền nghe Tiêu Lăng Hàn nói: "Hai chỉ, một con là Tiên Vương đỉnh, một khác chỉ là Tiên Quân lúc đầu."

May mắn quá sớm.

Thượng Quan Huyền Ý lại hỏi: "Chúng ta đây còn tiếp tục trong triều đi sao?"

Tiêu Lăng Hàn hỏi ngược lại: "Cứ như vậy đảo trở về, ngươi cam tâm?"

"Khẳng định không cam lòng."

Tiêu Lăng Hàn lấy ra hai trương ẩn thân phù, phân biệt dán ở hai người trên người.

Phệ Linh Thử bị Thượng Quan Huyền Ý thu vào khế ước không gian, lúc này dùng không đến nó, nếu là nó đi theo, chỉ biết kéo hai người lui về phía sau.

Chuẩn bị sẵn sàng, hai người mới tiếp tục đi tới.

Thạch động chính là một cái thật dài thông đạo, hai người đi đến thạch động cuối, bên trong là cái một trăm bình phương thạch thất, trung ương có một cái trường 5 mét khoan hai mét ao, trong ao có tam cây nụ hoa đãi phóng hoa sen.

Này tam đóa hoa sen đúng là ngũ hành thánh liên, hoa sen cùng sở hữu năm đóa hoa cánh, mỗi cánh hoa cánh nhan sắc đều không giống nhau.

Ngũ hành thánh liên đang tản phát ra ngũ thải quang mang, nhìn qua xinh đẹp lại thần bí.

Hai người còn đứng ở thạch động khẩu, mũi gian tựa hồ đã ngửi được ngũ hành thánh liên mùi hoa.

Bọn họ trước mặt đường bị một cái đại đại mạng nhện ngăn trở, muốn qua đi phải đem mạng nhện phá vỡ.

Những cái đó mạng nhện nước lửa không xâm, duy nhất có thể đối phó chúng nó chính là dị hỏa, vừa lúc Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trên người đều có dị hỏa.

Nhưng là hai người nếu là vận dụng dị hỏa, nhất định sẽ bừng tỉnh bên kia chính ghé vào một cái mạng nhện thượng chợp mắt Tiên Quân cảnh câu văn ma nhện.

Nhìn ngũ hành thánh liên tùy thời đều sẽ mở ra, hai người dứt khoát khoanh chân ngồi ở thạch động khẩu chờ.

Tiêu Lăng Hàn hai người này nhất đẳng, liền đợi một tháng.

Ngày này, một trận nồng đậm thanh hương truyền khai, làm người chỉ cảm thấy cả người thoải mái, khoanh chân đả tọa Tiêu Lăng Hàn bỗng nhiên mở bừng mắt, bên cạnh hắn Thượng Quan Huyền Ý cũng đồng dạng mở bừng mắt.

Hai người liếc nhau, lập tức minh bạch đây là ngũ hành thánh liên sắp thành thục dấu hiệu.

Theo sau, hai người đứng dậy, làm tốt hái ngũ hành thánh liên chuẩn bị.

Mà kia hai chỉ câu văn ma nhện cũng đồng dạng làm tốt chuẩn bị, Tiêu Lăng Hàn hai người còn nghe được bên cạnh có người đang nói chuyện, như là ở chửi ầm lên.

“Con mẹ nó, thả ngươi đại gia đi ra ngoài.”

“Mẹ nó, đây là cái quỷ gì ngoạn ý.”

“Cắt không ngừng, thiêu không!”

Thả ra thần thức, hai người liền nhìn đến thạch thất trung không biết khi nào nhiều ra bảy tám cụ xác ướp, những người đó toàn bộ bị biết võng bao vây ở bên trong, gọi người nhìn không tới bọn họ nguyên bản bộ dạng.

Mặc Ảnh thấy hai người nhìn về phía bên cạnh, lập tức truyền âm: 【 những người đó là hai cái canh giờ trước, bị kéo dài tới nơi này tới. 】

Nguyên lai mới kéo vào tới không lâu, khó trách tinh lực như vậy tràn đầy.

Phát hiện những người đó trung không có làm hai người quen thuộc hơi thở, hai người liền thu hồi thần thức, không lại nhiều quản.

Lại qua mười lăm phút, bốn phía tiên linh khí hết thảy hướng tới thạch thất trung dũng đi, toàn bộ bị kia tam cây ngũ hành thánh liên hấp thu.

Ngũ hành thánh liên năm cánh hoa cánh tản ra ngũ thải quang mang, huyến lệ lại bắt mắt, sấn đến toàn bộ thạch thất như là mở ra năm màu đèn.

Thực mau ngũ hành thánh liên liền đình chỉ hấp thu tiên linh khí.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý lập tức gọi ra phượng diễm, hướng tới trước mặt mạng nhện huy qua đi.

Ngay sau đó, liền có "Tư tư tư" tiếng vang truyền đi.

Mũi gian ngửi được không hề là mùi hoa, đảo như là plastic đốt trọi khí vị.

Bên này dị thường tự nhiên khiến cho kia hai chỉ câu văn ma nhện chú ý, chỉ thấy trong đó một con nhắm ngay hai người liền phun ra một ngụm bạch ti.

Tiêu Lăng Hàn ở trước mặt mạng nhện bị phượng diễm thiêu ra một cái đủ bọn họ hai người thông qua động sau, duỗi tay ôm Thượng Quan Huyền Ý, sử dụng thuấn di rời đi tại chỗ.

Bọn họ mới vừa vừa ly khai, thạch động khẩu lại lần nữa bị một cái mạng nhện võng trụ.

Hai người trực tiếp xuất hiện ở ao bên cạnh, lúc này, bọn họ sở trạm vị trí vừa lúc ly ngũ hành thánh liên gần nhất. Tiêu Lăng Hàn không nói hai lời thuận tay liền đem tam đóa ngũ hành thánh liên trích tới tay.

Chỉ là ngay sau đó, hai người trực tiếp bị từ trên trời giáng xuống mạng nhện cấp võng trụ.

Tâm niệm vừa động, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng mạng nhện cùng nhau biến mất tại chỗ.

Long Ngọc không gian trung, hai người tiến vào không gian sau, trực tiếp nằm liệt ngồi dưới đất, lẫn nhau nhìn nhìn, không cấm cười lên tiếng.

Theo sau, hai người duỗi tay đem võng ở trên người mạng nhện gỡ xuống.

"Thứ này còn rất rắn chắc." Thượng Quan Huyền Ý dùng sức lôi kéo, vẫn chưa đem mạng nhện kéo đoạn.

"Vậy ngươi lưu trữ, có thể làm lưới đánh cá, lần sau chúng ta đánh bắt cá liền dùng nó."

"Có phải hay không có điểm đại tài tiểu dụng?"

"Vậy ngươi có thể suy xét lấy nó làm cái khác đồ vật."

"Trước phóng, chờ ta nghĩ đến lại nói."

Nghỉ ngơi trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn đem trong đó một đóa ngũ hành thánh liên đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, "Ngươi trước luyện hóa, nếu là không đủ,

nơi này còn có.”

“Ta một đóa vậy là đủ rồi, dư lại hai đóa ngươi cùng nhau luyện hóa đi.” Tiếp nhận ngũ hành thánh liên, Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi ở trên giường.

“Hành đi.”

Theo sau, hai người liền bắt đầu bế quan luyện hóa ngũ hành thánh liên.

Bởi vì hai người đều ở luyện hóa ngũ hành thánh liên, toàn bộ phòng tu luyện đều tản ra ngũ hành thánh liên hương khí, làm người nghe liền cảm giác thần thanh khí sảng.

Không gian trung 60 năm sau.

Thượng Quan Huyền Ý trong tay ngũ hành thánh liên đã biến mất không thấy, thay thế chính là hắn tu vi đã thăng cấp đến Tiên Vương hậu kỳ. Mở mắt ra, quay đầu liền thấy Tiêu Lăng Hàn còn ở tu luyện, hắn liền lấy ra lần trước không luyện hóa xong hỏa viêm tinh thạch tiếp tục tu luyện.

Thời gian trôi mau, đảo mắt lại qua ba mươi năm.

Đương Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa mở mắt ra, phát hiện Tiêu Lăng Hàn còn đang bế quan, mà trong tay hắn ngũ hành thánh liên đều đã bị hắn luyện hóa.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý tay chân nhẹ nhàng xuống giường, nhặt lên trên mặt đất mạng nhện đi phòng luyện khí.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý trở lại phòng tu luyện, liền phát hiện Tiêu Lăng Hàn quanh thân xuất hiện vô số không gian cái khe, hắn rõ ràng là ở lĩnh ngộ không gian pháp tắc. Thượng Quan Huyền Ý vội vàng đem phòng tu luyện trung có giá trị đồ vật đều thu lên, miễn cho bị đạp hư.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 649

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 649 Tiên Vương đỉnh

Tiêu Lăng Hàn đem hai đóa ngũ hành thánh liên luyện hóa sau, tu vi trực tiếp từ Tiên Vương lúc đầu đột phá tới rồi Tiên Vương đỉnh. Tu vi đột phá cũng không tính xong, hắn chỉ cảm thấy chính mình như là đi vào một cái tầng tầng lớp lớp không gian trung, bị nhốt ở bên trong ra không được, làm hắn không thể không đi phân tích những cái đó không gian, thăm dò chúng nó huyền bí.

Theo hắn đối những cái đó không gian phân tích, hiểu biết, một tầng tầng không gian ở trước mặt hắn sụp đổ, lúc sau lại bắt đầu chậm rãi tổ kiến, làm hắn lại lần nữa tiến vào phân tích cùng lĩnh ngộ trung.

Hắn đã không biết chính mình thân ở nơi nào, hắn chỉ biết muốn đi ra ngoài, liền phải đem sở hữu không gian đều phân tích ra tới, bằng không hắn vô pháp đi ra cái này bị trùng điệp không gian vây quanh thế giới.

Thượng Quan Huyền Ý vốn đang đứng ở phòng tu luyện trông được Tiêu Lăng Hàn tu luyện, kết quả không trong chốc lát, hắn trước người liền xuất hiện một đạo không gian nhận, sợ tới mức hắn chạy nhanh ra phòng tu luyện.

Phòng tu luyện nguyên là kiến ở Thất Thải Liên nơi cái kia không gian, hai người rời đi trước đem những cái đó thiên tài địa bảo lưu tại Tu chân giới. Hiện tại phòng tu luyện chung quanh trừ bỏ có phòng luyện khí, luyện đan sư, phòng bếp nhỏ ngoại, cũng không có mặt khác sự vật.

Một tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn nơi phòng tu luyện đã hoàn toàn thay đổi, nơi nơi đều là không gian cái khe, Thượng Quan Huyền Ý căn bản không dám tới gần, hắn ở chỉ có thể đứng ở nơi xa quan khán.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn tu vi đã đạt tới Tiên Vương cảnh đỉnh, Thượng Quan Huyền Ý rời xa phòng tu luyện, một lần nữa tìm cái địa phương, chuẩn bị bế quan.

Hắn lấy ra phía trước ở luyện đan đại tái thượng, Tiêu Lăng Hàn thắng được khen thưởng hỏa liên quả.

Ngay từ đầu Tiêu Lăng Hàn tham gia thi đấu chính là vì này viên hỏa liên quả, một viên hỏa liên quả đối hắn căn bản không có tác dụng, hắn sở dĩ tham gia thi đấu chính là tưởng đem hỏa liên quả cấp Thượng Quan Huyền Ý.

Nhìn hỏa liên quả xuất thần một hồi lâu, Thượng Quan Huyền Ý mới bắt đầu ăn.

Hỏa liên quả hương vị cũng không tốt, mang theo điểm điểm chua xót, còn có điểm mùi lạ. Nhưng Thượng Quan Huyền Ý lại ăn đến phá lệ hương, chỉ vì này viên hỏa liên quả đại biểu Tiêu Lăng Hàn đối hắn tràn đầy tình yêu.

Đem hỏa liên quả ăn xong sau, hắn liền khoanh chân bắt đầu luyện hóa hỏa liên quả bên trong năng lượng.

Không biết qua bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý đã thành công thăng cấp đến Tiên Vương đỉnh.

Hắn đang ở củng cố tu vi thời điểm, bên tai truyền đến "Oanh" một tiếng vang lớn, hắn chạy nhanh dừng lại tu luyện.

Chờ hắn đuổi tới sự phát mà thời điểm, liền nhìn đến nguyên lai phòng tu luyện nơi địa phương đã là một mảnh hỗn độn. Bên cạnh dựa gần phòng bếp nhỏ, phòng luyện đan, phòng luyện khí đồng dạng trở thành phế tích.

Âm thầm nuốt nuốt nước miếng, nhìn thấy cái kia ngồi ngay ngắn ở phế tích trung thân ảnh, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng vô cùng khiếp sợ. Chung quanh đều thành phế tích, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này cư nhiên còn ở tu luyện, hoàn toàn không có tỉnh táo lại xu thế.

Thấy Tiêu Lăng Hàn tu luyện động tĩnh lớn như vậy, Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi ở một bên, thủ hắn.

Tu luyện trung Tiêu Lăng Hàn căn bản không biết chung quanh phát sinh sự, hắn như cũ trầm xâm ở chính mình lĩnh ngộ thế giới vô pháp tự kềm chế.

Xuân đi thu tới, thời gian lặng yên trôi đi.

Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đem vây quanh hắn không gian đánh nát, đi ra thế giới kia.

Đương hắn mở mắt ra, nhìn đến chính là một mảnh phế tích.

Ở lĩnh ngộ không gian pháp tắc trong khoảng thời gian này, hắn hoàn toàn không biết thời gian trôi đi, cũng không biết chính mình đến tột cùng ngồi bao lâu. Nhìn đến trước mặt cảnh vật khi, hắn còn có chút như lọt vào trong sương mù.

Hoàn toàn không làm rõ ràng trạng huống hắn, bên tai truyền đến một cái quen thuộc mang theo kinh hỉ thanh âm: "Lăng Hàn, ngươi bế quan kết thúc?"

Theo thanh âm, quay đầu nhìn lại, liền thấy một thân hồng y Thượng Quan Huyền Ý.

"Huyền Ý." Hắn theo bản năng mà gọi xuất khẩu.

Sau khi nói xong, hắn mới phát hiện chính mình thanh âm có chút khô khốc, rõ ràng là bởi vì thật lâu không nói gì duyên cớ.

Ngay sau đó, một chén nước liền đưa tới hắn bên môi.

"Uống miếng nước trước, ngươi đã bế quan 300 năm."

Tiêu Lăng Hàn mới vừa uống tiến trong miệng thủy, thiếu chút nữa bởi vì Thượng Quan Huyền Ý những lời này trực tiếp phun ra tới.

300 năm!

Hắn còn trước nay không dùng một lần bế quan lâu như vậy quá, phía trước bế quan, trên đường ít nhất sẽ tỉnh táo lại.

300 năm đối với bọn họ tu luyện giả tới nói lại là không có gì.

Nhưng nếu là đổi thành phàm nhân, đã chết ít nhất có ba lần.

Yên lặng cảm thụ một chút chính mình hiện tại tu vi, Tiên Vương đỉnh, xem ra kia hai đóa ngũ hành thánh liên không có lãng phí.

Yết hầu ở nước trong dễ chịu hạ, đã không còn cảm thấy khát khô, Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía chính mình ái nhân, tự đáy lòng nói thanh: "Cảm ơn!"

"Ngươi không phải nói chúng ta chi gian không cần phải nói tạ sao?" Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt lập tức liền kéo xuống dưới.

"Được rồi, không nói, về sau đều không nói."

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn đứng lên, duỗi tay kéo qua Thượng Quan Huyền Ý, trực tiếp thuấn di rời đi tại chỗ.

Ngay sau đó "Bùm" một tiếng, hai người trực tiếp rớt vào trong nước.

"Tiêu Lăng Hàn!" Thượng Quan Huyền Ý trồi lên mặt nước, trừng mắt cười vẻ mặt xán lạn người.

Nói cũng không nói một tiếng liền đem hắn kéo đến trong nước, tốt xấu làm hắn có cái chuẩn bị tâm lý a!

"Ta một thân đều là dơ bẩn, nhưng ta lại không nghĩ làm ngươi rời đi ta tầm mắt, đành phải lôi kéo ngươi cùng nhau."

"Ta xem ngươi chính là cố ý!"

"Bị ngươi phát hiện."

"Ngươi……" Thượng Quan Huyền Ý thủ hạ một cái dùng sức, giữa sông thủy như là một cái rồng nước bay ra mặt sông, từ thượng mà xuống đem Tiêu Lăng Hàn rót cái lạnh thấu tim.

"Hảo sảng!" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay lau một phen trên mặt thủy.

Tiện đà nói: "Một người vui không bằng mọi người cùng vui, Huyền Ý, ngươi cũng thử xem."

Nói xong, không cho Thượng Quan Huyền Ý chạy thoát thời gian, Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, giữa sông thủy lập tức ngưng tụ thành một cái du tẩu

cự long, hướng tới Thượng Quan Huyền Ý phi phác mà đi.

Nhìn nghênh diện mà đến rồng nước, Thượng Quan Huyền Ý vận chuyển công pháp, tiên linh khí bao vây lấy giữa sông thủy, đồng dạng ngưng tụ ra một cái rồng nước, hắn khẽ quát một tiếng: "Đi!"

Hai điều rồng nước ở giữa không trung chạm vào nhau, đầu tiên là "Phanh" tiếng vang, sau đó "Xôn xao" giọt nước ở giữa sông.

Hai người đều bị rồng nước chạm vào nhau vệt nước bắn một thân.

Thượng Quan Huyền Ý nơi này vừa mới phát ra công kích, còn không có hoãn quá mức tới, bên kia lại là một cái rồng nước hướng tới chính mình rít gào phi phác lại đây.

Hắn không có Thủy linh căn, không thể giống Tiêu Lăng Hàn như vậy tùy tâm sở dục mà sử dụng giữa sông thủy.

Mắt nhìn ngưng tụ ra rồng nước đã không kịp, hắn dứt khoát vung tay lên, một con hỏa phượng nháy mắt thành hình, hướng tới rồng nước phi phác qua đi.

Thủy cùng hỏa chạm vào nhau, phát ra "Tư tư tư" tiếng vang.

Hai người cứ như vậy ở trong nước, ngươi tới ta đi mà giao thủ.

Vốn dĩ hai người khởi điểm còn hỏa khí mười phần ở lẫn nhau đối công, không biết khi nào, hai người đánh đánh liền lăn đến cùng nhau.

300 năm tương tư, hai người chẳng phân biệt ngày đêm, lẫn nhau dây dưa ở bên nhau. Ở trong nước song tu mười ngày, hai người kết thúc, trở lại trên bờ.

Đi vào phế tích trước, Tiêu Lăng Hàn nhịn không được duỗi tay đỡ trán, này hủy đi phòng ở sự tình cư nhiên là hắn làm.

Hảo hảo một cái oa, bị hắn phá huỷ không thành dạng.

Duỗi tay nhẹ nhàng vung lên, mặt đất phế tích liền trở thành một khối đất bằng.

"Mang ngươi đi cái địa phương." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi vào không gian trung cung điện trước.

Thượng Quan Huyền Ý tiến lên, duỗi tay đẩy đẩy cung điện môn, không hề phản ứng.

"Vẫn là mở không ra, Lăng Hàn, ngươi dẫn ta tới nơi này sẽ không chính là muốn nhìn một chút này tòa cung điện đi?"

"Ta thử xem." Nói, Tiêu Lăng Hàn tiến lên, một tay ấn ở cung điện trên cửa lớn, sau đó vận chuyển công pháp.

Ngay sau đó, cung điện đại môn cứ như vậy vô thanh vô tức mà mở ra.

"Cư nhiên khai." Tiêu Lăng Hàn chính mình cũng có chút không thể tưởng tượng, vừa rồi hắn cũng chỉ là trong đầu linh quang chợt lóe đột nhiên nghĩ đến

biện pháp này.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Cho nên, cái này môn cũng là xem người sắc mặt hạ đồ ăn, không phải nó nhận định người, căn bản là khai không được.

"Đi, chúng ta vào xem."

Hai người nắm tay đi vào cung điện.

Tiến cung điện, đập vào mắt chính là thanh lãnh lại thuần khiết màu trắng, trong đó hỗn loạn một chút màu lam, trong đại điện thực trống trải, nhất phía trên vị trí phóng một trương xa hoa lại tinh xảo ghế dựa.

Hai người vòng qua xà nhà, đi vào cung điện mặt sau.

Mặt sau có một loạt phòng, phòng luyện đan, phòng luyện khí, cầm phòng, còn có một gian không tiêu tên.

Hai người trực tiếp đi vào kia thấy không có tiêu tên phòng, bên trong chỉ có một đệm hương bồ, cái khác cái gì đều không có.

"Này không phải là phòng ngủ đi?" Nhìn trống không phòng, Thượng Quan Huyền Ý suy đoán nói.

"Hơn phân nửa là!" Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không khỏi mà trừu trừu.

Thượng Quan Huyền Ý thật sự là không nhịn xuống, "Phụt" một tiếng, bật cười.

Một hồi lâu ngừng cười, hắn mới sát có chuyện lạ gật gật đầu, nói: "Lăng Hàn, ta hiện tại tin tưởng ngươi kiếp trước nhất định không có đạo lữ."

Ai phòng ngủ sẽ chỉ có một đả tọa đệm hương bồ?

Mặc dù là những cái đó tu Phật người phòng ngủ ít nhất đều sẽ có trương giường.

Thượng Quan Huyền Ý hiện tại là thật sự muốn biết, Tiêu Lăng Hàn kiếp trước đến tột cùng là như thế nào sinh hoạt.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn hiện tại đều khó có thể tưởng tượng chính mình thật sự sẽ là chủ nhân nơi này!

Chỉ là cái này chủ nhân đương đến cũng quá suy, liền trương giường đều mua không nổi.

Tưởng hắn từ hiện đại mà đến, nếu là không có giường, không ngủ được, chỉ là đả tọa, phỏng chừng hắn sẽ điên mất.

"Phía trước trụ phòng tu luyện đã bị ta huỷ hoại, về sau chúng ta liền ở nơi này."

“Hảo, bất quá phải hảo hảo bố trí một phen.” Thượng Quan Huyền Ý gật đầu đồng ý.

Toàn bộ phòng, liền một cái đệm hương bồ, thấy thế nào như thế nào keo kiệt.

Mười lăm phút sau, trống không phòng, đã thành một khác phiên bộ dáng, có giường, có cái bàn ghế, phóng quần áo tủ, nên có đều có. Cũng là phía trước Thượng Quan Huyền Ý nhanh tay, đem quý trọng đồ vật đều thu lên.

“Đại công cáo thành!” Nhìn tân ra lò nơi ở, Thượng Quan Huyền Ý thập phần vừa lòng.

“Dọn tân gia, có phải hay không nên chúc mừng một chút?”

Nói đến chúc mừng, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền nghĩ tới ăn đồ vật, tạp đi tạp đi hai hạ miệng, thèm trùng lập tức đã bị câu ra tới. Hắn đã có hơn ba trăm năm chưa từng có đồ vật, đương nhiên hỏa liên quả ngoại trừ.

Làm một đốn sắc hương vị đều đầy đủ đồ ăn ăn sau, hai người liền bắt đầu vì đối phó bên ngoài nào hai chỉ câu văn ma nhện làm chuẩn bị. Hiện giờ hai người tu vi đều đạt tới Tiên Vương đỉnh, hơn nữa có Ma Long, Thiên Ti Đằng, còn có…… Phệ Linh Thử. Cộng lại một chút, đối phó bên ngoài hai chỉ cũng không phải không có phần thắng.

Hai người ở không gian trung đãi 300 năm, bên ngoài mới qua đi ba năm.

Con nhện lớn nhất công kích chính là chúng nó sẽ phun ti, giống nhau chúng nó đều là đem con mồi võng lên, lại chậm rãi hưởng dụng. Mà câu văn ma nhện không chỉ có sẽ phun ti, còn sẽ phóng độc. Cho nên hai người không chỉ có muốn tránh cho bị nó phun ra ti cấp võng trụ, còn muốn tránh cho chúng nó phun ra độc tố.

Thương lượng hảo đối sách, hai người liền ra Long Ngọc không gian.

Mới vừa đứng vững, đón đầu chính là một cái mạng nhện hướng tới bọn họ chụp xuống tới.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp thuấn di đến 5 mét có hơn địa phương.

Sau đó từ Thượng Quan Huyền Ý đối phó kia chỉ tu vi chỉ có Tiên Vương đỉnh núi câu văn ma nhện, Tiêu Lăng Hàn cùng Thiên Ti Đằng đối phó Tiên Quân cảnh kia chỉ.

Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp gọi ra bản mạng pháp khí Càn Khôn Thần Trận Bàn, một bên bày trận, một bên tránh né câu văn ma nhện phun ra mạng nhện.

Bất quá mới vài phút thời gian, hắn liền đem trận pháp bố trí hảo, mà câu văn ma nhện bị hắn vây ở trận pháp trung. Mở ra sát trận, vô số mũi tên chẳng phân biệt phương hướng hướng tới câu văn ma nhện vọt tới.

Câu văn ma nhện còn lại là hướng tới trận pháp va chạm, muốn đem trận pháp phá vỡ. Mũi tên đánh vào nó trên người, phát ra “Đương đương” thanh âm, đại bộ phận là mũi tên căn bản thương không đến nó, chỉ có mấy chi bắn trúng nó bụng mũi tên mới đâm vào thân thể hắn trung.

Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi tới gần câu văn ma nhện, ở nó thả ra độc tố phía trước trực tiếp đối nó dùng ra thời gian pháp tắc, nhất kiếm chém xuống, trực tiếp đem nó một chân cấp chặt đứt.

Thực mau, câu văn ma nhện được đến tự do, nó cảm giác chính mình mất đi một chân, tức giận đến nó há mồm liền phun ra đại lượng độc tố.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 650

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 650 bí cảnh bên ngoài

Nhìn thấy triều chính mình bay vụt lại đây màu đen vật thể, Thượng Quan Huyền Ý không chút nghĩ ngợi chạy nhanh bứt ra lui về phía sau, thuận tiện thả ra phượng diễm. Ngay sau đó, bên tai liền vang lên “Tư tư tư” thanh âm, một cổ khó nghe khí vị ở mũi gian bồi hồi, hắn chạy nhanh phong bế năm giác.

Bên kia.

Nhìn lại một cái mạng nhện triều chính mình chụp xuống, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di biến mất tại chỗ. Đương hắn tái xuất hiện khi, người đã đứng ở câu văn ma nhện bên trái, thủ đoạn quay cuồng Mặc Hàn Kiếm hướng tới câu văn ma nhện chân chém tới.

“Đông” một thanh âm vang lên, câu văn ma nhện chân bị chém đi hơn phân nửa, còn dư lại hơn một nửa treo ở mặt trên, muốn rớt không xong.

Cảm giác được đau đớn, câu văn ma nhện bạo nộ, bảy chân cùng nhau di động, một cái xoay người, nhắm ngay Tiêu Lăng Hàn phun ra một ngụm nọc độc.

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa một cái thuấn di rời đi tại chỗ, những cái đó nọc độc rơi xuống trên mặt đất, mặt đất phát ra “Tư tư” tiếng vang. Định nhãn nhìn lại, nơi đó đã xuất hiện một cái động.

Nhìn chính mình nọc độc cư nhiên không có thể thương đến nhân loại kia, câu văn ma nhện lại lần nữa xoay người hướng tới Tiêu Lăng Hàn công kích qua đi. Tuy rằng có một cái bị thương chân, nhưng là hoàn toàn không ảnh hưởng nó hành tẩu, ngược lại nó tốc độ so vừa rồi còn muốn mau, mỗi lần phun ra tơ nhện cơ hồ đều là cùng Tiêu Lăng Hàn gặp thoáng qua.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn lại chậm hơn một bước, tuyệt đối sẽ bị võng trụ.

Nhìn thấy chính mình công kích mỗi lần đều thất bại, câu văn ma nhện tức giận đến ở thạch thất trung đấu đá lung tung, tứ chi trên mặt đất phát ra “Ca ca” thanh.

Ngay từ đầu Tiêu Lăng Hàn còn tưởng rằng này chỉ câu văn ma nhện là thật sự điên rồi.

Một lát sau, bên tai truyền đến “Tất tất tác tác” thanh âm, hắn mới biết được, gia hỏa này là ở triệu tập nó những cái đó đời đời con cháu.

Dò ra thần thức, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến có hai điều trong thông đạo, vô số câu văn ma nhện ở nhanh chóng triều bọn họ nơi này bò tới.

Rậm rạp!

Thấy vậy tình cảnh, hắn không cấm da đầu tê dại.

Nếu là chờ những cái đó câu văn ma nhện toàn bộ chen chúc mà đến, liền tính hắn tu vi viễn siêu chúng nó, phỏng chừng ứng phó lên, cũng là quá sức.

Tục ngữ nói: Kiến nhiều cắn chết tượng!

Hắn nhưng không muốn làm cái kia bị cắn chết tượng.

Huống chi nơi này còn có hai chỉ tu vi cao không có giải quyết, vì nay chi kế chính là trước đem thạch thất trung hai chỉ giải quyết rớt, sau đó trốn chạy.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn đem Thiên Ti Đằng thả ra, làm nó đem kia hai cái cửa động lấp kín.

Thiên Ti Đằng lập tức tuân lệnh, trên người mọc ra vô số dây mây đem kia hai cái cửa động phong kín mít, không cho một con câu văn ma nhện tiến vào thạch thất trung.

Trận pháp trung, bị Thượng Quan Huyền Ý vây khốn câu văn ma nhện đã mất đi bốn chân.

Kỳ thật Thượng Quan Huyền Ý là tưởng trực tiếp đem câu văn ma nhện đầu cấp chặt bỏ tới, chỉ là hắn kiếm chém vào câu văn ma nhện trên cổ khi, như là ở chém vào kim thiết thượng, hoàn toàn chém bất động, cuối cùng chỉ có thể triều nó chân xuống tay.

Nhìn triền ở chính mình trên cổ tay Mặc Ảnh, Thượng Quan Huyền Ý giận sôi máu. Phía trước nói tốt làm nó giúp chính mình cùng nhau đối phó câu văn ma nhện, kết quả gia hỏa này nói muốn rèn luyện hắn chiến lực, chết sống không ra tay.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý trong đầu vang lên Tiêu Lăng Hàn truyền âm, 【Huyền Ý, làm Mặc Ảnh giúp ngươi tốc độ đem câu văn ma nhện giải quyết rớt, bên ngoài vào được thật nhiều tiểu nhân câu văn ma nhện.】

"Mặc Ảnh, nên ngươi ra tay."

Nghe vậy, Ma Long lập tức bay khỏi Thượng Quan Huyền Ý thủ đoạn.

Phía trước cũng không phải nó không hỗ trợ, mà là Tiêu Lăng Hàn phân phó nó, nếu là Thượng Quan Huyền Ý không có gặp được nguy hiểm đều không cần ra tay.

Mặc Ảnh thân thể chậm rãi lớn lên, nó bay thẳng đến câu văn ma nhện một cái hất đuôi. Câu văn ma nhện bị Mặc Ảnh trừu bay ra đi, nằm nghiêng trên mặt đất, nó lập tức xoay người bò lên, chỉ là không đợi nó đứng vững, Mặc Ảnh lại triều hắn trừu tới.

Vài lần sau, câu văn ma nhện rốt cuộc bối triều mà, lộ ra nó nhược điểm.

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này cơ hội tốt, hắn đầu tiên là đối câu văn ma nhện sử dụng thời gian pháp tắc. Sau đó, trong tay kiếm đâm vào đối phương trong bụng.

"Phốc!" Câu văn ma nhện bụng bị kiếm đâm trúng, nó dư lại bốn chân lập tức uốn lượn.

Thượng Quan Huyền Ý rút ra kiếm, ngay sau đó triệt thoái phía sau.

Câu văn ma nhện trong bụng nọc độc phía sau tiếp trước mà phun ra, thực mau nó tròn trịa bụng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ làm rán đi xuống. Nó bốn con chân ngẫu nhiên rung động một chút, rõ ràng là sắp chết dấu hiệu.

Đương Thượng Quan Huyền Ý triệt rớt trận pháp, liền thấy kia chỉ Tiên Quân cảnh câu văn ma nhện hướng tới Tiêu Lăng Hàn giương nanh múa vuốt, nhưng lại không làm gì được hắn, rõ ràng thực phẫn nộ.

Câu văn ma nhện nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện, mà nó đồng bạn lại không thấy bóng dáng, lập tức dời đi mục tiêu, hướng tới Thượng Quan Huyền Ý khởi xướng công kích.

"Huyền Ý, bám trụ nó hai tức thời gian."

"Hảo."

Thấy câu văn ma nhện đã bị Thượng Quan Huyền Ý bám trụ, Tiêu Lăng Hàn lập tức lấy ra khóa hồn chi nỏ, tỏa định câu văn ma nhện. "Hưu……" Mũi tên lấy cực nhanh tốc độ bay đi ra ngoài, mục tiêu thẳng chỉ câu văn ma nhện bụng.

"Phốc!" Mũi tên nhập thịt thanh âm truyền ra.

Đang ở đối Thượng Quan Huyền Ý huy trước chân câu văn ma nhện đột nhiên như là bị người làm định thân thuật, đứng thẳng bất động tại chỗ. Thực mau nó liền đem chân rụt trở về, toàn bộ thân mình đều bọc thành một đoàn.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý vội vàng sau này triệt.

Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, bắn vào câu văn ma nhện mũi tên bay trở về trước mặt hắn.

Đúng lúc này, Thiên Ti Đằng thanh âm ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu vang lên: 【chủ nhân, các ngươi hảo không có? Ta mau kiên trì không được. 】

【 lập tức liền hảo. 】

Tiêu Lăng Hàn lập tức thả ra Hỗn Độn Thánh Viêm, câu văn ma nhện trên người da lông cao cấp lập tức "Đôm đốp đôm đốp" mà đốt lên, còn chưa có chết đi câu văn ma nhện đau đến trên mặt đất lăn lộn.

Chẳng được bao lâu, câu văn ma nhện liền vẫn không nhúc nhích, tùy ý Hỗn Độn Thánh Viêm bỏng cháy.

Giải quyết rớt câu văn ma nhện, Tiêu Lăng Hàn thu hồi Thiên Ti Đằng, mang theo Thượng Quan Huyền Ý tùy tiện tuyển một cái thạch động biến đi vào đi, phía sau những cái đó tiểu nhân câu văn ma nhện theo đuổi không bỏ.

"Huyền Ý, biến thành tiểu phượng hoàng."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tiêu Lăng Hàn vớt lên biến thành tiểu phượng hoàng Thượng Quan Huyền Ý, sử dụng thuấn di, thực mau liền đem mặt sau câu văn ma nhện vứt tới rồi phía sau.

Bọn họ tiến vào thạch động khi, rõ ràng chỉ dùng hơn nửa giờ.

Nhưng hiện tại Tiêu Lăng Hàn đã đi rồi tiếp cận một canh giờ, phía trước như cũ là đen nhánh một mảnh, hoàn toàn nhìn không tới đường ra ở nơi nào.

Hắn thậm chí lo lắng cho mình sẽ đi vào một cái ngõ cụt, đến lúc đó bọn họ phỏng chừng phải đem phía sau đuổi theo câu văn ma nhện, toàn bộ xử lý mới có thể đi ra ngoài.

Hiện tại đã đi rồi như vậy xa, phía trước rốt cuộc có hay không xuất khẩu, hắn cũng chỉ có thể một con đường đi tới cuối.

Lại là một canh giờ sau.

Phía trước rốt cuộc xuất hiện một tia ánh sáng, thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn lặng lẽ thở dài nhẹ nhõm một hơi. Mặc kệ phía trước là cái gì, tổng so lui về muốn cường.

Đương hắn đi ra ánh sáng giờ địa phương, phát hiện chính mình trước mặt là vạn trượng vực sâu, dưới chân đá rớt ở huyền nhai phía dưới, căn bản nghe không được một chút tiếng vang.

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác được Tiêu Lăng Hàn dừng lại, hắn dò ra một cái đầu tới: "Lăng Hàn, chúng ta ra tới sao?"

"Không có, đợi chút tới rồi ta kêu ngươi, ngoan ngoãn đợi, đừng ra tới." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem tiểu phượng hoàng ấn hồi trong tay áo.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Như thế nào cảm giác Tiêu Lăng Hàn đây là đem hắn trở thành tiểu hài tử hống đâu?

Bất quá, luôn luôn Tiêu Lăng Hàn nói cái gì, hắn đều sẽ làm theo, lần này tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ trở ra, Tiêu Lăng Hàn mới bắt tay trên cổ tay Ma Long gỡ xuống tới, sau đó triền một cây dây thừng ở nó trên người.

Mặc Ảnh vẻ mặt ngốc!

Không biết Tiêu Lăng Hàn này chỉ dê hai chân muốn làm cái gì.

Chỉ có thể tùy ý hắn động tác.

Cảm giác dây thừng sẽ không rớt sau, Tiêu Lăng Hàn mới không có hảo ý mà nhìn về phía Mặc Ảnh.

Mặc Ảnh bị Tiêu Lăng Hàn để mắt một thân nổi da gà, ngượng ngùng cười nói: "Chủ nhân, ngươi có chuyện gì cứ việc phân phó liền hảo, chỉ cần ta có thể làm đến, nhất định đạo nghĩa không thể chối từ."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cho Mặc Ảnh một cái tán thưởng ánh mắt, "Ngươi thử xem nơi này có thể hay không ngự không phi hành, ta sợ nơi này còn cấm không, đợi chút ta bay ra đi, trực tiếp rớt đến phía dưới trong vực sâu."

Mặc Ảnh: "……"

Cảm tình đây là làm nó làm thí nghiệm.

Khó trách muốn ở nó trên người cột lên một cây dây thừng.

Phượng hoàng có cánh, cấm không cấm không, kích động một chút cánh sẽ biết.

Bất quá ai làm phượng hoàng là Tiêu Lăng Hàn này chỉ dê hai chân trong lòng hảo, nó nếu là dám nói phượng hoàng một câu không phải, phỏng chừng lập tức sẽ bị ném xuống.

Mặc Ảnh chỉ có thể nhận mệnh, ai làm vừa rồi nó đem nói như vậy mãn đâu!

Lặng lẽ vươn đầu nhìn một chút bọn họ dưới chân huyền nhai, sâu không thấy đáy, phía dưới đen thui, Mặc Ảnh âm thầm cầu nguyện, nhưng ngàn vạn đừng ngã xuống.

Nó vẫn là không yên tâm hỏi: "Chủ nhân, ngươi này căn dây thừng vững chắc sao?"

"Yên tâm, đây chính là Tiên Quân cảnh câu văn ma nhện phun ra ti, giống nhau đao kiếm căn bản không làm gì được nó."

Nghe vậy, Mặc Ảnh quyết tâm, đôi mắt một bế, trực tiếp chạy trốn đi ra ngoài, trong tưởng tượng không trọng cảm cũng không có phát sinh, lắc lư một vòng, nó lại bay trở về Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay.

Biết nơi này không cấm không sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vận khởi tiên linh khí triều trên vách núi phương bay đi.

Thực mau hắn liền đứng ở huyền nhai phía trên, đem trong tay áo tiểu phượng hoàng lấy ra tới, "Huyền Ý, chúng ta tới rồi."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức bay ra Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay, hóa thành hình người.

Một lát sau, hắn mày không khỏi mà nhăn lại, "Lăng Hàn, ta như thế nào cảm giác nơi này tiên linh khí không có phía trước chúng ta sở đãi địa phương nồng đậm."

Vừa đến thời điểm, Tiêu Lăng Hàn liền phát hiện vấn đề này, hắn nói ra chính mình hoài nghi: “Ta đoán chúng ta hiện tại hẳn là ở bí cảnh bên ngoài.”

Ách……

Bọn họ bất quá là xuyên qua một cái ám hắc thông đạo, không nghĩ tới liền đến bên ngoài.

Lấy bọn họ hiện giờ tu vi ở bên ngoài, hơn phân nửa không có thích hợp bọn họ thiên tài địa bảo. Phía trước còn nói ở trung vây khai đan dược cửa hàng, hiện tại khen ngược, lập tức đi tới bên ngoài.

Nghĩ đến những cái đó tiên thảo, Thượng Quan Huyền Ý không cấm hỏi: “Chúng ta đây kế tiếp là hồi trung vây sao?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Chúng ta trước tìm về trung vây lộ.”

“Hảo, ta đem Phệ Linh Thử thả ra, vạn nhất có cái gì khó gặp thiên tài địa bảo, cũng không đến mức bỏ lỡ.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động, Phệ Linh Thử liền xuất hiện ở hắn trên vai.

Nhìn nhìn chung quanh hoàn cảnh, Phệ Linh Thử hỏi: 【 chủ nhân, các ngươi ra tới lạp? 】

Thượng Quan Huyền Ý buồn bực nói: “Đúng vậy, không chỉ có đi ra câu văn ma nhện huyệt động, chúng ta còn trực tiếp đi tới bên ngoài.”

“Chi chi chi……” Nhìn đến vô lương chủ nhân kia buồn bực bộ dáng, Phệ Linh Thử hết sức vui mừng.

Nghiêng đầu xem Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy gia hỏa này ở cười nhạo bọn họ.

Nhưng là nghe không hiểu chuột ngữ hắn, tìm không thấy chứng cứ.

Theo sau hai người liền hướng tới linh khí nồng đậm phương hướng bay đi.

Ba ngày sau.

Một cái thanh triệt sông nhỏ biên, giữa sông con cá vui sướng mà bơi qua bơi lại, đột nhiên, một cái lưới đánh cá lọt vào giữa sông, con cá sôi nổi bị võng trụ.

Giãy giụa không được, chạy thoát không khai.

Lưới đánh cá bị trực tiếp quăng ngã ở một bên trên cỏ, con cá ở trên cỏ nhảy nhót, muốn trở lại giữa sông, đáng tiếc chúng nó sở làm hết thảy đều là uổng công.

“Thật nhiều cá! Này lưới xem ra thật đúng là thực dụng.” Thượng Quan Huyền Ý hai mắt sáng long lanh mà nhìn trên mặt đất năm sáu con cá, hận không thể chúng nó lập tức biến thành thơm ngào ngạt cá nướng.

“Ngươi không phải nói làm lưới đánh cá đại tài tiểu dụng sao?”

Tức phụ nhi khẩu thị tâm phi!

Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn ra trong tay hắn lưới đánh cá, đúng là dùng câu văn ma nhện tơ nhện luyện chế mà thành.

Nếu là làm những người khác biết Thượng Quan Huyền Ý dùng để bắt cá võng đều là một kiện ngũ cấp Tiên Khí, phỏng chừng đến mắng to hắn phá của.

Không bao lâu, trên mặt đất sống cá toàn bộ bị đặt ở nướng giá thượng.

Mắt thấy nướng giá thượng cá liền phải nướng hảo khi, một đạo giọng nữ từ xa đến gần.

“Cứu mạng…… Cứu mạng a……”

Liền tính nghe được có người kêu cứu mạng, Tiêu Lăng Hàn hai người cũng không đi xem, bọn họ cũng không tính toán xen vào việc người khác.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 651

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 651 họa thủy đông dẫn

Lấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thực lực ở bên ngoài có thể đi ngang, cho nên bọn họ cũng không có mở ra thần thức quan sát chung quanh tình huống.

Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện một đường chạy trốn, thần thức quét đến phía trước có hai gã nam tiên, nhưng các nàng rõ ràng đều ở kêu cứu mạng, kia hai người lại bất vi sở động, không hề có ra tay giúp đỡ tính toán.

Thấy vậy, hoang mang lo sợ Trần Viện hỏi bên cạnh người: "Tư Đồ sư tỷ, làm sao bây giờ? Chúng ta muốn hay không qua đi?"

"Những cái đó Ma tộc đã đuổi theo, phụ cận cũng chỉ có kia hai người, chúng ta chỉ có thể đi tìm bọn họ trợ giúp, nói như thế nào bọn họ cùng chúng ta giống nhau đều là Nhân tộc." Tư Đồ Nguyệt mắt đẹp lóe lóe, dẫn đầu hướng tới Tiêu Lăng Hàn hai người đi đến.

Không bao lâu, đang ở cá nướng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến vừa rồi cầu cứu nữ tiên hướng tới bọn họ đi tới. Đãi thấy rõ người tới bộ dạng, hai người mới phát hiện người tới bọn họ gặp qua, ở Tiêu Dao tửu lầu từng có gặp mặt một lần.

Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện trên quần áo đều có vết máu, tóc có chút hỗn độn, hai người bộ dáng rõ ràng là vừa mới cùng người chiến đấu quá.

Tư Đồ Nguyệt tiến lên một bước, lộ ra một cái tự nhận là thực mê người mỉm cười, "Hai vị tiên hữu, chúng ta là Thiên Thịnh Tiên Vực Hạo Thiên Tông đệ tử, có Ma tộc vô duyên vô cớ mà đuổi giết chúng ta hai người, không biết có thể hay không thỉnh hai vị cùng chúng ta liên thủ đối phó những cái đó Ma tộc?"

Khi nói chuyện, nàng còn hướng phía sau nhìn nhìn.

"Không thể, không thấy được chúng ta ở ăn cá nướng sao? Không rảnh!" Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn đưa cho hắn cá nướng, cũng không ngẩng đầu lên mà trả lời.

Một bên không nói chuyện Trần Viện nghe vậy, tức giận mà trừng mắt Thượng Quan Huyền Ý, "Ngươi……"

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu, lạnh lùng quét Trần Viện liếc mắt một cái.

Trần Viện vô cớ mà từ cặp kia con ngươi nhìn đến một tia sát ý, mang cho nàng cực cường áp bách, đủ để thuyết minh đối phương tu vi so nàng cao hơn rất

nhiều, nàng chưa xuất khẩu nói đột nhiên im bặt.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý bộ dạng bình thường, ném đến trong đám người đều tìm không thấy cái loại này, cho nên Tư Đồ Nguyệt tới lúc sau căn bản không có xem hắn, mà là đem ánh mắt tỏa định ở Tiêu Lăng Hàn trên mặt.

Chỉ cần gặp qua Tiêu Lăng Hàn người, giống nhau đều rất khó quên, Tư Đồ Nguyệt tự nhiên cũng nhớ rõ, "Vị này tiên hữu, chúng ta có phải hay không ở Ánh Nguyệt Thành gặp qua?"

Tiêu Lăng Hàn có tai như điếc, chuyên tâm ăn trong tay cá nướng.

Tư Đồ Nguyệt ở Hạo Thiên Tông từ trước đến nay đều là nhất hô bá ứng, không nghĩ tới trước mặt nam tiên cư nhiên đem nàng trở thành không khí. Nàng vốn dĩ tái nhợt sắc mặt, bởi vì xấu hổ buồn bực không cấm nhiễm hai đóa đỏ ửng, nói như thế nào nàng cũng là lớn lên quốc sắc thiên hương, không nghĩ tới trước mặt người thế nhưng xem đều không liếc nhìn nàng một cái.

Thảo cái không thú vị, Tư Đồ Nguyệt cũng không cam lòng cứ như vậy rời đi.

Nếu là cứ như vậy rời đi, mặt sau Ma tộc khẳng định sẽ tiếp tục đuổi giết các nàng.

Trong mắt hiện lên một tia âm ngoan, Tư Đồ Nguyệt làm bộ tức giận phải rời khỏi bộ dáng, không dấu vết mà triều Tiêu Lăng Hàn hai người phía sau chồng động, mà nàng trong tay nhiều ra một quả không gian giới tử.

Đúng lúc vào lúc này, một trận sương đen thổi qua, tại chỗ nhiều ra bốn đạo thân ảnh.

Thừa dịp kia bốn người vừa rơi xuống đất nháy mắt, Tư Đồ Nguyệt lập tức cầm trong tay không gian giới tử vô thanh vô tức mà ném tới Tiêu Lăng Hàn dưới chân.

Tư Đồ Nguyệt chỉ có Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi, nàng nhìn không thấu Tiêu Lăng Hàn hai người tu vi, chỉ cho rằng bọn họ tu vi là Đại La Kim Tiên hậu kỳ hoặc là đỉnh, rốt cuộc Tiên Vương cảnh tu giả đều là bị trực tiếp truyền tống đến trung vây.

Nếu là biết hai người tu vi là Tiên Vương cảnh, nàng căn bản không có can đảm hãm hại hai người.

Nàng điểm này động tác nhỏ, tự nhiên bị Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xem ở trong mắt, hai người đáy mắt đều hiện lên một đạo hàn quang. Xem ra các nàng không phải vô duyên vô cớ bị Ma tộc đuổi giết, mà là cầm không nên lấy các nàng đồ vật.

Trước mắt, cái này xú nữ nhân rõ ràng là tưởng họa thủy đông dẫn.

Vừa đến bốn người, đúng là Tư Đồ Nguyệt trong miệng Ma tộc, phân biệt là Ngân Lực Ngôn, Đồng Trác, Công Dã Hưu, Công Tây Hình, bốn người đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi.

Nhìn ra Tiêu Lăng Hàn hai người cùng Tư Đồ Nguyệt hai người cũng không quen biết, Ngân Lực Ngôn đem ánh mắt nhìn về phía Tư Đồ Nguyệt hai người: "Xú nữ nhân, thức thời chạy nhanh đem đồ vật giao ra đây?"

"Thứ gì? Chúng ta căn bản không biết ngươi đang nói cái gì?" Trần Viện ăn ngay nói thật, nàng là thật sự không biết thứ gì, những người này vừa thấy đến các nàng khiến cho các nàng giao ra đồ vật, đều truy các nàng non nửa thiên.

Đồng Trác nói tiếp nói: "Hừ! Thiếu giả ngu, đồ vật rõ ràng liền ở các ngươi trên người."

Công Dã Hưu trong tay cầm một cái la bàn, nhìn xem la bàn, lại nhìn xem Tư Đồ Nguyệt hai người, dần dần mà hắn mày liền nhíu lại. Phía trước la bàn rõ ràng biểu hiện đồ vật ở trước mặt hai cái nữ tiên trên người, nhưng hiện tại la bàn thượng cư nhiên cái gì đều không có.

"Tùy tiện ngươi nói như thế nào, dù sao chúng ta trên người không có các ngươi muốn đồ vật?" Tư Đồ Nguyệt lạnh lùng nói.

Công Tây Hình duỗi tay vung lên, "Động thủ, chờ bắt lấy các nàng, liền biết đồ vật rốt cuộc có ở đây không các nàng trên người."

Thấy đối phương phải đối chính mình hai người động thủ, Tư Đồ Nguyệt một lóng tay Tiêu Lăng Hàn, "Đồ vật ở trên người hắn."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Nghe vậy, bốn người theo bản năng mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, trước mặt hai người rõ ràng đã đãi ở chỗ này một hồi lâu. Thả xem bọn họ nướng giá thượng cá liền biết, cho nên đồ vật không có khả năng ở bọn họ trên người.

Huống chi la bàn thượng cũng không biểu hiện đồ vật ở trên người hắn, quan trọng nhất chính là trước mặt hai người tu vi bọn họ nhìn không thấu, này hai nữ nhân là muốn cho bọn họ cùng này hai gã cường giả là địch.

Nghĩ đến này, bốn người lẫn nhau liếc nhau, đồng thời hướng tới Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện ra tay.

Tư Đồ Nguyệt như thế nào cũng không nghĩ tới kế hoạch của chính mình cư nhiên không thành công, mắt thấy đối phương triều chính mình hai người phát ra công kích, các nàng hiện tại chỉ có thể đem Tiêu Lăng Hàn hai người kéo vào chiến đấu, như vậy bốn đối bốn, ít nhất cũng có phần thắng.

Tư cập này, Tư Đồ Nguyệt sấn công kích còn không có gần người, lập tức lôi kéo Trần Viện đứng ở Tiêu Lăng Hàn hai người phía sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt đều trầm trầm, nữ nhân này thật sự là tà tâm bất tử.

Đáng tiếc, Tư Đồ Nguyệt ý tưởng tuy hảo, nhưng nàng lại xem nhẹ đối thủ thực lực.

Bốn đạo mang theo ma khí công kích mắt thấy muốn đánh vào Tiêu Lăng Hàn hai người trên người khi, lại đột nhiên quải cái cong, vòng qua bọn họ hai hướng tới bọn họ phía sau Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện hai người mà đi.

"Chạm vào……"

"A a!" Tư Đồ Nguyệt hai người trực tiếp bị đánh đến bay ngược đi ra ngoài quỳ rạp trên mặt đất, chật vật không thôi, lập tức liền phun ra một búng máu. Phía trước các nàng cũng đã cùng Ngân Lực Ngôn bốn người đã giao thủ, chịu thương còn không có khôi phục, hơn nữa Ngân Lực Ngôn bốn người tu vi đều so các nàng cao, hai người tự nhiên không phải đối thủ.

"Các ngươi nói rốt cuộc là thứ gì? Các ngươi nói ra, nếu là chúng ta trên người có, chúng ta nhất định sẽ cho các ngươi." Nhìn đến triều chính mình hai người đi tới bốn người, Trần Viện vội vàng nói.

Đồng Trác: "Muốn chứng minh trong sạch, vậy đem các ngươi trên người sở hữu không gian giới tử đều giao ra đây."

"Đồ vật thật sự không ở chúng ta trên người." Tư Đồ Nguyệt không nghĩ giao ra chính mình không gian giới tử, nàng lại lần nữa cường điệu.

Vừa rồi nàng rõ ràng đem đồ vật ném đến Tiêu Lăng Hàn bên chân, vì cái gì sẽ đột nhiên biến mất đâu?

Càng kỳ quái hơn chính là, những người này pháp khí cư nhiên tra tìm không đến.

Đồng Trác lãnh "Hừ" một tiếng, mắt thấy lại muốn ra tay, Trần Viện lập tức nói: "Đừng, đừng động thủ, ta…… Ta đem ta không gian giới tử đều cho các ngươi."

Nói xong, nàng lập tức tháo xuống ngón tay thượng không gian giới tử, lại ở trên cổ lôi ra một cây dây thừng, mặt trên cột lấy một cái không gian giới tử.

Trần Viện đem chính mình trên người không gian giới tử đều giao cho bốn người.

"Ngươi đâu?" Thu Trần Viện không gian giới tử, Đồng Trác lại nhìn về phía Tư Đồ Nguyệt.

Tư Đồ Nguyệt không tình nguyện mà đem ngón tay thượng mang không gian giới tử hái xuống, đệ đi ra ngoài.

"Còn có đâu?" Đồng Trác nhưng không tin Tư Đồ Nguyệt liền một quả không gian giới tử.

Tư Đồ Nguyệt bản thân lớn lên thực mỹ, hiện tại bị thương, hơn nữa sắc mặt trắng bệch, có loại nhu nhược mỹ, cơ hồ là cái bình thường nam tiên đều muốn bảo hộ nàng.

Đáng tiếc, bên người nàng chỉ có sáu gã nam tiên căn bản nhìn không thấy nàng mỹ.

Áp xuống trong lòng không cam lòng, Tư Đồ Nguyệt cường tự trấn định nói: “Ta chỉ có một không gian giới tử.”

Chỉ là nàng vừa dứt lời, lại là một đạo công kích đánh vào trên người nàng.

“A!” Tư Đồ Nguyệt lại lần nữa bị đánh được đến bay ra đi, khóe môi treo lên tơ máu.

Ngân Lực Ngôn nhàn nhạt nói: “Giết, trực tiếp soát người.”

Nghe thấy lời này, Tư Đồ Nguyệt thân mình rõ ràng run run, cắn răng một cái, nàng lại lấy ra hai cái không gian giới tử, “Ta cho các ngươi, đều cho các ngươi.”

“Sớm như vậy không phải hảo.” Nói, Đồng Trác vung tay lên, một trận sương đen thổi qua, Tư Đồ Nguyệt trong tay không gian giới tử lập tức biến mất không thấy.

Đồng Trác bốn người đem Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện không gian giới tử đều kiểm tra sau, cũng không có tìm được bọn họ muốn tìm đồ vật.

“Ta xác định phía trước la bàn biểu hiện đồ vật liền ở các nàng trên người.” Công Dã Hưu khẳng định nói.

“Chúng ta muốn đồ vật rốt cuộc ở nơi nào?” Đồng Trác đầy mặt lệ khí, đằng đằng sát khí mà nhìn về phía Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện.

“Ta thật là không biết các ngươi nói chính là thứ gì.” Trần Viện thanh âm run rẩy, rõ ràng cực kỳ sợ hãi.

Đồng Trác bốn người đều đem ánh mắt nhìn về phía Tư Đồ Nguyệt.

Tư Đồ Nguyệt cúi đầu, khóe miệng ngoéo một cái, trong mắt tràn đầy ác độc, nàng duỗi tay lại lần nữa chỉ hướng Tiêu Lăng Hàn, “Đồ vật phía trước xác thật là ở ta trên người, bất quá ở các ngươi tới phía trước ta đã cho hắn.”

Nàng vừa dứt lời, trước mặt không gian một trận vặn vẹo, ngay sau đó, nàng liền phát ra hét thảm một tiếng: “A!”

Mọi người liền kiến giải thượng lẳng lặng nằm một cây đoạn chỉ.

Vừa rồi mấy người căn bản không thấy rõ là chuyện như thế nào, Tư Đồ Nguyệt ngón tay liền đã bị người cắt.

Đồng Trác bốn người lẫn nhau nhìn nhìn, đều có chút do dự, hiện tại liền tính đồ vật thật sự ở Tiêu Lăng Hàn trên người, bọn họ cũng không dám đi muốn.

Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu liền đối cấp trên đồ nguyệt oán độc ánh mắt, hắn cười lạnh một tiếng: “Phía trước ngươi dùng tay chỉ ta thời điểm, ta liền tưởng đem nó thiết xuống dưới.”

Tư Đồ Nguyệt âm thầm cắn răng, không cam lòng mà lại lần nữa mở miệng: "Tiên hữu, ta nói chẳng lẽ không phải sự thật sao? Vừa rồi ta rõ ràng đem không gian giới tử ném tới ngươi bên chân, nhưng hiện tại ngươi bên chân cái gì đều không có. Không gian giới tử chẳng lẽ không phải bị ngươi thu hồi tới?"

Tiêu Lăng Hàn trào phúng nói: "Liền tính bị ta thu hồi tới lại như thế nào?"

Tư Đồ Nguyệt trong mắt xẹt qua một tia vui sướng, nàng ngược lại nhìn về phía Đồng Trác bốn người, "Các ngươi cũng đều nghe được đi, chính hắn đều thừa nhận các ngươi muốn tìm không gian giới tử liền ở trong tay hắn."

"Câm miệng!" Đồng Trác rất là bực bội, hắn hướng tới Tư Đồ Nguyệt nổi giận gầm lên một tiếng.

Một bên Trần Viện đã sớm mặc không lên tiếng, nàng không nghĩ tới này đó Ma tộc muốn tìm đồ vật thật là ở Tư Đồ Nguyệt trên người. Phía trước bị đuổi giết từng màn hiện lên ở trong đầu, nàng hiện tại hận không thể bóp chết Tư Đồ Nguyệt.

Tư Đồ Nguyệt chậm rãi ngồi dậy, trong mắt tràn đầy không cam lòng, bất quá nàng hiện tại cũng không dám nói nữa, nàng sợ thật chọc giận trước mặt Ma tộc bốn người, đến lúc đó nàng khả năng thật liền khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Ngân Lực Ngôn đi vào Tiêu Lăng Hàn hai người trước mặt, liền ôm quyền nói: "Gặp qua hai vị tiền bối, chúng ta muốn tìm đồ vật là một cái lệnh bài, kia lệnh bài đối Nhân tộc tu sĩ vô dụng, nếu là đồ vật thật tại tiền bối trên người, chúng ta có thể dùng mặt khác đồ vật trao đổi."

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua kia cái không gian giới tử, tâm niệm vừa động thủ trung liền xuất hiện một quả lệnh bài, "Là nó sao?"

Nhìn thấy lệnh bài, Ngân Lực Ngôn bốn người rõ ràng có chút kích động.

"Chính là nó!"

Cảm thụ một chút, Tiêu Lăng Hàn phát hiện lệnh bài bên trong có một cái cự ly ngắn Truyền Tống Trận, hắn nhìn về phía Ngân Lực Ngôn, "Ngươi có thể lấy ra thứ gì tới trao đổi?"

"Cái này…… Tiền bối thỉnh chờ một lát."

Ngân Lực Ngôn bốn người lập tức bắt đầu truyền âm, thảo luận lấy cái gì đồ vật ra tới trao đổi.

Bốn người truyền âm một chữ không rơi xuống đất tiến vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong tai, bốn người cho rằng Tiêu Lăng Hàn một nhân tộc, lấy Ma tộc đồ vật khẳng định không dùng được, cho nên đặc biệt rối rắm.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 652

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 652 tái kiến đệ muội

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý thanh âm truyền tiến Ngân Lực Ngôn bốn người trong tai, 【 các ngươi cũng có thể dùng Ma tộc đồ vật cùng chúng ta trao đổi, không hạn chủng loại, chỉ cần kia đồ vật chúng ta cảm thấy có giá trị là được. 】

Kỳ thật Thượng Quan Huyền Ý tưởng nói: Các ngươi có thể lấy ma tinh ra tới trao đổi, nhưng ma tinh chỉ có Ma tộc mới dùng đến, cho nên chỉ có thể lui mà cầu tiếp theo.

Ngân Lực Ngôn bốn người nghe được Thượng Quan Huyền Ý truyền âm, đều là sắc mặt ngượng ngùng. Bốn người lẫn nhau nhìn nhìn, liền đem chính mình không gian giới tử cho rằng là trân quý nhất đồ vật đem ra.

"Này đó là chúng ta có thể lấy ra tới trân quý nhất đồ vật, chính là không biết có hay không có thể vào tiền bối mắt?"

Nói xong, Ngân Lực Ngôn bốn người khẩn trương mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người.

Nhìn trước mặt hình thù kỳ quái đồ vật, Thượng Quan Huyền Ý chau mày, từ hắn niết bàn thành phượng hoàng sau, liền không thích có chứa ma khí đồ vật, nghe kia khí vị tổng cảm giác không thoải mái.

Tiêu Lăng Hàn nhất nhất đảo qua trên mặt đất đồ vật, cuối cùng cầm lấy một trương yêu thú da, "Đây là cái gì?"

Công Tây Hình xấu hổ mà ho khan một tiếng, "Cái kia…… Ta lấy sai rồi. Không phải cái gì quan trọng đồ vật, phía trước ta ở một cái hàng vỉa hè thượng tùy tiện bán, chỉ vì người nọ nói là cái gì Tiên Tôn huyệt mộ. Ta cầm bản đồ từng đi đi tìm, trên bản đồ đánh dấu địa phương căn bản không có."

"Ta liền phải cái này." Tiêu Lăng Hàn giơ giơ lên trong tay yêu thú da.

"Nếu không tiền bối lại tuyển một loại, kia đồ vật ta vốn dĩ tính toán ném xuống." Công Tây Hình ngượng ngùng mà nói.

"Ta xem nó liền khá tốt, có thể lưu trữ kỷ niệm."

Tiêu Lăng Hàn đem da thú thu lên, thấy bốn người đều khẩn trương mà nhìn chằm chằm hắn trong tay lệnh bài, tựa hồ rất sợ hắn không cho giống nhau. "Ta còn có một vấn đề."

"Tiền bối mời nói."

“Này khối lệnh bài có ích lợi gì?”

Bốn người lẫn nhau nhìn nhìn, thấy mặt khác ba người đều gật đầu, Ngân Lực Ngôn mới nói nói: “Này khối lệnh bài là tiến vào Ma tộc truyền thừa nơi lệnh bài, vận khí tốt nói, có thể ở bên trong trực tiếp đột phá đến Tiên Vương cảnh.”

“Truyện thừa nơi liền ở bí cảnh bên ngoài?” Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

“Là, không chỉ có có Ma tộc truyện thừa nơi, chính là Nhân tộc cùng Yêu tộc cũng có.” Ngân Lực Ngôn bổ sung nói.

Giao dịch đạt thành, Tiêu Lăng Hàn đem lệnh bài cho Ngân Lực Ngôn.

“Này đó chúng ta cầm cũng vô dụng, không bằng liền đưa cho hai vị tiền bối.” Nói, Ngân Lực Ngôn đem vừa rồi đoạt lại năm cái không gian giới tử đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Vừa rồi bọn họ chính là xem qua giới tử bên trong có không ít thiên tài địa bảo, tuy rằng cấp bậc không phải cao, nhưng có thể bán tiên thạch.

Tiên thạch ai cũng sẽ không ngại nhiều, Tiêu Lăng Hàn cũng không khách khí, duỗi tay tiếp nhận không gian giới tử.

Ngân Lực Ngôn bốn người tới nhanh, đi cũng mau, tổng cộng đãi không đến mười lăm phút.

“Kia hai nữ nhân xử lý như thế nào?” Thượng Quan Huyền Ý nâng cằm lên, chỉ chỉ đang muốn phải rời khỏi Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện.

“Giết đó là.” Tiêu Lăng Hàn nói tùy ý.

Mà đang định rời đi Tư Đồ Nguyệt hai người nghe được Tiêu Lăng Hàn lời này, đã có thể không bình tĩnh.

Trần Viện cảm thấy chính mình oan uổng đã chết, ngay từ đầu nàng căn bản là không biết cái gì lệnh bài, nàng thuần túy là bị Tư Đồ Nguyệt cấp liên lụy. “Hai vị tiên hữu oan có đầu nợ có chủ, vừa rồi muốn hãm hại các ngươi người là Tư Đồ Nguyệt, cùng ta chính là không có một chút quan hệ.”

Tư Đồ Nguyệt phẫn hận mà trừng mắt nhìn Trần Viện liếc mắt một cái, xoay người đối Tiêu Lăng Hàn hai người nói: “Ta xem các ngươi ai dám giết ta, ta chính là Tư Đồ gia gia chủ đích nữ.”

“Tư Đồ gia sao?” Tiêu Lăng Hàn lặp lại một câu.

Tư Đồ Nguyệt cho rằng hắn là sợ hãi, lập tức khoe ra nói: “Không sai, chúng ta Tư Đồ gia chính là có Tiên Tôn cảnh cường giả tọa trấn.”

Nào biết nàng mới vừa đắc ý xong, liền nghe Tiêu Lăng Hàn nói: “Lại không phải không có giết quá họ Tư Đồ người.”

“Ngươi giết qua chúng ta Tư Đồ gia người?” Tư Đồ Nguyệt mắt đẹp trừng lớn, tức giận nói.

Đúng lúc này, có ba người từ trên mặt sông không bay qua.

Vốn dĩ cho rằng chỉ là đi ngang qua người, nhưng qua hai tức không đến, kia ba người lại đảo trở về, trực tiếp rớt xuống đến mặt đất.

Chờ ba người đứng yên sau, mọi người đều thấy rõ lẫn nhau bộ dạng.

Thượng Quan Huyền Ý có chút một lời khó nói hết, chỉ vì này ba người hắn đều nhận thức, đúng là Thượng Quan Tinh Vũ cùng Thượng Quan Hân Nhiên, một người khác còn lại là hắn ở tiên linh trì gặp qua tên kia kêu Giang Hân Ngữ nữ tiên.

Ba người kỳ thật cũng không có chú ý tới Tiêu Lăng Hàn hai người, bọn họ sở dĩ sẽ đảo trở về, là bởi vì bọn họ thấy được Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện. Mấy năm trước Thượng Quan Tinh Vũ huynh muội hai người nhưng thiếu chút nữa đã bị Tư Đồ Nguyệt đoàn người cấp giết chết.

Giờ phút này nhìn thấy kẻ thù tự nhiên là chuẩn bị có thù báo thù, có oán báo oán.

Ở nhìn đến Tiêu Lăng Hàn khi, Thượng Quan Hân Nhiên đầy mặt kinh ngạc, bật thốt lên kêu: “Tiêu đại ca.”

Thượng Quan Tinh Vũ cũng hướng Tiêu Lăng Hàn chào hỏi: “Lăng Hàn, đã lâu không thấy.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Đã lâu không thấy!”

Không thấy được Thượng Quan Huyền Ý, Thượng Quan Hân Nhiên nghi hoặc nói: “Cái kia…… Huyền Ý không cùng ngươi ở bên nhau sao?”

Thượng Quan Tinh Vũ còn lại là như suy tư gì mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn bên cạnh người.

Tiêu Lăng Hàn mặt không đổi sắc mà trả lời: “Tạm thời không ở bên nhau.”

Lúc này, Giang Hân Ngữ thanh âm truyền đến: “Sư đệ sư muội, các ngươi báo đáp không báo thù? Người phải đi xa.”

Nghe vậy, mấy người đồng thời quay đầu nhìn về phía bên kia đã đi ra ngoài 200 mét xa hai người.

Cảm giác được phía sau lưng như kim chích tầm mắt, Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện hai người lập tức vận khởi tiên linh khí chuẩn bị bay đi. Các nàng ở nhìn đến Thượng Quan Tinh Vũ hai huynh muội khi, liền nhận ra hai người, cho nên mới muốn thoát đi.

“Muốn chạy, nào có như vậy tiện nghi sự.” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay lôi kéo, đã phi ở giữa không trung Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện hai người trực tiếp bị hắn kéo đến bên cạnh trên mặt đất.

Dám tính kế hắn, tự nhiên là phải làm chết tử tế vong chuẩn bị.

Nhìn bị quăng ngã thất điên bát đảo hai người, Thượng Quan Hân Nhiên hỏi: "Ách…… Tiêu đại ca, hai người kia cùng các ngươi cũng có thù oán?"

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: "Vừa rồi các nàng cư nhiên muốn tính kế chúng ta, nghe ngươi ý tứ, các nàng cùng các ngươi cũng có thù oán."

Thượng Quan Hân Nhiên gật gật đầu, lập tức liền đem mới vừa tiến bí cảnh khi, phát sinh sự tự thuật một lần.

"Chúng ta lúc ấy bất quá là muốn các ngươi giao ra hỏa liên quả, cũng không nghĩ tới thật sự muốn giết các ngươi." Tư Đồ Nguyệt biện giải nói.

Thượng Quan Hân Nhiên hừ lạnh nói: "Nếu không phải chúng ta chạy trốn mau, phỏng chừng chúng ta đã sớm bị các ngươi giết."

"Mặc kệ nói như thế nào chúng ta đều là Nhân tộc, vừa rồi hai người kia cùng Ma tộc làm giao dịch, bọn họ cấu kết Ma tộc." Tư Đồ Nguyệt hãy còn chưa từ bỏ ý định, khi nói chuyện, nhìn thoáng qua Tiêu Lăng Hàn hai người.

"A, chiếu ngươi nói như vậy, chúng ta có phải hay không hẳn là cùng các ngươi cùng chung kẻ địch, giết bọn họ?" Thượng Quan Tinh Vũ cười lạnh nói, hắn nói bọn họ tự nhiên là chỉ Tiêu Lăng Hàn hai người.

Tư Đồ Nguyệt gật gật đầu: "Không sai, tiên ma thế bất lưỡng lập, bọn họ hai cái phản bội Nhân tộc, nên ai cũng có thể giết chết."

Thượng Quan Hân Nhiên cười nhạo nói: "Vậy ngươi nói những cái đó Ma tộc, bọn họ người đâu?"

Tư Đồ Nguyệt: "Bọn họ đi rồi."

"Không nên a, ngươi không phải nói tiên ma thế bất lưỡng lập sao? Bọn họ vì sao không có giết các ngươi hai cái?" Thượng Quan Hân Nhiên đầy mặt cổ quái mà nhìn về phía Tư Đồ Nguyệt cùng Trần Viện.

Tư Đồ Nguyệt: "……"

"Vừa thấy các nàng chính là đầy miệng nói dối." Thượng Quan Tinh Vũ trong mắt hàn quang hiện lên, vô số băng thứ hướng tới Tư Đồ Nguyệt mà đi.

Tư Đồ Nguyệt vốn định né tránh, thời khắc mấu chốt nàng phát hiện chính mình cư nhiên không thể động, hai mắt không cấm trợn to, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

"Không…… Không cần……" Cuối cùng, nàng chỉ có thể trơ mắt mà nhìn những cái đó băng thứ đâm vào nàng trong thân thể.

Giết Tư Đồ Nguyệt, Thượng Quan Tinh Vũ lại đem ánh mắt chuyển hướng Trần Viện, "Tới phiên ngươi."

Trần Viện đầy mặt kinh sợ, cầu xin mà nhìn Thượng Quan Tinh Vũ, "Không, đừng giết ta, cầu ngươi đừng giết ta. Chỉ cần ngươi không giết muốn ta, làm ta làm cái gì ta đều nguyện ý."

Thấy Thượng Quan Tinh Vũ sắc mặt không có chút nào biến hóa, nàng lại nhìn về phía một bên Thượng Quan Hân Nhiên, “Ba năm trước đây cũng không phải ta phải đối các ngươi ra tay, là Tư Đồ Nguyệt, là nàng muốn chúng ta ra tay đối phó các ngươi.”

“Ồn ào!” Thượng Quan Tinh Vũ đầy mặt không kiên nhẫn, đồng dạng ngưng tụ ra vô số băng thứ hướng tới Trần Viện vọt tới.

Theo sau, Thượng Quan Hân Nhiên thả ra hỏa, đốt thi không để lại dấu vết.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Thượng Quan Tinh Vũ liếc mắt một cái, đi đến hắn bên người, nhắc nhở nói: “Tinh Vũ, trên người của ngươi có cái Tiên Đế cảnh thần thức ấn ký.”

Thượng Quan Tinh Vũ cảm thụ một chút, phát hiện quả nhiên như trên quan Huyền Ý nói như vậy, biết hắn là quan tâm chính mình, trong lòng hơi ấm, sắc mặt cũng không hề như vậy lãnh, “Không có việc gì, chờ ra bí cảnh, ta liền tìm người hủy diệt.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Ngươi biết liền hảo.”

“Đúng rồi, các ngươi hiện tại là cái gì tu vi? Ta nơi này còn có hai viên hỏa liên quả.” Nói, Thượng Quan Tinh Vũ lấy ra hai cái hộp ngọc, liền đem đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chắn trở về, “Chúng ta hiện tại đã không dùng được, ngươi lưu trữ chính mình dùng.”

Theo sau mấy người lại hàn huyên vài câu, liền đường ai nấy đi.

Chủ yếu là hai người phương người mục đích địa không giống nhau, Thượng Quan Hân Nhiên ba người muốn tìm cơ duyên, Tiêu Lăng Hàn hai người phải về trung vây.

Một tháng sau.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi vào một mảnh cây tùng trong rừng, chỉ cần xuyên qua này phiến cây tùng lâm là có thể đạt tới trung vây. Muốn xuyên qua cây tùng lâm, ít nhất đến có Tiên Vương cảnh thực lực, hoặc là có cái gì đặc thù thủ đoạn.

Đi vào trong rừng, trên mặt đất tất cả đều là cây tùng lá cây, hình dạng tựa châm, rậm rạp mà rơi rụng trên mặt đất, đi ở mặt trên, cho người ta một loại như là đạp lên bông thượng cảm giác, mềm như bông.

Phệ Linh Thử uể oải ỉu xìu mà ghé vào Thượng Quan Huyền Ý trên vai, bởi vì gần nhất đều không có phát hiện cái gì trân quý thiên tài địa bảo, làm đến nó biểu tình uể oải.

Đột nhiên, nó ngẩng đầu, chỉ thấy phía trước một cây cây tùng thượng, có một con hồng lợi sóc, đối phương chính ôm một viên tùng quả.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử mãn nhãn sáng lấp lánh mà nhìn phía trước hồng lợi sóc.

Theo Phệ Linh Thử tầm mắt nhìn lại, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý nhìn thấy kia chỉ hồng lợi sóc như là ở khiêu khích Phệ Linh Thử, nó ở cây tùng gian đi qua khi, mông còn uốn éo uốn éo.

“Tham ăn quỷ, ngươi đây là coi trọng nó?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

Phệ Linh Thử một đôi đôi mắt nhỏ trừng đến lão đại, không thể tưởng tượng mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, nó không rõ, vô lương chủ nhân như thế nào sẽ có như vậy ly kỳ ý tưởng.

“Bị ta nói trúng rồi?”

Phệ Linh Thử chạy nhanh lắc đầu truyền âm: 【 chủ nhân, ngươi không phát hiện nó ngoại hình cùng ta không sai biệt lắm, nhưng là nó trên người thịt so với ta nhiều, một thân da thịt non mịn, tin tưởng hương vị nhất định không tồi. 】

Cho nên, Phệ Linh Thử đây là là ám chỉ bọn họ đi bắt tới làm thành thức ăn?

“Lăng Hàn, ngươi ăn sóc thịt sao?”

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lắc đầu, hắn đối sóc thịt cũng không dám hứng thú.

Thấy hai người đều không muốn ăn, Phệ Linh Thử mãn nhãn thất vọng.

Nó mới vừa nằm sấp xuống, hơi hơi híp mắt, một viên tùng quả liền nện ở đầu của nó thượng.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử lập tức ngồi dậy, phẫn nộ mà nhìn chằm chằm phía trước cây tùng thượng hồng lợi sóc.

“Kỉ kỉ kỉ……” Hồng lợi sóc mông đối với Phệ Linh Thử đuôi to lay động vài cái.

Hồng lợi sóc chỉ có Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi, Phệ Linh Thử tốt xấu có Tiên Vương cảnh thực lực, lại bị một con không bằng chính mình yêu thú cấp khiêu khích.

Có thể tưởng tượng nó phẫn nộ giá trị đã đạt tới đỉnh.

【 chủ nhân. 】

“Đi thôi.”

Được đến Thượng Quan Huyền Ý cho phép, Phệ Linh Thử lập tức liền chạy trốn đi ra ngoài. Hai chỉ một đuổi một chạy, thực mau liền biến mất ở Tiêu Lăng Hàn hai người trong tầm mắt.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn như thế nào cảm giác kia biết hồng lợi sóc là cố ý đâu?

Đây là có người ở đánh Phệ Linh Thử chủ ý?

Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên cũng phát hiện, hắn không cấm hỏi: “Lăng Hàn, ngươi nói sau lưng người mục đích là cái gì?”

“Quản hắn là cái gì, đợi chút tự nhiên hội kiến rốt cuộc.”

Nói, hai người liền căn cứ Thượng Quan Huyền Ý cùng Phệ Linh Thử chi gian khiết ước hướng tới nó nơi địa phương bước vào.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 653

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 653 thế giới chi tâm

Chỉ chốc lát sau, một hàng hai mươi mấy người ánh vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người trong mắt.

Lúc này, Phệ Linh Thử bị nhốt ở một lồng sắt, mà cái kia lồng sắt đúng là dùng để chuyên môn quan yêu thú. Phàm là yêu thú chỉ cần tiến vào lồng sắt, một thân thực lực đều sẽ bị giam cầm.

Nhìn đến Phệ Linh Thử chính đáng thương hề hề mà nhìn chính mình hai người, Tiêu Lăng Hàn hai người khóe miệng đều không khỏi mà trừu trừu.

Nhìn thấy hai người đã đến, một cái ăn mặc màu trắng tiên y nam tiên vài bước tiến lên, hướng hai người chắp tay nói: "Gặp qua hai vị tiên hữu, tại hạ Tiêu Dật Hoằng, kia chỉ lão thử là các ngươi khế ước thú đi?"

Thấy rõ người này bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn mí mắt không cấm nhảy nhảy, người này hắn tuy rằng không có chính mắt gặp qua, nhưng lại ở Tiêu Dật Minh trong trí nhớ gặp qua, đúng là tứ thúc Tiêu Trình Vinh trưởng tử.

"Đúng vậy." Thượng Quan Huyền Ý đáp.

Tiêu Dật Hoằng: "Là như thế này, ngươi khiết ước đem Đoan Mộc tiên tử hồng lợi sóc cắn bị thương."

Thượng Quan Huyền Ý: "Sau đó đâu?"

Tiêu Dật Hoằng: "Đại gia tới bí cảnh tìm cơ duyên đều không dễ dàng, chúng ta chuẩn bị đi trung vây, chỉ cần hai vị đồng ý gia nhập chúng ta, Đoan Mộc tiên tử xem ở đại gia là đồng bạn phân thượng, sẽ không truy cứu."

Đây là muốn bọn họ đương miễn phí tay đấm, đương nhiên cũng có khả năng là pháo hôi.

Bên kia hai mươi mấy người, cũng không biết có mấy cái là bị như vậy lừa tới.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn không cấm nghĩ đến: Chẳng lẽ liền bởi vì nơi này là bên ngoài, cho nên mọi người luôn xem nhẹ bọn họ tu vi?

Tiêu Dật Hoằng hướng bên cạnh đứng một chút, lộ ra hắn phía sau người, Tiêu Lăng Hàn hai người lúc này mới đem tầm mắt đầu hướng hắn nói Đoan Mộc tiên tử.

Chỉ thấy ở kia hai mươi mấy người trung gian có một người diện mạo tú mỹ, ăn mặc một thân váy trắng nữ tiên, nàng trong lòng ngực ôm một con màu đỏ hồng

lợi sóc.

Đoan Mộc Nhiễm thấy hai người nhìn qua, khóe miệng hơi hơi giơ lên, đối hai người lộ ra một cái ngọt ngào mỉm cười.

Chỉ là liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền nhận thấy được cái này gọi là gì Đoan Mộc tiên tử có vấn đề. Vừa rồi nàng cư nhiên đối bọn họ hai người khởi xướng linh hồn ám chỉ, nàng sở tu luyện chính là mị hoặc chi thuật.

Đáng tiếc, nàng ám chỉ không những không thành công, còn làm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phát hiện manh mối.

Đoan Mộc Nhiễm tu vi ở Đại La Kim Tiên đỉnh, nhưng nàng thần thức ít nhất có Tiên Quân cảnh.

Thấy hai người thu hồi ánh mắt, Tiêu Dật Hoằng hỏi: "Hai vị cảm thấy thế nào?"

Thượng Quan Huyền Ý ngoài cười nhưng trong không cười mà trả lời: "Chẳng ra gì."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý cự tuyệt, Tiêu Dật Hoằng lại đem tầm mắt đầu hướng Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn không tỏ thái độ, hiển nhiên cũng là ý tứ này. Tiêu Dật Hoằng sắc mặt không cấm trầm hai phân, híp mắt nói: "Hai vị đây là không tính toán đi trung vây?"

Tiêu Lăng Hàn hai người im lặng.

Tới này phiến cây tùng lâm người, tám chín phần mười đều là muốn vào nội vây, bằng không ai sẽ không có việc gì tới cây tùng lâm đi dạo.

Tin tưởng này nhóm người lựa chọn tại đây ôm cây đợi thỏ cũng là nguyên nhân này.

Thượng Quan Huyền Ý đương nhiên mà đáp: "Đương nhiên muốn đi trung vây, bằng không chúng ta tới cây tùng lâm làm cái gì?"

Hắn lời nói ứng vừa ra, Đoan Mộc Nhiễm liền nói tiếp nói: "Nếu hai vị công tử cũng phải đi trung vây, không bằng cùng chúng ta đại gia cùng nhau, như vậy cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau."

"Đạo bất đồng khó lòng hợp tác." Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng liếc Đoan Mộc Nhiễm liếc mắt một cái.

"Không biết người tốt tâm." Trong đó một người chua mà nói.

"Nếu hai vị bất hòa chúng ta một đạo, kia hai vị khiết ước thú cắn thương tiền lãi sự, có phải hay không nên tính tính toán?" Đoan Mộc Nhiễm vừa rồi còn mang cười trên mặt, giờ phút này che kín sương lạnh.

Nàng phát hiện chính mình ám chỉ thế nhưng đối trước mặt hai người căn bản không có tác dụng, không cấm suy đoán hai người hẳn là tâm tính cứng cỏi,

không dễ đã chịu mê hoặc, loại người này nhất không hảo khống chế.

Cái này phát hiện làm nàng lập tức đánh mất tiếp tục siêu khống hai người tâm, miễn cho lọt vào phản phệ tư.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nói: "Nga, cho ta xem ngươi khiết ước thú thương đến chỗ nào rồi?"

Đoan Mộc Nhiễm không nghi ngờ có hắn, lập tức đem trong lòng ngực hồng lợi sóc cấp Tiêu Lăng Hàn, cũng nói: "Ngươi cẩn thận một chút, nó chân còn bị thương."

Tiếp nhận hồng lợi sóc, Tiêu Lăng Hàn ở nó trên đùi xác thật thấy được một cái miệng vết thương, thả kia miệng vết thương thật là bị Phệ Linh Thử sở cắn. Hắn một tay nhắc tới hồng lợi sóc, thủ hạ hơi hơi dùng một chút lực, hồng lợi sóc lập tức liền không có hô hấp.

Này chỉ hồng lợi sóc nhìn như thuần lương vô hại, nhưng nó trên người tràn đầy huyết tinh khí, cũng không biết nó rốt cuộc giết qua bao nhiêu người. Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn đem nó cầm trong tay thời điểm, nó cư nhiên còn tưởng làm đánh lén.

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn sát lên chút nào không nương tay.

"Hiện tại nó miệng vết thương có thể không cần phải xen vào." Nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem cái chết thấu hồng lợi sóc ném tới trên mặt đất.

"Ngươi…… Ngươi…… Ngươi dám giết tiền lãi!" Đoan Mộc Nhiễm phẫn nộ mà chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, toàn thân đều ở phát run, nàng hoàn toàn không nghĩ tới đối phương cư nhiên sẽ sát hồng lợi sóc.

"Có cái gì không dám, không chỉ có là nó, liền ngươi ta cũng dám sát." Nói, Tiêu Lăng Hàn đối Đoan Mộc Nhiễm lộ ra một cái tà mị cười.

Mà hắn cười ở Đoan Mộc Nhiễm trong mắt, tựa như ác ma.

Lúc này, những người khác thấy tình huống không đúng, sôi nổi đi vào Đoan Mộc Nhiễm phía sau, rõ ràng này đây nàng như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, chỉ cần nàng ra lệnh một tiếng, nhất định sẽ lập tức đối Tiêu Lăng Hàn hai người ra tay.

"Đoan Mộc tiên tử, ngươi xem này chỉ lão thử làm sao bây giờ?"

Một người nam tiên ân cần mà đem trang Phệ Linh Thử lồng sắt cầm lại đây, hắn ý tứ rõ ràng là làm Đoan Mộc Nhiễm gậy ông đập lưng ông.

Vốn đang tức giận tràn đầy Đoan Mộc Nhiễm, ở nhìn đến Phệ Linh Thử một cái chớp mắt, trong mắt hiện lên một tia ác độc, duỗi tay liền tính toán tiếp nhận lồng sắt. Chỉ là lồng sắt chi rõ ràng ở nàng giơ tay có thể với tới địa phương, nhưng có người tốc độ lại so với nàng còn nhanh, một cái chớp mắt công phu, lồng sắt liền đến Tiêu Lăng Hàn trong tay.

Lấy lồng sắt thời điểm, Tiêu Lăng Hàn sử dụng không gian pháp tắc, tự nhiên có thể mau quá Đoan Mộc Nhiễm.

"Chi chi chi……" Phệ Linh Thử thấy chính mình về tới Tiêu Lăng Hàn trong tay, đối với hai mươi mấy người phương hướng giương nanh múa vuốt, rõ ràng là tức giận những người đó đem nó nhốt lại.

Mà Đoan Mộc Nhiễm thấy chính mình cầm cái không, bị tức giận đến sắc mặt đỏ lên, "Hảo, hảo, hảo!"

Không đợi nàng nói cái gì nữa, Tiêu Lăng Hàn lấy ra Thiên Ti Đằng, đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, vì ta hộ pháp."

"Hảo, giao cho ta." Nói, Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận Thiên Ti Đằng, Thiên Ti Đằng rơi trên mặt đất đón gió mà trướng, làm ai thấy đều phải nhìn thôi đã thấy sợ.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là vươn tay, trực tiếp đem Đoan Mộc Nhiễm hút đến trước mặt, ngón tay chế trụ nàng đầu, một cổ hấp lực từ trong tay hắn truyền ra.

Hai người tốc độ cực nhanh, ở làm này đó thời điểm đối diện hai mươi mấy người cũng chưa phản ứng lại đây, thẳng đến Tiêu Lăng Hàn đem Đoan Mộc Nhiễm hút đến trước mặt, những người đó mới lấy lại tinh thần.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, kia hai mươi mấy người lập tức đối hắn khởi xướng công kích, chỉ là bọn hắn công kích tất cả đều bị Thiên Ti Đằng chắn xuống dưới. Thiên Ti Đằng đã thật lâu không có hoạt động quá, trước mặt những người này tu vi tối cao bất quá mới Đại La Kim Tiên đỉnh, mà Thiên Ti Đằng tu vi cùng Tiêu Lăng Hàn đồng bộ. Đối với một đám so nó tu vi thấp một cái đại cảnh giới, thêm ba cái tiểu cảnh giới người, nó vừa kéo một cái chuẩn.

Một đám người bị nó trừu bay ra đi, lại bị nó cành cuốn trở về, tới tới lui lui mà ngược.

Nhìn thấy Thiên Ti Đằng này không ấn lẽ thường thao tác, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng co giật.

Sơn, cùng. Tam] tịch dư quang thoáng nhìn Tiêu Dật Hoằng muốn trốn chạy, thiếu chút nữa không nhìn thấy này sa lưới chi cá, Thượng Quan Huyền Ý lập tức vận khởi tiên linh khí, vươn tay trực tiếp đem hắn bắt trở về, sau đó làm Thiên Ti Đằng bó trụ hắn, ai đều có thể rời khỏi, duy độc gia hỏa này không được.

Lúc này, Đoan Mộc Nhiễm thức hải trung, trừ bỏ nàng bản nhân linh hồn, còn có một người diện mạo yêu diễm nữ tử linh hồn ở bên trong.

Đoan Mộc Nhiễm linh hồn chính ngã trên mặt đất hai mắt nhắm nghiền, vẫn không nhúc nhích.

Mà tên kia yêu diễm nữ tử lại là khuôn mặt vặn vẹo, rõ ràng một bộ cực kỳ thống khổ bộ dáng. Nàng sở dĩ cảm giác được thống khổ, là bởi vì nàng đang ở

chống lại một cổ lôi kéo chi lực.

Đáng tiếc, cuối cùng nàng vẫn là không chịu khống chế mà bay ra Đoan Mộc Nhiễm thức hải.

Nhìn trước mặt nữ tử trong mắt tràn đầy oán hận, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt nhàn nhạt, "Chết đều đã chết, còn chạy ra tác quái."

Nữ tử miệng trương trương hợp hợp, lại phát không ra một chút thanh âm.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn trước mặt trong suốt nữ tử, hiếu kỳ nói: "Lăng Hàn, nàng đang nói cái gì?"

"Người xấu xí nhiều tác quái! Không cần lý nàng."

Trước mặt nữ tử lớn lên có thể nói là trầm ngư lạc nhạn, hoàn toàn cùng xấu không dính biên, cũng không biết Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này từ nơi nào nhìn ra người khác xấu.

"Nga!"

"Huyền Ý, ngươi đem Hỗn Thiên Châu lấy ra tới, thu nàng, tốt xấu có Tiên Quân cảnh tu vi."

"Hảo." Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động, Hỗn Thiên Châu liền xuất hiện ở trong tay hắn, nàng kia linh hồn không chịu khống chế mà phi tiến Hỗn Thiên Châu.

Ở nữ tử bị Hỗn Thiên Châu thu vào đi sau, phía trước những cái đó bị nữ tử mê hoặc người một đám đều chết ngất qua đi.

Mà chân chính Đoan Mộc Nhiễm ở Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay thời điểm, liền ngã xuống trên mặt đất.

"Nữ nhân này cư nhiên còn sống?" Thượng Quan Huyền Ý kinh khởi mà nhìn trên mặt đất còn có hô hấp Đoan Mộc Nhiễm.

"Kỳ quái, linh hồn của nàng thế nhưng không bị cắn nuốt." Tiêu Lăng Hàn chau mày.

"Nếu không trực tiếp giết nàng, vạn nhất tỉnh lại Đoan Mộc Nhiễm nhớ rõ một cái khác nữ tử sở làm hết thảy, nàng đừng tâm thuật bất chính, ngược lại ghi hận chúng ta, chúng ta đây còn không phải là hảo tâm làm chuyện xấu, không duyên cớ cho chính mình chiêu địch." Thượng Quan Huyền Ý phân tích một phen, vẫn là cảm thấy giết nhất bảo hiểm.

"Ta trước nhìn xem nàng linh hồn có gì cổ quái lại nói."

"Hảo, ta giúp ngươi hộ pháp."

Tiêu Lăng Hàn lập tức ngồi xổm xuống, vươn ngón trỏ điểm ở Đoan Mộc Nhiễm giữa mày.

Thần thức tiến vào Đoan Mộc Nhiễm thức hải, quan sát một phen linh hồn của nàng, lại ở hắn linh hồn trên cổ phát hiện một cây dây thừng. Tiêu Lăng Hàn thử ngoéo một cái, phát hiện kia dây thừng như là lớn lên ở nàng trên cổ, căn bản lấy không xuống dưới.

Đoan Mộc Nhiễm trên cổ đồ vật rõ ràng có cổ quái, khó trách phía trước nữ nhân kia không có thể cắn nuốt linh hồn của nàng.

Tiêu Lăng Hàn lại ở đem linh hồn ngưng tụ thành một cây dây nhỏ, linh hồn của hắn thượng có thần lực, lần này nhưng thật ra lập tức liền đem dây thừng cấp câu ra tới. Hắn cũng thấy rõ dây thừng thượng đồ vật, đó là một cái bất quy tắc khối vuông. Tài liệu nói không nên lời rốt cuộc là cái gì, cho hắn cảm giác có chút kỳ quái, tựa hồ ở đâu gặp qua, rồi lại nhớ không nổi.

Rời khỏi Đoan Mộc Nhiễm thức hải, cái kia khối vuông bị hắn cầm trong tay.

Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn lòng bàn tay trống rỗng nhiều ra một cái đồ vật, thực rõ ràng kia đồ vật là ở Đoan Mộc Nhiễm thức hải trung tìm được. “Lăng Hàn, đây là cái gì?”

“Ta cũng không biết, ngươi từ từ, ta đi hỏi một chút Thế Giới Thụ.”

“Ân.”

Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi, linh hồn tiến vào Long Ngọc không gian, hắn trực tiếp xuất hiện Thế Giới Thụ trước mặt, sau đó tiến vào Thế Giới Thụ bên trong.

Thế Giới Thụ linh thức phù phù trầm trầm, như là ngủ rồi vô ý thức mà bơi lội.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay chạm chạm kia đóa bông vân giống nhau đồ vật. Ngay sau đó, chỉ thấy kia đóa vân lập tức phi thật xa.

“Ngươi…… Ngươi làm gì?”

“Không làm gì, chính là đến xem ngươi.”

“Ngươi có lòng tốt như vậy?” Thế Giới Thụ linh thức rõ ràng không tin.

“Mới vừa được đến một cái đồ vật, không biết là cái gì, chỉ cảm thấy quen thuộc, muốn cho ngươi hỗ trợ nhìn xem.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra cái kia khối vuông.

Thế Giới Thụ linh thức như là nhìn thấy gì đến không được đồ vật, kích động không thôi, tả hữu phiêu động. Nếu nó là một người nói, lúc này nhất định là quơ chân múa tay.

“Đình đình đình, đầu đều cho ta chuyển hôn mê, này rốt cuộc là thứ gì?” Tiêu Lăng Hàn vươn tay, ngăn lại kia đóa vân bay tới thổi đi.

Thế Giới Thụ linh thức ngữ khí nghiêm túc nói: “Thế giới chi tâm.”

“Thế giới chi tâm?”

“Đúng vậy, thế giới chi tâm!”

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng trừu trừu, “Nói thế giới chi tâm đến tột cùng là cái gì?”

“Ngươi cảm thấy thế giới chi tâm là cái gì?” Thế Giới Thụ linh thức không đáp hỏi ngược lại.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 654

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 654 trở lại trung vây

Suy tư một lát, Tiêu Lăng Hàn suy đoán nói: “Thế giới chi tâm, chẳng lẽ là một cái thế giới trái tim?”

Thế Giới Thụ: “Không sai.”

“Ta đây chẳng phải là chính cầm một cái thế giới?”

Hắn tức khắc cảm giác trong tay đồ vật có ngàn vạn cân trọng.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn trong tay đồ vật, Thế Giới Thụ linh thức lòng tràn đầy phức tạp, buồn bã nói: “Ngươi trong tay điểm này, chỉ có chỉnh viên thế giới chi tâm một phần chín.”

“Kia thứ này đối ta nhưng hữu dụng?” Tiêu Lăng Hàn trên dưới vứt kia khối vuông.

Thế Giới Thụ cực kỳ nghiêm túc mà nói: “Có trọng dụng, thu hồi tới, đừng lộng rớt.”

“Nghe ngươi này ngữ khí, ta đột nhiên có loại dự cảm bất hảo.” Tiêu Lăng Hàn hiện tại thật hy vọng chính mình không đụng tới này một phần chín thế giới chi tâm.

Một phần chín!

Kia còn lại chín phần chi tám đi đâu vậy?

Không phải là chờ hắn đi tìm đi?

Cái này ý tưởng vừa xuất hiện, Tiêu Lăng Hàn không biết vì cái gì, hắn cảm giác chính mình chân tướng.

Mà nghe xong hắn nói Thế Giới Thụ linh thức, nhìn từ trên xuống dưới hắn, kinh nghi bất định hỏi: “Ngươi có phải hay không nhớ tới cái gì?”

Tiêu Lăng Hàn tức giận mà trả lời: “Ngươi không nói, ta có thể nhớ tới cái gì?”

Nghe vậy, Thế Giới Thụ có chút mất mát đồng thời lại hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, “Vậy ngươi là ở nơi nào được đến thế giới chi tâm?”

Tiêu Lăng Hàn lập tức đem lúc trước phát sinh sự, cùng Thế Giới Thụ tự thuật một lần.

Trầm mặc nửa ngày, Thế Giới Thụ linh thức mới chậm rãi nói: “Chỉ có chí thuần chí thiện nhân tài có cơ duyên được đến được đến thế giới chi tâm, làm

thế giới chi tâm cam nguyện bảo hộ. Ngươi cứu nàng một mạng, được đến thế giới chi tâm, cũng coi như là ở hiền gặp lành.”

Tiêu Lăng Hàn cứng họng.

Hắn nguyên bản là không tính toán cứu người.

Cứu người cũng không phải là hắn cường hạng.

Đối hắn mà nói, cứu người còn không bằng giết người tới hảo.

Thấy Tiêu Lăng Hàn đáp lời, Thế Giới Thụ thúc giục nói: “Không có việc gì liền chạy nhanh đi ra ngoài, tiểu phượng hoàng còn ở bên ngoài chờ ngươi.”

“Ta mới là không gian chủ nhân đi?” Nghe Thế Giới Thụ nói, như thế nào cảm giác nó mới là không gian chủ nhân.

Thế Giới Thụ một nghẹn, ném xuống một câu: “Ngươi ái có đi hay không!”

“Ta đương nhiên phải đi.”

Tức phụ nhi còn ở bên ngoài chờ hắn, như thế nào có thể không đi.

Tâm niệm vừa động, Tiêu Lăng Hàn biến mất tại chỗ.

Mở mắt ra, hắn liền nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đang đứng ở bên người, đối phương như là một cái trung thành thủ vệ, tận chức tận trách bảo hộ hắn.

Trong lòng một trận dòng nước ấm xẹt qua, cứ việc lúc này Thượng Quan Huyền Ý khuôn mặt bình thường, nhưng Tiêu Lăng Hàn như là có thấu thị mắt, chỉ cảm thấy tức phụ nhi thấy thế nào, như thế nào đẹp.

Cảm giác được đầu ở chính mình trên người tầm mắt, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu, liền đối thượng Tiêu Lăng Hàn mỉm cười con ngươi, hắn căng chặt thần kinh lúc này mới thả lỏng lại.

“Như thế nào? Thế Giới Thụ nhận thức sao?”

“Nhận thức, nó nói đây là thế giới chi tâm.” Nói, Tiêu Lăng Hàn nhìn trong tay khối vuông.

“Ta như thế nào cảm giác nơi này có một cái rất dài chuyện xưa.” Thượng Quan Huyền Ý thuận thế ngồi vào Tiêu Lăng Hàn bên người.

“Xác thật có cái rất dài chuyện xưa, chờ về sau ta đã biết nguyên do lại nói cho ngươi.”

Chờ hắn khôi phục ký ức, hẳn là liền biết đến tột cùng phát sinh quá chuyện gì.

“Về sau sự về sau lại nói. Hiện tại nàng làm sao bây giờ? Còn có thể sát sao?” Nói, Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt nhìn về phía trên mặt đất Đoan Mộc Nhiễm.

“Lưu lại đi, Thế Giới Thụ nói có thể được đến thế giới chi tâm người, đều là chí thuần chí thiện.”

“Kia những người khác làm sao bây giờ? Còn có cái kia Tiêu Dật Hoằng.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý chỉ hướng bên kia bị bao thành một cái bánh chưng người, vị kia chính là Tiêu Lăng Hàn đường ca.

Tiêu Dật Hoằng? Đường ca?

Đó là ai?

Không quen biết!

Coi như là người xa lạ đối xử bình đẳng.

“Tất cả đều giao cho Mặc Ảnh đi, dù sao phía trước bọn họ cũng muốn giết chúng ta.” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay điểm điểm thủ đoạn Ma Long.

Mặc Ảnh gia hỏa này thường xuyên nghe lén bọn họ nói chuyện, bất quá nó thức thời đều ở giả bộ ngủ.

“Muốn ta làm cái gì?” Mặc Ảnh biết rõ cố hỏi.

Nhìn xem!

Lời này hỏi không chút nào chột dạ, phảng phất nó vừa mới tỉnh giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn âm thầm trợn trắng mắt, Mặc Ảnh gia hỏa này thật đúng là sẽ trang, “Trừ bỏ trên mặt đất nữ tiên, những người khác đều là của ngươi.”

Ngay sau đó, Mặc Ảnh hóa thành sương đen biến mất ở Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay.

Ba ngày sau.

Hôn hôn trầm trầm trung, Đoan Mộc Nhiễm biết chính mình là đang nằm mơ, muốn tỉnh lại, nhưng lại như thế nào cũng tỉnh không tới. Trong mộng nàng vênh váo tự đắc, đối mặt khác tu giả quát mắng, coi mạng người vì cỏ rác.

Người như vậy như thế nào sẽ là nàng?

Nhưng nàng cảm giác chính mình như là lâm vào một cái đáng sợ bóng đè trung, như thế nào đều tỉnh không được.

Lúc này Đoan Mộc Nhiễm đang nằm ở một cái trong sơn động, tối tăm ánh nắng chiếu vào nàng lược hiện tái nhợt trên mặt, giữa trán có mồ hôi lạnh không ngừng toát ra.

“Nàng đây là lâm vào bóng đè trúng?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

Nhìn cau mày Đoan Mộc Nhiễm, hắn mày cũng đi theo nhăn lại. Vốn dĩ ở Tiêu Lăng Hàn tính ra trung, ngày hôm sau Đoan Mộc Nhiễm nên tỉnh lại, nhưng này đều ngày thứ tư, nàng hoàn toàn không có thức tỉnh dấu hiệu.

“Làm Phệ Linh Thử nhìn xem có thể hay không xâm nhập nàng trong mộng, mang nàng ra tới.” Nói, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía một bên đang ở gặm tiên thạch Phệ Linh Thử.

Thế giới chi tâm bị lấy đi, quả nhiên là đã chịu một chút ảnh hưởng.

Xem tại thế giới chi tâm phân thượng, vậy lại cứu nàng một lần.

Hai lần ân cứu mạng, như thế nào cũng nên huề nhau.

Phệ Linh Thử đang ở ăn tiên thạch, đột nhiên nghe được tên của mình, lập tức thu hồi tiên thạch, chó săn giống nhau a dua nói: 【 đại chủ nhân có gì sai phái, có gì cứ nói, ta chắc chắn cúc cung tận tụy, đến chết mới thôi. 】

Khi nói chuyện, nó còn thực nhân tính hóa mà vỗ vỗ chính mình chuột ngực.

Nghe thấy Phệ Linh Thử lời nói hùng hồn, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút, "Tham ăn quỷ, ngươi gần nhất có phải hay không lại xem thoại bản tử?"

Phệ Linh Thử gật gật đầu, truyền âm nói: 【 một quyển tên là 《 Tướng quân 》 thoại bản tử, giảng chính là một vị Tướng quân bảo vệ quốc gia, chết trận sa trường chuyện xưa. 】

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng cũng nhịn không được trừu trừu.

Phệ Linh Thử khác yêu thích không có, trừ bỏ gặm tiên thạch, chính là ái xem thoại bản tử. Nội dung bất kể, chay mặn bất kể, có xem là được.

Duỗi tay chọc chọc Phệ Linh Thử, làm nó mặt hướng chính mình, Tiêu Lăng Hàn nghiêm túc công đạo: "Tham ăn quỷ, ngươi trước xâm nhập Đoan Mộc Nhiễm trong mộng, sau đó giúp nàng đi ra bóng đè."

【 bóng đè thuật a, đây chính là ta cường hạng. Yên tâm đại chủ nhân, ta nhất định sẽ đem nhiệm vụ hoàn thành xinh xinh đẹp đẹp, cho các ngươi đối ta lau mắt mà nhìn. 】 Phệ Linh Thử một bộ hào khí tận trời bộ dáng.

Từ tới rồi Tiên giới, nó liền không cơ hội thi triển bóng đè thuật, hiện tại cơ hội rốt cuộc tới.

Thượng Quan Huyền Ý không quên đả kích nói: "Mạnh miệng ai sẽ không nói, sự tình làm tốt lại khoe ra, miễn cho ngưu bị ngươi thổi đến bầu trời đi."

【 chủ nhân cũng quá coi thường nhân gia! 】 Phệ Linh Thử tràn đầy u oán mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Nó âm thầm nghĩ: Nhất định phải đem sự tình làm tốt, như vậy mới có thể làm vô lương chủ nhân đối nó xem với con mắt khác.

"Ta đây rửa mắt mong chờ."

Không ở vô nghĩa, Phệ Linh Thử lập tức bắt đầu thi pháp, tiến vào Đoan Mộc Nhiễm trong mộng.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng ở một bên, lẳng lặng chờ đợi.

Một canh giờ sau.

Phệ Linh Thử mới như là hư thoát giống nhau, xụi lơ ở một bên là trên mặt đất, hữu khí vô lực mà truyền âm: 【 đại chủ nhân, chủ nhân, sự tình đã thu phục, cái này kêu Đoan Mộc Nhiễm nữ tiên hẳn là một lát liền sẽ tỉnh lại. Nàng ý chí lực phi thường cường, ta mất rất nhiều công sức mới đem nàng đánh thức. Chủ nhân, ngươi trước làm ta hồi khiết ước không gian nghỉ ngơi hai ngày lại nói. 】

"Hảo, vất vả ngươi." Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động, Phệ Linh Thử liền biến mất tại chỗ.

Quả nhiên ở mười lăm phút liền, Đoan Mộc Nhiễm từ từ chuyển tỉnh.

Mới vừa tỉnh lại nàng còn có điểm phân không rõ đêm nay là đêm nào, mờ mịt mà nhìn sơn động vách đá.

Một lát sau, nàng liền bắt đầu đánh giá chính mình nơi địa phương, phát hiện nơi này là một cái sơn động. Thần thức thả ra, phụ cận không ai, nàng lúc này mới bắt đầu kiểm tra thân thể của mình, thân thể cũng không lo ngại.

Tính một chút thời gian, Đoan Mộc Nhiễm phát hiện chính mình tiến vào bí cảnh đã có ba năm nhiều. Còn nhớ rõ mới vừa tiến bí cảnh không lâu, nàng trong lúc vô ý đi vào một cái động phủ, ở nơi đó gặp một cái nữ tiên, nói là phải cho nàng truyền thừa. Lúc sau nàng liền mất đi ý thức, lại tỉnh lại cư nhiên đã qua đi ba năm.

Không hề rối rắm chuyện quá khứ, Đoan Mộc Nhiễm lập tức đứng dậy, đi ra sơn động.

Nhìn thấy chung quanh đều là cây tùng, nàng liền biết chính mình lúc này hẳn là ở cây tùng lâm. Nàng tu vi còn không có thăng cấp đến Tiên Vương cảnh, tự nhiên không có khả năng tìm chết đi trung vây.

Chờ Đoan Mộc Nhiễm đi xa, nàng vừa rồi sở trạm địa phương xuất hiện lưỡng đạo thân ảnh.

"Chúng ta cũng đi thôi."

"Hảo!"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục hướng tới trung vây đi đến.

Chỉ là không đi bao lâu, liền có vô số dây đằng hướng tới hai người đánh úp lại. Thiên Ti Đằng lập tức tản mát ra uy áp, sở hữu dây đằng cảm thụ cường đại đồng loại hơi thở, sôi nổi rụt trở về.

Cửa thứ nhất, hai người cứ như vậy nhẹ nhàng vượt qua.

Lại đi rồi một ngày, xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn hai người trước mặt chính là hai chỉ Đại La Kim Tiên lúc đầu yêu thú, bọn họ chỉ là hơi hơi phóng thích một chút uy áp, kia hai chỉ yêu thú lập tức quay đầu liền chạy.

Lúc sau lại gặp Đại La Kim Tiên trung kỳ, Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Đại La Kim Tiên đỉnh yêu thú, hai người cũng chưa phí thiếu niên kính, thực mau liền thông qua.

Cuối cùng hai người đi vào một con Tiên Vương lúc đầu xích kim hùng địa bàn thượng.

Nhìn thấy hai người đã đến, xích kim hùng có vẻ rất là kích động, vừa định đối hai người khởi xướng công kích, nó liền phát hiện chính mình không thể động, sau đó chính là che trời lấp đất uy áp hướng tới nó đánh úp lại.

"Ngao ô, ngao ô, ngao ô……" Xích kim hùng phát ra ủy khuất nức nở thanh, hoảng sợ mà nhìn về phía trước mặt hai nhân loại.

Thấy xích kim hùng thành thật, Tiêu Lăng Hàn mới thu hồi uy áp, cùng Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục đi hướng phía trong.

Đi rồi không trong chốc lát, hai người trực tiếp xuyên qua trung vây cùng bên ngoài chi gian kết giới. Cách một tầng kết giới, như là cách một phương thiên địa, trung vây tiên linh khí rõ ràng so bên ngoài nồng đậm không ít.

Nội vây muốn ở bí cảnh mở ra 50 năm sau, mới có thể đi vào.

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý chỉ có thể tạm thời đãi ở trung vây.

Ba năm sau.

Một chỗ ba mặt núi vây quanh sơn cốc, nguyên lai chỉ có cây cối cùng rừng trúc sơn cốc, lúc này nhiều ra hai gian trúc ốc, trúc ốc bị trận pháp bao phủ, ngẫu nhiên sẽ có một hai người ra vào trận pháp.

Nơi đây ở vào trung vây trung gian, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý là ở ba năm trước đây tới nơi này. Trong sơn cốc nguyên bản ở một con Tiên Vương đỉnh yêu thú, hai người đem yêu thú giết sau, liền ở chỗ này dàn xếp xuống dưới.

Vừa mới bắt đầu còn có người tới đánh cướp, kết quả tới đánh cướp người không phải bị phản đánh cướp, chính là bị giết rớt. Vài lần sau, không còn có người dám tới lão hổ trên người rút mao.

Ngày này, lại có hai gã nam tiên đi vào trận pháp trung.

Lúc đó, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang ở xử lý tiên thảo, có tu giả căn bản sẽ không thu thập tiên thảo, vì không cho chính mình bạch bận việc một hồi, bọn họ giống nhau đều là đem tiên thảo nhổ tận gốc.

"Tiêu đan sư, ngươi nơi này nhưng còn có thanh tâm đan?"

"Có, ngươi là ra tiên thạch mua sắm, vẫn là dùng tiên thảo đổi?" Nói, Tiêu Lăng Hàn lập tức buông trong tay tiên thảo, thỉnh hai người ngồi ở tiểu viện bàn đá bên.

“Ngươi nhìn xem ta này đó tiên thảo có thể đổi đến sao?” Trong đó một người đem gần nhất bắt được tiên thảo đều đem ra.

Hắn lấy ra tới tiên thảo đều là lục cấp, trong đó có hai dạng thuộc về quý trọng chủng loại.

Tính ra hảo này đó tiên thảo giá trị sau, Tiêu Lăng Hàn mới trả lời: “Có thể đổi đến, ngươi là muốn toàn bộ đổi thành thanh tâm đan? Vẫn là yêu cầu đổi chút mặt khác đan dược?”

“Hai viên thanh tâm đan, dư lại liền đổi Bổ Linh Đan cùng phục thương đan.”

“Hảo, ngươi chờ một lát.”

Đối nam tiên nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền đem tiên thảo thu hồi tới.

Mà Thượng Quan Huyền Ý còn lại là đem nam tiên yêu cầu đan dược chuẩn bị tốt.

Tiếp nhận đan dược, nam tiên nhắc nhở nói: “Đúng rồi, Tiêu đan sư, sơn cốc bên ngoài có người cũng khai một nhà đan dược phô.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 655

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 655 hai chương xác nhập

Đây là đoạt sinh ý nha!

Chói lọi ở người khác cửa bày quán, cũng không biết là cái nào không biết xấu hổ gia hỏa.

“Đa tạ báo cho.” Tiêu Lăng Hàn kỳ thật cũng không quá để ý.

Hắn bang nhân luyện đan chỉ là muốn thu thập đến một ít quý hiếm tiên thảo, có thể được đến tốt nhất, nếu là không chiếm được hắn cũng không miễn cưỡng. Huống chi hắn luyện chế đan dược phẩm chất bãi tại nơi đó, giống nhau đôi mắt không mù người đều sẽ tới tìm hắn luyện đan.

Chờ hai người rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục xử lý tiên thảo, đối bọn họ mà nói, bên ngoài nhiều ra một nhà đan dược phô, cũng không có gì ảnh hưởng.

Hiện giờ mở ra bí cảnh mới 6 năm, rất nhiều tìm được cơ duyên người đều đang bế quan, không bế quan cơ hồ đều là thực lực giống nhau, vận khí giống nhau tu giả.

Kế tiếp một tháng đều không người tới cửa cầu đan, Tiêu Lăng Hàn hai người dứt khoát đem đan dược cửa hàng tắt đi, treo một cái bế quan thẻ bài, hai người trực tiếp bế quan.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là ở thử dung hợp thuộc tính linh căn, hắn nhưng không quên Thế Giới Thụ công đạo, muốn hắn tu vi ở đạt tới Tiên Tôn cảnh phía trước đem sở hữu linh căn đều dung hợp.

Thời gian vội vàng, nhoáng lên mắt lại đi qua 40 năm.

Hiện giờ ly nội vây mở ra còn có không đến bốn năm thời gian.

Tại đây 40 năm, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đem Phong linh căn cùng Băng linh căn thành công dung hợp, hiện tại cũng chỉ thừa Ám linh căn cùng Quang linh căn không có dung hợp.

Trong sơn cốc, Tiêu Lăng Hàn đứng ở một khối công trường thượng, hắn đem kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, lôi, phong, băng tám loại thuộc tính tiên linh khí, ngưng tụ ra một cái mẫu tử đại tiểu viên cầu, sau đó nhắm ngay phía trước 50 mét xa một cây đường kính vì 1 mét đại thụ, bắn qua đi.

Ngay sau đó, "Phanh!" Một tiếng đinh tai nhức óc tiếng nổ mạnh ở trong sơn cốc vang lên.

Sơn cốc bên ngoài người đều rất tò mò trong sơn cốc đã xảy ra chuyện gì.

"Bế quan lâu như vậy, Tiêu đan sư không phải là ở nghiên cứu cái gì đặc thù đan dược đi?"

"Vừa rồi tiếng vang không giống như là tạc lò?"

"Cũng không biết Tiêu đan sư khi nào mới xuất quan tiếp tục luyện đan?"

"Muốn tìm người luyện đan, bên cạnh không phải có sao?"

"Ngươi biết cái gì? Bên cạnh yêu cầu năm phân tiên thảo mới cho luyện, hơn nữa còn không cam đoan thành công, liền tính thành công, cũng không cam đoan phẩm chất. Tiêu đan sư liền không giống nhau, hắn chỉ cần tam phân tiên thảo, hơn nữa luyện chế ra tới đan dược cơ hồ đều là thượng phẩm, trung phẩm ngẫu nhiên sẽ có một hai viên."

Nghe xong người này giải thích, vừa rồi nói chuyện người nọ chỉ vào sơn cốc khẩu một trường bài đả tọa tu giả, hỏi: "Bọn họ sẽ không chính là đang đợi Tiêu đan sư xuất quan đi?"

"Còn dùng nói, những người đó khẳng định đều là đang đợi Tiêu đan sư xuất quan, hảo tìm hắn luyện chế đan dược."

"Tiêu đan sư luyện chế là đan dược thực sự có ngươi nói như vậy hảo?" Người nọ tỏ vẻ hoài nghi.

"Tin hay không tùy thích, ta muốn đi xếp hàng."

"……"

Bên cạnh có vài người nghe được hai người nói chuyện, sôi nổi triều xếp hàng mọi người cuối cùng phương đi đến.

Một bên khai đan dược luyện đan sư nhìn thấy bên kia trường long đội ngũ, khí cắn một ngụm ngân nha.

Một cái có cống ngầm mũi nam tiên, nhìn thấy Hoắc Duệ Trận khó coi sắc mặt, vội vàng lấy lòng nói: "Hoắc đan sư, không cần lý những người đó, bọn họ bất quá là chịu tiểu nhân xúi giục, bị chẳng hay biết gì. Nếu là họ Tiêu luyện đan thực sự có như vậy hảo, kia hắn vì sao phải đóng cửa? Huống chi hắn tu vi đã đạt tới Tiên Vương đỉnh, căn bản không cần bế quan."

Nghe vậy, Hoắc Duệ Trận hắc trầm sắc mặt nhưng thật ra hòa hoãn không ít.

"Ta nhớ rõ ngươi là muốn luyện chế lục cấp sinh cốt đan, đúng không?"

"Là, chính là ta chỉ cần tam phân tiên thảo."

Hoắc Duệ Trận mày hơi hơi nhăn lại, có thể tưởng tượng đến phía trước những người đó nói trong sơn cốc tên kia luyện đan sư chỉ thu tam phân tiên thảo, hắn

một cắn, “Không có việc gì, tam phân liền tam phân, ngươi ba ngày sau tới lấy đan dược.”

“Hảo, đa tạ Hoắc đan sư.” Nói, người nọ chạy nhanh lấy ra trang tiên thảo không gian giới tử.

Sơn cốc ngoại phát sinh sự, Tiêu Lăng Hàn cũng không biết.

Lúc này, hắn chính ngơ ngác mà nhìn trước mặt sớm đã bộ mặt hoàn toàn thay đổi đại thụ, phía trước hắn tuy rằng thành công đem tám loại linh căn dung hợp, nhưng không có thực tiễn quá nó uy lực, hắn không nghĩ tới dung hợp linh căn sau công kích lại là như vậy cường.

Nếu là vừa rồi công kích đánh vào nhân thân thượng, không biết sẽ là thế nào hiệu quả.

Hiện tại hắn có chút gấp không chờ nổi mà muốn tìm người thử xem tay.

Đáng tiếc hắn hiện tại thân phận là một cái nhược kê đan sư, muốn tìm người luận bàn chỉ có thể chờ về sau.

Lại qua ba ngày.

Trúc ốc nội trên giường, khoanh chân mà ngồi Thượng Quan Huyền Ý hai mắt nhắm nghiền, vốn dĩ nhíu chặt mày, ở thời gian chuyển dời hạ, cũng chậm rãi buông ra.

Mày lá liễu hạ trường mà cong vút lông mi hơi hơi rung động vài cái, theo sát một đôi câu nhân mắt đào hoa chậm rãi mở, trong mắt lại là mê mang.

“Huyền Ý, hoàn hồn.”

Thượng Quan Huyền Ý theo bản năng hướng tới thanh âm nơi phát ra chỗ nhìn lại, liền nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đang ngồi ở mép giường lẳng lặng mà nhìn chính mình.

“Lăng Hàn, ta bế quan đã bao lâu?”

“Không bao lâu, mới 40 năm.”

Nguyên lai mới qua đi 40 năm, như thế làm Thượng Quan Huyền Ý chậm rãi nhẹ nhàng thở ra. “Ta cảm giác chính mình như là qua 400 năm.”

Hôm sau.

Thượng Quan Huyền Ý mới vừa đem bế quan thẻ bài gỡ xuống, bên ngoài những cái đó muốn tìm Tiêu Lăng Hàn luyện đan người, sôi nổi đứng dậy, mỗi người đều phấn chấn mà muốn hướng trong sơn cốc mặt hướng.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh ngăn lại hướng trong đi mọi người, “Luyện đan sư mỗi ngày luyện chế đan dược hữu hạn, mỗi ngày chỉ có thể vào đi mười người, những người khác đều ở bên ngoài chờ.”

Nghe nói chỉ có thể vào đi mười người, xếp hạng phía trước mười người đều thật cao hứng.

Kế tiếp mấy ngày, Tiêu Lăng Hàn luyện đan, Thượng Quan Huyền Ý liền tiếp đãi những cái đó muốn luyện đan tu giả.

Ngày này, vào cốc mười người được đến yêu cầu đan dược sau, đi rồi tám người, duy độc còn thừa hai người không chịu rời đi, càng muốn thấy Tiêu Lăng Hàn một mặt.

Tiêu Lăng Hàn từ phòng luyện đan ra tới, nhìn về phía hai gã diện mạo còn tính thanh tú nam tiên, khó hiểu nói: "Hai vị tiên hữu tìm Tiêu mỗ có chuyện gì?"

Hai người nhìn đến Tiêu Lăng Hàn nháy mắt, hai mắt đều lóe ngôi sao nhỏ, trên mặt đều mang theo cười, một bộ hoa si dạng.

Một bên Thượng Quan Huyền Ý im lặng vô ngữ.

Làm nửa ngày, này hai người cư nhiên là tưởng tự tiến chẩm tịch.

Cũng là, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này chỉ là dựa vào luyện đan sư thân phận là có thể làm vô số người tranh nhau truy đuổi, huống chi hắn bản nhân còn lớn lên như thế tuấn mỹ.

"Tiêu đan sư ngươi hảo, ta kêu Quách Hoàn."

"Ta kêu Cố Hoằng Phương."

"Chúng ta nguyện ý làm ngươi người theo đuổi."

Nhìn thấy quách hằng cùng Cố Hoằng Phương hai người xem chính mình khi, kia tham lam ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lập tức liền hắc trầm xuống dưới. Lãnh đạm nói: "Xin lỗi hai vị, ta không cần người theo đuổi. Các ngươi tìm ta luyện đan, ta thu tiên thảo làm thù lao, chúng ta bạc hóa thanh toán xong. Hai vị nếu là không cái khác sự, liền thỉnh rời đi."

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lạnh như băng sương sắc mặt, quách hằng cùng Cố Hoằng Phương đều có chút e ngại.

Cứ việc như thế, hai người vẫn là thực không cam lòng, lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái.

Cố Hoằng Phương nói: "Chúng ta nguyện ý làm Tiêu đan sư bên gối người."

Sách!

Đây là không cần danh phận đều tưởng đi theo hắn bên người?

Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại đánh giá hai người một phen, cười lạnh nói: "A, làm ta bên gối người, ta xem các ngươi là muốn ăn miễn phí đan dược đi?"

Tất nhiên là nhìn ra hai người tâm tư, hắn không e dè mà nói ra.

Bí cảnh tiên thảo chủng loại nhiều, Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn đều không có đoạn quá Thượng Quan Huyền Ý đan dược, không có việc gì thời điểm hắn liền sẽ hướng trong miệng ném một viên. Tới tìm Tiêu Lăng Hàn luyện đan người, nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý như thế hào khí mà ăn đan dược, mỗi người đều hâm mộ không được.

Phía trước cũng có người đưa ra muốn đi theo Tiêu Lăng Hàn, tự nhiên là bị hắn cự tuyệt.

Không nghĩ tới hôm nay lại gặp được hai cái.

Quách hằng cùng Cố Hoằng Phương tiểu tâm tư bị Tiêu Lăng Hàn trực tiếp chọc thủng, hai người sắc mặt đều có chút nóng lên, cực kỳ xấu hổ, lại thực xấu hổ buồn bực.

"Chúng ta hai cũng là thiệt tình thích Tiêu đan sư."

"Ta đã có đạo lữ, còn thỉnh hai vị rời đi." Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa hạ lệnh trục khách, kỳ thật hắn hảo tưởng đem trước mắt hai người cấp chụp toái.

Nhịn rồi lại nhịn, mới khắc chế không triều hai người ra tay.

Bị không lưu tình chút nào cự tuyệt, quách hằng cùng Cố Hoằng Phương hai người đều thực tức giận, thoáng nhìn một bên chính vui sướng khi người gặp họa nhìn chính mình hai người Thượng Quan Huyền Ý, hai người đều hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn chính là cái quần chúng, trừng hắn làm gì?

Có tật xấu!

Cuối cùng quách hằng cùng Cố Hoằng Phương hai người chỉ có thể không cam lòng mà rời đi.

Vốn dĩ này chỉ là một chuyện nhỏ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng chưa để ở trong lòng, không từng tưởng sau lại bọn họ cư nhiên còn sẽ nhìn thấy cố hành cùng Cố Hoằng Phương hai người.

Một tháng sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn mới vừa luyện hảo một lò đan, bên tai liền truyền đến tiếng ồn ào.

Tới sơn cốc cầu đan người, thấy hắn không ở bên ngoài, liền biết hắn ở luyện đan, mặc dù có trận pháp, cầu đan dược người cũng sẽ theo bản năng mà phóng nhẹ thanh âm, giống như bây giờ náo nhiệt cảnh tượng, rõ ràng đã xảy ra sự.

Đi ra phòng luyện đan, đi vào trong viện, Tiêu Lăng Hàn liền thấy một đám người vây ở một chỗ.

Mọi người ở nhìn thấy hắn ra tới, lập tức vì hắn tránh ra một cái thông đạo.

Vài bước đi đến Thượng Quan Huyền Ý bên người, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt nghi hoặc: "Phát sinh chuyện gì?"

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý trả lời, một cái nam tiên âm dương quái khí mà nói: "Nha, nói vậy vị này chính là đỉnh đỉnh đại danh Tiêu đan sư đi?"

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn đã nhìn đến trên mặt đất đang nằm một người hơi thở mong manh nam tiên, mà tên này nam tiên đúng là một tháng trước, gặp qua một mặt Cố Hoằng Phương.

Nghe được nam tiên nói, Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại, người này rõ ràng ở tới tìm tra.

Hắn lãnh mắt quét về phía nam tiên, "Ngươi là người phương nào? Có chuyện gì?"

"Ta là Cố Hoằng Phương đại ca Cố Hoằng Vĩ, một tháng trước ta đệ đệ có phải hay không tới đi tìm ngươi luyện đan?"

Cố Hoằng Vĩ diện mạo thô cuồng, lưu trữ râu quai nón, người cũng ngưu cao mã đại, so đại bộ phận người đều cao hơn một cái đầu. Hắn chỉ là đứng ở nơi đó bất động, là có thể cho người ta rất mạnh cảm giác áp bách.

Tiêu Lăng Hàn đáp: "Đúng vậy."

"Ngươi thừa nhận liền hảo! Ta đệ đệ từ ăn ngươi luyện chế đan dược, đột nhiên liền hôn mê bất tỉnh, bất tỉnh nhân sự. Chậm rãi càng ngày càng suy yếu, lúc này mới một tháng thời gian hắn đã là hết giận nhiều, tiến khí thiếu. Ngươi có phải hay không phải cho ta một công đạo?"

"Ngươi nghĩ muốn cái gì dạng công đạo?"

"Ngươi luyện chế đan dược có vấn đề, từ hôm nay trở đi ngươi không chuẩn lại luyện đan, mặt khác còn phải cho chúng ta bồi thường. Ta đệ đệ như bây giờ cũng không biết có thể hay không hảo, ngươi muốn phụ trách chiếu cố hắn." Cố Hoằng Vĩ nói ra tử là yêu cầu.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt xẹt qua một đạo hàn mang, lạnh lùng nói: "Còn có sao?"

Kéo qua một bên quách hằng, Cố Hoằng Vĩ tiếp tục nói: "Quách hằng là ta đệ đệ hảo bằng hữu, để ngừa ngươi ngược đãi ta đệ đệ, hắn liền lưu lại giám sát. …… Tạm thời cứ như vậy, cái khác chờ ta nghĩ tới lại nói."

"Ai phái ngươi tới?" Tiêu Lăng Hàn đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Cố Hoằng Vĩ con ngươi lóe lóe, rõ ràng có chút chột dạ, bất quá chỉ là một lát, hắn lại khôi phục bình thường.

Theo sau, hắn đầy mặt lòng đầy căm phẫn, không phẫn nói: "Tiêu đan sư ngươi lời này là có ý tứ gì? Ngày đó ta đệ đệ cùng quách hằng hai người đều tới đi tìm ngươi luyện đan, bọn họ hai người là cuối cùng mới rời đi. Tin tưởng ngày đó

cùng nhau tới tìm ngươi luyện đan người đều còn nhớ rõ, vẫn là nói ngươi tưởng quỵt nợ, không nghĩ phụ trách?”

“Ngươi há mồm ngậm miệng liền nói ngươi đệ đệ là ăn Lăng Hàn luyện chế đan dược, mới ra sự. Ai có thể chứng minh? Vạn nhất hắn là ăn những thứ khác đâu?” Thượng Quan Huyền Ý phát ra chất vấn.

Mọi người đều gật gật đầu, rốt cuộc bọn họ ăn Tiêu Lăng Hàn luyện chế đan dược, liền không có việc gì.

“Ta tận mắt nhìn thấy hắn ăn, quách hằng liền không ăn, bằng không khẳng định cũng sẽ xảy ra chuyện.” Cố Hoằng Vĩ cường tự biện giải nói.

“Hừ! Ngươi đệ đệ rốt cuộc có hay không sự, dung ta kiểm tra một chút liền sẽ chân tướng đại bạch.” Nói, Tiêu Lăng Hàn liền triều nằm trên mặt đất Cố Hoằng Phương đi đến.

Thấy vậy, cố to lớn lập tức che ở hắn trước người, “Ta đệ đệ chính là ăn ngươi luyện đan dược mới biến thành như bây giờ, ngươi có phải hay không tưởng nhân cơ hội đối hắn hạ sát thủ, hảo che giấu ngươi luyện chế đan dược, có vấn đề sự thật?”

“Ngươi lời này, rõ ràng là cưỡng từ đoạt lí.” Thượng Quan Huyền Ý chán nản, thật muốn cấp này nha một chưởng.

Cố Hoằng Vĩ không để ý tới Thượng Quan Huyền Ý, như cũ đứng ở tại chỗ đồ sộ bất động.

Nhìn lướt qua trên mặt đất người, Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nói: “Ngươi không cho ta kiểm tra, chẳng lẽ là đang chột dạ, hoặc là ngươi đệ đệ căn bản là không có việc gì.”

Mà cố to lớn bởi vì Tiêu Lăng Hàn lời này, trái tim không khỏi mà hung hăng run rẩy, chớp mắt, nhìn về phía người chung quanh, “Mọi người xem xem, ta đệ đệ hiện tại nằm trên mặt đất liền dư lại một hơi, Tiêu đan sư lại còn không thừa nhận hắn luyện chế đan dược có vấn đề.”

Mọi người: “……” Chúng ta chỉ nghĩ tìm Tiêu đan sư luyện đan, không nghĩ đúc kết.

Thấy không ai phụ họa chính mình, cố to lớn ở trong lòng đem mọi người đều mắng một lần.

Đúng lúc này, một cái đột ngột thanh âm vang lên: “Lăng Hàn!”

Cố to lớn nghe thấy thanh âm này, thân mình theo bản năng run run.

Mọi người thấy người tới nhận thức Tiêu Lăng Hàn, sôi nổi tránh ra, đem đám người ngoại người tới hiển lộ ra tới.

Chỉ thấy đám người nhất bên ngoài đứng hai gã ăn mặc một thân hắc y, diện mạo tuấn mỹ, khí chất bất phàm nam tiên.

Này hai người đúng là phi thăng Tiên giới sau, không biết tung tích Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần hai người.

Nhìn đến người tới, Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, một trăm nhiều năm không thấy, hiện tại hai người tu vi đều đã tới rồi Tiên Vương hậu kỳ. Hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý kỳ ngộ không ít, còn có không gian cái này gian lận khí, mới có thể thăng cấp nhanh như vậy.

Cũng biết Sở Mục Thần hai người đều tao ngộ cái gì, bọn họ tốc độ tu luyện có thể nói là ngồi hỏa tiễn.

"Ta nghe bí cảnh những người khác nói nơi này có một cái luyện đan rất lợi hại người, lúc ấy chúng ta liền đoán tên này luyện đan sư có thể hay không là ngươi, không nghĩ tới thật đúng là ngươi." Nói, Sở Mục Thần hai người đã muốn chạy tới Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

"Ngươi nơi này thật náo nhiệt." Ân Thiên Thịnh nhìn đến chung quanh thật nhiều người, bổ sung một câu.

Mọi người: "……" Mọi người xem diễn, có thể không náo nhiệt sao?

"Gặp được một cái tìm tra người, mọi người đều ở vây xem xem diễn đâu!" Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà đáp.

"Tìm tra người?" Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh đồng thời nhìn về phía trên mặt đất nằm người.

Mọi người đều đem lực chú ý đặt ở vừa đến hai người trên người, Cố Hoằng Vĩ lại ở lặng lẽ sau này lui.

Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái liền nhìn đến muốn trốn chạy Cố Hoằng Vĩ, hắn hét lớn một tiếng: "Cố tiên hữu, ngươi đệ đệ còn trên mặt đất nằm, ngươi đây là muốn ném xuống hắn mặc kệ sao?"

Cố Hoằng Vĩ trực tiếp cương ở tại chỗ, đi cũng không được, thối cũng không xong.

Bởi vì Thượng Quan Huyền Ý nói, Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh tự nhiên cũng thấy được Cố Hoằng Vĩ.

Nhìn thấy quen thuộc bóng dáng, Ân Thiên Thịnh nghi hoặc nói: "Di, ta giống như ở nơi nào gặp qua hắn?"

Cố Hoằng Vĩ nghe được Ân Thiên Thịnh lời này, thân mình rõ ràng run rẩy.

Sở Mục Thần nhắc nhở nói: "Một năm trước, cùng ngươi đánh ba ngày ba đêm người chính là hắn."

"Nga, nguyên lai là hắn, ta liền nói như thế nào như vậy quen thuộc." Ân Thiên Thịnh bừng tỉnh nói.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên là phát hiện Cố Hoằng Vĩ khác thường, hắn bộ dáng rõ ràng thực sợ hãi Ân Thiên Thịnh.

“Nói, Lăng Hàn, ngươi không ở bang nhân luyện đan sao? Này lại là tình huống như thế nào?” Ân Thiên Thịnh chỉ vào trên mặt đất người, đầy mặt nghi hoặc.

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: “Trên mặt đất người kia là Cố tiên hữu đệ đệ, hắn nói hắn đệ đệ ăn Lăng Hàn luyện chế đan dược, hiện tại sắp chết, tới tìm chúng ta muốn nói pháp.”

Nghe vậy, Sở Mục Thần cười như không cười mà nhìn về phía Cố Hoằng Vĩ, “Cố tiên hữu, ngươi đệ đệ thật là ăn Lăng Hàn luyện chế đan dược, mới biến thành như vậy sao?”

Cố Hoằng Vĩ lắp bắp mà trả lời: “Đương…… Đương nhiên……” Là!

Không đợi hắn nói xong, Ân Thiên Thịnh mở miệng nói: “Ngươi cần phải nghĩ kỹ lại nói.”

Cố Hoằng Vĩ lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn tươi cười, “Ta đệ đệ hắn là ăn hỏng rồi đồ vật, mới biến thành như vậy.”

Tiêu Lăng Hàn trầm giọng nói: “Ngươi nói đồ vật, như cũ bao khẩu ta luyện chế đan dược phải không?”

Cố Hoằng Vĩ rất tưởng nói là, có thể thấy được đến như hổ rình mồi Sở Mục Thần hai người, hắn không dám nói là, chỉ có thể lắc đầu, “Không, không bao gồm.”

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục ép hỏi nói: “Vậy ngươi vì sao phải mang theo ngươi đệ đệ, tới tìm chúng ta tra?”

Không nghĩ tới Sở Mục Thần hai người uy lực lớn như vậy, chỉ là đứng ở nơi đó, là có thể làm vừa rồi còn không ai bì nổi Cố Hoằng Vĩ sợ hãi run rẩy.

Xem ra hắn mấy năm nay thành công cấp mọi người để lại một cái nhược kê luyện đan sư ấn tượng.

Thấy Tiêu Lăng Hàn sau khi nói xong, Cố Hoằng Vĩ cọ xát nửa ngày không mở miệng, vây xem mọi người sôi nổi đứng ra.

“Cố Hoằng Vĩ ngươi nhưng thật ra mau nói nha!”

“Tiêu đan sư luyện đan dược phẩm chất hảo, xác suất thành công còn cao, chúng ta ăn đều không có việc gì, ngươi vì sao phải tới chửi bới Tiêu đan sư?”

“Chính là, rốt cuộc là vì sao?”

“Ngươi nhưng thật ra mau nói nha, chúng ta đều còn chờ Tiêu đan sư luyện đan.”

“……”

Mọi người thúc giục như là từng tiếng ma chú, quay chung quanh Cố Hoằng Vĩ, đem hắn cấp mồ hôi đầy đầu.

“Không, mặc kệ chuyện của ta, là Hoắc đan sư muốn ta làm như vậy.” Ở mọi người bức bách hạ, Cố Hoằng Vĩ gian nan mà nói ra chân tướng.

“Hoắc đan sư là ai?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

Đan sư?

Xem ra đối phương cũng là một người luyện đan sư, đây là không quen nhìn Lăng Hàn luyện chế đan dược so với hắn hảo?

Cho nên, muốn hỏng rồi Lăng Hàn thanh danh.

Này cái gì Hoắc đan sư chính mình luyện đan không được, thế nhưng trách người khác quá ưu tú.

Không nghĩ tới bọn họ ở nơi này không ra khỏi cửa, cũng có thể đem người cấp đắc tội?

Lúc này, trong đám người có người nói nói: “Sơn cốc bên ngoài vị kia luyện đan sư, giống như liền họ Hoắc.”

Một người khác bổ sung nói: “Ta biết, bên ngoài vị kia kêu Hoắc Duệ Trận.”

“Hắn luyện chế đan dược phẩm cực kém, còn muốn thu ngũ phân tiên thảo.”

Người này mới vừa nói xong, lập tức nhắm chặt miệng, thật cẩn thận mà nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái. Rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn chỉ thu tam phân tiên thảo, nếu là nghe xong hắn nói, sửa thu năm phân. Kia hắn tội lỗi liền lớn, ở đây mọi người sợ là muốn hận chết hắn.

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Bọn họ đây là người ở trong cốc trụ, họa từ ngoài cốc tới!

Ban đầu có người nói bên ngoài có người khai đan dược phô, bọn họ cũng không có để ý. Lại không nghĩ rằng bọn họ không thèm để ý, nhưng người khác để ý.

“Cố tiên hữu, vị kia Hoắc đan sư là như thế nào liên hệ thượng các ngươi huynh đệ hai người, không, là ba người?” Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nhìn lướt qua ở một bên trang trong suốt người quách hằng.

“Ta không biết.” Nói, Cố Hoằng Vĩ đem tầm mắt đầu hướng quách hằng.

Quách hằng ngồi xổm Cố Hoằng Phương bên người, buông xuống đầu, trước sau không nói lời nào.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía quách hằng, cười lạnh nói: “Có phải hay không phía trước ta cự tuyệt các ngươi, cho nên các ngươi muốn trả thù ta. Trùng hợp bên ngoài vị kia Hoắc đan sư cũng xem ta không vừa mắt, bởi vậy các ngươi đạt thành chung nhận thức. Thương lượng một phen sau, cùng kế hoạch hôm nay âm mưu. Mục đích là muốn hủy ta thanh danh, làm ta về sau đều không thể ở luyện đan, đúng không?”

Quách hằng lúc này trong mắt tràn đầy kinh kinh sợ, chỉ vì Tiêu Lăng Hàn toàn bộ đều đoán đối.

Ngay sau đó, một thanh kiếm trực tiếp xuyên qua thân thể hắn.

Hắn không thể tưởng tượng mà trợn to hai mắt, người cũng hướng một bên đảo đi.

Ân Thiên Thịnh đột nhiên ra tay, mọi người đều không có phản ứng lại đây, quách hằng cũng đã đã chết.

"Hắn không nói lời nào, xem như cam chịu." Hắn như là ở hướng mọi người giải thích chính mình vì sao giết người.

Mọi người khóe miệng đều nhịn không được trừu trừu.

"Cố tiên hữu, ngươi đệ đệ như bây giờ, cũng không biết có thể hay không sống, ngươi mang theo hắn đi thôi." Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía một bên bất an Cố Hoằng Vĩ.

Nghe vậy, Cố Hoằng Vĩ theo bản năng nhìn Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh liếc mắt một cái, thấy hai người không nói gì, hiển nhiên là cam chịu, hắn chạy nhanh bế lên Cố Hoằng Phương hướng sơn cốc bên ngoài đi đến.

Mọi người thấy không náo nhiệt nhưng xem, đã được đến đan dược người đều sôi nổi đi ra ngoài, còn không có tìm Tiêu Lăng Hàn luyện đan người sôi nổi tìm Thượng Quan Huyền Ý đăng ký.

Cố Hoằng Vĩ tới rồi sơn cốc bên ngoài liền trực tiếp đi tìm Hoắc Duệ Trận, kết quả Hoắc Duệ Trận cư nhiên không thể cứu Cố Hoằng Phương.

"Ngươi lúc ấy cũng không phải là nói như vậy, lúc ấy ngươi nói chỉ cần ăn giải dược, ta đệ đệ liền sẽ không có việc gì." Cố Hoằng Vĩ nhắc tới Hoắc Duệ Trận cổ áo, rít gào nói.

"Ngươi đây là cái gì thái độ? Mau buông tay, ta chính là một người luyện đan sư." Hoắc Duệ Trận trước ngực quần áo bị Cố Hoằng Vĩ bắt lấy, tránh thoát không được.

"Ta đệ đệ nếu là đã chết, ngươi liền đi theo hắn chôn cùng."

Dứt lời, Cố Hoằng Vĩ dùng sức vung, Hoắc Duệ Trận trực tiếp bị hắn ném tới một bên trên vách tường.

Bên ngoài Hoắc Duệ Trận người theo đuổi nghe được tiếng vang, lập tức chạy vào nhà xem xét tình huống.

Nhìn thấy hai người đã đến, Hoắc Duệ Trận như là nhìn đến cứu tinh, trực tiếp Cố Hoằng Vĩ mệnh lệnh nói: "Các ngươi hai cái giúp ta giết hắn."

Ba người lập tức đánh lên.

Cuối cùng, Cố Hoằng Vĩ đem Hoắc Duệ Trận ba người đều giết, mang theo Cố Hoằng Phương đi tìm mặt khác luyện đan sư.

Đêm khuya tĩnh lặng.

Đang ở một cái trong sơn động khoanh chân đả tọa Cố Hoằng Vĩ, bỗng nhiên mở nhắm chặt hai mắt.

Ngay sau đó, hắn liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người xuất hiện ở trước mặt hắn. Phát hiện hai người phía sau không có Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh thân ảnh, hắn chậm rãi nhẹ nhàng thở ra.

Ở Cố Hoằng Vĩ xem ra, Tiêu Lăng Hàn bất quá là một cái nhược kê đan sư, mà Thượng Quan Huyền Ý cùng hắn tu vi giống nhau, hai người đánh lên tới thắng người nhất định là hắn.

Đáng tiếc, hắn cao hứng quá sớm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 656

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 656 bốn người đồng hành

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người bế quan hơn bốn mươi năm, xuất quan sau lại vẫn luôn ở tiếp luyện đan sinh ý, mấy năm nay hai người đều quá thực Phật hệ, đã sớm tay ngứa không được.

Hôm nay ban ngày Cố Hoằng Vĩ ba người tới cửa tìm tra, hai người nào đã sớm tưởng đem tìm tra ba người cùng nhau giết chết, lải nha lải nhải nửa ngày. Nếu không phải lúc ấy có như vậy nhiều người ở, hai người đã sớm động thủ.

“Ngươi trước, vẫn là ta trước?” Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

“Nếu không, chúng ta cùng nhau?” Thượng Quan Huyền Ý trong mắt mang theo ý cười, đề nghị nói.

Tiện đà hai người đồng thời quay đầu nhìn về phía như cũ khoanh chân mà ngồi Cố Hoằng Vĩ, thấy hắn đối đầu kẻ địch mạnh, cư nhiên còn không chút sứt mẻ.

Thượng Quan Huyền Ý vươn tay phải, nhẹ nhàng vung lên, một con ngọn lửa phượng hoàng chiếu sáng toàn bộ sơn động, mang theo đốt cháy hết thảy khí thế hướng tới Cố Hoằng Vĩ bay đi.

Ngay từ đầu Cố Hoằng Vĩ đối Thượng Quan Huyền Ý phát ra tới công kích vẫn chưa để ý, thẳng đến ngọn lửa tới gần, hắn mới phát hiện triều chính mình bay tới ngọn lửa phượng hoàng độ ấm cực cao, nếu là bị nó dính lên, không bị thiêu chết cũng đến lột da.

Đang lúc hắn tưởng sử dụng pháp thuật phản kích khi, liền phát hiện chính mình thế nhưng không thể động.

Tiêu Lăng Hàn vận chuyển công pháp, đem dung hợp tám loại thuộc tính tiên linh khí ngưng tụ ra một viên đủ mọi màu sắc tiểu viên châu. Viên châu huyền phù ở hắn tay phải phía trên năm centimet vị trí, ngược lại nhắm ngay Cố Hoằng Vĩ phương hướng nhẹ nhàng đẩy đi, “Đi!”

Chỉ thấy ngọn lửa phượng hoàng vừa mới va chạm đến Cố Hoằng Vĩ trên người, hắn cả người đều bốc cháy lên, ngay sau đó hắn cũng khôi phục tự do.

“A a a!” Cố Hoằng Vĩ tiếng kêu thảm thiết vừa mới phát ra.

Tiện đà một cái đủ mọi màu sắc hạt châu lại triều hắn bay tới, không đợi hắn tránh né, hạt châu liền tới đến hắn trước mặt.

“Oanh” một thanh âm vang lên.

Ánh lửa cùng đủ mọi màu sắc quang mang đồng thời nở rộ, như là một đóa mỹ lệ pháo hoa.

Bên cạnh bị Cố Hoằng Vĩ bố trí trận pháp cũng tùy theo phá vỡ, lộ ra bên trong hôn mê bất tỉnh là Cố Hoằng Phương, ánh lửa bắn đến trên người hắn, chiếu sáng hắn trắng bệch mặt.

Chờ trước mặt pháo hoa tan hết, tại chỗ đã không có Cố Hoằng Vĩ thân ảnh.

“Liền như vậy đã chết?”

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nuốt khẩu nước miếng, hắn còn tưởng hảo hảo mài giũa một chút chính mình chiến lực, chưa từng nghĩ đến hắn cùng Tiêu Lăng Hàn cộng đồng phát ra nhất chiêu, trực tiếp đem người nháy mắt giết chết.

“Hình như là yếu đi điểm!” Tiêu Lăng Hàn cũng có chút chưa đã thèm, không biết đến tột cùng là chính mình dung hợp chi lực khởi tác dụng, vẫn là tức phụ nhi phượng diễm độ ấm quá cao nguyên nhân.

Hôm sau.

Chờ Tiêu Lăng Hàn đem ngày đó yêu cầu luyện chế đan dược luyện xong, đã là buổi chiều.

Trong viện bàn đá bên, Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý, Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần phân biệt ngồi là một phương vị trí thượng.

Bốn người vừa mới ngồi xong, Thượng Quan Huyền Ý liền tò mò hỏi: “Thiên Thịnh, Mục Thần nói nhanh lên, các ngươi phi thăng đến cái nào Tiên Vực đi? Còn có, các ngươi là như thế nào tu luyện, tu vi cư nhiên tăng trưởng nhanh như vậy?”

“Nói ra thì rất dài.” Sở Mục Thần tràn đầy cảm thán.

“Chúng ta có thời gian.” Thượng Quan Huyền Ý làm ra một bộ chăm chú lắng nghe bộ dáng.

Lập tức Sở Mục Thần liền nói lên năm đó bọn họ ở phi thăng trong thông đạo phát sinh sự.

Nguyên lai năm đó mới vừa tiến vào phi thăng thông đạo không lâu, Sở Mục Thần đã bị kéo đi Ma tộc bên kia phi thăng trong thông đạo, ở bị lôi đi khi, hắn thuận tiện đem Ân Thiên Thịnh cùng nhau cấp mang lên.

Sau lại bọn họ liền mất đi ý thức.

Chờ hai người tỉnh táo lại khi, liền phát hiện chính mình ở phi thăng trong ao. Mà bọn họ nơi phi thăng trong hồ cũng không phải tiên linh khí, mà là ma khí.

Sở Mục Thần cũng là ở khi đó mới biết được nguyên lai hắn trừ bỏ Phong linh căn, cư nhiên còn có Ám linh căn. Hơn nữa hắn thân thể bị ma khí cải tạo, hiện tại hắn đã xem như một người Ma tộc.

Theo lý thuyết Ân Thiên Thịnh cha mẹ đều là Nhân tộc, hẳn hẳn là không chịu nổi ma khí ăn mòn mới là, nhưng quỷ dị chính là hắn thế nhưng cùng Sở Mục Thần giống nhau có thể hấp thu ma khí.

Hai người rời đi phi thăng trì sau, vừa mới bắt đầu tu vi thấp, vẫn luôn sống tạm.

Chỉ cầu mấy năm, hai người liền gặp được Sở Mục Thần thân sinh phụ thân, lúc sau liền bị hắn hồi Ma Đô. Có cái phụ thân làm chỗ dựa, Sở Mục Thần hai người ở Ma tộc hỗn đến hô mưa gọi gió, tu luyện tài nguyên cũng không thiếu, hơn nữa bọn họ tu luyện thiên phú vốn dĩ liền không kém, tu vi tự nhiên cũng liền cọ cọ mà hướng lên trên trướng.

Nghe xong Sở Mục Thần giảng thuật, Thượng Quan Huyền Ý tổng kết nói: "Cho nên, các ngươi mấy năm nay vẫn luôn đãi ở Ma Vực, không có đã tới Tiên Vực?"

"Ma Vực như vậy đại, chúng ta đều còn chưa đi xong, tới Tiên Vực làm cái gì?" Ân Thiên Thịnh trả lời đương nhiên.

Thượng Quan Huyền Ý: "Ngươi chẳng lẽ không nghĩ ngươi đệ đệ?"

Ân Thiên Thịnh nói: "Hắn có Mạc Vô Nhai đi theo, ta tưởng hắn làm cái gì."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn liền không nên hỏi Ân Thiên Thịnh này một cây gân vấn đề.

Hỏi, tương đương không hỏi!

Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Vậy các ngươi nhưng gặp được qua Thiên Duệ cùng Vô Nhai?"

Sở Mục Thần gật đầu nói: "Phía trước rất xa gặp qua một mặt, lúc ấy chúng ta bên người đi theo mặt khác Ma tộc, mà bọn họ hai người bên người cũng đi theo Yêu tộc, cho nên chúng ta cũng không có chào hỏi."

Hắn liền đoán được kia hai người cũng nên vào bí cảnh, quả nhiên!

Tiêu Lăng Hàn hỏi tiếp nói: "Kia vậy các ngươi kế tiếp có tính toán gì không?"

Sở Mục Thần: "Tạm thời không tính toán, chuẩn bị chờ bí cảnh nội vây mở ra khi, liền đi nội vây."

"Lăng Hàn, ngươi xem chúng ta thật vất vả tụ ở bên nhau, muốn hay không chúc mừng một chút?" Nói xong, Ân Thiên Thịnh tràn đầy chờ mong mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm trợn trắng mắt, Ân Thiên Thịnh gia hỏa này rõ ràng là ở nhớ thương Tiêu Lăng Hàn làm thức ăn.

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là nhìn ra hắn tiểu tâm tư, từ từ nói: "Thích chúc mừng, các ngươi an bài là được. Ta mỗi ngày đều phải luyện đan, khả năng buổi

chiều hoặc là buổi tối mới có không."

Ân Thiên Thịnh há hốc mồm.

Như thế nào cũng không nghĩ tới cư nhiên sẽ là kết quả này.

Đang chờ ăn thỏa thích hắn, lập tức liền héo.

Thấy vậy, Sở Mục Thần đầy mặt đáng tiếc nói: "Đáng tiếc, trước đó không lâu chúng ta mới bắt mấy chỉ bảy màu tuyết thỏ, vốn đang nói chờ nhìn thấy các ngươi liền cùng nhau làm ăn. Hiện tại xem ra chỉ có thể từ ta tới làm, tuy rằng trù nghệ của ta không có gì tiến bộ, nhưng ta làm gì đó ít nhất có thể vào bụng. Cho nên, đại gia không cần lo lắng sẽ ăn đến thịt tươi."

Phía trước ở Tiên Vực thời điểm, Tiêu Lăng Hàn hai người liền nghe nói qua một loại tên là bảy màu tuyết thỏ yêu thú, thịt chất tươi ngon, béo mà không ngán. Bọn họ lúc ấy liền tưởng nếm thử, nhưng vẫn vô duyên gặp được. Tửu lầu không có bán, chỉ có một ít đại gia tộc mới quyển dưỡng đến có.

Hiện tại nghe được Sở Mục Thần nói như vậy, Tiêu Lăng Hàn theo bản năng triều Thượng Quan Huyền Ý nhìn lại, quả nhiên liền nhìn đến hắn nuốt nước miếng động tác.

Tức phụ nhi đây là thèm ăn.

Lập tức hắn liền đối với Sở Mục Thần nói: "Mục Thần, các ngươi làm bảy màu tuyết thỏ thời điểm, nhớ rõ kêu lên ta."

"Hảo." Sở Mục Thần đương nhiên sẽ không cự tuyệt, hắn vừa rồi chính là cố ý như vậy nói, quả nhiên Tiêu Lăng Hàn liền phải tự mình xuống bếp.

Nghe được Tiêu Lăng Hàn lời này, muốn nói ai vui mừng nhất, tự nhiên chính là Ân Thiên Thịnh.

Chờ đợi đã lâu mỹ thực, rốt cuộc có thể ăn tới rồi.

Cứ như vậy, Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh ở trong sơn cốc ở xuống dưới.

Nhoáng lên ba năm lặng yên mà qua.

Ngày này, bốn người thu thập hảo, liền rời đi sơn cốc.

Ly nội vây mở ra còn có mấy tháng thời gian, bốn người quyết định đến nội vây lối vào đi chờ, miễn cho sai rồi thời gian. Nội vây kết giới mở ra thời gian chỉ có mười lăm phút, nếu là bỏ lỡ, vậy đừng nghĩ lại đi vào. Không giống như là bên ngoài đến trung vây kết giới, chỉ cần là từ bên ngoài tiến vào trung vây, tùy thời đều có thể xuyên qua kết giới.

Bốn người ở không trung phi hành, tốc độ cực nhanh, giống một trận gió thổi qua, gọi người thấy không rõ bọn họ bộ dạng.

Bay một khoảng cách, Thượng Quan Huyền Ý liền đem Phệ Linh Thử thả ra thông khí.

Phệ Linh Thử ra tới sau, còn lại là ngoan ngoãn mà ghé vào Thượng Quan Huyền Ý trên vai, vạn nhất bọn họ vận khí tốt, nói không chừng là có thể gặp được cái gì thiên tài địa bảo.

Bảo vật! Phệ Linh Thử nhưng thật ra cảm ứng được không ít, đáng tiếc đều là một ít cấp bậc thấp, Tiêu Lăng Hàn bọn họ hiện tại không dùng được.

"Chi chi chi……" Hoàng thiên phụ có tâm chuột, Phệ Linh Thử rốt cuộc cảm ứng được có Tiêu Lăng Hàn hai người có thể sử dụng được với bảo bối tồn tại.

【 chủ nhân, ở phía trước cách đó không xa, ta cảm ứng được một cây ngọc quỳnh thụ. 】

Thượng Quan Huyền Ý trước mắt sáng ngời, lập tức hỏi: "Ngọc quỳnh trên cây có quả tử sao?"

【 có a, ít nhất có mười viên. 】

"Làm được không tồi!" Thượng Quan Huyền Ý cho Phệ Linh Thử một cái tán thưởng ánh mắt.

Một bên nghe được Thượng Quan Huyền Ý lời nói Ân Thiên Thịnh, hiếu kỳ nói: "Cái gì ngọc quỳnh quả?"

"Phệ Linh Thử nói phía trước có ngọc quỳnh quả." Thượng Quan Huyền Ý trả lời.

"Có phải hay không ăn rất ngon?"

Hỏi chuyện gian, Ân Thiên Thịnh âm thầm tòa cái nuốt ở động tác, rõ ràng là rất tưởng ăn.

Thượng Quan Huyền Ý đáp: "Thiên tài địa bảo, ăn có thể tăng lên tu vi, đến nỗi ăn ngon không, ta cũng không biết." Đột nhiên khiến cho hắn nghĩ tới phía trước ăn hỏa liên quả, kia hương vị thật là một lời khó nói hết.

Tiêu Lăng Hàn ở Phệ Linh Thử nói có ngọc quỳnh thụ thời điểm liền thả ra thần thức đi xem xét, thực mau liền ở khoảng cách bọn họ có chút xa địa phương thấy được một đám người. Này nhóm người cách đó không xa đang có một cây cao ước 30 mét ngọc quỳnh thụ, nhìn kỹ đi, trên cây xác thật kết quả tử.

Quả tử cùng lá cây nhan sắc giống nhau, không nhìn kỹ, căn bản sẽ không phát hiện.

Nhận thấy được Tiêu Lăng Hàn thu hồi thần thức, Sở Mục Thần hỏi: "Phía trước tình huống như thế nào?"

Tiêu Lăng Hàn: "Xác thật có ngọc quỳnh quả, nhưng cũng có không ít người tộc, Yêu tộc, Ma tộc người ở một bên chờ đợi."

"Đại giai có bao nhiêu người?" Hỏi, Ân Thiên Thịnh hai mắt phát ra ra hừng hực chiến dịch.

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng nhịn không được trừu trừu, Ân Thiên Thịnh vẫn là cùng trước kia giống nhau thích đánh nhau. "Không có một ngàn, cũng có tám chín trăm."

"Nhiều người như vậy!"

Ân Thiên Thịnh nhíu mày, đột nhiên nghĩ đến cái gì, tiện đà hỏi: "Có hay không Long tộc?"

"Có." Tiêu Lăng Hàn so một cái tam thủ thế.

"Có tam đầu long a, nếu là chỉ có một đầu thì tốt rồi."

Ân Thiên Thịnh nghĩ, nếu là chỉ có một đầu, hắn còn có thể cùng đối phương tranh tài một hồi, nghe nói Long tộc thân thể rất cường hãn. Nhưng là có tam đầu, kia vẫn là tính, rốt cuộc hắn không nghĩ bị vây công.

"Ngươi muốn đánh nhau?" Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Ân Thiên Thịnh, giơ lên tay, cầm nắm tay, phát ra kẽo kẹt tiếng vang.

Nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý tư thế, Ân Thiên Thịnh chạy nhanh lắc đầu: "Không nghĩ!"

Nói xong, liền trốn đến Sở Mục Thần bên kia, ly Thượng Quan Huyền Ý rất xa.

Hắn chính là muốn đánh nhau, cũng không muốn cùng Thượng Quan Huyền Ý đánh.

Này ba năm trong lúc hắn nhưng bị Thượng Quan Huyền Ý ngược không biết bao nhiêu lần, ngay cả Sở Mục Thần cũng bị ngược vài lần.

Vốn dĩ bọn họ hai người ở Ma tộc, chiến lực có thể nói là cùng giai vô địch tồn tại. Nhưng đến Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn nơi này, bọn họ phải ngoan ngoãn sang bên trạm. Hai người kia luyến tiếc hướng đối phương ra tay, nhưng đối hắn cùng Sở Mục Thần liền không có gì luyến tiếc.

Hiện tại hồi tưởng lên, Ân Thiên Thịnh vẫn cứ cảm giác chính mình toàn thân đều đau.

Mười lăm phút sau.

Tiêu Lăng Hàn nhìn ba người hỏi: "Phía trước liền đến, chúng ta hiện tại qua đi sao?"

Sở Mục Thần: "Chúng ta nghe ngươi."

"Ngọc quỳnh quả đại giai còn có bao nhiêu lâu mới thành thục?" Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

Tiêu Lăng Hàn: "Phỏng chừng đến có một tháng đi!"

Thượng Quan Huyền Ý: "Chúng ta đây chờ ngọc quỳnh quả mau thành thục thời điểm lại qua đi, như thế nào?"

Ba người cũng chưa ý kiến, dù sao ở nơi nào chờ đều là chờ.

Bốn người nhưng thật ra nhàn nhã ở bên này ở xuống dưới.

Mà bên kia, theo ngọc quỳnh quả thành thục nhật tử tiếp cận, càng ngày càng nhiều người cùng yêu thú đi vào ngọc quỳnh thụ bên cạnh chờ, thủ.

Một tháng sau.

Đương Tiêu Lăng Hàn thần thức quét đến ngọc quỳnh thụ bên kia tình huống khi, thực sự bị hoảng sợ.

Hắn tuyển địa phương ly ngọc quỳnh thụ còn có một khoảng cách, Tiên Vương cảnh thần thức xem xét không đến, cho nên chỉ có hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người phát hiện bên kia tình huống.

Thấy rõ bên kia tình huống sau, hai người liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được một tia kinh ngạc.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 657

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 657 đúng bệnh hốt thuốc

Chỉ vì lúc này ngọc quỳnh thụ chung quanh đã bị người cùng yêu thú vây mãn.

“Bất quá mới một tháng thời gian, cư nhiên nhiều ra như vậy nhiều người cùng yêu thú.” Thượng Quan Huyền Ý âm thầm líu lưỡi.

Sở Mục Thần thấy hai người thần sắc không đúng, liền hỏi nói: “Tình huống như thế nào?”

“Hiện tại bên kia đại giai có hai ngàn người, cùng với ba bốn trăm chỉ yêu thú.” Tiêu Lăng Hàn nói ra bọn họ nhìn đến tình huống.

Nghe vậy, Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh cũng là kinh ngạc không thôi.

Ân Thiên Thịnh nói: “Xem ra này ngọc quỳnh quả thật đúng là cái thứ tốt! Lăng Hàn, chúng ta khi nào qua đi?”

“Hiện tại liền qua đi, đều dán lên ẩn thân phù. Chờ ngọc quỳnh quả thành thục, mỗi người trích một cái viên, ngọc quỳnh quả tới tay liền lập tức rút lui. Đừng lòng tham, mỗi người nhiều nhất ăn một viên, ăn nhiều cũng vô dụng.”

Nói lời này thời điểm, Tiêu Lăng Hàn cố ý nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Thịnh này hai cái đồ tham ăn.

Nói xong, hắn lấy ra bốn trương ẩn thân phù, mỗi người một trương.

Dán lên ẩn thân phù sau, bốn người hướng tới ngọc quỳnh thụ vị trí bay đi.

Một tháng trước ngọc quỳnh quả vẫn là màu xanh lục, lúc này ngọc quỳnh quả nhan sắc đã biến thành màu xanh nhạt, ngọc quỳnh quả thành thục sau sẽ biến thành màu trắng, tinh oánh dịch thấu, giống như là bạch ngọc giống nhau.

Phía trước còn có người cùng yêu thú phát sinh chiến đấu, mắt thấy ngọc quỳnh quả sắp thành thục, hai bên đều ăn ý mà không lại triều đối phương ra tay, mà là lẳng lặng chờ đợi lên.

Sắc trời dần dần ám xuống dưới, chung quanh hết thảy tựa hồ đều cùng hắc ám hòa hợp nhất thể.

Mọi người đều lẫn nhau đề phòng, để ngừa bị bên người người hạ độc thủ.

Ngẫu nhiên sẽ từ trong đám người truyền ra một hai tiếng kêu thảm thiết, theo sát có mùi máu tươi thổi qua, thực mau lại bị gió thổi tán.

Cùng ngày không xuất hiện bụng cá trắng khi, mọi người đều sôi nổi nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng mà khẩu khí này còn không có tùng xong, mọi người đều cảm giác được một trận cuồng phong thổi qua, nồng đậm tiên linh khí từ bốn phương tám hướng triều ngọc quỳnh thụ hội tụ mà đi, hết thảy bị ngọc quỳnh thụ cùng ngọc quỳnh quả hấp thu.

Màu xanh nhạt ngọc quỳnh quả ở mọi người trong mắt chậm rãi bắt đầu phai màu, nó quanh thân màu xanh lục càng lúc càng mờ nhạt, thẳng đến lộ ra trắng tinh như ngọc nhan sắc mới thôi.

Thực mau ngọc quỳnh quả phát ra mê người quả hương, hương khí truyền tiến ở đây mọi người cùng yêu thú mũi gian. Làm trận địa sẵn sàng đón quân địch người cùng yêu thú như là được đến một cái hành động tín hiệu, đồng thời hướng tới ngọc quỳnh thụ chạy đi.

Lúc này, mặc kệ là bầu trời phi, vẫn là trên mặt đất chạy, đại gia mục đích đều là ngọc quỳnh quả. Bên người người cùng yêu thú đều là đối thủ cạnh tranh, rất nhiều người còn không có đạt tới ngọc quỳnh thụ, cũng đã cùng những người khác giao thủ.

Tiêu Lăng Hàn bốn người dán lên ẩn thân phù, ở ngọc quỳnh quả còn chưa thành thục khi, bốn người liền đứng ở ngọc quỳnh dưới tàng cây.

Thấy ngọc quỳnh quả thành thục, bốn người phân biệt triều chính mình sớm đã nhìn trúng ngọc quỳnh quả vươn tay.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa đem ngọc quỳnh quả tháo xuống thu hảo, ngọc quỳnh quả nguyên lai vị trí liền xuất hiện một con long trảo.

Long Hạo Thương như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình xem trọng ngọc quỳnh quả, cư nhiên ở hắn mí mắt phía dưới bị người trích đi rồi. Cái này kêu hắn như thế nào có thể nhẫn, phẫn nộ mà phát ra rồng ngâm thanh: “Ngâm ngâm ngâm……”

Ngay sau đó, hắn há mồm liền phun ra một ngụm long tức.

Ở phát hiện bên người cư nhiên xuất hiện một đầu long khi, Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay Ma Long, liền không ngừng lưu trữ nước miếng, 【chủ nhân, ta có thể ăn nó sao?】

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng nhịn không được trừu trừu, Ma Long gia hỏa này cư nhiên muốn ăn chính mình đồng loại, hắn không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, 【không thể!】

Long ăn long, cảm giác liền cùng người ăn người một chuyện.

Loại sự tình này tuyệt đối không thể có.

Ngọc quỳnh quả tới tay, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di rời đi tại chỗ.

Cho nên, Long Hạo Thương công kích chỉ có thể đánh vào người khác trên người, hắn chân chính muốn công kích người đã sớm rời xa hiện trường.

Nói trùng hợp cũng trùng hợp Long Hạo Thương công kích đánh vào một khác con rồng trên người, lập tức hắn liền đối Long Hạo Thương rống to: “Long Hạo Thương, ngươi phát cái gì điên?”

“Long Hạo Loan, có phải hay không ngươi đem ta trước mặt này viên ngọc quỳnh quả trích đi rồi?”

Khi nói chuyện, Long Hạo Thương nhìn về phía Long Hạo Loan trong tay ngọc quỳnh quả.

Phát hiện Long Hạo Thương tầm mắt dừng ở chính mình trong tay ngọc quỳnh quả thượng khi, Long Hạo Loan trực tiếp đem ngọc quỳnh quả ném vào trong miệng. Thật vất vả được đến ngọc quỳnh quả, hắn nhưng không nghĩ vì người khác làm áo cưới.

Long Hạo Thương lại cho rằng hắn đây là chột dạ, lại quay đầu nhìn về phía ngọc quỳnh thụ, trên cây sớm đã không có một viên ngọc quỳnh quả. Trong lòng tức giận, long đuôi ngăn liền triều Long Hạo Loan rút đi.

Những người khác cùng yêu thú cũng ở vì ngọc quỳnh quả đại đại ra tay.

Tiêu Lăng Hàn ở phía trước bọn họ ước định tốt địa phương đợi không trong chốc lát, Thượng Quan Huyền Ý liền đến.

Lại đợi mấy tức thời gian, Sở Mục Thần cũng tới rồi.

Chỉ có Ân Thiên Thịnh chậm chạp không thấy thân ảnh.

Ba người đợi đại giai có mười phút vẫn là không thấy người tới, này rõ ràng là ra ngoài ý muốn.

Thượng Quan Huyền Ý không cấm suy đoán nói: “Thiên Thịnh không phải là đi tìm Long tộc long đánh nhau đi đi?”

“Không rõ ràng lắm!” Sở Mục Thần đầy mặt xấu hổ.

Còn đừng nói, lấy hắn đối Ân Thiên Thịnh hiểu biết, thật là có cái này khả năng.

Phía trước nghe Ân Thiên Thịnh trong lời nói ý tứ, liền muốn tìm một con rồng so đấu một phen. Nếu là trước mắt thật xuất hiện một con rồng, kia hắn rất có thể sẽ ném xuống bọn họ ba người, một người đi một mình đấu long.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần thức đi xem xét. Hắn phía trước đi sớm, nhưng thật ra không có nhìn thấy mọi người cùng yêu thú chi gian đại chiến, lúc này nhưng thật ra nhìn đến vô số pháp thuật đủ loại màu sắc hình dạng bay đầy trời.

Mà ngọc quỳnh thụ chung quanh cũng không thấy Ân Thiên Thịnh thân ảnh.

Trong lòng nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn lại dùng khiết ước cảm ứng một chút, phát hiện Ân Thiên Thịnh cư nhiên chạy đến bọn họ phía trước đi.

Lập tức hắn liền đối với hai người nói: "Thiên Thịnh hiện tại ở chúng ta phía trước."

"Hắn không phải là nhớ lầm lộ, một cái kính mà đi phía trước đi thôi?" Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói.

"Có khả năng!" Sở Mục Thần duỗi tay đỡ trán, nhận sai lộ sự, Ân Thiên Thịnh đã không phải lần đầu tiên làm.

Mà lúc này Ân Thiên Thịnh đang ở cùng một đầu hồng long đại chiến.

Hồng long tên là Long Hạo Dụ.

Lúc trước hắn vốn dĩ nhìn trúng một viên ngọc quỳnh quả, nào biết ngọc quỳnh quả lại ở hắn trước mắt đột nhiên biến mất không thấy. Như vậy quỷ dị một màn hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, nghiêm túc quan sát một phen, khiến cho hắn phát hiện Ân Thiên Thịnh tồn tại.

Hắn tự nhiên muốn xem cái đến tột cùng, vì thế liền đi theo Ân Thiên Thịnh phía sau.

Mà Ân Thiên Thịnh trích đến ngọc quỳnh quả sau, bổn tính toán đi bốn người ước định tốt địa phương hội hợp.

Nào biết hắn không đi bao xa, đã bị một cái hồng long cấp theo dõi. Không rõ ràng lắm đối phương vì sao sẽ nhìn đến chính mình, phát hiện hồng long bên người không có mặt khác long đi theo khi, hắn lập tức liền tưởng cùng đối phương hảo hảo luận bàn luận bàn.

Vì thế, hắn dứt khoát hướng phía trước phi, rời xa ngọc quỳnh thụ.

Đến nỗi bốn người chi gian ước định, tin tưởng Tiêu Lăng Hàn ba người đợi không được hắn, nhất định sẽ tìm đến tới.

Long Hạo Dụ cùng Ân Thiên Thịnh hai người ở không trung qua lại biến hóa thân hình, nhất hồng nhất hắc, tốc độ cực nhanh. Mặc Thịnh Kiếm phách chém vào Long Hạo Dụ trên người, không chỉ có phát ra "Đương đương" tiếng vang, long thân thượng vảy cũng rơi xuống vài phiến.

"Ngâm ngâm……" Phát hiện chính mình trên người vảy lại bị đối phương kiếm chém xuống một mảnh, Long Hạo Dụ khí phát ra thanh thanh rít gào.

Vốn tưởng rằng chính mình tóm được dê hai chân là chỉ tôm chân mềm, nào biết đối phương cư nhiên so với chính mình còn lợi hại.

Hai người giao thủ mấy chục chiêu, hắn không chiếm được một chút tiện nghi, cũng không biết đối phương kiếm là dùng cái gì tài chất luyện chế, cho hắn một loại không gì chặn được cảm giác.

Ân Thiên Thịnh trong tay kiếm chính là Thần Khí, tuy rằng hắn hiện tại tu vi phát huy không ra Mặc Thịnh Kiếm uy lực chân chính, nhưng đối phó trước mặt Long Hạo Dụ tự nhiên là dư dả.

Đương Tiêu Lăng Hàn ba người lúc chạy tới, nhìn thấy chính là một người một con rồng, chính một đuổi một chạy.

"Không nghĩ tới Thiên Thịnh thật đúng là cùng một con rồng ở đánh nhau!" Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới chính mình phía trước tùy ý nói một câu, thế nhưng chân tướng.

Tiêu Lăng Hàn nói tiếp nói: "Trong tình huống bình thường, chỉ cần là ngươi nói đều có thể chân tướng."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Long Hạo Dụ phát hiện lại tới nữa ba người, rõ ràng cùng chính mình đánh nhau người này nhận thức.

Tránh thoát một đạo kiếm khí, hắn Hóa Thần hình người, chạy nhanh nói: "Đình đình đình, ta nhận thua!"

"Ngươi cũng quá yếu, hoàn toàn không có trong tưởng tượng lợi hại."

Cùng tâm tâm niệm niệm Long tộc đánh một trận, nhưng kết quả lại làm Ân Thiên Thịnh cực kỳ bất mãn.

"Ngươi tốt xấu là Tiên Vương hậu kỳ tu vi, ta mới Tiên Vương lúc đầu, đánh không lại ngươi không phải thực bình thường sao?" Long Hạo Dụ đương nhiên mà nói, hắn tuyệt không thừa nhận chính mình so đối phương nhược.

"Các ngươi Long tộc không phải đều rất lợi hại, thân thể cường hãn, còn có thể vượt cấp khiêu chiến sao?"

"Kia kiếm tu còn có thể vượt cấp khiêu chiến, huống chi ta tu vi so ngươi thấp hai cái tiểu cảnh giới." Long Hạo Dụ cường điệu chính mình tu vi thấp, cho nên đối phương là ỷ vào tu vi mới thắng được chính mình.

"Hừ! Ngươi vừa rồi vì sao phải đi theo ta?"

Mắt thấy mặt khác ba người đã tới gần, Long Hạo Dụ đương nhiên sẽ không thừa nhận chính mình có theo dõi đối phương.

Hắn giảo biện nói: "Ta khi nào đi theo ngươi, rõ ràng là ngươi đem ta dẫn tới nơi này tới."

Nhìn đến ba người lại đây, Ân Thiên Thịnh giải thích nói: "Ta phía trước chính là phát hiện hắn đi theo ta, ta mới hướng bên này phi." Nói, hắn còn chỉ chỉ Long Hạo Dụ.

Dứt lời, hắn lại trộm mà ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, chính mình không ấn ước định đi ước hảo địa phương, không biết có thể hay không bị Tiêu Lăng Hàn tấu một đốn.

"Ai theo dõi ngươi, dù sao ta không theo dõi ngươi. Các vị, ta còn có việc, liền trước cáo từ." Nói xong, cũng không đợi mấy người trở về đáp, Long Hạo Dụ hóa thành một cái hồng long thực mau liền biến mất ở mấy người trong mắt.

Vừa tới ba người, một cái so một cái hơi thở hồn hậu, hắn vẫn là chạy nhanh lưu đến hảo.

Thấy hồng long đi xa, bốn người lại lần nữa lên đường.

Ân Thiên Thịnh thấy Tiêu Lăng Hàn chưa nói cái gì, còn tưởng rằng chính mình tránh thoát một kiếp, nào biết chờ bọn họ đi vào tiếp cận nội vây bên cạnh chỗ, dàn xếp xuống dưới sau, về hắn trừng phạt mới đến tới.

Đó chính là mỗi ngày bị Tiêu Lăng Hàn tấu, thuần túy chính là lấy ngược hắn vì mục đích, thể xác và tinh thần đều ở bị ngược!

Tiêu Lăng Hàn thu hồi Mặc Hàn Kiếm, cũng không quay đầu lại mà nói: “Hôm nay liền tới trước nơi này, ngày mai lại tiếp tục.”

Không nghe theo an bài người, tự nhiên là muốn đã chịu trừng phạt.

Ân Thiên Duệ không phải thích tìm người luận bàn sao?

Kia chính mình liền thành toàn hắn, mỗi ngày cùng hắn luận bàn.

Nhìn đến hắn đầy mặt kháng cự, cực kỳ không tình nguyện, lại không thể không tiếp thu bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy cái này trừng phạt thật đúng là đúng bệnh hốt thuốc.

Lúc này, Ân Thiên Thịnh trên người ăn mặc hắc y, đã là rách tung toé, trên người kiếm thương còn chảy huyết.

Nghe được Tiêu Lăng Hàn thuyết minh thiên còn tiếp tục, hắn thân mình theo bản năng run run.

Sớm biết rằng, hắn liền không cùng cái kia hồng long đánh nhau.

Từ lần đầu tiên ở Học viện Hoàng Cực cùng Tiêu Lăng Hàn luận bàn tỷ thí thua sau, hắn giống như đối Tiêu Lăng Hàn liền có bóng ma. Vừa nghe đối phương nói muốn cùng chính mình tỷ thí, hắn liền tưởng lập tức bỏ chạy.

Hiện tại Ân Thiên Thịnh liền hy vọng nội vây nhanh lên mở ra.

Cùng những người khác luận bàn, hắn là tăng lên chiến lực. Nhưng Tiêu Lăng Hàn tỷ thí, đó chính là ở tìm ngược.

“Cho ngươi chữa thương đan dược, dưỡng hảo thương, ngày mai hảo tiếp tục.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra một lọ trị liệu ngoại thương đan dược, ném cho Ân Thiên Thịnh, trong mắt là như thế nào đều che giấu không được vui sướng khi người gặp họa.

Đan dược Ân Thiên Thịnh tuy rằng không thiếu, nhưng Thượng Quan Huyền Ý trên người đan dược nhưng đều là cực phẩm, hắn cũng không khách khí, một phen liền tiếp được.

Quay đầu nhìn đến một bên Sở Mục Thần, hắn lập tức lộ ra một bộ đáng thương hề hề bộ dáng.

Chỉ là Sở Mục Thần thấy hắn như vậy, hoàn toàn không dao động. Ở Ma Vực khi, hắn liền luôn chạy đi tìm người luận bàn, nếu là không có đạo lữ khế ước ở, phỏng chừng chính mình đã sớm đem hắn làm ném.

Tức phụ nhi tuy rằng muốn sủng, nhưng không thể cậy sủng mà kiêu.

Ân Thiên Thịnh bị bắt cùng Tiêu Lăng Hàn luận bàn một tháng.

Có này một tháng thảm thống trải qua, Ân Thiên Thịnh quyết định về sau Tiêu Lăng Hàn nói mỗi một câu đều phải nhớ kỹ trong lòng, giống phía trước tự mình chạy trốn sự tình, tuyệt đối không thể lại phát sinh.

Vốn dĩ Ân Thiên Thịnh cho rằng Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc lương tâm phát hiện buông tha hắn, nào biết ngay sau đó liền nghe hắn nói: "Nội vây còn có một ngày mở ra, chúng ta hiện tại liền qua đi."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 658

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 658 bí cảnh nội vây

"Lăng Hàn, ngươi xác định còn có một ngày chính là nội vây mở ra thời gian?" Sở Mục Thần nhíu mày hỏi, hắn sở dĩ như vậy hỏi, là bởi vì bọn họ biết được nội vây mở ra thời gian ít nhất còn có nửa tháng.

"Có phải hay không, đi xem sẽ biết."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý dẫn đầu hướng tới nội vây phương hướng đi đến. Về nội vây mở ra thời gian, Tiêu Lăng Hàn là ở Chu Nguyên trong trí nhớ biết được. Bọn họ vị trí hiện tại ở tiến vào nội vây bên cạnh chỗ, muốn tiến nội vây, còn muốn đánh thắng nội vây bên ngoài bảo hộ yêu thú mới được.

Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh theo sát sau đó.

Sau nửa canh giờ.

Rậm rạp rừng cây chỗ sâu trong, Tiêu Lăng Hàn bốn người trước mặt xuất hiện hai chỉ Tiên Vương hậu kỳ hoa mai báo.

Nhìn thấy hai chỉ yêu thú, Ân Thiên Thịnh rục rịch muốn thử, dẫn đầu nói: "Ta đối phó trong đó một con hoa mai báo, dư lại một con, các ngươi ai đối phó?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bay thẳng đến trước đi đến, mà vừa rồi còn hung thần ác sát hai chỉ hoa mai báo, nhìn thấy hai người càng đi càng gần, cảm nhận được bọn họ trên người vô hình uy áp, chỉ có thể quỳ rạp trên mặt đất run bần bật.

Ân Thiên Thịnh: "……"

Ách……

Cho nên, một con hoa mai báo đều không cần hắn đối phó!

Sở Mục Thần lôi kéo ngẩn người Ân Thiên Thịnh đuổi kịp Tiêu Lăng Hàn hai người.

Không đi bao lâu, bốn người lại gặp được một con Tiên Vương đỉnh giáp sắt bạo viêm hổ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh, chỉ chỉ phía trước giáp sắt bạo viêm hổ, "Nó giao cho các ngươi đối phó."

"Không thành vấn đề, bao ở chúng ta hai người trên người." Ân Thiên Thịnh vỗ vỗ ngực bảo đảm nói.

Vừa rồi Tiên Vương hậu kỳ yêu thú không có giết thành, hiện tại này chỉ Tiên Vương đỉnh cuối cùng có thể giết.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng ở một bên quan khán Sở Mục Thần hai người đối chiến giáp sắt bạo viêm hổ.

Chỉ thấy Sở Mục Thần đổi ra bản thân bản mạng pháp khí Mặc Thần Cửu Tiêu Cầm, khoanh chân ngồi ở một bên, ngón tay ở cầm huyền thượng nhẹ nhàng kích thích, bên tai vang lên mỹ diệu tiếng đàn, tiếp theo Cửu Tiêu Cầm thượng phát ra từng đạo hình như có hình, tựa vô hình công kích, những cái đó công kích sôi nổi dừng ở giáp sắt bạo viêm hổ trên người.

Mà Ân Thiên Thịnh còn lại là gọi ra Mặc Thịnh Kiếm, người khác huyền phù ở trong rừng giữa không trung, kiếm cử qua đỉnh đầu, nhắm ngay giáp sắt bạo viêm hổ một trảm mà xuống.

"Khiếu khiếu khiếu……" Giáp sắt bạo viêm hổ chính tránh né Sở Mục Thần phát ra vô hình công kích.

Đột nhiên, nó cảm giác đỉnh đầu có dòng khí kích động, ngẩng đầu liền thấy một thanh thật lớn kiếm triều nó rơi xuống. Giáp sắt bạo viêm hổ chạy nhanh lắc mình tránh né, tuy rằng nó tránh né kịp thời, như cũ bị kiếm khí thương tới rồi nửa người.

Máu tươi chảy ròng, đau giáp sắt bạo viêm hổ "Khiếu khiếu" thẳng kêu to.

Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh hai người phối hợp ăn ý, hoa một canh giờ liền đem giáp sắt bạo viêm hổ giết chết.

Lúc sau bốn người tiếp tục đi tới.

Mười lăm phút sau.

Hai chỉ Tiên Vương đỉnh hai cánh bạc sư ngăn ở bốn người trước mặt.

Hai cánh bạc sư một thân màu nâu lông tóc, bối thượng còn có một đôi màu bạc cánh, một đôi màu nâu con ngươi thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm trước mặt con mồi, phảng phất tùy thời đều sẽ nhào lên đi.

Ân Thiên Thịnh: "Này hai chỉ hai cánh bạc sư cho ta cảm giác, thế nhưng so vừa rồi giáp sắt bạo viêm hổ lợi hại rất nhiều."

"Xác thật so giáp sắt bạo viêm hổ lợi hại." Sở Mục Thần cũng có đồng dạng cảm giác.

Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nhìn về phía Sở Mục Thần hai người, công đạo nói: "Các ngươi hai cái đến một bên nhìn, ta cùng Huyền Ý một người đối phó một con."

"Thật không cần chúng ta hỗ trợ?" Ân Thiên Thịnh kỳ thật cũng muốn đi lĩnh giáo một chút hai cánh bạc sư.

Thượng Quan Huyền Ý nói tiếp nói: “Thiên Thịnh, ngươi nếu là muốn đánh nhau, ta kia chỉ nhường cho ngươi.”

Ân Thiên Thịnh quay đầu liền đối thượng hai cánh bạc sư cặp kia lệ mắt, hắn chạy nhanh lắc đầu, “Không, không cần, ta vừa rồi đã qua đủ nghiện, hai cánh bạc sư sẽ để lại cho các ngươi.”

Nói xong, hắn lôi kéo Sở Mục Thần chạy nhanh vọt đến một bên đi, một bộ tránh còn không kịp bộ dáng.

“Cẩn thận một chút.” Tiêu Lăng Hàn đối Thượng Quan Huyền Ý dặn dò một tiếng.

“Hảo, ngươi cũng là.”

Bởi vì hai cánh bạc sư sẽ phi, nếu là ở không trung chiến đấu, kia cách thật sự xa đều có thể nhìn đến, cho nên Thượng Quan Huyền Ý gọi ra bản thân bổn danh pháp khí, hắn chuẩn bị đem hai cánh bạc sư vây khốn lại chậm rãi đối phó.

Mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là thả ra Thiên Ti Đằng, rơi trên mặt đất Thiên Ti Đằng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ sinh trưởng, lớn lên không sai biệt lắm sau, nó liền đem muốn bay lên trống không hai cánh bạc sư cấp cuốn lấy.

Hai cánh bạc sư cao ngạo không chịu cúi đầu, mặc dù bị Thiên Ti Đằng cuốn lấy, nó cũng không nhận thua, như cũ dùng bễ nghễ ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, phảng phất Tiêu Lăng Hàn ở nó trong mắt chỉ là con kiến.

Bị cuốn lấy hai cánh bạc sư giống như là bị rút nha lão hổ, Tiêu Lăng Hàn phát ra công kích cũng không sợ thất bại.

“Oanh!” Vang lớn truyền ra, mà hai cánh bạc sư bị Tiêu Lăng Hàn vừa rồi phát ra dung hợp công kích tạc máu tươi đầm đìa.

“Rống rống……”

Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy hai cánh bạc sư bị thương, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, hắn tay phải cầm kiếm, trực tiếp một cái thuấn di đi vào hai cánh bạc sư bên cạnh người, mũi kiếm thẳng chỉ hai cánh bạc sư bụng.

Mặc Hàn Kiếm vốn dĩ liền sắc bén vô cùng, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn còn ở thân kiếm bám vào dung hợp tiên linh khí. Chỉ nghe “Phốc” một tiếng, Mặc Hàn Kiếm đã hoàn toàn đi vào hai cánh bạc sư bụng trung.

Mà một khác chỉ hai cánh bạc sư đã bị Thượng Quan Huyền Ý quan tiến trận pháp trung.

Nhìn thấy hai cánh bạc sư một thân lông tóc, Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, nếu là mở ra sát trận, phỏng chừng những cái đó mũi tên đều sẽ bắn vào hai cánh bạc sư lông tóc trung, căn bản thương không đến nó.

Tư cập này, Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát mở ra viêm hỏa trận.

Ngay sau đó, liền thấy vô số ngọn lửa đem hai cánh bạc sư vây quanh, sau đó nó trên người lông tóc ở trong phút chốc toàn bộ đốt lên, hừng hực liệt hỏa bao vây lấy hai cánh bạc sư, trong không khí phát ra tiêu xú vị.

"Rống rống rống……" Hai cánh bạc sư ở trận pháp trung lung tung va chạm, muốn đem trên người hỏa tắt, chỉ tiếc nó càng là chạy động, ngọn lửa thiêu đốt càng là tràn đầy.

Chờ ngọn lửa đem hai cánh bạc sư trên người lông tóc đều thiêu quang sau, Thượng Quan Huyền Ý lại mở ra mũi tên sát trận.

Bi thôi hai cánh bạc sư mới vừa trên người hỏa mới vừa tắt, liền nghênh đón vô số mũi tên.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phân biệt đem hai chỉ hai cánh bạc sư cấp giết chết.

Mà này hai chỉ hai cánh bạc sư chính là tiến vào nội vây cuối cùng bảo hộ yêu thú.

Đi qua hai cánh bạc sư địa bàn, Tiêu Lăng Hàn bốn người liền tới đến nội vây cùng trung vây giao tiếp chỗ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía ba người, "Tại chỗ tu chỉnh, ngày mai giờ Thìn kết giới liền sẽ mở ra."

Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh trong lòng hồ nghi, bất quá không hỏi nhiều, chuẩn bị chờ ngày mai lại xem tình huống.

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau sáng sớm.

Còn chưa tới giờ Thìn, Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần hai người liền canh giữ ở kết giới bên ngoài, liền muốn nhìn kết giới có phải hay không thật sự sẽ ở hôm nay mở ra.

Mười lăm phút sau, liền ở Sở Mục Thần hai người sững sờ khoảnh khắc, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp đi vào nội vây.

Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh hai người đều có há hốc mồm.

Bởi vì bọn họ liền đứng ở kết giới bên ngoài, hoàn toàn không phát hiện kết giới đến tột cùng là khi nào biến mất.

"Còn không mau đuổi kịp?" Tiêu Lăng Hàn thanh âm vang ở Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh trong đầu, hai người như là như ở trong mộng mới tỉnh, chạy nhanh đi vào nội vây.

Đi vào nội vây đập vào mắt chính là một mảnh sương mù, 10 mét xa địa phương căn bản thấy không rõ, thần thức cũng xuyên không ra.

Ân Thiên Thịnh lòng tràn đầy nghi hoặc: "Nơi này thật là nội vây?"

Thượng Quan Huyền Ý nhắc nhở nói: “Ngươi hảo hảo cảm thụ một chút nơi này tiên linh khí.”

Ân Thiên Thịnh lập tức cảm thụ một chút, phát hiện nơi này tiên linh khí xác thật so trung vây nồng đậm, nhưng là như thế nào cùng hắn biết đến nội vây không giống nhau đâu?

Hắn nhìn về phía Sở Mục Thần, thấy Sở Mục Thần cũng là cau mày, lập tức lại hỏi: “Mục Thần, nội vây như thế nào cùng phụ thân cho chúng ta ngọc giản thượng miêu tả không quá giống nhau?”

Không đợi Sở Mục Thần trả lời, nghe được hắn lời nói Thượng Quan Huyền Ý lại hỏi: “Vậy các ngươi biết đến nội vây là như thế nào?”

Tiêu Lăng Hàn cũng nhìn về phía hai người, chờ hai người giảng thuật.

Sở Mục Thần giải thích nói: “Chúng ta nhìn đến ngọc giản thượng miêu tả nội vây cùng trung vây không sai biệt lắm, quan trọng nhất chính là nội vây có cái truyện thừa nơi có thể làm tu giả tăng lên tu vi, dù sao không nên là như thế này sương mù mênh mông một mảnh.”

“Chẳng lẽ chúng ta thật sự đi nhầm địa phương?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Hồi tưởng một chút Chu Nguyên ký ức, Tiêu Lăng Hàn nói: “Chu Nguyên trong trí nhớ chỉ có tiến vào nội vây thời gian cùng tiến vào nội vây trước bảo hộ yêu thú. Đến nỗi nội vây bên trong là thế nào, chính hắn cũng không rõ ràng lắm.” Sơn; cùng. Tam; tịch.

Còn lại ba người: “……”

Như thế nào có loại bọn họ bị hố cảm giác đâu!

Thấy ba người đều trầm mặc không nói, Tiêu Lăng Hàn liền nói: “Trước nhìn kỹ hẵng nói!”

Lập tức, bốn người liền ở phụ cận xem xét lên, bởi vì nhưng coi độ chỉ có 10 mét xa, bốn người không dám đi xa, liền sợ đi lạc.

Đi đến sương mù dày đặc bên cạnh chỗ, đột nhiên Thượng Quan Huyền Ý dừng bước chân, quay đầu lại đối còn lại ba người nói, “Ta phát hiện một cái trận pháp.”

Nghe vậy, ba người đều triều hắn đi tới.

“Nhạ, liền ở chỗ này.” Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào trước mặt trận pháp.

Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần hai người xem không hiểu trận pháp, đều đem ánh mắt đầu hướng Tiêu Lăng Hàn.

Quan sát một phen sau, Tiêu Lăng Hàn nói: “Đây là một cái thất cấp phòng ngự trận.”

“Muốn phá trận sao?” Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

“Phá đi, đi ra ngoài kết giới đã khép lại.”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức gọi ra bản thân bản mạng pháp khí, theo sau mở ra Hư Vọng Chi Nhãn, tra tìm trận pháp mắt trận.

“Lăng Hàn, mắt trận là ở nơi đó sao?” Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào trận pháp thượng trong đó một cái điểm hỏi.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Chính là nơi đó.”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức vận khởi tiên linh khí, cầm trong tay Càn Khôn Thần Trận Bàn phóng tới mắt trận thượng.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý làm xong này đó, liền ở một bên nhàn nhã mà đứng, Ân Thiên Thịnh hỏi: “Các ngươi không phải nói muốn phá trận sao?”

“Là muốn phá trận a!” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt không thể hiểu được.

Ân Thiên Thịnh: “Vậy các ngươi không phá trận, còn đứng ở chỗ này làm gì?”

Thượng Quan Huyền Ý giải thích nói: “Trận pháp đang ở phá, trong chốc lát trận pháp liền sẽ phá vỡ.”

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, Sở Mục Thần nghĩ đến phía trước hắn ném vào trận pháp trung la bàn, không cấm hỏi: “Huyền Ý, ngươi bổn danh pháp khí là cái gì?”

“Càn Khôn Thần Trận Bàn!”

“Nghe tên chính là cùng trận pháp có quan hệ, nó có thể chính mình phá trận sao?”

Cắn nuốt trận pháp, trận pháp không tồn tại, thật đúng là như là Càn Khôn Thần Trận Bàn phá trận.

Thượng Quan Huyền Ý không xác định mà đáp: “Giống như có thể đi!”

Mấy người khi nói chuyện, phòng ngự trận đã bị Càn Khôn Thần Trận Bàn cấp cắn nuốt.

Thu hồi trận bàn, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau đi vào mới vừa phá vỡ phòng ngự tử hình trung.

Chỉ thấy nhất trung tâm vị trí cư nhiên còn có một cái trận pháp, hai người vài bước tiến lên, nghiên cứu một phen, phát hiện đó là một cái Truyền Tống Trận.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền hướng Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh hỏi: “Nơi này có cái Truyền Tống Trận, Thiên Thịnh, Mục Thần, các ngươi hai cái muốn vào đi sao?”

Sở Mục Thần không đáp hỏi lại: “Vậy các ngươi hai người đi vào sao?”

Thượng Quan Huyền Ý đáp: “Đương nhiên đi vào, bên ngoài kết giới đều đã ra không được.”

“Chúng ta đây cũng tiến Truyền Tống Trận.” Sở Mục Thần lập tức quyết định.

Nếu quyết định, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền lấy ra hai khối cực phẩm tiên thạch bỏ vào trận pháp tiên thạch tạp tào trung.

“Không biết có thể hay không bị tách ra?” Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nói một câu.

Chỉ là hắn mới vừa nói xong, lập tức duỗi tay che miệng lại.

Hắn cảm giác vốn dĩ sẽ không tách ra mấy người, có hắn những lời này, hơn phân nửa sẽ bị tách ra.

Tiêu Lăng Hàn đem Thiên Ti Đằng lấy ra tới, “Huyền Ý, ngươi đem Thiên Ti Đằng mang lên, vạn nhất chúng ta thật sự tách ra, nó ít nhất có thể bảo hộ ngươi.”

Thượng Quan Huyền Ý lập tức ngăn cản Tiêu Lăng Hàn đem Thiên Ti Đằng hướng cổ tay hắn mang động tác, “Lăng Hàn, ta có thể bảo vệ tốt chính mình, chúng ta tu vi đều tới rồi Tiên Vương đỉnh, tùy thời đều sẽ đột phá Tiên Quân cảnh, Thiên Ti Đằng đi theo ngươi hảo độ kiếp.”

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn đành phải thu hồi Thiên Ti Đằng, không yên tâm mà dặn dò nói: “Nếu là thật sự tách ra, chính ngươi chú ý an toàn.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Hảo, ta đã biết, ngươi cũng là.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 659

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 659 từng người kỳ ngộ

Tiêu Lăng Hàn lại nhìn về phía Sở Mục Thần hai người: "Các ngươi hai người cũng chú ý an toàn."

"Chúng ta biết." Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh đồng thời đáp.

Bốn người đứng vững sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức triều trận pháp tạp tào nội, đánh vào một đạo tiên linh khí.

Ngay sau đó, bốn người bị bạch quang bao vây, thực mau liền biến mất ở tại chỗ.

Quen thuộc trời đất quay cuồng truyền đến, chờ trước mắt xuất hiện ánh sáng khi, Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, phát hiện chính mình thân ở ở một cái trong đại điện.

Trong đại điện trống không, chỉ có tam phiến cửa đá, chính mặt trên có một phiến, hai bên trái phải phân biệt có một phiến. Mà hắn đứng ở đại điện chính giữa, đối diện cửa đá phía trên viết một cái "Hợp" tự; hai bên trái phải phân biệt viết "Mộc" cùng "Thổ" tự.

Bọn họ bốn người cùng nhau tiến Truyền Tống Trận, hiện giờ nơi này chỉ có hắn một người, thật đúng là bị Thượng Quan Huyền Ý một lời trúng đích, tiến vào sau thật bị tách ra.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền dùng đạo lữ khế ước cảm ứng Thượng Quan Huyền Ý vị trí, chỉ là qua một hồi lâu, hắn thế nhưng vô pháp dùng khế ước cảm ứng được Thượng Quan Huyền Ý tồn tại. Duỗi tay xoa nhẹ đầu giữa mày, lại thử cảm ứng Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh vị trí, như cũ là không thu hoạch được gì.

Xem ra khế ước ở chỗ này vô dụng, hẳn là bị thứ gì cách trở.

Đương hắn thả ra thần thức, kết quả phát hiện thần thức chỉ có thể ở cái này đại điện trung bồi hồi.

Tìm không thấy còn lại ba người, Tiêu Lăng Hàn đành phải đem tâm tư đặt ở trước mặt tam phiến trên cửa.

Hắn dẫn đầu đi hướng trước mặt viết "Hợp" tự cửa đá.

Đi vào cửa đá trước, hắn vươn tay, đẩy đẩy cửa đá, kết quả cửa đá không chút sứt mẻ. Lui ra phía sau một bước, giương mắt nhìn về phía cửa đá chung quanh,

tìm một vòng, hắn phát hiện chung quanh trơn bóng một mảnh, cũng không có cơ quan trận pháp linh tinh đồ vật.

Duỗi tay nhẹ nhàng vung lên, mặt đất tro bụi bị gió thổi khai, lộ ra sạch sẽ đá phiến, mà ở cửa đá chính phía dưới có một cái hai mươi centimet hình vuông, bên trong thế nhưng là một cái trận pháp.

Ngồi xổm xuống, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu quan sát này đến tột cùng là một cái cái gì trận pháp.

Trận pháp bị người bố trí thực tinh tế, dùng nửa khắc chung thời gian, hắn mới xem hiểu cái này trận pháp tác dụng.

Biết rõ trận pháp sử dụng sau, Tiêu Lăng Hàn liền triều trận pháp đưa vào thổ mộc hai loại tiên linh khí. Theo tiên linh khí phát ra, theo sát trước mặt hắn cửa đá chậm rãi mở ra.

Cửa đá mới mở ra một cái khe hở, hắn liền cảm nhận được phô diện mà đến tiên linh khí.

Tiêu Lăng Hàn cũng không có lập tức tiến vào cửa đá, hắn dùng đồng dạng phương pháp đem còn lại hai phiến cửa đá cùng nhau mở ra. Chờ hắn tiến vào cửa đá trung sau, phát hiện tam gian thạch thất đều là phòng tu luyện. Mà phòng tu luyện trung tiên linh khí đặc biệt nồng đậm, như là lấy không hết dùng không cạn giống nhau.

Tam gian đều là phòng tu luyện, chỉ là bên trong tiên linh khí thuộc tính bất đồng thôi. Hắn không cấm suy đoán, chẳng lẽ đây là Sở Mục Thần hai người trong miệng truyện thừa nơi?

Tìm nửa ngày không phát hiện có cái khác môn tồn tại, xem ra muốn ra vào chỉ có thể bị truyền tống.

Ra không được, Tiêu Lăng Hàn chỉ có thể tĩnh hạ tâm tới tu luyện.

Đi vào trung gian kia gian phòng tu luyện, phòng tu luyện trung trừ bỏ một cái đệm hương bồ, cái gì đều không có.

Khoanh chân ngồi ở đệm hương bồ thượng, Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt lại, vận chuyển công pháp, cuồn cuộn không ngừng tiên linh khí, từ đệm hương bồ phía dưới trào ra, sôi nổi bị hắn hít vào đan điền trung.

Bên kia.

Đồng dạng là một cái đại điện, Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh hai người trống rỗng xuất hiện ở trong đại điện.

Hai người nhìn quét một vòng, phát hiện nơi này chỉ có bọn họ hai người.

Ân Thiên Thịnh: “Thật đúng là bị tách ra!”

“Trước nhìn xem nơi này là địa phương nào rồi nói sau.” Nói, Sở Mục Thần lập tức bắt đầu đánh giá khởi bốn phía.

Đây là một cái trống trải đại điện, đại điện hai bên các có một phiến cửa đá, chính phía trên có một phiến.

Nếu là Tiêu Lăng Hàn ở chỗ này nói, nhất định sẽ phát hiện cái này đại điện bố cục, cư nhiên cùng hắn nơi đại điện bố cục giống nhau như đúc.

Hai người đồng dạng tìm được mở ra cửa đá phương pháp, lúc sau liền tiến vào phòng tu luyện bế quan tu luyện.

20 năm sau.

Một cái tràn đầy ngọn lửa huyệt động trung, Thượng Quan Huyền Ý khoanh chân ngồi ở hừng hực thiêu đốt trong ngọn lửa ương, hắn quanh thân thiêu đốt hỏa hồng sắc ngọn lửa. Ở ánh lửa làm nổi bật hạ, hắn cả khuôn mặt đều biến thành màu đỏ. Mặc kệ chung quanh ngọn lửa như thế nào thiêu đốt, hắn tựa hồ không cảm giác được ngọn lửa cực nóng, những cái đó ngọn lửa cũng căn bản thương không hắn, ngược lại thân mật mà quay chung quanh hắn.

Nhắm chặt hai mắt Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên mở mắt, lúc này, hắn một đôi con ngươi không phải bình thường thời điểm nâu thẫm, mà là màu đỏ, giống hỏa giống nhau huyến lệ bắt mắt.

Ngay sau đó, hắn liền biến thành một con chính thiêu đốt ngọn lửa phượng hoàng, há mồm một hút, toàn bộ huyệt động trung ngọn lửa đều bị phượng hoàng nuốt vào trong bụng.

Ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng lảnh lót phượng minh thanh, phượng hoàng trực tiếp phá tan đỉnh đầu núi đá, giống như là tránh thoát gông xiềng, chạy ra khỏi nhà giam. Kích động cháy màu đỏ cánh, bàn treo ở không trung, ở không trung bay lượn.

Màu lam không trung đột nhiên tụ tập khởi đại lượng mây đen, thái dương cũng trốn vào tầng mây trung, bất quá mới một lát sau, toàn bộ không trung đều tối sầm xuống dưới.

Phượng hoàng phi phác đến mặt đất, hóa thành hình người.

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu xem bầu trời, mây đen che kín phía chân trời, đem hắn cả người đều bao phủ ở bên trong, như là phải hướng hắn áp xuống tới giống nhau.

Tâm niệm vừa động, thả ra Phệ Linh Thử.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử mới ra tới liền khoe khoang lên, vốn tưởng rằng Thượng Quan Huyền Ý phóng nó ra tới, là muốn phân phó nó tìm bảo bối.

Hoàn toàn không làm rõ ràng trạng huống nó, trong mắt xuất hiện một đạo màu tím ánh sáng.

Bất thình lình lượng điểm, thiếu chút nữa lóe mù nó chuột mắt.

“Ầm ầm ầm……” Quen thuộc lôi điện thanh, vang ở bên tai, Phệ Linh Thử trực tiếp bị cái này tiếng sấm phách tỉnh quá thần tới.

Vô lương chủ nhân đây là ở độ kiếp!

Lôi điện dừng ở trên người, Thượng Quan Huyền Ý lập tức dùng nó tới tôi thể.

Mỗi lần độ kiếp đều là một lần khảo nghiệm.

Thất bại, sinh tử đạo tiêu.

Vượt qua, chính là lột xác, không chỉ có có thể có được càng cường đại thực lực, còn có thể đạt được càng dài lâu sinh mệnh.

Tu giả ở theo đuổi lực lượng đồng thời, cũng ở theo đuổi trường sinh.

“Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……”

Lôi điện một người tiếp một người mà rơi xuống, vừa mới bắt đầu Thượng Quan Huyền Ý còn có thể dùng thân thể khiêng lôi điện, chậm rãi hắn liền có chút lực bất tòng tâm, chỉ có thể khôi phục bản thể.

Phượng hoàng ở lôi điện trung xuyên qua, hắn bay đến nơi nào, lôi điện liền đuổi tới nơi nào.

“Ầm ầm ầm” thanh âm vẫn luôn ở bên tai quanh quẩn.

Lại qua ba cái canh giờ, không trung mây đen rốt cuộc dần dần tản ra, lộ ra nguyên bản xanh thẳm sắc không trung, thái dương cũng từ tầng mây trung lộ ra gương mặt tươi cười.

Năm màu tiên quang rơi trên mặt đất nằm bò phượng hoàng trên người, phượng hoàng trên người thương lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khôi phục.

Bên cạnh Phệ Linh Thử đồng dạng bị năm màu tiên chiếu sáng diệu, nó cảm giác chính mình toàn thân đều thực sảng khoái, như là ngâm mình ở tiên linh khí nồng đậm tiên thạch đôi.

Tiên quang biến mất, phượng hoàng hóa thành hình người.

Duỗi tay đem một bên Phệ Linh Thử vớt đến chính mình trên vai, Thượng Quan Huyền Ý lập tức thông qua đạo lữ khế ước, xem xét Tiêu Lăng Hàn hiện tại vị trí vị trí.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, con ngươi tất cả đều là nghi hoặc khó hiểu, mày cũng gắt gao nhăn lại.

Hắn dùng khiết ước cư nhiên cảm ứng không đến Tiêu Lăng Hàn tồn tại, giống nhau đạo lữ khiết ước chỉ có ba loại tình huống cảm ứng không đến đối phương tồn tại.

Một, đối phương che chắn khế ước.

Nhị, có thứ gì cách trở khế ước cảm ứng.

Tam, hai người không ở cùng phiến thiên địa.

Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không che chắn khế ước, phía trước ở cùng cái Truyền Tống Trận bị truyền tống, kia bọn họ hẳn là ở cùng phiến thiên địa, xem ra hẳn là có thứ gì cách trở khế ước chi gian cảm ứng.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý mặt vô biểu tình bộ dáng, Phệ Linh Thử tổng cảm thấy có điểm thấm.

Vì thế, nó chủ động truyền âm hỏi: 【 chủ nhân, chúng ta hiện tại muốn đi tìm đại chủ nhân sao? 】

"Ân." Thượng Quan Huyền Ý lời ít mà ý nhiều.

Đợi trong chốc lát thấy Thượng Quan Huyền Ý không nhúc nhích thân, Phệ Linh Thử mãn đầu óc dấu chấm hỏi.

Dựa theo vô lương chủ nhân tính nết, hẳn là gấp không chờ nổi mới đúng.

【 chúng ta đây khi nào xuất phát? 】

"Làm ta ngẫm lại."

【 tìm người còn cần tưởng? 】 Phệ Linh Thử nghi hoặc khó hiểu.

Thượng Quan Huyền Ý nghiêng đầu, lạnh lùng mà quét Phệ Linh Thử liếc mắt một cái, hắn cảm ứng không đến Tiêu Lăng Hàn vị trí, không nghĩ có cái gì hảo biện pháp, chẳng lẽ muốn mù quáng mà tìm?

Kia đến tìm được ngày tháng năm nào?

Phệ Linh Thử vẻ mặt mộng bức!

Nó chưa nói nói bậy nha!

Vô lương chủ nhân vừa rồi đó là cái gì ánh mắt?

Nó nếu là không lý giải sai, đó chính là xem thiểu năng trí tuệ biểu tình!

Tưởng nó chính là thế gian duy nhất một con Phệ Linh Thử, đọc nhiều sách vở (đều là thoại bản tử), cư nhiên bị vô lương chủ nhân trở thành thiểu năng trí tuệ!

Cảm giác được trên vai Phệ Linh Thử chân trước, ở không ngừng gãi quần áo của mình, Thượng Quan Huyền Ý lạnh lùng nói: 【 tham ăn quỷ, ngươi đang làm cái gì? 】

Phệ Linh Thử: 【……】

Thấy nó ngu si ngốc bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chỉ chỉ chính mình trên vai quần áo.

Phệ Linh Thử theo Thượng Quan Huyền Ý ngón tay cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy nó móng vuốt vừa rồi cào quá địa phương, xuất hiện từng cây sợi tơ. Vừa rồi nó chính là có điểm ruột gan cồn cào khó chịu, chân trước theo bản năng mà gãi, căn bản không chú ý chính mình ở cào vô lương chủ nhân quần áo.

Chủ nhân vốn là đen kịt sắc mặt, lúc này càng đen một phân.

Cái này nhưng xong rồi, nó đây là sờ soạng lão hổ mông nha!

【 chủ nhân, thực xin lỗi! 】 Phệ Linh Thử nhỏ giọng mà truyền âm.

Nó hiện tại chỉ hy vọng đại phôi đản nhanh lên xuất hiện, như vậy chủ nhân cùng mặt đen đại phôi đản có đến một so, quả nhiên là gần đèn thì sáng gần mực thì đen.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý không nói chuyện, Phệ Linh Thử đề nghị nói: 【 chủ nhân, chúng ta hiện tại đi tìm đại chủ nhân đi! 】

Thượng Quan Huyền Ý cau mày, "Ta không biết hắn hiện tại ở đâu."

【 các ngươi không phải đạo lữ sao? Không có khế ước hoặc là tâm linh cảm ứng gì đó? 】

Lắc đầu, Thượng Quan Huyền Ý mất mát nói: "Cái gì đều cảm ứng không đến."

Phệ Linh Thử tròng mắt chuyển động, đề nghị nói: 【 không bằng chúng ta hướng tiên linh khí nhất nồng đậm địa phương bước vào, nói không chừng có thể ở nơi đó tìm được đại chủ nhân. 】

Nó ngoài miệng nói như vậy, trong lòng lại là suy nghĩ: Đến lúc đó có nồng đậm tiên linh khí, liền tính tìm không thấy đại phôi đản, vô lương chủ nhân cũng sẽ ngoan ngoãn tu luyện.

Nghe xong Phệ Linh Thử nói, Thượng Quan Huyền Ý bế tắc giải khai, hắn vừa rồi như thế nào liền không nghĩ tới biện pháp này đâu! Lập tức hắn liền đối với Phệ Linh Thử nói: "Tham ăn quỷ, ngươi cảm ứng một chút, nơi này nơi nào tiên linh khí nhất nồng đậm."

Một lát, Phệ Linh Thử lập tức chỉ một phương hướng.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền triều cái kia phương hướng bay đi.

Mười ngày sau.

Xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt chính là một tòa tuyết sơn, mà tuyết sơn bên ngoài lại là cỏ xanh từ từ, trung gian cách xa nhau một cái con sông, tuyết sơn như là bị độc lập ra tới thế giới, cùng bí cảnh địa phương khác đều không giống nhau.

Thượng Quan Huyền Ý tay, nhẹ nhàng chạm vào tuyết sơn kết giới.

Ngay sau đó, một cổ hấp lực truyền đến, hắn trực tiếp bị hít vào kết giới trung.

Bị bắt tiến vào kết giới kia một cái chớp mắt, hắn còn ở trong lòng mắng chính mình: Kêu ngươi tay tiện! Kêu ngươi tay tiện!!

Đột nhiên, một cổ dòng nước lạnh đánh úp lại, Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên cảm giác được lãnh.

Bên tai gió lạnh hô hô thổi qua, một trận trời đất quay cuồng sau, hắn trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Ngất xỉu đi Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện ở một gian băng thất trung, hắn dưới thân là một khối thật lớn băng phách hàn tinh.

Theo thời gian trôi qua, băng phách hàn tinh băng thuộc tính tiên linh khí một tia truyền vào trong thân thể hắn.

Nguyên bản Thượng Quan Huyền Ý đan điền tất cả đều là hỏa thuộc tính tiên linh khí, những cái đó mới vừa tiến vào đan điền băng thuộc tính tiên linh khí trực tiếp bị bốc hơi rớt. Tuy rằng mới vừa tiến vào tiên linh khí bị bốc hơi rớt, nhưng cuồn cuộn không ngừng mà băng thuộc tính tiên linh khí tiến vào, chậm rãi ở hắn đan điền cũng chiếm cứ một vị trí nhỏ.

Lúc này, yên lặng ở hắn đan điền Minh Vương Âm Hỏa cũng rốt cuộc thức tỉnh lại đây.

Ngay sau đó, Minh Vương Âm Hỏa bay ra Thượng Quan Huyền Ý đan điền, huyền phù ở trời cao, như là ở xem kỹ nằm ở dưới Thượng Quan Huyền Ý.

Mấy tức sau, Minh Vương Âm Hỏa toàn bộ biến đại, sau đó bay về phía Thượng Quan Huyền Ý, đem hắn cùng hắn dưới thân băng phách hàn tinh bao vây ở bên trong.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 660

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 660 không thấy Huyền Ý

Bí cảnh trung vây.

Xa xa là có thể nhìn đến một tòa lục ý dạt dào ngọn núi, đỉnh núi này cho người ta một loại sinh cơ bừng bừng cảm giác, chỉ là xem kia mãn sơn màu xanh lục, là có thể tưởng tượng trên núi cây cối nên là có bao nhiêu tươi tốt.

Chỉ là tới gần sau, mới phát hiện những cái đó lục ý dạt dào đồ vật căn bản không phải thụ, mà là dây thường xuân.

Dây thường xuân quấn quanh ở bụi gai trên cây, lóa mắt nhìn lại, xác thật như là từng cây cành lá tốt tươi thụ.

Lúc này, đang có một nam một nữ tới gần ngọn núi này.

Này hai người đúng là ở bên ngoài được đến cơ duyên, bế quan 70 năm, tu vi tăng lên tới Tiên Vương lúc đầu Thượng Quan Tinh Vũ cùng Thượng Quan Hân Nhiên hai huynh muội.

Ở được đến cơ duyên phía trước, hai người liền cùng Giang Hân Ngữ tách ra. Chỉ vì hai người đi địa phương, tu vi đạt tới Tiên Vương cảnh Giang Hân Ngữ vào không được.

Huynh muội hai người là gần nhất tới trung vây.

Chẳng được bao lâu, Thượng Quan Tinh Vũ hai người đã bay đến này tòa che kín bụi gai thụ trong núi ương trên không.

Đột nhiên. Thượng Quan Tinh Vũ thẳng tắp mà đi xuống tài đi.

Thượng Quan Hân Nhiên bay một khoảng cách, mới phát hiện bên cạnh thế nhưng đã không có người. Nàng chạy nhanh dừng lại, quay đầu lại nhìn lại, kết quả phía sau cũng không có người.

Đang định khắp nơi xem xét khi, dư quang xuất hiện một mạt màu lam thân ảnh.

"Ca!" Thượng Quan Hân Nhiên kinh hô ra tiếng.

Mắt thấy Thượng Quan Tinh Vũ liền phải rơi vào phía dưới bụi gai trong rừng, Thượng Quan Hân Nhiên chạy nhanh dùng ra tiên linh khí nâng chính đi xuống rớt hắn, theo sát triều hắn bay đi.

Còn không có tới gần, Thượng Quan Hân Nhiên liền thấy một cây dây đằng triều nhà mình ca ca đánh tới, nàng một bên đánh ra ngọn lửa công kích, một

bên triều Thượng Quan Tinh Vũ tới gần.

Vốn dĩ chỉ có một gốc cây dây đằng bay ra tới, lại ở Thượng Quan Hân Nhiên ngọn lửa rơi xuống khi, ngọn núi trung vô số căn dây đằng giương nanh múa vuốt mà hướng tới Thượng Quan Tinh Vũ kéo dài đi lên.

Từng đóa từ tiên linh khí ngưng tụ mà thành ngọn lửa chi hoa, hướng tới những cái đó kéo dài đến giữa không trung dây đằng bay đi. Ngọn lửa dừng ở dây thường xuân lá cây thượng, phát ra "Tư tư tư" tiếng vang. Dây thường xuân dây đằng điên cuồng mà tả hữu lắc lư, ý đồ đem những cái đó ngọn lửa tắt.

Thực mau Thượng Quan Hân Nhiên liền đến Thượng Quan Tinh Vũ bên cạnh người, nàng đang chuẩn bị mang theo chính mình ca ca lên tới trên không, sau đó rời xa ngọn núi này. Lại không nghĩ đúng lúc này, có nhiều hơn dây đằng hướng tới bọn họ đánh úp lại, nàng không thể không dừng lại ứng phó những cái đó kéo dài đi lên dây thường xuân.

Bởi vì mang theo một người, Thượng Quan Hân Nhiên ứng phó luống cuống tay chân. Mắt thấy những cái đó dây đằng mới vừa bị thiêu chết, lại có tân dây đằng mọc ra, quả thực là cuồn cuộn không ngừng, sinh sôi không thôi.

Nàng giữa trán hãn, một giọt một giọt từ khuôn mặt chảy xuống, mặt đẹp một mảnh sương lạnh, trong tay công kích liền không có đình chỉ quá. Nhìn lại bay tới một cây dây đằng, nàng chạy nhanh ném ra một đóa ngọn lửa ở dây đằng thượng.

Nào biết này cây dây đằng tẫn nhiên dị thường cường đại, ngọn lửa dừng ở lá cây thượng căn bản là châm không đứng dậy. Dây đằng ngược lại một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm quấn lên Thượng Quan Tinh Vũ eo, muốn đem hắn kéo xuống.

Thượng Quan Hân Nhiên kia chịu đem chính mình ca ca buông ra, cũng không biết hắn đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, như thế nào đột nhiên cứ như vậy hôn mê bất tỉnh.

Dây đằng lôi kéo chi lực càng ngày càng cường, Thượng Quan Hân Nhiên bị bức một chút đi xuống rớt xuống.

Nhìn ly phía dưới sơn càng ngày càng gần, trên tay nàng công kích càng thêm sắc bén, trong lòng bắt đầu lo sợ bất an, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt một mảnh, chỉ hy vọng nhà mình ca ca nhanh lên tỉnh lại.

Thượng Quan Hân Nhiên cúi đầu thấy phía dưới một tảng lớn dây thường xuân, như là một trương vô hình đại võng, đang chờ chính mình hai huynh muội chui đầu vô lưới.

Nàng ôm Thượng Quan Tinh Vũ tay không cấm nắm thật chặt.

Liền ở Thượng Quan Hân Nhiên vô lực tuyệt vọng khoảnh khắc, quấn quanh ở bọn họ trên người dây đằng đột nhiên liền bốc cháy lên hừng hực lửa lớn.

Dùng sức chớp chớp mắt, nàng đầy mặt kinh ngạc.

Nàng ngọn lửa khi nào uy lực lớn như vậy?

Không đợi Thượng Quan Hân Nhiên suy nghĩ cẩn thận, quấn quanh ở bọn họ trên người dây đằng, chủ động buông lỏng ra bọn họ. Được đến tự do, nàng chạy nhanh mang theo nhà mình ca ca rời xa ngọn núi này.

Vừa mới hạ xuống mặt đất, Thượng Quan Hân Nhiên trước mặt liền xuất hiện hai gã nam tiên.

Nàng cảnh giác mà nhìn về phía hai người, vẫn chưa nói chuyện.

Mà kia hai gã nam tiên chỉ là nhàn nhạt quét nàng liếc mắt một cái, liền nhíu mày nhìn về phía nàng đỡ Thượng Quan Tinh Vũ.

Này hai người đúng là Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai.

Chờ thấy rõ Thượng Quan Hân Nhiên đỡ người không phải Thượng Quan Huyền Ý sau, Ân Thiên Duệ mới khó hiểu nói: "Này diện mạo…… Cũng quá giống!"

Mạc Vô Nhai gật gật đầu: "Xác thật rất giống!"

Nghe thấy hai người đối thoại, Thượng Quan Hân Nhiên không cấm phỏng đoán hai người nói" giống" có phải hay không đang nói ca ca cùng Thượng Quan Huyền Ý lớn lên giống. Nếu là như thế này, kia chẳng phải là nói này hai người nhận thức Thượng Quan Huyền Ý.

Hồi tưởng khởi vừa rồi những cái đó dây đằng đột nhiên liền bốc cháy lên tới cảnh tượng, Thượng Quan Hân Nhiên thử mở miệng hỏi: "Vừa rồi là hai vị tiên hữu ra tay đã cứu chúng ta huynh muội sao?"

Ân Thiên Duệ đáp: "Đúng vậy."

Thượng Quan Hân Nhiên lập tức nói lời cảm tạ: "Đa tạ hai vị tiên hữu ra tay cứu giúp."

"Không cần, hắn là ai?" Nói, Ân Thiên Duệ nâng lên cằm, chỉ chỉ Thượng Quan Tinh Vũ.

Thượng Quan Hân Nhiên: "Hắn là ta ca!"

"Thân?" Ân Thiên Duệ lại lần nữa hỏi.

Thượng Quan Hân Nhiên sắc mặt quái dị, bất quá nàng vẫn là đáp: "Thân, cùng phụ cùng mẫu."

Mạc Vô Nhai hỏi: "Ngươi ca đây là làm sao vậy?"

Thượng Quan Hân Nhiên: "Ta cũng không biết, vừa rồi đột nhiên liền hôn mê bất tỉnh."

Ân Thiên Duệ: "Ta là luyện đan sư, yêu cầu ta hỗ trợ nhìn xem sao?"

Thượng Quan Hân Nhiên do dự một chút, liền đồng ý.

Rốt cuộc chính mình hai huynh muội mệnh đều là người ta cứu, huống chi hai người thực lực so nàng cao, nếu là đối phương thực sự có cái gì gây rối chi tâm, nàng chính là nghĩ đến cũng ngăn không được.

Chờ Thượng Quan Hân Nhiên đem Thượng Quan Tinh Vũ đặt ở trên mặt đất, Ân Thiên Duệ liền tiến lên lập tức vì Thượng Quan Tinh Vũ kiểm tra.

Một lát sau, Thượng Quan Hân Nhiên thấy Ân Thiên Duệ thu hồi tay, gấp không chờ nổi hỏi: “Tiên hữu, ta ca hắn rốt cuộc làm sao vậy?”

“Ngươi ca hảo thật sự, chuyện gì đều không có.” Ân Thiên Duệ đáp.

“Kia hắn như thế nào đột nhiên liền hôn mê?” Thượng Quan Hân Nhiên tràn đầy khó hiểu.

“Cái này…… Ta cũng không rõ lắm.” Ân Thiên Duệ bất đắc dĩ nói.

Ba người khi nói chuyện, Thượng Quan Tinh Vũ từ từ chuyển tỉnh.

Mới vừa tỉnh lại hắn liền nhìn đến chính mình muội muội cùng hai cái xa lạ nam tiên ở bên nhau nói cái gì. Hắn kêu: “Vui vẻ.”

Nghe thấy quen thuộc thanh âm ở kêu chính mình, Thượng Quan Hân Nhiên quay đầu, liền thấy Thượng Quan Tinh Vũ đã tỉnh lại, “Ca, ngươi tỉnh.” Nói, nàng tiến lên hai bước, ngồi xổm xuống, “Ngươi cảm giác thế nào? Có hay không nơi nào không thoải mái?”

Thượng Quan tỉnh vũ lắc đầu: “Ta không có việc gì.”

Nói xong, hắn lại đem ánh mắt chuyển hướng Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai, “Hai vị này là?”

“Ca, ngươi không biết, vừa rồi……” Thượng Quan Hân Nhiên đơn giản sáng tỏ mà đem vừa rồi phát sinh sự, tự thuật một lần.

Sau khi nghe xong, Thượng Quan Tinh Vũ lập tức triều Ân Thiên Duệ hai người nói lời cảm tạ: “Tại hạ Thượng Quan Tinh Vũ, đây là xá muội Thượng Quan Hân Nhiên. Vừa rồi đa tạ hai vị tiên hữu ra tay cứu giúp.”

Ân Thiên Duệ xua xua tay, “Không cần khách khí, vừa rồi cứu ngươi, chỉ là cảm thấy ngươi lớn lên giống chúng ta một cái bằng hữu.”

Nghe vậy, Thượng Quan Tinh Vũ khóe miệng nhịn không được run rẩy một chút.

Xem ra chính mình có thể nhặt về một mạng, còn may mà gương mặt này.

Hắn nói bằng hữu, hẳn là Thượng Quan Huyền Ý.

Có thể ra tay cứu giúp, xem ra này hai người hẳn là đại ca bằng hữu, chính là không biết bọn họ quan hệ hảo đến loại nào trình độ?

Thấy không khí xấu hổ, Mạc Vô Nhai chủ động nói sang chuyện khác, "Đúng rồi, các ngươi như thế nào sẽ đi bụi gai sơn?"

Che kín bụi gai, kêu bụi gai sơn, xác thật thực thích hợp.

Thượng Quan Tinh Vũ hỏi: "Nghe tiên hữu khẩu khí, chẳng lẽ kia tòa sơn có cái gì cấm kỵ?"

"Đó là một tòa sống sơn, giống nhau từ kia tòa sơn trải qua người, tám chín phần mười đều là tử lộ một cái." Mạc Vô Nhai giải thích nói.

Thượng Quan Tinh Vũ bừng tỉnh nói: "Thì ra là thế, đa tạ tiên hữu báo cho."

Ân Thiên Duệ đột nhiên hỏi nói: "Hai vị họ Thượng Quan? Vậy các ngươi tại hạ giới có phần gia sao?"

Thượng Quan Tinh Vũ lắc đầu: "Không có, chúng ta là lánh đời gia tộc."

Chính là có, hiện tại cũng không thể nói, trừ phi đại ca nhận tổ quy tông.

Ân Thiên Duệ gật gật đầu, tỏ vẻ minh bạch.

Xem ra Thượng Quan Huyền Ý cùng trước mặt hai người hẳn là không quen biết, lớn lên giống cùng dòng họ hẳn là chỉ là trùng hợp.

Bốn người lại hàn huyên trong chốc lát, liền đường ai nấy đi.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai tiếp tục tìm kiếm tăng lên tu vi cơ duyên.

Mà Thượng Quan Tinh Vũ huynh muội hai người quyết định tìm một chỗ bế quan. Trung vây tùy ý có thể thấy được tu vi so với bọn hắn cao tu giả, còn có yêu thú, yêu thực.

Bọn họ như vậy nơi nơi lắc lư quá không an toàn.

50 năm thời gian lặng yên rồi biến mất.

Mắt thấy còn có hai ngày Lạc Thiên bí cảnh liền phải đóng cửa, khoanh chân ngồi ở phòng tu luyện trung Tiêu Lăng Hàn rộng mở mở một đôi hàn quang bắn ra bốn phía con ngươi. Hiện giờ hắn tu vi đã đạt tới Tiên Quân hậu kỳ, nhưng dù vậy hắn cũng ra không được. Hơn nữa nơi này còn ngăn cách hơi thở, bằng không sớm tại hắn đột phá Tiên Quân thời điểm nên đưa tới lôi kiếp.

Đứng dậy sau, Tiêu Lăng Hàn lại ở trong cung điện xem xét lên, hy vọng có thể tìm được rời đi nơi này phương pháp.

Tam gian phòng tu luyện cùng đại điện, lại bị hắn xem xét vài biến, như cũ không thu hoạch được gì.

Cũng không biết nơi này kiến trúc dùng chính là cái gì tài liệu, cư nhiên ngăn cách tiên linh khí. Nếu là vận khí tiên linh khí đánh vào mặt trên, công kích sẽ trực tiếp bắn ngược, nhưng không sử dụng tiên linh khí lại lay động không được trước mặt vách tường.

Rơi vào đường cùng, Tiêu Lăng Hàn đành phải lại về tới tu luyện, liền ở hắn chuẩn bị tiếp tục tu luyện khi, một bó bạch quang bao vây lấy hắn.

Ngay sau đó, người khác liền biến mất ở phòng tu luyện trung.

Làm đến nơi đến chốn cảm giác truyền đến, Tiêu Lăng Hàn trợn mắt đánh giá bốn phía, kết quả hắn phát hiện trước mắt cảnh tượng đặc biệt quen thuộc, 50 năm trước bọn họ từng đã tới nơi này. Nơi này đúng là trung vây đến nội vây bên cạnh, không nghĩ tới hắn cư nhiên trực tiếp bị truyền tống ra nội vây.

Mấy tức sau, ở hắn cách đó không xa trống rỗng xuất hiện hai người.

Này hai người đúng là Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần, bọn họ cùng Tiêu Lăng Hàn ở cùng cái địa phương, bất đồng phòng tu luyện tu luyện, cho nên bị truyền tống ra tới thời gian địa điểm không sai biệt lắm.

Hai người nhìn đến Tiêu Lăng Hàn, lập tức triều hắn đi đến.

Mọi nơi nhìn nhìn, Sở Mục Thần nghi hoặc nói: "Lăng Hàn, Huyền Ý không cùng ngươi cùng nhau?"

"Không có, ta bị truyền tống đến một cái phòng tu luyện trung, vẫn luôn ở nơi đó tu luyện, cho tới bây giờ mới bị truyền tống ra tới."

"Chúng ta cũng là bị truyền tống tới rồi một cái phòng tu luyện trung."

Ngay sau đó, Sở Mục Thần liền đem phòng tu luyện tình cảnh cùng Tiêu Lăng Hàn giảng thuật một lần.

Tiêu Lăng Hàn hiểu rõ, xem ra bọn họ bị truyền tống đến địa phương, hẳn là ở cùng chỗ.

Cũng không biết Thượng Quan Huyền Ý có phải hay không cũng bị truyền tống đến như vậy phòng tu luyện trung?

Thu hồi suy nghĩ, đánh giá một chút trước mặt hai người, hắn gật gật đầu nói: "Không tồi, các ngươi tu vi đều đột phá tới rồi Tiên Quân cảnh."

Ân Thiên Thịnh vỗ vỗ bộ ngực, khoe khoang nói: "Đó là, bằng không như thế nào có tư cách đi theo ngươi hỗn."

Sở Mục Thần thấy chính mình tức phụ nhi bộ dáng này, phỏng chừng là đã quên 50 năm trước bị Tiêu Lăng Hàn ngược sự tình, chạy nhanh ho khan một tiếng, đánh gãy hắn còn tưởng tiếp tục khoe khoang nói. Thấy hắn nhìn qua, liền nói: "Chúng ta không phải còn muốn độ kiếp sao? Ngươi qua bên kia trên đất bằng, chờ ngươi độ xong lôi kiếp, lại là ta."

Nghe vậy, Ân Thiên Thịnh nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Cảm nhận được Ân Thiên Thịnh ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn tức giận mà nói: "Độ kiếp sự, không cần hướng ta thông báo."

"Nga!" Ân Thiên Thịnh lập tức chạy đến một bên trên đất trống, chuẩn bị độ kiếp.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là đem ánh mắt nhìn về phía nội vây, đã qua một hồi lâu, theo lý thuyết Thượng Quan Huyền Ý hẳn là ra tới mới là, nhưng vì sao hiện tại còn không thấy hắn thân ảnh?

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……"

Bên tai lôi điện thanh không ngừng vang lên, Tiêu Lăng Hàn lại như là nghe không được giống nhau. Hắn ánh mắt trước sau nhìn về phía nội vây phương hướng, chỉ hy vọng ngay sau đó cái kia quen thuộc màu đỏ thân ảnh, có thể xuất hiện trong mắt hắn.

Hắn liền như vậy lẳng lặng mà đứng thẳng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, thẳng đến Ân Thiên Thịnh độ xong kiếp, hắn tư thế cũng không từng thay đổi quá.

Độ xong kiếp Ân Thiên Thịnh chạy tới, hưng phấn nói: "Ta đã thành công độ kiếp xong rồi, Mục Thần tới phiên ngươi."

"Hảo." Sở Mục Thần đáp.

Hiện giờ còn có một ngày bí cảnh liền phải đóng cửa, nếu là muốn độ kiếp nói, hiện tại liền vừa vặn tốt.

Sở Mục Thần nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, bởi vì Thượng Quan Huyền Ý cho tới bây giờ đều còn không có ra tới, hắn một thân áp suất thấp, có thể đem người đông chết. Căng da đầu đi đến bên cạnh hắn, "Lăng Hàn, ngươi muốn hay không ở bí cảnh kiếp độ? Nếu là đi ra ngoài độ kiếp, còn phải tìm nhân vi ngươi hộ pháp."

Sau khi nói xong, thấy người khác không có phản ứng, Sở Mục Thần tiếp tục nói: "Lăng Hàn, ngươi đi trước độ kiếp, làm Thiên Thịnh ở chỗ này chờ."

Hít một hơi thật sâu, Tiêu Lăng Hàn thu hồi nhìn về phía nội vây tầm mắt.

"Ta đi độ kiếp."

Nói xong, người khác liền biến mất ở tại chỗ.

Chờ Tiêu Lăng Hàn rời đi sau, Ân Thiên Thịnh mới dám há mồm thở dốc. Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn như vậy, hắn là một câu cũng không dám nói, mà Sở Mục Thần thế nhưng còn có thể mặt không đổi sắc mà cùng Tiêu Lăng Hàn nói chuyện. Quay đầu hắn mãn nhãn bội phục mà nhìn về phía bên cạnh người, "Mục Thần, ngươi thật lợi hại!"

"Ta vẫn luôn đều rất lợi hại, ngươi không phải tràn đầy thể hội sao?" Sở Mục Thần ý vị thâm trường mà nói.

Ân Thiên Thịnh sờ sờ đầu, tổng cảm thấy Sở Mục Thần lời này nghe đi lên quái quái, rồi lại lý không rõ rốt cuộc không đúng chỗ nào.

Cười nhìn ngây ngốc tức phụ nhi, Sở Mục Thần tâm tình tốt lắm đi hướng một bên đất trống, chuẩn bị độ kiếp.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……"

Tiếng sấm tại đây phương thiên địa không ngừng vang lên, bởi vì Tiêu Lăng Hàn cùng Sở Mục Thần hai người độ kiếp địa phương ly tương đối gần, dẫn tới này phương không trung nhìn về phía đi như là thật sự tới rồi đêm tối.

Ầm ầm ầm tiếng sấm suốt lại vang lên một ngày mới kết thúc.

Tắm gội xong tiên quang, Tiêu Lăng Hàn lập tức thuấn di đến phía trước bị truyền tống ra tới địa phương.

Nhìn đến Ân Thiên Thịnh, hắn gấp giọng nói: "Thế nào, Huyền Ý bị truyền tống ra tới sao?"

Nhìn thấy hỏi chuyện người là Tiêu Lăng Hàn, Ân Thiên Thịnh gian nan nói: "Không…… Không thấy được Huyền Ý ra tới."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ liền lạnh mặt, càng là hàng mấy độ.

Ân Thiên Thịnh một câu cũng không dám nói, đứng thẳng bất động tại chỗ, chỉ hy vọng Sở Mục Thần chạy nhanh lại đây.

Không phụ hắn chờ mong, Sở Mục Thần theo sau liền đã đi tới.

Thấy tại chỗ cũng chỉ có Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Thịnh hai người, Sở Mục Thần liền biết, Thượng Quan Huyền Ý hẳn là còn không có ra tới. Nhưng bí cảnh thực mau liền phải đóng cửa, Thượng Quan Huyền Ý vì sao đến bây giờ còn không có bị truyền tống ra tới?

Sở Mục Thần tràn đầy lo lắng mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Năm đó ở Tu chân giới Thượng Quan Huyền Ý xảy ra chuyện sau từng màn, cho tới bây giờ còn rõ ràng mà hiện lên ở hắn trong đầu.

Ân Thiên Thịnh vươn một ngón tay, chạm chạm Sở Mục Thần cánh tay. Thấy hắn nhìn qua, ánh mắt ý bảo phía trước Tiêu Lăng Hàn.

Sở Mục Thần cho hắn một cái tạm thời đừng nóng nảy ánh mắt, quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, kêu: "Lăng Hàn."

Tiêu Lăng Hàn cứng đờ mà quay đầu, nhìn về phía kêu hắn Sở Mục Thần.

Thấy hắn nhìn qua, Sở Mục Thần mới nói nói: "Sau khi rời khỏi đây, chúng ta muốn hay không tới Tiên Vực tìm ngươi?"

"Không cần, các ngươi liền đãi ở Ma Vực. Thời điểm tới rồi, ta sẽ đi một chuyến Ma Vực."

"Hành, chúng ta đây liền ở Ma Vực chờ ngươi."

Lại đợi mười lăm phút, Thượng Quan Huyền Ý vẫn là không bị truyền tống ra tới.

Đúng lúc này, một cổ hấp lực truyền đến, mặc kệ có nguyện ý hay không rời đi, bí cảnh tất cả mọi người bị bài xích đi ra ngoài.

Thiên Thịnh Tiên Vực.

Như cũ là cái kia ao hồ, từng đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện ở ao hồ chung quanh.

Mới vừa đứng vững, Tiêu Lăng Hàn liền lập tức buông ra thần thức, xem xét bị truyền tống ra tới người trung, có hay không kia đạo quen thuộc màu đỏ thân ảnh.

Ra tới người một đám từ hắn trong đầu lược quá, màu đỏ thân ảnh nhưng thật ra có, lại không phải Thượng Quan Huyền Ý.

Đột nhiên, trên vai trầm xuống, Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phệ Linh Thử ghé vào chính mình trên vai.

Vốn đang bất an tâm, ở nhìn thấy Phệ Linh Thử kia một khắc, nhưng thật ra cực kỳ mà bình tĩnh xuống dưới.

Còn không đợi hắn cao hứng hai giây, hắn liền phát hiện nơi này chỉ có Phệ Linh Thử, không có Thượng Quan Huyền Ý.

Vốn dĩ hòa hoãn sắc mặt, lại lạnh xuống dưới, hắn nhìn Phệ Linh Thử, dò hỏi: “Ngươi chủ nhân đâu?”

【 chủ nhân bị truyền tống đến nơi khác đi. 】

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày hỏi: “Sao lại thế này?”

Phệ Linh Thử đang muốn giải thích phía trước phát sinh sự, lại vào lúc này, một cái quen thuộc thanh âm cắm tiến vào, “Lăng Hàn?”

Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn lại, thấy gọi chính mình người là Tiêu Dật Minh, đối hắn gật gật đầu.

Bởi vì không thấy được Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Dật Minh còn sợ chính mình kêu sai rồi người, nhìn thấy xác thật là Tiêu Lăng Hàn sau, hắn hơi hơi nhẹ nhàng thở ra.

Tiện đà hỏi: “Đúng rồi, như thế nào không có nhìn thấy Huyền Ý?”

Hắn nhưng nhớ rõ hai người cơ hồ là như hình với bóng.

“Phía trước nhận thức một vị tiền bối, đem hắn mang đi.” Tiêu Lăng Hàn tùy ý nói.

Thấy hắn thanh thanh lãnh lãnh bộ dáng, Tiêu Dật Minh thức thời không lại hỏi nhiều có quan hệ Thượng Quan Huyền Ý sự.

“Đúng rồi, ông nội của ta tới đón chúng ta, ngươi muốn hay không cùng chúng ta cùng nhau hồi Ánh Nguyệt Thành?”

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hiện tại hắn còn không biết Thượng Quan Huyền Ý đến tột cùng bị truyền tống đi nơi nào, kế tiếp hắn khẳng định là muốn đi trước tìm Thượng Quan Huyền Ý.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Tiêu Dật Minh lại nói: “Nếu là không cái khác sự nói, Lăng Hàn, ngươi tốt nhất cùng chúng ta một đạo. Rốt cuộc chúng ta này đó từ bí cảnh ra tới nhân thân thượng hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có thu hoạch.”

Hắn nói điểm đến thì dừng, tin tưởng Tiêu Lăng Hàn minh bạch hắn trong lời nói hàm nghĩa.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là minh bạch Tiêu Dật Minh trong lời nói thâm ý, lập tức liền nói: “Hảo, ta và các ngươi một đạo rời đi.”

Kỳ thật liền tính Tiêu Lăng Hàn bất hòa Tiêu Dật Minh cùng nhau rời đi, cũng sẽ không có người đánh cướp hắn.

Bởi vì hắn ở trong bí cảnh luyện đan sự tế, đã bị những cái đó tìm hắn luyện đan người, nói cho cho nhà mình trưởng bối, hiện tại mọi người đều tò mò hắn, muốn nhận thức hắn. Rốt cuộc hắn luyện đan xác suất thành công cao, kia chờ hắn tu vi tăng lên đi lên, có thể luyện chế tám, cửu cấp đan dược khi, những cái đó Tiên Đế cảnh, Tiên Tôn cảnh người khẳng định sẽ tìm hắn luyện đan.

Chủ yếu là càng cao cấp tiên thảo, càng là khó tìm đến, thật nhiều người thật vất vả gom đủ năm phân tiên thảo, giao cho những cái đó luyện đan sư luyện chế, kết quả năm phân tiên thảo lại không đổi được một viên đan dược.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cư nhiên đi theo Tiêu Thiên Lộ bên người, không ít muốn lại đây cùng hắn chào hỏi người đều dừng lại bước.

Tiêu Lăng Hàn đi theo Tiêu Thiên Lộ trực tiếp rời đi nơi đây, bởi vì bên này cấm không, cho nên bọn họ cũng yêu cầu cùng tới khi giống nhau, đi ra khu vực này. Chờ tới rồi bên kia bình nguyên, mới có thể cưỡi phi hành pháp khí.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn, Tiêu Thiên Lộ, Tiêu Dật Minh cùng Thiệu Đồng bốn người liền đến bình nguyên.

Tiêu Thiên Lộ lấy ra tới khi cưỡi quá tàu bay, đang lúc hắn chuẩn bị đi lên khi, bên tai lại truyền đến Tiêu Thiên Phụ thanh âm: “Nhị đệ, lần này chúng ta trong tộc tiểu bối tổn thất vài cái, ngay cả Hoằng Nhi cũng bất hạnh ngã xuống.”

“Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?” Tiêu Thiên Lộ đánh gãy hắn nói, không kiên nhẫn hỏi.

“Trở về còn cần mười ngày thời gian, xem ở bọn họ đều là gia tộc tiểu bối phân thượng, làm cho bọn họ ngồi ngươi phi thuyền trở về, ý của ngươi như thế nào?”

“Không thể nào, ta phi thuyền không gian hữu hạn, ngồi không dưới như vậy nhiều người.” Tiêu Thiên Lộ không chút nghĩ ngợi mà trả lời.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 661

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 661 hay không mạnh khỏe

Tiêu Thiên Phụ trong lòng cáu giận, cái gì ngồi không dưới như vậy nhiều người, rõ ràng chính là ở thoái thác.

Hắn không khỏi mà thở dài một tiếng nói: "Nhị đệ, liền tính ngươi hận ta, ngươi cũng không nên lấy gia tộc tiểu bối xì hơi, nói như thế nào bọn họ đều là gia tộc tương lai."

Nhàn nhạt quét hắn liếc mắt một cái, Tiêu Thiên Lộ một đôi màu đen con ngươi không có một tia độ ấm, chính mình chỉ là không mừng cùng hắn cãi cọ, hắn thật đúng là đương chính mình hảo tính tình không thành?

Híp mắt nhìn về phía hắn, lạnh lùng nói: "Ngươi tới nơi này mục đích là cái gì?"

"Tự nhiên là tiếp người." Tiêu Thiên Phụ không chút nghĩ ngợi mà đáp.

"Nếu ngươi tới nơi này là tiếp người, vậy ngươi hiện tại vì sao cố làm ra vẻ, muốn đem bọn họ phó thác cho ta? Nếu là ngươi không nghĩ tiếp bọn họ, ngay từ đầu ngươi liền không nên tới."

Khi nói chuyện, Tiêu Thiên Lộ nhàn nhạt quét còn thừa Tiêu gia tiểu bối liếc mắt một cái, con ngươi tất cả đều là mỉa mai.

Này đó tiểu bối chỉ vì hắn hảo đại ca một câu, liền đều oán trách thượng hắn, thật là ngu không ai bằng. Tuy rằng bọn họ đều cúi đầu, nhưng bọn hắn động tác nhỏ như thế nào có thể giấu đến quá tu vi đã có Tiên Tôn cảnh hắn?

Nơi nào đây là chính mình vị này hảo đại ca mục đích!

Hắn muốn chính mình này một mạch ở Tiêu gia vô nơi dừng chân, thật đúng là cho rằng bọn họ gia tôn hiếm lạ Tiêu gia?

Lấy chính mình tu vi, tùy tiện đi vào cái nào thế lực lớn, đều đem bị người cung lên.

Nghe xong Tiêu Thiên Lộ nói, Tiêu Thiên Phụ sắc mặt khó coi. Hắn không nghĩ tới chính mình cái này nhị đệ cư nhiên sẽ phản bác, dĩ vãng tùy tiện hắn nói cái gì, cái này nhị đệ ngữ khí đều là thanh thanh lãnh lãnh, căn bản không muốn cùng hắn nhiều lời một câu.

Tiện đà thở dài nói: "Ai! Nhị đệ, nguyên lai ngươi lại là nghĩ như vậy đại ca. Tới đón gia tộc tiểu bối, ta tất nhiên là cam tâm tình nguyện. Sở dĩ muốn cho đại gia ngồi ngươi phi thuyền, ta chỉ là lo lắng bọn tiểu bối an toàn."

Quả nhiên là chính mình hảo đại ca, thời thời khắc khắc đều tự cấp chính mình kéo thù hận.

Hắn làm như vậy, đơn giản là muốn cho Dật Minh ở Tiêu gia tiểu bối trung vô nơi dừng chân.

Thật đúng là hảo thật sự!

Chờ chính mình tu vi lại cao điểm, không hề kiêng kị thái thượng trưởng lão, xem Tiêu gia ai còn dám cho bọn hắn gia tôn sắc mặt xem.

Lập tức Tiêu Thiên Lộ liền cười lạnh nói: "A, gia chủ, ngươi lời này nói ra cũng không sợ bị người chê cười. Ở Thiên Thịnh Tiên Vực, ai sẽ vô duyên vô cớ đắc tội Tiêu gia? Nói như thế nào chúng ta Tiêu gia còn có Tiên Tôn cảnh thái thượng trưởng lão tọa trấn, mặc dù là ăn gan hùm mật gấu người cũng không cái này can đảm!"

Nói xong, hắn không hề để ý tới Tiêu Thiên Phụ, lập tức biến mất tại chỗ.

Nhìn thấy Tiêu Thiên Phụ chợt thanh chợt mặt trắng sắc, Tiêu Dật Minh trong lòng ám sảng, vui cười nói: "Đại gia gia, chúng ta liền đi trước một bước."

Nói xong, hắn tiếp đón thượng Tiêu Lăng Hàn, lôi kéo Thiệu Đồng cùng nhau bay về phía Tiêu Thiên Lộ phi thuyền.

Nhìn phi thuyền biến mất ở trong mắt, Tiêu Thiên Phụ sắc mặt âm trầm vô cùng, theo sau hắn nhìn về phía chính mình một cái khác tôn tử, "Hành Nhi, ngươi cũng biết cùng Tiêu Dật Minh đãi ở bên nhau tên kia thanh niên là ai?"

"Người nọ giống như cũng họ Tiêu, là một người luyện đan sư. Lần này ở trong bí cảnh khai đan cửa hàng, vì đại gia luyện đan, nổi bật cực kỳ. Ta nghe nói hắn luyện chế đan dược phẩm cấp hảo, hơn nữa chưa từng có thất bại quá." Tiêu dật hành đem chính mình nghe nói đã có Tiêu Lăng Hàn hết thảy, một năm một mười mà nói ra.

Luyện đan sư?

Còn họ Tiêu?

Có thể làm nhị đệ xem với con mắt khác, chẳng lẽ là đứa bé kia đã trở lại?

Không, không có khả năng!

Kia hài tử căn bản không có khả năng còn sống.

Nhị đệ sở dĩ đối hắn xem với con mắt khác hẳn là bởi vì hắn luyện đan thuật.

Tự cho là phân tích đến chân tướng Tiêu Thiên Phụ tất nhiên là sẽ không lại nhiều chú ý Tiêu Lăng Hàn.

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Thiên Phụ tiếp đón Tiêu gia tiểu bối: "Chúng ta cũng trở về."

Những người khác tâm tư, Tiêu Lăng Hàn hiện tại nhưng vô tâm tư quản. Hắn hiện tại chỉ muốn biết Thượng Quan Huyền Ý đến tột cùng đi nơi nào.

Ngồi ở Tiêu Thiên Lộ trên phi thuyền, không cảm giác được có nhìn trộm ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới bắt đầu dò hỏi Phệ Linh Thử.

"Nói nói rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Phệ Linh Thử lập tức liền bắt đầu tự thuật khởi Thượng Quan Huyền Ý trải qua.

【…… Chủ nhân bị hít vào tuyết sơn sau, liền vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, sau lại hắn trong thân thể Minh Vương Âm Hỏa thức tỉnh, sau đó Minh Vương Âm Hỏa đem kia khối băng phách hàn tinh luyện hóa vào chủ nhân trong thân thể.】

"Sau đó đâu?"

【 sau đó nháy mắt, liền đến bí cảnh đóng cửa thời gian. Cái kia……】 nói nơi này, Phệ Linh Thử đầy mặt khó xử, không biết nên như thế nào tiếp tục nói tiếp.

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, tiếp tục hỏi: "Lúc sau lại đã xảy ra chuyện gì?"

【 lúc sau, kia đoàn hỏa cùng ta nói chuyện, ta đoán…… Nó hẳn là ở nói cho ta chủ nhân kế tiếp hướng đi, nhưng là……】

"Nhưng là cái gì?"

【 nhưng là ta nghe không hiểu Minh Vương Âm Hỏa đang nói cái gì, chúng ta ngôn ngữ không thông. 】 Phệ Linh Thử cũng thực ủy khuất.

Phía trước ở bị truyền tống ra tới phía trước, kia đoàn hỏa liền ở nó trước mặt bay tới thổi đi.

Nhưng nó căn bản nghe không hiểu tên kia đang nói cái gì. Hơn nữa nó vẫn luôn lo lắng tên kia vạn nhất một cái không cẩn thận đem nó mao cấp thiêu làm sao bây giờ?

Cho nên Minh Vương Âm Hỏa một tới gần, nó liền chạy nhanh né tránh.

Chỉ có ở bị truyền tống ra tới thời điểm, nó cảm giác chính mình mông như là bị người đá một chân, sau đó nó liền dừng ở đại phôi đản trên vai.

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt nặng nề mà nhìn về phía Phệ Linh Thử, trong lòng vô cùng bực bội.

Cũng không biết tức phụ nhi hiện tại đến tột cùng ở nơi nào.

Hay không mạnh khỏe?

Hắn hiện tại có thể hấp thu băng thuộc tính tiên linh khí, ý nghĩa hắn Băng linh căn đã hiện ra.

Nhưng hắn hiện tại là một con hỏa phượng, Băng linh căn vì sao sẽ đột nhiên hiện ra?

Xem ra muốn được đến đáp án, hắn đến đi một chuyến Thiên Minh Tiên Vực.

Phệ Linh Thử bị Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm, một cử động cũng không dám, chỉ có thể quy quy củ củ mà ghé vào trên bàn.

Thiên Minh Tiên Vực.

Từ Lạc Thiên bí cảnh ra tới sau, Thượng Quan Tinh Vũ lập tức liên hệ chính mình phụ thân, cũng đem chính mình ở bí cảnh phát sinh sự toàn bộ nói cho hắn.

Lúc này Thượng Quan Minh Thanh ở chính mình cư trú cung điện đại đường đi tới đi, có vẻ cực kỳ bất an.

Tiểu nhi tử ở trong bí cảnh đột nhiên hôn mê, hắn thân thể không bất luận vấn đề gì, đó chính là nói có vấn đề người không phải hắn. Nếu không phải hắn nói, chỉ có thể là đại nhi tử.

Theo lý thuyết đại nhi tử thành công niết bàn, không nên sẽ ở ngay lúc này xảy ra chuyện mới đúng.

Thượng Quan thanh minh một người không nghĩ ra, thê tử lại lâm vào ngủ say, không có giải thích nghi hoặc người.

Suy tư một phen, hắn đành phải đem trong tộc các lão gọi tới.

"Gia chủ tìm ta có việc?" Thượng Quan Hướng Minh đi vào đại điện lại hỏi.

Hắn ở Thượng Quan Minh Thanh trước mặt nghiễm nhiên là một bộ nghiêm túc trưởng bối bộ dáng, hoàn toàn không giống ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước mặt như vậy tùy ý.

Lập tức Thượng Quan thanh minh liền đem chính mình nghi hoặc nói ra.

Sau khi nghe xong, Thượng Quan Hướng Minh cũng lâm vào trầm tư.

Năm đó nghe nói trong tộc sẽ lại ra một con băng phượng thời điểm, miễn bàn hắn có bao nhiêu cao hứng. Nhưng mà hắn còn không có cao hứng trong chốc lát, đã bị báo cho kia chỉ tiểu phượng hoàng băng phượng huyết mạch muốn tới Thần giới mới có thể thức tỉnh.

Cứ việc như thế, hắn cũng đối đứa nhỏ này cũng thập phần chờ mong.

Phía trước Thượng Quan Tinh Vũ đột nhiên hôn mê, kia nhất định là Thượng Quan Huyền Ý xảy ra chuyện.

Nhưng rốt cuộc sẽ ra chuyện gì?

Hai huynh đệ là song bào thai, có cảm ứng thực bình thường, nhưng có thể làm Thượng Quan Tinh Vũ hôn mê, rõ ràng không phải cảm ứng đơn giản như vậy.

"Song bào thai chi gian trừ bỏ có tâm linh cảm ứng ngoại, còn có thể có cái gì tương đồng?" Hắn theo bản năng liền đem lên tiếng ra khẩu.

“Diện mạo.”

Thượng Quan Minh Thanh mới vừa đem nói ra tới, chính hắn liền phủ định, “Không, không đúng.”

“Còn có huyết mạch.”

Nói xong, hắn lại tiếp theo lắc đầu, “Huyền Ý hiện giờ đã niết bàn, thức tỉnh rồi Phi Yên hỏa phượng huyết mạch, hắn băng phượng huyết mạch muốn tới Thần giới mới có thể thức tỉnh.”

Thượng Quan Hướng Minh cũng là chau mày.

Bỗng nhiên nghe được” huyết mạch” hai chữ, hắn bế tắc giải khai, “Gia chủ, chúng ta có phải hay không đi vào một cái lầm khu?”

Thượng Quan Minh Thanh không rõ nguyên do mà nhìn về phía Thượng Quan Hướng Minh.

Hắn giải thích nói: “Năm đó Phượng Phi Yên nói Huyền Ý muốn phi thăng đến Thần giới mới có thể thức tỉnh băng phượng huyết mạch, nhưng nàng cũng không có nói ở Tiên giới liền không thể thức tỉnh băng phượng huyết mạch. Ngươi ngẫm lại, có thể làm Tinh Vũ đột nhiên hôn mê, kia thuyết minh bọn họ chi gian trừ bỏ tâm linh cảm ứng ngoại, hẳn là còn có huyết mạch cộng minh.”

“Ở Tiên giới liền thức tỉnh băng phượng huyết mạch?” Thượng Quan Minh Thanh không cấm mở to mắt, đây là hắn hoàn toàn không nghĩ tới sự, bởi vậy hắn cũng trước nay không vì Thượng Quan Huyền Ý thức tỉnh đã làm cái gì chuẩn bị.

“Nhất định là như thế này, không được, ta phải đi xem.” Nói, Thượng Quan Hướng Minh liền biến mất ở trong đại điện.

Một lát sau, hắn lại xuất hiện ở đại điện, “Lần trước trở về, ta còn cho ngươi hỏa phượng huyết đâu?”

Thượng Quan Minh Thanh đem không gian giới tử nguyên bản vì Thượng Quan Tinh Vũ thức tỉnh sở chuẩn bị đồ vật đem ra, đưa cho Thượng Quan Hướng Minh, “Nơi này đồ vật làm phiền các lão mang lên, nếu Huyền Ý thật là ở thức tỉnh băng phượng huyết mạch, kia hắn nhất định dùng thượng. Đến nỗi hỏa phượng huyết, liền tính ngươi mang lên, phỏng chừng cũng tìm không thấy người khác.”

Thượng Quan Hướng Minh một phách cái trán, “Cũng là, băng phượng huyết mạch cùng hỏa phượng huyết mạch giống nhau cường đại. Huyền Ý nếu thật là ở thức tỉnh băng phượng, kia nhất định sẽ đem hỏa phượng huyết mạch áp xuống đi. Ta như thế nào liền đem việc này cấp quên mất.”

“Các lão, ngươi đi tìm Tinh Vũ, trên người hắn giống như có liên hệ Huyền Ý liên lạc thạch.”

“Hảo.”

Giọng nói rơi xuống, Thượng Quan Hướng Minh thân ảnh sớm đã không thấy.

Lưu lại tràn đầy ưu sầu Thượng Quan Minh Thanh, hắn bước nhanh đi đến Phượng Phi Yên nơi phòng.

Nhìn nằm ở trên giường khuôn mặt an tường, vô tri vô giác mà thê tử.

Hắn ngồi ở mép giường, lẩm bẩm: "Phi Yên, ngươi biết không? Ý Nhi khả năng muốn trước tiên thức tỉnh băng phượng huyết mạch."

"Chính là ta hảo lo lắng hắn."

"Ta nhớ rõ ngươi đã từng nói qua, nếu là không có đủ năng lượng, ở Tiên giới hắn căn bản thức tỉnh không được băng phượng huyết mạch. Cũng không biết hắn rốt cuộc xảy ra chuyện gì."

"Nếu là ngươi tỉnh, hẳn là so với ta còn sốt ruột."

"Nhưng ngươi rốt cuộc khi nào mới có thể tỉnh lại?"

"……"

Thiên Thịnh Tiên Vực.

Một chiếc phi thuyền lấy cực nhanh tốc độ bay về phía Ánh Nguyệt Thành, lại ở sắp tới gần cửa thành khi, ngừng lại.

Một lát sau, có ba đạo thân ảnh từ trong phi thuyền bay ra, chậm rãi hạ xuống mặt đất.

Mà mặt đất không biết khi nào Tiêu Thiên Lộ sớm đã đứng ở nơi đó, chờ Tiêu Lăng Hàn ba người bay ra phi thuyền sau, hắn duỗi tay nhất chiêu, phi thuyền một bên bay về phía hắn, một bên bắt đầu thu nhỏ. Chờ đến trong tay hắn khi, đã biến thành bàn tay đại.

Thu hảo phi thuyền, Tiêu Thiên Lộ đang định rời đi, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn khi, đột nhiên nói: "Tiểu hữu nếu là không cái khác sự, nhưng tới Tiêu gia làm khách."

Tiêu Lăng Hàn trả lời: "Đa tạ tiền bối ý tốt, vãn bối sẽ suy xét."

Lời tuy nói như vậy, nhưng hắn hiện tại còn muốn đi tìm tức phụ nhi, nào có tâm tư đi làm khách.

Tiêu Thiên Lộ gật gật đầu, người liền biến mất ở tại chỗ.

Một bên Tiêu Dật Minh thấy vậy, thở dài nói: "Ta cái này thân tôn tử, gia gia như là nhìn không thấy. Ta đột nhiên cảm giác chính mình thất sủng."

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Nhưng vẫn là nói: "Đem tâm thả lại trong bụng, hiện tại ngươi chính là ngươi gia gia kia mạch độc đinh mầm, ai thất sủng, cũng không tới phiên ngươi thất sủng."

Hiện tại xác thật là độc đinh mầm.

Nhưng về sau đã có thể không nhất định.

Tiêu Dật Minh tràn đầy đáng tiếc mà nói: “Nếu là ngươi cũng là gia gia tôn tử thì tốt rồi, như vậy ta liền không phải độc đinh mầm. Ngươi cũng có thể giúp ta chia sẻ một ít đến từ đại gia gia kia một mạch áp lực.”

Tiêu Dật Minh cũng không biết hắn trong lúc vô ý một câu, cư nhiên chân tướng.

“Phía trước câu nói kia là trải chăn, mặt sau câu nói kia mới là trọng điểm đi?” Liếc Tiêu Dật Minh liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn bay thẳng đến trước đi đến.

Tiêu Dật Minh lôi kéo Thiệu Đồng chạy nhanh đuổi kịp Tiêu Lăng Hàn nện bước, “Lăng Hàn, đợi chút ngươi có việc sao?”

“Có việc, ta còn muốn đi tìm Huyền Ý.”

“Đáng tiếc, còn nói mời ngươi đi nhà ta làm khách.”

“Ngươi xác định ta hiện tại đi nhà ngươi, có thể hảo hảo làm khách?” Tiêu Lăng Hàn cười như không cười hỏi.

“Ách……” Tiêu Dật Minh nghĩ đến chính mình này một mạch cùng đại gia gia kia mạch quan hệ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 662

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 662 tìm kiếm Huyền Ý

Chờ Tiêu Lăng Hàn đi Tiêu gia, những người đó rất có khả năng sẽ làm khó dễ hắn, cũng hoặc là lấy lòng hắn, làm hắn rời xa chính mình, mặc kệ là loại nào, giống như đều không thể hảo hảo làm khách.

Trong lúc nhất thời Tiêu Dật Minh thế nhưng không lời gì để nói.

Vào thành sau, Tiêu Lăng Hàn thẳng đến Truyền Tống Trận, mà Tiêu Dật Minh cùng Thiệu Đồng đem hắn tiễn đi, mới hồi Tiêu gia.

Thiên Minh Tiên Vực.

Đi ra Truyền Tống Trận, Tiêu Lăng Hàn liền triều một bên trông giữ truyền tống tu giả đi đến.

"Ngươi cũng biết nơi này là nơi nào?"

Bởi vì thấy không rõ Tiêu Lăng Hàn tu vi, trông coi Truyền Tống Trận nam tiên phá lệ cung kính, vội trả lời: "Nơi này là Thiên Chu Thành."

Nguyên lai nơi này là Thiên Chu Thành.

Thiên Đạo Tông liền ở Thiên Chu Thành.

Mà Thượng Quan Tinh Vũ nơi Vân Cực Tông ở Quảng Lăng Thành.

Tiêu Lăng Hàn lại đối diện trước người nói: "Ta muốn đi Quảng Lăng Thành."

"Tiền bối bên này thỉnh, bên này vài vị đều là đi Quảng Lăng Thành." Nói, nam tiên chỉ hướng trong đó một cái Truyền Tống Trận tiểu phòng ốc.

Giương mắt quét tới, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến bên kia đang có ba người đứng ở nơi đó chờ.

Hắn đuổi thời gian, khẳng định sẽ không giống bọn họ giống nhau ở chỗ này chờ, "Ta hiện tại liền phải rời đi, tổng cộng yêu cầu nhiều ít tiên thạch?"

Quảng Lăng Thành.

Tiêu Dao tửu lầu, Tiêu Lăng Hàn đang ngồi ở trong đó một cái dựa cửa sổ vị trí thượng.

Hắn là mười lăm phút trước tới Quảng Lăng Thành, ra Truyền Tống Trận hắn liền lấy ra phía trước Thượng Quan Tinh Vũ cho bọn hắn liên lạc thạch, lập tức liên hệ hắn.

Lúc sau hai người ước hảo ở Tiêu Dao tửu lầu gặp mặt.

Sau nửa canh giờ.

Một cái ngoài ý liệu người xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

"Tổ gia gia!"

Thượng Quan Hướng Minh gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn lập tức gọi tới tiểu nhị một lần nữa thượng vài đạo đồ ăn, phía trước Thượng Quan Hướng Minh cùng bọn họ ở cùng một chỗ khi, liền luôn kêu hắn làm thức ăn.

Mà Thượng Quan Hướng Minh còn lại là một mông ngồi xuống Tiêu Lăng Hàn đối diện, sau đó mới nhìn về phía hắn, chờ thấy rõ hắn tu vi sau, mí mắt không cấm nhảy nhảy.

"Tiểu tử ngươi không tồi nha! Ngươi đây là ăn cái gì thiên tài địa bảo? Tu vi cọ cọ cọ hướng lên trên trướng, làm tổ gia gia ta hảo sinh hâm mộ."

"Vận khí tốt, gặp được một chút tiểu cơ duyên."

"Vận khí cũng là thực lực một bộ phận." Nói, Thượng Quan Hướng Minh cầm lấy một bên chiếc đũa, gắp một chiếc đũa đồ ăn trực tiếp nhét vào trong miệng.

Một lát sau, đem chiếc đũa buông, bình luận: "Hương vị giống nhau!"

Hắn là thật sự cảm thấy này đó đồ ăn cùng Tiêu Lăng Hàn làm so sánh với, xác thật chỉ là giống nhau. Nhưng nhìn đến một bàn đồ ăn, hắn lại thèm ăn muốn ăn, bất tri bất giác liền ăn không ít.

Hắn lời này, chọc một bên điếm tiểu nhị liên tiếp nghiêng đầu nhìn về phía hắn.

Tiểu nhị trong lòng nói thầm: Nếu là hương vị thật sự chỉ là giống nhau, vì sao ngươi ăn một chiếc đũa lại là một chiếc đũa?

Rõ ràng là tâm khẩu bất nhất.

Tưởng bọn họ Tiêu Dao tửu lầu thức ăn, ở Tiên giới ai không nói hảo, ai không phải ăn một lần, còn muốn ăn lần thứ hai.

Tiểu nhị trong lòng suy nghĩ, Thượng Quan Hướng Minh là không rõ ràng lắm, bất quá hắn thấy tiểu nhị liên tiếp nhìn về phía chính mình, sờ sờ chính mình mặt, nghi hoặc mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Tiểu tử, ta trên mặt có dơ đồ vật?"

"Cũng không." Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, lại hỏi ra hắn nhất quan tâm hỏi đề: "Đúng rồi, tổ gia gia vì sao sẽ đến này?"

Thượng Quan Hướng Minh tùy tay bày ra một đạo kết giới, sau đó mới nói nói: "Tự nhiên là vì ta kia đại tôn tử sự, ngươi như thế nào không có cùng hắn ở bên nhau?"

"Chúng ta là ở Lạc Thiên bí cảnh trung bị tách ra, ở bí cảnh đóng cửa khi, hắn bị truyền tống tới rồi nơi khác."

"Nơi khác?"

"Ta cũng không biết hắn bị truyền tống tới rồi nơi nào, ta tìm Tinh Vũ chính là muốn hỏi nhạc phụ có phải hay không có cái gì cao cấp huyết mạch?" Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ đáp.

"Ta kia đại tôn tử trừ bỏ hỏa phượng huyết mạch còn có băng phượng huyết mạch." Đối hắn, Thượng Quan Hướng Minh vẫn chưa giấu giếm, mà là nói thẳng ra tình hình thực tế.

Băng phượng huyết mạch, khó trách!

Đều là phượng hoàng, tuy rằng thuộc tính tương khắc, nhưng cũng tương sinh.

Này cũng giải thích thông vì sao Thượng Quan Huyền Ý ở gặp được băng phách hàn tinh sau, sẽ làm che giấu lên băng thuộc tính linh căn hiển hiện ra. Nguyên lai này hết thảy đều là bởi vì hắn còn có băng phượng huyết mạch. Lúc trước chính mình còn kỳ quái, vì sao hắn ở niết bàn sau không có yêu đan, chỉ có đan điền.

Như thế hết thảy đều nói thông.

Trầm tư một lát, Tiêu Lăng Hàn liền hỏi nói: "Tổ gia gia cũng biết Tiên giới này đó địa phương hàng năm có băng tuyết?"

"Loại địa phương này rất nhiều, cơ hồ mỗi cái Tiên Vực đều có một cái như vậy địa phương."

"Như vậy a!" Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại.

Kia nói như vậy, hắn chỉ có thể từng bước từng bước địa phương đi tìm.

"Ngươi hỏi cái này làm cái gì? Chẳng lẽ ngươi cho rằng Huyền Ý là bị truyền tống đến này đó địa phương đi?"

"Không sai."

"Từng bước từng bước tìm quá phiền toái. Chúng ta trước dùng bài trừ pháp, ngươi cảm thấy những cái đó địa phương có khả năng, chúng ta liền đi trước này đó địa phương tìm."

"Tổ gia gia muốn cùng ta cùng đi tìm?" Tiêu Lăng Hàn đầy mặt kinh ngạc.

"Tự nhiên, bằng không ta chạy tới làm cái gì. Như thế nào, tiểu tử ngươi ghét bỏ ta?"

"Không có, có tổ gia gia hỗ trợ, ta cầu mà không được."

Thượng Quan Hướng Minh lãnh "Hừ" một tiếng, cho Tiêu Lăng Hàn một cái tính ngươi thức thời ánh mắt.

Ngay sau đó hắn liền đem Tiên Vực nổi tiếng nhất băng tuyết nơi nói ra, cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau thảo luận.

Hai người này thảo luận liền hoa nửa canh giờ.

Cuối cùng, hai người đem cái thứ nhất mục tiêu tỏa định ở "Thiên Ly Tuyết Sơn."

Thương lượng hảo sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Hướng Minh lập tức nhích người, hai người bay thẳng đến truyền tống đi đến.

Thiên Ly Tuyết Sơn ở Thiên Thịnh Tiên Vực phương bắc.

Ba ngày sau.

Thiên Thịnh Tiên Vực, Hàn Tuyết Thành.

Mới vừa đi ra Truyền Tống Trận, nghênh diện chính là đến xương gió lạnh đánh úp lại, Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu xem bầu trời, đại tuyết bay tán loạn, trong lúc nhất thời còn có chút không khoẻ. Chỉ vì thượng một khắc bọn họ còn ở bốn mùa như xuân địa phương, ngay sau đó bọn họ liền đến mùa đông khắc nghiệt khu vực.

"Đi rồi, tiểu tử, ngẩn người làm gì." Thượng Quan Hướng Minh một phách Tiêu Lăng Hàn vai, nhắc nhở nói.

"Ta chính thử có thể hay không cảm ứng được Huyền Ý vị trí."

"Vậy ngươi cảm ứng không?"

"Như ảnh như hiện, hẳn hẳn là liền ở Thiên Ly Tuyết Sơn."

"Một khi đã như vậy, chúng ta trước ra khỏi thành."

Nói xong, Thượng Quan Hướng Minh dẫn đầu hướng phía trước đi đến.

Tiêu Lăng Hàn theo sát sau đó.

Hàn Tuyết Thành hàng năm hạ tuyết, bên này phòng ốc kiến trúc cũng không nhiều, càng nhiều người trụ chính là động phủ.

Chờ tới rồi cửa thành, Thượng Quan Hướng Minh mang theo Tiêu Lăng Hàn bay thẳng đến Thiên Ly Tuyết Sơn phương hướng bay đi.

Tiên Tôn cảnh tốc độ quả nhiên mau, chẳng sợ Tiêu Lăng Hàn dùng thuấn di, lấy hắn hiện tại tu vi, chỉ có thể là theo không kịp.

Mười lăm phút sau, Thượng Quan Hướng Minh ngừng ở một tòa tuyết sơn trước.

Thả ra thần thức xem xét một chút chung quanh hoàn cảnh, Tiêu Lăng Hàn phát hiện bọn họ hiện tại nơi vị trí là Thiên Ly Tuyết Sơn nội vây.

Hắn lại lần nữa thông qua đạo lữ khế ước cảm ứng Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí, kết quả phát hiện cùng phía trước cảm ứng được giống nhau, như ảnh như hiện, kia một tia cảm ứng tựa hồ tùy thời đều sẽ biến mất.

Thấy Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, Thượng Quan Hướng Minh hỏi: “Như thế nào?”

Tiêu Lăng Hàn lược hiện mất mát, “Vẫn là cùng lúc trước giống nhau.”

“Xem ra chỉ có vào xem, mới có thể được đến kết quả.”

Thượng Quan Hướng Minh ánh mắt nhìn về phía tuyết sơn, theo sau lại đối Tiêu Lăng Hàn nói: “Ngươi ở chỗ này chờ ta!”

“Bên trong có cường đại yêu thú?” Tiêu Lăng Hàn suy đoán nói.

“Một con tu vi cùng ta giống nhau băng tuyết gấu trắng.” Thượng Quan Hướng Minh biểu tình nghiêm túc.

“Kia tổ gia gia ngài cẩn thận một chút.”

“Ân.”

Không bao lâu, tuyết sơn bên trong truyền đến yêu thú rít gào: “Ngao ngao ngao……”

Trong tưởng tượng sơn băng địa liệt vẫn chưa phát sinh, yêu thú tiếng kêu cũng càng ngày càng nhỏ, cảm giác giống như đến từ chân trời, chậm rãi bên tai rốt cuộc nghe không thấy một chút thanh âm.

Tiêu Lăng Hàn đứng ở tuyết địa thượng, đem Phệ Linh Thử từ Long Ngọc không gian phóng ra.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử vừa ra tới, phát hiện đập vào mắt tất cả đều là bạch.

“Ngươi có thể hay không cảm ứng được Huyền Ý vị trí?” Tiêu Lăng Hàn trực tiếp hỏi nó

【 ta thử xem. 】

Đáp xong, Phệ Linh Thử lập tức bắt đầu cảm ứng.

Một lát sau, nó lắc lắc chuột đầu, 【 ta cảm ứng không đến chủ nhân ở nơi nào. 】

“Vậy ngươi nhìn nhìn lại này phụ cận có cái gì bảo vật.”

Phệ Linh Thử lập tức “Chi chi” hai tiếng, tìm kiếm bảo vật đây chính là nó thiên phú kỹ năng, so cảm ứng vô lương chủ nhân vị trí dễ dàng nhiều.

Theo cảm ứng, Phệ Linh Thử một đôi chuột mắt, càng thêm sáng ngời.

Thấy Phệ Linh Thử cười đôi mắt đều nheo lại, Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi: “Có thứ tốt?”

【 có a! Có một gốc cây vạn năm băng sơn tuyết liên. 】 Phệ Linh Thử vội không ngừng mà truyền âm nói.

“Có hay không thức tỉnh huyết mạch quả tử? Tỷ như thiên huyết quả, phượng huyết quả, huyết tinh quả chờ.”

Phệ Linh Thử liên tục lắc đầu.

Thầm nghĩ: Đại phôi đản thật đúng là sẽ ý nghĩ kỳ lạ, cho rằng thiên tài địa bảo là cải trắng, tùy ý có thể thấy được?

Nghe nói không có, Tiêu Lăng Hàn không cấm có chút thất vọng, Thượng Quan Huyền Ý Băng linh căn tuy rằng hiện ra, nhưng có thể hay không thành công thức tỉnh băng phượng huyết mạch, còn không biết.

Ba ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn tại chỗ đợi ba ngày cũng không thấy Thượng Quan Hướng Minh thân ảnh, liền ở hắn nghĩ muốn hay không tiến tuyết sơn đi xem thời điểm, nơi xa một đạo thân ảnh hướng tới hắn bay tới.

Chờ kia thân ảnh tới gần, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt kinh ngạc.

Chỉ thấy tới người một thân bạch y, mặt trên nhuộm đầy máu tươi, quần áo cũng rách tung toé, một đầu tóc bạc lộn xộn, như là một cái tổ chim, sắc mặt lược hiện tái nhợt.

Gặp người hạ xuống mặt đất, Tiêu Lăng Hàn tiến lên hai bước, quan tâm nói: “Tổ gia gia, ngài không có việc gì đi?”

“Ta không có việc gì!” Mới vừa nói xong, Thượng Quan Hướng Minh há mồm liền phun ra một búng máu.

Này…… Còn gọi không có việc gì?

“Ngài trước khôi phục, ta vì ngài hộ pháp.”

Thượng Quan Hướng Minh xua xua tay nói: “Chữa thương sự, ta chính mình tùy tiện tìm một chỗ liền hảo, ngươi vẫn là chạy nhanh đi tìm Huyền Ý.”

Nói xong, hắn lấy ra một cái không gian giới tử, “Đây là Huyền Ý phụ thân cấp đồ vật, ngươi cầm đi, đến lúc đó xem có thể hay không có tác dụng.”

Tiêu Lăng Hàn tiếp nhận không gian giới tử, vẫn là không yên tâm cứ như vậy rời đi, “Tổ gia gia chờ ngài tìm được chữa thương địa phương sau, ta lại rời đi cũng không muộn.”

“Cứu người như cứu hoả, kêu ngươi đi, ngươi liền mau đi. Bà bà mụ mụ, cùng cái nữ nhân giống nhau?”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

“Ta đây đi, tổ gia gia ngài…… Bảo trọng!”

Chờ Tiêu Lăng Hàn đi xa, Thượng Quan Hướng Minh nhịn không được lại lần nữa phun ra một búng máu. Kia chỉ băng tuyết gấu trắng thực sự lợi hại, nếu

không phải hắn thân gia phong phú, phỏng chừng hiện tại hắn đã bị băng tuyết gấu trắng cấp xử lý.

Hắn cùng băng tuyết gấu trắng chiến đấu ở trên hư không trung, cho nên Tiêu Lăng Hàn mới chưa thấy được.

Một người một thú đều là Tiên Tôn cảnh, nếu là liền trên mặt đất chiến đấu, nơi này tuyết sơn không chỉ có sẽ nhảy, nói không chừng khu vực này sẽ bị hai người công kích, trực tiếp đánh rớt đến Tu chân giới đi.

Theo sau, Thượng Quan Hướng Minh lung lay mà rời đi nơi này.

Tiêu Lăng Hàn phi dừng ở tuyết sơn đỉnh núi, Phệ Linh Thử ghé vào trên vai hắn, "Tham ăn quỷ, ngươi nói băng sơn tuyết liên ở nơi nào?"

Phệ Linh Thử truyền âm nói: 【 ở ngươi dưới chân. 】

"Ngươi xác định ở ta dưới chân?"

【 xác định. 】

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía mặt đất, thử thử độn địa thuật, kết quả hắn phát hiện độn địa thuật căn bản không thể thực hiện được.

Ngọn núi này bị một cái kết giới bao vây lấy, vừa rồi nếu không phải hắn sử dụng pháp thuật đều sẽ không phát hiện.

Hắn đem ánh mắt nhìn về phía Phệ Linh Thử, "Tham ăn quỷ, ngươi có thể đi vào sao?"

【 không biết! 】

"Thử xem sẽ biết." Nói, Tiêu Lăng Hàn đem Phệ Linh Thử đặt ở trên mặt đất, nó một thân tuyết trắng lông tóc, cơ hồ cùng tuyết địa hòa hợp nhất thể.

Một cái chớp mắt công phu, Phệ Linh Thử liền biến mất ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Thực mau nó lại xuất hiện, chỉ là nó xuất hiện là xuất hiện, lại bị một tầng nhìn không thấy kết giới chặn ra tới lộ.

Phệ Linh Thử chạy trốn vài cái cũng chưa vụt ra tới, không cấm há hốc mồm ở đương trường.

Cái này kết giới thế nhưng chỉ có thể vào, không thể ra.

"Ngươi thử xem ở bên trong có thể hay không cảm ứng được Huyền Ý?" Tiêu Lăng Hàn hỏi.

Phệ Linh Thử mờ mịt mà nhìn Tiêu Lăng Hàn, chỉ thấy hắn miệng trương trương hợp hợp, lại nghe không thấy một tia thanh âm.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 663

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 663 tìm được Huyền Ý

Nhìn thấy Phệ Linh Thử một bộ ngu si bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn mày không cấm nhăn lại.

Theo sau, hắn lấy ra một trương giấy, lại lấy ra bút, đem vừa rồi câu nói kia, viết trên giấy, làm Phệ Linh Thử xem.

Cũng ít nhiều Phệ Linh Thử thích xem thoại bản tử, giống nhau thường thấy tự nó đều nhận thức.

Thấy rõ trên giấy nội dung sau, nó gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn trong lòng vui vẻ, nói như thế tới, Thượng Quan Huyền Ý liền ở bên trong, chỉ là có tầng này kết giới cách trở, chính mình vô pháp cảm ứng được hắn tồn tại.

Hắn lại trên giấy viết nói: “Tham ăn quỷ, ngươi đi trước nhìn xem Huyền Ý có hay không ở băng sơn tuyết liên nơi địa phương, ta tìm xem có hay không tiến vào này tòa tuyết sơn phương pháp.”

Phệ Linh Thử lập tức gật gật đầu, xoay người liền biến mất ở Tiêu Lăng Hàn trong mắt.

Mở ra linh nhãn, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu một tấc tấc tra tìm tuyết sơn kết giới bạc nhược chỗ.

Hắn từ đỉnh núi phi đến giữa sườn núi, lại từ giữa sườn núi phi đến chân núi; sơn này mặt tìm, lại đi sơn một khác mặt.

Thẳng đến thần thức tiêu hao quá độ, phần đầu truyền đến choáng váng cảm, Tiêu Lăng Hàn mới đình chỉ xem xét. Lúc sau hắn tìm một cái không người vô yêu thú sơn động, chuẩn bị chờ thần thức khôi phục sau lại tra tìm.

Bố trí hảo trận pháp, hắn liền tiến vào Long Ngọc không gian, bởi vì muốn tìm Thượng Quan Huyền Ý, ở không gian trung khôi phục có thể tiết kiệm không ít thời gian. Tiêu Lăng Hàn trực tiếp xuất hiện ở Long Ngọc không gian cung điện cửa, hắn vẫn chưa đi vào, mà là ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi, lấy ra một viên Dưỡng Hồn Đan ăn xong sau, liền bắt đầu hóa giải dược lực.

Dưỡng Hồn Đan dược hiệu chậm rãi tẩm bổ linh hồn của hắn.

Theo đan dược tẩm bổ, Tiêu Lăng Hàn cảm giác linh hồn của chính mình như là đang tắm tắm nắng trung, phá lệ thoải mái. Vừa rồi còn có chút đau đầu cũng không đau, đầu óc cũng đi theo thanh minh lên.

Ở không gian trung tu dưỡng mười ngày, Tiêu Lăng Hàn mới đem tiêu hao linh hồn lực bổ trở về.

Trong không gian mười ngày, bên ngoài chỉ qua đi nửa canh giờ.

Ra không gian sau, hắn tiếp tục tra tìm tuyết sơn kết giới bạc nhược chỗ.

Một canh giờ sau.

Tuyết sơn chân núi, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc ở chỗ này tìm được một chỗ so sánh với cái khác địa phương muốn bạc nhược một ít kết giới.

Nếu là không cần linh nhãn xem, hắn trước mắt đó là trống không một vật. Mở ra linh nhãn, hiện ra ở trong mắt kết giới là trong suốt màu thủy lam, nhan sắc càng sâu, thuyết minh kết giới càng là vững chắc.

Mà Tiêu Lăng Hàn trước mặt màu thủy lam liền rất thiển, so cái khác địa phương muốn thiển một nửa.

Duỗi tay chạm đến kết giới, cảm giác như là sờ ở một tầng nhìn không thấy pha lê thượng, mà kia pha lê dị thường cứng rắn.

Gọi ra Mặc Hàn Kiếm, Tiêu Lăng Hàn thanh kiếm cử qua đỉnh đầu, hướng tới trước mặt kết giới nhất kiếm chém xuống.

Kết quả kết giới chỉ là lắc lư một chút, không có chút nào biến hóa, cũng không có tiếng vang truyền ra.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn đem dung hợp sau tiên linh khí thua đến Mặc Hàn Kiếm trên người, sau đó lại lần nữa nhắm ngay kết giới, nhất kiếm chém xuống.

Lần này kết giới bị kiếm trảm đến địa phương, phá khai rồi một cái cánh tay thô cái khe.

Thấy vậy tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa hướng Mặc Hàn Kiếm trên người đưa vào dung hợp sau tiên linh khí, nhắm ngay kết giới nhất kiếm huy hạ.

Cứ như vậy, hắn liên tục chém mười tới hạ, ở kết giới có thể hơn người sau, hắn trực tiếp thuấn di vào kết giới bên trong.

Chờ hắn tiến vào kết giới bên trong sau, kết giới ở trước mặt hắn lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khép lại.

Bất quá mấy tức thời gian, kết giới lại khôi phục thành nguyên lai bộ dáng.

Tiến vào kết giới trung Tiêu Lăng Hàn lại là một mông nằm liệt ngồi dưới đất.

Bởi vì ở chém xuống cuối cùng kia nhất kiếm sau, hắn đan điền trung tiên linh khí toàn bộ bị rút cạn. Hoãn khẩu khí, hắn ngay tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, lấy ra thượng phẩm tiên thạch, bắt đầu khôi đan điền trung đã thấy đáy tiên linh khí.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn đan điền trung tiên linh khí lại lần nữa tràn đầy, hắn dừng lại tu luyện, chậm rãi mở mắt ra, trong mắt hiện lên một đạo tinh

quang.

Theo sau, hắn liền dùng đạo lữ khế ước thử xem có thể hay không cảm ứng được Thượng Quan Huyền Ý.

Thực mau, hắn liền phát hiện Thượng Quan Huyền Ý liền ở hắn cách đó không xa.

Đứng dậy sau, Tiêu Lăng Hàn theo đạo lữ khế ước cảm ứng được phương hướng, triều Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí bước vào.

Chỉ là không đi bao lâu, trước mặt hắn liền xuất hiện một cái đường nhỏ.

Đường nhỏ cuối Phệ Linh Thử chính triều hắn chạy tới.

"Chi chi chi!"

【 ta nhìn đến chủ nhân, chỉ là……】 Phệ Linh Thử thật cẩn thận mà ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, kế tiếp nói, nó không biết nên nói như thế nào.

"Chỉ là cái gì?" Tiêu Lăng Hàn một bên hỏi, một bên duỗi tay đem Phệ Linh Thử nhắc tới tới, đặt ở chính mình trên vai, sau đó dọc theo đường nhỏ triều tuyết sơn bên trong đi đến.

【 chỉ là ta không thấy được người khác. 】 Phệ Linh Thử rối rắm một phen nói.

Tiêu Lăng Hàn chau mày, Phệ Linh Thử lời nói là có ý tứ gì?

Cái gì nhìn đến Huyền Ý, lại không thấy được người khác?

Như thế nào cảm giác Phệ Linh Thử lời nói, lộn xộn.

Bởi vì Phệ Linh Thử nói, hắn dưới chân bước chân không cấm nhanh hơn vài phần.

Sau đó không lâu, Tiêu Lăng Hàn trước mặt xuất hiện xem một phiến từ băng làm thành môn, cẩn thận quan sát một phen sau, hắn phát hiện này phiến môn thực hảo khai, phàm là Băng linh căn tu sĩ đều có thể mở ra.

Vận chuyển công pháp, một đạo băng thuộc tính công kích đánh vào băng trên cửa, môn ở trước mặt hắn chậm rãi vỡ vụn, hắn trực tiếp đi vào.

Chờ Tiêu Lăng Hàn tiến vào sau, phía sau vỡ vụn môn lại chậm rãi khôi phục thành nguyên lai bộ dáng.

Vừa thấy liền biết, chủ nhân nơi này sẽ thời gian pháp tắc.

Chỉ vì vừa rồi kia phiến băng trên cửa bị người thi triển thời gian pháp tắc, liền cùng bọn họ gặp được họa trung thế giới giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn theo khiết ước cảm ứng được vị trí vẫn luôn hướng phía trước đi, xuyên qua vài đạo băng môn, mới đến Thượng Quan Huyền Ý nơi băng thất trước.

Hắn tay gấp không chờ nổi mà đem trước mắt môn đẩy ra, mà hắn trên vai Phệ Linh Thử chạy nhanh vươn hai chỉ chân trước, đem đôi mắt gắt gao che lại.

Đương Tiêu Lăng Hàn thấy rõ trước mắt cảnh tượng khi, thạch hóa ở đương trường.

Chỉ vì trước mặt hắn căn bản không có Thượng Quan Huyền Ý tồn tại, xuất hiện ở trước mặt hắn chính là một con màu xanh băng tiểu phượng hoàng.

Mà đạo lữ khế ước cảm ứng được một khác đầu chính là trước mặt giường băng thượng tiểu phượng hoàng.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn cuối cùng là minh bạch, vì sao vừa rồi Phệ Linh Thử nói nó gặp được Thượng Quan Huyền Ý, lại không có nhìn thấy người khác.

Tức phụ nhi hiện tại biến thành một con băng phượng, không phải hình người, tự nhiên không có khả năng nhìn thấy người khác.

Vài bước đi đến giường băng bên, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhẹ nhàng chạm chạm băng phượng, băng phượng thân thể giống băng giống nhau, lạnh băng vô cùng.

"Huyền Ý, Huyền Ý." Hắn thử gọi hai tiếng, kết quả băng phượng không hề phản ứng.

Liền ở hắn tưởng tham nhập Thượng Quan Huyền Ý thức hải khi, Minh Vương Âm Hỏa từ nhỏ phượng hoàng trong thân thể bay ra tới. Vây quanh Tiêu Lăng Hàn xoay hai vòng, ngừng ở trước mặt hắn.

Như là tự cấp hắn nói cái gì.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn cùng Phệ Linh Thử giống nhau, cùng Minh Vương Âm Hỏa ngôn ngữ không thông.

Không có biện pháp, Tiêu Lăng Hàn đành phải gọi ra trong cơ thể Hỗn Độn Thánh Viêm, Hỗn Độn Thánh Viêm mới vừa vừa hiện thân, Minh Vương Âm Hỏa theo bản năng liền muốn tránh tiến băng phượng trong cơ thể.

"Đứng lại." Tiêu Lăng Hàn thấp giọng quát.

Hắn chỉ là muốn cho Hỗn Độn Thánh Viêm cùng Minh Vương Âm Hỏa giao lưu, lại không nghĩ rằng Minh Vương Âm Hỏa như vậy sợ Hỗn Độn Thánh Viêm, thấy nó quay đầu liền chạy.

Thượng Quan Huyền Ý đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Nếu hắn đã thành công thức tỉnh rồi băng phượng huyết mạch, kia hắn hẳn là tỉnh mới là.

Hiện tại này hết thảy đều phải Minh Vương Âm Hỏa vì hắn giải thích nghi hoặc.

Hỗn Độn Thánh Viêm chỉ là lẳng lặng mà ngừng ở Tiêu Lăng Hàn bên cạnh, cũng không có bụng đói ăn quàng muốn đi ăn Minh Vương Âm Hỏa. Vân Lan bí cảnh một hàng, nó đã khôi phục lại. Chỉ cần Tiêu Lăng Hàn thực lực tăng trưởng, nó uy lực tự nhiên sẽ đi theo cùng nhau tăng trưởng.

Minh Vương Âm Hỏa phát hiện Hỗn Độn Thánh Viêm là thật sự không có muốn cắn nuốt nó, nó lúc này mới yên lòng. Lập tức liền hướng Hỗn Độn Thánh Viêm tự thuật có quan hệ Thượng Quan Huyền Ý tình huống.

Hỗn Độn Thánh Viêm nghe minh bạch sau, liền đem này đó tin tức truyền lại cấp Tiêu Lăng Hàn.

Nguyên lai Thượng Quan Huyền Ý là ở Lạc Thiên bí cảnh trung, không cẩn thận đi vào một vị băng phượng tiền bối tu luyện nơi. Ở Minh Vương Âm Hỏa thao tác hạ, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp bị truyền tống đến vị kia tiền bối lưu lại truyện thừa nơi, cũng chính là nơi này.

Đây cũng là vì sao Thượng Quan Huyền Ý có thể thành công thức tỉnh băng phượng huyết mạch nguyên nhân.

Chỉ là Thượng Quan Huyền Ý thức tỉnh huyết mạch, muốn so người bình thường thức tỉnh yêu cầu thiên tài địa bảo nhiều ra vài lần, lúc này mới dẫn tới hắn tuy rằng thành công thức tỉnh rồi huyết mạch, lại như cũ hôn mê bất tỉnh, bởi vì năng lượng không đủ.

Muốn làm hắn sớm một chút tỉnh lại, liền phải cho nó càng nhiều băng thuộc tính thiên tài địa bảo.

Hiểu biết đến Thượng Quan Huyền Ý đại khái tình huống sau, Tiêu Lăng Hàn lấy ra phía trước Thượng Quan Hướng Minh cho hắn không gian giới tử.

Thần thức đảo qua không gian giới tử, bên trong tất cả đều là băng thuộc tính thiên tài địa bảo.

Xem ra, Thượng Quan Huyền Ý phụ thân sớm có chuẩn bị.

Tiêu Lăng Hàn lại không biết, này những thiên tài địa bảo nguyên bản là vì Thượng Quan Tinh Vũ chuẩn bị, chỉ vì Thượng Quan Huyền Ý nơi này đã xảy ra đột phát trạng huống, Thượng Quan Minh Thanh mới có thể đem đồ vật cấp Thượng Quan Huyền Ý.

Phía trước được đến thiên tài địa bảo đều là Minh Vương Âm Hỏa ở giúp Thượng Quan Huyền Ý luyện hóa, giữa xói mòn mất không ít tiên linh khí.

Hiện tại đổi thành Tiêu Lăng Hàn, hắn tự nhiên sẽ không làm thiên tài địa bảo trung tiên linh khí xói mòn rớt.

Trực tiếp mang theo băng phượng vào Long Ngọc không gian, sau đó hắn đem sở hữu thiên tài địa bảo đều luyện chế thành nước thuốc, như vậy có thể làm Thượng Quan Huyền Ý càng tốt nuốt cùng hấp thu.

Một người một con phượng hoàng, ở không gian trung ước chừng đãi ba năm, mới đem Thượng Quan Minh Thanh chuẩn bị thiên tài địa bảo toàn bộ luyện hóa.

Hấp thu như vậy nhiều ngày mới địa bảo, Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc ở Tiêu Lăng Hàn chờ đợi hạ từ từ chuyển tỉnh.

Tỉnh lại sau hắn phát hiện chính mình tầm mắt lại thu nhỏ, lập tức cảm thụ một chút tự thân, hắn lúc này mới phát hiện chính mình cư nhiên lại thành một con tiểu phượng hoàng. Lần này không hề là một thân màu đỏ mao, mà là màu lam. Đã trở thành quá phượng hoàng hắn, trước lạ sau quen, trực tiếp biến trở về hình người.

“Lăng Hàn.” Biến thành hình người hắn, kích động mà gọi Tiêu Lăng Hàn một tiếng, cả người đều triều hắn đánh tới.

Tức phụ nhi vừa tỉnh tới liền nhào vào trong ngực, Tiêu Lăng Hàn mở ra hai tay vững vàng mà đem hắn ôm vào trong ngực.

“Huyền Ý, ta tưởng ngươi.”

“Ta cũng tưởng ngươi.”

Hai người nhìn nhau không nói gì, trực tiếp hôn lên lẫn nhau, kể rõ trong khoảng thời gian này chia lìa nỗi khổ tương tư.

Song tu mười ngày, hai người mới kết thúc triền miên.

Thượng Quan Huyền Ý cuối cùng ký ức chính là hắn ở Lạc Thiên bí cảnh, không cẩn thận chạm vào tuyết sơn kết giới, sau đó bị hút vào tuyết sơn. Chuyện sau đó, hắn một chút ký ức đều không có, bao gồm hắn là như thế nào biến thành băng phượng hoàng sự, hắn đều không rõ ràng lắm.

Cũng may mắn hắn không nhớ rõ, bằng không tỉnh lại hắn, phỏng chừng sẽ trước tiên đem Minh Vương Âm Hỏa cấp băm. Chỉ vì Minh Vương Âm Hỏa ở giúp hắn luyện hóa thiên tài địa bảo thời điểm, đồng thời ở bỏng cháy hắn.

Trong lòng ngực ôm Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình tâm lại lần nữa bị điền đến tràn đầy. Khoảng thời gian trước bất an cùng sợ hãi, ở nhìn thấy trong lòng ngực người thời khắc đó, hết thảy đều biến thành bọt nước.

“Huyền Ý.”

“Ân?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không biết hắn đột nhiên kêu chính mình làm cái gì.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo mũi hắn, mới cười nói: “Lần này là ta chiếm ngươi tiện nghi.”

“Nói giống như nào thứ ngươi không chiếm ta tiện nghi giống nhau!” Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay chụp bay Tiêu Lăng Hàn nhéo chính mình cái

mũi tay.

“Lần này chiếm song trọng tiện nghi.”

Cúi đầu hôn hôn lên quan Huyền Ý giữa mày, ôm lấy hắn tay không cấm nắm thật chặt, làm hắn càng tới gần chính mình.

“Chiếm tiện nghi còn phân đơn song?” Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt nghi hoặc.

“Cùng ngươi song tu trước, ta chỉ có Tiên Quân hậu kỳ tu vi, cùng ngươi song tu mười ngày, ta hiện tại tu vi đã tới rồi Tiên Quân đỉnh.” Tiêu Lăng Hàn giải thích nói.

“Điểm này tiểu tiện nghi, bổn thiếu gia duẫn. Huống chi trước kia bổn thiếu gia đồng dạng chiếm quá ngươi phương diện này tiện nghi.” Thượng Quan Huyền Ý không lắm để ý nói.

Nói xong, duỗi tay gắt gao ôm Tiêu Lăng Hàn.

“Ta mệt nhọc, tưởng trước ngủ một giấc.”

“Ngươi đều ngủ vài thập niên, còn vây?”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn xoay người đè ở Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Gian nan mà nuốt khẩu nước miếng, Thượng Quan Huyền Ý ngữ khí mang theo thương lượng, “Lăng Hàn, chúng ta không phải mới song tu mười ngày sao? Ngươi trước làm ta ngủ một giấc, chờ ta tỉnh ngủ sau, lại cùng ngươi song tu.”

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 664

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 664 kinh người tin tức

Tiêu Lăng Hàn cúi đầu nhẹ mổ một ngụm Thượng Quan Huyền Ý môi, nói giọng khàn khàn: “Mười ngày như thế nào đủ, ta tưởng vẫn luôn cùng ngươi ở bên nhau, vĩnh viễn đều không xa rời nhau.”

Chỉ có cùng liều chết triền miên, mới có thể rõ ràng chính xác cảm nhận được đối phương tồn tại. Hắn liền sợ này hết thảy là một giấc mộng, sau đó hóa thành bọt nước biến mất không thấy.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Tiêu Lăng Hàn nói vĩnh viễn đều không xa rời nhau, không biết là loại nào không xa rời nhau?

Gia hỏa này nói chuyện càng ngày càng có kỹ thuật hàm lượng, làm đến hình như là hắn nghĩ nhiều giống nhau.

“Chúng ta sẽ vẫn luôn ở bên nhau. Đúng rồi, Phệ Linh Thử cùng hai đóa dị hỏa giống như còn ở bên ngoài đi? Chúng ta ở trong không gian đãi bao lâu?”

Bị Thượng Quan Huyền Ý vừa nhắc nhở, Tiêu Lăng Hàn lúc này mới nhớ tới kia ba con. Trong mắt chỉ có tức phụ nhi hắn, hoàn toàn đem kia ba con cấp quên mất. Luyện đan dùng chính là thú hỏa, hắn cũng chưa chú ý.

“Ta phía trước giúp ngươi hấp thu luyện hóa thiên tài địa bảo hoa ba năm thời gian.”

“Cư nhiên lâu như vậy? Mau rời giường, chúng ta trước đi ra ngoài nhìn kỹ hẵng nói.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý đẩy đẩy trên người người, ý bảo hắn đi xuống.

Lại cúi đầu nhẹ nhàng hôn một chút Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn mới đứng dậy.

Chờ hai người xuất hiện ở băng thất trung, liền thấy Phệ Linh Thử súc ở một góc, mà Minh Vương Âm Hỏa ở bên kia góc trung, chỉ có Hỗn Độn Thánh Viêm như là vương giả, huyền phù ở băng thất trung ương, trên cao nhìn xuống mà nhìn mặt khác hai chỉ.

Thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý xuất hiện, Phệ Linh Thử như là thấy được cứu tinh, lập tức lẻn đến Thượng Quan Huyền Ý trên vai. Nó quá không dễ dàng, cảm giác kia hai đóa dị hỏa tùy thời đều bạo khởi, sau đó đem nó một thân màu trắng da lông, thiêu một tia không dư thừa.

Minh Vương Âm Hỏa cũng là lập tức phi tiến Thượng Quan Huyền Ý đan điền trung.

Chỉ có Hỗn Độn Thánh Viêm lắc lư mà bay đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, nó một bộ không chút hoang mang bộ dáng, cùng kia hai chỉ hình thành tiên minh đối lập.

【 chủ nhân! 】 Phệ Linh Thử thanh âm uyển chuyển, lại có chút u oán.

Nghe được như vậy kêu gọi, Thượng Quan Huyền Ý run run thân mình, nghiêng đầu nhìn về phía trên vai Phệ Linh Thử, "Tham ăn quỷ, ngươi có thể hay không bình thường điểm."

【 nhân gia thực bình thường, nhân gia chính là tưởng ngươi. 】 Phệ Linh Thử thanh âm đà đà.

"Ngươi còn như vậy nói chuyện, ta cần phải đem ngươi ném văng ra." Thượng Quan Huyền Ý cảnh cáo nói.

【 không phải nói một ngày không thấy như cách tam thu sao? Chúng ta đều mấy chục năm chưa thấy qua, ngươi như thế nào liền không nghĩ ta đâu? 】 Phệ Linh Thử đầy bụng ủy khuất, vô lương chủ nhân thế nhưng ở ghét bỏ chính mình.

"Ngươi nói ai cùng ngươi một ngày không thấy như cách tam thu?" Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhắc tới Phệ Linh Thử cái đuôi.

Những lời này muốn nói cũng là nên từ hắn tới nói, Phệ Linh Thử nói ra, tính chuyện gì?

【 thoại bản tử thượng không đều là như thế này viết sao? Không phải nói hai người thật lâu không gặp mặt, tái kiến thời điểm, liền dùng những lời này tới hình dung sao? 】 đột nhiên bị ninh lên, Phệ Linh Thử còn có chút ngốc, theo bản năng giải thích nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Này giải thích hoàn toàn không thành vấn đề, nhưng từ Phệ Linh Thử trong miệng nói ra, hắn như thế nào cảm thấy như vậy biệt nữu, còn có điểm quái quái cảm giác.

Thấy Tiêu Lăng Hàn từ nghèo, Thượng Quan Huyền Ý âm thầm cười trộm, gia hỏa này rõ ràng chính là ở ghen, còn lý không rõ manh mối. Ngược lại hướng Phệ Linh Thử hỏi: "Tham ăn quỷ, ngươi phía trước không phải nói nơi này có một đóa băng sơn tuyết liên sao?"

【 phía trước là có, bất quá hiện tại đã không có. 】 Phệ Linh Thử đầy mặt tiếc nuối.

"Cái gì kêu phía trước có?" Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

【 bởi vì băng sơn tuyết liên đã bị chủ nhân ngươi ăn. 】 Phệ Linh Thử giải thích nói.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn có như vậy phí phạm của trời sao?

Lại nói, một đóa vạn năm băng sơn tuyết liên liền tính bị hắn ăn, hắn cũng đến luyện hóa đã lâu đi?

"Thật bị ta ăn?" Hắn hoài nghi mà nhìn về phía Phệ Linh Thử.

【 là thật bị chủ nhân ngươi ăn, ta tận mắt nhìn thấy. Chính là ta mới vừa tìm được ngươi thời điểm, vừa lúc nhìn thấy kia đóa băng sơn tuyết liên ở ngươi bên miệng, tận mắt nhìn thấy nó một chút dung tiến ngươi trong thân thể. 】

Ách……

Còn có chuyện như vậy?

Thượng Quan Huyền Ý tỏ vẻ hắn hoàn toàn không có ấn tượng.

Tiêu Lăng Hàn lại là bừng tỉnh, khó trách hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý song tu sau, tu vi sẽ thăng cấp một cái tiểu cảnh giới. Phải biết rằng hắn hiện tại tăng lên tu vi sở yêu cầu tiên linh khí cũng không phải là một cái số lượng nhỏ.

Một ngày sau.

Hai người xuất hiện ở Hàn Tuyết Thành cửa thành ngoại.

Đi đến cửa thành vị trí, liếc mắt một cái là có thể nhìn đến trong thành tình huống, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: "Cảm giác tòa thành này hảo thanh lãnh."

Vào thành liền tiên thạch đều không cần giao nộp.

Trong thành trên đường phố không thấy một người, cả tòa thành liền cho người ta một loại thực tiêu điều, hoang vắng cảm giác, tựa hồ không giống như là một tòa thành, càng như là vùng hoang vu dã ngoại.

"Nơi này chỉ có một ít Băng linh căn tu sĩ sẽ đến, tự nhiên liền thanh lãnh chút." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra liên lạc thạch, chuẩn bị liên hệ Thượng Quan Hướng Minh. Ngày đó hắn rõ ràng là bị trọng thương, lại lo lắng Thượng Quan Huyền Ý, cho nên mới sẽ làm hắn trước rời đi đi tìm Thượng Quan Huyền Ý.

Chỉ là chờ Tiêu Lăng Hàn tin tức phát ra đi đã lâu, cũng không thấy trong tay liên lạc thạch có phản ứng.

"Tổ gia gia vẫn là không có hồi tin tức sao?"

"Ân, cũng không biết hắn hiện tại như thế nào? Nếu không có hắn mang theo ta tới tìm ngươi, liền tính ta tìm được Thiên Ly Tuyết Sơn cũng vô pháp tiến vào ngươi nơi địa phương."

Một con Tiên Tôn cảnh yêu thú cũng không phải là hắn hiện tại có thể đối phó.

"Lăng Hàn, nếu không chúng ta đi Thiên Thịnh Tiên Vực Quảng Lăng Thành tìm Tinh Vũ bọn họ hỏi một chút tình huống, rốt cuộc tổ gia gia bị thương là bởi vì ta." Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói.

"Hảo." Nói, hai người liền triều Truyền Tống Trận vị trí đi đến.

Thiên Thịnh Tiên Vực.

Đi ra Truyền Tống Trận, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp tìm được quản lý Truyền Tống Trận tu giả.

"Xin hỏi nơi này là nơi nào?"

"Phong Dụ Thành."

"Chúng ta muốn đi Quảng Lăng Thành."

"Hai vị tiền bối bên kia xếp hàng liền hảo."

Lại lần nữa bị bạch quang bao vây, lúc sau đó là trời đất quay cuồng cảm giác.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền đến Quảng Lăng Thành.

Hai người đi ra Truyền Tống Trận, trải qua tiểu quảng trường đi đến xuất khẩu khi, phát hiện có cái Đại La Kim Tiên nam tiên thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn xem.

Tuy rằng biết chính mình lớn lên đẹp, nhưng đối phương kia không chút nào che giấu ánh mắt, mặc cho ai bị như vậy nhìn chằm chằm, cũng sẽ cảm thấy không thoải mái. Tiêu Lăng Hàn trong lòng không vui, lạnh lùng mà nhìn lướt qua nhìn chằm chằm chính mình xem nam tiên, trong mắt mang theo cảnh cáo.

Nào biết, đối phương thế nhưng đối hắn lộ ra một cái xán lạn cười.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Thấy đối phương một chút đều không sợ chính mình bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn thiếu chút nữa hoài nghi chính mình có phải hay không lại ẩn tàng rồi tu vi. Từ, từ Lạc Thiên bí cảnh ra tới sau, hắn liền không lại che giấu quá chính mình tu vi.

Hắn muốn đề cao chính mình luyện đan mức độ nổi tiếng, tu vi thấp không thể được.

Đương nhiên, hắn cũng không sợ bị người hoài nghi, rốt cuộc có thật nhiều đi rồi cứt chó vận, tiến một chuyến bí cảnh tu vi tăng nhiều người cũng không phải chưa từng có. Hơn nữa hắn luyện đan thuật hảo, mỗi ngày khái đan dược, tu vi không trướng kia mới là việc lạ. Quan trọng nhất chính là hắn luyện chế đan dược cũng chưa cái gì tạp chất, mọi người đối như vậy đan dược tất nhiên là cầu mà không được.

Nam tiên vài bước đi đến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

"Hai vị tiền bối hảo, vãn bối Dư Thế Kiệt."

Nói xong, hắn nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Nói vậy vị này chính là Tiêu tiền bối?"

"Ngươi nhận thức ta?" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói.

Dư Thế Kiệt lấy ra một trương bức họa đối lập một chút, tuy rằng họa không phải giống nhau như đúc, nhưng có bảy phần rất giống.

"Là Thượng Quan sư huynh muốn ta tới đón hai vị tiền bối."

Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Ngươi nói Thượng Quan sư huynh là Thượng Quan Tinh Vũ?"

"Đúng vậy."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau, Thượng Quan Tinh Vũ như thế nào biết bọn họ sẽ đến Quảng Lăng Thành?

Trước mắt liền tính hỏi, phỏng chừng cái này kêu Dư Thế Kiệt người cũng không rõ ràng lắm. Xem ra chỉ có thể chờ nhìn thấy Thượng Quan Tinh Vũ bản nhân, hỏi lại hỏi hắn.

"Dẫn đường đi."

"Hảo, hai vị tiền bối xin theo ta tới." Nói, Dư Thế Kiệt liền triều tiểu quảng trường bên ngoài đi đến.

Xuyên qua một cái đường phố, Dư Thế Kiệt mang theo hai người tiến vào một tòa tiểu viện.

Tiểu viện không lớn, nhưng nên có đều có.

"Hai vị tiền bối trước tiên ở nơi này nghỉ ngơi, Thượng Quan sư huynh không lâu liền sẽ tới đây."

"Làm phiền."

Đãi Dư Thế Kiệt đi rồi, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở trong viện bàn đá bên, lẳng lặng chờ đợi.

Sau nửa canh giờ.

Trong viện trận pháp bị người từ bên ngoài mở ra một cái thông đạo, một lát sau, liền thấy Thượng Quan Tinh Vũ từ sân ngoại đi đến.

"Lăng Hàn, Huyền Ý."

Hai người hơi hơi gật đầu, chờ hắn ngồi xuống sau, Thượng Quan Huyền Ý mới hỏi nói: "Tinh Vũ, ngươi như thế nào biết chúng ta muốn tới Quảng Lăng Thành?"

Thượng Quan Tinh Vũ giải thích nói: "Các lão đã trở lại trong tộc, hắn đoán các ngươi sẽ tìm đến ta, cho nên ta liền ở Vân Cực Tông tuyên bố nhiệm vụ. Chỉ là ta hôm qua mới tuyên bố nhiệm vụ, không nghĩ tới các ngươi tới nhanh như vậy, sớm biết rằng ta liền tự mình đi Truyền Tống Trận nơi đó chờ các ngươi."

"Kia tổ gia gia hắn có khỏe không?" Thượng Quan Huyền Ý lại hỏi.

"Tổ gia gia?" Thượng Quan Tinh Vũ kinh ngạc.

Thượng Quan Huyền Ý nói tổ gia gia không phải là các lão đi?

Các lão ngày thường không phải một bộ người sống chớ gần bộ dáng sao?

Như thế nào sẽ làm đại ca kêu hắn tổ gia gia?

"Hắn là chính là ngươi trong miệng các lão." Tiêu Lăng Hàn nói tiếp nói.

Thật đúng là!

Xem ra các lão hắn là thực thích đại ca, bằng không cũng sẽ không làm hắn như vậy xưng hô.

"Ta không trở về, cụ thể tình huống không quá hiểu biết. Bất quá ta nghe phụ thân nói, các lão công đạo xong sự tình sau, liền bế quan." Thượng Quan Tinh Vũ giải thích nói.

Bế quan?

Xem ra hắn là ở chữa thương.

Ba người lại hàn huyên vài câu, Thượng Quan Tinh Vũ đột nhiên nói: "Đúng rồi, Thiên Kiếm Tông Cảnh Hoàng Tiên Tôn muốn tổ chức hợp tịch đại điển, các ngươi đi sao?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều hoài nghi Thượng Quan Tinh Vũ có phải hay không hỏi sai rồi đối tượng.

Cái gì Cảnh Hoàng Tiên Tôn?

Bọn họ nghe đều không có nghe qua tên này, càng không thể nhận thức, hắn hợp tịch đại điển cùng hai người không có một khối tiên thạch quan hệ.

Cho nên, Thượng Quan Tinh Vũ vì sao phải như vậy hỏi?

Hai người đầy mặt nghi hoặc, đồng thời quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ, chờ hắn giải thích nghi hoặc.

Một phách cái trán, Thượng Quan Tinh Vũ ảo não nói: "Nhìn ta, là ta không đem nói rõ ràng."

Uống lên nước miếng, thấy hai người đều một bộ cảm thấy hứng thú bộ dáng, hắn mới mở miệng nói: "Các ngươi tuy rằng không quen biết Cảnh Hoàng Tiên Tôn, nhưng nhận thức hắn đạo lữ."

"Hắn đạo lữ ai?" Thượng Quan Huyền Ý ngay sau đó hỏi.

Thượng Quan Tinh Vũ chậm rãi phun ra bốn chữ: “Thượng Quan Cảnh Phong!”

Kích động dưới, Thượng Quan Huyền Ý chợt đứng lên, lại lần nữa hỏi: “Ngươi nói là ai?”

Hắn cảm thấy vừa rồi nhất định là chính mình ảo giác, như thế nào sẽ nghe được chính mình gia gia tên.

Xem hắn kích động như vậy, Thượng Quan Tinh Vũ duỗi tay ý bảo hắn ngồi xuống.

Thượng Quan Huyền Ý cũng biết chính mình vừa rồi có chút thất thố, bất quá mặc cho ai nghe nói chính mình gia gia sẽ cùng người khác kết làm đạo lữ, phỏng chừng đều sẽ không bình tĩnh.

Tuy rằng hắn không biết chính mình nãi nãi là ai, nhưng hắn nhớ rõ khi còn nhỏ hỏi qua nhà mình gia gia, lúc ấy gia gia biểu tình giống như là đầy mặt hồi ức, còn có chút mất mát.

Cứ việc Thượng Quan Cảnh Phong chưa nói nãi nãi sống hay chết, không ảnh hưởng hắn suy đoán chính mình nãi nãi hẳn là sớm đã chết.

Bằng không gia gia như thế nào sẽ lộ ra hồi ức cùng mất mát biểu tình.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý bình phục xuống dưới, Thượng Quan Tinh Vũ mới buồn bã nói: “Cảnh Hoàng Tiên Tôn đạo lữ chính là ngươi gia gia Thượng Quan Cảnh Phong.”

“Phanh!” Thượng Quan Huyền Ý trong tay cái ly trực tiếp bị hắn niết chia năm xẻ bảy.

Vừa rồi hắn còn có thể an ủi là chính mình nghe lầm, nhưng hiện tại Thượng Quan Tinh Vũ đã nói như vậy minh bạch, hắn không có khả năng lại lừa mình dối người.

Quả nhiên là chính mình gia gia.

Như thế nào sẽ là chính mình gia gia đâu?

Kia chính là Tiên Tôn cảnh cường giả, chính mình gia gia lớn lên giống nhau, mới vừa phi thăng Tiên giới không lâu, tu vi khẳng định cũng là giống nhau.

Như vậy hắn, rốt cuộc là như thế nào nhận thức Tiên Tôn cảnh tu giả?

Tiên Tôn cảnh người, chính là bọn họ tới Tiên giới lâu như vậy, tổng cộng cũng mới thấy qua bốn cái.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 665

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 665 kiến thức quá ít

Tiêu Lăng Hàn cũng là nghe như lọt vào trong sương mù, Thượng Quan lão gia tử thế nhưng muốn cùng Tiên Tôn cảnh cường giả kết làm đạo lữ!

Việc này như thế nào nghe, đều cảm giác có chút mơ hồ.

Kia chính là Tiên Tôn cảnh cường giả!

Những cái đó tu vi cao người cơ hồ đều là đôi mắt lớn lên ở bầu trời, giống nhau thấy đều khó được nhìn thấy một vị. Cái kia kêu Cảnh Hoàng Tiên Tôn người như thế nào liền vừa lúc nhìn trúng Thượng Quan Cảnh Phong đâu?

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý giống nhau là như thế nào đều không nghĩ ra, lý giải không được.

"Tinh Vũ, ngươi xác định Cảnh Hoàng Tiên Tôn đạo lữ thật là Huyền Ý gia gia?" Tiêu Lăng Hàn hỏi.

"Chuyện này, cơ hồ toàn bộ Tiên giới người đều biết. Các ngươi tùy tiện đi ra ngoài sau khi nghe ngóng, liền biết ta nói chính là thật là giả."

Thượng Quan Huyền Ý: "Vậy ngươi biết Cảnh Hoàng Tiên Tôn là người nào sao?"

Thượng Quan Tinh Vũ: "Cảnh Hoàng Tiên Tôn là Thiên Kiếm Tông thái thượng trưởng lão, về hắn hết thảy ta cũng là tin vỉa hè."

Thượng Quan Huyền Ý: "Nói nói ngươi nghe được."

Thượng Quan Tinh Vũ: "Ta chỉ biết vị này Cảnh Hoàng Tiên Tôn phía trước vẫn luôn đang bế quan, thẳng đến hắn đồ đệ Hoa Dực Phàm cùng Phượng tộc ngũ công chúa Phượng Ức Lâm cử hành hợp tịch đại điển, hắn mới xuất hiện quá."

"Sau lại, không cách mấy năm hắn liền từ Tiên Đế cảnh đột phá tới rồi Tiên Tôn cảnh."

"Đến nỗi, hắn như thế nào cùng Thượng Quan tiền bối nhận thức, ta không được rõ lắm."

"Cụ thể sự, các ngươi có thể đi hỏi Thượng Quan tiền bối."

Nói xong, Thượng Quan Tinh Vũ liền nhìn về phía hai người, hắn biết đến cũng liền nhiều như vậy.

Vốn dĩ vừa mới bắt đầu hắn nghe nói Cảnh Hoàng Tiên Tôn muốn tổ chức hợp tịch đại điển thời điểm, hắn cũng không để ý. Tiên Tôn cảnh sự tình, tự nhiên từ trong nhà trưởng bối xử lý.

Mấy ngày hôm trước phụ thân đột nhiên đưa tin nói cho hắn, Cảnh Hoàng Tiên Tôn đạo lữ là Thượng Quan Huyền Ý gia gia.

Việc này, làm hắn thực sự kinh ngạc một chút.

Rốt cuộc đại ca hiện tại còn không biết Thượng Quan Cảnh Phong không phải hắn thân gia gia, cũng không biết hắn biết chuyện này sau, sẽ có cảm tưởng thế nào.

Hiện tại xem hắn phản ứng giống như có chút khó tiếp thu, kia chính mình muốn hay không nói với hắn Thượng Quan Cảnh Phong không phải hắn thân gia gia đâu?

Thượng Quan Tinh Vũ chính rối rắm gian, liền nghe Thượng Quan Huyền Ý nói: "Không hổ là ông nội của ta, thật lợi hại! Mới đến Tiên giới không bao lâu, là có thể bế lên Tiên Tôn cảnh cường giả đại thô chân."

Thượng Quan Tinh Vũ: "……"

Đại ca mạch não như thế nào cùng chính mình tưởng không giống nhau?

Vừa rồi hắn không phải rất kích động sao?

Chính mình còn tưởng rằng hắn không tiếp thu được, hiện tại xem ra, chính mình hoàn toàn là ở buồn lo vô cớ.

Đại ca bộ dáng không những không có không đồng ý, ngược lại còn thực mừng rỡ như điên.

Này……

Thượng Quan Tinh Vũ mờ mịt.

Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra có thể lý giải Thượng Quan Huyền Ý tâm tình.

Lại nói tiếp, Thượng Quan lão gia tử ở Tu chân giới quá cũng không tốt. Hiện tại phi thăng tới rồi Tiên giới, nếu là không có thực lực, ở Tiên giới cũng là một bước khó đi. Hiện giờ có cái Tiên Tôn cảnh cường giả làm chỗ dựa, nhưng thật ra không ai dám tùy ý khi dễ hắn.

Nếu là cái kia cái gì Cảnh Hoàng Tiên Tôn đối Thượng Quan lão gia tử không tốt, chờ hắn cùng Huyền Ý tu vi tới rồi Tiên Tôn cảnh, lại đi tấu kia nha một đốn.

"Tinh Vũ, Cảnh Hoàng Tiên Tôn cùng ông nội của ta hợp tịch đại điển khi nào cử hành?" Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy chờ mong hỏi.

Hắn chuẩn bị đi trước nhìn xem, nếu là chính mình gia gia quá hảo, hắn tạm thời liền bất hòa gia gia tương nhận. Không thể làm Cảnh Hoàng Tiên Tôn biết,

nhà mình gia gia có hắn như vậy một cái kéo chân sau. Nếu là gia gia quá đến không tốt, vậy chờ hắn tu vi tới rồi Tiên Tôn cảnh, lại đem gia gia mang đi, thích hợp nói liền giết cái kia cái gì Cảnh Hoàng Tiên Tôn.

Thượng Quan Tinh Vũ: "Tháng sau sơ sáu."

"Còn có mười ngày qua. Là ai đều có thể đi, vẫn là cần phải có thư mời linh tinh đồ vật mới có thể đi vào?" Tiêu Lăng Hàn hỏi.

Thượng Quan Tinh Vũ: "Cần phải có thư mời mới có thể tiến Thiên Kiếm Tông, các ngươi nếu là muốn đi nói, ta có thể mang các ngươi đi vào."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu nói: "Chúng ta muốn đi."

Thượng Quan Tinh Vũ: "Kia hành, bảy ngày sau xuất phát."

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền ở Thượng Quan Tinh Vũ cái này trong tiểu viện ở xuống dưới.

Bảy ngày thời gian thoảng qua.

Sáng sớm, đương đệ nhất thúc ánh mặt trời chiếu vào phòng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời mở bừng mắt.

Không bao lâu, Thượng Quan Tinh Vũ trở lại tiểu viện, mang lên hai người cùng nhau đi trước cưỡi Truyền Tống Trận địa phương.

Này hai ngày cưỡi Truyền Tống Trận người so với bọn hắn tới khi còn muốn nhiều, thả đại bộ phận người đều là đi trước Thiên Chu Thành.

Theo dòng người, ba người đi theo những người khác cùng nhau đi vào Truyền Tống Trận, bạch quang hiện lên, đoàn người biến mất ở trận pháp trung.

Thiên Chu Thành.

Phía trước Tiêu Lăng Hàn một mình nhưng thật ra đến hôm khác thuyền thành, chỉ là hắn liền cưỡi Truyền Tống Trận tiểu quảng trường cũng chưa đi ra ngoài. Ba người đi ra tiểu quảng trường, đập vào mắt chính là phồn hoa đường phố.

Thiên Chu Thành rõ ràng so với phía trước bọn họ sở đãi Quảng Lăng Thành muốn náo nhiệt, trên đường phố vật kiến trúc ngẫu nhiên hiện lên một tia ánh sáng, rõ ràng này đó phòng ốc đều bị người bố trí trận pháp.

Thượng Quan Tinh Vũ mang theo hai người vẫn chưa ở trong thành dừng lại, mà là trực tiếp hướng cửa thành phương hướng đi đến.

Chờ ra khỏi thành, hắn lấy ra một con thuyền tàu bay.

Kỳ thật này con tàu bay vẫn là hắn hỏi nhà mình muội muội mượn, chỉ vì hắn đi chỗ nào đều là dùng phi kiếm hoặc là trực tiếp ngự không phi hành.

Ba người cưỡi tàu bay hướng tới phương đông bay đi.

Một canh giờ sau.

Ánh vào ba người trong mắt chính là núi non trùng điệp ngọn núi, những cái đó ngọn núi bị một tầng màu trắng sương mù bao vây, như ẩn như hiện, gọi người thấy không rõ chúng nó toàn cảnh.

Này đó ngọn núi đều thuộc về Thiên Kiếm Tông.

Lúc này, Thượng Quan Tinh Vũ lấy ra hai cái ngọc bài phân biệt đưa cho Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, cũng nói: "Các ngươi trước đem ngọc bài nhận chủ, đợi chút đi vào thời điểm, sẽ có người kiểm tra. Đến lúc đó các ngươi liền đem cái này ngọc bài đưa cho kiểm tra người xem."

Ngọc bài chính diện "Thượng Quan" hai chữ.

Tiêu Lăng Hàn không cấm hỏi: "Tinh Vũ, này không phải là Thượng Quan gia thân phận ngọc bài đi?"

Thượng Quan Tinh Vũ gật gật đầu: "Xác thật là! Thân phận ngọc bài các ngươi lưu trữ, không cần trả lại cho ta, đến lúc đó đi nơi nào có cái thân phận cũng phương tiện."

Thượng Quan Huyền Ý giống như vô tình nói: "Ngươi sẽ không sợ chúng ta cầm Thượng Quan gia thân phận ngọc bài làm chuyện xấu, làm Thượng Quan gia gánh tội thay?"

Thượng Quan Tinh Vũ: "Yên tâm, chúng ta Thượng Quan gia đối phản đồ, chưa bao giờ sẽ thủ hạ lưu tình."

Thượng Quan Huyền Ý: "Đột nhiên cảm giác chúng ta như là thượng một cái tặc thuyền."

Thượng Quan Tinh Vũ: "Lên thuyền dễ dàng, rời thuyền khó, các ngươi hiện tại hối hận cũng đã chậm."

Khi nói chuyện, ba người từ tàu bay thượng nhảy xuống, vững vàng hạ xuống mặt đất.

Bọn họ hiện tại nơi địa phương đúng là Thiên Kiếm Tông sơn môn trước, nơi này là một cái quảng trường, cũng là ở một đỉnh núi đỉnh. Nối liền không dứt người từ các phương hướng đi vào cái này trên quảng trường, ba người đi theo những người khác tới chúc mừng người, cùng nhau hướng lên trời kiếm tông sơn môn đi đến.

Tiến vào Thiên Kiếm Tông sơn môn, đi chưa được mấy bước, bọn họ liền tới đến huyền nhai bên cạnh, nhai hạ là nhìn không tới đế vực sâu. Mọi người hoặc là ngự không phi hành, hoặc là lấy ra phi kiếm, lướt qua vực sâu, hướng tới bên kia ngọn núi bay đi.

Chờ tới rồi một khác tòa sơn phong đỉnh núi, lập tức liền có Thiên Kiếm Tông đệ tử chào đón.

"Xin hỏi vài vị chính là lánh đời gia tộc Thượng Quan gia người?"

“Đúng vậy.”

“Kia vài vị mời theo ta tới.”

Nói xong, nam tiên mang theo ba người triều một khác tòa sơn phong bay đi, phi ở giữa không trung, rốt cuộc có thể thấy rõ Thiên Kiếm Tông toàn cảnh.

Vô số ngọn núi nối thành một mảnh, có ngọn núi đỉnh núi chót vót cung điện, có ngọn núi giữa sườn núi cũng có phòng ốc kiến trúc. Đông đảo ngọn núi trung gian, có mấy khối huyền phù đại lục.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người là lần đầu tiên nhìn thấy có thể huyền phù ở giữa không trung đại lục, hai người đều rất tò mò, những cái đó đại lục rốt cuộc là như thế nào huyền phù, không ngã xuống.

Thấy hai người nhìn về phía kia mấy khối đại lục, Thượng Quan Tinh Vũ biết bọn họ hẳn là lần đầu tiên nhìn thấy, lập tức cấp hai người giảng giải: “Bên kia mấy khối huyền phù lục địa, chúng ta kêu nó phù không đại lục, cơ hồ mỗi cái thế lực lớn đều sẽ có như vậy phù không đại lục.”

“Chúng nó vì cái gì không ngã xuống?” Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi.

Tiêu Lăng Hàn cũng nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ, hắn cũng muốn biết.

“Này đó phù không đại lục là những cái đó lĩnh ngộ pháp tắc tu giả, vận dụng pháp tắc chi lực làm đại lục huyền phù ở giữa không trung. Phù không đại lục cũng là một cái thế lực có được thực lực một loại biểu hiện, phù không đại lục càng nhiều, đại biểu cái này thế lực thực lực càng cường.”

Hai người cũng chưa nghĩ đến pháp tắc cư nhiên còn có thể như vậy dùng.

Thật sự là kiến thức quá ít, hạn chế bọn họ tưởng tượng.

Không bao lâu, Thiên Kiếm Tông nam tiên liền đem ba người đưa tới trong đó một đỉnh núi giữa sườn núi. Tiến vào bọn họ mi mắt chính là vài toà thưa thớt sân, lúc này này đó sân ly đều ở người. Phát hiện có người đã đến, sôi nổi đi đến viện môn khẩu quan khán. Thấy người tới không quen biết, lại lui trở về.

Mà nam tiên trực tiếp mang theo ba người triều một phương hướng đi đến.

Thực mau, bốn người liền đi vào một tòa tinh xảo sân, mà này tòa trong viện trụ đều là Thượng Quan gia người.

Đem ba người đưa tới sau, nam tiên liền rời đi.

Lúc này, trong viện đang có hai người.

Đi vào sân, Thượng Quan Tinh Vũ hướng kia hai người gật gật đầu, kêu: “Ngũ trưởng lão, lục trưởng lão.”

Trong viện hai người đều có Tiên Đế cảnh tu vi, bọn họ bề ngoài nhìn qua bất quá mới bốn con tới tuổi, trong đó ăn mặc áo xám chính là lục trưởng lão, ăn mặc thanh y chính là ngũ trưởng lão.

Nghe thấy Thượng Quan Tinh Vũ kêu gọi, hai người triều hắn gật gật đầu.

Ngũ trưởng lão chỉ vào bên trong một loạt phòng ốc nói: "Thiếu chủ, trừ bỏ bên kia tam gian phòng ốc, còn lại phòng đều không có người trụ."

"Hảo, ta đã biết." Thượng Quan Tinh Vũ mặt vô biểu tình mà đáp.

Ở những người khác trước mặt, hắn thói quen tính lạnh một khuôn mặt, chỉ có ở Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trước mặt muốn tốt một chút.

Lánh đời gia tộc người vốn dĩ liền ít đi, lần này Thượng Quan gia tổng cộng chỉ tới ba người, một người Tiên Tôn cảnh, hai gã Tiên Đế cảnh. Thượng Quan Tinh Vũ sở dĩ tới là bởi vì Thượng Quan Huyền Ý hai người, bằng không hắn cũng sẽ không tới.

Theo sau ba người tuyển hai gian dựa gần phòng trụ hạ.

Đảo mắt chính là ba ngày sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn ba người sớm mà rời khỏi giường, bọn họ đi theo Thượng Quan gia vị kia Tiên Tôn cảnh, hướng tới Thiên Kiếm Tông lớn nhất một cái quảng trường bay đi.

Lúc này trên quảng trường biển người tấp nập, cơ hồ tu vi đều ở Tiên Quân cảnh trở lên, chỉ có tiểu bộ phận người tu vi ở Tiên Quân dưới, những người này tự nhiên đều là đi theo nhà mình trưởng bối tới nơi này.

Phía trước nhất vị trí, chỉ có những cái đó tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh tu giả mới có tư cách ngồi, sau đó là Tiên Đế cảnh, mặt sau mới là Tiên Quân cảnh cập dưới tu vi người.

Tới rồi quảng trường, Tiêu Lăng Hàn ba người tự giác mà đi tìm thuộc về Tiên Quân nên ngồi vị trí. Thượng Quan Tinh Vũ tu vi tuy rằng không có đạt tới Tiên Quân cảnh, nhưng hắn thân phận đặc thù, ngồi ở một chúng tiên quân cảnh trung, tất nhiên là không có người dám nói cái gì.

Chờ đợi trung, ba người đều cầm lấy trên bàn tiên quả ăn.

Chính ăn tiên quả Tiêu Lăng Hàn đột nhiên dừng lại động tác, quay đầu triều tả phía trên nhìn lại, kết quả nơi đó đều là một ít người xa lạ, cũng không có người đang xem hắn. Vừa rồi cái loại này bị người nhìn trộm cảm giác, hắn không có khả năng sẽ cảm ứng sai.

Nơi này có không ít Tiên Tôn cảnh cường giả, hắn tất nhiên là không dám tùy ý thả ra thần thức đi xem xét.

Thượng Quan Huyền Ý phát hiện Tiêu Lăng Hàn dị thường, nghi hoặc nói: "Làm sao vậy Lăng Hàn?"

"Không có việc gì."

Nói xong, hắn lại truyền âm nói: 【 vừa rồi phát hiện có người ở nhìn trộm ta, nhưng ta không thấy được người. 】

【 liền ngươi cũng chưa tìm được. Kia âm thầm nhìn trộm người, hoặc là thần thức cùng ngươi giống nhau, hoặc là thần thức chính là vượt qua ngươi. 】 Thượng Quan Huyền Ý truyền âm trả lời.

【 chỉ mong hai người đều không phải. 】

Hắn nhưng không nghĩ bị một cái tu vi so với chính mình cao hơn rất nhiều người theo dõi, cái loại này đem hắn trở thành con mồi tầm mắt, làm hắn chán ghét không thôi.

【 ai! Đạo lữ quá ưu tú, luôn là bị người nhớ thương làm sao bây giờ? 】 Thượng Quan Huyền Ý buồn rầu nói.

【 yên tâm, ta là của ngươi, ngươi là của ta, chúng ta chỉ thuộc về lẫn nhau. Những người khác đều đến sang bên trạm! 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 666

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 666 Cảnh Hoàng Tiên Tôn

Hai người đang ở truyền âm, đột nhiên nhìn đến ngồi ở bên cạnh Thượng Quan Tinh Vũ sắc mặt tái nhợt, giữa trán toát ra từng giọt mồ hôi lạnh.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý kinh hô: "Tinh Vũ, ngươi làm sao vậy?"

Đang bị một cổ uy áp ép tới thở không nổi Thượng Quan Tinh Vũ, ở Thượng Quan Huyền Ý nói xuất khẩu sau, kia cổ uy áp biến mất vô tung vô ảnh.

Hắn xua xua tay, suy yếu nói: "Ta không có việc gì."

Vừa rồi âm thầm người thế nhưng muốn giết hắn.

Tưởng hắn đường đường Thượng Quan gia thiếu chủ, cư nhiên có người dám công nhiên đối hắn ra tay, nếu không phải trường hợp không đúng, phỏng chừng âm thầm người nọ đã động thủ.

Rũ mắt gian, Thượng Quan Tinh Vũ ánh mắt lộ ra một mạt hung quang.

"Ngươi như vậy, còn gọi không có việc gì? Có phải hay không vừa rồi có người đối với ngươi sử dụng uy áp?" Thượng Quan Huyền Ý đáy mắt hiện lên một tia sát khí.

Thượng Quan Tinh Vũ cười khổ mà nói nói: "Ta thật không có việc gì."

Bị đại ca quan tâm khá tốt, chính là quá nhiệt tình, hắn có điểm chống đỡ không được.

Vừa rồi âm thầm người thực lực ít nhất có Tiên Đế cảnh, này đó tu vi cao người, vẫn là giao cho đồng dạng tu vi cao người đi đối phó.

"Quá khi dễ người, trước công chúng liền đối với ngươi sử dụng uy áp, người này cũng quá không biết xấu hổ." Thượng Quan Huyền Ý tức giận nói, nơi này chính là Thiên Kiếm Tông, người này dám ở Thiên Kiếm Tông liền đối mặt khác khách nhân ra tay, căn bản là không đem Thiên Kiếm Tông để vào mắt.

Lúc này, ngũ trưởng lão đi đến ba người bên người, "Thiếu chủ, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?"

"Vừa rồi có người đối ta sử dụng uy áp, đợi chút phiền toái ngũ trưởng lão đem việc này cùng bốn các lão nói một tiếng." Tin tưởng việc này giao cho tu vi ở Tiên Tôn cảnh các lão xử lý, nhất định sẽ không làm hắn thất vọng.

Hắn nhưng thật ra muốn nhìn một chút âm thầm người đến tột cùng là người phương nào.

"Hảo. Thiếu chủ, ngươi gần nhất không cần lại đơn độc hành động, ta lập tức thông tri Thương Tuyền cùng Tiết Văn, làm cho bọn họ tiếp tục đi theo bên cạnh ngươi."

"Vậy làm phiền ngũ trưởng lão." Thượng Quan Tinh Vũ hơi hơi gật đầu.

Bởi vì gần nhất vẫn luôn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở bên nhau, cho nên cũng không làm Thương Tuyền cùng Tiết Văn đi theo.

Hắn nghĩ đại ca đều có thể không dựa vào gia tộc, một mình tu luyện thành trường.

Kỳ thật, hắn cũng có thể.

Nào biết, mới có thể mấy ngày, liền đã xảy ra như vậy sự.

Chẳng được bao lâu, bốn phương tám hướng truyền đến mờ mịt tiếng đàn, mỹ diệu tiếng đàn lọt vào tai sau, làm ở đây mọi người đều là vì này rung lên, vừa rồi còn có chút mệt mỏi thân thể, lập tức biến thần thanh khí sảng.

Mọi người ở đây bị này tiếng đàn hấp dẫn thời điểm, phía trước nhất trên đài cao đột nhiên nhiều hai người.

Một người ăn mặc mặc y, một người khác ăn mặc hồng y, hai người diện mạo tuấn dật.

Chỉ là đứng ở trên đài cao, là có thể hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Nhìn đến này hai người, liền biết bọn họ là hôm nay vai chính.

Mà khi Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thấy rõ trên đài cao hai người khi, hoàn toàn há hốc mồm.

Trong đó một người là Thượng Quan Cảnh Phong không sai, bọn họ hai người cũng đã sớm làm tốt chuẩn bị tâm lý.

Nhưng ai có thể nói cho bọn họ một người khác diện mạo, bọn họ cũng rất quen thuộc.

Người này thế nhưng cùng bọn họ kia tiện nghi sư tôn Âu Dương Tu Kỳ lớn lên giống nhau như đúc.

Hai người theo bản năng mà đứng lên.

Thượng Quan Tinh Vũ không biết Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý muốn làm cái gì, nhưng hiện tại nơi này tất cả đều là cao thủ, muốn làm cái gì cũng không thích hợp.

Hắn duỗi tay, kéo một chút hai người quần áo.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới từ vừa rồi kinh ngạc trung, phục hồi tinh thần lại. Liếc nhau, lại dường như không có việc gì mà ngồi xuống.

“Các ngươi không cần kích động như vậy, nếu là muốn đi cùng Thượng Quan tiền bối nhận thân, chờ hợp tịch đại điển sau khi kết thúc, lại đi cũng không muộn.” Thượng Quan Tinh Vũ cho rằng hai người là thấy được Thượng Quan Cảnh Phong, cho nên mới sẽ như vậy, không cấm khuyên giải nói.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Liền lúc này, trên đài cao xuất hiện một người trung niên nam tử, hắn đúng là Thiên Kiếm Tông tông chủ Hoắc Thiên một.

Theo sau, hắn thanh âm truyền tiến ở đây mọi người trong tai.

“Cảm tạ các vị tiên hữu tiến đến Thiên Kiếm Tông xem lễ, hôm nay là ta tông Cảnh Hoàng Tiên Tôn cùng Thượng Quan Cảnh Phong hợp tịch đại điển.”

“Hiện tại, hợp tịch đại điển chính thức bắt đầu.”

“Trước hết mời hai vị tân nhân các lấy một giọt tâm đầu huyết.”

Thượng Quan Cảnh Phong cùng Cảnh Hoàng Tiên Tôn lập tức từng người lấy ra một giọt tâm đầu huyết, hai giọt máu tươi ở giữa không trung tương ngộ, lại không có dung hợp.

Lúc này, chỉ nghe Cảnh Hoàng Tiên Tôn nói: “Ta Âu Dương Cảnh Hoàng tự nguyện cùng Thượng Quan Cảnh Phong kết làm đạo lữ, từ đây không rời không bỏ, cộng đồng tu hành.”

Thượng Quan Cảnh Phong đồng dạng nói: “Ta Thượng Quan Cảnh Phong tự nguyện cùng Âu Dương Cảnh Hoàng kết làm đạo lữ, từ đây không rời không bỏ, cộng đồng tu hành.”

Theo sau, hai người đồng thời nói: “Kết đạo lữ khế ước, thỉnh Thiên Đạo tán thành.”

Ngay sau đó, mọi người liền nhìn thấy kia huyền phù ở giữa không trung hai giọt máu tươi, chậm rãi tới gần dung hợp, đại gia bên tai tựa hồ có đại đạo chi âm ở quanh quẩn, đây là đến từ Thiên Đạo chúc phúc.

Hai giọt huyết dung hợp thành một giọt sau, lại phân thành hai giọt, một giọt phi tiến Thượng Quan Cảnh Phong trong thân thể, một khác tích phi tiến Âu Dương Cảnh Hoàng trong thân thể.

Hai người đều cảm giác lẫn nhau gian, có một tia nói không rõ nói không rõ liên hệ.

Thấy vậy, Hoắc Thiên một cao giọng nói: “Kết thúc buổi lễ!”

“Chúc mừng thái thượng trưởng lão.”

“Chúc mừng Cảnh Hoàng Tiên Tôn, tìm đến lương nhân.”

“Chúc mừng, chúc mừng!”

"……"

Thượng Quan Huyền Ý chính hâm mộ mà nhìn nhà mình gia gia cùng cái kia không biết có phải hay không tiện nghi sư tôn người, bên tai liền vang lên Tiêu Lăng Hàn thanh âm: "Về sau chúng ta cũng tổ chức một lần hợp tịch đại điển."

Quay đầu lại liền thấy Thượng Quan Tinh Vũ chính bỡn cợt mà nhìn chính mình, Thượng Quan Huyền Ý xấu hổ mặt già không cấm đỏ lên, trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, "Nói bừa cái gì đâu!"

Loại này lời nói ngầm nói nói liền hảo, làm trò những người khác mặt nói, nhiều thẹn thùng.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi đây là thẹn thùng!

Nói được nhiều không bằng làm nhiều.

Về sau chính mình nhất định phải cho hắn một cái long trọng hợp tịch đại điển, so hôm nay phô trương còn muốn đủ.

Một chúng chúc mừng tiếng người còn chưa nói vài câu, Âu Dương Cảnh Hoàng vẻ mặt không kiên nhẫn, trực tiếp mang theo Thượng Quan Cảnh Phong biến mất ở trước mặt mọi người.

Mọi người thấy hắn một bộ cấp khó dằn nổi bộ dáng, đều ở trong tối tự cười trộm.

Hoắc Thiên vừa thấy Âu Dương Cảnh Hoàng vẫn là như vậy làm theo ý mình, đầy mặt bất đắc dĩ.

Người đều đi rồi, muốn gặp cũng không thấy được, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại về tới Thượng Quan gia sở cư trú kia tòa sân.

Trong phòng, hai người ngồi ở bên cạnh bàn.

Thượng Quan Huyền Ý một tay chống cằm, nhìn Tiêu Lăng Hàn nước chảy mây trôi pha trà động tác, thật là cảnh đẹp ý vui.

Trong miệng hỏi: "Lăng Hàn, ngươi nói cái kia Cảnh Hoàng Tiên Tôn sẽ là sư tôn sao?"

Tiêu Lăng Hàn cũng không ngẩng đầu lên mà đáp: "Tám chín phần mười là sư tôn."

"Nếu thật là sư tôn? Chúng ta đây chẳng phải là có một cái đại chỗ dựa?"

"Ách…… Ngươi quan tâm phương hướng có phải hay không sai rồi?"

"A?"

"Ngươi không phải hẳn là quan tâm sư tôn như thế nào sẽ cùng gia gia đi đến cùng nhau sao?"

“Hại, bọn họ hai người đều đã ở bên nhau, ta hiện tại quan tâm thời gian đã muộn. Nói không chừng lúc này, gia gia đã bị Cảnh Hoàng Tiên Tôn gạo nấu thành cơm.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Nghĩ đến vừa rồi Âu Dương Cảnh Hoàng gấp không chờ nổi mà dẫn dắt Thượng Quan lão gia tử rời đi bộ dáng, bọn họ còn thật có khả năng đã chín.

Lúc này bị hai người thảo luận nhân vật chính lại là một khác phiên bộ dáng.

Thiên Kiếm Tông trong đó một khối phù không đại lục thượng, Âu Dương Cảnh Hoàng mang theo Thượng Quan Cảnh Phong trực tiếp đáp xuống ở một tòa cổ kính kiến trúc trước, nơi này đúng là Âu Dương Cảnh Hoàng nơi ở.

Hai người mới vừa đi tiến đại đường, liền thấy trong phòng đứng năm tên nam tiên.

“Sư tôn!”

“Các ngươi như thế nào ở chỗ này?” Âu Dương Cảnh Hoàng nhíu mày, lạnh lùng mà nhìn trước mặt năm người.

Này năm người đúng là Thiên Kiếm Tông ngũ công tử, phân biệt là đại công tử Từ Trạch Xuyên, tu vi Tiên Quân lúc đầu; nhị công tử Ngụy Chí Khuê, tu vi Tiên Vương đỉnh; tam công tử Giản Vũ Dương, tu vi Tiên Vương trung kỳ; tứ công tử Bách Triết Lượng, tu vi Tiên Vương đỉnh; ngũ công tử Hoa Dực Phàm tu vi Tiên Vương lúc đầu.

Này năm người đều Âu Dương Cảnh Hoàng hạ giới lịch kiếp sau, tông môn trưởng lão đại hắn thu đồ đệ, hắn bản nhân trước nay không thừa nhận quá này năm người là chính mình đồ đệ. Ở trong lòng hắn, hắn đồ đệ chỉ có hai người, đó chính là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Từ Trạch Xuyên tiến lên một bước, cung kính nói: “Chúng ta tự nhiên là phương hướng sư tôn thỉnh an, thuận tiện còn giúp sư tôn bố trí tân phòng.”

Nghe vậy, Âu Dương Cảnh Hoàng sắc mặt nhưng thật ra đẹp không ít.

Ngụy Chí Khuê cũng nói: “Đúng vậy, trong phòng chúng ta còn vi sư tôn chuẩn bị kinh hỉ.”

“Không cái khác sự, các ngươi liền đi về trước.” Âu Dương Cảnh Hoàng phất phất tay.

Năm người lẫn nhau nhìn nhìn, đầy mặt không cam lòng mà đi ra đại đường. Ở trải qua Thượng Quan Cảnh Phong thời điểm, đều là ánh mắt không tốt, nếu không chính là khinh thường, chỉ vì Thượng Quan Cảnh Phong tu vi bất quá mới Chân Tiên sơ kỳ. Tu vi như vậy thấp, ở năm người trong lòng, tất nhiên là cảm thấy hắn không xứng với Âu Dương Cảnh Hoàng.

Thượng Quan Cảnh Phong tự nhiên là cảm giác được mấy người khinh thường ánh mắt, hắn trước sau đều không có mở miệng nói một lời.

“Phong, chúng ta về trước phòng.” Nói, Âu Dương Cảnh Hoàng duỗi tay muốn đi kéo Thượng Quan Cảnh Phong, lại bị hắn tránh đi.

Nhìn chính mình rỗng tuếch tay, Âu Dương Cảnh Hoàng đầy mặt kinh ngạc.

Theo bản năng hỏi: “Ngươi…… Làm sao vậy?”

“Ta cảm thấy chúng ta yêu cầu hảo hảo nói chuyện.” Nói, Thượng Quan Cảnh Phong lập tức đi đến một bên trên ghế ngồi xuống.

Âu Dương Cảnh Hoàng có chút ngốc, bọn họ mới vừa lập khế ước, hiện tại không phải hẳn là đi song tu sao?

Bất quá hắn vẫn là ngồi xuống Thượng Quan Cảnh Phong bên cạnh.

Năm đó vì đột phá Tiên Tôn cảnh Âu Dương Cảnh Hoàng, phân ra một hồn đến hạ giới lịch kiếp, mà hắn bản nhân lâm vào ngủ say.

Tu chân giới Âu Dương Tu Kỳ đúng là hắn.

Vẫn là thiếu niên khi Âu Dương Tu Kỳ, nhận thức đồng dạng là thiếu niên Thượng Quan Cảnh Phong. Hai người cùng là Địa Thâm đại lục đại thế gia con cháu, đồng dạng bị gia tộc ký thác kỳ vọng cao.

Âu Dương Tu Kỳ tính cách trương dương, một lời không hợp liền thích động thủ. Mà Thượng Quan Cảnh Phong còn lại là nội liễm, làm cái gì đều thích lưu một tay. Hai người tính cách vừa vặn bổ sung cho nhau, thường xuyên cùng đi rèn luyện, cùng nhau trải qua sinh tử. Dần dần mà thích lẫn nhau, hai người lâu ngày sinh tình, tự nhiên mà vậy liền đi ở cùng nhau.

Địa Thâm đại lục mọi người chỉ biết Âu Dương Tu Kỳ thiên phú hảo, vẫn là một cái kiếm kẻ điên, liền chính mình phụ thân đều dám rút kiếm tương đối, nhưng mọi người lại không biết chân thật nội tình.

Lần đó Âu Dương Tu Kỳ sở dĩ rút kiếm triều chính mình phụ thân động thủ, là bởi vì hắn tự mình đi tìm Thượng Quan Cảnh Phong, làm Thượng Quan Cảnh Phong chủ động rời đi chính mình, chỉ vì chính mình tương lai muốn nối dõi tông đường, cho nên bạn lữ không có khả năng là một người nam tử.

Bởi vì hai người đều là nam tử nguyên nhân, bọn họ cảm tình trước sau không chiếm được hai bên cha mẹ thừa nhận, cuối cùng còn bị bắt tách ra. Chính yếu nguyên nhân vẫn là bởi vì hai người thiên phú đều quá hảo, cha mẹ tưởng chính là thiên phú tốt bọn họ có thể sinh hạ ưu tú hậu đại.

Vì hoàn toàn chặt đứt hai người chi gian cảm tình, hai bên cha mẹ phát hạ độc thề, nếu là bọn họ gặp lại, kia bọn họ cha mẹ đều đem ngũ lôi oanh đỉnh, không chết tử tế được.

Bức hai người không thể không tách ra.

Sau lại, Âu Dương Tu Kỳ một người đi Thiên Lăng đại lục, mà Thượng Quan Cảnh Phong còn lại là lưu tại Địa Thâm đại lục.

Hai người từ đây không tái kiến quá mặt.

Đương Âu Dương Tu Kỳ thành công phi thăng thời khắc đó, ý nghĩa Âu Dương Cảnh Hoàng phân hồn trở về, bế quan trung hắn tự nhiên liền thức tỉnh lại đây.

Hắn tức là Âu Dương Tu Kỳ, cũng là Âu Dương Cảnh Hoàng.

Năm đó hắn tuy rằng không có thể cùng Thượng Quan Cảnh Phong ở bên nhau, nhưng lại theo bản năng ở đối phương trên người để lại ấn ký. Ở Thượng Quan Cảnh Phong thành công phi thăng đến Tiên giới thời khắc đó, hắn không chút nghĩ ngợi liền theo cảm ứng đi tìm đối phương.

Một trăm nhiều năm thời gian, hắn thật vất vả đem Thượng Quan Cảnh Phong tâm che nhiệt, làm đối phương đồng ý cùng hắn kết làm đạo lữ. Hiện tại còn kém chỉ còn một bước, không biết đối phương muốn đối hắn nói cái gì, trong lòng luôn là có chút bất an.

Âu Dương Cảnh Hoàng ngồi ở trên ghế, thấp thỏm mà nhìn về phía Thượng Quan Cảnh Phong.

“Ta muốn biết ngươi đối với ngươi kia năm cái đồ đệ là cái gì ý tưởng?” Thượng Quan Cảnh Phong nói thẳng nói.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 667

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 667 quả nhiên là hắn

Âu Dương Cảnh Hoàng mày không vui mà nhăn lại, sửa đúng nói: “Bọn họ không phải ta đồ đệ.”

“Nếu bọn họ không phải ngươi đồ đệ, vì sao ở bọn họ kêu ngươi sư tôn thời điểm ngươi không có cự tuyệt, hoặc là phản bác?” Thượng Quan Cảnh Phong chất vấn nói.

“Ta phía trước có nói qua, chỉ là nói không bao lâu, bọn họ lại như vậy xưng hô, sau lại ta liền lười đến nói.” Hắn là cảm thấy như thế nào xưng hô đều không sao cả, dù sao đối hắn không có ảnh hưởng, cho nên hắn không để bụng.

Thượng Quan Cảnh Phong lãnh “Hừ” một tiếng hỏi: “Ngươi là ai? Ngươi là đường đường Tiên Tôn cảnh cường giả lời nói, bọn họ dám không nghe.”

“Ta……” Âu Dương Cảnh Hoàng bị nói á khẩu không trả lời được.

“Ngươi là không để bụng, cho nên mới không có đi quản. Nhưng bọn họ không như vậy tưởng, ngươi mặc kệ, không lại cự tuyệt, bọn họ cho rằng ngươi đây là cam chịu.” Thượng Quan Cảnh Phong vẻ mặt hận thiết không cương, lại lòng tràn đầy vô lực.

Hiện tại hắn, tùy tiện một cái Thiên Kiếm Tông đệ tử đều có thể đem hắn xử lý, hắn một người căn bản không dám rời đi này khối phù không đại lục. Quan trọng nhất chính là vừa rồi kia năm người vẫn luôn đối hắn như hổ rình mồi, chỉ cần hắn vừa ly khai nơi này, khẳng định sống không được bao lâu.

Nghe xong Thượng Quan Cảnh Phong nói, Âu Dương Cảnh Hoàng lại là sâu sắc cảm giác đau đầu. Loại này phí đầu óc sự, luôn luôn không phải hắn cường hạng. Hắn liền thích hợp trực tiếp ra tay, đơn giản lại mau lẹ.

Không có biện pháp, hắn đành phải hỏi: “Vậy ngươi nói ta kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?”

“Còn có thể làm sao bây giờ? Tự nhiên là hướng tông môn mọi người làm sáng tỏ bọn họ không phải ngươi Âu Dương Cảnh Hoàng đồ đệ. Còn có, nơi này là nhà của chúng ta, nhưng bọn hắn ra vào nơi này như là tiến vào bọn họ chính mình hậu hoa viên, là chuyện như thế nào?”

Thấy Âu Dương Cảnh Hoàng há mồm, Thượng Quan Cảnh Phong duỗi tay ngăn lại, tiếp tục nói: “Ngươi đừng cùng ta nói bọn họ sở dĩ có thể tùy ý ra vào này khối phù không đại lục, là bởi vì muốn tới giúp ngươi xử lý chỗ ở, cùng chăm sóc nơi này gieo trồng tiên thảo.”

Âu Dương Cảnh Hoàng chạy nhanh đem miệng nhắm chặt, hắn vừa rồi là thật muốn nói như vậy.

Thượng Quan Cảnh Phong lại nói: “Chúng ta chỗ ở, một cái đơn giản tiên thuật là có thể thu phục, còn cần như thế nào xử lý? Bên ngoài trên đất bằng những cái đó tiên thảo, chỉ cần tại ngoại môn tìm một người mộc thuộc tính tu giả, làm hắn cách đoạn thời gian tới xem một lần là được.”

“Ngươi nói đều đối.” Âu Dương Cảnh Hoàng vội vàng gật đầu phụ họa.

“Nếu ta nói đều đối, vậy ngươi chuẩn bị khi nào chấp hành?”

“Liền không thể chờ chúng ta song tu về sau lại nói sao?”

“Ngươi lại không phải ngày đầu tiên nhận thức ta!”

Thượng Quan Cảnh Phong thích có vấn đề liền lập tức giải quyết, không thích dây dưa dây cà.

Mặt khác, vừa rồi năm người nói bọn họ hỗ trợ bố trí tân phòng, vừa nghe là kia năm người bố trí tân phòng, hắn tổng cảm giác mấy người không có hảo ý. Tân phòng bên trong tuyệt đối có cái gì đối chính mình bất lợi đồ vật, này cũng không phải là hắn có bị bắt vọng tưởng chứng, mà là kia năm người đối hắn địch ý quá mức rõ ràng, mỗi ngày đều muốn cho hắn ra điểm ngoài ý muốn.

Cho nên, bọn họ sao có thể hảo tâm vì chính mình hai người bố trí tân phòng?

Đây cũng là hắn không nghĩ hiện tại liền cùng Âu Dương Cảnh Hoàng song tu nguyên nhân chi nhất, không đem kia năm người sự tình giải quyết, hắn tổng cảm giác chính mình đỉnh đầu treo một cây đao, tùy thời đều sẽ muốn hắn mệnh.

Chỉ có Âu Dương Cảnh Hoàng cái này chỉ thích động thủ, không thích động não gia hỏa, mới nhìn không ra kia năm người giáp mặt một bộ, sau lưng một bộ cách làm.

Nghe nói hắn nói, Âu Dương Cảnh Hoàng thở dài một hơi nói: “Ta nếu là hiện tại đi làm sáng tỏ, khả năng Thiên Kiếm Tông những người khác sẽ nói là ngươi khuyến khích ta làm như vậy. Như thế, đối với ngươi thanh danh không tốt.”

Thanh danh?

Này ngoạn ý lấy tới làm gì?

Lại không thể đề cao tu vi!

Mệnh đều mau đã không có, muốn thanh danh có rắm dùng.

Thượng Quan Cảnh Phong tức giận mà nói: “Mệt ngươi còn có thể nghĩ đến điểm này!”

“Ta đây rốt cuộc muốn hay không hiện tại đi làm sáng tỏ?”

Nghe vậy, Thượng Quan Cảnh Phong từ trên xuống dưới đánh giá hắn một phen.

Âu Dương Cảnh Hoàng lại là bị xem tâm phát mao, lo sợ bất an, "Phong, có việc ngươi có thể nói thẳng sao? Đừng dùng như vậy ánh mắt xem ta, làm lòng ta thực không để."

"Ngươi không phải luôn luôn làm việc sấm rền gió cuốn sao? Khi nào trở nên bà bà mụ mụ, lo trước lo sau?"

Âu Dương Cảnh Hoàng: "……" Ta như vậy còn không phải bởi vì bận tâm đến ngươi.

Bất quá lời này, hắn liền dám ở trong lòng nói nói.

"Vậy ngươi ở chỗ này chờ ta, ta đi một chút sẽ về."

"Ta và ngươi cùng đi." Nói, Thượng Quan Cảnh Phong cũng đứng lên.

Không phải hắn không thuận theo, mà là làm hắn một người đãi ở chỗ này, hắn sợ chờ Âu Dương Cảnh Hoàng sau khi trở về, nhìn đến nên là hắn thi thể.

Kia năm vị công tử lớn lên nhân mô cẩu dạng, bởi vì Âu Dương Cảnh Hoàng nguyên nhân, ở tông môn địa vị pha cao. Không ít nữ tiên, nam tiên đối bọn họ nhưng đều là phương tâm ám hứa, nguyện ý vì bọn họ làm việc người tự nhiên không ở số ít.

Cùng lúc đó, Vân Cực Tông tạm thời nơi ở.

Một người ăn mặc một thân hồng y nam tiên chính quỳ trên mặt đất, mà trước mặt hắn là vẻ mặt lạnh nhạt Thượng Quan gia bốn các lão, bên cạnh trên ghế còn ngồi một khác danh Tiên Tôn cảnh cường giả.

"Nói, ngươi hôm nay vì sao phải hướng ta Thượng Quan gia tộc thiếu chủ thi triển uy áp?" Bốn các lão nói không giận tự uy.

"…… Ta nhận sai người." Hồng y nam tiên gian nan mà nói ra năm chữ.

Hắn đúng là cùng Âu Dương Cảnh Hoàng giống nhau hạ giới lịch kiếp sau, trở về Xích Viêm.

Mà hắn cùng Âu Dương Cảnh Hoàng duy nhất khác nhau đó là, Âu Dương Cảnh Hoàng trở về không bao lâu đã đột phá tới rồi Tiên Tôn cảnh, nhưng là hắn trở về đã có 150 năm, lại chậm chạp không thể đột phá.

Chỉ vì hắn chấp niệm quá sâu, trong lòng có ma.

Nếu là không giải trừ trong lòng chấp niệm, hắn tu vi đem dừng bước tại đây.

Bốn các lão, lãnh "Hừ" một tiếng, nói: "Nhận sai người? Ngươi cho rằng ai đều có thể lớn lên giống chúng ta Thượng Quan gia thiếu chủ? Đến nay mới thôi, ta còn trước nay chưa thấy qua có ai lớn lên giống Tinh Vũ, ngươi nhưng thật ra nói ra một người danh cho ta nghe nghe."

Xích Viêm gian nan mà mở miệng: "Hắn…… Hắn không ở Tiên giới."

Hắn buông xuống đầu, đôi mắt phiếm hồng, giữa trán hãn từng giọt đi xuống rớt. Vừa rồi động thủ thời điểm hắn cũng không biết đối phương là Thượng Quan gia thiếu chủ, nếu là biết, hắn khẳng định sẽ không làm trò như vậy nhiều người mặt động thủ.

Bất quá, hiện tại có thể khẳng định tên này Thượng Quan gia thiếu chủ cũng không phải hắn biết nói vị kia, như thế làm hắn nhẹ nhàng thở ra, nhưng tưởng tượng đến đối phương diện mạo, vẫn là cảm thấy chói mắt.

"Vớ vẩn, ngươi là tưởng nói ngươi đi hạ giới lịch kiếp khi, gặp được một cái cùng Tinh Vũ lớn lên giống nhau như đúc người, hôm nay ngươi sai đem Tinh Vũ trở thành hắn? Phải không?"

Bốn các lão đôi mắt híp lại, biết Thượng Quan Huyền Ý tồn tại người, không mấy cái. Nếu là cái này Xích Viêm cũng biết nói, kia……

Nghĩ đến đây, bốn các lão trong mắt tràn đầy sát ý.

Một bên vẫn luôn chưa mở miệng tên kia Tiên Tôn cảnh, cảm nhận được bốn các lão trong mắt sát ý, chạy nhanh xuất khẩu nhắc nhở nói: "Thượng Quan tiên hữu, có chuyện hảo hảo nói, đừng kích động."

Người này là là Vân Cực Tông thái thượng trưởng lão Lương Chu Hàn.

Bốn các lão nhàn nhạt liếc mắt một cái Lương Chu Hàn, thu hồi trong mắt sát ý, lại đem ánh mắt nhìn về phía Xích Viêm.

Nghe xong bốn các lão nói, Xích Viêm rất tưởng nói: Là, ta chính là tại hạ giới gặp một người cùng các ngươi Thượng Quan gia thiếu chủ lớn lên có bảy tám phần tương tự người.

Nhưng là ở cảm nhận được đối phương sát ý khi, hắn liền biết, chẳng sợ hắn nói chính là thật sự, đối phương cũng sẽ không tin tưởng. Hiện giờ vẫn là trước giữ được mệnh lại nói, đáng giận hắn chậm chạp không thể đột phá đến Tiên Tôn cảnh, bằng không cũng không đến mức một chút sức phản kháng đều không có.

Giờ phút này muốn giữ được mệnh, hắn chỉ có thể dựa vào tông môn.

Vừa rồi thái thượng trưởng lão nếu đã mở miệng, kia đối phương nhất định sẽ không nhìn hắn bị Thượng Quan gia bốn các lão giết chết.

Tư cập này, Xích Viêm lập tức nói: "Hôm nay ta vô duyên vô cớ đối tông môn đệ tử ra tay, xác thật là ta không đúng, ta nguyện ý tiếp thu tông môn trừng phạt."

Tông môn!

Xích Viêm nói nhưng thật ra nhắc nhở bốn các lão.

Thượng Quan Tinh Vũ cùng Xích Viêm cùng là Vân Cực Tông đệ tử, kia muốn ở tông nội đối phương đối Thượng Quan Tinh Vũ ra tay, kia bọn họ chẳng phải

là ngoài tầm tay với?

Lương Chu Hàn thấy Xích Viêm đã minh bạch hắn ý tứ, nhưng thật ra nhẹ nhàng thở ra, theo Xích Viêm nói nói: "Ngươi xác thật xúc phạm môn quy, tuy rằng ngươi từng vì tông môn đã làm không ít cống hiến, nhưng đối đồng môn ra tay là tông môn tối kỵ."

Nói xong, hắn đứng lên, đối với Xích Viêm liền chém ra một chưởng.

Xích Viêm bị đánh đến đụng vào đối diện trên vách tường, sau đó chảy xuống trên mặt đất, há mồm liền phun ra một ngụm máu tươi.

Đừng nhìn Lương Chu Hàn chỉ là nhẹ nhàng huy một chưởng, nhưng kia một chưởng bao hàm pháp tắc chi lực, Xích Viêm ít nhất muốn dưỡng thượng trăm năm mới có thể khỏi hẳn.

Lương Chu Hàn ngược lại đối bốn các lão nói: "Thượng Quan tiên hữu, ngươi xem, ta như vậy xử phạt, còn hành."

Bốn các lão lãnh "Hừ" một tiếng, vẫn chưa trả lời.

Thấy vậy, Lương Chu Hàn tiếp tục nói: "Nói như thế nào Xích Viêm cùng Tinh Vũ đều là Vân Cực Tông đệ tử, về sau ở tông môn ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy."

Không đợi hắn nói xong, bốn các lão liền đánh gãy hắn, "Lương tiên hữu, ngươi cũng nói bọn họ cùng là Vân Cực Tông đệ tử, nếu là hắn ở tông môn đối Tinh Vũ làm điểm cái gì, kia…… Chúng ta có thể biết được sao?"

Nghe vậy, Lương Chu Hàn lập tức minh bạch bốn các lão lo lắng, còn đừng nói loại sự tình này còn thật có khả năng sẽ phát sinh, nếu là thật đã xảy ra, kia hắn còn không phải là hảo tâm làm chuyện xấu sao?

Xích Viêm tuy rằng bị trọng thương, nhưng vẫn chưa hôn mê, hai người đối thoại hắn tất nhiên là nghe rõ ràng, lập tức hắn liền nhấc tay thề: "Ta Xích Viêm tại đây thề, từ nay về sau tuyệt đối sẽ không lại đối Thượng Quan Tinh Vũ ra tay. Nếu có vi lời này, từ nay về sau ta tu vi đem không được tiến thêm, sau khi chết tiến Vô Gian địa ngục."

Thấy vậy, bốn các lão mới tính vừa lòng.

"Lương tiên hữu, ta còn có việc, cáo từ."

Dứt lời, trong phòng đã không có hắn thân ảnh.

Thiên Kiếm Tông vừa rồi tổ chức hợp tịch đại điển cái kia quảng trường, lúc này lại có không ít người nối liền không dứt mà triều nơi này tới rồi. Chỉ vì ở mười lăm phút trước, Âu Dương Cảnh Hoàng nói hắn có chuyện quan trọng đem ở sau nửa canh giờ tuyên bố.

Thượng Quan gia tạm thời sở cư trú tiểu viện.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người còn đang nói chuyện hôm nay kia hai vị vai chính, cửa phòng lại ở thời điểm này bị người gõ vang.

"Thịch thịch thịch……"

Thần thức đảo qua, ngoài cửa mặt đứng người đúng là Thượng Quan Tinh Vũ.

Vừa rồi hắn không phải nói chính mình có việc, như thế nào nhanh như vậy liền đã trở lại?

Hai người đều rất là nghi hoặc.

Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng phất phất tay, trong phòng trận pháp bị hắn đóng cửa, cửa phòng cũng đồng thời bị mở ra.

Thượng Quan Tinh Vũ đi vào phòng, thuận tiện đóng cửa.

Thấy hắn dáng vẻ này rõ ràng là có chuyện nói, Tiêu Lăng Hàn lập tức đem trong phòng trận pháp mở ra.

Chờ hắn ngồi xuống vì hắn rót ly trà, mới mở miệng hỏi: "Tinh Vũ, chính là ra chuyện gì?"

Uống ngụm trà, áp áp kinh sau, Thượng Quan Tinh Vũ không đáp hỏi ngược lại: "Các ngươi tại hạ giới nhưng nhận thức một cái tên là Xích Viêm người?"

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc nhau.

Tiêu Lăng Hàn nói: "Chúng ta nhưng thật ra nhận thức một vị kêu Xích Viêm tu sĩ, chính là không biết cùng ngươi nói có phải hay không cùng vị?"

"Ta đây ngưng tụ một trương hắn bức họa, các ngươi nhìn xem có phải hay không cùng người."

Nói xong, Thượng Quan Tinh Vũ vươn tay phải, ở không trung nhẹ nhàng hoa động, thực mau một người ăn mặc hồng y, diện mạo tuyệt thế vô song nam tiên, liền xuất hiện ở bọn họ trước mặt.

"Quả nhiên là hắn." Thượng Quan Huyền Ý nghiến răng nói.

Hắn nhưng không quên lúc trước chính mình vẫn là tiểu phượng hoàng thời điểm, một lần Tiêu Lăng Hàn đi Viêm Hỏa Tông, tên kia nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt, tràn đầy nhất định phải được.

Nói ngắn gọn, Xích Viêm mơ ước hắn đạo lữ.

"Nói như thế tới thật đúng là cùng cá nhân." Nói, Thượng Quan Tinh Vũ hủy diệt vừa rồi ngưng tụ ra tới hình người.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ, hỏi: "Vì sao đột nhiên nhắc tới người này, chính là ra chuyện gì?"

Thượng Quan Tinh Vũ vẫn chưa lập tức trả lời Tiêu Lăng Hàn vấn đề, ngược lại hỏi Thượng Quan Huyền Ý: "Huyền Ý, hắn có phải hay không cùng ngươi có

thù oán?”

Có thù oán?

Thượng Quan Huyền Ý cẩn thận hồi tưởng một chút, hắn cùng Xích Viêm căn bản không thù.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 668

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 668 làm sáng tỏ quan hệ

Kiếp trước, Xích Viêm giúp quá hắn, kiếp này hắn cũng giúp Xích Viêm, hai người xem như huề nhau.

Xác thật không có thù hận.

Muốn nói có, đó chính là đối phương khuynh mộ hắn đạo lữ.

Cho nên bọn họ là tình địch, cũng coi như là kẻ thù.

Nghĩ đến này, Thượng Quan Huyền Ý hung hăng trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Tiêu Lăng Hàn bị trừng không thể hiểu được.

Ở hắn trong ấn tượng, cái kia kêu Xích Viêm người, rõ ràng là thích Thượng Quan Huyền Ý.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn này mờ mịt bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý mới nhớ tới, gia hỏa này vẫn luôn không biết Xích Viêm thích hắn chuyện này.

Ngược lại nhìn về phía Thượng Quan Tinh Vũ, "Vì sao như vậy hỏi? Ta nhớ rõ chính mình cùng hắn giống như không có thù hận."

"Không có thù hận sao?" Thượng Quan Tinh Vũ nhíu mày, nếu là không có thù hận, Xích Viêm vì sao sẽ đối hắn ra tay?

Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Chính là ra chuyện gì?"

Hắn mới vừa hỏi xong, Thượng Quan Huyền Ý liền nhớ tới hôm nay phát sinh sự, không khỏi suy đoán nói: "Chẳng lẽ hôm nay đối với ngươi sử dụng uy áp người là hắn?"

Tiêu Lăng Hàn lại là ngạc nhiên.

Tên kia không phải thích Thượng Quan Huyền Ý sao?

Như thế nào sẽ đối lớn lên cùng hắn giống Thượng Quan Tinh Vũ dùng ra uy áp?

Thượng Quan Tinh Vũ gật gật đầu: "Không tồi, hôm nay đối ta sử dụng uy áp người chính là Xích Viêm, lại còn có mang theo một cổ sát ý."

Tiêu Lăng Hàn nghe được càng là mông vòng.

Xích Viêm không phải thích Thượng Quan Huyền Ý sao?

Như thế nào sẽ đối Thượng Quan Tinh Vũ lộ ra sát ý?

Chẳng lẽ hắn nhận ra Thượng Quan Tinh Vũ, không thích có người cùng Thượng Quan Huyền Ý lớn lên giống?

Một người tiếp một người vấn đề ở Tiêu Lăng Hàn trong đầu hiện lên.

Thượng Quan Huyền Ý đôi mắt híp lại, tên kia chân chính muốn giết người là hắn, nếu không phải hắn dịch dung, phỏng chừng đã sớm bị nhận ra tới.

"Huyền Ý, hắn vì sao phải giết ngươi?" Thượng Quan Tinh Vũ chung quy vẫn là hỏi.

"Còn có thể vì sao, nam nhan họa thủy bái!" Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà nói, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt tràn đầy u oán.

Cảm nhận được tức phụ nhi kia bất hữu thiện ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn tràn đầy khó hiểu, "Việc này cùng ta có gì can hệ? Hắn không phải thích ngươi sao?"

"Hừ! Thích ta?" Thượng Quan Huyền Ý cười lạnh một tiếng, lại hỏi: "Ngươi thật sự không thấy ra tới?"

"Nhìn ra tới cái gì?" Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt mờ mịt.

"Xích Viêm thích người là ngươi!"

Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc nói: "Hắn thích ta? Hắn không phải thích ngươi sao? Ta vẫn luôn đem hắn trở thành tình địch xem."

Thượng Quan Huyền Ý "Ha hả" hai tiếng.

Tiêu Lăng Hàn lại nói: "Ta trong mắt chỉ có ngươi, những người khác đều không chú ý. Hắn như thế nào sẽ thích ta? Ta vẫn luôn cho rằng hắn thích ngươi, còn vẫn luôn đề phòng hắn tới. Làm nửa ngày, là chính mình hiểu sai ý."

Thượng Quan Tinh Vũ nghe xong hai người đối thoại, tràn đầy vô ngữ.

Hắn hỏi dò: "Lăng Hàn, vậy ngươi hiện tại biết Xích Viêm thích ngươi, ngươi sẽ không di tình biệt luyến thích hắn đi? Rốt cuộc hắn lớn lên……"

Không đợi Thượng Quan Tinh Vũ nói xong, Thượng Quan Huyền Ý liền đánh gãy hắn nói, "Ngươi như thế nào có thể trường người khác chí khí, diệt chính mình uy phong? Phải biết rằng ngươi mới là lớn lên anh tuấn nhất nam tiên."

Thượng Quan Tinh Vũ im lặng.

Đại ca đây là biến tướng mà đang nói nói chính hắn mới là lớn lên đẹp nhất nam tiên đi!

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn mở miệng nói: "Ta vĩnh viễn đều chỉ biết thích Huyền Ý một người."

Lời này là ở trả lời vừa rồi Thượng Quan Tinh Vũ hỏi vấn đề.

“Huyền Ý hiện tại dịch dung, tạm thời tính an toàn. Lăng Hàn, ngươi nhưng phải cẩn thận điểm, đừng bị người chộp tới…….” Thượng Quan Tinh Vũ nhắc nhở nói.

Kỳ thật hắn tưởng nói: Đừng bị người chộp tới bá vương ngạnh thượng cung.

“Ngươi cũng biết Xích Viêm hiện tại là cái gì tu vi?”

Nếu biết đối phương thích chính mình, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên cũng đoán được phía trước ở trên quảng trường kia đạo nhìn trộm ánh mắt xuất từ ai.

“Tiên Đế đỉnh, đã nửa cái chân bước vào Tiên Tôn cảnh.” Thượng Quan Tinh Vũ đáp.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều lâm vào trầm mặc.

Hiện giờ bọn họ tu vi mới Tiên Quân đỉnh, cùng Tiên Đế đỉnh so sánh với kém không chỉ có là tu vi, còn có đối pháp tắc lĩnh ngộ.

Xem Xích Viêm hôm nay ở Lăng Kiếm Tông trước công chúng liền dám ra tay, liền có thể nhìn ra hắn rõ ràng là có chút điên cuồng, thực không bình thường.

Thấy hai người không nói lời nào, Thượng Quan Tinh Vũ đề nghị nói: “Nếu không…… Các ngươi hiện tại đi cùng Thượng Quan tiền bối tương nhận?”

Cảnh Hoàng Tiên Tôn tuy rằng mới thăng cấp Tiên Tôn cảnh một hai trăm năm, nhưng các lão nói nếu là thật đánh lên tới, hai cái hắn thêm ở bên nhau đều không phải Cảnh Hoàng Tiên Tôn đối thủ, có thể thấy được Cảnh Hoàng Tiên Tôn thực lực rất mạnh. Nếu không phải Thượng Quan gia đang bị người nhìn chằm chằm, hắn đều muốn cho phụ thân phái người bảo hộ bọn họ hai.

Một phách cái bàn, Thượng Quan Huyền Ý ảo não nói: “Chúng ta ở chỗ này hạt lo lắng, có như vậy một cái đại chỗ dựa ở, chúng ta sợ cái gì!”

“Phỏng chừng lúc này đại chỗ dựa không rảnh, nhân gia chính vội vàng song tu, trước mắt chúng ta còn phải chính mình ứng phó khốn cảnh.” Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói.

Nghe xong, Thượng Quan Huyền Ý vừa mới khôi phục tinh khí thần, lập tức lại héo.

Thượng Quan Tinh Vũ bỗng nhiên nói: “Các ngươi nói đại chỗ dựa là Cảnh Hoàng Tiên Tôn sao? Hắn hiện tại hẳn là liền ở Thiên Kiếm Tông lớn nhất cái kia trên quảng trường.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Thật ở trên quảng trường?”

Thượng Quan Tinh Vũ gật gật đầu, khẳng định nói: “Lúc này Cảnh Hoàng Tiên Tôn đích xác ở trên quảng trường, trước đó không lâu, hắn nói có việc muốn tuyên bố, hiện tại toàn bộ Thiên Kiếm Tông người hẳn là đều ở hướng quảng trường bên kia chạy đến.”

“Kia còn chờ cái gì, chúng ta cũng đi.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng dậy.

Tiêu Lăng Hàn cũng đồng dạng đứng dậy, chính mình hiện tại không phải người khác đối thủ, chỉ có thể tá lực đả lực.

Tuy rằng hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý có đạo lữ khế ước ở, không sợ Xích Viêm dùng sức mạnh, nhưng đối phương hiện tại chính là một cái kẻ điên, vạn nhất làm ra cái gì làm người không tưởng được sự đâu.

Hắn nhưng không thích kinh hỉ.

Thực mau, ba người liền đến phía trước mới đến quá quảng trường.

Trên quảng trường, đằng trước đã vây đầy Thiên Kiếm Tông đệ tử.

Mà bọn họ thuộc về Thiên Kiếm Tông khách nhân, tất nhiên là không hảo hướng trong toản, chỉ có thể đứng ở bên cạnh.

Nhưng đứng ở bên cạnh, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều lo lắng trên đài người nhìn không thấy bọn họ.

Rốt cuộc vừa rồi cử hành nghi thức thời điểm, kia hai người trong mắt đã có thể chỉ có lẫn nhau, căn bản không hướng dưới đài ngắm liếc mắt một cái, bằng không lấy Cảnh Hoàng Tiên Tôn thực lực, chẳng sợ gần chỉ là liếc mắt một cái, cũng nên phát hiện bọn họ mới là.

“Làm sao bây giờ? Nếu là chúng ta không ra tiếng, đợi chút gia gia bọn họ khả năng thật sự nhìn không tới chúng ta.” Thượng Quan Huyền Ý không khỏi mà lo lắng nói.

Nhưng nếu là ra tiếng, nên bị mọi người nhìn đến.

Tiêu Lăng Hàn còn tưởng gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, nếu là Luyện Đan Sư Công Hội người biết hắn là Cảnh Hoàng Tiên Tôn đồ đệ, không biết còn thu không thu hắn.

Hắn sở dĩ muốn tiến Luyện Đan Sư Công Hội, chủ yếu là bên trong có thật nhiều tiên thảo ngoại giới đều không có.

Nghe vậy, Thượng Quan Tinh Vũ hỏi: “Có cần hay không ta thỉnh các lão hỗ trợ?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Hắn sẽ giúp chúng ta sao?”

Không thân không thích, vẫn là nói mọi người đều đã biết hắn thân phận, chỉ là trong lòng hiểu rõ mà không nói ra?

“Hẳn là sẽ.” Thượng Quan Tinh Vũ cũng có chút không xác định, “Ta đi thử thử, các ngươi liền ở chỗ này, vạn nhất đợi lát nữa Thượng Quan tiền bối bọn họ nhìn đến các ngươi đâu?”

“Hành.”

Thực mau Thượng Quan Tinh Vũ đi mà quay lại.

“Sự tình thu phục, các lão làm chúng ta đi về trước, đợi chút Cảnh Hoàng Tiên Tôn sẽ tìm đến các ngươi.”

“Chúng ta còn muốn nhìn náo nhiệt.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý nhìn thoáng qua trên quảng trường đám kia bạch y phiêu phiêu kiếm tu, rất tò mò tiện nghi sư tôn liền song tu đều phải đẩy sau, vội vã tuyên bố sẽ là chuyện gì.

Thượng Quan Tinh Vũ nhìn về phía không nói chuyện Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn gật gật đầu, hiển nhiên là đồng ý đại ca nói.

Vì thế, ba người liền đứng ở quảng trường bên ngoài xem nổi lên náo nhiệt.

Nửa canh giờ thực mau liền qua đi.

Âu Dương Cảnh Hoàng trước làm người đem Từ Trạch Xuyên, Ngụy Chí Khuê, Giản Vũ Dương, Bách Triết Lượng, Hoa Dực Phàm này năm người mời đi theo.

Từ Trạch Xuyên năm người không biết lúc này Âu Dương Cảnh Hoàng gọi bọn hắn làm cái gì, trong lòng đều có chút lo sợ bất an.

Gặp người đến đông đủ, Âu Dương Cảnh Hoàng vô nghĩa không một câu nói thẳng nói: “Ta phía trước hạ giới lịch kiếp khi, tông môn trưởng lão vì ta đại thu năm tên đồ đệ. Nơi này ta muốn làm sáng tỏ một chút, Từ Trạch Xuyên, Ngụy Chí Khuê, Giản Vũ Dương, Bách Triết Lượng, Hoa Dực Phàm, này năm tên đồ đệ không phải ta tự mình nhận lấy, ta chưa bao giờ thừa nhận quá bọn họ thân phận. Phía trước ai thay ta thu đồ đệ, ai liền đem người lãnh trở về, đừng nhận sai chính mình sư tôn.”

Hắn một phen lời nói, khiến cho phía dưới một tảng lớn đệ tử ồ lên thanh. Nguyên bản mọi người đều cho rằng năm vị công tử là Cảnh Hoàng Tiên Tôn đệ tử, nhưng đem mọi người hung hăng hâm mộ một phen. Chỉ vì hắn tu vi còn ở Tiên Đế cảnh khi, là có thể chiến thắng Tiên Tôn tu giả.

Không đợi những người khác nói chuyện, hắn nói tiếp: “Đúng rồi, đem các ngươi trên người mở ra phù không đại lục ngọc giản đều giao đi lên, về sau các ngươi không có việc gì đừng tới chúng ta chỗ ở.”

“Sư tôn, có phải hay không hắn cùng nói gì đó?” Giản Vũ Dương một tay chỉ vào Thượng Quan Cảnh Phong, không cam lòng hỏi.

Âu Dương Cảnh Hoàng duỗi tay một Phật, vừa rồi hỏi chuyện Giản Vũ Dương trực tiếp bay ngược đi ra ngoài, còn ở giữa không trung, liền phun ra một búng máu. Âu Dương Cảnh Hoàng lại không có dừng tay, lại lần nữa duỗi tay, Giản Vũ Dương không gian giới tử liền đến trong tay hắn, thần thức tìm được mở ra phù không đại lục ngọc giản.

Lấy ra ngọc giản sau, hắn lại đem không gian giới tử ném đến Giản Vũ Dương trước mặt.

Mới lạnh lùng nói: “Ngươi tính thứ gì, có gì tư cách chất vấn?”

Ngược lại hắn lại nhìn về phía mọi người: "Ở chỗ này ta nhắc lại một lần, Thượng Quan Cảnh Phong là ta đạo lữ, các ngươi nếu là có người dám đối hắn bất kính, đó chính là đối ta bất kính, đến lúc đó cũng đừng trách ta không lưu tình."

【 quả nhiên là sư tôn, này bá đạo không dung người phản bác nói, chỉ có hắn mới nói ra tới. 】 Thượng Quan Huyền Ý cấp Tiêu Lăng Hàn truyền âm.

【 ta như thế nào từ sư tôn trong lời nói nghe ra, có người cấp ta gia gia khí chịu. 】

【 ai dám cấp gia gia khí chịu, ngươi xem, người nọ không phải đang bị sư tôn một cái tát cấp chụp bay sao? 】

【 thật đúng là! 】

Nghe xong Âu Dương Cảnh Hoàng nói, vui mừng nhất muốn thuộc những cái đó từng bị ngũ đại công tử ỷ vào thân phận khi dễ quá người. Hiện tại ngũ đại công tử đã bị Cảnh Hoàng Tiên Tôn tự mình phủ nhận, năm người đều không phải hắn đệ tử, kia năm người địa vị đã có thể muốn giảm xuống vài cái cấp bậc.

Ở tông môn, thân truyền đệ tử, tinh anh đệ tử, nội môn đệ tử, bên ngoài đệ tử, Ẩn Đường đệ tử, này đó đệ tử thân phận không giống nhau, đãi ngộ cũng liền không giống nhau.

Thiên Kiếm Tông kia hai gã đại Âu Dương Cảnh Hoàng thu đồ đệ trưởng lão, sắc mặt đã có thể không thế nào đẹp, phía trước nghe hắn nói có chuyện quan trọng tuyên bố, bọn họ còn tưởng rằng là chuyện gì, sớm biết rằng là chuyện này, bọn họ liền không tới, hiện tại tới, trực tiếp làm cho bọn họ mặt mũi quét rác.

Nhưng bọn họ lại ngại với Âu Dương Cảnh Hoàng thực lực, giận mà không dám nói gì.

Mặt khác bốn vị công tử, thấy Giản Vũ Dương thảm dạng, chạy nhanh đem mở ra phù không đại lục ngọc giản nộp lên cấp Âu Dương Cảnh Hoàng.

"Không có việc gì, chúng ta liền đi về trước." Âu Dương Cảnh Hoàng nói, liền tính toán mang theo Thượng Quan Cảnh Phong rời đi.

Thấy hắn phải đi, Hoắc Thiên một chạy nhanh ra tiếng gọi lại hắn, "Thái thượng trưởng lão dừng bước."

"Ngươi còn có chuyện gì?" Âu Dương Cảnh Hoàng không vui nói.

"Nếu các trưởng lão vì ngài tuyển đồ đệ ngài không hài lòng. Nếu không ngài chính mình một lần nữa tuyển mấy cái? Vừa lúc Thiên Kiếm Tông trước hai năm tân chiêu một đám thiên phú ưu dị đệ tử."

Nghe vậy, đài cao phía dưới đệ tử một đám đều nhón chân mong chờ, chỉ hy vọng có thể trở thành thái thượng trưởng lão đệ tử.

"Không cần, ta đã có hai gã đồ đệ."

Hoắc Thiên một hoài nghi nói: "Ngài thực sự có đồ đệ?" Nên không phải là không nghĩ thu đồ đệ, cố ý tìm lấy cớ?

"Tự nhiên có, chờ thời cơ tới rồi, ngươi sẽ tự nhìn thấy bọn họ."

Thấy hắn nói nghiêm trang, Hoắc Thiên một không hảo lại truy vấn.

Mọi người liền thấy Âu Dương Cảnh Hoàng nói xong sự, vẫy vẫy ống tay áo, mang theo Thượng Quan Cảnh Phong liền biến mất ở trên đài cao.

Những cái đó muốn bái sư người, còn lại là vẻ mặt thất vọng.

Đương nhiên, nhất thất vọng người muốn thuộc trên đài cao Từ Trạch Xuyên năm người.

Lúc này, năm người nghe được những người khác nghị luận, đều là vẻ mặt xấu hổ và giận dữ, lại chỉ có thể vội vàng rời đi.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 669

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 669 không được lại nói

Thượng Quan gia tạm cư tiểu viện.

Tiêu Lăng Hàn ba người mới vừa trở lại sân, liền thấy trong viện đang đứng một người xuyên mặc y nam tiên, hắn đôi tay bối với phía sau, đưa lưng về phía sân đại môn.

Như thế quen thuộc bóng dáng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái liền nhận ra đối phương, hắn đúng là Âu Dương Cảnh Hoàng.

Ở Thượng Quan Tinh Vũ kinh ngạc dưới ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi lên trước, đối với người nọ hành lễ: "Đệ tử bái kiến sư tôn."

Âu Dương Cảnh Hoàng xoay người, đầu tiên nhìn đến chính là Tiêu Lăng Hàn, duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn, vừa lòng gật gật đầu, "Ân, không tồi."

Ngoài miệng nói không tồi, trong lòng lại là kinh ngạc không thôi, cái này đại đồ đệ cũng muốn yêu nghiệt. Lúc này mới nhiều ít năm, cư nhiên liền có Tiên Quân cảnh tu vi, sợ là không cần bao lâu liền sẽ siêu việt chính mình.

Làm yêu nghiệt sư tôn, quá không cảm giác an toàn, tùy thời đều lo lắng bị đồ đệ siêu việt, sau đó đồ đệ giống năm đó chính mình ngược hắn giống nhau, lấy khiêu chiến chi danh tới ngược chính mình!

Quan trọng nhất chính là cái này đại đồ đệ thực mang thù.

Bất động thanh sắc mà thu hồi tâm thần, sau đó lại đem ánh mắt chuyển hướng một bên Thượng Quan Huyền Ý, nhìn thấy hắn bộ dáng, mày không cấm nhăn lại, nói thầm nói: "Như thế nào biến thành dáng vẻ này? Xấu đã chết!"

Nói xong, hắn lại nhìn nhìn một bên quen thuộc khuôn mặt.

Tổng cảm thấy quái dị cùng biệt nữu.

Thượng Quan Tinh Vũ: "……"

Hắn cái gì cũng chưa làm, hắn là không đắc tội Cảnh Hoàng Tiên Tôn đi?

"Đi về trước lại nói."

Nói xong, cũng không cho ở đây ba người suy xét thời gian, mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn liền biến mất ở trong sân.

Chỉ còn lại vẻ mặt ngốc Thượng Quan Tinh Vũ, ở trong sân trong gió hỗn độn.

Phù không đại lục chính giữa nhất phòng ốc cửa, Thượng Quan Cảnh Phong đang đứng ở nơi đó, thường thường ngẩng đầu xem một cái nơi xa.

Không bao lâu, ba đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện ở hắn trước người.

Mới vừa vừa đứng ổn, Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến cái kia hình bóng quen thuộc: "Gia gia!"

Nhìn ôm nhau gia tôn hai, Âu Dương Cảnh Hoàng buồn bực mà trừng mắt Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Sư tôn vẫn là trước kia cái kia sư tôn, đối chính mình hai người cũng không có xa lạ cảm, trừng chính mình ánh mắt đều cùng trước kia giống nhau như đúc.

Hắn đồng dạng không cam lòng yếu thế mà trừng trở về.

Ánh mắt ý bảo: Ngươi tức phụ nhi còn đem ta tức phụ nhi ôm đâu? Có bản lĩnh, ngươi gọi bọn hắn tách ra nha!

Âu Dương Cảnh Hoàng bị Tiêu Lăng Hàn này không lớn không nhỏ, mục vô tôn trưởng bộ dáng, khí trên ngực hạ phập phồng, hận không thể một cái tát chụp qua đi.

Một lát sau, bốn người ngồi ở đại đường.

Âu Dương Cảnh Hoàng dẫn đầu nhịn không được hỏi: "Nhị đồ đệ, vừa rồi cái kia cùng ngươi lớn lên rất giống người là ngươi đệ đệ?"

"Cái gì đệ đệ?" Thượng Quan Cảnh Phong nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

"…… Hắn kêu Thượng Quan Tinh Vũ, hắn là ta đệ đệ, cụ thể tình huống ta cũng không rõ lắm." Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nói.

Thượng Quan Cảnh Phong ánh mắt lóe lóe, hỏi: "Ngươi tìm được cha mẹ ngươi?"

"Không tìm được, bất quá bọn họ biết ta tới Tiên giới, phía trước có cái tự xưng là ta tổ gia gia người tới đi tìm ta……" Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát đem hắn cùng Tiêu Lăng Hàn trải qua đều tự thuật một lần.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật, Thượng Quan Cảnh Phong rối rắm một chút, mới nói nói: "Kỳ thật ta không phải ngươi thân gia gia."

"A?" Thượng Quan Huyền Ý tràn đầy nghi hoặc mà nhìn về phía hắn.

Lập tức Thượng Quan Cảnh Phong liền đem năm đó gặp được Thượng Quan Minh Thanh chi tiết cùng Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật một lần.

Sau khi nghe xong, Thượng Quan Huyền Ý còn có chút như lọt vào trong sương mù, hắn như thế nào liền không phải gia gia thân tôn tử đâu?

Bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, hắn khó hiểu nói: “Không đúng rồi, ngài nếu không phải ông nội của ta, vì cái gì sẽ có huyết mạch cảm ứng?”

Đối với huyết mạch việc này, Thượng Quan Cảnh Phong cũng là nghi hoặc không thôi. “Ta cũng không rõ lắm, ta đoán chúng ta hẳn là cùng cái tổ tiên, bằng không vì sao dòng họ đều giống nhau như đúc.”

“Kia ngài vẫn là ông nội của ta sao?”

“Vô nghĩa, ta đương nhiên là ngươi gia gia. Vẫn là nói ngươi tìm được chính mình thân sinh phụ thân, liền muốn vứt bỏ gia gia bộ xương già này?”

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng không khỏi mà trừu trừu, Thượng Quan Cảnh Phong hiện tại bộ dạng nhìn qua 30 không đến, cùng lão hoàn toàn không dính biên. “Ngài là ông nội của ta, vẫn luôn đều đem là.”

Lúc sau Thượng Quan Cảnh Phong cũng đơn giản mà tự thuật một chút hắn mấy năm nay trải qua.

Trải qua là nói, nhưng không có nhắc tới hắn cùng Âu Dương Cảnh Hoàng chi gian cảm tình trải qua.

Đối này, Thượng Quan Huyền Ý đặc biệt tò mò, hắn vẻ mặt bát quái mà nhìn về phía hai người, “Gia gia, sư tôn, nói các ngươi hai cái như thế nào sẽ đi đến cùng nhau?”

“Vi sư anh tuấn tiêu sái, tu vi cao thâm, ngươi gia gia nhìn thấy vi sư ánh mắt đầu tiên liền luân hãm.” Âu Dương Cảnh Hoàng mặt không đỏ, khí không suyễn mà nói.

Hắn mới vừa nói xong, một bên Thượng Quan Huyền Ý liền “Phụt” bật cười.

Ngay cả Tiêu Lăng Hàn cũng nhịn không được khóe miệng ngoéo một cái.

Mà một bên Thượng Quan Cảnh Phong sắc mặt lại là đen hắc, “Ngươi đem lời nói mới rồi, nói lại lần nữa!”

“Phong, ngươi phong tư trác tuyệt, ngọc thụ lâm phong, nhìn thấy ngươi ánh mắt đầu tiên, ta liền luân hãm.” Âu Dương Cảnh Hoàng vội vàng sửa miệng, còn nhân cơ hội thổ lộ một phen.

“Đứng đắn điểm!” Thượng Quan Cảnh Phong tức giận mà trừng mắt nhìn Âu Dương Cảnh Hoàng liếc mắt một cái, nơi này còn có hai cái tiểu bối, liền bắt đầu nói hươu nói vượn.

Nghe vậy, Âu Dương Cảnh Hoàng quay đầu đi xem Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, chỉ thấy hai người đều là nhìn xem đỉnh đầu xà nhà, lại nhìn xem bên ngoài, chính là không xem bọn họ.

Hai người một bộ tùy tiện các ngươi liêu, chúng ta không nghe thấy, không nhìn thấy bộ dáng.

Làm hắn thực vừa lòng.

Cuối cùng, Thượng Quan Cảnh Phong vẫn là đại khái nói một chút hắn cùng Âu Dương Cảnh Hoàng sự tình, rốt cuộc ở trong lòng hắn, vẫn luôn đem Thượng Quan Huyền Ý trở thành thân tôn tử, tất nhiên là hy vọng Thượng Quan Huyền Ý lý giải bọn họ.

Thấy sự tình đã giải thích rõ ràng, Âu Dương Cảnh Hoàng liền nói: "Các ngươi hai nếu là không chuyện khác, liền ở chỗ này trụ hạ. Trừ bỏ nhà chính, mặt khác nơi ở các ngươi tùy ý tuyển, này khối phù không đại lục đều thuộc về vi sư một người."

Ách……

Tiện nghi sư tôn đây là ở đuổi người!

Tiêu Lăng Hàn biết, hắn sợ là ở nhớ thương song tu sự.

"Kia đệ tử hai người liền trước……"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn nói xong, Thượng Quan Cảnh Phong liền hỏi nói: "Lăng Hàn, ngươi hiện tại là mấy cấp luyện đan sư?"

"Thất cấp."

"Giống nhau có độc đồ vật, ngươi hẳn là có thể kiểm tra đến xuất hiện đi?"

Không biết hắn muốn làm gì, Tiêu Lăng Hàn theo bản năng gật gật đầu.

"Hành, cùng ta tới."

Nói xong, Thượng Quan Cảnh Phong dẫn đầu hướng tới bọn họ phòng đi đến.

Còn lại ba người đều là vẻ mặt không thể hiểu được mà đi theo hắn phía sau.

Đẩy cửa ra, đập vào mắt chính là một phòng màu đỏ, nhìn liền rất vui mừng.

Bốn người nối đuôi nhau mà nhập.

Thượng Quan Cảnh Phong: "Lăng Hàn, ngươi kiểm tra một chút trong phòng đồ vật, xem có phải hay không cũng không có vấn đề gì."

"Hảo!"

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn đã minh bạch, gia gia hẳn là hoài nghi có người ở bọn họ tân phòng động tay động chân.

Mười lăm phút sau.

Tiêu Lăng Hàn đem có vấn đề đồ vật đều đặt ở trên bàn.

Còn lại ba người đều tò mò mà đánh giá trên bàn đồ vật.

"Này đó bản thân không có độc, nhưng đặt ở cùng nhau liền sẽ biến thành có độc đồ vật, mà này hai viên hạt châu nếu là tiếp xúc lâu rồi, sẽ làm tu giả thực lực vô pháp tăng lên, nếu là thời gian dài tiếp xúc cùng hút vào, còn sẽ hủy diệt linh căn." Nói, Tiêu Lăng Hàn chỉ chỉ trên bàn hai viên màu trắng hạt châu.

Này hai viên hạt châu là hắn ở bên cửa sổ mành thượng sở gỡ xuống, người bình thường không nhìn kỹ, đều sẽ cho rằng chúng nó chỉ là trân châu. Kỳ thật chúng nó là hồng khoai độc thiềm yêu hạch, chỉ là dùng đặc thù phương pháp, đem nguyên bản là màu đen yêu hạch biến thành màu trắng.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn giải thích, Thượng Quan Cảnh Phong hài hước mà nhìn về phía Âu Dương Cảnh Hoàng, "Ta phía trước cùng ngươi nói, kia năm người bất an hảo tâm, ngươi càng không tin, nói là ta nghĩ nhiều. Nhìn xem, hiện tại bọn họ liền ngươi đều phải hại, ngươi sẽ không còn cảm thấy là ta nghĩ nhiều đi?"

"Hảo, hảo! Đều là ta sai, về sau ngươi nói cái gì chính là cái gì. Ta cũng không nghĩ tới bọn họ lá gan cư nhiên lớn như vậy, dám hướng ta động thủ." Âu Dương Cảnh Hoàng hoàn toàn không thèm để ý hai cái đồ đệ xem chính mình khi, kia quái dị ánh mắt, chạy nhanh nhận sai.

Tiêu Lăng Hàn ho khan hai tiếng, chọc tam nhìn về phía hắn, mới nói nói: "Mấy thứ này phẩm cấp đều ở ngũ cấp dưới, chỉ đối gia gia ngài hữu dụng."

Làm nửa ngày, vẫn là chỉ nhằm vào chính mình.

Thượng Quan Cảnh Phong oán hận nói: "Bọn họ quả nhiên xem ta không vừa mắt!"

"Ta hiện tại liền đi đem bọn họ đều làm thịt?" Nói, Âu Dương Cảnh Hoàng liền đi ra ngoài.

"Trở về!" Thượng Quan Cảnh Phong quát khẽ nói.

Thấy gia gia phải cho sư tôn thượng tư tưởng giáo dục khóa, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người chạy nhanh đứng dậy cáo từ.

Sư tôn rõ ràng sợ vợ, gia gia nói hướng đông, hắn tuyệt đối không dám hướng tây.

Bọn họ muốn chắc là lưu lại xem hắn chê cười, phỏng chừng mặt sau liền sẽ bị thanh toán.

Hai người đi ra nhà chính, ở 500 mễ ngoại một tòa trong viện trụ hạ.

Vừa lúc bọn họ tính toán bế quan một đoạn thời gian, nơi này liền rất thích hợp, an toàn ít nhất có bảo đảm, còn có thể tránh đi Xích Viêm cái kia kẻ điên.

Từ hai người tu vi đột phá đến Tiên Quân cảnh, còn không có thời gian bế quan tăng lên thuật pháp cấp bậc.

Tới rồi chỗ ở, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem trong viện trận pháp mở ra, sau đó mang theo Thượng Quan Huyền Ý tiến vào Long Ngọc không gian. Hai người chỉ dùng hai năm, liền đem các loại thuật pháp tăng lên tới thất cấp. Lúc sau hai người ngẫu nhiên cùng nhau luyện tập kiếm pháp, sau đó chính là lĩnh ngộ pháp tắc.

Tiêu Lăng Hàn còn thử đem Quang linh căn, Ám linh căn cùng mặt khác linh căn dung hợp, chỉ là cũng chưa thành công.

Nhoáng lên hai người liền ở không gian trung đãi 300 năm, để ngừa Thượng Quan Cảnh Phong cùng Âu Dương Cảnh Hoàng tìm bọn họ, hai người liền vội vàng ra không gian.

Kết quả trong viện trận pháp, căn bản không có bị người động quá dấu vết.

Vì thế, hai người tiếp tục bế quan lĩnh ngộ pháp tắc, bất quá bọn họ nhưng thật ra không lại tiến không gian.

Trong nháy mắt, ba mươi năm vội vàng mà qua.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người kết thúc bế quan, mới vừa đi ra sân, đang chuẩn bị đi dạo này tòa phù không đại lục, liền thấy Âu Dương Cảnh Hoàng mang theo Thượng Quan Cảnh Phong giống một trận gió, quát ra phù không đại lục.

Thấy rõ bọn họ vì sao như vậy cấp, Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói: "Lúc này mới ba mươi năm thời gian, gia gia thế nhưng liền thăng cấp đến Kim Tiên cảnh."

"Tầm thường phương pháp muốn ở ba mươi năm nội đột phá ba cái tiểu cảnh giới, cùng với một cái đại cảnh giới xác thật không quá khả năng, nhưng nếu là……"

"Nếu là cái gì? Ngươi như thế nào không nói?"

"Chờ ngươi hỏi, ta lại nói."

"Ngươi cũng thật đủ nhàm chán!"

"Vậy ngươi rốt cuộc muốn hay không nghe?"

"Nghe!"

Tiêu Lăng Hàn chậm rãi phun ra hai chữ: "Thải bổ!"

"???"Thượng Quan Huyền Ý không cấm mở to mắt, trên mặt tràn đầy kinh ngạc.

"Này có cái gì hảo kỳ quái, sư tôn tu vi ở Tiên Tôn cảnh, bị gia gia thải bổ một chút sẽ không có việc gì. Huống chi hắn cũng là cam tâm tình nguyện, bằng không gia gia căn bản không có khả năng thải bổ được hắn." Nói, Tiêu Lăng Hàn nắm Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục hướng phía trước mặt đi đến.

"Gia gia đây là nằm thắng a!"

Nói xuất khẩu sau, hắn mới phát hiện chính mình những lời này, làm người mơ màng hết bài này đến bài khác.

"Ngươi nếu là tưởng nằm thắng nói, về sau cũng có thể không cần tu luyện, chờ ta tu vi siêu……"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn nói xong, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay, che lại hắn miệng, xấu hổ buồn bực nói: “Không được lại nói!”

Rõ ràng là tức phụ nhi chính mình trước khai xe, chính mình chỉ là theo hắn nói đi xuống mà thôi. Bất quá nhìn hắn buồn bực bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắt lấy hắn tay, đặt ở bên môi hôn hôn, sủng nịch nói: “Ngươi định đoạt.”

Không bao lâu, hai người liền đến gieo trồng tiên thảo địa phương, nhìn đến dược điền như vậy nhiều tám chín cấp tiên thảo, Tiêu Lăng Hàn âm thầm nuốt khẩu nước miếng.

“Lăng Hàn.”

“Ân?” Tiêu Lăng Hàn nghiêng đầu nghi hoặc mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, không biết hắn kêu chính mình làm cái gì.

“Ta đột nhiên phát hiện chính mình có tình địch.”

Tiêu Lăng Hàn: “!!!”

Bọn họ hôm nay duy nhất nhìn thấy quá người chính là tiện nghi sư tôn cùng Thượng Quan lão gia tử.

Cho nên, từ đâu ra tình địch?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 670

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 670 chỉ nghĩ ăn ngươi

Thấy Tiêu Lăng Hàn mê mang bộ dáng, Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà nói: “Vừa rồi ngươi xem những cái đó tiên thảo ánh mắt, liền cùng thấy ta khi ánh mắt giống nhau như đúc.”

Tiêu Lăng Hàn hiểu rõ.

Tức phụ nhi đây là ghen tị!

Vẫn là ăn tiên thảo dấm!

Hắn hồ nghi nói: “Có sao? Vậy ngươi nói nói là loại nào ánh mắt?”

“Chính là cái loại này hận không thể…… Lột sạch, sau đó ăn luôn ánh mắt!” Thượng Quan Huyền Ý suy nghĩ một chút, mới nói nói.

“Có phải như vậy hay không ánh mắt?” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay khơi mào hắn cằm, một tấc một tấc tới gần, làm bộ liền phải hôn hắn.

Thượng Quan Huyền Ý hoảng sợ, bọn họ hiện tại nơi địa phương tuy rằng tạm thời không ai, nhưng sư tôn cùng gia gia tùy thời đều sẽ trở về. Thấy Tiêu Lăng Hàn càng dựa càng gần, chạy nhanh duỗi tay đẩy ra hắn.

Xấu hổ và giận dữ nói: “Trước công chúng, ngươi liền muốn chơi lưu manh.”

“Ha hả!” Nhìn hắn kia khẩn trương bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không cấm cười khẽ ra tiếng. Vừa rồi chỉ là muốn đậu đậu hắn, kết quả hắn thật đúng là cho rằng chính mình muốn thân hắn.

Thấy Tiêu Lăng Hàn cái dạng này, Thượng Quan Huyền Ý nào còn có cái gì không rõ, chính mình đây là bị hắn chơi!

Lãnh “Hừ” một tiếng, quay người đi.

“Sinh khí?” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đem Thượng Quan Huyền Ý vặn lại đây, duỗi tay nhéo nhéo mũi hắn, cười nói: “Chẳng lẽ ngươi thật muốn ta ở chỗ này hôn ngươi, thuận tiện lại……”

Nói tới đây, Tiêu Lăng Hàn ý vị thâm trường mà nhìn hắn, mặt sau không nói xong nói, tin tưởng không nói hắn cũng hiểu.

“Xú không biết xấu hổ!”

“Ha ha ha……” Tiêu Lăng Hàn sung sướng mà cười lên tiếng.

Đối tức phụ nhi muốn da mặt làm gì?

Tục ngữ nói: Da mặt không hậu, ăn không đến thịt.

Sau đó, hai người lại đem ánh mắt đặt ở trước mặt dược điền.

Nhìn đến dược điền trung, trướng thế cực hảo tiên thảo, Thượng Quan Huyền Ý không khỏi mà cảm thán nói: "Sư tôn cũng thật giàu có, cư nhiên có như vậy tám chín cấp tiên thảo."

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu: "Đáng tiếc, tiên thảo tuy rằng hảo, nhưng thành thục yêu cầu thời gian nhưng không ngắn. Nơi này tiên thảo vừa thấy chính là mới gieo trồng một trăm nhiều năm, chờ chúng nó thành thục, đều không biết muốn tới ngày tháng năm nào đi."

"Có thể xem không thể dùng! Bất quá tu vi tới rồi sư tôn như vậy cấp bậc, chờ cái mấy ngàn thượng vạn năm cũng là bình thường sự, hắn có rất nhiều thời gian chờ."

Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý còn gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình nói rất đúng.

Đương nhiên, nếu là đem này đó tiên thảo nhổ trồng đến Tiêu Lăng Hàn không gian trung, nếu không nhiều ít năm là có thể thành thục.

Tư cập này, hắn bỗng nhiên liền nghĩ tới một loại đồ vật, lẩm bẩm nói: "Nếu là có thời gian chi thủy thì tốt rồi."

"Lớn như vậy một mảnh tiên thảo viên, đến yêu cầu bao nhiêu thời gian chi thủy tới tưới?" Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay bắn một chút Thượng Quan Huyền Ý cái trán.

"Xác thật là ta suy nghĩ nhiều! Nhưng là, Tiêu Lăng Hàn, ngươi không có việc gì đạn ta làm gì?" Thượng Quan Huyền Ý buồn bực nói.

"Nhìn ngươi ý nghĩ kỳ lạ, tự nhiên là đem ngươi đạn tỉnh." Tiêu Lăng Hàn đương nhiên mà nói.

Hắn này thiếu tấu bộ dáng, nhưng đem Thượng Quan Huyền Ý khí không nhẹ. "Ta như thế nào liền ý nghĩ kỳ lạ? Thời gian chi thủy không nhiều như vậy, nhưng ta hiểu thời gian pháp tắc. Có thể nghiên cứu ra một cái thời gian trận pháp, đến lúc đó này đó tiên thảo cọ cọ mà sinh trưởng, nếu không mấy năm, tất cả đều sẽ thành thục."

"Cái này ý tưởng không nhiều lắm, cố lên! Ta thực xem trọng ngươi."

"Hừ! Ngươi liền chờ xem!"

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới hắn nhất thời hứng khởi, sau lại thật đúng là bị hắn nghiên cứu ra thời gian trận pháp.

Hai người xem qua tiên thảo, lại triều cái khác địa phương đi đến.

Không bao lâu, hai người đi vào sau núi.

Đột nhiên, ở xanh mượt cỏ xanh trong đất, một cái tuyết trắng đồ vật ánh vào hai người trong mắt. Định nhãn nhìn lại, kia đồ vật ở động, thực mau nó liền thoát ra đầu, mà nó trên đỉnh đầu mao là đủ mọi màu sắc.

"Bảy màu tuyết thỏ!" Thượng Quan Huyền Ý kinh hô một tiếng.

Nhớ tới phía trước bọn họ ở Lạc Thiên bí cảnh ăn qua bảy màu tuyết thỏ, kia hương vị làm hắn đến nay đều khó có thể quên, theo bản năng làm một cái nuốt động tác.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý này thèm ăn bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn thấu hắn bên tai, trêu đùa: "Nước miếng chảy ra."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay sờ sờ khóe miệng, cái gì đều không có.

U oán mà trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, gia hỏa này liền biết lấy hắn tìm niềm vui.

"Lăng Hàn, hôm nay gia gia thăng cấp, không bằng chúng ta trảo hai chỉ bảy màu tuyết thỏ, làm chút thức ăn, cấp gia gia chúc mừng." Nói, hắn nhìn về phía bảy màu tuyết thỏ trong ánh mắt tràn đầy thèm nhỏ dãi.

"Chúc mừng là giả, chính ngươi muốn ăn, mới là thật đi?"

"Đừng nói cho ta ngươi không muốn ăn."

Tiêu Lăng Hàn để sát vào hắn hai phân, ái muội nói: "Ta chỉ nghĩ ăn ngươi!"

Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt chuyển động, kế thượng trong lòng, "Muốn ăn ta cũng không phải cũng không thể, ngươi đến trước đem ta uy no rồi mới được."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Lời này nghe tới, như thế nào cảm giác hảo có lệ?

Bất quá hắn đánh không thắng chính mình, liền tính hắn hiện tại chỉ là kế sách tạm thời, xong việc, cũng mơ tưởng chống chế.

Hai người cộng bắt hai chỉ bảy màu tuyết thỏ, Thượng Quan Huyền Ý giúp đỡ trợ thủ, Tiêu Lăng Hàn đầu bếp, hai người thân ảnh ở trong sân phòng bếp nhỏ trung công việc lu bù lên.

Sau nửa canh giờ, một trận làm người thèm nhỏ dãi hương khí từ trong phòng bếp truyền ra.

Mắt thấy đồ ăn liền sắp tốt thời điểm, phù không đại lục trận pháp lại vào lúc này bị người xúc động.

"Huyền Ý, ngươi xem đốt lửa, ta đi rất nhanh sẽ trở lại."

"Nga!"

Chờ Tiêu Lăng Hàn đi đến đại lục bên cạnh, liền thấy một người ăn mặc Thiên Kiếm Tông tông môn phục sức nam tiên đứng ở trận pháp bên ngoài.

Hắn đem trận pháp mở ra một cái thông đạo, nhìn về phía người tới, nghi hoặc nói: "Tiên hữu có việc?"

Nam tiên mịt mờ mà đánh giá Tiêu Lăng Hàn một phen, mới tự quen thuộc mà nói: "Tại hạ Quách An Thành, ngươi chính là Cảnh Hoàng Tiên Tôn đồ đệ đi?"

Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ngươi nhận thức ta?"

Hắn là Âu Dương Cảnh Hoàng đồ đệ chuyện này, Tiên giới trừ bỏ bọn họ mấy cái giống như không ai biết, trước mắt nhân vi gì sẽ biết?

Quách An Thành lắc đầu: "Không quen biết, ta là nghe Cảnh Hoàng Tiên Tôn vừa rồi nói lên, hắn làm ngươi hiện tại đi Hoàn An Sơn một chuyến."

"Sư tôn muốn ta đi Hoàn An Sơn làm cái gì?"

"Hình như là Cảnh Hoàng Tiên Tôn đạo lữ ở độ kiếp thời điểm, ra điểm sự."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, tuy rằng nam tiên nói có nề nếp, nhưng hắn vẫn là không quá tin tưởng. Nhưng việc này liên quan đến đến gia gia, hắn lại không thể không đi xem. Sớm biết rằng lúc trước nên gọi bọn hắn cho chính mình hai người truyền âm ngọc giản hoặc là liên lạc thạch.

Hắn lại hỏi: "Không biết Hoàn An Sơn ở nơi nào?"

"Cách nơi này có điểm xa, là Thiên Kiếm Tông tu sĩ chuyên môn độ kiếp địa phương."

"Tiên hữu nhưng có bản đồ?"

"Bản đồ ta nhưng thật ra không có, bất quá ta có thể mang tiên hữu qua đi. Đương nhiên, tiên hữu nếu là không yên tâm, có thể tìm mặt khác đồng môn dẫn đường." Quách an sơn một bộ không sao cả bộ dáng.

Tìm những người khác hỏi đường, nhưng đừng đem hắn trở thành Thiên Kiếm Tông gian tế bắt lại mới là.

Suy nghĩ một chút, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy tìm những người khác dẫn đường, còn không bằng liền tìm quách an sơn. Dù sao cái này quách an sơn cũng mới Tiên Quân lúc đầu tu vi, hắn nếu là thật dám chơi ám chiêu, chính mình kết quả hắn chính là.

"Có không thỉnh Quách tiên hữu chờ một lát, ta trở về lấy chút đan dược."

"Tất nhiên là không thành vấn đề."

Trở lại trong viện, Tiêu Lăng Hàn đem sự tình cấp Thượng Quan Huyền Ý nói một lần.

Nghe xong, Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm thấy bất an, "Ta muốn cùng ngươi cùng đi."

“Nghe lời, ngươi ở chỗ này chờ. Biết ta là Âu Dương Cảnh Hoàng đồ đệ người liền chúng ta mấy cái, người nọ hẳn là không có nói sai.”

“Nhưng ta còn là không yên tâm.”

“Đừng lo lắng, chờ ta nhìn thấy gia gia bọn họ sau, liền cho ngươi đưa tin. Nhưng nếu là quách an sơn đang nói dối, cố ý đem ta lừa đi ra ngoài. Kia chờ sư tôn cùng gia gia sau khi trở về, ngươi liền dẫn bọn hắn tới tìm ta.”

Thượng Quan Huyền Ý suy nghĩ một chút, Tiêu Lăng Hàn nói phương pháp này không thể nghi ngờ là tốt nhất.

Không cam lòng gật gật đầu, dặn dò nói: “Vậy ngươi cẩn thận, nếu là thật gặp nguy hiểm, ngươi liền trốn vào Long Ngọc không gian.”

“Hảo, chờ ta trở lại.” Nói, Tiêu Lăng Hàn ở hắn trên môi nhẹ mổ một ngụm.

Rời đi sân, Tiêu Lăng Hàn ra phù không đại lục, liền đi theo quách an sơn triều một chỗ bay đi.

Hai người phi hành địa phương thực hẻo lánh, cơ hồ đều nhìn không tới một người. Bay ra vài toà núi lớn sau, Tiêu Lăng Hàn cảm giác bọn họ đều sắp ra Thiên Kiếm Tông phạm vi. Tông môn trung người muốn độ kiếp, khẳng định sẽ không lựa chọn ở tông môn ở ngoài độ.

Đột nhiên, hắn ngừng lại.

Bay một đoạn đường, quách an sơn phát hiện Tiêu Lăng Hàn cũng không có theo tới, vì thế hắn đành phải đảo trở về. Ngừng ở Tiêu Lăng Hàn bên cạnh, hắn nghi hoặc nói: “Tiêu tiên hữu, như thế nào không đi rồi?”

Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng mà nhìn về phía hắn, trầm giọng nói: “Quách tiên hữu, chúng ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngươi rốt cuộc muốn mang ta đi nơi nào?”

“Chúng ta không phải đi Cảnh Hoàng Tiên Tôn đạo lữ độ kiếp địa phương sao?”

“Hừ! Lại đi phía trước đi, chúng ta nên ra Thiên Kiếm Tông phạm vi. Là ngươi xuẩn, vẫn là ngươi cảm thấy ta khờ?”

“Quả nhiên không hổ là có thể làm Cảnh Hoàng Tiên Tôn đệ tử người, so với ta kia đệ đệ mạnh hơn nhiều.”

“Ngươi đệ đệ?” Xem ra gia hỏa này đệ đệ chính là sư tôn phía trước tuyên bố vô quan hệ năm người trung một cái, chính là không biết đến tột cùng sẽ là ai.

“Ta đệ đệ Giản Vũ Dương.”

Giản Vũ Dương?

Sẽ không chính là cái kia bị sư tôn làm trò mọi người mặt, một cái tát chụp phi người đi?

Tiêu Lăng Hàn lại nói: “Cho nên quách an sơn là ngươi giả danh.”

“Không tồi, ta kêu Giản Vũ Bác.”

“Ta rất tò mò, ngươi là như thế nào ta là Cảnh Hoàng Tiên Tôn đệ tử?”

“Tự nhiên là có người nói cho ta.”

“Vậy ngươi đem ta mang ra tới mục đích là cái gì?”

“Đương nhiên là giết ngươi.” Giản Vũ Bác oán hận nói.

“Hừ! Giết ta? Ngươi dám sao?” Tiêu Lăng Hàn khinh thường mà nhìn về phía trước mặt người, “Lại nói, chỉ bằng ngươi Tiên Quân lúc đầu tu vi, ngươi giết được ta sao?”

“Ta giết hay không được, ngươi thử xem sẽ biết.”

Nói xong, Giản Vũ Bác mở ra đôi tay.

Ngay sau đó, liền thấy hắn trước ngực ngưng tụ ra vô số căn băng thứ, những cái đó băng thứ lập loè lam sâu kín lãnh quang, có thể đóng băng ba thước.

Nguyên lai Giản Vũ Bác ảnh ẩn giấu tu vi, đối phương cũng là một người Tiên Quân đỉnh tu giả, thả còn lĩnh ngộ băng thuộc tính pháp tắc, khó trách hắn như vậy tự tin.

Chỉ thấy Giản Vũ Bác đôi tay về phía trước đẩy, những cái đó phiếm lãnh quang băng thứ thẳng tắp mà triều Tiêu Lăng Hàn phóng tới. Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhẹ nhàng vung tay lên, hắn trước người liền xuất hiện một cái không gian hắc động. Những cái đó công kích tất cả đều lọt vào trong hắc động, Tiêu Lăng Hàn lông tóc không tổn hao gì.

“Liền điểm này bản lĩnh, ngươi cũng muốn giết ta?” Tiêu Lăng Hàn cười lạnh nói.

“Ngươi…… Hừ, chúng ta thuộc hạ thấy thật chiêu.”

Giản Vũ Bác hoàn toàn không nghĩ tới, Tiêu Lăng Hàn thế nhưng lĩnh ngộ khó nhất lĩnh ngộ hai loại pháp tắc chi nhất không gian pháp tắc.

Phía trước hắn vốn đang tin tưởng tràn đầy, lúc này hắn trong lòng cũng bắt đầu không để.

Bất quá, trên mặt hắn vẫn chưa biểu hiện ra ngoài, trong tay lại lần nữa ngưng tụ ra băng thứ.

Tiêu Lăng Hàn nhưng vô tâm tư cấp Giản Vũ Bác chậm rãi đấu, Thượng Quan Huyền Ý còn chờ hắn trở về, hắn chỉ nghĩ tốc chiến tốc thắng. Không đợi Giản Vũ Bác công kích lại lần nữa hướng chính mình đánh úp lại, hắn trực tiếp thuấn di, biến mất ở tại chỗ.

Chờ hắn tái xuất hiện khi, người đã tới rồi Giản Vũ Bác phía sau, Mặc Hàn Kiếm sớm bị hắn cầm trong tay, mũi kiếm thẳng chỉ Giản Vũ Bác giữa lưng.

Đang định triều Tiêu Lăng Hàn phát ra công kích Giản Vũ Bác, chỉ ở một cái chớp mắt thời gian, liền phát hiện vừa rồi còn ở chính mình đối diện người, lúc này đã không thấy bóng dáng. Hắn nghe nói qua lĩnh ngộ không gian pháp tắc người, sẽ thuấn di, tới vô ảnh, đi vô tung, nhất làm người khó lòng phòng bị.

Đây cũng là hắn ở phát hiện Tiêu Lăng Hàn lĩnh ngộ không gian pháp tắc, mà trong lòng không đế nguyên nhân.

Hiện tại đừng nói sát Tiêu Lăng Hàn, lúc này bảo mệnh mới là nhất quan trọng sự. Vì thế, hắn không chút nghĩ ngợi liền chạy nhanh triều một bên lóe đi. Tuy rằng hắn động tác mau, nhưng như cũ bị Mặc Hàn Kiếm đâm vào phía sau lưng.

“Phốc!” Tiêu Lăng Hàn rút ra kiếm, máu tươi từ Giản Vũ Bác phía sau trực tiếp phun trào ra tới, nhiễm hồng hắn một thân bạch y.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 671

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 671 ai tính kế ai

Tiêu Lăng Hàn sớm đã rời xa Giản Vũ Bác, hắn nhưng không nghĩ chính mình bạch y cũng biến thành màu đỏ.

“A……” Giản Vũ Bác kêu thảm thiết một tiếng. Tiêu Lăng Hàn rút kiếm tốc độ quá nhanh, bởi vì quán tính, Giản Vũ Bác lảo đảo hai bước, thiếu chút nữa không có ổn định thân hình, trực tiếp tài đi xuống.

Mặc Hàn Kiếm mang theo đến xương hàn mang, hướng tới Giản Vũ Bác bay đi.

Giản Vũ Bác mới vừa đứng vững, nghênh diện chính là một thanh kiếm thẳng tắp mà triều đâm tới, làm hắn muốn tránh cũng không được, trốn không thể trốn, chỉ có thể hấp tấp ngưng tụ ra một tảng lớn hàn băng đương ở chính mình trước mặt.

“Chạm vào……” Hàn băng trực tiếp bị đánh nát, Mặc Hàn Kiếm mang theo thế như chẻ tre khí thế, không đâm vào mục tiêu trong thân thể thề không bỏ qua, liền tính Giản Vũ Bác hướng bên cạnh né tránh, nhưng Mặc Hàn Kiếm như cũ theo đuổi không bỏ.

Thẳng đến lại lần nữa truyền đến “Phốc” một tiếng, Mặc Hàn Kiếm mới bay trở về Tiêu Lăng Hàn bên người.

Nó như là ở tranh công, ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt lay động hoảng.

“Ngươi rất lợi hại!” Tiêu Lăng Hàn thực nể tình nói một câu.

Mặc Hàn Kiếm linh thức cũng không hoàn chỉnh, nhưng chỉ cần là Tiêu Lăng Hàn muốn giết người, nó cơ hồ có bản năng cảm ứng, hơn nữa nó chiến đấu ý thức rất mạnh.

Liên tục trúng hai kiếm, Giản Vũ Bác biết chính mình căn bản không phải Tiêu Lăng Hàn đối thủ, không chút nghĩ ngợi, quay đầu liền chạy. Đương nhiên, hắn ở xoay người trước, còn không quên lấy ra vài dạng Tiên Khí tự bạo, lấy này tới ngăn trở Tiêu Lăng Hàn đường đi.

“Phanh phanh phanh……” Liên tục tiếng nổ mạnh tại đây phương không trung vang lên.

Này phương không gian đều bị tạc ra mấy cái cái khe, hiện tại không gian không ổn định, Tiêu Lăng Hàn khẳng định không thể vào lúc này sử dụng thuấn di, bằng không rất có thể sẽ bị truyền tống tiến không gian cái khe trung, gặp được không gian gió lốc hoặc là không gian loạn lưu. Nếu là tưởng sử dụng

thuấn di, chỉ có thể chờ không gian vững vàng, hoặc là hắn tu vi cùng với không gian tạo nghệ càng cao một ít.

Tiêu Lăng Hàn vốn là tưởng thả ra Ma Long đuổi theo Giản Vũ Bác, thần thức lại quét đến một cái ngoài ý liệu, lại ở tình lý bên trong người xuất hiện ở Giản Vũ Bác phía trước, ngăn cản hắn đường đi.

Nhìn thấy người nọ xuất hiện, Tiêu Lăng Hàn đôi mắt híp lại, làm bộ liền chuẩn bị trở về phi.

Chỉ là hắn mới vừa quay đầu, liền phát hiện chính mình phía trước là một mặt từ ngọn lửa làm thành không gian, hắn đây là bị người dùng pháp tắc chi lực vây ở một cái không gian trung.

Tiên Đế đỉnh tu giả ra tay chính là mau, hắn một chút cảm giác đều không có, liền trúng chiêu.

Không bao lâu, một người ăn mặc một thân hồng y nam tiên xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, trên mặt hắn là ngăn không được vui sướng, trong mắt là tràn đầy ái mộ chi sắc.

Người này đúng là Xích Viêm.

"Vì đem ta dẫn ra tới, ngươi thật đúng là hao tổn tâm huyết." Tiêu Lăng Hàn sắc mặt như băng sương, trào phúng nói.

Nghe vậy, Xích Viêm trên mặt biểu tình lập tức cứng đờ, hắn vốn là tính toán hướng Tiêu Lăng Hàn tranh công. Chỉ vì vừa rồi muốn sát Tiêu Lăng Hàn người, đang bị hắn chộp vào trong tay.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn nói, đã nói được thực minh bạch, hắn đã biết Giản Vũ Bác là chính mình phái đi người. Mà hiện tại chính mình lại đem Giản Vũ Bác bắt lấy, nói rõ chính mình chính là một cái dùng xong liền vứt người.

Này cùng Xích Viêm ước nguyện ban đầu hoàn toàn không giống nhau.

Tùy tay liền đem đã hơi thở thoi thóp Giản Vũ Bác ném ở một bên, hắn vội vàng xuất khẩu giải thích: "Lăng Hàn, ta chính là tưởng nói cho ngươi, ta hỉ……"

Không đợi hắn nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền ra tiếng đánh gãy hắn nói, "Tiền bối thỉnh tự trọng, chúng ta không thân. Còn có, vãn bối là có đạo lữ người."

"Nhưng Thượng Quan Huyền Ý đã chết!" Xích Viêm nói, theo bản năng buột miệng thốt ra.

"Ai nói với ngươi hắn đã chết? Liền tính là ngươi đã chết, hắn cũng sẽ không chết!" Tiêu Lăng Hàn lạnh mặt, có vẻ dị thường phẫn nộ.

Thấy hắn như vậy, Xích Viêm lại nói: "Ngươi hà tất lừa mình dối người?"

Hắn nói rõ ràng là sự thật!

Nào có lừa mình dối người?

Chính mình tức phụ nhi rõ ràng hảo sinh sôi tồn tại.

Cũng không biết cái này dùng pháp tắc chi lực xây lên không gian nên như thế nào phá?

Trước kia không bị người vây quá, hắn là một chút kinh nghiệm đều không có.

Hết đường xoay xở dưới, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trước mặt người, nhíu mày nói: "Tiền bối nếu là không có việc gì, còn thỉnh phóng vãn bối rời đi."

"Không, ngươi không thể đi."

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn nói muốn phải rời khỏi, vừa rồi còn hảo hảo Xích Viêm, đột nhiên như là thay đổi một người, có vẻ vô cùng kích động, vươn đôi tay liền đi ôm Tiêu Lăng Hàn.

Nào biết hắn tay vừa mới đụng tới Tiêu Lăng Hàn cánh tay, trên tay cùng trên người liền truyền đến kịch liệt đau đớn.

Thình lình xảy ra đau đớn, làm hắn khuôn mặt đều đi theo vặn vẹo lên, theo bản năng buông ra Tiêu Lăng Hàn. Chỉ là làm hắn kỳ quái chính là, đương hắn buông ra Tiêu Lăng Hàn sau, đau đớn trên người chậm rãi biến mất.

"Ngươi…… Ngươi vừa rồi có phải hay không đối ta làm cái gì?" Hắn nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, kinh nghi bất định hỏi.

Không nghĩ tới Xích Viêm buông tay tùng đến nhanh như vậy, Tiêu Lăng Hàn trong lòng nho nhỏ tiếc nuối một chút.

Còn kém một chút Xích Viêm liền thành công bị phản phệ.

Đáng tiếc!

Cũng trách bọn họ hiện tại tu vi kém quá nhiều, nếu là ở cùng đẳng cấp hạ, hiện tại Xích Viêm phỏng chừng đã ly chết không xa.

Ai!

Sai lầm!

Nhìn Xích Viêm trên mặt thay đổi thất thường thần sắc, Tiêu Lăng Hàn chỉ là lạnh lùng mà nhìn về phía hắn, vẫn chưa nói chuyện.

Xích Viêm ánh mắt nặng nề mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, chuẩn bị lại ôm hắn một lần, muốn nhìn một chút có phải hay không còn sẽ xuất hiện vừa rồi như vậy tình huống.

Chỉ là hắn bàn tay đến một nửa liền ngừng lại.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn trong lòng rất chờ mong hắn đem móng vuốt lại lần nữa duỗi hướng chính mình, đáng tiếc hắn tựa hồ phát hiện cái gì, đột nhiên liền dừng động tác.

Mà Xích Viêm thấy Tiêu Lăng Hàn không gợn sóng sắc mặt, trong lòng không ngọn nguồn bất an, tổng cảm thấy chính mình nếu là thật sự cứ như vậy đi ôm hắn khẳng định sẽ xảy ra chuyện.

Trong đầu linh quang chợt lóe, bỗng nhiên Xích Viêm hỏi: "Trên người của ngươi có phải hay không bị người hạ nguyền rủa?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Não động thật đại!

Không phải nguyền rủa, là Thần cấp đạo lữ khiết ước!

Đương nhiên, Tiêu Lăng Hàn là không có khả năng đem tình hình thực tế nói ra.

Thấy Tiêu Lăng Hàn vẫn là không nói lời nào, Xích Viêm lại nói: "Không có việc gì, chờ ngươi cùng ta sau khi trở về, ta sẽ tìm tốt nhất nguyền rủa sư vì ngươi giải trừ nguyền rủa. Về sau chúng ta là có thể vẫn luôn ở bên nhau, ai cũng không thể đem chúng ta tách ra."

Nghe xong hắn nói, Tiêu Lăng Hàn trong lòng có một vạn đầu thảo nê mã chạy như điên mà qua.

Ai muốn cùng gia hỏa này ở bên nhau?

Hắn chính là có đạo lữ người!

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn lập tức ra tiếng đánh gãy Xích Viêm mộng đẹp, "Tiền bối tính toán khi nào phóng vãn bối rời đi?"

"Ngươi liền như vậy tưởng rời đi ta? Cùng ta đãi ở bên nhau không hảo sao? Ta nhất định sẽ so với hắn làm càng tốt." Xích Viêm vô cùng kích động mà nói, trong miệng cái kia" hắn" tự nhiên là chỉ Thượng Quan Huyền Ý.

Ngọa tào!

Nói giống như bọn họ ở bên nhau quá giống nhau.

Làm Tiêu Lăng Hàn có trong nháy mắt cảm thấy chính mình là cái tra nam!

Chạy nhanh định định thần, vứt bỏ trong đầu lung tung rối loạn ý tưởng, hắn không thể bị Xích Viêm cái này kẻ điên cấp lây bệnh.

Hắn chính là một cái chuyên tình lại chuyên nhất hảo nam nhân.

Đừng cái gì lung tung rối loạn người đều tưởng hướng trên người hắn dựa, hắn lại không phải rác rưởi trạm thu về, càng không phải thu dụng sở.

Lập tức liền nhắc nhở nói: "Vãn bối có chính mình đạo lữ, tiền bối vẫn là phóng vãn bối rời đi hảo, lại vãn một ít vãn bối sư tôn nên tìm tới."

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn trong mắt tràn đầy ghét bỏ chi sắc, còn một bộ tránh còn không kịp bộ dáng. Xích Viêm nguyên bản vui sướng tâm một chút đi xuống trầm, thủ hạ ý thức nắm chặt. Trong mắt thần sắc thay đổi thất thường,

hắn cho rằng chính mình về tới Tiên giới, người này như thế nào đều nên là hắn. Không nghĩ tới là, đối phương tâm tâm niệm niệm đều là cái kia đã chết người.

Xích Viêm trong mắt tràn đầy không cam lòng, còn có một tia điên cuồng.

Lúc này, nguyên bản đã hôn mê qua đi Giản Vũ Bác, chậm rãi mở hai mắt.

Liền ở Xích Viêm còn muốn nói cái gì thời điểm, đột nhiên buồn "Hừ" một tiếng.

Hắn chậm rãi quay đầu lại, đôi mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm Giản Vũ Bác.

Vốn dĩ lúc trước Giản Vũ Bác liền phải chạy thoát, Xích Viêm lại đột nhiên xuất hiện, Giản Vũ Bác cho rằng bọn họ là một đám. Rốt cuộc đem Tiêu Lăng Hàn dẫn ra tới, là Xích Viêm chủ ý. Lại không nghĩ đối phương vô nghĩa không một câu, bay thẳng đến hắn ra tay. Khi đó hắn mới hiểu được, nguyên lai Xích Viêm ngay từ đầu chính là ở lợi dụng chính mình.

Hắn đan điền đã bị Xích Viêm huỷ hoại, một thân Tiên Quân cảnh tu vi toàn không có. Dù sao đều phải đã chết, còn không bằng ở trước khi chết cấp kẻ thù một kích. Cho nên, hắn sấn Xích Viêm không đem lực chú ý đặt ở trên người hắn, trong đầu lập tức bay ra một cây lóe hàn quang cái đinh, cái đinh thẳng chỉ Xích Viêm.

Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra ngắm tới rồi Giản Vũ Bác động tác nhỏ, nhưng hắn khẳng định sẽ không ra tiếng nhắc nhở Xích Viêm. Hiện giờ hắn bị nhốt ở cái này không gian trung ra không được, nếu là Xích Viêm đã chết, kia cái này không gian khẳng định cũng sẽ biến mất.

"Thật đáng chết!" Nói, Xích Viêm cúi đầu nhìn về phía chính mình đùi, lúc này nơi đó đang ở đổ máu, mà đùi bên trong đang có một viên phệ hồn đinh. Theo phệ hồn đinh bay ra phương hướng, vừa lúc nhìn đến cười vẻ mặt quỷ dị Giản Vũ Bác.

Xích Viêm trong lòng một cái lộp bộp, thầm kêu một tiếng không tốt!

Lập tức đối Giản Vũ Bác huy một chưởng, Giản Vũ Bác liền kêu thảm thiết cũng chưa tới kịp phát ra, liền thành một đống thịt nát, phi phi dương dương chiếu vào bên này không gian trung.

Ở hai người động thủ khi, Tiêu Lăng Hàn liền ngưng tụ ra một cái phòng ngự tráo, hắn nhưng không nghĩ bị lan đến, cũng không nghĩ bị huyết nhục bắn một thân.

Mà Giản Vũ Bác ở chết phía trước cũng tự bạo hắn bản mạng hồn khí phệ hồn đinh, chỉ thấy đâm vào Xích Viêm trên đùi phệ hồn đinh trực tiếp nổ mạnh mở ra.

Xích Viêm chân lập tức biến huyết nhục mơ hồ, linh hồn như là ở bị người lôi kéo, vô cùng đau đớn.

Hắn sắc mặt dần dần trở nên tái nhợt một mảnh, giữa trán tất cả đều là mồ hôi, linh hồn thượng truyền đến đau đớn làm hắn một cái Tiên Đế đỉnh tu giả chỉ có thể ôm đầu thảm gào, vô ý thức mà triều bốn phía khởi xướng công kích.

"A a a……"

Tiêu Lăng Hàn ở một bên tả lóe hữu trốn, vẫn là không cẩn thận còn ăn hai hạ công kích, tức giận đến hắn rất tưởng trốn đến Long Ngọc không gian trung đi, bất quá cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Đột nhiên nghĩ đến một cái hình ảnh, ngay sau đó trong tay hắn nhiều ra một viên viên cầu.

Phía trước hắn tu vi chỉ có Tiên Vương cảnh, nhưng thật ra không thấy ra này viên viên cầu tác dụng. Hiện tại hắn tu vi đã là Tiên Quân cảnh, đối không gian lĩnh ngộ cũng càng thấu triệt.

Liếc mắt một cái liền nhìn ra này viên viên cầu là dùng làm gì.

Lập tức hắn liền triều viên cầu đưa vào không gian pháp tắc, sau đó đem viên cầu ném một bên đang ở nổi điên Xích Viêm.

Chỉ thấy viên cầu ngừng ở Xích Viêm trên đỉnh đầu, sau đó phát ra một bó bạch quang đem hắn bao phủ ở bên trong. Mà Xích Viêm theo bản năng mà triều viên cầu phát ra công kích, nhưng hắn công kích lại như là đánh vào một khác phiến không gian trung, đối viên cầu hoàn toàn không khởi đến một tia tác dụng.

Thực mau, Xích Viêm liền bị thu vào kia viên viên cầu trung.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhất chiêu, kia viên tiểu viên cầu lại về tới trong tay hắn.

Viên cầu vốn là trong suốt, cho nên Tiêu Lăng Hàn rõ ràng mà nhìn đến bị hít vào viên cầu trung Xích Viêm.

Ở viên cầu trung hắn, như cũ ở nổi điên, lung tung công kích.

Không hề quản hắn, Tiêu Lăng Hàn đem ánh mắt đầu hướng này phiến vây khốn hắn không gian.

Chỉ là mặc kệ hắn như thế nào công kích này phiến không gian kết giới đều không dậy nổi chút nào tác dụng, chỉ có đồng dạng dùng ra pháp tắc chi lực công kích, mới có một chút hiệu quả.

Bất quá lấy hắn tốc độ, phỏng chừng đến yêu cầu vài nguyệt mới có thể phá vỡ cái này từ Xích Viêm dùng pháp tắc chi lực thiết hạ không gian kết giới.

Hiện tại hắn liền hy vọng Âu Dương Cảnh Hoàng nhanh lên tìm tới.

Ông trời phảng phất là nghe được hắn cầu xin, ngay sau đó, không gian kết giới trực tiếp bị dập nát.

Ngẩng đầu Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến đứng ở cách đó không xa ba người.

Phù không đại lục thượng.

Một trương bạch ngọc trên bàn phóng một mâm bàn sắc hương vị đều đầy đủ thức ăn, Tiêu Lăng Hàn bốn người ngồi vây quanh ở bên nhau. Sau đó bốn người lẫn nhau nhìn nhìn, một câu vô nghĩa cũng không có, trực tiếp bắt đầu ăn.

Mọi người đều ăn qua Tiêu Lăng Hàn làm thức ăn, tất nhiên là biết thủ nghệ của hắn.

Hiện giờ một bàn mỹ thực bãi ở trước mặt, tự nhiên là nhanh tay có, tay chậm vô.

Rượu đủ cơm no sau, Âu Dương Cảnh Hoàng mới bắt đầu quở trách Tiêu Lăng Hàn: "Đại đồ đệ, ngươi nói ngươi ngày thường như vậy thông minh một người, như thế nào sẽ bị người dễ dàng cấp lừa đi ra ngoài?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tiện nghi sư tôn đây là muốn bắt đầu đối hắn thuyết giáo!

Tác giả nhàn thoại: Hôm nay chỉ có hai chương……!

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 672

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 672 Xích Viêm ngã xuống

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn ở còn không có rời đi phù không đại lục phía trước, cũng đã đoán được Giản Vũ Bác là đang nói dối. Có thể biết được hắn là Âu Dương Cảnh Hoàng đồ đệ người trừ bỏ bọn họ bốn người, còn có Thượng Quan Tinh Vũ cũng nên biết. Mặt khác chính là từ hạ giới phi thăng đi lên tu sĩ, nhưng những người đó khẳng định sẽ không nghĩ đến Âu Dương Cảnh Hoàng chính là Âu Dương Tu Kỳ, bọn họ cũng không cái kia thực lực tìm được Thiên Kiếm Tông.

Duy nhất có khả năng người cũng chỉ có Xích Viêm, cái này đi hạ giới lịch kiếp người.

Phía trước Tiêu Lăng Hàn còn lo lắng hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý rời đi Thiên Kiếm Tông sau, sẽ gặp được Xích Viêm.

Hiện giờ Xích Viêm chủ động tìm tới môn tới, hơn nữa nơi này là Thiên Kiếm Tông, có tiện nghi sư tôn ở sau lưng làm chỗ dựa, Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là sẽ không bỏ qua cơ hội này. Phía trước không nói cho Thượng Quan Huyền Ý tới tìm chính mình người hắn là Xích Viêm, là sợ hắn lo lắng.

Thấy Tiêu Lăng Hàn buông xuống đầu, trầm mặc không nói, một bộ ngoan ngoãn nhận sai bộ dáng, Âu Dương Cảnh Hoàng liền giận sôi máu. "Hắc, một đoạn thời gian không thấy, tiểu tử ngươi trường bản lĩnh, đến là nói chuyện nha!"

Tiêu Lăng Hàn lập tức hoàn hồn, "Cái kia…… Đệ tử biết sai rồi, lần sau nếu là còn có người tới truyền tin tức nói là sư tôn ngài phân phó, làm ta đi chỗ nào chỗ nào, ta nhất định sẽ co đầu rút cổ lên, chỗ nào cũng không đi. Hết thảy chờ ngươi trở về lại định đoạt."

Hắn chạy nhanh nhận sai, nhưng nói ra nói, lại thiếu chút nữa đem Âu Dương Cảnh Hoàng khí hộc máu.

"Ngươi…… Ngươi……" Âu Dương Cảnh Hoàng nói ra cái ngươi tự sau, liền phát hiện chính mình từ nghèo.

Thấy hắn bị chọc tức không nhẹ, Thượng Quan Cảnh Phong từ từ nói: "Được rồi, ngươi bớt tranh cãi."

Rõ ràng mồm mép không lưu loát, còn muốn cùng nhanh mồm dẻo miệng đồ đệ dỗi, này không phải chính mình tìm ngược sao?

Âu Dương Cảnh Hoàng: "……"

Hắn tổng cộng cũng mới nói hai câu lời nói mà thôi.

Nếu là bớt tranh cãi, kia hắn còn không phải là một câu đều không cần phải nói?

Thấy Âu Dương Cảnh Hoàng thành thật, Thượng Quan Cảnh Phong ngược lại hỏi: "Lăng Hàn, vừa rồi ngươi là bị ai vây ở không gian kết giới trúng?"

"Ách…… Chính là Xích Viêm."

Thượng Quan Cảnh Phong lại hỏi: "Xích Viêm là là ai?"

Thượng Quan Huyền Ý cắn răng nói: "Chính là Vân Cực Tông Xích Viêm Tiên Đế."

"Như thế nào sẽ là hắn?" Thượng Quan Cảnh Phong đầy mặt kinh ngạc.

"Hắn tưởng đào ngươi tôn tử ta góc tường!" Thượng Quan Huyền Ý hầm hừ mà nói.

"Hắn thích Lăng Hàn?" Thượng Quan Cảnh Phong càng là kinh ngạc.

Bị mấy người nhìn chằm chằm, Tiêu Lăng Hàn xấu hổ mà sờ sờ cái mũi. Hắn trước kia vẫn luôn cho rằng tên kia là chính mình tình địch, nhưng chưa từng nghĩ tới đối phương thích người là chính mình.

"Tiểu tử ngươi đào hoa vượng thịnh thật sự sao!" Âu Dương Cảnh Hoàng chế nhạo nói, vừa rồi bị tên tiểu tử thúi này dỗi một câu đều nói không nên lời, hiện tại rốt cuộc có thể tìm về một chút bãi.

"Trêu hoa ghẹo nguyệt!" Thượng Quan Huyền Ý oán hận nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Sư tôn cùng tức phụ nhi một người tới một câu, làm đến hắn đều phải cho rằng chính mình là một cái họa quốc yêu cơ.

Hắn lại không có Mary Sue quang hoàn, thích người kỳ thật cũng không nhiều, so sánh với tới còn không có sư tôn phía trước kia năm cái đồ đệ đào hoa vượng thịnh.

Đương nhiên, kia năm người hiện tại đã ở tiện nghi sư tôn sổ đen trung, hắn tất nhiên là sẽ không nói ra tới lửa cháy đổ thêm dầu, một cái lộng không tốt, đem chính mình cấp thiêu, vậy mất nhiều hơn được.

Hắn lập tức liền da mặt dày mà nói: "Này cũng không thể trách ta, ai làm ta lớn lên tuấn mỹ vô song, anh tuấn bất phàm, ngọc thụ lâm phong, diện mạo việc này, hâm mộ không tới."

Lời này, rõ ràng là ý có điều chỉ.

Âu Dương Cảnh Hoàng cười nhạo nói: "Tiểu tử thúi, ngươi thật đúng là càng ngày càng không biết xấu hổ, loại này lời nói ngươi đều nói ra tới."

Tiêu Lăng Hàn theo bản năng duỗi tay sờ sờ chính mình mặt.

Hắn mặt lớn lên đẹp như vậy, như thế nào có thể không cần đâu!

Sư tôn này chua mà ngữ khí, nhất định là hâm mộ hắn diện mạo.

Thấy ba người trò chuyện trò chuyện, đã lệch khỏi quỹ đạo chính đề, Thượng Quan Cảnh Phong lập tức kéo về mấy người ý nghĩ, "Lăng Hàn, Xích Viêm đem ngươi nhốt ở không gian kết giới trung, kia người khác đâu?"

"Ở chỗ này." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra trang Xích Viêm cái kia viên cầu.

Thấy quen thuộc đồ vật, Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói: "Di, này không phải Tiêu gia gia tặng cho ngươi kia viên tiểu viên cầu sao?"

"Ân." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Âu Dương Cảnh Hoàng duỗi tay lấy quá tiểu viên cầu, cẩn thận quan sát một phen, tràn đầy cảm thán nói: "Không hổ là lĩnh ngộ không gian pháp tắc người, cư nhiên có thể làm ra loại này chuyên môn dùng để làm mệt mỏi đồ vật!"

Thượng Quan Huyền Ý bổ sung nói: "Cũng có thể dùng để vây yêu thú."

Ngẩng đầu nhìn nhị đồ đệ liếc mắt một cái, Âu Dương Cảnh Hoàng phụ họa nói: "Ngươi nói có lý!"

"Hắn đang làm cái gì?" Thượng Quan Cảnh Phong chỉ vào ở viên cầu nổi điên Xích Viêm hỏi.

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Lúc trước bị một viên phệ hồn đinh thương đến, sau đó liền biến thành như vậy."

Nghe được" phệ hồn đinh" ba chữ, Âu Dương Cảnh Hoàng nhịn không được hít ngược một hơi khí lạnh. Thứ đồ kia nhưng chuyên đả thương người linh hồn, làm người khó lòng phòng bị. Hắn cũng chỉ là nghe nói qua có phệ hồn đinh tồn tại, đến nay mới thôi hắn cũng còn không có gặp qua phệ hồn đinh rốt cuộc ra sao bộ dáng.

Nghĩ đến này, hắn lập tức hỏi: "Kia phệ hồn đinh đâu?"

Tiêu Lăng Hàn đáp: "Phệ hồn đinh đã không có, bị một cái kêu Giản Vũ Bác người tự bạo."

"Tốt như vậy đồ vật cư nhiên huỷ hoại." Âu Dương Cảnh Hoàng vẻ mặt đáng tiếc.

Thượng Quan Huyền Ý lấy quá viên cầu, đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Lăng Hàn, đem gia hỏa này thả ra."

Dù sao có tiện nghi sư tôn ở, liền tính đem Xích Viêm thả ra, bọn họ cũng không lo lắng.

"Hảo!" Tiêu Lăng Hàn gật đầu đồng ý, lại đối một bên Âu Dương Cảnh Hoàng nói: "Đợi chút muốn làm phiền sư tôn hỗ trợ chế trụ hắn."

"Điểm này việc nhỏ, bao ở vi sư trên người."

Cầm lấy tiểu viên cầu, Tiêu Lăng Hàn hướng không trung ném đi, tiểu viên cầu ngừng ở giữa không trung. Theo hắn thủ thế biến hóa, tiểu viên cầu phát ra một đạo bạch quang.

Không bao lâu, Xích Viêm thân ảnh liền xuất hiện ở trong sân, trong tay hắn công kích vừa mới phát ra, đã bị Âu Dương Cảnh Hoàng vung tay lên cấp đánh tan.

Âu Dương Cảnh Hoàng lại lần nữa phất tay, Xích Viêm tu vi bị phế.

Hắn mới mặc kệ Xích Viêm là ai, nếu dám đối với hắn đồ đệ ra tay, đó chính là không đem hắn đặt ở trong mắt. Nếu người khác đều không đem hắn đặt ở trong mắt, hắn tự nhiên cũng sẽ không khách khí.

Thượng Quan Cảnh Phong hỏi: “Nghe nói hắn là Vân Cực Tông người, nếu là giết hắn có thể hay không có phiền toái?”

“Có thể có cái gì phiền toái? Là hắn động thủ trước giết chúng ta Thiên Kiếm Tông đệ tử, huống chi chúng ta Thiên Kiếm Tông nhưng không ai sợ đánh nhau. Nếu là Vân Cực Tông người thật dám tìm tới môn tới, vậy làm cho bọn họ kiến thức kiến thức ta Thiên Kiếm Tông kiếm pháp tinh túy.” Âu Dương Cảnh Hoàng không thèm để ý mà nói.

Hắn lời này nghe một bên ba người, khóe miệng đều trừu trừu.

Không có tu vi Xích Viêm phát không ra bất luận cái gì thực chất tính công kích, hắn ôm đầu, trong miệng không ngừng phát ra thảm gào: “A a a……”

Hắn hiện giờ tóc hỗn độn mà rối tung, cùng một cái chân chính kẻ điên không bất luận cái gì khác nhau.

Nhìn thấy Xích Viêm thảm dạng, Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi Âu Dương Cảnh Hoàng: “Sư tôn, phệ hồn đinh uy lực thực sự có lớn như vậy?”

Âu Dương Cảnh Hoàng từ từ nói: “Vi sư cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, nghe nói có được phệ hồn đinh người, nếu là đem phệ hồn đinh dùng ở người khác trên người, kia phệ hồn đinh sẽ cắn nuốt người nọ linh hồn, lấy này tới tiếp viện có được phệ hồn đinh người.”

Mở ra linh nhãn, Tiêu Lăng Hàn thấy rõ Xích Viêm hiện tại bộ dáng sau, chậm rãi nói: “Xích Viêm linh hồn đang ở chậm rãi giảm bớt, hẳn là lại quá cái mấy tháng linh hồn của hắn liền sẽ toàn bộ biến mất.”

“Kia hắn cũng thật đủ thảm.” Thượng Quan Huyền Ý cảm thán nói.

“Ngươi chẳng lẽ không nghĩ tự mình đưa hắn đoạn đường?” Tiêu Lăng Hàn hỏi.

Hắn nhưng không quên phía trước bọn họ cùng Tinh Vũ cùng nhau thảo luận Xích Viêm thời điểm, tức phụ nhi trong mắt tràn đầy sát khí, một bộ hận không thể lập tức liền đem người xử lý bộ dáng.

Trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý hầm hừ mà nói: "Chính ngươi đào hoa chính mình giải quyết, mơ tưởng làm ta giúp ngươi giải quyết. Nếu là ta đào hoa, ta khẳng định sẽ tự mình ra tay giải quyết, liền biết đều sẽ không làm ngươi biết."

Tức phụ nhi đây là sinh khí!

Nhưng này đào hoa không phải hắn trêu chọc tới nha!

Bất quá Thượng Quan Huyền Ý nói rất đúng, chính mình đào hoa nên chính mình giải quyết, còn phải kịp thời giải quyết.

Nếu là Xích Viêm biết được Thượng Quan Huyền Ý không chết, khẳng định sẽ ra tay đối phó hắn. Kia cái này mầm tai hoạ chính là chính mình cho hắn mang đi, rõ ràng chính mình để ý hắn, thích hắn, lại nhân chính mình không có kịp thời xử lý tốt lạn đào hoa, cho hắn mang đi tai hoạ, như vậy chính mình còn xứng thích hắn sao?

Đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, Tiêu Lăng Hàn lập tức cảm giác sốt ruột không thôi.

Cái gì đào hoa cần thiết muốn ngăn chặn ở trong nôi, một có manh mối liền cho nó bóp chết.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thả ra Hỗn Độn Thánh Viêm.

Chẳng được bao lâu, trong viện không còn có Xích Viêm thân ảnh, hắn phảng phất chưa từng có xuất hiện quá giống nhau.

Mấy người còn ở cảm khái gian, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên kinh hô một tiếng: "Không xong!"

"Lúc kinh lúc rống, lại ra chuyện gì? Lớn như vậy cá nhân, gặp chuyện một chút đều không trầm ổn." Âu Dương Cảnh Hoàng vẻ mặt ghét bỏ mà nói.

Này cũng không thể trách hắn, sự tình vốn dĩ khiến cho hắn thực kinh ngạc.

Hắn có thể không kinh hô sao?

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói: "Ta trên người có cái Tiên Tôn cảnh thần thức ấn ký."

"Như vậy Xích Viêm có Tiên Tôn cảnh chỗ dựa?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý cũng đem tầm mắt đầu hướng Âu Dương Cảnh Hoàng.

"Ta ngẫm lại." Âu Dương Cảnh Hoàng ở ba người dò hỏi dưới ánh mắt, sờ sờ đầu, xấu hổ mà nói.

Trước kia sự thật nhiều hắn đều không quá nhớ rõ, chính yếu chính là trước kia hắn trước nay không quan tâm quá người khác sự. Hiện tại làm hắn nói, hắn thật đúng là nói không nên lời cái nguyên cớ tới.

Tiêu Lăng Hàn đánh gãy Âu Dương Cảnh Hoàng suy nghĩ, mở miệng nói: "Sư tôn, ngài có thể trước đừng nghĩ sao? Trước nhìn xem có thể hay không giúp ta đem trên người thần thức ấn ký cấp lau đi rớt. Tin tưởng ngài cũng không hy vọng chính mình đồ đệ vừa đi ra Thiên Kiếm Tông, đã bị người cấp cắt cổ đi?"

Nghe vậy, Âu Dương Cảnh Hoàng kéo qua Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu xem xét lên.

Thần thức ấn ký việc này, xác thật là trọng trung chi trọng, qua loa không được.

Càng là xem xét, hắn mày nhăn càng chặt.

Thấy hắn bộ dáng, còn lại ba người đều đi theo khẩn trương không thôi.

"Như thế nào?" Thượng Quan Cảnh Phong hỏi, rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn cái này tôn tế tốt không lời gì để nói, hắn thực vừa lòng, quan trọng nhất chính là tôn tử thích. Hắn nhưng không hy vọng, hai người có cái gì tốt xấu.

"Ta yêu cầu mang tên tiểu tử thúi này đi bế quan, nếu là có người tới phù không đại lục liền nói ta đang bế quan, đừng làm cho bọn họ tiến vào." Âu Dương Cảnh Hoàng đối Thượng Quan Cảnh Phong dặn dò nói.

"Hảo!"

Thượng Quan Cảnh Phong nói vừa ra, Âu Dương Cảnh Hoàng liền mang theo Tiêu Lăng Hàn biến mất tại chỗ.

Lưu lại gia tôn hai mắt to trừng mắt nhỏ.

Nửa ngày, Thượng Quan Huyền Ý nói: "Sư tôn thật đúng là nói phong chính là vũ."

Thượng Quan Cảnh Phong nói tiếp nói: "Nói được dễ nghe điểm gọi là sự sấm rền gió cuốn, nói khó nghe điểm chính là lỗ mãng."

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng nhẫn không ra run rẩy một chút, "Gia gia, sư tôn biết ngài ở sau lưng phỉ báng hắn sao?"

Liếc chính mình tôn tử liếc mắt một cái, Thượng Quan Cảnh Phong buồn bã nói: "Hắn còn cần phỉ báng? Ngươi gia gia ta nói chẳng lẽ không phải sự thật?"

Thượng Quan Huyền Ý cứng họng.

Còn đừng nói, gia gia tổng kết chút nào không kém, tinh túy nơi.

Bên kia, Âu Dương Cảnh Hoàng trực tiếp đem Tiêu Lăng Hàn đưa tới hắn bế quan chỗ.

"Sư tôn, ta trên người ấn ký có phải hay không thực phiền toái?"

"Ngươi còn có điểm tự mình hiểu lấy."

Tiêu Lăng Hàn: "……" Biểu hiện của ngươi, ngươi nói, không có chỗ nào mà không phải là đang nói minh điểm này sao?

“Ta đây trên người thần thức ấn ký chủ nhân ra sao tu vi?”

“Người nọ tu vi đã đạt tới Tiên Tôn đỉnh, là nửa bước thần nhân tồn tại.” Nói, Âu Dương Cảnh Hoàng đầy mặt hướng tới.

Nếu là Tiên giới phi thăng thông đạo không có bị phong ấn, phỏng chừng người nọ đã phi thăng đến Thần giới đi.

Khó trách tiện nghi sư tôn nói trên người hắn thần thức ấn ký, giải quyết lên có chút phiền phức.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 673

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 673 nguyên lai là hắn

Nghĩ đến này, Tiêu Lăng Hàn không cấm hoài nghi hỏi: "Sư tôn, ta đây trên người thần thức ấn ký, ngài có thể lau đi rớt sao?"

Liếc xéo Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, Âu Dương Cảnh Hoàng đôi tay ôm cánh tay, dù bận vẫn ung dung mà nói: "Hừ, ngươi nếu là cảm thấy vi sư giải quyết không được, ngươi có thể đi a!"

"Ta liền tùy tiện nói nói, sư tôn ngài đừng thật sự, ta tin tưởng ngài tự mình ra tay định năng thủ đến bắt giữ. Còn không phải là cái nho nhỏ thần thức ấn ký sao? Không cần bao lâu, ngài là có thể thu phục." Tiêu Lăng Hàn cầu vồng thí lập tức liền dâng lên.

Bất quá, hắn mông ngựa giống như chụp đến trên chân ngựa.

Ngay sau đó, liền nghe Âu Dương Cảnh Hoàng nói: "A! Xác thật không cần bao lâu, cũng liền một hai năm sự."

Tiêu Lăng Hàn lập tức liền trợn tròn mắt.

Một hai năm kêu không cần bao lâu?

Tiện nghi sư tôn đây là ở châm chọc hắn vừa rồi lời nói.

2 năm sau.

Thiên Chu Thành Tiêu Dao tửu lầu lầu hai, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đang ngồi ở dựa cửa sổ vị trí.

Mà bọn họ trước mặt trên bàn phóng tất cả đều là không bàn, rõ ràng hai người lúc này đã rượu đủ cơm no.

Hai người là hôm nay sáng sớm rời đi Thiên Kiếm Tông.

Sớm tại ba tháng trước, Tiêu Lăng Hàn trên người thần thức ấn ký đã bị Âu Dương Cảnh Hoàng lau đi rớt. Lúc ấy hai người cũng không có lập tức rời đi, mà là hướng Âu Dương Cảnh Hoàng dò hỏi không ít có quan hệ tu luyện thượng vấn đề, ở cảm thấy không có hoang mang sau, hai người mới rời đi.

"Lăng Hàn, chúng ta kế tiếp đi nơi nào?"

"Đi Đan Thành, ngươi cảm thấy thế nào?" Tiêu Lăng Hàn đề nghị nói.

Thượng Quan Huyền Ý lập tức đồng ý: "Hảo a!"

Luyện Đan Sư Công Hội tổng bộ liền ở Đan Thành.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không nhúc nhích, Thượng Quan Huyền Ý lập tức đứng dậy, "Còn ngồi ngồi cái gì? Đi!"

"Ngươi không nghĩ ở Quảng Lăng Thành đi dạo?" Tiêu Lăng Hàn kỳ quái hỏi.

Trước kia bọn họ mỗi đi một chỗ đều phải ở trong thành đi dạo, có đôi khi còn sẽ trụ thượng mấy ngày. Lúc trước tới Quảng Lăng Thành thời điểm, căn bản không có thời gian dạo.

"Quảng Lăng Thành có cái gì hảo dạo? Muốn dạo chúng ta liền đi Đan Thành dạo." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đã muốn chạy tới Tiêu Lăng Hàn bên người, đem hắn cũng kéo lên.

Hai người tính tiền sau, liền trực tiếp đi trước cưỡi truyền tống địa phương.

Không bao lâu, cưỡi Truyền Tống Trận tiểu quảng trường liền ánh vào hai người trong mắt.

Đang ở hai người tính toán tiến vào đi trước Đan Thành Truyền Tống Trận khi, Thượng Quan Huyền Ý dư quang, nhìn đến một cái quen thuộc lại xa lạ người.

Ngay sau đó, người nọ đã bị một bó bạch quang bao vây, biến mất tại chỗ.

"Lăng Hàn, chúng ta trước không đi Đan Thành." Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay lôi kéo Tiêu Lăng Hàn liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Đi vào trông giữ Truyền Tống Trận người trước mặt, Thượng Quan Huyền Ý lấy ra năm khối thượng phẩm tiên thạch, chỉ vào vừa rồi người nọ biến mất Truyền Tống Trận hỏi: "Vừa rồi bên kia Truyền Tống Trận đi hướng chính là nơi nào?"

Gì tam theo Thượng Quan Huyền Ý ngón tay phương hướng nhìn lại, ngay sau đó đáp: "Hồi tiền bối, bên kia Truyền Tống Trận là vượt Tiên Vực Truyền Tống Trận, vừa rồi người nọ là đi nhị cấp Tử U Tiên Vực."

Lấy ra thượng phẩm tiên thạch giao cho người nọ, Thượng Quan Huyền Ý không quên thúc giục nói: "Chúng ta đây cũng đi nhị cấp Tử U Tiên Vực, tốt nhất đem chúng ta truyền tống đến cùng vừa rồi người nọ cùng cái thành trì trung."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý một bộ gấp không chờ nổi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn không cấm suy đoán, vừa rồi hắn hẳn là nhìn đến người nào đi nhị cấp Tiên Vực, hơn nữa người kia đối hắn rất quan trọng.

Gì tam khó xử nói: "Tiền bối, này…… Sợ là có chút khó khăn, ngài hẳn là biết vượt Tiên Vực Truyền Tống Trận là không thể định vị."

Thượng Quan Huyền Ý nhíu nhíu mày, nếu là không thể bị truyền tống đến đồng ý cái thành trì, kia tìm khởi người tới không phải tương đương biển rộng tìm kim sao?

Đang ở hắn khó khăn khoảnh khắc, Tiêu Lăng Hàn nói, truyền tiến hắn trong đầu: 【 tiên tiến Truyền Tống Trận lại nói. 】

Hắn quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn đối hắn gật gật đầu.

Thấy vậy, hắn cảm thấy Tiêu Lăng Hàn hẳn là có biện pháp, lập tức liền đối với gì ba đạo: "Chúng ta đây liền đi nhị cấp Tử U Tiên Vực, ngươi chuyển phát nhanh nhanh lên."

"Hảo lặc."

Hai người đi vào Truyền Tống Trận, ở bạch quang bao vây lấy hai người thời điểm, Tiêu Lăng Hàn trong tay vận khởi không gian pháp tắc, lập tức tìm kiếm vừa rồi Truyền Tống Trận sở vận hành thông đạo, lại dùng không gian pháp tắc đem bọn họ hiện tại không gian thông đạo, đổi thành vừa rồi dùng quá cái kia truyền tống thông đạo.

Không bao lâu, sửa tốt truyền tống thông đạo liền hình thành, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền tiến vào truyền tống trong thông đạo.

Nhị cấp Tử U Tiên Vực.

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi ra Truyền Tống Trận, liền phát hiện chung quanh cảnh tượng có loại quen thuộc cảm, chờ hai người rời đi truyền tống quảng trường, quen thuộc đường phố liền ánh vào hai người trong mắt.

Nơi đây đúng là Vân Nhân Thành, bọn họ phía trước đã tới, lúc ấy Tiêu Lăng Hàn còn ở nơi này tham gia một hồi luyện đan đại tái.

Thu hồi tâm thần, Thượng Quan Huyền Ý nhìn phía bên cạnh người, "Lăng Hàn, giúp ta nhìn điểm."

"Hảo."

Được đến hắn nhận lời, Thượng Quan Huyền Ý còn lại là lập tức thả ra thần thức đi tra tìm trong trí nhớ quen thuộc người thân ảnh.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là đứng ở một bên, vì hắn hộ pháp.

Một lát sau, Thượng Quan Huyền Ý thu hồi thần thức, vui mừng khôn xiết mà nói: "Tìm được rồi."

"Huyền Ý, ngươi rốt cuộc là ở tìm ai?" Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc hỏi.

"Đợi chút ngươi nhìn thấy người, liền biết ta tìm rốt cuộc là ai." Thượng Quan Huyền Ý bán cái cái nút, vẫn chưa lập tức nói ra.

Như thế làm Tiêu Lăng Hàn càng thêm tò mò.

Mười lăm phút sau.

Một tòa khí phái phủ đệ xuất hiện ở hai người trước mắt, phủ đệ đại môn tấm biển thượng viết “Thành chủ phủ” ba cái cứng cáp hữu lực kim sắc chữ to.

“Cư nhiên vào Thành chủ phủ!”

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, Vân Nhân Thành Thành chủ phủ lệ thuộc với Thiên Võ Tông, nói như vậy người nọ hẳn là Thiên Võ Tông trưởng lão. Nhị cấp Tiên Vực tối cao tu vi ở Tiên Quân, người nọ tu vi vừa vặn ở Tiên Quân cảnh.

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nói: “Nói như vậy, người nọ hẳn là phải về tông môn. Một khi đã như vậy, còn chờ cái gì, chúng ta lại không theo vào đi, người nọ nên rời đi.”

“Trước đừng bại lộ, chúng ta theo sau nhìn kỹ hẵng nói.”

Hắn nói vừa ra, Tiêu Lăng Hàn liền lấy ra hai trương ẩn thân phù, hai người dán lên ẩn thân phù sau, trực tiếp xuyên qua trận pháp đi vào Thành chủ phủ. Chỉ vì Thành chủ phủ trận pháp chỉ có lục cấp, đối hai người hoàn toàn không bố trí phòng vệ.

Thực mau hai người liền tới đến một phòng, mà trong phòng chỉ có một trông giữ Truyền Tống Trận người. Người nọ đang ở rửa sạch Truyền Tống Trận thượng tro bụi, những cái đó tro bụi rõ ràng là tiên thạch dùng hết sau sở lưu lại.

Tiêu Lăng Hàn đi lên trước trực tiếp đem người nọ phách vựng, sau đó đem hắn ném vào Truyền Tống Trận bên trong.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Không rõ Tiêu Lăng Hàn đem tên kia mang lên làm gì?

Tràn đầy nghi hoặc mà nhìn về phía hắn.

Chờ đối phương giải thích.

“Mang lên hắn, không đến mức tới rồi Truyền Tống Trận bên kia, xuất hiện thần quái sự kiện.” Nói, Tiêu Lăng Hàn thói quen tính mà duỗi tay bắn Thượng Quan Huyền Ý cái trán một chút, lại nhịn không được giúp hắn nhẹ nhàng xoa xoa.

Đổi lấy hắn một cái trừng mắt, Tiêu Lăng Hàn tâm tình lại là cực hảo, thậm chí ở hắn không có phản ứng lại đây khoảnh khắc, kéo qua hắn hung hăng hôn hắn một chút.

Theo sau, hai người cùng nhau đi vào Truyền Tống Trận, ở tạp tào trung để vào tiên thạch sau, thực mau trong phòng liền không có ba người thân ảnh.

Dưới chân mới vừa đứng vững, bên tai liền truyền đến hai gã nam tiên nói chuyện thanh âm.

“Này lại là ai đã trở lại?”

"Không biết."

"Di! Như thế nào là một cái hôn mê người ở Truyền Tống Trận?"

"Đi, đi xem người nọ là ai."

"……"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vừa lúc cùng này hai người gặp thoáng qua.

Trong đó một người hồ nghi đến: "Ta vừa rồi như thế nào cảm giác được phong."

"Ngươi không phải là xuất hiện ảo giác đi, nơi này chính là trong nhà, nơi nào tới phong?"

"Khả năng thật là ta xuất hiện ảo giác."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Đi ra Truyền Tống Trận sau, Thượng Quan Huyền Ý lập tức thả ra thần thức tra tìm người nọ.

Thực mau, hắn liền ở một gian phòng tu luyện nhìn thấy muốn tìm kiếm mục tiêu, lập tức hắn liền mang theo Tiêu Lăng Hàn triều bên kia bước vào.

Một gian tiên linh khí nồng đậm thạch thất trung, một người nhìn qua 50 tới tuổi gương mặt hiền từ tóc đen lão giả, chính khoanh chân ngồi ở một cái đệm hương bồ thượng.

Bỗng nhiên, lão giả đột nhiên mở một đôi sáng ngời có thần hai mắt, mà hắn trong mắt tràn đầy cảnh giác, trong miệng quát khẽ nói: "Ai?"

Đợi trong chốc lát, không thấy một người thân ảnh, lão giả tròng mắt xoay chuyển, trong lòng hồ nghi mà nghĩ, chẳng lẽ là chính mình nhiều lo lắng? Vừa rồi hắn rõ ràng cảm giác được chính mình bị người nhìn trộm, nhưng trong nháy mắt, kia đạo nhìn trộm tầm mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

Liền ở lão giả cho rằng thật là chính mình nghĩ nhiều thời điểm, cái loại này bị người nhìn trộm cảm giác lại lần nữa xuất hiện. Chỉ là hắn đông nhìn xem, tây nhìn một cái, sau đó còn dùng thần thức ở trong thạch thất một tấc một tấc mà đảo qua, như cũ không phát hiện âm thầm có người tồn tại.

"Ai? Lăn ra đây cho ta, giấu đầu lòi đuôi bọn chuột nhắt."

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý kỳ thật liền ở lão giả đối diện, nhưng bọn hắn lại không phải bọn chuột nhắt, khẳng định sẽ không như lão giả nguyện.

Đương Tiêu Lăng Hàn thấy rõ lão giả khuôn mặt sau, mới bừng tỉnh đại ngộ, khó trách Thượng Quan Huyền Ý phía trước nhìn thấy người này, sẽ như thế

kích động.

Nguyên lai là hắn!

Hai người lại hảo sinh đánh giá một chút này gian thạch thất, thạch thất tiên linh khí so bên ngoài nồng đậm năm sáu lần, rõ ràng không bình thường, liền tính là phòng tu luyện, nồng đậm hai ba lần cũng liền đỉnh thiên.

Không ở trong phòng nhìn ra cái nguyên cớ, Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn lại lần nữa đánh giá thạch thất. Thực mau hắn liền phát hiện lão giả mông phía dưới ngồi đệm hương bồ, là từ một loại tên là tụ hấp thảo thực vật sở biên chế.

Tụ hấp thảo không cấm có tụ tập tiên linh khí tác dụng, còn có thể mạnh mẽ đem chung quanh tiên linh khí hấp thu đến nó quanh thân. Tụ hấp thảo có một cái đặc tính, nếu là nó không có thành thục, liền cùng bình thường cỏ dại không có gì hai dạng, căn bản sẽ không có người nhận được. Hơn nữa liền tính nó thành thục, bảo trì chu kỳ chỉ có một ngày thời gian. Nếu là ở một ngày nội không đem chúng nó thu thập lên, kia tới rồi ngày hôm sau, chúng nó liền sẽ mất đi tụ hấp thảo tác dụng.

Cho nên, một cái từ tụ hấp thảo biên chế đệm hương bồ, có thể bán ra giá trên trời.

Mà đệm hương bồ đối ứng phía dưới, đúng là Thiên Võ Tông tiên linh mạch sở tại.

Này liền khó trách này gian thạch thất tiên linh khí sẽ như thế nồng đậm.

Tiêu Lăng Hàn tầm mắt lại đầu hướng lão giả, kết quả phát hiện trên người hắn khí vận rất mạnh, đã xuất hiện một chút màu tím. Không biết người khẳng định sẽ cho rằng người này hoặc là là khí vận chi tử, hoặc là là đế tinh chuyển thế, đáng tiếc này hai người đều không phải, chỉ vì trên người hắn khí vận cũng không cùng hắn dung vì nhất thể.

Như là tùy thời đều sẽ tan đi giống nhau.

Lão giả tìm không thấy âm thầm người, cái loại này bị người nhìn trộm cảm giác vẫn luôn tồn tại. Hắn không dám lại tiếp tục tu luyện, rất sợ chính mình tiến vào chiều sâu tu luyện sau, âm thầm người tới làm hại chính mình.

Bởi vì bị nhìn trộm cảm giác vẫn luôn tồn tại, tiếp tục đãi tại đây gian thạch thất trung, làm lão giả tổng cảm thấy thực bất an. Mà hắn mí mắt còn ở không ngừng nhảy lên, trong lòng càng ngày càng không để.

Đều nói nhìn không thấy địch nhân mới là đáng sợ nhất, quả nhiên như thế.

Cho nên, lão giả quyết định tạm thời rời đi này gian thạch thất.

Chỉ là hắn vừa mới đứng lên, đỉnh đầu liền xuất hiện một cái tiểu viên cầu.

Ngay sau đó, viên cầu tản mát ra một bó bạch quang, hắn bản năng cảm giác được nguy hiểm, liền ở hắn xoay người muốn rời đi khi, cái kia tiểu viên cầu

phát ra một cổ hấp lực, không đợi hắn phản kháng liền đem hắn trực tiếp hít vào tiểu viên cầu trung.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhất chiêu, tiểu viên cầu vững vàng dừng ở trong tay hắn.

Mà Thượng Quan Huyền Ý lại là đem Phệ Linh Thử thả ra, hắn liền sợ chính mình mắt vụng về, bỏ lỡ thứ tốt.

“Chi chi chi……” Phệ Linh Thử vừa ra tới, liền vui sướng mà kêu.

Quay đầu nhìn đến hai người, nó lập tức lộ ra một bộ chó săn bộ dáng, 【chủ nhân, đại chủ nhân.】

【tham ăn quỷ, mau nhìn xem nơi này có hay không cái gì bảo bối.】Thượng Quan Huyền Ý lập tức phân phó nói.

Phệ Linh Thử tuân lệnh lập tức bắt đầu cảm ứng lên.

“Thứ này ngươi muốn sao?” Tiêu Lăng Hàn đem trên mặt đất đệm hương bồ nhặt lên tới, hỏi Thượng Quan Huyền Ý.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 674

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 674 Lôi Huyễn Đình chết

Thấy rõ Tiêu Lăng Hàn hỏi chính mình muốn hay không đồ vật là cái gì sau, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng nhịn không được trừu trừu. Bất quá nghĩ đến nếu chỉ là một cái bình thường đệm hương bồ, Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không hỏi chính mình, liền hỏi nói: “Cái này đệm hương bồ có cái gì đặc biệt sao?”

“Nó là từ tụ hấp thảo biên chế mà thành.”

“Trên thế giới thật là có loại đồ vật này.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay tiếp nhận Tiêu Lăng Hàn trong tay đệm hương bồ, cẩn thận đánh giá lên. Chờ đem đệm hương bồ xem minh bạch sau, hắn sắc mặt có chút mất tự nhiên mà nói: “Đồ vật tuy rằng là thứ tốt, nhưng tưởng tượng đến là ở người khác mông phía dưới trường kỳ đãi quá, ta cả người đều không tốt.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn sang sảng mà cười lên tiếng: “Ha ha ha……”

Bất quá nếu là cho hắn dùng, hắn cũng sẽ cảm thấy biệt nữu. Cũng may mắn hắn không dùng được thứ này, bằng không nhất định sẽ rối rắm hơn nửa ngày.

“Có thể lưu trữ, chúng ta dùng không đến, có thể cấp những người khác dùng.” Tiêu Lăng Hàn đưa ra kiến nghị, hắn vẫn chưa nói những người khác là ai, nhưng Thượng Quan Huyền Ý hẳn là có thể đoán được.

“Ngươi cái này kiến nghị không tồi, ta trước thu hồi tới.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền đem đệm hương bồ thu vào không gian giới tử trung.

Lúc này, Phệ Linh Thử cũng mở bừng mắt.

“Như thế nào?” Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

【 thạch thất trung không có gì có giá trị đồ vật, bất quá này gian thạch thất phía dưới có một cái tiên linh mạch. 】

“Kia đồ vật lại không thể mang đi, ngươi nói tương đương chưa nói.”

“Chi chi chi!” Phệ Linh Thử ủy khuất ba ba mà kêu to hai tiếng.

Nơi này không có bảo bối, lại không phải nó sai, vô lương chủ nhân đây là ở giận chó đánh mèo. Nhất định là đại phôi đản đem vô lương chủ nhân đắc tội, dẫn tới chủ nhân hiện tại đem khí đều rơi tại nó trên người, chuột mệnh quả nhiên là nhất khổ.

Mới vừa xoay người, Tiêu Lăng Hàn liền đối thượng Phệ Linh Thử kia u oán đôi mắt nhỏ.

Hắn mãn đầu óc dấu chấm hỏi.

Hôm nay hắn liền lời nói cũng chưa cùng Phệ Linh Thử nói một câu, nhưng hiện tại xem nó bộ dáng, giống như chính mình làm cái gì thực xin lỗi nó sự tình giống nhau.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh chọc chọc cánh tay, lạnh lùng nói: "Tham ăn quỷ, ngươi đó là cái gì ánh mắt? Chạy nhanh cho ta thu hồi đi."

Đang muốn nhập thần Phệ Linh Thử được nghe lời này, rụt rụt thân mình, nó thiếu chút nữa liền đem chính mình cấp hại chết.

"Huyền Ý, chúng ta hiện tại rời đi Thiên Võ Tông, sau đó giải quyết người này." Khi nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn vứt vứt trong tay tiểu viên cầu.

Lắc đầu, Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói: "Lăng Hàn, phía trước chúng ta vẫn luôn bế quan, trên người tiên thạch đều dùng đến không sai biệt lắm, không bằng chúng ta đi Thiên Võ Tông bảo khố đi một chuyến."

"Cái này chủ ý không tồi!" Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một trương ẩn thân phù, dán ở Phệ Linh Thử trên người.

Hai người một chuột lập tức hướng lên trời võ tông bảo khố sở tại bước vào.

Căn cứ Phệ Linh Thử chỉ thị, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hướng Thiên Võ Tông trong đó một đỉnh núi bay đi.

Một canh giờ sau.

U Lan Thành Thành chủ phủ Truyền Tống Trận đột nhiên sáng lên, mà trông coi Truyền Tống Trận Ngô Hách, lại không ở Truyền Tống Trận bên trong nhìn đến một người thân ảnh, hắn nghi hoặc mà sờ sờ chính mình đầu, lẩm bẩm nói: "Kỳ quái, Truyền Tống Trận rõ ràng sáng, như thế nào sẽ không có người đâu?"

Nói xong, hắn còn đi đến Truyền Tống Trận mặt trên cẩn thận xem xét lên.

Mà ở Ngô Hách tiến Truyền Tống Trận phía trước, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đã đi ra Truyền Tống Trận, đứng ở một bên. Chờ Ngô Hách bước vào Truyền Tống Trận thời điểm, hai người trực tiếp đem cửa mở ra.

Nghe thấy mở cửa thanh âm, Ngô Hách nhìn về phía cửa phương hướng, vẫn chưa thấy một người tồn tại, hắn đầy mặt nghi hoặc, "Chẳng lẽ là phong giữ cửa cấp thổi khai? Cũng không đúng nha, phòng này không phải còn có trận pháp mở ra sao?"

Tư cập này, Ngô Hách run run thân mình, hắn cảm thấy chính mình hôm nay nhất định là thấy quỷ.

Ngô Hách ý tưởng Tiêu Lăng Hàn hai người cũng không biết, hai người ra Truyền Tống Trận liền bay thẳng đến Thành chủ phủ bên ngoài đi đến.

Thiên Võ Tông trong bảo khố trân quý đồ vật nhưng thật ra có không ít, bất quá đối Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng chưa dùng, cho nên hai người cũng chỉ cầm tiên thạch.

Đi ra Thành chủ phủ, hai người lại triều cửa thành phương hướng đi đến.

Một chỗ không người núi hoang trung, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý bố trí một cái vây trận.

Sau đó, Tiêu Lăng Hàn lấy ra tiểu viên cầu, đem viên cầu bên trong người phóng ra.

Mới vừa vừa hiện thân, lão giả liền cảnh giác mà nhìn Tiêu Lăng Hàn hai người, ở phát hiện hai người tu vi so với hắn cao hơn hai cái tiểu cảnh giới sau, hắn một lòng đều trầm tới rồi đáy cốc.

"Hai vị tiên hữu đây là ý gì?"

"Lôi Huyễn Đình?" Tiêu Lăng Hàn thử tính mà kêu.

Cư nhiên biết tên của mình, xem ra là kẻ thù tỷ lệ muốn lớn hơn một chút, cái này đã có thể phiền toái. Hiện tại chính mình bị bọn họ đưa tới vùng hoang vu dã ngoại, trong lúc nhất thời cũng tìm không thấy người tới trợ giúp chính mình.

Tư cập này, Lôi Huyễn Đình cau mày, bất động thanh sắc hỏi: "Hai vị tiên hữu nhận thức ta?"

"Tự nhiên nhận thức, ta còn nhớ rõ lần đầu tiên gặp ngươi là ở khi nào, khi đó ta mới vừa tiến vào tu hành giới không lâu. Lúc ấy nhìn thấy ngươi, chỉ cảm thấy ngươi là mong muốn mà không thể thành tồn tại." Nói, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt lộ ra một tia hồi ức.

Tiện đà lại nói: "Đúng rồi, lúc ấy ngươi còn muốn nhận ta vì đồ đệ, bất quá bị ta cự tuyệt."

Nghe vậy, Lôi Huyễn Đình mày nhăn càng khẩn, nhấp môi nhìn về phía hai người.

"Chính ngươi động thủ, vẫn là ta giúp ngươi?" Tiêu Lăng Hàn quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

"Ta muốn hôn tự động tay." Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Lôi Huyễn Đình trong mắt toàn là lãnh quang.

"Hảo."

Nghe thấy hai người đối thoại, rõ ràng là xuyên hồng y tu giả cùng chính mình có thù oán, nhưng chính mình rõ ràng chưa thấy qua hắn. Thấy Thượng Quan Huyền Ý liền phải triều chính mình ra tay, Lôi Huyễn Đình chạy nhanh nói: "Chờ một chút, ta giống như không có đắc tội quá hai vị đi?"

"A, không đắc tội quá! Ta là phi thăng tu sĩ, là Thiên Huyền Giới khí vận chi tử. Ngươi hiện tại còn cảm thấy ngươi không có đắc tội quá ta sao?" Thượng Quan

Huyền Ý cười lạnh nói.

Ở nghe được Thượng Quan Huyền Ý nói khí vận chi tử khi, Lôi Huyễn Đình hai tròng mắt không cấm trợn to, đồng tử đột nhiên co rút lại một chút.

Hắn bộ dáng rõ ràng là bị chấn không nhẹ.

Không thể tin tưởng hỏi: "Ngươi…… Ngươi, ngươi sao có thể còn sống?"

"Này liền không phải ngươi nên siêu tâm sự tình."

Dứt lời, Thượng Quan Huyền Ý vươn tay phải, trong tay lập tức tụ tập khởi một đại đoàn màu lam băng, theo hắn duỗi tay nhẹ nhàng vung lên, "Vèo vèo" vô số băng thứ không ngừng triều Lôi Huyễn Đình vọt tới.

Thấy vậy, Lôi Huyễn Đình vươn đôi tay, trong tay ngưng tụ ra lóe ánh sáng tím lôi điện, thực mau lôi điện bị hắn dệt thành một cái võng, một tảng lớn mang theo ánh sáng tím lôi điện liền triều Thượng Quan Huyền Ý phát ra băng thứ trùm tới.

"Đôm đốp đôm đốp" thanh âm không dứt bên tai.

Chỉ thấy ở Thượng Quan Huyền Ý cùng Lôi Huyễn Đình chi gian vô số lôi điện cùng băng thứ lẫn nhau va chạm, nhuộm đẫm ra vô số màu tím cùng màu lam pháo hoa. Đem này phiến không gian, làm nổi bật phá lệ mỹ lệ, lại có nguy hiểm đến cực điểm.

Những cái đó xinh đẹp pháo hoa rơi trên mặt đất, mặt đất trực tiếp xuất hiện một đám gập ghềnh tiểu hố đất.

Mắt thấy sở hữu băng thứ đều bị Lôi Huyễn Đình hóa giải, Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa duỗi tay nhẹ nhàng vung lên, lại có vô số băng thứ triều Lôi Huyễn Đình bay đi. Lần này băng thứ rõ ràng so vừa rồi muốn thô thượng một ít, thả cảm giác băng thứ độ ấm cũng muốn thấp rất nhiều.

Lôi Huyễn Đình nhưng không chú ý tới điểm này chi tiết nhỏ, cho nên lần này hắn cũng dùng đồng dạng chiêu thuật.

Chỉ là đương vô số lôi điện hướng tới băng thứ trùm tới khi, chỉ có tiểu bộ phận băng thứ cùng lôi điện va chạm sau, rơi xuống ở trên mặt đất, có càng nhiều lóe màu lam hàn quang băng thứ hướng tới Lôi Huyễn Đình bay đi.

Nhìn càng ngày càng gần băng thứ, Lôi Huyễn Đình chạy nhanh lấy ra Tiên Khí ngăn cản.

"Phanh phanh phanh……" Vô số băng thứ đánh vào tấm chắn thượng, tấm chắn đều bị đánh đến ao hãm đi vào không ít.

Không đợi Lôi Huyễn Đình có mặt khác động tác, che trời lấp đất ngọn lửa lại triều hắn bay tới.

Hắn theo bản năng lấy ra tấm chắn che ở trước người, đáng tiếc hắn tấm chắn căn bản ngăn cản không được ngọn lửa. Những cái đó ngọn lửa trực tiếp đem

tấm chắn cùng nhau bao sống ở nội, mắt thấy muốn đốt tới Lôi Huyễn Đình đuổi tay, hắn khẩn đem tấm chắn ném xuống.

Nhưng cho dù hắn ném xuống tấm chắn, những cái đó ngọn lửa như cũ triền ở trên người hắn, hắn quần áo cũng tùy theo bị bậc lửa.

"Đôm đốp đôm đốp" thanh âm vang ở bên tai, như là vang ở Lôi Huyễn Đình trên người.

Vừa rồi ngọn lửa đem tấm chắn thiêu, hắn liền biết, này đó ngọn lửa không phải phàm hỏa. Quả nhiên, này đó ngọn lửa đem hắn quần áo bậc lửa sau, làm hắn căn bản là diệt không được.

Trên người dần dần truyền đến bị bỏng cháy đau, làm Lôi Huyễn Đình trong miệng không ngừng phát ra kêu thảm thiết: "A a a……"

Trên mặt đất một người hình ngọn lửa ở không ngừng quay cuồng, ngọn lửa một tấc một tấc thiêu đốt hắn huyết nhục, làm hắn hận không thể lập tức liền đi tìm chết. Trong miệng thống khổ tiếng kêu rên, liền không có dừng lại quá.

Chỉ tiếc hắn thảm thiết như vậy bộ dáng, không được đến bên cạnh hai người một cái đồng tình ánh mắt.

Hai người trầm mặc mà nhìn Lôi Huyễn Đình bị ngọn lửa thiêu một tia không dư thừa, ngay cả linh hồn cũng bị Minh Vương Âm Hỏa châm tẫn.

Duy nhất lưu lại chính là hắn không gian giới tử.

Giờ phút này, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác cho tới nay đè ở hắn trên vai gánh nặng, đột nhiên liền biến mất. Làm hắn cả người như là được đến giải thoát, thể xác và tinh thần là nói không nên lời nhẹ nhàng.

Nhớ thương hai đời kẻ thù, rốt cuộc đã chết.

Duỗi tay một hút, trên mặt đất không gian giới tử liền hạ xuống Tiêu Lăng Hàn trong tay, thần thức đảo qua, ở không gian giới tử nhất góc vị trí tìm được một quyển ố vàng thư.

Tâm niệm vừa động, kia quyển sách liền rơi xuống Tiêu Lăng Hàn trong tay.

Định nhãn nhìn lại, chỉ thấy quyển sách này bìa mặt thượng viết "Cấm kỵ công pháp" bốn chữ.

Mở ra trang thứ nhất, mặt trên rỗng tuếch, cái gì đều không có, chính là một trương màu vàng giấy. Tiếp theo Tiêu Lăng Hàn lại mở ra đệ nhị trang, mặt trên đồng dạng cũng là chỗ trống trang.

Thấy vậy, hắn lại nhiều phiên mấy trương, kết quả đều là giống nhau chỗ trống giấy.

"Đây là cái gì cấm kỵ công pháp? Như thế nào đều là chỗ trống trang giấy?" Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt nghi hoặc.

“Lôi Huyễn Đình đánh cắp khí vận chi tử khí vận phương pháp, hắn là chính là từ quyển sách này đi học đến. Ta đoán hắn là phải dùng đặc thù phương pháp, mới có thể làm thư thượng nội dung hiển hiện ra.”

“Như vậy…… Sớm biết rằng liền lưu trữ hắn sưu hồn.”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay điểm điểm Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, bất đắc dĩ nói: “Ngươi nha! Chỉ có tâm tư không thuần, giống Lôi Huyễn Đình nhân tài như vậy sẽ cảm thấy quyển sách này là kiện bảo. Chúng ta có tốt nhất tu luyện công pháp, bí thuật sẽ cũng có không ít, thư thượng nội dung đối chúng ta căn bản là vô dụng. Cấm kỵ công pháp, cấm kỵ hai chữ, vừa thấy liền không phải cái gì hảo thư, đều là chút đường ngang ngõ tắt.”

“Ngươi nói rất đúng, là ta bị biểu tượng che mắt.”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý đã suy nghĩ cẩn thận, Tiêu Lăng Hàn trong tay xuất hiện một đoàn màu trắng ngọn lửa, hắn tính toán đem này tên thật kêu cấm kỵ công pháp thư cấp thiêu hủy.

Ngọn lửa đem cặp sách khóa lại nội.

Thực mau, bên tai liền truyền đến “Mắng mắng” thanh âm.

Thanh âm kia thực nhẹ, nếu là không tập trung tinh thần đi nghe, căn bản là phát hiện không được.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn nhẹ “Di” một tiếng, Hỗn Độn Thánh Viêm lập tức bị hắn thu hồi trong cơ thể.

Thượng Quan Huyền Ý theo Tiêu Lăng Hàn tầm mắt nhìn lại, chỉ thấy trong tay hắn thư, đã biến thành một khối trẻ con bàn tay đại lệnh bài. Hắn kinh ngạc nói: “Thư thế nhưng biến thành một khối lệnh bài.”

“Chẳng lẽ lúc này mới này bổn cấm kỵ công pháp mở ra chính xác phương thức?” Tiêu Lăng Hàn cũng tràn đầy kinh ngạc.

Lật qua tới, lại lật qua đi mà nhìn vài biến, hắn cũng không thấy ra cái nguyên cớ. Lệnh bài mặt trên một chữ đều không có, trụi lủi một mảnh. Vừa rồi dị hỏa có thể đem lệnh bài thiêu ra tới, kia thuyết minh này khối lệnh bài tài liệu không bình thường. Ít nhất ở trong khoảng thời gian ngắn, Hỗn Độn Thánh Viêm không làm gì được nó.

Tiêu Lăng Hàn cầm trong tay lệnh bài đưa cho Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận lệnh bài, cũng là tả nhìn xem, hữu nhìn một cái, không phát hiện thực đặc biệt.

“Không biết này lệnh bài có ích lợi gì. Lăng Hàn, ngươi trước thu.” Nói, hắn lại đem lệnh bài đệ trả lại cho Tiêu Lăng Hàn.

“Hảo!” Tiêu Lăng Hàn tùy tay đem lệnh bài ném vào không gian trung.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 675

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 675 đưa tới đan kiếp

Một bậc Thiên Minh Tiên Vực, Đan Thành.

Trải qua vài lần quay vòng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rốt cuộc đi vào Đan Thành.

Đan Thành nhiều nhất chính là đan cửa hàng, luyện đan sư, các loại tiên thảo.

Luyện Đan Sư Công Hội tổng bộ ở Đan Thành trung ương nhất vị trí, mới vừa đi ra Truyền Tống Trận tiểu quảng trường, xa xa mà là có thể nhìn đến đại biểu Luyện Đan Sư Công Hội đan tháp.

"Lăng Hàn, chúng ta trực tiếp đi Luyện Đan Sư Công Hội sao?"

"Ngày mai lại đi, hôm nay trước dạo một chút Đan Thành."

"Hảo, nghe nói Đan Thành Tiêu Dao tửu lầu, có một đạo đồ ăn là chuyên môn dùng tiên thảo làm, không biết có phải hay không thật sự, không bằng chúng ta đi xem?"

"Ngươi có phải hay không còn tưởng nói, thuận tiện lại nếm thử?"

"Lời này chính là ngươi nói, ta nhưng chưa nói quá."

Tiêu Lăng Hàn không nhịn được mà bật cười, "Khẩu thị tâm phi!"

"Ngươi mới tâm khẩu bất nhất."

Không bao lâu, hai người liền đến Tiêu Dao tửu lầu.

Đến gần tửu lầu, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý phát hiện bên trong chỉ có thưa thớt vài toà người, hai người liếc nhau, đều có chút hoài nghi bọn họ có phải hay không đi nhầm địa phương.

Chỉ vì bọn họ đi qua mỗi tòa thành trì Tiêu Dao tửu lầu cơ hồ đều là khách khứa ngồi đầy, giống như vậy không nhiều ít khách nhân Tiêu Dao tửu lầu, bọn họ vẫn là lần đầu tiên gặp được.

Không tới phía trước, bọn họ còn lo lắng tới sẽ không vị trí.

"Hai vị khách quan trên lầu thỉnh." Điếm tiểu nhị nhiệt tình mà đem hai người dẫn lên lầu.

Hai người vẫn là thói quen tính tuyển dựa cửa sổ vị trí ngồi xuống.

"Hai vị khách điếm muốn ăn điểm cái gì đồ ăn?"

Thượng Quan Huyền Ý xua xua tay, "Ăn cơm sự không vội, các ngươi nơi này là Tiêu Dao tửu lầu sao?"

"Đúng vậy." điếm tiểu nhị nói xong, thấy đối phương rõ ràng không tin.

Quay đầu, muốn tìm một cái tửu lầu tiêu chí tính đồ vật.

Kết quả, hắn vừa chuyển đầu mới phát hiện trong cửa hàng không mấy cái khách nhân, hắn lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, một phách đầu, "Hai vị khách quan hẳn là vừa tới Đan Thành không biết tình, này ba ngày Đan Thành có luyện đan thi đấu. Hiện tại thời gian này mọi người đều đi xem thi đấu, cho nên chúng ta tửu lầu mới không mấy cái khách nhân."

Tiêu Lăng Hàn: "Luyện đan thi đấu?"

Điếm tiểu nhị: "Là, cũng không phải."

"Mau nói đến nghe một chút." Nói xong, Thượng Quan Huyền Ý lập tức lấy ra một viên thượng phẩm tiên thạch, đặt ở trên bàn.

Nhìn đến thượng phẩm tiên thạch, điếm tiểu nhị đôi mắt lập tức sáng một chút, ngay sau đó hắn liền nói: "Lần này luyện đan thi đấu chủ yếu là Đoan Mộc đại sư tưởng tìm một cái thân truyền đệ tử, truyền xuống hắn y bát."

"Vị này Đoan Mộc đại sư là cái gì cấp bậc luyện đan sư?" Tiêu Lăng Hàn lại hỏi.

Cùng khẩu hề khẩu thoan khẩu √. "Đoan Mộc đại sư là cửu cấp luyện đan sư, hiện giờ Luyện Đan Sư Công Hội chỉ có hai gã cửu cấp luyện đan sư, một vị khác Liêu đại sư có vài vị đệ tử. Mà vị này Đoan Mộc đại sư đến nay không có một người vào được hắn mắt, này không mắt thấy hắn thọ hiểm buông xuống, không thể không tìm một người thiên phú hơi chút hảo một chút luyện đan sư." Điếm tiểu nhị giải thích nói.

"Vậy ngươi nói luyện đan thi đấu cử hành ba ngày, hôm nay là đệ mấy thiên?" Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

Điếm tiểu nhị duỗi tay so cái một.

Mới một ngày, kia không phải còn có ba ngày.

Không biết thi đấu trong lúc, có thể hay không khảo hạch luyện đan sư cấp bậc?

Chỉ có chờ ngày mai đi mới biết được.

Tiêu Lăng Hàn đem tiên thạch đẩy cho điếm tiểu nhị.

Cũng nói: "Cho chúng ta tới mấy thứ chiêu bài đồ ăn, cộng thêm kia đạo dùng tiên thảo làm đồ ăn."

"Hảo lặc, hai vị khách quan thỉnh chờ một lát."

Chờ điếm tiểu nhị đi rồi, Thượng Quan Huyền Ý mới hỏi nói: "Lăng Hàn, ngươi muốn đi thử thử sao?"

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, “Người bình thường đảm đương không nổi ta sư tôn.”

“Đều là Tiên Tôn cảnh cường giả, tiện nghi sư tôn đều có thể, vì sao cùng hắn không được?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: “Tiện nghi sư tôn có thần cách.”

Thượng Quan Huyền Ý vạn phần kinh ngạc: “Ý của ngươi là nói……”

Tiêu Lăng Hàn làm cái tĩnh thanh thủ thế.

Câu nói kế tiếp, Thượng Quan Huyền Ý vẫn chưa nói ra.

Thực mau, một mâm bàn thức ăn liền bị bưng lên bàn, hai người liếc mắt một cái liền nhìn đến kia bàn dùng tiên thảo làm đồ ăn, chỉ vì nó cùng cái khác đồ ăn đều không giống nhau. Một đống ăn chín trung, đột nhiên tới một mâm rau trộn dưa diệp.

Thấy thế nào, như thế nào đều cảm thấy quái dị.

“Như vậy đồ ăn có thể ăn sao?” Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào kia bàn đồ ăn, hồ nghi hỏi điếm tiểu nhị.

“Khách quan yên tâm ăn, này bàn đồ ăn chính là chúng ta Đan Thành Tiêu Dao tửu lầu chiêu bài đồ ăn, cơ hồ mỗi vị khách nhân tới đây tất sẽ điểm.” Điếm tiểu nhị bảo đảm nói.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng không cấm trừu trừu, “Hành đi!”

“Lăng Hàn, nếu không ngươi trước nếm thử?”

“Ta đối nhau ăn tiên thảo không có hứng thú.”

Nếu là thật ăn kia bàn đồ ăn, phỏng chừng nhiều năm không đi luân hồi chỗ hắn, nhất định sẽ tiêu chảy.

Mỗi lần ăn xong đồ vật, bọn họ đều đã thói quen đem thức ăn toàn bộ chuyển hóa thành tiên linh khí, lại một viên ăn bài trừ tạp chất đan dược liền hảo. Như vậy căn bản không cần đi ngũ cốc luân hồi chỗ.

“Này bàn đồ ăn chính là ngươi tự mình điểm.”

“Ta là vì ngươi điểm.”

“Nhưng ta chưa nói quá ta muốn ăn.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Sớm biết rằng tức phụ nhi sẽ ngang ngược vô lý, hắn liền không điểm.

“Không có việc gì, nếu ngươi cũng không ăn, vậy hãy chờ xem!”

Tiêu tiền mua bàn đồ ăn tới nhìn không ăn, phỏng chừng liền bọn họ mới có thể như vậy xa xỉ.

“Ngươi quả nhiên là cái bại gia tử!”

Tiêu Lăng Hàn không thèm để ý mà nói: "Không có việc gì, ta luyện đan thực kiếm tiền, nuôi nổi ngươi, ngươi cũng có thể bại."

Hắn không chỉ có chính mình muốn phá của, còn muốn mang theo chính mình cùng nhau bại.

Thật đúng là…… Một lời khó nói hết.

Thượng Quan Huyền Ý không nói chuyện nữa, bắt đầu chuyên chú ăn thức ăn trên bàn.

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý còn không có thể nghiệm đến phá của là cái gì cảm giác.

Chờ hắn cùng Tiêu Lăng Hàn đi hiện đại, hắn mới chân chính thể nghiệm đến phá của tư vị, kia kêu một cái sảng. Trực tiếp một trương tạp đưa qua đi, hào khí mà đối người bán hàng nói: "Xoát!"

Đương nhiên đây là lời phía sau.

Hai người cơm nước xong, lại ở Đan Thành đi dạo một vòng lớn, mua không ít Tiêu Lăng Hàn không gian trung không có tiên thảo, mới hồi khách điếm.

Hôm sau sáng sớm.

Luyện Đan Sư Công Hội đại môn chỗ.

Bởi vì buổi sáng thức dậy sớm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tới Luyện Đan Sư Công Hội cũng vừa mới đến giờ Thìn, mà luyện đan đại tái muốn giờ Tỵ mới bắt đầu, cho nên những cái đó quan khán luyện đan thi đấu người cũng đều xếp hạng cửa.

Canh giữ ở cửa hai gã Tiên Quân cảnh thấy Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý thẳng tắp mà hướng trong đi, lập tức đem bọn họ ngăn lại. Trong đó một người trường râu quai nón nam tiên, đầy mặt không kiên nhẫn mà nói: "Hai vị tiên hữu, hiện tại còn không thể đi vào."

"Kia bọn họ vì cái gì đều có thể đi vào?" Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào vừa mới đi vào ba người.

Hắn vừa mới dứt lời, không đợi Tiên Quân cảnh nam tiên trả lời, một đạo ngạo mạn thanh âm liền từ hai người phía sau truyền đến.

"Bởi vì chúng ta là luyện đan sư, là tới tham gia thi đấu, đương nhiên là có tư cách vào đi."

Thấy Tiêu Lăng Hàn hai người đều quay đầu lại tới xem chính mình, người nọ lại đắc ý nói: "Mà các ngươi cái gì đều không phải, chỉ là tới xem luyện đan thi đấu, có cái gì tư cách hiện tại đi vào? Không nhìn thấy mọi người đều ở xếp hàng sao?"

Nói mặt sau, còn một bộ giáo dục người miệng lưỡi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý như là xem ngốc tử giống nhau mà nhìn người nọ.

Người nọ không thấy hiểu hai người ánh mắt, sai đem xem ngốc tử ánh mắt, trở thành hâm mộ ánh mắt. Vì thế, hắn khinh thường mà nhìn hai người liếc mắt một cái, mới nghênh ngang mà đi vào Luyện Đan Sư Công Hội.

Canh giữ ở cửa hai vì Tiên Quân cảnh còn đối hắn hơi hơi khom lưng.

"Người nọ là ai?" Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi râu quai nón nam tiên.

Vừa rồi đi vào người nọ bất quá mới Đại La Kim Tiên tu vi, hắn như vậy cuồng, cư nhiên cũng chưa chết, xem ra hắn là có chỗ dựa.

Nói lên vừa rồi người nọ, râu quai nón vừa rồi còn không kiên nhẫn thần sắc, lập tức biến thành hâm mộ. "Hắn tên là Vân Hạo Ngôn, là Vân Thiên Tông tông chủ nhi tử, luyện đan thiên phú hảo, có hi vọng trở thành Đoan Mộc đại sư đồ đệ."

Chỗ dựa như vậy cường!

Khó trách hắn như vậy kiêu ngạo, nhân gia là có kiêu ngạo tư bản.

"Chúng ta là tới khảo hạch luyện đan sư cấp bậc, hiện tại có thể đi vào sao?" Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra chính mình luyện đan sư thân phận ngọc bài.

Hai người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn trên tay luyện đan sư thân phận ngọc bài sau, một người khác lập tức hoà giải. Cười nói: "Náo loạn cái đại ô long, nguyên lai hai vì tiên hữu không phải tới xem luyện đan sư thi đấu. Tham gia luyện đan sư khảo hạch có thể trực tiếp đi đan tháp bên kia."

Gật gật đầu, Tiêu Lăng Hàn thu hồi lệnh bài, liền cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau triều đan tháp vị trí đi đến.

Hắn cảm giác chính mình cùng Luyện Đan Sư Công Hội đại môn bát tự không hợp, mỗi lần tiến Luyện Đan Sư Công Hội đều sẽ xuất hiện đủ loại phiền toái.

Xem ra về sau, hắn vẫn là thiếu tới Luyện Đan Sư Công Hội.

Không bao lâu, hai người liền tới rồi đan tháp.

Nhìn thấy hai gã người xa lạ lúc này tiến vào, Vương Đào theo bản năng cho rằng bọn họ cũng là tới tham gia luyện đan thi đấu. Liền hỏi nói: "Hai vị tiền bối cũng là tới tham gia luyện đan thi đấu?"

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, nói "Ta tới khảo hạch luyện đan sư cấp bậc."

Nghe vậy, Vương Đào lại đem ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

"Ta không phải luyện đan sư, ta bồi hắn."

"Như vậy, kia hai vị tiền bối xin theo ta tới."

Hai người đi theo Vương Đào trực tiếp đi đến lầu 3.

Tiêu Lăng Hàn trước khảo hạch chính là lục cấp đan dược luyện chế, sau đó mới là thất cấp.

Chỉ dùng một canh giờ, lục cấp đan dược đã bị hắn luyện hảo.

Tới giám sát Tiêu Lăng Hàn khảo hạch chính là một người hôi phát lão giả, ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn luyện chế đan dược thế nhưng có ba viên cực phẩm sau, hắn nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt như là đang xem quái vật.

Nhìn thấy Vương Đào đem thất cấp tiên thảo mang đến, lão giả trực tiếp cầm tiên thảo, làm Tiêu Lăng Hàn cùng hắn đi.

"Xin hỏi tiền bối đây là muốn mang vãn bối đi nơi nào?" Tiêu Lăng Hàn tự nhiên không có khả năng vô duyên vô cớ mà đi theo lão giả rời đi.

Lão giả tức giận đều nói: "Còn có thể đi chỗ nào? Đương nhiên là đi khảo hạch luyện đan, chẳng lẽ ngươi luyện chế thất cấp đan dược còn tưởng ở đan trong tháp mặt luyện chế?"

"Ở nơi nào luyện chế không đều giống nhau sao?" Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc khó hiểu.

"Người khác luyện đan có lẽ không có gì khác nhau, nhưng là ngươi sao……" Câu nói kế tiếp, lão giả chưa nói xong, mà là cho Tiêu Lăng Hàn một cái ý vị thâm trường ánh mắt.

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng mà ở cặp kia sáng ngời có thần trong mắt, thấy được một tia vui sướng khi người gặp họa.

Làm không rõ hắn, tổng giác trong chốc lát có không tưởng được sự tình sẽ phát sinh.

Ba người đi vào bên ngoài, kêu lên Thượng Quan Huyền Ý, bốn người cùng nhau từ một khác điều thông đạo ra đan tháp, trực tiếp đi vào đan tháp phía sau.

Đương lão giả nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đan lô khi, khóe miệng nhịn không được co giật.

Chỉ vì hiện tại Càn Khôn Cửu Lô vẫn là đen nhánh cũ kỹ bộ dáng, mặc cho ai nhìn đến nó bề ngoài, cũng sẽ không cảm thấy nó là một kiện bảo vật.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là kiểm tra tiên thảo, phát hiện không có vấn đề sau, mới bắt đầu luyện đan.

Đồng dạng là trước ấm áp đan lô, sau đó trước luyện chế chủ dược, tinh luyện tiên thảo trung tinh hoa, đi trừ tạp chất.

Chờ đem sở hữu tiên thảo tinh hoa đều tinh luyện ra tới sau, liền bắt đầu ngưng đan.

Đồng dạng đem đan dược phân thành thập phần, Tiêu Lăng Hàn trong tay động tác liền không có đình chỉ quá, từng đạo luyện đan pháp quyết đánh vào đan lô thượng, đan lô không ngừng xoay tròn.

Theo thời gian trôi qua, mười viên đan dược chậm rãi thành hình.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn đem ngọn lửa độ ấm hơi chút thượng điều một ít, như vậy mới có lợi cho đem đan dược mặt trên dư thừa hơi nước hong khô.

Làm Tiêu Lăng Hàn nhíu mày sự tình, liền tại hạ một khắc phát sinh.

Chỉ thấy trời xanh mây trắng không trung, đột nhiên bị mây đen sở thay thế được, những cái đó mây đen còn càng tụ càng nhiều, thấy thế nào đều như là có người muốn độ kiếp dấu hiệu.

Nhưng phụ cận trừ bỏ bọn họ cũng không có người khác, càng quan trọng là những cái đó mây đen phảng phất liền ở hắn đỉnh đầu, hắn muốn thăng cấp Tiên Đế cảnh còn cần đi một chuyến Ma Vực mới được.

Cho nên, rõ ràng không phải hắn muốn độ kiếp.

Cũng không phải là hắn, sẽ là ai?

Theo đan dược ở đan lô đấu đá lung tung, trên bầu trời mây đen như là muốn rơi xuống giống nhau.

Đột nhiên, một đạo bạch quang trong mắt hắn nổ tung, theo sát "Ầm ầm ầm" thanh âm vang lên. Ngay sau đó, một đạo thành nhân ngón cái thô lôi điện, thẳng tắp mà hướng tới trước mặt hắn đan lô bổ tới.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 676

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 676 gia nhập hiệp hội

Cái này Tiêu Lăng Hàn cuối cùng là phục hồi tinh thần lại, hắn luyện đan đưa tới đan kiếp.

Ở hắn trong trí nhớ cũng không có đan kiếp việc này, làm đến hắn cho rằng luyện chế sở hữu đan dược đều sẽ không xuất hiện đan kiếp. Phía trước hắn luyện chế thất cấp đan dược đều là ở Long Ngọc không gian trung, nhưng Long Ngọc không gian pháp tắc không hoàn chỉnh, tự nhiên vô pháp đưa tới lôi kiếp.

Lúc này hắn cũng rốt cuộc biết vừa rồi ở đan tháp khi, lão giả kia ý vị thâm trường ánh mắt đến tột cùng là có ý tứ gì. Lão giả rõ ràng là nhìn ra hắn không biết đan kiếp tồn tại, muốn nhìn hắn bị khiếp sợ đến bộ dáng.

Vốn dĩ ở nhìn thấy trên bầu trời lôi điện rơi xuống khi, Thượng Quan Huyền Ý còn dọa nhảy dựng, bất quá nhìn đến lôi điện chỉ có ngón cái thô sau, hắn lại yên tâm.

Kỳ thật một bên lão giả vẫn luôn đều ở quan sát hắn, nếu là hắn không nhịn xuống tiến lên nói, lão giả sẽ trước tiên ra tay ngăn lại hắn.

Lão giả nhìn thấy lôi điện rơi xuống Tiêu Lăng Hàn trước mặt đan lô thượng, không cấm vì hắn nhéo đem mồ hôi lạnh, rất sợ hắn đan lô sẽ bị lôi điện phách chia năm xẻ bảy.

Thất cấp đan dược cũng cũng chỉ có ba đạo đan kiếp, thực mau liền vượt qua.

Lão giả nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn trước mặt đan lô như cũ hoàn hảo không tổn hao gì sau, vì hắn nhẹ nhàng thở ra đồng thời, lại có chút nghi hoặc. Cái kia đan lô nhìn như bình thường, bộ dạng xấu xí, không có bất luận cái gì xuất sắc địa phương, nhưng vừa rồi rơi xuống lôi điện cư nhiên bị đan lô cấp hấp thu.

Bình thường đan lô làm sao có như vậy tác dụng?

Xem ra là hắn nhìn nhầm.

Đương Tiêu Lăng Hàn mở ra đan lô, còn không có tới kịp xem một cái chính mình luyện chế đan sư khi, đan lô đan dược đã không cánh mà bay.

Mà trước mặt hắn như cũ còn có vài đôi tay, đang ở đối đan lô ra tay, rõ ràng là muốn đi lấy đan lô bên trong đan dược.

Đáng tiếc bọn họ đều phác cái không.

Mà lúc này Tiêu Lăng Hàn đan lô đan dược, đã bị tên kia hôi phát lão giả cất vào một cái mâm, người khác chính vây quanh ở cái bàn biên, đôi mắt không chớp mắt mà nhìn chằm chằm bàn trung đan dược.

Còn lại người cũng thực mau phản ứng lại đây, sôi nổi vây quanh qua đi.

Bị người chặn ánh sáng, lão giả ngẩng đầu nhìn về phía mấy người, không vui nói: "Các ngươi không phải ở giám sát thi đấu, chuẩn bị thu đồ đệ sao? Như thế nào một cái hai cái đều chạy nơi này tới?"

"Nhìn đến nơi này đột nhiên xuất hiện đan kiếp, tò mò liền tới đây nhìn xem."

"Vốn đang cho rằng luyện đan người là hội trưởng ngài, nào biết không phải."

"Thật nhiều đan vân!"

"Đừng đẩy, làm ta cũng nhìn xem."

"Quả nhiên thật nhiều đan vân, hoa văn còn thực rõ ràng."

"Mười viên đan dược, cư nhiên có bốn viên cực phẩm."

"Không nghĩ tới có người luyện chế thất cấp đan dược, còn có thể luyện ra mãn đan."

"Thất cấp đan dược đều luyện chế tốt như vậy, xem ra lão phu là giáo không được, bằng không đều phải thu hắn vì đồ đệ."

"Trình lão nhân, may mắn ngươi có tự mình hiểu lấy, bằng không chính là lầm người con cháu."

Nói đến thu đồ đệ, kia bảy tám danh luyện đan sư đều đem tầm mắt đầu hướng hôi phát lão giả, hắn hiện tại đang ở tìm một cái thân truyền đệ tử, trước mặt người như vậy ưu tú, hắn nên nhìn trúng đi?

Hôi phát lão giả lại ở trong lòng lắc đầu cười khổ không thôi, bọn họ không tư cách giáo, hắn lại có gì tư cách?

Tên này hôi phát lão giả, đúng là truyền ra muốn thu đồ đệ cửu cấp đan sư Đoan Mộc Tây.

Tiêu Lăng Hàn đem đan lô rửa sạch sạch sẽ, thu hồi tới sau, liền cùng Thượng Quan Huyền Ý đứng ở một bên chờ. Trước mặt mấy người tu vi thấp nhất đều là Tiên Đế cảnh lúc đầu, không một cái so với bọn hắn thấp, bọn họ cũng chỉ có thể ở một bên chờ.

Một lát sau, thấy mấy người còn không có rời đi tính toán, Đoan Mộc Tây trừng mắt mấy người, "Các ngươi một đám còn không có xem đủ?"

"Hội trưởng, đan dược có thể cho ta một viên lưu làm kỷ niệm sao?" Trong đó một người kêu Trình Đào Văn luyện đan sư, tràn đầy chờ mong hỏi.

Tiêu Lăng Hàn lần này khảo hạch luyện chế đan dược chính là thất cấp sinh cốt đan.

Giống nhau khảo hạch luyện chế thành công đan dược, có một nửa về Luyện Đan Sư Công Hội, dù sao cũng là Luyện Đan Sư Công Hội ra tiên thảo. Đương nhiên, nếu là muốn khảo hạch tám chín cấp luyện đan sư cấp bậc, tiên thảo yêu cầu tự bị, đan dược luyện chế thành công sau, sở hữu đan dược đều về cá nhân.

Cho dù là Luyện Đan Sư Công Hội, tám chín cấp tiên thảo số lượng cũng là hữu hạn, chính yếu chính là cấp bậc càng cao tiên thảo, thành thục chu kỳ liền càng dài.

"Lăn một bên đi." Đoan Mộc Tây tức giận mà nói.

Thật là cái không nhãn lực kính đồ vật, luyện đan thuật tốt như vậy luyện đan sư, không biết trước lung lạc đến bọn họ Luyện Đan Sư Công Hội, cư nhiên nghĩ ở người khác mí mắt phía dưới, phân biệt người luyện chế đan dược.

"Hội trưởng, ta có thể dùng cống hiến điểm đổi."

Trình Đào Văn như cũ không thuận theo không buông tha, hắn hiện tại nhu cầu cấp bách như vậy một viên đan dược, bởi vì hắn thân nhân yêu cầu, mà hắn lại luyện chế không ra cực phẩm đan dược, nơi này có viên có sẵn, hắn tự nhiên là sẽ không dễ dàng buông tha.

Thấy trình đào hoàn toàn xem không hiểu chính mình ánh mắt, Đoan Mộc Tây thật muốn cho hắn gõ hai hạ, "Mặt sau lại nói."

"Hảo đi!" Phát hiện Đoan Mộc Tây không có muốn thỏa hiệp ý tứ, trần văn đào chỉ cần không tình nguyện mà đáp.

Còn lại người đều đã rời đi.

Đoan Mộc Tây lúc này mới quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người, đối hai người vẫy vẫy tay: "Các ngươi hai cái lại đây."

Đi vào Đoan Mộc Tây trước mặt đứng yên, hai người chờ đợi hắn bên dưới.

Nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, Đoan Mộc Tây ánh mắt phức tạp, tiện đà nói: "Ngươi luyện đan sư thất cấp cấp bậc khảo hạch đã thông qua, đem ngươi luyện đan sư thân phận ngọc bài cho ta, ta gọi người giúp ngươi đăng ký."

"Hảo." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra chính mình thân phận ngọc bài đưa qua.

"Ngươi nhưng có gia nhập tông môn?" Đoan Mộc Tây trang tựa tùy ý hỏi.

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu, đáp: "Cũng không."

Trong lòng vui vẻ, Đoan Mộc Tây lại hỏi: "Vậy ngươi nhưng nguyện gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội?"

Suy tư một lát, Tiêu Lăng Hàn không đồng ý, ngược lại hỏi: "Gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội sau, nhưng có cái gì chế định điều ước?"

"Có, ngươi hiện tại là thất cấp luyện đan sư, mỗi năm ngươi yêu cầu luyện chế 50 viên thất cấp thượng phẩm đan dược. Đương nhiên luyện đan yêu cầu tiên

thảo, từ Luyện Đan Sư Công Hội ra, nhưng số lượng hữu hạn. Mà ngươi nộp lên đan dược, hiệp hội sẽ đem đan dược đổi thành cống hiến điểm cho ngươi. Cống hiến điểm có thể ở hiệp hội đổi bất cứ thứ gì."

Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa lập tức đáp ứng, "Có thể làm vãn bối suy xét hai ngày sao?"

"Tự nhiên có thể, hai vị tiểu hữu chắc là mới đến Đan Thành không lâu, nếu là không có chỗ ở, có thể trước tiên ở Luyện Đan Sư Công Hội trụ hạ."

Đoan Mộc Tây nghĩ, đám người ở tại Luyện Đan Sư Công Hội, kia trở thành Luyện Đan Sư Công Hội người là sớm muộn gì sự.

"Vậy làm phiền hội trưởng an bài." Tiêu Lăng Hàn đang muốn tìm cơ hội tham quan một chút Luyện Đan Sư Công Hội, cơ hội liền tự động đưa tới cửa tới, hắn tất nhiên là không chút do dự đáp ứng xuống dưới.

Đoan Mộc Tây không thèm để ý mà xua xua tay, chỉ vào trên bàn đan dược, "Này đó đan dược ngươi trước thu hồi tới."

"Này……" Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, có chút khó xử mà nhìn về phía Đoan Mộc Tây.

"Trước thu, mặt sau ngươi lại cầm đi nhiệm vụ đường đổi cống hiến điểm cũng có thể."

"Kia vãn bối liền trước đem này đó đan dược thu."

Thực mau, một cái quen thuộc bóng người tiến vào Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong mắt.

Đoan Mộc Tây triều người tới vẫy tay, đám người đến gần, hắn mới hướng Tiêu Lăng Hàn hai người giới thiệu nói: "Vị này chính là Luyện Đan Sư Công Hội thành viên Đoan Mộc Nhiễm, từ nàng mang các ngươi đi chỗ ở."

"Làm phiền Đoan Mộc tiên tử, tại hạ Tiêu Lăng Hàn, vị này chính là ta đạo lữ Huyền Ý."

"Hai vị tiền bối có lễ!"

Nói xong, Đoan Mộc Nhiễm lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Xin hỏi chúng ta có phải hay không ở nơi nào gặp qua?"

Nàng lời nói mới vừa hỏi xong, liền đối lấy Đoan Mộc Tây ho khan thanh.

Chờ Đoan Mộc Nhiễm nhìn về phía hắn, hắn mới tức giận mà trừng mắt nhìn chính mình cháu gái liếc mắt một cái. Rõ ràng Tiêu tiểu hữu đều đã ở giới thiệu hắn đạo lữ, chính mình cái này cháu gái một chút ánh mắt đều không có, cư nhiên còn dùng như vậy khuôn sáo cũ phương thức chào hỏi.

Bình thường nàng không phải rất cơ linh sao?

Đoan Mộc Nhiễm mày nhăn lại, hoàn toàn không biết nhà mình gia gia đây là ở cùng chính mình đánh cái gì bí hiểm, không thấy hiểu hắn trong mắt thần sắc, nàng liền mặc kệ hắn. Ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, nàng là thật sự cảm thấy người này rất quen thuộc, nàng hẳn là gặp qua mới đúng.

Nhưng vì sao nghĩ không ra đâu?

Không nghĩ ra, lại thấy đối phương thanh thanh lãnh lãnh bộ dáng, nàng cũng không hảo hỏi lại.

Đoan Mộc Nhiễm đem hai người đưa tới Luyện Đan Sư Công Hội cấp bậc cao nhất khách nhân, mới có thể cư trú địa phương. Nơi này tiên linh khí nồng đậm không nói, quan trọng nhất chính là địa thế hảo, ở đỉnh núi, liếc mắt một cái liền có thể đem dưới chân núi cảnh tượng thu hết đáy mắt.

Mà Luyện Đan Sư Công Hội một chúng trưởng lão liền ở tại cách vách kia tòa sơn phong thượng, bọn họ giống nhau đều là ở chính mình trong viện luyện đan. Chủ yếu là bởi vì cao cấp đan dược (bảy, tám, cửu cấp) chỉ cần luyện chế ra cực phẩm, đều sẽ đưa tới lôi kiếp.

Trải qua quá lôi kiếp cao cấp đan dược mới là chân chính cực phẩm đan dược, đan dược mặt trên biểu hiện chính là đan vân; mà không có trải qua quá lôi kiếp cao cấp đan dược thuộc về ngụy cực phẩm, đan dược mặt trên biểu hiện chính là đan văn.

Hai ngày này Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra ở Luyện Đan Sư Công Hội Tàng Thư Lâu, đem một ít luyện đan cơ sở tri thức bù lại một chút. Vốn dĩ hắn không gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội là không tư cách vào Tàng Thư Lâu, nhưng hội trưởng tự mình lên tiếng, cũng liền không ai dám nói cái gì nữa.

Quan trọng nhất chính là mọi người đều tưởng cùng hắn lấy kinh nghiệm, muốn biết cực phẩm đan dược là như thế nào luyện ra tới. Bọn họ ngẫu nhiên có thể luyện chế ra một viên cực phẩm đan dược liền không tồi, đâu giống Tiêu Lăng Hàn cơ hồ mỗi lần đều có thể ra vài viên.

Hai ngày sau.

Luyện Đan Sư Công Hội nhiệm vụ đường, mới vừa xử lý hảo tân thân phận ngọc bài Tiêu Lăng Hàn xoay người liền nhìn đến một cái người quen.

Đột nhiên nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn, Vân Hạo Ngôn đầy mặt xấu hổ.

Hắn vẫn chưa trở thành Đoan Mộc Tây đồ đệ, mà là đã bái một vị khác bát cấp luyện đan sư vi sư. Hai ngày này tự nhiên cũng nghe nói có quan hệ Tiêu Lăng Hàn công việc. Ở biết được chính mình khởi điểm một không cẩn thận đắc tội người chính là Tiêu Lăng Hàn khi, hắn liền bắt đầu cầu nguyện chính mình ở Luyện Đan Sư Công Hội ngàn vạn đừng đụng đến đối phương.

Nào biết lúc này mới ngày đầu tiên, khiến cho hắn cấp đụng phải.

Đối thượng Tiêu Lăng Hàn thanh lãnh con ngươi, Vân Hạo Ngôn chỉ có thể ngượng ngùng mà cười cười.

Hắn ngày hôm qua đem chuyện này nói cho chính mình phụ thân, hỏi cái này người có thể hay không sát khi, phụ thân đem hắn thoá mạ một đốn. Không chỉ có như thế, còn mệnh lệnh hắn hảo hảo cùng Tiêu Lăng Hàn đánh hảo quan hệ.

Có thể thành công luyện chế ra nhiều viên cực phẩm đan dược luyện đan sư, chờ đối phương tu vi đột phá Tiên Đế cảnh, là có thể luyện chế bát cấp đan dược. Đến lúc đó, phỏng chừng chính mình phụ thân đều muốn thỉnh đối phương hỗ trợ luyện chế đan dược.

Tiêu Lăng Hàn tiếp mấy cái luyện chế thất cấp đan dược nhiệm vụ, liền ra nhiệm vụ đường.

Hiện tại hắn muốn tránh cống hiến điểm, Luyện Đan Sư Công Hội có vài loại tám chín tiên thảo, đều đã ở hắn nhất định phải được danh sách. Nếu không có cái Tiên Tôn cảnh người trông coi, phỏng chừng hắn đều nhịn không được muốn làm đầu trộm đuôi cướp.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn cứ như vậy cùng chính mình gặp thoáng qua, liền cái ánh mắt đều không có cho chính mình, Vân Hạo Ngôn ngây ngốc tại chỗ. Vốn dĩ hắn đã làm tốt bị đối phương sẽ cười nhạo hắn một đốn chuẩn bị tâm lý, nào biết đối phương thế nhưng trực tiếp làm lơ hắn tồn tại.

Xem ra phụ thân công đạo nhiệm vụ, không dễ làm nha!

Nếu là Tiêu Lăng Hàn không nổi danh, nhưng thật ra có thể đem hắn lặng lẽ làm rớt. Nhưng hiện tại đừng nói là chính mình, liền tính là nhà mình phụ thân hiện tại cũng không dám ra tay đối phó hắn. Ở biết được hắn một lò có thể luyện chế ra nhiều viên cực phẩm đan dược, thả luyện đan xác suất thành công cao thời điểm, hắn cũng đã tiến vào khắp nơi cường giả trong mắt. Lấy hắn hiện tại giá trị con người, ngay cả chính mình phụ thân đều phải cực lực giao hảo.

Có thể nói ở hai ngày thời gian nội, Tiêu Lăng Hàn giá trị con người lập tức phiên vài phiên.

Trở lại chỗ ở, Tiêu Lăng Hàn phát hiện Thượng Quan Huyền Ý nghiên cứu thời gian trận pháp đã tiến vào quên mình cảnh giới, ngay cả chính mình trở về, hắn cũng chưa phát hiện. Thấy hắn đã mê mẩn, Tiêu Lăng Hàn cũng liền không có kêu hắn, đơn độc giúp hắn bố trí một cái trận pháp. Miễn cho một hồi chính mình luyện chế đan dược khi, đan kiếp sẽ ảnh hưởng đến hắn.

Thần Linh Yêu Vực, Bạch Hổ tộc.

Ở biết được Tiêu Lăng Hàn hiện tại đã có thể luyện chế thất phẩm đan dược sau, Bạch Hổ tộc lão tổ Bạch Nghị tìm được rồi Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 677

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 677 đi trước Ma Vực

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ cư trú địa phương vẫn là bọn họ vừa đến Bạch Hổ tộc thời điểm, sở tu sửa tiểu viện.

Trong viện bàn đá bên.

Bạch Nghị ngồi ở thượng thủ vị, Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai ngồi ở hai bên.

Mạc Vô Nhai trước vì Bạch Nghị rót một ly trà, sau đó mới khách khí mà nói: "Tiền bối thỉnh dùng trà, không biết tiền bối đột nhiên đến phóng là có chuyện gì?"

Vốn dĩ Bạch Hổ tộc đáp ứng ở bọn họ tu vi đạt tới Đại La Kim Tiên, có tự bảo vệ mình cố gắng, liền có thể rời đi. Nhưng theo Ân Thiên Duệ tu vi càng cao, luyện đan cấp bậc cũng càng cao, Bạch Hổ tộc liền không cho bọn họ ra ngoài, liền đi Yêu Nguyệt Thành đều không được. Mỹ danh rằng lo lắng bọn họ an toàn, kỳ thật chính là muốn cho Ân Thiên Duệ tiếp tục giúp bọn hắn Bạch Hổ tộc luyện đan.

Hiện tại Bạch Hổ tộc lão tổ tự mình đến phóng, không biết đối phương muốn cho bọn họ làm cái gì?

Nhấp khẩu trà, Bạch Nghị nhìn về phía hai người: "Thiên Duệ, Vô Nhai, các ngươi ở Bạch Hổ tộc đãi cũng sắp có 400 năm. Từ các ngươi mới vừa phi thăng đến Tiên giới, Bạch Hổ tộc liền cho các ngươi tu luyện tài nguyên, còn che chở các ngươi."

Không thể phủ nhận Bạch Nghị nói chính là sự thật, Mạc Vô Nhai bất động thanh sắc mà trả lời: "Bạch Hổ tộc đối chúng ta ân tình, chúng ta vẫn luôn ghi tạc trong lòng."

Đối với Mạc Vô Nhai trả lời, Bạch Nghị thực vừa lòng.

Gật gật đầu, lại nói: "Chúng ta Bạch Hổ tộc thiệt tình thực lòng đem các ngươi trở thành Bạch Hổ tộc một phần tử, phía trước không cho các ngươi đi ra ngoài lang bạt, là thật lo lắng các ngươi an toàn. Hiện giờ các ngươi tu vi đều đã là Tiên Vương đỉnh, cũng là thời điểm đi ra ngoài rèn luyện, tìm kiếm cơ duyên, đột phá Tiên Quân cảnh."

Nghe vậy, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người đồng thời ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn về phía Bạch Nghị.

Phía trước mặc kệ bọn họ nói cái gì, Bạch Hổ tộc người đều không chuẩn bọn họ rời đi.

Nhưng hiện tại Bạch Nghị vì sao đột nhiên liền thay đổi chủ ý?

"Ngài thật đồng ý chúng ta rời đi Bạch Hổ tộc?" Ân Thiên Duệ không xác định hỏi.

"Tự nhiên là thật, phía trước không cho các ngươi đi ra ngoài, chỉ là lo lắng các ngươi an toàn."

Lời này như thế nào nghe, đều cảm giác có chút giả đâu?

Bất quá có thể rời đi Bạch Hổ tộc, đối bọn họ hai người mà nói là chuyện tốt, chính là không biết đối phương trong hồ lô bán chính là cái gì dược.

Mạc Vô Nhai nói tiếp nói: "Làm tiền bối lo lắng."

Bạch Nghị xua xua tay, "Bảo hộ các ngươi chỉ là thuận tay sự. Đúng rồi, các ngươi gần nhất nhưng có cùng Tiêu tiểu hữu liên hệ?"

Tới!

Xem ra đối phương chân chính mục đích là Tiêu Lăng Hàn.

Ở Tiên Tôn cảnh cường giả mí mắt phía dưới, Mạc Vô Nhai không dám biểu lộ ra quá nhiều biểu tình, hắn luôn luôn đều là căng chặt một khuôn mặt, làm người nhìn không ra hắn trong lòng suy nghĩ.

Mà bên cạnh Ân Thiên Duệ đã có thể không giống hắn như vậy nội liễm, thấy Bạch Nghị hỏi, Ân Thiên Duệ ăn ngay nói thật: "Từ bọn họ rời đi Bạch Hổ tộc sau, chúng ta liền không ở gặp qua."

Vốn dĩ phía trước bọn họ tiến Lạc Thiên bí cảnh, còn tưởng rằng sẽ ở trong bí cảnh gặp được. Nào biết bọn họ liền Sở Mục Thần hai người đều gặp được, chính là chưa thấy được Tiêu Lăng Hàn hai người. Đang nghe truyền thuyết vây có một cái rất lợi hại luyện đan sư khi, bọn họ liền tìm qua đi. Kết quả tên kia luyện đan sư trước bọn họ một bước rời đi.

Nghe nói Ân Thiên Duệ nói, Bạch Nghị mày không cấm nhăn lại.

"Tiền bối chính là có Lăng Hàn bọn họ tin tức?" Mạc Vô Nhai hỏi dò.

"Có, bọn họ hiện tại liền ở một bậc Thiên Minh Tiên Vực Đan Thành, Tiêu tiểu hữu hiện tại đã là Luyện Đan Sư Công Hội tổng bộ trưởng lão."

Thấy Bạch Nghị nói như vậy kỹ càng tỉ mỉ, Mạc Vô Nhai trong lòng đã có suy đoán, đối phương mục đích sợ là làm cho bọn họ đi tìm Tiêu Lăng Hàn.

"Luyện Đan Sư Công Hội có phải hay không rất lợi hại?" Ân Thiên Duệ hiếu kỳ nói.

"Tự nhiên, Tiên giới luyện đan sư có hai phần ba đều gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội, còn thừa một phần ba cơ hồ đều ở các đại tông môn. Hơn nữa Luyện

Đan Sư Công Hội tổng bộ trưởng lão tu vi đều ở Tiên Đế cảnh trở lên, thả đều là bát cấp luyện đan sư. Chỉ có Tiêu tiểu hữu là cái liệt ngoại, hắn là một cái thất cấp luyện đan sư, tu vi chỉ có Tiên Quân cảnh."

Nghe vậy, Ân Thiên Duệ trong mắt tràn đầy bội phục, khen: "Tiêu đại ca quả nhiên lợi hại."

"Hiện giờ ngươi đã là lục cấp luyện đan sư, ngươi cũng rất lợi hại. Chỉ tiếc chúng ta Yêu tộc có thể được đến đan phương hữu hạn, chậm trễ ngươi." Nói tới đây, Bạch Nghị tràn đầy thở dài.

Ân Thiên Duệ khóe miệng trừu trừu, lời này hắn không biết nên như thế nào tiếp, xin giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Nhai.

Thấy chính mình tức phụ nhi từ nghèo, Mạc Vô Nhai nói tiếp nói: "Tiền bối khách khí, Thiên Duệ luyện đan thuật có thể đạt tới lục cấp, còn may mà Bạch Hổ tộc cung cấp đan phương cùng tiên thảo."

Mạc Vô Nhai nói, trả lời tích thủy bất lậu, lại làm người nghe thoải mái. Bạch Nghị nghe xong tất nhiên là thật cao hứng.

Bỗng nhiên Bạch Nghị lại hỏi: "Đúng rồi, các ngươi rời đi Bạch Hổ tộc, chuẩn bị đi nơi nào rèn luyện?"

"Tạm thời còn không biết, đến lúc đó lại xem, rốt cuộc chúng ta đối Tiên giới không thân."

Mạc Vô Nhai cuối cùng một câu xuất khẩu, không khí đông lạnh một cái chớp mắt.

Chỉ vì hai người tới Tiên giới hơn ba trăm năm, liền bên ngoài là bộ dáng gì cũng không biết, xa nhất địa phương liền đi qua Yêu Nguyệt Thành.

Bạch Nghị thở dài nói: "Ai! Vô Nhai ngươi này oán chúng ta Bạch Hổ tộc đóng lại các ngươi, không cho các ngươi đi ra ngoài sao?"

Cảm giác được cuồn cuộn mà đến uy áp, Mạc Vô Nhai biết, hắn lời nói mới rồi, phạm vào Bạch Hổ tộc lão tổ kiêng kị, nhưng hắn nói cũng là sự thật.

Bất quá người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Hắn vội vàng nói: "Tiền bối thứ tội, vãn bối cũng không có trách tội Bạch Hổ tộc ý tứ, vãn bối chỉ là không có hảo nơi đi, mong rằng tiền bối có thể cho cái kiến nghị." Mới là lạ!

Đối Mạc Vô Nhai tri tình thức thú, Bạch Nghị đặc biệt vừa lòng.

Ở Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ hai người chi gian, làm chủ người rõ ràng là Mạc Vô Nhai. Chỉ cần là Mạc Vô Nhai đáp ứng sự, kia Ân Thiên Duệ tuyệt đối sẽ không phản đối.

Vì thế, hắn đề nghị nói: "Các ngươi có thể đi tìm Tiêu tiểu hữu, rốt cuộc các ngươi tại hạ giới liền cùng nhau vào sinh ra tử. Hiện giờ Tiêu tiểu hữu còn thực

tuổi trẻ, tăng lên không gian đại. Ở Luyện Đan Sư Công Hội địa vị, thậm chí siêu việt những cái đó bát cấp luyện đan sư.”

Nghe vậy, Ân Thiên Duệ biểu hiện thực tâm động, trong mắt lại là vui sướng.

Mạc Vô Nhai lập tức cảm kích nói: “Đa tạ tiền bối đề điểm, chờ rời đi Thần Linh Yêu Vực, chúng ta liền đi Luyện Đan Sư Công Hội.”

Thấy hai người đã quyết định muốn đi tìm Tiêu Lăng Hàn, Bạch Nghị đầy mặt tươi cười, tiện đà lại nói: “Các ngươi ở sắp thăng cấp Tiên Đế cảnh thời điểm, nhớ rõ trở về. Bởi vì các ngươi thân phận đặc thù, ở bên ngoài thăng cấp khó tránh khỏi sẽ gặp được nguy hiểm, trở về đột phá ta sẽ vì các ngươi hộ pháp, Yêu tộc không có người sẽ thương tổn các ngươi.”

Nguyên lai ở chỗ này chờ bọn họ.

Liền nói Bạch Nghị như thế nào đột nhiên hảo tâm mà thả bọn họ rời đi, làm nửa ngày, hắn là muốn cho Ân Thiên Duệ đi bên ngoài đem luyện đan thuật tăng lên lên, sau đó lại trở về.

Này đó Yêu tộc cùng Nhân tộc giống nhau, hiểu được tính kế!

Bất quá muốn rời đi Bạch Hổ tộc, hiện tại Bạch Nghị nói cái gì, hắn chỉ cần theo đối phương ý liền hảo.

Cho nên, Mạc Vô Nhai chạy nhanh đồng ý: “Vãn bối ghi nhớ tiền bối nói, ở đột phá Tiên Đế cảnh phía trước, sẽ cùng Thiên Duệ cùng nhau trở lại Bạch Hổ tộc, đến lúc đó liền lại muốn phiền toái tiền bối.”

Được đến Mạc Vô Nhai trả lời, Bạch Nghị dặn dò hai người vài câu, liền đứng dậy rời đi.

Ba ngày sau.

Nhị cấp Tử U Tiên Vực.

Mới vừa một bước ra Truyền Tống Trận, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ rõ ràng cảm giác được nơi đây tiên linh khí, so Thần Linh Yêu Vực tiên linh khí loãng không ít.

Hai người vẫn chưa dựa theo Bạch Hổ tộc lão tổ ý tứ đi Thiên Minh Tiên Vực tìm Tiêu Lăng Hàn, mà là chuẩn bị đơn độc lang bạt một phen.

Hiện giờ hai người nơi thành trì đúng là Vân Nhân Thành, lấy Ân Thiên Duệ lục cấp luyện đan sư thân phận đi một bậc Tiên Vực, khẳng định không chiếm được trọng dụng. Nhưng nếu là ở nhị cấp Tiên Vực vậy không giống nhau, nhị cấp Tiên Vực tối cao luyện đan sư cũng mới thất cấp.

Ân Thiên Duệ từ một bậc luyện đan sư trực tiếp khảo đến lục cấp luyện đan sư, thành công gia nhập Vân Nhân Thành Luyện Đan Sư Công Hội, còn trở thành một người trưởng lão.

Trước khi đi, Mạc Vô Nhai chính là đáp ứng quá Bạch Nghị sẽ đi Luyện Đan Sư Công Hội, nhưng hắn lại chưa nói đi nơi nào Luyện Đan Sư Công Hội, cho nên không coi là vi ước.

Hai người chuẩn bị trước tiên ở Vân Nhân Thành đãi một đoạn thời gian, lại đi địa phương khác.

Thời gian trôi mau, 10 năm sau.

Hoa mười năm thời gian, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc đem Luyện Đan Sư Công Hội có thể trồng trọt tám chín cấp tiên thảo, đều lộng một phần đến Long Ngọc không gian trung.

Tại đây mười năm, hắn sở cư trú tiểu viện tiếng sấm liền không đoạn quá, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ xuất hiện một đến ba lần lôi kiếp. Nếu là ngày nào đó đột nhiên không có lôi kiếp, đại gia nhất định sẽ cảm thấy không thói quen.

Liền giống như hiện tại.

Luyện Đan Sư Công Hội trong đó một tòa trong viện, đang có vài người ở nghiên cứu một cái đan phương.

"Ta cảm thấy hẳn là hơn nữa khảm thất hoa."

"Không, ta cảm thấy hẳn là thêm tân diệp thảo."

"Này hai loại dược tính đều quá bá đạo, ta cảm thấy muốn hơn nữa có trung hoà dược tính lưu tiên thảo"

"Các ngươi trước đừng sảo, hôm nay ta tổng giác thiếu điểm cái gì, các ngươi có loại cảm giác này sao?"

"Ngươi nhưng thật ra đừng nói, ngươi vừa nói, ta cũng cảm thấy thiếu điểm cái gì."

Trong đó một người nhìn xem thiên, nghi hoặc nói: "Kỳ quái, hiện tại đều đã là buổi chiều, đan kiếp như thế nào còn không có xuất hiện?"

Phía trước nói chuyện người nọ, vẻ mặt bừng tỉnh, "Đúng vậy, chính là thiếu đan kiếp."

"Luyện chế mười năm đan dược Tiêu đan sư, hôm nay rốt cuộc muốn nghỉ ngơi một chút sao?"

"……"

Mấy người không như thế nào để ý, thẳng đến ngày hôm sau, ngày thứ ba, như cũ không có nghe được lôi điện thanh âm. Bởi vì đã nghe xong mười năm tiếng sấm, mọi người đều thành thói quen. Đột nhiên không có tiếng sấm, cái này làm cho Luyện Đan Sư Công Hội mọi người tổng cảm thấy thiếu điểm cái gì.

Sau lại, có người đi hỏi Đoan Mộc Tây, mới biết được Tiêu Lăng Hàn hai người sớm tại mấy ngày trước, cũng đã rời đi Luyện Đan Sư Công Hội.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sớm đã không ở Thiên Minh Tiên Vực.

Hai người rời đi Luyện Đan Sư Công Hội sau, liền trực tiếp đi trước Ma Vực.

Nếu muốn đi Ma Vực, yêu cầu xuyên qua Vong Ưu Hà.

Vong Ưu Hà bề rộng chừng 50 mét, sâu không thấy đáy, giữa sông có tiên linh khí, có ma khí, còn có mặt khác hỗn hợp ở bên nhau năng lượng. Tu vi thấp hơn Tiên Đế cảnh người, giống nhau đều quá không được Vong Ưu Hà. Quan trọng nhất một nguyên nhân là Vong Ưu Hà thượng cấm không.

Nước sông năng lượng quá mức hỗn tạp, thần thức căn bản không dám tham nhập. Mặt sông bị một tầng nồng đậm sương trắng sở bao phủ, gọi người thấy không rõ đối diện cảnh tượng.

Không có người biết Vong Ưu Hà từ đâu tới đây, lại chảy về phía nơi nào.

Giờ phút này, Vong Ưu Hà bên bờ đang đứng một trắng một đỏ lưỡng đạo thân ảnh.

Hai người ánh mắt trông về phía xa, tựa hồ ở xuyên thấu qua sương trắng, xem hà bờ bên kia cảnh tượng.

Này hai người tự nhiên chính là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, trải qua một tháng lộ trình, hai người mới vừa tới nơi này.

Thượng Quan Huyền Ý ở một bên trên mặt đất nhổ xuống một gốc cây cỏ dại ném vào giữa sông, cỏ dại nguyên bản là màu xanh lục, nhưng ở trong sông không đến một phút thời gian, màu xanh lục cỏ dại liền biến thành màu đen.

“Nhìn qua như là trúng độc!”

“Hẳn là bị ma khí ăn mòn.” Tiêu Lăng Hàn giải thích nói.

Nhìn giữa sông thủy, tổng cảm giác chúng nó rất nguy hiểm, Thượng Quan Huyền Ý không khỏi lo lắng nói: “Lăng Hàn, ngươi thật có thể qua đi? Nếu không chờ chúng ta thăng cấp đến Tiên Đế cảnh sau, lại đi Ma Vực?”

Biết hắn là lo lắng cho mình, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay vuốt phẳng hắn nhăn lại mi, ôn nhu nói: “Yên tâm, giữa sông năng lượng ta đều có thể hấp thu, sẽ không có việc gì.”

Hắn trong thân thể Ma tộc huyết mạch nhìn qua là thức tỉnh rồi, kỳ thật còn không có chân chính thức tỉnh. Hắn yêu cầu đi một chuyến Ma Diễm Trì, bằng không hắn tu vi phỏng chừng rất khó tiếp tục đột phá.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn nói lời thề son sắt, nhưng Thượng Quan Huyền Ý vẫn là không yên tâm.

“Ngươi trước phóng một bàn tay tiến giữa sông, xác định sẽ không có việc gì, ta mới có thể an tâm tiến Long Ngọc không gian.”

“Hảo.”

Làm trò Thượng Quan Huyền Ý mặt, Tiêu Lăng Hàn bắt tay bỏ vào Vong Ưu Hà trung.

Giữa sông năng lượng thực tạp, còn thực bạo lực. May mắn hắn ngay từ đầu liền chuẩn bị sẵn sàng, vẫn luôn ở vận chuyển công pháp, bằng không ở hắn tay tiến vào trong nước kia một khắc, nên da tróc thịt bong.

Một lát sau, Tiêu Lăng Hàn bắt tay thu hồi, đặt ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, làm hắn xem.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 678

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 678 mới tới Ma Vực

Ở xác định Tiêu Lăng Hàn tiến vào Vong Ưu Hà trung sẽ không có nguy hiểm sau, Thượng Quan Huyền Ý mới đồng ý hắn đem chính mình thu vào Long Ngọc không gian trung.

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý thực lực còn không có đạt tới Tiên Đế cảnh, căn bản không dám tiếp xúc Vong Ưu Hà thủy. Nếu là cứ như vậy đi theo Tiêu Lăng Hàn bên người, nhất định sẽ trở thành hắn trói buộc.

Chờ đem Thượng Quan Huyền Ý thu vào Long Ngọc không gian sau, Tiêu Lăng Hàn lại đem Ma Long từ khiết ước không gian trung thả ra.

Mới ra tới, Ma Long đã nghe đến quen thuộc hơi thở, quay đầu nhìn về phía hơi thở nơi phát ra chỗ, ở nhìn thấy Vong Ưu Hà thời điểm, nó cơ hồ là hỉ cực mà khóc.

“Ta rốt cuộc phải về Ma Vực, ngâm ngâm ngâm……”

Ma Long từ Tiêu Lăng Hàn thủ đoạn bay ra đi, cao vút mà tru lên một tiếng, vài cái liền bay đến trên sông mặt, sau đó chính là “Bùm” rơi xuống nước thanh.

Rõ ràng là đắc ý vênh váo!

Quên Vong Ưu Hà mặt trên cấm không.

Tuy rằng đột nhiên không kịp phòng ngừa rớt vào giữa sông, nhưng một chút cũng chưa ảnh hưởng đến Ma Long hảo tâm tình, nó cao hứng phấn chấn mà ở trong nước bơi qua bơi lại.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn cũng tiến vào trong nước.

Trong nước độ ấm cơ hồ cùng nhân thể độ ấm ngang hàng, không lạnh cũng không nhiệt, làm người cảm giác thực thoải mái.

Chỉ là loại này thoải mái cảm giác bất quá mới duy trì nửa phút không đến, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác trên người truyền đến hơi hơi đau đớn.

Mà hắn ngâm ở trong nước làn da bắt đầu chậm rãi biến hồng.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn đang chuẩn bị vận khởi công pháp triều bờ bên kia bơi đi khi, Mặc Ảnh thanh âm truyền tiến hắn trong tai.

“Chủ nhân, đi lên, ta tái ngươi qua đi.”

Nhìn bên cạnh biến to mấy lần Ma Long, Tiêu Lăng Hàn cũng không cùng hắn khách khí, trực tiếp nhảy đến nó bối thượng đứng.

Ngay sau đó, Ma Long trực tiếp xông ra ngoài.

50 mét khoan hà, lấy Ma Long bản thể lớn nhỏ, Tiêu Lăng Hàn cho rằng hai phút đều phải không đến, bọn họ nên ra Vong Ưu Hà. Sự thật lại phi như thế, Ma Long ở Vong Ưu Hà trung, bơi ước chừng hai cái canh giờ, bọn họ mới rời đi Vong Ưu Hà.

"Rầm!" Một thanh âm vang lên, Ma Long chở Tiêu Lăng Hàn lao ra mặt nước.

Vừa đến trên bờ, Tiêu Lăng Hàn lập tức đối chính mình sử một cái đóng băng thuật, đem chính mình đều đóng băng lên. Chỉ vì hắn hiện tại toàn thân đều truyền đến nóng rát đau cùng đau, như là ở ớt cay trong nước chạy qua giống nhau cảm giác.

Đương Mặc Ảnh bay một vòng lại xoay người khi, phát hiện Tiêu Lăng Hàn không biết khi nào biến thành một ngồi xổm khắc băng.

Mặc Ảnh vẻ mặt mộng bức.

Ai có thể nói cho nó đã xảy ra chuyện gì?

Làm không rõ trạng huống Mặc Ảnh thân thể thu nhỏ, bay đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, nhìn từ trên xuống dưới hắn. Chỉ thấy hắn mày nhăn lại, hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt tái nhợt, rõ ràng là ở chịu đựng thống khổ.

Mặc Ảnh mãn não dấu chấm hỏi.

Ai có thể nói cho nó đây là có chuyện gì?

Rõ ràng nó cùng Tiêu Lăng Hàn trước sau tiến Vong Ưu Hà, cùng nhau rời đi mặt nước, đối phương nhìn qua như vậy thống khổ, nó lại đánh rắm không có.

Nhìn nửa ngày, Mặc Ảnh làm không rõ ràng lắm vì cái gì, đành phải thu hồi ánh mắt.

Trong lòng lại nghĩ, dê hai chân quả nhiên là da thịt non mịn, nên trở thành chúng nó đồ ăn.

Đương nhiên, ý nghĩ như vậy nó chỉ dám chôn ở trong lòng, cũng không dám nói ra tới.

Nếu là nói ra, nó đánh giá chính mình sẽ bị Tiêu Lăng Hàn này chỉ dê hai chân trở thành đồ ăn, sau đó cùng kia chỉ tiểu phượng hoàng cùng nhau hưởng dụng nó.

Liền ở Ma Long miên man suy nghĩ gian, đột nhiên, bên tai truyền đến "Tất tất tác tác" thanh âm.

Một cái giật mình, nó chạy nhanh hoàn hồn.

Chuyển qua long đầu, nó liền phát hiện một gốc cây màu lục đậm ma thực chính triều bọn họ kéo dài lại đây, rõ ràng là đem bọn họ trở thành đồ ăn.

Thấy vậy, Ma Long lập tức triều kia cây ma thực một cái hất đuôi trừu qua đi.

"Bạch bạch……" Ma thực trực tiếp bị trừu thành vài đoạn.

Nhìn đến chính mình kiệt tác, Mặc Ảnh thực vừa lòng.

Chỉ là không đợi Mặc Ảnh cao hứng quá vài giây, lại có ma thực triều bọn họ kéo dài lại đây.

Ma thực cấp bậc không cao, nó chỉ là cảm ứng được bờ sông biên có đồ ăn hơi thở, theo bản năng hướng tới đồ ăn phương hướng kéo dài qua đi.

Kế tiếp chính là Mặc Ảnh không ngừng trừu phi những cái đó ma thực, mà những cái đó ma thực đã chết một đoạn, lại có nhiều hơn ma thực bám riết không tha mà đánh úp lại.

Một canh giờ sau.

Đương Tiêu Lăng Hàn cảm giác thân thể không hề đau đớn, mới phá băng mà ra.

Mới vừa ra tới, liền thấy một con rồng cùng một đoàn ma thực đại chiến.

Mặt đất đã chồng chất thật dày một tầng ma thực.

Xem ra hắn đóng băng trong khoảng thời gian này, Ma Long cũng không nhàn rỗi.

"Chủ nhân, giúp ta!"

Mặc Ảnh thấy Tiêu Lăng Hàn đã không có việc gì, lại ở một bên xem diễn, căn bản không có tính toán ra tay giúp nó, tức giận đến nó thiếu chút nữa bỏ gánh không làm, trực tiếp bay đi.

"Giúp cái gì giúp, đi rồi." Nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp một cái thuấn di biến mất ở tại chỗ.

Mặc Ảnh lập tức há hốc mồm.

Đây là tình huống như thế nào?

Vì sao Tiêu Lăng Hàn này chỉ dê hai chân cứ như vậy đi rồi?

Trước mắt tình huống, hoàn toàn không giống hắn hành sự tác phong!

Khi nào hắn lòng tốt như vậy?

Mặc Ảnh rối rắm Tiêu Lăng Hàn cũng không biết, hắn trực tiếp thuấn di quá những cái đó ma thực sinh trưởng phạm vi, đi vào một mảnh trên đất trống.

Ma Vực không trung cũng là một mảnh xanh thẳm, thái dương đồng dạng xán lạn, chỉ là ở trong không khí lưu động cũng không phải tiên linh khí, mà là ma khí.

Đợi trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn mới nhìn thấy Mặc Ảnh thân ảnh từ ma thực bên kia bay qua tới, mà những cái đó ma thực như cũ đối nó theo đuổi không bỏ, tựa hồ nó đi nơi nào, những cái đó ma thực liền sẽ đuổi tới nơi nào.

Mặc Ảnh trong lòng miễn bàn có bao nhiêu buồn bực.

Nhiều năm không trở lại nó, thế nhưng không biết Vong Ưu Hà biên, khi nào mọc đầy loại này chết không xong ma thực.

Quả thực là giết không chết, lại sát không xong.

Rốt cuộc ở sắp tới Tiêu Lăng Hàn bên người khi, những cái đó ma thực không có lại tiếp tục đuổi theo Ma Long.

"Chủ nhân, ngươi vì sao không thiêu chết những cái đó ma thực?" Vừa đến Tiêu Lăng Hàn bên người, Mặc Ảnh u oán hỏi.

"Ta vì sao phải thiêu chết chúng nó?" Tiêu Lăng Hàn hỏi ngược lại.

Mặc Ảnh theo bản năng mà nói tiếp nói: "Chúng nó lúc trước chính là muốn đem ngươi kéo đi làm chất dinh dưỡng!"

Tiêu Lăng Hàn không lắm để ý mà nói: "Ngươi không phải giúp ta chặn sao?"

Mặc Ảnh: "……"

Nó lúc trước có phải hay không làm sai, liền không nên ngăn trở những cái đó ma thực. Nên từ chúng nó đem Tiêu Lăng Hàn này chỉ dê hai chân kéo.

Thấy Mặc Ảnh bị đả kích không nhẹ, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng ngoéo một cái, mới chậm rãi nói: "Ta vừa rồi sở dĩ không thiêu chết những cái đó ma thực, là bởi vì những cái đó ma thực là bị người chuyên môn gieo trồng ở Vong Ưu Hà biên. Hẳn là chính là phòng ngừa Nhân tộc hoặc chủng tộc khác tiến vào Ma tộc. Ta nếu đoán không tồi, không cần bao lâu, hẳn là liền sẽ xuất hiện một đám nghênh đón chúng ta người."

"Quả nhiên là có người chuyên môn gieo trồng, ta liền nói, trước kia đều không có. Từ từ, ngươi nói sẽ có người tới đón tiếp chúng ta?" Mặc Ảnh hồ nghi nói.

Vừa thấy Mặc Ảnh bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn liền biết nó hiểu sai. Hắn nói nghênh đón, cũng không phải là Mặc Ảnh trong tưởng tượng nghênh đón.

Bất quá, hắn chỉ là cao lãnh gật gật đầu, vẫn chưa giải thích.

Nhớ tới lúc trước đau đớn trên người, hắn lại hỏi: "Đúng rồi, Mặc Ảnh, lúc trước chúng ta ở trải qua Vong Ưu Hà khi, trên người của ngươi có hay không cái gì khác thường?"

"Khác thường? Cái gì khác thường?" Mặc Ảnh trong mắt lại là mờ mịt.

"Chính là trên người có hay không cảm giác được đau đớn?"

Mặc Ảnh khó hiểu nói: "Không có, trên người vì cái gì muốn cảm giác được đau đớn?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn quả nhiên không nên cùng này long nói chuyện phiếm!

Này nha tư duy cùng hắn liền không ở một cái tuyến thượng.

Hỏi tương đương không hỏi.

Xem hắn một thân long lân, phỏng chừng là nó da quá dày, cho nên mới không cảm giác được đau đớn.

Mặc Ảnh vốn đang đang đợi Tiêu Lăng Hàn đáp lời, nào biết ngẩng đầu liền đối thượng hắn song đen nhánh như mực con ngươi, đột nhiên làm Mặc Ảnh có loại sởn tóc gáy cảm giác.

Nó chạy nhanh hóa thành sương đen biến mất tại chỗ.

Ngay sau đó, Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay nhiều ra một cái màu đen vòng tay.

Duỗi tay sờ sờ Mặc Ảnh thân mình, nó trên người vảy quả nhiên thực cứng rắn, chính là không biết đâu ra luyện chế phòng ngự pháp bảo, hiệu quả sẽ thế nào.

Mặc Ảnh cương thân mình, không dám động một chút. Tiêu Lăng Hàn mỗi sờ nó một chút, nó liền cảm giác chính mình trên người vảy như là rơi xuống một mảnh.

Thực tế chúng nó đều còn hảo hảo mà lớn lên ở nó trên người.

Thu hồi tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn đang định đem Thượng Quan Huyền Ý từ Long Ngọc không gian trung thả ra. Kết quả phát hiện hắn lại ở nghiên cứu trận pháp, hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn rõ ràng là có thu hoạch.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đánh mất làm hắn ra tới ý tưởng, chờ hắn ở không gian trung chậm rãi nghiên cứu.

Nhìn nhìn bốn phía cảnh tượng, Tiêu Lăng Hàn lần đầu tiên tới Ma Vực, không biết kế tiếp nên triều bên kia đi. Hắn cúi đầu nhìn về phía trên cổ tay Ma Long, “Chúng ta kế tiếp nên đi phương hướng nào?”

“Chính ngươi nhìn làm, ta đối hiện tại Ma Vực cùng ngươi giống nhau, hoàn toàn không biết gì cả.”

“Muốn ngươi gì dùng?”

Nguyên bản Tiêu Lăng Hàn còn nghĩ mang theo Ma Long ít nhất có cái dẫn đường, hiện tại khen ngược, nó chính là một cái hỏi đã hết ba cái là không biết.

“Ta có thể giúp ngươi đánh nhau, còn có thể hủy thi diệt tích.” Mặc Ảnh ăn ngay nói thật, này đó đều là nó thường xuyên làm sự.

“Ha hả!” Tiêu Lăng Hàn ý vị không rõ mà cười một tiếng.

Chỉ đem Ma Long nghe đáy lòng lạnh cả người, tổng cảm thấy này chỉ dê hai chân ở tính kế nó.

Tuy rằng không có tới quá Ma Vực, nhưng phía trước ở Sở Mục Thần trong miệng, Tiêu Lăng Hàn vẫn là đại khái biết Ma Vực tình huống. Ma Vực cùng

Tiên Vực giống nhau địa giới thập phần rộng lớn, hơn nữa Ma Vực có rất nhiều địa phương đều không có người trụ.

Những cái đó chỗ ở đều là ma thú, ma thực.

Ở Ma Vực thực lực cường đại không ngừng là Ma tộc người, còn có ma thú, cùng với ma thực.

Ma thú, ma thực thực lực không hề thua kém sắc ma tộc nhân.

Bất quá, tuy rằng chúng nó cường đại, nhưng chúng nó có thể bị cao cấp huyết mạch Ma tộc người khế ước.

Đây cũng là chúng nó có thể cùng Ma tộc người ở Ma Vực cộng đồng sinh hoạt nguyên nhân. Đương nhiên muốn được đến chúng nó tán thành, yêu cầu chiến thắng chúng nó.

Vì không đi nhầm địa phương, Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ chờ đợi lên.

Nhàn rỗi nhàm chán, hắn đem biến dị Thiên Ti Đằng phóng ra.

Mới vừa ra tới, Thiên Ti Đằng liền cảm giác nơi này hương vị rất kỳ quái, làm nó có chút khó chịu.

Bất quá còn ở chịu đựng phạm vi, nó cũng liền không lên tiếng.

Đợi một canh giờ, đoàn người xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn thần thức trong phạm vi.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng chính mình muốn gặp đến hình thù kỳ quái người, liền tỷ như phía trước ở Tu chân giới khi, nhìn thấy quá mị. Bất quá người tới cùng Nhân tộc không có gì khác nhau, như thế làm hắn nhẹ nhàng thở ra.

Không bao lâu, một hàng ăn mặc thống nhất màu đen kính trang người, xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Người tới cùng sở hữu mười cái, mỗi người đều cảnh giác mà nhìn về phía hắn.

Chỉ vì có thể thông qua Vong Ưu Hà nhân tu vì ít nhất cũng ở Tiên Đế cảnh, mà bọn họ đều chỉ có Tiên Vương thực lực. Tuy rằng ở Ma Vực, Nhân tộc thực lực phát huy không ra toàn bộ, nhưng cũng không phải bọn họ có thể đối phó.

Trong đó một người hỏi: “Người tới người nào?”

“Tiêu Lăng Hàn!”

“Nhân tộc?”

Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa nói chuyện, mà là vươn tay phải.

Mười người nhìn thấy hắn cái này động tác, đều cho rằng hắn muốn động thủ, sôi nổi lấy ra chính mình Ma Khí, chuẩn bị nghênh chiến.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn không cấm cười khẽ một tiếng.

Ngay sau đó, trong tay hắn xuất hiện một sợi màu đen ma khí, kia lũ ma khí theo hắn tâm ý biến hóa hình dạng.

Nhìn thấy hắn sử dụng chính là ma khí, mười người đều là nhẹ nhàng thở ra.

Trước hết nói chuyện người nọ tên là Ninh Nam Xương, hắn tiến lên một bước, hành lễ, "Nếu là tiền bối trở về, ta đây chờ này liền rời đi."

"Từ từ." Tiêu Lăng Hàn vội vàng ra tiếng.

Hắn ở chỗ này đợi một canh giờ, chính là đang đợi những người này, sao có thể làm cho bọn họ dễ dàng cứ như vậy rời đi.

"Tiền bối còn có chuyện gì?"

"Ta muốn đi Ma Đô, các ngươi có không vì ta dẫn đường?" Tiêu Lăng Hàn khách khí nói.

Lời tuy như vậy hỏi, nhưng nếu là những người này dám cự tuyệt nói, hắn không ngại sử dụng phi thường quy thủ đoạn.

"Này……"

Thấy đối phương mặt lộ vẻ khó xử, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt lạnh lùng, "Như thế nào? Không thể sao?"

Phát hiện chính mình quanh thân độ ấm liền hàng mấy độ, Ninh Nam Xương chạy nhanh nói: "Tiền bối, đừng hiểu lầm. Đều không phải là chúng ta không muốn, mà là chúng ta mười người hiện tại phụ trách bảo hộ biên giới. Bảo hộ trong lúc không được tự mình rời đi Ma Tinh Thành, nếu không liền lấy phán tộc tội xử tử."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 679

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 679 ma la thánh quả

Một người khác tiến lên hai bước, bổ sung nói: “Nếu là tiền bối muốn đi Ma Đô, có thể tới trước Ma Tinh Thành tìm thương đội, theo bọn họ cùng nhau đi trước Ma Đô.”

“Cũng đúng.”

Theo sau Tiêu Lăng Hàn liền đi theo mười người đi trước Ma Tinh Thành.

Ma Tinh Thành ở vào Ma Vực biên giới, sinh hoạt tại đây tòa thành trì Ma tộc người, mỗi người đều có tu vi, thấp nhất tu vi đều ở Chân Tiên cảnh. Tối cao tu vi là một người Tiên Đế cảnh, bất quá hắn gần nhất vừa lúc ở bế quan, bằng không lần này tiến đến” nghênh đón” Tiêu Lăng Hàn người nên là hắn.

Một canh giờ sau.

Một tòa có cao cao tường vây thành trì, xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn tầm mắt phạm vi.

Vốn dĩ hắn cho rằng mười người muốn đáp xuống ở cửa thành, nào biết mau đến cửa thành thời điểm, mười người hoàn toàn không có muốn dừng lại ý tứ. Hắn đành phải cùng mười người trực tiếp phi vào thành trung, cùng nhau hạ xuống thành trì trung trên đường phố.

Như là nhìn ra hắn nghi hoặc, Ninh Nam Xương giải thích nói: “Chúng ta hiện tại là người thủ hộ thân phận, có thể ở trong thành phi hành.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Nhưng hắn không phải người thủ hộ!

Hắn như vậy trực tiếp phi tiến vào thật sự không có việc gì?

Thấy đối phương giải thích xong như vậy một câu, liền không có bên dưới. Tiêu Lăng Hàn cũng không hảo hỏi lại.

Ninh Nam Xương cũng không biết Tiêu Lăng Hàn ý nghĩ trong lòng, ở Ma Vực tu vi đạt tới Tiên Quân trở lên người là có thể trực tiếp ở thành trì trung phi hành. Hắn cho rằng này đó thường thức, Tiêu Lăng Hàn hẳn là biết, cho nên vẫn chưa giải thích.

“Ta bồi tiền bối đi tìm thương đội, các ngươi đi về trước.” Ninh Nam Xương đối mặt khác chín người nói.

“Là!”

Lúc này trong thành người cũng không nhiều, rộn ràng nhốn nháo không mấy cái, nhưng liền lấy tòa thành trì này quy mô tới xem, hẳn là có rất nhiều nhân tài là. Trong lòng nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn liền hỏi nói: “Vì sao trong thành người ít như vậy?”

Ninh Nam Xương ở phía trước dẫn đường, vừa đi vừa nói: “Bọn họ có rất nhiều đi ra ngoài thu thập ma la thánh quả, có rất nhiều đi săn giết ma thú.”

“Thì ra là thế!” Tiêu Lăng Hàn trong miệng đáp, ngầm lại cùng Ma Long truyền âm, 【 Mặc Ảnh, ma la thánh quả là thứ gì? 】

【 chính là một loại quả tử! 】 Mặc Ảnh giải thích nói.

Quả nhiên hỏi tương đương không hỏi.

Vừa nghe tên này liền biết là quả tử.

Mặc Ảnh gia hỏa này xem ra là lại thiếu thu thập, biết rõ hắn lần đầu tới Ma giới, cái gì đều không rõ ràng lắm, cư nhiên còn cùng hắn trang thâm trầm.

Đi vào một nhà tên là ninh gia hiệu buôn cửa hàng trước cửa, Ninh Nam Xương bay thẳng đến trong phòng hô: “Tam thẩm.”

Ngay sau đó, chỉ thấy một người nhìn qua 30 tuổi tả hữu phụ nữ từ trong phòng đi ra, nhìn đến cửa hai người, nàng nhiệt tình mà hô: “Nha, là Nam Xương tới, mau trong phòng ngồi.”

Ninh Nam Xương xua tay cự tuyệt, cũng hỏi: “Không được, tam thúc nhưng ở nhà?”

“Ngươi tam thúc đi thu thập mạc la thánh quả đi.”

“Như vậy a!…… Kia tam thẩm cũng biết tam thúc khi nào khởi hành đi Ma Đô?”

“Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, ba ngày sau liền sẽ đi Ma Đô.”

“Kia phiền toái tam thẩm cấp tam thúc nói tiếng, làm hắn lưu cái không vị, vị tiền bối này muốn đi Ma Đô.” Nói, Ninh Nam Xương chỉ vào một bên Tiêu Lăng Hàn.

“Hành, ta đã biết.”

Ba ngày sau.

Sáng sớm, sáng sớm Tiêu Lăng Hàn liền tới đến cửa thành, hắn cho rằng chính mình đã đủ sớm, nào biết hắn đến thời điểm Ninh Nam Xương tam thúc đã sớm tới rồi.

Nhìn đến hắn xuất hiện, Ninh Lợi Nhân lập tức triều hắn vẫy tay.

Đám người đến gần, Ninh Lợi Nhân mới hỏi nói: “Ngươi muốn đi Ma Đô?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Là!”

“Tại hạ Ninh Lợi Nhân, là Nam Xương tam thúc.”

“Tiêu Lăng Hàn.”

“Tiêu tiên hữu, ta nghe Nam Xương nói ngươi là từ Tiên Vực lại đây?”

“Đúng vậy.”

“Tiến vào Ma Đô đô thành yêu cầu giao nộp một ngàn khối ma tinh, trên đường chúng ta sẽ đi thu thập mạc la thánh quả, đến lúc đó ngươi có thể đi săn giết một ít ma thú. Sau đó lấy ma hạch đổi lấy ma tinh.”

“Hảo, đa tạ Ninh tiên hữu nhắc nhở.”

“Hành, kia không mặt khác sự, liền xuất phát.”

Nói xong, Ninh Lợi Nhân thả ra một con hai cánh ma bằng, này chỉ hai cánh ma bằng cái đầu không sai biệt lắm có một tòa tiểu phòng ốc như vậy đại, có hai đôi cánh, phi hành tốc độ đặc biệt mau. Cấp bậc ở thất cấp, cũng chính là Tiên Quân cảnh.

“Đi.” Ninh Lợi Nhân tiếp đón mấy người một tiếng, dẫn đầu bay đến hai cánh ma bằng bối thượng.

Tiêu Lăng Hàn cùng còn lại bốn người theo sát sau đó.

Thấy mấy người đều đã trạm hảo, Ninh Lợi Nhân thổi tiếng huýt sáo, dưới chân hai cánh ma bằng giống như lợi kiếm xông ra ngoài.

Vừa mới bắt đầu trên bầu trời cũng chỉ có hai cánh ma bằng thân ảnh, thất cấp ma thú tại đây khu vực tính thượng là một bá, nhưng thật ra không có mặt khác ma thú đột kích đánh bọn họ.

Ba ngày sau, lục tục lại xuất hiện không ít phi hành ma thú, cơ hồ mọi người đi trước đều là cùng cái phương hướng.

Lại bay năm ngày, hai cánh ma bằng ở một mảnh rậm rạp rừng cây phía trên ngừng lại.

“Tiêu tiên hữu, chúng ta muốn đi thu thập ma la thánh quả. Phía dưới này phiến trong rừng có rất nhiều ma thú, càng là hướng trong đi ma thú liền càng là cường đại, ngươi lượng sức mà đi.”

“Hảo, đa tạ Ninh tiên hữu.”

“Không cần, ba ngày sau, chúng ta ở chỗ này tập hợp.”

“Hành.”

Mấy người sôi nổi từ hai cánh ma bằng bối thượng phi lạc mà xuống.

Ninh Lợi Nhân một hàng năm người bay thẳng đến phía nam bay đi, Tiêu Lăng Hàn còn lại là phi thân hạ xuống dưới chân rừng rậm trung.

Trong rừng một mảnh yên tĩnh, Tiêu Lăng Hàn hạ xuống một cây trên đại thụ, thần thức lập tức ngoại phóng, xem xét chung quanh hết thảy.

Thực mau, hắn liền ở cách đó không xa một cái trong sơn động, nhìn đến một con toàn thân tro đen hắc linh ma hổ. Nó bên cạnh có một cây 1 mét cao màu xanh lục cây nhỏ, trên cây chính treo ba viên màu hồng phấn quả tử.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn thu hồi thần thức, hắn không nghĩ tới chính mình vận khí tốt như vậy, tùy tiện tuyển một chỗ rơi xuống, là có thể gặp được thứ tốt.

Vận khởi công pháp, hắn bay thẳng đến hắc linh ma hổ huyệt động bay đi.

Tiêu Lăng Hàn cũng không che giấu chính mình hơi thở, cho nên vừa đến hắc linh ma hổ huyệt động bên ngoài, đã bị nó phát hiện.

"Ngao ô…… Ngao ô……" Hắc linh ma hổ cảm giác được dị loại hơi thở đang ở đến gần rồi nó huyệt động, lập tức lao ra sơn động.

Này chỉ hắc linh ma hổ là thất cấp lúc đầu ma thú.

Gọi ra Mặc Hàn Kiếm, Tiêu Lăng Hàn nhất kiếm liền triều chạy ra hắc linh ma hổ chém tới.

Nhìn kiếm quang ly chính mình càng ngày càng gần, hắc linh ma hổ vội vàng sát trụ xe, giơ lên đầy trời tro bụi, sau đó nó không chút nghĩ ngợi xoay người liền muốn trở lại huyệt động trung, hảo tránh thoát kia nhất kiếm, nó ở kia nhất kiếm trung cảm giác được trí mạng nguy cơ.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên sẽ không làm hắc linh ma hổ chạy về huyệt động trung, hắn không che giấu chính mình hơi thở, vì chính là đem hắc linh ma hổ dẫn ra sơn động. Miễn cho ở trong sơn động chiến đấu, huỷ hoại kia cây cây nhỏ.

Một cái thuấn di trực tiếp đi vào hắc linh ma hổ huyệt động trước, tay trái vận dụng ma khí ngưng tụ ra một con màu đen bàn tay to, một chưởng hướng tới hắc linh ma hổ chụp đi.

Hắc linh ma hổ chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, nó toàn bộ thân thể liền bay ngược đi ra ngoài.

"Phanh phanh phanh……" Hắc linh ma hổ trực tiếp tạp chặt đứt vài cây. Nó như thế nào đều không nghĩ ra, rõ ràng ở chính mình phía sau người, như thế nào đột nhiên liền chạy đến chính mình phía trước đi.

"Ngao ô…… Ngao ô……" Ngã trên mặt đất tru lên hai tiếng, nó lại bò lên, mắt lộ ra hung quang, phía trước hai chỉ móng vuốt hạ ngồi xổm, làm một cái trước phác tư thế.

Mặc Hàn Kiếm trực tiếp bay đi ra ngoài, huyễn hóa ra một thanh so nó bản thân toàn cục lần kiếm, nhắm ngay hắc linh ma hổ liền chém đi xuống.

Hắc linh ma hổ vốn đang lòng tràn đầy phẫn nộ, chuẩn bị nhào qua đi cấp Tiêu Lăng Hàn một chút nhan sắc nhìn một cái. Nào biết nó mới làm một cái trước

phác động tác, một thanh che trời kiếm liền triều nó hạ xuống.

"Ngao ô, ngao ô……"

Hắc linh ma hổ cứ việc tránh né kịp thời, lại như cũ bị Mặc Hàn Kiếm trảm ở trên người.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt tiếc hận, hảo hảo một trương da hổ cứ như vậy bị Mặc Hàn Kiếm làm hỏng.

Sớm biết rằng vừa rồi hắn liền chính mình ra tay.

Mặc Hàn Kiếm chém thương hắc linh ma hổ sau, thân kiếm trực tiếp đâm vào nó bụng, nhất kiếm kết quả nó. Nhưng Mặc Hàn Kiếm cũng không có lập tức rút ra, mà là ở hấp thu nó một thân tinh hoa.

Non nửa khắc chung sau, đương Mặc Hàn Kiếm rút ra, hắc linh ma hổ trong thân thể không dư thừa một tia năng lượng.

Mặc Hàn Kiếm một thân màu tím đen, tựa hồ đều sáng một phân.

Thần thức đảo qua, hắc linh ma hổ trong đầu ma hạch năng lượng cũng bị Mặc Hàn Kiếm hấp thu không còn.

Đến!

Này chỉ hắc linh ma hổ da bị Mặc Hàn Kiếm huỷ hoại, trong thân thể đồ vật cũng đều về Mặc Hàn Kiếm, hắn cái gì cũng chưa được đến.

Định nhãn nhìn Mặc Hàn Kiếm trong chốc lát, này nha chính là một cái bại gia tử!

Thu hồi Mặc Hàn Kiếm, Tiêu Lăng Hàn đi vào trong sơn động.

Thực mau hắn liền nhìn thấy mục tiêu lần này: Mặc trần quả.

Một loại có thể tăng lên người tư chất quả tử.

Đương nhiên, ma thú ăn đồng dạng hữu dụng, bằng không hắc linh ma hổ cũng sẽ không thủ tại chỗ này.

Xem quả tử nhan sắc, thành thục kỳ hẳn là liền tại đây hai ngày. Hắn chỉ cần ở chỗ này chờ đến mặc trần quả thành thục, đến lúc đó đem nó cầm đi bán, tin tưởng có thể bán được không ít ma tinh.

Tiêu Lăng Hàn điểm điểm trên cổ tay Ma Long, thấy nó nhìn về phía chính mình, mới vừa nói nói: "Chính mình đi kiếm ăn, chẳng lẽ ngươi không nghĩ sớm một chút khôi phục thực lực?"

Ma Long hai mắt dại ra!

Nó còn tưởng rằng chính mình có thể giống kia chỉ tiểu lão thử giống nhau, bị mang theo phi.

Cho nên trở lại Ma giới nó, chỉ nghĩ làm cá mặn, không nghĩ đi phấn đấu.

Hơn nữa nó đã làm tốt đương một con cá mặn chuẩn bị, Tiêu Lăng Hàn này chỉ dê hai chân ở Ma giới thân phận khẳng định không thấp, đến lúc đó lại không cần nó đi đánh đánh giết giết, làm cá mặn thật tốt. Tiêu Lăng Hàn tuy rằng đối nó hung điểm, nhưng là thực lực xác thật tăng lên mau.

Nằm yên nhân sinh làm gì muốn phấn đấu?

Nhưng vừa rồi nó nghe được cái gì?

Chính mình đi kiếm ăn!!!

Nhất định là ảo giác, nhất định là ảo giác, nhất định là ảo giác……

Ma Long bắt đầu tự mình thôi miên.

Thấy Ma Long thế nhưng ở giả chết, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay búng búng nó long đầu, "Như thế nào? Hưng phấn quá mức? Một khi đã như vậy kia còn không mau đi."

Mặc Ảnh: "……"

Cuối cùng, Mặc Ảnh chỉ có thể tâm không cam lòng, tình không muốn mà rời đi Tiêu Lăng Hàn thủ đoạn.

Mà Tiêu Lăng Hàn như là nhìn ra nó tiểu tâm tư, liền ở nó sắp bay ra sơn động thời điểm, buồn bã nói: "Nhớ rõ đem ma thú ma hạch lưu trữ, mang về tới."

Nghe vậy, Mặc Ảnh thiếu chút nữa ngã quỵ trên mặt đất.

Nguyên bản nó còn nghĩ lười nhác, hiện tại xem ra lười là trốn không được.

Chờ Mặc Ảnh rời đi sau, Mặc Hàn Kiếm trực tiếp từ Tiêu Lăng Hàn đan điền trung bay ra tới.

Đơn giản về phía Tiêu Lăng Hàn truyền đạt nó ý tứ.

"Ngươi cũng muốn đi ra ngoài kiếm ăn?" Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc nhìn về phía Mặc Hàn Kiếm.

Mặc Hàn Kiếm trên dưới di động, như là ở gật đầu.

"Đi thôi, đừng đi xa, cũng đừng bị người thấy." Suy tư một lát, Tiêu Lăng Hàn liền đồng ý.

Mặc Hàn Kiếm chính mình đi tìm năng lượng tăng lên phẩm chất, muốn so với hắn tìm kiếm hi hữu tài liệu tới luyện chế đơn giản đến nhiều.

Nguyên bản cho rằng yêu cầu hai ngày mới có thể thành thục mặc trần quả, không nghĩ tới vào lúc ban đêm liền thành thục.

Thu hồi mặc trần quả, Tiêu Lăng Hàn theo hắn lưu tại Ninh Lợi Nhân trên người thần thức ấn ký, lặng lẽ tìm qua đi. Vẫn luôn nghe bọn hắn nói ma la thánh quả, nhưng này ma la thánh quả rốt cuộc là cái gì, hắn thật là tò mò.

Phía trước hỏi Ma Long, nó trả lời hàm hồ, rõ ràng cũng là không biết. Bằng không lấy Ma Long tính nết, khẳng định muốn ở trước mặt hắn khoe ra một phen.

Sau nửa canh giờ.

Từng cây lại thô lại cao thụ, chót vót ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Này đó thụ đỉnh trường trẻ con nắm tay đại quả tử, này đó quả tử có rất nhiều màu lục đậm; có rất nhiều màu xanh lục; có rất nhiều màu xanh nhạt; còn có rất nhiều màu trắng.

Mà Ninh Lợi Nhân mấy người bọn họ liền huyền phù ở giữa không trung, đang ở trích trên cây những cái đó màu trắng quả tử.

Trên cây quả tử rõ ràng chính là ma la thánh quả.

Tiêu Lăng Hàn trên người dán ẩn thân phù, Ninh Lợi Nhân mấy người căn bản không phát hiện hắn. Tìm một cây ly mấy người khá xa một ít thụ, hắn tính toán trích mấy viên trở về nghiên cứu nghiên cứu.

Đương Tiêu Lăng Hàn tay chạm vào ma la thánh quả khi, rõ ràng cảm giác được trong thân thể huyết mạch ở sôi trào.

Hắn kinh nghi bất định mà nhìn về phía trên cây quả tử.

Này đó quả tử hẳn là đối hắn huyết mạch có chỗ lợi, chỉ là không biết này ma la thánh quả nên dùng như thế nào.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 680

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 680 xa lạ nữ tử

Thủ hạ dùng sức, Tiêu Lăng Hàn tưởng đem quả tử hái xuống, kết quả lại phát hiện quả tử treo ở cành cây thượng không chút sứt mẻ. Khó trách lúc trước xem Ninh Lợi Nhân bọn họ ở một viên quả tử trước, đứng nửa ngày cũng không hoạt động một chút, nguyên lai này ma la thánh quả như vậy khó ngắt lấy.

Vừa rồi hắn còn nghĩ này quả tử nếu đối chính mình hữu dụng, vậy nhiều trích điểm, hiện tại không thể không đánh mất cái này ý tưởng.

Nhìn trên cây thưa thớt quả tử, Tiêu Lăng Hàn hoa hơn nửa canh giờ mới tháo xuống một viên.

Cuối cùng, hắn chỉ trích đến hai viên, liền rời đi nơi đây.

Chỉ là không đi bao xa, hắn liền thu được Ma Long cầu cứu tin tức.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền triều khế ước cảm ứng được địa phương bay đi.

Trong lòng không cấm nghi hoặc, hắn hiện giờ nơi địa phương, ly Ma Đô còn phân biệt không nhiều lắm một tháng lộ trình, cho nên thực hẻo lánh. Theo lý thuyết như vậy hẻo lánh địa phương không nên sẽ gặp được Tiên Đế cảnh trở lên nhân tài là.

Lần này Tiêu Lăng Hàn trực tiếp dùng thuấn di, chẳng được bao lâu, thần thức trung liền xuất hiện Ma Long thân ảnh. Nó đang bị người nhốt ở một cái lồng sắt, mà lồng sắt bên cạnh có một người tuổi thanh xuân nữ tử.

Nữ tử tuổi tác nhìn qua bất quá 18 tuổi, ăn mặc một thân bạch y, trong tay chính cầm một viên quả tử ở gặm. Như là cảm ứng được có người ở nhìn trộm, nữ tử theo nhìn trộm ánh mắt ngoái đầu nhìn lại.

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh thu hồi thần thức.

Đối phương hảo nhạy bén, tu vi ít nhất cũng ở Tiên Đế cảnh. Biết liền tính dán lên ẩn thân phù cũng sẽ bị đối phương nhìn đến, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát xé xuống ẩn thân phù.

Không bao lâu, hắn liền phi dừng ở nữ tử trước mặt.

Nữ tử nhìn đến hắn tới, đôi mắt rõ ràng sáng một chút, ngay sau đó liền hỏi nói: “Ngươi chính là kia đầu long chủ nhân?”

Đương nhìn đến nữ tử trước tiên, Tiêu Lăng Hàn mí mắt liền nhảy nhảy, chỉ vì nữ tử tu vi hắn nhìn không thấu, rõ ràng là ở Tiên Tôn cảnh.

Không dám lại nhìn chằm chằm đối phương đánh giá, nghe thấy nàng hỏi chuyện, vội vàng trả lời: "Là, chính là ta kia thú sủng đắc tội tiền bối? Nếu là có, vãn bối tại đây thế nó hướng tiền bối xin lỗi."

Nữ tử khóe miệng hơi câu, giơ lên một mạt tuyệt mỹ cười, khẽ mở môi đỏ nói: "Đắc tội nhưng thật ra không có, chính là xem nó không vừa mắt."

Tiêu Lăng Hàn im lặng.

Cái này lý do hảo cường đại, hắn thế nhưng phản bác không được.

Nhân gia có thực lực, có thực lực xem ai không vừa mắt liền trực tiếp thượng thủ giáo huấn chính là.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không trở về lời nói, nữ tử lại nói: "Ngươi này thú sủng lớn lên cũng thật giống như trước ta dưỡng quá một cái tiểu long, chỉ là kia vật nhỏ không nghe lời, tự mình chạy ra đi sau, liền rốt cuộc không trở về quá."

Nữ tử tựa ở cảm thán, lại tựa ở hồi ức, ánh mắt sáng quắc mà nhìn về phía Ma Long.

Ma Long ghé vào lồng sắt vừa động cũng dám động, chỉ có thể giả chết!

Nữ tử ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ngươi biết ta dưỡng cái kia tiểu long vì cái gì muốn chạy sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn không biết, cũng không muốn biết.

Chỉ nghĩ mang theo Ma Long rời xa nơi này.

Sớm biết rằng liền không bỏ Ma Long ra tới kiếm ăn.

Thất sách!

Phát giác đối phương ánh mắt vẫn luôn dừng ở trên người mình, rõ ràng là đang đợi chính mình đáp án, Tiêu Lăng Hàn căng da đầu trả lời: "Vãn bối không biết."

Nữ tử chơi tâm nổi lên, hứng thú bừng bừng mà nói: "Ngươi có thể đoán, ta cho ngươi ba lần cơ hội. Nếu là ngươi một lần cũng chưa đoán trúng, vậy ngươi này chỉ thú sủng đã có thể về ta."

Tiêu Lăng Hàn rất tưởng nói: Ngài nếu là muốn, vậy đưa cho ngài.

Bất quá ở tiếp thu đến Ma Long kia đáng thương vô cùng ánh mắt, hắn đành phải nuốt xuống muốn nói ra nói. Rốt cuộc từ hắn tu hành không lâu, Ma Long liền vẫn luôn đi theo hắn bên người. Trừ bỏ ngẫu nhiên trừu điểm phong ngoại, còn tính thực thành thật.

Tư cập này, hắn bắt đầu đổi vị tự hỏi.

Nếu là lúc ấy hắn là trước mặt nữ tử, sẽ nói ra như thế nào nói?

Vừa thấy nữ tử liền nuông chiều từ bé, tất nhiên không chịu quá cái gì khổ, cái gì cũng không thiếu dưới tình huống, một cái Ma Long đối nàng mà nói có thể có có thể không.

Kia nàng nhất muốn làm sự……

Âm thầm nuốt khẩu nước miếng, Tiêu Lăng Hàn liếc Ma Long liếc mắt một cái, mới vừa rồi trả lời: "Ta đoán tiền bối lúc ấy nhất định là nghĩ đem cái kia tiểu long nuôi lớn chút, sau đó……"

Thấy Tiêu Lăng Hàn nói một nửa liền không nói, nữ tử từ từ mở miệng: "Tiếp tục."

"Sau đó…… Hầm canh uống."

Nghe vậy, nữ tử "Ha ha ha" mà cười duyên lên.

Lồng sắt Ma Long cùng nàng hoàn toàn tương phản, lúc này Ma Long là thật sự mau khóc.

Thầm nghĩ: Tiêu Lăng Hàn này chỉ dê hai chân, đoán cái gì không tốt, cố tình đoán cái này, còn một đoán liền trung. Chẳng lẽ hắn vẫn luôn đều đang lén lút mà muốn đem chính mình giết hầm canh?

Tư cập này, Ma Long ngạnh sinh sinh đánh cái giật mình.

Giờ phút này nó trong lòng thấp thỏm không thôi, bất quá vẫn là hy vọng Tiêu Lăng Hàn có thể đem nó cứu ra đi, nó nhưng không nghĩ bị trước mặt nữ nhân hiện tại liền chộp tới hầm canh.

Nữ tử cười đến nước mắt đều mau ra đây, mới đình chỉ cười.

"Thật là thú vị tiểu gia hỏa, ngươi kêu gì?"

Tiểu gia hỏa?

Là ở kêu hắn?

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Hắn hiện giờ đã có 600 hơn tuổi, cùng "Tiểu" tự căn bản không dính biên!

Bất quá, hắn vẫn là đáp: "Vãn bối Tiêu Lăng Hàn."

Nghe vậy, nữ tử đôi mắt lóe lóe, "Tiểu Lăng Hàn? Tên này không tồi."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Nữ nhân này như thế nào đem họ đều cho hắn sửa lại.

Hắn sửa đúng nói: "Là tiêu, không phải tiểu. Vãn bối Tiêu Lăng Hàn."

"Tiêu Lăng Hàn, tiểu Lăng Hàn, không sai biệt lắm, đều giống nhau. Dù sao liền một cái xưng hô mà thôi, ta đều không ngại, ngươi để ý cái gì?"

Hắn đương nhiên để ý!

Đây chính là ở kêu tên của hắn.

Trong lòng tuy rằng ở phản kháng, hắn trong miệng lại nói nói: “Tiền bối cao hứng liền hảo.”

“Ân, đi thôi!” Nói, nữ tử liền đứng lên.

Tiêu Lăng Hàn: “???”

Tình huống như thế nào?

Hắn là tới cứu Ma Long, nhưng Ma Long còn không có cứu, nữ nhân này như là muốn ăn vạ bộ dáng của hắn?

Chau mày, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía bị nữ tử đề ở trong tay Ma Long, phía trước thật không nên đem này nha thả ra, thả ra liền gây chuyện, hiện tại hắn là hối đến ruột đều thanh.

Hiện giờ còn làm một nữ nhân cấp quấn lên, đánh lại đánh không lại.

Nữ tử đi rồi vài bước, phát hiện Tiêu Lăng Hàn không có theo tới, quay đầu lại hô: “Tiểu Lăng Hàn mau cùng thượng, còn ngây ngốc làm cái gì?”

Hắn nơi nào là ngây ngốc, hắn rõ ràng là không nghĩ đuổi kịp!

Đi mau hai bước, Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Tiền bối đây là muốn đi đâu?”

“Đương nhiên là đi Ma Đô, ngươi không phải muốn đi Ma Đô sao?”

“Nhưng ta cùng người khác ước định thời gian còn chưa tới.”

“Làm gì còn cùng bọn họ cùng nhau, theo ta đi liền hảo. Ta mang theo ngươi, tốc độ khẳng định so với bọn hắn mau rất nhiều.”

“Nhưng…… Ta đã cùng bọn họ ước định hảo, nếu là nuốt lời sợ là không tốt.” Cho nên, ngài lão vẫn là chính mình đi thôi!

“Yên tâm, ngươi nếu là không đi, bọn họ nhất định sẽ cho rằng ngươi đã bị ma thú ăn. Sẽ không bởi vì ngươi không tới liền không đi Ma Đô.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Hảo tưởng đem Ma Long đoạt lấy tới, xoay người liền chạy.

Bất quá, nghĩ đến hai người chi gian thực lực chênh lệch, Tiêu Lăng Hàn không thể không đánh mất cái này ý niệm.

Mắt thấy hai người muốn đi ra rừng rậm, nhưng Mặc Hàn Kiếm còn không có trở về. Hiện giờ không cùng nữ nhân này đi sợ là không được, nhưng hắn nếu là làm trò nữ nhân này mặt triệu hoán Mặc Hàn Kiếm, nhất định sẽ làm đối phương nhìn ra Mặc Hàn Kiếm bất đồng chỗ.

Bảo vật mỗi người đều tưởng được đến.

Tuy rằng nữ tử tu vi cao, không nhất định nhìn trúng Mặc Hàn Kiếm, nhưng phòng người chi tâm không thể vô.

Huống chi hắn ở luyện chế Mặc Hàn Kiếm thời điểm, dùng sở hữu thuộc tính tài liệu. Mặc kệ là cái gì linh căn người, được đến Mặc Hàn Kiếm, chỉ cần đem hắn giết, đều có thể trở thành Mặc Hàn Kiếm tân chủ nhân.

Nếu là Mặc Hàn Kiếm khí linh không phối hợp, trực tiếp hủy diệt nó linh thức liền hảo.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn biết, hắn không thể làm trò nữ tử mặt triệu hoán hồi Mặc Hàn Kiếm.

"Tiền bối."

Nữ tử quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, ý bảo hắn có chuyện liền nói.

"Vãn bối phía trước có cái gì dừng ở một cái trong sơn động, thỉnh cầu tiền bối chờ vãn bối trong chốc lát."

"Tiểu tử ngươi không phải là muốn trốn đi đi?"

Tiêu Lăng Hàn xấu hổ mà cười cười, hắn nhưng thật ra tưởng lưu, nhưng cũng đến lưu đến rớt mới được. "Sẽ không, là thật sự có cái gì quên mất."

Thực lực không bằng người, phải sống tạm.

May mắn tức phụ nhi không ra tới, bằng không hắn liền phải cùng chính mình cùng nhau sống tạm.

Nữ tử gật gật đầu, "Sẽ không liền hảo, nhưng để ngừa ngươi đào tẩu, ta ở trên người của ngươi lưu cái thần thức ấn ký."

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa cảm nhận được có thực lực chính là hảo!

Liền ở người khác trên người lưu ý thức ấn ký, đều có thể nói được đương nhiên.

"Tiền bối cao hứng liền hảo!"

Thực mau, Tiêu Lăng Hàn lại về tới rừng rậm trung.

Cảm giác được không có nhìn trộm tầm mắt, hắn yên lặng lau đem mồ hôi lạnh.

Đừng nhìn hắn vừa rồi cùng nàng kia chuyện trò vui vẻ, một bộ phong khinh vân đạm bộ dáng, trên thực tế hắn vẫn luôn đều cảnh giác, đem tâm đều nhắc tới cổ họng, liền sợ kia nữ nhân một cái không cao hứng tùy tay vung lên, hắn còn chưa đủ đối phương chơi hai hạ, phỏng chừng phải trốn vào Long Ngọc không gian trung.

Nghỉ ngơi khẩu khí, Tiêu Lăng Hàn mới ở trong lòng triệu hoán Mặc Hàn Kiếm.

Chỉ là, làm hắn kinh ngạc sự tình, tại hạ một khắc đã xảy ra.

Một cái đột ngột thanh âm ở hắn phía sau vang lên: "Tiểu tử, thanh kiếm này là của ngươi?"

Tiêu Lăng Hàn bị thanh âm này hoảng sợ, hắn thần thức vẫn luôn bên ngoài phóng, căn bản không phát hiện có người tới gần. Nhưng phía sau người cứ như vậy quỷ dị mà xuất hiện, quá mức đột nhiên.

Máy móc mà quay đầu, đương hắn thấy rõ trước mặt nam tử bộ dáng sau, trực tiếp ngốc đứng ở tại chỗ. Chỉ vì tên này nam tử lớn lên tuấn mỹ vô song, có đao tước rìu đục ngũ quan, cương nghị khuôn mặt, dáng người đĩnh bạt thả thon dài.

Này đó đều không phải trọng điểm, trọng điểm là người này bộ dạng cùng hắn trong trí nhớ mẫu phụ bộ dáng có sáu phần giống.

Kia người kia là ai?

Hắn ông ngoại?

Mà Bạc Hề Đoan Vân thấy Tiêu Lăng Hàn thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm chính mình xem, mày không cấm nhăn lại. Trong lòng nghĩ, trước mặt tiểu tử này tư chất không tồi, bất quá người thấy thế nào đi lên ngu si.

Cầm trong tay kiếm ném Tiêu Lăng Hàn, Bạc Hề Đoan Vân nhắc nhở nói: "Kiếm thu hảo, nhớ kỹ tiểu tử, kiếm tốt nhất không cần rời khỏi người."

Nói xong, người khác liền biến mất ở tại chỗ.

Tiêu Lăng Hàn theo bản năng duỗi tay tiếp nhận kiếm, hắn còn không có từ khiếp sợ trung phục hồi tinh thần lại, tên kia rốt cuộc có phải hay không hắn ông ngoại nam tử đã không thấy bóng dáng.

Thần thức đảo qua, như cũ không thấy bóng người.

Xem ra bọn họ tạm thời là vô duyên quen biết.

Cũng trách hắn, vừa rồi đầu óc trực tiếp chết máy.

Hư hư thực thực ông ngoại người xuất hiện đến như vậy đột nhiên, tu vi tất nhiên cũng ở Tiên Tôn cảnh. Vừa rồi nếu là cùng đối phương tương nhận, kia hắn không phải có thể thoát khỏi bên ngoài nữ nhân kia sao?

Đáng tiếc……

Ai!

Thời khắc mấu chốt, cư nhiên rớt dây xích.

Nghĩ đến này, hắn đều tưởng phiến chính mình hai hạ.

Xem ra vẫn là đến trước đem huyết mạch lần thứ hai thức tỉnh, sớm một chút đem tu vi tăng lên tới Tiên Đế cảnh, như vậy ở đối mặt Tiên Tôn cảnh cường giả khi, nói chuyện cũng sẽ nhiều một chút tự tin.

Hôm nay mọi việc không thuận, nhất định không phải ngày hoàng đạo. Ngày thường khó gặp Tiên Tôn cảnh, hắn lập tức liền nhìn đến hai vị.

Trong đầu suy nghĩ muôn vàn, nghĩ kế tiếp nên làm như thế nào, mới có thể đem bên ngoài nữ nhân ném rớt.

Bất tri bất giác Tiêu Lăng Hàn liền đi ra rừng rậm.

Nữ tử dựa vào trên một cục đá lớn, thấy Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc ra tới, trêu chọc nói: "Nha, này đi đường đều đang nghĩ sự tình? Tiểu Lăng Hàn, ngươi là suy nghĩ như thế nào mới có thể chuồn mất sao?"

Không tồi! Ngươi chân tướng.

Nhưng lời này, hắn không thể nói ra.

"Tiền bối nói đùa, có thể cùng tiền bối đồng hành, là vãn bối vinh hạnh." Mới là lạ!

"Giác ngộ không tồi, vậy chuẩn bị xuất phát!"

Nữ tử nói âm vừa ra hạ, chỉ thấy trên không xuất hiện một con thật lớn phi thiên ma tước.

Phi thiên ma tước trừ bỏ trên đỉnh đầu có một thốc màu đen lông chim, quanh thân lông chim đều là màu trắng, nó mở ra to rộng cánh ở giữa không trung qua lại xoay quanh.

Chính ngẩng đầu đang xem trên đỉnh đầu phi thiên ma tước, Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay đột nhiên liền nhiều ra một con vòng tay.

Này những tiền bối cao nhân thật đúng là thích làm đánh lén, may mắn đối phương đối hắn không có ác ý, bằng không hắn còn không có phản ứng lại đây nên trúng chiêu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 681

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 681 đạt tới Ma Đô

Thấy Tiêu Lăng Hàn rõ ràng bị hoảng sợ, nữ tử “Ha ha ha” tiếng cười lại lần nữa truyền ra, rõ ràng tâm tình cực kỳ sung sướng.

Cười qua đi, nàng lại đối Tiêu Lăng Hàn nói: “Tiểu Lăng Hàn, đuổi kịp.”

Nói xong, nữ tử một cái xoay người, động tác tuyệt đẹp lại lưu loát mà bay đến trên bầu trời phi thiên ma tước bối thượng.

Ở trong lòng vì chính mình châm cây nến, Tiêu Lăng Hàn cũng là một cái phi thăng hạ xuống phi thiên ma tước bối thượng.

Nữ tử khoanh chân ngồi ở phi thiên ma tước phía sau lưng đằng trước, mà Tiêu Lăng Hàn lập với phi thiên ma tước phần lưng thiên đuôi bộ.

Nữ tử tay chống cằm, quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, cười khanh khách nói: “Tiểu Lăng Hàn, ngươi trạm như vậy xa làm gì?”

Đương nhiên là tưởng ly ngươi xa một chút!

Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng Tiêu Lăng Hàn trên mặt lại là nói: “Ta cảm thấy trạm nơi này khá tốt!”

“Vậy ngươi nhưng phải cẩn thận điểm!” Nữ tử ý vị thanh trường mà nói.

Vốn dĩ không như thế nào để ý Tiêu Lăng Hàn, có nữ tử lời này, hắn lập tức đánh lên mười hai phần tinh thần.

Nữ tử duỗi tay vỗ vỗ phi thiên ma tước, “Tiểu Phi, có thể xuất phát.”

Ngay sau đó, phi thiên ma tước như là được đến mệnh lệnh, cánh liên tục kích động, chớp mắt liền biến mất tại chỗ.

Cứ việc Tiêu Lăng Hàn đã làm tốt chuẩn bị, nhưng hắn không nghĩ tới này chỉ phi thiên ma tước tốc độ sẽ nhanh như vậy. Bởi vì quán tính nguyên nhân, hắn trực tiếp bị tung ra phi thiên ma tước phía sau lưng. Còn không đợi hắn ổn định thân hình, một cổ nhu hòa lực lượng lại đem hắn kéo về phi thiên ma tước hậu bối thượng.

Giờ khắc này, hắn mới biết được nguyên lai này chỉ phi thiên ma tước là cửu cấp.

Không biết trước mặt nữ tử đến tột cùng là người phương nào, chẳng những nàng chính mình là một người Tiên Tôn cảnh cường giả, ngay cả phi hành tọa kỵ cũng có Tiên Tôn cảnh.

Đứng vững sau, Tiêu Lăng Hàn đối nữ tử cung kính nói: “Đa tạ tiền bối ra tay.”

Nữ tử xua xua tay, hài hước nói: “Không sao, ngươi còn muốn đứng ở mặt sau đi sao?”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Hắn đây là bị chế giễu!

Ba ngày sau.

Một tòa cao lớn tường thành xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn thần thức trong phạm vi, tường thành là từ một loại tro đen sắc nham thạch xây thành. Từ bên ngoài nhìn lại, cả tòa thành cho người ta một loại uy nghiêm cảm giác.

Ở tường thành đỉnh viết “Ma Đô” hai chữ.

Cả tòa thành bị một cái cửu cấp phòng ngự trận sở bao phủ, dưới ánh nắng chiếu rọi xuống, thành trì mặt ngoài có lưu quang ở lập loè.

Thực rõ ràng, lúc này trận pháp đang ở vận chuyển.

Nếu là cưỡi Ninh Lợi Nhân hai cánh ma bằng ít nhất muốn một tháng mới có thể đến, nhưng cưỡi phi thiên ma tước, lại chỉ dùng ba ngày.

“Lập tức liền đến, tiểu Lăng Hàn, ngươi muốn cùng ta trở về sao?” Nữ tử nghiêng đầu, chờ mong mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Trở về?

Cùng nàng trở về, chính mình không phải thành cá chậu chim lồng sao?

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lắc đầu cự tuyệt: “Không cần, vãn bối ở Ma Đô có hai cái bằng hữu, chuẩn bị đi trước tìm bọn họ.”

Thấy hắn một bộ tránh còn không kịp bộ dáng, nữ tử hoàn toàn không thèm để ý, ngược lại cười khanh khách mà nói: “Không có việc gì, chờ ngươi vội xong chính mình sự, lại đến tìm ta, đây là ta lệnh bài.”

Khi nói chuyện, chỉ thấy một khối bàn tay đại màu đen lệnh bài bay đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Tiền bối cấp đồ vật, không nghĩ muốn, cũng đến tiếp theo.

Hắn vươn tay tiếp nhận lệnh bài, chỉ thấy lệnh bài chính diện viết một cái đại đại “Chủ” tự.

Nữ tử lại nói tiếp: “Ta ở tại Ma Đô nhất phía bắc. Tiểu Lăng Hàn, ngươi cũng đừng quên.”

Dứt lời, nữ tử vung tay lên, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp rời đi phi thiên ma tước phía sau lưng, vuông góc đi xuống rớt.

Đột nhiên không kịp phòng ngừa lại bị đánh lén một lần, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh vận khởi ma khí, ổn định thân hình. Bên tai còn quanh quẩn nữ tử “Ha ha

ha" cười duyên thanh.

Hắn trong lòng có một vạn đầu thảo nê mã chạy như điên mà qua.

Muốn hắn rời đi nói một tiếng liền hảo!

Làm gì muốn đem hắn ném văng ra?

Còn nói cái gì chờ chính mình vội xong việc đi tìm nàng, loại này không ấn lẽ thường ra bài tiền bối, hắn về sau vẫn là vòng quanh đi tương đối hảo. Đi tìm nàng gì đó, kia khẳng định là không có khả năng.

Nhìn nhìn trong tay lệnh bài, Tiêu Lăng Hàn giơ lên tay, tưởng đem lệnh bài trực tiếp ném xuống. Do dự một chút, lại đem lệnh bài bỏ vào không gian giới tử nhất góc vị trí.

Chỉ mong vĩnh viễn đều dùng không đến này khối lệnh bài!

Xa ở trời cao trung nữ tử thấy Tiêu Lăng Hàn đem lệnh bài thu lên, mới lộ ra một cái vừa lòng tươi cười. Duỗi tay vỗ vỗ phi thiên ma tước, tiếp theo nháy mắt, một người một thú liền biến mất ở tại chỗ.

Đi vào cửa thành trước, Tiêu Lăng Hàn đứng ở cửa thành ngoại do dự một lát, lấy ra phía trước ở bí cảnh khi Sở Mục Thần cho hắn liên lạc thạch, hướng đối phương đã phát tin tức sau, hắn liền ở cửa chờ đợi lên.

Không có biện pháp, hắn hiện tại trên người một khối ma tinh đều không có, vào không được thành.

Phi thiên ma tước một hơi bay đến Ma Đô, làm hắn muốn bán ma hạch đổi ma tinh đều không được.

Cửa thành có một vị Tiên Đế cảnh, ăn mặc một thân áo giáp người đứng ở nơi đó, vào thành người không một cái dám làm càn, đều là ngoan ngoãn xếp hàng, nộp lên vào thành ma tinh.

Mười lăm phút sau.

Lưỡng đạo hình bóng quen thuộc xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

"Lăng Hàn."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, trực tiếp sảng khoái mà nói ra chính mình kêu hai người ra tới mục đích, "Ta trên người không có ma tinh."

Hắn lời này vừa ra, đổi lấy hai người quái dị ánh mắt.

Rốt cuộc từ Ma tộc biên giới đến Ma Đô ít nhất yêu cầu trải qua mười tòa thành, trên đường mặc kệ là đánh cướp người khác, vẫn là giết ma thú đổi lấy, y Tiêu Lăng Hàn thực lực, không có khả năng không có ma tinh mới là.

Nhưng hiện tại Tiêu Lăng Hàn cư nhiên nói hắn không có ma tinh!

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc, bất quá Sở Mục Thần vẫn là đệ một cái không gian giới tử cho hắn.

Thuận tiện hỏi: “Vậy ngươi tìm được Huyền Ý sao?”

“Tìm được rồi, hắn hiện tại đang bế quan.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu triều cửa thành đi đến.

Ra vào Ma Đô thành người có rất nhiều, có người đỉnh đầu trường giác, có người lỗ tai là tiêm, có cái mũi thực thô to, có dáng người thực cường tráng, bất quá đại bộ phận người bề ngoài đều thuộc về bình thường.

Cầm từ Sở Mục Thần nơi đó được đến ma tinh, Tiêu Lăng Hàn xử lý một cái ra vào Ma Đô thân phận ngọc bài. Này khối thân phận ngọc bài chỉ có thể dùng cho ra vào Ma Đô, thả chỉ hạn bản nhân sử dụng.

Những cái đó có thân phận ngọc bài người chỉ cần nộp lên mười khối ma tinh, liền có thể trực tiếp vào thành.

Đi vào Ma Đô thành, trước mắt là một bức tiếng người ồn ào hình ảnh.

Ma Đô trong thành phòng ốc tất cả đều là dùng cùng loại thực rắn chắc nham thạch sở kiến tạo, liếc mắt một cái nhìn lại nhan sắc thống nhất, như là bị người họa ra tới thế giới.

Đường phố thực khoan, tiến vào cửa thành sau hướng tả có một cái quảng trường.

Ở cái kia trên quảng trường có đủ loại thay đi bộ công cụ, có mang theo cánh phi thiên ma mã kéo xe ngựa; có toàn thân đều là màu đỏ tông mao Xích Viêm ma mã; có một con giác một sừng ma mã; còn có đủ loại phi hành ma thú.

Sở Mục Thần chỉ vào bên kia trên quảng trường các loại ma thú, “Lăng Hàn, chúng ta muốn hay không đi tìm một cái thay đi bộ công cụ?”

“Các ngươi trụ rất xa sao?” Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói.

Bọn họ này đều đã vào thành, như thế nào nghe Sở Mục Thần trong lời nói ý tứ, bọn họ hiện tại ly hai người trụ địa phương còn có rất xa.

Thật sự không biết nên hình dung như thế nào nơi đây đến bọn họ chỗ ở khoảng cách, Sở Mục Thần đành phải nói: “Không phải rất xa, nhưng cũng không gần.”

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa hỏi: “Vậy các ngươi vừa rồi là như thế nào tới?”

Ân Thiên Thịnh nói tiếp nói: “Chúng ta thuê một con xích ma ma cưu.”

“Chúng ta đây cũng đi thuê một con phi hành yêu thú.” Nói, Tiêu Lăng Hàn liền bay thẳng đến bên trái quảng trường đi đến.

Cuối cùng ba người tuyển một con màu tím phi thiên ma mã lôi kéo xe ngựa.

Bọn họ vẫn chưa đi vừa rồi tiến quảng trường con đường kia, mà là đi bên kia.

Bên kia mặt đường không chỉ có rộng lớn, còn có không ít ở trên bầu trời lui tới phi hành ma thú. Phía trước đi ở cửa thành bên kia, căn bản nhìn không tới bên này cảnh tượng.

Phi thiên ma mã đầu tiên là ở mặt đường chạy một khoảng cách, sau đó liền thấy nó triển khai màu tím cánh chim, chạy vội chạy vội bay lên trời, trực tiếp phi ở trên bầu trời.

Một màn này nhìn liền rất huyền huyễn, trên bầu trời có đủ loại phi hành ma thú, nhìn qua không chỉ có xinh đẹp, còn thực đồ sộ.

Phi hành ma thú đại bộ phận đều thực dịu ngoan, sẽ không tùy ý đả thương người.

Ở Nhân tộc, đại gia nhất thường dùng thay đi bộ công cụ là phi hành pháp bảo.

Tiến vào Ma Vực sau, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình đi vào một cái huyền huyễn thế giới, Ma Vực có rất nhiều xinh đẹp ma thực ma thú.

Tuy rằng xinh đẹp đồ vật phần lớn đều có độc, nhưng một chút đều không ảnh hưởng chúng nó mỹ.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn cảm khái gian, Sở Mục Thần nhắc nhở nói: “Mau tới rồi.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu, liền nhìn đến một bức càng thêm huyền huyễn hình ảnh.

Chỉ thấy cách đó không xa kiến trúc tất cả đều là từng tòa lâu đài, vô số lâu đài quay chung quanh trung gian một tòa đại thành bảo. Mà chính giữa nhất kia tòa lâu đài cũng không trên mặt đất, mà là huyền phù ở giữa không trung.

Cho người ta đệ nhất cảm giác là chấn động.

Đệ nhị cảm giác là uy nghiêm.

Đệ tam cảm giác là không chân thật.

Thấy Tiêu Lăng Hàn bị kinh ngạc đến ngây người bộ dáng, Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh hai người đều ở một bên âm thầm cười trộm, bọn họ còn trước nay chưa thấy qua Tiêu Lăng Hàn như vậy biểu tình.

Kỳ thật bọn họ lần đầu tiên nhìn đến này bức họa mặt thời điểm, đồng dạng bị khiếp sợ đến không nhẹ.

Sở Mục Thần đầu tiên là ho khan một tiếng, mới ra tiếng nhắc nhở Tiêu Lăng Hàn: “Chúng ta tới rồi.”

Tiêu Lăng Hàn thu hồi trên mặt kinh ngạc biểu tình, nghĩ chờ Thượng Quan Huyền Ý nhìn đến như vậy cảnh tượng hắn là sẽ cùng hắn giống nhau, bị cả kinh trợn mắt há hốc mồm.

Phi thiên ma mã chậm rãi hạ xuống mặt đất, trên mặt đất chạy một khoảng cách mới chậm rãi dừng lại.

Sở Mục Thần thanh toán ma tinh, mới hướng Tiêu Lăng Hàn giới thiệu nói: "Nơi này là Ma Đô nội thành, ngươi mới vừa vào thành thời điểm, nhìn thấy chính là Ma Đô ngoại thành. Hơi chút giàu có điểm người đều có thể bên ngoài thành cư trú. Nhưng muốn ở tại nội thành, ít nhất ngươi đến phù hợp dưới bốn cái điều kiện: Một huyết mạch cao; nhị tu vi cao; tam có quan hệ; bốn có năng lực."

Ân Thiên Thịnh tiếp nhận lời nói, tự hào mà nói: "Ban đầu chúng ta thuộc về là có quan hệ kia một loại người, hiện tại chúng ta thuộc về có thực lực này một loại."

Tiêu Lăng Hàn: "Sau đó đâu?"

"Sau đó chúng ta có chính mình chỗ ở." Ân Thiên Thịnh đắc ý nói.

Tiêu Lăng Hàn: "Như thế nào? Xem các ngươi bộ dáng tựa hồ không thích cùng Sở thúc ở cùng một chỗ?"

Sở Mục Thần bất đắc dĩ nói: "Nếu là chỉ có hắn một người nhưng thật ra không sao cả, nhưng hắn còn có một đống lớn thân nhân. Chúng ta cùng bọn họ ở cùng một chỗ rất sốt ruột, chủ yếu là có hai cái không có việc gì liền ái tìm tra người. Thiên Thịnh tính cách vốn là xúc động, mỗi lần nói bất quá những người đó, dẫn theo kiếm liền triều bọn họ chém tới, có hai lần đều thiếu chút nữa đem người cấp giết."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng không cấm trừu trừu.

Hắn có thể nghĩ đến lúc ấy Ân Thiên Thịnh kia tức giận bộ dáng, cảm thán nói: "Cảm giác các ngươi quá thực xuất sắc, vậy ngươi phụ thân không ngăn cản sao?"

Sở Mục Thần cười khổ nói: "Ta phụ thân hiện tại tu vi chỉ có Tiên Quân lúc đầu. Hắn nhưng thật ra tưởng ngăn cản, nhưng lại không cái kia thực lực."

Khi nói chuyện, ba người vòng qua một cái con sông, đi vào một tòa lâu đài trước.

"Chúng ta liền ở nơi này, lâu đài này thuộc về loại nhỏ lâu đài, thích hợp dân cư ít người cư trú." Nói, Sở Mục Thần lấy ra một khối mở ra lâu đài kết giới ngọc giản.

Hắn đầu tiên là hướng trong ngọc giản đưa vào ma khí, sau đó đem ngọc giản dán ở kết giới thượng, thực mau kết giới thượng liền xuất hiện một cái thông đạo.

"Lăng Hàn, đi vào trước lại nói."

Ân Thiên Thịnh đi đầu đi vào, Tiêu Lăng Hàn theo sát sau đó.

Sở Mục Thần cuối cùng một cái đi vào, hắn đi vào, kết giới liền khép lại.

Tuy rằng bọn họ trụ chính là một tòa lâu đài nhỏ, nhưng cũng có hai tầng, thả mỗi tầng đều hai cái phòng.

Sở Mục Thần hai người trụ chính là lầu hai, Tiêu Lăng Hàn liền tuyển lầu hai một cái khác phòng.

"Đúng rồi, các ngươi biết nhất phía bắc trụ chính là ai sao?" Tiêu Lăng Hàn đứng ở phòng bên cửa sổ, nhìn về phía phương bắc hỏi.

Ân Thiên Thịnh đáp: "Bên kia là vùng cấm, chưa được đến cho phép, không được tiến. Cho nên chúng ta trước nay không đi qua."

Gật gật đầu, Tiêu Lăng Hàn tỏ vẻ hiểu biết, tiện đà lại hỏi: "Vậy các ngươi gặp qua Ma Vực Ma Chủ sao?"

Hai người đồng thời lắc đầu: "Chưa thấy qua!"

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 682

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 682 thiên lôi cuồn cuộn

Trầm ngâm một lát, Tiêu Lăng Hàn đối Sở Mục Thần hai người nói: "Ta trước nghỉ ngơi một đêm, có việc ngày mai lại nói."

"Hảo."

Chờ hai người rời đi sau, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay búng búng trên cổ tay Ma Long, kết quả nó không hề phản ứng, rõ ràng là ở giả chết. Vươn hai ngón tay đem giả chết Ma Long niết ở trong tay, híp mắt đánh giá nó.

Buồn bã nói: "Hiện tại giả chết, có phải hay không chậm điểm?"

Ma Long ở trong lòng không ngừng thì thầm: Nghe không thấy, nghe không thấy, ta nghe không thấy……

Thấy nó không phản ứng, rõ ràng là tưởng tiếp tục giả chết.

Tiêu Lăng Hàn lãnh "Hừ" một tiếng, "Như thế nào? Ngươi có phải hay không yêu cầu tỉnh tỉnh não, mới có thể nhớ lại tới?"

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn những lời này, chính là lại tưởng giả chết Ma Long cũng không thể không mở mắt ra. Nó làm bộ một bộ mới tỉnh ngủ bộ dáng, "Chủ nhân ngươi ở kêu ta?"

"Nói nói về phía trước vị kia tiền bối, ngươi biết nhiều ít? Một chữ không rơi!"

Ma Long chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái đại, khởi điểm nó chỉ lo cao hứng, nghĩ chính mình rốt cuộc có thể trở lại Ma tộc. Thế nhưng đem cái kia nữ sát tinh cấp quên mất, vừa trở về liền không biết sao xui xẻo mà gặp được nàng.

Kia thơ ấu ký ức, nó không nghĩ hồi ức.

Có thể thấy được Tiêu Lăng Hàn một bộ tam đường hội thẩm tư thế, nó nếu là dám không nói, trong chốc lát tuyệt đối sẽ bị thu thập.

"Kỳ thật ta chính là nàng dưỡng cái kia tiểu long."

Ma Long bị nhốt ở Tu chân giới mười vạn năm, kia tên kia nữ tử hiện giờ ít nhất cũng có mười vạn tuế.

Mười vạn tuế!

Tiêu Lăng Hàn hít sâu một hơi, Tiên giới người mệnh cũng thật trường. Giống vị kia nữ tử giống nhau sống thật lâu là người, nhất định không ở số ít.

"Tiếp tục nói? Ngươi đối nàng hiểu biết nhiều ít? Nàng lại là ai?"

“Kỳ thật ta đối nàng hiểu biết không phải rất nhiều, nàng chính là hứng thú tới, tùy tiện dưỡng ta chơi. Ta từng nghe thấy một người nam nhân kêu nàng Khinh Dao.”

Này rõ ràng liền không phải tên đầy đủ.

Tiêu Lăng Hàn lại hỏi: “Kia mười vạn năm trước nàng liền ở tại nhất phía bắc sao?”

“Không phải, ta nhớ rõ chính mình bị nàng mang về khi, nàng trực tiếp phi tiến huyền phù kia tòa lâu đài trung. Chỉ là ngẫu nhiên đi một chút phía bắc kia tòa lâu đài.”

Ở tại chính giữa nhất kia tòa lâu đài trung người không phải Ma Chủ sao?

Kia cái này kêu Khinh Dao nữ tử cùng Ma Chủ là cái gì quan hệ?

Nàng nên không phải là Ma Chủ phu nhân đi?

Lắc đầu, vứt bỏ trong đầu miên man suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Ma Long, “Ta huyết mạch cũng không có hoàn toàn thức tỉnh, yêu cầu đi Ma Diễm Trì một chuyến. Ngươi biết Ma Diễm Trì ở nơi đó sao?”

“Biết là biết, nhưng lấy ngươi hiện tại tu vi……”

Nói nơi này, Ma Long lắc lắc đầu, rõ ràng thực không xem trọng Tiêu Lăng Hàn, “Ta kiến nghị ngươi, vẫn là trước tìm được ngươi mẫu phụ, đến lúc đó làm hắn mang ngươi đi.”

Tiêu Lăng Hàn không cấm suy đoán nói: “Có cao thủ khán hộ?”

Ma Long gật gật đầu, “Không ngừng một hai cái, hơn nữa đều là Tiên Tôn cảnh thực lực.”

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày nói: “Nói như vậy Ma Diễm Trì đối Ma tộc hoàng tộc rất quan trọng.”

“Đó là, chỉ cần thành công thức tỉnh Dực Ma tộc huyết mạch, kia người này nhất định có thể thành thần.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn chỉ là cười lạnh một tiếng, không thể trí không.

Lại có cường đại huyết mạch, nếu là chính mình không nỗ lực, muốn thành thần, vẫn là nằm mơ tới tương đối mau.

“Ngươi đối Ma Chủ biết nhiều ít?”

“Nghe nói qua, chưa thấy qua.”

“Vậy ngươi cũng biết tên của hắn?”

“Mọi người đều tôn xưng hắn Ma Chủ, biết hắn tên phỏng chừng không vượt qua một bàn tay. Cho nên ta không bao hàm ở cái tay kia.” Ma Long trả lời đương nhiên.

Nhớ năm đó nó mới bao lớn, có thể tự bảo vệ mình liền không tồi. Ma Chủ như vậy cao cao tại thượng người, cũng không phải là nó có thể tiếp xúc đến.

Kỳ thật Ma Long là gặp qua Ma Chủ, chỉ là nó không biết đối phương chính là Ma Chủ mà thôi.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

"Ta như thế nào cảm giác ngươi chính là một cái hỏi đã hết ba cái là không biết."

"Nào có? Ta chính là đem chính mình biết đến toàn bộ đều nói cho ngươi!" Ma Long lập tức phản bác, rõ ràng nó đem chính mình biết đến thật nhiều sự, đều báo cho Tiêu Lăng Hàn này chỉ dê hai chân, hiện tại hắn cư nhiên muốn mạt sát chính mình công tích.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay chống đầu, bắt đầu suy tư kế tiếp nên làm như thế nào tương đối hảo.

Ma Đô nội thành nhất phía bắc một tòa bàng bạc đại khí lâu đài nội, cùng Tiêu Lăng Hàn tách ra nữ tử đang ngồi ở một chiếc giường giường trước. Nàng cúi đầu nhìn về phía trên giường ngủ say người, ánh mắt là nói không nên lời ôn nhu, còn có tràn đầy thương tiếc.

Nhìn trên giường người một hồi lâu, nữ tử mới lẩm bẩm nói: "Thiên Lạc, ngươi chừng nào thì mới có thể tỉnh lại?"

"Ta đã nhìn đến tiểu Lăng Hàn, ít ngày nữa hắn hẳn là liền sẽ tìm tới."

"Hy vọng ngươi có thể nhanh lên tỉnh lại."

Lúc này, một người nam tử từ ngoài cửa đi đến, người tới đúng là Bạc Hề Đoan Vân.

"Khinh Dao, ngươi chừng nào thì trở về?"

Mép giường nữ tử nghiêng đầu nhìn về phía người tới, nghi hoặc nói: "Vừa trở về trong chốc lát, ngươi phía trước đi nơi nào? Vì sao ta trở về không thấy ngươi người?"

Bị gọi là Khinh Dao nữ tử tên là Thân Đồ Khinh Dao, nàng đúng là Bạc Hề Đoan Vân thê tử.

"Ngươi còn không biết xấu hổ nói, đi ra ngoài cũng bất hòa ta nói một tiếng, ta tự nhiên là đi ra ngoài tìm ngươi." Bạc Hề Đoan Vân oán giận nói, hắn một bên nói một bên triều mép giường đi tới.

Thân Đồ Khinh Dao giải thích nói: "Ta mấy ngày hôm trước trước đột nhiên nhìn đến cảm ứng thạch lóe một chút, suy đoán hẳn là kia hài tử tìm tới."

Không đợi nàng đem nói cho hết lời, Bạc Hề Thiên Lạc tiếp nhận lời nói: "Cho nên, ngươi đều bất hòa ta nói một tiếng, một người liền chạy ra đi?"

"Ta lúc ấy rất cao hứng, gấp không chờ nổi mà muốn đi trông thấy ta kia tiểu cháu ngoại."

"Ngươi nha, thật bắt ngươi không có biện pháp." Nói, Bạc Hề Vân Đoan sủng nịch mà nhìn về phía nàng, thuận thế ngồi ở nàng bên cạnh, cùng nàng cùng nhau nhìn về phía ngủ ở trên giường người.

Nhìn đến trên giường vô tri vô giác người, trong lòng than nhỏ.

Tiện đà hắn suy đoán nói: "Xem ngươi như vậy cao hứng, hẳn là tìm được hắn?"

"Tìm được rồi, hắn rất thú vị." Nói đến Tiêu Lăng Hàn, Thân Đồ Khinh Dao khóe miệng biên không tự giác mà treo lên một mạt mỉm cười.

Nghe vậy, Bạc Hề Vân Đoan thần thức đảo qua cả tòa lâu đài, vẫn chưa phát hiện có người xa lạ hơi thở.

Nghi hoặc nói: "Kia người khác đâu?"

Thân Đồ Khinh Dao khẽ thở dài: "Ai, ta hỏi hắn có nguyện ý hay không cùng ta trở về, là chính hắn nói không muốn."

"Ngươi sẽ không không nói với hắn ngươi là hắn bà ngoại đi?" Bạc Hề Vân Đoan suy đoán nói.

Thân Đồ Khinh Dao trong lòng chột dạ, trong miệng lại nói nói: "Tiểu gia hỏa rất cẩn thận, ta nếu là chủ động nói với hắn, hắn khẳng định không tin, nói không chừng còn sẽ cảm thấy ta ở lừa hắn."

"Lấy thực lực của ngươi, căn bản không cần thiết lừa hắn, cho nên ngươi là không nghĩ làm ta nhìn thấy hắn?" Bạc Hề Vân Đoan nói nhất châm kiến huyết, vừa lúc nói trúng rồi chân tướng.

Thấy thê tử không nói lời nào, hắn tiện đà nói: "Năm đó ta tuy rằng không đồng ý Thiên Lạc cùng họ Tiêu kia tiểu tử ở bên nhau, nhưng cháu ngoại là vô tội. Nói như thế nào trên người hắn còn chảy cùng ta tương đồng huyết, ta khẳng định sẽ không bởi vì phụ thân hắn liền giận chó đánh mèo đến trên người hắn. Huống chi chúng ta nhi tử hiện tại hôn mê bất tỉnh, họ Tiêu kia tiểu tử lại đi dị giới, cháu ngoại đến mau chóng trưởng thành lên mới được."

"Ngươi thật sẽ không giận chó đánh mèo tiểu cháu ngoại?" Thân Đồ Khinh Dao hồ nghi nói, rõ ràng là không tin hắn nói.

"Ta bảo đảm sẽ không giận chó đánh mèo hắn." Bạc Hề Vân Đoan nghiêm túc nói.

"Hôm nay hắn vừa đến, ngày mai chúng ta lại đi tìm hắn."

Bạc Hề Vân Đoan nhíu mày nói: "Tu giả lại không cần nghỉ ngơi, hiện tại đi không được sao?"

Hắn hiện tại đã có chút gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy chính mình cháu ngoại.

“Tiểu cháu ngoại nói hắn muốn đi tìm hai cái bằng hữu, trước làm cho bọn họ tụ tụ, chúng ta ngày mai đi chính thích hợp.”

“Kia hành đi!”

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau sáng sớm.

Mới vừa vừa mở ra môn, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến Sở Mục Thần hai người đứng ở ngoài cửa, nghi hoặc mà nhìn về phía hai người.

Ân Thiên Thịnh trước thiếu kiên nhẫn, mở miệng nói: “Lăng Hàn, bên ngoài tới một nam một nữ, nói là tới tìm ngươi.”

“Ta ngày hôm qua vừa tới, các ngươi xác định bọn họ là tới tìm ta?”

Hai người đồng thời gật gật đầu, Sở Mục Thần banh mặt, trên mặt cơ bắp ở run rẩy, rõ ràng là ở nghẹn cười.

Ân Thiên Thịnh đáp: “Tên kia nữ tiền bối kêu ngươi tiểu Lăng Hàn.”

“Nàng như thế nào tới.”

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, này những tu vi cao người, cả ngày không có việc gì liền biết nhìn trộm người khác. Ngày hôm qua kia nữ nhân khẳng định vẫn luôn đang âm thầm nhìn trộm hắn, chỉ là nàng làm thực bí ẩn, hơn nữa chính hắn quá cùi bắp, cho nên mới không có cảm giác được.

Tu vi kém quá nhiều, thật đúng là cái ngạnh thương.

“Ngươi thật đúng là nhận thức.” Sở Mục Thần kinh ngạc nói.

“Phía trước ta chính là cùng nàng cùng nhau tới Ma Đô.” Nói, Tiêu Lăng Hàn triều dưới lầu đi đến.

Trong lòng không khỏi nghi hoặc, vị kia tiền bối tới tìm chính mình làm gì.

Thực mau, Tiêu Lăng Hàn liền nhìn đến tới tìm hắn một nam một nữ, nữ tử xác thật là ngày hôm qua cùng hắn tách ra người, nhưng nam tử như thế nào là vị kia hư hư thực thực hắn ông ngoại người.

Bạc Hề Đoan Vân nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cũng là ngạc nhiên một chút, chính mình này cháu ngoại còn không phải là phía trước hắn gặp qua cái kia có chút ngốc tiểu gia hỏa sao?

“Vãn bối gặp qua hai vị tiền bối.” Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là hướng hai người hành lễ.

“Không nghĩ tới là ngươi.” Bạc Hề Đoan Vân bật thốt lên nói.

Nghe hắn khẩu khí, Thân Đồ Khinh Dao suy đoán nói: “Chẳng lẽ các ngươi gặp qua?”

“Gặp qua một mặt.” Bạc Hề Đoan Vân hơi hơi gật gật đầu, lại nhìn thoáng qua đi theo Tiêu Lăng Hàn phía sau hai người, nói tiếp: “Có nói cái gì, chúng ta đi về trước lại nói.”

Tiêu Lăng Hàn chính đầy mặt nghi hoặc, người khác liền không chịu khống chế mà bị Bạc Hề Đoan Vân duỗi tay một quyển, mang ly lâu đài.

Lưu lại đầy mặt dấu chấm hỏi Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh hai người hai mặt nhìn nhau.

Sau nửa canh giờ.

Ma Đô nội thành chính giữa nhất kia tòa lâu đài trung, Tiêu Lăng Hàn lúc này còn cảm thấy như lọt vào trong sương mù.

Nguyên lai phía trước một đường đều ở trêu cợt hắn nữ nhân, cư nhiên là hắn mẫu phụ mẫu thân, cũng chính là hắn bà ngoại. Thấy đối phương chính vẻ mặt cười tủm tỉm mà nhìn chính mình, rõ ràng là đang đợi chính mình kêu nàng. Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy thiên lôi cuồn cuộn, hy vọng chạy nhanh tới một đạo lôi, đem hắn phách tỉnh.

Cái này từ bề ngoài thượng xem cùng chính mình không sai biệt lắm đại nữ nhân, chính mình muốn kêu hắn bà ngoại; còn có thượng thủ vị chính hiền từ mà nhìn hắn Bạc Hề Đoan Vân, bọn họ hai người từ bề ngoài thượng xem, cũng là không sai biệt lắm đại.

Kêu tiền bối, hắn kêu thông thuận.

Nhưng xưng hô ông ngoại, bà ngoại, hắn còn có thực sự có điểm kêu không ra khẩu.

Bạc Hề Đoan Vân chính là Ma Chủ, khó trách năm đó có thể vì mẫu phụ thả ra cùng Tiên giới khai chiến nói.

Thấy hắn ngồi ở một bên buồn không gặm thanh, Thân Đồ Khinh Dao cười khanh khách nói: “Tiểu cháu ngoại, mau kêu một cái bà ngoại tới nghe một chút.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Đến!

Lúc trước kêu chính mình tiểu Lăng Hàn, hiện tại lại kêu chính mình tiểu cháu ngoại.

Cái này bà ngoại liền thích lấy hắn tìm niềm vui.

“Tiểu cháu ngoại, ngươi không phải là đang trách ta lúc trước không hướng ngươi cho thấy thân phận, cho nên hiện tại không muốn kêu ta đi?”

"Không có."

Lúc này, vẫn luôn không ra tiếng Bạc Hề Đoan Vân ho khan một tiếng, dẫn tới hai người đều nhìn về phía hắn, hắn mới mở miệng nói: "Trước nói chính sự."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra chậm rãi nhẹ nhàng thở ra, quay đầu nhìn về phía Bạc Hề Đoan Vân.

Thân Đồ Khinh Dao cũng lập tức thu hồi vui cười thần sắc.

"Lăng Hàn, ta xem ngươi tu vi đã đạt tới Tiên Quân cảnh đỉnh, nhưng làm tốt đi Ma Diễm Trì chuẩn bị?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu nói: "Là, ta lần này tới Ma Vực liền muốn đi Ma Diễm Trì lần thứ hai thức tỉnh huyết mạch."

Thân Đồ Khinh Dao cùng Bạc Hề Đoan Vân đồng thời ra tiếng: "Lần thứ hai thức tỉnh?"

"Không tồi, phía trước đi Lạc Thiên bí cảnh khi, ở tiên linh trì trung thức tỉnh quá một lần. Lúc ấy như là thức tỉnh rồi, xong việc ta phát hiện lại không thức tỉnh."

"Lại đây, làm ta nhìn xem."

Tiêu Lăng Hàn theo lời đi đến Bạc Hề Đoan Vân trước người.

Bạc Hề Đoan Vân duỗi tay đáp ở Tiêu Lăng Hàn trên cổ tay, nhắm mắt bắt đầu xem xét lên.

Càng kiểm tra hắn mày nhăn càng chặt.

Thấy hắn như vậy một bộ biểu tình, đem một bên Thân Đồ Khinh Dao xem khẩn trương không thôi.

Qua một hồi lâu, Bạc Hề Đoan Vân mới buông ra tay.

"Thế nào?" Thân Đồ Khinh Dao vội vàng hỏi.

"Lăng Hàn, ngươi tìm đạo lữ?" Bạc Hề Đoan Vân nói câu ông nói gà bà nói vịt nói.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 683

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 683 thức tỉnh thăng cấp

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Thân Đồ Khinh Dao hờn dỗi nói: "Đứng đắn điểm, ta đang hỏi ngươi tiểu Lăng Hàn thân thể sự."

Bạc Hề Đoan Vân gật đầu nói: "Ta chính là đang nói Lăng Hàn thân thể sự."

Thân Đồ Khinh Dao nghi hoặc nói: "Tiểu Lăng Hàn thân thể sự, cùng hắn có hay không tìm đạo lữ có gì quan hệ?"

Bạc Hề Đoan Vân giải thích nói: "Lần trước Lăng Hàn thức tỉnh huyết mạch, nếu không có hắn đạo lữ trợ hắn vượt qua cửa ải khó khăn, hắn hiện tại bất tử, cũng nên phế đi."

"Còn có việc này?" Thân Đồ Khinh Dao nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, ánh mắt dò hỏi.

Tiêu Lăng Hàn mặt lộ vẻ xấu hổ, ông ngoại liền kém đem hắn cùng Huyền Ý song tu sự tình rõ ràng mà nói ra.

Thấy Tiêu Lăng Hàn biểu tình, Thân Đồ Khinh Dao lập tức liền minh bạch, xác có việc này. Lập tức lại hỏi: "Như thế nào liền ngươi một người hồi Ma Vực, ta kia cháu ngoại tức như thế nào không cùng ngươi cùng nhau trở về?"

"Hắn đã trở lại, chỉ là đang bế quan, quá đoạn thời gian hắn là là có thể xuất quan." Tiêu Lăng Hàn đáp.

"Ngươi sẽ không làm nàng vẫn luôn bế quan, thẳng đến ngươi rời đi Ma Vực khi, nàng còn đang bế quan trung, không cho chúng ta nhìn thấy nàng đi?"

"Sẽ không."

"Chưa thấy được cháu ngoại tức, đến lúc đó ta cũng sẽ không thả ngươi rời đi Ma Vực."

"Nhất định sẽ làm ngài nhìn thấy." Tiêu Lăng Hàn bảo đảm nói, ngược lại lại xem Bạc Hề Đoan Vân, nghi hoặc nói: "Ông ngoại, thân thể của ta chính là ra cái gì vấn đề?"

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn cư nhiên kêu Bạc Hề Đoan Vân ông ngoại, lại không gọi chính mình bà ngoại, tức giận đến Thân Đồ Khinh Dao ở một bên thẳng trừng mắt.

"Phía trước ngươi huyết mạch xác thật bị kích hoạt quá một lần, chỉ là bởi vì không có trung hoà bảo vật, dẫn tới ngươi thiếu chút nữa nổ tan xác mà chết.

Tuy rằng cuối cùng ngươi ngao qua đi, nhưng huyết mạch chỉ là tạm thời thức tỉnh, không ổn định, tùy thời đều sẽ lại lần nữa che giấu lên.”

Nói nơi này, Bạc Hề Đoan Vân khẽ thở dài.

Nếu là hắn đã thành thần, cháu ngoại huyết mạch căn bản không cần mượn dùng Ma Diễm Trì năng lượng là có thể tự động thức tỉnh.

Đáng tiếc, phi thăng thông đạo không thông.

Tiêu Lăng Hàn tiện đà lại hỏi: “Ông ngoại, một loại tên là ma la thánh quả quả tử, có phải hay không đối ta huyết mạch thức tỉnh hữu dụng?”

“Không tồi, ta hiện tại liền mang ngươi đi Ma Diễm Trì.” Nói, Bạc Hề Đoan Vân lập tức đứng dậy.

Thân Đồ Khinh Dao đi theo đứng dậy, “Ta đây hồi Thiên Lạc nơi đó chờ các ngươi.”

“Hảo.” Bạc Hề Đoan Vân đối nàng gật gật đầu, sau đó mang theo Tiêu Lăng Hàn biến mất tại chỗ.

Mười lăm phút sau, Tiêu Lăng Hàn đi vào một cái mạo bọt khí bên bờ ao biên, mà hồ nước bốn phía có ngọn lửa ở nhảy lên. Trong ao thủy, liền cho người ta một loại đang ở sôi trào cảm giác, mặt trên sương trắng vấn vít.

Liền ở hắn quan sát trước mặt ao khi, Bạc Hề Đoan Vân thanh âm truyền tiến hắn trong tai: “Đây là Ma Diễm Trì, chỉ có có được hoàng tộc huyết mạch nhân tài có tư cách vào tới.”

Nguyên lai là như thế này, hắn liền nói bà ngoại như thế nào không cùng nhau tiến vào.

Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Ông ngoại, ta là trực tiếp đi xuống sao?”

Bạc Hề Đoan Vân gật gật đầu: “Là, trực tiếp tiến vào trong ao là được. Ở thức tỉnh huyết mạch thời điểm, trên người khả năng sẽ có một chút đau, ngươi chỉ có thể chính mình nhẫn qua đi.”

“Hảo, ta đã biết.”

Chỉ là Tiêu Lăng Hàn nói mới vừa nói xong, cánh tay thượng đã bị Bạc Hề Đoan Vân cắt một cái khẩu tử, đỏ tươi huyết từ khẩu tử để lại ra tới.

Hắn tràn đầy khó hiểu mà nhìn về phía Bạc Hề Đoan Vân.

Nhìn thấy máu nhan sắc, Bạc Hề Đoan Vân trong mắt xẹt qua một mạt thất vọng, cảm nhận được Tiêu Lăng Hàn tầm mắt, hắn xua xua tay, “Không có việc gì, chính ngươi trước đem miệng vết thương khôi phục hảo sau, lại đến Ma Diễm Trì trung đi.”

Thấy hắn rõ ràng là không nghĩ nói, Tiêu Lăng Hàn liền không hỏi lại, gật đầu đồng ý: “Hảo!”

Quang thuộc tính tiên linh khí ở miệng vết thương du tẩu một vòng, miệng vết thương lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khôi phục. Theo sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bay đến Ma Diễm Trì trung ương mới tiến vào trong nước.

Mới vừa tiến vào trong nước, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình như là tiến vào một cái hàn đàm, rõ ràng thủy ở sôi trào, độ ấm lại thấp dọa người, làm hắn không tự giác mà đánh cái rùng mình.

Theo thời gian trôi qua, hắn cảm giác thủy độ ấm ở bay lên, từ lạnh băng chậm rãi trở nên có độ ấm, như vậy quá trình chỉ bảo trì một canh giờ.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn cảm giác thủy càng ngày càng năng, liền ở hắn theo bản năng muốn vận khởi công pháp chống cự khi, bên tai vang lên Bạc Hề Đoan Vân nói. "Đừng chống cự, ngươi nếu muốn thức tỉnh Dực Ma tộc huyết mạch, cần thiết lấy thân thể thừa nhận trụ Ma Diễm Trì trung dược lực."

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn có chút hỗn độn đầu óc, bởi vì Bạc Hề Đoan Vân nói, lập tức thanh minh lên. Mở mắt ra, hắn liền nhìn đến Bạc Hề Đoan Vân đang ở hướng nước ao trung phóng ma la thánh quả.

Nguyên lai Ma Diễm Trì thủy độ ấm sở dĩ sẽ bay lên, là bởi vì ma la thánh quả.

Theo Bạc Hề Đoan Vân hướng trong ao phóng ma la thánh quả càng ngày càng nhiều, Tiêu Lăng Hàn cảm giác chính mình toàn thân máu đều bắt đầu sôi trào lên, mà hắn cả người như là muốn nổ mạnh mở ra giống nhau.

Làm hắn khó chịu mày gắt gao nhăn lại, giữa trán đại tích đại tích hãn rơi xuống, trên người gân xanh đều ở thình thịch thẳng nhảy.

Mỗi khi hắn không chịu nổi, sắp kiên trì không dưới thời điểm, bên tai liền sẽ vang lên Bạc Hề Đoan Vân nói, "Kiên trì, ngươi nếu là không thể thành công thức tỉnh huyết mạch, tu vi sẽ dừng bước tại đây."

Hắn cứ như vậy lần lượt bị đánh thức, lại lần lượt thiếu chút nữa đau ngất xỉu đi.

Mỗi lần bị đánh thức, đều làm hắn nghĩ đến Thượng Quan Huyền Ý.

Tức phụ nhi muốn tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh mới có thể đi tìm nhạc phụ nhạc mẫu, hơn nữa hắn còn muốn báo thù, không có Tiên Tôn cảnh thực lực, hắn lấy cái gì đi báo thù?

Hắn còn muốn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau phi thăng đến Thần giới, nếu là tu vi không thể đột phá, như thế nào phi thăng?

Lần lượt cảnh giác chính mình.

Trong thân thể huyết, như là muốn phá thể mà ra, ở mạch máu trung không ngừng sôi trào thiêu đốt.

Làm hắn muốn linh hồn phá thể mà ra, vẫn từ thân thể lưu tại trong ao.

Ý nghĩ như vậy không ngừng ở hắn trong đầu xuất hiện, lại bị hắn gắt gao đè ép đi xuống. Hắn không chỉ có ở thừa nhận thân thể thượng thống khổ, còn ở thừa nhận linh hồn thượng khảo nghiệm.

Mười ngày chớp mắt mà qua.

Này mười ngày đối Tiêu Lăng Hàn tới nói, như là vượt qua mười năm như vậy dài lâu.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng: "A……"

Ngay sau đó nhảy dựng lên, hắn phía sau lưng thượng lập tức xuất hiện một đôi màu tím đen cánh chim, màu tím lôi điện ở cánh chim thượng nhảy lên, hai tròng mắt lại lần nữa trở thành màu tím đen.

Phe phẩy cánh chim, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi rơi xuống Bạc Hề Đoan Vân bên người.

Hắn còn không có phản ứng lại đây, trên tay lại bị Bạc Hề Đoan Vân hoa khai một cái khẩu tử, tiếp theo màu tím huyết từ khẩu tử để lại ra tới.

Nhìn chính mình nguyên bản là màu đỏ huyết, lúc này thế nhưng biến thành màu tím, Tiêu Lăng Hàn suy đoán hẳn là thức tỉnh rồi Dực Ma tộc huyết mạch duyên cớ.

Khó trách hắn ở tiến Ma Diễm Trì phía trước, Bạc Hề Đoan Vân sẽ ở trên tay hắn hoa khẩu tử, nguyên lai là muốn nhìn hắn máu nhan sắc.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn lúc này máu nhan sắc biến thành màu tím đen, Bạc Hề Đoan Vân lập tức "Ha ha" cười ha hả.

Ngay sau đó, hắn một cái tát chụp ở Tiêu Lăng Hàn trên vai, cười nói: "Không hổ là ta Bạc Hề Đoan Vân cháu ngoại, huyết mạch độ tinh khiết so với ta còn cao. Thật đúng là trò giỏi hơn thầy."

Tiêu Lăng Hàn chỉ cảm thấy chính mình bả vai mau bị chụp tan thành từng mảnh, ông ngoại thực lực không biết so sư tôn cao hơn nhiều ít lần. Lúc trước hắn bị Âu Dương Cảnh Hoàng chụp một chút, nhưng không như vậy khó chịu.

Bất quá có thể thấy được Bạc Hề Đoan Vân thật cao hứng, từ lần đầu tiên gặp mặt đến bây giờ, Tiêu Lăng Hàn liền không như thế nào từ trên mặt hắn nhìn đến khác biểu tình, này vẫn là lần đầu tiên thấy hắn cười.

Tiện đà Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Ông ngoại, ta hiện tại máu biến thành màu tím, có phải hay không đã không có Nhân tộc huyết mạch?"

"Các ngươi Tiêu gia lại không ra quá cái gì người tài ba, huyết mạch thấp, tự nhiên đã bị Dực Ma tộc huyết mạch ngăn chặn, trừ phi……"

"Trừ phi cái gì?"

"Trừ phi phụ thân ngươi hoặc là ngươi gia gia có thể thành thần."

Phụ thân hiện tại còn không biết ở đâu cái xó xỉnh giác, không trông cậy vào.

Chờ gia gia thành thần, kia cũng đến muốn phá vỡ phi thăng thông đạo mới được, phỏng chừng đến lúc đó chính hắn đều có thể thành thần.

Thiên cứ như vậy bị ông ngoại cấp liêu đã chết, Tiêu Lăng Hàn nói sang chuyện khác nói: "Ông ngoại, ta tưởng đi trước độ kiếp, có thích hợp độ kiếp địa phương sao?"

"Có."

Giọng nói rơi xuống, hai người liền biến mất ở tại chỗ.

Ly Ma Đô vạn mét ở ngoài có một tòa tử khí trầm trầm sơn, trên núi không có một cái vật còn sống. Nguyên bản không có một bóng người đỉnh núi, đột nhiên xuất hiện lưỡng đạo thân ảnh.

Nhìn trước mặt bị sét đánh cháy đen thổ địa, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng trừu trừu, đánh giá thật nhiều người đều là tới đây độ kiếp.

"Lăng Hàn, ông ngoại đến bên kia đi chờ ngươi." Bạc Hề Đoan Vân chỉ vào nơi xa nói.

"Hảo."

Một lát sau, bầu trời trong xanh liền tụ tập khởi tảng lớn tảng lớn mây đen, thái dương sớm đã không thấy bóng dáng, mây đen càng tụ càng nhiều.

Bỗng nhiên, một đạo màu tím tia chớp chiếu sáng này phương thiên địa.

Ngay sau đó, "Ầm ầm ầm" tiếng sấm vang lên.

Thiên Ti Đằng cùng Ma Long đều bị Tiêu Lăng Hàn phóng ra, Thiên Ti Đằng trực tiếp cắm rễ trên mặt đất. Mà Ma Long còn lại là biến thành nó nguyên bản lớn nhỏ, hiện giờ ở Ma tộc địa bàn độ kiếp, nó tất nhiên là không sợ bị người thấy.

Tiêu Lăng Hàn huyền phù ở giữa không trung, vẫn từ lôi điện bổ vào trên người hắn, những cái đó lôi điện không phải bị hắn bản nhân hấp thu, chính là bị hắn phía sau cánh chim hấp thu.

Dực Ma tộc lớn nhất chỗ tốt nhưng lại không sợ độ kiếp, mặc kệ nhiều lợi hại lôi điện, tới nhiều ít liền hấp thu nhiều ít, thậm chí còn có thể dùng để đề cao thực lực của chính mình.

Một ngày sau.

Nguyên bản đen kịt không trung bắt đầu chậm rãi biến lượng, dần dần lộ ra xanh thẳm không trung, thái dương cũng lộ ra gương mặt tươi cười.

Bảy màu tiên quang đem Tiêu Lăng Hàn bao vây ở bên trong, tuy rằng hắn độ kiếp không bị thương, nhưng hắn phía trước ở thức tỉnh huyết mạch khi, trong

thân thể bị chút ám thương. Rốt cuộc kia cũng không phải bình thường thức tỉnh huyết mạch, mà là dựa dược vật kích phát thức tỉnh.

Ở bảy màu tiên quang dưới tác dụng, Tiêu Lăng Hàn trong thân thể thương thực mau liền khôi phục.

Đỉnh núi bên kia Bạc Hề Đoan Vân, nhìn đến trên bầu trời giáng xuống cư nhiên là bảy màu tiên quang, bị hung hăng chấn kinh rồi một chút.

Trong lòng lại suy nghĩ, chẳng lẽ chính mình cháu ngoại thật là cái kia phá vỡ phi thăng thông đạo người?

Tu giả độ kiếp xuất hiện năm màu tiên quang thỏa thỏa thành thần mầm, bảy màu tiên quang khẳng định so năm màu tiên quang còn muốn lợi hại.

Cũng không biết chính mình đứa cháu ngoại này đến tột cùng là người nào.

Ngay sau đó, Bạc Hề Đoan Vân lại lắc đầu, quản hắn nguyên lai là ai, dù sao hiện tại người này là chính mình cháu ngoại.

Đương Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, liền thấy Bạc Hề Đoan Vân đang đứng ở cách đó không xa chờ chính mình, tùy tay đem Thiên Ti Đằng cùng Ma Long lên, liền triều hắn đi đến.

Mười lăm phút sau.

Một tòa khí phái lại xa hoa lâu đài xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt, lúc này đứng ở lâu đài bên ngoài, hắn có chút gần hương tình khiếp, rồi lại không dám cất bước. Hiện giờ hắn thức tỉnh rồi Dực Ma tộc huyết mạch, rõ ràng mà cảm nhận được lâu đài này trung có một cái cùng hắn có tương đồng huyết mạch người.

Không cần phải nói, người nọ nhất định là hắn mẫu phụ.

Nghĩ đến lần đầu tiên thấy sinh hạ chính mình người, Tiêu Lăng Hàn trong lòng thấp thỏm, phía trước thấy Tiêu Thiên Lộ, Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao đều không có như vậy tâm tình.

Đi vào lâu đài Bạc Hề Đoan Vân phát hiện Tiêu Lăng Hàn cư nhiên không có đi theo, quay đầu lại nhìn lại, thấy hắn còn đứng ở cửa do dự không trước.

Hơi chút tưởng tượng, Bạc Hề Đoan Vân liền biết Tiêu Lăng Hàn vì sao không đi rồi.

Duỗi tay hướng hắn vẫy vẫy, cũng kêu: “Lăng Hàn.”

Căng da đầu đi đến Bạc Hề Đoan Vân trước mặt, Tiêu Lăng Hàn lược hiện khẩn trương, “Ông ngoại.”

Duỗi tay nhẹ nhàng vỗ vỗ vai hắn, Bạc Hề Đoan Vân ảm đạm nói: “Ngươi không cần khẩn trương, ngươi mẫu phụ hiện tại đáp lại không được ngươi.”

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn còn đang suy nghĩ, Bạc Hề Thiên Lạc có phải hay không không biết chính mình tới, cho rằng ông ngoại bọn họ là tưởng cho hắn một kinh hỉ, xem ra là chính mình tưởng sai rồi.

"Mẫu phụ là xảy ra chuyện gì sao?" Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói.

"Xác thật ra điểm sự, đợi chút ngươi nhìn thấy người sau, chúng ta lại nói. Đi thôi!"

Hai người cùng triều lâu đài tận cùng bên trong nhà ở đi đến.

Chỉ là càng là hướng trong đi, độ ấm liền càng thấp, Tiêu Lăng Hàn có loại tới rồi Hàn Tuyết Thành ảo giác.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 684

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 684 hồn phách không được đầy đủ

Thực mau ở bọn họ trước mặt xuất hiện một phiến môn, Bạc Hề Đoan Vân tiến lên đẩy cửa ra, trong phòng mặt hàn khí phô diện mà đến.

Mới vừa đi vào nhà trung, liền thấy Thân Đồ Khinh Dao ngồi ở mép giường, mà trên giường đang nằm một người.

Thân Đồ Khinh Dao nghe thấy thanh âm, quay đầu nhìn thấy là Tiêu Lăng Hàn hai người, nàng lập tức hô: "Tiểu Lăng Hàn, ngươi đã đến rồi."

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn có chút biệt nữu mà gọi một tiếng: "Bà ngoại."

Ông ngoại đều kêu, cũng không kém một cái bà ngoại.

Rốt cuộc nghe được Tiêu Lăng Hàn kêu chính mình, Thân Đồ Khinh Dao cao hứng về phía hắn vẫy tay, "Ân, mau tới đây, đây là ngươi mẫu phụ."

Vài bước đi vào mép giường, Tiêu Lăng Hàn liền thấy trên giường nằm người lớn lên tuấn mỹ vô trù, là hắn trong trí nhớ bộ dáng. Lần đầu tiên thấy chân nhân, người này cùng hắn huyết mạch tương liên người, hắn đột nhiên cảm giác chính mình đôi mắt chua xót khó chịu.

Lấy lại bình tĩnh, mới đem loại này khó chịu tâm tình áp chế đi xuống.

Lại định nhãn nhìn về phía trên giường người, chỉ thấy đối phương tuấn mỹ trên mặt, ở giữa mày chỗ cư nhiên có xuyến ký hiệu.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn đồng tử co chặt, bật thốt lên nói: "Chú phù,"

"Lăng Hàn biết chú phù?" Bạc Hề Đoan Vân kinh ngạc nói.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Biết, mẫu phụ như thế nào sẽ trung chú phù?"

Bạc Hề Đoan Vân thở dài, ngồi vào một bên trên ghế, mới chậm rãi bắt đầu giảng thuật: "Ở sinh ngươi thời điểm, Thiên Lạc bị người đánh lén, bị trọng thương. Cũng là ở khi đó hắn lưu huyết, bị đánh lén người của hắn thấy, do đó biết được hắn là Ma tộc người."

"Sau lại hắn lại mang theo ngươi đi hạ giới, chờ ba năm sau khi trở về, vết thương cũ tái phát. Mà hắn ăn chữa thương đan dược bị người động tay chân, không biết khi nào liền té xỉu ở trong phòng. Vừa mới bắt đầu chúng ta đều cho rằng hắn là đang bế quan, cũng là sau lại qua ba tháng chúng ta tới xem hắn khi, mới phát hiện hắn hôn mê bất tỉnh."

“Lại ở hắn giữa mày chỗ nhìn đến một chuỗi ký hiệu, ta tìm đọc Ma tộc điển tịch, mới biết được đó là chú phù.”

“Có thể tưởng tượng muốn giải chú phù, yêu cầu nguyền rủa chi hoa.”

“Mấy năm nay, ta không sai biệt lắm đem Tiên Vực, Yêu vực cùng Ma Vực đều tìm khắp, cũng không tìm được một gốc cây nguyền rủa chi hoa.”

Nguyên lai năm đó ở sinh chính mình thời điểm, còn đã xảy ra như vậy sự.

Xem ra Tiêu gia có chút người thật là đáng chết!

Tiêu Lăng Hàn trong mắt sát ý chợt lóe lướt qua.

Tiện đà hắn nói: “Ta có nguyền rủa chi hoa.”

“Cái gì?” Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao đều kinh từ trên ghế đứng lên.

“Ta nói ta có nguyền rủa chi hoa.” Tiêu Lăng Hàn lặp lại một lần.

Phía trước vẫn luôn biểu hiện đoan trang lại ít khi nói cười Bạc Hề Đoan Vân kích động mà bắt lấy thê tử tay, “Thật tốt quá, Thiên Lạc được cứu rồi.”

Thân Đồ Khinh Dao đồng dạng thực kích động, “Đúng vậy, thật tốt quá.”

Kế tiếp Tiêu Lăng Hàn liền bắt đầu vì Bạc Hề Thiên Lạc trị liệu, cũng may mắn hắn thăng cấp tới rồi Tiên Đế cảnh. Bằng không hắn luyện chế ra tới thuốc mỡ chỉ có thất cấp, nếu là như vậy căn bản giải không được Bạc Hề Thiên Lạc trung “Nguyền rủa.”

Mười ngày sau.

Sáng sớm Tiêu Lăng Hàn ba người liền đứng ở Bạc Hề Thiên Lạc trước giường, khẩn trương mà nhìn nằm ở trên giường hắn.

Lúc này hắn giữa mày đã không có chú phù.

Một canh giờ sau, trên giường người không có phản ứng.

Hai cái canh giờ sau, trên giường người như cũ không có phản ứng.

Ba cái canh giờ sau, trên giường người vẫn là không có bất luận cái gì phản ứng.

Thấy vậy, Thân Đồ Khinh Dao lòng tràn đầy mất mát, thấp giọng lẩm bẩm nói: “Tại sao lại như vậy?”

Bạc Hề Đoan Vân nhíu mày nói: “Không nên a!”

Tiêu Lăng Hàn cũng là lòng tràn đầy nghi hoặc.

Theo lý thuyết Bạc Hề Thiên Lạc chú phù đã giải, người khác hẳn là đã tỉnh mới là.

Nhưng vì sao chậm chạp không thấy hắn tỉnh lại đâu?

Tiến lên một bước, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đáp ở cổ tay của hắn thượng, một cổ thuần khiết ma khí tiến vào hắn trong cơ thể, bắt đầu kiểm tra hắn thân thể.

Càng là kiểm tra, Tiêu Lăng Hàn mày nhăn càng chặt, rõ ràng Bạc Hề Thiên Lạc thân thể đã mất bệnh nhẹ, như thế nào sẽ không tỉnh lại đâu?

"Như thế nào?" Bạc Hề Đoan Vân khẩn trương hỏi.

"Mẫu phụ thân thể khỏe mạnh, cũng không có không đúng chỗ nào." Tiêu Lăng Hàn đáp.

"Nếu khỏe mạnh, vì sao người khác không tỉnh lại đâu?" Bạc Hề Đoan Vân như là đang hỏi Tiêu Lăng Hàn, lại như là đang hỏi chính mình.

Đột nhiên hắn đứng lên, "Ta lại đi nhìn xem Ma tộc điển tịch, xem có hay không địa phương nào xem để sót."

Thân Đồ Khinh Dao vội vàng công đạo nói: "Ngươi dứt khoát đem điển tịch lấy lại đây, làm Lăng Hàn cũng nhìn xem."

"Hành, ta đi một chút sẽ về."

Mười lăm phút sau, Bạc Hề Đoan Vân đi mà quay lại.

Hắn đem điển tịch đưa cho Tiêu Lăng Hàn, "Lăng Hàn, ngươi trước xem."

Kỳ thật không cần xem, Tiêu Lăng Hàn cũng biết, điển tịch thượng ghi lại không có sai. Bởi vì phía trước Bạc Hề Đoan Vân nói phương pháp, cùng hắn trong trí nhớ phương pháp giống nhau như đúc.

Bất quá hắn vẫn là kết quả điển tịch xem xét lên.

Một lát sau, hắn khép lại điển tịch, "Giống nhau, ông ngoại nhớ không lầm."

"Nếu nhớ không lầm, ngươi mẫu phụ vì sao lại không tỉnh? Chẳng lẽ còn có cái gì quan trọng bước đi, điển tịch thượng không ghi lại." Thân Đồ Khinh Dao không cấm suy đoán nói.

Nhất thời, trong phòng ba người ai cũng không nói chuyện.

Từ buổi sáng chờ đến buổi tối, chờ tới lại là công dã tràng vui mừng.

Ngoài cửa sổ ánh trăng chậm rãi bò lên trên trời cao, sáng tỏ ánh trăng từ cửa sổ chiếu vào trong phòng.

Ánh trăng chiếu vào ba người trên người, chiếu ra ba người khó coi sắc mặt.

Tiên giới sở hữu luyện đan tri thức Tiêu Lăng Hàn cơ hồ đều nắm giữ, nhưng lại không có một loại có thể giải thích Bạc Hề Thiên Lạc hiện tại loại tình huống này.

Đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền đứng lên.

Hắn này vừa động, chọc mặt khác hai người đều nhìn về phía hắn.

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: “Ta đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng, ta phải trước giúp mẫu phụ kiểm tra một chút mới biết được.”

“Hảo, ngươi mau đi kiểm tra.” Thân Đồ Khinh Dao vội vàng đáp, nói chuyện, nàng cũng đi theo đứng lên.

Một bên Bạc Hề Đoan Vân đồng dạng đứng lên.

Đi vào mép giường, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp mở ra linh nhãn.

Thực mau hắn liền phát hiện Bạc Hề Thiên Lạc linh hồn không được đầy đủ.

Người có ba hồn bảy phách.

Nhưng hôm nay Bạc Hề Thiên Lạc chỉ còn lại có một hồn một phách, còn lại hồn phách đi đâu nhi?

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem chính mình phát hiện, cấp Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao hai người nói.

“Lăng Hàn, ý của ngươi là nói Thiên Lạc còn có hồn phách không thấy?” Bạc Hề Đoan Vân không xác định mà dò hỏi.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: “Là. Ta ở mẫu phụ trên người không có nhìn đến còn lại hai hồn sáu phách, phòng này cũng không có. Theo lý thuyết hắn là ở trong phòng ra sự, kia hắn mất đi hồn phách hẳn là liền ở trong phòng mới đúng. Nhưng hôm nay trong phòng không có……”

Thân Đồ Khinh Dao tiếp nhận lời nói: “Tiểu cháu ngoại, chiếu ngươi nói như vậy, Thiên Lạc có Tiên Đế cảnh thực lực, hồn phách của hắn không dễ dàng như vậy bị đánh tan, thậm chí còn chạy ra thân thể. Trừ phi……”

“Nhân vi!” Tiêu Lăng Hàn cùng Bạc Hề Đoan Vân đồng thời nói.

Nghĩ đến này khả năng, trong phòng ba người trong mắt đều hiện lên một mạt sát khí.

“Đến tột cùng sẽ là ai?” Bạc Hề Đoan Vân tức giận nói.

“Có thể hay không là Tiêu gia người làm?” Thân Đồ Khinh Dao suy đoán nói.

“Tiêu gia?” Bạc Hề Đoan Vân trong mắt hiện lên một mạt sát ý, tiện đà lại lắc đầu: “Hẳn là không phải Tiêu gia người làm, phía trước Tiêu gia người dám đối Thiên Lạc ra tay, là không biết hắn là thân phận. Ở ta ra mặt sau, Tiêu gia liền không cái kia lá gan còn dám lỗ mãng.”

“Nếu không phải Tiêu gia, kia sẽ là ai?” Thân Đồ Khinh Dao nỉ non nói.

“Hách Liên gia.” Tiêu Lăng Hàn chậm rãi phun ra ba chữ.

Bạc Hề Đoan Vân hỏi: “Hách Liên gia là lánh đời gia tộc?”

“Không phải, Hách Liên gia ở Thiên Thịnh Tiên Vực, coi như là một cái đại thế gia, có Tiên Tôn cảnh cường giả tọa trấn.” Theo sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem

hắn hiểu biết đến về Hách Liên gia, cùng với nguyền rủa chi hoa sự nói cho hai người.

“Lăng Hàn, nghe ngươi nói như vậy, Hách Liên gia thực lực giống như không phải rất mạnh. Nhưng nếu là không cường nói, bọn họ như thế nào có thể bắt tay duỗi đến ta Ma Vực tới?” Bạc Hề Đoan Vân nhíu mày nói.

“Cho nên, ta hoài nghi Hách Liên gia sau lưng có một cổ thế lực.” Nói tới đây, Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo quang.

Thấy hắn như vậy, Thân Đồ Khinh Dao suy đoán nói: “Tiểu Lăng Hàn, ngươi có phải hay không có hoài nghi đối tượng?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, chậm rãi phun ra ba chữ: “Thiên Đạo Tông!”

Bị hắn như vậy vừa nhắc nhở, Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao đều cảm thấy Hách Liên gia sau lưng thế lực, tám chín phần mười chính là Thiên Đạo Tông.

Năm đó Tiêu Lăng Hàn có thể phá vỡ phi thăng thông đạo đồn đãi chính là Thiên Đạo Tông làm.

Thiên Đạo Tông thực lực không cường, nhưng như cũ làm Tiên giới khắp nơi thế lực kiêng kị, chính là bởi vì bọn họ về điểm này biết bói toán bản lĩnh.

Kỳ thật muốn diệt Thiên Đạo Tông người không ở số ít, chỉ là ai cũng không cái nào lá gan mở đầu, liền sợ Thiên Đạo Tông không bị diệt, ngược lại đem chính mình đáp đi vào.

Bạc Hề Đoan Vân nhìn thoáng qua trên giường người, trong mắt tràn đầy đau xót. Năm đó hắn khỏe mạnh nhi tử đi một chuyến Tiên Vực, trở về liền làm cho cả người là thương.

Thu hồi trong mắt bi thống, hắn hỏi: “Lăng Hàn, chúng ta đây nên như thế nào mới có thể cứu Thiên Lạc?”

Suy tư một lát, Tiêu Lăng Hàn đáp: “Có thể thử chiêu hồn. Nhưng ta sợ đối phương đem mẫu phụ hồn phách vây ở cái gì khí cụ, đến lúc đó hồn phách chiêu không trở lại không nói, còn sẽ rút dây động rừng.”

Trong phòng ba người lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

Ngoài cửa sổ chân trời chậm rãi lộ ra một mạt bụng cá trắng, thái dương theo sát lộ ra một chút đỏ bừng, theo sau ánh sáng mặt trời chiếu vào phòng.

Đột nhiên, vẫn luôn chưa động Bạc Hề Đoan Vân nhìn về phía một bên thê tử, “Ta đi chuẩn bị một chút, một tháng sau chúng ta đi Tiên Vực.”

Thân Đồ Khinh Dao gật gật đầu: “Hảo!”

Bị thương hắn nhi người, nàng một cái đều sẽ không bỏ qua.

Thấy Bạc Hề Đoan Vân muốn đi ra ngoài, Tiêu Lăng Hàn vội vàng hỏi: "Ông ngoại, bà ngoại, các ngài hai người hiện tại là cái gì tu vi?"

Hắn thấy hai người tư thế rõ ràng là muốn đi Tiên Vực làm sự tình.

Nhân tộc giấu ở âm thầm cao thủ cũng không ít.

Nói như thế nào, này hai người đều là hắn thân nhân, ăn cái gì đều không thể làm người một nhà có hại.

Thân Đồ Khinh Dao nói tiếp nói: "Lăng Hàn ngươi yên tâm, ở Tiên giới, trừ bỏ ta, không có người là ngươi ông ngoại đối thủ. Chẳng sợ Long tộc kia lão đầu long, cũng là ngươi ông ngoại thủ hạ bại tướng."

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Muốn thật đánh lên tới, bà ngoại tuyệt đối không phải ông ngoại đối thủ, ông ngoại không chỉ có có Ám linh căn, vẫn là lôi linh căn.

Bất quá, nghe bà ngoại trong lời nói ý tứ, ông ngoại hiện giờ tu vi hẳn là đã là nửa bước thần.

Nếu ông ngoại đều là nửa bước thần, kia bà ngoại hẳn là cũng là nửa bước thần tu vi.

Hai người chỉ sợ là chờ phi thăng thông đạo một hồi, liền sẽ rời đi Tiên giới.

Không nghĩ tới hắn cư nhiên có như vậy cường đại hai cái chỗ dựa!

Nói như vậy lên, hắn cũng coi như là tu tam đại, tu nhị đại.

Nhưng hắn vì cái gì đi chính là tu một thế hệ lộ?

Hơn nữa, hắn đã ở tu một thế hệ trên đường một đi không trở lại.

Hiện giờ ông ngoại, bà ngoại vội vã đi Tiên Vực, nhưng hắn hiện tại vừa mới thăng cấp Tiên Đế cảnh, muốn tăng lên tu vi yêu cầu khổng lồ năng lượng.

Nếu là liền lấy hắn Tiên Đế cảnh tu vi sợ là khởi không đến cái gì tác dụng, ngược lại là trói buộc.

Hiện giờ quan trọng nhất chính là tăng lên tu vi.

Hiện tại hắn thân ở Ma Vực, không có khả năng bang nhân luyện đan tới kiếm lấy tu luyện tài nguyên.

Kia…… Nên làm thế nào cho phải?

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn trong tay nhiều ra một bộ bản đồ.

Này trương bản đồ đúng là hắn lúc trước ở Lạc Thiên bí cảnh, cùng một vị Ma tộc người trao đổi đến tới.

Thấy Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm thứ gì đang xem, Thân Đồ Khinh Dao tò mò mà thấu lại đây: "Đây là cái gì?"

“Một trương tàng bảo đồ. Bà ngoại biết trên bản vẽ họa chính là địa phương nào sao?” Tiêu Lăng Hàn chỉ vào đồ trung một chỗ hỏi.

“Kỳ thật ta đối Ma Vực cũng không thục, mỗi lần đi nơi nào đều là từ ngươi ông ngoại mang theo ta. Hơn nữa ta có phi thiên ma tước, mặc kệ ta đi nơi nào, nó đều biết trở về lộ.”

“Kia ngài lúc trước là như thế nào tìm được ta?” Tiêu Lăng Hàn hiếu kỳ nói.

“Có nó!” Nói, Thân Đồ Khinh Dao lấy ra một khối màu đỏ cục đá.

Lúc này, kia tảng đá chính phát ra hồng quang.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 685

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 685 Tiên Tôn huyệt mộ 1

Nhìn quen mắt cục đá, Tiêu Lăng Hàn bừng tỉnh nói: “Tìm thân thạch.”

Thân Đồ Khinh Dao gật gật đầu: “Không tồi.”

Tiêu Lăng Hàn im lặng.

Làm nửa ngày, chính mình bà ngoại là một cái mù đường!

Hắn chỉ vào bản đồ nói: “Ta tính toán đi nơi này nhìn xem.”

Thân Đồ Khinh Dao đề nghị nói: “Nếu không chúng ta đi bên ngoài tìm cái quen thuộc lộ người cùng đi?”

Chúng ta?

Nghe bà ngoại ý tứ nàng giống như cũng phải đi.

Nếu là nàng đi theo đi, kia chính mình còn rèn luyện cái gì?

Còn không bằng liền đãi ở lâu đài.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn vội vàng cự tuyệt: “Không cần, ta tính toán đi tìm ta kia hai cái bằng hữu cùng nhau.”

“Vậy được rồi! Nếu là gặp được không đối phó được người, ngươi liền đem ta phía trước cho ngươi lệnh bài, lấy ra tới cấp đối phương xem.” Thân Đồ Khinh Dao dặn dò nói.

Cáo biệt Thân Đồ Khinh Dao, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đi tìm Sở Mục Thần hai người.

Chỉ là đương Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở bọn họ hai người cư trú lâu đài nhỏ trước mặt khi, nơi đó chính vây quanh không ít xem náo nhiệt người.

“Ta mặc kệ, dù sao hắn đem ta muội muội đả thương, không cho cái cách nói, chúng ta không quay về.” Một cái ngang ngược vô lý nam tử thanh âm truyền ra.

“Nếu không phải ngươi muội muội chủ động khiêu khích, Thiên Thịnh sao có thể sẽ ra tay.” Đây là Sở Mục Thần thanh âm.

“Ta muội muội chỉ nói hắn hai câu, lại không có động thủ, nhưng hắn lại đối ta muội muội hạ sát thủ.”

Tiêu Lăng Hàn thần thức đảo qua liền nhìn đến nói chuyện người, là một người Tiên Vương lúc đầu nam tử, ở bên cạnh hắn còn có một người nằm trên mặt đất

hôn mê bất tỉnh nữ tử.

Này hai người hẳn là chính là phía trước Sở Mục Thần nói ái tìm việc người.

Hắn triều đám người đi đến.

Cảm giác được một cổ hàn khí đánh úp lại, vây xem người tự động cho hắn nhường ra một cái lộ.

Thực mau, hắn liền nhìn đến vẻ mặt phẫn nộ Ân Thiên Thịnh đang bị Sở Mục Thần che ở phía sau, Sở Mục Thần bản nhân cũng là âm trầm một khuôn mặt.

Nhìn thấy là hắn đã đến, Sở Mục Thần hai người trên mặt biểu tình đều hòa hoãn một chút.

Không đợi hai người mở miệng, Tiêu Lăng Hàn lại hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Nghe hắn hỏi, Ân Thiên Thịnh như là tìm được rồi người tâm phúc, lập tức cáo nổi lên trạng: "Tên kia nói ta không xứng cùng Mục Thần ở bên nhau, nói ta thô lỗ, còn nói ta là cái nam nhân, không thể vì Mục Thần……"

Không đợi Ân Thiên Thịnh nói xong, Sở Mục Thần lập tức đánh gãy hắn nói, "Thiên Thịnh, đừng nói nữa, cuộc đời này ta trừ bỏ ngươi, sẽ không cùng mặt khác bất luận kẻ nào ở bên nhau."

Ân Thiên Thịnh: "Nhưng ngươi nãi nãi…… Còn có……"

Sở Mục Thần: "Ngươi mới là cùng ta cộng độ cả đời người, bọn họ cái gì đều không phải."

Nghe xong hai người đối thoại, khởi điểm nói chuyện nam tử tức giận nói: "Biểu đệ, ngươi ở nói bậy gì đó, Thiến Nhi chính là cô nãi nãi chỉ định cho ngươi nối dõi tông đường người được chọn."

Nghe xong mấy người đối thoại, Tiêu Lăng Hàn xem như hiểu rõ, Sở Mục Thần nãi nãi hẳn là ghét bỏ Ân Thiên Thịnh là cái nam nhân, không thể vì Sở Mục Thần sinh sản hậu đại. Cho nên đem trên mặt đất tên kia gọi là gì Thiến Nhi người, hứa cho Sở Mục Thần.

"Lại đây." Tiêu Lăng Hàn triều Ân Thiên Thịnh vẫy tay.

Ân Thiên Thịnh thành thật mà từ Sở Mục Thần phía sau đi đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

"Ngươi vì sao không nhất kiếm giết nàng?" Tiêu Lăng Hàn chỉ vào trên mặt đất nữ tử, hỏi Ân Thiên Thịnh.

Ân Thiên Thịnh đáp: "Nàng dù sao cũng là Mục Thần biểu muội, giết nàng không tốt lắm đâu? Lại nói, Ma Đô bên trong thành không cho phép tùy tiện giết người."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Tiếp tục hỏi: "Ngươi ở ra tay đánh nàng thời điểm, Mục Thần đang làm cái gì?"

Ân Thiên Thịnh: “Bị phụ thân hắn kêu đi.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, con ngươi tất cả đều là hàn mang, híp mắt nhìn về phía Sở Mục Thần.

Này rõ ràng chính là Sở Mục Thần thân nhân vì Ân Thiên Thịnh thiết bộ, Ân Thiên Thịnh là cái không đầu óc người, làm việc dễ xúc động, nhưng bằng Sở Mục Thần đầu óc không có khả năng không thể tưởng được.

Sở Mục Thần bị Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm, giữa trán ứa ra mồ hôi lạnh. Hắn trong lòng cũng thực bất đắc dĩ, một phương là hắn ái nhân, một phương là phụ thân hắn. Bọn họ vừa đến Ma Vực lúc ấy bị phụ thân không ít chiếu cố, hắn cùng Ân Thiên Thịnh thực lực có thể tăng trưởng nhanh như vậy, cùng phụ thân thoát không được quan hệ.

Hiện giờ hắn kẹp ở bên trong, thế khó xử.

Tiêu Lăng Hàn như thế nào nhìn không ra hắn do dự, chính là bởi vì nhìn ra tới, mới đối hắn rất là thất vọng.

Ân Thiên Thịnh cùng Sở Mục Thần một đường từ Tu chân giới phi thăng đến Tiên giới, hai người vẫn luôn ở bên nhau, lẫn nhau nâng đỡ, lẫn nhau làm bạn. Về sau bọn họ còn sẽ vẫn luôn ở bên nhau, tốt như vậy làm lựa chọn đề, không biết Sở Mục Thần vì sao sẽ do dự?

“Mục Thần, đương đoạn bất đoạn, tất chịu này loạn, đoạn mà không ngừng, tất có hậu hoạn. Chính ngươi hảo hảo ngẫm lại, Thiên Thịnh ta liền mang đi.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lãnh Ân Thiên Thịnh một cái thuấn di biến mất tại chỗ.

Lưu lại xem náo nhiệt mọi người mồm năm miệng mười mà nghị luận lên.

Chờ Sở Mục Thần phản ứng lại đây thời điểm, tại chỗ đã không có Tiêu Lăng Hàn hai người bóng dáng.

Năm ngày sau.

Yên tĩnh trong sơn cốc ngẫu nhiên truyền đến hai tiếng trầm thấp thú tiếng hô, đột nhiên sơn cốc trên không một con thất cấp ma nhạn chậm rãi bay qua.

Chỉ chốc lát sau, ma nhạn lại lui trở về.

Ma nhạn phía sau lưng thượng đang ngồi ba gã nam tử, trong đó một người gầy trơ cả xương nam tử, hắn cúi đầu nhìn nhìn phụ cận cảnh tượng, lại nhìn nhìn trong tay bản đồ. Ở phát hiện trên bản đồ đánh dấu địa phương chính là nơi này sau, hắn nịnh nọt mà đối một bên khoanh chân mà ngồi bạch y nam tử nói: “Tiền bối, ngài muốn tìm địa phương đã tới rồi.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi mở mắt ra, nhìn nhìn chung quanh cảnh tượng, phát hiện xác thật chính là hắn muốn tìm địa phương sau, ném cho nói

chuyện nam tử một quả không gian giới tử, lại duỗi tay một hút, nam tử trong tay bản đồ liền đến trong tay hắn.

Nghiêng đầu đối phía sau buồn không hé răng Ân Thiên Thịnh nói: "Chúng ta đi xuống."

Theo sau, hai người trực tiếp từ ma nhạn bối thượng phi thân mà xuống.

Mới vừa vừa rơi xuống đất, hai người thân mình trực tiếp hướng trong đất hãm đi xuống một đoạn.

Ân Thiên Thịnh theo bản năng liền tưởng hướng lên trên thoán, nào biết hắn bất động còn hảo, hắn này vừa động, cả người có hơn phân nửa cái thân mình đều hãm đi vào. Phát hiện động một chút, chìm xuống tốc độ liền càng nhanh sau, hắn ngốc đứng ở tại chỗ, không dám lại động một chút.

Phía trước còn ở giữa không trung khi, Tiêu Lăng Hàn chỉ là đại khái nhìn lướt qua mặt đất tình huống. Lúc ấy hắn nhìn đến chính là bị lá cây phủ kín mặt đất, căn bản sẽ không nghĩ đến lá cây phía dưới cư nhiên có một mảnh đầm lầy.

Càng muốn mệnh chính là ở bọn họ thân thể mới vừa tiếp xúc đến đầm lầy sau, đan điền giống như là bị phong ấn, căn bản sử không ra pháp thuật.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn chỉ là hai chân lâm vào đầm lầy, giương mắt liền nhìn đến Ân Thiên Thịnh đã hơn phân nửa cái thân thể đều rơi vào đầm lầy trung.

Phát hiện Tiêu Lăng Hàn đang xem chính mình, Ân Thiên Thịnh không cấm buồn bực nói: "Lăng Hàn, chúng ta đây là lọt vào ai thiết hạ rơi vào sao?"

"Có khả năng!"

"Ta đây liền an tâm rồi, ít nhất sẽ có người tới cứu chúng ta!"

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Ân Thiên Thịnh gia hỏa này tự hỏi phương thức quả nhiên độc đáo.

Gọi ra Thiên Ti Đằng, Tiêu Lăng Hàn dùng sức đem Thiên Ti Đằng ném tới đầm lầy bên ngoài trên đất trống.

Thiên Ti Đằng đón gió mà trường.

Nhìn đến Thiên Ti Đằng, Ân Thiên Thịnh một phách đầu óc, "Ta như thế nào đem gia hỏa này cấp quên mất. Lăng Hàn, ngươi làm Thiên Ti Đằng chạy nhanh đem ta kéo lên đi, lại đợi chút ta đầu đều phải bị bao phủ."

Nhìn tình huống của hắn xác thật không tốt lắm, Tiêu Lăng Hàn làm Thiên Ti Đằng đem bọn họ hai cái đồng thời cùng nhau kéo lên đi.

Được đến mệnh lệnh, Thiên Ti Đằng dây đằng điên cuồng mà sinh trưởng.

Một lát liền thấy hai căn dây đằng phân biệt hướng tới Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Thịnh hai người kéo dài qua đi, mắt thấy liền phải đạt tới hai người trước người khi, biến cố đẩu sinh.

Đầm lầy trung truyền đến một cổ hấp lực, đem Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Thịnh hai người trực tiếp hít vào đầm lầy phía dưới.

Dây đằng bắt cái không, Thiên Ti Đằng mê mang mà bồi hồi ở đầm lầy trên không, nó bộ dáng như là muốn đem Tiêu Lăng Hàn cấp tìm ra.

Mà đầm lầy đế lại là một khác phiên quang cảnh.

Một gian to rộng lại rộng thoáng thạch thất trung, trừ bỏ trung ương có một bộ hắc mộc quan, bốn phía trên vách tường được khảm dạ quang thạch, địa phương khác đều là trống không một vật.

Đột nhiên, thạch thất chính phía trên xuất hiện một cái lốc xoáy, ngay sau đó lưỡng đạo thân ảnh từ lốc xoáy trung rớt ra tới.

Sau đó chính là "Phanh, phanh" hai tiếng vang.

"A……" Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Thịnh hai người trực tiếp nện ở kia phó hắc mộc quan thượng, sau đó chảy xuống trên mặt đất.

Ân Thiên Thịnh duỗi tay sờ sờ chính mình mông, đau đến hắn không cấm mở miệng mắng một câu: "Ngọa tào!"

Bên kia Tiêu Lăng Hàn đã đứng lên, bắt đầu đánh giá bọn họ nơi địa phương.

Cái gì cũng chưa phát hiện, này gian thạch thất liền một phiến môn đều không có.

Cuối cùng, hắn đem tầm mắt đầu hướng hắc mộc quan.

Ân Thiên Thịnh cũng chạy nhanh đứng dậy, đứng ở Tiêu Lăng Hàn bên cạnh.

Thấy hắn cả buổi bất động, Ân Thiên Thịnh nhịn không được hỏi: "Muốn mở ra nhìn xem sao?"

"Ân." Vừa rồi Tiêu Lăng Hàn thử đem thần thức thẩm thấu tiến hắc mộc quan bên trong, muốn nhìn một chút bên trong đến tột cùng có cái gì.

Kết quả, tra xét đến một nửa, đã bị thứ gì cách trở.

Ân Thiên Thịnh đứng ở hắc mộc quan đỉnh chóp phương hướng, đôi tay đặt ở trên nắp quan tài, dùng sức đẩy.

Ách……

Hắc mộc quan nắp quan tài không chút sứt mẻ.

Thử rất nhiều lần đều là giống nhau kết quả.

"Vận khởi công pháp thử xem." Tiêu Lăng Hàn mở miệng nhắc nhở nói.

"Nga!" Vừa rồi ở bên ngoài đầm lầy không thể sử dụng ma khí, Ân Thiên Thịnh theo bản năng cho rằng nơi này cũng giống nhau.

Lúc này đây, nắp quan tài rốt cuộc bị hắn đẩy đến chậm rãi di động.

Chờ đem nắp quan tài đẩy ra nửa thước khoảng cách, Ân Thiên Thịnh liền ngừng lại.

Hai người đồng thời triều hắc mộc quan nhìn lại.

Chỉ thấy hắc mộc quan trung nằm một người, hắn có một đầu màu đỏ tóc, đỉnh đầu chiều dài hai cái giác, ăn mặc một thân màu trắng quần áo.

"Giác Ma tộc." Ân Thiên Thịnh nói, theo bản năng buột miệng thốt ra.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Nguyên lai đỉnh đầu có hai cái giác người là Giác Ma tộc, phía trước hắn ở Ma Đô trong thành nhìn thấy không ít.

Hắn còn không có cảm thán xong, hắc mộc quan trung người, bỗng nhiên liền mở một đôi màu đỏ tươi đôi mắt.

Bởi vì Tiêu Lăng Hàn hai người đều ở quan sát hắc mộc quan trung người, cho nên đối phương mở mắt ra, vừa lúc cùng bọn họ sáu mục tương đối.

"Xác chết vùng dậy!" Ân Thiên Thịnh kinh hô một tiếng.

Hai người triều lui về phía sau hai bước đồng thời, đều lấy ra kiếm, cảnh giác mà nhìn quan tài.

Ngay sau đó liền tên kia Giác Ma tộc nam tử vươn trắng nõn thon dài tay, đẩy ra đã bị Ân Thiên Thịnh mở ra một chút nắp quan tài.

Không biết đối phương là địch là bạn, hai người vẫn chưa dẫn đầu ra tay.

"Lạch cạch" một tiếng, nắp quan tài trực tiếp bị nam tử bạo lực đẩy đến trên mặt đất.

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Thịnh nhìn nhau liếc mắt một cái, xem ra đối phương không phải cái thiện tra.

Nam tử chậm rãi đứng dậy, sau đó cứng đờ mà quay đầu nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người, hắn sắc mặt như cũ trắng bệch, mặt vô biểu tình.

"Ta như thế nào cảm giác hắn giống như không có hô hấp?" Ân Thiên Thịnh nghiêng đầu, đối Tiêu Lăng Hàn nhỏ giọng nói.

"Người chết sao có thể có hô hấp?" Tiêu Lăng Hàn liếc mắt nhìn hắn.

"Chết, người chết còn có thể động?" Ân Thiên Thịnh chỉ vào nam tử, kinh hô.

"Đại kinh tiểu quái!"

Nam tử đem cổ vặn đến "Ca ca" vang, tiện đà trực tiếp bay ra hắc mộc quan, hướng tới Ân Thiên Thịnh công kích qua đi.

Nhìn đến triều chính mình phi phác lại đây nam tử, Ân Thiên Thịnh vội vàng lấy kiếm ngăn cản.

Mặc Thịnh Kiếm chém tử nam tử xuyên y phục thượng, chỉ là phát ra rất nhỏ "Sàn sạt" thanh, nam tử hoàn hảo không tổn hao gì. Ân Thiên Thịnh thấy chính mình luôn luôn thuận lợi kiếm, hôm nay cư nhiên gặp được đối thủ, hừng hực chiến ý bị kích phát rồi ra tới, dẫn theo kiếm liền triều nam tử chém tới.

Nam tử đôi tay vũ động, từng đóa màu đen hoa sen triều Ân Thiên Thịnh bay đi.

Những cái đó hoa sen là từ ma khí sở ngưng tụ, tu vi càng cao, ngưng tụ ra tới công kích liền sẽ càng lớn.

Nam tử tu vi ở Tiên Đế cảnh trung kỳ, nhưng hắn hiện tại đã chết, sở phát huy ra tới thực lực, cũng liền Tiên Đế lúc đầu bộ dáng.

Ân Thiên Thịnh giơ lên Mặc Thịnh Kiếm, hướng tới bay tới hoa sen nhất nhất chém tới.

"Phanh phanh phanh……" Hắn chỉ nghĩ hướng phía trước hướng, căn bản không nghĩ tới những cái đó hoa sen sẽ nổ mạnh. Cho nên, hắn cứ như vậy không hề dự triệu mà bị hoa sen nổ mạnh gây thương tích đến.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 686

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 686 Tiên Tôn huyệt mộ 2

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đỡ trán.

Ân Thiên Thịnh đánh nhau vẫn là giống ở Tu chân giới khi giống nhau, thích đi phía trước hướng, người khác đều dùng pháp thuật, hắn cố tình cầm kiếm muốn cùng người khác mặt đối mặt so chiêu.

Huống chi người khác tu vi còn so với hắn cao, cũng không biết hắn nơi nào tới dũng khí dẫn theo kiếm liền thượng.

“Chạm vào!” Ân Thiên Thịnh bị nện ở trên mặt đất.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay cách không nhẹ nhàng lôi kéo, liền đem Ân Thiên Thịnh kéo ly chiến trường.

Thấy chính mình công kích đối tượng không thấy, nam tử quay đầu triều Tiêu Lăng Hàn nhìn qua.

Tiêu Lăng Hàn phía sau lưng xương bả vai mọc ra một đôi cánh chim, đôi mắt biến thành màu tím đen, nam tử cứ việc sớm đã đã không có linh hồn, nhưng thân thể theo bản năng liền muốn quỳ xuống, đối Tiêu Lăng Hàn thần phục.

Chỉ vì Tiêu Lăng Hàn huyết mạch là Ma tộc trung hoàng tộc, là trước mắt Ma Vực sở hữu Ma tộc trung huyết mạch tối cao Ma tộc người. Phàm là Ma tộc người ở cảm nhận được hắn huyết mạch uy áp thời điểm, đều cầm lòng không đậu mà muốn quỳ xuống đất thần phục.

Liền ở nam tử sắp quỳ xuống khi, hắn hai mắt đột nhiên trở nên dại ra, rồi sau đó đột nhiên triều Tiêu Lăng Hàn chém ra một chưởng.

Đen nhánh sắc bàn tay càng lúc càng lớn, ở kia một chưởng loại tựa hồ có hủy thiên diệt địa năng lượng, Tiêu Lăng Hàn chỉ là thân mình chợt lóe, liền biến mất liền tại chỗ.

Nam tử cảm giác đến thấy hoa mắt, người khác liền bay ngược đi ra ngoài.

Tiêu Lăng Hàn đồng dạng triều nam tử đánh ra một chưởng, chỉ là hắn đem một chưởng này giấu ở không gian tường kép trung, nam tử căn bản không thấy được.

Bay ngược đi ra ngoài nam tử thực mau liền từ trên mặt đất bò lên. Vừa rồi bị Tiêu Lăng Hàn một chưởng, hắn giống như người không có việc gì.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, đối phương thế nhưng không có việc gì. Xem ra không chỉ có đối phương xuyên y phục là kiện bát cấp phòng ngự Ma Khí, ngay cả hắn thân thể cũng tương đương với bát cấp phòng ngự Ma Khí.

Lúc này, Ân Thiên Thịnh đã tự giác trốn đến một bên trong một góc, hắn nhưng không nghĩ bị hai người chiến đấu dư ba cấp lan đến gần.

Ở phát hiện nam tử thân thể cùng quần áo lực phòng ngự đều rất mạnh sau, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ngưng tụ ra một cái dùng sở hữu linh căn hợp thành viên cầu, sau đó đem viên cầu đẩy hướng nam tử.

"Oanh!" Kinh thiên động địa tiếng vang, quanh quẩn ở bên tai.

Nam tử sở trạm địa phương trực tiếp hãm đi xuống một cái hố to, mà nam tử bị tạc chia năm xẻ bảy.

Tiêu Lăng Hàn thả ra dị hỏa, đem trên mặt đất thịt nát toàn bộ thiêu hủy, miễn cho nhìn khiến cho người cảm thấy ghê tởm.

Một bên Ân Thiên Thịnh âm thầm nuốt khẩu nước miếng, vừa rồi kia một kích uy lực thực sự đại.

Chờ đem nam tử thi thể xử lý tốt, quay đầu lại liền thấy Ân Thiên Thịnh chính ngơ ngốc mà nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn triều hắn ném qua đi một lọ đan dược.

Ân Thiên Thịnh chạy nhanh duỗi tay tiếp nhận bình sứ, khen: "Lăng Hàn, ngươi thật là lợi hại!"

"Không tồi! Liền ngươi đều học được vuốt mông ngựa." Nói, Tiêu Lăng Hàn đi đến hắc mộc quan bên.

Liếc mắt một cái liền nhìn đến hắc mộc quan có năm sáu khối hồn lực tinh thạch, hơn nữa so với hắn phía trước ở Vân Lan bí cảnh được đến còn muốn hơn lần.

Khó trách hắn phía trước dùng thần thức nhìn không tới hắc mộc quan trung tình huống, nguyên lai là bởi vì có này đó hồn lực tinh thạch ở.

Đem sở hữu hồn lực tinh thạch thu hồi tới sau, tùy tay ném một viên cấp Ân Thiên Thịnh.

Nhìn đến một khối sáng long lanh đồ vật bay về phía chính mình, Ân Thiên Thịnh theo bản năng duỗi tay tiếp được.

Tiện đà hỏi: "Lăng Hàn, đây là hồn lực tinh thạch sao?"

"Là!"

"Oa, thật đúng là. Này viên có thể so ta phía trước gặp qua muốn rất tốt vài lần, ngươi thật sự muốn đem nó tặng cho ta?"

"Ngươi nếu là không cần, vậy còn trở về."

"Muốn muốn muốn, như thế nào không cần, thứ tốt ai cũng không ngại nhiều." Nói, Ân Thiên Thịnh chạy nhanh đem hồn lực tinh thạch thu lên.

Tiện đà hắn còn nói thêm: "Lăng Hàn, ta về sau dứt khoát trực tiếp đi theo ngươi, dù sao ta đều là thủ hạ của ngươi, về sau ngươi đi đâu nhi, ta liền đi chỗ nào."

Càng nói, hắn hai tròng mắt càng lượng.

Nghĩ thầm: Nếu là đi theo Tiêu Lăng Hàn, không chỉ có có đan dược ăn, quan trọng nhất chính là hắn thường xuyên làm thức ăn. Tuy rằng không phải chuyên môn vì hắn làm, nhưng hắn da mặt dày, có thể sấn điểm tới ăn.

Ân Thiên Thịnh ở trong lòng mỹ tư tư mà ảo tưởng.

Tiêu Lăng Hàn phun ra hai chữ: "Có thể!"

"A?" Ân Thiên Thịnh còn có chút ngốc.

Liền như vậy đồng ý?

Có phải hay không quá dễ dàng?

Không hề để ý tới ngốc đầu ngốc não Ân Thiên Thịnh, Tiêu Lăng Hàn thử đẩy một chút hắc mộc quan, quả nhiên cùng hắn trong tưởng tượng liếc mắt một cái thực trầm.

Quay đầu lại, nhìn về phía cái kia trong một góc ngồi liền không nghĩ lên người, hắn lạnh giọng mở miệng: "Nghỉ ngơi đủ rồi liền tới đây hỗ trợ."

"Ngươi là ở cùng ta nói chuyện?" Ân Thiên Thịnh duỗi tay chỉ vào chính mình hỏi.

"Nơi này trừ bỏ chúng ta hai người, chẳng lẽ còn có người thứ ba tồn tại?"

"Nga!, Ta lập tức tới."

Hai người cùng nhau vận khởi ma khí, đem hắc mộc quan hướng một bên đẩy đi.

Thực mau, hắc mộc quan phía dưới phát ra "Ca ca ca" tiếng vang.

Chờ hắc mộc quan dời đi, liền ở nó nguyên lai vị trí xuất hiện một cái đen nhánh thông đạo.

Duỗi tay một hút, trên tường một khối ánh huỳnh quang thạch liền đến Tiêu Lăng Hàn trong tay.

Ân Thiên Thịnh học theo, trong tay cũng cầm một khối ánh huỳnh quang thạch.

Chuẩn bị sẵn sàng, hai người liền một trước một sau triều trong thông đạo đi đến. Theo cầu thang đi xuống dưới không trong chốc lát, lộ chính là thẳng tắp về phía trước.

Lại đi rồi đại giai mười tới phút, bên tai vang lên "Tất tất tác tác" thanh âm.

Tiêu Lăng Hàn quay đầu lại đối Ân Thiên Thịnh nói: "Làm tốt chiến đấu chuẩn bị."

"Ân!"

Thực mau rậm rạp ma bọ cánh cứng xuất hiện ở hai người trong tầm mắt, mỗi chỉ cái đầu đều thành công người nắm tay như vậy đại. Những cái đó ma bọ cánh cứng thấy hai người, như là thấy mỹ vị đồ ăn, một tổ ong mà triều hai người bò tới.

Nhìn thấy một màn này, chỉ làm người cảm giác da đầu tê dại, chủ yếu là những cái đó ma bọ cánh cứng thật sự quá nhiều.

Thực mau "Leng keng leng keng" tiếng đánh, vang vọng tại đây hẹp hòi trong thông đạo.

Từng con ma bọ cánh cứng bị hai người kiếm chém thành hai đoạn, hai người xuất kiếm tốc độ càng lúc càng nhanh. Trên mặt đất chồng chất thi thể càng ngày càng nhiều, hai người đứng ở tại chỗ cơ hồ không có động quá, những cái đó ma bọ cánh cứng tre già măng mọc triều bọn họ vọt tới.

Mười lăm phút sau, tại chỗ không còn có tồn tại ma bọ cánh cứng.

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thả ra dị hỏa, đem trên mặt đất ma bọ cánh cứng toàn bộ thiêu hủy.

Nhìn ngộ hỏa liền châm ma bọ cánh cứng, Ân Thiên Thịnh hỏi: "Lăng Hàn, ngươi dị hỏa có phải hay không có thể đem ma bọ cánh cứng trực tiếp thiêu chết?"

"Đúng vậy!"

"Vậy ngươi vừa rồi như thế nào không cần dị hỏa, đem sở hữu ma bọ cánh cứng đều thiêu chết?"

"Ngươi không phải thích đánh nhau sao? Tự nhiên là phải cho ngươi cơ hội này."

"Ta là thích đánh nhau, nhưng ta……"

Tiêu Lăng Hàn cười như không cười mà nhìn Ân Thiên Thịnh, xem hắn kế tiếp muốn nói như thế nào.

Ân Thiên Thịnh từ nghèo.

Không biết nên nói như thế nào, hắn là thích cùng người đánh nhau, nhưng không thích cùng này đó vật nhỏ đánh. Nhưng ở gặp được nguy hiểm khi, căn bản sẽ không cho ngươi lựa chọn thời gian. Cho nên, mặc kệ hắn muốn nói cái gì, đều có vẻ tái nhợt lại vô lực.

Thấy hắn biên không đi xuống, Tiêu Lăng Hàn mới mở miệng giải thích nói: "Chỉ có chết đi ma bọ cánh cứng mới có thể ngộ hỏa tức châm, nếu là tồn tại ma bọ cánh cứng, muốn thiêu một hồi lâu mới có thể đem chúng nó đều thiêu chết."

Không đợi hắn nói chuyện, Tiêu Lăng Hàn nói tiếp: “Này đó đều là ma thú thường thức, không có việc gì ít đi tìm người luận bàn, nhiều nhìn xem này đó tri thức.”

“Ta đã biết.”

Ân Thiên Thịnh lập tức liền héo, hắn không thích đọc sách. Mỗi lần gặp được cái gì ma thú, đều là Sở Mục Thần cho hắn nói.

Hai người nghỉ ngơi một lát, tiếp tục hướng phía trước đi.

Non nửa cái canh giờ sau.

Một phiến cửa đá xuất hiện ở hai người trước mặt, cửa đá trên có khắc rậm rạp khắc văn, xem không hiểu người thấy chỉ biết cảm thấy hoa cả mắt, còn cảm giác đầu váng mắt hoa.

Hai người trước tiên ở cửa đá chung quanh tìm một vòng, không phát hiện có cơ quan linh tinh đồ vật.

Ân Thiên Thịnh giơ trong tay kiếm, nóng lòng muốn thử, “Lăng Hàn, làm ta trước tới thử xem.”

“Ân.” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, liền đứng ở một bên.

Mặc Thịnh Kiếm bị Ân Thiên Thịnh cao cao giơ lên, sau đó nhắm ngay cửa đá nhất kiếm chém tới. Kết quả kiếm khí rơi xuống cửa đá thượng, khắc văn đột nhiên sáng lên, đem hắn này nhất kiếm uy lực trực tiếp bắn ngược trở về.

Thấy vậy, Ân Thiên Thịnh chạy nhanh lắc mình trốn đến một bên đi.

“Oanh……” Vừa rồi hắn sở trạm nơi phía sau, bị kiếm khí tước xuống dưới một khối to cục đá.

“May mắn ta lóe mau.” Ân Thiên Thịnh vỗ ngực, thiếu chút nữa chính hắn phát ra công kích liền rơi xuống chính hắn trên người.

Biết cửa đá không thể lung tung công kích, Tiêu Lăng Hàn đi đến cửa đá trước, nghiêm túc quan sát khởi cửa đá mặt trên khắc hoạ khắc văn. Nhưng hắn nhìn nửa ngày chỉ cảm thấy cửa đá thượng khắc văn thâm ảo vô cùng, lấy hắn hiện tại học được khắc văn tri thức còn vô pháp phân tích.

Một bên Ân Thiên Thịnh ở Tiêu Lăng Hàn nhìn chằm chằm cửa đá xem thời điểm, liền đứng yên ở tại chỗ, không dám phát ra một chút thanh âm.

Một lát sau, Tiêu Lăng Hàn thu hồi ánh mắt.

“Ta muốn vào Long Ngọc không gian đem khắc văn thuật tăng lên đến bát cấp, trở ra. Ngươi liền ở chỗ này chờ ta.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền biến mất tại chỗ.

Ân Thiên Thịnh còn không có phản ứng lại đây, tại chỗ liền dư lại hắn một người.

Buồn bực hắn, ngồi ở ly cửa đá rất xa địa phương.

Mười ngày sau.

Liền ở Ân Thiên Thịnh nhàm chán cực kỳ khoảnh khắc, trước mắt đột nhiên nhiều ra hai đến thân ảnh. "Các ngươi rốt cuộc ra tới."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, liền đi cửa đá trước.

Thượng Quan Huyền Ý lại là nói: "Thiên Thịnh, đã lâu không thấy."

Ân Thiên Thịnh: "Đúng vậy, đã lâu không thấy. Huyền Ý, ngươi hiện tại cái gì tu vi?"

"Tiên Quân đỉnh."

"Các ngươi hai cái thật là quái vật, thật không biết các ngươi là như thế nào tu luyện."

"Ngươi nói ai là quái vật?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý trên tay xuất hiện một thốc màu đen ngọn lửa, hơn nữa ngọn lửa còn ở không ngừng biến hóa hình dạng.

Còn không có tới gần, Ân Thiên Thịnh liền cảm giác được kia trong ngọn lửa cực nóng, làm hắn cảm giác linh hồn của chính mình đều ở đau. Vì thế hắn vội vàng sửa miệng: "Thiên tài, ta nói các ngươi hai cái đều là thiên tài!"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, "Này còn kém không nhiều lắm."

Thấy Thượng Quan Huyền Ý thu hồi ngọn lửa, Ân Thiên Thịnh lau đem giữa trán không tồn tại mồ hôi lạnh.

Nghe nói Minh Vương Âm Hỏa nhưng cắn nuốt thế gian vạn vật, đặc biệt là linh hồn, hắn nhưng không nghĩ bị Minh Vương Âm Hỏa dính lên một chút.

Không hề trêu đùa Ân Thiên Thịnh, Thượng Quan Huyền Ý xoay người, liền thấy Tiêu Lăng Hàn đang ở cửa đá trên có khắc họa khắc văn. Hắn bộ dáng chuyên chú lại nghiêm túc, trên mặt biểu tình một mảnh túc mục.

Mười lăm phút sau, Tiêu Lăng Hàn ngừng tay thượng động tác, quay đầu lại nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Thịnh, "Các ngươi hai cái lại đây."

Chờ hai người đều đi tới, hắn mới nói tiếp: "Đợi chút cửa đá mở ra sau, các ngươi ở trước tiên vọt vào đi, ta chỉ có thể đem cửa đá mở ra một tức thời gian."

"Hảo."

Thấy hai người đều làm tốt chuẩn bị, Tiêu Lăng Hàn liền triều vừa rồi hắn khắc hoạ ra tới khắc văn thượng đưa vào một đạo ma khí.

Cửa đá ở ba người trước mặt lập tức hướng bên trái di động, chờ có thể thông qua một người thời điểm, Ân Thiên Thịnh cái thứ nhất vọt đi vào, Thượng Quan Huyền Ý theo sát sau đó, Tiêu Lăng Hàn cuối cùng một cái đi vào.

Ba người vừa đến bên trong, cửa đá "Oanh" một tiếng, lại lần nữa khép lại.

Còn không đợi ba người đánh giá bọn họ nơi địa phương, một chi chi mũi tên liền từ bốn phương tám hướng triều ba người phóng tới.

Ân Thiên Thịnh lập tức gọi ra Mặc Thịnh Kiếm, đem bắn tới trước mặt hắn mũi tên toàn bộ đánh rớt.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra bảo hộ chi thuẫn che ở Thượng Quan Huyền Ý trước mặt, mà chính hắn còn lại là đem Càn Khôn Cửu Lô lấy ra tới đặt ở trước mặt. Sau đó hai người xoay người liền thấy Ân Thiên Thịnh chính luống cuống tay chân mà ứng phó triều hắn phóng tới mũi tên.

"Leng keng leng keng" thanh âm không ngừng vang lên.

Qua một hồi lâu, bốn phía mới không có mũi tên bắn ra.

Ân Thiên Thịnh cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng chờ hắn xoay người khi, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn chính ôm hai tay trạm một bên nhìn hắn.

Nhìn nhìn lại hai người phía sau.

Hảo gia hỏa.

Này hai người phía sau đều có một cái đại gia hỏa bảo hộ bọn họ.

Liền hắn một người khổ bức mà huy nửa ngày kiếm.

U oán mà nhìn về phía hai người.

Này hai người thật quá đáng!

Bị Ân Thiên Thịnh thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm, Tiêu Lăng Hàn dường như không có việc gì mà thu hồi đan lô, bảo hộ chi thuẫn cũng bị hắn thu hồi phóng tới Thượng Quan Huyền Ý trong tay.

Theo sau hắn mới nói nói: "Nhìn xem ngươi dưới chân."

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 687

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 687 Tiên Tôn huyệt mộ 3

Ân Thiên Thịnh phản xạ có điều kiện nâng lên chính mình chân, trên mặt đất lập tức có cái nhô lên đồ vật bắn ra tới.

“Đây là cơ quan vũ % hề ｜ đoàn?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Hắn lại hỏi: “Cho nên, vừa rồi là bởi vì ta dẫm tới rồi cơ quan, những cái đó mũi tên mới có thể triều chúng ta phóng tới?”

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa gật gật đầu.

Ân Thiên Thịnh hiểu rõ, hậm hực nói: “Hành đi! Lần sau ta sẽ chú ý dưới chân.”

Nghĩ thầm: Khó trách này hai người muốn đứng ở một bên xem diễn, làm nửa ngày, bọn họ là phải cho chính mình một cái giáo huấn. Đợi chút hắn liền không đi đằng trước, đến lúc đó dẫm đến cơ quan người tổng không có khả năng vẫn là hắn!

Thượng Quan Huyền Ý đứng ở một phiến cửa đá trước, nhìn đến cửa đá thượng lại là khắc văn, lập tức triều Tiêu Lăng Hàn vẫy tay, cũng kêu: “Lăng Hàn, lại đây.”

Tiêu Lăng Hàn lập tức triều Thượng Quan Huyền Ý đi đến.

Nhìn đến lại là rậm rạp khắc văn, Tiêu Lăng Hàn có chút đau đầu mà đỡ trán.

Trong lòng không cấm suy đoán, vị kia Tiên Tôn cảnh cường giả có thể hay không là một người minh văn sư?

Cho nên, đối phương đây là ở tuyển đồ đệ.

Theo sau lại bị hắn phủ định.

Nếu là tuyển đồ đệ, vị này Tiên Tôn yêu cầu có phải hay không quá cao?

Chỉ vì cửa đá mặt trên khắc hoạ khắc văn, không có bát cấp khắc văn thuật trình độ, căn bản nhìn không ra những cái đó khắc văn đại biểu chính là có ý tứ gì.

Thấy Tiêu Lăng Hàn thu hồi ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: “Có thể cởi bỏ sao?”

“Có thể, yêu cầu mười lăm phút.”

“Hảo, ngươi chậm rãi giải, chúng ta chờ ngươi.”

Mười lăm phút sau.

Cửa đá bị Tiêu Lăng Hàn mở ra, Thượng Quan Huyền Ý cái thứ nhất vọt đi vào, Tiêu Lăng Hàn tiếp theo, Ân Thiên Thịnh cuối cùng một cái tiến vào.

Liền ở Ân Thiên Thịnh chính may mắn lần này không có mũi tên triều bọn họ phóng tới khi, đột nhiên cảm giác dưới chân có cái gì cộm hắn gan bàn chân.

Hắn đứng ở tại chỗ một cử động cũng không dám.

Tiêu Lăng Hàn tiếp tục khai cửa đá, nghiên cứu cửa đá thượng khắc văn.

Mà Thượng Quan Huyền Ý vừa quay đầu lại, liền thấy Ân Thiên Thịnh còn đứng ở cửa, "Thiên Thịnh, ngươi ngốc đứng ở nơi đó làm cái gì, mau tới đây."

Ân Thiên Thịnh lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn tươi cười, nghiêm nghị nói: "Ta cảm giác chính mình dưới chân có cái gì."

Hắn không nghĩ tới lần này chính mình đi rồi mặt, vẫn là tao ương!

Xem ra nơi này thạch thất trung cơ quan chính là vì hắn lượng thân đặt làm, bằng không vì sao Tiêu Lăng Hàn hai người cũng chưa dẫm đến quá, liền hắn một người dẫm tới rồi.

Hắn tuyệt không thừa nhận, là bởi vì chính mình mắt mù, không thấy lộ nguyên nhân.

Nghe xong Ân Thiên Thịnh nói, Thượng Quan Huyền Ý nhịn không được giơ tay đỡ trán, phía trước hắn tiến vào thời điểm, cũng là thiếu chút nữa liền dẫm đến kia đồ vật, bất quá may mắn là thiếu chút nữa.

Không nghĩ tới Ân Thiên Thịnh cái này nhị ngốc tử lại trúng chiêu.

Nói lần đầu tiên là không kinh nghiệm, không cẩn thận quan sát.

Nhưng này lần thứ hai…… Lại nên nói như thế nào?

Tiêu Lăng Hàn đều có thể thành công tránh đi, liền này nhị ngốc tử không có mắt.

Vừa rồi đại gia đi được cấp, muốn nhắc nhở khẳng định cũng không kịp.

Ai!

Nghẹn cười, Thượng Quan Huyền Ý đề nghị nói: "Vậy ngươi liền đứng ở nơi đó đừng nhúc nhích, trong chốc lát chờ Lăng Hàn mở ra cửa đá, làm hắn mang ngươi thuấn di đi vào."

Ân Thiên Thịnh uể oải đáp: "Hảo đi!"

Chờ Tiêu Lăng Hàn đem khắc văn khắc hoạ hảo, nghe xong Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật, cũng là dở khóc dở cười. Bất quá, hắn vẫn là ra tiếng cảnh cáo nói: "Thiên Thịnh, đi đường muốn trường đôi mắt. Ngươi nếu là lần thứ ba lại trúng chiêu, chúng ta đã có thể mặc kệ ngươi."

“Đã biết.” Ân Thiên Thịnh nhỏ giọng mà trả lời, hắn cũng không nghĩ trúng chiêu.

Thượng Quan Huyền Ý không có ma khí, cho nên hướng khắc văn trung đưa vào ma khí sự, vẫn là đến Tiêu Lăng Hàn tới làm.

Chờ cửa đá vừa mở ra, Thượng Quan Huyền Ý một cái lắc mình liền tiến vào bên trong thạch thất trung.

Mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là thuấn di đến Ân Thiên Thịnh bên người, lôi kéo hắn cánh tay, lại lần nữa thuấn di.

Mới vừa tiến vào thạch thất, ba người đều bị thình lình xảy ra nhiệt độ thấp, lãnh đánh cái rùng mình.

Vận chuyển công pháp, làm ma khí (tiên linh khí) tại thân thể trung du đãng một vòng, lập tức lại thích ứng nơi này độ ấm.

Tiến thạch thất Ân Thiên Thịnh liền nhìn chằm chằm dưới chân xem, rất sợ chính mình lại dẫm đến cơ quan.

Ba người hiện tại nơi thạch thất, cơ hồ là bên ngoài tam gian thạch thất gấp ba như vậy đại. Ở thạch thất tận cùng bên trong có một cái đài cao, mà trên đài cao có một ngụm thủy tinh quan, trong suốt thủy tinh quan làm ba người liếc mắt một cái liền nhìn đến thủy tinh quan bên trong cảnh tượng.

Chỉ thấy một người ăn mặc màu đen quần áo, diện mạo tuấn mỹ nam tử lẳng lặng mà nằm ở thủy tinh quan trung.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía thủy tinh quan trung người, suy đoán nói: “Hắn sẽ không chính là vị kia Tiên Tôn đi?”

“Hẳn là.” Tiêu Lăng Hàn một bên trả lời, một bên quan sát này gian thạch thất trung tình huống.

Thạch thất trung trừ bỏ thủy tinh quan cùng nam tử ngoại, ở thủy tinh quan mặt trên huyền phù một viên màu đen viên cầu. Mặt khác ở một bên trong một góc còn có bốn cái đại cái rương.

Ân Thiên Thịnh đồng dạng nhìn đến thạch thất trung cái rương, bất quá không có Tiêu Lăng Hàn mệnh lệnh, hắn nhưng thật ra thành thật mà đứng ở tại chỗ không có đi mở ra những cái đó cái rương.

“Trước nhìn xem những cái đó cái rương trung đều có cái gì.” Nói, Tiêu Lăng Hàn liền triều trong một góc cái rương đi đến.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Thịnh vội vàng đuổi kịp.

Cái rương thượng đồng dạng bị người dùng khắc văn phong ấn lên.

Lấy ra khắc văn bút, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu ở cái rương trên có khắc hạ cởi bỏ cái rương phong ấn khắc văn.

Mười lăm phút sau.

Cái rương bị mở ra, bên trong đều là ma tinh, hơn nữa tất cả đều là phẩm chất thượng thừa cực phẩm ma tinh.

Một bên Ân Thiên Thịnh thấy vậy, âm thầm nuốt khẩu nước miếng. Hắn tới Ma Vực lâu như vậy, lần đầu tiên nhìn thấy cực phẩm ma tinh, hơn nữa vẫn là nhiều như vậy.

Còn không đợi hắn xem cái đủ, "Bính" một tiếng, cái rương đã bị khép lại, hắn niệm niệm không tha mà thu hồi tầm mắt.

Thấy hắn như vậy, Thượng Quan Huyền Ý hài hước nói: "Thiên Thịnh, nước miếng chảy ra."

Ân Thiên Thịnh theo bản năng mà duỗi tay lau lau khóe miệng, cái gì đều không có, lập tức minh bạch chính mình đây là bị Thượng Quan Huyền Ý giễu cợt.

Trừng mắt nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, có nghĩ thầm muốn tìm hắn so so, rồi lại phát hiện chính mình giống như không phải đối thủ của hắn.

Bên kia, Tiêu Lăng Hàn đã mở ra cái thứ hai cái rương phong ấn.

Cái thứ hai trong rương trang như cũ là cực phẩm ma tinh.

Kế tiếp là cái thứ ba cái rương, bên trong vẫn là cực phẩm ma tinh.

"Không hổ là Tiên Tôn cảnh cường giả lưu lại đồ vật, cư nhiên có nhiều như vậy ma tinh!" Nói, Thượng Quan Huyền Ý lại đem ánh mắt chuyển hướng cuối cùng một cái rương, "Không biết nơi này trang có thể hay không vẫn là ma tinh?"

"Mở ra nhìn xem sẽ biết."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền thuần thục mà bắt đầu cởi bỏ cái rương phong ấn.

Chờ đem cái rương mở ra, phát hiện bên trong là ba cái hộp ngọc.

Tùy tay lấy ra một cái, Tiêu Lăng Hàn cởi bỏ hộp ngọc thượng cấm chế phong ấn. Hộp bị mở ra, một cổ làm nhân tâm quảng thần di hương khí chui vào ba người mũi gian.

"Thành đế ma hoa!" Ân Thiên Thịnh kinh hô một tiếng.

"Thành đế ma hoa? Đó là thứ gì?" Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói.

Ân Thiên Thịnh đem ánh mắt đầu hướng Tiêu Lăng Hàn, thấy hắn cũng là vẻ mặt mờ mịt, thầm nghĩ trong lòng: Nguyên lai còn có Tiêu Lăng Hàn không biết đồ vật!

Ngay sau đó, hắn liền giải thích nói: "Nếu là tu vi đạt tới Tiên Quân đỉnh, luyện hóa thành đế ma hoa, là có thể đột phá đến Tiên Đế cảnh."

Thành đế ma hoa.

Thành đế, tên nhưng thật ra rất chuẩn xác.

“Thiên Thịnh, có tiến bộ, cư nhiên nhận thức thiên tài địa bảo.” Thượng Quan Huyền Ý không quên khen nói.

Bị khích lệ, Ân Thiên Thịnh sờ sờ đầu, có chút ngượng ngùng mà nói: “Ta cũng là lần trước tham gia đấu giá hội, lúc ấy đấu giá hội thượng liền có một đóa thành đế ma hoa, cho nên ta mới biết được.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn muốn thu hồi lời nói mới rồi.

Khen sai rồi đối tượng.

“Cái này cho ngươi.” Tiêu Lăng Hàn đem hộp ngọc khép lại, thuận tay liền đem hộp ngọc đưa cho Ân Thiên Thịnh.

“Thật sự cho ta?” Ân Thiên Thịnh không có lập tức tiếp hộp ngọc, không xác định hỏi.

“Lăng Hàn đều đã đột phá Tiên Đế cảnh, thành đế ma hoa đối hắn vô dụng. Ngươi nếu là không cần, chúng ta đây liền đem nó đưa đi bán đấu giá.” Thượng Quan Huyền Ý buồn bã nói.

Kích động mà tiếp nhận hộp ngọc, Ân Thiên Thịnh lập tức bảo đảm nói: “Ta đây liền không khách khí, về sau các ngươi kêu ta hướng đông, ta tuyệt không hướng tây.”

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng mang cười: “Đây chính là chính ngươi nói, đừng hối hận.”

“Yên tâm, tuyệt không hối hận.” Ân Thiên Thịnh bảo đảm nói.

Thấy tức phụ nhi trong mắt hiện lên một đạo quang, Tiêu Lăng Hàn liền biết, Ân Thiên Thịnh kế tiếp sợ là muốn tao, phỏng chừng Thượng Quan Huyền Ý lại nghĩ tới cái gì chỉnh người điểm tử.

Chờ mở ra cái thứ hai hộp ngọc, phát hiện hộp bên trong như cũ là một đóa hoa. Chỉ là này đóa hoa bộ dáng là một cái tâm hình, hơn nữa này đóa hoa nhan sắc là màu đỏ tươi.

“Thế gian cư nhiên còn có loại này hình dạng hoa.” Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói.

“Ngươi thích, nó liền về ngươi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn liền đem hộp ngọc nhét vào Thượng Quan Huyền Ý trong tay.

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ.

Hắn liền nói này đóa hoa hình dạng kỳ quái, lại chưa nói hắn thích.

“Nó khẳng định cũng là cái gì bảo vật, ngươi đem nó cho ta, ta cũng không dùng được?”

“Có thể lưu trữ xem xét.” Tiêu Lăng Hàn tùy ý nói, dù sao hắn cũng không quen biết đây là cái gì.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng trừu trừu.

Mới vừa cầm lấy cái thứ ba hộp ngọc, Tiêu Lăng Hàn đang chuẩn bị mở ra, liền nghe Thượng Quan Huyền Ý nói: “Bên trong sẽ không vẫn là một đóa cái gì hoa đi?”

Vốn dĩ không phải, phỏng chừng bị hắn như vậy vừa nói, cũng sẽ là.

Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói: “Cảm ơn ngươi miệng vàng lời ngọc.”

Thượng Quan Huyền Ý cũng biết tự mình nói sai, chạy nhanh bổ cứu: “Ta vừa rồi chính là nói hươu nói vượn, hoàn toàn không tính.”

Hộp ngọc bị Tiêu Lăng Hàn mở ra, tam đôi mắt động tác nhất trí triều hộp nhìn lại.

Chỉ thấy hộp bên trong quả nhiên vẫn là một đóa hoa.

“Băng tinh lam.” Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói.

“Vận khí không tồi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn khép lại hộp ngọc, không khỏi phân trần mà đem hộp ngọc nhét vào Thượng Quan Huyền Ý trên tay.

“Đây là làm gì? Lăng Hàn, chính ngươi cũng có thể dùng.” Thượng Quan Huyền Ý biên nói, biên đem hộp ngọc còn cấp Tiêu Lăng Hàn.

Rất sợ Tiêu Lăng Hàn không thu, hắn nói: “Ta vừa rồi đã thu một đóa hoa, này đóa về ngươi. Chúng ta ba người một người một đóa, chính thích hợp.”

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: “Vừa rồi kia đóa hoa, trước mắt tới xem chỉ có thể xem xét. Ngươi đem băng tinh lam luyện hóa sau, hẳn là có thể đột phá đến Tiên Đế cảnh. Chúng ta hiện tại ở Ma Vực, khó được có thể gặp được một kiện ngươi có thể sử dụng trời cao tài địa bảo. Lại nói nơi này còn có tam rương ma tinh, ngươi nhưng không dùng được.”

Đồ vật nếu quyết định cấp Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn tự nhiên sẽ không thu hồi. Thấy hắn còn ở do dự, Tiêu Lăng Hàn nói tiếp: “Ngươi nếu là đột phá Tiên Đế cảnh, hẳn là là có thể thành công bố trí thời gian trận pháp, đến lúc đó đối kế hoạch của ta có trọng dụng.”

Nghe Tiêu Lăng Hàn nói như vậy, Thượng Quan Huyền Ý liền đem hộp ngọc thu lên. Nghĩ đến những cái đó ma tinh nếu như bị Tiêu Lăng Hàn toàn bộ hấp thu luyện hóa, ít nhất có thể đột phá hai cái tiểu cảnh giới.

Hắn liền nhìn về phía một bên Ân Thiên Thịnh, hỏi dò: “Thiên Thịnh, ma tinh đều về Lăng Hàn, ngươi không ý kiến đi?”

“Không ý kiến, không ý kiến, hoàn toàn không ý kiến.” Ân Thiên Thịnh vội vàng trả lời.

Hắn vốn dĩ liền không xuất lực, còn tịnh thiên thêm phiền.

Huống chi hắn đã có một đóa thành để ma hoa, khác hắn đã không xa cầu.

Chờ Tiêu Lăng Hàn đem trên mặt đất cái rương thu hồi tới sau, ba người lại đem ánh mắt chuyển hướng đài cao.

“Lăng Hàn, chúng ta là chuyển biến tốt liền thu, vẫn là đi lên nhìn xem?” Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa trả lời vấn đề này, ngược lại nói: “Thủy tinh quan thượng kia viên viên châu, là một người Tiên Tôn cảnh suốt đời tu vi sở ngưng tụ tinh hoa.”

Nghe nói lời này, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền minh bạch Tiêu Lăng Hàn ý tứ.

“Ta ở chỗ này chờ các ngươi.” Ân Thiên Thịnh tự giác kia đồ vật không phải hắn nên mơ ước, chủ động nói.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau triều đài cao đi đến.

Hai người đạt tới đài cao sau, lập tức triều thủy tinh quan đi đến.

Ngừng ở thủy tinh quan trước, Tiêu Lăng Hàn cũng không có lập tức duỗi tay đi lấy thủy tinh quan thượng viên châu.

Mở ra linh nhãn, hắn có thể rõ ràng mà nhìn đến thủy tinh quan cùng viên châu chi gian, có vô số căn nhìn không thấy tuyến đem chúng nó liền ở bên nhau.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 688

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 688 Tiên Tôn huyệt mộ 4

Muốn bắt được viên châu, đến trước đem những cái đó tuyến chặt đứt mới được.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là dùng ma khí ngưng tụ ra một cây đao, sau đó hướng tới những cái đó tuyến chém tới, chỉ là ma khí đao trực tiếp xuyên qua những cái đó tuyến, càng đừng nói chặt đứt.

Theo sau, hắn lại thử còn lại linh căn đối ứng tiên linh khí, thậm chí hợp thành tiên linh khí cũng thử qua, thần thức ngưng kết thành đao cũng thử qua, lại như cũ chém không đứt những cái đó tuyến.

Chỉ vì những cái đó tuyến, Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn mới có thể nhìn đến.

Cho nên, bên cạnh hắn Thượng Quan Huyền Ý chỉ nhìn đến hắn ngưng tụ ra đủ loại đao, ở không trung lung tung chém.

Thấy hắn rốt cuộc ngừng tay trung động tác, Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói: "Lăng Hàn, ngươi vừa rồi đang làm cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Vừa rồi quên cùng Thượng Quan Huyền Ý nói những cái đó tuyến sự, hắn sẽ không cho rằng chính mình là đầu óc động kinh đi?

Quay đầu đối thượng hắn cổ quái ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh giải thích.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn giải thích, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Ngươi là nói những cái đó tuyến đều là màu tím?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Ân."

"Màu tím…… Màu tím…… Thứ gì mới là màu tím?" Thượng Quan Huyền Ý lẩm bẩm nói nhỏ.

"Ta đã biết." Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nói.

"Cái gì ngươi đã biết?"

"Ta biết thứ gì là màu tím."

"Thứ gì?"

"Quên cùng ngươi, từ ta chân chính thức tỉnh Dực Ma tộc huyết mạch sau, ta huyết liền biến thành màu tím."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải, bên trái lòng bàn tay nhẹ nhàng một hoa, màu tím máu tươi lập tức xông ra.

“Thật đúng là màu tím.” Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói.

Tiêu Lăng Hàn lập tức bắt tay tâm toát ra huyết, dùng pháp thuật ngưng tụ thành một cây đao, lại thanh đao cắt về phía thủy tinh quan cùng viên châu chi gian những cái đó tuyến.

Lần này những cái đó tuyến dễ dàng đã bị cắt đứt.

Kỳ thật huyệt mộ chủ nhân lúc trước ở thiết kế thời điểm, tưởng chính là chỉ cần có người đi viên châu, tay liền sẽ bị cắt qua.

Nếu là người nọ là Dực Ma tộc, kia hắn huyết là có thể theo những cái đó tuyến chảy vào thủy tinh quan trung, đem thủy tinh quan trung linh hồn đánh thức; nếu là người nọ không phải Dực Ma tộc, viên châu không những không thể lấy không đi, ngược lại còn sẽ bị công kích.

Nhưng huyệt mộ chủ nhân trăm triệu không nghĩ tới, còn có Tiêu Lăng Hàn như vậy một cái dị loại. Hắn chẳng những có được linh nhãn, có thể nhìn đến những cái đó tuyến, còn có được Dực Ma tộc huyết mạch, có thể sử dụng huyết chặt đứt những cái đó tuyến.

Viên châu cùng thủy tinh quan chi gian liên tiếp bị cắt đứt sau, viên châu liền vuông góc đi xuống rớt.

Tiêu Lăng Hàn tay mắt lanh lẹ tiếp được viên châu.

Ngay sau đó, hắn liền cảm giác viên châu bên trong có vô số mênh mông năng lượng, triều hắn trong thân thể dũng đi.

Luồng năng lượng này tới mau lại hung mãnh, Tiêu Lăng Hàn đáy mắt hiện lên một đạo quang, vội vàng quay đầu đối Thượng Quan Huyền Ý nói: “Huyền Ý, đi, đến phía dưới đi, ta yêu cầu đả tọa tu luyện.”

“Hảo.” Thượng Quan Huyền Ý tuy rằng không biết đã xảy ra cái gì, nhưng hắn vẫn là không chút do dự mà đáp ứng.

Liền ở hai người tính toán triều đài cao hạ bay đi khi, bọn họ nơi đài cao lại bị một tầng kết giới bao phủ.

Ngay sau đó, bên tai vang lên nam tử mờ mịt lại hồn hậu thanh âm.

“Ha ha ha…… Nhiều năm như vậy qua đi, rốt cuộc làm bản tôn chờ tới rồi.”

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức mọi nơi nhìn xung quanh, thực mau hai người liền nhìn đến một đạo thân ảnh, từ bọn họ trước mặt thủy tinh quan trung phiêu ra tới.

“Vừa rồi là ngươi đang nói chuyện?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía nam tử hỏi.

Nam tử vốn là nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn đang xem, nghe tiếng, hắn quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý. Trên dưới đánh giá một phen Thượng Quan Huyền Ý, ngay sau đó hắn nhẹ "Di" một tiếng. Mới thấp giọng nói: "Cư nhiên là một con Băng Hỏa phượng hoàng."

Tiện đà hắn lại kinh ngạc nói: "Khó được, ngươi cư nhiên không có nổ tan xác mà chết."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

"Gặp qua tiền bối." Hai người đồng thời đối nam tử cung kính kêu.

Nam tử xua xua tay, "Không cần đa lễ."

Ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: "Tiểu bối, ngươi là là Dực Ma tộc hậu duệ, có thể đi vào nơi này, xem như chúng ta chi gian duyên phận. Ngươi nhưng nguyện bái bản tôn vi sư?"

Lời này như thế nào nghe như vậy quen tai?

Như thế nào đều muốn làm hắn sư tôn?

Hắn thoạt nhìn thực thiếu sư tôn sao?

Tiêu Lăng Hàn mày nhảy nhảy, bất động thanh sắc mà trả lời: "Đa tạ tiền bối nâng đỡ, vãn bối đã có sư tôn, cũng không có nghĩ tới sửa đầu người khác môn hạ."

Nam tử hừ lạnh nói: "Ngươi không nghĩ bái bản tôn vi sư, vì sao trong tay còn cầm bản tôn đồ vật?"

"Tiền bối, ngài nói chính là nó?" Tiêu Lăng Hàn giơ lên tay trái cầm viên cầu hỏi.

"Không sai!"

"Kia tiền bối như thế nào chứng minh nó chính là ngài?"

"Bản tôn đồ vật không cần chứng minh."

Nói xong, nam tử duỗi tay một hút.

Vốn dĩ hắn là tưởng đem viên châu hút vào trong tay, kết quả viên châu như là dính ở Tiêu Lăng Hàn trong lòng bàn tay giống nhau, căn bản không có phản ứng.

"Ngươi…… Ngươi thế nhưng đem nó nhận chủ." Nam tử chỉ vào Tiêu Lăng Hàn, tức muốn hộc máu mà quát.

"Không có a! Vãn bối vừa rồi thấy nó muốn rơi trên mặt đất, chỉ là tùy ý duỗi tay một tiếp, sau đó…… Cứ như vậy." Tiêu Lăng Hàn đầy mặt vô tội, hắn chỉ là lời nói thật lời nói thật.

Nam tử cười lạnh một tiếng, "Nếu ngươi đã đem nó nhận chủ, vậy trách không được bản tôn."

"Tiền bối, ngài muốn làm cái gì?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liên tục sau này lui.

"Hừ, làm cái gì? Bản tôn đợi nhiều năm như vậy, rốt cuộc chờ đến một cái Dực Ma tộc người đã đến, các ngươi nói bản tôn muốn làm cái gì?" Nam tử khóe môi treo lên tà mị cười, tràn đầy tham lam mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Tiền bối là tưởng đoạt xá vãn bối?" Tiêu Lăng Hàn híp mắt nhìn về phía nam tử, trong mắt hiện lên một chút hoảng hốt.

Nam tử tự nhiên là hắn thần sắc xem ở trong mắt, cười ha ha nói: "Không sai!"

"Ngươi mơ tưởng, ta sẽ không làm ngươi thực hiện được." Nói, Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý thối lui đến kết giới bên cạnh, gọi ra Mặc Hàn Kiếm, nhắm ngay kết giới nhất kiếm chém xuống.

Nhìn Tiêu Lăng Hàn động tác, nam tử khinh thường nói: "Thiếu làm vô dụng công, bản tôn dùng linh hồn lực ngưng kết ra tới kết giới, há là ngươi nho nhỏ Tiên Đế cảnh có thể phá vỡ."

"Ngươi sinh thời cũng bất quá mới Tiên Tôn cảnh tu vi, nói giống như chính mình thành thần giống nhau." Tiêu Lăng Hàn không phục mà hồi dỗi nói. Bộ dáng của hắn thoạt nhìn như là bị khí hôn đầu, ở hồ ngôn loạn ngữ.

"Hừ! Nếu không phải thế giới này bị phong ấn, bản tôn đã sớm thành thần." Nam tử oán hận nói.

Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng mắng to: Ngươi nha muốn đoạt xá liền nhanh lên, đừng lại dong dong dài dài.

Trong miệng lại nói nói: "Tiền bối muốn như thế nào mới bằng lòng phóng vãn bối hai người rời đi?"

"Muốn rời đi? Hắn có thể đi, ngươi lại không được." Nam tử một lóng tay Thượng Quan Huyền Ý, đối Tiêu Lăng Hàn nói.

Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà trừng mắt nam tử, nói tiếp nói: "Ngươi là tưởng ly gián chúng ta."

Nghe vậy, nam tử quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn vẻ mặt tức giận bộ dáng, trách trách cười quái dị nói: "Ngươi tưởng lưu lại bồi hắn? Bản tôn liền cố tình không bằng ngươi ý, bản tôn thích nhất xem các ngươi này đó đạo lữ, Y Y không tha, sinh ly tử biệt bộ dáng."

Nói xong, hắn khóe miệng lộ ra một mạt thị huyết cười.

Ngay sau đó, chỉ thấy Thượng Quan Huyền Ý phía sau kết giới đột nhiên khai một cái khẩu tử, sau đó hắn trực tiếp bị ném ra kết giới.

Mắt thấy chính mình muốn cùng mặt đất thân mật tiếp xúc, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp biến thành một con Hỏa phượng hoàng, nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, quay đầu lại tức giận mà nhìn về phía trên đài cao.

Một bên Ân Thiên Thịnh lại là mắt choáng váng, nhìn biến thành tiểu phượng hoàng Thượng Quan Huyền Ý, vội vàng hỏi: "Sao lại thế này? Ngươi như thế nào bị ném ra? Vị kia tiền bối không phải Lăng Hàn tổ tông sao?"

"Ai nói với ngươi, tên kia là Lăng Hàn tổ tông?" Tiểu phượng hoàng miệng phun nhân ngôn, hung tợn hỏi.

"Ta thấy Lăng Hàn tích huyết không bao lâu, tên kia tiền bối liền từ thủy tinh quan trung bay ra. Chẳng lẽ bọn họ không phải ở lấy máu nhận thân?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn không lời gì để nói, Ân Thiên Thịnh gia hỏa này não động khai cũng thật đại!

Thiên mã hành không tư tưởng, hắn hoàn toàn theo không kịp.

Trên đài cao.

Nam tử đem Thượng Quan Huyền Ý ném ra kết giới sau, gấp không chờ nổi mà triều Tiêu Lăng Hàn vọt qua đi.

Thấy nam tử triều chính mình vọt lại đây, Tiêu Lăng Hàn trên mặt toàn là kinh hoảng sợ hãi thần sắc. Chờ nam tử tiến vào hắn thức hải trung sau, hắn lập tức khoanh chân mà ngồi, vận chuyển công pháp, tâm thần chìm vào thức hải.

Nam tử tiến Tiêu Lăng Hàn thức hải, thoáng nhìn linh hồn của hắn, liền biết chính mình mắc mưu. Hắn lập tức liền muốn bay ra đi, kết quả bị một tầng nhìn không thấy kết giới chắn trở về.

Ngay sau đó, hắn trong tai liền vang lên Tiêu Lăng Hàn cười lạnh thanh.

【 nếu tới cũng đừng tưởng lại rời đi, vừa lúc ta thần thức muốn đột phá Tiên Tôn cảnh khuyết điểm lời dẫn, ngươi xuất hiện thật là thời điểm. 】

【 ngươi sáng sớm liền ở tính kế ta? 】 tuy rằng là hỏi chuyện, nam tử lại nói thực khẳng định.

【 nếu ngươi tưởng tính kế ta, ta tự nhiên muốn thỏa mãn ngươi. 】 nói, Tiêu Lăng Hàn liền triều nam tử đi đến.

Bị tính kế gì đó, hắn ghét nhất, tự nhiên muốn tính kế trở về.

【 ngươi…… Ngươi đừng tới đây. 】 nam tử một bên nói, một bên sau này lui.

Đối phương linh hồn là kim sắc, rõ ràng là có thần lực. Linh hồn của hắn bất quá là tiên hồn, hiện tại hắn, hận không thể thời gian có thể chảy ngược.

【 ngươi là khi nào biết ta tồn tại? 】

Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt phun ra ba chữ: 【 Giác Ma tộc. 】

Phía trước mới vừa tiến huyệt mộ khi, Tiêu Lăng Hàn liền cẩn thận quan sát quá tên kia Giác Ma tộc nam tử, thấy đối phương rõ ràng không có tim đập, còn có thể hoạt động tự nhiên. Biểu hiện như vậy, hiển nhiên là có người ở khống chế thân thể hắn. Lúc ấy Tiêu Lăng Hàn triển lộ Dực Ma tộc đặc thù, cũng là cố ý vì này.

Nam tử bừng tỉnh, nguyên lai hắn vừa xuất hiện, đã bị Tiêu Lăng Hàn phát hiện.

Tiện đà tức giận nói: 【 hảo tiểu tử, quả nhiên là kia một mạch người, không chỉ có quỷ kế đa đoan, còn giảo hoạt hay thay đổi, nhất tâm cơ thâm trầm, trách không được liền bản tôn đã bị ngươi đã lừa gạt. 】

Oán khí tràn đầy!

Xem ra lão gia hỏa này ở Dực Ma tộc tiền bối trên người ăn lỗ nặng, khó trách muốn đoạt xá một cái có được Dực Ma tộc huyết mạch người.

Tiêu Lăng Hàn không chút nào để ý mà trả lời: 【 cảm ơn ngươi khen. 】

Khi nói chuyện, trong tay hắn nhiều ra một khối hồn lực tinh thạch, sau đó giương mắt nhìn về phía nam tử, duỗi tay liền triều nam tử chộp tới.

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn động tác, nam tử không chút nghĩ ngợi liền hướng bên kia bay đi. Cũng may mắn Tiêu Lăng Hàn mãn linh căn, thức hải so thường nhân thức hải rộng lớn mấy lần, nam tử mới có thể ở hắn thức hải trung tự do đi qua.

Nam tử còn không có tới kịp may mắn Tiêu Lăng Hàn bắt không được chính mình, trước mắt chính là một hoa, định nhãn vừa thấy, Tiêu Lăng Hàn đã xuất hiện ở bên cạnh hắn. Đương hắn tưởng tiếp tục bỏ chạy, rời xa Tiêu Lăng Hàn khi, lại phát hiện chính mình bị một đạo kim quang trói buộc, như thế nào đều tránh thoát không khai.

Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, trong tay hồn lực tinh thạch lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ thu nhỏ, thực mau liền bị hắn hấp thu xong.

【 còn kém một chút. 】 nói, trong tay hắn lại nhiều ra một khối hồn lực tinh thạch.

Một bên nam tử ở kia đạo kim quang chiếu rọi xuống, linh hồn đã tiêu tán, chỉ còn lại có một đoàn tinh thuần hồn lực.

Cầm trong tay hồn lực tinh thạch hấp thu xong sau, Tiêu Lăng Hàn tùy tay một trảo, kia đoàn tinh thuần hồn lực liền xuất hiện ở trong tay hắn. Mượn dùng cỗ lực lượng này, hắn thần thức trực tiếp đột phá đến Tiên Tôn cảnh.

Lại đem tâm thần đặt ở thân thể thượng, công pháp vẫn luôn ở tự động vận chuyển, tay trái viên châu trung năng lượng tiến vào thân thể sau, toàn bộ chảy về phía đan điền.

Tiêu Lăng Hàn nguyên bản Tiên Đế lúc đầu tu vi, không quá mấy ngày liền thăng cấp đến Tiên Đế trung kỳ.

Lại là mười ngày sau, hắn tu vi, trực tiếp đột phá đến Tiên Đế hậu kỳ.

So ngồi hỏa tiễn còn nhanh, làm nhìn đến hắn tu vi thẳng tắp bay lên Thượng Quan Huyền Ý cùng Ân Thiên Thịnh, hảo một trận hâm mộ. Thấy vậy, hai người cũng lập tức bắt đầu tu luyện lên.

Mà huyệt mộ chủ nhân linh hồn sau khi biến mất, trên đài cao bị hắn dùng hồn lực xây dựng kết giới cũng đi theo biến mất.

Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn tu vi ổn định ở tiên đế hậu kỳ.

Mở mắt ra, liền thấy đài cao hạ hai người đang ở tu luyện. Tiêu Lăng Hàn cũng không có đi quấy rầy bọn họ, mà là tìm kiếm nổi lên đường ra.

Tới khi môn đã phong kín, khẳng định là ra không được.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 689

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 689 đoạn tuyệt quan hệ

Tiêu Lăng Hàn đem chỉnh gian thạch thất tỉ mỉ xem xét vài biến, cũng không có tìm được có đi ra ngoài thông đạo, cơ quan, trận pháp.

Mà bốn phía trên vách tường đều bị huyệt mộ chủ nhân khắc hoạ khắc văn, chỉ cần một công đánh, liền sẽ bắn ngược.

Không thể nề hà dưới, hắn lại đi đến thủy tinh quan bên, thần thức đảo qua, vẫn chưa ở dưới nhìn đến có cửa động.

Tiêu Lăng Hàn lâm vào trầm tư.

Nếu hắn là huyệt mộ chủ nhân, sẽ lưu lại một cái thông đạo sao?

Đáp án khẳng định là sẽ không.

Có thể tiến vào nhân tu vì nhất định đạt tới Tiên Đế cảnh, huyệt mộ chủ nhân đoạt xá sau, lợi dụng thạch thất trung tu luyện tài nguyên, trực tiếp đem tu vi tăng lên tới Tiên Tôn cảnh, lại đưa tới lôi kiếp, như vậy tự nhiên là có thể đi ra ngoài.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn đem ánh mắt đặt ở bên kia đang ở tu luyện hai người trên người.

Ân Thiên Thịnh muốn đột phá đến Tiên Đế cảnh còn kém một ít.

Thượng Quan Huyền Ý cùng chính mình giống nhau, chỉ cần có tu luyện tài nguyên là có thể đột phá.

Hắn lại ngẩng đầu nhìn nhìn đỉnh đầu, cũng không biết Tiên Đế cảnh lôi kiếp có thể hay không đem thạch thất đỉnh chóp phá vỡ.

Vì tiết kiệm thời gian, Tiêu Lăng Hàn đem Ân Thiên Thịnh cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau thu vào Long Ngọc không gian trung, chính hắn cũng lưu tại bên trong.

Hai người lúc này đang ở tu luyện, Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa đánh thức bọn họ.

Đem Ân Thiên Thịnh ném ở phòng luyện khí, lại ở hắn bên người thả không ít ma tinh.

Mà Thượng Quan Huyền Ý tự nhiên là ở hai người cư trú trong phòng, cũng đồng dạng ở hắn bên người thả không ít tiên thạch.

Để ngừa Tiên Đế cảnh lôi kiếp phá không có hơn mặt thạch thất, Tiêu Lăng Hàn đi vào phòng luyện đan, lấy ra ma tinh cũng bắt đầu tu luyện lên.

May mắn rời đi Ma Đô phía trước hắn cùng Thân Đồ Khinh Dao nói qua, ngày về không chừng, bằng không hắn còn không thể yên tâm bế quan.

Bọn họ ba người nhưng thật ra không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ nghĩ tu luyện tăng lên tu vi, xa ở Ma Đô Sở Mục Thần đã có thể không có bọn họ như vậy thanh nhàn.

Ma Đô nội thành.

Một tòa hai tầng lâu lâu đài đại đường.

Chủ vị thượng đang ngồi một người ăn mặc màu hoa hồng quần áo, lớn lên vũ mị, nhìn qua 30 tuổi tả hữu nữ nhân, người này tên là Thân Đồ Tú, đúng là Sở Mục Thần nãi nãi.

Ở nàng tả xuống tay ngồi người đúng là Sở Mục Thần phụ thân Sở Vũ Thánh, Sở Vũ Thánh cùng Sở Mục Thần diện mạo có sáu phần giống.

Sở Mục Thần còn lại là ngồi ở Sở Vũ Thánh đối diện.

"Mục Thần, này đều qua đi một tháng, họ Ân còn không có trở về, khẳng định là cùng nam nhân kia chạy." Thân Đồ Tú đột nhiên mở miệng nói.

Nàng nói nam nhân tự nhiên chính là mang đi Ân Thiên Thịnh Tiêu Lăng Hàn.

Nghe xong lời này, Sở Mục Thần thái dương gân xanh thình thịch thẳng nhảy, sắc mặt âm trầm, thâm hô một hơi, áp xuống trong lòng lửa giận, lạnh lùng nói: "Nãi nãi, ngài đừng nói bậy, Lăng Hàn có chính mình đạo lữ."

Thấy Sở Mục Thần sắc mặt không tốt, Thân Đồ Tú thay đổi cái đề tài: "Hành, kia chúng ta liền không nói hắn. Chúng ta liền nói ngươi, Mục Thần, ngươi xem ngươi thiên phú tốt như vậy, nếu là có cái hậu đại……"

Không đợi nàng đem nói cho hết lời, Sở Mục Thần vội vàng ra tiếng đánh gãy: "Nãi nãi, ta kêu ngài một tiếng nãi nãi, là xem ở chúng ta có huyết thống quan hệ phân thượng, nhưng này không đại biểu ngài liền có thể tả hữu cuộc đời của ta. Ta cuối cùng nói lại lần nữa, Ân Thiên Thịnh là ta đạo lữ, chúng ta là khế ước đạo lữ. Cuộc đời này trừ bỏ hắn, ta không có khả năng cùng người khác ở bên nhau."

Bị đánh gãy lời nói, Thân Đồ Tú sắc mặt cũng khó coi, "Khế ước giải trừ chính là."

Được nghe lời này, Sở Mục Thần bỗng nhiên đứng dậy, lạnh giọng chất vấn nói: "Nãi nãi, ngài đem ta trở thành cái gì?"

"Đương nhiên là ta tôn tử." Thân Đồ Tú theo bản năng nói.

"Không, ngài trước nay không đem ta trở thành quá ngài tôn tử. Hơn ba mươi năm trước chúng ta từ bí cảnh trở về, ngài đã ở nơi này, là ngài xuất hiện, quấy rầy chúng ta bình tĩnh sinh hoạt."

Thấy Thân Đồ Tú muốn nói lời nói, Sở Mục Thần giơ tay ngăn cản, tiếp tục nói: "Từ ngài ở nơi này lúc sau, ta trước nay không gặp phụ thân cười quá. Ngài luôn là dùng hiếu tới áp hắn, nói ngài năm đó sinh hạ hắn có bao nhiêu cỡ nào không dễ. Nếu như vậy không dễ dàng, ngài vì sao sẽ đột nhiên rời đi Thiên Huyền Giới, vì sao không đem phụ thân cùng nhau mang đi?"

"Đừng nói phụ thân tu vi thấp, không thể thông qua Truyền Tống Trận. Nếu thật là như vậy, kia ngài vì sao không đợi phụ thân tu vi cao chút, lại dẫn hắn cùng nhau rời đi?"

Thân Đồ Tú môi rung rung một chút, muốn nói cái gì, chung quy chưa nói xuất khẩu.

Sở Mục Thần cầm quyền, nghĩ đến chính mình hôm nay tới nơi này mục đích, đem tâm một hoành, tiếp tục nói: "Phụ thân đối ngài ngu hiếu, nhưng ta sẽ không. Về sau chỉ cần có ngài tại đây tòa lâu đài, ta Sở Mục Thần tuyệt không đặt chân."

"Hảo, hảo, hảo! Vì cái nam nhân, ngươi cư nhiên lục thân không nhận." Thân Đồ Tú liên tục nói ba cái hảo tự, khí trên ngực hạ phập phồng.

Rồi sau đó nàng chỉ vào đại môn, tức muốn hộc máu mà giận dữ hét: "Đi, ngươi đi, ra này đạo môn, ngươi liền không hề là ta Thân Đồ Tú tôn tử."

Nghe vậy, Sở Mục Thần lập tức xoay người.

"Mục Thần!" Sở Vũ Thánh nghẹn ngào thanh âm kêu.

Chỉ là Sở Vũ Thánh nói mới vừa hô lên khẩu, Thân Đồ Tú lập tức đối hắn quát: "Ngươi kêu hắn làm cái gì, mục vô tôn trưởng, làm hắn đi. Ta nhưng thật ra muốn nhìn, ở Ma Vực không có chúng ta tầng này quan hệ, hắn có thể đi bao xa."

Sở Mục Thần khinh thường mà cười cười.

Quay đầu lại nhìn về phía Sở Vũ Thánh, "Phụ thân, ta không biết ngài nói muốn tới hạ giới đi tiếp ta mẫu thân lời này là thật hay là giả? Hiện giờ đã qua đi hơn ba trăm năm, nói không chừng mẫu thân nàng sớm đã phi thăng đến Tiên giới."

Mới vừa đứng lên Sở Vũ Thánh nghe nói lời này, thân mình chấn động, hắn như thế nào liền không nghĩ tới quá cái này khả năng?

Năm đó Thẩm Thanh Thu còn không có cùng hắn ở bên nhau khi, tu vi cũng đã đột phá đến Nguyên Anh kỳ. Có thể thấy được nàng tu luyện tư chất bản thân liền rất hảo. Hiện giờ nhiều năm như vậy đã qua đi, nói không chừng nàng thật sự đã sớm phi thăng tới rồi Tiên giới.

Nghĩ đến này, Sở Vũ Thánh lập tức liền hướng ngoài cửa đi đến.

Nhìn thấy hắn động tác, Thân Đồ Tú vội vàng quát lớn nói: "Vũ Thánh, ngươi muốn đi nơi nào?"

Quay người lại, Sở Vũ Thánh bất đắc dĩ nói: "Mẫu thân, phía trước ta vẫn luôn chịu đựng ngài, chính là sợ ta đem Thanh Thu tiếp sau khi trở về, các ngươi mẹ chồng nàng dâu quan hệ chỗ không tốt. Ta chỉ hy vọng ta nhường nhịn, có thể làm Thanh Thu tới sau, ngài có thể không vì khó nàng. Hiện giờ xem ra sợ là không quá khả năng, ngài liền Mục Thần đều dung không dưới, càng đừng nói là Thanh Thu. Một khi đã như vậy, kia ngài coi như không có ta đứa con trai này."

Nói xong, Sở Vũ Thánh đối với Thân Đồ Tú quỳ xuống, dập đầu ba cái, dứt khoát kiên quyết mà xoay người rời đi.

Thấy Sở Vũ Thánh rời đi như vậy dứt khoát, Thân Đồ Tú chán nản, ngay sau đó nàng lại đem đầu mâu nhắm ngay Sở Mục Thần.

Chỉ vào hắn mắng: "Hảo a! Quả nhiên là dưỡng không thân bạch nhãn lang, cùng Nhân tộc sinh hạ nghiệt chủng. Ăn cây táo, rào cây sung đồ vật, chính ngươi đi liền tính, cư nhiên còn khuyến khích phụ thân ngươi rời đi."

Sở Mục Thần thấy này lão thái bà, chính mình cùng nàng phiên mặt, lập tức liền bắt đầu mắng chửi người. Quả nhiên phía trước chính là xem hắn không vừa mắt, xem hắn cùng Thiên Thịnh ân ái, càng là xem mặc kệ hắn. Thế nào cũng phải cho hắn tự tìm phiền phức, mới nói phải cho hắn tìm cái gì nối dõi tông đường nữ nhân.

Những lời này sợ đều là lấy cớ.

Mục đích chính là không cho hắn hảo quá.

Này thật đúng là chính mình thân nãi nãi!

Mất công chính mình phía trước còn đối nàng nói gì nghe nấy, thương tổn Thiên Thịnh.

Thân nãi nãi hòa thân gia gia không hổ là phu thê, thật đúng là cá mè một lứa.

Cười lạnh một tiếng, Sở Mục Thần trào phúng nói: "Nghiệt chủng? Ha hả, nãi nãi, không biết ngài là đang nói ta, vẫn là đang nói phụ thân?"

Bị Sở Mục Thần vừa nhắc nhở, Thân Đồ Tú lúc này mới nhớ tới, vừa rồi nghĩ sao nói vậy, cư nhiên quên Sở Vũ Thánh cũng có một nửa Nhân tộc huyết mạch.

Mà nàng lời này, nói trùng hợp cũng trùng hợp vừa lúc bị đi mà quay lại Sở Vũ Thánh cấp nghe được.

Hắn mới vừa vừa hiện thân.

Thân Đồ Tú liền luống cuống, vội vàng hướng cửa đi đến.

Chỉ là mới đi đến một nửa, liền nghe Sở Vũ Thánh nói: "Nguyên lai ở mẫu thân trong lòng, vẫn luôn là như vậy xem chúng ta phụ tử hai."

Thân Đồ Tú lại liền đi vài bước, đi vào Sở Vũ Thánh bên người, bắt lấy hắn tay áo, vội vàng giải thích nói: “Không, không phải, không phải như thế, Vũ Thánh ngươi nghe ta giải thích.”

“Giải thích?” Sở Vũ Thánh đột nhiên liền “Ha ha” phá lên cười.

Hắn cười chính mình ngu xuẩn.

Phía trước hắn vì sao phải ngu hiếu?

Cười đến nước mắt đều chảy ra, hắn mới đình chỉ, hồng mắt, bi phẫn mà nhìn về phía Thân Đồ Tú: “Mẫu thân, ngài còn có cái gì hảo giải thích? Chẳng lẽ ngài trước nay không nghĩ tới mắng Mục Thần là nghiệt chủng?”

Thân Đồ Tú môi rung động vài cái, phản bác nói chung quy là nói không nên lời, bởi vì nàng ở trong lòng mắng Sở Mục Thần vô số lần nghiệt chủng.

Chỉ vì năm đó Sở Vũ Thánh trở lại Ma tộc sau, tâm tâm niệm niệm đều là Sở Mục Thần cùng Thẩm Thanh Thu, mỗi ngày liền biết bế quan tu luyện. Nàng vốn là muốn cho Sở Vũ Thánh làm lại tìm một cái Ma tộc nữ nhân kết hôn sinh con, nhưng lại bị hắn không chút do dự cự tuyệt.

Không bao lâu, Sở Vũ Thánh liền phi thăng tới rồi Ma Vực.

Vốn dĩ ở Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh hai người ở tiến Lạc Thiên bí cảnh phía trước, Thân Đồ Tú còn không có phi thăng đến Ma Vực, phụ tử ba người ở chung rất vui sướng.

Nhưng từ Thân Đồ Tú tới lúc sau, chẳng những chính mình trụ vào lâu đài này, thậm chí còn đem nàng nhà mẹ đẻ một ít thân nhân đều mang tiến vào cùng nhau trụ. Dùng nàng lời nói tới nói, nhi tử chính là nàng.

Hơn nữa nàng dòng họ, xử lý thân phận người cho rằng nàng là quý tộc Thân Đồ gia người, bọn họ tự nhiên mà vậy mà thành quan hệ hộ.

Vốn dĩ Sở Vũ Thánh có thể ở lại tiến nội vây, chính là bởi vì năm đó Bạc Hề Thiên Lạc ở hồi Ma Vực khi, để lại cho hắn một khối lệnh bài. Hắn dựa vào lệnh bài ở bên trong thành đạt được một tòa lâu đài ở tạm quyền, thành một cái quan hệ hộ.

Tuy rằng Bạc Hề Thiên Lạc người ở trong lúc hôn mê, nhưng ngoại giới người chỉ cho rằng hắn đang bế quan. Biết Sở Vũ Thánh là thủ hạ của hắn, liền không ai dám xem thường Sở Vũ Thánh.

Nguyên nhân chính là vì như vậy, phía trước Thân Đồ Tú mới có thể buông lời hung ác. Nàng cho rằng Sở Mục Thần có thể ở bên trong thành hỗn đến khai, đều là bởi vì Sở Vũ Thánh cùng nàng là quan hệ hộ nguyên nhân.

Sở Vũ Thánh thấy Thân Đồ Tú không có phản bác, liền biết ở trong lòng hắn vẫn luôn cũng chưa tán thành Sở Mục Thần. Đối này hắn rất khổ sở, cũng thực thất vọng.

Hiện tại hắn chỉ hy vọng nhi tử không cần đối hắn thất vọng mới hảo.

“Mẫu thân, ngài đối ta sinh dục chi ân, này một trăm nhiều năm ta cũng còn không sai biệt lắm. Ta đi Tiên Vực tìm được Thanh Thu sau, chúng ta liền sẽ không lại hồi Ma Vực, ngài chính mình bảo trọng.”

Nói xong, hắn lại nhìn về phía Sở Mục Thần, “Thất thần làm cái gì, còn không đi.”

Duỗi tay đẩy ra Thân Đồ Tú tay, Sở Vũ Thánh sải bước triều lâu đài bên ngoài đi đến.

“Nga!” Sở Mục Thần theo sát đi ra lâu đài, hắn còn tưởng rằng Sở Vũ Thánh muốn tiếp tục trầm mặc đi xuống. Không nghĩ tới hắn liền thuận miệng đề ra một câu mẫu thân, phụ thân lập tức như là tiêm máu gà giống nhau, liền chính hắn mẫu thân cũng không cần.

Phía trước nhìn chính mình bị Thân Đồ Tú quát mắng, cũng không mở miệng giúp một chút.

Thật đúng là sinh mệnh thành đáng quý, tình yêu giới càng cao.

Ít nhất so với hắn đứa con trai này có giá trị.

Phụ tử hai không hề lưu niệm mà rời đi lâu đài này, chỉ dư Thân Đồ Tú một người ngơ ngác mà đứng ở tại chỗ.

Không biết khi nào, một người tuổi thanh xuân nữ tử đi đến, “Cô nãi nãi, biểu ca đâu?”

“Đừng cùng ta đề hắn, một cái nghiệt chủng mà thôi.” Thân Đồ Tú oán hận nói.

“Cô nãi nãi làm không đề cập tới, kia Thiến Nhi không đề cập tới chính là.” Nữ tử thanh âm ngọt nị nị, nghe đi lên phá lệ ấm nhân tâm.

“Vẫn là Thiến Nhi hiểu chuyện, như thế nào không đi bên ngoài chơi? Có phải hay không không có ma tinh?”

“Ân, phía trước cô nãi nãi cấp ma tinh đều bị ta tu luyện dùng. Cũng quái Thiến Nhi tư chất không tốt, dùng cô nãi nãi thật nhiều tu luyện tài nguyên, tu vi cũng không thấy trướng.” Nữ tử buông xuống đầu, mất mát mà nói.

“Tu vi sự từ từ tới, cấp không được.” Nói, Thân Đồ Tú lấy ra một cái không gian giới tử nhét vào nữ tử trong tay, “Cầm, dùng xong rồi, hỏi lại cô nãi nãi muốn.”

“Hảo, cảm ơn cô nãi nãi! Cô nãi nãi đối Thiến Nhi thật tốt, Thiến Nhi về sau nhất định sẽ hảo hảo hiếu kính ngài.”

“Ngươi này há mồm, chính là làm cho người ta thích.”

Đáng tiếc, một màn này không bị Sở Mục Thần phụ tử hai nhìn đến.

-------------DFY--------------

-------oOo------

Phần 690

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 690 rời đi huyệt mộ

Mỗi lần vưu hướng Thân Đồ Tú muốn ma tinh, đều là cõng Sở Mục Thần phụ tử hai người. Thân Đồ Tú cũng là cố ý tránh đi hai người, cho nên hai người vẫn luôn đều không biết Thân Đồ Tú hơn phân nửa tích tụ đều cho Vưu Thiến Nhi.

Vưu Thiến Nhi là Thân Đồ Tú đại ca nữ nhi nữ nhi, là nàng nhìn lớn lên. Hai người cũng là cùng nhau phi thăng đến Ma Vực, tuy rằng không phải thân cháu gái, lại so với thân cháu gái còn thân.

Nếu là vừa mới kia một màn bị Sở Mục Thần phụ tử hai nhìn đến, phỏng chừng hai người nhất định sẽ nói: Đây mới là thân sinh, thỏa thỏa là thân sinh, tuyệt đối không sai được.

Chỉ vì Thân Đồ Tú trước nay chưa cho quá phụ tử hai người cho dù là một khối ma tinh hoặc một khối ma thạch, luôn luôn đều ở cùng hai người đòi lấy, cảm thấy hai người là thân, cho nàng đồ vật là đương nhiên.

Rời đi Sở Vũ Thánh sở trụ lâu đài sau, phụ tử hai người trở lại Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh sở cư trú lâu đài.

Đại đường, hai phụ tử nhìn nhau không nói gì.

Cuối cùng vẫn là Sở Vũ Thánh mở miệng: "Này hơn ba mươi năm vất vả các ngươi."

Hắn sở chỉ tự nhiên là Thân Đồ Tú cố ý làm khó dễ sự.

"Còn hảo, hiện tại đều đi qua." Sở Mục Thần thuận miệng đáp.

Hắn cũng biết Sở Vũ Thánh kẹp ở bên trong khó làm.

Phía trước mỗi lần đối mặt cái này nãi nãi, hắn đều không biết nên dùng thái độ như thế nào đi đối đãi nàng. Rốt cuộc đó là chính mình phụ thân mẫu thân, hiện tại rốt cuộc ngả bài, hắn cảm giác chính mình cả người đều nhẹ nhàng không ít.

Sở Vũ Thánh lại nói: "Làm Thiên Thịnh đi theo ngươi bị không ít ủy khuất, ngươi đi tìm hắn đi."

Sở Mục Thần lộ ra một tia cười khổ, đầy mặt bất đắc dĩ nói: "Kỳ thật ta hiện tại không biết hắn rốt cuộc đi nơi nào."

"Các ngươi không phải có đạo lữ khế ước sao?" Sở Vũ Thánh nhíu mày hỏi.

"Có thể là ly đến quá xa, hoặc là hắn đi một cái có thể ngăn cách cảm ứng địa phương." Tỷ như Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian trung, đương nhiên

những lời này, hắn là sẽ không nói ra tới.

“Hắn có thể hay không gặp được nguy hiểm?”

Sở Vũ Thánh khó tránh khỏi có chút lo lắng, ngày đó nếu không phải Thân Đồ Tú lấy hắn danh nghĩa đem Sở Mục Thần kêu đi, Ân Thiên Thịnh cũng sẽ không cùng Vưu Thiến Nhi phát sinh xung đột, như vậy Ân Thiên Thịnh cũng sẽ không bị người mang đi.

“Hắn là sẽ không!” Đi theo Tiêu Lăng Hàn, cho dù có nguy hiểm cũng nên có thể hóa hiểm vi di.

Sở Vũ Thánh thở dài nói: “Chúng ta đây liền ở chỗ này chờ Thiên Thịnh sau khi trở về, lại đi Tiên Vực.”

Nửa năm sau.

Bên ngoài nửa năm, Long Ngọc không gian đã qua đi 50 năm.

Sớm tại bế quan tiền mười năm Tiêu Lăng Hàn liền đem sở hữu ma tinh đều hấp thu không còn, chỉ tiếc hắn tu vi tạp ở Tiên Đế cảnh đỉnh, còn kém một chút mới có thể đột phá.

Lúc sau hắn lại đem cái khác thuật pháp đều tăng lên tới bát cấp.

Ngày này, hắn đang ở luyện đan, đột nhiên cảm giác chung quanh tiên linh khí thực không ổn định, còn không đợi hắn làm ra phản ứng, đan lô tiên thảo trực tiếp bốc lên khói nhẹ.

Thu hồi dị hỏa, người khác trực tiếp biến mất ở phòng luyện đan.

Trong phòng, thấy Thượng Quan Huyền Ý đang ở đột phá tu vi, Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh lấy ra tiên thạch đặt ở bên cạnh hắn.

Dùng ba ngày thời gian Thượng Quan Huyền Ý mới đột phá đến Tiên Đế cảnh, Tiêu Lăng Hàn tính toán đem hắn mang ra Long Ngọc không gian, chuẩn bị độ kiếp.

Ân Thiên Thịnh ở Thượng Quan Huyền Ý đột phá khi, liền không lại tiếp tục tu luyện. Hắn muốn đột phá đến Tiên Đế cảnh, phỏng chừng còn phải yêu cầu trăm năm thời gian.

Không có một bóng người huyệt mộ thạch thất, ba người trống rỗng xuất hiện.

Theo sau, Thượng Quan Huyền Ý liền buông ra trên người trói buộc, chờ lôi kiếp rơi xuống.

Chỉ là bọn hắn như vậy nhất đẳng, đợi ba ngày, cũng chậm chạp chờ không tới lôi kiếp.

Tiêu Lăng Hàn ba người không biết chính là bên ngoài sơn cốc trên không mây đen càng tụ càng nhiều, suốt tụ tập ba ngày đều không thấy tiêu tán.

Hảo chút cách xa nhau so gần người đều chạy tới vừa thấy đến tột cùng, cho rằng trong sơn cốc có cái gì lợi hại ma thú muốn độ kiếp. Kết quả mọi người đem sơn cốc qua lại xem xét vài biến, chỉ nhìn đến mấy chỉ tu vi không cao yêu thú.

Thiên Ti Đằng ở bên ngoài đợi nửa năm, chủ nhân không chờ ra tới, chờ tới vô số xem náo nhiệt người. Nó đem chính mình ngụy trang thành một gốc cây bình thường dây đằng, xen lẫn trong một đám thực vật trung.

Rốt cuộc ở ngày thứ ba thời điểm, Thiên Ti Đằng nhìn thấy một cái người quen, người nọ đúng là Tiêu Lăng Hàn ông ngoại Bạc Hề Đoan Vân. Phía trước nó cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau độ kiếp thời điểm nhìn thấy quá đối phương, cũng không biết đối phương lúc ấy có hay không nhìn đến nó.

Nghĩ đến đối phương nửa bước thần thực lực, không có khả năng không thấy được.

Vì thế Thiên Ti Đằng lập tức điên cuồng sinh trưởng, triều giữa không trung Bạc Hề Đoan Vân mà đi.

Rũ mắt liền nhìn đến một cây dây đằng điên cuồng mà hướng tới chính mình đánh úp lại, vốn dĩ Bạc Hề Đoan Vân muốn trực tiếp ra tay giải quyết nó. Bất quá đang xem thanh nó bộ dáng sau, tổng cảm thấy có điểm quen thuộc.

Trong đầu hình ảnh chợt lóe mà qua, cuối cùng nhớ lại chính mình là ở nơi đó gặp qua, cái này vật nhỏ hình như là chính mình cháu ngoại thực sủng.

Duỗi tay nhất chiêu, Thiên Ti Đằng đột ngột từ mặt đất mọc lên, bay đến Bạc Hề Đoan Vân trong tay.

"Ngươi là Lăng Hàn thực sủng?" Bạc Hề Đoan Vân nhìn về phía trong tay dây đằng hỏi.

Lúc này Thiên Ti Đằng đã thu hồi đầy người dây đằng, chỉ chừa một cây chủ đằng. Dây đằng thượng lá cây trên dưới di động, như là ở gật đầu, tỏ vẻ nó nhận thức.

"Kia Lăng Hàn hắn hiện tại ở đâu?" Bạc Hề Đoan Vân lại lần nữa hỏi.

Thiên Ti Đằng dây đằng chỉ hướng Bạc Hề Đoan Vân dưới chân.

"Ngươi là nói Lăng Hàn ở dưới?"

Thiên Ti Đằng dây đằng tiếp tục điểm điểm.

Chung quanh xem náo nhiệt người đều ngừng ở ngọn núi đỉnh, hoặc là huyền phù ở giữa không trung.

Cho nên, đương Bạc Hề Đoan Vân triều sơn trong cốc nhìn lại khi, vẫn chưa nhìn thấy một người; hắn lại dùng thần thức đảo qua, phát hiện phía dưới vẫn là không có người.

Hồ nghi mà nhìn về phía Thiên Ti Đằng: "Trong sơn cốc không có người."

Thiên Ti Đằng: "……"

Nó cùng Bạc Hề Đoan Vân không có khiết ước, Tiêu Lăng Hàn cùng Bạc Hề Đoan Vân cũng không có khế ước ở, này dẫn tới nó căn bản không thể cùng Bạc Hề Đoan Vân truyền âm.

Không có biện pháp Thiên Ti Đằng, dây đằng như cũ chỉ hướng dưới nền đất.

Suy tư một lát, Bạc Hề Vân Đoan hỏi: "Ngươi là nói Lăng Hàn dưới nền đất?"

Thiên Ti Đằng thiếu chút nữa hỉ cực mà khóc, dây đằng lại lần nữa trên dưới di động.

Dưới nền đất huyệt mộ trung.

Sở Mục Thần ba người đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu.

"Nơi này có thể hay không còn ngăn cách hơi thở?" Thượng Quan Huyền Ý suy đoán nói.

Tiêu Lăng Hàn lắc đầu nói: "Liền tính sẽ ngăn cách, cũng sẽ không toàn ngăn cách, lôi kiếp hẳn là bắt giữ đến mới là."

Rốt cuộc huyệt mộ chủ nhân là một người Tiên Tôn cảnh, lúc ấy ở kiến tạo này tòa huyệt mộ thời điểm, khẳng định tính toán quá.

"Chẳng lẽ thật muốn Tiên Tôn cảnh lôi kiếp mới có thể phách đến xuống dưới?" Thượng Quan Huyền Ý lại nói.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng trừu trừu.

Liền ở ba người hết đường xoay xở khoảnh khắc, bọn họ nơi thạch thất đột nhiên lay động lên, vô số đá vụn bùn đất từ phía trên chảy xuống xuống dưới.

Ba người chạy nhanh ở quanh thân bố trí một tầng phòng hộ tráo.

Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía phía trên, "Nên không phải là có người ở mặt trên chiến đấu đi?"

Tiêu Lăng Hàn: "Hẳn là không phải."

Ân Thiên Thịnh: "Ta cảm thấy là."

Hai người nói đồng thời vang lên.

Ba người lẫn nhau nhìn nhìn, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Lăng Hàn, ngươi vì sao cảm thấy không phải?"

"Ta cùng Thiên Thịnh rơi xuống phía trước, Thiên Ti Đằng lại lưu tại bên ngoài. Ta đoán làm ra động tĩnh người, không phải bà ngoại chính là ông ngoại."

Tiêu Lăng Hàn nói mới vừa nói xong, bọn họ đỉnh đầu lập tức xuất hiện một mạt ánh sáng.

Ba người trực tiếp nhảy dựng lên, từ đỉnh đầu xuất hiện ánh sáng địa phương bay đi ra ngoài.

Vừa đến bên ngoài, ba người liền nhìn đến Bạc Hề Đoan Vân.

Tiêu Lăng Hàn: "Ông ngoại."

Ân Thiên Thịnh, Thượng Quan Huyền Ý: "Bái kiến tiền bối."

"Ân, có nói cái gì, trong chốc lát lại nói." Nói xong, Bạc Hề Đoan Vân liền biến mất tại chỗ.

Nhìn nhìn sắc trời, Tiêu Lăng Hàn vội vàng nói: "Huyền Ý, ngươi trước độ kiếp, chúng ta đi xa chỗ chờ ngươi."

"Hảo."

Tiêu Lăng Hàn cùng Ân Thiên Thịnh đồng thời triều nơi xa bay đi.

Thực mau, hai người liền đến Bạc Hề Đoan Vân bên người.

Nhìn nhìn chu vi xem những người đó, Tiêu Lăng Hàn đối Bạc Hề Đoan Vân nói: "Ông ngoại, có thể hay không làm mặt khác xem náo nhiệt người đều rời đi?"

Nghe vậy, Bạc Hề Đoan Vân cũng không có lập tức đáp ứng, mà là hướng tới đang muốn độ kiếp Thượng Quan Huyền Ý nhìn lại.

Chờ thấy rõ Thượng Quan Huyền Ý bản thể sau, hắn phức tạp mà nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái. Độ kiếp vị kia hẳn là chính là nhà mình cháu ngoại nói đạo lữ, không tưởng chính mình cháu ngoại cư nhiên tìm một con kỳ quái phượng hoàng làm đạo lữ.

Bất quá hắn vẫn là lập tức liền thi triển uy áp, đem chuẩn bị xem náo nhiệt mọi người sợ tới mức vội vàng rời xa nơi này.

Thượng Quan Huyền Ý đem đang ngủ Phệ Linh Thử từ khế ước không gian thả ra, hướng trên mặt đất một ném. Chính hắn lập tức biến thành một con băng phượng hoàng, bay về phía trời cao, chuẩn bị nghênh đón lôi điện.

Thực mau phía chân trời xẹt qua từng đạo tia chớp, "Ầm ầm ầm……" Tiếng sấm không ngừng vang lên.

Sôi nổi triều phượng hoàng trên người rơi xuống.

Một ngày sau.

Tiếng sấm đình chỉ, không trung trong.

Đương Bạc Hề Đoan Vân nhìn đến bao phủ Thượng Quan Huyền Ý cũng là bảy màu tiên quang khi, bị lại lần nữa hung hăng động đất một chút. Hắn không nghĩ tới chính mình cháu ngoại không đơn giản, ngay cả cháu ngoại tìm đạo lữ cũng thực không đơn giản.

Kỳ thật Tiêu Lăng Hàn nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đưa tới chính là bảy màu tiên quang khi, cũng là sửng sốt một chút. Rốt cuộc phía trước Thượng Quan Huyền Ý độ kiếp sau, đưa tới tiên quang đều chỉ là năm màu.

Hắn suy đoán hẳn là bởi vì Thượng Quan Huyền Ý thức tỉnh rồi băng phượng huyết mạch duyên cớ.

Đương Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn ba người đang ở cách đó không xa.

"Huyền Ý, lại đây." Tiêu Lăng Hàn triều Thượng Quan Huyền Ý vẫy tay.

Đám người tới rồi phụ cận, Tiêu Lăng Hàn lập tức làm giới thiệu, "Ông ngoại, vị này chính là ta đạo lữ, Thượng Quan Huyền Ý."

Sau đó hắn lại hướng Thượng Quan Huyền Ý giới thiệu: "Huyền Ý, vị này chính là chúng ta ông ngoại."

Thượng Quan Huyền Ý vội vàng hướng Bạc Hề Đoan Vân hành lễ: "Huyền Ý gặp qua ông ngoại."

Bạc Hề Đoan Vân gật gật đầu: "Ân, không tồi. Họ Thượng Quan, chẳng lẽ ngươi là……"

Không đợi hắn đem nói cho hết lời, Tiêu Lăng Hàn liền nói: "Ông ngoại, này đó chờ chúng ta trở về lại nói tỉ mỉ."

"Cũng hảo." Nói, Bạc Hề Đoan Vân lấy ra một cái hộp ngọc đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, "Đây là ta ở Tiên Vực trong lúc vô ý đoạt được, ta cầm cũng vô dụng, vừa lúc thích hợp ngươi linh căn."

Thượng Quan Huyền Ý ngượng ngùng mà ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái.

Tiêu Lăng Hàn mở miệng nói: "Ông ngoại cho ngươi, ngươi liền cầm."

Tiếp nhận hộp ngọc, Thượng Quan Huyền Ý vội vàng nói lời cảm tạ: "Đa tạ ông ngoại."

Bạc Hề Đoan Vân: "Ân. Các ngươi về trước Ma Đô, ta còn có việc yêu cầu đi xử lý."

Thấy hắn xoay người muốn đi, Tiêu Lăng Hàn vội vàng mở miệng hỏi: "Ông ngoại, vậy ngươi chuẩn bị khi nào đi Tiên Vực?"

Tới nơi này phía trước, Bạc Hề Đoan Vân chính là nói qua một tháng sau xuất phát, hiện giờ đều qua đi nửa năm.

"Trước đó không lâu ta đã qua quá một lần Tiên Vực, cụ thể tình huống, chờ ta sau khi trở về lại nói tỉ mỉ." Nói xong, tại chỗ đã không có Bạc Hề Đoan Vân thân ảnh.

Thấy hắn rốt cuộc rời đi, Ân Thiên Thịnh lúc này mới thở phào một hơi.

Tiện đà hỏi: "Lăng Hàn, hắn thật là ngươi ông ngoại?"

"Cam đoan không giả."

Hắn tiếp tục hỏi: “Ngươi ông ngoại là cái gì tu vi? Hắn ở Ma Vực là làm gì đó?”

Tiêu Lăng Hàn nhìn hắn một cái, nhướng mày nói: “Ngươi thật muốn biết?”

Ân Thiên Thịnh vội vàng gật đầu: “Muốn biết.”

“Ma Vực Ma Chủ, đến nỗi hắn tu vi…… Tiên giới đỉnh núi.”

“Ma Vực Ma Chủ!!!” Ân Thiên Thịnh trợn to hai mắt, cả kinh lặp lại một lần.

Tiêu Lăng Hàn không hề để ý đến hắn, ngược lại tiếp nhận Thượng Quan Huyền Ý đưa qua hộp ngọc.

Mở ra vừa thấy, bên trong thế nhưng lại là một đóa băng tinh lam. Hơn nữa niên đại so với phía trước Thượng Quan Huyền Ý luyện hóa kia đóa còn muốn lâu, bên trong sở bao hàm năng lượng tự nhiên cũng càng nhiều.

Thượng Quan Huyền Ý: “Lăng Hàn, chờ ngươi đem này đóa băng tinh lam luyện hóa sau, nói không chừng là có thể đột phá Tiên Tôn cảnh.”

Tiêu Lăng Hàn: “Ngươi muốn đem nó cho ta?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Ta lúc trước mới luyện hóa một đóa, này đóa cho ngươi vừa lúc.”

Kỳ thật ở nhìn đến này đóa băng tinh lam thời điểm, Tiêu Lăng Hàn liền đoán được này đóa băng tinh lam hẳn là Bạc Hề Đoan Vân lần này đi Tiên Vực đoạt được.

Phỏng chừng hắn vốn là tính toán cho chính mình, nhưng nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý khi, lâm thời thay đổi chủ ý. Hơn nữa Tiêu Lăng Hàn hiện tại tu vi đã không dùng được này đóa băng tinh lam.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 691

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 691 anh hùng cứu mỹ nhân

Duỗi tay kéo qua Thượng Quan Huyền Ý tay, đem băng tinh lam đặt ở trong tay hắn, Tiêu Lăng Hàn sủng nịch nói: “Đồ ngốc, luyện hóa này đóa băng tinh lam, ngươi tu vi là có thể đột phá một cái tiểu cảnh giới, chính mình không biết dùng, tịnh nghĩ cho ta.”

“Ngươi có thứ tốt không phải giống nhau nghĩ cho ta.” Thượng Quan Huyền Ý trả lời.

“Băng tinh lam đối ta hiện tại tu vi vô dụng, ngươi dùng vừa lúc.” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo hắn mặt, đổi lấy hắn trừng mắt. Thấy hắn hướng bên cạnh xem, rõ ràng là đang xem một bên Ân Thiên Thịnh.

Kết quả đương Thượng Quan Huyền Ý quay đầu đi nhìn lên, Ân Thiên Thịnh sớm đã chẳng biết đi đâu.

Theo bản năng hỏi: “Thiên Thịnh đâu?”

“Anh hùng cứu mỹ nhân đi.” Tiêu Lăng Hàn tùy ý đáp.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Nói những người khác anh hùng cứu mỹ nhân hắn còn tin, muốn nói Ân Thiên Thịnh anh hùng cứu mỹ nhân hắn căn bản không tin.

Tiêu Lăng Hàn rõ ràng là ở bịa chuyện.

Ở Ân Thiên Thịnh gia hỏa này trong lòng trừ bỏ kiếm, cũng chỉ có Sở Mục Thần.

Mỹ nhân gì đó, hắn căn bản nhìn không tới.

Thần thức ngoại phóng, thực mau Thượng Quan Huyền Ý liền ở một khác tòa sơn thượng, nhìn thấy Sở Mục Thần đang ở bái một cái bạc ma xà da rắn. Mà ở hắn cách đó không xa đang có một người diện mạo tú mỹ nữ tử, xem nữ tử một thân chật vật bộ dáng, rõ ràng phía trước là nàng ở cùng bạc ma xà chiến đấu.

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới vả mặt tới nhanh như vậy.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn là ở nói hươu nói vượn, không nghĩ tới Ân Thiên Thịnh gia hỏa này ở thật đúng là đi anh hùng cứu mỹ nhân!

Nghĩ đến tên kia nữ tử, Thượng Quan Huyền Ý lập tức nảy ra ý hay.

Hắn vội đối Tiêu Lăng Hàn nói: “Lăng Hàn, chúng ta cũng qua đi.”

Nếu là bọn họ bất quá đi, phỏng chừng đợi chút Ân Thiên Thịnh khẳng định sẽ không mang lên tên kia nữ tử.

Nhìn thấy tức phụ nhi trên mặt biểu tình, Tiêu Lăng Hàn vì Ân Thiên Thịnh bi ai một phút.

Thực mau hai người liền đến một khác tòa sơn thượng.

Mà lúc này Ân Thiên Thịnh cũng thu hảo chiến lợi phẩm.

Hắn nhớ rõ bạc ma xà da rắn có thể bán không ít ma tinh, cho nên ở phát hiện bên này có một cái bạc ma xà thời điểm, hắn lập tức liền chạy tới. Hơn nữa hắn thấy nàng kia căn bản không phải bạc ma xà đối thủ, hắn này hẳn là không tính đoạt bị người quái.

Đến nỗi cứu người gì đó, hoàn toàn là cái mỹ lệ hiểu lầm.

Liền ở Ân Thiên Thịnh muốn xoay người rời đi khi, tên kia nữ tử đột nhiên nói: "Ta đã thấy ngươi, ở Ma Đô luận võ trong sân."

Vốn dĩ đã tới rồi, chuẩn bị đi lên trước Tiêu Lăng Hàn hai người nhìn thấy bên này có tình huống, lập tức dừng lại bước chân, chuẩn bị trước xem diễn.

"Nga!"

Nữ tử lại nói: "Vừa rồi cảm ơn ngươi đã cứu ta."

"Ta không cứu ngươi a!" Ân Thiên Thịnh mờ mịt, hắn không nhớ rõ chính mình đã cứu người.

"Ngươi giết chết bạc ma xà, chính là đã cứu ta." Nữ tử nhắc nhở nói.

Nghe vậy, Ân Thiên Thịnh lập tức nói: "Nếu như vậy, ngươi có phải hay không nên cho ta ma tinh?"

Nữ tử sửng sốt một chút, cho rằng Ân Thiên Thịnh là thực thiếu ma tinh. Lập tức lấy ra một cái trống không không gian giới tử, đem chính mình ma tinh phân một nửa cho hắn.

Nhìn đến không gian giới tử bên trong có ước chừng hai mươi vạn ma tinh, Ân Thiên Thịnh vui mừng khôn xiết. Không nghĩ tới cứu người có thể được nhiều như vậy ma tinh, xem ra về sau không có việc gì đến nhiều cứu điểm người.

"Cái kia, ta có thể cùng ngươi cùng nhau hồi Ma Đô sao?" Nữ tử thật cẩn thận hỏi.

"Chính ngươi không thể trở về sao?" Ân Thiên Thịnh hỏi ngược lại.

Hắn đều là muốn đi theo Tiêu Lăng Hàn, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn hai người giống như không quá thích có dư thừa người đi theo bọn họ bên người. Ngay cả chính mình phỏng chừng bọn họ đều cảm thấy dư thừa, nếu là lại mang một người, không biết hai người có thể hay không trực tiếp làm hắn đơn độc hành động.

“Ta phi hành ma thú bị cái kia bạc ma rắn cắn đã chết.” Nói, nữ tử chỉ chỉ một bên, nơi đó đang có một con ma thú thi thể.

“Ta cũng không có phi hành ma thú.”

Nói xong, Ân Thiên Thịnh liền chuẩn bị rời đi, lại ở xoay người thời điểm, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn hai người.

Nhìn thấy Ân Thiên Thịnh, Thượng Quan Huyền Ý lại hỏi: “Thiên Thịnh, ngươi nhận thức hồi Ma Đô lộ sao?”

Ân Thiên Thịnh vội vàng lắc đầu: “Không quen biết.”

Thượng Quan Huyền Ý buông tay: “Chúng ta cũng không quen biết.”

Nữ tử tận dụng mọi thứ, lập tức nói: “Ta nhận thức hồi Ma Đô lộ, ta có thể vì các ngươi dẫn đường.”

Nàng hiện tại bị thương, hơn nữa nàng còn muốn vội vã chạy trở về, căn bản không có thời gian lưu lại chữa thương. Nhưng nếu là nàng mang thương lên đường, khẳng định không an toàn.

“Ta kêu Thượng Quan Huyền Ý, vị này chính là ta đạo lữ Tiêu Lăng Hàn, vừa rồi cứu ngươi vị này chính là Ân Thiên Thịnh.” Thượng Quan Huyền Ý đem phía chính mình người hết thảy giới thiệu một lần.

Nữ tử vội vàng đứng dậy hướng ba người hành lễ: “Gặp qua ba vị tiền bối, ta kêu Công Tây Ngữ Cầm, các ngươi có thể trực tiếp gọi ta Ngữ Cầm.”

Ân Thiên Thịnh nói tiếp nói: “Họ Công Tây, ngươi là quý tộc?”

Công Tây Ngữ Cầm gật gật đầu: “Đúng vậy.”

Ân Thiên Thịnh hiểu rõ, khó trách như vậy có tiền, nguyên lai là quý tộc.

Ở Ma Vực, giống nhau chỉ có quý tộc có tư cách có được họ kép.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn ở phụ cận bắt một con phi hành ma thú.

Năm ngày sau.

Tại đây năm ngày bốn người ở chung thực vui sướng, Công Tây Ngữ Cầm là một cái thực hay nói người, thông qua nàng giảng thuật, làm Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý càng hiểu biết Ma Vực.

Giống nhau con em quý tộc ra ngoài, bên người đều sẽ có người bảo hộ. Mà Công Tây Ngữ Cầm bên người sở dĩ không ai bảo hộ, chỉ vì nàng là trộm chạy ra đi, xem như rời nhà trốn đi.

Nàng xem như đào hôn, bởi vì nàng có yêu thích người, nhưng cha mẹ nàng ghét bỏ người nọ không phải quý tộc, càng muốn nàng gả cho môn đăng hộ đối một cái khác quý tộc.

Mắt thấy liền phải đến Ma Đô, Thượng Quan Huyền Ý lập tức cấp Công Tây Ngữ Cầm truyền âm.

Chỉ thấy Công Tây Ngữ Cầm trong chốc lát gật đầu, trong chốc lát lại lắc đầu. Thường thường còn xem một cái Ân Thiên Thịnh, mặt lộ vẻ vẻ khó xử.

Cuối cùng xem ở Ân Thiên Thịnh cứu nàng phân thượng, miễn cưỡng đáp ứng rồi Thượng Quan Huyền Ý đề nghị.

Ma Đô nội thành.

Ngày này, Sở Mục Thần mới xuất quan, bọn họ sở trụ lâu đài kết giới đã bị người xúc động.

Đương hắn mở ra kết giới, nhìn đến thế nhưng là hắn kia đã đoạn tuyệt quan hệ nãi nãi.

Này nửa năm bọn họ phụ tử hai người đều đang bế quan, cũng không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì. Hắn là cảm ứng được đạo lữ khế ước có phản ứng, mới ra quan.

Nhìn đến ra tới người là Sở Mục Thần, Thân Đồ Tú vốn dĩ cười mặt, lập tức liền kéo xuống dưới, lạnh lùng nói: “Phụ thân ngươi đâu?”

Sở Mục Thần nhàn nhạt trả lời: “Bế quan.”

Thấy Sở Mục Thần thái độ này, Thân Đồ Tú không vui nói: “Làm phụ thân ngươi ra tới, ta tìm hắn có việc.”

Sở Mục Thần nhíu mày, lặp lại một lần: “Hắn đang bế quan.”

“Ta chính là hắn mẫu thân, ta tìm hắn có việc.” Nói, Thân Đồ Tú liền phải hướng lâu đài bên trong đi đến.

Sở Mục Thần tự nhiên không có khả năng làm nàng đi vào, trước không nói Sở Vũ Thánh đúng là đột phá thời khắc mấu chốt, liền tính không phải bế quan thời điểm mấu chốt, cũng không nên tùy tiện đi quấy rầy.

Hắn đứng ở kết giới trước, tùy tay vung lên, kết giới liền khép lại, làm đi được cấp Thân Đồ Tú thiếu chút nữa đụng vào kết giới thượng.

Không đợi đối phương mở miệng chất vấn, Sở Mục Thần cười lạnh nói: “Ngươi thấy rõ ràng nơi này là chỗ nào sao? Ngươi liền hướng bên trong đi!”

“Ta nhi tử ở nơi này, ta tự nhiên có tư cách vào đi.” Thân Đồ Tú đương nhiên mà nói.

“Liền tính ngươi nhi tử ở nơi này lại như thế nào, đừng quên, ta mới là lâu đài này chủ nhân. Ngươi thấy rõ ràng, nơi này cũng không phải là 76 hào.”

Khi nói chuyện, Sở Mục Thần một lóng tay lâu đài mặt trên đánh số, mặt trên thình lình viết “182 hào.” Mà hắn trong miệng 76 hào, chính là phía trước phụ thân hắn sở trụ kia tòa lâu đài đánh số.

"Thì tính sao? Dù sao ta muốn vào đi, ngươi nếu là không cho ta đi vào, ta lập tức đi tìm hộ vệ đội người, nói cho bọn họ, ngươi đem ta nhi tử ẩn nấp rồi." Thân Đồ Tú ngang ngược vô lý mà nói.

Sở Mục Thần: "……"

Phía trước như thế nào không phát hiện này lão thái bà như vậy khó chơi?

Nếu không phải huyết mạch thượng có cảm ứng, hắn đều phải hoài nghi người này rốt cuộc có phải hay không hắn thân nãi nãi.

Có như vậy nãi nãi, hắn thật là đổ tám đời vận xui đổ máu!

"Phụ thân hiện tại đang ở đột phá cảnh giới, không dễ bị quấy rầy. Ngươi nếu còn đem hắn trở thành ngươi nhi tử, vậy chờ hắn đột phá thành công lại đến."

"Muốn ta quá đoạn thời gian tới cũng đúng, ngươi đến cho ta mười vạn ma tinh."

Sở Mục Thần trực tiếp bị lời này cấp khí cười.

Cười qua đi, hắn hồ nghi nói: "Ta nếu là nhớ không lầm, ngươi cái này quan hệ hộ giống như mỗi tháng đều có thể lãnh đến 500 ma tinh. Lấy ngươi Huyền Tiên tu vi, một tháng 50 ma tinh đều dùng không xong. Ngươi hiện tại cùng ta muốn mười vạn ma tinh, ngươi chẳng lẽ là đem ta trở thành coi tiền như rác?"

Phía trước bọn họ ở cùng một chỗ thời điểm, cũng không có nhìn đến Thân Đồ Tú mua quá cái gì cao cấp pháp y, Ma Khí không gặp nàng mua quá, tu luyện tài nguyên giống như cũng không gặp nàng mua quá.

Cho nên, nhiều như vậy ma tinh, nàng dùng đến chỗ nào vậy?

"Cái gì coi tiền như rác? Ta nhưng ngươi là nãi nãi, ngươi cho ta ma tinh chẳng lẽ không phải theo lý thường hẳn là sao?" Thân Đồ Tú khó chịu mà nói.

"Nãi nãi? A, ngươi chẳng lẽ quên nửa năm trước, chính ngươi chính miệng nói qua nói? Có phải hay không yêu cầu ta nhắc nhở ngươi một chút?"

"Liền tính ta không phải ngươi nãi nãi, nhưng ta như cũ là trưởng bối của ngươi, ngươi chẳng lẽ chính là như vậy đối đãi trưởng bối?"

"Trưởng bối? Hừ, nơi này cũng không phải là Phàm Nhân Giới, nơi này là Ma Vực, dùng võ vi tôn thế giới. Ta tu vi so ngươi cao, ngươi phải gọi ta một tiếng tiền bối."

Sở Mục Thần nói mới vừa nói xong, một bên truyền đến "Phụt" tiếng cười.

Nghe thấy này quen thuộc thanh âm, Sở Mục Thần thân mình cứng đờ, vừa rồi cùng Thân Đồ Tú sảo quá hăng say. Tuy rằng biết bên kia có người lại đây, hắn nguyên bản cho rằng chỉ là xem náo nhiệt người, rốt cuộc trước kia bọn họ nơi này cãi nhau, thường xuyên có xem náo nhiệt người vây đi lên, lại không nghĩ rằng lại đây cư nhiên là mấy cái người quen.

Thấy đang ở cãi nhau hai người đều chuyển qua tới xem chính mình, Thượng Quan Huyền Ý xua xua tay, "Không cần phải xen vào ta, ta chính là một cái đi ngang qua, các ngươi tiếp tục."

Sở Mục Thần vô ngữ.

Này mấy người chính đại quang minh mà đang xem hắn chê cười.

"Nguyên lai là Tang Môn tinh đã trở lại." Thân Đồ Tú âm dương quái khí mà nói.

Thấy người tới ở cười nhạo nàng, vốn dĩ nàng tu vi thấp không dám nói cái gì. Nhưng đương nàng nhìn đến Ân Thiên Thịnh cũng tại đây mấy người trung, nàng lập tức lại có lá gan. Chỉ vì bình thường nói Ân Thiên Thịnh nói thói quen, hiện tại gặp mặt, thói quen tính liền nghĩ đến hai câu.

"Thiên Thịnh, nàng nói Tang Môn tinh không phải là ngươi đi?" Theo Thân Đồ Tú tầm mắt, Thượng Quan Huyền Ý quái dị mà nhìn về phía Ân Thiên Thịnh.

Ân Thiên Thịnh lập tức phủ nhận: "Ta kêu Ân Thiên Thịnh, không gọi Tang Môn tinh. Cho nên, nàng nói người khẳng định không phải ta."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Còn có thể như vậy lý giải!

Hắn thật đúng là trường kiến thức.

Nghe thấy Thân Đồ Tú nói, Sở Mục Thần thật muốn phiến nàng một cái tát, nhưng hắn không thể làm như vậy.

Hít sâu một hơi, bỗng nhiên hắn lại nghĩ đến lúc trước Tiêu Lăng Hàn lúc gần đi đối hắn nói qua nói, "Đương đoạn bất đoạn, tất chịu này loạn, đoạn mà không ngừng, tất có hậu hoạn."

Hiện giờ chính là đoạn mà không ngừng, tới hậu hoạn.

Tư cập này, hắn lạnh lùng nói: "Ngươi muốn không có việc gì liền rời đi, muốn ma tinh, không có!"

"Ngươi nếu là không cho ta ma tinh, ta liền không đi." Thân Đồ Tú mặt dày mày dạn mà đứng ở kết giới trước.

"Ngươi thật sự không đi?" Sở Mục Thần đáy mắt hiện lên một tia sát khí, lạnh lùng mà nhìn chăm chú vào Thân Đồ Tú.

Thân Đồ Tú tu vi vốn là thấp, bị một cái tu vi so nàng cao hơn rất nhiều người như vậy nhìn chằm chằm, làm nàng không tự giác mà lui về phía sau hai bước, nàng rõ ràng mà cảm nhận được Sở Mục Thần sát ý.

Tuy rằng biết Sở Mục Thần không dám thật sự sát nàng, nhưng như cũ làm nàng tâm sinh khiếp đảm. Rốt cuộc mệnh chỉ có một cái, vạn nhất Sở Mục Thần

thật sự đối nàng động thủ, nàng liền phản kháng đều làm không được, huống chi hiện tại Sở Vũ Thánh cũng không ở nơi này.

Tư cập này, Thân Đồ Tú oán hận mà nghiến răng, hiện giờ xem ra chỉ có thể chờ Sở Vũ Thánh xuất quan sau lại qua đây.

"Chờ phụ thân ngươi xuất quan, nhớ rõ làm hắn tới tìm ta." Thân Đồ Tú đối Sở Mục Thần công đạo nói.

"Xem ta tâm tình."

"Ngươi……" Thân Đồ Tú mới vừa nói ra một chữ, liền đối thượng Sở Mục Thần lạnh băng con ngươi, há miệng thở dốc, chưa nói ra một câu.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 692

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 692 thấy bà ngoại

Cuối cùng Thân Đồ Tú chỉ có thể không cam lòng mà rời đi.

Không bao lâu, nàng liền trở lại 76 hào lâu đài.

Nàng mới vừa đi vào nhà, Vưu Thiến Nhi lập tức hưng phấn mà đón đi lên, “Cô nãi nãi ngài nhanh như vậy liền đã trở lại?”

“Đừng nói nữa, ta cũng chưa nhìn thấy ngươi thúc thúc, cái kia nghiệt chủng liền môn cũng chưa làm ta tiến.” Thân Đồ Tú vừa đi vừa nói chuyện, rõ ràng thực tức giận.

Chờ nàng mới vừa ngồi vào trên ghế, Vưu Thiến Nhi lại ngoan ngoãn mà giúp nàng niết vai, đấm lưng.

“Cô nãi nãi, biểu ca nếu không thích ngài, kia chúng ta cũng đừng đi. Rốt cuộc biểu ca tu vi như vậy cao, nếu là hắn một cái không cao hứng đối ngài ra tay làm sao bây giờ?”

Vưu Thiến Nhi châm ngòi ly gián nói há mồm liền tới, mà nàng không biết chính là, nàng nói này đó đã tiếp cận sự thật.

Thân Đồ Tú lại là khẽ quát một tiếng: “Hắn dám!”

Lời tuy nói như vậy, nhưng nghĩ đến hôm nay tình cảnh, Thân Đồ Tú trong lòng chột dạ, Sở Mục Thần nói không chừng thật đúng là sẽ đối nàng ra tay.

Một lát sau, nàng lại đem ngày hôm qua mới vừa lãnh đến 500 ma tinh đem ra, cũng đối Vưu Thiến Nhi nói: “Ta tháng này ma tinh cũng chưa dùng, ngươi trước cầm. Chờ ngươi thúc thúc xuất quan sau, ta lại đi hỏi hắn muốn.”

“Cô nãi nãi ngài đem ma tinh đều cấp Thiến Nhi, kia ngài dùng cái gì? Kỳ thật ta đột phá tu vi sự không vội, có thể chờ một chút.” Vưu Thiến Nhi trong miệng chậm lại nói.

Khi nói chuyện nàng liếc mắt một cái trên bàn 500 ma tinh, trên mặt toàn là hứng thú thiếu thiếu biểu tình, rõ ràng là chê ít.

“Cô nãi nãi cho ngươi, ngươi liền cầm.” Thân Đồ Tú cũng không biết Vưu Thiến Nhi ý nghĩ trong lòng, ở trong lòng nàng 500 ma tinh nàng chính mình ít nhất có thể sử dụng hơn nửa năm.

Nơi này phát sinh hết thảy Sở Mục Thần là không biết, hắn nếu là biết Thân Đồ Tú hỏi hắn muốn ma tinh là vì cấp Vưu Thiến Nhi, phỏng chừng sẽ bị tức giận

đến hộc máu, cũng sẽ đối Thân Đồ Tú cái này nãi nãi hoàn toàn hết hy vọng.

Bất quá liền hiện tại hắn cũng bị tức giận đến không nhẹ.

Chỉ vì nơi này nhiều ra một người kêu Công Tây Ngữ Cầm nữ tử, còn bị Ân Thiên Thịnh nhận làm nghĩa muội.

Sự tình còn muốn từ nửa canh giờ trước nói lên.

Phía trước Thượng Quan Huyền Ý nghe xong Tiêu Lăng Hàn giảng thuật, đối Sở Mục Thần cách làm rất là tức giận. Quyết định phải cho hắn một chút giáo huấn, cấp tìm điểm không thoải mái. Vì thế hắn khiến cho Công Tây Ngữ Cầm nhận Ân Thiên Thịnh vì đại ca.

Ngay từ đầu, hai người đều thực kháng cự.

Nhưng Thượng Quan Huyền Ý nói có thể giúp Công Tây Ngữ Cầm giải quyết giải quyết trong nhà bức hôn sự, làm nàng cùng người yêu ở bên nhau không bị người trong nhà phản đối.

Dụ hoặc quá lớn, nàng lập tức liền đồng ý.

Muốn Ân Thiên Thịnh đồng ý, chỉ cần nói với hắn, về sau không có việc gì liền tìm hắn luận bàn. Vừa nghe lời này, hắn không nói hai lời, lập tức liền đáp ứng, dù sao với hắn mà nói nhiều muội muội cũng không có gì.

Lúc sau bốn người lại cùng đi Công Tây Ngữ Cầm trong nhà, Tiêu Lăng Hàn chỉ là lấy ra Thân Đồ Khinh Dao cho hắn lệnh bài, Công Tây gia người vừa thấy lệnh bài, cái gì cũng chưa hỏi, lập tức đáp ứng Công Tây Ngữ Cầm hôn sự, bọn họ không nhúng tay.

Đại đường.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngồi ở bên trái; bên phải ngồi Sở Mục Thần, hắn bên cạnh ngồi chính là Ân Thiên Thịnh, mà Ân Thiên Thịnh bên cạnh ngồi chính là Công Tây Ngữ Cầm.

“Đại ca, ngươi chừng nào thì lại đi luận võ tràng, đến lúc đó ta nhất định phải đi xem, ta đặc biệt thích xem ngươi dùng kiếm quét ngang bát phương bộ dáng.” Công Tây Ngữ Cầm nghiêng đầu đối Ân Thiên Thịnh nói, nàng trong mắt tràn đầy sùng bái.

Lời này ở Sở Mục Thần trong tai liền biến thành: Ta đặc biệt thích ngươi.

Bị người khen, Ân Thiên Thịnh cao hứng tìm không ra bắc, lập tức liền nói: “Hôm nay quá muộn, ngày mai ta liền đi luận võ tràng.”

“Hảo a, không bằng đêm nay ta liền ở nơi này, sáng mai ta cùng đại ca cùng đi luận võ tràng.” Công Tây Ngữ Cầm lập tức liền đề nghị nói.

“Vừa lúc, chúng ta nơi này còn có phòng trống.” Ân Thiên Thịnh không chút nghĩ ngợi liền đáp.

Nghe thấy hai người không coi ai ra gì đối thoại, một bên Sở Mục Thần sắc mặt đen nhánh, song quyền gắt gao nắm chặt.

Nhìn Sở Mục Thần âm trầm sắc mặt, rõ ràng là ghen tuông quá độ. Tiêu Lăng Hàn ở trong lòng vì hắn châm cây nến, xem ra phía trước châm nến điểm sai rồi đối tượng.

Chính cái gọi là phong thuỷ thay phiên chuyển, đánh giá phía trước Ân Thiên Thịnh tựa như Sở Mục Thần như bây giờ, trơ mắt nhìn một cái mộ danh kỳ diệu xuất hiện nữ tử đối chính mình ái nhân đại hiến ân cần.

Trong lòng nghẹn khuất, không tốt lời nói hắn, chỉ có thể rút kiếm tương hướng.

Chính là đánh đi, hắn lại không dám thật sự đem người cấp giết, cuối cùng còn phải bị nàng kia trả đũa.

Hiện tại Sở Mục Thần hắn là cũng cảm thấy thực nghẹn khuất, dựa vào Công Tây Ngữ Cầm quý tộc thân phận, hơn nữa cùng bọn họ quen biết quan hệ, tin tưởng Sở Mục Thần liền tính lại tức giận cũng không dám giết người.

Bằng không Thượng Quan Huyền Ý cũng không dám làm như vậy, hắn nhưng không nghĩ bang nhân không thành, ngược lại hại vô tội người.

Nhìn đến Sở Mục Thần hiện tại biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý tỏ vẻ thực vừa lòng. Bất quá hiện tại vừa mới bắt đầu, kế tiếp hẳn là còn có càng làm cho Sở Mục Thần nghẹn khuất sự tình phát sinh.

Đối này, hắn tỏ vẻ thực chờ mong, rõ ràng là một bộ xem diễn không chê sự đại bộ dáng.

Mà Tiêu Lăng Hàn như là không thấy ra đối diện ba người chi gian mùi thuốc súng, tức phụ nhi thích liền tùy hắn, chỉ cần hắn cao hứng, những người khác cao hứng không đều không phải hắn quan tâm.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Sở Mục Thần hỏi: “Mục Thần, các ngươi kế tiếp có tính toán gì không sao?”

“Xem ngươi có hay không an bài, ngươi nếu là không an bài, chờ phụ thân xuất quan, chúng ta liền đi Tiên Vực.” Sở Mục Thần đáp.

“Các ngươi có biện pháp thông qua Vong Ưu Hà?” Tiêu Lăng Hàn hiếu kỳ nói.

Hắn còn rõ ràng nhớ rõ Vong Ưu Hà ra sao loại tư vị, hiện giờ hắn tu vi đã đột phá đến Tiên Đế cảnh, lại đi độ Vong Ưu Hà, hẳn là sẽ không lại giống như phía trước như vậy.

“Vong Ưu Hà?” Sở Mục Thần vẻ mặt mờ mịt.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem Vong Ưu Hà sự tình cùng Sở Mục Thần nói một lần.

Sau khi nghe xong Sở Mục Thần chau mày, muốn thật là yêu cầu tu vi đạt tới Tiên Đế cảnh mới có thể thông qua Vong Ưu Hà, kia hắn đến cùng phụ thân

thương lượng một chút mới được. Phụ thân hiện tại mới Tiên Vương cảnh, muốn tu luyện đến Tiên Đế cảnh không biết yêu cầu nhiều ít năm.

Cáo biệt ba người, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trở lại phía bắc kia tòa lâu đài.

Ngồi ở trên ghế Thân Đồ Khinh Dao vừa nhấc đầu, liền thấy nhà mình tôn tử nắm một người xa lạ nam tử đi đến.

Tất nhiên là cảm giác được nàng ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn lập tức giới thiệu nói: "Bà ngoại, vị này chính là ta đạo lữ Thượng Quan Huyền Ý."

Sau đó lại đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, vị này chính là chúng ta bà ngoại."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức hành lễ, cung kính kêu: "Huyền Ý gặp qua bà ngoại."

Thân Đồ Khinh Dao khóe miệng trừu trừu, đứa cháu ngoại này tức như thế nào cùng nàng tưởng không giống nhau?

Chẳng những là cái nam, lớn lên còn như vậy…… Bình thường.

Cũng không biết nhà mình tôn tử rốt cuộc là coi trọng hắn nơi nào?

Trong lòng tuy rằng ở suy nghĩ, bất quá trên mặt nàng lại không chút nào khác thường, lộ ra một mạt mỉm cười, ôn hòa mà nói: "Hảo, hảo! Không cần khách khí như vậy, đều là người trong nhà, về sau gặp mặt tùy ý chút, không cần hành lễ."

Nói xong, nàng từ không gian giới tử lấy ra một cái hộp vuông, "Bà ngoại không có gì cho ngươi, nơi này có kiện quần áo, ta xem ngươi xuyên hẳn là thực thích hợp."

Thu lễ việc này trước lạ sau quen, Thượng Quan Huyền Ý tiếp nhận hộp, lập tức hướng Thân Đồ Khinh Dao nói lời cảm tạ: "Đa tạ bà ngoại."

"Mở ra nhìn xem." Tiêu Lăng Hàn đề nghị nói.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Thân Đồ Khinh Dao.

Thấy cháu ngoại tức như vậy thật cẩn thận bộ dáng, Thân Đồ Khinh Dao cười nói: "Tặng cho ngươi đồ vật chính là của ngươi, muốn nhìn liền xem."

Được đến cho phép, Thượng Quan Huyền Ý đem hộp đặt ở một bên trên bàn, sau đó mới mở ra hộp.

Hộp bên trong quần áo là màu đỏ, cùng Thượng Quan Huyền Ý lúc này xuyên nhan sắc giống nhau, chỉ là làm Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc chính là hắn thấy thế nào không ra quần áo phẩm cấp.

Lập tức liền hỏi nói: "Bà ngoại, cái này quần áo là cái gì phẩm cấp?"

Thân Đồ Khinh Dao đáp: "Ta cũng không biết, dù sao cái gì tu vi người mặc vào nó, nó chính là cái gì phẩm cấp."

"Còn có như vậy quần áo?"

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều thực kinh ngạc.

Thân Đồ Khinh Dao gật gật đầu nói: "Không tin các ngươi có thể thử xem, năm đó ta vốn là tính toán chờ ngươi mẫu phụ thành thân khi, lại đem cái này quần áo đưa cho hắn, nhưng hắn thế nhưng sấn ta và ngươi ông ngoại bế quan, trộm chạy tới Tiên Vực."

"Huyền Ý, ngươi đi thử thử." Tiêu Lăng Hàn đem quần áo nhét vào Thượng Quan Huyền Ý trong tay, lại đem hắn đẩy mạnh một cái khác phòng.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Chờ Thượng Quan Huyền Ý vào phòng, Thân Đồ Khinh Dao mới ánh mắt phức tạp mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Bà ngoại, có chuyện ngươi cứ việc nói thẳng."

"Không, không có gì."

Ngoài miệng nói không có gì, trên mặt đem lại viết "Có việc" hai chữ.

Tiêu Lăng Hàn đoán được nàng trong lòng suy nghĩ, giải thích nói: "Huyền Ý đeo Thiên Huyễn mặt nạ, hắn vốn dĩ bộ dạng cũng không phải như bây giờ. Hơn nữa…… Bà ngoại chẳng lẽ không thấy ra Huyền Ý không phải Nhân tộc sao?"

Thân Đồ Khinh Dao: "……"

Nàng nguyên bản cho rằng nhà mình cháu ngoại đạo lữ là danh nữ tử, cho nên nhìn thấy cháu ngoại tức từ nữ tử biến thành nam tử, nàng còn có chút phản ứng không kịp. Hơn nữa Thượng Quan Huyền Ý hiện giờ khuôn mặt, bình thường không thể lại bình thường. Nàng nào còn dám nhìn chằm chằm người khác vẫn luôn nhìn, vạn nhất bị đối phương cho rằng nàng là ở ghét bỏ người khác diện mạo làm sao bây giờ?

"Tiểu Lăng Hàn, nghe ngươi nói như vậy, ta đợi chút đến cẩn thận quan sát một chút."

"Bà ngoại kêu ta Lăng Hàn liền hảo, ngươi nhưng đừng đem Huyền Ý dọa tới rồi." Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở nói.

Tiểu Lăng Hàn gì đó, vẫn là đừng kêu. Làm trò tức phụ nhi mặt bị như vậy kêu, làm hắn nhiều thẹn thùng.

Nghe vậy, Thân Đồ Khinh Dao oán trách mà trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, "Ngươi bà ngoại ta lớn lên quốc sắc thiên hương, khuynh quốc khuynh thành, sao có thể đem người cấp dọa đến."

Đến nỗi Tiêu Lăng Hàn nói phía trước câu kia, trực tiếp bị nàng lược quá.

Hai người khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý từ trong phòng đi ra.

Một bộ hồng y mặc ở trên người hắn, thấy thế nào, như thế nào biệt nữu.

Thân Đồ Khinh Dao thử thăm dò nói: "Huyền Ý, đem ngươi trên mặt mặt nạ gỡ xuống, làm bà ngoại một thấy ngươi chân dung, nhưng phương tiện?"

"Không có gì không có phương tiện, phía trước ở Tiên Vực thời điểm, thói quen dùng này phúc dung mạo, cho nên liền không đổi." Nói, Thượng Quan Huyền Ý tâm niệm vừa động, liền biến trở về nguyên lai bộ dáng.

Lúc này, Thân Đồ Khinh Dao lại giương mắt nhìn lại.

Chỉ thấy Thượng Quan Huyền Ý một bộ hồng y, huyền văn vân tay áo, eo hệ đai ngọc, hảo một cái ngọc thụ lâm phong trọc thế giai công tử. Quan trọng nhất chính là, hiện tại hắn có mặt như quan ngọc tuấn mỹ ngũ quan, lại quay đầu nhìn xem chính mình cháu ngoại, hai người đứng chung một chỗ quả nhiên thực xứng đôi.

Qua một hồi lâu, thấy Thân Đồ Khinh Dao còn nhìn chằm chằm chính mình tức phụ nhi xem, Tiêu Lăng Hàn tiến lên một bước, đứng ở Thượng Quan Huyền Ý trước người, cũng nói: "Bà ngoại thích hợp mà ngăn, ngươi còn như vậy nhìn chằm chằm người khác đạo lữ xem, chờ ngoại tổ phụ trở về cần phải đánh nghiêng bình dấm chua."

"Bị ngươi như vậy vừa nói, ta đột nhiên đã nghe tới rồi một cổ tử vị chua." Thân Đồ Khinh Dao duỗi tay ở chóp mũi trước phẩy phẩy, bỡn cợt nói.

Thất sách.

Bà ngoại da mặt có thể so hắn còn dày hơn, hơn nữa nàng còn thích trêu cợt chính mình, một không cẩn thận lại bị trêu chọc.

Phát hiện sắc trời đã tối, Tiêu Lăng Hàn liền nói: "Bà ngoại, nếu là không cái khác chuyện quan trọng, chúng ta liền về trước phòng."

"Về đi về đi, như thế nào cùng cái phàm nhân giống nhau, vừa đến buổi tối liền ngủ." Thân Đồ Khinh Dao xua xua tay, ghét bỏ nói.

Mắt thấy hai người muốn đi ra ngoài, đột nhiên nghĩ đến cái gì, Thân Đồ Khinh Dao lại lần nữa mở miệng: "Từ từ."

Hai người dừng lại bước chân, khó hiểu mà quay đầu lại nhìn về phía nàng.

"Lăng Hàn, ngươi trước đi ra ngoài, ta có lời muốn cùng Huyền Ý nói."

"Nói cái gì không thể ngay trước mặt ta nói." Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói, rõ ràng là không nghĩ đi ra ngoài.

"Nói nhảm cái gì, kêu ngươi đi ra ngoài liền đi ra ngoài, bà ngoại còn sẽ đem ngươi đạo lữ ăn không thành." Thân Đồ Khinh Dao tức giận mà nói.

Thượng Quan Huyền Ý truyền âm nói: 【 Lăng Hàn, ngươi tới trước bên ngoài chờ ta một chút, bà ngoại đối ta không có ác ý. 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 693

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 693 trị liệu đau lòng

Tiêu Lăng Hàn lại là chính đại quang minh mà trả lời: “Hảo đi, ta liền ở cửa, có việc ngươi kêu ta.”

Hắn lời này rõ ràng là nói cho Thân Đồ Khinh Dao nghe.

Thân Đồ Khinh Dao âm thầm mắt trợn trắng, nhà mình cháu ngoại bộ dáng rõ ràng là đem nàng trở thành sài lang hổ báo.

Chờ Tiêu Lăng Hàn sau khi rời khỏi đây, Thân Đồ Khinh Dao nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, cửa phòng liền bị khép lại.

“Huyền Ý lại đây ngồi.” Nói, nàng chỉ chỉ bên cạnh ghế dựa.

Không biết bà ngoại đem hắn lưu lại làm cái gì, Thượng Quan Huyền Ý căng da đầu ngồi vào nàng bên cạnh cách đó không xa.

Thân Đồ Khinh Dao tùy ý nói: “Không cần sợ, ta chính là muốn hỏi một chút ngươi cùng Lăng Hàn ở bên nhau đã bao lâu?”

“Chúng ta mười mấy tuổi liền ở bên nhau.”

“Nhìn ra được tới các ngươi cảm tình thực hảo, trước kia các ngươi ở bên nhau có phải hay không thường xuyên song tu?”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Bà ngoại như vậy mở ra?

Song tu vấn đề đều có thể hỏi ra tới.

Cái này kêu hắn như thế nào trả lời?

Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình trên mặt nóng rát năng, loại sự tình này, hắn là thật sự nói không nên lời.

Thấy hắn không nói lời nào, Thân Đồ Khinh Dao tiếp tục nói: “Hại, không cần thẹn thùng, bà ngoại ta là người từng trải.”

Này có thể giống nhau sao?

Lại là người từng trải, nhưng hai người thuộc tính đều không giống nhau.

Bà ngoại như thế nào có thể hỏi loại này vấn đề đâu?

Hắn nếu là cái nữ còn hảo, nhưng hắn là một cái nam nha!

Thượng Quan Huyền Ý buồn rầu lại rối rắm, không biết nên như thế nào trả lời.

Thấy hắn vẫn là không trả lời, Thân Đồ Khinh Dao đành phải lo chính mình nói: "Kỳ thật Dực Ma tộc bổn ứng ở mười tuổi phía trước liền thức tỉnh huyết mạch, nhưng là bởi vì phi thăng thông đạo bị phong ấn, đã có vài đại Dực Ma tộc người không có phi thăng quá. Dẫn tới tộc nhân huyết mạch thoái hóa, thức tỉnh huyết mạch đều yêu cầu mượn dùng Ma Diễm Trì tới thức tỉnh. Ở không có thức tỉnh Dực Ma tộc huyết mạch phía trước, thân thể sẽ có điểm tệ đoan."

Nói tới đây, Thân Đồ Khinh Dao liền im miệng.

Nghe nói lời này, Thượng Quan Huyền Ý có chút lo lắng Tiêu Lăng Hàn thân thể, theo bản năng hỏi: "Có cái gì tệ đoan?"

Thân Đồ Khinh Dao ý vị không rõ mà cười cười, mới nói tiếp: "Giống yêu thú giống nhau có động dục kỳ. Bất quá, nếu là thường xuyên song tu nhưng thật ra sẽ không phát tác."

Nghe xong Thân Đồ Khinh Dao nói, Thượng Quan Huyền Ý vốn dĩ liền hồng mặt, cái này càng đỏ.

Thượng Quan Huyền Ý thầm nghĩ: Khó trách phía trước Tiêu Lăng Hàn tùy chỗ tùy chỗ đều có thể động dục, động bất động liền phải song tu. Song tu lên còn không có xong không có, nguyên lai là bởi vì huyết mạch duyên cớ.

Tiện đà hắn lại hỏi: "Kia thức tỉnh huyết mạch về sau đâu?"

"Hết thảy khôi phục bình thường. Nói cho ngươi này đó, ta liền sợ Lăng Hàn không chủ động tìm ngươi song tu, làm ngươi hiểu lầm hắn, rốt cuộc các ngươi trước kia khẳng định……" Thường xuyên song tu.

Không đợi Thân Đồ Khinh Dao đem nói cho hết lời, Thượng Quan Huyền Ý vội vàng nói tiếp nói: "Ta đã biết, ta sẽ không hiểu lầm Lăng Hàn."

Thân Đồ Khinh Dao lại nói: "Kỳ thật hắn không chủ động, ngươi có thể chủ động điểm, dù sao các ngươi đều là nam nhân."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Bà ngoại đây là là ám chỉ hắn phản áp Tiêu Lăng Hàn sao?

Có điểm hoài nghi trước mặt Thân Đồ Khinh Dao là hắn thân bà ngoại mới đúng!

Nếu là hắn có nàng thực lực này, đã sớm phản áp thành công.

Nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý đổi tới đổi lui sắc mặt, Thân Đồ Khinh Dao nghĩ đến tiểu cháu ngoại đến lúc đó biểu tình, liền ở trong lòng âm thầm cười trộm.

Hố cháu ngoại gì đó, nàng hoàn toàn không gánh nặng.

Thấy Thân Đồ vũ -\ hề "Đoàn Khinh Dao không có cái khác sự, Thượng Quan Huyền Ý đang định đứng dậy rời đi, song tu việc này vẫn là trở về cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau thảo luận tương đối hảo, đột nhiên hắn nghĩ đến Thân Đồ

Khinh Dao không biết sống nhiều ít năm, lập tức liền thỉnh giáo nói: "Bà ngoại có biết đau lòng?"

"Một đêm đầu bạc cái loại này sao?"

"Đối!"

"Biết, như vậy?"

"Bà ngoại cũng biết có biện pháp nào có thể trị đau lòng?"

"Là có biện pháp."

Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói: "Thật là có biện pháp?"

Hắn cũng không có ôm bao lớn hy vọng, không nghĩ tới thật là có.

Thân Đồ Khinh Dao gật gật đầu: "Tự nhiên là thật. Ở Ma Vực nhất phía tây có một cái đi thông mặt khác Tiên giới thông đạo, bất quá cái kia thông đạo cũng không phải cố định mỗ ở một chỗ, mà là tùy ý di động. Nhưng nghe nói chỉ cần tìm được một loại hoa, là có thể tìm được cái kia thông đạo."

"Bà ngoại ý tứ là cái loại này hoa, có thể trị liệu đau lòng?"

"Không tồi, bất quá ta cũng chưa thấy qua cái loại này hoa."

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng trừu trừu, hoài nghi nói: "Ngài nói cái loại này hoa thật sự có sao?"

"Như thế nào không có? Ta tuy rằng chưa thấy qua, nhưng các ngươi ông ngoại gặp qua. Đã từng hắn có cái bằng hữu muốn đi mặt khác Tiên giới, tìm được quá cái loại này hoa."

"Kia cái loại này hoa có tên sao?"

"Có, kêu ma tâm hoa."

"Cái tên thật kỳ quái."

"Không có gì hảo kỳ quái, sở dĩ kêu ma tâm hoa là bởi vì kia hoa giống một lòng, nhan sắc vẫn là màu đỏ tươi."

Tâm hình.

Màu đỏ tươi.

Như thế nào như vậy quen thuộc đâu?

Trong đầu một cái đoạn ngắn hiện lên, Thượng Quan Huyền Ý trong tay nhiều ra một cái hộp ngọc, "Bà ngoại ngài giúp ta nhìn xem cái này hộp ngọc bên trong đồ vật, có phải hay không ma tâm hoa?" Nói, hắn đem hộp ngọc đưa qua.

Hồ nghi mà tiếp nhận hộp ngọc, Thân Đồ Khinh Dao nhẹ nhàng mở ra hộp ngọc, định nhãn nhìn lại, hộp ngọc bên trong đồ vật không phải ma tâm hoa còn có thể là cái gì.

Thấy Thân Đồ Khinh Dao không nói lời nào, Thượng Quan Huyền Ý vội vàng hỏi: “Bà ngoại, là ma tâm hoa sao?”

“Đúng vậy.” Thân Đồ Khinh Dao gật gật đầu, đem hộp ngọc đệ còn cấp Thượng Quan Huyền Ý.

Thu hảo hộp ngọc, Thượng Quan Huyền Ý lại hỏi: “Kia bà ngoại có biết hay không ma tâm hoa nên dùng như thế nào?”

“Giống như yêu cầu dụng tâm ái người tam tích tâm đầu huyết làm thuốc dẫn. Bất quá rốt cuộc có phải hay không ta cũng không xác định, rốt cuộc ta không chính mắt gặp qua.”

“Đa tạ bà ngoại vì ta giải thích nghi hoặc.”

“Việc rất nhỏ, còn có cái gì không rõ sự đều có thể hỏi ta.”

“Tạm thời không có, thời gian không còn sớm, bà ngoại nếu là không chuyện khác, ta liền trước đi ra ngoài.”

“Ân, đi thôi.”

Nhìn đến nhắm chặt cửa phòng, rốt cuộc bị mở ra, Tiêu Lăng Hàn tiến lên kéo qua Thượng Quan Huyền Ý trên dưới đánh giá hắn một phen.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn hỏi, Thượng Quan Huyền Ý chủ động nói: “Bà ngoại không đem ta thế nào, liền tùy tiện cùng ta trò chuyện hai câu.”

“Vậy các ngươi trò chuyện cái gì?”

“Không liêu cái gì, tùy tiện nói chút chúng ta ở bên nhau sự.”

Khi nói chuyện, hai người đã trở lại Tiêu Lăng Hàn ở chỗ này cư trú phòng.

Mười lăm phút sau.

Đang ở hôn môi hai người, đột nhiên tách ra.

Tiêu Lăng Hàn ngồi dậy, trên cao nhìn xuống mà xem kỹ dưới thân người. Rõ ràng bọn họ đang chuẩn bị song tu, Thượng Quan Huyền Ý bị hắn hôn môi sau, hắn là sắc mặt ửng hồng mới đúng, nhưng giờ phút này hắn lại là sắc mặt trắng bệch.

Nhìn thấy hắn như vậy, Tiêu Lăng Hàn trong mắt đựng đầy lửa giận, ánh mắt nặng nề mà nhìn chằm chằm hắn, “Trường bản lĩnh, ngươi mới đột phá Tiên Đế cảnh, cảnh giới đều còn không có củng cố, liền dám lấy tâm đầu huyết.”

“Lăng Hàn, quả nhiên ngươi ngay từ đầu liền biết. Ta chính là sợ ngươi biết sau, không đồng ý, ta mới ra này hạ sách.”

Tiêu Lăng Hàn đương nhiên biết.

Trị liệu đau lòng phương pháp sớm tại lúc trước bọn họ đi Vân Lan bí cảnh khi, hắn liền từng nghe nói qua. Sau lại đi ở Luyện Đan Sư Công Hội tổng bộ, hắn

lại tìm đọc không ít điển tịch, tự nhiên là biết ma tâm hoa bề ngoài cùng đặc tính.

Phía trước bọn họ ở huyệt mộ mới vừa mở ra hộp ngọc trước tiên, hắn liền nhận ra ma tâm hoa.

Tiêu Lăng Hàn vốn tưởng rằng Thượng Quan Huyền Ý không luyện đan, chuyện này hắn sẽ không biết, không nghĩ tới hắn thế nhưng hỏi bà ngoại.

Đối thượng hắn chân thành hai mắt, nhìn đến hắn ủy khuất bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn trong lòng lại có lửa giận, cũng không đành lòng đối với hắn phát, cúi xuống thân nhẹ nhàng hôn hôn hắn giữa mày, ôn nhu nói: "Về sau làm việc nhớ rõ cùng ta thương lượng, đừng tự tiện làm chủ. Hiện giờ ngươi như vậy, sợ là đã thương tới rồi căn cơ."

Nói nơi này, Tiêu Lăng Hàn có chút thống hận chính mình.

Nếu là hắn cẩn thận một chút, tất nhiên có thể phát hiện Thượng Quan Huyền Ý đêm nay dị thường.

"Vừa rồi ta nghĩ đến liền làm, không suy xét nhiều như vậy." Nói, Thượng Quan Huyền Ý đem ma tâm hoa đem ra.

Vừa rồi ở Tiêu Lăng Hàn hôn môi hắn thời điểm, hắn mạnh mẽ lấy ra tam tích tâm đầu huyết, trực tiếp thông qua khoang miệng chuyển vận đến Tiêu Lăng Hàn trong miệng.

Đối Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn trước nay đều không bố trí phòng vệ. Huống chi vẫn là ở làm loại sự tình này thời điểm, cho nên không có phòng bị hắn trực tiếp nuốt xuống tam tích tâm đầu huyết.

Nhìn thoáng qua ma tâm hoa, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt bất đắc dĩ, "Làm việc như vậy không màng hậu quả, ngươi còn có nghĩ cùng ta phi thăng Thần giới, sau đó đi cái khác thế giới du ngoạn?"

"Đương nhiên tưởng, chúng ta nói tốt muốn vĩnh viễn ở bên nhau, mặc kệ đi nơi nào đều ở bên nhau. Ta về sau làm việc nhất định sẽ cùng ngươi thương lượng, ngươi đừng nóng giận. Bất quá chính là tam tích tâm đầu huyết, dưỡng dưỡng liền đã trở lại."

Này nơi nào là tam tích tâm đầu huyết sự, rõ ràng là bị thương hắn căn cơ sự.

Người khác lấy tam tích tâm đầu huyết có lẽ không có việc gì, nhưng hắn không đảo ｝ tịch (độc! Gia giống nhau, hắn thân phụ Băng Hỏa phượng hoàng hai loại huyết mạch, yêu cầu chính là cân bằng. Một khi cái này cân bằng bị đánh vỡ, kia khó chịu chung sẽ là chính hắn.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn sâu sắc cảm giác đau đầu.

Nếu là lại cùng hắn nói tiếp, trong lòng hỏa khí phỏng chừng lại phải bị hắn trêu chọc đi lên.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không nói lời nào, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng thấp thỏm không thôi, biết chính mình vừa rồi hành động chọc đối phương sinh khí. Duỗi tay ôm lấy Tiêu Lăng Hàn cổ, đem hắn kéo hướng chính mình. Nhỏ giọng nói: "Ta biết ngươi đột phá không được Tiên Tôn cảnh là bởi vì có đau lòng duyên cớ."

"Cho nên ngươi liền không yêu quý thân thể của mình?" Tiêu Lăng Hàn thở dài nói.

"Không cần lo lắng, ta thật không có việc gì." Nói, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay vuốt phẳng Tiêu Lăng Hàn nhăn lại mày.

"Ta là luyện đan sư, ngươi thân thể có hay không sự, ta sẽ không biết?"

"Kia chờ ngươi dưỡng hảo thương, liền vì ta luyện chế bổ khí huyết đan dược."

"Ngươi có phải hay không đã sớm tính hảo?"

"Ta biết ngươi sẽ không mặc kệ ta, đồng dạng ta cũng sẽ không mặc kệ ngươi. Ta muốn ngươi hảo hảo, ta không nghĩ thấy ngươi đầy đầu đầu bạc. Tuy rằng hiện tại nhìn qua là màu đen, nhưng ở ta trong mắt chúng nó như cũ là màu trắng."

Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý vén lên Tiêu Lăng Hàn buông xuống xuống dưới tóc đen, vành mắt có chút đỏ lên.

Thấy hắn như vậy, Tiêu Lăng Hàn vội vàng nói: "Hảo, hảo, ta không nói ngươi. Ngươi nhưng ngàn vạn đừng khóc lừa gạt ta, ta nơi này nhưng không có đường."

Vốn dĩ có chút thương cảm không khí, bị Tiêu Lăng Hàn như vậy vừa nói, Thượng Quan Huyền Ý "Phụt" liền bật cười.

Theo sau hắn đem ma tâm hoa đẩy cho Tiêu Lăng Hàn, thúc giục nói: "Lăng Hàn, ngươi đi trước chữa thương, cái khác chúng ta về sau lại nói."

"Hảo. Nếu là bà ngoại hỏi, ngươi liền cùng nàng nói ta đang bế quan."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là cúi đầu ở Thượng Quan Huyền Ý trên môi mổ một ngụm, sau đó đem Ma Long thả ra khế ước không gian, mang ở trên cổ tay hắn, cuối cùng còn đem Thiên Ti Đằng cũng triền ở cổ tay hắn sơn.

Như cũ không yên tâm mà dặn dò nói: "Ngươi mấy ngày nay đừng cùng người động thủ, có chuyện gì làm Ma Long đi làm."

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Yên tâm đi, có bà ngoại ở, ta sẽ không có việc gì."

Nói đến Thân Đồ Khinh Dao, Tiêu Lăng Hàn lại đem nàng cấp lệnh bài đem ra, "Cái này hẳn là Ma Chủ lệnh bài, ngươi cũng cầm."

Thấy hắn lại là Ma Long, lại là Thiên Ti Đằng, còn có lệnh bài.

Thượng Quan Huyền Ý không khỏi hỏi: “Chẳng lẽ ngươi muốn bế quan thật lâu?”

Tiêu Lăng Hàn tính ra một chút, “Mười ngày tả hữu.”

“Liền mười ngày mà thôi, ngươi cho ta nhiều như vậy bảo mệnh đồ vật, làm đến ta như là muốn đi cùng ai chiến đấu giống nhau.”

“Để ngừa vạn nhất. Kỳ thật ta nhất tưởng đem ngươi thu vào Long Ngọc không gian trung, bồi ta.”

“Mỹ đến ngươi, còn không mau đi chữa thương.”

“Hảo đi, cư nhiên bị ghét bỏ.”

Tiêu Lăng Hàn mặc tốt quần áo liền vào Long Ngọc không gian.

Mới vừa làm đến nơi đến chốn, hắn liền lảo đảo một chút, duỗi tay đỡ lấy vách tường, mới không ngã trên mặt đất.

Còn không đợi hắn đứng vững, trên người liền bắt đầu kết băng.

Hắn chạy nhanh ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi.

Thượng Quan Huyền Ý là Băng Hỏa phượng hoàng, hắn trong máu tự nhiên đựng băng hỏa này hai loại năng lượng, Tiêu Lăng Hàn hiện tại cần phải làm là luyện hóa hắn đút cho chính mình tam tích tâm đầu huyết, chờ tâm đầu huyết luyện hóa đến một nửa, lại ăn vào ma tâm hoa, sau đó cùng nhau luyện hóa.

Chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn trên người trong chốc lát kết băng, trong chốc lát lại cháy, sắc mặt của hắn cũng trong chốc lát trắng bệch, trong chốc lát lửa đỏ.

Nhíu chặt mày liền không có buông ra quá, rõ ràng là ở thừa nhận cực đại thống khổ.

Hắn cứ như vậy không biết tuổi tác mà ở lãnh nhiệt này hai loại độ ấm hạ luân phiên vượt qua.

Cái này quá trình thống khổ lại dài lâu.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 694

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 694 kinh hỉ kinh hách

Sáng sớm hôm sau.

Đương Thân Đồ Khinh Dao nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý khi, hoảng sợ, “Huyền Ý, ngươi sắc mặt như thế nào như vậy bạch, có phải hay không Lăng Hàn khi dễ ngươi?”

Thấy Thượng Quan Huyền Ý phía sau không ai, nàng tiếp tục nói: “Lăng Hàn không cùng ngươi cùng nhau ra tới, có phải hay không còn đang ngủ? Ngươi chờ, bà ngoại này liền đi giúp ngươi tấu hắn một đốn.”

Nói xong, Thân Đồ Khinh Dao liền chuẩn bị hướng triều Tiêu Lăng Hàn sở cư trú phòng đi đến.

“Bà ngoại từ từ, ta không có việc gì. Lăng Hàn hắn không khi dễ ta, hiện tại hắn đang ở bế quan.” Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh ra tiếng gọi lại phải rời khỏi Thân Đồ Khinh Dao.

Hắn sờ sờ chính mình mặt, rõ ràng buổi sáng lên hắn ăn không ít bổ huyết đan, như thế nào còn sẽ bạch đâu?

Nghe nói Tiêu Lăng Hàn đang bế quan, Thân Đồ Khinh Dao dừng lại bước chân, xoay người hồ nghi mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, “Huyền Ý, ngươi thật không có việc gì? Nhưng ngươi sắc mặt như thế nào khó coi như vậy?”

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý làm ra phản ứng, ngay sau đó cổ tay của hắn đã bị Thân Đồ Khinh Dao chộp vào trong tay.

Một lát sau, Thân Đồ Khinh Dao buông ra hắn tay, kinh ngạc nói: “Ngươi mất tâm đầu huyết.”

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt xấu hổ.

Vốn dĩ hắn không tính toán làm Thân Đồ Khinh Dao biết, có thể Thiên Huyễn mặt nạ cũng không thể đem sắc mặt của hắn trở nên hồng nhuận.

“Ngươi……” Đang muốn nói điểm gì đó Thân Đồ Khinh Dao, đột nhiên nghĩ đến hôm qua Thượng Quan Huyền Ý hỏi chính mình vấn đề, không khỏi nói: “Lăng Hàn có đau lòng, các ngươi phía trước rốt cuộc phát sinh quá chuyện gì?”

“Ta……” Thượng Quan Huyền Ý chính không biết từ cùng nói lên, vừa mới nói một chữ, đã bị Thân Đồ Khinh Dao duỗi tay ngăn cản.

"Huyền Ý, ngươi trước đừng nói chuyện." Nói xong, nàng liền ở chính mình không gian giới tử trung tra tìm lên.

Thực mau Thân Đồ Khinh Dao trong tay liền nhiều ra một cái hộp ngọc, nàng đem hộp ngọc nhét vào Thượng Quan Huyền Ý trong tay, "Cái này cho ngươi, ngươi trở về đem nó luyện hóa. Tại thân thể không có khôi phục trước, đều không cần ra tới."

Hộp ngọc mở ra, bên trong cư nhiên là một gốc cây bát cấp huyết linh chi, Thượng Quan Huyền Ý khép lại hộp ngọc, "Bà ngoại, đồ vật quá trân quý, ta không thể thu."

Nói xong, hắn liền phải đem hộp trở về cấp Thân Đồ Khinh Dao.

Thân Đồ Khinh Dao tự nhiên sẽ không thu hồi, nàng vẫy vẫy tay, "Linh dược còn không phải là lấy tới dùng sao? Này cây huyết linh chi vẫn là năm đó ngươi ông ngoại đi Tiên Vực cùng người đoạt tới, vốn là tính toán cho các ngươi mẫu phụ dùng. Nhưng hắn vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, không cơ hội dùng đến, hiện tại cho ngươi dùng vừa lúc."

"Khả năng vận mệnh chú định sớm có an bài, vừa lúc ngươi tu vi cũng là Tiên Đế cảnh, dùng bát cấp linh dược chính thích hợp. Yên tâm, nơi này thực an toàn, ta sẽ vì các ngươi hộ pháp."

Há miệng thở dốc, Thượng Quan Huyền Ý không biết nên nói cái gì, trong lòng tràn đầy mà cảm động, cuối cùng chỉ có thể nói lời cảm tạ: "Đa tạ bà ngoại!"

182 hào lâu đài.

Sáng sớm Công Tây Ngữ Cầm liền đình chỉ tu luyện, nàng còn nhớ rõ Thượng Quan Huyền Ý giao cho nàng nhiệm vụ.

Sở Mục Thần hai người phòng nội, hai người cửu biệt gặp lại, tự nhiên là phải hảo hảo song tu một phen.

Chỉ song tu một đêm khẳng định không đủ, liền ở Sở Mục Thần đề thương chuẩn bị ra trận khi, bọn họ phòng trận pháp bị người xúc động.

Ngay sau đó, nữ tử thanh âm truyền vào phòng.

"Đại ca, chúng ta khi nào đi luận võ tràng?"

Vốn dĩ Ân Thiên Thịnh sắc mặt nghiêm chỉnh đào hồng, còn có chút như lọt vào trong sương mù, nhưng ở nghe được luận võ tràng ba chữ sau, nháy mắt tỉnh táo lại.

Sau đó nhanh như chớp nhảy xuống giường, nhanh chóng mặc tốt quần áo.

Động tác chi nhanh chóng, một bên Sở Mục Thần còn không có phản ứng lại đây, hắn quần áo đã mặc xong rồi.

"Mục Thần, ta trước cùng Ngữ Cầm đi luận võ tràng. Ngươi nếu là còn muốn, trở về ta lại cho ngươi."

Nói xong lời nói, người khác liền biến mất ở trong phòng.

Ân Thiên Thịnh cùng Tiêu Lăng Hàn đi ra ngoài một chuyến, tu vi vượt qua Sở Mục Thần, lúc này mới làm Sở Mục Thần liền ngăn cản đều không kịp.

Độc lưu tại trong phòng Sở Mục Thần hắc mặt, cúi đầu nhìn về phía chính mình chính trào dâng tiểu huynh đệ, vẻ mặt buồn bực, hắn đang chuẩn bị đề thương ra trận, nhưng hiện tại trận địa lại không có.

Nghĩ đến cái kia phá hư hắn chuyện tốt nữ nhân, hắn oán hận mà nghiến răng.

Luận võ tràng.

Phàm là tu vi vượt qua Tiên Vương cảnh tu giả, đều là đến Tiên Tôn cảnh cường giả sáng lập ra tới không gian trung tỷ thí. Như vậy có thể tránh cho tu giả lực phá hoại quá cường, tổn hại kiến trúc hoặc là cái khác đồ vật.

Mà tu giả gian tỷ thí đều sẽ bị Khuy Thiên Kính trực tiếp chiếu phim ra tới, làm bên ngoài người có thể rõ ràng mà nhìn đến.

Lúc này, Sở Mục Thần cùng Công Tây Ngữ Cầm hai người liền ngồi ở một mặt rất lớn Khuy Thiên Kính cách đó không xa, bọn họ rõ ràng là đang xem Khuy Thiên Kính trung tu giả chi gian chiến đấu.

Đương Sở Mục Thần đi vào luận võ tràng thời điểm, liền nhìn đến hai người vừa nói vừa cười, khi thì xem một cái Khuy Thiên Kính, như là ở thảo luận trong gương tu giả tình hình chiến đấu.

Nhưng hai người thảo luận liền thảo luận, bọn họ đầu đều sắp đụng tới cùng nhau, Sở Mục Thần hận không thể ngay tại chỗ dâng lên một mặt tường đất, từ trung gian đem hai người ngăn cách.

Hắn vài bước tiến lên, đi vào Ân Thiên Thịnh bên người, “Thiên Thịnh.”

Nghe thấy Sở Mục Thần kêu chính mình, Ân Thiên Thịnh quay đầu lại, “Mục Thần, ngươi đã đến rồi.”

Không đợi hắn nói cái gì nữa, Công Tây Ngữ Cầm liền kéo kéo hắn quần áo, “Đại ca, ngươi xem hắn vừa rồi kia nhất chiêu dùng hảo mạo hiểm.”

Nghe vậy, Ân Thiên Thịnh lập tức lại bị Khuy Thiên Kính trung hình ảnh cấp hấp dẫn lực chú ý.

Công Tây Ngữ Cầm còn lại là quay đầu lại khiêu khích mà nhìn về phía Sở Mục Thần.

Đừng nhìn nàng trên mặt nhất phái trấn định, trong lòng lại chột dạ, rất sợ Sở Mục Thần xem nàng không vừa mắt, xúc động dưới, một cái tát hướng nàng huy tới.

Nhân sinh như diễn, toàn dựa kỹ thuật diễn.

Vì báo ân, cùng chính mình hạnh phúc, nàng cũng là liều mạng.

Sở Mục Thần thấy chính mình còn không có Khuy Thiên Kính trung người có lực hấp dẫn, bị chọc tức gan đau. Hơn nữa Công Tây Ngữ Cầm còn chuyên môn ở thời khắc mấu chốt quấy rầy bọn họ, bị chọc tức dạ dày cũng bắt đầu đau.

Cứ như vậy mỗi lần Sở Mục Thần muốn cùng Ân Thiên Thịnh nói điểm gì đó thời điểm, Công Tây Ngữ Cầm tổng hội cắm thượng một hai câu.

Lớn như vậy một cái bóng đèn che ở hai người trung gian, Sở Mục Thần nghẹn khuất muốn chết, cố tình Ân Thiên Thịnh cái này đương sự còn vô tri vô giác.

Đảo mắt mười ngày thoảng qua.

Tiêu Lăng Hàn vừa xuất hiện ở trong phòng, liền thấy Thượng Quan Huyền Ý chính khoanh chân ngồi ở trên giường.

Lúc này, hắn sắc mặt hồng nhuận, rõ ràng mất đi tâm đầu huyết hao tổn đã bổ trở về.

Thấy hắn như vậy, Tiêu Lăng Hàn nhắc tới tâm cũng rốt cuộc buông. Vẫn chưa ra tiếng đánh thức hắn, Tiêu Lăng Hàn tay chân nhẹ nhàng mà ra phòng.

Đi vào đại đường liền thấy Thân Đồ Khinh Dao chính một người ngồi ở trước bàn.

"Bà ngoại."

"Tiểu Lăng Hàn, ngươi xuất quan lạp." Nói, Thân Đồ Tú liền đánh giá Tiêu Lăng Hàn, phát hiện hắn hơi thở hồn hậu, trên người không có gì không ổn chỗ.

Đi vào Thân Đồ Tú phụ cận, Tiêu Lăng Hàn cảm kích nói: "Đa tạ bà ngoại ban thuốc."

Hắn biết, Thượng Quan Huyền Ý hẳn là được Thân Đồ Khinh Dao cái gì bổ khí huyết linh dược.

"Không cần nói lời cảm tạ, Huyền Ý là người một nhà. Trước ngồi xuống, lại nói."

Tiêu Lăng Hàn theo lời ngồi vào Thân Đồ Khinh Dao đối diện, thuần thục mà bắt đầu pha trà.

Tiếp nhận chén trà, uống một ngụm trà thủy, Thân Đồ Khinh Dao mới nói nói: "Đúng rồi, tiểu cháu ngoại, thông tri ngươi một tiếng, chờ ngươi ông ngoại trở về, chúng ta liền đi Tiên Vực."

"Muốn đi rất nhiều người sao?" Tiêu Lăng Hàn tùy ý hỏi.

Vươn tay tính tính, Thân Đồ Khinh Dao đáp: "Cũng không nhiều lắm, hai mươi tới cái đi."

Ông ngoại nếu là thật muốn làm sự tình, không nên chỉ mang hai mươi tới cái mới là.

Tiêu Lăng Hàn không cấm suy đoán nói: “Sẽ không tất cả đều là Tiên Tôn cảnh tu giả đi?”

“Kia cần thiết, tu vi quá thấp người, đi chỉ có thể đương pháo hôi.” Thân Đồ Khinh Dao đương nhiên mà đáp.

Quả nhiên là muốn đi làm sự tình, cư nhiên tất cả đều là Tiên Tôn cảnh, xem ra Tiên Vực sắp nghênh đón một hồi tinh phong huyết vũ.

Vừa mới hắn giống như còn xem nhẹ một vấn đề.

Cái gì gọi là ông ngoại trở về liền xuất phát?

Nhưng chính mình tức phụ nhi còn đang bế quan đâu.

Tư cập này, Tiêu Lăng Hàn liền hỏi nói: “Bà ngoại, ta nghe ngài trong lời nói ý tứ, giống như không có muốn mang lên chúng ta tính toán?”

Thân Đồ Khinh Dao gật gật đầu: “Ngươi ông ngoại nói, ngươi hiện tại tu vi đúng là yêu cầu rèn luyện thời điểm, cái này Ma Chủ chi vị chính thích hợp ngươi.”

“Khụ khụ khụ!” Mới vừa uống một ngụm trà, nghe thấy lời này, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp bị sặc tới rồi.

Liếc hắn liếc mắt một cái, Thân Đồ Khinh Dao từ từ nói: “Liền tính thực kinh hỉ, ngươi cũng không cần kích động như vậy đi!”

Này nơi nào kinh hỉ?

Rõ ràng chính là kinh hách!

Đương Ma Chủ việc này, hắn căn bản không nghĩ tới.

Tự nhiên cũng sẽ không đương này Ma Vực Ma Chủ.

Chờ khụ qua đi, Tiêu Lăng Hàn lập tức nói: “Bà ngoại, chờ Huyền Ý xuất quan, chúng ta liền hồi Tiên Vực. Ở Tiên Vực chúng ta còn có chuyện muốn làm.”

Nhìn hắn một bộ tránh còn không kịp bộ dáng, Thân Đồ Khinh Dao ở trong lòng âm thầm cười trộm, trên mặt lại nghiêm túc nói: “Kia nhưng làm sao bây giờ, chờ ngươi ông ngoại đi Tiên Vực, Ma Vực không ai nhìn như thế nào thành.”

“Kia trước kia ông ngoại đi Tiên Vực, ai đang xem quản Ma Vực?”

“Ta a!” Mới vừa nói xong, Thân Đồ Khinh Dao liền hối hận.

“Nếu như vậy, kia bà ngoại liền lưu tại Ma Vực, dù sao việc này, ngài đã cưỡi xe nhẹ đi đường quen. Hơn nữa lấy ngài tu vi, khẳng định không ai dám lỗ mãng.” Tiêu Lăng Hàn lập tức nói tiếp nói.

Muốn hắn lưu tại Ma Vực, đó là tuyệt đối không có khả năng sự.

Vẫn là bà ngoại lưu tại Ma Vực hảo, rốt cuộc nàng tu vi bãi ở đàng kia.

Càng muốn hắn càng là cảm thấy biện pháp này được không.

Thấy Tiêu Lăng Hàn trong mắt tràn đầy may mắn, Thân Đồ Khinh Dao tự nhiên sẽ không bỏ qua hắn, "Tiểu cháu ngoại, ngươi có điều không biết, ta tuy rằng tu vi cao, thả vẫn là Ma Chủ thê tử, nhưng ta chung quy không có Dực Ma tộc huyết mạch, vẫn là có rất nhiều lão gia hỏa không mua ta trướng."

Nghe đến đó, Tiêu Lăng Hàn liền biết bà ngoại đây là lại ở đánh hắn chủ ý.

Không đợi đối phương tiếp tục nói tiếp, hắn chạy nhanh nói: "Nếu đều là tiền bối, tin tưởng bọn họ tu vi nhất định rất cao. Vậy làm cho bọn họ đi theo ông ngoại đi Tiên Vực, như vậy là có thể một công đôi việc."

Một phách đầu, hắn đứng lên nói: "Đột nhiên nhớ tới ta còn có việc muốn làm, bà ngoại, ta trước đi ra ngoài một chuyến."

Nói xong, cũng không đợi Thân Đồ Khinh Dao nói nữa, chạy nhanh ra cửa phòng.

Đều đi xa, Tiêu Lăng Hàn bên tai còn quanh quẩn nữ tử cười mắng thanh: "Tiểu tử thúi, lưu đến nhưng thật ra rất nhanh."

Có thể không lưu sao?

Đương Ma Chủ gì đó, quá dọa người.

Hắn tới Ma Vực lâu như vậy, cũng chỉ gặp qua ông ngoại hai lần. Có thể thấy được đương Ma Chủ chính là lao khổ mệnh, hắn ăn no căng mới có thể tới tiếp nhận này việc.

Đương Tiêu Lăng Hàn đến gần Sở Mục Thần bọn họ sở cư trú lâu đài khi, lại nhìn đến một đám người vây quanh ở bên ngoài xem náo nhiệt.

Hắn tới nơi này ba lần, tựa hồ ba lần đều là cái này cảnh tượng.

Đi vào đám người, hắn liền nhìn đến Sở Mục Thần nãi nãi đang nằm trên mặt đất, nhìn qua bị thực trọng thương, mà bên người nàng chính ngồi xổm lần trước nữa nằm trên mặt đất nữ tử.

Các nàng đây là ở chơi khổ nhục kế?

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Mà vây xem trung cũng không có Sở Mục Thần mấy người thân ảnh, thần thức đảo qua, lâu đài cũng không thấy người. Bất quá Sở Mục Thần phụ thân lại ở lâu đài, hơn nữa hắn đang theo ngoài cửa đi tới.

Xem ra, này hai nữ nhân là cố ý tuyển Sở Mục Thần bọn họ không ở lâu đài thời điểm tới.

Tiêu Lăng Hàn hảo tâm mà lấy ra liên lạc thạch thông tri Sở Mục Thần, nói cho hắn, mụ nội nó tới nhà hắn làm khách.

Làm tốt này đó, hắn liền rời đi nơi đây.

Thực mau Sở Vũ Thánh liền từ lâu đài trung đi ra.

Vưu Thiến Nhi vừa thấy đến hắn, lập tức khóc thút thít nói: “Thúc thúc, ngươi nhanh lên cứu cứu cô nãi nãi, cô nãi nãi nàng bị……”

Câu nói kế tiếp, bị nàng dùng tiếng khóc khai thay thế.

Sở Vũ Thánh cũng không có lập tức tiến lên đi xem Thân Đồ Tú, hắn đối chính mình mẫu thân quá hiểu biết. Tại đây nội thành, theo lý thuyết không nên có người sẽ đối nàng ra tay mới là.

Hắn nhíu mày hỏi: “Đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?”

“Cô nãi nãi bị, bị……” Vưu Thiến Nhi muốn nói lại thôi, mặt lộ vẻ khó xử.

“Bị cái gì?” Sở Vũ Thánh trầm giọng quát.

“Cô nãi nãi là bị biểu ca……”

Vưu Thiến Nhi nói chưa nói xong, đột nhiên một thanh âm cắm tiến vào: “Bị ta làm sao vậy?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 695

Nguồn: [EbookTruyen.VN]()

Chương 695 vu oan giá họa

Mười mấy cái xem náo nhiệt người, lập tức tách ra một cái lộ, lộ ra vội vàng tới rồi Sở Mục Thần ba người.

Vưu Thiến Nhi lập tức liền sững sờ ở tại chỗ, các nàng vốn là sấn Sở Mục Thần không ở, mới đến tìm Sở Vũ Thánh. Vì chính là hảo bôi nhọ Sở Mục Thần, nói là hắn đánh chính mình nãi nãi.

Rõ ràng ở luận võ tràng tham gia tỷ thí người, như thế nào đột nhiên liền đã trở lại?

Hiện tại các nàng kế hoạch rõ ràng thất bại.

Nên làm cái gì bây giờ?

Thình lình xảy ra biến cố, làm Vưu Thiến Nhi hoang mang lo sợ.

Sở Mục Thần đi đến nàng trước mặt, trên cao nhìn xuống mà nhìn nàng, lạnh lùng nói: "Ngươi vừa rồi muốn nói cái gì? Tiếp tục…… Nói."

"Biểu ca, ta…… Ta còn có việc, liền đi trước." Nói xong, Vưu Thiến Nhi đứng dậy liền triều đám người bên ngoài đi đến.

"Đứng lại!" Sở Mục Thần quát khẽ nói.

Vưu Thiến Nhi đứng thẳng bất động tại chỗ, muốn chạy lại không dám đi.

"Nếu ngươi đem nàng mang lại đây, chẳng lẽ không đem nàng mang về sao?" Sở Mục Thần một lóng tay trên mặt đất Thân Đồ Tú, đối Vưu Thiến Nhi nói.

"Cô nãi nãi bị trọng thương, ta nơi này không có chữa thương đan dược, các ngươi dù sao cũng là cô nãi nãi nhi tử cùng tôn tử, chẳng lẽ các ngươi mặc kệ cô nãi nãi sao?"

Vưu Thiến Nhi trên mặt toàn là ủy khuất chi sắc, nàng đứng ở nơi đó, có vẻ cực kỳ đáng thương. Đặc biệt là trước mặt đứng một người cao lớn nam tử, thấy thế nào đều như là nam tử ở khi dễ nàng.

Mà nàng hôm nay ăn mặc một thân thiển lục váy áo, có vẻ nàng nhỏ xinh khả nhân, nhìn qua thân mình đơn bạc, cực dễ dàng kích khởi nam tính ý muốn bảo hộ.

Nàng lời này vừa ra, liền thấy chung quanh xem diễn người, đều dùng quái dị ánh mắt nhìn về phía Sở Mục Thần cùng Sở Vũ Thánh.

Sở Mục Thần ánh mắt nặng nề mà nhìn về phía Vưu Thiến Nhi, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, "Ngươi trong miệng cô nãi nãi chính miệng nói không có ta cái này tôn tử, hiện giờ ngươi cùng nàng đều ở tại ta phụ thân lâu đài. Nàng đãi ngươi có thể so thân cháu gái còn muốn thân, ngươi chẳng lẽ mặc kệ nàng? Nơi này chính là nội thành, nàng như thế nào sẽ bị thương thành như vậy? Nên không phải là ngươi……"

Không đợi Sở Mục Thần nói xong, Vưu Thiến Nhi liền vội vàng nói: "Không, không phải ta."

Thấy nàng rõ ràng một bộ có tật giật mình bộ dáng, xem ra Thân Đồ Tú còn thật có khả năng là bị nàng đả thương.

Híp mắt đánh giá trên mặt đất Thân Đồ Tú một phen, trên người nàng thương đều cố ý tránh đi yếu hại.

Thấy vậy, Sở Mục Thần nhìn về phía Vưu Thiến Nhi, cười lạnh nói: "Ta cũng chưa nói cái gì, ngươi liền nói không phải ngươi, ngươi đang chột dạ cái gì?"

"Ta, ta không có chột dạ." Vưu Thiến Nhi vội vàng giải thích.

Đúng lúc này, một hàng ăn mặc màu đen kính trang người tới nơi này, những người này đúng là nội thành hộ vệ đội.

Cầm đầu người đối với vây ở một chỗ mọi người, quát khẽ nói: "Các ngươi đều vây quanh ở nơi này làm cái gì?"

Người này tên là Công Dã Lỗi, là hộ vệ đội một người tiểu đội trưởng, Tiên Quân hậu kỳ tu vi.

Mọi người nghe thấy này uy nghiêm lại lãnh khốc thanh âm, quay đầu lại triều thanh âm nơi phát ra chỗ nhìn lại, nhìn thấy tới cư nhiên là hộ vệ đội người, lập tức làm điểu thú tán.

Cuối cùng, Công Dã Lỗi nhìn về phía lưu tại tại chỗ mấy người, dò hỏi: "Nơi này đã xảy ra chuyện gì? Các ngươi vì sao vây quanh ở nơi này?"

Sở Mục Thần mấy người còn chưa nói lời nói, Vưu Thiến Nhi kinh hỉ thanh âm truyền ra: "Công Dã công tử."

Công Dã Lỗi đầy mặt kinh ngạc: "Thiến Nhi!"

Tiếp theo hắn nghi hoặc nói: "Ngươi không phải ở tại 76 hào sao? Như thế nào đến nơi đây tới?"

"Ta bồi cô nãi nãi tới nơi này tìm thúc thúc." Khi nói chuyện, Vưu Thiến Nhi liền đi đến Công Dã Lỗi bên người, còn duỗi tay giữ chặt hắn một con cánh tay.

Hai người quan hệ rõ ràng không giống bình thường.

Mà Công Tây Ngữ Cầm ở nhìn thấy Công Dã Lỗi sau, lặng lẽ di động bước chân triều Ân Thiên Thịnh phía sau tàng đi.

“Vậy ngươi cô nãi nãi đâu?” Công Dã Lỗi nghiêng đầu nhìn về phía vãn trụ chính mình nữ nhân hỏi.

“Ở bên kia, cô nãi nãi bị trọng thương, ta vốn là mang nàng tới tìm thúc thúc muốn đan dược, nhưng là……”

“Nhưng là cái gì? Nơi này vị nào là ngươi thúc thúc?” Nói, Công Dã Lỗi triều Sở Mục Thần mấy người nhìn lại.

“Hắn chính là ta thúc thúc.” Vưu Thiến Nhi một lóng tay Sở Vũ Thánh nói.

Công Dã Lỗi ánh mắt theo Vưu Thiến Nhi sở chỉ phương hướng nhìn về phía đi, phát hiện Sở Vũ Thánh chỉ có Tiên Vương kính tu vi, trong mắt hiện lên một tia khinh miệt.

Tiếp theo hắn hỏi: “Trên mặt đất người là mẫu thân ngươi?”

“Đúng vậy.” Sở Vũ Thánh đáp.

“Nếu là mẫu thân ngươi, ngươi còn không đem nàng mang về, làm nàng cứ như vậy nằm trên mặt đất còn thể thống gì?” Công Dã Lỗi một bộ trưởng bối miệng lưỡi giáo huấn nói.

Sở Vũ Thánh sắc mặt khó coi, vừa rồi Vưu Thiến Nhi rõ ràng là tưởng bôi nhọ Mục Thần. Nhìn đến Mục Thần trở về, bôi nhọ không thành, nàng lập tức liền tưởng rời đi.

Hiện tại tên này hộ vệ đội người rõ ràng cùng nàng rất quen thuộc, dĩ vãng hộ vệ đội người cũng sẽ không đến nội thành như vậy hẻo lánh địa phương tới, như thế xem ra các nàng hôm nay sợ là có bị mà đến.

Hít một hơi thật sâu, hắn nhìn về phía Sở Mục Thần, “Ta trước đem nàng mang về, lại trở về.”

Hắn nói nàng, tự nhiên là chỉ Thân Đồ Tú.

Sở Mục Thần gật gật đầu.

Vốn tưởng rằng chuyện này cứ như vậy xem như hiểu biết, nào biết liền ở Sở Vũ Thánh mang theo Thân Đồ Tú phải rời khỏi khi, Vưu Thiến Nhi lại đột nhiên nói: “Từ từ, cô nãi nãi là bị hắn đánh thành như vậy, không thể liền như vậy tính.”

Khi nói chuyện, nàng một tay chỉ vào Sở Mục Thần, rõ ràng nói đánh Thân Đồ Tú người chính là hắn.

Vưu Thiến Nhi nói mới vừa nói xong, Công Dã Lỗi híp mắt đánh giá Sở Mục Thần một phen, lạnh lùng nói: “Nội thành không cho phép tự mình đánh nhau, ngươi dám không đem Ma Vực quy củ để vào mắt.”

Rồi sau đó, hắn lại nhìn về phía phía sau hộ vệ đội người, đối bọn họ đưa mắt ra hiệu, “Đi, đem hắn cho ta mang về.”

Lập tức liền có hai người tiến lên chuẩn bị bắt giữ Sở Mục Thần.

Ân Thiên Thịnh lập tức đứng ở Sở Mục Thần bên người, vừa thấy hắn kia tư thế, chính là chuẩn bị tùy thời khai chiến.

Sở Mục Thần duỗi tay giữ chặt Ân Thiên Thịnh, không cho hắn động thủ. Tiện đà nhìn về phía đối diện một nam một nữ, "Vưu Thiến Nhi, ngươi luôn miệng nói là ta đánh nàng, ngươi có chứng cứ sao?"

"Ta……" Vưu Thiến Nhi lắp bắp nói không nên lời cái nguyên cớ, vốn dĩ liền không phải Sở Mục Thần đánh người, nàng nơi nào có cái gì chứng cứ.

Thấy nàng cái dạng này, ở đây người ai đều có thể nhìn ra nàng đang nói dối.

Cố tình ở ngay lúc này, Thân Đồ Tú lại là tỉnh lại.

Nàng chỉ vào Sở Mục Thần lạnh lùng sắc bén nói: "Ta có thể chứng minh, chính là hắn đánh ta."

Nghe thấy Thân Đồ Tú nói, Sở Vũ Thánh không dám tin tưởng mà nhìn về phía nàng, bi phẫn mà khẽ quát một tiếng: "Mẫu thân!"

Thân Đồ Tú mày liễu dựng ngược, hừ nói: "Vốn dĩ chính là hắn đánh ta, như thế nào, ngươi hiện tại muốn giữ gìn ngươi nhi tử? Trợn to đôi mắt của ngươi hảo hảo xem xem, bị đánh người chính là ta, ngươi mẫu thân."

Hôm nay nàng diễn như vậy vừa ra, không chỉ có là muốn làm Sở Vũ Thánh cho nàng ma tinh, càng là muốn mượn dùng Công Dã Lỗi tay diệt trừ Sở Mục Thần.

Nàng cho rằng chỉ cần Sở Mục Thần không còn nữa, Sở Vũ Thánh liền sẽ ngoan ngoãn trở lại bên người nàng, tiếp tục phụng dưỡng nàng, làm hồi phía trước cái kia nghe lời ngoan nhi tử.

Đáng tiếc, này hết thảy đều là nàng tự cho là đúng ý tưởng.

Bên này Công Dã Lỗi cũng lạnh giọng chất vấn nói: "Hừ, hiện tại đương sự đều nói như vậy, ngươi còn có cái gì hảo giải thích?"

"Vậy phiền toái vị này đương sự nói nói, ta là ở khi nào, chỗ nào đánh ngươi? Còn có, ta lại vì sao phải đánh ngươi?" Nói, Sở Mục Thần từng bước một đi đến Thân Đồ Tú trước người, nhìn ánh mắt của nàng như đao.

Này thật đúng là chính mình hảo nãi nãi!

Cư nhiên vu oan giá họa loại chuyện này đều làm được ra tới.

Hơn nữa giá họa người, vẫn là nàng thân tôn tử!

Đây là người có thể làm ra tới sự sao?

Nếu nói phía trước Sở Mục Thần còn bận tâm kia một chút huyết thống quan hệ, kia hiện tại hắn là cái gì cố kỵ đều không có.

Như vậy trưởng bối căn bản không đáng hắn tôn kính, cũng không xứng làm mụ nội nó!

Bị Sở Mục Thần như vậy nhìn, Thân Đồ Tú trong lòng sợ hãi, lắp bắp mà nói: "Một canh giờ trước, ngươi ở…… Ở chúng ta trụ lâu đài đánh ta. Đối, chính là như vậy."

"Ngươi thiếu nói hươu nói vượn, một canh giờ trước chúng ta còn ở luận võ tràng." Ân Thiên Thịnh chen vào nói nói.

Thấy người nói chuyện là hắn, Thân Đồ Tú theo bản năng mà phản bác nói: "Ta không nói bậy, Thiến Nhi có thể vì ta làm chứng."

Trừng mắt nhìn Thân Đồ Tú liếc mắt một cái, Ân Thiên Thịnh vội vàng nói: "Ngữ Cầm cũng có thể vì Mục Thần làm chứng."

Công Tây Ngữ Cầm: "……"

Nàng vẫn luôn ở giảm nhỏ chính mình tồn tại cảm, Ân Thiên Thịnh cái này đại ca lại đem nàng bại lộ ra tới.

Công Dã Lỗi theo Ân Thiên Thịnh ánh mắt, tự nhiên liền nhìn đến một bên trang trong suốt người Công Tây Ngữ Cầm, "Là ngươi!"

"Công Dã công tử, nàng là ai?" Vưu Thiến Nhi nũng nịu hỏi.

Nàng trong mắt lại là ghen ghét chi sắc, nàng tuy rằng lớn lên cũng coi như là xinh đẹp, nhưng cùng Công Tây Ngữ Cầm so sánh với, mặc kệ là khí chất, dung mạo, tu vi đều kém khá xa.

"Công Tây Ngữ Cầm." Công Dã Lỗi lạnh lùng mà phun ra bốn chữ.

"Nàng, chẳng lẽ chính là ngươi kia đào hôn vị hôn thê?" Vưu Thiến Nhi kinh ngạc mà bưng kín miệng.

"Là tiền vị hôn thê." Công Dã Lỗi cường điệu nói, thuận tay còn đem Vưu Thiến Nhi kéo vào trong lòng ngực, nhìn về phía Công Tây Ngữ Cầm ánh mắt tràn đầy mà ghét bỏ.

Công Tây Ngữ Cầm vô ngữ.

Từ lúc bắt đầu nàng không thích giống Công Dã Lỗi như vậy nam nhân, rõ ràng chính mình có vị hôn thê, còn trái ôm phải ấp.

Nhìn thấy Công Tây Ngữ Cầm biểu tình, Công Dã Lỗi trong mắt hiện lên một tia âm ngoan.

Vốn dĩ hắn không tính toán đem Sở Mục Thần như thế nào, nhưng là hiện tại hắn thay đổi chủ ý.

Quay đầu lập tức đối đi theo hắn cùng nhau tới tám hộ vệ đội mệnh lệnh nói: "Đem bọn họ hết thảy bắt lại, mang đi."

Công Tây Ngữ Cầm liền biết chính mình nếu như bị Công Dã Lỗi thấy, nhất định sẽ lọt vào hắn trả thù.

Quả nhiên.

Hiện tại hắn tiếp theo công danh nghĩa đem chính mình bắt lại, mặt sau còn không biết muốn như thế nào đối chính mình. Cho nên chính mình không thể bị bọn họ bắt lại, đến đi tìm người hỗ trợ mới được.

Nhìn đến hướng chính mình đi tới người, Công Tây Ngữ Cầm quát khẽ nói: "Ta xem ngươi ai dám bắt ta." Nói, nàng lấy ra chính mình thân phận ngọc bài.

Hộ vệ đội hai người rõ ràng cố kỵ thân phận của nàng, chần chờ mà ngừng ở tại chỗ, không có trở lên trước.

Thấy vậy, Công Dã Lỗi hừ lạnh nói: "Liền tính ngươi là quý tộc thì thế nào? Quý tộc phạm sai lầm, đồng dạng muốn tiếp thu xử phạt."

Bên kia cũng có bốn người triều Sở Mục Thần cùng Ân Thiên Thịnh đi đến.

Ở hộ vệ đội mấy người vừa tới khi, Sở Mục Thần cũng đã hướng Tiêu Lăng Hàn đã phát cầu cứu tin tức. Bọn họ ở Ma Vực lớn nhất chỗ dựa chính là Tiêu Lăng Hàn, trước mắt loại tình huống này, đối phương rõ ràng là có bị mà đến. Bọn họ tu vi ở Ma Vực lại không thể một tay che trời, khẳng định không thể đối phương ngạnh tới.

Mắt thấy có hai người triều chính mình đi tới, Ân Thiên Thịnh không chút nghĩ ngợi liền gọi ra Mặc Thịnh Kiếm. Liền tính hắn đầu óc không thông minh cũng biết cùng những người này sau khi trở về, khẳng định sẽ không có hảo quả tử ăn.

Hắn mới không cần cùng những người này đi, huống chi những người này tu vi cũng chưa hắn cao, toàn bộ thêm ở bên nhau cũng không phải đối thủ của hắn.

Nhưng mà không đợi hắn ra chiêu, một bên Sở Mục Thần liền nói: "Thiên Thịnh, thanh kiếm thu hồi đi."

Bọn họ vốn dĩ không sai, nếu là ở chỗ này cùng hộ vệ đội người đánh lên tới, kia bọn họ liền tính không sai, cũng sẽ trở thành có sai một phương.

Hiện tại Sở Mục Thần chỉ hy vọng Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh tới.

Hộ vệ đội người nhưng thật ra không có trảo Sở Vũ Thánh, hắn có mấy lần đều muốn nói chuyện, bất quá đều bị Sở Mục Thần ngăn trở.

Thấy ba người đều không có phản kháng, thành thật mà bị trảo, Công Dã Lỗi khóe miệng xẹt qua một mạt thắng lợi cười, "Mang đi!"

Đoàn người mới vừa xoay người, nghênh diện liền nhìn đến có hai người.

Trong đó một người có Tiên Đế cảnh hậu kỳ tu vi, diện mạo cùng Công Dã Lỗi có ba phần tương tự.

Nhìn thấy người này, Công Dã Lỗi theo bản năng kêu: "Thúc thúc!"

Ngay sau đó, hắn liền nhìn đến từ trước đến nay nói một không hai thúc thúc, thế nhưng đối cùng đi một người khác cực kỳ cung kính.

Chỉ thấy người nọ một thân bạch y, khí chất xuất trần, dáng người đĩnh bạt, ngọc thụ lâm phong, lớn lên càng là tuấn mỹ vô song. Quan trọng nhất chính là đối phương như vậy tuổi trẻ, nhưng hắn lại nhìn không ra đối phương tu vi.

Hắn ở Ma Vực chưa từng có gặp qua người này, theo lý thuyết như vậy ưu tú trẻ tuổi, liền tính không quen biết, hắn cũng nên nghe nói qua mới là, nhưng mà hắn trong ấn tượng nhưng không ai cùng người này đối thượng hào.

Như là nhận thấy được hắn ánh mắt, Công Dã Nguyên Khôi hừ lạnh một tiếng, phẫn nộ quát: "Công Dã Lỗi, ngươi thật đúng là trường bản lĩnh, dám can đảm tự tiện vận dụng chức quyền xử lý việc tư, ngươi cũng biết tội?"

"Ta……" Công Dã Lỗi chỉ nói một chữ, người liền bay ngược đi ra ngoài.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 696

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 696 rời đi Ma Vực

Nhìn đến nhà mình cháu trai bị Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng vung tay lên liền bay ngược đi ra ngoài, Công Dã Nguyên Khôi mí mắt không cấm nhảy nhảy. Rất sợ Tiêu Lăng Hàn vừa giận, trực tiếp đem cháu trai chụp chết ở đương trường.

Nghĩ đến này khả năng, hắn giữa trán hãn nhắm thẳng ngoại mạo.

Mười lăm phút trước, hắn mới vừa hướng Ma Chủ phu nhân bẩm báo xong việc, đi đến lâu đài cửa vừa lúc liền đụng tới đồng dạng ra cửa Tiêu Lăng Hàn. Vì thế hắn đã bị Tiêu Lăng Hàn chộp tới đương tráng đinh, vì này dẫn đường.

Đối phương trên tay có Ma Chủ lệnh, hắn không thể không nghe lệnh.

Hai người vốn dĩ ở bên trong thành bắc biên dạo mà hảo hảo, đột nhiên Tiêu Lăng Hàn liền triều bên này tới rồi.

Thần thức đảo qua, hắn phát hiện chính mình xuẩn chất nhi cư nhiên tại đây, lập tức liền thầm kêu không tốt. Cho nên vừa rồi vừa thấy mặt hắn mới có thể đoạt ở Tiêu Lăng Hàn phía trước mở miệng.

Nào biết chất nhi vẫn là bị đánh bay đi ra ngoài.

"Chạm vào!" Công Dã Lỗi nện ở trên mặt đất, há mồm liền phun ra một búng máu.

Mới vừa quay đầu, liền nghe thấy đánh hắn người nọ lạnh nhạt mà nói: "Từ giờ trở đi, ngươi đã không hề là hộ vệ đội người."

Ho khan hai tiếng, Công Dã Lỗi hỏi: "Dựa vào cái gì ngươi nói ta không phải hộ vệ đội người, ta liền không phải?"

"Ha hả!" Tiêu Lăng Hàn cười khẽ một tiếng.

Mặt khác hộ vệ đội người thấy vậy, đại khí cũng không dám suyễn.

Chỉ vì Công Dã Nguyên Khôi bọn họ đều nhận thức, liền hắn đều đối người này cung cung kính kính, có thể thấy được này thân phận tất nhiên không bình thường.

Lúc này, Công Dã Nguyên Khôi đối bắt lấy Sở Mục Thần ba người hộ vệ đội tu giả quát lớn nói: "Còn không mau đem bọn họ cấp thả."

Kia vài tên hộ vệ đội người hai lời chưa nói, chạy nhanh đem Sở Mục Thần ba người cấp thả.

Vưu Thiến Nhi ở Công Dã Lỗi bị đánh bay đi ra ngoài thời điểm, liền sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, một cử động cũng không dám.

Hôm nay Công Dã Lỗi sẽ đến này, là bọn họ sáng sớm liền ước hảo. Ngay từ đầu bọn họ tính toán đem Sở Mục Thần ở bên trong thành công nhiên đánh Thân Đồ Tú sự tình làm thật, sau đó lại làm Công Dã Lỗi đi luận võ tràng bắt người.

Chỉ là không nghĩ tới Sở Mục Thần trên đường đã trở lại, dù vậy, bọn họ kế hoạch cũng thực hoàn mỹ.

Nhưng, vì cái gì ở thời khắc mấu chốt tới hai gã người xa lạ?

Vừa thấy hai người thân phận liền không thấp, nàng chỉ có thể giảm bớt chính mình tồn tại cảm.

Không để ý tới bị chính mình đánh thành trọng thương Công Dã Lỗi, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía đầu sỏ gây tội Thân Đồ Tú. Ngay sau đó hắn khóe miệng gợi lên một mạt ý vị không rõ cười, chậm rãi nói: "Từ hôm nay trở đi, nội thành hủy bỏ quan hệ hộ."

Tin tức này giống như sét đánh giữa trời quang, "Oanh" một tiếng, ở Thân Đồ Tú trong đầu nổ tung. Nội thành nếu là đã không có quan hệ hộ, kia các nàng hiện tại cư trú lâu đài nhất định sẽ bị thu hồi đi.

Kế tiếp nàng hẳn là ở nơi nào?

Nội thành không thể trụ, ngoại thành yêu cầu ma tinh mới có thể trụ được với.

Mà hiện giờ trên người nàng một khối ma tinh đều không có, nàng không dám tưởng tượng chính mình tu vi như vậy thấp, nếu không hề là quan hệ hộ, kia nàng nên như thế nào ở Ma Vực sinh tồn.

Nàng đem hy vọng ánh mắt đầu hướng Sở Vũ Thánh.

Chỉ tiếc, bởi vì vừa rồi nàng cách làm, đã làm Sở Vũ Thánh đối nàng cái này mẫu thân hoàn toàn rét lạnh tâm.

Cảm nhận được Thân Đồ Tú cầu xin ánh mắt, Sở Vũ Thánh mắt xem mũi, lỗ mũi khẩu, khẩu xem tâm. Không hề là quan hệ hộ, hắn cũng không có chỗ ở, hiện tại hắn đều phải chết da lại mặt đi theo chính mình nhi tử trụ.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Công Dã Nguyên Khôi thử thăm dò nói: "Hủy bỏ quan hệ hộ công việc trọng đại, ngài muốn hay không trước bẩm báo Ma Chủ hoặc Ma Chủ phu nhân, hỏi một chút bọn họ ý kiến?"

"Như thế nào? Ngươi là cảm thấy trong tay ta lệnh bài là giả?"

Tiêu Lăng Hàn cười như không cười mà nhìn về phía Công Dã Nguyên Khôi.

Lúc này trong tay hắn chính thưởng thức Thân Đồ Khinh Dao cho hắn lệnh bài, này vẫn là vừa rồi hắn trở về một chuyến chuyên môn lấy. Phía trước hắn đem

lệnh bài cho Thượng Quan Huyền Ý, nào biết tức phụ nhi liền môn cũng chưa ra.

"Không, không dám." Công Dã Nguyên Khôi vội vàng nói.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu nói: "Thực hảo, kia chuyện này liền giao cho ngươi đi làm. Quan hệ hộ cái gì cống hiến cũng chưa vì Ma Vực làm, ngược lại mỗi tháng còn bạch lĩnh như vậy nhiều ma tinh. Dưỡng như vậy một đám người rảnh rỗi, còn không bằng đem ma tinh phân cho những cái đó vì Ma Vực làm ra cống hiến người."

Lời này nghe tới hảo có đạo lý!

Chỉ là những cái đó quan hệ hộ trung nhân viên phức tạp, này rõ ràng là một kiện tốn công vô ích sai sự, hiện tại Tiêu Lăng Hàn lại đem chuyện này giao cho hắn đi làm.

Chuyện này, hắn có thể làm hảo sao?

Đáp án là phủ định.

Lúc này Công Dã Nguyên Khôi trong lòng, so ăn hoàng liên còn khổ.

"Cái kia…… Ta……"

Thấy hắn ấp a ấp úng bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nhíu mày hỏi: "Có cái gì vấn đề?"

"Chuyện này sợ là không dễ làm." Công Dã Nguyên Khôi khó xử nói.

"Vì sao không dễ làm? Là liên lụy đến rất nhiều người ích lợi? Mà này đó bị liên lụy ở trong đó người, địa vị rất lớn? Ngươi đắc tội không nổi?" Tiêu Lăng Hàn liên tục hỏi.

Cư nhiên đều bị truyền thuyết!

Công Dã Nguyên Khôi khóe miệng trừu trừu, gật gật đầu: "Chính là như vậy."

"Những người đó địa vị có bao nhiêu đại? Chẳng lẽ so Ma Chủ còn đại?" Tiêu Lăng Hàn cười lạnh nói.

"Kia nhưng thật ra không có. Liền sợ một ít người không phối hợp, sẽ cảm thấy ngài cầm lông gà đương lệnh tiễn."

"Ý của ngươi là nói, ta tuy rằng cầm Ma Chủ lệnh, nhưng ta thân phận như cũ không đủ tư cách?"

Công Dã Nguyên Khôi ngượng ngùng mà cười cười.

Rõ ràng chính là ý tứ này.

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn đôi mắt biến thành màu tím, sau lưng mọc ra một đôi cánh chim.

Dực Ma tộc đặc thù một hiển hiện ra, Công Dã Nguyên Khôi cả kinh vội vàng triều Tiêu Lăng Hàn quỳ một gối. Một bên hộ vệ bao gồm Sở Vũ Thánh mấy người đồng thời quỳ xuống. Tới huyết mạch uy áp, làm cho bọn họ đánh đáy lòng thần phục.

"Tham kiến ma tử." Mọi người cùng kêu lên nói.

Nhìn mọi người liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn thu hồi sau lưng cánh chim, hai tròng mắt cũng biến trở về đen nhánh màu đen.

Đối mọi người nhàn nhạt nói: "Đều đứng lên đi."

Công Dã Nguyên Khôi đứng dậy sau, thật cẩn thận mà ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái. Hắn không nghĩ tới trước mặt người cư nhiên là Dực Ma tộc, nếu là sớm biết rằng đối phương thân phận, vừa rồi hắn liền sẽ không do dự.

Có được Ma Chủ lệnh bài ma tử, rất có khả năng chính là tương lai Ma Chủ. Có ma tử cái này thân phận, tin tưởng những người khác nhất định sẽ cho hắn cái này mặt mũi.

Không ai dám không có mắt mà ra tới ngăn trở.

Lãnh mắt nhìn về phía một bên nơm nớp lo sợ mà Công Dã Nguyên Khôi, Tiêu Lăng Hàn lạnh giọng dò hỏi: "Hiện tại ta cái này thân phận, nhưng có tư cách muốn ngươi đi làm việc này?"

"Đủ đủ đủ, ta hiện tại liền đi xử lý chuyện này."

Mới vừa xoay người đi rồi hai bước, dư quang thoáng nhìn chính mình cháu trai còn ngã vào bên kia trên mặt đất. Công Dã Nguyên Khôi không thể không đảo trở về, hoài thấp thỏm tâm tình, cung kính hỏi: "Ma tử, ta kia cháu trai……"

Không đợi hắn nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền hỏi nói: "Dĩ vãng lạm dụng chức quyền người, các ngươi là xử lý như thế nào?"

"Y tình huống mà định, không làm ra mạng người nói, giống nhau đều là phạt đi đào ma tinh."

"Cái này chủ ý không tồi, vậy trước làm hắn đi đào cái hai trăm năm ma tinh."

Nghe vậy, Công Dã Nguyên Khôi xem như nhẹ nhàng thở ra, tuy rằng đào ma tinh thời gian có điểm lâu, nhưng có thể giữ được mệnh, đã là thực không tồi kết quả.

Lập tức hắn liền nói: "Đa tạ ma tử thủ hạ lưu tình, ta đây liền trước đem hắn mang về, ngày mai đi trước khu vực khai thác mỏ."

Tiêu Lăng Hàn xua xua tay, "Nhớ rõ đem râu ria người đều mang đi."

Hắn nói râu ria người tự nhiên chính là Thân Đồ Tú cùng Vưu Thiến Nhi.

"Đúng vậy."

Bị hai người giá lên, Thân Đồ Tú khàn cả giọng mà quát: “Vũ Thánh, ngươi giúp giúp mẫu thân, ta không cần bị đuổi ra Ma Đô. Vũ Thánh, ta hiện giờ tu vi còn như vậy thấp. Ngươi không thể mặc kệ ta, ta chính là ngươi mẫu thân.”

Sở Vũ Thánh trên mặt biểu tình thay đổi liên tục.

Cuối cùng hắn hỏi: “Mẫu thân, phía trước ta liền muốn hỏi, ngươi phi thăng bảy tám chục năm, vì cái gì ngươi tu vi không có một chút tiến bộ? Ngươi mỗi tháng đều có ma tinh có thể lãnh, hơn nữa ta ngày thường cũng cho ngươi không ít, hơn nữa ta trước nay không gặp ngươi mua quá cái gì. Cho nên, nhiều năm như vậy xuống dưới ngươi hẳn là tồn không ít ma tinh, muốn bên ngoài thành mua một bộ phòng ở dư dả.”

Ý ngoài lời chính là hắn sẽ không giúp nàng.

Biết chính mình nhi tử sẽ không giúp chính mình, Thân Đồ Tú đối bắt lấy nàng hai cái hộ vệ đội người quát: “Các ngươi buông ta ra, ta chính là các ngươi Ma Chủ phu nhân nhà mẹ đẻ người.”

Vừa nghe là Ma Chủ phu nhân nhà mẹ đẻ người, giá nàng hai người đều do dự.

“Một cái phi thăng tu sĩ sao có thể là Ma Chủ phu nhân nhà mẹ đẻ người, còn không mau mang đi.” Công Dã Nguyên Khôi khẽ quát một tiếng.

Cuối cùng Thân Đồ Tú vẫn là bị hai gã hộ vệ đội người ném ra thành, tin tưởng nếu là Sở Vũ Thánh không giúp nàng nói, nàng hẳn là quá thật sự thảm. Nhưng Sở Vũ Thánh có thể hay không giúp nàng, đó chính là bọn họ mẫu tử chi gian sự, Tiêu Lăng Hàn không ở chú ý.

Đến nỗi Vưu Thiến Nhi tự nhiên là bị Công Dã gia người mang đi, sau đó cùng Công Dã Lỗi cùng đi đào ma tinh.

Biết Tiêu Lăng Hàn là ma tử, Công Dã Nguyên Khôi làm việc hiệu suất đặc biệt mau, ngày hôm sau trong thành liền không lại có quan hệ hộ. Tương phản chính là nhiều không ít có thực lực, nhưng lại không phải quý tộc người trụ tiến nội thành.

Đối kết quả này, Tiêu Lăng Hàn thực vừa lòng.

Ông ngoại mỗi ngày bận rộn như vậy, bên người còn dưỡng một đám hút máu người xem như sao lại thế này. Làm đến bọn họ mới như là đại gia, ông ngoại ngược lại thành người làm công. Còn không bằng dưỡng một đám hữu dụng người tại bên người, như vậy muốn làm chuyện gì, phân phó đi xuống là được.

Như thế còn một công đôi việc.

Đáng giá nhắc tới chính là lần này trụ tiến nội thành người trung, có Công Tây Ngữ Cầm người trong lòng. Sở Mục Thần ở nhìn thấy đối phương khi, quả thực như là gặp được chí thân thân nhân, thiếu chút nữa liền lệ nóng doanh tròng.

Vui mừng đem Công Tây Ngữ Cầm tiễn đi, Sở Mục Thần trực tiếp tuyên bố muốn cùng Ân Thiên Thịnh bế quan.

Ân Thiên Thịnh còn ở vẻ mặt mộng bức trung, đã bị Sở Mục Thần túm vào phòng.

Đảo mắt chính là một tháng sau.

Vì làm Thượng Quan Huyền Ý sớm một chút xuất quan, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem người thu vào Long Ngọc không gian trung, rốt cuộc ở nửa tháng sau, Thượng Quan Huyền Ý ra quan.

Mà giờ này khắc này Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người đã ở Vong Ưu Hà biên. Hai người thừa dịp Thân Đồ Khinh Dao có việc ra ngoài, liền trộm lưu.

Không có biện pháp, gần nhất mấy ngày Thân Đồ Khinh Dao mỗi ngày đều ở cùng Tiêu Lăng Hàn nói làm hắn đương Ma Chủ sự.

Đặc biệt là phía trước hủy bỏ quan hệ hộ một chuyện, Thân Đồ Khinh Dao nói chuyện này làm đặc biệt xinh đẹp. Làm hắn lưu lại làm Ma Chủ nhất thích hợp bất quá, cho nên vì không bị Thân Đồ Khinh Dao lưu lại đương Ma Vực Ma Chủ, hai người chỉ có thể trộm trốn đi.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn tu vi đã đạt tới Tiên Đế cảnh đỉnh, đối không gian pháp tắc lĩnh ngộ cũng nâng cao một bước, hơn nữa hắn còn có một đôi cánh chim, thuấn di tốc độ chút nào không thể so Tiên Tôn cảnh phi hành yêu thú chậm.

Hai người chỉ dùng ba ngày thời gian liền đạt tới Vong Ưu Hà. Liền tính Thân Đồ Khinh Dao phát hiện người không thấy, lại đuổi theo, cũng đuổi không kịp hai người.

"Huyền Ý, ngươi nếu là có cảm giác không thoải mái liền cùng ta nói, ta đem ngươi thu vào Long Ngọc không gian." Nhìn trước mặt Vong Ưu Hà, Tiêu Lăng Hàn không yên tâm mà dặn dò nói.

"Hảo, ta đã biết. Nếu là ngươi cảm giác không thoải mái cũng cùng ta nói một tiếng, ta hảo đem ngươi thu vào Tàng Bảo Lâu bên trong." Thượng Quan Huyền Ý nghẹn cười, nghiêm trang mà nói.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Ma Long ở giữa sông dò ra một cái long đầu, nhìn dong dong dài dài hai người nửa ngày đều không dưới hà, thật là vô ngữ. Không khỏi nhắc nhở nói: "Chủ nhân, nhị chủ nhân, lại không đi, Ma Chủ phu nhân nên đuổi tới."

Từ lần trước bị Thân Đồ Khinh Dao bắt lấy sau, Ma Long chỉ nghĩ ly nàng càng xa càng tốt. Nghe Tiêu Lăng Hàn nói phải rời khỏi Ma Vực, nó là vui mừng nhất một cái. Hiện tại đã tới rồi Vong Ưu Hà biên, nó nhưng không nghĩ lại bị trảo trở về.

Vừa nghe đến Thân Đồ Khinh Dao mau đuổi theo tới, Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền nhảy vào Vong Ưu Hà trung.

Hai người trực tiếp đứng ở Ma Long trên người, từ nó mang theo hai người bơi tới đối diện đi.

Ma Long thực lực đại trướng, tốc độ so đi Ma Vực khi nhanh không ít.

Sau nửa canh giờ.

“Xôn xao!”

Ma Long lao ra mặt nước, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý một cái xoay người hạ xuống mặt đất.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 697

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 697 bát cấp đan dược

Phô diện mà đến tiên linh khí, Thượng Quan Huyền Ý thật sâu hô hấp một ngụm, hắn cảm giác chính mình rốt cuộc lại sống lại.

Ở Ma Vực luôn là cho hắn một loại không thoải mái cảm giác, không chỉ có là bởi vì hắn không phải Ma tộc người, càng quan trọng là bởi vì hắn có hỏa phượng huyết mạch, Hỏa phượng hoàng vốn dĩ liền tượng trưng cho quang minh, cùng Ma Vực hơi thở vừa lúc tương phản.

"Lăng Hàn, chúng ta hiện tại đi chỗ nào?"

"Đi Thiên Minh Tiên Vực, hồi Luyện Đan Sư Công Hội." Nói, hắn đem Sở Mục Thần, Sở Vũ Thánh cùng Ân Thiên Thịnh ba người từ Long Ngọc không gian trung phóng ra.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đối Sở Mục Thần hai người phân phó nói: "Các ngươi đi trước làm chính mình sự, chờ sự tình làm tốt sau, liền tới Thiên Minh Tiên Vực, Đan Thành, Luyện Đan Sư Công Hội tìm chúng ta."

"Hảo." Sở Mục Thần nâng dậy một bên như cũ ở trong lúc hôn mê Sở Vũ Thánh chuẩn bị rời đi, bọn họ tính toán đi trước tìm Thẩm Thanh Thu.

"Cấp, cái này mang lên, đừng đến lúc đó liên thành môn liền vào không được." Nói, Thượng Quan Huyền Ý ném một cái không gian giới tử cấp Ân Thiên Thịnh.

Ân Thiên Thịnh tiếp nhận không gian giới tử, thần thức đảo qua, bên trong rõ ràng là tiên thạch. "Cảm tạ."

Hơn phân nửa tháng sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa đặt chân Đan Thành.

Hai người trực tiếp đi trước Luyện Đan Sư Công Hội.

Đương Luyện Đan Sư Công Hội người nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn hai người trở về, đều cho rằng chính mình xem hoa mắt. Rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn lúc trước rời đi là bởi vì hắn muốn ra tìm kiếm đột phá Tiên Đế cảnh cơ hội, hiện giờ mới qua đi không sai biệt lắm một năm thời gian, người cư nhiên liền đã trở lại.

Đoan Mộc Tây nhìn đến hai người khi, ánh mắt phức tạp, duỗi tay vỗ vỗ Tiêu Lăng Hàn bả vai, lời nói thấm thía mà nói: "Đột phá sự không vội, ngươi còn trẻ, về sau có rất nhiều cơ hội, nói không chừng khi nào liền tự nhiên mà vậy liền thăng cấp."

Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt ngốc.

Hắn cái gì cũng chưa nói, hội trưởng này đều não bổ cái gì?

Không phải là cho rằng hắn đột phá thất bại đi?

Tư cập này, hắn chạy nhanh chặn đứng Đoan Mộc Tây còn muốn tiếp tục nói tiếp nói.

"Hội trưởng, ta hiện tại tu vi đã đạt tới Tiên Đế cảnh, ta đột phá."

"A, đột phá hảo, đột phá……" Vốn dĩ Đoan Mộc Tây là không như thế nào để ý, nói nói, hắn mới phản ứng lại đây. Hai tròng mắt không cấm trợn to, lập tức ly Tiêu Lăng Hàn xa chút, tinh tế đánh giá Tiêu Lăng Hàn một phen.

Tiện đà hắn vỗ tay cười to nói: "Hảo hảo hảo, thật tốt quá!"

"Đoan Mộc lão nhân, chuyện gì như vậy cao hứng? Thật xa liền nghe được ngươi lớn giọng." Một cái lỗi thời thanh âm vang lên.

Nghe tiếng, ba người quay đầu triều người tới nhìn lại.

Chỉ thấy một cái hôi phát lão giả ăn mặc hắc bạch giao nhau luyện đan sư phục sức, lưng đeo đôi tay, chậm rãi từ nơi xa đi tới, ở hắn phía sau còn đi theo hai gã thanh niên.

Đợi tới gần, Đoan Mộc Tây mới giới thiệu nói: "Liêu Thái, vị này chính là chúng ta Luyện Đan Sư Công Hội phía trước phá cách thu làm trưởng lão Tiêu Lăng Hàn, Tiêu tiểu hữu."

Ngược lại lại hướng Tiêu Lăng Hàn giới thiệu: "Lăng Hàn, vị này chính là trừ bỏ ta bên ngoài một khác danh cửu cấp luyện đan sư, Liêu đan sư."

Liêu Thái trên dưới đánh giá một phen Tiêu Lăng Hàn, cuối cùng khinh thường mà "Hừ" một tiếng.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn còn tưởng lễ phép mà cùng đối phương chào hỏi, kết quả đối phương lại là như vậy một cái thái độ. Hắn nếu là lại cùng đối phương chào hỏi, còn không phải là nhiệt mặt dán người lãnh mông sao?

Hắn nhưng không có đưa tới cửa đi tìm ngược cái này yêu thích.

Nếu ngươi chướng mắt ta, ta đây khiến cho ngươi chỉ có thể nhìn lên.

Đoan Mộc Tây nhìn thấy Liêu Thái thái độ này, sắc mặt cũng không khỏi trầm trầm, còn không đợi hắn nói chuyện, liền nghe Liêu Thái nói: "Người trẻ tuổi vẫn là muốn làm đến nơi đến chốn."

Sau đó hắn đem chính mình phía sau hai người lộ ra tới, "Bọn họ là ta đồ đệ, ngươi kêu Tiêu Lăng Hàn đúng không? Về sau liền nhiều cùng bọn họ giao lưu giao lưu, các ngươi cùng thế hệ người chi gian đề tài cũng tương đối nhiều."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn một cái Tiên Đế cảnh tu giả, bát cấp luyện đan sư, thế nhưng chỉ xứng cùng Tiên Vương cảnh lục cấp luyện đan sư giao lưu.

Lão già này rõ ràng là ở bẩn thỉu hắn.

Không đợi hắn trả lời, Liêu Thái lại đối chính mình hai cái đồ đệ nói: "Thiên Phúc, Thiên Quý về sau các ngươi liền cùng vị này Tiêu đan sư hảo hảo giao lưu, thuận tiện nhiều hơn chỉ điểm hắn luyện đan. Người trẻ tuổi muốn chú trọng tâm bình khí hòa, chỉ vì cái trước mắt không thể thực hiện được."

Hắn trong miệng chỉ vì cái trước mắt người rõ ràng là đang nói Tiêu Lăng Hàn.

Phía trước Liêu Thái ra ngoài du lịch một chuyến, sau khi trở về, liền nghe Luyện Đan Sư Công Hội những người đó, cơ hồ mỗi người đều ở khích lệ Tiêu Lăng Hàn.

Hắn tất nhiên là không tin thế gian thực sự có người có thể liên tục luyện chế ra cực phẩm đan dược, cho rằng Tiêu Lăng Hàn nhất định là dùng cái gì đặc thù phương pháp, đưa tới đan kiếp. Mục đích chính là vì khiến cho đại gia chủ ý, lấy này tới gia nhập Luyện Đan Sư Công Hội.

Bởi vì có vào trước là chủ ý tưởng, hơn nữa hắn đồ đệ còn ở một bên châm ngòi thổi gió, nói Tiêu Lăng Hàn ở khảo hạch luyện đan thời điểm chỉ có Đoan Mộc Tây ở đây, ai biết kia đan dược là bọn họ ai luyện chế.

Có này đó không tốt ấn tượng, hắn đối Tiêu Lăng Hàn tự nhiên liền chướng mắt.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hoàn toàn không thể câu thông.

Lão già này cùng hắn có sự khác nhau, không chỉ có là tuổi tác thượng sự khác nhau, còn có tư tưởng thượng sự khác nhau.

Cho nên, hắn lựa chọn trầm mặc là kim.

Đoan Mộc Tây lại là tức giận đến không được, chỉ vào Liêu Thái, khí thổi râu trừng mắt, "Liêu Thái, ngươi có ý tứ gì? Ngươi làm chính mình đồ đệ chỉ điểm Tiêu tiểu hữu, ngươi cũng thật để mắt chính mình đồ đệ. Cho dù là ta đều không có tư cách nói chính mình có thể chỉ điểm Tiêu tiểu hữu."

Liêu Thái vẻ mặt hoài nghi mà nhìn về phía Đoan Mộc Tây, thấy lão già này rõ ràng không có nói giỡn ý tứ, nhìn nhìn lại Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt phong khinh vân đạm bộ dáng.

Không cấm bắt đầu hoài nghi, chẳng lẽ chính mình được đến tin tức có lầm.

Nghĩ đến này, hắn quay đầu đi xem chính mình hai cái đồ đệ, không ở hai người trên mặt nhìn đến có chột dạ biểu tình.

Chính cái gọi là tai nghe vì hư, mắt thấy vì thật.

Vì thế hắn nói: “Đoan Mộc lão nhân, nếu hắn đúng như ngươi nói lợi hại như vậy, không bằng làm hắn đương trường luyện đan.”

“Này……” Đoan Mộc Tây có chút khó xử mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn vừa mới trở về, mới đột phá Tiên Đế cảnh, có thể hay không luyện chế bát cấp đan dược hắn cũng không biết.

Vạn nhất hắn đáp ứng xuống dưới, mà Tiêu Lăng Hàn còn sẽ không luyện chế bát cấp đan dược làm sao bây giờ?

Tư cập này, hắn liền nói: “Tiêu tiểu hữu vừa mới từ bên ngoài trở về, còn không có củng cố cảnh giới, yêu cầu bế quan một đoạn thời gian, hiện tại nơi nào có thời gian luyện đan.”

Nói xong, hắn còn trừng mắt nhìn Liêu Thái liếc mắt một cái.

Tiếp thu đến nhà mình sư tôn ánh mắt ý bảo, Tạ Thiên Phúc nói tiếp nói: “Chúng ta luyện đan sư luyện đan cũng có thể củng cố cảnh giới, như vậy nhất khảo nghiệm một người luyện đan thuật. Tiêu đan sư là không dám tiếp thu khiêu chiến sao?”

Tiêu Lăng Hàn nhướng mày, hắn hiện tại chính yêu cầu nổi danh, lấy này hấp dẫn càng nhiều người tới tìm hắn luyện đan, cơ hội liền như vậy đưa tới cửa tới.

“Có gì không dám? Vừa lúc ta muốn khảo hạch bát cấp luyện đan sư.”

Đoan Mộc Tây muốn nói lại thôi, thầm nghĩ: Vẫn là quá tuổi trẻ, bị người một kích liền cái gì đều đáp ứng.

“Bát cấp luyện đan sư! Chúng ta rửa mắt mong chờ.” Tạ Thiên Phúc khóe miệng mang theo một mạt châm biếm, rõ ràng là muốn nhìn Tiêu Lăng Hàn chê cười.

Bát cấp tiên thảo yêu cầu chính mình chuẩn bị, để ngừa Tiêu Lăng Hàn không có tiên thảo, chờ một chút chuyện tới trước mắt lại đổi ý, Liêu Thái lấy ra tam phân tiên thảo.

“Nếu Tiêu đan sư muốn luyện đan, nói vậy thời gian vội vàng, tiên thảo vẫn chưa chuẩn bị, lão phu nơi này vừa vặn có tam phân luyện chế bát cấp thanh linh đan tiên thảo.”

Lão già này hẳn là lo lắng hắn đợi chút đổi ý đi.

Bất quá có tiên thảo đưa tới cửa, không cần bạch không cần. Nhưng Tiêu Lăng Hàn vẫn là ra vẻ chậm lại: “Này, không tốt lắm đâu? Ta tuy rằng không chuẩn bị bát cấp tiên thảo, tin tưởng hiệp hội hẳn là có, đợi chút ta dùng cống hiến điểm đổi.”

Vừa thấy Tiêu Lăng Hàn bộ dáng, Liêu Thái liền biết, hắn là sợ đan dược không có luyện chế ra tới, lãng phí tiên thảo, chính mình kêu hắn bồi. Nếu ngu hề

chính. Là hắn đi đổi, nếu là Đoan Mộc Tây từ giữa làm khó dễ nói có tiên thảo không thành thục, kia hôm nay khẳng định không phải có thể luyện đan.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn thoáng qua trên tay tiên thảo, đem tâm một hoành, nói: "Tiêu đan sư không cần lo lắng đem tiên thảo luyện hư sự, này tam phân tiên thảo xem như lão phu đưa cho Tiêu đan sư. Mặc kệ cuối cùng đan dược luyện chế thành công cùng không, tiên thảo hoặc đan dược lão phu đều sẽ không muốn."

"Liêu tiền bối lời này thật sự?"

"Tự nhiên thật sự, có Đoan Mộc lão đầu nhi làm chứng."

Mười lăm phút sau, sáu người đi vào Luyện Đan Sư Công Hội tháp lâu mặt sau một cái trên quảng trường nhỏ.

Ở biết Tiêu Lăng Hàn trở về liền phải khảo hạch bát cấp đan sư sau, Luyện Đan Sư Công Hội đại bộ phận luyện đan sư đều chạy tới xem náo nhiệt.

Thượng Quan Huyền Ý giúp Tiêu Lăng Hàn cùng nhau đem tiên thảo xử lý tốt sau, liền đứng ở một bên vì hắn hộ pháp.

Mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là lấy ra Càn Khôn Cửu Lô, một lần nữa lại đem đan lô rửa sạch một lần, mới thả ra dị hỏa, đầu tiên là dự nhiệt đan lô, sau đó bắt đầu tinh luyện tiên thảo.

Ở Ma Vực hắn đã luyện chế quá bát cấp đan dược, cho nên hiện tại luyện chế khởi đan dược, hắn động tác thành thạo, thậm chí mặt sau phụ trợ tiên thảo hắn đều là toàn bộ mà bỏ vào đan lô trung.

Một bên chưa bao giờ gặp qua hắn luyện đan Liêu Thái thấy vậy, liên tục lắc đầu.

Thầm nghĩ: Đem tiên thảo toàn bộ bỏ vào đan lô trung, nơi đó như là ở luyện đan, rõ ràng là một nồi hầm. Quả nhiên là một cái không hiểu luyện đan mao đầu tiểu tử.

Ai!

Chỉ là đáng tiếc hắn tiên thảo.

Hắn lại không có nhìn đến những người khác thấy Tiêu Lăng Hàn đem tiên thảo cùng nhau bỏ vào đan lô trung khi, kia hưng phấn biểu tình.

Hai cái canh giờ sau, an tĩnh tiểu quảng trường vang lên "Thịch thịch thịch" tiếng vang. Rõ ràng là đan dược đã thành, đang ở va chạm đan lô.

Mọi người đều ngừng lại rồi hô hấp, thường thường ngẩng đầu xem bầu trời.

Bọn họ tự nhiên là ở chờ mong Tiêu Lăng Hàn lại luyện chế ra cực phẩm đan dược.

Thực mau, ở Tiêu Lăng Hàn đỉnh đầu trên không tụ tập khởi một tảng lớn mây đen.

"Ầm ầm ầm!" Lôi điện bay thẳng đến Tiêu Lăng Hàn đan lô mà đi.

Mọi người nhìn thấy trước mặt hắn cái kia đen nhánh lại cũ kỹ đan lô, đều đem tâm nhắc tới cổ họng. Rất sợ cái kia đan lô không chịu nổi lôi kiếp, trực tiếp bị phách toái, kia đan lô trung đan dược khẳng định cũng khó giữ được.

Bất quá thực rõ ràng mọi người lo lắng là dư thừa, lôi điện dừng ở đan lô thượng, đan lô chỉ là quơ quơ, cũng không có xuất hiện một chút vết rách.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……"

Bát cấp đan dược tổng cộng có lục đạo lôi kiếp.

Lôi kiếp một quá, đan dược liền luyện chế thành công.

Lần này vẫn là Đoan Mộc Tây động tác nhanh nhất, cái thứ nhất bắt tay, duỗi hướng đan lô.

Có phía trước giáo huấn, Tiêu Lăng Hàn sớm có chuẩn bị. Ở Đoan Mộc Tây bắt tay duỗi lại đây khi, hắn liền đem đan lô cao cao giơ lên.

Thấy Đoan Mộc Tây phác cái không, mặt khác Luyện Đan Sư Công Hội trưởng lão một đám đều ở trong lòng âm thầm cười trộm.

Bởi vì bọn họ tu vi so bất quá Đoan Mộc Tây, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn hắn giống một trận gió thổi qua đi, kết quả cái gì đều không có vớt đến.

Nhìn thấy Đoan Mộc Tây sắc mặt xấu hổ, Tiêu Lăng Hàn ra tiếng nói: "Hội trưởng không cần phải gấp gáp, chờ ta đem đan dược đảo ra tới, mọi người đều có thể nhìn đến."

Nói xong, hắn trực tiếp đem đan lô đan dược, toàn bộ đảo tiến một bên đã sớm chuẩn bị tốt mâm.

Luyện Đan Sư Công Hội trưởng lão một đám đều vây quanh đi lên.

"Ba viên đan dược có đan văn, dư lại bảy viên cũng đều là thượng phẩm."

"Tiêu đan sư quả nhiên lợi hại."

"Không biết Tiêu đan sư thanh linh đan ra không ra bán?"

"Nếu là bán ra nói, ta cũng muốn một viên."

Những người này còn không biết, Tiêu Lăng Hàn lần này luyện chế đan dược, tiên thảo vẫn là từ Liêu Thái sở cung cấp.

Liêu Thái lại là trực tiếp sững sờ ở tại chỗ.

Đan kiếp!

Vừa rồi là thật sự đưa tới đan kiếp, kia không phải nói là Tiêu Lăng Hàn xác thật có thể luyện chế ra cực phẩm đan dược.

Nghe những người khác ý tứ, hắn luyện chế ra tới đan dược còn không ngừng một viên cực phẩm. Từ này đó trưởng lão cùng hắn quen biết trình độ có thể thấy được, phía trước bọn họ hẳn là thường xuyên đãi ở bên nhau thảo luận luyện đan thuật, bằng không sẽ không cùng hắn như vậy thuần thục.

Kia này đó trưởng lão phía trước đàm luận căn bản không có nói ngoa, đều là ăn ngay nói thật.

Kia chính mình là đồ đệ đâu?

Bọn họ vì sao phải cố ý nói những cái đó làm hắn hiểu lầm nói?

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 698

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 698 thời gian trận pháp

Tư cập này, Liêu Thái quay đầu nhìn về phía chính mình kia hai gã đệ tử, lại thấy đến hai người lúc này đều buông xuống đầu, rõ ràng thực chột dạ.

Hít sâu một hơi, Liêu Thái ngược lại đi hướng Tiêu Lăng Hàn.

Ở nhìn thấy Liêu Thái triều chính mình đi tới, Tiêu Lăng Hàn mí mắt giựt giựt. Không cấm ở trong lòng suy đoán: Đối phương nên không phải là tới phải về kia hai phân vô dụng rớt tiên thảo, hoặc là muốn luyện chế tốt đan dược?

Nhưng mà hắn đều đã đoán sai.

Chỉ thấy Liêu Thái đi đến Tiêu Lăng Hàn trước mặt, đầu tiên là hướng hắn hành lễ.

Tiêu Lăng Hàn sợ tới mức vội vàng đứng ở một bên né tránh, Liêu Thái tuổi tác so với hắn đại, tu vi so với hắn cao, luyện đan cấp bậc so với hắn cao. Đối phương lời nói đều không nói một câu, tới liền hành lễ, đổi lại là ai cũng không dám chịu.

"Liêu tiền bối, ngài làm gì vậy?"

"Lão phu già rồi, có mắt không thấy Thái Sơn. Vừa rồi nhiều có đắc tội, mong rằng Tiêu đan sư không cần để ý."

"Không sao. Ngài là tiền bối, có tư cách chỉ điểm chúng ta này đó vãn bối." Tiêu Lăng Hàn không mặn không nhạt mà sặc trở về.

May mắn hắn là thực sự có thực lực, bằng không thật đúng là không hảo xong việc.

"Không, không, vẫn là Đoan Mộc huynh nói rất đúng, lấy ngươi luyện đan thuật, chúng ta xác thật không có tư cách chỉ điểm ngươi. Là ta tin vào người khác phiến diện chi từ, liền đối với ngươi sinh ra thành kiến, là ta không đúng. Ở chỗ này ta chân thành về phía ngươi xin lỗi."

Nói xong, hắn lại một lần hướng Tiêu Lăng Hàn hành lễ.

Lần này Tiêu Lăng Hàn nhưng thật ra không có trốn, yên tâm thoải mái bị hắn này thi lễ. Huống chi nhiều người như vậy nhìn, hắn cũng không làm cho người xuống đài không được, rốt cuộc đối phương nói như thế nào cũng là Luyện Đan Sư Công Hội thái thượng trưởng lão.

Chuyển biến tốt vài người đều nhìn chằm chằm chính mình mới vừa luyện tốt đan dược, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát đem đan dược giao cho Đoan Mộc Tây xử lý.

Rồi sau đó ở mọi người Y Y không tha dưới ánh mắt, hắn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý trở về bọn họ ở Luyện Đan Sư Công Hội chỗ ở.

Bôn ba hơn phân nửa tháng, hai người nghỉ ngơi hai ngày liền chuẩn bị bắt đầu làm việc.

Sáng sớm, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền đi Đoan Mộc Tây sở cư trú sân.

Lúc này, ba người chính ngồi vây quanh ở bàn đá bên.

"Hai vị tiểu hữu, sáng sớm liền tới tìm ta, là có chuyện gì?"

Đoan Mộc Tây vốn dĩ cho rằng Tiêu Lăng Hàn muốn bế quan, nào biết hắn vừa mới chuẩn bị luyện đan, này hai người liền tìm thượng môn.

Tiêu Lăng Hàn gật đầu nói: "Là có việc, Huyền Ý lĩnh ngộ chính là thời gian pháp tắc, hơn nữa hắn vẫn là một người trận pháp sư, hiện giờ hắn có thể bố trí ra thời gian trận pháp."

"Cái gì?" Đoan Mộc Tây cả kinh từ trên ghế đứng lên.

Thời gian pháp tắc, thời gian trận pháp!

Đây là cái gì khái niệm?

Cái này thình lình xảy ra kinh người tin tức, trực tiếp làm Đoan Mộc Tây đầu óc thắt.

Thấy đối phương bị chính mình tin tức kinh không nhẹ, Tiêu Lăng Hàn vội vàng nhắc nhở nói: "Hội trưởng, bình tĩnh, bình tĩnh."

Lấy lại tinh thần, Đoan Mộc Tây giả ý ho khan một tiếng, lại thong thả ung dung mà ngồi trở lại ghế đá thượng, giống như vừa rồi cái kia bị khiếp sợ đến người không phải hắn giống nhau.

Hắn hòa ái dễ gần mà nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, cười tủm tỉm hỏi: "Huyền Ý tiểu hữu, ngươi có thể bố trí ra vài lần thời gian thời gian trận pháp?"

Nhưng mà Đoan Mộc Tây không biết chính là hắn hiện tại cái dạng này, cực kỳ giống dụ dỗ cừu con sói xám, trên mặt toàn là đáng khinh tươi cười.

Giơ tay đỡ trán, Tiêu Lăng Hàn làm bộ không có nhìn đến trên mặt hắn biểu tình.

Bị như vậy thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm, Thượng Quan Huyền Ý thần sắc tự nhiên, "Ta tạm thời có thể bố trí một so mười thời gian trận pháp."

Một so mười.

Kia không phải đại biểu dĩ vãng yêu cầu một trăm năm mới có thể thành thục tiên thảo, hiện tại chỉ cần mười năm là có thể thành thục.

Nghĩ đến này, Đoan Mộc Tây nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý ánh mắt lấp lánh tỏa sáng.

"Cái kia Huyền Ý tiểu hữu, ngươi xem chúng ta đều như vậy chín, có thể hay không phiền toái ngươi giúp chúng ta Luyện Đan Sư Công Hội bố trí mấy cái thời gian trận pháp. Đương nhiên, yêu cầu nhiều ít tiên thạch, ngươi khai cái giới, chỉ cần hợp lý, ta đều tiếp thu."

"Trước kia ta cũng không giúp người bố trí quá như vậy trận pháp, giá cả thượng ngài xem cấp là được."

"Nếu như vậy, vậy dựa theo phòng ngự trận giá cả tăng lên gấp hai, ngươi xem coi thế nào?"

Thượng Quan Huyền Ý đối cái này thật đúng là không hiểu, hắn chuyển đều nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn khó xử nói: "Gấp hai có phải hay không quá thấp?"

"Tiêu tiểu hữu, vậy ngươi cảm thấy vài lần thích hợp?"

Tiêu Lăng Hàn không nói chuyện, mà là vươn một bàn tay.

"Năm lần?"

"Không tồi!"

Trầm tư một lát, Đoan Mộc Tây liền đánh nhịp đồng ý.

Rồi sau đó Tiêu Lăng Hàn lại nói: "Ta nói cái này giá cả chỉ giới hạn trong Luyện Đan Sư Công Hội tổng bộ. Nếu là những người khác tới cửa muốn Huyền Ý vì bọn họ bố trí thời gian trận pháp, kia giá cả là bình thường phòng ngự trận gấp mười lần. Hơn nữa ta hy vọng hội trưởng đối ngoại tuyên bố Huyền Ý có thể bố trí thời gian trận pháp tỉ lệ là một so năm."

Nghe vậy Đoan Mộc Tây khóe miệng trừu trừu, thầm nghĩ: Tiểu tử này tâm nhãn cũng thật nhiều!

Bất quá hắn nói này đó điều kiện, đối Luyện Đan Sư Công Hội không có bất luận cái gì ảnh hưởng, ngược lại có lợi cho hiệp hội. Đoan Mộc Tây tự nhiên miệng đầy đồng ý: "Hảo, không thành vấn đề."

"Đúng rồi, còn có một chút."

Đoan Mộc Tây nâng lên cằm ý bảo hắn có chuyện liền nói.

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Huyền Ý bố trí thời gian trận pháp chỉ giới hạn trong đối thực vật hữu dụng, nếu là có người muốn mượn dùng cái này trận pháp tới tu luyện, kia người này già cả tốc độ sẽ so bình thường mau gấp mười lần."

Còn có tu luyện chuyện này!

Vừa rồi hắn một lòng một dạ đều đặt ở tiên thảo có thể trước tiên thành thục điểm này thượng, hoàn toàn đem tu luyện đến sự tình cấp quên mất.

May mắn có Tiêu Lăng Hàn nhắc nhở, bằng không muốn mượn trợ cái này trận pháp tới tu luyện người không biết có bao nhiêu.

Đoan Mộc Tây vội vàng gật đầu: "Hảo, ta đã biết."

Kế tiếp Thượng Quan Huyền Ý vì Luyện Đan Sư Công Hội bố trí mấy cái thời gian trận pháp.

Một tháng qua đi, những cái đó bị Thượng Quan Huyền Ý bố trí thời gian trận pháp tiên thảo rõ ràng dài quá một đoạn.

Nhìn thấy trận pháp quả nhiên có hiệu quả, như vậy Thượng Quan Huyền Ý có thể bố trí thời gian trận pháp tin tức liền ở Tiên Vực truyền khai. Người khác chỉ biết hắn kêu Huyền Ý, có một cái bát cấp luyện đan sư đạo lữ, lại không biết hắn dòng họ.

Mà đến tìm Tiêu Lăng Hàn luyện đan người cũng có không ít, vừa mới bắt đầu chỉ là một ít tán tu, rốt cuộc những cái đó thế lực lớn giống nhau đều có chính mình luyện đan sư.

Sau lại một ít thế lực lớn Tiên Đế cảnh cường giả, cũng tới tìm hắn luyện chế đan dược.

Rốt cuộc hắn luyện đan xác suất thành công cao, tuy rằng cùng mặt khác luyện đan sư giống nhau yêu cầu năm phân tiên thảo, nhưng nếu là tiên thảo chỉ có hai phân, hắn cũng hỗ trợ luyện chế, dư lại tiên thảo dùng tiên thạch tới bổ.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý ngẫu nhiên sẽ rời đi Luyện Đan Sư Công Hội đi những cái đó thế lực lớn, vì này bố trí trận pháp.

Hai người mỗi đến một chỗ liền sẽ thu được chủ nhân gia nhiệt tình hoan nghênh, bởi vì hai người cơ hồ như hình với bóng, ở thỉnh đến Thượng Quan Huyền Ý vì bọn họ bố trí trận pháp đồng thời, còn có một cái bát cấp luyện đan sư tới cửa, tốt như vậy cơ hội đại gia tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Đảo mắt ba năm vội vàng mà qua.

Tiêu Lăng Hàn đem hai người này ba năm sở kiếm sở hữu tiên thạch toàn bộ đem ra, thô sơ giản lược đếm một chút.

Thượng phẩm tiên thạch có hơn một ngàn vạn, cực phẩm tiên thạch có 30 vạn.

Không thể không nói luyện đan thật là một cái kiếm tiền hảo chiêu số, mỗi lần Tiêu Lăng Hàn bang nhân luyện đan trên cơ bản thuần kiếm bốn phần năm.

Đem tiên thạch thu hồi tới sau, Tiêu Lăng Hàn đối một bên ngây ngốc Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, chúng ta đi ngươi Tàng Bảo Lâu trung."

Khi nói chuyện, duỗi tay ở trước mặt hắn quơ quơ, thuận tiện sờ soạng một phen hắn mặt, ăn một chút đậu hủ.

Thượng Quan Huyền Ý còn trầm xâm ở mãn nhà ở đều là tiên thạch chấn động trung.

Nhiều như vậy tiên thạch, không sai biệt lắm là một đại gia tộc sở hữu tích tụ.

Nghe được Tiêu Lăng Hàn nói, hắn theo bản năng hỏi: "Đi Tàng Bảo Lâu làm cái gì?"

"Ngươi chẳng lẽ là đem huyết sắc hồng liên cấp quên mất?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Mấy năm nay chỉ nghĩ kiếm tiên thạch, phía trước hỏi Tiêu Lăng Hàn kiếm nhiều như vậy tiên thạch tới làm cái gì, hắn lại không nói. Này sẽ bị hắn vừa nhắc nhở, Thượng Quan Huyền Ý mới nhớ tới bọn họ ở họa trung thế giới trong lúc vô tình gặp được huyết sắc hồng liên.

Duỗi tay lôi kéo Tiêu Lăng Hàn hai người cùng nhau biến mất ở trong phòng.

Tàng Bảo Lâu nội, hai người trực tiếp xuất hiện ở đặt kia phó họa trong không gian.

Mà kia phó họa liền huyền phù tại đây phiến không gian ở giữa, giương mắt hai người liền nhìn đến một mảnh màu đỏ thế giới, còn có bọn họ phía trước ở họa trung thế giới cư trú nhà ma.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Chúng ta đi vào sao?"

"Cứ như vậy đi vào, đợi chút có thể ra tới sao?"

"Có thể a, ta một cái ý niệm là có thể ra tới. Chỉ cần này bức họa ở Tàng Bảo Lâu nội, nó liền chịu ta khống chế."

"Chúng ta đây đi vào."

Ngay sau đó, hai người trực tiếp bị trước mặt họa, hít vào họa trung thế giới.

Lần này hai người trực tiếp xuất hiện họa trung tâm phủ đệ trong viện, nhìn xem chung quanh, hiện giờ nơi này cùng bọn họ lúc trước tiến vào thời điểm cũng không có cái gì khác nhau.

Hai người bay thẳng đến nhất bên phải kia gian phòng đi đến.

Mười lăm phút sau.

Huyết trì ánh vào hai người trong mắt, huyết sắc hồng liên vẫn là giống như trước đây, nụ hoa đãi phóng, một trăm nhiều năm qua đi, nó tựa hồ không có gì biến hóa.

Nhìn đến trước mặt huyết trì, Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nói: "Lăng Hàn, chúng ta nên như thế nào qua đi?"

Ngay từ đầu Tiêu Lăng Hàn tưởng nói chỉ có hai mét khoảng cách, nhảy qua đi thì tốt rồi. Nhưng cẩn thận tưởng tượng, nếu là hắn là họa này bức họa người, trước mặt thông đạo nhất định sẽ không thật sự chỉ có hai mét.

"Đừng nóng vội, trước làm ta nhìn xem." Nói, hắn liền mở ra linh nhãn.

Giương mắt nhìn lại, chỉ thấy vừa rồi vẫn là sàn nhà địa phương, ở hắn linh nhãn dưới toàn bộ biến thành huyết trì. Chỉ có chính giữa nhất vị trí có một cái đài cao, mà huyết sắc hồng liên liền ở đài cao bên cạnh. Đứng ở trên đài cao, chỉ cần vươn tay là có thể bắt được kia cây huyết sắc hồng liên.

Nhưng huyết trì trung có một con đang ở ngủ say huyết quyết cá sấu khổng lồ, mà huyết quyết cá sấu khổng lồ liền ngủ ở kia cây huyết sắc hồng liên bên cạnh. Nếu là đi trích huyết sắc hồng liên cần phải sẽ bừng tỉnh huyết quyết cá sấu khổng lồ, hơn nữa này chỉ huyết quyết cá sấu khổng lồ đã có Tiên Tôn cảnh tu vi.

Nếu là không diệt trừ này chỉ huyết quyết cá sấu khổng lồ, kia chờ huyết sắc hồng liên thành thục sau, nhất định sẽ bị nó một ngụm cấp nuốt.

Thấy Tiêu Lăng Hàn đôi mắt đã không còn là màu tím, Thượng Quan Huyền Ý tò mò hỏi: "Như thế nào?"

"Trước mặt có một cái ảo cảnh."

"Ảo cảnh?" Thượng Quan Huyền Ý lập tức mở ra Hư Vọng Chi Nhãn, triều huyết trì trông được đi, chỉ là hắn nhìn đến cảnh tượng cũng không có bất luận cái gì biến hóa.

Không cấm hoài nghi nói: "Lăng Hàn, nơi này thực sự có hoàn cảnh?"

"Không tin ngươi có thể ném một cục đá đến bên kia trên sàn nhà."

Thượng Quan Huyền Ý không nói hai lời lập tức hút một khối hòn đá nhỏ ở trong tay, hướng tới hắn nhìn đến sàn nhà đầu đi.

Bên tai vang lên "Đông" một tiếng, mà cục đá như là hư không tiêu thất giống nhau.

"Cái này ảo cảnh hảo chân thật, liền Hư Vọng Chi Nhãn đều không thể nhìn thấu." Thượng Quan Huyền Ý không khỏi mà kinh ngạc nói.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền đem hắn nhìn đến tình cảnh cùng Thượng Quan Huyền Ý nói một lần.

"Tiên Tôn cảnh yêu thú!"

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm nuốt nuốt nước miếng, tuy rằng hắn tin tưởng Tiêu Lăng Hàn có thể đối phó, nhưng kia dù sao cũng là Tiên Tôn cảnh, đến nay bọn họ còn không có cùng Tiên Tôn cảnh cao thủ đã giao thủ.

Nếu là thật chiến đấu lên, huyết sắc hồng liên không chỉ có giữ không nổi, này bức họa phỏng chừng cũng sẽ hủy diệt.

“Yêu thú mệnh cũng thật trường, cũng không biết này bức họa tồn tại đã bao lâu, kia chỉ yêu thú cư nhiên còn không có chết già!”

“Chết già!” Tiêu Lăng Hàn lặp lại một lần, trong mắt xẹt qua một đạo quang.

Hắn như thế nào không nghĩ tới, kia chỉ huyết quyết cá sấu khổng lồ nằm ở huyết trì cái đáy vẫn không nhúc nhích, hơi thở cơ hồ hơi không thể thấy, có thể hay không là nó thọ mệnh đã đến cùng?

Thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt đổi tới đổi lui, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: “Làm sao vậy Lăng Hàn?”

“Ngươi ở chỗ này chờ ta, ta qua đi nhìn xem.” Nói xong, hắn mở ra linh nhãn, bay thẳng đến bên kia đài cao bay đi.

“Lăng Hàn……” Thượng Quan Huyền Ý vươn tay lại bắt cái không, tức giận đến hắn tại chỗ dậm chân.

Kia chính là một con Tiên Tôn cảnh yêu thú, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này cũng không cùng hắn thương lượng một chút, liền tự chủ trương mà chạy tới.

Thượng Quan Huyền Ý oán hận mà nghiến răng, lại tràn đầy lo lắng mà nhìn về phía huyết trì phương hướng.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 699

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 699 sáu người hội hợp

Dừng ở trên đài cao, Tiêu Lăng Hàn từ không gian trung lấy ra một cây so lớn lên thụ côn, sau đó dùng tiên linh khí bao vây lấy thụ côn, lại đem thụ côn hướng huyết trì trung huyết quyết cá sấu khổng lồ phương hướng duỗi đi.

Huyết quyết cá sấu khổng lồ chính ngủ hỗn hỗn độn độn gian, cảm giác bên bờ có người chính cầm thứ gì ở chọc chính mình. Tuy rằng nó rất tưởng động, nhưng bởi vì nó quá lão, ngay cả phiên cái thân đều có chút khó khăn.

Cho nên nó chỉ là trợn mắt, lười biếng mà liếc Tiêu Lăng Hàn sở trạm đài cao liếc mắt một cái, lại chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn chú ý huyết quyết cá sấu khổng lồ động tác, phát hiện đối phương đối chính mình khiêu khích thế nhưng hoàn toàn không phản ứng.

Thấy vậy, trong lòng suy đoán càng sâu hai phân.

Lúc này, trong tay hắn thụ côn đã bị huyết trì trung thủy ăn mòn rớt, muốn lại chọc một chút huyết quyết cá sấu khổng lồ cũng không có khả năng.

Hiện giờ tình huống tốt nhất là trước đem kia chỉ huyết quyết cá sấu khổng lồ cấp lộng chết, bằng không chờ huyết sắc hồng liên thành thục, nó nhất định sẽ dùng hết cuối cùng một hơi, cũng muốn đem huyết sắc hồng liên ăn vào trong miệng.

Tiêu Lăng Hàn bay trở về Thượng Quan Huyền Ý bên người.

Đang muốn nói cái gì, lại thấy hắn liếc chính mình liếc mắt một cái, sau đó liền đưa lưng về phía chính mình.

Tức phụ nhi đây là sinh khí?

Chính mình giống như không đắc tội hắn nha!

“Huyền Ý.” Tiêu Lăng Hàn thử tính mà gọi một tiếng.

Thượng Quan Huyền Ý trong lỗ mũi phát ra “Hừ” thanh!

Thấy hắn tình huống này rõ ràng là sinh khí, thả là ở sinh chính mình khí.

Tiêu Lăng Hàn không hiểu ra sao, hoàn toàn không biết chính mình rốt cuộc là nơi nào đắc tội hắn.

“Huyền Ý, ngươi sinh khí?” Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đáp ở hắn trên vai, đem hắn vặn lại đây đối mặt chính mình.

“Đừng nóng giận, sinh khí là lấy sai lầm của người khác tới trừng phạt chính mình. Ngươi nói trước nói, ta rốt cuộc là nơi nào chọc ngươi không mau?”

“Vừa rồi ngươi đều không cùng ta thương lượng một chút liền chạy tới, ngươi nói ta có nên hay không sinh khí, kia chính là một con Tiên Tôn cảnh yêu thú.” Thượng Quan Huyền Ý hung tợn mà nói.

Nguyên lai vấn đề ra ở chỗ này.

“Ta sai rồi, lần sau nhất định cùng ngươi thương lượng. Ngươi xem ngươi, miệng kiều đến như vậy cao, có phải hay không đang đợi ta hôn ngươi.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền thò lại gần ngậm lấy Thượng Quan Huyền Ý môi.

Thượng Quan Huyền Ý một câu đồ lưu manh, cứ như vậy bị Tiêu Lăng Hàn chắn ở yết hầu.

Một lát sau, hai người mới lưu luyến mà tách ra.

“Huyền Ý, ta muốn đi Long Ngọc không gian luyện chế một cây trường côn, ngươi là cùng ta cùng nhau đi vào, vẫn là liền ở chỗ này chờ ta?”

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt nghi hoặc: “Luyện chế trường côn?”

“Ân, ta phát hiện huyết trì bên trong huyết quyết cá sấu khổng lồ thọ mệnh đem tẫn, ta chuẩn bị luyện chế một kiện vũ khí đối phó nó. Huyết trì trung thủy có chứa ăn mòn tính, giống nhau vũ khí sẽ bị trực tiếp ăn mòn rớt.”

“Ta muốn cùng ngươi cùng nhau.”

Sau nửa canh giờ.

Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm một cây 10 mét lớn lên gậy gộc, gậy gộc một khác đầu là tiêm.

Lúc này hắn đang đứng ở huyết trì trung ương trên đài cao.

Đương hắn cầm trong tay gậy gộc bỏ vào huyết trì trung khi, mặt nước lập tức phát ra “Tư tư” tiếng vang, như là trong chảo dầu thấy thủy.

Bất quá gậy gộc cũng không có bị ăn mòn rớt.

Bởi vì huyết quyết cá sấu khổng lồ lão đến không nghĩ động, cũng không động đậy, Tiêu Lăng Hàn rất dễ dàng liền đem nó trở mình, trong tay gậy gộc trực tiếp cắm vào nó bụng.

Cảm giác được sinh mệnh đang ở xói mòn, huyết quyết cá sấu khổng lồ trong mắt là một loại giải thoát biểu tình. Nó ở chỗ này đợi không biết nhiều ít năm, nhưng bên cạnh bảo vật bởi vì tiên linh khí không đủ, thật lâu không có thành thục.

Chờ đem huyết quyết cá sấu khổng lồ giải quyết sau, Thượng Quan Huyền Ý liền bắt đầu bố trí thời gian trận pháp, hắn bố trí thời gian này trận pháp là một

so hai mươi, đây cũng là hắn có thể bố trí cực hạn.

Mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là bố trí khóa linh trận.

Hai người làm tốt này hết thảy liền đem Thiên Ti Đằng lưu tại tại chỗ, làm nó nhìn huyết sắc hồng liên, để ngừa bỏ lỡ huyết sắc hồng liên thành thục kỳ.

Trở lại trong phòng, Tiêu Lăng Hàn lấy ra yêu đan, "Huyền Ý, ta muốn cho ngươi tiến Long Ngọc không gian bế quan."

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt khó hiểu mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, không biết hắn như thế nào đột nhiên liền nghĩ làm chính mình bế quan.

Tiêu Lăng Hàn tất nhiên là biết hắn nghi hoặc, nói tiếp: "Ngươi hiện tại tu vi mới Tiên Đế lúc đầu, ta tưởng ngươi chạy nhanh đem tu vi tăng lên tới Tiên Đế đỉnh hoặc là Tiên Tôn cảnh."

Thượng Quan Huyền Ý cũng không tiếp yêu châu, ngược lại nói: "Yêu châu ngươi cũng có thể dùng, ngươi nếu là dùng yêu châu, nói không chừng có thể nhất cử đột phá Tiên Tôn cảnh."

"Không, ta cảm giác chính mình đột phá Tiên Tôn cảnh cơ duyên thực mau liền sẽ đã đến. Mà nơi đó hẳn là thực mau liền sẽ mở ra, cho nên ta mới muốn ngươi chạy nhanh tăng lên tu vi."

"Thật sự?" Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi nói.

Hắn hoài nghi Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này là vì làm hắn luyện hóa yêu châu, mới cố ý nói như vậy.

"Ba năm trước đây chúng ta mới từ Ma Vực trở về không lâu, có một ngày buổi tối ta nằm mơ mơ thấy một chỗ, nơi đó có thác loạn không gian cùng thời gian, ta có loại trực giác, nơi nào mới là ta đột phá Tiên Tôn cơ hội."

"Như vậy mơ hồ, thật sự sẽ có như vậy một chỗ sao?"

Thượng Quan Huyền Ý lập tức ngồi đoan chính, chuẩn bị nghiêm túc nghe Tiêu Lăng Hàn giảng thuật.

Tiêu Lăng Hàn chắc chắn nói: "Nhất định có, hơn nữa hẳn là liền ở mấy năm gần đây nơi đó liền sẽ mở ra."

Bởi vì hắn cảm giác được tựa hồ có thứ gì ở thúc giục hắn nhanh lên.

"Sau đó đâu?"

"Cái gì sau đó?" Tiêu Lăng Hàn mờ mịt.

"Ngươi phía trước cái kia mộng, ngươi không phải không có nói xong sao? Tiếp tục a!"

Nhìn thấy hắn trong mắt nồng đậm tò mò chi sắc, Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói: "Ta đem chính mình nhìn đến đều theo như ngươi nói."

“Liền như vậy một chút?”

Tiêu Lăng Hàn để sát vào Thượng Quan Huyền Ý, ngữ khí ái muội nói: “Ngươi nếu là không tin, chúng ta có thể linh hồn song tu, đến lúc đó ta làm ngươi xem cái đủ.”

“Ai nói ta không tin!” Thượng Quan Huyền Ý hừ nói, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này, tóm được cơ hội liền đùa giỡn hắn.

Không lay chuyển được Tiêu Lăng Hàn, cuối cùng Thượng Quan Huyền Ý vẫn là vào Long Ngọc không gian bế quan.

Một năm sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn mới vừa luyện chế hảo một lò đan, hắn sân trận pháp đã bị người xúc động.

Tùy tay vung lên, mở ra một cái thông đạo.

Ngay sau đó, chỉ thấy một người ăn mặc Luyện Đan Sư Công Hội phục sức người, từ sân bên ngoài đi vào tới.

“Gặp qua Tiêu trưởng lão.”

Tiêu Lăng Hàn lo chính mình thu thập đan lô, đầu cũng không quay lại hỏi: “Có chuyện gì?”

“Hồi bẩm Tiêu trưởng lão, bên ngoài tới bốn người, bọn họ nói là tới tìm ngài, phân biệt kêu Ân Thiên Thịnh, Ân Thiên Duệ, Sở Mục Thần còn có một cái kêu Mạc Vô Nhai.”

“Nga, không nghĩ tới này mấy người tới nhưng thật ra rất nhanh, ngươi đi đem bọn họ đưa tới ta nơi này tới.”

“Là!”

Không bao lâu, Sở Mục Thần bốn người liền xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong viện.

Tùy ý liếc bốn người liếc mắt một cái, mấy năm không thấy, bốn người tu vi đều có tiến bộ.

Ân Thiên Thịnh tu vi tối cao, chờ hắn đem thành đế ma hoa luyện hóa sau, hẳn là là có thể đột phá Tiên Đế cảnh.

Sở Mục Thần cũng có Tiên Quân hậu kỳ tu vi.

Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người đều là Tiên Quân trung kỳ, hai người phía trước ở Yêu tộc tuy rằng không thiếu tu luyện tài nguyên, nhưng không có được đến tốt cơ duyên, tu vi so Sở Mục Thần hai người muốn kém một ít.

Chờ mấy người ở trong viện ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn mới hỏi nói: “Các ngươi bốn người như thế nào đi đến một khối đi?”

“Chúng ta ở một lần cướp đoạt cơ duyên thời điểm gặp được, lúc sau liền ở bên nhau.” Mạc Vô Nhai đáp.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Sở Mục Thần hỏi: “Mục Thần, mẫu thân ngươi tìm được rồi?”

Sở Mục Thần: “Tìm được rồi, bọn họ hiện giờ ở tam cấp Tiên Vực.”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, tỏ vẻ hiểu biết.

Nhìn thấy mấy người muốn nói lại thôi biểu tình, Tiêu Lăng Hàn tức giận mà nói: “Có chuyện liền nói!”

Bốn người lẫn nhau nhìn nhìn, cuối cùng vẫn là Sở Mục Thần mở miệng: “Bốn năm trước có một ngày buổi tối ta làm một giấc mộng, mơ thấy một cái rất kỳ quái địa phương. Kia địa phương không biết nên hình dung như thế nào, mơ mơ hồ hồ, dù sao ta là không thấy rõ. Nhưng có cái thanh âm ở nhắc nhở ta, làm ta nhất định phải đi nơi đó.”

Nhìn về phía còn lại ba người, Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Các ngươi cũng làm cùng loại mộng?”

Ân Thiên Duệ, Ân Thiên Thịnh cùng Mạc Vô Nhai đồng thời gật gật đầu.

Nói như thế tới bọn họ năm người mơ thấy hẳn là cùng cái địa phương.

Theo sau mấy người lại tùy ý trò chuyện một chút từng người trải qua, bốn người liền tạm thời ở Tiêu Lăng Hàn nơi này ở xuống dưới.

Hôm sau phòng luyện đan, Tiêu Lăng Hàn đang ở chỉ điểm Ân Thiên Duệ luyện đan, Sở Mục Thần liền từ bên ngoài đi đến.

“Lăng Hàn, hội trưởng tìm ngươi.”

“Hảo, ta đã biết.” Ứng Sở Mục Thần nói, hắn lại quay đầu lại đối Ân Thiên Duệ nói: “Chính ngươi lại nếm thử một lần, nếu là có không hiểu hỏi lại ta.”

Ân Thiên Duệ vội vàng đáp: “Hảo, đa tạ Tiêu đại ca.”

Đương Tiêu Lăng Hàn đi ra phòng luyện đan, liếc mắt một cái liền nhìn đến ngồi ở bàn đá bên Đoan Mộc Tây.

“Hội trưởng tìm ta có việc?” Nói, hắn đã muốn chạy tới bàn đá bên.

“Chính là muốn hỏi một chút ngươi, Huyền Ý tiểu hữu khi nào xuất quan?”

“Là có người muốn bố trí thời gian trận pháp sao?” Tiêu Lăng Hàn suy đoán nói.

“Không tồi, Thiên Thịnh Tiên Vực Hách Liên gia chủ tưởng thỉnh Huyền Ý tiểu hữu vì bọn họ bố trí thời gian trận pháp.”

“Hách Liên gia!” Tiêu Lăng Hàn lặp lại một lần tên này, đáy mắt hiện lên một mạt hàn quang, mau tội liên đới ở đối diện Đoan Mộc Tây căn bản không nhìn

thấy.

Hắn hỏi tiếp nói: "Bọn họ là có người tự mình lại đây thỉnh, vẫn là dùng liên lạc thạch cho ngài phát tin tức?"

"Hách Liên gia tới một vị trưởng lão, hiện giờ người khác liền ở Luyện Đan Sư Công Hội làm khách." Đoan Mộc Tây đáp.

"Kia phiền toái hội trưởng nói cho hắn, làm hắn nhiều chờ mấy ngày, Huyền Ý hắn là mấy ngày nay liền sẽ xuất quan."

"Hành. Không cái khác sự, ta liền đi trước." Nói, Đoan Mộc Tây liền đứng lên.

"Hảo, hội trưởng đi thong thả."

Chờ Đoan Mộc Tây rời đi sân sau, Tiêu Lăng Hàn lập tức mở ra trong viện trận pháp.

Hắn ngồi đối diện ở một bên mấy người phân phó nói: "Thiên Thịnh, các ngươi nhìn điểm."

Theo sau hắn liền vào phòng.

Long Ngọc không gian trung.

Tiến không gian, Tiêu Lăng Hàn liền cảm giác được Thượng Quan Huyền Ý trên người hơi thở đang ở kế tiếp bò lên, cũng không biết hắn có thể hay không đột phá Tiên Tôn cảnh.

Theo lý thuyết một viên yêu châu năng lượng hắn là đủ để cho một người bình thường đột phá đến Tiên Tôn cảnh. Đáng tiếc Thượng Quan Huyền Ý tình huống cùng những người khác không giống nhau, hắn yêu cầu tu luyện tài nguyên tuy rằng không có chính mình nhiều, nhưng cũng ít nhất là người khác gấp hai.

Đảo mắt không gian trung lại đi qua một tháng.

Nhắm chặt hai tròng mắt Thượng Quan Huyền Ý mày hơi hơi nhăn lại, hắn vốn là tính toán một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đột phá đến Tiên Tôn cảnh, đáng tiếc kém như vậy một chút.

Kia tầng Tiên Tôn cảnh hàng rào, rõ ràng rất mỏng, hắn lại không cách nào phá vỡ.

Cuối cùng hắn chỉ có thể không cam lòng mà dừng lại tu luyện.

Đương hắn mở mắt ra, liền nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đang ngồi ở hắn đối diện.

"Lăng Hàn, ngươi chừng nào thì tới?"

Tiêu Lăng Hàn một tay chống cằm, cho nên thở dài nói: "Ta đều nhìn ngươi một tháng, cảm giác chính mình đều mau thành hòn vọng phu."

Một cái không nhịn xuống, Thượng Quan Huyền Ý “Phụt” một tiếng liền bật cười.

Cười qua đi, hắn trêu chọc nói: “Lăng Hàn, ngươi có biết hay không ngươi vừa rồi ngữ khí, cực kỳ giống khuê phòng oán phụ!”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Tức phụ nhi cư nhiên nói hắn giống cái nữ nhân!

Việc này tuyệt đối không thể nhẫn.

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn bay thẳng đến Thượng Quan Huyền Ý nhào tới. Trong miệng không quên nói: “Khiến cho ngươi nhìn xem ta rốt cuộc có phải hay không khuê phòng trung oán phụ.”

“A……” Thượng Quan Huyền Ý mới vừa kết thúc tu luyện, còn không có tới kịp hoạt động tứ chi, chân chính ma, đã bị Tiêu Lăng Hàn cấp đè ở dưới thân.

“Ta còn không có tiến vào chủ đề, ngươi liền bắt đầu kêu.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này càng ngày càng xấu, nói cái gì đều nói.

Kế đó hai người lại một lần tiến hành rồi tốt đẹp lại hài hòa thâm nhập giao lưu.

Chờ hai người từ Long Ngọc không gian đi ra ngoài, bên ngoài cũng mới qua đi ba ngày.

Mở ra cửa phòng, Tiêu Lăng Hàn liền triều ngồi ở trong viện người hô: “Mục Thần, Thiên Thịnh, Vô Nhai.”

Ba người đồng thời xoay người nhìn về phía hắn.

Hắn tiếp tục nói: “Kêu một tiếng Thiên Duệ, các ngươi đi thu thập một chút, tốt nhất là đem các ngươi yêu cầu đồ vật đều lấy thượng, mười lăm phút sau chúng ta xuất phát.”

“Hảo.” Ba người lập tức hành động lên.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 700

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 700 Hách Liên Hòa Phong

Năm ngày sau.

Thiên Thịnh Tiên Vực, Vân Khê Thành.

Giờ phút này ở Vân Khê Thành nhất phía bắc một tòa khí phái phủ đệ trước, đứng bảy đạo thân ảnh.

Này mấy người đúng là rời đi Đan Thành Tiêu Lăng Hàn sáu người cùng Hách Liên gia trưởng lão, mà bọn họ trước mặt phủ đệ tự nhiên chính là Hách Liên gia nơi ở.

“Tiêu đan sư, Huyền đại sư, còn vài vị tiểu hữu, các ngươi bên trong thỉnh.”

“Hách Liên trưởng lão khách khí. Còn thỉnh phía trước dẫn đường.”

Một hàng sáu người đi theo Hách Liên Bích đi vào Hách Liên gia, một đường trải qua hoa viên, đình hóng gió, hành lang, cuối cùng mấy người đi vào một tòa đại khí hào hùng cung điện trung.

Vừa đi tiến đại điện, mấy người liền nhìn đến một người trung niên nam tử đang ngồi ở thượng thủ vị.

Nhìn đến mấy người tiến vào, nam tử lập tức đứng dậy, trên mặt mang theo hơi hơi ý cười, triều mấy người đi tới.

Hách Liên Bích đầu tiên là hướng người này hành lễ, sau đó mới bắt đầu nhất nhất giới thiệu. Hắn trước chỉ vào Thượng Quan Huyền Ý: “Gia chủ, vị này chính là Huyền đại sư, bên cạnh hắn vị kia là hắn đạo lữ Tiêu đan sư, mặt khác bốn người này đều là hắn bằng hữu.”

Trung niên nam tử liền ôm quyền, “Tại hạ Hách Liên Hòa Phong, gặp qua Huyền đại sư, Tiêu đan sư, cùng vài vị tiểu hữu.”

Hách Liên Hòa Phong hơn một trăm năm trước là Tiên Đế lúc đầu tu vi, hiện tại hắn tu vi không có chút nào biến hóa. Chỉ vì năm đó hắn lưu tại Hách Liên Duệ thức hải trung kia mạt thần thức hình chiếu bị Tiêu Lăng Hàn cấp diệt, làm hắn thần thức bị thương, đến nay cũng không thể khôi phục.

Nếu là cho hắn biết năm đó diệt hắn thần thức hình chiếu người liền đứng ở trước mặt hắn, không biết hắn sẽ có cảm tưởng thế nào.

“Hách Liên gia chủ có lễ.” Tiêu Lăng Hàn mấy người cũng hướng hắn đáp lễ lại.

“Vài vị mời ngồi.” Hách Liên Hòa Phong một lóng tay bên cạnh ghế dựa, làm cái thỉnh động tác.

Tiêu Lăng Hàn mấy người cũng không cùng hắn khách khí, trực tiếp liền ngồi đến một bên trên ghế.

Hách Liên Hòa Phong cũng không lại hồi thượng thủ vị, mà là ngồi ở Tiêu Lăng Hàn mấy người đối diện.

Mấy người đầu tiên là khách sáo vài câu, Hách Liên Hòa Phong liền hỏi nói: “Huyền đại sư, ta hỏi một chút, ngươi thật sự chỉ có thể bố trí năm lần thời gian trận pháp sao?”

Thượng Quan Huyền Ý vẫn chưa trực tiếp trả lời, ngược lại hỏi: “Không biết Hách Liên đạo hữu lời này ý gì?”

Hách Liên Hòa Phong: “Không biết Huyền đại sư hay không phương tiện mượn một bước nói chuyện.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Tự nhiên là có thể, bất quá ta đạo lữ muốn cùng ta cùng nhau. Tin tưởng Hách Liên gia chủ cũng biết, chúng ta cơ hồ như hình với bóng.”

Hách Liên Hòa Phong gật gật đầu: “Đây là tự nhiên.”

Sau đó hắn quay đầu đối một bên Hách Liên Bích nói: “Lục trưởng lão, ngươi trước mang này bốn vị tiểu hữu đi xuống nghỉ ngơi, ta có lời muốn cùng Huyền đại sư đơn độc nói.”

“Đúng vậy.”

Chờ Hách Liên Bích mang theo Sở Mục Thần mấy người rời đi sau, Hách Liên Hòa Phong mang theo Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn vào đại điện mặt sau một gian trong mật thất.

Ba người ngồi xuống sau, Hách Liên Hòa Phong đi thẳng vào vấn đề mà nói: “Huyền đại sư, thật không dám giấu giếm, ta gieo trồng một gốc cây Vân Sinh tiên thảo. Nhưng còn cần trăm năm mới có thể thành thục, nhưng ta chờ không được lâu như vậy.”

Nói nói nơi này, hắn liền không nói thêm gì nữa, tin tưởng Thượng Quan Huyền Ý đã hiểu hắn ý tứ.

Vân Sinh tiên thảo là một loại kéo dài thọ mệnh, thả sinh cơ thực sung túc tiên thảo, so với mặt khác gia tăng thọ nguyên linh đan diệu dược, nó công hiệu muốn ôn hòa rất nhiều.

Tiêu Lăng Hàn chen vào nói nói: “Ta xem Hách Liên gia chủ thọ nguyên còn có rất dài, đừng nói một trăm năm, một ngàn một vạn năm đều có thể chờ.”

Hách Liên Hòa Phong cười khổ một chút, giải thích nói: “Tiêu đan sư có điều không biết, này Vân Sinh tiên thảo cũng không phải ta chính mình dùng, mà là

cho ta một vị rất quan trọng bằng hữu."

Tiêu Lăng Hàn hiểu rõ gật gật đầu: "Thì ra là thế!"

"Kia Hách Liên gia chủ còn có thể chờ bao lâu?" Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

"Tốt nhất là ở mười năm nội."

Nói xong, Hách Liên Hòa Phong dùng mong đợi ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý.

Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, xem ra Thượng Quan Huyền Ý vì Luyện Đan Sư Công Hội bố trí thời gian trận pháp là ngoại giới gấp mười lần tin tức, bị người có tâm truyền ra tới.

Bằng không Hách Liên Hòa Phong không có khả năng vừa mới truyền thuyết.

Thượng Quan Huyền Ý không chút để ý mà nói: "Muốn ta vì Hách Liên gia chủ bố trí gấp mười lần thời gian trận pháp cũng không phải không thể. Cái gọi là mua bán, có bán tự nhiên liền dùng người mua."

Nghe được hắn nói như vậy, Hách Liên Hòa Phong kích động nói: "Huyền đại sư, ngươi thật có thể bố trí gấp mười lần thời gian trận pháp?"

"Tin tức, Hách Liên gia chủ không phải đã hỏi thăm rõ ràng sao?" Thượng Quan Huyền Ý cười như không cười mà nhìn về phía hắn.

Hách Liên Hòa Phong xấu hổ mà ho khan một tiếng, mới vừa nói nói: "Dù sao cũng là tin vỉa hè, chưa được đến Huyền đại sư chính miệng thừa nhận, ta chung quy vẫn là không dám khẳng định."

Vừa mới dứt lời, Hách Liên Hòa Phong không hề dấu hiệu mà ghé vào trên bàn, hôn mê bất tỉnh.

Hai người cùng hắn nói lung tung nửa ngày, chính là đang đợi dược hiệu phát tác.

"Hách Liên gia chủ, Hách Liên gia chủ……" Thượng Quan Huyền Ý thử thăm dò gọi vài tiếng, gặp người không hề phản ứng, đối Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn lập tức đứng dậy, đi đến Hách Liên Hòa Phong bên cạnh, duỗi tay điểm ở hắn giữa mày, bắt đầu sưu hồn.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là vì hắn hộ pháp.

Đại khái mười lăm phút sau, Tiêu Lăng Hàn mới chậm rãi mở mắt ra.

Thượng Quan Huyền Ý gấp không chờ nổi hỏi: "Lăng Hàn, như thế nào? Hách Liên Hòa Phong biết mẫu phụ còn lại hồn phách ở nơi nào sao?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, lại lắc đầu.

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ngốc.

Này lại là gật đầu, lại là lắc đầu, đến tột cùng là biết vẫn là không biết?

Tiêu Lăng Hàn: “Chờ rời đi nơi này, ta lại cùng ngươi nói tỉ mỉ.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Hảo.”

Theo sau hai người lại đem Hách Liên Hòa Phong đánh thức.

Hách Liên Hòa Phong mơ mơ màng màng trung, nghe được Thượng Quan Huyền Ý ở kêu hắn. Hắn dùng sức lắc đầu, làm chính mình nỗ lực thanh tỉnh một chút.

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt quan tâm hỏi: “Hách Liên gia chủ, ngươi không sao chứ? Ta vừa rồi nói yêu cầu không biết ý của ngươi như thế nào?”

Yêu cầu?

Cái gì yêu cầu?

Hách Liên Hòa Phong chỉ cảm thấy chính mình đầu choáng váng hôn trầm trầm, vừa rồi Thượng Quan Huyền Ý nói gì đó, hắn căn bản không nghe thấy. Cuối cùng hắn chỉ có thể khẽ cắn một chút đầu lưỡi, nháy mắt hắn liền cảm giác chính mình thanh tỉnh không ít.

“Xin lỗi, vừa rồi thân thể có chút ôm bệnh nhẹ, không nghe rõ Huyền đại sư vừa rồi lời nói, có không thỉnh Huyền đại sư lặp lại một lần?”

Thượng Quan Huyền Ý lại là nghiêm trang mà nói: “Hách Liên gia chủ, thân thể quan trọng, ta xem bộ dáng của ngươi tựa hồ không tốt lắm, nếu không làm ta đạo lữ vì ngươi nhìn xem?”

Hắn đầy mặt quan tâm, hoàn toàn nhìn không ra hắn kỳ thật là đang nói lời nói dối.

Cho nên thấy hắn cái dạng này, Hách Liên Hòa Phong lập tức liền tâm động.

Rốt cuộc Tiêu Lăng Hàn luyện đan thuật ở Tiên Vực mọi người là rõ như ban ngày. Phía trước hắn từng đi Thiên Kiếm Tông, Vân Cực Tông, Vân Thiên Tông chờ nhiều thế lực lớn luyện quá đan, cơ hồ mỗi người người đều biết hắn tính tình hảo, luyện đan thuật cao minh. Mặt khác luyện đan sư thỉnh giáo hắn vấn đề, hắn là hỏi gì đáp nấy, cũng không có tàng tư.

Nguyên nhân chính là như thế, mặc dù hắn luyện đan thuật siêu việt đông đảo luyện đan sư, cũng không có người đối hắn ám hạ sát thủ.

Đương nhiên, này hết thảy đều là hắn cố ý vì này. Mọi người chỉ biết hắn luyện đan thuật cao minh, cũng không biết hắn còn lại thuật pháp toàn sẽ, chiến lực càng là viễn siêu đồng cấp.

Cho nên ở những người khác trong lòng, nhất trí cảm thấy Tiêu Lăng Hàn chính là một cái nhược kê luyện đan sư.

Đương Âu Dương Cảnh Hoàng nghe được tông môn những người khác đối Tiêu Lăng Hàn đánh giá khi, thiếu chút nữa cho rằng bọn họ nói người chỉ là cùng chính mình đại đồ đệ trùng tên trùng họ.

Rốt cuộc ở hắn trong ấn tượng, chính mình cái này đại đồ đệ, không chỉ có âm hiểm xảo trá, giảo hoạt đa đoan, còn có thù tất báo. Mặc dù là hắn cái này sư tôn, chỉnh lên, cũng chút nào không nương tay.

Trở lại chuyện chính.

Lập tức Hách Liên Hòa Phong liền đem ánh mắt đầu hướng Tiêu Lăng Hàn, "Vậy phiền toái Tiêu đan sư vì ta kiểm tra một chút."

"Chuyện nhỏ không tốn sức gì." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền đứng dậy, đi vào Hách Liên Hòa Phong bên người, bắt đầu vì hắn kiểm tra thân thể.

Một lát sau, hắn buông ra Hách Liên Hòa Phong thủ đoạn.

Hách Liên Hòa Phong gấp không chờ nổi hỏi: "Không biết thân thể của ta nhưng có khác thường?"

Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa lập tức trả lời, mà là ngồi trở lại trên ghế, điếu đủ đối phương ăn uống, mới từ từ nói: "Hách Liên gia chủ, hẳn là năm xưa bệnh cũ sở dẫn tới đầu váng mắt hoa."

"Năm xưa bệnh cũ? Nhưng ta cũng không chịu quá thương nha!"

"Ta nói năm xưa bệnh cũ, là chỉ nơi này." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay chỉ chỉ đầu mình.

Hách Liên Hòa Phong lập tức hiểu được, "Tiêu đan sư nhưng có trị liệu phương diện này đan dược?"

Ở hắn chờ mong dưới ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn câu môi nói: "Tự nhiên là có."

Nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn cái này biểu tình, Thượng Quan Huyền Ý vì Hách Liên Hòa Phong bi ai một lát.

Chút nào không biết chính mình rơi vào người khác bẫy rập trung, Hách Liên Hòa Phong vội vàng hỏi: "Tiêu đan sư yêu cầu cái gì?"

"Mười vạn thượng phẩm tiên thạch là được." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái bình sứ.

Hách Liên Hòa Phong không chút nghĩ ngợi liền lấy ra một cái trang có mười vạn khối tiên thạch không gian giới tử.

Theo sau ba người đem bố trí trận pháp sự tình gõ định, Hách Liên Hòa Phong đem hai người đưa về chỗ ở, liền gấp không chờ nổi mà trở về dùng đan dược.

Trở lại phòng, phát hiện không có nhìn trộm ánh mắt sau, Thượng Quan Huyền Ý mới hiếu kỳ nói: "Lăng Hàn, ngươi vừa rồi cấp Hách Liên Hòa Phong đan dược, nên không phải là ngươi dùng nguyền rủa chi hoa luyện chế đi?"

"Ngươi thật đúng là ta con giun trong bụng! Mặc kệ ta tưởng cái gì, làm cái gì, ngươi đều biết đến rõ ràng." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay một phen đem Thượng Quan Huyền Ý kéo đến chính mình trên đùi ngồi.

Thượng Quan Huyền Ý phản xạ có điều kiện ôm Tiêu Lăng Hàn cổ, oán trách mà trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, gia hỏa này liền biết làm đánh lén. Điều chỉnh một chút dáng ngồi, mới vừa rồi trả lời: "Gậy ông đập lưng ông. Đơn giản như vậy sự, một đoán liền trung."

Tiện đà hắn lại nói: "Đúng rồi, vừa rồi ngươi ở Hách Liên Hòa Phong trong trí nhớ có tìm được mẫu phụ hồn phách sao?"

Sửa sang lại một chút ý nghĩ, Tiêu Lăng Hàn liền cấp Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật nổi lên Hách Liên Hòa Phong ký ức.

Hách Liên Hòa Phong ký ức cùng Chu Nguyên giống nhau, có một bộ phận bị người hạ cấm chế. Xem tới được, lại đọc lấy không đến.

Cho nên, Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa xem xét đến Hách Liên Hòa Phong sau lưng người là ai.

Bất quá mặc dù không có nhìn đến, hắn cũng có thể đoán được, sau lưng người nhất định đến từ Thiên Đạo Tông.

Tiêu Lăng Hàn vẫn là ở Hách Liên Hòa Phong trong trí nhớ nhìn đến không ít hữu dụng tin tức, tỷ như hắn nơi ở tầng hầm ngầm, còn có tiến vào Hách Liên gia tàng bảo khố phương pháp.

Nguyên lai lộ ra Thượng Quan Huyền Ý sẽ gấp mười lần thời gian trận pháp người là Liêu Thái đồ đệ, quả nhiên ghen ghét khiến người tâm thái vặn vẹo, liền biết sau lưng âm nhân.

Còn lại chính là một ít đoạn ngắn. Có trước câu, không sau câu cái loại này, căn bản không biết là cái gì.

Cùng Thượng Quan Huyền Ý giảng thuật xong sau, hai người quyết định đêm đó đêm thăm Hách Liên Hòa Phong nơi ở.

Ban đêm, màu ngân bạch ánh trăng chiếu vào trên mặt đất, Hách Liên trong phủ một mảnh yên tĩnh. Trong phủ người không phải ở trong phòng tu luyện, chính là ở vội từng người sự tình.

Có lưỡng đạo nhìn không thấy thân ảnh, ở Hách Liên trong phủ các sân gian đi qua, thực mau hai người đi vào một tòa giản lược đại khí cung điện trước.

Hai người quen cửa quen nẻo mà đem trận pháp phá vỡ đủ một người thông qua thông đạo, nhanh chóng chui đi vào.

Lúc này Hách Liên Hòa Phong chính khoanh chân ngồi ở trên giường, hắn đang ở hóa giải Tiêu Lăng Hàn cấp đan dược.

Bỗng nhiên, hắn cảm giác chính mình mí mắt càng ngày càng nặng, rõ ràng hắn hiện tại nhắm mắt lại, theo lý thuyết không nên có như vậy phản ứng mới đúng. Liền ở hắn muốn mở to mắt khi, lại phát hiện chính mình mí mắt là thật sự thực trọng, căn bản không mở ra được.

Một lát sau, hắn liền ngã quỵ ở trên giường.

Lúc này, hắn phòng môn bị người từ bên ngoài đẩy ra.

Vẫn chưa nhìn đến có người tiến vào, môn ở mở ra nửa phút không đến lại tự động khép lại.

Trên thực tế vừa rồi có hai người tiến vào phòng, này hai người tự nhiên chính là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Đi vào mép giường, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay đẩy đẩy Hách Liên Hòa Phong, thấy hắn không hề phản ứng.

Tò mò mà truyền âm hỏi: 【 Lăng Hàn, ngươi ở đan dược thêm chút thứ gì? 】

【 cũng không có gì, chính là bỏ thêm điểm trợ giúp hắn ngủ nhiều giác dược, còn bỏ thêm vạch trần hư hắn linh căn dược. 】

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 701

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 701 sinh tế linh hồn người chết hồn

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng không khỏi mà run rẩy một chút, này còn gọi không có gì, chỉ sợ Hách Liên Hòa Phong đến chết cũng không biết là ai đối hắn ra tay.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn lại ngựa quen đường cũ mà mở ra một đạo ám môn, hai người một trước một sau đi vào.

Tiến vào ám môn sau, bên trong là một cái thật dài thông đạo, hai người đi theo thông đạo một đường triều hạ đi. Không bao lâu, hai người liền đi vào một gian tầng hầm ngầm.

Ánh vào hai người mi mắt chính là một trương hàn băng giường, mà trên giường đang nằm một người dung mạo Khuynh Thành nữ tử. Bất quá, trên giường là nữ tử sớm đã đã không có hô hấp.

Hai người lại đem ánh mắt nhìn về phía bốn phía, thực mau liền bên phải biên nhìn đến bảy cái thạch quầy.

Đi đến thạch quầy bên, chờ thấy rõ thạch quầy trung phóng chính là cái gì sau, Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói: “Nhiều như vậy hồn đèn như thế nào sẽ đặt ở nơi này?”

Giống nhau đại gia tộc hồn đèn đều sẽ đặt ở gia tộc trong từ đường, cái khác địa phương căn bản sẽ không có.

Cho nên, nơi này xuất hiện bảy trản hồn đèn rõ ràng không bình thường.

“Ta chỉ ở Đoan Mộc cùng phong trong trí nhớ nhìn đến cái gì sống lại, cái gì thất tinh liên hoàn trận.” Tiêu Lăng Hàn duỗi tay xoa giữa mày suy tư lên, hắn nhìn đến này bộ phận chỉ có một ít đoạn ngắn, biết đến không nhiều lắm cũng không được đầy đủ.

Chỉ biết này đó hồn đèn là cái kia kẻ thần bí cấp Hách Liên Hòa Phong, làm hắn bảo quản cho tốt. Cụ thể có ích lợi gì, này đó hồn đèn lại là ai, Hách Liên Hòa Phong này đoạn ký ức bị hạ cấm chế, Tiêu Lăng Hàn cũng không biết.

Mỗi cách một đoạn thời gian Hách Liên Hòa Phong liền sẽ tới xem một chút này đó đảo tịch (} đoàn "Đội hồn đèn, hắn là sợ có hồn đèn tắt.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Thượng Quan Huyền Ý kinh hô một tiếng: “Cửu chuyển thất tinh liên hoàn trận.”

“Huyền Ý, ngươi thế nhưng biết?” Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc nói.

Hắn cũng không biết sự, tức phụ nhi cư nhiên biết!

Này quả thực không thể tưởng tượng.

Trắng Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, Thượng Quan Huyền Ý giải thích nói: "Vừa mới Càn Khôn Thần Trận Bàn truyền cho ta tin tức, cái gọi là cửu chuyển thất tinh liên hoàn trận kỳ thật là một cái sống lại trận, chính là dùng bảy cái khí vận thật tốt người hồn phách, lấy sinh tế linh hồn người chết hồn phương thức tới sống lại một người."

"Sinh tế linh hồn người chết hồn!" Tiêu Lăng Hàn nghiến răng, này trong đó tất nhiên có hắn mẫu phụ.

Ngược lại hắn nhìn về phía thạch quầy bảy trản hồn đèn.

Này vừa thấy, thực mau khiến cho hắn phát hiện dị thường.

Tiêu Lăng Hàn cầm lấy trong đó một cái trang có hồn đèn khí cụ, cẩn thận đánh giá mặt trên hoa văn, kia khí cụ mặt trên khắc hoạ căn bản không phải cái gì hoa văn, mà là một đám khắc văn.

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía những cái đó hồn đèn, thực mau hắn cũng phát hiện điểm này.

"Lăng Hàn, ngươi biết này mặt trên khắc hoạ khắc văn, đại biểu chính là có ý tứ gì sao?"

"Từ từ." Nói, Tiêu Lăng Hàn đôi mắt lại không có rời đi những cái đó khí cụ.

Qua một hồi lâu, hắn mới nghiến răng nghiến lợi nói: "Này mặt trên khắc hoạ khắc văn tất cả đều là chiêu hồn khắc văn."

Chiêu hồn!

Kia chẳng phải là nói mẫu phụ hồn phách rất có khả năng liền tại đây trong đó.

Nghĩ đến điểm này, hai người đồng thời triều kia bảy cái hồn đèn nhìn lại.

Chỉ là bảy cái hồn đèn độ sáng đều không sai biệt lắm, hơn nữa mặt trên cũng không có đánh dấu ai là ai.

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nói: "Lăng Hàn, nơi này bảy cái hồn đèn, cái nào mới là mẫu phụ hồn đèn?"

"Chờ ta nhìn xem sẽ biết."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền mở ra linh nhãn, giương mắt nhìn về phía hồn đèn. Lần này hắn ở mỗi cái hồn đèn thượng đều nhìn đến một cái trong suốt bóng người, thực mau hắn liền ở trong đó nhìn đến Bạc Hề Thiên Lạc thân ảnh.

Duỗi tay đem thuộc về Bạc Hề Thiên Lạc hồn đèn lấy ở trên tay, Tiêu Lăng Hàn nhìn kỹ hồn đèn trung bóng người. Chỉ thấy lúc này Bạc Hề Thiên Lạc hai mắt dại ra, hắn thân ảnh đi theo hồn đèn thượng ánh nến mơ hồ, rõ ràng bám vào hồn đèn thượng.

Tiêu Lăng Hàn đáy mắt xẹt qua một tia hàn mang, quả nhiên bị người vây ở hồn đèn.

Liền tính lúc trước hắn thật sự sử dụng ra chiêu hồn thuật, cũng không có khả năng đem Bạc Hề Thiên Lạc hồn phách gọi trở về đi, ngược lại sẽ bị chế tác cái này hồn đèn người phát hiện.

"Cái này hồn đèn là mẫu phụ?" Thượng Quan Huyền Ý thấy Tiêu Lăng Hàn thật lâu chăm chú nhìn trong tay hồn đèn, suy đoán nói.

"Ân."

Tiêu Lăng Hàn thật cẩn thận mà đem hồn đèn thu vào Long Ngọc không gian trung.

Thượng Quan Huyền Ý chỉ vào dư lại hồn đèn, "Nơi này còn có sáu cái làm sao bây giờ?"

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa giương mắt triều còn lại hồn đèn nhìn lại, nhìn thấy trong đó một hình bóng quen thuộc. Hắn đem kia trản hồn đèn cầm lên, cũng thu vào Long Ngọc không gian trung.

Thấy tức phụ nhi nghi hoặc mà nhìn chính mình, Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Kia trản hồn đèn bên trong hồn phách là Lục Nhậm Kiệt mẫu thân, nếu là có cơ hội đi Thịnh Thế Thành liền giúp hắn một phen. Lục gia cũng là đại thế gia, hẳn là thực giàu có."

"Mặt sau câu nói kia mới là ngươi chân chính muốn nói đi?"

"Cho nên nói ngươi là ta con giun trong bụng."

"Ta mới không cần làm ngươi con giun trong bụng."

Khi nói chuyện hai người lại đem này gian tầng hầm ngầm kiểm tra rồi một lần, không lại nhìn đến cái khác đồ vật, hai người liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý dừng lại bước chân, xoay người nhìn về phía bên kia dư lại năm cái hồn đèn, những cái đó hồn đèn tổng cho hắn một loại quái quái cảm giác. Hắn duỗi tay che lại chính mình ngực, cư nhiên có một loại muốn rơi lệ xúc động.

Tiêu Lăng Hàn đi rồi vài bước, phát hiện Thượng Quan Huyền Ý không có đuổi kịp, xoay người liền thấy hắn nhìn thạch quầy hồn đèn đang ngẩn người. "Huyền Ý, ngươi làm sao vậy?"

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, "Không biết, ta đột nhiên liền cảm thấy rất khó chịu."

"Là nhìn đến những cái đó hồn đèn khó chịu, vẫn là rời đi nơi này khó chịu?" Tiêu Lăng Hàn hỏi.

"Giống như đều có." Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, loại cảm giác này thình lình xảy ra, chính hắn cũng không rõ ràng lắm rốt cuộc là vì sao.

“Nếu không chúng ta đem dư lại hồn đèn đều mang lên?”

“Ngươi không chê phiền toái?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc mà nhìn về phía hắn, gia hỏa này chính là một cái sợ nhất phiền toái người.

“Cao hứng liền cứu bọn họ, không cao hứng liền không để ý tới bọn họ, nào có phiền toái không phiền toái.” Tiêu Lăng Hàn tùy ý nói.

Hình như là như vậy cái lý.

Đem này mấy người hồn đèn bỏ vào Tiêu Lăng Hàn Long Ngọc không gian trung, chỉ cần bọn họ hai người không nói, những người khác ai cũng không biết.

“Vậy mang lên.” Thượng Quan Huyền Ý kiên định nói.

Hắn có loại trực giác, nếu là hôm nay không mang theo thượng này đó hồn đèn, tương lai có một ngày hắn nhất định sẽ hối hận.

Loại này không thể hiểu được xuất hiện trực giác, với hắn mà nói giống nhau đều thực chuẩn, hắn không thể không để ở trong lòng.

Tiêu Lăng Hàn đi qua đi, đem dư lại năm trản hồn đèn đều thu vào Long Ngọc không gian trung.

“Đi thôi.”

Hai người lại lần nữa hướng ra phía ngoài mặt đi đến, Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn chú ý Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn lần này không có xuất hiện bất luận cái gì dị thường. Không cấm ở trong lòng suy đoán kia năm trản hồn đèn trung, trong đó có một cái hẳn là cùng hắn có trực tiếp quan hệ.

Bằng không hắn sẽ không có như vậy rõ ràng cảm giác.

Thực mau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý rời xa tầng hầm ngầm, chỉ là hai người mới vừa đi ra thông đạo, một đạo chưởng phong liền triều hai người đánh úp lại.

Không kịp hai người nghĩ nhiều, chưởng phong đã gần kề gần, vô pháp thuấn di, bọn họ đồng thời vận khởi tiên linh khí đối với đánh úp lại chưởng phong chụp đi.

Ngay sau đó, “Bính” một tiếng, hai người cùng nhau bị ném đi trên mặt đất, trên người ẩn thân phù cũng cùng nhau rơi xuống.

Hai người ngã trên mặt đất, đồng thời há mồm phun ra một búng máu.

Người tới vô thanh vô tức, xuất hiện không hề dự triệu, Tiêu Lăng Hàn Tiên Tôn cảnh thần thức đều không có phát hiện đối phương, có thể thấy được thực lực của đối phương viễn siêu hai người.

Người tới lợi hại như vậy, Tiêu Lăng Hàn không chút nghĩ ngợi, duỗi tay kéo Thượng Quan Huyền Ý liền biến mất tại chỗ.

Nhìn thấy hai người đột nhiên biến mất, vừa rồi đối hai người ra tay người lại là trợn tròn mắt.

Hắn ngơ ngác mà nhìn chính mình vừa mới phát ra công kích tay phải.

Lúc này, một nữ tử từ ngoài phòng đi đến, nhìn đến ngốc đứng ở tại chỗ người, nàng nghi hoặc nói: "Đoan Vân, ngươi vừa rồi ở cùng ai đánh nhau?"

Ngốc đứng ở tại chỗ người đúng là Bạc Hề Đoan Vân, trầm ngâm một lát hắn mới đúng sự thật nói: "Vừa rồi ta thật vất vả phát hiện nơi này có một phiến ám môn, chỉ là môn mới vừa vừa mở ra, liền từ bên trong ra tới lưỡng đạo lén lút thân ảnh, vì thế ta không chút nghĩ ngợi liền đánh ra một chưởng."

Thân Đồ Khinh Dao đánh giá phòng, tùy ý nói: "Nói như vậy người đã bị ngươi đánh chết, không nghĩ tới ngươi động tác vẫn là nhanh như vậy, liền thi thể đều đã xử lý tốt."

Nghe vậy, Bạc Hề Đoan Vân khóe miệng không khỏi mà trừu trừu.

Gian nan nói: "Chờ ta đem người đánh lúc sau, ta mới phát hiện vừa mới bị ta chụp một chưởng người, hình như là Lăng Hàn cùng hắn đạo lữ."

"A?" Thân Đồ Khinh Dao cho rằng chính mình nghe lầm, "Ngươi nói lại lần nữa, ngươi nói ngươi vừa rồi đánh người là ai?"

"Ta giống như đem Lăng Hàn cấp đánh, ngươi xem trên mặt đất huyết là màu tím." Nói, Bạc Hề Đoan Vân chỉ chỉ trên mặt đất một bãi vết máu.

Thân Đồ Khinh Dao chỉ cảm thấy đầu "Ong ong" rung động, nhìn đến trên mặt đất vết máu, đặc biệt chói mắt. Nàng nuốt nuốt nước miếng, gian nan hỏi: "Kia tiểu Lăng Hàn cùng Huyền Ý sẽ không thật sự bị ngươi giết đi?"

Hỏi ra những lời này, nàng cảm giác chính mình một thân sức lực đều bị trừu hết, một lòng cao cao mà treo lên.

"Kia thật không có, hai người hẳn là trốn vào không gian pháp bảo bên trong đi." Nói đến cái này, Bạc Hề Đoan Vân cũng vì chính mình nhéo đem mồ hôi lạnh, may mắn vừa rồi hắn chỉ ra một thành không đến thực lực, bằng không hậu quả thật đúng là không dám tưởng tượng.

Thân Đồ Khinh Dao nặng nề mà phun ra một hơi.

Thật là hù chết nàng!

Nghiêng đầu nhìn về phía bên cạnh người, hung tợn mà nói: "Bạc Hề Đoan Vân, ngươi tốt nhất cầu nguyện tiểu Lăng Hàn cùng Huyền Ý không có việc gì, nếu là bọn họ có bất trắc gì, ta cùng ngươi không để yên."

"Đại sự khẳng định không có, nhiều nhất chính là bị điểm vết thương nhẹ." Bạc Hề Đoan Vân trong miệng bảo đảm nói, trong lòng lại chột dạ, tuy rằng vừa rồi chỉ là vội vàng thoáng nhìn, nhưng xem hai người bộ dáng rõ ràng là bị trọng thương.

“Bọn họ thật sự không có việc gì?” Thân Đồ Khinh Dao hồ nghi nói.

Bạc Hề Đoan Vân sắc mặt nghiêm túc nói: “Ngươi thấy ta khi nào nói qua lời nói dối? Đem nơi này thu thập một chút chúng ta trước rời đi, tốt nhất đừng làm những người khác biết chúng ta đã tới nơi này.”

Kỳ thật Bạc Hề Đoan Vân tưởng nói chính là, tốt nhất đừng làm cháu ngoại biết vừa rồi thương người của hắn là chính mình.

Long Ngọc không gian nội.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý vừa xuất hiện ở không gian trung, liền lại phun ra một búng máu.

“Vừa rồi người nọ thật là lợi hại, ta cũng chưa thấy rõ đối phương đến tột cùng là ai.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý xoa xoa khóe miệng huyết.

“Đừng nói là ngươi, ngay cả ta cũng chưa thấy rõ đối chúng ta ra tay đến tột cùng là người phương nào.” Tiêu Lăng Hàn một bên nói, một bên lấy ra chữa thương đan dược.

Hai người ăn chữa thương đan dược, liền bắt đầu chữa thương.

Hôm sau sáng sớm.

Sở Mục Thần cùng Mạc Vô Nhai hai người đang ngồi ở trong viện uống trà, sân bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động.

Hai người liếc nhau, Sở Mục Thần nói: “Ngươi đi.”

Mạc Vô Nhai: “Dựa vào cái gì là ta đi?”

Sở Mục Thần đem ngón tay khớp xương niết tí tách vang lên, cười nhìn Mạc Vô Nhai: “Nếu không chúng ta đánh một trận, người thua đi?”

Mạc Vô Nhai: “……”

Biết rõ chính mình hiện tại tu vi không bằng hắn, hắn còn muốn cùng chính mình tỷ thí, hiển nhiên là muốn tìm cơ hội quang minh chính đại ngược chính mình.

“Tính, xem ở ngươi là ta ca phu phân thượng, ta ăn mệt chút.”

Nói xong, Mạc Vô Nhai liền đứng lên, triều sân bên ngoài đi đến.

Mới vừa đem sân trận pháp mở ra một cái thông đạo, liền nhìn đến Hách Liên Bích kia trương quen thuộc mặt.

Mạc Vô Nhai đứng ở sân cửa, cũng không có muốn cho người đi vào tính toán, “Tiền bối sớm như vậy, là có chuyện gì sao?”

“Mạc tiểu hữu, không biết Huyền đại sư nhưng chuẩn bị thỏa đáng? Ngày hôm qua hắn cùng gia chủ ước hảo hôm nay bắt đầu cho chúng ta Hách Liên gia bố

trí trận pháp.” Khi nói chuyện, Hách Liên Bích đôi mắt còn không quên triều trong viện nhìn.

“Ngài xác định bọn họ ước thời gian là hôm nay?”

“Là nói hôm nay a?” Hách Liên Bích đầy mặt nghi hoặc mà nhìn về phía Mạc Vô Nhai.

“Là như thế này, mỗi đến một chỗ Huyền Ý đều phải trước nghỉ ngơi mấy ngày mới có thể bắt đầu làm việc. Cho nên hiện tại hắn cùng Lăng Hàn hai người đều còn không có rời giường, đến phiền toái ngài quá hai ngày lại đến.” Mạc Vô Nhai bịa chuyện nói.

Kia hai người căn bản không ở trong phòng, quỷ biết bọn họ đi nơi nào, chỉ nói ra đi làm việc. Ghét bỏ bọn họ tu vi thấp, không cho bọn họ đi theo.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 702

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 702 trả thù trở về

Nghe xong Mạc Vô Nhai nói, Hách Liên Bích mày không cấm nhăn lại, sắc mặt cũng trầm trầm, hiển nhiên có chút không mau, nhưng lại không hảo phát tác, cường bài trừ một mạt cười, "Nếu như vậy, ta đây liền quá hai ngày lại đến."

Thấy đối phương không có khăng khăng cường sấm, Mạc Vô Nhai âm thầm nhẹ nhàng thở ra. Xin lỗi nói: "Xin lỗi, làm ngài một chuyến tay không."

"Không sao, dù sao không có việc gì." Hách Liên Bích ngoài miệng nói không có việc gì, trong lòng lại là là mắng to: Còn không phải là sẽ bố trí thời gian trận pháp sao? Thật đúng là đem chính mình đương cá nhân vật.

Hai ngày sau.

Sáng sớm, Mạc Vô Nhai bốn người đều ngồi ở trong viện bàn đá biên.

"Đợi chút Hách Liên Bích khẳng định sẽ lại đến, chúng ta nên như thế nào ứng phó?" Mạc Vô Nhai nhìn về phía còn lại ba người, chính yếu vẫn là nhìn về phía Sở Mục Thần.

Sở Mục Thần trắng Mạc Vô Nhai liếc mắt một cái, "Ngươi xem ta làm gì? Trước hai ngày ngươi là như thế nào ứng phó, đợi chút tiếp theo lừa dối không phải hảo."

Mạc Vô Nhai cười lạnh nói: "A, ngươi nhưng thật ra đứng nói chuyện không chê eo đau, nếu không trong chốc lát ngươi đi lừa dối một cái cho ta xem."

Sở Mục Thần: "Ngươi liền dựa theo trước hai ngày quy cách tới thì tốt rồi."

Mạc Vô Nhai: "Lúc ấy ngươi cũng nghe đến chúng ta nói chính là cái gì, kia chờ một chút ngươi liền dựa theo cái này quy cách tới."

Thấy hai người khắc khẩu không dưới, Ân Thiên Duệ mở miệng nói: "Nếu không, đợi chút ta đi nói?"

"Ngươi……" Hai người đồng thời nhìn về phía Ân Thiên Duệ.

"Ngươi tính toán nói như thế nào?" Sở Mục Thần hỏi.

"Ta liền nói bọn họ hai cái còn ở song tu." Ân Thiên Duệ vẻ mặt bình tĩnh mà trả lời.

Mạc Vô Nhai yên lặng che mặt, tức phụ nhi quá bưu hãn, nói cái gì đều dám ra bên ngoài nói, hắn hổ thẹn không bằng.

"Hành, một lát liền từ ngươi đi." Sở Mục Thần không chút nào chột dạ mà nói.

Chỉ là hắn nói mới vừa nói xong, Mạc Vô Nhai liền nói tiếp nói: “Ngươi không được đi.”

Ân Thiên Duệ nhìn xem cái này, lại nhìn xem cái kia, một cái làm hắn đi, một cái không chuẩn hắn đi. Hắn lại quay đầu nhìn về phía nhà mình đại ca, tròng mắt chuyển động nói: “Vậy làm đại ca cùng ta cùng đi ứng phó.”

“Thiên Thịnh không thể đi.” Sở Mục Thần cái thứ nhất phản đối.

Ân Thiên Thịnh còn ở vào vẻ mặt ngốc trạng thái, phản xạ có điều kiện hỏi: “Là muốn đi đánh nhau sao?”

Sở Mục Thần đáp: “Không cần đánh nhau.”

“Không đánh nhau kêu ta làm gì?” Ân Thiên Thịnh trách cứ mà nhìn về phía nhà mình đệ đệ.

Ân Thiên Duệ: “……” Quả nhiên từ có ca phu sau, đại ca liền không hề là thân đại ca!

Mấy người còn không có thương lượng ra đối sách, sân bên ngoài trận pháp đã bị người xúc động.

Bốn người liếc nhau, tới thật đúng là mau!

“Chúng ta cùng đi.” Mạc Vô Nhai nhìn về phía Sở Mục Thần.

Thấy hắn một bộ ngươi không đi, ta cũng không đi tư thế. Sở Mục Thần đành phải đứng dậy, cùng hắn cùng nhau triều viện ngoại đi đến.

Đi vào sân bên ngoài, quả nhiên liền nhìn đến Hách Liên Bích, mà hắn bên người cư nhiên còn có một người.

“Gặp qua hai vị tiền bối.”

“Hai vị tiểu hữu không cần đa lễ, không biết Huyền đại sư, nhưng chuẩn bị thỏa đáng?” Hách Liên Bích trực tiếp mở miệng hỏi.

Mạc Vô Nhai cùng Sở Mục Thần hai người liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt nhìn đến một cái tin tức: Ngươi đến trả lời!

Thấy hai người không nói lời nào, Hách Liên Bích mở miệng nhắc nhở nói: “Hai vị tiểu hữu?”

“Tiền bối, là như thế này……”

Sở Mục Thần mới vừa khai một cái đầu, phía sau liền truyền đến Thượng Quan Huyền Ý thanh âm.

“Làm hai vị tiên hữu đợi lâu.”

Nghe thấy thanh âm này, Sở Mục Thần cùng Mạc Vô Nhai hai người đều âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người ở Long Ngọc không gian trung đem thương thế dưỡng hảo sau, lại nghỉ ngơi mấy ngày mới ra không gian.

Vốn dĩ hai người còn lo lắng sẽ gặp được phía trước đả thương bọn họ người.

Kết quả ra tới sau, một bóng người cũng chưa nhìn đến.

Mới vừa đi tới cửa, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền nhìn đến ở sân bên ngoài chờ đợi Hách Liên Bích hai người. Ở Sở Mục Thần mở ra trận pháp một cái chớp mắt, Tiêu Lăng Hàn mang theo Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp thuấn di vào trong viện.

Hai người trên người dán ẩn thân phù, bên ngoài mấy người nhưng thật ra không có nhìn đến bọn họ.

Nghe xong Thượng Quan Huyền Ý nói, Hách Liên Bích lập tức nói tiếp nói: "Đợi lâu nhưng thật ra không có, chúng ta cũng là vừa tới."

Tiện đà hắn lại nói: "Huyền đại sư, Tiêu đan sư, ta vì các ngươi giới thiệu một chút, vị này chính là Hách Liên Hử, là ta tộc huynh, hắn cũng là một người bát cấp trận pháp sư."

Hách Liên Hử vừa chắp tay: "Kính đã lâu Huyền đại sư đại danh, không biết đợi chút Huyền đại sư bố trí trận pháp thời điểm, ta có thể hay không ở một bên quan khán?"

"Thật không dám giấu giếm, ta ở bố trí trận pháp thời điểm, không hy vọng bị người ngoài quấy rầy." Thượng Quan Huyền Ý tuy nói mịt mờ, nhưng ý tứ lại rất minh xác.

Nghe vậy, Hách Liên Hử sắc mặt lập tức trầm trầm, "Huyền đại sư, mọi người đều là bát cấp trận pháp sư, ta chỉ là tò mò thời gian trận pháp cùng cái khác trận pháp có cái gì bất đồng, cũng không có muốn thâu sư học nghệ ý tưởng."

"Không có lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, ngươi muốn học cũng học không đi. Ta chỉ là không thích ở bố trí trận pháp thời điểm bên người có người xa lạ, trừ phi là ta địch nhân, nói như vậy, ta sẽ không chút nào hãy còn bố trí sát trận vây trận."

Khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý sắc mặt cũng đi theo trầm xuống dưới.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng có chút sinh khí, Hách Liên Bích vội vàng cười làm lành nói: "Huyền đại sư đừng nóng giận, ngũ ca chỉ là si mê với trận pháp, tò mò mà thôi."

Ngược lại hắn lại đối Hách Liên Hử nói: "Nếu Huyền đại sư không thích bị người nhìn chằm chằm, ngũ ca ngươi vẫn là đi trước vội cái khác sự."

Hách Liên Hử thật sâu nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, không nóng không lạnh mà nói: "Kia bố trí thời gian trận pháp sự liền làm phiền Huyền đại sư."

Thượng Quan Huyền Ý đồng dạng dùng không nóng không lạnh khẩu khí trả lời: “Lấy tiên thạch làm việc, theo lý thường hẳn là.”

Thấy mâu thuẫn không giảm phản tăng, Hách Liên Bích chen vào nói nói: “Nếu Huyền đại sư đã chuẩn bị tốt, chúng ta đây liền đi linh điền chỗ.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: “Có thể.”

Đi linh điền người chỉ có Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn, Sở Mục Thần bốn người còn lại là lưu tại trong viện.

Hách Liên gia linh điền phân biệt ở ba cái tiểu không gian trung, thả nơi này gieo trồng tiên thảo đều là cao cấp tiên thảo cùng hi hữu tiên thảo, cấp thấp tiên thảo hẳn là gieo trồng ở nơi khác.

Thượng Quan Huyền Ý tổng cộng hoa sáu ngày thời gian đem trận pháp bố trí hảo, có thể bố trí đến nhanh như vậy, vẫn là bởi vì có Tiêu Lăng Hàn giúp hắn trợ thủ nguyên nhân.

Sáu ngày hơn nữa bọn họ ở không gian trung đãi hai ngày, hiện giờ đã qua đi tám ngày.

Ngày thứ tám buổi tối, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đi một chuyến Hách Liên gia bảo khố, cầm đi Hách Liên gia đại bộ phận tiên thạch.

Ngày thứ chín, Tiêu Lăng Hàn vì Hách Liên gia vài vị Tiên Đế cảnh trưởng lão các luyện chế một lò đan dược.

Ngày thứ mười, sáng sớm sáu người liền rời đi Hách Liên gia.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn mấy người rời đi vào lúc ban đêm, Hách Liên Hòa Phong một người ở phòng đả tọa tu luyện, bất tri bất giác liền té xỉu ở trên giường.

Thẳng đến ba ngày sau, Hách Liên gia người phát hiện bọn họ gia chủ cũng không công đạo quá hắn muốn bế quan, nhưng lại không thấy người khác. Đi hắn chỗ ở tìm kiếm một phen sau, mới phát hiện hắn cư nhiên té xỉu ở trên giường, như thế nào kêu đều kêu không tỉnh.

Ở nhìn thấy hắn giữa mày xuất hiện chú phù, Hách Liên gia cao tầng đều ngốc vòng.

Loại này phù chú như thế nào sẽ xuất hiện ở bọn họ gia chủ giữa mày?

Bọn họ chính là so với ai khác đều rõ ràng chú phù đại biểu cho cái gì.

Một đám người chạy nhanh thông tri Hách Liên gia tọa trấn Tiên Tôn cảnh thái thượng trưởng lão.

Bên kia.

Rời đi Hách Liên gia Tiêu Lăng Hàn sáu người cũng không có lập tức rời đi Vân Khê Thành, mà là tìm một khách điếm tạm thời cư trú xuống dưới.

Khách điếm phòng nội, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người ngồi ở bên cạnh bàn.

Thượng Quan Huyền Ý một tay chống cằm, không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn xem.

Cảm giác được hắn tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn một bên pha trà, một bên nói: "Có phải hay không cảm thấy ca ca gần nhất vừa anh tuấn không ít?"

"Anh tuấn không phát hiện, bất quá da mặt nhưng thật ra càng ngày càng dày!"

"Nói như vậy trái lương tâm, ngươi lương tâm sẽ không đau sao?"

Thượng Quan Huyền Ý lập tức duỗi tay sờ sờ chính mình ngực, "Nơi này hoàn toàn không cảm giác được đau."

Liếc hắn liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn tiếp tục trên tay động tác, "Có nói cái gì trực tiếp hỏi liền hảo."

Thượng Quan Huyền Ý lập tức hỏi: "Chúng ta vì cái gì muốn ở Vân Khê Thành ở lại?"

"Thực mau ngươi liền sẽ biết."

"Trang đến một bộ cao thâm khó lường bộ dáng. Thành thật công đạo, ngươi lại ở đánh cái gì bí hiểm?"

"Nhiều nhất nửa khắc chung ngươi liền sẽ biết."

"Nhưng ta hiện tại liền muốn biết."

"Ngươi cho ta điểm phúc lợi, ta hiện tại liền nói cho ngươi."

"Tính, ta còn là chờ nửa khắc chung đi!"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi một chút phúc lợi đều không bỏ được cho chính mình. Muốn phúc lợi, xem ra còn phải chính mình tranh thủ mới được.

Sơn không tới theo ta ta liền đi liền sơn.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đứng lên, dò ra thân mình, khơi mào Thượng Quan Huyền Ý cằm, nhắm ngay hắn môi liền mổ một ngụm.

Nhấp một chút môi, Tiêu Lăng Hàn không khỏi nói: "Vẫn là giống nhau mỹ vị!"

"Nghe ngươi lời này, ta có loại chính mình là một mâm thịt ảo giác."

"Với ta mà nói, ngươi nhưng còn không phải là một mâm tươi ngon ngon miệng thịt!" Nói, Tiêu Lăng Hàn ý vị thâm trường mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Hắn không cam lòng yếu thế mà trả lời: "Kỳ thật từ bề ngoài xem, ta cảm thấy ngươi càng tươi ngon ngon miệng."

"Có sao? Người khác đều nói ta là một khối khó gặm xương cốt."

Lúc này, một cái đột ngột thanh âm cắm tiến vào. "Cái gì khó gặm xương cốt?"

Nghe thấy thanh âm này, hai người lập tức đứng dậy, đối người tới kêu: "Gặp qua ông ngoại."

"Ân, ngồi xuống nói." Bạc Hề Đoan Vân một bên nói, vừa đi đến bên cạnh bàn ngồi xuống.

"Ông ngoại là khi nào đến Vân Khê Thành?" Tiêu Lăng Hàn cấp Bạc Hề Đoan Vân rót một ly trà, tùy ý hỏi.

Hắn cũng là hôm nay buổi sáng đi ra Hách Liên gia sau, thông qua huyết mạch cảm ứng mới biết được Bạc Hề Đoan Vân cũng ở Vân Khê Thành, cho nên hắn mới không có vội vã rời đi.

"Hai ngày trước." Bạc Hề Đoan Vân không chút nào chột dạ mà trả lời.

"Ông ngoại có phải hay không đã đi qua Hách Liên gia?" Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

Bạc Hề Đoan Vân gật gật đầu: "Đi qua một chuyến."

Thượng Quan Huyền Ý hỏi tiếp nói: "Kia Hách Liên gia có vài vị Tiên Tôn cảnh cường giả?"

Bạc Hề Đoan Vân: "Trước mắt ở trong gia tộc chỉ có một người."

Thượng Quan Huyền Ý: "Hắn có phải hay không lôi linh căn?"

Bạc Hề Đoan Vân: "Không phải, Hách Liên gia lão nhân kia là thổ linh căn, làm sao vậy?"

"Kỳ quái, như thế nào sẽ là thổ linh căn đâu?" Thượng Quan Huyền Ý lẩm bẩm nói.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Bạc Hề Đoan Vân đem ánh mắt đầu hướng Tiêu Lăng Hàn.

"Chúng ta vừa đến Hách Liên gia ngày đó buổi tối, đêm thăm Hách Liên Hòa Phong phòng. Tiến vào một cái tầng hầm ngầm, ra tới thời điểm gặp được một người cao thủ. Ta cùng Huyền Ý bị hắn đánh một chưởng, thân bị trọng thương. Người nọ thực lực sâu không lường được, dùng chính là lôi hệ công pháp." Tiêu Lăng Hàn giải thích nói.

Nghe Tiêu Lăng Hàn mỗi nói một câu, Bạc Hề Đoan Vân tâm liền đi theo run một chút.

Ánh mắt lóe lóe, Bạc Hề Đoan Vân hỏi dò: "Vậy các ngươi thấy rõ đối với các ngươi ra tay người sao?"

“Không thấy được.” Hai người biểu tình uể oải mà đáp.

“Nếu là làm ta biết người nọ là ai, chờ ta tu vi cao, nhất định phải trả thù trở về.” Thượng Quan Huyền Ý tay cầm thành nắm tay, ở trên bàn nhẹ nhàng gõ một chút, đầy mặt phẫn hận bất bình.

Bạc Hề Đoan Vân: “……”

Tiêu Lăng Hàn phụ họa nói: “Trả ta có, chúng ta cùng nhau.”

Lần này tựa hồ vẫn là hai người lần đầu tiên bị đánh trực tiếp trốn tiến Long Ngọc không gian trung.

Bạc Hề Đoan Vân: “……”

Nhìn ý chí chiến đấu sục sôi hai người, Bạc Hề Đoan Vân trong mắt tràn đầy phức tạp chi sắc. Hắn quyết định sau khi trở về nhất định phải làm chính mình thê tử giữ kín như bưng, không thể nói ra là hắn bị thương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý sự.

“Vậy các ngươi thương thế như thế nào?”

“Đa tạ ông ngoại quan tâm, chúng ta đều đã hảo.”

Bạc Hề Đoan Vân bất động thanh sắc nói: “Vậy là tốt rồi.”

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn lại đem trang có Bạc Hề Thiên Lạc hồn phách hồn đèn lấy ra tới.

“Ông ngoại, mẫu phụ còn lại hai hồn sáu phách đều ở chỗ này.”

“Hảo hài tử, các ngươi vất vả.” Nói xong, Bạc Hề Đoan Vân run rẩy xuống tay, cầm lấy hồn đèn.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 703

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 703 ẩn linh thánh trùng

Tuy rằng Bạc Hề Đoan Vân trên mặt như cũ không có gì biểu tình, nhưng Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều có thể nhìn ra hắn thực kích động, cũng thật cao hứng.

Nhìn trong chốc lát trong tay hồn đèn, Bạc Hề Đoan Vân niệm niệm không tha mà buông.

"Ta hiện tại liền thông tri các ngươi bà ngoại, làm nàng đem các ngươi mẫu phụ mang lại đây." Nói, hắn liền lấy ra liên lạc thạch.

"Hảo."

Mười lăm phút sau.

Thân Đồ Khinh Dao vội vội vàng vàng mà đuổi tới Tiêu Lăng Hàn hai người sở cư trú phòng.

Tới rồi sau, nàng hai lời chưa nói, trực tiếp đem Bạc Hề Thiên Lạc từ có thể trang vật còn sống giới tử không gian di ra tới,

"Kế tiếp nên làm như thế nào?" Bạc Hề Đoan Vân nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi.

"Đem mẫu phụ hồn phách từ hồn đèn trung thả ra, làm hắn trở lại trong thân thể thì tốt rồi."

Điểm này nhưng thật ra khó không đến Bạc Hề Đoan Vân, rốt cuộc hắn tu vi chính là tiếp cận thần nhân tồn tại, ở Tu tiên giới coi như là tối cao.

Cho dù là luyện chế cái này hồn đèn người, hắn tu vi cũng không có Bạc Hề Đoan Vân tu vi cao.

Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, nhìn đến Bạc Hề Thiên Lạc trong suốt hồn phách không có trói buộc sau, theo mặt khác một hồn một phách lôi kéo, trực tiếp chui vào Bạc Hề Thiên Lạc thân thể giữa mày chỗ.

"Mẫu phụ hồn phách đã tiến vào thân thể hắn trúng." Tiêu Lăng Hàn đối mặt khác mấy người nói.

Kế tiếp, bốn người đều khẩn trương mà nhìn về phía trên giường nằm người.

Thời gian một phút một giây mà qua đi.

Bạc Hề Thiên Lạc cảm giác chính mình bị nhốt ở một mảnh hắc ám không gian trung, mặc kệ hắn đi như thế nào, đều đi không ra kia phiến hắc ám không gian.

Hắn không có ký ức, không biết chính mình là ai, chỉ nhớ rõ có người đang chờ chính mình, nhưng hắn lại nhớ không nổi đối phương bộ dáng. Nhưng hắn biết cần thiết đi ra nơi hắc ám này, mới có thể tìm được chờ chính mình người.

Vì thế, hắn một lòng chỉ nghĩ đi ra nơi hắc ám này không gian trung.

Cũng không biết trải qua bao lâu, nơi hắc ám này không gian, rốt cuộc xuất hiện một tia ánh sáng. Theo kia thúc quang xuất hiện còn có một cái cùng hắn lớn lên giống nhau như đúc người.

Người nọ chậm rãi phiêu hướng hắn.

Hắn tò mò mà đánh giá người nọ, người nọ mặt vô biểu tình, ánh mắt dại ra, thẳng tắp mà triều hắn đánh tới. Hắn theo bản năng vọt đến một bên đi, lại phát hiện mặc kệ hắn trốn đến nơi đó, người nọ đều như bóng với hình.

Hai người một đuổi một chạy, hắn cảm giác chính mình càng ngày càng suy yếu.

Sau lại, hắn dứt khoát đứng bất động, tùy ý người nọ đâm hướng chính mình.

Hai người chạm vào nhau, trong tưởng tượng đau đớn cũng không có phát sinh. Mà cái kia cùng hắn lớn lên giống nhau người, thế nhưng trực tiếp đâm tiến thân thể hắn trung, cùng hắn hợp hai làm một.

Giờ khắc này, hắn mới cảm giác chính mình hoàn chỉnh.

Qua một hồi lâu, chen chúc mà đến ký ức, làm nằm ở trên giường Bạc Hề Thiên Lạc mày hơi hơi nhăn lại.

“Vừa rồi Thiên Lạc mày có phải hay không động một chút?” Thân Đồ Khinh Dao nhìn về phía mặt khác ba người hỏi.

Thượng Quan Huyền Ý không xác định mà đáp: “Giống như có đi!” Nói, hắn nhìn về phía không nói chuyện Tiêu Lăng Hàn cùng Bạc Hề Đoan Vân.

Ở Thân Đồ Khinh Dao cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người dưới ánh mắt, Tiêu Lăng Hàn cùng Bạc Hề Đoan Vân liên tục gật đầu, “Là, là động một chút.”

Như vậy rõ ràng có lệ, Thân Đồ Khinh Dao như thế nào sẽ nhìn không ra tới, nàng lãnh “Hừ” một tiếng, trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái.

Tiêu Lăng Hàn chột dạ mà sờ sờ cái mũi, vừa rồi hắn là thật không thấy được Bạc Hề Thiên Lạc mày có động quá. Người bình thường ở lâm tỉnh trước, đều là tròng mắt trước chuyển động, cho nên hắn vừa rồi nhìn chằm chằm vào Bạc Hề Thiên Lạc đôi mắt đang xem.

Bạc Hề Đoan Vân vừa rồi nhìn chằm chằm Bạc Hề Thiên Lạc xem đến có điểm lâu, chỉ là Bạc Hề Thiên Lạc mày nhíu lại nháy mắt, vừa vặn hắn ở chớp mắt, vì thế liền hoàn mỹ bỏ lỡ như vậy một cái nho nhỏ động tác.

“Đúng rồi, Lăng Hàn, Huyền Ý, các ngươi là khi nào hồi Tiên Vực? Vì sao không cho bà ngoại nói một tiếng liền rời đi?” Thân Đồ Khinh Dao đột nhiên

hỏi.

Bà ngoại đây là muốn hưng sư vấn tội!

Nàng kia một bộ muốn đem hai người lưu tại Ma Vực tư thế, hai người dám cùng nàng nói sao?

Phỏng chừng nói sau, sợ là muốn đi thì đi không xong.

Tiêu Lăng Hàn nghiêm mặt nói: "Chính là bốn năm trước hồi Tiên Vực, lúc ấy ta không phải cho ngài lưu tờ giấy sao?"

"Ngươi có lưu tờ giấy sao? Ta như thế nào không nhìn thấy? Các ngươi sấn ta đi ra ngoài liền rời đi, thật sự không phải cố ý vì này? Ân?" Thân Đồ Khinh Dao liên tục hỏi.

Bạc Hề Đoan Vân tâm nói: Tờ giấy hiện giờ liền ngươi không gian giới tử trung, ngươi lại cố ý nói không nhìn thấy, rõ ràng là ở cố ý tìm cháu ngoại tra.

Đương nhiên lời này cũng chỉ ở trong lòng hắn nhắc mãi, cũng không dám nói ra tới. Rốt cuộc hắn còn muốn Thân Đồ Khinh Dao thế hắn bảo mật, hắn lầm đánh Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý một chuyện.

Tiêu Lăng Hàn vẻ mặt thành khẩn, "Lúc ấy thật là có việc gấp, cho nên ta cùng Huyền Ý chỉ có thể về trước Tiên Vực."

Thấy Thân Đồ Khinh Dao còn muốn tiếp tục thuyết giáo, Thượng Quan Huyền Ý tròng mắt chuyển động, đột nhiên ra tiếng nói: "Di, mẫu phụ tay vừa mới có phải hay không động một chút?"

"Thật vậy chăng?" Thân Đồ Khinh Dao tâm thần lập tức bị dời đi, không hề nhìn chằm chằm Tiêu Lăng Hàn, ngược lại nhìn về phía trên giường Bạc Hề Thiên Lạc.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không dấu vết mà liếc nhau.

Lại qua một canh giờ.

Trên giường người như cũ không phản ứng.

Thân Đồ Khinh Dao thật sợ hy vọng lại chờ tới thất vọng, nàng kéo qua Tiêu Lăng Hàn, "Lăng Hàn, ngươi lại giúp Thiên Lạc kiểm tra một chút, xem hắn như thế nào còn không có tỉnh?"

"Hảo." Tiêu Lăng Hàn cũng rất kỳ quái, theo lý thuyết Bạc Hề Thiên Lạc còn lại hồn phách đều đã quy vị. Chờ dung hợp sau, hắn là là có thể tỉnh lại mới là.

Nhưng hiện tại nhân vi gì còn không có tỉnh lại?

Thu liễm tâm thần, hắn trước mở ra linh nhãn, sau đó lại nhìn về phía Bạc Hề Thiên Lạc phần đầu, thấy hắn hiện giờ linh hồn xác thật đã hoàn chỉnh.

Theo sau lại giơ tay đáp ở cổ tay của hắn thượng, bắt đầu vì hắn kiểm tra thân thể.

Càng là kiểm tra, hắn mày nhăn càng chặt, thực mau hắn liền biết Bạc Hề Thiên Lạc vì sao chậm chạp không thể tỉnh lại nguyên nhân.

Thấy Tiêu Lăng Hàn thu hồi tay, Thân Đồ Khinh Dao vội vàng hỏi: "Ngươi mẫu phụ như thế nào?"

Tiêu Lăng Hàn đáp: "Mẫu phụ ngủ say thời gian lâu lắm, thân thể tuy rằng bảo tồn thực hảo, nhưng thân thể rất nhiều cơ năng đều đã đình chỉ vận chuyển, muốn tỉnh lại còn cần một loại đan dược."

Bạc Hề Đoan Vân vội vàng hỏi: "Cái gì đan dược?"

"Vân linh đan." Tiêu Lăng Hàn phun ra ba chữ.

Thân Đồ Khinh Dao nhíu mày nói: "Ta nhớ rõ vân linh đan chủ dược chính là Vân Sinh tiên thảo, mà Vân Sinh tiên thảo yêu cầu 8000 năm mới thành thục. Một chốc chúng ta thượng chạy đi đâu tìm thành thục Vân Sinh tiên thảo?"

Giống Vân Sinh tiên thảo loại này có chứa duyên thọ tác dụng, giàu có sinh cơ tiên thảo, cho dù có người có, cũng không muốn lấy ra tới.

Không đợi những người khác nói chuyện, Thân Đồ Khinh Dao lại hỏi: "Lăng Hàn, Luyện Đan Sư Công Hội có Vân Sinh tiên thảo sao?"

"Hách Liên Hòa Phong liền có một gốc cây Vân Sinh tiên thảo, hơn nữa chỉ cần một năm là có thể thành thục." Thượng Quan Huyền Ý nói một năm, tự nhiên là đem Vân Sinh tiên thảo chuyển dời đến Tiêu Lăng Hàn không gian trung thời gian.

Thân Đồ Khinh Dao lập tức đánh nhịp quyết định: "Ta đây lưu tại Vân Khê Thành, chờ Vân Sinh tiên thảo thành thục liền đi ngắt lấy."

Tiêu Lăng Hàn: "Không cần bà ngoại ở chỗ này thủ, ta có một cái có thể gieo trồng tiên thảo tùy thân không gian, chờ buổi tối chúng ta liền đi đem Vân Sinh tiên thảo di đến đến tùy thân không gian trung."

"Chờ cái gì buổi tối, hiện tại liền đi, đồ vật vẫn là muốn bắt ở chính mình trong tay mới yên tâm." Nói, Bạc Hề Đoan Vân liền phải đi ra ngoài.

"Đứng lại!" Thân Đồ Khinh Dao khẽ quát một tiếng.

Bạc Hề Đoan Vân lập tức như là bị ấn nút tạm dừng, đứng ở tại chỗ cũng không nhúc nhích.

Thân Đồ Khinh Dao tiếp tục nói: "Nghe cháu ngoại, Lăng Hàn nói buổi tối đi, liền buổi tối đi."

Nhìn đến ông ngoại như vậy nghe bà ngoại nói, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều quay đầu nhìn về phía nơi khác, làm bộ không có thấy.

Ban đêm thực mau tới lâm.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tính toán liền bọn họ hai người đi, nhưng Thân Đồ Khinh Dao nói nàng không yên tâm, nói cái gì cũng muốn đi theo.

Vì thế liền đem Bạc Hề Đoan Vân một người lưu tại khách điếm.

Ba người đều đi qua Hách Liên gia, đối Hách Liên gia địa hình rõ ràng, quen cửa quen nẻo mà xuyên qua Hách Liên gia nơi ở, đi vào một đỉnh núi trước.

"Vân Sinh tiên thảo ở trận pháp bên trong?" Thân Đồ Khinh Dao nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người hỏi.

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đỡ trán, bọn họ là tới trộm đồ vật, không phải ở dạo nhà mình hậu hoa viên. Nhưng bà ngoại không e dè, một bộ nhẹ nhàng nhàn nhã bộ dáng, thấy thế nào đều như là ở nhà mình hậu hoa viên.

Hắn không thể không truyền âm: 【 bà ngoại, Hách Liên gia Tiên Tôn cảnh liền ở tại bên cạnh kia tòa sơn thượng, đừng rút dây động rừng, mặt sau ta còn có việc yêu cầu điều tra. 】

【 còn có chuyện gì yêu cầu tra? 】 Thân Đồ Khinh Dao vừa nghe nhà mình cháu ngoại còn muốn làm sự tình, lập tức tới hứng thú.

【 quá hai ngày ngài liền sẽ biết, chúng ta hiện tại vẫn là trước đem Vân Sinh tiên thảo lộng tới tay lại nói cái khác. 】 Tiêu Lăng Hàn truyền âm trả lời.

Hai người khi nói chuyện, Thượng Quan Huyền Ý đã đem trận pháp mở ra một cái khẩu tử.

【 bà ngoại, Lăng Hàn, chúng ta đi vào trước đi. 】

【 Huyền Ý, ngươi cũng thật lợi hại, bát cấp trận pháp một giây chung đã bị ngươi thu phục. 】 Thân Đồ Khinh Dao truyền âm đồng thời duỗi tay vỗ vỗ Thượng Quan Huyền Ý vai.

Nhìn thấy Thân Đồ Khinh Dao động tác, Tiêu Lăng Hàn không dấu vết mà đem hai người ngăn cách. Hắn tức phụ nhi chỉ có thể hắn động, cho dù là bà ngoại nhẹ nhàng chụp một chút cũng không được.

【 còn hảo, Lăng Hàn cũng rất lợi hại. 】 Thượng Quan Huyền Ý truyền âm trả lời.

Ba người tiến vào trận pháp sau, bay thẳng đến gieo trồng Vân Sinh tiên thảo miếng đất kia đi đến.

Nhìn đến những cái đó trướng thế cực hảo tiên thảo, Thân Đồ Khinh Dao truyền âm nói: 【 tiểu cháu ngoại, ta xem này đó tiên thảo đều không tồi, dù sao ngươi có một cái có thể gieo trồng tiên thảo không gian, không bằng đem chúng nó đều thu? 】

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng trừu trừu, nhà mình bà ngoại nếu là mang tiểu hài tử, tuyệt đối sẽ đem tiểu hài tử dưỡng tới oai đến chân trời đi.

【 không cần, này đó tiên thảo tuy rằng không tồi, nhưng đều là ta có chủng loại. 】 không có, sớm tại bọn họ tới bố trí thời gian trận pháp thời điểm cũng đã dịch đến không gian trung đi.

【 xem không tồi tiểu tử ngươi còn giàu đến chảy mỡ! 】

Tiêu Lăng Hàn: 【……】

Thực mau ba người liền đến Vân Sinh tiên thảo gieo trồng địa phương.

Liền ở Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị đem Vân Sinh tiên thảo từ trong đất rút ra thời điểm, thế nhưng ở Vân Sinh tiên thảo cành khô thượng phát hiện một con ẩn linh thánh trùng.

Ẩn linh thánh trùng trừ bỏ có thể ẩn thân cùng thọ mệnh lâu điểm ngoại, cùng cái khác yêu thú giống nhau đều là dựa vào ăn hàm tiên linh khí đồ vật tới tăng trưởng tu vi. Nếu là dùng nó xác tới luyện chế pháp bảo, kia kia kiện pháp bảo nhất định có chứa ẩn thân công hiệu.

Phàm là có tiên linh khí địa phương, ẩn linh thánh trùng là có thể ẩn thân.

Vân Sinh tiên thảo thượng này chỉ ẩn linh thánh trùng hẳn là cảm ứng được mấy người hơi thở, theo bản năng run rẩy một chút thân thể, mới có thể bị Tiêu Lăng Hàn phát hiện, bằng không không mở ra linh nhãn Tiêu Lăng Hàn cũng phát hiện không được nó tồn tại.

"Lăng Hàn, ngươi ngây ngốc làm gì? Nhanh lên động thủ đào nha!" Thấy Tiêu Lăng Hàn nửa ngày không động thủ, Thân Đồ Khinh Dao thúc giục nói.

"Bà ngoại, nơi này có chỉ ẩn linh thánh trùng."

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý cùng Thân Đồ Khinh Dao đồng thời triều Tiêu Lăng Hàn đi đến.

"Ở đâu đâu?" Thân Đồ Khinh Dao nhìn thoáng qua Vân Sinh tiên thảo, cái gì đều không có phát hiện, nàng biết nhất định là ẩn linh thánh trùng ẩn thân.

Tiêu Lăng Hàn chỉ vào Vân Sinh tiên thảo cành khô, nói: "Liền ở chỗ này."

Hắn vẫn luôn mở ra linh nhãn, chú ý ẩn linh thánh trùng nhất cử nhất động.

Ẩn linh thánh trùng cho rằng chính mình ẩn thân sau, không ai có thể nhìn đến nó. Còn lặng lẽ thay đổi địa phương, nó lại không nghĩ rằng này hết thảy đều bị Tiêu Lăng Hàn xem ở trong mắt.

Thân Đồ Khinh Dao cùng Thượng Quan Huyền Ý đồng thời triều Tiêu Lăng Hàn ngón tay phương hướng nhìn lại.

Chỉ thấy nơi đó trừ bỏ cành khô vẫn là cành khô.

Hai người liếc nhau, đều bất đắc dĩ mà cười cười.

Thân Đồ Khinh Dao lấy ra một cái bình ngọc, "Lăng Hàn, ngươi đem ẩn linh thánh trùng cất vào cái này cái chai."

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt cổ quái mà nhìn về phía Thân Đồ Khinh Dao: “Bà ngoại, ngươi không phải là muốn khế ước nó đi?”

Trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, Thân Đồ Khinh Dao nói: “Ta lấy nó tới làm gì, lấy ngươi bà ngoại ta hiện giờ tu vi ở Tiên giới không ai có thể lấy ta như thế nào.”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 704

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 704 sau lưng người

Tiếp theo Thân Đồ Khinh Dao lại nói: "Này chỉ ẩn linh thánh trùng tự nhiên là vì các ngươi mẫu phụ mang về. Chờ hắn tỉnh lại sau, phỏng chừng đến yêu cầu hảo một đoạn thời gian mới có thể khôi phục lại. Ta xem các ngươi tu vi đều đã tới Tiên Đế cảnh đỉnh, khẳng định không cần bao lâu là có thể đột phá Tiên Tôn cảnh. Chờ phá vỡ phi thăng thông đạo, sớm muộn gì đều phải rời đi."

Nhìn thoáng qua ẩn linh thánh trùng vị trí, nàng nói tiếp: "Này chỉ ẩn linh thánh trùng đánh nhau tuy rằng không được, nhưng chỉ là ẩn thân này một cái kỹ năng, là có thể làm ngươi mẫu phụ có được mười cái mạng."

"Bà ngoại mưu tính sâu xa, vẫn là ngài suy xét chu đáo." Tiêu Lăng Hàn mông ngựa lập tức dâng lên.

"Vua nịnh nọt!"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Thượng Quan Huyền Ý một cái không nhịn xuống "Phụt" một tiếng, bật cười.

Bà ngoại vẻ mặt ghét bỏ bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này mông ngựa, rõ ràng là chụp ở trên chân ngựa.

Tiếp nhận Thân Đồ Khinh Dao trong tay bình ngọc, Tiêu Lăng Hàn cầm bình ngọc chậm rãi tới gần ẩn linh thánh trùng. Sau đó hắn đem bình ngọc miệng bình đặt ở ẩn linh thánh trùng thân thể phía dưới, một đạo phong thuộc tính tiên linh khí nhẹ nhàng thổi qua.

"Bang" một tiếng, ẩn linh thánh trùng liền rời đi Vân Sinh tiên thảo cành khô, trực tiếp lọt vào cái chai bên trong.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn đem Vân Sinh tiên thảo đào ra, trực tiếp gieo trồng ở Long Ngọc không gian trung.

Ba người vừa mới đi ra này phiến gieo trồng tiên thảo trận pháp, lập tức có cái thanh âm quát khẽ nói: "Ai?"

Tiêu Lăng Hàn ba người đồng thời triều phát ra âm thanh người nhìn lại.

Ở bọn họ thấy rõ nói chuyện người đồng thời, người nọ cũng thấy rõ bọn họ.

Nói chuyện người đúng là Hách Liên gia bát cấp trận pháp sư Hách Liên Hử.

Hắn đêm nay đến nơi đây tới chính là muốn trộm tiên thảo, sau đó vu oan cấp Tiêu Lăng Hàn bọn họ. Không tưởng lại là thật sự bắt được bọn họ xuất hiện ở

gieo trồng tiên linh thảo địa phương, cái này đều không cần hắn vu oan giá họa.

Chỉ vào Tiêu Lăng Hàn ba người, Hách Liên Hử tức giận nói: "Hảo a, ta liền biết các ngươi không có hảo tâm, quả nhiên bị ta bắt được, các ngươi hôm nay mơ tưởng đi đến Hách Liên gia."

Vừa nghe gia hỏa này nói chuyện, Thân Đồ Khinh Dao liền biết, gia hỏa này cùng chính mình cháu ngoại không đối bàn.

Vì thế nàng hai lời chưa nói, nhẹ nhàng vung tay lên, còn tưởng lại nói điểm gì đó Hách Liên Hử cứ như vậy lãnh cơm hộp.

Theo sau lại thả một phen hỏa hủy thi diệt tích, vừa quay đầu lại, liền đối thượng hai người khiếp sợ ánh mắt, Thân Đồ Khinh Dao trong lòng đắc ý, trên mặt lại là bất động thanh sắc mà nói: "Thất thần làm cái gì? Đi nha!"

"Bà ngoại hảo sinh lợi hại!" Thượng Quan Huyền Ý bội phục nói.

"Còn hảo, cũng liền so ngươi ông ngoại lợi hại như vậy một chút." Thân Đồ Khinh Dao khiêm tốn nói.

Nghe nói Bạc Hề Đoan Vân là hiện giờ Tiên giới lợi hại nhất một vị, cũng không biết bà ngoại nơi nào tới dũng khí nói chính mình so với hắn lợi hại.

Bất quá nghĩ đến ông ngoại đối ngoại tổ mẫu nói gì nghe nấy bộ dáng, nói như vậy giống như cũng nói thông.

Mau đến khách điếm thời điểm, Thân Đồ Khinh Dao đột nhiên dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hai người, nói nhỏ: "Lăng Hàn, Huyền Ý cùng ngươi nói chuyện này."

Thấy nàng một bộ thần thần bí bí bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều rất tò mò nàng muốn nói chính là chuyện gì.

"Bà ngoại mời nói."

"Các ngươi mười ngày trước có phải hay không bị người cấp đánh?"

Hai người liếc nhau, bọn họ bị đánh một chuyện giống như liền cùng Bạc Hề Đoan Vân nói qua. Vốn dĩ bị người đánh liền không phải một kiện thực quang vinh sự, không nghĩ tới ông ngoại như vậy bát quái, cư nhiên còn cùng bà ngoại liêu cái này.

Nếu đều đã bị Thân Đồ Khinh Dao biết, Tiêu Lăng Hàn đơn giản hào phóng mà thừa nhận: "Chúng ta xác thật bị một cao thủ một chưởng cấp chụp bay."

Thân Đồ Khinh Dao mắt mang ý cười hỏi: "Các ngươi có muốn biết hay không cái kia cao thủ là ai?"

"Chẳng lẽ bà ngoại biết là ai?" Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói, rốt cuộc ông ngoại đều không rõ ràng lắm.

"Ta tự nhiên biết."

Nói lời này thời điểm, Thân Đồ Khinh Dao vẻ mặt đắc ý mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn. Phảng phất đang nói: Tiểu cháu ngoại, tới cầu ta nha!

Thấy Thân Đồ Khinh Dao cái dạng này, liền biết nàng đây là lại muốn đậu Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Huyền Ý chạy nhanh nói: "Còn thỉnh bà ngoại chỉ điểm bến mê."

Thấy hỏi chuyện người là Thượng Quan Huyền Ý, Thân Đồ Khinh Dao vẻ mặt tiếc nuối.

"Người kia chính là……" Nói tới đây, nàng duỗi tay chỉ chỉ khách điếm phương hướng.

Rồi sau đó nàng tiếp tục nói: "Các ngươi lúc ấy xuất hiện đột nhiên, hắn không nghĩ tới kia mật thất trung người sẽ là các ngươi. Chờ đánh lúc sau, hắn mới biết được chính mình đánh sai người."

Sau khi nói xong, Thân Đồ Khinh Dao liền thong thả ung dung mà triều khách điếm đi đến, không hề để ý tới ngu si tại chỗ Tiêu Lăng Hàn hai người.

Đến nỗi Bạc Hề Đoan Vân kêu nàng bảo mật sự, nàng xác thật chưa nói xuất khẩu, nàng chỉ làm một cái thủ thế, cũng không đề tên của hắn, hắn là không tính vi ước.

Ngu si tại chỗ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại.

Thượng Quan Huyền Ý không xác định hỏi: "Bà ngoại ý tứ là nói, mười ngày trước cho chúng ta một chưởng người là ông ngoại?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Bà ngoại chỉ hướng khách điếm phương hướng, hiện tại khách điếm trừ bỏ ông ngoại cái này cao thủ, giống như không có người khác."

"Ta đây ban ngày nói những lời này đó, ông ngoại sẽ không thật sự đi?"

Thượng Quan Huyền Ý nhớ tới phía trước chính mình nói muốn trả thù trở về nói, mà lúc ấy hắn muốn trả thù đối tượng liền ngồi ở hắn bên người.

Tức khắc, hắn cả người đều không tốt.

Thấy hắn sắc mặt đổi tới đổi lui, Tiêu Lăng Hàn trấn an nói: "Đừng lo lắng, ta không phải đồng dạng cũng nói muốn trả thù nói."

Thượng Quan Huyền Ý tức giận mà trả lời: "Chúng ta có thể giống nhau sao?"

"Như thế nào không giống nhau? Của ta chính là của ngươi, ta ông ngoại tự nhiên cũng là ngươi ông ngoại."

"Chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ?"

"Coi như không biết đi, dù sao ông ngoại cũng không hy vọng chúng ta biết."

“Ông ngoại sẽ không bởi vì ta nói về sau muốn tấu hắn, hắn liền không thích ta đi?”

“Ngươi muốn hắn thích làm gì? Ngươi có ta thích là đủ rồi.”

“Ta nói thích, không phải ngươi nói cái loại này thích.”

“Vậy ngươi nói chính là cái loại này thích?”

“……”

Hai người thân ảnh càng lúc càng xa, thanh âm cũng biến mất ở đường phố khẩu.

Ba ngày sau.

Hách Liên gia, Hách Liên Hòa Phong chỗ ở.

Lúc này nơi này vây đầy người.

Thực mau một người đầy đầu đầu bạc lão giả vội vàng tới rồi.

Hắn đúng là Hách Liên gia thái thượng trưởng lão, tên là Hách Liên Cung.

Mọi người đồng thời triều hắn hành lễ: “Gặp qua thái thượng trưởng lão.”

Hách Liên Cung không vui mà nhìn về phía mọi người, hỏi: “Vội vội vàng vàng kêu ta xuất quan, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Trong đó một người nói: “Là gia chủ xảy ra chuyện, thái thượng trưởng lão ngài vẫn là chính mình đi xem đi.”

Thấy mọi người đều là một bộ muốn nói lại thôi biểu tình, Hách Liên Cung nhíu mày đi vào trong phòng.

Thực mau hắn liền nhìn đến nằm ở trên giường Hách Liên Hòa Phong, đương nhìn đến Hách Liên Hòa Phong giữa mày chỗ chú phù khi, hắn quay đầu nhìn về phía mọi người, hỏi: “Đây là có chuyện gì?”

Một vị trưởng lão nói: “Chúng ta cũng không biết là chuyện như thế nào, hôm nay gần nhất liền thấy gia chủ té xỉu ở trên giường.”

Hách Liên Cung: “Hắn tổng không có khả năng ngại chính mình mệnh trường, chính mình ăn dùng nguyền rủa chi hoa luyện chế đan dược đi?”

Mọi người cúi đầu trầm mặc không nói.

Lúc này, trong đó một người đột nhiên nói: “Có thể hay không là……”

Hách Liên Cung: “Là cái gì?”

Hách Liên Bích nói tiếp nói: “Có thể hay không là Tiêu đan sư?”

Hách Liên Cung: “Cái này Tiêu đan sư là người phương nào?”

Hắn bất quá liền bế quan vài thập niên, như thế nào cảm giác chính mình như là bế quan mấy trăm năm.

Hách Liên Bích giải thích nói: "Tiêu đan sư tên là Tiêu Lăng Hàn, hắn là mấy năm nay mới thanh danh thước khởi luyện đan sư, luyện đan xác suất thành công cao, còn thực dễ dàng luyện chế ra cực phẩm. Hơn mười ngày trước, gia tộc thỉnh một người có thể bố trí thời gian trận pháp trận pháp sư, mà tên kia trận pháp sư đạo lữ chính là Tiêu đan sư."

Một cái khác thỉnh Tiêu Lăng Hàn giúp hắn luyện đan người, lập tức phản bác nói: "Không đúng, gia chủ nhưng không thỉnh Tiêu đan sư giúp hắn luyện đan."

Nghe vậy, Hách Liên Cung đem ánh mắt nhìn về phía những người khác.

Mọi người: "Chúng ta cũng không nhìn thấy gia chủ cho mời Tiêu đan sư vì hắn luyện đan."

Trong phòng lại lần nữa lâm vào yên tĩnh.

Một lát sau, Hách Liên Cung nói: "Các ngươi đều trước đi ra ngoài."

Mọi người lẫn nhau nhìn nhìn, lập tức rời khỏi phòng.

Gặp người đều đi ra ngoài, Hách Liên Cung lấy ra một quả đưa tin ngọc giản, hắn đầu tiên là hướng truyền tống ngọc giản đã phát một đoạn tin tức.

Chỉ là đợi một hồi lâu đều không thấy có người hồi phục.

Hách Liên Cung nôn nóng mà ở trong phòng đi tới đi lui.

Một lát sau, hắn đột nhiên ngừng lại.

Ngay sau đó từ không gian giới tử trung lấy ra một cục đá, lại hướng cục đá bên trong rót vào tiên linh khí. Sau đó hắn liền đem cục đá đặt ở một bên trên bàn, sau đó liền thấy một bóng người xuất hiện ở trong phòng.

Người nọ ăn mặc một thân liền mũ áo đen, mũ đem đầu cùng nhau che khuất, gọi người nhìn không thấy hắn khuôn mặt.

Nhìn thấy người này, Hách Liên Cung lập tức hướng người này hành lễ: "Bái kiến tôn giả."

"Tìm ta có chuyện gì?"

Người áo đen khàn khàn lại như là kim loại cọ xát giống nhau thanh âm, từ trong cổ họng phát ra, rõ ràng không phải hắn bản nhân nguyên lai thanh âm.

Hách Liên Cung lập tức trả lời: "Trừ bỏ chúng ta ở ngoài, lại có người dùng nguyền rủa chi hoa luyện chế ra nguyền rủa đan. Chúng ta Hách Liên gia gia chủ đã trúng nguyền rủa."

Người áo đen nghiêng đầu nhìn thoáng qua trên giường Hách Liên Hòa Phong, trầm mặc một lát, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Chẳng lẽ người nọ còn chưa có chết?"

Hách Liên Cung ngẩng đầu nhìn người áo đen liếc mắt một cái, ngay sau đó lại lập tức cúi đầu.

Hắn tuy rằng rất tưởng biết người áo đen trong miệng người nọ là ai, nhưng hắn không dám hỏi.

“Việc này ta đã biết được, ngươi không cần lại quản, hết thảy như cũ.” Người áo đen thanh âm cực kỳ lạnh nhạt.

Sau khi nói xong, người khác liền biến mất ở trong phòng, phảng phất trước nay không có tới quá.

Hách Liên Cung đang muốn duỗi tay đi lấy trên bàn cục đá, ngay sau đó, hắn liền nhìn đến một cái tay khác đem cục đá lấy ở trong tay.

Theo tay, hắn nhìn về phía tay chủ nhân, ở nhìn thấy người tới bộ dáng sau, hắn sợ tới mức liên tục lui về phía sau.

“Ngươi, ngươi, ngươi……, ta, ta, ta……” Duỗi tay chỉ vào người tới, hắn một câu hoàn chỉnh nói đều nói không nên lời.

Trong lòng chỉ có một thanh âm: Hôm nay, hắn xong rồi!

Lúc này, lại có một đạo thanh âm vang lên: “Ông ngoại, ngài rõ ràng lớn lên như thế anh tuấn tiêu sái, hắn như thế nào một bộ thấy quỷ bộ dáng?”

Bạc Hề Đoan Vân quay đầu lại liếc chính mình cháu ngoại liếc mắt một cái.

Hách Liên Cung không nghĩ tới phòng này, cư nhiên còn có cái thứ tư người tồn tại. Hắn quay đầu nhìn về phía nói chuyện người, thấy đối phương bất quá mới Tiên Đế cảnh đỉnh tu vi.

Trên mặt hắn khiếp sợ còn không có tới kịp thu hồi, trong phòng đột nhiên nhiều ra thứ năm cá nhân.

Sợ tới mức hắn liên tục lui về phía sau.

Trong phòng đột nhiên nhiều ra ba người tự nhiên chính là Bạc Hề Đoan Vân, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý, ba người sớm tại Hách Liên Cung vào nhà phía trước liền đến, tới đây mục đích chính là muốn nhìn xem sau lưng người đến tột cùng là ai.

Ai ngờ người nọ tuy rằng lộ mặt, nhưng lại đem mặt che đến kín mít, gọi người căn bản nhìn không tới hắn dung mạo. Hơn nữa hắn lại là thần thức hình chiếu, liền tính đem hắn này mạt thần thức hình chiếu mạt sát, hắn bản nhân cũng sẽ không có bao lớn sự, ngược lại sẽ rút dây động rừng.

Cho nên vừa rồi Bạc Hề Đoan Vân mới không có ra tay.

Nhìn đến trong phòng nhiều ra ba người, Hách Liên Cung run run môi, hỏi: “Ngươi, các ngươi…… Các ngươi là đến đây lúc nào?”

“Ồn ào!”

Dứt lời, Bạc Hề Đoan Vân duỗi tay một hút, trực tiếp đem Hách Liên Cung hút đến trước mặt, sau đó bắt đầu sưu hồn.

Nhìn thấy Hách Liên Cung ở Bạc Hề Đoan Vân trước mặt hoàn toàn không có đánh trả chi lực, Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn đều âm thầm nuốt khẩu nước miếng.

Phía trước bọn họ còn nói muốn trả thù trở về, liền bọn họ cùng Bạc Hề Đoan Vân chi gian chênh lệch, trả thù trở về loại này lời nói, trước mắt trước xem ra chỉ có thể là nói chơi chơi.

Chẳng được bao lâu, Bạc Hề Đoan Vân liền đem Hách Liên Cung vứt trên mặt đất.

Bởi vì hắn sưu hồn đặc biệt bạo lực, hơn nữa Hách Liên Cung linh hồn thượng bị người hạ cấm chế, hồn còn không có lục soát xong, Hách Liên Cung người liền trước treo.

"Thật nhược!" Nói, Bạc Hề Đoan Vân ngón tay gian xuất hiện một đóa hỏa.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 705

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 705 phụ thân nhạc phụ

Ngay sau đó, kia đóa hỏa bay khỏi Bạc Hề Đoan Vân ngón tay, trực tiếp dừng ở một bên Hách Liên Cung thi thể thượng.

Nhìn đến kia đóa hỏa, Thượng Quan Huyền Ý bật thốt lên nói: “Tịnh Liên Yêu Hỏa!”

“Không tồi, bất quá so với ngươi Minh Vương Âm Hỏa kém như vậy một chút.” Bạc Hề Đoan Vân tràn đầy đáng tiếc mà nói.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng không khỏi mà trừu trừu, hắn như thế nào từ những lời này nghe ra nếu là Minh Vương Âm Hỏa chủ nhân không phải hắn, ông ngoại liền tính toán giết người đoạt bảo.

Đột nhiên nghĩ đến phía trước ở Ma Vực khi, bà ngoại cho chính mình ăn huyết linh chi, lúc ấy liền nghe bà ngoại nói huyết linh chi là ông ngoại ở Tiên Vực đoạt tới.

Cảm giác ông ngoại có điểm giống thổ phỉ, bất quá cái này tính cách thực thích hợp ở dùng võ vi tôn Tiên giới sinh tồn. Cũng khó trách hắn thực lực như vậy cao, hắn cùng Lăng Hàn giống nhau đã có thể hấp thu ma khí, cũng có thể hấp thu tiên linh khí.

“Tịnh Liên Yêu Hỏa cũng rất lợi hại, xếp hạng đệ tam, ít nhất nó hiện tại thực lực liền so Minh Vương Âm Hỏa cường ra không ít.” Thượng Quan Huyền Ý khiêm tốn nói.

“Đó là bởi vì ta thực lực cao.” Bạc Hề Đoan Vân nhàn nhạt nói.

Thượng Quan Huyền Ý: “……” Ông ngoại đại lời nói thật cũng quá đả kích người.

Tiêu Lăng Hàn: “Ông ngoại, ngươi biết sau lưng người là ai sao?”

Bạc Hề Đoan Vân thở dài nói: “Không thấy được, lão nhân này linh hồn bị người hạ cấm chế, ta mới vừa đụng tới kia cấm chế, người khác liền đã chết.”

Không được đến hữu dụng tin tức, ba người liền trở về khách điếm.

Nhìn thấy ba người trở về, Thân Đồ Khinh Dao vội vàng hỏi: “Như thế nào?”

Bạc Hề Đoan Vân lắc đầu: “Không thu hoạch, sau lưng người tàng đến quá sâu.”

“Quả nhiên là chỉ cáo già, bắt được vài lần cũng chưa bắt được hắn bản tôn.” Thân Đồ Khinh Dao oán hận nói.

“Kế tiếp các ngươi có tính toán gì không?” Bạc Hề Đoan Vân nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý còn lại là nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, dù sao hắn đi nơi nào, chính mình liền đi nơi nào.

Tiêu Lăng Hàn: “Ta muốn mang Huyền Ý đi Thượng Quan gia tộc địa.”

“Nhưng ta tu vi còn chưa tới đạt Tiên Tôn cảnh.” Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày nói.

Hắn nhưng nhớ rõ chính mình kia chưa từng che mặt phụ thân, muốn hắn tu vi tới Tiên Tôn cảnh mới có thể đi tìm bọn họ.

“Trước khác nay khác, làm ông ngoại cùng bà ngoại cùng chúng ta cùng đi.” Nói, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao.

Thân Đồ Khinh Dao mắt trợn trắng, chính mình cháu ngoại đây là ở cùng bọn họ thương lượng, vẫn là ở thông tri bọn họ?

Bạc Hề Đoan Vân gật gật đầu: “Có thể.”

Quyết định hảo sau, ngày hôm sau Tiêu Lăng Hàn sáu người liền đi trước Thiên Minh Tiên Vực, mà Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao hai người đang âm thầm đi theo sáu người.

Mười ngày sau.

Thiên Minh Tiên Vực Thất Phong Sơn.

Sớm tại xuất phát trước, Thượng Quan Huyền Ý liền liên hệ Thượng Quan Tinh Vũ.

Cho nên Tiêu Lăng Hàn sáu người vừa đến Thất Phong Sơn, liền nhìn đến sớm đã chờ ở nơi đó Thượng Quan Tinh Vũ, cùng với bảo hộ hắn Thương Tuyền cùng Tiết Văn.

Mấy người lẫn nhau gặp qua lễ sau, liền triều Thất Phong Sơn nội vây đi đến.

Không bao lâu, đoàn người liền tới đến Thất Phong Sơn trung tâm chỗ.

Chờ tới rồi giờ Hợi, Thượng Quan Tinh Vũ mở ra tiến vào Thượng Quan gia tộc địa xoáy nước thông đạo.

Đoàn người sôi nổi bị lốc xoáy truyền đến hấp lực hít vào lốc xoáy trung.

Mười lăm phút sau, tám người liền xuất hiện ở một bên khác thiên địa.

Không đợi mọi người đánh giá bốn phía hoàn cảnh, liền nhìn đến mười mấy người đứng ở bọn họ cách đó không xa.

Đương Thượng Quan Tinh Vũ nhìn đến xuất hiện ở bọn họ trước mặt ba vị quá các lão, còn có hơn mười vị các lão, cùng với chính mình phụ thân khi, hắn nháy mắt trong gió hỗn độn.

Liền tính đại ca chưa từng có đã tới tộc địa, trước mắt hoan nghênh trận trượng có phải hay không quá lớn điểm?

Không đợi hắn tiếp tục tưởng đi xuống, liền nghe trong đó một vị quá các lão nói: "Hai vị tiên hữu nếu đã tới, còn thỉnh hiện thân gặp nhau."

Tiêu Lăng Hàn sáu người nhưng thật ra biết, vị này lão giả nói hai vị tiên hữu chính là Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao.

Chỉ có Thượng Quan Tinh Vũ cùng hắn bên người hai người vẻ mặt ngốc.

"Vài vị tiên hữu hảo lâu không thấy, biệt lai vô dạng." Bạc Hề Đoan Vân nói âm rơi xuống, người khác liền từ Tiêu Lăng Hàn mấy người phía sau đi ra, bên cạnh hắn tự nhiên đi theo Thân Đồ Khinh Dao.

Thượng Quan Tinh Vũ kinh ngạc mà nhìn về phía đột nhiên từ bọn họ phía sau đi ra người.

Này hai người thế nhưng vẫn luôn đi theo bọn họ phía sau, mà hắn lại một chút cũng chưa phát hiện. Nếu đối phương là địch nhân, hắn đều không biết chính mình đã chết bao nhiêu lần.

"Đó là Lăng Hàn ông ngoại cùng bà ngoại." Thượng Quan Huyền Ý nhỏ giọng về phía Thượng Quan Tinh Vũ giới thiệu.

Chờ mọi người lẫn nhau chào hỏi qua sau, liền triều Thượng Quan ở nhà trụ phù không đại lục bay đi.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý còn lại là đi theo Thượng Quan Tinh Vũ đi kia khối tất cả đều là băng tuyết phù không đại lục; Bạc Hề Đoan Vân vợ chồng hai người đi theo Thượng Quan gia quá các lão đi xa nhất kia tòa phù không đại lục; Sở Mục Thần bốn người còn lại là bị Thương Tuyền mang đi mặt khác nơi ở.

Vừa rơi xuống đất, Tiêu Lăng Hàn ba người bên tai liền truyền đến "Đinh linh linh…… Đinh linh linh……" Tiếng vang.

"Chúng ta đi vào trước, phụ thân hẳn là đợi chút liền sẽ trở về." Thượng Quan Tinh Vũ tiếp đón hai người.

"Hảo."

Thượng Quan Huyền Ý rõ ràng có chút khẩn trương, vẫn luôn lôi kéo Tiêu Lăng Hàn tay, hai người giao nắm lòng bàn tay toàn là hãn.

Ba người đi vào cung điện, ở một bên bên cạnh bàn ngồi xuống.

Không liêu trong chốc lát, cung điện cửa cảm ứng linh lại lần nữa vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý nắm chén trà thủ hạ ý thức nắm thật chặt.

Nhìn thấy tức phụ nhi khẩn trương bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy bọn họ hẳn là làm phản. Rõ ràng khẩn trương người hẳn là chính mình mới đúng, như thế nào ngược lại biến thành hắn.

Thực mau, Thượng Quan Minh Thanh thân ảnh liền xuất hiện ở cung điện cổng lớn.

Kỳ thật khẩn trương người đâu chỉ Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người, chính là Thượng Quan Minh Thanh cũng đồng dạng khẩn trương không thôi.

Thấy hắn đến gần, Tiêu Lăng Hàn ba người đều đứng lên.

Thượng Quan Tinh Vũ kêu: "Phụ thân."

Thượng Quan Minh Thanh đối Thượng Quan Tinh Vũ khẽ gật đầu.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng chưa lên tiếng, chỉ là lẳng lặng mà nhìn về phía người tới.

Kêu tiền bối đi, giống như không đúng, kêu phụ thân đi, giống như kêu không ra khẩu.

Thượng Quan Minh Thanh luôn luôn lạnh như băng sắc mặt, ở nhìn thấy Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn khi, hòa hoãn không ít. Đối hai người gật gật đầu, ôn hòa nói: "Ngồi xuống lại nói."

Nhìn đến một trương bình thường lại xa lạ mặt, Thượng Quan Minh Thanh tổng cảm giác biệt nữu, "Huyền Ý."

"Ân." Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

"Có thể trước đem ngươi trên mặt mặt nạ gỡ xuống tới sao?" Thượng Quan Minh Thanh chỉ chỉ chính mình mặt.

"Có thể."

Ngay sau đó, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay ở trên mặt nhẹ nhàng một xé, Thiên Huyễn mặt nạ liền bị hắn lấy ở trong tay.

Nhìn đến cùng tiểu nhi tử có bảy phần tương tự dung mạo, Thượng Quan Minh Thanh rốt cuộc không hề cảm giác biệt nữu.

Hắn lúc này mới chậm rãi nói: "Ta là ngươi phụ thân Thượng Quan Minh Thanh, năm đó đem ngươi lưu tại Tu chân giới thật sự là tình phi đắc dĩ."

"Ta biết!" Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, rồi sau đó nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, nói: "Đây là ta đạo lữ Tiêu Lăng Hàn."

Thượng Quan Minh Thanh sửng sốt, đại nhi tử ý tứ là muốn chính mình trước thừa nhận Tiêu Lăng Hàn thân phận, bằng không hắn sợ là sẽ không nhận chính mình.

Ở trong lòng hơi hơi thở dài, thật đúng là nhi đại bất trung lưu, bất quá giống như không lưu quá.

“Nếu là ngươi đạo lữ, đó chính là người trong nhà.” Nói, Thượng Quan Minh Thanh ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Nhìn kỹ qua đi, hắn không cấm ở trong lòng cảm thán, chính mình đại nhi tử ánh mắt thật không sai, tìm đạo lữ chỉ cần là bề ngoài cơ hồ liền không người có thể cập, tu luyện thiên phú càng là không lời gì để nói, còn có một tay xuất thần nhập hóa luyện đan thuật.

“Ngươi kêu Tiêu Lăng Hàn?”

“Đúng vậy.” Tiêu Lăng Hàn đáp.

Thượng Quan Minh Thanh nói tiếp: “Ta đây liền gọi ngươi Lăng Hàn, về sau ngươi liền đi theo Huyền Ý gọi ta phụ thân, hoặc là gọi nhạc phụ cũng đúng.” Nhà mình nhi tử vừa thấy chính là phía dưới cái kia.

Tiêu Lăng Hàn nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, thấy hắn trong mắt mang theo ý cười, mới quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Minh Thanh, mở miệng kêu: “Nhạc phụ!”

“Ân, hảo hài tử.” Ngược lại Thượng Quan Minh Thanh lại đem ánh mắt đầu hướng Thượng Quan Huyền Ý.

Chưa từng kêu lên phụ thân Thượng Quan Huyền Ý, biệt nữu mà gọi một tiếng: “Phụ thân!”

“Hảo, hảo hài tử, trở về liền hảo!” Nhi tử chịu gọi chính mình, thuyết minh chưa từng trách cứ quá bọn họ năm đó không mang lên hắn.

Làm Thượng Quan Minh Thanh vui mừng đồng thời, lại nghĩ đến còn hôn mê không tỉnh thê tử. Không cấm ở trong lòng thở dài, nếu là thê tử biết đại nhi tử đã trở về, tất nhiên sẽ thật cao hứng.

Đáng tiếc!

Ai!

Cũng không biết nàng khi nào có thể tỉnh lại.

Kế tiếp Thượng Quan Minh Thanh liền đem năm đó vì sao sẽ đem Thượng Quan Huyền Ý lưu tại Tu chân giới sự, hướng về phía trước hắn giảng thuật một lần.

Thượng Quan Huyền Ý như là đang nghe thiên thư giống nhau, nghe xong Thượng Quan Minh Thanh giảng thuật.

Thành thần!

Siêu việt Thần Tôn tồn tại.

Đây là đang nói hắn sao?

Thành thần hắn nhưng thật ra có tin tưởng, nhưng muốn trở thành siêu việt Thần Tôn tồn tại…… Sợ là có chút khó khăn.

Liền tính là Tiêu Lăng Hàn kiếp trước cũng không có có thể siêu việt Thần Tôn, bằng không hắn cũng sẽ không luân hồi chuyển thế trùng tu.

Căn cứ phụ thân giảng thuật, còn có hắn phía trước ở Vân Lan bí cảnh trung cảnh trong mơ tới xem, mẫu thân hẳn là thực yêu hắn mới đúng.

Nhưng vì sao hắn tới tộc địa một hồi lâu, cũng không thấy mẫu thân bóng người, chẳng lẽ nàng bế quan?

Tư cập này, Thượng Quan Huyền Ý lập tức liền hỏi nói: "Phụ thân, kia mẫu thân đâu?"

Nghe vậy, Thượng Quan Minh Thanh từ từ thở dài, bắt đầu giảng thuật khởi Phượng Phi Yên tao ngộ.

Mười lăm phút sau.

Nghe xong Thượng Quan Minh Thanh giảng thuật, Thượng Quan Huyền Ý mới biết được, nguyên lai là bởi vì Thiên Đạo Tông, phụ thân mới không cho hắn hồi tộc mà cùng bọn họ tương nhận.

Như thế nào cảm giác chỗ nào đều có Thiên Đạo Tông bóng dáng?

Cái này Thiên Đạo Tông tay không chỉ có duỗi tới rồi Ma Vực, hiện tại xem ra ngay cả lánh đời gia tộc cũng bị thăm.

Hắn cùng Tiêu Lăng Hàn liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt thấy được nồng đậm sát ý.

Thiên Đạo Tông, bọn họ thế tất sẽ trừ bỏ!

Lúc này, Thượng Quan Minh Thanh lại mở miệng nói: "Huyền Ý, mấy năm nay ngươi quá hảo sao? Ngươi niết bàn kiếp là như thế nào vượt qua? Ta nghe ngươi mẫu thân nói, giống ngươi tình huống như vậy, muốn niết bàn, nhất định là cửu tử nhất sinh."

Thượng Quan Huyền Ý nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, khóe miệng mang cười, chậm rãi nói: "Ta may mắn gặp được Lăng Hàn, mấy năm nay đều là hắn ở chiếu cố ta, ta quá đến khá tốt. Niết bàn kiếp cũng là Lăng Hàn giúp ta vượt qua."

Về trọng sinh sự, hắn cũng không có nói.

Quá khứ khiến cho nó qua đi, quý trọng hiện tại mới quan trọng nhất.

Tuy rằng Thượng Quan Huyền Ý chỉ là đơn giản nói mấy câu sơ lược, nhưng Thượng Quan Minh Thanh có thể đoán được trong đó gian khổ cùng hung hiểm. Hắn đối vẫn luôn làm bạn ở Thượng Quan Huyền Ý bên người Tiêu Lăng Hàn thật là cảm kích.

“Lăng Hàn, mấy năm nay đa tạ ngươi chiếu cố Huyền Ý.”

Tiêu Lăng Hàn vội vàng trả lời: “Nhạc phụ không cần khách khí, Huyền Ý là ta đạo lữ, chiếu cố hắn là ta nên làm, hơn nữa hắn cũng chiếu cố ta.”

Thượng Quan Minh Thanh gật gật đầu: “Hy vọng các ngươi về sau cũng có thể nắm tay vẫn luôn đi xuống đi.”

Hai người nhìn nhau cười, đồng thời kiên định mà nói: “Chúng ta nhất định sẽ vẫn luôn cùng nhau đi xuống đi.”

Nhìn đến hai người cảm tình tốt như vậy, Thượng Quan Minh Thanh rất là vui mừng.

Quay đầu nhìn thấy một bên đang ở nghe chuyện xưa Thượng Quan Tinh Vũ, liền giận sôi máu. “Tinh Vũ, ngươi có phải hay không cũng nên tìm cái đạo lữ?”

Thượng Quan Tinh Vũ: “……”

Hắn liền xem cái náo nhiệt, cái gì đều không có làm, cũng cái gì đều không có nói, như thế nào liền e ngại phụ thân mắt?

Không chút nghĩ ngợi, Thượng Quan Tinh Vũ vội vàng cự tuyệt: “Phụ thân, ta cảm thấy một người liền khá tốt.”

Đạo lữ gì đó vẫn là thôi đi!

Gặp qua quá nhiều phản bội cùng ích lợi, hắn cảm thấy vẫn là tu luyện quan trọng nhất.

Nghe vậy, Thượng Quan Minh Thanh giữa mày nhíu lại, chính mình con thứ hai thoạt nhìn quá lãnh, chỉ sợ là không ai muốn. Thử nghĩ, ai nguyện ý cả ngày cùng một cái khối băng nhi đãi ở bên nhau?

“Ngươi về sau nhiều cười cười, đừng suốt ngày đều bản cái mặt, cùng đại ca ngươi nhiều học học.”

Thượng Quan Tinh Vũ vô ngữ.

Nói đến giống như chính hắn không phải cả ngày bản cái mặt giống nhau?

Quay đầu ngắm liếc mắt một cái Thượng Quan Huyền Ý, thấy hắn đối diện chính mình cười, Thượng Quan Tinh Vũ lập tức trở về đối phương một cái so với khóc còn khó coi hơn tươi cười.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 706

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 706 nhạc mẫu tỉnh lại

Tiếp thu đến nhị đệ cầu cứu ánh mắt, Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía Thượng Quan Minh Thanh, không dấu vết mà nói sang chuyện khác, "Phụ thân, vui vẻ còn đang bế quan sao?"

Thượng Quan Minh Thanh lực chú ý lập tức bị dời đi, gật gật đầu nói: "Ân, kia nha đầu nói không đột phá Tiên Vương cảnh, nàng liền không xuất quan."

Thượng Quan Huyền Ý: "Đột phá sự thuận theo tự nhiên liền hảo, nàng đã so bạn cùng lứa tuổi ưu tú rất nhiều."

Thượng Quan Minh Thanh: "Ta cũng là như vậy cùng nàng nói, nhưng kia nha đầu nói các ngươi hai cái so nàng lớn hơn không được bao nhiêu, tu vi lại xa xa vượt qua nàng. Nàng tự trách mình trước kia quá ham chơi, hiện tại nàng muốn nỗ lực vươn lên."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Kia vẫn là làm nàng tiếp tục nỗ lực vươn lên đi!

Miễn cho ra tới nhìn đến bọn họ hiện giờ tu vi, lại nên bị đả kích.

Ngược lại nghĩ đến mẫu thân tình huống, Thượng Quan Huyền Ý lại nói: "Phụ thân, có thể mang chúng ta đi gặp mẫu thân sao?"

"Đương nhiên có thể." Nói, Thượng Quan Minh Thanh lập tức đứng dậy.

Một hàng bốn người liền triều cung điện trong đó một phòng đi đến.

Mới vừa vào cửa, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đều triều trên giường nằm người nhìn lại, quả nhiên ở đối phương giữa mày thấy được chú phù.

Đi vào mép giường, Thượng Quan Minh Thanh giới thiệu nói: "Huyền Ý, đây là mẫu thân ngươi."

Trên giường nằm nữ tử có tuyệt mỹ dung mạo, cong cong mày lá liễu, tuy rằng nàng đôi mắt là nhắm, nhưng hẳn là cùng Thượng Quan Huyền Ý huynh đệ giống nhau có một đôi mắt đào hoa.

Liếc mắt một cái là có thể nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý cùng Thượng Quan Tinh Vũ huynh đệ hai người hẳn là tùy Phượng Phi Yên diện mạo, mà Thượng Quan Hân Nhiên còn lại là tùy Thượng Quan Minh Thanh diện mạo.

Đương Tiêu Lăng Hàn nhìn đến trên giường người diện mạo khi, tổng cảm thấy có chút quen mắt.

Nhìn đến Phượng Phi Yên cùng chính mình có năm phần tương tự dung mạo, Thượng Quan Huyền Ý đánh đáy lòng cảm thấy thân thiết. Quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Minh Thanh: "Phụ thân, mẫu thân như vậy là ăn dùng nguyền rủa chi hoa luyện chế nguyền rủa đan."

"Huyền Ý, ngươi biết?" Thượng Quan Minh Thanh kinh ngạc nói.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Ân, Lăng Hàn nói cho ta."

Thượng Quan Minh Thanh lập tức đem ánh mắt đầu hướng Tiêu Lăng Hàn, "Kia Lăng Hàn, ngươi có thể giải cái này nguyền rủa sao?"

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Có thể giải, kỳ thật ta mẫu phụ cũng ăn nguyền rủa đan."

Rồi sau đó Tiêu Lăng Hàn lại đem Bạc Hề Thiên Lạc tình huống giảng thuật một lần.

Sau khi nói xong, Tiêu Lăng Hàn từ Long Ngọc không gian trung lấy ra một trản hồn đèn.

Hắn hiện tại cũng rốt cuộc biết, vì sao lúc ấy bọn họ phải rời khỏi Hách Liên Hòa Phong tầng hầm ngầm, Thượng Quan Huyền Ý sẽ cảm thấy khó chịu. Bởi vì những cái đó hồn đèn trung có một cái là hắn mẫu thân, Thượng Quan Huyền Ý cùng Phượng Phi Yên đều là phượng hoàng, này hẳn là bọn họ kia nhất tộc đặc thù cảm ứng.

"Nơi này có Phi Yên hồn phách?" Thượng Quan Minh Thanh tiếp nhận hồn đèn hỏi.

Hồn phách thuộc về đặc thù tồn tại, cũng không phải ai đều có thể nhìn đến, mà ở tràng người trung, cũng chỉ có Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn sau có thể nhìn đến.

"Ân, nhạc mẫu có hai hồn sáu phách ở cái này hồn đèn bên trong." Tiêu Lăng Hàn khẳng định mà trả lời.

"Kia, ta đây kế tiếp nên làm như thế nào?" Thượng Quan Minh Thanh lại là hưng phấn lại là vô thố hỏi.

Phía trước bọn họ vẫn luôn không biết Phượng Phi Yên rốt cuộc là chuyện như thế nào, giải nguyền rủa người tới xem qua sau, cũng là không có chút nào biện pháp.

Hiện tại cuối cùng là có giải.

Lấy ra phía trước dùng nguyền rủa chi hoa luyện chế tốt thuốc mỡ, Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Nhạc phụ đem cái này thuốc mỡ bôi trên nhạc mẫu giữa

mày chỗ, mỗi ngày bôi một lần, 10 ngày sau chú phù liền sẽ loại trừ. Đến lúc đó lại phóng nhạc mẫu hồn phách hồi nàng trong thân thể.”

Thượng Quan Minh Thanh một tay cầm thuốc mỡ, một tay cầm hồn đèn, có vẻ rất là kích động. Rồi sau đó tràn đầy cảm kích mà đối Tiêu Lăng Hàn nói: “Hảo, hảo. Cảm ơn ngươi, Lăng Hàn.”

“Nhạc phụ không cần khách khí, chúng ta là người một nhà, này đó đều là ta nên làm.”

“Tinh Vũ, mang đại ca ngươi cùng ca phu đi xuống nghỉ ngơi.” Thượng Quan Minh Thanh ngược lại đối một bên vẫn luôn ở trang trong suốt người Thượng Quan Tinh Vũ công đạo nói.

“Hảo, ta đã biết, phụ thân.” Thượng Quan Tinh Vũ lập tức đáp.

“Huyền Ý, Lăng Hàn, các ngươi chính mình đi xem bên ngoài những cái đó phù không đại lục, thích nơi nào, liền ở nơi nào.” Thượng Quan Minh Thanh lại đối Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn nói.

“Phụ thân, (nhạc phụ) chúng ta liền trước đi ra ngoài.”

“Đi thôi, đi thôi.” Thượng Quan Minh Thanh xua xua tay.

Theo sau, ba người liền đi ra cung điện.

Đi vào cung điện ngoài cửa lớn, Thượng Quan Tinh Vũ nhìn về phía hai người, “Đại ca, ca phu, ta mang các ngươi đi trước nhìn xem chúng ta Thượng Quan gia phù không đại lục, sau đó các ngươi chính mình tuyển chỗ ở.”

Vừa rồi tới thời điểm, bọn họ liền đại khái nhìn thoáng qua cái này không gian bố cục. Đại bộ phận đều là lấy phù không đại lục là chủ, ở tại lục địa đại bộ phận đều là yêu thú.

Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói: “Kia Tinh Vũ, ngươi đang ở nơi nào?”

“Ta, ta cũng ở tại này khối phù không đại lục thượng.” Thượng Quan Tinh Vũ ấp úng mà nói.

“Ngươi không tính toán mời ta cùng ngươi ca phu đi xem?”

Nhìn ra Thượng Quan Tinh Vũ quẫn bách, Thượng Quan Huyền Ý lập tức tới hứng thú.

Thượng Quan Tinh Vũ: “Các ngươi thật muốn đi xem?”

Thượng Quan Huyền Ý không cần nghĩ ngợi gật gật đầu: “Ân!”

Thấy Thượng Quan Tinh Vũ nhìn về phía chính mình, Tiêu Lăng Hàn cũng gật gật đầu.

Hắn cũng rất tò mò, Thượng Quan Tinh Vũ sẽ ở tại cái dạng gì địa phương, cư nhiên làm này lộ ra như vậy biệt nữu biểu tình.

"Kia theo ta đi đi!"

Nói xong, Thượng Quan Tinh Vũ đi đầu triều hắn nơi ở bay đi.

Không bao lâu, ba người liền tới đến một chỗ sông băng sở tại.

Thượng Quan Huyền Ý tò mò mà mọi nơi nhìn xung quanh, này phụ cận cũng không tu sửa đến có phòng ốc, kia có thể ở lại người địa phương cũng chỉ có trước mắt sông băng.

Hắn duỗi tay chỉ vào sông băng, "Tinh Vũ, ngươi sẽ không liền ở nơi này mặt đi?"

Thượng Quan Tinh Vũ duỗi tay sờ sờ đầu, xấu hổ mà cười cười, "Ta liền ở nơi này mặt, đại ca, ca phu các ngươi muốn vào đi ngồi ngồi sao?"

Thần thức đảo qua, bên trong hết thảy thu hết đáy mắt.

Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng trừu trừu, sông băng bên trong băng thất trung liền một cái bàn, một cái ghế đều không có, chỉ có giường băng.

Kia bọn họ đi vào ngồi chỗ nào?

Trên giường?

Thượng Quan Huyền Ý lắc đầu, ra tiếng uyển cự nói: "Không cần, ngươi vẫn là mang chúng ta đi tìm chỗ ở đi."

Nghe vậy, Thượng Quan Tinh Vũ lại đem ánh mắt đầu hướng Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn cũng đi theo lắc đầu.

Theo sau Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý tuyển một khối bốn mùa như xuân đại lục trụ hạ.

Bọn họ vẫn là mỗi ngày đều đi xem một lần Phượng Phi Yên, còn thừa thời gian đem này phiến không gian đi dạo cái biến.

Không thể không nói, lánh đời gia tộc nội tình xác thật hùng hậu, nơi này có không ít ngoại giới đã tuyệt tích tiên thảo, còn có mặt khác tu luyện tài nguyên.

Đáng tiếc chính là Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý hai người tu vi quá cao, nơi này cũng không có thích hợp bọn họ tu vi tu luyện tài nguyên.

Duy nhất có chính là tám chín cấp tiên thảo.

Ở được đến Thượng Quan Minh Thanh cho phép sau, Tiêu Lăng Hàn ngắt lấy không ít đã thành thục tám chín cấp tiên thảo.

Ở mấy người thải tiên thảo thời điểm, đem một bên trông giữ tiên thảo quản sự, xem trên mặt cơ bắp không ngừng run rẩy, vẻ mặt thịt đau bộ dáng.

Chờ mấy người trở về thân nhìn về phía hắn khi, trên mặt hắn lại lộ ra xán lạn tươi cười.

Đảo mắt mười ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn đem Phượng Phi Yên hồn phách từ hồn đèn từ thả ra, thực mau kia mạt trong suốt bóng dáng liền chui vào Phượng Phi Yên giữa mày chỗ.

Biết phải đợi Vân Sinh tiên thảo thành thục, Tiêu Lăng Hàn luyện chế hảo vân linh đan, Phượng Phi Yên mới có thể tỉnh lại. Cho nên mấy người cũng chưa đi xem Phượng Phi Yên, mà là liêu khởi cái khác sự.

Bốn người chính liêu đến hăng say, ai không có phát hiện trên giường Phượng Phi Yên, nàng lông mi ở run rẩy.

Thượng Quan Tinh Vũ trong lúc vô tình quay đầu, lóa mắt giống như nhìn đến chính mình mẫu thân ngón tay động một chút. Hắn cảm thấy nhất định là chính mình xem hoa mắt. Tiêu Lăng Hàn chính là nói qua, yêu cầu ăn vào vân linh đan mẫu thân mới có thể tỉnh lại.

Cũng không để ý hắn lại liếc mắt một cái trên giường Phượng Phi Yên, này vừa thấy, lại giống như thấy mẫu thân ngón tay động một chút.

Duỗi tay xoa xoa đôi mắt, Thượng Quan Tinh Vũ không xác định chính mình vừa rồi là thật sự nhìn đến mẫu thân tay ở động, vẫn là chỉ là ảo giác.

Thấy Thượng Quan Tinh Vũ trên mặt biểu tình kỳ quái, Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói: "Tinh Vũ, ngươi đang làm gì?"

"Mẫu, mẫu thân tay ở động." Thượng Tinh Vũ chỉ vào trên giường người, lắp bắp mà nói.

Lần này hắn xác định chính mình không có hoa mắt, xác xác thật thật nhìn đến mẫu thân tay ở động.

Nghe vậy, Thượng Quan Minh Thanh như là một trận gió thổi qua, tốc độ cực nhanh mà tới rồi Phượng Phi Yên mép giường.

Tiêu Lăng Hàn ba người cũng theo sát đi vào mép giường.

Ba người nhìn thấy Phượng Phi Yên ngón tay quả nhiên ở động, nhắm tròng mắt cũng ở chuyển động.

Thấy vậy, Thượng Quan Minh Thanh nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Lăng Hàn, ngươi tới giúp Phi Yên nhìn xem."

Nói xong, hắn đem mép giường vị trí nhường cho Tiêu Lăng Hàn.

"Hảo."

Ngồi xuống sau, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đáp ở Phượng Phi Yên trên cổ tay, đang muốn giúp nàng kiểm tra.

Nào biết hắn vừa chuyển đầu, liền đối thượng một đôi thon dài mắt đào hoa, đôi mắt chủ nhân còn dùng sức chớp hai hạ mắt.

Phượng Phi Yên không nghĩ tới chính mình ngủ một giấc tỉnh lại, cư nhiên thấy được vị kia cao cao tại thượng Thần Tôn, nàng cho rằng chính mình xem hoa mắt, dùng sức chớp hai hạ đôi mắt.

Không nhìn lầm, người còn ở chính mình trước mặt.

Trên mặt nàng lập tức nở rộ ra một mạt tuyệt mỹ tươi cười, có thể gần gũi thưởng thức Thần Tôn thịnh thế mỹ nhan, nàng cảm thấy chính mình bị đánh rớt đến hạ giới, cũng coi như là đáng giá.

Trong miệng còn nhỏ thanh mà nỉ non: "Thần Tôn."

Mà một bên phụ tử ba người trực tiếp bị nàng hoàn mỹ bỏ qua.

Vốn dĩ nhìn thấy Phượng Phi Yên mở mắt ra, phụ tử ba người đều thật cao hứng. Nhưng mà không đợi bọn họ cao hứng quá hai giây, liền nhìn đến nàng đối Tiêu Lăng Hàn phạm hoa si bộ dáng.

Đem phụ tử ba người đều xem đến đầy đầu hắc tuyến.

Tiêu Lăng Hàn còn lại là xấu hổ mà buông ra Phượng Phi Yên thủ đoạn, sau đó đứng dậy, đem vị trí nhường cho nhạc phụ đại nhân.

Thượng Quan Minh Thanh thử tính mà kêu: "Phi Yên."

Phượng Phi Yên nghe thế thanh kêu gọi, mới niệm niệm không tha mà đem nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt thu hồi. Quay đầu nhìn về phía gọi chính mình người, vừa rồi còn có chút chỗ trống đầu óc lập tức thu hồi.

Nàng cả kinh lập tức ngồi dậy, mở miệng kêu: "Minh Thanh."

Sau đó nàng lại quay đầu nhìn về phía bên giường biên mặt khác ba người, có hai cái cùng chính mình lớn lên có vài phần giống, này hai người không cần phải nói đều là chính mình nhi tử.

Bên cạnh vị kia lớn lên cùng Thần Tôn giống nhau như đúc, hắn là ai?

Hắn không phải Thần Tôn.

Thần Tôn không có khả năng sẽ xuất hiện ở chỗ này.

"Ngươi là ai?"

Không đợi Tiêu Lăng Hàn trả lời, Thượng Quan Minh Thanh liền đáp: "Hắn là đại nhi tử đạo lữ, Tiêu Lăng Hàn."

Hắn phát hiện chính mình thê tử thật vất vả tỉnh lại, cư nhiên không xem hắn, mà là nhìn chằm chằm con rể xem, cái này kêu chuyện gì? Thê tử trong mắt kia kinh diễm ánh mắt, làm hắn xem đến trong lòng ứa ra toan thủy.

Nghe vậy, Phượng Phi Yên lại đem ánh mắt chuyển hướng một bên huynh đệ hai.

Hai người đồng thời kêu: "Mẫu thân."

“Ngươi là Tinh Vũ, vậy ngươi là……” Thông qua huyết mạch Phượng Phi Yên liếc mắt một cái liền phân biệt ra ai là ai.

Chỉ nàng đang nói trên đường quan Huyền Ý thời điểm, mắc kẹt, bởi vì nàng không biết Thượng Quan Huyền Ý tên.

“Hắn là chúng ta đại nhi tử, Thượng Quan Huyền Ý.” Thượng Quan Minh Thanh lập tức vì nàng giải thích nghi hoặc.

“Huyền Ý.” Nhắc mãi một tiếng, nàng lại đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

Thấy nàng lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Minh Thanh sắc mặt đen hắc, hắn đều đã giới thiệu vị kia là con rể, thê tử như thế nào còn luôn nhìn chằm chằm đối phương xem.

Phượng Phi Yên nhìn đến Tiêu Lăng Hàn hiện giờ tu vi chỉ có Tiên Đế cảnh đỉnh, lại nghĩ đến lúc trước kia hủy thiên diệt địa đại chiến, nháy mắt nàng liền minh bạch trước mắt người sợ là Thần Tôn chuyển thế trùng tu.

Đại nhi tử đạo lữ!

Cái này hảo a!

Nhà mình đại nhi tử cũng thật có tiền đồ, liền như vậy cao cao tại thượng, không dính khói lửa phàm tục Thần Tôn đều có thể quải tới tay. Nghĩ nghĩ, Phượng Phi Yên khóe miệng lộ ra một mạt mỉm cười.

Mà nàng này tươi cười dừng ở một bên Thượng Quan Minh Thanh trong mắt, tổng cảm thấy thực chói mắt. Trước kia cũng xuất hiện quá không ít người lớn lên xinh đẹp, hắn cũng không gặp chính mình thê tử giống hôm nay như vậy như thế thất thố.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 707

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 707 hai người thế giới

Bỗng nhiên Thượng Quan Minh Thanh nhớ tới thê tử vừa mới tỉnh lại khi, trong miệng nỉ non tên. Lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, chẳng lẽ chính mình cái này con rể chính là kia cái gì Thần Tôn chuyển thế?

Lại hồi tưởng khởi lúc trước thê tử chính là bởi vì muốn đi một thấy vị kia Thần Tôn dung nhan, mới có thể bị đánh rớt đến hạ giới. Lần này Thượng Quan Minh Thanh lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn ánh mắt liền trở nên cảnh giác lên.

Nghĩ về sau tất nhiên muốn cho thê tử cùng con rể ít gặp mặt.

Thượng Quan Huyền Ý ho nhẹ một tiếng, hấp dẫn Phượng Phi Yên lực chú ý, hắn duỗi tay kéo qua một bên Tiêu Lăng Hàn, giới thiệu nói: "Mẫu thân, vị này chính là Tiêu Lăng Hàn, ta đạo lữ." Cho nên, ngài có thể hay không đừng nhìn chằm chằm người khác đạo lữ xem.

Đương nhiên mặt sau câu nói kia hắn chưa nói ra tới, rốt cuộc hiện tại hắn cùng Phượng Phi Yên còn không thân.

Phượng Phi Yên hoàn toàn không ý thức được chính mình cách làm, đã làm hai cái nam nhân ghen tị.

Nàng mỉm cười nói: "Lăng Hàn, cảm ơn ngươi chiếu cố Huyền Ý, có ngươi ở Huyền Ý bên người, ta thực yên tâm."

Nàng liếc mắt một cái liền nhìn ra Thượng Quan Huyền Ý hiện tại đã thức tỉnh rồi hai loại phượng hoàng huyết mạch, tin tưởng đều là bởi vì có Tiêu Lăng Hàn ở, hắn mới có thể bình an vượt qua.

Chính mình đại nhi tử vận khí cũng thật tốt quá, vốn là tử kiếp, không nghĩ tới gặp được Thần Tôn chuyển thế, tử kiếp cũng có thể cấp hóa giải.

"Nhạc mẫu không cần khách khí, Huyền Ý là ta đạo lữ, chiếu cố hắn là ta thuộc bổn phận việc." Tiêu Lăng Hàn trả lời.

Thấy thê tử trước sau đối chính mình làm như không thấy, Thượng Quan Minh Thanh lập tức bắt đầu đuổi người, "Các ngươi mẫu thân vừa mới tỉnh lại, làm nàng trước nghỉ ngơi một chút, các ngươi đều đi về trước."

"Khụ khụ…… Cái kia muốn hay không trước làm ca phu giúp mẫu thân kiểm tra một chút thân thể?" Thượng Quan Tinh Vũ lại là mở miệng hỏi.

"Tinh Vũ nói rất đúng, Lăng Hàn, ngươi tới giúp Phi Yên nhìn xem." Tuy rằng thực không tình nguyện, nhưng Thượng Quan Minh Thanh vẫn là đứng dậy

tránh ra vị trí.

Thực mau Tiêu Lăng Hàn liền giúp Phượng Phi Yên kiểm tra xong rồi thân thể.

“Thế nào?” Thượng Quan Minh Thanh khẩn trương hỏi.

“Nhạc mẫu đã hảo, thân thể thực khỏe mạnh.” Tiêu Lăng Hàn đáp.

“Thật sự hảo?” Thượng Quan Huyền Ý nghi hoặc nói.

Bọn họ mẫu thân vì sao sẽ chính mình tỉnh lại, mà Lăng Hàn mẫu phụ lại yêu cầu đan dược mới có thể tỉnh lại?

Đây là vì sao?

Bọn họ không phải đồng dạng trúng chú phù sao?

Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: “Nhạc mẫu có thể nhanh như vậy tỉnh lại, một phương diện là bởi vì nàng là thần thú; về phương diện khác là bởi vì nhạc phụ mỗi tháng đều sẽ hướng nàng trong thân thể đưa vào sinh cơ duyên cớ.”

Nghe vậy, mấy người sôi nổi đem tầm mắt chuyển hướng Thượng Quan Minh Thanh.

“Khó trách nhiều năm như vậy, phụ thân tu vi vẫn luôn không thấy trướng.” Thượng Quan Tinh Vũ bừng tỉnh nói.

Nhiều năm như vậy, mỗi tháng đều ở kiên trì. Có thể thấy được Thượng Quan Minh Thanh đối Phượng Phi Yên là thật sự ái đến trong xương cốt. Phải biết rằng liền tính bọn họ đều là thần thú, thọ mệnh cũng không phải vô hạn tồn tại, rốt cuộc bọn họ hiện tại chỉ có Tiên Đế cảnh tu vi.

Ba người nghĩ đến điểm này, không màng Phượng Phi Yên giữ lại, bay nhanh mà rời đi phòng, đem không gian để lại cho bọn họ phu thê hai người.

“Phi Yên, ta……”

Không đợi Thượng Quan Minh Thanh nói tiếp, Phượng Phi Yên ra tiếng đánh gãy: “Ngươi ta đều là phượng hoàng, thọ mệnh đều rất dài, liền tính ngươi không thua đưa sinh cơ cho ta, ta cũng sẽ không có sự.”

“Nhưng ta gặp ngươi hơi thở một ngày so với một ngày nhược, ta lo lắng ngươi. Ta sợ, sợ ngươi ném xuống ta một người.” Nói, Thượng Quan Minh Thanh bắt lấy Phượng Phi Yên tay, đem tay nàng đặt ở chính mình trên mặt, cảm thụ được nàng tồn tại.

Phượng Phi Yên muốn rút về chính mình là tay, trừu vài lần cũng chưa rút về, cuối cùng chỉ có thể từ Thượng Quan Minh Thanh. “Nói ta rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

Thượng Quan Minh Thanh lập tức bắt đầu cấp Phượng Phi Yên giảng thuật khởi nàng hôn mê sau một ít việc.

Bên kia.

Vốn dĩ thích một người độc lai độc vãng Thượng Quan Tinh Vũ, ở Thượng Quan Huyền Ý trở lại nơi này sau, dứt khoát dọn tới rồi bọn họ cách vách trụ hạ.

Ba người trở lại nơi ở sau, liền ở trong tiểu viện bàn đá bên ngồi xuống.

Mới vừa ngồi xuống, Thượng Quan Tinh Vũ liền nhịn không được nhắc mãi: "Ta nhớ rõ mẫu thân trước kia không phải như thế, hôm nay mẫu thân quá không bình thường."

Thấy hai người không nói chuyện, hắn lại nói: "Ta thấy nàng nhìn chằm chằm vào ca phu xem, mẫu thân không phải là bởi vì ca phu ngươi lớn lên quá đẹp, liền đối với ngươi vừa thấy……" Chung tình đi?

Không đợi hắn tiếp tục nói hươu nói vượn đi xuống, Thượng Quan Huyền Ý một cái tát hô ở hắn trên đầu, "Tiểu tử thúi, ngươi nói bừa cái gì đâu?"

Thượng Quan Tinh Vũ sờ sờ bị gõ đầu, xấu hổ mà cười cười, "Ta liền tùy tiện nói nói, tùy tiện nói nói."

Mẫu thân hôm nay như vậy thẳng lăng lăng mà nhìn chằm chằm ca phu xem, muốn nói không điểm khác gì, mặc cho ai thấy đều không tin.

Thượng Quan Huyền Ý hoành hắn liếc mắt một cái, "Đồ vật có thể ăn bậy, lời nói không thể nói bậy. Phải biết rằng, họa là từ ở miệng mà ra."

"Ta đã biết, đã biết." Thượng Quan Tinh Vũ vội không ngừng mà đáp.

Thượng Quan Huyền Ý ngược lại nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Lăng Hàn, mẫu thân nàng có phải hay không nhận thức ngươi?"

"Ta cảm thấy nàng hẳn là nhận thức từ trước ta."

Tiêu Lăng Hàn nhớ rõ Phượng Phi Yên nhìn đến hắn ánh mắt đầu tiên khi, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, khiếp sợ cùng với không thể tưởng tượng.

"Từ trước ngươi?" Thượng Quan Tinh Vũ nghi hoặc nói.

Hỏi xong sau, thấy hai người đều không trả lời, Thượng Quan Tinh Vũ trong lòng ruột gan cồn cào khó chịu.

Bỗng nhiên hắn nhớ tới phụ thân phía trước nói qua mẫu thân là như thế nào rơi vào hạ giới sự, nhớ tới bị mẫu thân tâm tâm niệm niệm Thần Tôn, hắn kinh ngạc mà trương đại mắt, nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, "Ngươi, ngươi……"

"Chuyện gì?" Tiêu Lăng Hàn đầy mặt mờ mịt.

Cái này đệ đệ từ cùng bọn họ quen thuộc sau, như là mở ra nói chuyện phiếm hình thức, vẫn là vừa nói liền dừng không được tới cái loại này, hoàn toàn không có mới gặp khi cao lãnh.

Hiện giờ hắn cư nhiên chạy tới trụ bọn họ cách vách, một cái lại lượng lại đại bóng đèn.

Khó trách nhạc phụ nhạc mẫu trụ cung điện có như vậy nhiều phòng trống, mà cung điện trung lại chỉ ở bọn họ hai người, phỏng chừng hai huynh muội đều là bị nhạc phụ đuổi đi. Có như vậy hai cái bóng đèn ở, liền tính là chính mình nhi nữ, phỏng chừng nhạc phụ đại nhân nhìn cũng nháo tâm.

"Ca phu, ngươi không phải là……" Nói, Thượng Quan Tinh Vũ chỉ chỉ bầu trời, câu nói kế tiếp, hắn chưa nói ra tới.

"Không biết!" Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ném ra ba chữ.

Tuy rằng có phán đoán, nhưng hắn còn không có khôi phục ký ức, rất nhiều chuyện đều còn không rõ ràng lắm.

Theo sau, hắn ánh mắt nặng nề mà nhìn Thượng Quan Tinh Vũ liếc mắt một cái.

Không biết tấu cậu em vợ một đốn, hắn có thể hay không dọn đi?

Thấy nhà mình đệ đệ đột nhiên đánh cái giật mình, Thượng Quan Huyền Ý kỳ quái nói: "Tinh Vũ, ngươi thực lãnh?"

Lấy bọn họ hiện giờ tu vi nơi nào sẽ cảm giác được lãnh!

Thượng Quan Tinh Vũ vội vàng lắc đầu, "Không lạnh! Ta đột nhiên nhớ tới, ta còn có việc. Ta liền đi về trước, đại ca, ca phu tái kiến."

Nói xong, lập tức hướng bên cạnh nơi ở chạy đi.

Chờ tới rồi chính mình cư trú sân, Thượng Quan Tinh Vũ mới xem như nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi ca phu xem chính mình ánh mắt rất giống là thấy được một con con mồi, cảm giác hắn tùy thời đều sẽ tiến lên đây tấu chính mình một đốn.

Kế tiếp nhật tử lại quy về bình tĩnh, Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn tưởng tấu Thượng Quan Tinh Vũ một đốn, làm hắn tự giác mà dọn đi. Lại cảm thấy không tốt lắm, dù sao cũng là cậu em vợ.

Bởi vậy, vẫn luôn không xuống tay.

Ba người không có việc gì liền sẽ đi Thượng Quan Minh Thanh hai vợ chồng cư trú cung điện vấn an hai người.

Bởi vì Phượng Phi Yên ngủ say, Thượng Quan Minh Thanh chuyển vận không ít sinh cơ cho nàng, cho nên vợ chồng hai người đều yêu cầu đem thân thể điều trị hảo sau, mới có thể bế quan tu luyện.

Tiêu Lăng Hàn ngẫu nhiên gian phát hiện chỉ cần Phượng Phi Yên nhìn chằm chằm hắn xem, nhạc phụ đại nhân liền phải ghen.

Cái này ngoài ý muốn phát hiện, làm hắn quyết định mang theo Thượng Quan Huyền Ý dọn đến vợ chồng hai người sở trụ cung điện cư trú.

Vì thế ngày nọ sáng sớm.

Mới từ phòng ra tới Thượng Quan Minh Thanh, liền đụng tới đồng dạng từ một cái khác phòng ra tới Thượng Quan Huyền Ý.

"Huyền Ý, ngươi như thế nào từ cái kia trong phòng ra tới?"

"Nga, tối hôm qua chúng ta dọn lại đây, gặp ngươi cùng mẫu thân đều đã nghỉ ngơi, liền không quấy rầy các ngươi. Lăng Hàn nói chúng ta khả năng không lâu liền sẽ rời đi, sấn hiện tại có thời gian, nhiều bồi cùng các ngươi." Thượng Quan Huyền Ý ăn ngay nói thật.

"Lăng Hàn nói?"

"Đúng vậy!"

Lúc này, Thượng Quan Huyền Ý mới ra tới cách vách phòng môn cũng bị người từ bên trong mở ra.

Thượng Quan Tinh Vũ vừa đi ra tới liền nhìn đến đứng ở cửa hai người, lập tức hướng hai người chào hỏi: "Phụ thân, đại ca."

"Tinh Vũ, ngươi sẽ không cũng là tối hôm qua dọn lại đây trụ đi?" Thượng Quan Minh Thanh ánh mắt nặng nề mà nhìn về phía chính mình con thứ hai.

Thượng Quan Tinh Vũ gật gật đầu: "Đúng vậy, ta liền ở tại đại ca cách vách, đại ca đều dọn lại đây, ta tự nhiên cũng muốn dọn lại đây."

Hít sâu một hơi, Thượng Quan Minh Thanh hỏi: "Ngươi chừng nào thì dọn đi đại ca ngươi cách vách trụ hạ?"

Thượng Quan Tinh Vũ: "Liền ở đại ca sau khi trở về ngày thứ ba."

Duỗi tay xoa xoa giữa mày, Thượng Quan Minh Thanh sâu sắc cảm giác đau đầu. Hắn thật vất vả ở thê tử hôn mê trong lúc, đem nhi tử đuổi ra cung điện, làm chính hắn tìm chỗ ở; nữ nhi cũng bị hắn đưa đến một khác khối đại lục.

Thê tử vừa mới tỉnh lại, nhất chiêu trở lại trước giải phóng.

Hắn cùng thê tử hai người thế giới cứ như vậy không có.

Đầu óc vừa chuyển, Thượng Quan Minh Thanh liền muốn đi tìm đầu sỏ gây tội. Nhưng cẩn thận tưởng tượng, lấy Tiêu Lăng Hàn đầu óc hẳn là sẽ không vô duyên vô cớ nghĩ muốn chuyển đến cùng bọn họ cùng nhau trụ mới đúng.

Hai người thế giới!

Nhìn đến một bên vẻ mặt mạc danh con thứ hai, hắn lập tức liền minh bạch Tiêu Lăng Hàn vì sao phải dọn lại đây cùng bọn họ cùng nhau ở.

Nguyên lai chân chính đầu sỏ gây tội là con thứ hai.

Hai huynh đệ thấy nhà mình phụ thân trong chốc lát chau mày, trong chốc lát lại buông ra, hai người đứng yên ở một bên, cũng chưa nói chuyện.

"Tinh Vũ."

Đột nhiên bị điểm danh, Thượng Quan Tinh Vũ phản xạ có điều kiện hỏi: "Phụ thân có chuyện gì?"

"Quá hai ngày ngươi Thiệu thúc thúc tiểu nữ nhi sẽ tới chúng ta nơi này tới. Chờ nàng tới, ngươi đi tiếp nàng. Chúng ta hai nhà là thế giao, xem có thể tới hay không cái thân càng thêm thân." Thượng Quan Minh Thanh ý vị thanh trường mà nói.

Thượng Quan Tinh Vũ: "……"

Phụ thân đây là muốn hắn liên hôn?

Bọn họ hai nhà đều là lánh đời gia tộc, thực lực tất nhiên là không cần phải nói, liền tính là vì đối phó Thiên Đạo Tông, giống như cũng không có liên hôn tất yếu đi?

"Phụ thân, trong tộc còn có không ít thanh niên tài tuấn, ngài xem có thể hay không……"

Không đợi Thượng Quan Tinh Vũ nói xong, Thượng Quan Minh Thanh liền nói: "Không thể, ngươi Thiệu thúc thúc là Thiệu gia đương gia gia chủ, thân phận của ngươi vừa vặn tốt."

"Như vậy a! Phụ thân, mẫu thân mới vừa tỉnh lại, trong lòng ta buông xuống một cục đá lớn, đột nhiên có điều ngộ đạo. Ta liền đi trước bế quan, tiếp người sự, ngài tìm những người khác đi!"

Nói xong, không để ý tới ở đây hai người, nhanh như chớp liền chạy ra này tòa cung điện.

Thấy con thứ hai bị chính mình lừa dối đi rồi, Thượng Quan Minh Thanh lại đối ngốc lăng tại chỗ đại nhi tử nói: "Huyền Ý, ngươi đi đem Lăng Hàn kêu ra tới, ta có lời phải đối hắn nói."

"Nga, hảo." Đi rồi hai bước, Thượng Quan Huyền Ý lại quay đầu, "Phụ thân, ngài sẽ không thật sự muốn Tinh Vũ cùng Thiệu thúc thúc nữ nhi tới cái thân càng thêm thân đi?"

"Nói bừa cái gì đâu? Ngươi Thiệu thúc thúc nữ nhi đã có chính mình đạo lữ."

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Rõ ràng vừa rồi nói lời này người là ngài chính mình.

Phòng nội.

Nghe nói nhạc phụ tìm chính mình, Tiêu Lăng Hàn không cần đoán đều biết hắn tìm chính mình làm cái gì.

Đi ra ngoài không đến một phút, Tiêu Lăng Hàn liền đi mà quay lại.

Thấy vậy, Thượng Quan Huyền Ý hiếu kỳ nói: "Lăng Hàn, phụ thân tìm ngươi làm cái gì?"

“Nhạc phụ nói, chúng ta ở nơi này quấy rầy đến bọn họ phu thê hai người thế giới, muốn chúng ta dọn về nguyên lai chỗ ở.”

Nghĩ đến phụ thân vừa rồi cố ý đem nhị đệ sợ tới mức đi bế quan, Thượng Quan Huyền Ý nháy mắt liền bình thường trở lại.

Bất quá hắn vẫn là rất kỳ quái, vì cái gì Thượng Quan Minh Thanh vừa rồi không nói với hắn, ngược lại tìm Tiêu Lăng Hàn nói việc này.

Nhìn thấy tức phụ nhi muốn nói lại thôi bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói: “Có vấn đề?”

Không nghĩ ra, Thượng Quan Huyền Ý dứt khoát hỏi ra tới: “Chính là…… Phụ thân vì sao không cùng ta nói việc này? Ngược lại chuyên môn tìm ngươi nói?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 708

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 708 Thần Táng bí cảnh

Tiêu Lăng Hàn không chút nào giấu giếm mà nói ra: “Còn có thể vì cái gì, tự nhiên là nhạc phụ đem ta tiểu tâm tư đều cấp nhìn thấu.”

“A!?” Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ngốc.

“A cái gì a, đi rồi. Lại không đi, trong chốc lát nhạc mẫu tỉnh lại chúng ta liền thật sự muốn để lại.” Nói, Tiêu Lăng Hàn lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý liền hướng ngoài cửa đi đến.

Kế tiếp nhật tử lại quy về bình tĩnh.

Một năm sau.

Đột nhiên, một đạo màu trắng tia chớp chiếu sáng lên này phương ám trầm không gian.

Ngay sau đó, “Ầm ầm ầm” tiếng sấm vang ở bên tai.

Lôi điện dừng ở cổ xưa đen nhánh đan lô thượng, đan lô chỉ là rất nhỏ mà lắc lư một chút. Những cái đó tia chớp ở đan lô mặt ngoài du tẩu, một lát liền bị đan lô hấp thu không còn một mảnh.

Mặc dù như vậy, như cũ đem một bên Bạc Hề Đoan Vân, Thân Đồ Khinh Dao cùng Thượng Quan Huyền Ý ba người xem đến khẩn trương không thôi, rất sợ đan lô sẽ chia năm xẻ bảy.

Mà cùng ba người tương phản chính là Tiêu Lăng Hàn sắc mặt bình tĩnh, hắn đứng ở đan lô trước, tùy ý những cái đó lôi điện bổ vào đan lô thượng. Đối đan lô lực phòng ngự hắn rất có tin tưởng, chỉ vì Càn Khôn Cửu Lô cấp bậc ít nhất là một bậc Thần Khí.

“Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……” Lại là liên tiếp lôi điện rơi xuống.

Đương lục đạo lôi điện mới vừa kết thúc, không đợi những người khác phản ứng, Thân Đồ Khinh Dao đã đi vào đan lô trước, duỗi tay liền đem đan lô mở ra, lấy ra bên trong đan dược.

Mà Bạc Hề Đoan Vân lại là đem ánh mắt đặt ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt đan lô thượng, “Lăng Hàn, ngươi cái này đan lô là cỡ nào cấp?”

Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc nói: “Ông ngoại không thấy ra tới?”

Bạc Hề Đoan Vân lắc đầu.

Tiêu Lăng Hàn: “Hẳn là kiện Thần Khí.”

Khi nói chuyện, hắn đã đem đan lô rửa sạch sạch sẽ, thuận tay liền đem nó thu vào không gian giới tử trung.

Thân Đồ Khinh Dao lấy ra một viên cực phẩm đan dược, còn lại đan dược đều bị nàng cất vào một cái bình sứ, rồi sau đó lại liền đem bình sứ đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Bình sứ trang đan dược, đúng là dùng Vân Sinh tiên thảo luyện chế vân linh đan.

Sau nửa canh giờ.

Nằm ở trên giường Bạc Hề Thiên Lạc ngón tay rốt cuộc động một chút, theo sau hắn nhắm chặt hai mắt chậm rãi mở, trong mắt một mảnh mê mang.

"Thiên Lạc." Thân Đồ Khinh Dao nhẹ giọng kêu.

Nghe thấy có người kêu chính mình, Bạc Hề Thiên Lạc chậm rãi quay đầu.

"Mẫu thân."

"Ân, hài tử ngươi rốt cuộc tỉnh." Nói, Thân Đồ Khinh Dao liền phác gục Bạc Hề Thiên Lạc trên người, ôm chặt lấy hắn. Dư hề đọc gia

Nhìn thấy thê tử động tác, Bạc Hề Đoan Vân vội vàng nói: "Khinh Dao, Thiên Lạc mới vừa tỉnh lại, ngươi đừng đem hắn áp hỏng rồi."

"Nga, đúng đúng đúng, ngươi không nói ta đều quên mất." Thân Đồ Khinh Dao vội vàng buông ra Bạc Hề Thiên Lạc, thuận tiện còn nhẹ nhàng lau chùi một chút khóe mắt.

Ở đây liền nàng một nữ nhân, hỉ cực mà khóc thực bình thường, những người khác toàn làm như không thấy được.

Chờ Thân Đồ Khinh Dao buông ra Bạc Hề Thiên Lạc sau, hắn hướng lên trên di một chút, dựa nghiêng trên trên giường, tinh thần thoạt nhìn cũng không tệ lắm.

Ngẩng đầu liền nhìn về phía đứng ở mép giường mấy người, đầu tiên nhìn đến chính là Bạc Hề Đoan Vân, "Phụ thân."

Bạc Hề Đoan Vân gật gật đầu.

Sau đó Bạc Hề Thiên Lạc tầm mắt lại dời về phía đứng ở Bạc Hề Đoan Vân bên cạnh Tiêu Lăng Hàn trên người.

Ở nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn thời điểm, Bạc Hề Thiên Lạc rất là kích động, huyết mạch cảm ứng nói cho hắn, người này chính là hắn hài tử.

"Lăng Hàn."

"Mẫu phụ." Tiêu Lăng Hàn vốn dĩ cho rằng chính mình kêu không được, kết quả nghe được đối phương gọi chính mình, một tiếng mẫu phụ buột miệng thốt ra.

“Hảo hài tử, ngươi đã lớn như vậy rồi.”

Bạc Hề Thiên Lạc hốc mắt nháy mắt liền đỏ, hắn ký ức còn dừng lại ở Tiêu Lăng Hàn ba tuổi thời điểm, khi đó Tiêu Lăng Hàn hồn phách không được đầy đủ, hơn nữa vẫn là cái hài tử, cả người đều là ngây thơ mờ mịt.

Hắn không nghĩ tới chính mình ngủ một giấc, lúc trước chỉ có ba tuổi nhi tử, hiện giờ đều đã trưởng thành.

Nhìn thấy Bạc Hề Thiên Lạc hốc mắt đỏ lên, như là muốn khóc bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không an ủi người, hắn kéo qua một bên Thượng Quan Huyền Ý, giới thiệu nói: “Mẫu phụ, đây là ta đạo lữ, tên là Thượng Quan Huyền Ý.”

Vốn đang trầm xâm ở thương cảm trung Bạc Hề Thiên Lạc, lập tức bị Tiêu Lăng Hàn nói, hấp dẫn lực chú ý.

Quay đầu nhìn về phía bên cạnh hắn đứng người.

Chỉ thấy ăn mặc một thân hồng y thanh niên, mặt như quan ngọc. Cùng chính mình nhi tử đứng chung một chỗ, thấy thế nào, như thế nào xứng đôi.

Bị Bạc Hề Thiên Lạc nhìn chằm chằm, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng thấp thỏm, căng da đầu kêu: “Mẫu phụ.”

Bạc Hề Thiên Lạc gật gật đầu, trên mặt thương cảm đã không hề, thay thế chính là một nụ cười, “Hảo, hảo! Không nghĩ tới ta một giấc ngủ dậy, không chỉ có nhi tử tìm tới, thuận tiện còn nhiều ra một cái nhi tử.”

Đột nhiên Tiêu Lăng Hàn sắc mặt đổi đổi, hắn lập tức vươn tay bấm đốt ngón tay một chút, theo sau biến nhìn về phía đang muốn lại mở miệng Bạc Hề Thiên Lạc, “Mẫu phụ, ta cùng Huyền Ý khả năng muốn trước rời đi một đoạn thời gian.”

“Đã xảy ra chuyện gì?” Bạc Hề Thiên Lạc lo lắng nói.

“Có cái bí cảnh sắp mở ra, nơi đó mặt có ta cơ duyên, ta cần thiết đi một chuyến.” Tiêu Lăng Hàn giải thích nói.

“Hảo, chuyện của ngươi quan trọng, không cần lo lắng cho ta, hiện giờ ta đã mất trở ngại, các ngươi chú ý an toàn.” Bạc Hề Thiên Lạc dặn dò nói.

“Hảo, mẫu phụ bảo trọng, ông ngoại, bà ngoại, các ngươi cũng bảo trọng.”

“Có cần hay không ta đưa các ngươi?” Bạc Hề Đoan Vân hỏi.

Suy tư một lát, Tiêu Lăng Hàn hỏi: “Thần Táng bí cảnh, lấy ông ngoại tốc độ bao lâu có thể tới?”

“Các ngươi cư nhiên muốn đi Thần Táng bí cảnh.” Thân Đồ Khinh Dao kinh ngạc nói.

Nghe bà ngoại trong lời nói ý tứ, cái này Thần Táng bí cảnh tựa hồ không phải thiện địa.

Bạc Hề Đoan Vân không dấu vết mà liếc chính mình thê tử liếc mắt một cái, tiện đà nói: “Nếu các ngươi muốn đi, ta đây đưa các ngươi đoạn đường.”

“Hảo, vậy làm phiền ông ngoại.”

Ra khỏi phòng, Tiêu Lăng Hàn lập tức gửi tin tức cấp Mạc Vô Nhai bốn người, rồi sau đó nhìn về phía Bạc Hề Đoan Vân: “Ông ngoại, Thần Táng bí cảnh có phải hay không có cái gì vấn đề?”

Trước bố trí một cái kết giới, Bạc Hề Đoan Vân mới nói: “Thượng một đám tiến vào Thần Táng bí cảnh người, đến nay mới thôi, còn không có một người ra tới.”

“Kia bọn họ đều còn sống sao?” Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

“Trước mắt bọn họ trung một ít người hồn đèn chưa diệt.”

Nếu hồn đèn không diệt, đó chính là còn sống. Chỉ là không biết xảy ra chuyện gì, đến bây giờ đều còn không có có thể ra tới.

Cũng không biết nơi đó có thứ gì ở triệu hoán chính mình, Tiêu Lăng Hàn đại khái có thể cảm giác được chỉ cần hắn đi Thần Táng bí cảnh, rất nhiều chuyện đều sẽ tra ra manh mối.

“Các ngươi muốn đi, ta cũng không ngăn cản, bất quá vạn sự phải cẩn thận.” Bạc Hề Đoan Vân không quên dặn dò hai người.

“Chúng ta biết!”

Rồi sau đó Bạc Hề Đoan Vân lại lấy ra hai khối công kích ngọc bài đưa cho hai người, cũng trịnh trọng chuyện lạ mà dặn dò nói: “Cái này các ngươi mang lên, nhớ kỹ không đến vạn bất đắc dĩ, ngàn vạn không thể sử dụng.”

Sở dĩ như vậy thận trọng, là bởi vì hắn tu vi đã vượt qua này phương thiên địa, nếu là dùng hắn chế tác công kích ngọc bài phát ra công kích, nhất định sẽ làm một phương không gian sụp đổ.

Rồi sau đó Tiêu Lăng Hàn lại cùng Thượng Quan Huyền Ý hướng đi cha mẹ hắn cáo biệt.

Mười lăm phút sau.

Đương Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đuổi tới đi ngoại giới địa phương khi, Mạc Vô Nhai bốn người sớm đã chờ ở nơi đó, Bạc Hề Đoan Vân cũng đồng dạng ở nơi đó.

Nhìn thấy có nhiều người như vậy, Bạc Hề Đoan Vân nghi hoặc nói: “Lăng Hàn, ngươi có hai khối tiến vào Thần Táng bí cảnh lệnh bài?”

"Trước mắt trong tay ta chỉ có một khối." Nói, Tiêu Lăng Hàn trong tay nhiều ra một khối lệnh bài.

Này khối lệnh bài vẫn là bọn họ lúc trước ở Triệu Nguyệt Xu trên người thu quát một cái trong hộp ngọc được đến. Lúc ấy hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng chưa có thể mở ra cái kia thực trọng hộp ngọc, cũng là hắn tu vi đạt tới Tiên Đế cảnh mới có thể mở ra.

"Thôi, chờ tới nơi đó sau, đi đoạt lấy một khối chính là." Bạc Hề Đoan Vân không lắm để ý nói.

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn mấy người khóe miệng đều trừu trừu.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn là tính toán đem Mạc Vô Nhai bốn người thu vào Long Ngọc không gian mang đi vào, hiện tại xem ra, phỏng chừng đều không cần hắn ra tay, lệnh bài liền sẽ đưa đến trong tay hắn.

Có chỗ dựa chính là hảo!

Theo sau bảy người bước vào Truyền Tống Trận, bạch quang lập tức sáng lên, thực mau bảy người liền biến mất ở tại chỗ.

Thất Phong Sơn nhất bên ngoài một con Chân Tiên cảnh yêu thú huyệt động, Tiêu Lăng Hàn bảy người trống rỗng xuất hiện.

"Ngao ô…… Ngao ô……" Cảm nhận được mấy người trên người cường đại hơi thở, đốm bỉ hắc hổ sợ tới mức trốn đến góc nhỏ giọng nức nở.

Mấy người chỉ là nhàn nhạt liếc nó liếc mắt một cái, liền ra cái này sơn động.

Mười ngày sau.

Một mảnh vô biên vô hạn sa mạc, ánh vào Tiêu Lăng Hàn đoàn người trong mắt.

Mấy người tiếp tục hướng phía trước phi.

Một canh giờ sau, bảy người tới này phiến sa mạc trung ương khu vực. Nơi này có một mảnh ốc đảo, còn có một cái hồ nước nhỏ. Ốc đảo nơi đó đã có 60 nhiều danh tu giả, bọn họ từng người vì doanh.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn mấy người đã đến, sôi nổi nghiêng đầu nhìn về phía bọn họ. Đương nhìn đến mấy người bọn họ trung, có người tu vi chỉ có Tiên Quân cảnh thời điểm, đại đa số người đều lộ ra vui sướng khi người gặp họa ánh mắt.

Bọn họ có bảy người, theo lý thuyết hẳn là sẽ có hai khối lệnh bài. Những người đó trung, tự nhiên là có người ở đánh bọn họ lệnh bài chủ ý.

Nhưng mà những người đó không biết chính là, Tiêu Lăng Hàn mấy người cũng ở đánh bọn họ lệnh bài chủ ý.

Bất quá đại gia tạm thời đều không có động thủ, ly bí cảnh mở ra còn có ba ngày. Tin tưởng thực mau sẽ có người kìm nén không được ra tay, bọn họ chỉ cần chậm đợi thời cơ là được.

Trước hai ngày mọi người đều tường an không có việc gì mà vượt qua.

Thẳng đến ngày thứ ba buổi tối, chính khoanh chân đả tọa Tiêu Lăng Hàn lỗ tai giật giật, theo sát một cổ mùi máu tươi truyền vào hắn mũi gian.

Lúc này, bọn họ sáu người đều ở trận pháp trung, chỉ có Bạc Hề Đoan Vân không thấy thân ảnh.

Không bao lâu, trận pháp lắc lư một chút, Bạc Hề Đoan Vân thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện ở trận pháp trung.

Không đợi Tiêu Lăng Hàn hỏi cái gì, Bạc Hề Đoan Vân liền ném cho hắn một khối lệnh bài.

Duỗi tay tiếp nhận lệnh bài, Tiêu Lăng Hàn lập tức nói lời cảm tạ: "Đa tạ ông ngoại."

"Việc nhỏ."

Cùng ngày không xuất hiện bụng cá trắng khi, Tiêu Lăng Hàn bọn họ nơi mặt đất bắt đầu run rẩy.

Mấy người lẫn nhau liếc nhau.

Bạc Hề Đoan Vân nói: "Bí cảnh muốn mở ra."

"Kia làm phiền ông ngoại ngài dẫn bọn hắn đi ra bên ngoài đợi chút, ta cùng Huyền Ý triệt trận."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý lập tức bắt đầu triệt rớt trận pháp.

Thu thập hảo sau, đoàn người đi vào ốc đảo bên cạnh.

Chỉ thấy ở ly ốc đảo 100 mét xa địa phương, có một khối cổ xưa tấm bia đá chính chậm rãi từ dưới nền đất dâng lên.

Ở đây tất cả mọi người gắt gao mà nhìn chằm chằm tấm bia đá xuất hiện địa phương.

Tiêu Lăng Hàn lấy ra tối hôm qua Bạc Hề Đoan Vân cho hắn kia khối lệnh bài giao cho Sở Mục Thần, "Trong chốc lát các ngươi chính mình chú ý an toàn."

"Hảo." Nói, Sở Mục Thần duỗi tay tiếp nhận lệnh bài.

Tấm bia đá xuất hiện, kéo mặt đất cũng đi theo run rẩy, mà này run rẩy càng ngày càng lợi hại, người nếu là đứng trên mặt đất căn bản đứng thẳng không xong, mọi người đều vận khởi tiên linh khí, huyền phù ở giữa không trung.

Sau nửa canh giờ.

Cổ xưa tấm bia đá rốt cuộc lộ ra nó gương mặt thật, cao ước 20 mét, bề rộng chừng 8 mét. Bia đá rồng bay phượng múa mà điêu khắc “Thần Táng Chi Địa” bốn cái chữ to.

Mọi người sôi nổi triều tấm bia đá bay đi, càng là đến gần càng là cảm thấy tấm bia đá cho người ta một loại bàng bạc lại dày nặng cảm giác.

Thấy những người khác đều đã sắp tiếp cận tấm bia đá, Bạc Hề Đoan Vân nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn mấy người nhắc nhở nói: “Ở tấm bia đá 10 mét nội phạm vi, hướng lệnh bài nội đưa vào tiên linh khí, các ngươi liền sẽ bị truyền tống tiến Thần Táng bí cảnh trung.”

“Ông ngoại bảo trọng, bên ngoài hết thảy liền giao cho ngài.” Tiêu Lăng Hàn hướng Bạc Hề Đoan Vân làm thi lễ.

“Ông ngoại trân trọng.” Thượng Quan Huyền Ý đồng dạng làm thi lễ.

Sở Mục Thần bốn người học theo, cũng hướng Bạc Hề Đoan Vân làm thi lễ: “Đa tạ tiền bối một đường hộ tống, tiền bối bảo trọng.”

“Các ngươi chú ý an toàn, ta chờ các ngươi chiến thắng trở về.” Nói xong, Bạc Hề Đoan Vân liền đối mấy người vẫy vẫy tay, ý bảo mấy người rời đi.

Tiêu Lăng Hàn sáu người lẫn nhau gật gật đầu, cùng nhau triều tấm bia đá bay đi. Chờ khoảng cách tấm bia đá 5 mét xa sau, liền ngừng lại.

Lúc này, đã có người bị bạch quang bao vây hít vào tấm bia đá trung.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 709

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 709 từng người kỳ ngộ

Thấy vậy, Tiêu Lăng Hàn cũng lấy ra lệnh bài, lập tức hướng lệnh bài nội rót vào tiên linh khí. Ngay sau đó, hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý cũng đồng dạng bị bạch quang bao vây biến mất tại chỗ.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn hai người bị truyền tống vào tấm bia đá, Sở Mục Thần cũng lấy ra lệnh bài, hướng bên trong đưa vào tiên linh khí. Thực mau bọn họ bốn người cũng đồng dạng bị bạch quang bao vây, tùy theo bị truyền tống tiến tấm bia đá.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn mấy người đều đã tiến vào Thần Táng bí cảnh, nhưng Bạc Hề Đoan Vân cũng không có lập tức rời đi.

Đại khái lại qua mười lăm phút, liền thấy cách đó không xa tấm bia đá bắt đầu chậm rãi trầm xuống. Chờ tấm bia đá toàn bộ hoàn toàn đi vào dưới nền đất, hắn mới thu hồi ánh mắt.

Rồi sau đó người khác liền biến mất ở tại chỗ.

Thần Táng bí cảnh nội.

Một mảnh rắc rối phức tạp không gian nội, đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang, chờ bạch quang biến mất, lộ ra Tiêu Lăng Hàn thân ảnh.

Làm đến nơi đến chốn cảm giác truyền đến, Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, quả nhiên không thấy Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh.

Thực mau hắn liền nhìn đến chính mình trước mặt có vô số trùng điệp không gian. Quay đầu liền phát hiện bốn phía đều là trùng điệp vô số không gian, mà hắn đứng địa phương, vừa lúc là này đó không gian giao hội chỗ.

Hắn đứng ở tại chỗ cũng không có lập tức hành động, mà là cảm ứng Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí. Nơi này đối hắn có lẽ không có nguy hiểm, nhưng đối Thượng Quan Huyền Ý mà nói liền cũng chưa biết.

Nhưng làm hắn nhíu mày chính là, này đó trùng điệp không gian quá nhiều, lẫn nhau giao nhau, cách trở bọn họ chi gian khế ước cảm ứng.

Liền ở hắn tính toán rời đi nơi này, đi tìm Thượng Quan Huyền Ý thời điểm, một cái non nớt thanh âm đột nhiên ở bên này không gian vang lên.

"Thần Tôn, ngài đừng đi nha! Ngài như thế nào không lưu lại lĩnh ngộ không gian pháp tắc?"

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn mọi nơi nhìn xung quanh, cũng thả ra thần thức đi tra xét. Chỉ là này phiến không gian đặc thù, hắn có thể cảm giác đến khoảng cách nghiêm trọng chịu hạn.

Cho nên, hắn cũng không có tìm được vừa rồi người nói chuyện.

"Ngươi là người phương nào?"

"Di, ngài cư nhiên không quen biết ta."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn trong trí nhớ cũng không có thanh âm này.

Cùng lúc đó, một gian trong nhà, một cái tiểu nam hài thân ảnh xuất hiện ở một viên thủy tinh cầu bên, hắn ánh mắt chính nhìn về phía thủy tinh cầu trung Tiêu Lăng Hàn.

Vừa rồi cùng Tiêu Lăng Hàn người nói chuyện đúng là hắn.

Đột nhiên hắn như là nghĩ tới cái gì, vươn bụ bẫm tay nhỏ một phách cái trán, "Nhìn ta này trí nhớ, ngài hiện tại hẳn là còn không có khôi phục ký ức, tự nhiên không có khả năng nhớ rõ ta."

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía hư không, dùng chân thật đáng tin mà khẩu khí nói: "Ta muốn biết cùng ta cùng nhau tiến vào người, hắn hiện giờ ở nơi nào?"

"Hắn hiện tại thực hảo, ngài không cần lo lắng. Rốt cuộc trên người hắn có ngài hơi thở, hắn bị truyền tống tiến một cái tràn đầy thời gian pháp tắc trong không gian. Ngài nếu là muốn thấy hắn, chỉ cần đem ngài nơi này phiến trong không gian không gian pháp tắc hết thảy lĩnh ngộ, tự nhiên là có thể nhìn thấy hắn."

Tiểu nam tử thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền ra.

"Ngươi hẳn là có thể giống cùng ta như vậy cùng hắn đối thoại, thỉnh ngươi chuyển cáo hắn, làm hắn hảo hảo lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, chờ ta đi tìm hắn."

"Hành đi, kia ngài còn có cái gì lời nói yêu cầu ta chuyển cáo sao?"

"Có phải hay không mọi người hành tung ngươi đều có thể nhìn đến?" Tiêu Lăng Hàn hỏi.

"Không phải, chỉ có xuất hiện ở trung tâm khu vực người ta mới có thể nhìn đến."

"Kia bị truyền tống tiến trung tâm khu người có bao nhiêu?"

"Liền các ngươi vài người, những người khác tưởng tiến vào cũng vào không được."

Tiểu nam hài nói, nghiệm chứng Tiêu Lăng Hàn suy đoán, xem ra nơi này thật đúng là chính là hắn kiếp trước lưu lại địa phương. Tiểu nam hài nói các ngươi vài người hẳn là bao gồm Sở Mục Thần bốn người, như thế xem ra chính mình cũng không cần lo lắng bọn họ an toàn.

“Ta đã biết.”

Dứt lời, Tiêu Lăng Hàn ngay tại chỗ khoanh chân đả tọa, bắt đầu lĩnh ngộ này phiến không gian trung không gian pháp tắc.

Bên kia.

Một mảnh tất cả đều là thác loạn thời gian không gian nội, Thượng Quan Huyền Ý trống rỗng xuất hiện tại nơi đây. Nhìn đến chung quanh không có hình bóng quen thuộc khi, trong lòng khó tránh khỏi có chút mất mát.

Trong lòng oán giận: Mỗi lần tiến cái cái gì bí cảnh luôn là sẽ đem hai người tách ra.

Thực mau Thượng Quan Huyền Ý liền phát hiện bên này không gian thời gian là thác loạn, như thế thần thức tự nhiên cũng vô pháp xuyên thấu. Hắn chỉ cần một thả ra thần thức, thần thức liền sẽ bị lạc ở thời gian pháp tắc trung.

Giương mắt đánh giá khởi này phiến không gian, Thượng Quan Huyền Ý bắt đầu suy nghĩ, hắn là đi trước tìm Tiêu Lăng Hàn, vẫn là lưu lại nơi này lĩnh ngộ thời gian pháp tắc?

Thần Táng bí cảnh trung có Tiêu Lăng Hàn cơ duyên, theo lý thuyết hắn đều bị truyền tống đến này phiến tràn đầy thời gian pháp tắc không gian trung, kia Tiêu Lăng Hàn hẳn là sẽ không tất hắn kém mới đúng.

Liền ở hắn nhíu mày trong lúc suy tư, đột nhiên có cái tiểu nam hài thanh âm vang ở hắn bên tai.

“Thần Tôn làm ngươi lưu tại tại chỗ lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, chờ hắn lĩnh ngộ xong không gian pháp tắc đã tới tìm ngươi.”

“Ngươi là ở cùng ta nói chuyện?” Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía bốn phía hỏi.

“Nơi này liền ngươi một cái người sống, ta tự nhiên là ở cùng ngươi nói chuyện.”

“Thần Tôn? Ngươi nói Thần Tôn là Tiêu Lăng Hàn?”

“Đúng vậy.”

“Hảo, ta đã biết. Cảm ơn ngươi.”

Được đến Tiêu Lăng Hàn tin tức, Thượng Quan Huyền Ý liền buông tâm bắt đầu ở chỗ này lĩnh ngộ thời gian pháp tắc.

Với hắn mà nói, lĩnh ngộ thời gian pháp tắc đã là cưỡi xe nhẹ đi đường quen, hắn chỉ có đãi tại chỗ cảm giác được thời gian mới là bình thường.

Cho nên hắn ngay tại chỗ khoanh chân đả tọa, chẳng được bao lâu, hắn liền chui vào thời gian pháp tắc hải dương trung.

Một gian phong bế thạch thất trung, Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ trống rỗng xuất hiện tại đây.

Hai người đầu tiên là đánh giá này gian thạch thất.

Thạch thất hai bên trái phải trên vách tường phân biệt khắc hoạ một con Bạch Trạch cùng một con băng kỳ lân, hai chỉ thần thú tựa hồ chính nhìn về phía bọn họ, kia ánh mắt như là ở đánh giá bọn họ.

Ân Thiên Duệ không tự chủ được mà nhìn về phía kia chỉ Bạch Trạch, đôi mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm đối phương đôi mắt. Bỗng nhiên kia chỉ Bạch Trạch như là sống lại đây, từ trên vách tường bay ra tới, trực tiếp chui vào Ân Thiên Duệ giữa mày.

Mà Ân Thiên Duệ ở Bạch Trạch hư ảnh chui vào hắn giữa mày sau, người khác trực tiếp ngã trên mặt đất hôn mê bất tỉnh.

Một bên Mạc Vô Nhai tình huống cũng không sai biệt lắm, đương hắn nhìn về phía vách tường thời điểm, trên vách tường khắc hoạ băng kỳ lân đồng dạng bay khỏi vách tường, rồi sau đó chui vào hắn giữa mày.

Hắn cũng ngã trên mặt đất hôn mê bất tỉnh.

Một tòa mộ phần thượng, đột nhiên sáng lên một đạo bạch quang, rồi sau đó lộ ra Ân Thiên Thịnh thân ảnh.

Mới vừa bị truyền tống tiến vào, Ân Thiên Thịnh lập tức cảnh giác lên, liền sợ sẽ có thứ gì đột nhiên tập kích hắn.

Hắn có biết chính mình vận khí luôn luôn không có nhà mình đệ đệ hảo.

Mỗi lần Ân Thiên Duệ tiến bí cảnh không phải bị truyền tống tiến dược viên tử, chính là bị truyền tống tiến tu luyện phúc địa động thiên, vận khí tốt không lời gì để nói.

Ở phát hiện chung quanh không có nguy hiểm sau, Ân Thiên Thịnh mới bắt đầu đánh giá chính mình nơi địa phương. Chờ hắn thấy rõ chính mình cư nhiên đang đứng ở một tòa mộ phần thượng khi, không chút nghĩ ngợi liền nhảy xuống mộ phần.

Ngay sau đó, này phương không gian trực tiếp truyền ra hét thảm một tiếng: "A……"

Chỉ thấy Ân Thiên Thịnh lúc này sở trạm mặt đất cắm đầy các loại kiếm, vừa rồi hắn chính là không cẩn thận chui đầu vô lưới thiếu chút nữa dẫm đến hai thanh trên thân kiếm.

Vừa mới nhảy xuống đi thời điểm, hắn cho rằng chính mình muốn cùng kia hai thanh kiếm tới cái thân mật tiếp xúc. Nhưng mà làm hắn không tưởng được chính là, kia hai thanh kiếm ở hắn chưa rơi xuống phía trước, sôi nổi tự động dời đi, vì hắn nhường ra một mảnh đặt chân không gian.

Đương Ân Thiên Thịnh nhìn đến nhiều như vậy kiếm khi, trong đầu lập tức xuất hiện hai chữ "Kiếm Trủng!"

Không sai được!

Cái này địa phương chính là Kiếm Trủng.

Nơi này nhiều như vậy kiếm, cho hắn một loại quen thuộc lại xa lạ cảm giác.

Chờ hắn quay đầu lại đi xem vừa rồi bị truyền tống tiến vào giờ địa phương, chỉ thấy kia tòa mộ phần thượng đang cắm một thanh kiếm. Tập trung nhìn vào, chuôi này kiếm chỉ là một cái hư ảnh.

Chỉ là còn không đợi hắn đem chuôi này kiếm thấy rõ ràng, vẫn luôn ôn dưỡng ở hắn đan điền trung Mặc Thịnh Kiếm chính mình bay ra tới.

Sau đó hắn liền nhìn đến Mặc Thịnh Kiếm trực tiếp bay về phía mộ phần thượng cắm chuôi này kiếm.

Một hư một thật hai thanh kiếm giống nhau như đúc, dần dần mà hai thanh kiếm dung hợp ở bên nhau. Còn không đợi Ân Thiên Thịnh làm ra phản ứng, một cổ hấp lực truyền đến, người khác đã bị hít vào Mặc Thịnh Kiếm trung.

Một khác gian thạch thất trung, Sở Mục Thần vừa mới đứng vững, trong đầu liền vang lên khởi đủ loại tiếng nhạc. Này đó tiếng nhạc thế tới hung mãnh, không chỉ có vào hắn nhĩ, đồng thời truyền tiến hắn linh hồn chỗ sâu trong.

Hắn cả người đều thống khổ mà che lại đầu, trong miệng không ngừng phát ra gào rống thanh.

Không biết khi nào, hắn bảy khổng bắt đầu đổ máu. Liền ở hắn sắp không chịu nổi khi, bị hắn ôn dưỡng ở đan điền trung Mặc Thần Cửu Tiêu Cầm chính mình bay ra tới.

Ngay sau đó, hắn bên tai truyền đến lượn lờ tiếng đàn. Kia tiếng đàn truyền tiến hắn trong đầu thẳng tới linh hồn chỗ sâu trong, mang theo chữa khỏi công hiệu.

Làm Ân Thiên Thịnh bởi vì thống khổ mà nhíu chặt mày, cũng chậm rãi buông ra.

Không đợi hắn hưởng thụ bao lâu, người khác đã bị hít vào Mặc Thần Cửu Tiêu Cầm trung. Rồi sau đó, thạch thất trung đủ loại tiếng nhạc, như là một đám âm phù, nhất nhất bị Mặc Thần Cửu Tiêu Cầm hút vào tiếng đàn nội.

Cùng sáu người tình huống bất đồng chính là còn lại tiến vào Thần Táng bí cảnh trung người, bọn họ toàn bộ bị truyền tống đến cùng cái địa phương.

Những người này mới vừa vừa rơi xuống đất, liền phát hiện chính mình đan điền trung tiên linh khí bị phong ấn, Tiên Đế cảnh thực lực, ở chỗ này phát huy không ra một đinh điểm tới.

Hiện giờ bọn họ tất cả đều biến thành người thường.

Còn không đợi mọi người tại đây biến cố trung phục hồi tinh thần lại, bọn họ đã bị một cái kêu Cửu Huyền người mệnh lệnh đào tiên thạch.

Trước mặt mọi người người tới đào tiên thạch địa phương, mới phát hiện phía trước tiến vào sau, không đi ra ngoài những người đó đều ở chỗ này đào tiên thạch.

Làm mọi người kinh ngạc chính là, bọn họ chỗ đã thấy tiên thạch, so cực phẩm tiên thạch trung sở hàm tiên linh khí còn muốn nồng đậm.

Chỉ là làm mọi người buồn bực chính là, này đó tiên thạch cũng không thể thu vào không gian giới tử trung. Cái này làm cho một chúng muốn tư tàng người, không thể nào xuống tay.

Cuối cùng, bọn họ đào sở hữu tiên thạch đều bị vô tình mà thu quát đi.

Đảo mắt 10 năm sau.

Nhắm chặt hai mắt Tiêu Lăng Hàn rộng mở mở mắt ra, hắn con ngươi tựa hồ có vô số không gian ở tạo thành, rồi sau đó lại nhất nhất biến mất, theo sát lại lần nữa tạo thành, cứ như vậy lặp đi lặp lại.

Hơi chợp mắt mành, qua một phút hắn mới mở mắt ra.

Lần này hắn hai tròng mắt không hề có không gian tạo thành, thay thế chính là đen nhánh con ngươi có hai cái xoáy nước ở chậm rãi chuyển động. Kia xoáy nước phảng phất muốn đem hắn chỗ đã thấy hết thảy sự vật, đều hít vào cặp kia con ngươi đi.

Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa nhắm mắt, rồi sau đó lại mở, hắn hai tròng mắt rốt cuộc hồi phục bình thường.

Đột nhiên, mười năm không xuất hiện quá tiểu nam hài thanh âm tại đây phiến không gian trung vang lên.

“Chúc mừng Thần Tôn, không gian pháp tắc đã đại thành, hiện tại ngài đem nhưng đem ngài tu vi tăng lên tới Tiên Tôn cảnh.”

Đương Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu nhìn lại khi, “Xôn xao” thanh âm vang lên.

Một tảng lớn bạch trung mang lục đồ vật ánh vào hắn mi mắt.

Giương mắt nhìn lại, những cái đó tựa hồ là cực phẩm tiên thạch.

Tập trung nhìn vào, những cái đó tiên thạch so cực phẩm tiên thạch nhan sắc muốn thuần tịnh rất nhiều.

Giơ tay hút một khối ở trong tay, Tiêu Lăng Hàn cẩn thận cảm thụ một chút, bên trong sở hàm tiên linh khí quả nhiên muốn so cực phẩm tiên thạch trung tiên linh khí còn muốn nồng đậm, thả càng thêm tinh thuần.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía hư không hỏi: “Này đó là cái gì?”

“Tiên tinh. So tiên thạch cao hơn một cấp bậc, một khối tiên tinh trung sở hàm tiên linh khí, tương đương với một trăm khối cực phẩm tiên thạch trung sở hàm tiên linh khí.”

Bày biện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt tiên tinh, đúng là những cái đó cùng bọn họ cùng nhau tiến vào tu giả sở đào.

Nếu là làm những người đó biết, chính mình cực cực khổ khổ đào tiên tinh toàn bộ tiện nghi Tiêu Lăng Hàn, phỏng chừng đến khí hộc máu.

Nhìn thoáng qua trước mặt tiên tinh, Tiêu Lăng Hàn tính ra một chút, này đó tiên tinh không sai biệt lắm vừa vặn đủ hắn đem tu vi tăng lên tới Tiên Tôn cảnh.

Trong thạch thất đứng ở thủy tinh cầu bên cạnh tiểu nam hài, thấy Tiêu Lăng Hàn chậm chạp không tu luyện, trong lòng sốt ruột, lập tức liền hỏi nói: “Thần Tôn, ngài vì sao còn không tu luyện?”

“Ta nhớ rõ ngươi phía trước nói qua, chỉ cần ta đem này phiến không gian trung không gian pháp tắc lĩnh ngộ xong, là có thể nhìn thấy cùng ta cùng nhau tiến vào người nọ.”

Thủy tinh cầu bên cạnh tiểu nam hài trên mặt, lộ ra một mạt mất tự nhiên cười. Lúc ấy hắn liền tùy tiện như vậy vừa nói, không nghĩ tới Thần Tôn cư nhiên thật sự.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 710

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 710 Tiên Tôn đỉnh

Hiện tại nhưng làm sao bây giờ?

Tiểu nam hài tròng mắt chuyển động, nảy ra ý hay.

“Thần Tôn có điều không biết, ngài nơi kia phiến trong không gian không gian pháp tắc, ở ngài lĩnh ngộ xong sau, không gian liền tự động phong bế. Hiện tại yêu cầu ngài tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh, ngài mới có thể bị truyền tống ra tới.”

“Thật sự?” Tiêu Lăng Hàn hoài nghi nói.

“Tuyệt vô hư ngôn.”

Nghe thấy non nớt giọng trẻ con nói ra đại nhân mới có thể lời nói, Tiêu Lăng Hàn cảm thấy lời này cũng không thế nào đáng tin cậy. Liền cùng đối phương phía trước lời nói giống nhau, đều mang theo lừa dối người thành phần.

Bất quá hiện tại hắn lại là phá không khai này phiến không gian phòng ngự. Tuy rằng ông ngoại cấp công kích ngọc bài có thể phá vỡ, nhưng trước mắt còn chưa tới vạn bất đắc dĩ thời điểm.

Hít sâu một hơi, Tiêu Lăng Hàn nhắm mắt lại, yên lặng vận chuyển công pháp.

Không bao lâu, trước mặt hắn những cái đó tiên tinh trung tiên linh khí phía sau tiếp trước mà chui vào thân thể hắn trung, nhất nhất bị hắn nạp vào đan điền. Sau đó bị áp súc, để có thể cất chứa càng nhiều tiên linh khí.

Rốt cuộc ở một năm sau, Tiêu Lăng Hàn cảm giác được Tiên Tôn cảnh cái chắn. Hắn một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, trực tiếp đột phá kia tầng cái chắn, tu vi thăng cấp đến Tiên Tôn cảnh lúc đầu.

Lấy hắn tính ra ở hắn đột phá Tiên Tôn cảnh sau, này phiến không gian trung tiên tinh liền sẽ bị hắn dùng xong. Cho nên hắn lo liệu không lãng phí nguyên tắc, tính toán đem sở hữu tiên tinh trung tiên linh khí hấp thu lại đi ra ngoài.

Rốt cuộc tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh sau, muốn đột phá cũng không phải là dễ dàng như vậy sự.

Nhưng mà Tiêu Lăng Hàn không biết chính là, mỗi khi này phiến không gian trung tiên tinh sắp bị hắn hấp thu xong khi, tiểu nam tử lại yên lặng mà đầu nhập càng nhiều tiên tinh.

Cứ như vậy, Tiêu Lăng Hàn tu vi từ Tiên Tôn cảnh lúc đầu, chậm rãi thăng cấp đến Tiên Tôn cảnh trung kỳ, rồi sau đó lại là Tiên Tôn cảnh hậu kỳ.

Đắm chìm ở tu luyện trung hắn, căn bản không biết thời gian trôi đi.

Chảy về hướng đông thệ thủy, diệp lạc sôi nổi, thấm thoát thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi đi.

Hiện giờ đúng là đoàn người tiến vào bí cảnh sau thứ năm mươi năm.

Đắm chìm ở thời gian pháp tắc trung Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên mở bừng mắt, mà hắn nơi bên này không gian, như cũ có vô số thời gian pháp tắc chờ hắn lĩnh ngộ.

Nhưng là hắn hiện tại tu vi vô pháp lại lĩnh ngộ càng nhiều thời giờ pháp tắc, chỉ có đem tu vi tăng lên đi lên mới có thể tiếp tục lĩnh ngộ.

Nhưng tăng lên tu vi đó là dễ dàng như vậy sự.

Hắn hiện tại nơi này phiến không gian cũng không biết là cái gì làm thành, nơi này tuy rằng có tiên linh khí, nhưng là tiên linh khí cũng không phải thực nồng đậm, cũng không đủ để cho hắn tu vi đột phá đến Tiên Tôn cảnh.

Liền ở hắn nôn nóng gian, trong đầu tiếp thu đến một câu.

【 nhị chủ nhân, huyết sắc hồng liên đã thành thục, ngài có thể dùng nó tới tăng lên tu vi. 】

Đột nhiên nghe thế ngọt nhu nhu thanh âm, Thượng Quan Huyền Ý sửng sốt một chút, mới phản ứng lại đây, đó là biến dị Thiên Ti Đằng thanh âm.

Hắn tâm niệm vừa động, liền đem Thiên Ti Đằng từ họa trung thế giới phóng ra.

Thiên Ti Đằng vừa xuất hiện ở Thượng Quan Huyền Ý trong tay, lập tức đem trên tay hộp ngọc đưa cho hắn.

Không cần xem, Thượng Quan Huyền Ý cũng biết hộp ngọc bên trong tất nhiên là huyết sắc hồng liên.

Nhưng phía trước yêu châu đã bị hắn luyện hóa, mà này đóa huyết sắc hồng liên hắn tưởng để lại cho Tiêu Lăng Hàn.

Cho nên hắn cũng không có tiếp, duỗi tay búng búng Thiên Ti Đằng lá cây, “Mau đem nó thu hồi tới, chờ nhìn thấy nhà ngươi chủ nhân thời điểm, đem nó cho ngươi gia chủ người.”

【 chủ nhân đã không dùng được huyết sắc hồng liên, cấp nhị chủ nhân ngươi dùng vừa vặn tốt. 】

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý lúc này mới cẩn thận đánh giá Thiên Ti Đằng.

Này vừa thấy, hắn đã bị hoảng sợ, chỉ vì Thiên Ti Đằng hiện tại tu vi đã đạt tới Tiên Tôn cảnh trung kỳ.

Kia chẳng phải là nói Tiêu Lăng Hàn hiện tại tu vi đã là Tiên Tôn cảnh trung kỳ.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý thần thức cũng đạt tới Tiên Tôn cảnh, này vẫn là hắn luyện hóa Tiêu Lăng Hàn ở Thần Tôn huyệt mộ trung cho hắn hồn lực tinh thạch duyên cớ.

Nghĩ đến chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn chi gian chênh lệch, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng không khỏi mà bối rối.

Chờ Tiêu Lăng Hàn tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh đỉnh, hắn nhất định sẽ đi phá vỡ phi thăng thông đạo. Đến lúc đó liền tính hắn không nghĩ phi thăng, cũng không thể không phi thăng.

Nếu là chính mình tu vi không có đạt tới Tiên Tôn cảnh đỉnh, khẳng định liền không thể cùng hắn cùng nhau phi thăng đến Thần giới.

Tư cập này, Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay lấy quá Thiên Ti Đằng quấn lấy hộp ngọc.

Mở ra hộp ngọc, bên trong lẳng lặng nằm một đóa diễm lệ màu đỏ hoa sen.

Thượng Quan Huyền Ý không chút do dự cầm lấy huyết sắc hồng liên một ngụm nuốt vào, rồi sau đó hắn cả người biến thành một con Hỏa phượng hoàng.

Hắn ở Hỏa phượng hoàng cùng băng phượng hoàng chi gian qua lại thay đổi.

Bởi vì muốn đột phá Tiên Tôn cảnh, hắn cần thiết muốn cho hai loại huyết mạch cân bằng, cho nên chỉ có thể biến thành phượng hoàng tới cân bằng trong thân thể năng lượng.

Bên kia Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người cũng chậm rãi thức tỉnh.

Lúc này hai người đều đã thức tỉnh kiếp trước ký ức.

Kiếp trước bọn họ đều là Tiêu Lăng Hàn khế ước thú, mà nay bọn họ nơi này gian thạch thất là lúc trước bọn họ lưu lại để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào, không nghĩ tới thật đúng là bài thượng công dụng.

Hai người thuần thục mà đi đến một mặt vách tường trước, duỗi tay ở một khối thoạt nhìn thường thường vô kỳ trên tảng đá nhấn một cái, bọn họ trước mặt cửa đá chậm rãi bị mở ra.

Hai người liếc nhau, cùng đi vào mới vừa mở ra thạch thất trung.

Thạch thất cũng không lớn, hai bên trái phải các có một phiến cửa đá.

Mạc Vô Nhai cùng Ân Thiên Duệ liếc nhau, rồi sau đó hai người phân biệt hướng hai bên đi đến.

Bên trái cửa đá thượng điêu khắc một con sinh động như thật băng kỳ lân, Mạc Vô Nhai vài bước đi vào cửa đá trước. Hồi tưởng một chút phía trước tiếp thu đến ký ức, sau đó hắn mới thả ra thần thức đi đụng vào cửa đá thượng kia chỉ băng kỳ lân đôi mắt.

Ở Mạc Vô Nhai thần thức cùng băng kỳ lân đôi mắt va chạm nháy mắt, băng kỳ lân đôi mắt phát ra một đạo màu lam quang.

Kia thúc quang đem Mạc Vô Nhai cả người đều bao vây ở bên trong.

Ngay sau đó, Mạc Vô Nhai thân ảnh liền biến mất tại chỗ.

Thấy Mạc Vô Nhai đã không ở cửa đá ngoại, Ân Thiên Duệ mới thu hồi ánh mắt.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt cửa đá.

Cửa đá thượng điêu khắc một con sinh động như thật Bạch Trạch, nó bộ dáng ngây thơ chất phác. Ân Thiên Duệ thả ra thần thức đi đụng vào Bạch Trạch giữa mày chỗ kia khối hình thoi ấn ký.

Bạch Trạch giữa mày ấn ký ở cùng Ân Thiên Duệ thần thức đụng tới trong nháy mắt, kia khối ấn ký lập tức phát ra một bó màu trắng quang.

Kia quang bao phủ Ân Thiên Duệ.

Ở bạch quang biến mất thời điểm, Ân Thiên Duệ cũng đồng dạng biến mất ở cửa phòng.

Một phương huyết trì nội, Mạc Vô Nhai không mặc gì cả ngâm ở bên trong, hắn thân thể đang ở bị huyết trì trung năng lượng chậm rãi thay đổi.

Giữa trán có rậm rạp mồ hôi không ngừng ra bên ngoài mạo, trên người làn da đỏ bừng một mảnh, mạch máu gân xanh cố lấy, ở làn da mặt ngoài rõ ràng có thể thấy được.

“A a a……” Hắn trong miệng không ngừng gào rống, như là dã thú rít gào.

Hiển nhiên lúc này hắn thừa nhận thật lớn thống khổ.

Huyết trì ở thạch thất trung ương.

Kia phương huyết trì nhìn tiểu, kỳ thật nội có không gian, toàn bộ huyết trì không sai biệt lắm có một trăm mét vuông.

Mạc Vô Nhai liền đứng ở huyết trì trung ương.

Theo thời gian trôi qua, Mạc Vô Nhai thân thể bắt đầu chậm rãi phát sinh biến hóa, trên đầu chậm rãi mọc ra hai cái giác.

Hắn thân thể các bộ vị đều ở theo huyết trì trung năng lượng tiến vào, mà thay đổi.

Bên kia thạch thất trung huyết trì nội, Ân Thiên Duệ hai mắt nhắm nghiền, tùy ý huyết trì trung năng lượng tiến vào thân thể, rồi sau đó cải tạo thân thể hắn.

Đối với này hết thảy, hắn đều hai bàn tay trắng biết. Chỉ vì ở tiến vào huyết trì phía trước, hắn liền ăn vào làm chính mình lâm vào lâu dài hôn mê đan dược.

Khôi phục kiếp trước ký ức, hắn tự nhiên biết huyết trì trung năng lượng ở cải tạo thân thể thời điểm, có bao nhiêu đau.

Kia toan sảng tư vị hắn nhưng không nghĩ chịu, hắn không có Mạc Vô Nhai như vậy có nghị lực, có thể không dựa đan dược liền căng qua đi.

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Ân Thiên Thịnh như cũ ở Kiếm Trủng Mặc Thịnh Kiếm trung.

Sở Mục Thần cũng đồng dạng ở thạch thất trung Mặc Thần Cửu Tiêu Cầm nội.

Bí cảnh mở ra 70 năm sau.

Biến thành phượng hoàng Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên hóa thành hình người, theo sau hắn liền khoanh chân mà ngồi.

Hắn là cảm giác được đột phá cái chắn, mới không thể không đình chỉ luyện hóa huyết sắc hồng liên.

Không bao lâu, hắn phảng phất nghe được "Phốc" một tiếng, như là có thứ gì rách nát thanh âm vang lên.

Rồi sau đó hắn liền cảm giác trên người một nhẹ, tu vi rốt cuộc đột phá Tiên Tôn cảnh.

Nhưng hắn cũng không có lập tức đứng dậy, mà là tiếp tục khoanh chân đả tọa. Huyết sắc hồng liên cũng không có bị hắn toàn bộ luyện hóa, ở hắn trong thân thể như cũ còn có huyết sắc hồng liên năng lượng.

Hắn này một luyện hóa, lại dùng mười năm thời gian.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý tu vi đã đạt tới Tiên Tôn cảnh trung kỳ.

Trên người không có có thể tăng lên tu vi bảo vật, hắn dừng lại tu luyện, bắt đầu tiếp tục lĩnh ngộ thời gian pháp tắc. Bởi vì tu vi đột phá, lần này hắn rất dễ dàng liền đem phía trước không thể hiểu thấu đáo quy tắc, dễ dàng lý giải thấu triệt.

Ở bí cảnh mở ra 90 năm sau.

Đắm chìm ở tu luyện trung Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc dừng tu luyện, cũng không phải hắn phát hiện không đúng, mà là hắn nơi không gian đã không có một chút tiên linh khí cung hắn hấp thu.

Tiểu nam hài nhìn rỗng tuếch không gian giới tử một trận vô ngữ.

Nhiều như vậy tiên tinh nếu là làm những người khác hấp thu, chỉ là hấp thu, phỏng chừng một ngàn năm đều hấp thu không xong. Hơn nữa ít nhất có thể làm mười cái Tiên Đế cảnh đỉnh tu giả, tu vi thăng cấp đến Tiên Tôn cảnh đỉnh.

Nhưng Tiêu Lăng Hàn lại chỉ dùng 80 năm liền đem sở hữu tiên tinh đều hấp thu không còn, hơn nữa hắn tu vi miễn miễn cưỡng cưỡng xem như đạt tới Tiên Tôn cảnh đỉnh.

Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là xem xét một chút chính mình hiện giờ thân thể trạng huống. Hắn phát hiện chính mình thế nhưng không biết ở khi nào, tu vi đã thăng cấp đến Tiên Tôn cảnh đỉnh.

Tính một chút thời gian, hắn mới phát hiện còn có mười năm, bọn họ tiến Thần Táng bí cảnh liền mãn trăm năm.

Không nghĩ tới hắn chỉ là một nhắm mắt, lại vừa mở mắt liền qua đi 90 năm.

Thật đúng là tu chân vô năm tháng, búng tay đã là bao nhiêu năm sau.

Đứng lên, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu đánh giá hắn nơi này phiến không gian. Nơi này xác thật giống cái kia tiểu nam hài nói như vậy, toàn bộ không gian đều bị phong bế lên.

Quản chi hắn buông ra trên người trói buộc, cũng không có đưa tới lôi kiếp. Như thế xem ra nơi này hẳn là bị ngăn cách.

Tìm một vòng, Tiêu Lăng Hàn cũng không tìm được đi ra ngoài phương pháp.

Tiểu nam hài thấy Tiêu Lăng Hàn ở kia phiến không gian khắp nơi xem xét, như là ở tìm ra lộ, hắn không cấm nhíu mày gọi một tiếng: “Thần Tôn?”

“Hiện tại ta nên như thế nào đi ra ngoài?”

Tiểu nam hài: “……”

Hắn nào biết nên như thế nào đi ra ngoài, cái này địa phương lại không phải hắn chủ nhân thiết trí.

Có thể đi vào trung tâm khu vực, năm đó hắn cũng là tiêu phí không ít thời gian cùng tinh lực, hơn nữa hắn bản thể tiểu, có thể lợi dụng sơ hở.

Nửa ngày không chiếm được đáp lại, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên có loại dự cảm bất hảo.

Nghĩ đến này, hắn liền hỏi nói: “Ngươi nên sẽ không không rõ ràng lắm ta nên như thế nào từ nơi này đi ra ngoài đi?”

“Thần Tôn, ta nguyên bản cho rằng chỉ cần ngài tu vi đột phá Tiên Tôn cảnh là có thể khôi phục ký ức, đến lúc đó ngài tự nhiên biết nên như thế nào ra tới.” Tiểu nam hài nhược nhược mà nói.

“Vậy ngươi là như thế nào đem tiên tinh phóng tới này phiến không gian?”

“Ta nơi địa phương có một thủy tinh cầu, thủy tinh cầu mặt trên có đánh số, đem tiên tinh đặt ở thủy tinh cầu đối ứng đánh số thượng, những cái đó tiên tinh liền tự động bị hít vào đi.”

Thủy tinh cầu?

Nói như vậy hắn hiện tại hẳn là ở một thủy tinh cầu nội, mà không phải bí cảnh trung tâm khu vực.

Kia như vậy hắn nên như thế nào đi ra ngoài?

Khôi phục ký ức?

Nhưng hắn một chút khôi phục ký ức dấu hiệu đều không có.

Chẳng lẽ phải dùng ông ngoại cấp công kích ngọc bài?

Bất quá cái này ý tưởng chỉ ở hắn trong đầu quá một lần, liền bị hắn từ bỏ. Chỉ vì hiện tại cái này thủy tinh cầu nội không chỉ có có hắn, còn có Thượng Quan Huyền Ý, cùng với Sở Mục Thần bốn người.

Tiêu Lăng Hàn lại hỏi: "Vậy ngươi lại là ai?"

"Chờ ngài khôi phục ký ức, liền biết ta là ai."

Vẫn là đến khôi phục ký ức, nhưng hắn nên như thế nào khôi phục ký ức?

Dạo qua một vòng, cũng không có manh mối, Tiêu Lăng Hàn dứt khoát khoanh chân ngồi xuống. Sau đó hắn bắt đầu cẩn thận hồi tưởng chính mình trên người có hay không thứ gì, cùng khôi phục ký ức có quan hệ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 711

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 711 khôi phục ký ức

Thấy Tiêu Lăng Hàn ở suy tư, tiểu nam hài cũng không dám lên tiếng nữa quấy rầy, chỉ hy vọng đối phương sớm một chút khôi phục ký ức.

Mười lăm phút sau, khoanh chân mà ngồi Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc nhớ tới một kiện cùng ký ức có quan hệ đồ vật. Đó chính là hắn mới vừa tiến vào Tu chân giới khi, ở Lôi Huyễn Đình trong tay đoạt được kia viên màu trắng hạt châu.

Tâm thần chìm vào thức hải.

Linh hồn hình thái Tiêu Lăng Hàn trong tay cầm một viên màu trắng hạt châu.

Một lát sau, hắn đem hạt châu đặt ở giữa mày vị trí, thần thức đụng vào hạt châu, liền thấy hạt châu phát ra một đạo màu trắng quang đem hắn bao vây ở trong đó.

Có quan hệ kiếp trước ký ức từng màn hiện ra ở hắn trong đầu.

Một canh giờ sau.

Tiếp nhận rồi kiếp trước ký ức Tiêu Lăng Hàn cả người tản ra lạnh băng hơi thở, trong mắt biểu tình chỉ có đạm mạc, một trương khuôn mặt tuấn tú mặt trên vô biểu tình.

Duỗi tay lau mặt, hắn biết chính mình đã chịu một chút kiếp trước ký ức ảnh hưởng.

Kiếp trước hắn vẫn luôn là mặt vô biểu tình bộ dáng.

Chẳng sợ gặp được lại đại sự, trên mặt hắn đều không có đệ nhị loại biểu tình.

Lặng im một lát, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi đứng dậy, trực tiếp đi hướng này phiến không gian nhất phía bắc.

Ở một vị trí đứng yên sau, hắn ngẩng đầu triều hư không trong đó một chỗ nhẹ nhàng đánh ra một chưởng.

Ngay sau đó, liền thấy kia chỗ hư không đột nhiên xuất hiện một cái xoáy nước.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp phi tiến cái kia lốc xoáy trung.

Còn ở thạch thất trung tiêu cấp chờ đợi tiểu nam hài chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, một trận gió nhẹ nhàng thổi qua, hắn bên người liền nhiều ra một người.

Thấy rõ người nọ bộ dạng sau, hắn chạy nhanh cúi đầu hành lễ: “Bái kiến tôn giả.”

Nghe thấy cái này đã lâu lại quen thuộc xưng hô, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên nhớ tới phía trước bọn họ ở Hách Liên Hòa Phong phòng, nghe được Hách Liên Cung xưng hô tên kia người áo đen chính là kêu tôn giả.

"Tôn giả" cái này xưng hô cũng không phải ai đều có thể bị xưng hô.

Ở Thần giới, chỉ có tu vi đạt tới Thần Tôn, thả quản lý kia phương Thần giới thần, mới có thể có tư cách bị tôn xưng tôn giả.

Hiện tại hắn đối tên kia áo đen nhân thân phận đã có phán đoán, chờ tiếp theo nhìn thấy hắn bản tôn khi, nhất định có thể nhận ra tới.

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trước mặt tiểu nam tử. Hắn không phải nhân loại, mà là một kiện Thần Khí khí linh.

"Cửu Huyền, ngươi vì sao sẽ ở chỗ này? Ngươi chủ nhân đâu?"

"Ta tìm không thấy chủ nhân. Hơn nữa ta cảm giác linh hồn của hắn đang ở yếu bớt, tin tưởng lại qua không bao lâu, linh hồn của hắn liền sẽ tiêu tán. Hắn nhất định là gặp được cái gì phiền toái."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, Cửu Huyền chủ nhân chính là hắn kiếp trước duy nhất bạn tốt. Bất quá đối phương cũng không phải Vân Lan Thần Giới thần, mà là Thương Minh Thần Giới thần. Bởi vì bọn họ tu vi chậm chạp vô pháp siêu việt Thần Tôn, bước ra cuối cùng kia một bước, cho nên năm đó hai người đều quyết định chuyển thế trùng tu.

Chỉ là còn chưa tới ước định thời gian, Vân Lan Thần Giới liền lọt vào Thiên Đô Thần Giới tập kích. Lúc trước trận chiến ấy kinh thiên động địa, Vân Lan Thần Giới bị hủy một nửa, chỉ còn lại hơn một nửa, một khác non nửa bị hắn thu vào Long Ngọc không gian trung.

Thiên Đô Thần Giới sở dĩ sẽ tập kích Vân Lan Thần Giới, là bởi vì mỗi cái kỷ nguyên, một cái Thần giới chỉ có thể ra một vị siêu việt Thần Tôn tồn tại.

Mà Thiên Đô Thần Giới ở lập tức cái kia kỷ nguyên đã xuất hiện quá một vị siêu việt Thần Tôn thần, cho nên không có khả năng tái xuất hiện cái thứ hai.

Vân Lan Thần Giới từ Tiêu Lăng Hàn chưởng quản.

Nếu nói ở Vân Lan Thần Giới ai có thể siêu việt Thần Tôn, người nọ phi Tiêu Lăng Hàn mạc chúc.

Ở biết được Tiêu Lăng Hàn muốn chuyển thế trùng tu, Thiên Đô Thần Giới vị kia tôn giả lập tức bắt đầu hành động. Hắn sấn Tiêu Lăng Hàn đang ở chuẩn bị chuyển thế công việc khi, đột nhiên đối Vân Lan Thần Giới khởi xướng công kích.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn chuyển thế trùng tu sự, chỉ có Thanh Linh Sơn nhân tài biết. Chỉ vì hắn chuyển thế trùng tu sau, sẽ đem Thanh Linh Sơn phong ấn lên. Ở hắn chưa trở về phía trước, ai cũng không thể phá vỡ phong ấn.

Thanh Linh Sơn là hắn ở Thần giới chỗ ở.

Nhưng sự tình thường thường không bằng người ý.

Một cái kêu Tiều Tử Thiên Thượng Vị Thần, đem tin tức này bán cho Thiên Đô Thần Giới vị kia tôn giả.

Lúc này mới vì Vân Lan Thần Giới đưa tới đại địch.

Tiều Tử Thiên chính là Tu tiên giới tu giả, bị tới Tiên giới thần sử lựa chọn, mang về Thần giới, trở thành thần phó.

Thần phó liền giống như là thế gian hạ nhân.

Tiều Tử Thiên ở tu vi đột phá đến Hạ Vị Thần khi, liền không nghĩ lại làm thần phó. Nhưng phàm là trở thành thần phó người, cả đời chỉ có thể là thần phó.

Ở Tiên giới tu vi chậm chạp không thể đột phá, Tiều Tử Thiên nhưng thật ra bất giác có cái gì. Nhưng tới rồi Thần giới, đột phá tu vi sau, hắn cảm thấy chính mình đã là thần, lại còn ở làm người hầu, tất nhiên là không cam lòng.

Muốn thoát khỏi thần phó thân phận, biện pháp tốt nhất chính là bọn họ chủ nhân chết, như vậy khế ước tự nhiên cũng liền không tính.

Bởi vì hắn phản bội, Tiêu Lăng Hàn dưới sự tức giận phong ấn phi thăng thông đạo. Còn đem sở hữu cùng Tiều Tử Thiên có quan hệ người huỷ bỏ tu vi, đem bọn họ ném đến hạ giới. Cũng làm cho bọn họ thế thế đại đại đều không thể tu luyện, vĩnh vô linh căn.

Tính ra hắn về sau sẽ xuất hiện ở Thiên Huyền Giới, cho nên đem Tiều Tử Thiên ném vào không gian kẽ hở trung cầm tù lên, vì chuyển thế làm chuẩn bị.

Chỉ là làm Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính là, vì diệt trừ hắn, Thiên Đô Thần Giới vị kia tôn giả, cư nhiên thỉnh Thiên Phục Thần Giới cùng Thiên Hỗ Thần Giới hai vị tôn giả cùng nhau tới đối phó hắn.

Trận chiến ấy Vân Lan Thần Giới thần, thương vong vô số.

Thân là Tiêu Lăng Hàn khế ước thú Ân Thiên Duệ cùng Mạc Vô Nhai hai người tự nhiên cũng đều thân bị trọng thương, làm hắn bản mạng pháp bảo Mặc Thịnh Kiếm cùng Mặc Thần Cửu Tiêu Cầm cũng là thân bị trọng thương.

Mấy người thương không chỉ có là thân thể, linh hồn cũng bị cực đại bị thương. Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn đành phải đem bọn họ bốn người đều đưa vào luân hồi chậm rãi chữa trị linh hồn.

Hắn lúc ban đầu tính toán là chính mình một người chuyển thế trùng tu, bốn người tiếp ứng hắn, thuận tiện giúp hắn nhìn Vân Lan Thần Giới.

Chỉ là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Ở mấy người vây công hạ, hắn bị bắt tự bạo thần hồn. Còn lại ba người tuy rằng không có chết, nhưng bị hắn tự bạo uy lực sở lan đến, linh hồn đều chịu bị

thương nặng. Nếu là không có ngoài ý muốn, cuộc đời này bọn họ tu vi đều đã mất pháp siêu việt Thần Tôn.

Bởi vì có bản mạng khế ước thú Mặc Uyên tồn tại, Tiêu Lăng Hàn biết liền tính hắn tự bạo thần hồn, cũng sẽ không thật sự như vậy biến mất tại thế gian.

Chỉ là làm hắn không nghĩ tới chính là, linh hồn của hắn bởi vì tự bạo mà chia năm xẻ bảy, rơi rụng tới rồi vũ trụ các nơi.

May mắn gặp được Tiêu Trình Hạo cùng Bạc Hề Thiên Lạc hai vị này đáng tin cậy phụ thân, bằng không hắn còn không biết muốn khi nào linh hồn mới có thể toàn bộ quy vị.

Nghĩ đến Tiêu Trình Hạo, hiện giờ hắn hẳn là còn ở hiện đại, chờ từ nơi này đi ra ngoài liền đem hắn cùng Mặc Uyên triệu hồi. Địa cầu cũng không ở Tiêu Lăng Hàn hiện tại nơi này phiến vũ trụ, trung gian cách xa nhau thời gian không gian khoảng cách.

Thu hồi phiêu xa suy nghĩ.

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía trước mặt khí linh, "Cửu Huyền, ngươi là như thế nào biết ta sẽ xuất hiện tại đây phương Tiên giới?"

"Năm đó ngài cùng chủ nhân ước định cùng nhau chuyển thế trùng tu. Ở ước định thời gian mau đến thời điểm, chủ nhân tới tìm ngài, lại tìm không thấy Vân Lan Thần Giới nơi. Sau lại chủ nhân ngẫu nhiên gặp được Thiên Cơ lão nhân, cầu được Thiên Cơ lão nhân tính một quẻ, hắn nói ngài đem ở trăm vạn năm sau xuất hiện tại đây phương Tiên giới."

"Ngươi chủ nhân cư nhiên gặp Thiên Cơ lão nhân."

Tiêu Lăng Hàn đầy mặt kinh ngạc.

Thiên Cơ lão nhân là siêu việt Thần Tôn tồn tại, ngao du ở vũ trụ gian, Tiêu Lăng Hàn cũng chỉ là nghe nói qua về hắn truyền thuyết.

"Ân, vốn dĩ chủ nhân tính toán trăm vạn năm sau tự mình tới Tiên giới tìm ngài. Nhưng chủ nhân chuyển thế sau, ta ở ước định tốt địa phương đợi chủ nhân 80 vạn năm cũng không có thể chờ đến hắn."

"Có những người khác biết ngươi chủ nhân chuyển thế trùng tu sự tình sao?" Tiêu Lăng Hàn hỏi.

Suy nghĩ một chút, Cửu Huyền mới trả lời: "Nếu nói có ai nhất để ý chủ nhân hành tung, kia phi Phùng Tâm Ngôn mạc chúc."

Cửu Huyền trong miệng Phùng Tâm Ngôn chính là Thương Minh Thần Giới người, bởi vì bạn tốt đã từng ở hắn mệnh huyền một đường khi đã cứu hắn, lúc ấy hắn liền đối diện mạo tuấn mỹ lại mang theo một tia tà khí bạn tốt nhất kiến chung tình.

Bạn tốt sở dĩ sẽ cứu Phùng Tâm Ngôn vẫn là bị hắn ân sư giao phó, bằng không mặt ấm tâm lạnh bạn tốt mới sẽ không quản người khác chết sống.

Mà Phùng Tâm Ngôn lại nói ân cứu mạng muốn lấy thân báo đáp, lúc ấy cứu người bạn tốt hối đến ruột đều thanh, sớm biết rằng nói cái gì hắn cũng không đi cứu người. Đối với muốn lấy thân báo đáp Phùng Tâm Ngôn, bạn tốt tự nhiên là không chút do dự cự tuyệt.

Vì không bị lại dây dưa, bạn tốt dứt khoát cùng Phùng Tâm Ngôn nói chính mình chỉ thích nữ nhân, không thích nam nhân.

Nhưng Phùng Tâm Ngôn vẫn chưa hết hy vọng.

Tiêu Lăng Hàn nhớ rõ có một lần Phùng Tâm Ngôn còn đuổi tới chính mình nơi Vân Lan Thần Giới. Lúc ấy bạn tốt lôi kéo chính mình, nói hắn nếu là thật sự thích nam nhân, đã sớm đối chính mình xuống tay.

Vì thế, Phùng Tâm Ngôn nhìn đến bọn họ hai người ở chung như thế hòa thuận, ăn nhiều dấm, cư nhiên chạy đến chính mình trước mặt lải nha lải nhải nửa ngày.

Kiếp trước chính mình tu luyện vô tình đạo, căn bản không biết tình là vật gì. Nhìn đến ở chính mình trước mặt nhảy nhót lung tung Phùng Tâm Ngôn, tự nhiên cũng không hiểu hắn cầu mà không được tâm tình. Rút kiếm liền triều hắn huy qua đi, trực tiếp chặt đứt hắn một tay.

Từ đây Phùng Tâm Ngôn rốt cuộc không có tới quá Vân Lan Thần Giới.

Nhớ rõ bạn tốt đã từng đích xác nói qua hắn thích diện mạo thanh thuần nữ nhân, chỉ là vẫn luôn không có gặp được thích hợp người mà thôi.

Nghĩ đến Phùng Tâm Ngôn, Tiêu Lăng Hàn suy đoán nói: “Ngươi chủ nhân đều đi chuyển thế trùng tu, Phùng Tâm Ngôn sẽ không cũng đi theo chuyển thế trùng tu đi?”

“Hẳn là sẽ không, ta từng nghe chủ nhân nói Phùng Tâm Ngôn linh hồn đặc thù, không thể chuyển thế trùng tu, nếu là chuyển thế hắn sẽ trực tiếp hôi phi yên diệt. Bất quá chủ nhân ở chuyển thế trùng tu phía trước từng gặp được quá Phùng Tâm Ngôn. Sau lại hắn còn nói khi đó Phùng Tâm Ngôn xem hắn ánh mắt quái quái, nhớ tới khiến cho hắn tâm thần không yên, trong lòng tổng cảm thấy bất an. Cho nên……”

Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía hắn, ý bảo hắn tiếp tục nói.

“Cho nên chủ nhân đem chính mình tình căn rút ra sau, mới đi chuyển thế. Hắn nói sợ chính mình bị người tính kế, chờ hắn tìm được ta sau, lại đem tình căn làm lại tiếp thượng.”

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Bạn tốt như thế bưu hãn, hắn là hổ thẹn không bằng.

Năm đó chuyển thế phía trước, hắn cho rằng giống hắn loại này tu luyện vô tình đạo người, chẳng sợ chuyển thế không hề tu luyện vô tình đạo, cũng sẽ không đối ai động tâm.

Nào biết chuyển thế sau hắn không chỉ có động tâm, còn đối động tâm người rễ tình đâm sâu, sinh tử đều phải ở bên nhau.

"Vậy ngươi không phải ở chỗ này chờ ta hai mươi vạn năm?"

"Đúng vậy! Còn hảo ta tới kịp thời, bằng không ngài nơi này đồ vật đã sớm đã không có."

"Có người đã tới?"

"Đúng vậy! Một cái nam tu giả đã từng muốn tiến vào, trong tay hắn có một kiện có thể phá vỡ kết giới pháp bảo. Ta giả dạng làm một người lão giả, nói là muốn tìm truyền nhân, lấy hắn linh căn không phù hợp, đem hắn đuổi đi, nhưng hắn cũng ở bên ngoài đào không ít tiên tinh."

"Vất vả ngươi."

Cửu Huyền liên tục xua tay, "Không vất vả, không vất vả. Có thể vi tôn giả làm việc, là vinh hạnh của ta."

Tiêu Lăng Hàn đem ánh mắt đặt ở thủy tinh cầu thượng, cũng không quay đầu lại hỏi: "Ngươi nghĩ như thế nào tới tìm ta?"

Đôi mắt lóe lóe, Cửu Huyền nói: "Chủ nhân đã từng nói qua, nếu là ta không chờ đến hắn, liền tới chờ ngài, hắn hẳn là ra cái gì ngoài ý muốn."

Quay đầu lại nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng nói: "Ta muốn nghe lời nói thật."

Cửu Huyền thân thể bản năng run run, nhớ tới kiếp trước Tiêu Lăng Hàn khủng bố chỗ, lạnh nhạt lại vô tình, chạy nhanh nói thật: "Chủ nhân nói nếu là tới rồi ước định thời gian, hắn còn không có tới tìm ta, kêu ta không cần lại chờ hắn, làm lại tìm cái chủ nhân."

Nói tới đây, Cửu Huyền khổ sở phía dưới đầu, tiếp tục nói: "Nhưng ta lo lắng chủ nhân, ta có thể cảm ứng được linh hồn của hắn vẫn luôn ở yếu bớt. Ta chỉ là Thần Khí Huân khí linh, không có xuyên qua không gian năng lực."

Cảm tình Cửu Huyền gia hỏa này là ở đánh tới hắn bản mạng khế ước thú Mặc Uyên chủ ý.

Tiêu Lăng Hàn bản mạng khế ước thú là một cái lôi đình hư không long, không chỉ có là lôi thuộc tính, nó còn có xuyên qua không gian năng lực.

Mặc Uyên có thể mang theo Tiêu Trình Hạo đi cái khác tiểu thế giới vì Tiêu Lăng Hàn tìm kiếm linh hồn, chính là bởi vì nó có thể xuyên qua không gian, còn có thể cảm nhận được Tiêu Lăng Hàn linh hồn tồn tại.

-------------DFY-------------

-------oOo------

Phần 712

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 712 rời đi bí cảnh

Cho nên Tiêu Lăng Hàn nói: “Chờ ta phi thăng đến Thần giới thực lực khôi phục sau, lại tính tính ngươi chủ nhân rốt cuộc ở nơi nào. Hiện tại ta thực lực không có khôi phục, có chút năng lực tạm thời còn dùng không được.”

“Ngài thật sự nguyện ý giúp ta tìm chủ nhân?” Cửu Huyền tràn đầy cảm động mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

“Cái gì kêu giúp ngươi tìm chủ nhân? Liền tính ngươi không xuất hiện, chờ ta tu vi khôi phục, cũng sẽ đi tìm hắn.” Tiêu Lăng Hàn tức giận mà nói.

Rốt cuộc đó là hắn kiếp trước duy nhất bạn tốt, bọn họ hai người xem như không đánh không quen nhau.

Khó được có cái cùng chung chí hướng bằng hữu, thuận tiện mang theo tức phụ nhi đi xem cái kia không có tình căn độc thân cẩu.

Như vậy tưởng tượng, hắn cảm giác chính mình ở vui sướng khi người gặp họa!

Nghĩ đến tức phụ nhi, Tiêu Lăng Hàn trên mặt biểu tình đều trở nên nhu hòa không ít.

Hiện giờ đã qua đi 80 năm, cũng không biết bên ngoài tình huống như thế nào? Vì tiết kiệm thời gian, tiêu lăng tính toán đem thủy tinh cầu thu vào Long Ngọc không gian trung.

Rồi sau đó hắn đối Cửu Huyền nói: “Ngươi trạm xa chút, ta muốn đem thủy tinh cầu thu hồi tới.”

“Nga!” Cửu Huyền lập tức ly Tiêu Lăng Hàn rất xa.

Ngay sau đó liền thấy Tiêu Lăng Hàn đôi tay bắt đầu bấm tay niệm thần chú, từng đạo pháp quyết đánh tới trước mặt thủy tinh cầu thượng, toàn bộ Thần Táng bí cảnh đều bắt đầu chấn động.

Ở bên ngoài đào tiên tinh những người đó còn tưởng rằng là bí cảnh muốn đóng cửa, kia không phải ý nghĩa bọn họ có thể đi ra ngoài!

Một đám đều hưng phấn không thôi.

Chỉ là chấn động qua đi, bọn họ cũng không có bị truyền tống ánh sáng bao vây. Cái này mọi người đều biết, vừa rồi căn bản không phải bí cảnh mở ra, bọn họ chỉ là không vui mừng một hồi.

Tiêu Lăng Hàn đem thủy tinh cầu thu vào Long Ngọc không gian sau, người khác cũng biến mất tại chỗ.

Lưu lại Cửu Huyền ngây ngốc tại chỗ.

Long Ngọc không gian nội, Tiêu Lăng Hàn nhìn đặt lên bàn thủy tinh cầu, tìm được Thượng Quan Huyền Ý nơi không gian, trực tiếp biến mất tại chỗ.

Thời gian pháp tắc hắn không chuyển thế trước cũng đã lĩnh ngộ, hiện tại hắn ký ức khôi phục, đã không cần phải lại đi lĩnh ngộ.

Hắn sở dĩ tiến vào, chỉ là tưởng tận mắt nhìn thấy xem Thượng Quan Huyền Ý.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý chính khoanh chân ngồi dưới đất, mà hắn thần thức đang ở quan sát không gian trung, những cái đó lúc nhanh lúc chậm thời gian trôi đi, lĩnh ngộ chúng nó tồn tại hoặc biến mất quy luật.

Ở bên cạnh hắn đãi trong chốc lát, Tiêu Lăng Hàn liền ra thủy tinh cầu.

Đứng ở bên cạnh bàn, Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa giương mắt nhìn về phía thủy tinh cầu, thấy Sở Mục Thần bốn người đều ở thức tỉnh giai đoạn, hắn liền thu hồi ánh mắt, ra Long Ngọc không gian.

Thấy Tiêu Lăng Hàn xuất hiện, Cửu Huyền lập tức đi lên trước, mắt trông mong mà nhìn hắn, rất sợ hắn cứ như vậy rời đi, không mang theo thượng chính mình.

May mắn khôi phục ký ức, bằng không bị một cái tiểu thí hài như vậy nhìn chằm chằm, Tiêu Lăng Hàn khẳng định sẽ không được tự nhiên, cảm thấy biến vặn, còn hiểu sai ý cho rằng chính mình ở khi dễ tiểu hài tử đâu!

“Huân đâu?” Tiêu Lăng Hàn hỏi.

“Ở chỗ này.” Nói, Cửu Huyền đem huân đem ra.

“Đi vào, ta đem ngươi thu vào nhẫn không gian trung.”

Nghe vậy, Cửu Huyền lập tức hóa thành một đạo quang phi tiến huân bên trong.

Tiêu Lăng Hàn vươn tay, huân nhẹ nhàng dừng ở hắn lòng bàn tay, rồi sau đó bị hắn thu vào không gian giới tử trung.

Hiện giờ hắn nơi thạch thất, là toàn bộ Thần Táng bí cảnh trung tâm chỗ. Tả hữu nhìn nhìn này gian thạch thất, sau đó hắn bay thẳng đến thạch thất trong đó một mặt vách tường đi đến.

Đến gần vách tường, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay triều vách tường chém ra một chưởng.

Hắn lực đạo nắm giữ đến vừa vặn tốt, vách tường cũng không có phát sinh sụp xuống hiện tượng, trái lại ở vách tường nhất trung tâm chỗ, có một cái ao hãm đi vào lỗ nhỏ.

Từ Long Ngọc không gian trung lấy ra phía trước trợ hắn khôi phục ký ức màu trắng hạt châu. Sau đó hắn đem hạt châu để vào trên vách tường lỗ nhỏ.

Một lát sau, lỗ nhỏ phát ra một bó kim quang, kia thúc kim quang chiếu rọi ở Tiêu Lăng Hàn trên người. Đương kim quang biến mất, hắn cũng đi theo cùng nhau biến mất.

Một gian tất cả đều là các loại năng lượng trong thạch thất, Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi dưới đất, vận chuyển công pháp, chuẩn bị thu này đó năng lượng.

Không bao lâu, trong thạch thất năng lượng, như là tìm được phát tiết khẩu, sôi nổi triều Tiêu Lăng Hàn dũng đi. Hắn giống như là một cái dự trữ vại, mặc kệ tiến vào trong thân thể chính là cái gì năng lượng, đều bị hắn toàn bộ nạp vào đan điền.

Tuy rằng hấp thu rất nhiều năng lượng, nhưng Tiêu Lăng Hàn tu vi cũng không có tăng trưởng. Hắn chỉ là đem sở hữu năng lượng đều chứa đựng ở đan điền trung, chờ đến thích hợp cơ hội lại đột phá.?

10 năm sau.

Mắt thấy không đến hai tháng bí cảnh liền phải đóng cửa, thạch thất trung Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở bừng mắt. Hiện giờ hắn nơi thạch thất, đã không có chút nào năng lượng.

Rời đi thạch thất, Tiêu Lăng Hàn đi Cửu Huyền phía trước thu tiên tinh địa phương. Mười năm không có người tới lấy tiên tinh, nơi này tiên tinh đã chồng chất ra một cái gò đất.??

Này đó tới đào tiên tinh người vừa mới bắt đầu đều nghĩ tư tàng, bị Cửu Huyền thu thập một đốn sau, mỗi người đều thành thật xuống dưới.

Thu tiên tinh sau, hắn ngụy trang thành một cái lão giả thanh âm, nói cho mọi người bí cảnh đóng cửa thời gian, cũng cùng bọn họ nói kế tiếp đào tiên tinh đều không dùng tới giao.

Vì thế kế tiếp hai tháng, mọi người không biết ngày đêm mà đào tiên tinh. Thời gian tuy rằng ngắn ngủi, nhưng đại gia vẫn là đào không ít tiên tinh.

Một đám trên mặt đều lộ ra đã lâu tươi cười.

Thực mau, liền đến bí cảnh đóng cửa thời gian.?

Tiêu Lăng Hàn đem Sở Mục Thần bốn người đều thả ra Long Ngọc không gian, hiện giờ bốn người đã thức tỉnh, thực lực của bọn họ đều đạt tới Tiên Tôn cảnh đỉnh.

Mà Thượng Quan Huyền Ý còn lại là bị nó lưu tại không gian trung tiếp tục bế quan tu luyện.

Ngày này giữa trưa, Tiêu Lăng Hàn năm người cùng tiến vào bí cảnh những người khác cùng nhau bị truyền tống xuất thần táng bí cảnh.

Mọi người mới vừa bị truyền tống ra tới, một đám như là đang chạy trốn bay nhanh mà rời đi tại chỗ.

Không trong chốc lát, tại chỗ cũng chỉ dư lại Tiêu Lăng Hàn năm người.?

Nhìn đến ở mấy cái trong chớp mắt, liền biến mất đến không còn một mảnh người, Sở Mục Thần nghi hoặc nói: "Những người đó như thế nào chạy nhanh như vậy?"

"Tự nhiên là lo lắng bị đánh cướp!" Tiêu Lăng Hàn trả lời.

"Chẳng lẽ bọn họ đều được cái gì bảo vật không thành?" Ân Thiên Duệ chen vào nói nói.

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Hiện tại bọn họ mỗi người trên người đều có tiên tinh.?"

"Vậy khó trách.?"

Sở Mục Thần hiểu rõ, nhậm là ai trên người mang theo tiên tinh đều sẽ lo lắng tự thân an toàn.? Rốt cuộc tiên tinh dụ hoặc có thể so tiên thạch lớn hơn.?

"Lăng Hàn, chúng ta hiện tại là trước tìm địa phương độ kiếp, vẫn là…… Nói ngươi có cái khác an bài?" Mạc Vô Nhai hỏi.

Tiêu Lăng Hàn trả lời: "Trước tìm địa phương độ kiếp."

Quyết định hảo sau, hắn duỗi tay ở trước mặt hư không một hoa, sau đó hắn dẫn đầu đi vào bị hắn vẽ ra tới cánh cửa không gian trung.

Sở Mục Thần bốn người thấy vậy, theo sát sau đó.

Một mảnh rộng lớn bình nguyên thượng, trống rỗng xuất hiện một cái cái khe, chậm rãi không gian cái khe biến đại.

Rồi sau đó liền thấy Tiêu Lăng Hàn từ cái khe trung đi ra, ở hắn lúc sau ra tới tự nhiên là Sở Mục Thần bốn người.

Hít sâu một hơi, mấy người đều cảm giác nơi đây tiên linh khí không có vừa rồi nơi đó nồng đậm. Ân Thiên Duệ nói ra mấy người nghi hoặc: "Nơi này không giống như là một bậc Tiên Vực."

"Chúng ta hiện tại ở nhị cấp Tiên Vực." Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nói.

Bọn họ độ kiếp phỏng chừng đến yêu cầu hai ba thiên, hơn nữa bọn họ độ kiếp trận trượng còn không nhỏ. Hắn nhưng không hy vọng, chính mình mấy người chỉ là độ cái kiếp, liền làm cho mọi người đều biết.

Ba ngày sau.

Nguyên bản xanh mượt cỏ xanh mà, hiện giờ đã trở thành cháy đen một mảnh, mặt đất toàn biến thành gồ ghề lồi lõm, mây đen giăng đầy không trung cũng rốt cuộc trong.

Nhìn thoáng qua Sở Mục Thần bốn người, Tiêu Lăng Hàn vừa lòng gật gật đầu. Hiện giờ bọn họ tu vi đều củng cố ở Tiên Tôn đỉnh, chỉ cần phi thăng thông đạo phá vỡ, mấy người liền có thể phi thăng.

Duỗi tay hoa khai không gian, Tiêu Lăng Hàn mang theo Sở Mục Thần bốn người tiến vào không gian trong thông đạo.

Thiên Minh Tiên Vực Thất Phong Sơn.

Đương Tiêu Lăng Hàn một hàng năm người xuất hiện ở Thất Phong Sơn khi, nhìn thấy nguyên bản cây xanh thành bóng râm núi rừng, hiện giờ đã là hỗn độn một mảnh, cây cối cao to một cây đều không có, thay thế chính là rộn ràng nhốn nháo hai mét cao cây nhỏ.

Thất Phong Sơn bên trong yêu thú một con đều không dư thừa, ngay cả kia mấy chỉ tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh yêu thú cũng không thấy bóng dáng.

Cảm ứng được phụ cận có người, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp thuấn di qua đi.

Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện người, Tạ Thiên Phúc cùng Tạ Thiên Quý hoảng sợ. Chờ thấy rõ người đến là ai, hai người càng là sợ tới mức hồn phi phách tán.

Xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt người tổng cộng có bốn cái, phân biệt là Tạ Thiên Phúc cùng Tạ Thiên Quý huynh đệ hai, mặt khác hai người là Tằng Hàm Song cùng Tằng Hàm Dục tỷ đệ hai.

"Gặp qua Tiêu trưởng lão." Tạ Thiên Phúc cùng Tạ Thiên Quý run rẩy thanh âm cung kính mà kêu.

Nghe thấy Tạ Thiên Phúc cùng Tạ Thiên Quý thục lạc xưng hô, Tằng gia hai tỷ đệ đều mặt xám như tro tàn. Bởi vì Tằng Hàm Dục có thể cảm ứng được bảo vật thiên phú bị người biết, cuối cùng hắn rơi xuống Tạ gia hai huynh đệ trong tay. Nếu là hắn dám không nghe lời, Tạ gia hai người liền sẽ lấy Tằng Hàm Song uy hiếp hắn.

"Nơi này phát sinh quá chuyện gì?" Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt mà quét bốn người liếc mắt một cái, hỏi.

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn hỏi chuyện, Tạ Thiên Phúc cùng Tạ Thiên Quý theo bản năng mà run run. Hai người sắc mặt trắng bệch, chỉ vì bọn họ đã từng tản Thượng Quan Huyền Ý sẽ bố trí gấp mười lần thời gian trận pháp sự.

Hiện giờ hai người tự nhiên là có tật giật mình, rất sợ Tiêu Lăng Hàn sẽ tìm bọn họ thanh toán nợ cũ.

Thấy không ai trả lời chính mình vấn đề, Tiêu Lăng Hàn chỉ vào Tằng Hàm Song, "Ngươi tới nói."

Hắn nhớ rõ nữ nhân này rất thức thời, biết chuyện gì nên làm, chuyện gì không nên làm. Năm đó Tằng Hàm Dục chết sống muốn cùng Thượng Quan Huyền Ý đoạt một khối kim thiết, vẫn là nữ nhân này đem Tằng Hàm Song kéo đi.

Tằng Hàm Song không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn cư nhiên sẽ kêu nàng trả lời vấn đề, vừa rồi nghe Tạ gia hai huynh đệ xưng hô hắn Tiêu trưởng lão, vốn tưởng rằng bọn họ quen biết.

Nhưng hôm nay xem ra căn bản không phải chính mình tưởng lần đó sự, như thế nàng cùng tiểu đệ nói không chừng có thể như vậy thoát khỏi Tạ gia hai huynh đệ.

Thu hồi trong lòng tiểu tâm tư, nàng vội vàng nói: "Hồi tiền bối, mười năm trước nơi này phát quá một hồi đại chiến. Trong đó một phương này đây Thiên Đạo Tông cầm đầu Tiên Tôn cảnh đại năng, bọn họ muốn Thượng Quan gia giao ra cái gì tai tinh, nói người này sẽ bệnh dịch tả Tiên giới."

"Tai tinh?" Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc, Tiên giới khi nào lại ra tai tinh?

Thấy thế nào Thiên Đạo Tông ý tứ, người nọ cư nhiên xuất từ Thượng Quan gia.

"Bọn họ trong miệng tai tinh chính là……" Tằng Hàm Song muốn nói lại thôi.

"Là ai?"

"Là một cái kêu Thượng Quan Huyền Ý Băng Hỏa phượng hoàng." Nói, Tằng Hàm Song trộm ngắm Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái. Nếu là là nàng thám thính đến tin tức không sai nói, vị kia kêu Thượng Quan Huyền Ý người giống như chính là trước mặt vị này đạo lữ.

"Băng Hỏa phượng hoàng?" Tiêu Lăng Hàn trong mắt hàn quang chợt lóe lướt qua, biết Thượng Quan Huyền Ý là Băng Hỏa phượng hoàng người không mấy cái.

Ông ngoại, bà ngoại khẳng định sẽ không ra bên ngoài nói. Còn có chính là Thượng Quan Huyền Ý thân nhân, bọn họ khẳng định cũng sẽ không ra bên ngoài nói. Nhưng Thượng Quan gia biết Huyền Ý là phượng hoàng người, trừ bỏ Huyền Ý thân nhân, còn có vài tên quá các lão.

Đem tâm một hoành, Tằng Hàm Song tiếp tục nói: "Thiên Đạo Tông một vị thái thượng trưởng lão lấy sinh mệnh vì đại giới, tính ra Thượng Quan Huyền Ý là Băng Hỏa phượng hoàng, hắn đem bệnh dịch tả Tiên giới. Chỉ có trừ bỏ hắn, Tiên giới mới có thể thái bình."

Áp xuống trong lòng lửa giận, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Tằng Hàm Song, "Tiếp tục."

Từng hàm song gật gật đầu: "Vốn dĩ Thiên Đạo Tông tụ tập cao thủ liền phải tiến vào Thượng Quan gia tộc địa, lại vào lúc này lại tới nữa một đám đại năng. Bọn họ muốn ngăn trở lấy Thiên Đạo Tông cầm đầu đại năng, đáng tiếc thực lực của bọn họ chung quy yếu đi điểm. Bất quá ở mấu chốt nhất thời khắc, Ma Vực Ma Chủ hiện thân, cản lại lấy Thiên Đạo Tông cầm đầu đoàn người."

Nói tới đây, Tằng Hàm Song nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn phía sau đột nhiên xuất hiện bốn người.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không phản ứng, đoán được đối phương hẳn là nhận thức, nàng liền tiếp tục nói: “Cuối cùng, đại chiến cũng không có bộc phát. Cụ thể là bởi vì cái gì, ta cũng không rõ lắm. Ta nói này đó đều là tin vỉa hè, sự tình rốt cuộc có phải như vậy hay không, tiền bối còn phải đi hỏi người trong cuộc mới biết được.”

Tiêu Lăng Hàn đối Tằng Hàm Song gật gật đầu.

Hắn lại đem ánh mắt nhìn về phía Tạ gia huynh đệ hai, “Các ngươi từng cùng người khác nói qua Huyền Ý sẽ bố trí gấp mười lần thời gian trận pháp sự?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 713

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 713 một kiện pháp bảo

Tạ Thiên Phúc phản xạ có điều kiện mà phản bác nói: “Không, không có, cái gì gấp mười lần thời gian trận pháp, chúng ta căn bản không biết.”

Tiêu Lăng Hàn “Hừ” một tiếng, trên cổ tay hắn Ma Long hóa thành một cổ sương đen thổi qua, Tạ gia hai anh em liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thấy như vậy một màn, Tằng Hàm Dục sợ tới mức thân thể không ngừng run rẩy, nếu không phải bị Tằng Hàm Song đỡ, hắn đã sớm nằm liệt ngồi dưới đất.

Tiêu Lăng Hàn chỉ là nhàn nhạt mà nhìn tỷ đệ hai người liếc mắt một cái, duỗi tay nhẹ nhàng vung lên, liền giải khai hai người trên người cấm chế.

Thấy Tiêu Lăng Hàn triều chính mình hai người phất tay, Tằng Hàm Song cùng Tằng Hàm Dục đều dọa nhắm chặt hai mắt. Chỉ là trong tưởng tượng đau đớn cũng không có đã đến, tỷ đệ hai chậm rãi mở mắt ra, phát hiện vừa rồi còn ở trước mặt năm người, không biết khi nào đã không thấy thân ảnh.

Cảm giác đan điền không lại bị trói buộc, Tằng Hàm Dục tùy tay phát ra một đạo công kích. Ngay sau đó liền thấy bị hắn công kích đến cục đá chia năm xẻ bảy, hắn không cấm kinh hỉ nói: “Đại tỷ, ta có thể vận dụng tiên linh khí.”

Tằng Hàm Song nhìn về phía vừa rồi Tiêu Lăng Hàn xuất hiện phương hướng, không tiếng động nói câu “Cảm ơn!” Liền mang theo Tằng Hàm Dục rời đi Thất Phong Sơn.

Tiêu Lăng Hàn năm người còn lại là trực tiếp đi trước Thất Phong Sơn trung tâm vị trí.

Chẳng được bao lâu, năm người đi vào Thất Phong Sơn trung tâm chỗ, liếc mắt một cái liền đến thấy nguyên bản bình thản vách núi, hiện giờ nơi đó không ra tới một cái động lớn, rõ ràng là có người huỷ hoại tiến vào Thượng Quan gia tộc địa thông đạo.

“Ai như vậy thiếu đạo đức?” Ân Thiên Duệ mắng.

Ân Thiên Thịnh: “Khẳng định là những cái đó muốn đi vào, rồi lại vào không được người.”

Đột nhiên Tiêu Lăng Hàn quát khẽ nói: “Lăn ra đây.”

Liền ở vừa rồi, hắn rõ ràng mà cảm giác được phụ cận không gian dao động một chút.

Tuy rằng thực ngắn ngủi, hơn nữa dao động còn không phải rất lớn, nhưng không gian pháp tắc đã đại thành hắn, tự nhiên phát hiện dị thường.

Sở Mục Thần bốn người lập tức cảnh giác mà nhìn về phía bốn phía, thả ra thần thức, không phát hiện phụ cận có bất luận kẻ nào tồn tại. Nhưng bọn hắn đối Tiêu Lăng Hàn nói tin tưởng không nghi ngờ, biết phụ cận nhất định có người. Nhưng lại không biết dùng tay sờ phương pháp, tránh khỏi bọn họ cảm giác.

Lúc này, Ân Thiên Duệ giữa mày xuất hiện một cái củ ấu, như ẩn như hiện, theo sau hắn một đôi mắt biến thành màu trắng, lần này hắn lại nhìn về phía chung quanh, thực mau liền ở một cục đá mặt sau nhìn thấy một cái lén lút thân ảnh.

Hắn triều Sở Mục Thần ba người chỉ chỉ cục đá, ý bảo người nọ liền ở cục đá mặt sau.

Ngay sau đó, mấy người liền thấy cục đá thành bột phấn, mà cục đá mặt sau lại trống không một vật.

Ba người đều dùng hoài nghi ánh mắt nhìn về phía Ân Thiên Duệ, cảm thấy khẳng định là hắn nhìn lầm rồi.

Ân Thiên Duệ cũng có chút ngốc, rõ ràng vừa rồi hắn ở cục đá mặt sau nhìn đến có một người tồn tại.

Nhưng hiện tại như thế nào liền không có?

"A a a……"

Một trận nam tử tiếng kêu thảm thiết ở bốn người bên tai vang lên, bốn người quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy một người để râu dê hôi phát lão giả nằm trên mặt đất, mà ngực hắn đang cắm một thanh kiếm.

Tiêu Lăng Hàn liền đứng ở lão giả bên cạnh, chính trên cao nhìn xuống mà nhìn về phía hắn.

Vừa rồi ra tay dập nát cục đá người là Mạc Vô Nhai.

Liền ở cục đá bị công kích một cái chớp mắt, lão giả liền tính toán trốn đi. Tiêu Lăng Hàn tự nhiên không có khả năng làm hắn cứ như vậy rời khỏi, dám can đảm ở chỗ này giám thị, tự nhiên chính là địch nhân.

Chờ Sở Mục Thần bốn người đến gần, liền thấy tên kia lão giả chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bắt đầu phát sinh biến hóa. Thực mau xuất hiện ở bọn họ trước mặt không hề là lão giả, mà là một cái tro đen sắc xà.

Mạc Vô Nhai kinh ngạc nói: "Yêu tộc!"

Ân Thiên Duệ: "Yêu tộc như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?"

Sở Mục Thần: "Không cần phải nói, khẳng định là Thiên Đạo Tông phái tới nhãn tuyến."

Mấy người lại đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, chờ đợi hắn an bài. Tuy rằng tiến vào Thượng Quan tộc địa thông đạo bị hủy, nhưng bọn hắn muốn đi vào cũng không khó khăn. Tiêu Lăng Hàn có thể ở Tiên Vực chi gian tùy tiện xuyên qua, thuyết minh hắn hiện tại không gian pháp tắc đã đại thành.

Một cái nho nhỏ không gian thông đạo, tự nhiên không làm khó được hắn.

Đối với Tiêu Lăng Hàn, bọn họ tràn ngập tin tưởng, không có người so với bọn hắn rõ ràng Tiêu Lăng Hàn bản lĩnh.

Đem xà xử lý tốt sau, Tiêu Lăng Hàn liền nhắm mắt bắt đầu cảm ứng chung quanh không gian dao động, cùng với quy tắc.

Thực mau hắn liền mở mắt ra, quay đầu lại đối mấy người nói: “Theo sát ta.”

Sau đó hắn liền bay thẳng đến vách đá phía trên bay đi.

Sở Mục Thần bốn người lập tức đuổi kịp.

Chờ tới rồi đỉnh núi, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay ở trước mặt không gian một hoa, trước mặt không gian lập tức xuất hiện một cái xoáy nước thông đạo.

“Đi vào trước lại nói.” Nói xong, hắn đi đầu đi vào lốc xoáy trong thông đạo.

Mới vừa cảm giác được làm đến nơi đến chốn, Tiêu Lăng Hàn năm người bên tai lập tức vang lên một đạo trung khí mười phần quát khẽ thanh: “Người tới người nào?”

Theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy vừa rồi người nói chuyện là một người bề ngoài thoạt nhìn 40 tới tuổi trung niên nam tử, hắn ăn mặc một thân màu xanh lơ đạo bào, sắc mặt nghiêm túc, vẻ mặt cảnh giác mà nhìn về phía bọn họ năm người.

Người này có Tiên Tôn hậu kỳ tu vi, nhưng mà Tiêu Lăng Hàn lại không có ở Thượng Quan gia gặp qua người này.

Cho nên, người này là ai?

“Ngươi lại là người nào?” Tiêu Lăng Hàn hỏi ngược lại.

Theo lý thuyết Thượng Quan gia người hẳn là không có không quen biết hắn mới là, nhưng trước mặt người một bộ xem người xa lạ ánh mắt. Rõ ràng chưa thấy qua hắn, thậm chí đều không có nghe nói qua bọn họ.

“Ta chính là Thượng Quan gia tộc sáu các lão Thượng Quan Hướng Thiên, các ngươi lại là người nào, vì sao tự tiện xông vào Thượng Quan gia tộc địa?” Thượng Quan Hướng Thiên một bên nói chuyện, một bên gửi đi tin tức.

Cái này sáu các lão phía trước hẳn là đang bế quan, nhưng hắn hiện tại đã xuất quan, theo lý thuyết hẳn là sẽ có người đã nói với hắn có quan hệ với chính mình sự mới đúng.

“Tiêu Lăng Hàn.”

Nói ra tên của mình sau, Tiêu Lăng Hàn liền vẫn luôn quan sát Thượng Quan Hướng Thiên biểu tình, thấy hắn trong mắt tất cả đều là mờ mịt, rõ ràng không nghe nói qua chính mình.

Xem ra Thượng Quan gia là đã xảy ra cái gì biến cố, có người cố ý giấu giếm hắn tồn tại.

Thấy còn lại mấy người rõ ràng này đây Tiêu Lăng Hàn cầm đầu, Thượng Quan Hướng Thiên khách khí nói: "Không biết Tiêu tiên hữu tới ta Thượng Quan gia có chuyện gì?"

"Tìm người."

"Ngươi người muốn tìm là……?"

"Các ngươi Thượng Quan gia hiện tại là ai ở đương gia làm chủ?"

Thấy Tiêu Lăng Hàn không có trả lời chính mình nói, ngược lại hỏi chính mình, Thượng Quan Hướng Thiên sắc mặt trầm trầm. Bất quá hắn vẫn là đáp: "Thượng Quan Nguyên Phong."

Thượng Quan Nguyên Phong là ai?

Phía trước kia ba vị quá các lão, Bạc Hề Đoan Vân đều có cùng hắn giới thiệu quá. Nhưng cái này gọi là gì Thượng Quan Nguyên Phong người, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói.

Xem ra chính mình nhạc phụ là bị cách chức.

"Mang ta đi thấy hắn." Tiêu Lăng Hàn dùng không dung phản bác ngữ khí nói.

"Cùng ta tới." Ném xuống một câu, Thượng Quan Hướng Thiên liền triều phù không đại lục nơi phương hướng bay đi.

Mặc kệ người tới là địch là bạn, chờ bọn họ thấy quá các lão, tin tưởng quá các lão đều có định đoạt.

Nếu là thật đánh lên tới, hắn còn không phải trước mặt mấy người nhất chiêu chi địch.

Ôm ý nghĩ như vậy, Thượng Quan Hướng Thiên mang theo Tiêu Lăng Hàn mấy người bay thẳng đến Thượng Quan Nguyên Phong hiện tại cư trú phù không đại lục bay đi.

Không bao lâu, sáu người dừng ở một khối phù không đại lục thượng.

"Gặp qua sáu các lão." Nhìn thấy Thượng Quan Hướng Thiên, ở phù không đại lục trông coi hai gã Tiên Đế cảnh lập tức chào hỏi.

Khi bọn hắn nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn năm người khi, hai người trên mặt sai biệt biểu tình chợt lóe lướt qua.

Sáu các lão không đem hai người đặt ở trong mắt, tất nhiên là không có thấy, nhưng kia hai người biểu tình lại bị Tiêu Lăng Hàn năm người nhìn cái rõ ràng.

Mấy người lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều nhìn ra trong đó có vấn đề.

Ngay cả luôn luôn đầu óc không hảo sử Ân gia hai huynh đệ ở tiến vào nơi này sau, cũng cảm giác được nơi đây kỳ quái bầu không khí.

Đi theo Thượng Quan Hướng Thiên đi vào một tòa tu sửa thực xa hoa cung điện trước, này tòa cung điện ở lần trước bọn họ tới thời điểm cũng không có, rõ ràng là sau lại mới kiến tạo.

Mấy người vừa đến cung điện cửa, môn liền tự động mở ra, Thượng Quan Hướng Thiên cái thứ nhất đi vào đi.

Tiêu Lăng Hàn lại ngừng ở tại chỗ không có động.

Hắn không nhúc nhích, Sở Mục Thần bốn người tự nhiên cũng sẽ không động.

Đi rồi một đường ngắn, Thượng Quan Hướng Thiên phát hiện phía sau cũng không có người theo tới, quay đầu nhìn lại, lại thấy đến Tiêu Lăng Hàn năm người cư nhiên còn ở cửa.

Hắn đầy mặt không kiên nhẫn mà đảo trở về, nghi hoặc mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn: “Tiêu tiên hữu?”

Liếc mắt nhìn hắn, Tiêu Lăng Hàn nhàn nhạt nói: “Ta đối tiến vào người khác pháp bảo không có hứng thú.”

Pháp bảo?

Thượng Quan Hướng Thiên đầy mặt không thể tưởng tượng, Tiêu Lăng Hàn cư nhiên nói với hắn, trước mặt này tòa cung điện là một kiện pháp bảo. Nhưng rõ ràng này tòa cung điện hắn là tận mắt nhìn thấy người khác kiến tạo, sao có thể là pháp bảo.

Trong lòng tuy rằng không tin, nhưng hắn vẫn là ở trước tiên liền chạy ra cung điện.

“Ha ha ha……”

Ngay sau đó, cung điện trung vang lên sang sảng tiếng cười.

Này tiếng cười làm người sởn tóc gáy.

Theo sát một đạo to lớn vang dội thanh âm từ cung điện nội truyền ra: “Tiên hữu đường xa mà đến, chẳng lẽ không muốn tiến vào ngồi ngồi?”

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, nói chuyện người tu vi đã đạt tới nửa bước thần.

Đợi trong chốc lát, thấy ngoài cửa người cũng không có tiến vào, Thượng Quan Nguyên Phong lại lần nữa nói: “Tiên hữu sẽ không thật cảm thấy ta sở trụ cung điện là một kiện pháp bảo đi?”

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh nói: “Chẳng lẽ không phải?”

“Tiên hữu thật sự thú vị, này tòa cung điện là vài thập niên trước, tộc của ta tộc nhân thân thủ kiến tạo, sao có thể là pháp bảo? Tiên hữu nếu là không tin, có thể hỏi một chút ngươi bên cạnh người.”

Thượng Quan Hướng Thiên xấu hổ mà cười cười, vừa rồi hắn chạy ra cung điện hành vi, nhất định bị quá các lão xem ở trong mắt. Cảm giác được Sở Mục Thần bốn người đầu tới dò hỏi ánh mắt, hắn nói: “Ta xác thật tận mắt nhìn thấy đến tộc nhân tu sửa này tòa cung điện.”

Cho nên này tòa cung điện rốt cuộc có phải hay không pháp bảo?

Sở Mục Thần bốn người đem ánh mắt đầu hướng Tiêu Lăng Hàn.

Tiêu Lăng Hàn tức giận mà nói: “Xem ta làm chi? Chẳng lẽ các ngươi muốn làm cá trong chậu.”

Bốn người nghe vậy, chạy nhanh sau này lui một bước.

Tỏ vẻ chính mình không nghĩ trở thành cá trong chậu.

“Tiên hữu chẳng lẽ không muốn ra tới vừa thấy?” Tiêu Lăng Hàn đối với trong cung điện hô.

Một lát sau, trong cung điện mới truyền đến từ từ thở dài thanh, “Không phải ta không muốn, chỉ là hiện tại bộ dáng không có phương tiện rời đi chỗ ở.”

Cười lạnh một tiếng, Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía một bên Ân Thiên Duệ, “Thiên Duệ, phóng hỏa.”

“Hảo!”

Theo sau liền thấy Ân Thiên Duệ thả ra Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, nếu trước mặt cung điện thật sự chỉ là bình thường cung điện, kia nhất định sẽ bị thiêu hủy. Nhưng là suốt qua đi năm phút, cung điện như cũ hoàn hảo không tổn hao gì.

Tuy rằng Thanh Liên Địa Tâm Hỏa thực ôn hòa, lực công kích không cường, nhưng nó tốt xấu là dị hỏa, bình thường đồ vật tất nhiên một chút liền châm.

Thượng Quan Hướng Thiên trạm thật xa đều có thể cảm giác được những cái đó hỏa cực nóng, hắn không nghĩ tới độ ấm như vậy cao ngọn lửa, cư nhiên không làm gì được trước mắt cung điện.

Kia chỉ có thể thuyết minh trước mắt cung điện thật là một kiện pháp bảo.

Nghĩ đến hắn trước kia mỗi ngày ở người khác pháp bảo ra ra vào vào, mạng nhỏ vẫn luôn niết ở người khác trong tay, hắn liền cảm giác chính mình cổ lạnh căm căm.

Thấy Thanh Liên Địa Tâm Hỏa vô dụng, Tiêu Lăng Hàn lại đối bên cạnh Mạc Vô Nhai nói: “Vô Nhai, ngươi thử xem.”

“Hảo.”

Mạc Vô Nhai lập tức thả ra Quảng Hàn Băng Diễm, đương Quảng Hàn Băng Diễm dừng ở cung điện thượng khi, liền nghe cung điện truyền đến “Ca ca ca” thanh âm.

Tiêu Lăng Hàn sở dĩ không chính mình thả ra Hỗn Độn Thánh Viêm, là bởi vì hắn hoài nghi ở tại trong cung điện mặt người thân phận. Nếu là hắn thả ra dị hỏa, đối phương nếu thật sự người nọ, nhất định có thể nhận ra Hỗn Độn Thánh Viêm, đến lúc đó đối phương liền càng không muốn ra tới.

Nhìn đến cung điện bởi vì Quảng Hàn Băng Diễm đang ở thong thả hòa tan, mấy người đều là nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần dị hỏa hữu dụng liền hảo.

Bằng không đối phương súc ở cung điện trung, bọn họ đối một tòa phòng thủ kiên cố cung điện thật đúng là một chút biện pháp đều không có.

Cung điện nội Thượng Quan Nguyên Phong cảm giác được chính mình pháp bảo đang ở bị hòa tan, hắn nôn nóng mà ở trong phòng đi qua đi lại. Vốn dĩ này tòa cung điện lực phòng ngự phi thường hảo, nhưng là nó duy nhất nhược điểm chính là sợ lãnh đến mức tận cùng ngọn lửa, mà Quảng Hàn Băng Diễm vừa lúc cụ bị điều kiện này.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 714

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 714 nhạc phụ dặn dò

Liền ở Ân Thiên Thịnh mấy người chính xem kịch vui gian, cung điện nội truyền đến nôn nóng thanh âm: “Dừng tay, dừng tay, mau dừng tay.”

Rồi sau đó từ cung điện trung lao ra một cái hạc phát đồng nhan lão giả.

Người này đúng là Thượng Quan Nguyên Phong.

Gặp người rốt cuộc rời đi mai rùa đen, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vung tay lên, không gian vặn vẹo một cái chớp mắt, hắn cùng lão giả liền xuất hiện ở trên hư không trung.

Tiêu Lăng Hàn động tác quá nhanh, chờ ở tràng mấy người phản ứng lại đây khi, liền phát hiện tại chỗ đã không có hai người thân ảnh.

Thấy vậy, Thượng Quan Hướng Thiên sau lưng ra một tầng mồ hôi lạnh, may mắn phía trước hắn không có tùy tiện cùng mấy người giao thủ, bằng không hắn đến chết, đều không biết chính mình là chết như thế nào.

Nhìn nhìn chung quanh hoàn cảnh, phát hiện chính mình đã rời đi Thượng Quan gia tộc địa, Thượng Quan Nguyên Phong khẩn trương hỏi: “Ngươi, ngươi là ai?”

Tiêu Lăng Hàn không phản ứng Thượng Quan Nguyên Phong, mà là mở ra linh nhãn, nhìn quét đối phương.

Kết quả làm hắn thất vọng chính là, đối phương cũng không phải hắn người muốn tìm.

Thấy Tiêu Lăng Hàn đi bước một triều chính mình đi tới, Thượng Quan Nguyên Phong theo bản năng triều lui về phía sau, “Ngươi muốn làm cái gì?”

“Chẳng lẽ ngươi sau lưng người không đã nói với ngươi, phải cẩn thận một cái kêu Tiêu Lăng Hàn người sao?”

Nghe vậy, Thượng Quan Nguyên Phong đồng tử co rút lại một chút, trên mặt biểu tình lại không phát sinh bất luận cái gì biến hóa, không chút nào chột dạ nói: “Ta không biết ngươi đang nói cái gì?”

“Thực mau ngươi sẽ biết.” Nói, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp duỗi tay đem Thượng Quan Nguyên Phong hút đến trước mặt, duỗi tay điểm ở hắn giữa mày.

Quả nhiên cùng trong tưởng tượng giống nhau, Thượng Quan Nguyên Phong linh hồn làm theo bị người hạ cấm chế. Có quan hệ vị kia tôn giả tin tức toàn bộ

xem xét không đến, chỉ cần một đụng chạm đến những cái đó cấm chế, Thượng Quan Nguyên Phong linh hồn liền bắt đầu hỏng mất, tùy theo tiêu tán.

Thu hồi tay, Tiêu Lăng Hàn sắc mặt trầm trầm. Tuy rằng không thấy được vị kia tôn giả là ai, nhưng hắn lại nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý cha mẹ cùng với đệ muội đều bị cái kia tôn giả cấp mang đi.

Thả Thượng Quan gia phàm là phản đối Thượng Quan Nguyên Phong cách làm người đều bị hắn nhốt lại.

Dư lại chính là một ít không rõ nguyên do, hoàn toàn không hiểu rõ người.

Mười lăm phút sau.

Đương Thượng Quan hướng thiên nhìn đến xuất hiện chỉ có Tiêu Lăng Hàn một người thời điểm, liền đoán nhà mình vị kia quá các lão hơn phân nửa là dữ nhiều lành ít.

Nhàn nhạt liếc Thượng Quan Hướng Thiên liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn đối Sở Mục Thần mấy người nói: “Đuổi kịp.”

Thượng Quan gia người bị nhốt ở Thượng Quan gia xa nhất cái kia trong tàng bảo khố, nơi đó mặt phóng đều là một ít không thường dùng đồ vật. Thượng Quan gia tàng bảo khố có vài, thường dùng, không thường dùng, trân quý.

Bay một đoạn đường, Ân Thiên Duệ nói: “Tiêu đại ca, người nọ cùng lại đây.”

“Làm hắn đi theo!”

Không bao lâu, đoàn người liền tới đến này phiến không gian nhất bắc vị trí, ở nhìn đến phía dưới có một con Tiên Tôn cảnh yêu thú khi, Tiêu Lăng Hàn lập tức hạ xuống mặt đất.

Sở Mục Thần bốn người cũng chậm rãi rơi trên mặt đất.

“Rống rống rống……” Cảm giác được có người sống tới gần, một con băng tinh vượn đạp trầm trọng bước chân, từng bước một triều sơn ngoài động mặt đi đến.

Thấy băng tinh vượn ra tới, Tiêu Lăng Hàn cũng không quay đầu lại mà nói: “Thiên Thịnh, Mục Thần các ngươi hai cái bám trụ nó, đừng đem nó giết.”

“Không thể giết nha!” Ân Thiên Thịnh đầy mặt tiếc hận.

Nhìn đến Ân Thiên Thịnh mất mát bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn bổ sung nói: “Tốt nhất cũng đừng đánh cho tàn phế.”

Ân Thiên Thịnh duỗi tay chụp một chút miệng mình, thầm nghĩ: Kêu ngươi miệng tiện!

Hắn vừa rồi liền không nên lắm miệng.

Đi vào băng tinh vượn huyệt động, liếc mắt một cái liền nhìn đến một khối chừng 3 mét cao cục đá. Tiêu Lăng Hàn đi vào cục đá bên, quay đầu lại đối Mạc

Vô Nhai nói: "Đem cục đá đẩy ra."

Chờ Mạc Vô Nhai đem cục đá đẩy ra, lập tức lộ ra một cái cửa động, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp nhảy đi vào.

Trong động mặt chính là Thượng Quan gia tàng bảo khố, chờ Tiêu Lăng Hàn đem cửa mở ra, liền nhìn đến một đám người bị nhốt ở một cái lồng sắt.

Mà cái kia lồng sắt tài chất cư nhiên đến từ Thần giới, khó trách một đám người ra không được.

Nhìn đến đột nhiên xuất hiện Tiêu Lăng Hàn, Thượng Quan Hướng Minh nghi hoặc nói: "Lăng Hàn, như thế nào chỉ có các ngươi ba cái? Huyền Ý không có cùng ngươi ở bên nhau sao?"

Nói xong, hắn còn hướng đại môn phương hướng đi xem.

"Huyền Ý hiện tại đang ở bế quan, ta trước đem các ngươi thả ra đi lại nói."

"Ngươi có thể mở ra sao?" Thượng Quan Nguyên Bình không cấm hoài nghi, lấy bọn họ bán thần tu vi đều không thể mở ra.

"Thử xem sẽ biết, các ngươi đều lui ra phía sau."

Thấy mọi người đều thối lui đến xa nhất địa phương, Tiêu Lăng Hàn mới đối lồng sắt đánh ra dung hợp sở hữu linh căn sau mạnh nhất một kích.

"Chạm vào…… Đương đương."

"Cư nhiên khai." Thượng Quan Nguyên Bình không thể tưởng tượng mà trừng mắt.

Lồng sắt mọi người âm thầm nuốt khẩu nước miếng. Mới một trăm năm không thấy, Tiêu Lăng Hàn thực lực cư nhiên vượt qua bọn họ Thượng Quan gia năm vị bán thần.

Tiêu Lăng Hàn: "Các vị tiền bối đã đã được cứu trợ, vãn bối liền trước rời đi."

Thượng Quan Hướng Minh chạy nhanh mở miệng: "Lăng Hàn, ngươi từ từ."

"Tổ gia gia còn có việc?"

"Ngươi hẳn là muốn đi cứu gia chủ bọn họ đi?"

"Đúng vậy." Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, đó là chính mình nhạc phụ nhạc mẫu, không thể không cứu.

"Cái này cho ngươi, gia chủ bị mang đi phía trước cho ta, hắn muốn ta đem nó giao cho các ngươi." Nói, Thượng Quan Hướng Minh đệ một cục đá cấp Tiêu Lăng Hàn.

Tiếp nhận cục đá, Tiêu Lăng Hàn đối mọi người ôm ôm quyền, rồi sau đó liền mang theo Sở Mục Thần bốn người rời đi Thượng Quan gia tộc địa.

Thấy Tiêu Lăng Hàn sắc mặt thanh lãnh, Sở Mục Thần bốn người ai cũng chưa dám nói lời nói, trầm mặc mà đi theo hắn đi.

Nửa ngày sau, Tiêu Lăng Hàn năm người tới Vong Ưu Hà.

Không có chút nào do dự, bốn người đều đi theo Tiêu Lăng Hàn nhảy vào Vong Ưu Hà trung.

Vài phút sau, năm người mới ra mặt sông, liền nhìn đến sớm đã ở Vong Ưu Hà biên chờ Thân Đồ Khinh Dao.

"Bà ngoại." Tiêu Lăng Hàn kinh ngạc ra tiếng.

"Nha! Tiểu Lăng Hàn ngươi rốt cuộc đã trở lại. Ngươi là không biết, ta ở chỗ này đã chờ ngươi mau 50 năm." Thân Đồ Khinh Dao khoa trương mà nói.

Nói xong, nàng lập tức đi đến Tiêu Lăng Hàn bên người, hưng phấn mà vươn tay ở Tiêu Lăng Hàn trên vai vỗ vỗ, kết quả phát hiện nàng hiện giờ thực lực thế nhưng lấy đối phương không hề biện pháp.

Cuối cùng, chỉ có thể tiếc nuối mà thu hồi tay.

Nghe thấy Thân Đồ Khinh Dao kêu Tiêu Lăng Hàn, tiểu Lăng Hàn. Sở Mục Thần bốn người đều cúi đầu, làm bộ cái gì đều không có nghe thấy, tận lực giảm bớt chính mình tồn tại cảm, bọn họ nhưng không nghĩ gây hoạ thượng thân.

Xem nhẹ rớt đối phương xưng hô, Tiêu Lăng Hàn hỏi: "Bà ngoại, hiện tại là tình huống như thế nào?"

Thân Đồ Khinh Dao than nhẹ một tiếng, nói: "Tình huống chính là hiện tại Tiên giới người phân thành hai phái, nhất phái muốn diệt trừ Huyền Ý, một khác phái muốn bảo toàn Huyền Ý."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Tức phụ nhi đây là nhận người ái, lại nhận người hận!

"Muốn bảo toàn hắn có những người đó?"

"Lấy ngươi sư tôn đầu, hắn tổ chức phía trước các ngươi hỗ trợ bố trí trận pháp, cùng với luyện quá đan những cái đó tông môn hoặc gia tộc Tiên Tôn cảnh, Luyện Đan Sư Công Hội cũng là đứng ở các ngươi bên này."

"Bà ngoại, bị ngươi như vậy vừa nói, ta như thế nào cảm giác trừ bỏ Thiên Đạo Tông, không ai lại đối phó Huyền Ý đâu?"

"Thiết, các ngươi mới trợ giúp bao nhiêu người? Tiên giới rất lớn, còn có không ít lánh đời gia tộc, đại gia tộc, tông môn, tính lên không thể so bảo toàn người của hắn thiếu. Nếu không có ngươi ông ngoại chống, bọn họ đã sớm đánh nhau rồi."

"Vẫn là ông ngoại lợi hại." Tiêu Lăng Hàn lập tức khen nói.

"Hừ! Ngươi bà ngoại ta mới là lợi hại nhất."

"Là, bà ngoại lợi hại nhất." Ông ngoại đều phải nghe ngài, ngài có thể không lợi hại sao?

"Đó là."

Thấy Tiêu Lăng Hàn ở suy tư, Thân Đồ Khinh Dao nói: "Tiểu cháu ngoại, ngươi suy nghĩ cái gì?"

"Ta suy nghĩ người nọ vì sao không trực tiếp đối phó ta, ngược lại phải đối nhằm vào Huyền Ý."

"Còn có thể vì cái gì, năm đó chuyện của ngươi náo đến quá lớn, nếu là Tiên giới những người đó biết ngươi đã trở về, khẳng định sẽ không lại giúp Thiên Đạo Tông. Rốt cuộc mọi người đều hy vọng ngươi có thể phá vỡ phi thăng thông đạo. Sau lưng người cố ý nhằm vào Huyền Ý, mục đích chính là làm Tiên giới mọi người cùng ngươi đánh nhau, hắn hảo ngồi thu ngư ông thủ lợi."

Tiêu Lăng Hàn tưởng tượng, thật đúng là như vậy.

Lấy hắn tính cách, có ai dám nhằm vào Thượng Quan Huyền Ý, hắn nhất định sẽ trả thù trở về.

Nhưng còn không phải là hai hai đánh nhau.

"Ông ngoại hiện giờ ở nơi nào?"

"Hắn nha, ở Thiên Kiếm Tông."

"Là đang đợi ta?" Tiêu Lăng Hàn suy đoán nói.

Thân Đồ Khinh Dao gật gật đầu: "Đoán được ngươi từ Thần Táng bí cảnh ra tới cái thứ nhất địa phương khẳng định là đi Thượng Quan gia, sau đó mới có thể đến Ma Vực hoặc là ngươi sư tôn nơi đó."

"Kia mẫu phụ hiện giờ lại ở nơi nào?"

"Cùng nhạc phụ ngươi nhạc mẫu ở bên nhau."

Tiêu Lăng Hàn nhíu mày, hắn ở Thượng Quan Nguyên Phong trong trí nhớ cũng không có nhìn đến Bạc Hề Thiên Lạc, kia mẫu phụ là khi nào bị trảo?

Nghĩ đến, hắn liền hỏi: "Mẫu phụ khi nào bị trảo?"

"Ai nói ngươi mẫu phụ bị bắt?" Thân Đồ Khinh Dao đầy mặt nghi hoặc.

"Vừa rồi bà ngoại chính ngươi nói."

"Ta có nói quá lời này?" Thân Đồ Khinh Dao nhìn về phía bên cạnh chính dựng lỗ tai ở nghe lén mấy người.

"Chúng ta cái gì đều không có nghe thấy." Bốn người trăm miệng một lời mà nói.

Điển hình bịt tai trộm chuông.

Đột nhiên nghĩ đến ẩn linh thánh trùng, Tiêu Lăng Hàn lập tức liền minh bạch, phỏng chừng mẫu phụ là âm thầm đi theo cùng đi.

“Ta chuẩn bị đi tìm ông ngoại, bà ngoại muốn cùng đi sao?”

“Tự nhiên muốn, nếu không phải vì chờ tiểu tử ngươi, ta cũng sẽ không hồi Ma Vực.”

“Bà ngoại vất vả.”

Thân Đồ Khinh Dao vừa lòng gật gật đầu: “Ân, lời này ta thích nghe.”

Nói mấy người liền triều Vong Ưu Hà đi đến, đột nhiên Tiêu Lăng Hàn nhớ tới rời đi Thượng Quan gia khi, Thượng Quan Hướng Minh cho hắn cục đá.

Hắn đối mấy người nói: “Các ngươi đi trước, ta một lát liền tới.”

Chờ mấy người đều đi rồi, hắn lấy ra Thượng Quan Hướng Minh cấp cục đá, mặt ngoài nhìn lại, đây là một khối thường thường vô kỳ cục đá. Nhưng muốn thật là tầm thường cục đá, nhạc phụ sẽ không lựa chọn ở ngay lúc này để lại cho bọn họ.

Mở ra linh nhãn, mặt ngoài là cục đá, bên trong lại là lưu ảnh thạch.

Tiêu Lăng Hàn đem bên ngoài cục đá tra loại trừ, lộ ra bên trong lưu ảnh thạch, thuận tay liền đem nó kích hoạt.

Lưu ảnh thạch trên không, lộ ra Thượng Quan Minh Thanh thân ảnh.

“Huyền Ý, Lăng Hàn, đương các ngươi nhìn đến này khối lưu ảnh thạch thời điểm, thuyết minh chúng ta đã bị Thiên Đạo Tông những người đó mang đi. Bất quá các ngươi không cần lo lắng cho chúng ta, khói nhẹ trên người có một cái có thể trang vật còn sống không gian Thần Khí, nếu là có sinh mệnh nguy hiểm chúng ta sẽ trốn vào không gian trung đi. Biết trong tộc ra phản đồ, ta đoán được những người đó sẽ dùng chúng ta tới uy hiếp các ngươi. Sở dĩ đi theo bọn họ đi, là bởi vì chúng ta cũng tưởng làm rõ ràng sau lưng người đến tột cùng là ai.”

Nói tới đây, Thượng Quan Minh Thanh hướng cửa nhìn thoáng qua, rõ ràng là có người tới.

Rồi sau đó hắn chạy nhanh công đạo nói: “Các ngươi chính mình chú ý an toàn, không cần lo lắng cho chúng ta. Nếu là các ngươi tu vi không đột phá Tiên Tôn cảnh liền đừng tới tìm chúng ta.”

“Lạch cạch!” Lưu ảnh thạch trực tiếp vỡ vụn.

Hắn liền nói sao! Nhạc mẫu nói như thế nào cũng là Thần giới xuống dưới, như thế nào sẽ không có một chút bảo mệnh thủ đoạn, hơn nữa chính mình mẫu phụ cũng đang âm thầm làm phối hợp tác chiến.

Phía trước còn có chút sốt ruột tâm, lúc này nhưng thật ra bằng phẳng không ít, nhưng vẫn là đến đem người tìm được, mang ra tới mới được.

Chờ đến Tiên Vực, Tiêu Lăng Hàn mang theo năm người trực tiếp mở ra một cái đi trước Thiên Kiếm Tông không gian thông đạo, mấy người chỉ dùng nửa canh giờ liền đạt tới Thiên Kiếm Tông.

Đang ở trong phòng nói chuyện phiếm Bạc Hề Đoan Vân cùng Âu Dương Cảnh Hoàng cảm giác được phù không đại lục thượng không gian ở dao động, hai người liếc nhau, đồng thời biến mất tại vị trí thượng.

Một bên Thượng Quan Cảnh Phong không cảm giác được không gian dao động, hắn vẻ mặt mờ mịt mà cũng đi theo đi ra cửa phòng.

Thực mau, Bạc Hề Đoan Vân cùng Âu Dương Cảnh Hoàng liền tới đến phù không đại lục trên đất trống.

Có lần trước sai lo vòng ngoài tôn trải qua, lần này Bạc Hề Đoan Vân nhưng thật ra không có vội vã ra tay, hơn nữa nơi này không phải hắn địa bàn.

Âu Dương Cảnh Hoàng càng thêm sẽ không ra tay.

Đệ nhất, nơi này là hắn địa bàn, lấy hắn tu vi nếu là ở chỗ này ra tay, này khối phù không đại lục khẳng định giữ không nổi.

Đệ nhị, nếu tới người hắn không đối phó được, bên người có một cái cao cao thủ ở, hắn hoàn toàn không sợ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 715

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 715 diệt Thiên Đạo Tông

Bất quá mấy cái chớp mắt thời gian, Bạc Hề Đoan Vân cùng Âu Dương Cảnh Hoàng hai người trước mặt liền xuất hiện một đạo không gian môn.

Thấy vậy, hai người thầm nghĩ trong lòng: Người đến là một cái lĩnh ngộ không gian pháp tắc cao thủ.

Ngay sau đó, một đạo hình bóng quen thuộc từ bên trong đi ra.

"Lăng Hàn (đại đồ đệ)." Hai người trăm miệng một lời mà kêu.

"Ông ngoại, sư tôn." Nói, Tiêu Lăng Hàn hướng hai người hành lễ.

Thân Đồ Khinh Dao, cùng với Sở Mục Thần bốn người theo sát sau đó từ không gian trong môn đi ra.

Đương Âu Dương Cảnh Hoàng nhìn đến Sở Mục Thần bốn người tu vi khi, mày không cấm nhảy nhảy, hung hăng bị chấn kinh rồi một phen.

Hắn cái này sư tôn xem ra là làm được đầu, đồ đệ tu vi đã triều quá hắn. Suy nghĩ nhiều, đều là một phen chua xót nước mắt, chỉ hy vọng đồ đệ không cần nhàm chán mà tìm hắn luận bàn liền hảo.

Tiêu Lăng Hàn cũng không biết Âu Dương Cảnh Hoàng lúc này phức tạp tâm tình, ở trong lòng hắn vẫn là thực tôn kính vị này tiện nghi sư tôn.

Mặc kệ nói như thế nào, bái Âu Dương Cảnh Hoàng vi sư, đều là bọn họ chiếm tiện nghi.

Mấy người lẫn nhau gặp qua lễ sau, liền bắt đầu thương thảo kế tiếp công việc.

"Ta quyết định trước đem nhạc phụ nhạc mẫu cứu ra, sau đó diệt Thiên Đạo Tông." Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đối ở đây mấy người, tuyên bố quyết định của hắn.

Nhìn đến trong mắt bình tĩnh không gợn sóng mà nói ra muốn tiêu diệt một cái tông môn đại đồ đệ, Âu Dương Cảnh Hoàng trong lòng cảm khái, chính mình đại đồ đệ quả nhiên là một cái có thù tất báo người.

Còn nhớ rõ năm đó mới gặp hắn khi, chính mình dùng uy áp, áp hắn miệng phun máu tươi cũng không chịu quỳ xuống, lúc ấy liền từ hắn trong mắt nhìn đến "Không phục" hai chữ.

Nghe xong Tiêu Lăng Hàn nói, Bạc Hề Đoan Vân nhíu mày nói: "Toàn bộ đều phải sát?"

Biết ông ngoại đang lo lắng cái gì, Tiêu Lăng Hàn giải thích nói: "Ông ngoại không cần lo lắng cho ta sẽ vì này kết hạ hậu quả xấu, do đó không thể phi thăng. Ta phi thăng, thế giới này Thiên Đạo ngăn cản không được."

"Một khi đã như vậy, như vậy tùy chính ngươi tâm ý đi làm. Yêu cầu ông ngoại làm cái gì, ngươi cứ việc nói."

"Hảo, đa tạ ông ngoại."

"Đại đồ đệ, nếu là yêu cầu sư tôn phụ một chút, ngươi cũng cứ việc nói." Âu Dương Cảnh Hoàng vội vàng bổ sung nói.

Tuy rằng hắn thực lực không bằng Bạc Hề Đoan Vân, nhưng cũng không kém.

"Hảo, đa tạ sư tôn." Tiêu Lăng Hàn nói lời cảm tạ.

"Đây là Thiên Đạo Tông bản đồ địa hình. Lăng Hàn, ngươi cầm đi, hẳn là dùng được với." Nói, Bạc Hề Đoan Vân lấy ra một quả ngọc giản.

Tiếp nhận ngọc giản, Tiêu Lăng Hàn thần thức tham nhập bên trong, phát hiện trong ngọc giản nơi nào là ai ai bế quan chỗ, đều đánh dấu rành mạch.

Như thế, chế tác ngọc giản người, không biết đi qua Thiên Đạo Tông bao nhiêu lần, hoặc là người nọ vốn dĩ liền tới tự Thiên Đạo Tông.

Chỉ ở Thiên Kiếm Tông đãi nửa canh giờ, Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Sở Mục Thần bốn người đi trước Thiên Đạo Tông.

Bằng mấy người thực lực, ở Thiên Đạo Tông có thể nói là quay lại tự nhiên, bất quá hiện tại bọn họ muốn đi trước cứu người, cho nên không dễ bại lộ hành tung.

Ở cảm ứng được không gian bên ngoài không có người, Tiêu Lăng Hàn mới mang theo mấy người từ trong hư không đi ra.

Theo sau, hắn trực tiếp vận dụng huyết mạch cảm ứng. Chỉ cần tìm được Bạc Hề Thiên Lạc, hắn là là có thể tìm được Thượng Quan Huyền Ý cha mẹ.

Thực mau, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt liền nhìn về phía Thiên Đạo Tông xa nhất kia tòa sơn, chỉ vì hắn cảm ứng được Bạc Hề Thiên Lạc liền ở bên kia.

Mười lăm phút sau.

Mấy người ở một gian thạch thất tìm được Bạc Hề Thiên Lạc, chỉ là nơi này chỉ có hắn một người, cũng không có Thượng Quan Huyền Ý cha mẹ thân ảnh.

"Mẫu phụ, ngài có khỏe không?" Tiêu Lăng Hàn quan tâm nói.

Bạc Hề Thiên Lạc cười cười, mới nói: "Ta khá tốt. Nhạc phụ ngươi nhạc mẫu liền ở cách vách, ta đây liền mang ngươi qua đi."

"Hảo."

Mấy người ra thạch thất, liền hướng bên cạnh đi đến, thực mau mấy người ở một mặt vách tường trước dừng lại, Bạc Hề Thiên Lạc quen cửa quen nẻo mà mở ra thạch thất môn.

Chờ cửa đá vừa mở ra, bên trong cư nhiên là hai gian nhà tù.

Bên trái trong phòng giam bị bị giam giữ nhân, đúng là Thượng Quan Huyền Ý cha mẹ đệ muội; bên phải nhà tù bị bị giam giữ nhân, cư nhiên là Tiêu Lăng Hàn người quen.

Nơi này nhà tù dùng tài chất cùng giam giữ Thượng Quan Hướng Minh đám người dùng chính là cùng loại.

Làm nhạc phụ mấy người trạm xa một chút sau, Tiêu Lăng Hàn vững chãi phòng mở ra một cái nhưng cung một người thông qua chỗ hổng. Chờ mấy người đều thuận lợi ra tới, Tiêu Lăng Hàn liền đem ánh mắt nhìn về phía bên phải nhà tù trung hai người.

Bên phải nhà tù trung hai người, đúng là Tiêu Dật Minh cùng hắn đạo lữ Thiệu Đồng.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn cư nhiên xuất hiện ở chỗ này, Tiêu Dật Minh tràn đầy kinh ngạc. Hắn nhớ rõ Thượng Quan Huyền Ý cùng Tiêu Lăng Hàn hai người đều là phi thăng tu sĩ, nhưng vì cái gì vừa rồi Tiêu Lăng Hàn xưng hô Thượng Quan bá bá vì nhạc phụ?

Bất quá này đó đều là Tiêu Lăng Hàn việc tư, liền tính hắn tò mò, cũng không thể làm trò nhiều người như vậy mặt hỏi.

"Lăng Hàn, đã lâu không thấy."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Dật Minh, Thiệu Đồng, đã lâu không thấy, các ngươi như thế nào sẽ bị nhốt ở nơi này?"

"Ai! Việc này nhi nói ra thì rất dài." Tiêu Dật Minh đầy mặt bất đắc dĩ.

Tiêu Lăng Hàn: "Vậy nói ngắn gọn."

Tiêu Dật Minh trên mặt lộ ra xấu hổ biểu tình, tuy rằng hắn cùng Tiêu Lăng Hàn quan hệ cũng không tệ lắm, nhưng có một số việc không có phương tiện toàn bộ thác ra.

Nhìn ra hắn do dự, Tiêu Lăng Hàn chỉ vào một bên đang ở cùng Thượng Quan Minh Thanh nói chuyện Bạc Hề Thiên Lạc, giới thiệu nói: "Đó là ta mẫu phụ, hắn kêu Bạc Hề Thiên Lạc, hắn đạo lữ tên là Tiêu Trình Hạo, cũng chính là ngươi nhị thúc, cho nên chúng ta là đường huynh đệ."

Tiêu Dật Minh không thể tưởng tượng mà mở to mắt, hắn vừa rồi nghe được cái gì?

Chính mình nhị thúc cư nhiên có đứa con trai, hơn nữa hắn còn sớm liền nhận thức đối phương.

Chỉ là quen biết, lại không hiểu nhau.

Một lát, hắn lại từ khiếp sợ trung bình tĩnh lại, tổng cảm thấy sự tình có chút kỳ quặc.

“Ngươi thật là ta nhị thúc nhi tử?”

Tiêu Dật Minh hoài nghi mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, nếu đối phương thật là chính mình đường đệ, vì sao từ đầu đến cuối hắn cũng chưa cảm ứng được đối phương cùng hắn có huyết thống quan hệ?

“Tự nhiên là.” Nói, Tiêu Lăng Hàn mở ra bị áp chế Nhân tộc huyết mạch, thực mau hắn huyết mạch liền cùng Tiêu Dật Minh huyết mạch sinh ra cộng minh.

Có thể mở ra Nhân tộc huyết mạch, vẫn là bởi vì hắn khôi phục ký ức. Hắn nếu là không khôi phục ký ức, phỏng chừng Nhân tộc huyết mạch sẽ vĩnh viễn bị áp chế.

Cảm giác chính mình toàn thân máu đều ở sôi trào, Tiêu Dật Minh trong lòng không còn có hoài nghi. Đầy mặt kích động mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, liền muốn cấp Tiêu Lăng Hàn một cái hùng ôm, lại phát hiện hắn hiện tại còn ở nhà tù trung.

“Cái kia, Lăng Hàn đường đệ, ngươi có thể mở ra một cái chỗ hổng, làm chúng ta đi ra ngoài lại nói sao?” Khi nói chuyện, Tiêu Dật Minh chỉ chỉ đối diện nhà tù mới vừa bị Tiêu Lăng Hàn làm ra tới động.

“Ta còn tưởng rằng các ngươi thích đãi ở bên trong.” Tiêu Lăng Hàn hài hước nói.

“Ta hướng tới tự do.” Tiêu Dật Minh khô cằn mà nói một câu.

Chờ đem hai người thả ra, Tiêu Lăng Hàn liền hỏi nói: “Nói nói các ngươi như thế nào sẽ bị quan đến Thiên Đạo Tông tới.”

“Nói lên chuyện này, ta liền tới khí. Kỳ thật chúng ta rốt cuộc vì cái gì sẽ bị quan đến Thiên Đạo Tông, ta đến bây giờ còn có chút ngốc.”

Tiêu Dật Minh đầy mặt mờ mịt, hắn cũng không biết chính mình hai người hảo hảo mà đãi tại gia tộc, vì cái gì sẽ vô duyên vô cớ bị quan ở đây.

Tiêu Lăng Hàn thấy hắn là thật sự không biết, liền đem ánh mắt đầu hướng Thiệu Đồng.

Hồi tưởng một chút bọn họ bị mang đi ngày đó, ở Tiêu gia phát sinh quá sự. Thiệu Đồng như suy tư gì, nói: “Ta đại khái đoán được chúng ta vì sao sẽ bị quan ở đây.”

Tiêu Dật Minh đầy mặt kinh ngạc, hắn cũng không biết sự, Thiệu Đồng cư nhiên biết.

Hai người đều nhìn về phía nàng, chờ đợi nàng bên dưới.

"Ta nhớ rõ, chúng ta bị mang đi ngày đó, ta cùng Dật Minh mới vừa hoàn thành gia chủ công đạo xuống dưới nhiệm vụ, hướng đi hắn hội báo khi, ta ở hắn phòng trên bàn nhìn đến một khối hình chiếu thạch. Lúc ấy ta cảm thấy kỳ quái, liền nhìn nhiều hai mắt, bởi vì hình chiếu thạch phi thường thưa thớt, giống nhau chỉ có lánh đời gia tộc mới có."

"Cái gì hình chiếu thạch, ta như thế nào không thấy được?" Tiêu Dật Minh mãn đầu óc dấu chấm hỏi.

Thiệu Đồng đối hắn mắt trợn trắng, nói: "Ngươi lúc ấy liền nghĩ chạy nhanh rời đi, một phút đều không nghĩ nhìn đến ngươi vị kia đại gia gia, tự nhiên không có tâm tư quan sát cái khác."

Tiêu Lăng Hàn từ không gian giới tử trung lấy ra một khối hình chiếu thạch, "Thiệu Đồng, ngươi nhìn đến hình chiếu thạch có phải hay không cùng này khối không sai biệt lắm?"

Chỉ là liếc mắt một cái, Thiệu Đồng liền khẳng định nói: "Cơ hồ giống nhau như đúc."

"Đó chính là nói này đó hình chiếu thạch hẳn là xuất từ cùng người."

Bỗng nhiên Tiêu Lăng Hàn lại nghĩ tới cái gì, vội vàng hỏi: "Các ngươi bị nhốt ở nơi này đã bao lâu?"

"Mười năm."

Hắn lại hỏi: "Các ngươi bị quan phía trước gia gia đang làm cái gì?"

"Gia gia nói hắn ở không gian thượng có điều lĩnh ngộ, vội vàng bế quan đi. Bằng không chúng ta cũng sẽ không đi làm gia chủ an bài cho chúng ta nhiệm vụ. Tính tính thời gian, gia gia hẳn là đã xuất quan đi!" Tiêu Dật Minh đáp.

Tiêu Lăng Hàn: "Không tốt!"

Tiêu Dật Minh: "Cái gì không tốt?"

"Gia gia, rất có thể có nguy hiểm." Nói, Tiêu Lăng Hàn liền hướng thạch thất bên ngoài đi đến.

Thấy hắn ra tới, Thượng Quan Tinh Vũ nói: "Ca phu, các ngươi rốt cuộc ra tới."

Tiêu Lăng Hàn đối mấy người gật gật đầu.

Sau một bước đuổi theo ra tới Tiêu Dật Minh, vội vàng hỏi: "Lăng Hàn, gia gia như thế nào sẽ có nguy hiểm?"

Nghe thấy hai người đối thoại Bạc Hề Thiên Lạc chen vào nói nói: "Phụ thân hiện tại đã an toàn, các ngươi không cần lo lắng."

Nói xong, hắn cầm trong tay liên lạc thạch đưa cho Tiêu Lăng Hàn.

Đương Tiêu Lăng Hàn kích hoạt liên lạc thạch, liền nghe được Thân Đồ Khinh Dao thanh âm.

“Thiên Lạc, ngươi nói cho tiểu cháu ngoại, hắn gia gia bị hắn ông ngoại cứu, hiện tại người ở Thiên Kiếm Tông.”

Nghe vậy, Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng thở ra, rồi sau đó hắn đối ở đây mọi người nói: “Mẫu phụ, nhạc phụ, nhạc mẫu, ta hiện tại tạm thời đem các ngươi đưa đến vạn kiếm tông, chờ ta đem sự tình xử lý tốt, lại đến tiếp các ngươi.”

Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao cùng với không ít Ma tộc cao thủ đều ở vạn kiếm tông, hiện tại an toàn nhất địa phương tự nhiên chính là vạn kiếm tông.

Đem một đám người dàn xếp hảo sau, hắn mới có thể buông ra tay tới báo thù.

Bạc Hề Thiên Lạc nhíu mày nói: “Lăng Hàn, nghe ngươi ý tứ đem chúng ta đưa trở về sau, ngươi còn phải về nơi này tới?”

“Là, ta muốn tiêu diệt Thiên Đạo Tông.” Tiêu Lăng Hàn trả lời không chút do dự, trong mắt hiện lên một mạt hàn quang.

Nghe được hắn lời này, vừa mới được đến tự do Bạc Hề Thiên Lạc mấy người lẫn nhau liếc nhau, trong mắt toàn là phức tạp chi sắc.

Thượng Quan Minh Thanh đang muốn nói cái gì, lại bị Phượng Phi Yên giữ chặt, nàng đối Thượng Quan Minh Thanh không dấu vết mà lắc lắc đầu.

Nàng biết chính mình phu quân đang lo lắng cái gì.

Con rể không thể so những người khác, chẳng sợ hắn đem Thiên Đạo Tông tất cả mọi người giết, cũng không sợ sẽ có hậu quả xấu quấn thân, do đó dẫn tới tương lai vô pháp phi thăng.

Ở hắn sinh ra ngày đó đã bị này phương Thiên Đạo tuyển vì khí vận chi tử, chỉ vì thế giới này phi thăng thông đạo chỉ có hắn có thể phá vỡ. Hắn là quản lý Vân Lan Thần Giới tôn giả, này phương Tiên giới phi thăng thông đạo cuối cùng đi thông địa phương vừa lúc là Vân Lan Thần Giới.

Thiên Đạo đối hắn là lại ái lại hận.

Chỉ cần hắn mở ra Tiên giới phi thăng thông đạo, kia này phương Tiên giới sẽ tiếp tục vận chuyển, tiên linh khí liền sẽ không khô kiệt.

Huống chi trên người hắn còn có công đức ánh sáng thêm thành.

Đối hắn mà nói, diệt Thiên Đạo Tông, nói không chừng còn sẽ được đến Thiên Đạo chúc phúc.

Thiên Đạo Tông làm ác nhiều năm, lung tung cho người ta phê mệnh, xem như phạm vào Thiên Đạo kiêng kị. Hơn nữa cái này tông môn dám can đảm lấy Thiên Đạo mệnh danh, phỏng chừng Thiên Đạo cũng là muốn mượn Tiêu Lăng Hàn tay diệt Thiên Đạo Tông.

Tiện đà Phượng Phi Yên hỏi: “Lăng Hàn, yêu cầu chúng ta hỗ trợ sao? Tuy rằng chúng ta thực lực chẳng ra gì, nhưng là đối phó Tiên Đế cảnh tu giả vẫn là

không thành vấn đề.”

“Tạm thời không cần, đa tạ nhạc mẫu.”

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn liền đem Bạc Hề Thiên Lạc đoàn người đưa đến Thiên Kiếm Tông, lại phản hồi Thiên Đạo Tông.

Lúc này, Thiên Đạo Tông một khối phù không đại lục thượng, một gian lượng như ban ngày trong mật thất, có 30 tới cá nhân đang ở kịch liệt mà thảo luận cái gì. Cẩn thận vừa nghe, bọn họ đang ở thương nghị như thế nào làm Thượng Quan gia giao ra Thượng Quan Huyền Ý, mà lại không cần động võ, chính yếu chính là bọn họ không muốn cùng Ma Chủ đại chiến.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 716

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 716 sau lưng người

Đột nhiên “Oanh” một tiếng đinh tai nhức óc tiếng vang truyền tiến ở đây mọi người trong tai.

“Đây là có người ở công kích phù không đại lục phòng ngự trận pháp?”

“Không phải là Bạc Hề Đoan Vân đánh tới cửa tới đi?”

“Không có khả năng là hắn, hắn nói qua, chỉ cần chúng ta không đối phó Thượng Quan gia, hắn liền sẽ không ra tay.”

“Kia sẽ là ai?”

Thiên Đạo kia vài vị Tiên Tôn cảnh sắc mặt đều rất khó xem, mặc kệ là ai, như vậy trắng trợn táo bạo mà công kích phù không đại lục phòng ngự trận pháp, chính là ở cùng bọn họ Thiên Đạo Tông là địch.

“Các vị tiếp tục thảo luận, ta đi ra ngoài nhìn xem đến tột cùng là chuyện như thế nào.” Thiên Đạo Tông trong đó một vị Tiên Tôn cảnh cường giả nói.

“Từ từ, ta cũng chuẩn bị đi xem, các ngươi muốn hay không cùng đi xem.”

“Đi.”

Mấy cái yêu thích náo nhiệt người, lập tức phù hợp.

Mọi người nói, liền chuẩn bị đứng dậy, chỉ là không đợi bọn họ hành động, bọn họ nơi thạch thất đại môn đã bị người từ bên ngoài bạo lực oanh khai.

Bụi mù tan hết, mọi người liền thấy một đạo thon dài thân ảnh đứng ở cửa đá ngoại.

Người nọ ăn mặc một thân bạch y, khuôn mặt như đao tước rìu đục tuấn mỹ, một thân khí chất thanh lãnh, bề ngoài nhìn qua bất quá nhược quán Niên Hoa.

Mọi người còn không có đánh giá xong, liền nhìn đến hắn phía sau lại xuất hiện bốn gã nam tử. Kia bốn người đồng dạng là diện mạo tuấn mỹ thanh niên, tu vi đều đã đạt tới Tiên Tôn cảnh đỉnh.

Mọi người còn không có từ này biến cố trung lấy lại tinh thần, liền nghe trong đó một người nói: “Lăng Hàn, này khối phù không đại lục thượng những người khác đều đã giải quyết.”

Đã giải quyết?

Mọi người lẫn nhau nhìn nhìn, cái này giải quyết là bọn họ lý giải cái kia giải quyết sao?

Lúc này, Thiên Đạo Tông một người đầu bạc lão giả hừ lạnh nói: "Người tới người nào, dám can đảm tự tiện xông vào ta Thiên Đạo Tông."

Quét ở đây mọi người liếc mắt một cái, Tiêu Lăng Hàn cũng không có trả lời lão giả nói, ngược lại đối mọi người nói: "Ta hôm nay muốn tiêu diệt Thiên Đạo Tông, không phải Thiên Đạo Tông người có thể rời đi, cho các ngươi mười tức thời gian."

Thiên Đạo Tông một vị khác Tiên Tôn cảnh đứng lên, phẫn nộ quát: "Hảo cuồng vọng tiểu tử, dám khẩu xuất cuồng ngôn. Lão phu hiện tại khiến cho ngươi nhìn xem, không biết trời cao đất dày kết cục."

Nói xong, một đạo có chứa hỏa phương pháp tắc chưởng phong, triều Tiêu Lăng Hàn mặt mà đi.

Còn lại người đều muốn nhìn xem buông lời nói hùng hồn Tiêu Lăng Hàn đến tột cùng có cái gì bản lĩnh, cho nên cũng không có người vội vã rời đi.

Đối với sắp đến công kích, Tiêu Lăng Hàn làm như không thấy, hắn chỉ là quay đầu triều Ân Thiên Duệ đưa mắt ra hiệu.

Ân Thiên Duệ lập tức ngầm hiểu.

Nho nhỏ ngọn lửa chưởng phong tự nhiên không cần phải Tiêu Lăng Hàn tự mình ra tay, bọn họ trung Ân Thiên Duệ chiến lực yếu nhất, nhưng là đối phó này đạo công kích, lấy thực lực của hắn dư dả.

Chỉ thấy, Ân Thiên Duệ hơi chút hướng phía trước vượt một bước, duỗi tay một hút, bay về phía Tiêu Lăng Hàn công kích đã bị hắn hút ở trong tay. Rồi sau đó hắn đi phía trước một ném, công kích theo đường cũ phản hồi.

Mọi người nhìn thấy này một mực đều nhịn không được hít hà một hơi. Này đến đem pháp tắc lĩnh ngộ đến loại nào trình độ, mới có thể đem người khác phát ra pháp tắc công kích, tùy ý khống chế.

Nhìn thấy triều chính mình công kích mà đến hỏa phương pháp tắc, Thiên Đạo Tông tên kia Tiên Tôn cảnh tu giả, sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, liên tục lui về phía sau. Ân Thiên Duệ là hắn nhìn thấy cái thứ hai có thể tùy tâm sở dục mà nắm giữ pháp tắc người. Người đầu tiên tự nhiên chính là bọn họ Thiên Đạo Tông hiện giờ chính thật làm chủ người.

Lúc này, mọi người đều lấy cực nhanh tốc độ triều thạch thất bên ngoài chạy đi, tuy rằng này đạo công kích không phải hướng tới bọn họ tới, nhưng này gian thạch thất như vậy tiểu, bọn họ nếu là dừng lại tại chỗ, nhất định sẽ bị lan đến.

"Oanh!"

Thạch thất nháy mắt sụp đổ.

Lưu tại thạch thất trung người đều là Thiên Đạo Tông vài vị Tiên Tôn cảnh, không phải bọn họ không nghĩ đi ra ngoài, mà là bọn họ căn bản ra không được. Ngung hi đoàn.

Lúc này mọi người lại triều sụp đổ thạch thất nhìn lại, chỉ thấy vừa rồi phát ra công kích vị kia Tiên Tôn lúc này vừa lúc phun ra một búng máu.

Mà mặt khác mấy người đều ở quanh thân thiết trí phòng ngự tráo, bọn họ nhưng thật ra không có nhiều chật vật.

Thấy những cái đó bay ra tới người, chẳng những không rời đi, ngược lại ở một bên xem nổi lên náo nhiệt, Tiêu Lăng Hàn cười lạnh nhìn về phía mọi người: "Các vị là muốn lưu lại sao?"

"Ngươi là nhà ai tiểu bối? Liền tính ngươi tuổi còn trẻ tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh đỉnh, cũng không nên mục vô tôn trưởng. Lại nói như thế nào chúng ta đều là trưởng bối của ngươi, ngươi như thế nào có thể sử dụng loại thái độ này cùng trưởng bối nói chuyện?" Một cái lưu trữ trường râu đầu bạc lão giả, không vui nói.

Tiêu Lăng Hàn vẫn chưa để ý tới đầu bạc lão giả, đối phương tu vi đã đạt tới nửa bước thần, tự cho là có giáo huấn hắn tư cách, chờ lát nữa khiến cho lão giả biết cậy già lên mặt hậu quả.

Hắn híp mắt nhất nhất đảo qua mọi người, "Các ngươi xác định muốn lưu lại?"

Ở đây có hơn hai mươi danh Tiên Tôn cảnh, nghe thấy Tiêu Lăng Hàn hỏi chuyện, có mấy người không chút nghĩ ngợi liền bay đi. Đối bọn họ mà nói, Thiên Đạo Tông có tồn tại hay không cùng bọn họ bản thân không có trực tiếp ích lợi quan hệ.

Chuyện này bọn họ không nghĩ đúc kết.

Theo sát lại đi rồi mấy người.

Cuối cùng như cũ có bảy tám người lưu lại, trong đó liền có vừa rồi mở miệng giáo huấn Tiêu Lăng Hàn vị kia đầu bạc lão giả.

Duỗi tay vung lên, Tiêu Lăng Hàn đem tất cả mọi người đưa tới trong hư không, lợi dụng không gian pháp tắc đem này phiến hư không cách ly mở ra. Như vậy không ai có thể đào tẩu, mọi người phát ra công kích cũng sẽ không lan đến gần nơi khác.

"Mục Thần, nơi này liền giao cho các ngươi."

"Hảo."

Đang chuẩn bị rời đi Tiêu Lăng Hàn, đột nhiên lại nói: "Đúng rồi, những người này không gian giới tử nhớ rõ thu hồi tới."

"Hảo." Tuy rằng không biết Tiêu Lăng Hàn còn muốn Tu tiên giới đồ vật làm cái gì, nhưng mấy người đều miệng đầy đồng ý.

Ra kia phiến không gian, Tiêu Lăng Hàn bay thẳng đến Thiên Đạo Tông trong đó một ngọn núi bay đi.

Thực mau hắn liền ngừng ở một ngọn núi trên không.

Mở ra linh nhãn, Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái liền nhìn đến ngọn núi này là Thiên Đạo Tông trung tâm chỗ, một cái ngang qua toàn bộ Thiên Đạo Tông cực phẩm tiên linh mạch cuối cùng tụ tập ở đây.

Mà cái kia cực phẩm tiên linh mạch bị người bố trí trận pháp, mắt trận vừa lúc là tiên linh mạch ngọn nguồn chỗ.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp biến mất ở giữa không trung.

Đương hắn tái xuất hiện khi, người đã ở tiên linh mạch bên cạnh.

Giương mắt nhìn thoáng qua trước mặt cảnh tượng, phía trước ở hắn cũng không có thấy rõ trước mặt trận pháp ra sao loại trận pháp. Hiện tại hắn mới đem trận pháp thấy rõ ràng, đây là một cái rút ra người khác nhân sinh cơ, cùng với trong thân thể năng lượng trận pháp, tên là phệ tiên trận.

Mắt trận vị trí đang ngồi một cái ăn mặc một thân liền mũ người áo đen.

Cảm giác được Tiêu Lăng Hàn xuất hiện, người áo đen ngẩng đầu, xa xa mà nhìn về phía hắn.

“Ngươi rốt cuộc tới.”

Vẫn là đồng dạng nghẹn ngào lại khó nghe thanh âm truyền tiến Tiêu Lăng Hàn trong tai.

“Đồng Ngạo Phiên, ngươi đang đợi ta? Nhưng ta cảm thấy ngươi hẳn là không hy vọng ta tới.” Nói, Tiêu Lăng Hàn trong tay nhiều ra một thanh kiếm.

Tháo xuống trên đầu mũ, Đồng Ngạo Phiên nhướng mày nói: “Ngươi phải đối ta động thủ?”

“Rõ ràng sự.” Tiêu Lăng Hàn nói đương nhiên.

“Ngươi cần phải suy xét rõ ràng, ngươi hẳn là nhìn đến ta trước mặt trận pháp là cái gì trận pháp đi?” Đồng Ngạo Phiên một lóng tay chính mình trước mặt, rõ ràng là ý có điều chỉ.

“Ân, thấy được.” Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

“Chỉ cần ngươi không giết ta, ta liền thả Thiên Đạo Tông mọi người. Chờ trở lại Thiên Đô Thần Giới, ta không bao giờ đi Vân Lan Thần Giới.” Đồng Ngạo Phiên đưa ra chính mình yêu cầu.

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi tựa hồ lầm một sự kiện, Thiên Đạo Tông mọi người sinh tử cùng ta có quan hệ gì đâu? Ngươi nếu là không hạ thủ, ta còn phải phí một phen công phu. Ngươi có thể đem chúng nó giải quyết, ta còn phải cảm ơn ngươi.”

“Ngươi cho rằng ngươi làm bộ không để bụng, ta liền sẽ mắc mưu sao?”

Đối với Tiêu Lăng Hàn, hắn quá hiểu biết, nhìn như vô tình, rồi lại có tình. Một khi bị hắn để ở trong lòng, hắn liền sẽ thề sống chết bảo hộ. Kiếp trước Tiêu Lăng Hàn chính là vì vân lan giới những cái đó thấp vị thần, mới có thể bị bọn họ ba người đắc thủ.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Hắn chỉ là lời nói thật lời nói thật mà thôi, Đồng Ngạo Phiên vì sao liền không tin hắn đâu?

Chẳng lẽ là bởi vì hắn kiếp trước hành động, làm Đồng Ngạo Phiên hiểu lầm cái gì?

Hiểu lầm liền hiểu lầm đi, Tiêu Lăng Hàn không hề cùng Đồng Ngạo Phiên vô nghĩa, giơ lên trong tay kiếm liền triều hắn huy qua đi.

Ngay sau đó liền thấy Đồng Ngạo Phiên trước người trận pháp sáng lên một đạo kết giới, đem hắn bảo hộ ở trong đó, mà Tiêu Lăng Hàn phát ra công kích trực tiếp dừng ở kia tầng kết giới thượng.

Cùng lúc đó, đang ở tu luyện Thiên Đạo Tông đệ tử, mặc kệ tu vi cao thấp đều tại đây một cái chớp mắt, đột nhiên há mồm phun ra một búng máu.

Đối với lần này biến cố, Thiên Đạo Tông mọi người còn lại là sợ hãi không thôi.

Trong hư không.

Đang ở cùng Sở Mục Thần bốn người chiến đấu vài tên Thiên Đạo tu giả, đồng thời phun ra một búng máu. Bọn họ còn không rõ ràng lắm rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Sở Mục Thần mấy người công kích cũng đã tới rồi.

Đối phương tuy rằng người nhiều, nhưng Sở Mục Thần mấy người khôi phục ký ức, chiến đấu kỹ năng tự nhiên không phải những người này có thể so sánh. Huống chi bọn họ hiện giờ là người lại không phải người, thân thể cũng được đến cải tạo.

Chỉ thấy Mạc Vô Nhai biến thành một con băng kỳ lân, đối thủ phát ra tới công kích, trực tiếp bị hắn há mồm phun ra băng cấp đóng băng trụ. Mà hắn phát ra đóng băng thuật, đối phương lại là không chút sức lực chống cự.

Băng kỳ lân vốn chính là băng thuộc tính, hơn nữa hắn còn dung hợp Quảng Hàn Băng Diễm.

Ân Thiên Duệ cũng biến thành một con Bạch Trạch, tuy rằng nói Bạch Trạch là một con thụy thú, nhưng đi theo Tiêu Lăng Hàn như vậy một cái vô tình chủ nhân, chỉ là là có phúc vận thụy tường khẳng định không được, ít nhất đến có bảo hộ chính mình năng lực.

Bằng không Tiêu Lăng Hàn cũng sẽ không quản hắn chết sống.

Kiếp trước hắn làm Vân Lan Thần Giới duy nhất một con thụy thú Bạch Trạch, theo lý thuyết hắn là bị người cung phụng lên mới là, nhưng sự thật xác thật là có người cung phụng hắn.

Trước mặt người khác hắn chỉ cần đương một con thụy thú, vì Vân Lan Thần Giới mang đến phúc trạch liền hảo. Trên thực tế mỗi lần bọn họ đi theo Tiêu Lăng Hàn sấm cái gì hiểm địa, hắn đều yêu cầu chính mình bảo hộ chính mình.

Cho nên lúc này cùng người đối chiến, hắn phát ra công kích không hề thua kém với đối thủ.

Ân Thiên Thịnh liền càng không cần phải nói, hắn làm Tiêu Lăng Hàn bản mạng kiếm, chủ giết chóc. Phía trước chiến đấu đầu óc theo không kịp, cơ hồ đều sẽ bại bởi Sở Mục Thần. Lúc này hắn thức tỉnh rồi ký ức, Mặc Thịnh Kiếm chính là hắn, hắn chính là Mặc Thịnh Kiếm.

Cho nên hắn cùng Mặc Thịnh Kiếm thành công làm được nhân kiếm hợp nhất, ở đây người, chết ở trong tay hắn đã có hai cái.

Sở Mục Thần trong tay cầm Mặc Thần Cửu Tiêu Cầm, hắn chỉ là nhẹ nhàng kích thích cầm huyền, liền thấy từng đạo vô hình công kích đem đối thủ đánh vào trước mặt hắn công kích chặn lại. Tiếng đàn biến đổi, những cái đó công kích lại đủ số phản hồi cấp công kích hắn những người đó.

Này phiến trong không gian “Đôm đốp đôm đốp” tiếng vang không ngừng, ngũ quang thập sắc công kích trông rất đẹp mắt, đáng tiếc những cái đó xinh đẹp công kích đều trí mạng.

Thiên Đạo Tông những cái đó cấp thấp tu giả hoàn toàn không biết, ở bọn họ đỉnh đầu chính phát sinh một hồi kinh thiên động địa đại chiến.

Lúc này bọn họ một đám đều ốc còn không mang nổi mình ốc.

Chỉ vì bọn họ một đám tu vi đều tại hạ ngã, sinh cơ đang ở trôi đi. Tu vi thấp người đã bắt đầu từ một thanh niên biến thành trung niên, lại từ giữa năm biến thành lão niên, trên đầu tóc đen, chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ biến bạch.

Chỉ qua trong nháy mắt, bọn họ lại như là vượt qua cả đời.

Đối với những người này tao ngộ, Tiêu Lăng Hàn tuy rằng không có nhìn đến, lại cũng có thể tưởng tượng được đến.

“Thế nào? Ngươi vẫn là không đáp ứng yêu cầu của ta sao?”

Đổng Ngạo Phiên trên mặt lộ ra một mạt mỉa mai, hắn cho rằng Tiêu Lăng Hàn hiện tại mặt vô biểu tình bộ dáng đều là giả bộ tới. Cuối cùng Tiêu Lăng Hàn nhất định sẽ đồng ý hắn yêu cầu.

“Ha hả!” Tiêu Lăng Hàn cười lạnh một tiếng.

Hắn Tiêu Lăng Hàn khi nào để ý quá không tương quan người sinh tử?

Huống chi Thiên Đạo Tông tất cả mọi người ở hắn phải giết danh sách trung.

Thấy Tiêu Lăng Hàn không dao động, Đổng Ngạo Phiên nhanh hơn trong tay động tác. Hắn hiện tại muốn cưỡng chế đem tu vi đột phá đến Hạ Vị Thần, lấy này tới đối phó Tiêu Lăng Hàn. Bằng không hiện tại hắn cùng vốn không phải Tiêu Lăng Hàn đối thủ.

Mặc Hàn Kiếm lại lần nữa chém về phía bảo hộ Đổng Ngạo Phiên kết giới.

"Chạm vào!" Trong suốt kết giới thượng xuất hiện từng điều vết rạn.

Ngay sau đó, liền thấy những cái đó vết rạn đang ở chậm rãi khép lại.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 717

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 717 phụ thân trở về

Thấy vậy tình cảnh, Tiêu Lăng Hàn mở ra linh nhãn, cẩn thận quan sát trước mặt kết giới. Lấy hắn hiện giờ tu vi, theo lý thuyết Tiên giới không có hắn đến không được địa phương mới là.

Trước mặt cái này kết giới rõ ràng có cổ quái, như vậy kết giới, Tiên giới căn bản không có người có thể bố trí đến ra tới. Cái này kết giới bố trí thủ pháp, cùng hắn dĩ vãng gặp qua đều không giống nhau.

Không hổ là một phương đại năng, cái này kết giới bố trí thủ pháp hẳn là Đổng Ngạo Phiên tự nghĩ ra.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền tìm đến kết giới bạc nhược chỗ, giơ lên trong tay Mặc Hàn Kiếm, hắn hét lớn một tiếng: "Đi!"

Mặc Hàn Kiếm thoát ly Tiêu Lăng Hàn tay, bay thẳng đến kết giới chém tới.

"Bành!" Đinh tai nhức óc thanh âm tại đây phiến không gian truyền khai.

Kết giới tùy theo bị phá khai.

Nhìn đến chính mình cực cực khổ khổ bố trí kết giới, cứ như vậy bị Tiêu Lăng Hàn dễ dàng mà cử mà phá vỡ, Đổng Ngạo Phiên trên mặt tràn đầy khiếp sợ.

Trong lòng lại bắt đầu lo sợ bất an lên. Như vậy cường đại Tiêu Lăng Hàn, hắn liền tính đột phá Hạ Vị Thần, sợ là cũng khó có thể ứng phó.

Tiêu Lăng Hàn lại không hề cấp Đổng Ngạo Phiên lại nghĩ nhiều thời gian, hắn trực tiếp đối Đổng Ngạo Phiên khởi xướng công kích.

Chỉ thấy một viên nắm tay đại màu sắc rực rỡ tiểu cầu triều Đổng Ngạo Phiên bay đi, mặc kệ hắn hướng nơi nào trốn, màu sắc rực rỡ tiểu cầu đều như bóng với hình.

Tuy rằng tiểu cầu thoạt nhìn thập phần xinh đẹp, nhưng Đổng Ngạo Phiên lại không dám đại ý. Bởi vì hắn ở tiểu cầu thượng cảm giác được trí mạng nguy cơ. Đáng tiếc này phiến không gian bị Tiêu Lăng Hàn phong ấn, hắn căn bản trốn không thoát này phiến không gian.

Nhanh chóng lấy ra một kiện Thần cấp phòng ngự tấm chắn, Đổng Ngạo Phiên lập tức hướng tấm chắn bên trong đưa vào tiên linh khí. Nhìn thấy tiểu cầu tới gần, hắn chạy nhanh đem tấm chắn che ở trước người.

"Bành!" Một tiếng nổ vang.

Thần Khí tấm chắn không có việc gì, nhưng Đồng Ngạo Phiên lại bị này cổ nổ mạnh uy lực, tạc bay ngược đi ra ngoài hơn hai mươi mễ xa.

Duỗi tay nhặt lên trên mặt đất tấm chắn, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt sai biệt, này cư nhiên là một kiện bát cấp Thần Khí.

Cũng không biết Đồng Ngạo Phiên là như thế nào đem nó đưa tới Tu tiên giới tới.

Thoáng nhìn Đồng Ngạo Phiên đang ở hộc máu, Tiêu Lăng Hàn thưởng thức trong tay tấm chắn, tùy ý nói: "Tấm chắn không tồi, ta liền vui lòng nhận cho."

Tấm chắn là Đồng Ngạo Phiên ở Tiên giới duy nhất Thần Khí, không nghĩ tới lần đầu tiên sử dụng liền vô dụng đối phương pháp, dẫn tới hắn cầm tấm chắn làm theo thân bị trọng thương.

Ngẩng đầu, Đồng Ngạo Phiên oán hận mà trừng mắt nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, năm đó nếu là không có Thiên Đạo ngăn cản, hắn đã sớm thân thủ đem Tiêu Lăng Hàn cấp bóp chết.

Đáng chết Thiên Đạo!

Xem hắn về sau thực lực khôi phục, không tiêu diệt thế giới này Thiên Đạo.

Không đợi Đồng Ngạo Phiên lại tưởng đi xuống, Tiêu Lăng Hàn lại một đạo công kích triều hắn bay tới.

Lần này không có tấm chắn, Đồng Ngạo Phiên đôi tay mở ra, một đoàn kim quang ở hắn trước ngực ngưng tụ mà thành. Nhìn đến gần trong gang tấc màu sắc rực rỡ tiểu cầu, hắn lập tức đem kia đoàn kim quang đẩy đi ra ngoài.

"Chạm vào!"

Kim quang chiếu rọi này phiến không gian. Màu sắc rực rỡ tiểu cầu đem kia đoàn kim quang đâm chia năm xẻ bảy sau, tiếp tục triều Đồng Ngạo Phiên bay đi.

Nhìn thấy một màn này Đồng Ngạo Phiên đồng tử cấp tốc co rút lại, này viên tiểu cầu trung năng lượng căn bản không phải tiên linh khí, cũng không phải ma khí. Bên trong năng lượng rõ ràng muốn so này hai người cao hơn không ít, bằng không hắn kim quang sẽ không không có một chút tác dụng.

"Này rốt cuộc là cái quỷ gì đồ vật?" Đồng Ngạo Phiên một bên né tránh, một bên hỏi.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Rốt cuộc là cái gì hắn cũng không biết, dù sao hắn chính là đem sở hữu linh căn dung hợp sau, ngưng tụ ra tới năng lượng công kích chính là như vậy nhan sắc.

Gọi là gì, hắn cũng không biết.

Không phải kim sắc, rõ ràng không phải thần lực.

“Tiêu Lăng Hàn, ta sẽ không buông tha ngươi, ngươi cho rằng ngươi giết được chết ta sao? Hừ, thiếu nằm mơ!”

Cảm giác được màu sắc rực rỡ tiểu cầu tốc độ nhanh hơn hai phân, Đổng Ngạo Phiên biết đây là Tiêu Lăng Hàn ở khống chế tốc độ.

“Có phải hay không nằm mơ đến lúc đó ngươi liền sẽ biết, năm đó các ngươi vây công ta, ngươi cho rằng sẽ bỏ qua các ngươi? Trước diệt ngươi này mạt phân hồn, ngươi bản thể, ta sớm muộn gì sẽ đi gặp một lần.”

Nói xong, màu sắc rực rỡ tiểu cầu trực tiếp đụng phải Đổng Ngạo Phiên phía sau lưng.

“A……”

“Chạm vào!”

Đổng Ngạo Phiên này một mạt phân hồn, rốt cuộc chết không thể lại chết.

Địch nhân tự nhiên là muốn tiêu diệt sạch sẽ mới có thể yên tâm, thế giới vô biên, cái gì hiếm lạ cổ quái bí thuật đều có.

Thả ra Hỗn Độn Thánh Viêm, đem này phiến không gian sở hữu hết thảy, đều thiêu sạch sẽ.

Ở Đổng Ngạo Phiên chết thời điểm, Thiên Đạo mọi người ở cùng thời gian cũng đều toàn bộ chết. Thiên Đạo Tông những người này vận mệnh đã sớm bị Đổng Ngạo Phiên động tay động chân. Hắn đem Thiên Đạo Tông mọi người mệnh đều cùng hắn cột vào cùng nhau.

Có thể thấy được người này vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn.

Là tâm tàn nhẫn người.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa đi đi ra ngoài, không trung giáng xuống một đạo kim sắc quang, chiếu rọi ở trên người hắn, thẳng tới linh hồn.

Ấm áp, làm người cảm giác thực thoải mái.

Lúc sau Tiêu Lăng Hàn năm người đem Thiên Đạo Tông sở hữu đáng giá đồ vật đều thu quát đi. Những cái đó chết đi người thi thể, tự nhiên cũng bị bọn họ xử lý sạch sẽ.

Thiên Đạo hiện giờ liền thành một cái vỏ rỗng.

Năm ngày sau.

Thiên Thịnh Tiên Vực, Ánh Nguyệt Thành.

Tiêu gia.

Tiêu Thiên Lộ chỗ ở ở Tiêu gia một tòa tiên linh khí nồng đậm ngọn núi giữa sườn núi.

Ngày này, một hàng bốn người phi rơi xuống Tiêu Thiên Lộ cư trú trong viện.

Bốn người này tự nhiên chính là Bạc Hề Đoan Vân, Thân Đồ Khinh Dao, Bạc Hề Thiên Lạc cùng Tiêu Thiên Lộ bản nhân.

Đương Bạc Hề Đoan Vân nhìn đến trước mắt như thế đơn sơ sân khi, trong mắt tràn đầy ghét bỏ chi sắc. Tưởng hắn Ma Vực Ma Đô tùy tiện một tòa lâu đài đều phải so viện này hảo gấp mười lần gấp trăm lần.

Tiêu Thiên Lộ tất nhiên là thấy được Bạc Hề Đoan Vân trong mắt ghét bỏ, nhưng hắn thanh lãnh trên mặt như cũ không có gì biểu tình, toàn đương không phát hiện. Rốt cuộc đối phương phía trước đã cứu hắn, hơn nữa hắn cũng không phải người khác đối thủ. Huống chi đối phương vẫn là thông gia.

Hắn nếu là thật sự, có hại người chỉ có thể là hắn.

Không bao lâu, một thân huyết khí Tiêu Lăng Hàn đi vào Tiêu Thiên Lộ trong viện.

Ngày đó bọn họ rời đi Thiên Đạo Tông, liền đi Thiên Kiếm Tông. Ở Thiên Kiếm Tông ở một ngày. Đoàn người lại đi Thượng Quan gia tộc địa, ở Thượng Quan gia tộc địa đãi bốn ngày, bọn họ hôm nay mới hồi Tiêu gia.

Chậm một bước tới rồi Tiêu Lăng Hàn tự nhiên là đi báo thù đi.

Hắn đem Tiêu Thiên Phụ kia một mạch tất cả mọi người giết, một cái không lưu. Tuy rằng tuổi nhỏ lại năm đó không có tham dự đến hắn sự kiện trung, nhưng chính cái gọi là trảm thảo không trừ tận gốc, xuân phong thổi lại sinh.

Lấy thực lực của hắn, tự nhiên không cần lo lắng bị trả thù.

Nhưng hắn lại không phải một người, hắn còn có tức phụ nhi, còn có người nhà. Vạn nhất Tiêu Thiên Phụ hậu bối trung có cái tiền đồ người nghịch tập thành công, kia hắn còn không phải là ở vì thân nhân chiêu mầm tai hoạ?

Đối với ngoài ý muốn, hắn nhưng không thích.

Cho nên tự nhiên là một cái không dư thừa.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn xuất hiện ở trong sân, Tiêu Thiên Lộ mãn nhãn phức tạp, “Đều giải quyết?”

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, đáp: “Ân, một cái đều không có lưu lại.”

Tiêu Thiên Lộ: “Như vậy cũng hảo.”

Tiêu Lăng Hàn xoay người nhìn về phía Bạc Hề Thiên Lạc, “Mẫu phụ.”

Bạc Hề Thiên Lạc: “Lăng Hàn, ngươi muốn hay không trước nghỉ ngơi một chút?”

Tiêu Lăng Hàn: “Không cần, phụ thân vì ta, đã ở dị giới chờ đợi thật lâu.”

“Vậy ngươi cùng ta tới.” Nói, Bạc Hề Thiên Lạc liền ở phía trước dẫn đường.

Đoàn người đều đi theo hắn triều Tiêu Thiên Lộ phòng đi đến.

Chờ mấy người đều tới rồi Tiêu Thiên Lộ phòng, Bạc Hề Thiên Lạc bay thẳng đến một mặt vách tường đi đến. Sau đó hắn ngừng ở một bức họa trước, duỗi tay đem họa chuyển qua một bên, lộ ra vẽ ra mặt một cái khe lõm, hắn từ trên cổ gỡ xuống một khối ngọc bội bỏ vào khe lõm.

Rồi sau đó mấy người liền thấy góc tường biên lộ ra một cái trường khoan vì 1 mét ngầm thông đạo.

Một màn này, xem đến Tiêu Thiên Lộ không hiểu ra sao.

Hắn phòng khi nào có như vậy một cái thông đạo?

Vì cái gì hắn một chút cũng không biết?

Nơi này thật là hắn phòng?

Không phải nhi tử con rể?

Bạc Hề Thiên Lạc tất nhiên là nhìn ra Tiêu Thiên Lộ nghi hoặc, giải thích nói: "Phụ thân, năm đó ngài còn đang bế quan, Tiêu gia không có một cái an toàn đáng tin cậy địa phương. Chỉ có ngài nơi ở, những người khác đều biết là cấm địa, Tiêu gia chưa từng có người dám tới đây. Cho nên chúng ta lúc ấy liền tuyển ngài phòng, dùng để gửi Trình Hạo thân thể."

"Chuyện này, các ngươi làm thực hảo."

Vốn dĩ cho rằng đã chết đi con thứ hai, không nghĩ tới chỉ là đi dị giới, Tiêu Thiên Lộ trong lòng tất nhiên là thật cao hứng.

Lấy ra một khối lệnh bài, Bạc Hề Thiên Lạc hướng lệnh bài đưa vào ma khí, sau đó mấy người liền thấy lệnh bài thượng phát ra một bó màu tím quang, kia thúc quang vừa lúc chiếu đến trong thông đạo.

Mấy người trong tai liền vang lên "Ca ca ca" thanh âm, hẳn là cái gì trận pháp cơ quan bị tắt đi.

Đợi đại khái mười tức, Bạc Hề Thiên Lạc mới dẫn đầu, triều trong thông đạo đi đến.

Vừa tiến vào thông đạo, mấy người liền cảm giác bên trong độ ấm rõ ràng muốn thấp rất nhiều, càng là hướng bên trong đi, độ ấm liền càng thấp.

Mười lăm phút sau.

Mấy người ngừng ở một gian băng thất trung, trên giường bệnh nằm người tự nhiên chính là Tiêu Trình Hạo.

Đương Tiêu Lăng Hàn nhìn đến có chút quen mặt dung nhan khi, lập tức liền nghĩ đến lúc trước hắn tới Tu chân giới trước, tiếp nhiệm vụ. Cái kia nhiệm vụ người chính là Tiêu Trình Hạo, đối phương diện mạo cùng giường băng thượng người có ba phần tương tự.

Xem ra lúc trước Tiêu Trình Hạo đã sớm tìm được rồi chính mình, tất nhiên là ngại với nào đó nguyên nhân, không thể cùng chính mình muốn gặp, tương nhận.

Chờ mấy người đều xem qua giường băng thượng Tiêu Trình Hạo sau, Tiêu Lăng Hàn đối mấy người nói: "Gia gia, ông ngoại, bà ngoại, mẫu phụ, ta hiện tại phải vì triệu hoán làm chuẩn bị, đại khái yêu cầu một tháng mới có thể hoàn thành, các ngươi nếu là có chính mình sự liền đi trước vội, không cần phải xen vào ta."

Không đợi những người khác nói chuyện, Bạc Hề Thiên Lạc liền trả lời: "Hảo, ngươi vội ngươi, coi như chúng ta không tồn tại."

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Mẫu phụ một bộ gấp không chờ nổi bộ dáng hẳn là tưởng phụ thân.

Cũng là, vì chính mình, cư nhiên làm cho bọn họ chia lìa lâu như vậy.

Nếu là ai làm hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý chia lìa lâu như vậy, hắn nhất định sẽ chịu không nổi.

Không hề để ý tới mấy người, Tiêu Lăng Hàn bắt đầu ở băng thất trung khắc hoạ khắc văn.

Không biết ngày đêm mà khắc hoạ hai mươi ngày, hắn rốt cuộc đem khắc văn khắc hoạ hảo. Chờ hắn lại đem trận pháp bố trí hảo, liền có thể tiến hành triệu hoán.

Một tháng sau.

Trận pháp cũng bố trí hảo.

Đem những người khác đều đuổi ra đi, chỉ để lại Bạc Hề Đoan Vân vì chính mình hộ pháp, ở đi vào trận pháp trước, Tiêu Lăng Hàn không yên tâm mà lại lần nữa dặn dò nói: "Ông ngoại, ta ở triệu hoán thời điểm không thể đã chịu chút nào quấy rầy. Nếu là bị đánh gãy, hết thảy kiếm củi ba năm thiêu một giờ không nói, phụ thân cùng ta bản mạng thú rất có thể sẽ bị lạc ở vũ trụ nơi nào đó."

"Đã biết, đã biết, ngươi đều nói năm biến." Bạc Hề Đoan Vân tức giận mà nói.

Bình thường nhìn rất ổn trọng một người, không nghĩ tới hiện tại cư nhiên cũng khẩn trương lo lắng lên.

Đi vào trận pháp trung ương, Tiêu Lăng Hàn khoanh chân mà ngồi, duỗi tay nhẹ nhàng cắt qua ngón tay, màu tím huyết lập tức chảy ra tích ở trận pháp thượng.

Thực mau trận pháp sáng lên màu tím quang, đem Tiêu Lăng Hàn bao vây ở bên trong. Hắn nhắm mắt lại, trong miệng niệm phức tạp lại cổ xưa còn vòng khẩu chú ngữ.

Thời gian một phút một giây mà qua đi.

Ở trong phòng chờ đợi Tiêu Thiên Lộ mấy người, đều là mắt trông mong mà nhìn về phía cửa thông đạo phương hướng.

Xa xôi một khác chỗ không gian vũ trụ, có hai luồng màu trắng đồ vật, chính lấy cực nhanh tốc độ hướng tới Tiêu Lăng Hàn nơi Tiên giới bay tới.

Lại là ba ngày sau.

Tiêu Lăng Hàn nơi trận pháp, màu tím quang mang đại thịnh, xông thẳng phía chân trời.

Tiên giới mọi người, đều cho rằng có dị bảo xuất thế.

Sôi nổi triều Tiêu gia nơi địa phương tới rồi.

Kia đạo xông thẳng phía chân trời ánh sáng tím suốt qua một phút mới biến mất.

Ánh sáng tím biến mất, Tiêu Lăng Hàn nơi trận pháp, nhiều ra một con rồng một người thân ảnh.

Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, đối trước mặt nam tử kêu: "Phụ thân."

Tiêu Trình Hạo gật gật đầu, liền trực tiếp chui vào giường băng thượng thân thể giữa mày chỗ.

Một cái màu tím thả quanh thân lập loè lôi điện long, miệng phun nhân ngôn: "Ngọa tào, Tiêu lão đại, ngươi như thế nào lâu như vậy mới triệu hoán ta trở về? Ta đều cho rằng ngươi có tân hoan, liền đem ta cái này cũ ái cấp quên mất."

Nghe thấy quen thuộc thanh âm, nói ra thiếu tấu nói, Tiêu Lăng Hàn đầy đầu hắc tuyến.

"Lý Hầu?"

"Là ta là ta, lão đại, ngươi là như thế nào nhận ra ta tới?"

Nguyên lai Mặc Uyên gia hỏa này ở hiện đại thời điểm, bám vào người ở Lý Hầu trên người. Khó trách chính mình đối toàn bộ đặc công tổ người đều sẽ theo bản năng bảo trì khoảng cách cùng cảnh giác, duy nhất đối Lý Hầu, sinh không dậy nổi một chút cảnh giác chi tâm. Trong lòng có cái thanh âm vẫn luôn ở nói cho chính mình, mặc kệ phát sinh cái gì hắn đều sẽ không phản bội chính mình.

Khi đó chính mình không có ký ức, này hết thảy phỏng chừng đều là Mặc Uyên đối hắn làm ám chỉ.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 718

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 718 thân nhân đoàn tụ

Híp mắt nhìn về phía trước mặt long, Tiêu Lăng Hàn lãnh đạm nói: “Ta nhớ rõ chính mình rời đi kia phương thế giới khi, bị không trung đột nhiên xuất hiện một đạo màu tím tia chớp sở phách, sau đó mới tiến vào không gian đường hầm trung.”

“Phải không? Nguyên lai ngươi là như thế này trở về! Xem ra hẳn là kia phương thế giới Thiên Đạo không thích ngươi, bằng không cũng sẽ không giáng xuống lôi điện tới phách ngươi.”

“Hừ! Ban ngày ban mặt từ đâu ra lôi điện? Đừng cho là ta không biết, đạo lôi điện kia rõ ràng chính là ngươi giở trò quỷ.”

Tiêu Lăng Hàn cười lạnh nhìn về phía Mặc Uyên.

“Phải không? Mới vừa trải qua không gian thông đạo, ta đầu đau quá, hảo vựng! Không được, ta phải trở về bế quan nghỉ ngơi một đoạn thời gian.”

Nói xong, Mặc Uyên trực tiếp chui vào khế ước không gian trung.

Tiêu Lăng Hàn: “……”

Sau nửa canh giờ.

Ở trong phòng nhón chân mong chờ ba người, rốt cuộc chờ đến Tiêu Lăng Hàn ba người từ trong thông đạo đi ra.

“Phụ thân! Xin thứ cho hài nhi bất hiếu, nhiều năm như vậy làm ngài vì ta thương tâm khổ sở.” Tiêu Trình Hạo vừa ra tới liền tiên triều Tiêu Thiên Lộ làm thi lễ.

“Hảo hài tử, trở về liền hảo.” Tiêu Thiên Lộ luôn luôn lạnh như băng trên mặt cũng ôn hòa một chút.

“Tiểu tư gặp qua nhạc mẫu.” Tiêu Trình Hạo đối một bên là Thân Đồ Khinh Dao làm thi lễ.

Thân Đồ Khinh Dao gật gật đầu: “Hảo, về sau cùng Thiên Lạc hảo hảo cùng nhau hảo hảo tu luyện sinh hoạt.”

“Đúng vậy.”

Sau khi trả lời, Tiêu Trình Hạo mới đem ánh mắt đầu hướng Bạc Hề Thiên Lạc.

Mặt khác mấy người đều thức thời mà ra khỏi phòng.

Vừa đến sân, mấy người liền phát hiện có người ở trên hư không trung chiến đấu.

Lẫn nhau nhìn nhìn, Tiêu Thiên Lộ nói: “Ta đi xem.”

Nơi này là Ánh Nguyệt Thành, trong hư không những người đó hẳn là bị vừa rồi ánh sáng tím hấp dẫn mà đến, cho nên tới người hắn hẳn là đều nhận thức.

Tiêu Lăng Hàn: “Gia gia, ta và ngươi cùng đi.”

Tiêu Thiên Lộ: “Hảo.”

Gia tôn hai triều trong hư không bay đi.

Trong hư không, Sở Mục Thần bốn người đang ở tám gã Tiên Tôn người giao thủ, đủ mọi màu sắc công kích ở trên hư không trung bay múa. Sở Mục Thần bốn người cũng không nhúc nhích dùng toàn lực, những người này vừa thấy chính là phụ cận người, vạn nhất giết cái gì không nên giết người, kia sự tình liền đại điều.

“Các vị tiên hữu không thỉnh tự đến, Tiêu mỗ không có từ xa tiếp đón.” Tiêu Thiên Lộ thanh như chuông lớn, hắn nói thành công khiến cho trong chiến đấu hai bên ngừng lại.

Sở Mục Thần bốn người lập tức trả lời Tiêu Lăng Hàn phía sau.

Đối diện tám người Tiêu Thiên Lộ đều nhận thức.

“Tiêu Thiên Lộ, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, vừa rồi có một bó tận trời ánh sáng tím ở gần đây. Chúng ta chính là vì kia ánh sáng tím mà đến, chỉ cần ngươi giao ra phát ra ánh sáng tím đồ vật, chúng ta như vậy rời đi.”

Nói chuyện người tên là Tư Đồ Kiệt, đúng là Tư Đồ gia thái thượng trưởng lão.

“Xin thứ cho Tiêu mỗ bất lực, phát ra ánh sáng tím đồ vật, sợ là không thể giao cho các vị.” Tiêu Thiên Lộ bất đắc dĩ nói.

Vừa rồi sở dĩ phát ra ánh sáng tím, hẳn là hạo nhi trở về làm ra tới động tĩnh. Tư Đồ lão đầu nhi muốn hắn giao ra ánh sáng tím trung đồ vật, kia chẳng phải là giao ra con của hắn sao?

“Tiêu Thiên Lộ, ngươi thật sự muốn cùng chúng ta là địch?” Tư Đồ Kiệt híp mắt nhìn về phía Tiêu Thiên Lộ, sau lại không dấu vết mà đánh giá đứng ở hắn bên người Tiêu Lăng Hàn.

Vừa rồi cùng bọn họ chiến đấu kia bốn người thực lực không hề thua kém với bọn họ, nhưng hiện tại xem mấy người trạm vị trí, rõ ràng này đây cái kia người trẻ tuổi cầm đầu.

Cho nên, người này là ai?

“Tư Đồ Kiệt, ngươi một người có thể đại biểu bọn họ mọi người sao?” Tiêu Thiên Lộ nhìn về phía đối diện những người khác.

Nghe vậy, lập tức có ba người ly Tư Đồ Kiệt xa chút.

Vừa rồi bọn họ cùng Sở Mục Thần mấy người giao thủ, một chút tiện nghi đều không có chiếm được. Nếu là thật đánh lên, bọn họ tuy rằng người nhiều, nhưng không nhất định là đối thủ.

Huống chi bọn họ đã cảm giác được còn có lưỡng đạo càng cường đại hơi thở ở dưới chờ, vừa thấy chính là cùng Tiêu Thiên Lộ là một đám.

“Chu tiên hữu, Mạc tiên hữu, Trần tiên hữu.” Tư Đồ Kiệt nhíu mày, nhìn về phía đi xa chút ba người.

“Ta kỳ thật chính là tò mò cùng với kia thúc ánh sáng tím xuất hiện là thứ gì, nếu là Tiêu tiên hữu phương tiện lộ ra vậy tốt nhất bất quá. Nếu là không có phương tiện, ta cũng không làm khó người khác.”

“Ta cũng là nghĩ như vậy.”

“Ta cũng như thế. Chính cái gọi là bảo vật có duyên giả biết được, nếu nó xuất hiện ở Tiêu gia phụ cận, kia nên là Tiêu tiên hữu chi vật.”

Nào có cái gì bảo vật!

Trầm ngâm một lát, Tiêu Thiên Lộ liền nói: “Kỳ thật cũng không phải cái gì không thể nói, vừa rồi sở dĩ xuất hiện ánh sáng tím, trên thực tế là con ta trở về.”

Chính mình nhi tử trở về, thế nhân sớm muộn gì sẽ biết.

Tôn tử trở về, thế nhân cũng sớm muộn gì sẽ biết.

Chỉ là hắn nói mới vừa nói xong, đối diện Tư Đồ Kiệt liền kích động nói: “Không có khả năng, ngươi nhi tử không phải đã sớm đã chết sao?”

Gia tôn hai đồng thời híp mắt nhìn về phía nói chuyện Tư Đồ Kiệt, trong mắt đều hiện lên một tia sát khí.

Từ lúc bắt đầu chọn sự người chính là cái này Tư Đồ Kiệt, người này thấy thế nào đều như là cùng bọn họ Tiêu gia có thù oán bộ dáng.

Chậm rãi nâng lên một bàn tay, Tiêu Lăng Hàn một cái tát liền triều Tư Đồ Kiệt phiến qua đi.

Những người khác đều không phản ứng lại đây, liền nghe được Tư Đồ Kiệt tiếng kêu thảm thiết: “A……”

Trước mặt mọi người người nhìn đến Tư Đồ Kiệt huyết nhục mơ hồ nửa khuôn mặt khi, đều nhịn không được hít hà một hơi.

Nhưng mà mọi người còn không có từ trước mắt biến cố trung phục hồi tinh thần lại, một trận sương đen thổi qua, tại chỗ đã không có Tư Đồ Kiệt thân ảnh.

Cái này trong lòng mọi người chỉ có khủng hoảng, Tư Đồ Kiệt cùng bọn họ thực lực tương đương, lại ở đối diện vị kia người trẻ tuổi trong tay không có chút nào đánh trả chi lực.

Với Tiêu Lăng Hàn mà nói, hắn nghịch lân trừ bỏ Thượng Quan Huyền Ý, kia đó là Bạc Hề Thiên Lạc cùng Tiêu Trình Hạo, nếu là không có hai vị này phụ thân, liền sẽ không có hiện giờ hắn.

Nhưng Tư Đồ Kiệt cư nhiên chú phụ thân hắn chết, cái này đương nhiên không thể nhẫn.

Liền ở bảy người nghĩ nên như thế nào rời đi khi, Tiêu Lăng Hàn thanh âm truyền tiến mấy người trong tai.

"Ta phụ thân hảo sinh sôi tồn tại, tự nhiên không cho phép có người lung tung chú hắn. Vừa rồi cảm xúc có chút kích động, ra tay trọng điểm, không dọa đến các vị đi?"

Bảy người khóe miệng trừu trừu, trong đó một người hỏi: "Phụ thân ngươi là……?"

"Tiêu Trình Hạo."

Bảy người sửng sốt một cái chớp mắt, lập tức phản ứng lại đây, đối Tiêu Thiên Lộ ôm quyền nói: "Chúc mừng Tiêu tiên hữu, rốt cuộc thủ đến thân nhân đoàn tụ."

Tiêu Thiên Lộ gật gật đầu.

"Cháu trai mới vừa trở về, các ngươi nhất định có rất nhiều lời muốn nói. Hôm nay nhiều có quấy rầy, hôm nào ta nhất định tới cửa đến khiểm, cáo từ."

Người này nói xong, thử bay ra đi một khoảng cách. Phát hiện không ai đuổi theo, nhẹ nhàng thở ra, theo sau lập tức gia tốc rời xa Tiêu gia.

Nhìn đến có người rời đi, những người khác sôi nổi noi theo.

Mà ở một khác tòa sơn đỉnh núi, đang có một đám người nhìn lên trời cao trung. Khi bọn hắn nhìn đến vừa rồi phát sinh một màn khi, từng người trong lòng đều có so đo.

Sôi nổi tính toán lên.

Theo sau cầm đầu mấy người liền tiến đến cùng nhau thương lượng cái gì.

Ba ngày sau.

Người một nhà chính hoà thuận vui vẻ mà ăn Tiêu Lăng Hàn làm mỹ thực khi, sân ngoại lại tới một vị khách không mời mà đến.

Ăn cơm chính ăn hương mấy người, không một người để ý tới sân bên ngoài người. Thẳng đến trên bàn cơm mâm trống không một vật sau, Tiêu Thiên Lộ mới vung tay lên, đem sân bên ngoài người thả tiến vào.

Tiến vào người là một người tu vi ở Tiên Đế cảnh trung niên nam tử, tên là Tiêu Trình Nghiệp.

“Vãn bối bái kiến……”

Không đợi người tới nói xuất khẩu, Tiêu Thiên Lộ liền không kiên nhẫn hỏi: “Khi nào?”

“Tộc thúc, Tiêu gia hiện tại vô gia chủ, mà nay lại là tộc thúc tu vi tối cao, cho nên chúng ta thương lượng sau, nhất trí quyết định làm tộc thúc ngài làm gia chủ.”

Tiêu Trình Nghiệp một hơi nói xong những lời này sau, giữa trán mồ hôi lạnh xoát xoát ra bên ngoài mạo.

Tiêu Thiên Lộ luôn luôn không có biểu tình trên mặt, lúc này cũng không khỏi mà lộ ra một mạt châm chọc cười. Gia tộc người thật đúng là hiện thực, hiện tại phát hiện hắn chỗ hữu dụng, liền muốn cho hắn làm gia chủ.

“Trước kia ta một lòng chỉ vì tu luyện, về sau ta cũng là như thế.”

Tiêu Thiên Lộ ý ngoài lời chính là hắn sẽ không làm gia chủ.

Tới phía trước Tiêu Trình Nghiệp đã có chuẩn bị tâm lý, cho nên hắn cũng không có thất vọng, mà là đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Trình Hạo.

“Đường đệ tư chất ở cùng thế hệ trung luôn luôn là tốt nhất, hiện giờ ngươi nếu trở về, kia nhà này chủ chi vị phi ngươi mạc chúc.”

“Hừ! Đường ca lời này liền nói sai rồi, ta tuy rằng là cùng thế hệ trung tư chất tốt nhất, nhưng năm đó ta yêu cầu trợ giúp khi, trong tộc nhưng không một người đứng ra giúp ta. Hiện giờ ta đã ở rể Ma Vực, cho nên hiện tại ta đã là Ma Chủ con rể.”

Tiêu Trình Hạo ngữ khí ra kinh người mà nói ra một phen lời nói.

Nghe xong, Tiêu Thiên Lộ khóe miệng không khỏi mà trừu trừu.

Mà Bạc Hề Đoan Vân lại là “Ha ha ha” cười ha hả.

Tiêu Trình Nghiệp nghe vậy, lại đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn, cái này cháu trai hiện tại thực lực sâu không lường được, nếu có thể làm hắn làm gia chủ……

Tư cập này, hắn nói: “Vị này chính là cháu trai Lăng Hàn đi? Không nghĩ tới chỉ chớp mắt ngươi đã lớn như vậy rồi.”

Vừa thấy người này biểu tình, Tiêu Lăng Hàn liền biết hắn suy nghĩ cái gì, trực tiếp trả lời: “Phía trước hai vị phụ thân không tại bên người, ta cũng đem chính mình gả đi ra ngoài, ở rể Thượng Quan gia.”

Nghe vậy, ở đây mọi người khóe miệng đồng thời trừu trừu.

Liền ở Tiêu Trình Nghiệp thất vọng khoảnh khắc, hắn lại thấy được Tiêu Dật Minh, "Dật Minh cháu trai……"

Không đợi hắn nói xong, Tiêu Dật Minh chạy nhanh nói: "Cha mẹ ta đều đã không ở, phía trước gia gia bế quan. Cho nên ta cũng đem chính mình gả ra ngoài, hiện tại ta là Thiệu gia con rể."

Một đám đều đem chính mình gả đi ra ngoài, làm đến bọn họ Tiêu gia như là thụ đảo hồ tôn tán. Còn có thái thượng trưởng lão hồn đèn cũng không biết vì sao sẽ diệt?

Trình hạo nghiệp sầu khổ mà nghĩ, nghĩ đến thái thượng trưởng lão, hắn lại nói: "Đường đệ có điều không biết, năm đó chúng ta sở dĩ không hỗ trợ, là bởi vì thái thượng trưởng lão tự mình lên tiếng, chúng ta không thể không từ."

Tiêu Trình Hạo cười lạnh nói: "Vậy ngươi biết thái thượng trưởng lão là chết như thế nào sao?"

Tiêu Trình Nghiệp lắc đầu, tỏ vẻ hắn không biết.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn mở miệng nói: "Ta giết. Kỳ thật ta ở giết hắn thời điểm, căn bản không biết hắn là Tiêu gia thái thượng trưởng lão, ta trên thực tế muốn giết người là Thiên Đạo Tông vị kia thái thượng trưởng lão."

Tiêu Lăng Hàn cũng là diệt Thiên Đạo Tông sau, đi Thiên Kiếm Tông, Bạc Hề Đoan Vân tò mò Đồng Ngạo Phiên diện mạo.

Hắn liền miêu tả ra tới.

Mọi người vừa thấy, hảo gia hỏa, cái này tôn giả cư nhiên là người quen, khó trách muốn giấu đầu lòi đuôi. Cũng là khi đó hắn mới biết được, nguyên lai Thiên Đạo Tông sau lưng người, chính là Tiêu gia vị kia thái thượng trưởng lão.

May mắn lúc trước bọn họ tới rồi Ánh Nguyệt Thành, không có hồi Tiêu gia. Bằng không lúc ấy tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên bọn họ, liền thật thành cá trong chậu.

Trình hạo nghiệp căn bản không biết chính mình là đi như thế nào ra Tiêu Thiên Lộ sân, đương hắn tới rồi dưới chân núi, chờ ở nơi đó mọi người thấy hắn một bộ thất hồn bộ dáng, hỏi hắn là chuyện như thế nào, hắn chỉ là lắc đầu cười khổ.

Theo sau, Tiêu Lăng Hàn người một nhà đi Ma Vực.

Sở Mục Thần bốn người cũng không có cùng Tiêu Lăng Hàn cùng nhau hồi Ma Vực, mà là đi làm bọn họ chính mình sự. Biết chờ Thượng Quan Huyền Ý tu vi đạt tới Tiên Tôn cảnh đỉnh, bọn họ liền sẽ rời đi Tiên giới.

Bốn người dẫn đầu làm sự là giúp Chung Ly Cô Minh trọng tố thân thể, sau đó cùng hắn cùng nhau tìm Liễu Dịch Nhiên.

Mấy người không nghĩ tới Liễu Dịch Nhiên cư nhiên liền ở lúc trước Tiêu Lăng Hàn hai người rời đi họa trung thế giới, ra tới nơi đó. Lúc trước nơi đó có cửu

cấp trận pháp bảo hộ, Tiêu Lăng Hàn hai người cũng không có đi vào.

Chờ đánh thức Liễu Dịch Nhiên sau, Sở Mục Thần bốn người liền cáo từ rời đi, không lại quấy rầy cũng đừng gặp lại Liễu Dịch Nhiên cùng Chung Ly Cô Minh hai người.

Thông qua huyết mạch cảm ứng, Ân Thiên Duệ hai huynh đệ tìm bọn họ cha mẹ cùng gia gia. Vì thế mấy người dứt khoát đem bọn họ cùng Sở Mục Thần cha mẹ an trí ở một chỗ, như vậy cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Đảo mắt đó là ba năm sau.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn một mình rời đi Ma Vực.

Hắn mới ra Vong Ưu Hà, Sở Mục Thần bốn người đã chờ ở nơi đó, hắn đem không gian trung còn thừa năm trản hồn đèn cho bốn người, thuận tiện cho bốn viên vân linh đan.

Đối mấy người công đạo một phen sau, hắn liền tìm một chỗ đất trống, đem Thượng Quan Huyền Ý từ Long Ngọc không gian trung thả ra.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 719

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 719 hợp tịch đại điển

Ở Long Ngọc không gian trung tu luyện hơn ba trăm năm, Thượng Quan Huyền Ý tu vi rốt cuộc đạt tới Tiên Tôn cảnh đỉnh.

Từ tiến vào Thần Táng bí cảnh sau, Thượng Quan Huyền Ý liền không có ra tới quá. Mà nay rốt cuộc ra tới, hắn có loại gặp lại quang minh cảm giác.

Đã lâu ánh mặt trời, ấm áp mà vẩy lên người. Chỉ là hắn còn không có tới kịp hưởng thụ, trên bầu trời thái dương liền trốn vào tầng mây, mây đen nháy mắt che kín khắp không trung.

Đột nhiên, một đạo ánh sáng tím cắt qua phía chân trời, hướng tới đứng thẳng trên mặt đất Thượng Quan Huyền Ý bổ tới.

"Ầm ầm ầm" tiếng sấm theo sát sau đó.

Đem Phệ Linh Thử thả ra không gian, Thượng Quan Huyền Ý trực tiếp biến thành một con băng phượng hoàng, đón lôi điện bay đi.

Hai ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý rực rỡ hẳn lên đứng ở Tiêu Lăng Hàn trước mặt.

Tiêu Lăng Hàn mở ra hai tay, Thượng Quan Huyền Ý giống một viên đạn pháo đâm tiến hắn trong lòng ngực.

Ngoại giới bất quá mới qua đi mấy năm, nhưng Thượng Quan Huyền Ý ở Long Ngọc không gian trung vượt qua lại là mấy trăm năm. Nhưng là hắn tu vi không đạt tới Tiên Tôn cảnh đỉnh, không dám lơi lỏng. Liền sợ Tiêu Lăng Hàn phá vỡ phi thăng thông đạo sau, cách hắn mà đi.

Hai người gắt gao ôm nhau, tham lam mà nghe đối phương trên người quen thuộc hương vị.

Một ngày sau.

Phượng tộc.

Đang ở bế quan Phượng Khuynh Nhan đột nhiên mở mắt ra, ở nàng cách đó không xa đang đứng hai vị diện mạo tuấn mỹ thanh niên. Hai người chính lạnh lùng mà nhìn chăm chú nàng, kia ánh mắt giống như năm đó nàng xem hai người khi giống nhau như đúc.

"Bang" một thanh âm vang lên, thanh âm này thanh thúy lại êm tai.

“Năm đó ta nói rồi, phàm là đánh người của ngươi, chờ ta năng lực cũng đủ sau, chắc chắn vì ngươi đòi lại tới.”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Chuyện này chính hắn đều quên mất, không nghĩ tới Tiêu Lăng Hàn vẫn luôn nhớ rõ.

“Trời cao đối ta thật tốt, đem tốt như vậy ngươi đưa đến ta trước mặt.”

“Kia cũng đến ngươi bắt lấy, ngươi lúc trước nếu là không bắt lấy, ta rất có thể liền trốn đi.”

“Cũng không phải là, may mắn ta lúc trước mặt dày mày dạn mà bò giường.”

Hai người lo chính mình nói, chút nào không thấy ngã trên mặt đất người liếc mắt một cái, rồi sau đó hai người lại lặng yên không một tiếng động mà rời đi nơi đây.

Rời đi Phượng tộc sau, hai người đi Thượng Quan gia tộc địa, biết ở Tiên giới đãi không được bao lâu, cho nên thời gian còn lại, hai người đều ở tại Thượng Quan gia.

Ba tháng sau.

Ngày này, Thượng Quan Huyền Ý mở mắt ra, phát hiện trên giường chỉ có chính mình một người. Vốn tưởng rằng Tiêu Lăng Hàn ở bên ngoài, chờ hắn chậm rì rì mà rời giường sau, tìm khắp Thượng Quan gia sở hữu địa phương cũng chưa nhìn đến kia đạo quen thuộc bóng người, thả khế ước cũng cảm ứng không đến đối phương tồn tại.

Lập tức hắn liền luống cuống, tùy tiện giữ chặt một người lại hỏi: “Ngươi thấy Lăng Hàn sao?”

“Lăng Hàn là ai? Thiếu chủ, ngài không có việc gì đi?”

Rồi sau đó hắn lại hỏi bên cạnh một người khác, “Ngươi nhìn đến Lăng Hàn sao?”

“Thiếu chủ, ngài thật sự không có việc gì? Ngài nói người này chúng ta đều không có nghe nói qua.”

“Không, không có khả năng, tại sao lại như vậy?” Thượng Quan Huyền Ý buông ra kia hai người, thất hồn lạc phách mà vượt mức quy định đi.

Sau lại hắn lại thấy mấy người, hỏi bọn họ sau, bọn họ như cũ không có nghe nói qua Tiêu Lăng Hàn.

Chẳng lẽ phía trước hết thảy thật sự chỉ là chính mình làm một giấc mộng?

Không, không có khả năng là mộng.

Không phải là mộng.

Ngồi xổm xuống, hắn bất lực mà gắt gao ôm chính mình, nước mắt từ hốc mắt trượt xuống.

Lúc này, bên tai vang lên quen thuộc thanh âm.

"Huyền Ý, tỉnh tỉnh. Huyền Ý, Huyền Ý……"

Thanh âm này quen thuộc đến trong xương cốt, là hắn vĩnh sinh đều sẽ không quên thanh âm.

Đương Thượng Quan Huyền Ý lại lần nữa mở mắt ra khi, trong mắt tất cả đều là mờ mịt, khóe mắt còn có lệ tích tồn tại quá dấu vết.

"Huyền Ý, Huyền Ý." Tiêu Lăng Hàn nhẹ giọng kêu.

Thượng Quan Huyền Ý máy móc mà quay đầu, nhìn đến quen thuộc khuôn mặt tuấn tú, nhào qua đi, ôm chặt lấy đối phương.

"Lăng Hàn, Lăng Hàn, ngươi ở, thật tốt."

"Có phải hay không lại làm ác mộng?" Tiêu Lăng Hàn nhẹ nhàng vỗ hắn phía sau lưng.

"Ân, ta lại mơ thấy Thượng Quan gia tất cả mọi người không có gặp qua ngươi, hơn nữa đạo lữ khế ước cũng cảm ứng không đến ngươi."

Này đã là ba tháng tới nay, Thượng Quan Huyền Ý đệ thập thứ làm như vậy mộng.

Xem ra, bọn họ phi thăng đã thế ở phải làm, Thượng Quan Huyền Ý cần thiết trả lời Yêu Thần Giới tiếp thu hoàn chỉnh truyền thừa, bằng không tới rồi mặt sau hắn hội trưởng miên không tỉnh.

Cùng Thượng Quan Huyền Ý cha mẹ thương lượng hảo sau, Tiêu Lăng Hàn liền quyết định một tháng sau phá vỡ phong ấn.

Hôm sau.

Mới vừa rời giường, Thượng Quan Huyền Ý bị Tiêu Lăng Hàn dùng một khối màu đỏ băng gạc che lại hai mắt.

"Không chuẩn dùng thần thức nhìn lén." Tiêu Lăng Hàn một bên vì Thượng Quan Huyền Ý thay quần áo, một bên nói.

"Không có nhìn lén."

"Bắt tay nâng lên tới."

Thượng Quan Huyền Ý làm theo.

Mười lăm phút sau, Thượng Quan Huyền Ý ăn mặc một thân màu đỏ rực quần áo, cùng hướng không giống nhau chính là trên quần áo đồ án cùng Tiêu Lăng Hàn trên người ăn mặc quần áo đồ án giống nhau như đúc, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn hôm nay xuyên cũng là một kiện màu đỏ rực quần áo.

Thiên Minh Tiên Vực, thanh Hải Thành.

Ba tháng trước, thanh Hải Thành đột nhiên nhiều ra rất nhiều tu giả, không bao lâu thanh Hải Thành người liền nhìn đến một khối đảo nhỏ đột ngột từ mặt đất mọc lên, huyền phù ở hải phía trên, một khối phù không đại lục như vậy ra đời.

Lúc này, này khối phù không đại lục thượng toàn là người, phàm là Tiên giới có uy tín danh dự người cơ hồ đều tới nơi đây.

Toàn bộ phù không đại lục bị bố trí phi thường vui mừng.

"Tân nhân đến." Âu Dương Cảnh Hoàng thanh âm vang lên.

Sau đó mọi người liền nhìn thấy, lưỡng đạo màu đỏ thân ảnh, từ trên cao chậm rãi rơi xuống.

Thượng Quan Huyền Ý không nghĩ tới chính mình mở mắt ra, nhìn đến chính là một mảnh vui mừng cảnh tượng, nơi xa tựa hồ còn có sóng biển chụp ngạn thanh âm. Hắn cùng Tiêu Lăng Hàn đứng ở một cái trên đài cao, phía dưới ngồi tất cả đều là Tiên giới đại năng, dĩ vãng khó được gặp được một vị, hôm nay toàn bộ hội tụ tại đây.

Ly đài cao gần nhất người, là cha mẹ hắn còn có trong tộc các lão, ở bọn họ bên cạnh ngồi chính là Lăng Hàn người nhà, bọn họ chính đầy mặt tươi cười mà nhìn chính mình, trong mắt mang theo chúc phúc.

Trước mắt bọn họ đang ở tổ chức hợp tịch đại điển.

Mà hắn cư nhiên là cuối cùng một cái biết đến người.

Cũng không biết Tiêu Lăng Hàn chuẩn bị bao lâu.

Vì hai người chủ trì đại điển người là bọn họ sư tôn.

Thượng Quan Huyền Ý vẫn luôn ở vào choáng váng trạng thái, Tiêu Lăng Hàn kêu hắn làm cái gì, hắn liền làm cái đó.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới chính mình chỉ là muốn cấp tức phụ nhi một kinh hỉ, nào biết kinh hỉ quá lớn, tức phụ trực tiếp bị lộng ngốc.

Nghe được bên tai vang lên "Kết thúc buổi lễ" hai chữ thời điểm, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp lôi kéo Thượng Quan Huyền Ý biến mất tại chỗ.

Mọi người còn đang xem hai vị tân nhân tuyệt sắc dung mạo, kết quả hai người đột nhiên liền biến mất ở trên đài cao.

Phòng nội.

Cầm lấy trên bàn bầu rượu, Tiêu Lăng Hàn đem hai cái chén rượu đều rót đầy rượu. Rồi sau đó hắn bưng lên trong đó một ly đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, lại giơ tay đem một khác ly cầm lấy.

"Huyền Ý."

“Ân?”

“Còn không có phục hồi tinh thần lại?”

“Không có, bị ngươi mê đảo, ngươi hôm nay thật là đẹp mắt.”

“Chúng ta uống trước rượu hợp cẩn, lại nói cái khác.”

“Nga!”

Uống xong trong tay rượu, Thượng Quan Huyền Ý chép một chút miệng, “Mùi vị thật thơm!”

“Còn tưởng uống?”

“Dù sao đều phải say, ta lại uống một chén.”

“Không tin, xuân tiêu nhất khắc thiên kim, vạn nhất ngươi say bất tỉnh nhân sự, chúng ta như thế nào động phòng song tu?”

“Ta nằm yên, nhậm ngươi muốn làm gì thì làm, ăn sạch sẽ, không phải thực hảo sao?”

“Nhưng ta thích ngươi như bây giờ.”

Thấy Tiêu Lăng Hàn bắt đầu thoát quần áo của mình, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nói: “Chờ một chút!”

“Loại chuyện này không thể chờ!”

“Nhưng ta……” Tưởng lại nếm thử trên bàn rượu!

Thượng Quan Huyền Ý nói bị Tiêu Lăng Hàn chắn ở trong miệng.

Nến đỏ lay động, trên giường lưỡng đạo thân ảnh đan xen trùng điệp, tuy hai mà một, cảnh xuân bị giường màn che đậy.

Một thất kiều diễm, làm người mặt đỏ tim đập thanh âm bị trận pháp cách trở ở trong phòng.

Mười ngày sau.

Nhìn ngủ sau, khóe mắt rơi lệ Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn thập phần bất đắc dĩ, lại lần nữa đem hắn đánh thức.

Vốn dĩ tính toán một tháng sau đi phá vỡ phong ấn, hiện tại xem ra, đã không thể lại kéo.

Lập tức Tiêu Lăng Hàn liền mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi Thượng Quan gia, hướng nhạc phụ nhạc mẫu cáo biệt sau, hai người lại đi Ma Vực, rồi sau đó lại đi Thiên Kiếm Tông.

Chờ Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý đuổi tới phi thăng thông đạo bên khi, Sở Mục Thần bốn người sớm đã chờ ở nơi đó.

Sáu người liền ở phi thăng thông đạo cách đó không xa, độ phi thăng lôi kiếp. Theo lý thuyết, khi bọn hắn độ xong lôi kiếp khi, hẳn là có tiếp dẫn thần quang giáng xuống mới đúng.

Đáng tiếc thông đạo bị phong ấn, cái gì đều không có giáng xuống.

Sáu người đồng thời triều phi thăng thông đạo nội bay đi, bị phong ấn chính là Thần giới kia đầu, cho nên vừa mới bắt đầu một đường đều thực thuận lợi.

Cũng không biết trải qua bao lâu, sáu người trước mặt không hề có đường, bọn họ mới dừng lại tới.

Tiêu Lăng Hàn đối bên người Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, ngươi trước trạm xa một chút, chờ chúng ta phá vỡ thông đạo, ngươi lại qua đây."

"Ta không thể hỗ trợ sao?"

"Ngươi có thể công kích trước mặt vách đá thử xem."

Thượng Quan Huyền Ý hồ nghi mà nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, rồi sau đó hắn tụ tập khởi một con ngọn lửa phượng hoàng triều vách đá công kích qua đi.

"Oanh" một thanh âm vang lên sau, vách đá như cũ hoàn hảo không tổn hao gì.

Thấy vậy tình cảnh, Thượng Quan Huyền Ý vài bước đi lên trước, duỗi tay sờ sờ, "Này vách đá là cái gì làm, lực phòng ngự cư nhiên tốt như vậy!"

"Không phải vách đá lực phòng ngự hảo, mà là này khối vách đá nó không thừa nhận ngươi công kích." Ân Thiên Duệ chen vào nói nói.

"Có ý tứ gì?" Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

"Nhìn!"

Nói xong, Ân Thiên Duệ duỗi tay triều vách đá đánh ra một chưởng, ngay sau đó liền thấy vách đá xuất hiện một cái lõm vào đi năm ngón tay ấn.

"Ta đã biết, nơi này vách tường chỉ thừa nhận các ngươi năm người công kích, những người khác công kích đều sẽ giống ta như vậy."

"Không tồi."

Thượng Quan Huyền Ý đành phải tâm bất cam tình bất nguyện mà thối lui đến một bên chờ mấy người.

Tiêu Lăng Hàn lại không có lập tức hành động, mà là lấy ra một cái rương, cái rương này đúng là bọn họ ở Hách Liên gia bảo khố trung đoạt được.

Mở ra cái rương, chỉ thấy cái rương ăn mặc kiểu Trung Quốc chính là cực phẩm tiên thạch.

Đem trong rương cực phẩm tiên thạch đảo ra sau, Tiêu Lăng Hàn liền đem Hỗn Độn Thánh Viêm bỏ vào trong rương, thực mau cái rương cái đáy bị thiêu ra

một cái động, sau đó lộ ra một cái rương nhỏ.

Duỗi tay đem rương nhỏ hút ở trong tay, Tiêu Lăng Hàn rất dễ dàng liền mở ra rương nhỏ, bên trong là một viên màu lam trong suốt hạt châu.

“Thủy tinh châu.” Ân Thiên Duệ kinh hô.

Thủy tinh châu là nhân ngư tộc thánh vật, không nghĩ tới nhân ngư tộc thánh vật cư nhiên chạy đến Tiêu Lăng Hàn đi nơi nào rồi.

“Các ngươi nhưng chuẩn bị tốt?” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía bốn người hỏi.

Bốn người cùng kêu lên nói: “Chuẩn bị tốt.”

Nói xong, bốn người đều thay đổi thân.

Tiêu Lăng Hàn năm người đồng thời hướng tới trước mặt vách đá kết giới đánh ra mạnh nhất một kích, thông đạo cũng không có lập tức bị phá khai.

Năm người tiếp tục công kích, bọn họ tổng cộng công kích mười lần, mới đem thông đạo đả thông.

Thông đạo tuy rằng thông, nhưng phong ấn trận pháp còn ở.

Chỉ thấy Tiêu Lăng Hàn cắt qua ngón tay, đem huyết tích ở phong ấn trận pháp thượng. Sau đó hắn lấy huyết vì dẫn, bắt đầu họa phá vỡ phong ấn phù văn.

Bên kia Thượng Quan Huyền Ý thấy vậy, lập tức tiến lên, nhìn đến Tiêu Lăng Hàn ngón tay còn ở không ngừng lấy máu, gấp giọng hỏi: “Lăng Hàn, trận pháp lớn như vậy, ngươi đến lưu nhiều ít huyết mới đủ?”

“Đừng lo lắng, ta không có việc gì.”

“Còn không phải là phá trận sao? Việc này giao cho ta, lúc trước ta giúp không được gì, lúc này các ngươi liền xem ta như thế nào phá trận.” Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền gọi ra bản thân bản mạng pháp bảo.

Tiêu Lăng Hàn một phách cái trán, hắn cư nhiên đem Càn Khôn Thần Trận Bàn cấp quên mất.

Theo sau mấy người liền đứng ở một bên, làm Thượng Quan Huyền Ý phá trận.

Cũng không cần Thượng Quan Huyền Ý tự mình động thủ, hắn chỉ cần đem trận bàn phóng tới mắt trận chỗ, là được.

Cảm giác được có trận pháp, Càn Khôn Thần Trận Bàn bản năng bắt đầu cắn nuốt.

Cái này phong ấn trận có chứa thần lực, đối Càn Khôn Thần Trận Bàn mà nói chính là đại bổ chi vật.

Một ngày sau.

Đương phong ấn trận phá vỡ một cái chớp mắt, kim sắc quang, chiếu rọi ở mấy người trên người, đây là muộn tới thần quang. Sáu người trong thân thể tiên linh

khí bắt đầu bị thần quang đồng hóa thành thần linh khí.

Mấy người đang ở hưởng thụ thần quang chiếu rọi, đột nhiên một đạo vô pháp kháng cự hấp lực truyền đến, mấy người đồng thời bị hít vào mới vừa đả thông trong thông đạo.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 720

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 720 mới tới Thần giới

Vân Lan Thần Giới.

Đương Tiêu Lăng Hàn mở mắt ra, phát hiện chung quanh trừ bỏ hắn cùng Sở Mục Thần bốn người lại vô người khác khi, liền biết hắn cùng Thượng Quan Huyền Ý lại bị tách ra.

Vừa rồi kia cổ hấp lực tới đột nhiên, lại cấp lại mãnh, làm cho bọn họ không có chút nào chuẩn bị đã bị hít vào thông đạo, rồi sau đó trực tiếp bị truyền tống đến Thần giới.

Hiện tại bọn họ vừa đến Thần giới, bất quá chỉ có Hạ Vị Thần tu vi, ở Thần giới tầng chót nhất.

Thần giới cấp bậc: Hạ Vị Thần — Trung Vị Thần — Thượng Vị Thần — Đại Thần — Thiên Thần — Thần Vương — Thần Quân — Thần Đế — Thần Tôn.

Tôn giả phía trên chí cao vô thượng, Thiên Tôn — Thánh Tôn — Chí Tôn — Đế Tôn.

Năm đó Tiêu Lăng Hàn tu vi đã đạt Thần giới tối cao Thần Tôn, chỉ là chậm chạp vô pháp đột phá Thiên Tôn, cho nên mới có thể muốn chuyển thế trùng tu.

“Không nghĩ tới Vân Lan Thần Giới hiện giờ thần linh khí như vậy loãng!” Sở Mục Thần cảm thán nói.

“Các ngươi là tại chỗ chờ ta, vẫn là tiến Long Ngọc không gian? Ta muốn trước khôi phục một bộ phận thực lực, khả năng yêu cầu hai tháng.” Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía mấy người hỏi.

Không đợi mặt khác ba người nói chuyện, Mạc Vô Nhai nói tiếp nói: “Chúng ta liền ở bên ngoài chờ ngươi.”

Bên ngoài hai tháng, không gian trung chính là mười mấy năm.

Ở hai tháng cùng mười năm chi gian, khẳng định đến tuyển hai tháng.

“Hảo, trước rời đi nơi này, tìm cái ẩn nấp địa phương lại nói, trong chốc lát nơi này nên có người tới.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn đi đầu triều một phương hướng bay đi.

Nhìn lúc trước bị đại chiến lan đến, rách nát bất kham Thần giới, trải qua năm tháng biến thiên, đã một lần nữa toả sáng ra bừng bừng sinh cơ. Nếu không phải

bởi vì thần linh khí loãng, tin tưởng liền dưới chân kia phiến rừng rậm là có thể ra không ít thiên tài địa bảo.

Thực mau mấy người tìm được một cái không người vô yêu thú sơn động, tạm thời ở chỗ này đặt chân.

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp vào Long Ngọc không gian, bắt đầu luyện hóa lúc trước ở Thần Táng bí cảnh thạch thất trung, bị hắn hít vào đan điền năng lượng.

Thế Giới Thụ có thiên ngôn vạn ngữ muốn đối Tiêu Lăng Hàn, chỉ là nó còn không có tới kịp mở miệng, Tiêu Lăng Hàn liền bế quan tu luyện.

Yêu Thần Giới.

Nhìn chung quanh xa lạ sự vật, Thượng Quan Huyền Ý trong mắt toàn là mờ mịt chi sắc.

Vì cái gì bọn họ sáu cá nhân rõ ràng là cùng nhau phi thăng Thần giới, hiện tại lại là có hắn một người?

“Ngươi là ai?” Đột nhiên một cái non nớt thanh âm vang lên.

Thượng Quan Huyền Ý theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một con màu đỏ điểu ở một cây cây ngô đồng cành cây thượng, chính thăm dò nhìn về phía hắn.

Đương hắn thấy rõ kia chỉ điểu là cái gì sau, trong lòng bị chấn không nhẹ.

Thần giới phượng hoàng tùy ý có thể thấy được sao?

Hắn vừa đến Thần giới liền gặp được một con phượng hoàng.

“Ta kêu Thượng Quan Huyền Ý, ngươi lại là ai? Nơi này là chỗ nào?”

“Trong tộc phượng hoàng không phải đều họ Phượng sao? Khi nào nhiều một cái họ Thượng Quan? Chẳng lẽ là chỉ tạp giao phượng hoàng?” Cây ngô đồng thượng phượng hoàng nhỏ giọng mà nói thầm.

Nghe vậy, Thượng Quan Huyền Ý khóe miệng trừu trừu.

“Ngươi nhiều ít tuổi?”

“Một ngàn hơn tuổi.”

Nghe xong tiểu phượng hoàng nỉ non, Thượng Quan Huyền Ý trong lòng tồn một tia may mắn, hỏi dò: “Nơi này là Vân Lan Thần Giới sao?”

“Vân Lan Thần Giới? Có cái này Thần giới sao? Ta như thế nào không có nghe nói qua?” Nói, tiểu phượng hoàng biến thành một cái bảy tám tuổi tiểu nữ hài phi rơi xuống Thượng Quan Huyền Ý trước mặt.

Thượng Quan Huyền Ý tâm lập tức lạnh nửa thanh, nơi này cư nhiên không phải Vân Lan Thần Giới.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý không nói lời nào, tiểu nữ hài hỏi: “Ca ca, ngươi không thuần huyết phượng hoàng. Ngươi là như thế nào tiến vào Phượng tộc

thánh địa?"

Hắn còn muốn biết hắn là như thế nào tới nơi này!

Nghĩ đến chính mình mẫu thân dặn dò, Thượng Quan Huyền Ý hỏi: "Chẳng lẽ nơi này là Yêu Thần Giới?"

Tiểu nữ hài gật gật đầu, "Đúng vậy!"

Vốn dĩ bọn họ là tính toán chờ Tiêu Lăng Hàn thực lực khôi phục sau, lại cùng nhau tới Yêu Thần Giới. Thật đúng là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, hắn trực tiếp liền tới đến Yêu Thần Giới.

Kia Tiêu Lăng Hàn năm người khẳng định phi thăng đến Vân Lan Thần Giới.

Trước mắt Thượng Quan Huyền Ý chỉ có thể tiếp thu cùng Tiêu Lăng Hàn tách ra sự thật, hắn nhìn về phía tiểu nữ hài, "Ngươi có thể mang ta đi thấy các ngươi tộc trưởng sao?"

"Ngươi muốn gặp tộc trưởng?" Tiểu nữ hài kinh ngạc nói.

"Ân!"

"Nhưng ngươi một con tạp giao phượng hoàng, tộc trưởng sẽ không gặp ngươi. Còn có, tạp giao phượng hoàng là không có tư cách tới Phượng tộc thánh địa tu luyện, ngươi là như thế nào tránh đi Phượng tộc tộc lão nhóm, trộm đi tiến vào?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Nha đầu này, một ngụm một cái tạp giao phượng hoàng.

Nói chính là hắn sao?

Bất quá hắn thân phụ hai loại phượng hoàng huyết mạch, cũng coi như là tạp giao phượng hoàng.

Trước khi đi, mẫu thân từng dặn dò hắn nhất định phải nhanh chóng tới Yêu Thần Giới Phượng tộc. Hiện giờ hắn thân ở ở Phượng tộc, lại không nghĩ rằng thấy cá nhân còn như vậy phiền toái.

Không có truyền thừa hắn, công pháp cũng chỉ đến Tiên cấp liền không có. Muốn tiếp tục tu luyện, cần thiết đến có Thần cấp kia bộ phận công pháp mới được.

Ở Tiên giới cùng Tu chân giới, bọn họ đều từng đi tìm Băng Hỏa Liệu Nguyên Thần cấp kia bộ phận, chỉ là vẫn luôn không tìm được.

Hai người cũng từng nếm thử tự nghĩ ra, nhưng tự nghĩ ra ra tới, như thế nào đều cảm giác không đúng.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý lại không trở về lời nói, tiểu nữ hài lại lần nữa ra tiếng kêu: "Ca ca!"

“Như thế nào mới có thể nhìn thấy các ngươi tộc trưởng?”

Trên dưới đánh giá Thượng Quan Huyền Ý một phen, tiểu nữ hài bĩu môi nói: “Liền ngươi, vẫn là đừng nghĩ. Ngươi vẫn là ngẫm lại như thế nào mới có thể bình an mà rời đi nơi này đi!”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hiện tại hắn xác thật nhược thoáng nhìn, ngay cả trước mặt tiểu nữ hài đều có thể đem hắn nhẹ nhàng lược đảo.

Nơi này là Phượng tộc thánh địa, tiểu nữ hài có thể tới nơi này tới tu luyện, thuyết minh thân phận của nàng không bình thường.

Trong đầu suy nghĩ quay lại, Thượng Quan Huyền Ý nói: “Kỳ thật ta mới từ Tiên giới phi thăng đi lên, không phải trộm chạy tiến nơi này.”

Nghe vậy, tiểu nữ hài dùng hoài nghi ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Huyền Ý, “Ngươi như thế nào chứng minh?”

“Vừa rồi ta xuất hiện đột nhiên, còn không phải là tốt nhất chứng minh?”

“Ngươi xuất hiện đột nhiên sao? Phía trước ta ngủ rồi, vừa tỉnh tới, liền nhìn đến ngươi đứng ở nơi đó.”

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ.

Sự tình còn có thể hay không lại xảo một chút?

“Vậy ngươi lại là ai?”

“Phượng Nhược Nhụy.”

“Vậy ngươi cha mẹ là ai?”

Tròng mắt chuyển động một vòng, Phượng Nhược Nhụy nói: “Ta không nói cho ngươi!”

“Kia thánh địa xuất khẩu ở bên kia, ngươi nên biết đi?”

“Ở bên kia.” Phượng Nhược Nhụy chỉ vào chính mình phía sau vị trí.

“Ngươi không gạt ta?” Thượng Quan Huyền Ý tổng cảm giác, cái này tiểu nữ hài trong miệng không một câu nói thật.

“Lừa ngươi đối ta không chỗ tốt.”

“Ta đây đi rồi, sau này còn gặp lại!” Nói, Thượng Quan Huyền Ý liền triều tiểu nữ hài chỉ phương hướng đi đến.

“Ca ca, bên ngoài có tộc lão gác, ngươi ra không được, không bằng liền lưu lại bồi ta!” Phượng Nhược Nhụy triều Thượng Quan Huyền Ý bóng dáng hô.

Đáng tiếc Thượng Quan Huyền Ý càng đi càng xa.

Thấy vậy, Phượng Nhược Nhụy dùng sức dậm dậm chân, thật vất vả có cái cùng nàng nói chuyện phiếm người, không nghĩ tới đối phương mới đến liền đi rồi.

Đáng tiếc nàng hiện tại bị phạt ở thánh địa tu luyện không thể ra ngoài.

Thượng Quan Huyền Ý dựa theo Phượng Nhược Nhụy chỉ phương hướng vượt mức quy định đi, vốn dĩ hắn cho rằng chính mình thực mau là có thể tìm được xuất khẩu, do đó nhìn thấy Phượng Nhược Nhụy trong miệng tộc lão.

Chỉ cần tìm được thượng tuổi người, kia những người đó nhất định nhận thức chính mình mẫu thân, rốt cuộc mẫu thân là tộc trưởng nữ nhi.

Chỉ là hắn phát hiện chính mình càng đi càng thiên, bốn phía yên tĩnh đáng sợ. Tuy rằng nơi này là Phượng tộc thánh địa, nhưng cũng không bài trừ nơi này liền không có nguy hiểm. Hiện tại hắn nhược kê thực lực, tùy tiện xuất hiện một cái, hắn phải chơi xong.

Liền ở Thượng Quan Huyền Ý tính toán biến thành tiểu phượng hoàng, như vậy cũng may trong rừng cây xuyên qua khi, dưới chân không còn, không đợi hắn phản ứng, người liền bắt đầu đi xuống rớt.

Tuy rằng lúc này biến thành phượng hoàng có chút muộn, nhưng nơi này cấm không, nếu là biến thành phượng hoàng chờ hạ ném tới trên mặt đất sẽ không như vậy thảm.

Chờ Thượng Quan Huyền Ý biến thành phượng hoàng sau, mới phát hiện, nguyên lai cái gọi là cấm không chỉ là nhằm vào nhân loại, chỉ cần biến thành bản thể, cánh kích động hai hạ là có thể bay.

Chỉ là không đợi hắn cao hứng cỡ nào trong chốc lát, một cổ thình lình xảy ra hấp lực, đem hắn hít vào một tòa trong cung điện.

Vừa đến cung điện, Thượng Quan Huyền Ý liền biến thành hình người, hắn đứng ở cung điện trung ương, đánh giá chung quanh hết thảy, trên vách tường họa sinh động như thật phượng hoàng.

Bên trái là hỏa phượng, bên phải còn lại là băng phượng.

Chính phía trước có một viên hạt châu huyền phù ở giữa không trung, kia viên hạt châu một nửa là lửa đỏ, một nửa băng lam.

Thượng Quan Huyền Ý thủ hạ ý thức vươn đi sờ hướng hạt châu.

Ngay sau đó, hắn cảm giác chính mình tay như là sờ đến một viên châm thượng, huyết nháy mắt toát ra, nhỏ giọt ở hạt châu thượng. Hạt châu thượng huyết chỉ ở trong nháy mắt liền biến mất không thấy, rõ ràng là bị hạt châu cấp hấp thu.

Đang lúc Thượng Quan Huyền Ý tính toán thu hồi tay khi, hạt châu tản mát ra chói mắt bạch quang, người khác trực tiếp bị hít vào hạt châu trung.

Hạt châu một con phượng hoàng, trong chốc lát biến thành màu xanh băng, trong chốc lát biến thành hỏa hồng sắc.

Vân Lan Thần Giới.

Long Ngọc không gian 10 năm sau.

Tiêu Lăng Hàn vừa mới mở mắt ra, bên tai liền truyền đến Thế Giới Thụ thanh âm.

“Tôn giả, ngài lại đây một chút.”

Biết Tiêu Lăng Hàn khôi phục ký ức, hiện tại lại đến Thần giới, Thế Giới Thụ cũng không dám nữa giống như trước như vậy lỗ mãng.

Tâm niệm vừa động, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp xuất hiện tại thế giới thụ trước mặt.

“Chuyện gì?”

“Như thế nào mới khôi phục đến Thần Vương cảnh?” Thế Giới Thụ linh thức thất vọng nói.

“Còn có một bộ phận thực lực yêu cầu trả lời Thanh Linh Sơn mới có thể khôi phục.” Tiêu Lăng Hàn giải thích nói.

“Ngươi tính khi nào đem Vân Lan Thần Giới kia bộ phận, di trừ Long Ngọc không gian?”

“Đến chờ ta thực lực khôi phục mới có thể làm được, ngươi hỏi cái này làm cái gì?”

“Chính là hỏi ngài có thể hay không đem ta đặt ở Thanh Linh Sơn dưới chân?”

“Ngươi phải cho ta giữ nhà?” Tiêu Lăng Hàn quái dị mà nhìn về phía Thế Giới Thụ.

Thanh Linh Sơn dưới chân thần linh khí nồng đậm, nó mới không phải tưởng cấp Tiêu Lăng Hàn giữ nhà, nó chỉ là tưởng nhanh lên khôi phục, như vậy Vân Lan Thần Giới cũng có thể mau chút khôi phục.

Thế Giới Thụ nói sang chuyện khác nói: “Tôn giả, chờ ngài thực lực khôi phục liền mau chút đi đem thế giới chi tâm tìm đủ, như vậy Vân Lan Thần Giới mới có thể tiếp tục vận chuyển. Bằng không thần linh khí sẽ càng ngày càng loãng, không có thế giới chi tâm Vân Lan Thần Giới đã chống đỡ không được bao lâu.”

“Hảo, ta đã biết. Nhưng còn có mặt khác sự?”

“Tạm thời không có.”

Mới ra Long Ngọc không gian, Tiêu Lăng Hàn bên tai liền truyền đến tiếng đánh nhau.

Hiện giờ Sở Mục Thần mấy người đều là nhược kê thực lực, hắn chạy nhanh thuấn di ra sơn động.

Mới vừa hiện thân, hắn liền nhìn đến một thanh kim quang lấp lánh kiếm, chính triều Ân Thiên Thịnh giữa lưng đâm tới, không chút nghĩ ngợi liền duỗi tay vung lên.

Lấy kiếm người nọ trực tiếp bay ngược đi ra ngoài.

"Chạm vào!" Tạp đoạn một bên thụ.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn mới thấy rõ trước mắt cảnh tượng, cùng Sở Mục Thần mấy người chiến đấu người tổng cộng có sáu cái, bốn cái Hạ Vị Thần, hai cái Trung Vị Thần, còn có một cái Thượng Vị Thần đứng ở một bên quan chiến.

Nhìn thấy hắn xuất hiện, hai bên người lập tức dừng lại đánh nhau.

Tuy rằng Ân Thiên Thịnh bốn người ở nhân số thượng không chiếm ưu thế, tu vi cũng không chiếm ưu thế, nhưng cái kia Thượng Vị Thần người không có tham dự trong đó, mấy người nhưng thật ra không có hại.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía Sở Mục Thần mấy người hỏi.

"Người nọ muốn chúng ta đi theo hắn, nói tôn giả ít ngày nữa liền sẽ trở về, phụ thân hắn là một người Thần Vương, chúng ta đi theo hắn tiền đồ vô lượng." Ân Thiên Duệ chỉ vào bên kia không tham chiến người nọ, nói tiếp nói.

Thấy đối phương đang ở nói chính mình, Trịnh Nhất Khải chen vào nói nói: "Hiện tại vân lan giới thần linh khí loãng, Thần Vương cảnh đã là Vân Lan Thần Giới tối cao tu vi. Chờ tôn giả trở về, ta phụ thân định có thể được đến trọng dụng, các ngươi nếu là đi theo ta, ta nhất định sẽ không bạc đãi các ngươi."

"Phụ thân ngươi tên gọi là gì?" Tiêu Lăng Hàn hỏi.

"Trịnh Mẫn Cần."

"Hảo, ta đã biết."

Trịnh Nhất Khải một bộ không rõ nguyên do biểu tình.

Tiêu Lăng Hàn nói tiếp: "Ngươi không tự mình ra tay đối phó bọn họ, thuyết minh ngươi xác thật là có mời chào bọn họ tâm tư, nhưng thủ hạ của ngươi người tựa hồ không rõ ngươi ý tứ, vừa rồi ta nếu là vãn một bước ra tới, ta người nên nằm trên mặt đất."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn mang theo Sở Mục Thần bốn người trực tiếp biến mất ở Trịnh Nhất Khải mấy người trước mặt.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 721

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 721 thời gian trôi mau

Nhìn thấy năm người đột nhiên biến mất, Trịnh Nhất Khải cảm giác chính mình phía sau lưng lạnh căm căm. Theo sau hắn nhớ tới Tiêu Lăng Hàn trước khi đi khi nói, lập tức quay đầu nhìn về phía vừa rồi bị Tiêu Lăng Hàn đánh bay đi ra ngoài người nọ.

Trong mắt hiện lên một mạt hàn quang, chỉ là không đợi hắn động thủ, người nọ phun ra một búng máu, đầu một oai, người liền đi.

Nhìn thấy một màn này, mặt khác mấy người đều âm thầm nuốt khẩu nước miếng, may mắn vừa rồi bọn họ ở chiến đấu khi, không hạ tử thủ.

Hai cái canh giờ sau.

Tiêu Lăng Hàn mang theo Sở Mục Thần bốn người ngừng ở một mảnh màu trắng sương mù trước, trong sương mù mặt đến tột cùng là cái gì, đứng ở bên ngoài người căn bản thấy không rõ, nhưng có thể đại khái nhìn ra nơi này là một ngọn núi.

“Rốt cuộc đã trở lại.” Mạc Vô Nhai không cấm cảm thán nói.

“Đúng vậy, rốt cuộc về nhà.” Sở Mục Thần cũng nói.

Tiêu Lăng Hàn từ Long Ngọc không gian trung lấy ra một khối lệnh bài, đưa vào thần linh khí sau, đem lệnh bài đi phía trước ném đi. Chỉ thấy lệnh bài ngừng ở giữa không trung, sau đó phát ra một bó kim quang. Kia kim quang chiếu xạ ở trước mặt sương trắng thượng, thực mau sương trắng chủ động tách ra một cái lộ.

Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu đi vào.

Sở Mục Thần bốn người theo sát sau đó.

Đương năm người tiến vào sau, bọn họ phía sau sương trắng lại chậm rãi thu nạp.

Sương trắng bên trong có một tòa cao ngất trong mây ngọn núi, ở ngọn núi giữa sườn núi có một khối thực rộng mở đất bằng. Ở trên đất bằng có vài toà màu trắng cung điện, mà chính giữa nhất vị trí lại là trống không.

Đi vào chính giữa nhất trên đất trống, Tiêu Lăng Hàn tâm niệm vừa động, vừa mới vẫn là rỗng tuếch đất bằng lập tức nhiều ra một tòa màu trắng cung điện.

Nhìn kỹ, đúng là hắn Long Ngọc không gian kia đống.

Rồi sau đó mấy người trực tiếp đi vào nhỏ nhất kia gian cung điện trước.

Này tòa cung điện cũng không có môn, phía trước cùng phía sau kiến tạo giống nhau như đúc, căn bản làm người phân biệt không ra kia mặt là trước, kia mặt là sau.

Duy nhất bất đồng địa phương chính là trong đó một mặt trên vách tường được khảm một viên kim sắc hạt châu, một khác mặt trên vách tường lại là cái gì đều không có.

Lúc này năm người đang đứng ở có kim sắc hạt châu kia mặt vách tường trước.

Tiêu Lăng Hàn thả ra thần hồn đi đụng vào kia viên hạt châu, rồi sau đó liền thấy hạt châu phát ra một bó kim quang bao phủ hắn. Ngay sau đó, người khác liền biến mất ở tại chỗ.

Sở Mục Thần mấy người đồng dạng thả ra chính mình thần hồn đi đụng vào kia viên kim sắc hạt châu, sau đó đều bị kim quang bao vây biến mất ở cung điện trước.

Cung điện ở bên ngoài nhìn tiểu, kỳ thật nội có càn khôn, chỉ là đại điện diện tích liền so cung điện bản thân đại.

Lúc này, Tiêu Lăng Hàn năm người đang đứng ở cung điện đại điện thượng.

“Các ngươi đi trước tìm chính mình lưu lại truyền thừa, đem thực lực khôi phục sau, liền chỉnh đốn Vân Lan Thần Giới. Cụ thể phải dùng người nào, các ngươi chính mình nhìn làm.” Tiêu Lăng Hàn đối mấy người nói.

“Hôm nay cái kia cái gì Trịnh Nhất Khải phụ thân có thể sử dụng sao?” Ân Thiên Duệ hỏi.

“Khảo sát nhân phẩm quá quan liền dùng. Hiện tại Vân Lan Thần Giới thực thiếu cao thủ.” Tiêu Lăng Hàn thở dài nói.

Mấy người đều trầm mặc.

Nếu không phải kia tràng đại chiến, Vân Lan Thần Giới nên là kiểu gì phồn vinh hưng thịnh?

Cao thủ đếm không hết.

Như thế nào giống như bây giờ, muốn dùng người, lại tìm không thấy một cái.

“Ngươi là muốn đi Yêu Thần Giới sao?” Sở Mục Thần hỏi.

“Ân, đợi khi tìm được Huyền Ý, chúng ta sẽ đi tìm thế giới chi tâm mảnh nhỏ. Thần giới liền tạm thời giao cho các ngươi.”

“Này đó đều là chúng ta nên làm.”

Theo sau năm người liền triều năm cái phương hướng đi đến, đại điện chỉ là một cái trạm trung chuyển. Lúc trước mấy người tự nhiên là để lại một tay, đều đem lực lượng của chính mình gửi lên.

Tuy rằng không thể làm cho bọn họ khôi phục đến đỉnh thời điểm, nhưng ít nhất có thể khôi phục đến Thần Quân cảnh, vận khí tốt, nói không chừng có thể khôi phục đến Thần Đế cảnh, thậm chí Thần Tôn cảnh cũng không nhất định.

Thực mau năm người thân ảnh đều biến mất ở trong đại điện.

Yêu Thần Giới.

Đương Thượng Quan Huyền Ý tiến vào kia viên có hồng lam hai loại nhan sắc hạt châu sau, Phượng tộc thánh địa liền có một bó hồng lam ánh sáng xông thẳng tận trời.

Theo sát một con màu xanh băng phượng hoàng nhằm phía không trung, ở trời cao trung xoay quanh.

Mười tức sau, màu xanh băng phượng hoàng biến thành hỏa hồng sắc.

Lảnh lót phượng minh thanh, vang ở mỗi cái Phượng tộc người trong đầu.

Sở hữu Phượng tộc người, mặc kệ đang làm cái gì, hết thảy đem ánh mắt nhìn về phía thánh địa phương hướng.

Một tòa cung điện trước, đứng một nam một nữ, nam tuấn, nữ mỹ.

Nam tử chính là hiện giờ Phượng tộc tộc trưởng, tên là Phượng Viễn. Nữ tử chính là Phượng Viễn thê tử, tên là Phượng Vân Tích.

Đột nhiên, Phượng Vân Tích nhìn về phía bên cạnh người hỏi: “Phượng Viễn, chúng ta nữ nhi có phải hay không còn ở thánh địa?”

Nghe vậy, Phượng Viễn không chút nghĩ ngợi liền phản bác nói: “Không có khả năng là chúng ta nữ nhi, Nhụy Nhi là chỉ Hỏa phượng hoàng.”

“Nàng nói không chừng biết là chuyện như thế nào. Không được, ta phải đi xem.” Nói xong, Phượng Vân Tích lập tức biến thành một con Hỏa phượng hoàng, hành hương mà phương hướng bay đi.

Thấy vậy, Phượng Viễn theo sát sau đó.

Chờ vợ chồng hai người đuổi tới Phượng tộc thánh địa khi, bọn họ nữ nhi đã bị trong tộc những cái đó tộc lão vây quanh.

Phượng tộc phát sinh sự, Thượng Quan Huyền Ý cũng không biết, lúc này hắn đang ở tiếp thu truyền thừa, một con Băng Hỏa phượng hoàng truyền thừa.

Mỗi tiếp thu một chút, trên người hắn hơi thở liền tăng trưởng một phân.

Hắn tu vi ở bất tri bất giác trung từ Hạ Vị Thần, thăng cấp đến Trung Vị Thần, lại từ Trung Vị Thần thăng cấp đến Thượng Vị Thần, vẫn luôn đi lên trên.

Thời gian trôi mau, đảo mắt đã là trăm năm sau.

Một gian trong thạch thất, khoanh chân đả tọa Tiêu Lăng Hàn đột nhiên mở mắt ra, trong mắt xẹt qua một đạo ánh sáng tím. Theo sau trên người hắn hơi thở kế

tiếp bò lên. Từ Thần Vương cảnh vẫn luôn đi lên trên, Thần Quân lúc đầu, Thần Quân trung kỳ…… Thẳng đến Thần Tôn trung kỳ mới đình chỉ bay lên.

Giây lát gian, hắn tu vi lại từ Thần Tôn trung kỳ ngã hoàn hồn vương đỉnh.

Nguyên nhân vô nó, hiện giờ Vân Lan Thần Giới không hoàn chỉnh, tối cao tu vi chỉ có thể đạt tới Thần Vương cảnh. Trừ phi có thể tìm về thế giới chi tâm, làm thế giới này tiếp tục bình thường vận chuyển.

Rời đi bế quan địa phương, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem Mặc Uyên thả ra.

Phân phó nói: “Mang ta đi gần nhất một cái Thần giới.”

Mặc Uyên vừa ra tới, liền ở giữa không trung du lịch hai vòng, tiện đà phun tào nói: “Ngọa tào, Tiêu Lăng Hàn, ngươi cư nhiên trở lại Vân Lan Thần Giới. Nhiều năm như vậy qua đi, Vân Lan Thần Giới như thế nào còn không có khôi phục lại?”

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đỡ trán, Mặc Uyên đi cái khác thế giới đi rồi một vòng, tính tình đều dưỡng dã, không trải qua đại não nói, há mồm liền tới.

Lạnh mặt, Tiêu Lăng Hàn lạnh lùng liếc Mặc Uyên liếc mắt một cái, “Vô nghĩa thật nhiều!”

Cảm giác được chung quanh độ ấm ở cấp tốc giảm xuống, vốn đang mừng rỡ tìm không thấy bắc Mặc Uyên, một cái giật mình, lập tức tỉnh táo lại.

Vừa rồi đắc ý vênh váo, cư nhiên quên chính mình cái này chủ nhân, lãnh tâm lại vô tình, hoàn toàn không có nhân tình vị.

Lập tức nó liền mang theo Tiêu Lăng Hàn phá tan Vân Lan Thần Giới giới vách tường, tìm được một cái Thần giới, không chút nghĩ ngợi liền chui đi vào.

Một người một con rồng xuất hiện ở một đỉnh núi đỉnh, hít sâu một hơi, Tiêu Lăng Hàn phát hiện cái này Thần giới thần linh khí đặc biệt nồng đậm, cùng trước kia Vân Lan Thần Giới so sánh với không hề thua kém sắc.

Còn không đợi hắn đánh giá chung quanh hoàn cảnh, bên tai liền vang lên thú tiếng hô.

“Rống rống rống……”

Theo sát mà đến chính là bàng bạc uy áp, Tiêu Lăng Hàn cũng không tính toán như vậy rời đi. Hướng hắn đi tới yêu thú là một con diện mạo tựa tê giác, sau lưng có một đôi cánh chim kỳ quái yêu thú, có Tiên Quân cảnh thực lực.

Không đợi yêu thú tới gần, hắn liền buông ra trên người trói buộc.

Đang ở vượt mức quy định đi yêu thú ngẩng đầu hướng bầu trời nhìn thoáng qua, sau đó nó quay đầu liền chạy.

Lúc này không trung đã tụ tập khởi tảng lớn mây đen, thật dày mà đè ở Tiêu Lăng Hàn đỉnh đầu, phảng phất tùy thời đều sẽ hướng hắn áp xuống tới.

Không bao lâu một đạo kim sắc tia chớp cắt qua phía chân trời, thẳng tắp bổ về phía đứng ở đỉnh núi Tiêu Lăng Hàn.

Lúc này Tiêu Lăng Hàn đã đem Ma Long cùng biến dị Thiên Ti Đằng cùng nhau thả ra.

Theo lý thuyết, biến dị Thiên Ti Đằng sớm nên không thể tiếp tục tăng lên thực lực mới là, nhưng nó mỗi lần ở độ kiếp khi, đều dùng lôi kiếp cải tạo nó bản thể, chính là lần lượt đột phá cực hạn, đi bước một đi theo Tiêu Lăng Hàn trưởng thành lên.

Bẩm sinh điều kiện không đủ, phải dựa hậu thiên tới đền bù.

Ma Long gia hỏa này liền lười biếng nhiều.

Nó huyết mạch cao, chỉ cần Tiêu Lăng Hàn thăng cấp, nó là có thể đi theo đột phá. Lúc này nhìn đến Tiêu Lăng Hàn lại muốn độ kiếp, nó đối Tiêu Lăng Hàn tu luyện tốc độ đã chết lặng.

Lười biếng quỳ rạp trên mặt đất Mặc Ảnh, hoàn toàn không phát hiện một khác con rồng ở nhìn thấy nó khi, trong mắt cạnh là nồng đậm hứng thú chi sắc.

"Ầm ầm ầm……" Trên bầu trời lôi điện không ngừng rớt xuống.

Tiêu Lăng Hàn sau lưng một đôi cánh chim kích động gian, những cái đó lôi điện đều bị hắn hấp thu.

Phía trước hắn một lần kiếp cũng chưa độ, tưởng chính là tích cóp ở bên nhau độ, nói như vậy không chừng hắn có thể nương thiên kiếp trung lôi điện, đem tu vi khôi phục đến đỉnh.

"Ầm ầm ầm…… Ầm ầm ầm……" Lôi điện một con ở bên tai vang lên.

Tiêu Lăng Hàn đối rơi xuống lôi điện, ai đến cũng không cự tuyệt, hết thảy hấp thu nạp vào đan điền trung.

Thẳng đến mười ngày sau, này phương không trung mây đen mới tan đi, đã lâu ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người, làm người cảm giác ấm áp.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn tu vi đã đạt tới Thần Tôn hậu kỳ, còn kém một chút mới khôi phục đến đỉnh.

Thu hồi khế ước thú, phân rõ một chút phương hướng, Tiêu Lăng Hàn biến mất tại chỗ.

Hắn hiện tại muốn đi tìm Thượng Quan Huyền Ý, đầu tiên hắn phải hỏi hỏi cái này là cái nào Thần giới, sau đó mới hảo xác định phương vị.

Cùng lúc đó, Tiên giới.

Tiêu Trình Hạo, Tiêu Thiên Lộ, Bạc Hề Thiên Lạc, Bạc Hề Đoan Vân, cùng với Thân Đồ Khinh Dao, năm người tu vi lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở đi lên trên.

Đây là huyết mạch mang đến chỗ tốt, năm người đều là Tiêu Lăng Hàn trực hệ quan hệ huyết thống. Chính cái gọi là một người đắc đạo gà chó lên trời, liền như hiện tại năm người như vậy.

Đương nhiên, chỗ tốt đến nhiều nhất người tự nhiên là Tiêu Lăng Hàn hai vị phụ thân.

Bởi vì thình lình xảy ra một đợt đánh sâu vào, Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao tu vi áp đều áp không được, liền một câu đều không kịp công đạo, hai người liền hừng hực chạy đến phi thăng thông đạo chỗ.

Thần giới.

Một ngày sau, Tiêu Lăng Hàn biết được chính mình cư nhiên ở Thiên Đô Thần Giới khi, hắn liền quyết định đi trước Vân Sinh Sơn.

Hắn sở dĩ muốn đi Vân Sinh Sơn, tự nhiên là bởi vì Đồng Ngạo Phiên liền ở tại nơi đó. Đối với đời trước tạo thành hắn bi kịch địch nhân, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Huống chi Đồng Ngạo Phiên gia hỏa này còn ở hắn chuyển thế trùng tu thời điểm, ra tới quấy rối.

Thậm chí, Đồng Ngạo Phiên cư nhiên ở ăn trộm tiểu thế giới khí vận.

Loại người này không bị sét đánh chết, vậy từ hắn tự mình động thủ giải quyết.

Hai ngày sau, Tiêu Lăng Hàn đi vào Vân Sinh Sơn.

Thần thức đảo qua Vân Sinh Sơn, thực mau, hắn liền xem xét đến Đồng Ngạo Phiên ở nơi nào.

Thân ảnh chợt lóe, Tiêu Lăng Hàn lợi dụng không gian pháp tắc, vô thanh vô tức mà tới gần Đồng Ngạo Phiên nơi vị trí.

Lúc này Đồng Ngạo Phiên chính khoanh chân đả tọa, hoàn toàn không biết nguy hiểm đang ở tới gần.

Đột nhiên, nhắm mắt trung Đồng Ngạo Phiên rộng mở mở một đôi như ưng đôi mắt, hắn cảnh giác mà quét về phía bốn phía, lại không phát hiện bất luận cái gì khác thường, làm hắn mày không cấm nhăn lại.

Vừa rồi hắn rõ ràng cảm giác được một cổ xa lạ hơi thở tiến vào hắn bế quan chỗ, vì sao đương hắn cẩn thận xem xét thời điểm, lại biến mất vô tung vô ảnh.

Tựa hồ thật là hắn cảm ứng sai rồi.

Liền ở hắn tính toán nhắm mắt tiếp tục đả tọa khi, một thanh màu tím đen kiếm, triều hắn phách lại đây. Hắn lập tức sau này ngưỡng, tránh thoát kiếm phong phách chém, nhưng như cũ có kiếm khí chém xuống hắn vài sợi sợi tóc.

“Ngươi là người phương nào?” Nhìn đến xa lạ lại quen thuộc khuôn mặt, Đồng Ngạo Phiên không xác định hỏi.

“Biết rõ cố hỏi.”

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn vươn tay phải, nhẹ nhàng một hoa.

Ngay sau đó, liền thấy Đồng Ngạo Phiên chung quanh không gian một tấc tấc sụp đổ.

Đồng Ngạo Phiên lãnh “Hừ” một tiếng, đồng dạng vươn tay, trong tay có kim quang hiện lên, kim phương pháp tắc ngăn cản chung quanh không gian pháp tắc sụp đổ.

Hai người liền tại đây gian hẹp hòi thạch thất trung, ngươi tới ta đi mà giao nổi lên tay.

Tiêu Lăng Hàn không nghĩ tới Đồng Ngạo Phiên thực lực đã khôi phục đến thất thất bát bát, nếu là lại cho hắn trăm năm sau, phỏng chừng hắn là có thể trở lại toàn thịnh thời kỳ.

Liền ở Đồng Ngạo Phiên toàn tâm toàn ý đối phó Tiêu Lăng Hàn thời điểm, Mặc Uyên cùng Mặc Ảnh hai long đã sớm làm tốt tùy thời đánh lén chuẩn bị.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 722

Nguồn: [EbookTruyen.VN]

Chương 722 siêu việt Thần Tôn

Đột nhiên, Mặc Ảnh cùng Mặc Uyên nhìn đến Đổng Ngạo Phiên tránh thoát Tiêu Lăng Hàn công kích, phía sau không môn mở rộng ra, hai long bay thẳng đến hắn phát ra công kích.

"Oanh! Chạm vào!" Không có phòng bị Đổng Ngạo Phiên trực tiếp bị hai long đánh lén vừa vặn, phác gục trên mặt đất, phun ra một búng máu.

Tiêu Lăng Hàn tự nhiên sẽ không bỏ qua tốt như vậy cơ hội, nhất kiếm chém về phía Đổng Ngạo Phiên cổ, Mặc Hàn Kiếm hoa khai hắn cổ động mạch, cổ bị này nhất kiếm chặt bỏ một phần năm.

Mặc dù như vậy, Đổng Ngạo Phiên như cũ không có chết.

Muốn giết chết một cái thần, tự nhiên là cực kỳ không dễ.

Huống chi Đổng Ngạo Phiên tu vi đã là Thần Tôn cảnh.

Lại cùng Đổng Ngạo Phiên triền đấu nửa canh giờ, ở hai con rồng hợp lực vây công dưới, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc giết chết đối phương.

Thả ra Hỗn Độn Thánh Viêm, đem Đổng Ngạo Phiên thi thể cùng trốn tránh lên linh hồn, cùng nhau thiêu liền tra đều không dư thừa.

Tiêu Lăng Hàn ở Đổng Ngạo Phiên bảo khố tìm được không ít tu luyện tài nguyên.

Vừa lúc này đó là hắn yêu cầu, hiện tại Vân Lan Thần Giới nghèo đến leng keng vang, vừa lúc ra tới một chuyến, thuận tiện cướp đoạt điểm thứ tốt trở về.

Vừa lúc Thiên Hỗ Thần Giới cùng Thiên Phục Thần Giới ly Thiên Đô Thần Giới không xa, muốn đi Yêu Thần Giới, còn phải trải qua Thiên Phục Thần Giới mới được. Cho nên Tiêu Lăng Hàn quyết định đi Thiên Hỗ Thần Giới cùng Thiên Phục Thần Giới, thuận tiện gặp trước kia đối phó quá hắn kia hai người.

Nhưng mà làm hắn không nghĩ tới chính là, năm đó đối phó quá hắn hai người, một cái đi một chỗ hiểm địa, không lại trở về; một cái khác bị kẻ thù cấp giết.

Cho nên hắn xem như bạch chạy một chuyến, bất quá hắn cũng không tính không có thu hóa, ít nhất hắn đã đem tu vi khôi phục đến Thần Tôn cảnh đỉnh.

Lại còn có được không ít tu luyện tài nguyên.

Đột phá tu vi chậm trễ ba năm, vừa ra quan Tiêu Lăng Hàn khiến cho Mặc Uyên dẫn hắn đi trước Yêu Thần Giới.

Yêu Thần Giới trụ cũng không tất cả đều là Yêu tộc, cũng có một nửa là Nhân tộc.

Tới rồi Yêu Thần Giới, Tiêu Lăng Hàn thông qua khế ước thẳng đến Thượng Quan Huyền Ý nơi vị trí.

Chỉ dùng ba ngày, Tiêu Lăng Hàn liền tìm Thượng Quan Huyền Ý. Chỉ là lúc này Thượng Quan Huyền Ý như cũ ở tiếp thu truyền thừa, không dễ bị quấy rầy. Nhìn dáng vẻ của hắn, phỏng chừng đến yêu cầu vài trăm năm, mới có thể tiếp thu xong.

Tiêu Lăng Hàn đem Mặc Ảnh lưu lại bảo hộ Thượng Quan Huyền Ý, hắn còn lại là đi tìm thế giới chi tâm.

Thông qua đã được đến kia khối thế giới chi tâm, Tiêu Lăng Hàn thực dễ dàng liền tìm đến cái khác thế giới chi tâm mảnh nhỏ.

Chỉ là chờ hắn phục hồi tinh thần lại khi, phát hiện đã qua đi 300 năm.

Sở dĩ lâu như vậy, là bởi vì những cái đó được đến thế giới chi tâm mảnh nhỏ người, đều là đại thiện nhân. Tiêu Lăng Hàn yêu cầu giúp bọn hắn hoàn thành một cái tâm nguyện, mới có thể lấy đi thế giới chi tâm mảnh nhỏ.

Tiêu Lăng Hàn trở lại Thần giới, đầu tiên đem thế giới chi tâm mảnh nhỏ phóng tới dưới nền đất trung tâm chỗ, liền thấy thế giới tâm mảnh nhỏ đang ở chậm rãi dung hợp.

Rồi sau đó hắn đem lúc trước thu vào Long Ngọc không gian kia bộ phận Vân Lan Thần Giới thả ra, an trí ở Vân Lan Thần Giới.

Thế giới chi tâm sự đã giải quyết, Tiêu Lăng Hàn liền đi trước Yêu Thần Giới.

Chờ hắn lấy lại tinh thần, phát hiện chính mình tu vi thế nhưng ở trong bất tri bất giác siêu việt Thần Tôn, có kiếp trước hắn tha thiết ước mơ Thiên Tôn tu vi.

Đi vào Thượng Quan Huyền Ý được đến truyền thừa địa phương, thấy hắn còn ở tiếp thu truyền thừa, Tiêu Lăng Hàn liền ngay tại chỗ khoanh chân mà ngồi, chờ đợi lên.

Hắn này nhất đẳng chính là một trăm năm.

Ngày này, Tiêu Lăng Hàn cảm giác được trong không khí độ ấm trong chốc lát cao, trong chốc lát thấp, mở mắt ra, liền thấy trước mặt kia viên hạt châu đang tản phát ra màu đỏ cùng màu lam quang.

Không bao lâu, “Bính” một tiếng, kia viên hạt châu trực tiếp nổ tung.

Ngay sau đó một con hỏa hồng sắc phượng hoàng, xuất hiện ở Tiêu Lăng Hàn trong tầm mắt.

Hắn chậm rãi đứng dậy, triều phượng hoàng đi đến, đi vào phượng hoàng phụ cận, vươn tay. Ngay sau đó, liền thấy phượng hoàng vững vàng mà ngừng ở cánh tay hắn thượng, còn thân mật mà cọ cọ hắn.

“Như thế nào bất biến hồi hình người?” Tiêu Lăng Hàn nghi hoặc nói.

“Muốn độ kiếp, biến thành hình người hơi thở tàng không được, ta muốn cùng ngươi đãi trong chốc lát, lại đi độ kiếp.”

Tiêu Lăng Hàn không nhịn được mà bật cười.

“Chờ ngươi độ kiếp, chúng ta có bó lớn thời gian ở bên nhau.”

“Hảo đi!”

Hai người bay ra truyền thừa nơi, rời xa Phượng tộc thánh địa, ở một ngọn núi đỉnh núi dừng lại.

Hiện giờ Thượng Quan Huyền Ý tu vi đã đến Thần Đế cảnh.

Hắn độ kiếp cùng Tiêu Lăng Hàn giống nhau, liên tục độ kiếp, muốn từ Hạ Vị Thần lôi kiếp, vẫn luôn độ đến Thần Đế cảnh.

Nghĩ đến tức phụ nhi không có lôi linh căn, hắn lôi kiếp hẳn là cũng không yếu, Tiêu Lăng Hàn liền đem ở Đồng Ngạo Phiên trên người cướp đoạt tới bát cấp phòng ngự tấm chắn cho hắn, thậm chí còn đem Càn Khôn Cửu Lô cũng cho hắn.

Xanh thẳm không trung thực mau tụ tập khởi mây đen.

Không bao lâu, chiếu sáng lên này phiến không gian kim sắc tia chớp từ trên trời giáng xuống, thẳng tắp dừng ở Thượng Quan Huyền Ý trên người.

Phệ Linh Thử rốt cuộc đi theo Thượng Quan Huyền Ý trở thành một tôn thần, nằm thắng nhân sinh, nó đem chính mình mở ra trên mặt đất nằm yên, tùy ý lôi điện dừng ở nó trên người. Chẳng sợ đem nó trên người bạch mao, bị phách cháy đen nó cũng không thèm để ý.

“Ầm ầm ầm” tiếng sấm tại đây một phương không gian vẫn luôn tiếng vọng.

Mười ngày sau.

Thượng Quan Huyền Ý vượt qua lôi kiếp, liền nhào vào Tiêu Lăng Hàn trong lòng ngực, hai người trực tiếp biến mất tại chỗ.

Cái này làm cho sau một bước tới rồi Phượng tộc người tìm cái không.

Hai người ở Long Ngọc không gian song tu ba tháng mới ra tới.

Hiện giờ Long Ngọc không gian diện tích tuy rằng rất nhỏ, nhưng đối Tiêu Lăng Hàn mà nói đã trọn đủ.

Vừa xuất hiện ở đỉnh núi, Thượng Quan Huyền Ý đang định duỗi thân một chút thân thể, ngay sau đó, người khác trực tiếp biến mất tại chỗ.

“Huyền Ý, Huyền Ý……” Tiêu Lăng Hàn tê thanh quát.

Hắn trơ mắt mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý biến mất.

Chẳng được bao lâu, Thượng Quan Huyền Ý hơi thở tại đây phương không gian biến mất đến không còn một mảnh.

Phảng phất hắn chưa bao giờ đã tới thế giới này giống nhau.

Tiêu Lăng Hàn mờ mịt chung quanh.

Chỉ cảm thấy trong đầu một cây huyền đột nhiên liền tách ra.

Duỗi tay xoa xoa giữa mày, hắn nói cho chính mình muốn bình tĩnh, không thể hoảng, không thể loạn.

Hiện giờ hắn tu vi đã đạt tới Thiên Tôn cảnh, ở trong vũ trụ nhưng quay lại tự nhiên. Tức phụ nhi là ở hắn trước mắt biến mất, nếu là có ai có thể ở hắn mí mắt phía dưới gian lận, không gì hơn Yêu Thần Giới Thiên Đạo.

Thiên Đạo không có khả năng ngu xuẩn mà đối Thượng Quan Huyền Ý bất lợi, rốt cuộc chọc mao hắn, nói không chừng hắn sẽ huỷ hoại thế giới này.

Nghĩ thông suốt sau, hắn lập tức bắt đầu dùng đạo lữ khế ước cảm ứng, thực mau hắn liền cảm ứng được Thượng Quan Huyền Ý hiện tại nơi vị trí.

Chờ Tiêu Lăng Hàn lại lần nữa xuất hiện khi, đã đi vào Yêu Thần Giới trung tâm khu vực. Hắn cúi đầu nhìn về phía dưới nền đất, Thượng Quan Huyền Ý liền ở hắn dưới chân dưới nền đất chỗ sâu trong. Nơi đó là thế giới trung tâm chỗ, thế giới chi tâm nơi ở.

Bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, Tiêu Lăng Hàn đầy mặt khiếp sợ.

Hắn giống như trong lúc vô ý phát hiện đột phá Thần Tôn cảnh thăng cấp Thiên Tôn cảnh bí mật.

Một cái lắc mình, Tiêu Lăng Hàn biến mất tại chỗ.

Chờ hắn tái xuất hiện khi, người đã dưới nền đất, thế giới chi tâm bên cạnh.

Mà Thượng Quan Huyền Ý liền tại thế giới chi tâm bên cạnh, hắn cùng thế giới chi tâm bị một bó kim quang bao vây.

Tức phụ nhi rõ ràng là được đến Yêu Thần Giới Thiên Đạo tán thành, trở thành thế giới này người thủ hộ. Về sau nếu là có ngoại địch xâm lấn, tỷ như cái gì hư không thú, Vực Ngoại Thiên Ma chờ, hắn sẽ ở trước tiên cảm ứng được. Thả mặc kệ hắn thân ở nơi nào, chỉ cần tâm niệm vừa động, là có thể trở lại Yêu Thần Giới.

Đây là phương tiện hắn bảo hộ Yêu Thần Giới.

Liền cùng hiện tại Tiêu Lăng Hàn giống nhau, mặc kệ hắn thân ở nơi nào, chỉ cần hắn tâm niệm vừa động, là có thể trở lại Vân Lan Thần Giới.

Một năm sau.

Mới vừa mở mắt ra, Thượng Quan Huyền Ý còn có chút làm không rõ ràng lắm trạng huống. Hắn chỉ nhớ rõ chính mình cùng Tiêu Lăng Hàn song tu sau, mới

ra Long Ngọc không gian, sau đó liền cảm giác chính mình ở bị truyền tống.

Rồi sau đó vừa mở mắt, chính là trước mắt cảnh tượng.

Hoàn cảnh lạ lẫm, quen thuộc hơi thở.

"Ngươi tỉnh?"

"Lăng Hàn, nơi này là nơi nào? Chúng ta hiện tại ở nơi nào?"

"Nơi này là Yêu Thần Giới trung tâm nơi, ngươi đã trở thành Yêu Thần Giới người thủ hộ, hơn nữa ngươi tu vi đã đột phá Thần Tôn đạt tới Thiên Tôn."

Nguyên lai chỉ cần được đến thế giới chi tâm tán thành, là có thể siêu việt Thần Tôn.

"A?" Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ngốc!

Lập tức cảm thụ hắn hiện giờ tu vi, quả nhiên đạt tới hắn vô pháp tưởng tượng độ cao.

Hắn đây là nằm thắng!

Vừa đến Thần giới liền nằm thắng, đây là cái gì nghịch thiên khí vận?

Duỗi tay ôm Tiêu Lăng Hàn cổ, ở hắn trên môi gặm hai khẩu. Thượng Quan Huyền Ý đại khái có thể đoán được, chính mình nghịch thiên khí vận đều là bởi vì Tiêu Lăng Hàn.

Hiện tại bọn họ thọ mệnh, cơ hồ có thể cùng thiên địa đồng thọ.

Bọn họ có rất nhiều về sau, có vô số ngày đêm có thể cùng nhau bên nhau.

"Chuyện gì như thế cao hứng? Xem ngươi cười giống chỉ tiểu hồ ly." Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý cái mũi, cười hỏi.

"Ta là chỉ phượng hoàng, không phải hồ ly."

"Biết ngươi là chỉ phượng hoàng, vẫn là trên đời này đẹp nhất phượng hoàng."

Thượng Quan Huyền Ý cho Tiêu Lăng Hàn một cái tính ngươi thức thời ánh mắt, duỗi tay gắt gao vòng lấy hắn eo, "Nghĩ đến về sau chúng ta đều có thể vẫn luôn ở bên nhau, ai cũng không thể đem chúng ta tách ra, lòng ta liền ngăn không được mà cao hứng."

Tiêu Lăng Hàn đem người gắt gao ôm vào trong lòng ngực, "Đúng vậy, chúng ta sẽ vẫn luôn vĩnh viễn ở bên nhau."

Hai người chính ấm áp thời khắc, Tiêu Lăng Hàn đột nhiên kinh hô một tiếng: "Không xong!"

"Như thế nào lạp?"

"Ta đem bạn tốt Sở Tà cấp quên mất."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Nếu là làm Tiêu Lăng Hàn bạn tốt biết được, chính mình bị hắn cấp quên mất, phỏng chừng sẽ thở dài chính mình giao hữu vô ý!

"Chúng ta đây chạy nhanh đi tìm hắn, bằng không hắn còn thật có khả năng sẽ biến mất."

Phía trước hắn cùng Tiêu Lăng Hàn linh hồn song tu sau, về Tiêu Lăng Hàn kiếp trước trải qua hắn đều biết được, tự nhiên cũng biết Tiêu Lăng Hàn kiếp trước có một cái sinh tử chi giao bạn tốt.

"Ta trước tính tính hắn ở đâu."

"Hảo!"

Tiêu Lăng Hàn lập tức bắt đầu bấm đốt ngón tay lên, đây là hắn tu vi đạt tới đến Thần Tôn sau, mới có được thiên phú thần thông.

Một canh giờ sau, Tiêu Lăng Hàn đình chỉ bấm đốt ngón tay.

"Như thế nào?" Thượng Quan Huyền Ý hỏi.

"Tình huống có chút phức tạp." Nói, hắn đem Cửu Huyền phóng ra.

"Di, nơi này là Thần giới. Tôn giả, ngài rốt cuộc đến Thần giới!" Cửu Huyền đầy mặt kích động, rồi sau đó nhìn về phía một bên Thượng Quan Huyền Ý, "Tôn giả đạo lữ ngài hảo, ta là huân khí linh, tên là Cửu Huyền."

"Ngươi hảo."

Cửu Huyền kế hoạch một chút: "Nguyên lai đã qua đi 500 nhiều năm. Tôn giả ngài thực lực khôi phục sao?"

Hỏi xong sau, hắn liền khẩn trương mà nhìn về phía Tiêu Lăng Hàn.

"Thực lực của ta đã khôi phục, vừa rồi ta tính ra chủ nhân của ngươi hiện giờ ở nơi nào, hiện tại chúng ta đang định đi."

"Kia thật tốt quá, cảm ơn tôn giả."

Tiêu Lăng Hàn có chút chột dạ mà sờ sờ cái mũi, vốn dĩ ở hắn đột phá Thiên Tôn sau, liền có thể đi tìm bạn tốt, nhưng lúc ấy hắn trong lòng chỉ có tức phụ nhi.

Bằng hữu gì đó, nào có tức phụ nhi quan trọng.

Tha thứ hắn, trọng sắc khinh hữu!

Bởi vì tức phụ nhi mới là ở hắn vô tận sinh mệnh, sẽ vẫn luôn làm bạn hắn người kia.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn liền cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng nhau ở trong vũ trụ xuyên qua.

Vũ trụ trung có vô số thiên thạch, có thiên thạch lưu, có hư không thú, còn có vô số chưa thấy qua sinh vật. Những cái đó sinh vật có sẽ công kích bọn họ, có

xem nhẹ bọn họ.

Hai người một cái vận dụng thời gian pháp tắc đem làm thời gian đình chỉ, Tiêu Lăng Hàn lại vận dụng không gian pháp tắc, trực tiếp lược quá những cái đó cường đại sinh vật.

Thực mau, một quyển tản ra kim quang thư, xuất hiện ở bọn họ trước mặt.

Mà kia quyển sách bị người thi triển phong ấn thuật.

Thư trung người, mặc kệ trưởng thành đến loại nào nông nỗi, đều đem vô pháp đột phá thư trung thế giới, do đó đi vào bên ngoài thế giới.

Lúc này, Cửu Huyền từ huân trung bay ra, kích động mà nhìn về phía trước mặt thư, "Ta cảm giác được, chủ nhân liền ở bên trong này."

Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, chỉ vào trước mặt thư, đối Tiêu Lăng Hàn nói: "Quyển sách này Thiên Đạo ở hướng ta cầu cứu."

Từ hắn linh hồn được đến một tia Thiên Đạo chi lực sau, tiểu thế giới Thiên Đạo là có thể cùng hắn câu thông.

"Nó muốn chúng ta giúp nó thoát khỏi khốn cảnh?" Tiêu Lăng Hàn suy đoán nói.

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu: "Ân, nó nói có thể nhận ta là chủ."

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 723

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 723 chính văn kết thúc

Tiêu Lăng Hàn chạy nhanh ra tiếng: “Đừng, giúp nó có thể, nhận ngươi là chủ liền tính.”

Hiện tại ngay cả Thiên Đạo đều như vậy thông minh sao?

Một cái tiểu thế giới Thiên Đạo, cư nhiên biết ôm đùi.

“Đúng rồi, gia hỏa này đem ta đương thiểu năng trí tuệ. Không có chỗ tốt liền tính, cư nhiên còn tưởng chiếm ta tiện nghi, môn đều không có, cửa sổ càng không có.” Thượng Quan Huyền Ý tán đồng gật gật đầu.

Thượng Quan Huyền Ý duỗi tay ở văn bản thượng nhẹ nhàng một chút, kia đạo trói buộc thư thuật pháp liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Rồi sau đó một đạo bạch quang vọt vào hắn giữa mày.

Kia đạo bạch quang đúng là công đức ánh sáng.

Cảm thụ một chút, hắn nói thầm nói: “Hảo thiếu công đức ánh sáng, bất quá có tổng so không có hảo, muỗi lại tiểu cũng là thịt.”

“Ngươi nha, điển hình được tiện nghi còn khoe mẽ.” Tiêu Lăng Hàn bất đắc dĩ nói.

Bọn họ tu vi tiến vào vô thượng cảnh giới sau, không những có thể tu luyện pháp tắc, còn có thể tu luyện công đức chi lực. Được đến công đức ánh sáng càng nhiều, đối bọn họ tu vi cũng có chỗ lợi.

Theo sau, hai người hóa thành một đạo quang tiến vào thư trung thế giới.

Hai người tới thời gian, nói trùng hợp cũng trùng hợp vừa lúc là huân chủ nhân chết đi sau một phút.

Mở ra linh nhãn, Tiêu Lăng Hàn nhìn thấy bạn tốt linh hồn đã trong suốt cơ hồ đạm không thể thấy, nếu là hắn lại tại đây quyển sách trung luân hồi vài lần, hắn nên thật sự muốn biến mất ở trong thiên địa.

Đột nhiên, hắn “Di” một tiếng.

“Làm sao vậy Lăng Hàn?”

“Bạn tốt cư nhiên là thế giới này khí vận chi tử, nhưng hắn trên người bị nhân thiết trí luân hồi trận pháp. Nói cách khác hắn đem tại đây quyển sách trung không ngừng luân hồi, cá tây thoan đôi thả mỗi lần luân hồi trải qua hết thảy

đều giống nhau như đúc. Làm như vậy mục đích vì chính là tiêu ma linh hồn của hắn lực. Mỗi luân hồi một lần, linh hồn của hắn liền sẽ yếu bớt một phân.”

Xem ra bạn tốt hẳn là bị vì yêu sinh hận Phùng Tâm Ngôn cấp tính kế.

“Kia hắn như bây giờ, đến luân hồi bao nhiêu lần?” Thượng Quan Huyền Ý đồng tình mà nhìn về phía kia đạo trong suốt linh hồn.

Lúc này, bên cạnh có hai người đối thoại, truyền tiến Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trong tai.

“Không nghĩ tới đường đường Phong Thần Quốc trăm năm không ra kỳ tài, cứ như vậy bị yêu thú ăn liền xương cốt bột phấn đều không dư thừa.”

“Một cái người chết mà thôi, không cần phải xen vào hắn. Chúng ta đi phao linh tuyền trì, ngươi cũng đem linh mạch thay đổi.”

Nói xong, kia hai người liền triều bên cạnh một cái sơn động đi đến.

Quay đầu lại liền nhìn đến Cửu Huyền mãn nhãn đỏ bừng, giơ tay liền phải đối phía dưới hai người ra tay, Tiêu Lăng Hàn quát khẽ nói: “Cửu Huyền, ngươi muốn làm gì?”

“Ta phải vì chủ nhân báo thù.”

“Báo cái gì thù, ngươi giết bọn họ cũng không làm nên chuyện gì.”

“Nhưng bọn họ đáng chết!”

“Ngươi đừng quên chính mình thân phận, ngươi là một cái khí linh. Thế giới này nhưng không có giống ngươi như vậy tồn tại. Ngươi nếu là dám động thủ, nhất định sẽ bị Thiên Đạo bài xích đi ra ngoài, hoặc là trực tiếp mạt sát.”

Cửu Huyền vô lực mà rũ xuống tay, tôn giả nói rất đúng, nó tuy rằng cường đại, nhưng chỉ là một cái khí linh.

Đột nhiên, Thượng Quan Huyền Ý kinh ngạc nói: “Lăng Hàn, thế giới này thời gian ở trọng tổ.”

“Quả nhiên không đem bạn tốt linh hồn tiêu ma quang, không bỏ qua.” Tiêu Lăng Hàn trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, tiện đà hắn lại nói: “Huyền Ý, ngươi dùng thời gian pháp tắc tạm thời ngăn cản thời gian trọng tổ, ta trước nhìn xem bạn tốt đều đã trải qua cái gì.”

“Hảo.”

Lập tức hai người liền từng người ra tay.

Thượng Quan Huyền Ý vận dụng thời gian pháp tắc, làm thế giới này tạm thời đình chỉ vận chuyển.

Mà Tiêu Lăng Hàn còn lại là xem xét bạn tốt ký ức.

Bạn tốt cả đời này ký ức thực đoản, Tiêu Lăng Hàn thực mau liền xem xong.

Nguyên lai bạn tốt chuyển thế sau kêu Sở Thần Tà, so nguyên lai tên nhiều một chữ Thần.

Sở Tà, Sở Thần Tà.

Giống như không có gì khác nhau.

Không có tình căn bạn tốt một lòng chỉ nghĩ tu luyện, liền cùng lúc trước tu luyện vô tình đạo hắn giống nhau. Bất quá hắn so bạn tốt tốt là, ít nhất hắn mang theo đầu óc. Bạn tốt không có tình căn, tựa hồ liền chỉ số thông minh đều đi theo giảm xuống.

Rồi sau đó hai người vận dụng pháp tắc, đem bạn tốt trên người liên tiếp tại đây phương thế giới luân hồi pháp tắc giải trừ. Như vậy thế giới sẽ không lại trọng tổ, bạn tốt cũng sẽ không lần lượt mà luân hồi đi xuống.

"Lăng Hàn, ngươi tính toán xử lý như thế nào việc này?"

"Làm bạn tốt giữ lại kiếp trước ký ức, trở lại hắn vận mệnh chuyển biến ngày đó."

Thượng Quan Huyền Ý hiểu rõ nói: "Ngươi là làm hắn trọng sinh, liền cùng lúc trước ta giống nhau."

"Liền ngươi thông minh." Nói, Tiêu Lăng Hàn duỗi tay nhéo nhéo Thượng Quan Huyền Ý mặt.

"Tôn giả." Cửu Huyền nhược nhược mà nhắc nhở nói.

Này hai người động bất động liền ve vãn đánh yêu, hắn chủ nhân sự tình còn không có thu phục đâu!

"Đem ngươi chủ nhân tình căn lấy tới." Nói, Tiêu Lăng Hàn hướng Cửu Huyền vươn tay.

Cửu Huyền ở bản thể nội lấy ra một cái hộp ngọc, hộp ngọc bên trong phóng đúng là Sở Tà tình căn.

Đem bạn tốt tình căn thác ở giữa không trung, sau đó Tiêu Lăng Hàn đánh ra vài đạo pháp quyết, một lát liền biết ơn căn tự động hoàn toàn đi vào bạn tốt trong thân thể.

Làm tốt này đó, Tiêu Lăng Hàn đem ánh mắt nhìn về phía một bên khí linh, "Cửu Huyền, ngươi có tính toán gì không?"

"Ta muốn tiếp tục đi theo chủ nhân."

"Ngươi cần phải tưởng hảo, Sở Tà như vậy, rõ ràng không có kiếp trước ký ức, về sau có thể hay không khôi phục, còn khó mà nói. Huống hồ thế giới này tu luyện không phải linh khí, ngươi hiện tại đi theo hắn, sẽ lâm vào ngủ say. Trừ phi có một ngày hắn có thể tới Tu chân giới đi."

"Ngài có thể hay không giúp……"

Không đợi Cửu Huyền nói xong, Tiêu Lăng Hàn liền ra tiếng cự tuyệt: "Không thể, ta nếu là hiện tại đem Sở Tà mang ra thế giới này, đó chính là phá hủy hắn duyên pháp, về sau hắn lại vô đột phá Thần Tôn khả năng. Ngươi hẳn là biết chúng ta vì sao khăng khăng muốn chuyển thế trùng tu."

Trầm mặc một lát, Cửu Huyền kiên định nói: "Ta muốn đi theo chủ nhân, ta tin tưởng chủ nhân rồi có một ngày sẽ đi Tu chân giới. Lúc trước chủ nhân cho ta sinh mệnh, ta mệnh là chủ nhân ban tặng."

"Hảo, như ngươi mong muốn."

Tiêu Lăng Hàn trực tiếp đem huân đánh tiến Sở Tà trong thân thể, chỉ có chờ hắn tới rồi Tu chân giới, tu vi đạt tới nhất định cảnh giới, Cửu Huyền mới có thể thức tỉnh.

"Ta như thế nào cảm giác Cửu Huyền đem ngươi bạn tốt trở thành cha." Thượng Quan Huyền Ý ngữ ra kinh người tới một câu.

"Bị ngươi như vậy vừa nói, ta đột nhiên liền có chút vui sướng khi người gặp họa. Nghĩ đến về sau bạn tốt khẳng định sẽ tìm đạo lữ, đến lúc đó ngươi nói bọn họ chi gian đột nhiên nhiều ra một cái bóng đèn, sẽ thế nào?" Tiêu Lăng Hàn cười ngâm ngâm nói.

Hiện tại hắn chẳng thể nghĩ tới, sự thật cùng hắn nói hoàn toàn không giống nhau.

Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng vì Sở Tà điểm một cây sáp.

Giao hữu vô ý!

Bạn tốt chỉ biết chế giễu.

Kỳ thật hắn cũng có chút tò mò, đề nghị nói: "Không bằng đến lúc đó, chúng ta đi vây xem."

"Về sau rồi nói sau, vạn nhất chúng ta quên việc này đâu?"

Sự tình giải quyết xong, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý trở lại Vân Lan Thần Giới.

Vân Lan Thần Giới Thanh Linh Sơn.

Này vẫn là Thượng Quan Huyền Ý lần đầu tiên tới Vân Lan Thần Giới.

Hai người mới vừa đứng vững, bên tai liền vang lên quen thuộc thanh âm.

"Tiểu Lăng Hàn, Huyền Ý, các ngươi rốt cuộc đã trở lại."

Theo tiếng quay đầu, định nhãn nhìn lại, chỉ thấy Thân Đồ Khinh Dao đang từ một bên trong cung điện đi ra, cười khanh khách mà nhìn về phía hai người.

Hai người đồng thời kêu: "Bà ngoại."

“Trở về liền hảo, trở về liền hảo.” Thân Đồ Khinh Dao đặc biệt nóng bỏng mà tiếp đón hai người.

Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý không dấu vết mà nhìn nhau liếc mắt một cái, bà ngoại như vậy, rõ ràng là có cái gì không tốt sự, chính chờ đợi hai người.

“Bà ngoại, ngài là khi nào phi thăng đến Thần giới tới?” Tiêu Lăng Hàn hỏi.

“Liền các ngươi sau khi phi thăng một trăm năm, vốn dĩ chúng ta vẫn là tưởng ở Tiên giới nhiều chơi chơi. Nào biết đột nhiên có một ngày chúng ta tu vi đại trướng. Căn bản áp chế không được, ta và các ngươi ông ngoại đành phải phi thăng.”

Tiêu Lăng Hàn khóe miệng trừu trừu, đầu sỏ gây tội hẳn là chính là hắn.

Bất quá đây là chuyện tốt, người khác cầu đều cầu không được.

Cùng bà ngoại hàn huyên vài câu sau, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý liền đi gặp bọn họ hai bên cha mẹ. Bởi vì bọn họ tu vi đột phá, dẫn tới cùng bọn họ có huyết thống quan hệ thân nhân đều được đến chỗ tốt, thực lực cọ cọ mà hướng lên trên trướng.

Cho nên, hiện giờ bọn họ đều đã phi thăng đến Thần giới.

Hiện tại Thanh Linh Sơn phi thường náo nhiệt, Tiêu Lăng Hàn cùng Thượng Quan Huyền Ý cha mẹ đều ở nơi này.

Mà Thượng Quan Huyền Ý đệ đệ muội muội bởi vì hắn tu vi tăng lên, huyết mạch cộng minh hạ, cũng đều niết bàn thành phượng hoàng, bọn họ hai người là trực tiếp phi thăng đến Yêu Thần Giới.

Đương Tiêu Lăng Hàn biết được hắn không ở Vân Lan Thần Giới, tọa trấn quản lý Vân Lan Thần Giới người là Bạc Hề Đoan Vân khi, lập tức liền biết vì cái gì nhìn thấy bọn họ trở về, Thân Đồ Khinh Dao sẽ như vậy vui vẻ.

Ông ngoại đây là muốn đem quản lý Vân Lan Thần Giới nồi ném cho hắn, hiện giờ hắn đã không phải tôn giả, mà tân tôn giả đúng là Bạc Hề Đoan Vân.

Ở Vân Lan Thần Giới bồi hai bên cha mẹ hai năm.

Ngày này, Thượng Quan Huyền Ý đem hắn khế ước thú Phệ Linh Thử giao phụ thân hắn, hiện giờ bọn họ tu vi còn rất thấp, Phệ Linh Thử có thể giúp bọn hắn tìm được tu luyện tài nguyên, còn có thể bảo hộ bọn họ.

Tiêu Lăng Hàn cũng đem chính mình bản mạng thú Mặc Uyên cùng Ma Long đều lưu tại Vân Lan Thần Giới, muốn bọn họ hảo hảo bảo hộ Vân Lan Thần Giới, cùng với hắn thân nhân.

Thiên Ti Đằng bị hắn đặt ở Thanh Linh Sơn chân núi, cùng Thế Giới Thụ làm hàng xóm.

Hắn tính toán cùng Thượng Quan Huyền Ý cùng đi hiện đại du ngoạn, đây là thật lâu trước kia hắn liền đáp ứng quá Thượng Quan Huyền Ý sự.

Lúc gần đi, hắn không yên tâm mà dặn dò nói: "Chúng ta tới bên kia sau, khả năng sẽ xuất hiện ở bất đồng địa phương. Đến lúc đó ngươi tới tìm ta, hoặc là chờ ta đi tìm ngươi."

"Yên tâm đi! Ta có ngươi toàn bộ ký ức, sẽ không đi lạc, ta nhất định sẽ đi tìm ngươi." Thượng Quan Huyền Ý bảo đảm nói.

"Tới rồi nơi đó, ngươi nhưng đến phóng thông minh điểm. Không cần xem thường những cái đó phàm nhân, bọn họ mỗi người đều thực thông minh, ngươi nhưng đừng bị phàm nhân cấp lừa đi."

Thượng Quan Huyền Ý âm thầm mắt trợn trắng, Tiêu Lăng Hàn gia hỏa này là đem hắn trở thành tiểu hài tử. "Yên tâm, ta sẽ không có việc gì. Nói không chừng chúng ta sẽ không bị tách ra."

Hiện tại Thượng Quan Huyền Ý còn không biết, tới rồi hiện đại, hắn một thân tu vi toàn vô, thành một phàm nhân không nói, phân vô xu, hơn nữa không có thân phận chứng, là cái không hộ khẩu. Vừa đến địa cầu hắn, đã bị mời vào cục cảnh sát.

"Ta là sợ vạn nhất tách ra, tóm lại thật sự nếu là tách ra, ngươi muốn sớm một chút tới tìm ta. Chính là không biết ở nơi đó đạo lữ khế ước có thể hay không sinh ra cảm ứng." Tiêu Lăng Hàn nhíu mày nói.

Rốt cuộc nơi đó không có linh khí.

Thấy hắn không dứt, Thượng Quan Huyền Ý nhắc nhở nói: "Lại không đi, ông ngoại cùng bà ngoại nên đuổi tới."

Nghĩ đến Bạc Hề Đoan Vân muốn ném nồi cho chính mình, Tiêu Lăng Hàn lập tức mở ra thời không chi môn.

Bởi vì đi qua hiện đại, biết nơi đó tọa độ, hắn mới có thể chuẩn xác mà mở ra thời không chi môn.

Nhìn đến mở ra thời không chi môn, Thượng Quan Huyền Ý đặc biệt kích động, hắn nào đã sớm muốn đi Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ địa phương du ngoạn.

Kéo qua Thượng Quan Huyền Ý, Tiêu Lăng Hàn nâng lên hắn mặt, ở hắn trên môi mổ một ngụm.

Hai người tay nắm tay, cùng cất bước đi vào thời không chi môn nội.

Thực mau thời không chi môn liền biến thành tinh tinh điểm điểm biến mất ở trong thiên địa, phảng phất trước nay không xuất hiện quá giống nhau.

Thời không chi môn biến mất không đến một phút, Bạc Hề Đoan Vân cùng Thân Đồ Khinh Dao hai người liền đuổi tới nơi đây.

Nhìn đến rỗng tuếch ngọn núi, Thân Đồ Khinh Dao thở dài nói: "Chúng ta đã tới chậm."

"Hai tiểu tử chạy trốn thật mau, chúng ta vẫn là trở về đi!"

"Ngươi không phải là tưởng trở về tiếp tục làm tôn giả đi?"

Bạc Hề Đoan Vân buông tay, "Bằng không còn có thể làm sao bây giờ?"

"Nếu đã đem cái này tay nải giao ra đi, ngươi còn đi nhặt về tới làm cái gì? Ngươi dù sao cũng phải cho người khác một chút cơ hội không phải?" Thân Đồ Khinh Dao hướng dẫn từng bước nói.

Bạc Hề Đoan Vân tưởng tượng, thật đúng là cái này lý. Tuy rằng lúc gần đi, hắn nói làm con rể tạm thời nhìn, nhưng hắn chưa nói cụ thể xem bao lâu thời gian! "Ngươi nói có đạo lý."

"Ta nghe nói lâm sơn bên kia có cái tân ra bí cảnh, chính thích hợp chúng ta hiện tại tu vi."

"Kia còn chờ cái gì."

Dứt lời, hai người liền biến mất ở tại chỗ.

Một lát sau, trống không một vật trên tảng đá, đột nhiên hiện ra ra hai người.

Này hai người đúng là Bạc Hề Thiên Lạc cùng Tiêu Trình Hạo.

Đối với nhạc phụ ném nồi việc này, Tiêu Trình Hạo không tiếp cũng đến tiếp. Bất quá có Sở Mục Thần mấy người hỗ trợ, hắn căn bản không cần làm cái gì.

Hiện giờ hắn, chỉ nghĩ an an ổn ổn cùng Bạc Hề Thiên Lạc ở bên nhau.

Cái khác thế giới, hắn ở giúp nhi tử tìm linh hồn thời điểm, đã đi qua. Hiện tại hắn, chỉ nghĩ yên ổn xuống dưới. Thủ Vân Lan Thần Giới, cũng khá tốt!

------oOo------

Phần 724 phiên ngoại · chưa hoàn thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quyển thứ tư: Huyền học hiện đại (phiên ngoại)

Chương 724 mới tới hiện đại

Nhân rất nhiều quốc gia địa danh chờ là cấm từ, cho nên phiên ngoại rất nhiều quốc gia địa danh từ từ đều đến từ tác giả tưởng tượng.

Chính văn ——

Hoa Quốc, Kinh Đô.

Phan Lâm Uyển biệt thự ở Kinh Đô cũng là số một số hai, ở nơi này người không phải quan to hiển quý chính là phú thương cự giả.

Khu biệt thự, trong đó một tòa cao quý tư nhân biệt thự.

Trong viện có cao cao hàng rào, mặt trên quay quanh yêu diễm hoa hồng bụi gai; trong sân bày giá cả ngẩng cao sô pha ghế dựa, ánh mặt trời nghiêng nghiêng bắn xuống dưới, loang lổ quang ảnh chiếu rọi ra sân xa hoa.

Đột nhiên, không có một bóng người trong viện trống rỗng xuất hiện một đạo thon dài đĩnh bạt thân ảnh.

Hắn ăn mặc một thân tuyết trắng cổ trang trường bào, một đầu tóc đen rối tung ở sau người, như đao tước rìu đục quá giống nhau khuôn mặt tuấn tú, tà phi anh đĩnh mày kiếm, thon dài ẩn chứa sắc bén mắt đen, tước mỏng nhẹ nhấp môi, góc cạnh rõ ràng hình dáng, 1m9 thân cao.

Hắn lớn lên tuấn mỹ vô trù, không một không hoàn mỹ.

Hắn giống như là họa trung đi ra tiên nhân, cùng nơi đây sở hữu hết thảy đều hiện không hợp nhau.

Người này đúng là Tiêu Lăng Hàn.

Hiện giờ hắn sở trạm vị trí, đúng là hắn phía trước bị lôi hoa quá kia tòa biệt thự trong viện.

Nhìn đến quen thuộc lại xa lạ sân, Tiêu Lăng Hàn có loại bừng tỉnh như mộng cảm giác, tựa hồ phía trước hắn trải qua hết thảy đều là một giấc mộng.

Nhìn đến trên người xuyên y phục, hắn biết này không phải mộng, hắn sở trải qua hết thảy đều là chân thật tồn tại quá.

Hắn đã trở lại.

Về tới hiện đại.

Phát hiện bên người không có Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh, trong lòng có chút mất mát, mày không vui mà nhăn lại.

Hắn hết sức không mừng chia lìa.

Hiện giờ quan trọng nhất chính là làm rõ ràng trên đời còn có hay không hắn như vậy một người, không đúng sự thật hắn đến một lần nữa xử lý một thân phận. Sau đó chính là tiền, tìm tức phụ nhi phải bỏ tiền, nơi này làm gì đều phải tiền.

Cũng không biết hiện giờ là nào một năm?

Đúng lúc này, Tiêu Lăng Hàn lỗ tai giật giật, "Leng keng linh, leng keng linh……" Thanh âm truyền vào trong tai. Tuy rằng ở hiện đại không thể vận dụng pháp thuật, nhưng hắn hiện giờ thân là Thiên Tôn, thính lực tất nhiên là so thường nhân nhanh nhạy rất nhiều.

Theo thanh âm, đi vào biệt thự.

Màu trắng sô pha bọc da, hoa mỹ đèn treo, biệt thự phòng khách gia cụ không có chỗ nào mà không phải là giá trị liên thành. Tiếng chuông lại lần nữa vang lên, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt dừng ở trên bàn trà màu đen di động thượng.

Di động là mới nhất khoản sản phẩm trong nước H bài.

Duỗi tay cầm lấy di động, trên màn hình biểu hiện "Triệu Mạn" hai chữ, ấn xuống tiếp nghe kiện, ngay sau đó, di động truyền đến nữ nhân hơi mang thật cẩn thận thanh âm: "Uy, xin hỏi ngài là Tiêu Lăng Hàn, Tiêu tổng sao?"

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn khi nào thành Tiêu tổng?

Vẻ mặt ngốc hắn, nhẹ nhàng "Ân" một tiếng.

"Tiêu tổng ngài hảo, ta là ngài bí thư Triệu Mạn, xin hỏi ngài khi nào có rảnh?"

Hắn hiện tại vội thực, nào có không?

"Ta còn có việc, chờ ta không lại thông tri ngươi."

Nói xong, Tiêu Lăng Hàn không cho đối phương lại dò hỏi cơ hội, trực tiếp cúp điện thoại.

Nhìn một chút di động thượng thời gian, cách hắn rời đi, bất quá mới qua đi một năm thời gian.

Ngẩng đầu, đánh giá này tòa biệt thự.

Biệt thự bố cục, vẫn là hắn rời đi thời điểm bộ dáng, theo ký ức triều thư phòng đi đến.

Tiến vào thư phòng, thuần thục mà mở ra két sắt, bên trong trừ bỏ chính hắn phóng đồ vật, còn nhiều không ít cái khác đồ vật.

Cầm lấy trên cùng notebook, trực tiếp mở ra.

"Lăng Hàn, đương ngươi nhìn đến nhắn lại khi, thuyết minh ngươi đã phản hồi hiện đại. Biết ngươi là tới du ngoạn, cho nên ta cố ý để lại một cái công ty cho ngươi."

"Đến nỗi ngươi đặc công thân phận, ta dùng hơn phân nửa thân gia giúp ngươi gạch bỏ. Về sau ngươi ở hiện đại chính là ta Tiêu Trình Hạo con trai độc nhất, là Hưng Thịnh tập đoàn chủ tịch kiêm tổng tài. Thư phòng trong máy tính có Hưng Thịnh tập đoàn tư liệu. Tuy rằng Hưng Thịnh tập đoàn không có phía trước có tiền, nhưng cũng đủ ngươi ở hiện đại tiêu xài hảo một trận."

"Cuối cùng, chúc ngươi chơi đến vui sướng."

"Phụ thân: Tiêu Trình Hạo."

Xem xong notebook thượng nội dung, Tiêu Lăng Hàn rốt cuộc biết, vì cái gì cái kia kêu Triệu Mạn nữ nhân sẽ gọi điện thoại cho hắn.

Hiện giờ hắn không hề là đặc công, mà là một cái công ty lão tổng. Như vậy cũng khá tốt, ít nhất thời gian tự do, chỉ là muốn tìm kiếm Thượng Quan Huyền Ý liền có điểm khó khăn.

Nhưng có tiền có thể sử quỷ đẩy ma.

Xem ra vẫn là phụ thân có dự kiến trước, biết cái gì mới là hắn nhất yêu cầu.

Hiện giờ quan trọng nhất sự, trước giúp Thượng Quan Huyền Ý đem hộ khẩu chứng thực, bằng không hắn vừa đến hiện đại nhất định là cái không hộ khẩu.

May mắn hắn ở hiện đại khi, kỹ năng tràn đầy.

Đi vào án thư, mở ra máy tính, Tiêu Lăng Hàn đầu tiên là download một cái hội họa phần mềm, sau đó liền bắt đầu họa Thượng Quan Huyền Ý bức họa.

G tỉnh, thành phố S.

Phồn hoa đường đi bộ, lui tới người đi đường lạc dịch không dứt.

Đột nhiên, một nữ nhân cả kinh kêu lên: "Đứng lại, đem bao trả lại cho ta."

"Ngươi đứng lại đó cho ta, cướp bóc a!"

"Mau, giúp ta bắt lấy hắn!"

La Nghĩa Minh là một người hình cảnh, hôm nay hắn nghỉ phép. Đang ở bồi muội muội đi dạo phố hắn, vừa nghe đến cướp bóc, phản xạ có điều kiện triều thanh nguyên chỗ nhìn lại.

Đường đi bộ một cái hẻm nhỏ lí chính hảo không có một bóng người, Thượng Quan Huyền Ý ăn mặc một thân màu đỏ cổ trang trống rỗng xuất hiện.

Phát hiện bên người không có Tiêu Lăng Hàn thân ảnh, hắn đầy mặt thất vọng, không nghĩ tới thật đúng là bị Tiêu Lăng Hàn một lời trúng đích.

Mới vừa đi ra đầu hẻm, chính tò mò mà đánh giá bốn phía vật kiến trúc hắn, trong tay đột nhiên bị người tắc một cái màu đỏ đơn vai bao.

Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt ngốc!

Tình huống như thế nào?

Vừa đến cái này tiểu thế giới liền có người tặng đồ cho hắn?

Hoàn toàn không làm rõ ràng trạng huống hắn, ngay sau đó thủ đoạn chỗ nhiều ra một cái thước kim sắc vòng tay.

Không, không phải vòng tay.

Ở chỗ này hẳn là xưng này vì còng tay.

Từ từ!

Hắn nhớ rõ Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ, còng tay là cho phạm nhân mang.

Cho nên…… Vừa đến nơi này hắn, như thế nào liền thành phạm nhân?

Tầm mắt dừng ở còng tay thượng, một vòng tròn cổ tay của hắn thượng, một khác vòng ở một con ngăm đen trên cổ tay.

Theo thủ đoạn, Thượng Quan Huyền Ý ngẩng đầu nhìn về phía cho hắn mang còng tay người.

Một cái cùng hắn không sai biệt lắm cao nam nhân, đối phương làn da là ngăm đen màu đồng cổ, mặt chữ điền, một đôi mắt sáng ngời có thần, thực sắc bén.

“Huynh đệ, đây là ý gì?” Thượng Quan Huyền Ý nâng lên tay, đầy mặt hoang mang mà nhìn về phía nam nhân.

Không đợi nam nhân trả lời, một nữ nhân chạy tới, nàng phía sau còn đi theo hai gã xuyên cảnh phục nam nhân.

Nữ nhân tên là Trương Thiến Thiến, ăn mặc một thân màu xanh đen trang phục công sở, diện mạo giống nhau, tuổi tác 25, chức nghiệp: Người đại diện.

“Ở chỗ này, cảm ơn vị này đồng chí, cái này bao chính là của ta.”

Nói xong, Trương Thiến Thiến trực tiếp lấy quá Thượng Quan Huyền Ý trên tay bao.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Cái này hắn rốt cuộc phản ứng lại đây.

Thầm nghĩ: Xong rồi!

Xuất sư bất lợi!

Vừa tới nơi này đã bị người đương người chịu tội thay.

Hiện giờ Tiêu Lăng Hàn không tại bên người, hắn một cái người từ ngoài đến nếu như bị mang đi cục cảnh sát, nên như thế nào giải thích chính mình lai lịch?

Cái này, phiền toái lớn!

Sự tình đại điều.

La Nghĩa Minh đem khảo ở chính mình trên cổ tay còng tay mở ra, cùng nhau khảo ở Thượng Quan Huyền Ý trên cổ tay.

“Bắt cả người lẫn tang vật, theo chúng ta đi đi!” Một cái xuyên cảnh phục nam nhân đi đến Thượng Quan Huyền Ý bên người.

Thượng Quan Huyền Ý: “???”

Hắn có thể hay không không đi?

Hắn là một cái hảo thị dân.

Đầu óc hoả tốc vận chuyển, Thượng Quan Huyền Ý vội vàng nói: “Cảnh sát đồng chí, hiểu lầm, hiểu lầm! Cái này bao là ta vừa rồi từ một người nam nhân trên tay đoạt được, đang ở chờ người mất của tới lãnh. Sau đó đã bị vị này huynh đệ cấp đeo còng tay.”

Cảnh sát: “Cái nào tội phạm không gọi oan?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Nhưng ta thật là oan uổng!”

Cảnh sát: “Có phải hay không oan uổng, cùng chúng ta đi tranh cục cảnh sát sẽ biết.”

Thượng Quan Huyền Ý nhìn về phía lấy bao Trương Thiến Thiến, “Vị kia nữ sĩ, ngươi hẳn là thấy rõ đoạt ngươi bao người đi?”

Trương Thiến Thiến: “Ai biết ngươi cùng hắn có phải hay không một đám?”

Thượng Quan Huyền Ý: “Trời đất chứng giám, ta thật không có đoạt ngươi bao.”

Cảnh sát: “Được rồi, mặc kệ có phải hay không ngươi đoạt bao, chờ chúng ta điều tra rõ ràng tự nhiên sẽ chân tướng đại bạch.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Ta rõ ràng làm một chuyện tốt, các ngươi lại đem ta trở thành phạm nhân.”

Cảnh sát: “……” Chẳng lẽ thật là oan uổng?

La Nghĩa Minh: “Nhưng ta tận mắt nhìn thấy đến nam nhân kia đem bao giao cho ngươi trên tay.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Huynh đệ, tận mắt nhìn thấy đến không nhất định là thật sự.”

Cảnh sát: “Đi trước cục cảnh sát làm ghi chép, chờ điều tra rõ ràng tự nhiên sẽ trả lại ngươi trong sạch.”

Thượng Quan Huyền Ý: “Vậy các ngươi khi nào mới có thể điều tra rõ ràng? Ta còn muốn đi tìm người đâu!”

Cảnh sát: “Ngươi nếu là lại cọ xát, vĩnh viễn đều đừng nghĩ đi tìm người.”

Nhìn đến ngừng ở trước mặt xe cảnh sát, Thượng Quan Huyền Ý không thể nề hà mà chui đi vào. Không nghĩ tới hắn tới hiện đại ngồi đệ nhất chiếc xe, cư nhiên là xe cảnh sát.

Còn không có tới phía trước hắn liền biết nơi này không thể sử dụng pháp thuật, nhưng hiện tại thật sự không thể sử dụng pháp thuật, làm hắn hảo không thói quen.

Đạo lữ khế ước cũng không hề phản ứng.

Hắn nếu là vào cục cảnh sát, không có thân phận, không ai nộp tiền bảo lãnh, nên như thế nào ra tới?

Vừa đến hiện đại Thượng Quan Huyền Ý, cứ như vậy không thể hiểu được mà vào cục cảnh sát.

Cảnh sát lại nhìn về phía bắt được bao chuẩn bị rời đi Trương Thiến Thiến, “Ngươi cũng cùng nhau.”

“Ta cũng phải đi?”

“Ngươi là người bị hại, tự nhiên là muốn đi làm ghi chép.”

Mỗ đồn công an, phòng thẩm vấn.

“Ngươi, tên họ, tuổi tác?” Một người cảnh sát việc công xử theo phép công hỏi.

“Thượng Quan Huyền Ý, tuổi tác?” Thượng Quan Huyền Ý nhíu mày, hắn có thể nói ra bản thân chân thật tuổi tác sao?

Thẩm vấn cảnh sát lập tức ở trên máy tính đưa vào “Thượng Quan Huyền Ý” bốn chữ.

Thua hảo sau, hắn điểm xác nhận, kết quả máy tính biểu hiện: Không tìm được người này.

“Ngươi rốt cuộc tên gọi là gì?”

“Thượng Quan Huyền Ý.” Thượng Quan Huyền Ý lặp lại một lần.

Nhìn thoáng qua Thượng Quan Huyền Ý hiện tại sở xuyên y phục, cảnh sát lặp lại nói: “Ta là hỏi ngươi tên thật, không phải hỏi ngươi đóng phim nhân vật tên.”

Thượng Quan Huyền Ý đầy mặt vô tội: “Ta nói chính là tên thật a!”

Cảnh sát cảm giác chính mình gặp được một cái bệnh tâm thần, “Vậy ngươi thân phận chứng hào là nhiều ít?”

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Hắn không có thân phận chứng này ngoạn ý, kêu hắn như thế nào trả lời?

"Thỉnh ngươi tích cực phối hợp chúng ta công tác." Thẩm vấn cảnh sát nghiêm túc nói.

Hắn rất phối hợp.

Thả hắn nói đều là thật sự.

Chỉ là……

"Ta liền kêu Thượng Quan Huyền Ý, ta rất phối hợp các ngươi đều công tác. Nhưng là cảnh sát đồng chí, ta rõ ràng làm một chuyện tốt, vì cái gì các ngươi muốn đem ta bắt được cục cảnh sát tới? Còn đem ta đương phạm nhân thẩm vấn? Các ngươi như vậy về sau ai còn dám làm tốt sự?"

"Ngươi nếu thật làm chuyện tốt, theo dõi sẽ ký lục, đến lúc đó sẽ tự trả lại ngươi trong sạch."

"Ngươi nói đến lúc đó là bao lâu? Ta còn sốt ruột tìm người đâu!"

"Đã có người đi lấy đường đi bộ phụ cận video giám sát, thực mau liền sẽ trở về."

Lấy video giám sát!!!

Xong rồi, quên một cái chuyện quan trọng, hắn chính là trống rỗng xuất hiện ở nơi đó, đến lúc đó hắn nên như thế nào giải thích?

Cái này sự tình thật sự đại điều.

Tiêu Lăng Hàn, ngươi ở nơi nào?

Thượng Quan Huyền Ý vừa định đến Tiêu Lăng Hàn, liền nghe được cảnh sát nhẹ "Di" thanh.

Hắn thăm dò nhìn về phía cảnh sát, rất tưởng biết cảnh sát ở trên màn hình máy tính nhìn thấy gì.

"Kỳ quái, vừa mới rõ ràng không có, như thế nào đột nhiên liền có đâu? Thật là kỳ quái?" Cảnh sát lẩm bẩm tự nói.

Trên màn hình máy tính biểu hiện đúng là Tiêu Lăng Hàn mới vừa vì Thượng Quan Huyền Ý xử lý tốt tân thân phận.

Tên họ: Thượng Quan Huyền Ý, tuổi tác: Mười chín tuổi, giới tính: Nam, địa chỉ: xxxxxx

"Nguyên lai ngươi vẫn là một học sinh, hiện tại hẳn là không nghỉ đi? Ngươi như thế nào chạy đến G tỉnh thành phố S tới?"

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Tình huống như thế nào?

Hắn có tân thân phận?

Nhưng hắn không biết tân thân phận là cái gì?

Cái gì học sinh?

Hắn hiện tại giả vờ mất trí nhớ, tới hay không đến cập?

“Ai da, ta đau đầu! Ta đầu hảo vựng! Ta chỉ nhớ rõ tên của mình, cái khác cái gì đều không nhớ rõ. Cảnh sát đồng chí, ngươi có thể hay không đem ta đưa trở về?”

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 725

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 725 mới gặp nữ quỷ

Nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, cảnh sát vẻ mặt nghiêm mặt nói: "Ra diễn, hiện tại không phải diễn kịch thời gian. Còn diễn mất trí nhớ, quá hạn tiểu bằng hữu. Hiện tại mọi người đều ở diễn xuyên qua, các loại xuyên."

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Giả vờ mất trí nhớ thất bại!

"Tiểu bằng hữu" nói chính là hắn?

Lấy hắn số tuổi đều có thể làm đối phương tổ tông tổ tông tổ tông.

Đối phương cư nhiên kêu hắn tiểu bằng hữu.

"Cảnh sát đồng chí, ta thật sự không diễn mất trí nhớ, ngươi có thể hay không giúp ta liên hệ một chút người nhà của ta?"

Cảnh sát ý vị thâm trường mà nhìn Thượng Quan Huyền Ý liếc mắt một cái, "Ngươi tư liệu thượng biểu hiện ngươi là cô nhi, ngươi muốn cho ta giúp ngươi liên hệ ai?"

Cô nhi?

Xem ra Tiêu Lăng Hàn là sợ có người tra thân phận của hắn, cô nhi không cần lo lắng sẽ lộ tẩy.

Nhưng hiện tại hắn nên làm cái gì bây giờ?

Cảnh sát đăng ký tốt Thượng Quan Huyền Ý thân phận, liền bắt đầu đi bình thường lưu trình, "Thượng Quan Huyền Ý, ngươi hôm nay vì sao sẽ xuất hiện ở đường đi bộ?"

Hắn cũng muốn biết chính mình vì sao sẽ xuất hiện ở đường đi bộ.

"Tìm người."

"Ngươi muốn tìm ai?"

"Một cái đối ta rất quan trọng người."

"Kia hôm nay đem tang vật cho ngươi nam nhân, là ai?"

"Ta không quen biết hắn, ta liền hắn mặt đều không có thấy rõ, trong tay đột nhiên liền nhiều một cái bao. Chờ ta phục hồi tinh thần lại khi, tay đã bị người cấp khảo ở. Cảnh sát đồng chí, ta thật là oan uổng."

Đã có theo dõi, Thượng Quan Huyền Ý cũng liền thành thật trả lời.

Lại hỏi một ít vấn đề sau, Thượng Quan Huyền Ý đã bị đưa tới một cái khác phòng.

Hắn mắt trông mong mà nhìn cửa phòng bị khép lại.

Bất quá, mới qua đi nửa giờ, môn lại lần nữa bị người mở ra.

Một cái nữ cảnh sát đi vào phòng, "Ngươi là Thượng Quan Huyền Ý?"

"Ta là."

"Ở chỗ này ký tên, ngươi liền có thể đi rồi." Nói, nữ cảnh sát đưa cho Thượng Quan Huyền Ý một cái notebook cùng một chi bút.

Nhìn trong tay bút, Thượng Quan Huyền Ý vẻ mặt khổ đại cừu thâm.

Loại này bút, hắn sẽ không dùng a!

"Có bút lông sao?"

Nữ cảnh sát vẻ mặt dấu chấm hỏi.

Nàng chỉ vào notebook thượng ký tên địa phương, giải thích nói: "Ở chỗ này dùng ngươi trên tay bút, viết xuống tên của ngươi là được."

Hắn biết.

Chính là hắn sẽ không dùng trong tay bút.

Này không phải thượng khó xử hắn sao?

Bút ký tên bị Thượng Quan Huyền Ý trở thành bút lông dùng, một hồi lâu, hắn mới ở kia tờ giấy thượng viết ra một cái xấu không lạp kỉ tên.

Mới vừa đi đến đồn công an đại sảnh, Thượng Quan Huyền Ý liền thấy được La Nghĩa Minh. Nghĩ đến phía trước vô duyên vô cớ đã bị gia hỏa này cấp đeo còng tay.

Hắn vài bước đi đến La Nghĩa Minh trước mặt, nâng cằm lên, "Liền cùng ngươi nói ta là oan uổng ngươi còn chưa tin, còn hảo cảnh sát đồng chí anh minh thần võ, còn ta trong sạch."

Sau hắn một bước đi ra nữ cảnh sát lại chen vào nói nói: "Ngươi trong sạch, chính là cảnh sát La tìm chứng cứ vì ngươi chứng minh."

Thượng Quan Huyền Ý: "……" Nói như vậy gia hỏa này là người tốt.

Từ từ.

Cái gì kêu hắn trong sạch?

Lời này như thế nào nghe cảm giác như vậy quái dị đâu?

Không đợi Thượng Quan Huyền Ý nói chuyện, La Nghĩa Minh lời lẽ chính đáng nói: "Ta làm một người hình cảnh, điều tra phá án, đả kích phạm tội, này

đó đều là ta nên làm, ngươi không cần cảm tạ ta.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Chỉ chừa một cái cao ngạo bóng dáng cấp Thượng Quan Huyền Ý.

Thượng Quan Huyền Ý: “……”

Mới vừa đi ra đồn công an, Thượng Quan Huyền Ý đột nhiên nghĩ đến hắn hiện tại không có tiền, không thân phận chứng.

Hắn nên đi nơi nào?

Mờ mịt chung quanh.

Đáy lòng hô gọi: Lăng Hàn ngươi ở đâu?

Đột nhiên một thanh âm đánh gãy hắn mà trầm tư.

“Tiểu soái ca.”

Là ở kêu hắn?

Nghe thanh âm có chút quen tai, Thượng Quan Huyền Ý quay đầu nhìn về phía nói chuyện người.

Này không phải hôm nay ném bao khổ chủ sao?

“Ngươi có việc?”

“Ngươi hảo, ta kêu Trương Thiến Thiến, chức nghiệp là một người người đại diện.”

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, ý bảo nàng tiếp tục.

“Ta gặp ngươi rất có thiên phú, muốn hay không suy xét làm nghệ sĩ?”

Thượng Quan Huyền Ý trong lòng cười lạnh, hắn cũng chưa diễn quá diễn, đối phương liền nói hắn rất có thiên phú, rõ ràng chính là nhìn trúng hắn mặt.

“Ngươi tưởng thiêm ta?”

Trương Thiến Thiến không chút do dự gật đầu, “Là!”

Lớn lên đẹp như vậy, liền tính diễn kịch không được, nhưng nhan giá trị mãn phân, tùy tiện hướng trước đài vừa đứng, lập tức liền sẽ hấp dẫn người xem tròng mắt.

Nhất định sẽ đỏ tía.

Hồi tưởng một chút Tiêu Lăng Hàn ký ức, lại nghĩ đến chính mình hiện giờ quẫn bách, Thượng Quan Huyền Ý quyết định trước làm nghệ sĩ, xem có thể hay không đem đêm nay ăn ở cấp giải quyết.

Hơn nữa hắn cũng yêu cầu kiếm tiền, không có tiền, hắn cái gì đều làm không được, càng không thể đi tìm Tiêu Lăng Hàn.

Huống chi hắn nếu là có tiếng, không cần hắn đi tìm Tiêu Lăng Hàn, nói không chừng Tiêu Lăng Hàn là có thể trước tiên ở TV thượng nhìn đến hắn.

Kia bọn họ còn sầu tìm không thấy đối phương sao?

Tư cập này, hắn hỏi: "Ngươi trong tay có bao nhiêu danh nghệ sĩ?"

Nghe vậy, Trương Thiến Thiến đầy mặt xấu hổ, phía trước trên tay nàng có hai gã nghệ sĩ, đáng tiếc đều bị nàng đối thủ cấp đoạt đi rồi.

Bất quá, nàng vẫn là hào phóng thừa nhận, "Phía trước ta trên tay nghệ sĩ đều đã cùng ta giải ước, hiện giờ ta trên tay một cái nghệ sĩ đều không có."

"Bọn họ vì cái gì muốn cùng ngươi giải ước? Là bởi vì ngươi đoạt không đến công ty tài nguyên?" Thượng Quan Huyền Ý suy đoán nói.

Trương Thiến Thiến trong mắt lại là u oán, tiểu soái ca nếu đã đoán được, vì cái gì còn muốn nói ra tới?

Như vậy làm cho đại gia nhiều xấu hổ!

Thượng Quan Huyền Ý tiếp tục hỏi: "Ngươi sẽ không tự mình tiếp một ít nghệ sĩ không muốn tiếp hoạt động, hoặc là giúp nghệ sĩ dẫn mối gì đó đi?"

"Sẽ không sẽ không, ta chính là có đạo đức nghề nghiệp, như thế nào sẽ làm chính mình nghệ sĩ làm những việc này."

"Cùng ngươi ký hợp đồng cũng không phải không thể, nhưng là…… Ngươi đến trước mượn ta một chút quay vòng tài chính. Ra cửa thời điểm ta liền xuyên này một thân, hiện giờ không xu dính túi." Thượng Quan Huyền Ý buông tay nói.

Rối rắm một chút, nhìn nhìn Thượng Quan Huyền Ý mặt, Trương Thiến Thiến cắn răng một cái nói: "Mượn ngươi tiền có thể, nhưng là ngươi cần thiết làm ta thủ hạ nghệ sĩ, còn có vay tiền đến viết giấy vay nợ."

"Giấy vay nợ tự nhiên là muốn viết, vừa lúc nơi này là cục cảnh sát, ta yêu cầu xử lý một trương thân phận chứng."

Hai người ăn nhịp với nhau, bắt được tiền Thượng Quan Huyền Ý đi trước chiếu một trương lâm thời thân phận chứng, rồi sau đó lại đi mua một bộ di động……

Bên kia.

Tiêu Lăng Hàn vì Thượng Quan Huyền Ý xử lý hảo thân phận, liền bắt đầu kế hoạch như thế nào tìm chuyện của hắn.

Tuy rằng cái này tiểu thế giới không lớn, nhưng không thể vận dụng thần thức, đạo lữ khế ước cũng vô pháp cảm ứng, kia tìm khởi người tới liền như biển rộng tìm kim.

Nếu là Thượng Quan Huyền Ý cùng chính mình giống nhau bị truyền tống đến Hoa Quốc còn hảo, nếu là hắn bị truyền tống đến cái khác quốc gia đi, kia đến

tìm được ngày tháng năm nào?

Nghĩ đến làm cái gì đều phải tiền, Tiêu Lăng Hàn lập tức bắt đầu thanh toán chính mình tài sản. Dựa theo Tiêu Trình Hạo cách nói, hắn hiện tại hẳn là có rất nhiều tiền mới đúng, cũng không biết rốt cuộc có bao nhiêu.

Bởi vì mua phòng, cho nên chính hắn tiền tiết kiệm cũng không nhiều.

Trực tiếp bị hắn lược quá, bắt đầu tìm kiếm một khác trương thẻ ngân hàng, đó là Tiêu Trình Hạo đặt ở két sắt trung.

Chờ hắn đem thẻ ngân hàng nhảy ra tới vừa thấy, trực tiếp trợn tròn mắt.

Hắc tạp!!!

Biết chính mình phụ thân ở hiện đại thời điểm rất có tiền, lại không nghĩ rằng như vậy có tiền. Quyên đại bộ phận tích tụ, còn có thể có trương hắc tạp, thuyết minh hiện giờ Hưng Thịnh tập đoàn không phải một cái tiểu công ty.

Có tiền tự nhiên dễ làm sự, cái khác đợi chút lại suy xét, Tiêu Lăng Hàn lập tức cầm lấy di động.

“Đô, đô.”

Điện thoại chỉ vang lên hai tiếng liền bị người tiếp khởi, điện thoại kia đầu truyền đến nam nhân nhẹ nhàng thanh âm: “Uy……”

“Phong?”

“Là ta, ngươi là…… Hàn?”

“Là, ta yêu cầu tìm một người, có tên, có diện mạo, bao lâu ngươi có thể giúp ta tìm được?”

“Ngươi có đại khái phương vị sao?”

“…… Không có, ta tạm thời không biết hắn ở đâu quốc gia, ngươi mỗi cái quốc gia đều tìm xem, tiền không là vấn đề, chỉ hy vọng ngươi có thể mau chóng giúp ta đem người tìm được.”

“Hàn, như thế hạ vốn gốc, ngươi phát tài?”

“Ta hiện tại đem hắn bức họa truyền cho ngươi, hạn ngươi trong vòng 3 ngày giúp ta tìm ra người.”

“Từ từ, hàn, ngươi liền nhân gia ở đâu quốc gia cũng không biết, ngươi muốn ta trong vòng 3 ngày giúp ngươi tìm được người? Là ngươi không ngủ tỉnh, vẫn là ta không ngủ tỉnh?”

“Một ngàn vạn.”

“Còn không phải là tìm người sao? Việc nhỏ một trang, bao ở ta trên người. Hiện tại internet như vậy phát đạt, ta nhất định sẽ ở trong vòng 3 ngày giúp ngươi đem người tìm ra.”

“Đô đô đô……”

Được đến khẳng định hồi phục, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Hiện tại hắn chỉ cần chờ, tin tưởng qua không bao lâu sẽ có tin tức.

“Phong” là một người danh hiệu, người này nhất am hiểu internet truy tung, phàm là xuất hiện ở trên mạng người đều có thể bị hắn tìm được.

Tức phụ nhi lớn lên như vậy soái, tin tưởng tới rồi nơi này, nhất định sẽ bị người chụp lén linh tinh. Cho nên Tiêu Lăng Hàn căn bản không lo lắng phong tìm không thấy người.

Tuy rằng có trương hắc tạp ở trong tay, nhưng không có khả năng miệng ăn núi lở, còn muốn dưỡng tức phụ nhi. Cho nên thời gian còn lại, Tiêu Lăng Hàn tính toán xem một chút Hưng Thịnh tập đoàn tư liệu.

Phía trước bí thư gọi điện thoại cho hắn, hẳn là có chuyện gì mới đúng, bằng không tình hình chung, đối phương sẽ không liên hệ hắn.

“Răng rắc!”

Đột nhiên xuất hiện thanh âm, làm đang xem tư liệu Tiêu Lăng Hàn ngẩng đầu lên.

Bởi vì biệt thự quá an tĩnh, hơn nữa Tiêu Lăng Hàn khác hẳn với thường nhân, mặc dù thư phòng ở lầu hai, thả phòng cách âm hiệu quả thực hảo, đại môn mở ra thanh âm vẫn là bị hắn nghe rõ ràng.

Nhìn một chút máy tính góc phải bên dưới ngày, hôm nay là cuối tuần, hẳn là quét tước vệ sinh Lư Húc Phương, Lư a di tới.

Này đó thường xuyên ra vào biệt thự người, ở máy tính ký sự bổn đều có ký lục. Hơn nữa cho hắn di động, bên trong cũng có này đó thường xuyên liên hệ người dãy số.

Biết là ai, cho nên Tiêu Lăng Hàn cũng không tính toán đi ra ngoài xem, mà là tiếp tục xem tư liệu.

Mười phút sau.

“Thịch thịch thịch!”

Thanh âm này rõ ràng không phải quét tước vệ sinh thanh âm, như là người từ thang lầu thượng lăn xuống đi thanh âm.

Hảo hảo, như thế nào sẽ từ thang lầu thượng lăn xuống đi?

Trong lòng nghi hoặc, Tiêu Lăng Hàn đứng dậy mở ra thư phòng môn.

Đương hắn đi đến cửa thang lầu, liền nhìn đến một vị 40 tới tuổi phụ nữ chính xoa chính mình sau eo. Rõ ràng vừa rồi kia một quăng ngã, đem nàng sau eo quăng ngã.

Mà bên người nàng chính ngồi xổm một cái ăn mặc hồng nhạt đồ thể dục nữ nhân.

Ở nhìn đến nữ nhân kia thời điểm, Tiêu Lăng Hàn cực kỳ khiếp sợ.

Nữ nhân cảm giác có người ở nhìn chăm chú chính mình, ngẩng đầu nhìn về phía tầm mắt nơi phát ra chỗ, chỉ nhìn Tiêu Lăng Hàn liếc mắt một cái, nữ nhân không nói hai lời, lập tức liền phiêu ra cửa sổ.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Hắn biệt thự cư nhiên xuất hiện một con a phiêu?

Không đúng, này chỉ a phiêu hẳn là đi theo quét tước vệ sinh Lư a di tiến vào.

Nghe thấy tiếng bước chân, Lư Húc Phương ngẩng đầu triều trên lầu nhìn lại.

Ánh vào nàng trong mắt chính là một cái lớn lên so TV thượng minh tinh còn phải đẹp nam nhân.

Tóc dài phiêu phiêu, bạch y thắng tuyết.

"Ngài là?"

"Ta là biệt thự chủ nhân, Tiêu Lăng Hàn." Nói, hắn liền triều dưới lầu đi đến.

"Lão bản, ngài hảo." Lư Húc Phương vội vàng đứng lên, hiện rất là khẩn trương, còn có chút co quắp bất an.

"Lư a di không cần khẩn trương, về sau ngươi gọi ta Tiêu tiên sinh liền hảo."

Khi nói chuyện, hắn đã đi vào Lư Húc Phương trước mặt.

Chỉ thấy đối phương ấn đường biến thành màu đen, rõ ràng là đại hung hiện ra.

Tiêu Lăng Hàn còn không có chuyển thế phía trước, đã từng đến quá một cái có rất nhiều quỷ quái tiểu thế giới, về huyền học phương diện tri thức, hắn tự nhiên hiểu biết.

Nhưng làm hắn tưởng không rõ chính là, nơi này không phải khoa học kỹ thuật hiện đại sao?

Như thế nào đột nhiên chạy ra quỷ tới?

Hơn nữa xem Lư Húc Phương bộ dáng, con quỷ kia hẳn là đi theo nàng có ba bốn năm.

Đó chính là nói thật lâu trước kia cái này tiểu thế giới liền có quỷ quái, chỉ là trước kia hắn không phát hiện, không biết, không gặp được quá, cũng không nghe người ta nói khởi quá.

"Tiêu tiên sinh, ta hôm nay có chút không thoải mái, ngày mai lại đến quét tước vệ sinh, ngài xem…… Được không?" Nói, Lư Húc Phương lại xoa xoa chính mình sau eo.

Ngày mai lại đến!

Tiêu Lăng Hàn cũng không dám làm nàng lại đến.

Vạn nhất ở trên đường ra chuyện gì, hắn còn phải phụ trách.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 726

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 726 sơ ngộ thiên sư

Cho nên Tiêu Lăng Hàn xua tay nói: "Không có việc gì, vừa lúc ta vừa trở về, trong nhà tạm thời không có phương tiện làm ngươi lại đây quét tước. Chờ cái gì thời điểm yêu cầu quét tước, ta lại thông tri ngươi lại đây."

"Hảo, ta đây liền đi về trước."

Nói xong, Lư Húc Phương liền chuẩn bị rời đi.

Tiêu Lăng Hàn lại gọi lại nàng: "Từ từ Lư a di, ngươi vừa rồi là từ lầu hai ngã xuống sao?"

Nắm thật chặt đôi tay, rối rắm một phen, đối thượng Tiêu Lăng Hàn hai mắt, Lư Húc Phương không biết không tự giác liền nói ra lời nói thật: "Vừa rồi ta giống như nhìn đến ta nữ nhi, cho nên hoảng hốt một chút, mới có thể không cẩn thận ngã xuống."

Nữ nhi?

Chẳng lẽ liền nói là vừa mới cái kia xuyên hồng nhạt đồ thể dục nữ nhân?

"Ngươi thường xuyên nhìn đến ngươi nữ nhi sao?"

"Không phải, chỉ có mỗi lần tới ngài biệt thự khi, mới có thể nhìn đến."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu.

Nói như thế tới hắn nơi này hẳn là một khối phong thuỷ bảo địa.

"Ta xem ngươi giống như đem eo té bị thương, ta làm người đưa ngươi đi bệnh viện kiểm tra một chút."

Vừa nghe muốn kiểm tra, Lư Húc Phương vội vàng cự tuyệt: "Không cần, không cần."

"Ngươi yên tâm, kiểm tra cùng trị liệu phí dụng không cần ngươi ra."

"Không, ta không phải ý tứ này. Tiêu tiên sinh, ta là bởi vì chính mình duyên cớ mới có thể ngã xuống, không liên quan chuyện của ngươi."

Tiêu Lăng Hàn đối nàng xua xua tay, ý bảo nàng không cần nói chuyện.

Lấy ra di động lập tức cấp tài xế gọi điện thoại, làm hắn đem Lư Húc Phương đưa tới bệnh viện đi kiểm tra. Mặc kệ có hay không sự, trước làm ký lục, có việc liền trị, không có việc gì tốt nhất.

Làm như vậy, tự nhiên là dự phòng Lư Húc Phương về sau xảy ra chuyện, cũng quái ở hắn trên đầu.

Không phải Tiêu Lăng Hàn đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử, mà là xã hội này quá hiện thực.

Tuy rằng Lư Húc Phương hiện tại nói chính mình không có việc gì, không liên quan chuyện của hắn, nhưng về sau sự tình, ai lại nói chuẩn đâu?

Hắn nhưng không thích ngoài ý muốn!

Cho nên ngay từ đầu liền giải quyết hảo, miễn cho vì chính mình đưa tới không cần thiết phiền toái.

Hiện giờ hắn tuy rằng trở về cái này tiểu thế giới, nhưng rõ ràng cùng hắn nhận tri trung tiểu thế giới không giống nhau. Hắn đến một lần nữa nhận thức, hiểu biết một chút thế giới này, ở cái gì cũng chưa thăm dò rõ ràng dưới tình huống, hắn nhưng không tính toán bang nhân sửa mệnh, phê mệnh.

Chờ đem Lư Húc Phương tiễn đi sau, Tiêu Lăng Hàn thượng lầu 3 sân thượng.

Biệt thự tổng cộng có ba tầng.

Đứng ở trên sân thượng, liếc mắt một cái là có thể đem phụ cận cảnh vật thu hết đáy mắt. Quan sát một chút chung quanh tình huống, Tiêu Lăng Hàn phát hiện hắn sở cư trú biệt thự phong thuỷ không phải giống nhau hảo.

Mà là đặc biệt đặc biệt hảo.

Chung quanh biệt thự đàn, cư nhiên là một cái tụ khí trận, mà hắn biệt thự vừa lúc ở vào mắt trận vị trí thượng.

Đây là có người cố ý vì này, vẫn là thiết kế biệt thự người trong lúc vô ý hành động?

Phân tán ở trong không khí năng lượng không phải linh khí, tự nhiên cũng không phải tiên linh khí cùng thần linh khí.

Phía trước hắn nơi tiểu thế giới xưng hô loại này năng lượng vì huyền khí.

Huyền khí là những cái đó huyền học người trong tu luyện một loại năng lượng, nó cùng linh khí giống nhau, cũng không giống nhau, dù sao đều là có thể bị tu luyện người nạp vào đan điền, sau đó lớn mạnh tự thân, tăng lên thực lực một loại năng lượng.

Hắn chuyển thế trọng sinh sau còn không có gặp được quá loại này năng lượng, hơn nữa hắn vào trước là chủ cho rằng thế giới này không có quỷ quái, cũng liền không có ở trước tiên phát hiện.

Hiện giờ tinh tế đánh giá, mới phát hiện hắn nơi biệt thự đều là huyền khí. Có huyền khí cọ rửa, tự nhiên có thể giúp Lư Húc Phương tạm thời mở ra Thiên Nhãn, làm nàng nhìn đến chính mình nữ nhi.

Đáng tiếc nàng không phải huyền học người trong, không có tu luyện quá, cho nên mỗi lần nhìn đến nàng nữ nhi thời gian sẽ không vượt qua hai giây.

Sấn sắc trời còn sớm, Tiêu Lăng Hàn nhanh chóng đem Hưng Thịnh tập đoàn tư liệu đọc xong. Hưng Thịnh tập đoàn tổng công ty ở Kinh Đô, kỳ hạ còn có rất nhiều chi nhánh công ty.

Mà Tiêu Trình Hạo rời đi hiện đại bất quá mới ba tháng. Cho nên, này đó công ty trước mắt đều ở bình thường vận hành.

Vốn dĩ Tiêu Lăng Hàn lựa chọn trở về thời gian là Tiêu Trình Hạo rời đi sau ngày thứ ba, không nghĩ tới lại là đã muộn suốt ba tháng.

Trên máy tính báo biểu Tiêu Lăng Hàn chỉ là quét vài lần, liền đem sở hữu số liệu ghi tạc trong đầu. Hắn đại não như là một đài máy tính, không ngừng vận chuyển, hạch toán kết quả.

Nhìn nhìn, hắn mày không cấm nhăn lại.

Tổng công ty tài vụ từ tháng trước khởi, lợi nhuận cư nhiên thiếu hai thành. Đừng xem thường này hai thành, lấy Hưng Thịnh tập đoàn thực tế thu vào tới tính, hai thành tương đương với 20 tỷ.

Xem xong trên máy tính tư liệu, hắn đôi tay đặt ở bàn phím thượng, mười ngón vũ động, bàn phím mặt trên chỉ có thể nhìn đến hắn tay tàn ảnh.

Không bao lâu, Tiêu Lăng Hàn trước mặt màn hình thượng liền xuất hiện Hưng Thịnh tập đoàn nhất trung tâm cơ mật. Ngồi ở máy tính trước bàn, hắn chuyên chú mà nhìn về phía trên máy tính biểu hiện số liệu, muốn tìm ra vấn đề nơi.

Hoàng hôn ánh chiều tà từ ngoài cửa sổ chiếu tiến thư phòng, vừa lúc chiếu vào trên màn hình máy tính, làm người thấy không rõ trên màn hình biểu hiện nội dung.

Tiêu Lăng Hàn ánh mắt lúc này mới từ trên máy tính thu hồi.

Nhìn một buổi trưa máy tính, hắn cũng không có bất luận cái gì không khoẻ cảm.

Đi đến bên cửa sổ, kéo lên bức màn, sấn thiên còn không có hắc, Tiêu Lăng Hàn lại đem công ty quan trọng nhân viên tư liệu, dùng chính hắn phương pháp điều ra tới xem xét một lần.

Hắn không dám làm chính mình dừng lại, chỉ cần dừng lại xuống dưới, mãn đầu óc đều là Thượng Quan Huyền Ý. Chỉ có làm chính mình công việc lu bù lên, dời đi lực chú ý, như vậy lo lắng mới có thể thiếu một chút.

Chờ tới rồi buổi tối, Tiêu Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở trên giường, một hô một hút gian, biệt thự huyền khí sôi nổi bị hắn nạp vào trong cơ thể.

Tới rồi tiểu thế giới, tự nhiên chỉ có thể dùng tiểu thế giới bản thân năng lượng chuyển hóa ra tới lực lượng. Hắn nếu là vận dụng tự thân lực lượng, phỏng

chừng ngay sau đó liền sẽ bị tiểu thế giới Thiên Đạo bài xích đi ra ngoài.

Trừ phi Thiên Đạo nguyện ý vì hắn khai phương tiện chi môn, nhưng này khả năng không lớn. Tiểu thế giới Thiên Đạo nếu là phát hiện có thực lực siêu quần người từ ngoài đến, giống nhau đều sẽ tuyển bài xích, lấy này tới bảo toàn tiểu thế giới không bị phá hư.

Cho nên, tu luyện rất cần thiết.

Vạn nhất ngày nào đó gặp được một cái không có mắt Huyền môn người trong, hắn cũng có thể nhẹ nhàng ứng phó.

Hiện tại Tiêu Lăng Hàn còn không biết, thực mau hắn liền sẽ gặp được không có mắt Huyền môn người trong.

Chỉ tu luyện một giờ, biệt thự nội sở hữu huyền khí đều bị hắn hấp thu không còn. Không có huyền khí, không thể tiếp tục tu luyện, hắn không thể không mở mắt ra.

Tuy rằng Tiêu Lăng Hàn chỉ tu luyện một giờ, nhưng cũng tương đương với những người khác tu luyện 5 năm thời gian.

Hắn nếu là muốn càng tiến thêm một bước, phải tìm một cái huyền khí nồng đậm địa phương tới tu luyện. Trước mắt đối hắn mà nói, quan trọng nhất chính là tìm được Thượng Quan Huyền Ý.

Tu luyện sự, chậm rãi lại nói.

Huống chi đây là một cái pháp trị xã hội, liền tính hắn gặp huyền học người trong, hắn là sẽ không tùy tiện triều hắn ra tay, rốt cuộc phía trước 20 năm hắn đều không có gặp được quá phương diện này người.

G tỉnh thành phố S.

Lúc này Thượng Quan Huyền Ý chính ghé vào khách sạn trên giường, trong tay cầm di động, chính yêu thích không buông tay mà thưởng thức nghiên cứu.

Phía trước hắn cùng Tiêu Lăng Hàn linh hồn song tu thời điểm, liền ở Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ gặp qua di động.

Lúc ấy hắn liền đặc biệt tò mò, cảm thấy thứ này hảo thần kỳ, so Tu tiên giới truyền âm ngọc giản còn còn phương tiện, chẳng những có thể trò chuyện, còn có thể nhìn đến đối phương, hơn nữa mặt trên còn có rất nhiều tiểu phần mềm, trò chơi nhỏ.

Hắn hướng Trương Thiến Thiến mượn năm vạn, chỉ là hôm nay một cái buổi chiều thời gian hắn liền dùng rớt một vạn, này vẫn là hắn tỉnh dùng kết quả.

Nghe Trương Thiến Thiến giải thích, liền tính hắn trở thành nghệ sĩ, hiện giờ không có danh khí, vậy tương đương không có tiếp thông cáo, cũng liền không thể lập tức kiếm tiền, cho nên năm vạn khối hắn cần thiết tỉnh dùng.

Hôm sau sáng sớm.

Chơi một buổi tối di động, Thượng Quan Huyền Ý cũng không có bất luận cái gì buồn ngủ, mới vừa rửa mặt hảo, chuông cửa đã bị người ấn vang.

Lấy di động, Thượng Quan Huyền Ý mở cửa.

Cửa người tự nhiên là Trương Thiến Thiến, ngày hôm qua bọn họ liền nói hảo, hôm nay đi giải trí công ty ký hợp đồng.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý như cũ ăn mặc ngày hôm qua kia kiện quần áo, Trương Thiến Thiến đầy mặt nghi hoặc, "Huyền Ý, ngươi muốn hay không đổi một thân hưu nhàn một chút quần áo?"

"Ta này thân quần áo có cái gì không hảo sao?" Nói, Thượng Quan Huyền Ý còn cúi đầu nhìn một chút.

"Hảo là hảo, bất quá…… Ngươi như vậy xuyên thực đục lỗ, đi đến chỗ nào đều sẽ trở thành tiêu điểm."

"Ta một cái không lộ cái mặt tân nhân, trở thành tiêu điểm không phải thực hảo sao? Hơn nữa…… Ta này thân quần áo, đao thương bất nhập, nước lửa không xâm."

Hắn nói mới vừa nói xong, bên cạnh liền truyền đến cười nhạo thanh.

Theo tiếng nhìn lại, thấy nghiêng đối diện đứng một cái hai mươi mấy tuổi, ăn mặc màu xanh lơ đạo bào nam nhân. Ngay sau đó lại từ trong phòng đi ra một người lưu trữ râu dê lão giả, hắn cũng là ăn mặc một thân màu xanh lơ đạo bào.

Ở nhìn thấy hai người nháy mắt, Thượng Quan Huyền Ý mày không khỏi mà nhăn lại, hắn cư nhiên tại đây hai cái phàm nhân trên người cảm thụ một cổ năng lượng.

Như thế nào sẽ có năng lượng?

Chỗ nào tới năng lượng?

Kỳ quái!

Tiêu Lăng Hàn không phải nói đây là một cái khoa học kỹ thuật thế giới, không có tu luyện giả sao?

Hơn nữa hắn ở Tiêu Lăng Hàn trong trí nhớ, cũng chưa thấy được có bất luận cái gì tu luyện giả tồn tại dấu vết.

Kia trước mặt hai người lại là sao lại thế này?

Phát hiện Thượng Quan Huyền Ý nhìn chằm chằm chính mình nhìn, Từ Dịch Phác đầy mặt khó chịu, hừ nói: "Nhìn cái gì mà nhìn?"

Rõ ràng chính là gia hỏa này trước cười nhạo hắn, hắn mới xem đối phương, hiện tại cư nhiên còn hung hắn.

Thượng Quan Huyền Ý cũng hừ nói: "Ngươi nếu là sợ hãi bị người xem, vậy tránh ở trong nhà đừng ra tới."

"Ngươi……"

"Ta thực hảo."

Lão đạo đi ra cửa phòng liền ở híp mắt đánh giá Thượng Quan Huyền Ý, kết quả hắn phát hiện chính mình cư nhiên nhìn không thấu đối phương. Loại tình huống này chỉ có hai loại giải thích, hoặc là đối phương là đồng hành trung cao thủ, hoặc là đối phương mệnh cách đặc thù.

Đồng hành cao thủ hẳn là không có khả năng, cho dù là Long Hổ Sơn tuổi trẻ một thế hệ kiệt xuất nhất Trương Duệ Kiệt, tu vi cũng bất quá mới là tam cấp thiên sư.

Vậy chỉ có thể là mệnh cách đặc thù.

Mệnh cách đặc thù người nhất làm người nhìn không thấu, hơn nữa rất nhiều thuật số đối bọn họ vô dụng, cho nên tốt nhất không cần đắc tội.

Thấy chính mình đồ đệ không biết trời cao đất dày muốn cùng người cãi nhau, hắn khẽ quát một tiếng: "Dịch Phác."

"Sư phó."

"Xuống núi thời điểm, ta là như thế nào cùng ngươi nói?"

"Đồ đệ biết sai rồi." Từ Dịch Phác lập tức buông xuống đầu, sắc mặt lại là âm trầm như nước.

Lão đạo tên là Hạ Cừu Sinh, là Cửu Thăng Quan đạo sĩ. Lần này xuống núi là chịu mời tới bang nhân xem phong thuỷ, cũng là cố ý dạy đồ đệ ra tới rèn luyện một phen.

Vốn định cùng Thượng Quan Huyền Ý xin lỗi hắn, vừa chuyển đầu, nơi nào còn có Thượng Quan Huyền Ý thân ảnh.

Bên này, Thượng Quan Huyền Ý đã đi theo Trương Thiến Thiến đến bãi đỗ xe, nhìn đến ngừng ở trước mặt xe.

Hắn khóe miệng nhịn không được trừu trừu, "Trương tỷ, đây là ngươi nói xe?"

Lúc này, bọn họ trước mặt chính dừng lại một chiếc hồng nhạt xe điện.

"Đúng vậy, bảo vệ môi trường, an toàn, mau lẹ, phương tiện, quan trọng nhất chính là không kẹt xe! Lại còn có thực tiện nghi." Trương Thiến Thiến khoa tay múa chân ngón tay nói.

Nói xong, nàng liền từ cốp xe lấy ra một cái nón bảo hộ, đưa cho Thượng Quan Huyền Ý, rồi sau đó chính mình lại từ xe dưới tòa lấy ra một cái nón bảo hộ.

Thượng Quan Huyền Ý: "……"

Rối rắm một phen, hắn vẫn là đem nón bảo hộ mang lên.

Hắn từng tưởng tượng chờ chính mình tới nơi này sau, như thế nào cũng thể nghiệm một phen thế giới danh xe, như Rolls-Royce, Bentley, Porsche, Ferrari, Lamborghini, McLaren chờ, này đó hết thảy đều phải ngồi trên một lần.

Hiện giờ xem ra, này đó tựa hồ cách hắn thực xa xôi.

Bất đắc dĩ thở dài!

Nón bảo hộ chỉ có thể che chở đầu, cho nên chờ Thượng Quan Huyền Ý ngồi trên xe đạp điện thời điểm, gió lạnh bay thẳng đến hắn mặt quát tới, tuy rằng không lạnh, nhưng bị thổi khó chịu.

Chờ bọn họ đạt tới Thiên Thịnh giải trí khi, Thượng Quan Huyền Ý cảm giác chính mình mặt bộ đã cứng đờ, một đầu tóc đen cũng bị thổi loạn.

Thấy hắn khóc tang mặt, Trương Thiến Thiến trong lòng chột dạ, trên mặt lại là nói: "Huyền Ý, chờ ngươi đỏ tía, tránh đến tiền, liền mua chiếc siêu xe, đến lúc đó ngươi tưởng như thế nào khai liền như thế nào khai."

Thượng Quan Huyền Ý lại không nghe nàng nói chuyện, mà là nhìn về phía vừa mới đi vào Thiên Thịnh giải trí hai người.

-------------DFY--------------

------oOo------

Phần 727

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 727 từ ta tiếp nhận

Vừa rồi đi vào Thiên Thịnh giải trí hai người, đúng là Hạ Cửu Sinh cùng Từ Dịch Phác.

Thật đúng là oan gia ngõ hẹp.

Nhìn đến này hai người xuất hiện ở chỗ này, Thượng Quan Huyền Ý trực giác hắn hôm nay ký hợp đồng sẽ không thuận lợi vậy.

Thấy Thượng Quan Huyền Ý nhìn chằm chằm Thiên Thịnh giải trí đại lâu xem, Trương Thiến Thiến đắc ý nói: "Huyền Ý, ngươi trước mặt chỉnh đống lâu đều thuộc về Thiên Thịnh giải trí, hơn nữa chúng ta Thiên Thịnh giải trí ở thành phố S sở hữu giải trí công ty trung, cũng coi như là số một số hai."

"Trương tỷ, nếu không chúng ta hôm nào lại đến?" Thượng Quan Huyền Ý lại nói một câu ông nói gà bà nói vịt nói.

Trương Thiến Thiến lập tức liền suy sụp hạ mặt, "Huyền Ý, ngươi không phải là tưởng đổi ý đi?"

"Không có, ta sao có thể sẽ đổi ý. Ta còn chờ chính mình đỏ tía, hy vọng có thể nhanh lên thượng TV." Như vậy không cần chính mình đi tìm, Tiêu Lăng Hàn nhất định sẽ ở trên TV xem chính mình, sau đó tới tìm chính mình.

Thượng Quan Huyền Ý ở trong lòng đem nửa câu sau bổ thượng.

"Nếu không có, vậy cùng Trương tỷ đi vào."

"Ta vừa rồi vì chính mình tính một quẻ, hôm nay là ta xui xẻo ngày, không thích hợp ký hợp đồng." Thượng Quan Huyền Ý lập tức bắt đầu nói hươu nói vượn.

Trên dưới đánh giá Thượng Quan Huyền Ý một phen, Trương Thiến Thiến chế nhạo nói: "Liền ngươi, còn vì chính mình xem bói?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu.

Thấy hắn nghiêm túc bộ dáng, Trương Thiến Thiến lại là cười nói: "Thôi đi, ngươi nếu có thể xem bói, ngày hôm qua liền sẽ không tiến đồn công an."

"Ngày hôm qua sự, là cái ngoài ý muốn!"

Ngày hôm qua hắn vừa tới nơi này, nhìn thấy không giống nhau kiến trúc, thật là tò mò, bị người cấp giá họa cũng bình thường.

"Làm sao có như vậy nhiều ngoài ý muốn, ngươi nếu là thật không cùng Trương tỷ đi vào, Trương tỷ đã có thể sinh khí."

Thượng Quan Huyền Ý tâm nói: Ngươi sinh khí liên quan gì ta.

Nhưng nghĩ đến chính mình hiện tại thiếu người khác một đống nợ, ngày hôm qua đối phương ở vay tiền cho chính mình thời điểm, chính mình đáp ứng hảo hảo.

Hiện tại thất tín với người, hình như là không tốt lắm.

Hơn nữa kia hai cái bất quá là kẻ hèn phàm nhân, chẳng lẽ còn nề hà hắn?

Như vậy tưởng tượng, hắn lại có tự tin.

Trong lòng nhưng thật ra rất tò mò vừa rồi kia hai người đến tột cùng ra sao lai lịch?

Vì sao trong thân thể có một cổ năng lượng?

"Ta vừa rồi chính là cùng Trương tỷ ngươi chỉ đùa một chút, nhìn ngươi tức giận bộ dáng, như là lại già rồi mười tuổi."

"Đừng nói nữ nhân lão, nữ nhân vĩnh viễn đều là 18 tuổi." Trương Thiến Thiến cắn răng nói.

Cư nhiên nói nàng lão, nàng năm nay cũng bất quá mới 25 tuổi.

Thiên Thịnh giải trí trong đó một gian giám đốc văn phòng.

Bàn làm việc trước ngồi một cái 27-28 tuổi nam nhân, hắn ăn mặc một thân hồng nhạt âu phục, tóc phun keo xịt tóc, đỉnh đầu một thốc tóc đen hơi cuốn thượng kiều, mang một bộ màu đen khung biên mắt kính.

Kiều chân bắt chéo, trong miệng hừ không biết tên ca dao.

Người này đúng là xử lý ký hợp đồng công việc giám đốc, tên là Lý Hoằng Lượng.

"Thịch thịch thịch!"

Nghe thấy tiếng đập cửa, hắn lập tức đoan chính ngồi xong, sửa sang lại một chút quần áo, mới bình tĩnh mở miệng: "Mời vào."

Trương Thiến Thiến đẩy cửa mà vào.

Vừa thấy đến là nàng, Lý Hoằng Lượng sắc mặt lập tức liền trầm xuống dưới, ghét bỏ nói: "Trương Thiến Thiến, sao ngươi lại tới đây?"

Trương Thiến Thiến mang theo một tia lấy lòng ngữ khí nói: "Giám đốc Lý, ta gặp được một cái rất có tiềm lực tân nhân, hôm nay dẫn hắn tới ký hợp đồng."

"Tân nhân? Cư nhiên còn có người nguyện ý đi theo ngươi?"

Lý Hoằng Lượng nói âm vừa ra, dư quang xuất hiện một mạt thân ảnh màu đỏ.

Hắn lập tức quay đầu nhìn lại, sau đó liền nhìn đến một cái mặt như quan ngọc tuấn mỹ nam nhân. Mày lá liễu, mắt đào hoa, cao thẳng cái mũi, ít ỏi môi, không một không hoàn mỹ.

Thế gian cư nhiên có như vậy tuấn mỹ vô song người!

Ở nhìn đến Thượng Quan Huyền Ý nháy mắt, Lý Hoằng Lượng trong đầu phiêu ra một câu: Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song!

Bị người nhìn chằm chằm vào, Thượng Quan Huyền Ý mày không vui mà nhăn lại.

"Giám đốc Lý, giám đốc Lý."

Trương Thiến Thiến gọi hai tiếng, Lý Hoằng Lượng mới lấy lại tinh thần.

"Bạch bạch" Lý Hoằng Lượng vỗ tay, trong miệng liên tục nói ba cái hảo tự: "Hảo hảo hảo."

Chỉ chỉ bàn làm việc trước ghế dựa, đối Thượng Quan Huyền Ý nói: "Lại đây ngồi."

Thượng Quan Huyền Ý theo lời ngồi xuống.

"Ta là Thiên Thịnh giải trí phụ trách ký hợp đồng công việc giám đốc Lý Hoằng Lượng, ngươi kêu ta Lý ca liền hảo."

"Lý ca."

"Ân, đúng rồi, ngươi kêu gì?"

"Thượng Quan Huyền Ý."

"Tên thật vẫn là nghệ danh?"

"Tên thật."

"Ngươi vì cái gì muốn làm nghệ sĩ?"

"Tưởng thượng TV." Thượng Quan không chút nghĩ ngợi liền đáp.

Lý Hoằng Lượng sửng sốt, không nghĩ tới Thượng Quan Huyền Ý cư nhiên sẽ như vậy trả lời.

Cảm giác như là một cái ngốc bạch ngọt.

Không cấm hoài nghi hắn có phải hay không bị Trương Thiến Thiến cấp lừa tới.

Gần trong gang tấc, nhìn đối phương trắng nõn không rảnh khuôn mặt, tốt tựa hồ có thể véo ra thủy tới. Thả khuôn mặt thoạt nhìn rất nhỏ bộ dáng, nên sẽ không vẫn là một cái vị thành niên đi?

Tư cập này, liền hỏi nói: "Mang thân phận chứng sao?"

Thượng Quan Huyền Ý gật gật đầu, đem chính mình ngày hôm qua tân tới tay lâm thời thân phận chứng đem ra.

"Mười chín tuổi, ngươi là tự nguyện muốn ký hợp đồng sao?"

"Tự nhiên là tự nguyện."

Hắn không muốn làm sự, còn không có người có thể cưỡng bách.

Nghe Thượng Quan Huyền Ý nói là tự nguyện, Lý Hoằng Lượng nhưng thật ra nhẹ nhàng thở ra. Tiện đà cười nói: "Ký hợp đồng hảo, thiêm chúng ta thiên thịnh bảo đảm ngươi sẽ không hối hận."

Nói xong, hắn liền từ bàn làm việc trong ngăn kéo lấy ra hai phân hợp đồng.

Trương Thiến Thiến đang muốn duỗi tay đi tiếp hợp cùng, chưa từng tưởng, đúng lúc vào lúc này, cửa đột nhiên xuất hiện một người.

"Giám đốc Lý, Ngụy tổng muốn ngươi qua đi một chuyến."

Thình lình xảy ra thanh âm, làm ba người đều hướng cửa nhìn lại.

Đứng ở cửa người đúng là Từ Dịch Phác.

"Ngươi là?" Lý Hoằng Lượng nghi hoặc mà nhìn về phía người tới, người này hắn chưa thấy qua.

"Ta là Hạ đại sư đồ đệ, Từ Dịch Phác."

"Nguyên lai là Hạ đại sư cao đồ." Nói, Lý Hoằng Lượng liền đứng lên.

Rồi sau đó lại đối Trương Thiến Thiến cùng Thượng Quan Huyền Ý nói: "Các ngươi hai ở văn phòng chờ ta một chút."

Nói xong, hắn lập tức đi ra làm công ty.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Trương Thiến Thiến đành phải ngồi chờ.

Kinh Đô.

Một chiếc điệu thấp chạy băng băng Maybach ngừng ở một tòa xa hoa biệt thự trước.

Chỉ chốc lát sau, liền thấy một người ăn mặc màu đen âu phục nam nhân từ biệt thự đi ra.

Nhìn thấy người tới, tài xế lập tức vòng đến xe bên kia, vì hắn mở cửa xe, cũng cung kính kêu: "Tiêu tổng."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu, nhẹ nhàng "Ân" một tiếng, liền ngồi vào trong xe.

Thực mau xe khởi động, chậm rãi sử ra khu biệt thự.

Nhìn ngoài cửa sổ xe quen thuộc lại xa lạ phong cảnh, Tiêu Lăng Hàn ánh mắt bắt đầu trở nên không có tiêu cự, suy nghĩ của hắn lại bay tới lần đầu cùng Thượng Quan Huyền Ý gặp mặt thời điểm.

Xe ngừng một hồi lâu, tài xế Tần Lệ Binh thấy trong xe ngồi người trước sau không có phản ứng, không cấm ra tiếng kêu: "Tiêu tổng."

Tiêu Lăng Hàn như ở trong mộng mới tỉnh, duỗi tay xoa xoa giữa mày, vừa rồi tưởng Thượng Quan Huyền Ý tưởng quá mê mẩn, thế nhưng tới rồi đều chưa từng phát giác.

Liền tài xế mở ra cửa xe, Tiêu Lăng Hàn chậm rãi xuống xe.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua trước mặt cao ốc building, đỉnh tựa hồ liên tiếp phía chân trời. Tầng lầu cùng sở hữu 49 tầng, một chỉnh đống lâu đều thuộc về Hưng Thịnh tập đoàn.

Hơn nữa nơi này ở vào Kinh Đô trung tâm, có thể thấy được giá nhà xa xỉ.

Quang từ điểm này thượng là có thể nhìn ra Hưng Thịnh tập đoàn tài lực cùng địa vị đều không bình thường. Nếu là không có tiền tự nhiên mua không được tốt như vậy bất động sản, nhưng nếu là không có quan hệ, cũng không thể tại như vậy tốt đoạn đường mua một chỉnh đống lâu.

Cho nên tiền cùng quan hệ giống nhau quan trọng.

Ngày hôm qua ở trong máy tính, Tiêu Lăng Hàn liền đem công ty mỗi cái bộ môn nơi tầng lầu cùng vị trí hiểu biết một lần.

Nhìn đến Tiêu Lăng Hàn đi tới, cửa bảo an lập tức đứng thẳng, như là chờ đợi trưởng quan kiểm duyệt binh lính.

Thấy bọn họ tinh thần diện mạo đều không tồi, Tiêu Lăng Hàn đối mọi người gật gật đầu.

Lầu một đại sảnh trước đài tiếp đãi hai gã mỹ nữ, nhìn thấy Tiêu Lăng Hàn đi vào tới, lập tức đứng dậy, “Tiêu tổng sớm!”

Tiêu Lăng Hàn như cũ gật đầu, theo sau liền triều chuyên chúc hắn thang máy đi đến.

Hắn muốn tới công ty sự, ngày hôm qua đã nói với bí thư, cho nên cửa bảo an cùng quầy tiếp tân người, ở nhìn thấy hắn thời điểm, mới không có ngăn trở.

Tiến vào thang máy, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp ấn xuống 49 con số.

Ngồi ở tổng tài làm công ty cửa Triệu Mạn, ở thang máy mở ra trước tiên liền đã nhận ra, chỉ vì cái này thang máy ngày thường đều không có người dám thừa.

Tiêu Lăng Hàn cất bước đi ra thang máy.

1m9 thân cao, một thân hợp thể âu phục đem hắn hoàn mỹ dáng người chương hiển ra tới, thẳng tắp chân dài, người mẫu giống nhau dáng người, anh tuấn soái khí một khuôn mặt, hắn cả người chính là một cái hành tẩu hormone, lúc nào cũng ở phát ra nam tính mị lực.

Hắn mặt vô biểu tình, quanh thân hơi thở lạnh lẽo, khí tràng quá cường, làm người chỉ dám xa xem, không dám tới gần.

Nhìn đến hắn đi tới, Triệu Mạn cùng nàng phía sau mười mấy người chạy nhanh đứng dậy, “Tiêu tổng sớm!”

Tiêu Lăng Hàn đối mọi người gật gật đầu: "Các vị vất vả. Triệu Mạn, ngươi thông tri công ty các bộ môn chủ quản, với 10 điểm đúng giờ đến phòng họp mở họp."

"Hảo."

49 lâu thuộc về tổng tài chuyên chúc tầng lầu, trừ bỏ tổng tài văn phòng, bên ngoài người tất cả đều là tổng tài bí thư.

Đó là một cái mười sáu người bí thư đoàn đội.

Mỗi người đều thực ưu tú, đều là từng người lĩnh vực người xuất sắc, thả đều có thể một mình đảm đương một phía.

Bí thư đoàn đội người lãnh đạo tự nhiên chính là Triệu Mạn.

Triệu Mạn năm nay 26 tuổi, lớn lên thật xinh đẹp, thuộc về thực dễ coi cái loại này, là một cái thành thục rất có mị lực nữ nhân. Đi theo Tiêu Trình Hạo bên người 5 năm, là một cái khôn khéo có thể làm nữ nhân.

Được Tiêu Lăng Hàn phân phó, nàng lập tức bắt đầu gọi điện thoại thông tri mọi người.

Đi vào văn phòng, ánh vào Tiêu Lăng Hàn trong mắt chính là chiều cao không thấp office building, cùng với mặt trời mới mọc dâng lên khi hình ảnh.

Trong suốt cửa sổ sát đất, làm người liếc mắt một cái là có thể rõ ràng mà nhìn đến bên ngoài cảnh vật.

Tiêu Lăng Hàn mới vừa ở bàn làm việc trước ngồi xuống không bao lâu, liền có một vị tri kỷ nữ bí thư tặng một ly cà phê tiến vào.

Nhìn đến trước mặt tuổi trẻ lại xinh đẹp nữ bí thư, Tiêu Lăng Hàn khóe miệng phiếm một mạt lạnh băng cười, "Ngươi tên là gì?"

"Ta kêu Điền Ức Mân." Nữ bí thư ngượng ngùng mà đáp.

Nàng là thừa dịp Triệu Mạn không ở, mới có cơ hội tiến vào.

"Không cái khác sự, ngươi liền trước đi ra ngoài." Tiêu Lăng Hàn nhìn trên bàn văn kiện, cũng không ngẩng đầu lên mà nói.

Điền Ức Mân niệm niệm không tha mà đi ra làm công ty.

Mới vừa trở lại vị trí thượng, Triệu Mạn bàn làm việc thượng điện thoại liền vang lên. Vừa thấy dãy số, mặt trên biểu hiện chính là một, nhìn thoáng qua cách đó không xa văn phòng.

Nàng thấp thỏm mà tiếp khởi điện thoại.

Điện thoại kia đầu truyền đến Tiêu Lăng Hàn lạnh băng thanh âm: "Có cái kêu Điền Ức Mân nữ nhân, làm tài vụ đem nàng tiền lương kết, thông tri nhân sự xóa tên nàng."

Triệu Mạn vẻ mặt ngốc.

Tình huống như thế nào?

Nàng bất quá rời đi hai phút, đây là đã xảy ra chuyện gì?

Nghe Tiêu Lăng Hàn ý tứ là đem người khai trừ rồi?

Nàng không cấm quay đầu nhìn về phía cái kia mắt thấy liền phải không thực tập kỳ nữ nhân, đối phương lại là đối nàng cười đắc ý.

Triệu Mạn: "……"

Hưng Thịnh tập đoàn phòng họp có vài cái, nhưng chủ quản trở lên người triệu khai hội nghị giống nhau đều là ở 48 tầng, này chỉ là vì phương tiện ở 49 tầng làm công tổng tài.

Đương Tiêu Lăng Hàn đi vào phòng họp thời điểm, bên trong đã ngồi đầy người.

Nhìn thấy hắn tiến vào, mọi người tầm mắt đồng thời dừng ở trên người hắn, người cũng đi theo đứng lên.

Chờ hắn ngồi xuống sau, mọi người mới ngồi xuống.

Đối thượng mọi người nghi hoặc tầm mắt, Tiêu Lăng Hàn trực tiếp mở miệng: "Bản nhân Tiêu Lăng Hàn, là Tiêu Trình Hạo nhi tử. Từ hôm nay trở đi, công ty đem từ ta tiếp nhận. Ta không biết trước kia phụ thân ở thời điểm đều có cái gì quy củ, nhưng yêu cầu của ta chỉ có một, ở này vị mưu này chức."

Hắn vừa dứt lời, phòng họp môn đã bị người từ bên ngoài mở ra.

Tiếp theo, một người nam nhân thanh âm truyền tiến ở đây người trong tai.

"Đại sư, ngài thỉnh."

Ngay sau đó, mọi người liền nhìn thấy một cái ăn mặc đường trang lão giả, chậm rãi đi vào phòng họp.

Tiêu Lăng Hàn híp mắt đánh giá người tới, hắn ở đối phương trong thân thể cảm nhận được một cổ năng lượng.

-------------DFY-------------

------oOo------

Phần 728

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 728 công ty u ác tính

Biết Tiêu Lăng Hàn không quen biết người tới, Triệu Mạn lập tức đi đến hắn bên người, vì hắn giới thiệu: “Vị này chính là mặt trên phái xuống dưới hoàn cảnh cố vấn, Ngũ Cánh Đồng Ngũ đại sư.”

“Hoàn cảnh cố vấn?”

“Chính là chuyên môn xem phong thuỷ cùng với dơ đồ vật.”

“Dơ đồ vật? A phiêu?”

“Đúng vậy, chính là a phiêu!”

Tiêu Lăng Hàn vô ngữ.

Nói như thế tới quốc gia hẳn là có như vậy một tổ chức, chỉ là người thường không biết mà thôi.

Phía trước hắn rõ ràng không bình thường, như thế nào trước nay không nghe người ta nhắc tới quá?

Đột nhiên nghĩ đến Lý Hầu, chính mình nửa đời thú, nếu là không đoán sai, hẳn là hắn giở trò quỷ, phỏng chừng là sợ chính mình một lòng chỉ nghĩ tu luyện, do đó không nghĩ trở về bản thể.

Rốt cuộc chuyển thế trước hắn trừ bỏ tu luyện, đối cái khác đều không có hứng thú.

“Kia bọn họ tới kiểm tra thời điểm, đều là không gõ cửa sao? Cứ như vậy tự tiện xông vào?”

“Này……” Triệu Mạn mặt lộ vẻ khó xử, không biết nên như thế nào trả lời.

Lúc này phòng họp phá lệ an tĩnh, châm rơi có thể nghe cái loại này. Nàng cùng Tiêu Lăng Hàn đối thoại, trong phòng hội nghị tất cả mọi người nghe thấy.

Làm trò người khác mặt, nói đến ai khác nói bậy, nàng thật là có điểm khó có thể mở miệng.

Ngũ Cánh Đồng lại không điếc, hắn tuy rằng ở kiểm tra, nhưng Tiêu Lăng Hàn cùng Triệu Mạn nói, làm theo một chữ không rơi tiến vào hắn trong tai.

Quay đầu lại, thấy Tiêu Lăng Hàn ngồi thế nhưng ngồi ở Hưng Thịnh tập đoàn tổng tài mới có thể ngồi vị trí thượng. Như thế xem ra, đối phương vẫn là Hưng Thịnh tập đoàn mới nhậm chức tổng tài.

Chỉ vì cái này thân phận, Ngũ Cánh Đồng liền nghiêm túc đánh giá Tiêu Lăng Hàn một phen, tầm mắt dừng ở hắn trên mặt, anh tuấn soái khí, xem bộ dạng bất quá mới hai mươi tả hữu.

Loại này mới ra xã hội không lâu, cái gì cũng đều không hiểu mao đầu tiểu tử, gần nhất coi như công ty tổng tài, nhưng đừng đem công ty cấp bại hết.

Nguyên nhân chính là như thế, Ngũ Cánh Đồng tất nhiên là coi thường Tiêu Lăng Hàn, khinh miệt mà quét hắn liếc mắt một cái, liền tiếp tục ở trong phòng hội nghị kiểm tra.

Lúc này, những người khác còn lại là đại khí cũng không dám suyễn.

Tiêu Lăng Hàn: "……"

Ở hắn công ty làm việc, cư nhiên còn dùng loại này ánh mắt xem hắn.

Tốt xấu hắn là lão bản, gia hỏa này quá kiêu ngạo, cho nên hắn quyết định đem người cấp khai.

"Triệu bí thư, ngươi vừa rồi nói vị này cái gì đại sư là mặt trên phái xuống dưới, ta muốn biết tiền là do ai ra?"

"Tiền tự nhiên là chúng ta công ty ra."

Đột nhiên, Tiêu Lăng Hàn một phách cái bàn, "Bính" một tiếng, đem ở đây tất cả mọi người hoảng sợ.

Đại gia động tác nhất trí nhìn về phía hắn.

"Giám đốc Khâu, tháng trước có một bút không thể hiểu được năm trăm triệu chi ra, có phải hay không chính là phó cho hắn?" Tiêu Lăng Hàn nhìn về phía tài vụ giám đốc, ngón tay chỉ hướng Ngũ Cánh Đồng.

Tài vụ giám đốc là một người mang mắt kính gọng mạ vàng nam nhân, hơn ba mươi tuổi, ăn mặc một thân màu lam tây trang, hệ thiên lam sắc cà vạt.

Tên là Khâu Học Danh.

Hắn không nghĩ tới chính mình cư nhiên sẽ bị điểm danh, lập tức đứng dậy hồi báo: "Đúng vậy."

Tiêu Lăng Hàn duỗi tay đè xuống, ý bảo hắn ngồi xuống.

Ngược lại nhìn về phía ngồi ở phía cuối nam nhân, "Luật sư Trịnh, ngươi lập tức gọi điện thoại báo nguy, liền nói nơi này có người lừa dối."

Có vừa rồi Khâu Học Danh trải qua, Trịnh Ý Viễn nhưng thật ra thực bình tĩnh, hắn lập tức lấy ra di động bắt đầu báo nguy.

"Triệu bí thư, thông tri bảo an, lúc này công ty mặc kệ là ai, chỉ cho tiến không chuẩn ra." Tiêu Lăng Hàn lại nhìn về phía đứng ở hắn bên người Triệu Mạn.

Triệu Mạn lập tức lĩnh mệnh, lấy ra điện thoại liền thông tri dưới lầu bảo an.

“Lăng Hàn, ngươi đây là muốn làm gì?”

Phía trước mở cửa tên kia nam nhân phát hiện không đúng, lập tức tiến lên chất vấn nói.

“Ngươi là ai?”

Gia hỏa này, hắn ở công ty tư liệu không nhìn thấy quá.

Vừa rồi mở cửa như vậy tích cực, hắn còn tưởng rằng là cái kia cái gì đại sư tuỳ tùng đâu!

Nghe thấy Tiêu Lăng Hàn hỏi chuyện, phòng họp vài người đều dùng kinh ngạc ánh mắt nhìn về phía hắn, sau đó lại quay đầu nhìn xem Vu Thanh Đường.

Cảm giác được mọi người quỷ dị ánh mắt, Vu Thanh Đường sắc mặt âm trầm, không vui nói: “Ta là ngươi cữu cữu.”

“A, cữu cữu?” Tiêu Lăng Hàn cười nhạo một tiếng.

“Vậy ngươi biết ta mẫu thân là ai, tên gọi là gì, lúc này lại ở nơi nào?”

“Mẫu thân ngươi tự nhiên chính là ta muội muội Vu Thanh Nhạc, nàng ở sinh ngươi thời điểm, khó sinh mà chết.” Vu Thanh Đường đối đáp trôi chảy.

“Ha hả!”

“Ngươi cười cái gì?”

“Ngươi biết ta là ở nơi nào lớn lên sao?”

“Ngươi đương nhiên là ở M quốc lớn lên.”

“Không, ta là ở Hoa Quốc thành phố H cô nhi viện lớn lên, hơn nữa Tiêu Trình Hạo cùng ta chi gian không có huyết thống quan hệ.”

Nghe thấy tin tức này, Vu Thanh Đường rõ ràng thực kích động.

Cao giọng hô: “Không có khả năng!”

Tiêu Lăng Hàn ngồi ngay ngắn ở chủ vị, đôi tay giao nhau đặt ở trên bàn, nghiêng đầu nhìn về phía nam nhân, một bộ nhàn nhã tư thái.

“Nói nửa ngày, ta còn không biết ngươi rốt cuộc gọi là gì.”

Triệu Mẫn tiếp nhận lời nói: “Hắn kêu Vu Thanh Đường, là hai tháng trước đột nhiên tới công ty, lúc ấy hắn cầm một trương ngươi khi còn nhỏ ảnh chụp, nói là ngươi thân cữu cữu. Hơn nữa hắn còn cầm một phần nhâm mệnh thư, mặt trên còn có phụ thân ngươi tự tay viết ký tên.”

“Kia hắn là ở công ty đảm nhiệm cái gì chức vị?”

“Nghiên cứu phát minh bộ phó giám đốc.”

Nguyên lai nghiên cứu phát minh bộ phó giám đốc chính là hắn, phía trước hắn còn đang suy nghĩ cái này Vu Thanh Đường là ai, vì cái gì không có ảnh chụp.

Xem ra là tiến công ty thời gian quá ngắn, còn không có trở thành công ty chính thức công nhân.

Ngày hôm qua hắn ở nhà thời điểm, đã đem cái này Vu Thanh Đường chi tiết tra không sai biệt lắm. Vốn đang tưởng chờ một chút không liền sẽ sẽ người này, không nghĩ tới đối phương cư nhiên chính mình đưa tới cửa tới.

Tiêu Lăng Hàn lãnh mắt quét về phía đứng ở hắn bên cạnh người người.

"Vu Thanh Đường, thực hảo. Ngươi mới tiến công ty hai tháng, khiến cho công ty tổn thất gần 20 tỷ. Ngươi là hiện tại đem tiền chủ động giao ra đây, vẫn là đi cục cảnh sát lại nói?"

Tiêu Lăng Hàn đột nhiên tuôn ra tới tin tức này, làm ở đây người kinh ngạc không thôi.

20 tỷ!

Đây là cái gì khái niệm?

Khâu Học Danh thân là tài vụ giám đốc, công ty tiền tài ra vào, đều phải trải qua hắn xét duyệt. Mức đại giống nhau còn muốn tổng tài ký tên, nhưng tổng tài không ở, hắn xem như đệ nhất trách nhiệm người.

Phía trước hắn còn vẫn luôn bởi vì chuyện này, thấp thỏm bất an hồi lâu. Vì thế, hắn này một tháng liền ngủ đều ngủ không tốt.

Vu Thanh Đường lập tức phản bác: "Ta không biết ngươi đang nói cái gì? Ta không có lấy quá công ty tiền. Làm buôn bán có mệt có kiếm, không phải thực bình thường sao?"

"Xem ra không lấy ra điểm chứng cứ, ngươi là sẽ không thừa nhận chính mình cầm công ty tiền." Nói, Tiêu Lăng Hàn lấy ra một cái USB.

Triệu Mạn hiểu ý, lập tức tiếp nhận.

Thực mau phòng họp trên màn hình lớn liền biểu hiện xuất phát từ thanh đường là như thế nào cấu kết một cái khác công ty, giả tá hợp tác danh nghĩa, đem công ty tiền chuyển cấp cái kia công ty, sau đó cái kia công ty lại đem tiền chuyển tới Vu Thanh Đường ở M quốc tài khoản ngân hàng thượng.

Đúng lúc này, hai gã cảnh sát đi đến.

"Vừa rồi các ngươi nơi này ai báo cảnh?"

"Là ta." Tiêu Lăng Hàn đứng lên.

Chứng cứ vô cùng xác thực, cuối cùng Vu Thanh Đường bị cảnh sát mang đi.

Mà Ngũ Cánh Đồng thấy đem chính mình tiến cử công ty Vu Thanh Đường, ở cùng Tiêu Lăng Hàn cãi cọ, cảm giác không thật là khéo hắn, tính toán trước lựu.

Kết quả lại bị bảo an ngăn lại, không cho hắn đi ra ngoài.

Hắn có thể trở thành Hưng Thịnh tập đoàn hoàn cảnh cố vấn, vẫn là lấy Vu Thanh Đường quan hệ. Mà nguyên lai hoàn cảnh cố vấn, tự nhiên là bị Vu Thanh Đường cấp khí đi rồi.

Năm trăm triệu, người thường cả đời đều tránh không được.

Tiêu Lăng Hàn sao có thể làm Ngũ Cánh Đồng cái này không lấy con mắt xem người của hắn, lấy hắn tiền.

Vừa lúc Vu Thanh Đường như thế nào đem Ngũ Cánh Đồng lộng tiến công ty điện thoại ghi âm, Tiêu Lăng Hàn ở tra tìm Vu Thanh Đường chứng cứ phạm tội thời điểm, tìm được một phần.

Cho nên Ngũ Cánh Đồng đồng dạng bị mang đi, nhưng hắn thân phận đặc thù, mang đi hắn chính là một khác bát người.

Tiêu Lăng Hàn yêu cầu tự nhiên là cầm hắn bao nhiêu tiền, một phân không ít cho hắn nhổ ra.

Chờ đem công ty u ác tính giải quyết, hội nghị tiếp tục.

Thấy mọi người một bộ thực câu nệ bộ dáng, Tiêu Lăng Hàn dẫn đầu nói: "Đem các ngươi gặp được vấn đề, giải quyết không được, hoặc là hạ không được quyết định, hiện tại nắm chặt thời gian dò hỏi."

Trong đó một người, lập tức đứng lên, "Thành bắc có khối địa da ra điểm vấn đề, hiện giờ thi công thi đến một nửa, bị bắt đình công. Vốn là tính toán làm Ngũ đại sư đi xem, hiện tại……" Ngũ đại sư đều bị bắt, nên làm cái gì bây giờ?

Câu nói kế tiếp, hắn chưa nói xong, nhưng là mọi người đều hiểu hắn ý tứ.

"Khởi công phía trước nhưng có thỉnh người đi xem qua?"

"Lúc ấy chính là Ngũ đại sư đi xem qua, nói không thành vấn đề, mới bắt đầu thi công."

Tiêu Lăng Hàn gật gật đầu: "Chờ hạ hội nghị kết thúc, ngươi đem miếng đất kia vị trí cùng bên kia người phụ trách liên hệ phương thức chia ta."

"Hảo."

Thực mau lại có những người khác đưa ra vấn đề, Tiêu Lăng Hàn đều nhất nhất cấp ra giải quyết phương án.

Chỉ có miếng đất kia, hắn tính toán buổi chiều tự mình đi nhìn một cái.

G tỉnh thành phố S.

Thượng Quan Huyền Ý cùng Trương Thiến Thiến ở Lý Hoằng Lượng văn phòng đợi không sai biệt lắm nửa giờ, mới nhìn thấy hắn không chút hoang mang mà đi vào tới.

Ngồi xuống sau, hắn liền hỏi nói: "Ngươi kêu Thượng Quan Huyền Ý thất đúng không?"

"Đúng vậy."

"Ngươi hiện giờ liền đọc cái nào học viện?"

"Kinh Đô đại học."

"Ngươi đều có cái gì tài năng?"

Tài năng?

Hắn sẽ luyện khí, sẽ trận pháp.

Này đó có tính không tài năng?

Hắn lại không phải hiện đại người, sẽ không ca hát, tự nhiên cũng sẽ không khiêu vũ.

Thấy hắn không nói lời nào, Lý Hoằng Lượng vươn ra ngón tay, "Ca hát, khiêu vũ, đánh đàn, này đó sẽ sao?"

Suy tư một phen, Thượng Quan Huyền Ý đáp: "Ta sẽ đàn tranh."

Miễn cưỡng tính!

Lý Hoằng Lượng tiếp tục hỏi: "Trước kia đều diễn quá cái gì nhân vật?"

"Ta không diễn quá diễn."

"Có hay không luyến ái sử?"

Trương Thiến Thiến rốt cuộc nhịn không được mở miệng kêu: "Giám đốc Lý."

Phía trước bọn họ rõ ràng đều nói tốt, nhưng Lý Hoằng Lượng đi ra ngoài một chuyến, trở về liền hỏi đông hỏi tây, không dứt.

Rõ ràng là ở cố ý làm khó dễ Huyền Ý.

Nhưng đừng đem nàng thật vất vả coi trọng mầm cấp dọa đi rồi.

"Trương Thiến Thiến, ngươi có việc?"

"Phía trước không phải nói tốt, trước ký hợp đồng sao?"

"Công ty tuyển người, tự nhiên là muốn tìm phát triển tiềm lực người tốt, một ít chỉ là dựa bề ngoài, không có nội hàm người, liền tính đỏ, thực mau cũng sẽ tinh thần sa sút đi xuống."

Thượng Quan Huyền Ý vô ngữ.

Quang có bề ngoài, không có nội hàm người, nói chính là hắn?

Cái này kêu Lý Hoằng Lượng người, đi ra ngoài một chuyến liền nhiều ra nhiều chuyện như vậy, xem ra hắn là cái kia kêu Từ Dịch Phác người ta nói nói cái gì.

Ngay từ đầu liền đoán được ký hợp đồng sẽ không thuận lợi vậy, lúc này bị làm khó dễ, cũng ở hắn dự kiến bên trong.

"Huyền Ý rất có tiềm lực, liền tính hắn nhân bề ngoài đỏ, hắn hiện tại còn như vậy tiểu, như cũ có thể hồng thật lâu." Trương Thiến Thiến không phục mà biện giải nói.

"Hắn nếu có thể bảo đảm chính mình không ra cái gì lung tung rối loạn tai tiếng, ta lập tức đồng ý hắn tiến công ty."

"Ở giới giải trí, ai có thể một chút tai tiếng đều không có? Giám đốc Lý, ngươi rõ ràng là ở cố ý làm khó dễ người."

Vừa rồi Hạ đại sư cao đồ chính là nói qua, nếu là ký Thượng Quan Huyền Ý, về sau chuyên môn vì hắn bãi bình các loại tai tiếng, liền phải hoa không ít người lực tài lực.

Tính xuống dưới, căn bản không thể vì công ty kiếm tiền, nói không chừng còn sẽ bồi tiền.

Nếu kiếm không đến tiền, hà tất lãng phí công ty tài nguyên?

Lý Hoằng Lượng đứng ở công ty lập trường, cảm thấy không thiêm nhất có lời.

"Trương Thiến Thiến, nói chuyện muốn chú trọng chứng cứ."

"Giám đốc Lý là quyết tâm không cho hợp đồng phải không?"

"Là!"

Trương Thiến Thiến lập tức đứng dậy, đối một bên Thượng Quan Huyền Ý nói: "Huyền Ý, cùng Trương tỷ đi."

Thấy hai người phải rời khỏi, Lý Hoằng Lượng cũng không ngăn trở.

Nhưng mà hắn lại không biết, Trương Thiến Thiến trực tiếp mang theo Thượng Quan Huyền Ý đi Thiên Thịnh giải trí đỉnh tầng.

Tổng tài văn phòng.

Ngụy Việt Trạch mới vừa đem Hạ Cừu Sinh thầy trò hai người tiễn đi, liền nhìn đến chính mình cái kia cố chấp muội muội nổi giận đùng đùng mà tìm tới.

Ngụy Việt Trạch cùng Trương Thiến Thiến là huynh muội, một người cùng phụ họ, một người cùng họ mẹ. Hai người cũng không có hướng ra phía ngoài người biểu lộ bọn họ quan hệ, cho nên công ty người căn bản không biết hai người quan hệ.

Đem hai người mời đến trong văn phòng trên sô pha ngồi xuống, hắn mới nhìn về phía Trương Thiến Thiến, cười nói: "Lôi kéo một khuôn mặt, là ai lại đem ngươi nghệ sĩ đoạt?"

------oOo------

Table of Contents